BÍBLIA

BIBLIA

Magyarázó Jegyzetekkel

Versão Bilingue

Português – Húngaro

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Húngaro - Magyar Bibliatársulat (2014)

2020

BÍBLIA

BIBLIA

Magyarázó Jegyzetekkel

Versão Bilingue

Português – Húngaro

Em Português – Almeida Revista e Atualizada
Em Húngaro - Magyar Bibliatársulat (2014)

2020

Índice dos Livros da Bíblia

VERSÃO BILINGUE

Português – Húngaro

VELHO TESTAMENTO

Português

Almeida Revista e Atualizada

AZ ÓTESTAMENTOM KÖNYVEI

Húngaro

Magyar Bibliatársulat (2014)

O primeiro livro de Moisés chamado Gênesis

MÓZES ELSŐ KÖNYVE

Gênesis 1

A criação dos céus e da terra e de tudo o que neles há

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

2 A terra, porém, estava sem forma e vazia; havia trevas sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus pairava por sobre as águas.

3 Disse Deus: Haja luz; e houve luz.

4 E viu Deus que a luz era boa; e fez separação entre a luz e as trevas.

5 Chamou Deus à luz Dia e às trevas, Noite. Houve tarde e manhã, o primeiro dia.

6 E disse Deus: Haja firmamento no meio das águas e separação entre águas e águas.

7 Fez, pois, Deus o firmamento e separação entre as águas debaixo do

1 Mózes 1

A világ teremtése

1Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.

2A föld még kietlen és puszta volt, amélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.

3Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.

4Látta Isten, hogy a világosság jó, elválasztotta tehát Isten a világosságot a sötétségtől.

5És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte el. Így lett este, és lett reggel: első nap.

6Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket.

7Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt.

firmamento e as águas sobre o firmamento. E assim se fez.

8 E chamou Deus ao firmamento Céus. Houve tarde e manhã, o segundo dia.

8Azután elnevezte Isten a boltozatot égnek. Így lett este, és lett reggel: második nap.

9 Disse também Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num só lugar, e apareça a porção seca. E assim se fez.

9Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá váljék a szárazföld. És úgy történt.

10 À porção seca chamou Deus Terra e ao ajuntamento das águas, Mares. E viu Deus que isso era bom.

10Azután elnevezte Isten a szárazföldet földnek, az összegyűlt vizeket pedig tengernek nevezte el. És látta Isten, hogy ez jó.

11 E disse: Produza a terra relva, ervas que dêem semente e árvores frutíferas que dêem fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nele, sobre a terra. E assim se fez.

11Azután ezt mondta Isten: Növesszen a föld növényeket: füveket, amelyek magvakat hoznak, és különféle gyümölcsfákat, amelyek gyümölcsöt teremnek, és majd abban magvuk lesz a földön. És úgy történt.

12 A terra, pois, produziu relva, ervas que davam semente segundo a sua espécie e árvores que davam fruto, cuja semente estava nele, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

12Hajtott tehát a föld növényeket: különféle füveket, amelyek magvakat hoznak, és különféle gyümölcstermő fákat, amelyeknek magvuk van. És látta Isten, hogy ez jó.

13 Houve tarde e manhã, o terceiro dia.

13 Így lett este, és lett reggel: harmadik nap.

14 Disse também Deus: Haja luzeiros no firmamento dos céus, para fazerem separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais, para estações, para dias e anos.

14Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától, és jelezzék az ünnepeket, a napokat és az esztendőket,

15 E sejam para luzeiros no firmamento dos céus, para alumiar a terra. E assim se fez.

15és legyenek világító testekként az égbolton, hogy világítsanak a földre. És úgy történt.

16 Fez Deus os dois grandes luzeiros: o maior para governar o dia, e o menor para

16Megalkotta Isten a két nagy világító testet – a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világító

governar a noite; e fez também as estrelas.

17 E os colocou no firmamento dos céus para alumiarem a terra,

18 para governarem o dia e a noite e fazerem separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que isso era bom.

19 Houve tarde e manhã, o quarto dia.

20 Disse também Deus: Povoem-se as águas de enxames de seres viventes; e voem as aves sobre a terra, sob o firmamento dos céus.

21 Criou, pois, Deus os grandes animais marinhos e todos os seres viventes que rastejam, os quais povoavam as águas, segundo as suas espécies; e todas as aves, segundo as suas espécies. E viu Deus que isso era bom.

22 E Deus os abençoou, dizendo: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei as águas dos mares; e, na terra, se multipliquem as aves.

23 Houve tarde e manhã, o quinto dia.

24 Disse também Deus: Produza a terra seres viventes, conforme a sua espécie: animais domésticos, répteis e animais selváticos, segundo a sua espécie. E assim se fez.

25 E fez Deus os animais selváticos, segundo a sua espécie, e os animais domésticos, conforme a sua espécie, e todos os répteis da terra, conforme a sua espécie. E viu Deus que isso era bom.

testet, hogy uralkodjék éjszaka – és a csillagokat.

17Az égboltra helyezte őket Isten, hogy világítsanak a földre,

18és uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és válasszák el a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy ez jó.

19 Így lett este, és lett reggel: negyedik nap.

Az állatok teremtése

20Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt.

21És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgő különféle úszó élőlényeket és a különféle madarakat. És látta Isten, hogy ez jó.

22Azután megáldotta őket Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizét; a madarak is sokasodjanak a földön!

23 Így lett este, és lett reggel: ötödik nap.

24Azután ezt mondta Isten: Hozzon elő a föld különféle élőlényeket: különféle jószágokat, csúszómászókat és vadállatokat. És úgy történt.

25Megalkotta Isten a különféle vadállatokat, a különféle jószágokat és a különféle csúszómászókat. És látta Isten, hogy ez jó.

Az ember teremtése

[26] Também disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; tenha ele domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus, sobre os animais domésticos, sobre toda a terra e sobre todos os répteis que rastejam pela terra.

[26]Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jószágokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászón, ami a földön csúszik-mászik.

[27] Criou Deus, pois, o homem à sua imagem, à imagem de Deus o criou; homem e mulher os criou.

[27]Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.

[28] E Deus os abençoou e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a; dominai sobre os peixes do mar, sobre as aves dos céus e sobre todo animal que rasteja pela terra.

[28]Azután megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a szárazföldön mozgó minden élőlényen!

[29] E disse Deus ainda: Eis que vos tenho dado todas as ervas que dão semente e se acham na superfície de toda a terra e todas as árvores em que há fruto que dê semente; isso vos será para mantimento.

[29]Majd ezt mondta Isten: Nektek adok minden maghozó növényt az egész föld színén, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: legyen mindez a ti eledeletek!

[30] E a todos os animais da terra, e a todas as aves dos céus, e a todos os répteis da terra, em que há fôlego de vida, toda erva verde lhes será para mantimento. E assim se fez.

[30]Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászónak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt.

[31] Viu Deus tudo quanto fizera, e eis que era muito bom. Houve tarde e manhã, o sexto dia.

[31]És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. Így lett este, és lett reggel: hatodik nap.

A teremtés hetedik napja

Gênesis 2

[1] Assim, pois, foram acabados os céus e a terra e todo o seu exército.

1 Mózes 2

[1] Így készült el az ég és a föld és azok minden serege.

[2] E, havendo Deus terminado no dia sétimo a sua obra, que fizera, descansou nesse dia de toda a sua obra que tinha feito.

[3] E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a obra que, como Criador, fizera.

A formação do homem

[4] Esta é a gênese dos céus e da terra quando foram criados, quando o SENHOR Deus os criou.

[5] Não havia ainda nenhuma planta do campo na terra, pois ainda nenhuma erva do campo havia brotado; porque o SENHOR Deus não fizera chover sobre a terra, e também não havia homem para lavrar o solo.

[6] Mas uma neblina subia da terra e regava toda a superfície do solo.

[7] Então, formou o SENHOR Deus ao homem do pó da terra e lhe soprou nas narinas o fôlego de vida, e o homem passou a ser alma vivente.

[8] E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, na direção do Oriente, e pôs nele o homem que havia formado.

[9] Do solo fez o SENHOR Deus brotar toda sorte de árvores agradáveis à vista e boas para alimento; e também a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal.

[2]A hetedik napra elkészült Isten a maga alkotó munkájával, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után.

[3]Azután megáldotta Isten a hetedik napot, és megszentelte azt, mivel azon pihent meg Isten egész teremtő és alkotó munkája után.

[4]Ez az ég és a föld teremtésének története.

Az első ember az Éden kertjében

Amikor az ÚRisten a földet és az eget megalkotta,

[5]még semmiféle mezei fű nem volt a földön, és semmiféle mezei növény nem hajtott ki, mert az ÚRisten még nem bocsátott esőt a földre. Ember sem volt, aki a földet megművelje.

[6]Akkor forrás fakadt a földből, és mindenütt megöntözte a termőföld felszínét.

[7]Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és az élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élőlény.

[8]Ültetett az ÚRisten egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált.

[9]Sarjasztott az ÚRisten a földből mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját.

[10] E saía um rio do Éden para regar o jardim e dali se dividia, repartindo-se em quatro braços.

[11] O primeiro chama-se Pisom; é o que rodeia a terra de Havilá, onde há ouro.

[12] O ouro dessa terra é bom; também se encontram lá o bdélio e a pedra de ônix.

[13] O segundo rio chama-se Giom; é o que circunda a terra de Cuxe.

[14] O nome do terceiro rio é Tigre; é o que corre pelo oriente da Assíria. E o quarto é o Eufrates.

[15] Tomou, pois, o SENHOR Deus ao homem e o colocou no jardim do Éden para o cultivar e o guardar.

[16] E o SENHOR Deus lhe deu esta ordem: De toda árvore do jardim comerás livremente,

[17] mas da árvore do conhecimento do bem e do mal não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

A formação da mulher

[18] Disse mais o SENHOR Deus: Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma auxiliadora que lhe seja idônea.

[19] Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todos os animais do campo e todas as aves dos céus, trouxe-os ao homem, para ver como este lhes chamaria; e o nome que o homem desse a todos os seres viventes, esse seria o nome deles.

[20] Deu nome o homem a todos os animais domésticos, às aves dos céus e a todos os animais selváticos; para o homem,

[10]Édenből pedig fakadt egy folyó, hogy a kertet öntözze; onnan aztán szétágazott, és négy ágra szakadt.

[11]Egyiknek Písón a neve. Ez megkerüli Havílá egész földjét, ahol arany van.

[12]Ennek a földnek az aranya jó. Van ott illatos gyanta és ónixkő.

[13]A második folyónak Gíhón a neve. Ez megkerüli Kús egész földjét.

[14]A harmadik folyónak Hiddekel a neve. Ez Assúr keleti részén folyik. A negyedik folyó pedig az Eufrátesz.

[15]Fogta tehát az ÚRisten az embert, és elhelyezte az Éden kertjében, hogy művelje és őrizze azt.

[16]Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz,

[17]de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert azon a napon, amelyen eszel róla, halállal lakolsz!

[18]Azután ezt mondta az ÚRisten: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.

[19]Formált tehát az ÚRisten a földből mindenféle mezei állatot, mindenféle égi madarat, és odavitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi; mert minden élőlénynek az a neve, aminek az ember elnevezi.

[20] Így adott az ember nevet minden jószágnak, az égi madaraknak és minden vadállatnak, de az emberhez illő segítőtársat nem talált.

todavia, não se achava uma auxiliadora que lhe fosse idônea.

[21] Então, o SENHOR Deus fez cair pesado sono sobre o homem, e este adormeceu; tomou uma das suas costelas e fechou o lugar com carne.

[22] E a costela que o SENHOR Deus tomara ao homem, transformou-a numa mulher e lha trouxe.

[23] E disse o homem: Esta, afinal, é osso dos meus ossos e carne da minha carne; chamar-se-á varoa, porquanto do varão foi tomada.

[24] Por isso, deixa o homem pai e mãe e se une à sua mulher, tornando-se os dois uma só carne.

[25] Ora, um e outro, o homem e sua mulher, estavam nus e não se envergonhavam.

Gênesis 3

A queda do homem

[1] Mas a serpente, mais sagaz que todos os animais selváticos que o SENHOR Deus tinha feito, disse à mulher: É assim que Deus disse: Não comereis de toda árvore do jardim?

[2] Respondeu-lhe a mulher: Do fruto das árvores do jardim podemos comer,

[3] mas do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus: Dele não comereis, nem tocareis nele, para que não morrais.

[4] Então, a serpente disse à mulher: É certo que não morrereis.

[21]Mély álmot bocsátott azért az ÚRisten az emberre, és az elaludt. Akkor kivette az egyik oldalbordáját, és húst tett a helyére.

[22]Az emberből kivett oldalbordát az ÚRisten asszonnyá formálta, és odavezette az emberhez.

[23]Akkor ezt mondta az ember: Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett.

[24]Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté.

[25]Még mindketten meztelenek voltak: az ember és a felesége is; de nem szégyellték magukat.

A bűnbeesés

1 Mózes 3

[1]A kígyó pedig ravaszabb volt minden vadállatnál, amelyet az ÚRisten alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?

[2]Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk,

[3]csak annak a fának a gyümölcséről, amely a kert közepén áll, mondta Isten: Ne egyetek abból, ne is érintsétek, hogy meg ne haljatok.

[4]A kígyó erre így felelt az asszonynak: Dehogy haltok meg!

[5] Porque Deus sabe que no dia em que dele comerdes se vos abrirão os olhos e, como Deus, sereis conhecedores do bem e do mal.

[6] Vendo a mulher que a árvore era boa para se comer, agradável aos olhos e árvore desejável para dar entendimento, tomou-lhe do fruto e comeu e deu também ao marido, e ele comeu.

[7] Abriram-se, então, os olhos de ambos; e, percebendo que estavam nus, coseram folhas de figueira e fizeram cintas para si.

[8] Quando ouviram a voz do SENHOR Deus, que andava no jardim pela viração do dia, esconderam-se da presença do SENHOR Deus, o homem e sua mulher, por entre as árvores do jardim.

[9] E chamou o SENHOR Deus ao homem e lhe perguntou: Onde estás?

[10] Ele respondeu: Ouvi a tua voz no jardim, e, porque estava nu, tive medo, e me escondi.

[11] Perguntou-lhe Deus: Quem te fez saber que estavas nu? Comeste da árvore de que te ordenei que não comesses?

[12] Então, disse o homem: A mulher que me deste por esposa, ela me deu da árvore, e eu comi.

[13] Disse o SENHOR Deus à mulher: Que é isso que fizeste? Respondeu a mulher: A serpente me enganou, e eu comi.

[14] Então, o SENHOR Deus disse à serpente: Visto que isso fizeste, maldita és

[5]Hanem jól tudja Isten, hogy azon a napon, amelyen esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó és mi a rossz.

[6]Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, hogy csábítja a szemet, és hogy kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított hát a gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett.

[7]Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy meztelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.

[8]Amikor aztán meghallották az ÚRisten hangját, amint szellős alkonyatkor sétált a kertben, az ember és a felesége elrejtőzött az ÚRisten elől a kert fái között.

[9]De az ÚRisten kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy?

[10]Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.

[11]Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél?

[12]Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.

[13]Akkor az ÚRisten ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, ezért ettem.

Isten büntetése

[14]Akkor ezt mondta az ÚRisten a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden

entre todos os animais domésticos e o és entre todos os animais selváticos; rastejarás sobre o teu ventre e comerás pó todos os dias da tua vida.

jószág és minden vadállat között: hasadon járj, és port egyél egész életedben!

15 Porei inimizade entre ti e a mulher, entre a tua descendência e o seu descendente. Este te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

15Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te pedig a sarkát mardosod.

16 E à mulher disse: Multiplicarei sobremodo os sofrimentos da tua gravidez; em meio de dores darás à luz filhos; o teu desejo será para o teu marido, e ele te governará.

16Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülöd gyermeked. Vágyakozni fogsz férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad.

17 E a Adão disse: Visto que atendeste a voz de tua mulher e comeste da árvore que eu te ordenara não comesses, maldita é a terra por tua causa; em fadigas obterás dela o sustento durante os dias de tua vida.

17Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről megparancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben!

18 Ela produzirá também cardos e abrolhos, e tu comerás a erva do campo.

18Tövist és bogáncsot hajtson neked, és a mező növényét egyed!

19 No suor do rosto comerás o teu pão, até que tornes à terra, pois dela foste formado; porque tu és pó e ao pó tornarás.

19Arcod verejtékével egyed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba!

20 E deu o homem o nome de Eva a sua mulher, por ser a mãe de todos os seres humanos.

20Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőnek.

21 Fez o SENHOR Deus vestimenta de peles para Adão e sua mulher e os vestiu.

21Az ÚRisten pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket.

22 Então, disse o SENHOR Deus: Eis que o homem se tornou como um de nós, conhecedor do bem e do mal; assim, que não estenda a mão, e tome também da

22Azután ezt mondta az ÚRisten: Íme, az ember olyan lett, mint miközülünk egy: tudja, mi a jó és mi a rossz. Most azért, hogy ki ne nyújthassa kezét, és ne

árvore da vida, e coma, e viva eternamente.

23 O SENHOR Deus, por isso, o lançou fora do jardim do Éden, a fim de lavrar a terra de que fora tomado.

24 E, expulso o homem, colocou querubins ao oriente do jardim do Éden e o refulgir de uma espada que se revolvia, para guardar o caminho da árvore da vida.

Gênesis 4

Abel e Caim

1 Coabitou o homem com Eva, sua mulher. Esta concebeu e deu à luz a Caim; então, disse: Adquiri um varão com o auxílio do SENHOR.

2 Depois, deu à luz a Abel, seu irmão. Abel foi pastor de ovelhas, e Caim, lavrador.

3 Aconteceu que no fim de uns tempos trouxe Caim do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

4 Abel, por sua vez, trouxe das primícias do seu rebanho e da gordura deste. Agradou-se o SENHOR de Abel e de sua oferta;

5 ao passo que de Caim e de sua oferta não se agradou. Irou-se, pois, sobremaneira, Caim, e descaiu-lhe o semblante.

6 Então, lhe disse o SENHOR: Por que andas irado, e por que descaiu o teu semblante?

7 Se procederes bem, não é certo que serás aceito? Se, todavia, procederes mal, eis

szakíthasson az élet fájáról is, hogy egyen, és örökké éljen,

23kiűzte az ÚRisten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

24És miután kiűzte az embert, odaállította kelet felől az Éden kertjéhez a kerúbokat és a villogó lángpallost, hogy őrizzék azt az utat, amely az élet fájához vezet.

Kain és Ábel

1 Mózes 4

1Azután Ádám a feleségével, Évával hált, aki teherbe esett, megszülte Kaint, és azt mondta: Fiút kaptam az ÚRtól!

2Majd újból szült: annak testvérét, Ábelt. Ábel juhpásztor lett, Kain pedig földművelő.

3Egy idő múlva Kain áldozatot vitt az ÚRnak a föld terméséből.

4Ábel is vitt elsőszülött bárányaiból, azok kövérjéből. Az ÚR rátekintett Ábelre és áldozatára,

5de Kainra és áldozatára nem tekintett. Kain emiatt nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét.

6Ekkor azt kérdezte Kaintól az ÚR: Miért gerjedtél haragra, és miért horgasztod le a fejed?

7Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn

que o pecado jaz à porta; o seu desejo será contra ti, mas a ti cumpre dominá-lo.

O primeiro homicídio

[8] Disse Caim a Abel, seu irmão: Vamos ao campo. Estando eles no campo, sucedeu que se levantou Caim contra Abel, seu irmão, e o matou.

[9] Disse o SENHOR a Caim: Onde está Abel, teu irmão? Ele respondeu: Não sei; acaso, sou eu tutor de meu irmão?

[10] E disse Deus: Que fizeste? A voz do sangue de teu irmão clama da terra a mim.

[11] És agora, pois, maldito por sobre a terra, cuja boca se abriu para receber de tuas mãos o sangue de teu irmão.

[12] Quando lavrares o solo, não te dará ele a sua força; serás fugitivo e errante pela terra.

[13] Então, disse Caim ao SENHOR: É tamanho o meu castigo, que já não posso suportá-lo.

[14] Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua presença hei de esconder-me; serei fugitivo e errante pela terra; quem comigo se encontrar me matará.

[15] O SENHOR, porém, lhe disse: Assim, qualquer que matar a Caim será vingado sete vezes. E pôs o SENHOR um sinal em Caim para que o não ferisse de morte quem quer que o encontrasse.

az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta.

[8]Ezután azt mondta Kain a testvérének, Ábelnek: Menjünk ki a mezőre! Amikor a mezőn voltak, rátámadt Kain a testvérére, Ábelra, és meggyilkolta.

Isten megátkozza Kaint

[9]Akkor az ÚR megkérdezte Kaintól: Hol van Ábel, a testvéred? Kain ezt felelte: Nem tudom! Hát őrzője vagyok én a testvéremnek?

[10]De az ÚR így szólt: Mit tettél? Testvéred kiontott vére hozzám kiált a földből!

[11]Most azért légy átkozott, kitaszítva arról a földről, amely megnyitotta a száját, hogy befogadja testvéred vérét, amelyet kiontottál!

[12]Ha a földet műveled, többé ne adja neked termőerejét! Bujdosó és kóborló légy a földön!

[13]Ekkor Kain azt mondta az ÚRnak: Nagyobb a büntetésem, semhogy elhordozhatnám.

[14] Íme, elűztél ma erről a termékeny vidékről, és el kell rejtőznöm színed elől. Bujdosó és kóborló lettem a földön, és meggyilkolhat bárki, aki rám talál.

[15]De az ÚR azt felelte neki: Nem úgy lesz! Ha valaki meggyilkolja Kaint, hétszeresen kell bűnhődnie. Ezért jelet tett az ÚR Kainra, hogy senki se üsse agyon, ha rátalál.

Kain utódai

16 Retirou-se Caim da presença do SENHOR e habitou na terra de Node, ao oriente do Éden.

16Ezután elment Kain az ÚR színe elől, és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre.

Descendentes de Caim

17 E coabitou Caim com sua mulher; ela concebeu e deu à luz a Enoque. Caim edificou uma cidade e lhe chamou Enoque, o nome de seu filho.

17És Kain a feleségével hált, aki teherbe esett, és megszülte Énókot. Majd várost épített Kain, és a fia nevéről Énóknak nevezte el.

18 A Enoque nasceu-lhe Irade; Irade gerou a Meujael, Meujael, a Metusael, e Metusael, a Lameque.

18Énóknak született Írád, Írád nemzette Mehújáélt, Mehújáél nemzette Metúsáélt, és Metúsáél nemzette Lámeket.

19 Lameque tomou para si duas esposas: o nome de uma era Ada, a outra se chamava Zilá.

19Lámek két asszonyt vett feleségül: az egyiknek Ádá volt a neve, a másiknak Cillá.

20 Ada deu à luz a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e possuem gado.

20Ádá szülte Jábált. Ő lett a sátorlakók és pásztorok ősatyja.

21 O nome de seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e flauta.

21Testvérének Júbál volt a neve. Ő lett minden citerás és fuvolás ősatyja.

22 Zilá, por sua vez, deu à luz a Tubalcaim, artífice de todo instrumento cortante, de bronze e de ferro; a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

22Cillá is szült: Túbalkaint, mindenféle réz- és vasszerszám kovácsmesterét, továbbá Túbalkain húgát, Naamát.

23 E disse Lameque às suas esposas: Ada e Zilá, ouvi-me; vós, mulheres de Lameque, escutai o que passo a dizer-vos: Matei um homem porque ele me feriu; e um rapaz porque me pisou.

23Egyszer ezt mondta Lámek a feleségeinek: Ádá és Cillá, hallgassatok szavamra! Lámek asszonyai, figyeljetek mondásomra! Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt!

24 Sete vezes se tomará vingança de Caim, de Lameque, porém, setenta vezes sete.

24Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekért!

Sét és Enós születése

25 Tornou Adão a coabitar com sua mulher; e ela deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Sete; porque, disse ela, Deus me concedeu outro descendente em lugar de Abel, que Caim matou.

25Ádám újból a feleségével hált. Az fiút szült, és Sétnek nevezte el, mert azt mondta: Adott nekem Isten másik utódot Ábel helyett, akit meggyilkolt Kain.

[26] A Sete nasceu-lhe também um filho, ao qual pôs o nome de Enos; daí se começou a invocar o nome do SENHOR.

Gênesis 5

Descendentes de Adão

1 Crônicas 1.1-4

[1] Este é o livro da genealogia de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez;

[2] homem e mulher os criou, e os abençoou, e lhes chamou pelo nome de Adão, no dia em que foram criados.

[3] Viveu Adão cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e lhe chamou Sete.

[4] Depois que gerou a Sete, viveu Adão oitocentos anos; e teve filhos e filhas.

[5] Os dias todos da vida de Adão foram novecentos e trinta anos; e morreu.

[6] Sete viveu cento e cinco anos e gerou a Enos.

[7] Depois que gerou a Enos, viveu Sete oitocentos e sete anos; e teve filhos e filhas.

[8] Todos os dias de Sete foram novecentos e doze anos; e morreu.

[9] Enos viveu noventa anos e gerou a Cainã.

[10] Depois que gerou a Cainã, viveu Enos oitocentos e quinze anos; e teve filhos e filhas.

[11] Todos os dias de Enos foram novecentos e cinco anos; e morreu.

[26]Sétnek is született fia, akit Enósnak nevezett el. Akkor kezdték segítségül hívni az ÚR nevét.

Sét utódai Nóéig

1 Mózes 5

[1]Ez Ádám nemzetségének könyve. Amikor Isten megteremtette az embert, Istenhez hasonlóvá alkotta.

[2]Férfivá és nővé teremtette, megáldotta, és embernek nevezte el őket teremtésük napján.

[3]Ádám százharminc éves volt, amikor fiút nemzett, magához hasonlót, a maga képmására, és elnevezte Sétnek.

[4]Sét születése után Ádám nyolcszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;

[5]Ádám teljes életkora tehát kilencszázharminc év volt, amikor meghalt.

[6]Sét százöt éves volt, amikor Enóst nemzette.

[7]Enós születése után Sét nyolcszázhét évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;

[8]Sét teljes életkora tehát kilencszáztizenkét év volt, amikor meghalt.

[9]Enós kilencvenéves volt, amikor Kénánt nemzette.

[10]Kénán születése után Enós nyolcszáztizenöt évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;

[11]Enós teljes életkora tehát kilencszázöt év volt, amikor meghalt.

12 Cainã viveu setenta anos e gerou a Maalalel.	12Kénán hetvenéves volt, amikor Mahalalélt nemzette.
13 Depois que gerou a Maalalel, viveu Cainã oitocentos e quarenta anos; e teve filhos e filhas.	13Mahalalél születése után Kénán nyolcszáznegyven évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
14 Todos os dias de Cainã foram novecentos e dez anos; e morreu.	14Kénán teljes életkora tehát kilencszáztíz év volt, amikor meghalt.
15 Maalalel viveu sessenta e cinco anos e gerou a Jarede.	15Mahalalél hatvanöt éves volt, amikor Jeredet nemzette.
16 Depois que gerou a Jarede, viveu Maalalel oitocentos e trinta anos; e teve filhos e filhas.	16Jered születése után Mahalalél nyolcszázharminc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
17 Todos os dias de Maalalel foram oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.	17Mahalalél teljes életkora tehát nyolcszázkilencvenöt év volt, amikor meghalt.
18 Jarede viveu cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.	18Jered százhatvankét éves volt, amikor Énókot nemzette.
19 Depois que gerou a Enoque, viveu Jarede oitocentos anos; e teve filhos e filhas.	19Énók születése után Jered nyolcszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
20 Todos os dias de Jarede foram novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.	20Jered teljes életkora tehát kilencszázhatvankét év volt, amikor meghalt.
21 Enoque viveu sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.	21Énók hatvanöt éves volt, amikor Metúselahot nemzette.
22 Andou Enoque com Deus; e, depois que gerou a Metusalém, viveu trezentos anos; e teve filhos e filhas.	22Énók az Istennel járt, Metúselah születése után háromszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
23 Todos os dias de Enoque foram trezentos e sessenta e cinco anos.	23Énók teljes életkora tehát háromszázhatvanöt év volt.
24 Andou Enoque com Deus e já não era, porque Deus o tomou para si.	24Énók az Istennel járt, és egyszer csak eltűnt, mert Isten magához vette őt.
25 Metusalém viveu cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.	25Metúselah száznyolcvanhét éves volt, amikor Lámeket nemzette.

[26] Depois que gerou a Lameque, viveu Metusalém setecentos e oitenta e dois anos; e teve filhos e filhas.
[27] Todos os dias de Metusalém foram novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.
[28] Lameque viveu cento e oitenta e dois anos e gerou um filho;
[29] pôs-lhe o nome de Noé, dizendo: Este nos consolará dos nossos trabalhos e das fadigas de nossas mãos, nesta terra que o SENHOR amaldiçoou.
[30] Depois que gerou a Noé, viveu Lameque quinhentos e noventa e cinco anos; e teve filhos e filhas.
[31] Todos os dias de Lameque foram setecentos e setenta e sete anos; e morreu.
[32] Era Noé da idade de quinhentos anos e gerou a Sem, Cam e Jafé.

Gênesis 6

A corrupção do gênero humano

[1] Como se foram multiplicando os homens na terra, e lhes nasceram filhas,

[2] vendo os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas, tomaram para si mulheres, as que, entre todas, mais lhes agradaram.
[3] Então, disse o SENHOR: O meu Espírito não agirá para sempre no homem, pois este é carnal; e os seus dias serão cento e vinte anos.
[4] Ora, naquele tempo havia gigantes na terra; e também depois, quando os filhos

[26]Lámek születése után Metúselah hétszáznyolcvankét évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
[27]Metúselah teljes életkora tehát kilencszázhatvankilenc év volt, amikor meghalt.
[28]Lámek száznyolcvankét éves volt, amikor fiút nemzett.
[29]Nóénak nevezte el, és ezt mondta: Ő vigasztal meg bennünket kezünk fáradságos munkájában a termőföldön, amelyet megátkozott az ÚR.
[30]Nóé születése után Lámek ötszázkilencvenöt évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat;
[31]Lámek teljes életkora tehát hétszázhetvenhét év volt, amikor meghalt.
[32]Nóé ötszáz éves volt, amikor fiakat nemzett: Sémet, Hámot és Jáfetet.

Az erőszakosság elterjed a földön

1 Mózes 6

[1]Történt pedig, hogy amikor az emberek kezdtek elszaporodni a földön, és leányaik születtek,
[2] látták az istenfiak, hogy szépek az emberek leányai, ezért feleségül vették közülük mindazokat, akiket kiválasztottak maguknak.

[3]Akkor ezt mondta az ÚR: Ne maradjon lelkem örökké az emberben, hiszen ő csak test. Legyen az életkora százhúsz esztendő.

[4]Abban az időben, amikor az istenfiak bementek az emberek leányaihoz, és azok

de Deus possuíram as filhas dos homens, as quais lhes deram filhos; estes foram valentes, varões de renome, na antiguidade.

5 Viu o SENHOR que a maldade do homem se havia multiplicado na terra e que era continuamente mau todo desígnio do seu coração;

6 então, se arrependeu o SENHOR de ter feito o homem na terra, e isso lhe pesou no coração.

7 Disse o SENHOR: Farei desaparecer da face da terra o homem que criei, o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

8 Porém Noé achou graça diante do SENHOR.

9 Eis a história de Noé. Noé era homem justo e íntegro entre os seus contemporâneos; Noé andava com Deus.

10 Gerou três filhos: Sem, Cam e Jafé.

Deus anuncia o dilúvio

11 A terra estava corrompida à vista de Deus e cheia de violência.

12 Viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque todo ser vivente havia corrompido o seu caminho na terra.

13 Então, disse Deus a Noé: Resolvi dar cabo de toda carne, porque a terra está cheia da violência dos homens; eis que os farei perecer juntamente com a terra.

gyermekeket szültek nekik – sőt még azután is –, óriások éltek a földön. Ők voltak az ősidők nagy hírű vitézei.

5Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz,

6megbánta az ÚR, hogy embert alkotott a földön, és megszomorodott szívében.

7Azért ezt mondta az ÚR: Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az emberrel együtt a szárazföldi állatokat, a csúszómászókat és az égi madarakat is, mert megbántam, hogy megalkottam őket.

8De Nóé kegyelmet talált az ÚR előtt.

Az özönvíz
Nóé bárkát épít

9Nóénak ez a története: Nóé igaz ember volt, feddhetetlen a maga nemzedékében. Az Istennel járt Nóé.

10Nóé három fiút nemzett: Sémet, Hámot és Jáfetet.

11A föld pedig mind romlottabb lett az Isten előtt, és megtelt a föld erőszakossággal.

12És látta Isten, mennyire megromlott a föld, mert mindenki rossz útra tért a földön.

13Akkor ezt mondta Isten Nóénak: Elhatároztam, hogy véget vetek minden élőlénynek, mert megtelt erőszakossággal

miattuk a föld. Elpusztítom hát őket a földdel együtt.

[14] Faze uma arca de tábuas de cipreste; nela farás compartimentos e a calafetarás com betume por dentro e por fora.

[14]Csinálj magadnak bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül-belül szurokkal!

[15] Deste modo a farás: de trezentos côvados será o comprimento; de cinqüenta, a largura; e a altura, de trinta.

[15] Így készítsd el: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök, magassága pedig harminc könyök.

[16] Farás ao seu redor uma abertura de um côvado de altura; a porta da arca colocarás lateralmente; farás pavimentos na arca: um em baixo, um segundo e um terceiro.

[16]Ablakot is csinálj a bárkára: egy könyökre hagyd azt felülről! A bárka ajtaját az oldalára helyezd! Készíts bele egy alsó, egy középső és egy felső emeletet!

[17] Porque estou para derramar águas em dilúvio sobre a terra para consumir toda carne em que há fôlego de vida debaixo dos céus; tudo o que há na terra perecerá.

[17] Mert én özönvizet fogok hozni a földre, hogy elpusztítsak minden élőlényt az ég alatt. Minden el fog pusztulni, ami a földön él.

[18] Contigo, porém, estabelecerei a minha aliança; entrarás na arca, tu e teus filhos, e tua mulher, e as mulheres de teus filhos.

[18]Veled azonban szövetségre lépek: menj be a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaid feleségeivel együtt.

[19] De tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie, macho e fêmea, farás entrar na arca, para os conservares vivos contigo.

[19]És vigyél be a bárkába minden élőlényből, mindenből kettőt-kettőt, hogy életben maradjanak veled együtt: hímek és nőstények legyenek.

[20] Das aves segundo as suas espécies, do gado segundo as suas espécies, de todo réptil da terra segundo as suas espécies, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

[20]A madaraknak, a szárazföldi állatoknak és a föld minden csúszómászójának különböző fajtáiból, mindegyikből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjon.

[21] Leva contigo de tudo o que se come, ajunta-o contigo; ser-te-á para alimento, a ti e a eles.

[21]Vigyél magaddal mindenféle eledelt, ami csak ehető; gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen ennivalótok, neked is, meg azoknak is.

[22] Assim fez Noé, consoante a tudo o que Deus lhe ordenara.

[22]Nóé így is tett: mindenben úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki.

Gênesis 7

Noé e sua família entram na arca

[1] Disse o SENHOR a Noé: Entra na arca, tu e toda a tua casa, porque reconheço que tens sido justo diante de mim no meio desta geração.
[2] De todo animal limpo levarás contigo sete pares: o macho e sua fêmea; mas dos animais imundos, um par: o macho e sua fêmea.
[3] Também das aves dos céus, sete pares: macho e fêmea; para se conservar a semente sobre a face da terra.
[4] Porque, daqui a sete dias, farei chover sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites; e da superfície da terra exterminarei todos os seres que fiz.
[5] E tudo fez Noé, segundo o SENHOR lhe ordenara.
[6] Tinha Noé seiscentos anos de idade, quando as águas do dilúvio inundaram a terra.
[7] Por causa das águas do dilúvio, entrou Noé na arca, ele com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.
[8] Dos animais limpos, e dos animais imundos, e das aves, e de todo réptil sobre a terra,
[9] entraram para Noé, na arca, de dois em dois, macho e fêmea, como Deus lhe ordenara.
[10] E aconteceu que, depois de sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

Az özönvíz kezdete

1 Mózes 7

[1]Az ÚR akkor ezt mondta Nóénak: Menj be egész házad népével a bárkába, mert csak téged látlak igaznak ebben a nemzedékben.
[2]Minden tiszta állatból hetet-hetet vigyél magaddal, hímet és nőstényt. Azokból az állatokból, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőstényt.
[3]Az égi madarakból is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy maradjon utódjuk az egész földön.
[4]Mert hét nap múlva negyven nap és negyven éjjel tartó esőt bocsátok a földre, és eltörlök a föld színéről minden élőt, amelyet alkottam.
[5]Nóé úgy is tett mindent, ahogyan az ÚR megparancsolta neki.
[6]Nóé hatszáz éves volt, amikor özönvíz lett a földön.
[7]Bement tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel a bárkába az özönvíz elől.
[8]A tiszta állatok közül, de a nem tiszta állatok közül is, a madarak és mindenféle földi csúszómászók közül
[9]kettő-kettő bement Nóéhoz a bárkába: hím és nőstény, ahogyan megparancsolta Isten Nóénak.
[10]A hetedik napon özönvíz lett a földön.

[11] No ano seiscentos da vida de Noé, aos dezessete dias do segundo mês, nesse dia romperam-se todas as fontes do grande abismo, e as comportas dos céus se abriram,

[11]Nóé életének hatszázadik évében, a második hónap tizenhetedikén: fölfakadt ezen a napon a nagy mélység minden forrása, megnyíltak az ég csatornái,

[12] e houve copiosa chuva sobre a terra durante quarenta dias e quarenta noites.

[12]majd negyven napon és negyven éjjen át ömlött az eső a földre.

[13] Nesse mesmo dia entraram na arca Noé, seus filhos Sem, Cam e Jafé, sua mulher e as mulheres de seus filhos;

[13]Ugyanazon a napon bement Nóé és Nóé fiai: Sém, Hám és Jáfet, meg Nóé felesége és fiainak három felesége a bárkába,

[14] eles, e todos os animais segundo as suas espécies, todo gado segundo as suas espécies, todos os répteis que rastejam sobre a terra segundo as suas espécies, todas as aves segundo as suas espécies, todos os pássaros e tudo o que tem asa.

[14]és velük együtt mindenféle vadállat, mindenféle jószág, mindenféle csúszómászó, amely csak csúszik-mászik a földön, és mindenféle repdeső állat: az összes madár és egyéb szárnyasok.

[15] De toda carne, em que havia fôlego de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca;

[15]Kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába mindenféle élőlényből.

[16] eram macho e fêmea os que entraram de toda carne, como Deus lhe havia ordenado; e o SENHOR fechou a porta após ele.

[16]Hím és nőstény ment be minden élőből; bementek, ahogyan Isten Nóénak parancsolta. Az ÚR pedig bezárta Nóé mögött az ajtót.

O dilúvio

[17] Durou o dilúvio quarenta dias sobre a terra; cresceram as águas e levantaram a arca de sobre a terra.

[17]Amikor már negyven napja tartott az özönvíz a földön, annyira megnövekedett a víz, hogy nekifeszült a bárkának, és az fölemelkedett a földről.

[18] Predominaram as águas e cresceram sobremodo na terra; a arca, porém, vogava sobre as águas.

[18]A víz egyre áradt és növekedett a földön, úgyhogy a bárka a víz színén úszott.

[19] Prevaleceram as águas excessivamente sobre a terra e cobriram todos os altos montes que havia debaixo do céu.

[19]A víz egyre erősebben áradt a földön, és elborította a legmagasabb hegyeket is mindenütt az ég alatt;

[20] Quinze côvados acima deles prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

[21] Pereceu toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de animais domésticos e animais selváticos, e de todos os enxames de criaturas que povoam a terra, e todo homem.

[22] Tudo o que tinha fôlego de vida em suas narinas, tudo o que havia em terra seca, morreu.

[23] Assim, foram exterminados todos os seres que havia sobre a face da terra; o homem e o animal, os répteis e as aves dos céus foram extintos da terra; ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

[24] E as águas durante cento e cinqüenta dias predominaram sobre a terra.

Gênesis 8

Diminuem as águas do dilúvio

[1] Lembrou-se Deus de Noé e de todos os animais selváticos e de todos os animais domésticos que com ele estavam na arca; Deus fez soprar um vento sobre a terra, e baixaram as águas.

[2] Fecharam-se as fontes do abismo e também as comportas dos céus, e a copiosa chuva dos céus se deteve.

[3] As águas iam-se escoando continuamente de sobre a terra e minguaram ao cabo de cento e cinqüenta dias.

[20]sőt még tizenöt könyöknyit áradt a víz azután is, hogy elborította a hegyeket.

[21]Elpusztult minden élőlény, amely a földön mozgott: madár, jószág és vadállat, a földön nyüzsgő minden egyéb élőlény, és minden ember.

[22] Minden meghalt, aminek orrában az élet lehelete volt, és ami a földön élt.

[23]Eltörölt az Isten minden élőt, ami a föld színén volt, embert és állatot, csúszómászót és égi madarat. Mindent eltörölt a földről, csak Nóé maradt meg, és azok, akik vele voltak a bárkában.

[24]A víz százötven napig áradt a földön.

Az özönvíz vége

1 Mózes 8

[1] Isten azonban nem feledkezett meg Nóéról, sem azokról a vadállatokról és jószágokról, amelyek vele voltak a bárkában. Szelet bocsátott Isten a földre, és a víz apadni kezdett.

[2]Bezárultak a mélység forrásai és az ég csatornái; nem esett több eső az égből.

[3]Azután a víz egyre jobban visszahúzódott a földről, és százötven nap múlva leapadt a víz.

[4] No dia dezessete do sétimo mês, a arca repousou sobre as montanhas de Ararate.

[4]A bárka pedig a hetedik hónap tizenhetedik napján megfeneklett az Ararát-hegységben.

[5] E as águas foram minguando até ao décimo mês, em cujo primeiro dia apareceram os cimos dos montes.

[5]A víz állandóan fogyott a tizedik hónapig. A tizedik hónap első napján láthatókká váltak a hegyek csúcsai.

Noé solta um corvo e depois uma pomba

[6] Ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela que fizera na arca

[6]Negyven nap múlva kinyitotta Nóé a bárka ablakát, amelyet csinált,

[7] e soltou um corvo, o qual, tendo saído, ia e voltava, até que se secaram as águas de sobre a terra.

[7]és kiengedett egy hollót. Az újra meg újra kirepült és visszatért, amíg föl nem száradt a víz a földről.

[8] Depois, soltou uma pomba para ver se as águas teriam já minguado da superfície da terra;

[8]Kiengedett egy galambot is, hogy lássa: vajon leapadt-e a víz a föld színéről.

[9] mas a pomba, não achando onde pousar o pé, tornou a ele para a arca; porque as águas cobriam ainda a terra. Noé, estendendo a mão, tomou-a e a recolheu consigo na arca.

[9]De a galamb nem tudott leszállni, ezért visszatért hozzá a bárkába. Víz borította ugyanis az egész földet. Ő pedig kinyújtotta a kezét, megfogta és bevette magához a bárkába.

[10] Esperou ainda outros sete dias e de novo soltou a pomba fora da arca.

[10]Várakozott még újabb hét napig, és ismét kiengedte a galambot a bárkából.

[11] À tarde, ela voltou a ele; trazia no bico uma folha nova de oliveira; assim entendeu Noé que as águas tinham minguado de sobre a terra.

[11]Estére megjött hozzá a galamb, és íme, már egy leszakított olajág volt a csőrében. Ebből tudta meg Nóé, hogy leapadt a víz a földről.

[12] Então, esperou ainda mais sete dias e soltou a pomba; ela, porém, já não tornou a ele.

[12]Várakozott még újabb hét napig, és kiengedte a galambot, de az már nem tért vissza hozzá.

Noé e sua família saem da arca

[13] Sucedeu que, no primeiro dia do primeiro mês, do ano seiscentos e um, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé removeu a cobertura da arca e olhou, e eis que o solo estava enxuto.

[13]A hatszázegyedik esztendőben, az első hónap első napjára fölszáradt a víz a földről. Ekkor Nóé eltávolította a bárka fedelét, és látta, hogy már fölszáradt a föld.

[14] E, aos vinte e sete dias do segundo mês, a terra estava seca.

[15] Então, disse Deus a Noé:

[16] Sai da arca, e, contigo, tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos.

[17] Os animais que estão contigo, de toda carne, tanto aves como gado, e todo réptil que rasteja sobre a terra, faze sair a todos, para que povoem a terra, sejam fecundos e nela se multipliquem.

[18] Saiu, pois, Noé, com seus filhos, sua mulher e as mulheres de seus filhos.

[19] E também saíram da arca todos os animais, todos os répteis, todas as aves e tudo o que se move sobre a terra, segundo as suas famílias.

Noé levanta um altar

[20] Levantou Noé um altar ao SENHOR e, tomando de animais limpos e de aves limpas, ofereceu holocaustos sobre o altar.

[21] E o SENHOR aspirou o suave cheiro e disse consigo mesmo: Não tornarei a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque é mau o desígnio íntimo do homem desde a sua mocidade; nem tornarei a ferir todo vivente, como fiz.

[22] Enquanto durar a terra, não deixará de haver sementeira e ceifa, frio e calor, verão e inverno, dia e noite.

Gênesis 9

A aliança de Deus com Noé

[14]A második hónap huszonhetedik napjára felszikkadt a föld.

Nóé hálaáldozata

[15]Ekkor így szólt Isten Nóéhoz:

[16]Jöjj ki a bárkából feleségeddel, fiaiddal és fiaid feleségeivel együtt!

[17]Mindenféle élőlényt, amely csak veled van: madarat, szárazföldi állatot és minden földi csúszómászót hozz ki magaddal, hadd nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön!

[18]Kijött tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel együtt.

[19]Minden élőlény, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, csoportonként kijött a bárkából.

[20]Azután oltárt épített Nóé az ÚRnak, majd vett minden tiszta szárazföldi állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatot mutatott be az oltáron.

[21]Amikor az ÚR megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az ÚR: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élőt, ahogyan most cselekedtem.

[22]Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.

Isten szövetsége a világgal

1 Mózes 9

[1] Abençoou Deus a Noé e a seus filhos e lhes disse: Sede fecundos, multiplicai-vos e enchei a terra.	[1] Isten megáldotta Nóét és fiait, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek be a földet!
[2] Pavor e medo de vós virão sobre todos os animais da terra e sobre todas as aves dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar nas vossas mãos serão entregues.	[2]Féljen és rettegjen tőletek minden földi állat és minden égi madár, kezetekbe adom őket minden földi csúszómászóval és a tenger minden halával együtt.
[3] Tudo o que se move e vive ser-vos-á para alimento; como vos dei a erva verde, tudo vos dou agora.	[3]Minden, ami csak él és mozog, legyen a ti eledeletek! Nektek adom mindezt éppúgy, mint a zöld növényt.
[4] Carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.	[4]De ne egyétek a húst az éltető vérrel együtt!
[5] Certamente, requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; de todo animal o requererei, como também da mão do homem, sim, da mão do próximo de cada um requererei a vida do homem.	[5]Bizony, számon kérem a benneteket éltető vért! Minden állattól számon kérem azt, és az embertől is számon kérem az ember életét: egyik embertől a másikét.
[6] Se alguém derramar o sangue do homem, pelo homem se derramará o seu; porque Deus fez o homem segundo a sua imagem.	[6]Aki ember vérét ontja, annak vérét ember ontja. Mert Isten a maga képmására alkotta az embert.
[7] Mas sede fecundos e multiplicai-vos; povoai a terra e multiplicai-vos nela.	[7]Ti azért szaporodjatok, sokasodjatok, népesítsétek be a földet, sokasodjatok rajta!
[8] Disse também Deus a Noé e a seus filhos:	[8] Isten azt mondta Nóénak és fiainak:
[9] Eis que estabeleço a minha aliança convosco, e com a vossa descendência,	[9] Íme, szövetségre lépek veletek és utódaitokkal,
[10] e com todos os seres viventes que estão convosco: tanto as aves, os animais domésticos e os animais selváticos que saíram da arca como todos os animais da terra.	[10]meg minden élőlénnyel, amely veletek van: madárral, jószággal és minden szárazföldi vaddal; mindennel, ami a bárkából kijött, minden földi élőlénnyel.
[11] Estabeleço a minha aliança convosco: não será mais destruída toda carne por	[11]Szövetségre lépek veletek, és egyetlen élőlény sem pusztul el többé özönvíz miatt,

águas de dilúvio, nem mais haverá dilúvio para destruir a terra.

12 Disse Deus: Este é o sinal da minha aliança que faço entre mim e vós e entre todos os seres viventes que estão convosco, para perpétuas gerações:

13 porei nas nuvens o meu arco; será por sinal da aliança entre mim e a terra.

14 Sucederá que, quando eu trouxer nuvens sobre a terra, e nelas aparecer o arco,

15 então, me lembrarei da minha aliança, firmada entre mim e vós e todos os seres viventes de toda carne; e as águas não mais se tornarão em dilúvio para destruir toda carne.

16 O arco estará nas nuvens; vê-lo-ei e me lembrarei da aliança eterna entre Deus e todos os seres viventes de toda carne que há sobre a terra.

17 Disse Deus a Noé: Este é o sinal da aliança estabelecida entre mim e toda carne sobre a terra.

18 Os filhos de Noé, que saíram da arca, foram Sem, Cam e Jafé; Cam é o pai de Canaã.

19 São eles os três filhos de Noé; e deles se povoou toda a terra.

Noé pronuncia bênção e maldição

20 Sendo Noé lavrador, passou a plantar uma vinha.

21 Bebendo do vinho, embriagou-se e se pôs nu dentro de sua tenda.

mert nem lesz többé özönvíz, hogy elpusztítsa a földet.

12Majd azt mondta Isten: Ez a jele a szövetségnek, amelyet most szerzek veletek és minden élőlénnyel, amely veletek van, minden nemzedékkel, örökre:

13szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, amelyet most a földdel megkötök.

14Amikor felhővel borítom be a földet, és feltűnik a szivárvány a felhőn,

15akkor visszaemlékezem a szövetségemre, amelyet veletek és minden élőlénnyel kötöttem, amely testben él, és nem válik többé a víz özönvízzé minden élőlény pusztulására.

16Ha ott lesz a szivárvány a felhőn, látni fogom, és visszaemlékezem az örök szövetségre, amelyet Isten kötött minden élőlénnyel, amely testben él a földön.

17Akkor ezt mondta Isten Nóénak: Ez lesz a jele annak a szövetségnek, amelyet minden földi élőlénnyel kötöttem.

Nóé áldása és átka

18Ezek voltak Nóé fiai, akik kijöttek a bárkából: Sém, Hám és Jáfet. Hám Kánaán ősatyja.

19Ezek hárman Nóé fiai, és ők népesítették be az egész földet.

20Nóé, a földműves volt az első, aki szőlőt ültetett.

21Egyszer bort ivott, megrészegedett, és meztelenre vetkőzött a sátrában.

[22] Cam, pai de Canaã, vendo a nudez do pai, fê-lo saber, fora, a seus dois irmãos.

[23] Então, Sem e Jafé tomaram uma capa, puseram-na sobre os próprios ombros de ambos e, andando de costas, rostos desviados, cobriram a nudez do pai, sem que a vissem.

[24] Despertando Noé do seu vinho, soube o que lhe fizera o filho mais moço

[25] e disse: Maldito seja Canaã; seja servo dos servos a seus irmãos.

[26] E ajuntou: Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[27] Engrandeça Deus a Jafé, e habite ele nas tendas de Sem; e Canaã lhe seja servo.

[28] Noé, passado o dilúvio, viveu ainda trezentos e cinqüenta anos.

[29] Todos os dias de Noé foram novecentos e cinqüenta anos; e morreu.

Gênesis 10

Descendentes dos filhos de Noé

1 Crônicas 1.5-23

[1] São estas as gerações dos filhos de Noé, Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

[2] Os filhos de Jafé são: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

[3] Os filhos de Gomer são: Asquenaz, Rifate e Togarma.

[4] Os de Javã são: Elisá, Társis, Quitim e Dodanim.

[5] Estes repartiram entre si as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo

[22]Hám, Kánaán ősatyja meglátta apja szemérmét, és elmondta kint levő két testvérének.

[23]Akkor Sém és Jáfet fogták a ruháját, a vállukra terítették, s háttal bemenve betakarták apjuk szemérmét, de elfordították arcukat, és így nem látták apjuk szemérmét.

[24]Amikor Nóé kijózanodott, és megtudta, hogy mit tett vele a kisebbik fia,

[25]ezt mondta: Átkozott Kánaán! Szolgák szolgája legyen testvérei között!

[26]Ezután ezt mondta: Áldott az Úr, Sémnek Istene! Legyen Kánaán a szolgája!

[27]Terjessze ki Isten Jáfetet, lakjék Sém sátraiban! Legyen Kánaán a szolgája!

[28]Az özönvíz után Nóé még háromszázötven évig élt.

[29]Nóé teljes életkora kilencszázötven év volt, amikor meghalt.

Nóé utódai

1 Mózes 10

[1]Ezek a leszármazottai Nóé fiainak, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek, akiknek az özönvíz után születtek fiaik.

[2]Jáfet fiai: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván, Túbal, Mesek és Tírász.

[3]Gómer fiai: Askenáz, Rífat és Tógarmá.

[4]Jáván fiai: Elísá, Tarsís, Kittím és Dódáním.

[5]Ezektől ágaztak szét országaikba a szigetlakó népek, mindegyik a maga

a sua língua, segundo as suas famílias, em suas nações.

[6] Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

[7] Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; e os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

[8] Cuxe gerou a Ninrode, o qual começou a ser poderoso na terra.

[9] Foi valente caçador diante do SENHOR; daí dizer-se: Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

[10] O princípio do seu reino foi Babel, Ereque, Acade e Calné, na terra de Sinar.

[11] Daquela terra saiu ele para a Assíria e edificou Nínive, Reobote-Ir e Calá.

[12] E, entre Nínive e Calá, a grande cidade de Resém.

[13] Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

[14] a Patrusim, a Casluim (donde saíram os filisteus) e a Caftorim.

[15] Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,

[16] e aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

[17] aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

[18] aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus; e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

[19] E o limite dos cananeus foi desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza, indo para Sodoma, Gomorra, Admá e Zeboim, até Lasa.

nyelve alapján, nemzetségeik és népeik szerint.

[6]Hám fiai: Kús, Micraim, Pút és Kánaán.

[7]Kús fiai: Szebá, Havílá, Szabtá, Ramá és Szabteká. Ramá fiai: Sebá és Dedán.

[8]Kús nemzette Nimródot. Ez kezdett hatalmaskodni a földön.

[9]Hatalmas vadász volt ő az ÚR előtt. Ezért mondják: Hatalmas vadász az ÚR előtt, mint Nimród.

[10]Országa először Bábelben, Erekben, Akkádban és Kalnéban, Sineár földjén volt.

[11]Arról a földről ment Assúrba, és építette Ninivét, Rehóbót-Írt, Kelahot

[12]és Reszent, ezt a nagy várost Ninive és Kelah között.

[13]Micraim nemzette a lúdiakat, anámiakat, lehábiakat és naftúhiakat,

[14]a patrósziakat, kaszlúhiakat és a kaftóriakat. Innen származtak a filiszteusok.

[15]Kánaán nemzette elsőszülöttét, Szidónt, azután Hétet,

[16]meg a jebúsziakat, emóriakat, girgásiakat,

[17]a hivvieket, arkiakat és színieket,

[18]az arvádiakat, cemáriakat és hamátiakat. Azután elszéledtek a kánaániak nemzetségei,

[19]úgyhogy a kánaániak területe Szidóntól Gerár irányában Gázáig, Sodoma, Gomora, Admá és Cebójim irányában Lesáig terjedt.

[20] São estes os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[21] A Sem, que foi pai de todos os filhos de Héber e irmão mais velho de Jafé, também lhe nasceram filhos.

[22] Os filhos de Sem são: Elão, Assur, Arfaxade, Lude e Arã.

[23] Os filhos de Arã: Uz, Hul, Geter e Más.

[24] Arfaxade gerou a Salá; Salá gerou a Héber.

[25] A Héber nasceram dois filhos: um teve por nome Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome de seu irmão foi Joctã.

[26] Joctã gerou a Almodá, a Selefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[27] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[28] a Obal, a Abimael, a Sabá,

[29] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

[30] E habitaram desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

[31] São estes os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

[32] São estas as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, nas suas nações; e destes foram disseminadas as nações na terra, depois do dilúvio.

Gênesis 11

A torre de Babel

[1] Ora, em toda a terra havia apenas uma linguagem e uma só maneira de falar.

[20]Ezek Hám fiai nemzetségük, nyelvük, országaik és népeik szerint.

[21]Születtek gyermekei Sémnek is, aki Héber összes fiainak ősatyja, Jáfetnek pedig testvérbátyja volt.

[22]Sém fiai: Élám, Assúr, Arpaksad, Lúd és Arám.

[23]Arám fiai: Úc, Húl, Geter és Mas.

[24]Arpaksad nemzette Selahot, és Selah nemzette Hébert.

[25]Hébernek is született két fia: az egyiknek Peleg volt a neve, mivel az ő idejében váltak szét a föld népei. Testvérének Joktán volt a neve.

[26]Joktán nemzette Almódádot, Selefet, Hacarmávetet és Jerahot,

[27]Hadórámot, Úzált és Diklát,

[28]Óbált, Abímáélt és Sebát,

[29]Ófirt, Havílát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai.

[30]Lakóhelyük Mésától Szefár irányában a keleti hegyekig terjedt.

[31]Ezek Sém fiai nemzetségük, nyelvük, országaik és népeik szerint.

[32]Ezek Nóé fiainak a nemzetségei, származásuk szerint népekre tagolódva. Ezektől ágaztak szét a népek a földön az özönvíz után.

Bábel tornya

1 Mózes 11

[1]Az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt.

[2] Sucedeu que, partindo eles do Oriente, deram com uma planície na terra de Sinar; e habitaram ali.

[2]Amikor útnak indultak keletről, Sineár földjén egy völgyre találtak, és ott letelepedtek.

[3] E disseram uns aos outros: Vinde, façamos tijolos e queimemo-los bem. Os tijolos serviram-lhes de pedra, e o betume, de argamassa.

[3]Azt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk téglát, és égessük ki jól! És a tégla lett az építőkövük, a földi szurok pedig a habarcsuk.

[4] Disseram: Vinde, edifiquemos para nós uma cidade e uma torre cujo tope chegue até aos céus e tornemos célebre o nosso nome, para que não sejamos espalhados por toda a terra.

[4]Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.

[5] Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre, que os filhos dos homens edificavam;

[5]Az ÚR pedig leszállt, hogy lássa azt a várost és tornyot, amelyet az emberek építettek.

[6] e o SENHOR disse: Eis que o povo é um, e todos têm a mesma linguagem. Isto é apenas o começo; agora não haverá restrição para tudo que intentam fazer.

[6]Akkor ezt mondta az ÚR: Most még egy nép ez, és mindnyájuknak egy a nyelve. De ez csak a kezdete annak, amit tenni akarnak. És most semmi sem gátolja őket, hogy véghezvigyék mindazt, amit elterveznek.

[7] Vinde, desçamos e confundamos ali a sua linguagem, para que um não entenda a linguagem de outro.

[7]Gyerünk, menjünk le és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás nyelvét!

[8] Destarte, o SENHOR os dispersou dali pela superfície da terra; e cessaram de edificar a cidade.

[8] Így szélesztette szét őket onnan az ÚR az egész föld színére, és abbahagyták a város építését.

[9] Chamou-se-lhe, por isso, o nome de Babel, porque ali confundiu o SENHOR a linguagem de toda a terra e dali o SENHOR os dispersou por toda a superfície dela.

[9]Ezért nevezték azt Bábelnek, mert ott zavarta össze az ÚR az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette szét őket az ÚR az egész föld színére.

Descendentes de Sem

1 Crônicas 1.24-27

Sém nemzetsége

[10] São estas as gerações de Sem. Ora, ele era da idade de cem anos quando gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio;	[10]Ez Sém nemzetsége: Sém százéves volt, amikor Arpaksadot nemzette, két évvel az özönvíz után.
[11] e, depois que gerou a Arfaxade, viveu Sem quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.	[11]Arpaksad születése után Sém ötszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[12] Viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá;	[12]Arpaksad harmincöt éves volt, amikor Selahot nemzette.
[13] e, depois que gerou a Salá, viveu Arfaxade quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.	[13]Selah születése után Arpaksad négyszázhárom évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[14] Viveu Salá trinta anos e gerou a Héber;	[14]Selah harmincéves volt, amikor Hébert nemzette.
[15] e, depois que gerou a Héber, viveu Salá quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.	[15]Héber születése után Selah négyszázhárom évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[16] Viveu Héber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue;	[16]Héber harmincnégy éves volt, amikor Peleget nemzette.
[17] e, depois que gerou a Pelegue, viveu Héber quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.	[17]Peleg születése után Héber négyszázharminc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[18] Viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú;	[18]Peleg harmincéves volt, amikor Reút nemzette.
[19] e, depois que gerou a Reú, viveu Pelegue duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.	[19]Reú születése után Peleg kétszázkilenc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[20] Viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue;	[20]Reú harminckét éves volt, amikor Szerúgot nemzette.
[21] e, depois que gerou a Serugue, viveu Reú duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.	[21]Szerúg születése után Reú kétszázhét évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.
[22] Viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor;	[22]Szerúg harmincéves volt, amikor Náhórt nemzette.

[23] e, depois que gerou a Naor, viveu Serugue duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

[24] Viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera;

[25] e, depois que gerou a Tera, viveu Naor cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

[26] Viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

[27] São estas as gerações de Tera. Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

[28] Morreu Harã na terra de seu nascimento, em Ur dos caldeus, estando Tera, seu pai, ainda vivo.

[29] Abrão e Naor tomaram para si mulheres; a de Abrão chamava-se Sarai, a de Naor, Milca, filha de Harã, que foi pai de Milca e de Iscá.

[30] Sarai era estéril, não tinha filhos.

[31] Tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; foram até Harã, onde ficaram.

[32] E, havendo Tera vivido duzentos e cinco anos ao todo, morreu em Harã.

Gênesis 12

Deus chama Abrão e lhe faz promessas

[23]Náhór születése után Szerúg kétszáz évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.

[24]Náhór huszonkilenc éves volt, amikor Tárét nemzette.

[25]Táré születése után Náhór száztizenkilenc évig élt, és még nemzett fiakat és leányokat.

[26]Táré hetvenéves volt, amikor Abrámot, Náhórt és Háránt nemzette.

[27]Ez Táré nemzetsége: Táré nemzette Abrámot, Náhórt és Háránt. Hárán nemzette Lótot.

[28]Hárán meghalt még apja életében a szülőföldjén, Úr-Kaszdimban.

[29]Abrám és Náhór megházasodtak: Abrám feleségének Száraj volt a neve, Náhór feleségének pedig Milká volt a neve: Ő Háránnak, Milká apjának és Jiszká apjának volt a leánya.

[30]Száraj azonban meddő volt, nem volt gyermeke.

[31]Táré fogta fiát, Abrámot, és Lótot, fiának, Háránnak a fiát, és menyét, Szárajt, fiának, Abrámnak a feleségét, és elindult velük Úr-Kaszdimból, hogy Kánaán földjére menjen. Eljutottak Háránig, és ott letelepedtek.

[32]Táré kétszázöt éves volt, amikor meghalt Háránban.

Ábrahám

(Abrám) elhívatása

1 Mózes 12

[1] Ora, disse o SENHOR a Abrão: Sai da tua terra, da tua parentela e da casa de teu pai e vai para a terra que te mostrarei;

[1]Az ÚR ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked!

[2] de ti farei uma grande nação, e te abençoarei, e te engrandecerei o nome. Sê tu uma bênção!

[2]Nagy néppé teszlek, és megáldalak, naggyá teszem nevedet, és áldás leszel.

[3] Abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; em ti serão benditas todas as famílias da terra.

[3]Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.

[4] Partiu, pois, Abrão, como lho ordenara o SENHOR, e Ló foi com ele. Tinha Abrão setenta e cinco anos quando saiu de Harã.

[4]Abrám elment, ahogyan azt az ÚR mondta neki, és Lót is vele ment. Abrám hetvenöt éves volt, amikor kijött Háránból.

[5] Levou Abrão consigo a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e todos os bens que haviam adquirido, e as pessoas que lhes acresceram em Harã. Partiram para a terra de Canaã; e lá chegaram.

[5]Fogta Abrám Szárajt, a feleségét és Lótot, a testvére fiát, meg minden szerzeményüket, amit csak szereztek, mindenkit, akikre Háránban tettek szert, és elindultak, hogy Kánaán földjére menjenek. El is érkeztek Kánaán földjére.

[6] Atravessou Abrão a terra até Siquém, até ao carvalho de Moré. Nesse tempo os cananeus habitavam essa terra.

[6]Majd átvonult Abrám az országon egészen a sikemi szenthelyig, Móré tölgyfájáig. Akkor még kánaániak éltek ezen a földön.

[7] Apareceu o SENHOR a Abrão e lhe disse: Darei à tua descendência esta terra. Ali edificou Abrão um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

[7]Az ÚR megjelent Abrámnak, és ezt mondta: A te utódaidnak fogom adni ezt a földet! Ő pedig oltárt épített ott az ÚRnak, aki megjelent neki.

[8] Passando dali para o monte ao oriente de Betel, armou a sua tenda, ficando Betel ao ocidente e Ai ao oriente; ali edificou um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

[8]Onnan továbbvonult a Bételtől keletre eső hegyvidékre, és felverte sátrát: Bétel esett nyugatra, Aj pedig keletre. Oltárt épített ott az ÚRnak, és segítségül hívta az ÚR nevét.

[9] Depois, seguiu Abrão dali, indo sempre para o Neguebe.

[9]Azután útnak indult Abrám, és továbbvonult a Délvidék felé.

Abrão no Egito

Ábrahám Egyiptomban

[10] Havia fome naquela terra; desceu, pois, Abrão ao Egito, para aí ficar, porquanto era grande a fome na terra.

[11] Quando se aproximava do Egito, quase ao entrar, disse a Sarai, sua mulher: Ora, bem sei que és mulher de formosa aparência;

[12] os egípcios, quando te virem, vão dizer: É a mulher dele e me matarão, deixando-te com vida.

[13] Dize, pois, que és minha irmã, para que me considerem por amor de ti e, por tua causa, me conservem a vida.

[14] Tendo Abrão entrado no Egito, viram os egípcios que a mulher era sobremaneira formosa.

[15] Viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na junto dele; e a mulher foi levada para a casa de Faraó.

[16] Este, por causa dela, tratou bem a Abrão, o qual veio a ter ovelhas, bois, jumentos, escravos e escravas, jumentas e camelos.

[17] Porém o SENHOR puniu Faraó e a sua casa com grandes pragas, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

[18] Chamou, pois, Faraó a Abrão e lhe disse: Que é isso que me fizeste? Por que não me disseste que era ela tua mulher?

[19] E me disseste ser tua irmã? Por isso, a tomei para ser minha mulher. Agora, pois, eis a tua mulher, toma-a e vai-te.

[10]Egyszer éhínség támadt azon a földön. Ekkor lement Abrám Egyiptomba, hogy jövevényként ott tartózkodjék, mert súlyos volt az éhínség azon a földön.

[11]Amikor már közel járt Egyiptomhoz, ezt mondta feleségének, Szárajnak: Nézd, tudom, hogy szép asszony vagy.

[12]Ha meglátnak az egyiptomiak, azt mondják majd: Ez a felesége! És engem megölnek, téged pedig életben hagynak.

[13]Mondd hát azt, hogy a húgom vagy, hogy jó sorom legyen általad, és ne öljenek meg miattad.

[14] Így is történt. Amikor Abrám Egyiptomba érkezett, az egyiptomiak látták, hogy nagyon szép az asszony.

[15]A fáraó főemberei is meglátták őt, dicsérték a fáraónak, és elvitték az asszonyt a fáraó házába.

[16]Abrámnak pedig jó sora lett a felesége által: lettek neki juhai, marhái és szamarai, szolgái és szolgálói, szamárkancái és tevéi.

[17]De nagy csapásokkal sújtotta az ÚR a fáraót és házát Abrám felesége, Száraj miatt.

[18]Hívatta azért a fáraó Abrámot, és ezt mondta: Mit tettél velem? Miért nem mondtad meg nekem, hogy a feleséged?

[19]Miért mondtad, hogy a húgod? Csak ezért vettem feleségül. Most aztán itt a feleséged, fogd, és menj!

[20] E Faraó deu ordens aos seus homens a respeito dele; e acompanharam-no, a ele, a sua mulher e a tudo que possuía.

Gênesis 13

Abrão e Ló separam-se

[1] Saiu, pois, Abrão do Egito para o Neguebe, ele e sua mulher e tudo o que tinha, e Ló com ele.
[2] Era Abrão muito rico; possuía gado, prata e ouro.

[3] Fez as suas jornadas do Neguebe até Betel, até ao lugar onde primeiro estivera a sua tenda, entre Betel e Ai,

[4] até ao lugar do altar, que outrora tinha feito; e aí Abrão invocou o nome do SENHOR.
[5] Ló, que ia com Abrão, também tinha rebanhos, gado e tendas.
[6] E a terra não podia sustentá-los, para que habitassem juntos, porque eram muitos os seus bens; de sorte que não podiam habitar um na companhia do outro.
[7] Houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló. Nesse tempo os cananeus e os ferezeus habitavam essa terra.
[8] Disse Abrão a Ló: Não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque somos parentes chegados.

[20]Embereket is rendelt mellé a fáraó, és azok kivezették őt, feleségét és mindenét, amije csak volt.

Lót elválik Ábrahámtól

1 Mózes 13

[1]Abrám feljött Egyiptomból a feleségével és mindenével együtt, amije volt. Lót is vele jött a Délvidékre.
[2]Abrámnak igen tekintélyes vagyona volt: jószága, ezüstje és aranya.
[3]A Délvidékről továbbvonult előző szállásai mentén egészen Bételig, addig a helyig, ahol korábban is sátorozott Bétel és Aj között,
[4]annak az oltárnak a helyéig, amelyet ott először készített. Ott segítségül hívta Abrám az ÚR nevét.
[5]De Lótnak is, aki Abrámmal ment, voltak juhai, marhái és sátrai,

[6]és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt.

[7]Össze is vesztek Abrám jószágának a pásztorai Lót jószágának a pásztoraival. Akkor még a kánaániak és a perizziek is ott laktak azon a földön.
[8]Azért Abrám ezt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hiszen rokonok vagyunk!

[9] Acaso, não está diante de ti toda a terra? Peço-te que te apartes de mim; se fores para a esquerda, irei para a direita; se fores para a direita, irei para a esquerda.

[10] Levantou Ló os olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada (antes de haver o SENHOR destruído Sodoma e Gomorra), como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, como quem vai para Zoar.

[11] Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu para o Oriente; separaram-se um do outro.

[12] Habitou Abrão na terra de Canaã; e Ló, nas cidades da campina e ia armando as suas tendas até Sodoma.

[13] Ora, os homens de Sodoma eram maus e grandes pecadores contra o SENHOR.

O SENHOR promete a Abrão a terra de Canaã

[14] Disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se separou dele: Ergue os olhos e olha desde onde estás para o norte, para o sul, para o oriente e para o ocidente;

[15] porque toda essa terra que vês, eu ta darei, a ti e à tua descendência, para sempre.

[16] Farei a tua descendência como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, então se contará também a tua descendência.

[17] Levanta-te, percorre essa terra no seu comprimento e na sua largura; porque eu ta darei.

[18] E Abrão, mudando as suas tendas, foi habitar nos carvalhais de Manre, que

[9]Hát nincs előtted az egész ország? Válj el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek.

[10]Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű föld. Mert mielőtt elpusztította az ÚR Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az ÚR kertje, mint Egyiptom földje.

[11]Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól.

[12]Abrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott.

[13]A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az ÚR előtt.

Isten Ábrahámnak ígéri Kánaánt

[14]Az ÚR ezt mondta Abrámnak azután, hogy Lót elvált tőle: Emeld föl tekintetedet, és nézz szét arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.

[15]Azt az egész földet, amelyet látsz, neked és a te utódaidnak adom örökre.

[16]Olyanná teszem utódaidat, mint a föld porát: aki meg tudja számolni a föld porát, az tudja megszámolni majd a te utódaidat is.

[17] Indulj hát, járd be ezt a földet széltében-hosszában, mert majd neked adom.

[18] Így vonult tovább Abrám a sátraival, és letelepedett Mamré tölgyesében, amely

estão junto a Hebrom; e levantou ali um altar ao SENHOR.

Gênesis 14

Guerra de quatro reis contra cinco

1 Sucedeu naquele tempo que Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

2 fizeram guerra contra Bera, rei de Sodoma, contra Birsa, rei de Gomorra, contra Sinabe, rei de Admá, contra Semeber, rei de Zeboim, e contra o rei de Bela (esta é Zoar).

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar Salgado).

4 Doze anos serviram a Quedorlaomer, porém no décimo terceiro se rebelaram.

5 Ao décimo quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

6 e aos horeus no seu monte Seir, até El-Parã, que está junto ao deserto.

7 De volta passaram em En-Mispate (que é Cades) e feriram toda a terra dos amalequitas e dos amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

8 Então, saíram os reis de Sodoma, de Gomorra, de Admá, de Zeboim e de Bela (esta é Zoar) e se ordenaram e levantaram batalha contra eles no vale de Sidim,

Hebrónban van, majd oltárt épített ott az ÚRnak.

A sziddím-völgyi csata

1 Mózes 14

1Történt pedig Amráfelnek, Sineár királyának, Arjóknak, Ellászár királyának, Kedorláómernek, Élám királyának és Tidálnak, Góim királyának az idejében,

2hogy ezek háborút indítottak Bera, Sodoma királya, Birsa, Gomora királya, Sináb, Admá királya, Seméber, Cebójim királya és Bela, azaz Cóar királya ellen.

3Mindezek a Sziddím-völgyben egyesültek, ahol most a Sós-tenger van.

4Tizenkét évig szolgálták Kedorláómert, de a tizenharmadik esztendőben fellázadtak.

5Ezért a tizennegyedik esztendőben eljött Kedorláómer a vele tartó királyokkal, és megverték a refáiakat Asterót-Karnaimban, a zúziakat Hámban, az émieket Sávé-Kirjátaimban

6és a hóriakat a maguk hegyvidékén, a Széíren, egészen Él-Páránig, amely a puszta mellett van.

7Azután megfordultak, és Én- Mispátba, azaz Kádésba mentek, leverték az amálékiak egész mezejét és az emóriakat is, akik Hacecón-Támárban laktak.

8Kivonult tehát Sodoma királya, Gomora királya, Admá királya, Cebójim királya és Bela, azaz Cóar királya is, és a Sziddím-völgyben csatarendbe álltak

[9] contra Quedorlaomer, rei de Elão, contra Tidal, rei de Goim, contra Anrafel, rei de Sinar, contra Arioque, rei de Elasar: quatro reis contra cinco.

[9]Kedorláómerral, Élám királyával, Tidállal, Góim királyával, Amráfellal, Sineár királyával és Arjókkal, Ellászár királyával szemben: négy király öt ellen.

[10] Ora, o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; os reis de Sodoma e de Gomorra fugiram; alguns caíram neles, e os restantes fugiram para um monte.

[10]A Sziddím-völgy tele volt szurokforrásokkal. Amikor Sodoma és Gomora királyai megfutamodtak, beleestek azokba, a megmaradtak pedig a hegységbe futottak.

[11] Tomaram, pois, todos os bens de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e se foram.

[11]Elvitték Sodoma és Gomora minden jószágát és minden eleségét, azután elvonultak.

Ló é levado cativo

[12] Apossaram-se também de Ló, filho do irmão de Abrão, que morava em Sodoma, e dos seus bens e partiram.

[12]Elvitték Lótot is, Abrám testvérének a fiát, jószágával együtt, és elvonultak. Ő akkor Sodomában lakott.

[13] Porém veio um, que escapara, e o contou a Abrão, o hebreu; este habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e de Aner, os quais eram aliados de Abrão.

[13]De jött egy menekült, és hírt hozott a héber Abrámnak, aki akkor az emóri Mamrénak, Eskól és Ánér testvérének a tölgyesében lakott. Ők meg Abrám szövetségesei voltak.

[14] Ouvindo Abrão que seu sobrinho estava preso, fez sair trezentos e dezoito homens dos mais capazes, nascidos em sua casa, e os perseguiu até Dã.

[14]Amint meghallotta Abrám, hogy unokaöccse fogságba esett, fölfegyverezte háromszáztizennyolc legényét, akik a házánál születtek, és Dánig üldözte őket.

[15] E, repartidos contra eles de noite, ele e os seus homens, feriu-os e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

[15]Éjszaka azután csapatokra oszlottak, szolgáival együtt rájuk támadt, megverte, és üldözte őket egészen Hóbáig, amely Damaszkusztól északra van.

[16] Trouxe de novo todos os bens, e também a Ló, seu sobrinho, os bens dele, e ainda as mulheres, e o povo.

[16]Visszahozott minden jószágot. Visszahozta unokaöccsét, Lótot is jószágával együtt, meg az asszonyokat és a népet is.

[17] Após voltar Abrão de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com

[17]Miután így megverte Kedorláómert és a vele tartó királyokat, visszatért. Sodoma

ele, saiu-lhe ao encontro o rei de Sodoma no vale de Savé, que é o vale do Rei.

Melquisedeque abençoa a Abrão

[18] Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; era sacerdote do Deus Altíssimo;

[19] abençoou ele a Abrão e disse: Bendito seja Abrão pelo Deus Altíssimo, que possui os céus e a terra;

[20] e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus adversários nas tuas mãos. E de tudo lhe deu Abrão o dízimo.

[21] Então, disse o rei de Sodoma a Abrão: Dá-me as pessoas, e os bens ficarão contigo.

[22] Mas Abrão lhe respondeu: Levanto a mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o que possui os céus e a terra,

[23] e juro que nada tomarei de tudo o que te pertence, nem um fio, nem uma correia de sandália, para que não digas: Eu enriqueci a Abrão;

[24] nada quero para mim, senão o que os rapazes comeram e a parte que toca aos homens Aner, Escol e Manre, que foram comigo; estes que tomem o seu quinhão.

Gênesis 15

Deus anima a Abrão e lhe promete um filho

[1] Depois destes acontecimentos, veio a palavra do SENHOR a Abrão, numa visão, e disse: Não temas, Abrão, eu sou o teu

királya pedig kivonult eléje a Sávé-völgybe, azaz a Király-völgybe.

Ábrahám és Melkisédek

[18]Melkisédek, Sálém királya kenyeret és bort vitt ki eléje. Ő a Felséges Isten papja volt,

[19]megáldotta őt, és ezt mondta: Áldott vagy, Abrám a Felséges Isten előtt, aki az eget és a földet alkotta!

[20]És áldott a Felséges Isten, mert kezedbe adta ellenségeidet! Abrám pedig tizedet adott neki mindenből.

[21]Sodoma királya ezt mondta Abrámnak: Add nekem az embereket, a jószágot pedig tartsd meg magadnak!

[22]De Abrám így válaszolt Sodoma királyának: Fölemelt kézzel esküszöm az Úrra, a Felséges Istenre, az ég és a föld alkotójára,

[23]hogy egy szál fonalat vagy egy saruszíjat sem veszek el mindabból, ami a tied, hogy ne mondhasd: Én tettem gazdaggá Abrámot.

[24]Rólam ne essék szó, csak arról, amit megettek a legények, meg azoknak a férfiaknak a részéről, akik velem tartottak: Anér, Eskól és Mamré kapják meg a részüket.

Ábrahám hite

1 Mózes 15

[1]Ezek után az események után így szólt az Úr Abrámhoz látomásban: Ne félj, Abrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges.

escudo, e teu galardão será sobremodo grande.

2 Respondeu Abrão: SENHOR Deus, que me haverás de dar, se continuo sem filhos e o herdeiro da minha casa é o damasceno Eliézer?

2De Abrám ezt mondta: Ó, Uram, URam! Mit adhatsz nekem, hiszen gyermektelen vagyok, és házamat a damaszkuszi Eliézer örökli.

3 Disse mais Abrão: A mim não me concedeste descendência, e um servo nascido na minha casa será o meu herdeiro.

3Nem adtál nekem utódot – mondta Abrám –, ezért egy házamnál született szolga lesz az örökösöm.

4 A isto respondeu logo o SENHOR, dizendo: Não será esse o teu herdeiro; mas aquele que será gerado de ti será o teu herdeiro.

4Ám ekkor így szólt hozzá az ÚR: Nem ő lesz az örökösöd, hanem az lesz az örökösöd, aki tőled fog származni.

5 Então, conduziu-o até fora e disse: Olha para os céus e conta as estrelas, se é que o podes. E lhe disse: Será assim a tua posteridade.

5Majd kivezette az ÚR, és azt mondta: Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni! Ennyi utódod lesz! – mondta.

6 Ele creu no SENHOR, e isso lhe foi imputado para justiça.

6Abrám hitt az ÚRnak, és ő ezt számította be neki igazságul.

Az ÚR szövetséget köt Ábrahámmal

7 Disse-lhe mais: Eu sou o SENHOR que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te por herança esta terra.

7Azután ezt mondta neki: Én az ÚR vagyok, aki kihoztalak Úr-Kaszdimból, hogy neked adjam örökségül ezt a földet.

8 Perguntou-lhe Abrão: SENHOR Deus, como saberei que hei de possuí-la?

8Abrám ezt kérdezte: Ó, Uram, URam! Miből tudhatnám, hogy én öröklöm azt?

9 Respondeu-lhe: Toma-me uma novilha, uma cabra e um cordeiro, cada qual de três anos, uma rola e um pombinho.

9Ezt mondta neki: Hozz nekem egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét és egy hároméves kost, egy gerlicét és egy galambot!

10 Ele, tomando todos estes animais, partiu-os pelo meio e lhes pôs em ordem as metades, umas defronte das outras; e não partiu as aves.

10Elhozta neki mindezeket, azután középen kettéhasította őket, és mindegyiknek a két felét egymással szemben helyezte el; a madarakat azonban nem hasította ketté.

11 Aves de rapina desciam sobre os cadáveres, porém Abrão as enxotava.

11Ekkor ragadozó madarak szálltak a húsdarabokra, de Abrám elkergette őket.

O SENHOR entra em aliança com Abrão

[12] Ao pôr-do-sol, caiu profundo sono sobre Abrão, e grande pavor e cerradas trevas o acometeram;

[13] então, lhe foi dito: Sabe, com certeza, que a tua posteridade será peregrina em terra alheia, e será reduzida à escravidão, e será afligida por quatrocentos anos.

[14] Mas também eu julgarei a gente a que têm de sujeitar-se; e depois sairão com grandes riquezas.

[15] E tu irás para os teus pais em paz; serás sepultado em ditosa velhice.

[16] Na quarta geração, tornarão para aqui; porque não se encheu ainda a medida da iniqüidade dos amorreus.

[17] E sucedeu que, posto o sol, houve densas trevas; e eis um fogareiro fumegante e uma tocha de fogo que passou entre aqueles pedaços.

[18] Naquele mesmo dia, fez o SENHOR aliança com Abrão, dizendo: À tua descendência dei esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates:

[19] o queneu, o quenezeu, o cadmoneu,

[20] o heteu, o ferezeu, os refains,

[21] o amorreu, o cananeu, o girgaseu e o jebuseu.

Gênesis 16

Sarai e Agar

[1] Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe dava filhos; tendo, porém, uma serva egípcia, por nome Agar,

[12]Napnyugtakor aztán Abrám mély álomba zuhant, és rémítő nagy sötétség borult rá.

[13]Ekkor az ÚR azt mondta Abrámnak: Tudd meg, hogy a te utódaid jövevények lesznek egy olyan országban, amely nem az övék: rabszolgákká teszik, és nyomorgatják őket négyszáz évig.

[14]De ítéletet tartok azon a népen is, amelyet szolgálnak, és azután majd nagy vagyonnal kijönnek onnan.

[15]Te pedig békességgel térsz őseidhez, és késő vénségedben temetnek el.

[16]Csak a negyedik nemzedék tér vissza ide, mert az emóriak gonoszsága még nem telt be.

[17]Amikor lement a nap, és koromsötét lett, hirtelen füstölgő kemence és tüzes fáklya ment át ezek között a húsdarabok között.

[18]Ezen a napon kötött az ÚR szövetséget Abrámmal, és azt mondta: A te utódaidnak adom ezt a földet Egyiptom patakjától a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig,

[19]a kénieket, kenizzieket és kadmóniakat,

[20]a hettitákat, perizzieket és refáiakat,

[21]az emóriakat és kánaániakat, a girgásiakat és jebúsziakat.

Hágár és Izmael

1 Mózes 16

[1]Száraj, Abrám felesége nem szült neki. De volt Szárajnak egy egyiptomi szolgálója, akinek Hágár volt a neve.

[2] disse Sarai a Abrão: Eis que o SENHOR me tem impedido de dar à luz filhos; toma, pois, a minha serva, e assim me edificarei com filhos por meio dela. E Abrão anuiu ao conselho de Sarai.

[2]Száraj ezt mondta Abrámnak: Íme, az ÚR bezárta méhemet, és így nem szülhetek. Menj hát be a szolgálómhoz: talán az ő révén lesz fiam! És hallgatott Abrám Száraj szavára.

[3] Então, Sarai, mulher de Abrão, tomou a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, depois de ter ele habitado por dez anos na terra de Canaã.

[3]Akkor Száraj, Abrám felesége fogta szolgálóját, az egyiptomi Hágárt, és férjéhez, Abrámhoz adta feleségül; Abrám akkor már tíz éve Kánaán földjén lakott.

[4] Ele a possuiu, e ela concebeu. Vendo ela que havia concebido, foi sua senhora por ela desprezada.

[4]Abrám bement Hágárhoz, az pedig teherbe esett. Amikor látta, hogy terhes, úrnőjének nem volt többé becsülete előtte.

[5] Disse Sarai a Abrão: Seja sobre ti a afronta que se me faz a mim. Eu te dei a minha serva para a possuíres; ela, porém, vendo que concebeu, desprezou-me. Julgue o SENHOR entre mim e ti.

[5]Ezért Száraj ezt mondta Abrámnak: Miattad ért engem sérelem! Magam adtam öledbe a szolgálómat, de látja, hogy teherbe esett, és nincs előtte becsületem. Ítéljen ügyünkben az ÚR!

[6] Respondeu Abrão a Sarai: A tua serva está nas tuas mãos, procede segundo melhor te parecer. Sarai humilhou-a, e ela fugiu de sua presença.

[6]Abrám így felelt Szárajnak: Hiszen a te szolgálód, a te kezedben van: csinálj vele, amit jónak látsz! Ettől fogva olyan rosszul bánt vele Száraj, hogy az elfutott tőle.

[7] Tendo-a achado o Anjo do SENHOR junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur,

[7]Az ÚR angyala rátalált egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, amely a Súrba vezető út mentén van,

[8] disse-lhe: Agar, serva de Sarai, donde vens e para onde vais? Ela respondeu: Fujo da presença de Sarai, minha senhora.

[8]és ezt mondta: Hágár, Száraj szolgálója! Honnan jössz, és hová mégy? Ő így felelt: Úrnőm elől, Száraj elől futok.

[9] Então, lhe disse o Anjo do SENHOR: Volta para a tua senhora e humilha-te sob suas mãos.

[9]Azt mondta neki az ÚR angyala: Térj vissza úrnődhöz, és alázkodj meg előtte!

[10] Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR: Multiplicarei sobremodo a tua

[10]Ezt is mondta neki az ÚR angyala: Nagyon megsokasítom a te utódaidat,

descendência, de maneira que, por numerosa, não será contada.

[11] Disse-lhe ainda o Anjo do SENHOR: Concebeste e darás à luz um filho, a quem chamarás Ismael, porque o SENHOR te acudiu na tua aflição.

[12] Ele será, entre os homens, como um jumento selvagem; a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará fronteiro a todos os seus irmãos.

[13] Então, ela invocou o nome do SENHOR, que lhe falava: Tu és Deus que vê; pois disse ela: Não olhei eu neste lugar para aquele que me vê?

[14] Por isso, aquele poço se chama Beer-Laai-Roi; está entre Cades e Berede.

Nascimento de Ismael

[15] Agar deu à luz um filho a Abrão; e Abrão, a seu filho que lhe dera Agar, chamou-lhe Ismael.

[16] Era Abrão de oitenta e seis anos, quando Agar lhe deu à luz Ismael.

Gênesis 17

Deus muda o nome de Abrão

[1] Quando atingiu Abrão a idade de noventa e nove anos, apareceu-lhe o SENHOR e disse-lhe: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; anda na minha presença e sê perfeito.

[2] Farei uma aliança entre mim e ti e te multiplicarei extraordinariamente.

[3] Prostrou-se Abrão, rosto em terra, e Deus lhe falou:

annyira, hogy meg sem lehet őket számolni.

[11]Majd ezt mondta neki az ÚR angyala: Íme, teherbe estél, és fiút fogsz szülni. Nevezd Izmaelnek, mert hallott az ÚR nyomorúságodról.

[12]Szilaj ember lesz ő, akár egy vadszamár! Kezet emel mindenkire, de őrá is mindenki; nem törődik testvéreivel, úgy választ táborhelyet magának!

[13]Azután Hágár így nevezte az URat, aki szólt hozzá: Te vagy a látás Istene. Mert ezt mondta: Én is láthattam itt, aki engem látott.

[14]Ezért nevezik azt a kutat Lahajrói-kútnak. Ott van most is Kádés és Bered között.

[15]Ezután fiút szült Hágár Abrámnak. Abrám Izmaelnek nevezte a fiát, akit Hágár szült.

[16]Abrám nyolcvanhat esztendős volt, amikor Hágár Izmaelt szülte Abrámnak.

Az ÚR megújítja szövetségét Ábrahámmal

1 Mózes 17

[1]Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az ÚR, és ezt mondta neki: Én vagyok a Mindenható Isten. Járj színem előtt, és légy feddhetetlen!

[2]Megajándékozlak szövetségemmel, és nagyon-nagyon megszaporítom utódaidat.

[3]Ekkor Abrám arcra borult, Isten pedig így szólt hozzá:

[4] Quanto a mim, será contigo a minha aliança; serás pai de numerosas nações.

[5] Abrão já não será o teu nome, e sim Abraão; porque por pai de numerosas nações te constituí.

[6] Far-te-ei fecundo extraordinariamente, de ti farei nações, e reis procederão de ti.

[7] Estabelecerei a minha aliança entre mim e ti e a tua descendência no decurso das suas gerações, aliança perpétua, para ser o teu Deus e da tua descendência.

[8] Dar-te-ei e à tua descendência a terra das tuas peregrinações, toda a terra de Canaã, em possessão perpétua, e serei o seu Deus.

Institui-se a circuncisão

[9] Disse mais Deus a Abraão: Guardarás a minha aliança, tu e a tua descendência no decurso das suas gerações.

[10] Esta é a minha aliança, que guardareis entre mim e vós e a tua descendência: todo macho entre vós será circuncidado.

[11] Circuncidareis a carne do vosso prepúcio; será isso por sinal de aliança entre mim e vós.

[12] O que tem oito dias será circuncidado entre vós, todo macho nas vossas gerações, tanto o escravo nascido em casa como o comprado a qualquer estrangeiro, que não for da tua estirpe.

[13] Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; a minha aliança estará na vossa carne e será aliança perpétua.

[4]Ez lesz az én szövetségem veled: Sok nép atyja leszel!

[5]Nem neveznek többé Abrámnak, hanem Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszlek.

[6]Nagyon-nagyon megszaporítom utódaidat, népeket támasztok belőled, királyok származnak tőled.

[7]Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is.

[8]Neked és utódaidnak adom a földet, ahol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek.

A körülmetélkedés a szövetség jele

[9]Majd ezt mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig tartsd meg szövetségemet, meg utódaid is nemzedékről nemzedékre!

[10] Így tartsátok meg szövetségemet, amelyet veletek és utódaitokkal kötök: metéljenek körül nálatok minden férfit!

[11]Metéljétek körül szeméremtestetek bőrét, ez lesz a veletek kötött szövetségem jele.

[12]Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiúgyermeket nemzedékről nemzedékre, akár a házban született, akár pénzen vásárolták valami idegentől, aki nem a te utódaid közül való.

[13]Körül kell metélni azt is, aki a házban született, azt is, akit pénzen vásároltak. Ott lesz az én szövetségem a testeteken örök szövetségként.

[14] O incircunciso, que não for circuncidado na carne do prepúcio, essa vida será eliminada do seu povo; quebrou a minha aliança.

Deus muda o nome de Sarai

[15] Disse também Deus a Abraão: A Sarai, tua mulher, já não lhe chamarás Sarai, porém Sara.

[16] Abençoá-la-ei e dela te darei um filho; sim, eu a abençoarei, e ela se tornará nações; reis de povos procederão dela.

[17] Então, se prostrou Abraão, rosto em terra, e se riu, e disse consigo: A um homem de cem anos há de nascer um filho? Dará à luz Sara com seus noventa anos?

[18] Disse Abraão a Deus: Tomara que viva Ismael diante de ti.

[19] Deus lhe respondeu: De fato, Sara, tua mulher, te dará um filho, e lhe chamarás Isaque; estabelecerei com ele a minha aliança, aliança perpétua para a sua descendência.

[20] Quanto a Ismael, eu te ouvi: abençoá-lo-ei, fá-lo-ei fecundo e o multiplicarei extraordinariamente; gerará doze príncipes, e dele farei uma grande nação.

[21] A minha aliança, porém, estabelecê-la-ei com Isaque, o qual Sara te dará à luz, neste mesmo tempo, daqui a um ano.

[22] E, finda esta fala com Abraão, Deus se retirou dele, elevando-se.

Pratica-se a circuncisão

[23] Tomou, pois, Abraão a seu filho Ismael, e a todos os escravos nascidos em sua

[14]A körülmetéletlen férfit, akinek nem metélték körül szeméremteste bőrét, ki kell irtani az ilyen embert népe közül, mert elutasította szövetségemet.

Az ÚR Izsákot ígéri Ábrahámnak

[15]Azután ezt mondta Isten Ábrahámnak: Szárajt, a feleségedet ne nevezd többé Szárajnak, hanem Sára legyen a neve!

[16]Mert megáldom őt, sőt fiút adok neked általa; megáldom őt, és népek támadnak belőle, népek királyai származnak tőle.

[17]Ábrahám ekkor arcra borult, de nevetett, ezt gondolta ugyanis magában: Százesztendős embernek lehet-e gyermeke? Vagy Sára kilencvenéves létére szülhet-e?

[18]És ezt mondta Ábrahám az Istennek: Bárcsak Izmael életét oltalmaznád!

[19]De Isten ezt mondta: Nem! Sára, a feleséged szül neked fiút, akit Izsáknak fogsz nevezni. Szövetségre lépek vele is, örök szövetségre, meg utódaival is.

[20] Izmael dolgában is meghallgatlak: megáldom őt, és nagyon-nagyon megszaporítom és megsokasítom utódait. Tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy néppé teszem.

[21]De szövetségre csak Izsákkal lépek, akit Sára egy esztendő múlva szül neked.

[22]Miután Isten mindezeket elmondta, eltávozott Ábrahámtól.

[23]Ezután fogta Ábrahám a fiát, Izmaelt, meg a házában született vagy pénzen

casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho dentre os de sua casa, e lhes circuncidou a carne do prepúcio de cada um, naquele mesmo dia, como Deus lhe ordenara.

24 Tinha Abraão noventa e nove anos de idade, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

25 Ismael, seu filho, era de treze anos, quando foi circuncidado na carne do seu prepúcio.

26 Abraão e seu filho, Ismael, foram circuncidados no mesmo dia.

27 E também foram circuncidados todos os homens de sua casa, tanto os escravos nascidos nela como os comprados por dinheiro ao estrangeiro.

Gênesis 18

O SENHOR e dois anjos aparecem a Abraão

1 Apareceu o SENHOR a Abraão nos carvalhais de Manre, quando ele estava assentado à entrada da tenda, no maior calor do dia.

2 Levantou ele os olhos, olhou, e eis três homens de pé em frente dele. Vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, prostrou-se em terra

3 e disse: SENHOR meu, se acho mercê em tua presença, rogo-te que não passes do teu servo;

4 traga-se um pouco de água, lavai os pés e repousai debaixo desta árvore;

5 trarei um bocado de pão; refazei as vossas forças, visto que chegastes até

vásárolt összes szolgáját, Ábrahám háza népéből az összes férfit, és körülmetélte szeméremtestük bőrét még azon a napon, ahogyan meghagyta neki Isten.

24Ábrahám kilencvenkilenc esztendős volt, amikor szeméremteste bőrét körülmetélték.

25Fia, Izmael tizenhárom esztendős volt, amikor szeméremteste bőrét körülmetélték.

26Ugyanazon a napon metélték körül Ábrahámot, a fiát, Izmaelt

27és háza népéből az összes férfit. Mind a házban született, mind az idegentől pénzen vásárolt szolgákat körülmetélték vele együtt.

Az ÚR megjelenik Ábrahámnak Mamré tölgyesében

1 Mózes 18

1Azután megjelent neki az Úr Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt.

2Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult,

3és így szólt: URam, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgádat!

4Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljetek le a fa alá!

5Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljetek, és úgy menjetek tovább, ha

vosso servo; depois, seguireis avante. Responderam: Faze como disseste.

szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!

6 Apressou-se, pois, Abraão para a tenda de Sara e lhe disse: Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze pão assado ao borralho.

6Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost!

7 Abraão, por sua vez, correu ao gado, tomou um novilho, tenro e bom, e deu-o ao criado, que se apressou em prepará-lo.

7Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette.

8 Tomou também coalhada e leite e o novilho que mandara preparar e pôs tudo diante deles; e permaneceu de pé junto a eles debaixo da árvore; e eles comeram.

8Azután vett vajat, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészíttetett, és eléjük tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.

9 Então, lhe perguntaram: Sara, tua mulher, onde está? Ele respondeu: Está aí na tenda.

9Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban.

10 Disse um deles: Certamente voltarei a ti, daqui a um ano; e Sara, tua mulher, dará à luz um filho. Sara o estava escutando, à porta da tenda, atrás dele.

10Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és feleségednek, Sárának akkor már fia lesz! Sára közben ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál.

11 Abraão e Sara eram já velhos, avançados em idade; e a Sara já lhe havia cessado o costume das mulheres.

11Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat.

12 Riu-se, pois, Sara no seu íntimo, dizendo consigo mesma: Depois de velha, e velho também o meu senhor, terei ainda prazer?

12Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e még gyönyörben részem? Meg az uram is öreg!

13 Disse o SENHOR a Abraão: Por que se riu Sara, dizendo: Será verdade que darei ainda à luz, sendo velha?

13De az ÚR megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre?

14 Acaso, para o SENHOR há coisa demasiadamente difícil? Daqui a um ano, neste mesmo tempo, voltarei a ti, e Sara terá um filho.

14Van-e valami lehetetlen az ÚR számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.

[15] Então, Sara, receosa, o negou, dizendo: Não me ri. Ele, porém, disse: Não é assim, é certo que riste.

Deus anuncia a destruição de Sodoma e Gomorra

[16] Tendo-se levantado dali aqueles homens, olharam para Sodoma; e Abraão ia com eles, para os encaminhar.

[17] Disse o SENHOR: Ocultarei a Abraão o que estou para fazer,

[18] visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

[19] Porque eu o escolhi para que ordene a seus filhos e a sua casa depois dele, a fim de que guardem o caminho do SENHOR e pratiquem a justiça e o juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que tem falado a seu respeito.

[20] Disse mais o SENHOR: Com efeito, o clamor de Sodoma e Gomorra tem-se multiplicado, e o seu pecado se tem agravado muito.

[21] Descerei e verei se, de fato, o que têm praticado corresponde a esse clamor que é vindo até mim; e, se assim não é, sabê-lo-ei.

Abraão intercede junto a Deus pelos homens

[22] Então, partiram dali aqueles homens e foram para Sodoma; porém Abraão permaneceu ainda na presença do SENHOR.

[23] E, aproximando-se a ele, disse: Destruirás o justo com o ímpio?

[24] Se houver, porventura, cinqüenta justos na cidade, destruirás ainda assim e não

[15]Sára azonban tagadta: Nem nevettem! – mondta, mert félt. Az ÚR azonban így szólt: De bizony nevettél!

Ábrahám könyörög Sodomáért

[16]Amikor a férfiak elindultak, és Sodoma felé tartottak, Ábrahám is velük ment, hogy elkísérje őket.

[17]Az ÚR ezt mondta: Eltitkoljam-e Ábrahám elől, amit tenni akarok?

[18]Hiszen Ábrahámtól nagy és hatalmas nép fog származni, és általa nyer áldást a föld minden népe.

[19]Mert őt választottam ki arra, hogy megparancsolja maga után fiainak és háza népének is, hogy őrizzék meg az ÚR útját, cselekedjenek az igazságnak és jognak megfelelően, hogy az ÚR is beteljesítse, amit megígért Ábrahámnak.

[20]Azért ezt mondta az ÚR: Mivel már igen sok a jajkiáltás Sodoma és Gomora miatt, és vétkük igen súlyossá vált,

[21] lemegyek, hogy megnézzem: vajon csakugyan a hozzám eljutott jajkiáltás szerint cselekedtek-e, vagy sem. Tudni akarom.

[22]Amikor a férfiak megfordultak, és elindultak Sodoma felé, Ábrahám még ott állt az ÚR előtt.

[23]Odalépett hozzá Ábrahám, és ezt kérdezte: Vajon elpusztítod-e az igazat is a bűnössel együtt?

[24]Hátha van ötven igaz ember abban a városban? Akkor is elpusztítod, és nem

pouparás o lugar por amor dos cinqüenta justos que nela se encontram?

[25] Longe de ti o fazeres tal coisa, matares o justo com o ímpio, como se o justo fosse igual ao ímpio; longe de ti. Não fará justiça o Juiz de toda a terra?

[26] Então, disse o SENHOR: Se eu achar em Sodoma cinqüenta justos dentro da cidade, pouparei a cidade toda por amor deles.

[27] Disse mais Abraão: Eis que me atrevo a falar ao SENHOR, eu que sou pó e cinza.

[28] Na hipótese de faltarem cinco para cinqüenta justos, destruirás por isso toda a cidade? Ele respondeu: Não a destruirei se eu achar ali quarenta e cinco.

[29] Disse-lhe ainda mais Abraão: E se, porventura, houver ali quarenta? Respondeu: Não o farei por amor dos quarenta.

[30] Insistiu: Não se ire o SENHOR, falarei ainda: Se houver, porventura, ali trinta? Respondeu o SENHOR: Não o farei se eu encontrar ali trinta.

[31] Continuou Abraão: Eis que me atrevi a falar ao SENHOR: Se, porventura, houver ali vinte? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos vinte.

[32] Disse ainda Abraão: Não se ire o SENHOR, se lhe falo somente mais esta vez: Se, porventura, houver ali dez? Respondeu o SENHOR: Não a destruirei por amor dos dez.

bocsátasz meg annak a helynek azért az ötven igazért, akik ott laknak?

[25]Távol legyen tőled, hogy ilyet tégy, hogy megöld az igazat a bűnössel együtt, és úgy járjon az igaz is, mint a bűnös. Távol legyen tőled! Vajon az egész föld bírája nem hozna-e igaz ítéletet?

[26]Az ÚR így felelt: Ha találok Sodoma városában ötven igazat, megkegyelmezek értük az egész helynek.

[27]Ábrahám újból megszólalt: Tudom, merész dolog, hogy szólok az én Uramnak, bár én csak por és hamu vagyok.

[28]De ha az ötven igaznak öt híja lesz, elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? Ő ezt felelte: Nem pusztítom el, ha találok ott negyvenötöt.

[29] Ismét szólt hozzá, és ezt mondta: Hátha negyven található ott! Az ÚR így felelt: Nem teszem meg a negyvenért.

[30]Ne induljon föl az én Uram, hogy beszélek – szólt Ábrahám –, de hátha csak harminc található ott! Ő így felelt: Nem teszem meg, ha találok ott harmincat.

[31]Ábrahám ezt mondta: Tudom, merész dolog, hogy szólok az én Uramnak: hátha húsz található ott! Ő így felelt: Nem pusztítom el a húszért.

[32]Ábrahám ezt mondta: Ne haragudjon az én Uram, hogy még egyszer szólok: hátha csak tíz található ott! Ő így felelt: Nem pusztítom el a tízért.

[33] Tendo cessado de falar a Abraão, retirou-se o SENHOR; e Abraão voltou para o seu lugar.

Gênesis 19

Ló recebe em sua casa os dois anjos

[1] Ao anoitecer, vieram os dois anjos a Sodoma, a cuja entrada estava Ló assentado; este, quando os viu, levantou-se e, indo ao seu encontro, prostrou-se, rosto em terra.

[2] E disse-lhes: Eis agora, meus senhores, vinde para a casa do vosso servo, pernoitai nela e lavai os pés; levantar-vos-eis de madrugada e seguireis o vosso caminho. Responderam eles: Não; passaremos a noite na praça.

[3] Instou-lhes muito, e foram e entraram em casa dele; deu-lhes um banquete, fez assar uns pães asmos, e eles comeram.

[4] Mas, antes que se deitassem, os homens daquela cidade cercaram a casa, os homens de Sodoma, tanto os moços como os velhos, sim, todo o povo de todos os lados;

[5] e chamaram por Ló e lhe disseram: Onde estão os homens que, à noitinha, entraram em tua casa? Traze-os fora a nós para que abusemos deles.

[6] Saiu-lhes, então, Ló à porta, fechou-a após si

[7] e lhes disse: Rogo-vos, meus irmãos, que não façais mal;

[33]Ekkor az ÚR befejezte a beszélgetést Ábrahámmal, és eltávozott, Ábrahám pedig visszatért lakóhelyére.

A romlott Sodoma

1 Mózes 19

[1]A két angyal estére Sodomába érkezett, Lót pedig éppen Sodoma kapujában ült. Amint meglátta őket Lót, fölkelt, eléjük ment, és arccal a földre borult.

[2]Ezt mondta: Térjetek be, Uraim, szolgátok házába, töltsétek itt az éjszakát, mossátok meg a lábatokat! Reggel majd fölkelhettek, és utatokra indulhattok. De ők azt felelték: Nem, hanem itt a szabadban töltjük az éjszakát.

[3]Mivel azonban nagyon unszolta őket, betértek hozzá, bementek a házba. Ő pedig lakomát készített nekik, kovásztalan kenyeret süttetett, és ettek.

[4]Mielőtt azonban lefeküdtek volna, a város férfiai, a sodomaiak, körülvették a házat; ifjak és öregek, az egész nép kivétel nélkül.

[5]Bekiáltottak Lótnak, és azt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik hozzád jöttek éjszakára? Hozd ki őket hozzánk, hadd háljunk velük!

[6]Lót kiment hozzájuk a bejárathoz, de az ajtót bezárta maga mögött,

[7]és ezt mondta: Ugyan, barátaim, ne tegyetek rosszat!

[8] tenho duas filhas, virgens, eu vo-las trarei; tratai-as como vos parecer, porém nada façais a estes homens, porquanto se acham sob a proteção de meu teto.

[8]Van két leányom, akiknek még nem volt dolguk férfival: kihozom őket hozzátok, és tegyetek velük, amit jónak láttok! De ezekkel a férfiakkal ne tegyetek semmit, mivel hajlékomban kerestek oltalmat!

[9] Eles, porém, disseram: Retira-te daí. E acrescentaram: Só ele é estrangeiro, veio morar entre nós e pretende ser juiz em tudo? A ti, pois, faremos pior do que a eles. E arremessaram-se contra o homem, contra Ló, e se chegaram para arrombar a porta.

[9]De azok így feleltek: Hordd el magad! És azt mondták: Ő az egyetlen jövevény köztünk, és ő akar törvényt szabni? Még jobban elbánunk veled, mint velük! Szorongatni kezdték magát Lótot, és már majdnem betörték az ajtót.

[10] Porém os homens, estendendo a mão, fizeram entrar Ló e fecharam a porta;

[10]De azok a férfiak kinyújtották a kezüket, behúzták Lótot magukhoz a házba, és bezárták az ajtót.

[11] e feriram de cegueira aos que estavam fora, desde o menor até ao maior, de modo que se cansaram à procura da porta.

[11]Az emberek apraját-nagyját pedig, akik a ház bejárata előtt voltak, vaksággal verték meg, úgyhogy hiába igyekeztek, nem találták meg az ajtót.

Lót megmenekül

[12] Então, disseram os homens a Ló: Tens aqui alguém mais dos teus? Genro, e teus filhos, e tuas filhas, todos quantos tens na cidade, faze-os sair deste lugar;

[12]A férfiak akkor ezt kérdezték Lóttól: Ki van még itt, aki hozzád tartozik? Vődet, fiaidat és leányaidat, meg mindenedet, ami a tied a városban, vidd el erről a helyről!

[13] pois vamos destruir este lugar, porque o seu clamor se tem aumentado, chegando até à presença do SENHOR; e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

[13]Mert mi el fogjuk pusztítani ezt a helyet, mivel eljutott az ÚRhoz az a nagy jajkiáltás, amelyet okoztak. Az ÚR azért küldött bennünket, hogy elpusztítsuk a várost.

[14] Então, saiu Ló e falou a seus genros, aos que estavam para casar com suas filhas e disse: Levantai-vos, saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Acharam, porém, que ele gracejava com eles.

[14]Lót tehát kiment, és beszélt a vőivel, akik leányait el akarták venni, és ezt mondta: Keljetek föl, menjetek ki erről a helyről, mert az ÚR el fogja pusztítani ezt a várost. De a vői azt hitték, hogy csak tréfál.

[15] Ao amanhecer, apertaram os anjos com Ló, dizendo: Levanta-te, toma tua mulher

[15]Amikor hajnalodott, így sürgették az angyalok Lótot: Kelj föl, fogd a feleségedet

e tuas duas filhas, que aqui se encontram, para que não pereças no castigo da cidade.

és két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne pusztulj a város bűne miatt!

[16] Como, porém, se demorasse, pegaram-no os homens pela mão, a ele, a sua mulher e as duas filhas, sendo-lhe o SENHOR misericordioso, e o tiraram, e o puseram fora da cidade.

[16]És amikor tétovázott, megragadták a férfiak a kezét, meg a feleségének és két leányának a kezét, mert az ÚR megszánta őt. Kivitték, és otthagyták a városon kívül.

[17] Havendo-os levado fora, disse um deles: Livra-te, salva a tua vida; não olhes para trás, nem pares em toda a campina; foge para o monte, para que não pereças.

[17]Amikor vitték őket kifelé, ezt mondták: Mentsd az életedet! Ne nézz hátra, és ne állj meg sehol a környéken! A hegyre menekülj, különben elpusztulsz!

[18] Respondeu-lhes Ló: Assim não, SENHOR meu!

[18]De Lót azt mondta nekik: Ne oda, Uram!

[19] Eis que o teu servo achou mercê diante de ti, e engrandeceste a tua misericórdia que me mostraste, salvando-me a vida; não posso escapar no monte, pois receio que o mal me apanhe, e eu morra.

[19]Ha már kegyelmes voltál szolgádhoz, és olyan nagy szeretettel bánsz velem, hogy meg akarod tartani az életemet, akkor ne kelljen a hegyre menekülnöm, mert utolér a veszedelem, és meghalok.

[20] Eis aí uma cidade perto para a qual eu posso fugir, e é pequena. Permite que eu fuja para lá (porventura, não é pequena?), e nela viverá a minha alma.

[20] Itt van a közelben ez a kis város, hadd fussak oda! Bár kicsi, hadd meneküljek oda, hogy életben maradjak!

[21] Disse-lhe: Quanto a isso, estou de acordo, para não subverter a cidade de que acabas de falar.

[21]Ebben a dologban is engedek neked – felelte. – Nem pusztítom el azt a várost, amelyről beszéltél.

[22] Apressa-te, refugia-te nela; pois nada posso fazer, enquanto não tiveres chegado lá. Por isso, se chamou Zoar o nome da cidade.

[22]De gyorsan menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, amíg oda nem érsz. – Ezért hívják azt a várost Cóarnak.

A destruição de Sodoma e Gomorra

[23] Saía o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

[23]A nap éppen fölkelt, amikor Lót Cóarba ért.

[24] Então, fez o SENHOR chover enxofre e fogo, da parte do SENHOR, sobre Sodoma e Gomorra.

[24]Az ÚR pedig kénköves tüzes esőt bocsátott Sodomára és Gomorára, az ÚRtól, az égből.

25 E subverteu aquelas cidades, e toda a campina, e todos os moradores das cidades, e o que nascia na terra.

26 E a mulher de Ló olhou para trás e converteu-se numa estátua de sal.

27 Tendo-se levantado Abraão de madrugada, foi para o lugar onde estivera na presença do SENHOR;

28 e olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina e viu que da terra subia fumaça, como a fumarada de uma fornalha.

29 Ao tempo que destruía as cidades da campina, lembrou-se Deus de Abraão e tirou a Ló do meio das ruínas, quando subverteu as cidades em que Ló habitara.

A origem dos moabitas e dos amonitas

30 Subiu Ló de Zoar e habitou no monte, ele e suas duas filhas, porque receavam permanecer em Zoar; e habitou numa caverna, e com ele as duas filhas.

31 Então, a primogênita disse à mais moça: Nosso pai está velho, e não há homem na terra que venha unir-se conosco, segundo o costume de toda terra.

32 Vem, façamo-lo beber vinho, deitemo-nos com ele e conservemos a descendência de nosso pai.

33 Naquela noite, pois, deram a beber vinho a seu pai, e, entrando a primogênita, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

25 Így pusztította el azokat a városokat és azt az egész környéket, a városok egész lakosságát, sőt a föld növényzetét is.

26Lót felesége azonban, aki mögötte ment, közben hátranézett, és sóbálvánnyá vált.

27Reggel fölkelt Ábrahám, hogy arra a helyre menjen, ahol az ÚR színe előtt állt.

28Amint elnézett Sodoma és Gomora felé, meg annak az egész környéknek a földje felé, azt látta, hogy füstöl a föld, akár egy olvasztókemence.

29De amikor Isten elpusztította annak a környéknek a városait, nem feledkezett meg Isten Ábrahámról, és kivezette Lótot a pusztulásból, amikor elpusztította azokat a városokat, ahol Lót lakott.

Lót leányainak a bűne

30Lót fölment Cóarból, és letelepedett két leányával együtt a hegyen, mert félt Cóarban lakni. Egy barlangban lakott két leányával együtt.

31Egyszer a nagyobbik leánya ezt mondta a kisebbiknek: Apánk öreg, és nincs ezen a földön férfi, aki hozzánk bejönne, ahogy az egész földön szokás.

32Gyere, itassuk le apánkat borral, háljunk vele, és támasszunk apánktól utódot!

33Leitatták tehát az apjukat borral még azon az éjszakán, és bement a nagyobbik, és az apjával hált. Lót pedig nem is tudta, hogy leánya melléfeküdt, majd pedig távozott.

[34] No dia seguinte, disse a primogênita à mais nova: Deitei-me, ontem, à noite, com o meu pai. Demos-lhe a beber vinho também esta noite; entra e deita-te com ele, para que preservemos a descendência de nosso pai.

[35] De novo, pois, deram, aquela noite, a beber vinho a seu pai, e, entrando a mais nova, se deitou com ele, sem que ele o notasse, nem quando ela se deitou, nem quando se levantou.

[36] E assim as duas filhas de Ló conceberam do próprio pai.

[37] A primogênita deu à luz um filho e lhe chamou Moabe: é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

[38] A mais nova também deu à luz um filho e lhe chamou Ben-Ami: é o pai dos filhos de Amom, até ao dia de hoje.

Gênesis 20

Abraão e Sara peregrinam em Gerar

[1] Partindo Abraão dali para a terra do Neguebe, habitou entre Cades e Sur e morou em Gerar.

[2] Disse Abraão de Sara, sua mulher: Ela é minha irmã; assim, pois, Abimeleque, rei de Gerar, mandou buscá-la.

[3] Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e lhe disse: Vais ser punido de morte por causa da mulher que tomaste, porque ela tem marido.

[34]Másnap azt mondta a nagyobbik a kisebbiknek: A múlt éjjel én háltam az apámmal. Itassuk le őt ma éjjel is, és menj be te, hálj vele, hogy utódot támasszunk apánktól.

[35]Azon az éjszakán is leitatták az apjukat, és a kisebbik is vele hált. Lót pedig nem is tudta, hogy leánya melléfeküdt, majd pedig távozott.

[36] Így esett teherbe Lót mindkét leánya az apjától.

[37]A nagyobbik fiút szült, és Móábnak nevezte el. Ő a mai Móáb ősatyja.

[38]A kisebbik is fiút szült, és Ben-Ammínak nevezte el. Ő a mai ammóniak ősatyja.

Ábrahám és Sára Gerárban

1 Mózes 20

[1]Azután elindult onnan Ábrahám a Délvidék felé, letelepedett Kádés és Súr között, és jövevényként élt Gerárban.

[2]Ábrahám azt mondta Sáráról, a feleségéről, hogy a húga, ezért Abímelek, Gerár királya érte küldött, és elvitette Sárát.

[3] Isten azonban eljött Abímelekhez éjjel, álmában, és azt mondta neki: Meg fogsz halni az asszony miatt, akit elvitettél, mert férjes asszony!

[4] Ora, Abimeleque ainda não a havia possuído; por isso, disse: SENHOR, matarás até uma nação inocente?
[5] Não foi ele mesmo que me disse: É minha irmã? E ela também me disse: Ele é meu irmão. Com sinceridade de coração e na minha inocência, foi que eu fiz isso.
[6] Respondeu-lhe Deus em sonho: Bem sei que com sinceridade de coração fizeste isso; daí o ter impedido eu de pecares contra mim e não te permiti que a tocasses.

[7] Agora, pois, restitui a mulher a seu marido, pois ele é profeta e intercederá por ti, e viverás; se, porém, não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

[8] Levantou-se Abimeleque de madrugada, e chamou todos os seus servos, e lhes contou todas essas coisas; e os homens ficaram muito atemorizados.
[9] Então, chamou Abimeleque a Abraão e lhe disse: Que é isso que nos fizeste? Em que pequei eu contra ti, para trazeres tamanho pecado sobre mim e sobre o meu reino? Tu me fizeste o que não se deve fazer.
[10] Disse mais Abimeleque a Abraão: Que estavas pensando para fazeres tal coisa?
[11] Respondeu Abraão: Eu dizia comigo mesmo: Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por causa de minha mulher.

[4]Abímelek azonban még nem közeledett hozzá, ezért azt mondta: Uram, az igaz népet is megölöd?
[5]Hiszen ő mondta nekem, hogy a húga, az asszony meg azt mondta róla, hogy a bátyja! Én tiszta szívvel és ártatlan kézzel tettem ezt.
[6]Akkor ezt mondta neki álmában az Isten: Én is tudom, hogy tiszta szívvel tetted ezt. Ezért óvtalak magam is attól, hogy vétkezzél ellenem, ezért nem engedtem, hogy érintsd őt.
[7]Most tehát add vissza annak az embernek a feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy életben maradj. Ha azonban nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod neked és mindenkinek, aki hozzád tartozik!
[8]Abímelek reggel fölkelt, hívatta valamennyi udvari emberét, és elbeszélte nekik mindezt. Az emberek nagyon megijedtek.
[9]Ekkor hívatta Abímelek Ábrahámot, és ezt mondta neki: Mit tettél velünk? Mit vétettem ellened, hogy ilyen nagy vétekbe akartál belevinni engem és országomat? Olyan dolgokat tettél velem, amilyeneket nem szabad megtenni.
[10]Majd ezt kérdezte Abímelek Ábrahámtól: Mire gondoltál, hogy ezt tetted?

[11]Ábrahám ezt felelte: Azt gondoltam, hogy nincs istenfélelem ezen a helyen, és megölnek a feleségemért.

[12] Por outro lado, ela, de fato, é também minha irmã, filha de meu pai e não de minha mãe; e veio a ser minha mulher.
[13] Quando Deus me fez andar errante da casa de meu pai, eu disse a ela: Este favor me farás: em todo lugar em que entrarmos, dirás a meu respeito: Ele é meu irmão.

[14] Então, Abimeleque tomou ovelhas e bois, e servos e servas e os deu a Abraão; e lhe restituiu a Sara, sua mulher.

[15] Disse Abimeleque: A minha terra está diante de ti; habita onde melhor te parecer.
[16] E a Sara disse: Dei mil siclos de prata a teu irmão; será isto compensação por tudo quanto se deu contigo; e perante todos estás justificada.
[17] E, orando Abraão, sarou Deus Abimeleque, sua mulher e suas servas, de sorte que elas pudessem ter filhos;
[18] porque o SENHOR havia tornado estéreis todas as mulheres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

Gênesis 21

O nascimento de Isaque

[1] Visitou o SENHOR a Sara, como lhe dissera, e o SENHOR cumpriu o que lhe havia prometido.
[2] Sara concebeu e deu à luz um filho a Abraão na sua velhice, no tempo determinado, de que Deus lhe falara.

[12]De ő valóban a húgom is, az apám leánya, csak nem az anyám leánya; így lett a feleségem.
[13]Amikor vándorútra indított engem Isten apám házából, ezt kértem tőle: Azzal mutasd meg szeretetedet irántam, hogy bárhová megyünk, mindenütt azt mondod rólam, hogy a bátyád vagyok!
[14]Akkor Abímelek juhokat és marhákat, szolgákat és szolgálókat hozatott, és Ábrahámnak adta, Sárát, a feleségét pedig visszaküldte hozzá,

[15]és ezt mondta Abímelek: Itt van előtted az országom, lakj ott, ahol jónak látod.

[16]Sárához pedig így szólt: Íme, ezer ezüstöt adtam a bátyádnak, ez felment téged mindazok előtt, akik veled vannak, mert így minden tekintetben igazolva vagy.
[17]Ábrahám pedig imádkozott Istenhez, és meggyógyította Isten Abímeleket, feleségét és szolgálóit, úgyhogy ismét szülhettek.

[18]Mert az ÚR meddővé tett minden nőt Abímelek házában Sárának, Ábrahám feleségének az esete miatt.

Izsák születése

1 Mózes 21

[1]Azután meglátogatta az ÚR Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az ÚR Sárával, ahogy megígérte.
[2]Sára teherbe esett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorára, abban az időben, amelyet megígért neki Isten.

[3] Ao filho que lhe nasceu, que Sara lhe dera à luz, pôs Abraão o nome de Isaque.
[4] Abraão circuncidou a seu filho Isaque, quando este era de oito dias, segundo Deus lhe havia ordenado.
[5] Tinha Abraão cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.
[6] E disse Sara: Deus me deu motivo de riso; e todo aquele que ouvir isso vai rir-se juntamente comigo.
[7] E acrescentou: Quem teria dito a Abraão que Sara amamentaria um filho? Pois na sua velhice lhe dei um filho.

Agar no deserto

[8] Isaque cresceu e foi desmamado. Nesse dia em que o menino foi desmamado, deu Abraão um grande banquete.

[9] Vendo Sara que o filho de Agar, a egípcia, o qual ela dera à luz a Abraão, caçoava de Isaque,

[10] disse a Abraão: Rejeita essa escrava e seu filho; porque o filho dessa escrava não será herdeiro com Isaque, meu filho.

[11] Pareceu isso mui penoso aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.
[12] Disse, porém, Deus a Abraão: Não te pareça isso mal por causa do moço e por causa da tua serva; atende a Sara em tudo o que ela te disser; porque por Isaque será chamada a tua descendência.
[13] Mas também do filho da serva farei uma grande nação, por ser ele teu descendente.

[3]Ábrahám Izsáknak nevezte el újszülött fiát, akit Sára szült neki.
[4]Azután körülmetélte Ábrahám a fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan megparancsolta neki Isten.
[5]Ábrahám százesztendős volt, amikor fia, Izsák megszületett.
[6]Akkor ezt mondta Sára: Nevetségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja.
[7]Ezt is mondta: Ki jósolta volna meg Ábrahámnak, hogy fog még Sára fiakat szoptatni? Mert fiút szültem öregkorára.

[8]Amikor a gyermek nagyobb lett, elválasztották. Ábrahám pedig nagy lakomát készített azon a napon, amelyen elválasztották Izsákot.

Hágár és Izmael elűzése

[9]Amikor Sára nevetni látta az egyiptomi Hágár fiát, akit Hágár Ábrahámnak szült,

[10]ezt mondta Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót és a fiát, mert nem örökölhet együtt egy szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal!
[11]Ez a beszéd Ábrahámnak igen rosszul esett a fia miatt.

[12]De Isten ezt mondta Ábrahámnak: Ne bánkódj a fiú és a szolgálód miatt! Bármit mond neked Sára, hallgass a szavára, mert Izsákot fogják a te utódodnak nevezni.

[13]De a szolgáló fiából is népet támasztok, mert ő is tőled származik.

[14] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada, tomou pão e um odre de água, pô-los às costas de Agar, deu-lhe o menino e a despediu. Ela saiu, andando errante pelo deserto de Berseba.

[15] Tendo-se acabado a água do odre, colocou ela o menino debaixo de um dos arbustos

[16] e, afastando-se, foi sentar-se defronte, à distância de um tiro de arco; porque dizia: Assim, não verei morrer o menino; e, sentando-se em frente dele, levantou a voz e chorou.

[17] Deus, porém, ouviu a voz do menino; e o Anjo de Deus chamou do céu a Agar e lhe disse: Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do menino, daí onde está.

[18] Ergue-te, levanta o rapaz, segura-o pela mão, porque eu farei dele um grande povo.

[19] Abrindo-lhe Deus os olhos, viu ela um poço de água, e, indo a ele, encheu de água o odre, e deu de beber ao rapaz.

[20] Deus estava com o rapaz, que cresceu, habitou no deserto e se tornou flecheiro;

[21] habitou no deserto de Parã, e sua mãe o casou com uma mulher da terra do Egito.

Abraão faz aliança com Abimeleque

[22] Por esse tempo, Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, disseram a

[14]Ábrahám fölkelt reggel, fogott egy kenyeret meg egy tömlő vizet, és odaadta Hágárnak. Föltette azt az asszony vállára, és elküldte őt a gyermekkel együtt. Így ment el, és bolyongott Beérseba pusztájában.

[15]Amikor kifogyott a víz a tömlőből, letette a gyermeket az egyik bokor alá,

[16]maga pedig elment, leült vele szemben egy nyíllövésnyi távolságban, és ezt mondta: Ne lássam, amikor meghal a gyermek. Ott ült vele szemben, és hangosan sírt.

[17]De Isten meghallotta a fiú hangját, Isten angyala pedig kiáltott a mennyből Hágárnak, és így szólt hozzá: Mi van veled, Hágár? Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját onnan, ahol fekszik.

[18]Kelj föl, vedd fel a fiút, és fogd kézen, mert nagy népet támasztok belőle.

[19]És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgyhogy meglátott egy forrást. Odament, megtöltötte a tömlőt vízzel, és megitatta a fiút.

[20] Isten pedig vele volt a fiúval, és az felnövekedett. A pusztában lakott, és íjász lett.

[21]Párán pusztájában lakott, anyja pedig Egyiptom földjéről szerzett neki feleséget.

Ábrahám és Abímelek szövetsége

[22]Történt abban az időben, hogy Abímelek és hadseregparancsnoka, Píkól azt mondta

Abraão: Deus é contigo em tudo o que fazes;

Ábrahámnak: Isten van veled mindenben, amit cselekszel.

[23] agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás, nem a meu filho, nem a meu neto; e sim que usarás comigo e com a terra em que tens habitado daquela mesma bondade com que eu te tratei.

[23]Esküdj meg nekem most Istenre, hogy nem csalsz meg sem engem, sem a fiamat, sem az unokámat, hanem olyan hűségesen bánsz velem és azzal a földdel, ahol jövevény vagy, ahogyan én bántam veled!

[24] Respondeu Abraão: Juro.

[24]Ábrahám így felelt: Megesküszöm.

[25] Nada obstante, Abraão repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos deste lhe haviam tomado à força.

[25]De Ábrahám szemrehányást tett Abímeleknek amiatt, hogy Abímelek szolgái erőszakkal elfoglaltak tőle egy kutat.

[26] Respondeu-lhe Abimeleque: Não sei quem terá feito isso; também nada me fizeste saber, nem tampouco ouvi falar disso, senão hoje.

[26]Abímelek ezt mondta: Nem tudom, ki tette ezt. Te sem szóltál nekem, én sem hallottam róla, csak ma.

[27] Tomou Abraão ovelhas e bois e deu-os a Abimeleque; e fizeram ambos uma aliança.

[27]Akkor Ábrahám juhokat meg marhákat hozatott, és Abímeleknek adta. Majd szövetséget kötöttek egymással.

[28] Pôs Abraão à parte sete cordeiras do rebanho.

[28]De Ábrahám különállított a nyájból hét bárányt.

[29] Perguntou Abimeleque a Abraão: Que significam as sete cordeiras que puseste à parte?

[29]Abímelek megkérdezte Ábrahámtól: Mire való ez a hét bárány, amelyeket különállítottál?

[30] Respondeu Abraão: Receberás de minhas mãos as sete cordeiras, para que me sirvam de testemunho de que eu cavei este poço.

[30]Ő azt felelte: Fogadd el tőlem ezt a hét bárányt, annak bizonyságául, hogy én ástam ezt a kutat.

[31] Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porque ali juraram eles ambos.

[31]Azért nevezték el azt a helyet Beérsebának, mert ott tettek esküt ők ketten.

[32] Assim, fizeram aliança em Berseba; levantaram-se Abimeleque e Ficol, comandante do seu exército, e voltaram para as terras dos filisteus.

[32]Miután megkötötték a szövetséget Beérsebában, fölkelt Abímelek és hadseregparancsnoka, Píkól, és visszatértek a filiszteusok földjére.

[33] Plantou Abraão tamargueiras em Berseba e invocou ali o nome do SENHOR, Deus Eterno.

[34] E foi Abraão, por muito tempo, morador na terra dos filisteus.

Gênesis 22

Deus prova Abraão

[1] Depois dessas coisas, pôs Deus Abraão à prova e lhe disse: Abraão! Este lhe respondeu: Eis-me aqui!
[2] Acrescentou Deus: Toma teu filho, teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; oferece-o ali em holocausto, sobre um dos montes, que eu te mostrarei.
[3] Levantou-se, pois, Abraão de madrugada e, tendo preparado o seu jumento, tomou consigo dois dos seus servos e a Isaque, seu filho; rachou lenha para o holocausto e foi para o lugar que Deus lhe havia indicado.

[4] Ao terceiro dia, erguendo Abraão os olhos, viu o lugar de longe.

[5] Então, disse a seus servos: Esperai aqui, com o jumento; eu e o rapaz iremos até lá e, havendo adorado, voltaremos para junto de vós.
[6] Tomou Abraão a lenha do holocausto e a colocou sobre Isaque, seu filho; ele, porém, levava nas mãos o fogo e o cutelo. Assim, caminhavam ambos juntos.

[33]Ábrahám pedig tamariszkuszfákat ültetett Beérsebában, és segítségül hívta ott az ÚRnak, az Örökkévaló Istennek a nevét.
[34]Azután még hosszú ideig élt jövevényként Ábrahám a filiszteusok földjén.

Isten próbára teszi Ábrahám hitét

1 Mózes 22

[1]Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és megszólította: Ábrahám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok.
[2] Isten ezt mondta: Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked!

[3]Ábrahám fölkelt reggel, fölnyergelte a szamarát, maga mellé vette két szolgáját meg Izsákot, a fiát. Fát is hasogatott az áldozathoz. Azután elindult arra a helyre, amelyet az Isten mondott neki.

[4]A harmadik napon fölemelte tekintetét Ábrahám, és meglátta azt a helyet messziről.
[5]Ekkor így szólt Ábrahám a szolgáihoz: Maradjatok itt a szamárral, én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok.
[6]Fogta tehát Ábrahám az égőáldozathoz való fát, rátette a fiára, Izsákra, ő maga pedig a tüzet meg a kést vitte; így mentek ketten együtt.

[7] Quando Isaque disse a Abraão, seu pai: Meu pai! Respondeu Abraão: Eis-me aqui, meu filho! Perguntou-lhe Isaque: Eis o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

[8] Respondeu Abraão: Deus proverá para si, meu filho, o cordeiro para o holocausto; e seguiam ambos juntos.

[9] Chegaram ao lugar que Deus lhe havia designado; ali edificou Abraão um altar, sobre ele dispôs a lenha, amarrou Isaque, seu filho, e o deitou no altar, em cima da lenha;

[10] e, estendendo a mão, tomou o cutelo para imolar o filho.

[11] Mas do céu lhe bradou o Anjo do SENHOR: Abraão! Abraão! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[12] Então, lhe disse: Não estendas a mão sobre o rapaz e nada lhe faças; pois agora sei que temes a Deus, porquanto não me negaste o filho, o teu único filho.

[13] Tendo Abraão erguido os olhos, viu atrás de si um carneiro preso pelos chifres entre os arbustos; tomou Abraão o carneiro e o ofereceu em holocausto, em lugar de seu filho.

[14] E pôs Abraão por nome àquele lugar – O SENHOR Proverá. Daí dizer-se até ao dia de hoje: No monte do SENHOR se proverá.

[15] Então, do céu bradou pela segunda vez o Anjo do SENHOR a Abraão

[7]Egyszer csak Izsák megszólította apját, Ábrahámot: Apám! Ő ezt felelte: Itt vagyok, fiam. Izsák megkérdezte: Itt van a tűz meg a fa, de hol van a bárány az áldozathoz?

[8]Ábrahám azt mondta: Isten majd gondoskodik bárányról az áldozathoz, fiam. Így mentek tovább ketten együtt.

[9]Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, oltárt épített ott Ábrahám, elrendezte rajta a fadarabokat, megkötözte a fiát, Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére.

[10]De amint kinyújtotta Ábrahám a kezét, és megfogta a kést, hogy levágja a fiát,

[11]kiáltott neki az ÚR angyala az égből: Ábrahám! Ábrahám! Ő így felelt: Itt vagyok.

[12]Az angyal így szólt: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra, és ne bántsd őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.

[13]Akkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. Odament Ábrahám, fogta a kost, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett.

[14]Azután így nevezte el Ábrahám azt a helyet: Az ÚR gondoskodik. Ma ezt mondják: Az ÚR hegyén a gondviselés.

[15]Az ÚR angyala másodszor is kiáltott Ábrahámnak az égből,

[16] e disse: Jurei, por mim mesmo, diz o SENHOR, porquanto fizeste isso e não me negaste o teu único filho,

[17] que deveras te abençoarei e certamente multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e como a areia na praia do mar; a tua descendência possuirá a cidade dos seus inimigos,

[18] nela serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

[19] Então, voltou Abraão aos seus servos, e, juntos, foram para Berseba, onde fixou residência.

Descendência de Naor

[20] Passadas essas coisas, foi dada notícia a Abraão, nestes termos: Milca também tem dado à luz filhos a Naor, teu irmão:

[21] Uz, o primogênito, Buz, seu irmão, Quemuel, pai de Arã,

[22] Quésede, Hazo, Pildas, Jidlafe e Betuel.

[23] Betuel gerou a Rebeca; estes oito deu à luz Milca a Naor, irmão de Abraão.

[24] Sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também à luz filhos: Teba, Gaã, Taás e Maaca.

Gênesis 23

A morte de Sara

[1] Tendo Sara vivido cento e vinte e sete anos,

[16]és ezt mondta: Magamra esküszöm, így szól az ÚR, hogy mivel így tettél, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet,

[17]azért gazdagon megáldalak, és úgy megszaporítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint az égen a csillag, vagy mint a homokszemek a tengerparton. A te utódod birtokolni fogja ellenségei kapuját,

[18]és a te utódod által nyer áldást a föld minden népe, mert hallgattál szavamra.

[19]Ezután Ábrahám visszatért szolgáihoz, elindultak, és együtt elmentek Beérsebába. Ábrahám továbbra is Beérsebában lakott.

Náhór utódai

[20]Ezek után hírül adták Ábrahámnak: Milká is szült fiúkat öcsédnek, Náhórnak:

[21]Úcot, az elsőszülöttjét, Búzt, annak öccsét, és Kemúélt, Arám atyját,

[22] továbbá Keszedet, Hazót és Pildást, Jidláfot és Betúélt.

[23]Betúél nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milká Náhórnak, Ábrahám öccsének.

[24]Másodrangú felesége, akinek Reúmá volt a neve, szintén szült neki: Tebahot, Gahamot, Tahast és Maakát.

Sára halála és temetése

1 Mózes 23

[1]Sára százhuszonhét évig élt, ennyi volt Sára életkora.

[2] morreu em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; veio Abraão lamentar Sara e chorar por ela.	[2]Amikor meghalt Sára Kirjat- Arbában, azaz a Kánaán földjén lévő Hebrónban, Ábrahám bement Sárához, hogy meggyászolja és elsirassa őt.
[3] Levantou-se, depois, Abraão da presença de sua morta e falou aos filhos de Hete:	[3]Majd fölkelt Ábrahám a halottja mellől, és így szólt a hettitákhoz:
[4] Sou estrangeiro e morador entre vós; dai-me a posse de sepultura convosco, para que eu sepulte a minha morta.	[4]Jövevény és idegen vagyok köztetek. Adjatok nekem sírhelynek való birtokot nálatok, hogy oda temethessem halottamat.
[5] Responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo:	[5]A hettiták ezt felelték Ábrahámnak:
[6] Ouve-nos, senhor: tu és príncipe de Deus entre nós; sepulta numa das nossas melhores sepulturas a tua morta; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para sepultares a tua morta.	[6]Hallgass meg bennünket, urunk! Istentől való fejedelem vagy te közöttünk. A legszebb sírhelyünkön temesd el halottadat! Senki sem akadályoz meg közülünk, hogy az ő sírhelyére temesd halottadat.
[7] Então, se levantou Abraão e se inclinou diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.	[7]Ekkor fölkelt Ábrahám, meghajolt a föld tulajdonosai, a hettiták előtt,
[8] E lhes falou, dizendo: Se é do vosso agrado que eu sepulte a minha morta, ouvi-me e intercedei por mim junto a Efrom, filho de Zoar,	[8]és így szólt hozzájuk: Ha igazán azt akarjátok, hogy eltemessem halottamat, hallgassatok meg engem, és bírjátok rá Efrónt, Cóhar fiát,
[9] para que ele me dê a caverna de Macpela, que tem no extremo do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepultura entre vós.	[9]hogy adja el nekem a makpélai barlangját, amely a szántóföldje végén van! Teljes áron adja el, hogy legyen sírhelynek való birtokom köztetek!
[10] Ora, Efrom, o heteu, sentando-se no meio dos filhos de Hete, respondeu a Abraão, ouvindo-o os filhos de Hete, a saber, todos os que entravam pela porta da sua cidade:	[10]Efrón is ott ült a hettiták között. Ez a hettita Efrón így szólt Ábrahámhoz a hettitáknak és mindazoknak a füle hallatára, akik a város kapujában összejöttek:

[11] De modo nenhum, meu senhor; ouve-me: dou-te o campo e também a caverna que nele está; na presença dos filhos do meu povo te dou; sepulta a tua morta.

[11]Nem, uram! Hallgass meg engem! Neked adom azt a szántóföldet a rajta levő barlanggal együtt. Népem fiainak a szeme láttára adom azt neked. Temesd csak el a halottadat!

[12] Então, se inclinou Abraão diante do povo da terra;

[12]Ábrahám meghajolt a föld tulajdonosai előtt,

[13] e falou a Efrom, na presença do povo da terra, dizendo: Mas, se concordas, ouve-me, peço-te: darei o preço do campo, toma-o de mim, e sepultarei ali a minha morta.

[13]és így szólt Efrónhoz a föld tulajdonosainak a füle hallatára: Hallgass mégis rám! Megadom a szántóföld árát, fogadd el tőlem, azután oda temetem halottamat.

[14] Respondeu-lhe Efrom:

[14]De Efrón így felelt Ábrahámnak:

[15] Meu senhor, ouve-me: um terreno que vale quatrocentos siclos de prata, que é isso entre mim e ti? Sepulta ali a tua morta.

[15]Hallgass rám, uram! Négyszáz ezüstsekelt ér ez a föld! Mit számít az közöttünk? Temesd csak el halottadat!

[16] Tendo Abraão ouvido isso a Efrom, pesou-lhe a prata, de que este lhe falara diante dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, moeda corrente entre os mercadores.

[16]Ábrahám engedett Efrónnak, és kimért Ábrahám Efrónnak annyi ezüstöt, amennyit mondott a hettiták füle hallatára: négyszáz sekel ezüstöt, a kereskedők által használt sekel szerint.

[17] Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, fronteiro a Manre, o campo, a caverna e todo o arvoredo que nele havia, e todo o limite ao redor

[17] Így ment át Efrón makpélai szántóföldje, amely Mamréval szemben van: a szántóföld, a rajta lévő barlang és minden fa a szántóföld egész határában körös-körül

[18] se confirmaram por posse a Abraão, na presença dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

[18]Ábrahám birtokába, a hettitáknak és mindazoknak a szeme láttára, akik a város kapujában összejöttek.

[19] Depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na caverna do campo de Macpela, fronteiro a Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

[19]Azután eltemette Ábrahám a feleségét, Sárát a makpélai szántóföld barlangjában, Mamréval, azaz Hebrónnal szemben, Kánaán földjén.

[20] E assim, pelos filhos de Hete, se confirmou a Abraão o direito do campo e da caverna que nele estava, em posse de sepultura.

Gênesis 24

Abraão manda seu servo buscar uma mulher para Isaque

[1] Era Abraão já idoso, bem avançado em anos; e o SENHOR em tudo o havia abençoado.

[2] Disse Abraão ao seu mais antigo servo da casa, que governava tudo o que possuía: Põe a mão por baixo da minha coxa,

[3] para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus do céu e da terra, que não tomarás esposa para meu filho das filhas dos cananeus, entre os quais habito;

[4] mas irás à minha parentela e daí tomarás esposa para Isaque, meu filho.

[5] Disse-lhe o servo: Talvez não queira a mulher seguir-me para esta terra; nesse caso, levarei teu filho à terra donde saíste?

[6] Respondeu-lhe Abraão: Cautela! Não faças voltar para lá meu filho.

[7] O SENHOR, Deus do céu, que me tirou da casa de meu pai e de minha terra natal, e que me falou, e jurou, dizendo: À tua descendência darei esta terra, ele enviará o seu anjo, que te há de preceder, e tomarás de lá esposa para meu filho.

[20] Így került Ábrahám birtokába sírhelyül a hettitáknak ez a szántóföldje a rajta levő barlanggal együtt.

Ábrahám feleséget hozat Izsáknak

1 Mózes 24

[1]Ábrahám élemedett korú, öreg ember lett, és az ÚR mindennel megáldotta Ábrahámot.

[2]Egyszer azt mondta Ábrahám háza legöregebb szolgájának, aki mindenét kezelte: Tedd a kezedet a csípőm alá,

[3]hadd eskesselek meg az ÚRra, az ég és föld Istenére, hogy fiamnak nem a kánaániak leányai közül hozol feleséget, akik között lakom,

[4]hanem elmész hazámba, a rokonságomhoz, és onnan hozol feleséget a fiamnak, Izsáknak!

[5]De a szolga ezt mondta neki: Hátha az a leány nem akar követni engem erre a földre? Akkor visszavigyem a fiadat arra a földre, ahonnan eljöttél?

[6]Ábrahám így válaszolt neki: Őrizkedj attól, hogy visszavidd oda a fiamat!

[7]Az ÚR, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet! – Ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozhass feleséget a fiamnak.

[8] Caso a mulher não queira seguir-te, ficarás desobrigado do teu juramento; entretanto, não levarás para lá meu filho.
[9] Com isso, pôs o servo a mão por baixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou fazer segundo o resolvido.

[10] Tomou o servo dez dos camelos do seu senhor e, levando consigo de todos os bens dele, levantou-se e partiu, rumo da Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

[11] Fora da cidade, fez ajoelhar os camelos junto a um poço de água, à tarde, hora em que as moças saem a tirar água.
[12] E disse consigo: Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, rogo-te que me acudas hoje e uses de bondade para com o meu senhor Abraão!
[13] Eis que estou ao pé da fonte de água, e as filhas dos homens desta cidade saem para tirar água;

[14] dá-me, pois, que a moça a quem eu disser: inclina o cântaro para que eu beba; e ela me responder: Bebe, e darei ainda de beber aos teus camelos, seja a que designaste para o teu servo Isaque; e nisso verei que usaste de bondade para com o meu senhor.

O encontro de Rebeca

[15] Considerava ele ainda, quando saiu Rebeca, filha de Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, trazendo um cântaro ao ombro.

[8]Ha a leány nem akar követni téged, akkor mentes leszel a nekem tett eskü alól, de a fiamat nem viheted vissza oda.
[9]Ekkor a szolga odatette kezét urának, Ábrahámnak a csípője alá, és megesküdött neki erre a dologra.
[10]Azután kiválasztott a szolga tíz tevét urának tevéi közül az útra, és magához vett urától mindenféle értékes dolgot. Elindult, és elment Aram-Naharajimba, Náhór városába.
[11]A városon kívül megpihentette a tevéket egy kútnál, estefelé, amikor vízért jártak az asszonyok.
[12]Akkor ezt mondta: URam, Ábrahámnak, az én uramnak Istene! Adj eredményt még ma, és mutasd meg hűségedet az én uram, Ábrahám iránt!

[13] Ideállok a forrás mellé, amikor a városbeli leányok kijönnek vizet meríteni.

[14]Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamelyik leánynak: Nyújtsd ide a korsódat, hadd igyam! – ő pedig azt mondja: Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom – akkor őt rendelted szolgádnak, Izsáknak, és ebből tudom meg, hogy megmutattad hűségedet az én uram iránt!

[15]Még végig sem mondta ezt, máris jött Rebeka, korsóval a vállán. Ő Betúélnak, Milká fiának volt a leánya; Milká pedig Ábrahám testvérének, Náhórnak volt a felesége.

[16] A moça era mui formosa de aparência, virgem, a quem nenhum homem havia possuído; ela desceu à fonte, encheu o seu cântaro e subiu.

[16]Nagyon szép leány volt, hajadon, akinek még nem volt dolga férfival. Lement a forráshoz, megtöltötte a korsóját, és feljött.

[17] Então, o servo saiu-lhe ao encontro e disse: Dá-me de beber um pouco da água do teu cântaro.

[17]Ekkor a szolga odaszaladt hozzá, és azt mondta: Adj nekem egy korty vizet a korsóból!

[18] Ela respondeu: Bebe, meu senhor. E, prontamente, baixando o cântaro para a mão, lhe deu de beber.

[18]A leány így felelt: Igyál, uram! És gyorsan levette korsóját a kezébe, és inni adott neki.

[19] Acabando ela de dar a beber, disse: Tirarei água também para os teus camelos, até que todos bebam.

[19]Miután eleget adott neki inni, így szólt: Tevéidnek is merítek, míg eleget nem isznak.

[20] E, apressando-se em despejar o cântaro no bebedouro, correu outra vez ao poço para tirar mais água; tirou-a e deu-a a todos os camelos.

[20]Sietve beleöntötte a korsó vizet a vályúba, azután ismét odaszaladt meríteni a forráshoz. Így merített valamennyi tevének.

[21] O homem a observava, em silêncio, atentamente, para saber se teria o SENHOR levado a bom termo a sua jornada ou não.

[21]Az ember közben némán figyelte, hogy megtudja, szerencséssé tette-e útját az ÚR, vagy sem.

[22] Tendo os camelos acabado de beber, tomou o homem um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as mãos dela, do peso de dez siclos de ouro;

[22]Miután a tevék már eleget ittak, elővett a férfi egy fél sekel súlyú aranyfüggőt, és a leány kezére való két karperecet, tíz aranysekel súlyút,

[23] e lhe perguntou: De quem és filha? Peço-te que me digas. Haverá em casa de teu pai lugar em que eu fique, e a comitiva?

[23]és ezt kérdezte: Kinek a leánya vagy? Mondd meg nekem, van-e számunkra hely éjszakára apád házánál?

[24] Ela respondeu: Sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu à luz a Naor.

[24]Ő azt felelte: Betúél leánya vagyok, Milká fiáé, akit ő Náhórnak szült.

[25] E acrescentou: Temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

[25]Azt is mondta neki: Van nálunk bőven szalma is, abrak is, meg hely is van éjszakára.

[26] Então, se inclinou o homem e adorou ao SENHOR.

[27] E disse: Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua benignidade e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, estando no caminho, o SENHOR me guiou à casa dos parentes de meu senhor.

[28] E a moça correu e contou aos da casa de sua mãe todas essas coisas.

[29] Ora, Rebeca tinha um irmão, chamado Labão; este correu ao encontro do homem junto à fonte.

[30] Pois, quando viu o pendente e as pulseiras nas mãos de sua irmã, tendo ouvido as palavras de Rebeca, sua irmã, que dizia: Assim me falou o homem, foi Labão ter com ele, o qual estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

[31] E lhe disse: Entra, bendito do SENHOR, por que estás aí fora? Pois já preparei a casa e o lugar para os camelos.

[32] Então, fez entrar o homem; descarregaram-lhe os camelos e lhes deram forragem e pasto; deu-se-lhe água para lavar os pés e também aos homens que estavam com ele.

[33] Diante dele puseram comida; porém ele disse: Não comerei enquanto não expuser o propósito a que venho. Labão respondeu-lhe: Dize.

[34] Então, disse: Sou servo de Abraão.

[35] O SENHOR tem abençoado muito ao meu senhor, e ele se tornou grande; deu-

[26]Akkor az ember meghajolt, leborult az ÚR előtt,

[27]és ezt mondta: Áldott az ÚR, Ábrahámnak, az én uramnak Istene, aki nem vonta meg hűségét és szeretetét uramtól! Az ÚR vezérelt engem ezen az úton uram testvérének házához.

Ábrahám szolgája Betúél házában

[28]A leány pedig elszaladt, és elmondta anyja háza népének, hogy mi történt.

[29]Rebekának pedig volt egy Lábán nevű bátyja. Ez a Lábán kiszaladt ahhoz az emberhez a forráshoz.

[30]Látta ugyanis a függőt és a húga kezén levő karpereceket, és hallotta húgának, Rebekának a szavait, aki elmondta, hogy miről beszélt vele az az ember. Odament tehát ahhoz az emberhez, aki még mindig ott állt a tevék mellett a forrásnál,

[31]és így szólt: Jöjj be, áldott embere az Úrnak, mit állsz idekint? Én már előkészítettem a házat és a tevék helyét is!

[32]Az ember bement a házba, Lábán meg levette a tevékről a szerszámot, adott a tevéknek szalmát és abrakot; azután vizet hoztak, hogy megmossák a lábát, meg a vele levő emberek lábát is.

[33]Majd ennivalót tettek eléje, de ő így szólt: Nem eszem, amíg el nem mondom a mondanivalómat! Lábán így szólt: Beszélj!

[34]Ő pedig ezt mondta: Ábrahám szolgája vagyok.

[35]Az ÚR igen megáldotta az én uramat, aki meggazdagodott: adott neki juhokat,

lhe ovelhas e bois, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

[36] Sara, mulher do meu senhor, era já idosa quando lhe deu à luz um filho; a este deu ele tudo quanto tem.

[37] E meu senhor me fez jurar, dizendo: Não tomarás esposa para meu filho das mulheres dos cananeus, em cuja terra habito;

[38] porém irás à casa de meu pai e à minha família e tomarás esposa para meu filho.

[39] Respondi ao meu senhor: Talvez não queira a mulher seguir-me.

[40] Ele me disse: O SENHOR, em cuja presença eu ando, enviará contigo o seu Anjo e levará a bom termo a tua jornada, para que, da minha família e da casa de meu pai, tomes esposa para meu filho.

[41] Então, serás desobrigado do meu juramento, quando fores à minha família; se não ta derem, desobrigado estarás do meu juramento.

[42] Hoje, pois, cheguei à fonte e disse comigo: ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se me levas a bom termo a jornada em que sigo,

[43] eis-me agora junto à fonte de água; a moça que sair para tirar água, a quem eu disser: dá-me um pouco de água do teu cântaro,

[44] e ela me responder: Bebe, e também tirarei água para os teus camelos, seja essa a mulher que o SENHOR designou para o filho de meu senhor.

marhákat, ezüstöt, aranyat, szolgákat, szolgálókat, tevéket és szamarakat.

[36]Uram felesége, Sára, öregkorában szült fiút uramnak, és ő mindenét a fiúnak adta.

[37]Engem pedig így esketett meg az uram: Ne végy fiamnak feleséget a kánaániak leányai közül, akiknek a földjén lakom,

[38]hanem menj el apám házához, az én nemzetségemhez, és onnan hozz feleséget a fiamnak!

[39]S amikor azt mondtam uramnak: Hátha az a leány nem akar követni engem? –

[40]akkor így felelt nekem: Az ÚR, akinek a színe előtt járok, elküldi majd angyalát veled, és szerencséssé teszi utadat, hogy feleséget hozhass fiamnak az én nemzetségemből, apám házából.

[41]Csak akkor mentesülsz a nekem tett eskü alól, ha elmész az én nemzetségemhez. Ha nem adják neked, akkor is mentesülsz a nekem tett eskü alól.

[42]Amikor ma a forráshoz értem, ezt mondtam: Uram, Ábrahámnak, az én uramnak Istene! Bárcsak szerencséssé tennéd utamat, amelyen járok!

[43] Ideállok a forrás mellé. Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamelyik leánynak, aki kijön vizet meríteni: Adj innom egy kis vizet a korsóból,

[44]és az ezt feleli nekem: Igyál, sőt még a tevéidnek is merítek! - az legyen az a leány, akit az ÚR az én uram fiának rendelt.

[45] Considerava ainda eu assim, no meu íntimo, quando saiu Rebeca trazendo o seu cântaro ao ombro, desceu à fonte e tirou água. E eu lhe disse: peço-te que me dês de beber.

[46] Ela se apressou e, baixando o cântaro do ombro, disse: Bebe, e também darei de beber aos teus camelos. Bebi, e ela deu de beber aos camelos.

[47] Daí lhe perguntei: de quem és filha? Ela respondeu: Filha de Betuel, filho de Naor e Milca. Então, lhe pus o pendente no nariz e as pulseiras nas mãos.

[48] E, prostrando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia conduzido por um caminho direito, a fim de tomar para o filho do meu senhor uma filha do seu parente.

[49] Agora, pois, se haveis de usar de benevolência e de verdade para com o meu senhor, fazei-mo saber; se não, declarai-mo, para que eu vá, ou para a direita ou para a esquerda.

[50] Então, responderam Labão e Betuel: Isto procede do SENHOR, nada temos a dizer fora da sua verdade.

[51] Eis Rebeca na tua presença; toma-a e vai-te; seja ela a mulher do filho do teu senhor, segundo a palavra do SENHOR.

O casamento de Isaque e Rebeca

[52] Tendo ouvido o servo de Abraão tais palavras, prostrou-se em terra diante do SENHOR;

[45]Még végig sem mondtam ezt magamban, máris jött Rebeka, korsóval a vállán, lement a forráshoz, és merített. Ezt mondtam neki: Adj innom!

[46]Ő gyorsan levette a korsóját, és így felelt: Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom. Ittam, és ő a tevéket is megitatta.

[47]Azután megkérdeztem tőle: Kinek a leánya vagy? Ő ezt mondta: Annak a Betúélnak a leánya vagyok, akit Milká szült Náhórnak. Ekkor a függőt az orrába tettem, a karpereceket pedig a kezére.

[48]Azután meghajoltam, leborultam az ÚR előtt, és áldottam az URat, Ábrahámnak, az én uramnak Istenét, aki a helyes úton vezérelt engem, hogy az én uram testvérének leányát vihessem el feleségül a fiának.

[49]Most azért ha hűséggel és szeretettel akartok bánni urammal, mondjátok meg nekem! De ha nem, azt is mondjátok meg, mert akkor máshol kell tovább keresgélnem!

Rebeka feleségül megy Izsákhoz

[50]Lábán és Betúél így válaszolt: Az ÚRtól indult el ez a dolog, mi nem mondhatunk neked sem rosszat, sem jót.

[51] Itt van Rebeka, fogd és menj! Legyen urad fiának a felesége, ahogyan elvégezte az ÚR.

[52]Amikor Ábrahám szolgája hallotta ezeket a szavakat, földre borult az ÚR előtt.

[53] e tirou jóias de ouro e de prata e vestidos e os deu a Rebeca; também deu ricos presentes a seu irmão e a sua mãe.

[53]Azután a szolga ezüst és arany ékszereket meg ruhákat vett elő, és Rebekának adta. Drága ajándékokat adott a bátyjának és az anyjának is.

[54] Depois, comeram, e beberam, ele e os homens que estavam com ele, e passaram a noite. De madrugada, quando se levantaram, disse o servo: Permiti que eu volte ao meu senhor.

[54]Majd ettek és ittak az emberekkel együtt, akik vele voltak, és ott töltötték az éjszakát. Amikor felkeltek reggel, így szólt: Bocsássatok el uramhoz!

[55] Mas o irmão e a mãe da moça disseram: Fique ela ainda conosco alguns dias, pelo menos dez; e depois irá.

[55]A leány bátyja és anyja azonban azt mondta: Hadd maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután elmehet!

[56] Ele, porém, lhes disse: Não me detenhais, pois o SENHOR me tem levado a bom termo na jornada; permiti que eu volte ao meu senhor.

[56]De ő így felelt nekik: Ne tartsatok vissza, hiszen az ÚR szerencséssé tette utamat. Bocsássatok el, hadd menjek uramhoz!

[57] Disseram: Chamemos a moça e ouçamo-la pessoalmente.

[57]Azok ezt mondták: Hívjuk ide a leányt, és kérdezzük meg őt magát!

[58] Chamaram, pois, a Rebeca e lhe perguntaram: Queres ir com este homem? Ela respondeu: Irei.

[58]Odahívták Rebekát, és azt kérdezték tőle: Elmész-e ezzel az emberrel? Ő azt felelte: Elmegyek!

[59] Então, despediram a Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e ao servo de Abraão, e a seus homens.

[59]Elbocsátották tehát húgukat, Rebekát, és a dajkáját, meg Ábrahám szolgáját embereivel együtt.

[60] Abençoaram a Rebeca e lhe disseram: És nossa irmã; sê tu a mãe de milhares de milhares, e que a tua descendência possua a porta dos seus inimigos.

[60]Megáldották Rebekát, és ezt mondták neki: Húgunk, legyen utódaid száma ezerszer tízezer! Vegye birtokba utódod ellenségei városát!

[61] Então, se levantou Rebeca com suas moças e, montando os camelos, seguiram o homem. O servo tomou a Rebeca e partiu.

[61]Azután fölkelt Rebeka és szolgálói, felültek a tevékre, és követték azt az embert. A szolga pedig fogta Rebekát, és elment.

[62] Ora, Isaque vinha de caminho de Beer-Laai-Roi, porque habitava na terra do Neguebe.

[62] Izsák éppen megérkezett a Lahajrói-kúttól, mert a Délvidéken lakott.

63 Saíra Isaque a meditar no campo, ao cair da tarde; erguendo os olhos, viu, e eis que vinham camelos.
64 Também Rebeca levantou os olhos, e, vendo a Isaque, apeou do camelo,
65 e perguntou ao servo: Quem é aquele homem que vem pelo campo ao nosso encontro? É o meu senhor, respondeu. Então, tomou ela o véu e se cobriu.
66 O servo contou a Isaque todas as coisas que havia feito.
67 Isaque conduziu-a até à tenda de Sara, mãe dele, e tomou a Rebeca, e esta lhe foi por mulher. Ele a amou; assim, foi Isaque consolado depois da morte de sua mãe.

Gênesis 25

Descendentes de Abraão e Quetura

1 Crônicas 1.32,33

1 Desposou Abraão outra mulher; chamava-se Quetura.
2 Ela lhe deu à luz a Zinrã, Jocsã, Medã, Midiã, Isbaque e Suá.

3 Jocsã gerou a Seba e a Dedã; os filhos de Dedã foram: Assurim, Letusim e Leumim.

4 Os filhos de Midiã foram: Efá, Efer, Enoque, Abida e Elda. Todos estes foram filhos de Quetura.

5 Abraão deu tudo o que possuía a Isaque.

6 Porém, aos filhos das concubinas que tinha, deu ele presentes e, ainda em vida, os separou de seu filho Isaque, enviando-os para a terra oriental.

63Estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre. Amint föltekintett, látta, hogy tevék közelednek.
64Rebeka is föltekintett, és meglátta Izsákot. Akkor leszállt a tevéről,
65és azt kérdezte a szolgától: Ki az a férfi, aki szembe jön velünk a mezőn? A szolga így felelt: Ő az én uram! Akkor Rebeka fátylat vett elő, és eltakarta magát.
66A szolga pedig elbeszélte Izsáknak mindazt, amit végzett.
67 Izsák ekkor bevezette Rebekát anyjának, Sárának a sátrába, és feleségül vette Rebekát. Izsák megszerette őt, és megvigasztalódott anyja halála után.

Ábrahám második házassága

1 Mózes 25

1Ábrahám ismét megnősült, feleségének Ketúrá volt a neve.
2Ő szülte neki Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és Súahot.
3Joksán nemzette Sebát és Dedánt. Dedán fiai lettek az assúriak, a letúsiak és a leummiak.
4Midján fiai pedig: Éfá, Éfer, Hanók, Abídá és Eldáá. Ezek mind Ketúrának a leszármazottjai.
5Ábrahám azonban Izsáknak adta mindenét,

6a fiaknak, akiket másodfeleségei szültek Ábrahámnak, Ábrahám csak ajándékokat adott, és még életében eltávolította őket

fia, Izsák mellől kelet felé, egy keleti országba.

A morte de Abraão

[7] Foram os dias da vida de Abraão cento e setenta e cinco anos.

[8] Expirou Abraão; morreu em ditosa velhice, avançado em anos; e foi reunido ao seu povo.

[9] Sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na caverna de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, o heteu, fronteiro a Manre,

[10] o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali foi sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

[11] Depois da morte de Abraão, Deus abençoou a Isaque, seu filho; Isaque habitava junto a Beer-Laai-Roi.

Ábrahám halála és temetése

[7]Ábrahám életkora, amit megért, százhetvenöt év volt.

[8]Akkor elhunyt Ábrahám, meghalt késő vénségében, öregen, betelve az élettel, és elődei mellé került.

[9]Fiai, Izsák és Izmael temették el a makpélai barlangban, Efrónnak, a hettita Cóhar fiának a szántóföldjén, Mamréval szemben,

[10]azon a szántóföldön, amelyet Ábrahám a hettitáktól vett meg. Ott temették el Ábrahámot, ahol Sárát, a feleségét.

[11]Ábrahám halála után megáldotta Isten az ő fiát, Izsákot. Izsák a Lahajrói-kútnál lakott.

Descendentes de Ismael

1 Crônicas 1.28-31

[12] São estas as gerações de Ismael, filho de Abraão, que Agar, egípcia, serva de Sara, lhe deu à luz.

[13] E estes, os filhos de Ismael, pelos seus nomes, segundo o seu nascimento: o primogênito de Ismael foi Nebaiote; depois, Quedar, Abdeel, Mibsão,

[14] Misma, Dumá, Massá,

[15] Hadade, Tema, Jetur, Nafis e Quedemá.

[16] São estes os filhos de Ismael, e estes, os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus acampamentos: doze príncipes de seus povos.

[17] E os anos da vida de Ismael foram cento e trinta e sete; e morreu e foi reunido ao seu povo.

Izmael nemzetsége

[12]Ez Ábrahám fiának, Izmaelnek a nemzetsége, akit az egyiptomi Hágár, Sára szolgálója szült Ábrahámnak.

[13] Így hívták Izmael fiait nevük és nemzetségük szerint: Izmael elsőszülöttje volt Nebájót, azután következett Kédár, Adbeél és Mibszám,

[14] továbbá Mismá, Dúmá és Masszá,

[15]Hadad, Témá, Jetúr, Náfis és Kédmá.

[16]Ezek Izmael fiai, és ez a nevük falvaik és sátortáboraik szerint: tizenkét fejedelem, törzseiknek megfelelően.

[17] Izmael életkora százharminckét esztendő volt. Akkor elhunyt, meghalt, és elődei mellé került.

[18] Habitaram desde Havilá até Sur, que olha para o Egito, como quem vai para a Assíria. Ele se estabeleceu fronteiro a todos os seus irmãos.

Descendentes de Isaque

[19] São estas as gerações de Isaque, filho de Abraão. Abraão gerou a Isaque;

[20] era Isaque de quarenta anos, quando tomou por esposa a Rebeca, filha de Betuel, o arameu de Padã-Arã, e irmã de Labão, o arameu.

[21] Isaque orou ao SENHOR por sua mulher, porque ela era estéril; e o SENHOR lhe ouviu as orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

[22] Os filhos lutavam no ventre dela; então, disse: Se é assim, por que vivo eu? E consultou ao SENHOR.

[23] Respondeu-lhe o SENHOR: Duas nações há no teu ventre, dois povos, nascidos de ti, se dividirão: um povo será mais forte que o outro, e o mais velho servirá ao mais moço.

[24] Cumpridos os dias para que desse à luz, eis que se achavam gêmeos no seu ventre.

[25] Saiu o primeiro, ruivo, todo revestido de pêlo; por isso, lhe chamaram Esaú.

[26] Depois, nasceu o irmão; segurava com a mão o calcanhar de Esaú; por isso, lhe chamaram Jacó. Era Isaque de sessenta anos, quando Rebeca lhos deu à luz.

Esaú vende o seu direito de primogenitura

[18] Izmael utódai Havílától Súrig tanyáztak, amely Egyiptomtól keletre, Assúr felé van. Szembeszálltak a testvértörzsekkel is.

Izsák fiai: Ézsau és Jákób

[19] Ez Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetsége: Ábrahám nemzette Izsákot.

[20] Izsák negyvenesztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arám Betúél leányát, az arám Lábán húgát Paddan-Arámból.

[21] És Izsák könyörgött az ÚRnak feleségéért, mivel meddő volt. Az ÚR pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége.

[22] De fiai verekedtek egymással a méhében. Akkor ezt mondta Rebeka: Ha így van, minek is élek? Elment azért, hogy megkérdezze az URat.

[23] Az ÚR pedig ezt mondta neki: Két nép van méhedben, két nemzet válik ki belsődből: az egyik nemzet erősebb lesz a másiknál, de a nagyobbik szolgál a kisebbnek!

[24] Elérkezett szülésének a napja, s íme, ikrek voltak a méhében.

[25] Világra jött az első: vöröses volt, és mindenütt szőrös, mint a daróc. Ezért Ézsaunak nevezték el.

[26] Azután világra jött a testvére, kezével Ézsau sarkába kapaszkodva. Ezért őt Jákóbnak nevezték el. Izsák hatvanesztendős volt, amikor ezek megszülettek.

Ézsau eladja elsőszülöttségi jogát

[27] Cresceram os meninos. Esaú saiu perito caçador, homem do campo; Jacó, porém, homem pacato, habitava em tendas.

[28] Isaque amava a Esaú, porque se saboreava de sua caça; Rebeca, porém, amava a Jacó.

[29] Tinha Jacó feito um cozinhado, quando, esmorecido, veio do campo Esaú

[30] e lhe disse: Peço-te que me deixes comer um pouco desse cozinhado vermelho, pois estou esmorecido. Daí chamar-se Edom.

[31] Disse Jacó: Vende-me primeiro o teu direito de primogenitura.

[32] Ele respondeu: Estou a ponto de morrer; de que me aproveitará o direito de primogenitura?

[33] Então, disse Jacó: Jura-me primeiro. Ele jurou e vendeu o seu direito de primogenitura a Jacó.

[34] Deu, pois, Jacó a Esaú pão e o cozinhado de lentilhas; ele comeu e bebeu, levantou-se e saiu. Assim, desprezou Esaú o seu direito de primogenitura.

Gênesis 26

Isaque na terra dos filisteus

[1] Sobrevindo fome à terra, além da primeira havida nos dias de Abraão, foi Isaque a Gerar, avistar-se com Abimeleque, rei dos filisteus.

[27]Amikor a fiúk felnőttek, Ézsau a vadászathoz értő, szabadban élő ember lett, Jákób ellenben a szokásokat tisztelő sátorlakó.

[28]Ezért Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka viszont Jákóbot szerette.

[29]Egyszer Jákób valami főzeléket főzött, amikor Ézsau fáradtan megjött a mezőről.

[30]Ézsau azt mondta Jákóbnak: Hadd egyem ebből a vörös ételből, mert fáradt vagyok! Ezért nevezték el őt Edómnak.

[31]De Jákób azt felelte: Add nekem érte azonnal az elsőszülöttségi jogodat!

[32]Ézsau ezt mondta: Mindjárt éhen halok: mit számít nekem az az elsőszülöttségi jog?

[33]Jákób azt felelte: Akkor esküdj meg nekem azonnal! Ézsau megesküdött neki, és eladta az elsőszülöttségi jogát Jákóbnak.

[34]Jákób ekkor adott neki kenyeret és lencsefőzeléket. Ézsau evett, ivott, azután fölkelt, és elment. Ennyire semmibe vette Ézsau az elsőszülöttségi jogot.

Izsák és Rebeka Gerárban

1 Mózes 26

[1]Egyszer éhínség támadt az országban, azon az első éhínségen kívül, amely Ábrahám idejében volt. Ekkor elment Izsák Abímelekhez, a filiszteusok királyához Gerárba.

[2] Apareceu-lhe o SENHOR e disse: Não desças ao Egito. Fica na terra que eu te disser;

[3] habita nela, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e a tua descendência darei todas estas terras e confirmarei o juramento que fiz a Abraão, teu pai.

[4] Multiplicarei a tua descendência como as estrelas dos céus e lhe darei todas estas terras. Na tua descendência serão abençoadas todas as nações da terra;

[5] porque Abraão obedeceu à minha palavra e guardou os meus mandados, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

[6] Isaque, pois, ficou em Gerar.

[7] Perguntando-lhe os homens daquele lugar a respeito de sua mulher, disse: É minha irmã; pois temia dizer: É minha mulher; para que, dizia ele consigo, os homens do lugar não me matem por amor de Rebeca, porque era formosa de aparência.

[8] Ora, tendo Isaque permanecido ali por muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhando da janela, viu que Isaque acariciava a Rebeca, sua mulher.

[9] Então, Abimeleque chamou a Isaque e lhe disse: É evidente que ela é tua esposa; como, pois, disseste: É minha irmã? Respondeu-lhe Isaque: Porque eu dizia: para que eu não morra por causa dela.

[2]Mert megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Ne menj Egyiptomba, hanem abban az országban lakj, amelyet én mondok neked!

[3]Maradj jövevényként ebben az országban, én pedig veled leszek, és megáldalak, mert neked és utódaidnak adom ezeket az országokat mind, és megtartom azt az esküt, amelyet apádnak, Ábrahámnak tettem.

[4]És úgy megszaporítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint az égen a csillag. A te utódaidnak adom mindezeket az országokat, és a te utódod által nyer áldást a föld minden népe,

[5]mert hallgatott Ábrahám a szavamra, és megtartotta mindazt, amiket elrendeltem: parancsolataimat, rendelkezéseimet és utasításaimat.

[6] Izsák Gerárban telepedett le.

[7]Amikor annak a helynek a lakosai a felesége felől kérdezősködtek, a húgának mondta őt. Félt bevallani, hogy a felesége, hogy meg ne öljék annak a helynek a lakói Rebeka miatt, hiszen szép asszony volt.

[8]Amikor már jó ideje ott lakott, történt, hogy Abímelek, a filiszteusok királya kitekintett az ablakon, és meglátta Izsákot, amint a feleségével, Rebekával nevetgélt.

[9]Ekkor hívatta Abímelek Izsákot, és ezt mondta: Mégiscsak a feleséged ő! Hogy mondhattad, hogy a húgod?! Izsák ezt felelte neki: Mert azt gondoltam, hogy meg fogok halni miatta.

[10] Disse Abimeleque: Que é isso que nos fizeste? Facilmente algum do povo teria abusado de tua mulher, e tu, atraído sobre nós grave delito.

[11] E deu esta ordem a todo o povo: Qualquer que tocar a este homem ou à sua mulher certamente morrerá.

[12] Semeou Isaque naquela terra e, no mesmo ano, recolheu cento por um, porque o SENHOR o abençoava.

[13] Enriqueceu-se o homem, prosperou, ficou riquíssimo;

[14] possuía ovelhas e bois e grande número de servos, de maneira que os filisteus lhe tinham inveja.

[15] E, por isso, lhe entulharam todos os poços que os servos de seu pai haviam cavado, nos dias de Abraão, enchendo-os de terra.

[16] Disse Abimeleque a Isaque: Aparta-te de nós, porque já és muito mais poderoso do que nós.

[17] Então, Isaque saiu dali e se acampou no vale de Gerar, onde habitou.

[18] E tornou Isaque a abrir os poços que se cavaram nos dias de Abraão, seu pai (porque os filisteus os haviam entulhado depois da morte de Abraão), e lhes deu os mesmos nomes que já seu pai lhes havia posto.

[19] Cavaram os servos de Isaque no vale e acharam um poço de água nascente.

[10]Akkor így szólt Abímelek: Miért tetted ezt velünk? Könnyen megeshetett volna, hogy valaki a nép közül a feleségeddel hál, és akkor bűnbe kevertél volna bennünket.

[11]Abímelek ezért megparancsolta az egész népnek: Aki ehhez az emberhez és feleségéhez nyúl, halállal lakoljon!

Izsák küzdelmei a kutakért

[12] Izsák ezután vetett azon a földön, és százszorosát aratta abban az esztendőben, úgy megáldotta őt az ÚR.

[13] Így gazdagodott ez az ember; folyton-folyvást gazdagodott, míg végül is dúsgazdaggá lett.

[14]Volt juhnyája, marhacsordája és nagy szolgahada, s ezért féltékenyek lettek rá a filiszteusok.

[15]Mindazokat a kutakat, amelyeket apjának, Ábrahámnak az idejében apja szolgái ástak, betömték a filiszteusok, és teleszórták földdel.

[16]Abímelek ekkor így szólt Izsákhoz: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél, mint mi!

[17]El is ment onnan Izsák. Gerár völgyében ütött tábort, és ott lakott.

[18]Majd ismét kiásta Izsák azokat a kutakat, amelyeket apjának, Ábrahámnak az idejében ástak, de Ábrahám halála után a filiszteusok betömtek; és ugyanúgy nevezte el azokat, ahogyan apja nevezte őket.

[19]Egyszer Izsák szolgái a völgyben ástak, és ott olyan kutat találtak, amelyben forrásvíz volt.

[20] Mas os pastores de Gerar contenderam com os pastores de Isaque, dizendo: Esta água é nossa. Por isso, chamou o poço de Eseque, porque contenderam com ele.
[21] Então, cavaram outro poço e também por causa desse contenderam. Por isso, recebeu o nome de Sitna.

[22] Partindo dali, cavou ainda outro poço; e, como por esse não contenderam, chamou-lhe Reobote e disse: Porque agora nos deu lugar o SENHOR, e prosperaremos na terra.

[23] Dali subiu para Berseba.
[24] Na mesma noite, lhe apareceu o SENHOR e disse: Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo; abençoar-te-ei e multiplicarei a tua descendência por amor de Abraão, meu servo.
[25] Então, levantou ali um altar e, tendo invocado o nome do SENHOR, armou a sua tenda; e os servos de Isaque abriram ali um poço.

Isaque faz aliança com Abimeleque

[26] De Gerar foram ter com ele Abimeleque e seu amigo Ausate e Ficol, comandante do seu exército.
[27] Disse-lhes Isaque: Por que viestes a mim, pois me odiais e me expulsastes do vosso meio?

[28] Eles responderam: Vimos claramente que o SENHOR é contigo; então, dissemos: Haja agora juramento entre nós e ti, e façamos aliança contigo.

[20]A gerári pásztorok azonban perlekedni kezdtek Izsák pásztoraival, és ezt mondták: Mienk a víz! Ezért nevezte el a kutat Észeknek: mert civakodtak vele.
[21]Azután egy másik kutat ástak, de amiatt is perlekedtek vele, ezért azt Szitnának nevezte el.
[22]Onnan is továbbvonult, és egy másik kutat ásott, amely miatt már nem perlekedtek vele, ezért azt Rehóbótnak nevezte el, mert ezt mondta: Most már tágas helyet szerzett nekünk az ÚR, és szaporodhatunk ezen a földön.
[23]Onnan fölment Beérsebába.

[24]Azon az éjszakán megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak, és megsokasítom utódaidat szolgámért, Ábrahámért!

[25]Ezért Izsák épített ott egy oltárt, és segítségül hívta az ÚR nevét. Majd felverte ott a sátrát, szolgái pedig kutat ástak ott.

[26]Majd elment hozzá Abímelek Gerárból barátjával, Ahuzzattal és hadseregparancsnokával, Píkóllal.
[27] Izsák ezt kérdezte tőlük: Miért jöttetek hozzám? Hiszen ti gyűlöltök engem, és elűztetek magatok közül!
[28]De ők ezt felelték: Meg kellett látnunk, hogy veled van az ÚR. Ezért azt mondtuk: Legyen esküvel kötött megállapodás köztünk és közted! Szövetséget akarunk kötni veled,

[29] Jura que nos não farás mal, como também não te havemos tocado, e como te fizemos somente o bem, e te deixamos ir em paz. Tu és agora o abençoado do SENHOR.

[30] Então, Isaque lhes deu um banquete, e comeram e beberam.

[31] Levantando-se de madrugada, juraram de parte a parte; Isaque os despediu, e eles se foram em paz.

[32] Nesse mesmo dia, vieram os servos de Isaque e, dando-lhe notícia do poço que tinham cavado, lhe disseram: Achamos água.

[33] Ao poço, chamou-lhe Seba; por isso, Berseba é o nome daquela cidade até ao dia de hoje.

[34] Tendo Esaú quarenta anos de idade, tomou por esposa a Judite, filha de Beeri, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

[35] Ambas se tornaram amargura de espírito para Isaque e para Rebeca.

Gênesis 27

Isaque abençoa a Jacó e a Esaú

[1] Tendo-se envelhecido Isaque e já não podendo ver, porque os olhos se lhe enfraqueciam, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e lhe disse: Meu filho! Respondeu ele: Aqui estou!

[2] Disse-lhe o pai: Estou velho e não sei o dia da minha morte.

[29]hogy nem teszel rosszat velünk, ahogyan mi sem bántottunk téged, csak jót tettünk veled, és békével bocsátottunk el. Hiszen az ÚR áldott embere vagy te!

[30]Akkor lakomát készített nekik, majd ettek és ittak.

[31]Amikor reggel fölkeltek, megesküdtek egymásnak, azután elbocsátotta őket Izsák, és békével mentek el tőle.

[32]Még aznap megérkeztek Izsák szolgái, és jelentették, hogy kutat ástak, és ezt mondták neki: Vizet találtunk!

[33]És elnevezte azt Sibának, ezért Beérseba annak a városnak a neve még ma is.

[34]Amikor Ézsau negyvenéves volt, feleségül vette Juditot, a hettita Beéri leányát, és Boszmatot, a hettita Élón leányát.

[35]Ezek igen megkeserítették Izsák és Rebeka életét.

Jákób csalással szerzi meg az apai áldást

1 Mózes 27

[1]Amikor Izsák megöregedett, és annyira meggyengült már a szeme, hogy nem is látott, behívta a nagyobbik fiát, Ézsaut, és így szólt hozzá: Fiam! Ő felelt neki: Itt vagyok.

[2] Izsák ezt mondta: Lásd, én megöregedtem, bármikor meghalhatok.

[3] Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

[3]Most hát fogd a fegyvereidet, tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre, és lőj nekem valami vadat!

[4] e faze-me uma comida saborosa, como eu aprecio, e traze-ma, para que eu coma e te abençoe antes que eu morra.

[4]Azután készíts nekem finom falatokat, ahogyan én szeretem, és hozd be nekem, hogy egyem, és megáldjalak, mielőtt meghalok!

[5] Rebeca esteve escutando enquanto Isaque falava com Esaú, seu filho. E foi-se Esaú ao campo para apanhar a caça e trazê-la.

[5]Rebeka azonban hallgatózott, amikor Izsák a fiával, Ézsauval beszélt. Amint elment Ézsau a mezőre, hogy vadat lőjön, és elhozza,

[6] Então, disse Rebeca a Jacó, seu filho: Ouvi teu pai falar com Esaú, teu irmão, assim:

[6]Rebeka ezt mondta fiának, Jákóbnak: Hallottam, hogy apád a bátyáddal, Ézsauval beszélt, és ezt mondta:

[7] Traze caça e faze-me uma comida saborosa, para que eu coma e te abençoe diante do SENHOR, antes que eu morra.

[7]Hozz nekem vadat, és készíts finom falatokat, hogy egyem, és megáldjalak az ÚR színe előtt, mielőtt meghalok.

[8] Agora, pois, meu filho, atende às minhas palavras com que te ordeno.

[8]Most azért, fiam, hallgass a szavamra, amit most megparancsolok neked.

[9] Vai ao rebanho e traze-me dois bons cabritos; deles farei uma saborosa comida para teu pai, como ele aprecia;

[9]Menj el a nyájhoz, és hozz onnan két kecskegidát a javából, hadd készítsek abból apádnak finom falatokat, ahogyan ő szereti.

[10] levá-la-ás a teu pai, para que a coma e te abençoe, antes que morra.

[10]Azután vidd be apádnak, hogy egyék, és téged áldjon meg, mielőtt meghal!

[11] Disse Jacó a Rebeca, sua mãe: Esaú, meu irmão, é homem cabeludo, e eu, homem liso.

[11]De Jákób ezt mondta anyjának, Rebekának: Igen, de Ézsau bátyám szőrös, én pedig simabőrű vagyok.

[12] Dar-se-á o caso de meu pai me apalpar, e passarei a seus olhos por zombador; assim, trarei sobre mim maldição e não bênção.

[12]Hátha megtapogat az apám, és akkor azt hiszi, hogy csúfot űzök belőle, és áldás helyett átkot szerzek magamnak.

[13] Respondeu-lhe a mãe: Caia sobre mim essa maldição, meu filho; atende somente o que eu te digo, vai e traze-mos.

[13]De az anyja ezt mondta neki: Engem sújtson az az átok, fiam! Te csak hallgass a szavamra, eredj, és hozd, amit mondtam!

[14] Ele foi, tomou-os e os trouxe a sua mãe, que fez uma saborosa comida, como o pai dele apreciava.

[14]Elment tehát, elhozta a gidákat, és bevitte anyjának. Anyja pedig elkészítette a finom falatokat, ahogyan az apja szerette.

[15] Depois, tomou Rebeca a melhor roupa de Esaú, seu filho mais velho, roupa que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho mais novo.

[15]Akkor fogta Rebeka nagyobbik fiának, Ézsaunak a legszebb ruháját, amely nála volt otthon, és felöltöztette Jákóbot, a kisebbik fiát,

[16] Com a pele dos cabritos cobriu-lhe as mãos e a lisura do pescoço.

[16]a kecskegidák bőrével pedig beborította a kezét és a sima nyakát.

[17] Então, entregou a Jacó, seu filho, a comida saborosa e o pão que havia preparado.

[17]Azután kezébe adta fiának, Jákóbnak a finom falatokat és a kenyeret, amit készített.

[18] Jacó foi a seu pai e disse: Meu pai! Ele respondeu: Fala! Quem és tu, meu filho?

[18]Akkor Jákób bement az apjához, és így szólt: Apám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok. Ki vagy te, fiam?

[19] Respondeu Jacó a seu pai: Sou Esaú, teu primogênito; fiz o que me ordenaste. Levanta-te, pois, assenta-te e come da minha caça, para que me abençoes.

[19]Jákób ezt felelte apjának: Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted. Úgy cselekedtem, ahogyan mondtad nekem. Gyere, ülj hát fel, és egyél a vadpecsenyéből, azután áldj meg engem!

[20] Disse Isaque a seu filho: Como é isso que a pudeste achar tão depressa, meu filho? Ele respondeu: Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

[20] Izsák azt kérdezte a fiától: Hogy találtál vadat ilyen hamar, fiam? Ő erre így felelt: Mert Istened, az ÚR elém vezette.

[21] Então, disse Isaque a Jacó: Chega-te aqui, para que eu te apalpe, meu filho, e veja se és meu filho Esaú ou não.

[21]Akkor Izsák ezt mondta Jákóbnak: Gyere közelebb, hadd tapogassalak meg, fiam, hogy csakugyan te vagy-e az én Ézsau fiam, vagy sem?

[22] Jacó chegou-se a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse: A voz é de Jacó, porém as mãos são de Esaú.

[22]Jákób közelebb ment apjához, Izsákhoz, aki megtapogatta, és ezt gondolta: A hang Jákób hangja, de a kéz Ézsau keze.

[23] E não o reconheceu, porque as mãos, com efeito, estavam peludas como as de seu irmão Esaú. E o abençoou.

[23]Nem ismerte meg őt, mivel szőrös volt a keze, mint bátyjának, Ézsaunak a keze, ezért áldotta meg őt.

[24] E lhe disse: És meu filho Esaú mesmo? Ele respondeu: Eu sou.

[25] Então, disse: Chega isso para perto de mim, para que eu coma da caça de meu filho; para que eu te abençoe. Chegou-lho, e ele comeu; trouxe-lhe também vinho, e ele bebeu.

[26] Então, lhe disse Isaque, seu pai: Chega-te e dá-me um beijo, meu filho.

[27] Ele se chegou e o beijou. Então, o pai aspirou o cheiro da roupa dele, e o abençoou, e disse: Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou;

[28] Deus te dê do orvalho do céu, e da exuberância da terra, e fartura de trigo e de mosto.

[29] Sirvam-te povos, e nações te reverenciem; sê senhor de teus irmãos, e os filhos de tua mãe se encurvem a ti; maldito seja o que te amaldiçoar, e abençoado o que te abençoar.

[30] Mal acabara Isaque de abençoar a Jacó, tendo este saído da presença de Isaque, seu pai, chega Esaú, seu irmão, da sua caçada.

[31] E fez também ele uma comida saborosa, a trouxe a seu pai e lhe disse: Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoes.

[32] Perguntou-lhe Isaque, seu pai: Quem és tu? Sou Esaú, teu filho, o teu primogênito, respondeu.

[33] Então, estremeceu Isaque de violenta comoção e disse: Quem é, pois, aquele

[24]De megkérdezte: Te vagy az, fiam, Ézsau? Ő így felelt: Én vagyok.

[25]Akkor ezt mondta: Hozd ide, hadd egyem a fiam vadpecsenyéjéből, hogy utána megáldjalak téged. Odavitte neki, és megette. Bort is vitt neki, ő pedig megitta.

[26]Akkor ezt mondta neki az apja, Izsák: Gyere közelebb, és csókolj meg, fiam!

[27]Erre odament, és megcsókolta őt. Amikor Izsák megérezte ruhájának az illatát, megáldotta őt, és ezt mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, amelyet megáldott az ÚR.

[28]Adjon neked az Isten égi harmatot, zsíros földet, sok gabonát és mustot!

[29]Népek szolgáljanak neked, nemzetek boruljanak le előtted! Légy ura testvéreidnek, boruljanak le előtted anyádnak fiai! Átkozott lesz, aki átkoz, áldott, aki téged áld!

[30]Miután elmondta Izsák Jákób felett az áldást, Jákób éppen csak kijött apjától, Izsáktól, amikor a bátyja, Ézsau is megjött a vadászatból.

[31]Ő is elkészítette a finom falatokat, bevitte apjának, és ezt mondta neki: Kelj föl, apám, egyél a fiad vadpecsenyéjéből, és azután áldj meg engem!

[32]De az apja, Izsák, ezt kérdezte tőle: Ki vagy te? Ő így felelt: Én vagyok az elsőszülött fiad, Ézsau.

[33]Ekkor megrendült Izsák, nagyon-nagyon megrendült, és ezt kérdezte: Ki volt akkor

que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que viesses, e o abençoei, e ele será abençoado.

az, aki vadat lőtt, behozta nekem, meg is ettem mind, még mielőtt megjöttél? Én őt megáldottam, és áldott is lesz!

Ézsau bánata és haragja

34 Como ouvisse Esaú tais palavras de seu pai, bradou com profundo amargor e lhe disse: Abençoa-me também a mim, meu pai!

34Amikor meghallotta Ézsau apja szavait, hangosan és igen keservesen fölkiáltott, és azt mondta apjának: Áldj meg engem is, apám!

35 Respondeu-lhe o pai: Veio teu irmão astuciosamente e tomou a tua bênção.

35De ő ezt felelte: Öcséd álnok módon bejött, és elvette az áldásodat.

36 Disse Esaú: Não é com razão que se chama ele Jacó? Pois já duas vezes me enganou: tirou-me o direito de primogenitura e agora usurpa a bênção que era minha. Disse ainda: Não reservaste, pois, bênção nenhuma para mim?

36Ézsau így felelt: Méltán nevezték el Jákóbnak, hiszen már másodszor csapott be engem! Elvette az elsőszülöttségi jogomat, most pedig elvette az áldásomat is. Majd ezt kérdezte: Nem tartottál meg nekem az áldásból valamit?

37 Então, respondeu Isaque a Esaú: Eis que o constituí em teu senhor, e todos os seus irmãos lhe dei por servos; de trigo e de mosto o apercebi; que me será dado fazer-te agora, meu filho?

37 Izsák ezt felelte Ézsaunak: Már úrrá tettem őt feletted, és szolgájává tettem valamennyi testvérét. Gabonával és musttal is őt láttam el. Mit tehetnék hát érted, fiam?

38 Disse Esaú a seu pai: Acaso, tens uma única bênção, meu pai? Abençoa-me, também a mim, meu pai. E, levantando Esaú a voz, chorou.

38Ézsau ezt mondta apjának: Csak az az egy áldásod volt, apám? Áldj meg engem is, apám! És Ézsau keserves sírásra fakadt.

39 Então, lhe respondeu Isaque, seu pai: Longe dos lugares férteis da terra será a tua habitação, e sem orvalho que cai do alto.

39Apja, Izsák erre megszólalt, és ezt mondta neki: Nem zsíros földön lesz a lakóhelyed, nem hull rád égi harmat.

40 Viverás da tua espada e servirás a teu irmão; quando, porém, te libertares, sacudirás o seu jugo da tua cerviz.

40Fegyvered éltet, öcsédet szolgálod. De ha nekifeszülsz, letöröd igáját nyakadról!

41 Passou Esaú a odiar a Jacó por causa da bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e disse consigo: Vêm

41Ézsau azonban bosszút forralt Jákób ellen az áldás miatt, amivel megáldotta őt az apja. Ezt mondta magában Ézsau:

próximos os dias de luto por meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

Közelednek már a napok, amikor majd apámat gyászoljuk. Akkor majd megölöm az öcsémet, Jákóbot.

42 Chegaram aos ouvidos de Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; ela, pois, mandou chamar a Jacó, seu filho mais moço, e lhe disse: Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, resolvendo matar-te.

42De Rebekának hírül vitték nagyobbik fiának, Ézsaunak a szavait, ezért magához hívatta kisebbik fiát, Jákóbot, és ezt mondta neki: Bátyád, Ézsau bosszút forral ellened, és meg akar ölni.

43 Agora, pois, meu filho, ouve o que te digo: retira-te para a casa de Labão, meu irmão, em Harã;

43Azért, fiam, hallgass a szavamra: indulj, menekülj bátyámhoz, Lábánhoz Háránba!

44 fica com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

44Maradj nála egy ideig, amíg bátyád haragja elmúlik.

45 e cesse o seu rancor contra ti, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, providenciarei e te farei regressar de lá. Por que hei de eu perder os meus dois filhos num só dia?

45Ha majd elfordul rólad bátyád haragja, és elfelejti, hogy mit követtél el ellene, akkor majd érted küldök, és hazahozatlak onnan. Miért veszítenélek el mindkettőtöket ugyanazon a napon?

46 Disse Rebeca a Isaque: Aborrecida estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar esposa dentre as filhas de Hete, tais como estas, as filhas desta terra, de que me servirá a vida?

46 Izsáknak pedig ezt mondta Rebeka: Megutáltam az életemet a hettita leányok miatt. Ha Jákób is a hettita leányok közül vesz feleséget, olyat, mint ezek, ennek az országnak a leányai közül, mit ér akkor az életem?

Gênesis 28

A fuga de Jacó

1 Isaque chamou a Jacó e, dando-lhe a sua bênção, lhe ordenou, dizendo: Não tomarás esposa dentre as filhas de Canaã.

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma lá por esposa uma das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

Izsák Lábánhoz küldi Jákóbot

1 Mózes 28

1Ekkor Izsák hívatta Jákóbot, megáldotta, és ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül!

2Indulj, eredj el Paddan-Arámba, anyád apjának, Betúélnek a házához, és ott végy feleséget anyád bátyjának, Lábánnak a leányai közül!

[3] Deus Todo-Poderoso te abençoe, e te faça fecundo, e te multiplique para que venhas a ser uma multidão de povos;

[4] e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua descendência contigo, para que possuas a terra de tuas peregrinações, concedida por Deus a Abraão.

[5] Assim, despediu Isaque a Jacó, que se foi a Padã-Arã, à casa de Labão, filho de Betuel, o arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

[6] Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó e o enviara a Padã-Arã, para tomar de lá esposa para si; e vendo que, ao abençoá-lo, lhe ordenara, dizendo: Não tomarás mulher dentre as filhas de Canaã;

[7] e vendo, ainda, que Jacó, obedecendo a seu pai e a sua mãe, fora a Padã-Arã;

[8] sabedor também de que Isaque, seu pai, não via com bons olhos as filhas de Canaã,

[9] foi Esaú à casa de Ismael e, além das mulheres que já possuía, tomou por mulher a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

A visão da escada

[10] Partiu Jacó de Berseba e seguiu para Harã.

[11] Tendo chegado a certo lugar, ali passou a noite, pois já era sol-posto; tomou uma das pedras do lugar, fê-la seu travesseiro e se deitou ali mesmo para dormir.

[12] E sonhou: Eis posta na terra uma escada cujo topo atingia o céu; e os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

[3]A mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokasága támadjon belőled!

[4]Adja neked Ábrahám áldását, neked és utódaidnak veled együtt, hogy birtokba vedd ezt az országot, ahol jövevény vagy, amelyet Ábrahámnak adott az Isten.

[5] Így küldte el Izsák Jákóbot, hogy Paddan-Arámba menjen Lábánhoz, az arám Betúél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsau anyjának a bátyjához.

[6]Ézsau látta, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elküldte Paddan-Arámba, hogy ott vegyen feleséget, és hogy amikor megáldotta, ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül,

[7]és hogy Jákób engedelmeskedett apjának és anyjának, és elment Paddan- Arámba.

[8]Látta tehát Ézsau, hogy apja, Izsák a kánaáni leányokat rosszaknak tartja.

[9]Elment ezért Ézsau Izmaelhez, és feleségül vette addigi feleségei mellé Mahalatot, Ábrahám fiának, Izmaelnek a leányát, Nebájótnak a húgát.

Jákób álma és fogadalma

[10]Jákób pedig elindult Beérsebából, és Hárán felé tartott.

[11]Elért egy helyre, és ott töltötte az éjszakát, mivel a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen.

[12]És álmot látott: Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le.

13 Perto dele estava o SENHOR e lhe disse: Eu sou o SENHOR, Deus de Abraão, teu pai, e Deus de Isaque. A terra em que agora estás deitado, eu ta darei, a ti e à tua descendência.

14 A tua descendência será como o pó da terra; estender-te-ás para o Ocidente e para o Oriente, para o Norte e para o Sul. Em ti e na tua descendência serão abençoadas todas as famílias da terra.

15 Eis que eu estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei voltar a esta terra, porque te não desampararei, até cumprir eu aquilo que te hei referido.

16 Despertado Jacó do seu sono, disse: Na verdade, o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

17 E, temendo, disse: Quão temível é este lugar! É a Casa de Deus, a porta dos céus.

A coluna de Betel

18 Tendo-se levantado Jacó, cedo, de madrugada, tomou a pedra que havia posto por travesseiro e a erigiu em coluna, sobre cujo topo entornou azeite.

19 E ao lugar, cidade que outrora se chamava Luz, deu o nome de Betel.

20 Fez também Jacó um voto, dizendo: Se Deus for comigo, e me guardar nesta jornada que empreendo, e me der pão para comer e roupa que me vista,

21 de maneira que eu volte em paz para a casa de meu pai, então, o SENHOR será o meu Deus;

13Odafönt pedig az ÚR állt, és ezt mondta: Én vagyok az ÚR, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak.

14Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és általad nyer áldást, meg utódod által a föld minden nemzetsége.

15Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked.

16Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az ÚR van ezen a helyen, és én nem tudtam!

17Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmetes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja.

18Reggel fölkelt Jákób, fogta azt a követ, amely a fejealja volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére.

19Azután elnevezte azt a helyet Bételnek – azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve.

20És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát,

21és épségben visszatérek apám házába, akkor az ÚR lesz az én Istenem.

[22] e a pedra, que erigi por coluna, será a Casa de Deus; e, de tudo quanto me concederes, certamente eu te darei o dízimo.

Gênesis 29

Jacó encontra-se com Raquel

[1] Pôs-se Jacó a caminho e se foi à terra do povo do Oriente.

[2] Olhou, e eis um poço no campo e três rebanhos de ovelhas deitados junto dele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia grande pedra que tapava a boca do poço.

[3] Ajuntavam-se ali todos os rebanhos, os pastores removiam a pedra da boca do poço, davam de beber às ovelhas e tornavam a colocá-la no seu devido lugar.

[4] Perguntou-lhes Jacó: Meus irmãos, donde sois? Responderam: Somos de Harã.

[5] Perguntou-lhes: Conheceis a Labão, filho de Naor? Responderam: Conhecemos.

[6] Ele está bom? Perguntou ainda Jacó. Responderam: Está bom. Raquel, sua filha, vem vindo aí com as ovelhas.

[7] Então, lhes disse: É ainda pleno dia, não é tempo de se recolherem os rebanhos; dai de beber às ovelhas e ide apascentá-las.

[8] Não o podemos, responderam eles, enquanto não se ajuntarem todos os

[22]Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

Jákób Lábán házában

1 Mózes 29

[1]Jákób azután útnak indult, és elment a keleten élő népek földjére.

[2]És látta, hogy egy kút van a mezőn, és három juhnyáj heverészik mellette. Abból a kútból szokták ugyanis itatni a nyájakat. A kút száján egy nagy kő volt:

[3]amikor minden nyájat összetereltek, akkor szokták elgördíteni a követ a kút szájáról, hogy megitassák a juhokat, azután vissza szokták tenni a követ a kút szájára.

[4]Jákób megszólította őket: Hova valók vagytok, barátaim? Azok ezt felelték: Hárániak vagyunk.

[5]Akkor megkérdezte tőlük: Ismeritek-e Lábánt, Náhór fiát? Azt felelték: Ismerjük.

[6]Majd ezt kérdezte: Jól van-e? Azok így feleltek: Jól. Nézd, a leánya, Ráhel éppen itt jön a juhokkal.

[7]Ekkor így szólt: Hosszú még a nap, nincs itt az ideje, hogy betereljék a jószágot. Itassátok meg a juhokat, azután menjetek, legeltessetek!

[8]De azok ezt felelték: Nem tehetjük, amíg minden nyájat össze nem terelnek, és el

rebanhos, e seja removida a pedra da boca do poço, e lhes demos de beber.

[9] Falava-lhes ainda, quando chegou Raquel com as ovelhas de seu pai; porque era pastora.

[10] Tendo visto Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, chegou-se, removeu a pedra da boca do poço e deu de beber ao rebanho de Labão, irmão de sua mãe.

[11] Feito isso, Jacó beijou a Raquel e, erguendo a voz, chorou.

[12] Então, contou Jacó a Raquel que ele era parente de seu pai, pois era filho de Rebeca; ela correu e o comunicou a seu pai.

[13] Tendo Labão ouvido as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, abraçou-o, beijou-o e o levou para casa. E contou Jacó a Labão os acontecimentos de sua viagem.

[14] Disse-lhe Labão: De fato, és meu osso e minha carne. E Jacó, pelo espaço de um mês, permaneceu com ele.

[15] Depois, disse Labão a Jacó: Acaso, por seres meu parente, irás servir-me de graça? Dize-me, qual será o teu salário?

[16] Ora, Labão tinha duas filhas: Lia, a mais velha, e Raquel, a mais moça.

[17] Lia tinha os olhos baços, porém Raquel era formosa de porte e de semblante.

nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat.

[9]Még beszélgetett velük, amikor megérkezett Ráhel az apja juhaival, mert ő legeltette azokat.

[10]Amikor Jákób meglátta Ráhelt, anyja bátyjának, Lábánnak a leányát, és anyja bátyjának, Lábánnak a juhait, odalépett Jákób, elgördítette a követ a kút szájáról, és megitatta anyja bátyjának, Lábánnak a juhait.

[11]Jákób azután megcsókolta Ráhelt, és hangos sírásra fakadt.

[12]Jákób elmondta Ráhelnek, hogy ő rokona az apjának, mert Rebekának a fia. A leány ekkor elszaladt, és elbeszélte ezt az apjának.

[13]Amikor Lábán meghallotta a hírt Jákóbról, húgának a fiáról, eléje futott, megölelte, megcsókolta, és bevezette a házába. Ő pedig beszámolt mindenről Lábánnak.

[14]Lábán ezt mondta neki: Bizony, az én csontom és húsom vagy te! Jákób aztán ott lakott nála egy hónapig.

[15]Akkor Lábán ezt mondta Jákóbnak: Ha rokonom vagy is, nem kell ingyen szolgálnod nekem. Mondd meg nekem: mi legyen a béred?

[16]Volt pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak a neve Lea, a kisebbiknek a neve Ráhel.

[17]Leának kedves szemei voltak, Ráhel azonban szép termetű és szép arcú volt.

[18] Jacó amava a Raquel e disse: Sete anos te servirei por tua filha mais moça, Raquel.

[19] Respondeu Labão: Melhor é que eu ta dê, em vez de dá-la a outro homem; fica, pois, comigo.

[20] Assim, por amor a Raquel, serviu Jacó sete anos; e estes lhe pareceram como poucos dias, pelo muito que a amava.

Lia e Raquel

[21] Disse Jacó a Labão: Dá-me minha mulher, pois já venceu o prazo, para que me case com ela.

[22] Reuniu, pois, Labão todos os homens do lugar e deu um banquete.

[23] À noite, conduziu a Lia, sua filha, e a entregou a Jacó. E coabitaram.

[24] (Para serva de Lia, sua filha, deu Labão Zilpa, sua serva.)

[25] Ao amanhecer, viu que era Lia. Por isso, disse Jacó a Labão: Que é isso que me fizeste? Não te servi eu por amor a Raquel? Por que, pois, me enganaste?

[26] Respondeu Labão: Não se faz assim em nossa terra, dar-se a mais nova antes da primogênita.

[27] Decorrida a semana desta, dar-te-emos também a outra, pelo trabalho de mais sete anos que ainda me servirás.

[28] Concordou Jacó, e se passou a semana desta; então, Labão lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

[29] (Para serva de Raquel, sua filha, deu Labão a sua serva Bila.)

[18]Jákób Ráhelt szerette meg, ezért ezt mondta: Szolgálok neked hét esztendeig a kisebbik leányodért, Ráhelért.

[19]Lábán azt felelte: Jobb, ha hozzád adom, mintha más emberhez adnám. Maradj nálam!

[20] Így szolgált Jákób hét esztendeig Ráhelért, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt.

Jákób házassága Leával és Ráhellel

[21]Utána Jákób ezt mondta Lábánnak: Add hozzám a feleségemet, mert letelt az időm. Hadd menjek be hozzá!

[22]Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett.

[23]De amikor este lett, fogta a leányát, Leát, és őt vitte be hozzá. Jákób be is ment hozzá.

[24]Lábán a szolgálóját, Zilpát, leányának, Leának adta szolgálóul.

[25]Jákób csak reggel vette észre, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem?

[26]Lábán így felelt: Nem szokás nálunk férjhez adni a kisebbik leányt a nagyobbik előtt.

[27]Töltsd el ezt a lakodalmi hetet, aztán neked adjuk amazt is a szolgálatodért, ha másik hét esztendeig szolgálsz nálam.

[28]Jákób úgy is tett, eltöltötte azt a hetet. Azután Lábán hozzáadta Ráhelt, a leányát feleségül.

[29]Lábán a szolgálóját, Bilhát leányának, Ráhelnek adta szolgálóul.

[30] E coabitaram. Mas Jacó amava mais a Raquel do que a Lia; e continuou servindo a Labão por outros sete anos.

Os filhos de Jacó

[31] Vendo o SENHOR que Lia era desprezada, fê-la fecunda; ao passo que Raquel era estéril.

[32] Concebeu, pois, Lia e deu à luz um filho, a quem chamou Rúben, pois disse: O SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará meu marido.

[33] Concebeu outra vez, e deu à luz um filho, e disse: Soube o SENHOR que era preterida e me deu mais este; chamou-lhe, pois, Simeão.

[34] Outra vez concebeu Lia, e deu à luz um filho, e disse: Agora, desta vez, se unirá mais a mim meu marido, porque lhe dei à luz três filhos; por isso, lhe chamou Levi.

[35] De novo concebeu e deu à luz um filho; então, disse: Esta vez louvarei o SENHOR. E por isso lhe chamou Judá; e cessou de dar à luz.

[30]Jákób bement Ráhelhez is, és Ráhelt jobban szerette, mint Leát. Így szolgált még Lábánnál másik hét esztendeig.

Jákób gyermekei

[31]De az ÚR látta Lea megvetett voltát, és megnyitotta a méhét; Ráhel ellenben meddő maradt.

[32]Lea teherbe esett, és fiút szült. Rúbennek nevezte el, mert azt mondta: Meglátta az ÚR nyomorúságomat, most már szeretni fog a férjem.

[33]Azután ismét teherbe esett, fiút szült, és azt mondta: Bizony, meghallotta az ÚR, hogy milyen megvetett vagyok, azért adta nekem ezt is. És elnevezte őt Simeonnak.

[34]Majd újra teherbe esett, fiút szült, és azt mondta: Most már ragaszkodni fog hozzám a férjem, mert három fiút szültem neki. Ezért nevezte el őt Lévinek.

[35]Megint teherbe esett, fiút szült, és azt mondta: Most már hálát adok az ÚRnak. Ezért nevezte el őt Júdának. Azután nem szült egy ideig.

Gênesis 30

[1] Vendo Raquel que não dava filhos a Jacó, teve ciúmes de sua irmã e disse a Jacó: Dá-me filhos, senão morrerei.

[2] Então, Jacó se irou contra Raquel e disse: Acaso, estou eu em lugar de Deus que ao teu ventre impediu frutificar?

[3] Respondeu ela: Eis aqui Bila, minha serva; coabita com ela, para que dê à luz, e eu traga filhos ao meu colo, por meio dela.

1 Mózes 30

[1]Amikor Ráhel látta, hogy ő nem szülhet Jákóbnak, féltékeny lett Ráhel a nővérére, és ezt mondta Jákóbnak: Adj nekem fiakat, mert ha nem, belehalok!

[2]Jákób megharagudott Ráhelre, és így szólt: Talán Isten vagyok én, aki megtagadja tőled az anyaméh gyümölcsét?

[3]Ő pedig ezt felelte: Itt van Bilha, a szolgálóm, menj be hozzá, és ha majd a térdemen szül, az ő révén nekem is lesz fiam.

[4] Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó a possuiu.

[5] Bila concebeu e deu à luz um filho a Jacó.

[6] Então, disse Raquel: Deus me julgou, e também me ouviu a voz, e me deu um filho; portanto, lhe chamou Dã.

[7] Concebeu outra vez Bila, serva de Raquel, e deu à luz o segundo filho a Jacó.

[8] Disse Raquel: Com grandes lutas tenho competido com minha irmã e logrei prevalecer; chamou-lhe, pois, Naftali.

[9] Vendo Lia que ela mesma cessara de conceber, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó, por mulher.

[10] Zilpa, serva de Lia, deu a Jacó um filho.

[11] Disse Lia: Afortunada! E lhe chamou Gade.

[12] Depois, Zilpa, serva de Lia, deu o segundo filho a Jacó.

[13] Então, disse Lia: É a minha felicidade! Porque as filhas me terão por venturosa; e lhe chamou Aser.

[14] Foi Rúben nos dias da ceifa do trigo, e achou mandrágoras no campo, e trouxe-as a Lia, sua mãe. Então, disse Raquel a Lia: Dá-me das mandrágoras de teu filho.

[15] Respondeu ela: Achas pouco o me teres levado o marido? Tomarás também as mandrágoras de meu filho? Disse Raquel: Ele te possuirá esta noite, a troco das mandrágoras de teu filho.

[4] Így adta hozzá feleségül Bilhát, a szolgálóját, Jákób pedig bement ahhoz.

[5]Bilha teherbe esett, és fiút szült Jákóbnak.

[6]Akkor ezt mondta Ráhel: Ítélt ügyemben Isten, meghallgatta szavamat, és adott nekem fiút. Ezért nevezte el őt Dánnak.

[7]Megint teherbe esett Bilha, Ráhel szolgálója, és másik fiút szült Jákóbnak.

[8]Ráhel ezt mondta: Isten volt velem a küzdelemben, amikor a nővéremmel küzdöttem, és győztem is! Ezért nevezte el őt Naftálinak.

[9]Amikor látta Lea, hogy egy ideje nem szül, fogta a szolgálóját, Zilpát, és feleségül adta Jákóbhoz.

[10]És Zilpa, Lea szolgálója fiút szült Jákóbnak.

[11]Akkor ezt mondta Lea: Szerencsém van! Ezért nevezte el őt Gádnak.

[12]Zilpa, Lea szolgálója másik fiút is szült Jákóbnak.

[13]Akkor ezt mondta Lea: Boldog vagyok! Bizony, boldognak mondanak engem a leányok! Ezért nevezte el őt Ásérnak.

[14]Egyszer Rúben búzaaratáskor kint járt a mezőn, mandragórát talált, és elvitte anyjának, Leának. Ráhel azt mondta Leának: Adj nekem a fiad mandragórájából!

[15]De ő azt felelte neki: Nem elég neked, hogy elvetted a férjemet, még a fiam mandragóráját is el akarod venni? Ráhel azt mondta: Veled hálhat az éjszaka a fiad mandragórájáért!

[16] À tarde, vindo Jacó do campo, saiu-lhe ao encontro Lia e lhe disse: Esta noite me possuirás, pois eu te aluguei pelas mandrágoras de meu filho. E Jacó, naquela noite, coabitou com ela.

[17] Ouviu Deus a Lia; ela concebeu e deu à luz o quinto filho.

[18] Então, disse Lia: Deus me recompensou, porque dei a minha serva a meu marido; e chamou-lhe Issacar.

[19] E Lia, tendo concebido outra vez, deu a Jacó o sexto filho.

[20] E disse: Deus me concedeu excelente dote; desta vez permanecerá comigo meu marido, porque lhe dei seis filhos; e lhe chamou Zebulom.

[21] Depois disto, deu à luz uma filha e lhe chamou Diná.

[22] Lembrou-se Deus de Raquel, ouviu-a e a fez fecunda.

[23] Ela concebeu, deu à luz um filho e disse: Deus me tirou o meu vexame.
[24] E lhe chamou José, dizendo: Dê-me o SENHOR ainda outro filho.

[25] Tendo Raquel dado à luz a José, disse Jacó a Labão: Permite-me que eu volte ao meu lugar e à minha terra.

[26] Dá-me meus filhos e as mulheres, pelas quais eu te servi, e partirei; pois tu sabes quanto e de que maneira te servi.

[16]Amikor este megjött Jákób a mezőről, Lea eléje ment, és ezt mondta: Hozzám gyere be, mert bérbe vettelek a fiam mandragóráján! És Jákób vele hált azon az éjszakán.

[17] Isten pedig meghallgatta Leát, aki teherbe esett, és egy ötödik fiút szült Jákóbnak.

[18]Akkor ezt mondta Lea: Megadta Isten annak a bérét, hogy szolgálómat a férjemhez adtam. Ezért nevezte el őt Issakárnak.

[19]Megint teherbe esett Lea, és hatodjára is fiút szült Jákóbnak.

[20]És ezt mondta Lea: Megajándékozott engem az Isten egy szép ajándékkal: Most már énvelem fog lakni a férjem, mert hat fiút szültem neki! Ezért nevezte el őt Zebulonnak.

[21]Azután leányt szült, és Dinának nevezte el.

[22]Megemlékezett Isten Ráhelről is, meghallgatta Isten, és megnyitotta a méhét.

[23]Ő teherbe esett, fiút szült, és ezt mondta: Elvette Isten a gyalázatomat!

[24]És elnevezte Józsefnek, mert ezt mondta: Adjon nekem az ÚR még másik fiút is!

Jákób meggazdagodik

[25]Történt, hogy miután Ráhel megszülte Józsefet, Jákób azt mondta Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek haza a szülőföldemre!

[26]Add ki a feleségeimet és gyermekeimet, akikért szolgáltam neked! Hadd menjek el,

hiszen te tudod, hogy mennyit dolgoztam nálad!

Labão faz novo pacto com Jacó

27 Labão lhe respondeu: Ache eu mercê diante de ti; fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

27Lábán azt felelte neki: Bárcsak elnyerném jóindulatodat!Megtudtam a jelekből, hogy teérted áldott meg engem az ÚR.

28 E disse ainda: Fixa o teu salário, que te pagarei.

28És hozzátette: Szabd meg a béredet, amit szeretnél tőlem, és én megadom neked!

29 Disse-lhe Jacó: Tu sabes como te venho servindo e como cuidei do teu gado.

29Jákób azt felelte neki: Te tudod, hogyan szolgáltalak, és mivé lett nálam a jószágod.

30 Porque o pouco que tinhas antes da minha vinda foi aumentado grandemente; e o SENHOR te abençoou por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de eu trabalhar também por minha casa?

30Az a kevés, amid érkezésem előtt volt, sokra szaporodott, mert megáldott téged az ÚR a lábam nyomán. De mikor tehetek már valamit a magam családjáért is?

31 Então, Labão lhe perguntou: Que te darei? Respondeu Jacó: Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto:

31Ekkor Lábán azt kérdezte: Mit adjak hát neked? Jákób így felelt: Nem kell adnod nekem semmit, ha megteszed ezt az egyet: Tovább legeltetem és őrzöm a nyájadat.

32 Passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele os salpicados e malhados, e todos os negros entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; será isto o meu salário.

32De ma végigjárom egész nyájadat. Különíts el abból minden pettyest és tarkát, meg minden feketét a juhok közül, és a kecskék közül is a tarkát és a pettyest: ez legyen a bérem.

33 Assim, responderá por mim a minha justiça, no dia de amanhã, quando vieres ver o meu salário diante de ti; o que não for salpicado e malhado entre as cabras e negro entre as ovelhas, esse, se for achado comigo, será tido por furtado.

33Az mutatja meg, hogy igaz ember vagyok-e, hogy majd amikor eljössz megnézni a béremet, lopott jószág lesz nálam mindaz, ami nem pettyes vagy tarka a kecskék között, és nem fekete a juhok között.

34 Disse Labão: Pois sim! Seja conforme a tua palavra.

34Lábán ezt mondta: Jó, legyen úgy, ahogy mondod.

35 Mas, naquele mesmo dia, separou Labão os bodes listados e malhados e

35És elkülönítette még azon a napon a csíkos lábú és tarka bakokat, minden

todas as cabras salpicadas e malhadas, todos os que tinham alguma brancura e todos os negros entre os cordeiros; e os passou às mãos de seus filhos.

pettyes és tarka kecskét, mindazt, amelyiken valami fehérség volt, és minden feketét a juhok közül, és a fiaira bízta.

36 E pôs a distância de três dias de jornada entre si e Jacó; e Jacó apascentava o restante dos rebanhos de Labão.

36Majd három napi járóföldet hagyott maga és Jákób között. Jákób pedig tovább legeltette Lábán többi juhait.

Jacó se enriquece

37 Tomou, então, Jacó varas verdes de álamo, de aveleira e de plátano e lhes removeu a casca, em riscas abertas, deixando aparecer a brancura das varas,

37Jákób ekkor gyenge nyárfa-, mandulafa- és platánfavesszőket vágott, majd fehér csíkokat faragott beléjük úgy, hogy lecsupaszította a vesszőket a fehér részig,

38 as quais, assim escorchadas, pôs ele em frente do rebanho, nos canais de água e nos bebedouros, aonde os rebanhos vinham para dessedentar-se, e conceberam quando vinham a beber.

38és odarakta a kecskenyáj elé a csíkos vesszőket a vályúkba és itatókba, ahová inni járt a nyáj. Mert akkor szoktak párzani, amikor inni jártak.

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listadas, salpicadas e malhadas.

39Ott párzott a nyáj a vesszők előtt, és ezért csíkos lábúakat, pettyeseket és tarkákat ellett a nyáj.

40 Então, separou Jacó os cordeiros e virou o rebanho para o lado dos listados e dos pretos nos rebanhos de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o juntou com o rebanho de Labão.

40Azután különválasztotta Jákób a juhokat, és szembefordította a nyájat Lábán csíkos lábú és fekete nyájával. Így szerzett magának külön nyájakat, amelyeket nem eresztett Lábán juhai közé.

41 E, todas as vezes que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas à vista do rebanho nos canais de água, para que concebessem diante das varas.

41Valahányszor a nyáj fejlettebb állatai pároztak, odarakta Jákób a vesszőket a vályúkba a nyáj elé, hogy a vesszőket látva pározzanak.

42 Porém, quando o rebanho era fraco, não as punha; assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

42De amikor satnya volt a nyáj, nem rakta oda, úgyhogy Lábánnak jutottak a satnyák, Jákóbnak pedig a fejlettebbek.

43 E o homem se tornou mais e mais rico; teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

43 Így ez az ember egyre jobban gyarapodott: lett neki sok nyája, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara.

Gênesis 31

Jacó retorna à terra de seus pais

[1] Então, ouvia Jacó os comentários dos filhos de Labão, que diziam: Jacó se apossou de tudo o que era de nosso pai; e do que era de nosso pai juntou ele toda esta riqueza.
[2] Jacó, por sua vez, reparou que o rosto de Labão não lhe era favorável, como anteriormente.
[3] E disse o SENHOR a Jacó: Torna à terra de teus pais e à tua parentela; e eu serei contigo.
[4] Então, Jacó mandou vir Raquel e Lia ao campo, para junto do seu rebanho,
[5] e lhes disse: Vejo que o rosto de vosso pai não me é favorável como anteriormente; porém o Deus de meu pai tem estado comigo.
[6] Vós mesmas sabeis que com todo empenho tenho servido a vosso pai;
[7] mas vosso pai me tem enganado e por dez vezes me mudou o salário; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal nenhum.
[8] Se ele dizia: Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados; e se dizia: Os listados serão o teu salário, então, os rebanhos todos davam listados.
[9] Assim, Deus tomou o gado de vosso pai e mo deu a mim.
[10] Pois, chegado o tempo em que o rebanho concebia, levantei os olhos e vi

Jákób elhagyja Lábánt

1 Mózes 31

[1]De Jákób meghallotta Lábán fiainak a beszédét, akik ezt mondták: Elvette Jákób mindazt, ami apánké volt, az apánkéból szerezte minden gazdagságát.

[2]Lábán arcán is látta Jákób, hogy nem olyan hozzá, mint azelőtt.
[3]Akkor ezt mondta az Úr Jákóbnak: Térj vissza atyáid földjére, a rokonaidhoz, én veled leszek!
[4]Üzent tehát Jákób, és kihívatta magához Ráhelt és Leát a mezőre, a nyájhoz,

[5]és ezt mondta nekik: Látom apátok arcán, hogy nem olyan hozzám, mint azelőtt, pedig az én atyám Istene volt velem.
[6]Ti tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam apátokat.

[7]De apátok becsapott engem, és tízszer is megváltoztatta a béremet. Isten azonban nem engedte, hogy kárt okozzon nekem.

[8]Ha így szólt: A pettyesek lesznek a béred! – az egész nyáj pettyeseket ellett. Ha pedig így szólt: A csíkos lábúak lesznek a béred! – az egész nyáj csíkos lábúakat ellett.
[9] Így vette el Isten apátok jószágát, és nekem adta.
[10]Mert a nyáj párzása idején álmomban föltekintettem, és azt láttam, hogy a

em sonhos que os machos que cobriam as ovelhas eram listados, salpicados e malhados.

nyájban párzó bakok csíkos lábúak, pettyesek és tarkabarkák.

[11] E o Anjo de Deus me disse em sonho: Jacó! Eu respondi: Eis-me aqui!

[11]Akkor ezt mondta nekem álmomban az Isten angyala: Jákób! Én azt feleltem: Itt vagyok.

[12] Ele continuou: Levanta agora os olhos e vê que todos os machos que cobrem o rebanho são listados, salpicados e malhados, porque vejo tudo o que Labão te está fazendo.

[12]Azt mondta: Tekints föl, és lásd meg, hogy a nyájban párzó bakok mind csíkos lábúak, pettyesek és tarkabarkák. Mert láttam mindazt, amit Lábán tett veled.

[13] Eu sou o Deus de Betel, onde ungiste uma coluna, onde me fizeste um voto; levanta-te agora, sai desta terra e volta para a terra de tua parentela.

[13]Én vagyok Bétel Istene, ahol szent oszlopot kentél föl, és fogadalmat tettél nekem. Most indulj, menj el erről a földről, és térj vissza szülőföldedre!

[14] Então, responderam Raquel e Lia e lhe disseram: Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

[14]Ekkor Ráhel és Lea ezt válaszolta neki: Van-e még valami részünk vagy örökségünk apánk házában?

[15] Não nos considera ele como estrangeiras? Pois nos vendeu e consumiu tudo o que nos era devido.

[15]Nem számítunk-e neki idegeneknek? Hiszen eladott bennünket, és a vételárat egészen elköltötte.

[16] Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te disse.

[16]Különben is a mienk és a fiainké mindaz a gazdagság, amit Isten apánktól elvett. Tégy hát mindent úgy, ahogyan Isten megmondta neked!

[17] Então, se levantou Jacó e, fazendo montar seus filhos e suas mulheres em camelos,

[17]Ekkor Jákób fölkelt, föltette gyermekeit és feleségeit a tevékre.

[18] levou todo o seu gado e todos os seus bens que chegou a possuir; o gado de sua propriedade que acumulara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

[18]Elhajtotta minden jószágát és minden szerzeményét, amit szerzett – a Paddan-Arámban szerzett jószágát és vagyonát –, hogy elmenjen apjához, Izsákhoz Kánaán földjére.

[19] Tendo ido Labão fazer a tosquia das ovelhas, Raquel furtou os ídolos do lar que pertenciam a seu pai.

[19]Amikor Lábán elment a juhait nyírni, Ráhel ellopta apja házibálványát.

[20] E Jacó logrou a Labão, o arameu, não lhe dando a saber que fugia.

[20] Így szedte rá Jákób az arám Lábánt: nem mondta meg neki, hogy el akar menni,

[21] E fugiu com tudo o que lhe pertencia; levantou-se, passou o Eufrates e tomou o rumo da montanha de Gileade.

[21]hanem elszökött mindenével. Fölkerekedett, és átkelt a folyamon, és Gileád hegyvidéke felé tartott.

Lábán Jákób után megy

[22] No terceiro dia, Labão foi avisado de que Jacó ia fugindo.

[22]Lábán csak harmadnap értesült arról, hogy Jákób elment.

[23] Tomando, pois, consigo a seus irmãos, saiu-lhe no encalço, por sete dias de jornada, e o alcançou na montanha de Gileade.

[23]Akkor maga mellé vette hozzátartozóit, és hét napi járóföldön át üldözte, míg utol nem érte Gileád hegyvidékén.

Labão segue no encalço de Jacó

[24] De noite, porém, veio Deus a Labão, o arameu, em sonhos, e lhe disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[24] Isten azonban eljött az arám Lábánhoz álmában azon az éjszakán, és ezt mondta neki: Vigyázz, ne mondj Jákóbnak se jót, se rosszat!

[25] Alcançou, pois, Labão a Jacó. Este havia armado a sua tenda naquela montanha; também Labão armou a sua com seus irmãos, na montanha de Gileade.

[25]Amikor Lábán utolérte, Jákób már sátrat vert a hegyen. Lábán is Gileád hegyvidékén vert sátrat hozzátartozóival együtt.

[26] E disse Labão a Jacó: Que fizeste, que me lograste e levaste minhas filhas como cativas pela espada?

[26]Lábán ezt mondta Jákóbnak: Mit tettél?! Engem rászedtél, leányaimat meg elhajtottad, mint a hadifoglyokat!

[27] Por que fugiste ocultamente, e me lograste, e nada me fizeste saber, para que eu te despedisse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

[27]Miért titokban szöktél el, és miért szedtél rá engem? Miért nem szóltál nekem? Akkor örömmel és énekszóval, dobbal és citerával bocsátottalak volna el!

[28] E por que não me permitiste beijar meus filhos e minhas filhas? Nisso procedeste insensatamente.

[28]Még azt sem engedted meg, hogy megcsókoljam unokáimat és leányaimat. Ostoba dolgot tettél!

[29] Há poder em minhas mãos para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou, ontem à noite, e disse: Guarda-te, não fales a Jacó nem bem nem mal.

[30] E agora que partiste de vez, porque tens saudade da casa de teu pai, por que me furtaste os meus deuses?

[31] Respondeu-lhe Jacó: Porque tive medo; pois calculei: não suceda que me tome à força as suas filhas.

[32] Não viva aquele com quem achares os teus deuses; verifica diante de nossos irmãos o que te pertence e que está comigo e leva-o contigo. Pois Jacó não sabia que Raquel os havia furtado.

[33] Labão, pois, entrou na tenda de Jacó, na de Lia e na das duas servas, porém não os achou. Tendo saído da tenda de Lia, entrou na de Raquel.

[34] Ora, Raquel havia tomado os ídolos do lar, e os pusera na sela de um camelo, e estava assentada sobre eles; apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

[35] Então, disse ela a seu pai: Não te agastes, meu senhor, por não poder eu levantar-me na tua presença; pois me acho com as regras das mulheres. Ele procurou, contudo não achou os ídolos do lar.

[36] Então, se irou Jacó e altercou com Labão; e lhe disse: Qual é a minha transgressão? Qual o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

[37] Havendo apalpado todos os meus utensílios, que achaste de todos os

[29]Volna erőm hozzá, hogy elbánjak veletek, de atyátok Istene a múlt éjjel ezt mondta nekem: Vigyázz, ne mondj Jákóbnak se jót, se rosszat!

[30]De ha már mindenáron el akartál menni, mivel nagyon kívánkoztál apád házába, miért loptad el a házibálványomat?

[31]Jákób erre így felelt Lábánnak: Mert féltem, és azt gondoltam, hogy elveszed tőlem erőszakkal a leányaidat.

[32]De akinél megtalálod a háziistenedet, az ne maradjon életben. Hozzátartozóink előtt vizsgáld meg, mi van nálam, és vidd a magadét! Jákób ugyanis nem tudta, hogy Ráhel ellopta azt.

[33]Bement tehát Lábán Jákób sátrába, Lea sátrába és a két szolgáló sátrába, de nem találta. Azután kijött Lea sátrából, és bement Ráhel sátrába.

[34]Ráhel közben fogta a házibálványt, egy teve nyergébe tette és ráült. Lábán pedig fölforgatta az egész sátrat, de nem találta.

[35]Ráhel ugyanis ezt mondta az apjának: Ne haragudjék az én uram, hogy nem tudok fölkelni előtte, mert asszonyok baja van rajtam. Kutatott tehát utána, de nem találta a házibálványt.

[36]Ekkor Jákób haragra lobbant, és perlekedni kezdett Lábánnal. Azt mondta Jákób Lábánnak: Mi a bűnöm és mi a vétkem, hogy üldözőbe vettél?

[37]Hiszen fölforgattad minden holmimat! Találtál-e valamit, ami a te házadból való?

utensílios de tua casa? Põe-nos aqui diante de meus irmãos e de teus irmãos, para que julguem entre mim e ti.

[38] Vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca perderam as crias, e não comi os carneiros de teu rebanho.

[39] Nem te apresentei o que era despedaçado pelas feras; sofri o dano; da minha mão o requerias, tanto o furtado de dia como de noite.

[40] De maneira que eu andava, de dia consumido pelo calor, de noite, pela geada; e o meu sono me fugia dos olhos.

[41] Vinte anos permaneci em tua casa; catorze anos te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; dez vezes me mudaste o salário.

[42] Se não fora o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, por certo me despedirias agora de mãos vazias. Deus me atendeu ao sofrimento e ao trabalho das minhas mãos e te repreendeu ontem à noite.

A aliança entre Labão e Jacó

[43] Então, respondeu Labão a Jacó: As filhas são minhas filhas, os filhos são meus filhos, os rebanhos são meus rebanhos, e tudo o que vês é meu; que posso fazer hoje a estas minhas filhas ou aos filhos que elas deram à luz?

[44] Vem, pois; e façamos aliança, eu e tu, que sirva de testemunho entre mim e ti.

[45] Então, Jacó tomou uma pedra e a erigiu por coluna.

Tedd ide az én hozzátartozóim és a te hozzátartozóid elé, döntsenek ők kettőnk ügyében!

[38]Már húsz esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, nyájad kosait nem ettem meg.

[39]Amit a vad széttépett, nem vittem hozzád, magam térítettem meg, tőlem kérted számon; meg azt is, amit elloptak tőlem nappal vagy éjjel.

[40]Nappal a hőség emésztett, éjjel meg a hideg, szememet kerülte az álom.

[41] Ilyen húsz esztendőm volt a házadnál: tizennégy évig szolgáltalak két leányodért, hat évig meg juhaidért. Te pedig tízszer is megváltoztattad a béremet.

[42]Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák Félelmetes Istene velem nem lett volna, akkor most üres kézzel bocsátanál el. Isten azonban látta nyomorúságomat és kezem munkáját, ezért figyelmeztetett téged a múlt éjjel.

Lábán kibékül Jákóbbal

[43]Lábán azt felelte Jákóbnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a nyáj az én nyájam, minden az enyém, amit látsz. De tehetnék-e most már bármit is a magam leányai ellen vagy fiaik ellen, akiket szültek?!

[44]Jöjj hát, kössünk szövetséget egymással, az legyen a tanú köztünk!

[45]Ekkor fogott Jákób egy követ, és fölállította azt szent oszlopként.

[46] E disse a seus irmãos: Ajuntai pedras. E tomaram pedras e fizeram um montão, ao lado do qual comeram.

[47] Chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; Jacó, porém, lhe chamou Galeede.

[48] E disse Labão: Seja hoje este montão por testemunha entre mim e ti; por isso, se lhe chamou Galeede

[49] e Mispa, pois disse: Vigie o SENHOR entre mim e ti e nos julgue quando estivermos separados um do outro.

[50] Se maltratares as minhas filhas e tomares outras mulheres além delas, não estando ninguém conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

[51] Disse mais Labão a Jacó: Eis aqui este montão e esta coluna que levantei entre mim e ti.

[52] Seja o montão testemunha, e seja a coluna testemunha de que para mal não passarei o montão para lá, e tu não passarás o montão e a coluna para cá.

[53] O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus do pai deles, julgue entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

[54] E ofereceu Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; comeram pão e passaram a noite na montanha.

[46]Majd ezt mondta Jákób a hozzátartozóinak: Gyűjtsetek köveket! Azok köveket szedtek, csináltak egy kőrakást, és ettek a kőrakásnál.

[47]Azután elnevezte azt Lábán Jegar-Száhadútának, Jákób pedig elnevezte Gal-Édnek.

[48]Lábán ugyanis ezt mondta: Ez a kőrakás a tanú köztünk! Ezért nevezik Gal-Édnek,

[49]de Micpának is, mert ezt mondta: Az ÚR álljon őrt köztem és közötted, amikor mi nem látjuk egymást!

[50]Ha leányaimmal rosszul bánsz, ha leányaimon kívül más feleségeket is veszel, azt közülünk ugyan senki nem fogja látni, de Isten lesz a tanú köztünk.

[51]Majd ezt mondta Lábán Jákóbnak: Itt van ez a kőrakás és a szent oszlop, amelyet közém és teközéd emeltem.

[52]Tanú ez a kőrakás, és tanú ez a szent oszlop, hogy sem én nem megyek át e kőrakás mellett tehozzád, sem te nem jössz át e kőrakás és e szent oszlop mellett énhozzám ártó szándékkal.

[53]Ábrahám Istene és Náhór Istene, az atyák Istene ítéljen fölöttünk. Akkor megesküdött Jákób Izsáknak, atyjának Félelmetes Istenére,

[54]majd áldozatot mutatott be Jákób a hegyen, és meghívta hozzátartozóit az áldozati lakomára. És miután ettek, a hegyen töltötték az éjszakát.

Jákób követeket küld Ézsauhoz

1 Mózes 32

[55] Tendo-se levantado Labão pela madrugada, beijou seus filhos e suas filhas e os abençoou; e, partindo, voltou para sua casa.

[1]Reggel fölkelt Lábán, megcsókolta unokáit és leányait, és megáldotta őket. Azután elment Lábán, és visszatért lakóhelyére.

Gênesis 32

[1] Também Jacó seguiu o seu caminho, e anjos de Deus lhe saíram a encontrá-lo.

[2]Jákób is útnak indult. Ekkor találkoztak vele Isten angyalai.

[2] Quando os viu, disse: Este é o acampamento de Deus. E chamou àquele lugar Maanaim.

[3]Amikor Jákób meglátta őket, ezt mondta: Isten tábora ez! És elnevezte azt a helyet Mahanaimnak.

Jacó reconcilia-se com Esaú

[3] Então, Jacó enviou mensageiros adiante de si a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom,

[4]Azután követeket küldött Jákób maga előtt bátyjához, Ézsauhoz Széír földjére, Edóm mezejére,

[4] e lhes ordenou: Assim falareis a meu senhor Esaú: Teu servo Jacó manda dizer isto: Como peregrino morei com Labão, em cuja companhia fiquei até agora.

[5]és ezt parancsolta nekik: Mondjátok meg uramnak, Ézsaunak: Ezt mondja a te szolgád, Jákób: Lábánnál voltam jövevény, ott tartózkodtam mostanáig.

[5] Tenho bois, jumentos, rebanhos, servos e servas; mando comunicá-lo a meu senhor, para lograr mercê à sua presença.

[6]Szereztem marhákat, szamarakat és juhokat, szolgákat és szolgálókat. Azért küldök neked üzenetet, uram, hogy elnyerjem jóindulatodat.

[6] Voltaram os mensageiros a Jacó, dizendo: Fomos a teu irmão Esaú; também ele vem de caminho para se encontrar contigo, e quatrocentos homens com ele.

[7]A követek ezzel tértek vissza Jákóbhoz: Elmentünk bátyádhoz, Ézsauhoz: jön is már eléd, de négyszáz férfi van vele!

[7] Então, Jacó teve medo e se perturbou; dividiu em dois bandos o povo que com ele estava, e os rebanhos, e os bois, e os camelos.

[8]Jákóbot ekkor nagy félelem és szorongás fogta el, ezért két táborra osztotta a vele levő népet meg a juhokat, marhákat és tevéket.

[8] Pois disse: Se vier Esaú a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

[9]Mert úgy gondolta: Ha eléri Ézsau az egyik tábort, és levágja azt, legalább a másik tábor megmenekülhet.

[9] E orou Jacó: Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste: Torna à tua terra e à tua parentela, e te farei bem;

[10]Jákób azután ezt mondta: Ó, atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, URam, aki ezt mondtad nekem: Térj vissza hazádba, rokonságod közé, és jót teszek veled!

[10] sou indigno de todas as misericórdias e de toda a fidelidade que tens usado para com teu servo; pois com apenas o meu cajado atravessei este Jordão; já agora sou dois bandos.

[11]Méltatlan vagyok mindarra a hűségre és szeretetre, amiben szolgádat részesítetted. Hiszen csak egy vándorbottal keltem át itt a Jordánon, most pedig két táborom is van.

[11] Livra-me das mãos de meu irmão Esaú, porque eu o temo, para que não venha ele matar-me e as mães com os filhos.

[12]Ments meg engem bátyámnak, Ézsaunak a kezéből, mert félek tőle, hogy ha idejön, megöl engem és az anyákat is gyermekeikkel együtt.

[12] E disseste: Certamente eu te farei bem e dar-te-ei a descendência como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

[13]Hiszen te mondtad: Sok jót teszek veled, és utódaidat olyanná teszem, mint a tenger homokja, amely olyan sok, hogy nem lehet megszámolni.

[13] E, tendo passado ali aquela noite, separou do que tinha um presente para seu irmão Esaú:

[14]Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékokat válogatott ki bátyjának, Ézsaunak mindabból, amire szert tett:

[14] duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

[15]kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhot, húsz kost,

[15] trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez touros; vinte jumentas e dez jumentinhos.

[16]harminc szoptatós tevét csikóstul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz szamárkancát és tíz szamárcsődört.

[16] Entregou-os às mãos dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse aos servos: Passai adiante de mim e deixai espaço entre rebanho e rebanho.

[17]Szolgáira bízott minden nyájat külön-külön, és ezt mondta szolgáinak: Keljetek át előttem, de hagyjatok távolságot a nyájak között!

[17] Ordenou ao primeiro, dizendo: Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar: De quem és, para onde vais, de quem são estes diante de ti?

[18]Az elsőnek azt parancsolta: Ha találkozik veled a bátyám, Ézsau, és megkérdezi, hogy kinek a szolgája vagy, hová mégy, kié ez a jószág előtted,

[18] Responderás: São de teu servo Jacó; é presente que ele envia a meu senhor Esaú; e eis que ele mesmo vem vindo atrás de nós.

[19] Ordenou também ao segundo, ao terceiro e a todos os que vinham conduzindo os rebanhos: Falareis desta maneira a Esaú, quando vos encontrardes com ele.

[20] Direis assim: Eis que o teu servo Jacó vem vindo atrás de nós. Porque dizia consigo mesmo: Eu o aplacarei com o presente que me antecede, depois o verei; porventura me aceitará a presença.

[21] Assim, passou o presente para diante dele; ele, porém, ficou aquela noite no acampamento.

Jacó luta com Deus e transpõe o vau de Jaboque

[22] Levantou-se naquela mesma noite, tomou suas duas mulheres, suas duas servas e seus onze filhos e transpôs o vau de Jaboque.

[23] Tomou-os e fê-los passar o ribeiro; fez passar tudo o que lhe pertencia,

[24] ficando ele só; e lutava com ele um homem, até ao romper do dia.

[25] Vendo este que não podia com ele, tocou-lhe na articulação da coxa; deslocou-se a junta da coxa de Jacó, na luta com o homem.

[26] Disse este: Deixa-me ir, pois já rompeu o dia. Respondeu Jacó: Não te deixarei ir se me não abençoares.

[27] Perguntou-lhe, pois: Como te chamas? Ele respondeu: Jacó.

[19]akkor ezt mondd: Szolgádé, Jákóbé, aki ajándékul küldi uramnak, Ézsaunak. Ő maga is itt van mögöttünk.

[20]Ezt parancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak, akik a nyájak után mentek: Így beszéljetek Ézsauval, amikor találkoztok vele!

[21]Ezt is mondjátok: Szolgád, Jákób itt van mögöttünk. Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé: talán akkor szívesen fogad.

[22]Az ajándék tehát elindult előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát.

Jákób tusakodása

[23]De fölkelt még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál.

[24]Fogta és átvitte őket a patakon, majd átvitte mindenét, amije volt.

[25]Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig.

[26]De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, úgyhogy kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja, miközben vele birkózott.

[27]Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz.

[28]Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób.

[28] Então, disse: Já não te chamarás Jacó, e sim Israel, pois como príncipe lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

[29] Tornou Jacó: Dize, rogo-te, como te chamas? Respondeu ele: Por que perguntas pelo meu nome? E o abençoou ali.

[30] Àquele lugar chamou Jacó Peniel, pois disse: Vi a Deus face a face, e a minha vida foi salva.

[31] Nasceu-lhe o sol, quando ele atravessava Peniel; e manquejava de uma coxa.

[32] Por isso, os filhos de Israel não comem, até hoje, o nervo do quadril, na articulação da coxa, porque o homem tocou a articulação da coxa de Jacó no nervo do quadril.

Gênesis 33

O encontro de Esaú e Jacó

[1] Levantando Jacó os olhos, viu que Esaú se aproximava, e com ele quatrocentos homens. Então, passou os filhos a Lia, a Raquel e às duas servas.

[2] Pôs as servas e seus filhos à frente, Lia e seus filhos atrás deles e Raquel e José por últimos.

[3] E ele mesmo, adiantando-se, prostrou-se à terra sete vezes, até aproximar-se de seu irmão.

[4] Então, Esaú correu-lhe ao encontro e o abraçou; arrojou-se-lhe ao pescoço e o beijou; e choraram.

[29]Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél.

[30]Jákób azt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő így válaszolt: Miért kérded a nevemet? És megáldotta őt.

[31]Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam.

[32]Már sütött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére.

[33]Ezért nem eszik meg Izráel fiai mindmáig a csípő forgócsontján levő inat, mert ütés érte Jákób csípőjének forgócsontján az inat.

Ézsau kibékül Jákóbbal

1 Mózes 33

[1]Amikor Jákób föltekintett, látta, hogy már jön is Ézsau, és négyszáz férfi van vele. Ekkor szétosztotta a gyermekeket Lea, Ráhel és a két szolgáló mellé.

[2]Előreállította a szolgálókat és gyermekeiket, mögéjük Leát és gyermekeit, ezek mögé Ráhelt és Józsefet.

[3]Ő maga előttük ment, és hétszer borult le a földre, amíg a bátyjához ért.

[4]Ézsau eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak.

[5] Daí, levantando os olhos, viu as mulheres e os meninos e disse: Quem são estes contigo? Respondeu-lhe Jacó: Os filhos com que Deus agraciou a teu servo.

[6] Então, se aproximaram as servas, elas e seus filhos, e se prostraram.

[7] Chegaram também Lia e seus filhos e se prostraram; por último chegaram José e Raquel e se prostraram.

[8] Perguntou Esaú: Qual é o teu propósito com todos esses bandos que encontrei? Respondeu Jacó: Para lograr mercê na presença de meu senhor.

[9] Então, disse Esaú: Eu tenho muitos bens, meu irmão; guarda o que tens.

[10] Mas Jacó insistiu: Não recuses; se logrei mercê diante de ti, peço-te que aceites o meu presente, porquanto vi o teu rosto como se tivesse contemplado o semblante de Deus; e te agradaste de mim.

[11] Peço-te, pois, recebe o meu presente, que eu te trouxe; porque Deus tem sido generoso para comigo, e tenho fartura. E instou com ele, até que o aceitou.

[12] Disse Esaú: Partamos e caminhemos; eu seguirei junto de ti.

[13] Porém Jacó lhe disse: Meu senhor sabe que estes meninos são tenros, e tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se forçadas a caminhar demais um só dia, morrerão todos os rebanhos.

[14] Passe meu senhor adiante de seu servo; eu seguirei guiando-as pouco a pouco, no passo do gado que me vai à frente e no

[5]Amikor Ézsau föltekintett, és meglátta az asszonyokat és gyermekeket, azt kérdezte: Kik ezek? Jákób így felelt: A gyermekek, akiket Isten adott kegyelméből a te szolgádnak.

[6]Majd odaléptek a szolgálók gyermekeikkel együtt, és leborultak.

[7]Odalépett Lea is gyermekeivel együtt, és leborultak. Végül odalépett József és Ráhel is, és ők is leborultak.

[8]Akkor ezt mondta Ézsau: Mire való ez az egész tábor, amellyel találkoztam? Ő ezt felelte: Arra, hogy elnyerjem uram jóindulatát.

[9]Ézsau ezt mondta: Van nekem bőven, öcsém, legyen a tied, ami a tied!

[10]De Jákób ezt mondta: Ne úgy, hanem ha elnyertem jóindulatodat, fogadd el tőlem ezt az ajándékot! Mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna, olyan kedvesen fogadtál.

[11]Fogadd el ajándékomat, amelyet áldásommal vittek neked, hiszen Isten kegyelmes volt hozzám, és van mindenem. És addig unszolta őt, amíg el nem fogadta.

[12]Akkor Ézsau ezt mondta: Induljunk el, menjünk, majd én előtted megyek!

[13]De Jákób így felelt neki: Tudja az én uram, hogy a gyermekek gyengék, meg szoptatós juhok és tehenek vannak velem. Ha csak egy napig is hajszolják azokat, elhullik az egész nyáj.

[14]Menjen csak az én uram a szolgája előtt, én majd ballagok lassan az előttem járó

passo dos meninos, até chegar a meu senhor, em Seir.

15 Respondeu Esaú: Então, permite que eu deixe contigo da gente que está comigo. Disse Jacó: Para quê? Basta que eu alcance mercê aos olhos de meu senhor.

16 Assim, voltou Esaú aquele dia a Seir, pelo caminho por onde viera.

17 E Jacó partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez palhoças para o seu gado; por isso, o lugar se chamou Sucote.

Jacó chega a Siquém

18 Voltando de Padã-Arã, chegou Jacó são e salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã; e armou a sua tenda junto da cidade.

19 A parte do campo, onde armara a sua tenda, ele a comprou dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

20 E levantou ali um altar e lhe chamou Deus, o Deus de Israel.

Gênesis 34

Diná e os siquemitas

1 Ora, Diná, filha que Lia dera à luz a Jacó, saiu para ver as filhas da terra.

2 Viu-a Siquém, filho do heveu Hamor, que era príncipe daquela terra, e, tomando-a, a possuiu e assim a humilhou.

3 Sua alma se apegou a Diná, filha de Jacó, e amou a jovem, e falou-lhe ao coração.

jószág és a gyermekek járása szerint, amíg eljutok az én uramhoz Széírbe.

15Ézsau ezt mondta: Hadd hagyjak nálad néhányat a velem levő emberek közül. De ő azt felelte: Minek az, ha elnyertem uram jóindulatát?

16 Így kelt útra Ézsau még aznap Széír felé.

17Jákób azonban Szukkót felé indult, és ott épített magának házat, jószágának pedig lombokból árnyékvetőt készített. Ezért hívják azt a helyet Szukkótnak.

18 Így jutott el Jákób, Paddan-Arámból elindulva, épségben Sikem városáig, amely Kánaán földjén van. Tábort ütött a várossal szemben,

19és a mezőnek azt a részét, ahol sátrat vert, megvette Hamórnak, Sikem apjának a fiaitól száz keszítáért.

20Majd felállított ott egy oltárt, és így nevezte el: Isten, Izráel Istene!

Sikem és Dina

1 Mózes 34

1Egyszer Dina, Lea leánya, akit Jákóbnak szült, kiment, hogy szétnézzen annak a vidéknek a leányai között.

2Meglátta őt Sikem, a hivvi Hamórnak, az ország fejedelmének a fia. Magához vitette és vele hált, erőszakot követve el rajta.

3De lelkéből ragaszkodott Dinához, Jákób leányához, mert megszerette a leányt, és szívhez szólóan beszélt a leánnyal.

[4] Então, disse Siquém a Hamor, seu pai: Consegue-me esta jovem para esposa.

[5] Quando soube Jacó que Diná, sua filha, fora violada por Siquém, estavam os seus filhos no campo com o gado; calou-se, pois, até que voltassem.

[6] E saiu Hamor, pai de Siquém, para falar com Jacó.

[7] Vindo os filhos de Jacó do campo e ouvindo o que acontecera, indignaram-se e muito se iraram, pois Siquém praticara um desatino em Israel, violentando a filha de Jacó, o que se não devia fazer.

[8] Disse-lhes Hamor: A alma de meu filho Siquém está enamorada fortemente de vossa filha; peço-vos que lha deis por esposa.

[9] Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas;

[10] habitareis conosco, a terra estará ao vosso dispor; habitai e negociai nela e nela tende possessões.

[11] E o próprio Siquém disse ao pai e aos irmãos de Diná: Ache eu mercê diante de vós e vos darei o que determinardes.

[12] Majorai de muito o dote de casamento e as dádivas, e darei o que me pedirdes; dai-me, porém, a jovem por esposa.

[13] Então, os filhos de Jacó, por causa de lhes haver Siquém violado a irmã, Diná,

[4]Majd ezt mondta Sikem az apjának, Hamórnak: Kérd meg nekem feleségül ezt a leányt!

[5]Jákób meghallotta ugyan, hogy megbecstelenítették a leányát, Dinát, de mert fiai a mezőn voltak a jószággal, hallgatott Jákób, amíg megjöttek.

[6]És kiment Hamór, Sikem apja Jákóbhoz, hogy beszéljen vele.

[7]Jákób fiai is hazajöttek a mezőről. Amikor meghallották a dolgot, felháborodtak ezek a férfiak, és nagy haragra lobbantak, mivel gyalázatot követett el Sikem Izráelen, amikor Jákób leányával hált, mert nem szabad ilyet tenni.

[8]Hamór azonban így beszélt velük: A fiam, Sikem lelkéből ragaszkodik a leányotokhoz, adjátok hát hozzá feleségül!

[9]Házasodjatok velünk össze: adjátok hozzánk leányaitokat, és vegyétek el a mi leányainkat!

[10]Lakjatok közöttünk! Itt az ország előttetek: lakjatok, járjatok benne szabadon, és telepedjetek le!

[11]Sikem pedig ezt mondta a leány apjának és bátyjainak: Ha elnyerem jóindulatotokat, megadom, amit csak kívántok tőlem.

[12]Kérjetek tőlem bármekkora mátkapénzt és ajándékot, megadom, amennyit kívántok, csak adjátok hozzám feleségül a leányt!

[13]De Jákób fiai álnok módon válaszoltak Sikemnek és apjának, Hamórnak. Azért

responderam com dolo a Siquém e a seu pai Hamor e lhes disseram:

14 Não podemos fazer isso, dar nossa irmã a um homem incircunciso; porque isso nos seria ignomínia.

15 Sob uma única condição permitiremos: que vos torneis como nós, circuncidando-se todo macho entre vós;

16 então, vos daremos nossas filhas, tomaremos para nós as vossas, habitaremos convosco e seremos um só povo.

17 Se, porém, não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e nos retiraremos embora.

18 Tais palavras agradaram a Hamor e a Siquém, seu filho.

19 Não tardou o jovem em fazer isso, porque amava a filha de Jacó e era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

20 Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos homens da cidade:

21 Estes homens são pacíficos para conosco; portanto, habitem na terra e negociem nela. A terra é bastante espaçosa para contê-los; recebamos por mulheres a suas filhas e demos-lhes também as nossas.

22 Somente, porém, consentirão os homens em habitar conosco, tornando-nos um só povo, se todo macho entre nós

beszéltek így, mert megbecstelenítette Dinát, a húgukat.

14Ezt mondták nekik: Nem tehetjük meg azt, hogy húgunkat körülmetéletlen emberhez adjuk, mert az gyalázatot hozna ránk.

15Csak akkor egyezünk bele, ha olyanok lesztek, mint mi, és minden férfi körülmetélkedik nálatok.

16Akkor hozzátok adjuk leányainkat, a ti leányaitokat pedig elvesszük, köztetek lakunk, és egy néppé leszünk.

17De ha nem hallgattok ránk, és nem metélkedtek körül, akkor fogjuk leányunkat, és elmegyünk.

18Tetszett a beszédük Hamórnak és Sikemnek, Hamór fiának.

19Nem is halogatta az ifjú a dolgot, mert kedvelte Jákób leányát, és neki volt apja egész háza népe között a legnagyobb tekintélye.

20Visszament tehát Hamór és fia, Sikem városuk kapujába, és így szóltak a városban élő férfiaihoz:

21Ezek az emberek békében akarnak élni velünk. Hadd lakjanak az országban, és járjanak benne szabadon, hiszen elég tágas ez az ország számukra is mindenfelé. Leányaikat feleségül vesszük, a mi leányainkat pedig hozzájuk adjuk.

22De csak akkor egyeznek bele ezek a férfiak, hogy köztünk lakjanak, és velük egy néppé legyünk, ha minden férfi

se circuncidar, como eles são circuncidados.

[23] O seu gado, as suas possessões e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos, pois, com eles, e habitarão conosco.

[24] E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e todo homem foi circuncidado, dos que saíam pela porta da sua cidade.

A traição de Simeão e Levi

[25] Ao terceiro dia, quando os homens sentiam mais forte a dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, entraram inesperadamente na cidade e mataram os homens todos.

[26] Passaram também ao fio da espada a Hamor e a seu filho Siquém; tomaram a Diná da casa de Siquém e saíram.

[27] Sobrevieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porque sua irmã fora violada.

[28] Levaram deles os rebanhos, os bois, os jumentos e o que havia na cidade e no campo;

[29] todos os seus bens, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram cativos e pilharam tudo o que havia nas casas.

[30] Então, disse Jacó a Simeão e a Levi: Vós me afligistes e me fizestes odioso entre os moradores desta terra, entre os cananeus e os ferezeus; sendo nós pouca gente, reunir-se-ão contra mim, e serei destruído, eu e minha casa.

körülmetélkedik nálunk, ahogyan ők is körül vannak metélve.

[23]Jószáguk, vagyonuk és minden állatuk a mienk lesz azután, csak egyezzünk bele, hogy köztünk lakjanak!

[24]És hallgatott Hamórra meg a fiára, Sikemre mindenki, aki odajött a város kapujába, és körülmetélkedett minden férfi, aki odajött a város kapujába.

A sikemi vérfürdő

[25]A harmadik napon azonban, amíg ezek seblázban szenvedtek, fegyvert ragadott Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dina bátyjai, rátörtek a gyanútlan városra, és legyilkoltak minden férfit.

[26]Hamórt is meg a fiát, Sikemet is kardélre hányták, Dinát pedig kihozták Sikem házából, és elmentek.

[27] Így törtek rá Jákób fiai a sebesültekre, a várost pedig kifosztották, mert megbecstelenítették a húgukat.

[28]Juhaikat, marháikat, szamaraikat, s ami csak a városban és a mezőn volt, elvitték magukkal.

[29]Minden vagyonukat, valamint gyermekeiket és asszonyaikat is mind foglyul ejtették, a házakat pedig teljesen kifosztották.

[30]Jákób azonban ezt mondta Simeonnak és Lévinek: Szerencsétlenségbe döntöttetek, hisz gyűlöletessé tettetek engem ennek az országnak a lakói, a kánaániak és perizziek előtt. Én csak kevesedmagammal vagyok,

és ha összefognak ellenem, levágnak, és elpusztulok házam népével együtt.

[31] Responderam: Abusaria ele de nossa irmã, como se fosse prostituta?

[31]De ők azt felelték: Hát szabad úgy bánni a mi húgunkkal, mint egy paráznával?!

Gênesis 35

Jacó erige um altar em Betel

[1] Disse Deus a Jacó: Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faze ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugias da presença de Esaú, teu irmão.

[2] Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam: Lançai fora os deuses estranhos que há no vosso meio, purificai-vos e mudai as vossas vestes;

[3] levantemo-nos e subamos a Betel. Farei ali um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e me acompanhou no caminho por onde andei.

[4] Então, deram a Jacó todos os deuses estrangeiros que tinham em mãos e as argolas que lhes pendiam das orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

[5] E, tendo eles partido, o terror de Deus invadiu as cidades que lhes eram circunvizinhas, e não perseguiram aos filhos de Jacó.

[6] Assim, chegou Jacó a Luz, chamada Betel, que está na terra de Canaã, ele e todo o povo que com ele estava.

Jákób Bételben

1 Mózes 35

[1] Isten ezt mondta Jákóbnak: Indulj, menj föl Bételbe, és telepedj le ott! Készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, amikor menekültél bátyád, Ézsau elől!

[2]Jákób ekkor azt mondta háza népének és mindazoknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek nálatok vannak! Tisztítsátok meg magatokat, és váltsatok ruhát!

[3] Induljunk, menjünk föl Bételbe! Oltárt akarok ott készíteni az Istennek, aki meghallgatott, amikor nyomorúságban voltam, és velem volt az úton, amelyen jártam.

[4]Átadták azért Jákóbnak a náluk levő idegen isteneket mind, meg a fülbevalóikat is, Jákób pedig elásta azokat a sikemi cserfa alá.

[5]Majd elindultak. Isten pedig rettegéssel töltötte el a környező városokat, úgyhogy nem vették üldözőbe Jákób fiait.

[6] Így érkezett meg Jákób Lúzba, azaz Bételbe, amely Kánaán földjén van, az egész néppel együtt, amely vele volt.

[7] E edificou ali um altar e ao lugar chamou El-Betel; porque ali Deus se lhe revelou quando fugia da presença de seu irmão.

[7]Oltárt épített ott, és elnevezte azt a helyet Él-Bételnek, mert ott jelentette ki magát neki az Isten, amikor bátyja elől menekült.

[8] Morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho que se chama Alom-Bacute.

[8]Ott halt meg Debóra, Rebeka dajkája. Bétel mellett temették el egy tölgyfa alá, amelyet Siratás Tölgyének neveztek el.

[9] Vindo Jacó de Padã-Arã, outra vez lhe apareceu Deus e o abençoou.

[9] Isten újból megjelent Jákóbnak, miután visszatért Paddan-Arámból, és megáldotta őt.

[10] Disse-lhe Deus: O teu nome é Jacó. Já não te chamarás Jacó, porém Israel será o teu nome. E lhe chamou Israel.

[10]Ezt mondta neki Isten: Jákób a te neved. De nem neveznek többé Jákóbnak, hanem Izráel lesz a neved. Így nevezte el Izráelnek.

[11] Disse-lhe mais: Eu sou o Deus Todo-Poderoso; sê fecundo e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

[11]Majd ezt mondta neki Isten: Én vagyok a Mindenható Isten! Szaporodjál és sokasodjál! Nép származik tőled, sőt népek sokasága, és királyok sarjadnak ágyékodból.

[12] A terra que dei a Abraão e a Isaque dar-te-ei a ti e, depois de ti, à tua descendência.

[12]Neked adom azt a földet, amelyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, utánad pedig utódaidnak adom azt a földet.

[13] E Deus se retirou dele, elevando-se do lugar onde lhe falara.

[13]Azután eltávozott tőle Isten arról a helyről, ahol beszélt vele.

[14] Então, Jacó erigiu uma coluna de pedra no lugar onde Deus falara com ele; e derramou sobre ela uma libação e lhe deitou óleo.

[14]Jákób pedig szent oszlopot állított azon a helyen, ahol beszélt vele; kőoszlopot, és italáldozatot mutatott be rajta, és olajat öntött rá.

[15] Ao lugar onde Deus lhe falara, Jacó lhe chamou Betel.

[15]Jákób Bételnek nevezte el azt a helyet, ahol Isten beszélt vele.

O nascimento de Benjamim e a morte de Raquel

[16] Partiram de Betel, e, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata, deu à luz Raquel um filho, cujo nascimento lhe foi a ela penoso.

Ráhel halála

[16]Azután elindultak Bételből. Már csak rövid út választotta el őket Efrátától, amikor Ráhel szülni kezdett. A szülés azonban nehéz volt.

[17] Em meio às dores do parto, disse-lhe a parteira: Não temas, pois ainda terás este filho.

[17]A nehéz szülés közben ezt mondta neki a bába: Ne félj, mert most is fiad lett!

[18] Ao sair-lhe a alma (porque morreu), deu-lhe o nome de Benoni; mas seu pai lhe chamou Benjamim.

[18]Amikor már-már elszállt belőle a lélek, mert haldoklott, Benóninak nevezte el a fiát. Az apja viszont Benjáminnak nevezte el.

[19] Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata, que é Belém.

[19] Így halt meg Ráhel, és eltemették az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton.

[20] Sobre a sepultura de Raquel levantou Jacó uma coluna que existe até ao dia de hoje.

[20]Sírja fölé Jákób emlékoszlopot állított. Ráhel sírjának az emlékoszlopa ez még ma is.

[21] Então, partiu Israel e armou a sua tenda além da torre de Éder.

[21]Azután továbbment Izráel, és Migdal-Éderen túl vert sátrat.

[22] E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e se deitou com Bila, concubina de seu pai; e Israel o soube. Eram doze os filhos de Israel.

[22]Amikor Izráel már azon a földön lakott, elment Rúben, és Bilhával, apja másodfeleségével hált, de Izráel tudomást szerzett erről. Jákóbnak tizenkét fia volt.

Descendentes de Jacó

1 Crônicas 2.1,2

[23] Rúben, o primogênito de Jacó, Simeão, Levi, Judá, Issacar e Zebulom, filhos de Lia;

[23]Lea fia volt Rúben, Jákób elsőszülötte, meg Simeon, Lévi és Júda, Issakár és Zebulon.

[24] José e Benjamim, filhos de Raquel;

[24]Ráhel fia volt József és Benjámin.

[25] Dã e Naftali, filhos de Bila, serva de Raquel;

[25]Bilhának, Ráhel szolgálójának a fia volt Dán és Naftáli.

[26] e Gade e Aser, filhos de Zilpa, serva de Lia. São estes os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

[26]Zilpának, Lea szolgálójának a fia volt Gád és Ásér. Ezek voltak Jákób fiai, akik Paddan-Arámban születtek.

[27] Veio Jacó a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

[27]Jákób végül eljutott apjához, Izsákhoz Mamréba, Kirjat-Arbába, azaz Hebrónba, ahol Ábrahám és Izsák jövevényként lakott.

[28] Foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

[28] Izsák életkora száznyolcvan esztendő volt.

[29] Velho e farto de dias, expirou Isaque e morreu, sendo recolhido ao seu povo; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

Gênesis 36

Os descendentes de Esaú

1 Crônicas 1.35-37

[1] São estes os descendentes de Esaú, que é Edom.

[2] Esaú tomou por mulheres dentre as filhas de Canaã: Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

[3] e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

[4] A Ada de Esaú lhe nasceu Elifaz, a Basemate lhe nasceu Reuel;

[5] e a Oolibama nasceu Jeús, Jalão e Corá; são estes os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

[6] Levou Esaú suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as pessoas de sua casa, e seu rebanho, e todo o seu gado, e toda propriedade, tudo que havia adquirido na terra de Canaã; e se foi para outra terra, apartando-se de Jacó, seu irmão.

[7] Porque os bens deles eram muitos para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa do seu gado.

[8] Então, Esaú, que é Edom, habitou no monte Seir.

[9] Esta é a descendência de Esaú, pai dos edomitas, no monte Seir.

[29]Akkor elhunyt Izsák, meghalt öregen, betelve az élettel, és elődei mellé került. Fiai, Ézsau és Jákób temették el.

Ézsau nemzetsége

1 Mózes 36

[1]Ez Ézsau, azaz Edóm nemzetsége:

[2]Ézsau Kánaán leányai közül vett feleségeket: Ádát, a hettita Élón leányát és Oholíbámát, Aná leányát, aki a hivvi Cibón leánya volt,

[3]meg Boszmatot, Izmael leányát, Nebájót húgát.

[4]Ádá szülte Ézsaunak Elífázt, Boszmat szülte Reúélt,

[5]Oholíbámá pedig szülte Jeúst, Jalámot és Kórahot. Ezek Ézsau fiai, akik Kánaán földjén születtek.

[6]Akkor Ézsau fogta a feleségeit, fiait, leányait és mindenkit, aki a házához tartozott, meg a jószágát, minden állatát és egész vagyonát, amit Kánaán földjén szerzett, és más országba ment a testvére, Jákób elől.

[7]Mert olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt, és jószágaik miatt nem bírta őket eltartani az a föld, amelyen jövevények voltak.

[8] Így telepedett le Ézsau a Széír-hegységben. Ézsau pedig Edóm.

[9]Ez a Széírhegységben lakó Ézsaunak, Edóm ősatyjának a nemzetsége:

[10] São estes os nomes dos filhos de Esaú: Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.
[11] Os filhos de Elifaz são: Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

[12] Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; são estes os filhos de Ada, mulher de Esaú.

[13] E os filhos de Reuel são estes: Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[14] E são estes os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú: Jeús, Jalão e Corá.

[15] São estes os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú: o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

[16] o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; são estes os príncipes que nasceram a Elifaz na terra de Edom; são os filhos de Ada.

[17] São estes os filhos de Reuel, filho de Esaú: o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; são estes os príncipes que nasceram a Reuel na terra de Edom; são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

[18] São estes os filhos de Oolibama, mulher de Esaú: o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; são estes os príncipes que

[10] Így hívták Ézsau fiait: Elífáz volt Ádának, Ézsau feleségének a fia, Reúél pedig Boszmatnak, Ézsau feleségének a fia.
[11]Elífáz fiai voltak: Témán, Ómár, Cefó, Gatám és Kenaz.
[12]Timna volt Elífáznak, Ézsau fiának a másodfelesége, ő szülte Elífáznak Amálékot. Ezek voltak Ádának, Ézsau feleségének a fiai.
[13]Ezek Reúél fiai: Nahat, Zerah, Sammá és Mizzá. Ezek voltak Boszmatnak, Ézsau feleségének a fiai.
[14]Ezek voltak a fiai Oholíbámának, Ézsau feleségének, Aná leányának, aki Cibón leánya volt: ő szülte Ézsaunak Jeúst, Jalámot és Kórahot.
[15]Ezek voltak Ézsau fiainak nemzetségfői: Elífáznak, Ézsau elsőszülöttjének a fiai voltak: Témán nemzetségfő, Ómár nemzetségfő, Cefó nemzetségfő, Kenaz nemzetségfő,
[16]Kórah nemzetségfő, Gatám nemzetségfő, Amálék nemzetségfő. Ezek voltak az Elífáztól származó nemzetségfők Edóm földjén: ezek Ádá fiai voltak.
[17]Ezek voltak Reúélnak, Ézsau fiának a fiai: Nahat nemzetségfő, Zerah nemzetségfő, Sammá nemzetségfő és Mizzá nemzetségfő. Ezek voltak a Reúéltól származó nemzetségfők Edóm földjén; ezek Boszmatnak, Ézsau feleségének a fiai voltak.
[18]Ezek voltak Oholíbámának, Ézsau feleségének a fiai: Jeús nemzetségfő, Jalám nemzetségfő és Kórah nemzetségfő. Ezek

procederam de Oolibama, filha de Aná, mulher de Esaú.

[19] São estes os filhos de Esaú, e esses seus príncipes; ele é Edom.

voltak az Oholíbámától, Aná leányától, Ézsau feleségétől származó nemzetségfők.

[19]Ezek voltak Ézsaunak, azaz Edómnak a fiai és nemzetségfői.

Descendentes de Seir

1 Crônicas 1.38-42

[20] São estes os filhos de Seir, o horeu, moradores da terra: Lotã, Sobal, Zibeão e Aná,

[20]Ezek voltak a hóri Széír fiai, akik ezen a földön laktak: Lótán, Sóbál, Cibón és Aná,

[21] Disom, Eser e Disã; são estes os príncipes dos horeus, filhos de Seir na terra de Edom.

[21]Disón, Écer és Disán. Ezek voltak a hóri nemzetségfők, Széír fiai, Edóm földjén.

[22] Os filhos de Lotã são Hori e Homã; a irmã de Lotã é Timna.

[22]Lótán fiai voltak: Hóri és Hémám, Lótánnak a húga pedig Timna.

[23] São estes os filhos de Sobal: Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

[23]Ezek voltak Sóbál fiai: Alván, Mánahat, Ébál, Sefó és Ónám.

[24] São estes os filhos de Zibeão: Aiá e Aná; este é o Aná que achou as fontes termais no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

[24]Ezek voltak Cibón fiai: Ajjá és Aná. Ez az Aná vizet talált a pusztában, amikor apjának, Cibónnak a szamarait legeltette.

[25] São estes os filhos de Aná: Disom e Oolibama, a filha de Aná.

[25]Ezek voltak Aná gyermekei: Disón és Oholíbámá, Aná leánya.

[26] São estes os filhos de Disã: Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

[26]Ezek voltak Disón fiai: Hemdán, Esbán, Jitrán és Kerán.

[27] São estes os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Acã.

[27]Ezek voltak Écer fiai: Bilhán, Zaaván és Akán.

[28] São estes os filhos de Disã: Uz e Arã.

[28]Ezek voltak Disán fiai: Úc és Arán.

[29] São estes os príncipes dos horeus: o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná,

[29]Ezek voltak a hóri nemzetségfők: Lótán nemzetségfő, Sóbál nemzetségfő, Cibón nemzetségfő, Aná nemzetségfő,

[30] o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; são estes os príncipes dos horeus, segundo os seus principados na terra de Seir.

[30]Disón nemzetségfő, Écer nemzetségfő és Disán nemzetségfő. Ezek voltak a Széír földjén lakó hóri nemzetségfők nemzetségenként.

Reis e príncipes de Edom

1 Crônicas 1.43-54

Az edómi királyok

31 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel.

32 Em Edom reinou Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

33 Morreu Belá, e, em seu lugar, reinou Jobabe, filho de Zerá, de Bozra.

34 Morreu Jobabe, e, em seu lugar, reinou Husão, da terra dos temanitas.

35 Morreu Husão, e, em seu lugar, reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

36 Morreu Hadade, e, em seu lugar, reinou Samlá, de Masreca.

37 Morreu Samlá, e, em seu lugar, reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

38 Morreu Saul, e, em seu lugar, reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

39 Morreu Baal-Hanã, filho de Acbor, e, em seu lugar, reinou Hadar; o nome de sua cidade era Paú; e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

40 São estes os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas famílias, os seus lugares e os seus nomes: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

41 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

42 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

43 o príncipe Magdiel e o príncipe Irã; são estes os príncipes de Edom, segundo as

31Ezek a királyok uralkodtak Edómban, mielőtt Izráel fiainak királyuk lett volna:

32Edómban Bela, Beór fia uralkodott, városának a neve Dinhábá volt.

33Bela halála után a bocrai Jóbáb, Zerah fia lett a király.

34Jóbáb halála után a Témán földjéről való Husám lett a király.

35Husám halála után Hadad, Bedad fia lett a király, aki megverte a midjániakat a Móáb mezején. Városának a neve Avít volt.

36Hadad halála után a maszrékai Szamlá lett a király.

37Szamlá halála után a rehóbót-hannáhári Saul lett a király.

38Saul halála után Baal-Hánán, Akbór fia lett a király.

39Baal-Hánán, Akbór fia halála után Hadar lett a király. Városának a neve Páú volt, feleségének a neve Mehétabél, aki Mézáháb leányának, Matrédnak a leánya volt.

40 Így hívták az Ézsautól származó nemzetségfőket, nemzetségeik, lakóhelyük és nevük szerint: Timná nemzetségfő, Alvá nemzetségfő, Jetét nemzetségfő,

41Oholímábá nemzetségfő, Élá nemzetségfő, Pínón nemzetségfő,

42Kenaz nemzetségfő, Témán nemzetségfő, Mibcár nemzetségfő,

43Magdíél nemzetségfő és Írám nemzetségfő. Ezek voltak Edóm nemzetségfői, lakóhelyük szerint az általuk

suas habitações na terra da sua possessão. Este é Esaú, pai de Edom.

Gênesis 37

José vendido pelos irmãos

[1] Habitou Jacó na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

[2] Esta é a história de Jacó. Tendo José dezessete anos, apascentava os rebanhos com seus irmãos; sendo ainda jovem, acompanhava os filhos de Bila e os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e trazia más notícias deles a seu pai.

[3] Ora, Israel amava mais a José que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica talar de mangas compridas.

[4] Vendo, pois, seus irmãos que o pai o amava mais que a todos os outros filhos, odiaram-no e já não lhe podiam falar pacificamente.

[5] Teve José um sonho e o relatou a seus irmãos; por isso, o odiaram ainda mais.

[6] Pois lhes disse: Rogo-vos, ouvi este sonho que tive:

[7] Atávamos feixes no campo, e eis que o meu feixe se levantou e ficou em pé; e os vossos feixes o rodeavam e se inclinavam perante o meu.

[8] Então, lhe disseram seus irmãos: Reinarás, com efeito, sobre nós? E sobre nós dominarás realmente? E com isso tanto mais o odiavam, por causa dos seus sonhos e de suas palavras.

birtokolt földön. Ézsau volt az edómiak ősatyja.

József álmai

1 Mózes 37

[1]Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén.

[2]Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyájat legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak.

[3]De Izráel Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született, és egy tarka ruhát csináltatott neki.

[4]Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlölték, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni.

[5]Egyszer József álmot látott, és elmondta testvéreinek. Emiatt még jobban meggyűlölték.

[6]Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet láttam!

[7]Éppen kévéket kötöttünk a mezőn. Az én kévém fölkelt, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévém előtt.

[8]Testvérei megkérdezték tőle: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlölték az álmaiért és beszédéért.

[9] Teve ainda outro sonho e o referiu a seus irmãos, dizendo: Sonhei também que o sol, a lua e onze estrelas se inclinavam perante mim.

[10] Contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o o pai e lhe disse: Que sonho é esse que tiveste? Acaso, viremos, eu e tua mãe e teus irmãos, a inclinar-nos perante ti em terra?

[11] Seus irmãos lhe tinham ciúmes; o pai, no entanto, considerava o caso consigo mesmo.

[12] E, como foram os irmãos apascentar o rebanho do pai, em Siquém,

[13] perguntou Israel a José: Não apascentam teus irmãos o rebanho em Siquém? Vem, enviar-te-ei a eles. Respondeu-lhe José: Eis-me aqui.

[14] Disse-lhe Israel: Vai, agora, e vê se vão bem teus irmãos e o rebanho; e traze-me notícias. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e ele foi a Siquém.

[15] E um homem encontrou a José, que andava errante pelo campo, e lhe perguntou: Que procuras?

[16] Respondeu: Procuro meus irmãos; dize-me: Onde apascentam eles o rebanho?

[17] Disse-lhe o homem: Foram-se daqui, pois ouvi-os dizer: Vamos a Dotã. Então, seguiu José atrás dos irmãos e os achou em Dotã.

[9]Egy másik álmot is látott, és azt is elmesélte testvéreinek. Ezt mondta: Megint álmodtam valamit: Egyszer csak leborult előttem a nap, a hold és tizenegy csillag!

[10]Amikor ezt apjának és testvéreinek elmesélte, apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Miféle álmot láttál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?!

[11]Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte magának ezt a dolgot.

Józsefet eladják testvérei

[12]Egyszer a testvérek elmentek Sikembe apjuk nyáját legeltetni.

[13] Izráel ezt mondta Józsefnek: Testvéreid Sikemben legeltetnek. Gyere csak, elküldelek hozzájuk! József ezt felelte neki: Itt vagyok!

[14]Apja azt mondta neki: Eredj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj. Azután számolj be nekem! Elküldte tehát Hebrón völgyéből, és ő elment Sikembe.

[15]Amikor a mezőn bolyongott, találkozott egy emberrel, aki megkérdezte tőle: Mit keresel?

[16]József azt felelte: A testvéreimet keresem. Mondd meg nekem, merre legeltetnek?

[17]Az az ember így felelt: Elmentek innen, és hallottam is, amikor ezt mondták: Menjünk Dótánba! Elment tehát József a testvérei után, és megtalálta őket Dótánban.

[18] De longe o viram e, antes que chegasse, conspiraram contra ele para o matar.

[19] E dizia um ao outro: Vem lá o tal sonhador!

[20] Vinde, pois, agora, matemo-lo e lancemo-lo numa destas cisternas; e diremos: Um animal selvagem o comeu; e vejamos em que lhe darão os sonhos.

[21] Mas Rúben, ouvindo isso, livrou-o das mãos deles e disse: Não lhe tiremos a vida.

[22] Também lhes disse Rúben: Não derrameis sangue; lançai-o nesta cisterna que está no deserto, e não ponhais mão sobre ele; isto disse para o livrar deles, a fim de o restituir ao pai.

[23] Mas, logo que chegou José a seus irmãos, despiram-no da túnica, a túnica talar de mangas compridas que trazia.

[24] E, tomando-o, o lançaram na cisterna, vazia, sem água.

[25] Ora, sentando-se para comer pão, olharam e viram que uma caravana de ismaelitas vinha de Gileade; seus camelos traziam arômatas, bálsamo e mirra, que levavam para o Egito.

[26] Então, disse Judá a seus irmãos: De que nos aproveita matar o nosso irmão e esconder-lhe o sangue?

[27] Vinde, vendamo-lo aos ismaelitas; não ponhamos sobre ele a mão, pois é nosso irmão e nossa carne. Seus irmãos concordaram.

[18]Amikor távolról meglátták, még mielőtt a közelükbe ért, megegyeztek egymás között abban, hogy megölik.

[19]Ezt mondták egymásnak: Nézzétek, ott jön az álomlátó!

[20]Gyertek, öljük meg, dobjuk bele egy kútba, és mondjuk azt, hogy vadállat ette meg. Akkor majd meglátjuk, mi lesz az álmaiból!

[21]Amikor ezt Rúben meghallotta, ki akarta őt menteni a kezeik közül, ezért ezt mondta: Ne üssük agyon!

[22]Majd ezt mondta nekik Rúben: Ne ontsatok vért! Dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de ne emeljetek rá kezet! Így akarta kimenteni a kezeik közül, és visszajuttatni apjához.

[23]Amikor József odaért a testvéreihez, lehúzták róla a ruháját: a tarka ruhát, ami éppen akkor is rajta volt.

[24]Azután fogták, és beledobták a kútba. A kút üres volt, nem volt benne víz.

[25]Ezután leültek enni. Egyszer csak föltekintve látják, hogy egy izmaeli karaván közeledik Gileád felől. Tevéik gyógyfűvel, balzsammal és mirhával voltak megrakva, amit Egyiptomba szállítottak.

[26]Ekkor azt mondta Júda a testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket, és elföldeljük a vérét?

[27]Gyertek, adjuk el az izmaelieknek, de ne emeljünk rá kezet, hiszen a mi testünk és vérünk ő! A testvérei pedig hallgattak rá.

[28] E, passando os mercadores midianitas, os irmãos de José o alçaram, e o tiraram da cisterna, e o venderam por vinte siclos de prata aos ismaelitas; estes levaram José ao Egito.

[29] Tendo Rúben voltado à cisterna, eis que José não estava nela; então, rasgou as suas vestes.

[30] E, voltando a seus irmãos, disse: Não está lá o menino; e, eu, para onde irei?

[31] Então, tomaram a túnica de José, mataram um bode e a molharam no sangue.

[32] E enviaram a túnica talar de mangas compridas, fizeram-na levar a seu pai e lhe disseram: Achamos isto; vê se é ou não a túnica de teu filho.

[33] Ele a reconheceu e disse: É a túnica de meu filho; um animal selvagem o terá comido, certamente José foi despedaçado.

[34] Então, Jacó rasgou as suas vestes, e se cingiu de pano de saco, e lamentou o filho por muitos dias.

[35] Levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; ele, porém, recusou ser consolado e disse: Chorando, descerei a meu filho até à sepultura. E de fato o chorou seu pai.

[36] Entrementes, os midianitas venderam José no Egito a Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda.

Gênesis 38

[28]Közben azonban midjáni kereskedők mentek arra, fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták Józsefet az izmaelieknek húsz ezüstért. Azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba.

[29]Amikor Rúben visszatért a kúthoz, József már nem volt a kútban. Akkor megszaggatta a ruháját,

[30]visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincs meg a gyerek! Jaj nekem! Hova legyek?

[31]Akkor fogták József ruháját, levágtak egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérébe.

[32]Azután elküldték a tarka ruhát, elvitették apjukhoz, ezzel az üzenettel: Ezt találtuk. Nézd meg jól: a fiad ruhája ez, vagy sem?

[33]Ő felismerte, és azt mondta: Az én fiam ruhája ez! Vadállat ette meg, biztosan széttépte Józsefet!

[34]És megszaggatta Jákób a felsőruháját, zsákruhát tekert a derekára, és sokáig gyászolta a fiát.

[35]Fiai és leányai mind vigasztalni próbálták, de nem akart megvigasztalódni, hanem ezt mondta: Gyászolva megyek le fiamhoz a holtak hazájába! Így siratgatta őt az apja.

[36]A midjániak pedig eladták Józsefet Egyiptomban Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök parancsnokának.

Júda és Támár

Judá e Tamar

[1] Aconteceu, por esse tempo, que Judá se apartou de seus irmãos e se hospedou na casa de um adulamita, chamado Hira.
[2] Ali viu Judá a filha de um cananeu, chamado Sua; ele a tomou por mulher e a possuiu.
[3] E ela concebeu e deu à luz um filho, e o pai lhe chamou Er.
[4] Tornou a conceber e deu à luz um filho; a este deu a mãe o nome de Onã.
[5] Continuou ainda e deu à luz outro filho, cujo nome foi Selá; ela estava em Quezibe quando o teve.
[6] Judá, pois, tomou esposa para Er, o seu primogênito; o nome dela era Tamar.
[7] Er, porém, o primogênito de Judá, era perverso perante o SENHOR, pelo que o SENHOR o fez morrer.

[8] Então, disse Judá a Onã: Possui a mulher de teu irmão, cumpre o levirato e suscita descendência a teu irmão.

[9] Sabia, porém, Onã que o filho não seria tido por seu; e todas as vezes que possuía a mulher de seu irmão deixava o sêmen cair na terra, para não dar descendência a seu irmão.
[10] Isso, porém, que fazia, era mau perante o SENHOR, pelo que também a este fez morrer.
[11] Então, disse Judá a Tamar, sua nora: Permanece viúva em casa de teu pai, até que Selá, meu filho, venha a ser homem. Pois disse: Para que não morra também

1 Mózes 38

[1]Történt abban az időben, hogy Júda elvált testvéreitől, és csatlakozott egy adullámi emberhez, akinek Hírá volt a neve.
[2]Ott meglátta Júda egy kánaáni embernek, Súának a leányát, feleségül vette, és bement hozzá.
[3]Az teherbe esett, és fiút szült, akit Érnek nevezett el.
[4]Majd ismét teherbe esett, fiút szült, és azt Ónánnak nevezte el.
[5]Azután még egy fiút szült, akit Sélának nevezett el. Amikor ezt szülte, Júda Kezíbben volt.
[6]Júda kiházasította fiát, Ért. Az asszonynak Támár volt a neve.

[7]De Ért, Júda elsőszülött fiát az ÚR gonosznak tartotta, ezért megölte őt az ÚR.

[8]Ekkor azt mondta Júda Ónánnak: Menj be a bátyád feleségéhez, vedd őt feleségül mint a sógora, és támassz utódot a bátyádnak!

[9]De Ónán tudta, hogy az utód nem az övé lesz. Ezért amikor bement a bátyja feleségéhez, a földre vesztegette a magot, hogy ne támasszon utódot a bátyjának.

[10]De az ÚR gonosz dolognak tartotta, amit tett, ezért őt is megölte.

[11]Ekkor azt mondta Júda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen apád házában, amíg felnő a fiam, Sélá. Mert így gondolkodott: Nehogy meghaljon ő is, mint

este, como seus irmãos. Assim, Tamar se foi, passando a residir em casa de seu pai.

[12] No correr do tempo morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, consolado Judá, subiu aos tosquiadores de suas ovelhas, em Timna, ele e seu amigo Hira, o adulamita.

[13] E o comunicaram a Tamar: Eis que o teu sogro sobe a Timna, para tosquiar as ovelhas.

[14] Então, ela despiu as vestes de sua viuvez, e, cobrindo-se com um véu, se disfarçou, e se assentou à entrada de Enaim, no caminho de Timna; pois via que Selá já era homem, e ela não lhe fora dada por mulher.

[15] Vendo-a Judá, teve-a por meretriz; pois ela havia coberto o rosto.

[16] Então, se dirigiu a ela no caminho e lhe disse: Vem, deixa-me possuir-te; porque não sabia que era a sua nora. Ela respondeu: Que me darás para coabitares comigo?

[17] Ele respondeu: Enviar-te-ei um cabrito do rebanho. Perguntou ela: Dar-me-ás penhor até que o mandes?

[18] Respondeu ele: Que penhor te darei? Ela disse: O teu selo, o teu cordão e o cajado que seguras. Ele, pois, lhos deu e a possuiu; e ela concebeu dele.

[19] Levantou-se ela e se foi; tirou de sobre si o véu e tornou às vestes da sua viuvez.

a bátyjai! Támár elment, és apja házában lakott.

[12]Hosszabb idő múlva meghalt Súa leánya, Júda felesége. Amikor Júda megvigasztalódott, elment barátjával, az adullámi Hírával Timnába, ahol a juhait nyírták.

[13]De megmondták Támárnak: Most megy az apósod Timnába a juhai nyírására.

[14]Ekkor levetette magáról özvegyi ruháját, elfátyolozta magát és ruháiba burkolózott. Azután odaült Énaim kapujába a Timnába vezető úton. Mert látta, hogy Sélá felnőtt, de nem adták hozzá feleségül.

[15]Júda meglátta, és parázna nőnek gondolta, mert eltakarta az arcát.

[16]Letért hozzá az útfélre, és ezt mondta: Hadd menjek be hozzád! Mert nem tudta, hogy a menye az. De ő azt kérdezte: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzám?

[17]Ő így felelt: Küldök neked a nyájamból egy kecskegidát. De Támár ezt mondta: Adj zálogot, amíg megküldöd!

[18]Júda megkérdezte: Mit adjak neked zálogba? Támár ezt felelte: A pecsétnyomódat zsinórostul, meg azt a botot, ami a kezedben van. Odaadta azért neki, azután bement hozzá; az asszony pedig teherbe esett tőle.

[19]Majd fölkelt Támár, és elment. Azután levetette fátylát, és felöltötte özvegyi ruháját.

[20] Enviou Judá o cabrito, por mão do adulamita, seu amigo, para reaver o penhor da mão da mulher; porém não a encontrou.

[20]Júda elküldte a kecskegidát az adullámi barátjával, hogy az visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találta meg.

[21] Então, perguntou aos homens daquele lugar: Onde está a prostituta cultual que se achava junto ao caminho de Enaim? Responderam: Aqui não esteve meretriz nenhuma.

[21]Akkor megkérdezte annak a helynek a lakóit: Hol van az a parázna nő, aki Énaimnál az útfélen ült? Azok ezt felelték: Nem volt erre parázna nő.

[22] Tendo voltado a Judá, disse: Não a encontrei; e também os homens do lugar me disseram: Aqui não esteve prostituta cultual nenhuma.

[22]Visszatért tehát Júdához, és ezt mondta: Nem találtam meg. Annak a helynek a lakói is azt mondták, hogy nem volt arra parázna nő.

[23] Respondeu Judá: Que ela o guarde para si, para que não nos tornemos em opróbrio; mandei-lhe, com efeito, o cabrito, todavia, não a achaste.

[23]Júda azt mondta: Tartsa meg magának, hogy gúnyt ne űzzenek belőlünk! Én megküldtem ezt a gödölyét, de te nem találtad meg őt.

[24] Passados quase três meses, foi dito a Judá: Tamar, tua nora, adulterou, pois está grávida. Então, disse Judá: Tirai-a fora para que seja queimada.

[24]Mintegy három hónap múlva hírül vitték Júdának: Paráználkodott Támár, a menyed, és már terhes is a paráznaság miatt. Akkor ezt mondta Júda: Vigyétek ki, és égessétek meg!

[25] Em tirando-a, mandou ela dizer a seu sogro: Do homem de quem são estas coisas eu concebi. E disse mais: Reconhece de quem é este selo, e este cordão, e este cajado.

[25]Már vitték kifelé, amikor megüzente apósának: Attól a férfitól lettem terhes, akié ez a holmi. Nézd meg jól, kié ez a pecsétnyomó, zsinór és a bot!

[26] Reconheceu-os Judá e disse: Mais justa é ela do que eu, porquanto não a dei a Selá, meu filho. E nunca mais a possuiu.

[26]Júda jól megnézte, majd ezt mondta: Igaza van velem szemben, mert nem adtam őt a fiamhoz, Sélához. Többször azonban nem hált vele Júda.

[27] E aconteceu que, estando ela para dar à luz, havia gêmeos no seu ventre.

[27]Amikor elérkezett Támár szülésének ideje, kitűnt, hogy ikrek vannak a méhében.

[28] Ao nascerem, um pôs a mão fora, e a parteira, tomando-a, lhe atou um fio encarnado e disse: Este saiu primeiro.

[29] Mas, recolhendo ele a mão, saiu o outro; e ela disse: Como rompeste saída? E lhe chamaram Perez.

[30] Depois, lhe saiu o irmão, em cuja mão estava o fio encarnado; e lhe chamaram Zera.

Gênesis 39

José na casa de Potifar

[1] José foi levado ao Egito, e Potifar, oficial de Faraó, comandante da guarda, egípcio, comprou-o dos ismaelitas que o tinham levado para lá.

[2] O SENHOR era com José, que veio a ser homem próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

[3] Vendo Potifar que o SENHOR era com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em suas mãos,

[4] logrou José mercê perante ele, a quem servia; e ele o pôs por mordomo de sua casa e lhe passou às mãos tudo o que tinha.

[5] E, desde que o fizera mordomo de sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; a bênção do SENHOR estava sobre tudo o que tinha, tanto em casa como no campo.

[6] Potifar tudo o que tinha confiou às mãos de José, de maneira que, tendo-o por

[28]Szülés közben az egyik kidugta a kezét, a bába megfogta, vörös fonalat kötött a kezére, és így szólt: Ez jött világra először.

[29]De amikor visszahúzta a kezét, mégis a testvére jött előbb. A bába ezt kérdezte: Hogyan törtél magadnak rést? Ezért nevezte el az apja Pérecnek.

[30]Utána világra jött a testvére, akinek a vörös fonál volt a kezén. Őt Zerahnak nevezte el.

József Potifár házában

1 Mózes 39

[1]Amikor Józsefet elvitték Egyiptomba, az izmaeliektől, akik odavitték, megvásárolta őt egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka.

[2]De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, így aztán egyiptomi gazdájának a házába került.

[3]Látta a gazdája, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog.

[4]Megnyerte hát József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát.

[5]Attól fogva, hogy házának és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házát Józsefért, és az ÚR áldása volt mindenén, amije csak volt a házban és a mezőn.

[6]Ezért Józsefre bízta mindenét, és semmire sem volt gondja mellette, legfeljebb csak

mordomo, de nada sabia, além do pão com que se alimentava. José era formoso de porte e de aparência.

arra, hogy megegye az ételt. Józsefnek szép termete és szép arca volt.

[7] Aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e lhe disse: Deita-te comigo.

[7]Ezek után történt, hogy Józsefre szemet vetett gazdájának felesége, és ezt mondta: Hálj velem!

[8] Ele, porém, recusou e disse à mulher do seu senhor: Tem-me por mordomo o meu senhor e não sabe do que há em casa, pois tudo o que tem me passou ele às minhas mãos.

[8]Ő azonban ezt nem akarta, és azt felelte gazdája feleségének: Nézd, az én gazdámnak semmi gondja sincs mellettem háza dolgaira, és rám bízta mindenét.

[9] Ele não é maior do que eu nesta casa e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porque és sua mulher; como, pois, cometeria eu tamanha maldade e pecaria contra Deus?

[9]Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, mivel te a felesége vagy. Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?!

[10] Falando ela a José todos os dias, e não lhe dando ele ouvidos, para se deitar com ela e estar com ela,

[10]Bár az asszony nap mint nap ezt mondogatta Józsefnek, ő mégsem hallgatott rá, hogy mellé feküdjék, és vele legyen.

[11] sucedeu que, certo dia, veio ele a casa, para atender aos negócios; e ninguém dos de casa se achava presente.

[11]Egy napon, mint mindig, bement József a házba a munkáját végezni. A háznép közül senki sem volt a házban.

[12] Então, ela o pegou pelas vestes e lhe disse: Deita-te comigo; ele, porém, deixando as vestes nas mãos dela, saiu, fugindo para fora.

[12]Ekkor megragadta őt az asszony a ruhájánál fogva, és azt mondta: Hálj velem! Ő azonban otthagyta ruháját az asszony kezében, futásnak eredt, és kiszaladt.

[13] Vendo ela que ele fugira para fora, mas havia deixado as vestes nas mãos dela,

[13]Amikor az asszony látta, hogy kezében hagyta a ruháját, és kifutott,

[14] chamou pelos homens de sua casa e lhes disse: Vede, trouxe-nos meu marido este hebreu para insultar-nos; veio até mim para se deitar comigo; mas eu gritei em alta voz.

[14]összecsődítette háza népét, és ezt mondta nekik: Nézzétek, egy héber embert hozott hozzánk, és az csúffá tesz bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiáltozni kezdtem.

[15] Ouvindo ele que eu levantava a voz e gritava, deixou as vestes ao meu lado e saiu, fugindo para fora.

[15]Amikor meghallotta, hogy jó hangosan kiáltozni kezdek, nálam hagyta a ruháját, futásnak eredt, és kiszaladt.

[16] Conservou ela junto de si as vestes dele, até que seu senhor tornou a casa.

[16]Az asszony magánál tartotta József ruháját, míg az ura haza nem jött.

[17] Então, lhe falou, segundo as mesmas palavras, e disse: O servo hebreu, que nos trouxeste, veio ter comigo para insultar-me;

[17]Akkor neki is ugyanazt mondta: Bejött hozzám a héber szolga, akit idehoztál, hogy csúffá tegyen engem.

[18] quando, porém, levantei a voz e gritei, ele, deixando as vestes ao meu lado, fugiu para fora.

[18]De amikor hangosan kiáltozni kezdtem, nálam hagyta a ruháját, és kifutott.

[19] Tendo o senhor ouvido as palavras de sua mulher, como lhe tinha dito: Desta maneira me fez o teu servo; então, se lhe acendeu a ira.

[19]Amikor a gazdája meghallotta feleségének a szavait, amelyeket neki mondott: Ilyen dolgokat tett velem a szolgád! – akkor haragra gerjedt.

[20] E o senhor de José o tomou e o lançou no cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam encarcerados; ali ficou ele na prisão.

[20]Fogta Józsefet a gazdája, és abba a börtönbe vetette, ahol a király foglyait tartották fogva. Így került József a börtönbe.

[21] O SENHOR, porém, era com José, e lhe foi benigno, e lhe deu mercê perante o carcereiro;

[21]De az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és gondoskodott róla, hogy elnyerje a börtönparancsnok jóindulatát.

[22] o qual confiou às mãos de José todos os presos que estavam no cárcere; e ele fazia tudo quanto se devia fazer ali.

[22]A börtönparancsnok Józsefre bízta mindazokat a foglyokat, akik a börtönben voltak, és ő dolgoztatta mindazokat, akik ott dolgoztak.

[23] E nenhum cuidado tinha o carcereiro de todas as coisas que estavam nas mãos de José, porquanto o SENHOR era com ele, e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

[23]A börtönparancsnoknak nem kellett törődnie semmivel, ami rá volt bízva, mert az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.

Gênesis 40

José na prisão interpreta dois sonhos

1 Mózes 40

József álmokat fejt meg a börtönben

[1] Passadas estas coisas, aconteceu que o mordomo do rei do Egito e o padeiro ofenderam o seu senhor, o rei do Egito.

[2] Indignou-se Faraó contra os seus dois oficiais, o copeiro-chefe e o padeiro-chefe.

[3] E mandou detê-los na casa do comandante da guarda, no cárcere onde José estava preso.

[4] O comandante da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e por algum tempo estiveram na prisão.

[5] E ambos sonharam, cada um o seu sonho, na mesma noite; cada sonho com a sua própria significação, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que se achavam encarcerados.

[6] Vindo José, pela manhã, viu-os, e eis que estavam turbados.

[7] Então, perguntou aos oficiais de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa do seu senhor: Por que tendes, hoje, triste o semblante?

[8] Eles responderam: Tivemos um sonho, e não há quem o possa interpretar. Disse-lhes José: Porventura, não pertencem a Deus as interpretações? Contai-me o sonho.

O sonho do copeiro-chefe

[9] Então, o copeiro-chefe contou o seu sonho a José e lhe disse: Em meu sonho havia uma videira perante mim.

[10] E, na videira, três ramos; ao brotar a vide, havia flores, e seus cachos produziam uvas maduras.

[1]Történt ezek után, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezett uruk, az egyiptomi király ellen.

[2]Megharagudott azért a fáraó a két főemberre, a főpohárnokra és a fősütőmesterre.

[3]Őrizetbe vétette őket a testőrparancsnok házában, abban a börtönben, ahol fogva tartották Józsefet.

[4]A testőrparancsnok Józsefet rendelte melléjük, hogy szolgálja ki őket. Jó ideig maradtak őrizetben.

[5]Egyszer álmot láttak, mindketten ugyanazon az éjszakán: az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, akiket a börtönben fogva tartottak. Mindkét álomnak megvolt a maga jelentése.

[6]Amikor reggel bement hozzájuk József, látta rajtuk, hogy izgatottak.

[7]Megkérdezte a fáraó főembereit, akik vele együtt voltak őrizetben gazdája házában: Miért olyan szomorú ma az arcotok?

[8]Ők azt felelték neki: Álmot láttunk, de nincs, aki megfejtse. József ezt mondta nekik: Istennél van a megfejtés. Mondjátok el nekem!

[9]A főpohárnok elmondta az álmát Józsefnek. Ezt mondta neki: Álmomban egy szőlőtő volt előttem.

[10]A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágzott, és fürtjein megértek a szemek.

[11] O copo de Faraó estava na minha mão; tomei as uvas, e as espremi no copo de Faraó, e o dei na própria mão de Faraó.

[11]Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a fáraó kezébe adtam.

[12] Então, lhe disse José: Esta é a sua interpretação: os três ramos são três dias;
[13] dentro ainda de três dias, Faraó te reabilitará e te reintegrará no teu cargo, e tu lhe darás o copo na própria mão dele, segundo o costume antigo, quando lhe eras copeiro.

[12]József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap.

[13]Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe ugyanúgy, mint korábban, amikor a pohárnoka voltál.

[14] Porém lembra-te de mim, quando tudo te correr bem; e rogo-te que sejas bondoso para comigo, e faças menção de mim a Faraó, e me faças sair desta casa;

[14]De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból!

[15] porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e, aqui, nada fiz, para que me pusessem nesta masmorra.

[15]Mert galádul raboltak el engem a héberek földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek.

O sonho do padeiro-chefe

[16] Vendo o padeiro-chefe que a interpretação era boa, disse a José: Eu também sonhei, e eis que três cestos de pão alvo me estavam sobre a cabeça;

[16]Amikor a fősütőmester látta, hogy kedvező megfejtést adott, ezt mondta Józsefnek: Nekem meg álmomban három kosár kalács volt a fejemen.

[17] e no cesto mais alto havia de todos os manjares de Faraó, arte de padeiro; e as aves os comiam do cesto na minha cabeça.

[17]A felső kosárban mindenféle sütemény volt, ami a fáraónak készült, de a madarak megették azokat a fejemen levő kosárból.

[18] Então, lhe disse José: A interpretação é esta: os três cestos são três dias;

[18]József ezt válaszolta neki: A megfejtés a következő: A három kosár három nap.

[19] dentro ainda de três dias, Faraó te tirará fora a cabeça e te pendurará num madeiro, e as aves te comerão as carnes.

[19]Három nap múlva fölemel téged a fáraó, de felakasztat egy fára, és madarak eszik le majd a húsodat.

[20] No terceiro dia, que era aniversário de nascimento de Faraó, deu este um banquete a todos os seus servos; e, no

[20]Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett valamennyi udvari emberének, és fölemelte a

meio destes, reabilitou o copeiro-chefe e condenou o padeiro-chefe.

[21] Ao copeiro-chefe reintegrou no seu cargo, no qual dava o copo na mão de Faraó;

[22] mas ao padeiro-chefe enforcou, como José havia interpretado.

[23] O copeiro-chefe, todavia, não se lembrou de José, porém dele se esqueceu.

Gênesis 41

José interpreta os sonhos de Faraó

[1] Passados dois anos completos, Faraó teve um sonho. Parecia-lhe achar-se ele de pé junto ao Nilo.

[2] Do rio subiam sete vacas formosas à vista e gordas e pastavam no carriçal.

[3] Após elas subiam do rio outras sete vacas, feias à vista e magras; e pararam junto às primeiras, na margem do rio.

[4] As vacas feias à vista e magras comiam as sete formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

[5] Tornando a dormir, sonhou outra vez. De uma só haste saíam sete espigas cheias e boas.

[6] E após elas nasciam sete espigas mirradas, crestadas do vento oriental.

[7] As espigas mirradas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó. Fora isto um sonho.

[8] De manhã, achando-se ele de espírito perturbado, mandou chamar todos os

főpohárnokot és a fősütőmestert szolgái jelenlétében:

[21]a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe,

[22]a fősütőmestert pedig felakasztatta, úgy, ahogy József megfejtette az álmukat.

[23]De a főpohárnok nem gondolt Józsefre, hanem megfeledkezett róla.

József megfejti a fáraó álmait

1 Mózes 41

[1]Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó azt álmodta, hogy ott áll a Nílus mellett.

[2]Ekkor a Nílusból hét szép és kövér tehén jött elő, majd a sás között legelészni kezdett.

[3]De hét másik tehén is előjött utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, a Nílus partján odaálltak a többi tehén mellé,

[4]és a rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor fölébredt a fáraó.

[5] Ismét elaludt, és másodszor azt álmodta, hogy hét kövér és szép kalász nőtt egy száron,

[6]de hét sovány és a keleti széltől kiaszott kalász is kisarjad utánuk.

[7]A sovány kalászok elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölébredt a fáraó, és rájött, hogy ez csak álom volt.

[8]Reggel azonban nyugtalankodni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden

magos do Egito e todos os seus sábios e lhes contou os sonhos; mas ninguém havia que lhos interpretasse.
[9] Então, disse a Faraó o copeiro-chefe: Lembro-me hoje das minhas ofensas.
[10] Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa do comandante da guarda, a mim e ao padeiro-chefe,

[11] tivemos um sonho na mesma noite, eu e ele; sonhamos, e cada sonho com a sua própria significação.

[12] Achava-se conosco um jovem hebreu, servo do comandante da guarda; contamos-lhe os nossos sonhos, e ele no-los interpretou, a cada um segundo o seu sonho.
[13] E como nos interpretou, assim mesmo se deu: eu fui restituído ao meu cargo, o outro foi enforcado.
[14] Então, Faraó mandou chamar a José, e o fizeram sair à pressa da masmorra; ele se barbeou, mudou de roupa e foi apresentar-se a Faraó.
[15] Este lhe disse: Tive um sonho, e não há quem o interprete. Ouvi dizer, porém, a teu respeito que, quando ouves um sonho, podes interpretá-lo.
[16] Respondeu-lhe José: Não está isso em mim; mas Deus dará resposta favorável a Faraó.
[17] Então, contou Faraó a José: No meu sonho, estava eu de pé na margem do Nilo,

jövendőmondóját és minden bölcsét, és a fáraó elbeszélte nekik az álmát. De senki sem tudta a fáraónak megfejteni azokat.
[9]Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétkes vagyok.

[10]Amikor a fáraó megharagudott szolgáira, és őrizetbe vétetett engem és a fősütőmestert a testőrparancsnok házában,

[11]álmodtunk valamit ugyanazon az éjszakán, én is meg ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése.

[12]Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrparancsnok szolgája. Elmeséltük neki álmainkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg,
[13]mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották.
[14]Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlöcből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz.
[15]A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmodtam valamit, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghallod az álmot, meg tudod fejteni.

[16]József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad választ a fáraó javára.

[17]A fáraó így szólt Józsefhez: Álmomban a Nílus partján álltam.

[18] e eis que subiam dele sete vacas gordas e formosas à vista e pastavam no carriçal.

[19] Após estas subiam outras vacas, fracas, mui feias à vista e magras; nunca vi outras assim disformes, em toda a terra do Egito.

[20] E as vacas magras e ruins comiam as primeiras sete gordas;

[21] e, depois de as terem engolido, não davam aparência de as terem devorado, pois o seu aspecto continuava ruim como no princípio. Então, acordei.

[22] Depois, vi, em meu sonho, que sete espigas saíam da mesma haste, cheias e boas;

[23] após elas nasceram sete espigas secas, mirradas e crestadas do vento oriental.

[24] As sete espigas mirradas devoravam as sete espigas boas. Contei-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

[25] Então, lhe respondeu José: O sonho de Faraó é apenas um; Deus manifestou a Faraó o que há de fazer.

[26] As sete vacas boas serão sete anos; as sete espigas boas, também sete anos; o sonho é um só.

[27] As sete vacas magras e feias, que subiam após as primeiras, serão sete anos, bem como as sete espigas mirradas e crestadas do vento oriental serão sete anos de fome.

[28] Esta é a palavra, como acabo de dizer a Faraó, que Deus manifestou a Faraó que ele há de fazer.

[18]A Nílusból hét kövér és szép tehén jött elő, és legelészni kezdett a sás között.

[19]De hét másik tehén is előjött utánuk, amelyek nagyon hitványak, rútak és soványak voltak. Egész Egyiptom földjén nem láttam olyan rútakat, mint ezek.

[20]A sovány és rút tehenek azután megették az előbbi hét kövér tehenet.

[21]Bár a gyomrukba kerültek, nem lehetett észrevenni, hogy a gyomrukba kerültek, mert a külsejük ugyanolyan rút maradt, mint azelőtt. Akkor fölébredtem.

[22]Azután azt láttam álmomban, hogy hét telt és szép kalász nőtt egy száron,

[23]de hét száraz, sovány és a keleti szélben kiaszott kalász is kisarjadt utánuk,

[24]és a sovány kalászok elnyelték a hét szép kalászt. Elmondtam ezt a jövendőmondóknak, de egyikük sem tudta megfejteni.

[25]Ekkor József így szólt a fáraóhoz: A fáraó két álma egy és ugyanaz. Azt jelentette ki Isten a fáraónak, hogy mit fog cselekedni.

[26]A hét szép tehén hét esztendő, a hét szép kalász is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz.

[27]A hét sovány és rút tehén, amelyek utánuk jöttek elő, szintén hét esztendő. A hét üres, a keleti széltől kiaszott kalász az éhség hét esztendeje lesz.

[28]Erről mondtam a fáraónak, hogy Isten megmutatta a fáraónak, mit fog cselekedni.

[29] Eis aí vêm sete anos de grande abundância por toda a terra do Egito.

[29]Hét esztendő jön, amikor nagy bőség lesz Egyiptom egész földjén.

[30] Seguir-se-ão sete anos de fome, e toda aquela abundância será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

[30]De az éhínség hét esztendeje következik utánuk, amikor minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és éhínség fogja emészteni az országot.

[31] e não será lembrada a abundância na terra, em vista da fome que seguirá, porque será gravíssima.

[31]Nem is fogják tudni, hogy bőség volt az országban, az utána következő éhínség miatt, olyan súlyos lesz az.

[32] O sonho de Faraó foi dúplice, porque a coisa é estabelecida por Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

[32]Azért ismétlődött meg kétszer is a fáraó álma, mert Isten elhatározta ezt, és hamarosan véghez is viszi az Isten.

[33] Agora, pois, escolha Faraó um homem ajuizado e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

[33]Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs embert, és állítsa azt Egyiptom élére.

[34] Faça isso Faraó, e ponha administradores sobre a terra, e tome a quinta parte dos frutos da terra do Egito nos sete anos de fartura.

[34]Ezt tegye a fáraó: rendeljen az ország fölé felügyelőket, és szedessen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét esztendejében.

[35] Ajuntem os administradores toda a colheita dos bons anos que virão, recolham cereal debaixo do poder de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

[35]Gyűjtsenek össze minden élelmet a következő jó esztendőkben, halmozzák föl a gabonát, és a fáraó felügyelete alatt őrizzék az élelmet a városokban.

[36] Assim, o mantimento será para abastecer a terra nos sete anos da fome que haverá no Egito; para que a terra não pereça de fome.

[36]Mert ez az élelem lesz az ország tartaléka az éhínség hét esztendejében, amely majd eljön Egyiptomra, és akkor nem pusztul el az ország az éhínség idején.

José como governador do Egito

József Egyiptom felügyelője lesz

[37] O conselho foi agradável a Faraó e a todos os seus oficiais.

[37]Tetszett ez a beszéd a fáraónak és minden udvari emberének.

[38] Disse Faraó aos seus oficiais: Acharíamos, porventura, homem como este, em quem há o Espírito de Deus?

[38]A fáraó ezt mondta szolgáinak: Találhatunk-e ehhez hasonló embert, akiben isteni lélek van?

[39] Depois, disse Faraó a José: Visto que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão ajuizado e sábio como tu.

[40] Administrarás a minha casa, e à tua palavra obedecerá todo o meu povo; somente no trono eu serei maior do que tu.

[41] Disse mais Faraó a José: Vês que te faço autoridade sobre toda a terra do Egito.

[42] Então, tirou Faraó o seu anel de sinete da mão e o pôs na mão de José, fê-lo vestir roupas de linho fino e lhe pôs ao pescoço um colar de ouro.

[43] E fê-lo subir ao seu segundo carro, e clamavam diante dele: Inclinai-vos! Desse modo, o constituiu sobre toda a terra do Egito.

[44] Disse ainda Faraó a José: Eu sou Faraó, contudo sem a tua ordem ninguém levantará mão ou pé em toda a terra do Egito.

[45] E a José chamou Faraó de Zafenate-Panéia e lhe deu por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e percorreu José toda a terra do Egito.

[46] Era José da idade de trinta anos quando se apresentou a Faraó, rei do Egito, e andou por toda a terra do Egito.

[47] Nos sete anos de fartura a terra produziu abundantemente.

[39]Józsefnek pedig ezt mondta a fáraó: Miután Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád fogható értelmes, bölcs ember.

[40]Te felügyeled majd a házamat, és egész népem a te szavadnak engedelmeskedik. Csak a trón tesz engem nagyobbá nálad.

[41]Azután ezt mondta a fáraó Józsefnek: Nézd, én téged egész Egyiptom felügyelőjévé teszlek!

[42]Azzal levette a fáraó a pecsétgyűrűt az ujjáról, és József ujjára húzta, gyolcsruhába öltöztette, és aranyláncot tett a nyakába.

[43]Majd körülhordoztatta második kocsiján, és így kiáltottak előtte: Térdre! Így tette őt egész Egyiptom felügyelőjévé.

[44]És ezt mondta a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó, de nélküled még a kezét vagy lábát sem mozdíthatja senki egész Egyiptomban!

[45]Ezután elnevezte a fáraó Józsefet Cáfenat-Panéahnak, és hozzáadta feleségül Ászenatot, Pótiferának, Ón papjának a leányát. Így lett József egész Egyiptom felügyelője.

[46]József harmincesztendős volt, amikor ott állt Egyiptom királya, a fáraó előtt. Azután kiment József a fáraó elől, és bejárta egész Egyiptomot.

[47]A bőség hét esztendeje alatt gazdagon termett a föld.

[48] E ajuntou José todo o mantimento que houve na terra do Egito durante os sete anos e o guardou nas cidades; o mantimento do campo ao redor de cada cidade foi guardado na mesma cidade.

[49] Assim, ajuntou José muitíssimo cereal, como a areia do mar, até perder a conta, porque ia além das medidas.

[50] Antes de chegar a fome, nasceram dois filhos a José, os quais lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[51] José ao primogênito chamou de Manassés, pois disse: Deus me fez esquecer de todos os meus trabalhos e de toda a casa de meu pai.

[52] Ao segundo, chamou-lhe Efraim, pois disse: Deus me fez próspero na terra da minha aflição.

[53] Passados os sete anos de abundância, que houve na terra do Egito,

[54] começaram a vir os sete anos de fome, como José havia predito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

[55] Sentindo toda a terra do Egito a fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó dizia a todos os egípcios: Ide a José; o que ele vos disser fazei.

[56] Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José todos os celeiros e vendia aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

[48]József összegyűjtött a hét esztendő alatt minden élelmet, ami csak volt Egyiptomban. A városokban helyezte el az élelmet: minden városban a körülötte levő mező élelmét helyezte el.

[49]József így annyi gabonát halmozott föl, mint a tengerpart homokja: olyan sokat, hogy végül már nem is vették számba, mert megszámlálhatatlan volt.

[50]Józsefnek két fia született, mielőtt eljött az éhínség esztendeje. Ászenat, Pótiferának, Ón papjának a leánya szülte őket.

[51]Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert ezt mondta: Elfeledtette velem Isten minden gyötrelmemet és atyámnak egész házát.

[52]A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert ezt mondta: Megszaporított engem Isten nyomorúságom földjén.

[53]Azután eltelt a bőség hét esztendeje Egyiptomban,

[54]és megkezdődött az éhínség hét esztendeje, ahogyan megmondta József. Éhínség támadt minden országban, de Egyiptomban mindenütt volt kenyér.

[55]Azután Egyiptomban is éhezni kezdtek mindenütt, és a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. Ekkor a fáraó ezt mondta az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek azt, amit mond nektek!

[56]Amikor az éhínség kiterjedt az egész országra, József megnyitotta az összes magtárat, és gabonát árult az

egyiptomiaknak, mert súlyos volt az éhínség Egyiptomban.

[57] E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porque a fome prevaleceu em todo o mundo.

[57]És az egész földről Egyiptomba mentek Józsefhez gabonát vásárolni, mert súlyos volt az éhínség az egész földön.

Gênesis 42

Os irmãos de José descem ao Egito

[1] Sabedor Jacó de que havia mantimento no Egito, disse a seus filhos: Por que estais aí a olhar uns para os outros?

[2] E ajuntou: Tenho ouvido que há cereais no Egito; descei até lá e comprai-nos deles, para que vivamos e não morramos.

[3] Então, desceram dez dos irmãos de José, para comprar cereal do Egito.

[4] A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó na companhia dos irmãos, porque dizia: Para que não lhe suceda, acaso, algum desastre.

[5] Entre os que iam, pois, para lá, foram também os filhos de Israel; porque havia fome na terra de Canaã.

[6] José era governador daquela terra; era ele quem vendia a todos os povos da terra; e os irmãos de José vieram e se prostraram rosto em terra, perante ele.

[7] Vendo José a seus irmãos, reconheceu-os, porém não se deu a conhecer, e lhes falou asperamente, e lhes perguntou: Donde vindes? Responderam: Da terra de Canaã, para comprar mantimento.

Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért

1 Mózes 42

[1]Jákób látta, hogy Egyiptomban van gabona. Azt mondta hát Jákób a fiainak: Mit néztek egymásra?

[2]Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona. Menjetek el, és vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és meg ne haljunk!

[3]Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban.

[4]De Benjámint, József öccsét nem küldte el Jákób a bátyjaival, mert arra gondolt: Csak nehogy valami szerencsétlenség érje!

[5] Így mentek el Izráel fiai, másokkal együtt, gabonát vásárolni, mert éhínség volt Kánaán földjén.

[6]József volt tehát az egész ország kormányzója, és ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, arccal a földre borultak előtte.

[7]Amint József meglátta bátyjait, azonnal felismerte őket, de idegennek tettette magát előttük, és keményen beszélt velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni.

[8] José reconheceu os irmãos; porém eles não o reconheceram.

[9] Então, se lembrou José dos sonhos que tivera a respeito deles e lhes disse: Vós sois espiões e viestes para ver os pontos fracos da terra.

[10] Responderam-lhe: Não, senhor meu; mas vieram os teus servos para comprar mantimento.

[11] Somos todos filhos de um mesmo homem; somos homens honestos; os teus servos não são espiões.

[12] Ele, porém, lhes respondeu: Nada disso; pelo contrário, viestes para ver os pontos fracos da terra.

[13] Eles disseram: Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um homem na terra de Canaã; o mais novo está hoje com nosso pai, outro já não existe.

[14] Então, lhes falou José: É como já vos disse: sois espiões.

[15] Nisto sereis provados: pela vida de Faraó, daqui não saireis, sem que primeiro venha o vosso irmão mais novo.

[16] Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; vós ficareis detidos para que sejam provadas as vossas palavras, se há verdade no que dizeis; ou se não, pela vida de Faraó, sois espiões.

[17] E os meteu juntos em prisão três dias.

[18] Ao terceiro dia, disse-lhes José: Fazei o seguinte e vivereis, pois temo a Deus.

[8]József tehát felismerte a testvéreit, de azok nem ismerték fel őt.

[9]Ekkor József visszaemlékezett az álmokra, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémek vagytok! Azért jöttetek, hogy kifürkésszétek az ország védtelen részeit!

[10]De azok így feleltek neki: Nem, uram! Élelmet vásárolni jöttek a te szolgáid!

[11]Mi mindnyájan egyetlen ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémek a te szolgáid.

[12]Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit kifürkésszétek!

[13]Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egyetlen ember fiai Kánaán földjén. A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs többé.

[14]De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémek vagytok!

[15]Ezzel teszlek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek!

[16]Küldjetek el magatok közül valakit, hogy hozza ide a testvéreteket, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémek vagytok!

[17]És őrizetben tartotta őket három napig.

József visszaküldi testvéreit Benjáminért

[18]Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok! – hiszen én is félem az Istent.

[19] Se sois homens honestos, fique detido um de vós na casa da vossa prisão; vós outros ide, levai cereal para suprir a fome das vossas casas.

[20] E trazei-me vosso irmão mais novo, com o que serão verificadas as vossas palavras, e não morrereis. E eles se dispuseram a fazê-lo.

[21] Então, disseram uns aos outros: Na verdade, somos culpados, no tocante a nosso irmão, pois lhe vimos a angústia da alma, quando nos rogava, e não lhe acudimos; por isso, nos vem esta ansiedade.

[22] Respondeu-lhes Rúben: Não vos disse eu: Não pequeis contra o jovem? E não me quisestes ouvir. Pois vedes aí que se requer de nós o seu sangue.

[23] Eles, porém, não sabiam que José os entendia, porque lhes falava por intérprete.

[24] E, retirando-se deles, chorou; depois, tornando, lhes falou; tomou a Simeão dentre eles e o algemou na presença deles.

Os irmãos de José regressam do Egito

[25] Ordenou José que lhes enchessem de cereal os sacos, e lhes restituíssem o dinheiro, a cada um no saco de cereal, e os suprissem de comida para o caminho; e assim lhes foi feito.

[26] E carregaram o cereal sobre os seus jumentos e partiram dali.

[27] Abrindo um deles o saco de cereal, para dar de comer ao seu jumento na

[19]Ha becsületesek vagytok, maradjon egyik testvéretek megkötözve a börtönben, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házatok éhező népének.

[20]Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. Ők bele is egyeztek.

[21]De így beszéltek egymás közt: Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság.

[22]Rúben erre azt mondta nekik: Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét kérik számon rajtunk.

[23]Nem tudták, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük.

[24]Ő pedig elfordult tőlük, és sírt. Majd visszafordult hozzájuk, és beszélt velük. Azután előállíttatta közülük Simeont, és szemük láttára megkötöztette.

[25]Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyikük pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így is tettek.

[26]Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek.

[27]Mikor aztán egyikük kinyitotta a zsákját, hogy az éjjeli szálláson abrakot adjon a

estalagem, deu com o dinheiro na boca do saco de cereal.

[28] Então, disse aos irmãos: Devolveram o meu dinheiro; aqui está na boca do saco de cereal. Desfaleceu-lhes o coração, e, atemorizados, entreolhavam-se, dizendo: Que é isto que Deus nos fez?

[29] E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã, e lhe contaram tudo o que lhes acontecera, dizendo:

[30] O homem, o senhor da terra, falou conosco asperamente e nos tratou como espiões da terra.

[31] Dissemos-lhe: Somos homens honestos; não somos espiões;

[32] somos doze irmãos, filhos de um mesmo pai; um já não existe, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

[33] Respondeu-nos o homem, o senhor da terra: Nisto conhecerei que sois homens honestos: deixai comigo um de vossos irmãos, tomai o cereal para remediar a fome de vossas casas e parti;

[34] trazei-me vosso irmão mais novo; assim saberei que não sois espiões, mas homens honestos. Então, vos entregarei vosso irmão, e negociareis na terra.

[35] Aconteceu que, despejando eles os sacos de cereal, eis cada um tinha a sua trouxinha de dinheiro no saco de cereal;

szamarának, meglátta, hogy a pénze ott van a zsák szájában,

[28]és ezt mondta testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor odalett a bátorságuk, és remegve mondogatták egymásnak: Mit cselekedett velünk az Isten?!

[29]Amikor megérkeztek apjukhoz, Jákóbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt:

[30]Egy ember, annak az országnak az ura, szigorúan beszélt hozzánk, és úgy bánt velünk, mintha kémkedni akartunk volna az országban.

[31]De mi ezt mondtuk neki: Becsületes emberek vagyunk mi, soha nem voltunk kémek.

[32]Tizenketten voltunk testvérek, apánknak fiai, de egyikünk nincs többé, a legkisebb pedig apánknál van most Kánaán földjén.

[33]Akkor ezt mondta nekünk az az ember, annak az országnak az ura: Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok-e: Egyik testvéreteket hagyjátok nálam, menjetek el, és vigyetek gabonát házatok éhező népének,

[34]azután hozzátok el hozzám a legkisebb testvéreteket! Akkor tudni fogom, hogy nem kémek vagytok, hanem becsületes emberek, visszaadom a testvéreteket, és szabadon járhattok az országban.

[35]Mikor aztán a zsákjaikat kiürítették, hát mindegyiknek a pénzes zacskója ott volt a

e viram as trouxinhas com o dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

[36] Então, lhes disse Jacó, seu pai: Tendes-me privado de filhos: José já não existe, Simeão não está aqui, e ides levar a Benjamim! Todas estas coisas me sobrevêm.

[37] Mas Rúben disse a seu pai: Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; entrega-mo, e eu to restituirei.

[38] Ele, porém, disse: Meu filho não descerá convosco; seu irmão é morto, e ele ficou só; se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

Gênesis 43

Os irmãos de José descem outra vez ao Egito

[1] A fome persistia gravíssima na terra.

[2] Tendo eles acabado de consumir o cereal que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[3] Mas Judá lhe respondeu: Fortemente nos protestou o homem, dizendo: Não me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

[4] Se resolveres enviar conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos mantimento;

[5] se, porém, não o enviares, não desceremos; pois o homem nos disse: Não

zsákjában. Amikor pénzes zacskóikat meglátták, apjukkal együtt megijedtek.

[36]Apjuk, Jákób ezt mondta nekik: Elveszitek tőlem gyermekeimet! József nincs meg, Simeon sincs meg, és még Benjámint is elviszitek?! Engem sújt mindez!

[37]Ekkor Rúben azt mondta apjának: Az én két fiamat öld meg, ha nem hozom őt vissza! Bízd csak rám, és én visszahozom őt hozzád!

[38]De Jákób így felelt: Nem mehet el veletek a fiam, hiszen a bátyja meghalt, egyedül ő maradt meg. Ha szerencsétlenség éri az úton, amelyre indultok, ősz fejemet a bánat miatt a holtak hazájába juttatjátok!

Jákób fiai újra Egyiptomba mennek

1 Mózes 43

[1]Az éhínség egyre súlyosabbá vált az országban.

[2]Amikor az Egyiptomból hozott összes gabonát megették, ezt mondta nekik az apjuk: Vásároljatok megint egy kis élelmet!

[3]De Júda azt mondta neki: Szigorúan figyelmeztetett bennünket az az ember: Ne kerüljetek a szemem elé, ha nem lesz veletek a testvéretek!

[4]Ha tehát hajlandó vagy elküldeni velünk az öcsénket, elmegyünk, és vásárolunk neked élelmet.

[5]De ha nem küldöd el, nem megyünk el, mert az az ember megmondta nekünk: Ne

me vereis o rosto, se o vosso irmão não vier convosco.

6 Disse-lhes Israel: Por que me fizestes esse mal, dando a saber àquele homem que tínheis outro irmão?

7 Responderam eles: O homem nos perguntou particularmente por nós e pela nossa parentela, dizendo: Vive ainda vosso pai? Tendes outro irmão? Respondemos-lhe segundo as suas palavras. Acaso, poderíamos adivinhar que haveria de dizer: Trazei vosso irmão?

8 Com isto disse Judá a Israel, seu pai: Envia o jovem comigo, e nos levantaremos e iremos; para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhinhos.

9 Eu serei responsável por ele, da minha mão o requererás; se eu to não trouxer e não to puser à presença, serei culpado para contigo para sempre.

10 Se não nos tivéssemos demorado já estaríamos, com certeza, de volta segunda vez.

11 Respondeu-lhes Israel, seu pai: Se é tal, fazei, pois, isto: tomai do mais precioso desta terra nos sacos para o mantimento e levai de presente a esse homem: um pouco de bálsamo e um pouco de mel, arômatas e mirra, nozes de pistácia e amêndoas;

12 levai também dinheiro em dobro; e o dinheiro restituído na boca dos sacos de cereal, tornai a levá-lo convosco; pode bem ser que fosse engano.

kerüljetek a szemem elé, ha nem lesz veletek az öcsétek!

6 Izráel ezt mondta: Miért tettetek velem ilyen rosszat? Miért mondtátok el annak az embernek, hogy van még egy testvéretek?

7Ők így feleltek: Sokat kérdezősködött az az ember rólunk és családunkról. Él-e még az apátok? Van-e még testvéretek? És ezekre a kérdésekre nekünk válaszolnunk kellett. Honnan tudhattuk volna, hogy majd ezt mondja: Hozzátok ide a testvéreteket!

8Akkor Júda ezt mondta apjának, Izráelnek: Küldd el velem a fiút, hadd keljünk útra, hogy életben maradjunk, és ne haljunk meg sem mi, sem te, sem a gyermekeink!

9Én kezeskedem érte, tőlem kérd számon! Ha nem hozom vissza, és nem állítom eléd, egész életemben viseljem vétkemnek terhét.

10Bizony, ha nem késlekedünk, már kétszer is megfordulhattunk volna.

11Apjuk, Izráel ekkor így szólt hozzájuk: Ha már így kell lennie, ezt tegyétek: Rakjatok az ország legjobb termékeiből a zsákjaitokba, és vigyetek ajándékot annak az embernek: egy kis balzsamot, egy kis mézet, gyógyfüvet, mirhát, diót és mandulát.

12Pénzt pedig kétszer annyit vigyetek magatokkal, mert az a pénz, ami visszakerült zsákjaitok szájába, azt is vigyétek vissza! Hátha tévedés volt!

13 Levai também vosso irmão, levantai-vos e voltai àquele homem.

14 Deus Todo-Poderoso vos dê misericórdia perante o homem, para que vos restitua o vosso outro irmão e deixe vir Benjamim. Quanto a mim, se eu perder os filhos, sem filhos ficarei.

José hospeda seus irmãos

15 Tomaram, pois, os homens os presentes, o dinheiro em dobro e a Benjamim; levantaram-se, desceram ao Egito e se apresentaram perante José.

16 Vendo José a Benjamim com eles, disse ao despenseiro de sua casa: Leva estes homens para casa, mata reses e prepara tudo; pois estes homens comerão comigo ao meio-dia.

17 Fez ele como José lhe ordenara e levou os homens para a casa de José.

18 Os homens tiveram medo, porque foram levados à casa de José; e diziam: É por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos sacos de cereal, para nos acusar e arremeter contra nós, escravizar-nos e tomar nossos jumentos.

19 E se chegaram ao mordomo da casa de José, e lhe falaram à porta,

20 e disseram: Ai! SENHOR meu, já uma vez descemos a comprar mantimento;

21 quando chegamos à estalagem, abrindo os sacos de cereal, eis que o dinheiro de cada um estava na boca do saco de cereal,

13Vigyétek az öcséteket is; induljatok, menjetek vissza ahhoz az emberhez!

14Adja a Mindenható Isten, hogy irgalmas legyen hozzátok az az ember, és visszaengedje veletek a másik testvéreteket és Benjámint. Ha már el kell veszítenem gyermekemet, hát elveszítem!

A testvérek Józsefhez érkeznek

15Fogták tehát az ajándékot, magukhoz vettek kétszer annyi pénzt, meg Benjámint, elindultak, és elmentek Egyiptomba, és megjelentek József előtt.

16Amikor József meglátta köztük Benjámint, így szólt házának felügyelőjéhez: Vidd be ezeket az embereket a házba! Vágj le egy állatot, és készítsd el, mert ma velem ebédelnek ezek az emberek!

17Az úgy is tett, ahogyan József mondta, és bevezette őket József házába.

18Akkor félelem fogta el őket, amiért József házába vezették őket, és ezt mondogatták: A pénz miatt hoztak ide bennünket, amely a múltkor visszakerült zsákjainkba. Ránk fognak rontani, ránk fognak támadni, és szolgaságra vetnek bennünket szamarainkkal együtt!

19Odaléptek tehát József házának felügyelőjéhez, megszólították a ház ajtajában,

20és ezt mondták: Urunk, jártunk mi már itt a múltkor is élelmet vásárolni.

21De amikor elérkeztünk éjjeli szállásunkra, és kinyitottuk a zsákjainkat, akkor vettük észre, hogy mindegyikünk pénze a zsákja szájában van: ott volt a

nosso dinheiro intacto; tornamos a trazê-lo conosco.

22 Trouxemos também outro dinheiro conosco, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos sacos de cereal.

23 Ele disse: Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos deu tesouro nos sacos de cereal; o vosso dinheiro me chegou a mim. E lhes trouxe fora a Simeão.

24 Depois, levou o mordomo aqueles homens à casa de José e lhes deu água, e eles lavaram os pés; também deu ração aos seus jumentos.

25 Então, prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; pois ouviram que ali haviam de comer.

26 Chegando José a casa, trouxeram-lhe para dentro o presente que tinham em mãos; e prostraram-se perante ele até à terra.

27 Ele lhes perguntou pelo seu bem-estar e disse: Vosso pai, o ancião de quem me falastes, vai bem? Ainda vive?

28 Responderam: Vai bem o teu servo, nosso pai vive ainda; e abaixaram a cabeça e prostraram-se.

29 Levantando José os olhos, viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse: É este o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? E acrescentou: Deus te conceda graça, meu filho.

30 José se apressou e procurou onde chorar, porque se movera no seu íntimo,

pénzünk teljes összegében! Ezt most mi visszahoztuk magunkkal.

22Most ezen felül is hoztunk pénzt magunkkal, hogy azon élelmet vásároljunk. Nem tudjuk, ki tette pénzünket a zsákjainkba.

23Ő azt felelte: Legyetek nyugodtak, ne féljetek! Istenetek, atyátok Istene tette azt a kincset a zsákjaitokba. A ti pénzetek pedig eljutott hozzám. Majd kivezette hozzájuk Simeont.

24Azután bevezette őket József házába, adott vizet, és ők megmosták a lábukat, a szamaraiknak pedig abrakot adott.

25Ők pedig előkészítették az ajándékot, mielőtt József délben megjött, mert hallották, hogy ott fognak ebédelni.

József megvendégeli testvéreit

26Amikor József hazaérkezett, bevitték neki a házba az ajándékot, amely náluk volt, és földre borultak előtte.

27Ő pedig szívélyesen köszöntötte őket, és megkérdezte: Jól van-e idős apátok, akiről beszéltetek nekem? Él-e még?

28Ők így feleltek: Apánk, a te szolgád, jól van, él még. Majd meghajoltak és leborultak.

29Amikor József megpillantotta testvérét, Benjámint, anyja fiát, ezt kérdezte: Ez a legkisebb testvéretek, akiről beszéltetek nekem? Majd ezt mondta: Legyen kegyelmes hozzád az Isten, fiam!

30Akkor azonban elsietett József, mert öccsét látva elérzékenyült, és a sírás

para com seu irmão; entrou na câmara e chorou ali.

[31] Depois, lavou o rosto e saiu; conteve-se e disse: Servi a refeição.

[32] Serviram-lhe a ele à parte, e a eles também à parte, e à parte aos egípcios que comiam com ele; porque aos egípcios não lhes era lícito comer pão com os hebreus, porquanto é isso abominação para os egípcios.

[33] E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o mais novo segundo a sua menoridade; disto os homens se maravilhavam entre si.

[34] Então, lhes apresentou as porções que estavam diante dele; a porção de Benjamim era cinco vezes mais do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

Gênesis 44

Estratagema de José para deter seus irmãos

[1] Deu José esta ordem ao mordomo de sua casa: Enche de mantimento os sacos que estes homens trouxeram, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada um na boca do saco de mantimento.

[2] O meu copo de prata pô-lo-ás na boca do saco de mantimento do mais novo, com o dinheiro do seu cereal. E assim se fez segundo José dissera.

környékezte. Bement azért a belső szobájába, és ott kisírta magát.

[31]Azután megmosta az arcát, és kijött. Uralkodott magán, és ezt mondta: Tálaljátok föl az ételt!

[32]De külön tálaltak neki, külön azoknak is, és külön a vele együtt étkező egyiptomiaknak is. Az egyiptomiaknak ugyanis nem volt szabad együtt enniük a héberekkel, mert utálatosnak tartották ezt az egyiptomiak.

[33]Leültették őket vele szemben: az elsőszülöttet az elsőszülöttnek, a legfiatalabbat a legfiatalabbnak járó helyre. Azok pedig álmélkodva néztek egymásra.

[34]A maga előtt lévő ételekből vitetett nekik, de amit Benjáminnak vittek, ötször nagyobb volt mindnyájukénál. Azután ittak, és megmámorosodtak vele együtt.

József serlegét Benjámin zsákjába rejtik

1 Mózes 44

[1]Azután József ezt parancsolta háza felügyelőjének: Töltsd meg ezeknek az embereknek a zsákjait élelemmel, amennyit csak el bírnak vinni, de mindegyiknek a pénzét tedd a zsákja szájába.

[2]Serlegemet, az ezüst serleget pedig tedd a legkisebbik zsákjának a szájába, gabonája árával együtt! Ő pedig úgy tett, ahogyan József meghagyta neki.

[3] De manhã, quando já claro, despediram-se estes homens, eles com os seus jumentos.

[4] Tendo saído eles da cidade, não se havendo ainda distanciado, disse José ao mordomo de sua casa: Levanta-te e segue após esses homens; e, alcançando-os, lhes dirás: Por que pagastes mal por bem?

[5] Não é este o copo em que bebe meu senhor? E por meio do qual faz as suas adivinhações? Procedestes mal no que fizestes.

[6] E alcançou-os e lhes falou essas palavras.

[7] Então, lhe responderam: Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de praticar semelhante coisa.

[8] O dinheiro que achamos na boca dos sacos de mantimento, tornamos a trazer-te desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

[9] Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e nós ainda seremos escravos do meu senhor.

[10] Então, lhes respondeu: Seja conforme as vossas palavras; aquele com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis inculpados.

[11] E se apressaram, e, tendo cada um posto o saco de mantimento em terra, o abriu.

[12] O mordomo os examinou, começando do mais velho e acabando no mais novo;

[3]Reggel, amikor világos lett, útra bocsátották az embereket szamaraikkal együtt.

[4]Kimentek a városból, de még nem jártak messze, amikor József azt mondta háza felügyelőjének: Indulj, eredj azoknak az embereknek a nyomába! Ha utolérted őket, ezt mondd nekik: Miért fizettetek rosszal a jóért?

[5]Hiszen ez az, amiből inni szokott az uram, sőt jósolni is ebből szokott! Gonosz dolgot cselekedtetek!

[6]Amikor utolérte őket, el is mondta nekik mindezeket.

[7]Ők azonban ezt felelték neki: Miért mond az én uram ilyeneket? Távol legyen szolgáidtól, hogy ilyesmit tegyenek!

[8]Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk neked Kánaán földjéről, amit zsákjaink szájában találtunk. Hogyan loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?!

[9]Az, akinél megtalálják szolgáid közül, haljon meg, mi magunk pedig az én uram rabszolgái leszünk.

[10]Ő ezt mondta: Legyen hát úgy, ahogyan mondtátok. De csak az lesz a rabszolgám, akinél megtalálják, ti szabadok maradtok.

[11]Erre mindegyikük sietve lerakta zsákját a földre, és kinyitotta a zsákját.

[12]Ő pedig végigkutatta azokat: a legidősebbnél kezdte, és a legkisebbnél

e achou-se o copo no saco de mantimento de Benjamim.

[13] Então, rasgaram as suas vestes e, carregados de novo os jumentos, tornaram à cidade.

A defesa de Judá

[14] E chegou Judá com seus irmãos à casa de José; este ainda estava ali; e prostraram-se em terra diante dele.

[15] Disse-lhes José: Que é isso que fizestes? Não sabíeis vós que tal homem como eu é capaz de adivinhar?

[16] Então, disse Judá: Que responderemos a meu senhor? Que falaremos? E como nos justificaremos? Achou Deus a iniqüidade de teus servos; eis que somos escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão se achou o copo.

[17] Mas ele disse: Longe de mim que eu tal faça; o homem em cuja mão foi achado o copo, esse será meu servo; vós, no entanto, subi em paz para vosso pai.

[18] Então, Judá se aproximou dele e disse: Ah! SENHOR meu, rogo-te, permite que teu servo diga uma palavra aos ouvidos do meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como o próprio Faraó.

[19] Meu senhor perguntou a seus servos: Tendes pai ou irmão?

[20] E respondemos a meu senhor: Temos pai já velho e um filho da sua velhice, o

végezte. Végül a serleg Benjámin zsákjából került elő.

[13]Akkor ezek megszaggatták felsőruhájukat, majd mindnyájan fölrakodtak a szamarukra, és visszatértek a városba.

Júda könyörög Benjáminért

[14]Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt. Földre borultak előtte,

[15]József pedig ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott?

[16]Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szóljunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgáid bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták.

[17]De ő ezt mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békességgel!

[18]Ekkor Júda odalépett hozzá, és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szót hozzád, uramhoz a te szolgád, és ne indulj haragra a te szolgád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó!

[19]Amikor az én uram ezt kérdezte szolgáitól: Van-e apátok vagy testváretek,

[20]akkor mi azt feleltük az én uramnak: Van még nekünk egy öreg apánk, és egy kisebbik gyermeke, aki öregkorában

mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

született neki. Ennek a bátyja meghalt, és mivel ő egyedül maradt meg az anyjától, azért szereti őt az apja.

[21] Então, disseste a teus servos: Trazei-mo, para que ponha os olhos sobre ele.

[21]Te ezt mondtad szolgáidnak: Hozzátok el őt hozzám, hadd lássam saját szememmel!

[22] Respondemos ao meu senhor: O moço não pode deixar o pai; se deixar o pai, este morrerá.

[22]Mi azt feleltük az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az apját, mert ha elhagyja, meghal az apja.

[23] Então, disseste a teus servos: Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais me vereis o rosto.

[23]Te akkor ezt mondtad szolgáidnak: Ha a legkisebb öcsétek nem jön el veletek, ne kerüljetek többé a szemem elé!

[24] Tendo nós subido a teu servo, meu pai, e a ele repetido as palavras de meu senhor,

[24]Mi elmentünk apánkhoz, a te szolgádhoz, és elmondtuk neki az én uram beszédét.

[25] disse nosso pai: Voltai, comprai-nos um pouco de mantimento.

[25]Mikor aztán apánk azt mondta, hogy vásároljunk megint egy kis élelmet,

[26] Nós respondemos: Não podemos descer; mas, se nosso irmão mais moço for conosco, desceremos; pois não podemos ver a face do homem, se este nosso irmão mais moço não estiver conosco.

[26]mi azt feleltük: Nem mehetünk. Csak akkor megyünk el, ha velünk lesz a legkisebb testvérünk is, mert nem kerülhetünk annak az embernek a szeme elé, ha a legkisebb testvérünk nem lesz velünk.

[27] Então, nos disse o teu servo, nosso pai: Sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

[27]Akkor apám, a te szolgád ezt mondta nekünk: Ti is tudjátok, hogy csak két fiút szült nekem a feleségem.

[28] um se ausentou de mim, e eu disse: Certamente foi despedaçado, e até agora não mais o vi;

[28]Az egyik elment tőlem, és én azt gondoltam: Biztosan vadállat tépte szét, nem is láttam viszont mindmáig.

[29] se agora também tirardes este da minha presença, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com pesar à sepultura.

[29]Ha ezt is elviszitek tőlem, és szerencsétlenség éri, akkor ősz fejemet a bánat miatt a holtak hazájába juttatjátok!

[30] Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e não indo o moço conosco, visto a sua alma estar ligada com a alma dele,

[30]Ha most úgy térek vissza apámhoz, a te szolgádhoz, hogy nincs velünk ez a fiú, akihez lelkéből ragaszkodik,

[31] vendo ele que o moço não está conosco, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

[32] Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com o meu pai, dizendo: Se eu o não tornar a trazer-te, serei culpado para com o meu pai todos os dias.

[33] Agora, pois, fique teu servo em lugar do moço por servo de meu senhor, e o moço que suba com seus irmãos.

[34] Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que a meu pai sobrevirá.

Gênesis 45

José dá-se a conhecer a seus irmãos

[1] Então, José, não se podendo conter diante de todos os que estavam com ele, bradou: Fazei sair a todos da minha presença! E ninguém ficou com ele, quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

[2] E levantou a voz em choro, de maneira que os egípcios o ouviam e também a casa de Faraó.

[3] E disse a seus irmãos: Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque ficaram atemorizados perante ele.

[4] Disse José a seus irmãos: Agora, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse: Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

[31]és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgáid a bánat miatt juttatják apánknak, a te szolgádnak ősz fejét a holtak hazájába.

[32]De a te szolgád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt.

[33]Ezért hadd maradjon itt a te szolgád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel!

[34]Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat érné!

József megismerteti magát testvéreivel

1 Mózes 45

[1]Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjetek ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel.

[2]Hangos sírásra fakadt, úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is.

[3]Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle.

[4]József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek már közelebb hozzám! Erre aztán közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba!

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos irriteis contra vós mesmos por me haverdes vendido para aqui; porque, para conservação da vida, Deus me enviou adiante de vós.	5De most ne bánkódjatok, és ne keseregjetek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok.
6 Porque já houve dois anos de fome na terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem colheita.	6Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás.
7 Deus me enviou adiante de vós, para conservar vossa sucessão na terra e para vos preservar a vida por um grande livramento.	7 Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékotok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással.
8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, e sim Deus, que me pôs por pai de Faraó, e senhor de toda a sua casa, e como governador em toda a terra do Egito.	8Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett.
9 Apressai-vos, subi a meu pai e dizei-lhe: Assim manda dizer teu filho José: Deus me pôs por senhor em toda terra do Egito; desce a mim, não te demores.	9Sietve menjetek el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöjj el hozzám, ne tétovázz!
10 Habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu, teus filhos, os filhos de teus filhos, os teus rebanhos, o teu gado e tudo quanto tens.	10Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened.
11 Aí te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome; para que não te empobreças, tu e tua casa e tudo o que tens.	11Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmi más, ami a tiéd.
12 Eis que vedes por vós mesmos, e meu irmão Benjamim vê também, que sou eu mesmo quem vos fala.	12Ti most saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok.
13 Anunciai a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto;	13Mondjátok el azért apámnak, milyen dicső dolgok történtek itt velem

apressai-vos e fazei descer meu pai para aqui.

14 E, lançando-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, chorou; e, abraçado com ele, chorou também Benjamim.

15 José beijou a todos os seus irmãos e chorou sobre eles; depois, seus irmãos falaram com ele.

Faraó ouve falar dos irmãos de José

16 Fez-se ouvir na casa de Faraó esta notícia: São vindos os irmãos de José; e isto foi agradável a Faraó e a seus oficiais.

17 Disse Faraó a José: Dize a teus irmãos: Fazei isto: carregai os vossos animais e parti; tornai à terra de Canaã,

18 tomai a vosso pai e a vossas famílias e vinde para mim; dar-vos-ei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

19 Ordena-lhes também: Fazei isto: levai da terra do Egito carros para vossos filhinhos e para vossas mulheres, trazei vosso pai e vinde.

20 Não vos preocupeis com coisa alguma dos vossos haveres, porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

21 E os filhos de Israel fizeram assim. José lhes deu carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu provisão para o caminho.

22 A cada um de todos eles deu vestes festivais, mas a Benjamim deu trezentas moedas de prata e cinco vestes festivais.

Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat!

14Ekkor testvérének, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámin is sírt a nyakába borulva.

15Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírva megölelte őket. Azután már beszédbe elegyedtek vele a testvérei.

A fáraó Egyiptomba hívja Jákóbot és fiait

16A fáraó házában meghallották a hírt, hogy megjöttek József testvérei. Tetszett ez a fáraónak és szolgáinak.

17Ezt mondta a fáraó Józsefnek: Mondd meg testvéreidnek: Ezt cselekedjétek: Rakjátok meg állataitokat, eredjetek, menjetek el Kánaán földjére!

18Azután vegyétek magatokhoz apátokat, házatok népét, és jöjjetek hozzám; én pedig nektek adom Egyiptom földjének a legjavát, és a legzsírosabb földön élhettek.

19Parancsold meg nekik: Ezt cselekedjétek: Vigyetek magatokkal szekereket Egyiptomból gyermekeitek és feleségeitek számára, hozzátok magatokkal apátokat, és jöjjetek ide!

20Ne sajnáljátok a holmitokat, mert Egyiptom egész földjének a legjava lesz a tiétek!

21 Izráel fiai így is cselekedtek. József adott nekik szekereket a fáraó parancsa szerint, és útravalót is adott nekik.

22Mindegyiknek adott egy öltözet ruhát, de Benjáminnak háromszáz ezüstöt és öt öltözet ruhát adott.

[23] Também enviou a seu pai dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de cereais e pão, e provisão para o seu pai, para o caminho.

[24] E despediu os seus irmãos. Ao partirem, disse-lhes: Não contendais pelo caminho.

[25] Então, subiram do Egito, e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai,

[26] e lhe disseram: José ainda vive e é governador de toda a terra do Egito. Com isto, o coração lhe ficou como sem palpitar, porque não lhes deu crédito.

[27] Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras que José lhes falara, e vendo Jacó, seu pai, os carros que José enviara para levá-lo, reviveu-se-lhe o espírito.

[28] E disse Israel: Basta; ainda vive meu filho José; irei e o verei antes que eu morra.

Gênesis 46

Jacó e toda a sua família descem para o Egito

[1] Partiu, pois, Israel com tudo o que possuía, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

[2] Falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse: Jacó! Jacó! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[3] Então, disse: Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer para o Egito, porque lá eu farei de ti uma grande nação.

[23]Apjának pedig ezt küldte: tíz szamarat, megrakva Egyiptom legjobb termékeivel, és tíz szamárkancát, megrakva gabonával, kenyérrel és egyéb élelemmel, útravalóul az apjának.

[24]Így küldte el testvéreit, és azok elmentek. De ezt mondta nekik: Ne civakodjatok az úton!

[25]Fölmentek tehát Egyiptomból, és megérkeztek Kánaán földjére apjukhoz, Jákóbhoz.

[26]Megmondták neki: József még életben van, sőt, egész Egyiptom fölött ő uralkodik! De Jákób szíve hideg maradt, mivel nem hitt nekik.

[27]Elbeszélték hát neki mindazt, amit József mondott nekik. És amikor látta a szekereket, amelyeket József küldött, hogy őt elvigyék, Jákób megkönnyebbült.

[28]Ezt mondta Izráel: Ennyi elég! Csakhogy él még József, a fiam! Megyek, hogy meglássam őt, mielőtt meghalok.

Jákób fiaival együtt Egyiptomba költözik

1 Mózes 46

[1] Izráel tehát útnak indult mindenével, amije csak volt, és amikor Beérsebába ért, áldozatokat mutatott be atyja, Izsák Istenének.

[2] Isten pedig éjszaka így szólt Izráelhez látomásban: Jákób! Jákób! Ő így felelt: Itt vagyok!

[3]Ekkor azt mondta: Én vagyok az Isten, atyádnak Istene! Ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszlek ott!

4 Eu descerei contigo para o Egito e te farei tornar a subir, certamente. A mão de José fechará os teus olhos.

4Én megyek veled Egyiptomba, és én is foglak visszahozni, és József keze fogja majd le a szemedet.

5 Então, se levantou Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus filhinhos, e as suas mulheres nos carros que Faraó enviara para o levar.

5Elindult tehát Jákób Beérsebából. Izráel fiai föltették apjukat, Jákóbot meg a gyermekeket és az asszonyokat a szekerekre, amelyeket a fáraó küldött, hogy elvigyék őt.

6 Tomaram o seu gado e os bens que haviam adquirido na terra de Canaã e vieram para o Egito, Jacó e toda a sua descendência.

6Fogták jószágaikat és szerzeményüket, amit Kánaán földjén szereztek, és elmentek Egyiptomba: Jákób és vele együtt minden leszármazottja.

7 Seus filhos e os filhos de seus filhos, suas filhas e as filhas de seus filhos e toda a sua descendência, levou-os consigo para o Egito.

7Elvitte magával Egyiptomba a fiait és fiúunokáit, leányait és leányunokáit, minden leszármazottját.

8 São estes os nomes dos filhos de Israel, Jacó, e seus filhos, que vieram para o Egito: Rúben, o primogênito de Jacó.

8 Így hívták Izráel utódait, akik elmentek Egyiptomba: Jákób és fiai. Jákób elsőszülötte volt Rúben.

9 Os filhos de Rúben: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

9Rúben fiai: Hanók, Pallú, Hecrón és Karmí.

10 Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma mulher cananéia.

10Simeon fiai: Jemúél, Jámín, Óhad, Jákín, Cóhar, valamint Saul, egy kánaáni nőnek a fia.

11 Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

11Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merárí.

12 Os filhos de Judá: Er, Onã, Selá, Perez e Zera; Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã. Os filhos de Perez foram: Hezrom e Hamul.

12Júda fiai: Ér, Ónán, Sélá, Pérec és Zerah. Ér és Ónán meghalt még Kánaán földjén. De Pérecnek már fiai is voltak: Hecrón és Hámúl.

13 Os filhos de Issacar: Tola, Puva, Jó e Sinrom.

13 Issakár fiai: Tólá, Puvvá, Jób és Simrón.

14 Os filhos de Zebulom: Serede, Elom e Jaleel.

14Zebulon fiai: Szered, Élón és Jahleél.

[15] São estes os filhos de Lia, que ela deu à luz a Jacó em Padã-Arã, além de Diná, sua filha; todas as pessoas, de seus filhos e de suas filhas, trinta e três.

[15]Ezek Lea fiai, akiket Paddan-Arámban szült Jákóbnak. Az ő leánya volt Dina: fiai és leányai összesen harminchárman voltak.

[16] Os filhos de Gade: Zifiom, Hagi, Suni, Esbom, Eri, Arodi e Areli.

[16]Gád fiai: Cifjón, Haggí, Súní, Ecbón, Érí, Aródí és Arélí.

[17] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi, Berias e Sera, irmã deles; e os filhos de Berias: Héber e Malquiel.

[17]Ásér fiai: Jimná, Jisvá, Jisví, Beríá, az ő húguk volt Szerah. Beríá fiai: Heber és Malkíél.

[18] São estes os filhos de Zilpa, a qual Labão deu a sua filha Lia; e estes deu ela à luz a Jacó, a saber, dezesseis pessoas.

[18]Ezek Zilpá fiai, akit Lábán adott Leának, a leányának. Ő szülte ezt a tizenhatot Jákóbnak.

[19] Os filhos de Raquel, mulher de Jacó: José e Benjamim.

[19]Ráhelnek, Jákób feleségének a fia volt József és Benjámin.

[20] Nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu à luz Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

[20]Józsefnek Egyiptom földjén született Manassé és Efraim, akiket Ászenat, Pótiferának, Ón papjának a leánya szült.

[21] Os filhos de Benjamim: Belá, Bequer, Asbel, Gera, Naamã, Eí, Rôs, Mupim, Hupim e Arde.

[21]Benjámin fiai: Bela, Beker, Asbél, Gérá, Naamán, Éhí és Rós, Muppím, Huppím és Ard.

[22] São estes os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze pessoas.

[22]Ezek Ráhel fiai, akik Jákóbnak születtek. Összesen tizennégyen voltak.

[23] O filho de Dã: Husim.

[23]Dán fia: Husím.

[24] Os filhos de Naftali: Jazeel, Guni, Jezer e Silém.

[24]Naftáli fiai: Jahceél, Gúní, Jécer és Sillém.

[25] São estes os filhos de Bila, a qual Labão deu a sua filha Raquel; e estes deu ela à luz a Jacó, ao todo sete pessoas.

[25]Ezek Bilhá fiai, akit Lábán adott Ráhelnek, a leányának. Ő szülte ezeket Jákóbnak, összesen hetet.

[26] Todos os que vieram com Jacó para o Egito, que eram os seus descendentes, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todos eram sessenta e seis pessoas;

[26]Azok, akik Jákóbbal együtt Egyiptomba érkeztek – akik őtőle származtak, azaz Jákób fiainak a feleségein kívül – összesen hatvanhatan voltak,

[27] e os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram dois. Todas as pessoas da casa

[27]Józsefnek pedig két fia született Egyiptomban. Jákób egész háza népe

de Jacó, que vieram para o Egito, foram setenta.

O encontro de José com seu pai

[28] Jacó enviou Judá adiante de si a José para que soubesse encaminhá-lo a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

[29] Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. Apresentou-se, lançou-se-lhe ao pescoço e chorou assim longo tempo.

[30] Disse Israel a José: Já posso morrer, pois já vi o teu rosto, e ainda vives.

[31] E José disse a seus irmãos e à casa de seu pai: Subirei, e farei saber a Faraó, e lhe direi: Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram para mim.

[32] Os homens são pastores, são homens de gado, e trouxeram consigo o seu rebanho, e o seu gado, e tudo o que têm.

[33] Quando, pois, Faraó vos chamar e disser: Qual é o vosso trabalho?

[34] Respondereis: Teus servos foram homens de gado desde a mocidade até agora, tanto nós como nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo pastor de rebanho é abominação para os egípcios.

Gênesis 47

Israel é apresentado a Faraó

[1] Então, veio José e disse a Faraó: Meu pai e meus irmãos, com os seus rebanhos e o seu gado, com tudo o que têm, chegaram

tehát, amely Egyiptomba ment, hetven lélek volt.

József találkozik apjával

[28]Józsefhez menve Jákób Júdát küldte maga előtt, hogy mutassa az utat Gósenbe. Így érkeztek el Gósen földjére.

[29]József befogatott a kocsijába, és Gósenbe ment apja, Izráel elé. Amikor meglátta, a nyakába borult, és sokáig sírt a nyakába borulva.

[30] Izráel azt mondta Józsefnek: Most már meghalhatok, mert megláttam arcodat, hogy még élsz.

[31]József ezután azt mondta testvéreinek és apja háza népének: Elmegyek és hírt viszek a fáraónak. Megmondom neki, hogy testvéreim és apám háza népe, akik Kánaán földjén voltak, megérkeztek hozzám,

[32]és ezek az emberek juhpásztorok, mindig jószágtartó emberek voltak, és elhozták a juhaikat, marháikat és mindenüket.

[33]Azért ha a fáraó majd hívat titeket, és megkérdezi, hogy mi a foglalkozásotok,

[34]ezt mondjátok: Jószágtartó emberek voltak a te szolgáid ifjúkoruktól fogva mindeddig; mi is, meg atyáink is. Így majd letelepedhettek Gósen földjén, mert az egyiptomiak minden juhpásztort utálatosnak tartanak.

Jákób és családja letelepszik Gósen földjén

1 Mózes 47

[1]József elment és hírt vitt a fáraónak. Ezt mondta: Apám és testvéreim megérkeztek Kánaán földjéről juhaikkal, marháikkal és

da terra de Canaã; e eis que estão na terra de Gósen.

[2] E tomou cinco dos seus irmãos e os apresentou a Faraó.

[3] Então, perguntou Faraó aos irmãos de José: Qual é o vosso trabalho? Eles responderam: Os teus servos somos pastores de rebanho, tanto nós como nossos pais.

[4] Disseram mais a Faraó: Viemos para habitar nesta terra; porque não há pasto para o rebanho de teus servos, pois a fome é severa na terra de Canaã; agora, pois, te rogamos permitas habitem os teus servos na terra de Gósen.

[5] Então, disse Faraó a José: Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

[6] A terra do Egito está perante ti; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen. Se sabes haver entre eles homens capazes, põe-nos por chefes do gado que me pertence.

[7] Trouxe José a Jacó, seu pai, e o apresentou a Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

[8] Perguntou Faraó a Jacó: Quantos são os dias dos anos da tua vida?

[9] Jacó lhe respondeu: Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

mindenükkel, amilyük csak van, és már Gósen földjén vannak.

[2]Maga mellé vett ötöt a testvérei közül, és odaállította őket a fáraó elé.

[3]A fáraó ezt kérdezte a testvérektől: Mi a foglalkozásotok? Ők így feleltek a fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, meg atyáink is azok voltak.

[4]Majd ezt mondták a fáraónak: Jövevényként jöttünk erre a földre, mert szolgáid juhainak nincs legelője, olyan súlyos az éhínség Kánaán földjén. Hadd telepedjenek le szolgáid Gósen földjén!

[5]A fáraó ezt mondta Józsefnek: Apád és testvéreid idejöttek hozzád.

[6]Előtted van Egyiptom országa. Az ország legjobb részén telepítsd le apádat és testvéreidet, telepedjenek le Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük rátermett emberek, tedd azokat jószágaim felügyelőivé!

[7]József apját, Jákóbot is bevezette, és odaállította a fáraó elé. Jákób áldást mondott a fáraóra.

[8]A fáraó megkérdezte Jákóbtól: Hány éves vagy?

[9]Jákób azt felelte a fáraónak: Vándorlásom éveinek a száma százharminc esztendő. Életem rövid volt, tele rossz napokkal. Nem értem el atyáim vándorlása éveinek a számát.

[10] E, tendo Jacó abençoado a Faraó, saiu de sua presença.

[11] Então, José estabeleceu a seu pai e a seus irmãos e lhes deu possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

[12] E José sustentou de pão a seu pai, a seus irmãos e a toda a casa de seu pai, segundo o número de seus filhos.

José compra toda a terra do Egito para Faraó

[13] Não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui severa; de maneira que desfalecia o povo do Egito e o povo de Canaã por causa da fome.

[14] Então, José arrecadou todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo cereal que compravam, e o recolheu à casa de Faraó.

[15] Tendo-se acabado, pois, o dinheiro, na terra do Egito e na terra de Canaã, foram todos os egípcios a José e disseram: Dá-nos pão; por que haveremos de morrer em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

[16] Respondeu José: Se vos falta o dinheiro, trazei o vosso gado; em troca do vosso gado eu vos suprirei.

[17] Então, trouxeram o seu gado a José; e José lhes deu pão em troca de cavalos, de rebanhos, de gado e de jumentos; e os sustentou de pão aquele ano em troca do seu gado.

[18] Findo aquele ano, foram a José no ano próximo e lhe disseram: Não ocultaremos a meu senhor que se acabou totalmente o

[10]Majd áldást mondott Jákób a fáraóra, és eltávozott a fáraó elől.

[11] Így telepítette le József apját és testvéreit, és adott nekik birtokot Egyiptomban, az ország legjobb részén, Ramszesz földjén, ahogyan megparancsolta a fáraó.

[12]És ellátta József kenyérrel az apját, testvéreit és apja egész háza népét családostul.

Éhínség Egyiptomban

[13]Pedig sehol az országban nem volt már kenyér, olyan súlyos volt az éhínség. Egyiptom földje és Kánaán földje sínylődött az éhínség miatt.

[14]József a gabonáért, amelyet vásároltak, már összeszedetett minden pénzt, ami csak fellelhető volt Egyiptom és Kánaán földjén. Ezt a pénzt József a fáraó házának juttatta.

[15]Amikor elfogyott a pénz Egyiptom földjén – meg Kánaán földjén is –, odament valamennyi egyiptomi Józsefhez, és azt mondták: Adj nekünk kenyeret! Miért haljunk meg itt előtted? Hiszen nincs már pénz!

[16]József így felelt: Adjátok ide jószágaitokat, akkor adok nektek jószágaitokért, ha már nincs pénz.

[17]El is vitték jószágaikat Józsefhez, József pedig adott nekik kenyeret a lovakért, a juhnyájakért, a marhacsordákért és a szamarakért. Ellátta őket kenyérrel abban az esztendőben minden jószágukért.

[18]Miután eltelt az az esztendő, a következő esztendőben megint odamentek hozzá, és azt mondták neki: Nem titkolhatjuk el,

dinheiro; e meu senhor já possui os animais; nada mais nos resta diante de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

[19] Por que haveremos de perecer diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e a nossa terra a troco de pão, e nós e a nossa terra seremos escravos de Faraó; dá-nos semente para que vivamos e não morramos, e a terra não fique deserta.

[20] Assim, comprou José toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra passou a ser de Faraó.

[21] Quanto ao povo, ele o escravizou de uma a outra extremidade da terra do Egito.

[22] Somente a terra dos sacerdotes não a comprou ele; pois os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua terra.

[23] Então, disse José ao povo: Eis que hoje vos comprei a vós outros e a vossa terra para Faraó; aí tendes sementes, semeai a terra.

[24] Das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento e dos que estão em vossas casas, e para que comam as vossas crianças.

uram, hogy elfogyott a pénz, jószágaink és állataink pedig urunknál vannak. Nem maradt egyebünk, uram, csak a testünk és a földünk.

[19]Miért pusztuljunk el szemed láttára magunk is, meg a földünk is? Vásárolj meg minket és a földünket kenyéren, és mi földünkkel együtt a fáraó szolgái leszünk. Csak adj vetőmagot, hogy életben maradjunk, ne haljunk meg, és a termőföld se váljék pusztává.

[20]József tehát megvásárolta Egyiptom egész földjét a fáraó részére, mert az egyiptomiak mind eladták mezőiket, olyan súlyos volt náluk az éhínség. Így lett a föld a fáraóé.

[21]A népet pedig szolgáivá tette, hogy neki dolgozzanak, Egyiptom határának egyik szélétől a másikig.

[22]Csak a papok földjét nem vásárolta meg, mert az a papok javadalma volt a fáraó rendelete szerint, és ők abból a javadalomból éltek, amelyet a fáraó rendelete juttatott nekik. Ezért nem adták el a földjüket.

[23]Akkor József ezt mondta a népnek: A mai napon megvásároltalak benneteket és földeteket a fáraónak. Itt a vetőmag, vessétek be a földet!

[24]A termés egyötödét a fáraónak kell adnotok, négyötöde pedig megmarad nektek vetőmagnak és élelemre házatok népének, hogy legyen ennivalója családotoknak.

[25] Responderam eles: A vida nos tens dado! Achemos mercê perante meu senhor e seremos escravos de Faraó.

[26] E José estabeleceu por lei até ao dia de hoje que, na terra do Egito, tirasse Faraó o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

[27] Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen; nela tomaram possessão, e foram fecundos, e muito se multiplicaram.

[28] Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete.

[29] Aproximando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e lhe disse: Se agora achei mercê à tua presença, rogo-te que ponhas a mão debaixo da minha coxa e uses comigo de beneficência e de verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

[30] porém que eu jaza com meus pais; por isso, me levarás do Egito e me enterrarás no lugar da sepultura deles. Respondeu José: Farei segundo a tua palavra.

[31] Então, lhe disse Jacó: Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel se inclinou sobre a cabeceira da cama.

Gênesis 48

Jacó adoece

[25]Ők ezt felelték: Te mentetted meg az életünket. Légy jóindulattal irántunk, uram, és mi a fáraó szolgái leszünk!

[26] Így hozta meg József Egyiptomban a földre vonatkozólag azt a mai napig is érvényes rendeletet, hogy a termés egyötöde a fáraóé; csak a papok földje nem volt a fáraóé.

Jákób végrendelete

[27] Izráel tehát letelepedett Egyiptomban, Gósen földjén. Birtokukba vették azt, szaporodtak és nagyon megsokasodtak.

[28]Jákób tizenhét évig élt Egyiptomban. Összesen száznegyvenhét évig élt Jákób.

[29]Amikor közeledett Izráel halálának az ideje, magához hívatta fiát, Józsefet, és ezt mondta neki: Ha elnyertem jóindulatodat, tedd kezedet a csípőm alá, és esküdj meg, hogy hűséggel és szeretettel bánsz velem, és nem Egyiptomban fogsz eltemetni!

[30]Őseim mellett akarok pihenni. Vigyél majd el Egyiptomból, és temess az ő sírjukba! Ő így felelt: Megteszem, amit mondtál.

[31]Jákób ezt mondta: Esküdj meg nekem! Ő megesküdött. Ekkor Izráel térdre borult az ágy fejénél.

Jákób megáldja Efraimot és Manassét

1 Mózes 48

[1] Passadas estas coisas, disseram a José: Teu pai está enfermo. Então, José tomou consigo a seus dois filhos, Manassés e Efraim.

[2] E avisaram a Jacó: Eis que José, teu filho, vem ter contigo. Esforçou-se Israel e se assentou no leito.

[3] Disse Jacó a José: O Deus Todo-Poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

[4] e me disse: Eis que te farei fecundo, e te multiplicarei, e te tornarei multidão de povos, e à tua descendência darei esta terra em possessão perpétua.

[5] Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

[6] Mas a tua descendência, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de um de seus irmãos serão chamados na sua herança.

[7] Vindo, pois, eu de Padã, me morreu, com pesar meu, Raquel na terra de Canaã, no caminho, havendo ainda pequena distância para chegar a Efrata; sepultei-a ali no caminho de Efrata, que é Belém.

[8] Tendo Israel visto os filhos de José, disse: Quem são estes?

[9] Respondeu José a seu pai: São meus filhos, que Deus me deu aqui. Faze-os chegar a mim, disse ele, para que eu os abençoe.

[1]Történt ezek után, hogy hírül vitték Józsefnek: Apád beteg! Ekkor elvitte hozzá két fiát, Manassét és Efraimot.

[2]Jákóbnak jelentették: Nézd, József, a fiad jön hozzád! Izráel összeszedte erejét, és felült az ágyon.

[3]Jákób ezt mondta Józsefnek: A Mindenható Isten megjelent nekem Lúzban, Kánaán földjén, megáldott engem,

[4]és azt mondta nekem: Megszaporítalak és megsokasítalak, népek sokaságává teszlek, és a te utódaidnak adom örökre ezt a földet birtokul.

[5]Legyen hát enyém a két fiad, akik Egyiptom földjén születtek, mielőtt eljöttem hozzád Egyiptomba. Efraim és Manassé legyen éppúgy az enyém, mint Rúben és Simeon.

[6]Azok a gyermekeid viszont, akiket utánuk nemzettél, legyenek a tieid, és viseljék bátyjaik nevét örökségükben.

[7]Mert amikor Paddánból eljöttem, fájdalmamra meghalt Ráhel útközben, Kánaán földjén, amikor már csak rövid út választott el Efrátától. Ott temettem el az Efrátába, azaz Betlehembe vezető úton.

[8]Amikor Izráel meglátta József fiait, megkérdezte: Kik ezek?

[9]József ezt felelte apjának: Az én fiaim, akiket itt adott nekem az Isten. Jákób így szólt: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg őket!

[10] Os olhos de Israel já se tinham escurecido por causa da velhice, de modo que não podia ver bem. José, pois, fê-los chegar a ele; e ele os beijou e os abraçou.

[10] Izráel szemei az öregség miatt meggyengültek, és nem látott már jól. József ezért odavitte őket Jákóbhoz, ő pedig megcsókolta és megölelte őket.

Jacó abençoa José e os filhos deste

[11] Então, disse Israel a José: Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver os teus filhos também.

[11] Izráel ezt mondta Józsefnek: Nem gondoltam, hogy még meglátom arcodat, és most Isten még azt is megengedte, hogy megláthassam a gyermekeidet.

[12] E José, tirando-os dentre os joelhos de seu pai, inclinou-se à terra diante da sua face.

[12]Akkor József elhúzta őket apja térdétől, és arccal a földre borult.

[13] Depois, tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

[13]Azután fogta József mindkettőjüket, és odavitte jobb kezével Efraimot Izráel baljára, bal kezével pedig Manassét Izráel jobbjára.

[14] Mas Israel estendeu a mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, que era o mais novo, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, cruzando assim as mãos, não obstante ser Manassés o primogênito.

[14] Izráel kinyújtotta a jobb kezét, és Efraim fejére tette, pedig ő volt a kisebbik. A bal kezét meg keresztbe rá Manassé fejére tette, pedig Manassé volt az elsőszülött.

[15] E abençoou a José, dizendo: O Deus em cuja presença andaram meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou durante a minha vida até este dia,

[15]Azután így áldotta meg Józsefet: Az Isten, akinek színe előtt jártak az őseim, Ábrahám és Izsák, az Isten, aki pásztorom, mióta csak vagyok mind a mai napig,

[16] o Anjo que me tem livrado de todo mal, abençoe estes rapazes; seja neles chamado o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e cresçam em multidão no meio da terra.

[16]az angyal, aki megváltóm minden bajban, áldja meg e fiúkat! Az én nevemről nevezzék őket, meg őseimnek, Ábrahámnak és Izsáknak a nevéről! Legyen számtalan utódjuk ezen a földön!

[17] Vendo José que seu pai pusera a mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi-lhe isto desagradável, e tomou a mão de seu pai para mudar da cabeça de Efraim para a cabeça de Manassés.

[17]Amikor József látta, hogy apja Efraim fejére tette a jobb kezét, rosszallotta ezt. Megfogta apja kezét, hogy áttegye Efraim fejéről Manassé fejére.

[18] E disse José a seu pai: Não assim, meu pai, pois o primogênito é este; põe a mão direita sobre a cabeça dele.
[19] Mas seu pai o recusou e disse: Eu sei, meu filho, eu o sei; ele também será um povo, também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior do que ele, e a sua descendência será uma multidão de nações.
[20] Assim, os abençoou naquele dia, declarando: Por vós Israel abençoará, dizendo: Deus te faça como a Efraim e como a Manassés. E pôs o nome de Efraim adiante do de Manassés.
[21] Depois, disse Israel a José: Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará voltar à terra de vossos pais.
[22] Dou-te, de mais que a teus irmãos, um declive montanhoso, o qual tomei da mão dos amorreus com a minha espada e com o meu arco.

Gênesis 49

Bênçãos proféticas de Jacó

[1] Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse: Ajuntai-vos, e eu vos farei saber o que vos há de acontecer nos dias vindouros:
[2] Ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; ouvi a Israel, vosso pai.
[3] Rúben, tu és meu primogênito, minha força e as primícias do meu vigor, o mais excelente em altivez e o mais excelente em poder.

[18]József ezt mondta apjának: Nem úgy, apám, mert ez az elsőszülött, az ő fejére tedd a jobb kezedet!

[19]Apja azonban elutasította, és azt mondta: Tudom, fiam, tudom. Ő is néppé lesz, ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nála, és utódaiból sok-sok nép támad majd.

[20]És így áldotta meg őket azon a napon: A ti nevetekkel mondanak majd áldást Izráelben: Tegyen Isten olyanná, mint Efraimot és Manassét! Így helyezte Jákób Efraimot Manassé elé.

[21]Azután ezt mondta Izráel Józsefnek: Én már meghalok. De Isten veletek lesz, és visszavisz benneteket atyáitok földjére.

[22]Neked azonban egy hegyháttal többet adok, mint testvéreidnek, amit karddal és íjjal vettem el az emóriaktól.

Jákób megáldja tizenkét fiát

1 Mózes 49

[1]Jákób hívatta fiait, és ezt mondta: Gyűljetek össze, hadd mondjam el, mi történik veletek a távoli jövőben!

[2]Gyűljetek egybe, hallgassatok meg, Jákób fiai! Hallgassatok atyátokra, Izráelre!

[3]Rúben, te vagy elsőszülöttem, erősségem, férfierőm első termése: kiváltképpen hatalmas, kiváltképpen erős.

[4] Impetuoso como a água, não serás o mais excelente, porque subiste ao leito de teu pai e o profanaste; subiste à minha cama.

[4]Kiáradtál, mint a víz, nem maradsz az első, mert atyád ágyába léptél, akkor meggyaláztál, nyoszolyámba léptél.

[5] Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

[5]Simeon és Lévi testvérek, fegyvereik erőszak eszközei.

[6] No seu conselho, não entre minha alma; com o seu agrupamento, minha glória não se ajunte; porque no seu furor mataram homens, e na sua vontade perversa jarretaram touros.

[6]Társaságukba ne menj, lelkem, gyülekezetükkel ne egyesülj, dicsőségem! Mert embert öltek haragjukban, kedvtelésükben bikát bénítottak.

[7] Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; dividi-los-ei em Jacó e os espalharei em Israel.

[7]Átkozott haragjuk, mert vad, és dühük, mert hajthatatlan. Szétosztom őket Jákóbban, elszélesztem Izráelben.

[8] Judá, teus irmãos te louvarão; a tua mão estará sobre a cerviz de teus inimigos; os filhos de teu pai se inclinarão a ti.

[8]Júda, téged magasztalnak testvéreid. Kezed ellenségeid nyakára teszed, leborulnak előtted atyádnak fiai.

[9] Judá é leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como leão e como leoa; quem o despertará?

[9]Fiatal oroszlán vagy, Júda, prédától lettél naggyá, fiam! Lehevert, elnyújtózott, mint a hím vagy a nőstény oroszlán – ki merné fölzavarni?!

[10] O cetro não se arredará de Judá, nem o bastão de entre seus pés, até que venha Siló; e a ele obedecerão os povos.

[10]Nem távozik Júdából a jogar, sem a kormánypálca térdei közül, míg eljő Siló, akinek engednek a népek.

[11] Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à videira mais excelente; lavará as suas vestes no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

[11]Szőlőtőhöz köti ki szamarát, nemes tőkéhez szamárcsikóját. Ruháját borban mossa, köntösét a szőlő vérében.

[12] Os seus olhos serão cintilantes de vinho, e os dentes, brancos de leite.

[12]Szemei bornál ragyogóbbak, fogai tejnél fehérebbek.

[13] Zebulom habitará na praia dos mares e servirá de porto de navios, e o seu limite se estenderá até Sidom.

[13]Zebulon a tengerpart felé lakik, a hajók kikötője felé, hátával Szidónra támaszkodik.

[14] Issacar é jumento de fortes ossos, de repouso entre os rebanhos de ovelhas.

[14] Issakár nagy csontú szamár, az aklok között heverész.

[15] Viu que o repouso era bom e que a terra era deliciosa; baixou os ombros à carga e sujeitou-se ao trabalho servil.
[16] Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.
[17] Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os talões do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.
[18] A tua salvação espero, ó SENHOR!
[19] Gade, uma guerrilha o acometerá; mas ele a acometerá por sua retaguarda.
[20] Aser, o seu pão será abundante e ele motivará delícias reais.
[21] Naftali é uma gazela solta; ele profere palavras formosas.
[22] José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus galhos se estendem sobre o muro.
[23] Os flecheiros lhe dão amargura, atiram contra ele e o aborrecem.
[24] O seu arco, porém, permanece firme, e os seus braços são feitos ativos pelas mãos do Poderoso de Jacó, sim, pelo Pastor e pela Pedra de Israel,
[25] pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-Poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos altos céus, com bênçãos das profundezas, com bênçãos dos seios e da madre.
[26] As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais até ao cimo dos montes eternos; estejam elas sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi distinguido entre seus irmãos.

[15]De látva, mily jó a nyugalom, és milyen szép a föld, teher alá hajtja vállát, és robotoló szolgává lesz.
[16]Dán ítéli a maga népét, mint Izráel bármely törzse.
[17]Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, a ló csüdjébe harap, és lovasa hanyatt esik.
[18]Szabadításodra várok, URam!
[19]Gádot martalócok marják, de ő a sarkukba mar!
[20]Ásér kenyere kövér, királyi csemegéket kínál.
[21]Naftáli gyors lábú szarvasünő, szép szavakat hallat.
[22]Termő fa ága József, termő fa ága forrás mellett, ágai átnyúlnak a kőfalon.
[23]Ezért keserítik, nyilazzák, kergetik az íjászok.
[24]De íja nem remeg, izmos kezei fürgén járnak, hisz Jákób erőssége tartja kezét, Izráel pásztora, kősziklája,
[25]atyád Istene, aki megsegít téged, a Mindenható, aki megáld téged az ég áldásával felülről, a lent elterülő mélység áldásaival, az emlők és anyaméh áldásaival.
[26]Atyád áldásai erősebbek az örök hegyek áldásainál, az örök halmok gyönyörűségénél. Szálljanak József fejére, a testvérei között megszentelt fejére.

[27] Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã devora a presa e à tarde reparte o despojo.
[28] São estas as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a bênção que lhe cabia.

[29] Depois, lhes ordenou, dizendo: Eu me reúno ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na caverna que está no campo de Efrom, o heteu,
[30] na caverna que está no campo de Macpela, fronteiro a Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou de Efrom com aquele campo, em posse de sepultura.
[31] Ali sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e ali sepultei Lia;
[32] o campo e a caverna que nele está, comprados aos filhos de Hete.
[33] Tendo Jacó acabado de dar determinações a seus filhos, recolheu os pés na cama, e expirou, e foi reunido ao seu povo.

Gênesis 50

A lamentação por Jacó e o seu enterro

[1] Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

[2] Ordenou José a seus servos, aos que eram médicos, que embalsamassem a seu pai; e os médicos embalsamaram a Israel,

[27]Benjámin ragadozó farkas, reggel zsákmányt eszik, este prédát oszt.

[28]Ez Izráel tizenkét törzse. Ezt mondta el nekik apjuk, amikor megáldotta őket; mindegyiket a ráillő áldással áldotta meg.

Jákób halála

[29]Azután parancsot adott nekik, és ezt mondta: Ha majd elődeim mellé kerülök, atyáim mellé temessetek, a hettita Efrón mezején levő barlangba.
[30]Abba a barlangba, amely Kánaán földjén van, Mamréval szemben, a makpélai mezőn, amelyet Ábrahám vett meg a mezővel együtt a hettita Efróntól, sírhelynek való birtokul.
[31]Oda temették el Ábrahámot és feleségét, Sárát, oda temették el Izsákot és feleségét, Rebekát, oda temettem el Leát is.
[32]A hettitáktól megvett tulajdon az a mező és a rajta levő barlang.

[33]Miután Jákób mindezeket meghagyta fiainak, felhúzta lábait az ágyra, azután elhunyt, és elődei mellé került.

Jákób holttestét Hebrónba szállítják

1 Mózes 50

[1]József ekkor apja arcára borult, siratta, és csókolgatta.
[2]Azután megparancsolta József az orvosoknak, akik az ő szolgálatában álltak, hogy balzsamozzák be az apját. Az orvosok be is balzsamozták Izráelt.

[3] gastando nisso quarenta dias, pois assim se cumprem os dias do embalsamamento; e os egípcios o choraram setenta dias.

[4] Passados os dias de o chorarem, falou José à casa de Faraó: Se agora achei mercê perante vós, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo:

[5] Meu pai me fez jurar, declarando: Eis que eu morro; no meu sepulcro que abri para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, desejo subir e sepultar meu pai, depois voltarei.

[6] Respondeu Faraó: Sobe e sepulta o teu pai como ele te fez jurar.

[7] José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os oficiais de Faraó, os principais da sua casa e todos os principais da terra do Egito,

[8] como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen as crianças, e os rebanhos, e o gado.

[9] E subiram também com ele tanto carros como cavaleiros; e o cortejo foi grandíssimo.

[10] Chegando eles, pois, à eira de Atade, que está além do Jordão, fizeram ali grande e intensa lamentação; e José pranteou seu pai durante sete dias.

[11] Tendo visto os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira de Atade, disseram: Grande pranto é este dos egípcios. E por isso se chamou aquele

[3]Negyven nap telt el ezzel, mert ennyi ideig tart a bebalzsamozás. Az egyiptomiak pedig hetven napig siratták őt.

[4]Amikor letelt a siratás ideje, így szólt József a fáraó háza népéhez: Ha jóindulattal vagytok irántam, beszéljétek el ezt a fáraónak:

[5]Apám megesketett, amikor ezt kérte: Én most meghalok: a saját sírboltomba temess el, amelyet Kánaán földjén vájtam ki magamnak! Most azért el kell mennem, hogy eltemessem apámat, de utána visszatérek.

[6]A fáraó ezt mondta: Menj el, temesd el apádat, ahogyan megesketett téged!

[7]El is ment József, hogy eltemesse apját, és vele ment a fáraó minden udvari embere, udvarának vénei és Egyiptom összes vénei,

[8]meg József egész háza népe, testvérei és apjának a háza népe. Csak a gyermekeket meg a juhokat és marhákat hagyták Gósen földjén.

[9]Még harci kocsik és lovasok is mentek vele, úgyhogy igen hatalmas menet volt.

[10]Amikor eljutottak Góren-Háátádig, amely a Jordánon túl van, nagy és mélységes gyásszal siratták el ott; hét napig tartó gyászünnepet rendezett apjának József.

[11]Amikor az ország lakosai, a kánaániak látták ezt a gyászünnepet Góren-Háátádnál, ezt mondták: Mély gyásza van

lugar de Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

[12] Fizeram-lhe seus filhos como lhes havia ordenado:

[13] levaram-no para a terra de Canaã e o sepultaram na caverna do campo de Macpela, que Abraão comprara com o campo, por posse de sepultura, a Efrom, o heteu, fronteiro a Manre.

[14] Depois disso, voltou José para o Egito, ele, seus irmãos e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai.

A magnanimidade de José para com seus irmãos

[15] Vendo os irmãos de José que seu pai já era morto, disseram: É o caso de José nos perseguir e nos retribuir certamente o mal todo que lhe fizemos.

[16] Portanto, mandaram dizer a José: Teu pai ordenou, antes da sua morte, dizendo:

[17] Assim direis a José: Perdoa, pois, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, te rogamos que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. José chorou enquanto lhe falavam.

[18] Depois, vieram também seus irmãos, prostraram-se diante dele e disseram: Eis-nos aqui por teus servos.

[19] Respondeu-lhes José: Não temais; acaso, estou eu em lugar de Deus?

[20] Vós, na verdade, intentastes o mal contra mim; porém Deus o tornou em bem, para fazer, como vedes agora, que se conserve muita gente em vida.

Egyiptomnak! Ezért nevezték el azt a helyet a Jordánon túl Ábél-Micraimnak.

[12]Fiai pedig úgy tettek Jákóbbal, ahogyan megparancsolta nekik:

[13]elvitték őt fiai Kánaán földjére, és eltemették Mamréval szemben, a makpélai mezőn levő barlangba, amelyet Ábrahám a mezővel együtt vásárolt meg a hettita Efróntól sírhelynek való birtokul.

[14]Miután József eltemette apját, visszatért Egyiptomba testvéreivel és mindazokkal együtt, akik elkísérték őt apja temetésére.

József nagylelkűsége testvéreihez

[15]Amikor József bátyjai látták, hogy meghalt az apjuk, így tanakodtak: Hátha József bosszút forral ellenünk, és megfizet nekünk mindazért a rosszért, amit vele szemben elkövettünk!

[16]Ezt üzenték tehát Józsefnek: Apád megparancsolta nekünk halála előtt:

[17]Mondjátok meg Józsefnek: Kérünk, bocsásd meg testvéreid hitszegését és vétkét, hogy rosszat követtek el ellened! Bocsásd meg hát azoknak a hitszegését, akik atyád Istenének a szolgái! József sírva fakadt, amikor ezt elmondták neki.

[18]Oda is mentek hozzá a testvérei, leborultak előtte, és ezt mondták: Szolgáid vagyunk!

[19]De József így szólt hozzájuk: Ne féljetek! Vajon Isten vagyok én?

[20]Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.

[21] Não temais, pois; eu vos sustentarei a vós outros e a vossos filhos. Assim, os consolou e lhes falou ao coração.

[21]Most hát ne féljetek, eltartalak én benneteket és gyermekeiteket! Így vigasztalta őket, és szívhez szólóan beszélt velük.

[22] José habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu cento e dez anos.

[22]József Egyiptomban lakott, mind ő, mind apjának a háza népe. Száztíz esztendeig élt József,

A morte de José

[23] Viu José os filhos de Efraim até à terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, os quais José tomou sobre seus joelhos.

[23]és megláthatta József Efraim fiait harmadíziglen. Manassé fiának, Mákírnak is születtek gyermekei, és József saját gyermekeivé fogadta őket.

József halála

[24] Disse José a seus irmãos: Eu morro; porém Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou dar a Abraão, a Isaque e a Jacó.

[24]Azután József ezt mondta testvéreinek: Én meghalok, de Isten bizonyosan rátok tekint, és majd elvezet benneteket ebből az országból arra a földre, amelyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

[25] José fez jurar os filhos de Israel, dizendo: Certamente Deus vos visitará, e fareis transportar os meus ossos daqui.

[25]Meg is eskette meg József Izráel fiait: Bizonyosan rátok tekint Isten, akkor vigyétek majd el innen a csontjaimat.

[26] Morreu José da idade de cento e dez anos; embalsamaram-no e o puseram num caixão no Egito.

[26]Azután meghalt József, száztíz éves korában. Bebalzsamozták, és egy koporsóba helyezték Egyiptomban.

O segundo livro de Moisés chamado Êxodo

Êxodo 1

Os descendentes de Jacó no Egito

[1] São estes os nomes dos filhos de Israel que entraram com Jacó no Egito; cada um entrou com sua família:

[2] Rúben, Simeão, Levi e Judá,

[3] Issacar, Zebulom e Benjamim,

[4] Dã, Naftali, Gade e Aser.

[5] Todas as pessoas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta; José, porém, estava no Egito.

[6] Faleceu José, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração.

[7] Mas os filhos de Israel foram fecundos, e aumentaram muito, e se multiplicaram, e grandemente se fortaleceram, de maneira que a terra se encheu deles.

[8] Entrementes, se levantou novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José.

[9] Ele disse ao seu povo: Eis que o povo dos filhos de Israel é mais numeroso e mais forte do que nós.

[10] Eia, usemos de astúcia para com ele, para que não se multiplique, e seja o caso que, vindo guerra, ele se ajunte com os nossos inimigos, peleje contra nós e saia da terra.

[11] E os egípcios puseram sobre eles feitores de obras, para os afligirem com suas cargas. E os israelitas edificaram a Faraó as cidades-celeiros, Pitom e Ramessés.

MÓZES MÁSODIK KÖNYVE (EXODUS)

2 Mózes 1

Izráel fiai nagy néppé lesznek Egyiptomban

[1]Név szerint ezek voltak Izráel fiai, akik Egyiptomba mentek Jákóbbal; mindegyik a maga háza népével ment:

[2]Rúben, Simeon, Lévi és Júda,

[3]Issakár, Zebulon és Benjámin,

[4]Dán és Naftáli, Gád és Ásér.

[5]Összesen hetvenen voltak, akik Jákóbtól származtak; József pedig már Egyiptomban volt.

[6]Azután meghalt József és valamennyi testvére, meg az az egész nemzedék.

[7]Izráel fiai pedig szaporodtak, gyarapodtak, megsokasodtak, nagyon-nagyon megerősödtek, és megtelt velük az ország.

Az egyiptomiak elnyomják Izráelt

[8]Új király került azonban Egyiptom élére, aki már nem ismerte Józsefet,

[9]és ezt mondta népének: Lám, Izráel fiainak népe nagyobb és erősebb, mint mi.

[10]Gyertek, bánjunk csak okosan vele, nehogy még jobban megsokasodjon! Mert ha háború támad, ő is ellenségeinkhez csatlakozik, ellenünk harcol, és kivonul az országból.

[11]Ezért munkafelügyelőket rendeltek föléjük, hogy kényszermunkával sanyargassák őket. Raktárvárosokat kellett építeniük a fáraó számára: Pitómot és Ramszeszt.

[12] Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais se espalhavam; de maneira que se inquietavam por causa dos filhos de Israel;

[13] então, os egípcios, com tirania, faziam servir os filhos de Israel

[14] e lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro, e em tijolos, e com todo o trabalho no campo; com todo o serviço em que na tirania os serviam.

As parteiras desobedecem a Faraó

[15] O rei do Egito ordenou às parteiras hebréias, das quais uma se chamava Sifrá, e outra, Puá,

[16] dizendo: Quando servirdes de parteira às hebréias, examinai: se for filho, matai-o; mas, se for filha, que viva.

[17] As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como lhes ordenara o rei do Egito; antes, deixaram viver os meninos.

[18] Então, o rei do Egito chamou as parteiras e lhes disse: Por que fizestes isso e deixastes viver os meninos?

[19] Responderam as parteiras a Faraó: É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; são vigorosas e, antes que lhes chegue a parteira, já deram à luz os seus filhos.

[20] E Deus fez bem às parteiras; e o povo aumentou e se tornou muito forte.

[21] E, porque as parteiras temeram a Deus, ele lhes constituiu família.

[12]De mennél jobban sanyargatták őket, annál inkább sokasodtak és terjeszkedtek, úgyhogy félni kezdtek Izráel fiaitól.

[13]Ezért kegyetlenül dolgoztatták az egyiptomiak Izráel fiait.

[14] Kemény munkával keserítették az életüket: sárkeveréssel, vályogvetéssel és mindenféle mezei munkával; mindenféle munkával kegyetlenül dolgoztatták őket.

[15]Azután parancsot adott Egyiptom királya a héber bábáknak – az egyiknek Sifrá, a másiknak Púá volt a neve –,

[16] és ezt mondta: Amikor a héber asszonyok szülésénél segédkeztek, figyeljétek a szülés lefolyását: ha fiú lesz, öljétek meg, ha leány, hagyjátok életben!

[17]De a bábák félték az Istent, és nem cselekedtek úgy, ahogyan Egyiptom királya meghagyta nekik, hanem életben hagyták a fiúgyermekeket.

[18]Ekkor Egyiptom királya magához hívatta a bábákat, és kérdőre vonta őket: Miért teszitek ezt, miért hagyjátok életben a fiúgyermekeket?

[19]A bábák pedig ezt felelték a fáraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem életerősek. Mire a bába odaér hozzájuk, már meg is szültek.

[20]Isten ezért jót tett a bábákkal. A nép pedig sokasodott, és igen megerősödött.

[21]És mivel a bábák félték az Istent, ő gyermekekkel ajándékozta meg őket.

[22] Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo: A todos os filhos que nascerem aos hebreus lançareis no Nilo, mas a todas as filhas deixareis viver.

Êxodo 2

Nascimento e educação de Moisés

[1] Foi-se um homem da casa de Levi e casou com uma descendente de Levi.

[2] E a mulher concebeu e deu à luz um filho; e, vendo que era formoso, escondeu-o por três meses.

[3] Não podendo, porém, escondê-lo por mais tempo, tomou um cesto de junco, calafetou-o com betume e piche e, pondo nele o menino, largou-o no carriçal à beira do rio.

[4] A irmã do menino ficou de longe, para observar o que lhe haveria de suceder.

[5] Desceu a filha de Faraó para se banhar no rio, e as suas donzelas passeavam pela beira do rio; vendo ela o cesto no carriçal, enviou a sua criada e o tomou.

[6] Abrindo-o, viu a criança; e eis que o menino chorava. Teve compaixão dele e disse: Este é menino dos hebreus.

[7] Então, disse sua irmã à filha de Faraó: Queres que eu vá chamar uma das hebréias que sirva de ama e te crie a criança?

[8] Respondeu-lhe a filha de Faraó: Vai. Saiu, pois, a moça e chamou a mãe do menino.

[22]A fáraó ekkor megparancsolta egész népének: Minden újszülött héber fiút dobjatok a Nílusba, csak a leányokat hagyjátok életben!

2 Mózes 2

Mózes születése

[1]Egy Lévi házából való férfi elment, és feleségül vette Lévi egyik leányutódját.

[2]Az asszony teherbe esett, és fiút szült. Amikor látta, hogy milyen szép, három hónapig rejtegette.

[3]Amikor azonban nem tudta már tovább rejtegetni, fogott egy gyékénykosarat, bekente szurokkal és gyantával, majd beletette a gyermeket, és kitette a Nílus partján a sás közé.

[4]A gyermek nővére pedig ott állt távolabb, hogy megtudja, mi történik vele.

[5]A fáraó leánya éppen odament, hogy megfürödjék a Nílusban, cselédjei meg ott járkáltak a Nílus mentén. Megpillantotta a kosarat a sás között, odaküldte a szolgálóleányát, és kihozatta azt.

[6]Fölnyitotta, és meglátta a gyermeket; hát egy síró fiú volt! Megszánta, és ezt mondta: A héberek gyermekei közül való ez.

[7]A kisfiú nővére pedig ezt kérdezte a fáraó leányától: Ne menjek, és ne hívjak egy szoptató asszonyt a héberek közül, aki majd szoptatja neked a gyermeket?

[8]A fáraó leánya így felelt: Eredj! A leány elment, és a gyermek anyját hívta oda.

[9] Então, lhe disse a filha de Faraó: Leva este menino e cria-mo; pagar-te-ei o teu salário. A mulher tomou o menino e o criou.

[9]Vidd magaddal ezt a gyermeket – mondta neki a fáraó leánya –, és szoptasd őt helyettem, én pedig megadom jutalmadat! Az asszony magához vette a gyermeket, és szoptatta.

[10] Sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, da qual passou ele a ser filho. Esta lhe chamou Moisés e disse: Porque das águas o tirei.

[10]Amikor a gyermek nagyobb lett, elvitte a fáraó leányához, aki a fiává fogadta. Mózesnek nevezte el, mert ezt mondta: A vízből húztam ki.

Moisés mata um egípcio e foge para Midiã

Mózes gyilkol és elmenekül

[11] Naqueles dias, sendo Moisés já homem, saiu a seus irmãos e viu os seus labores penosos; e viu que certo egípcio espancava um hebreu, um do seu povo.

[11]Abban az időben történt, amikor Mózes már felnőtt, hogy kiment testvéreihez, és látta kényszermunkájukat. És meglátta, hogy egy egyiptomi férfi egy héber férfit, az ő egyik testvérét veri.

[12] Olhou de um e de outro lado, e, vendo que não havia ali ninguém, matou o egípcio, e o escondeu na areia.

[12]Körülnézett, és amikor látta, hogy senki sincs ott, agyonütötte az egyiptomit, és elrejtette a homokban.

[13] Saiu no dia seguinte, e eis que dois hebreus estavam brigando; e disse ao culpado: Por que espancas o teu próximo?

[13]Másnap is kiment, akkor meg két héber férfi civakodott egymással. Rászólt arra, aki a hibás volt: Miért vered a felebarátodat?

[14] O qual respondeu: Quem te pôs por príncipe e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Temeu, pois, Moisés e disse: Com certeza o descobriram.

[14]De ő így válaszolt: Ki tett téged elöljáróvá és bíróvá közöttünk? Talán engem is meg akarsz ölni, ahogyan megölted az egyiptomit? Mózes megijedt, és ezt gondolta: Bizony, kitudódott a dolog!

[15] Informado desse caso, procurou Faraó matar a Moisés; porém Moisés fugiu da presença de Faraó e se deteve na terra de Midiã; e assentou-se junto a um poço.

[15]A fáraó is meghallotta ezt a dolgot, és halálra kerestette Mózest. De Mózes elmenekült a fáraó elől. Midján földjén állapodott meg, és leült ott egy kútnál.

[16] O sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água e encheram os bebedouros para dar de beber ao rebanho de seu pai.

[16]Midján papjának volt hét leánya. Ezek odajöttek, vizet merítettek és megtöltötték a vályúkat, hogy megitassák apjuk juhait.

[17] Então, vieram os pastores e as enxotaram dali; Moisés, porém, se levantou, e as defendeu, e deu de beber ao rebanho.

[18] Tendo elas voltado a Reuel, seu pai, este lhes perguntou: Por que viestes, hoje, mais cedo?

[19] Responderam elas: Um egípcio nos livrou das mãos dos pastores, e ainda nos tirou água, e deu de beber ao rebanho.

[20] E onde está ele?, disse às filhas; por que deixastes lá o homem? Chamai-o para que coma pão.

[21] Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

[22] a qual deu à luz um filho, a quem ele chamou Gérson, porque disse: Sou peregrino em terra estranha.

A morte do rei do Egito

[23] Decorridos muitos dias, morreu o rei do Egito; os filhos de Israel gemiam sob a servidão e por causa dela clamaram, e o seu clamor subiu a Deus.

[24] Ouvindo Deus o seu gemido, lembrou-se da sua aliança com Abraão, com Isaque e com Jacó.

[25] E viu Deus os filhos de Israel e atentou para a sua condição.

Êxodo 3

Deus fala com Moisés do meio da sarça ardente

[17]De pásztorok is jöttek oda, és elkergették őket. Ekkor fölállt Mózes, segítségükre sietett, és megitatta juhaikat.

[18]Amikor a leányok hazaértek apjukhoz, Reuélhez, az megkérdezte: Hogyhogy ma ilyen korán megjöttetek?

[19]Egy egyiptomi férfi védett meg bennünket a pásztoroktól – felelték. – Sőt még vizet is merített nekünk, és megitatta a juhokat.

[20]Akkor ezt mondta a leányainak: Hol van ő most? Miért hagytátok ott azt az embert? Hívjátok ide, és egyék velünk!

[21]Mózes úgy döntött, hogy ott marad annál a férfinál, az pedig Mózeshez adta leányát, Cippórát.

[22]Az asszony fiút szült, ő pedig Gérsómnak nevezte el, mert azt mondta: Jövevény lettem idegen földön.

[23]Közben hosszú idő telt el, és meghalt Egyiptom királya. Izráel fiai pedig sóhajtoztak és kiáltoztak a szolgaság miatt, és a szolgaság miatti segélykiáltásuk feljutott Istenhez.

[24]Isten meghallotta panaszkodásukat, és visszaemlékezett Isten a szövetségére, amelyet Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött.

[25]Rátekintett Isten Izráel fiaira, és gondja volt rájuk Istennek.

2 Mózes 3

Isten megjelenik Mózesnek, és elhívja őt

[1] Apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote de Midiã; e, levando o rebanho para o lado ocidental do deserto, chegou ao monte de Deus, a Horebe.

[1]Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez.

[2] Apareceu-lhe o Anjo do SENHOR numa chama de fogo, no meio de uma sarça; Moisés olhou, e eis que a sarça ardia no fogo e a sarça não se consumia.

[2]Ott megjelent neki az ÚR angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor.

[3] Então, disse consigo mesmo: Irei para lá e verei essa grande maravilha; por que a sarça não se queima?

[3]Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor?

[4] Vendo o SENHOR que ele se voltava para ver, Deus, do meio da sarça, o chamou e disse: Moisés! Moisés! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[4]Amikor az ÚR látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok!

[5] Deus continuou: Não te chegues para cá; tira as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[5]Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!

[6] Disse mais: Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. Moisés escondeu o rosto, porque temeu olhar para Deus.

[6]Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre.

[7] Disse ainda o SENHOR: Certamente, vi a aflição do meu povo, que está no Egito, e ouvi o seu clamor por causa dos seus exatores. Conheço-lhe o sofrimento;

[7]Az ÚR pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat.

[8] por isso, desci a fim de livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e ampla, terra que mana leite e mel; o lugar do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu.

[8]El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúszi nép helyére.

[9] Pois o clamor dos filhos de Israel chegou até mim, e também vejo a opressão com que os egípcios os estão oprimindo.

[10] Vem, agora, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

[11] Então, disse Moisés a Deus: Quem sou eu para ir a Faraó e tirar do Egito os filhos de Israel?

[12] Deus lhe respondeu: Eu serei contigo; e este será o sinal de que eu te enviei: depois de haveres tirado o povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

[13] Disse Moisés a Deus: Eis que, quando eu vier aos filhos de Israel e lhes disser: O Deus de vossos pais me enviou a vós outros; e eles me perguntarem: Qual é o seu nome? Que lhes direi?

[14] Disse Deus a Moisés: EU SOU O QUE SOU. Disse mais: Assim dirás aos filhos de Israel: EU SOU me enviou a vós outros.

[15] Disse Deus ainda mais a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós outros; este é o meu nome eternamente, e assim serei lembrado de geração em geração.

[16] Vai, ajunta os anciãos de Israel e dize-lhes: O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me apareceu, dizendo: Em

[9]Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak.

[10]Most azért menj! Elküldelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!

[11]Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezessem Egyiptomból Izráel fiait?

[12]De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küldelek: Amikor kivezetted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent.

[13]De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik?

[14]Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok.

[15]Még ezt is mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Az ÚR, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene küldött engem hozzátok. Ez az én nevem mindörökre, így szólítsatok engem nemzedékről nemzedékre!

[16]Menj, gyűjtsd össze Izráel véneit, és mondd meg nekik: Az ÚR, atyáitok Istene: Ábrahám, Izsák és Jákób Istene megjelent nekem, és azt mondta: Számon tartalak

verdade vos tenho visitado e visto o que vos tem sido feito no Egito.

17 Portanto, disse eu: Far-vos-ei subir da aflição do Egito para a terra do cananeu, do heteu, do amorreu, do ferezeu, do heveu e do jebuseu, para uma terra que mana leite e mel.

18 E ouvirão a tua voz; e irás, com os anciãos de Israel, ao rei do Egito e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou. Agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, a fim de que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

19 Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir se não for obrigado por mão forte.

20 Portanto, estenderei a mão e ferirei o Egito com todos os meus prodígios que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

21 Eu darei mercê a este povo aos olhos dos egípcios; e, quando sairdes, não será de mãos vazias.

22 Cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda jóias de prata, e jóias de ouro, e vestimentas; as quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis os egípcios.

Êxodo 4

Deus concede poderes a Moisés

1 Respondeu Moisés: Mas eis que não crerão, nem acudirão à minha voz, pois dirão: O SENHOR não te apareceu.

benneteket és mindazt, amit ellenetek Egyiptomban elkövettek,

17és elhatároztam, hogy elviszlek benneteket az egyiptomi nyomorúságból a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúszi nép földjére, a tejjel és mézzel folyó földre.

18Ők majd hallgatnak a szavadra. Azután menj be Izráel véneivel együtt Egyiptom királyához, és ezt mondjátok neki: Az ÚRral, a héberek Istenével találkoztunk. Hadd menjünk azért ki háromnapi járóföldre a pusztába, hogy áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak!

19Én ugyan tudom, hogy az egyiptomi király nem engedi meg, hogy elmenjetek, hanem csak az erőszaknak enged majd,

20de én kinyújtom a kezemet, és megverem Egyiptomot mindenféle csodával, amelyeket véghezviszek benne. Majd azután elbocsát benneteket.

21És jóindulatot ébresztek e nép iránt az egyiptomiakban, úgyhogy amikor eljöttök, nem jöttök üres kézzel.

22Minden asszony kérjen a szomszédasszonyától és lakótársától ezüst és arany ékszereket, meg ruhákat, és adjátok azokat fiaitokra és leányaitokra: így szereztek majd zsákmányt Egyiptomtól.

2 Mózes 4

Isten felkészíti Mózest a küldetésre

1Mózes ekkor így felelt: Hátha nem hisznek nekem, és nem hallgatnak a

2 Perguntou-lhe o SENHOR: Que é isso que tens na mão? Respondeu-lhe: Um bordão.
3 Então, lhe disse: Lança-o na terra. Ele o lançou na terra, e o bordão virou uma serpente. E Moisés fugia dela.

4 Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão e pega-lhe pela cauda (estendeu ele a mão, pegou-lhe pela cauda, e ela se tornou em bordão);

5 para que creiam que te apareceu o SENHOR, Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.
6 Disse-lhe mais o SENHOR: Mete, agora, a mão no peito. Ele o fez; e, tirando-a, eis que a mão estava leprosa, branca como a neve.
7 Disse ainda o SENHOR: Torna a meter a mão no peito. Ele a meteu no peito, novamente; e, quando a tirou, eis que se havia tornado como o restante de sua carne.
8 Se eles te não crerem, nem atenderem à evidência do primeiro sinal, talvez crerão na evidência do segundo.
9 Se nem ainda crerem mediante estes dois sinais, nem te ouvirem a voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que do rio tomares tornar-se-ão em sangue sobre a terra.
10 Então, disse Moisés ao SENHOR: Ah! SENHOR! Eu nunca fui eloqüente, nem outrora, nem depois que falaste a teu

szavamra, hanem azt mondják: Nem is jelent meg neked az ÚR?!
2 De az ÚR erre megkérdezte tőle: Mi van a kezedben? Egy bot – felelte.
3 Dobd a földre! – mondta az ÚR. Amikor a földre dobta, az kígyóvá változott, Mózes pedig elfutott előle.
4 Az ÚR azonban ezt mondta Mózesnek: Nyújtsd ki a kezedet, és ragadd meg a farkánál! Mózes kinyújtotta a kezét, és megmarkolta, az pedig a markában bottá változott.
5 Így majd elhiszik, hogy megjelent neked az ÚR, atyáik Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.
6 Majd pedig ezt mondta neki az ÚR: Dugd be a kezedet a ruhád alá! Ő bedugta a kezét a ruhája alá, és amikor kihúzta, hófehér volt a keze a poklosságtól.
7 Ezután pedig azt mondta: Dugd vissza a kezedet a ruhád alá! Visszadugta a kezét a ruhája alá, és amikor kihúzta a ruhája alól, ismét olyan volt, mint testének többi része.
8 Ha tehát nem hisznek neked, és nem hallgatnak a szóra az első jelnél, majd hisznek a szónak a következő jelnél.

9 De ha még erre a két jelre sem hisznek, és nem hallgatnak a szavadra, akkor végy a Nílus vizéből, öntsd a szárazra, és a Nílusból vett víz vérré változik a szárazon.

10 Mózes akkor ezt mondta az ÚRnak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szavak embere. Korábban sem voltam, de azóta

servo; pois sou pesado de boca e pesado de língua.

[11] Respondeu-lhe o SENHOR: Quem fez a boca do homem? Ou quem faz o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

[12] Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

[13] Ele, porém, respondeu: Ah! SENHOR! Envia aquele que hás de enviar, menos a mim.

[14] Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse: Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele fala fluentemente; e eis que ele sai ao teu encontro e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

[15] Tu, pois, lhe falarás e lhe porás na boca as palavras; eu serei com a tua boca e com a dele e vos ensinarei o que deveis fazer.

[16] Ele falará por ti ao povo; ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

[17] Toma, pois, este bordão na mão, com o qual hás de fazer os sinais.

Moisés regressa ao Egito

[18] Saindo Moisés, voltou para Jetro, seu sogro, e lhe disse: Deixa-me ir, voltar a meus irmãos que estão no Egito para ver se ainda vivem. Disse-lhe Jetro: Vai-te em paz.

[19] Disse também o SENHOR a Moisés, em Midiã: Vai, torna para o Egito, porque são

sem lettem az, hogy szolgáddal beszélsz. Sőt inkább nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.

[11]De az ÚR ezt mondta neki: Ki adott szájat az embernek? Ki tesz némává vagy süketté, látóvá vagy vakká? Talán nem én, az ÚR?!

[12]Most azért csak menj: majd én segítségedre leszek a beszédben, és megtanítalak arra, hogy mit beszélj!

[13]De ő azt felelte: Kérlek, Uram! Küldj mást, akit küldeni tudsz!

[14]Ekkor az ÚR haragra gerjedt Mózes ellen, és azt mondta: Van neked egy testvéred, a lévita Áron. Tudom, hogy ő jól tud beszélni. Sőt jön is már eléd, és ha meglát, szívből fog örülni.

[15]Beszélj hát vele, és add az ő szájába a szavakat! Én pedig a segítségetekre leszek a beszédben, és megtanítalak benneteket arra, hogy mit cselekedjetek.

[16]Ő majd beszél helyetted a néppel. Ő lesz a te szád, te pedig olyan leszel neki, mint az isten.

[17]Ezt a botot pedig te vedd a kezedbe, és mutasd be vele a jeleket!

Mózes visszatér Egyiptomba

[18]Ekkor Mózes visszament Jetróhoz, az apósához, és így szólt hozzá: Szeretném visszamenni testvéreimhez Egyiptomba, hadd lássam, élnek-e még? Jetró így felelt Mózesnek: Eredj békével!

[19]Az ÚR ugyanis azt mondta Mózesnek Midjánban: Menj vissza Egyiptomba, mert

mortos todos os que procuravam tirar-te a vida.

[20] Tomou, pois, Moisés a sua mulher e os seus filhos; fê-los montar num jumento e voltou para a terra do Egito. Moisés levava na mão o bordão de Deus.

[21] Disse o SENHOR a Moisés: Quando voltares ao Egito, vê que faças diante de Faraó todos os milagres que te hei posto na mão; mas eu lhe endurecerei o coração, para que não deixe ir o povo.

[22] Dirás a Faraó: Assim diz o SENHOR: Israel é meu filho, meu primogênito.

[23] Digo-te, pois: deixa ir meu filho, para que me sirva; mas, se recusares deixá-lo ir, eis que eu matarei teu filho, teu primogênito.

[24] Estando Moisés no caminho, numa estalagem, encontrou-o o SENHOR e o quis matar.

[25] Então, Zípora tomou uma pedra aguda, cortou o prepúcio de seu filho, lançou-o aos pés de Moisés e lhe disse: Sem dúvida, tu és para mim esposo sanguinário.

[26] Assim, o SENHOR o deixou. Ela disse: Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

[27] Disse também o SENHOR a Arão: Vai ao deserto para te encontrares com Moisés. Ele foi e, encontrando-o no monte de Deus, o beijou.

meghaltak mindazok az emberek, akik halálra kerestek téged.

[20]Ekkor fogta Mózes a feleségét és fiait, szamárra ültette őket, hogy visszatérjen Egyiptom földjére. Isten botját is kezébe vette Mózes.

[21]Mert ezt mondta az ÚR Mózesnek: Amikor visszamégy Egyiptomba, ügyelj arra, hogy megtedd a fáraó előtt mindazokat a csodákat, amelyekre képessé tettelek. Én ugyan megkeményítem a szívét, és nem akarja majd elbocsátani a népet,

[22]de te mondd meg a fáraónak: Így szól az ÚR: Izráel az én elsőszülött fiam.

[23]Azért azt mondom neked, hogy bocsásd el az én fiamat, hadd szolgáljon áldozattal engem! Ha nem akarod őt elbocsátani, akkor megölöm a te elsőszülött fiadat.

[24]Útközben történt, az éjjeli szálláson, hogy rátámadt az ÚR, és meg akarta ölni.

[25]De Cippóra fogott egy éles követ, levágta fiának az előbőrét, Mózes combjához érintette, és így szólt: Véren szerzett vőlegényem vagy!

[26]Akkor eltávozott tőle az ÚR. Cippóra akkor a körülmetélés miatt nevezte így Mózest: Véren szerzett vőlegény.

[27]Áronnak pedig ezt mondta az ÚR: Menj Mózes elé a pusztába! Ő elment, és találkozott vele az Isten hegyénél, és megcsókolta őt.

[28] Relatou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, com as quais o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

[29] Então, se foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

[30] Arão falou todas as palavras que o SENHOR tinha dito a Moisés, e este fez os sinais à vista do povo.

[31] E o povo creu; e, tendo ouvido que o SENHOR havia visitado os filhos de Israel e lhes vira a aflição, inclinaram-se e o adoraram.

Êxodo 5

Moisés e Arão falam a Faraó

[1] Depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

[2] Respondeu Faraó: Quem é o SENHOR para que lhe ouça eu a voz e deixe ir a Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir a Israel.

[3] Eles prosseguiram: O Deus dos hebreus nos encontrou; deixa-nos ir, pois, caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, e não venha ele sobre nós com pestilência ou com espada.

[4] Então, lhes disse o rei do Egito: Por que, Moisés e Arão, por que interrompeis o povo no seu trabalho? Ide às vossas tarefas.

[28]Mózes elbeszélte Áronnak mindazokat az igéket, amelyekkel az ÚR elküldte, és mindazokat a jeleket, amelyeket megparancsolt neki.

[29]Azután elment Mózes és Áron, és összegyűjtötte Izráel fiainak összes véneit.

[30]Áron elmondta mindazt, amit az ÚR mondott Mózesnek, Mózes pedig bemutatta a jeleket a nép előtt.

[31]A nép pedig hitt. Amikor meghallották, hogy az ÚR számon tartja Izráel fiait, és meglátta nyomorúságukat, meghajoltak és leborultak.

2 Mózes 5

A fáraó elutasítja Mózes és Áron kérését

[1]Azután bement Mózes és Áron a fáraóhoz, és ezt mondták neki: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Bocsásd el népemet, hogy ünnepet szentelhessen nekem a pusztában!

[2]A fáraó azonban ezt felelte: Kicsoda az az ÚR, hogy hallgassak a szavára és elbocsássam Izráelt? Nem ismerem az URat, úgyhogy nem is bocsátom el Izráelt.

[3]Erre ők ezt mondták: Találkoztunk a héberek Istenével. Hadd menjünk ki azért háromnapi járóföldre a pusztába, hogy áldozzunk Istenünknek, az Úrnak, hogy ne sújtson bennünket dögvésszel vagy fegyverrel.

[4]De Egyiptom királya ezt mondta nekik: Mózes és Áron! Miért akarjátok elvonni a népet a munkájától? Menjetek, folytassátok a kényszermunkát!

[5] Disse também Faraó: O povo da terra já é muito, e vós o distraís das suas tarefas.

[5]Már így is sok a mihaszna nép az országban – mondta a fáraó –, és ti még abba akarjátok hagyatni ezekkel a kényszermunkát?!

Faraó aflige os israelitas

[6] Naquele mesmo dia, pois, deu ordem Faraó aos superintendentes do povo e aos seus capatazes, dizendo:

[7] Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como antes; eles mesmos que vão e ajuntem para si a palha.

[8] E exigireis deles a mesma conta de tijolos que antes faziam; nada diminuireis dela; estão ociosos e, por isso, clamam: Vamos e sacrifiquemos ao nosso Deus.

[9] Agrave-se o serviço sobre esses homens, para que nele se apliquem e não dêem ouvidos a palavras mentirosas.

[10] Então, saíram os superintendentes do povo e seus capatazes e falaram ao povo: Assim diz Faraó: Não vos darei palha.

[11] Ide vós mesmos e ajuntai palha onde a puderdes achar; porque nada se diminuirá do vosso trabalho.

[12] Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito a ajuntar restolho em lugar de palha.

[13] Os superintendentes os apertavam, dizendo: Acabai vossa obra, a tarefa do dia, como quando havia palha.

[14] E foram açoitados os capatazes dos filhos de Israel, que os superintendentes de Faraó tinham posto sobre eles; e os

Még nehezebb lesz Izráel sorsa

[6]A fáraó még aznap megparancsolta a nép sanyargatóinak és felügyelőinek:

[7]Ne adjatok többé szalmát a népnek a vályogvetéshez, ahogy eddig: Menjenek, és szedjenek maguknak szalmát!

[8]De hajtsatok be rajtuk ugyanannyi vályogot, amennyit eddig kellett készíteniük! Ne engedjetek el belőle, mert lusták ezek, azért kiáltozzák: Menjünk és áldozzunk Istenünknek!

[9]Ha nehezebb lesz az emberek munkája, és el lesznek vele foglalva, akkor nem törődnek majd hazug beszédekkel.

[10]Kimentek tehát a nép sanyargatói és felügyelői, és azt mondták a népnek: Így szól a fáraó: Nem adok nektek szalmát.

[11]Menjetek, szedjetek magatoknak szalmát ott, ahol találtok! De a munkátokból semmit sem engedünk el.

[12]Ekkor a nép szétszéledt egész Egyiptomban, hogy a tarlón szalmát szedegessen.

[13]A sanyargatók pedig folyton csak hajszolták őket: Végezzétek el a napi munkátokat úgy, mint amikor még volt szalma!

[14]Meg is verték Izráel fiainak felügyelőit, akiket a fáraó sanyargatói rendeltek föléjük, és azt mondták: Miért nem

superintendentes lhes diziam: Por que não acabastes nem ontem, nem hoje a vossa tarefa, fazendo tijolos como antes?

végeztétek el sem tegnap, sem ma a vályogvetést úgy, mint eddig, az előírt mennyiségben?

Os israelitas queixam-se de Moisés e Arão

15 Então, foram os capatazes dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo: Por que tratas assim a teus servos?

15Akkor bementek Izráel fiainak felügyelői a fáraóhoz, és így panaszkodtak: Miért bánsz így szolgáiddal?

16 Palha não se dá a teus servos, e nos dizem: Fazei tijolos. Eis que teus servos são açoitados; porém o teu próprio povo é que tem a culpa.

16Szalmát nem adnak szolgáidnak, mégis azt parancsolják, hogy csináljunk vályogot. Sőt most még meg verik is szolgáidat. Így néped ellen vétkezel.

17 Mas ele respondeu: Estais ociosos, estais ociosos; por isso, dizeis: Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

17De ő így felelt: Lusták vagytok, lusták! Ezért mondjátok: El akarunk menni áldozni az ÚRnak.

18 Ide, pois, agora, e trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a mesma quantidade de tijolos.

18Menjetek csak, és dolgozzatok! Szalmát nem adnak nektek, de a kiszabott vályogot be kell szolgáltatnotok!

19 Então, os capatazes dos filhos de Israel se viram em aperto, porquanto se lhes dizia: Nada diminuireis dos vossos tijolos, da vossa tarefa diária.

19Izráel fiainak felügyelői látták, hogy bajban vannak, mivel ezt mondták: A napi vályogmennyiségből nem szabad engedni!

20 Quando saíram da presença de Faraó, encontraram Moisés e Arão, que estavam à espera deles;

20Ezért amikor a fáraótól kijövet találkoztak Mózessel és Áronnal, akik ott álltak rájuk várakozva,

21 e lhes disseram: Olhe o SENHOR para vós outros e vos julgue, porquanto nos fizestes odiosos aos olhos de Faraó e diante dos seus servos, dando-lhes a espada na mão para nos matar.

21ezt mondták nekik: Nézzen rátok az ÚR, és ítéljen meg benneteket, mivel gyűlöletessé tettetek bennünket a fáraó és udvari emberei előtt, és fegyvert adtatok a kezükbe, hogy megöljenek bennünket!

22 Então, Moisés, tornando-se ao SENHOR, disse: Ó SENHOR, por que afligiste este povo? Por que me enviaste?

22Ekkor Mózes az ÚRhoz fordult, és ezt mondta: Uram, miért bánsz ilyen gonoszul ezzel a néppel? Miért is küldtél ide engem?!

23 Pois, desde que me apresentei a Faraó, para falar-lhe em teu nome, ele tem

23Mert amióta bementem a fáraóhoz, hogy beszéljek vele a nevedben, csak még gonoszabbul bánik ezzel a néppel, te pedig

maltratado este povo; e tu, de nenhuma sorte, livraste o teu povo.

Êxodo 6

1 Disse o SENHOR a Moisés: Agora, verás o que hei de fazer a Faraó; pois, por mão poderosa, os deixará ir e, por mão poderosa, os lançará fora da sua terra.

Deus promete livrar os israelitas

2 Falou mais Deus a Moisés e lhe disse: Eu sou o SENHOR.

3 Apareci a Abraão, a Isaque e a Jacó como Deus Todo-Poderoso; mas pelo meu nome, O SENHOR, não lhes fui conhecido.

4 Também estabeleci a minha aliança com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra em que habitaram como peregrinos.

5 Ainda ouvi os gemidos dos filhos de Israel, os quais os egípcios escravizam, e me lembrei da minha aliança.

6 Portanto, dize aos filhos de Israel: eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas do Egito, e vos livrarei da sua servidão, e vos resgatarei com braço estendido e com grandes manifestações de julgamento.

7 Tomar-vos-ei por meu povo e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas do Egito.

semmit sem tettél, hogy megszabadítsd a népedet.

2 Mózes 6

1Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Majd meglátod, mit teszek a fáraóval: erős kéz kényszeríti arra, hogy elbocsássa, erős kéz kényszeríti arra, hogy elűzze őket országából.

Az ÚR megújítja ígéretét

2Azután beszélt Isten Mózessel, és azt mondta neki: Én vagyok az ÚR!

3 Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg, mint „Mindenható Isten”, de azt a nevemet, hogy „ÚR”, nem nyilatkoztattam ki nekik.

4Szövetségre is léptem velük, hogy nekik adom Kánaán földjét, azt a földet, amelyen jövevények voltak.

5Meghallottam Izráel fiainak jajkiáltását is amiatt, hogy az egyiptomiak rabszolgamunkára kényszerítik őket, és visszaemlékeztem szövetségemre.

6Ezért mondd meg Izráel fiainak: Én vagyok az ÚR, és megszabadítalak benneteket az egyiptomi kényszermunkától, és megmentelek benneteket a nekik végzett rabszolgamunkától; megváltalak benneteket kinyújtott karral és súlyos ítéletekkel!

7Népemmé fogadlak titeket, én pedig Istenetek leszek, és megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki megszabadítalak benneteket az egyiptomi kényszermunkától.

[8] E vos levarei à terra a qual jurei dar a Abraão, a Isaque e a Jacó; e vo-la darei como possessão. Eu sou o SENHOR.

[9] Desse modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não atenderam a Moisés, por causa da ânsia de espírito e da dura escravidão.

[10] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[11] Vai ter com Faraó, rei do Egito, e fala-lhe que deixe sair de sua terra os filhos de Israel.

[12] Moisés, porém, respondeu ao SENHOR, dizendo: Eis que os filhos de Israel não me têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? E não sei falar bem.

[13] Não obstante, falou o SENHOR a Moisés e a Arão e lhes deu mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, a fim de que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

Genealogias de Moisés e Arão

[14] São estes os chefes das famílias: os filhos de Rúben, o primogênito de Israel: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi; são estas as famílias de Rúben.

[15] Os filhos de Simeão: Jemuel, Jamim, Oade, Jaquim, Zoar e Saul, filho de uma cananéia; são estas as famílias de Simeão.

[16] São estes os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações: Gérson, Coate e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete.

[8]Azután beviszlek benneteket arra a földre, amelyről megesküdtem, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom, és nektek adom majd azt örökségül. Én vagyok az ÚR!

[9]Mózes pedig elbeszélte mindezt Izráel fiainak. De nem hallgattak Mózesre kishitűségük és a kemény munka miatt.

[10]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[11]Menj be a fáraóhoz, Egyiptom királyához, és mondd meg neki, hogy bocsássa el országából Izráel fiait!

[12]Mózes azonban így beszélt az ÚR előtt: Hiszen Izráel fiai sem hallgattak rám! Hogyan hallgatna hát rám a fáraó, amikor még a beszédben is ügyetlen vagyok?!

[13]De az ÚR szólt Mózesnek és Áronnak, és odarendelte őket Izráel fiaihoz meg a fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izráel fiait Egyiptom országából.

Rúben, Simeon és Lévi családfája

[14]Ezek voltak a nagycsaládok fejei: Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai voltak: Hanók és Pallú, Hecrón és Karmí. Ezek voltak Rúben nemzetségei.

[15]Simeon fiai voltak: Jemúél, Jámín és Óhad, Jákín, Cóhar és Saul, egy kánaáni nő fia. Ezek Simeon nemzetségei.

[16]Ezek pedig Lévi fiainak nevei, származásuk szerint: Gérsón, Kehát és Merári. Lévi százharminchét évet élt.

[17] Os filhos de Gérson: Libni e Simei, segundo as suas famílias.

[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três.

[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

[20] Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia; e ela lhe deu a Arão e Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete.

[21] Os filhos de Isar: Corá, Nefegue e Zicri.

[22] Os filhos de Uziel: Misael, Elzafã e Sitri.

[23] Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela lhe deu à luz Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[24] Os filhos de Corá: Assir, Elcana e Abiasafe; são estas as famílias dos coraítas.

[25] Eleazar, filho de Arão, tomou por mulher, para si, uma das filhas de Putiel; e ela lhe deu à luz Finéias; são estes os chefes de suas casas, segundo as suas famílias.

[26] São estes Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse: Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo as suas hostes.

[27] São estes que falaram a Faraó, rei do Egito, a fim de tirarem do Egito os filhos de Israel; são estes Moisés e Arão.

Moisés fala novamente a Faraó

[28] No dia em que o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

[17]Gérsón fiai voltak: Libní és Simei, nemzetségeik szerint.

[18]Kehát fiai voltak: Amrám és Jichár, Hebrón és Uzzíél. Kehát százharminchárom évet élt.

[19]Merári fiai voltak: Mahlí és Músí. Ezek Lévi nemzetségei, származásuk szerint.

[20]Amrám feleségül vette Jókebedet, apja húgát, ő szülte neki Áront és Mózest. Amrám százharminchét évet élt.

[21]Jichár fiai voltak: Kórah, Nefeg és Zikrí.

[22]Uzzíél fiai voltak: Mísáél, Elcáfán és Szitrí.

[23]Áron feleségül vette Elísebát, Ammínádáb leányát, Nahsón húgát, ő szülte neki Nádábot és Abíhút, Eleázárt és Ítámárt.

[24]Kórah fiai voltak: Asszír, Elkáná és Abíászáf. Ezek a kórahiak nemzetségei.

[25]Eleázár, Áron fia Pútíél egyik leányát vette feleségül, ez szülte neki Fineást. Ezek a léviták családfői nemzetségeik szerint.

[26]Ez az az Áron és Mózes, akiknek azt mondta az ÚR: Vezessétek ki Izráel fiait Egyiptom országából, seregeik szerint!

[27]Ők – Mózes és Áron – beszéltek a fáraóval, Egyiptom királyával, hogy kivezessék Izráel fiait Egyiptomból.

Mózes és Áron a fáraónál

[28]Amikor az ÚR Egyiptom földjén beszélt Mózessel,

[29] disse o SENHOR a Moisés: Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo o que eu te digo.

[29]így szólt az ÚR Mózeshez: Én vagyok az ÚR! Mondd meg a fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondok neked!

[30] Respondeu Moisés na presença do SENHOR: Eu não sei falar bem; como, pois, me ouvirá Faraó?

[30]Mózes azonban így beszélt az ÚR előtt: Hiszen én még a beszédben is ügyetlen vagyok! Hogyan hallgatna rám a fáraó?

Êxodo 7

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vê que te constituí como Deus sobre Faraó, e Arão, teu irmão, será teu profeta.

[2] Tu falarás tudo o que eu te ordenar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó, para que deixe ir da sua terra os filhos de Israel.

[3] Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

[4] Faraó não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e farei sair as minhas hostes, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito, com grandes manifestações de julgamento.

[5] Saberão os egípcios que eu sou o SENHOR, quando estender eu a mão sobre o Egito e tirar do meio deles os filhos de Israel.

[6] Assim fez Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

[7] Era Moisés de oitenta anos, e Arão, de oitenta e três, quando falaram a Faraó.

2 Mózes 7

[1]Az ÚR azt mondta Mózesnek: Lásd, olyanná teszlek a fáraó előtt, mintha isten volnál. Testvéred, Áron pedig a prófétád lesz.

[2]Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked. Testvéred, Áron, meg beszéljen a fáraóval, hogy bocsássa el országából Izráel fiait.

[3]Én azonban megkeményítem a fáraó szívét, és bár sok jelet és csodát teszek Egyiptom földjén,

[4]a fáraó mégsem hallgat majd rátok, amíg rá nem teszem kezemet Egyiptomra. Akkor majd kihozom seregeimet, az én népemet, Izráel fiait Egyiptomból súlyos ítéletekkel.

[5]Majd megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR, ha kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kihozom közülük Izráel fiait.

[6]Mózes és Áron eszerint jártak el. Úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta nekik az ÚR.

[7]Mózes nyolcvan, Áron pedig nyolcvanhárom éves volt, amikor beszéltek a fáraóval.

[8] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão:

[8]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak:

[9] Quando Faraó vos disser: Fazei milagres que vos acreditem, dirás a Arão: Toma o teu bordão e lança-o diante de Faraó; e o bordão se tornará em serpente.

[9]Ha így szól hozzátok a fáraó: Tegyetek valami csodát! – akkor mondd Áronnak: Vedd a botodat, és dobd a fáraó elé, hogy kígyóvá változzon!

[10] Então, Moisés e Arão se chegaram a Faraó e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; lançou Arão o seu bordão diante de Faraó e diante dos seus oficiais, e ele se tornou em serpente.

[10]Bement azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR parancsolta. Áron odadobta a botját a fáraó és udvari emberei elé, és az kígyóvá változott.

[11] Faraó, porém, mandou vir os sábios e encantadores; e eles, os sábios do Egito, fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas.

[11]Akkor a fáraó is hívatta a bölcseket és varázslókat, és azok, Egyiptom mágusai is ugyanazt tették a maguk titkos mesterségével:

[12] Pois lançaram eles cada um o seu bordão, e eles se tornaram em serpentes; mas o bordão de Arão devorou os bordões deles.

[12]Mindegyikük odadobta a botját, és azok kígyóvá változtak. De Áron botja elnyelte az ő botjaikat.

[13] Todavia, o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[13]A fáraó szíve azonban kemény maradt, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR.

Primeira praga: as águas tornam-se em sangue

Az első csapás: A vizek vérré válnak

[14] Disse o SENHOR a Moisés: O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

[14]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Konok a fáraó szíve, nem akarja elbocsátani a népet.

[15] Vai ter com Faraó pela manhã; ele sairá às águas; estarás à espera dele na beira do rio, tomarás na mão o bordão que se tornou em serpente

[15]Menj el a fáraóhoz reggel, amikor kimegy a vízhez! Állj eléje a Nílus partján, és vedd kezedbe azt a botot, amely kígyóvá változott.

[16] e lhe dirás: O SENHOR, o Deus dos hebreus, me enviou a ti para te dizer: Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; e, até agora, não tens ouvido.

[16]Ezt mondd neki: Az ÚR, a héberek Istene küldött engem hozzád ezzel az üzenettel: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljanak nekem a pusztában! – de te nem hallgattál rám mindeddig.

[17] Assim diz o SENHOR: Nisto saberás que eu sou o SENHOR: com este bordão que tenho na mão ferirei as águas do rio, e se tornarão em sangue.

[18] Os peixes que estão no rio morrerão, o rio cheirará mal, e os egípcios terão nojo de beber água do rio.

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: toma o teu bordão e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre os seus rios, sobre os seus canais, sobre as suas lagoas e sobre todos os seus reservatórios, para que se tornem em sangue; haja sangue em toda a terra do Egito, tanto nos vasos de madeira como nos de pedra.

[20] Fizeram Moisés e Arão como o SENHOR lhes havia ordenado: Arão, levantando o bordão, feriu as águas que estavam no rio, à vista de Faraó e seus oficiais; e toda a água do rio se tornou em sangue.

[21] De sorte que os peixes que estavam no rio morreram, o rio cheirou mal, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

[22] Porém os magos do Egito fizeram também o mesmo com as suas ciências ocultas; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

[23] Virou-se Faraó e foi para casa; nem ainda isso considerou o seu coração.

[24] Todos os egípcios cavaram junto ao rio para encontrar água que beber, pois das águas do rio não podiam beber.

[17]Így szól azért az ÚR: Ebből tudod meg, hogy én vagyok az ÚR: A kezemben levő bottal ráütök a Nílus vizére, és az vérré változik.

[18]A Nílusban a halak elpusztulnak, a Nílus pedig megbüdösödik, úgyhogy az egyiptomiak nem tudnak majd vizet inni a Nílusból.

[19]Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a botodat, és nyújtsd ki a kezedet Egyiptom vizei fölé, folyói és csatornái, tavai és valamennyi víztározója fölé, hogy vérré váljanak. Legyen vér Egyiptom egész földjén, még a fa- és a kőedényekben is!

[20]Mózes és Áron úgy cselekedett, ahogyan az ÚR parancsolta. Fölemelte a botját a fáraó és udvari emberei szeme láttára, ráütött a Nílus vizére, és a Nílus vize mind vérré változott.

[21]A Nílus halai elpusztultak, a Nílus megbüdösödött, úgyhogy az egyiptomiak nem tudtak inni a Nílus vizéből. Vér volt Egyiptom egész földjén.

[22]De Egyiptom mágusai is ugyanazt tették titkos mesterségükkel, ezért a fáraó szíve kemény maradt, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR.

[23]A fáraó sarkon fordult és hazament; nem vette szívére a dolgot.

[24]Az egyiptomiak pedig mind elkezdtek ivóvízért ásni a Nílus környékén, mert nem tudtak inni a Nílus vizéből.

25 Assim se passaram sete dias, depois que o SENHOR feriu o rio.

25És ez így ment hét napig, miután megverte az ÚR a Nílust.

Êxodo 8

Segunda praga: rãs

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés: Chega-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

2 Se recusares deixá-lo ir, eis que castigarei com rãs todos os teus territórios.

3 O rio produzirá rãs em abundância, que subirão e entrarão em tua casa, e no teu quarto de dormir, e sobre o teu leito, e nas casas dos teus oficiais, e sobre o teu povo, e nos teus fornos, e nas tuas amassadeiras.

4 As rãs virão sobre ti, sobre o teu povo e sobre todos os teus oficiais.

Második csapás: A békák

26Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, és ezt mondd neki: Így szól az ÚR: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem!

27Mert ha nem akarod elbocsátani, akkor én békákkal verem meg országod egész területét.

28Békák hemzsegnek a Nílusban, majd kijönnek belőle, és bemennek a házadba, a hálószobádba, az ágyadba, udvari emberei házába, néped közé, a kemencékbe és a sütőteknőkbe.

29Rád másznak majd a békák, meg népedre és udvari embereidre.

2 Mózes 8

5 Disse mais o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende a mão com o teu bordão sobre os rios, sobre os canais e sobre as lagoas e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

6 Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

7 Então, os magos fizeram o mesmo com suas ciências ocultas e fizeram aparecer rãs sobre a terra do Egito.

8 Chamou Faraó a Moisés e a Arão e lhes disse: Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; então, deixarei ir o

1Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd Áronnak, hogy nyújtsa ki kezét botjával együtt a folyók, a csatornák és a tavak fölé, és hozza föl a békákat Egyiptom földjére!

2Áron kinyújtotta kezét Egyiptom vizei fölé, mire feljöttek a békák, és ellepték Egyiptom földjét.

3De a mágusok is így cselekedtek titkos mesterségükkel, és békákat hoztak föl Egyiptom földjére.

4Ekkor hívatta a fáraó Mózest és Áront, és azt mondta: Könyörögjetek az ÚRhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és

povo, para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.

[9] Falou Moisés a Faraó: Digna-te dizer-me quando é que hei de rogar por ti, pelos teus oficiais e pelo teu povo, para que as rãs sejam retiradas de ti e das tuas casas e fiquem somente no rio.

[10] Ele respondeu: Amanhã. Moisés disse: Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

[11] Retirar-se-ão as rãs de ti, e das tuas casas, e dos teus oficiais, e do teu povo; ficarão somente no rio.

[12] Então, saíram Moisés e Arão da presença de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs, conforme combinara com Faraó.

[13] E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; morreram as rãs nas casas, nos pátios e nos campos.

[14] Ajuntaram-nas em montões e montões, e a terra cheirou mal.

[15] Vendo, porém, Faraó que havia alívio, continuou de coração endurecido e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Terceira praga: piolhos

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão: Estende o teu bordão e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

[17] Fizeram assim; Arão estendeu a mão com seu bordão e feriu o pó da terra, e houve muitos piolhos nos homens e no

népemről! Én pedig elbocsátom a népet, hogy áldozzon az ÚRnak.

[5]Mózes azt felelte a fáraónak: Tetszésedre bízom, hogy amikor könyörgök érted, udvari embereidért és népedért, mikorra kérjem, hogy nálad és a házaidban pusztuljanak ki a békák, és csak a Nílusban maradjanak meg.

[6]Holnapra – felelte a fáraó. Mózes ezt mondta: Úgy lesz, ahogyan mondod, hogy megtudd: nincs hasonló a mi Istenünkhöz, az ÚRhoz.

[7]Eltávoznak a békák tőled, házaidból, udvari embereidtől és népedtől, és csak a Nílusban maradnak meg.

[8]Mózes és Áron kijött a fáraótól. Mózes azután az ÚRhoz kiáltott a békák miatt, amelyeket a fáraóra küldött.

[9]Az ÚR pedig Mózes szava szerint cselekedett: kipusztultak a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről.

[10]Akkor halomba hányták őket: egyik rakás a másikat érte, és bűzlött az egész ország.

[11]Amikor a fáraó látta, hogy enyhült a baj, konok maradt a szíve, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR.

Harmadik csapás: A szúnyogok

[12]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áronnak: Nyújtsd ki a botodat, és üss rá a föld porára, hogy az szúnyoggá váljék Egyiptom egész földjén.

[13]Így is cselekedtek. Áron kinyújtotta a kezét botjával együtt, és ráütött a föld porára. Ekkor szúnyog lepett el embert és

gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos por toda a terra do Egito.

[18] E fizeram os magos o mesmo com suas ciências ocultas para produzirem piolhos, porém não o puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

[19] Então, disseram os magos a Faraó: Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

Quarta praga: moscas

[20] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo e apresenta-te a Faraó; eis que ele sairá às águas; e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[21] Do contrário, se tu não deixares ir o meu povo, eis que eu enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, e nas tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

[22] Naquele dia, separarei a terra de Gósen, em que habita o meu povo, para que nela não haja enxames de moscas, e saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

[23] Farei distinção entre o meu povo e o teu povo; amanhã se dará este sinal.

[24] Assim fez o SENHOR; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus oficiais, e sobre toda a terra do Egito; e a terra ficou arruinada com estes enxames.

állatot. A föld összes pora szúnyoggá változott egész Egyiptomban.

[14]A mágusok is meg akarták tenni titkos mesterségükkel, hogy szúnyogokat hozzanak elő, de nem tudták. Szúnyog lepett el tehát embert és állatot.

[15]Ekkor azt mondták a mágusok a fáraónak: Isten ujja ez! A fáraó szíve azonban kemény maradt, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR.

Negyedik csapás: A bögölyök

[16]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Állj oda korán reggel a fáraó elé, amikor kimegy a vízhez, és mondd ezt neki: Így szól az ÚR: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem!

[17]Mert ha nem bocsátod el népemet, akkor én bögölyöket bocsátok rád, udvari embereidre, népedre és házaidra. Bögölyökkel telnek meg az egyiptomiak házai, sőt az a föld is, amelyen ők laknak.

[18]De kivételt teszek azon a napon Gósen földjével, ahol az én népem tartózkodik, és ott nem lesznek bögölyök, hogy megtudd: Én, az ÚR, itt vagyok az országban.

[19]Így teszek különbséget az én népem és a te néped között. Holnap történik meg ez a jel.

[20]Az ÚR így is cselekedett: Tömegestül jöttek a bögölyök a fáraónak és udvari embereinek házaiba, úgyhogy egész Egyiptomban szenvedett a föld a bögölyök miatt.

[25] Chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse: Ide, oferecei sacrifícios ao vosso Deus nesta terra.
[26] Respondeu Moisés: Não convém que façamos assim porque ofereceríamos ao SENHOR, nosso Deus, sacrifícios abomináveis aos egípcios; eis que, se oferecermos tais sacrifícios perante os seus olhos, não nos apedrejarão eles?

[27] Temos de ir caminho de três dias ao deserto e ofereceremos sacrifícios ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos disser.

[28] Então, disse Faraó: Deixar-vos-ei ir, para que ofereçais sacrifícios ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que, saindo, não vades muito longe; orai também por mim.
[29] Respondeu-lhe Moisés: Eis que saio da tua presença e orarei ao SENHOR; amanhã, estes enxames de moscas se retirarão de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir o povo para que ofereça sacrifícios ao SENHOR.
[30] Então, saiu Moisés da presença de Faraó e orou ao SENHOR.
[31] E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus oficiais e do seu povo; não ficou uma só mosca.
[32] Mas ainda esta vez endureceu Faraó o coração e não deixou ir o povo.

Êxodo 9

Quinta praga: peste nos animais

[21]Ekkor hívatta a fáraó Mózest és Áront, és ezt mondta: Menjetek, áldozzatok Isteneteknek itt az országban!
[22]De Mózes azt felelte: Nem volna helyes így cselekednünk, mert utálatos az egyiptomiaknak az, amit mi Istenünknek, az ÚRnak áldozunk. Hiszen ha olyasmit áldozunk, ami az egyiptomiak szerint utálatos, megköveznek bennünket!
[23]Kimegyünk háromnapi járóföldre a pusztába, hogy ott áldozzunk Istenünknek, az ÚRnak, ahogyan megparancsolta nekünk.
[24]Akkor ezt mondta a fáraó: Én elbocsátalak benneteket, hogy a pusztában áldozzatok Isteneteknek, az ÚRnak. Csak nagyon messze ne menjetek! Könyörögjetek értem!

[25]Mózes így felelt: Én most kimegyek tőled, könyörgök az ÚRhoz, és holnap eltávoznak a bögölyök a fáraóról, udvari embereiről és népéről. De ne csapjon be többé minket a fáraó azzal, hogy nem bocsátja el a népet áldozni az ÚRnak!

[26]Azután kiment Mózes a fáraótól, és könyörgött az ÚRhoz.
[27]Az ÚR pedig Mózes szava szerint cselekedett: Eltávolította a bögölyöket a fáraóról, udvari embereiről és népéről, úgyhogy egy sem maradt.
[28]De ezúttal is konok maradt a fáraó szíve, és nem bocsátotta el a népet.

2 Mózes 9

Ötödik csapás: A dögvész

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[1]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, és így beszéljen vele: Így szól az ÚR, a héberek Istene: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem!

[2] Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

[2]Mert ha nem akarod elbocsátani, és még mindig visszatartod őket,

[3] eis que a mão do SENHOR será sobre o teu rebanho, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre o gado e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

[3]akkor megveri az ÚR keze a mezőn levő jószágodat: a lovakat, szamarakat, tevéket, marhákat és juhokat igen nagy dögvésszel.

[4] E o SENHOR fará distinção entre os rebanhos de Israel e o rebanho do Egito, para que nada morra de tudo o que pertence aos filhos de Israel.

[4]De különbséget tesz az ÚR Izráel jószága és az egyiptomiak jószága között, és egy sem hullik el abból, ami Izráel fiaié.

[5] O SENHOR designou certo tempo, dizendo: Amanhã, fará o SENHOR isto na terra.

[5]Az időpontot is megszabta az ÚR: Holnap cselekszi meg az ÚR ezt a dolgot az országban.

[6] E o SENHOR o fez no dia seguinte, e todo o rebanho dos egípcios morreu; porém, do rebanho dos israelitas, não morreu nem um.

[6]Másnap meg is cselekedte ezt az ÚR, és elhullott az egyiptomiak összes jószága. De Izráel fiainak jószágából egy sem hullott el.

[7] Faraó mandou ver, e eis que do rebanho de Israel não morrera nem um sequer; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

[7]A fáraó oda is küldött, és kitűnt, hogy Izráel fiainak a jószágából egy sem hullott el. De konok volt a fáraó szíve, és nem bocsátotta el a népet.

Sexta praga: úlceras

Hatodik csapás: A hólyagos fekély

[8] Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão: Apanhai mãos cheias de cinza de forno, e Moisés atire-a para o céu diante de Faraó.

[8]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Vegyetek egy tele marok kemencekormot, és szórja azt Mózes az ég felé a fáraó szeme láttára!

[9] Ela se tornará em pó miúdo sobre toda a terra do Egito e se tornará em tumores que se arrebentem em úlceras nos homens e nos animais, por toda a terra do Egito.

[9]Porfelhővé válik az egész Egyiptom fölött, és hólyagos fekélyeket támaszt az embereken és állatokon egész Egyiptomban.

[10] Eles tomaram cinza de forno e se apresentaram a Faraó; Moisés atirou-a para o céu, e ela se tornou em tumores que se arrebentavam em úlceras nos homens e nos animais,

[11] de maneira que os magos não podiam permanecer diante de Moisés, por causa dos tumores; porque havia tumores nos magos e em todos os egípcios.

[12] Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e este não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Sétima praga: chuva de pedras

[13] Disse o SENHOR a Moisés: Levanta-te pela manhã cedo, apresenta-te a Faraó e dize-lhe: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[14] Pois esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus oficiais, e sobre o teu povo, para que saibas que não há quem me seja semelhante em toda a terra.

[15] Pois já eu poderia ter estendido a mão para te ferir a ti e o teu povo com pestilência, e terias sido cortado da terra;

[16] mas, deveras, para isso te hei mantido, a fim de mostrar-te o meu poder, e para que seja o meu nome anunciado em toda a terra.

[17] Ainda te levantas contra o meu povo, para não deixá-lo ir?

[18] Eis que amanhã, por este tempo, farei cair mui grave chuva de pedras, como

[10]Vették azért a kemencekormot, odaálltak a fáraó elé, és Mózes az ég felé szórta azt. Ekkor hólyagos fekélyek támadtak az embereken és állatokon.

[11]A mágusok már oda sem tudtak állni Mózes elé a fekélyek miatt, mert fekélyek támadtak a mágusokon is, meg minden egyiptomin.

[12]De megkeményítette az ÚR a fáraó szívét, és nem hallgatott rájuk, ahogyan megmondta Mózesnek az ÚR.

A hetedik csapás: A jégeső

[13]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Állj oda korán reggel a fáraó elé, és mondd neki: Így szól az ÚR, a héberek Istene: Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem!

[14]Mert ezúttal minden csapásomat rád bocsátom, meg udvari embereidre és népedre, hogy megtudd: Nincs hozzám hasonló az egész földön!

[15]Mert már kinyújtottam a kezemet, és megvertelek téged és népedet dögvésszel úgy, hogy ki is pusztulhattál volna a földről.

[16]De mégis megtartottalak, hogy megmutassam neked az erőmet, és hirdessék nevemet az egész földön.

[17]Ha továbbra is útját állod népemnek, és nem bocsátod el,

[18]akkor én holnap ilyenkor olyan hatalmas jégesőt zúdítok le, amilyen nem volt még

nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até hoje.
[19] Agora, pois, manda recolher o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que se acharem no campo e não se recolherem a casa, em caindo sobre eles a chuva de pedras, morrerão.
[20] Quem dos oficiais de Faraó temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;
[21] aquele, porém, que não se importava com a palavra do SENHOR deixou ficar no campo os seus servos e o seu gado.
[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e cairá chuva de pedras em toda a terra do Egito, sobre homens, sobre animais e sobre toda planta do campo na terra do Egito.
[23] E Moisés estendeu o seu bordão para o céu; o SENHOR deu trovões e chuva de pedras, e fogo desceu sobre a terra; e fez o SENHOR cair chuva de pedras sobre a terra do Egito.
[24] De maneira que havia chuva de pedras e fogo misturado com a chuva de pedras tão grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.
[25] Por toda a terra do Egito a chuva de pedras feriu tudo quanto havia no campo, tanto homens como animais; feriu também a chuva de pedras toda planta do campo e quebrou todas as árvores do campo.

Egyiptomban alapítása napjától fogva mostanáig.
[19]Most azért üzenj, hogy hajtsák be a jószágodat és mindenedet, ami a mezőn van! Mert olyan jégeső támad, hogy elpusztul minden ember és állat, ami a mezőn marad és nem megy haza.
[20]Aki a fáraó udvari emberei közül megijedt az ÚR kijelentésétől, biztonságba helyezte szolgáit és a jószágát.
[21]Aki azonban nem szívlelte meg az ÚR kijelentését, az a mezőn hagyta szolgáit és jószágát.
[22]Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy jégeső hulljon egész Egyiptomban emberre, állatra és minden mezei növényre Egyiptom földjén.
[23]Mózes kinyújtotta a botját az ég felé, az ÚR pedig mennydörgést és jégesőt támasztott; villámok csaptak a földre, és jégesőt zúdított az ÚR Egyiptom földjére.
[24]Esett a jégeső, és egymást érte a villámlás a jégesőben. Olyan hatalmas volt, amilyen nem volt még Egyiptomban, amióta emberek lakják.
[25]Elverte a jégeső egész Egyiptomban mindazt, ami a mezőn volt: embert és állatot egyaránt. A mező összes növényét is elverte a jég, és összetördelte a mező minden fáját.

[26] Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia chuva de pedras.

[26]Csak Gósen földjén nem volt jégeső, ahol Izráel fiai laktak.

[27] Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Esta vez pequei; o SENHOR é justo, porém eu e o meu povo somos ímpios.

[27]Ekkor hívatta a fáraó Mózest és Áront, és ezt mondta nekik: Ez egyszer én vétkeztem! Az ÚR az igaz, én és a népem pedig bűnösök vagyunk.

[28] Orai ao SENHOR; pois já bastam estes grandes trovões e a chuva de pedras. Eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

[28]Könyörögjetek az ÚRhoz, mert elég volt már ebből a félelmetes mennydörgésből és a jégesőből. Elbocsátalak benneteket, nem kell tovább itt maradnotok.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Em saindo eu da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e já não haverá chuva de pedras; para que saibas que a terra é do SENHOR.

[29]Mózes így felelt neki: Mihelyt kimegyek a városból, fölemelem kezemet az ÚRhoz. Megszűnik a mennydörgés, és nem lesz több jégeső, hogy megtudd: az ÚRé a föld.

[30] Quanto a ti, porém, e aos teus oficiais, eu sei que ainda não temeis ao SENHOR Deus.

[30]Tudom pedig, hogy te és udvari embereid még mindig nem féltek az ÚRistentől.

[31] (O linho e a cevada foram feridos, pois a cevada já estava na espiga, e o linho, em flor.

[31]A lent és az árpát elverte a jég, mert az árpa kalászban volt, a len pedig virágzott.

[32] Porém o trigo e o centeio não sofreram dano, porque ainda não haviam nascido.)

[32]A búzát és a tönkölyt azonban nem verte el, mert azok később érnek.

[33] Saiu, pois, Moisés da presença de Faraó e da cidade e estendeu as mãos ao SENHOR; cessaram os trovões e a chuva de pedras, e não caiu mais chuva sobre a terra.

[33]Amikor eltávozott Mózes a fáraótól, és kiment a városból, fölemelte kezét az ÚRhoz, és megszűnt a mennydörgés meg a jégeső, és eső sem ömlött tovább a földre.

[34] Tendo visto Faraó que cessaram as chuvas, as pedras e os trovões, tornou a pecar e endureceu o coração, ele e os seus oficiais.

[34]De amikor a fáraó látta, hogy megszűnt az eső, a jég és a mennydörgés, visszaesett vétkébe, és konok maradt a szíve neki is, meg udvari embereinek is.

[35] E assim Faraó, de coração endurecido, não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

Êxodo 10

Oitava praga: gafanhotos

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai ter com Faraó, porque lhe endureci o coração e o coração de seus oficiais, para que eu faça estes meus sinais no meio deles,

[2] e para que contes a teus filhos e aos filhos de teus filhos como zombei dos egípcios e quantos prodígios fiz no meio deles, e para que saibais que eu sou o SENHOR.

[3] Apresentaram-se, pois, Moisés e Arão perante Faraó e lhe disseram: Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus: Até quando recusarás humilhar-te perante mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

[4] Do contrário, se recusares deixar ir o meu povo, eis que amanhã trarei gafanhotos ao teu território;

[5] eles cobrirão de tal maneira a face da terra, que dela nada aparecerá; eles comerão o restante que escapou, o que vos resta da chuva de pedras, e comerão toda árvore que vos cresce no campo;

[6] e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus oficiais, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os teus antepassados desde o dia em que se acharam na terra até ao dia de hoje. Virou-se e saiu da presença de Faraó.

[35]Megkeményedett a fáraó szíve, és nem bocsátotta el Izráel fiait, ahogyan megmondta az ÚR Mózes által.

2 Mózes 10

Nyolcadik csapás: A sáskajárás

[1]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj be a fáraóhoz, mert én tettem konokká a szívét, valamint udvari embereinek a szívét, hogy ezeket a jeleket véghezvigyem közöttük.

[2]Beszéld majd el a fiaidnak és unokáidnak, hogyan bántam Egyiptommal, és jeleimet is, amelyeket közöttük tettem. Tudjátok meg ebből, hogy én vagyok az ÚR!

[3]Bement tehát Mózes és Áron a fáraóhoz, és ezt mondták neki: Így szól az ÚR, a héberek Istene: Mikor fogsz már végre megalázkodni előttem? Bocsásd el népemet, hogy áldozattal szolgáljon nekem!

[4]Mert ha nem akarod elbocsátani népemet, akkor én holnap sáskákat hozok országod egész területére.

[5]Úgy ellepik a föld színét, hogy látni sem lehet a földet, és megeszik a maradékot, amelyet a jégeső megkímélt, és így megmaradt nektek. Lerágnak minden fát, amely a mezőn nő.

[6]Sőt tele lesz velük a házad, összes udvari embered és valamennyi egyiptomi háza. Nem láttak ilyet sem őseid, sem azoknak ősei mind a mai napig, amióta ezen a földön laknak. Ezzel megfordult, és kiment a fáraótól.

[7] Então, os oficiais de Faraó lhe disseram: Até quando nos será por cilada este homem? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus. Acaso, não sabes ainda que o Egito está arruinado?

[7]A fáraótól ekkor megkérdezték az udvari emberei: Meddig lesz még vesztünkre ez az ember? Bocsásd el ezeket az embereket, hogy áldozattal szolgálhassanak Istenüknek, az ÚRnak! Még mindig nem veszed észre, hogy pusztulóban van Egyiptom?

[8] Então, Moisés e Arão foram conduzidos à presença de Faraó; e este lhes disse: Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus; porém quais são os que hão de ir?

[8]Ezért visszavitték Mózest és Áront a fáraó elé, aki így szólt hozzájuk: Menjetek, szolgáljatok áldozattal Isteneteknek, az ÚRnak! De kik fognak elmenni?

[9] Respondeu-lhe Moisés: Havemos de ir com os nossos jovens, e com os nossos velhos, e com os filhos, e com as filhas, e com os nossos rebanhos, e com os nossos gados; havemos de ir, porque temos de celebrar festa ao SENHOR.

[9]Ifjainkkal és véneinkkel megyünk – felelte Mózes –, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert ünnepet ülünk az ÚRnak.

[10] Replicou-lhes Faraó: Seja o SENHOR convosco, caso eu vos deixe ir e as crianças. Vede, pois tendes conosco más intenções.

[10]Ő azonban ezt mondta nekik: Úgy legyen veletek az ÚR, ahogyan én elbocsátalak benneteket családostul! Magatok is láthatjátok, hogy rosszban sántikáltok!

[11] Não há de ser assim; ide somente vós, os homens, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os expulsaram da presença de Faraó.

[11]Nem úgy lesz! Csak ti, férfiak, menjetek és szolgáljatok az ÚRnak, hiszen ti is ezt kívántátok! Azzal elkergették őket a fáraó elől.

[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre a terra do Egito, para que venham os gafanhotos sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a chuva de pedras.

[12]Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom földje fölé, és jöjjenek föl a sáskák Egyiptom földjére, és rágják le az ország minden füvét, mindazt, amit a jégeső meghagyott!

[13] Estendeu, pois, Moisés o seu bordão sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; quando

[13]Mózes tehát kinyújtotta a botját Egyiptom földje fölé, és az ÚR keleti szelet hozott az országra egész nap és egész éjjel. Reggel aztán a keleti szél meghozta a sáskákat.

amanheceu, o vento oriental tinha trazido os gafanhotos.

[14] E subiram os gafanhotos por toda a terra do Egito e pousaram sobre todo o seu território; eram mui numerosos; antes destes, nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros assim.

[14]Feljöttek a sáskák Egyiptom egész földjére, és roppant tömegben szálltak le Egyiptom egész területén. Nem volt ilyen sáskajárás sem azelőtt, sem azután.

[15] Porque cobriram a superfície de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; devoraram toda a erva da terra e todo fruto das árvores que deixara a chuva de pedras; e não restou nada verde nas árvores, nem na erva do campo, em toda a terra do Egito.

[15]Ellepték az egész föld színét, úgyhogy elsötétedett a föld, és lerágták a föld minden növényét, a fák minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső. A fákon és a mezei növényeken nem maradt semmi zöld Egyiptom egész területén.

[16] Então, se apressou Faraó em chamar a Moisés e a Arão e lhes disse: Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós outros.

[16]Ekkor a fáraó sietve hívatta Mózest és Áront, és ezt mondta: Vétkeztem Istenetek, az ÚR ellen és tiellenetek.

[17] Agora, pois, peço-vos que me perdoeis o pecado esta vez ainda e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim esta morte.

[17]Most azért még utoljára bocsássátok meg vétkemet, és könyörögjetek Istenetekhez, az ÚRhoz, hogy csak ezt az egy halált még fordítsa el tőlem!

[18] E Moisés, tendo saído da presença de Faraó, orou ao SENHOR.

[18]Mózes kijött a fáraó elől, és könyörgött az ÚRhoz.

[19] Então, o SENHOR fez soprar fortíssimo vento ocidental, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um só gafanhoto restou em todo o território do Egito.

[19]Az ÚR pedig igen erős nyugati szélre változtatta a szelet, amely fölkapta a sáskákat, és belesodorta a Vörös-tengerbe. Nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész területén.

[20] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

[20]De megkeményítette az ÚR a fáraó szívét, úgyhogy nem bocsátotta el Izráel fiait.

Nona praga: trevas

[21] Então, disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão para o céu, e virão trevas

Kilencedik csapás: A sötétség

[21]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, és akkor

sobre a terra do Egito, trevas que se possam apalpar.

[22] Estendeu, pois, Moisés a mão para o céu, e houve trevas espessas sobre toda a terra do Egito por três dias;

[23] não viram uns aos outros, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; porém todos os filhos de Israel tinham luz nas suas habitações.

[24] Então, Faraó chamou a Moisés e lhe disse: Ide, servi ao SENHOR. Fiquem somente os vossos rebanhos e o vosso gado; as vossas crianças irão também convosco.

[25] Respondeu Moisés: Também tu nos tens de dar em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

[26] E também os nossos rebanhos irão conosco, nem uma unha ficará; porque deles havemos de tomar, para servir ao SENHOR, nosso Deus, e não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

[27] O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não quis deixá-los ir.

[28] Disse, pois, Faraó a Moisés: Retira-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

[29] Respondeu-lhe Moisés: Bem disseste; nunca mais tornarei eu a ver o teu rosto.

Êxodo 11

olyan sötétség lesz Egyiptom földjén, hogy tapintani lehet a sötétséget!

[22]Mózes kinyújtotta kezét az ég felé, és sűrű sötétség támadt egész Egyiptomban három napig.

[23]Az emberek nem látták egymást, és három napig senki sem tudott kimozdulni a helyéről. De ahol Izráel fiai laktak, mindenütt világos volt.

[24]Ekkor hívatta a fáraó Mózest, és azt mondta: Menjetek, szolgáljatok áldozattal az ÚRnak! Csak a juhaitok és marháitok maradjanak itt; a családtagjaitok is elmehetnek veletek.

[25]Mózes azonban azt felelte: Inkább még neked is kellene véresáldozatra és égőáldozatra valót adni nekünk, hogy azt készítsük el Istenünknek, az ÚRnak!

[26]Velünk fog jönni a jószágunk is, nem maradhat itt egy fia sem, mert abból vesszük majd az áldozatot, hogy szolgáljunk Istenünknek, az ÚRnak. Mert magunk sem tudjuk, míg oda nem érünk, hogy mivel kell majd szolgálnunk az ÚRnak.

[27]De megkeményítette az ÚR a fáraó szívét, úgyhogy nem akarta elbocsátani őket.

[28]Ezt mondta neki a fáraó: Takarodj előlem! Vigyázz, ne kerülj többé a szemem elé, mert meghalsz, ha még egyszer meglátlak!

[29]Mózes így felelt: Jól mondod. Nem látsz engem többé!

2 Mózes 11

Deus anuncia a décima praga

1 Disse o SENHOR a Moisés: Ainda mais uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito. Então, vos deixará ir daqui; quando vos deixar, é certo que vos expulsará totalmente.

2 Fala, agora, aos ouvidos do povo que todo homem peça ao seu vizinho, e toda mulher, à sua vizinha objetos de prata e de ouro.

3 E o SENHOR fez que o seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios; também o homem Moisés era mui famoso na terra do Egito, aos olhos dos oficiais de Faraó e aos olhos do povo.

4 Moisés disse: Assim diz o SENHOR: Cerca da meia-noite passarei pelo meio do Egito.
5 E todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta no seu trono, até ao primogênito da serva que está junto à mó, e todo primogênito dos animais.
6 Haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve, nem haverá jamais;
7 porém contra nenhum dos filhos de Israel, desde os homens até aos animais, nem ainda um cão rosnará, para que saibais que o SENHOR fez distinção entre os egípcios e os israelitas.
8 Então, todos estes teus oficiais descerão a mim e se inclinarão perante mim, dizendo: Sai tu e todo o povo que te segue.

Készülődés a kivonulásra

1Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Még egy csapást hozok a fáraóra és Egyiptomra, s akkor majd elbocsát benneteket innen. Sőt nemcsak hogy elbocsát, hanem mindenestül elkerget benneteket innen.

2Beszélj a néppel, hogy kérjen minden férfi a szomszédjától és minden asszony a szomszédasszonyától ezüst és arany ékszereket.

3Az ÚR pedig jóindulatot ébresztett a nép iránt az egyiptomiakban, és annak a férfinak, Mózesnek is nagy volt a tekintélye Egyiptom országában mind a fáraó udvari emberei, mind pedig a nép előtt.

4Akkor ezt mondta Mózes: Így szól az ÚR: Éjféltájban átvonulok Egyiptomon,
5és meghal minden elsőszülött Egyiptom földjén – a trónján ülő fáraó elsőszülöttje csakúgy, mint a kézimalmot hajtó szolgálóleány elsőszülöttje, meg a háziállatok valamennyi elsőszülöttje is.
6Nagy jajveszékelés lesz egész Egyiptomban; ehhez fogható még nem volt, és nem is lesz többé.
7De Izráel fiaira még a kutya sem mer majd rámordulni, sem az emberekre, sem az állatokra. Ebből tudjátok meg, hogy különbséget tesz az ÚR Egyiptom és Izráel között.
8Ezek az udvari embereid pedig mind lejönnek hozzám, leborulnak előttem és ezt mondják: Menj ki te és az egész nép,

E, depois disto, sairei. E, ardendo em ira, se retirou da presença de Faraó.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés: Faraó não vos ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

[10] Moisés e Arão fizeram todas essas maravilhas perante Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não permitiu saíssem da sua terra os filhos de Israel.

amely téged követ! Így megyek majd el. És fölgerjedt haraggal távozott el a fáraótól.

[9]Az ÚR pedig azt mondta Mózesnek: Azért nem hallgat rátok a fáraó, hogy minél több csodát tegyek Egyiptom országában.

[10]Mózes és Áron tehát véghezvitte mindezeket a csodákat a fáraó előtt, de az ÚR megkeményítette a fáraó szívét, és nem bocsátotta el országából Izráel fiait.

Êxodo 12

A instituição da Páscoa

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito:

[2] Este mês vos será o principal dos meses; será o primeiro mês do ano.

[3] Falai a toda a congregação de Israel, dizendo: Aos dez deste mês, cada um tomará para si um cordeiro, segundo a casa dos pais, um cordeiro para cada família.

[4] Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, convidará ele o seu vizinho mais próximo, conforme o número das almas; conforme o que cada um puder comer, por aí calculareis quantos bastem para o cordeiro.

[5] O cordeiro será sem defeito, macho de um ano; podereis tomar um cordeiro ou um cabrito;

[6] e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o imolará no crepúsculo da tarde.

2 Mózes 12

A páskabárány elrendelése

[1]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén:

[2]Ez a hónap lesz az első hónapotok. Ez lesz számotokra az első az év hónapjai között.

[3]Mondjátok meg Izráel egész közösségének: Ennek a hónapnak a tizedikén vegyen magának családonként mindenki egy bárányt, házanként egy-egy bárányt.

[4]Ha egy házban kevesen vannak egy bárányra, akkor a legközelebbi szomszédjukkal együtt vegyenek a lélekszámnak megfelelően. Vegyétek számításba, hogy ki mennyit tud enni a bárányból.

[5]Legyen a bárány hibátlan, hím és egyéves. Juhot vagy kecskét vegyetek.

[6]Ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig tartsátok magatoknál, azután estefelé vágja le Izráel egész gyülekezeti közössége.

[7] Tomarão do sangue e o porão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem;
[8] naquela noite, comerão a carne assada no fogo; com pães asmos e ervas amargas a comerão.
[9] Não comereis do animal nada cru, nem cozido em água, porém assado ao fogo: a cabeça, as pernas e a fressura.
[10] Nada deixareis dele até pela manhã; o que, porém, ficar até pela manhã, queimá-lo-eis.
[11] Desta maneira o comereis: lombos cingidos, sandálias nos pés e cajado na mão; comê-lo-eis à pressa; é a Páscoa do SENHOR.
[12] Porque, naquela noite, passarei pela terra do Egito e ferirei na terra do Egito todos os primogênitos, desde os homens até aos animais; executarei juízo sobre todos os deuses do Egito. Eu sou o SENHOR.
[13] O sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; quando eu vir o sangue, passarei por vós, e não haverá entre vós praga destruidora, quando eu ferir a terra do Egito.
[14] Este dia vos será por memorial, e o celebrareis como solenidade ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

[15] Sete dias comereis pães asmos. Logo ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas, pois qualquer que comer coisa levedada, desde o primeiro dia até

[7]Vegyenek a vérből, és kenjék a két ajtófélfára és a szemöldökfára azokban a házakban, ahol megeszik.
[8]Még ugyanazon az éjszakán egyék meg a húst: tűzön megsütve, kovásztalan kenyérrel; keserű füveket egyenek hozzá.
[9] Ne egyétek nyersen, se vízben főzve, csak tűzön megsütve, és a feje, a lábszárai és a belső részei együtt legyenek.

[10]Ne hagyjatok belőle reggelre. Ha mégis marad belőle reggelre, azt égessétek el.

[11]Így egyétek: legyen a derekatok felövezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben, és sietve egyétek: az ÚR páskája ez.

[12]Mert átvonulok ezen az éjszakán Egyiptom földjén, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, akár ember, akár állat az. Ítéletet tartok Egyiptom minden istene fölött – én, az ÚR.

[13]De az a vér jel lesz a házakon, amelyekben vagytok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket, amikor megverem Egyiptom földjét.
[14]Legyen ez emléknap a számotokra, és ünnepeljétek meg az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. Örök rendelkezés az, hogy megünnepeljétek.

A kovásztalan kenyér elrendelése

[15]Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. Még az első napon távolítsátok el a kovászt a házaitokból. Ki kell irtani

ao sétimo dia, essa pessoa será eliminada de Israel.

[16] Ao primeiro dia, haverá para vós outros santa assembléia; também, ao sétimo dia, tereis santa assembléia; nenhuma obra se fará nele, exceto o que diz respeito ao comer; somente isso podereis fazer.

[17] Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque, nesse mesmo dia, tirei vossas hostes da terra do Egito; portanto, guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

[18] Desde o dia catorze do primeiro mês, à tarde, comereis pães asmos até à tarde do dia vinte e um do mesmo mês.

[19] Por sete dias, não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado será eliminado da congregação de Israel, tanto o peregrino como o natural da terra.

[20] Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações, comereis pães asmos.

[21] Chamou, pois, Moisés todos os anciãos de Israel e lhes disse: Escolhei, e tomai cordeiros segundo as vossas famílias, e imolai a Páscoa.

[22] Tomai um molho de hissopo, molhai-o no sangue que estiver na bacia e marcai a verga da porta e suas ombreiras com o sangue que estiver na bacia; nenhum de

Izráelből mindenkit, aki kovászosat eszik az első naptól a hetedik napig.

[16]Az első napon tartsatok szent összejövetelt, és a hetedik napon is tartsatok szent összejövetelt. Semmiféle munkát ne végezzetek azokon; mindenkinek csak annyi munkát szabad végeznie, amennyi az étkezéshez szükséges.

[17]Tartsátok meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert éppen ezen a napon hoztam ki seregeiteket Egyiptomból. Tartsátok meg tehát ezt a napot nemzedékről nemzedékre, örök rendelkezés szerint.

[18]Az első hónap tizennegyedik napjának estéjétől kezdve egyetek kovásztalan kenyeret a hónap huszonegyedik napjának estéjéig.

[19]Hét napon át ne lehessen kovászt találni a házaitokban; ki kell irtani Izráel közösségéből mindenkit, aki kovászosat eszik, akár jövevény, akár az ország szülötte.

[20]Semmiféle kovászosat ne egyetek. Kovásztalan kenyeret egyetek mindenütt, ahol laktok.

Tizedik csapás: Az egyiptomi elsőszülöttek halála

[21]Mózes ekkor összehívta Izráel összes véneit, és ezt mondta nekik: Menjetek, vegyetek magatoknak juhokat nemzetségenként, és vágjátok le a páskát.

[22]Vegyetek egy köteg izsópot, mártsátok az edényben levő vérbe, majd kenjetek az edényben levő vérből a szemöldökfára és

vós saia da porta da sua casa até pela manhã.

[23] Porque o SENHOR passará para ferir os egípcios; quando vir, porém, o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, passará o SENHOR aquela porta e não permitirá ao Destruidor que entre em vossas casas, para vos ferir.

[24] Guardai, pois, isto por estatuto para vós outros e para vossos filhos, para sempre.

[25] E, uma vez dentro na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, observai este rito.

[26] Quando vossos filhos vos perguntarem: Que rito é este?

[27] Respondereis: É o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou por cima das casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu os egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo se inclinou e adorou.

[28] E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

Décima praga: morte dos primogênitos

[29] Aconteceu que, à meia-noite, feriu o SENHOR todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se assentava no seu trono, até ao primogênito do cativo que estava na enxovia, e todos os primogênitos dos animais.

[30] Levantou-se Faraó de noite, ele, todos os seus oficiais e todos os egípcios; e fez-se

a két ajtófélfára. Senki se menjen ki közületek reggelig a háza ajtaján.

[23]Amikor átvonul az ÚR, hogy megverje Egyiptomot, és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélfán, akkor kihagyja az ÚR azt az ajtót, és nem engedi, hogy bemenjen a pusztító a ti házaitokba, és megverjen titeket is.

[24]Tartsátok meg ezt az utasítást. Örökre szóló rendelkezés ez nektek és fiaitoknak.

[25]Amikor bementek arra a földre, amelyet az ÚR ad nektek, ahogyan megígérte, akkor is tartsátok meg ezt a szertartást.

[26]És ha majd megkérdezik tőletek a fiaitok, hogy mit jelent ez a szertartás,

[27]akkor így feleljetek: Páskaáldozat ez az ÚRnak, mert kihagyta Izráel fiainak a házait Egyiptomban, amikor megverte Egyiptomot, de a mi házainkat megkímélte. Ekkor mélyen meghajolt a nép, és leborult.

[28]Azután elmentek Izráel fiai, és eszerint jártak el. Úgy cselekedtek, ahogyan Mózesnek és Áronnak megparancsolta az ÚR.

[29]Történt azután éjfélkor, hogy megölt az ÚR minden elsőszülöttet Egyiptom földjén: a trónján ülő fáraó elsőszülöttjét csakúgy, mint a tömlöcben levő foglyok elsőszülöttjét, meg a háziállatok valamennyi elsőszülöttjét.

[30]Azon az éjszakán fölkelt a fáraó és összes udvari embere, meg valamennyi egyiptomi, és nagy jajveszékelés támadt

grande clamor no Egito, pois não havia casa em que não houvesse morto.

31 Então, naquela mesma noite, Faraó chamou a Moisés e a Arão e lhes disse: Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vosso gado, como tendes dito; ide-vos embora e abençoai-me também a mim.

33 Os egípcios apertavam com o povo, apressando-se em lançá-los fora da terra, pois diziam: Todos morreremos.

34 O povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em trouxas com seus vestidos, sobre os ombros.

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios objetos de prata, e objetos de ouro, e roupas.

36 E o SENHOR fez que seu povo encontrasse favor da parte dos egípcios, de maneira que estes lhes davam o que pediam. E despojaram os egípcios.

A saída dos israelitas do Egito

37 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, cerca de seiscentos mil a pé, somente de homens, sem contar mulheres e crianças.

38 Subiu também com eles um misto de gente, ovelhas, gado, muitíssimos animais.

39 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito; pois não se tinha

Egyiptomban, hiszen nem volt ház, ahol ne lett volna halott.

31A fáraó még éjszaka hívatta Mózest és Áront, és ezt mondta: Induljatok, menjetek ki az én népem közül Izráel fiaival együtt, menjetek és szolgáljátok áldozattal az URat, ahogy kívántátok.

32Vigyétek juhaitokat és marháitokat is, ahogyan kívántátok, csak menjetek! Kérjetek áldást rám is!

33Az egyiptomiak is erőltették, hogy sürgősen bocsássa el a népet az országból, mert ezt mondták: Így mindnyájan meghalunk!

Izráel elindul Egyiptomból

34A nép köntösébe kötve, teknőstül vette vállára a kovásztalan tésztát.

35Izráel fiai Mózes beszéde szerint jártak el, mert ezüst és arany ékszereket, meg ruhákat is kértek az egyiptomiaktól.

36Az ÚR ugyanis jóindulatot ébresztett a nép iránt az egyiptomiakban, s ezért hajlottak a kérésre. Így szereztek zsákmányt Egyiptomtól.

37Útnak indultak tehát Izráel fiai Ramszeszből Szukkót felé, mintegy hatszázezer gyalogos férfi a családtagokon kívül.

38Sok keverék nép is ment velük, meg juhok, marhák, igen sok jószág.

39Az Egyiptomból magukkal hozott tésztából kovásztalan lepényeket sütöttek,

levedado, porque foram lançados fora do Egito; não puderam deter-se e não haviam preparado para si provisões.

40 Ora, o tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

41 Aconteceu que, ao cabo dos quatrocentos e trinta anos, nesse mesmo dia, todas as hostes do SENHOR saíram da terra do Egito.

42 Esta noite se observará ao SENHOR, porque, nela, os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem todos os filhos de Israel comemorar nas suas gerações.

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão: Esta é a ordenança da Páscoa: nenhum estrangeiro comerá dela.

44 Porém todo escravo comprado por dinheiro, depois de o teres circuncidado, comerá dela.

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

46 O cordeiro há de ser comido numa só casa; da sua carne não levareis fora da casa, nem lhe quebrareis osso nenhum.

47 Toda a congregação de Israel o fará.

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa do SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho; e, então, se chegará, e a observará, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

hiszen nem volt benne kovász, mivel az egyiptomiak kergették őket. Nem késlekedhettek tehát, és útravalót sem tudtak készíteni maguknak.

40Izráel fiai négyszázharminc esztendeig laktak Egyiptomban.

41A négyszázharmincadik esztendő végén, éppen ezen a napon vonult ki az ÚR egész serege Egyiptomból.

42Virrasztott az ÚR azon az éjszakán, amikor kihozta őket Egyiptomból. Ez az éjszaka ezért az ÚRé: Virrasszon azon Izráel minden fia nemzedékről nemzedékre!

A páska törvénye

43Ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak: Ez a páskára vonatkozó rendelkezés: Az idegenek közül senki sem ehet belőle.

44De bárki pénzen vásárolt szolgája ehet abból, ha körülmetélték.

45Betelepült és napszámos nem ehet belőle.

46Abban a házban kell megenni, a házból nem szabad kivinni a húst, és a csontját sem szabad eltörni.

47Izráel egész közössége készítse el ezt.

48Ha jövevény tartózkodik nálad, és el akarja készíteni az ÚR páskáját, metéltesse körül magát nála valamennyi férfi, és csak akkor foghat hozzá annak elkészítéséhez. Így olyan lesz, mint az ország szülöttje. A körülmetéletlenek közül azonban senki sem ehet belőle.

[49] A mesma lei haja para o natural e para o forasteiro que peregrinar entre vós.

[50] Assim fizeram todos os filhos de Israel; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

[51] Naquele mesmo dia, tirou o SENHOR os filhos de Israel do Egito, segundo as suas turmas.

Êxodo 13

Consagração dos primogênitos

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Consagra-me todo primogênito; todo que abre a madre de sua mãe entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais, é meu.

[3] Disse Moisés ao povo: Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois com mão forte o SENHOR vos tirou de lá; portanto, não comereis pão levedado.

[4] Hoje, mês de abibe, estais saindo.

[5] Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais te dar, terra que mana leite e mel, guardarás este rito neste mês.

[6] Sete dias comerás pães asmos; e, ao sétimo dia, haverá solenidade ao SENHOR.

[7] Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se encontrará contigo, nem

[49]Ez a törvény egyformán vonatkozik a született izráelire és a jövevényre, aki közöttetek tartózkodik.

[50]Izráel fiai mindnyájan eszerint jártak el. Úgy cselekedtek, ahogyan Mózesnek és Áronnak megparancsolta az ÚR.

[51]Ugyanazon a napon ki is hozta az ÚR Egyiptom földjéről Izráel fiait, seregeik szerint.

2 Mózes 13

Rendelkezések az elsőszülöttekről és a kovásztalan kenyérről

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Nekem szentelj Izráel fiai közül minden elsőszülöttet, amely megnyitja anyja méhét; akár ember, akár állat, enyém az.

[3]Mózes ezt mondta a népnek: Emlékezzél meg erről a napról, amelyen kijöttél Egyiptomból, a szolgaság házából, mert erős kézzel hozott ki onnan benneteket az ÚR. Ezért nem szabad kovászosat enni.

[4]Ma, Ábíb havában vonultok ki.

[5]És ha majd bevisz téged az ÚR a kánaániak, a hettiták, az emóriak, a hivviek és a jebúsziak földjére, mert megesküdött atyáidnak, hogy neked adja a tejjel és mézzel folyó földet, akkor ebben a hónapban végezd el ezt a szertartást.

[6]Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, a hetedik napon pedig tarts ünnepet az Úrnak.

[7]Kovásztalan kenyeret kell enned hét napon át, és ne lássanak nálad kovászos

ainda fermento será encontrado em todo o teu território.

8 Naquele mesmo dia, contarás a teu filho, dizendo: É isto pelo que o SENHOR me fez, quando saí do Egito.

9 E será como sinal na tua mão e por memorial entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja na tua boca; pois com mão forte o SENHOR te tirou do Egito.

10 Portanto, guardarás esta ordenança no determinado tempo, de ano em ano.

11 Quando o SENHOR te houver introduzido na terra dos cananeus, como te jurou a ti e a teus pais, quando ta houver dado,

12 apartarás para o SENHOR todo que abrir a madre e todo primogênito dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

13 Porém todo primogênito da jumenta resgatarás com cordeiro; se o não resgatares, será desnucado; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

14 Quando teu filho amanhã te perguntar: Que é isso? Responder-lhe-ás: O SENHOR com mão forte nos tirou da casa da servidão.

15 Pois sucedeu que, endurecendo-se Faraó para não nos deixar sair, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR todos os machos que

kenyeret. Még csak kovászt se lássanak sehol a területeden.

8És mondd el fiaidnak azon a napon: Amiatt történik ez, amit az ÚR cselekedett értünk, amikor kijöttünk Egyiptomból.

9Legyen ez jelként a kezeden és emlékeztetőként a homlokodon, hogy az ÚR törvénye a szádban legyen. Mert erős kézzel hozott ki téged az ÚR Egyiptomból.

10Tartsd meg ezt a rendelkezést a megszabott időben évről évre.

11Ha majd bevisz téged az ÚR a kánaániak földjére, ahogyan megesküdött neked és őseidnek, hogy neked adja,

12akkor add át az ÚRnak mindazt, ami megnyitja anyja méhét. Minden állatod elsőszülöttje, ha hím, az ÚR tulajdona.

13A szamár elsőszülöttjét juhon váltsd meg. Ha nem váltod meg, szegd a nyakát. Minden ember elsőszülött fiát váltsd meg.

14És ha majd megkérdezi egykor a fiad, hogy mit jelent ez, akkor mondd el neki: Erős kézzel hozott ki bennünket az ÚR Egyiptomból, a szolgaság házából.

15Mert amikor a fáraó makacsul nem akart bennünket elbocsátani, megölt az ÚR minden elsőszülöttet Egyiptomban, az ember elsőszülöttjét csakúgy, mint az állat elsőszülöttjét. Ezért áldozok véresáldozatul az ÚRnak minden hímet,

abrem a madre; porém a todo primogênito de meus filhos eu resgato.

[16] E isto será como sinal na tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR com mão forte nos tirou do Egito.

Deus guia o povo pelo caminho

[17] Tendo Faraó deixado ir o povo, Deus não o levou pelo caminho da terra dos filisteus, posto que mais perto, pois disse: Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e torne ao Egito.

[18] Porém Deus fez o povo rodear pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e, arregimentados, subiram os filhos de Israel do Egito.

[19] Também levou Moisés consigo os ossos de José, pois havia este feito os filhos de Israel jurarem solenemente, dizendo: Certamente, Deus vos visitará; daqui, pois, levai convosco os meus ossos.

[20] Tendo, pois, partido de Sucote, acamparam-se em Etã, à entrada do deserto.

[21] O SENHOR ia adiante deles, durante o dia, numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho; durante a noite, numa coluna de fogo, para os alumiar, a fim de que caminhassem de dia e de noite.

[22] Nunca se apartou do povo a coluna de nuvem durante o dia, nem a coluna de fogo durante a noite.

Êxodo 14

Perseguição de Israel

amely megnyitja anyja méhét, és ezért váltok meg minden elsőszülött fiút.

[16]Legyen ez jelként a kezeden és emlékeztetőként a homlokodon, mert erős kézzel hozott ki bennünket az ÚR Egyiptomból.

Az ÚR vezeti Izráelt

[17]Amikor a fáraó elbocsátotta a népet, Isten nem a filiszteusok országa felé vezette őket, bár arra közelebb lett volna. Isten ugyanis azt gondolta: Nehogy megbánja a nép a dolgot, ha harcot lát, és visszatérjen Egyiptomba!

[18]Ezért kerülő úton vezette Isten a népet, a Vöröstenger felé a pusztán át. Hadirendben vonultak ki Izráel fiai Egyiptomból.

[19]József csontjait is magával vitte Mózes, mert József ünnepélyesen megeskette Izráel fiait: Bizonyosan rátok tekint Isten, és akkor vigyétek el innen a csontjaimat magatokkal!

[20]Azután útnak indultak Szukkótból, és tábort ütöttek Étámban, a puszta szélén.

[21]Az ÚR pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel meg tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek.

[22]Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

2 Mózes 14

A fáraó üldözőbe veszi Izráelt

[1] Disse o SENHOR a Moisés:
[2] Fala aos filhos de Israel que retrocedam e se acampem defronte de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele vos acampareis junto ao mar.
[3] Então, Faraó dirá dos filhos de Israel: Estão desorientados na terra, o deserto os encerrou.

[4] Endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. Eles assim o fizeram.

[5] Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus oficiais contra o povo, e disseram: Que é isto que fizemos, permitindo que Israel nos deixasse de servir?
[6] E aprontou Faraó o seu carro e tomou consigo o seu povo;

[7] e tomou também seiscentos carros escolhidos e todos os carros do Egito com capitães sobre todos eles.

[8] Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram afoitamente.
[9] Perseguiram-nos os egípcios, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavalarianos, e o seu exército e os alcançaram acampados junto ao mar,

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:
[2]Mondd meg Izráel fiainak, hogy forduljanak meg, és verjenek tábort Pí-Hahírót előtt, Migdól és a tenger között, Baal-Cefón előtt. Vele szemben táborozzanak a tengernél.
[3]Hátha azt gondolja a fáraó, hogy eltévedtek Izráel fiai ezen a földön, körülzárta őket a puszta.
[4]Én pedig megkeményítem a fáraó szívét, hogy üldözőbe vegye őket, és megmutatom dicsőségemet a fáraón és egész haderején. Akkor megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az ÚR. És így cselekedtek.

[5]Amikor jelentették Egyiptom királyának, hogy elmenekült a nép, megváltozott a fáraónak és udvari embereinek indulata a nép iránt, és ezt mondták: Mit tettünk?! Elbocsátottuk Izráelt a szolgálatunkból!

[6]Befogatott a fáraó a harci kocsijába, és maga mellé vette a hadseregét.
[7] Maga mellé vett hatszáz válogatott harci kocsit, meg Egyiptom összes harci kocsiját, mindegyiken csupa kiváló harcost.
[8]Az ÚR megkeményítette a fáraónak, Egyiptom királyának a szívét, és az üldözőbe vette Izráel fiait. De Izráel fiai kivonultak az ÚR kezének oltalma alatt.

[9]Az egyiptomiak tehát üldözték őket – a fáraó minden lova, harci kocsija, lovasa és hadereje –, és utolérték őket, amikor a

perto de Pi-Hairote, defronte de Baal-Zefom.

[10] E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram os olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

[11] Disseram a Moisés: Será, por não haver sepulcros no Egito, que nos tiraste de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos trataste assim, fazendo-nos sair do Egito?

[12] Não é isso o que te dissemos no Egito: deixa-nos, para que sirvamos os egípcios? Pois melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

[13] Moisés, porém, respondeu ao povo: Não temais; aquietai-vos e vede o livramento do SENHOR que, hoje, vos fará; porque os egípcios, que hoje vedes, nunca mais os tornareis a ver.

[14] O SENHOR pelejará por vós, e vós vos calareis.

A passagem pelo meio do mar

[15] Disse o SENHOR a Moisés: Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

[16] E tu, levanta o teu bordão, estende a mão sobre o mar e divide-o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

[17] Eis que endurecerei o coração dos egípcios, para que vos sigam e entrem nele; serei glorificado em Faraó e em todo

tenger mellett táboroztak Pí-Hahírótnál, Baal-Cefónnal szemben.

[10]A fáraó közeledett. Izráel fiai pedig föltekintettek, és látták, hogy az egyiptomiak utánuk eredtek. Ekkor nagy félelem fogta el őket, és segítségért kiáltottak Izráel fiai az ÚRhoz.

[11]Mózesnek pedig ezt mondták: Nincs talán elég sír Egyiptomban, hogy a pusztába hoztál bennünket meghalni? Mit tettél velünk, miért hoztál ki bennünket Egyiptomból?!

[12]Nem megmondtuk neked még Egyiptomban, hogy hagyj nekünk békét, hadd szolgáljuk Egyiptomot?! Mert jobb nekünk, ha Egyiptomot szolgáljuk, mint ha a pusztában halunk meg!

[13]De Mózes így felelt a népnek: Ne féljetek! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma az ÚR! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket.

[14]Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!

Izráel átvonul a tengeren

[15]Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Miért kiáltasz énhozzám? Szólj Izráel fiaihoz, hogy induljanak!

[16]Te pedig emeld föl a botodat, nyújtsd ki a kezedet a tenger fölé, és hasítsd ketté, hogy szárazon menjenek át Izráel fiai a tenger közepén.

[17]Én pedig megkeményítem az egyiptomiakat szívét, hogy menjenek utánuk. Így mutatom meg dicsőségemet a

o seu exército, nos seus carros e nos seus cavalarianos;

[18] e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, nos seus carros e nos seus cavalarianos.

[19] Então, o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e passou para trás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles, e se pôs atrás deles,

[20] e ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; a nuvem era escuridade para aqueles e para este esclarecia a noite; de maneira que, em toda a noite, este e aqueles não puderam aproximar-se.

[21] Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o SENHOR, por um forte vento oriental que soprou toda aquela noite, fez retirar-se o mar, que se tornou terra seca, e as águas foram divididas.

[22] Os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram qual muro à sua direita e à sua esquerda.

[23] Os egípcios que os perseguiam entraram atrás deles, todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavalarianos, até ao meio do mar.

[24] Na vigília da manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o acampamento dos egípcios e alvorotou o acampamento dos egípcios;

[25] emperrou-lhes as rodas dos carros e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios: Fujamos da presença

fáraón és egész haderején, harci kocsijain és lovasain.

[18]Majd megtudja Egyiptom, hogy én vagyok az ÚR, amikor megmutatom dicsőségemet a fáraón, harci kocsijain és lovasain.

[19]Ekkor elindult az Isten angyala, aki Izráel tábora előtt járt, és mögéjük ment. Elindult az előttük levő felhőoszlop is, és mögéjük állt.

[20]Odament Egyiptom tábora és Izráel tábora közé, és az a felhő, amely világítani szokott éjjel, sötét maradt, ezért nem közeledtek egymáshoz egész éjszaka.

[21]Mózes kinyújtotta kezét a tenger fölé, az ÚR pedig egész éjjel erős keleti széllel visszafelé hajtotta a tengert, és szárazzá tette a tengerfeneket, úgyhogy a víz kettévált.

[22]Izráel fiai szárazon mentek be a tenger közepébe, a víz pedig falként állt mellettük jobbról és balról.

Az egyiptomiak a tengerbe vesznek

[23]Az egyiptomiak üldözőbe vették őket, és a fáraó összes lova, harci kocsija és lovasa bement utánuk a tenger közepébe.

[24]A hajnali őrségváltás idején rátekintett az ÚR a tűz- és felhőoszlopból az egyiptomiak táborára, és megzavarta az egyiptomiak táborát.

[25]Megakasztotta a harci kocsik kerekeit, és nem engedte, hogy azok gyorsan haladjanak. Ekkor azt mondták az

de Israel, porque o SENHOR peleja por eles contra os egípcios.

egyiptomiak: Meneküljünk Izráel elől, mert az ÚR harcol értük Egyiptom ellen!

Os egípcios perecem no mar

26 Disse o SENHOR a Moisés: Estende a mão sobre o mar, para que as águas se voltem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus cavalarianos.

26Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy a víz visszatérjen az egyiptomiakra, a harci kocsikra és lovasokra.

27 Então, Moisés estendeu a mão sobre o mar, e o mar, ao romper da manhã, retomou a sua força; os egípcios, ao fugirem, foram de encontro a ele, e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar.

27Mózes kinyújtotta a kezét a tenger fölé, és a tenger visszatért reggelre a medrébe egyenest a menekülő egyiptomiakra. Így hajtotta bele az ÚR az egyiptomiakat a tenger közepébe.

28 E, voltando as águas, cobriram os carros e os cavalarianos de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

28Viszszatért a víz, és elborította a harci kocsikat és lovasokat, a fáraó egész haderejét, amely utánuk ment a tengerbe. Egy sem maradt meg közülük.

29 Mas os filhos de Israel caminhavam a pé enxuto pelo meio do mar; e as águas lhes eram quais muros, à sua direita e à sua esquerda.

29Izráel fiai viszont szárazon mentek át a tenger közepén, a víz pedig falként állt mellettük jobbról és balról.

30 Assim, o SENHOR livrou Israel, naquele dia, da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

30Így szabadította meg az ÚR azon a napon Izráelt Egyiptom kezéből. És látta Izráel az egyiptomiakat holtan a tenger partján.

31 E viu Israel o grande poder que o SENHOR exercitara contra os egípcios; e o povo temeu ao SENHOR e confiou no SENHOR e em Moisés, seu servo.

31Amikor látta Izráel, hogy milyen erős kézzel bánt el az ÚR Egyiptommal, félni kezdte a nép az URat. Hitt az ÚRnak és szolgájának, Mózesnek.

Êxodo 15

O cântico de Moisés

1 Então, entoou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR, e disseram: Cantarei ao SENHOR, porque triunfou gloriosamente; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

2 Mózes 15

Mózes hálaadó éneke

1Akkor ezt az éneket énekelte Mózes Izráel fiaival együtt az ÚRnak: Éneket mondok az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett.

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, eu o louvarei; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.	2Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. Ő az én Istenem, őt dicsőítem, atyám Istene, őt magasztalom.
3 O SENHOR é homem de guerra; SENHOR é o seu nome.	3Az ÚR vitéz harcos, „az ÚR” az ő neve.
4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus capitães afogaram-se no mar Vermelho.	4Szekereit, hadát a fáraónak tengerbe vetette, válogatott, legjobb harcosai belevesztek a Vörös-tengerbe.
5 Os vagalhões os cobriram; desceram às profundezas como pedra.	5Elborította őket a mélység, kőként szálltak a mélybe.
6 A tua destra, ó SENHOR, é gloriosa em poder; a tua destra, ó SENHOR, despedaça o inimigo.	6Jobbod, URam, dicső az erőtől, jobbod, URam, szétzúzza az ellenséget.
7 Na grandeza da tua excelência, derribas os que se levantam contra ti; envias o teu furor, que os consome como restolho.	7Nagy fenséggel elsöpröd támadóidat. Ha elszabadul haragod, megemészti őket, mint tarlót a tűz.
8 Com o resfolgar das tuas narinas, amontoaram-se as águas, as correntes pararam em montão; os vagalhões coalharam-se no coração do mar.	8Haragod szelétől föltornyosultak a vizek, gátként megálltak a futó habok. Megmerevedett a mélység a tenger szívében.
9 O inimigo dizia: Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; a minha alma se fartará deles, arrancarei a minha espada, e a minha mão os destruirá.	9Üldözöm, megvan! – így szólt az ellenség. Zsákmányt osztok mindjárt, kitöltöm a bosszúmat rajtuk. Kardomat kirántom ellenük, kezemmel kiirtom őket.
10 Sopraste com o teu vento, e o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em águas impetuosas.	10Ráfújtál szeleddel, s elborította őket a tenger. Mint ólom merültek el a hatalmas vízben.
11 Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em feitos gloriosos, que operas maravilhas?	11Kicsoda olyan az istenek között, mint te, URam? Kicsoda olyan felséges szentségében, félelmetes dicső tetteiben, csodákat cselekvő, mint te?
12 Estendeste a destra; e a terra os tragou.	12Kinyújtottad jobbodat, és elnyelte őket a föld.

[13] Com a tua beneficência guiaste o povo que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

[14] Os povos o ouviram, eles estremeceram; agonias apoderaram-se dos habitantes da Filístia.

[15] Ora, os príncipes de Edom se perturbam, dos poderosos de Moabe se apodera temor, esmorecem todos os habitantes de Canaã.

[16] Sobre eles cai espanto e pavor; pela grandeza do teu braço, emudecem como pedra; até que passe o teu povo, ó SENHOR, até que passe o povo que adquiriste.

[17] Tu o introduzirás e o plantarás no monte da tua herança, no lugar que aparelhaste, ó SENHOR, para a tua habitação, no santuário, ó SENHOR, que as tuas mãos estabeleceram.

[18] O SENHOR reinará por todo o sempre.

[19] Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavalarianos, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar sobre eles as águas do mar; mas os filhos de Israel passaram a pé enxuto pelo meio do mar.

Antífona de Miriã e das mulheres

[20] A profetisa Miriã, irmã de Arão, tomou um tamborim, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamborins e com danças.

[21] E Miriã lhes respondia: Cantai ao SENHOR, porque gloriosamente triunfou e precipitou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

[13]Hűségesen terelgeted e megváltott népet, erőddel vezeted őt szent hajlékodba.

[14]Hallják a népek, s beleremegnek, fájdalomban vonaglanak Filisztea lakói.

[15]Megrémülnek majd Edóm fejedelmei, Móáb hatalmasait rettegés fogja el, kétségbe esik Kánaán minden lakosa.

[16]Rettentő félelem szakad rájuk, hatalmas karodtól néma kővé válnak, míg átvonul a néped, URam, míg átvonul ez a nép, amelyet kiváltottál.

[17]Beviszed, és elülteted őket örökségednek hegyén, melyet lakóhelyednek készítettél, URam, a szent helyen, URam, mit kezed tett szilárddá.

[18]Az ÚR uralkodik örökkön-örökké!

[19]Amikor a fáraó lovai a harci kocsikkal és a lovasokkal együtt a tengerbe értek, az ÚR visszafordította rájuk a tenger vizét, Izráel fiai azonban szárazon mentek át a tenger közepén.

[20]Ekkor Mirjám prófétanő, Áron nővére dobot vett a kezébe, és a többi asszony is mind kivonult utána dobolva és körtáncot járva.

[21]Mirjám így énekelt előttük: Énekeljetek az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett!

As águas amargas tornam-se doces

[22] Fez Moisés partir a Israel do mar Vermelho, e saíram para o deserto de Sur; caminharam três dias no deserto e não acharam água.

[23] Afinal, chegaram a Mara; todavia, não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se-lhe Mara.

[24] E o povo murmurou contra Moisés, dizendo: Que havemos de beber?

[25] Então, Moisés clamou ao SENHOR, e o SENHOR lhe mostrou uma árvore; lançou-a Moisés nas águas, e as águas se tornaram doces. Deu-lhes ali estatutos e uma ordenação, e ali os provou,

[26] e disse: Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante dos seus olhos, e deres ouvido aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma enfermidade virá sobre ti, das que enviei sobre os egípcios; pois eu sou o SENHOR, que te sara.

[27] Então, chegaram a Elim, onde havia doze fontes de água e setenta palmeiras; e se acamparam junto das águas.

Êxodo 16

Deus manda o maná

[1] Partiram de Elim, e toda a congregação dos filhos de Israel veio para o deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do segundo mês, depois que saíram da terra do Egito.

A keserű víz édes lesz Márában

[22]Ezután útnak indította Mózes Izráelt a Vörös-tengertől, és Súr pusztája felé vonultak. Már három napja mentek a pusztában, és nem találtak vizet.

[23] Megérkeztek Márába, de a márái vizet nem tudták meginni, mert keserű volt. Ezért is nevezték el azt a helyet Márának.

[24]Ekkor zúgolódni kezdett a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Mit igyunk?

[25]Ő pedig az ÚRhoz kiáltott segítségért, és az ÚR mutatott neki egy fát. Azt beledobta a vízbe, és édessé vált a víz. Ott adott az ÚR rendelkezést és törvényt a népnek, és ott tette próbára őket.

[26]Ezt mondta: Ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és azt teszed, amit ő helyesnek tart, figyelsz parancsolataira, és megtartod minden rendelkezését, akkor nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR, vagyok a te gyógyítód.

[27]Azután elérkeztek Élimbe. Tizenkét forrás volt ott, és hetven pálmafa. Ott ütöttek tábort a víz mellett.

2 Mózes 16

Izráel zúgolódik az éhség miatt

[1]Azután útnak indultak Élímből. Megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztába, amely Élím és a Sínai között van, a második hónap tizenötödik napján, azután, hogy kijöttek Egyiptomból.

[2] Toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e Arão no deserto;

[3] disseram-lhes os filhos de Israel: Quem nos dera tivéssemos morrido pela mão do SENHOR, na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne e comíamos pão a fartar! Pois nos trouxestes a este deserto, para matardes de fome toda esta multidão.

[4] Então, disse o SENHOR a Moisés: Eis que vos farei chover do céu pão, e o povo sairá e colherá diariamente a porção para cada dia, para que eu ponha à prova se anda na minha lei ou não.

[5] Dar-se-á que, ao sexto dia, prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

[6] Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel: à tarde, sabereis que foi o SENHOR quem vos tirou da terra do Egito,

[7] e, pela manhã, vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações; pois quem somos nós, para que murmureis contra nós?

[8] Prosseguiu Moisés: Será isso quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão que vos farte, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que vos queixais contra ele; pois quem somos nós? As vossas murmurações não são contra nós, e sim contra o SENHOR.

[2]És zúgolódni kezdett Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen a pusztában.

[3]Mert azt mondták nekik Izráel fiai: Bárcsak meghaltunk volna az ÚR kezétől Egyiptomban, amikor a húsos fazekak mellett ültünk, és jóllakásig ehettünk kenyeret! Hát azért hoztatok ki bennünket ebbe a pusztába, hogy ezt az egész gyülekezetet éhhalálra juttassátok?

[4]Az ÚR azonban így szólt Mózeshez: Majd én hullatok nektek kenyeret az égből. Menjen ki a nép, és szedjen naponként egy napra valót. Ezzel teszem próbára, hogy az én törvényem szerint jár-e, vagy sem.

[5]Amikor a hatodik napon elkészítik azt, amit bevisznek, az kétszer annyi lesz, mint amennyit napról napra szednek.

[6]Mózes és Áron ekkor azt mondta Izráel fiainak: Ma este megtudjátok, hogy az ÚR hozott ki benneteket Egyiptom országából.

[7]Reggel pedig meglátjátok az ÚR dicsőségét, mert meghallotta, hogy zúgolódtok az ÚR ellen. Ugyan mik vagyunk mi, hogy ellenünk zúgolódtok?

[8]Mózes pedig ezt mondta: Ad majd az ÚR ennetek este húst, reggel pedig kenyeret jóllakásig, mert meghallotta az ÚR a zúgolódásotokat, ahogyan ellene zúgolódtatok. Mert mik vagyunk mi? Nem ellenünk zúgolódtatok, hanem az ÚR ellen!

[9] Disse Moisés a Arão: Dize a toda a congregação dos filhos de Israel: Chegai-vos à presença do SENHOR, pois ouviu as vossas murmurações.

[10] Quando Arão falava a toda a congregação dos filhos de Israel, olharam para o deserto, e eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

Deus manda codornizes

[11] E o SENHOR disse a Moisés:

[12] Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; dize-lhes: Ao crepúsculo da tarde, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[13] À tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

[14] E, quando se evaporou o orvalho que caíra, na superfície do deserto restava uma coisa fina e semelhante a escamas, fina como a geada sobre a terra.

[15] Vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros: Que é isto? Pois não sabiam o que era. Disse-lhes Moisés: Isto é o pão que o SENHOR vos dá para vosso alimento.

[16] Eis o que o SENHOR vos ordenou: Colhei disso cada um segundo o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número de vossas pessoas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

[9]Áronnak pedig azt mondta Mózes: Mondd meg Izráel fiai egész közösségének: Járuljatok az ÚR elé, mert meghallotta zúgolódásotokat!

[10]Amikor azután Áron Izráel egész közösségéhez beszélt, és a puszta felé fordultak, az ÚR dicsősége megjelent a felhőben.

Az ÚR fürjet és mannát ad Izráelnek

[11]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[12]Meghallottam Izráel fiainak a zúgolódását. Ezért így szólj hozzájuk: Estére húst esztek, reggel pedig kenyérrel laktok jól, és akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.

[13]Így történt, hogy még azon az estén fürjek szálltak oda, és ellepték a tábort, reggelre pedig harmat borította a földet a tábor körül.

[14]Amikor fölszikkadt a lehullott harmat, apró szemcsék borították a pusztát: mintha apró dara lett volna a földön.

[15]Amikor meglátták ezt Izráel fiai, azt kérdezték egymástól: Mi ez? Nem tudták ugyanis, hogy mi az. De Mózes megmondta nekik: Ez az a kenyér, amelyet az ÚR adott nektek eledelül.

Rendelkezések a mannáról

[16]Ezt parancsolja az ÚR: Szedjen belőle mindenki annyit, amennyit meg tud enni: fejenként egy ómert, a lélekszámnak megfelelően. Annyi adagot szedjetek, amennyien egy sátorban vagytok!

[17] Assim o fizeram os filhos de Israel; e colheram, uns, mais, outros, menos.

[18] Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco, pois colheram cada um quanto podia comer.

[19] Disse-lhes Moisés: Ninguém deixe dele para a manhã seguinte.

[20] Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés, e alguns deixaram do maná para a manhã seguinte; porém deu bichos e cheirava mal. E Moisés se indignou contra eles.

[21] Colhiam-no, pois, manhã após manhã, cada um quanto podia comer; porque, em vindo o calor, se derretia.

O povo de Israel recolhe o maná

[22] Ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e os principais da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

[23] Respondeu-lhes ele: Isto é o que disse o SENHOR: Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o, e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobrar separai, guardando para a manhã seguinte.

[24] E guardaram-no até pela manhã seguinte, como Moisés ordenara; e não cheirou mal, nem deu bichos.

[25] Então, disse Moisés: Comei-o hoje, porquanto o sábado é do SENHOR; hoje, não o achareis no campo.

[17]Izráel fiai így is cselekedtek, és szedett ki többet, ki kevesebbet.

[18]Amikor azután megmérték ómerrel, nem volt fölöslege annak, aki többet szedett, sem hiánya annak, aki kevesebbet szedett. Mindenki annyit szedett, amennyit meg tudott enni.

[19]Mózes azt mondta nekik: Senki se hagyjon belőle másnapra!

[20]De nem hallgattak Mózesre. Voltak, akik hagytak belőle másnapra is, de az megkukacosodott és megbüdösödött. Ezért megharagudott rájuk Mózes.

[21]Így mindenki annyit szedett reggelenként, amennyit meg tudott enni. De ha már forrón sütött a nap, elolvadt.

[22]A hatodik napon történt, hogy kétszer annyi kenyeret szedtek, fejenként két ómerrel. Akkor elment a közösség összes főembere, és jelentették Mózesnek.

[23]Ő így szólt hozzájuk: Ez az, amiről az ÚR beszélt, hogy a nyugalom ideje lesz holnap, az ÚR szent szombatja. Süssétek meg, amit sütni akartok, és főzzétek meg, amit főzni akartok, és tegyétek félre magatoknak mindazt, ami fölösleg, hogy megmaradjon másnapra.

[24]Félre is tették másnapra, ahogy Mózes megparancsolta, és nem büdösödött meg, féreg sem volt benne.

[25]Akkor ezt mondta Mózes: Ma ezt egyétek, mert ma az ÚR szombatja van: ma nem találtok mannát a mezőn.

26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele, não haverá.

27 Ao sétimo dia, saíram alguns do povo para o colher, porém não o acharam.

28 Então, disse o SENHOR a Moisés: Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

29 Considerai que o SENHOR vos deu o sábado; por isso, ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique onde está, ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

30 Assim, descansou o povo no sétimo dia.

31 Deu-lhe a casa de Israel o nome de maná; era como semente de coentro, branco e de sabor como bolos de mel.

32 Disse Moisés: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou: Dele encherás um gômer e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão com que vos sustentei no deserto, quando vos tirei do Egito.

33 Disse também Moisés a Arão: Toma um vaso, mete nele um gômer cheio de maná e coloca-o diante do SENHOR, para guardar-se às vossas gerações.

34 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim Arão o colocou diante do Testemunho para o guardar.

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra

26 Hat napon át szedhetitek, de a hetedik napon szombat van: akkor nem lesz.

27 Mégis voltak a nép között olyanok, akik a hetedik napon is kimentek szedni, de nem találtak.

28 Ekkor azt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig akartok még ellenszegülni parancsolataimnak és törvényeimnek?

29 Láthatjátok, hogy az ÚR adta nektek a szombat napját. Ezért ad ő a hatodik napon két napra való kenyeret. Maradjon mindenki otthon, a hetedik napon senki se mozduljon ki a helyéről!

30 Ezért pihent a nép a hetedik napon.

31 Izráel háza mannának nevezte el azt. Olyan fehér volt, mint a koriandermag, íze pedig olyan, mint a mézeskalácsé.

32 Mózes azt mondta: Ezt a parancsot adta az ÚR: Egy teljes ómernyit őrizzetek meg belőle a jövendő nemzedékeknek, hogy lássák, milyen kenyérrel tápláltalak benneteket a pusztában, amikor kihoztalak benneteket Egyiptom országából.

33 Áronnak pedig ezt mondta Mózes: Vegyél egy edényt, tégy bele egy teljes ómernyi mannát, és helyezd el megőrzésre az ÚR színe előtt a jövendő nemzedékek számára!

34 Oda is helyezte azt Áron megőrzésre a bizonyság ládája elé, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

35 Izráel fiai negyven évig ették a mannát, míg csak lakott földre nem értek. Mannát

habitada; comeram maná até que chegaram aos limites da terra de Canaã.
[36] Gômer é a décima parte do efa.

Êxodo 17

A água da rocha em Refidim

[1] Tendo partido toda a congregação dos filhos de Israel do deserto de Sim, fazendo suas paradas, segundo o mandamento do SENHOR, acamparam-se em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

[2] Contendeu, pois, o povo com Moisés e disse: Dá-nos água para beber. Respondeu-lhes Moisés: Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

[3] Tendo aí o povo sede de água, murmurou contra Moisés e disse: Por que nos fizeste subir do Egito, para nos matares de sede, a nós, a nossos filhos e aos nossos rebanhos?

[4] Então, clamou Moisés ao SENHOR: Que farei a este povo? Só lhe resta apedrejar-me.

[5] Respondeu o SENHOR a Moisés: Passa adiante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel, leva contigo em mão o bordão com que feriste o rio e vai.

[6] Eis que estarei ali diante de ti sobre a rocha em Horebe; ferirás a rocha, e dela sairá água, e o povo beberá. Moisés assim o fez na presença dos anciãos de Israel.

[7] E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos

ettek mindaddig, amíg el nem érték Kánaán földjének a határát.
[36]Az ómer pedig az éfának a tizedrésze.

2 Mózes 17

Mózes vizet fakaszt a sziklából

[1]Ezután útnak indult Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztából, és ment táborhelyről táborhelyre az ÚR parancsa szerint. Tábort ütöttek Refídímben, de nem volt ivóvize a népnek.

[2]A nép ismét perlekedni kezdett Mózessel, és azt mondta: Adj nekünk vizet, hogy ihassunk! Mózes pedig így felelt nekik: Miért perlekedtek velem? Miért kísértitek az URat?

[3]De a nép vízre szomjazott, ezért tovább zúgolódott ott a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Hát azért hoztál ki bennünket Egyiptomból, hogy szomjan pusztíts minket gyermekeinkkel és jószágainkkal együtt?!

[4]Ekkor Mózes segítségért kiáltott az ÚRhoz. Ezt mondta: Mit csináljak ezzel a néppel? Kis híja, hogy meg nem köveznek!

[5]Az ÚR pedig így szólt Mózeshez: Menj végig a nép előtt, és végy magadhoz néhányat Izráel vénei közül! Vedd kezedbe botodat, amellyel a Nílusra ütöttél, és menj!

[6]Én majd ott állok előtted a sziklán, a Hóreben. Üss a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép. Mózes így cselekedett Izráel vénei előtt.

[7]Azután elnevezte azt a helyet Masszának és Meríbának, Izráel fiainak a perlekedése

de Israel e porque tentaram ao SENHOR, dizendo: Está o SENHOR no meio de nós ou não?

Amaleque peleja contra os israelitas

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

9 Com isso, ordenou Moisés a Josué: Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, estarei eu no cimo do outeiro, e o bordão de Deus estará na minha mão.

10 Fez Josué como Moisés lhe dissera e pelejou contra Amaleque; Moisés, porém, Arão e Hur subiram ao cimo do outeiro.

11 Quando Moisés levantava a mão, Israel prevalecia; quando, porém, ele abaixava a mão, prevalecia Amaleque.

12 Ora, as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram por baixo dele, e ele nela se assentou; Arão e Hur sustentavam-lhe as mãos, um, de um lado, e o outro, do outro; assim lhe ficaram as mãos firmes até ao pôr-do-sol.

13 E Josué desbaratou a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

14 Então, disse o SENHOR a Moisés: Escreve isto para memória num livro e repete-o a Josué; porque eu hei de riscar totalmente a memória de Amaleque de debaixo do céu.

15 E Moisés edificou um altar e lhe chamou: O SENHOR É Minha Bandeira.

miatt, és mert így kísértették az URat: Közöttünk van-e az ÚR vagy sem?

Izráel legyőzi Amálékot

8Eljött Amálék, és megtámadta Izráelt Refídímben.

9Akkor ezt mondta Mózes Józsuénak: Válassz ki férfiakat közülünk, vonulj ki, és ütközz meg Amálékkal! Én pedig odaállok holnap a halom tetejére, és Isten botja a kezemben lesz.

10Józsué úgy cselekedett, ahogyan Mózes mondta neki, és megütközött Amálékkal. Mózes, Áron és Húr pedig fölment a halom tetejére.

11És az történt, hogy valahányszor Mózes fölemelte kezét, Izráel volt az erősebb, amikor pedig leeresztette a kezét, Amálék volt az erősebb.

12De Mózes kezei elfáradtak. Ezért fogtak egy követ, alája tették, és ő ráült. Áron és Húr pedig tartotta a kezét, az egyik erről, a másik amarról, úgyhogy a két keze fölemelve maradt napnyugtáig.

13Így győzte le Józsué fegyverrel Amálékot és annak hadinépét.

14Akkor így szólt az ÚR Mózeshez: Írd meg ezt a dolgot emlékeztetőül egy könyvben, és vésd jól Józsué emlékezetébe. Mert Amáléknak még az emlékét is eltörlöm majd az ég alól!

15Mózes akkor oltárt épített, és így nevezte el: „Az ÚR az én hadijelvényem”.

[16] E disse: Porquanto o SENHOR jurou, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

[16]És így szólt: Mivel kezet emelt az ÚR trónusára, harcolni fog Amálék ellen az ÚR nemzedékről nemzedékre.

Êxodo 18

O sogro de Moisés traz-lhe sua mulher e seus filhos

[1] Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel, seu povo; como o SENHOR trouxera a Israel do Egito.

[2] Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, mulher de Moisés, depois que este lha enviara,

[3] com os dois filhos dela, dos quais um se chamava Gérson, pois disse Moisés: Fui peregrino em terra estrangeira;

[4] e o outro, Eliézer, pois disse: O Deus de meu pai foi a minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

[5] Veio Jetro, sogro de Moisés, com os filhos e a mulher deste, a Moisés no deserto onde se achava acampado, junto ao monte de Deus,

[6] e mandou dizer a Moisés: Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com a tua mulher e seus dois filhos.

[7] Então, saiu Moisés ao encontro do seu sogro, inclinou-se e o beijou; e, indagando pelo bem-estar um do outro, entraram na tenda.

[8] Contou Moisés a seu sogro tudo o que o SENHOR havia feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que

2 Mózes 18

Jetró meglátogatja Mózest

[1]Jetró, Midján papja, Mózes apósa meghallotta mindazt, amit Isten tett Mózessel és népével, Izráellel: hogyan hozta ki az ÚR Izráelt Egyiptomból.

[2]Fogta tehát Jetró, Mózes apósa Cippórát, Mózes feleségét, akit az hazaküldött,

[3]meg a két fiát. Egyiküket Gérsómnak hívták, mert ezt mondta Mózes: Jövevény voltam idegen földön.

[4]A másikat Elíézernek nevezte el, mert ezt mondta: Atyám Istene segítségemre volt, és megmentett a fáraó fegyverétől.

[5]Elment tehát Jetró, Mózes apósa, annak fiaival és feleségével Mózeshez a pusztába, az Isten hegyéhez, ahol az táborozott.

[6]Előre megüzente Mózesnek: Én, Jetró, az apósod érkezem hozzád a feleségeddel és a két fiával.

[7]Ekkor Mózes kiment az apósa elé, leborult előtte, megcsókolta, és békességet kívánva egymásnak bementek a sátorba.

[8]Mózes elbeszélte apósának mindazt, amit az ÚR a fáraóval és Egyiptommal cselekedett Izráelért; mindazt a sok

passaram no Egito, e como o SENHOR os livrara.

9 Alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR fizera a Israel, livrando-o da mão dos egípcios,

10 e disse: Bendito seja o SENHOR, que vos livrou da mão dos egípcios e da mão de Faraó;

11 agora, sei que o SENHOR é maior que todos os deuses, porque livrou este povo de debaixo da mão dos egípcios, quando agiram arrogantemente contra o povo.

12 Então, Jetro, sogro de Moisés, tomou holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão e todos os anciãos de Israel para comerem pão com o sogro de Moisés, diante de Deus.

A nomeação de auxiliares

Deuteronômio 1.9-18

13 No dia seguinte, assentou-se Moisés para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até ao pôr-do-sol.

14 Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse: Que é isto que fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até ao pôr-do-sol?

15 Respondeu Moisés a seu sogro: É porque o povo me vem a mim para consultar a Deus;

16 quando tem alguma questão, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro

gyötrelmet is, ami útközben érte őket, de azt is, hogyan mentette meg őket az ÚR.

9És örült Jetró, hogy annyi jót cselekedett az ÚR Izráellel, amikor megmentette őket az egyiptomiak kezéből.

10Azután így szólt Jetró: Áldott az ÚR, aki megmentett benneteket az egyiptomiak és a fáraó kezéből, aki megmentette a népet Egyiptom hatalmából!

11Most már tudom, hogy nagyobb az ÚR minden más istennél, és azért történt ez velük, mert kevélyek voltak.

12Mózes apósa, Jetró azután égőáldozatot és véresáldozatot vitt Istennek. Áron és Izráel vénei pedig eljöttek, hogy együtt egyenek Mózes apósával Isten színe előtt.

Mózes bírákat állít a nép fölé

13Másnap Mózes leült, hogy bíráskodjék a nép között. Ott állt a nép Mózes előtt reggeltől estig.

14Mózes apósa látta, hogy mi mindent végez a nép között, ezért azt mondta: Miért így végzed munkádat a nép között? Miért egyedül bíráskodsz, és miért kell az egész népnek reggeltől estig előtted állnia?

15Mózes ezt felelte apósának: Mert hozzám jön a nép, hogy megkérdezze Istent.

16Mert ha valamilyen peres ügyük támad, eljönnek hozzám, és én igazságot teszek

e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

[17] O sogro de Moisés, porém, lhe disse: Não é bom o que fazes.

[18] Sem dúvida, desfalecerás, tanto tu como este povo que está contigo; pois isto é pesado demais para ti; tu só não o podes fazer.

[19] Ouve, pois, as minhas palavras; eu te aconselharei, e Deus seja contigo; representa o povo perante Deus, leva as suas causas a Deus,

[20] ensina-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

[21] Procura dentre o povo homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; põe-nos sobre eles por chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez;

[22] para que julguem este povo em todo tempo. Toda causa grave trarão a ti, mas toda causa pequena eles mesmos julgarão; será assim mais fácil para ti, e eles levarão a carga contigo.

[23] Se isto fizeres, e assim Deus to mandar, poderás, então, suportar; e assim também todo este povo tornará em paz ao seu lugar.

[24] Moisés atendeu às palavras de seu sogro e fez tudo quanto este lhe dissera.

köztük és felebarátjuk között, és tudtukra adom Isten rendelkezéseit és utasításait.

[17]Apósa ekkor azt mondta Mózesnek: Nem jól csinálod a dolgot.

[18]Teljesen kimerülsz te is, meg a nép is, amely veled van. Túlságosan nehéz neked a feladat, nem tudod egyedül elvégezni.

[19]Most azért hallgass a szavamra; hadd adjak tanácsot neked, és Isten is veled lesz. Légy te a nép szószólója Istennél, és te vidd ügyeiket Isten elé!

[20]Őket pedig figyelmeztesd a rendelkezésekre és utasításokra, és ismertesd meg velük az utat, amelyen járniuk kell, és azt, hogy mit kell cselekedniük.

[21]De válassz ki a nép közül derék, istenfélő férfiakat, megbízható embereket, akik gyűlölik a haszonlesést, és tedd őket elöljárókká ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött.

[22]Ők tegyenek majd igazságot a nép között minden időben: minden nagyobb ügyet vigyenek eléd, de minden kisebb ügyben tegyenek ők igazságot! Könnyíts a terheden, hadd hordozzák azt veled együtt!

[23]Ha így cselekszel, és Isten is ezt parancsolja neked, akkor te is helyt tudsz állni, meg ez az egész nép is békességben mehet vissza a helyére.

[24]Mózes hallgatott apósa szavára, és mindent úgy tett, ahogyan mondta neki.

[25] Escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os constituiu por cabeças sobre o povo: chefes de mil, chefes de cem, chefes de cinqüenta e chefes de dez.
[26] Estes julgaram o povo em todo tempo; a causa grave trouxeram a Moisés e toda causa simples julgaram eles.
[27] Então, se despediu Moisés de seu sogro, e este se foi para a sua terra.

Êxodo 19

Deus fala com Moisés no monte Sinai

[1] No terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia desse mês, vieram ao deserto do Sinai.
[2] Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai, no qual se acamparam; ali, pois, se acampou Israel em frente do monte.
[3] Subiu Moisés a Deus, e do monte o SENHOR o chamou e lhe disse: Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel:
[4] Tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águia e vos cheguei a mim.
[5] Agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes a minha aliança, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha;
[6] vós me sereis reino de sacerdotes e nação santa. São estas as palavras que falarás aos filhos de Israel.

[25]Választott Mózes egész Izráelből derék férfiakat, és a nép főembereivé tette őket: elöljárókká ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött.
[26]Mindig ők tettek igazságot a nép között: a nehezebb ügyeket Mózes elé vitték, de minden kisebb ügyben ők tettek igazságot.
[27]Azután Mózes elbocsátotta apósát, az pedig elment a maga földjére.

2 Mózes 19

Izráel a Sínai-hegynél

[1]Két hónappal azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, ugyanazon a napon megérkeztek a Sínai-pusztába.
[2]Refídímből útnak indulva megérkeztek a Sínai-pusztába, és tábort ütöttek a pusztában. Ott táborozott Izráel a heggyel szemben.
[3]Mózes fölment Istenhez, az ÚR pedig így kiáltott hozzá a hegyről: Így szólj Jákób házához, és ezt hirdesd Izráel fiainak:
[4]Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan hoztalak ide benneteket.
[5]Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet, akkor, bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom.
[6]Papok királysága és szent népem lesztek. Ezeket az igéket kell elmondanod Izráel fiainak.

[7] Veio Moisés, chamou os anciãos do povo e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe havia ordenado.

[8] Então, o povo respondeu à uma: Tudo o que o SENHOR falou faremos. E Moisés relatou ao SENHOR as palavras do povo.

[9] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que virei a ti numa nuvem escura, para que o povo ouça quando eu falar contigo e para que também creiam sempre em ti. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

[10] Disse também o SENHOR a Moisés: Vai ao povo e purifica-o hoje e amanhã. Lavem eles as suas vestes

[11] e estejam prontos para o terceiro dia; porque no terceiro dia o SENHOR, à vista de todo o povo, descerá sobre o monte Sinai.

[12] Marcarás em redor limites ao povo, dizendo: Guardai-vos de subir ao monte, nem toqueis o seu limite; todo aquele que tocar o monte será morto.

[13] Mão nenhuma tocará neste, mas será apedrejado ou flechado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá. Quando soar longamente a buzina, então, subirão ao monte.

[14] Moisés, tendo descido do monte ao povo, consagrou o povo; e lavaram as suas vestes.

[7]Ezután lejött Mózes, összehívta a nép véneit, és átadta nekik mindazokat az igéket, amelyeket rábízott az ÚR.

[8]Az egész nép egy akarattal felelte: Megtesszük mindazt, amit az ÚR mondott. Mózes elvitte a nép válaszát az ÚRnak.

[9]Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Íme, eljövök hozzád sűrű felhőben, hogy hallja a nép, amikor beszélek veled, és higgyenek majd neked is mindenkor. És elmondta Mózes a nép válaszát az ÚRnak.

[10]Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Menj a néphez, és rendeld el, hogy ma és holnap szenteljék meg magukat, és mossák ki a felsőruhájukat.

[11]Legyenek készen harmadnapra, mert a harmadik napon leszáll az ÚR az egész nép szeme láttára a Sínai-hegyre.

[12]De vonj határt a nép körül, és mondd meg nekik: Vigyázzatok, ne menjetek föl a hegyre, még a szélét se érintsétek! Aki megérinti a hegyet, halállal lakoljon!

[13]Nem szabad kézzel hozzányúlni az ilyenhez, akár állat, akár ember: meg kell kövezni, vagy nyíllal lelőni, nem maradhat életben. Majd csak akkor szabad fölmenni a hegyre, ha a kürt hosszabban zeng.

[14]Akkor lejött Mózes a hegyről a néphez, elrendelte, hogy a nép szentelje meg magát, és mossák ki felsőruhájukat.

[15] E disse ao povo: Estai prontos ao terceiro dia; e não vos chegueis a mulher.

[15]Majd ezt mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra! Asszonyhoz ne közeledjetek!

[16] Ao amanhecer do terceiro dia, houve trovões, e relâmpagos, e uma espessa nuvem sobre o monte, e mui forte clangor de trombeta, de maneira que todo o povo que estava no arraial se estremeceu.

[16]A harmadik napon pedig virradatkor mennydörgés, villámlás és sűrű felhő támadt a hegyen, és igen erős kürtzengés. Ekkor az egész nép a táborban reszketni kezdett félelmében.

[17] E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

[17]Mózes ekkor kivezette a népet a táborból az Isten elé, és ők megálltak a hegy lábánál.

[18] Todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; a sua fumaça subiu como fumaça de uma fornalha, e todo o monte tremia grandemente.

[18]Az egész Sínai-hegy füstbe borult, mert leszállt rá tűzben az ÚR. Füstje úgy szállt föl, mint az olvasztókemence füstje, és az egész hegy erősen rengett.

[19] E o clangor da trombeta ia aumentando cada vez mais; Moisés falava, e Deus lhe respondia no trovão.

[19]A kürtzengés egyre csak erősödött. Mózes beszélt, és az Isten mennydörgésben felelt neki.

[20] Descendo o SENHOR para o cimo do monte Sinai, chamou o SENHOR a Moisés para o cimo do monte. Moisés subiu,

[20]Leszállt tehát az ÚR a Sínai-hegyre, a hegy csúcsára. És fölhívta az ÚR Mózest a hegy csúcsára, Mózes pedig fölment.

[21] e o SENHOR disse a Moisés: Desce, adverte ao povo que não traspasse o limite até ao SENHOR para vê-lo, a fim de muitos deles não perecerem.

[21]Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj le, és figyelmeztesd a népet, hogy ne törjön előre azért, hogy lássa az URat, különben sokan elesnek közülük.

[22] Também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de consagrar, para que o SENHOR não os fira.

[22]Még a papok is, akik különben közeledhetnek az ÚRhoz, szenteljék meg magukat, hogy rájuk ne rontson az ÚR!

[23] Então, disse Moisés ao SENHOR: O povo não poderá subir ao monte Sinai, porque tu nos advertiste, dizendo: Marca limites ao redor do monte e consagra-o.

[23]Mózes azt felelte az ÚRnak: Nem jöhet föl a nép a Sínai-hegyre, hiszen te így figyelmeztettél bennünket: Vonj határt a hegy körül, és rendeld el, hogy szenteljék meg azt!

[24] Replicou-lhe o SENHOR: Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o limite para subir ao SENHOR, para que não os fira.

[25] Desceu, pois, Moisés ao povo e lhe disse tudo isso.

[24]De az ÚR ezt mondta neki: Indulj, menj le, és jöjj fel Áronnal együtt! De a papok és a nép ne törjön előre, és ne jöjjenek föl az ÚRhoz, hogy rájuk ne rontson.

[25]Mózes tehát lement a néphez, és megmondta ezt nekik.

Êxodo 20

Os dez mandamentos
Deuteronômio 5.1-21

[1] Então, falou Deus todas estas palavras:

[2] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

[3] Não terás outros deuses diante de mim.

[4] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima nos céus, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

[5] Não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu sou o SENHOR, teu Deus, Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

[6] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[7] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[8] Lembra-te do dia de sábado, para o santificar.

2 Mózes 20

A Tízparancsolat
(Vö.5 Móz 5, 6–21)

[1]Akkor mondta el Isten mindezeket az igéket:

[2]Én, az ÚR vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

[3]Ne legyen más istened rajtam kívül!

[4]Ne csinálj magadnak semmiféle bálványszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak.

[5]Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a fiakat is három, sőt négy nemzedéken át, ha gyűlölnek engem.

[6]De irgalmasan bánok ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretnek engem és megtartják parancsolataimat.

[7]Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül azt, aki hiába mondja ki a nevét!

[8]Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt!

[9] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[10] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o forasteiro das tuas portas para dentro;

[11] porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e, ao sétimo dia, descansou; por isso, o SENHOR abençoou o dia de sábado e o santificou.

[12] Honra teu pai e tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[13] Não matarás.

[14] Não adulterarás.

[15] Não furtarás.

[16] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[17] Não cobiçarás a casa do teu próximo. Não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma que pertença ao teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Deuteronômio 5.22-33

[18] Todo o povo presenciou os trovões, e os relâmpagos, e o clangor da trombeta, e o monte fumegante; e o povo, observando, se estremeceu e ficou de longe.

[19] Disseram a Moisés: Fala-nos tu, e te ouviremos; porém não fale Deus conosco, para que não morramos.

[9]Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat!

[10]De a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény.

[11]Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta az ÚR a nyugalom napját, és megszentelte azt.

[12]Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!

[13]Ne ölj!

[14]Ne paráználkodj!

[15]Ne lopj!

[16]Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!

[17]Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

A nép megrettenése

[18]Az egész nép szemtanúja volt a mennydörgésnek és villámlásnak, a kürtzengésnek és a hegy füstölgésének. A nép, látva mindezt remegni kezdett, és távolabbra húzódott.

[19]És így szóltak Mózeshez: Te beszélj velünk, és mi hallgatni fogunk rád, de

Isten ne beszéljen velünk, mert akkor meghalunk!

[20] Respondeu Moisés ao povo: Não temais; Deus veio para vos provar e para que o seu temor esteja diante de vós, a fim de que não pequeis.

[20]Mózes azonban így felelt a népnek: Ne féljetek, mert azért jött Isten, hogy próbára tegyen benneteket, és hogy őt féljétek mindig, és ne vétkezzetek!

[21] O povo estava de longe, em pé; Moisés, porém, se chegou à nuvem escura onde Deus estava.

[21]A nép tehát távolabbra állt, Mózes viszont közelebb ment a sötét felhőhöz, ahol Isten volt.

Leis acerca dos altares

[22] Então, disse o SENHOR a Moisés: Assim dirás aos filhos de Israel: Vistes que dos céus eu vos falei.

[23] Não fareis deuses de prata ao lado de mim, nem deuses de ouro fareis para vós outros.

[24] Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, as tuas ofertas pacíficas, as tuas ovelhas e os teus bois; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

[25] Se me levantares um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; pois, se sobre ele manejares a tua ferramenta, profaná-lo-ás.

[26] Nem subirás por degrau ao meu altar, para que a tua nudez não seja ali exposta.

Istentiszteleti rendelkezések

[22]Az ÚR akkor azt mondta Mózesnek: Így szólj Izráel fiaihoz: Láttátok, hogy én az égből beszéltem veletek.

[23]Ne készítsetek azért ezüstisteneket; aranyisteneket se készítsetek magatoknak.

[24]Földből készíts nekem oltárt, és azon áldozd fel égőáldozatodat és békeáldozatodat, juhodat és marhádat. Elmegyek hozzád, és megáldalak minden szent helyen, ahol emlékezetessé teszem a nevemet.

[25]Ha pedig kőből készítesz nekem oltárt, ne faragott kőből építsd, mert ha vésővel nyúlsz hozzá, megszentségteleníted.

[26]Lépcsőkön se menj föl az oltáromhoz, hogy ki ne lássék közben a szemérmed.

Êxodo 21

Leis acerca dos servos

Deuteronômio 15.12-18

[1] São estes os estatutos que lhes proporás:

[2] Se comprares um escravo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

2 Mózes 21

A rabszolgák törvénye

[1]Ezek azok a törvények, amelyeket eléjük kell tárnod:

[2]Ha héber rabszolgát vásárolsz, hat évig szolgáljon, de a hetedikben menjen el szabadon, váltságdíj nélkül.

[3] Se entrou solteiro, sozinho sairá; se era homem casado, com ele sairá sua mulher.

[4] Se o seu senhor lhe der mulher, e ela der à luz filhos e filhas, a mulher e seus filhos serão do seu senhor, e ele sairá sozinho.

[5] Porém, se o escravo expressamente disser: Eu amo meu senhor, minha mulher e meus filhos, não quero sair forro.

[6] Então, o seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta ou à ombreira, e o seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e ele o servirá para sempre.

[7] Se um homem vender sua filha para ser escrava, esta não lhe sairá como saem os escravos.

[8] Se ela não agradar ao seu senhor, que se comprometeu a desposá-la, ele terá de permitir-lhe o resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, pois será isso deslealdade para com ela.

[9] Mas, se a casar com seu filho, tratá-la-á como se tratam as filhas.

[10] Se ele der ao filho outra mulher, não diminuirá o mantimento da primeira, nem os seus vestidos, nem os seus direitos conjugais.

[11] Se não lhe fizer estas três coisas, ela sairá sem retribuição, nem pagamento em dinheiro.

Leis acerca da violência

[12] Quem ferir a outro, de modo que este morra, também será morto.

[3]Ha egyedül jött, egyedül is menjen el. Ha feleségével jött, menjen vele a felesége is.

[4]Ha az ura adott neki feleséget, és az fiúkat vagy leányokat szült neki, az asszony legyen az uráé gyermekeivel együtt, a férfi pedig menjen el egyedül.

[5]De ha a rabszolga határozottan azt mondja, hogy szereti az urát, feleségét és gyermekeit, és nem akar felszabadulni,

[6]akkor vigye őt ura az Isten elé, állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélfához, és fúrja át az ura a fülét egy árral, és legyen örökre a rabszolgája.

[7]Ha valaki a leányát adta el rabszolganőnek, azt nem lehet úgy elbocsátani, ahogyan a rabszolgákat szokták.

[8]Ha feleségül vette őt az ura, de aztán mégsem tetszik neki, engedje meg, hogy kiváltsák. De ahhoz nincs joga, hogy idegen népnek adja el, hiszen méltánytalanul bánt vele.

[9]Ha pedig fiának adja feleségül, a leányokra vonatkozó előírás szerint járjon el vele.

[10]Ha másvalakit is elvesz, az első feleség az ételét, ruházatát és házastársi jogát ne csorbítsa meg.

[11]Mert ha nem így bánik vele e három dologban, akkor nem kell fizetnie: váltságdíj nélkül elmehet.

Az emberölés és a testi sértés büntetése

[12]Aki úgy megüt valakit, hogy az belehal, halállal lakoljon!

[13] Porém, se não lhe armou ciladas, mas Deus lhe permitiu caísse em suas mãos, então, te designarei um lugar para onde ele fugirá.

[14] Se alguém vier maliciosamente contra o próximo, matando-o à traição, tirá-lo-ás até mesmo do meu altar, para que morra.

[15] Quem ferir seu pai ou sua mãe será morto.

[16] O que raptar alguém e o vender, ou for achado na sua mão, será morto.

[17] Quem amaldiçoar seu pai ou sua mãe será morto.

[18] Se dois brigarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e o ferido não morrer, mas cair de cama;

[19] se ele tornar a levantar-se e andar fora, apoiado ao seu bordão, então, será absolvido aquele que o feriu; somente lhe pagará o tempo que perdeu e o fará curar-se totalmente.

[20] Se alguém ferir com bordão o seu escravo ou a sua escrava, e o ferido morrer debaixo da sua mão, será punido;

[21] porém, se ele sobreviver por um ou dois dias, não será punido, porque é dinheiro seu.

[22] Se homens brigarem, e ferirem mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém sem maior dano, aquele que feriu será obrigado a indenizar segundo o que lhe exigir o marido da mulher; e pagará como os juízes lhe determinarem.

[13]De ha nem szándékosan ölt, hanem Isten akaratából esett a kezébe, akkor kijelölök nálatok egy helyet, ahová elmenekülhet.

[14]Ha pedig valaki szántszándékkal tör a felebarátjára, és orvul öli meg, az ilyet oltáromtól is vidd el, és haljon meg.

[15]Aki megveri apját vagy anyját, halállal lakoljon!

[16]Aki embert rabol, akár eladta már, akár még nála van, halállal lakoljon!

[17]Aki apját vagy anyját gyalázza, halállal lakoljon!

[18]Ha férfiak összevesznek, és az egyik úgy megüti a másikat kővel vagy ököllel, hogy az nem hal meg ugyan, de ágynak esik:

[19]ha aztán fölkel, és botra támaszkodva el tudja hagyni a házát, maradjon büntetlen, aki megütötte. Csupán a fekvés idejére térítse meg a kárát, és gyógyíttassa meg.

[20]Ha valaki rabszolgáját vagy rabszolganőjét úgy megüti bottal, hogy az meghal a keze között, annak bűnhődnie kell.

[21]De ha egy vagy két napig még életben marad, ne bűnhődjék az ura, hiszen a saját pénzéről van szó.

[22]Ha férfiak verekednek, és úgy meglöknek egy terhes asszonyt, hogy az idő előtt megszül, de nagyobb szerencsétlenség nem történik, akkor bírságot kell fizetni aszerint, ahogyan az asszony férje megszabja, és bírák előtt kell azt megadni.

[23] Mas, se houver dano grave, então, darás vida por vida,
[24] olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,
[25] queimadura por queimadura, ferimento por ferimento, golpe por golpe.

[26] Se alguém ferir o olho do seu escravo ou o olho da sua escrava e o inutilizar, deixá-lo-á ir forro pelo seu olho.

[27] E, se com violência fizer cair um dente do seu escravo ou da sua escrava, deixá-lo-á ir forro pelo seu dente.

[28] Se algum boi chifrar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado, e não lhe comerão a carne; mas o dono do boi será absolvido.

[29] Mas, se o boi, dantes, era dado a chifrar, e o seu dono era disso conhecedor e não o prendeu, e o boi matar homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também será morto o seu dono.

[30] Se lhe for exigido resgate, dará, então, como resgate da sua vida tudo o que lhe for exigido.
[31] Quer tenha chifrado um filho, quer tenha chifrado uma filha, este julgamento lhe será aplicado.

[32] Se o boi chifrar um escravo ou uma escrava, dar-se-ão trinta siclos de prata ao senhor destes, e o boi será apedrejado.

[23]Ha viszont nagyobb szerencsétlenség történt, akkor életet kell adni életért.
[24]Szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért,
[25]égetést égetésért, sebet sebért, kék foltot kék foltért.
[26]Ha valaki úgy megüti rabszolgájának vagy rabszolganőjének a szemét, hogy megvakul, akkor bocsássa szabadon a szeméért.
[27]Ha pedig a fogát üti ki valaki a rabszolgájának vagy rabszolganőjének, akkor bocsássa szabadon a fogáért.

Az állatok okozta károk

[28]Ha egy ökör felöklel egy férfit vagy egy nőt úgy, hogy az belehal, akkor meg kell kövezni az ökröt, és a húsát nem szabad megenni. Az ökör gazdája azonban ártatlan.
[29]De ha az ökör már korábban is öklelős volt, és erre figyelmeztették is a gazdáját, mégsem vigyázott rá, és ezért ölt meg egy férfit vagy egy nőt, akkor az ökröt meg kell kövezni, és a gazdájának is meg kell halnia.
[30]Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor annyit kell fizetnie élete kiváltásáért, amennyit csak kivetnek rá.

[31]Akár fiút, akár leányt öklel föl, e szerint az előírás szerint kell eljárni ellene.

[32]Ha rabszolgát vagy rabszolganőt öklel föl az ökör, akkor adjanak urának harminc ezüstpénzt, de az ökröt verjék agyon kővel.

33 Se alguém deixar aberta uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a tapar, e nela cair boi ou jumento,
34 o dono da cova o pagará, pagará dinheiro ao seu dono, mas o animal morto será seu.

35 Se um boi de um homem ferir o boi de outro, e o boi ferido morrer, venderão o boi vivo e repartirão o valor; e dividirão entre si o boi morto.

36 Mas, se for notório que o boi era já, dantes, chifrador, e o seu dono não o prendeu, certamente, pagará boi por boi; porém o morto será seu.

Êxodo 22

Leis acerca da propriedade

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o abater ou vender, por um boi pagará cinco bois, e quatro ovelhas por uma ovelha.

2 Se um ladrão for achado arrombando uma casa e, sendo ferido, morrer, quem o feriu não será culpado do sangue.
3 Se, porém, já havia sol quando tal se deu, quem o feriu será culpado do sangue; neste caso, o ladrão fará restituição total. Se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.
4 Se aquilo que roubou for achado vivo em seu poder, seja boi, jumento ou ovelha, pagará o dobro.

33Ha valaki nyitva hagy egy kutat, vagy ha kutat ás és nem fedi be, és emiatt marha vagy szamár esik bele,
34akkor a kút gazdája fizesse meg a kárt. Térítse meg az állat árát a gazdájának, az elpusztult állat pedig legyen az övé.
35Ha valakinek az ökre felökleli egy másik ember ökrét, úgyhogy az elpusztul, akkor adják el az élő ökröt, és felezzék meg annak az árát; az elpusztult állatot is felezzék meg.
36De ha tudták, hogy az ökör már azelőtt is öklelős volt, és a gazdája mégsem vigyázott rá, akkor ökröt kell adnia kártérítésül az ökörért, a döglött állat pedig legyen az övé.

37 Ha valaki marhát vagy juhot lop, és levágja vagy eladja, akkor öt marhát adjon kártérítésül egy marháért, és négy juhot egy juhért.

2 Mózes 22

A lopás és hűtlen kezelés büntetése

1Ha a tolvajt betörésen érik, és úgy megverik, hogy meghal, nem számít vérontásnak.
2De ha ez napvilágnál történik, akkor vérontásnak számít. A tolvajnak kártérítést kell fizetnie, s ha nincs neki miből, akkor el kell adni őt a lopott jószág miatt.
3Ha élve találják meg nála a lopott jószágot, akár marha, akár szamár, akár juh az, kétszeresen kell megtérítenie.

[5] Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer em campo de outrem, pagará com o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha.

[4]Ha valaki mezőt vagy szőlőt legeltet le úgy, hogy ráengedte az állatát és az a más mezején legelt, az térítse meg a kárt mezeje vagy szőlője legjavából.

[6] Se irromper fogo, e pegar nos espinheiros, e destruir as medas de cereais, ou a messe, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

[5]Ha tűz üt ki, és belekap a bozótba, és elégnek a gabonakeresztek, a lábon álló gabona vagy a mező, akkor fizessen kártérítést az, aki a tüzet okozta.

[7] Se alguém der ao seu próximo dinheiro ou objetos a guardar, e isso for furtado àquele que o recebeu, se for achado o ladrão, este pagará o dobro.

[6]Ha valaki pénzt vagy értéktárgyakat ad át felebarátjának megőrzésre, és ellopják azt annak az embernek a házából, ha megtalálják a tolvajt, kétszeresen térítse meg.

[8] Se o ladrão não for achado, então, o dono da casa será levado perante os juízes, a ver se não meteu a mão nos bens do próximo.

[7] De ha nem találják meg a tolvajt, akkor a ház gazdáját állítsák az Isten elé, hogy nem tette-e rá a kezét felebarátjának a tulajdonára.

[9] Em todo negócio frauduloso, seja a respeito de boi, ou de jumento, ou de ovelhas, ou de roupas, ou de qualquer coisa perdida, de que uma das partes diz: Esta é a coisa, a causa de ambas as partes se levará perante os juízes; aquele a quem os juízes condenarem pagará o dobro ao seu próximo.

[8]Minden hűtlen kezelés dolgában, akár marha, akár szamár, akár juh, akár ruha, akár egyéb elveszett dolog az, amiről valaki azt mondja, hogy az az övé, kerüljön kettejük ügye az Isten elé, és akit az Isten bűnösnek ítél, fizessen kétszeres kártérítést a felebarátjának.

[10] Se alguém der ao seu próximo a guardar jumento, ou boi, ou ovelha, ou outro animal qualquer, e este morrer, ou ficar aleijado, ou for afugentado, sem que ninguém o veja,

[9]Ha valaki szamarat, marhát, juhot vagy bármilyen állatot ad át megőrzésre felebarátjának, és az megdöglik vagy megsérül, vagy elhajtják úgy, hogy senki sem látta,

[11] então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a mão nos

[10]akkor az ÚRra tett eskü döntsön kettőjük között arról, hogy rátette-e a kezét felebarátjának a tulajdonára. Ezt fogadja

bens do seu próximo; o dono aceitará o juramento, e o outro não fará restituição.

[12] Porém, se, de fato, lhe for furtado, pagá-lo-á ao seu dono.

[13] Se for dilacerado, trá-lo-á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

[14] Se alguém pedir emprestado a seu próximo um animal, e este ficar aleijado ou morrer, não estando presente o dono, pagá-lo-á.

[15] Se o dono esteve presente, não o pagará; se foi alugado, o preço do aluguel será o pagamento.

Leis civis e religiosas

[16] Se alguém seduzir qualquer virgem que não estava desposada e se deitar com ela, pagará seu dote e a tomará por mulher.

[17] Se o pai dela definitivamente recusar dar-lha, pagará ele em dinheiro conforme o dote das virgens.

[18] A feiticeira não deixarás viver.

[19] Quem tiver coito com animal será morto.

[20] Quem sacrificar aos deuses e não somente ao SENHOR será destruído.

[21] Não afligirás o forasteiro, nem o oprimirás; pois forasteiros fostes na terra do Egito.

[22] A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

[23] Se de algum modo os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu lhes ouvirei o clamor;

el az állat gazdája, és nem kell kártérítést fizetni.

[11]De ha valóban ellopták tőle, akkor térítse meg a kárát a gazdának.

[12]Ha viszont vadállat tépte szét, hozzon bizonyítékot, és akkor nem kell a széttépett állatot megtérítenie.

[13]Ha valaki kölcsönkért felebarátjától egy állatot, és az megsérült vagy elpusztult, amikor gazdája nem volt ott, akkor kártérítést kell neki fizetni.

[14]De ha a gazdája jelen volt, akkor nem kell neki kártérítést fizetni. Ha napszámos dolgozott vele, akkor a kár a bérét terheli.

Az erőszakoskodás és uzsora ellen

[15]Ha valaki elcsábít egy hajadont, aki még nincs eljegyezve, és vele hál, akkor jegyajándékkal jegyezze el magának feleségül.

[16]De ha az apja semmiképpen sem akarja hozzáadni, akkor annyi pénzt kell fizetni, amennyi a hajadonok jegyajándéka szokott lenni.

[17]Varázsló asszonyt ne hagyj életben!

[18]Mindaz, aki állattal közösül, halállal lakoljon!

[19]Aki isteneknek áldozik, és nem egyedül az ÚRnak, azt ki kell irtani.

[20]Ne nyomorgasd a jövevényt, és ne sanyargasd őt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban.

[21]Ne nyomorgassátok az özvegyeket és árvákat!

[22]Ha mégis nyomorgatjátok őket, és hozzám kiáltanak segítségért, bizony meghallgatom kiáltásukat.

[24] a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

[25] Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como credor que impõe juros.

[26] Se do teu próximo tomares em penhor a sua veste, lha restituirás antes do pôr-do-sol;

[27] porque é com ela que se cobre, é a veste do seu corpo; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

[28] Contra Deus não blasfemarás, nem amaldiçoarás o príncipe do teu povo.

[29] Não tardarás em trazer ofertas do melhor das tuas ceifas e das tuas vinhas; o primogênito de teus filhos me darás.

[30] Da mesma sorte, farás com os teus bois e com as tuas ovelhas; sete dias ficará a cria com a mãe, e, ao oitavo dia, ma darás.

[31] Ser-me-eis homens consagrados; portanto, não comereis carne dilacerada no campo; deitá-la-eis aos cães.

Êxodo 23

O testemunho falso e a injúria

[1] Não espalharás notícias falsas, nem darás mão ao ímpio, para seres testemunha maldosa.

[2] Não seguirás a multidão para fazeres mal; nem deporás, numa demanda,

[23]Fölgerjed haragom, és fegyverrel öllek meg benneteket, és majd a ti feleségeitek lesznek özvegyekké, és gyermekeitek árvákká.

[24]Ha pénzt adsz kölcsön egy szegény embernek, aki népemből való és melletted él, ne bánj vele úgy, mint egy uzsorás: ne vessetek ki rá kamatot!

[25]Ha zálogba vetted felebarátod felsőruháját, napnyugtáig add vissza neki!

[26]Mert ez az egyetlen takarója: testének egyetlen ruhája. Miben aludjon? Bizony, ha hozzám kiált segítségért, meghallgatom, mert én kegyelmes vagyok.

[27]Istent ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd!

[28]Ne késlekedj adni abból, amiből bőséged és feleslegед van! Elsőszülött fiadat add nekem!

[29]Így cselekedj marháddal és juhoddal is: Hét napig legyen az anyjával, a nyolcadik napon pedig add nekem!

[30]Legyetek szentek előttem! A mezőn széttépett állat húsát ne egyétek meg, hanem dobjátok oda a kutyáknak!

2 Mózes 23

Intés az igaz és emberséges magatartásra

[1]Hazug hírt ne terjessz! Ne segítsd a bűnöst azzal, hogy hamisan tanúskodsz mellette!

[2]Ne állj a rosszat akaró többség mellé, és ne vallj peres ügyben a többséggel tartva, nehogy elferdítsd az igazságot.

inclinando-te para a maioria, para torcer o direito.

[3] Nem com o pobre serás parcial na sua demanda.

[3]A nincstelennek se kedvezz peres ügyében!

[4] Se encontrares desgarrado o boi do teu inimigo ou o seu jumento, lho reconduzirás.

[4]Ha ráakadsz ellenséged eltévedt marhájára vagy szamarára, hajtsd vissza hozzá!

[5] Se vires prostrado debaixo da sua carga o jumento daquele que te aborrece, não o abandonarás, mas ajudá-lo-ás a erguê-lo.

[5]Ha látod, hogy összeroskad terhe alatt annak a szamara, aki gyűlöl téged, ne hagyd magára, hanem segíts neki felállítani!

Deveres dos juízes
Deuteronômio 16.18-20

[6] Não perverterás o julgamento do teu pobre na sua causa.

[6]A szegény ember igazságát ne ferdítsd el peres ügyében!

[7] Da falsa acusação te afastarás; não matarás o inocente e o justo, porque não justificarei o ímpio.

[7]A hamis ügytől maradj távol! Az ártatlant és igazat ne öld meg, mert én nem adok igazat a bűnösnek!

[8] Também suborno não aceitarás, porque o suborno cega até o perspicaz e perverte as palavras dos justos.

[8]Vesztegetésre szánt ajándékot ne fogadj el, mert az ilyen ajándék vakká teszi a világosan látókat, és vesztét okozza az igaznak.

[9] Também não oprimirás o forasteiro; pois vós conheceis o coração do forasteiro, visto que fostes forasteiros na terra do Egito.

[9]Ne sanyargasd a jövevényt, hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban.

O Ano de Descanso
Levítico 25.1-7

[10] Seis anos semearás a tua terra e recolherás os seus frutos;

[10]Hat éven át vesd be a földedet, és takarítsd be a termését!

[11] porém, no sétimo ano, a deixarás descansar e não a cultivarás, para que os pobres do teu povo achem o que comer, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

[11]A hetedikben azonban hagyd parlagon, bevetetlenül, hadd egyenek róla néped szegényei! Ami pedig még rajta marad, egyék meg a vadállatok. Így cselekedj szőlőddel és olajfáiddal is!

O Sábado
Levítico 23.3

[12] Seis dias farás a tua obra, mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua serva e o forasteiro.

[13] Em tudo o que vos tenho dito, andai apercebidos; do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça de vossa boca.

As três festas

Êxodo 34.18-26; Levítico 23.4-21,33-44; Deuteronômio 16.1-17

[14] Três vezes no ano me celebrareis festa.

[15] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, ao tempo apontado no mês de abibe, porque nele saíste do Egito; ninguém apareça de mãos vazias perante mim.

[16] Guardarás a Festa da Sega, dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita, à saída do ano, quando recolheres do campo o fruto do teu trabalho.

[17] Três vezes no ano, todo homem aparecerá diante do SENHOR Deus.

[18] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem ficará gordura da minha festa durante a noite até pela manhã.

[19] As primícias dos frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Deus promete a posse da terra

[12]Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon pihenj meg, hogy nyugta legyen ökrödnek és szamaradnak, és lélegzethez jusson szolgálóleányod gyermeke és a jövevény.

[13]Tartsátok meg mindazt, amit mondtam nektek! Más istenek nevét ne is említsétek, hallani se lehessen a szádból!

A három főünnep

[14]Háromszor szentelj nekem ünnepet évenként!

[15]Tartsd meg a kovásztalan kenyerek ünnepét! Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, ahogyan megparancsoltam neked, az Ábíb hónap megszabott idején, mert akkor jöttél ki Egyiptomból. Senki se jelenjék meg előttem üres kézzel!

[16]Azután az aratás ünnepét, amikor meződ vetésének első termését takarítod be. És a betakarítás ünnepét az esztendő végén, amikor a termést betakarítod a mezőről.

[17]Évente háromszor jelenjék meg minden férfi az ÚRisten színe előtt!

[18]Ne áldozd nekem az áldozati vért kovászos étellel együtt, és ne maradjon meg a nekem szentelt ünnepi áldozat kövérje másnap reggelig!

[19]Földed első termésének legjavát vidd el Istenednek, az ÚRnak házába! Ne főzz gödölyét anyjának tejében!

Ígéretek és intelmek

[20] Eis que eu envio um Anjo adiante de ti, para que te guarde pelo caminho e te leve ao lugar que tenho preparado.
[21] Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não te rebeles contra ele, porque não perdoará a vossa transgressão; pois nele está o meu nome.
[22] Mas, se diligentemente lhe ouvires a voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.
[23] Porque o meu Anjo irá adiante de ti e te levará aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos cananeus, aos heveus e aos jebuseus; e eu os destruirei.
[24] Não adorarás os seus deuses, nem lhes darás culto, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e despedaçarás de todo as suas colunas.
[25] Servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e tirará do vosso meio as enfermidades.
[26] Na tua terra, não haverá mulher que aborte, nem estéril; completarei o número dos teus dias.
[27] Enviarei o meu terror diante de ti, confundindo a todo povo onde entrares; farei que todos os teus inimigos te voltem as costas.
[28] Também enviarei vespas diante de ti, que lancem os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

[29] Não os lançarei de diante de ti num só ano, para que a terra se não torne em

[20]Íme, én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen arra a helyre, amelyet kijelöltem.
[21]Vigyázz magadra előtte, és hallgass a szavára! Ne szegülj ellene, mert nem bocsátja meg hitszegéseteket, hiszen az én nevem van jelen benne.
[22]De ha engedelmesen hallgatsz a szavára, és teljesíted mindazt, amit parancsolok, akkor ellensége leszek ellenségeidnek és szorongatója szorongatóidnak.
[23]Mert az én angyalom előtted megy, és bevisz az emóriak, a hettiták, a perizziek, a kánaániak, a hivviek és a jebúsziak közé, én pedig kiirtom őket.
[24]Ne imádd isteneiket és ne tiszteld azokat: ne cselekedj úgy, ahogyan ők cselekszenek! Sőt rontsd le azokat, és törd össze szent oszlopaikat!
[25]Ha az URat, a ti Isteneteket tisztelitek, akkor megáld téged kenyérrel és vízzel. És eltávolítom tőled a bajokat.
[26]Nem vetél el, sem meddő nem lesz senki a földeden, és hosszú életet ajándékozok neked.
[27]Rémületet küldök előtted, és megzavarok minden népet, amely közé mégy. Minden ellenségedet megfutamítom.
[28]Rettenetes félelmet küldök előtted, amely kiűzi előled a hivvieket, a kánaániakat és a hettitákat.
[29]De nem egy év alatt űzöm ki őket előled, hogy ne váljon pusztává a föld, és ne szaporodjanak el károdra a vadállatok.

desolação, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

30 Pouco a pouco, os lançarei de diante de ti, até que te multipliques e possuas a terra por herança.

31 Porei os teus limites desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus e desde o deserto até ao Eufrates; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances de diante de ti.

32 Não farás aliança nenhuma com eles, nem com os seus deuses.

33 Eles não habitarão na tua terra, para que te não façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, isso te será cilada.

30Apránként űzöm ki őket előled, amíg elég sokan nem lesztek ahhoz, hogy birtokba vehessétek az országot.

31Kiterjesztem határodat a Vörös-tengertől a filiszteusok tengeréig, és a pusztától az Eufrátesz folyóig. Mert kezetekbe adom az ország lakóit, és kiűzöd őket magad elől.

32Ne köss szövetséget se velük, se isteneikkel!

33Ne lakjanak országodban, hogy vétekbe ne vigyenek téged ellenem! Mert ha azoknak isteneit szolgálod, bizony tőrbe ejtenek téged.

Êxodo 24

A aliança de Deus com Israel

1 Disse também Deus a Moisés: Sobe ao SENHOR, tu, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e adorai de longe.

2 Só Moisés se chegará ao SENHOR; os outros não se chegarão, nem o povo subirá com ele.

3 Veio, pois, Moisés e referiu ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos; então, todo o povo respondeu a uma voz e disse: Tudo o que falou o SENHOR faremos.

4 Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR e, tendo-se levantado pela manhã de madrugada, erigiu um altar ao pé do monte e doze colunas, segundo as doze tribos de Israel.

2 Mózes 24

A szövetség megkötése

1Azután így szólt Mózeshez: Jöjj fel az ÚRhoz te és Áron, Nádáb és Abíhú, meg Izráel vénei közül hetvenen, és tőle távol boruljatok le előtte!

2Csak Mózes jöjjön közelebb az ÚRhoz, a többiek ne jöjjenek közelebb. A nép ne jöjjön fel vele!

3Akkor lement Mózes, és elmondta a népnek az ÚR minden igéjét és valamennyi törvényét. Az egész nép pedig ezt felelte egy akarattal: Megtesszük mindazt, amit elrendelt az ÚR.

4Akkor leírta Mózes az ÚR összes igéjét. Másnap korán reggel oltárt épített a hegy lábánál, és tizenkét szent oszlopot állított fel Izráel tizenkét törzse szerint.

[5] E enviou alguns jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram ao SENHOR holocaustos e sacrifícios pacíficos de novilhos.	[5]Azután odarendelt néhány izráeli ifjút, hogy mutassanak be égőáldozatot, és vágjanak le bikákat békeáldozatul az ÚRnak.
[6] Moisés tomou metade do sangue e o pôs em bacias; e a outra metade aspergiu sobre o altar.	[6]Mózes pedig fogta a vér felét, tálakba töltötte, a vér másik felét pedig az oltárra hintette.
[7] E tomou o livro da aliança e o leu ao povo; e eles disseram: Tudo o que falou o SENHOR faremos e obedeceremos.	[7]Majd fogta a szövetség könyvét, és felolvasta a nép előtt. Azok ezt mondták: Engedelmesen megtesszük mindazt, amit az ÚR mondott.
[8] Então, tomou Moisés aquele sangue, e o aspergiu sobre o povo, e disse: Eis aqui o sangue da aliança que o SENHOR fez convosco a respeito de todas estas palavras.	[8]Azután Mózes vette a vért, ráhintette a népre, és ezt mondta: Annak a szövetségnek a vére ez, amelyet az ÚR kötött veletek, mindezeknek az igéknek az alapján.
[9] E subiram Moisés, e Arão, e Nadabe, e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel.	[9]Majd fölment Mózes és Áron, Nádáb és Abíhú, meg Izráel vénei közül hetvenen.
[10] E viram o Deus de Israel, sob cujos pés havia uma como pavimentação de pedra de safira, que se parecia com o céu na sua claridade.	[10]Látták Izráel Istenét: Lába alatt zafírkőféle volt, olyan tiszta, mint maga az ég.
[11] Ele não estendeu a mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; porém eles viram a Deus, e comeram, e beberam.	[11]Izráel fiainak a vezetőire nem emelt kezet, bár látták az Istent, amikor színe előtt ettek és ittak.
Moisés e os anciãos sobem novamente ao monte	**Mózes negyven napig a hegyen marad**
[12] Então, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a mim, ao monte, e fica lá; dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que escrevi, para os ensinares.	[12]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Jöjj fel hozzám a hegyre, és maradj itt, mert át akarom adni neked a kőtáblákra írt törvényt és parancsolatokat, amelyeket azért írtam le, hogy tanítani lehessen azokat.
[13] Levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e, subindo Moisés ao monte de Deus,	[13]Elindult tehát Mózes és szolgája, Józsué. Mielőtt fölment Mózes az Isten hegyére,

[14] disse aos anciãos: Esperai-nos aqui até que voltemos a vós outros. Eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver alguma questão se chegará a eles.

[15] Tendo Moisés subido, uma nuvem cobriu o monte.

[16] E a glória do SENHOR pousou sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; ao sétimo dia, do meio da nuvem chamou o SENHOR a Moisés.

[17] O aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cimo do monte, aos olhos dos filhos de Israel.

[18] E Moisés, entrando pelo meio da nuvem, subiu ao monte; e lá permaneceu quarenta dias e quarenta noites.

[14]ezt mondta a véneknek: Maradjatok itt, amíg visszatérünk hozzátok! Áron és Húr itt lesz veletek. Akinek vitás ügye lesz, forduljon hozzájuk.

[15]Amikor fölment Mózes a hegyre, felhő borította be a hegyet,

[16]mert az ÚR dicsősége ereszkedett rá a Sínai-hegyre. Hat napig borította azt felhő, majd a hetedik napon magához szólította Isten Mózest a felhő közepéből.

[17]Az ÚR dicsőségének látványát olyannak látták Izráel fiai, mintha emésztő tűz égett volna a hegy csúcsán.

[18]Mózes azonban bement a felhő közepébe, egészen fölment a hegyre, és ott maradt Mózes a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

Êxodo 25

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 35.4-9

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel que me tragam oferta; de todo homem cujo coração o mover para isso, dele recebereis a minha oferta.

[3] Esta é a oferta que dele recebereis: ouro, e prata, e bronze,

[4] e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabra,

[5] e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles finas, e madeira de acácia,

[6] azeite para a luz, especiarias para o óleo de unção e para o incenso aromático,

2 Mózes 25

Utasítások a szent hajlék készítésére

[1]Ekkor az ÚR így szólt Mózeshez:

[2]Mondd meg Izráel fiainak, hogy gyűjtsenek részemre adományokat mindenkitől, akit arra indít a szíve. Gyűjtsétek össze a nekem szánt adományokat!

[3]Ilyen adományokat gyűjtsetek be tőlük: Aranyat, ezüstöt és rezet,

[4]kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt,

[5]vörösre festett kosbőrt, delfinbőrt és akáciafát,

[6] lámpaolajat, balzsamot a fölkenéshez való olajhoz és a jó illatú illatáldozathoz,

[7] pedras de ônix e pedras de engaste, para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[8] E me farão um santuário, para que eu possa habitar no meio deles.

[9] Segundo tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

A arca
Êxodo 37.1-5

[10] Também farão uma arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio será o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e de um côvado e meio, a altura.

[11] De ouro puro a cobrirás; por dentro e por fora a cobrirás e farás sobre ela uma bordadura de ouro ao redor.

[12] Fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[13] Farás também varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro;

[14] meterás os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

[15] Os varais ficarão nas argolas da arca e não se tirarão dela.

[16] E porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

O propiciatório
Êxodo 37.6-9

[17] Farás também um propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio será o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7]ónixköveket és berakásra való drágaköveket az efódhoz és hósenhez.

[8]Készítsenek nekem szentélyt, hogy közöttük lakjam!

[9]Egészen úgy készítsétek el, ahogyan megmutatom neked a hajlék mintáját és az egész fölszerelés mintáját!

A szövetség ládája

[10]Készítsenek egy két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles és másfél könyök magas ládát akáciafából!

[11]Vond be színarannyal, kívül-belül vond be, és készíts rá körös-körül aranyszegélyt!

[12]Önts négy aranykarikát, és erősítsd azokat a négy alsó sarkára: két karikát az egyik oldalára, két karikát a másik oldalára.

[13]Készíts rudakat is akáciafából, és azokat is vond be arannyal!

[14]Dugd a rudakat a láda oldalain levő karikákba, hogy azoknál fogva hordozni lehessen a ládát.

[15]Legyenek a rudak a láda karikáiban, ne vegyék ki azokból!

[16]Tedd a ládába a Bizonyságot, amelyet neked adok!

[17]Készíts egy két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles födelet is színaranyból!

[18] Farás dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório;
[19] um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.
[20] Os querubins estenderão as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estarão eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.
[21] Porás o propiciatório em cima da arca; e dentro dela porás o Testemunho, que eu te darei.
[22] Ali, virei a ti e, de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins que estão sobre a arca do Testemunho, falarei contigo acerca de tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

A mesa

Êxodo 37.10-16

[23] Também farás a mesa de madeira de acácia; terá o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio;
[24] de ouro puro a cobrirás e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.
[25] Também lhe farás moldura ao redor, da largura de quatro dedos, e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor da moldura.
[26] Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

[18]Készíts két kerúbot, szintén aranyból! Ötvösmunkával készítsd azokat a fedél két végére.

[19]Az egyik kerúbot az egyik végére készítsd, a másik kerúbot a másik végére, a fedél két végére készítsétek a kerúbokat!

[20]Legyen a kerúbok szárnya kiterjesztve fölötte úgy, hogy takarják be szárnyukkal a fedelet! Egymás felé forduljanak, de a kerúbok arca a fedél felé nézzen!

[21]A födelet tedd rá a láda tetejére, a ládába pedig tedd bele a Bizonyságot, amelyet neked adok.

[22] Ott jelenek meg neked, és a födélről beszélek veled, a két kerúb közül, amelyek a bizonyság ládáján vannak: innen beszélek veled mindarról, amit majd általad parancsolok Izráel fiainak.

A szent kenyerek asztala

[23]Azután készíts egy két könyök hosszú, egy könyök széles és másfél könyök magas asztalt akáciafából!

[24]Vond be színarannyal, és készíts rá körös-körül aranyszegélyt!

[25]Készíts rá körös-körül egy tenyérnyi keretet, a keretére pedig készíts körös-körül aranyszegélyt!

[26]Készíts hozzá négy aranykarikát, és erősítsd a karikákat a négy láb négy felső végére.

[27] Perto da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[28] Farás, pois, estes varais de madeira de acácia e os cobrirás de ouro; por meio deles, se levará a mesa.

[29] Também farás os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se hão de oferecer libações; de ouro puro os farás.

[30] Porás sobre a mesa os pães da proposição diante de mim perpetuamente.

O candelabro

Êxodo 37.17-24

[31] Farás também um candelabro de ouro puro; de ouro batido se fará este candelabro; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas e as suas flores formarão com ele uma só peça.

[32] Seis hásteas sairão dos seus lados: três de um lado e três do outro.

[33] Numa hástea, haverá três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices, com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim serão as seis hásteas que saem do candelabro.

[34] Mas no candelabro mesmo haverá quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[35] Haverá uma maçaneta sob duas hásteas que saem dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saem dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras

[27]A rúdtartó karikák a keretnél legyenek, hogy hordozható legyen az asztal.

[28]A rudakat akáciafából készítsd, és vond be arannyal: azokon hordozzák az asztalt!

[29]Készíts hozzá tálakat, serpenyőket, korsókat és kelyheket, amelyekkel majd az italáldozatot bemutatják! Színaranyból készíttesd azokat!

[30]Tégy elém az asztalra mindenkor szent kenyeret!

A lámpatartó

[31]Azután készíts lámpatartót színaranyból! Ötvösmunkával készüljön a lámpatartó: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai egy darabból legyenek.

[32]Hat ága nyúljon ki a két oldalából: három ág a lámpatartó egyik oldalából, három ág pedig a lámpatartó másik oldalából.

[33]Három mandulavirág alakú kehely gömbbel és virággal az egyik ágon, három mandulavirág alakú kehely gömbbel és virággal a másik ágon: így legyen mind a hat ágon, amelyek kinyúlnak a lámpatartóból.

[34]A lámpatartó középső szárán négy mandulavirág alakú kehely legyen gömbbel és virággal.

[35]Legyen gömb a belőle kinyúló első két ág alatt, legyen gömb a belőle kinyúló második két ág alatt, és legyen gömb a belőle kinyúló harmadik két ág alatt, és

hásteas que saem dele; assim se fará com as seis hásteas que saem do candelabro.

36 As suas maçanetas e as suas hásteas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

38 As suas espevitadeiras e os seus apagadores serão de ouro puro.

39 De um talento de ouro puro se fará o candelabro com todos estes utensílios.

40 Vê, pois, que tudo façās segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

Êxodo 26

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 36.8-18

1 Farás o tabernáculo, que terá dez cortinas, de linho retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim; com querubins, as farás de obra de artista.

2 O comprimento de cada cortina será de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas serão de igual medida.

3 Cinco cortinas serão ligadas umas às outras; e as outras cinco também ligadas umas às outras.

4 Farás laçadas de estofo azul na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento; e de igual modo farás na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

5 Cinqüenta laçadas farás numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina no extremo do

így tovább a lámpatartóból kinyúló mind a hat ágnál.

36Gömbjeik és ágaik a szárral együtt egy darabból legyenek: egy darab színarany ötvösmunka legyen az egész.

37Készíts hozzá hét mécsest, és úgy rakd fel a mécseseket, hogy bevilágítsák az előttük levő teret.

38Koppantói és hamutartói is színaranyból legyenek.

39Egy talentum színaranyból készüljön ez, egész fölszerelésével együtt.

40Ügyelj, hogy arra a mintára készítsd, amit a hegyen láttál!

2 Mózes 26

A szent hajlék sátorlapjai

1A hajlékot tíz sátorlapból készítsd: sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból meg karmazsin fonálból, művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítsd azokat!

2Egy-egy sátorlap hossza huszonnyolc könyök legyen, egy-egy sátorlap szélessége pedig négy könyök. Egyforma legyen a mérete mindegyik sátorlapnak.

3Öt sátorlap legyen egymással összefűzve, a másik öt sátorlap is legyen egymással összefűzve.

4Azután készíts kék bíborhurkokat az egyik sátorlap szegélyén az összefűzésnél. Ugyanilyeneket készíts a másik sátorlap szegélyén is, azon a végén, ahol összefűzik.

5Készíts ötven hurkot az egyik sátorlapon, és ötven hurkot készíts annak a

segundo agrupamento; as laçadas serão contrapostas uma à outra.

sátorlapnak a szegélyén is, amelyet hozzáfűznek. Egymással szemben legyenek a hurkok.

[6] Farás cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderás as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passará a ser um todo.

[6]Készíts ötven aranykapcsot, és ezekkel a kapcsokkal rögzítsd egymáshoz a sátorlapokat! Így áll majd össze a hajlék.

[7] Farás também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; onze cortinas farás.

[7] Azután készíts sátorlapokat kecskeszőrből, sátortetőnek a hajlék fölé: tizenegy ilyen sátorlapot készíttess.

[8] O comprimento de cada cortina será de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas serão de igual medida.

[8]Egy sátorlap hossza harminc könyök legyen, a sátorlap szélessége pedig négy könyök legyen. Egyforma legyen a mérete a tizenegy sátorlapnak.

[9] Ajuntarás à parte cinco cortinas entre si, e de igual modo as seis restantes, a sexta das quais dobrarás na parte dianteira da tenda.

[9]Fűzz össze öt sátorlapot külön, és hat sátorlapot is külön. A hatodik sátorlap pedig lógjon le a sátor elején.

[10] Farás cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do primeiro agrupamento e cinqüenta laçadas na orla da cortina extrema do segundo agrupamento.

[10]Készíts ötven hurkot az egyik sátorlapnak arra a végére, ahol összefűzik, és ötven hurkot a másik sátorlapnak arra a szélére is, ahol összefűzik.

[11] Farás também cinqüenta colchetes de bronze, e meterás os colchetes nas laçadas, e ajuntarás a tenda, para que venha a ser um todo.

[11]Készíts ötven rézkapcsot, és akaszd a kapcsokat a hurkokba. Így fűzd össze a sátortetőt egy egésszé!

[12] A parte que restar das cortinas da tenda, a saber, a meia cortina que sobrar, penderá às costas do tabernáculo.

[12]Ami pedig a sátortető lapjainak lelógó részét illeti: a lelógó sátorlap fele lógjon rá a hajlék hátuljára,

[13] O côvado de um lado e o côvado de outro lado, do que sobejar no comprimento das cortinas da tenda, penderão de um e de outro lado do tabernáculo para o cobrir.

[13]abból pedig, ami a sátortető lapjainak hosszából túllóg, egy könyöknyi innen, egy könyöknyi onnan lógjon le, vagyis hajoljon rá a hajlék két oldalára innen is, onnan is, és fedje be azt!

A coberta de peles e as tábuas

[14] Também farás de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[15] Farás também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais serão colocadas verticalmente.

[16] Cada uma das tábuas terá dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[17] Cada tábua terá dois encaixes, travados um com o outro; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

[18] No preparar as tábuas para o tabernáculo, farás vinte delas para o lado sul.

[19] Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[20] Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[21] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[22] ao lado posterior do tabernáculo para o ocidente, farás seis tábuas.

[23] Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, na parte posterior;

[24] as quais, por baixo, estarão separadas, mas, em cima, se ajustarão à primeira argola; assim se fará com as duas tábuas; serão duas para cada um dos dois cantos.

[14]Készíts még egy takarót is a sátorra vörösre festett kosbőrből, és arra még egy takarót delfinbőrből.

A szent hajlék oldalai

[15]Készíts a hajlékhoz felállítható deszkákat is akáciafából.

[16]A deszkák hossza tíz könyök legyen, a deszkák szélessége pedig másfél könyök.

[17]Mindegyik deszkának két csapja legyen, amelyek összekötik egyiket a másikkal. Így készítsd el a hajlék mindegyik deszkáját!

[18]Így készítsd el a hajlék deszkáit: húsz deszkát tégy a déli oldalra, dél felé.

[19]Készíts negyven ezüsttalpat a húsz deszka alá, két talpat mindegyik deszka alá, a két csapnak megfelelően. Minden egyes deszka alatt két talp legyen a két csapnak megfelelően.

[20]A hajlék másik oldalára, az északi oldalra is tégy húsz deszkát.

[21]Ezeknek is legyen negyven ezüsttalpa, két talp legyen az egyik deszka alatt, és két talp legyen a másik deszka alatt is.

[22]Nyugat felől, a hajlék hátuljára is készíts hat deszkát.

[23]Készíts két-két deszkát a hajlék két hátsó sarkára.

[24]Ezek párosával legyenek egymás mellett, aljuktól a tetejükig szorosan összefogva, egészen a karikáig. Így legyen mindkettőnél; mindkét saroknál így legyen.

[25] Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[26] Farás travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[27] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo ao lado posterior que olha para o ocidente.

[28] A travessa do meio passará ao meio das tábuas de uma extremidade à outra.

[29] Cobrirás de ouro as tábuas e de ouro farás as suas argolas, pelas quais hão de passar as travessas; e cobrirás também de ouro as travessas.

[30] Levantarás o tabernáculo segundo o modelo que te foi mostrado no monte.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 36.35-38

[31] Farás também um véu de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido; com querubins, o farás de obra de artista.

[32] Suspendê-lo-ás sobre quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes serão de ouro, sobre quatro bases de prata.

[33] Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e trarás para lá a arca do Testemunho, para dentro do véu; o véu vos fará separação entre o Santo Lugar e o Santo dos Santos.

[25]Legyen tehát nyolc deszka ezüsttalpakkal, összesen tizenhat talppal. Két talp legyen az egyik deszka alatt, és két talp legyen a másik deszka alatt is.

[26]Készíts reteszeket is akáciafából: ötöt a hajlék egyik oldalának a deszkáihoz,

[27]öt reteszt a hajlék másik oldalának a deszkáihoz, és öt reteszt a hajlék hátuljának a deszkáihoz a nyugati oldalon.

[28]A reteszek középen legyenek a deszkák között, rögzítve azokat egyik végétől a másik végéig.

[29]Vond be a deszkákat arannyal, és aranyból készítsd a karikákat is a reteszek kengyeleiként. Vond be a reteszeket is arannyal.

[30]Pontosan úgy állítsd fel a hajlékot, ahogyan a hegyen megmutattam neked!

A kárpit

[31]Azután készíts kárpitot kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból. Művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítsd azokat!

[32]Tedd ezt négy arannyal bevont akáciafa oszlopra, amelyeknek aranykampóik legyenek, négy talpa pedig ezüstből legyen!

[33]Akaszd rá a kárpitot a kapcsokra, vidd be a bizonyság ládáját a kárpit mögé, és a kárpit válassza el a szentélyt a szentek szentjétől!

[34] Porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no Santo dos Santos.
[35] A mesa porás fora do véu e o candelabro, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás para o lado norte.
[36] Farás também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador.
[37] Para este reposteiro farás cinco colunas de madeira de acácia e as cobrirás de ouro; os seus colchetes serão de ouro, e para elas fundirás cinco bases de bronze.

[34]Azután helyezd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjében!
[35]Az asztalt helyezd el a kárpiton kívül, a lámpatartót pedig az asztallal szemben a hajlék déli oldalán. Az asztalt tedd az északi oldalra!
[36]Készíts függönyt a sátor bejáratára kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve.
[37]Készíts a függönyhöz öt akáciafa oszlopot, és vond be azokat arannyal. Kampói aranyból legyenek, és önts azokhoz öt réztalpat!

Êxodo 27

O altar do holocausto
Êxodo 38.1-7

[1] Farás também o altar de madeira de acácia; de cinco côvados será o seu comprimento, e de cinco, a largura (será quadrado o altar), e de três côvados, a altura.
[2] Dos quatro cantos farás levantar-se quatro chifres, os quais formarão uma só peça com o altar; e o cobrirás de bronze.
[3] Far-lhe-ás também recipientes para recolher a sua cinza, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios farás de bronze.
[4] Far-lhe-ás também uma grelha de bronze em forma de rede, à qual farás quatro argolas de metal nos seus quatro cantos,
[5] e as porás dentro do rebordo do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

2 Mózes 27

Az égőáldozati oltár

[1]Készíts oltárt akáciafából, öt könyök hosszúra és öt könyök szélesre: négyzet alakú legyen az oltár, a magassága pedig legyen három könyök.
[2]Készíts szarvakat a négy sarkára, vele egy darabból legyenek a szarvak, és vond be az egészet rézzel!
[3]Készíts hozzá fazekakat a hamunak, lapátokat, hintőedényeket, villákat és szenesserpenyőket: az egész fölszerelést rézből készítsd el!
[4]Készíts hozzá rostélyszerű rézrácsozatot, és a rostély négy sarkára készíts négy rézkarikát!
[5]Erősítsd ezt az oltár pereme alá úgy, hogy a háló az oltár közepéig érjen le.

[6] Farás também varais para o altar, varais de madeira de acácia, e os cobrirás de bronze.

[7] Os varais se meterão nas argolas, de um e de outro lado do altar, quando for levado.

[8] Oco e de tábuas o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

O átrio do tabernáculo

Êxodo 38.9-20

[9] Farás também o átrio do tabernáculo; ao lado meridional (que dá para o sul), o átrio terá cortinas de linho fino retorcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

[10] Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as sua vergas serão de prata.

[11] De igual modo, para o lado norte ao comprido, haverá cortinas de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas serão de prata.

[12] Na largura do átrio para o lado do ocidente, haverá cortinas de cinqüenta côvados; as colunas serão dez, e as suas bases, dez.

[13] A largura do átrio do lado oriental (para o levante) será de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada serão de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[15] Para o outro lado da entrada, haverá cortinas de quinze côvados; as suas colunas serão três, e as suas bases, três.

[6]Készíts az oltárhoz rudakat, akáciafa rudakat, és vond be azokat rézzel!

[7]Dugják a rudakat a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, amikor viszik.

[8]Deszkákból készítsd azt, belül üresre. Úgy készítsék el, ahogyan a hegyen láttad!

A szent hajlék udvara

[9]Készítsd el a hajlék udvarát is! A déli oldalon legyen szőnyegfala az udvarnak sodrott lenfonálból. Száz könyök hosszú legyen ezen az oldalon.

[10]Húsz oszlopa és húsz réztalpa legyen, de az oszlopok kampói és kapcsai ezüstből legyenek.

[11]Így legyen az északi oldalon is: hosszában száz könyök hosszú szőnyegfal, húsz oszloppal és húsz réztalppal, de az oszlopok kampói és kapcsai ezüstből legyenek!

[12]A nyugati oldalon ötven könyök széles szőnyegfala legyen az udvarnak; tíz oszlopa és tíz talpa legyen.

[13]A keleti oldalon is ötven könyök széles legyen az udvar.

[14]Tizenöt könyök szőnyegfal legyen az egyik oldalon, ennek három oszlopa és három talpa legyen,

[15]és a másik oldalon is tizenöt könyök szőnyegfal legyen, ennek is három oszlopa és három talpa legyen.

[16] À porta do átrio, haverá um reposteiro de vinte côvados, de estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra de bordador; as suas colunas serão quatro, e as suas bases, quatro.

[17] Todas as colunas ao redor do átrio serão cingidas de vergas de prata; os seus ganchos serão de prata, mas as suas bases, de bronze.

[18] O átrio terá cem côvados de comprimento, e cinqüenta de largura por todo o lado, e cinco de altura; as suas cortinas serão de linho fino retorcido, e as suas bases, de bronze.

[19] Todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, e todas as suas estacas, e todas as estacas do átrio serão de bronze.

O azeite para o candelabro

Levítico 24.1-4

[20] Ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[21] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos a conservarão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este a favor dos filhos de Israel pelas suas gerações.

Êxodo 28

Deus escolhe Arão e seus filhos para sacerdotes

[1] Faze também vir para junto de ti Arão, teu irmão, e seus filhos com ele, dentre os

[16]Az udvar kapuja húsz könyök hosszú függöny legyen kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve. Négy oszlopa és négy talpa legyen!

[17]Az udvar összes oszlopa körös-körül ezüsthuzallal legyen összekötve, kampóik ezüstből legyenek, talpaik pedig rézből.

[18]Az udvar hossza száz könyök, szélessége ötven könyök legyen, kerítése öt könyök magas szőnyegfalból álljon, sodrott lenfonálból. A talpak rézből legyenek!

[19]A hajlék egész fölszerelése, ami a benne végzett szolgálathoz szükséges, de minden cöveke és az udvar összes cöveke is rézből legyen!

A mécses

[20]Te pedig parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécsest.

[21]Áron és fiai gondoskodjanak arról, hogy a kijelentés sátrában, a kárpiton kívül, amely a bizonyság ládája előtt van, estétől reggelig égjen az az ÚR előtt. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre Izráel fiainál!

2 Mózes 28

A papi ruhák

[1]Te pedig hívasd magadhoz Izráel fiai közül testvéredet, Áront, fiaival együtt!

filhos de Israel, para me oficiarem como sacerdotes, a saber, Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

Ők legyenek a papjaim: Áron, valamint Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár, Áron fiai!

As vestes sacerdotais

Êxodo 39.1-31

[2] Farás vestes sagradas para Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

[2]Készíts szent ruhákat testvérednek, Áronnak, hogy méltóságteljes és ékes legyen!

[3] Falarás também a todos os homens hábeis a quem enchi do espírito de sabedoria, que façam vestes para Arão para consagrá-lo, para que me ministre o ofício sacerdotal.

[3]Beszélj minden hozzáértő emberrel, akinek művészi képességet adtam: készítsék el Áron ruháját, hogy fel lehessen szentelni, és így az én papom legyen!

[4] As vestes, pois, que farão são estas: um peitoral, uma estola sacerdotal, uma sobrepeliz, uma túnica bordada, mitra e cinto. Farão vestes sagradas para Arão, teu irmão, e para seus filhos, para me oficiarem como sacerdotes.

[4]Ezeket a ruhákat kell elkészíteniük: a hósent, éfódot, palástot, mintás köntöst, süveget és övet. Készítsenek szent ruhákat testvérednek, Áronnak és fiainak, hogy az én papjaim lehessenek!

[5] Tomarão ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino

[5]Aranyat, kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat használjanak hozzá.

Az éfód

[6] e farão a estola sacerdotal de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido, obra esmerada.

[6]Az éfódot aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készítsék, művészi szövéssel!

[7] Terá duas ombreiras que se unam às suas duas extremidades, e assim se unirá.

[7]Két egymáshoz érő vállrésze legyen a két végén, amelyeket egymásba lehet kapcsolni.

[8] E o cinto de obra esmerada, que estará sobre a estola sacerdotal, será de obra igual, da mesma obra de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido.

[8]A rajta levő övet, amellyel majd felövezik, ugyanúgy, ugyanabból készítsék: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból.

[9] Tomarás duas pedras de ônix e gravarás nelas os nomes dos filhos de Israel:

[9]Azután végy két ónixkövet, és vésd rájuk Izráel fiainak a nevét:

[10] seis de seus nomes numa pedra e os outros seis na outra pedra, segundo a ordem do seu nascimento.

[11] Conforme a obra de lapidador, como lavores de sinete, gravarás as duas pedras com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor de ouro, as farás.

[12] E porás as duas pedras nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

[13] Farás também engastes de ouro

[14] e duas correntes de ouro puro; obra de fieira as farás; e as correntes de fieira prenderás nos engastes.

[15] Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal o farás: de ouro, e estofo azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino retorcido o farás.

[16] Quadrado e duplo, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura.

[17] Colocarás nele engaste de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo será a primeira ordem;

[18] a segunda ordem será de esmeralda, safira e diamante;

[19] a terceira ordem será de jacinto, ágata e ametista;

[20] a quarta ordem será de berilo, ônix e jaspe; elas serão guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[10]hatnak a nevét az egyik kőre, a másik hatnak a nevét a másik kőre, születésük rendjében.

[11]Vésnöki munkával, ahogyan a pecsétgyűrűt vésik, úgy vésd a két kőre Izráel fiainak a nevét. Körös-körül aranyfoglalattal készítsd azokat!

[12]Azután tedd a két követ az éfód vállrészeire. Izráel fiaira emlékeztető kövek ezek: hordozza Áron a nevüket a két vállrészen emlékeztetőül az ÚR előtt.

[13]Készíttess aranyfoglalatokat is,

[14]és két színarany láncot. Sodorva készítsd azokat, ahogy a zsinórokat szokták, és illeszd rá a sodrott láncokat a foglalatokra!

A hósen

[15]Azután készíts hósent művészi munkával a döntések közlésére! Úgy készítsd el, ahogyan az éfódot készítetted: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készítsd!

[16]Négyzet alakú legyen, kétrét hajtva: egy arasz hosszú és egy arasz széles legyen.

[17]Rakd ki azt drágakő borítással! Négy sor kő legyen rajta ebben a sorrendben: rubin, topáz és smaragd – ez az első sor.

[18]A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis.

[19]A harmadik sor: opál, agát és ametiszt.

[20]A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Aranyfoglalatokkal készüljön a borítás.

[21] As pedras serão conforme os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como sinetes, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

[22] Para o peitoral farás correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.

[23] Também farás para o peitoral duas argolas de ouro e porás as duas argolas nas extremidades do peitoral.

[24] Então, meterás as duas correntes de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[25] As duas pontas das correntes prenderás nos dois engastes e as porás nas ombreiras da estola sacerdotal na frente dele.

[26] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior junto à estola sacerdotal.

[27] Farás também duas argolas de ouro e as porás nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[28] E ligarão o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal por cima com uma fita azul, para que esteja sobre o cinto da estola sacerdotal; e nunca o peitoral se separará da estola sacerdotal.

[29] Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

[21]A köveken Izráel fiainak nevei legyenek: tizenkét kő a neveknek megfelelően. Pecsétgyűrű módjára legyenek vésve, mindegyiken egy-egy törzs neve, a tizenkét törzsnek megfelelően.

[22]Készíts a hósenre színarany láncokat: sodorva, ahogy a zsinórokat szokták.

[23]Készíts a hósenre két aranykarikát is, és illeszd a két karikát a hósen két végére!

[24]A két aranyzsinórt fűzd a két karikába a hósen két végén!

[25]A két zsinór végét erősítsd a két foglalatra, és erősítsd az éfód vállrészének az elejére!

[26]Készíts még két aranykarikát, és rögzítsd azokat is a hósen két végére azon a szélén, amely az éfód felé eső részen belül van.

[27]Azután készíts még két aranykarikát, és erősítsd azokat elöl az éfód két vállrészére, kissé lejjebb, közel az egybefűzéshez az éfód öve fölött.

[28]Csatolják a hósent karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíborzsinórral, hogy az éfód öve fölött legyen, és ne csússzék el a hósen az éfódról!

[29]Hordozza Áron Izráel fiainak a neveit a szíve fölött a döntések közlésére való hósenen, amikor bemegy a szentélybe, állandó emlékeztetőül az ÚR előtt.

[30] Também porás no peitoral do juízo o Urim e o Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar perante o SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

[30]Azután tedd a döntések közlésére való hósenbe az úrímot és tummímot! Legyenek azok Áron szíve fölött, amikor bemegy az ÚR elé. Hordozza Áron mindig a szíve fölött az Izráel fiait érintő döntéseket az ÚR színe előtt!

A palást és a homlokdísz

[31] Farás também a sobrepeliz da estola sacerdotal toda de estofo azul.

[31]Azután készítsd el az éfód palástját, az egészet kék bíborból!

[32] No meio dela, haverá uma abertura para a cabeça; será debruada essa abertura, como a abertura de uma saia de malha, para que não se rompa.

[32]Legyen a közepén nyakkivágás. A kivágás legyen körös-körül szövéssel megerősítve, mint a mellvért nyílása, hogy ne szakadjon be.

[33] Em toda a orla da sobrepeliz, farás romãs de estofo azul, e púrpura, e carmesim; e campainhas de ouro no meio delas.

[33]Készíts a szegélyére gránátalmákat kék és piros bíborból és karmazsin fonálból körös-körül a szegélyére, közéjük pedig aranycsengettyűket körös-körül.

[34] Haverá em toda a orla da sobrepeliz uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã.

[34]Aranycsengettyű meg gránátalma váltakozzék a palást szegélyén körös-körül.

[35] Esta sobrepeliz estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair; e isso para que não morra.

[35]Ezt viselje Áron szolgálat közben, hogy hallható legyen a csengés, amikor bemegy a szentélybe az ÚR színe elé, és amikor kijön onnan, hogy meg ne haljon.

[36] Farás também uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de sinetes: Santidade ao SENHOR.

[36]Készíts homlokdíszt színaranyból, és vésd rá úgy, ahogyan a pecsétgyűrűbe szoktak vésni: Az ÚR szent tulajdona!

[37] Atá-la-ás com um cordão de estofo azul, de maneira que esteja na mitra; bem na frente da mitra estará.

[37]Fűzd kék bíborzsinórra, és legyen a süvegen, a süveg elején.

[38] E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniqüidade concernente às coisas santas que os filhos de Israel consagrarem em todas as ofertas de suas coisas santas; sempre estará sobre a testa

[38]Legyen Áron homlokán, és hordozza Áron a szent dolgokban elkövetett bűnök terhét, amelyeket Izráel fiai a különféle szent ajándékokkal kapcsolatban

de Arão, para que eles sejam aceitos perante o SENHOR.

39 Tecerás, quadriculada, a túnica de linho fino e farás uma mitra de linho fino e um cinto de obra de bordador.
40 Para os filhos de Arão farás túnicas, e cintos, e tiaras; fá-los-ás para glória e ornamento.
41 E, com isso, vestirás Arão, teu irmão, bem como seus filhos; e os ungirás, e consagrarás, e santificarás, para que me oficiem como sacerdotes.
42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a pele nua; irão da cintura às coxas.
43 E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação ou quando se chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniqüidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para sua posteridade depois dele.

követnek el. Legyen mindig a homlokán, hogy kedvesek legyenek ők az ÚR előtt.

Egyéb papi ruhák

39Azután szőj egy köntöst lenből, szép mintásra, és készíts egy süveget is lenből! Egy övet is készíts művészi hímzéssel!
40Áron fiainak is készíts köntösöket, nekik is készíts öveket, ékes és díszes papi süvegeket is készíts nekik.
41Öltöztesd azokba testvéredet, Áront, és vele együtt a fiait! Majd kend föl őket, iktasd be tisztükbe, és szenteld föl őket, hogy az én papjaim legyenek.
42Készíts nekik gyolcsnadrágot, hogy eltakarják szeméremtestüket; csípőtől a combig érjenek.

43Viseljék ezeket Áron és fiai, amikor a kijelentés sátrába lépve vagy az oltárhoz járulva a szentély körüli szolgálatukat teljesítik, hogy bűnbe ne essenek és meg ne haljanak. Örök rendelkezés legyen ez neki és utódainak.

Êxodo 29

O sacrifício e as cerimônias da consagração
Levítico 8.1-36

1 Isto é o que lhes farás, para os consagrar, a fim de que me oficiem como sacerdotes: toma um novilho, e dois carneiros sem defeito,

2 e pães asmos, e bolos asmos, amassados com azeite, e obreias asmas untadas com azeite; de flor de farinha de trigo os farás,

2 Mózes 29

A papok fölszentelése

1Így cselekedj velük, amikor fölszenteled őket, hogy papjaim legyenek: Végy egy bikaborjút és két hibátlan kost,

2továbbá kovásztalan kenyereket, olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat; ezeket finom búzalisztből készítsd el!

[3] e os porás num cesto, e no cesto os trarás; trarás também o novilho e os dois carneiros.

[3]Tedd ezeket egy kosárba, és kosarastul vidd oda. A bikát és a két kost is vezesd oda!

[4] Então, farás que Arão e seus filhos se cheguem à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

[4]Azután Áront és a fiait vezesd a kijelentés sátrának bejáratához, és mosdasd meg őket!

[5] depois, tomarás as vestes, e vestirás Arão da túnica, da sobrepeliz, da estola sacerdotal e do peitoral, e o cingirás com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal;

[5]Azután fogd a ruhákat, és add rá Áronra a köntöst, az éfód palástját, az éfódot és a hósent, és övezd fel őt az éfód övével.

[6] pôr-lhe-ás a mitra na cabeça e sobre a mitra, a coroa sagrada.

[6]Tedd a fejére a süveget, és a szent fejdíszt illeszd a süvegre.

[7] Então, tomarás o óleo da unção e lho derramarás sobre a cabeça; assim o ungirás.

[7]Aztán vedd a fölkenéshez való olajat, öntsd a fejére, és kend fel őt!

[8] Farás, depois, que se cheguem os filhos de Arão, e os vestirás de túnicas,

[8]Fiait is rendeld oda, és öltöztesd fel őket köntösükbe!

[9] e os cingirás com o cinto, Arão e seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e consagrarás Arão e seus filhos.

[9]Csatolj övet rájuk, Áronra és fiaira, tégy a fejükre papi süveget, és legyen övék a papi szolgálat örök rendelkezés szerint. Így avasd fel Áront és fiait!

[10] Farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[10]Azután vezesd a bikát a kijelentés sátra elé, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a bika fejére.

[11] Imolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[11]Azután vágd le a bikát az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrának bejáratánál.

[12] Depois, tomarás do sangue do novilho e o porás com o teu dedo sobre os chifres do altar; o restante do sangue derramá-lo-ás à base do altar.

[12]Végy a bika véréből, és kend meg ujjaddal az oltár szarvait, a többi vért pedig öntsd az oltár aljára!

[13] Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois rins e a gordura que está neles e queimá-los-ás sobre o altar;

[13]Vedd mindazt a kövérjét, ami a beleket borítja, meg a májon levő hártyát és a két vesét, a rajtuk levő kövérjével együtt, és füstölögtesd el az oltáron,

[14] mas a carne do novilho, a pele e os excrementos, queimá-los-ás fora do arraial; é sacrifício pelo pecado.

[15] Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[16] Imolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o jogarás sobre o altar ao redor;

[17] partirás o carneiro em seus pedaços e, lavadas as entranhas e as pernas, pô-las-ás sobre os pedaços e sobre a cabeça.

[18] Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[19] Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça dele.

[20] Imolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o polegar da sua mão direita e sobre o polegar do seu pé direito; o restante do sangue jogarás sobre o altar ao redor.

[21] Tomarás, então, do sangue sobre o altar e do óleo da unção e os aspergirás sobre Arão e suas vestes e sobre seus filhos e as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos e as vestes de seus filhos com ele.

[22] Depois, tomarás do carneiro a gordura, a cauda gorda, a gordura que cobre as entranhas, o redenho do fígado, os dois

[14]a bika húsát, bőrét és a gyomrának tartalmát pedig égesd el a táboron kívül! Vétekáldozat ez.

[15]Fogd az egyik kost, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére.

[16]Azután vágd le a kost, vedd a vérét, és hintsd körös-körül az oltárra!

[17]Vágd föl a kost darabjaira, mosd meg a belső részeit meg a lábszárait, és tedd rá a darabjaira és a fejére!

[18]Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron! Égőáldozat lesz ez az ÚRnak, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

[19]Fogd a másik kost is, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére!

[20]Azután vágd le a kost, végy a véréből, és kend meg azzal Áron fülcimpáját, valamint fiai jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját. A többi vért pedig hintsd körös-körül az oltárra!

[21]Azután végy az oltáron levő vérből, meg a fölkenéshez való olajból, hintsd Áronra és ruhájára, meg a vele levő fiaira és fiai ruhájára! Így lesz szent ő és a ruhája, meg a vele levő fiai és fiainak a ruhája.

[22]Majd vedd a kos kövérjét, a farkát és a beleket borító kövérjét, a májon levő hártyát, meg a két vesét a rajtuk levő

rins, a gordura que está neles e a coxa direita, porque é carneiro da consagração;

kövérjével együtt, és a jobb combot – mert fölavatásra szánt kos ez –,

[23] e também um pão, um bolo de pão azeitado e uma obreia do cesto dos pães asmos que estão diante do SENHOR.

[23]továbbá egy kerek kenyeret, egy olajos lepényt és egy lángost a kovásztalan kenyerek kosarából, amely az ÚR előtt van,

[24] Todas estas coisas porás nas mãos de Arão e nas de seus filhos e, movendo-as de um lado para outro, as oferecerás como ofertas movidas perante o SENHOR.

[24]és rakd mindezt Áronnak és fiainak a tenyerébe, és ők mutassák fel azokat felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt!

[25] Depois, as tomarás das suas mãos e as queimarás sobre o altar; é holocausto para o SENHOR, de agradável aroma, oferta queimada ao SENHOR.

[25]Majd vedd ki azokat a kezükből, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozatra téve, kedves illatul az ÚR előtt. Tűzáldozat lesz ez az ÚRnak.

[26] Tomarás o peito do carneiro da consagração, que é de Arão, e, movendo-o de um lado para outro, o oferecerás como oferta movida perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

[26]Fogd az Áron fölavatására szánt kosnak a szegyét is, és mutasd fel azt az ÚR színe előtt felmutatott áldozatul! Azután legyen ez a te részed.

[27] Consagrarás o peito da oferta movida e a coxa da porção que foi movida, a qual se tirou do carneiro da consagração, que é de Arão e de seus filhos.

[27]Így szenteld meg a felmutatott szegyet és a felajánlott combot, amelyet az Áron és fiainak fölavatására szánt kosból mutattak és ajánlottak fel.

[28] Isto será a obrigação perpétua dos filhos de Israel, devida a Arão e seus filhos, por ser a porção do sacerdote, oferecida, da parte dos filhos de Israel, dos sacrifícios pacíficos; é a sua oferta ao SENHOR.

[28]Legyen ez Ároné és fiaié: örök rendelkezés ez Izráel fiai között! Mert felajánlás ez, Izráel fiainak felajánlása békeáldozataikból, amelyet az ÚRnak ajánlanak fel.

[29] As vestes santas de Arão passarão a seus filhos depois dele, para serem ungidos nelas e consagrados nelas.

[29]Áronnak a szentélyben használt ruhái legyenek utódaié. Azokban kenjék fel és avassák fel őket.

[30] Sete dias as vestirá o filho que for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

[30]Azokat viselje hét napig az a pap, aki helyébe lép fiai közül, és majd bemegy a kijelentés sátrába, és szolgál a szentélyben.

31 Tomarás o carneiro da consagração e cozerás a sua carne no lugar santo;
32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação
33 e comerão das coisas com que for feita a expiação, para consagrá-los e para santificá-los; o estranho não comerá delas, porque são santas.
34 Se sobrar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão, até pela manhã, queimarás o que restar; não se comerá, porque é santo.
35 Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que te hei ordenado; por sete dias, os consagrarás.
36 Também cada dia prepararás um novilho como oferta pelo pecado para as expiações; e purificarás o altar, fazendo expiação por ele mediante oferta pelo pecado; e o ungirás para consagrá-lo.

37 Sete dias farás expiação pelo altar e o consagrarás; e o altar será santíssimo; tudo o que o tocar será santo.

Ofertas contínuas

Números 28.1-8

38 Isto é o que oferecerás sobre o altar: dois cordeiros de um ano, cada dia, continuamente.
39 Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro, ao pôr-do-sol.

40 Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido;

31Fogd a fölavatásra szánt kost, és főzd meg a húsát a szent helyen!
32A kos húsát és a kosárban levő kenyeret egye meg Áron, fiaival együtt, a kijelentés sátrának bejáratánál.
33Egyék meg azokat a darabokat, amelyekkel az engesztelés történt, amikor fölavatták és fölszentelték őket. De idegen ne egyék belőle, mert szent az!
34Ha pedig marad valami a fölavatásra szánt húsból vagy kenyérből reggelre, akkor a maradékot égesd el! Nem szabad megenni, mert szent az.
35Pontosan úgy cselekedj Áronnal és fiaival, ahogyan megparancsoltam neked. Hét nap alatt végezd el a felavatásukat!

36Naponként készíts el egy vétekáldozatra való bikát engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, engesztelést végezve rajta. Kend fel azt, és így szenteld föl!

37Hét napig végezz engesztelést az oltáron: így szenteld föl, hogy igen szent legyen az oltár. Szent legyen mindaz, ami az oltárhoz ér!

Egyéb papi szertartások

38Ezt készítsd az oltárra: minden nap két egyéves bárányt.

39Az egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el.
40Egy tizedrész finomlisztet, egy negyed hín sajtolt olajjal gyúrva, italáldozatul pedig egy negyed hín bort kell hozzáadni az első bárányhoz.

e, para libação, a quarta parte de um him de vinho;

41 o outro cordeiro oferecerás ao pôr-do-sol, como oferta de manjares, e a libação como de manhã, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

41A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan étel- és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel! Kedves illatú tűzáldozat lesz ez az ÚRnak.

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei, para falar contigo ali.

42Állandó égőáldozat legyen ez nemzedékről nemzedékre a kijelentés sátrának bejáratánál az ÚR előtt, ahol kijelentem magam nektek, és beszélek veled.

43 Ali, virei aos filhos de Israel, para que, por minha glória, sejam santificados,

43Ott fogok megjelenni Izráel fiainak, és dicsőségemmel szentelem meg azt.

44 e consagrarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei Arão e seus filhos, para que me oficiem como sacerdotes.

44Megszentelem a kijelentés sátrát és az oltárt. Megszentelem Áront és fiait is, hogy papjaim legyenek.

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e serei o seu Deus.

45Izráel fiai között fogok lakni, és Istenük leszek.

46 E saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tirou da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu sou o SENHOR, seu Deus.

46És megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az Istenük, aki kihoztam őket Egyiptomból, hogy közöttük lakozzam én, az ÚR, az ő Istenük.

Êxodo 30

O altar do incenso

Êxodo 37.25-28

1 Farás também um altar para queimares nele o incenso; de madeira de acácia o farás.

2 Terá um côvado de comprimento, e um de largura (será quadrado), e dois de altura; os chifres formarão uma só peça com ele.

2 Mózes 30

Az illatáldozati oltár

1Azután készíts egy oltárt az illatáldozat bemutatására. Akáciafából készítsd:

2hossza egy könyök, szélessége egy könyök, tehát négyzet alakú legyen, és két könyök magas. Vele egy darabból legyenek a szarvai.

[3] De ouro puro o cobrirás, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe farás uma bordadura de ouro ao redor.

[4] Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da bordadura; de ambos os lados as farás; nelas, se meterão os varais para se levar o altar.

[5] De madeira de acácia farás os varais e os cobrirás de ouro.

[6] Porás o altar defronte do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me avistarei contigo.

[7] Arão queimará sobre ele o incenso aromático; cada manhã, quando preparar as lâmpadas, o queimará.

[8] Quando, ao crepúsculo da tarde, acender as lâmpadas, o queimará; será incenso contínuo perante o SENHOR, pelas vossas gerações.

[9] Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem ofertas de manjares; nem tampouco derramareis libações sobre ele.

[10] Uma vez no ano, Arão fará expiação sobre os chifres do altar com o sangue da oferta pelo pecado; uma vez no ano, fará expiação sobre ele, pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

O pagamento do resgate

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[12] Quando fizeres recenseamento dos filhos de Israel, cada um deles dará ao SENHOR o resgate de si próprio, quando

[3]Vond be színarannyal a tetejét és oldalait körös-körül, valamint a szarvait is! Készíts rá körös-körül aranyszegélyt!

[4]Két-két aranykarikát is készíts hozzá a szegélye alá: kétfelől készíts, mindkét oldalára! Ezek legyenek a rudak kengyelei, hogy azoknál fogva hordozzák az oltárt.

[5]A rudakat akáciafából készítsd, és vond be arannyal!

[6]Helyezd az oltárt a bizonyság ládájánál levő kárpit elé, a bizonyságon levő fedél elé, ahol megjelenek neked!

[7]Mutasson be azon Áron reggelenként jó illatú illatáldozatot; amikor rendbe hozza a mécseseket, akkor mutassa be.

[8]Estefelé is mutassa ezt be Áron, amikor felrakja a mécseseket. Állandó illatáldozat legyen ez az Úr színe előtt nemzedékről nemzedékre!

[9]Ne mutassatok be azon idegen illatáldozatot, se égőáldozatot, se ételáldozatot; italáldozatot se öntsetek arra!

[10]Végezzen Áron engesztelést annak a szarvain évenként egyszer. Az engesztelési vétekáldozat véréből végezzen rajta engesztelést évenként egyszer nemzedékről nemzedékre! Igen szent ez az Úr előtt.

Adó a szentély javára

[11]Azután így beszélt Mózeshez az Úr:

[12]Amikor összeszámolod Izráel fiai közül azokat, akiket számba kell venni, adjon mindenki váltságdíjat magáért az Úrnak,

os contares; para que não haja entre eles praga nenhuma, quando os arrolares.

[13] Todo aquele que passar ao arrolamento dará isto: metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

[14] Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

[15] O rico não dará mais de meio siclo, nem o pobre, menos, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

[16] Tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazerdes expiação pela vossa alma.

A bacia de bronze

Êxodo 38.8

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Farás também uma bacia de bronze com o seu suporte de bronze, para lavar. Pô-la-ás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

[19] Nela, Arão e seus filhos lavarão as mãos e os pés.

[20] Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram; ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

[21] Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto

amikor számba veszik, hogy ne érje őket csapás a számbavétel miatt.

[13]Mindazok, akik átesnek a számba vételen, adjanak egy fél sekelt a szent sekel szerint, amelyben húsz géra egy sekel. Fél sekel legyen az Úrnak szóló felajánlás.

[14]Mindenki adja meg az Úrnak szóló felajánlást, aki átesett a számba vételen, húszévestől fölfelé.

[15]A gazdag ne adjon többet, és a nincstelen se adjon kevesebbet fél sekelnél, amikor megadjátok az Úrnak szóló felajánlást váltságdíjul magatokért.

[16]Amikor átveszed a váltságdíjat Izráel fiaitól, fordítsd azt a kijelentés sátrában végzett szolgálatra, hogy értetek adott váltságdíjként emlékeztesse az Urat Izráel fiaira.

A rézmedence

[17]Azután így beszélt Mózeshez az Úr:

[18]Készíts egy rézmedencét és egy réz állványt hozzá a mosakodáshoz! Helyezd azt a kijelentés sátra és az oltár közé, és töltsd meg vízzel,

[19]hogy abban mossák meg kezüket és lábukat Áron és fiai.

[20]Mosakodjanak meg a vízben, mielőtt bemennek a kijelentés sátrába, hogy meg ne haljanak, vagy ha az oltárhoz járulnak, hogy szent szolgálatot végezzenek és tűzáldozatot mutassanak be az Úrnak.

[21]Mossák meg a kezüket és lábukat, hogy meg ne haljanak. Örök rendelkezés legyen

perpétuo, a ele e à sua posteridade, através de suas gerações.

O óleo da santa unção
Êxodo 37.29

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[23] Tu, pois, toma das mais excelentes especiarias: de mirra fluida quinhentos siclos, de cinamomo odoroso a metade, a saber, duzentos e cinqüenta siclos, e de cálamo aromático duzentos e cinqüenta siclos,

[24] e de cássia quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário, e de azeite de oliveira um him.

[25] Disto farás o óleo sagrado para a unção, o perfume composto segundo a arte do perfumista; este será o óleo sagrado da unção.

[26] Com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho,

[27] e a mesa com todos os seus utensílios, e o candelabro com os seus utensílios, e o altar do incenso,

[28] e o altar do holocausto com todos os utensílios, e a bacia com o seu suporte.

[29] Assim consagrarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

[30] Também ungirás Arão e seus filhos e os consagrarás para que me oficiem como sacerdotes.

[31] Dirás aos filhos de Israel: Este me será o óleo sagrado da unção nas vossas gerações.

ez nekik, neki és utódainak nemzedékről nemzedékre.

A szent olaj

[22]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[23]Végy a legkiválóbb balzsamokból: folyékony mirhát ötszáz sekelért, balzsamos fahéjat feleannyiért, azaz kétszázötvenért, balzsamos nádat is kétszázötvenért,

[24]és kassziát is ötszázért, a szent sekel szerint, és hozzá egy hín olivaolajat.

[25]Készíts belőle felkenésre való szent olajat: illatos olajkeveréket, ahogyan a kenetkeverők készítik. Fölkenésre való szent olaj lesz ez.

[26]Kend meg ezzel a kijelentés sátrát és a bizonyság ládáját,

[27]az asztalt és egész fölszerelését, a lámpatartót és fölszerelését, az illatáldozati oltárt,

[28]az égőáldozati oltárt és egész fölszerelését, a medencét és az állványát.

[29]Így szenteld föl ezeket, hogy igen szentek legyenek. Ha másvalaki érinti azokat, legyen örökre a szentély tulajdona.

[30]Kend fel Áront és fiait is. Szenteld fel őket, hogy papjaim legyenek.

[31]Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Felkenésre való szent olajom lesz ez nemzedékről nemzedékre.

[32] Não se ungirá com ele o corpo do homem que não seja sacerdote, nem fareis outro semelhante, da mesma composição; é santo e será santo para vós outros.

[33] Qualquer que compuser óleo igual a este ou dele puser sobre um estranho será eliminado do seu povo.

O incenso sagrado

[34] Disse mais o SENHOR a Moisés: Toma substâncias odoríferas, estoraque, ônica e gálbano; estes arômatas com incenso puro, cada um de igual peso;

[35] e disto farás incenso, perfume segundo a arte do perfumista, temperado com sal, puro e santo.

[36] Uma parte dele reduzirás a pó e o porás diante do Testemunho na tenda da congregação, onde me avistarei contigo; será para vós outros santíssimo.

[37] Porém o incenso que fareis, segundo a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

[38] Quem fizer tal como este para o cheirar será eliminado do seu povo.

Êxodo 31

Os artífices da obra do tabernáculo

Êxodo 35.30–36.1

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Eis que chamei pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[3] e o enchi do Espírito de Deus, de habilidade, de inteligência e de conhecimento, em todo artifício,

[32]Más ember testére nem szabad belőle önteni, se hasonlót készíteni ilyen összetételben. Szent az, hát tartsátok is szentnek!

[33]Ki kell irtani népe közül azt, aki hasonló kenetet készít, vagy illetéktelent ken meg vele.

A füstölőszer

[34]Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Végy illatos alapanyagokat: gyantát, füstölőkarmot és mézgát, csupa illatos anyagot, és hozzájuk tiszta tömjént, mindet ugyanabban a mennyiségben.

[35]Készíts belőle füstölőszer-keveréket, ahogyan a kenetkeverők készítik: sózva, tisztán és szentül.

[36]Morzsold szét egy részét, és tedd a bizonyság elé a kijelentés sátrában, ahol megjelenek neked. Igen szentnek tartsátok ezt!

[37]De ha magatoknak készítetek füstölőszert, ne ebben az összetételben készítsétek! Tartsátok ezt az ÚRnak szentelt füstölőszernek!

[38]Mindenkit ki kell irtani népe közül, aki ilyet készít, hogy annak az illatát élvezze.

2 Mózes 31

A mesterek kijelölése

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Lásd, név szerint elhívtam Becalélt, Húr fiának, Úrínak a fiát Júda törzséből.

[3]Betöltöttem őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára,

[4] para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[5] para lapidação de pedras de engaste, para entalho de madeira, para toda sorte de lavores.

[6] Eis que lhe dei por companheiro Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã; e dei habilidade a todos os homens hábeis, para que me façam tudo o que tenho ordenado:

[7] a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que está por cima dela, e todos os pertences da tenda;

[8] e a mesa com os seus utensílios, e o candelabro de ouro puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

[9] e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a bacia com seu suporte;

[10] e as vestes finamente tecidas, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes;

[11] e o óleo da unção e o incenso aromático para o santuário; eles farão tudo segundo tenho ordenado.

O sábado santo e as duas tábuas do Testemunho

[12] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[13] Tu, pois, falarás aos filhos de Israel e lhes dirás: Certamente, guardareis os meus sábados; pois é sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

[14] Portanto, guardareis o sábado, porque é santo para vós outros; aquele que o

[4]hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására,

[5]kövek vésésére és berakására, fafaragásra és mindenféle munka elvégzésére.

[6]Én most melléje állítom Oholíábot, Ahíszámák fiát Dán törzséből. Bölcsességet adok minden hozzáértő ember szívébe, hogy el tudják készíteni mindazt, amit megparancsoltam neked:

[7]a kijelentés sátrát, a bizonyság ládáját, a rá való fedelet és a sátor egész fölszerelését,

[8]az asztalt és fölszerelését, a színarany lámpatartót és annak egész fölszerelését, az illatáldozati oltárt,

[9]az égőáldozati oltárt és egész fölszerelését, a medencét és az állványát,

[10]meg a díszes ruhákat, Áron főpap szent ruháit és fiainak a papi ruháit,

[11]a fölkenéshez való olajat és a jó illatú füstölőszert a szentély számára. Mindent úgy készítsenek, ahogyan megparancsoltam neked.

A nyugalom napja

[12]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek:

[13]Mondd meg Izráel fiainak: Tartsátok meg szombatjaimat; mert jel ez köztem és köztetek nemzedékről nemzedékre, hogy megtudjátok: én, az ÚR vagyok, aki megszentellek titeket.

[14]Tartsátok meg a szombatot, tartsátok azt szentnek! Aki megszentségteleníti azt,

profanar morrerá; pois qualquer que nele fizer alguma obra será eliminado do meio do seu povo.

15 Seis dias se trabalhará, porém o sétimo dia é o sábado do repouso solene, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer alguma obra morrerá.

16 Pelo que os filhos de Israel guardarão o sábado, celebrando-o por aliança perpétua nas suas gerações.

17 Entre mim e os filhos de Israel é sinal para sempre; porque, em seis dias, fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e tomou alento.

18 E, tendo acabado de falar com ele no monte Sinai, deu a Moisés as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

Êxodo 32

O bezerro de ouro
Deuteronômio 9.6-21

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, acercou-se de Arão e lhe disse: Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou do Egito, não sabemos o que lhe terá sucedido.

2 Disse-lhes Arão: Tirai as argolas de ouro das orelhas de vossas mulheres, vossos filhos e vossas filhas e trazei-mas.

halállal lakoljon! Ki kell irtani népe közül azt az embert, aki valamilyen munkát végez azon a napon.

15Hat napon át végezzék munkájukat, de a hetedik nap a teljes nyugalom napja, szent az az ÚR előtt. Mindaz, aki valamilyen munkát végez a szombat napján, halállal lakoljon!

16Tartsák meg Izráel fiai a szombatot, tegyék a nyugalom napjává nemzedékről nemzedékre, örök szövetségül.

17Örök jel ez köztem és Izráel fiai között. Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és megpihent.

18Amikor befejezte Isten Mózessel való beszédét a Sínai-hegyen, átadta neki a bizonyság két tábláját, az Isten ujjával írt kőtáblákat.

2 Mózes 32

Áron aranyborjút készít

1Amikor azt látta a nép, hogy Mózes késlekedik, és nem jön le a hegyről, Áron köré sereglett a nép, és azt mondták neki: Jöjj, és készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon! Mert nem tudjuk, hogy mi történt ezzel a Mózessel, aki felhozott bennünket Egyiptomból.

2Áron ezt mondta nekik: Szedjétek ki az arany fülbevalókat feleségeitek, fiaitok és leányaitok füléből, és hozzátok ide hozzám!

[3] Então, todo o povo tirou das orelhas as argolas e as trouxe a Arão.

[3]Kiszedte hát az egész nép az arany fülbevalókat a füléből, és odavitte Áronhoz.

[4] Este, recebendo-as das suas mãos, trabalhou o ouro com buril e fez dele um bezerro fundido. Então, disseram: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[4]Ő átvette tőlük, vésővel mintát készített, és borjúszobrot öntött. Ekkor azt mondták: Ez a te istened, Izráel, aki fölhozott téged Egyiptomból.

[5] Arão, vendo isso, edificou um altar diante dele e, apregoando, disse: Amanhã, será festa ao SENHOR.

[5]Amikor Áron látta ezt, oltárt épített elé, majd kihirdette Áron: Holnap az ÚR ünnepe lesz!

[6] No dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.

[6]Másnap tehát korán fölkeltek, égőáldozatokat áldoztak, és békeáldozatokat mutattak be. Azután leült a nép enni és inni, majd mulatozni kezdtek.

[7] Então, disse o SENHOR a Moisés: Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste sair do Egito, se corrompeu

[7]Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR: Menj, eredj le, mert megromlott a néped, amelyet fölhoztál Egyiptomból.

[8] e depressa se desviou do caminho que lhe havia eu ordenado; fez para si um bezerro fundido, e o adorou, e lhe sacrificou, e diz: São estes, ó Israel, os teus deuses, que te tiraram da terra do Egito.

[8]Hamar letértek arról az útról, amelyet megparancsoltam nekik. Borjúszobrot készítettek maguknak, az előtt borulnak le, annak áldoznak, és ezt mondják: Ez a te istened, Izráel, aki fölhozott téged Egyiptomból.

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés: Tenho visto este povo, e eis que é povo de dura cerviz.

[9]Majd ezt mondta Mózesnek az ÚR: Látom, hogy ez a nép kemény nyakú nép.

[10] Agora, pois, deixa-me, para que se acenda contra eles o meu furor, e eu os consuma; e de ti farei uma grande nação.

[10]Most azért hagyd, hogy fellángoljon ellenük haragom és végezzek velük! Téged azonban nagy néppé teszlek.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.30-35; Deuteronômio 9.25-29

[11] Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse: Por que se acende, SENHOR, a tua ira contra o teu povo, que tiraste da

[11]Mózes azonban így esedezett Istenéhez, az ÚRhoz: Miért lángolt fel a haragod, URam, a te néped ellen, amelyet nagy

terra do Egito com grande fortaleza e poderosa mão?

[12] Por que hão de dizer os egípcios: Com maus intentos os tirou, para matá-los nos montes e para consumi-los da face da terra? Torna-te do furor da tua ira e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

[13] Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste: Multiplicarei a vossa descendência como as estrelas do céu, e toda esta terra de que tenho falado, dá-la-ei à vossa descendência, para que a possuam por herança eternamente.

[14] Então, se arrependeu o SENHOR do mal que dissera havia de fazer ao povo.

[15] E, voltando-se, desceu Moisés do monte com as duas tábuas do Testemunho nas mãos, tábuas escritas de ambos os lados; de um e de outro lado estavam escritas.

[16] As tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

[17] Ouvindo Josué a voz do povo que gritava, disse a Moisés: Há alarido de guerra no arraial.

[18] Respondeu-lhe Moisés: Não é alarido dos vencedores nem alarido dos vencidos, mas alarido dos que cantam é o que ouço.

[19] Logo que se aproximou do arraial, viu ele o bezerro e as danças; então,

erővel és hatalmas kézzel hoztál ki Egyiptomból?

[12]Ne mondhassák az egyiptomiak: Vesztükre vitte ki őket az Isten, megölte őket a hegyek között, és eltörölte őket a föld színéről. Fékezd meg izzó haragodat, szánd meg népedet, és ne hozd rá ezt a bajt!

[13]Emlékezz szolgáidra, Ábrahámra, Izsákra és Izráelre, akiknek önmagadra esküdtél, amikor megígérted: Úgy megsokasítom utódaitokat, hogy annyian lesznek, mint égen a csillag, és az az egész föld, amelyről azt mondtam, hogy utódaitoknak adom, örökké az ő birtokukban lesz.

[14]Ekkor szánalomra indult az ÚR, és nem hozta rá népére azt a bajt, amiről beszélt.

Mózes összetöri a kőtáblákat

[15]Mózes azután megfordult, és lement a hegyről, kezében a bizonyság két táblájával. A táblák mindkét oldalukon tele voltak írva; erről is, arról is tele voltak írva.

[16]A táblákat Isten készítette, a táblákra vésett írás is Isten írása volt.

[17]Amikor Józsué meghallotta a nép hangos kiáltozását, így szólt Mózeshez: Csatazaj hallatszik a táborból!

[18]De ő így felelt: Nem diadalének hangja ez, nem is legyőzöttek énekének hangja, dalolás hangját hallom én!

[19]Amikor a tábor közelébe ért, és meglátta a borjút meg a táncot, haragra lobbant

acendendo-se-lhe a ira, arrojou das mãos as tábuas e quebrou-as ao pé do monte;

[20] e, pegando no bezerro que tinham feito, queimou-o, e o reduziu a pó, que espalhou sobre a água, e deu de beber aos filhos de Israel.

[21] Depois, perguntou Moisés a Arão: Que te fez este povo, que trouxeste sobre ele tamanho pecado?

[22] Respondeu-lhe Arão: Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que o povo é propenso para o mal.

[23] Pois me disseram: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; pois, quanto a este Moisés, o homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe terá acontecido.

[24] Então, eu lhes disse: quem tem ouro, tire-o. Deram-mo; e eu o lancei no fogo, e saiu este bezerro.

Moisés manda matar os idólatras

[25] Vendo Moisés que o povo estava desenfreado, pois Arão o deixara à solta para vergonha no meio dos seus inimigos,

[26] pôs-se em pé à entrada do arraial e disse: Quem é do SENHOR venha até mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi,

[27] aos quais disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Cada um cinja a espada sobre o lado, passai e tornai a passar pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, cada um, a seu amigo, e cada um, a seu vizinho.

Mózes, ledobta kezéből a táblákat, és összetörte a hegy lábánál.

[20]Majd fogta a borjút, amelyet készítettek, elégette, porrá zúzta, vízbe szórta, és megitatta azt Izráel fiaival.

[21]Majd ezt kérdezte Mózes Árontól: Mit tett veled ez a nép, hogy ilyen nagy vétekbe vitted őket?!

[22]Áron így felelt: Ne lobbanjon haragra az én uram! Magad is tudod, hogy milyen gonosz ez a nép.

[23]Ezt mondták nekem: Készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon! Mert nem tudjuk, hogy mi történt ezzel a Mózessel, aki kihozott bennünket Egyiptomból.

[24]Erre azt mondtam nekik: Akinek van aranya, szedje le magáról! Ők ide is adták nekem, én meg tűzbe dobtam, és ez a borjú lett belőle.

Ítélet a vétkes népen

[25]Amikor látta Mózes, hogy a nép így elvadult, mert Áron hagyta őket elvadulni ellenségeik csúfjára,

[26]odaállt Mózes a tábor kapujába, és így kiáltott: Ide hozzám, aki az ÚRé! Erre Lévi fiai mind odagyűltek hozzá.

[27]Ő pedig ezt mondta nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Kössön mindenki kardot az oldalára! Járjátok be a tábort egyik kaputól a másikig, és gyilkoljatok le testvért, barátot és rokont!

[28] E fizeram os filhos de Levi segundo a palavra de Moisés; e caíram do povo, naquele dia, uns três mil homens.

[29] Pois Moisés dissera: Consagrai-vos, hoje, ao SENHOR; cada um contra o seu filho e contra o seu irmão, para que ele vos conceda, hoje, bênção.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14; Deuteronômio 9.25-29

[30] No dia seguinte, disse Moisés ao povo: Vós cometestes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR e, porventura, farei propiciação pelo vosso pecado.

[31] Tornou Moisés ao SENHOR e disse: Ora, o povo cometeu grande pecado, fazendo para si deuses de ouro.

[32] Agora, pois, perdoa-lhe o pecado; ou, se não, risca-me, peço-te, do livro que escreveste.

[33] Então, disse o SENHOR a Moisés: Riscarei do meu livro todo aquele que pecar contra mim.

[34] Vai, pois, agora, e conduze o povo para onde te disse; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, vingarei, neles, o seu pecado.

[35] Feriu, pois, o SENHOR ao povo, porque fizeram o bezerro que Arão fabricara.

Êxodo 33

O Anjo de Deus irá adiante do povo

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Vai, sobe daqui, tu e o povo que tiraste da terra do Egito, para a terra a respeito da qual jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei.

[28]Lévi fiai Mózes parancsa szerint cselekedtek, és elesett azon a napon a népből mintegy háromezer ember.

[29]Utána azt mondta Mózes: Most avattátok fel magatokat az ÚRnak, mivel fiatokat és testvéreteket sem kíméltétek. Áldás száll ma rátok.

Mózes könyörög a népért

[30]Másnap így szólt Mózes a néphez: Igen nagy vétket követtetek el. Ezért fölmegyek most az ÚRhoz, talán engesztelést tudok szerezni vétketekért.

[31]Visszatért tehát Mózes az ÚRhoz, és ezt mondta: Ó, jaj! Nagyon nagy vétket követett el ez a nép, mert aranyból istent csinált magának.

[32]Mégis, bocsásd meg vétküket! Mert ha nem, akkor törölj ki engem könyvedből, amelyet írtál!

[33]Az ÚR így felelt Mózesnek: Csak azt törlöm ki könyvemből, aki vétkezett ellenem.

[34]Most azért menj, vezesd a népet, ahová parancsoltam: íme, az én angyalom megy majd előtted. De a számonkérés napján számon kérem majd a vétküket.

[35]És megverte az ÚR a népet, amiért azt a borjút csináltatta, amelyet Áron készített.

2 Mózes 33

Az ÚR nem akar a nép között maradni

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: Eredj, indulj tovább a néppel, amelyet kihoztál Egyiptomból, arra a földre, amelyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy az ő utódainak adom.

[2] Enviarei o Anjo adiante de ti; lançarei fora os cananeus, os amorreus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[2]Angyalt küldök előtted, és kiűzöm a kánaániakat, az emóriakat, a hettitákat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsziakat.

[3] Sobe para uma terra que mana leite e mel; eu não subirei no meio de ti, porque és povo de dura cerviz, para que te não consuma eu no caminho.

[3]Bemégy a tejjel és mézzel folyó földre, de én nem megyek veled, mert kemény nyakú nép vagy, és elpusztítanálak az úton.

[4] Ouvindo o povo estas más notícias, pôs-se a prantear, e nenhum deles vestiu seus atavios.

[4]Amikor meghallotta a nép ezt a kemény beszédet, gyászolni kezdett, és senki sem rakta magára ékszereit.

[5] Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés: Dize aos filhos de Israel: És povo de dura cerviz; se por um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; tira, pois, de ti os atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

[5]Mert az ÚR ezt mondta Mózesnek: Mondd meg Izráel fiainak, hogy mivel kemény nyakú nép, megsemmisíteném, ha velük mennék csak egy pillanatig is. Azért rakják le magukról ékszereiket, és majd meglátom, hogy mit tegyek velük.

[6] Então, os filhos de Israel tiraram de si os seus atavios desde o monte Horebe em diante.

[6]Ezért nem hordanak ékszert Izráel fiai a Hóreb-hegytől fogva.

[7] Ora, Moisés costumava tomar a tenda e armá-la para si, fora, bem longe do arraial; e lhe chamava a tenda da congregação. Todo aquele que buscava ao SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

[7]Mózes pedig fogta a sátrat, és a táboron kívül állította fel, messze a tábortól, és a kijelentés sátrának nevezte el. És mindenkinek, aki az URat kereste, ki kellett mennie a kijelentés sátrához a táboron kívülre.

[8] Quando Moisés saía para a tenda, fora, todo o povo se erguia, cada um em pé à porta da sua tenda, e olhavam pelas costas, até entrar ele na tenda.

[8]Valahányszor kiment Mózes a sátorhoz, az egész nép fölkelt, mindenki odaállt sátra bejáratához, és követte szemével Mózest, amíg be nem ment a sátorba.

[9] Uma vez dentro Moisés da tenda, descia a coluna de nuvem e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

[9]Valahányszor bement Mózes a sátorba, leereszkedett egy felhőoszlop, és megállt a sátor bejáratánál: így beszélt Mózessel az ÚR.

[10] Todo o povo via a coluna de nuvem que se detinha à porta da tenda; todo o povo

[10]Amikor az egész nép látta, hogy ott áll a felhőoszlop a sátor bejáratánál, az egész

se levantava, e cada um, à porta da sua tenda, adorava ao SENHOR.

[11] Falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala a seu amigo; então, voltava Moisés para o arraial, porém o moço Josué, seu servidor, filho de Num, não se apartava da tenda.

Moisés roga a Deus a sua presença

[12] Disse Moisés ao SENHOR: Tu me dizes: Faze subir este povo, porém não me deste saber a quem hás de enviar comigo; contudo, disseste: Conheço-te pelo teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

[13] Agora, pois, se achei graça aos teus olhos, rogo-te que me faças saber neste momento o teu caminho, para que eu te conheça e ache graça aos teus olhos; e considera que esta nação é teu povo.

[14] Respondeu-lhe: A minha presença irá contigo, e eu te darei descanso.

[15] Então, lhe disse Moisés: Se a tua presença não vai comigo, não nos faças subir deste lugar.

[16] Pois como se há de saber que achamos graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Não é, porventura, em andares conosco, de maneira que somos separados, eu e o teu povo, de todos os povos da terra?

Moisés roga a Deus que lhe mostre a sua glória

[17] Disse o SENHOR a Moisés: Farei também isto que disseste; porque achaste graça aos meus olhos, e eu te conheço pelo teu nome.

[18] Então, ele disse: Rogo-te que me mostres a tua glória.

nép fölkelt, és mindenki leborult sátra bejáratánál.

[11]Az ÚR pedig színről színre beszélt Mózessel, ahogy az egyik ember beszél a másikkal. Amikor visszatért a táborba, a szolgálatára rendelt ifjú, Józsué, Nún fia nem távozott el a sátorból.

Az ÚR megmutatja dicsőségét

[12]Majd ezt mondta Mózes az ÚRnak: Nézd, te azt mondod nekem, hogy vezessem ezt a népet. De nem adtad tudtomra, kit küldesz velem. Pedig azt mondtad: Név szerint ismerlek téged, és elnyerted jóindulatomat.

[13]Ha valóban elnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hogy megismerjelek téget, s hogy elnyertem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped!

[14]Az ÚR így felelt: Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek?

[15]Mózes erre mondta neki: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!

[16]Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped elnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén.

[17]Az ÚR így szólt Mózeshez: Megteszem ezt is, amiről beszéltél, mert elnyerted jóindulatomat, és név szerint ismerlek téged.

[18]Mózes pedig ezt mondta: Mutasd meg nekem dicsőségedet!

[19] Respondeu-lhe: Farei passar toda a minha bondade diante de ti e te proclamarei o nome do SENHOR; terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem eu me compadecer.

[19]Az ÚR így felelt: Elvonultatom előtted egész fenségemet, és kimondom előtted az ÚR nevét. Kegyelmezek, akinek kegyelmezek, és irgalmazok, akinek irgalmazok.

[20] E acrescentou: Não me poderás ver a face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

[20]Arcomat azonban nem láthatod – mondta –, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon.

[21] Disse mais o SENHOR: Eis aqui um lugar junto a mim; e tu estarás sobre a penha.

[21]Majd ezt mondta az ÚR: Van egy hely nálam: állj ide a kősziklára!

[22] Quando passar a minha glória, eu te porei numa fenda da penha e com a mão te cobrirei, até que eu tenha passado.

[22]És amikor elvonul dicsőségem, a kőszikla hasadékába állítalak, és betakarlak a kezemmel, amíg el nem vonulok.

[23] Depois, em tirando eu a mão, tu me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

[23]Azután elveszem a kezemet, és megláthatsz hátulról. Az arcomat azonban senki sem láthatja.

Êxodo 34

As segundas tábuas da lei
Deuteronômio 10.1-5

[1] Então, disse o SENHOR a Moisés: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nelas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que quebraste.

[2] E prepara-te para amanhã, para que subas, pela manhã, ao monte Sinai e ali te apresentes a mim no cimo do monte.

[3] Ninguém suba contigo, ninguém apareça em todo o monte; nem ainda ovelhas nem gado se apascentem defronte dele.

2 Mózes 34

Új kőtáblák

[1]Azután azt mondta az ÚR Mózesnek: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat. Én pedig majd felírom a táblákra azokat az igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél.

[2]Reggelre légy készen! Aztán jöjj fel reggel a Sínai-hegyre, és állj ott elém a hegy csúcsán!

[3]Ne jöjjön fel veled senki, ne is mutatkozzék senki az egész hegyen; se juhok, se marhák ne legeljenek a hegy tövében.

[4] Lavrou, pois, Moisés duas tábuas de pedra, como as primeiras; e, levantando-se pela manhã de madrugada, subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe ordenara, levando nas mãos as duas tábuas de pedra.

[4]Faragott tehát Mózes két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, majd korán reggel fölment a Sínai-hegyre, ahogyan megparancsolta neki az ÚR, és kezében vitte a két kőtáblát.

[5] Tendo o SENHOR descido na nuvem, ali esteve junto dele e proclamou o nome do SENHOR.

[5]Ekkor leszállt felhőben az ÚR. Mózes pedig odaállt mellé, és segítségül hívta az ÚR nevét.

[6] E, passando o SENHOR por diante dele, clamou: SENHOR, SENHOR Deus compassivo, clemente e longânimo e grande em misericórdia e fidelidade;

[6]Elvonult előtte az ÚR, és így mondta azt ki: Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy!

[7] que guarda a misericórdia em mil gerações, que perdoa a iniqüidade, a transgressão e o pecado, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos e nos filhos dos filhos, até à terceira e quarta geração!

[7]Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait is három, sőt négy nemzedéken át.

[8] E, imediatamente, curvando-se Moisés para a terra, o adorou;

[8]Mózes sietve a földig hajolt, leborult,

[9] e disse: SENHOR, se, agora, achei graça aos teus olhos, segue em nosso meio conosco; porque este povo é de dura cerviz. Perdoa a nossa iniqüidade e o nosso pecado e toma-nos por tua herança.

[9]és ezt mondta: Ó, Uram, ha elnyertem jóindulatodat, járj közöttünk, Uram! Mert bár kemény nyakú nép ez, bocsásd meg mégis bűnünket és vétkeinket, és tégy tulajdonoddá bennünket!

Deus faz uma aliança e admoesta contra a infidelidade

Deuteronômio 7.1-5

Isten szövetsége hűséget követel

[10] Então, disse: Eis que faço uma aliança; diante de todo o teu povo farei maravilhas que nunca se fizeram em toda a terra, nem entre nação alguma, de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

[10]Az ÚR pedig ezt mondta: Én most szövetséget kötök. Olyan csodákat teszek egész néped előtt, amilyenek nem történtek sehol a földön, egyetlen nép között sem. Meglátja majd az ÚR tetteit az egész nép, amely között vagy, mert veled együtt félelmetes dolgokat fogok véghezvinni.

[11] Guarda o que eu te ordeno hoje: eis que lançarei fora da sua presença os amorreus, os cananeus, os heteus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.

[11]Jegyezd meg jól, amit most parancsolok neked! Kiűzöm előled az emóriakat, a kánaániakat, a hettitákat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsziakat.

[12] Abstém-te de fazer aliança com os moradores da terra para onde vais, para que te não sejam por cilada.

[12]Vigyázz, ne köss szövetséget annak az országnak a lakosaival, ahová bemész, nehogy csapdává váljanak köztetek!

[13] Mas derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas e cortareis os seus postes-ídolos

[13]Sőt, romboljátok le oltáraikat, törjétek össze szent oszlopaikat, és vágjátok ki szent fáikat.

[14] (porque não adorarás outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; sim, Deus zeloso é ele);

[14]Ne imádj másik istent, mert az ÚR, akinek Féltőn-szerető a neve, féltőn szerető Isten.

[15] para que não faças aliança com os moradores da terra; não suceda que, em se prostituindo eles com os deuses e lhes sacrificando, alguém te convide, e comas dos seus sacrifícios

[15]Nehogy szövetséget köss annak az országnak a lakosaival, mert amikor paráználkodnak isteneikkel, és áldoznak isteneiknek, téged is meghívnak, és enni fogsz áldozataikból.

[16] e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se com seus deuses, façam que também os teus filhos se prostituam com seus deuses.

[16]Ne végy feleséget fiaidnak leányaik közül, mert amikor leányaik paráználkodnak isteneikkel, fiaidat is paráználkodásra csábítják az ő isteneikkel.

[17] Não farás para ti deuses fundidos.

[17]Ne csinálj magadnak öntött istenszobrot!

As três festas
Êxodo 23.14-19; Levítico 23.4-21,33-44;
Deuteronômio 16.1-17

[18] Guardarás a Festa dos Pães Asmos; sete dias comerás pães asmos, como te ordenei, no tempo indicado no mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

[18]Tartsd meg a kovásztalan kenyér ünnepét! Hét napig egyél kovásztalan kenyeret, ahogyan megparancsoltam neked, az Ábíb hónap megszabott idején, mert az Ábíb hónapban jöttél ki Egyiptomból.

[19] Todo o que abre a madre é meu; também de todo o teu gado, sendo macho, o que abre a madre de vacas e de ovelhas.

[19]Enyém legyen mindaz, ami megnyitja anyja méhét: minden hím jószágod, ha marhád vagy juhod elsőszülöttje!

[20] O jumento, porém, que abrir a madre, resgatá-lo-ás com cordeiro; mas, se o não resgatares, será desnucado. Remirás todos os primogênitos de teus filhos. Ninguém aparecerá diante de mim de mãos vazias.

[21] Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás, quer na aradura, quer na sega.

[22] Também guardarás a Festa das Semanas, que é a das primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

[23] Três vezes no ano, todo homem entre ti aparecerá perante o SENHOR Deus, Deus de Israel.

[24] Porque lançarei fora as nações de diante de ti e alargarei o teu território; ninguém cobiçará a tua terra quando subires para comparecer na presença do SENHOR, teu Deus, três vezes no ano.

[25] Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará o sacrifício da Festa da Páscoa da noite para a manhã.

[26] As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à Casa do SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

[27] Disse mais o SENHOR a Moisés: Escreve estas palavras, porque, segundo o teor destas palavras, fiz aliança contigo e com Israel.

[28] E, ali, esteve com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão,

[20]De a szamár elsőszülöttjét juhon váltsd meg! Ha nem váltod meg, szegd nyakát! Minden elsőszülött fiút válts meg! Senki se jelenjék meg előttem üres kézzel!

[21]Hat napon át dolgozz, de a hetedik napon pihenj meg, még szántáskor és aratáskor is pihenj!

[22]Tartsd meg a hetek ünnepét, amikor búzád első termését aratod, és a betakarítás ünnepét az esztendő fordulóján.

[23]Évente háromszor jelenjék meg minden férfi az ÚRisten, Izráel Istenének színe előtt!

[24]Mert népeket űzök ki előled, kiterjesztem határaidat, és senki sem kívánja meg országodat, amikor évente háromszor fölmész, hogy megjelenj az ÚRnak, a te Istenednek színe előtt.

[25]A nekem szánt áldozat vérét ne ontsd ki kovászos étel mellett, és ne maradjon meg másnap reggelre a páskaünnep áldozata!

[26]Földed első termésének legjavát vidd el Istenednek, az ÚRnak házába! Ne főzz gödölyét anyjának tejében!

[27]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Írd le ezeket az igéket, mert ezeknek az igéknek alapján kötöttem szövetséget veled és Izráellel!

[28]Mózes negyven nap és negyven éjjel volt ott az ÚRnál. Kenyeret nem evett, vizet

nem bebeu água; e escreveu nas tábuas as palavras da aliança, as dez palavras.

O rosto de Moisés resplandece

[29] Quando desceu Moisés do monte Sinai, tendo nas mãos as duas tábuas do Testemunho, sim, quando desceu do monte, não sabia Moisés que a pele do seu rosto resplandecia, depois de haver Deus falado com ele.

[30] Olhando Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que resplandecia a pele do seu rosto; e temeram chegar-se a ele.

[31] Então, Moisés os chamou; Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele, e Moisés lhes falou.

[32] Depois, vieram também todos os filhos de Israel, aos quais ordenou ele tudo o que o SENHOR lhe falara no monte Sinai.

[33] Tendo Moisés acabado de falar com eles, pôs um véu sobre o rosto.

[34] Porém, vindo Moisés perante o SENHOR para falar-lhe, removia o véu até sair; e, saindo, dizia aos filhos de Israel tudo o que lhe tinha sido ordenado.

[35] Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés, viam que a pele do seu rosto resplandecia; porém Moisés cobria de novo o rosto com o véu até entrar a falar com ele.

Êxodo 35

O Sábado

sem ivott. És felírta a táblákra a szövetség igéit, a tíz igét.

Mózes arca sugárzik

[29]Azután lejött Mózes a Sínai-hegyről; a bizonyság két táblája Mózes kezében volt, amikor lejött a hegyről. Azt azonban nem tudta Mózes, hogy arcbőre sugárzóvá vált, amikor Istennel beszélt.

[30]Amikor Áron és Izráel fiai mind meglátták, hogy sugárzik Mózes arcbőre, nem mertek odamenni hozzá.

[31]Mózes azonban odahívta őket, és akkor Áron meg a közösség vezetői mind visszatértek hozzá, Mózes pedig beszélt velük.

[32]Azután odamentek hozzá Izráel fiai is mind, ő pedig megparancsolta nekik mindazt, amit az ÚR mondott el neki a Sínaihegyen.

[33]Miután mindent elmondott nekik, leplet tett Mózes az arcára.

[34]Valahányszor bement Mózes az ÚR színe elé, hogy beszéljen vele, levette a leplet, amíg ki nem jött. Azután kijött, és elmondta Izráel fiainak mindazt, amit parancsként kapott.

[35]És mivel Izráel fiai látták, hogy Mózes arcbőre sugárzik, ismét arcára borította Mózes a leplet, amíg be nem ment, hogy Istennel beszéljen.

2 Mózes 35

A hetedik nap megszentelése

[1] Tendo Moisés convocado toda a congregação dos filhos de Israel, disse-lhes: São estas as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem:

[1]Azután összegyűjtötte Mózes Izráel fiainak egész közösségét, és ezt mondta nekik: Ezek azok az igék, amelyekről azt parancsolta az ÚR, hogy meg kell tennetek:

[2] Trabalhareis seis dias, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso solene ao SENHOR; quem nele trabalhar morrerá.

[2]Hat napon át végezzétek munkátokat, de a hetedik napot tartsátok szentnek, az Úrnak szentelt nyugalom nagy napja legyen az. Meg kell halnia mindenkinek, aki munkát végez ezen a napon!

[3] Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia do sábado.

[3]Lakóhelyeteken sehol se gyújtsatok tüzet szombaton!

Deus manda trazer ofertas para o tabernáculo

Êxodo 25.1-9

Adakozás a szent sátorra

[4] Disse mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo:

[4]Azután ezt mondta Mózes Izráel fiai egész közösségének: Ezt parancsolta az ÚR:

[5] Tomai, do que tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, de coração disposto, voluntariamente a trará por oferta ao SENHOR: ouro, prata, bronze,

[5]Gyűjtsetek felajánlást magatok között az Úrnak! Mindenki, akit arra indít a szíve, hozzon adományokat az Úrnak: aranyat, ezüstöt és rezet,

[6] estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra,

[6]kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt,

[7] peles de carneiro tintas de vermelho, peles finas, madeira de acácia,

[7]vörösre festett kosbőrt, delfinbőrt és akáciafát,

[8] azeite para a iluminação, especiarias para o óleo da unção e para o incenso aromático,

[8]lámpaolajat, balzsamot a felkenéshez való olajhoz és a jó illatú illatáldozathoz;

[9] pedras de ônix e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral.

[9]és ónixköveket és berakásra való drágaköveket az éfódhoz és hósenhez.

Os utensílios do tabernáculo

Êxodo 39.32-43

[10] Venham todos os homens hábeis entre vós e façam tudo o que o SENHOR ordenou:

[10]Aki csak hozzáértő ember közöttetek, jöjjön ide, és készítse el mindazt, amit megparancsolt az ÚR:

[11] o tabernáculo com sua tenda e a sua coberta, os seus ganchos, as suas tábuas, as sua vergas, as suas colunas e as suas bases;

[12] a arca e os seus varais, o propiciatório e o véu do reposteiro;

[13] a mesa e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição;

[14] o candelabro da iluminação, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a iluminação;

[15] o altar do incenso e os seus varais, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta à entrada do tabernáculo;

[16] o altar do holocausto e a sua grelha de bronze, os seus varais e todos os seus utensílios, a bacia e o seu suporte;

[17] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro da porta do átrio;

[18] as estacas do tabernáculo, e as estacas do átrio, e as suas cordas;

[19] as vestes do ministério para ministrar no santuário, as vestes santas do sacerdote Arão e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.

A prontidão do povo em trazer ofertas

[20] Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu da presença de Moisés,

[21] e veio todo homem cujo coração o moveu e cujo espírito o impeliu e trouxe a oferta ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes sagradas.

[11]a hajlékot, annak sátortetejét és takaróját, kapcsait, deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait,

[12]a ládát és annak rúdjait a födéllel együtt, a függőkárpitot,

[13]az asztalt, annak rúdjait, egész fölszerelését és a szent kenyereket,

[14]a lámpatartót a világításhoz, annak fölszerelését és mécseseit, meg a lámpaolajat,

[15]az illatáldozati oltárt és annak rúdjait, a fölkenéshez való olajat és a jó illatú füstölőszereket, a bejárati függönyt a hajlék bejáratához,

[16]az égőáldozati oltárt, annak rézrácsozatát, rúdjait és egész fölszerelését, a medencét és annak állványát,

[17]az udvar szőnyegfalait, oszlopait és talpait, meg az udvar kapujának függönyét,

[18]a hajlék cövekeit, az udvar cövekeit és a hozzájuk való köteleket,

[19]a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz: Áron főpap szent ruháit és fiainak papi ruháit!

[20]Ekkor eltávozott Mózes elől Izráel egész közössége,

[21]majd visszajött mindenki, akit a szíve arra indított és a lelke arra ösztönzött, és elhozta az ÚRnak szánt felajánlását a kijelentés sátrának elkészítéséhez, az ott

végzendő szolgálathoz és a szent ruhákhoz.

[22] Vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, pendentes, anéis, braceletes, todos os objetos de ouro; todo homem fazia oferta de ouro ao SENHOR;

[22]Eljöttek a férfiak és az asszonyok, mindenki, akit a szíve arra ösztönzött, és hoztak kapcsokat, fülbevalókat, gyűrűket, nyakláncokat és mindenféle arany ékszert. Mindenki ajánlott föl valamilyen aranyból készült ajándékot az ÚRnak.

[23] e todo homem possuidor de estofo azul, púrpura, carmesim, linho fino, pêlos de cabra, peles de carneiro tintas de vermelho e peles de animais marinhos os trazia.

[23]Minden férfi aszerint, hogy mije volt, hozott kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat, kecskeszőrt, továbbá vörösre festett kosbőrt és delfinbőrt.

[24] Todo aquele que fazia oferta de prata ou de bronze por oferta ao SENHOR a trazia; e todo possuidor de madeira de acácia para toda obra do serviço a trazia.

[24]Aki ezüstöt vagy rezet tudott felajánlani, az is elhozta felajánlását az ÚRnak; akinek akáciafája volt, azt hozta el a különböző istentiszteleti eszközökhöz.

[25] Todas as mulheres hábeis traziam o que, por suas próprias mãos, tinham fiado: estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

[25]Mindazok az asszonyok, akik értettek hozzá, saját kezükkel megfonták és megfonva hozták el a kék és piros bíbort, a karmazsin fonalat és lenfonalat.

[26] E todas as mulheres cujo coração as moveu em habilidade fiavam os pêlos de cabra.

[26]Mindazok az asszonyok pedig, akiket a szívük arra indított, és értettek hozzá, megfonták a kecskeszőrt.

[27] Os príncipes traziam pedras de ônix, e pedras de engaste para a estola sacerdotal e para o peitoral,

[27]A vezető emberek pedig ónixköveket és berakásra alkalmas köveket hoztak az éfódhoz és hósenhez,

[28] e os arômatas, e o azeite para a iluminação, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

[28]valamint balzsamot és olajat a lámpához, a felkenéshez való olajhoz és jó illatú füstölőszerekhez.

[29] Os filhos de Israel trouxeram oferta voluntária ao SENHOR, a saber, todo homem e mulher cujo coração os dispôs para trazerem uma oferta para toda a obra

[29]Mindazok az izráeliek, férfiak és asszonyok, akiket a szívük arra ösztönzött, hogy adakozzanak a különféle eszközökre, amelyek elkészítését Mózes által

que o SENHOR tinha ordenado se fizesse por intermédio de Moisés.

Deus chama a Bezalel e a Aoliabe
Êxodo 31.1-11

[30] Disse Moisés aos filhos de Israel: Eis que o SENHOR chamou pelo nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

[31] e o Espírito de Deus o encheu de habilidade, inteligência e conhecimento em todo artifício,

[32] e para elaborar desenhos e trabalhar em ouro, em prata, em bronze,

[33] e para lapidação de pedras de engaste, e para entalho de madeira, e para toda sorte de lavores.

[34] Também lhe dispôs o coração para ensinar a outrem, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

[35] Encheu-os de habilidade para fazer toda obra de mestre, até a mais engenhosa, e a do bordador em estofo azul, em púrpura, em carmesim e em linho fino, e a do tecelão, sim, toda sorte de obra e a elaborar desenhos.

Êxodo 36

[1] Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem hábil a quem o SENHOR dera habilidade e inteligência para saberem fazer toda obra para o serviço do santuário, segundo tudo o que o SENHOR havia ordenado.

Moisés entrega aos obreiros as ofertas do povo

elrendelte az ÚR, önkéntes adományokat hoztak az ÚRnak.

Becalél és Oholiáb megbízatása

[30]Akkor ezt mondta Mózes Izráel fiainak: Nézzétek! Az ÚR név szerint elhívta Becalélt, Húr fiának, Úrínak a fiát Júda törzséből.

[31]Betöltötte őt isteni lélekkel, bölcsességgel, értelemmel és képességgel mindenféle munkára,

[32]hogy terveket készítsen az arany, az ezüst és a réz feldolgozására,

[33]kövek vésésére és berakására, fafaragásra és mindenféle tervezőmunka elvégzésére.

[34]Azzal a képességgel is felruházta, hogy tanítson a Dán törzséből való Oholíábbal, Ahíszámák fiával együtt.

[35]Nagy hozzáértéssel ajándékozta meg őket, hogy el tudjanak készíteni mindenféle fa- és fémmunkát, művészi szövést és hímzést kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és lenfonálból, meg a takácsmunkát: hogy elvégezzenek mindenféle munkát és elkészítsék hozzájuk a terveket.

2 Mózes 36

[1]Becalél és Oholíáb mindazokkal a hozzáértő emberekkel együtt, akiknek bölcsességet és értelmet adott az ÚR, hogy el tudják készíteni a szentély különböző istentiszteleti eszközeit, készítsék el azokat egészen úgy, ahogyan megparancsolta az ÚR!

[2] Moisés chamou a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem hábil em cujo coração o SENHOR tinha posto sabedoria, isto é, a todo homem cujo coração o impeliu a se chegar à obra para fazê-la.

[2]Hívatta tehát Mózes Becalélt és Oholíábot, és mindazokat a hozzáértő embereket, akiknek bölcsességet adott az ÚR, mindenkit, akit szíve arra indított, hogy jelentkezzen a munka elvégzésére.

[3] Estes receberam de Moisés todas as ofertas que os filhos de Israel haviam trazido para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, cada manhã o povo trazia a Moisés ofertas voluntárias.

[3]Ezek átvették Mózestől mindazokat a felajánlott dolgokat, amelyeket Izráel fiai hoztak a szentély istentiszteleti eszközeinek az elkészítéséhez. De továbbra is vittek minden reggel felajánlásokat Mózeshez.

[4] Então, deixando cada um a obra que fazia, vieram todos os homens sábios que se ocupavam em toda a obra do santuário

[4]Eljöttek mindazok a hozzáértő emberek, akik a szentély különféle eszközein dolgoztak, mindenki otthagyva a maga munkáját, amin éppen dolgozott,

[5] e disseram a Moisés: O povo traz muito mais do que é necessário para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

[5]és ezt mondták Mózesnek: Többet hordott össze a nép, mint amennyi szükséges azokhoz az istentiszteleti eszközökhöz, amelyek elkészítését megparancsolta az ÚR.

[6] Então, ordenou Moisés – e a ordem foi proclamada no arraial, dizendo: Nenhum homem ou mulher faça mais obra alguma para a oferta do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais.

[6]Ekkor Mózes parancsára kihirdették a táborban: Se férfi, se asszony ne készítsen már semmit felajánlásként a szentély számára! Így kellett a népnek elrendelni, hogy ne hozzon több adományt.

[7] Porque o material que tinham era suficiente para toda a obra que se devia fazer e ainda sobejava.

[7]Mert elég volt az anyag az egész munka elvégzéséhez, sőt még maradt is.

As cortinas do tabernáculo

Êxodo 26.1-13

Elkészül a szent hajlék

[8] Assim, todos os homens hábeis, entre os que faziam a obra, fizeram o tabernáculo com dez cortinas de linho fino retorcido, estofo azul, púrpura e carmesim com querubins; de obra de artista as fizeram.

[8]A hozzáértő emberek vezetésével elkészítették a hajlékot tíz sátorlapból: sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból meg karmazsin fonálból, művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítették azokat.

[9] O comprimento de cada cortina era de vinte e oito côvados, e a largura, de quatro côvados; todas as cortinas eram de igual medida.

[9]Egy-egy sátorlap hossza huszonnyolc könyök, egy-egy sátorlap szélessége pedig négy könyök volt. Egyforma volt a mérete mindegyik sátorlapnak.

[10] Cinco cortinas eram ligadas uma à outra; e as outras cinco também ligadas uma à outra.

[10]Öt sátorlapot fűztek össze egymással, majd a másik öt sátorlapot is összefűzték egymással.

[11] Fizeram laçadas de estofo azul na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento; e de igual modo fizeram na orla da cortina, que estava na extremidade do segundo agrupamento.

[11]Azután készítettek kékbíbor hurkokat az egyik sátorlap szegélyén az összefűzésnél. Ugyanilyeneket készítettek a másik sátorlap szegélyén is, azon a végén, ahol összefűzték.

[12] Cinqüenta laçadas fizeram numa cortina, e cinqüenta, na outra cortina na extremidade do segundo agrupamento; as laçadas eram contrapostas uma à outra.

[12]Ötven hurkot készítettek az egyik sátorlapon, és ötven hurkot készítettek annak a másik sátorlapnak a szegélyén is, amelyet hozzáfűztek. A hurkok egymással szemben voltak.

[13] Fizeram cinqüenta colchetes de ouro, com os quais prenderam as cortinas uma à outra; e o tabernáculo passou a ser um todo.

[13]Készítettek ötven aranykapcsot, és ezekkel a kapcsokkal rögzítették egymáshoz a sátorlapokat. Így állt össze a hajlék.

[14] Fizeram também de pêlos de cabra cortinas para servirem de tenda sobre o tabernáculo; fizeram onze cortinas.

[14]Azután készítettek sátorlapokat kecskeszőrből, sátortetőnek a hajlék fölé: tizenegy ilyen sátorlapot készítettek.

[15] O comprimento de cada cortina era de trinta côvados, e a largura, de quatro côvados; as onze cortinas eram de igual medida.

[15]Egy sátorlap hossza harminc könyök volt, a sátorlap szélessége pedig négy könyök volt. Egyforma volt a mérete a tizenegy sátorlapnak.

[16] Ajuntaram à parte cinco cortinas entre si e, de igual modo, as seis restantes.

[16]Összefűztek öt sátorlapot külön, és hat sátorlapot is külön.

[17] E fizeram cinqüenta laçadas na orla da cortina, que estava na extremidade do primeiro agrupamento.

[17]Készítettek ötven hurkot az egyik sátorlapnak arra a végére, ahol összefűzték, és ötven hurkot készítettek a másik sátorlapnak arra a szélére is, ahol összefűzték.

[18] Fizeram também cinqüenta colchetes de bronze para ajuntar a tenda, para que viesse a ser um todo.

[18]Készítettek ötven rézkapcsot a sátortető összefűzésére, hogy egy egész legyen.

[19] Fizeram também de peles de carneiro tintas de vermelho uma coberta para a tenda e outra coberta de peles finas.

[19]Készítettek még egy takarót is a sátorra vörösre festett kosbőrből, és arra még egy takarót delfinbőrből.

A coberta de peles e as tábuas

Êxodo 26.14-30

[20] Fizeram também de madeira de acácia as tábuas para o tabernáculo, as quais eram colocadas verticalmente.

[20]Készítettek a hajlékhoz felállítható deszkákat is akáciafából.

[21] Cada uma das tábuas tinha dez côvados de comprimento e côvado e meio de largura.

[21]A deszkák hossza tíz könyök volt, a deszkák szélessége pedig másfél könyök.

[22] Cada tábua tinha dois encaixes, travados um com o outro; assim fizeram com todas as tábuas do tabernáculo.

[22]Mindegyik deszkának két csapja volt, amelyek összekötték egyiket a másikkal. Így készítették el a hajlék mindegyik deszkáját.

[23] No preparar as tábuas para o tabernáculo, fizeram vinte delas para o lado sul.

[23]Így készítették el a hajlék deszkáit: húsz deszkát tettek a déli oldalra, dél felé.

[24] Fizeram também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas: duas bases debaixo de uma tábua para os seus dois encaixes e duas bases debaixo de outra tábua para os seus dois encaixes.

[24]Készítettek negyven ezüsttalpat a húsz deszka alá, két talpat mindegyik deszka alá, a két csapnak megfelelően. Minden egyes deszka alatt két talp volt a két csapnak megfelelően.

[25] Também fizeram vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para o lado norte,

[25]A hajlék másik oldalára, az északi oldalra is húsz deszkát készítettek.

[26] com as suas quarenta bases de prata: duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua;

[26]Ezeknek is negyven ezüsttalpa volt, két talp volt az egyik deszka alatt, és két talp volt a másik deszka alatt is.

[27] ao lado do tabernáculo para o ocidente, fizeram seis tábuas.

[27]Nyugat felől, a hajlék hátuljára is készítettek hat deszkát.

[28] Fizeram também duas tábuas para os cantos do tabernáculo de ambos os lados,

[28]Készítettek két-két deszkát a hajlék két hátsó sarkára.

[29] as quais, por baixo, estavam separadas, mas, em cima, se ajustavam à primeira argola; assim se fez com as duas tábuas nos dois cantos.

[29]Ezek párosával voltak egymás mellett, aljuktól a tetejükig szorosan összefogva, egészen a karikáig. Így csinálták mindkettőnél, mindkét saroknál.

[30] Assim eram as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases: duas bases debaixo de uma tábua e duas debaixo de outra tábua.

[30]Nyolc deszka volt tehát ezüsttalpakkal, összesen tizenhat talppal: két-két talp volt mindegyik deszka alatt.

[31] Fizeram também travessas de madeira de acácia; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

[31]Készítettek reteszeket is akáciafából: ötöt a hajlék egyik oldalának a deszkáihoz,

[32] cinco para as tábuas do outro lado do tabernáculo e cinco para as tábuas do tabernáculo, ao lado posterior, que olha para o ocidente.

[32]öt reteszt a hajlék másik oldalának a deszkáihoz, és öt reteszt a hajlék hátuljának a deszkáihoz a nyugati oldalon.

[33] A travessa do meio passava ao meio das tábuas, de uma extremidade à outra.

[33]Elkészítették a középső reteszt is, hogy középen rögzítse a deszkákat, egyik végétől a másik végéig.

[34] Cobriram de ouro as tábuas e de ouro fizeram as suas argolas, pelas quais passavam as travessas; e cobriram também de ouro as travessas.

[34]A deszkákat bevonták arannyal, és aranyból készítették a karikákat a reteszek kengyeleiként. Bevonták arannyal a reteszeket is.

O véu, o reposteiro e as colunas

Êxodo 26.31-37

[35] Fizeram também o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; com querubins o fizeram de obra de artista.

[35]Azután elkészítették a kárpitot kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból: művészi módon beleszőtt kerúbokkal készítették azokat.

[36] E fizeram-lhe quatro colunas de madeira de acácia, cobertas de ouro; os seus colchetes eram de ouro, sobre quatro bases de prata.

[36]Készítettek hozzá négy akáciafa oszlopot, és bevonták arannyal. A rajta levő kampók is aranyból voltak. És öntöttek hozzájuk négy ezüsttalpat.

[37] Fizeram também para a porta da tenda um reposteiro de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, obra de bordador,

[37]Készítettek függönyt a sátor bejáratára kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve,

[38] e as suas cinco colunas, e os seus colchetes; as suas cabeças e as suas molduras cobriram de ouro, mas as suas cinco bases eram de bronze.

Êxodo 37

A arca
Êxodo 25.10-15

[1] Fez também Bezalel a arca de madeira de acácia; de dois côvados e meio era o seu comprimento, de um côvado e meio, a largura, e, de um côvado e meio, a altura.

[2] De ouro puro a cobriu; por dentro e por fora a cobriu e fez uma bordadura de ouro ao redor.

[3] Fundiu para ela quatro argolas de ouro e as pôs nos quatro cantos da arca: duas argolas num lado dela e duas argolas noutro lado.

[4] Fez também varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro;

[5] meteu os varais nas argolas aos lados da arca, para se levar por meio deles a arca.

O propiciatório
Êxodo 25.17-22

[6] Fez também o propiciatório de ouro puro; de dois côvados e meio era o seu comprimento, e a largura, de um côvado e meio.

[7] Fez também dois querubins de ouro; de ouro batido os fez, nas duas extremidades do propiciatório.

[8] Um querubim, na extremidade de uma parte, e o outro, na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório

[38]ehhez pedig öt oszlopot kampókkal együtt. Az oszlopfőket és összekötőiket bevonták arannyal; a hozzájuk való öt talp rézből készült.

2 Mózes 37

A szövetség ládája

[1]Azután elkészítette Becalél a ládát akáciafából, amely két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles és másfél könyök magas volt.

[2]Bevonta színarannyal kívül-belül, és készített rá körös-körül aranyszegélyt.

[3]Öntött négy aranykarikát a négy sarkára: két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára.

[4]Készített rudakat is akáciafából, és azokat is bevonta arannyal.

[5]Bedugta a rudakat a láda oldalain levő karikákba, hogy azoknál fogva hordozni lehessen a ládát.

[6]Készített egy két és fél könyök hosszú, másfél könyök széles födelet is színaranyból.

[7]Készített két kerúbot aranyból; ötvösmunkával készítette azokat a födél két végére.

[8]Az egyik kerúbot az egyik végére, a másik kerúbot a másik végére: a fedél két végére készítette a kerúbokat.

fez os querubins nas duas extremidades dele.

[9] Os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com elas o propiciatório; estavam eles de faces voltadas uma para a outra, olhando para o propiciatório.

[9]A kerúbok szárnya ki volt terjesztve fölötte úgy, hogy betakarták szárnyukkal a födelet. Egymás felé fordultak, de a kerúbok arca a fedél felé nézett.

A mesa

Êxodo 25.23-30

A szent kenyerek asztala

[10] Fez também a mesa de madeira de acácia; tinha o comprimento de dois côvados, a largura, de um côvado, e a altura, de um côvado e meio.

[10]Azután elkészítette az asztalt akáciafából, amely két könyök hosszú, egy könyök széles és másfél könyök magas volt.

[11] De ouro puro a cobriu e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[11]Bevonta színarannyal, és készített rá körös-körül egy aranyszegélyt.

[12] Também lhe fez moldura ao redor, na largura de quatro dedos, e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor da moldura.

[12]Készített rá körös-körül egy tenyérnyi keretet, a keretére pedig körös-körül aranyszegélyt készített.

[13] Também lhe fundiu quatro argolas de ouro e pôs as argolas nos quatro cantos que estavam nos seus quatro pés.

[13]Öntött hozzá négy aranykarikát, és ráerősítette a karikákat a négy láb négy felső végére.

[14] Perto da moldura estavam as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

[14]A rúdtartó karikák a keretnél voltak, hogy hordozható legyen az asztal.

[15] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de ouro, para se levar a mesa.

[15]A rudakat akáciafából készítette, és bevonta arannyal, hogy hordozható legyen az asztal.

[16] Também fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa: os seus pratos, e os seus recipientes para incenso, e as suas galhetas, e as suas taças em que se haviam de oferecer libações.

[16]Elkészítette az asztalra való edényeket is színaranyból: a tálakat, serpenyőket, kelyheket és korsókat, amelyekkel az italáldozatot bemutatják.

O candelabro

Êxodo 25.31-39

A lámpatartó

[17] Fez também o candelabro de ouro puro; de ouro batido o fez; o seu pedestal, a sua hástea, os seus cálices, as suas maçanetas

[17]Elkészítette a lámpatartót színaranyból. Ötvösmunkával készült a lámpatartó: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai egy darabból voltak.

e as suas flores formavam com ele uma só peça.

[18] Seis hásteas saíam dos seus lados; três de um lado e três do outro.

[19] Numa hástea havia três cálices com formato de amêndoas, uma maçaneta e uma flor; e três cálices com formato de amêndoas na outra hástea, uma maçaneta e uma flor; assim eram as seis hásteas que saíam do candelabro.

[20] Mas no candelabro mesmo havia quatro cálices com formato de amêndoas, com suas maçanetas e com suas flores.

[21] Havia uma maçaneta sob duas hásteas que saíam dele; e ainda uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; e ainda mais uma maçaneta sob duas outras hásteas que saíam dele; assim se fez com as seis hásteas que saíam do candelabro.

[22] As suas maçanetas e as suas hásteas eram do mesmo; tudo era de uma só peça, obra batida de ouro puro.

[23] Também lhe fez sete lâmpadas; as suas espevitadeiras e os seus apagadores eram de ouro puro.

[24] De um talento de ouro puro se fez o candelabro com todos os seus utensílios.

O altar do incenso

Êxodo 30.1-10

[25] Fez de madeira de acácia o altar do incenso; tinha um côvado de comprimento, e um de largura (era quadrado), e dois de altura; os chifres formavam uma só peça com ele.

[18]Hat ág nyúlt ki a két oldalából: három ág a lámpatartó egyik oldalából, három ág pedig a lámpatartó másik oldalából.

[19]Három mandulavirág alakú kehely gömbbel és virággal az egyik ágon, három mandulavirág alakú kehely gömbbel és virággal a másik ágon: így volt mind a hat ágon, amelyek kinyúltak a lámpatartóból.

[20]A lámpatartó középső szárán négy mandulavirág alakú kehely volt gömbbel és virággal.

[21]Gömb volt a belőle kinyúló első két ág alatt, gömb volt a belőle kinyúló második két ág alatt, és gömb volt a belőle kinyúló harmadik két ág alatt, és így tovább a belőle kinyúló mind a hat ágnál.

[22]Gömbjeik és ágaik a szárral együtt egy darabból voltak, egy darab színarany ötvösmunka volt az egész.

[23]Készített hozzá hét mécsest, meg koppantókat és hamutartókat is hozzá színaranyból.

[24]Egy talentum színaranyból készült ez és az egész fölszerelése.

Az illatáldozati oltár

[25]Elkészítette az illatáldozati oltárt is akáciafából. Hossza egy könyök, szélessége egy könyök, tehát négyzet alakú volt, és két könyök magas. Vele egy darabból voltak a szarvai.

[26] De ouro puro o cobriu, a parte superior, as paredes ao redor e os chifres; e lhe fez uma bordadura de ouro ao redor.

[27] Também lhe fez duas argolas de ouro debaixo da bordadura, de ambos os lados as fez; nelas, se meteram os varais para se levar o altar;

[28] de madeira de acácia fez os varais e os cobriu de ouro.

O óleo sagrado e o incenso santo
Êxodo 30.22-38

[29] Fez também o óleo santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

Êxodo 38

O altar do holocausto
Êxodo 27.1-8

[1] Fez também o altar do holocausto de madeira de acácia; de cinco côvados era o comprimento, e de cinco, a largura (era quadrado o altar), e de três côvados, a altura.

[2] Dos quatro cantos fez levantar-se quatro chifres, os quais formavam uma só peça com o altar; e o cobriu de bronze.

[3] Fez também todos os utensílios do altar: recipientes para recolher as suas cinzas, e pás, e bacias, e garfos, e braseiros; todos esses utensílios, de bronze os fez.

[4] Fez também para o altar uma grelha de bronze em forma de rede, do rebordo do altar para baixo, a qual chegava até ao meio do altar.

[26]Bevonta színarannyal a tetejét, körös-körül az oldalait és a szarvait. Körös-körül aranyszegélyt készített rá.

[27]Két-két aranykarikát is készített hozzá a szegélye alá, kétfelől mindkét oldalára. Ezek voltak a rudak kengyelei, azoknál fogva hordozták az oltárt.

[28]A rudakat akácfából készítette, és bevonta arannyal.

[29]Elkészítette a fölkenéshez való szent olajat és a jó illatú füstölőszereket tisztán, ahogyan a kenetkeverők készítik.

2 Mózes 38

Az égőáldozati oltár

[1]Azután elkészítette az égőáldozati oltárt akáciafából négyzet alakúra: öt könyök volt a hossza és öt könyök a szélessége, a magassága pedig három könyök volt.

[2]Készített szarvakat a négy sarkára, vele egy darabból voltak a szarvak, és bevonta az egészet rézzel.

[3]Azután elkészítette az oltár egész fölszerelését: a fazekakat, lapátokat, hintőedényeket, villákat és szenesserpenyőket. Az egész fölszerelést rézből készítette el.

[4]Készített az oltárhoz rostélyszerű rézrácsozatot a perem alá, amely annak a közepéig ért le.

[5] Fundiu quatro argolas para os quatro cantos da grelha de bronze, para nelas se meterem os varais.

[6] Fez os varais de madeira de acácia e os cobriu de bronze.

[7] Meteu os varais nas argolas, de um e de outro lado do altar, para ser levado; oco e de tábuas o fez.

A bacia de bronze

Êxodo 30.17-21

[8] Fez também a bacia de bronze, com o seu suporte de bronze, dos espelhos das mulheres que se reuniam para ministrar à porta da tenda da congregação.

O átrio e o reposteiro

Êxodo 27.9-19

[9] Fez também o átrio ao lado meridional (que dá para o sul); as cortinas do átrio eram de linho fino retorcido, de cem côvados de comprimento.

[10] As suas vinte colunas e as suas bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[11] De igual modo para o lado norte havia cortinas de cem côvados de comprimento; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[12] Para o lado do ocidente havia cortinas de cinqüenta côvados; as suas colunas eram dez, e as suas bases, dez; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[13] Do lado oriental (para o levante), eram as cortinas de cinqüenta côvados.

[14] As cortinas para um lado da entrada eram de quinze côvados; e as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[5]Öntött négy karikát a rézrácsozat négy sarkára rúdtartóknak.

[6]Elkészítette a rudakat akáciafából, és bevonta rézzel.

[7]Bedugta a rudakat az oltár oldalain levő karikákba, hogy hordozható legyen. Deszkákból készítette azt, belül üresre.

A rézmedence

[8]Elkészítette a rézmedencét, meg rézből egy állványt is hozzá azoknak az asszonyoknak a fémtükreiből, akik a kijelentés sátrának bejáratánál szolgáltak.

A szent hajlék udvara

[9]Elkészítette az udvart is. A déli oldalon az udvar szőnyegfala sodrott lenfonálból készült, és száz könyök hosszú volt.

[10]Húsz oszlopa és húsz réztalpa volt; az oszlopok kampói és kapcsai ezüstből voltak.

[11]Az északi oldal is száz könyök volt, húsz oszloppal és húsz réztalppal; az oszlopok kampói és kapcsai ezüstből voltak.

[12]A nyugati oldalon ötven könyök szőnyegfal volt tíz oszloppal és tíz talppal; az oszlopok kampói és kapcsai ezüstből voltak.

[13]A keleti oldal ötven könyök volt.

[14]Tizenöt könyök szőnyegfal volt az egyik oldalon, és annak három oszlopa és három talpa volt.

[15] Para o outro lado da entrada do átrio, de um e de outro lado da entrada, eram as cortinas de quinze côvados; as suas colunas eram três, e as suas bases, três.

[16] Todas as cortinas ao redor do átrio eram de linho fino retorcido.

[17] As bases das colunas eram de bronze; os ganchos das colunas e as suas vergas eram de prata.

[18] O reposteiro da porta do átrio era de obra de bordador, de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido; o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, era de cinco côvados, segundo a medida das cortinas do átrio.

[19] As suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de bronze, os seus ganchos eram de prata, e o revestimento das suas cabeças e as suas vergas, de prata.

[20] Todos os pregos do tabernáculo e do átrio ao redor eram de bronze.

A enumeração das coisas do tabernáculo

[21] Esta é a enumeração das coisas para o tabernáculo, a saber, o tabernáculo do Testemunho, segundo, por ordem de Moisés, foram contadas para o serviço dos levitas, por intermédio de Itamar, filho do sacerdote Arão.

[22] Fez Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR ordenara a Moisés.

[23] E, com ele, Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, mestre de obra, desenhista

[15]A másik oldalon, az udvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt könyök szőnyegfal volt. Ennek is három oszlopa és három talpa volt.

[16]Az udvar egész szőnyegfala körös-körül sodrott lenfonálból készült.

[17]Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok kampói és kapcsai pedig ezüstből voltak. Az oszlopfőket is ezüsttel borították be, és ezüsthuzallal volt összekötve az udvar összes oszlopa.

[18]Az udvar kapujának a függönye művészi módon kihímezve, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készült. A hossza húsz könyök, a magassága pedig – az udvar szőnyegfala szélességének megfelelően – öt könyök volt.

[19]Négy oszlopuk és négy réztalpuk volt. Ezüstből voltak a kampóik; az oszlopfők és összekötő huzaljaik is ezüstből voltak.

[20]A hajlék és az udvar összes cöveke körös-körül rézből volt.

A fölhasznált arany, ezüst és réz

[21]Ez a hajlékhoz, a bizonyság hajlékához felhasznált dolgok jegyzéke, melyet Mózes parancsára állítottak össze; a léviták feladata volt ez, Ítámárnak, Áron főpap fiának vezetésével.

[22]A Júda törzséből való Becalél, Húr fiának, Úrínak a fia elkészítette mindazt, amit Mózesnek megparancsolt az ÚR.

[23]Vele együtt dolgozott a Dán törzséből való Oholíáb, Ahíszámák fia, aki járatos

e bordador em estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino.

volt mindenféle fa- és fémmunkában, értett a művészi szövéshez és hímzéshez kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és lenfonálból.

24 Todo o ouro empregado na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, segundo o siclo do santuário.

24A munkálatokhoz, a szentély egész munkálatához felhasznált arany: az az arany, amit erre a célra felajánlottak, összesen huszonkilenc talentum és hétszázharminc sekel volt, a szent sekel szerint.

25 A prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário:

25Az az ezüst pedig, amit a közösség számba vett tagjai adtak, száz talentum és ezerhétszázhetvenöt sekel volt, a szent sekel szerint:

26 um beca por cabeça, isto é, meio siclo, segundo o siclo do santuário, de qualquer dos arrolados, de vinte anos para cima, que foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

26fejenként egy beka – vagyis fél sekel, a szent sekel szerint – mindattól a hatszázháromezer-ötszázötven, húsz évnél idősebb személytől, akik átestek a számbavételen.

27 Empregaram-se cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para as cem bases, cem talentos: um talento para cada base.

27A száz talentum ezüstből megöntötték a szentély és a kárpit talpait: száz talpat száz talentumból, vagyis egy talentumból egy talpat.

28 Dos mil setecentos e setenta e cinco siclos, fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e lhes fez as vergas.

28Az ezerhétszázhetvenöt sekelből elkészítették az oszlopok kampóit, beborították az oszlopfőket, és összekötötték azokat.

29 O bronze da oferta foram setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

29A felajánlott réz hetven talentum és kétezer-négyszáz sekel volt.

30 Dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e todos os utensílios do altar,

30Ebből készítették el a kijelentés sátra bejáratának talpait, a rézoltárt a hozzá való rézrácsozattal, az oltár egész fölszerelését,

31 e as bases do átrio ao redor, e as bases da porta do átrio, e todas as estacas do

31az udvar talpait körös-körül, meg az udvar kapujának talpait, a hajlék összes

tabernáculo, e todas as estacas do átrio ao redor.

Êxodo 39

As vestes dos sacerdotes
Êxodo 28.1-43

1 Fizeram também de estofo azul, púrpura e carmesim as vestes, finamente tecidas, para ministrar no santuário, e também fizeram as vestes sagradas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

2 Fizeram a estola sacerdotal de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.

3 De ouro batido fizeram lâminas delgadas e as cortaram em fios, para permearem entre o estofo azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino da obra de desenhista.

4 Tinha duas ombreiras que se ajuntavam às suas duas extremidades, e assim se uniam.

5 O cinto de obra esmerada, que estava sobre a estola sacerdotal, era de obra igual, da mesma obra de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

6 Também se prepararam as pedras de ônix, engastadas em ouro, trabalhadas como lavores de sinete, com os nomes dos filhos de Israel,

7 e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, por pedras de memória aos filhos de Israel, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

cövekét és az udvar összes cövekét körös-körül.

2 Mózes 39

A papi ruhák

1Elkészítették a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz kék és piros bíborból meg karmazsin fonálból. Elkészítették Áron szent ruháit is, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Az éfód

2Elkészítették az éfódot aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból.

3Aranyból vékony lapokat vertek, és fonalakká metélték, hogy művészi szövéssel beledolgozhassák a kék és piros bíborba, a karmazsinba és a lenbe.

4Készítettek hozzá rákapcsolt vállrészeket a két szélén, amelyeket egymásba lehetett kapcsolni.

5A rajta levő övet, amellyel fel lehet övezni, ugyanúgy és ugyanabból készítették: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

6Azután megmunkálták az aranyfoglalatba való ónixköveket, és rávésték Izráel fiainak a nevét, ahogyan a pecsétgyűrűt vésik.

7Azután rátették azokat az éfód vállrészeire. Izráel fiaira emlékeztető kövek ezek, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A hósen

[8] Fizeram também o peitoral de obra esmerada, conforme a obra da estola sacerdotal: de ouro, estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino retorcido.
[9] Era quadrado; duplo fizeram o peitoral: de um palmo era o seu comprimento, e de um palmo dobrado, a sua largura.
[10] Colocaram, nele, engastes de pedras, com quatro ordens de pedras: a ordem de sárdio, topázio e carbúnculo era a primeira;
[11] a segunda ordem era de esmeralda, safira e diamante;
[12] a terceira ordem era de jacinto, ágata e ametista;
[13] e a quarta ordem era de berilo, ônix e jaspe; eram elas guarnecidas de ouro nos seus engastes.

[14] As pedras eram conforme os nomes dos filhos de Israel, doze segundo os seus nomes; eram esculpidas como sinete, cada uma com o seu nome para as doze tribos.

[15] E fizeram para o peitoral correntes como cordas, de obra trançada de ouro puro.
[16] Também fizeram para o peitoral dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas extremidades do peitoral.
[17] E meteram as duas correntes trançadas de ouro nas duas argolas, nas extremidades do peitoral.

[8]Azután elkészítették a hósent művészi munkával, ahogyan az éfódot készítették: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból.
[9]Négyzet alakú volt, kétrét hajtva; így készítették el a hósent. Egy arasz hosszú és egy arasz széles volt, kétrét hajtva.

[10]Négy sor kőből készítettek rá borítást. Rubin, topáz és smaragd: ez volt az első sor.

[11]A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis.

[12]A harmadik sor: opál, agát és ametiszt.

[13]A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Aranyfoglalatokkal készült a borítás.

[14]A köveken Izráel fiainak a nevei voltak: tizenkét kő a neveknek megfelelően. Pecsétgyűrű módjára voltak vésve; mindegyiken egy-egy törzs neve volt, a tizenkét törzsnek megfelelően.
[15]Készítettek a hósenre színarany láncokat; sodorva, ahogy a zsinórokat szokták.

[16]Azután készítettek két aranyfoglalatot és két aranykarikát, és ráillesztették a két karikát a hósen két végére.

[17]A két aranyzsinórt belefűzték a két karikába a hósen két végén.

[18] As outras duas pontas das duas correntes trançadas meteram nos dois engastes e as puseram nas ombreiras da estola sacerdotal, na frente dele.

[19] Fizeram também duas argolas de ouro e as puseram nas duas extremidades do peitoral, na sua orla interior oposta à estola sacerdotal.

[20] Fizeram também mais duas argolas de ouro e as puseram nas duas ombreiras da estola sacerdotal, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal.

[21] E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas da estola sacerdotal, por cima com uma fita azul, para que estivesse sobre o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e nunca o peitoral se separasse da estola sacerdotal, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Fizeram também a sobrepeliz da estola sacerdotal, de obra tecida, toda de estofo azul.

[23] No meio dela havia uma abertura; era debruada como abertura de uma saia de malha, para que se não rompesse.

[24] Em toda a orla da sobrepeliz, fizeram romãs de estofo azul, carmesim e linho retorcido.

[25] Fizeram campainhas de ouro puro e as colocaram no meio das romãs em toda a orla da sobrepeliz;

[18]A két zsinór két végét ráerősítették a két foglalatra, és ráerősítették az efód vállrészének az elejére.

[19]Készítettek még két aranykarikát, és azokat is ráerősítették a hósen két végére, azon a szélén, amely az efód felé eső részen belül volt.

[20]Azután készítettek még két aranykarikát, és ráillesztették azokat elöl az efód két vállrészére, kissé lejjebb, közel az egybefűzéshez az efód öve fölött.

[21]A hósent karikáinál fogva kék bíborzsinórral az efód karikáihoz csatolták, hogy az efód öve fölött legyen, és ne csússzék el a hósen az efódról, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A palást és a homlokdísz

[22]Elkészítették az efód palástját is takácsmunkával, az egészet kék bíborból.

[23]A palást nyakkivágása középen volt, mint a mellvért nyakkivágása. A kivágás körös-körül szövéssel volt megerősítve, nehogy beszakadjon.

[24]A palást szegélyére gránátalmákat készítettek kék és piros bíborból és sodrott karmazsin fonálból.

[25]Készítettek színarany csengettyűket, és odaerősítették a csengettyűket a gránátalmák közé a palást szegélyére körös-körül, vagyis a gránátalmák közé.

[26] uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, em toda a orla da sobrepeliz, para se usar ao ministrar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26]Csengettyű meg gránátalma váltakozott a palást szegélyén körös-körül. Ebben szolgált a főpap, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[27] Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

[27]Elkészítették Áronnak és fiainak a köntöseit lenből, takácsmunkával.

[28] e a mitra de linho fino, e as tiaras de linho fino, e os calções de linho fino retorcido,

[28]A főpapi süveget és a papi süvegek kendőit lenből készítették, a gyolcsnadrágot pedig sodrott lenfonálból.

[29] e o cinto de linho fino retorcido, e de estofo azul, e de púrpura, e de carmesim, obra de bordador, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[29]Az övet is sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból meg karmazsin fonálból készítették művészi hímzéssel, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[30] Também fizeram de ouro puro a lâmina da coroa sagrada e, nela, gravaram à maneira de gravuras de sinete: Santidade ao SENHOR.

[30]Azután a homlokdíszt készítették el, a szent fejdíszt színaranyból, és felírták rá, ahogy a pecsétgyűrűbe szoktak vésni: Az ÚR szent tulajdona!

[31] E ataram-na com um cordão de estofo azul, para prender a lâmina à parte superior da mitra, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[31]Ezt kék bíborzsinórra fűzték, és rákötötték a süveg elejére, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Os utensílios do tabernáculo completados
Êxodo 35.10-19

Mózes megszemléli a kész munkát

[32] Assim se concluiu toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram tudo segundo o SENHOR tinha ordenado a Moisés; assim o fizeram.

[32]Így végezték el a hajléknak, a kijelentés sátrának összes munkálatait. Mindent úgy készítettek el Izráel fiai, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR, úgy készítették el.

[33] Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, a tenda e todos os seus pertences, os seus colchetes, as suas tábuas, as suas vergas, as suas colunas e as suas bases;

[33]És bemutatták Mózesnek a hajlékot: a sátrat és egész fölszerelését, kapcsait, deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait,

[34] a coberta de peles de carneiro tintas de vermelho, e a coberta de peles finas, e o véu do reposteiro;
[35] a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;
[36] a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;
[37] o candelabro de ouro puro com suas lâmpadas; as lâmpadas colocadas em ordem, e todos os seus utensílios, e o azeite para a iluminação;
[38] também o altar de ouro, e o óleo da unção, e o incenso aromático, e o reposteiro da porta da tenda;
[39] o altar de bronze, e a sua grelha de bronze, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a bacia, e o seu suporte;
[40] as cortinas do átrio, e as suas colunas, e as suas bases, e o reposteiro para a porta do átrio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;
[41] as vestes finamente tecidas para ministrar no santuário, e as vestes sagradas do sacerdote Arão, e as vestes de seus filhos, para oficiarem como sacerdotes.
[42] Tudo segundo o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.
[43] Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito segundo o SENHOR havia ordenado; assim a fizeram, e Moisés os abençoou.

Êxodo 40

[34]a vörösre festett kosbőrtakarót és a delfinbőrtakarót, a függőkárpitot,
[35]a bizonyság ládáját és annak rúdjait a fedéllel együtt,
[36]az asztalt, annak egész fölszerelését és a szent kenyereket,
[37]a színarany lámpatartót mécseseivel, a mécseseket sorjában, annak teljes fölszerelését, meg a lámpaolajat,
[38]az aranyoltárt, a fölkenéshez való olajat és a jó illatú füstölőszereket, a sátor bejáratának függönyét,
[39]a rézoltárt, annak rézrácsozatát, rúdjait és egész fölszerelését, a medencét és annak állványát,
[40]az udvar szőnyegfalait, oszlopait és talpait, meg az udvar kapujára való függönyt, annak köteleit és cövekeit, a hajléknak, vagyis a kijelentés sátrának egész istentiszteleti fölszerelését,
[41]a díszes ruhákat a szentélyben végzendő szolgálathoz: Áron főpap szent ruháit és fiainak papi ruháit.
[42]Pontosan úgy végezték el az összes munkálatot Izráel fiai, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.
[43]Mózes megtekintette az egész művet, és megállapította, hogy elkészültek vele; úgy készítették el, ahogyan megparancsolta az ÚR. Ekkor Mózes megáldotta őket.

2 Mózes 40

Deus manda Moisés levantar o tabernáculo

[1] Depois, disse o SENHOR a Moisés:

[2] No primeiro dia do primeiro mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação.

[3] Porás, nele, a arca do Testemunho e a cobrirás com o véu.

[4] Meterás, nele, a mesa e porás por ordem as coisas que estão sobre ela; também meterás, nele, o candelabro e acenderás as suas lâmpadas.

[5] Porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho e pendurarás o reposteiro da porta do tabernáculo.

[6] Porás o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

[7] Porás a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encherás de água.

[8] Depois, porás o átrio ao redor e pendurarás o reposteiro à porta do átrio.

[9] E tomarás o óleo da unção, e ungirás o tabernáculo e tudo o que nele está, e o consagrarás com todos os seus pertences; e será santo.

[10] Ungirás também o altar do holocausto e todos os seus utensílios e consagrarás o altar; e o altar se tornará santíssimo.

[11] Então, ungirás a bacia e o seu suporte e a consagrarás.

[12] Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

A kijelentés sátra és a papok fölszentelése

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Az első hónap első napján állítsd fel a hajlékot, a kijelentés sátrát!

[3]Helyezd el benne a bizonyság ládáját, és függeszd fel a kárpitot a láda elé!

[4]Vidd be az asztalt, és rendezd el rajta, ami rá való! Vidd be a lámpatartót, és rakd fel rá a mécseseket!

[5]Helyezd az illatáldozatra való aranyoltárt kívülről a bizonyság ládája elé, és tedd föl a függönyt a hajlék bejáratára!

[6]Helyezd az égőáldozati oltárt a hajléknak, a kijelentés sátrának bejárata elé!

[7]A medencét helyezd a kijelentés sátra és az oltár közé, és töltsd meg vízzel!

[8]Azután kerítsd el az udvart körös-körül, és tedd föl a függönyt az udvar kapujára!

[9]Aztán vedd a fölkenéshez való olajat, és kend föl a hajlékot és mindazt, ami benne van! Így szenteld fel azt és egész fölszerelését, hogy szent legyen!

[10]Kend fel az égőáldozati oltárt is és egész fölszerelését. Így szenteld föl az oltárt, hogy igen szent legyen az oltár!

[11]A medencét és annak állványát is kend fel, így szenteld föl azt!

[12]Azután vezesd Áront és fiait a kijelentés sátrának bejáratához, és mosdasd meg őket!

13 Vestirás Arão das vestes sagradas, e o ungirás, e o consagrarás para que me oficie como sacerdote.

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

15 e os ungirás como ungiste seu pai, para que me oficiem como sacerdotes; sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo durante as suas gerações.

O tabernáculo é levantado

16 E tudo fez Moisés segundo o SENHOR lhe havia ordenado; assim o fez.

17 No primeiro mês do segundo ano, no primeiro dia do mês, se levantou o tabernáculo.

18 Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu, nele, as suas vergas, e levantou as suas colunas;

19 estendeu a tenda sobre o tabernáculo e pôs a coberta da tenda por cima, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

20 Tomou o Testemunho, e o pôs na arca, e meteu os varais na arca, e pôs o propiciatório em cima da arca.

21 Introduziu a arca no tabernáculo, e pendurou o véu do reposteiro, e com ele cobriu a arca do Testemunho, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo, para o norte, fora do véu,

23 e sobre ela pôs em ordem os pães da proposição perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

13Öltöztesd föl Áront a szent ruhákba, kend fel és szenteld fel, hogy a papom legyen!

14Fiait is vezesd oda, és öltöztesd fel őket köntösükbe!

15Kend föl őket, ahogyan apjukat fölkented, hogy papjaim legyenek! Ez a fökenés teszi őket örökre papjaimmá, nemzedékről nemzedékre.

16Mózes így járt el; mindenben úgy járt el, ahogyan megparancsolta neki az ÚR.

17A második év első hónapjának első napján felállították a hajlékot.

18Felállította Mózes a hajlékot: lerakta a talpait, felállította a deszkáit, ráillesztette a reteszeit és felállította az oszlopait,

19majd kifeszítette a hajlék fölé a sátortetőt, fölterítette a sátor tetejére a takarót, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

20Azután fogta és beletette a bizonyságot a ládába, a rudakat ráillesztette a ládára, rátette a fedelet a láda tetejére,

21majd bevitte a ládát a hajlékba, és föltette a függőkárpitot, hogy eltakarja a bizonyság ládáját, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

22Azután elhelyezte az asztalt a kijelentés sátrában a hajlék északi oldalán, a kárpiton kívül,

23majd kenyereket rakott rá sorban az ÚR elé, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[24] Pôs também, na tenda da congregação, o candelabro defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul,

[25] e preparou as lâmpadas perante o SENHOR, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[26] Pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu,

[27] e acendeu sobre ele o incenso aromático, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[28] Pendurou também o reposteiro da porta do tabernáculo,

[29] pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de cereais, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[30] Pôs a bacia entre a tenda da congregação e o altar e a encheu de água, para se lavar.

[31] Nela, Moisés, Arão e seus filhos lavavam as mãos e os pés,

[32] quando entravam na tenda da congregação e quando se chegavam ao altar, segundo o SENHOR ordenara a Moisés.

[33] Levantou também o átrio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou o reposteiro da porta do átrio. Assim Moisés acabou a obra.

A nuvem cobre o tabernáculo

Números 9.15-23

[34] Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo.

[24]Azután elhelyezte a lámpatartót a kijelentés sátrában az asztallal szemben, a hajlék déli oldalán,

[25]és fölrakta a mécseseket az ÚR elé – ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[26]Azután elhelyezte az aranyoltárt a kijelentés sátrában a kárpit elé,

[27]és jó illatú illatáldozatot mutatott be rajta – ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[28]Azután föltette a függönyt a hajlék bejáratára,

[29]majd elhelyezte az égőáldozati oltárt a hajléknak, a kijelentés sátrának a bejáratánál, és égőáldozatot meg ételáldozatot mutatott be rajta, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[30]Azután elhelyezte a medencét a kijelentés sátra és az oltár között, és vizet töltött bele a mosakodáshoz.

[31]Ebben mosták meg Mózes, Áron és fiai a kezüket és a lábukat.

[32]Valahányszor bementek a kijelentés sátrába, és az oltár elé léptek, megmosakodtak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[33]Azután elkerítette az udvart a hajlék és az oltár körül, és rátette a függönyt az udvar kapujára. Így készült el Mózes a munkával.

Az ÚR dicsősége betölti a kijelentés sátrát

[34]Ekkor beborította a felhő a kijelentés sátrát, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot.

[35] Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porque a nuvem permanecia sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

[36] Quando a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, os filhos de Israel caminhavam avante, em todas as suas jornadas;

[37] se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam, até ao dia em que ela se levantava.

[38] De dia, a nuvem do SENHOR repousava sobre o tabernáculo, e, de noite, havia fogo nela, à vista de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

[35]És Mózes nem tudott bemenni a kijelentés sátrába, mert rajta nyugodott a felhő, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot.

[36]Egész vándorlásuk alatt valahányszor fölemelkedett a felhő a hajlékról, útnak indultak Izráel fiai.

[37]De ha nem emelkedett fel a felhő, ők sem indultak el, amíg az fel nem emelkedett.

[38]Mert nappal az ÚR felhője volt a hajlék fölött, éjjel pedig tűz lángolt benne. Izráel egész háza látta ezt, amíg csak vándorolt.

O terceiro livro de Moisés chamado Levítico	MÓZES HARMADIK KÖNYVE (LEVITICUS)

Levítico 1

Os holocaustos

[1] Chamou o SENHOR a Moisés e, da tenda da congregação, lhe disse:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando algum de vós trouxer oferta ao SENHOR, trareis a vossa oferta de gado, de rebanho ou de gado miúdo.

[3] Se a sua oferta for holocausto de gado, trará macho sem defeito; à porta da tenda da congregação o trará, para que o homem seja aceito perante o SENHOR.

[4] E porá a mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito a favor dele, para a sua expiação.

[5] Depois, imolará o novilho perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, apresentarão o sangue e o aspergirão ao redor sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

[6] Então, ele esfolará o holocausto e o cortará em seus pedaços.

[7] E os filhos de Arão, o sacerdote, porão fogo sobre o altar e porão em ordem lenha sobre o fogo.

[8] Também os filhos de Arão, os sacerdotes, colocarão em ordem os pedaços, a saber, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

[9] Porém as entranhas e as pernas, o sacerdote as lavará com água; e queimará tudo isso sobre o altar; é holocausto,

3 Mózes 1

Az égőáldozat fajtái

[1]Szólította Mózest az ÚR, és így beszélt hozzá a kijelentés sátrából:

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha közületek valaki áldozatot akar bemutatni az ÚRnak, akkor háziállatot: marhát vagy juhfélét mutassatok be áldozatul.

[3]Ha marhát akar áldozni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be. Vigye azt a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy kedvesen fogadja tőle az ÚR.

[4]Tegye a kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves fogadtatásban részesüljön és engesztelést szerezzen.

[5]Majd vágja le a marhát az ÚR színe előtt. Áron fiai, a papok pedig mutassák be áldozatul a vért: hintsék a vért körös-körül az oltárra, amely a kijelentés sátrának bejáratánál van.

[6]Azután nyúzza meg az égőáldozatot, és vágja föl darabjaira,

[7]Áron pap fiai pedig gyújtsanak tüzet az oltáron, rakjanak fát a tűzre,

[8]majd Áron fiai, a papok, tegyék oda sorjában a darabokat a fejjel és a hájjal együtt az oltár tüzében a fára;

[9]a belét és lábszárait azonban mossák meg vízben. Füstölögtesse el a pap az egészet

oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

10 Se a sua oferta for de gado miúdo, de carneiros ou de cabritos, para holocausto, trará macho sem defeito.

10Ha juhfélét: bárányt vagy kecskét akar adni égőáldozatul, hibátlan hímet mutasson be.

11 E o imolará ao lado do altar, para o lado norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o seu sangue em redor sobre o altar.

11Vágja le az oltár északi oldalánál az ÚR színe előtt, Áron fiai, a papok pedig hintsék annak a vérét körös-körül az oltárra.

12 Depois, ele o cortará em seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar;

12Azután vágja föl darabjaira, majd a fejével és a hájával együtt tegye oda azokat a pap sorjában az oltár tüzében a fára,

13 porém as entranhas e as pernas serão lavadas com água; e o sacerdote oferecerá tudo isso e o queimará sobre o altar; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

13a belet és a lábszárakat azonban mossák meg vízben. Mutassa be a pap áldozatul az egészet, és füstölögtesse el az oltáron: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

14 Se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, trará a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14Ha pedig madarat akar égőáldozatul bemutatni az ÚRnak, akkor gerlét vagy galambot mutasson be áldozatul.

15 O sacerdote a trará ao altar, e, com a unha, lhe destroncará a cabeça, sem a separar do pescoço, e a queimará sobre o altar; o seu sangue, ele o fará correr na parede do altar;

15Vigye oda azt a pap az oltárhoz, tépje le a fejét, azután füstölögtesse el az oltáron. A vérét nyomja ki az oltár peremére,

16 tirará o papo com suas penas e o lançará junto ao altar, para o lado oriental, no lugar da cinza;

16a begyét tartalmával együtt távolítsa el, és dobja az oltár keleti oldalára, a hamu gyűjtőhelyére.

17 rasgá-la-á pelas asas, porém não a partirá; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima da lenha que está no fogo; é holocausto, oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

17Hasítsa be a szárnyait, de ne szakítsa le, és füstölögtesse el a pap a madarat az oltáron, a tűzre rakott fán: égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

Levítico 2

As ofertas de manjares

[1] Quando alguma pessoa fizer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e, sobre ela, porá incenso.

[2] Levá-la-á aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso e os queimará como porção memorial sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[3] O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

[4] Quando trouxeres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha amassados com azeite e obreias asmas untadas com azeite.

[5] Se a tua oferta for de manjares cozida na assadeira, será de flor de farinha sem fermento amassada com azeite.

[6] Em pedaços a partirás e, sobre ela, deitarás azeite; é oferta de manjares.

[7] Se a tua oferta for de manjares de frigideira, far-se-á de flor de farinha com azeite.

[8] E a oferta de manjares, que daquilo se fará, trarás ao SENHOR; será apresentada ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

[9] Da oferta de manjares tomará o sacerdote a porção memorial e a queimará

3 Mózes 2

Az ételáldozat fajtái

[1]Ha valaki ételáldozatot mutat be az ÚRnak, finomliszt legyen az áldozata. Öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént,

[2]és vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz. A pap vegyen ki abból egy maroknyi finomlisztet és olajat, meg az összes tömjént, és füstölögtesse el az oltáron ezt a részt emlékeztető áldozatként: kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

[3]Ami megmarad az ételáldozatból, az legyen Ároné és a fiaié; igen szent az, mert az ÚR tűzáldozatából való.

[4]Ha kemencében sült ételáldozatot akarsz bemutatni, finomlisztből készült, olajjal gyúrt kovásztalan lepények vagy olajjal megkent kovásztalan lángosok legyenek azok.

[5]Ha áldozatod sütőlapon sült ételáldozat, akkor kovásztalan legyen, finomlisztből olajjal gyúrva.

[6]Tördeld darabokra, és önts rá olajat. Ételáldozat ez.

[7]Ha pedig áldozatod edényben készült ételáldozat, finomlisztből olajjal készüljön.

[8]Az így elkészített ételáldozatot vidd el az ÚRnak: vidd oda a paphoz, az pedig járuljon vele az oltárhoz.

[9]Vegyen ki a pap az ételáldozatból egy részt mint emlékeztető áldozatot, és

sobre o altar; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

10 O que ficar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; é coisa santíssima das ofertas queimadas ao SENHOR.

11 Nenhuma oferta de manjares, que fizerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento e de mel nenhum queimareis por oferta ao SENHOR.

12 Deles, trareis ao SENHOR por oferta das primícias; todavia, não se porão sobre o altar como aroma agradável.

13 Toda oferta dos teus manjares temperarás com sal; à tua oferta de manjares não deixarás faltar o sal da aliança do teu Deus; em todas as tuas ofertas aplicarás sal.

14 Se trouxeres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, farás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, os grãos esmagados de espigas verdes.

15 Deitarás azeite sobre ela e, por cima, lhe porás incenso; é oferta de manjares.

16 Assim, o sacerdote queimará a porção memorial dos grãos de espigas esmagados e do azeite, com todo o incenso; é oferta queimada ao SENHOR.

Levítico 3

Os sacrifícios pacíficos

1 Se a oferta de alguém for sacrifício pacífico, se a fizer de gado, seja macho ou fêmea, oferecê-la-á sem defeito diante do SENHOR.

füstölögtesse el az oltáron: kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

10Ami megmarad az ételáldozatból, legyen Ároné és a fiaié; igen szent az, mert az ÚR tűzáldozatából való.

11Minden ételáldozat, amit bemutattok az ÚRnak, kovász nélkül készüljön. Semmit, ami kovással vagy mézzel készült, nem szabad tűzáldozatként elfüstölögtetni az ÚRnak.

12Az első termés áldozataként bemutathatjátok azokat az ÚRnak, de az oltárra nem kerülhetnek kedves illatul.

13Minden ételáldozatodat sózd meg. Ne hagyd le ételáldozatodról Istened szövetségének a sóját. Minden áldozatot sóval mutass be.

14Ha az első termésből mutatsz be ételáldozatot az ÚRnak, tűzön pörkölt kalászt és gabonadarát mutass be első terméseded ételáldozataként.

15Adj hozzá olajat és tégy rá tömjént; ételáldozat ez.

16A pap pedig füstölögtessen el emlékeztető áldozatként a darából és az olajból egy részt, meg a többi tömjént: tűzáldozat ez az ÚRnak.

3 Mózes 3

A békeáldozat fajtái

1Ha valakinek az áldozata békeáldozat, és marhát mutat be áldozatul, akár hímet, akár nőstényt, hibátlant áldozzon az ÚR előtt.

[2] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, aspergirão o sangue sobre o altar, ao redor.

[2]Tegye a kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátrának a bejáratánál. Áron fiai, a papok pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra.

[3] Do sacrifício pacífico fará oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[3]Azután a békeáldozatból mutassa be az Úrnak tűzáldozatul a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, ami a beleken van,

[4] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[4]a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amelyet a veséknél kell lefejteni.

[5] E os filhos de Arão queimarão tudo isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha no fogo; é oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR.

[5]Áron fiai füstölögtessék el ezt az oltáron, rátéve az égőáldozatra a tűzre rakott fán: kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

[6] Se a sua oferta por sacrifício pacífico ao SENHOR for de gado miúdo, seja macho ou fêmea, sem defeito a oferecerá.

[6]Ha valaki juhfélét akar békeáldozatul bemutatni az Úrnak, akár hímet, akár nőstényt, hibátlant áldozzon.

[7] Se trouxer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo-á perante o SENHOR.

[7]Ha juhot akar áldozatul bemutatni, vigye az Úr színe elé.

[8] E porá a mão sobre a cabeça da sua oferta e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[8]Tegye a kezét áldozatának a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt, Áron fiai pedig hintsék annak a vérét körös-körül az oltárra.

[9] Então, do sacrifício pacífico trará ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura: a cauda toda, a qual tirará rente ao espinhaço, e a gordura que cobre as entranhas, e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[9]Azután a békeáldozatból mutassa be az Úrnak tűzáldozatul a kövérjét, az egész farkát, amelyet a farkcsigolyánál válasszon le, meg azt a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van,

[10] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[10]a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejteni.

[11] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada ao SENHOR.

[11]Füstölögtesse el ezt a pap az oltáron: tűzáldozat ez, az ÚR eledele.

[12] Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a trará.

[12]Ha valaki kecskét akar áldozni, vigye oda az ÚR elé.

[13] E porá a mão sobre a sua cabeça e a imolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão aspergirão o sangue sobre o altar, em redor.

[13]Tegye kezét annak a fejére, és vágja le a kijelentés sátra előtt, Áron fiai pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra.

[14] Depois, trará dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[14]Azután mutasson be abból áldozatot tűzáldozatul az ÚRnak: a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van,

[15] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á.

[15]a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejteni.

[16] E o sacerdote queimará tudo isso sobre o altar; é manjar da oferta queimada, de aroma agradável. Toda a gordura será do SENHOR.

[16]Füstölögtesse el ezeket a pap az oltáron: kedves illatú tűzáldozat ez, az ÚR eledele. A kövérje mind az ÚRé!

[17] Estatuto perpétuo será durante as vossas gerações, em todas as vossas moradas; gordura nenhuma nem sangue jamais comereis.

[17]Örök rendelkezés legyen ez mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre: se kövérjét, se vért ne egyetek!

Levítico 4

O sacrifício pelos pecados por ignorância dos sacerdotes

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém pecar por ignorância

3 Mózes 4

A főpap vétekáldozata

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Mondd meg Izráel fiainak: Ez történjék akkor, ha valaki nem szándékosan

contra qualquer dos mandamentos do SENHOR, por fazer contra algum deles o que não se deve fazer,

vétkezik az ÚR valamelyik tilalma ellen, és azok közül csak egyet is áthág.

[3] se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado um novilho sem defeito ao SENHOR, como oferta pelo pecado.

[3]Ha a fölkent pap vétkezik, és a nép vétkessé vált miatta, akkor elkövetett vétkéért mutasson be egy hibátlan bikaborjút vétekáldozatul az ÚRnak.

[4] Trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR; porá a mão sobre a cabeça do novilho e o imolará perante o SENHOR.

[4]Vezesse a bikát a kijelentés sátrának a bejáratához, az ÚR elé, tegye kezét a bika fejére, és vágja le a bikát az ÚR előtt.

[5] Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

[5]Azután vegyen a fölkent pap a bika véréből, és vigye be azt a kijelentés sátrába.

[6] e, molhando o dedo no sangue, aspergirá dele sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

[6]Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer a szentély kárpitjára, az ÚR színe előtt.

[7] Também daquele sangue porá o sacerdote sobre os chifres do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o restante do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

[7]Azután kenje meg a pap a vérrel az ÚR színe előtt a jó illatú illatáldozat oltárának szarvait a kijelentés sátrában, a bika vérének többi részét pedig öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának bejáratánál.

[8] Toda a gordura do novilho da expiação tirará dele: a gordura que cobre as entranhas e toda a gordura que está sobre as entranhas,

[8]Vegye ki a vétekáldozati bikából az összes kövérjét, azt a kövérjét, amely a beleket borítja: mindazt a kövérjét, amely a beleken van,

[9] como também os dois rins, a gordura que está sobre eles e junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins, tirá-los-á

[9]a két vesét, a rajtuk és a vékonyán levő kövérjét, meg a májon levő hártyát, amit a veséknél kell lefejteni,

[10] como se tiram os do novilho do sacrifício pacífico; e o sacerdote os queimará sobre o altar do holocausto.

[10]ahogyan azt a békeáldozati marhából szokták kivenni. Füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozati oltáron.

11 Mas o couro do novilho, toda a sua carne, a cabeça, as pernas, as entranhas e o excremento,

12 a saber, o novilho todo, levá-lo-á fora do arraial, a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará sobre a lenha; será queimado onde se lança a cinza.

11De a bika bőrét és az egész húsát, a fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és a ganéját,

12tehát a bika összes többi részét vigye ki a táboron kívül egy tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el egy farakáson, tűzben. Ott égessék el, ahova a hamut öntik.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de toda a congregação

Números 15.22-26

13 Mas, se toda a congregação de Israel pecar por ignorância, e isso for oculto aos olhos da coletividade, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

14 e o pecado que cometeram for notório, então, a coletividade trará um novilho como oferta pelo pecado e o apresentará diante da tenda da congregação.

15 Os anciãos da congregação porão as mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e será imolado o novilho perante o SENHOR.

16 Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação;

17 molhará o dedo no sangue e o aspergirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

18 E daquele sangue porá sobre os chifres do altar que está perante o SENHOR, na tenda da congregação; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

Az egész nép vétekáldozata

13Ha Izráel egész közössége megtéved, és áthágnak csak egyet is az ÚR tilalmai közül és vétkessé válnak miatta, de úgy, hogy a gyülekezet előtt rejtve maradt a dolog,

14később azonban kitudódik a vétek, amelyet elkövettek, akkor mutasson be a gyülekezet egy bikaborjút vétekáldozatul. Vezessék azt a kijelentés sátra elé,

15a közösség vénei pedig tegyék kezüket a bika fejére az ÚR színe előtt, azután vágják le a bikát az ÚR színe előtt.

16A fölkent pap vigyen be a bika véréből a kijelentés sátrába.

17Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen abból hétszer a kárpitra, az ÚR színe előtt.

18Azután kenje meg a vérrel annak az oltárnak a szarvait, amely az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrában van, a vér többi részét pedig öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának bejáratánál.

[19] Tirará do novilho toda a gordura e a queimará sobre o altar;

[20] e fará a este novilho como fez ao novilho da oferta pelo pecado; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará expiação, e eles serão perdoados.

[21] Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é oferta pelo pecado da coletividade.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de um príncipe

[22] Quando um príncipe pecar, e por ignorância fizer alguma de todas as coisas que o SENHOR, seu Deus, ordenou se não fizessem, e se tornar culpado;

[23] ou se o pecado em que ele caiu lhe for notificado, trará por sua oferta um bode sem defeito.

[24] E porá a mão sobre a cabeça do bode e o imolará no lugar onde se imola o holocausto, perante o SENHOR; é oferta pelo pecado.

[25] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar do holocausto.

[26] Toda a gordura da oferta, queimá-la-á sobre o altar, como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote fará expiação por ele, no tocante ao seu pecado, e este lhe será perdoado.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância de qualquer pessoa

[19]Vegye ki belőle az összes kövérjét, és füstölögtesse el az oltáron.

[20]Azt tegye a bikával, amit a vétekáldozati bikával szokott tenni, ugyanazt tegye vele is. Így végezzen a pap engesztelést értük, és akkor bocsánatot nyernek.

[21]Azután vigye ki a bikát a táboron kívülre, és ugyanúgy égesse el, ahogyan az előző bikát elégette. A gyülekezet vétekáldozata ez.

Vezető ember vétekáldozata

[22]Ha vezető ember az, aki nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az Úrnak, Istenének a tilalmai közül, és vétkessé válik miatta,

[23]vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan kecskebakot.

[24]Tegye a kezét a bak fejére, és vágja le azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, az Úr színe előtt. Vétekáldozat ez.

[25]A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véréből és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az égőáldozati oltár aljára.

[26]A bak egész kövérjét füstölögtesse el az oltáron, ahogyan a békeáldozat kövérjét szokták. Így végezzen a pap engesztelést annak a vétkéért, és akkor bocsánatot nyer.

A közember vétekáldozata

[27] Se qualquer pessoa do povo da terra pecar por ignorância, por fazer alguma das coisas que o SENHOR ordenou se não fizessem, e se tornar culpada;

[28] ou se o pecado em que ela caiu lhe for notificado, trará por sua oferta uma cabra sem defeito, pelo pecado que cometeu.

[29] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará no lugar do holocausto.

[30] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[31] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar como aroma agradável ao SENHOR; e o sacerdote fará expiação pela pessoa, e lhe será perdoado.

[32] Mas, se pela sua oferta trouxer uma cordeira como oferta pelo pecado, fêmea sem defeito a trará.

[33] E porá a mão sobre a cabeça da oferta pelo pecado e a imolará por oferta pelo pecado, no lugar onde se imola o holocausto.

[34] Então, o sacerdote, com o dedo, tomará do sangue da oferta pelo pecado e o porá sobre os chifres do altar do holocausto; e todo o restante do sangue derramará à base do altar.

[27]Ha közember az, aki nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚR tilalmai közül, és vétkessé válik miatta,

[28]vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan nőstény kecskét a vétkéért, amiben vétkes.

[29]Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén.

[30]A pap pedig vegyen ujjával a vérből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára.

[31]Fejtse le a kecske egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozat kövérjét szokták lefejteni, a pap pedig füstölögtesse el az oltáron kedves illatul az ÚRnak. Így végezzen a pap engesztelést érte, és akkor bocsánatot nyer.

[32]Ha juhot hoz vétekáldozatul, hibátlan nőstényt hozzon.

[33]Tegye kezét a vétekáldozat fejére, és vágja le vétekáldozatul azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni.

[34]A pap pedig vegyen ujjával a vétekáldozat véréből, és kenje meg az égőáldozati oltár szarvait, a többi vért pedig öntse az oltár aljára.

[35] Tirará toda a gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote, por essa pessoa, fará expiação do seu pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

Levítico 5

O sacrifício pelos pecados ocultos

[1] Quando alguém pecar nisto: tendo ouvido a voz da imprecação, sendo testemunha de um fato, por ter visto ou sabido e, contudo, não o revelar, levará a sua iniqüidade;

[2] ou quando alguém tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, e tornar-se imundo, então, será culpado;

[3] ou quando tocar a imundícia de um homem, seja qual for a imundícia com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

[4] ou quando alguém jurar temerariamente com seus lábios fazer mal ou fazer bem, seja o que for que o homem pronuncie temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

[5] Será, pois, que, sendo culpado numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

[35]Fejtse le az egész kövérjét úgy, ahogy a békeáldozati juhok kövérjét szokták lefejteni, a pap pedig füstölögtesse el azt az oltáron, rátéve az ÚR tűzáldozataira. Így végezzen a pap engesztelést vétkéért, amiben vétkes, és akkor bocsánatot nyer.

3 Mózes 5

A jóvátételi áldozat fajtái

[1]Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a kimondott átkot, és bár ő tanú, mert látott vagy megtudott valamit, de mégsem tesz vallomást, akkor őt bűn terheli.

[2]Vagy ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz: akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan jószágnak, akár tisztátalan kisebb állatnak a teteméhez, még ha nem is vette észre, tisztátalan lett, és vétkessé vált.

[3]Vagy ha valaki hozzáér egy ember tisztátalanságához, bármilyen tisztátalanságához, amitől tisztátalanná lesz, még ha akkor nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált.

[4]Vagy ha valaki meggondolatlanul vesz esküt az ajkára, akár jót tett ezzel, akár rosszat, bármire, amire csak meggondolatlanul esküt tehet az ember, ha nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált az ilyen miatt.

[5]Ha tehát valaki vétkessé válik ezek közül bármelyik dologban, vallja meg, hogy miben vétkezett,

[6] Como sua oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, trará ele ao SENHOR, do gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrita como oferta pelo pecado; assim, o sacerdote, por ele, fará expiação do seu pecado.

[6]azután vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak vétkéért, amiben vétkes: egy nőstény juhot vagy kecskét a nyájból vétekáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért.

[7] Se as suas posses não lhe permitirem trazer uma cordeira, trará ao SENHOR, como oferta pela culpa, pelo pecado que cometeu, duas rolas ou dois pombinhos: um como oferta pelo pecado, e o outro como holocausto.

[7]Ha azonban erre nem telik neki, akkor vigyen vétkéért jóvátételi áldozatul két gerlét vagy két galambot az ÚRnak: egyet vétekáldozatul, egyet pedig égőáldozatul.

[8] Entregá-los-á ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é como oferta pelo pecado e lhe destroncará, com a unha, a cabeça, sem a separar do pescoço.

[8]Vigye el azokat a paphoz, az pedig mutassa be először a vétekáldozatra valót úgy, hogy szakassza meg nyakát a nyakszirtjénél, de a fejét ne szakítsa le.

[9] Do sangue da oferta pelo pecado aspergirá sobre a parede do altar e o restante do sangue, fá-lo-á correr à base do altar; é oferta pelo pecado.

[9]Hintsen a vétekáldozat véréből az oltár peremére, a maradék vért pedig nyomja ki az oltár aljára. Vétekáldozat ez.

[10] E do outro fará holocausto, conforme o estabelecido; assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu, e lhe será perdoado.

[10]A másikat készítse el égőáldozatul az előírások szerint. Így végezzen a pap engesztelést a vétekért, amit elkövetett, és akkor bocsánatot nyer.

[11] Porém, se as suas posses não lhe permitirem trazer duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará, por sua oferta, a décima parte de um efa de flor de farinha como oferta pelo pecado; não lhe deitará azeite, nem lhe porá em cima incenso, pois é oferta pelo pecado.

[11]Ha nem telik neki két gerlére vagy galambra sem, akkor ezt vigye áldozatul vétkéért: egytized véka finomlisztet vétekáldozatként. De ne tegyen rá olajat és ne adjon hozzá tömjént, mert vétekáldozat ez.

[12] Entregá-la-á ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará um punhado como porção

[12]Vigye el azt a paphoz, a pap pedig vegyen ki abból egy tele marokkal az

memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas ao SENHOR; é oferta pelo pecado.

13 Assim, o sacerdote, por ele, fará oferta pelo pecado que cometeu em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; o restante será do sacerdote, como a oferta de manjares.

O sacrifício pelo sacrilégio

14 Disse mais o SENHOR a Moisés:

15 Quando alguém cometer ofensa e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por oferta, do rebanho, um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, como oferta pela culpa.

16 Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da oferta pela culpa, fará expiação por ele, e lhe será perdoado.

O sacrifício pelos pecados de ignorância

17 E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será culpada e levará a sua iniqüidade.

18 E do rebanho trará ao sacerdote um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para oferta pela culpa, e o sacerdote, por ela, fará expiação no tocante ao erro que, por ignorância, cometeu, e lhe será perdoado.

emlékeztető áldozatra való résznek, és füstölögtesse el az oltáron, az ÚR tűzáldozataira téve. Vétekáldozat ez.

13Így végezzen a pap engesztelést bármelyik vétkéért, amelyet ezek közül elkövetett, és akkor bocsánatot nyer. A pap része ugyanaz legyen, mint az ételáldozatból.

Jóvátételi áldozat az ÚR elleni hűtlenség miatt

14Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

15Ha valaki hűtlenül bánik az ÚRnak szentelt adományokkal, de nem szándékosan vétkezik, vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak: egy hibátlan kost a nyájból, amelynek becsült értéke egy-két sekel, a szent sekel szerint, jóvátételi áldozatul.

16Amit vétkesen elvett a szent dolgokból, fizesse vissza, tegye hozzá annak ötödrészét, és adja oda a papnak. Ezután végezzen a pap engesztelést érte a kossal mint jóvátételi áldozattal, és akkor bocsánatot nyer.

17Ha valaki vétkezik, mert olyasmit tesz, amit az ÚR parancsolatai szerint nem lenne szabad megtennie: még ha tudtán kívül is teszi, akkor is vétkessé válik, és bűn terheli.

18Vigyen ezért a paphoz jóvátételi áldozatul a nyájból egy hibátlan kost, a szokásos becsült értékben. Így végezzen a pap engesztelést a tévedésért, amelybe tudtán és akaratán kívül esett, és akkor bocsánatot nyer.

[19] Oferta pela culpa é; certamente, se tornou culpada ao SENHOR.

[19]Jóvátételi áldozat ez, mert jóvátétellel tartozott az ÚRnak.

Levítico 6

O sacrifício pelos pecados voluntários

[1] Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo:

[2] Quando alguma pessoa pecar, e cometer ofensa contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que este lhe deu em depósito, ou penhor, ou roubar, ou tiver usado de extorsão para com o seu próximo;

[3] ou que, tendo achado o perdido, o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

[4] será, pois, que, tendo pecado e ficado culpada, restituirá aquilo que roubou, ou que extorquiu, ou o depósito que lhe foi dado, ou o perdido que achou,

[5] ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá por inteiro e ainda a isso acrescentará a quinta parte; àquele a quem pertence, lho dará no dia da sua oferta pela culpa.

[6] E, por sua oferta pela culpa, trará, do rebanho, ao SENHOR um carneiro sem defeito, conforme a tua avaliação, para a oferta pela culpa; trá-lo-á ao sacerdote.

[7] E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, tornando-se, por isso, culpada.

A lei do holocausto

Jóvátételi áldozat a felebarát megkárosításáért

[20]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[21]Ha vétkezik valaki, és hűtlenséget követ el az ÚR ellen azzal, hogy eltagadja honfitársának a rábízott, letétbe helyezett vagy tőle elrabolt holmiját, vagy zsarolja honfitársát,

[22]vagy ha elveszett holmit talált, de eltagadja azt, sőt hamisan esküszik csak egyre is mindezek közül, amelyek elkövetésével vétkezik az ember,

[23]ez történjék: Mivel vétkezett és adóssá lett, térítse meg a rablott holmit, amit elrabolt, vagy a zsarolt összeget, amit kizsarolt, vagy a rábízott dolgot, amit rábíztak, vagy a más elveszett holmiját, amit megtalált,

[24]vagy amire nézve hamisan esküdött. Mindezt fizesse vissza teljes értéke szerint: tegye hozzá annak ötödrészét, és adja oda a tulajdonosának azon a napon, amelyen bemutatja jóvátételi áldozatát.

[25]Jóvátételi áldozatul pedig vigyen az ÚRnak a nyájból egy hibátlan kost, a szokásos becsült értékben, jóvátételi áldozatul a paphoz.

[26]Így végezzen érte a pap engesztelést az ÚR előtt, és akkor bocsánatot nyer, bárhogyan is tette adóssá magát.

3 Mózes 6

Az égőáldozat bemutatása

[8] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[9] Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei do holocausto: o holocausto ficará na lareira do altar toda a noite até pela manhã, e nela se manterá aceso o fogo do altar.

[10] O sacerdote vestirá a sua túnica de linho e os calções de linho sobre a pele nua, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto a este.

[11] Depois, despirá as suas vestes e porá outras; e levará a cinza para fora do arraial a um lugar limpo.

[12] O fogo, pois, sempre arderá sobre o altar; não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

[13] O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

A lei da oferta de manjares

[14] Esta é a lei da oferta de manjares: os filhos de Arão a oferecerão perante o SENHOR, diante do altar.

[15] Um deles tomará dela um punhado de flor de farinha da oferta de manjares com seu azeite e todo o incenso que está sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar, como porção memorial de aroma agradável ao SENHOR.

[16] O restante dela comerão Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação, o comerão.

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Parancsold meg Áronnak és fiainak: Ez az égőáldozat törvénye: Az égőáldozat maradjon egész éjszaka az oltár tűzhelyén reggelig, az oltár tüzét pedig tartsák égve.

[3]A pap vegye föl a gyolcsruháját, és a gyolcsnadrágot is vegye magára. Így szedje ki a hamut, amivé az oltáron a tűz az égőáldozatot égette, és tegye azt az oltár mellé.

[4]Azután vesse le a ruháját, és öltözzék másik ruhába, majd vigye ki a hamut a táboron kívül egy tiszta helyre.

[5]Az oltáron levő tüzet azonban tartsák égve: nem szabad kialudnia! Rakja meg fával a pap minden reggel, helyezze fel rá sorjában az égőáldozatot, és füstölögtesse el rajta a békeáldozat kövérjét!

[6]A tüzet állandóan tartsák égve az oltáron: nem szabad annak kialudnia!

Az ételáldozat bemutatása

[7]Ez az ételáldozat törvénye: Áron fiai mutassák be azt az ÚR színe előtt az oltárnál.

[8]Vegyenek le egy marokkal az ételáldozat finomlisztjéből és olajából, az ételáldozaton levő összes tömjénnel együtt, és füstölögtessék el az oltáron ezt a részt mint emlékeztető áldozatot: kedves illat ez az ÚRnak.

[9]Ami megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai. Kovásztalanul egyék meg, szent helyen: a kijelentés sátrának udvarában egyék meg.

[17] Levedado não se cozerá; sua porção dei-lhes das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a oferta pelo pecado e a oferta pela culpa.

[18] Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

A oferta na consagração dos sacerdotes

[19] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[20] Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido: a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; metade dela será oferecida pela manhã, e a outra metade, à tarde.

[21] Numa assadeira, se fará com azeite; bem amassada a trarás; em pedaços cozidos trarás a oferta de manjares de aroma agradável ao SENHOR.

[22] Também o sacerdote, que dentre os filhos de Arão for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo será de todo queimada ao SENHOR.

[23] Assim, toda a oferta de manjares do sacerdote será totalmente queimada; não se comerá.

A lei da oferta pelo pecado

[24] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Esta é a lei da oferta pelo pecado: no lugar onde se imola o holocausto, se imolará a

[10]Ne süssék kovásszal. Az ő részük ez, nekik adtam tűzáldozataimból. Igen szent ez is éppúgy, mint a vétekáldozat és a jóvátételi áldozat.

[11]Áron fiai közül a férfiak mind ehetik azt. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre az ÚR tűzáldozatairól. Ha másvalaki érinti azokat, legyen örökre a szentély tulajdona.

Áronnak és fiainak a felavatási áldozata

[12]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[13]Ez Áronnak és fiainak az áldozata, amelyet azon a napon kell bemutatniuk az ÚRnak, amelyen fölkenik őket: egytized véka finomliszt mint mindennapi ételáldozat, fele reggelre, fele estére.

[14]Sütőlapon, olajjal készüljön: meggyúrva vidd be azt. Az ételáldozati süteményeket darabokra tördelve mutasd be kedves illatul az ÚRnak.

[15]Az a pap is így készítse el, akit majd őutána kennek föl a fiai közül. Az ÚR örök rendelkezése ez: teljesen füstölögtessék el.

[16]A papok minden ételáldozata teljes áldozat legyen: nem szabad enni belőle.

A vétekáldozat bemutatása

[17]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[18]Mondd meg Áronnak és fiainak: Ez a vétekáldozat törvénye: Azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni,

oferta pelo pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

[26] O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo, se comerá, no pátio da tenda da congregação.

[27] Tudo o que tocar a carne da oferta será santo; se aspergir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

[28] E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de bronze, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

[29] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

[30] Porém não se comerá nenhuma oferta pelo pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para fazer expiação no santuário; no fogo será queimada.

vágják le a vétekáldozatot is az ÚR színe előtt. Igen szent ez is.

[19]Az a pap egye meg, aki a vétekáldozatot bemutatja. Szent helyen kell megenni, a kijelentés sátrának az udvarában.

[20]Aki csak érinti a húsát, legyen a szentély tulajdona. Ha pedig a vére ráfröccsen egy ruhára, akkor szent helyen kell kimosni azt, amire ráfröccsent a vér.

[21]Törjék össze a cserépedényt, amelyben főzték, ha pedig rézedényben főzték, súrolják ki, és öblítsék ki vízzel.

[22]A papi családokból minden férfi ehet belőle. Igen szent ez is.

[23]De az olyan vétekáldozatot nem szabad megenni, amelynek a véréből bevisznek a kijelentés sátrába, hogy a szentélyben engesztelést végezzenek. Tűzben kell azt elégetni.

Levítico 7

A lei da oferta pela culpa

[1] Esta é a lei da oferta pela culpa; coisa santíssima é.

[2] No lugar onde imolam o holocausto, imolarão a oferta pela culpa, e o seu sangue se aspergirá sobre o altar, em redor.

[3] Dela se oferecerá toda a gordura, a cauda e a gordura que cobre as entranhas;

[4] também ambos os rins e a gordura que neles há, junto aos lombos; e o redenho sobre o fígado com os rins se tirará.

3 Mózes 7

A jóvátételi áldozat bemutatása

[1]A jóvátételi áldozatnak, amely szintén igen szent, ez a törvénye:

[2]Azon a helyen vágják le a jóvátételi áldozatot is, ahol az égőáldozatot levágják. A vért hintsék körös-körül az oltárra.

[3]Az egész kövérjét pedig mutassák be áldozatul, a farkát meg azt a kövérjét is, amely a beleket borítja,

[4]a két veséjét is a rajtuk és a vékonyán levő kövérjével együtt; fejtsék le a májon levő hártyát is a vesékkel együtt.

[5] O sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; é oferta pela culpa.

[6] Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo, se comerá; coisa santíssima é.

[7] Como a oferta pelo pecado, assim será a oferta pela culpa; uma única lei haverá para elas: será do sacerdote que, com ela, fizer expiação.

[8] O sacerdote que oferecer o holocausto de alguém terá o couro do holocausto que oferece,

[9] como também toda oferta de manjares que se cozer no forno, com tudo que se preparar na frigideira e na assadeira, será do sacerdote que a oferece.

[10] Toda oferta de manjares amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, tanto de um como do outro.

A lei das ofertas pacíficas

[11] Esta é a lei das ofertas pacíficas que alguém pode oferecer ao SENHOR.

[12] Se fizer por ação de graças, com a oferta de ação de graças trará bolos asmos amassados com azeite, obreias asmas untadas com azeite e bolos de flor de farinha bem amassados com azeite.

[13] Com os bolos trará, por sua oferta, pão levedado, com o sacrifício de sua oferta pacífica por ação de graças.

[14] E, de toda oferta, trará um bolo por oferta ao SENHOR, que será do sacerdote que aspergir o sangue da oferta pacífica.

[5]A pap füstölögtesse el azokat az oltáron tűzáldozatul az ÚRnak. Jóvátételi áldozat ez.

[6]A papi családok minden férfi tagja ehet belőle. Szent helyen egyék meg. Igen szent ez is.

[7]A vétekáldozatnak is, a jóvátételi áldozatnak is ugyanaz a törvénye: azé a papé legyen, aki elvégzi vele az engesztelést.

A papok része az áldozatból

[8]Ha egy pap égőáldozatot mutat be valakiért, az égőáldozat bőre azé a papé legyen, aki bemutatta azt.

[9]Minden ételáldozat, amelyet kemencében sütnek, és mindaz, ami edényben vagy sütőlapon készül, azé a papé legyen, aki bemutatta.

[10]De minden olajjal gyúrt és száraz ételáldozat Áron összes fiáé legyen, egyiké úgy, mint a másiké.

A békeáldozat bemutatása

[11]Ez az ÚRnak bemutatott békeáldozat törvénye:

[12]Ha valaki hálaáldozatként mutatja be, akkor a hálaadó véresáldozaton kívül mutasson be olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket, olajjal megkent kovásztalan lángosokat és finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket.

[13]A lepényeken kívül kovászos kenyeret is mutasson be áldozatul, hálaadási békeáldozatán kívül.

[14]Mutasson be mindezekből az áldozatokból egyet-egyet felajánlásként az

ÚRnak. A többi legyen a békeáldozat vérét hintő papé.

[15] Mas a carne do sacrifício de ação de graças da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

[15]A hálaadó békeáldozat húsát még az áldozat napján egyék meg, ne hagyjanak belőle reggelre.

[16] E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício, se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

[16]Ha valakinek a véresáldozata fogadalmi vagy önkéntes áldozat, azt is azon a napon egyék meg, amelyen az áldozatot bemutatták, de ha marad belőle, azt másnap is megehetik.

[17] Porém o que ainda restar da carne do sacrifício, ao terceiro dia, será queimado.

[17]Ha azonban még mindig marad a véresáldozat húsából, azt harmadnap el kell égetni.

[18] Se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será atribuído o sacrifício; coisa abominável será, e a pessoa que dela comer levará a sua iniqüidade.

[18]Ha mégis eszik valaki harmadnap a békeáldozat húsából, akkor az áldozat nem talál kedves fogadtatásra, és nem válik javára annak, aki azt bemutatta. Romlott hús az, és aki eszik belőle, azt bűn terheli.

[19] A carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; será queimada. Qualquer que estiver limpo comerá a carne do sacrifício.

[19]Nem szabad megenni azt a húst, amely hozzáér bármilyen tisztátalan dologhoz; el kell azt égetni. Ami különben a húst illeti, húst mindenki ehet, aki tiszta.

[20] Porém, se alguma pessoa, tendo sobre si imundícia, comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, será eliminada do seu povo.

[20]De ki kell irtani népe közül azt az embert, aki tisztátalan létére eszik a békeáldozat húsából, amely pedig az ÚRé.

[21] Se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou de gado imundo, ou de qualquer réptil imundo e da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, ela comer, será eliminada do seu povo.

[21]Ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz: emberi tisztátalansághoz vagy tisztátalan állathoz vagy bármi tisztátalan utálatossághoz, és mégis eszik a békeáldozat húsából, amely az ÚRé, azt az embert ki kell irtani népe közül.

Deus proíbe comer gordura e sangue

[22] Disse mais o SENHOR a Moisés:

Étkezési tilalmak

[22]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[23] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Não comereis gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra.

[24] A gordura do animal que morre por si mesmo e a do dilacerado por feras podem servir para qualquer outro uso, mas de maneira nenhuma as comereis;

[25] porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se trouxer ao SENHOR oferta queimada, será eliminado do seu povo.

[26] Não comereis sangue em qualquer das vossas habitações, quer de aves, quer de gado.

[27] Toda pessoa que comer algum sangue será eliminada do seu povo.

A porção dos sacerdotes

[28] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[29] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

[30] trará com suas próprias mãos as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

[31] O sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

[32] Também a coxa direita dareis ao sacerdote por oferta dos vossos sacrifícios pacíficos.

[33] Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a coxa direita por sua porção;

[23]Mondd meg Izráel fiainak: A marhának, a juhnak és a kecskének semmiféle kövérjét ne egyétek meg!

[24]Az elhullott vagy széttépett állat kövérje bármire felhasználható, de megennetek nem szabad.

[25]Ki kell irtani népe közül mindenkit, aki eszik annak az állatnak a kövérjéből, amelyből tűzáldozatot mutatnak be az ÚRnak: mindenkit, aki eszik belőle.

[26]Vért egyáltalán ne egyetek sehol, ahol laktok: se madárét, se négylábú állatét.

[27]Ki kell irtani népe közül az olyan embert, aki bármilyen vért eszik.

[28]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[29]Mondd meg Izráel fiainak: Aki békeáldozatot mutat be az ÚRnak, az vigyen békeáldozatából áldozati ajándékot az ÚRnak.

[30]Saját kezével vigye oda az ÚR tűzáldozatait. A kövérjét a szegyével együtt vigye el; a szegyét azért, hogy felmutassák felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt.

[31]A pap füstölögtesse el a kövérjét az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és a fiaié.

[32]A jobb combot is adjátok békeáldozataitokból felajánlásként a papnak.

[33]Annak a része legyen a jobb comb, aki Áron fiai közül bemutatja a békeáldozat vérét és kövérjét.

[34] porque o peito movido e a coxa da oferta tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por direito perpétuo dos filhos de Israel.

[35] Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para oficiarem como sacerdotes ao SENHOR;

[36] a qual o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

[37] Esta é a lei do holocausto, da oferta de manjares, da oferta pelo pecado, da oferta pela culpa, da consagração e do sacrifício pacífico,

[38] que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

Levítico 8

A consagração de Arão e de seus filhos

Êxodo 29.1-37

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Toma Arão, e seus filhos, e as vestes, e o óleo da unção, como também o novilho da oferta pelo pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

[3] e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

[4] Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação se ajuntou à porta da tenda da congregação.

[34]Mert a békeáldozatokból a felmutatott áldozati szegyet és a felajánlott combot elvettem Izráel fiaitól, és Áron papnak és fiainak adtam: örök rendelkezés ez Izráel fiainál.

[35]Ez Áronnak és fiainak a részesedése az ÚR tűzáldozataiból, attól a naptól fogva, hogy az ÚR papjaivá tették őket.

[36]Megparancsolta az ÚR, hogy ezt adják nekik Izráel fiai, fölkenésük napjától kezdve. Örök rendelkezés legyen ez nekik nemzedékről nemzedékre.

Az áldozati törvények összegezése

[37]Ez az égőáldozatnak, az ételáldozatnak és a vétekáldozatnak, a jóvátételi áldozatnak, a fölavatási áldozatnak és a békeáldozatnak a törvénye.

[38]Így parancsolta az ÚR Mózesnek a Sínai-hegyen akkor, amikor megparancsolta Izráel fiainak, hogy mutassák be áldozataikat az ÚRnak a Sínai-pusztában.

3 Mózes 8

Áronnak és fiainak pappá szentelése

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Fogd Áront a fiaival együtt, meg a ruhákat és a fölkenéshez való olajat, továbbá a vétekáldozati bikát, a két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret,

[3]a nép egész közösségét pedig gyűjtsd a kijelentés sátrának bejáratához!

[4]Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. A közösség is

odagyűlt a kijelentés sátrának a bejáratához.

[5] Então, disse Moisés à congregação: Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

[5]Azután ezt mondta Mózes a közösségnek: Ezt meg ezt kell tenni az ÚR parancsára.

[6] E fez chegar a Arão e a seus filhos e os lavou com água.

[6]Majd Mózes odavezette Áront és fiait, és megmosta őket vízzel.

[7] Vestiu a Arão da túnica, cingiu-o com o cinto e pôs sobre ele a sobrepeliz; também pôs sobre ele a estola sacerdotal, e o cingiu com o cinto de obra esmerada da estola sacerdotal, e o ajustou com ele.

[7]Ráadta Áronra a köntöst, és felövezte az övvel, azután felöltöztette a palástba, majd ráadta az efódot, felövezte az efód övével, és megerősítette azt rajta.

[8] Depois, lhe colocou o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

[8]Föltette rá a hósent is, a hósenbe pedig beletette az úrímot és a tummímot.

[9] e lhe pôs a mitra na cabeça e na mitra, na sua parte dianteira, pôs a lâmina de ouro, a coroa sagrada, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]A fejére föltette a süveget, a süvegre pedig elöl odatette az arany homlokdíszt, a szent fejdíszt, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[10] Então, Moisés tomou o óleo da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o consagrou;

[10]Azután fogta Mózes a fölkenéshez való olajat, és fölkente vele a hajlékot és ami csak benne volt. Így szentelte föl azokat.

[11] e dele aspergiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus utensílios, como também a bacia e o seu suporte, para os consagrar.

[11]Hintett belőle az oltárra is hétszer, majd fölkente az oltárt és minden fölszerelését, a medencét is az állványával együtt, hogy fölszentelje azokat.

[12] Depois, derramou do óleo da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para consagrá-lo.

[12]Azután öntött a fölkenéshez való olajból Áron fejére, és fölkente, hogy fölszentelje őt.

[13] Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e atou-lhes as tiaras, como o SENHOR lhe ordenara.

[13]Odavezette Mózes Áron fiait is, felöltöztette őket köntöseikbe, és felövezte őket az övekkel, azután felkötötte rájuk a papi süvegeket, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A felavatási áldozatok

[14] Então, fez chegar o novilho da oferta pelo pecado; e Arão e seus filhos puseram

[14]Azután odahozatta a vétekáldozati bikát, Áron és fiai pedig rátették kezüket a vétekáldozati bika fejére.

as mãos sobre a cabeça do novilho da oferta pelo pecado;

[15] e Moisés o imolou, e tomou o sangue, e dele pôs, com o dedo, sobre os chifres do altar em redor, e purificou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o consagrou, para fazer expiação por ele.

[16] Depois, tomou toda a gordura que está sobre as entranhas, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

[17] Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu excremento queimou fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[18] Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[19] E Moisés o imolou e aspergiu o sangue sobre o altar, em redor.

[20] Partiu também o carneiro nos seus pedaços; Moisés queimou a cabeça, os pedaços e a gordura.

[21] Porém as entranhas e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de aroma agradável, oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[22] Então, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro.

[15]Miután levágta, vette Mózes a vért, és megkente ujjával az oltár szarvait köröskörül. Így mutatott be vétekáldozatot az oltárért. A többi vért pedig az oltár aljára öntötte. Így szentelte föl, engesztelést végezve érte.

[16]Majd vette mindazt a kövérjét, ami a beleken volt, meg a májon levő hártyát és a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt, és elfüstölögtette Mózes az oltáron.

[17]A bikát magát azonban – annak bőrét, húsát és ganéját – elégette a táboron kívül, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[18]Azután odahozatta az égőáldozati kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére.

[19]Miután levágta, Mózes körös-körül az oltárra hintette a vért.

[20]Fölvágta a kost darabjaira és elfüstölögtette Mózes a fejet, a darabokat és a hájat.

[21]A belső részeket meg a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögtette Mózes az egész kost az oltáron. Égőáldozat volt ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[22]Azután odavezette a másik kost – a fölavatásra szánt kost –, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére.

[23] E Moisés o imolou, e tomou do seu sangue, e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[23]Miután levágta, vett Mózes a véréből és megkente azzal Áron jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját.

[24] Também fez chegar os filhos de Arão; pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da mão direita, e sobre o polegar do pé direito; e aspergiu Moisés o resto do sangue sobre o altar, em redor.

[24]Odavezette Áron fiait is, és megkente Mózes a vérrel a jobb fülcimpájukat, jobb hüvelykujjukat és jobb nagylábujjukat. A többi vért ráhintette Mózes körös-körül az oltárra.

[25] Tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está nas entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura, e a coxa direita.

[25]Akkor vette a kövérjét, a farkat és mindazt a kövérjét, ami a beleken van, a májon levő hártyát, meg a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt, végül a jobb combot.

[26] Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, um bolo de pão azeitado e uma obreia e os pôs sobre a gordura e sobre a coxa direita.

[26]A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, amely az ÚR előtt volt, kivett egy kovásztalan lepényt és egy olajos lepényt, meg egy lángost, és rárakta a kövérjére meg a jobb combra.

[27] E tudo isso pôs nas mãos de Arão e de seus filhos e o moveu por oferta movida perante o SENHOR.

[27]Mindezeket Áronnak és fiainak a tenyerébe tette, és ők felmutatták azokat felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt.

[28] Depois, Moisés o tomou das suas mãos e o queimou no altar sobre o holocausto; era uma oferta da consagração, por aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

[28]Majd kivette azokat a tenyerükből, és elfüstölögtette az oltáron, az égőáldozatra téve. Fölavatási áldozat volt ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

[29] Tomou Moisés o peito e moveu-o por oferta movida perante o SENHOR; era a porção que tocava a Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR lhe ordenara.

[29]Akkor fogta Mózes a szegyet, és felmutatta azt felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. A fölavatásra szánt kosból ez Mózest illette, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[30] Tomou Moisés também do óleo da unção e do sangue que estava sobre o altar

[30]Azután vett Mózes a fölkenéshez való olajból, meg az oltáron levő vérből, és

e o aspergiu sobre Arão e as suas vestes, bem como sobre os filhos de Arão e as suas vestes; e consagrou a Arão, e as suas vestes, e a seus filhos, e as vestes de seus filhos.

ráhintette Áronra és ruhájára, meg a vele levő fiaira és fiai ruhájára. Így szentelte föl Áront és ruháját, meg a vele levő fiait és fiainak a ruháját.

31 Disse Moisés a Arão e a seus filhos: Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comereis com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo: Arão e seus filhos a comerão.

31 Azután ezt mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a kijelentés sátrának a bejáratánál, és ott egyétek meg azt a fölavatási áldozat kosarában levő kenyérrel együtt, ahogy megparancsoltam: Áron és fiai egyék meg azt.

32 Mas o que restar da carne e do pão queimareis.

32 Ami pedig megmarad a húsból és kenyérből, azt égessétek el.

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o SENHOR vos consagrará.

33 Ne távozzatok el a kijelentés sátrának a bejáratától hét napig, addig a napig, amelyen letelnek fölavatásotok napjai. Mert hét napig tart a fölavatásotok.

34 Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, em expiação por vós.

34 Azt parancsolta az ÚR, hogy továbbra is úgy történjék az engesztelés értetek, ahogyan ezen a napon történt.

35 Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e observareis as prescrições do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

35 Maradjatok a kijelentés sátrának a bejáratánál hét napon át, éjjel és nappal, és végezzétek tennivalótokat az ÚR előtt, hogy meg ne haljatok, mert ezt a parancsot kaptam.

36 E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

36 Áron és fiai megtették mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózes által.

Levítico 9

Arão oferece sacrifícios por si e pelo povo

1 Ao oitavo dia, chamou Moisés a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

3 Mózes 9

Áron áldozatai önmagáért és a népért

1 A nyolcadik napon szólította Mózes Áront és fiait, meg Izráel véneit.

2 e disse a Arão: Toma um bezerro, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto, ambos sem defeito, e traze-os perante o SENHOR.

2Ezt mondta Áronnak: Végy egy borjút a vétekáldozathoz, egy kost pedig az égőáldozathoz; hibátlanok legyenek. Azután áldozd fel őket az ÚR előtt.

3 Depois, dirás aos filhos de Israel: Tomai um bode, para oferta pelo pecado, um bezerro e um cordeiro, ambos de um ano e sem defeito, como holocausto;

3Izráel fiaihoz pedig így szólj: Fogjatok egy kecskebakot a vétekáldozathoz, meg egy borjút és egy bárányt az égőáldozathoz – egyévesek és hibátlanok legyenek –,

4 e um boi e um carneiro, por oferta pacífica, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares amassada com azeite; porquanto, hoje, o SENHOR vos aparecerá.

4továbbá egy marhát meg egy kost a békeáldozathoz, hogy levágjátok az ÚR előtt; végül olajjal gyúrt ételáldozatot, mert ma megjelenik előttetek az ÚR.

5 Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

5Odavitték tehát a kijelentés sátra elé, amiket Mózes megparancsolt. Az egész közösség is odajárult, és megállt az ÚR előtt.

6 Disse Moisés: Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

6Ekkor azt mondta Mózes: Ezt kell tennetek az ÚR parancsára, hogy megjelenjen előttetek az ÚR dicsősége.

7 Depois, disse Moisés a Arão: Chega-te ao altar, faze a tua oferta pelo pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e a expiação por ele, como ordenou o SENHOR.

7Áronnak pedig ezt mondta Mózes: Járulj oda az oltárhoz, és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért. Azután készítsd el a nép áldozatát, és végezz engesztelést értük, ahogyan megparancsolta az ÚR.

8 Chegou-se, pois, Arão ao altar e imolou o bezerro da oferta pelo pecado que era por si mesmo.

8Akkor odajárult Áron az oltárhoz, és levágta a saját vétekáldozatára szánt borjút.

9 Os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; ele molhou o dedo no sangue e o pôs sobre os chifres do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

9Áron fiai odavitték hozzá a vért; ő belemártotta ujját a vérbe és megkente az oltár szarvait, a többi vért pedig odaöntötte az oltár aljára.

10 Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado da oferta pelo pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

11 Porém a carne e o couro queimou fora do arraial.

12 Depois, imolou o holocausto, e os filhos de Arão lhe entregaram o sangue, e ele o aspergiu sobre o altar, em redor.

13 Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

14 E lavou as entranhas e as pernas e as queimou sobre o holocausto, no altar.

15 Depois, fez chegar a oferta do povo, e, tomando o bode da oferta pelo pecado, que era pelo povo, o imolou, e o preparou por oferta pelo pecado, como fizera com o primeiro.

16 Também fez chegar o holocausto e o ofereceu segundo o rito.

17 Fez chegar a oferta de manjares, e dela tomou um punhado, e queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

18 Depois, imolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão entregaram-lhe o sangue, que aspergiu sobre o altar, em redor,

19 como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre as entranhas, e os rins, e o redenho do fígado.

10A vétekáldozat kövérjét, a veséket, meg a májon levő hártyát elfüstölögtette az oltáron, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR,

11a húst és a bőrt pedig elégette a táboron kívül.

12Azután levágta az égőáldozatot. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette.

13Az égőáldozatot is odanyújtották neki darabonként, a fejjel együtt, ő pedig elfüstölögtette az oltáron.

14A belet és a lábszárakat megmosta, és úgy füstölögtette el az oltáron, az égőáldozatra téve.

15Bemutatta a nép áldozatát is. Fogta a nép vétekáldozatára szánt bakot, levágta és bemutatta vétekáldozatul, ahogy az előzőt.

16Az égőáldozatot is bemutatta – az előírások szerint készítette el –,

17majd bemutatta az ételáldozatot: vett belőle egy tele marokkal, és elfüstölögtette az oltáron. Ezt a reggeli égőáldozaton kívül készítette.

18Akkor levágta a nép békeáldozatára szánt marhát és kost. Áron fiai odanyújtották neki a vért, ő pedig körös-körül az oltárra hintette.

19A marha és a kos kövér részeit, a farkat és ami a veséket borítja, meg a májon levő hártyát,

[20] E puseram a gordura sobre o peito, e ele a queimou sobre o altar;

[21] mas o peito e a coxa direita Arão moveu por oferta movida perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

[22] Depois, Arão levantou as mãos para o povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a oferta pelo pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

[23] Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; e, saindo, abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

[24] E eis que, saindo fogo de diante do SENHOR, consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo o povo, jubilou e prostrou-se sobre o rosto.

[20]mindezeket a kövér részeket rárakták a szegyekre. A kövér részeket elfüstölögtette az oltáron,

[21]a szegyeket meg a jobb combot pedig felmutatta Áron felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt, ahogyan Mózes parancsolta.

[22]Akkor fölemelte Áron a kezét a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután befejezte a vétekáldozatot, az égőáldozatot és a békeáldozatot.

[23]Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész nép előtt.

[24]Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette az oltáron az égőáldozatot és a kövér részeket. Amikor látta ezt az egész nép, felujjongott, és arcra borult.

Levítico 10

Nadabe e Abiú morrem diante do SENHOR

[1] Nadabe e Abiú, filhos de Arão, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e sobre este, incenso, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

[2] Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR.

[3] E falou Moisés a Arão: Isto é o que o SENHOR disse: Mostrarei a minha santidade naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão se calou.

3 Mózes 10

Nádáb és Abíhú bűne és bűnhődése

[1]Nádáb és Abíhú, Áron fiai, fogták a maguk szenesserpenyőjét, tüzet tettek bele, füstölőszert raktak rá, és idegen tűzzel áldoztak az ÚR színe előtt, pedig ő nem adott nekik erre parancsot.

[2]Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette őket; meghaltak az ÚR színe előtt.

[3]Mózes így szólt Áronhoz: Erről beszélt az ÚR, amikor azt mondta: A hozzám közelállókon mutatom meg, hogy szent vagyok, és az egész nép előtt, hogy dicsőséges vagyok! Áron némán hallgatott.

[4] Então, Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes: Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

[5] Chegaram-se, pois, e os levaram nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

[6] Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar: Não desgrenheis os cabelos, nem rasgueis as vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande ira sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem o incêndio que o SENHOR suscitou.

[7] Não saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o óleo da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés.

Deveres e porções dos sacerdotes

[8] Falou também o SENHOR a Arão, dizendo:

[9] Vinho ou bebida forte tu e teus filhos não bebereis quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

[10] para fazerdes diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo

[11] e para ensinardes aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado por intermédio de Moisés.

[4]Azután odahívta Mózes Mísáélt és Elcáfánt, Áron nagybátyjának, Uzzíélnek a fiait, és ezt mondta nekik: Jöjjetek ide, és vigyétek el testvéreiteket a szentély elől, a táboron kívülre!

[5]Ők odamentek, és elvitték azokat ruhástul a táboron kívülre, ahogyan elrendelte Mózes.

[6]Azután ezt mondta Mózes Áronnak meg a fiainak, Eleázárnak és Ítámárnak: Hajatokat gondozatlanul ne hagyjátok, ruhátokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok, és az ÚR meg ne haragudjék az egész közösségre! Testvéreitek, Izráel egész háza pedig sírjon a pusztító tűz miatt, amit az ÚR támasztott!

[7]A kijelentés sátrának a bejáratától se távozzatok el, különben meghaltok, mert az ÚR felkenő olaja van rajtatok! Ők Mózes beszéde szerint cselekedtek.

Rendelkezések a szolgálatot végző papok számára

[8]Azután így beszélt Áronhoz az ÚR:

[9]Bort és részegítő italt ne igyatok: se te, se a fiaid, amikor bementek a kijelentés sátrába, hogy meg ne haljatok! Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.

[10]Így tudtok különbséget tenni szent és közönséges közt, tisztátalan és tiszta közt,

[11]és így tudjátok megtanítani Izráel fiait mindazokra a rendelkezésekre, amelyeket Mózes által kijelentett számukra az ÚR.

[12] Disse Moisés a Arão e aos filhos deste, Eleazar e Itamar, que lhe ficaram: Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a, sem fermento, junto ao altar, porquanto coisa santíssima é.

[13] Comê-la-eis em lugar santo, porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR; porque assim me foi ordenado.

[14] Também o peito da oferta movida e a coxa da oferta comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas, porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

[15] A coxa da oferta e o peito da oferta movida trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta movida perante o SENHOR, o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos, como o SENHOR tem ordenado.

[16] Moisés diligentemente buscou o bode da oferta pelo pecado, e eis que já era queimado; portanto, indignando-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, disse:

[17] Por que não comestes a oferta pelo pecado no lugar santo? Pois coisa santíssima é; e o SENHOR a deu a vós outros, para levardes a iniqüidade da congregação, para fazerdes expiação por eles diante do SENHOR.

[12]Azután így beszélt Mózes Áronhoz és megmaradt fiaihoz, Eleázárhoz és Ítámárhoz: Fogjátok az ételáldozatot, amely megmaradt az ÚR tűzáldozataiból, és egyétek meg azt kovásztalanul az oltár mellett, mert igen szent az.

[13]Szent helyen egyétek meg, mert neked és a fiaidnak rendelt rész ez az ÚR tűzáldozataiból. Ezt a parancsot kaptam.

[14]A felmutatott áldozati szegyet és a felajánlott combot is tiszta helyen egyétek meg, te és a fiaid meg a lányaid, mert neked és gyermekeidnek rendeltem ezeket a részeket Izrael fiainak békeáldozataiból.

[15]A felajánlott combot és a felmutatott áldozati szegyet a kövér részek tűzáldozatával együtt vigyék be, hogy felmutassák felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt, azután a tied lesz és a fiaidé örök rendelkezésként, ahogyan megparancsolta az ÚR.

[16]Amikor Mózes a vétekáldozati bak után tudakozódott, kiderült, hogy elégették. Megharagudott ezért Áronnak a megmaradt fiaira, Eleázárra és Ítámárra, és ezt mondta:

[17]Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot a szent helyen? Hiszen igen szent az, és az ÚR nektek adta, hogy hordozzátok a közösség bűnét, és engesztelést szerezzetek értük az ÚR előtt.

[18] Eis que desta oferta não foi trazido o seu sangue para dentro do santuário; certamente, devíeis tê-la comido no santuário, como eu tinha ordenado.

[19] Respondeu Arão a Moisés: Eis que, hoje, meus filhos ofereceram a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto perante o SENHOR; e tais coisas me sucederam; se eu, hoje, tivesse comido a oferta pelo pecado, seria isso, porventura, aceito aos olhos do SENHOR?

[20] O que ouvindo Moisés, deu-se por satisfeito.

[18]Íme, ennek a vérét nem vittétek be a szentély belsejébe: meg kellett volna tehát ennetek az áldozati húst a szent helyen, ahogy megparancsoltam.

[19]De Áron így szólt Mózeshez: Nézd, ma mutatták be vétekáldozatukat és égőáldozatukat az ÚR előtt, engem pedig ilyen dolgok értek! Ha én ma vétekáldozatot eszem, jónak látta volna-e az ÚR?

[20]Amikor ezt hallotta Mózes, igazat adott neki.

Levítico 11

Leis sobre os animais limpos e os imundos

Deuteronômio 14.3-20

[1] Falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes:

[2] Dizei aos filhos de Israel: São estes os animais que comereis de todos os quadrúpedes que há sobre a terra:

[3] todo o que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, esse comereis.

[4] Destes, porém, não comereis: dos que ruminam ou dos que têm unhas fendidas: o camelo, que rumina, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

[5] o arganaz, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

[6] a lebre, porque rumina, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

[7] Também o porco, porque tem unhas fendidas e o casco dividido, mas não rumina; este vos será imundo;

3 Mózes 11

A tiszta és tisztátalan állatok megkülönböztetése

(Vö. 5 Móz 14,1–21)

[1]Ismét beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz, és ezt mondta nekik:

[2]Így szóljatok Izráel fiaihoz: Ezek azok az élőlények, amelyeket megehettek a különféle földi állatok közül:

[3]megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt körmű.

[4]De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, mert kérődző ugyan, de nem hasított körmű, ezért tisztátalan a számotokra.

[5]A hörcsög kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan a számotokra.

[6]A nyúl kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan a számotokra.

[7]A disznó hasított körmű ugyan, mégpedig egészen kettéhasadt körmű, de nem kérődzik: tisztátalan a számotokra.

[8] da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

[8]Ne egyetek a húsukból, sőt még a tetemüket se érintsétek! Ezek a számotokra tisztátalanok.

[9] De todos os animais que há nas águas comereis os seguintes: todo o que tem barbatanas e escamas, nos mares e nos rios; esses comereis.

[9]Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek a vízben, a tengerekben és a folyókban élők közül mindazt, aminek uszonya és pikkelye van.

[10] Porém todo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todos os que enxameiam as águas e todo ser vivente que há nas águas, estes serão para vós outros abominação.

[10]De legyen utálatos a számotokra a tengerekben és folyókban mindaz, aminek nincs uszonya és pikkelye, akármilyen vízben élő kisebb állat vagy vízben élő vadállat is az.

[11] Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

[11]Legyenek ezek utálatosak a számotokra: ne egyetek a húsukból, még a tetemüket is tartsátok utálatosnak!

[12] Todo o que nas águas não tem barbatanas ou escamas será para vós outros abominação.

[12]Minden olyan vízben élő állat, amelynek nincs uszonya és pikkelye, legyen utálatos a számotokra.

[13] Das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação: a águia, o quebrantosso e a águia marinha;

[13]A madarak közül ezeket tartsátok utálatosnak, és meg ne egyétek, mert utálatosak: a sas, a keselyű és a halászsas,

[14] o milhano e o falcão, segundo a sua espécie,

[14]a sólyom és a héjafélék,

[15] todo corvo, segundo a sua espécie,

[15]minden fajta holló,

[16] o avestruz, a coruja, a gaivota, o gavião, segundo a sua espécie,

[16]a strucc, a bagoly, a sirály és a karvalyfélék,

[17] o mocho, o corvo marinho, a íbis,

[17]a kuvik, a vöcsök és a fülesbagoly,

[18] a gralha, o pelicano, o abutre,

[18]a bölömbika, a pelikán és a dögkeselyű,

[19] a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa e o morcego.

[19]a gólya és a szarkafélék, a búbos banka és a denevér.

[20] Todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés será para vós outros abominação.

[20]Minden négy lábon járó, szárnyas kisebb állat legyen utálatos a számotokra.

[21] Mas de todo inseto que voa, que anda sobre quatro pés, cujas pernas traseiras

[21]Csak azt ehetitek meg az összes kisebb, négylábú szárnyas állat közül, amelyiknek

são mais compridas, para saltar com elas sobre a terra, estes comereis.

felül a hátsó lábain combjai is vannak, s így szökdécselni tud velük a földön.

[22] Deles, comereis estes: a locusta, segundo a sua espécie, o gafanhoto devorador, segundo a sua espécie, o grilo, segundo a sua espécie, e o gafanhoto, segundo a sua espécie.

[22]Ezeket ehetitek meg közülük: a különféle vándorsáskákat, kövisáskákat, lombsáskákat és ugrósáskákat.

[23] Mas todos os outros insetos que voam, que têm quatro pés serão para vós outros abominação.

[23]Minden egyéb kisebb, négylábú szárnyas állat utálatos a számotokra.

[24] E por estes vos tornareis imundos; qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

[24]Ezekkel tisztátalanná teszitek magatokat. Mindaz, aki a tetemüket érinti, tisztátalan lesz estig.

[25] Qualquer que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[25]Aki csak fölveszi a tetemüket, mossa ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig:

[26] Todo animal que tem unhas fendidas, mas o casco não dividido em dois e não rumina vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

[26]minden állatét, amelynek a körme hasított, de nem egészen kettéhasadt és nem kérődzik. Tisztátalanok ezek a számotokra: mindenki tisztátalan lesz, aki érinti őket.

[27] Todo animal quadrúpede que anda na planta dos pés vos será por imundo; qualquer que tocar o seu cadáver será imundo até à tarde.

[27]A négy lábon járók közül is tisztátalan a számotokra minden olyan állat, amely a talpán jár. Aki csak a tetemüket is érinti, tisztátalan lesz estig.

[28] E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

[28]Aki fölveszi tetemüket, mossa ki a ruháját, de tisztátalan lesz estig. Tisztátalanok ezek a számotokra.

[29] Estes vos serão imundos entre o enxame de criaturas que povoam a terra: a doninha, o rato, o lagarto, segundo a sua espécie,

[29]A földön nyüzsgő kisebb állatok közül ezek a tisztátalanok: a menyét, az egér és a gyíkfélék,

[30] o geco, o crocodilo da terra, a lagartixa, o lagarto da areia e o camaleão;

[30]a gekkó, a kaméleon, a tarkagyík, a csiga és a vakondok.

[31] estes vos serão por imundos entre todo o enxame de criaturas; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

[32] E tudo aquilo sobre que cair qualquer deles, estando eles mortos, será imundo, seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou pano de saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido em água e será imundo até à tarde; então, será limpo.

[33] E todo vaso de barro, dentro do qual cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; o vaso quebrareis.

[34] Todo alimento que se come, preparado com água, será imundo; e todo líquido que se bebe, em todo vaso, será imundo.

[35] E aquilo sobre o que cair alguma coisa do seu corpo morto será imundo; se for um forno ou um fogareiro de barro, serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

[36] Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa; mas quem tocar no cadáver desses animais será imundo.

[37] Se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa;

[38] mas, se alguém deitar água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será imunda.

[31]Ezek tisztátalanok a számotokra a kisebb állatok közül. Aki csak a tetemüket is megérinti, tisztátalan lesz estig.

[32]Tisztátalan lesz minden, amire ezek közül bármelyiknek a teteme ráesik: bármilyen faeszköz vagy ruha, bőr vagy zsák, bármilyen eszköz, amellyel dolgozni szoktak. Vízbe kell tenni, és legyen tisztátalan estig, azután tiszta lesz.

[33]Ha bármely cserépedénybe valami beleesik ezekből, tisztátalan legyen minden, ami benne van, az edényt pedig törjék össze.

[34]Ha az ilyen edényből víz kerül bármilyen ehető ételre, tisztátalan lesz, és minden ilyen edényben tisztátalan lesz bármilyen megiható ital.

[35]Tisztátalan lesz mindaz, amire ezeknek a teteme ráesik. Le kell bontani a kemencét és a tűzhelyet is, ha tisztátalanná vált; tartsátok tisztátalannak!

[36]A forrás és a vízgyűjtő kút azonban tiszta marad: csak az válik tisztátalanná, aki abban a tetemükhöz hozzáér.

[37]Ha ilyeneknek a teteme ráesik bármilyen vetőmagra, amelyet el akarnak vetni, az tiszta marad.

[38]De ha vizet öntenek arra, és úgy esik rá valamelyiknek a teteme, legyen az a mag tisztátalan a számotokra!

[39] Se morrer algum dos animais de que vos é lícito comer, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

[40] quem do seu cadáver comer lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

[41] Também todo enxame de criaturas que povoam a terra será abominação; não se comerá.

[42] Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés ou que tem muitos pés, entre todo enxame de criaturas que povoam a terra, não comereis, porquanto são abominação.

[43] Não vos façais abomináveis por nenhum enxame de criaturas, nem por elas vos contaminareis, para não serdes imundos.

[44] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos consagrareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não vos contaminareis por nenhum enxame de criaturas que se arrastam sobre a terra.

[45] Eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus; portanto, vós sereis santos, porque eu sou santo.

[46] Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda criatura que povoa a terra,

[39]Ha elpusztul egy olyan állat, amelyet különben megehettek, és valaki megérinti annak a tetemét, tisztátalan lesz estig.

[40]Aki eszik a teteméből, mossa ki ruháit, de tisztátalan marad estig; aki fölveszi a tetemét, mossa ki ruháit, de tisztátalan marad estig.

[41]A földön nyüzsgő kisebb állatok is mind utálatosak, nem szabad azokat megenni.

[42]Ne egyetek meg semmit a földön nyüzsgő kisebb állatok közül, ami a hasán csúszik vagy ami négy vagy több lábon jár, mert ezek utálatosak.

[43]Ne tegyétek magatokat utálatossá semmiféle nyüzsgő kisebb állattal, ne tegyétek magatokat tisztátalanná velük, mert tisztátalanok lesztek tőlük.

[44]Mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek: mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok! Ne tegyétek magatokat tisztátalanná semmiféle kisebb állattal, amely a földön mászik.

[45]Mert én vagyok az ÚR, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyek. Legyetek azért szentek, mert én szent vagyok!

[46]Ez a háziállatokra, madarakra, a vizekben hemzsegő mindenféle állatra és a földön nyüzsgő mindenféle élőlényre vonatkozó törvény.

[47] para fazer diferença entre o imundo e o limpo e entre os animais que se podem comer e os animais que se não podem comer.

Levítico 12

A purificação da mulher depois do parto

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel: Se uma mulher conceber e tiver um menino, será imunda sete dias; como nos dias da sua menstruação, será imunda.

[3] E, no oitavo dia, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

[4] Depois, ficará ela trinta e três dias a purificar-se do seu sangue; nenhuma coisa santa tocará, nem entrará no santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

[5] Mas, se tiver uma menina, será imunda duas semanas, como na sua menstruação; depois, ficará sessenta e seis dias a purificar-se do seu sangue.

[6] E, cumpridos os dias da sua purificação por filho ou filha, trará ao sacerdote um cordeiro de um ano, por holocausto, e um pombinho ou uma rola, por oferta pelo pecado, à porta da tenda da congregação;

[7] o sacerdote o oferecerá perante o SENHOR e, pela mulher, fará expiação; e ela será purificada do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz menino ou menina.

[8] Mas, se as suas posses não lhe permitirem trazer um cordeiro, tomará, então, duas

[47]Ennek alapján kell különbséget tenni a tisztátalan és tiszta között, az ehető állatok és a nem ehető állatok között.

3 Mózes 12

A szülő asszony tisztulási törvénye

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Mondd meg Izráel fiainak: Ha egy asszony teherbe esik és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulása idején.

[3]A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét.

[4]Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg le nem telnek tisztulásának a napjai.

[5]Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztulásakor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől.

[6]Amikor letelnek tisztulásának a fiú vagy a leány miatt előírt napjai, vigyen egy egyéves bárányt égőáldozatul, egy galambot vagy egy gerlét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz.

[7]Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért, akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ugyanez a törvény vonatkozik a fiút és a leányt szülő asszonyra.

[8]De ha nem telik neki bárányra, akkor fogjon két gerlét vagy két galambot: egyet

rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e o outro para a oferta pelo pecado; assim, o sacerdote fará expiação pela mulher, e será limpa.

égőáldozatul, egyet vétekáldozatul. A pap pedig végezze el az engesztelést érte, és akkor tiszta lesz.

Levítico 13

As leis acerca da lepra

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] O homem que tiver na sua pele inchação, ou pústula, ou mancha lustrosa, e isto nela se tornar como praga de lepra, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, sacerdotes.

[3] O sacerdote lhe examinará a praga na pele; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, é praga de lepra; o sacerdote o examinará e o declarará imundo.

[4] Se a mancha lustrosa na pele for branca e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará por sete dias o que tem a praga.

[5] Ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; se, na sua opinião, a praga tiver parado e não se estendeu na sua pele, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

[6] O sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; se a lepra se tornou baça e na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo; é pústula; o homem lavará as suas vestes e será limpo.

3 Mózes 13

A poklos betegségekre vonatkozó törvény

[1]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[2]Ha egy embernek a bőrén daganat, var vagy fehér folt támad, és poklos kiütés lesz belőle a bőrén, akkor vigyék el Áron paphoz vagy a fiai közül valamelyik paphoz.

[3]Nézze meg a pap a bőrén levő kiütést, és ha a szőr a kiütésben kifehéredett, és a kiütés felülete bemélyed a bőrébe, akkor az poklos kiütés. Ha ezt látja a pap, mondja ki, hogy tisztátalan.

[4]Ha fehér folt van a bőrén, de a felülete nem mélyed bele a bőrébe, és a szőre sem fehéredett ki, akkor különítse el a pap a kiütéses embert hét napig.

[5]A hetedik napon nézze meg a pap, és ha úgy látja, hogy a kiütés megállapodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor különítse el a pap másodszor is hét napig.

[6]A hetedik napon nézze meg a pap másodszor is, és ha a kiütés elhalványodott, és nem terjedt tovább a kiütés a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tiszta; csak varasodás az. Mossa ki a ruháit, és tiszta lesz.

[7] Mas, se a pústula se estende muito na pele, depois de se ter mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez se mostrará ao sacerdote.

[8] Este o examinará, e se a pústula se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é lepra.

[9] Quando no homem houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

[10] E o sacerdote o examinará; se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver carne viva na inchação,

[11] é lepra inveterada na pele; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque é imundo.

[12] Se a lepra se espalhar de todo na pele e cobrir a pele do que tem a lepra, desde a cabeça até aos pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

[13] então, este o examinará. Se a lepra cobriu toda a sua carne, declarará limpo o que tem a mancha; a lepra tornou-se branca; o homem está limpo.

[14] Mas, no dia em que aparecer nele carne viva, será imundo.

[15] Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo-á imundo; a carne viva é imunda; é lepra.

[16] Se a carne viva mudar e ficar de novo branca, então, virá ao sacerdote,

[17] e este o examinará. Se a lepra se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a praga; está limpo.

[7]De ha a varasodás mégiscsak továbbterjed a bőrön, miután megmutatta magát a papnak azért, hogy tisztának mondják, akkor mutassa meg magát újból a papnak.

[8]Ha a pap úgy látja, hogy a varasodás továbbterjedt a bőrön, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan: poklosság az.

[9]Ha poklos kiütés támad egy emberen, vigyék el a paphoz.

[10]Ha a pap úgy látja, hogy fehér daganat van a bőrön, és amiatt a szőr kifehéredett, a daganatban pedig vadhús van,

[11]akkor idült poklosság az a bőrén; mondja ki tehát a pap, hogy tisztátalan. Ne is különítse el, mert tisztátalan.

[12]De ha annyira fejlődik a poklosság a bőrön, hogy egészen elborítja a poklosság a kiütésesnek a bőrét, tetőtől talpig, bárhol nézi is a pap,

[13]ha tehát úgy látja a pap, hogy egészen elborította a poklosság annak a testét, akkor mondja ki, hogy tiszta az a kiütéses. Tiszta, mert egészen kifehéredett.

[14]Csak amikor vadhús mutatkozik rajta, akkor tisztátalan.

[15]Ha meglátja a pap a vadhúst, akkor mondja ki, hogy tisztátalan. A vadhús tisztátalan: poklosság az.

[16]De ha a vadhús eltűnik és kifehéredik, menjen el a paphoz,

[17]és ha a pap úgy látja, hogy a kiütés kifehéredett, mondja ki a pap, hogy a kiütéses tiszta lett; ő akkor tiszta.

[18] Quando sarar a carne em cuja pele houver uma úlcera,

[19] e no lugar da úlcera aparecer uma inchação branca ou mancha lustrosa, branca que tira a vermelho, mostrar-se-á ao sacerdote.

[20] O sacerdote a examinará; se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo; praga de lepra é, que brotou da úlcera.

[21] Porém, se o sacerdote a examinar, e nela não houver pêlo branco, e não estiver ela mais funda do que a pele, porém baça, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

[22] Se ela se estender na pele, o sacerdote declarará imundo o homem; é lepra.

[23] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar, não se estendendo, é cicatriz da úlcera; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

[24] Quando, na pele, houver queimadura de fogo, e a carne viva da queimadura se tornar em mancha lustrosa, branca que tira a vermelho ou branco,

[25] o sacerdote a examinará. Se o pêlo da mancha lustrosa se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, é lepra que brotou na queimadura. O sacerdote declarará imundo o homem; é a praga de lepra.

[26] Porém, se o sacerdote a examinar, e não houver pêlo branco na mancha lustrosa, e

[18]Ha valakinek a bőrén fekély volt, de begyógyult,

[19]és a fekély helyén fehér daganat vagy rózsaszínű folt támad, mutassa meg magát a papnak.

[20]Ha úgy látja a pap, hogy a felülete mélyebben van a bőrnél, a szőre pedig kifehéredett, akkor mondja ki a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az, amely a fekélyből fejlődött ki.

[21]De ha a pap úgy látja, hogy nincs benne fehér szőr, és nincs mélyebben a bőrnél, sőt halványabb is lett, akkor különítse el a pap hét napig.

[22]De ha mégiscsak továbbterjedt a bőrén, mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan: kiütés az.

[23]Ha viszont megmaradt a fehér folt a helyén, és nem terjedt tovább, akkor gyógyuló fekély az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta.

[24]Ha pedig valakinek a bőrén égési seb támad, és a seb vadhúsa rózsaszínű vagy fehér foltot képez,

[25]nézze meg a pap. És ha a fehér foltban a szőr kifehéredett, felülete pedig belemélyed a bőrbe, akkor poklosság az, amely a sebből fejlődött ki. Mondja ki a pap, hogy tisztátalan, mert poklos kiütés az.

[26]De ha úgy látja a pap, hogy nincs a fehér foltban fehér szőr, és nincs mélyebben a

ela não estiver mais funda que a pele, mas for de cor baça, o sacerdote encerrará por sete dias o homem.

[27] Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se ela se tiver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo; é praga de lepra.

[28] Mas, se a mancha lustrosa parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se tornou baça, é inchação da queimadura; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque é cicatriz da queimadura.

[29] Quando o homem (ou a mulher) tiver praga na cabeça ou na barba,

[30] o sacerdote examinará a praga; se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo fino nela houver, o sacerdote o declarará imundo; é tinha, é lepra da cabeça ou da barba.

[31] Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, achar que ela não parece mais funda do que a pele, e, se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

[32] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a praga; se a tinha não se tiver espalhado, e nela não houver pêlo amarelo, e a tinha não parecer mais funda do que a pele,

[33] então, o homem será rapado; mas não se rapará a tinha. O sacerdote, por mais sete dias, encerrará o que tem a tinha.

bőrnél, sőt halványabbá is vált, akkor különítse el a pap hét napig.

[27]A hetedik napon nézze meg a pap, és ha a folt mégiscsak továbbterjedt a bőrön, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Poklos kiütés az.

[28]Ha viszont megmaradt a helyén a fehér folt, nem terjedt tovább a bőrön, sőt halványabbá is változott, akkor csak az égési seb daganata az. Mondja ki róla a pap, hogy tiszta, mert gyógyuló égési seb az.

[29]Ha egy férfinak vagy asszonynak kiütés támad a fejbőrén vagy a szakállában,

[30]nézze meg a pap a kiütést. És ha a felülete belemélyed a bőrbe, a szőr vagy a haj pedig sárgás és vékony, akkor mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan. Ótvar az, a fejbőrnek vagy a szakállnak a poklossága.

[31]De ha a pap úgy látja, hogy az ótvaros kiütés felülete nem mélyed bele a bőrbe, és nincs benne fekete szőr vagy haj, akkor különítse el a pap hét napig azt, akinek ótvaros kiütése van.

[32]A hetedik napon nézze meg a pap a kiütést, és ha nem terjedt tovább az ótvar, nincs benne sárgás szőr vagy haj, és az ótvar felülete nem mélyed bele a bőrbe,

[33]akkor borotváltassa le a fejét, de az ótvart ne borotválja le. A pap pedig másodszor is különítse el hét napig az ótvaros embert.

[34] Ao sétimo dia, o sacerdote examinará a tinha; se ela não se houver estendido na pele e não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote declarará limpo o homem; este lavará as suas vestes e será limpo.

[35] Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se tiver espalhado muito na pele,

[36] então, o sacerdote o examinará; se a tinha se tiver espalhado na pele, o sacerdote não procurará pêlo amarelo; está imundo.

[37] Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto cresceu nela, a tinha está sarada; ele está limpo, e o sacerdote o declarará limpo.

[38] E, quando o homem (ou a mulher) tiver manchas lustrosas na pele,

[39] então, o sacerdote o examinará; se na pele aparecerem manchas baças, brancas, é impigem branca que brotou na pele; está limpo.

[40] Quando os cabelos do homem lhe caírem da cabeça, é calva; contudo, está limpo.

[41] Se lhe caírem na frente da cabeça, é antecalva; contudo, está limpo.

[42] Porém, se, na calva ou na antecalva, houver praga branca, que tira a vermelho, é lepra, brotando na calva ou na antecalva.

[34]A hetedik napon nézze meg a pap az ótvaros embert. És ha az ótvar nem terjedt tovább a bőrön, és a felülete sem mélyed bele a bőrbe, akkor mondja ki róla a pap, hogy tiszta. Az pedig mossa ki a ruháját, és tiszta lesz.

[35]De ha az ótvar mégiscsak továbbterjed a bőrön, miután tisztának mondták ki őt,

[36]akkor nézze meg a pap. És ha csakugyan továbbterjedt az ótvar a bőrön, akkor nem is kell a papnak a sárgás szőrt vagy hajat keresnie: tisztátalan az.

[37]Ha viszont úgy látja, hogy megállapodott az ótvar, és fekete szőr vagy haj sarjadt benne, akkor meggyógyult az ótvar. Az illető tiszta: mondja ki a pap, hogy tiszta.

[38]Ha egy férfinak vagy asszonynak a bőrén foltok támadnak, fehér foltok,

[39]akkor nézze meg a pap, és ha a bőrükön a foltok halvány fehérek, sömör az, amely a bőrön fakadt; az illető tiszta.

[40]Ha valakinek kihullik a haja, úgyhogy kopasz lesz a feje tetején, tiszta az.

[41]Ha elöl hullik ki a haja, úgyhogy a homlokánál lesz kopasz, tiszta az.

[42]De ha a feje tetején vagy a homlokánál levő kopasz részen rózsaszínű kiütés támad, akkor kiütéses poklosság az, amely a feje tetején vagy a homlokán levő kopasz részen fejlődött ki.

[43] Havendo, pois, o sacerdote examinado, se a inchação da praga, na sua calva ou antecalva, está branca, que tira a vermelho, como parece a lepra na pele,

[44] é leproso aquele homem, está imundo; o sacerdote o declarará imundo; a sua praga está na cabeça.

[45] As vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgadas, e os seus cabelos serão desgrenhados; cobrirá o bigode e clamará: Imundo! Imundo!

[46] Será imundo durante os dias em que a praga estiver nele; é imundo, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

[47] Quando também em alguma veste houver praga de lepra, veste de lã ou de linho,

[48] seja na urdidura, seja na trama, de linho ou de lã, em pele ou em qualquer obra de peles,

[49] se a praga for esverdinhada ou avermelhada na veste, ou na pele, ou na urdidura, ou na trama, em qualquer coisa feita de pele, é a praga de lepra, e mostrar-se-á ao sacerdote.

[50] O sacerdote examinará a praga e encerrará, por sete dias, aquilo que tem a praga.

[51] Então, examinará a praga ao sétimo dia; se ela se houver estendido na veste, na urdidura ou na trama, seja na pele, seja qual for a obra em que se empregue, é lepra maligna; isso é imundo.

[43]Ha úgy látja a pap, hogy a kitüremkedő kiütés a fejtetőn vagy a homloknál levő kopaszságon rózsaszínű, mint a test bőrének poklos felülete,

[44]akkor az illető poklos, tisztátalan. Mondja ki róla a pap, hogy tisztátalan, a fején levő kiütés miatt.

[45]A poklos embernek pedig, akin kiütés van, legyen a ruhája megszaggatva, a haja gondozatlan, takarja el a bajuszát, és ezt kiabálja: Tisztátalan, tisztátalan!

[46]Tisztátalan mindaddig, amíg rajta van a kiütés. Tisztátalan: elkülönítve lakjék, a táboron kívül legyen a lakása.

A ruhaféléken levő poklosság

[47]Ha valamilyen ruhán támad poklos kiütés: gyapjúruhán vagy lenruhán,

[48]lenvásznon vagy gyapjúszöveten, és bőrön vagy akármilyen bőrkészítményen,

[49]ha az a kiütés zöldes vagy pirosas a ruhán, bőrön, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin, az poklos kiütés: mutassák meg a papnak.

[50]Nézze meg a pap a kiütést, és különítse el a kiütéses holmit hét napig.

[51]A hetedik napon nézze meg a kiütést, és ha továbbterjedt a kiütés a ruhán, vásznon, szöveten vagy bőrön vagy bármin, amit bőrből készítettek: rosszindulatú poklosság az a kiütés, tisztátalan az.

[52] Pelo que se queimará aquela veste, seja a urdidura, seja a trama, de lã, ou de linho, ou qualquer coisa feita de pele, em que se acha a praga, pois é lepra maligna; tudo se queimará.

[53] Mas, examinando o sacerdote, se a praga não se tiver espalhado na veste, nem na urdidura, nem na trama, nem em qualquer coisa feita de pele,

[54] então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará por mais sete dias;

[55] o sacerdote, examinando a coisa em que havia praga, depois de lavada aquela, se a praga não mudou a sua cor, nem se espalhou, está imunda; com fogo a queimarás; é lepra roedora, seja no avesso ou no direito.

[56] Mas, se o sacerdote examinar a mancha, e esta se tornou baça depois de lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou da urdidura, ou da trama.

[57] Se a praga ainda aparecer na veste, quer na urdidura, quer na trama, ou em qualquer coisa feita de pele, é lepra que se espalha; com fogo queimarás aquilo em que está a praga.

[58] Mas a veste, quer na urdidura, quer na trama, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpa.

[59] Esta é a lei da praga da lepra da veste de lã ou de linho, quer na urdidura, quer na trama; ou de qualquer coisa de peles,

[52]El kell égetni azt a ruhát vagy vásznat, a gyapjú- vagy lenszövetet és minden bőrholmit, amelyen a kiütés van, mert rosszindulatú poklosság az. Égessék el azt!

[53]De ha úgy látja a pap, hogy nem terjedt tovább a kiütés a ruhán, vásznon, szöveten és bármilyen bőrholmin,

[54]akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák ki a kiütéses holmit, és különítse el újabb hét napig.

[55]Ha kimosták a kiütéses holmit, és a pap úgy látja, hogy a kiütés színe nem változott, még ha nem terjedt is tovább a kiütés: tisztátalan az. El kell égetni. Foltosodás az, akár a visszáján van, akár a színén.

[56]De ha a pap úgy látja, hogy a mosás után halványabb lett a kiütés, akkor vágja ki azt a ruhából, bőrből, vászonból vagy szövetből.

[57]Ha pedig ismét kiütés mutatkozik a ruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin, akkor kiújuló poklosság az. El kell azt égetni, amin ilyen kiütés van.

[58]Az olyan kimosott ruhát, vásznat, szövetet vagy bármilyen bőrholmit pedig, amelyről eltűnt a kiütés, újból ki kell mosni, és akkor tiszta lesz.

[59]Ez a gyapjú- vagy lenruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin levő poklos kiütés törvénye; ennek alapján kell tisztának vagy tisztátalannak nyilvánítani.

para se poder declará-las limpas ou imundas.

Levítico 14

A lei acerca do leproso depois de sarado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação: será levado ao sacerdote;

[3] este sairá fora do arraial e o examinará. Se a praga da lepra do leproso está curada,

[4] então, o sacerdote ordenará que se tomem, para aquele que se houver de purificar, duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo.

[5] Mandará também o sacerdote que se imole uma ave num vaso de barro, sobre águas correntes.

[6] Tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o estofo carmesim, e o hissopo e os molhará no sangue da ave que foi imolada sobre as águas correntes.

[7] E, sobre aquele que há de purificar-se da lepra, aspergirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva para o campo aberto.

[8] Aquele que tem de se purificar lavará as vestes, rapará todo o seu pêlo, banhar-se-á com água e será limpo; depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

[9] Ao sétimo dia, rapará todo o seu cabelo, a cabeça, a barba e as sobrancelhas; rapará todo pêlo, lavará as suas vestes, banhará o corpo com água e será limpo.

3 Mózes 14

A poklos ember tisztulásának törvénye

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Ez a poklos emberre vonatkozó törvény, amikor megtisztul: Vigyék el a paphoz,

[3]a pap pedig menjen ki a táboron kívülre. És ha úgy látja a pap, hogy meggyógyult a poklos ember a poklos kiütésből,

[4]akkor hozzanak a pap parancsára a megtisztulni akaróért két élő tiszta madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot.

[5]Azután vágják le a pap parancsára az egyik madarat egy friss vízzel teli cserépedény fölött.

[6]Fogja a pap az élő madarat, a cédrusfát, a bíborfonalat és az izsópot, és mártsa bele azokat az élő madárral együtt a friss víz fölött levágott madár vérébe.

[7]Azután hintse meg a poklosságból megtisztulni akarót hétszer, és mondja ki, hogy tiszta. Az élő madarat pedig eressze szabadon a mezőn.

[8]A megtisztulni akaró mossa ki ruháját, borotválja le mindenütt a haját és a szőrét, mosakodjék meg vízben, és tiszta lesz. Azután bemehet a táborba, de hét napig maradjon a sátrán kívül.

[9]A hetedik napon borotválja le mindenütt a szőrét: a haját, szakállát, szemöldökét, és mindenütt másutt is borotválja le a szőrét. Mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét vízben, akkor tiszta lesz.

[10] No oitavo dia, tomará dois cordeiros sem defeito, uma cordeira sem defeito, de um ano, e três dízimas de um efa de flor de farinha, para oferta de manjares, amassada com azeite, e separadamente um sextário de azeite;

[10]A nyolcadik napon hozzon két hibátlan hím, meg egy egyéves hibátlan nőstény bárányt, ételáldozatul pedig háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg fél liter olajat.

[11] e o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se e essas coisas diante do SENHOR, à porta da tenda da congregação;

[11]Állítsa oda a tisztítást végző pap a megtisztulni akarót ezekkel együtt az ÚR elé, a kijelentés sátrának a bejáratához.

[12] tomará um dos cordeiros e o oferecerá por oferta pela culpa e o sextário de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[12]Azután fogja a pap az egyik hím bárányt, mutassa be jóvátételi áldozatul a fél liter olajjal együtt: mutassa fel azokat felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt.

[13] Então, imolará o cordeiro no lugar em que se imola a oferta pelo pecado e o holocausto, no lugar santo; porque quer a oferta pela culpa como a oferta pelo pecado são para o sacerdote; são coisas santíssimas.

[13]A bárányt azon a helyen vágja le, ahol a vétekáldozatot és az égőáldozatot szokták levágni, vagyis a szent helyen, mert a vétekáldozathoz hasonlóan ez a jóvátételi áldozat is a papé. Igen szent ez is.

[14] O sacerdote tomará do sangue da oferta pela culpa e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[14]Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg azzal a pap a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját,

[15] Também tomará do sextário de azeite e o derramará na palma da própria mão esquerda.

[15]azután vegyen a pap a fél liter olajból, öntse azt a maga bal tenyerébe,

[16] Molhará o dedo direito no azeite que está na mão esquerda e daquele azeite aspergirá, com o dedo, sete vezes perante o SENHOR;

[16]majd mártsa bele a pap jobb kezének az ujját a bal tenyerében levő olajba, és hintsen ujjával az olajból hétszer az ÚR színe elé.

[17] do restante do azeite que está na mão, o sacerdote porá sobre a ponta da orelha

[17]A tenyerén maradt olajjal kenje meg a pap a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját,

direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela culpa;

jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját, a jóvátételi áldozat vére helyén.

[18] o restante do azeite que está na mão do sacerdote, pô-lo-á sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

[18]A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akaró fejére. Így végezzen érte a pap engesztelést az ÚR színe előtt.

[19] Então, o sacerdote fará a oferta pelo pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia. Depois, imolará o holocausto

[19]Azután készítse el a pap a vétekáldozatot, és végezzen engesztelést a tisztátalanságból megtisztulni akaróért. Majd vágja le az égőáldozatot.

[20] e o oferecerá com a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

[20]Mutassa be a pap az égőáldozatot meg az ételáldozatot az oltáron. Így végezzen érte engesztelést a pap, és akkor tiszta lesz.

[21] Se for pobre, e as suas posses não lhe permitirem trazer tanto, tomará um cordeiro para oferta pela culpa como oferta movida, para fazer expiação por ele, e a dízima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um sextário de azeite,

[21]De aki szegény, és nem telik neki ennyire, az hozzon egy bárányt jóvátételi áldozatul, felmutatásra, hogy engesztelést végezzenek érte, ételáldozatul meg egytized véka olajjal gyúrt finomlisztet és fél liter olajat.

[22] duas rolas ou dois pombinhos, segundo as suas posses, dos quais um será para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto.

[22]Hozzon két gerlét vagy két galambot is, ahogyan telik neki, az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul.

[23] Ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

[23]Vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához az ÚR színe elé.

[24] O sacerdote tomará o cordeiro da oferta pela culpa e o sextário de azeite e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

[24]Fogja a pap a jóvátételi áldozatra való bárányt és a fél liter olajat, és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt.

[25] Então, o sacerdote imolará o cordeiro da oferta pela culpa, e tomará do sangue da oferta pela culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

[26] Derramará do azeite na palma da própria mão esquerda;

[27] e, com o dedo direito, aspergirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

[28] porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no polegar da sua mão direita, e no polegar do seu pé direito, por cima do sangue da oferta pela culpa;

[29] o restante do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

[30] Oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, segundo as suas posses;

[31] será um para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto, além da oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

[32] Esta é a lei daquele em quem está a praga da lepra, cujas posses não lhe permitem o devido para a sua purificação.

A lei acerca da lepra numa casa

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[34] Quando entrardes na terra de Canaã, que vos darei por possessão, e eu enviar a

[25]Azután vágja le a jóvátételi áldozatra való bárányt. Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját.

[26]Öntsön a pap az olajból a maga bal tenyerébe,

[27]és a bal tenyerében levő olajból hintsen a pap jobb kezének az ujjával hétszer az ÚR színe elé.

[28]Azután kenje meg a pap a tenyerében levő olajból a megtisztulni akaró jobb fülcimpáját, jobb hüvelykujját és a jobb nagylábujját, a jóvátételi áldozat vére helyén.

[29]A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akaró fejére. Így végezze el érte az engesztelést az ÚR színe előtt.

[30]Azután, ha csak arra tellett neki, készítse el az egyik gerlét vagy galambot.

[31]Ha csak arra tellett neki, készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul, az ételáldozattal együtt. Így végezzen a pap engesztelést a megtisztulni akaróért az ÚR színe előtt.

[32]Ez a törvény vonatkozik arra, akin poklos kiütés volt, de nem telik neki többre, amikor meg akar tisztulni.

A ház poklosságának a megtisztítása

[33]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[34]Ha majd bementek Kánaán földjére, amelyet birtokul adok nektek, és ha poklos

praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

[35] o dono da casa fará saber ao sacerdote, dizendo: Parece-me que há como que praga em minha casa.

[36] O sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha para examinar a praga, para que não seja contaminado tudo o que está na casa; depois, virá o sacerdote, para examinar a casa,

[37] e examinará a praga. Se, nas paredes da casa, há manchas esverdinhadas ou avermelhadas e parecem mais fundas que a parede,

[38] então, o sacerdote sairá da casa e a cerrará por sete dias.

[39] Ao sétimo dia, voltará o sacerdote e examinará; se vir que a praga se estendeu nas paredes da casa,

[40] ele ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

[41] e fará raspar a casa por dentro, ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão, fora da cidade, num lugar imundo.

[42] Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras; tomar-se-á outra argamassa e se rebocará a casa.

[43] Se a praga tornar a brotar na casa, depois de arrancadas as pedras, raspada a casa e de novo rebocada,

kiütést bocsátok valamelyik házra a birtokotokban levő földön,

[35]akkor menjen el a ház tulajdonosa, és jelentse a papnak: Valami kiütésféle látszik a házamon.

[36]Parancsolja meg a pap, hogy ürítsék ki a házat, mielőtt a pap odamegy megnézni a kiütést, hogy ne legyen minden tisztátalan a házban. Ezután menjen el a pap megnézni a házat.

[37]Nézze meg a kiütést, és ha a ház falain zöldes vagy vöröses gödröcskék vannak, és felületük mélyebben van a falnál,

[38]akkor menjen ki a pap a házból a ház bejárata elé, és zárja le a házat hét napra.

[39]A hetedik napon nézze meg újból a pap, és ha továbbterjedt a kiütés a ház falain,

[40]akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a kiütéses köveket, és dobják ki azokat a városon kívülre, egy tisztátalan helyre.

[41]A házat pedig kapartassa le belül körös-körül, és a lekapart vakolatot öntsék a városon kívülre, egy tisztátalan helyre.

[42]Azután vegyenek másik köveket, illesszék be az előbbi kövek helyére; vegyenek másik vakolatot is, és tapasszák be azzal a házat.

[43]De ha újból kiütés támad a házon azután, hogy kiszedték a köveket, lekaparták és újra betapasztották a házat,

44 então, o sacerdote entrará e examinará. Se a praga se tiver estendido na casa, há nela lepra maligna; está imunda.

44akkor menjen el a pap, és ha úgy látja, hogy továbbterjedt a kiütés a házon, akkor rosszindulatú poklosság az a házon, tisztátalan.

45 Derribar-se-á, portanto, a casa, as pedras e a sua madeira, como também todo o reboco da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

45Bontsák le azt a házat, és a ház köveit, faanyagát és a teljes vakolatát vigyék ki a városon kívülre, egy tisztátalan helyre.

46 Aquele que entrar na casa, enquanto está fechada, será imundo até à tarde.

46Aki bemegy bármikor a zárlat alatt levő házba, tisztátalan legyen estig.

47 Também o que se deitar na casa lavará as suas vestes; e quem nela comer lavará as suas vestes.

47Aki feküdt abban a házban, mossa ki a ruháját, és aki evett abban a házban, az is mossa ki a ruháját.

48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, se a praga na casa não se tiver estendido depois que a casa foi rebocada, o sacerdote a declarará limpa, porque a praga está curada.

48De ha a pap elmegy, és úgy látja, hogy nem terjedt tovább a kiütés a házon, miután betapasztották a házat, mondja ki a pap, hogy tiszta a ház, mert megszűnt a kiütés.

49 Para purificar a casa, tomará duas aves, e pau de cedro, e estofo carmesim, e hissopo,

49A ház megtisztításához vegyen két madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot.

50 imolará uma ave num vaso de barro sobre águas correntes,

50Vágja le az egyik madarat egy friss vízzel teli cserépedény fölött.

51 tomará o pau de cedro, e o hissopo, e o estofo carmesim, e a ave viva, e os molhará no sangue da ave imolada e nas águas correntes, e aspergirá a casa sete vezes.

51Azután fogja a cédrusfát, az izsópot, a bíborfonalat és az élő madarat, mártsa bele ezeket a levágott madár vérébe és a friss vízbe, és hintse meg a házat hétszer.

52 Assim, purificará aquela casa com o sangue da ave, e com as águas correntes, e com a ave viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o estofo carmesim.

52Így tisztítsa meg a házat a vétektől a madár vérével és a friss vízzel, az élő madárral és a cédrusfával, az izsóppal és a bíborfonállal.

53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, para o campo aberto; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

53Az élő madarat pedig eressze szabadon a városon kívül, a mezőn. Így végezzen engesztelést a házért, és azután tiszta lesz.

[54] Esta é a lei de toda sorte de praga de lepra, e de tinha,
[55] e da lepra das vestes, e das casas,
[56] e da inchação, e da pústula, e das manchas lustrosas,
[57] para ensinar quando qualquer coisa é limpa ou imunda. Esta é a lei da lepra.

Levítico 15

Imundícias do homem e da mulher

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:
[2] Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes: Qualquer homem que tiver fluxo seminal do seu corpo será imundo por causa do fluxo.
[3] Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo: se o seu corpo vaza o fluxo ou se o seu corpo o estanca, esta é a sua imundícia.
[4] Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e tudo sobre que se assentar será imundo.
[5] Qualquer que lhe tocar a cama lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
[6] Aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentara o que tem o fluxo lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.
[7] Quem tocar o corpo do que tem o fluxo lavará as sua vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[54]Ez a törvény vonatkozik mindenféle poklos kiütésre és ótvarra,
[55]a ruha és a ház poklosságára,
[56]a daganatra, varra és fehér foltra;
[57]ez ad útmutatást arról, hogy mikor tiszta és mikor tisztátalan valami. Ez a poklosságra vonatkozó törvény.

3 Mózes 15

Különféle testi tisztátalanságok

[1]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:
[2]Szóljatok Izráel fiaihoz, és mondjátok el ezt nekik: Ha egy férfinak folyása támad a testéből, a folyása tisztátalan.
[3]Ez a teendő tisztátalanságával, ha folyása van: akár állandó testének a folyása, akár lappang testében a folyás, tisztátalanság az.
[4]Ezért tisztátalan minden fekvőhely, amelyen a folyásos fekszik, és tisztátalan minden holmi, amelyre ráül.
[5]Aki hozzáér a fekhelyéhez, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.
[6]Aki pedig olyan holmira ül, amelyen a folyásos ült, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.
[7]Aki hozzáér a folyásos emberhez, az is mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.

[8] Se o homem que tem o fluxo cuspir sobre uma pessoa limpa, então, esta lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imunda até à tarde.

[9] Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

[10] Qualquer que tocar alguma coisa que esteve debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[11] Também todo aquele em quem tocar o que tiver o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[12] O vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado em água.

[13] Quando, pois, o que tem o fluxo dele estiver limpo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; lavará as suas vestes, banhará o corpo em águas correntes e será limpo.

[14] Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote;

[15] este os oferecerá, um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará, por ele, expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

[16] Também o homem, quando se der com ele emissão do sêmen, banhará todo o seu corpo em água e será imundo até à tarde.

[8]És ha leköp a folyásos egy tiszta embert, az mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.

[9]Tisztátalan minden nyereg is, amelyen a folyásos ült.

[10]Tisztátalan legyen estig mindenki, aki hozzáér bármihez, ami a folyásos alatt volt; és aki fölemeli azokat, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.

[11]Mindenki, akit a folyásos megérintett anélkül, hogy a kezét leöblítette volna vízzel, mossa ki a ruháját, és mosakodjék meg vízben, de tisztátalan legyen estig.

[12]Össze kell törni azt a cserépedényt, amelyhez a folyásos hozzáért; minden ilyen faedényt pedig vízzel ki kell öblíteni.

[13]Amikor megtisztul a folyásos a folyásából, számoljon hét napot a tisztulásától kezdve. Akkor mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét friss vízben, és tiszta lesz.

[14]A nyolcadik napon vegyen két gerlét vagy két galambot, menjen el az ÚR színe elé, a kijelentés sátrának a bejáratához, és adja oda azokat a papnak.

[15]A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul. Így végezzen érte engesztelést a pap az ÚR színe előtt, a folyása miatt.

[16]Ha egy férfinak magömlése van, mossa meg egész testét vízben, de tisztátalan legyen estig.

[17] Toda veste e toda pele em que houver sêmen se lavarão em água e serão imundas até à tarde.

[18] Se um homem coabitar com mulher e tiver emissão do sêmen, ambos se banharão em água e serão imundos até à tarde.

[19] A mulher, quando tiver o fluxo de sangue, se este for o fluxo costumado do seu corpo, estará sete dias na sua menstruação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

[20] Tudo sobre que ela se deitar durante a menstruação será imundo; e tudo sobre que se assentar será imundo.

[21] Quem tocar no leito dela lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[22] Quem tocar alguma coisa sobre que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

[23] Também quem tocar alguma coisa que estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, esse será imundo até à tarde.

[24] Se um homem coabitar com ela, e a sua menstruação estiver sobre ele, será imundo por sete dias; e toda cama sobre que ele se deitar será imunda.

[25] Também a mulher, quando manar fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua menstruação ou quando tiver fluxo do sangue por mais tempo do

[17]Mossanak ki vízben minden ruhát és mindenféle bőrt, amelyre a magömlés került, és legyen az tisztátalan estig.

[18]És ha egy asszony mellett feküdve a férfinak magömlése támad, mosakodjanak meg mindketten vízben, és legyenek tisztátalanok estig.

[19]Ha egy asszonynak folyása van, mert vérfolyás támad a testében, hét napig számítson az havi tisztulásnak. Mindenki, aki hozzáér, tisztátalan legyen estig.

[20]Tisztátalan mindaz, amin fekszik havi tisztulása idején, és tisztátalan, amin ül.

[21]Ha valaki a fekvőhelyéhez ér, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig.

[22]És aki hozzáér bármilyen holmihoz, amin az asszony ült, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig.

[23]Ha valaki hozzáér valamihez abból, ami a fekvőhelyén volt vagy amin ülni szokott, legyen tisztátalan estig.

[24]Ha pedig vele hál egy férfi, akkor az asszony havi tisztulása miatt legyen a férfi is tisztátalan hét napig, és legyen tisztátalan mindenestül az a fekvőhely is, amelyen feküdni szokott.

[25]Ha az asszonynak a havi tisztulása idején kívül több napig vérfolyása van, vagy ha a folyás a havi tisztulás idejénél tovább tart, akkor tisztátalan legyen

que o costumado, todos os dias do fluxo será imunda, como nos dias da sua menstruação.

folyásának egész idején, éppoly tisztátalan, mint havi tisztulásának idején.

26 Toda cama sobre que se deitar durante os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua menstruação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a impureza da sua menstruação.

26Minden fekvőhelye, amelyre folyásának ideje alatt bármikor is lefekszik, olyan legyen, mint a fekvőhelye a havi tisztulásakor. Minden, amire ráül, tisztátalan legyen, mint a havi tisztulásakor.

27 Quem tocar estas será imundo; portanto, lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde.

27Bárki ér hozzájuk, tisztátalan legyen. Mossa ki azért a ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig.

28 Porém, quando lhe cessar o fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

28Ha az asszony megtisztul folyásától, számoljon még hét napot, és azután már tiszta.

29 Ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote à porta da tenda da congregação.

29A nyolcadik napon vegyen két gerlét vagy két galambot, és vigye el azokat a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához.

30 Então, o sacerdote oferecerá um, para oferta pelo pecado, e o outro, para holocausto; o sacerdote fará, por ela, expiação do fluxo da sua impureza perante o SENHOR.

30A pap pedig készítse el az egyiket vétekáldozatul, a másikat égőáldozatul. Így végezzen érte engesztelést a pap az Úr színe előtt, tisztátalan folyása miatt.

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas impurezas, para que não morram nelas, ao contaminarem o meu tabernáculo, que está no meio deles.

31Így óvjátok Izráel fiait a tisztátalanságtól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságuk miatt, tisztátalanná téve hajlékomat, amely közöttük van.

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo, e daquele com quem se dá emissão do sêmen e que fica por ela imundo,

32Ez a törvény vonatkozik a folyásosokra: arra, akinek magömlése van, amely által tisztátalanná lesz,

33 e também da mulher passível da sua menstruação, e daquele que tem o fluxo, seja homem ou mulher, e do homem que se deita com mulher imunda.

33arra, akinek tart a havi tisztulása, meg arra, akinek egyéb folyása van, akár férfi, akár asszony, s végül arra a férfira, aki tisztátalan asszonnyal hál.

Levítico 16

O Dia da Expiação

[1] Falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, tendo chegado aqueles diante do SENHOR.

[2] Então, disse o SENHOR a Moisés: Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque aparecerei na nuvem sobre o propiciatório.

[3] Entrará Arão no santuário com isto: um novilho, para oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[4] Vestirá ele a túnica de linho, sagrada, terá as calças de linho sobre a pele, cingir-se-á com o cinto de linho e se cobrirá com a mitra de linho; são estas as vestes sagradas. Banhará o seu corpo em água e, então, as vestirá.

[5] Da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes, para a oferta pelo pecado, e um carneiro, para holocausto.

[6] Arão trará o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa.

[7] Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[8] Lançará sortes sobre os dois bodes: uma, para o SENHOR, e a outra, para o bode emissário.

3 Mózes 16

Az engesztelési ünnep

[1]Áron két fiának a halála után, akik meghaltak, mert az ÚR elé mertek lépni, beszélt az ÚR Mózeshez.

[2]Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg a testvérednek, Áronnak, hogy a szentélyben ne menjen be akármikor a kárpiton belülre, a ládán levő fedél elé, hogy meg ne haljon, mert a fedél fölött jelenek meg felhőben.

[3]Úgy menjen be Áron a szentélybe, hogy vigyen egy bikát vétekáldozatul, egy kost pedig égőáldozatul.

[4]Öltözzék gyolcsból készült szent köntösbe, gyolcsnadrág legyen rajta, gyolcsövvel övezze magát körül, gyolcssüveget tegyen a fejére. Szent ruhák ezek: mosakodjék meg azért vízben, és úgy öltse fel őket.

[5]Izráel fiainak a közösségétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozatul és egy kost égőáldozatul.

[6]Mutassa be Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért.

[7]Azután fogja a két kecskebakot, állítsa azokat az ÚR elé a kijelentés sátrának a bejáratánál,

[8]és vessen sorsot Áron a két bakra: az egyiket sorsolja ki az ÚRnak, a másikat Azázélnek.

[9] Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte para o SENHOR e o oferecerá por oferta pelo pecado.

[10] Mas o bode sobre que cair a sorte para bode emissário será apresentado vivo perante o SENHOR, para fazer expiação por meio dele e enviá-lo ao deserto como bode emissário.

O sacrifício pelo próprio sumo sacerdote

[11] Arão fará chegar o novilho da sua oferta pelo pecado e fará expiação por si e pela sua casa; imolará o novilho da sua oferta pelo pecado.

[12] Tomará também, de sobre o altar, o incensário cheio de brasas de fogo, diante do SENHOR, e dois punhados de incenso aromático bem moído e o trará para dentro do véu.

[13] Porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, para que a nuvem do incenso cubra o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

[14] Tomará do sangue do novilho e, com o dedo, o aspergirá sobre a frente do propiciatório; e, diante do propiciatório, aspergirá sete vezes do sangue, com o dedo.

O sacrifício pelo povo

[15] Depois, imolará o bode da oferta pelo pecado, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho; aspergi-lo-á no propiciatório e também diante dele.

[9]Vezesse oda Áron azt a bakot, amely a sorsvetésben az ÚRnak jutott, és készítse azt el vétekáldozatul.

[10]Azt a bakot pedig, amely a sorsvetésben Azázélnek jutott, állítsák élve az ÚR elé, hogy engesztelést végezzen vele, és elküldje Azázélnek a pusztába.

[11]Áron tehát mutassa be a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. Vágja le Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát.

[12]Rakja tele a szenesserpenyőt izzó parázzsal az ÚR előtt levő oltárról, és két tele marok porrá tört, jó illatú füstölőszerrel együtt vigye be a kárpiton belülre.

[13]Tegye a jó illatú füstölőszert a tűzre az ÚR színe előtt, hogy beborítsa az illatáldozat felhője a födelet, amely a bizonyság fölött van, és akkor nem hal meg.

[14]Azután vegyen a bika véréből, és hintse ujjával a fedél elülső, keleti részére, a fedél elé pedig hétszer hintsen ujjával a vérből.

[15]Ezután vágja le a bakot mint a nép vétekáldozatát, vigye be a vérét a kárpiton belülre, és úgy cselekedjék ezzel a vérrel, ahogyan a bika vérével cselekedett: hintse a fedélre és a fedél elé.

[16] Assim, fará expiação pelo santuário por causa das impurezas dos filhos de Israel, e das suas transgressões, e de todos os seus pecados. Da mesma sorte, fará pela tenda da congregação, que está com eles no meio das suas impurezas.

[16]Így végezzen engesztelést a szentélyért, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt és minden vétkes hitszegése miatt. Így cselekedjék a kijelentés sátráért is, amely köztük, tisztátalanok között van.

[17] Nenhum homem estará na tenda da congregação quando ele entrar para fazer propiciação no santuário, até que ele saia depois de feita a expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

[17]Amikor bemegy a szentélybe, hogy engesztelést szerezzen, senki más ne legyen a kijelentés sátrában, egészen addig, amíg ki nem jön. Így szerezzen engesztelést magáért, háza népéért és Izráel egész gyülekezetéért.

[18] Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele. Tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre os chifres do altar, ao redor.

[18]Azután jöjjön ki az oltárhoz, amely az ÚR színe előtt áll, és végezzen azért is engesztelést: vegyen a bika véréből meg a bak véréből, és kenje meg körös-körül az oltár szarvait,

[19] Do sangue aspergirá, com o dedo, sete vezes sobre o altar, e o purificará, e o santificará das impurezas dos filhos de Israel.

[19]és hintsen rá az ujjával hétszer a vérből. Így tisztítsa és szentelje meg azt, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt.

[20] Havendo, pois, acabado de fazer expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar, então, fará chegar o bode vivo.

[20]Ha elvégezte az engesztelést a szentélyért, a kijelentés sátráért és az oltárért, vezesse oda az élő bakot.

[21] Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniqüidades dos filhos de Israel, todas as suas transgressões e todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo-á ao deserto, pela mão de um homem à disposição para isso.

[21]Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötte Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy arra kijelölt emberrel a pusztába,

[22] Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniqüidades deles para terra solitária; e o homem soltará o bode no deserto.

[22]hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy kietlen vidékre. Az az ember pedig hajtsa ki a bakot a pusztába.

[23] Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia usado quando entrara no santuário, e ali as deixará.

[24] Banhará o seu corpo em água no lugar santo e porá as suas vestes; então, sairá, e oferecerá o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

[25] Também queimará a gordura da oferta pelo pecado sobre o altar.

[26] E aquele que tiver levado o bode emissário lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

[27] Mas o novilho e o bode da oferta pelo pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne e o seu excremento se queimarão.

[28] Aquele que o queimar lavará as suas vestes, banhará o seu corpo em água e, depois, entrará no arraial.

A Festa anual das Expiações

[29] Isso vos será por estatuto perpétuo: no sétimo mês, aos dez dias do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

[30] Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

[31] É sábado de descanso solene para vós outros, e afligireis a vossa alma; é estatuto perpétuo.

[23]Azután menjen be Áron a kijelentés sátrába, vesse le a gyolcsruhákat, amelyeket magára öltött, amikor bement a szentélybe, és rakja le ott azokat.

[24]Mosakodjék meg vízben, szent helyen, és öltözzék fel a saját ruháiba. Majd menjen ki, és készítse el a maga égőáldozatát meg a nép égőáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és a népért.

[25]A vétekáldozat kövérjét is füstölögtesse el az oltáron.

[26]Aki pedig kihajtotta az Azázélnek szánt bakot, mossa ki ruháját, mosakodjék meg vízben, azután bemehet a táborba.

[27]A vétekáldozati bikát és a vétekáldozati bakot, amelyeknek a vérét a szentélybe vitték, hogy engesztelést szerezzenek vele, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el a bőrüket, húsukat és ganéjukat.

[28]Aki elégeti ezeket, mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és utána bemehet a táborba.

[29]Örök rendelkezés legyen ez nektek: a hetedik hónap tizedik napján tartsatok böjtöt, és ne végezzetek semmiféle munkát, sem az, aki közületek való, sem a közöttetek tartózkodó jövevény.

[30]Mert ezen a napon végeznek engesztelést értetek, hogy megtisztítsanak benneteket, és megtisztultok minden vétketektől az ÚR színe előtt.

[31]A teljes nyugalom napja legyen ez nálatok, amikor böjtöt is tartsatok. Örök rendelkezés ez.

[32] Quem for ungido e consagrado para oficiar como sacerdote no lugar de seu pai fará a expiação, havendo posto as vestes de linho, as vestes santas;

[33] fará expiação pelo santuário, pela tenda da congregação e pelo altar; também a fará pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

[34] Isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação uma vez por ano pelos filhos de Israel, por causa dos seus pecados. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32]Így végezzen engesztelést az a pap is, akit majd apja után kennek fel és avatnak fel pappá; öltse ehhez a gyolcsruhákat, a szent ruhákat magára.

[33]Végezzen engesztelést a szentek szentjéért; a kijelentés sátráért és az oltárért is végezzen engesztelést. A papokért és a gyülekezet egész népéért is végezzen engesztelést.

[34]Örök rendelkezés legyen ez nektek: évenként egyszer végezzenek engesztelést Izráel fiaiért, minden vétkük miatt. És Áron úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Levítico 17

Leis referentes à matança dos animais

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Isto é o que o SENHOR ordenou, dizendo:

[3] Qualquer homem da casa de Israel que imolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou fora dele,

[4] e os não trouxer à porta da tenda da congregação, como oferta ao SENHOR diante do seu tabernáculo, a tal homem será imputada a culpa do sangue; derramou sangue, pelo que esse homem será eliminado do seu povo;

[5] para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que imolam em campo aberto, os apresentem ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

3 Mózes 17

Az állatok levágásának a törvénye

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izráel összes fiához, és mondd meg nekik: Ezt parancsolta az ÚR:

[3]Ha Izráel házából valaki marhát, juhot vagy kecskét vág: akár a táborban, akár a táboron kívül vágja le,

[4]és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy áldozatként bemutassa az ÚRnak az ÚR hajléka előtt, akkor úgy tekintsék azt az embert, mint akit vér terhel: vért ontott, ki kell irtani tehát az ilyen embert népe közül.

[5]Vigyék el azért Izráel fiai véresáldozataikat, amelyeket eddig a mezőn mutattak be, vigyék el az ÚRnak, a kijelentés sátrának a bejáratához, a paphoz, és ott vágják le azokat békeáldozatként az ÚRnak.

[6] O sacerdote aspergirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura de aroma agradável ao SENHOR.

[7] Nunca mais oferecerão os seus sacrifícios aos demônios, com os quais eles se prostituem; isso lhes será por estatuto perpétuo nas suas gerações.

[8] Dize-lhes, pois: Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

[9] e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, esse homem será eliminado do seu povo.

A proibição de comer sangue

[10] Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra ele me voltarei e o eliminarei do seu povo.

[11] Porque a vida da carne está no sangue. Eu vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação em virtude da vida.

[12] Portanto, tenho dito aos filhos de Israel: nenhuma alma de entre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrina entre vós o comerá.

[13] Qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que caçar animal ou ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

[6]A vért hintse a pap az ÚR oltárára a kijelentés sátránák a bejáratánál, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul az ÚRnak.

[7]Ne áldozzák ezután véresáldozataikat a gonosz szellemeknek, akikkel paráználkodnak. Örök rendelkezés legyen ez nekik nemzedékről nemzedékre.

[8]Mondd meg nekik: Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki égőáldozatot vagy véresáldozatot akar bemutatni,

[9]és nem viszi oda a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy az ÚRnak készítsék el, az ilyen embert ki kell irtani népe közül.

A vért nem szabad megenni

[10]Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki bármilyen vért eszik, ellene fordulok annak az embernek, aki vért evett, és kiirtom népe közül.

[11]Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést.

[12]Ezért mondtam Izráel fiainak: Senki se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egyék vért.

[13]Ha valaki Izráel fiai közül vagy a köztük tartózkodó jövevények közül vadászat közben vadat vagy madarat zsákmányol, amelyet meg szabad enni, folyassa ki a vérét, és takarja be azt porral.

[14] Portanto, a vida de toda carne é o seu sangue; por isso, tenho dito aos filhos de Israel: não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a vida de toda carne é o seu sangue; qualquer que o comer será eliminado.

[15] Todo homem, quer natural, quer estrangeiro, que comer o que morre por si ou dilacerado lavará as suas vestes, banhar-se-á em água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

[16] Mas, se não as lavar, nem banhar o corpo, levará sobre si a sua iniqüidade.

[14]Mert minden test lelke a vére a lélekkel együtt. Ezért mondtam Izráel fiainak: Semmiféle testnek a vérét ne egyétek meg, mert minden testnek a lelke a vére. Ki kell irtani mindenkit, aki megeszi.

[15]Ha pedig valaki elhullott vagy széttépett állatot eszik, akár közületek való, akár jövevény, mossa ki ruháját, mosakodjék meg vízben, de legyen tisztátalan estig; azután tiszta lesz.

[16]De ha nem mossa ki, és nem mosakodik meg, akkor bűnhődie kell.

Levítico 18

Casamentos ilícitos

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[3] Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

[4] Fareis segundo os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; cumprindo-os, o homem viverá por eles. Eu sou o SENHOR.

[6] Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne, para lhe descobrir a nudez. Eu sou o SENHOR.

3 Mózes 18

A családi élet tisztasága

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[3]Ne cselekedjetek úgy, ahogyan Egyiptomban szokás, ahol laktatok. És ne cselekedjetek úgy, ahogyan Kánaán földjén szokás, ahova beviszlek benneteket. Ne kövessétek a szokásaikat!

[4]Az én törvényeim szerint cselekedjetek, az én rendelkezéseimet tartsátok meg, és azokat kövessétek! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[5]Tartsátok meg rendelkezéseimet és törvényeimet, mert aki megcselekszi azokat, él általuk. Én vagyok az ÚR!

[6]Senki se közeledjék egyetlen vér szerinti rokonához sem azért, hogy fölfedje annak szemérmét. Én vagyok az ÚR!

[7] Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não lhe descobrirás a nudez.

[7]Apád szemérmét és anyád szemérmét ne fedd föl: anyád ő, ne fedd föl a szemérmét.

[8] Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai; é nudez de teu pai.

[8]Apád feleségének a szemérmét ne fedd föl: apádé az a szemérem.

[9] A nudez da tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora de casa, a sua nudez não descobrirás.

[9]Testvérednek: apád leányának vagy anyád leányának a szemérmét ne fedd föl, akár otthon, akár máshol született.

[10] A nudez da filha do teu filho ou da filha de tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

[10]Fiad leányának vagy lányod leányának a szemérmét ne fedd föl, mert saját szemérmed az.

[11] Não descobrirás a nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai; ela é tua irmã.

[11]Apád felesége leányának a szemérmét ne fedd föl: apád szülöttje, a saját testvéred ő.

[12] A nudez da irmã do teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

[12]Apád nővérének a szemérmét ne fedd föl: apád vérrokona ő.

[13] A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás; pois ela é parenta de tua mãe.

[13]Anyád nővérének a szemérmét ne fedd föl, mert anyád vérrokona ő.

[14] A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

[14]Apád testvérének a szemérmét ne fedd föl, feleségéhez se közeledj: saját nagynynéd ő.

[15] A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não lhe descobrirás a nudez.

[15]Menyednek a szemérmét ne fedd föl: fiadnak a felesége ő, ne fedd föl a szemérmét.

[16] A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

[16]Testvéred feleségének a szemérmét ne fedd föl: testvéredé az a szemérem.

[17] A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para lhe descobrir a nudez; parentes são; maldade é.

[17]Egy asszonynak és leányának a szemérmét ne fedd föl. Fiának a leányát és lányának a leányát ne vedd el, hogy fölfedd a szemérmüket, mert vérrokonok ők. Fajtalanság ez.

[18] E não tomarás com tua mulher outra, de sorte que lhe seja rival, descobrindo a sua nudez com ela durante sua vida.

[18]Ne végy feleségül senkit a testvére mellé, nehogy vetélkedés támadjon, ha még testvére életében fölfeded a szemérmét.

Uniões abomináveis

[19] Não te chegarás à mulher, para lhe descobrir a nudez, durante a sua menstruação.

[19]Ne közeledj nőhöz havi tisztátalansága idején, hogy fölfedd a szemérmét.

[20] Nem te deitarás com a mulher de teu próximo, para te contaminares com ela.

[20]Honfitársad feleségével ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele.

[21] E da tua descendência não darás nenhum para dedicar-se a Moloque, nem profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[21]Gyermekedet ne add oda, hogy elégessék a Moloknak; ne gyalázd meg ezzel Istened nevét! Én vagyok az ÚR!

[22] Com homem não te deitarás, como se fosse mulher; é abominação.

[22]Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az.

[23] Nem te deitarás com animal, para te contaminares com ele, nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele; é confusão.

[23]Semmiféle állattal ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtelem az.

[24] Com nenhuma destas coisas vos contaminareis, porque com todas estas coisas se contaminaram as nações que eu lanço de diante de vós.

[24]Ne tegyétek magatokat ezek közül semmivel sem tisztátalanná! Mert azok a népek tették magukat mindezekkel tisztátalanná, amelyeket kiűzök előletek.

[25] E a terra se contaminou; e eu visitei nela a sua iniqüidade, e ela vomitou os seus moradores.

[25]Így vált tisztátalanná az a föld. Ezért majd számon kérem rajta a bűnét, és ki fogja hányni lakosait az a föld.

[26] Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma destas abominações fareis, nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

[26]Ti azonban tartsátok meg rendelkezéseimet és törvényeimet! Ne kövessetek el egyet sem ezek közül az utálatosságok közül, se a közületek való, se a köztetek tartózkodó jövevény.

[27] porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra que nela estavam antes de vós; e a terra se contaminou.

[27]Mert az előttetek fekvő föld lakói elkövették mindezeket az utálatosságokat, azért lett tisztátalanná az a föld.

[28] Não suceda que a terra vos vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou o povo que nela estava antes de vós.

[28]Ne hányjon ki titeket is az a föld, ha tisztátalanná teszitek, ahogyan kihányta az előttetek levő népeket.

[29] Todo que fizer alguma destas abominações, sim, aqueles que as cometerem serão eliminados do seu povo.

[30] Portanto, guardareis a obrigação que tendes para comigo, não praticando nenhum dos costumes abomináveis que se praticaram antes de vós, e não vos contaminareis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[29]Mert aki csak egyet is elkövet ezek közül az utálatosságok közül, azt mind ki kell irtani népe közül, ha ilyet követ el.

[30]Tartsátok meg, amiket elrendeltem, és semmit ne kövessetek el azok közül az utálatos szokások közül, amelyeket előttetek elkövettek, és ne tegyétek magatokat tisztátalanná azokkal! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

Levítico 19

A repetição de diversas leis

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes: Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

[3] Cada um respeitará a sua mãe e o seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[4] Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5] Quando oferecerdes sacrifício pacífico ao SENHOR, oferecê-lo-eis para que sejais aceitos.

[6] No dia em que o oferecerdes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado.

[7] Se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, é abominação; não será aceita.

[8] Qualquer que o comer levará a sua iniqüidade, porquanto profanou coisa santa do SENHOR; por isso, será eliminado do seu povo.

3 Mózes 19

A Tízparancsolat követelményei

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Izráel fiainak egész közösségéhez, és mondd meg nekik: Szentek legyetek, mert én, az ÚR, a ti Istenetek, szent vagyok.

[3]Anyját és apját mindenki tisztelje. Tartsátok meg szombatjaimat. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[4]Ne forduljatok a bálványokhoz, és ne készítsetek magatoknak öntött istenszobrokat. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[5]Ha békeáldozatot mutattok be az ÚRnak, úgy áldozzatok, hogy ő kedvesen fogadja tőletek.

[6]Az áldozás napján és másnap egyétek meg, ami pedig harmadnapra marad, azt égessétek el!

[7]Ha mégis eszik valaki harmadnap belőle, az romlott húst eszik, így az nem talál kedves fogadtatásra.

[8]Bűn terheli azt, aki abból eszik, mert meggyalázta az ÚR szentségét. Ki kell irtani az ilyen embert népe közül.

[9] Quando também segares a messe da tua terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua messe.

[10] Não rebuscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[11] Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

[12] nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[13] Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até pela manhã.

[14] Não amaldiçoarás o surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

[15] Não farás injustiça no juízo, nem favorecendo o pobre, nem comprazendo ao grande; com justiça julgarás o teu próximo.

[16] Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não atentarás contra a vida do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

[17] Não aborrecerás teu irmão no teu íntimo; mas repreenderás o teu próximo e, por causa dele, não levarás sobre ti pecado.

[18] Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás

[9]Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl.

[10]Szőlődet se böngészd végig, és a szőlődben lehullott szemeket ne szedd föl. Hagyd ott azokat a szegényeknek és a jövevényeknek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[11]Ne lopjatok, ne hazudjatok, és csalással senki se károsítsa meg honfitársát!

[12]Ne esküdjetek hamisan nevemre, mert meggyalázzátok Istenetek nevét. Én vagyok az ÚR!

[13]Felebarátodat ne sanyargasd és ne rabold meg! A napszámos bére ne maradjon nálad másnap reggelig!

[14]A süketet ne szidalmazd, a vak elé ne vess gáncsot! Félj Istenedtől: Én vagyok az ÚR!

[15]Ne kövessetek el jogtalanságot az ítélkezésben! Ne légy elfogult a nincstelen javára, és ne kedvezz a hatalmasnak! Igaz ítéletet hozz honfitársad ügyében!

[16]Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére! Én vagyok az ÚR!

[17]Ne gyűlöld szívedben embertársadat! Fedd meg bátran honfitársadat, hogy ne légy részes a vétkében.

[18]Ne légy bosszúálló, se haragtartó néped fiaival szemben! Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az ÚR!

o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

[19] Guardarás os meus estatutos; não permitirás que os teus animais se ajuntem com os de espécie diversa; no teu campo, não semearás semente de duas espécies; nem usarás roupa de dois estofos misturados.

[19]Tartsátok meg rendelkezéseimet! Állatodat más fajtával ne párosítsd! Ne vesd be meződet kétféle maggal! Ne végy magadra kétféle anyagból szőtt ruhát!

[20] Se alguém se deitar com uma mulher, se for escrava desposada com outro homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não serão mortos, pois não foi libertada.

[20]Ha egy férfi egy nővel hál, vele közösül, és az a nő egy szolgálóleány, akit egy másik férfival eljegyeztek ugyan, de még nem váltottak ki, se szabadon nem bocsátottak, akkor büntessék meg őket, de ne haljanak meg, mert nem volt szabad a nő.

[21] O homem, como oferta pela sua culpa, trará um carneiro ao SENHOR, à porta da tenda da congregação.

[21]A férfi vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak, a kijelentés sátrának a bejáratához: egy jóvátételi áldozatra szánt kost.

[22] Com o carneiro da oferta pela culpa, o sacerdote fará expiação, por ele, perante o SENHOR, pelo pecado que cometeu, e ser-lhe-á perdoado o pecado que cometeu.

[22]Végezzen érte engesztelést a pap a jóvátételi áldozatra szánt kossal az ÚR színe előtt, vétkéért, amelyet elkövetett, és akkor bocsánatot nyer vétkéért, amelyet elkövetett.

[23] Quando entrardes na terra e plantardes toda sorte de árvore de comer, ser-vos-á vedado o seu fruto; três anos vos será vedado; dele não se comerá.

[23]Ha majd bementek arra a földre, és ültettek mindenféle gyümölcsfát, tartsátok a gyümölcsét körülmetéletlennek, három esztendeig legyen körülmetéletlen: ne egyetek belőle!

[24] Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, será oferta de louvores ao SENHOR.

[24]A negyedik esztendőben szenteljétek minden gyümölcsét ünnepi ajándékként az ÚRnak,

[25] No quinto ano, comereis fruto dela para que vos faça aumentar a sua produção. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[25]az ötödik esztendőben pedig már megehetitek a gyümölcsét. Így bőven fog

teremni nektek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

26Ne egyetek semmit a vérével! Varázslást ne űzzetek, és ne jövendölgessetek!

27 Não cortareis o cabelo em redondo, nem danificareis as extremidades da barba.

27Ne nyírjátok le halántékotokról a hajat, és ne csúfítsd el a szakállad végét!

28 Pelos mortos não ferireis a vossa carne; nem fareis marca nenhuma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

28Ne vagdossátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást. Én vagyok az ÚR!

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

29Ne gyalázd meg leányodat azzal, hogy paráznaságra adod, hogy ne legyen paráznává a föld, és ne legyen tele a föld fajtalankodással!

30 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

30Tartsátok meg szombatjaimat, tiszteljétek szent helyemet! Én vagyok az ÚR!

31 Não vos voltareis para os necromantes, nem para os adivinhos; não os procureis para serdes contaminados por eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

31Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

32 Diante das cãs te levantarás, e honrarás a presença do ancião, e temerás o teu Deus. Eu sou o SENHOR.

32Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert! Félj Istenedtől: Én vagyok az ÚR!

33 Se o estrangeiro peregrinar na vossa terra, não o oprimireis.

33Ha jövevény tartózkodik köztetek az országban, ne nyomorgassátok!

34 Como o natural, será entre vós o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

34Olyan legyen a köztetek tartózkodó jövevény, mint a közületek való született izráeli! Szeressétek, mint magatokat, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

Pesos e medidas justos

Deuteronômio 25.13-16

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

35Ne kövessetek el jogtalanságot az ítélkezésben, sem a hosszmértékek, súlymértékek és űrmértékek használatában.

36 Balanças justas, pesos justos, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

37 Guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

Levítico 20

As penas de diversos crimes

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

2 Também dirás aos filhos de Israel: Qualquer dos filhos de Israel, ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, que der de seus filhos a Moloque será morto; o povo da terra o apedrejará.

3 Voltar-me-ei contra esse homem, e o eliminarei do meio do seu povo, porquanto deu de seus filhos a Moloque, contaminando, assim, o meu santuário e profanando o meu santo nome.

4 Se o povo da terra fechar os olhos para não ver esse homem, quando der de seus filhos a Moloque, e o não matar,

5 então, eu me voltarei contra esse homem e contra a sua família e o eliminarei do meio do seu povo, com todos os que após ele se prostituem com Moloque.

6 Quando alguém se virar para os necromantes e feiticeiros, para se prostituir com eles, eu me voltarei contra ele e o eliminarei do meio do seu povo.

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

36Igaz mérleget, igaz súlyokat, igaz vékát és igaz mérőedényt használjatok! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból!

37Tartsátok meg azért minden rendelkezésemet, minden törvényemet, és teljesítsétek azokat! Én vagyok az ÚR!

3 Mózes 20

Vallási és erkölcsi vétkek tiltása

1Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

2Mondd meg Izráel fiainak: Aki Izráel fiai közül vagy az Izráelben tartózkodó jövevények közül odaadja gyermekét a Moloknak, halállal lakoljon: kövezze meg az ország népe.

3Én is ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül, mivel a Moloknak adta gyermekét, és ezzel tisztátalanná tette szent helyemet, és meggyalázta szent nevemet.

4Ha pedig az ország népe szemet huny fölötte, és nem öli meg azt az embert, aki odaadja gyermekét a Moloknak,

5akkor én fordulok az ellen az ember ellen és a nemzetsége ellen, és kiirtom a nép közül őt és mindazokat, akik követik a paráznaságban, paráználkodva a Molokkal.

6Ha valaki halottidézőhöz és jövendőmondóhoz fordul, és követi őket a paráznaságban, ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül.

7Szenteljétek oda magatokat, és legyetek szentek, mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[8] Guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR, que vos santifico.	[8]Tartsátok meg rendelkezéseimet, és teljesítsétek azokat! Én, az ÚR szentellek meg titeket!
[9] Se um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, será morto; amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue cairá sobre ele.	[9]Ha valaki gyalázza apját vagy anyját, halállal lakoljon! Apját és anyját gyalázta: vére rajta.
[10] Se um homem adulterar com a mulher do seu próximo, será morto o adúltero e a adúltera.	[10]Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő.
[11] O homem que se deitar com a mulher de seu pai terá descoberto a nudez de seu pai; ambos serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.	[11]Ha valaki apjának a feleségével hál, apjának a szemérmét fedte föl: halállal lakoljanak mindketten, vérük rajtuk.
[12] Se um homem se deitar com a nora, ambos serão mortos; fizeram confusão; o seu sangue cairá sobre eles.	[12]Ha valaki a menyével hál, halállal lakoljanak mindketten. Förtelmességet követtek el, vérük rajtuk.
[13] Se também um homem se deitar com outro homem, como se fosse mulher, ambos praticaram coisa abominável; serão mortos; o seu sangue cairá sobre eles.	[13]Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk.
[14] Se um homem tomar uma mulher e sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão, para que não haja maldade no meio de vós.	[14]Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek!
[15] Se também um homem se ajuntar com um animal, será morto; e matarás o animal.	[15]Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg!
[16] Se uma mulher se achegar a algum animal e se ajuntar com ele, matarás tanto a mulher como o animal; o seu sangue cairá sobre eles.	[16]Ha egy asszony bármiféle állathoz közeledik, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk.
[17] Se um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e vir a nudez dela, e ela vir a dele, torpeza é;	[17]Ha valaki feleségül veszi a testvérét, apjának a lányát vagy anyjának a lányát, és meglátja annak szemérmét, és az is

portanto, serão eliminados na presença dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levará sobre si a sua iniqüidade.

[18] Se um homem se deitar com mulher no tempo da enfermidade dela e lhe descobrir a nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte do seu sangue, ambos serão eliminados do meio do seu povo.

[19] Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a nudez da sua parenta, sobre si levarão a sua iniqüidade.

[20] Também se um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; morrerão sem filhos.

[21] Se um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; descobriu a nudez de seu irmão; ficarão sem filhos.

[22] Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra para a qual vos levo para habitardes nela.

[23] Não andeis nos costumes da gente que eu lanço de diante de vós, porque fizeram todas estas coisas; por isso, me aborreci deles.

[24] Mas a vós outros vos tenho dito: em herança possuireis a sua terra, e eu vo-la darei para a possuirdes, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

meglátja az ő szemérmét: gyalázat az. Ki kell irtani az ilyeneket népük szeme láttára. Mivel testvérének a szemérmét fedte föl, bűnhődnie kell.

[18]Ha valaki havibajos asszonnyal hál és fölfedi annak a szemérmét, föltakarja a forrását, és az asszony is fölfedi vérének forrását, mindkettőjüket ki kell irtani népük közül.

[19]Anyád nővérének vagy apád nővérének a szemérmét ne fedd föl! Aki ilyet tesz, vérrokonát gyalázza meg: együtt kell bűnhődniük.

[20]Aki nagynénjével hál, az a nagybátyja szemérmét fedte föl. Bűnhődni fognak vétkükért, gyermektelenül halnak meg.

[21]Aki elveszi testvérének a feleségét, vérfertőzést követ el. Testvérének a szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek.

[22]Tartsátok meg minden rendelkezésemet, minden törvényemet, és teljesítsétek azokat, hogy ki ne hányjon benneteket az a föld, ahova beviszlek titeket, hogy ott lakjatok.

[23]Ne kövessétek annak a népnek a szokásait, amelyet kiűzök előletek. Megutáltam őket, mert mindezeket cselekedték.

[24]Nektek azonban megmondtam, hogy ti fogjátok birtokba venni a földjüket, mert én nektek adom azt, a tejjel-mézzel folyó földet. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki elkülönítettelek benneteket a népektől.

[25] Fareis, pois, distinção entre os animais limpos e os imundos e entre as aves imundas e as limpas; não vos façais abomináveis por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

[25]Tegyetek azért különbséget tiszta és tisztátalan négylábú között, tisztátalan és tiszta madár között, és ne tegyétek magatokat utálatossá olyan négylábúval, madárral vagy bármiféle földi csúszómászóval, amelyet különválasztottam, mint ami számotokra tisztátalan.

[26] Ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

[26]Legyetek előttem szentek, mert én, az ÚR szent vagyok, és elkülönítettelek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek.

[27] O homem ou mulher que sejam necromantes ou sejam feiticeiros serão mortos; serão apedrejados; o seu sangue cairá sobre eles.

[27]Ha egy férfiból vagy asszonyból halottidéző vagy jövendőmondó szól, halállal lakoljon. Kövezzék meg őket: vérük rajtuk.

Levítico 21

Leis para os sacerdotes

[1] Disse o SENHOR a Moisés: Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes: O sacerdote não se contaminará por causa de um morto entre o seu povo,

[2] salvo por seu parente mais chegado: por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão;

[3] e também por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido, pode contaminar-se.

[4] Ele, sendo homem principal entre o seu povo, não se contaminará, pois que se profanaria.

[5] Não farão calva na sua cabeça e não cortarão as extremidades da barba, nem ferirão a sua carne.

3 Mózes 21

A papi tisztséggel járó követelmények

[1]Azután ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áron fiainak, a papoknak, mondd meg nekik, hogy ne tegyék magukat tisztátalanná népük közül való halottal.

[2]De ha a legközelebbi rokonai közül halt meg valaki: anyja, apja, fia, leánya, testvére

[3]vagy hajadon nővére: legközelebbi rokon ő is, ha még nem ment férjhez; ezekkel tisztátalanná teheti magát.

[4]Mint férj se tegye tisztátalanná magát népe között, ne veszítse el szent voltát.

[5]Ne borotválják kopaszra a fejüket, szakálluk szélét ne nyírják le, és a testüket ne vagdossák be.

[6] Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão de seu Deus; portanto, serão santos.

[7] Não tomarão mulher prostituta ou desonrada, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote é santo a seu Deus.

[8] Portanto, o consagrarás, porque oferece o pão do teu Deus. Ele vos será santo, pois eu, o SENHOR que vos santifico, sou santo.

[9] Se a filha de um sacerdote se desonra, prostituindo-se, profana a seu pai; será queimada.

[10] O sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o óleo da unção, e que for consagrado para vestir as vestes sagradas, não desgrenhará os cabelos, nem rasgará as suas vestes.

[11] Não se chegará a cadáver algum, nem se contaminará por causa de seu pai ou de sua mãe.

[12] Não sairá do santuário, nem profanará o santuário do seu Deus, pois a consagração do óleo da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

[13] Ele tomará por mulher uma virgem.

[14] Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem do seu povo tomará por mulher.

[6]Szentek legyenek Istenük előtt, és ne hozzanak gyalázatot Istenük nevére. Mert ők mutatják be az ÚR tűzáldozatait, Istenük kenyerét, azért szentek legyenek.

[7]Ne vegyenek el paráznát vagy olyan nőt, akit megerőszakoltak. Olyan nőt se vegyenek el, akit a férje elbocsátott, mert Istenüknek vannak odaszentelve.

[8]Szentnek tekintsd a papot, mert Istened kenyerét ő mutatja be. Szent legyen előtted, mert én, az ÚR, aki szent vagyok, megszenteltem őket.

[9]Ha valamelyik pap leánya gyalázatot követ el, mert paráználkodik, meg kell égetni, mert apjára hozott gyalázatot.

[10]Aki főpap lett testvérei között azzal, hogy fejére öntötték a fölkenéshez való olajat és felavatták, amikor a szent ruhákba öltöztették, ne hagyja gondozatlanul a haját, ne szaggassa meg a ruháját,

[11]és ne menjen be semmiféle holttesthez: még az apjáéval vagy az anyjáéval se tegye magát tisztátalanná.

[12]Ne hagyja el a szentély területét, és ne hozzon így gyalázatot Istenének szentélyére, mert Istenének odaszentelt, fölkenésre való olaja van rajta. Én vagyok az ÚR!

[13]Hajadont vegyen feleségül.

[14]Özvegyet, elbocsátottat, megerőszakoltat, paráznát, ilyeneket nem vehet el. Csak a saját népéből való hajadont vehet feleségül,

[15] E não profanará a sua descendência entre o seu povo, porque eu sou o SENHOR, que o santifico.
[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[17] Fala a Arão, dizendo: Ninguém dos teus descendentes, nas suas gerações, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[18] Pois nenhum homem em quem houver defeito se chegará: como homem cego, ou coxo, ou de rosto mutilado, ou desproporcionado,
[19] ou homem que tiver o pé quebrado ou mão quebrada,
[20] ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.
[21] Nenhum homem da descendência de Arão, o sacerdote, em quem houver algum defeito se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; ele tem defeito; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.
[22] Comerá o pão do seu Deus, tanto do santíssimo como do santo.
[23] Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porque tem defeito, para que não profane os meus santuários, porque eu sou o SENHOR, que os santifico.
[24] Assim falou Moisés a Arão, aos filhos deste e a todos os filhos de Israel.

Levítico 22

A lei acerca de comer coisas santas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[15]hogy gyalázatot ne hozzon utódaira népe között. Én, az ÚR szenteltem fel őt.
[16]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:
[17]Így szólj Áronhoz: Ha utódaid közül valakinek a későbbi nemzedékekben testi fogyatékossága lesz, az ne mutassa be áldozatul Istenének a kenyerét.
[18]Nem mutathatja be az, akinek testi fogyatékossága van, tehát aki vak, sánta, nyúlszájú vagy nyomorék,
[19]se olyan, akinek kéz- vagy lábtörése volt,
[20]se aki púpos vagy vézna, hályogos szemű, viszketeges, sömörös vagy sérves.
[21]Áron pap utódai közül senki nem mehet oda tűzáldozatot bemutatni az ÚRnak, akinek testi fogyatékossága van. Mivel testi fogyatékossága van, nem mehet oda, hogy bemutassa Istenének a kenyerét.
[22]Istenének a kenyeréből, az igen szentből és a szentből egyaránt ehet.
[23]De a kárpithoz nem mehet be, és az oltárhoz nem közeledhet, mert testi fogyatékossága van: ne gyalázza meg szentélyemet. Én, az ÚR vagyok a megszentelőjük!
[24]Mózes pedig elmondta ezeket Áronnak és fiainak, meg Izráel fiainak.

3 Mózes 22

Az áldozati ételek szentek

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2] Dize a Arão e aos seus filhos que se abstenham das coisas sagradas, dedicadas a mim pelos filhos de Israel, para que não profanem o meu santo nome. Eu sou o SENHOR.

[3] Dize-lhes: Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa descendência, se chegar às coisas sagradas que os filhos de Israel dedicam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será eliminada de diante de mim. Eu sou o SENHOR.

[4] Ninguém da descendência de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas sagradas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda por causa de um morto ou aquele com quem se der a emissão do sêmen;

[5] ou qualquer que tocar algum réptil, com o que se faz imundo, ou a algum homem, com o que se faz imundo, seja qual for a sua imundícia.

[6] O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas sagradas sem primeiro banhar o seu corpo em água.

[7] Posto o sol, então, será limpo e, depois, comerá das coisas sagradas, porque isto é o seu pão.

[8] Do animal que morre por si mesmo ou é dilacerado não comerá, para, com isso, não contaminar-se. Eu sou o SENHOR.

[9] Guardarão, pois, a obrigação que têm para comigo, para que, por isso, não levem sobre si pecado e morram, havendo-o

[2]Mondd meg Áronnak és fiainak, hogy vigyázva bánjanak Izráel fiainak szent adományaival. Meg ne gyalázzák szent nevemet azokkal, amiket ők nekem szentelnek. Én vagyok az ÚR!

[3]Mondd nekik: Ha bárki a ti utódaitok közül, bármely nemzedéketekből akkor közelít a szent adományokhoz, amelyeket Izráel fiai az ÚRnak szentelnek, amikor éppen tisztátalan, azt az embert ki kell irtani előlem. Én vagyok az ÚR!

[4]Ha valaki Áron utódai közül poklos vagy folyásos, nem ehet a szent adományokból, amíg meg nem tisztul. Ha pedig valaki hozzáér egy halott által tisztátalanná lett dologhoz, vagy ha valakinek magömlése volt,

[5]vagy megérint valamilyen kisebb állatot, és tisztátalanná lesz, vagy bármilyen tisztátalanságban levő embert, és úgy lesz tisztátalanná,

[6]az az ember, aki efféllét érint, tisztátalan lesz estig: nem ehet hát a szent adományokból. Mosakodjék meg előbb vízben,

[7]és naplemente után tiszta lesz: azután ehet a szent adományokból, mert az ő eledele az.

[8]Döglött vagy széttépett állatot nem ehet, mert tisztátalan lesz általa. Én vagyok az ÚR!

[9]Így tartsák meg, amit elrendeltem, hogy vétekkel ne terheljék magukat, és meg ne haljanak amiatt, hogy meggyalázzák

profanado. Eu sou o SENHOR, que os santifico.

[10] Nenhum estrangeiro comerá das coisas sagradas; o hóspede do sacerdote nem o seu jornaleiro comerão das coisas sagradas.

[11] Mas, se o sacerdote comprar algum escravo com o seu dinheiro, este comerá delas; os que nascerem na sua casa, estes comerão do seu pão.

[12] Quando a filha do sacerdote se casar com estrangeiro, ela não comerá da oferta das coisas sagradas.

[13] Mas, se a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver filhos, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estrangeiro comerá dele.

[14] Se alguém, por ignorância, comer a coisa sagrada, ajuntar-se-lhe-á a sua quinta parte e a dará ao sacerdote com a coisa sagrada.

[15] Não profanarão as coisas sagradas que os filhos de Israel oferecem ao SENHOR,

[16] pois assim os fariam levar sobre si a culpa da iniqüidade, comendo as coisas sagradas; porque eu sou o SENHOR, que os santifico.

Os animais sacrificados devem ser sem defeito

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[18] Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes: Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, apresentar a sua oferta, quer em

azokat. Én, az ÚR vagyok a megszentelőjük!

[10]Egy idegen ember sem ehet szent ételt, a papnál levő betelepült vagy napszámos sem ehet szent ételt.

[11]De ha a pap pénzen vásárol meg valakit tulajdonául, az ehet belőle. A házánál született szolgák is ehetnek eledeléből.

[12]Ha a pap leánya idegen férfi felesége lesz, nem ehet a szent áldozati felajánlásokból.

[13]De ha a pap leánya özvegyen maradt, vagy elbocsátották, gyermeke pedig nincs, és visszatér apja házába, akkor éppúgy ehet az apja eledeléből, mint leány korában. De egyetlen idegen sem ehet belőle.

[14]Ha valaki nem szándékosan eszik szent ételt, az adja meg a papnak a szent ételt, de tegye még hozzá az egyötödét.

[15]Ne gyalázzák meg Izráel fiainak szent adományait, amelyeket felajánlanak az ÚRnak,

[16]és ne terheljék meg súlyos bűnnel őket azáltal, hogy esznek szent adományaikból. Mert én, az ÚR vagyok a megszentelőjük.

Az áldozati állatok hibátlanok legyenek

[17]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[18]Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki Izráel házából és az Izráelben élő jövevények közül áldozatot akar

cumprimento de seus votos ou como ofertas voluntárias, que apresentar ao SENHOR em holocausto,

19 para que seja aceitável, oferecerá macho sem defeito, ou do gado, ou do rebanho de ovelhas, ou de cabras.

20 Porém todo o que tiver defeito, esse não oferecereis; porque não seria aceito a vosso favor.

21 Quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, quer em cumprimento de voto ou como oferta voluntária, do gado ou do rebanho, o animal deve ser sem defeito para ser aceitável; nele, não haverá defeito nenhum.

22 O cego, ou aleijado, ou mutilado, ou ulceroso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, não os oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

23 Porém novilho ou cordeiro desproporcionados poderás oferecer por oferta voluntária, mas, por voto, não será aceito.

24 Não oferecereis ao SENHOR animal que tiver os testículos machucados, ou moídos, ou arrancados, ou cortados; nem fareis isso na vossa terra.

25 Também da mão do estrangeiro nenhum desses animais oferecereis como pão do vosso Deus, porque são corrompidos pelo defeito que há neles; não serão aceitos a vosso favor.

26 Disse mais o SENHOR a Moisés:

bemutatni, és akár fogadalmi, akár önkéntes áldozatként valamiből égőáldozatot mutat be az ÚRnak,

19hibátlan hím marhát, juhot vagy kecskét vigyetek, hogy ő kedvesen fogadja tőletek.

20Ne mutassatok be olyat, aminek fogyatékossága van, mert akkor nem fogadja kedvesen tőletek.

21Ha valaki marhát, juhot vagy kecskét akar bemutatni békeáldozatul az ÚRnak, akár fogadalma teljesítéseként, akár önkéntes áldozatként, hibátlan legyen az, semmiféle fogyatékossága se legyen, mert akkor fogadja kedvesen.

22Ne mutassatok be az ÚRnak vakot, törött csontút, sérültet, szemölcsöset, viszketegest vagy sömöröset. Ne adjatok ilyenekből tűzáldozatot az ÚR oltárára!

23Torz és csenevész marhát vagy juhot önkéntes áldozatul be lehet mutatni, de fogadalmi áldozatként Isten nem fogadja azt kedvesen.

24Összenyomott, zúzott, megszakadt vagy kimetszett heréjűt ne mutassatok be az ÚRnak. Ne tegyétek ezt országotokban.

25Ha idegen ember kezéből való bármi efféle, akkor sem mutathatjátok be mint Istenetek eledelét. Mivel csonkák és fogyatékosak, nem szereznek kegyelmet nektek.

26Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[27] Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará com a mãe; do oitavo dia em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

[27]A borjú, a bárány és a kecskegida maradjon az ellés után az anyja mellett hét napig. A nyolcadik naptól fogva szereznek kegyelmet, ha feláldozzák tűzáldozatul az ÚRnak.

[28] Ou seja vaca, ou seja ovelha, não imolarás a ela e seu filho, ambos no mesmo dia.

[28]Marhát vagy juhot fiastul ne vágjatok le ugyanazon a napon.

[29] Quando oferecerdes sacrifício de louvores ao SENHOR, fá-lo-eis para que sejais aceitos.

[29]Ha hálaáldozatot mutattok be az ÚRnak, úgy áldozzátok, hogy kedvesen fogadja tőletek.

[30] No mesmo dia, será comido; e, dele, nada deixareis ficar até pela manhã. Eu sou o SENHOR.

[30]Még aznap egyétek meg, ne hagyjatok belőle reggelre. Én vagyok az ÚR!

[31] Pelo que guardareis os meus mandamentos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

[31]Tartsátok meg parancsolataimat és teljesítsétek azokat. Én vagyok az ÚR!

[32] Não profanareis o meu santo nome, mas serei santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR, que vos santifico,

[32]Ne gyalázzátok meg szent nevemet, hogy megszentelt legyek Izráel fiai között. Én, az ÚR vagyok a megszentelőtök,

[33] que vos tirei da terra do Egito, para ser o vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

[33]aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy a ti Istenetek legyek. Én vagyok az ÚR!

Levítico 23

As festas solenes do SENHOR

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: As festas fixas do SENHOR, que proclamareis, serão santas convocações; são estas as minhas festas.

O Sábado

Êxodo 23.12

[3] Seis dias trabalhareis, mas o sétimo será o sábado do descanso solene, santa convocação; nenhuma obra fareis; é

3 Mózes 23

Az ünnepek elrendelése. A nyugalom napja

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ezek az ÚR ünnepei, amelyeken szent összejövetelt kell egybehívnotok. Ezek az én ünnepeim:

[3]Hat napon át végezzétek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összejövetellel. Semmiféle munkát

sábado do SENHOR em todas as vossas moradas.

A Páscoa

Êxodo 23.14,15; 34.18; Deuteronômio 16.1-8

4 São estas as festas fixas do SENHOR, as santas convocações, que proclamareis no seu tempo determinado:

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, no crepúsculo da tarde, é a Páscoa do SENHOR.

6 E aos quinze dias deste mês é a Festa dos Pães Asmos do SENHOR; sete dias comereis pães asmos.

7 No primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

As Primícias

Êxodo 23.16; 34.22,26

9 Disse mais o SENHOR a Moisés:

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, e segardes a sua messe, então, trareis um molho das primícias da vossa messe ao sacerdote;

11 este moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos;

12 no dia imediato ao sábado, o sacerdote o moverá. No dia em que moverdes o molho, oferecereis um cordeiro sem

ne végezzetek; az ÚRtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok.

A páska és a kovásztalan kenyerek ünnepe

4Ezek az ÚR ünnepnapjai, a szent összejövetelek, amelyeket a megszabott idejükben egybe kell hívnotok:

5Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén estefelé van az ÚR páskája.

6Ennek a hónapnak a tizenötödik napja pedig az ÚR kovásztalan kenyereinek ünnepe. Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek.

7Az első napon tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

8Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A hetedik napon tartsatok szent összejövetelt, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Az első kéve bemutatása

9Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

10Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha bementek arra a földre, amelyet nektek adok, és learatjátok annak termését, vigyétek el aratásotok első kévéjét a paphoz.

11Az mutassa fel a kévét az ÚR előtt azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. A szombat után következő napon mutassa fel azt a pap.

12A kéve felmutatásának a napján készítsetek egy hibátlan, egyéves bárányt égőáldozatul az ÚRnak,

defeito, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

[13] A sua oferta de manjares serão duas dízimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, e a sua libação será de vinho, a quarta parte de um him.

[13]a hozzá tartozó ételáldozatul pedig kéttized véka finomlisztet, olajjal gyúrva. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak. A hozzá tartozó italáldozatul egynegyed hín bort adjatok.

[14] Não comereis pão, nem trigo torrado, nem espigas verdes, até ao dia em que trouxerdes a oferta ao vosso Deus; é estatuto perpétuo por vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[14]Kenyeret, pörkölt vagy zsenge gabonaszemeket ne egyetek egészen addig a napig, amíg el nem viszitek Isteneteknek az őt megillető áldozatot. Örök rendelkezés legyen ez nektek mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre.

O Pentecostes

Deuteronômio 16.9-12

Az aratási hálaadó ünnep

[15] Contareis para vós outros desde o dia imediato ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

[15]Számoljatok a szombatra következő naptól, tehát attól a naptól, amelyen elviszitek a felmutatásra szánt kévét, hét teljes hetet.

[16] Até ao dia imediato ao sétimo sábado, contareis cinqüenta dias; então, trareis nova oferta de manjares ao SENHOR.

[16]Ötven napot számoljatok a hetedik szombat utáni napig. Akkor mutassatok be új ételáldozatot az ÚRnak.

[17] Das vossas moradas trareis dois pães para serem movidos; de duas dízimas de um efa de farinha serão; levedados se cozerão; são primícias ao SENHOR.

[17]Hozzatok lakóhelyetekről két kenyeret felmutatott áldozatul: kéttized véka finomlisztből készüljenek, kovásszal sütve, az első termésből való áldozatul az ÚRnak.

[18] Com o pão oferecereis sete cordeiros sem defeito de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[18]A kenyéren kívül mutassatok be hét hibátlan, egyéves bárányt, egy bikaborjút meg két kost. Legyenek ezek az ÚR égőáldozatai, a hozzájuk tartozó étel- és italáldozattal együtt. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

[19] Também oferecereis um bode, para oferta pelo pecado, e dois cordeiros de um ano, por oferta pacífica.

[20] Então, o sacerdote os moverá, com o pão das primícias, por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santos serão ao SENHOR, para o uso do sacerdote.

[21] No mesmo dia, se proclamará que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; é estatuto perpétuo em todas as vossas moradas, pelas vossas gerações.

[22] Quando segardes a messe da vossa terra, não rebuscareis os cantos do vosso campo, nem colhereis as espigas caídas da vossa sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixareis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Fala aos filhos de Israel, dizendo: No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso solene, memorial, com sonidos de trombetas, santa convocação.

[25] Nenhuma obra servil fareis, mas trareis oferta queimada ao SENHOR.

O Dia da Expiação

[26] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[27] Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expiação; tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; trareis oferta queimada ao SENHOR.

[19]Készítsetek el egy kecskebakot is vétekáldozatul, két egyéves bárányt pedig békeáldozatul.

[20]A pap mutassa fel azokat az első termésből készült kenyér fölött felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt a két báránnyal együtt. Az ÚRnak szentelt adományok ezek, legyenek a papé.

[21]Hívjatok össze ugyanerre a napra szent összejövetelt, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát. Örök rendelkezés legyen ez nektek mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre!

[22]Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl. Hagyd ott azokat a szegénynek és a jövevénynek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

A hetedik hónap első napja

[23]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[24]Mondd meg Izráel fiainak: A hetedik hónapban, a hónap elsején tartsatok pihenőnapot, szent összejövetelt emlékeztető kürtzengéssel.

[25]Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak.

Az engesztelési ünnep

[26]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[27]Ugyanennek, a hetedik hónapnak a tizedike az engesztelés napja. Tartsatok szent összejövetelt, tartóztassátok meg magatokat, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak.

[28] Nesse mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expiação, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

[28]Ne végezzetek ezen a napon semmiféle munkát, mert az engesztelés napja ez, hogy engesztelést végezzenek értetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt.

[29] Porque toda alma que, nesse dia, se não afligir será eliminada do seu povo.

[29]Ha pedig valaki nem tartóztatja meg magát ezen a napon, azt ki kell irtani népe közül.

[30] Quem, nesse dia, fizer alguma obra, a esse eu destruirei do meio do seu povo.

[30]És ha valaki bármiféle munkát végez ezen a napon, azt az embert kipusztítom népe közül.

[31] Nenhuma obra fareis; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[31]Ne végezzetek semmiféle munkát akkor. Örök rendelkezés legyen ez mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre.

[32] Sábado de descanso solene vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, de uma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

[32]A teljes nyugalom napja legyen ez nektek, tartóztassátok meg magatokat. A hónap kilencedikének estéjén, ettől az estétől a következőig, pihenjetek nyugalmatok napján.

A Festa dos Tabernáculos

[33] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[34] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

[35] Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[36] Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; é reunião solene, nenhuma obra servil fareis.

[37] São estas as festas fixas do SENHOR, que proclamareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta

A sátoros ünnep

[33]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[34]Mondd meg Izráel fiainak: Ugyanennek, a hetedik hónapnak a tizenötödik napján kezdődjék az ÚRnak a hét napig tartó lombsátrak ünnepe.

[35]Az első napon tartsatok szent összejövetelt, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

[36]Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A nyolcadik napon tartsatok szent összejövetelt, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. Ünnepnap ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

[37]Ezek az ÚR meghatározott ünnepei, amelyeken szent összejövetelt kell egybehívnotok. Mutassatok be

queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio,

tűzáldozatot az ÚRnak: égőáldozatot, ételáldozatot, véresáldozatot és italáldozatot, mindegyik napon annak rendje szerint,

[38] além dos sábados do SENHOR, e das vossas dádivas, e de todos os vossos votos, e de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

[38]az ÚR nyugalomnapjain kívül, és az egyéb adományaitokon: az összes fogadalmi és önkéntes áldozataitokon kívül, amelyeket az ÚRnak adtok.

[39] Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido os produtos da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao primeiro dia e também ao oitavo, haverá descanso solene.

[39]A hetedik hónap tizenötödik napjától kezdve pedig, amikor begyűjtitek a föld termését, hét napon át ünnepeljétek az ÚR ünnepét. Az első nap is legyen pihenőnap, és a nyolcadik nap is legyen pihenőnap.

[40] No primeiro dia, tomareis para vós outros frutos de árvores formosas, ramos de palmeiras, ramos de árvores frondosas e salgueiros de ribeiras; e, por sete dias, vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus.

[40]Vegyetek magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendezzetek hét napon át Istenetek, az ÚR előtt.

[41] Celebrareis esta como festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; é estatuto perpétuo pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

[41]Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt.

[42] Sete dias habitareis em tendas de ramos; todos os naturais de Israel habitarão em tendas,

[42]Lombsátrakban lakjatok hét napig, lombsátrakban lakjék az országban minden izráeli.

[43] para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[43]Hadd tudják meg nálatok az eljövendő nemzedékek, hogy sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[44] Assim, declarou Moisés as festas fixas do SENHOR aos filhos de Israel.

[44]Mózes pedig elmondta Izráel fiainak, hogy melyek az ÚR ünnepei.

Levítico 24

3 Mózes 24

O azeite para o candelabro
Êxodo 27.20,21

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveira, batido, para o candelabro, para que haja lâmpada acesa continuamente.

[3] Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão a conservará em ordem, desde a tarde até pela manhã, de contínuo, perante o SENHOR; estatuto perpétuo será este pelas suas gerações.

[4] Sobre o candeeiro de ouro puro conservará em ordem as lâmpadas perante o SENHOR, continuamente.

O pão para a mesa do SENHOR

[5] Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze pães, cada um dos quais será de duas dízimas de um efa.

[6] E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa de ouro puro, perante o SENHOR.

[7] Sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, como porção memorial; é oferta queimada ao SENHOR.

[8] Em cada sábado, Arão os porá em ordem perante o SENHOR, continuamente, da parte dos filhos de Israel, por aliança perpétua.

[9] E serão de Arão e de seus filhos, os quais os comerão no lugar santo, porque são coisa santíssima para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, como estatuto perpétuo.

A pena do pecado de blasfêmia

Az örökmécses és a szent kenyerek

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécsest.

[3]Gondoskodjon róla Áron, hogy az a kijelentés sátrában, a bizonyság kárpitján kívül, estétől reggelig állandóan égjen az ÚR előtt. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.

[4]A színarany lámpatartóra rakja fel a mécseseket, hogy állandóan az ÚR előtt égjenek.

[5]Végy finomlisztet, és süss belőle tizenkét lepényt. Kéttized vékából készüljön egy lepény.

[6]Helyezd el azokat két sorban, soronként hatot, a színarannyal bevont asztalra az ÚR elé.

[7]Tégy a sorokra tiszta tömjént. Ez legyen a kenyérből az emlékeztető áldozat: tűzáldozat ez az Úrnak.

[8]Szombatról szombatra így kell megteríteni az ÚR előtt, állandóan: örök szövetség kötelezi erre Izráel fiait.

[9] Azután legyen a kenyér Ároné és fiaié. Szent helyen egyék meg, mert az ÚR igen szent tűzáldozatai közé tartozik ez is. Örök rendelkezés ez.

Istenkáromlás és egyéb bűnök büntetése

[10] Apareceu entre os filhos de Israel o filho de uma israelita, o qual era filho de um egípcio; o filho da israelita e certo homem israelita contenderam no arraial.
[11] Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés. O nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.
[12] E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.
[13] Disse o SENHOR a Moisés:
[14] Tira o que blasfemou para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as mãos sobre a cabeça dele, e toda a congregação o apedrejará.
[15] Dirás aos filhos de Israel: Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.
[16] Aquele que blasfemar o nome do SENHOR será morto; toda a congregação o apedrejará; tanto o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.
[17] Quem matar alguém será morto.
[18] Mas quem matar um animal o restituirá: igual por igual.
[19] Se alguém causar defeito em seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito:
[20] fratura por fratura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

[10]Egy izráeli asszony fia, akinek az apja egyiptomi volt, Izráel fiaival együtt jött ki, és ennek az izráeli asszonynak a fia meg egy izráeli férfi összeveszett a táborban.
[11]Az izráeli asszony fia káromolta az ÚR nevét és átkozódott, ezért odavitték Mózeshez. Anyjának a neve Selómít volt, Dibrí leánya, Dán törzséből.
[12]És őrizetbe vették, amíg útmutatást nem kapnak az ÚRtól.
[13]Az ÚR pedig így beszélt Mózeshez:
[14]Vidd ki az átkozódót a táboron kívülre, és tegyék fejére a kezüket mindazok, akik hallották őt, azután kövezze meg őt az egész közösség.
[15]Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Ha valaki átkozza Istenét, annak bűnhődnie kell vétkéért.
[16]Aki az ÚR nevét káromolja, halállal lakoljon: irgalom nélkül kövezze meg az egész közösség! Akár jövevény, akár közületek való, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét.
[17]Ha valaki agyonüt egy embert, akárkit is, halállal lakoljon!
[18]Aki pedig egy állatot üt agyon, az fizessen az állatért állattal.
[19]Ha valaki nyomorékká teszi honfitársát, azzal úgy bánjanak, ahogyan ő cselekedett:
[20]törést törésért, szemet szemért, fogat fogért. Amilyen fogyatékosságot okozott, olyat okozzanak neki is.

[21] Quem matar um animal restituirá outro; quem matar um homem será morto.

[22] Uma e a mesma lei havereis, tanto para o estrangeiro como para o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[23] Então, falou Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem; e os filhos de Israel fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

Levítico 25

O Ano de Descanso
Êxodo 23.10,11

[1] Disse o SENHOR a Moisés, no monte Sinai:
[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra, que vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.
[3] Seis anos semearás o teu campo, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás os seus frutos.
[4] Porém, no sétimo ano, haverá sábado de descanso solene para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.
[5] O que nascer de si mesmo na tua seara não segarás e as uvas da tua vinha não podada não colherás; ano de descanso solene será para a terra.
[6] Mas os frutos da terra em descanso vos serão por alimento, a ti, e ao teu servo, e

[21]Aki állatot üt agyon, fizesse meg azt, de aki embert üt agyon, annak meg kell halnia.
[22]Ugyanaz a törvény vonatkozzon nálatok mind a jövevényre, mind a született izráelire, mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!
[23]Így beszélt Mózes Izráel fiaihoz, azok pedig kivitték az átkozódót a táboron kívülre, és megkövezték. Úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

3 Mózes 25

A nyugalom esztendeje

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-hegyen:
[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet nektek adok, legyen nyugalma a földnek is az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan.
[3]Hat éven át vesd be meződet, és hat éven át mesd meg szőlődet, és takarítsd be azok termését.
[4]De a hetedik esztendőben legyen teljes nyugalma a földnek, az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. Meződet ne vesd be, és szőlődet ne mesd meg.
[5]Ami az aratás után kihajtott, azt ne arasd le, és metszetlen szőlőd fürtjeit ne szedd le. A nyugalom esztendeje legyen ez a föld számára.
[6]De ami egyebet a föld a nyugalma idején terem, legyen a táplálékotok: neked,

à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

[7] e ao teu gado, e aos animais que estão na tua terra, todo o seu produto será por mantimento.

O Ano do Jubileu

[8] Contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

[9] Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta vibrante; no Dia da Expiação, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

[10] Santificareis o ano qüinquagésimo e proclamareis liberdade na terra a todos os seus moradores; ano de jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e cada um à sua família.

[11] O ano qüinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele colhereis as uvas das vinhas não podadas.

[12] Porque é jubileu, santo será para vós outros; o produto do campo comereis.

[13] Neste Ano do Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

[14] Quando venderes alguma coisa ao teu próximo ou a comprares da mão do teu próximo, não oprimas teu irmão.

[15] Segundo o número dos anos desde o Jubileu, comprarás de teu próximo; e, segundo o número dos anos das messes, ele venderá a ti.

szolgádnak és szolgálóleányodnak, a nálad tartózkodó napszámosnak és idegennek,

[7]meg jószágodnak és a földeden élő vadállatoknak; minden, amit terem, legyen az eledeletek.

A nagy örömünnep éve

[8]Számolj azután hét nyugalomévet, azaz hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét nyugalomév ideje negyvenkilenc esztendő legyen.

[9]Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte.

[10]Szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek felszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömünnep: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez.

[11]Örömünnep legyen számotokra az ötvenedik esztendő! Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a metszetlen szőlőt ne szüreteljétek le!

[12]Mert örömünnep az, tartsátok szentnek. A mezőről egyétek annak termését.

[13]Az örömnek ebben az esztendejében jusson hozzá újra mindenki a birtokához.

[14]Ha eladsz honfitársadnak valamit vagy vásárolsz valamit honfitársadtól, ne csapjátok be egymást!

[15]Az örömünnep évét követő esztendők száma szerint vásárolj honfitársadtól, az pedig a termő esztendők száma szerint adjon el neked.

[16] Sendo muitos os anos, aumentarás o preço e, sendo poucos, abaixarás o preço; porque ele te vende o número das messes.

[17] Não oprimais ao vosso próximo; cada um, porém, tema a seu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[18] Observai os meus estatutos, guardai os meus juízos e cumpri-os; assim, habitareis seguros na terra.

[19] A terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

[20] Se disserdes: Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear, nem colher a nossa messe?

[21] Então, eu vos darei a minha bênção no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

[22] No oitavo ano, semeareis e comereis da colheita anterior até ao ano nono; até que venha a sua messe, comereis da antiga.

[23] Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois para mim estrangeiros e peregrinos.

[24] Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

[25] Se teu irmão empobrecer e vender alguma parte das suas possessões, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que seu irmão vendeu.

[16]Ha több esztendő van hátra, többet fizess érte, ha kevesebb van hátra, kevesebbet fizess, hiszen az évek számának megfelelő termést adja el neked.

[17]Ne csapjátok be honfitársatokat! Féld Istenedet! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

[18]Teljesítsétek rendelkezéseimet, tartsátok be törvényeimet és teljesítsétek azokat! Akkor biztonságban lakhattok azon a földön,

[19]a föld pedig megadja gyümölcsét, ehettek jóllakásig, és biztonságban lakhattok rajta.

[20]Ha pedig azt kérdeznétek: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk és a termésünket nem takarítjuk be?

[21]Én majd rátok árasztom áldásomat a hatodik esztendőben, és három esztendőre való fog teremni.

[22]Amikor a nyolcadik esztendőben vetni fogtok, még a régi termésből ehettek; egészen a kilencedik évig, amíg beérik annak a termése, a régiből ehettek majd.

A földtulajdon törvénye

[23]A földet senki se adja el véglegesen, mert enyém a föld, ti csupán jövevények és betelepültek vagytok nálam.

[24]Ezért az egész országban, ami a birtokotokban van, tegyétek visszaválthatóvá a földet.

[25]Ha testvéred elszegényedik, és elad a birtokából, akkor álljon elő a megváltója, a legközelebbi rokona, és váltsa ki azt, amit a testvére eladott.

[26] Se alguém não tiver resgatador, porém vier a tornar-se próspero e achar o bastante com que a remir,

[27] então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem vendeu, e tornará à sua possessão.

[28] Mas, se as suas posses não lhe permitirem reavê-la, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá do poder deste, e aquele tornará à sua possessão.

[29] Quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, poderá resgatá-la dentro de um ano a contar de sua venda; durante um ano, será lícito o seu resgate.

[30] Se, passando-se-lhe um ano, não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro ficará em perpetuidade ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá do poder dele no Jubileu.

[31] Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como os campos da terra; para elas haverá resgate, e sairão do poder do comprador no Jubileu.

[32] Mas, com respeito às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, terão direito perpétuo de resgate os levitas.

[33] Se o levita não resgatar a casa que vendeu, então, a casa comprada na cidade

[26]Ha pedig valakinek nincs megváltója, de ő maga szert tesz annyira, amennyi elegendő a visszaváltáshoz,

[27]számítsa le az eladás óta eltelt esztendőket, a fennmaradó értéket pedig térítse meg annak, akinek eladta, és a birtoka szálljon vissza rá.

[28]De ha nincs neki annyi, amennyit vissza kellene fizetnie, akkor maradjon az eladott föld a vevőnél az örömünnep évéig. Az örömünnepen azonban legyen ismét az övé a birtoka.

[29]Ha valaki lakóházat ad el egy fallal körülvett városban, legyen az visszaváltható az eladástól számítva egy teljes évig: ennyi ideje legyen visszaváltani.

[30]De ha nem váltják vissza egy teljes év elteltéig, akkor a kőfallal körülvett városban levő ház véglegesen a vevőé lesz, nemzedékről nemzedékre, nem válik szabaddá az örömünnepen sem.

[31]A falvakban, amelyek nincsenek kőfallal körülvéve, a házakat a mezei földekhez kell számítani: legyenek visszaválthatók, és váljanak szabaddá az örömünnepen.

[32]A léviták városaiban, az ő birtokukban levő városokban a házak legyenek bármikor visszaválthatók a léviták számára.

[33]De ha a léviták közül nem is váltja vissza magának valaki, akkor is váljék szabaddá

da sua possessão sairá do poder do comprador, no Jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

[34] Mas o campo no arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

Leis a favor dos pobres
Deuteronômio 15.7-11

[35] Se teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás. Como estrangeiro e peregrino ele viverá contigo.

[36] Não receberás dele juros nem ganho; teme, porém, ao teu Deus, para que teu irmão viva contigo.

[37] Não lhe darás teu dinheiro com juros, nem lhe darás o teu mantimento por causa de lucro.

[38] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã e para ser o vosso Deus.

Leis a favor dos escravos

[39] Também se teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e vender-se a ti, não o farás servir como escravo.

[40] Como jornaleiro e peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá;

[41] então, sairá de tua casa, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais.

[42] Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como escravos.

az eladott ház az örömünnepen az ő birtokukban levő városban. Mert a léviták városaiban levő házak az ő birtokuk Izráel fiai között.

[34]A városaikhoz tartozó mezőket azonban nem adhatják el, mert az örökre az ő birtokuk.

Az elszegényedettek védelme

[35]Ha atyádfia elszegényedik és tönkremegy melletted, segítsd őt, hogy mint jövevény vagy betelepült megélhessen melletted.

[36]Ne szedj tőle kamatot vagy uzsorát. Légy istenfélő, hadd éljen meg a testvéred melletted!

[37]Pénzedet ne kamatra add neki, és ne uzsorára add neki az élelmedet!

[38]Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy nektek adjam Kánaán földjét és Istenetek legyek.

[39]Ha testvéred elszegényedik melletted, és eladja magát neked, ne rabszolgaként kelljen dolgoznia.

[40]Napszámosként vagy betelepültként legyen nálad, az örömünnep évéig szolgáljon nálad.

[41]Azután szabadon távozzék el tőled gyermekeivel együtt, és térjen vissza nemzetségéhez, és jusson hozzá ismét ősei birtokához.

[42]Mert az én szolgáim ők, akiket kihoztam Egyiptomból: ne adják hát el őket úgy, mint a rabszolgákat.

[43] Não te assenhorearás dele com tirania; teme, porém, ao teu Deus.

[44] Quanto aos escravos ou escravas que tiverdes, virão das nações ao vosso derredor; delas comprareis escravos e escravas.

[45] Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas famílias que estiverem convosco, que nasceram na vossa terra; e vos serão por possessão.

[46] Deixá-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para os haverem como possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, não vos assenhoreareis com tirania, um sobre os outros.

[47] Quando o estrangeiro ou peregrino que está contigo se tornar rico, e teu irmão junto dele empobrecer e vender-se ao estrangeiro, ou peregrino que está contigo, ou a alguém da família do estrangeiro,

[48] depois de haver-se vendido, haverá ainda resgate para ele; um de seus irmãos poderá resgatá-lo:

[49] seu tio ou primo o resgatará; ou um dos seus, parente da sua família, o resgatará; ou, se lograr meios, se resgatará a si mesmo.

[50] Com aquele que o comprou acertará contas desde o ano em que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; o preço da sua

[43]Ne uralkodj rajta kegyetlenül! Légy istenfélő!

[44]Rabszolgáid és rabszolganőid a körülötted lakó népekből legyenek, azok közül vásárolj rabszolgát és rabszolganőt.

[45]A közöttetek tartózkodó betelepültek gyermekei közül is vásárolhattok, meg a köztetek lakó nemzetségeikből azok közül is, akik az országotokban születtek: ezek a ti tulajdonotok lehetnek.

[46]Örökségül hagyhatjátok ezeket magatok után fiaitokra, hadd örököljék mint tulajdonukat és dolgoztassák őket örökké. De testvéreiteken, Izráel fiain, egymáson ne uralkodjatok kegyetlenül!

[47]Ha a jövevény vagy betelepült vagyont szerez melletted, testvéred viszont elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted levő jövevénynek vagy betelepültnek vagy valakinek, aki egy jövevény nemzetségéből származik,

[48]bár eladta magát, legyen visszaváltható; bármelyik rokona visszaválthatja őt.

[49]Akár a nagybátyja, akár nagybátyjának a fia visszaválthatja, akár nemzetségéből származó vérrokona visszaválthatja, vagy ha módja van hozzá, saját magát is visszaválthatja.

[50]Számoljon el azzal, aki őt megvette, attól az évtől kezdve, amikor eladta magát neki, az örömünnep évéig. Eladási árából

venda será segundo o número dos anos, conforme se paga a um jornaleiro.

51 Se ainda faltarem muitos anos, devolverá proporcionalmente a eles, do dinheiro pelo qual foi comprado, o preço do seu resgate.

52 Se restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele e pagará, em proporção aos anos restantes, o preço do seu resgate.

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará dele com tirania à tua vista.

54 Se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, os quais tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

vonják le a nála töltött éveket úgy, mintha napszámosként lett volna nála.

51Ha még sok esztendő volna hátra, akkor ahhoz képest térítse meg váltságdíjával a saját vételárát.

52Ha pedig egy-két év maradt már csak hátra az örömünnep évéig, akkor számítsák azt be neki, és az éveinek megfelelően fizesse meg a váltságdíját.

53Adott évre elszegődött napszámosként legyen nála. Ne uralkodjék rajta kegyetlenül a szemed láttára!

54Ha pedig nem váltják vissza így, az örömünnep évében váljék szabaddá gyermekeivel együtt.

55Mert az én szolgáim Izráel fiai, az én szolgáim ők, akiket kihoztam Egyiptomból. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

Levítico 26

Admoestação contra a idolatria

1 Não fareis para vós outros ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem coluna, nem poreis pedra com figuras na vossa terra, para vos inclinardes a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

Bênçãos decorrentes da obediência

Deuteronômio 7.12-24; 28.1-14

3 Se andardes nos meus estatutos, guardardes os meus mandamentos e os cumprirdes,

3 Mózes 26

A bálványimádás tilalma

1Ne csináljatok magatoknak bálványokat! Se faragott bálványszobrot, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyezzetek el országotokban, hogy imádjátok azokat. Mert én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.

2Szombatjaimat tartsátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az ÚR!

Az ÚR megáldja parancsolatainak megtartóit

3Ha rendelkezéseim szerint éltek, parancsolataimat megtartjátok és teljesítitek azokat,

[4] então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua messe, e a árvore do campo, o seu fruto.
[5] A debulha se estenderá até à vindima, e a vindima, até à sementeira; comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

[6] Estabelecerei paz na terra; deitar-vos-eis, e não haverá quem vos espante; farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

[7] Perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.
[8] Cinco de vós perseguirão a cem, e cem dentre vós perseguirão a dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.
[9] Para vós outros olharei, e vos farei fecundos, e vos multiplicarei, e confirmarei a minha aliança convosco.
[10] Comereis o velho da colheita anterior e, para dar lugar ao novo, tirareis fora o velho.
[11] Porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma não vos aborrecerá.
[12] Andarei entre vós e serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo.

[13] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para que não fôsseis seus escravos; quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar eretos.

Os castigos da desobediência
Deuteronômio 28.15-68

[4]akkor esőt adok nektek a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét.
[5]Cséplésetek a szüretig tart, és a szüretetek eltart a vetésig. Jóllakásig ehetitek kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban.
[6]Békességet adok az országban; ha lefeküsztök, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba.
[7]Sőt, ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által.

[8]Közületek öten elüldöznek százat, és százan tízezret üldöznek, és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által.

[9]Hozzátok fordulok, megszaporítalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom veletek szövetségemet.

[10]Régi, tavalyi gabonát ehettek, és a régit ki kell majd hordanotok az új elől.

[11]Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket.
[12]Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.
[13]Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgái. Összetörtem igátok jármát, hogy fölegyenesedve járhassatok.

Az ÚR megveri parancsolatainak megszegőit

[14] Mas, se me não ouvirdes e não cumprirdes todos estes mandamentos;

[15] se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se aborrecer dos meus juízos, a ponto de não cumprir todos os meus mandamentos, e violardes a minha aliança,

[16] então, eu vos farei isto: porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que fazem desaparecer o lustre dos olhos e definhar a vida; e semeareis debalde a vossa semente, porque os vossos inimigos a comerão.

[17] Voltar-me-ei contra vós outros, e sereis feridos diante de vossos inimigos; os que vos aborrecerem assenhorear-se-ão de vós e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

[18] Se ainda assim com isto não me ouvirdes, tornarei a castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

[19] Quebrantarei a soberba da vossa força e vos farei que os céus sejam como ferro e a vossa terra, como bronze.

[20] Debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua messe, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

[21] E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trarei sobre vós pragas sete vezes mais, segundo os vossos pecados.

[22] Porque enviarei para o meio de vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e acabarão com o vosso gado, e vos reduzirão a poucos; e os vossos caminhos se tornarão desertos.

[14]De ha nem hallgattok rám, és nem teljesítitek mindezeket a parancsolatokat,

[15]ha megvetitek rendelkezéseimet és megutáljátok törvényeimet, ha nem teljesítitek minden parancsolatomat, hanem megszegitek szövetségemet,

[16]akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését.

[17]Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket.

[18]Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitekért.

[19]Összetöröm gőgös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc.

[20]Hiába dolgoztok minden erőtökkel, földetek nem terem, és a föld fái nem hoznak gyümölcsöt.

[21]Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt.

[22]Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják jószágaitokat, megritkítanak benneteket, és útjaitok elnéptelenednek.

[23] Se ainda com isto não vos corrigirdes para volverdes a mim, porém andardes contrariamente comigo,
[24] eu também serei contrário a vós outros e eu mesmo vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.
[25] Trarei sobre vós a espada vingadora da minha aliança; e, então, quando vos ajuntardes nas vossas cidades, enviarei a peste para o meio de vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

[26] Quando eu vos tirar o sustento do pão, dez mulheres cozerão o vosso pão num só forno e vo-lo entregarão por peso; comereis, porém não vos fartareis.

[27] Se ainda com isto me não ouvirdes e andardes contrariamente comigo,
[28] eu também, com furor, serei contrário a vós outros e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.
[29] Comereis a carne de vossos filhos e de vossas filhas.
[30] Destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se aborrecerá de vós.
[31] Reduzirei as vossas cidades a deserto, e assolarei os vossos santuários, e não aspirarei o vosso aroma agradável.

[32] Assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

[23]És ha még ezek a fenyítések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem,

[24]akkor én is szembeszállok veletek, és hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt.
[25]Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségszegésért. Ha városaitokba veszitek be magatokat, akkor dögvészt bocsátok rátok, és az ellenség kezébe adlak benneteket.
[26]Amikor tönkreteszem nálatok a félretett élelmet, tíz asszony egy kemencében süti majd nektek a kenyeret, és kiporciózva adják nektek a kenyeret, úgyhogy esztek ugyan, de mégsem laktok jól.
[27]És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem,
[28]akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony, hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitek miatt.
[29]Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd.
[30]Elpusztítom áldozóhalmaitokat, darabokra zúzom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat összetört bálványaitok mellé szórom, mert megutállak benneteket.
[31]Városaitokat romhalmazzá teszem, és szent helyeiteket elpusztítom, hogy ne is érezzem többé áldozataitok kedves illatát.
[32]Olyan pusztítást végzek az országban, hogy beleborzonganak még ellenségeitek is, akik majd birtokba veszik.

[33] Espalhar-vos-ei por entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

[34] Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; nesse tempo, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

[35] Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

[36] Quanto aos que de vós ficarem, eu lhes meterei no coração tal ansiedade, nas terras dos seus inimigos, que o ruído de uma folha movida os perseguirá; fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

[37] Cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; não podereis levantar-vos diante dos vossos inimigos.

[38] Perecereis entre as nações, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

[39] Aqueles que dentre vós ficarem serão consumidos pela sua iniqüidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniqüidade de seus pais com eles serão consumidos.

[40] Mas, se confessarem a sua iniqüidade e a iniqüidade de seus pais, na infidelidade que cometeram contra mim, como

[33]Titeket pedig szétszórlak a többi nép közé, és kivont karddal üldözlek benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá.

[34]Akkor majd élvezni fogja nyugalmát a föld a pusztulás egész idején, ti pedig ellenségeitek földjén lesztek. Akkor majd megnyugszik a föld, és élvezni fogja nyugalmát.

[35]A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok.

[36]Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében gyávaságot keltek ellenségeik földjén, úgyhogy üldözni fogja őket még egy szélűzte falevél zizzenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket.

[37]Elbotlanak egymásban, mintha fegyverrel űznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek.

[38]El fogtok veszni a többi nép között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje.

[39]Akik pedig megmaradnak közületek, megrothadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt atyáik bűnei miatt is megrothadnak.

Ígéret a megtérőknek

[40]De ha megvallják bűnüket és atyáik bűnét, hogy hűtlenséget követtek el ellenem, meg azt, hogy szembeszálltak velem,

também confessarem que andaram contrariamente para comigo,

41 pelo que também fui contrário a eles e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem eles por bem o castigo da sua iniqüidade,

42 então, me lembrarei da minha aliança com Jacó, e também da minha aliança com Isaque, e também da minha aliança com Abraão, e da terra me lembrarei.

43 Mas a terra na sua assolação, deixada por eles, folgará nos seus sábados; e tomarão eles por bem o castigo da sua iniqüidade, visto que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se aborreceu dos meus estatutos.

44 Mesmo assim, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me aborrecerei deles, para consumi-los e invalidar a minha aliança com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

45 Antes, por amor deles, me lembrarei da aliança com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito à vista das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

46 São estes os estatutos, juízos e leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

Levítico 27

Votos particulares e a avaliação deles

1 Disse mais o SENHOR a Moisés:

41ami miatt én is szembeszálltam velük, és elvittem őket ellenségeik földjére; ha majd megalázkodik körülmetéletlen szívük, és békével hordozzák büntetésüket,

42akkor visszaemlékezem a Jákóbbal kötött szövetségemre, az Izsákkal kötött szövetségemre meg az Ábrahámmal kötött szövetségemre, és visszaemlékezem az országra is.

43El kell ugyan hagyniuk földjüket, hadd élvezze nyugalmát, amíg pusztán hever nélkülük, nekik pedig békével kell hordozniuk büntetésüket, mivel újra meg újra megvetették törvényeimet és megutálták rendelkezéseimet.

44De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálom meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén a velük kötött szövetségemet, mert én, az ÚR vagyok az ő Istenük.

45És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a többi nép szeme láttára, hogy Istenük legyek. Én vagyok az ÚR!

46Ezek azok a rendelkezések, előírások és törvények, amelyeket az ÚR Mózes által szerzett a Sínai-hegyen maga és Izráel fiai között.

3 Mózes 27

A fogadalmak megváltása

1Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém fizer voto com respeito a pessoas, estas serão do SENHOR, segundo a tua avaliação.

[3] Se o objeto da tua avaliação for homem, da idade de vinte anos até à de sessenta, será a tua avaliação de cinqüenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

[4] Porém, se for mulher, a tua avaliação será de trinta siclos.

[5] Se a idade for de cinco anos até vinte, a tua avaliação do homem será de vinte siclos, e a da mulher, de dez siclos.

[6] Se a idade for de um mês até cinco anos, a tua avaliação do homem será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação pela mulher será de três siclos de prata.

[7] De sessenta anos para cima, se for homem, a tua avaliação será de quinze siclos; se mulher, dez siclos.

[8] Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se-á diante do sacerdote, para que este o avalie; segundo o que permitem as posses do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

[9] Se for animal dos que se oferecem ao SENHOR, tudo quanto dele se der ao SENHOR será santo.

[10] Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; porém, se dalgum modo se trocar animal por animal, um e outro serão santos.

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki különleges fogadalmat tesz, és a szokásos becsült értékben egy személyt szán az ÚRnak,

[3]a becsült értéket így kell megállapítani: Ha férfi az, húszévestől hatvanévesig ötven sekel ezüstre becsüld, a szent sekel szerint.

[4]Ha pedig asszony az, akkor harminc sekelre becsüld.

[5]Ha öt és húsz év között van, a fiút húsz sekelre becsüld, a leányt tíz sekelre.

[6]Ha egy hónap és öt év között van, akkor a fiút öt sekel ezüstre becsüld, a leányt pedig három sekel ezüstre becsüld.

[7]Ha hatvanéves vagy annál idősebb, akkor a férfit tizenöt sekelre becsüld, az asszonyt pedig tíz sekelre.

[8]Ha azonban szegény ahhoz, hogy megfizesse a szokásos becsült értéket, akkor a felajánlott személyt állítsák a pap elé, és a pap becsülje fel őt. A fogadalmat tevő vagyonának megfelelően becsülje fel őt a pap.

[9]Ha olyan állatról van szó, amilyet be lehet mutatni áldozatul az ÚRnak, legyen szent minden, amit az ÚRnak adtak.

[10]Ne adjanak helyette mást, ne cseréljék ki, se a jót rosszabbra, se a rosszat jobbra. Ha mégis kicserélik az állatot egy másik állatra, akkor az is, meg a csereállat is legyen szent.

[11] Se for animal imundo dos que se não oferecem ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

[11]Ha pedig valamilyen tisztátalan állatról van szó, amilyet nem lehet áldozatul bemutatni az ÚRnak, akkor állítsák oda az állatot a pap elé.

[12] O sacerdote o avaliará, seja bom ou mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

[12]Becsülje meg a pap, hogy mennyire jó vagy rossz, és annyi legyen az értéke, amennyire a pap becsülte.

[13] Porém, se dalgum modo o resgatar, então, acrescentará a quinta parte à tua avaliação.

[13]De ha mégis vissza akarja azt váltani, akkor tegye hozzá a becsült értékhez annak ötödrészét.

[14] Quando alguém dedicar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa ou seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

[14]Ha valaki a házát szenteli oda szent ajándékul az ÚRnak, akkor becsülje meg a pap, hogy az mennyire jó vagy rossz, és annyi legyen az értéke, amennyit a pap megállapít.

[15] Mas, se aquele que a dedicou quiser resgatar a casa, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e será sua.

[15]Ha pedig az, aki odaszentelte, vissza akarja váltani a házát, tegye hozzá a megbecsült árhoz annak ötödrészét, akkor lehet az ismét az övé.

Voto de um campo e o resgate dele

[16] Se alguém dedicar ao SENHOR parte do campo da sua herança, então, a tua avaliação será segundo a semente necessária para o semear: um gômer pleno de cevada será avaliado por cinqüenta siclos de prata.

[16]Ha valaki ősi birtokából szentel oda valamit az ÚRnak, akkor azt a vetőmagja szerint kell felbecsülni; egy hómer árpa vetőmag esetén ötven sekel ezüstöt ér.

[17] Se dedicar o seu campo desde o Ano do Jubileu, segundo a tua plena avaliação, ficará.

[17]Ha az örömünnep évétől fogva szenteli oda valaki a mezejét, akkor a teljes becsült értéket kell számítani.

[18] Mas, se dedicar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro segundo os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

[18]De ha az örömünnep után szenteli oda valaki a mezejét, akkor a pap a következő örömünnepig még hátra levő évek számának megfelelően számítsa ki annak az árát: így kell csökkenteni annak becsült értékét.

[19] Se aquele que dedicou o campo dalgum modo o quiser resgatar, então, acrescentará a quinta parte do dinheiro à tua avaliação, e ficará seu.

[19]Ha pedig az, aki odaszentelte, vissza akarja váltani a mezejét, tegye hozzá a becsült árhoz annak ötödrészét, akkor lehet ismét az övé.

[20] Se não quiser resgatar o campo ou se o vender a outro homem, nunca mais se resgatará.

[20]Ha pedig nem váltja vissza a mezőt, hanem eladja azt a mezőt valaki másnak, akkor azt nem lehet többé visszaváltani.

[21] Porém, havendo o campo saído livre no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a posse dele será do sacerdote.

[21]Ha az örömünnepen felszabadul a mező, legyen az ÚR szent tulajdona, mint esküvel odaszentelt mező: a pap birtoka legyen.

[22] Se alguém dedicar ao SENHOR o campo que comprou, e não for parte da sua herança,

[22]Ha pedig valaki vásárolt mezőt szentel oda az ÚRnak, amely nem ősi birtoka,

[23] então, o sacerdote lhe contará o preço da avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará o importe da avaliação como coisa santa ao SENHOR.

[23]akkor számítsa ki a pap a becsült érték összegét az örömünnep évéig, és a becsült értéket még azon a napon oda kell adni szent ajándékul az ÚRnak.

[24] No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele que o vendeu, àquele de quem era a posse do campo por herança.

[24]Az örömünnep évében visszaszáll a mező arra, akitől vették, akinek ősi birtoka volt az a föld.

[25] Toda a tua avaliação se fará segundo o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

[25]Mindent a szent sekel szerint becsüljetek fel; húsz géra legyen egy sekel.

[26] Mas o primogênito de um animal, por já pertencer ao SENHOR, ninguém o dedicará; seja boi ou gado miúdo, é do SENHOR.

[26] Az állatok elsőszülöttjét ne szentelje oda senki, hiszen az mint elsőszülött úgyis az URat illeti: akár marha, akár juh, az ÚRé az.

[27] Mas, se for de um animal imundo, resgatar-se-á, segundo a tua avaliação, e sobre ele acrescentará a quinta parte; se não for resgatado, vender-se-á, segundo a tua avaliação.

[27]Ha azonban áldozatra alkalmatlan az az állat, akkor meg kell váltani becsült értéke szerint, hozzáadva még annak ötödrészét. Ha pedig nem váltják meg, akkor adják el becsült értéke szerint.

Não há resgate para certas coisas consagradas

[28] No entanto, nada do que alguém dedicar irremissivelmente ao SENHOR, de tudo o

[28]De amit esküvel szentelt valaki tulajdonából az ÚRnak, akár ember, akár

que tem, seja homem, ou animal, ou campo da sua herança, se poderá vender, nem resgatar; toda coisa assim consagrada será santíssima ao SENHOR.

29 Ninguém que dentre os homens for dedicado irremissivelmente ao SENHOR se poderá resgatar; será morto.

Sobre as dízimas

30 Também todas as dízimas da terra, tanto dos cereais do campo como dos frutos das árvores, são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

31 Se alguém, das suas dízimas, quiser resgatar alguma coisa, acrescentará a sua quinta parte sobre ela.

32 No tocante às dízimas do gado e do rebanho, de tudo o que passar debaixo do bordão do pastor, o dízimo será santo ao SENHOR.

33 Não se investigará se é bom ou mau, nem o trocará; mas, se dalgum modo o trocar, um e outro serão santos; não serão resgatados.

34 São estes os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

állat, akár ősi birtok az, azt nem adhatja el, és nem válthatja vissza. Minden esküvel odaszentelt dolog igen szent tulajdona az ÚRnak.

29Nem lehet kiváltani azt, akit kiirtásra ítéltek: az ilyen ember halállal lakoljon.

30A föld minden tizede az ÚRé, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az.

31De ha valaki ki akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá annak ötödrészét.

32A marháknak és juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen.

33Nem szabad válogatni a jó és a rossz között, sem kicserélni azt. Ha valaki mégis kicseréli, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz, és nem váltható vissza.

34Ezek azok a parancsolatok, amelyeket az ÚR parancsolt Mózes által Izráel fiainak a Sínai-hegyen.

O quarto livro de Moisés chamado Números

Números 1

Deus manda Moisés levantar o censo de Israel

1 No segundo ano após a saída dos filhos de Israel do Egito, no primeiro dia do segundo mês, falou o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, dizendo:

2 Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contando todos os homens, nominalmente, cabeça por cabeça.

3 Da idade de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra em Israel, a esses contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

4 De cada tribo vos assistirá um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que vos assistirão: de Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

10 dos filhos de José: de Efraim, Elisama, filho de Amiúde; de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

MÓZES NEGYEDIK KÖNYVE (NUMERI)

4 Mózes 1

Izráel számbavétele

1Így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a kijelentés sátrában, a második év második hónapjának elsején azután, hogy kijöttek Egyiptomból:

2Számoljátok össze Izráel fiainak egész közösségét, névjegyzékbe véve nemzetségenként és nagycsaládonként egytől egyig minden férfit,

3húszévestől fölfelé minden hadkötelest Izráelben! Te és Áron vegyétek őket számba seregeik szerint!

4Legyen segítségetekre törzsenként egy-egy férfi, mindegyik egy nagycsalád feje legyen.

5Ez a neve azoknak a férfiaknak, akik segíteni fognak nektek: Rúbenből Elícúr, Sedéúr fia,

6Simeonból Selumíél, Cúrísaddaj fia,

7Júdából Nahsón, Ammínádáb fia,

8Issakárból Netanél, Cúár fia,

9Zebulonból Elíáb, Hélón fia.

10József fiai közül: Efraimból Elísámá, Ammíhúd fia, Manasséból pedig Gamlíél, Pedácúr fia,

11Benjáminból Abídán, Gidóní fia,

12Dánból Ahíezer, Ammísaddaj fia,

13Ásérból Pagíél, Okrán fia,

14Gádból Eljászáf, Deúél fia,

[15] de Naftali, Aira, filho de Enã.

[16] Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

[17] Então, Moisés e Arão tomaram estes homens, que foram designados pelos seus nomes.

[18] E, tendo ajuntado toda a congregação no primeiro dia do mês segundo, declararam a descendência deles, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, cabeça por cabeça.

[19] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

[20] Dos filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[21] foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

[22] Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, cabeça por cabeça, todos os homens de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[23] foram contados deles, da tribo de Simeão, cinqüenta e nove mil e trezentos.

[15]Naftáliból Ahíra, Énán fia.

[16]Ezek a közösség képviselői, az ősi törzsek fejedelmei, Izráel nemzetségfői.

[17]Maga mellé vette azért Mózes és Áron ezeket a név szerint kijelölt férfiakat,

[18]és összegyűjtötték az egész közösséget a második hónap elsején. Azok pedig bejegyeztették magukat a névjegyzékbe nemzetségenként és nagycsaládonként, húszévestől fölfelé egytől egyig,

[19]ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR. Így vették őket számba a Sínai-pusztában:

[20]Rúbennek, Izráel elsőszülöttének a fiai, azok leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[21]akiket Rúben törzséből vettek számba, negyvenhatezer-ötszázan voltak.

[22]Simeon fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként, akiket számba vettek, névjegyzékbe véve egytől egyig minden férfi, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[23]akiket Simeon törzséből vettek számba, ötvenkilencezer-háromszázan voltak.

[24] Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[24]Gád fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[25] foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[25]akiket Gád törzséből vettek számba, negyvenötezer-hatszázötvenen voltak.

[26] Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[26]Júda fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[27] foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

[27]akiket Júda törzséből vettek számba, hetvennégyezer-hatszázan voltak.

[28] Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[28]Issakár fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[29] foram contados deles, da tribo de Issacar, cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

[29]akiket Issakár törzséből vettek számba, ötvennégyezer-négyszázan voltak.

[30] Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

[30]Zebulon fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

[31] foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[31]akiket Zebulon törzséből vettek számba, ötvenhétezer-négyszázan voltak.

[32] Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados

[32]József fiai közül Efraim fiainak a leszármazottai nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus

33akiket Efraim törzséből vettek számba, negyvenezer-ötszázan voltak.

34Manassé fiainak a leszármazottai pedig, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

35akiket Manassé törzséből vettek számba, harminckétezer-kétszázan voltak.

36Benjámin fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

37akiket Benjámin törzséből vettek számba, harmincötezer-négyszázan voltak.

38Dán fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

39akiket Dán törzséből vettek számba, hatvankétezer-hétszázan voltak.

40Ásér fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

41akiket Ásér törzséből vettek számba, negyvenezer-ötszázan voltak.

42Naftáli fiainak a leszármazottai, nemzetségenként és nagycsaládonként

pais, contados nominalmente, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

névjegyzékbe véve, húszévestől fölfelé minden hadköteles,

43 foram contados deles, da tribo de Naftali, cinqüenta e três mil e quatrocentos.

43akiket Naftáli törzséből vettek számba, ötvenháromezer-négyszázan voltak.

44 Foram estes os contados, contados por Moisés e Arão; e os príncipes de Israel eram doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

44Ezeket vették számba. Mózes és Áron vette számba őket, meg Izráel tizenkét fejedelme, mindegyik egy-egy nagycsalád képviseletében.

45 Assim, pois, todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os capazes de sair à guerra,

45Mindazok, akiket számba vettek Izráel fiai közül nagycsaládonként húszévestől fölfelé, mindazok, akik hadkötelesek voltak Izráelben,

46 todos os contados foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

46tehát akiket számba vettek, összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak.

Os levitas não são contados

47 Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

47De a léviták ősi törzséből származókat nem vették számba közöttük.

A léviták feladata

48 porquanto o SENHOR falara a Moisés, dizendo:

48Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem levantarás o censo deles entre os filhos de Israel;

49Lévi törzsét ne vedd számba, és ne számold őket hozzá Izráel fiaihoz,

50 mas incumbe tu os levitas de cuidarem do tabernáculo do Testemunho, e de todos os seus utensílios, e de tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; eles ministrarão no tabernáculo e acampar-se-ão ao redor dele.

50hanem tedd a lévitákat a bizonyság hajlékának és az ahhoz tartozó egész fölszerelésnek a felügyelőivé. Ők vigyék a hajlékot és annak egész fölszerelését, ott szolgáljanak, és táborozzanak a hajlék körül.

51 Quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando assentar no arraial, os levitas o armarão; o estranho que se aproximar morrerá.

51Amikor elindul a hajlék, a léviták bontsák le azt, amikor pedig letáborozik a hajlék, a léviták állítsák föl. Ha

illetéktelen közeledik hozzá, meg kell halnia.

[52] Os filhos de Israel se acamparão, cada um no seu arraial e cada um junto ao seu estandarte, segundo as suas turmas.

[52]Izráel fiai mindnyájan a maguk táborában táborozzanak, mindenki a maga seregének hadijelvénye körül.

[53] Mas os levitas se acamparão ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja ira sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas tomarão a si o cuidar do tabernáculo do Testemunho.

[53]De a léviták a bizonyság hajléka körül táborozzanak, hogy ne törjön ki haragom Izráel fiainak a közössége ellen. A léviták végezzék a tennivalókat a bizonyság hajlékánál.

[54] Assim fizeram os filhos de Israel; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

[54]Izráel fiai eszerint jártak el. Mindenben úgy cselekedtek, ahogyan Mózesnek és Áronnak megparancsolta az ÚR.

Números 2

A ordem das tribos no acampamento

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Os filhos de Israel se acamparão junto ao seu estandarte, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, de frente para a tenda da congregação, se acamparão.

[3] Os que se acamparem ao lado oriental (para o nascente) serão os do estandarte do arraial de Judá, segundo as suas turmas; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

[4] E o seu exército, segundo o censo, foram setenta e quatro mil e seiscentos.

[5] E junto a ele se acampará a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

[6] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e quatro mil e quatrocentos.

4 Mózes 2

A törzsek táborozásának és menetelésének a rendje

[1]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[2]Izráel fiai mindnyájan a maguk hadijelvénye körül táborozzanak, nagycsaládjaik jelvényeivel ellátva, a kijelentés sátrától távolabbra, körös-körül táborozzanak.

[3]Elöl, kelet felől legyen Júda táborának a hadijelvénye a csapatok között. Júda fiainak a fejedelme Nahsón, Ammínádáb fia.

[4]Serege hetvennégyezer-hatszáz számba vett emberből áll.

[5]Mellette táborozzék Issakár törzse. Issakár fiainak a fejedelme Netanél, Cúár fia.

[6]Serege ötvennégyezer-négyszáz számba vett emberből áll.

[7] Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

[8] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e sete mil e quatrocentos.

[9] Todos os que foram contados do arraial de Judá foram cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo as suas turmas; e estes marcharão primeiro.

[10] O estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas, estará para o lado sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

[11] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e seis mil e quinhentos.

[12] E junto a ele se acampará a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

[13] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e nove mil e trezentos.

[14] Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

[15] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e cinco mil seiscentos e cinqüenta.

[16] Todos os que foram contados no arraial de Rúben foram cento e cinqüenta e um mil quatrocentos e cinqüenta, segundo as suas turmas; e estes marcharão em segundo lugar.

[17] Então, partirá a tenda da congregação com o arraial dos levitas no meio dos arraiais; como se acamparem, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo os seus estandartes.

[7]Azután következik Zebulon törzse. Zebulon fiainak a fejedelme Elíáb, Hélón fia.

[8]Serege ötvenhétezer-négyszáz számba vett emberből áll.

[9]Júda táborának a seregei összesen száznyolcvanhatezer-négyszáz számba vett emberből állnak. Nekik kell elsőnek elindulniuk.

[10]Dél felől legyen Rúben táborának a hadijelvénye a csapatok között. Rúben fiainak a fejedelme Elícúr, Sedéúr fia.

[11]Serege negyvenhatezer-ötszáz számba vett emberből áll.

[12]Mellette táborozzék Simeon törzse. Simeon fiainak a fejedelme Selumíél, Cúrísaddaj fia.

[13]Serege ötvenkilencezer-háromszáz számba vett emberből áll.

[14]Azután következik Gád törzse. Gád fiainak a fejedelme Eljászáf, Deúél fia.

[15]Serege negyvenötezer-hatszázötven számba vett emberből áll.

[16]Rúben táborának a seregei összesen százötvenegyezernégyszázötven számba vett emberből állnak. Nekik kell másodiknak elindulniuk.

[17]Utánuk induljon a kijelentés sátra, a léviták tábora a táborok között. Ahogyan táboroznak, úgy induljanak meg, mindegyik a maga helyén, hadijelvényeik szerint.

[18] O estandarte do arraial de Efraim, segundo as suas turmas, estará para o lado ocidental; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.	[18]Nyugat felől legyen Efraim táborának a hadijelvénye a csapatok között. Efraim fiainak a fejedelme Elísámá, Ammíhúd fia.
[19] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta mil e quinhentos.	[19]Serege negyvenezer-ötszáz számba vett emberből áll.
[20] E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.	[20]Mellette legyen Manassé törzse. Manassé fiainak a fejedelme Gamlíél, Pedácúr fia.
[21] E o seu exército, segundo o censo, foram trinta e dois mil e duzentos.	[21]Serege harminckétezer-kétszáz számba vett emberből áll.
[22] Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.	[22]Azután következik Benjámin törzse. Benjámin fiainak a fejedelme Abídán, Gidóní fia.
[23] O seu exército, segundo o censo, foram trinta e cinco mil e quatrocentos.	[23]Serege harmincötezernégyszáz számba vett emberből áll.
[24] Todos os que foram contados no arraial de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo as suas turmas; e estes marcharão em terceiro lugar.	[24]Efraim táborának a seregei összesen száznyolcezeregyszáz számba vett emberből állnak. Nekik kell harmadiknak elindulniuk.
[25] O estandarte do arraial de Dã estará para o norte, segundo as suas turmas; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.	[25]Észak felől legyen Dán táborának a hadijelvénye a csapatok között. Dán fiainak a fejedelme Ahíezer, Ammísaddaj fia.
[26] E o seu exército, segundo o censo, foram sessenta e dois mil e setecentos.	[26]Serege hatvankétezer-hétszáz számba vett emberből áll.
[27] E junto a ele se acampará a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.	[27]Mellette táborozzék Ásér törzse. Ásér fiainak a fejedelme Pagíél, Okrán fia.
[28] E o seu exército, segundo o censo, foram quarenta e um mil e quinhentos.	[28]Serege negyvenegyezer-ötszáz számba vett emberből áll.
[29] Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.	[29]Azután következik Naftáli törzse. Naftáli fiainak a fejedelme Ahíra, Énán fia.
[30] E o seu exército, segundo o censo, foram cinqüenta e três mil e quatrocentos.	[30]Serege ötvenháromezer-négyszáz számba vett emberből áll.

[31] Todos os que foram contados no arraial de Dã foram cento e cinqüenta e sete mil e seiscentos; e estes marcharão no último lugar, segundo os seus estandartes.

[32] São estes os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos arraiais pelas suas turmas foram seiscentos e três mil quinhentos e cinqüenta.

[33] Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[34] Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, se acamparam segundo os seus estandartes e assim marcharam, cada qual segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais.

[31]Dán tábora összesen százötvenhétezer-hatszáz számba vett emberből áll. Nekik kell utoljára elindulniuk, hadijelvényeik szerint.

[32]Ennyien voltak, akiket számba vettek Izráel fiainak a nagycsaládjaiból. Összesen hatszázháromezer-ötszázötvenen voltak a táborban, akiket számba vettek seregeik szerint.

[33]De a lévitákat nem vették számba Izráel fiai között, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[34]Izráel fiai eszerint jártak el. Pontosan úgy táboroztak hadijelvényeik szerint, és úgy indultak el mindnyájan nemzetségenként és nagycsaládonként, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

Números 3

Número e ofício dos levitas

[1] São estas, pois, as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

[2] E são estes os nomes dos filhos de Arão: o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

[3] Estes são os nomes dos filhos de Arão, os sacerdotes ungidos, consagrados para oficiar como sacerdotes.

[4] Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereciam fogo estranho perante o SENHOR, no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar

4 Mózes 3

Áron és családja

[1]Ezek voltak Áron és Mózes leszármazottai abban az időben, amikor beszélt az ÚR Mózessel a Sínai-hegyen.

[2]Így hívták Áron fiait: Nádáb volt az elsőszülött, azután Abíhú, Eleázár és Ítámár.

[3]Így hívták Áron fiait, a fölkent papokat, akiket felavattak a papi szolgálatra.

[4]De Nádáb és Abíhú meghalt az ÚR színe előtt, amikor idegen tűzzel járultak az ÚR színe elé a Sínai-pusztában, fiaik pedig nem voltak. Ezért Eleázár és Ítámár

oficiaram como sacerdotes diante de Arão, seu pai.

5 Disse o SENHOR a Moisés:

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam

7 e cumpram seus deveres para com ele e para com todo o povo, diante da tenda da congregação, para ministrarem no tabernáculo.

8 Terão cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e cumprirão o seu dever para com os filhos de Israel, no ministrar no tabernáculo.

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhe são dados.

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que se dediquem só ao seu sacerdócio, e o estranho que se aproximar morrerá.

11 Disse o SENHOR a Moisés:

12 Eis que tenho eu tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

13 Porque todo primogênito é meu; desde o dia em que feri a todo primogênito na terra do Egito, consagrei para mim todo primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; serão meus. Eu sou o SENHOR.

14 Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo:

végezték a papi szolgálatot apjuknak, Áronnak a felügyelete alatt.

A léviták feladata

5Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

6Vezesd ide Lévi törzsét, és állítsd Áron főpap elé, hogy a szolgálatában segédkezzenek.

7Ők segítsenek a kijelentés sátránál neki és az egész közösségnek a tennivalók elvégzésében, így teljesítve szolgálatukat a hajlék körül.

8Ügyeljenek a kijelentés sátrának egész fölszerelésére, és segítsenek Izráel fiainak a tennivalók elvégzésében, így teljesítve szolgálatukat a hajlék körül.

9Oszd be a lévitákat Áron és fiai mellé, mert egészen az én tulajdonaim ők Izráel fiai között.

10Áronnak és fiainak pedig rendeld el, hogy végezzék papi szolgálatukat. Ha illetéktelen közeledik az ÚRhoz, meg kell halnia.

11Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

12Íme, én magam vettem ki a lévitákat Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki anyja méhét megnyitja Izráel fiai között: legyenek azért a léviták az enyéim.

13Mert minden elsőszülött az enyém! Amikor megöltem Egyiptomban minden elsőszülöttet, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben. Mind az emberé, mind az állaté az enyém legyen. Én vagyok az ÚR!

14Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-pusztában:

[15] Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas famílias; contarás todo homem da idade de um mês para cima.

[16] E Moisés os contou segundo o mandado do SENHOR, como lhe fora ordenado.

[17] São estes os filhos de Levi pelos seus nomes: Gérson, Coate e Merari.

[18] E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas famílias: Libni e Simei.

[19] E os filhos de Coate pelas suas famílias: Anrão, Izar, Hebrom e Uziel.

[20] E os filhos de Merari pelas suas famílias: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo a casa de seus pais.

[21] De Gérson é a família dos libnitas e a dos simeítas; são estas as famílias dos gersonitas.

[22] Todos os homens que deles foram contados, cada um nominalmente, de um mês para cima, foram sete mil e quinhentos.

[23] As famílias dos gersonitas se acamparão atrás do tabernáculo, ao ocidente.

[24] O príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

[25] Os filhos de Gérson terão a seu cargo, na tenda da congregação, o tabernáculo, a tenda e sua coberta, o reposteiro para a porta da tenda da congregação,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todo o serviço a eles devido.

[15]Vedd számba Lévi fiait nagycsaládonként és nemzetségenként! Az egy hónapos fiúktól fölfelé minden férfit végy számba!

[16]Számba vette azért őket Mózes az ÚR szava szerint, ahogyan megparancsolta.

[17]Név szerint ezek voltak Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári.

[18]Ezek Gérsón fiainak a nevei és nemzetségei: Libní és Simí.

[19]Kehát fiai és nemzetségei: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél.

[20]Merári fiai és nemzetségei: Mahlí és Músí. Ezek Lévi nemzetségei és nagycsaládjai.

[21]Gérsóntól való a Libní nemzetség és a Simí nemzetség. Ezek a gérsóni nemzetségek.

[22]A számba vett férfiak, akiket az egy hónapos fiúktól fölfelé számba vettek, szám szerint összesen hétezer-ötszázan voltak.

[23]A gérsóni nemzetségeknek a hajlék mögött, nyugatra kellett táborozniuk.

[24]A gérsóniak nagycsaládjának a fejedelme Eljászáf, Láél fia volt.

[25]Gérsón fiainak a feladata volt, hogy minden tennivalót elvégezzenek a kijelentés sátránál: a hajléknál, a sátortetőnél, a sátor takarójánál, a kijelentés sátrának bejárati függönyénél,

[26]az udvar szőnyegfalainál, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar bejárati függönyénél és a hozzá tartozó köteleknél.

[27] De Coate é a família dos anramitas, e a dos izaritas, e a dos hebronitas, e a dos uzielitas; são estas as famílias dos coatitas.

[28] Contados todos os homens, da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham a seu cargo o santuário.

[29] As famílias dos filhos de Coate se acamparão ao lado do tabernáculo, do lado sul.

[30] O príncipe da casa paterna das famílias dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

[31] Terão eles a seu cargo a arca, a mesa, o candelabro, os altares, os utensílios do santuário com que ministram, o reposteiro e todo o serviço a eles devido.

[32] O príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência dos que têm a seu cargo o santuário.

[33] De Merari é a família dos malitas e a dos musitas; são estas as famílias de Merari.

[34] Todos os homens que deles foram contados, de um mês para cima, foram seis mil e duzentos.

[35] O príncipe da casa paterna das famílias de Merari será Zuriel, filho de Abiail; acampar-se-ão ao lado do tabernáculo, do lado norte.

[36] Os filhos de Merari, por designação, terão a seu cargo as tábuas do tabernáculo, as suas travessas, as suas

[27]Keháttól való az Amrám nemzetség, a Jichár nemzetség, a Hebrón nemzetség és az Uzzíél nemzetség. Ezek a keháti nemzetségek.

[28]Az egy hónapos fiúktól fölfelé a férfiak száma összesen nyolcezer-hatszáz volt. Ők végezték a szentély körüli tennivalókat.

[29]Kehát fiainak a nemzetségei dél felől, a hajlék oldala mellett táboroztak.

[30]A keháti nemzetségek családjának fejedelme Elícáfán, Uzzíél fia volt.

[31]Az ő feladatuk volt, hogy elvégezzenek minden tennivalót a ládánál, az asztalnál, a lámpatartónál, az oltároknál, a szentélyben használt istentiszteleti fölszerelésnél és a függönynél.

[32]A léviták legfőbb fejedelme Eleázár, Áron főpap fia volt; ő felügyelt azokra, akik a szentélynél végezték a tennivalókat.

[33]Merárítól való a Mahlí nemzetség és a Músí nemzetség. Ezek Merárí nemzetségei.

[34]Az egy hónapos fiúktól fölfelé a számba vett férfiak száma összesen hatezer-kétszáz volt.

[35]A Merárí nemzetségek családjának fejedelme Cúríél, Abíhajil fia volt. Észak felől, a hajlék oldala mellett táboroztak.

[36]Merárí fiainak a gondjaira bízták a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és

colunas, as suas bases, todos os seus utensílios e todo o serviço a eles devido;

[37] também as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas.

[38] Os que se acamparão diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para o lado do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo a seu cargo os ritos do santuário, para cumprirem seus deveres prescritos, em prol dos filhos de Israel; o estranho que se aproximar morrerá.

[39] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas famílias, todo homem de um mês para cima, foram vinte e dois mil.

O resgate dos primogênitos

[40] Disse o SENHOR a Moisés: Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel, cada um nominalmente, de um mês para cima,

[41] e para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

[42] Contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

[43] Todos os primogênitos varões, contados nominalmente, de um mês para cima, segundo o censo, foram vinte e dois mil duzentos e setenta e três.

talpait, egész fölszerelését és minden tennivalót azokkal kapcsolatban,

[37]továbbá az udvar körül levő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit.

[38]A hajlék előtt, a kijelentés sátrával szemben, attól keletre Mózes, Áron és fiai táboroztak, akik a szent hely körül végezték tennivalójukat Izráel fiainak a szolgálatában. Ha illetéktelen közeledik ahhoz, meg kellett halnia.

[39]Az összes számba vett lévita, akiket Mózes és Áron az ÚR parancsára számba vett nemzetségenként az egy hónapos fiúktól fölfelé, összesen huszonkétezer férfi volt.

Izráel elsőszülötteinek a száma

[40]Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Vedd számba Izráel fiai közül az elsőszülött férfiakat mind, az egy hónapos fiúktól fölfelé, és vedd őket névjegyzékbe!

[41]De a lévitákat különítsd el nekem, aki az ÚR vagyok, Izráel fiainak összes elsőszülöttje helyett, és léviták állatait Izráel valamennyi állatának elsőszülöttje helyett.

[42]Számba is vette Mózes Izráel fiainak minden elsőszülöttjét, ahogyan megparancsolta neki az ÚR.

[43]A névjegyzékbe vett elsőszülött férfiak az egy hónapos fiúktól fölfelé, a számba vettek közül összesen huszonkétezerkétszázhetvenhárman voltak.

[44] Disse o SENHOR a Moisés:

[45] Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos animais dos filhos de Israel, porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

[46] Pelo resgate dos duzentos e setenta e três dos primogênitos dos filhos de Israel, que excedem o número dos levitas,

[47] tomarás por cabeça cinco siclos; segundo o siclo do santuário, os tomarás, a vinte geras o siclo.

[48] E darás a Arão e a seus filhos o dinheiro com o qual são resgatados os que são demais entre eles.

[49] Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que excederam os que foram resgatados pelos levitas.

[50] Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

[51] E deu Moisés o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

Números 4

Deveres dos coatitas

[1] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Levanta o censo dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais;

[44]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[45]Vedd külön a lévitákat Izráel fiainak minden elsőszülöttje helyett, és a léviták állatait azok állatai helyett, és legyenek a léviták az enyéim. Én vagyok az ÚR!

[46]Attól a kétszázhetvenhárom férfitól pedig, akik a léviták létszámán felül vannak, és ezért ki kell őket váltani Izráel fiainak elsőszülöttjei közül,

[47]szedj öt-öt sekelt fejenként. A szent sekel szerint vedd, amelyben húsz géra egy sekel.

[48]Add azt a pénzt Áronnak és fiainak azokért, akik közöttük a létszámon felül vannak, és ezért ki kell őket váltani.

[49]Mózes tehát váltságdíjat szedett azoktól, akiket a léviták létszámán felül ki kellett váltani.

[50]Izráel fiainak az elsőszülöttjeitől szedte be a pénzt, ezerháromszázhatvanöt sekelt, a szent sekel szerint.

[51]Mózes a váltságpénzt az ÚR parancsa szerint Áronnak és fiainak adta, úgy, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

4 Mózes 4

A léviták tiszte

[1]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[2]Számold össze Kehát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként és nagycsaládonként,

[3] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

[3]a harmincévesektől fölfelé az ötvenévesekig minden hadkötelest, hogy a kijelentés sátránál végezzenek munkát.

[4] É este o serviço dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

[4]Ez Kehát fiainak a tennivalója a kijelentés sátránál a szentek szentjével:

[5] Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu de cobrir, e, com ele, cobrirão a arca do Testemunho;

[5]Amikor elindul a tábor, menjen be Áron a fiaival, vegyék le a függőkárpitot, és takarják be azzal a bizonyság ládáját.

[6] e, por cima, lhe porão uma coberta de peles finas, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

[6]Tegyenek arra delfinbőr takarót, terítsék le egy csupa kék bíborból készült ruhával, és helyezzék be a rúdjait.

[7] Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, os recipientes do incenso, as taças e as galhetas; também o pão contínuo estará sobre ela.

[7]Az áldozati kenyerek asztalát is terítsék le kék bíborruhával, tegyék rá a tálakat, serpenyőket, kelyheket és italáldozati korsókat. Legyen rajta a szent kenyér is.

[8] Depois, estenderão, em cima deles, um pano de carmesim, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais.

[8]Terítsék le karmazsin fonálból készült ruhával, fedjék be delfinbőr takaróval, és helyezzék be a rúdjait.

[9] Tomarão um pano azul e cobrirão o candelabro da luminária, as suas lâmpadas, os seus espevitadores, os seus apagadores e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

[9]Azután vegyenek egy kék bíborruhát, és göngyöljék bele a lámpatartót és annak mécseseit, koppantóit, hamutartóit és az összes olajosedényét, amelyből feltöltik.

[10] E envolverão a ele e todos os seus utensílios na coberta de peles finas e o porão sobre os varais.

[10]Tegyék mindezt és ezek egész fölszerelését egy delfinbőr takaróba, és tegyék a hordozórudakra.

[11] Sobre o altar de ouro estenderão um pano azul, e, com a coberta de peles finas, o cobrirão, e lhe porão os varais;

[11]Az aranyoltárra is terítsenek kék bíborruhát, takarják be egy delfinbőr takaróval, és helyezzék be a rúdjait.

[12] tomarão todos os utensílios do serviço com os quais servem no santuário; e os

[12]Szedjék össze valamennyi istentiszteleti edényt, amelyet a szentélyben használnak,

envolverão num pano azul, e os cobrirão com uma coberta de peles finas, e os porão sobre os varais.

13 Do altar tirarão as cinzas e, por cima dele, estenderão um pano de púrpura.

14 Sobre ele porão todos os seus utensílios com que o servem: os braseiros, os garfos, as pás e as bacias, todos os utensílios do altar; e, por cima dele, estenderão uma coberta de peles finas e lhe porão os varais.

15 Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir o arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os móveis dele, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas, nas coisas santas, não tocarão, para que não morram; são estas as coisas da tenda da congregação que os filhos de Coate devem levar.

16 Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, terá a seu cargo o azeite da luminária, o incenso aromático, a contínua oferta dos manjares e o óleo da unção, sim, terá a seu cargo todo o tabernáculo e tudo o que nele há, o santuário e os móveis.

17 Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

18 Não deixareis que a tribo das famílias dos coatitas seja eliminada do meio dos levitas.

19 Isto, porém, lhe fareis, para que vivam e não morram, quando se aproximarem das coisas santíssimas: Arão e seus filhos entrarão e lhes designarão a cada um o seu serviço e a sua carga.

tegyék kék bíborruhába, takarják be delfinbőr takaróval, és tegyék a hordozórudakra.

13Azután takarítsák el a hamut az oltárról, és terítsenek rá piros bíborruhát.

14Tegyék rá az egész fölszerelését, amellyel az áldozatot bemutatják rajta: a szenesserpenyőket, villákat, lapátokat, hintőedényeket, az oltár egész fölszerelését, terítsenek rá delfinbőr takarót, és helyezzék be a rúdjait.

15Miután Áron és fiai elkészültek, és betakarták a tábor indulásakor a szentélyt és a szentély egész fölszerelését, menjenek oda Kehát fiai, és ők vigyék azokat. De ne érintsék a szent dolgokat, mert akkor meghalnak. Ezeket kell vinniük Kehát fiainak a kijelentés sátrából.

16De Eleázárnak, Áron főpap fiának a gondjaira bízták a lámpaolajat, a jó illatú füstölőszereket, az állandó ételáldozatot és a fölkenéshez való olajat. Rábízták az egész hajlékot és mindazt, ami ahhoz tartozik, a szentélyt és fölszerelését.

A papok tiszte

17Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

18Ne engedjétek, hogy a keháti nemzetségek törzse kipusztuljon a léviták közül!

19Ezt tegyétek az érdekükben, hogy éljenek, és ne haljanak meg: Amikor a szentek szentje közelébe lépnek, Áron és fiai menjenek oda, és ők szabják meg

mindegyiknek, hogy mit tegyen és mit vigyen.

[20] Porém os coatitas não entrarão, nem por um instante, para ver as coisas santas, para que não morram.

[20]Ne menjenek be, hogy megláthassák a szent dolgokat akár csak egy pillanatra is, mert akkor meghalnak!

Deveres dos gersonitas

[21] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[21]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[22] Levanta o censo dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas famílias.

[22]Számold össze Gérsón fiait is nagycsaládonként és nemzetségenként.

[23] Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta será todo aquele que entrar neste serviço, para algum encargo na tenda da congregação.

[23]Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy a kijelentés sátránál végezzenek szolgálatot.

[24] É este o serviço das famílias dos gersonitas para servir e levar cargas:

[24]Ez a gérsóni nemzetségek dolga, amit tenniük és vinniük kell:

[25] levarão as cortinas do tabernáculo, a tenda da congregação, sua coberta, a coberta de peles finas, que está sobre ele, o reposteiro da porta da tenda da congregação,

[25]Ők vigyék a hajlék sátorlapjait, a kijelentés sátrát, ennek a takaróját, az azon levő delfinbőr takarót, a kijelentés sátrának a bejárati függönyét,

[26] as cortinas do pátio, o reposteiro da porta do pátio, que rodeia o tabernáculo e o altar, as suas cordas e todos os objetos do seu serviço e servirão em tudo quanto diz respeito a estas coisas.

[26]az udvar szőnyegfalait, a hajlékot és az oltárt körülvevő udvar kapubejáratának függönyét, ezeknek a köteleit és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Ők végezzék el mindazt, amit azokkal tenni kell.

[27] Todo o serviço dos filhos dos gersonitas, toda a sua carga e tudo o que devem fazer será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes determinareis tudo o que devem carregar.

[27]Mindenben Áronnak és fiainak a parancsa szerint történjék a gérsóniak szolgálata: mindaz, amit vinniük és tenniük kell. Vegyétek számba és ellenőrizzétek mindazt, amit vinniük kell.

[28] Este é o serviço das famílias dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; o seu cargo estará sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

[28]Ez a gérsóni nemzetségek feladata a kijelentés sátra körül: Ítámárnak, Áron főpap fiának ellenőrzése alatt lássák el azt!

Deveres dos filhos de Merari

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais os contarás.

30 Da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta contarás todo aquele que entrar neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

31 Isto será o que é de sua obrigação levar, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação: as tábuas do tabernáculo, os seus varais, as suas colunas e as suas bases;

32 as colunas do pátio em redor, as suas bases, as suas estacas e as suas cordas, com todos os seus utensílios e com tudo o que pertence ao seu serviço; e designareis, nome por nome, os objetos que devem levar.

33 É este o encargo das famílias dos filhos de Merari, segundo todo o seu serviço, na tenda da congregação, sob a direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

Número dos coatitas

34 Moisés, pois, e Arão, e os príncipes do povo contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

35 da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação.

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas famílias, foram dois mil setecentos e cinqüenta.

37 São estes os que foram contados das famílias dos coatitas, todos os que serviam

29Merárí fiait is vedd számba nemzetségenként és nagycsaládonként.

30Harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig vedd számba őket, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál.

31Ez legyen az ő tennivalójuk a kijelentés sátránál végzendő minden szolgálatukban: ők vigyék a hajlék deszkáit, reteszeit, oszlopait és talpait,

32az udvart körülvevő oszlopokat, azok talpait, cövekeit és köteleit, és a hozzájuk tartozó egész fölszerelést. Név szerint vegyétek jegyzékbe azt a fölszerelést, amelyet nekik kell vinniük.

33Ez Merárí fiai nemzetségeinek a szolgálata, a kijelentés sátránál végzendő egész szolgálatuk Ítámárnak, Áron főpap fiának az irányítása alatt.

A léviták száma

34Mózes, Áron és a közösség fejedelmei számba vették Kehát fiait nemzetségenként és nagycsaládonként,

35harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, hogy szolgálatot végezzenek a kijelentés sátránál.

36Nemzetségeikből kétezer-hétszázötven embert vettek számba.

37Ennyien voltak a keháti nemzetségekből számba vettek, akik a kijelentés sátránál

na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

Número dos filhos de Gérson

[38] Os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[38]Akiket Gérsón fiai közül számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként,

[39] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[39]harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadkötelest, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál,

[40] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, foram dois mil seiscentos e trinta.

[40]a nemzetségeikből és nagycsaládjaikból számba vettek kétezerhatszázharmincan voltak.

[41] São estes os contados das famílias dos filhos de Gérson, todos os que serviam na tenda da congregação, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR.

[41]Ennyien voltak a Gérsón fiainak nemzetségeiből számba vettek, akik a kijelentés sátránál végeztek szolgálatot. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR parancsa szerint.

Número dos filhos de Merari

[42] Os que foram contados das famílias dos filhos de Merari, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[42]A Merárí fiai nemzetségeiből számba vettek nemzetségenként és nagycsaládonként,

[43] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todo aquele que entrou neste serviço, para exercer algum encargo na tenda da congregação,

[43]harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, minden hadköteles, aki szolgálatot végzett a kijelentés sátránál,

[44] os que deles foram contados, segundo as suas famílias, foram três mil e duzentos.

[44]az ő nemzetségeikből számba vettek háromezer-kétszázan voltak.

[45] São estes os contados das famílias dos filhos de Merari, os quais Moisés e Arão contaram, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.

[45]Ennyien voltak a Merárí fiainak nemzetségeiből számba vettek. Mózes és Áron vette őket számba az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

Número de todos os levitas

[46] Todos os que foram contados dos levitas, contados por Moisés, e Arão, e os

[46]Az összes számba vett lévita, akiket Mózes, Áron és Izráel fejedelmei

príncipes de Israel, segundo as suas famílias e segundo a casa de seus pais,

[47] da idade de trinta anos para cima até aos cinqüenta, todos os que entraram para cumprir a tarefa do serviço e a de levarem cargas na tenda da congregação,

[48] os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

[49] Segundo o mandado do SENHOR, por Moisés, foram designados, cada um para o seu serviço e a sua carga; e deles foram contados, como o SENHOR ordenara a Moisés.

nemzetségenként és nagycsaládonként számba vettek,

[47]harmincévestől fölfelé az ötvenévesekig, mindenki, akinek szolgálatba kellett lépnie, hogy végezze a szolgálatát mindabban, amit tennie és vinnie kell a kijelentés sátránál,

[48]a közülük számba vettek nyolcezer-ötszáznyolcvanan voltak.

[49]Az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint vették számba őket, mindenkit a maga tennivalója és vinnivalója alapján. Úgy vették számba őket, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Números 5

O leproso e o imundo são lançados fora do arraial

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Ordena aos filhos de Israel que lancem para fora do arraial todo leproso, todo o que padece fluxo e todo imundo por ter tocado em algum morto;

[3] tanto homem como mulher os lançareis; para fora do arraial os lançareis, para que não contaminem o arraial, no meio do qual eu habito.

[4] Os filhos de Israel fizeram assim e os lançaram para fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

A lei da restituição

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[6] Dize aos filhos de Israel: Quando homem ou mulher cometer algum dos pecados em que caem os homens, ofendendo ao SENHOR, tal pessoa é culpada.

4 Mózes 5

A tisztátalanok elkülönítése

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Parancsold meg Izráel fiainak, hogy küldjenek ki a táborból mindenkit, akinek kiütése vagy folyása van, vagy aki holttest miatt tisztátalan.

[3]Akár férfi, akár asszony, küldjék ki. A táboron kívülre küldjék őket, hogy tisztátalanná ne tegyék táborukat, ahol én közöttük lakozom.

[4]Izráel fiai eszerint jártak el: kiküldték őket a táboron kívülre. Úgy cselekedtek Izráel fiai, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

A kár jóvátétele

[5]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[6]Mondd meg Izráel fiainak: Ha egy férfi vagy egy nő bármilyen vétket követ el egy másik ember ellen, az az ÚR ellen követ el hűtlenséget, és így kártérítéssel tartozik.

[7] Confessará o pecado que cometer; e, pela culpa, fará plena restituição, e lhe acrescentará a sua quinta parte, e dará tudo àquele contra quem se fez culpado.

[7]Az ilyenek vallják meg vétküket, amelyet elkövettek, térítsék meg az okozott kárt teljes értékében, és tegyék még hozzá annak ötödrészét, úgy térítsék meg annak, akinek tartoznak vele.

[8] Mas, se esse homem não tiver parente chegado, a quem possa fazer restituição pela culpa, então, o que se restitui ao SENHOR pela culpa será do sacerdote, além do carneiro expiatório com que se fizer expiação pelo culpado.

[8]De ha nincs annak az embernek örököse, és így nincs kinek megtéríteni a kárt, akkor az ÚRnak kell a kárt megtéríteni: legyen az a papé, az engesztelési koson kívül, amellyel elvégzi érte az engesztelést.

[9] Toda oferta de todas as coisas santas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será deste

[9]Minden felajánlás, amelyet Izráel fiai szent adományként odavisznek a paphoz, a papé legyen.

[10] e também as coisas sagradas de cada um; o que alguém der ao sacerdote será deste.

[10]Ha valaki azt, ami az övé, szent adományként odaadja a papnak, az a papé legyen.

A prova da mulher suspeita de adultério

A féltékenységi törvény

[11] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[11]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[12] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Se a mulher de alguém se desviar e lhe for infiel,

[12]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valakinek a felesége eltévelyedik, és hűtlenséget követ el ellene,

[13] de maneira que algum homem se tenha deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e não for surpreendida em flagrante,

[13]és valaki vele hál és közösül vele, de férje előtt titokban marad, hiszen az asszony titkolja, hogy tisztátalanná vált, tanú pedig nincs ellene, mert nem érték tetten,

[14] e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou o tiver, não se havendo ela contaminado,

[14]de a férjben féltékenység támad és féltékeny lesz a feleségére, mert az tisztátalanná lett; vagy ha féltékenység támad benne, és féltékeny lesz a feleségére, holott az nem lett tisztátalanná,

[15] então, esse homem trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a

[15]akkor vigye el a férj a feleségét a paphoz. Vigye el az érte járó áldozatot is: egy tized

sua oferta por ela: uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniqüidade à memória.

véka árpalisztet, de olajat ne öntsön rá, se tömjént ne tegyen rá, mert féltékenységi áldozat az, emlékeztető áldozat, bűnre emlékeztet.

16 O sacerdote a fará chegar e a colocará perante o SENHOR.

16Vezesse oda a pap az asszonyt, és állítsa az ÚR színe elé.

17 O sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

17Öntsön a pap egy cserépedénybe szent vizet, azután vegyen a pap a hajlék földjén levő porból, és tegye a vízbe.

18 Apresentará a mulher perante o SENHOR e soltará a cabeleira dela; e lhe porá nas mãos a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes. A água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

18Állítsa a pap az asszonyt az ÚR színe elé, bontsa ki az asszony haját, és tegye annak a tenyerébe az emlékeztető áldozatot: féltékenységi áldozat az. A keserű, átokhozó víz azonban maradjon a pap kezében.

19 O sacerdote a conjurará e lhe dirá: Se ninguém contigo se deitou, e se não te desviaste para a imundícia, estando sob o domínio de teu marido, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

19Azután eskesse meg őt a pap, és mondja ezt az asszonynak: Ha nem hált veled senki, ha nem tévelyedtél el tisztátalanul férjedtől, ne ártson neked ez a keserű, átokhozó víz,

20 Mas, se te desviaste, quando sob o domínio de teu marido, e te contaminaste, e algum homem, que não é o teu marido, se deitou contigo

20csak akkor, ha eltévelyedtél férjedtől, és tisztátalanná váltál, mert férjeden kívül más is hált veled.

21 (então, o sacerdote fará que a mulher tome o juramento de maldição e lhe dirá), o SENHOR te ponha por maldição e por praga no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre;

21Eskesse meg a pap az asszonyt az átokhozó esküvel, és ezt mondja neki a pap: Adja az ÚR, hogy a te neveddel mondjanak majd átkot és tegyenek elrettentő esküt néped körében! Tegye az ÚR medencédet koraszülővé, méhedet dagadttá!

[22] e esta água amaldiçoante penetre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá: Amém! Amém!

[23] O sacerdote escreverá estas maldições num livro e, com a água amarga, as apagará.

[24] E fará que a mulher beba a água amarga, que traz consigo a maldição; e, sendo bebida, lhe causará amargura.

[25] Da mão da mulher tomará o sacerdote a oferta de manjares de ciúmes e a moverá perante o SENHOR; e a trará ao altar.

[26] Tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

[27] E, havendo-lhe dado a beber a água, será que, se ela se tiver contaminado, e a seu marido tenha sido infiel, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; a mulher será por maldição no meio do seu povo.

[28] Se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá.

[29] Esta é a lei para o caso de ciúmes, quando a mulher, sob o domínio de seu marido, se desviar e for contaminada;

[22]Hatoljon be ez az átokhozó víz a belső részeidbe, dagadjon meg a méhed, és legyen koraszülővé a medencéd! Az asszony pedig mondja rá: Ámen! Ámen!

[23]Azután írja föl a pap ezeket az átkokat egy lapra, mossa bele a keserű vízbe,

[24]és itassa meg az asszonnyal a keserű, átokhozó vizet, hadd hatoljon bele az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva.

[25]Azután vegye ki a pap az asszony kezéből a féltékenységi áldozatot, mutassa fel az áldozatot az ÚR színe előtt, és vigye az oltárhoz.

[26]Vegyen a pap egy marokkal az áldozatból az asszony emlékeztető áldozatául, és füstölögtesse el az oltáron. Azután itassa meg az asszonnyal a vizet.

[27]Miután megitatta vele a vizet, az fog történni, hogy ha az asszony csakugyan tisztátalanná vált, mert hűtlenséget követett el férje ellen, belehatol az az átokhozó víz, keserves fájdalmat okozva, megdagad a méhe, és koraszülővé válik a medencéje. Akkor majd annak az asszonynak a nevével mondanak átkot népe körében.

[28]De ha nem vált tisztátalanná az asszony, hanem tiszta maradt, akkor a víz nem árt neki, és továbbra is képes lesz gyermeket szülni.

[29]Ez a féltékenység törvénye. Ha egy asszony eltévelyedik férjétől, és tisztátalanná válik,

[30] ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

[31] O homem será livre da iniqüidade, porém a mulher levará a sua iniqüidade.

[30]vagy ha valakiben féltékenység támad, féltékeny lesz a feleségére, és ezért az ÚR színe elé állítja az asszonyt, akkor a pap mindenben e szerint a törvény szerint járjon el.

[31]A férj mentesül a bűntől, az asszonynak pedig bűnhődnie kell, ha bűnös.

Números 6

A lei do nazireado

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando alguém, seja homem seja mulher, fizer voto especial, o voto de nazireu, a fim de consagrar-se para o SENHOR,

[3] abster-se-á de vinho e de bebida forte; não beberá vinagre de vinho, nem vinagre de bebida forte, nem tomará beberagens de uvas, nem comerá uvas frescas nem secas.

[4] Todos os dias do seu nazireado não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde as sementes até às cascas.

[5] Todos os dias do seu voto de nazireado não passará navalha pela cabeça; até que se cumpram os dias para os quais se consagrou ao SENHOR, santo será, deixando crescer livremente a cabeleira.

[6] Todos os dias da sua consagração para o SENHOR, não se aproximará de um cadáver.

[7] Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando morrerem;

4 Mózes 6

A názírfogadalom

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha egy férfi vagy nő különleges fogadalmat tesz, názírfogadalmat, vagyis az ÚRnak szenteli magát,

[3]tartózkodjék a bortól és egyéb részegítő italtól, ne igyék borból vagy egyéb részegítő italból készített ecetet, semmilyen más, szőlőből készült italt se igyék, és ne egyék se friss, se szárított szőlőt.

[4]Názírsága egész ideje alatt semmi olyat se egyék, ami szőlőtőről való, még a magját vagy a héját se.

[5]Názírfogadalmának egész ideje alatt ne érje borotva a fejét. Míg le nem telnek azok a napok, amelyekre az ÚRnak szentelte magát, szent legyen, hagyja szabadon nőni hajfürtjeit.

[6]Ne menjen be halotthoz az idő alatt, amelyre az ÚRnak szentelte magát.

[7]Ne tegye magát tisztátalanná se apjával, se anyjával, se fivérével, se nővérével, ha közben meghalnának, mert Istennek szentelt haj van a fején.

porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

8 Por todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8Názírsága egész idején az ÚRnak legyen szentelve.

9 Se alguém vier a morrer junto a ele subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, rapará a cabeça no dia da sua purificação; ao sétimo dia, a rapará.

9Ha pedig valaki hirtelen és váratlanul meghal az otthonában, és tisztátalanná teszi a megszentelt fejét, akkor vágja le a haját tisztulása napján, a hetedik napon nyírja meg azt.

10 Ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10A nyolcadik napon pedig vigyen el két gerlét vagy két galambot a paphoz, a kijelentés sátrának bejáratához.

11 o sacerdote oferecerá um como oferta pelo pecado e o outro, para holocausto; e fará expiação por ele, visto que pecou relativamente ao morto; assim, naquele mesmo dia, consagrará a sua cabeça.

11Készítse el a pap az egyiket vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul, és végezzen érte engesztelést, mert vétekbe esett a holttest miatt. Így szentelje meg újból a fejét azon a napon.

12 Então, consagrará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para oferta pela culpa, trará um cordeiro de um ano; os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12Szentelje magát újból az ÚRnak názírsága idejére, és vigyen egy egyéves bárányt jóvátételi áldozatul. Az előző napok pedig nem számítanak, mert tisztátalanná vált a názír feje.

13 Esta é a lei do nazireu: no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, será trazido à porta da tenda da congregação.

13Ez a názír törvénye: Amikor letelik názírságának az ideje, vezessék a kijelentés sátrának bejáratához.

14 Ele apresentará a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto, e uma cordeira de um ano, sem defeito, para oferta pelo pecado, e um carneiro, sem defeito, por oferta pacífica,

14Mutassa be áldozatát az ÚRnak: egy egyéves hibátlan hím bárányt égőáldozatul, egy egyéves hibátlan nőstény bárányt vétekáldozatul, egy hibátlan kost békeáldozatul,

15 e um cesto de pães asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e

15egy kosár kovásztalan kenyeret, finomlisztből olajjal gyúrt lepényeket és

obreias asmas untadas com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

[16] O sacerdote os trará perante o SENHOR e apresentará a sua oferta pelo pecado e o seu holocausto;

[17] oferecerá o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos pães asmos; o sacerdote apresentará também a devida oferta de manjares e a libação.

[18] O nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeleira do seu nazireado, e tomá-la-á, e a porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

[19] Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e uma obreia asma e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeleira do seu nazireado.

[20] O sacerdote os moverá em oferta movida perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta movida e com a coxa da oferta; depois disto, o nazireu pode beber vinho.

[21] Esta é a lei do nazireu que fizer voto; a sua oferta ao SENHOR será segundo o seu nazireado, afora o que as suas posses lhe permitirem; segundo o voto que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

A bênção sacerdotal

[22] Disse o SENHOR a Moisés:

[23] Fala a Arão e a seus filhos, dizendo: Assim abençoareis os filhos de Israel e dir-lhes-eis:

olajjal megkent kovásztalan lángosokat, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal és italáldozatokkal együtt.

[16]Mutassa be a pap az ÚR színe előtt, és készítse el a názír vétekáldozatát és égőáldozatát.

[17]A kost is készítse el békeáldozatul az ÚRnak a kosár kovásztalan kenyérrel együtt. Készítse el a pap az ahhoz tartozó ételáldozatot és italáldozatot is.

[18]A názír pedig nyírja le megszentelt hajkoronáját a kijelentés sátrának bejáratánál, azután fogja megszentelt hajkoronáját, és tegye azt a tűzre, amelyen a békeáldozat van.

[19]Fogja a pap a kos megfőtt lapockáját, egy kovásztalan lepényt a kosárból meg egy kovásztalan lángost, tegye a názír tenyerébe, miután a názír lenyírta megszentelt hajkoronáját,

[20]és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatul az ÚR színe előtt. A papé az szent adományként, a felmutatott áldozati szegyen és felajánlott combon kívül. Azután a názír ismét ihat bort.

[21]Ez a názír törvénye, aki fogadalmat tett. Az ÚRnak szóló áldozat ez hajkoronájáért, azon kívül, amire telik neki. Úgy kell a názírság törvényét megtartania, ahogyan a fogadalmat tette.

Az ároni áldás

[22]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[23]Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izráel fiait, ezt mondjátok nekik:

[24] O SENHOR te abençoe e te guarde;

[25] o SENHOR faça resplandecer o rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

[26] o SENHOR sobre ti levante o rosto e te dê a paz.

[27] Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

[24]Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged!

[25]Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad!

[26]Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!

[27]Így mondják ki a nevemet Izráel fiai felett, és én megáldom őket.

Números 7

As ofertas dos príncipes na dedicação do altar

[1] No dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o consagrou e todos os seus utensílios, bem como o altar e todos os seus pertences,

[2] os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que haviam presidido o censo, ofereceram

[3] e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR: seis carros cobertos e doze bois; cada dois príncipes ofereceram um carro, e cada um deles, um boi; e os apresentaram diante do tabernáculo.

[4] Disse o SENHOR a Moisés:

[5] Recebe-os deles, e serão destinados ao serviço da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada um segundo o seu serviço.

[6] Moisés recebeu os carros e os bois e os deu aos levitas.

[7] Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu serviço;

[8] quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu serviço, sob a

4 Mózes 7

A fejedelmek ajándéka

[1]Amikor befejezte Mózes a hajlék fölállítását, fölkente és fölszentelte azt egész fölszerelésével együtt, az oltárt is egész fölszerelésével együtt; fölkente és fölszentelte azokat.

[2]Akkor odajárultak Izráel fejedelmei, a nagycsaládok fejei – ők voltak a törzsek fejedelmei, akik a számba vettek élén álltak –,

[3]és odavitték áldozatukat az ÚR elé: hat födeles szekeret és tizenkét marhát, két fejedelem egy szekeret, és mindegyik egy marhát. Odavezették azokat a hajlék elé.

[4]Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR:

[5]Vedd át tőlük ezeket a kijelentés sátrának szolgálatára; add oda a lévitáknak, mindegyiknek a maga szolgálatához mérten!

[6]Átvette tehát Mózes a szekereket és a marhákat, és odaadta a lévitáknak.

[7]Két szekeret és négy marhát adott Gérsón fiainak, szolgálatukhoz mérten.

[8]Négy szekeret és nyolc marhát pedig Merárí fiainak adott, szolgálatukhoz

direção de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, que deviam levar aos ombros.

10 Ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; sim, apresentaram a sua oferta perante o altar.

11 Disse o SENHOR a Moisés: Cada príncipe apresentará, no seu dia, a sua oferta para a consagração do altar.

12 O que, pois, no primeiro dia, apresentou a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

13 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

14 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

16 um bode, para oferta pelo pecado;

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

mérten, amelyet Ítámárnak, Áron főpap fiának a parancsa szerint végeztek.

9De Kehát fiainak semmit sem adott, mert az ő tennivalójuk az volt, hogy a szent dolgokat a vállukon vigyék.

10Azután odavitték a fejedelmek az oltár fölszentelésére szánt ajándékot azon a napon, amelyen fölkenték azt. A fejedelmek odavitték áldozati ajándékukat az oltár elé.

11Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Minden nap egy-egy fejedelem vigye oda az oltár fölszentelésére szánt áldozati ajándékát.

12Az első napon Nahsón, Ammínádáb fia, Júda törzséből mutatta be áldozati ajándékát.

13Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

14továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

15egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

16egy kecskebak vétekáldozatul,

17békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Nahsónnak, Ammínádáb fiának az áldozati ajándéka.

18A második napon Netanél, Cúár fia, Issakár fejedelme áldozott.

[19] Como sua oferta apresentou um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[20] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[21] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[22] um bode, para oferta pelo pecado;
[23] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Natanael, filho de Zuar.
[24] No terceiro dia, chegou o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[25] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;
[26] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;
[27] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;
[28] um bode, para oferta pelo pecado;
[29] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliabe, filho de Helom.
[30] No quarto dia, chegou o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

[19]Bemutatta áldozati ajándékát: egy százharminc sekel súlyú ezüsttálat meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedényt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,
[20]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyőt, tele füstölőszerekkel,
[21]egy bikaborjút, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul,
[22]egy kecskebakot vétekáldozatul,
[23]békeáldozatul pedig két marhát, öt kost, öt bakot és öt egyéves bárányt. Ez Netanélnak, Cúár fiának az áldozati ajándéka.
[24]A harmadik napon Zebulon fiainak a fejedelme, Elíáb, Hélón fia következett.
[25]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,
[26]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,
[27]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,
[28]egy kecskebak vétekáldozatul,
[29]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elíábnak, Hélón fiának az áldozati ajándéka.
[30]A negyedik napon Rúben fiainak a fejedelme, Elícúr, Sedéúr fia következett.

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

31Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

32 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

32továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

33egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

34 um bode, para oferta pelo pecado;

34egy kecskebak vétekáldozatul,

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

35békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elícúrnak, Sedéúr fiának az áldozati ajándéka.

36 No quinto dia, chegou o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

36Az ötödik napon Simeon fiainak a fejedelme, Selumíél, Cúrísaddaj fia következett.

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

37Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

38 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

38továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő tele füstölőszerekkel,

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

39egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

40 um bode, para oferta pelo pecado;

40egy kecskebak vétekáldozatul,

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

41békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Selumíélnak, Cúrísaddaj fiának az áldozati ajándéka.

42 No sexto dia, chegou o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

42A hatodik napon Gád fiainak a fejedelme, Eljászáf, Deúél fia következett.

[43] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[43]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[44] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[44]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[45] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[45]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[46] um bode, para oferta pelo pecado;

[46]egy kecskebak vétekáldozatul,

[47] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

[47]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Eljászáfnak, Deúél fiának az áldozati ajándéka.

[48] No sétimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

[48]A hetedik napon Efraim fiainak a fejedelme, Elísámá, Ammíhúd fia következett.

[49] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[49]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[50] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[50]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[51] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[51]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[52] um bode, para oferta pelo pecado;

[52]egy kecskebak vétekáldozatul,

[53] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

[53]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Elísámának, Ammíhúd fiának az áldozati ajándéka.

[54] No oitavo dia, chegou o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

[55] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[56] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[57] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[58] um bode, para oferta pelo pecado;

[59] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

[60] No dia nono, chegou o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

[61] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[62] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[63] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[64] um bode, para oferta pelo pecado;

[65] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco

[54]A nyolcadik napon Manassé fiainak a fejedelme, Gamlíél, Pedácúr fia következett.

[55]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[56]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[57]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[58]egy kecskebak vétekáldozatul,

[59]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Gamlíélnak, Pedácúr fiának az áldozati ajándéka.

[60]A kilencedik napon Benjámin fiainak a fejedelme, Abídán, Gidóní fia következett.

[61]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[62]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[63]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[64]egy kecskebak vétekáldozatul,

[65]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez

cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

[66] No décimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

[67] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[68] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[69] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[70] um bode, para oferta pelo pecado;

[71] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

[72] No dia undécimo, chegou o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

[73] A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

[74] um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

[75] um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

[76] um bode, para oferta pelo pecado;

[77] e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco

Abídánnak, Gidóní fiának az áldozati ajándéka.

[66]A tizedik napon Dán fiainak a fejedelme, Ahíezer, Ammísaddaj fia következett.

[67]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[68]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[69]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[70]egy kecskebak vétekáldozatul,

[71]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Ahíezernek, Ammísaddaj fiának az áldozati ajándéka.

[72]A tizenegyedik napon Ásér fiainak a fejedelme, Pagíél, Okrán fia következett.

[73]Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

[74]továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

[75]egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

[76]egy kecskebak vétekáldozatul,

[77]békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Pagíélnak, Okrán fiának az áldozati ajándéka.

cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

78 No duodécimo dia, chegou o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

80 um recipiente de dez siclos de ouro, cheio de incenso;

81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

82 um bode, para oferta pelo pecado;

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; foi esta a oferta de Aira, filho de Enã.

84 Esta é a dádiva feita pelos príncipes de Israel para a consagração do altar, no dia em que foi ungido: doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze recipientes de ouro;

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi de dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

86 doze recipientes de ouro cheios de incenso, cada um de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro dos recipientes foi de cento e vinte siclos;

78A tizenkettedik napon Naftáli fiainak a fejedelme, Ahíra, Énán fia következett.

79Áldozati ajándéka egy százharminc sekel súlyú ezüsttál meg egy hetven sekel súlyú ezüst hintőedény volt, a szent sekel szerint – mindkettő tele volt olajjal gyúrt finomliszttel, ételáldozatul –,

80továbbá egy tíz sekel súlyú aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel,

81egy bikaborjú, egy kos és egy egyéves bárány égőáldozatul,

82egy kecskebak vétekáldozatul,

83békeáldozatul pedig két marha, öt kos, öt bak és öt egyéves bárány. Ez Ahírának, Énán fiának az áldozati ajándéka.

84Ez volt Izráel fejedelmeinek az oltár fölszentelésére szánt ajándéka azon a napon, amelyen fölkenték azt: tizenkét ezüsttál, tizenkét ezüst hintőedény és tizenkét aranyserpenyő.

85Százharminc sekel súlyú volt egy-egy ezüsttál, hetven sekel súlyú egy-egy ezüst hintőedény. Az ezüstedények súlya összesen kétezer-négyszáz sekel volt, a szent sekel szerint.

86Továbbá tizenkét aranyserpenyő, tele füstölőszerekkel. Tíz sekel súlyú volt egy-egy serpenyő, a szent sekel szerint. Az aranyserpenyők súlya összesen százhúsz sekel volt.

[87] todos os animais para o holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares; e doze bodes para oferta pelo pecado.

[87]Égőáldozatra szánt marha volt összesen tizenkét bika, azután tizenkét kos és tizenkét egyéves bárány, a hozzájuk tartozó ételáldozatokkal együtt, meg tizenkét kecskebak vétekáldozatul.

[88] E todos os animais para o sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a dádiva para a consagração do altar, depois que foi ungido.

[88]Békeáldozatra szánt marha volt összesen huszonnégy bika, azután hatvan kos, hatvan bak és hatvan egyéves bárány. Ez volt az oltár fölszentelésére szánt ajándék, miután fölkenték azt.

[89] Quando entrava Moisés na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim lhe falava.

[89]Amikor bement Mózes a kijelentés sátrába, hogy beszéljen az ÚRral, hallotta a hangot, amely a bizonyság ládáján levő födélről beszélt hozzá, a két kerúb közül. Onnan beszélt hozzá.

Números 8

As sete lâmpadas do santuário

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala a Arão e dize-lhe: Quando colocares as lâmpadas, seja de tal maneira que venham as sete a alumiar defronte do candelabro.

[3] E Arão fez assim; colocou as lâmpadas para que alumiassem defronte do candelabro, como o SENHOR ordenara a Moisés.

[4] O candelabro era feito de ouro batido desde o seu pedestal até às suas flores; segundo o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candelabro.

A consagração dos levitas

[5] Disse mais o SENHOR a Moisés:

4 Mózes 8

Az arany lámpatartó

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Áronhoz, és mondd meg neki: Úgy rakd föl a lámpatartóra a mécseseket, hogy a hét mécses előre világítson.

[3]Áron így is tett: úgy rakta föl a lámpatartóra a mécseseket, hogy azok előre világítsanak, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[4]A lámpatartó aranyból készült, ötvösmunkával; a szára is meg a virága is ötvösmunka volt. Arra a mintára készítette el Mózes a lámpatartót, amelyet az ÚR mutatott neki.

A léviták szolgálatba állítása

[5]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[6] Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;
[7] assim lhes farás, para os purificar: asperge sobre eles a água da expiação; e sobre todo o seu corpo farão passar a navalha, lavarão as suas vestes e se purificarão;
[8] e tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite; tu, porém, tomarás outro novilho para oferta pelo pecado.
[9] Farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e ajuntarás toda a congregação dos filhos de Israel.
[10] Quando, pois, fizerem chegar os levitas perante o SENHOR, os filhos de Israel porão as mãos sobre eles.
[11] Arão apresentará os levitas como oferta movida perante o SENHOR, da parte dos filhos de Israel; e serão para o serviço do SENHOR.
[12] Os levitas porão as mãos sobre a cabeça dos novilhos; e tu sacrificarás um para oferta pelo pecado e o outro para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.
[13] Porás os levitas perante Arão e perante os seus filhos e os apresentarás por oferta movida ao SENHOR.
[14] E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel; os levitas serão meus.
[15] Depois disso, entrarão os levitas para fazerem o serviço da tenda da

[6]Válaszd külön a lévitákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket.
[7]Ezt cselekedd velük, hogy megtisztuljanak: hints rájuk vétektől megtisztító vizet, egész testüket borotválják le, mossák ki ruhájukat, hogy tiszták legyenek.
[8]Vegyenek egy bikaborjút és hozzá ételáldozatul olajjal gyúrt finomlisztet. Egy másik bikaborjút pedig végy vétekáldozatul.
[9]Vezesd a lévitákat a kijelentés sátra elé, és gyűjtsd össze Izráel fiainak egész közösségét.
[10]Azután vezesd a lévitákat az ÚR színe elé, és Izráel fiai tegyék kezüket a lévitákra.
[11]Áron pedig ajánlja fel a lévitákat mint Izráel fiai felmutatott áldozatát az ÚRnak, hogy ők végezzék az ÚR szolgálatát.
[12]A léviták tegyék kezüket a bikák fejére, te pedig készítsd el az egyik bikát vétekáldozatul, a másikat pedig égőáldozatul az ÚRnak, engesztelésül a lévitákért.
[13]Állítsd a lévitákat Áron és fiai elé, és ajánld fel őket felmutatott áldozatul az ÚRnak!
[14]Így válaszd külön a lévitákat Izráel fiaitól, hogy a léviták az enyémek legyenek.
[15]Csak azután kezdhetik el a léviták a szolgálatot a kijelentés sátránál, miután

congregação; e tu os purificarás e, por oferta movida, os apresentarás,

[16] porquanto eles dentre os filhos de Israel me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tomei.

[17] Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, tanto de homens como de animais; no dia em que, na terra do Egito, feri todo primogênito, os consagrei para mim.

[18] Tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

[19] E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, dentre os filhos de Israel, entreguei-os para fazerem o serviço dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação por eles, para que não haja praga entre o povo de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

[20] E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram os filhos de Israel.

[21] Os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os apresentou por oferta movida perante o SENHOR e fez expiação por eles, para purificá-los.

[22] Depois disso, chegaram os levitas, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação, perante Arão e seus filhos;

megtisztítottad és felmutatott áldozatul felajánlottad őket.

[16]Mert nekem szóló adományok ők Izráel fiai között. Őket választottam ki magamnak Izráel fiai közül minden elsőszülött helyett, aki anyja méhét megnyitja.

[17]Mert enyém Izráel fiai között minden elsőszülött, akár embertől, akár állattól való. Akkor szenteltem őket magamnak, amikor lesújtottam Egyiptom földjén minden elsőszülöttre.

[18]Valamennyi elsőszülött helyett a lévitákat választottam ki magamnak Izráel fiai közül,

[19]és Izráel fiai közül a lévitákat adományként Áronnak és fiainak adtam, hogy Izráel fiai helyett ők végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál. Szerezzenek engesztelést Izráel fiaiért, hogy ne sújtsa csapás Izráel fiait, ha a szentélyhez közelednek.

[20]Mózes, Áron és Izráel fiainak egész közössége eszerint járt el a lévitákkal. Mindenben úgy jártak el Izráel fiai a lévitákkal, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

[21]A léviták megtisztították magukat vétkeiktől, és kimosták ruhájukat. Áron pedig felajánlotta őket ajándékul az ÚRnak, és engesztelést végzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket.

[22]Csak azután kezdték meg a léviták szolgálatukat a kijelentés sátránál, Áron és fiai irányításával. Úgy jártak el a

como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

[23] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[24] Isto é o que toca aos levitas: da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o seu serviço na tenda da congregação;

[25] mas desde a idade de cinqüenta anos desobrigar-se-ão do serviço e nunca mais servirão;

[26] porém ajudarão aos seus irmãos na tenda da congregação, no tocante ao cargo deles; não terão mais serviço. Assim farás com os levitas quanto aos seus deveres.

lévitákkal kapcsolatban, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

[23]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[24]Még ez is a lévitákra tartozik: a huszonöt éven felüli lévita hadköteles, és végezzen szolgálatot a kijelentés sátránál.

[25]Ötvenéves korában pedig vonuljon vissza a szolgálatot végzők seregéből, és ne végezzen tovább szolgálatot,

[26]segédkezhet a kijelentés sátránál tennivalóik elvégzésében a testvéreinek, szolgálatot azonban ne végezzen. Így szabd meg a léviták tennivalóit.

Números 9

A celebração da Páscoa

[1] Falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no ano segundo da sua saída da terra do Egito, no mês primeiro, dizendo:

[2] Celebrem os filhos de Israel a Páscoa a seu tempo.

[3] No dia catorze deste mês, ao crepúsculo da tarde, a seu tempo a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

[4] Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

[5] Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do mês primeiro, ao crepúsculo da tarde, no deserto do Sinai; segundo tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

4 Mózes 9

A páska megünneplése

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR a Sínai-pusztában, a második év első hónapjában azután, hogy kijöttek Egyiptomból:

[2]Készítsék el Izráel fiai a páskát a megszabott időben.

[3]Ennek a hónapnak a tizennegyedik napján, estefelé készítsék el a megszabott időben. Egészen a rá vonatkozó rendelkezések és előírások szerint készítsétek el.

[4]Megmondta tehát Mózes Izráel fiainak, hogyan készítsék el a páskát.

[5]El is készítették a páskát az első hónap tizennegyedik napján, estefelé a Sínai-pusztában. Mindenben úgy jártak el Izráel fiai, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

[6] Houve alguns que se acharam imundos por terem tocado o cadáver de um homem, de maneira que não puderam celebrar a Páscoa naquele dia; por isso, chegando-se perante Moisés e Arão,

[7] disseram-lhes: Estamos imundos por termos tocado o cadáver de um homem; por que havemos de ser privados de apresentar a oferta do SENHOR, a seu tempo, no meio dos filhos de Israel?

[8] Respondeu-lhes Moisés: Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

[9] Então, disse o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações achar-se imundo por causa de um morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

[11] No mês segundo, no dia catorze, no crepúsculo da tarde, a celebrarão; com pães asmos e ervas amargas a comerão.

[12] Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebrarão.

[13] Porém, se um homem achar-se limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, essa alma será eliminada do seu povo, porquanto não apresentou a oferta do SENHOR, a seu tempo; tal homem levará sobre si o seu pecado.

[6]Néhány férfi azonban tisztátalan volt emberi holttest miatt, és így nem készíthették el a páskát azon a napon. Ezért Mózes és Áron elé járultak azon a napon

[7]ezek a férfiak, és ezt mondták: Mi emberi holttest miatt vagyunk tisztátalanok. Miért kellene megtagadni tőlünk, hogy áldozatot mutathassunk be az ÚRnak a megszabott időben, Izráel fiaival együtt?

[8]Mózes ezt felelte nekik: Várjatok, míg meghallom, mit parancsol rólatok az ÚR.

[9]Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR:

[10]Mondd meg Izráel fiainak: Ha valaki holttest miatt tisztátalanná válik, vagy messze úton van közületek vagy utódaitok közül, az is készítsen páskát az ÚRnak.

[11]Ők a második hónap tizennegyedik napján, estefelé készítsék el, és kovásztalan kenyérrel meg keserű füvekkel egyék meg.

[12]Ne hagyjanak belőle reggelre, és a csontját sem szabad eltörni. Mindenben úgy készítsék el, ahogy a páskára vonatkozó rendelkezés szól.

[13]De ha valaki tiszta, és úton sincs, mégis elmulasztja a páskát elkészíteni, azt az embert ki kell irtani népe közül, mert nem mutatott be áldozatot az ÚRnak a megszabott időben. Az ilyen embernek bűnhődnie kell.

[14] Se um estrangeiro habitar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um só estatuto haverá para vós outros, tanto para o estrangeiro como para o natural da terra.

[14]Ha jövevény tartózkodik köztetek, és elkészíti az ÚR páskáját, ő is a páskára vonatkozó rendelkezés és előírás szerint járjon el. Ugyanaz a rendelkezés vonatkozzék rátok: a jövevényre és az ország szülötteire is.

A nuvem sobre o tabernáculo

Êxodo 40.34-38

A felhő és tűzoszlop

[15] No dia em que foi erigido o tabernáculo, a nuvem o cobriu, a saber, a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo uma aparência de fogo até à manhã.

[15]Amikor a hajlékot fölállították, felhő borította be a hajlékot, a bizonyság sátrát, estétől reggelig pedig tűz alakjában volt a hajlék fölött.

[16] Assim era de contínuo: a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

[16]Így volt ez mindig: felhő borította be, éjjel pedig az, ami tűznek látszott.

[17] Quando a nuvem se erguia de sobre a tenda, os filhos de Israel se punham em marcha; e, no lugar onde a nuvem parava, aí os filhos de Israel se acampavam.

[17]Valahányszor fölemelkedett a felhő a sátorról, elindultak Izráel fiai. Ott ütöttek tábort Izráel fiai, ahol a felhő megállapodott.

[18] Segundo o mandado do SENHOR, os filhos de Israel partiam e, segundo o mandado do SENHOR, se acampavam; por todo o tempo em que a nuvem pairava sobre o tabernáculo, permaneciam acampados.

[18]Az ÚR parancsa szerint indultak el Izráel fiai, és az ÚR parancsa szerint ütöttek tábort. Mindaddig a táborban maradtak, amíg a felhő a hajlékon nyugodott.

[19] Quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel cumpriam a ordem do SENHOR e não partiam.

[19]Ha a felhő hosszabb ideig maradt a hajlék fölött, megtartották Izráel fiai az ÚR rendelkezését, és nem indultak el.

[20] Às vezes, a nuvem ficava poucos dias sobre o tabernáculo; então, segundo o mandado do SENHOR, permaneciam e, segundo a ordem do SENHOR, partiam.

[20]Megtörtént, hogy a felhő csak néhány napig maradt a hajlék fölött; akkor is az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el.

[21] Às vezes, a nuvem ficava desde a tarde até à manhã; quando, pela manhã, a

[21]Megtörtént, hogy a felhő csak estétől reggelig volt ott, reggel pedig már föl is

nuvem se erguia, punham-se em marcha; quer de dia, quer de noite, erguendo-se a nuvem, partiam.

emelkedett a felhő: ilyenkor ők is elindultak. Akár nappal, akár éjjel emelkedett föl a felhő, ők elindultak.

[22] Se a nuvem se detinha sobre o tabernáculo por dois dias, ou um mês, ou por mais tempo, enquanto pairava sobre ele, os filhos de Israel permaneciam acampados e não se punham em marcha; mas, erguendo-se ela, partiam.

[22]Akár két napig, akár egy hónapig vagy még hosszabb ideig nyugodott is a felhő a hajlék fölött, a táborban maradtak Izráel fiai, és nem indultak el. De ha fölemelkedett, elindultak.

[23] Segundo o mandado do SENHOR, se acampavam e, segundo o mandado do SENHOR, se punham em marcha; cumpriam o seu dever para com o SENHOR, segundo a ordem do SENHOR por intermédio de Moisés.

[23]Az ÚR parancsa szerint maradtak a táborban, és az ÚR parancsa szerint indultak el. Megtartották az ÚR rendelkezését, az ÚR Mózesnek adott parancsa szerint.

Números 10

As duas trombetas de prata

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; servir-te-ão para convocares a congregação e para a partida dos arraiais.

[3] Quando tocarem, toda a congregação se ajuntará a ti à porta da tenda da congregação.

[4] Mas, quando tocar uma só, a ti se ajuntarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

[5] Quando as tocardes a rebate, partirão os arraiais que se acham acampados do lado oriental.

[6] Mas, quando a segunda vez as tocardes a rebate, então, partirão os arraiais que se acham acampados do lado sul; a rebate, as tocarão para as suas partidas.

4 Mózes 10

Az ezüst harsonák

[1]Azután így szólt Mózeshez az ÚR:

[2]Készíts két harsonát ötvösmunkával, ezüstből készítsd azokat. Ezeket használd a közösség összehívására és a táborok elindítására!

[3]Amikor megfújják azokat, gyűljön hozzád az egész közösség a kijelentés sátrának a bejáratához.

[4]Ha csak az egyiket fújják meg, gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel nemzetségfői.

[5]Ha pedig riadót fújtok, induljanak el azok a táborok, amelyek keletre táboroznak.

[6]Ha másodszor is megfújjátok harsogva, induljanak el azok a táborok, amelyek délre táboroznak. Harsogva kell megfújniuk az induláshoz.

[7] Mas, se se houver de ajuntar a congregação, tocá-las-eis, porém não a rebate.
[8] Os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós outros será isto por estatuto perpétuo nas vossas gerações.
[9] Quando, na vossa terra, sairdes a pelejar contra os opressores que vos apertam, também tocareis as trombetas a rebate, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.
[10] Da mesma sorte, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as vossas trombetas sobre os vossos holocaustos e sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Os israelitas partem do Sinai

[11] Aconteceu, no ano segundo, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se ergueu de sobre o tabernáculo da congregação.
[12] Os filhos de Israel puseram-se em marcha do deserto do Sinai, jornada após jornada; e a nuvem repousou no deserto de Parã.
[13] Assim, pela primeira vez, se puseram em marcha, segundo o mandado do SENHOR, por Moisés.
[14] Primeiramente, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Judá, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Naassom, filho de Aminadabe;

[7]De ha a gyülekezetet gyűjtitek össze, ne harsogva fújjátok.

[8]A harsonákat Áron fiai, a papok fújják. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.

[9]Ha hadba indultok majd országotokban a benneteket szorongató ellenség ellen, akkor is ezekkel a harsonákkal fújjatok riadót: akkor majd megemlékezik rólatok Istenetek, az ÚR, és megszabadultok ellenségeitektől.

[10]Fújjátok meg ezeket a harsonákat az öröm napjain, az ünnepeken és a hónapok kezdetén, amikor égőáldozataitokat és békeáldozataitokat bemutatjátok, és emlékeztetni fogják Istent rátok. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

Elindulás a Sínai-hegytől

[11]A második év második hónapjának a huszadik napján fölemelkedett a felhő a bizonyság hajlékáról.

[12]Izráel fiai pedig elindultak a Sínai-pusztából, és mentek táborhelyről táborhelyre, míg meg nem állapodott a felhő a Párán-pusztában.

[13]Ekkor indultak el először az ÚRnak Mózes által adott parancsa szerint.

[14]Először Júda fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. Seregüket Nahsón, Ammínádáb fia vezette.

[15] sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar;
[16] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.
[17] Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.
[18] Depois, partiu o estandarte do arraial de Rúben, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elizur, filho de Sedeur;
[19] sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;
[20] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.
[21] Então, partiram os coatitas, levando as coisas santas; e erigia-se o tabernáculo até que estes chegassem.
[22] Depois, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Efraim, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Elisama, filho de Amiúde;
[23] sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;
[24] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.
[25] Então, partiu o estandarte do arraial dos filhos de Dã, formando a retaguarda de todos os arraiais, segundo as suas turmas; e, sobre o seu exército, estava Aiezer, filho de Amisadai;
[26] sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;
[27] e, sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

[15]Issakár fiai törzsének a seregét Netanél, Cúár fia vezette.
[16]Zebulon fiai törzsének a seregét Eliáb, Hélón fia vezette.
[17]Miután a hajlékot lebontották, elindultak Gérsón és Merárí fiai, a hajlék hordozói.
[18]Azután Rúben táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. Seregüket Elícúr, Sedéúr fia vezette.
[19]Simeon fiai törzsének a seregét Selumíél, Cúrísaddaj fia vezette.
[20]Gád fiai törzsének a seregét Eljászáf, Deúél fia vezette.
[21]Majd elindultak a kehátiak is, a szentély hordozói; a többiek már fölállították a hajlékot, mire ők megérkeztek.
[22]Azután Efraim fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén. Seregüket Elísámá, Ammíhúd fia vezette.
[23]Manassé fiai törzsének a seregét Gamlíél, Pedácúr fia vezette.
[24]Benjámin fiai törzsének a seregét Abídán, Gidóní fia vezette.
[25]Majd Dán fiai táborának a hadijelvénye indult el a csapatok élén, mint az egész tábor utóvédje. Seregüket Ahíezer, Ammísaddaj fia vezette.
[26]Ásér fiai törzsének a seregét Pagíél, Okrán fia vezette.
[27]Naftáli fiai törzsének a seregét Ahíra, Énán fia vezette.

[28] Nesta ordem, puseram-se em marcha os filhos de Israel, segundo os seus exércitos.

Moisés roga a Hobabe que vá com eles

[29] Disse Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés: Estamos de viagem para o lugar de que o SENHOR disse: Dar-vo-lo-ei; vem conosco, e te faremos bem, porque o SENHOR prometeu boas coisas a Israel.

[30] Porém ele respondeu: Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

[31] Tornou-lhe Moisés: Ora, não nos deixes, porque tu sabes que devemos acampar-nos no deserto; e nos servirás de guia.

[32] Se vieres conosco, far-te-emos o mesmo bem que o SENHOR a nós nos fizer.

[33] Partiram, pois, do monte do SENHOR caminho de três dias; a arca da Aliança do SENHOR ia adiante deles caminho de três dias, para lhes deparar lugar de descanso.

[34] A nuvem do SENHOR pairava sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

[35] Partindo a arca, Moisés dizia: Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os que te odeiam.

[36] E, quando pousava, dizia: Volta, ó SENHOR, para os milhares de milhares de Israel.

Números 11

As murmurações dos israelitas

[28]Ez volt Izráel fiai táborbontásának a rendje, seregeik szerint, valahányszor elindultak.

[29]Mózes így szólt Hóbábhoz, a midjáni Reúélnak, Mózes apósának a fiához: Mi elindulunk arra a helyre, amelyről azt mondta az ÚR: Nektek adom azt. Gyere velünk, és mi jót teszünk veled, mert az ÚR jót ígért Izráelnek.

[30]De ő így felelt neki: Nem megyek, inkább visszamegyek hazámba, a rokonságomhoz.

[31]Mózes ezt mondta: Ne hagyj el bennünket, hiszen te tudod, hol lehet tábort ütnünk a pusztában. Te légy a vezetőnk!

[32]Ha velünk jössz, akkor részesíteni fogunk mindabban a jóban, amit velünk tesz az ÚR.

[33]Így indultak el az ÚR hegyétől egy háromnapi útra. A háromnapi úton az ÚR szövetségének ládája vonult előttük, hogy pihenőhelyet keressen nekik.

[34]Az ÚR felhője volt felettük nappal, amikor elindultak a táborból.

[35]Valahányszor elindult a láda, ezt mondta Mózes: Kelj föl, URam! Szóródjanak szét ellenségeid, gyűlölőid meneküljenek előled!

[36]Amikor pedig megállt, ezt mondta: Térj vissza, URam, Izráel ezreinek sokaságához!

4 Mózes 11

A táborégés

[1] Queixou-se o povo de sua sorte aos ouvidos do SENHOR; ouvindo-o o SENHOR, acendeu-se-lhe a ira, e fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu extremidades do arraial.

[2] Então, o povo clamou a Moisés, e, orando este ao SENHOR, o fogo se apagou.

[3] Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porque o fogo do SENHOR se acendera entre eles.

[4] E o populacho que estava no meio deles veio a ter grande desejo das comidas dos egípcios; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e também disseram: Quem nos dará carne a comer?

[5] Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; dos pepinos, dos melões, dos alhos silvestres, das cebolas e dos alhos.

[6] Agora, porém, seca-se a nossa alma, e nenhuma coisa vemos senão este maná.

[7] Era o maná como semente de coentro, e a sua aparência, semelhante à de bdélio.

[8] Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; o seu sabor era como o de bolos amassados com azeite.

[9] Quando, de noite, descia o orvalho sobre o arraial, sobre este também caía o maná.

Moisés acha pesado o seu cargo

[10] Então, Moisés ouviu chorar o povo por famílias, cada um à porta de sua tenda; e

[1]A nép pedig folyton csak panaszkodott az Úrnak, hogy rosszul megy a sora. Az Úr pedig meghallotta, és haragra gerjedt. Fölgyulladt ellenük az Úr tüze, és belekapott a tábor szélébe.

[2]Ekkor a nép segítségért kiáltott Mózeshez, Mózes pedig imádkozott az Úrhoz, és elaludt a tűz.

[3]Azt a helyet pedig Tabérának nevezték el, ami azt jelenti: „felgyulladt ellenük az Úr tüze”.

A nép húst kíván

[4]A közöttük levő gyülevész népség azonban telhetetlen volt, ezért Izráel fiai is újra sránkozni kezdtek: Ki ad nekünk végre húst enni?

[5]Emlékszünk, hogy Egyiptomban ingyen ettünk halat, uborkát, dinnyét, póréhagymát, vöröshagymát és fokhagymát.

[6]Most pedig elepedünk, mert semmit sem látunk a mannán kívül.

[7]A manna olyan volt, mint a koriandermag, hasonló az illatos gyantacsepphez.

[8]A nép elszéledt, és úgy szedegette. Kézimalmon megőrölték, vagy mozsárban megtörték, azután fazékban megfőzték, és lepényt készítettek belőle. Olyan íze volt, mint az olajos süteménynek.

[9]Amikor a harmat leszállt éjjel a táborra, akkor hullott rá a manna is.

[10]Mózes meghallotta, hogy a nép sránkozik, egyik nemzetség éppúgy, mint

a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

11 Disse Moisés ao SENHOR: Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei favor aos teus olhos, visto que puseste sobre mim a carga de todo este povo?

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Dei-o eu à luz, para que me digas: Leva-o ao teu colo, como a ama leva a criança que mama, à terra que, sob juramento, prometeste a seus pais?

13 Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Pois chora diante de mim, dizendo: Dá-nos carne que possamos comer.

14 Eu sozinho não posso levar todo este povo, pois me é pesado demais.

15 Se assim me tratas, mata-me de uma vez, eu te peço, se tenho achado favor aos teus olhos; e não me deixes ver a minha miséria.

Deus designa setenta anciãos para ajudarem Moisés

16 Disse o SENHOR a Moisés: Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, que sabes serem anciãos e superintendentes do povo; e os trarás perante a tenda da congregação, para que assistam ali contigo.

17 Então, descerei e ali falarei contigo; tirarei do Espírito que está sobre ti e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que não a leves tu somente.

a másik, mindenki a sátra bejáratánál. Akkor igen fölgerjedt az ÚR haragja, és Mózes is rossznak látta ezt.

11Ezért Mózes ezt mondta az ÚRnak: Miért tettél szolgáddal ilyen rosszat? Miért nem vagy jóindulattal hozzám, miért raktad rám ennek az egész népnek a gondját?

12Vajon bennem fogant ez az egész nép, vagy én szültem-e, hogy ezt mondod nekem: Ahogyan a dajka viszi a csecsemőt, úgy vidd az öledben arra a földre, amelyet te ígértél oda esküvel atyáiknak?

13Honnan vegyek húst, hogy adjak ennek az egész népnek? Hiszen így siránkoznak előttem: Adj nekünk húst, hadd együnk!

14Nem tudom egyedül vinni ezt az egész népet, mert túl nehéz nekem.

15Ha így bánsz velem, inkább nyomban ölj meg, légy ennyi jóindulattal hozzám! Ne kelljen látnom nyomorúságomat!

A hetven prófétáló vén

16Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izráel vénei közül, akikről tudod, hogy a nép vénei és elöljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és ott álljanak melléd.

17Akkor leszállok, és beszélek ott veled. Elveszek abból a lélekből, amely rajtad nyugszik, és rájuk is kiárasztom, hogy veled együtt hordozzák a nép terhét, és ne hordozd azt egyedül.

[18] Dize ao povo: Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo: Quem nos dará carne a comer? Íamos bem no Egito. Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis.

[19] Não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco, nem dez, nem ainda vinte;

[20] mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes o SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo: Por que saímos do Egito?

[21] Respondeu Moisés: Seiscentos mil homens de pé é este povo no meio do qual estou; e tu disseste: Dar-lhes-ei carne, e a comerão um mês inteiro.

[22] Matar-se-ão para eles rebanhos de ovelhas e de gado que lhes bastem? Ou se ajuntarão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

[23] Porém o SENHOR respondeu a Moisés: Ter-se-ia encurtado a mão do SENHOR? Agora mesmo, verás se se cumprirá ou não a minha palavra!

[24] Saiu, pois, Moisés, e referiu ao povo as palavras do SENHOR, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo, e os pôs ao redor da tenda.

[25] Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta

[18]A népnek pedig mondd meg: Szenteljétek meg magatokat holnapra, mert húst esztek! Hiszen így sránkoztok az ÚRnak: Ki ad nekünk végre húst enni? Milyen jó dolgunk volt Egyiptomban! Ezért majd ad nektek az ÚR húst, és ehettek.

[19]Nemcsak egy napig ehettek, nem is két napig, nem öt napig, nem tíz napig, nem húsz napig,

[20]hanem egy álló hónapig, míg csak ki nem hányjátok, és míg meg nem undorodtok tőle, mivel megvetettétek az URat, aki köztetek van, és így siránkoztatok előtte: Miért is jöttünk ki Egyiptomból?

[21]Akkor ezt mondta Mózes: Hatszázezer gyalogosból áll a nép körülöttem, és te azt mondod: Húst adok nekik enni egy álló hónapig?!

[22]Lehet-e annyi juhot és marhát vágni nekik, hogy elég legyen nekik? Vagy össze lehet-e gyűjteni a tenger minden halát, hogy elég legyen nekik?

[23]De az ÚR ezt mondta Mózesnek: Talán kevés ehhez az ÚR ereje? Most majd meglátod, beteljesedik-e az én szavam, vagy sem!

[24]Mózes kiment, és elbeszélte a népnek az ÚR szavait, majd összegyűjtött hetven férfit a nép vénei közül, és a sátor köré állította őket.

[25]Az ÚR pedig leszállt felhőben, és beszélt hozzá. Majd elvett abból a lélekből, amely Mózesen nyugodott, és kiárasztotta a

anciãos; quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

hetven vénre. Amikor a lélek leszállt rájuk, akkor prófétáltak, de máskor nem.

[26] Porém, no arraial, ficaram dois homens; um se chamava Eldade, e o outro, Medade. Repousou sobre eles o Espírito, porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda; e profetizavam no arraial.

[26]Két férfi azonban a táborban maradt: az egyiknek Eldád, a másiknak Médád volt a neve. Rájuk is kiáradt a lélek, mert ők is az összeírtak között voltak, bár nem mentek ki a sátorhoz. Ők a táborban kezdtek prófétálni.

[27] Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse: Eldade e Medade profetizam no arraial.

[27]Egy szolga elfutott, és jelentette Mózesnek, hogy Eldád és Médád prófétálnak a táborban.

[28] Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus escolhidos, respondeu e disse: Moisés, meu senhor, proíbe-lho.

[28]Akkor megszólalt Józsué, Nún fia, aki ifjúkorától fogva Mózes szolgája volt, és ezt mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik!

[29] Porém Moisés lhe disse: Tens tu ciúmes por mim? Tomara todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

[29]De Mózes így felelt neki: Engem akarsz féltékenyen védeni? Bárcsak az ÚR egész népe próféta volna, és rájuk is kiárasztaná lelkét az ÚR!

[30] Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

[30]Ezután Mózes visszavonult a táborba Izráel véneivel együtt.

Deus manda codornizes

[31] Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia, ao seu redor, cerca de dois côvados sobre a terra.

A fürjek

[31]Akkor az ÚR szelet támasztott, amely a tenger felől fürjeket sodort magával, és leszórta őket a táborra, innen is, onnan is egynapi távolságban a tábor körül, két könyöknyire a föld színén.

[32] Levantou-se o povo todo aquele dia, e a noite, e o outro dia e recolheu as codornizes; o que menos colheu teve dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

[32]Akkor nekiállt a nép, és egész nap és egész éjjel, sőt az egész következő napon is gyűjtötték a fürjeket. Még aki keveset gyűjtött, az is gyűjtött tíz hómert, és szétterítették azokat a tábor körül.

[33] Estava ainda a carne entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, quando

[33]De a hús még a foguk között volt, még meg sem rágták, amikor az ÚR haragra

se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e o feriu com praga mui grande.

[34] Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo das comidas dos egípcios.

[35] De Quibrote-Hataavá partiu o povo para Hazerote e ali ficou.

Números 12

A sedição de Miriã e Arão

[1] Falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita que tomara; pois tinha tomado a mulher cuxita.

[2] E disseram: Porventura, tem falado o SENHOR somente por Moisés? Não tem falado também por nós? O SENHOR o ouviu.

[3] Era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra.

[4] Logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã: Vós três, saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

[5] Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles se apresentaram.

[6] Então, disse: Ouvi, agora, as minhas palavras; se entre vós há profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele, me faço conhecer ou falo com ele em sonhos.

[7] Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

gerjedt a nép ellen, és megverte az ÚR a népet egy igen nagy csapással.

[34]Azt a helyet Kibrót- Taavának nevezték el, mert ott temették el a telhetetlen népet.

[35]Kibrót-Taavából elindult a nép Hacérót felé, majd Hacérótban tartózkodtak.

4 Mózes 12

Mirjám poklossága

[1]Egyszer Mirjám és Áron Mózes ellen beszélt az etióp asszony miatt, akit elvett. Mert Mózes egy etióp asszonyt vett feleségül.

[2]Ezt mondták: Vajon csak Mózes által beszélt az ÚR? Nem beszélt-e miáltalunk is? De az ÚR meghallotta.

[3]Ez a Mózes pedig igen alázatos volt, a földön élő minden embernél alázatosabb.

[4]Az ÚR akkor rögtön ezt mondta Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki mindhárman a kijelentés sátrához. Ki is mentek mindhárman.

[5]Akkor az ÚR leszállt felhőoszlopban, megállt a sátor bejáratánál, és szólította Áront és Mirjámot, ők ketten pedig odamentek.

[6]Az ÚR ezt mondta: Halljátok meg beszédemet: Ha van az ÚRnak prófétája köztetek, azzal látomásban ismertetem meg magam, álomban beszélek hozzá.

[7]De nem ilyen Mózes, a szolgám! Őrá az egész házam van bízva!

[8] Boca a boca falo com ele, claramente e não por enigmas; pois ele vê a forma do SENHOR; como, pois, não temestes falar contra o meu servo, contra Moisés?
[9] E a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e retirou-se.
[10] A nuvem afastou-se de sobre a tenda; e eis que Miriã achou-se leprosa, branca como neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que estava leprosa.
[11] Então, disse Arão a Moisés: Ai! SENHOR meu, não ponhas, te rogo, sobre nós este pecado, pois loucamente procedemos e pecamos.
[12] Ora, não seja ela como um aborto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade de sua carne já consumida.
[13] Moisés clamou ao SENHOR, dizendo: Ó Deus, rogo-te que a cures.
[14] Respondeu o SENHOR a Moisés: Se seu pai lhe cuspira no rosto, não seria envergonhada por sete dias? Seja detida sete dias fora do arraial e, depois, recolhida.
[15] Assim, Miriã foi detida fora do arraial por sete dias; e o povo não partiu enquanto Miriã não foi recolhida.
[16] Porém, depois, o povo partiu de Hazerote e acampou-se no deserto de Parã.

Números 13

Doze homens são enviados para espiar a terra de Canaã
Deuteronômio 1.19-25

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[8]Szemtől szemben beszélek vele, világosan, nem rejtélyesen, az ÚR alakját is megpillanthatja. Hogy mertetek hát szolgám, Mózes ellen beszélni?!
[9]Az ÚR haragra gerjedt ellenük, és eltávozott.
[10]Amikor a felhő eltávozott a sátorról, Mirjám a poklosságtól olyan fehér lett, mint a hó. Áron Mirjám felé fordult, és látta, hogy poklos.
[11]Akkor ezt mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram, ne ródd föl nekünk ezt a vétket, amelyet esztelenül elkövettünk!
[12]Ne legyen olyan Mirjám, mint a halva született, akinek a teste félig már oszlásnak indult!
[13]Ekkor Mózes így kiáltott az ÚRhoz: Istenem, gyógyítsd meg őt!
[14]Az ÚR azonban ezt mondta Mózesnek: Ha csak az apja köpte volna szembe, akkor is szégyenkeznie kellene hét napig. Zárják ki a táborból hét napra, és csak azután fogadják vissza!
[15]Ki is zárták Mirjámot a táborból hét napra. A nép nem indult tovább addig, amíg vissza nem fogadták Mirjámot.
[16]Azután elindult a nép Hacérótból, és a Párán-pusztában ütött tábort.

4 Mózes 13

Mózes kémeket küld Kánaánba

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2] Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual príncipe entre eles.

[2]Küldj férfiakat, hogy kémleljék ki Kánaán földjét, amelyet majd Izráel fiainak adok. Mindegyik ősi törzsből egy férfit küldjetek, mind tekintélyes ember legyen.

[3] Enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o mandado do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

[3]Mózes elküldte őket a Párán-pusztából az ÚR parancsa szerint. Valamennyien főemberek voltak Izráelben.

[4] São estes os seus nomes: da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

[4]Név szerint ezek voltak: Rúben törzséből Sammúa, Zakkúr fia.

[5] da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

[5]Simeon törzséből Sáfát, Hóri fia.

[6] da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

[6]Júda törzséből Káléb, Jefunne fia.

[7] da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

[7]Issakár törzséből Jigál, Jószéf fia.

[8] da tribo de Efraim, Oseias, filho de Num;

[8]Efraim törzséből Hóséa, Nún fia.

[9] da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

[9]Benjámin törzséből Paltí, Ráfú fia.

[10] da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

[10]Zebulon törzséből Gaddíél, Szódí fia.

[11] da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

[11]A József törzséhez tartozó Manassétörzsből Gaddí, Szúszí fia.

[12] da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

[12]Dán törzséből Ammíél, Gemallí fia.

[13] da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

[13]Ásér törzséből Szetúr, Míkáél fia.

[14] da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

[14]Naftáli törzséből Nahbí, Vofszí fia.

[15] da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

[15]Gád törzséből Geúél, Mákí fia.

[16] São estes os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oseias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

[16]Így hívták azokat a férfiakat, akiket elküldött Mózes, hogy kémleljék ki az országot. Mózes Hóséát, Nún fiát Józsuénak nevezte el.

[17] Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã; e disse-lhes: Subi ao Neguebe e penetrai nas montanhas.

[17]Amikor elküldte őket Mózes, hogy kémleljék ki Kánaán földjét, ezt mondta nekik: Menjetek itt a Délvidéken át, föl a hegyvidékre.

[18] Vede a terra, que tal é, e o povo que nela habita, se é forte ou fraco, se poucos ou muitos.

[19] E qual é a terra em que habita, se boa ou má; e que tais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

[20] Também qual é a terra, se fértil ou estéril, se nela há matas ou não. Tende ânimo e trazei do fruto da terra. Eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

[21] Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

[22] E subiram pelo Neguebe e vieram até Hebrom; estavam ali Aimã, Sesai e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

[23] Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens numa vara, como também romãs e figos.

[24] Esse lugar se chamou o vale de Escol, por causa do cacho que ali cortaram os filhos de Israel.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Deuteronômio 1.26-33

[25] Ao cabo de quarenta dias, voltaram de espiar a terra,

[26] caminharam e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades; deram-lhes conta, a eles e a toda a congregação, e mostraram-lhes o fruto da terra.

[18]Nézzétek meg, hogy milyen az a föld, és a rajta lakó nép erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok!

[19]Milyen az a föld, amelyen lakik: jó-e vagy rossz? Milyenek a városok, amelyekben lakik: táborfélék vagy megerősített helyek?

[20]Milyen a föld: kövér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Legyetek bátrak, és hozzatok a föld gyümölcseiből! Akkor éppen az első szőlőfürtök érésének az ideje volt.

[21]Elmentek tehát a férfiak, és kikémlelték a földet, a Cin-pusztától egészen Rehóbig, a Hamátba vezető útig.

[22]A Délvidéken át mentek föl, és Hebrónig jutottak. Anák leszármazottai, Ahíman, Sésaj és Talmaj éltek ott. Hebrón hét évvel korábban épült, mint az egyiptomi Cóan.

[23]Amikor eljutottak az Eskól-völgyig, lemetszettek ott egy szőlővesszőt egyetlen szőlőfürttel, amelyet ketten vittek rúdon. Szedtek gránátalmát és fügét is.

[24]Azt a helyet Eskól-völgynek nevezték el arról a szőlőfürtről, amelyet ott metszettek le Izráel fiai.

[25]Negyven nap múlva visszatértek az ország kikémleléséből.

[26]Visszamentek, és megérkeztek Mózeshez, Áronhoz és Izráel fiainak egész közösségéhez a Párán-pusztába, Kádésba. Beszámoltak nekik meg az egész

közösségnek, és megmutatták nekik a föld gyümölcseit.

[27] Relataram a Moisés e disseram: Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel; este é o fruto dela.

[27]Elbeszélésükben ezt mondták neki: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse!

[28] O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, mui grandes e fortificadas; também vimos ali os filhos de Anaque.

[28]Csakhogy erős nép lakik azon a földön, a városok falakkal vannak megerősítve és nagyon nagyok, sőt, még Anák leszármazottait is láttuk ott!

[29] Os amalequitas habitam na terra do Neguebe; os heteus, os jebuseus e os amorreus habitam na montanha; os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

[29]A Délvidéken Amálék lakik, a hegyvidéken a hettiták, a jebúsziak és az emóriak laknak, a tenger és a Jordán partján pedig kánaániak élnek.

[30] Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse: Eia! Subamos e possuamos a terra, porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

[30]Bár Káléb csitította a népet, amely Mózes ellen fordult, mert ezt mondta: Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert le tudjuk győzni őket,

[31] Porém os homens que com ele tinham subido disseram: Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

[31]de azok a férfiak, akik vele mentek, ezt mondták: Nem vonulhatunk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb nálunk!

[32] E, diante dos filhos de Israel, infamaram a terra que haviam espiado, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra que devora os seus moradores; e todo o povo que vimos nela são homens de grande estatura.

[32]És rossz hírét keltették Izráel fiai között annak a földnek, amelyet kikémleltek, mert ezt mondták: Az a föld, amelyet bejártunk, hogy kikémleljük, olyan föld, amely megemészti lakosait! A nép pedig, amelyet ott láttunk, csupa szálas emberből áll.

[33] Também vimos ali gigantes (os filhos de Anaque são descendentes de gigantes), e éramos, aos nossos próprios olhos, como gafanhotos e assim também o éramos aos seus olhos.

[33]Sőt láttunk ott óriásokat is, Anák óriás fiait: parányi sáskáknak éreztük magunkat, és ők úgy is tekintettek ránk.

Números 14

Sedição do povo

[1] Levantou-se, pois, toda a congregação e gritou em voz alta; e o povo chorou aquela noite.

[2] Todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhes disse: Tomara tivéssemos morrido na terra do Egito ou mesmo neste deserto!

[3] E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos para o Egito?

[4] E diziam uns aos outros: Levantemos um capitão e voltemos para o Egito.

[5] Então, Moisés e Arão caíram sobre o seu rosto perante a congregação dos filhos de Israel.

[6] E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dentre os que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes

[7] e falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo: A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muitíssimo boa.

[8] Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos fará entrar nessa terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

[9] Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo dessa terra, porquanto, como pão, os podemos

4 Mózes 14

A nép zúgolódása és bűnhődése

[1]Ekkor az egész közösség elkezdett hangosan jajveszékelni, és sírt a nép egész éjjel.

[2]Izráel fiai mindnyájan zúgolódtak Mózes és Áron ellen. Ezt mondta nekik az egész közösség: Bárcsak meghaltunk volna Egyiptomban, vagy halnánk meg itt a pusztában!

[3]Miért akar bevinni minket az ÚR arra a földre? Azért, hogy fegyvertől hulljunk el, asszonyaink és gyermekeink pedig prédára jussanak? Nem volna jobb visszatérnünk Egyiptomba?

[4]Majd ezt mondták egymásnak: Válasszunk vezetőt, és térjünk vissza Egyiptomba!

[5]Ekkor Mózes és Áron arcra borult Izráel egész gyülekezeti közössége előtt.

[6]De Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia, akik az országba küldött kémek között voltak, megszaggatták ruhájukat,

[7]és ezt mondták Izráel fiai egész közösségének: A föld, amelyet bejártunk, hogy kikémleljük, igen-igen jó föld.

[8]Ha az ÚR kedvel bennünket, akkor bevisz bennünket arra a földre, és nekünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

[9]Csak az ÚR ellen ne lázadjatok, és ne féljetek a föld népétől, mert a fél fogunkra sem elegek. Tőlük eltávozott oltalmuk, de velünk van az ÚR! Ne féljetek tőlük!

devorar; retirou-se deles o seu amparo; o SENHOR é conosco; não os temais.

[10] Apesar disso, toda a congregação disse que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel.

[11] Disse o SENHOR a Moisés: Até quando me provocará este povo e até quando não crerá em mim, a despeito de todos os sinais que fiz no meio dele?

[12] Com pestilência o ferirei e o deserdarei; e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

Moisés intercede pelo povo

[13] Respondeu Moisés ao SENHOR: Os egípcios não somente ouviram que, com a tua força, fizeste subir este povo do meio deles,

[14] mas também o disseram aos moradores desta terra; ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, tua nuvem está sobre eles, e vais adiante deles numa coluna de nuvem, de dia, e, numa coluna de fogo, de noite.

[15] Se matares este povo como a um só homem, as gentes, pois, que, antes, ouviram a tua fama, dirão:

[16] Não podendo o SENHOR fazer entrar este povo na terra que lhe prometeu com juramento, os matou no deserto.

[17] Agora, pois, rogo-te que a força do meu SENHOR se engrandeça, como tens falado, dizendo:

[18] O SENHOR é longânimo e grande em misericórdia, que perdoa a iniqüidade e a

[10]De az egész közösség azt mondta, hogy meg kell kövezni őket. Akkor megjelent az ÚR dicsősége a kijelentés sátra fölött egész Izráelnek,

[11]és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig vesz semmibe engem ez a nép, és meddig nem hisz bennem a sok jel ellenére sem, amelyet közöttük tettem?!

[12]Megverem dögvésszel, és elűzöm őket, de téged náluk nagyobb és erősebb nemzetté teszlek.

[13]Mózes azonban azt mondta az ÚRnak: Hallották az egyiptomiak, hogy te hoztad ki közülük hatalmaddal ezt a népet,

[14]és elmondták e föld lakóinak. Ők tehát már hallották, hogy te, URam, e nép között vagy; hogy te, URam, a szemük láttára megjelentél, és hogy a te felhőd állt fölöttük, és nappal felhőoszlopban jársz előttük, éjjel pedig tűzoszlopban.

[15]Ha most mind egy szálig megölöd ezt a népet, akkor ezt fogják mondani azok a nemzetek, amelyek hallották a híredet:

[16]Nem tudta az ÚR bevinni ezt a népet arra a földre, amelyet esküvel ígért meg nekik, ezért leméészárolta őket a pusztában.

[17]Most azért mutasd meg, URam, hogy nagy a te hatalmad, ahogyan megmondtad:

[18]Az ÚR türelme hosszú, szeretete nagy, megbocsátja a bűnt és hitszegést; bár nem

transgressão, ainda que não inocenta o culpado, e visita a iniqüidade dos pais nos filhos até à terceira e quarta gerações.

hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat is, három, sőt négy nemzedéken át.

[19] Perdoa, pois, a iniqüidade deste povo, segundo a grandeza da tua misericórdia e como também tens perdoado a este povo desde a terra do Egito até aqui.

[19]Bocsásd meg hát ennek a népnek a bűnét nagy szereteteddel, ahogyan megbocsátottál ennek a népnek Egyiptomtól fogva mindeddig!

O castigo dado por Deus

Deuteronômio 1.34-40

[20] Tornou-lhe o SENHOR: Segundo a tua palavra, eu lhe perdoei.

[20]Akkor az ÚR ezt mondta: Megbocsátok, ahogyan kérted.

[21] Porém, tão certo como eu vivo, e como toda a terra se encherá da glória do SENHOR,

[21]De életemre mondom és az ÚR dicsőségére, amely betölti az egész földet,

[22] nenhum dos homens que, tendo visto a minha glória e os prodígios que fiz no Egito e no deserto, todavia, me puseram à prova já dez vezes e não obedeceram à minha voz,

[22]hogy azok közül az emberek közül, akik látták dicsőségemet és a jeleket, amelyeket Egyiptomban és a pusztában tettem, mégis megkísértettek engem tízszer is, és nem hallgattak szavamra,

[23] nenhum deles verá a terra que, com juramento, prometi a seus pais, sim, nenhum daqueles que me desprezaram a verá.

[23]senki sem fogja meglátni azt a földet, amelyet esküvel ígértem atyáiknak. Senki sem látja meg azt azok közül, akik engem semmibe vettek.

[24] Porém o meu servo Calebe, visto que nele houve outro espírito, e perseverou em seguir-me, eu o farei entrar a terra que espiou, e a sua descendência a possuirá.

[24]De szolgámat, Kálébot, mivel más lélek volt benne, és hűségesen követett engem, beviszem arra a földre, ahol járt, és az ő utódai fogják majd birtokba venni azt.

[25] Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; mudai, amanhã, de rumo e caminhai para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[25]A völgyekben azonban az amálékiek és a kánaániak laknak. Holnap forduljatok meg, és induljatok el a pusztába a Vörös-tenger felé!

[26] Depois, disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[26]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[27] Até quando sofrerei esta má congregação que murmura contra mim?

[27]Meddig zúgolódik ellenem ez a gonosz közösség? Meghallottam Izráel fiainak

Tenho ouvido as murmurações que os filhos de Israel proferem contra mim.

[28] Dize-lhes: Por minha vida, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

[29] Neste deserto, cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo o censo, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

[30] não entrareis na terra a respeito da qual jurei que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[31] Mas os vossos filhos, de que dizeis: Por presa serão, farei entrar nela; e eles conhecerão a terra que vós desprezastes.

[32] Porém, quanto a vós outros, o vosso cadáver cairá neste deserto.

[33] Vossos filhos serão pastores neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

[34] Segundo o número dos dias em que espiastes a terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniqüidades quarenta anos e tereis experiência do meu desagrado.

[35] Eu, o SENHOR, falei; assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

zúgolódását, mert sokat zúgolódtak ellenem.

[28]Mondd meg nekik: Életemre mondom – így szól az ÚR –, hogy aszerint bánok majd veletek, amiről előttem ti beszéltetek!

[29]Itt a pusztában fogtok holtan elhullani, a számba vettek mind, ahányan csak vagytok, húszévestől fölfelé, mert zúgolódtatok ellenem.

[30]Nem mentek be arra a földre, amelyről felemelt kézzel megesküdtem, hogy ott fogtok lakni, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia.

[31]De beviszem gyermekeiteket, akikről ti azt mondtátok, hogy prédára jutnak; ők majd megismerik azt a földet, amelyet ti megvetettetek.

[32]Ti azonban itt a pusztában fogtok elhullani.

[33]Fiaitok pásztorok lesznek a pusztában negyven esztendeig, és bűnhődnek a ti hűtlenségetekért, míg mind egy szálig el nem hullotok holtan a pusztában.

[34]Negyven napig tartott, míg kikémleltétek azt a földet: most negyven évig bűnhődjetek, a napok száma szerint, egy-egy napért egy-egy esztendőt, hogy megtudjátok, milyen az, amikor én ellenkezem veletek.

[35]Én, az ÚR, megmondtam, hogy ezt teszem ezzel az egész gonosz közösséggel, amely összefogott ellenem: mind egy szálig itt halnak meg a pusztában!

[36] Os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

[36]Azok a férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kémleljék ki az országot, és akik visszatérve föllázították ellene az egész közösséget, mert rossz hírét keltették annak a földnek,

[37] esses mesmos homens que infamaram a terra morreram de praga perante o SENHOR.

[37]azok a férfiak, akik rossz hírét keltették az országnak, meghaltak az ÚR csapásától.

[38] Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, sobreviveram.

[38]Csak Józsué, Nún fia és Káléb, Jefunne fia maradt életben azok közül a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémleljék az országot.

O povo derrotado em Horma

Deuteronômio 1.41-46

[39] Falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel, e o povo se contristou muito.

[39]Amikor elbeszélte Mózes ezeket a dolgokat egész Izráelnek, a nép nagyon elszomorodott.

[40] Levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cimo do monte, dizendo: Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem prometido, porquanto havemos pecado.

[40]Korán reggel fölkeltek, hogy fölmenjenek a hegyvidék magaslataira, mondván: Itt vagyunk, menjünk hát arra a helyre, amelyről az ÚR beszélt. Bizony, vétkeztünk!

[41] Porém Moisés respondeu: Por que transgredis o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

[41]Mózes azonban ezt mondta: Miért akarjátok áthágni az ÚR parancsát? Nem fog az sikerülni!

[42] Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

[42]Ne menjetek, mert nem lesz köztetek az ÚR! Vereséget fogtok szenvedni ellenségeitektől!

[43] Porque os amalequitas e os cananeus ali estão diante de vós, e caireis à espada; pois, uma vez que vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

[43]Hiszen az amálékiak és kánaániak ott vannak veletek szemben, és elhullotok fegyvereiktől! Mivel elfordultatok az ÚRtól, az ÚR sem lesz veletek!

[44] Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cimo do monte, mas a arca da Aliança do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

[44]Ők azonban vakmerően fölmentek a hegyvidék magaslataira, bár az ÚR szövetségének a ládája és Mózes ki sem mozdultak a táborból.

[45] Então, desceram os amalequitas e os cananeus que habitavam na montanha e os feriram, derrotando-os até Horma.

Números 15

Leis a respeito de ofertas

[1] Disse o SENHOR a Moisés:

[2] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

[3] e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou em oferta voluntária, ou, nas vossas festas fixas, apresentardes ao SENHOR aroma agradável com o sacrifício de gado e ovelhas,

[4] então, aquele que apresentar a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, trará a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite.

[5] E de vinho para libação prepararás a quarta parte de um him para cada cordeiro, além do holocausto ou do sacrifício.

[6] Para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite;

[7] e de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em aroma agradável.

[8] Quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício, em cumprimento de um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

[45]Az amálékiak és kánaániak pedig, akik azon a hegyvidéken laktak, lerohantak, verték és kergették őket egészen Hormáig.

4 Mózes 15

Áldozati rendelkezések

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, amelyet nektek adok, hogy ott lakjatok,

[3]és tűzáldozatot készítetek az ÚRnak: égőáldozatot vagy véresáldozatot fogadalom teljesítésére, önkéntes áldozatként vagy ünnepeiteken, amikor marhát vagy juhfélét készítetek kedves illatul az ÚRnak,

[4]akkor az, aki bemutatja áldozatát az ÚRnak, mutasson be ételáldozatul egytized véka finomlisztet, egynegyed hín olajjal gyúrva,

[5]italáldozatul pedig egynegyed hín bort készíts az égőáldozathoz vagy a véresáldozathoz bárányonként.

[6]A koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet készíts, egyharmad hín olajjal gyúrva,

[7]italáldozatul pedig egyharmad hín bort mutass be kedves illatul az ÚRnak.

[8]Ha marhát készítesz égőáldozatul vagy véresáldozatul egy fogadalom teljesítésére vagy békeáldozatként az ÚRnak,

[9] com o novilho, trarás uma oferta de manjares de três décimas de um efa de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

[9]akkor mutass be a marhán kívül ételáldozatul háromtized véka finomlisztet, fél hín olajjal gyúrva,

[10] e de vinho para a libação trarás a metade de um him, oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[10]italáldozatul pedig mutass be fél hín bort. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

[11] Assim se fará com todos os novilhos, carneiros, cordeiros e bodes.

[11]Így kell tenni minden egyes bikánál, minden egyes kosnál, juhnál vagy kecskénél.

[12] Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis para cada um.

[12]Ahányat csak készítetek, mindegyiket így készítsétek el.

[13] Todos os naturais assim farão estas coisas, trazendo oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[13]Minden közületek való így készítse el ezeket, ha kedves illatú tűzáldozatot mutat be az ÚRnak.

[14] Se também morar convosco algum estrangeiro ou quem quer que estiver entre vós durante as vossas gerações, e trouxer uma oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

[14]Ha pedig jövevényként tartózkodik valaki nálatok, vagy a későbbi nemzedékek idejében lesz majd közöttetek, és kedves illatú tűzáldozatot készít az ÚRnak, úgy készítse el ő is, ahogyan ti készítitek.

[15] Quanto à congregação, haja apenas um estatuto, tanto para vós outros como para o estrangeiro que morar entre vós, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós sois, assim será o estrangeiro perante o SENHOR.

[15]A gyülekezetben ugyanaz a rendelkezés vonatkozik rátok és az ott tartózkodó jövevényre. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre: olyan legyen a jövevény az ÚR előtt, mint ti!

[16] A mesma lei e o mesmo rito haverá para vós outros e para o estrangeiro que mora convosco.

[16]Ugyanaz a törvény és ugyanaz az előírás vonatkozzék rátok és a köztetek tartózkodó jövevényre!

[17] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[18] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando chegardes à terra em que vos farei entrar,

[18]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor bementek arra a földre, ahova beviszlek titeket,

[19] ao comerdes do pão da terra, apresentareis oferta ao SENHOR.

[19]és esztek majd annak a földnek a kenyeréből, akkor mutassatok be felajánlást az ÚRnak.

[20] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis um bolo como oferta; como oferta da eira, assim o apresentareis.

[20]A tésztátokból készült első lepényt mutassátok be felajánlásként. Szérűről vett felajánlásként ajánljátok föl.

[21] Das primícias da vossa farinha grossa apresentareis ao SENHOR oferta nas vossas gerações.

[21]Az első tésztát adjátok felajánlásként az ÚRnak nemzedékről nemzedékre.

Os sacrifícios pelos pecados por ignorância
Levítico 4.13-21

Szándékos és nem szándékos bűnök

[22] Quando errardes e não cumprirdes todos estes mandamentos que o SENHOR falou a Moisés,

[22]Megtörténhet, hogy nem szándékosan szegitek meg valamelyik parancsolatot, amelyet az ÚR rendelt el Mózesnek.

[23] sim, tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por Moisés, desde o dia em que o SENHOR ordenou e daí em diante, nas vossas gerações,

[23]Pedig mindezek, amelyeket Mózes által megparancsolt nektek az ÚR, attól kezdve, hogy az ÚR megparancsolta, érvényesek minden nemzedéknek.

[24] será que, quando se fizer alguma coisa por ignorância e for encoberta aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho, para holocausto de aroma agradável ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação, segundo o rito, e um bode, para oferta pelo pecado.

[24]Ha tehát a közösség tudtán kívül, nem szándékosan történt ilyen dolog, akkor készítsen az egész közösség egy bikaborjút kedves illatú égőáldozatul az ÚRnak, a hozzá tartozó étel- és italáldozattal az előírások szerint, meg egy kecskebakot vétekáldozatul.

[25] O sacerdote fará expiação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado, porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua oferta pelo pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

[25]Végezzen a pap engesztelést Izráel fiainak egész közösségéért, és bocsánatot nyernek, hiszen nem volt szándékos a vétek, ők pedig elvitték tűzáldozatukat ajándékul az ÚRnak, meg vétekáldozatukat is elvitték az ÚR elé azért a nem szándékos vétekért.

[26] Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel e mais ao estrangeiro que habita no meio deles, pois no erro foi envolvido todo o povo.

[26]Így nyer bocsánatot Izráel fiainak egész közössége és a köztük tartózkodó jövevény, mert az egész népet terhelte az a nem szándékos vétek.

[27] Se alguma pessoa pecar por ignorância, apresentará uma cabra de um ano como oferta pelo pecado.

[28] O sacerdote fará expiação pela pessoa que errou, quando pecar por ignorância perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

[29] Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles habita, tereis a mesma lei para aquele que isso fizer por ignorância.

[30] Mas a pessoa que fizer alguma coisa atrevidamente, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injuria ao SENHOR; tal pessoa será eliminada do meio do seu povo,

[31] pois desprezou a palavra do SENHOR e violou o seu mandamento; será eliminada essa pessoa, e a sua iniqüidade será sobre ela.

Castigo pela violação do sábado

[32] Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

[33] Os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação.

[34] Meteram-no em guarda, porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

[35] Então, disse o SENHOR a Moisés: Tal homem será morto; toda a congregação o apedrejará fora do arraial.

[27]Ha csak egyvalaki követi el a nem szándékos vétket, akkor mutasson be egy egyéves nőstény kecskét vétekáldozatul.

[28]A pap pedig végezzen engesztelést az ÚR színe előtt azért az emberért, aki nem szándékosan követte el vétkét, hogy engesztelést szerezzen neki, és akkor bocsánatot nyer.

[29]Ugyanez a törvény vonatkozzék nálatok a született izráelire és a jövevényre, aki köztetek tartózkodik, ha nem szándékosan vétkezik.

[30]De ki kell irtani népe közül azt az embert, akár közületek való, akár jövevény, aki szándékosan követ el valamit, mert az URat gyalázta meg.

[31]Hiszen az ÚR igéjét vetette meg, és az ő parancsolatát szegte meg: föltétlenül ki kell irtani az ilyen embert, bűnhődnie kell.

[32]Amikor a pusztában voltak Izráel fiai, rajtakaptak egy embert, aki tűzifát szedegetett a nyugalom napján.

[33]Akik tetten érték, amint fát szedegetett, odavitték Mózes, Áron és az egész közösség elé.

[34]Őrizetbe vették, hiszen még nem volt megszabva, hogy mit kell vele tenniük.

[35]Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Halállal lakoljon az az ember: kövezze meg őt az egész közösség a táboron kívül!

[36] Levou-o, pois, toda a congregação para fora do arraial, e o apedrejaram; e ele morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A lei acerca das borlas das vestes
Deuteronômio 22.12

[37] Disse o SENHOR a Moisés:

[38] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nos cantos das suas vestes façam borlas pelas suas gerações; e as borlas em cada canto, presas por um cordão azul.

[39] E as borlas estarão ali para que, vendo-as, vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR e os cumprais; não seguireis os desejos do vosso coração, nem os dos vossos olhos, após os quais andais adulterando,

[40] para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os cumprais, e santos sereis a vosso Deus.

[41] Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

Números 16

A rebelião de Corá, Datã e Abirão

[1] Corá, filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben.

[2] Levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinqüenta homens dos filhos de Israel, príncipes da congregação, eleitos por ela, varões de renome,

[36]Kivitte azért őt az egész közösség a táboron kívülre, ott halálra kövezték, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

A ruhabojtok

[37]Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR:

[38]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik, hogy csináljanak bojtokat a ruhájuk szegélyére, nemzedékről nemzedékre, és tegyenek a szegélyen levő bojtokra kék bíborzsinórt.

[39]Arra való ez a bojt, hogy valahányszor ránéztek, emlékezzetek az Úr minden parancsolatára, teljesítsétek azokat, és ne csábítson el titeket se a szívetek, se a szemetek, amelyek paráznaságba vihetnek benneteket,

[40]hanem emlékezzetek, és teljesítsétek minden parancsolatomat, és szentek legyetek Istenetek előtt.

[41]Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy Istenetek legyek. Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

4 Mózes 16

Kórah, Dátán és Abírám lázadása

[1]Kórah, aki Jichár fia, aki Kehát fia, aki Lévi fia, összefogott Dátánnal és Abírámmal, Eliáb fiaival, meg Ónnal, Pelet fiával, aki Rúben fia volt,

[2]és fölkeltek Mózes ellen, kétszázötven emberrel Izráel fiai közül, akik a közösség fejedelmei, a gyülekezet képviselői, közismert emberek voltak.

[3] e se ajuntaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram: Basta! Pois que toda a congregação é santa, cada um deles é santo, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos exaltais sobre a congregação do SENHOR?

[3]Ezek egybegyűltek Mózes és Áron ellen, és ezt mondták nekik: Elegünk van belőletek! Miért emelitek magatokat az ÚR gyülekezete fölé?! Hiszen szent az egész közösség, a maga egészében, és közöttük van az ÚR!

[4] Tendo ouvido isto, Moisés caiu sobre o seu rosto.

[4]Ezt hallva Mózes arcra borult,

[5] E falou a Corá e a todo o seu grupo, dizendo: Amanhã pela manhã, o SENHOR fará saber quem é dele e quem é o santo que ele fará chegar a si; aquele a quem escolher fará chegar a si.

[5]majd így szólt Kórahhoz és egész csoportjához: Majd reggel tudtul adja az ÚR, hogy ki az övé, ki a szent, és ki közeledhet hozzá. Az közeledhet hozzá, akit kiválasztott.

[6] Fazei isto: tomai vós incensários, Corá e todo o seu grupo;

[6]Ezt tegyétek: Fogjátok a szenesserpenyőtöket, Kórah és egész csoportja,

[7] e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; basta-vos, filhos de Levi.

[7]tegyetek bele holnap tüzet, és rakjatok rá füstölőszert az ÚR színe előtt. Az lesz a szent, akit kiválaszt az ÚR. Elegem van belőletek, Lévi fiai!

[8] Disse mais Moisés a Corá: Ouvi agora, filhos de Levi:

[8]Majd ezt mondta Mózes Kórahnak: Hallgassatok ide, Lévi fiai!

[9] acaso, é para vós outros coisa de somenos que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel, para vos fazer chegar a si, a fim de cumprirdes o serviço do tabernáculo do SENHOR e estardes perante a congregação para ministrar-lhe;

[9]Talán keveslitek, hogy Izráel Istene különválasztott benneteket Izráel közösségétől, és ti járulhattok elé, hogy elláss átok a szolgálatot az ÚR hajlékánál, és a közösség szolgálatára álljatok?!

[10] e te fez chegar, Corá, e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo? Ainda também procurais o sacerdócio?

[10]Megengedte, hogy eléje járulj testvéreiddel, Lévi fiaival együtt; most még a papságot is kívánjátok?!

[11] Pelo que tu e todo o teu grupo juntos estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele para que murmureis contra ele?

[11]Bizony az ÚR ellen fogtatok össze, te és mindazok, akik veled vannak. Mert ki az az Áron, hogy ellene zúgolódtok?

[12] Mandou Moisés chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram: Não subiremos;

[13] porventura, é coisa de somenos que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para fazer-nos morrer neste deserto, senão que também queres fazer-te príncipe sobre nós?

[14] Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; pensas que lançarás pó aos olhos destes homens? Pois não subiremos.

[15] Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR: Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento levei deles e a nenhum deles fiz mal.

[16] Disse mais Moisés a Corá: Tu e todo o teu grupo, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

[17] Tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; trazei-o, cada um o seu, perante o SENHOR, duzentos e cinqüenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu.

[18] Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, neles puseram fogo, sobre eles deitaram incenso e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

[19] Corá fez ajuntar contra eles todo o povo à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

Os rebeldes castigados

[12]Ekkor hívatta Mózes Dátánt és Abírámot, Eliáb fiait, de azok ezt mondták: Nem megyünk!

[13]Nem elég, hogy elhoztál bennünket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem még zsarnokoskodni is akarsz rajtunk?!

[14]Bizony, nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál bennünket, és nem adtál nekünk sem mezőt, sem szőlőt örökségül. Vajon ki akarod szúrni ezeknek az embereknek a szemét?! Nem megyünk!

[15]Ekkor nagy haragra gerjedt Mózes, és ezt mondta az ÚRnak: Ne tekints áldozatukra! Nem vettem el tőlük még egy szamarat sem, és egyikükkel sem tettem rosszat.

[16]Kórahnak pedig azt mondta Mózes: Te és az egész csoportod legyetek holnap az ÚR színe előtt: te, ők és Áron!

[17]Fogja mindenki a maga szenesserpenyőjét, és tegyetek rájuk füstölőszert. Azután járuljatok az színe ÚR elé, ki-ki a maga serpenyőjével, kétszázötven serpenyővel: te is és Áron is a maga serpenyőjével.

[18]Fogta azért mindenki a maga szenesserpenyőjét, tüzet tett bele, arra pedig füstölőszert rakott, azután odaálltak a kijelentés sátrának a bejáratához, Mózes meg Áron is.

[19]Kórah egybegyűjtötte ellenük az egész közösséget a kijelentés sátrának a bejáratához. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész közösségnek.

[20] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão:

[21] Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei num momento.

[22] Mas eles se prostraram sobre o seu rosto e disseram: Ó Deus, Autor e Conservador de toda a vida, acaso, por pecar um só homem, indignar-te-ás contra toda esta congregação?

[23] Respondeu o SENHOR a Moisés:

[24] Fala a toda esta congregação, dizendo: Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

[25] Então, se levantou Moisés e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

[26] E disse à congregação: Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes homens perversos e não toqueis nada do que é seu, para que não sejais arrebatados em todos os seus pecados.

[27] Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão; e Datã e Abirão saíram e se puseram à porta da sua tenda, juntamente com suas mulheres, seus filhos e suas crianças.

[28] Então, disse Moisés: Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a realizar todas estas obras, que não procedem de mim mesmo:

[29] se morrerem estes como todos os homens morrem e se forem visitados por qualquer castigo como se dá com todos os homens, então, não sou enviado do SENHOR.

[20]Ekkor így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[21]Váljatok külön ettől a közösségtől, hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt!

[22]Ekkor arcra borultak, és ezt mondták: Ó Isten, aki lelket adsz minden testnek! Miért haragszol az egész közösségre, holott csak egyetlen ember vétkezett?

[23]Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR:

[24]Mondd meg a közösségnek: Menjetek el Kórah, Dátán és Abírám hajlékának a környékéről!

[25]Mózes fölkelt, és odament Dátánhoz és Abírámhoz. Vele mentek Izráel vénei is.

[26]Így szólt a közösséghez: Távozzatok ezeknek a bűnös embereknek a sátraitól, semmijüket se érintsétek, hogy el ne vesszetek az ő vétkeik miatt!

[27]El is mentek Kórah, Dátán és Abírám hajlékának a környékéről. Dátán és Abírám pedig kimentek, és odaálltak sátraik bejáratához feleségeikkel, fiaikkal és kicsiny gyermekeikkel együtt.

[28]Akkor ezt mondta Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az ÚR küldött engem ezeknek a dolgoknak a véghezvitelére, és hogy nem magamtól cselekszem:

[29]Ha úgy halnak meg ezek, ahogy a többi ember szokott, és ha az lesz a sorsuk, ami bárki mással megtörténhetne, akkor nem az ÚR küldött engem.

[30] Mas, se o SENHOR criar alguma coisa inaudita, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao abismo, então, conhecereis que estes homens desprezaram o SENHOR.

[31] E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra debaixo deles se fendeu,

[32] abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também todos os homens que pertenciam a Corá e todos os seus bens.

[33] Eles e todos os que lhes pertenciam desceram vivos ao abismo; a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

[34] Todo o Israel que estava ao redor deles fugiu do seu grito, porque diziam: Não suceda que a terra nos trague a nós também.

[35] Procedente do SENHOR saiu fogo e consumiu os duzentos e cinqüenta homens que ofereciam o incenso.

[36] Disse o SENHOR a Moisés:

[37] Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

[38] quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua própria vida, deles se façam lâminas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o

[30]De ha az ÚR valami rendkívüli dolgot visz véghez, és a föld megnyitja száját, és elnyeli őket mindenükkel együtt, és elevenen szállnak le a holtak hazájába, akkor majd megtudjátok, hogy ezek az emberek semmibe vették az URat.

[31]Alig mondta ki Mózes ezeket a szavakat, meghasadt alattuk a föld.

[32]Megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével együtt, meg Kórah összes emberét mindenükkel, amijük csak volt.

[33]Elevenen szálltak le a holtak hazájába mindenükkel együtt, és betemette őket a föld. Így vesztek ki a gyülekezetből.

[34]Egész Izráel pedig, amely körülöttük volt, kiáltozásukra elfutott, mert azt gondolták: Még minket is elnyel a föld!

[35]Ezután tűz csapott ki az ÚRtól, és megemésztette azt a kétszázötven férfit, akik füstölőszerrel közeledtek hozzá.

4 Mózes 17

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Mondd meg Eleázárnak, Áron főpap fiának, hogy szedje ki a szenesserpenyőket a tűzből, mert meg vannak szentelve, a bennük levő szenet pedig szórd széjjel.

[3]Ezeknek a szenesserpenyőiből, akik az életükkel fizettek vétkükért, készítsetek vékonyra kalapált lapokat az oltár beborítására, mivel az ÚR színe elé vitték

SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

őket, és ezért szentek. Legyenek jellé Izráel fiai számára.

[39] Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que tinham trazido aqueles que foram queimados, e os converteram em lâminas para cobertura do altar,

[4]Fogta azért Eleázár pap a réz serpenyőket, amelyeket odavittek azok, akik elégtek, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására,

[40] por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da descendência de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e o seu grupo, como o SENHOR lhe tinha dito por Moisés.

[5]emlékeztetőül Izráel fiainak, hogy senki se merjen közeledni az ÚRhoz, aki illetéktelen, mert nem Áron utódai közül való, és mégis illatáldozatot akar bemutatni. Ne járjanak úgy, mint Kórah és csoportja, akit előre figyelmeztetett Mózes által az ÚR.

Novo tumulto e seu castigo

[41] Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo: Vós matastes o povo do SENHOR.

[6]Másnap azonban zúgolódni kezdett Izráel fiainak egész közössége Mózes és Áron ellen, és ezt mondták: Ti öltétek meg az ÚR népét!

[42] Ajuntando-se o povo contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

[7]Amikor azonban egybegyűlt a közösség Mózes és Áron ellen, majd a kijelentés sátra felé fordultak, hirtelen betakarta azt a felhő, és megjelent az ÚR dicsősége,

[43] Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

[8]Mózes és Áron pedig odament a kijelentés sátra elé.

[44] Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[9]Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR:

[45] Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto.

[10]Húzódjatok félre ettől a közösségtől, hadd semmisítsem meg őket egy pillanat alatt! Ők pedig arcra borultak.

[46] Disse Moisés a Arão: Toma o teu incensário, põe nele fogo do altar, deita incenso sobre ele, vai depressa à congregação e faze expiação por eles;

[11]Majd Mózes azt mondta Áronnak: Fogd a szenesserpenyőt, tégy bele tüzet az oltárról, rakj rá füstölőszert, vidd hamar a nép közé, és végezz engesztelést értük,

porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

47 Tomou-o Arão, como Moisés lhe falara, correu ao meio da congregação (eis que já a praga havia começado entre o povo), deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

48 Pôs-se em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

49 Ora, os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

50 Voltou Arão a Moisés, à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

mert megharagudott az ÚR, és megkezdődött a csapás.

12Fogta azért Áron a szenesserpenyőt, ahogyan Mózes mondta, és a gyülekezet közé futott, mert már meg is kezdődött a csapás a népen. Füstölőszert tett rá, és engesztelést végzett a népért.

13Megállt a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás.

14Tizennégyezer-hétszázan haltak meg a csapás miatt, azokon kívül, akik Kórah lázadása miatt haltak meg.

15Ekkor visszatért Áron Mózeshez, a kijelentés sátrának a bejáratához, és megszűnt a csapás.

Números 17

O bordão de Arão floresce

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Fala aos filhos de Israel e recebe deles bordões, um pela casa de cada pai de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, isto é, doze bordões; escreve o nome de cada um sobre o seu bordão.

3 Porém o nome de Arão escreverás sobre o bordão de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá um bordão.

4 E os porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu vos encontrarei.

5 O bordão do homem que eu escolher, esse florescerá; assim, farei cessar de sobre mim as murmurações que os filhos de Israel proferem contra vós.

6 Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel, e todos os seus príncipes lhe deram bordões;

Áron vesszeje kivirágzik

16Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

17Szólj Izráel fiaihoz, és végy egy-egy vesszőt nagycsaládjaik minden fejedelmétől, összesen tizenkét vesszőt. Mindegyiknek a nevét írd föl a maga vesszejére.

18Áron nevét a Lévi vesszejére írd, mert mindegyik vessző egy-egy nagycsalád fejéé.

19Azután tedd le azokat a kijelentés sátrában a bizonyság elé, ahol kijelentem magam nektek.

20Annak a férfinak a vesszeje, akit kiválasztok, ki fog hajtani. Így csendesítem le Izráel fiainak a zúgolódását, akik zúgolódtak ellenetek.

21Elmondta ezt Mózes Izráel fiainak, és minden fejedelem átadott neki egy-egy

cada um lhe deu um, segundo as casas de seus pais: doze bordões; e, entre eles, o bordão de Arão.

7 Moisés pôs estes bordões perante o SENHOR, na tenda do Testemunho.

8 No dia seguinte, Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que o bordão de Arão, pela casa de Levi, brotara, e, tendo inchado os gomos, produzira flores, e dava amêndoas.

9 Então, Moisés trouxe todos os bordões de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram, e tomou cada um o seu bordão.

10 Disse o SENHOR a Moisés: Torna a pôr o bordão de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para filhos rebeldes; assim farás acabar as suas murmurações contra mim, para que não morram.

11 E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

12 Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo: Eis que expiramos, perecemos, perecemos todos.

13 Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR morrerá; acaso, expiraremos todos?

Números 18

Deveres e direitos dos sacerdotes

1 Disse o SENHOR a Arão: Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo levareis sobre vós a iniqüidade relativamente ao santuário; tu e teus filhos contigo levareis

vesszőt. Nagycsaládonként egy fejedelemre egy vessző jutott, összesen tizenkét vessző. Áron vesszeje is ott volt a vesszők között.

22Mózes letette a vesszőket az ÚR színe elé, a bizonyság sátrában.

23Amikor másnap Mózes bement a bizonyság sátrába, látta, hogy a Lévi házából való Áron vesszeje kihajtott, bimbót fakasztott, virágot növelt, és beérett rajta a mandula!

24Ekkor Mózes kihozott minden vesszőt az ÚR színe elől Izráel fiaihoz. Megnézték, és mindegyik elvitte a maga vesszejét.

25Akkor ezt mondta Mózesnek az ÚR: Vidd vissza Áron vesszejét megőrzésre a bizonyság elé, jelként a lázadóknak, és vess véget zúgolódásuknak, hogy meg ne haljanak!

26Mózes eszerint járt el: úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR.

27Akkor ezt mondták Izráel fiai Mózesnek: Lásd, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk!

28Mindenki meghal, aki közeledni mer az ÚR hajlékához! Vajon mindnyájunknak el kell pusztulnia?!

4 Mózes 18

A papok és léviták tiszte és javadalma

1Akkor ezt mondta az ÚR Áronnak: Te, a fiaid és a te házad népe fog bűnhődni a szent hely körül elkövetett bűnökért. Te és

sobre vós a iniqüidade relativamente ao vosso sacerdócio.

2 Também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam, quando tu e teus filhos contigo estiverdes perante a tenda do Testemunho.

3 Farão o serviço que lhes é devido para contigo e para com a tenda; porém não se aproximarão dos utensílios do santuário, nem do altar, para que não morram, nem eles, nem vós.

4 Ajuntar-se-ão a ti e farão todo o serviço da tenda da congregação; o estranho, porém, não se chegará a vós outros.

5 Vós, pois, fareis o serviço do santuário e o do altar, para que não haja outra vez ira contra os filhos de Israel.

6 Eu, eis que tomei vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; são dados a vós outros para o SENHOR, para servir na tenda da congregação.

7 Mas tu e teus filhos contigo atendereis ao vosso sacerdócio em tudo concernente ao altar, e ao que estiver para dentro do véu, isto é vosso serviço; eu vos tenho entregue o vosso sacerdócio por ofício como dádiva; porém o estranho que se aproximar morrerá.

8 Disse mais o SENHOR a Arão: Eis que eu te dei o que foi separado das minhas ofertas, com todas as coisas consagradas

a fiaid fogtok bűnhődni a papi szolgálat közben elkövetett bűnökért.

2Vedd magad mellé testvéreidet, Lévi törzsét, azaz atyád törzsét is, hogy veled együtt ők is az ÚR elé járuljanak, hadd csatlakozzanak hozzád, és álljanak a te szolgálatodra, mialatt te és a te fiaid a bizonyság sátra előtt szolgáltok!

3Ők segédkezzenek neked tennivalóidban, és végezzék az összes tennivalót a sátor körül. De a szentély fölszereléséhez és az oltárhoz ne közeledjenek, különben meghalnak ők is, meg ti is.

4Csatlakozzanak hozzád, és végezzék a kijelentés sátra körüli tennivalókat, és minden feladatot a sátornál. De illetéktelen nem közeledhet hozzátok.

5Ti lássátok el a szentélyben, meg az oltár körül végzendő tennivalókat, hogy meg ne haragudjam Izráel fiaira.

6Mert én különítettem el testvéreiteket, a lévitákat Izráel fiai közül, és az ÚRnak szóló adományként nektek ajándékoztam őket, hogy a kijelentés sátránál végezzenek szolgálatot.

7Te pedig és a fiaid végezzétek mindazt a papi szolgálatot, ami az oltár körül vagy a kárpit mögött adódik. Ott ti szolgáljatok. Ajándékul adom nektek a papi tisztet. De ha illetéktelen közeledik ezekhez, meg kell halnia.

8Azután így beszélt Áronhoz az ÚR: Íme, én most neked adom azt, amit a nekem szóló felajánlásokból félre kell tenni;

dos filhos de Israel; dei-as por direito perpétuo como porção a ti e a teus filhos.

Izráel fiainak minden szent adományából részesedésként neked és a te fiaidnak adom azokat. Örök rendelkezés ez.

9 Isto terás das coisas santíssimas, não dadas ao fogo: todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas ofertas pelo pecado, e com todas as suas ofertas pela culpa, que me apresentarem, serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

9Ez legyen a tied a legszentebb adományokból, amelyeket nem égettek el: minden áldozati ajándék, akár ételáldozat, akár vétekáldozat, akár jóvátételi áldozat, amellyel nekem tartoznak, legyen a tied és a fiaidé, mint legszentebb adomány.

10 No lugar santíssimo, o comerás; todo homem o comerá; ser-te-á santo.

10A legszentebb helyen edd meg azt. Minden férfi ehet belőle. Tartsd szentnek azt!

11 Também isto será teu: a oferta das suas dádivas com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos e a tuas filhas contigo, dei-as por direito perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

11Legyen még a tied a szent ajándékukból való felajánlás, Izráel fiainak minden felmutatott áldozatából. Neked adom azokat és a fiaidnak meg a leányaidnak. Örök rendelkezés ez. Mindenki ehet belőle a házadban, aki tiszta.

12 Todo o melhor do azeite, do mosto e dos cereais, as suas primícias que derem ao SENHOR, dei-as a ti.

12Neked adom az olaj legjavát, a must és a gabona legjavát, mindazt, amit első termésként az Úrnak adnak.

13 Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

13Tied legyen a földjükön mindennek az első termése, amelyet bevisznek az Úrnak. Mindenki ehet belőle a házadban, aki tiszta.

14 Toda coisa consagrada irremissivelmente em Israel será tua.

14Tied legyen mindaz, amit esküvel szenteltek oda Izráelben.

15 Todo o que abrir a madre, de todo ser vivente, que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

15Tied legyen az élőlények közül mindaz, ami megnyitja anyja méhét és ezért bemutatják az Úrnak, akár ember, akár állat az. De az ember elsőszülöttjét meg kell váltanod, és az állat elsőszülöttjét is váltsd meg, ha az áldozatra alkalmatlan.

[16] O resgate, pois (desde a idade de um mês os resgatarás), será segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

[16]Akiket meg kell váltani, egy hónapos korukban váltsd meg, öt sekel ezüst becsült értékben, a szent sekel szerint, amelyben húsz géra egy sekel.

[17] Mas o primogênito do gado, ou primogênito de ovelhas, ou primogênito de cabra não resgatarás; são santos; o seu sangue aspergirás sobre o altar e a sua gordura queimarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

[17]De a marha elsőszülöttjét, a juh elsőszülöttjét és a kecske elsőszülöttjét ne váltsd meg: ezek szentek. Vérüket hintsd az oltárra, és kövérjüket füstölögtesd el. Kedves illatú tűzáldozata ez az ÚRnak.

[18] A carne deles será tua, assim como será teu o peito movido e a coxa direita.

[18]Húsuk a tied legyen, mint ahogyan a felmutatott áldozat szegye és jobb combja is a tied.

[19] Todas as ofertas sagradas, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, dei-as a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por direito perpétuo; aliança perpétua de sal perante o SENHOR é esta, para ti e para tua descendência contigo.

[19]A szent adományokból minden felajánlást, amelyet Izráel fiai felajánlanak az ÚRnak, neked és veled együtt fiaidnak és leányaidnak adom. Örök rendelkezés ez. Az ÚR színe előtt örökké megmaradó szövetség ez veled a te javadra és utódaid javára.

[20] Disse também o SENHOR a Arão: Na sua terra, herança nenhuma terás e, no meio deles, nenhuma porção terás. Eu sou a tua porção e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

[20]Azután ezt mondta az ÚR Áronnak: Földjükből nem kapsz örökséget, és nem lesz birtokrészed köztük. Én vagyok a te birtokrészed és örökséged Izráel fiai között.

Os dízimos e os levitas

[21] Aos filhos de Levi dei todos os dízimos em Israel por herança, pelo serviço que prestam, serviço da tenda da congregação.

[21]Íme, Lévi fiainak adok örökségül minden tizedet Izráelben. Munkájukért kapják ezt, mert ők végzik a szolgálatot a kijelentés sátránál.

[22] E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

[22]Ne közeledjenek többé Izráel fiai a kijelentés sátrához, hogy bűnbe ne essenek és meg ne haljanak,

[23] Mas os levitas farão o serviço da tenda da congregação e responderão por suas faltas; estatuto perpétuo é este para todas as vossas gerações. E não terão eles nenhuma herança no meio dos filhos de Israel.

[24] Porque os dízimos dos filhos de Israel, que apresentam ao SENHOR em oferta, dei-os por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse: No meio dos filhos de Israel, nenhuma herança tereis.

[25] Disse o SENHOR a Moisés:

[26] Também falarás aos levitas e lhes dirás: Quando receberdes os dízimos da parte dos filhos de Israel, que vos dei por vossa herança, deles apresentareis uma oferta ao SENHOR: o dízimo dos dízimos.

[27] Atribuir-se-vos-á a vossa oferta como se fosse cereal da eira e plenitude do lagar.

[28] Assim, também apresentareis ao SENHOR uma oferta de todos os vossos dízimos que receberdes dos filhos de Israel e deles dareis a oferta do SENHOR a Arão, o sacerdote.

[29] De todas as vossas dádivas apresentareis toda oferta do SENHOR: do melhor delas, a parte que lhe é sagrada.

[30] Portanto, lhes dirás: Quando oferecerdes o melhor que há nos dízimos, o restante destes, como se fosse produto da eira e produto do lagar, se contará aos levitas.

[23]hanem léviták végezzék a szolgálatot a kijelentés sátránál, és ők bűnhődjenek az ott elkövetett bűnökért. Örök rendelkezés legyen nemzedékről nemzedékre, hogy nem kapnak örökséget Izráel fiai között.

[24]Mert a lévitáknak adom örökségül Izráel fiainak a tizedét, amelyet felajánlásként az Úrnak felajánlanak. Ezért mondtam nekik, hogy Izráel fiai között nem kaphatnak örökséget.

A léviták áldozata a tizedből

[25]Azután így beszélt Mózeshez az Úr:

[26]Beszélj a lévitákkal, és mondd meg nekik: Amikor megkapjátok Izráel fiaitól a tizedet, amelyet az ő javaikból adtam nektek örökségül, ajánljátok fel a tizedük tizedét felajánlásként az Úrnak.

[27]Ez legyen a ti felajánlásotok; ugyanolyannak számít az, mint a szérűről való gabona, és mint az, ami a sajtóból folyik.

[28]Így tegyetek ti is felajánlást az Úrnak minden tizedből, amelyet Izráel fiaitól kaptok. Adjátok oda belőle az Úrnak szóló felajánlást Áron főpapnak!

[29]Minden adományból, amelyet kaptok, adjátok meg a teljes felajánlást az Úrnak, mindenből a kövérjét, ami abból odaszentelni való.

[30]Mondd meg nekik: Amikor felajánljátok a kövérjét, úgy tekintendő az a léviták részéről, mint ami a szérűről és a sajtóból kerül ki.

[31] Comê-lo-eis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque é vossa recompensa pelo vosso serviço na tenda da congregação.

[32] Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas sagradas dos filhos de Israel, para que não morrais.

Números 19

A água purificadora

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão:

[2] Esta é uma prescrição da lei que o SENHOR ordenou, dizendo: Dize aos filhos de Israel que vos tragam uma novilha vermelha, perfeita, sem defeito, que não tenha ainda levado jugo.

[3] Entregá-la-eis a Eleazar, o sacerdote; este a tirará para fora do arraial, e será imolada diante dele.

[4] Eleazar, o sacerdote, tomará do sangue com o dedo e dele aspergirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

[5] À vista dele, será queimada a novilha; o couro, a carne, o sangue e o excremento, tudo se queimará.

[6] E o sacerdote, tomando pau de cedro, hissopo e estofo carmesim, os lançará no meio do fogo que queima a novilha.

[7] Então, o sacerdote lavará as vestes, e banhará o seu corpo em água, e, depois, entrará no arraial, e será imundo até à tarde.

[31]Bármely helyen megehetitek azt, ti és házatok népe, mert ez a ti béretek a kijelentés sátránál végzett szolgálatért.

[32]Nem követtek el bűnt vele, ha felajánljátok abból a kövérjét. Így nem szentségtelenítitek meg Izráel fiainak a szent dolgait, és nem haltok meg.

4 Mózes 19

A tisztító víz

[1]Azután így beszélt Mózeshez és Áronhoz az ÚR:

[2]Ez a törvény rendelkezése, amelyet megparancsolt az ÚR: Mondd meg Izráel fiainak, hogy vigyenek neked egy hibátlan vörös tehenet, amelynek nincs semmiféle fogyatékossága, és még nem volt rajta iga.

[3]Adjátok azt Eleázár papnak, majd vigyék ki azt a táboron kívülre, és vágják le az ő jelenlétében.

[4]Vegyen Eleázár pap a tehén véréből az ujjával, és hintsen a véréből hétszer a kijelentés sátrának bejárata felé.

[5]Azután égessék el a tehenet a szeme láttára, a bőrét, a húsát és a vérét a ganéjával együtt égessék el.

[6]Vegyen a pap cédrusfát, izsópot és karmazsin fonalat, és dobja a tehén égő részei közé.

[7]Azután a pap mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, majd menjen be a táborba, de legyen a pap tisztátalan estig.

8 Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará o seu corpo, e imundo será até à tarde.

9 Um homem limpo ajuntará a cinza da novilha e a depositará fora do arraial, num lugar limpo, e será ela guardada para a congregação dos filhos de Israel, para a água purificadora; é oferta pelo pecado.

10 O que apanhou a cinza da novilha lavará as vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que habita no meio deles.

11 Aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

12 Ao terceiro dia e ao sétimo dia, se purificará com esta água e será limpo; mas, se ao terceiro dia e ao sétimo não se purificar, não será limpo.

13 Todo aquele que tocar em algum morto, cadáver de algum homem, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; essa pessoa será eliminada de Israel; porque a água purificadora não foi aspergida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

14 Esta é a lei quando morrer algum homem em alguma tenda: todo aquele que entrar nessa tenda e todo aquele que nela estiver serão imundos sete dias.

15 Também todo vaso aberto, sobre que não houver tampa amarrada, será imundo.

8 Mossa ki vízben a ruháját az is, aki elégette a tehenet, és mosakodjék meg vízben, de legyen tisztátalan estig.

9 Egy tiszta ember szedje össze a tehén hamvait, és helyezze el a táboron kívül egy tiszta helyre; ott tárolják azt, hogy Izráel fiai közösségének tisztító vizet készítsenek belőle. Vétekáldozat ez.

10 Az, aki összeszedte a tehén hamvait, mossa ki a ruháját, de legyen tisztátalan estig. Örök rendelkezés legyen ez Izráel fiainak és a köztük tartózkodó jövevényeknek:

11 Ha valaki hozzáér egy halotthoz, bárkinek a holttestéhez, tisztátalan lesz hét napig.

12 Az ilyen tisztítsa meg magát azzal a vízzel a harmadik és a hetedik napon, akkor tiszta lesz. De ha nem tisztítja meg magát a harmadik és a hetedik napon, akkor nem lesz tiszta.

13 Mindaz, aki halotthoz, egy meghalt ember teteméhez ér, és nem tisztítja meg magát, az tisztátalanná teszi az ÚR hajlékát. Ki kell irtani az ilyen embert Izráelből, mert nem hintették meg tisztító vízzel, így tisztátalan, rajta van a tisztátalanság.

14 Ez a törvény, ha egy ember meghal a sátorban: Tisztátalan hét napig mindenki, aki bemegy abba a sátorba, vagy ott van a sátorban.

15 Tisztátalan minden nyitott edény, amelyre nem kötöttek födelet.

[16] Todo aquele que, no campo aberto, tocar em alguém que for morto pela espada, ou em outro morto, ou nos ossos de algum homem, ou numa sepultura será imundo sete dias.

[16]Mindaz, aki a mezőn fegyverrel megölt emberhez, halotthoz, emberi csonthoz vagy sírhoz ér, tisztátalan lesz hét napig.

[17] Para o imundo, pois, tomarão da cinza da queima da oferta pelo pecado e sobre esta cinza porão água corrente, num vaso.

[17]Tegyenek a tisztátalan számára az elégetett vétekáldozat hamvaiból egy edénybe, és öntsenek rá forrásvizet.

[18] Um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a aspergirá sobre aquela tenda, e sobre todo utensílio, e sobre as pessoas que ali estiverem; como também sobre aquele que tocar nos ossos, ou em alguém que foi morto, ou que faleceu, ou numa sepultura.

[18]Azután vegyen egy tiszta ember izsópot, mártsa a vízbe és hintsen a sátorra, az összes edényre és azokra, akik ott voltak, majd arra is, aki a csonthoz, megölt emberhez, halotthoz vagy sírhoz ért.

[19] O limpo aspergirá sobre o imundo ao terceiro e sétimo dias; purificá-lo-á ao sétimo dia; e aquele que era imundo lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

[19]Hintse meg a tiszta a tisztátalant a harmadik és a hetedik napon, és miután megtisztította őt a hetedik napon, az mossa ki a ruháját, mosakodjék meg vízben, és este már tiszta lesz.

[20] No entanto, quem estiver imundo e não se purificar, esse será eliminado do meio da congregação, porquanto contaminou o santuário do SENHOR; água purificadora sobre ele não foi aspergida; é imundo.

[20]De aki tisztátalan lett, és nem tisztíttatja meg magát, azt az embert ki kell irtani a gyülekezetből, mert tisztátalanná tette az ÚR szentélyét. Nem hintették meg tisztító vízzel, ezért tisztátalan;

[21] Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que aspergir a água purificadora lavará as suas vestes, e o que tocar a água purificadora será imundo até à tarde.

[21]örök rendelkezés legyen ez a számukra. Aki pedig a tisztító vizet hinti, mossa ki a ruháját; mert aki a tisztító vízhez ér, legyen tisztátalan estig.

[22] Tudo o que o imundo tocar também será imundo; e quem o tocar será imundo até à tarde.

[22]Bármi, amihez a tisztátalan hozzáér, tisztátalanná válik; ha pedig hozzáér másvalaki, az is tisztátalan lesz estig.

Números 20

A morte de Miriã

4 Mózes 20

Mirjám halála
Isten vizet ad a sziklából

[1] Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades. Ali, morreu Miriã e, ali, foi sepultada.

[1]Izráel fiai, az egész közösség megérkezett a Cin-pusztába az első hónapban, és letelepedett a nép Kádésban. Ott halt meg Mirjám, és ott temették el.

Moisés fere a rocha em Meribá

[2] Não havia água para o povo; então, se ajuntaram contra Moisés e contra Arão.

[2]De nem volt vize a közösségnek, ezért összegyülekeztek Mózes és Áron ellen.

[3] E o povo contendeu com Moisés, e disseram: Antes tivéssemos perecido quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

[3]A nép ekkor Mózes ellen fordult, és ezt mondta: Bárcsak elpusztultunk volna, amikor testvéreink elpusztultak az ÚR színe előtt!

[4] Por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para morrermos aí, nós e os nossos animais?

[4]Miért hoztátok az ÚR gyülekezetét ebbe a pusztába? Azért, hogy itt haljunk meg állatainkkal együtt?!

[5] E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este mau lugar, que não é de cereais, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber?

[5]Miért hoztatok föl bennünket Egyiptomból, és miért vezettetek bennünket erre a rossz helyre? Nem lehet itt vetni, nincs füge, sem szőlő, sem gránátalma, és még ivóvíz sincsen!

[6] Então, Moisés e Arão se foram de diante do povo para a porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

[6]Mózes és Áron pedig a gyülekezet elől a kijelentés sátrának bejáratához ment, és ott arcra borult. Ekkor megjelent nekik az ÚR dicsősége.

[7] Disse o SENHOR a Moisés:

[7]Ekkor így beszélt Mózeshez az ÚR:

[8] Toma o bordão, ajunta o povo, tu e Arão, teu irmão, e, diante dele, falai à rocha, e dará a sua água; assim lhe tirareis água da rocha e dareis a beber à congregação e aos seus animais.

[8]Vedd a botodat, és testvéreddel, Áronnal együtt gyűjtsd össze a közösséget, és szemük láttára parancsoljátok meg a sziklának, hogy adjon vizet. Fakassz nekik vizet a sziklából, és adj inni a közösségnek és állataiknak.

[9] Então, Moisés tomou o bordão de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

[9]Mózes tehát az ÚR színe előtt magához vette a botját, a kapott parancs szerint.

[10] Moisés e Arão reuniram o povo diante da rocha, e Moisés lhe disse: Ouvi, agora,

[10]Azután összegyűjtötte Mózes és Áron a gyülekezetet a szikla elé, és ezt mondta nekik: Hallgassatok ide, ti lázadók!

rebeldes: porventura, faremos sair água desta rocha para vós outros?

[11] Moisés levantou a mão e feriu a rocha duas vezes com o seu bordão, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

[12] Mas o SENHOR disse a Moisés e a Arão: Visto que não crestes em mim, para me santificardes diante dos filhos de Israel, por isso, não fareis entrar este povo na terra que lhe dei.

[13] São estas as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

Moisés solicita passagem por Edom

[14] Enviou Moisés, de Cades, mensageiros ao rei de Edom, a dizer-lhe: Assim diz teu irmão Israel: Bem sabes todo o trabalho que nos tem sobrevindo;

[15] como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muito tempo, e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

[16] e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou o Anjo, e nos tirou do Egito. E eis que estamos em Cades, cidade nos confins do teu país.

[17] Deixa-nos passar pela tua terra; não o faremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelo teu país.

Fakasszunk-e vizet nektek ebből a sziklából?

[11]Azzal fölemelte Mózes a kezét, és kétszer ráütött botjával a sziklára. Erre bőséges víz fakadt, és ivott a közösség meg az állatok is.

[12]Akkor ezt mondta az Úr Mózesnek és Áronnak: Mivel nem hittetek bennem, és nem mutattátok fel szentségemet Izráel fiai előtt, nem vezethetitek be ezt a gyülekezetet arra a földre, amelyet nekik adok.

[13]Ezek Meríbá vizei: amikor Izráel fiai perbe szálltak az Úrral, ő ezekkel mutatta meg nekik a szentségét.

Edóm nem engedi át Izráelt

[14]Mózes követeket küldött Kádésból Edóm királyához ezzel az üzenettel: Így szól testvéred, Izráel: Te tudsz mindarról a gyötrelemről, amely bennünket ért.

[15]Atyáink Egyiptomba mentek, és hosszú ideig éltünk Egyiptomban. De rosszul bántak velünk és atyáinkkal az egyiptomiak.

[16]Akkor segítségért kiáltottunk az Úrhoz, aki meghallotta szavunkat, elküldött egy angyalt, és kihozott bennünket Egyiptomból. Most itt vagyunk Kádésban, a határodon fekvő városban.

[17]Szeretnénk átvonulni országodon. Nem vonulunk át se szántóföldön, se szőlőn, még kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, nem térünk le se jobbra, se balra, amíg átvonulunk a területeden.

[18] Porém Edom lhe disse: Não passarás por mim, para que não saia eu de espada ao teu encontro.

[19] Então, os filhos de Israel lhe disseram: Subiremos pelo caminho trilhado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, pagarei o preço delas; outra coisa não desejo senão passar a pé.

[20] Porém ele disse: Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro, com muita gente e com mão forte.

[21] Assim recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu país; pelo que Israel se desviou dele.

A morte de Arão

Números 33.38,39

[22] Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, foram ao monte Hor.

[23] Disse o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos confins da terra de Edom:

[24] Arão será recolhido a seu povo, porque não entrará na terra que dei aos filhos de Israel, pois fostes rebeldes à minha palavra, nas águas de Meribá.

[25] Toma Arão e Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor;

[26] depois, despe Arão das suas vestes e veste com elas a Eleazar, seu filho; porque Arão será recolhido a seu povo e aí morrerá.

[27] Fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; subiram ao monte Hor, perante os olhos de toda a congregação.

[18]Edóm azonban ezt felelte neki: Nem vonulhatsz át nálam, különben fegyverrel vonulok ellened.

[19]Izráel fiai ezt mondták neki: Az országúton mennénk, és ha vizedet innánk, magunk és jószágaink, megadjuk az árát. Nincs másról szó, csak arról, hogy gyalogszerrel szeretnénk átvonulni.

[20]De Edóm ezt felelte: Nem vonulhatsz át! Sőt kivonult ellene Edóm tekintélyes haddal és hatalmas erővel.

[21]Edóm tehát nem engedte meg Izráelnek, hogy átvonuljon területén, ezért Izráelnek ki kellett kerülnie.

Áron halála

[22]Azután elindultak Kádésból, és megérkezett Izráel fiainak egész közössége a Hór-hegyhez.

[23]És ezt mondta az ÚR Mózesnek és Áronnak a Hór-hegynél, Edóm országának a határán:

[24]Áron most elődei mellé kerül. Nem mehet be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok, mivel fellázadtatok parancsom ellen Meríbá vizeinél.

[25]Vedd magadhoz Áront és a fiát, Eleázárt, és vidd fel őket a Hór-hegyre.

[26]Ott vesse le Áron a ruháit, te pedig öltöztesd fel azokba a fiát, Eleázárt, mert Áron meghal ott, és elődei mellé kerül.

[27]Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta az ÚR. Fölmentek a Hór-hegyre az egész közösség szeme láttára,

[28] Moisés, pois, despiu a Arão de suas vestes e vestiu com elas a Eleazar, seu filho; morreu Arão ali sobre o cimo do monte; e dali desceram Moisés e Eleazar.

[29] Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram por Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

Números 21

Derrota do rei de Arade

[1] Ouvindo o cananeu, rei de Arade, que habitava no Neguebe, que Israel vinha pelo caminho de Atarim, pelejou contra Israel e levou alguns deles cativos.

[2] Então, Israel fez voto ao SENHOR, dizendo: Se, de fato, entregares este povo nas minhas mãos, destruirei totalmente as suas cidades.

[3] Ouviu, pois, o SENHOR a voz de Israel e lhe entregou os cananeus. Os israelitas os destruíram totalmente, a eles e a suas cidades; e aquele lugar se chamou Horma.

A serpente de bronze

[4] Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom, porém o povo se tornou impaciente no caminho.

[5] E o povo falou contra Deus e contra Moisés: Por que nos fizestes subir do Egito, para que morramos neste deserto, onde não há pão nem água? E a nossa alma tem fastio deste pão vil.

[6] Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes abrasadoras, que mordiam o povo; e morreram muitos do povo de Israel.

[28]Mózes levette Áronról a ruháit, és felöltöztette azokba Eleázárt, a fiát. Áron meghalt ott a hegytetőn, Mózes és Eleázár pedig lement a hegyről.

[29]Amikor látta az egész közösség, hogy Áron elhunyt, Izráel egész háza harminc napig siratta őt.

4 Mózes 21

A rézkígyó

[1]Amikor meghallotta a kánaáni Arád királya, aki a Délvidéken élt, hogy odaért Izráel az atárími úton, megtámadta Izráelt, és foglyokat ejtett közülük.

[2]Ekkor fogadalmat tett Izráel az ÚRnak, és ezt mondta: Ha egyszer kezembe adod ezt a népet, mindenestül kiirtom városait.

[3]Az ÚR meghallgatta Izráel szavát, kezébe adta ezeket a kánaániakat, és Izráel mindenestül kiirtotta őket és városaikat. Ezért nevezték el azt a helyet Hormának.

[4]Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme,

[5]és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: Miért hoztatok föl bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt!

[6]Ezért az ÚR mérges kígyókat küldött a népre, és azok megmarták a népet, úgyhogy sokan meghaltak Izráelből.

[7] Veio o povo a Moisés e disse: Havemos pecado, porque temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós as serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

[8] Disse o SENHOR a Moisés: Faze uma serpente abrasadora, põe-na sobre uma haste, e será que todo mordido que a mirar viverá.

[9] Fez Moisés uma serpente de bronze e a pôs sobre uma haste; sendo alguém mordido por alguma serpente, se olhava para a de bronze, sarava.

Jornadas dos israelitas

[10] Então, partiram os filhos de Israel e se acamparam em Obote.

[11] Depois, partiram de Obote e se acamparam em Ijé-Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, para o nascente.

[12] Dali, partiram e se acamparam no vale de Zerede.

[13] E, dali, partiram e se acamparam na outra margem do Arnom, que está no deserto que se estende do território dos amorreus; porque o Arnom é o limite de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

[14] Pelo que se diz no Livro das Guerras do SENHOR: Vaebe em Sufa, e os vales do Arnom,

[15] e o declive dos vales que se inclina para a sede de Ar e se encosta aos limites de Moabe.

[16] Dali partiram para Beer; este é o poço do qual disse o SENHOR a Moisés: Ajunta o povo, e lhe darei água.

[7]Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztünk, mert az ÚR ellen és ellened szóltunk. Imádkozz az ÚRhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért.

[8]Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Készíts egy mérges kígyót, és tűzd föl egy póznára! Mindenki, akit megmart a kígyó, életben marad, ha arra föltekint.

[9]Mózes tehát készített egy rézkígyót, és föltűzte egy póznára. Ha azután megmart valakit a kígyó, és föltekintett a rézkígyóra, életben maradt.

Izráel tovább vándorol a pusztában

[10]Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Óbótban.

[11]Majd elindultak Óbótból, és tábort ütöttek Ijjé-Abárímban, abban a pusztában, amely Móábtól keletre van.

[12]Onnan is továbbmentek, és tábort ütöttek a Zered-pataknál.

[13]Onnan is továbbmentek, és tábort ütöttek az emóriak területén eredő Arnón túlsó partján, a pusztában, mert az Arnón Móáb határa Móáb és az emóriak között.

[14]Ezért van szó az ÚR harcainak könyvében a Szúfában fekvő Váhébról, a völgyekről, az Arnónról,

[15]a völgyek lejtőiről, amelyek Ár városa felé húzódnak, és Móáb határáig nyúlnak.

[16]Onnan Beérbe mentek. Ott van az a kút, amelynél ezt mondta az ÚR Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, mert vizet adok neki.

[17] Então, cantou Israel este cântico: Brota, ó poço! Entoai-lhe cânticos!

[18] Poço que os príncipes cavaram, que os nobres do povo abriram, com o cetro, com os seus bordões. Do deserto, partiram para Matana.

[19] E, de Matana, para Naaliel e, de Naaliel, para Bamote.

[20] De Bamote, ao vale que está no campo de Moabe, no cimo de Pisga, que olha para o deserto.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Deuteronômio 2.26-37

[21] Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo:

[22] Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas; as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos o teu país.

[23] Porém Seom não deixou passar a Israel pelo seu país; antes, reuniu todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jasa, e pelejou contra Israel.

[24] Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou posse de sua terra, desde o Arnom até ao Jaboque, até aos filhos de Amom, cuja fronteira era fortificada.

[25] Assim, Israel tomou todas estas cidades dos amorreus e habitou em todas elas, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

[26] Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o

[17]Ekkor énekelte Izráel ezt a dalt: Buzogj föl, kút, zengjétek dalát!

[18]Kút, fejedelmek ásták, nép vezérei vájták kormánypálcájukkal, vezérbotjaikkal. A pusztából Mattánába mentek,

[19]Mattánából Nahalíélba, Nahalíélből pedig Bámótba.

[20]Bámótból abba a völgybe mentek, amely Móáb mezején van a Piszgá csúcsánál, mely a sivatagra néz.

Szíhón legyőzése

[21]Ekkor követeket küldött Izráel Szíhónhoz, az emóriak királyához, ezzel az üzenettel:

[22]Szeretnék átvonulni országodon! Nem térünk le sem szántóföldre, sem szőlőbe, kútvizet sem iszunk. A király útján megyünk, amíg átvonulunk területeden.

[23]De Szíhón nem engedte meg Izráelnek, hogy átvonuljon a területén. Összegyűjtötte Szíhón egész hadinépét, kivonult Izráel ellen a pusztába, és Jahacba érve megütközött Izráellel.

[24]De Izráel kardélre hányta őt, és birtokba vette az országát az Arnóntól a Jabbókig, az ammóniakig, mert meg volt erősítve az ammóniak határa.

[25]Elfoglalta Izráel mindezeket a városokat, és beköltözött Izráel az emóriak összes városába: Hesbónba is, meg a hozzá tartozó falvakba.

[26]Mert Hesbón Szíhónnak, az emóriak királyának a városa volt, aki hadat viselt

precedente rei dos moabitas, de cuja mão tomara toda a sua terra até ao Arnom.

27 Pelo que dizem os poetas: Vinde a Hesbom! Edifique-se, estabeleça-se a cidade de Seom!

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e chama, da cidade de Seom, e consumiu a Ar, de Moabe, e os senhores dos altos do Arnom.

29 Ai de ti, Moabe! Perdido estás, povo de Quemos; entregou seus filhos como fugitivos e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

30 Nós os asseteamos; estão destruídos desde Hesbom até Dibom; e os assolamos até Nofa e com fogo, até Medeba.

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Deuteronômio 3.1-11

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, tomaram as suas aldeias e desapossaram os amorreus que se achavam ali.

33 Então, voltaram e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

34 Disse o SENHOR a Moisés: Não o temas, porque eu o dei na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

35 De tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e lhe tomaram posse da terra.

Móáb előbbi királya ellen, és elfoglalta egész országát az Arnónig.

27Ezért mondják a regélők: Jöjjetek Hesbónba! Épüljön és erősödjék Szíhón városa!

28Mert tűz csapott ki Hesbónból, láng Szíhón városából: megemésztette Ár-Móábot, az Arnón menti magaslatok urait.

29Jaj neked, Móáb! Elvesztél, Kemós népe! Fiait földönfutókká tette, leányait az emóri király, Szíhón foglyaivá.

30Lőttünk rájuk, és elpusztult Hesbón Díbónig, elpusztítottuk Nófahig, egész Médebáig.

Óg legyőzése

31Ezután letelepedett Izráel az emóriak földjén.

32Mózes kémeket küldött Jazérba, elfoglalták a hozzá tartozó falvakat, és kiűzték onnan az emóriakat.

33Azután megfordultak, és Básán felé vonultak. De kivonult ellenük Óg, Básán királya egész hadinépével, hogy megütközzék velük Edreíben.

34Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriak királyával, aki Hesbónban lakott.

35És úgy megverték őt fiaival és egész hadinépével együtt, hogy senki sem tudott elmenekülni közülük. Országát pedig birtokba vették.

Números 22

Balaque envia mensageiros a Balaão

[1] Tendo partido os filhos de Israel, acamparam-se nas campinas de Moabe, além do Jordão, na altura de Jericó.

[2] Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus;

[3] Moabe teve grande medo deste povo, porque era muito; e andava angustiado por causa dos filhos de Israel;

[4] pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas: Agora, lamberá esta multidão tudo quando houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Balaque, filho de Zipor, naquele tempo, era rei dos moabitas.

[5] Enviou ele mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio Eufrates, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo: Eis que um povo saiu do Egito, cobre a face da terra e está morando defronte de mim.

[6] Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois é mais poderoso do que eu; para ver se o poderei ferir e lançar fora da terra, porque sei que a quem tu abençoares será abençoado, e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

[7] Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas, levando consigo o preço dos encantamentos; e chegaram a Balaão e lhe referiram as palavras de Balaque.

[8] Balaão lhes disse: Ficai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me

4 Mózes 22

Bálák hívatja Bálámot

[1]Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikóval szemben.

[2]Bálák, Cippór fia látta mindazt, ahogyan Izráel elbánt az emóriakkal.

[3]Móáb nagyon megrémült a néptől, olyan sokan voltak, és megrettent Móáb Izráel fiaitól.

[4]Ezért ezt mondta Móáb népe Midján véneinek: Ez a tömeg úgy lelegel körülöttünk mindent, ahogyan a marha lelegeli a zöld mezőt. Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya.

[5]Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához az Eufrátesz mellett levő Petórba, honfitársainak a földjére, hogy hívják meg és ezt mondják neki: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és már ellepte a föld színét, és velem szemben telepedett le.

[6]Ezért jöjj el, átkozd meg ezt a népet, mert erősebb nálam. Talán akkor meg tudom verni, és kiűzöm az országból. Jól tudom, hogy áldott lesz, akit te megáldasz, és átkozott, akit te megátkozol.

[7]Elmentek tehát Móáb és Midján vénei, és náluk volt a varázslás díja. Megérkeztek Bálámhoz, és elmondták neki Bálák üzenetét.

[8]Ő ezt felelte nekik: Maradjatok itt éjszakára, és én beszámolok nektek arról,

falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

hogy mit mondott nekem az ÚR. Móáb vezető emberei ezért ott maradtak Bálámnál.

[9] Veio Deus a Balaão e disse: Quem são estes homens contigo?

[9]Isten pedig eljött Bálámhoz, és megkérdezte tőle: Miféle férfiak vannak itt nálad?

[10] Respondeu Balaão a Deus: Balaque, rei dos moabitas, filho de Zipor, os enviou para que me dissessem:

[10]Bálám ezt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya ezt üzente nekem:

[11] Eis que o povo que saiu do Egito cobre a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; talvez eu possa combatê-lo e lançá-lo fora.

[11]Egy nép jött ki Egyiptomból, és ellepte a föld színét. Jöjj tehát és verd meg rontással a kedvemért, talán akkor meg tudok vele küzdeni, és el tudom űzni.

[12] Então, disse Deus a Balaão: Não irás com eles, nem amaldiçoarás o povo; porque é povo abençoado.

[12]Isten azonban ezt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.

[13] Levantou-se Balaão pela manhã e disse aos príncipes de Balaque: Tornai à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

[13]Fölkelt tehát Bálám reggel, és ezt mondta Bálák vezető embereinek: Menjetek vissza a hazátokba, mert nem engedi meg az ÚR, hogy veletek menjek.

[14] Tendo-se levantado os príncipes dos moabitas, foram a Balaque e disseram: Balaão recusou vir conosco.

[14]Móáb vezető emberei fölkerekedtek, visszamentek Bálákhoz, és elmondták: Nem akart velünk jönni Bálám.

[15] De novo, enviou Balaque príncipes, em maior número e mais honrados do que os primeiros,

[15]Akkor Bálák még több és még tekintélyesebb vezető embert küldött azoknál.

[16] os quais chegaram a Balaão e lhe disseram: Assim diz Balaque, filho de Zipor: Peço-te não te demores em vir a mim,

[16]Ezek megérkeztek Bálámhoz, és ezt mondták neki: Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodj eljönni hozzám!

[17] porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

[17]Igen gazdagon megjutalmazlak, és megteszek mindent, amit mondasz nekem. Csak jöjj el, és verd meg ezt a népet rontással a kedvemért!

[18] Respondeu Balaão aos oficiais de Balaque: Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

[19] agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que mais o SENHOR me dirá.

[20] Veio, pois, o SENHOR a Balaão, de noite, e disse-lhe: Se aqueles homens vieram chamar-te, levanta-te, vai com eles; todavia, farás somente o que eu te disser.

O Anjo do SENHOR e a jumenta de Balaão

[21] Então, Balaão levantou-se pela manhã, albardou a sua jumenta e partiu com os príncipes de Moabe.

[22] Acendeu-se a ira de Deus, porque ele se foi; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário. Ora, Balaão ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus servos, com ele.

[23] Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR parado no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que se desviou a jumenta do caminho, indo pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

[24] Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda entre as vinhas, havendo muro de um e outro lado.

[25] Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, coseu-se contra o muro e comprimiu contra este o pé de Balaão; por isso, tornou a espancá-la.

[18]De Bálám ezt felelte Bálák udvari embereinek: Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az ÚRnak a parancsát, és nem tehetek semmit vele szemben.

[19]De csak maradjatok itt ti is ezen az éjszakán, hogy megtudjam, akar-e még valamit mondani nekem az ÚR.

[20]Éjjel eljött Isten Bálámhoz, és ezt mondta neki: Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt teheted, amit én mondok neked.

[21]Fölkelt tehát Bálám reggel, fölnyergelte a szamarát és elment Móáb vezető embereivel.

[22]Isten azonban haragra gerjedt, amiért Bálám elment. Ezért odaállt az ÚR angyala az útra, hogy feltartóztassa. Ő a szamarán ügetett, és vele volt két szolgája is.

[23]De a szamár meglátta az ÚR angyalát, ahogyan ott állt az úton kivont karddal a kezében, ezért letért a szamár az útról, és a mezőre ment. Bálám ütni kezdte a szamarat, hogy visszaterelje az útra.

[24]Azután odaállt az ÚR angyala a szőlők között egy mély útra, amelyet innen is, onnan is fal szegélyezett.

[25]Amikor meglátta a szamár az ÚR angyalát, odalapult a kőfalhoz, és Bálám lábát is a falhoz szorította. Ekkor újból megverte.

[26] Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita, nem para a esquerda.

[26]Az ÚR angyala továbbment, és ismét megállt egy szoros helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra.

[27] Vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deixou-se cair debaixo de Balaão; acendeu-se a ira de Balaão, e espancou a jumenta com a vara.

[27]Amikor meglátta a szamár az ÚR angyalát, lefeküdt Bálám alatt. Ekkor haragra gerjedt Bálám, és ütni kezdte botjával a szamarat.

[28] Então, o SENHOR fez falar a jumenta, a qual disse a Balaão: Que te fiz eu, que me espancaste já três vezes?

[28]De az ÚR beszédre nyitotta a szamár száját, és az így szólt Bálámhoz: Mit vétettem ellened, hogy háromszor is megvertél engem?

[29] Respondeu Balaão à jumenta: Porque zombaste de mim; tivera eu uma espada na mão e, agora, te mataria.

[29]Bálám így felelt a szamárnak: Mert csúfot űztél belőlem. Lenne csak kard a kezemben, meg is ölnélek!

[30] Replicou a jumenta a Balaão: Porventura, não sou a tua jumenta, em que toda a tua vida cavalgaste até hoje? Acaso, tem sido o meu costume fazer assim contigo? Ele respondeu: Não.

[30]A szamár ezt mondta Bálámnak: A te szamarad vagyok, rajtam utazol régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem.

[31] Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se com o rosto em terra.

[31]Ekkor az ÚR megnyitotta Bálám szemét, aki meglátta az ÚR angyalát, amint ott áll az úton kivont karddal a kezében. Bálám meghajolt, és arcra borult.

[32] Então, o Anjo do SENHOR lhe disse: Por que já três vezes espancaste a jumenta? Eis que eu saí como teu adversário, porque o teu caminho é perverso diante de mim;

[32]Az ÚR angyala ezt mondta neki: Miért verted meg a szamaradat már háromszor? Azért jöttem, hogy feltartóztassalak, mert ellenemre való ez az út.

[33] a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; na verdade, eu, agora, te haveria matado e a ela deixaria com vida.

[33]A szamár látott engem, azért tért ki előlem háromszor is. Ha nem tért volna ki előlem, téged meg is öltelek volna, azt pedig életben hagytam volna.

[34] Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR: Pequei, porque não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; agora, se parece mal aos teus olhos, voltarei.

[35] Tornou o Anjo do SENHOR a Balaão: Vai-te com estes homens; mas somente aquilo que eu te disser, isso falarás. Assim, Balaão se foi com os príncipes de Balaque.

[36] Tendo Balaque ouvido que Balaão havia chegado, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está nos confins do Arnom e na fronteira extrema.

[37] Perguntou Balaque a Balaão: Porventura, não enviei mensageiros a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu, na verdade, honrar-te?

[38] Respondeu Balaão a Balaque: Eis-me perante ti; acaso, poderei eu, agora, falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, essa falarei.

[39] Balaão foi com Balaque, e chegaram a Quiriate-Huzote.

[40] Então, Balaque sacrificou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

[41] Sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir a Bamote-Baal; e Balaão viu dali a parte mais próxima do povo.

Números 23

Balaão abençoa a Israel pela primeira vez

[34] Bálám így felelt az ÚR angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek.

[35] De az ÚR angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondhatod, amit én mondok neked! Bálám tehát elment Bálák vezető embereivel.

[36] Amikor meghallotta Bálák, hogy jön Bálám, kiment eléje Ír-Móábig, amely az Arnón határvonalánál van, a határ legszélén.

[37] Ezt mondta Bálák Bálámnak: Már többször is hívattalak téged, miért nem akartál jönni? Azt hitted, hogy nem tudlak megjutalmazni?

[38] De Bálám ezt felelte Báláknak: Látod, hogy eljöttem hozzád! De nem szólhatok magamtól semmit, csak azt mondhatom, amire Isten indít.

[39] Ezután továbbment Bálám Bálákkal, és megérkeztek Kirjat-Hucótba.

[40] Bálák ott marhákat és juhokat áldozott, és küldött belőle Bálámnak és a vele levő vezető embereknek is.

[41] Reggel aztán magával vitte Bálák Bálámot, fölvezette Baal magaslatára, ahonnan láthatta Izráel népének egy részét.

4 Mózes 23

Bálám megáldja Izráelt

[1] Então, Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.	[1]Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost.
[2] Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um novilho e um carneiro sobre cada altar.	[2]Bálák megtette, amit Bálám mondott. Azután Bálák és Bálám mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott.
[3] Disse mais Balaão a Balaque: Fica-te junto do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar to notificarei. Então, subiu a um morro desnudo.	[3]Majd ezt mondta Bálám Báláknak: Állj oda az égőáldozatod mellé, én pedig elmegyek. Talán találkozhatom az ÚRral, és amit majd láttat velem, azt elmondom neked. És fölment egy kopár hegytetőre.
[4] Encontrando-se Deus com Balaão, este lhe disse: Preparei sete altares e sobre cada um ofereci um novilho e um carneiro.	[4]Isten találkozott Bálámmal, aki ezt mondta neki: Hét oltárt állítottam fel, és bikát meg kost áldoztam mindegyik oltáron.
[5] Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse: Torna para Balaque e falarás assim.	[5]Az ÚR pedig Bálám szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj.
[6] E, tornando para ele, eis que estava junto do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.	[6]Amikor visszatért hozzá, ő még ott állt az égőáldozata mellett, Móáb valamennyi vezető emberével együtt.
[7] Então, proferiu a sua palavra e disse: Balaque me fez vir de Arã, o rei de Moabe, dos montes do Oriente; vem, amaldiçoa-me a Jacó, e vem, denuncia a Israel.	[7]Bálám példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Arámból hozatott ide Bálák, Kelet hegyeiről Móáb királya: Jöjj, átkozd meg a kedvemért Jákóbot, jöjj, és verd meg rontással Izráelt!
[8] Como posso amaldiçoar a quem Deus não amaldiçoou? Como posso denunciar a quem o SENHOR não denunciou?	[8]Megátkozhatom-e, akit az Isten meg nem átkoz? Rontást hozhatok-e arra, akire az ÚR nem bocsátott rontást?
[9] Pois do cimo das penhas vejo Israel e dos outeiros o contemplo: eis que é povo que habita só e não será reputado entre as nações.	[9]Jól látom őt a sziklacsúcsról, szemlélem a halmokról. E nép egyedül fog lakni, nem számítja magát a nemzetek közé.

[10] Quem contou o pó de Jacó ou enumerou a quarta parte de Israel? Que eu morra a morte dos justos, e o meu fim seja como o dele.

[10]Ki számolhatja meg Jákóbot – hiszen annyian vannak, mint a porszemek – és Izráelnek csak a negyedét is? Bár úgy halnék meg, mint az igazak, és úgy érne véget az életem, akár az övé!

[11] Então, disse Balaque a Balaão: Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que somente os abençoaste.

[11]Bálák akkor ezt mondta Bálámnak: Mit tettél velem?! Elhoztalak, hogy rontsd meg ellenségeimet, te pedig megáldottad őket!

[12] Mas ele respondeu: Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

[12]De ő azt felelte: Nekem vigyáznom kell, hogy csak azt mondjam, amire az ÚR indított.

Balaão abençoa a Israel pela segunda vez

[13] Então, Balaque lhe disse: Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, donde verás o povo; verás somente a parte mais próxima dele e não o verás todo; e amaldiçoa-mo dali.

[13]Akkor ezt mondta neki Bálák: Jöjj velem egy másik helyre, ahonnan láthatod azt a népet. De csak a szélét láthatod, az egészet nem látod. Onnan verd meg őket rontással a kedvemért!

[14] Levou-o consigo ao campo de Zofim, ao cimo de Pisga; e edificou sete altares e sobre cada um ofereceu um novilho e um carneiro.

[14]Magával vitte a Cófim mezejére, a Piszgá csúcsára. Épített ott hét oltárt, és mindegyik oltáron bikát és kost áldozott.

[15] Então, disse Balaão a Balaque: Fica, aqui, junto do teu holocausto, e eu irei ali ao encontro do SENHOR.

[15]Ezután Bálám azt mondta Báláknak: Állj ide az égőáldozatod mellé, én pedig amott szeretnék találkozni Istennel.

[16] Encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs-lhe na boca a palavra e disse: Torna para Balaque e assim falarás.

[16]Az ÚR találkozott Bálámmal, szájába adta igéjét, és azt mondta: Térj vissza Bálákhoz, és eszerint beszélj.

[17] Vindo a ele, eis que estava junto do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele. Perguntou-lhe, pois, Balaque: Que falou o SENHOR?

[17]Amikor visszament hozzá, ő még ott állt az égőáldozata mellett Móáb vezető embereivel együtt. Bálák ezt kérdezte tőle: Mit mondott az ÚR?

[18] Então, proferiu a sua palavra e disse: Levanta-te, Balaque, e ouve; escuta-me, filho de Zipor:

[18]Ő pedig példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Kelj fel, Bálák, és figyelj, hallgass most rám, Cippór fia!

[19] Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa. Porventura, tendo ele prometido, não o fará? Ou, tendo falado, não o cumprirá?

[19]Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?

[20] Eis que para abençoar recebi ordem; ele abençoou, não o posso revogar.

[20]Áldásra kaptam parancsot, s ha ő áld, meg nem másíthatom.

[21] Não viu iniqüidade em Jacó, nem contemplou desventura em Israel; o SENHOR, seu Deus, está com ele, no meio dele se ouvem aclamações ao seu Rei.

[21]Nem látnak bajt Jákóbban, nem látnak nyomorúságot Izráelben. Vele van Istene, az ÚR, királynak szóló ujjongás hangzik benne.

[22] Deus os tirou do Egito; as forças deles são como as do boi selvagem.

[22]Isten hozta ki őket Egyiptomból, olyan az ereje, mint a bivaly szarva.

[23] Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; agora, se poderá dizer de Jacó e de Israel: Que coisas tem feito Deus!

[23]Nem fog a varázslás Jákóbon, sem az igézet Izráelen. Idejében megmondják Jákóbnak, Izráelnek, hogy mit tesz az Isten.

[24] Eis que o povo se levanta como leoa e se ergue como leão; não se deita até que devore a presa e beba o sangue dos que forem mortos.

[24]Mint nőstényoroszlán kel föl ez a nép, s mint hímoroszlán emelkedik föl; nem fekszik le újra, míg prédát nem eszik, és fegyvertől hullottak vérét nem issza.

[25] Então, disse Balaque a Balaão: Nem o amaldiçoarás, nem o abençoarás.

[25]Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Ha már nem tudod megrontani, legalább ne áldd meg!

[26] Porém Balaão respondeu e disse a Balaque: Não te disse eu: tudo o que o SENHOR falar, isso farei?

[26]De Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már neked, hogy csak azt fogom tenni, amit meghagy az ÚR!

[27] Disse mais Balaque a Balaão: Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, parecerá bem aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

[27]Akkor Bálák ezt mondta Bálámnak: Jöjj, elviszlek egy másik helyre! Talán jónak látja Isten, hogy onnan rontsd meg Izráelt a kedvemért.

[28] Então, Balaque levou Balaão consigo ao cimo de Peor, que olha para o lado do deserto.

[28]És magával vitte Bálák Bálámot a Peór csúcsára, amely a síkságra néz.

[29] Balaão disse a Balaque: Edifica-me, aqui, sete altares e prepara-me sete novilhos e sete carneiros.
[30] Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu sobre cada altar um novilho e um carneiro.

Números 24

Balaão abençoa a Israel pela terceira vez

[1] Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez, como antes, ao encontro de agouros, mas voltou o rosto para o deserto.
[2] Levantando Balaão os olhos e vendo Israel acampado segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.
[3] Proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos;
[4] palavra daquele que ouve os ditos de Deus, o que tem a visão do Todo-Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:
[5] Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas são as tuas moradas, ó Israel!
[6] Como vales que se estendem, como jardins à beira dos rios, como árvores de sândalo que o SENHOR plantou, como cedros junto às águas.
[7] Águas manarão de seus baldes, e as suas sementeiras terão águas abundantes; o seu rei se levantará mais do que Agague, e o seu reino será exaltado.
[8] Deus tirou do Egito a Israel, cujas forças são como as do boi selvagem; consumirá

[29]Akkor ezt mondta Bálám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt, és készíts ide nekem hét bikát és hét kost.
[30]Bálák megtette, amit Bálám mondott, azután mindegyik oltáron bikát meg kost áldozott.

4 Mózes 24

Bálám Jákób csillagáról jövendöl

[1]Amikor Bálám látta, hogy az tetszik az ÚRnak, ha megáldja Izráelt, nem folyamodott többé varázsláshoz, mint azelőtt. A puszta felé fordította arcát,
[2]és fölemelte Bálám a tekintetét. Amint meglátta Izráelt törzsenként sátorozni, rászállt az Isten Lelke,
[3]példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Így szól Bálám, Beór fia, így szól a férfi, kinek megnyílt a szeme,
[4]így szól, aki hallja Isten mondásait, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást, leborulva, de nyitott szemekkel:
[5]Mily szépek a sátraid, Jákób, a hajlékaid, ó Izráel!
[6]Mint hosszan elnyúló völgyek, mint folyó mentén a kertek, mint az ÚR ültette aloék, mint víz mentén a cédrusok.
[7]Kicsordul a víz kútjai vödréből, vetése vízben bővelkedik. Királya hatalmasabb Agágnál, és királyi hatalma fölemelkedik.
[8]Isten hozta ki Egyiptomból, olyan az ereje, mint a bivaly szarva. Megemészti az

as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e, com as suas setas, os atravessará.

9 Este abaixou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem.

10 Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas. Disse Balaque a Balaão: Chamei-te para amaldiçoares os meus inimigos; porém, agora, já três vezes, somente os abençoaste.

11 Agora, pois, vai-te embora para tua casa; eu dissera que te cumularia de honras; mas eis que o SENHOR te privou delas.

12 Então, Balaão disse a Balaque: Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo:

13 ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não poderia traspassar o mandado do SENHOR, fazendo de mim mesmo bem ou mal; o que o SENHOR falar, isso falarei?

14 Agora, eis que vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que fará este povo ao teu, nos últimos dias.

A profecia de Balaão. A estrela de Jacó

15 Então, proferiu a sua palavra e disse: Palavra de Balaão, filho de Beor, palavra do homem de olhos abertos,

16 palavra daquele que ouve os ditos de Deus e sabe a ciência do Altíssimo; daquele que tem a visão do Todo-

ellenséges népeket, szétmorzsolja csontjaikat, összetöri nyilaikat.

9Hever, fekszik, mint a hímoroszlán, és mint a nőstényoroszlán; ugyan, ki merné fölkelteni? Áldott, aki téged áld, átkozott, aki téged átkoz!

10Ekkor haragra gerjedt Bálák Bálám ellen, összecsapta a kezét, és ezt mondta Bálák Bálámnak: Idehívattalak, hogy rontsd meg ellenségeimet, te pedig háromszor is megáldottad őket!

11Most azért takarodj a hazádba! Azt ígértem, hogy gazdagon megjutalmazlak, de most az ÚR megfosztott téged a jutalomtól.

12Bálám ezt felelte Báláknak: Megmondtam már követeidnek is, akiket hozzám küldtél,

13hogy ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg az ÚR parancsát, és nem tehetek magamtól sem jót, sem rosszat, és hogy csak azt mondhatom, amit megmond az ÚR.

14De most, mielőtt elmegyek népemhez, jöjj, hadd tárjam föl előtted, mit fog tenni ez a nép a te népeddel majd egykor.

15Példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Így szól Bálám, Beór fia, így szól a férfi, akinek megnyílt a szeme,

16így szól, aki hallja Isten mondásait, aki ismeri a Felségestől jövő ismeretet, aki látja a Mindenhatótól kapott látomást, leborulva, de nyitott szemekkel:

Poderoso e prostra-se, porém de olhos abertos:

[17] Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, de Israel subirá um cetro que ferirá as têmporas de Moabe e destruirá todos os filhos de Sete.

[18] Edom será uma possessão; Seir, seus inimigos, também será uma possessão; mas Israel fará proezas.

[19] De Jacó sairá o dominador e exterminará os que restam das cidades.

[20] Viu Balaão a Amaleque, proferiu a sua palavra e disse: Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será destruição.

[21] Viu os queneus, proferiu a sua palavra e disse: Segura está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

[22] Todavia, o queneu será consumido. Até quando? Assur te levará cativo.

[23] Proferiu ainda a sua palavra e disse: Ai! Quem viverá, quando Deus fizer isto?

[24] Homens virão das costas de Quitim em suas naus; afligirão a Assur e a Héber; e também eles mesmos perecerão.

[25] Então, Balaão se levantou, e se foi, e voltou para a sua terra; e também Balaque se foi pelo seu caminho.

Números 25

A adoração a Baal-Peor e o zelo de Fineias

[17]Látom őt, de nem most, szemlélem, bár nincs közel. Csillag jön fel Jákóbból, jogar támad Izráelből. Bezúzza Móáb halántékát és a koponyáját Sét összes fiának.

[18]Birtokába kerül Edóm, birtokába kerül ellensége, Széír, mert hatalmas dolgokat visz véghez Izráel.

[19]Eltapossa Jákób, elpusztítja még a városból menekülőket is. Eltapossa Jákób Edómot, és elpusztítja Széír menekültjeit.

[20]Amikor meglátta Amálékot, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Népek eleje Amálék, mégis pusztulás a vége.

[21]Amikor meglátta a kénieket, példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Szilárd a te lakóhelyed, sziklára van rakva fészked.

[22]Mégis megsemmisül Kain, amikor fogságba viszi Assúr.

[23]Megint példabeszédbe kezdett, és ezt mondta: Ó jaj, ki élhet tovább, mint ahogy Isten megszabta?

[24]Hajók jönnek Kittim partjairól, megalázzák Assúrt, megalázzák Ébert, míg el nem pusztul az is.

[25]Azután felkerekedett Bálám, elment, és visszatért hazájába. Bálák is elment útjára.

4 Mózes 25

Izráel paráznasága és bűnhődése

1 Habitando Israel em Sitim, começou o povo a prostituir-se com as filhas dos moabitas.	1Amikor Izráel Sittimben tartózkodott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival,
2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos deuses delas.	2mert ezek meghívták a népet isteneik áldozati lakomáira. A nép velük evett, és leborulva imádta azok isteneit,
3 Juntando-se Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.	3és odaszegődött Izráel Baal-Peórhoz. De haragra gerjedt az ÚR Izráel ellen,
4 Disse o SENHOR a Moisés: Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR ao ar livre, e a ardente ira do SENHOR se retirará de Israel.	4és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Fogasd el a nép minden főemberét, és akasztasd fel őket fényes nappal az ÚR előtt, hogy elforduljon az ÚR fölgerjedt haragja Izráeltől.
5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel: Cada um mate os homens da sua tribo que se juntaram a Baal-Peor.	5Mózes tehát ezt mondta Izráel bíráinak: Gyilkolja le mindenki a maga emberei közül azokat, akik Baal- Peórhoz szegődtek!
6 Eis que um homem dos filhos de Israel veio e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, enquanto eles choravam diante da tenda da congregação.	6Éppen akkor jött egy izráeli férfi, aki egy midjáni nőt hozott testvéreihez Mózes szeme láttára, meg Izráel egész közösségének a szeme láttára, amikor azok a kijelentés sátrának a bejárata előtt sírtak.
7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, o filho de Arão, o sacerdote, levantou-se do meio da congregação, e, pegando uma lança,	7Amikor meglátta ezt Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia, kilépett a közösség soraiból, dárdát fogott a kezébe,
8 foi após o homem israelita até ao interior da tenda, e os atravessou, ao homem israelita e à mulher, a ambos pelo ventre; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.	8bement az izráeli férfi után a sátor belsejébe, és hasba szúrta mindkettőjüket, az izráeli embert és azt a nőt is. Ezzel elhárult a csapás Izráel fiairól.
9 Os que morreram da praga foram vinte e quatro mil.	9Huszonnégyezer halottja lett a csapásnak.
10 Então, disse o SENHOR a Moisés:	10Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[11] Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois estava animado com o meu zelo entre eles; de sorte que, no meu zelo, não consumi os filhos de Israel.

[12] Portanto, dize: Eis que lhe dou a minha aliança de paz.

[13] E ele e a sua descendência depois dele terão a aliança do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez expiação pelos filhos de Israel.

[14] O nome do israelita que foi morto (morto com a midianita) era Zinri, filho de Salu, príncipe da casa paterna dos simeonitas.

[15] O nome da mulher midianita que foi morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[17] Afligireis os midianitas e os ferireis,

[18] porque eles vos afligiram a vós outros quando vos enganaram no caso de Peor e no caso de Cosbi, filha do príncipe dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no caso de Peor.

[11]Fineás, Áron főpap fiának, Eleázárnak a fia elfordította haragomat Izráel fiairól, amikor felindulásomnak megfelelően bánt velük, s ezért nem semmisítettem meg Izráel fiait felindulásomban.

[12]Mondd meg tehát: Íme, az én békességem szövetségével ajándékozom meg őt:

[13]Övé és utódaié lesz a papság szövetsége örökre, mivel haragra indult Isteneért, és engesztelést végzett Izráel fiaiért.

[14]Annak a megölt izráeli férfinak a neve, akit a midjáni nővel együtt öltek meg, Zimrí volt, Szálú fia, Simeon egyik nagycsaládjának a fejedelme.

[15]A megölt midjáni nő neve pedig Kozbí volt, annak a Cúrnak a leánya, aki a midjáni törzsek egyik nagycsaládjának a feje volt.

[16]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[17]Támadjátok meg a midjániakat, és verjétek le őket,

[18]mert ők is ellenetek támadtak, amikor aljas tervet eszeltek ki ellenetek Peór révén és húguk, Kozbi, a midjáni fejedelem leánya révén, akit megöltek a Peór miatt támadt csapás napján.

[19]A csapás után a következők történtek:

Números 26

O censo de todos os israelitas

[1] Passada a praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo:

4 Mózes 26

Népszámlálás Móáb síkságán

[1]Ezt mondta az ÚR Mózesnek és Eleázár papnak, Áron fiának:

[2] Levantai o censo de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, for capaz de sair à guerra.

[2]Számoljátok össze Izráel fiainak egész közösségét, húszévestől fölfelé nagycsaládonként minden hadkötelest Izráelben.

[3] Moisés e Eleazar, o sacerdote, pois, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó, falaram aos cabeças de Israel, dizendo:

[3]Mózes és Eleázár pap tehát összeszámolta őket Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben,

[4] Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel que saíram do Egito:

[4]húszévestől fölfelé, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR. Ezek voltak Izráel fiai, akik kijöttek Egyiptomból:

[5] Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben: de Enoque, a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

[5]Rúben volt Izráel elsőszülöttje. Rúben fiai voltak: Hanók, tőle való a Hanók nemzetség, Pallútól való a Pallú nemzetség,

[6] de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

[6]Hecróntól a Hecrón nemzetség, Karmítól a Karmí nemzetség.

[7] São estas as famílias dos rubenitas; os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

[7]A rúbeni nemzetségekből negyvenháromezer-hétszázharmincat vettek számba.

[8] O filho de Palu: Eliabe.

[8]Pallú fia volt Eliáb.

[9] Os filhos de Eliabe: Nemuel, Datã e Abirão; estes, Datã e Abirão, são os que foram eleitos pela congregação, os quais moveram a contenda contra Moisés e contra Arão, no grupo de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

[9]Eliáb fiai voltak: Nemúél, Dátán és Abírám. Ezek, Dátán és Abírám, a közösség képviselői voltak, de lázadást szítottak Mózes és Áron ellen Kórah csoportjával, föllázadva az ÚR ellen.

[10] quando a terra abriu a boca e os tragou com Corá, morrendo aquele grupo; quando o fogo consumiu duzentos e cinqüenta homens, e isso serviu de advertência.

[10]Ezért a föld megnyitotta száját, és elnyelte őket Kórahhal együtt annak a csoportnak a halálakor, amikor a tűz megemésztett kétszázötven embert. Így lettek intő jellé.

[11] Mas os filhos de Corá não morreram.

[11]De Kórah fiai nem haltak meg.

[12] Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias: de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

[13] de Zera, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

[14] São estas as famílias dos simeonitas, num total de vinte e dois mil e duzentos.

[15] Os filhos de Gade, segundo as suas famílias: de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

[16] de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

[17] de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

[18] São estas as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, num total de quarenta mil e quinhentos.

[19] Os filhos de Judá: Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

[20] Assim, os filhos de Judá foram, segundo as suas famílias: de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zera, a família dos zeraítas.

[21] Os filhos de Perez foram: de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

[22] São estas as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, num total de setenta e seis mil e quinhentos.

[23] Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram: de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

[12]Simeon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Nemúéltól való a nemúéli nemzetség, Jámíntól a jámíni nemzetség, Jákíntól a jákíni nemzetség,

[13]Zerahtól a zerahi nemzetség, Saultól a sauli nemzetség.

[14]Ezek Simeon nemzetségei: huszonkétezer-kétszáz ember.

[15]Gád fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Cefóntól való a cefóni nemzetség, Haggítól a Haggí nemzetség, Súnítól a súní nemzetség.

[16]Oznítól az Ozní nemzetség, Érítől az Érí nemzetség,

[17]Aródtól az aródi nemzetség, Arélítól az Arélí nemzetség.

[18]Gád fiai nemzetségeiből összesen negyvenezer-ötszázat vettek számba.

[19]Júda fiai voltak Ér és Ónán, de Ér és Ónán meghalt Kánaán földjén.

[20]Júda fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sélától való a sélái nemzetség, Perectől a pereci nemzetség, Zerahtól a zerahi nemzetség.

[21]Perec fiai ezek voltak: Hecróntól való a hecróni nemzetség, Hámúltól a hámúli nemzetség.

[22]Júda nemzetségeiből összesen hetvenhatezer-ötszázat vettek számba.

[23]Issakár fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Tólától való a tólái nemzetség, Púvától a púvái nemzetség,

[24] de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.
[25] São estas as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta e quatro mil e trezentos.
[26] Os filhos de Zebulom, segundo a suas famílias, foram: de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas, de Jaleel, a família dos jaleelitas.
[27] São estas as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, num total de sessenta mil e quinhentos.
[28] Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.
[29] Os filhos de Manassés foram: de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.
[30] São estes os filhos de Gileade: de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;
[31] de Asriel, a família dos asrielitas; de Siquém, a família dos siquemitas.
[32] De Semida, a família dos semidaítas; de Héfer, a família dos heferitas.
[33] Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; os nomes das filhas de Zelofeade foram: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.
[34] São estas as famílias de Manassés; os que foram deles contados foram cinqüenta e dois mil e setecentos.
[35] São estes os filhos de Efraim, segundo as suas famílias: de Sutela, a família dos

[24]Jásúbtól a jásúbi nemzetség, Simróntól a simróni nemzetség.
[25]Issakár nemzetségeiből összesen hatvannégyezer-háromszázat vettek számba.
[26]Zebulon fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Szeredtől való a szeredi nemzetség, Élóntól az élóni nemzetség, Jahleéltól a jahleéli nemzetség.
[27]Zebulon nemzetségeiből összesen hatvanezer-ötszázat vettek számba.
[28]József fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Manassé és Efraim.
[29]Manassé fiai: Mákírtól való a mákíri nemzetség. Mákír nemzette Gileádot. Gileádtól való a gileádi nemzetség.
[30]Ezek Gileád fiai: Íezertől való az íezeri nemzetség, Hélektől a héleki nemzetség,
[31]Aszríéltól az aszríéli nemzetség, Sikemtől a sikemi nemzetség,
[32]Semídától a semídai nemzetség, Héfertől a héferi nemzetség.
[33]Héfer fia volt Celofhád. Neki nem voltak fiai, csak leányai. Celofhád leányainak a nevei: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá.
[34]Manassé nemzetségeiből összesen ötvenkétezer-hétszázat vettek számba.
[35]Efraim fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Sútelahtól való a sútelahi

sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

36 De Erã, filho de Sutela: de Erã, a família dos eranitas.

37 São estas as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, num total de trinta e dois mil e quinhentos. São estes os filhos de José, segundo as suas famílias.

38 Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias: de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

39 de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

40 Os filhos de Belá foram: Arde e Naamã; de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

41 São estes os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

42 São estes os filhos de Dã, segundo as suas famílias: de Suão, a família dos suamitas. São estas as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados, tinham sessenta e quatro mil e quatrocentos.

44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias: de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

nemzetség, Bekertől a bekeri nemzetség, Tahantól a tahani nemzetség.

36És ezek voltak Sútelah fiai: Éránból való az éráni nemzetség.

37Efraim fiainak a nemzetségeiből összesen harminckétezerötszázat vettek számba. Ezek voltak József fiai nemzetségeik szerint.

38Benjámin fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Belától való a belai nemzetség, Asbéltól az asbéli nemzetség, Ahírámtól az ahírámi nemzetség,

39Súfámtól a súfámi nemzetség, Húfámtól a húfámi nemzetség.

40Bela fiai voltak: Ard és Naamán. Ardtól való az ardi nemzetség, Naamántól a naamáni nemzetség.

41Benjámin fiainak a nemzetségeiből összesen negyvenötezer-hatszázat vettek számba.

42Dán fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Súhámtól való a súhámi nemzetség. Ezek voltak Dán nemzetségei, nemzetségeik szerint.

43A súhámi nemzetségből összesen hatvannégyezer-négyszázat vettek számba.

44Ásér fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jimnától való a jimnái nemzetség, Jisvítől a Jisví nemzetség, Beríától a beríai nemzetség.

[45] Os filhos de Berias foram: de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.
[46] O nome da filha de Aser foi Sera.
[47] São estas as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, num total de cinqüenta e três mil e quatrocentos.
[48] Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias: de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;
[49] de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.
[50] São estas as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; os que foram deles contados, foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.
[51] São estes os contados dos filhos de Israel: seiscentos e um mil setecentos e trinta.

A lei acerca da divisão da terra

[52] Disse o SENHOR a Moisés:
[53] A estes se repartirá a terra em herança, segundo o censo.
[54] À tribo mais numerosa darás herança maior, à pequena, herança menor; a cada uma, em proporção ao seu número, se dará a herança.
[55] Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.
[56] Segundo a sorte, repartir-se-á a herança deles entre as tribos maiores e menores.

O censo dos levitas

[45]Beríá fiaitól: Hebertől a heberi nemzetség, Malkíéltól a malkíéli nemzetség.
[46]Ásér leányának a neve Szerah volt.
[47]Ásér fiainak a nemzetségeiből összesen ötvenháromezer-négyszázat vettek számba.
[48]Naftáli fiai nemzetségeik szerint ezek voltak: Jahceéltől való a jahceéli nemzetség, Gúnítól a Gúní nemzetség,
[49]Jécertől a jéceri nemzetség, Sillémtől a sillémi nemzetség.
[50]Ezek voltak Naftáli nemzetségei, nemzetségeik szerint, közülük összesen negyvenötezernégyszázat vettek számba.
[51]Izráel fiai közül tehát összesen hatszázegyezer-hétszázharminc embert vettek számba.
[52]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:
[53]Ezek között osszátok fel a földet örökségül a névjegyzék szerint.
[54]A nagyobbnak nagyobb örökséget adj, a kisebbnek kisebb örökséget. Mindegyiknek a számba vettek száma szerint adjatok örökséget!
[55]De a földet sorsvetéssel osszátok föl; az ősi törzsek nevei szerint kapják meg örökségüket.
[56]A sorsvetés szerint osszátok ki mindegyiknek az örökségét, mind a nagyoknak, mind a kicsiknek.

[57] São estes os que foram contados dos levitas, segundo as suas famílias: de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

[57]Ezek voltak a számba vett léviták, nemzetségeik szerint: Gérsóntól való a gérsóni nemzetség, Keháttól a keháti nemzetség, Merárítól a Merárí nemzetség.

[58] São estas as famílias de Levi: a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas. Coate gerou a Anrão.

[58]Ezek voltak Lévi nemzetségei: a Libní nemzetség, a hebróni nemzetség, a Mahlí nemzetség, a Músí nemzetség és a kórahi nemzetség. Kehát nemzette Amrámot.

[59] A mulher de Anrão chamava-se Joquebede, filha de Levi, a qual lhe nasceu no Egito; teve ela, de Anrão, a Arão, e a Moisés, e a Miriã, irmã deles.

[59]Amrám feleségének a neve Jókebed volt, Lévi leánya, akit Egyiptomban szült az anyja Lévinek. Ő szülte Amrámnak Áront, Mózest és nővérüket, Mirjámot.

[60] A Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[60]Áronnak született Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár.

[61] Nadabe e Abiú morreram quando levaram fogo estranho perante o SENHOR.

[61]De Nádáb és Abíhú meghaltak, mert idegen tüzet vittek az Úr elé.

[62] Os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo homem da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança com os outros.

[62]Közülük összesen huszonháromezret vettek számba: minden férfit, egy hónapostól fölfelé. De ezeket nem számították Izráel fiai közé, mert nekik nem adtak örökséget Izráel fiai között.

[63] São estes os que foram contados por Moisés e o sacerdote Eleazar, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, na altura de Jericó.

[63]Ezeket vette számba Mózes és Eleázár pap. Ők vették számba Izráel fiait Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

[64] Entre estes, porém, nenhum houve dos que foram contados por Moisés e pelo sacerdote Arão, quando levantaram o censo dos filhos de Israel no deserto do Sinai.

[64]De közöttük már nem volt senki azokból, akiket még Mózes és Áron főpap vett számba akkor, amikor a Sínai-pusztában számba vették Izráel fiait.

[65] Porque o SENHOR dissera deles que morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

[65]Mert az ÚR megmondta nekik, hogy meg kell halniuk a pusztában. Nem is maradt meg közülük senki, csak Káléb, Jefunne fia és Józsué, Nún fia.

Números 27

A lei acerca dos direitos de filhas herdeiras. As filhas de Zelofeade

[1] Então, vieram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José. São estes os nomes de suas filhas: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

[2] Apresentaram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes, e diante de todo o povo, à porta da tenda da congregação, dizendo:

[3] Nosso pai morreu no deserto e não estava entre os que se ajuntaram contra o SENHOR no grupo de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

[4] Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

[5] Moisés levou a causa delas perante o SENHOR.

[6] Disse o SENHOR a Moisés:

[7] As filhas de Zelofeade falam o que é justo; certamente, lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai e farás passar a elas a herança de seu pai.

4 Mózes 27

Örökösödés leányágon Izráelben

[1]Ekkor előálltak Celofhád leányai. Celofhád Héfer fia volt, ez Gileád fia, ez Mákír fia, ez pedig József fiának, Manassénak a fia volt. A Manassé nemzetségei közül való leányok nevei ezek voltak: Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá.

[2]Ezek odaálltak Mózes és Eleázár pap elé, meg a fejedelmek és az egész közösség elé a kijelentés sátra bejáratánál, és ezt mondták:

[3]Apánk meghalt a pusztában. De nem tartozott azokhoz, akik összefogtak az ÚR ellen, azaz Kórah csoportjához, hanem a maga vétke miatt halt meg, fiai pedig nem voltak.

[4]Miért tűnjék el apánk neve a nemzetségéből, csak azért, mert nem volt fia? Adj nekünk birtokot apánk testvérei között!

[5]Mózes az ÚR elé vitte ügyüket,

[6]az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek:

[7]Igazuk van Celofhád leányainak. Adj nekik örökségül birtokot apjuk testvérei között: juttasd nekik apjuk örökségét!

[8] Falarás aos filhos de Israel, dizendo: Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

[8]Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fia, juttassák örökségét a leányának.

[9] E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis aos irmãos dele.

[9]Ha leánya sincs, adjátok az örökségét a testvéreinek,

[10] Porém, se não tiver irmãos, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

[10]ha pedig testvérei sincsenek, akkor adjátok az örökségét apja testvéreinek.

[11] Se também seu pai não tiver irmãos, dareis a sua herança ao parente mais chegado de sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será prescrição de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés.

[11]Ha apjának sincsenek testvérei, adjátok az örökségét annak, aki a nemzetségében a legközelebbi rokona, legyen az az ő tulajdona. Legyen ez a törvény rendelkezése Izráel fiai között, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Deus prediz a morte de Moisés
Deuteronômio 3.23-29

Józsué Mózes utódja

[12] Depois, disse o SENHOR a Moisés: Sobe a este monte Abarim e vê a terra que dei aos filhos de Israel.

[12]Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Menj föl ide az Abárím-hegyre, és tekintsd meg azt a földet, amelyet Izráel fiainak adtam.

[13] E, tendo-a visto, serás recolhido também ao teu povo, assim como o foi teu irmão Arão;

[13]Ha megtekintetted, te is odakerülsz elődeid mellé, ahogy odakerült testvéred, Áron,

[14] porquanto, no deserto de Zim, na contenda da congregação, fostes rebeldes ao meu mandado de me santificar nas águas diante dos seus olhos. São estas as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.

[14]mert fellázadtatok parancsom ellen a Cin-pusztában, amikor perlekedett a közösség, és nem mutattátok fel szentségemet előttük azoknál a vizeknél, Meríbá vizeinél, Kádésban, a Cin-pusztában!

[15] Então, disse Moisés ao SENHOR:

[15]Ekkor Mózes így beszélt az ÚRhoz:

[16] O SENHOR, autor e conservador de toda vida, ponha um homem sobre esta congregação

[16]Az ÚR, a minden embernek lelket adó Isten rendeljen egy férfit a közösség élére.

[17] que saia adiante deles, e que entre adiante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar, para que a congregação do

[17]Az legyen előttük jártukban-keltükben, vezesse harcba és vezesse haza őket, hogy ne legyen az ÚR közössége olyan, mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora.

SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

Josué designado sucessor de Moisés

[18] Disse o SENHOR a Moisés: Toma Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e impõe-lhe as mãos;

[18]Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Vedd magad mellé Józsuét, Nún fiát, aki rátermett ember. Tedd rá kezedet,

[19] apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; e dá-lhe, à vista deles, as tuas ordens.

[19]állítsd Eleázár pap és az egész közösség elé, és előttük iktasd be tisztébe.

[20] Põe sobre ele da tua autoridade, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

[20]Adj át neki a méltóságodból, hogy hallgasson rá Izráel fiainak egész közössége.

[21] Apresentar-se-á perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo do Urim, perante o SENHOR; segundo a sua palavra, sairão e, segundo a sua palavra, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

[21]De Józsué álljon majd mindig Eleázár pap elé, és ő kérjen neki az urímmal döntést az ÚRtól. A kapott parancs szerint induljon majd harcba, és a kapott parancs szerint térjen haza Izráel fiaival, az egész közösséggel együtt.

[22] Fez Moisés como lhe ordenara o SENHOR, porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

[22]Mózes úgy cselekedett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. Maga mellé vette Józsuét, odaállította Eleázár pap és az egész közösség elé,

[23] e lhe impôs as mãos e lhe deu as suas ordens, como o SENHOR falara por intermédio de Moisés.

[23]rátette a kezét, és beiktatta tisztébe, ahogyan Mózes által megmondta az ÚR.

Números 28

Ofertas contínuas

Êxodo 29.38-42

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do aroma agradável, tereis cuidado, para mas trazer a seu tempo determinado.

4 Mózes 28

A mindennapi égőáldozat

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot, az én kenyeremet, kedves illatú tűzáldozatul.

3 Dir-lhes-ás: Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR, dia após dia: dois cordeiros de um ano, sem defeito, em contínuo holocausto;

4 um cordeiro oferecerás pela manhã, e o outro, ao crepúsculo da tarde;

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha, em oferta de manjares, amassada com a quarta parte de um him de azeite batido.

6 É holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 A sua libação será a quarta parte de um him para o cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

8 E o outro cordeiro oferecerás no crepúsculo da tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o trarás em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR.

9 No dia de sábado, oferecerás dois cordeiros de um ano, sem defeito, e duas décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, e a sua libação;

10 é holocausto de cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

11 Nos princípios dos vossos meses, oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois novilhos e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

3Mondd meg nekik: Ezt a tűzáldozatot mutassátok be az ÚRnak: naponta két hibátlan egyéves bárányt állandó égőáldozatul.

4Az egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estefelé készítsd el,

5ahhoz egytized véka finomlisztet ételáldozatul egynegyed hín préselt olajjal gyúrva.

6Állandó égőáldozat ez, amilyet a Sínai-hegyen mutattatok be az ÚRnak szóló kedves illatú tűzáldozatul.

7A hozzá tartozó italáldozat egynegyed hín legyen bárányonként. A szentélyben öntsd ki az óborból készült áldozatot az ÚR elé.

8A második bárányt estefelé készítsd el. Ugyanolyan étel- és italáldozatot készíts hozzá, mint reggel. Kedves illatú tűzáldozat ez az ÚRnak.

9A nyugalom napján mutass be két egyéves, hibátlan bárányt, ahhoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg a hozzá tartozó italáldozatot.

10Ez legyen a nyugalomnapi égőáldozat minden nyugalom napján, az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó italáldozaton kívül.

11Minden hónap első napján mutassatok be égőáldozatul az ÚRnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt:

12 e três décimas de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um novilho; duas décimas de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

12mindegyik bikához ételáldozatul háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, a koshoz ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal gyúrva,

13 e uma décima de um efa de flor de farinha, amassada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; é holocausto de aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

13és mindegyik bárányhoz ételáldozatul egy-egy tized véka finomlisztet olajjal gyúrva. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

14 As suas libações serão a metade de um him de vinho para um novilho, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, por todos os meses do ano.

14A hozzájuk tartozó italáldozat pedig legyen fél hín bor egy bikához, egyharmad hín egy koshoz és egynegyed hín egy bárányhoz. Ez az újhold égőáldozata havonként, az esztendő minden hónapjában.

15 Também se trará um bode como oferta pelo pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação.

15Vétekáldozatul pedig készítsetek egy kecskebakot az ÚRnak az állandó égőáldozaton kívül, a hozzá tartozó italáldozattal együtt.

A páskaáldozat

16 No primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján van az ÚR páskája,

17 Aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

17és ennek a hónapnak a tizenötödik napján van az ünnep. Hét napig kovásztalan kenyeret kell enni.

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

18Az első napon tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát!

19 mas apresentareis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

19Tűzáldozatul mutassatok be égőáldozatot az ÚRnak: két bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek.

20 A sua oferta de manjares será flor de farinha, amassada com azeite; oferecereis

20A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: egy bikához

três décimas para um novilho e duas décimas para um carneiro.

[21] Para cada um dos sete cordeiros oferecereis uma décima;

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós.

[23] Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

[24] Assim, oferecereis cada dia, por sete dias, o manjar da oferta queimada em aroma agradável ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

[25] No sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

[26] Também tereis santa convocação no dia das primícias, quando trouxerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

[27] Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em aroma agradável: dois novilhos, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

[28] a sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite: três décimas de um efa para um novilho, duas décimas para um carneiro,

[29] uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[30] e um bode, para fazer expiação por vós.

háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok,

[21]a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tizedet adjatok.

[22]Vétekáldozatul mutassatok be egy bakot, hogy engesztelést szerezzen nektek.

[23]Ezeket a reggeli égőáldozaton, az állandó égőáldozaton kívül készítsétek el.

[24]Ugyanígy készítsétek el minden nap, hét napon át kedves illatú tűzáldozatként az ÚR eledelét. Az állandó égőáldozaton kívül kell ezeket elkészíteni a hozzájuk tartozó italáldozattal együtt.

[25]A hetedik napon is tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát!

Áldozat a hetek ünnepén

[26]Az első termés napján, amikor új ételáldozatot mutattok be az ÚRnak, azaz a hetek ünnepén tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát,

[27]hanem mutassatok be kedves illatú égőáldozatul az ÚRnak két bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt.

[28]A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: mindegyik bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával,

[29]a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tized vékával adjatok.

[30]Egy kecskebakot is mutassatok be, hogy engesztelést szerezzen nektek.

31 Oferecê-los-eis, além do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares, e das suas libações. Ser-vos-ão eles sem defeito.

Números 29

Ofertas nas outras festas solenes

1 No primeiro dia do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; ser-vos-á dia do sonido de trombetas.

2 Então, por holocausto, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem defeito;

3 e, pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

4 e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

5 e um bode, para oferta pelo pecado, para fazer expiação por vós,

6 além do holocausto do mês e a sua oferta de manjares, do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em aroma agradável, oferta queimada ao SENHOR.

7 No dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

31Az állandó égőáldozaton és az ahhoz tartozó ételáldozaton kívül készítsétek el ezeket, a hozzájuk tartozó italáldozattal együtt. Az állatok hibátlanok legyenek.

4 Mózes 29

Áldozat a kürtzengés ünnepén

1A hetedik hónap első napján tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát. A kürtzengés napja ez.

2Készítsetek égőáldozatot kedves illatul az Úrnak, egy bikaborjút, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt.

3A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized, a koshoz kéttized vékával adjatok,

4a hét bárányhoz pedig egytized vékával bárányonként.

5Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul, hogy engesztelést szerezzen nektek.

6Az újhold napjára előírt égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó ételáldozaton, meg a hozzájuk tartozó italáldozatokon kívül legyen ez kedves illatú tűzáldozat az Úrnak.

Áldozat az engesztelés napján

7Ennek a hetedik hónapnak a tizedik napján tartsatok szent összejövetelt. Tartóztassátok meg magatokat, és semmiféle munkát ne végezzetek.

[8] Mas, por holocausto, em aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem defeito.

[8]Mutassatok be az ÚRnak kedves illatú égőáldozatul egy bikaborjút, egy kost és hét egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek.

[9] Pela sua oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, oferecereis três décimas de um efa para o novilho, duas décimas para o carneiro

[9]A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: a bikához háromtized vékával, a koshoz kéttized vékával,

[10] e uma décima para cada um dos sete cordeiros;

[10]a hét bárányhoz pedig bárányonként egy-egy tized vékával adjatok.

[11] um bode, para oferta pelo pecado, além da oferta pelo pecado, para fazer expiação, e do holocausto contínuo, e da sua oferta de manjares com as suas libações.

[11]Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az engesztelés vétekáldozatán és az állandó égőáldozaton, az ahhoz tartozó ételáldozaton, meg a hozzájuk tartozó italáldozatokon kívül.

Áldozatok a sátoros ünnepen

[12] Aos quinze dias do sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

[12]A hetedik hónap tizenötödik napján tartsatok szent összejövetelt. Ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem ünnepeljetek hét napig ünnepet az ÚRnak.

[13] Por holocausto em oferta queimada, de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis treze novilhos, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; serão eles sem defeito.

[13]Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az ÚRnak: tizenhárom bikaborjút, két kost és tizennégy egyéves bárányt, amelyek hibátlanok legyenek.

[14] Pela oferta de manjares de flor de farinha, amassada com azeite, três décimas de um efa para cada um dos treze novilhos, duas décimas para cada um dos dois carneiros

[14]A hozzájuk tartozó ételáldozat olajjal gyúrt finomliszt legyen: háromtized vékával egy bikához mind a tizenhárom bikánál, kéttized vékával egy koshoz mind a két kosnál,

[15] e uma décima para cada um dos catorze cordeiros;

[15]egy-egy tized vékával pedig egy bárányhoz mind a tizennégy báránynál.

[16] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[16]Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[17] No segundo dia, oferecereis doze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[17]A második napon mutassatok be tizenkét bikaborjút, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[18] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[18]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[19] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[19]Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[20] No terceiro dia, oferecereis onze novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[20]A harmadik napon mutassatok be tizenegy bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[21] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[21]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat pedig a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[22] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[22]Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[23] No quarto dia, dez novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[23]A negyedik napon mutassatok be tíz bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[24] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[24]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[25] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[25]Egy kecskebakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[26] No quinto dia, nove novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[26]Az ötödik napon mutassatok be kilenc bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[27] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[27]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[28] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[28]Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[29] No sexto dia, oito novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[29]A hatodik napon mutassatok be nyolc bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[30] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[30]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[31] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[31]Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[32] No sétimo dia, sete novilhos, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem defeito,

[32]A hetedik napon mutassatok be hét bikát, két kost és tizennégy egyéves hibátlan bárányt;

[33] com a oferta de manjares e as libações para os novilhos, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[33]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bikák, kosok és bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[34] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[34]Egy bakot is mutassatok be vétekáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[35] No oitavo dia, tereis reunião solene; nenhuma obra servil fareis;

[35]A nyolcadik napon tartsatok ünnepet, ne végezzetek semmiféle foglalkozáshoz tartozó munkát.

[36] e, por holocausto, em oferta queimada de aroma agradável ao SENHOR, oferecereis um novilho, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem defeito,

[36]Mutassatok be égőáldozatot kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak: egy bikát, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt;

[37] com a oferta de manjares e as libações para o novilho, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto,

[37]a hozzájuk tartozó étel- és italáldozat a bika, a kos és a bárányok száma szerint, az előírásnak megfelelő legyen.

[38] e um bode, para oferta pelo pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

[38]Egy bakot is mutassatok be égőáldozatul az állandó égőáldozaton és a hozzá tartozó étel- és italáldozaton kívül.

[39] Estas coisas oferecereis ao SENHOR nas vossas festas fixas, além dos vossos votos e das vossas ofertas voluntárias, para os vossos holocaustos, as vossas ofertas de manjares, as vossas libações e as vossas ofertas pacíficas.

[39]Mindazon kívül, amit fogadalmi vagy önkéntes áldozatként mutattok be égőáldozatul, ételáldozatul, italáldozatul vagy békeáldozatul, ezeket készítsétek el ünnepeiteken az Úrnak.

4 Mózes 30

[40] E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

[1]És Mózes elmondta Izráel fiainak mindazt, amit az Úr parancsolt Mózesnek.

Números 30

Acerca de votos

Deuteronômio 23.21-23

Az asszonyok fogadalma

[1] Falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo: Esta é a palavra que o SENHOR ordenou:

[2]Azután így beszélt Mózes Izráel fiainak törzsfőihez: Ezt parancsolta az Úr:

[2] Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou juramento para obrigar-se a alguma abstinência, não violará a sua palavra; segundo tudo o que prometeu, fará.

[3]Ha férfi tesz fogadalmat az ÚRnak, vagy esküt tesz, és úgy kötelezi magát önmegtartóztatásra, ne szegje meg a szavát, hanem tegyen meg mindent úgy, ahogyan kimondta.

[3] Quando, porém, uma mulher fizer voto ao SENHOR ou se obrigar a alguma abstinência, estando em casa de seu pai, na sua mocidade,

[4]De ha nő tesz fogadalmat az ÚRnak, és kötelezi magát önmegtartóztatásra az apja házában, még mint leány,

[4] e seu pai, sabendo do voto e da abstinência a que ela se obrigou, calar-se para com ela, todos os seus votos serão válidos; terá de observar toda a abstinência a que se obrigou.

[5]ha apja hallotta fogadalmát és a vállalását, amivel önmegtartóztatásra kötelezte magát, és nem ellenezte az apja, akkor érvényes minden fogadalma, és érvényes minden vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát.

[5] Mas, se o pai, no dia em que tal souber, o desaprovar, não será válido nenhum dos votos dela, nem lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou; o SENHOR lhe perdoará, porque o pai dela a isso se opôs.

[6]Ha azonban ellentmond neki az apja, amikor hallja őt, akkor nem érvényes semmiféle fogadalma vagy vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát. És az ÚR megbocsát neki, mert az apja mondott neki ellent.

[6] Porém, se ela se casar, ainda sob seus votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou,

[7]Ha pedig úgy megy férjhez, hogy fogadalom terheli, vagy meggondolatlan beszéddel kötelezte el magát,

[7] e seu marido, ouvindo-o, calar-se para com ela no dia em que o ouvir, serão válidos os votos dela, e lhe será preciso observar a abstinência a que se obrigou.

[8]és a férje hallott róla, de amikor hallott róla, nem ellenezte, akkor érvényesek a fogadalmai, és érvényes az a vállalása is, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát.

[8] Mas, se seu marido o desaprovar no dia em que o ouvir e anular o voto que estava sobre ela, como também o dito irrefletido dos seus lábios, com que a si mesma se obrigou, o SENHOR lho perdoará.

[9]De ha a férje ellentmond neki, amikor hall róla, akkor érvénytelenné teszi az asszony fogadalmát, amely őt terheli, és a meggondolatlan beszédet, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát, és az ÚR is megbocsát neki.

[9] No tocante ao voto da viúva ou da divorciada, tudo com que se obrigar lhe será válido.

[10] Porém, se fez voto na casa de seu marido ou com juramento se obrigou a alguma abstinência,

[11] e seu marido o soube, e se calou para com ela, e lho não desaprovou, todos os votos dela serão válidos; e lhe será preciso observar toda a abstinência a que a si mesma se obrigou.

[12] Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que o soube, tudo quanto saiu dos lábios dela, quer dos seus votos, quer da abstinência a que a si mesma se obrigou, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR perdoará a ela.

[13] Todo voto e todo juramento com que ela se obrigou, para afligir a sua alma, seu marido pode confirmar ou anular.

[14] Porém, se seu marido, dia após dia, se calar para com ela, então, confirma todos os votos dela e tudo aquilo a que ela se obrigou, porquanto se calou para com ela no dia em que o soube.

[15] Porém, se lhos anular depois de os ter ouvido, responderá pela obrigação dela.

[16] São estes os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés, entre o marido e sua mulher, entre o pai e sua filha moça se ela estiver em casa de seu pai.

[10]Az özvegy vagy férjétől elbocsátott asszonynak minden fogadalma érvényes, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát.

[11]Ha már a férje házában tesz fogadalmat egy asszony vagy kötelezi magát esküvel önmegtartóztatásra,

[12]ha a férje hallotta, nem ellenezte és nem mondott ellent neki, akkor érvényes minden fogadalma, és érvényes minden vállalása, amellyel önmegtartóztatásra kötelezte magát.

[13]De ha a férje érvénytelenné teszi a fogadalmakat, amikor meghallja azokat, akkor nem érvényes semmi abból, amit fogadalomként kimondott vagy amire elkötelezte magát. A férje érvénytelenné tette azokat, és az ÚR is megbocsát neki.

[14]Minden fogadalmat és minden esküt, amellyel önmegtartóztatásra kötelezi magát, a férje tesz érvényessé, és a férje tesz érvénytelenné.

[15]De ha a férje nem ellenzi azt aznap, egészen másnapig, akkor érvényessé teszi minden fogadalmát és minden vállalását, amely őt terheli: érvényessé tette azokat, mert nem ellenezte azon a napon, amelyen meghallotta.

[16]De ha később teszi érvénytelenné azokat, mint amikor hallott róluk, akkor az asszony bűne őt terheli.

[17]Ezeket a rendelkezéseket parancsolta az ÚR Mózesnek a férjre és a feleségre, valamint az apára és a leányra

vonatkozólag, ha az még mint leány apja házában él.

Números 31

A vitória sobre os midianitas

1 Disse o SENHOR a Moisés:

2 Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, serás recolhido ao teu povo.

3 Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo: Armai alguns de vós para a guerra, e que saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR contra eles.

4 Mil homens de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

5 Assim, dos milhares de Israel foram dados mil de cada tribo: doze mil ao todo, armados para a guerra.

6 Mandou-os Moisés à guerra, de cada tribo mil, a estes e a Finéias, filho do sacerdote Eleazar, o qual levava consigo os utensílios sagrados, a saber, as trombetas para o toque de rebate.

7 Pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés,

8 e mataram todo homem feito. Mataram, além dos que já haviam sido mortos, os reis dos midianitas, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, cinco reis dos midianitas; também Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

9 Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e todos os seus bens.

4 Mózes 31

Izráel bosszút áll Midjánon

1Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

2Állj bosszút Izráel fiaiért a midjániakon, azután elődeid mellé kerülsz.

3Azután így beszélt Mózes a néphez: Fegyverezzetek föl magatok közül férfiakat a harcra, és támadják meg Midjánt, hogy bosszút álljanak Midjánon az ÚRért.

4Ezret küldjetek egy-egy törzsből, Izráel mindegyik törzséből a harcba.

5Kivezényeltek tehát Izráel soraiból törzsenként ezret: tizenkétezer harcra fölfegyverzett embert.

6Azután csatába küldte őket Mózes, törzsenként ezret; velük együtt csatába küldte Fineást, Eleázár pap fiát is, mert ő kezelte a szent eszközöket és a riadót jelző harsonákat.

7Csatába is szálltak Midján ellen, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR, és megöltek minden férfit.

8Midján királyait is megölték azokkal, akiket lemészároltak: Evít, Rekemet, Cúrt, Húrt és Rebát: Midján öt királyát. Megölték fegyverrel Bálámot, Beór fiát is.

9Midján asszonyait és gyermekeit azonban foglyul ejtették Izráel fiai, és elvitték zsákmányként minden állatukat, jószágukat és egész vagyonukat.

[10] Queimaram-lhes todas as cidades em que habitavam e todos os seus acampamentos.

[10]Fölperzseltek lakóhelyükön minden várost és sátortábort.

[11] Tomaram todo o despojo e toda a presa, tanto de homens como de animais.

[11]Azután fogták az egész zsákmányt és az összes megszerzett embert és állatot,

[12] Trouxeram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, junto do Jordão, na altura de Jericó.

[12]és odavitték Mózeshez, Eleázár paphoz és Izráel fiai közösségéhez a foglyokat és a megszerzett zsákmányt a táborba, Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

O tratamento dos cativos

[13] Moisés, e Eleazar, o sacerdote, e todos os príncipes da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

[13]Mózes, Eleázár pap és a közösség összes fejedelme kivonult eléjük a táboron kívülre.

[14] Indignou-se Moisés contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço da guerra.

[14]De Mózes megharagudott a hadsereg vezetőire, az ezredesekre és a századosokra, akik hazatértek a megvívott harcból.

[15] Disse-lhes Moisés: Deixastes viver todas as mulheres?

[15]Ezt mondta nekik Mózes: Hát ti életben hagytátok az egész asszonynépet?!

[16] Eis que estas, por conselho de Balaão, fizeram prevaricar os filhos de Israel contra o SENHOR, no caso de Peor, pelo que houve a praga entre a congregação do SENHOR.

[16]Hiszen ők csábították hűtlenségre az ÚR ellen Izráel fiait Bálám tanácsa szerint Peór kedvéért! Ezért érte csapás az ÚR közösségét.

[17] Agora, pois, matai, dentre as crianças, todas as do sexo masculino; e matai toda mulher que coabitou com algum homem, deitando-se com ele.

[17]Most azért öljetek meg minden fiúgyermeket, és öljetek meg minden nőt is, akinek már volt dolga férfival úgy, hogy vele hált.

[18] Porém todas as meninas, e as jovens que não coabitaram com algum homem, deitando-se com ele, deixai-as viver para vós outros.

[18]De hagyjatok életben magatoknak minden leánygyermeket, aki még nem ismeri a férfival való hálást.

A purificação dos soldados e da presa

[19] Acampai-vos sete dias fora do arraial; qualquer de vós que tiver matado alguma

[19]Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig. Mindaz, aki megölt valakit, vagy

pessoa e qualquer que tiver tocado em algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, tanto vós como os vossos cativos.

megérintett egy elesettet, tisztítsa meg magát a harmadik napon és a hetedik napon: ti is, meg a foglyaitok is.

[20] Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabra, e todo artigo de madeira.

[20]Tisztítsatok meg minden ruhát, bőrholmit, kecskeszőrkészítményt és minden faeszközt.

[21] Então, disse o sacerdote Eleazar aos homens do exército que partiram à guerra: Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

[21]Eleázár pap pedig ezt mondta a katonáknak, akik megjárták a háborút: Ez a törvény rendelkezése, amelyet megparancsolt Mózesnek az ÚR:

[22] Contudo, o ouro, a prata, o bronze, o ferro, o estanho e o chumbo,

[22]Az arany-, ezüst-, réz-, meg a vas-, cin- és ólomholmit,

[23] tudo o que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpo; todavia, se purificará com a água purificadora; mas tudo o que não pode suportar o fogo fareis passar pela água.

[23]mindazt, ami tűzálló, tartsátok tűzbe, hogy megtisztuljon, de még tisztítóvízzel is tisztítsátok meg. Ami pedig nem tűzálló, azt merítsétek vízbe!

[24] Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

[24]Ruhátokat is mossátok ki a hetedik napon, hogy tiszták legyetek. Azután bejöhettek a táborba.

A divisão da presa

[25] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[25]Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR:

[26] Faze a contagem da presa que foi tomada, tanto de homens como de animais, tu, e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

[26]Számold össze a foglyokat, az elfogott embereket és állatokat, Eleázár pappal és a közösség családfőivel együtt.

[27] divide a presa em duas partes iguais, uma para os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e a outra para toda a congregação.

[27]Felezd meg a zsákmányt a hadba vonult harcosok és az egész közösség között.

[28] Então, para o SENHOR tomarás tributo dos homens do exército que saíram a esta guerra, de cada quinhentas cabeças, uma,

[28]Végy el egy részt az ÚRnak a hadba vonult harcosoktól, ötszázból egyet: embert, marhát, szamarat és juhot egyaránt.

tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

[29] Da metade que lhes toca o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta do SENHOR.

[30] Mas, da metade que toca aos filhos de Israel, tomarás, de cada cinqüenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR.

[31] Moisés e o sacerdote Eleazar fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[32] Foi a presa, restante do despojo que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas,

[33] setenta e dois mil bois,

[34] sessenta e um mil jumentos

[35] e trinta e duas mil pessoas, as mulheres que não coabitaram com homem algum, deitando-se com ele.

[36] E a metade, parte que toca aos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

[37] O tributo em ovelhas para o SENHOR foram seiscentas e setenta e cinco.

[38] E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

[39] E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

[29]Abból a feléből vegyétek el, ami nekik jutott, és add azt Eleázár papnak az ÚRnak szóló felajánlásként.

[30]Az Izráel fiainak jutott feléből pedig végy el ötvenenként egyet: embert és marhát, szamarat meg juhot, mindenféle állatot. Add azokat a lévitáknak, akik az ÚR hajlékánál végzik a tennivalókat.

[31]Mózes és Eleázár pap úgy járt el, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[32]Ez volt az, ami a megszerzett zsákmányból megmaradt; abból, amit zsákmányolt a hadinép: hatszázhetvenötezer juh,

[33]hetvenkétezer marha,

[34]hatvanegyezer szamár

[35]és harminckétezer ember: azok a nők, akik nem ismerték a férfival való hálást.

[36]Ennek az a fele, ami a hadba vonultak része volt, szám szerint a következő volt: háromszázharminchétezer-ötszáz juh,

[37]ebből az ÚRnak járó rész hatszázhetvenöt juh volt;

[38]harminchatezer marha, ebből az ÚRnak járó rész hetvenkettő volt;

[39]harmincezer-ötszáz szamár, ebből az ÚRnak járó rész hatvanegy volt;

[40] As pessoas foram dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas.
[41] Então, Moisés deu a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta do SENHOR, como este ordenara a Moisés.
[42] E, da metade que toca aos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram
[43] (a metade para a congregação foram, em ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;
[44] em bois, trinta e seis mil;
[45] em jumentos, trinta mil e quinhentos;
[46] e, em pessoas, dezesseis mil),
[47] desta metade que toca aos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinqüenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas que tinham a seu cargo o serviço do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

A oferta voluntária dos capitães

[48] Então, se chegaram a Moisés os oficiais sobre os milhares do exército, capitães sobre mil e capitães sobre cem,
[49] e lhe disseram: Teus servos fizeram a conta dos homens de guerra que estiveram sob as nossas ordens, e nenhum falta dentre eles e nós.
[50] Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou: objetos de ouro, ornamentos para o braço, pulseiras, sinetes, arrecadas e colares, para fazer expiação por nós mesmos perante o SENHOR.

[40]és tizenhatezer ember, közülük az ÚRnak járó rész harminckét lélek volt.
[41]Mózes átadta Eleázár papnak az ÚRnak felajánlott részt, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.
[42]Az Izráel fiainak jutott felerész, amelyet elvett Mózes a harcosoktól,
[43]tehát a közösségre eső felerész ennyi volt: háromszázharminchétezer-ötszáz juh,
[44]harminchatezer marha,
[45]harmincezer-ötszáz szamár
[46]és tizenhatezer ember.
[47]Az Izráel fiainak jutott felerészből elvett Mózes minden ötven emberből és állatból egyet, és odaadta azokat a lévitáknak, akik az ÚR hajlékánál végezték a tennivalóikat, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.
[48]Akkor odamentek Mózeshez a sereg egységeinek a parancsnokai, az ezredesek és a századosok,
[49]és ezt mondták Mózesnek: Mi, a te szolgáid, összeszámoltuk a ránk bízott harcosokat, és senki sem hiányzik közülünk.
[50]Ezért elhoztuk mindnyájan az ÚRnak szóló áldozatul az aranyékszereket, ki-ki amit talált: a bokaláncokat és karpereceket, a gyűrűket, fülbevalókat és nyakláncokat, hogy engesztelést szerezzenek nekünk az ÚR előtt.

[51] Assim, Moisés e o sacerdote Eleazar receberam deles o ouro, sendo todos os objetos bem trabalhados.
[52] Foi todo o ouro da oferta que os capitães de mil e os capitães de cem trouxeram ao SENHOR dezesseis mil setecentos e cinqüenta siclos.
[53] Pois cada um dos homens de guerra havia tomado despojo para si.
[54] Moisés e o sacerdote Eleazar receberam o ouro dos capitães de mil e dos capitães de cem e o trouxeram à tenda da congregação, como memorial para os filhos de Israel perante o SENHOR.

Números 32

Duas tribos e meia desejam habitar na Transjordânia

[1] Os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham gado em muitíssima quantidade; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.
[2] Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés, e ao sacerdote Eleazar, e aos príncipes da congregação, dizendo:
[3] Atarote, Dibom, Jazer, Ninra, Hesbom, Eleale, Sebã, Nebo e Beom,
[4] a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.
[5] Disseram mais: Se achamos mercê aos teus olhos, dê-se esta terra em possessão aos teus servos; e não nos faças passar o Jordão.

[51]Mózes és Eleázár pap átvette tőlük az aranyat, csupa mesterművet.

[52]Az összes arany, amelyet az ezredesek és századosok felajánlottak az ÚRnak, tizenhatezer-hétszázötven sekel súlyú volt;

[53]a katonáik pedig a saját zsákmányukat megtartották maguknak.

[54]Mózes és Eleázár pap átvették az aranyat az ezredesektől és századosoktól, és bevitték a kijelentés sátrába az ÚR elé, emlékeztetőül Izráel fiaira.

4 Mózes 32

A Jordántól keletre eső országrész felosztása

[1]Rúben és Gád fiainak igen sok jószága volt. Amikor látták, hogy Jazér és Gileád földje alkalmas hely a jószágtartásra,

[2]odamentek Gád és Rúben fiai Mózeshez és Eleázár paphoz, meg a közösség fejedelmeihez, és ezt mondták:

[3]Atárót, Díbón, Jazér, Nimrá, Hesbón, Elálé, Szebám, Nebó és Beón,

[4]az a föld, amelyet megvert az ÚR Izráel közössége előtt, jószágtartásra való föld, szolgáidnak pedig jószágaik vannak.

[5]Ha jóindulattal vagy hozzánk – mondták –, hadd kapják meg szolgáid ezt a földet tulajdonul, és ne vigyél át bennünket a Jordánon!

6 Porém Moisés disse ao filhos de Gade e aos filhos de Rúben: Irão vossos irmãos à guerra, e ficareis vós aqui?

7 Por que, pois, desanimais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes deu?

8 Assim fizeram vossos pais, quando os enviei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo a terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo:

11 Certamente, os varões que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que prometi com juramento a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porque perseveraram em seguir ao SENHOR.

13 Pelo que se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes pelo deserto quarenta anos, até que se consumiu toda a geração que procedera mal perante o SENHOR.

14 Eis que vós, raça de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais, para aumentardes ainda o furor da ira do SENHOR contra Israel.

6Mózes ezt felelte Gád és Rúben fiainak: Ti itt akartok maradni, amikor testvéreitek harcba vonulnak?!

7Miért akarjátok elvenni Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy átkeljenek arra a földre, amelyet nekik adott az ÚR?

8Atyáitok is így cselekedtek, amikor elküldtem őket Kádés-Barneából, hogy megtekintsék az országot.

9Fölmentek az Eskól-völgyig, és megnézték az országot, de elvették Izráel fiainak a bátorságát attól, hogy bemenjenek abba az országba, amelyet nekik adott az ÚR.

10Ezért fellángolt az ÚR haragja azon a napon, és ezt az esküt tette:

11Az Egyiptomból feljött férfiak, húszévestől fölfelé, nem látják meg azt a földet, amelyet esküvel ígértem oda Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivel nem követtek engem hűségesen,

12kivéve Kálébot, a kenizzi Jefunne fiát és Józsuét, Nún fiát, mivel ők hűségesen követték az URat.

13Fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és hagyta őket bolyongani a pusztában negyven évig, míg ki nem pusztult az az egész nemzedék, amely olyat követett el, ami nem tetszett az ÚRnak.

14És most ti, vétkesek fajzata, atyáitok nyomdokába léptek, hogy még növeljétek az ÚR Izráel ellen fellángolt haragját?!

[15] Se não quiserdes segui-lo, também ele deixará todo o povo, novamente, no deserto, e sereis a sua ruína.

[16] Então, se chegaram a ele e disseram: Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

[17] porém nós nos armaremos, apressando-nos adiante dos filhos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes, por causa dos moradores da terra.

[18] Não voltaremos para nossa casa até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

[19] Porque não herdaremos com eles do outro lado do Jordão, nem mais adiante, porquanto já temos a nossa herança deste lado do Jordão, ao oriente.

[20] Então, Moisés lhes disse: Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

[21] e cada um de vós, armado, passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

[22] e a terra estiver subjugada perante o SENHOR, então, voltareis e sereis desobrigados perante o SENHOR e perante Israel; e a terra vos será por possessão perante o SENHOR.

[23] Porém, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; e sabei que o vosso pecado vos há de achar.

[15]Ha elfordultok tőle, még tovább hagyja népét a pusztában, és ennek az egész népnek a vesztét okozzátok!

[16]Ekkor közelebb léptek hozzá, és ezt mondták: Csak juhaklokat építünk itt a jószágnak, meg városokat a családunknak,

[17]aztán mi magunk is fölfegyverkezünk, és megyünk Izráel fiai előtt, míg be nem visszük őket a területükre. De a családunk hadd maradjon megerősített városokban az ország lakosai miatt.

[18]Nem térünk vissza házainkba, amíg meg nem kapja minden izráeli a maga örökségét.

[19]Hiszen mi nem akarunk velük együtt örökséget kapni ott a Jordánon túl, mert már jutott nekünk örökség a Jordánon innen, keleten.

[20]Mózes így felelt nekik: Ha ezt megteszitek, ha fölfegyverkeztek a harcra az ÚR színe előtt,

[21]és minden fegyveresetek átkel a Jordánon az ÚR színe előtt, amíg ki nem űzi ellenségeit maga elől,

[22]és ha akkor tértek vissza, miután meghódolt az a föld az ÚR előtt, akkor ártatlanok lesztek az ÚR és Izráel szemében, és birtokul kapjátok ezt a földet az ÚR előtt.

[23]De ha nem így tesztek, vétkeztek az ÚR ellen. Tudjátok meg, hogy utolér benneteket vétketek büntetése.

[24] Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas; e cumpri o que haveis prometido.

[24]Építsetek hát városokat családotoknak és aklokat nyájaitoknak, de amit kimondtatok, azt tegyétek meg!

[25] Então, os filhos de Gade e os filhos de Rúben falaram a Moisés, dizendo: Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

[25]Akkor ezt mondták Gád és Rúben fiai Mózesnek: Úgy cselekszenek szolgáid, ahogyan te parancsolod, urunk!

[26] Nossas crianças, nossas mulheres, nossos rebanhos e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade,

[26]Gyermekeink, asszonyaink, jószágunk és az összes állatunk ott marad Gileád városaiban.

[27] mas os teus servos passarão, cada um armado para a guerra, perante o SENHOR, como diz meu senhor.

[27]Szolgáid pedig mindnyájan hadba szállnak az ÚR előtt, fölfegyverkezve a harcra, amint kívánod, uram.

[28] Então, Moisés deu ordem a respeito deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[28]Mózes ekkor parancsot adott Eleázár papnak és Józsuénak, Nún fiának, meg az izráeli törzsek családfőinek velük kapcsolatban.

[29] e disse-lhes: Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra, perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, então, lhes dareis em possessão a terra de Gileade;

[29]Ezt mondta nekik Mózes: Ha Gád és Rúben fiai átkelnek veletek a Jordánon, mindnyájan fölfegyverkezve a harcra az ÚR színe előtt, és ha majd meghódol előttetek az a föld, akkor adjátok nekik Gileád földjét birtokul.

[30] porém, se não passarem, armados, convosco, terão possessões entre vós na terra de Canaã.

[30]Ha azonban nem kelnek át veletek fegyveresen, akkor köztetek, Kánaán földjén kapjanak birtokot.

[31] Responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo: O que o SENHOR disse a teus servos, isso faremos.

[31]Gád és Rúben fiai így válaszoltak: Úgy cselekszünk, ahogyan az ÚR szolgáidnak megmondta.

[32] Passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança deste lado do Jordão.

[32]Mi átkelünk fegyveresen az ÚR színe előtt Kánaán földjére, de az örökségül kapott birtokunk legyen itt, a Jordánon innen.

Distribuição da Transjordânia
Deuteronômio 3.12-17

[33] Deu Moisés aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã: a terra com as cidades e seus distritos, as cidades em toda a extensão do país.

[34] Os filhos de Gade edificaram Dibom, Atarote e Aroer;

[35] Atarote-Sofã, Jazer e Jogbeá;

[36] Bete-Ninra e Bete-Harã, cidades fortificadas, e currais de ovelhas.

[37] Os filhos de Rúben edificaram Hesbom, Eleale e Quiriataim;

[38] Nebo e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e deram outros nomes às cidades que edificaram.

[39] Os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade, e a tomaram, e desapossaram os amorreus que estavam nela.

[40] Deu, pois, Moisés Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

[41] Foi Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias; e chamou-lhes Havote-Jair.

[42] Foi Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

Números 33

Os acampamentos desde o Egito

[1] São estas as caminhadas dos filhos de Israel que saíram da terra do Egito,

[33]Mózes tehát nekik, Gád és Rúben fiainak, meg József fiai közül Manassé törzse felének adta Szíhónnak, az emóriak királyának országát és Ógnak, Básán királyának országát, azt a földet városaival és a városok körüli területekkel együtt.

[34]Gád fiai fölépítették Díbónt, Atárótot és Aróért,

[35]Atrót-Sófánt, Jazért és Jogbohát,

[36]Bét-Nimrát és Bét-Háránt, ezeket a megerősített városokat és a juhok aklait.

[37]Rúben fiai pedig fölépítették Hesbónt, Elálét és Kirjátajimot,

[38]Nebót, Baal-Meónt, amelyeknek megváltoztatták a nevét, továbbá Szibmát. Így nevezték el azokat a városokat, amelyeket fölépítettek.

[39]Manassé fiának, Mákírnak a fiai pedig Gileádba vonultak, elfoglalták azt, és kiűzték az ott lakó emóriakat.

[40]Mózes Manassé fiának, Mákírnak adta Gileádot, aki letelepedett ott.

[41]Manassé másik fia, Jáír fölvonult, és elfoglalta az emóriak sátorfalvait. Elnevezte azokat Jáír sátorfalvainak.

[42]Nóbah is fölvonult, elfoglalta Kenátot és falvait, és a maga nevéről Nóbahnak nevezte el.

4 Mózes 33

Izráel táborhelyei a pusztában

[1]Ezek Izráel fiainak a táborhelyei attól fogva, hogy seregeik Mózes és Áron vezetésével kivonultak Egyiptomból.

segundo os seus exércitos, sob as ordens de Moisés e Arão.

[2] Escreveu Moisés as suas saídas, caminhada após caminhada, conforme o mandado do SENHOR; e são estas as suas caminhadas, segundo as suas saídas:

[3] partiram, pois, de Ramessés no décimo quinto dia do primeiro mês; no dia seguinte ao da Páscoa, saíram os filhos de Israel, corajosamente, aos olhos de todos os egípcios,

[4] enquanto estes sepultavam todos os seus primogênitos, a quem o SENHOR havia ferido entre eles; também contra os deuses executou o SENHOR juízos.

[5] Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

[6] E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

[7] E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

[8] E partiram de Pi-Hairote, passaram pelo meio do mar ao deserto e, depois de terem andado caminho de três dias no deserto de Etã, acamparam-se em Mara.

[9] E partiram de Mara e vieram a Elim. Em Elim, havia doze fontes de águas e setenta palmeiras; e acamparam-se ali.

[10] E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho;

[11] partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim;

[12] partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca;

[2]Mózes ugyanis az ÚR parancsára mindig följegyezte, ha továbbindultak a táborhelyeikről. Ezek azok a táborhelyek, ahonnan elindultak:

[3]Elindultak Ramszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A páskát követő napon jöttek ki Izráel fiai az ÚR kezének oltalma alatt egész Egyiptom szeme láttára,

[4]miközben az egyiptomiak sorra temették mindazokat az elsőszülötteket, akiket megölt az ÚR, mert az ÚR ítéletet tartott isteneiken.

[5]Elindultak tehát Izráel fiai Ramszeszből, és tábort ütöttek Szukkótban.

[6]Elindultak Szukkótból, és tábort ütöttek Étámban, a puszta szélén.

[7]Elindultak Étámból, és Pí-Hahírót felé fordultak Baal-Cefónnal szemben, és tábort ütöttek Migdól előtt.

[8]Elindultak Pí- Hahírótból, és a tengeren átkelve elérkeztek a pusztába. Háromnapi utat tettek meg az Étámpusztában, és tábort ütöttek Márában.

[9]Elindultak Márából, és eljutottak Élimbe. Élimben volt tizenkét forrás és hetven pálmafa. Tábort ütöttek ott.

[10]Elindultak Élimből, és tábort ütöttek a Vörös-tenger mellett.

[11]Elindultak a Vörös-tengertől, és tábort ütöttek a Szín-pusztában.

[12]Elindultak a Szín-pusztából, és tábort ütöttek Dofkában.

[13] partiram de Dofca e acamparam-se em Alus;

[14] partiram de Alus e acamparam-se em Refidim, porém não havia ali água, para que o povo bebesse;

[15] partiram de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai;

[16] partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá;

[17] partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote;

[18] partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma;

[19] partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez;

[20] partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna;

[21] partiram de Libna e acamparam-se em Rissa;

[22] partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata;

[23] partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer;

[24] partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada;

[25] partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote;

[26] partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate;

[27] partiram de Taate e acamparam-se em Tera;

[28] partiram de Tera e acamparam-se em Mitca;

[29] partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona;

[13]Elindultak Dofkából, és tábort ütöttek Álúsban.

[14]Elindultak Álúsból, és tábort ütöttek Refídímben. Ott nem volt a népnek ivóvize.

[15]Elindultak Refídímből, és tábort ütöttek a Sínai-pusztában.

[16]Elindultak a Sínaipusztából, és tábort ütöttek Kibrót-Taavában.

[17]Elindultak Kibrót-Taavából, és tábort ütöttek Hacérótban.

[18]Elindultak Hacérótból, és tábort ütöttek Ritmában.

[19]Elindultak Ritmából, és tábort ütöttek Rimmón-Perecben.

[20]Elindultak Rimmón-Perecből, és tábort ütöttek Libnában.

[21]Elindultak Libnából, és tábort ütöttek Risszában.

[22]Elindultak Risszából, és tábort ütöttek Kehélátában.

[23]Elindultak Kehélátából, és tábort ütöttek a Sefer-hegynél.

[24]Elindultak a Seferhegytől, és tábort ütöttek Harádában.

[25]Elindultak Harádából, és tábort ütöttek Makhélótban.

[26]Elindultak Makhélótból, és tábort ütöttek Tahatban.

[27]Elindultak Tahatból, és tábort ütöttek Terahban.

[28]Elindultak Terahból, és tábort ütöttek Mitkában.

[29]Elindultak Mitkából, és tábort ütöttek Hasmónában.

[30] partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote;

[30]Elindultak Hasmónából, és tábort ütöttek Mószérótban.

[31] partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã;

[31]Elindultak Mószérótból, és tábort ütöttek Bené-Jaakánban.

[32] partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade;

[32]Elindultak Bené-Jaakánból, és tábort ütöttek Hór-Haggidgádban.

[33] partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá;

[33]Elindultak Hór-Haggidgádból, és tábort ütöttek Jotbátában.

[34] partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona;

[34]Elindultak Jotbátából, és tábort ütöttek Abrónában.

[35] partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber;

[35]Elindultak Abrónából, és tábort ütöttek Ecjón- Geberben.

[36] partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades;

[36]Elindultak Ecjón-Geberből, és tábort ütöttek a Cin-pusztában levő Kádésban.

[37] partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, na fronteira da terra de Edom.

[37]Elindultak Kádésból, és tábort ütöttek a Hór-hegynél, Edóm országának a határán.

A morte de Arão

Números 20.22-29

[38] Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, segundo o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

[38]Ott Áron főpap fölment a Hór-hegyre az ÚR parancsa szerint, és meghalt a negyvenedik évben azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, az év ötödik hónapjában, a hónap első napján.

[39] Era Arão da idade de cento e vinte e três anos, quando morreu no monte Hor.

[39]Áron százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór-hegyen.

[40] Então, ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o Sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

[40]Akkor hallotta meg a kánaáni Arád királya, aki Kánaán földjén, a Délvidéken lakott, hogy jönnek Izráel fiai.

[41] E partiram do monte Hor e acamparam-se em Zalmona;

[41]Ők pedig elindultak a Hór-hegytől, és tábort ütöttek Calmónában.

[42] partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom;

[42]Elindultak Calmónából, és tábort ütöttek Púnónban.

[43] partiram de Punom e acamparam-se em Obote;

[43]Elindultak Púnónból és tábort ütöttek Óbótban.

[44] partiram de Obote e acamparam-se em Ijé-Abarim, no limite de Moabe;

[45] partiram de Ijé-Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade;

[46] partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim;

[47] partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo;

[48] partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

[49] E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas de Moabe.

Deus manda lançar fora os moradores de Canaã

[50] Disse o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:

[51] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

[52] desapossareis de diante de vós todos os moradores da terra, destruireis todas as pedras com figura e também todas as suas imagens fundidas e deitareis abaixo todos os seus ídolos;

[53] tomareis a terra em possessão e nela habitareis, porque esta terra, eu vo-la dei para a possuirdes;

[54] herdareis a terra por sortes, segundo as vossas famílias; à tribo mais numerosa dareis herança maior; à pequena, herança menor. Onde lhe cair a sorte, esse lugar lhe pertencerá; herdareis segundo as tribos de vossos pais.

[44]Elindultak Óbótból, és tábort ütöttek Ijjé-Abárímban, Móáb határán.

[45]Elindultak Ijjé-Abárímból, és tábort ütöttek Díbón-Gádban.

[46]Elindultak Díbón-Gádból, és tábort ütöttek Almón-Diblátajimban.

[47]Elindultak Almón-Diblátajimból, és tábort ütöttek az Abárímhegységnél Nebóval szemben.

[48]Elindultak az Abárím-hegységtől, és tábort ütöttek Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

[49]Ott táboroztak a Jordán mentén Bét-Hajjesímóttól Ábél-Hassittímig Móáb síkságán.

[50]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben:

[51]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha átkeltek a Jordánon Kánaán földjére,

[52]űzzétek ki magatok elől az ország minden lakosát, pusztítsátok el összes bálványukat, öntött bálványszobraikat is mind pusztítsátok el, és tegyétek tönkre valamennyi áldozóhalmukat!

[53]Vegyétek birtokba az országot, és lakjatok abban, mert nektek adtam azt a földet, hogy ti birtokoljátok.

[54]Sorsvetéssel osszátok fel örökségül az országot nemzetségeitek között. A nagyobbnak nagyobb örökséget adjatok, a kisebbnek pedig kisebb örökséget juttassatok. Mindenki azt kapja, ami a

sorsvetéssel jut neki. Az ősi törzsek szerint osszátok szét az örökséget!

[55] Porém, se não desapossardes de diante de vós os moradores da terra, então, os que deixardes ficar ser-vos-ão como espinhos nos vossos olhos e como aguilhões nas vossas ilhargas e vos perturbarão na terra em que habitardes.

[55]De ha nem űzitek ki magatok elől az ország lakosait, akkor tüskévé lesznek a szemetekben és tövissé az oldalatokban azok, akiket meghagytok közülük, és szorongatni fognak benneteket azon a földön, amelyen lakni fogtok,

[56] E será que farei a vós outros como pensei fazer-lhes a eles.

[56]és majd veletek bánok el úgy, ahogyan ővelük akartam elbánni.

Números 34

Os confins da terra

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[2] Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando entrardes na terra de Canaã, será esta a que vos cairá em herança: a terra de Canaã, segundo os seus limites.

[3] A região sul vos será desde o deserto de Zim até aos limites de Edom; e o limite do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para o lado oriental.

[4] Este limite vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom.

[5] Rodeará mais este limite de Azmom até ao ribeiro do Egito; e as suas saídas serão para o lado do mar.

[6] Por vosso limite ocidental tereis o mar Grande; este vos será a fronteira do ocidente.

[7] Este vos será o limite do norte: desde o mar Grande marcareis ao monte Hor.

4 Mózes 34

Az ígéret földjének határai

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[2]Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha majd bementek Kánaán földjére, az a föld, Kánaán földje jut nektek örökségül a következő határok szerint:

[3]A déli határvidék a Cin-pusztától Edóm mentén legyen. Ez legyen a déli határotok: keleten a Sós-tenger végétől induljon,

[4]kerülje meg a határ délről az Akrabbímhágót, és menjen Cin felé, nyúljon le Kádés-Barneától délre, majd haladjon Hacar-Addárig, és menjen tovább Acmón felé.

[5]Acmóntól forduljon a határ Egyiptom patakja felé, és végződjék a tengernél.

[6]A nyugati határotok a Nagy-tenger és annak partvidéke legyen. Ez legyen a nyugati határotok.

[7]Ez legyen az északi határotok: A Nagy-tengertől a Hór-hegyig jelöljétek ki,

[8] Desde o monte Hor marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste limite serão até Zedade;
[9] dali, seguirá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o limite do norte.
[10] E, por limite do lado oriental, marcareis de Hazar-Enã até Sefã.
[11] O limite descerá desde Sefã até Ribla, para o lado oriental de Aim; depois, descerá este e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para o lado oriental;
[12] descerá ainda ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os limites de seu contorno.
[13] Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo: Esta é a terra que herdareis por sortes, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.
[14] Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés já recebeu a sua herança.
[15] Estas duas tribos e meia receberam a sua herança deste lado do Jordão, na altura de Jericó, do lado oriental.

Os homens que devem repartir a terra

[16] Disse mais o SENHOR a Moisés:
[17] São estes os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança: Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.
[18] Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

[8]a Hórhegytől jelöljétek ki a Hamátba vezető útig, majd a határ nyúljon ki Cedád felé,
[9]azután haladjon a határ Zifrón felé, és a vége Hacar-Énánnál legyen. Ez legyen az északi határotok.
[10]A keleti határt Hacar-Énántól Sefámig jelöljétek ki,
[11]Sefámtól menjen le a határ Riblá felé, Ajintól keletre, majd menjen tovább a határ lefelé, amíg el nem éri a Kinneret-tó keleti partján levő magaslatokat.
[12]Azután menjen le a határ a Jordán felé, és végződjék a Sóstengernél. Ez legyen országotok határa körös-körül!
[13]Azután ezt parancsolta Mózes Izráel fiainak: Ezt a földet osszátok fel örökségül sorsvetéssel, ahogyan megparancsolta az Úr, és adjátok oda a kilenc és fél törzsnek.
[14]Mert Rúben törzsének a nagycsaládjai és Gád törzsének a nagycsaládjai már megkapták örökségüket, és Manassé törzsének a fele is megkapta.
[15]Ez a két és fél törzs a Jordánon innen, keleten, Jerikóval szemben kapta meg örökségét.

Az ország felosztói

[16]Azután így beszélt Mózeshez az Úr:
[17]Név szerint ezek legyenek azok a férfiak, akik felosztják közöttetek örökségül az országot: Eleázár pap és Józsué, Nún fia.
[18]Törzsenként egy-egy fejedelmet válasszatok melléjük az ország felosztására.

[19] São estes os nomes dos homens: da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;
[20] da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;
[21] da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;
[22] da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;
[23] dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;
[24] da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;
[25] da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;
[26] da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;
[27] da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;
[28] da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.
[29] A estes o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel, na terra de Canaã.

[19]Név szerint ezek legyenek: Júda törzséből Káléb, Jefunne fia.
[20]Simeon fiainak törzséből Semúél, Ammíhúd fia.
[21]Benjámin törzséből Elídád, Kiszlón fia.
[22]Dán fiainak a törzséből Bukkí fejedelem, Joglí fia.
[23]József fiai közül: Manassé fiainak a törzséből Hanníél fejedelem, Éfód fia,
[24]Efraim fiainak a törzséből pedig Kemúél fejedelem, Siftán fia.
[25]Zebulon fiainak a törzséből Elícáfán fejedelem, Parnak fia.
[26]Issakár fiainak a törzséből Paltíél fejedelem, Azzan fia.
[27]Ásér fiainak a törzséből Ahíhúd fejedelem, Selómí fia.
[28]Naftáli fiainak a törzséből Pedahél fejedelem, Ammíhúd fia.
[29]Ezeknek parancsolta meg az ÚR, hogy osszák ki az örökségüket Izráel fiainak Kánaán földjén.

Números 35

As cidades dos levitas

[1] Disse mais o SENHOR a Moisés, nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó:
[2] Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também, em torno delas, dareis aos levitas arredores para o seu gado.

4 Mózes 35

A léviták városai

[1]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR Móáb síkságán, Jerikóval szemben, a Jordán mellett:
[2]Parancsold meg Izráel fiainak, hogy a birtokul kapott örökségükből adjanak városokat a lévitáknak lakóhelyül. A városok körül levő legelőket is adjátok a lévitáknak.

[3] Terão eles estas cidades para habitá-las; porém os seus arredores serão para o gado, para os rebanhos e para todos os seus animais.

[3]Lakjanak ezekben a városokban, a hozzájuk tartozó legelőket pedig használják nyájaiknak, jószáguknak és mindenféle állatuknak.

[4] Os arredores das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

[4]Azoknak a városoknak a legelői, amelyeket a lévitáknak adtok, a város falától kifelé körös-körül ezer könyöknyire terjedjenek.

[5] Fora da cidade, do lado oriental, medireis dois mil côvados; do lado sul, dois mil côvados; do lado ocidental, dois mil côvados e do lado norte, dois mil côvados, ficando a cidade no meio; estes lhes serão os arredores das cidades.

[5]A városon kívül a keleti oldalát kétezer könyöknek mérjétek, a déli oldalát kétezer könyöknek, a nyugati oldalát kétezer könyöknek és az északi oldalát is kétezer könyöknek, úgy, hogy a város középen legyen. Így mérjétek ki ezeknek a városoknak a legelőit.

[6] Das cidades, pois, que dareis aos levitas, seis haverá de refúgio, as quais dareis para que, nelas, se acolha o homicida; além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

[6]Azok közül a városok közül, amelyeket a lévitáknak adtok, legyen hat menedékváros. Ezeket arra a célra jelöljétek ki, hogy oda menekülhessen a gyilkos. Rajtuk kívül negyvenkét várost adjatok.

[7] Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arredores.

[7]Összesen tehát negyvennyolc várost adjatok a lévitáknak a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

[8] Quanto às cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, se for numerosa a tribo, tomareis muitas; se for pequena, tomareis poucas; cada um dará das suas cidades aos levitas, na proporção da herança que lhe tocar.

[8]Úgy adjátok ki Izráel fiainak birtokából ezeket a városokat, hogy akinek több jutott, attól többet, akinek kevesebb, attól kevesebbet vegyetek el. Mindegyik törzs aszerint adjon városaiból a lévitáknak, hogy milyen nagy a neki kiosztott örökség.

Seis cidades de refúgio

Deuteronômio 4.41-43; 19.1-3

[9] Disse mais o SENHOR a Moisés:

[10] Fala aos filhos de Israel e dize-lhes: Quando passardes o Jordão para a terra de Canaã,

A menedékvárosok

[9]Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

[10]Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Amikor átkeltek a Jordánon Kánaán földjére,

[11] escolhei para vós outros cidades que vos sirvam de refúgio, para que, nelas, se acolha o homicida que matar alguém involuntariamente.

[12] Estas cidades vos serão para refúgio do vingador do sangue, para que o homicida não morra antes de ser apresentado perante a congregação para julgamento.

[13] As cidades que derdes serão seis cidades de refúgio para vós outros.

[14] Três destas cidades dareis deste lado do Jordão e três dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

[15] Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que, nelas, se acolha aquele que matar alguém involuntariamente.

Execução do homicida

Deuteronômio 19.11-13

[16] Todavia, se alguém ferir a outrem com instrumento de ferro, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[17] Ou se alguém ferir a outrem, com pedra na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[18] Ou se alguém ferir a outrem com instrumento de pau que tiver na mão, que possa causar a morte, e este morrer, é homicida; o homicida será morto.

[19] O vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

[11]válasszatok ki magatoknak olyan városokat, amelyek a menedékvárosaitok lesznek. Oda meneküljön a gyilkos, ha nem szándékosan öl meg valakit.

[12]Szolgáljanak nektek ezek a városok menedékül a vérbosszuló elől, hogy ne haljon meg a gyilkos, amíg oda nem áll a közösség elé ítéletre.

[13]Hat várost jelöljetek ki magatoknak menedékvárosul.

[14]Három várost jelöljetek ki a Jordánon innen, és három várost jelöljetek ki Kánaán földjén: ezek legyenek a menedékvárosok.

[15]Legyen ez a hat város menedékül Izráel fiainak és a jövevényeknek, meg a köztük lakó betelepülteknek, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan ölt meg valakit.

[16]Ha valaki úgy megüti vasszerszámmal a másikat, hogy belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak.

[17]Ha valaki a kezébe kerülő kővel, amely halált okozhat, úgy megüti a másikat, hogy az belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak.

[18]Vagy ha valaki a kezébe kerülő faeszközzel, amely halált okozhat, úgy üti meg a másikat, hogy az belehal, gyilkos az: halállal kell lakolnia a gyilkosnak.

[19]Maga a vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost. Megölheti ott, ahol ráakad.

[20] Se alguém empurrar a outrem com ódio ou com mau intento lançar contra ele alguma coisa, e ele morrer,

[21] ou, por inimizade, o ferir com a mão, e este morrer, será morto aquele que o feriu; é homicida; o vingador do sangue, ao encontrar o homicida, matá-lo-á.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Deuteronômio 19.4-10

[22] Porém, se o empurrar subitamente, sem inimizade, ou contra ele lançar algum instrumento, sem mau intento,

[23] ou, não o vendo, deixar cair sobre ele alguma pedra que possa causar-lhe a morte, e ele morrer, não sendo ele seu inimigo, nem o tendo procurado para o mal,

[24] então, a congregação julgará entre o matador e o vingador do sangue, segundo estas leis,

[25] e livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e o fará voltar à sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido; ali, ficará até à morte do sumo sacerdote, que foi ungido com o santo óleo.

[26] Porém, se, de alguma sorte, o homicida sair dos limites da sua cidade de refúgio, onde se tinha acolhido,

[27] e o vingador do sangue o achar fora dos limites dela, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

[28] Pois deve ficar na sua cidade de refúgio até à morte do sumo sacerdote; porém,

[20]Ha valaki gyűlöletből ellöki a másikat, vagy ha ártó szándékkal dobja meg úgy, hogy belehal,

[21]vagy ha ellenséges indulatában kézzel üti meg a másikat úgy, hogy az belehal, halállal kell lakolnia annak, aki megütötte, mert gyilkos az. A vérbosszuló megölheti a gyilkost ott, ahol ráakad.

[22]De ha csak hirtelen, ellenséges indulat nélkül taszította el, vagy nem ártó szándékkal dobta meg valamivel a másikat,

[23]vagy ráejtett figyelmetlenségből a másikra egy követ, amely halált okozhat, és az belehalt, pedig nem is volt ellensége, és nem kereste a vesztét,

[24]akkor a közösség ítéljen a tettes és a vérbosszuló ügyében, ezen előírások szerint.

[25]Mentse meg a közösség a gyilkost a vérbosszulótól, és küldje vissza a közösség abba a menedékvárosba, ahova menekült. Lakjék ott, amíg meg nem hal a szent olajjal fölkent főpap.

[26]De ha el meri hagyni a gyilkos annak a menedékvárosnak a határát, ahova menekült,

[27]és rátalál a vérbosszuló annak a menedékvárosnak a határán kívül, akkor megölheti a vérbosszuló a gyilkost. Nem terheli vér,

[28]mert annak a menedékvárosban kell laknia a főpap haláláig. Csak a főpap

depois da morte deste, o homicida voltará à terra da sua possessão.

[29] Estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas moradas.

[30] Todo aquele que matar a outrem será morto conforme o depoimento das testemunhas; mas uma só testemunha não deporá contra alguém para que morra.

[31] Não aceitareis resgate pela vida do homicida que é culpado de morte; antes, será ele morto.

[32] Também não aceitareis resgate por aquele que se acolher à sua cidade de refúgio, para tornar a habitar na sua terra, antes da morte do sumo sacerdote.

[33] Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue profana a terra; nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que nela for derramado, senão com o sangue daquele que o derramou.

[34] Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitais, no meio da qual eu habito; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

halála után térhet vissza a gyilkos a saját földjére.

[29]Ez legyen a törvény rendelkezése mindenütt, ahol laktok, nemzedékről nemzedékre!

[30]Ha egy ember agyonüt valakit, csak tanúk szavára szabad a gyilkost kivégezni. Egy tanú vallomása azonban nem elég a halálos ítélethez.

[31]Nem szabad elfogadni váltságdíjat az olyan gyilkos életéért, aki halálra méltó bűnt követett el: az ilyen halállal lakoljon!

[32]De ha valaki menedékvárosba menekült, attól sem szabad váltságdíjat elfogadni azért, hogy még a főpap halála előtt visszatérhessen és a saját földjén lakhasson.

[33]Ne szentségtelenítsétek meg azt a földet, amelyen laktok, mert a vér megszentségteleníti a földet, és a földnek nem lehet engesztelést szerezni a rajta kiontott vérért, csak annak a vérével, aki kiontotta.

[34]Ne tegyétek tisztátalanná azt a földet, amelyen laktok, és ahol én is lakozom, mert én, az ÚR, Izráel fiai között lakozom.

Números 36

Casamento de herdeiras

[1] Chegaram os cabeças das casas paternas da família dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos príncipes, cabeças das casas paternas dos filhos de Israel,

4 Mózes 36

Örökösödés leányágon

[1]Előálltak a Gileád fiainak nemzetségéből való családfők – Gileád Manassé fiának, Mákírnak a fia volt, József fiai nemzetségeiből –, beszélni kezdtek Mózes előtt, meg a fejedelmek, azaz Izráel fiainak a családfői előtt,

[2] e disseram: O SENHOR ordenou a meu senhor que dê esta terra por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

[3] Porém, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo a que vierem pertencer; assim, se tiraria da nossa herança que nos tocou em sorte.

[4] Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a herança delas se acrescentaria à herança da tribo daqueles a que vierem pertencer; assim, a sua herança será tirada da tribo de nossos pais.

[5] Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo: A tribo dos filhos de José fala o que é justo.

[6] Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo: Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

[7] Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se hão de vincular cada um à herança da tribo de seus pais.

[8] Qualquer filha que possuir alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da família da tribo de

[2]és ezt mondták: URam, azt parancsolta neked az ÚR, hogy sorsvetéssel oszd ki ezt a földet örökségül Izráel fiainak. De uram, azt is megparancsolta neked az ÚR, hogy testvérünk, Celofhád örökségét a leányainak add oda.

[3]Ha azonban Izráel fiainak másik törzséből való emberhez mennek feleségül, akkor az ő örökségükkel kisebb lesz atyáink öröksége, hiszen az annak a törzsnek az örökségéhez kerül, ahová ők mennek; a nekünk sorsolt örökség pedig így kisebb lett.

[4]Sőt még ha elkövetkezik is az örömünnep éve Izráel fiai számára, az ő örökségük akkor is ott marad annak a törzsnek az örökségénél, ahova kerültek. Így a mi atyáink törzsének örökségéből elkerül az ő örökségük.

[5]Ekkor parancsot adott Mózes Izráel fiainak az ÚR akarata szerint, és ezt mondta: Igaza van József fiai törzsének!

[6]Ezt parancsolja az ÚR Celofhád leányainak: Menjenek feleségül, akihez jónak látják, de csak olyanhoz mehetnek feleségül, aki atyjuk törzsének a nemzetségéből való.

[7]Így nem kerül át Izráel fiainak az öröksége egyik törzsből a másikba. Izráel fiai közül mindenki ragaszkodjék atyái törzsének az örökségéhez.

[8]Minden olyan leány, aki örökséget kap Izráel fiainak a törzseiben, csak olyanhoz menjen feleségül, aki atyai törzsének a

seu pai, para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.
[9] Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se hão de vincular cada uma à sua herança.
[10] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade,
[11] pois Macla, Tirza, Hogla, Milca e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios paternos.

[12] Casaram-se nas famílias dos filhos de Manassés, filho de José, e a herança delas permaneceu na tribo da família de seu pai.

[13] São estes os mandamentos e os juízos que ordenou o SENHOR, por intermédio de Moisés, aos filhos de Israel nas campinas de Moabe, junto ao Jordão, na altura de Jericó.

nemzetségéből való, hogy Izráel fiai közül mindenki megtartsa ősi örökségét.
[9]Ne kerüljön át örökség egyik törzsből a másikba. Izráel fiainak törzseiből mindenki ragaszkodjék a maga örökségéhez!
[10]Celofhád leányai úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.
[11]Celofhád leányai, Mahlá, Tircá, Hoglá, Milká és Nóá a nagybátyjuk fiaihoz mentek feleségül.
[12]József fiának, Manassénak a nemzetségéből való emberekhez mentek feleségül, és így örökségük megmaradt atyjuk nemzetségének a törzsénél.

[13]Ezek azok a parancsolatok és előírások, amelyeket Mózes által parancsolt meg az ÚR Izráel fiainak Móáb síkságán, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

O quinto livro de Moisés chamado Deuteronômio	MÓZES ÖTÖDIK KÖNYVE (DEUTERONOMIUM)

Deuteronômio 1

O Primeiro Discurso de Moisés na Planície do Jordão
Moisés conta a história de Israel

1 São estas as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na Arabá, defronte do mar de Sufe, entre Parã, Tofel, Labã, Hazerote e Di-Zaabe.

2 Jornada de onze dias há desde Horebe, pelo caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

3 Sucedeu que, no ano quadragésimo, no primeiro dia do undécimo mês, falou Moisés aos filhos de Israel, segundo tudo o que o SENHOR lhe mandara a respeito deles,

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

5 Além do Jordão, na terra de Moabe, encarregou-se Moisés de explicar esta lei, dizendo:

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo: Tempo bastante haveis estado neste monte.

7 Voltai-vos e parti; ide à região montanhosa dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, na Arabá, e à região montanhosa, e à baixada, e ao Neguebe, e à costa marítima, terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio Eufrates.

5 Mózes 1

Visszatekintés Izráel pusztai vándorlására

1Ezeket a beszédeket mondta el Mózes egész Izráelnek a Jordánon túl a pusztában, az Arábávölgyben, Szúffal szemben, Párán és Tófel, Lábán, Hacérót és Dí-Záháb között.

2Tizenegy napig tartott az út a Hórebtől Kádés-Barneáig, a Széír-hegyvidéken át.

3A negyvenedik évben, a tizenegyedik hónap elsején történt, hogy Mózes elbeszélte Izráel fiainak mindazt, amit megparancsolt neki az ÚR,

4miután megverte Szíhónt, az emóriak királyát, aki Hesbónban lakott, meg Ógot, Básán királyát, aki Astárótban lakott, Edreí mellett.

5Így kezdte Mózes magyarázni ezt a törvényt a Jordánon túl, Móáb földjén:

6Az ÚR, a mi Istenünk, így szólt hozzánk a Hóreben: Elég sokáig maradtatok már e mellett a hegy mellett.

7Induljatok útnak, és menjetek az emóriak hegyvidékére meg az azzal szomszédos területekre, az Arábá-völgybe, a hegyvidékre és a Sefélá-alföldre, a Délvidékre és a tengerpartra, a kánaániak földjére és a Libánonra, a nagy folyamig, az Eufráteszig.

[8] Eis aqui a terra que eu pus diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR, com juramento, deu a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, a eles e à sua descendência depois deles.

[8]Íme, én nektek adtam ezt a földet. Menjetek hát, és vegyétek birtokba azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik és utódaiknak adja.

A nomeação de auxiliares

Êxodo 18.13-27

[9] Nesse mesmo tempo, eu vos disse: eu sozinho não poderei levar-vos.

[9]Abban az időben ezt mondtam nektek: Nem tudok egyedül gondot viselni rátok.

[10] O SENHOR, vosso Deus, vos tem multiplicado; e eis que, já hoje, sois multidão como as estrelas dos céus.

[10]Istenetek, az ÚR, megsokasított benneteket, és most már oly sokan vagytok, mint égen a csillag.

[11] O SENHOR, Deus de vossos pais, vos faça mil vezes mais numerosos do que sois e vos abençoe, como vos prometeu.

[11]Szaporítson is meg benneteket az ÚR, atyáitok Istene ezerszeresen, és áldjon meg, ahogyan megígérte nektek!

[12] Como suportaria eu sozinho o vosso peso, a vossa carga e a vossa contenda?

[12]Hogyan tudnám egyedül magamra vállalni bajaitokat, terheiteket és peres ügyeiteket?

[13] Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, segundo as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

[13]Jelöljetek ki törzsenként bölcs, értelmes és tapasztalt embereket, és én elöljáróitokká teszem őket.

[14] Então, me respondestes e dissestes: É bom cumprir a palavra que tens falado.

[14]Ti ezt feleltétek nekem: Helyes, amit mondtál, így kell tenni!

[15] Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os fiz cabeças sobre vós, chefes de milhares, chefes de cem, chefes de cinqüenta, chefes de dez e oficiais, segundo as vossas tribos.

[15]Fogtam tehát törzseitek főembereit, bölcs és tapasztalt embereket, és főembereitekké tettem őket: elöljárókká ezer, száz, ötven vagy tíz ember fölött, meg felügyelőkké minden törzsetekben.

[16] Nesse mesmo tempo, ordenei a vossos juízes, dizendo: ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão ou o estrangeiro que está com ele.

[16]Bíráitoknak pedig ezt parancsoltam abban az időben: Hallgassátok meg testvéreiteket, és igazságosan ítélkezzetek mindenkinek az ügyében, akár testvérével, akár jövevénnyel van dolga.

[17] Não sereis parciais no juízo, ouvireis tanto o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o

[17]Ne legyetek személyválogatók az ítélkezésben, a kicsit éppúgy hallgassátok meg, mint a nagyot! Embertől ne

juízo é de Deus; porém a causa que vos for demasiadamente difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

[18] Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

Doze homens foram enviados para espiar a terra de Canaã

Números 13.1-24

[19] Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e terrível deserto que vistes, pelo caminho da região montanhosa dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

[20] Então, eu vos disse: tendes chegado à região montanhosa dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[21] Eis que o SENHOR, teu Deus, te colocou esta terra diante de ti. Sobe, possui-a, como te falou o SENHOR, Deus de teus pais: Não temas e não te assustes.

[22] Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes: Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos digam por que caminho devemos subir e a que cidades devemos ir.

[23] Isto me pareceu bem; de maneira que tomei, dentre vós, doze homens, de cada tribo um homem.

[24] E foram-se, e subiram à região montanhosa, e, espiando a terra, vieram até o vale de Escol,

[25] e tomaram do fruto da terra nas mãos, e no-lo trouxeram, e nos informaram,

tartsatok, mert az ítélet Istené. Ami pedig nektek túl nehéz, azt tárjátok elém, és én majd meghallgatom.

[18]Így parancsoltam meg nektek abban az időben mindazt, amit tennetek kell.

[19]Azután elindultunk a Hórebtől, és bejártuk azt az egész nagy és félelmetes pusztát, amelyet az emóriak hegysége felé vivő úton láttatok, ahogyan megparancsolta nekünk Istenünk, az ÚR. Így érkeztünk meg Kádés-Barneába.

[20]Ott ezt mondtam nektek: Megérkeztetek az emóriak hegyvidékéhez, amelyet nekünk fog adni Istenünk, az ÚR.

[21]Lásd, Istened, az ÚR neked adta ezt a földet. Vonulj hát ellene, és vedd birtokodba, ahogyan meghagyta atyáid Istene, az ÚR. Ne félj, és ne rettegj!

[22]Akkor odajöttetek hozzám mindnyájan, és ezt mondtátok: Küldjünk előre embereket, hogy kémleljék ki nekünk az országot, és hozzák hírül, hogy melyik úton kell felvonulnunk, és hogy milyenek azok a városok, amelyekbe be kell majd vonulnunk.

[23]Jónak láttam ezt, és kiválasztottam közületek tizenkét férfit, minden törzsből egyet.

[24]Ezek elindultak, fölmentek a hegyvidékre, eljutottak az Eskól-völgyig, és kikémlelték az országot.

[25]Szedtek annak a földnek a gyümölcseiből, és elhozták nekünk. Hírt is

dizendo: É terra boa que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

hoztak nekünk, és ezt mondták: Jó földet akar nekünk adni Istenünk, az ÚR.

O relatório dos espias recebido com incredulidade

Números 13.25-33

[26] Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes à ordem do SENHOR, vosso Deus.

[26]Ti azonban nem akartatok felvonulni ellene, hanem fellázadtatok Isteneteknek, az ÚRnak a parancsa ellen.

[27] Murmurastes nas vossas tendas e dissestes: Tem o SENHOR contra nós ódio; por isso, nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus e destruir-nos.

[27]Zúgolódtatok sátraitokban, és ezt mondtátok: Gyűlöl bennünket az ÚR; azért hozott ki Egyiptomból, hogy most az emóriak kezébe adjon és elpusztítson bennünket.

[28] Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo: Maior e mais alto do que nós é este povo; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus. Também vimos ali os filhos dos anaquins.

[28]Hová is vonulnánk? Testvéreink elcsüggesztették szívünket, amikor ezt mondták: Magasabb és szálasabb nálunk az a nép, városaik nagyok, és falaik az égig érnek, sőt még az anákiak fiait is láttuk ott.

[29] Então, eu vos disse: não vos espanteis, nem os temais.

[29]Akkor ezt mondtam nektek: Ne ijedjetek meg, és ne féljetek tőlük!

[30] O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, ele pelejará por vós, segundo tudo o que fez conosco, diante de vossos olhos, no Egito,

[30]Istenetek, az ÚR, aki előttetek jár, harcolni fog értetek éppúgy, ahogyan Egyiptomban tette értetek, szemetek láttára.

[31] como também no deserto, onde vistes que o SENHOR, vosso Deus, nele vos levou, como um homem leva a seu filho, por todo o caminho pelo qual andastes, até chegardes a este lugar.

[31]A pusztában is láthattad, hogy egész úton, amelyen jártatok, úgy vitt téged Istened, az ÚR, ahogy a fiát viszi az ember, míg el nem érkeztetek erre a helyre.

[32] Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

[32]Ennek ellenére sem hittetek Istenetekben, az ÚRban,

[33] que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos procurar o lugar onde deveríeis acampar; de noite, no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e, de dia, na nuvem.

[33]aki előttetek járt az úton, hogy táborhelyet keressen nektek: éjjel tűzben, hogy láthassátok az utat, amelyen mennetek kellett, nappal pedig felhőben.

O castigo de Deus
Números 14.20-38

[34] Tendo, pois, ouvido o SENHOR as vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo:

[34]Amikor az ÚR meghallotta hangoskodásotokat, felháborodott, és ezt az esküt tette:

[35] Certamente, nenhum dos homens desta maligna geração verá a boa terra que jurei dar a vossos pais,

[35]Ezek közül az emberek közül, ebből a gonosz nemzedékből senki sem látja meg azt a jó földet, amelyről megesküdtem, hogy atyáitoknak adom.

[36] salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos, porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

[36]Csak Káléb, Jefunne fia fogja meglátni azt, neki és fiainak adom azt a földet, amelyet bejárt, mivel ő hűségesen követte az URat.

[37] Também contra mim se indignou o SENHOR por causa de vós, dizendo: Também tu lá não entrarás.

[37]Rám is megharagudott az ÚR miattatok, és azt mondta: Te sem mégy be oda.

[38] Josué, filho de Num, que está diante de ti, ele ali entrará; anima-o, porque ele fará que Israel a receba por herança.

[38]Józsué, Nún fia azonban, aki melletted szokott állni, bemegy majd oda. Őt bátorítsd, mert ő fogja örökségéhez juttatni Izráelt.

[39] E vossos meninos, de quem dissestes: Por presa serão; e vossos filhos, que, hoje, nem sabem distinguir entre bem e mal, esses ali entrarão, e a eles darei a terra, e eles a possuirão.

[39]De gyermekeitek, akikről azt mondtátok, hogy prédára jutnak, és fiaitok, akik ma még nem tudják, mi a jó és mi a rossz, ők bemennek majd oda, mert nekik adom azt, ők veszik birtokba.

[40] Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

[40]Ti pedig forduljatok meg, és induljatok el a pusztába a Vöröstenger felé!

O povo derrotado em Horma
Números 14.39-45

[41] Então, respondestes e me dissestes: Pecamos contra o SENHOR; nós subiremos e pelejaremos, segundo tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus. Vós vos armastes, cada um dos seus instrumentos de guerra, e vos mostrastes temerários em subindo à região montanhosa.

[41]De ti ezt feleltétek nekem: Vétkeztünk az ÚR ellen! Felvonulunk és harcolunk egészen úgy, ahogyan megparancsolta nekünk Istenünk, az ÚR. Fölfegyverkeztetek tehát, és azt gondoltátok, hogy könnyű lesz fölmenni a hegyvidékre.

[42] Disse-me o SENHOR: Dize-lhes: Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais derrotados diante dos vossos inimigos.

[42]Az ÚR azonban azt mondta, hogy mondjam meg nekik: Ne menjetek fel, ne szálljatok harcba, mert nem leszek köztetek, és vereséget szenvedtek ellenségeitektől!

[43] Assim vos falei, e não escutastes; antes, fostes rebeldes às ordens do SENHOR e, presunçosos, subistes às montanhas.

[43]Így beszéltem hozzátok, de ti nem hallgattatok rám, hanem fellázadtatok az ÚR parancsa ellen; elbizakodtatok, és fölmentetek a hegyvidékre.

[44] Os amorreus que habitavam naquela região montanhosa vos saíram ao encontro; e vos perseguiram como fazem as abelhas e vos derrotaram desde Seir até Horma.

[44]De kivonultak ellenetek az emóriak, akik azon a hegyvidéken laktak, és üldözőbe vettek benneteket, ahogyan a méhek szokták, és vágtak benneteket Széírtől Hormáig.

[45] Tornastes-vos, pois, e chorastes perante o SENHOR, porém o SENHOR não vos ouviu, não inclinou os ouvidos a vós outros.

[45]Akkor visszatértetek, és sírtatok az ÚR színe előtt, de az ÚR nem hallgatott szavatokra, és nem figyelt rátok.

[46] Assim, permanecestes muitos dias em Cades.

[46]Ezért kellett annyi ideig Kádésban laknotok, ameddig ott laktatok.

Deuteronômio 2

A jornada de Cades até Zerede

[1] Depois, viramo-nos, e seguimos para o deserto, caminho do mar Vermelho como o SENHOR me dissera, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

[2] Então, o SENHOR me falou, dizendo:

[3] Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

[4] Ordena ao povo, dizendo: Passareis pelos limites de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; portanto, guardai-vos bem.

5 Mózes 2

Izráel kikerüli Edóm, Móáb és Ammón országát

[1]Ezután megfordultunk, és elindultunk a pusztába, a Vörös-tenger felé, ahogyan megmondta nekem az ÚR, és sokáig kerülgettük a Széír-hegyvidéket.

[2]Majd ezt mondta nekem az ÚR:

[3]Elég sokáig kerülgettétek ezt a hegyvidéket, forduljatok észak felé!

[4]Parancsold meg azért a népnek: Ti most elvonultok testvéreiteknek, Ézsau fiainak a határa mellett, akik Széírben laknak. Ők ugyan félnek tőletek, de nagyon vigyázzatok:

[5] Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra nem ainda a pisada da planta de um pé; pois a Esaú dei por possessão a montanha de Seir.

[6] Comprareis deles, por dinheiro, comida que comais; também água que bebais comprareis por dinheiro.

[7] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou.

[8] Passamos, pois, flanqueando assim nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, como o caminho da Arabá, de Elate e de Eziom-Geber, viramo-nos e seguimos o caminho do deserto de Moabe.

[9] Então, o SENHOR me disse: Não molestes Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei possessão da sua terra; pois dei Ar em possessão aos filhos de Ló.

[10] (Os emins, dantes, habitavam nela, povo grande, numeroso e alto como os anaquins;

[11] também eles foram considerados refains, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

[12] Os horeus também habitavam, outrora, em Seir; porém os filhos de Esaú os desapossaram, e os destruíram de diante de si, e habitaram no lugar deles, assim como Israel fez à terra da sua possessão, que o SENHOR lhes tinha dado.)

[5]ne indítsatok háborút ellenük! Mert egy talpalatnyi földet sem adok nektek az övékből, hiszen a Széír-hegyvidéket Ézsau birtokába adtam.

[6]Ha enni akartok, pénzért vegyetek tőlük ennivalót, és ha inni akartok, vizet is pénzért vegyetek tőlük.

[7]Mert megáldotta kezed minden munkáját Istened, az ÚR, tudta, hogy itt jársz e nagy pusztában. Negyven esztendeje már, hogy veled van Istened, az ÚR, és nem szűkölködtél semmiben.

[8]Így vonultunk el tehát testvéreink, Ézsau fiai mellett, akik Széírben laknak, letérve az Arábávölgyön át vezető útról, amely Élatból és Ecjón-Geberből indul. Megfordultunk, és Móáb pusztája felé mentünk tovább.

[9]Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne támadjátok meg Móábot, és ne indítsatok ellene háborút! Mert nem adok neked birtokot az ő földjéből, hiszen Árt Lót fiainak a birtokába adtam.

[10]Az émiek laktak ott azelőtt, olyan nagy, számos és szálas nép, mint az anákiak.

[11]A refáiak közé tartoztak ők is, mint az anákiak, csak a móábiak émieknek nevezték őket.

[12]Széírben meg a hóriak laktak azelőtt, de Ézsau fiai elfoglalták a birtokukat, kiirtották maguk elől őket, és a helyükbe telepedtek, ugyanúgy, ahogyan Izráel bánt azzal a földdel, amelyet az ÚR adott neki birtokul.

[13] Levantai-vos, agora, e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

[14] O tempo que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

[15] Também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial, até os haver consumido.

A travessia de Ar e Arnom

[16] Sucedeu que, consumidos já todos os homens de guerra pela morte, do meio do povo,

[17] o SENHOR me falou, dizendo:

[18] Hoje, passarás por Ar, pelos limites de Moabe,

[19] e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei possessão, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por possessão.

[20] (Também esta é considerada terra dos refains; dantes, habitavam nela refains, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

[21] povo grande, numeroso e alto como os anaquins; o SENHOR os destruiu diante dos amonitas; e estes, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles;

[22] assim como fez com os filhos de Esaú que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus. Os filhos de

[13]Most azért induljatok, keljetek át a Zered-patakon! Át is keltünk a Zered-patakon.

[14]Harmincnyolc év telt el azóta, hogy elindultunk Kádés-Barneából addig, hogy átkeltünk a Zered-patakon, míg ki nem veszett a táborból a harcosok egész nemzedéke, ahogyan megesküdött nekik az ÚR.

[15]Bizony, az ÚR keze nehezedett rájuk, míg mind egy szálig ki nem vesztek a táborból.

[16]Amikor ezek a harcosok mind egy szálig kihaltak a nép közül,

[17]így szólt hozzám az ÚR:

[18]Te ma átvonulsz Árnál Móáb határán.

[19]Amikor Ammón fiai közelébe jutsz, ne támadd meg őket, és ne indíts ellenük háborút! Mert nem adok neked birtokot Ammón fiainak a földjéből, hiszen azt Lót fiainak a birtokába adtam.

[20]Ez is a refáiak földjéhez tartozott: refáiak laktak ott azelőtt, csak az ammóniak zamzummiaknak nevezték őket.

[21]Olyan nagy, számos és szálas nép volt ez, mint az anákiak, de az ÚR kiirtotta őket az ammóniak elől; és ezek elfoglalták a birtokukat, és a helyükbe telepedtek,

[22]ugyanúgy, ahogyan Ézsau Széírben lakó fiaival tette az ÚR: kiirtotta előlük a hóriakat, azok pedig elfoglalták a

Esaú, tendo-os desapossado, habitaram no lugar deles até este dia;

[23] também os caftorins que saíram de Caftor destruíram os aveus, que habitavam em vilas até Gaza, e habitaram no lugar deles.)

[24] Levantai-vos, parti e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; passa a possuí-la e contende com eles em peleja.

[25] Hoje, começarei a meter o terror e o medo de ti aos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

Vitória sobre Seom, rei de Hesbom

Números 21.21-30

[26] Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo:

[27] deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

[28] A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás também por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

[29] como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos dá.

[30] Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por sua terra, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu

birtokukat, és a helyükbe telepedtek; ott laknak még ma is.

[23]Az avviak falvakban laktak, egészen Gázáig, de kiirtották őket a kaftóriak, akik Kaftórból jöttek, és a helyükbe telepedtek.

[24]Induljatok hát útnak, és keljetek át az Arnón-patakon! Íme, kezedbe adom az emóri Szíhónt, Hesbón királyát országával együtt. Ott kezdd el a honfoglalást, és indíts ellene háborút!

[25]A mai naptól kezdve rettegést és félelmet keltek a népekben előtted mindenütt az ég alatt, hogy ha híredet hallják, remegjenek és reszkessenek tőled.

Szíhón legyőzése

[26]Akkor követeket küldtem a Kedémót-pusztából Szíhónhoz, Hesbón királyához ezzel a békés üzenettel:

[27]Szeretnék átvonulni országodon. Mindig csak az úton megyek, nem térek le se jobbra, se balra.

[28]Ha enni akarok, pénzért adj nekem ennivalót, ha inni akarok, vizet is pénzért adj nekem! Csak hadd vonuljak át gyalogszerrel,

[29]ahogyan megengedték ezt nekem Ézsau fiai is, akik Széírben laknak, meg a móábiak is, akik Árban laknak. Így akarok majd átkelni a Jordánon arra a földre, amelyet Istenünk, az Úr akar nekünk adni.

[30]De Szíhón, Hesbón királya nem akarta megengedni, hogy átvonuljunk, mert megkeményítette lelkét Istened, az Úr, és

espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar nas mãos, como hoje se vê.

[31] Disse-me, pois, o SENHOR: Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra; passa a desapossá-lo, para lhe ocupares o país.

[32] Então, Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Jasa.

[33] E o SENHOR, nosso Deus, no-lo entregou, e o derrotamos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

[34] Naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e a cada uma destruímos com os seus homens, mulheres e crianças; não deixamos sobrevivente algum.

[35] Somente tomamos, por presa, o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

[36] Desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, e a cidade que nele está, até Gileade, nenhuma cidade houve alta demais para nós; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou.

[37] Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da região montanhosa, nem a lugar algum que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

Deuteronômio 3

Vitória sobre Ogue, rei de Basã

Números 21.31-35

[1] Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos

makaccsá tette a szívét, hogy kezedbe adja országát mind a mai napig.

[31]Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Lásd, én elhatároztam, hogy kiszolgáltatom neked Szíhónt és országát: kezdd el a honfoglalást, és vedd birtokba az országát!

[32]De Szíhón kivonult ellenünk Jahacba egész hadinépével együtt, hogy megütközzék velünk.

[33]Istenünk, az ÚR azonban kiszolgáltatta őt nekünk, úgyhogy megvertük fiaival és egész hadinépével együtt.

[34]Elfoglaltuk akkor valamennyi városát, és kiirtottuk minden városában a férfiakat, asszonyokat és gyermekeket, nem hagytunk megmenekülni senkit.

[35]Csak az állatokat tartottuk meg zsákmányként és azt, ami az elfoglalt városokban prédára került.

[36]Az Arnónpatak partján fekvő Aróértól, ettől a patak menti várostól Gileádig egyetlen város sem tudott nekünk ellenállni. Valamennyit kiszolgáltatta nekünk Istenünk, az ÚR.

[37]De Ammón fiainak a földjéhez nem közeledtél, sem a Jabbók-patak egész partjához, sem a hegyvidék városaihoz, mert mindettől eltiltott téged Istenünk, az ÚR.

5 Mózes 3

Izráel legyőzi Básán királyát

[1]Azután megfordultunk, és Básán felé vonultunk. Óg, Básán királya kivonult

saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

[2] Então, o SENHOR me disse: Não temas, porque a ele, e todo o seu povo, e sua terra dei na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

[3] Deu-nos o SENHOR, nosso Deus, em nossas mãos também a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; e ferimo-lo, até que lhe não ficou nenhum sobrevivente.

[4] Nesse tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos: sessenta cidades, toda a região de Argobe, o reino de Ogue, em Basã.

[5] Todas estas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; tomamos também outras muitas cidades, que eram sem muros.

[6] Destruímo-las totalmente, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, fazendo perecer, por completo, cada uma das cidades com os seus homens, suas mulheres e crianças.

[7] Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós, por presa.

[8] Assim, nesse tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão: desde o rio de Arnom até ao monte Hermom

[9] (Os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir.),

ellenünk Edreíbe egész hadinépével együtt, hogy megütközzék velünk.

[2]Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriak királyával, aki Hesbónban lakott.

[3]Így adta kezünkbe Istenünk, az ÚR Ógot, Básán királyát is egész hadinépével együtt, és úgy megvertük, hogy senki sem tudott megmenekülni.

[4]Elfoglaltuk akkor valamennyi városát, nem volt olyan város, amelyet el ne vettünk volna tőlük: hatvan várost, Argób egész vidékét, Óg országát Básánban.

[5]Ezek a városok mind magas kőfallal voltak megerősítve, kapukkal, zárakkal, és rajtuk kívül még volt igen sok meg nem erősített város is.

[6]Kiirtottuk ezeket úgy, ahogyan elbántunk Szíhónnal, Hesbón királyával: kiirtottuk minden városban a férfiakat, asszonyokat és gyermekeket.

[7]De az összes állatot, meg ami a városokban prédára került, zsákmányként megtartottuk magunknak.

[8]Így vettük el akkor az emóriak két királyától azt a földet, amely a Jordánon túl van, az Arnón-pataktól a Hermón-hegységig –

[9]a szidóniak a Hermónt Szirjónnak nevezik, az emóriak pedig Szenírnek nevezik –,

[10] tomamos todas as cidades do planalto, e todo o Gileade, e todo o Basã, até Salca e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã

[10]minden várost a fennsíkon, egész Gileádot és egész Básánt Szalkáig és Edreíig, Óg királyságának a városait Básánban.

[11] (Porque só Ogue, rei de Basã, restou dos refains; eis que o seu leito, leito de ferro, não está, porventura, em Rabá dos filhos de Amom, sendo de nove côvados o seu comprimento, e de quatro, a sua largura, pelo côvado comum?).

[11]Csak Óg, Básán királya maradt meg már akkor a refáiak utódai közül. Nyugvóhelye bazaltkő nyugvóhely: ott van az ammóni Rabbában, kilenc könyök hosszú és négy könyök széles, a közönséges könyök szerint mérve.

Distribuição da Transjordânia

Números 32.33-42

[12] Tomamos, pois, esta terra em possessão nesse tempo; desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, e a metade da região montanhosa de Gileade, com as suas cidades, dei aos rubenitas e gaditas.

[12]Abban az időben vettük birtokba ezt az országot. Az Arnón-pataknál fekvő Aróértől fogva Gileád hegyvidékének a felét városaival együtt a rúbenieknek és a gádiaknak adtam.

[13] O resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés; toda aquela região de Argobe, todo o Basã, se chamava a terra dos refains.

[13]Gileád többi részét és egész Básánt, Óg országát Argób egész vidékével együtt a Manassé törzse felének adtam. Básán egészét a refáiak földjének hívják.

[14] Jair, filho de Manassés, tomou toda a região de Argobe até ao limite dos gesuritas e maacatitas, isto é, Basã, e às aldeias chamou pelo seu nome: Havote-Jair, até o dia de hoje.

[14]Manassé fia, Jáír kapta Argób egész vidékét a gesúri és maakái határig. Ezért nevezik azt, vagyis Básánt, az ő nevéről Jáír sátorfalvainak még ma is.

[15] A Maquir dei Gileade.

[15]Mákírnak adtam Gileádot,

[16] Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao vale de Arnom, cujo meio serve de limite; e até ao ribeiro de Jaboque, o limite dos filhos de Amom,

[16]a rúbenieknek és a gádiaknak adtam Gileádtól az Arnón-patakig terjedő területet, ahol a patak közepe a határ, továbbá a Jabbók-patakig terjedő területet az ammóni határig,

[17] como também a Arabá e o Jordão por limite, desde Quinerete até ao mar da

[17]meg az Arábá-völgyet a Jordánig, ami a határ, és a Kinneret-tótól az Arábá-

Arabá, o mar Salgado, pelas faldas de Pisga, para o oriente.

[18] Nesse mesmo tempo, vos ordenei, dizendo: o SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para a possuirdes; passai, pois, armados, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

[19] Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

[20] até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós outros, para que eles também ocupem a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua possessão que vos dei.

[21] Também, nesse tempo, dei ordem a Josué, dizendo: os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos a que tu passarás.

[22] Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

A oração de Moisés para entrar em Canaã

Números 27.12-23

[23] Também eu, nesse tempo, implorei graça ao SENHOR, dizendo:

[24] Ó SENHOR Deus! Passaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua poderosa mão; porque que deus há, nos céus ou na terra, que possa fazer segundo as tuas obras, segundo os teus poderosos feitos?

tengerig, azaz a Sós-tengerig, a Piszgá lejtőinek tövében: ezektől kelet felé.

[18]Abban az időben ezt parancsoltam nektek: Istenetek, az ÚR ezt a földet már nektek adta birtokul. De összes harcosotok keljen át fegyverestül testvéreiteknek, Izráel fiainak az élén.

[19]Csak az asszonyok és gyermekek maradjanak városaitokban, amelyeket nektek adtam, meg a jószág, mert tudom, hogy sok jószágotok van.

[20]Addig legyen így, amíg az ÚR nyugalmat nem ad testvéreiteknek, ahogyan nektek, és birtokba nem veszik ők is azt a földet, amelyet Istenetek, az ÚR ad nekik a Jordánon túl. Akkor visszatérhet mindenki a maga birtokára, amelyet nektek adtam.

[21]Józsuénak pedig megparancsoltam abban az időben: Saját szemeddel láttad mindazt, amit Istenetek, az ÚR tett ezzel a két királlyal. Így bánik el az ÚR mindazokkal az országokkal, amelyekbe te bevonulsz.

[22]Ne féljetek tőlük, mert Istenetek, az ÚR maga harcol értetek!

Mózes nem mehet be az ígéret földjére

[23]Abban az időben így könyörögtem az ÚRhoz:

[24]Uram, URam! Te már megmutattál szolgádnak valamit nagyságodból és kezed erejéből. Mert van-e olyan Isten az égben vagy a földön, aki olyan hatalmas tetteket tudna véghezvinni, mint te?

[25] Rogo-te que me deixes passar, para que eu veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa região montanhosa e o Líbano.

[26] Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por vossa causa, e não me ouviu; antes, me disse: Basta! Não me fales mais nisto.

[27] Sobe ao cimo de Pisga, levanta os olhos para o ocidente, e para o norte, e para o sul, e para o oriente e contempla com os próprios olhos, porque não passarás este Jordão.

[28] Dá ordens a Josué, e anima-o, e fortalece-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que tu apenas verás.

[29] Assim, ficamos no vale defronte de Bete-Peor.

Deuteronômio 4

Moisés exorta o povo à obediência

[1] Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

[2] Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

[3] Os vossos olhos viram o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo

[25]Hadd menjek át, és hadd lássam meg azt a jó földet a Jordánon túl, azt a szép hegyvidéket és a Libánont!

[26]De az ÚR, aki megharagudott rám miattatok, nem hallgatott meg, hanem azt mondta nekem az ÚR: Elég, ne is hozd szóba többé nekem ezt a dolgot!

[27]Menj föl a Piszgá csúcsára, tekints szét nyugatra és északra, délre és keletre, és nézd meg a saját szemeddel, mert te nem kelhetsz át a Jordánon.

[28]Józsuénak azonban adj parancsot, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átkelni e nép élén, és a földet, amelyet te látsz, ő osztja majd fel nekik örökségül.

[29]Ezért ott maradtunk a völgyben, Bét-Peórral szemben.

5 Mózes 4

Mózes a törvény megtartására inti népét

[1]Most pedig, Izráel, hallgass azokra a rendelkezésekre és törvényekre, amelyekre megtanítalak benneteket, és teljesítsétek azokat, hogy élhessetek, és hogy bemenve birtokba vehessétek azt a földet, amelyet atyáitok Istene, az ÚR ad nektek.

[2]Semmit se tegyetek hozzá ahhoz, amit megparancsolok nektek, és semmit se vegyetek el belőle! Tartsátok meg Isteneteknek, az ÚRnak parancsolatait, amelyeket megparancsolok nektek.

[3]Saját szemetekkel láttátok, mit tett az ÚR Baal-Peór miatt, hogyan pusztította ki

homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, vosso Deus, consumiu do vosso meio.	közületek Istenetek, az ÚR, mindazokat, akik Baal-Peórt követték.
[4] Porém vós que permanecestes fiéis ao SENHOR, vosso Deus, todos, hoje, estais vivos.	[4]De ti, akik ragaszkodtatok Istenetekhez, az ÚRhoz, ma is mindnyájan éltek.
[5] Eis que vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra que passais a possuir.	[5]Íme, én megtanítalak benneteket azokra a rendelkezésekre és törvényekre, amelyeket Istenem, az ÚR parancsolt meg nekem. Azok szerint cselekedjetek azon a földön, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek.
[6] Guardai-os, pois, e cumpri-os, porque isto será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que, ouvindo todos estes estatutos, dirão: Certamente, este grande povo é gente sábia e inteligente.	[6]Tartsátok meg és teljesítsétek azokat, mert ezáltal lesztek bölcsek és értelmesek a népek szemében. Ha meghallják mindezeket a rendelkezéseket, ezt mondják majd: Bizony, bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!
[7] Pois que grande nação há que tenha deuses tão chegados a si como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o invocamos?	[7]Mert melyik nagy nemzethez vannak olyan közel az istenei, mint hozzánk a mi Istenünk, az ÚR, valahányszor kiáltunk hozzá?!
[8] E que grande nação há que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que eu hoje vos proponho?	[8]És melyik nagy nemzetnek vannak olyan igazságos rendelkezései és előírásai, mint amilyen az az egész törvény, amelyet én adok ma elétek?!
[9] Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.	[9]Őrizkedj azért, és vigyázz nagyon magadra, hogy meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál, és ki ne vesszenek emlékezetedből, amíg csak élsz! Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is;
[10] Não te esqueças do dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando o SENHOR me disse: Reúne este	[10]azt a napot, amelyen ott álltál Istened, az ÚR előtt a Hóreben, ahol ezt mondta nekem az ÚR: Gyűjtsd ide hozzám a népet,

povo, e os farei ouvir as minhas palavras, a fim de que aprenda a temer-me todos os dias que na terra viver e as ensinará a seus filhos.

hogy meghallgassa igéimet, és megtanuljanak félni engem mindenkor, amíg csak a földön élnek, sőt tanítsák meg erre a fiaikat is.

[11] Então, chegastes e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

[11]Akkor ti odajöttetek, és megálltatok a hegy lábánál. A hegy pedig égig érő lánggal égett, sötétség, felhő és homály borította.

[12] Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes aparência nenhuma.

[12]A tűz közepéből az ÚR beszélt hozzátok. Hallottátok beszélni, de alakot nem láttatok, csak hangot hallottatok.

[13] Então, vos anunciou ele a sua aliança, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

[13]Kijelentette nektek szövetségét, amikor megparancsolta, hogy teljesítsétek a tíz igét, és felírta azokat két kőtáblára.

[14] Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os cumprísseis na terra a qual passais a possuir.

[14]Nekem pedig megparancsolta akkor az ÚR, hogy tanítsalak meg benneteket azokra a rendelkezésekre és törvényekre, amelyeket teljesítenetek kell azon a földön, ahova átkeltek, hogy birtokba vegyétek.

[15] Guardai, pois, cuidadosamente, a vossa alma, pois aparência nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, vos falou em Horebe, no meio do fogo;

[15]Nagyon vigyázzatok azért magatokra! Mivel nem láttatok semmiféle alakot, amikor az ÚR beszélt hozzátok a Hóreben a tűz közepéből,

[16] para que não vos corrompais e vos façais alguma imagem esculpida na forma de ídolo, semelhança de homem ou de mulher,

[16]azért ne fajuljatok el, ne készítsetek magatoknak bálványszobrot semminek a képmására: semmiféle bálványt férfi vagy nő formájára,

[17] semelhança de algum animal que há na terra, semelhança de algum volátil que voa pelos céus,

[17]se a szárazföldi állatok formájára, se az égen repkedő madarak formájára,

[18] semelhança de algum animal que rasteja sobre a terra, semelhança de algum peixe que há nas águas debaixo da terra.

[18]se a földön csúszó-mászók formájára, se a föld alatt a vizekben levő halak formájára!

[19] Guarda-te não levantes os olhos para os céus e, vendo o sol, a lua e as estrelas, a saber, todo o exército dos céus, sejas seduzido a inclinar-te perante eles e dês culto àqueles, coisas que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

[19]Ha szemedet az égre emeled, és látod a napot, a holdat és a csillagokat, az ég minden seregét, el ne tántorodj, ne imádd és ne tiszteld azokat; mert azokat az ég alatt levő összes többi népnek hagyta meg Istened, az ÚR.

[20] Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou da fornalha de ferro do Egito, para que lhe sejais povo de herança, como hoje se vê.

[20]Titeket azonban kézen fogott az ÚR, és kihozott Egyiptomból, a vaskohóból, hogy az ő tulajdon népe legyetek, ahogyan van ez még ma is.

[21] Também o SENHOR se indignou contra mim, por vossa causa, e jurou que eu não passaria o Jordão e não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

[21]De reám megharagudott miattatok az ÚR, és megesküdött, hogy nem kelhetek át a Jordánon, és nem mehetek be arra a jó földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül.

[22] Porque eu morrerei neste lugar, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

[22]Nekem tehát ezen a földön kell meghalnom, nem kelhetek át a Jordánon. De ti átkeltek, és birtokba veszitek azt a jó földet.

[23] Guardai-vos não vos esqueçais da aliança do SENHOR, vosso Deus, feita convosco, e vos façais alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

[23]Vigyázzatok, meg ne feledkezzetek arról a szövetségről, amelyet Istenetek, az ÚR kötött veletek, és ne csináljatok magatoknak bálványszobrot semminek a képmására, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR.

[24] Porque o SENHOR, teu Deus, é fogo que consome, é Deus zeloso.

[24]Mert az ÚR, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten!

[25] Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma imagem esculpida, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, para o provocar à ira,

[25]Ha majd gyermekeid és unokáid születnek, és meghonosodtok azon a földön, de elfajultok, és bálványszobrot csináltok bárminek a képmására, és azt teszitek, amit rossznak lát Istenetek, az ÚR, bosszantva őt,

[26] hoje, tomo por testemunhas contra vós outros o céu e a terra, que, com efeito, perecereis, imediatamente, da terra a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

[27] O SENHOR vos espalhará entre os povos, e restareis poucos em número entre as gentes aonde o SENHOR vos conduzirá.

[28] Lá, servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

[29] De lá, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[30] Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te sobrevierem nos últimos dias, e te voltares para o SENHOR, teu Deus, e lhe atenderes a voz,

[31] então, o SENHOR, teu Deus, não te desamparará, porquanto é Deus misericordioso, nem te destruirá, nem se esquecerá da aliança que jurou a teus pais.

[32] Agora, pois, pergunta aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tamanha como esta ou se se ouviu coisa como esta;

[26]az ég és a föld most a tanúm, hogy nagyon hamar kivesztek arról a földről, ahova átkeltek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek. Nem éltek rajta hosszú ideig, hanem menthetetlenül kipusztultok.

[27]Szétszéleszt benneteket az ÚR a népek közé, és csak kevesen maradtok meg azok között a nemzetek között, akikhez elhajt benneteket az ÚR.

[28]Ott aztán majd olyan isteneket kell tisztelnetek, amelyek emberi kéz alkotásai: fa és kő, amelyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak.

[29]De ha keresni fogod ott az URat, a te Istenedet, megtalálod, ha teljes szívedből és teljes lelkedből kutatsz majd utána.

[30]Ha nyomorúságban leszel, mert egykor majd utolérnek mindezek a dolgok, de végül megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és hallgatsz a szavára,

[31]nem hagy akkor cserben, és nem hagy elpusztulni, mivel irgalmas Isten az ÚR, a te Istened. Nem feledkezik meg az atyáiddal kötött szövetségről, amelyre esküt tett nekik.

[32]Kutass csak utána a régi időkben, amelyek előtted voltak, attól fogva, hogy embert teremtett Isten a földre, és az ég egyik szélétől a másikig: történt-e ilyen nagy esemény, vagy hallott-e valaki ehhez foghatót?!

[33] ou se algum povo ouviu falar a voz de algum deus do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

[33]Volt-e olyan nép, amely hallotta Isten hangját, amint szól a tűz közepéből, ahogyan te hallottad, és mégis életben maradt?

[34] ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, e com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão poderosa, e com braço estendido, e com grandes espantos, segundo tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

[34]Vagy volt-e olyan isten, amely megpróbált elmenni és kiszabadítani egy népet egy másik nép közül próbatételekkel, jelekkel és csodákkal, harcok árán is, erős kézzel és kinyújtott karral, nagy és félelmetes tettekkel, ahogyan veletek megtette mindezt Istenetek, az ÚR Egyiptomban, a szemetek láttára?

[35] A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

[35]Azért láthattad ezeket, hogy megtudd: az ÚR az Isten, és nincs más rajta kívül.

[36] Dos céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e do meio do fogo ouviste as suas palavras.

[36]Az égből hallatta hangját, hogy figyelmeztessen téged, a földön pedig nagy tüzet láttatott veled, és a tűz közepéből hallottad beszédét.

[37] Porquanto amou teus pais, e escolheu a sua descendência depois deles, e te tirou do Egito, ele mesmo presente e com a sua grande força,

[37]És mivel szerette atyáidat, és kiválasztotta utódaikat, azért hozott ki téged nagy erejével ő maga Egyiptomból,

[38] para lançar de diante de ti nações maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na sua terra e ta dar por herança, como hoje se vê.

[38]hogy nálad nagyobb és erősebb népeket űzzön ki előled, bevigyen téged, és neked adja örökségül a földjüket; így van ez ma is.

[39] Por isso, hoje, saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

[39]Tudd meg azért ma, és szívleld meg: az ÚR az Isten fenn az égben és lenn a földön, nincsen más!

[40] Guarda, pois, os seus estatutos e os seus mandamentos que te ordeno hoje, para que te vá bem a ti e a teus filhos depois de

[40]Tartsd meg rendelkezéseit és parancsolatait, amelyeket ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és

ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

Três cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 19.1-3

41 Então, Moisés separou três cidades dalém do Jordão, do lado do nascimento do sol,

42 para que se acolhesse ali o homicida que matasse, involuntariamente, o seu próximo, a quem, dantes, não tivesse ódio algum, e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse:

43 Bezer, no deserto, no planalto, para os rubenitas; Ramote, em Gileade, para os gaditas; e Golã, em Basã, para os manassitas.

O Segundo Discurso de Moisés

Moisés conta a história da legislação

44 Esta é a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

45 São estes os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, quando saíram do Egito,

46 além do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram ao saírem do Egito,

47 e tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam além do Jordão, do lado do nascimento do sol;

48 desde Aroer, que está à borda do vale de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

utódaidnak, és hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked minden időkre!

Három menedékváros a Jordánon túl

41Akkor kijelölt Mózes három várost a Jordánon túl napkeletre,

42hogy oda menekülhessen a gyilkos, aki nem szándékosan ölte meg felebarátját, akit nem is gyűlölt azelőtt. Maradjon életben, ha e városok egyikébe menekül.

43Kijelölte a rúbenieknek Becert a pusztában levő síkságon, a gádiaknak Rámótot Gileádban, a manassébelieknek pedig Gólánt Básánban.

Mózes megismétli a törvény igéit

44Ez az a törvény, amit Mózes adott Izráel fiainak.

45Ezeket az intelmeket, rendelkezéseket és előírásokat mondta el Mózes Izráel fiainak, miután kijöttek Egyiptomból,

46a Jordánon túl, a Bét-Peórral szemben levő völgyben; Szíhónnak, az emóriak királyának a földjén, aki Hesbónban lakott, és akit megvert Mózes Izráel fiaival, miután kijöttek Egyiptomból.

47Birtokba vették országát, és Ógnak, Básán királyának az országát: az emóriak e két királyáét, akik a Jordánon túl napkeletre laktak,

48az Arnón-patak partján levő Aróértól a Szíón-hegyig, azaz a Hermónig,

[49] e toda a Arabá, além do Jordão, do lado oriental, até ao mar da Arabá, pelas faldas de Pisga.

Deuteronômio 5

A repetição dos dez mandamentos
Êxodo 20.1-17

[1] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Ouvi, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos, para que os aprendais e cuideis em os cumprirdes.

[2] O SENHOR, nosso Deus, fez aliança conosco em Horebe.

[3] Não foi com nossos pais que fez o SENHOR esta aliança, e sim conosco, todos os que, hoje, aqui estamos vivos.

[4] Face a face falou o SENHOR conosco, no monte, do meio do fogo

[5] (Nesse tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo:

[6] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei do Egito, da casa da servidão.

[7] Não terás outros deuses diante de mim.

[8] Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

[9] não as adorarás, nem lhes darás culto; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a iniqüidade dos pais nos

[49]meg az egész Arábá-völgyet a Jordánon túl, annak a keleti oldalán az Arábá-tengerig, a Piszgá lejtőinek tövében.

5 Mózes 5

A Tízparancsolat

[1]Mózes összehívta egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Halld meg, Izráel, azokat a rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket ma elmondok nektek. Tanuljátok meg, tartsátok meg és teljesítsétek azokat!

[2]Az ÚR, a mi Istenünk, szövetséget kötött velünk a Hóreben.

[3]Nemcsak atyáinkkal kötötte meg az ÚR ezt a szövetséget, hanem mivelünk is, mindnyájunkkal, akik itt és most életben vagyunk.

[4]Szemtől szemben beszélt hozzátok az ÚR azon a hegyen a tűz közepéből.

[5]Én ott álltam akkor köztetek és az ÚR között, mert ti féltetek a tűztől, és nem mertetek felmenni a hegyre. Így mondtam el nektek az ÚR igéit:

[6]Én, az ÚR vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

[7]Ne legyen más istened rajtam kívül!

[8]Ne csinálj magadnak semmiféle bálványszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak.

[9]Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az ÚR, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Megbüntetem az atyák bűnéért a

filhos até a terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

[10] e faço misericórdia até mil gerações daqueles que me amam e guardam os meus mandamentos.

[11] Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

[12] Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

[13] Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

[14] Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhum trabalho, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro das tuas portas para dentro, para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

[15] porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão poderosa e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

[16] Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

[17] Não matarás.

[18] Não adulterarás.

fiakat is három, sőt négy nemzedéken át, ha gyűlölnek engem.

[10]De irgalmasan bánok ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat.

[11]Ne mondd ki hiába Istenednek, az ÚRnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül azt, aki hiába mondja ki a nevét!

[12]Tartsd meg a nyugalom napját, és szenteld meg azt, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR.

[13]Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat,

[14]de a hetedik nap a te Istenednek, az ÚRnak a nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad és semmiféle állatod, se a lakóhelyeden élő jövevény. Hadd pihenjen szolgád és szolgálóleányod hozzád hasonlóan!

[15]Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de erős kézzel és kinyújtott karral kihozott onnan téged Istened, az ÚR. Ezért parancsolta meg neked Istened, az ÚR, hogy tartsd meg a nyugalom napját.

[16]Tiszteld apádat és anyádat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR, hogy hosszú ideig élhess, és jó dolgod lehessen azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!

[17]Ne ölj!

[18]Ne paráználkodj!

[19] Não furtarás.

[20] Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

[21] Não cobiçarás a mulher do teu próximo. Não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

Moisés, mediador entre Deus e o povo
Êxodo 20.18-21

[22] Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou. Tendo-as escrito em duas tábuas de pedra, deu-mas a mim.

[23] Sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas, enquanto ardia o monte em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

[24] e dissestes: Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem, e este permanece vivo.

[25] Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

[26] Porque quem há, de toda carne, que tenha ouvido a voz do Deus vivo falar do meio do fogo, como nós ouvimos, e permanecido vivo?

[27] Chega-te, e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo

[19]Ne lopj!

[20]Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!

[21]Ne kívánd felebarátod feleségét, ne kívánd felebarátod házát, se mezejét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!

Mózes közvetíti a népnek Isten parancsait

[22]Ezeket az igéket mondta el az ÚR nektek, az egész gyülekezetnek a hegyen, a tűzből, a felhőből és a homályból hangos szóval; mást nem mondott. Felírta azokat két kőtáblára, és ideadta nekem.

[23]Amikor hallottátok a hangot a sötétségből, a hegy pedig tűzben égett, odajöttetek hozzám törzsfőitekkel és véneitekkel együtt,

[24]és ezt mondtátok: Íme, az ÚR, a mi Istenünk, megmutatta nekünk dicsőségét és nagyságát, hangját is hallottuk a tűzből. A mai napon láttuk, hogy életben maradhat az ember, ha Isten beszél vele.

[25]De most miért haljunk meg? Hiszen megemészt bennünket ez a nagy tűz! Ha még tovább is hallgatjuk Istenünknek, az ÚRnak hangját, akkor meghalunk.

[26]Mert van-e olyan halandó, aki hallotta az élő Isten hangját beszélni a tűz közepéből, úgy mint mi, és mégis életben maradt?

[27]Menj hát te oda, és hallgasd meg mindazt, amit Istenünk, az ÚR mond, azután te mondd el nekünk mindazt, amit

o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos, e o cumpriremos.

28 Ouvindo, pois, o SENHOR as vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse: Eu ouvi as palavras deste povo, as quais te disseram; em tudo falaram eles bem.

29 Quem dera que eles tivessem tal coração, que me temessem e guardassem em todo o tempo todos os meus mandamentos, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

30 Vai, dize-lhes: Tornai-vos às vossas tendas.

31 Tu, porém, fica-te aqui comigo, e eu te direi todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

32 Cuidareis em fazerdes como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não vos desviareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

33 Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de possuir.

Deuteronômio 6

O fim da lei é a obediência

1 Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, teu Deus, se te ensinassem, para

Istenünk, az ÚR mondott neked, mi pedig meghallgatjuk és teljesítjük azt.

28Amikor meghallotta az ÚR azokat a szavakat, amelyeket nekem mondtatok, így szólt hozzám az ÚR: Hallottam e népnek a szavait, amelyeket neked mondtak. Mind helyes az, amit mondtak.

29Bárcsak mindig ilyen lenne a szívük, így félnének engem, és megtartanák minden parancsomat; akkor örökké jó dolguk lenne nekik és fiaiknak.

30Menj, mondd meg nekik: Térjetek vissza sátraitokba!

31Te pedig maradj itt mellettem, és elmondom neked mindazokat a parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényeket, amelyekre meg kell tanítanod őket, hogy teljesítsék azokat azon a földön, amelyet a birtokukba adok.

32Tartsátok meg és teljesítsétek azt, amit Istenetek, az ÚR megparancsolt nektek, ne térjetek el attól se jobbra, se balra!

33Mindenben azon az úton járjatok, amelyet megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR, hogy élhessetek, jó dolgotok legyen és hosszú ideig lakhassatok azon a földön, amelyet birtokba vesztek.

5 Mózes 6

A nagy parancsolat: Szeresd az URat!

1Ezek azok a parancsolatok, rendelkezések és törvények, amelyekről azt parancsolta Istenetek, az ÚR, hogy tanítsam meg

que os cumprisses na terra a que passas para a possuir;

[2] para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

[3] Ouve, pois, ó Israel, e atenta em os cumprires, para que bem te suceda, e muito te multipliques na terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

[5] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de toda a tua força.

[6] Estas palavras que, hoje, te ordeno estarão no teu coração;

[7] tu as inculcarás a teus filhos, e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e ao deitar-te, e ao levantar-te.

[8] Também as atarás como sinal na tua mão, e te serão por frontal entre os olhos.

[9] E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

[10] Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que, sob juramento, prometeu a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, grandes e boas cidades, que tu não edificaste;

[11] e casas cheias de tudo o que é bom, casas que não encheste; e poços abertos,

nektek; ezeket teljesítsétek azon a földön, ahová átkeltek, hogy birtokba vegyétek.

[2]Féld Istenedet, az URat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess.

[3]Hallgasd meg, Izráel, tartsd meg és teljesítsd ezeket, hogy jó dolgod legyen, és igen megsokasodj a tejjel és mézzel folyó földön, ahogyan megígérte neked atyáid Istene, az ÚR.

[4]Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR!

[5]Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!

[6]Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked.

[7]Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!

[8]Kösd azokat jelként a kezedre, és legyenek fejdíszként a homlokodon;

[9]írd föl azokat házad ajtófélfáira és a kapuidra!

[10]Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyet esküvel ígért atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy neked adja majd – nagy és szép városokba, amelyeket nem te építettél,

[11]minden jóval telt házakba, amelyeket nem te töltöttél meg, ásott kutakhoz,

que não abriste; vinhais e olivais, que não plantaste; e, quando comeres e te fartares,	amelyeket nem te ástál, szőlőkhöz és olajfákhoz, amelyeket nem te ültettél, és mégis ehetsz róluk jóllakásig –,
[12] guarda-te, para que não esqueças o SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.	[12]akkor vigyázz: ne feledkezz meg az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából!
[13] O SENHOR, teu Deus, temerás, a ele servirás, e, pelo seu nome, jurarás.	[13]Az URat, a te Istenedet féld, őt tiszteld és az ő nevére esküdj!
[14] Não seguirás outros deuses, nenhum dos deuses dos povos que houver à roda de ti,	[14]Ne kövessetek más isteneket a körülöttetek levő népek istenei közül!
[15] porque o SENHOR, teu Deus, é Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.	[15]Mert az ÚR, a te Istened, aki közöttetek van, féltőn szerető Isten: fölgerjed ellened az ÚRnak, a te Istenednek haragja, és kipusztít a föld színéről.
[16] Não tentarás o SENHOR, teu Deus, como o tentaste em Massá.	[16]Ne kísértsétek Isteneteket, az URat, ahogyan megkísértettétek Masszában.
[17] Diligentemente, guardarás os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e os seus testemunhos, e os seus estatutos que te ordenou.	[17]Tartsátok meg hűségesen Isteneteknek, az ÚRnak a parancsolatait, intelmeit és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt nektek.
[18] Farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra a qual o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais,	[18]Azt tedd, amit helyesnek és jónak lát az ÚR, hogy jó dolgod legyen, hogy bemehess, és birtokba vehesd azt a jó földet, amelyet esküvel ígért atyáidnak az ÚR,
[19] lançando todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.	[19]elűzve előled minden ellenségedet, ahogyan megígérte az ÚR.
[20] Quando teu filho, no futuro, te perguntar, dizendo: Que significam os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?	[20]Ha majd megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és törvények ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR,
[21] Então, dirás a teu filho: Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR de lá nos tirou com poderosa mão.	[21]akkor így felelj fiadnak: A fáraó szolgái voltunk Egyiptomban, de az ÚR erős kézzel kihozott bennünket Egyiptomból.

[22] Aos nossos olhos fez o SENHOR sinais e maravilhas, grandes e terríveis, contra o Egito e contra Faraó e toda a sua casa;

[23] e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que sob juramento prometeu a nossos pais.

[24] O SENHOR nos ordenou cumpríssemos todos estes estatutos e temêssemos o SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como tem feito até hoje.

[25] Será por nós justiça, quando tivermos cuidado de cumprir todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

[22]Az ÚR nagy és veszedelmes jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és egész háza népén a szemünk láttára.

[23]Minket pedig kihozott onnan, hogy elvezessen bennünket ide, és nekünk adja azt a földet, amelyet atyáinknak esküvel megígért.

[24]És megparancsolta nekünk az ÚR, hogy teljesítsük mindezeket a rendelkezéseket, és féljük az URat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen mindenkor, és megtartsa életünket az ÚR, ahogyan ma is.

[25]És igazak leszünk Istenünk, az ÚR előtt, ha megtartjuk és teljesítjük mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ő parancsolt nekünk.

Deuteronômio 7

Admoestações contra a infidelidade

Êxodo 34.10-17

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a qual passas a possuir, e tiver lançado muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

[2] e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas aliança, nem terás piedade delas;

[3] nem contrairás matrimônio com os filhos dessas nações; não darás tuas filhas a seus filhos, nem tomarás suas filhas para teus filhos;

5 Mózes 7

Parancs a kánaáni bálványimádás kiirtására

[1]Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyre most készülsz bemenni, hogy birtokba vedd, és számos népet elűz előled: a hettitákat, a girgásiakat, az emóriakat, a kánaániakat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsziakat, hét népet, amelyek nagyobbak és erősebbek nálad,

[2]és hatalmadba adja őket Istened, az ÚR, és te megvered őket, akkor mindenestül irtsd ki azokat. Ne köss velük szövetséget, és ne kegyelmezz nekik!

[3]Ne házasodj össze velük: ne add lányaidat az ő fiaikhoz, és ne végy fiaidnak feleséget az ő lányaik közül!

[4] pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós outros e depressa vos destruiria.

[5] Porém assim lhes fareis: derribareis os seus altares, quebrareis as suas colunas, cortareis os seus postes-ídolos e queimareis as suas imagens de escultura.

[6] Porque tu és povo santo ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que há sobre a terra.

[7] Não vos teve o SENHOR afeição, nem vos escolheu porque fôsseis mais numerosos do que qualquer povo, pois éreis o menor de todos os povos,

[8] mas porque o SENHOR vos amava e, para guardar o juramento que fizera a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão poderosa e vos resgatou da casa da servidão, do poder de Faraó, rei do Egito.

[9] Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda a aliança e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e cumprem os seus mandamentos;

[10] e dá o pago diretamente aos que o odeiam, fazendo-os perecer; não será demorado para com o que o odeia; prontamente, lho retribuirá.

[11] Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando cumprir.

[4]Mert eltérítik fiaidat tőlem, hogy más isteneket szolgáljanak. Akkor pedig haragra gerjed ellenetek az ÚR, és hamar kipusztít téged.

[5]Hanem ezt tegyétek velük: oltáraikat romboljátok le, szent oszlopaikat törjétek össze, szent fáikat vágjátok ki, istenszobraikat pedig égessétek el!

[6]Hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy. Téged választott ki Istened, az ÚR valamennyi nép közül, amely a földön él, hogy az ő tulajdon népe légy.

[7]Nem azért szeretett meg, és nem azért választott ki benneteket az ÚR, mintha valamennyi népnél nagyobbak volnátok – hiszen a legkisebbek vagytok valamennyi nép között –,

[8]hanem azért, mert szeret benneteket az ÚR, és megtartja azt az esküt, amelyet atyáitoknak tett. Ezért hozott ki benneteket az ÚR erős kézzel, és ezért váltott ki a szolgaság házából, Egyiptom királyának, a fáraónak kezéből.

[9]Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az ÚR az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át azokkal, akik szeretik őt és megtartják parancsolatait.

[10]De megfizet személy szerint azoknak, akik gyűlölik őt, és elpusztítja őket. Nem késik megfizetni személy szerint annak, aki gyűlöli őt.

[11]Tartsd meg tehát azokat a parancsolatokat, rendelkezéseket és

törvényeket, amelyeket én parancsolok ma neked, és teljesítsd azokat!

Bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 28.1-14

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardares e cumprires, o SENHOR, teu Deus, te guardará a aliança e a misericórdia prometida sob juramento a teus pais;

12Ha tehát hallgattok ezekre a törvényekre, ha megtartjátok és teljesítitek azokat, akkor az ÚR, a te Istened is hűségesen megtartja azt a szövetséget, amelyre esküt tett atyáidnak.

13 ele te amará, e te abençoará, e te fará multiplicar; também abençoará os teus filhos, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu vinho, e o teu azeite, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, na terra que, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.

13Szeretni fog, megáld és megsokasít téged. Megáldja méhed gyümölcsét és termőfölded gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid ellését és juhaid szaporulatát azon a földön, amelyről megesküdött atyáidnak, hogy neked adja.

14 Bendito serás mais do que todos os povos; não haverá entre ti nem homem, nem mulher estéril, nem entre os teus animais.

14Áldottabb leszel minden népnél, nem lesz közötted gyermektelen férfi vagy nő, sem állataid között meddő.

15 O SENHOR afastará de ti toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das doenças malignas dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te odeiam.

15Távol tart tőled az ÚR minden betegséget, mindazokat a súlyos egyiptomi nyavalyákat, amelyeket ismersz. Nem bocsátja rád, hanem mindazokat sújtja velük, akik gyűlölnek téged.

16 Consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; os teus olhos não terão piedade deles, nem servirás a seus deuses, pois isso te seria por ciladas.

16Megsemmisíted mindazokat a népeket, amelyeket hatalmadba ad Istened, az ÚR. Ne szánd őket, és ne tiszteld isteneiket, mert tőrbe ejtenek!

17 Se disseres no teu coração: Estas nações são mais numerosas do que eu; como poderei desapossá-las?

17De gondolhatnád magadban: Nagyobbak nálam ezek a népek, hogyan tudnám kiűzni őket?

18 Delas não tenhas temor; lembrar-te-ás do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todo o Egito;

18Ne félj tőlük, hanem emlékezz vissza arra, mit tett Istened, az ÚR a fáraóval és egész Egyiptommal;

[19] das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão poderosa, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, aos quais temes.

[19]a nagy próbatételekre, amelyeket saját szemeddel láttál, a jelekre és csodákra, az erős kézre és a kinyújtott karra, amellyel kihozott téged Istened, az ÚR. Ugyanígy fog elbánni Istened, az ÚR mindazokkal a népekkel, amelyektől félsz.

[20] Além disso, o SENHOR, teu Deus, mandará entre eles vespões, até que pereçam os que ficarem e se esconderem de diante de ti.

[20]Rettenetes félelmet bocsát rájuk Istened, az ÚR, míg csak el nem pusztulnak azok is, akik előletek elrejtőzve megmaradnak.

[21] Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e temível.

[21]Ne rettegj tőlük, mert közöttetek van Istened, az ÚR, a nagy és félelmetes Isten!

[22] O SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

[22]De csak apránként űzi el előled ezeket a népeket Istened, az ÚR. Nem semmisítheted meg egyszerre őket, mert akkor elszaporodna a mezei vad a te károdra.

[23] Mas o SENHOR, teu Deus, tas entregará e lhes infligirá grande confusão, até que sejam destruídas.

[23]De kiszolgáltatja neked őket Istened, az ÚR, és nagy zűrzavart támaszt közöttük, míg csak ki nem pusztulnak.

[24] Entregar-te-á também nas mãos os seus reis, para que apagues o nome deles de debaixo dos céus; nenhum homem poderá resistir-te, até que os destruas.

[24]Királyaikat is kezedbe adja, te pedig még a nevüket is eltörlöd az ég alól. Senki sem állhat meg veled szemben, hanem kipusztítod őket.

[25] As imagens de escultura de seus deuses queimarás; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois são abominação ao SENHOR, teu Deus.

[25]Isteneik bálványszobrait égessétek el! Ne kívánd meg a rajtuk levő ezüstöt vagy aranyat sem, ne vedd el magadnak, mert tőrbe esel általuk. Utálatos ez Istened, az ÚR előtt.

[26] Não meterás, pois, coisa abominável em tua casa, para que não sejas amaldiçoado, semelhante a ela; de todo, a detestarás e, de todo, a abominarás, pois é amaldiçoada.

[26]Ne vigyél be ilyen utálatos dolgot a házadba, mert téged is kiirtanak, mint azt. Tartsd azért undorítónak, tartsd utálatosnak, mert ki kell azt irtani!

Deuteronômio 8

Exortação a ter em memória os benefícios do SENHOR

1 Cuidareis de cumprir todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR prometeu sob juramento a vossos pais.

2 Recordar-te-ás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te provar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias ou não os seus mandamentos.

3 Ele te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conhecias, nem teus pais o conheciam, para te dar a entender que não só de pão viverá o homem, mas de tudo o que procede da boca do SENHOR viverá o homem.

4 Nunca envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

5 Sabe, pois, no teu coração, que, como um homem disciplina a seu filho, assim te disciplina o SENHOR, teu Deus.

6 Guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos e o temeres;

7 porque o SENHOR, teu Deus, te faz entrar numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes, de mananciais

5 Mózes 8

Isten jósága hűségre kötelez

1Tartsátok meg és teljesítsétek mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok nektek, hogy éljetek, szaporodjatok, bemenjetek és birtokba vegyétek azt a földet, amelyet az ÚR atyáitoknak esküvel megígért.

2Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR a pusztában negyven éven át, hogy megsanyargatva és próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem?

3Sanyargatott és éheztetett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek. Így adta tudtodra, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az ÚR szájából származik.

4Ruhád nem szakadt le rólad, lábad sem dagadt meg ez alatt a negyven év alatt.

5Megértheted ebből, hogy úgy fegyelmez téged Istened, az ÚR, ahogyan az ember fegyelmezi a fiát.

6Tartsd meg tehát Istenednek, az Úrnak a parancsolatait, az ő utain járj, és őt féld!

7Mert jó földre visz be most téged Istened, az ÚR: folyóvizek és mélyből fakadó források földjére, amelyek hegyen-völgyön a felszínre törnek;

profundos, que saem dos vales e das montanhas;

[8] terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, de azeite e mel;

[9] terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes cavarás o cobre.

[10] Comerás, e te fartarás, e louvarás o SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

[11] Guarda-te não te esqueças do SENHOR, teu Deus, não cumprindo os seus mandamentos, os seus juízos e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

[12] para não suceder que, depois de teres comido e estiveres farto, depois de haveres edificado boas casas e morado nelas;

[13] depois de se multiplicarem os teus gados e os teus rebanhos, e se aumentar a tua prata e o teu ouro, e ser abundante tudo quanto tens,

[14] se eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão,

[15] que te conduziu por aquele grande e terrível deserto de serpentes abrasadoras, de escorpiões e de secura, em que não havia água; e te fez sair água da pederneira;

[16] que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheciam; para te

[8]búzát és árpát, szőlőt, fügét és gránátalmát termő földre, olajfáknak és méznek a földjére.

[9]Olyan földre, ahol nem kell szűkösen enned a kenyeret, és nem szenvedsz hiányt semmiben; olyan földre, amelynek köveiben vas van, a hegyeiből pedig rezet bányászhatsz.

[10]Ehetsz jóllakásig, és áldani fogod Istenedet, az URat azért a jó földért, amelyet neked adott.

[11]De vigyázz, el ne feledkezz Istenedről, az ÚRról, megszegve parancsolatait, törvényeit és rendelkezéseit, amelyeket ma megparancsolok neked!

[12]Amikor jóllakásig eszel, szép házakat építesz és azokban laksz,

[13]amikor marháid és juhaid megszaporodnak, lesz sok ezüstöd és aranyad, és bővében leszel mindennek,

[14]akkor föl ne fuvalkodjék a szíved, és el ne feledkezz az ÚRról, a te Istenedről, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából!

[15]Ő vezetett téged a nagy és félelmetes pusztában, ahol mérges kígyók és skorpiók vannak; a kiszikkadt földön, ahol nincs víz, ő fakasztott neked vizet a kemény kősziklából.

[16]Ő táplált a pusztában mannával, amelyet nem ismertek atyáid. Megsanyargatott és

humilhar, e para te provar, e, afinal, te fazer bem.

[17] Não digas, pois, no teu coração: A minha força e o poder do meu braço me adquiriram estas riquezas.

[18] Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, porque é ele o que te dá força para adquirires riquezas; para confirmar a sua aliança, que, sob juramento, prometeu a teus pais, como hoje se vê.

[19] Se te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e andares após outros deuses, e os servires, e os adorares, protesto, hoje, contra vós outros que perecereis.

[20] Como as nações que o SENHOR destruiu de diante de vós, assim perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

Deuteronômio 9

Moisés lembra aos israelitas o socorro divino

[1] Ouve, ó Israel, tu passas, hoje, o Jordão para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e amuralhadas até aos céus;

[2] povo grande e alto, filhos dos anaquins, que tu conheces e de que já ouvistes: Quem poderá resistir aos filhos de Enaque?

[3] Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, é que passa adiante de ti; é fogo que consome, e os destruirá, e os subjugará diante de ti; assim, os desapossarás e, depressa, os farás perecer, como te prometeu o SENHOR.

próbára tett, hogy végül is jót tegyen veled.

[17]Ne gondold tehát majd magadban: az én erőm és hatalmas kezem szerezte nekem ezt a gazdagságot!

[18]Hanem gondolj mindig Istenedre, az ÚRra, ő ad neked erőt a gazdagodáshoz, hogy szövetségét, amelyre esküt tett atyáidnak, fenntartsa mind a mai napig.

[19]De ha mégis elfeledkezel Istenedről, az ÚRról, és más isteneket követsz, azokat tiszteled és azokat imádod, kijelentem nektek már most, hogy menthetetlenül elvesztek!

[20]Elpusztultok ugyanúgy, mint azok a népek, amelyeket kipusztít előletek az ÚR, mert nem hallgattatok az ÚRnak, Isteneteknek a szavára.

5 Mózes 9

Emlékeztetés Izráel nyakasságára

[1]Halld meg, Izráel! A mai napon átkelsz a Jordánon, hogy bemenj és elfoglald nálad nagyobb és erősebb népek birtokát, nagy városokat égbe nyúló erődítményekkel;

[2]nagy és szálas népét, az anákiakét, akiket magad is ismersz, és akikről ezt hallottad: Ki állhatna meg Anák fiai előtt?

[3]Tudd meg azért ma, hogy Istened, az ÚR vonul előtted mint emésztő tűz: ő pusztítja el, ő alázza meg őket előtted, te pedig kiűzöd és hamarosan kipusztítod őket, ahogyan megígérte neked az ÚR.

[4] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os tiver lançado de diante de ti, não digas no teu coração: Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela maldade destas gerações, é que o SENHOR as lança de diante de ti.

[4]Amikor tehát elűzi őket előled Istened, az ÚR, ne gondold majd magadban: a magam igazságáért hozott be ide engem az ÚR, hogy birtokba vegyem ezt a földet. Ezeket a népeket gonoszságuk miatt űzi ki előled az ÚR.

[5] Não é por causa da tua justiça, nem pela retitude do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas pela maldade destas nações o SENHOR, teu Deus, as lança de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

[5]Nem a magad igazságáért vagy szíved tisztaságáért mégy be oda, hogy birtokba vedd a földjüket, hanem gonoszságuk miatt űzi ki előled Istened, az ÚR ezeket a népeket, hogy teljesítse ígéretét, amelyre esküt tett az ÚR atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

As infidelidades de Israel

Êxodo 32.1-20

[6] Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo de dura cerviz.

[6]Tudd meg tehát, hogy nem a magad igazságáért adja neked birtokul azt a jó földet Istened, az ÚR, hiszen te keménynyakú nép vagy!

[7] Lembrai-vos e não vos esqueçais de que muito provocastes à ira o SENHOR, vosso Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a este lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

[7]Emlékezz rá, és el ne felejtsd, hogyan ingerelted haragra Istenedet, az URat a pusztában, attól kezdve, hogy kijöttél Egyiptomból, míg csak el nem jutottatok erre a helyre: folytonosan lázadoztatok az ÚR ellen.

[8] pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que a ira do SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

[8]Már a Hóreben felingereltétek az URat. Akkor úgy megharagudott rátok az ÚR, hogy el akart pusztítani benneteket.

[9] Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas da aliança que o SENHOR fizera convosco, fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; não comi pão, nem bebi água.

[9]Amikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, annak a szövetségnek a tábláit, amelyet az ÚR kötött veletek, és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem, és vizet nem ittam,

[10] Deu-me o SENHOR as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e, nelas, estavam todas as palavras segundo o SENHOR havia falado convosco no monte, do meio do fogo, estando reunido todo o povo.

[10]akkor átadta nekem az ÚR az Isten ujjával írt két kőtáblát, és rajtuk voltak mindazok az igék, amelyeket elmondott nektek az ÚR a hegyen, a tűz közepéből, amikor ott volt a gyülekezet.

[11] Ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas da aliança.

[11]A negyven nap és negyven éjjel elteltével adta át nekem az ÚR a két kőtáblát, a szövetség tábláit.

[12] E o SENHOR me disse: Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se corrompeu; cedo se desviou do caminho que lhe ordenei; imagem fundida para si fez.

[12]Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Indulj, eredj le gyorsan innen, mert megromlott a néped, amelyet kihoztál Egyiptomból. Hamar letértek arról az útról, amelyet megparancsoltam nekik, és bálványszobrot készítettek maguknak.

[13] Falou-me ainda o SENHOR, dizendo: Atentei para este povo, e eis que ele é povo de dura cerviz.

[13]Majd ezt mondta nekem az ÚR: Látom, hogy ez a nép keménynyakú nép.

[14] Deixa-me que o destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais forte e mais numerosa do que esta.

[14]Hagyj engem, hadd pusztítsam el őket, és hadd töröljem el még a nevüket is az ég alól! De téged náluk nagyobb és erősebb néppé teszlek.

[15] Então, me virei e desci do monte; e o monte ardia em fogo; as duas tábuas da aliança estavam em ambas as minhas mãos.

[15]Akkor megfordultam, és lejöttem a hegyről; a hegy tűzben égett, a szövetség két táblája pedig a két kezemben volt.

[16] Olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; tínheis feito para vós outros um bezerro fundido; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

[16]Amint megláttam, hogy vétkeztetek Istenetek, az ÚR ellen, mert borjúszobrot készítettetek magatoknak, és hogy milyen hamar letértetek arról az útról, amelyet megparancsolt nektek az ÚR,

[17] Então, peguei as duas tábuas, e as arrojei das minhas mãos, e as quebrei ante os vossos olhos.

[17]megragadtam a két táblát, ledobtam a két kezemből, és összetörtem a szemetek láttára.

[18] Prostrado estive perante o SENHOR, como dantes, quarenta dias e quarenta noites; não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis cometido, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

[19] Pois temia por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós outros para vos destruir; porém ainda esta vez o SENHOR me ouviu.

[20] O SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

[21] Porém tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei, e o esmaguei, moendo-o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

[22] Também em Taberá, em Massá e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

[23] Quando também o SENHOR vos enviou de Cades-Barnéia, dizendo: Subi e possuí a terra que vos dei, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

[24] Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

Moisés intercede pelo povo

Êxodo 32.11-14,30-35

[25] Prostrei-me, pois, perante o SENHOR e, quarenta dias e quarenta noites, estive

[18]Azután odaborultam az Úr elé, és ugyanúgy, mint először, negyven nap és negyven éjjel nem ettem kenyeret, és nem ittam vizet, azok miatt a vétkeitek miatt, amelyet elkövettetek, amikor azt tettétek, amit rossznak lát az Úr, hogy bosszantsátok őt.

[19]Mert megrémültem attól az izzó haragtól, amelyre fölgerjedt ellenetek az Úr, és ki akart pusztítani benneteket. De ezúttal is meghallgatott engem az Úr.

[20]Áronra is nagyon megharagudott az Úr, és őt is el akarta pusztítani, így hát Áronért is imádkoztam akkor.

[21]A borjút pedig, amit bűnös módon készítettetek, fogtam és elégettem, összetörtem jó apróra, míg porrá nem vált, és a porát beleszórtam abba a patakba, amely a hegyről folyt alá.

[22]Tabérában, Masszában és Kibrót-Taavában is folyton haragra ingereltétek az Urat.

[23]Amikor pedig elküldött benneteket az Úr Kádés-Barneából, és ezt mondta: Menjetek és vegyétek birtokba a földet, amelyet nektek adtam! – akkor is fellázadtatok Isteneteknek, az Úrnak parancsa ellen, nem hittetek neki, és nem hallgattatok a szavára.

[24]Folyton lázadoztatok az Úr ellen, amióta csak ismerlek benneteket.

[25]Ezért borultam le az Úr előtt. Negyven nap és negyven éjjel maradtam leborulva,

prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

26 Orei ao SENHOR, dizendo: Ó SENHOR Deus! Não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com poderosa mão.

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua maldade, nem para o seu pecado,

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga: Não tendo podido o SENHOR introduzi-los na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para matá-los no deserto.

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança, que tiraste com a tua grande força e com o braço estendido.

Deuteronômio 10

As segundas tábuas da lei

1 Naquele tempo, me disse o SENHOR: Lavra duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim ao monte, e faze uma arca de madeira.

2 Escreverei nas duas tábuas as palavras que estavam nas primeiras que quebraste, e as porás na arca.

3 Assim, fiz uma arca de madeira de acácia, lavrei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi ao monte com as duas tábuas na mão.

mert azt mondta az ÚR, hogy kipusztít benneteket.

26Imádkoztam az ÚRhoz, és ezt mondtam: Ó, Uram, URam, ne irtsd ki népedet, a te örökségedet, amelyet hatalmaddal kiváltottál, és erős kézzel kihoztál Egyiptomból!

27Emlékezz szolgáidra, Ábrahámra, Izsákra és Jákóbra, ne tekintsd e népnek a nyakasságát, gonoszságát és vétkét!

28Ne mondhassák abban az országban, ahonnan kihoztál bennünket: Nem tudta az ÚR bevinni őket arra a földre, amelyet megígért nekik; meggyűlölte őket, és azért vitte ki innen, hogy megölje őket a pusztában.

29Pedig a te néped ők, a te örökséged, akiket nagy erőddel és kinyújtott karoddal hoztál ki.

5 Mózes 10

Új törvénytáblák. Áron halála

1Abban az időben ezt mondta nekem az ÚR: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és jöjj fel hozzám a hegyre! Készíts egy faládát is!

2Én pedig majd felírom a táblákra azokat az igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél, és tedd bele azokat a ládába!

3Készítettem tehát egy ládát akáciafából, és faragtam két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, azután fölmentem a hegyre, kezemben a két kőtáblával.

[4] Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, segundo a primeira escritura, os dez mandamentos que ele vos falara no dia da congregação, no monte, no meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

[5] Virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que eu fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

Da vocação da tribo de Levi

[6] Partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã para Mosera. Ali faleceu Arão e ali foi sepultado. Eleazar, seu filho, oficiou como sacerdote em seu lugar.

[7] Dali partiram para Gudgoda e de Gudgoda para Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

[8] Por esse mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca da Aliança do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

[9] Pelo que Levi não tem parte nem herança com seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem prometido.

[10] Permaneci no monte, como da primeira vez, quarenta dias e quarenta noites; o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

[11] Porém o SENHOR me disse: Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

Exortação à obediência

[4]Ő pedig felírta a táblákra ugyanazt, amit először: a tíz igét, amelyet el is mondott nektek az ÚR a hegyen a tűz közepéből, amikor ott volt a gyülekezet. És átadta nekem azokat az ÚR.

[5]Én megfordultam, és lejöttem a hegyről, a táblákat pedig beletettem a ládába, amelyet készítettem. Ott is vannak, ahogyan megparancsolta nekem az ÚR.

[6]Izráel fiai azután elindultak a Bené-Jaakán forrásaitól Mószér felé. Ott halt meg Áron, és ott temették el. Helyette a fia, Eleázár lett a pap.

[7]Onnan Gudgódba indultak, Gudgódból pedig Jotbátába, a folyóvizek földjére.

[8]Abban az időben választotta külön az ÚR Lévi törzsét, hogy hordozzák az ÚR szövetségládáját, hogy az ÚR színe előtt álljanak az ő szolgálatára, és hogy áldást mondjanak az ő nevével. Így van ez ma is.

[9]Ezért nem kapott Lévi birtokrészt és örökséget a testvéreivel együtt. Az ÚR az ő öröksége, ahogyan megígérte neki Istened, az ÚR.

[10]Én ott álltam a hegyen, mint az előző alkalommal, negyven nap és negyven éjjel. Ezúttal is meghallgatott engem az ÚR, és nem akart már elpusztítani téged.

[11]Majd ezt mondta nekem az ÚR: Menj és indulj útnak a nép élén, hogy bemehessenek és birtokba vehessék azt a földet, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom.

Intés hálás engedelmességre

[12] Agora, pois, ó Israel, que é que o SENHOR requer de ti? Não é que temas o SENHOR, teu Deus, e andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma,

[13] para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos que hoje te ordeno, para o teu bem?

[14] Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

[15] Tão-somente o SENHOR se afeiçoou a teus pais para os amar; a vós outros, descendentes deles, escolheu de todos os povos, como hoje se vê.

[16] Circuncidai, pois, o vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

[17] Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o SENHOR dos senhores, o Deus grande, poderoso e temível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita suborno;

[18] que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e vestes.

[19] Amai, pois, o estrangeiro, porque fostes estrangeiros na terra do Egito.

[20] Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, a ele te chegarás e, pelo seu nome, jurarás.

[21] Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e temíveis coisas que os teus olhos têm visto.

[12]Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az ÚR? Csak azt, hogy Istenedet, az URat féld, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgáld az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből,

[13]s hogy tartsd meg az ÚR parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra!

[14]Íme, az ÚRé, a te Istenedé az ég és az egeknek egei, a föld és minden, ami rajta van.

[15]Mégis csak a te atyáidat kedvelte meg az ÚR, őket szerette, és az ő utódaikat, titeket választott ki valamennyi nép közül. Így van ez ma is.

[16]Metéljétek azért körül a szíveteket, és ne legyetek többé keménynyakúak!

[17]Mert Istenetek, az ÚR istenek Istene és uraknak Ura. Ő a nagy, erős és félelmetes Isten, aki nem személyválogató, és akit nem lehet megvesztegetni,

[18]aki igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek, szereti a jövevényt, kenyeret és ruhát ad neki.

[19]Szeressétek hát a jövevényt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptomban!

[20]Az URat, a te Istenedet féld, őt tiszteld, hozzá ragaszkodj, és az ő nevére esküdj!

[21]Őt dicsérje éneked, mert ő a te Istened, aki azokat a nagy és félelmetes dolgokat tette veled, amelyeket saját szemeddel láttál.

22 Com setenta almas, teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

Deuteronômio 11

1 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e todos os dias guardarás os seus preceitos, os seus estatutos, os seus juízos e os seus mandamentos.

2 Considerai hoje (não falo com os vossos filhos que não conheceram, nem viram a disciplina do SENHOR, vosso Deus), considerai a grandeza do SENHOR, a sua poderosa mão e o seu braço estendido;

3 e também os seus sinais, as suas obras, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

4 e o que fez ao exército do Egito, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e como o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

5 e o que fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

6 e ainda o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a boca e os tragou e bem assim a sua família, suas tendas e tudo o que os seguia, no meio de todo o Israel;

7 porquanto os vossos olhos são os que viram todas as grandes obras que fez o SENHOR.

Os benefícios da obediência

22 Atyáid hetvenen voltak, amikor Egyiptomba mentek, most pedig úgy megszaporított téged Istened, az ÚR, mint égen a csillag.

5 Mózes 11

Emlékeztetés az ÚR csodáira

1 Szeresd az URat, a te Istenedet, és tartsd meg mindenkor, amit ő elrendelt: rendelkezéseit, törvényeit és parancsolatait!

2 Ti már ismeritek, nem úgy, mint fiaitok, akik nem ismerik, mert nem látták Isteneteknek, az ÚRnak fenyítését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját,

3 azokat a jeleket és tetteket, amelyeket Egyiptomban vitt véghez Egyiptom királyán, a fáraón és egész országán;

4 és hogy mit tett Egyiptom haderejével, lovaival és harci kocsijaival, hogyan árasztotta rájuk a Vörös-tenger vizét, amikor üldöztek benneteket, és hogyan veszítette el őket az ÚR mind a mai napig;

5 és hogy mit tett veletek a pusztában, míg el nem érkeztetek erre a helyre;

6 mit tett Dátánnal és Abírámmal, Rúben fiának, Eliábnak a fiaival, amikor megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket egész Izráel között házuk népével, sátraikkal és minden jószágukkal együtt, ami az övék volt.

7 Ti a saját szemetekkel láttátok az ÚRnak valamennyi nagy tettét, amelyet véghezvitt.

Az engedelmesség áldása és az engedetlenség átka

[8] Guardai, pois, todos os mandamentos que hoje vos ordeno, para que sejais fortes, e entreis, e possuais a terra para onde vos dirigis;

[8]Tartsátok hát meg mindazokat a parancsolatokat, amelyeket én ma parancsolok nektek, hogy erősek legyetek, bemehessetek, és birtokba vehessétek azt a földet, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek;

[9] para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais e à sua descendência, terra que mana leite e mel.

[9]és hogy hosszú ideig élhessetek azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, hogy nekik és utódaiknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

[10] Porque a terra que passais a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeáveis a vossa semente e, com o pé, a regáveis como a uma horta;

[10]Mert az a föld, ahova most bemégy, hogy birtokba vedd, nem olyan, mint Egyiptom földje, ahonnan kijöttetek. Ott, ha elvetetted a magot, fáradságos munkával kellett öntöznöd, mint a kertben a zöldségeket.

[11] mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

[11]Az a föld pedig, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek, hegyes-völgyes föld, az égből hulló eső vize itatja.

[12] terra de que cuida o SENHOR, vosso Deus; os olhos do SENHOR, vosso Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

[12]Az ÚR, a te Istened viseli gondját annak a földnek, állandóan szemmel tartja azt Istened, az ÚR, az év elejétől az év végéig.

[13] Se diligentemente obedecerdes a meus mandamentos que hoje vos ordeno, de amar o SENHOR, vosso Deus, e de o servir de todo o vosso coração e de toda a vossa alma,

[13]Ha engedelmesen hallgattok parancsolataimra, amelyeket ma parancsolok nektek, ha szeretni fogjátok az URat, a ti Isteneteket, ha teljes szívből és teljes lélekből szolgáljátok őt,

[14] darei as chuvas da vossa terra a seu tempo, as primeiras e as últimas, para que recolhais o vosso cereal, e o vosso vinho, e o vosso azeite.

[14]akkor esőt adok földetekre a maga idejében, őszi esőt és tavaszi esőt, és betakaríthatod gabonádat, mustodat és olajodat,

[15] Darei erva no vosso campo aos vossos gados, e comereis e vos fartareis.

[15]és adok füvet a meződre állataidnak; így jóllakásig ehetsz majd.

[16] Guardai-vos não suceda que o vosso coração se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos prostreis perante eles;

[17] que a ira do SENHOR se acenda contra vós outros, e feche ele os céus, e não haja chuva, e a terra não dê a sua messe, e cedo sejais eliminados da boa terra que o SENHOR vos dá.

[18] Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma; atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por frontal entre os olhos.

[19] Ensinai-as a vossos filhos, falando delas assentados em vossa casa, e andando pelo caminho, e deitando-vos, e levantando-vos.

[20] Escrevei-as nos umbrais de vossa casa e nas vossas portas,

[21] para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a vossos pais, e sejam tão numerosos como os dias do céu acima da terra.

[22] Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

[23] o SENHOR desapossará todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

[24] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, desde o deserto, desde o Líbano, desde

[16]Vigyázzatok, hogy szívetek el ne csábítson benneteket, és el ne forduljatok tőlem: ne tiszteljetek más isteneket, és ne imádjátok azokat,

[17]mert akkor fellángol az ÚR haragja ellenetek, bezárja az eget, nem lesz eső, és a föld nem hozza meg termését, ti pedig hamar kivesztek arról a jó földről, amelyet nektek ad az ÚR.

[18]Fogadjátok azért a szívetekbe és lelketekbe ezeket az igéket, kössétek azokat jelként a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon.

[19]Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is: ezekről beszélj, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!

[20]Írd föl azokat házad ajtófélfáira és a kapuidra,

[21]hogy hosszú ideig élhessetek ti és a ti fiaitok azon a földön, amelyről megesküdött atyáitoknak az ÚR, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld felett.

[22]Ha hűségesen megtartjátok mindezeket a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok nektek, és teljesítitek azokat; ha szeretni fogjátok Isteneteket, az URat, mindenben az ő útjain jártok, és hozzá ragaszkodtok,

[23]akkor kiűzi előletek az ÚR mindezeket a népeket, és nálatok nagyobb és erősebb népek birtokát foglalhatjátok el.

[24]Tietek lesz minden hely, amelyre lábatokkal léptek. A pusztától a

o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será vosso.

Libánonig, és a folyamtól, az Eufrátesz folyamtól a nyugati tengerig terjed határotok.

[25] Ninguém vos poderá resistir; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

[25]Senki sem állhat meg veletek szemben. Rettegést és félelmet kelt előttetek Istenetek, az ÚR az egész országban, ahova csak léptek, ahogyan megígérte nektek.

A bênção e a maldição

[26] Eis que, hoje, eu ponho diante de vós a bênção e a maldição:

[26]Lásd, én ma áldást és átkot adok elétek.

[27] a bênção, quando cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos ordeno;

[27]Áldást, ha hallgattok Isteneteknek, az Úrnak parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok nektek.

[28] a maldição, se não cumprirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, mas vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

[28]De átkot, ha nem hallgattok Isteneteknek, az Úrnak parancsolataira, és letértek arról az útról, amelyet ma megparancsolok nektek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek.

[29] Quando, porém, o SENHOR, teu Deus, te introduzir na terra a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

[29]Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyre bemégy, hogy birtokba vedd, mondd el az áldást a Garizím-hegyen, az átkot pedig az Ébál-hegyen.

[30] Porventura, não estão eles além do Jordão, na direção do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na Arabá, defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

[30]Ott vannak ezek a Jordánon túl a nyugati út mögött a kánaániak földjén, akik az Arábá-völgyben laknak Gilgállal szemben, Móre tölgyfái mellett.

[31] Pois ides passar o Jordão para entrardes e possuirdes a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; possuí-la-eis e nela habitareis.

[31]Ti most átkeltek a Jordánon, hogy bemenjetek, és birtokba vegyétek azt a földet, amelyet Istenetek, az ÚR ad nektek. Birtokba is veszitek, és ott laktok majd.

[32] Tende, pois, cuidado em cumprir todos os estatutos e os juízos que eu, hoje, vos prescrevo.

[32]De vigyázzatok: teljesítsétek mindazokat a rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket ma elétek adok!

Deuteronômio 12

O lugar do culto verdadeiro

[1] São estes os estatutos e os juízos que cuidareis de cumprir na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuirdes todos os dias que viverdes sobre a terra.

[2] Destruireis por completo todos os lugares onde as nações que ides desapossar serviram aos seus deuses, sobre as altas montanhas, sobre os outeiros e debaixo de toda árvore frondosa;

[3] deitareis abaixo os seus altares, e despedaçareis as suas colunas, e os seus postes-ídolos queimareis, e despedaçareis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

[4] Não fareis assim para com o SENHOR, vosso Deus,

[5] mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e para lá ireis.

[6] A esse lugar fareis chegar os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e as ofertas votivas, e as ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

[7] Lá, comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo o que fizerdes, vós e as vossas casas, no que vos tiver abençoado o SENHOR, vosso Deus.

5 Mózes 12

Csak egy helyen szabad áldozni

[1]Ezeket a rendelkezéseket és törvényeket kell megtartanotok azon a földön, amelyet atyáid Istene, az ÚR ad neked birtokul, és teljesítenetek mindenkor, amíg azon a földön éltek:

[2]Pusztítsátok el mindazokat a helyeket, ahol azok a népek, amelyeknek majd elfoglaljátok birtokát, a maguk isteneit szolgálják a magas hegyeken és halmokon és minden zöldellő fa alatt.

[3]Romboljátok le oltáraikat, törjétek össze szent oszlopaikat, égessétek el szent fáikat, isteneik bálványszobrait pedig vágjátok darabokra! Még a nevüket is töröljétek ki arról a helyről!

[4]Ti ne így szolgáljátok Isteneteket, az URat,

[5]hanem azt a helyet keressétek fel, amelyet kiválaszt Istenetek, az ÚR valamennyi törzsetek közül, hogy oda helyezze nevét, és ott lakjék. Oda menjetek,

[6]és oda vigyétek égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket és felajánlásaitokat, fogadalmi és önkéntes áldozataitokat, marháitok és juhaitok elsőszülöttjét.

[7]Ott egyetek Isteneteknek, az Úrnak a színe előtt, és örvendezzetek házatok népével együtt mindennek, amit szereztetek, amellyel megáldott benneteket Istenetek, az ÚR.

[8] Não procedereis em nada segundo estamos fazendo aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

[9] porque, até agora, não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

[10] Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará descanso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

[11] Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; a esse lugar fareis chegar tudo o que vos ordeno: os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta das vossas mãos, e toda escolha dos vossos votos feitos ao SENHOR,

[12] e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, os vossos filhos, as vossas filhas, os vossos servos, as vossas servas e o levita que mora dentro das vossas cidades e que não tem porção nem herança convosco.

[13] Guarda-te, não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

[14] mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

De como comer a carne e as ofertas

[15] Porém, consoante todo desejo da tua alma, poderás matar e comer carne nas tuas cidades, segundo a bênção do

[8]Ne tegyetek úgy, ahogyan ma itt még megtehetjük, mindenki ahogyan jónak látja,

[9]mert még nem mentetek be a nyugalom helyére, az örökségbe, amelyet majd neked ad Istened, az ÚR.

[10]Majd ha átkeltek a Jordánon, és letelepedtek azon a földön, amelyet örökségül ad nektek Istenetek, az ÚR, amikor mindenfelől nyugalmat ad nektek ellenségeitektől, és biztonságban laktok,

[11]akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt Istenetek, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket és felajánlásaitokat, meg válogatott fogadalmi áldozataitokat, amit odaígértetek az ÚRnak.

[12]Örvendezzetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt fiaitokkal és leányaitokkal, szolgáitokkal és szolgálóleányaitokkal együtt, meg a lévitával együtt, aki a lakóhelyeden van, mert neki nincs örökrésze közöttetek.

[13]Vigyázz, ne mutasd be égőáldozataidat bármelyik helyen, amelyet meglátsz,

[14]hanem csak azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR egyik törzsedben. Ott mutasd be égőáldozataidat, és ott teljesítsd mindazt, amit megparancsolok neked!

[15]Amikor csak kívánod, bármely lakóhelyeden vághatsz és ehetsz húst, amennyivel megáldott és amit adott neked

SENHOR, teu Deus; o imundo e o limpo dela comerão, assim como se come da carne do corço e do veado.

[16] Tão-somente o sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[17] Nas tuas cidades, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu vinho, nem do teu azeite, nem os primogênitos das tuas vacas, nem das tuas ovelhas, nem nenhuma das tuas ofertas votivas, que houveres prometido, nem as tuas ofertas voluntárias, nem as ofertas das tuas mãos;

[18] mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que mora na tua cidade; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo o que fizeres.

[19] Guarda-te, não desampares o levita todos os teus dias na terra.

[20] Quando o SENHOR, teu Deus, alargar o teu território, como te prometeu, e, por desejares comer carne, disseres: Comerei carne, então, segundo o teu desejo, comerás carne.

[21] Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para nele pôr o seu nome, então, matarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te houver dado, como te ordenei; e comerás dentro da tua cidade, segundo todo o teu desejo.

Istened, az ÚR. Tisztátalan és tiszta ember egyaránt ehet belőle, mintha gazella vagy szarvas lenne.

[16]Csak a vért nem ehetitek meg. Öntsd azt a földre, mint a vizet!

[17]Nem szabad megenned lakóhelyeden sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak a tizedét, sem marhádnak és juhodnak az elsőszülöttjét, sem fogadalmi áldozataidat, amelyeket odaígértél, sem önkéntes áldozataidat, sem felajánlásaidat.

[18]Csak Istenednek, az ÚRnak a színe előtt, azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, ott eheted meg azokat fiaddal és leányoddal, szolgáddal és szolgálóleányoddal együtt, meg a lévitával együtt, aki a lakóhelyeden él, és örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt minden szerzeményednek.

[19]Vigyázz, ne feledkezz meg a lévitáról, amíg csak földeden élsz!

A vért nem szabad megenni

[20]Ha majd kiterjeszti határodat Istened, az ÚR, ahogyan megígérte, és arra gondolsz, hogy jó volna húst enni, mert húst kívánsz enni: egyél húst, amikor csak kívánod.

[21]Ha messze lesz tőled az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy oda helyezze nevét, akkor is vághatsz marháidból és juhaidból, amelyeket neked adott az ÚR, ahogy megparancsoltam neked, és megeheted a lakóhelyeden, amikor csak kívánod.

[22] Porém, como se come da carne do corço e do veado, assim comerás destas carnes; destas comerá tanto o homem imundo como o limpo.	[22]De úgy edd meg, mintha gazellát vagy szarvast ennél: tisztátalan és tiszta ember egyaránt ehet belőle.
[23] Somente empenha-te em não comeres o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.	[23]De abban légy állhatatos, hogy vért ne egyél, mert a vér lélek. Ne egyél lelket a hússal együtt!
[24] Não o comerás; na terra o derramarás como água.	[24]Ne edd meg azt, hanem öntsd a földre, mint a vizet.
[25] Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que é reto aos olhos do SENHOR.	[25]Ne edd meg azt; akkor majd jó dolgod lesz neked és utódaidnak, mert azt tetted, amit jónak és helyesnek lát az ÚR.
[26] Porém tomarás o que houveres consagrado daquilo que te pertence e as tuas ofertas votivas e virás ao lugar que o SENHOR escolher.	[26]De ha valamit az ÚRnak szentelsz, vagy fogadalomként felajánlasz abból, amire szert teszel, vidd el majd magaddal arra a helyre, amelyet kiválaszt az ÚR:
[27] E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.	[27]égőáldozataidat – húsával-vérével együtt – Istenednek, az ÚRnak oltárán mutasd be, véresáldozataidnak a vérét pedig Istenednek, az ÚRnak az oltárára kell öntened, hogy a húsát megehesd.
[28] Guarda e cumpre todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, para sempre, quando fizeres o que é bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.	[28]Tartsd meg engedelmesen mindezeket az igéket, amelyeket neked megparancsolok; akkor majd jó dolgod lesz neked és utódaidnak mindenkor, mert azt tetted, amit jónak és helyesnek lát Istened, az ÚR.
[29] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar de diante de ti as nações, para as quais vais para possuí-las, e as desapossares e habitares na sua terra,	[29]Ha majd kiirtja előled Istened, az ÚR azokat a népeket onnan, ahova bemégy, hogy elfoglald azok birtokát, és ha elfoglaltad a birtokukat és a földjükön laksz,
[30] guarda-te, não te enlaces com imitá-las, após terem sido destruídas diante de ti; e que não indagues acerca dos seus deuses,	[30]vigyázz, nehogy csapdába ess azokat követve, akik kipusztultak előled. Ne kérdezősködj isteneik felől, és ne mondd:

dizendo: Assim como serviram estas nações aos seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

Hogyan tisztelik ezek a népek az isteneiket? Én is úgy akarok tenni!

[31] Não farás assim ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele odeia fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram aos seus deuses.

[31]Te ne úgy tégy az ÚRral, a te Isteneddel! Mert azok csupa olyan dolgot műveltek isteneik tiszteletére, ami az ÚR előtt utálatos, és amit gyűlöl. Még fiaikat és leányaikat is elégették isteneiknek!

5 Mózes 13

A bálványimádásra csábítók büntetése

[32] Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás, nem diminuirás.

[1]Tartsátok meg és teljesítsétek mindazt, amit megparancsolok nektek! Semmit se tégy ahhoz hozzá, és semmit se végy el belőle!

Deuteronômio 13

Contra os falsos profetas e os idólatras

[1] Quando profeta ou sonhador se levantar no meio de ti e te anunciar um sinal ou prodígio,

[2]Ha próféta vagy álomlátó támad közöttek, és meghirdet egy jelet vagy egy csodát,

[2] e suceder o tal sinal ou prodígio de que te houver falado, e disser: Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

[3]még ha be is következik az a jel vagy csoda, amelyről beszélt neked, de közben azt mondja: Kövessünk más isteneket, akiket nem ismertél, és tiszteljük azokat,

[3] não ouvirás as palavras desse profeta ou sonhador; porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[4]akkor se hallgass annak a prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra! Mert csak próbára tesz benneteket az ÚR, a ti Istenetek, hogy megtudja, valóban teljes szívvel és lélekkel szeretitek-e az URat, a ti Isteneteket.

[4] Andareis após o SENHOR, vosso Deus, e a ele temereis; guardareis os seus mandamentos, ouvireis a sua voz, a ele servireis e a ele vos achegareis.

[5]Az URat, a ti Isteneteket kövessétek, őt féljétek, az ő parancsolatait tartsátok meg, az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és hozzá ragaszkodjatok!

[5] Esse profeta ou sonhador será morto, pois pregou rebeldia contra o SENHOR,

[6]Annak a prófétának és annak az álomlátónak pedig meg kell halnia, mert

vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.	szavaival el akart téríteni benneteket Istenetektől, az ÚRtól, aki kihozott benneteket Egyiptom földjéről, és kiváltott benneteket a szolgaság házából. El akart tántorítani attól az úttól, amelyről megparancsolta neked Istened, az ÚR, hogy azon járj: takarítsd ki azért a gonoszt a magad köréből!
6 Se teu irmão, filho de tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo que amas como à tua alma te incitar em segredo, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste, nem tu, nem teus pais,	7Ha testvéred – még ha anyád fia is, vagy a saját fiad, leányod, a feleséged, akit karjaidba zársz – vagy testi-lelki jó barátod titokban így csábítgat: Menjünk és tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertél sem te, sem atyáid,
7 dentre os deuses dos povos que estão em redor de ti, perto ou longe de ti, desde uma até à outra extremidade da terra,	8azoknak a népeknek az istenei közül, akik körülöttetek vannak, akár közel hozzád, akár tőled távol, bárhol is a föld egyik szélétől a másikig,
8 não concordarás com ele, nem o ouvirás; não olharás com piedade, não o pouparás, nem o esconderás,	9ne engedj neki, és ne hallgass rá, ne szánd meg, ne kíméld és ne mentegesd,
9 mas, certamente, o matarás. A tua mão será a primeira contra ele, para o matar, e depois a mão de todo o povo.	10hanem öld meg irgalom nélkül! Te emelj rá először kezet, amikor kivégzik, és azután az egész nép!
10 Apedrejá-lo-ás até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.	11Kövezd halálra, mert arra törekedett, hogy eltántorítson az ÚRtól, a te Istenedtől, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.
11 E todo o Israel ouvirá e temerá, e não se tornará a praticar maldade como esta no meio de ti.	12Hallja meg ezt egész Izráel, és féljen, és többé senki se kövessen el ilyen gonosz dolgot közöttetek!
12 Quando em alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, ouvires dizer	13Ha valamelyik városodról, amelyet Istened, az ÚR ad neked, hogy ott lakj, azt hallod, hogy

[13] que homens malignos saíram do meio de ti e incitaram os moradores da sua cidade, dizendo: Vamos e sirvamos a outros deuses, que não conheceste,
[14] então, inquirirás, investigarás e, com diligência, perguntarás; e eis que, se for verdade e certo que tal abominação se cometeu no meio de ti,
[15] então, certamente, ferirás a fio de espada os moradores daquela cidade, destruindo-a completamente e tudo o que nela houver, até os animais.
[16] Ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás por oferta total ao SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo de ruínas; nunca mais se edificará.
[17] Também nada do que for condenado deverá ficar em tua mão, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

[18] se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, e guardares todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, para fazeres o que é reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

Deuteronômio 14

Mutilação do corpo proibida

[1] Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem sobre a testa fareis calva por causa de algum morto.

[2] Porque sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus, e o SENHOR vos escolheu de

[14]elvetemült emberek támadtak köztetek, akik eltántorítják városuk lakóit, mert ezt mondják: Menjünk, tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertetek,

[15]akkor keress, kutass és kérdezz utána alaposan, és ha valóban igaz a dolog, és megtörtént ez az utálatosság közöttetek,

[16]irgalom nélkül hányd kardélre annak a városnak a lakóit; irtsd ki a várost mindenestül, ami benne van: még az állatokat is hányd benne kardélre!
[17]A város összes zsákmányát gyűjtsd a piactér közepére, azután égesd fel a várost összes zsákmányával együtt Istenednek, az ÚRnak szóló teljes áldozatul. Maradjon örökre romhalmaz, ne építsétek fel többé!
[18]Semmit se tarts meg magadnak abból, amit ki kell irtani, hogy elforduljon rólad az ÚR izzó haragja, és irgalmazzon neked, és irgalmában megszaporítson, ahogyan megesküdött atyáidnak,
[19]ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak szavára, és megtartod minden parancsolatát, amelyeket ma neked megparancsolok, és azt teszed, amit helyesnek lát Istened, az ÚR.

5 Mózes 14

A pogányos gyász tilalma

[1]Ti az ÚRnak, a ti Isteneteknek a gyermekei vagytok. Ne vagdossátok hát össze magatokat halottért, a homlokotok fölött se nyírjátok kopaszra a fejeteket!
[2]Hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy. Téged választott ki az ÚR

todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe serdes seu povo próprio.

Leis sobre os animais limpos e os imundos
Levítico 11.1-47

[3] Não comereis coisa alguma abominável.

[4] São estes os animais que comereis: o boi, a ovelha, a cabra,

[5] o veado, a gazela, a corça, a cabra montês, o antílope, a ovelha montês e o gamo.

[6] Todo animal que tem unhas fendidas, e o casco se divide em dois, e rumina, entre os animais, isso comereis.

[7] Porém estes não comereis, dos que somente ruminam ou que têm a unha fendida: o camelo, a lebre e o arganaz, porque ruminam, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

[8] Nem o porco, porque tem unha fendida, mas não rumina; imundo vos será. Destes não comereis a carne e não tocareis no seu cadáver.

[9] Isto comereis de tudo o que há nas águas: tudo o que tem barbatanas e escamas.

[10] Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

[11] Toda ave limpa comereis.

[12] Estas, porém, são as que não comereis: a águia, o quebrantosso, a águia marinha,

[13] o açor, o falcão e o milhano, segundo a sua espécie;

[14] e todo corvo, segundo a sua espécie;

valamennyi nép közül, amely a földön él, hogy az ő tulajdon népe légy.

A tiszta és tisztátalan állatok
(Vö. 3 Móz 11)

[3]Ne egyetek meg semmit, ami utálatos!

[4]Ezek azok az állatok, amelyeket megehettek: a marhát, a juhot és a kecskét,

[5]a szarvast, a gazellát és az őzet, a zergét, az antilopot, a bölényt és a vadkecskét,

[6]és megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt a két körme.

[7]De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, a nyulat és a hörcsögöt, mert kérődzők ugyan, de nem hasított körműek, ezért tisztátalanok a számotokra.

[8]A disznó is legyen tisztátalan a számotokra, mert hasított körmű ugyan, de nem kérődzik. Ne egyetek a húsukból, sőt még a tetemüket se érintsétek!

[9]Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek mindazt, aminek uszonya és pikkelye van.

[10]De nem ehettek meg semmi olyat, amelynek nincs uszonya és pikkelye; ezek a számotokra tisztátalanok!

[11]Minden tiszta madarat megehettek.

[12]De nem ehetitek meg ezeket: a sast, a keselyűt és a halászsast,

[13]a sólymot, a héját és a kányaféléket,

[14]mindenfajta hollót;

[15] o avestruz, a coruja, a gaivota e o gavião, segundo a sua espécie;

[16] o mocho, a íbis, a gralha,

[17] o pelicano, o abutre, o corvo marinho,

[18] a cegonha, e a garça, segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

[19] Também todo inseto que voa vos será imundo; não se comerá.

[20] Toda ave limpa comereis.

[21] Não comereis nenhum animal que morreu por si. Podereis dá-lo ao estrangeiro que está dentro da tua cidade, para que o coma, ou vendê-lo ao estranho, porquanto sois povo santo ao SENHOR, vosso Deus. Não cozerás o cabrito no leite da sua própria mãe.

Os dízimos para o serviço do SENHOR

[22] Certamente, darás os dízimos de todo o fruto das tuas sementes, que ano após ano se recolher do campo.

[23] E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu vinho, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer o SENHOR, teu Deus, todos os dias.

[24] Quando o caminho te for comprido demais, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

[15]a struccot, a baglyot, a sirályt és a karvalyféléket;

[16]a kuvikot, a fülesbaglyot és a bölömbikát;

[17]a pelikánt, a dögkeselyűt és a vöcsköt;

[18]a gólya- és szarkaféléket, a búbos bankát és a denevért.

[19]A kisebb szárnyas állatok is legyenek a számotokra mind tisztátalanok: ne egyétek meg azokat!

[20]A tiszta szárnyasokat mind megehetitek.

[21]Nem szabad megennetek semmiféle döglött állatot. A lakóhelyeden élő jövevénynek odaadhatod, ő megeheti, vagy add el idegennek, hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy! Ne főzz gödölyét anyjának tejében!

A tized

[22]Add meg a tizedet vetésed minden terméséből, ami a mezőn évről évre terem!

[23]Az ÚRnak, a te Istenednek színe előtt edd meg, azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakjék az ő neve. Ezt tedd gabonádnak, mustodnak és olajodnak a tizedével, marhádnak és juhodnak az elsőszülöttjével. Így tanuld meg félni Istenedet, az URat mindenkor!

[24]De ha túlságosan hosszú odáig az út, és nem tudod odavinni, mert messze van tőled az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy oda helyezze nevét, pedig megáldott Istened, az ÚR,

[25] então, vende-os, e leva o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.
[26] Esse dinheiro, dá-lo-ás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, ou ovelhas, ou vinho, ou bebida forte, ou qualquer coisa que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás, tu e a tua casa;
[27] porém não desampararás o levita que está dentro da tua cidade, pois não tem parte nem herança contigo.
[28] Ao fim de cada três anos, tirarás todos os dízimos do fruto do terceiro ano e os recolherás na tua cidade.

[29] Então, virão o levita (pois não tem parte nem herança contigo), o estrangeiro, o órfão e a viúva que estão dentro da tua cidade, e comerão, e se fartarão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todas as obras que as tuas mãos fizerem.

Deuteronômio 15

O ano da remissão

[1] Ao fim de cada sete anos, farás remissão.

[2] Este, pois, é o modo da remissão: todo credor que emprestou ao seu próximo alguma coisa remitirá o que havia emprestado; não o exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é proclamada.
[3] Do estranho podes exigi-lo, mas o que tiveres em poder de teu irmão, quitá-lo-ás;

[25]akkor add el pénzért, a kapott pénzt tedd erszénybe, és úgy menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR.
[26]Vásárolj a pénzen bármit, amit kívánsz: marhát vagy juhot, bort vagy egyéb részegítő italt, bármit, amit csak megkívánsz, és egyél ott Istenednek, az ÚRnak színe előtt, és örvendezz házad népével együtt!
[27]A lakóhelyeden élő lévitáról se feledkezz meg, mert neki nincs birtokrésze és öröksége, mint neked.
[28]Minden harmadik esztendő végén vedd ki annak az évnek a terméséből az egész tizedet, és raktározd el lakóhelyeden,
[29]hogy ha majd eljön a lévita, akinek nincs birtokrésze és öröksége, mint neked, meg a jövevény, az árva és az özvegy, akik lakóhelyeden élnek, ők is ehessenek, és jóllakhassanak. Így megáldja Istened, az ÚR, kezed minden munkáját, amit csak végzel.

5 Mózes 15

Az elengedés esztendeje

[1]Minden hetedik év végén engedd el az adósságokat!

[2]Az adósságelengedés módja pedig ez: minden hitelező engedje el azt a kölcsönt, amit a felebarátjának adott: ne hajtsa be azt felebarátjától, a testvérétől, mert adósságelengedést hirdettek az ÚRért.

[3]Az idegentől követelheted, de amivel testvéred tartozik neked, azt engedd el!

[4] para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará abundantemente na terra que te dá por herança, para a possuíres,

[5] se apenas ouvires, atentamente, a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em cumprir todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

[6] Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás muitas nações, porém elas não te dominarão.

Leis a favor dos pobres

Levítico 25.35-38

[7] Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas cidades, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás as mãos a teu irmão pobre;

[8] antes, lhe abrirás de todo a mão e lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

[9] Guarda-te não haja pensamento vil no teu coração, nem digas: Está próximo o sétimo ano, o ano da remissão, de sorte que os teus olhos sejam malignos para com teu irmão pobre, e não lhe dês nada, e ele clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[10] Livremente, lhe darás, e não seja maligno o teu coração, quando lho deres; pois, por isso, te abençoará o SENHOR, teu

[4]Ne legyen köztetek szegény, hiszen gazdagon megáld majd téged az ÚR azon a földön, amelyet Istened, az ÚR örökségül ad neked, hogy birtokba vedd,

[5]de csak akkor, ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyet ma megparancsolok neked.

[6]Bizony, megáld téged Istened, az ÚR, ahogyan megígérte neked. Te kölcsönadsz a többi népnek, de magad nem szorulsz kölcsönre; uralkodsz a többi népen, de azok nem uralkodnak rajtad.

[7]Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet neked ad majd Istened, az ÚR, ne légy keményszívű és szűkmarkú az elszegényedett testvéreddel szemben,

[8]hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, és amiben szükséget szenved.

[9]Vigyázz, ne támadjon szívedben ilyen aláváló gondolat: közeledik a hetedik esztendő, az adósságelengedés éve, és ne nézz emiatt rossz szemmel szegény testvéredre! Mert ha nem adsz neki, az ÚRhoz kiált majd miattad, és vétek fog terhelni téged.

[10]Adj neki szívesen, és ne essék rosszul az, hogy adsz, mert éppen azért fogja megáldani Istened, az ÚR minden munkádat és minden vállalkozásodat.

Deus, em toda a tua obra e em tudo o que empreenderes.

[11] Pois nunca deixará de haver pobres na terra; por isso, eu te ordeno: livremente, abrirás a mão para o teu irmão, para o necessitado, para o pobre na tua terra.

[11]Mert a szegények nem fogynak el a földről; ezért megparancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban levő elesett és szegény testvéredhez.

Leis acerca dos servos

Êxodo 21.1-11

A héber rabszolgák szabadon bocsátása

[12] Quando um de teus irmãos, hebreu ou hebréia, te for vendido, seis anos servir-te-á, mas, no sétimo, o despedirás forro.

[12]Ha eladja magát neked valamelyik testvéred, egy héber férfi vagy nő, hat évig szolgáljon téged, de a hetedik évben bocsásd őt szabadon!

[13] E, quando de ti o despedires forro, não o deixarás ir vazio.

[13]Amikor szabadon bocsátod, ne üres kézzel bocsásd el,

[14] Liberalmente, lhe fornecerás do teu rebanho, da tua eira e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado, lhe darás.

[14]hanem lásd el bőven a nyájadból, a szérűdről és borsajtódból; adj neki abból, amivel megáldott téged Istened, az ÚR!

[15] Lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te remiu; pelo que, hoje, isso te ordeno.

[15]Emlékezz arra, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, de kiváltott téged Istened, az ÚR. Ezért parancsolom ezt ma neked.

[16] Se, porém, ele te disser: Não sairei de ti; porquanto te ama, a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

[16]De ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled! – mert megszeretett téged és házad népét, mert jó dolga volt nálad –,

[17] então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, na porta, e será para sempre teu servo; e também assim farás à tua serva.

[17]akkor fogj egy árt, és szúrd a fülén keresztül az ajtófélfába, azután legyen örökös rabszolgád. Ugyanígy járj el a rabszolganő esetében is!

[18] Não pareça aos teus olhos duro o despedi-lo forro; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

[18]De ne essék nehezedre, ha szabadon kell bocsátanod, mert hat év alatt kétszer annyit dolgozott neked, mint amennyit egy napszámos pénzért dolgozott volna. Így megáld téged Istened, az ÚR mindenben, amit cselekszel.

Leis acerca dos primogênitos do gado

Az állatok elsőszülöttjét fel kell áldozni

[19] Todo primogênito que nascer do teu gado ou de tuas ovelhas, o macho consagrarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu gado não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

[20] Comê-lo-ás perante o SENHOR, tu e a tua casa, de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher.

[21] Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver outro defeito grave, não o sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

[22] Na tua cidade, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como a carne do corço ou do veado.

[23] Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

[19]Szenteld oda Istenednek, az ÚRnak marháid és juhaid minden hím elsőszülöttjét. Ne fogd munkára marhádnak első borját, és ne nyírd meg juhod első bárányát!

[20]Az ÚRnak, a te Istenednek színe előtt edd meg azt házad népével együtt évről évre azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR.

[21]Ha pedig valamilyen fogyatékossága van: ha sánta, vak vagy bármiféle súlyos fogyatékossága van, akkor ne áldozd fel Istenednek, az ÚRnak.

[22]A lakóhelyeden megeheted, akár tiszta vagy, akár tisztátalan, ugyanúgy, mint a gazellát vagy a szarvast.

[23]Csak a vérét nem eheted meg: öntsd azt a földre, mint a vizet!

Deuteronômio 16

As três festas dos judeus
A Páscoa

Êxodo 23.14-15; 34.18; Levítico 23.4-8

[1] Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa do SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

[2] Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, do rebanho e do gado, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Nela, não comerás levedado; sete dias, nela, comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto, apressadamente, saíste da terra do Egito), para que te lembres, todos os dias da tua vida, do dia em que saíste da terra do Egito.

5 Mózes 16

A három főünnep

[1]Ügyelj az ábíb hónapra, és tarts páskát Istenednek, az ÚRnak, mert ábíb hónapban hozott ki téged Egyiptomból – egy éjjel – Istened, az ÚR.

[2]Páskaáldozatul vágj le Istenednek, az ÚRnak juhot vagy marhát azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve.

[3]Ne egyél hozzá kovászos ételt! Hét napon át nyomorúságos kovásztalan kenyeret egyél hozzá, mert sietve jöttél ki Egyiptomból. Így emlékezz életed minden napján arra a napra, amelyen kijöttél Egyiptomból!

[4] Fermento não se achará contigo por sete dias, em todo o teu território; também da carne que sacrificares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até pela manhã.

[4]Látni se lehessen nálad kovászt hét napon át, sehol a te határaidon belül. Abból a húsból pedig, amelyet levágsz az első nap estéjén, semmi se maradjon meg reggelre!

[5] Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus,

[5]Nem szabad levágni a páskaáldozatot akármelyik lakóhelyeden, amelyet neked ad majd Istened, az ÚR,

[6] senão no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo em que saíste do Egito.

[6]hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve, ott vágd le majd a páskaáldozatot: este, napnyugtakor, abban az időpontban, amikor kijöttél Egyiptomból.

[7] Então, a cozerás e comerás no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher; sairás pela manhã e voltarás às tuas tendas.

[7]Azon a helyen főzd és edd meg, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR. Reggel azután indulj, és eredj haza!

[8] Seis dias comerás pães asmos, e, no sétimo dia, é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

[8]Hat napig kovásztalan kenyeret egyél! A hetedik napon, Istenednek, az ÚRnak ünnepnapján ne végezz semmiféle munkát!

O Pentecostes

Êxodo 23.16; 34.22; Levítico 23.15-21

[9] Sete semanas contarás; quando a foice começar na seara, entrarás a contar as sete semanas.

[9]Számolj azután hét hetet! Attól fogva kezdd számolni a hét hetet, hogy sarlóval kezdenek aratni.

[10] E celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus, com ofertas voluntárias da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te houver abençoado.

[10]Akkor tartsd meg a hetek ünnepét Istenednek, az ÚRnak, és adj önkéntes áldozatot aszerint, ahogyan megáldott téged Istened, az ÚR.

[11] Alegrar-te-ás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita que está dentro da tua cidade, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão no meio de ti, no lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[11]Örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt – fiaddal és leányoddal, szolgáddal és szolgálóleányoddal meg a lévitával együtt, aki a lakóhelyeden él, és a jövevénnyel, árvával és özveggyel, akik veled vannak – azon a helyen, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve.

[12] Lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os cumprirás.

Os Tabernáculos
Levítico 23.33-43

[13] A Festa dos Tabernáculos, celebrá-la-ás por sete dias, quando houveres recolhido da tua eira e do teu lagar.

[14] Alegrar-te-ás, na tua festa, tu, e o teu filho, e a tua filha, e o teu servo, e a tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva que estão dentro das tuas cidades.

[15] Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, há de abençoar-te em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos, pelo que de todo te alegrarás.

[16] Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá de mãos vazias perante o SENHOR;

[17] cada um oferecerá na proporção em que possa dar, segundo a bênção que o SENHOR, seu Deus, lhe houver concedido.

Deveres dos juízes
Êxodo 23.6-9

[18] Juízes e oficiais constituirás em todas as tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com reto juízo.

[19] Não torcerás a justiça, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno;

[12]Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban: tartsd meg és teljesítsd hát ezeket a rendelkezéseket!

[13]Tartsd meg a lombsátrak ünnepét hét napig, amikor megtörténik a betakarítás szérűdről és borsajtódból.

[14]Örvendezz az ünnepeden fiaddal és leányoddal, szolgáddal és szolgálóleányoddal, meg a lévitával és jövevénnyel, az árvával és az özveggyel együtt, akik lakóhelyeden élnek.

[15]Hét napon át ünnepelj Istenednek, az Úrnak azon a helyen, amelyet kiválaszt az Úr. Mert megáldotta Istened, az Úr minden termésedet és kezed minden munkáját: örvendezz tehát!

[16]Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az Úrnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a lombsátrak ünnepén. De senki se jelenjék meg üres kézzel az Úr színe előtt!

[17]Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az Úrtól, aki adja azt neked.

Igazságos ítélkezés

[18]Állíts törzsenként bírákat és elöljárókat minden lakóhelyeden, amelyet Istened, az Úr ad neked, és ezek ítéljék a népet igaz ítélettel!

[19]Ne kerüld meg a törvényt, ne légy személyválogató, és ne fogadj el

porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e subverte a causa dos justos.

[20] A justiça seguirás, somente a justiça, para que vivas e possuas em herança a terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[21] Não estabelecerás poste-ídolo, plantando qualquer árvore junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

[22] Nem levantarás coluna, a qual o SENHOR, teu Deus, odeia.

Deuteronômio 17

O castigo da idolatria

[1] Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, novilho ou ovelha em que haja imperfeição ou algum defeito grave; pois é abominação ao SENHOR, teu Deus.

[2] Quando no meio de ti, em alguma das tuas cidades que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que proceda mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, transgredindo a sua aliança,

[3] que vá, e sirva a outros deuses, e os adore, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

[4] e te seja denunciado, e o ouvires; então, indagarás bem; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

[5] então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas e os apedrejarás, até que morram.

vesztegetést, mert a vesztegetés elvakítja a bölcseket is, és félreviszi azoknak az ügyét, akiknek igaza van.

[20]Az igazságra, és csakis az igazságra törekedj, hogy életben maradj és megtarthasd birtokodban azt a földet, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Pogány szokások tiltása és büntetése

[21]Ne ültess magadnak semmiféle szent fát az ÚRnak, a te Istenednek oltára mellé, amelyet magadnak építesz!

[22]Szent oszlopot se állíts magadnak, mert gyűlöli azt Istened, az ÚR!

5 Mózes 17

[1]Ne áldozz Istenednek, az ÚRnak olyan marhát vagy juhot, amelynek fogyatékossága vagy bármiféle hibája van, mert utálatos az Istened, az ÚR előtt.

[2]Ha valamelyik lakóhelyeden azok közül, amelyeket Istened, az ÚR ad neked, akad köztetek valaki – akár férfi, akár nő –, aki olyasmit követ el, amit rossznak lát Istened, az ÚR, és megszegi a szövetségét,

[3]ha elmegy, és más isteneket tisztel és azokat imádja: a napot, a holdat vagy az ég minden seregét, amit én nem parancsoltam,

[4]és ezt jelentik neked, és meghallod, akkor jól vizsgáld meg az ügyet! És ha valóban igaz, hogy ilyen utálatos dolog történt Izráelben,

[5]akkor vezesd ki a városkapuhoz azt a férfit vagy nőt, aki ezt a gonoszságot

elkövette, és kövezd halálra azt a férfit vagy nőt!

[6] Por depoimento de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por depoimento de uma só testemunha, não morrerá.

[6]Csak két vagy három tanú vallomása alapján szabad valakit halálra ítélni; egyetlen tanú vallomása alapján nem szabad.

[7] A mão das testemunhas será a primeira contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[7]A tanúk emeljenek rá először kezet, amikor kivégzik, csak azután az egész nép. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Julgamento de questões difíceis

A legfőbb törvényszék

[8] Quando alguma coisa te for difícil demais em juízo, entre caso e caso de homicídio, e de demanda e demanda, e de violência e violência, e outras questões de litígio, então, te levantarás e subirás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher.

[8]Ha egy ügy annyira bonyolult számodra, hogy nem tudsz ítéletet hirdetni a magad lakóhelyén – legyen az vérontás, károkozás, testi sértés vagy egyéb peres ügy –, akkor menj fel arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR.

[9] Virás aos levitas sacerdotes e ao juiz que houver naqueles dias; inquirirás, e te anunciarão a sentença do juízo.

[9]Menj el a lévita papokhoz és ahhoz a bíróhoz, aki abban az időben hivatalban lesz, és kérj tanácsot, majd ők kimondják az ítéletet.

[10] E farás segundo o mandado da palavra que te anunciarem do lugar que o SENHOR escolher; e terás cuidado de fazer consoante tudo o que te ensinarem.

[10]Te pedig aszerint járj el, amit ők mondanak neked azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Vigyázz, és tegyél meg mindent, amire utasítanak!

[11] Segundo o mandado da lei que te ensinarem e de acordo com o juízo que te disserem, farás; da sentença que te anunciarem não te desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

[11]A kapott utasítás és a kimondott ítélet szerint járj el, és attól ne térj el se jobbra, se balra, amit ők mondanak neked!

[12] O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, esse morrerá; e eliminarás o mal de Israel,

[12]Ha pedig valaki öntelten meg meri tenni, hogy nem hallgat arra a papra vagy bíróra, aki ott áll Istenednek, az ÚRnak szolgálatában, az az ember haljon meg. Így takarítsd ki a gonoszt Izráelből!

[13] para que todo o povo o ouça, tema e jamais se ensoberbeça.

A eleição e os deveres de um rei

[14] Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres: Estabelecerei sobre mim um rei, como todas as nações que se acham em redor de mim,

[15] estabelecerás, com efeito, sobre ti como rei aquele que o SENHOR, teu Deus, escolher; homem estranho, que não seja dentre os teus irmãos, não estabelecerás sobre ti, e sim um dentre eles.

[16] Porém este não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos disse: Nunca mais voltareis por este caminho.

[17] Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem multiplicará muito para si prata ou ouro.

[18] Também, quando se assentar no trono do seu reino, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos levitas sacerdotes.

[19] E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer o SENHOR, seu Deus, a fim de guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para os cumprir.

[20] Isto fará para que o seu coração não se eleve sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; de sorte que prolongue os

[13]Hallja meg ezt az egész nép, és féljen, és ne viselkedjenek többé elbizakodottan!

A királytörvény

[14]Ha majd bemégy arra a földre, amelyet neked ad Istened, az ÚR, birtokba veszed, ott laksz, és ezt mondod: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem élő többi nép,

[15]csak azt emeld magad fölé királlyá, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Testvéreid közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem testvéred!

[16]Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzen, mert megmondta nektek az ÚR, hogy ne térjetek vissza többé azon az úton.

[17]Ne legyen sok felesége, hogy szíve el ne hajoljon, és túl sok ezüstöt és aranyat se gyűjtsön.

[18]Amikor elfoglalja királyi trónját, másoltassa le magának egy könyvbe ezt a törvényt, amely a lévita papoknál található.

[19]Tartsa azt magánál, és olvassa azt egész életében, hogy megtanulja félni az URat, az ő Istenét, s hogy megtartsa ennek a törvénynek minden igéjét, és teljesítse mindezeket a rendelkezéseket.

[20]Ne legyen gőgös a szíve testvéreivel szemben, és ne térjen el ettől a parancsolattól se jobbra, se balra, hogy hosszú ideig uralkodhasson ő is meg a fiai is Izráelben.

dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

Deuteronômio 18

A herança e os direitos dos sacerdotes e dos levitas

[1] Os sacerdotes levitas e toda a tribo de Levi não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas ao SENHOR e daquilo que lhes é devido comerão.

[2] Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhes tem dito.

[3] Será este, pois, o direito devido aos sacerdotes, da parte do povo, dos que oferecerem sacrifício, seja gado ou rebanho: que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

[4] Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu vinho e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

[5] Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de entre todas as tuas tribos para ministrar em o nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

[6] Quando vier um levita de alguma das tuas cidades de todo o Israel, onde ele habita, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

[7] e ministrar em o nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

[8] porção igual à deles terá para comer, além das vendas do seu patrimônio.

Contra os adivinhos e os feiticeiros

5 Mózes 18

A lévita papok javadalma

[1]A lévita papoknak, Lévi egész törzsének ne legyen birtokrésze és öröksége Izráelben. Az Úrnak szóló tűzáldozatokból, az ő örökségéből éljenek.

[2]Ne legyen öröksége testvérei között; az Úr az ő öröksége, ahogyan megígérte neki.

[3]Ez legyen a papok törvényes járandósága a néptől – azoktól, akik marhát vagy juhot áldoznak: adják a papnak a lapockát, az állkapcsát meg a gyomrot.

[4]Add neki gabonád, mustod és olajad első termését is, meg juhaidnak először lenyírt gyapját.

[5]Mert őt választotta ki Istened, az Úr valamennyi törzsed közül, hogy ott álljon és szolgáljon, és áldást mondjon az Úr nevével, ő és fiai minden időben.

[6]Ha egy lévita bárhonnan Izráelből, bármelyik lakóhelyedről, ahol jövevényként él, el akar majd jönni arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, hadd jöjjön el, amikor csak kívánja,

[7]hadd végezzen szolgálatot Istenének, az Úrnak nevében éppúgy, mint többi lévita testvére, akik az Úr színe előtt állnak.

[8]Velük egyenlő részt kapjon, azon kívül, amije van a családi tulajdon eladásából.

A varázslás tiltása

[9] Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daqueles povos.

[10] Não se achará entre ti quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro;

[11] nem encantador, nem necromante, nem mágico, nem quem consulte os mortos;

[12] pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, os lança de diante de ti.

[13] Perfeito serás para com o SENHOR, teu Deus.

[14] Porque estas nações que hás de possuir ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

A promessa do grande profeta

[15] O SENHOR, teu Deus, te suscitará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, semelhante a mim; a ele ouvirás,

[16] segundo tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, quando reunido o povo: Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

[17] Então, o SENHOR me disse: Falaram bem aquilo que disseram.

[18] Suscitar-lhes-ei um profeta do meio de seus irmãos, semelhante a ti, em cuja boca

[9]Ha bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek.

[10]Ne legyen olyan nálad, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen jós, se varázslást űző, jelmagyarázó vagy igéző!

[11]Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó!

[12]Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik: éppen ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket a népeket Istened, az ÚR.

[13]Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt!

[14]Mert ezek a népek, amelyeknek a földjét birtokba veszed, varázslókra és jósokra hallgatnak – de neked ezt nem engedi meg Istened, az ÚR.

Igaz próféta ígérete

[15]Prófétát támaszt majd testvéreid közül Istened, az ÚR: olyat, mint én – őreá hallgassatok!

[16]Egészen úgy, ahogyan kérted Istenedtől, az ÚRtól a Hóreben, az összegyülekezés napján, amikor ezt mondtad: Nem tudom tovább hallgatni Istenemnek, az ÚRnak a szavát, és nem tudom tovább nézni ezt a nagy tüzet, mert meghalok.

[17]Akkor az ÚR így szólt hozzám: Helyesen mondták.

[18]Prófétát támasztok nekik testvéreik közül, olyat, mint te. Az én igéimet adom

porei as minhas palavras, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

[19] De todo aquele que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, disso lhe pedirei contas.

[20] Porém o profeta que presumir de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não mandei falar, ou o que falar em nome de outros deuses, esse profeta será morto.

[21] Se disseres no teu coração: Como conhecerei a palavra que o SENHOR não falou?

[22] Sabe que, quando esse profeta falar em nome do SENHOR, e a palavra dele se não cumprir, nem suceder, como profetizou, esta é palavra que o SENHOR não disse; com soberba, a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

Deuteronômio 19

Seis cidades de refúgio

Números 35.9-15; Deuteronômio 4.41-43

[1] Quando o SENHOR, teu Deus, eliminar as nações cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e as desapossares e morares nas suas cidades e nas suas casas,

[2] três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

[3] Preparar-te-ás o caminho e os limites da tua terra que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, dividirás em três; e isto será para que nelas se acolha todo homicida.

a szájába, ő pedig elmond nekik mindent, amit én parancsolok.

[19]És ha valaki nem hallgat igéimre, amelyeket az én nevemben hirdet, azt majd én felelősségre vonom.

[20]Ha pedig egy próféta elbizakodottan olyan igét hirdet az én nevemben, amelyet nem én parancsoltam meg neki, vagy ha más istenek nevében szól, az a próféta haljon meg!

[21]De gondolhatnád magadban: Miről ismerhetjük fel, hogy nem az ÚR mondott egy igét?

[22]Ha egy próféta az ÚR nevében mond egy igét, de az nem történik meg és nem teljesedik be: azt az igét nem az ÚR mondta, hanem a próféta mondta öntelségében; ne tarts hát tőle!

5 Mózes 19

Menedékvárosok

[1]Amikor Istened, az ÚR kiirtja azokat a népeket, amelyeknek a földjét neked adja Istened, az ÚR, és te birtokba veszed, és letelepszel városaikban és házaikban,

[2]jelölj ki három várost országodban, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul.

[3]Mérd le a hozzájuk vezető utat, és oszd fel három részre országod területét, amelyet örökségül ad neked Istened, az ÚR, hogy oda menekülhessen mindenki, aki gyilkolt.

[4] Este é o caso tocante ao homicida que nelas se acolher, para que viva: aquele que, sem o querer, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

[4]Életben maradhat az oda menekülő gyilkos abban az esetben, ha nem szándékosan ölte meg felebarátját, és nem gyűlölte azelőtt.

Privilégios oferecidos pelas cidades de refúgio
Números 35.22-28

[5] Assim, aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, manejando com impulso o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e atingir o seu próximo, e este morrer, o tal se acolherá em uma destas cidades e viverá;

[5]Ha tehát valaki elmegy az erdőbe felebarátjával fát vágni, és favágás közben meglendül keze a fejszével, a vas lerepül a nyeléről, és úgy eltalálja felebarátját, hogy az meghal, akkor meneküljön e városok egyikébe, hogy életben maradjon.

[6] para que o vingador do sangue não persiga o homicida, quando se lhe enfurecer o coração, e o alcance, por ser comprido o caminho, e lhe tire a vida, porque não é culpado de morte, pois não o aborrecia dantes.

[6]Mert ha a bosszúálló rokon haragra lobban, és üldözőbe veszi a gyilkost, utolérhetné és megölhetné, ha túl hosszú az út, pedig nem méltó a halálra, hiszen nem gyűlölte azt azelőtt.

[7] Portanto, te ordeno: três cidades separarás.

[7]Ezért parancsolom meg neked, hogy jelölj ki három várost.

[8] Se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus limites, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que lhes prometeu,

[8]Ha majd kiterjeszti határaidat Istened, az Úr, ahogyan megesküdött atyáidnak, és neked adja az egész országot – amelyről megígérte atyáidnak, hogy odaadja,

[9] desde que guardes todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para cumpri-los, amando o SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias, então, acrescentarás outras três cidades além destas três,

[9]ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma megparancsolok neked, ha szereted az Urat, a te Istenedet, és ha az ő útjain jársz minden időben – akkor jelölj ki még három várost e mellé a három mellé,

[10] para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, pois haveria sangue sobre ti.

[10]hogy ne ontsanak ártatlan vért országodban, amelyet Istened, az Úr ad neked örökségül, és ne terheljen téged vérontás.

Execução do homicida
Números 35.16-21

[11] Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere de golpe mortal, e se acolhe em uma dessas cidades,

[12] os anciãos da sua cidade enviarão a tirá-lo dali e a entregá-lo na mão do vingador do sangue, para que morra.

[13] Não o olharás com piedade; antes, exterminarás de Israel a culpa do sangue inocente, para que te vá bem.

Acerca dos limites e das testemunhas

[14] Não mudes os marcos do teu próximo, que os antigos fixaram na tua herança, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para a possuíres.

[15] Uma só testemunha não se levantará contra alguém por qualquer iniqüidade ou por qualquer pecado, seja qual for que cometer; pelo depoimento de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o fato.

[16] Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para o acusar de algum transvio,

[17] então, os dois homens que tiverem a demanda se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

[18] Os juízes indagarão bem; se a testemunha for falsa e tiver testemunhado falsamente contra seu irmão,

[19] far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, exterminarás o mal do meio de ti;

[11]De ha valaki gyűlöli felebarátját, meglesi és rátámad, és úgy megüti, hogy az belehal, majd e városok egyikébe menekül,

[12]akkor küldjenek érte városának a vénei, hozzák el onnan, és adják a bosszúálló rokon kezébe, hogy meghaljon.

[13]Ne szánakozz rajta, hanem távolítsd el Izráelből az ártatlanul kiontott vért, akkor lesz jó dolgod.

A hamis tanúzás büntetése

[14]Ne mozdítsd el felebarátod határát, amelyet az elődök jelöltek ki örökségedben, amelyet örökségül megkapsz azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul.

[15]Nem elég egy tanú senkinek a bűne vagy vétke dolgában, bármilyen vétket követett is el. Csak két vagy három tanú vallomása elég az ítélethez.

[16]Ha valaki ellen hamis tanú áll elő, és törvénytelenséggel vádolja őt,

[17]akkor az a két ember, akinek pere van egymással, álljon az ÚR színe elé, a papok és a bírák elé, akik akkor hivatalban lesznek.

[18]A bírák vizsgálják ki jól az ügyet, és ha hazudott a tanú, hazugságot vallott embertársa ellen,

[19]azt tegyétek vele, amit ő akart tenni embertársával. Így irtsd ki a gonoszt a magad köréből!

[20] para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer semelhante mal no meio de ti.

[21] Não o olharás com piedade: vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

[20]Hallják ezt meg a többiek, és féljenek, és többé ne kövessenek el köztetek ilyen gonoszságot.

[21]Ne szánakozz rajta! Életet életért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért!

Deuteronômio 20

Acerca da guerra

[1] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, não os temerás; pois o SENHOR, teu Deus, que te fez sair da terra do Egito, está contigo.

[2] Quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

[3] e dir-lhe-á: Ouvi, ó Israel, hoje, vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que não desfaleça o vosso coração; não tenhais medo, não tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

[4] pois o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco a pelejar por vós contra os vossos inimigos, para vos salvar.

[5] Os oficiais falarão ao povo, dizendo: Qual o homem que edificou casa nova e ainda não a consagrou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a consagre.

[6] Qual o homem que plantou uma vinha e ainda não a desfrutou? Vá, torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outrem a desfrute.

[7] Qual o homem que está desposado com alguma mulher e ainda não a recebeu? Vá,

5 Mózes 20

A hadviselés szabályai

[1]Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és látsz lovakat, harci kocsikat és nálad nagyobb sereget, ne félj tőlük, mert veled lesz az ÚR, a te Istened, aki fölhozott téged Egyiptom földjéről.

[2]Amikor készültök az ütközetre, lépjen elő a pap, és beszéljen a néphez.

[3]Ezt mondja nekik: Halld meg, Izráel! Arra készültök most, hogy megütközzetek ellenségeitekkel. Ne lágyuljon meg a szívetek, ne féljetek, ne rettegjetek, és ne rémüljetek meg tőlük!

[4]Mert Istenetek az ÚR veletek megy, harcol értetek ellenségeitek ellen, és megsegít benneteket.

[5]Az elöljárók pedig így beszéljenek a néphez: Van-e itt olyan ember, aki új házat épített, és még nem avatta fel? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki avassa fel azt, ha ő meghal a harcban.

[6]Van-e olyan ember, aki szőlőt ültetett, de még nem vette hasznát? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye hasznát, ha ő meghal a harcban.

[7]Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az

torne-se para casa, para que não morra na peleja, e outro homem a receba.	menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban.
8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo: Qual o homem medroso e de coração tímido? Vá, torne-se para casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.	8Azután még ezt is mondják meg az elöljárók a népnek: Van-e itt olyan ember, aki fél, és lágy szívű? Az menjen vissza a házához, ne csüggessze el társainak a szívét a magáéhoz hasonlóan!
9 Quando os oficiais tiverem falado ao povo, designarão os capitães dos exércitos para a dianteira do povo.	9Amikor az elöljárók befejezik a néphez intézett beszédüket, rendeljenek csapatparancsnokokat a nép élére!
10 Quando te aproximares de alguma cidade para pelejar contra ela, oferecer-lhe-ás a paz.	10Ha egy város ostromára készülsz, szólítsd fel azt békés megadásra!
11 Se a sua resposta é de paz, e te abrir as portas, todo o povo que nela se achar será sujeito a trabalhos forçados e te servirá.	11Ha békés megadással válaszol, és megnyitja előtted kapuit, akkor legyen az egész benne lakó nép adófizető szolgáddá.
12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas te fizer guerra, então, a sitiarás.	12De ha nem fogadja el a békét, hanem harcba száll veled, akkor kezdd meg az ostromát!
13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todos os do sexo masculino que houver nela passarás a fio de espada;	13És ha kezedbe adja Istened, az ÚR, akkor hányd kardélre a benne levő férfiakat mind!
14 mas as mulheres, e as crianças, e os animais, e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e desfrutarás o despojo dos inimigos que o SENHOR, teu Deus, te deu.	14De a nőket, a gyermekeket, az állatokat és mindazt a zsákmányt, ami a városban van, vedd birtokodba, és élvezd az ellenségtől szerzett zsákmányt, amit neked adott Istened, az ÚR.
15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destes povos.	15Így bánj mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, és nem az itt levő népek városai közül valók.
16 Porém, das cidades destas nações que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, não deixarás com vida tudo o que tem fôlego.	16De az itt lakó nemzetek városaiban, amelyeket örökségül ad neked Istened, az ÚR, ne hagyj életben egy lelket sem!

[17] Antes, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, destruí-las-ás totalmente: os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[18] para que não vos ensinem a fazer segundo todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, pois pecaríeis contra o SENHOR, vosso Deus.

[19] Quando sitiares uma cidade por muito tempo, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que não o cortarás, pois será a árvore do campo algum homem, para que fosse sitiada por ti?

[20] Mas as árvores cujos frutos souberes não se comem, destruí-las-ás, cortando-as; e, contra a cidade que guerrear contra ti, edificarás baluartes, até que seja derribada.

Deuteronômio 21

Expiação por morte cujo autor é desconhecido

[1] Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar alguém morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

[2] sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão a distância até às cidades que estiverem em redor do morto.

[3] Os anciãos da cidade mais próxima do morto tomarão uma novilha da manada,

[17]Irtsd ki őket mindenestül: a hettitákat, emóriakat, kánaániakat, perizzieket, hivvieket és jebúsziakat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR;

[18]azért, hogy meg ne tanítsanak benneteket mindazoknak az utálatos dolgoknak az elkövetésére, amelyeket ők isteneik tiszteletére elkövetnek, és így ne vétkezzetek Istenetek, az ÚR ellen.

[19]Ha egy várost hosszabb időn át kell ostromolnod, hogy legyőzd és elfoglald, ne pusztítsd ki a fákat, fejszét emelve rájuk! Egyél róluk, de ne vágd ki azokat, mert nem ember a mezőn levő fa, hogy az is ostrom alá kerüljön miattad.

[20]Csak azt a fát pusztítsd el és vágd ki, amelyről tudod, hogy nem gyümölcsfa. Abból építs ostromműveket az ellen a város ellen, amely harcba szállt veled, míg csak el nem esik.

5 Mózes 21

Engesztelés ismeretlen tettes által meggyilkoltakért

[1]Ha azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul, találnak egy meggyilkolt embert, aki kint fekszik a mezőn, és nem lehet tudni, hogy ki ölte meg,

[2]akkor menjenek ki véneid és bíráid, és mérjék meg, milyen messze van a meggyilkolt a környező városoktól.

[3]Amelyik város legközelebb van a meggyilkolthoz, annak a városnak a vénei

que não tenha trabalhado, nem puxado com o jugo,

[4] e a trarão a um vale de águas correntes, que não foi lavrado, nem semeado; e ali, naquele vale, desnucarão a novilha.

[5] Chegar-se-ão os sacerdotes, filhos de Levi, porque o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, para abençoarem em nome do SENHOR e, por sua palavra, decidirem toda demanda e todo caso de violência.

[6] Todos os anciãos desta cidade, mais próximos do morto, lavarão as mãos sobre a novilha desnucada no vale

[7] e dirão: As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram derramar-se.

[8] Sê propício ao teu povo de Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas a culpa do sangue inocente no meio do teu povo de Israel. E a culpa daquele sangue lhe será perdoada.

[9] Assim, eliminarás a culpa do sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR.

Acerca da mulher prisioneira

[10] Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares cativos,

[11] e vires entre eles uma mulher formosa, e te afeiçoares a ela, e a quiseres tomar por mulher,

fogjanak egy üszőt, amellyel még nem dolgoztattak, amely még nem húzott igát.

[4]Vigyék az üszőt a város vénei egy állandó vizű patakhoz, ahol nem művelik és nem vetik be a földet, és szegjék nyakát az üszőnek ott a pataknál.

[5]Azután lépjenek elő a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki Istened, az ÚR, hogy szolgáljanak neki, és áldást mondjanak az ÚR nevével, és hogy az ő utasításuk szerint intézzenek el minden peres ügyet és minden testi sértést.

[6]A meggyilkolthoz legközelebb eső város vénei mossák meg mind a kezüket az üsző fölött, amelynek a nyakát szegték a pataknál.

[7]Azután jelentsék ki ezt: Nem a mi kezünk ontotta ki ezt a vért, és a mi szemünk nem látott semmit.

[8]Bocsáss meg, URam, népednek, Izráelnek, amelyet megváltottál, és ne ródd fel az ártatlanul kiontott vért népednek, Izráelnek! Így bocsánatot nyernek a vérontásért.

[9]Így eltávolíthatod a magad köréből az ártatlanul kiontott vért, mert azt tetted, amit helyesnek lát az ÚR.

Foglyul ejtett nővel kötött házasság

[10]Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és kezedbe adja azt Istened, az ÚR, és foglyokat is ejtesz,

[11]majd a foglyok között meglátsz egy szép nőt, megkedveled és feleségül akarod venni,

[12] então, a levarás para casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as unhas,
[13] e despirá o vestido do seu cativeiro, e ficará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe durante um mês. Depois disto, a tomarás; tu serás seu marido, e ela, tua mulher.
[14] E, se não te agradares dela, deixá-la-ás ir à sua própria vontade; porém, de nenhuma sorte, a venderás por dinheiro, nem a tratarás mal, pois a tens humilhado.

O direito do primogênito

[15] Se um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e uma e outra lhe derem filhos, e o primogênito for da aborrecida,

[16] no dia em que fizer herdar a seus filhos aquilo que possuir, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, preferindo-o ao filho da aborrecida, que é o primogênito.
[17] Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto possuir, porquanto aquele é o primogênito do seu vigor; o direito da primogenitura é dele.

Acerca dos filhos desobedientes

[18] Se alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedece à voz de seu pai e à de sua mãe e, ainda castigado, não lhes dá ouvidos,
[19] seu pai e sua mãe o pegarão, e o levarão aos anciãos da cidade, à sua porta,

[12]akkor vidd be a házadba, ő pedig nyírja le a haját, és vágja le a körmét.
[13]Azután vesse le magáról azt a ruhát, amelyben foglyul ejtették, és lakjék a házadban, de hadd sirassa apját és anyját egy hónapig, és csak azután menj be hozzá. Így légy a férje, ő pedig a feleséged.
[14]Ha pedig később már nem tetszik neked, bocsásd őt szabadon! Pénzért nem adhatod el, de nem is tarthatod erővel magadnál, hiszen a magadévá tetted.

Az elsőszülöttségi jog

[15]Ha valakinek két felesége van, és az egyiket szereti, a másikat pedig gyűlöli, és ha fiút szül neki mind a szeretett, mind a gyűlölt, de a gyűlöltnek a fia az elsőszülött,

[16]akkor – ha majd felosztja birtokát a fiai között – nem teheti elsőszülöttjévé a szeretett feleség fiát a gyűlöltnek a fiával szemben, aki elsőnek született,

[17]hanem a gyűlölt feleség fiát kell elsőszülöttnek elismernie, és annak kétszeres részt kell adnia mindenéből, mert férfierejének első termése ő; őt illeti az elsőszülöttségi jog.

Az engedetlen fiú büntetése

[18]Ha valakinek engedetlen és konok fia van, nem hallgat sem apjának, sem anyjának a szavára, és még ha megfenyítik, akkor sem hallgat rájuk,
[19]ragadja meg őt apja és anyja, vigyék ki városuk véneihez a helység kapujába,

[20] e lhes dirão: Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é dissoluto e beberrão.

[21] Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão até que morra; assim, eliminarás o mal do meio de ti; todo o Israel ouvirá e temerá.

Os cadáveres serão tirados do patíbulo

[22] Se alguém houver pecado, passível da pena de morte, e tiver sido morto, e o pendurares num madeiro,

[23] o seu cadáver não permanecerá no madeiro durante a noite, mas, certamente, o enterrarás no mesmo dia; porquanto o que for pendurado no madeiro é maldito de Deus; assim, não contaminarás a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

[20]és így szóljanak a város véneihez: Ez a fiú engedetlen és konok, nem hallgat a szavunkra, dorbézoló és részeges.

[21]Akkor városának összes férfija kövezze őt együtt halálra! Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! Egész Izráel hallja meg ezt, és féljen!

Az akasztott ember eltemetése

[22]Ha valakit halálra ítélnek a vétkéért, és kivégzik, ha fára akasztod,

[23]ne maradjon holtteste éjjelre a fán. Temesd el még aznap, mert átkozott Isten előtt az akasztott ember. Ne tedd tisztátalanná földedet, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!

Deuteronômio 22

Acerca do que se perdeu

[1] Vendo extraviado o boi ou a ovelha de teu irmão, não te furtarás a eles; restituí-los-ás, sem falta, a teu irmão.

[2] Se teu irmão não for teu vizinho ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos restituas.

[3] Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; o mesmo farás com toda coisa que se perder de teu irmão, e tu achares; não te poderás furtar a ela.

5 Mózes 22

Az elveszett jószág megőrzése

[1]Ne nézd el, ha embertársad marhája vagy juha elcsatangol, ne menj el mellettük közömbösen, hanem tereld vissza embertársadhoz!

[2]Ha pedig nem a közeledben lakik az embertársad, vagy nem ismered őt, akkor helyezd el a jószágot a magad házánál, és maradjon nálad, amíg embertársad nem keresi; akkor add vissza neki!

[3]Ugyanezt tedd embertársad szamarával, ezt tedd a ruhájával, és ezt tedd minden elveszett holmijával, amelyet megtalálsz: nem szabad közömbösen elmenned mellette!

4 O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caído no caminho e a eles te furtarás; sem falta o ajudarás a levantá-lo.

4Ne nézd el, ha embertársad szamara vagy marhája kidől az úton. Ne menj el mellettük közömbösen, hanem segíts neki lábra állítani azokat!

Diversas leis

5 A mulher não usará roupa de homem, nem o homem, veste peculiar à mulher; porque qualquer que faz tais coisas é abominável ao SENHOR, teu Deus.

6 Se de caminho encontrares algum ninho de ave, nalguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhotes;

7 deixarás ir, livremente, a mãe e os filhotes tomarás para ti, para que te vá bem, e prolongues os teus dias.

8 Quando edificares uma casa nova, far-lhe-ás, no terraço, um parapeito, para que nela não ponhas culpa de sangue, se alguém de algum modo cair dela.

9 Não semearás a tua vinha com duas espécies de semente, para que não degenere o fruto da semente que semeaste e a messe da vinha.

10 Não lavrarás com junta de boi e jumento.

11 Não te vestirás de estofos de lã e linho juntamente.

Különböző intelmek

5Nő ne viseljen férfiholmit, férfi se öltözzék női ruhába, mert utálja Istened, az ÚR mindazokat, akik ilyet tesznek.

6Ha útközben egy fán vagy a földön madárfészket találsz, amelyben fiókák vagy tojások vannak, és az anya rajta ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiókákról.

7Az anyát okvetlenül ereszd el, és csak a fiókákat fogd meg, hogy jó dolgod legyen, és hosszú ideig élj!

8Ha új házat építesz, készíts korlátot a háztetőre, hogy vérontással ne szennyezd be házadat, ha valaki leesnék róla.

9Ne vess másik növényt a szőlő közé, különben az elvetett mag is, meg a szőlő termése is mindenestül a szentély tulajdona lesz.

10Ne fogj a szántáshoz ökröt és szamarat egy közös igába!

11Ne öltözz olyan ruhába, amelyet gyapjúból és lenből szőttek egybe!

A lei acerca das borlas

12 Farás borlas nos quatro cantos do manto com que te cobrires.

12Készíts bojtokat felsőruhád négy sarkára, amellyel takarózol!

Leis da castidade e do casamento

13 Se um homem casar com uma mulher, e, depois de coabitar com ela, a aborrecer,

14 e lhe atribuir atos vergonhosos, e contra ela divulgar má fama, dizendo: Casei com

A házasság tisztaságára vonatkozó törvények

13Ha valaki elvesz egy nőt, vele hál, de azután meggyűlöli,

14és álnokul megvádolja, rossz hírét terjeszti, és ezt mondja: Feleségül vettem

esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem,

[15] então, o pai da moça e sua mãe tomarão as provas da virgindade da moça e as levarão aos anciãos da cidade, à porta.

[16] O pai da moça dirá aos anciãos: Dei minha filha por mulher a este homem; porém ele a aborreceu;

[17] e eis que lhe atribuiu atos vergonhosos, dizendo: Não achei virgem a tua filha; todavia, eis aqui as provas da virgindade de minha filha. E estenderão a roupa dela diante dos anciãos da cidade,

[18] os quais tomarão o homem, e o açoitarão,

[19] e o condenarão a cem siclos de prata, e o darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. Ela ficará sendo sua mulher, e ele não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[20] Porém, se isto for verdade, que se não achou na moça a virgindade,

[21] então, a levarão à porta da casa de seu pai, e os homens de sua cidade a apedrejarão até que morra, pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[22] Se um homem for achado deitado com uma mulher que tem marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, eliminarás o mal de Israel.

ezt a nőt, de amikor bementem hozzá, nem találtam szűznek,

[15]akkor fogja a lány apja és anyja a lány szüzességének a bizonyítékait, és vigyék a város véneihez a kapuba.

[16]Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de az meggyűlölte,

[17]és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányomat, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai. Ezután terítsék ki a ruhát a város vénei elé!

[18]A város vénei pedig fogják meg azt az embert, és büntessék meg!

[19]Bírságolják meg száz ezüstre, és adják azt a lány apjának, mert rossz hírét terjesztette egy izráeli szűznek. A nő maradjon a felesége, és nem szabad elbocsátania egész életében.

[20]De ha igaz volt a vád, és valóban nem volt szűz a lány,

[21]akkor vigyék a lányt apja házának a bejáratához, és kövezzék halálra a város férfiai, mivel gyalázatot követett el Izráelben azzal, hogy paráználkodott apja házában. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

[22]Ha rajtakapnak valakit, hogy férjes asszonnyal hál, mindkettőjüknek meg kell halniuk: a férfinak is, aki az asszonnyal hált, meg az asszonynak is. Így takarítsd ki a gonoszt Izráelből!

[23] Se houver moça virgem, desposada, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

[23]Ha valaki a városban találkozik egy jegyben járó szűz leánnyal, és vele hál,

[24] então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis até que morram; a moça, porque não gritou na cidade, e o homem, porque humilhou a mulher do seu próximo; assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[24]vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak a kapujába, és kövezzétek őket halálra! A lányt azért, mert nem kiáltott segítségért a városban, a férfit pedig azért, mert erőszakot követett el felebarátja asszonyán. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

[25] Porém, se algum homem no campo achar moça desposada, e a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

[25]De ha a férfi a mezőn találkozik a jegyben járó leánnyal, és megragadja a férfi, majd vele hál, akkor csak a férfinak kell meghalnia, aki vele hált.

[26] à moça não farás nada; ela não tem culpa de morte, porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim também é este caso.

[26]A lányt azonban ne bántsátok, mert a lány nem követett el semmit, ami halált érdemelne: olyan dolog ez, mint amikor valaki rátámad a felebarátjára, és meggyilkolja azt.

[27] Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

[27]Hiszen a mezőn találkozott vele; ha segítségért is kiáltott a jegyben járó leány, nem volt, aki megmenthette volna.

[28] Se um homem achar moça virgem, que não está desposada, e a pegar, e se deitar com ela, e forem apanhados,

[28]Ha valaki egy szűz lánnyal találkozik, aki még nincs eljegyezve, megragadja, és vele hál, és rajtakapják őket,

[29] então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinqüenta siclos de prata; e, uma vez que a humilhou, lhe será por mulher; não poderá mandá-la embora durante a sua vida.

[29]akkor az a férfi, aki vele hált, adjon a lány apjának ötven ezüstöt, a lány pedig legyen a felesége, mivel erőszakot követett el rajta; nem is szabad elbocsátania egész életében.

[30] Nenhum homem tomará sua madrasta e não profanará o leito de seu pai.

5 Mózes 23

[1]Ne vegye el senki apja feleségét, és ne emelje fel apja takaróját!

Deuteronômio 23

Pessoas excluídas das assembleias santas

[1] Aquele a quem forem trilhados os testículos ou cortado o membro viril não entrará na assembléia do SENHOR.

[2] Nenhum bastardo entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará nela.

[3] Nenhum amonita ou moabita entrará na assembléia do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na assembléia do SENHOR, eternamente.

[4] Porquanto não foram ao vosso encontro com pão e água, no caminho, quando saíeis do Egito; e porque alugaram contra ti Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

[5] Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir a Balaão; antes, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

[6] Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

[7] Não aborrecerás o edomita, pois é teu irmão; nem aborrecerás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

[8] Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na assembléia do SENHOR.

Limpeza do acampamento

[9] Quando sair o exército contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

[10] Se houver entre vós alguém que, por motivo de polução noturna, não esteja limpo, sairá do acampamento; não permanecerá nele.

Kik tartozhatnak az ÚR gyülekezetéhez?

[2]Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a zúzott heréjű vagy a kasztrált.

[3]Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a félvér: még a tizedik nemzedéke sem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez.

[4]Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez ammóni vagy móábi ember: még a tizedik nemzedékük sem tartozhat soha az ÚR gyülekezetéhez.

[5]Mert nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, amikor kijöttetek Egyiptomból, és mert felbérelték ellened Bálámot, Beór fiát, az aramnaharajimi Petórból, hogy átkozzon meg téged.

[6]De Istened, az ÚR nem akarta Bálámot meghallgatni; sőt, Istened, az ÚR áldásra fordította számodra az átkot, mivel szeret téged Istened, az ÚR.

[7]Ne törődj békességükkel és javukkal soha, egész életedben!

[8]Ne utáld az edómiakat, mert testvéreid ők! Ne utáld az egyiptomiakat, mert jövevény voltál országukban!

[9]Ezeknek a harmadik nemzedékben született gyermekei az ÚR gyülekezetéhez tartozhatnak.

A tábor tisztasága

[10]Ha táborba szállsz ellenségeid ellen, őrizkedj minden rossz dologtól!

[11]Ha valaki egy éjszakai eset miatt nem tiszta, az menjen ki a táboron kívülre! Ne menjen vissza a táborba addig,

[11] Porém, em declinando a tarde, lavar-se-á em água; e, posto o sol, entrará para o meio do acampamento.

[12]amíg estefelé meg nem mosakodott: napnyugtakor azután bemehet a táborba.

[12] Também haverá um lugar fora do acampamento, para onde irás.

[13]Legyen a táboron kívül egy hely, ahová félremégy.

[13] Dentre as tuas armas terás um porrete; e, quando te abaixares fora, cavarás com ele e, volvendo-te, cobrirás o que defecaste.

[14]Legyen a fölszerelésed között egy ásó, hogy amikor a szükségedet elvégzed, áshass egy gödröt, majd betakarhasd vele a székletedet.

[14] Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu acampamento para te livrar e para entregar-te os teus inimigos; portanto, o teu acampamento será santo, para que ele não veja em ti coisa indecente e se aparte de ti.

[15]Mert Istened, az ÚR veled jár a táborban, hogy segítségedre legyen, és kezedbe adja ellenségeidet; legyen azért a tábored szent, ne lásson ő nálad semmi szemérmetlenséget, különben elfordul tőled.

Acerca de fugitivos, prostitutas e usura

Különböző tilalmak

[15] Não entregarás ao seu senhor o escravo que, tendo fugido dele, se acolher a ti.

[16]Ne szolgáltasd vissza gazdájának a rabszolgát, ha hozzád menekül a gazdájától!

[16] Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher, em alguma de tuas cidades onde lhe agradar; não o oprimirás.

[17]Hadd lakjék közötted azon a helyen, amelyet választ magának városaid közül, ahol jó neki. Ne nyomorgasd őt!

[17] Das filhas de Israel não haverá quem se prostitua no serviço do templo, nem dos filhos de Israel haverá quem o faça.

[18]Ne legyen szent helyeden parázna nő Izráel leányai közül, se parázna férfi Izráel fiai közül!

[18] Não trarás salário de prostituição nem preço de sodomita à Casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque uma e outra coisa são igualmente abomináveis ao SENHOR, teu Deus.

[19]Ne vidd a parázna nő bérét, se a parázna férfi keresetét Istenednek, az ÚRnak a házába semmiféle fogadalom címén, mert mindkettő utálatos Istened, az ÚR előtt.

[19] A teu irmão não emprestarás com juros, seja dinheiro, seja comida ou qualquer coisa que é costume se emprestar com juros.

[20]Ne szedj kamatot testvéredtől se pénz, se élelem, se egyéb dolog után, amit kamatra szoktak adni!

[20] Ao estrangeiro emprestarás com juros, porém a teu irmão não emprestarás com

[21]Az idegentől szedhetsz kamatot, de testvéredtől ne szedjél kamatot! Akkor

juros, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em todos os teus empreendimentos na terra a qual passas a possuir.

majd megáld téged Istened, az ÚR minden vállalkozásodban azon a földön, ahová most bemégy, hogy birtokba vedd.

Acerca de votos

21 Quando fizeres algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em cumpri-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente, o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

22Ha fogadalmat teszel Istenednek, az ÚRnak, ne halogasd annak a teljesítését, mert úgyis számon kéri tőled Istened, az ÚR, és vétek fog terhelni.

22 Porém, abstendo-te de fazer o voto, não haverá pecado em ti.

23Ha nem teszel fogadalmat, azzal nem vétkezel.

23 O que proferiram os teus lábios, isso guardarás e o farás, porque votaste livremente ao SENHOR, teu Deus, o que falaste com a tua boca.

24Tartsd meg és teljesítsd, amit kimondtál, amikor önkéntes áldozatot fogadtál Istenednek, az ÚRnak, úgy, ahogyan azt megígérted!

24 Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas segundo o teu desejo, até te fartares, porém não as levarás no cesto.

25Ha bemégy felebarátod szőlőjébe, ehetsz szőlőt jóllakásig, ha megkívánod, de edényedbe ne szedjél belőle!

25 Quando entrares na seara do teu próximo, com as mãos arrancarás as espigas; porém na seara não meterás a foice.

26Ha bemégy felebarátod gabonájába, szakíthatsz a kezeddel kalászokat, de sarlóval ne vágj a felebarátod gabonájából!

Deuteronômio 24

5 Mózes 24

Acerca do divórcio

A házassági elválás

1 Se um homem tomar uma mulher e se casar com ela, e se ela não for agradável aos seus olhos, por ter ele achado coisa indecente nela, e se ele lhe lavrar um termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir de casa;

1Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és a férje lesz, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenveset talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából.

2 e se ela, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem;

2Ha az elmegy a házából, majd hozzámegy feleségül egy másik emberhez,

3 e se este a aborrecer, e lhe lavrar termo de divórcio, e lho der na mão, e a despedir

3de a második férje is meggyűlöli, válólevelet ír neki, a kezébe adja, és

da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

[4] então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a desposá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim, não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

Leis de caráter humanitário

[5] Homem recém-casado não sairá à guerra, nem se lhe imporá qualquer encargo; por um ano ficará livre em casa e promoverá felicidade à mulher que tomou.

[6] Não se tomarão em penhor as duas mós, nem apenas a de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

[7] Se se achar alguém que, tendo roubado um dentre os seus irmãos, dos filhos de Israel, o trata como escravo ou o vende, esse ladrão morrerá. Assim, eliminarás o mal do meio de ti.

[8] Guarda-te da praga da lepra e tem diligente cuidado de fazer segundo tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

[9] Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

[10] Se emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

elküldi a házából, vagy ha meghal a második férj, aki feleségül vette,

[4]akkor az első férje, aki elküldte őt, nem veheti újra feleségül, mert az ő számára tisztátalanná vált az asszony. Utálatos dolog az ilyen az ÚR előtt. Ne kövess el ilyen vétket azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!

[5]Ha valaki új házas, ne vonuljon hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet. Maradjon otthon kötelezettség nélkül egy évig, és legyen boldog a feleségével, akit elvett.

Az emberszeretet különböző törvényei

[6]Ne vegyen zálogba senki kézimalmot vagy felső malomkövet, mert életet venne zálogba!

[7]Ha valakit rajtakapnak azon, hogy elrabol egy embert testvérei, Izráel fiai közül, és erőszakkal magánál tartja vagy eladja, az ilyen rabló haljon meg! Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

[8]Vigyázz arra, hogy a poklos kiütésnél gondosan megtartsd és teljesítsd mindazt, amire a lévita papok tanítanak. Tartsátok meg és teljesítsétek, amit megparancsoltam nekik!

[9]Emlékezz vissza, hogy mit tett Istened, az ÚR Mirjámmal útközben, amikor kijöttetek Egyiptomból!

[10]Ha kölcsönadsz valamit felebarátodnak, ne menj be a házába, hogy zálogot végy tőle!

[11] Ficarás do lado de fora, e o homem, a quem emprestaste, aí te trará o penhor.

[12] Porém, se for homem pobre, não usarás de noite o seu penhor;

[13] em se pondo o sol, restituir-lhe-ás, sem falta, o penhor para que durma no seu manto e te abençoe; isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

[14] Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado, seja ele teu irmão ou estrangeiro que está na tua terra e na tua cidade.

[15] No seu dia, lhe darás o seu salário, antes do pôr-do-sol, porquanto é pobre, e disso depende a sua vida; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

[16] Os pais não serão mortos em lugar dos filhos, nem os filhos, em lugar dos pais; cada qual será morto pelo seu pecado.

[17] Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

[18] Lembrar-te-ás de que foste escravo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

[19] Quando, no teu campo, segares a messe e, nele, esqueceres um feixe de espigas, não voltarás a tomá-lo; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda obra das tuas mãos.

[11]Állj meg kint, és az az ember, akinek kölcsönt adtál, maga vigye ki hozzád a zálogot.

[12]De ha nincstelen az az ember, ne feküdj le a zálogba vett ruhájában,

[13]hanem napnyugtakor add vissza neki a zálogot, hogy a saját felsőruhájában fekhessen le. Ő áldani fog téged, te pedig igaz leszel Istened, az ÚR előtt.

[14]Ne zsákmányold ki a nincstelen és szegény napszámost, akár a testvéred, akár olyan jövevény, aki országodban, a te lakóhelyeiden él.

[15]Még aznap add ki a bérét, mielőtt lemegy a nap, mert nincstelen ő, és sóvárog utána: ne kiáltson az ÚRhoz miattad, mert akkor vétek fog terhelni.

[16]Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek csak a maga vétkéért kelljen meghalnia!

[17]Ne forgasd ki jogaiból a jövevényt és az árvát, és ne vedd zálogba az özvegy ruháját!

[18]Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de kiváltott onnan téged Istened, az ÚR. Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj.

[19]Ha learatod gabonádat a mezőn, és ottfelejtesz egy kévét a mezőn, ne menj vissza fölvenni! Legyen az a jövevényé, az árváé és az özvegyé: így megáldja majd Istened, az ÚR kezed minden munkáját.

[20] Quando sacudires a tua oliveira, não voltarás a colher o fruto dos ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

[20]Ha levered olajfádról a termést, utána már ne szedegess róla: legyen az a jövevényé, az árváé és özvegyé!

[21] Quando vindimares a tua vinha, não tornarás a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

[21]Ha leszüreteled szőlődet, utána azt már ne böngészd végig: legyen az a jövevényé, az árváé és özvegyé.

[22] Lembrar-te-ás de que foste escravo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

[22]Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban! Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj.

Deuteronômio 25

A pena de açoites

[1] Em havendo contenda entre alguns, e vierem a juízo, os juízes os julgarão, justificando ao justo e condenando ao culpado.

[2] Se o culpado merecer açoites, o juiz o fará deitar-se e o fará açoitar, na sua presença, com o número de açoites segundo a sua culpa.

[3] Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais do que estes, teu irmão não fique aviltado aos teus olhos.

[4] Não atarás a boca ao boi quando debulha.

O levirato

[5] Se irmãos morarem juntos, e um deles morrer sem filhos, então, a mulher do que morreu não se casará com outro estranho, fora da família; seu cunhado a tomará, e a receberá por mulher, e exercerá para com ela a obrigação de cunhado.

5 Mózes 25

A botbüntetés

[1]Ha viszály támad férfiak között, és törvény elé mennek, hogy ítélkezzenek fölöttük, és az igazat fölmentik, a bűnöst pedig elmarasztalják,

[2]akkor ha a bűnös verést érdemel, fektesse le a bíró, és veressen rá a jelenlétében annyit, amennyit a bűne miatt megérdemel.

[3]De csak negyvenet verethet rá, többet nem, mert ha ennél több ütést méret rá, akkor szemed láttára gyalázzák meg embertársadat.

[4]Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!

A sógorházasság

[5]Ha testvérek laknak együtt, és közülük az egyik meghal fiúgyermek nélkül, akkor az elhunytnak a felesége ne menjen hozzá idegen férfihoz, aki nem a családhoz tartozik. A sógora menjen be hozzá, vegye feleségül, sógorházasságot kötve így vele.

[6] O primogênito que ela lhe der será sucessor do nome do seu irmão falecido, para que o nome deste não se apague em Israel.

[7] Porém, se o homem não quiser tomar sua cunhada, subirá esta à porta, aos anciãos, e dirá: Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer exercer para comigo a obrigação de cunhado.

[8] Então, os anciãos da sua cidade devem chamá-lo e falar-lhe; e, se ele persistir e disser: Não quero tomá-la,

[9] então, sua cunhada se chegará a ele na presença dos anciãos, e lhe descalçará a sandália do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá: Assim se fará ao homem que não quer edificar a casa de seu irmão;

[10] e o nome de sua casa se chamará em Israel: A casa do descalçado.

[11] Quando brigarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar o marido da mão do que o fere, e ela estender a mão, e o pegar pelas suas vergonhas,

[12] cortar-lhe-ás a mão; não a olharás com piedade.

Pesos e medidas justos

[13] Na tua bolsa, não terás pesos diversos, um grande e um pequeno.

[14] Na tua casa, não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

[15] Terás peso integral e justo, efa integral e justo; para que se prolonguem os teus dias na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

[6]A születendő első gyermek viselje az elhunyt testvér nevét, hogy ne töröljék ki annak a nevét Izráelből.

[7]De ha annak a férfinak nincs kedve elvenni a sógornőjét, akkor a sógornője menjen el a vénekhez a városkapuba, és mondja ezt: A sógorom nem akarja fenntartani a testvére nevét Izráelben, nem akar velem sógorházasságot kötni.

[8]A város vénei hívják oda a férfit, és beszéljenek vele. És ha állhatatosan azt mondja, hogy nincs kedve elvenni,

[9]akkor lépjen oda hozzá a sógornője a vének szeme láttára, húzza le a sarut a férfi lábáról, köpje szembe, és ezt mondja: Így kell bánni azzal az emberrel, aki nem akarja építeni a testvére háza népét!

[10]És nevezzék őt és háza népét Izráelben mezítlábasnak.

[11]Ha két férfi összeverekedik egymással, és az egyikük felesége odamegy, hogy a férjét kiszabadítsa annak a kezéből, aki veri, odanyúl a kezével és megragadja annak a szeméremtestét,

[12]le kell vágni az asszony kezét irgalom nélkül.

Hamis mértékek használatának tilalma

[13]Ne legyen tarsolyodban kétféle súlymérték, nagyobb és kisebb.

[14]Ne legyen házadban kétféle véka, nagyobb és kisebb.

[15]Pontos és hiteles súlymértéked, pontos és hiteles vékád legyen, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

[16] Porque é abominação ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que pratica tal injustiça.

Amaleque será destruído

[17] Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saías do Egito;

[18] como te veio ao encontro no caminho e te atacou na retaguarda todos os desfalecidos que iam após ti, quando estavas abatido e afadigado; e não temeu a Deus.

[19] Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, te houver dado sossego de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, para a possuíres, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

[16]Mert utálatos Istened, az ÚR előtt mindenki, aki ilyet tesz; mindenki, aki hamisságot cselekszik.

Emlékeztetés Amálék bűnére

[17]Emlékezz arra, hogy mit tett veled Amálék népe útközben, amikor kijöttetek Egyiptomból,

[18]amikor találkozott veled útközben, és Istent nem ismerve levágta mindazokat, akik elgyengülve hátramaradtak közüled, mert fáradt és kimerült voltál.

[19]Ha majd Istened, az ÚR nyugalmat ad neked ellenségeidtől mindenfelől azon a földön, amelyet örök birtokul neked ad Istened, az ÚR, akkor töröld el Amáléknek még az emlékét is az ég alól! El ne felejtsd!

Deuteronômio 26

As primícias da terra

[1] Ao entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, ao possuí-la e nela habitares,

[2] tomarás das primícias de todos os frutos do solo que recolheres da terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali fazer habitar o seu nome.

[3] Virás ao que, naqueles dias, for sacerdote e lhe dirás: Hoje, declaro ao SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a nossos pais.

5 Mózes 26

Az új termés bemutatása

[1]Amikor bemégy arra a földre, amelyet neked ad örökségül Istened, az ÚR, birtokba veszed és letelepszel rajta,

[2]akkor mindenből, amit behordasz a földedről, melyet Istened, az ÚR ad neked, vedd a föld termésének legjavát; tedd egy kosárba, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve.

[3]Menj el a paphoz, aki abban az időben szolgálatban lesz, és ezt mondd neki: Vallást teszek ma az ÚR, az én Istenem előtt, hogy bejöttem arra a földre,

amelyről megesküdött az ÚR atyáinknak, hogy nekünk adja.

[4] O sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

[4]A pap vegye el kezedből a kosarat, és tegye le Istenednek, az ÚRnak oltára elé.

[5] Então, testificarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás: Arameu prestes a perecer foi meu pai, e desceu para o Egito, e ali viveu como estrangeiro com pouca gente; e ali veio a ser nação grande, forte e numerosa.

[5]Te pedig ezt mondd Istenednek, az ÚRnak a színe előtt: Bolyongó arámi volt az ősöm, aki lement Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesedmagával, de nagy, erős és hatalmas néppé lett ott.

[6] Mas os egípcios nos maltrataram, e afligiram, e nos impuseram dura servidão.

[6]Az egyiptomiak azonban rosszul bántak velünk, nyomorgattak, és kemény munkát végeztettek velünk.

[7] Clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa angústia, para o nosso trabalho e para a nossa opressão;

[7]Akkor segítségért kiáltottunk az ÚRhoz, atyáink Istenéhez, az ÚR pedig meghallotta szavunkat, és meglátta nyomorúságunkat, gyötrelmünket és sanyarú sorsunkat.

[8] e o SENHOR nos tirou do Egito com poderosa mão, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

[8]És kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy és félelmetes tettek, jelek és csodák között.

[9] e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

[9]Azután behozott bennünket erre a helyre, és nekünk adta ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.

[10] Eis que, agora, trago as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te prostrarás perante ele.

[10]Azért hoztam most ide a termés legjavát arról a földről, amelyet te adtál nekem, URam! Így tedd azt oda Istenednek, az ÚRnak színe elé, és borulj le Istenednek, az ÚRnak színe előtt!

[11] Alegrar-te-ás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti.

[11]Azután örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az ÚR ad neked és házad népének, örvendezz a lévitával és a közötted lakó jövevénnyel együtt!

Os dízimos

[12] Quando acabares de separar todos os dízimos da tua messe no ano terceiro, que é o dos dízimos, então, os darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas cidades e se fartem.

[13] Dirás perante o SENHOR, teu Deus: Tirei de minha casa o que é consagrado e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão, e à viúva, segundo todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada transgredi dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

[14] Dos dízimos não comi no meu luto e deles nada tirei estando imundo, nem deles dei para a casa de algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; segundo tudo o que me ordenaste, tenho feito.

[15] Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

Exortação à obediência

[16] Hoje, o SENHOR, teu Deus, te manda cumprir estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e cumpre-os de todo o teu coração e de toda a tua alma.

[17] Hoje, fizeste o SENHOR declarar que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

[12]Amikor a harmadik esztendőben, a tizedadás évében hiánytalanul megadod egész termésednek a tizedét, és odaadod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek és lakjanak jól lakóhelyeiden,

[13]akkor ezt mondd Istenednek, az ÚRnak színe előtt: Kivittem házamból a szent tizedet, oda is adtam a lévitának, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek, pontosan úgy, ahogy megparancsoltad. Nem szegtem meg, és nem felejtettem el egyetlen parancsodat sem.

[14]Nem ettem belőle gyászomban, nem voltam tisztátalan, amikor kivittem, és nem adtam belőle halottnak. Hallgattam Istenemnek, az ÚRnak szavára, és mindenben úgy jártam el, ahogyan nekem megparancsoltad.

[15]Tekints le szent lakóhelyedről, az égből, és áldd meg népedet, Izráelt és azt a földet, amelyet – ahogyan megesküdtél rá atyáinknak – nekünk adtál: ezt a tejjel és mézzel folyó földet.

A törvénykönyv záró intelmei

[16]Azt parancsolja a mai napon Istened, az ÚR, hogy teljesítsd ezeket a rendelkezéseket és törvényeket! Tartsd meg, és teljesítsd azokat teljes szívedből és teljes lelkedből!

[17]Te ma azt kívánod az ÚRtól, hogy ő a te Istened legyen, mert te az ő útjain jársz, megtartod rendelkezéseit, parancsolatait és törvényeit, és hallgatsz a szavára.

[18] E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te disse, e que guardarás todos os seus mandamentos.

[19] Para, assim, te exaltar em louvor, renome e glória sobre todas as nações que fez e para que sejas povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

Deuteronômio 27

O Terceiro Discurso de Moisés
Solene promulgação da lei

[1] Moisés e os anciãos de Israel deram ordem ao povo, dizendo: Guarda todos estes mandamentos que, hoje, te ordeno.

[2] No dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás pedras grandes e as caiarás.

[3] Havendo-o passado, escreverás, nelas, todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te prometeu o SENHOR, Deus de teus pais.

[4] Quando houveres passado o Jordão, levantarás estas pedras, que hoje te ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

[5] Ali, edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, altar de pedras, sobre as quais não manejarás instrumento de ferro.

[6] De pedras toscas edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele lhe oferecerás holocaustos.

[18]Az ÚR pedig azt kívánja ma tőled, hogy légy az ő tulajdon népe, ahogyan megmondta neked, és tartsd meg minden parancsolatát.

[19]Akkor fölébe emel az összes többi népnek, amelyet teremtett, hogy dicséretes, hírneves és tisztelt légy. Istenednek, az ÚRnak a szent népe leszel, ahogy megígérte.

5 Mózes 27

Az emlékkövek felállítása

[1]Ezután Mózes, Izráel véneivel együtt, ezt parancsolta a népnek: Tartsátok meg mindazokat a parancsokat, amelyeket ma parancsolok nektek!

[2]Ha majd átkeltek a Jordánon arra a földre, amelyet neked ad Istened, az ÚR, állíts fel nagy köveket, és meszeld be azokat!

[3]Írd föl rájuk ezt a törvényt mind az utolsó szóig, amikor átkelsz, hogy bemenj arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked; a tejjel és mézzel folyó földre, ahogyan megígérte neked atyáid Istene, az ÚR.

[4]Amikor tehát átkeltek a Jordánon, állítsátok fel az Ébál-hegyen ezeket a köveket, ahogyan ma megparancsolom nektek, és meszeljétek be azokat.

[5]Építs ott egy kőoltárt Istenednek, az ÚRnak, a köveit ne faragd meg vassal!

[6]Faragatlan kőből építsd Istenednek, az ÚRnak az oltárát, és mutass be azon égőáldozatokat Istenednek, az ÚRnak!

[7] Também sacrificarás ofertas pacíficas; ali, comerás e te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus.

[8] Nestas pedras, escreverás, mui distintamente, as palavras todas desta lei.

[9] Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo: Guarda silêncio e ouve, ó Israel! Hoje, vieste a ser povo do SENHOR, teu Deus.

[10] Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e lhe cumprirás os mandamentos e os estatutos que hoje te ordeno.

Maldições do monte Ebal

[11] Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo:

[12] Quando houveres passado o Jordão, estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo, estes: Simeão, Levi, Judá, Issacar, José e Benjamim.

[13] E estes, para amaldiçoar, estarão sobre o monte Ebal: Rúben, Gade, Aser, Zebulom, Dã e Naftali.

[14] Os levitas testificarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão:

[15] Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominável ao SENHOR, obra de artífice, e a puser em lugar oculto. E todo o povo responderá: Amém!

[16] Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!

[17] Maldito aquele que mudar os marcos do seu próximo. E todo o povo dirá: Amém!

[7]Mutass be békeáldozatot is: edd azt meg ott, és örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt!

[8]Írd rá a kövekre ezt a törvényt mind az utolsó szóig, tisztán és világosan!

[9]Azután így beszélt Mózes a lévita papokkal együtt egész Izráelhez: Légy csendben, és halld meg, Izráel! Ezen a napon lettél Istenednek, az ÚRnak a népe.

[10]Hallgass azért Istenednek, az ÚRnak a szavára, és teljesítsd parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma megparancsolok neked.

A tizenkét átokmondás

[11]Mózes megparancsolta azon a napon a népnek:

[12]Ha átkeltek a Jordánon, a Garizím-hegyen ezek álljanak fel, hogy megáldják a népet: Simeon, Lévi és Júda, Issakár, József és Benjámin.

[13]Az Ébál-hegyen pedig ezek álljanak fel, hogy átkot mondjanak: Rúben, Gád és Ásér, Zebulon, Dán és Naftáli.

[14]Azután szólaljanak meg a léviták, és mondják ezt hangos szóval egész Izráelnek:

[15]Átkozott legyen az, aki mesterember keze munkájával faragott vagy öntött bálványt készíttet, amit utál az ÚR, és azt titokban felállítja! Az egész nép pedig mondja rá: Ámen!

[16]Átkozott, aki gyalázza apját vagy anyját! Az egész nép mondja rá: Ámen!

[17]Átkozott, aki elmozdítja felebarátja határát! Az egész nép mondja rá: Ámen!

[18] Maldito aquele que fizer o cego errar o caminho. E todo o povo dirá: Amém!
[19] Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva. E todo o povo dirá: Amém!
[20] Maldito aquele que se deitar com a madrasta, porquanto profanaria o leito de seu pai. E todo o povo dirá: Amém!
[21] Maldito aquele que se ajuntar com animal. E todo o povo dirá: Amém!
[22] Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe. E todo o povo dirá: Amém!
[23] Maldito aquele que se deitar com sua sogra. E todo o povo dirá: Amém!
[24] Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto. E todo o povo dirá: Amém!
[25] Maldito aquele que aceitar suborno para matar pessoa inocente. E todo o povo dirá: Amém!
[26] Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo. E todo o povo dirá: Amém!

Deuteronômio 28

As bênçãos decorrentes da obediência
Levítico 26.3-13; Deuteronômio 7.12-26

[1] Se atentamente ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que hoje te ordeno, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

[18]Átkozott, aki félrevezeti a vakot az úton! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[19]Átkozott, aki kiforgatja jogaiból a jövevényt, az árvát és az özvegyet! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[20]Átkozott, aki apja feleségével hál, mert apja takaróját emeli fel! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[21]Átkozott, aki bármiféle állattal közösül! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[22]Átkozott, aki a testvérével hál, akár apja leányával, akár anyja leányával! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[23]Átkozott, aki az anyósával hál! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[24]Átkozott, aki titokban agyonüti a felebarátját! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[25]Átkozott, aki vesztegetést fogad el, és ezzel egy ártatlan ember halálát okozza! Az egész nép mondja rá: Ámen!
[26]Átkozott, aki nem tartja meg ennek a törvénynek az igéit, és nem teljesíti azokat! Az egész nép mondja rá: Ámen!

5 Mózes 28

Áldások ígérete

[1]Ha engedelmesen hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az Úr.

[2] Se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, virão sobre ti e te alcançarão todas estas bênçãos:	[2]Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérni fognak téged, ha hallgatsz az ÚRnak, a te Istenednek szavára.
[3] Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.	[3]Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn.
[4] Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.	[4]Áldott lesz méhed gyümölcse, földed termése és állataid ivadéka, teheneid ellése és nyájaid szaporulata.
[5] Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.	[5]Áldott lesz kosarad és sütőteknőd.
[6] Bendito serás ao entrares e bendito, ao saíres.	[6]Áldott leszel jártodban-keltedben.
[7] O SENHOR fará que sejam derrotados na tua presença os inimigos que se levantarem contra ti; por um caminho, sairão contra ti, mas, por sete caminhos, fugirão da tua presença.	[7]Vereséggel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled.
[8] O SENHOR determinará que a bênção esteja nos teus celeiros e em tudo o que colocares a mão; e te abençoará na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.	[8]Áldást bocsát az ÚR csűreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet neked ad Istened, az ÚR.
[9] O SENHOR te constituirá para si em povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.	[9]Az ÚR a maga szent népévé emel téged, ahogyan megesküdött neked, ha megtartod Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, és az ő útjain jársz.
[10] E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão medo de ti.	[10]A föld valamennyi nemzete látni fogja, hogy az ÚR nevéről neveztek el, és félnek majd tőled.
[11] O SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto do teu solo, na terra que o SENHOR, sob juramento a teus pais, prometeu dar-te.	[11]Elhalmoz majd téged az ÚR minden jóval méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáidnak, hogy neked adja.
[12] O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda obra das tuas	[12]Megnyitja az ÚR előtted gazdag kincsesházát, az eget, és esőt ad földedre, amikor csak kell, és megáldja kezed

mãos; emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

[13] O SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, se obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e cumprir.

[14] Não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, seguindo outros deuses, para os servires.

Os castigos da desobediência

Levítico 26.14-46

[15] Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, não cuidando em cumprir todos os seus mandamentos e os seus estatutos que, hoje, te ordeno, então, virão todas estas maldições sobre ti e te alcançarão:

[16] Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

[17] Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

[18] Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas.

[19] Maldito serás ao entrares e maldito, ao saíres.

[20] O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a confusão e a ameaça em tudo quanto empreenderes, até que sejas destruído e repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me abandonaste.

minden munkáját. Te kölcsönadsz a többi népnek, de magad nem szorulsz kölcsönre.

[13]Úrrá tesz téged az Úr, nem pedig szolgává; mindig fölül leszel, és sohasem alul, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok neked, hogy megtartsd és teljesítsd azokat,

[14]és ha nem térsz el se jobbra, se balra azoktól az igéktől, amelyeket ma megparancsolok neked, nem jársz más istenek után, és nem tiszteled azokat.

Fenyegetés átkokkal

[15]De ha nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged:

[16]Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.

[17]Átkozott lesz kosarad és sütőteknőd.

[18]Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed termése, teheneid ellése és nyájaid szaporulata.

[19]Átkozott leszel jártadban-keltedben.

[20]Átkot, zűrzavart és fenyegető veszélyt bocsát rád az Úr minden vállalkozásodban, amelybe belefogsz, úgyhogy hamarosan elpusztulsz, és elveszel gonosz cselekedeteid miatt, mivel elhagytál engem.

[21] O SENHOR fará que a pestilência te pegue a ti, até que te consuma a terra a que passas para possuí-la.

[22] O SENHOR te ferirá com a tísica, e a febre, e a inflamação, e com o calor ardente, e a secura, e com o crestamento, e a ferrugem; e isto te perseguirá até que pereças.

[23] Os teus céus sobre a tua cabeça serão de bronze; e a terra debaixo de ti será de ferro.

[24] Por chuva da tua terra, o SENHOR te dará pó e cinza; dos céus, descerá sobre ti, até que sejas destruído.

[25] O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho, sairás contra eles, e, por sete caminhos, fugirás diante deles, e serás motivo de horror para todos os reinos da terra.

[26] O teu cadáver servirá de pasto a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[27] O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, com tumores, com sarna e com prurido de que não possas curar-te.

[28] O SENHOR te ferirá com loucura, com cegueira e com perturbação do espírito.

[29] Apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa nas trevas, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os teus dias; e ninguém haverá que te salve.

[30] Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás

[21]Dögvészt ragaszt rád az ÚR, míg ki nem pusztít arról a földről, ahova bemégy, hogy birtokba vedd azt.

[22]Megver az ÚR sorvadással, lázzal és gyulladással, forrósággal és szárazsággal, aszállyal és gabonarozsdával. Üldözni fognak, míg csak el nem pusztulsz.

[23]Fejed fölött az ég olyan lesz, mint az érc, alattad a föld pedig olyan, mint a vas.

[24]Eső helyett homokot és port ad földedre az ÚR: az égből száll majd rád, míg csak el nem pusztulsz.

[25]Vereséggel sújt téged az ÚR ellenségeiddel szemben. Egy úton vonulsz föl ellenük, de hét úton menekülsz előlük. Elrettentő példa leszel a föld minden országának.

[26]Holttested az ég összes madarának és a föld állatainak lesz az eledele, és nem lesz majd, aki elriassza őket.

[27]Megver az ÚR egyiptomi fekéllyel, keléssel, viszketegséggel és rühességgel, amelyekből nem tudsz kigyógyulni.

[28]Megver az ÚR tébollyal, vaksággal és elmezavarral.

[29]Déli napfényben is tapogatózni fogsz, ahogyan a vak tapogatózik a homályban. Utaidon nem jársz szerencsével, sőt elnyomott és kifosztott leszel majd mindenkor, és nem segít rajtad senki.

[30]Eljegyzel magadnak egy asszonyt, de más férfi közösül vele. Házat építesz, de

casa, porém não morarás nela; plantarás vinha, porém não a desfrutarás.

[31] O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e ninguém haverá que te salve.

[32] Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo; os teus olhos o verão e desfalecerão de saudades todo o dia; porém a tua mão nada poderá fazer.

[33] O fruto da tua terra e todo o teu trabalho, comê-los-á um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias;

[34] e te enlouquecerás pelo que vires com os teus olhos.

[35] O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, das quais não te possas curar, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[36] O SENHOR te levará e o teu rei que tiveres constituído sobre ti a uma gente que não conheceste, nem tu, nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

[37] Virás a ser pasmo, provérbio e motejo entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

[38] Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

[39] Plantarás e cultivarás muitas vinhas, porém do seu vinho não beberás, nem

nem te költözöl bele, szőlőt telepítesz, de nem te veszed hasznát.

[31]Marhádat szemed láttára vágják le, de te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják, és nem kerül vissza hozzád, juhaidat ellenségeidnek adják, és nem segít rajtad senki.

[32]Fiaid és leányaid más nép hatalmába kerülnek, te meg csak nézed, és epekedsz utánuk mindennap, de nem tehetsz semmit.

[33]Földed termését és mindazt, amiért fáradoztál, olyan nemzet eszi meg, amelyet nem ismersz, és mindig csak elnyomott és eltiport leszel.

[34]Megtébolyodsz attól, amit szemeddel látnod kell.

[35]Megver az ÚR tetőtől talpig rosszindulatú fekélyekkel, a térdeden, a combodon, amelyekből nem tudsz kigyógyulni.

[36]Elhurcoltat az ÚR királyoddal együtt, akit magad fölé állítasz, egy olyan néphez, amelyet nem ismertél sem te, sem atyáid, és más, kőből és fából készült isteneket kell ott majd szolgálnod.

[37]Elborzadva, példálózva, maró gúnnyal fognak emlegetni azok a nemzetek, amelyekhez elhajt majd téged az ÚR.

[38]Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert felfalja a sáska.

[39]Szőlőskerteket ültetsz és művelsz, de bort nem iszol, szőlőt sem szedsz, mert megeszi a féreg.

colherás as uvas, porque o verme as devorará.

40 Em todos os teus limites terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque as tuas azeitonas cairão.

41 Gerarás filhos e filhas, porém não ficarão contigo, porque serão levados ao cativeiro.

42 Todo o teu arvoredo e o fruto da tua terra o gafanhoto os consumirá.

43 O estrangeiro que está no meio de ti se elevará mais e mais, e tu mais e mais descerás.

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

45 Todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído, porquanto não ouviste a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares os mandamentos e os estatutos que te ordenou.

46 Serão, no teu meio, por sinal e por maravilha, como também entre a tua descendência, para sempre.

47 Porquanto não serviste ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, não obstante a abundância de tudo.

48 Assim, com fome, com sede, com nudez e com falta de tudo, servirás aos inimigos que o SENHOR enviará contra ti; sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te haja destruído.

40Határaidon belül olajfáid lesznek mindenütt, de nem kened magad olajjal, mert lehullanak a bogyók.

41Születnek fiaid és leányaid, de nem lesznek a tieid, mert fogságba kell menniük.

42Minden fádat és termőfölded gyümölcsét megeszi a féreg.

43A köztetek élő jövevény mindinkább föléd kerül, te pedig egyre alább hanyatlasz.

44Ő fog neked kölcsönadni, nem te kölcsönzöl neki, ő lesz az úr, te pedig a szolga.

45Rád szállnak mindezek az átkok, üldöznek és kísérni fognak téged, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál Istenednek, az ÚRnak a szavára, nem tartottad meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt neked.

46Intő jel és csoda gyanánt lesznek azok rajtad és utódaidon mindenkor.

47Nem szolgáltál Istenednek, az ÚRnak örömmel és jó szívvel, amikor bőven volt mindened;

48éhezve és szomjazva, meztelenül és mindenben szűkölködve szolgálod majd ezért ellenségeidet, akiket rád bocsát az ÚR. Vasigát tesz a nyakadra, míg el nem pusztít téged.

[49] O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra virá, como o vôo impetuoso da águia, nação cuja língua não entenderás;

[49]Rád hoz majd az ÚR messziről, a föld széléről egy népet, amely lecsap rád, mint a saskeselyű; olyan nemzetet, amelynek a nyelvét nem érted,

[50] nação feroz de rosto, que não respeitará ao velho, nem se apiedará do moço.

[50]vad tekintetű nemzetet, amely nem kíméli az öreget, és nem kegyelmez a gyermeknek sem.

[51] Ela comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, mosto, nem azeite, nem as crias das tuas vacas e das tuas ovelhas, até que te haja consumido.

[51]Megeszi állataid ivadékát és a földed termését, amíg ki nem pusztulsz. Nem hagy neked semmit a gabonából, mustból és olajból, teheneid elléséből és nyájaid szaporulatából, amíg tönkre nem tesz téged.

[52] Sitiar-te-á em todas as tuas cidades, até que venham a cair, em toda a tua terra, os altos e fortes muros em que confiavas; e te sitiará em todas as tuas cidades, em toda a terra que o SENHOR, teu Deus, te deu.

[52]Ostrom alá veszi minden városodat, míg egész országodban le nem omlanak a magas és erőssé tett kőfalak, amelyekben bízol; ostrom alá veszi minden városodat egész országodban, amelyet neked adott Istened, az ÚR.

[53] Comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, na angústia e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

[53]Megeszed majd méhed gyümölcsét, fiaidnak és leányaidnak a húsát, akiket ad neked Istened, az ÚR – az ostrom és szorongattatás idején, amikor az ellenséged szorongat majd téged.

[54] O mais mimoso dos homens e o mais delicado do teu meio será mesquinho para com seu irmão, e para com a mulher do seu amor, e para com os demais de seus filhos que ainda lhe restarem;

[54]A leggyengédebb és legelkényeztetettebb ember is irigyen néz testvérére, szeretett feleségére és még életben maradt fiaira,

[55] de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas cidades.

[55]hogy ne kelljen adnia egyiküknek se fiainak a húsából, amelyet eszik, mivel nem maradt egyebe az ostrom és szorongattatás idején, amikor az ellenséged szorongatja majd minden városodat.

[56] A mais mimosa das mulheres e a mais delicada do teu meio, que de mimo e delicadeza não tentaria pôr a planta do pé sobre a terra, será mesquinha para com o marido de seu amor, e para com seu filho, e para com sua filha;

[56]Még az a gyengéd és elkényeztetett asszony is, aki olyan elkényeztetett és finomkodó volt, hogy a lábával sem akarta érinteni a földet, irigyen néz szeretett férjére, fiára és leányára,

[57] mesquinha da placenta que lhe saiu dentre os pés e dos filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, na angústia e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas cidades.

[57]ha a méhlepényére gondol, amely elment tőle, és a gyermekére, akit megszült, mert titokban ezeket eszi meg, amikor mindenéből kifogy az ostrom és szorongattatás idején, amikor ellenséged ostromolja városaidat.

[58] Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus,

[58]Ha nem tartod meg és nem teljesíted ennek a törvénynek minden igéjét, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, és ha nem féled Istenednek, az ÚRnak dicsőséges és félelmetes nevét,

[59] então, o SENHOR fará terríveis as tuas pragas e as pragas de tua descendência, grandes e duradouras pragas, e enfermidades graves e duradouras;

[59]akkor az ÚR döbbenetes csapásokat küld majd rád és utódaidra; nagy és tartós csapásokat, súlyos és tartós betegségeket.

[60] fará voltar contra ti todas as moléstias do Egito, que temeste; e se apegarão a ti.

[60]Rád hozza Egyiptom minden nyavalyáját, és rád ragad mindaz, amitől irtózol.

[61] Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga que não estão escritas no livro desta Lei, até que sejas destruído.

[61]Mindenféle olyan betegséget és csapást is rád hoz majd az ÚR, amelyek nincsenek megírva ebben a törvénykönyvben, míg csak ki nem pusztulsz.

[62] Ficareis poucos em número, vós que éreis como as estrelas dos céus em multidão, porque não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

[62]És bár olyan sokan voltatok, mint égen a csillag, kevesen maradnak meg közületek, mert nem hallgattál Istenednek, az ÚRnak a szavára.

[63] Assim como o SENHOR se alegrava em vós outros, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, da mesma sorte o

[63]És ahogyan örömét lelte az ÚR abban, hogy jót tehetett veletek, és megszaporított benneteket, ugyanúgy leli

SENHOR se alegrará em vos fazer perecer e vos destruir; sereis desarraigados da terra à qual passais para possuí-la.

majd örömét abban is az ÚR, hogy tönkretesz és kipusztít benneteket. Kigyomlálnak benneteket arról a földről, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek.

64 O SENHOR vos espalhará entre todos os povos, de uma até à outra extremidade da terra. Servirás ali a outros deuses que não conheceste, nem tu, nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

64Szétszéleszt téged az ÚR az összes nemzet közé, a föld egyik szélétől a másikig, és ott majd más, kőből és fából készült isteneket kell szolgálnod, akiket nem ismertél sem te, sem atyáid.

65 Nem ainda entre estas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso, porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, olhos mortiços e desmaio de alma.

65De még azok között a népek között sem lelhetsz majd nyugalmat, nem lesz egyetlen hely sem, ahol megállapodhatsz. Rettegő szívet, szomorú szemet és csüggedt lelket ad neked ott az ÚR.

66 A tua vida estará suspensa como por um fio diante de ti; terás pavor de noite e de dia e não crerás na tua vida.

66Hajszálon függ majd az életed, riadozni fogsz éjjel és nappal, és nem érezheted az életed soha biztonságban.

67 Pela manhã dirás: Ah! Quem me dera ver a noite! E, à noitinha, dirás: Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pavor que sentirás no coração e pelo espetáculo que terás diante dos olhos.

67Reggel azt mondod: Bárcsak este volna! Este meg azt mondod: Bárcsak reggel volna! Mert rettegés tartja fogva szívedet amiatt, amit látnod kell.

68 O SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te disse: Nunca jamais o verás; sereis ali oferecidos para venda como escravos e escravas aos vossos inimigos, mas não haverá quem vos compre.

68Visszavisz téged az ÚR hajókon Egyiptomba, azon az úton, amelyről azt mondtam neked, hogy nem látod meg többé. Ott kínálgatjátok majd magatokat ellenségeiteknek rabszolgának és rabszolganőnek, de nem vesz meg majd titeket senki.

Deuteronômio 29

O Quarto Discurso de Moisés
Deus faz nova aliança com o povo

1 São estas as palavras da aliança que o SENHOR ordenou a Moisés fizesse com os

69Ezeknek az igéknek az alapján kötött szövetséget Mózes az ÚR parancsára Izráel

filhos de Israel na terra de Moabe, além da aliança que fizera com eles em Horebe.

fiaival Móáb földjén, azon a szövetségen kívül, amelyet a Hóreben kötött velük.

5 Mózes 29

Intés a szövetség megtartására

[2] Chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe: Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vós, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

[1]Ezután összehívta Mózes egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Saját szemetekkel láttátok, hogy mi mindent cselekedett az ÚR Egyiptom földjén a fáraóval, összes szolgájával és egész országával.

[3] as grandes provas que os vossos olhos viram, os sinais e grandes maravilhas;

[2]Saját szemetekkel láttátok a nagy próbatételeket, azokat a nagy jeleket és csodákat.

[4] porém o SENHOR não vos deu coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

[3]Csak értelmes szívet, látó szemet és halló fület nem adott nektek az ÚR mindmáig.

[5] Quarenta anos vos conduzi pelo deserto; não envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se gastou no vosso pé a sandália.

[4]Pedig negyven éven át vezettelek benneteket a pusztában, és nem szakadt le rólatok a ruha, a lábatokról sem szakadt le a saru;

[6] Pão não comestes e não bebestes vinho nem bebida forte, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[5]kenyeret nem ettetek, bort és részegítő italt sem ittatok, hogy megtudjátok: én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.

[7] Quando viestes a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

[6]Amikor elérkeztetek erre a helyre, kivonult ellenünk Szíhón, Hesbón királya és Óg, Básán királya, hogy megütközzék velünk, de megvertük őket.

[8] tomamos-lhes a terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

[7]Elvettük országukat és odaadtuk örökségül a rúbenieknek, a gádiaknak és a Manassé törzse felének.

[9] Guardai, pois, as palavras desta aliança e cumpri-as, para que prospereis em tudo quanto fizerdes.

[8]Tartsátok meg azért ennek a szövetségnek az igéit, és teljesítsétek azokat, hogy boldoguljatok minden dolgotokban.

[10] Vós estais, hoje, todos perante o SENHOR, vosso Deus: os cabeças de vossas

[9]Ti ma mindnyájan az ÚRnak, a ti Isteneteknek színe előtt álltok: törzsfőitek,

tribos, vossos anciãos e os vossos oficiais, todos os homens de Israel,

11 os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do vosso arraial, desde o vosso rachador de lenha até ao vosso tirador de água,

12 para que entres na aliança do SENHOR, teu Deus, e no juramento que, hoje, o SENHOR, teu Deus, faz contigo;

13 para que, hoje, te estabeleça por seu povo, e ele te seja por Deus, como te tem prometido, como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

14 Não é somente convosco que faço esta aliança e este juramento,

15 porém com aquele que, hoje, aqui, está conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e também com aquele que não está aqui, hoje, conosco.

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações pelas quais viestes a passar;

17 vistes as suas abominações e os seus ídolos, feitos de madeira e de pedra, bem como vistes a prata e o ouro que havia entre elas;

18 para que, entre vós, não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração, hoje, se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que não haja entre vós raiz que produza erva venenosa e amarga,

véneitek, elöljáróitok és minden izráeli férfi,

10gyermekeitek, asszonyaitok és a táborodban levő jövevények, még a favágók és vízhordók is,

11hogy elkötelezd magad Istenednek, az ÚRnak átokkal is fenyegető szövetségére, amelyet a mai napon köt veled Istened, az ÚR.

12Ma a maga népévé emel téged, ő pedig Istened lesz, ahogyan megígérte neked, és ahogyan megesküdött atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

13De nemcsak veletek kötöm ezt az átokkal is fenyegető szövetséget,

14azokkal, akik ma itt vannak velünk, és itt állnak Istenünknek, az ÚRnak a színe előtt, hanem azokkal is, akik ma nincsenek itt velünk.

15Ti tudjátok, hogyan laktunk Egyiptomban, és hogyan vonultunk át a népek között, hiszen nektek kellett átvonulnotok.

16Láttátok förtelmes bálványaikat, amelyek fából és kőből, ezüstből és aranyból vannak.

17Ne legyen azért köztetek olyan férfi vagy olyan nő, nemzetség vagy törzs, amelynek a szíve nem fordul ma oda az ÚRhoz, a mi Istenünkhöz, és elkezdi majd azoknak a népeknek az isteneit tisztelni. Ne legyen köztetek olyan gyökér, amely mérget és ürmöt terem!

[19] ninguém que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu íntimo, dizendo: Terei paz, ainda que ande na perversidade do meu coração, para acrescentar à sede a bebedice.
[20] O SENHOR não lhe quererá perdoar; antes, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR lhe apagará o nome de debaixo do céu.

[21] O SENHOR o separará de todas as tribos de Israel para calamidade, segundo todas as maldições da aliança escrita neste Livro da Lei.

[22] Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estrangeiro que virá de terras longínquas, vendo as pragas desta terra e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,
[23] e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem crescerá nela erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor,

[24] isto é, todas as nações dirão: Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor de tamanha ira?

[18]Ne gondolja senki, aki hallja ezeket az átkokat, az áldásban bizakodva: Jó sorom lesz akkor is, ha megátalkodott szívvel élek, hisz csak nem pusztul el az öntözött a kiszáradt földdel együtt?!
[19]Az ÚR ugyanis nem lesz hajlandó neki megbocsátani, sőt föllángol az ÚR haragos indulata az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, ami meg van írva ebben a könyvben. Még a nevét is eltörli az ÚR az ég alól.
[20]Különválasztja az ilyet az ÚR Izráel minden törzséből, és romlást hoz rá, a szövetséghez tartozó átkok szerint, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben.
[21]Megkérdezi majd a következő nemzedék, fiaitok, akik a helyetekbe lépnek, meg a messze földről érkező idegenek, akik látják majd a csapásokat és betegségeket, amelyekkel ezt a földet sújtotta az ÚR –

[22]és hogy az egész föld kiégett, csupa kénkő és só, nem lehet bevetni, nem kel ki és nem nő rajta egy árva fűszál sem; úgy elpusztult, mint Szodoma és Gomora, Admá és Cebójim, amelyeket lángoló haragjában elpusztított az ÚR –,

[23]sőt az összes nép is megkérdezi majd: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal, és miért lángolt fel ilyen nagyon haragja ellene?

[25] Então, se dirá: Porque desprezaram a aliança que o SENHOR, Deus de seus pais, fez com eles, quando os tirou do Egito;

[26] e se foram, e serviram a outros deuses, e os adoraram; deuses que não conheceram e que ele não lhes havia designado.

[27] Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, trazendo sobre ela toda a maldição que está escrita neste livro.

[28] O SENHOR os arrancou, com ira, de sua terra, mas também com indignação e grande furor, e os lançou para outra terra, como hoje se vê.

[29] As coisas encobertas pertencem ao SENHOR, nosso Deus, porém as reveladas nos pertencem, a nós e a nossos filhos, para sempre, para que cumpramos todas as palavras desta lei.

[24]Akkor majd ezt fogják felelni: Azért, mert elhagyták az ÚRnak, atyáik Istenének a szövetségét, amelyet akkor kötött velük, amikor kihozta őket Egyiptomból,

[25]és más isteneket kezdtek el tisztelni, és azokat imádták: olyan isteneket, akiket nem ismertek, és akiket másoknak hagyott meg az ÚR.

[26]Ezért haragra gerjedt az ÚR ez ellen az ország ellen, és ráhozta mindazt az átkot, amely meg van írva ebben a könyvben.

[27]Lángoló haragjában és nagy felháborodásában kitépte őket földjükből az ÚR, és más földre dobta őket. Így van ez ma is.

[28]A titkok az ÚRéi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden igéjét.

Deuteronômio 30

Promessas de misericórdia

[1] Quando, pois, todas estas coisas vierem sobre ti, a bênção e a maldição que pus diante de ti, se te recordares delas entre todas as nações para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

[2] e tornares ao SENHOR, teu Deus, tu e teus filhos, de todo o teu coração e de toda a tua alma, e deres ouvidos à sua voz, segundo tudo o que hoje te ordeno,

[3] então, o SENHOR, teu Deus, mudará a tua sorte, e se compadecerá de ti, e te ajuntará, de novo, de todos os povos entre

5 Mózes 30

Az élet és a halál útja

[1]Amikor majd beteljesednek rajtad az áldásnak és az átoknak mindezek az igéi, amelyeket eléd adtam, és megszívleled mindazok közt a népek közt, amelyek közé szétszórt téged Istened, az ÚR,

[2]és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és fiaiddal együtt teljes szívedből és teljes lelkedből hallgatsz a szavára, egészen úgy, ahogyan ma megparancsolom neked,

[3]akkor jóra fordítja sorsodat Istened, az ÚR, megkönyörül rajtad, és újra összegyűjt minden nemzet közül, amelyek közé szétszélesztett téged Istened, az ÚR.

os quais te havia espalhado o SENHOR, teu Deus.

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade dos céus, desde aí te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará de lá.

4Ha az ég széléig szórt is szét téged Istened, az ÚR, még onnan is összegyűjt, onnan is visszahoz,

5 O SENHOR, teu Deus, te introduzirá na terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

5és bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amely atyáid birtoka volt, és te is birtokba veszed, jót tesz veled, és jobban megsokasít téged, mint atyáidat.

6 O SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua descendência, para amares o SENHOR, teu Deus, de todo o coração e de toda a tua alma, para que vivas.

6Szívedet és utódaid szívét is körülmetéli az ÚR, a te Istened, úgyhogy szeretni fogod az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és így életet nyersz.

7 O SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

7Mindezeket az átkokat pedig ellenségeidre és gyűlölőidre hárítja Istened, az ÚR, azokra, akik üldöztek téged.

8 De novo, pois, darás ouvidos à voz do SENHOR; cumprirás todos os seus mandamentos que hoje te ordeno.

8És te újra hallgatni fogsz az ÚR szavára, és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket ma megparancsolok neked.

9 O SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, no fruto dos teus animais e no fruto da tua terra e te beneficiará; porquanto o SENHOR tornará a exultar em ti, para te fazer bem, como exultou em teus pais;

9Elhalmoz téged javaival Istened, az ÚR kezed minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében. Mert újra örömét leli majd az ÚR abban, hogy jót tegyen veled, ahogyan örömét telte atyáidban,

10 se deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste Livro da Lei, se te converteres ao SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração e de toda a tua alma.

10ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, megtartván parancsolatait és rendelkezéseit, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben, és ha megtérsz az ÚRhoz, a te Istenedhez teljes szívedből és teljes lelkedből.

[11] Porque este mandamento que, hoje, te ordeno não é demasiado difícil, nem está longe de ti.

[11]Mert ez a parancsolat, amelyet ma megparancsolok neked, nem túl nehéz a számodra, és nincs távol tőled.

[12] Não está nos céus, para dizeres: Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[12]Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?

[13] Nem está além do mar, para dizeres: Quem passará por nós além do mar que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o cumpramos?

[13]Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?

[14] Pois esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a cumprires.

[14]Sőt inkább nagyon is közel van hozzád az ige: a szádban és a szívedben; teljesítsd hát azt!

A vida ou a morte

[15] Vê que proponho, hoje, a vida e o bem, a morte e o mal;

[15]Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is.

[16] se guardares o mandamento que hoje te ordeno, que ames o SENHOR, teu Deus, andes nos seus caminhos, e guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, então, viverás e te multiplicarás, e o SENHOR, teu Deus, te abençoará na terra à qual passas para possuí-la.

[16]Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd az URat, a te Istenedet, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és törvényeit, és akkor élni és sokasodni fogsz, mert megáld téged az ÚR, a te Istened azon a földön, amelyre most bemégy, hogy birtokba vedd.

[17] Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseres dar ouvidos, e fores seduzido, e te inclinares a outros deuses, e os servires,

[17]De ha elfordul a szíved, és nem engedelmeskedsz, hanem eltántorodsz, más isteneket imádsz és azokat tiszteled,

[18] então, hoje, te declaro que, certamente, perecerás; não permanecerás longo tempo na terra à qual vais, passando o Jordão, para a possuíres.

[18]kijelentem nektek már most, hogy menthetetlenül elvesztek. Nem éltek hosszú ideig azon a földön, ahova most átkeltek a Jordánon, hogy bemenjetek oda, és birtokba vegyétek.

[19] Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te propus a vida e a morte, a bênção e a maldição;

[19]Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a

escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua descendência,

[20] amando o SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e apegando-te a ele; pois disto depende a tua vida e a tua longevidade; para que habites na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

Deuteronômio 31

As Últimas Disposições
Josué, sucessor de Moisés

[1] Passou Moisés a falar estas palavras a todo o Israel

[2] e disse-lhes: Sou, hoje, da idade de cento e vinte anos. Já não posso sair e entrar, e o SENHOR me disse: Não passarás o Jordão.

[3] O SENHOR, teu Deus, passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, e tu as possuirás; Josué passará adiante de ti, como o SENHOR tem dito.

[4] O SENHOR lhes fará como fez a Seom e a Ogue, reis dos amorreus, os quais destruiu, bem como a sua terra.

[5] Quando, pois, o SENHOR vos entregar estes povos diante de vós, então, com eles fareis segundo todo o mandamento que vos tenho ordenado.

[6] Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos atemorizeis diante deles, porque o SENHOR, vosso Deus, é quem vai convosco; não vos deixará, nem vos desamparará.

halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!

[20]Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass a szavára és ragaszkodj hozzá, mert így élhetsz és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az ÚR esküvel ígért oda atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

5 Mózes 31

Józsué Mózes utódja

[1]Miután Mózes elmondta ezeket egész Izráelnek,

[2]ezt mondta nekik: Százhúsz esztendős vagyok már, nem tudok tovább veletek együtt járni-kelni, és az ÚR is megmondta nekem: Nem kelhetsz át a Jordánon!

[3]Az ÚR, a te Istened fog átkelni előtted, és ő fogja kipusztítani előled azokat a népeket, és így a birtokukat majd elfoglalhatod. Józsué fog átkelni előtted, ahogyan azt megmondta az ÚR.

[4]Úgy bánik el azokkal az ÚR, ahogyan elbánt Szíhónnal és Óggal, az emóriak királyaival és országukkal, amikor elpusztította őket.

[5]Kiszolgáltatja őket nektek az ÚR, ti pedig mindenben úgy bánjatok el velük, ahogyan megparancsoltam nektek!

[6]Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened vonul majd veled, nem hagy cserben téged, és nem hagy el.

[7] Chamou Moisés a Josué e lhe disse na presença de todo o Israel: Sê forte e corajoso; porque, com este povo, entrarás na terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a teus pais; e tu os farás herdá-la.

[8] O SENHOR é quem vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desamparará; não temas, nem te atemorizes.

A lei deve ser lida ao povo de sete em sete anos

[9] Esta lei, escreveu-a Moisés e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e a todos os anciãos de Israel.

[10] Ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, precisamente no ano da remissão, na Festa dos Tabernáculos,

[11] quando todo o Israel vier a comparecer perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que este escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel.

[12] Ajuntai o povo, os homens, as mulheres, os meninos e o estrangeiro que está dentro da vossa cidade, para que ouçam, e aprendam, e temam o SENHOR, vosso Deus, e cuidem de cumprir todas as palavras desta lei;

[13] para que seus filhos que não a souberem ouçam e aprendam a temer o SENHOR, vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra à qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

A futura rebeldia de Israel

[7]Akkor odahívta Mózes Józsuét, és ezt mondta neki az egész Izráel előtt: Légy erős és bátor, mert te fogsz bemenni ezzel a néppel arra a földre, amelyet az ÚR esküvel ígért oda atyáiknak, és te osztod azt fel majd köztük.

[8]Maga az ÚR vonul majd előtted, ő maga lesz veled. Nem hagy cserben téged, és nem hagy el: ne félj hát, és ne rettegj!

A törvényt hétévenként fel kell olvasni

[9]Mózes leírta ezt a törvényt, és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik az ÚR szövetségládáját hordozzák, meg Izráel összes véneinek.

[10]Ezt parancsolta nekik Mózes: Minden hetedik esztendő végén, az adósságelengedés évének megszabott idejében, a lombsátrak ünnepén,

[11]amikor eljön egész Izráel, hogy megjelenjék az ÚRnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, fel kell olvasni ezt a törvényt egész Izráel előtt, fülük hallatára.

[12]Gyűjtsd össze a népet, férfiakat, nőket és gyermekeket, meg a lakóhelyeiden élő jövevényeket, hogy hallgassák és tanulják meg, és féljék Isteneteket, az URat, megtartván és teljesítvén ennek a törvénynek valamennyi igéjét.

[13]Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák és tanulják meg, hogy féljék Isteneteket, az URat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyétek.

További intézkedések és intések

[14] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim, foram Moisés e Josué e se apresentaram na tenda da congregação.

[15] Então, o SENHOR apareceu, ali, na coluna de nuvem, a qual se deteve sobre a porta da tenda.

[16] Disse o SENHOR a Moisés: Eis que estás para dormir com teus pais; e este povo se levantará, e se prostituirá, indo após deuses estranhos na terra para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a aliança que fiz com ele.

[17] Nesse dia, a minha ira se acenderá contra ele; desampará-lo-ei e dele esconderei o rosto, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não nos alcançaram estes males por não estar o nosso Deus no meio de nós?

[18] Esconderei, pois, certamente, o rosto naquele dia, por todo o mal que tiverem feito, por se haverem tornado a outros deuses.

[19] Escrevei para vós outros este cântico e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

[20] Quando eu tiver introduzido o meu povo na terra que mana leite e mel, a qual, sob juramento, prometi a seus pais, e, tendo ele comido, e se fartado, e engordado, e houver tornado a outros

[14]Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Közel van már az az idő, amikor meg kell halnod. Hívd ide Józsuét, és álljatok meg a kijelentés sátrában, hogy megbízást adjak neki. Odament tehát Mózes és Józsué, és megálltak a kijelentés sátrában.

[15]Az ÚR pedig megjelent a sátorban felhőoszlopban, és a felhőoszlop megállt a sátor bejárata fölött.

[16]Az ÚR ezt mondta Mózesnek: Te most pihenni térsz atyáidhoz. Ez a nép pedig paráználkodni kezd annak a földnek idegen isteneivel, amelyre most bemegy. Elhagy engem, és megszegi szövetségemet, amelyet vele kötöttem.

[17]De akkor haragra lobbanok ellene, elhagyom őket, elrejtem előlük arcomat, és megemészti őket a rájuk szakadó sok baj és nyomorúság. Akkor majd ezt fogja mondani: Azért szakadtak rám ezek a bajok, mert nincs velem Istenem!

[18]De én akkor egészen elrejtem arcomat minden gonoszsága miatt, amelyet elkövetett, mert más istenekhez fordult.

[19]Most pedig írjátok le ezt az éneket! Tanítsd meg rá Izráel fiait, add a szájukba, mert ez az ének lesz a tanúm Izráel fiaival szemben.

[20]Mert beviszem őt arra a tejjel és mézzel folyó földre, amelyet esküvel ígértem meg atyáinak. Eszik, jóllakik, meghízik, és mégis más istenekhez fordul – azoknak

deuses, e os houver servido, e me irritado, e anulado a minha aliança;

[21] e, quando o tiverem alcançado muitos males e angústias, então, este cântico responderá contra ele por testemunha, pois a sua descendência, sempre, o trará na boca; porquanto conheço os desígnios que, hoje, estão formulando, antes que o introduza na terra que, sob juramento, prometi.

[22] Assim, Moisés, naquele mesmo dia, escreveu este cântico e o ensinou aos filhos de Israel.

[23] Ordenou o SENHOR a Josué, filho de Num, e disse: Sê forte e corajoso, porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que, sob juramento, lhes prometi; e eu serei contigo.

O Livro da Lei posto ao lado da arca

[24] Tendo Moisés acabado de escrever, integralmente, as palavras desta lei num livro,

[25] deu ordem aos levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, dizendo:

[26] Tomai este Livro da Lei e ponde-o ao lado da arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

[27] Porque conheço a tua rebeldia e a tua dura cerviz. Pois, se, vivendo eu, ainda hoje, convosco, sois rebeldes contra o SENHOR, quanto mais depois da minha morte?

[28] Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, para que eu fale aos seus ouvidos estas palavras

szolgálnak, engem pedig megvetnek – és megszegi szövetségemet.

[21]De amikor rászakad a sok baj és nyomorúság, akkor ez az ének, amely nem megy feledésbe utódai között sem, tanúskodni fog ellene, hogy ismertem szándékát, amelyet már most melenget, mielőtt még bevittem volna arra a földre, amelyet esküvel ígértem neki.

[22]Mózes leírta azon a napon ezt az éneket, és megtanította rá Izráel fiait.

[23]Majd megbízást adott Isten Józsuénak, Nún fiának, és ezt mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, amelyet esküvel ígértem meg nekik. Én veled leszek!

[24]Amikor Mózes leírta egy könyvbe ennek a törvénynek az igéit elejétől végig,

[25]ezt parancsolta Mózes a lévitáknak, akik az ÚR szövetségládáját hordozták:

[26]Fogjátok ezt a törvénykönyvet, és tegyétek Isteneteknek, az ÚRnak a szövetségládája mellé, hogy ott tanúskodjék ellened.

[27]Mert én tudom, milyen lázadó és keménynyakú vagy. Hiszen már most folytonosan lázadoztok az ÚR ellen, amikor még köztetek élek, mi lesz akkor a halálom után?!

[28]Gyűjtsétek hozzám törzseitek összes véneit és elöljáróitokat, hadd mondjam el

e contra eles, por testemunhas, tomarei os céus e a terra.

[29] Porque sei que, depois da minha morte, por certo, procedereis corruptamente e vos desviareis do caminho que vos tenho ordenado; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, porque fareis mal perante o SENHOR, provocando-o à ira com as obras das vossas mãos.

O cântico de Moisés

[30] Então, Moisés pronunciou, integralmente, as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel:

Deuteronômio 32

[1] Inclinai os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

[2] Goteje a minha doutrina como a chuva, destile a minha palavra como o orvalho, como chuvisco sobre a relva e como gotas de água sobre a erva.

[3] Porque proclamarei o nome do SENHOR. Engrandecei o nosso Deus.

[4] Eis a Rocha! Suas obras são perfeitas, porque todos os seus caminhos são juízo; Deus é fidelidade, e não há nele injustiça; é justo e reto.

[5] Procederam corruptamente contra ele, já não são seus filhos, e sim suas manchas; é geração perversa e deformada.

[6] É assim que recompensas ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

nekik ezeket az igéket, és hadd hívjam ellenük tanúul az eget és a földet.

[29]Mert tudom, hogy halálom után nagyon meg fogtok romlani, és letértek arról az útról, amelyet kijelöltem nektek. Ezért a távoli jövőben utolér majd benneteket a veszedelem, mert azt teszitek, amit rossznak lát az ÚR, és kezetek csinálmányaival bosszantjátok őt.

[30]Ezután elmondta Mózes Izráel egész gyülekezetének füle hallatára ezt az éneket, az utolsó szóig.

5 Mózes 32

Mózes éneke

[1]Figyeljetek, egek, hadd szóljak, a föld is hallja meg számnak mondásait!

[2]Esőként szitáljon tanításom, harmatként hulljon mondásom, mint permet a zsenge fűre, záporeső a pázsitra.

[3]Bizony, az ÚR nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket!

[4]Kőszikla ő, tetteiben tökéletes, mert igazságos minden útja. Hű az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő.

[5]Megromlottak, nem fiai már, hitványak; fonák és hamis ez a nemzedék.

[6]Ez a hála az ÚR iránt, bolond és esztelen nemzet?! Hisz atyád ő, aki megteremtett, ő alkotott és tett erőssé téged.

[7] Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de gerações e gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

[7]Emlékezz az ősidőkre, gondold csak át az előző nemzedékek éveit! Kérdezd meg atyádat, ő majd elbeszéli, a véneket közötted, ők majd igazolják:

[8] Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando separava os filhos dos homens uns dos outros, fixou os limites dos povos, segundo o número dos filhos de Israel.

[8]Mikor a Felséges kiosztotta a népek örökségét, népekre osztva az emberek fiait, mikor kijelölte a nemzetek hazáját, kik annyian vannak, mint Izráel fiai,

[9] Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

[9]akkor az ő népe maradt az ÚR része, Jákób lett az ő kimért öröksége.

[10] Achou-o numa terra deserta e num ermo solitário povoado de uivos; rodeou-o e cuidou dele, guardou-o como a menina dos olhos.

[10]Puszta földön talált reá, kietlen, vad sivatagban. Körülvette, gondja volt rá, óvta, mint a szeme fényét,

[11] Como a águia desperta a sua ninhada e voeja sobre os seus filhotes, estende as asas e, tomando-os, os leva sobre elas,

[11]ahogy a sas, röptetve a fészekalját, fiókái fölött repdes, úgy vette őt kiterjesztett szárnyaira, evezőtollán hordozva őt.

[12] assim, só o SENHOR o guiou, e não havia com ele deus estranho.

[12]Az ÚR vezette egymaga, nem volt vele idegen isten.

[13] Ele o fez cavalgar sobre os altos da terra, comer as messes do campo, chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

[13]A föld magaslatain hordozta, a mező termésével etette. Mézzel táplálta a sziklából, olajjal a kősziklából.

[14] coalhada de vacas e leite de ovelhas, com a gordura dos cordeiros, dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com o mais escolhido trigo; e bebeste o sangue das uvas, o mosto.

[14]A tehenek vaját, juhok tejét bárányok kövérjével, a básáni kosokat és bakokat a búzaliszt legjavával etted, és a szőlő vérét, a színbort ittad.

[15] Mas, engordando-se o meu amado, deu coices; engordou-se, engrossou-se, ficou nédio e abandonou a Deus, que o fez, desprezou a Rocha da sua salvação.

[15]Meghízott Jesúrún, kirúgott a hámból – elhíztál, kövér vagy, hájat eresztettél! –, és elvetette Istent, alkotóját, elhagyta szabadító kőszikláját.

[16] Com deuses estranhos o provocaram a zelos, com abominações o irritaram.

[16]Idegen istenekkel tették féltékennyé, utálatosságokkal bosszantották őt.

[17] Sacrifícios ofereceram aos demônios, não a Deus; a deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

[18] Olvidaste a Rocha que te gerou; e te esqueceste do Deus que te deu o ser.

[19] Viu isto o SENHOR e os desprezou, por causa da provocação de seus filhos e suas filhas;

[20] e disse: Esconderei deles o rosto, verei qual será o seu fim; porque são raça de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

[21] A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com seus ídolos me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com aquele que não é povo; com louca nação os despertarei à ira.

[22] Porque um fogo se acendeu no meu furor e arderá até ao mais profundo do inferno, consumirá a terra e suas messes e abrasará os fundamentos dos montes.

[23] Amontoarei males sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

[24] Consumidos serão pela fome, devorados pela febre e peste violenta; e contra eles enviarei dentes de feras e ardente peçonha de serpentes do pó.

[25] Fora devastará a espada, em casa, o pavor, tanto ao jovem como à virgem, tanto à criança de peito como ao homem encanecido.

[17]Szellemeknek áldoztak, nem Istennek; isteneknek, akiket nem ismertek, újaknak, akik nemrég jöttek, akiket még nem féltek atyáitok.

[18]Kőszikláddal, aki nemzett, nem törődtél; elfeledted Istent, aki világra hozott!

[19]Látta ezt az ÚR, s haragjában megutálta fiait és lányait,

[20]és ezt mondta: Elrejtem az arcomat előlük, meglátom, mi lesz a végük! Állhatatlan nemzedék ez, fiak, akikben nincsen hűség.

[21]Semmit érő istenekkel tettek féltékennyé, haszontalan bálványokkal bosszantottak engem. Semmit érő néppel teszem én is féltékennyé, bolond nemzettel bosszantom majd őket.

[22]Mert tűz lobban fel haragomtól, perzselve lecsap a holtak hazájáig; megemészti a földet és ami azon termett, felgyújtja a hegyek alapjait.

[23]Elhalmozom őket bajokkal, valamennyi nyilamat kilövöm reájuk,

[24]az éhségtől elgyengülnek, láz emészti őket és keserű halál; vérengző vadakat eresztek rájuk és porban csúszó mérges kígyókat.

[25]Kint fegyver gyilkol, bent meg a rémület: ifjat és szüzet, csecsemőt és vénembert egyaránt.

[26] Eu teria dito: Por todos os cantos os espalharei e farei cessar a sua memória dentre os homens,

[27] se eu não tivesse receado a provocação do inimigo, para que os seus adversários não se iludam, para que não digam: A nossa mão tem prevalecido, e não foi o SENHOR quem fez tudo isto.

[28] Porque o meu povo é gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

[29] Tomara fossem eles sábios! Então, entenderiam isto e atentariam para o seu fim.

[30] Como poderia um só perseguir mil, e dois fazerem fugir dez mil, se a sua Rocha lhos não vendera, e o SENHOR lhos não entregara?

[31] Porque a rocha deles não é como a nossa Rocha; e os próprios inimigos o atestam.

[32] Porque a sua vinha é da vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de veneno, seus cachos, amargos;

[33] o seu vinho é ardente veneno de répteis e peçonha terrível de víboras.

[34] Não está isto guardado comigo, selado nos meus tesouros?

[35] A mim me pertence a vingança, a retribuição, a seu tempo, quando resvalar o seu pé; porque o dia da sua calamidade está próximo, e o seu destino se apressa em chegar.

[36] Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se compadecerá dos seus servos,

[26]Szétzúzom őket, gondoltam, emléküket is kitörlöm a halandók közül,

[27]de tartok az ellenség gúnyolódásától, hogy félreértik ellenfeleik, és majd azt mondják: A mi hatalmas kezünk, s nem az ÚR művelte ezt.

[28]Milyen tanácstalan ez a nemzet, és milyen értelmetlen!

[29]Ha bölcsek lennének, felismernék, s megértenék, mi lesz a végük.

[30]Hogyan kergethet ezret egy, és hogyan űzhet kettő tízezret? Csak úgy, hogy Kősziklájuk kezükbe adta, az ÚR kiszolgáltatta őket.

[31]Mert sziklájuk nem ér fel a mi Kősziklánkkal, ezt ellenségeiknek is el kell ismerniük.

[32]Szőlőjük Szodoma szőlőjéből való és Gomora szőlőhegyéről; szőlőfürtjeik mérgező fürtök, keserűek a szemei.

[33]Kígyóméreg az ő boruk, viperák kegyetlen mérge.

[34]De el van ez rejtve nálam, lepecsételve kincstáramban.

[35]Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van a vesztük napja, és siet már a végzetük.

[36]Bizony, igazságot szolgáltat népének az ÚR, és megkönyörül szolgáin, ha látja,

quando vir que o seu poder se foi, e já não há nem escravo nem livre.

37 Então, dirá: Onde estão os seus deuses? E a rocha em quem confiavam?

38 Deuses que comiam a gordura de seus sacrifícios e bebiam o vinho de suas libações? Levantem-se eles e vos ajudem, para que haja esconderijo para vós outros!

39 Vede, agora, que Eu Sou, Eu somente, e mais nenhum deus além de mim; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e não há quem possa livrar alguém da minha mão.

40 Levanto a mão aos céus e afirmo por minha vida eterna:

41 se eu afiar a minha espada reluzente, e a minha mão exercitar o juízo, tomarei vingança contra os meus adversários e retribuirei aos que me odeiam.

42 Embriagarei as minhas setas de sangue (a minha espada comerá carne), do sangue dos mortos e dos prisioneiros, das cabeças cabeludas do inimigo.

43 Louvai, ó nações, o seu povo, porque o SENHOR vingará o sangue dos seus servos, tomará vingança dos seus adversários e fará expiação pela terra do seu povo.

44 Veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Josué, filho de Num.

45 Tendo Moisés falado todas estas palavras a todo o Israel,

46 disse-lhes: Aplicai o coração a todas as palavras que, hoje, testifico entre vós, para que ordeneis a vossos filhos que cuidem de cumprir todas as palavras desta lei.

hogy ernyedt a kéz, és végét járja aprajanagyja.

37Hol vannak isteneik, mondja, és a szikla, akiben bíztak?

38Akik ették áldozataik kövérjét, itták italáldozataik borát, nosza rajta, segítsenek, rejtsenek el benneteket!

39Lássátok be, hogy csak én vagyok, nincsen Isten rajtam kívül! Én adok halált és én adok életet, összezúzok és gyógyítok, nincs, aki kezemből kimentsen.

40Kezem az égre emelem, és megesküszöm önmagamra, az örökké élőre:

41ha villogó kardom megélesítem, és ítéletre nyújtom ki kezem, bosszút állok ellenfeleimen, és megfizetek gyűlölőimnek.

42Nyilaim vérrel részegítem, és kardom hússal lakik jól: elesettek és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejével.

43Dicsérjétek, ti nemzetek, annak a népét, aki megtorolja szolgái vérét, bosszúval fizet ellenfeleinek, de engesztelést szerez népének földjéért!

Mózes megtekinti az ígéret földjét

44Mózes pedig odament, és elmondta ezt az éneket az utolsó szóig a nép füle hallatára, Józsuéval, Nún fiával együtt.

45Miután Mózes elmondta mindezeket egész Izráel előtt,

46így szólt hozzájuk: Szívleljétek meg mindazokat az igéket, amelyekkel ma intelek titeket: fiaitoknak pedig parancsoljátok meg, hogy tartsák meg és

teljesítsék ennek a törvénynek valamennyi igéjét!

[47] Porque esta palavra não é para vós outros coisa vã; antes, é a vossa vida; e, por esta mesma palavra, prolongareis os dias na terra à qual, passando o Jordão, ides para a possuir.

[47]Mert nem üres beszéd ez a számotokra, hanem ez jelenti számotokra az életet: általa élhettek hosszú ideig azon a földön, amelyre most átkeltek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek.

O Último Dia da Vida de Moisés

Moisés vê do monte Nebo a terra de Canaã

[48] Naquele mesmo dia, falou o SENHOR a Moisés, dizendo:

[48]Ugyanezen a napon így beszélt Mózeshez az ÚR:

[49] Sobe a este monte de Abarim, ao monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que aos filhos de Israel dou em possessão.

[49]Menj föl ide, az Abárímhegységbe, a Nebó-hegyre, amely Móáb földjén, Jerikóval szemben van. Tekintsd meg Kánaán földjét, amelyet Izráel fiainak a birtokába adok!

[50] E morrerás no monte, ao qual terás subido, e te recolherás ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte Hor e se recolheu ao seu povo,

[50]Azután meghalsz azon a hegyen, amelyre fölmégy, és elődeid mellé kerülsz, ahogyan a testvéred, Áron is meghalt a Hórhegyen, és elődei mellé került.

[51] porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

[51]Mert Izráel fiaival együtt ti is hűtlenek voltatok hozzám a Kádés melletti Meríbá vizénél, a Cin-pusztában, és nem mutattátok fel szentségemet Izráel fiai között.

[52] Pelo que verás a terra defronte de ti, porém não entrarás nela, na terra que dou aos filhos de Israel.

[52]Megláthatod ugyan közelről azt a földet, de nem mehetsz be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok.

Deuteronômio 33

5 Mózes 33

A bênção de Moisés

Mózes áldásai

[1] Esta é a bênção que Moisés, homem de Deus, deu aos filhos de Israel, antes da sua morte.

[1]Ezzel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes, az Isten embere, mielőtt meghalt.

[2] Disse, pois: O SENHOR veio do Sinai e lhes alvoreceu de Seir, resplandeceu desde o monte Parã; e veio das miríades de

[2]Ezt mondta: A Sínairól jött az ÚR, a Széírről ragyogott rájuk, a Párán-hegyről

santos; à sua direita, havia para eles o fogo da lei.

[3] Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; eles se colocam a teus pés e aprendem das tuas palavras.

[4] Moisés nos prescreveu a lei por herança da congregação de Jacó.

[5] E o SENHOR se tornou rei ao seu povo amado, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel.

[6] Viva Rúben e não morra; e não sejam poucos os seus homens!

[7] Isto é o que disse de Judá: Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá e introduze-o no seu povo; com as tuas mãos, peleja por ele e sê tu ajuda contra os seus inimigos.

[8] De Levi disse: Dá, ó Deus, o teu Tumim e o teu Urim para o homem, teu fidedigno, que tu provaste em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

[9] aquele que disse a seu pai e a sua mãe: Nunca os vi; e não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardou a tua palavra e observou a tua aliança.

[10] Ensinou os teus juízos a Jacó e a tua lei, a Israel; ofereceu incenso às tuas narinas e holocausto, sobre o teu altar.

[11] Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e aceita a obra das suas mãos, fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem.

[12] De Benjamim disse: O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o

tündöklött, megérkezett szent seregével, jobbján lángoló tűzzel.

[3]Mennyire szereti népét! Szentjei kezedben vannak, lábaidhoz telepednek, befogadják beszédedet.

[4]Mózes törvényt adott nekünk, Jákób gyülekezetének, örökségül.

[5]Az ÚR lett Jesúrún királya, mikor összegyűltek a nép vezetői, együvé Izráel törzsei.

[6]Éljen Rúben, ne haljon ki, ha kevés is a száma!

[7]Júdára ezt mondta: Hallgasd meg, URam, Júda szavát! Vezesd őt vissza népéhez; ha kezét harcra emeli, segítsd ellenségeivel szemben!

[8]Lévire ezt mondta: Tummímodat és úrímodat add ennek a hűségesnek! Mert próbára tetted Masszában, harcba hívtad Meríbá vizeinél.

[9]Aki azt mondta apjára, anyjára, hogy sosem látta őket, nem akart tudni testvéreiről, nem volt tekintettel saját fiaira. Parancsodat megtartották, szövetséged megőrizték.

[10]Tanítják törvényeidre Jákóbot, és útmutatásodra Izráelt. Tömjént tesznek eléd, áldozatot oltárodra.

[11]Áldd meg, URam, amije van, gyönyörködj keze munkáiban! Törd le támadói derekát, és azokét, akik gyűlölik őt, hogy ne kelhessenek fel többé ellene!

[12]Benjáminra ezt mondta: Az ÚR kedvence ő, biztonságban lakik nála. Oltalmazza őt

dia o SENHOR o protegerá, e ele descansará nos seus braços.

13 De José disse: Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que é mais excelente dos céus, do orvalho e das profundezas,

14 com o que é mais excelente daquilo que o sol amadurece e daquilo que os meses produzem,

15 com o que é mais excelente dos montes antigos e mais excelente dos outeiros eternos,

16 com o que é mais excelente da terra e da sua plenitude e da benevolência daquele que apareceu na sarça; que tudo isto venha sobre a cabeça de José, sobre a cabeça do príncipe entre seus irmãos.

17 Ele tem a imponência do primogênito do seu touro, e as suas pontas são como as de um boi selvagem; com elas rechaçará todos os povos até às extremidades da terra. Tais, pois, as miríades de Efraim, e tais, os milhares de Manassés.

18 De Zebulom disse: Alegra-te, Zebulom, nas tuas saídas marítimas, e tu, Issacar, nas tuas tendas.

19 Os dois chamarão os povos ao monte; ali apresentarão ofertas legítimas, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos da areia.

20 De Gade disse: Bendito aquele que faz dilatar Gade, o qual habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

21 E se proveu da melhor parte, porquanto ali estava escondida a porção do chefe; ele marchou adiante do povo, executou a

mindenkor; a hegyek, melyek között lakik, Istennek vállai.

13Józsefre ezt mondta: Megáldotta földjét az ÚR az égből hulló harmat ajándékával és a lenti vizekkel:

14napérlelte ajándékkal, holdsarjasztotta ajándékkal,

15az ősi hegyek javaival, az örök halmok ajándékával,

16a föld bőséges ajándékával, a csipkebokorban lakónak kegyével. Szálljon ez József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére!

17Gyönyörű, mint egy elsőszülött bika, szarvai olyanok, akár a bivalyé; szétdobálja velük a népeket, el egészen a föld pereméig. Ilyenek Efraim tízezrei és Manassé ezrei.

18Zebulonra ezt mondta: Örvendezz, Zebulon, ha útra kelsz, és te, Issakár, ha sátradban vagy!

19Népeket hívnak hegyükre, ott igaz áldozatot mutatnak be, mert a tenger bőségét élvezik, a tengerpart rejtett kincseit.

20Gádra ezt mondta: Áldott, aki tág teret adott Gádnak! Elfekszik, mint az oroszlán, ha széttépett kart és fejet.

21Kiszemelte a legjavát, ott megkapta törvényes részét, mikor összejöttek a nép

justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

[22] De Dã disse: Dã é leãozinho; saltará de Basã.

[23] De Naftali disse: Naftali goza de favores e, cheio da bênção do SENHOR, possuirá o lago e o Sul.

[24] De Aser disse: Bendito seja Aser entre os filhos de Jacó, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o pé.

[25] Sejam de ferro e de bronze os teus ferrolhos, e, como os teus dias, durará a tua paz.

[26] Não há outro, ó amado, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e com a sua alteza sobre as nuvens.

[27] O Deus eterno é a tua habitação e, por baixo de ti, estende os braços eternos; ele expulsou o inimigo de diante de ti e disse: Destrói-o.

[28] Israel, pois, habitará seguro, a fonte de Jacó habitará a sós numa terra de cereal e de vinho; e os seus céus destilarão orvalho.

[29] Feliz és tu, ó Israel! Quem é como tu? Povo salvo pelo SENHOR, escudo que te socorre, espada que te dá alteza. Assim, os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás os seus altos.

Deuteronômio 34

A morte de Moisés

[1] Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cimo de Pisga,

vezetői. Az ÚR igazsága szerint járt el, törvényei szerint, Izráellel együtt.

[22]Dánra ezt mondta: Dán fiatal oroszlán, mely Básánból tör elő.

[23]Naftálira ezt mondta: Naftáli kegyelmet nyer bőven, az ÚR áldásával teljes. Nyugat és dél az ő birtoka.

[24]Ásérra ezt mondta: Áldott a fiak közt Ásér, testvéreinek kedvence, olajban füröszti lábát.

[25]Vasból és rézből legyenek záraid, életed végéig tartson ki erőd!

[26]Nincs Jesúrún Istenéhez fogható! Az égen át száguld segítségedre, a fellegeken fenségesen.

[27]Az örök Isten a te menedéked, örökkévaló karjai tartanak. Kiűzte ellenségedet, és ezt mondta: pusztítsd!

[28]Biztonságban lakhat Izráel, Jákób forrása egymagában, gabonának, mustnak földjén, ahol az ég harmatot hint.

[29]Boldog lehetsz, Izráel! Van-e, aki hozzád fogható: olyan nép, amelynek védelme az ÚR?! Ő a te segítő pajzsod és dicsőséges kardod. Hízelegnek majd neked ellenségeid, te pedig azok magaslatain lépdelsz.

5 Mózes 34

Mózes halála

[1]Ezután fölment Mózes a Móáb síkságáról a Nebó-hegyre, a Piszgá csúcsára, amely Jerikóval szemben van, és az ÚR

que está defronte de Jericó; e o SENHOR lhe mostrou toda a terra de Gileade até Dã;

megmutatta neki az egész országot: Gileádot Dánig,

[2] e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá até ao mar ocidental;

[2]egész Naftálit, Efraim és Manassé földjét, meg Júda egész földjét a nyugati tengerig,

[3] e o Neguebe e a campina do vale de Jericó, a cidade das Palmeiras, até Zoar.

[3]továbbá a Délvidéket, a Jordán környékét és a pálmák városának, Jerikónak a völgyét Cóarig.

[4] Disse-lhe o SENHOR: Esta é a terra que, sob juramento, prometi a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo: à tua descendência a darei; eu te faço vê-la com os próprios olhos; porém não irás para lá.

[4]Majd ezt mondta neki az ÚR: Ezt a földet ígértem oda esküvel Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, amikor így szóltam: A te utódaidnak adom! Megmutattam neked, de nem mehetsz be oda.

[5] Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, segundo a palavra do SENHOR.

[5]Ott halt meg Mózes, az ÚR szolgája, Móáb földjén, az ÚR akarata szerint.

[6] Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém sabe, até hoje, o lugar da sua sepultura.

[6]És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja.

[7] Tinha Moisés a idade de cento e vinte anos quando morreu; não se lhe escureceram os olhos, nem se lhe abateu o vigor.

[7]Százhúsz éves volt Mózes, amikor meghalt; látása még nem gyengült meg, és nem hagyta el az életereje.

[8] Os filhos de Israel prantearam Moisés por trinta dias, nas campinas de Moabe; então, se cumpriram os dias do pranto no luto por Moisés.

[8]Izráel fiai harminc napig siratták Mózest a Móáb síkságán, amíg el nem telt Mózes siratásának és gyászolásának az ideje.

[9] Josué, filho de Num, estava cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés impôs sobre ele as mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

[9]Józsué, Nún fia pedig megtelt bölcs lélekkel, mert Mózes reá helyezte a kezét. Izráel fiai hallgattak is rá, és úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

[10] Nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, com quem o SENHOR houvesse tratado face a face,

[10]Nem is támadt többé Izráelben Mózeshez hasonló próféta, akivel szemtől szemben érintkezett volna az ÚR.

[11] no tocante a todos os sinais e maravilhas que, por mando do SENHOR, fez na terra do Egito, a Faraó, a todos os seus oficiais e a toda a sua terra;

[12] e no tocante a todas as obras de sua poderosa mão e aos grandes e terríveis feitos que operou Moisés à vista de todo o Israel.

[11]Mert őt küldte el az ÚR mindazoknak a jeleknek és csodáknak a véghezvitelére, amelyeket Egyiptom földjén tett a fáraóval, valamennyi udvari emberével és egész országával;

[12]és mindazoknak az erős kézre valló, nagy és félelmetes tetteknek a véghezvitelére, amelyeket Mózes egész Izráel szeme láttára vitt véghez.

O livro de Josué

Josué 1

Deus fala a Josué e anima-o

[1] Sucedeu, depois da morte de Moisés, servo do SENHOR, que este falou a Josué, filho de Num, servidor de Moisés, dizendo:
[2] Moisés, meu servo, é morto; dispõe-te, agora, passa este Jordão, tu e todo este povo, à terra que eu dou aos filhos de Israel.
[3] Todo lugar que pisar a planta do vosso pé, vo-lo tenho dado, como eu prometi a Moisés.
[4] Desde o deserto e o Líbano até ao grande rio, o rio Eufrates, toda a terra dos heteus e até ao mar Grande para o poente do sol será o vosso limite.
[5] Ninguém te poderá resistir todos os dias da tua vida; como fui com Moisés, assim serei contigo; não te deixarei, nem te desampararei.

[6] Sê forte e corajoso, porque tu farás este povo herdar a terra que, sob juramento, prometi dar a seus pais.

[7] Tão-somente sê forte e mui corajoso para teres o cuidado de fazer segundo toda a lei que meu servo Moisés te ordenou; dela não te desvies, nem para a direita nem para a esquerda, para que sejas bem-sucedido por onde quer que andares.
[8] Não cesses de falar deste Livro da Lei; antes, medita nele dia e noite, para que tenhas cuidado de fazer segundo tudo quanto nele está escrito; então, farás

JÓZSUÉ KÖNYVE

Józsué 1

Isten parancsa és ígérete Józsuénak

[1]Mózesnek, az ÚR szolgájának halála után ezt mondta az ÚR Józsuénak, Nún fiának, Mózes szolgájának:
[2]Mózes, az én szolgám meghalt. Most azért indulj, kelj át itt a Jordánon, te és ez az egész nép arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok.
[3]Nektek adok minden helyet, amelyre lábatokkal léptek, ahogyan megígértem Mózesnek.
[4]A pusztától és a Libánontól a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, nyugat felé pedig a Nagy-tengerig a ti területetek lesz a hettiták egész országa.
[5]Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogyan Mózessel is vele voltam. Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el.
[6]Légy erős és bátor, mert te teszed ezt a népet annak az országnak az örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom.
[7]Csak légy erős és igen bátor, tartsd meg és teljesítsd mindenben azt a törvényt, amelyet Mózes, az én szolgám parancsolt neked. Ne térj el attól se jobbra, se balra, hogy boldogulj mindenütt, amerre csak jársz.

[8]Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, arról elmélkedj éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami

prosperar o teu caminho e serás bem-sucedido.

[9] Não to mandei eu? Sê forte e corajoso; não temas, nem te espantes, porque o SENHOR, teu Deus, é contigo por onde quer que andares.

Preparação para atravessar o Jordão

[10] Então, deu ordem Josué aos príncipes do povo, dizendo:

[11] Passai pelo meio do arraial e ordenai ao povo, dizendo: Provede-vos de comida, porque, dentro de três dias, passareis este Jordão, para que entreis na terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus, para a possuirdes.

[12] Falou Josué aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo de Manassés, dizendo:

[13] Lembrai-vos do que vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, dizendo: O SENHOR, vosso Deus, vos concede descanso e vos dá esta terra.

[14] Vossas mulheres, vossos meninos e vosso gado fiquem na terra que Moisés vos deu deste lado do Jordão; porém vós, todos os valentes, passareis armados na frente de vossos irmãos e os ajudareis,

[15] até que o SENHOR conceda descanso a vossos irmãos, como a vós outros, e eles também tomem posse da terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes dá; então, tornareis à terra da vossa herança e possuireis a que vos deu Moisés, servo do

ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.

[9]Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.

Készülődés a honfoglalásra

[10]Józsué ezt parancsolta a nép elöljáróinak:

[11]Menjetek végig a táboron, és parancsoljátok meg a népnek: Készítsetek magatoknak útravalót, mert három nap múlva átkeltek itt a Jordánon, hogy bemenjetek, és birtokba vegyétek azt a földet, amelyet Istenetek, az ÚR nektek ad birtokul.

[12]A rúbenieknek, a gádiaknak és Manassé törzse felének ezt mondta Józsué:

[13]Emlékezzetek arra, amit Mózes, az ÚR szolgája parancsolt meg nektek: Istenetek, az ÚR nyugalmat ad nektek, és nektek adja ezt a földet.

[14]Feleségeitek, gyermekeitek és jószágaitok maradjanak ezen a földön, amelyet nektek adott Mózes, a Jordánon túl. Ti pedig mindnyájan, akik vitéz harcosok vagytok, keljetek át harcra készen testvéreitek élén, és segítsétek őket,

[15]amíg nyugalmat nem ad az ÚR testvéreiteknek éppúgy, mint nektek, és birtokba nem veszik ők is azt a földet, amelyet nekik ad Istenetek, az ÚR. Azután visszatérhettek birtokul kapott földetekre, hogy birtokba vegyétek azt, amit Mózes,

SENHOR, deste lado do Jordão, para o nascente do sol.

[16] Então, responderam a Josué, dizendo: Tudo quanto nos ordenaste faremos e aonde quer que nos enviares iremos.

[17] Como em tudo obedecemos a Moisés, assim obedeceremos a ti; tão-somente seja o SENHOR, teu Deus, contigo, como foi com Moisés.

[18] Todo homem que se rebelar contra as tuas ordens e não obedecer às tuas palavras em tudo quanto lhe ordenares será morto; tão-somente sê forte e corajoso.

az ÚR szolgája nektek adott a Jordántól napkeletre.

[16]Azok pedig így válaszoltak Józsuénak: Megtesszük mindazt, amit parancsoltál, és elmegyünk bárhová, ahová csak küldesz.

[17]Mindenben hallgatunk majd rád, ahogyan Mózesre hallgattunk, csak legyen veled is Istened, az ÚR, ahogyan Mózessel vele volt.

[18]Halállal lakoljon mindenki, aki ellene szegül parancsodnak, és nem hallgat szavadra, bármit is parancsolsz neki. Csak légy erős és bátor!

Josué 2

Espias mandados a Jericó. Raabe

[1] De Sitim enviou Josué, filho de Num, dois homens, secretamente, como espias, dizendo: Andai e observai a terra e Jericó. Foram, pois, e entraram na casa de uma mulher prostituta, cujo nome era Raabe, e pousaram ali.

[2] Então, se deu notícia ao rei de Jericó, dizendo: Eis que, esta noite, vieram aqui uns homens dos filhos de Israel para espiar a terra.

[3] Mandou, pois, o rei de Jericó dizer a Raabe: Faze sair os homens que vieram a ti e entraram na tua casa, porque vieram espiar toda a terra.

[4] A mulher, porém, havia tomado e escondido os dois homens; e disse: É verdade que os dois homens vieram a mim, porém eu não sabia donde eram.

Józsué 2

Józsué kémeket küld Jerikóba

[1]Akkor Józsué, Nún fia, titokban két kémet küldött Sittímből, és ezt mondta nekik: Menjetek, vegyétek szemügyre azt a földet és Jerikót! Azok elmentek, betértek egy Ráháb nevű parázna nő házába, hogy ott töltsék az éjszakát.

[2]De Jerikó királyát figyelmeztették: Vigyázz! Izráeli férfiak jöttek ide az éjjel, hogy kikémleljék az országot.

[3]Jerikó királya ezt üzente Ráhábnak: Add ki azokat a férfiakat, akik hozzád érkeztek, és betértek a házadba, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész országot.

[4]Az asszony azonban fogta és elrejtette a két férfit, majd ezt mondta: Igaz, hogy betértek hozzám azok a férfiak, de nem tudtam, honnan valók.

[5] Havendo-se de fechar a porta, sendo já escuro, eles saíram; não sei para onde foram; ide após eles depressa, porque os alcançareis.

[6] Ela, porém, os fizera subir ao eirado e os escondera entre as canas do linho que havia disposto em ordem no eirado.

[7] Foram-se aqueles homens após os espias pelo caminho que dá aos vaus do Jordão; e, havendo saído os que iam após eles, fechou-se a porta.

[8] Antes que os espias se deitassem, foi ela ter com eles ao eirado

[9] e lhes disse: Bem sei que o SENHOR vos deu esta terra, e que o pavor que infundis caiu sobre nós, e que todos os moradores da terra estão desmaiados.

[10] Porque temos ouvido que o SENHOR secou as águas do mar Vermelho diante de vós, quando saíeis do Egito; e também o que fizestes aos dois reis dos amorreus, Seom e Ogue, que estavam além do Jordão, os quais destruístes.

[11] Ouvindo isto, desmaiou-nos o coração, e em ninguém mais há ânimo algum, por causa da vossa presença; porque o SENHOR, vosso Deus, é Deus em cima nos céus e embaixo na terra.

[12] Agora, pois, jurai-me, vos peço, pelo SENHOR que, assim como usei de misericórdia para convosco, também dela usareis para com a casa de meu pai; e que me dareis um sinal certo

[5]Kapuzárás idején, amikor besötétedett, eltávoztak. Nem tudom, hová mentek azok a férfiak. Fussatok gyorsan utánuk, mert még utolérhetitek őket!

[6]Pedig fölvitte őket a háztetőre, és elbújtatta a lenkóró közé, ami ki volt rakva a háztetőn.

[7]A városbeli férfiak ekkor üldözésükre indultak a Jordán gázlóihoz vezető úton. A kaput pedig, amint kimentek az üldözők, bezárták.

Ráháb megmenti a kémeket

[8]Mielőtt a kémek lefeküdtek volna, fölment hozzájuk Ráháb a háztetőre,

[9]és ezt mondta nekik: Tudom, hogy az ÚR nektek fogja adni ezt a földet, hiszen rettegés fogott el bennünket miattatok, és máris reszket tőletek ennek a földnek minden lakója.

[10]Mert hallottuk, hogyan szárította ki az ÚR előttetek a Vörös-tenger vizét, amikor kijöttetek Egyiptomból, és hogy mit tettetek a Jordánon túl Szíhónnal és Óggal, az emóriak két királyával, akiket kiirtottatok.

[11]Amikor ezt meghallottuk, megdermedt a szívünk, és még a lélegzete is elállt mindenkinek miattatok. Bizony, a ti Istenetek, az ÚR az Isten fenn az égben és lenn a földön!

[12]Most azért esküdjetek meg nekem az ÚRra, hogy amilyen irgalommal bántam én veletek, ti is olyan irgalommal bántok majd apám háza népével, és biztos jelét adjátok annak,

[13] de que conservareis a vida a meu pai e a minha mãe, como também a meus irmãos e a minhas irmãs, com tudo o que têm, e de que livrareis a nossa vida da morte.

[13]hogy életben hagyjátok apámat, anyámat, fivéreimet, nővéreimet és minden hozzátartozójukat, és megmentitek életünket a haláltól.

[14] Então, lhe disseram os homens: A nossa vida responderá pela vossa se não denunciardes esta nossa missão; e será, pois, que, dando-nos o SENHOR esta terra, usaremos contigo de misericórdia e de fidelidade.

[14]A férfiak így válaszoltak neki: Életünkkel kezeskedünk értetek, ha ti nem áruljátok el a mi ügyünket. Amikor az ÚR nekünk adja ezt a földet, irgalmasan és hűséggel bánunk majd veled.

[15] Ela, então, os fez descer por uma corda pela janela, porque a casa em que residia estava sobre o muro da cidade.

[15]Akkor kötélen leeresztette őket az ablakon át – háza ugyanis a városfalon volt, és így a városfalon lakott –,

[16] E disse-lhes: Ide-vos ao monte, para que, porventura, vos não encontrem os perseguidores; escondei-vos lá três dias, até que eles voltem; e, depois, tomareis o vosso caminho.

[16]és azt mondta nekik: Menjetek a hegyekbe, hogy rátok ne találjanak az üldözők! Rejtőzzetek ott három napig, amíg az üldözők vissza nem térnek; azután majd útnak indulhattok.

[17] Disseram-lhe os homens: Desobrigados seremos deste teu juramento que nos fizeste jurar,

[17]A férfiak ezt mondták neki: Nem fogjuk megszegni azt az esküt, amelyet neked tettünk.

[18] se, vindo nós à terra, não atares este cordão de fio de escarlata à janela por onde nos fizeste descer; e se não recolheres em casa contigo teu pai, e tua mãe, e teus irmãos, e a toda a família de teu pai.

[18]Ezért amikor bejövünk erre a földre, kösd ezt a piros fonálból font zsineget arra az ablakra, amelyen át leeresztettél bennünket. Gyűjtsd magadhoz a házba apádat, anyádat, testvéreidet és apád egész háza népét!

[19] Qualquer que sair para fora da porta da tua casa, o seu sangue lhe cairá sobre a cabeça, e nós seremos inocentes; mas o sangue de qualquer que estiver contigo em casa caia sobre a nossa cabeça, se alguém nele puser mão.

[19]Ha azután bárki is kilép házad ajtaján az utcára, az maga tehet arról, ha meghal, mi ártatlanok leszünk. De minket sújtson a büntetés, ha valaki kezet emel azokra, akik veled lesznek a házban.

[20] Também, se tu denunciares esta nossa missão, seremos desobrigados do juramento que nos fizeste jurar.

[20]Ha azonban elárulod a mi ügyünket, akkor nem kötelez bennünket az az eskü, amellyel megeskettél bennünket.

[21] E ela disse: Segundo as vossas palavras, assim seja. Então, os despediu; e eles se foram; e ela atou o cordão de escarlata à janela.

[21]Az asszony így felelt: Legyen úgy, ahogy mondtátok! Azután elküldte őket, és azok elmentek. A piros zsineget pedig rákötötte az ablakra.

[22] Foram-se, pois, e chegaram ao monte, e ali ficaram três dias, até que voltaram os perseguidores; porque os perseguidores os procuraram por todo o caminho, porém não os acharam.

[22]A kémek elmentek, eljutottak a hegyekbe, és ott maradtak három napig, amíg az üldözők vissza nem tértek. Keresték ugyan őket az üldözők mindenfelé, de nem találták.

[23] Assim, os dois homens voltaram, e desceram do monte, e passaram, e vieram a Josué, filho de Num, e lhe contaram tudo quanto lhes acontecera;

[23]Azután visszaindult a két férfi, lejött a hegyekből, átkelt a Jordánon, és megérkezett Józsuéhoz, Nún fiához. Elbeszélték neki mindazt, ami velük történt.

[24] e disseram a Josué: Certamente, o SENHOR nos deu toda esta terra nas nossas mãos, e todos os seus moradores estão desmaiados diante de nós.

[24]Ezt mondták Józsuénak: Bizony, kezünkbe adta az ÚR azt az egész földet, máris reszket tőlünk annak a földnek minden lakója.

Josué 3

A passagem do Jordão

[1] Levantou-se, pois, Josué de madrugada, e, tendo ele e todos os filhos de Israel partido de Sitim, vieram até ao Jordão e pousaram ali antes que passassem.

[2] Sucedeu, ao fim de três dias, que os oficiais passaram pelo meio do arraial

[3] e ordenaram ao povo, dizendo: Quando virdes a arca da Aliança do SENHOR, vosso Deus, e que os levitas sacerdotes a levam, partireis vós também do vosso lugar e a seguireis.

Józsué 3

Megérkezés a Jordánhoz

[1]Józsué másnap korán reggel fölkelt, útnak indultak Sittímből, és eljutottak a Jordánhoz – ő meg Izráel fiai mindnyájan. Ott táboroztak, mielőtt átkeltek volna.

[2]Három nap múlva végigmentek az elöljárók a táboron,

[3]és megparancsolták a népnek: Ha látjátok, hogy a lévita papok fölemelik Isteneteknek, az ÚRnak szövetségládáját, akkor kerekedjetek föl ti is, és menjetek utána!

[4] Contudo, haja a distância de cerca de dois mil côvados entre vós e ela. Não vos chegueis a ela, para que conheçais o caminho pelo qual haveis de ir, visto que, por tal caminho, nunca passastes antes.

[5] Disse Josué ao povo: Santificai-vos, porque amanhã o SENHOR fará maravilhas no meio de vós.

[6] E também falou aos sacerdotes, dizendo: Levantai a arca da Aliança e passai adiante do povo. Levantaram, pois, a arca da Aliança e foram andando adiante do povo.

[7] Então, disse o SENHOR a Josué: Hoje, começarei a engrandecer-te perante os olhos de todo o Israel, para que saibam que, como fui com Moisés, assim serei contigo.

[8] Tu, pois, ordenarás aos sacerdotes que levam a arca da Aliança, dizendo: Ao chegardes à borda das águas do Jordão, parareis aí.

[9] Então, disse Josué aos filhos de Israel: Chegai-vos para cá e ouvi as palavras do SENHOR, vosso Deus.

[10] Disse mais Josué: Nisto conhecereis que o Deus vivo está no meio de vós e que de todo lançará de diante de vós os cananeus, os heteus, os heveus, os ferezeus, os girgaseus, os amorreus e os jebuseus.

[11] Eis que a arca da Aliança do SENHOR de toda a terra passa o Jordão diante de vós.

[12] Tomai, pois, agora, doze homens das tribos de Israel, um de cada tribo;

[4]De maradjon mintegy kétezer könyök távolság köztetek és közte; ne menjetek túl közel hozzá! Így tudjátok majd, melyik úton kell mennetek, hiszen nem jártatok még soha ezen az úton.

[5]Józsué ezt mondta a népnek: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az ÚR.

[6]A papoknak pedig ezt mondta Józsué: Emeljétek föl a szövetség ládáját, és vonuljatok a nép előtt! Fölemelték tehát a szövetség ládáját, és mentek a nép előtt.

[7]Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: A mai naptól kezdve naggyá teszlek téged egész Izráel szemében, hadd tudják meg, hogy veled leszek, ahogyan Mózessel is vele voltam.

[8]Parancsold meg azért a szövetség ládáját vivő papoknak: Amikor odaértek a Jordán vizéhez, álljatok bele a Jordánba!

[9]Azután ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Jöjjetek ide, és hallgassátok meg Isteneteknek, az ÚRnak beszédét!

[10]Ebből tudjátok meg, hogy az élő Isten van köztetek – mondta Józsué –, és hogy ő valóban elűzi előletek a kánaániakat, a hettitákat, a hivvieket, a perizzieket, a girgásiakat, az emóriakat és a jebúsziakat:

[11]íme, az egész föld URának a szövetségládája átmegy előttetek a Jordánon!

[12]Most tehát válasszatok ki tizenkét férfit Izráel törzseiből, törzsenként egyet-egyet.

[13] porque há de acontecer que, assim que as plantas dos pés dos sacerdotes que levam a arca do SENHOR, o SENHOR de toda a terra, pousem nas águas do Jordão, serão elas cortadas, a saber, as que vêm de cima, e se amontoarão.

[14] Tendo partido o povo das suas tendas, para passar o Jordão, levando os sacerdotes a arca da Aliança diante do povo;

[15] e, quando os que levavam a arca chegaram até ao Jordão, e os seus pés se molharam na borda das águas (porque o Jordão transbordava sobre todas as suas ribanceiras, todos os dias da sega),

[16] pararam-se as águas que vinham de cima; levantaram-se num montão, mui longe da cidade de Adã, que fica ao lado de Sartã; e as que desciam ao mar da Arabá, que é o mar Salgado, foram de todo cortadas; então, passou o povo defronte de Jericó.

[17] Porém os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR pararam firmes no meio do Jordão, e todo o Israel passou a pé enxuto, atravessando o Jordão.

Josué 4

As doze pedras tiradas do meio do Jordão

[1] Tendo, pois, todo o povo passado o Jordão, falou o SENHOR a Josué, dizendo:

[2] Tomai do povo doze homens, um de cada tribo,

[13]És mihelyt a Jordán vizét érinti a papok lába, akik az ÚRnak, az egész föld URának a ládáját viszik, a Jordán vize kettéválik, a felülről lefelé folyó víz pedig megáll, akár egy gát.

Csodálatos átkelés a Jordánon

[14]Akkor fölkerekedett sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon. A papok vitték a szövetség ládáját a nép előtt.

[15]A Jordán medre pedig az aratás idején mindvégig egészen tele volt. Amint a ládát vivők megérkeztek a Jordánhoz, és a ládát vivő papok lába a folyó szélén beleért a vízbe,

[16]egyszerre csak megállt a fölülről lefelé folyó víz, feltornyosult egy nagy szakaszon, akár egy gát, Ádámnál, annál a városnál, amely Cáretán mellett volt, az Arábátenger, azaz a Sós-tenger felé folyó víz pedig teljesen különvált. Így kelt át a nép Jerikóval szemben.

[17]Az ÚR szövetségládáját vivő papok ott álltak szilárdan a Jordán száraz medrében. Egész Izráel átkelt, és mindaddig száraz volt a folyómeder, amíg az egész nép mindenestül át nem kelt a Jordánon.

Józsué 4

A tizenkét emlékkő felállítása

[1]Amikor az egész nép mindenestül átkelt a Jordánon, azt mondta az ÚR Józsuénak:

[2]Válasszatok ki a népből tizenkét férfit, törzsenként egyet-egyet,

[3] e ordenai-lhes, dizendo: Daqui do meio do Jordão, do lugar onde, parados, pousaram os sacerdotes os pés, tomai doze pedras; e levai-as convosco e depositai-as no alojamento em que haveis de passar esta noite.

[4] Chamou, pois, Josué os doze homens que escolhera dos filhos de Israel,

[5] um de cada tribo, e disse-lhes: Passai adiante da arca do SENHOR, vosso Deus, ao meio do Jordão; e cada um levante sobre o ombro uma pedra, segundo o número das tribos dos filhos de Israel,

[6] para que isto seja por sinal entre vós; e, quando vossos filhos, no futuro, perguntarem, dizendo: Que vos significam estas pedras?,

[7] então, lhes direis que as águas do Jordão foram cortadas diante da arca da Aliança do SENHOR; em passando ela, foram as águas do Jordão cortadas. Estas pedras serão, para sempre, por memorial aos filhos de Israel.

[8] Fizeram, pois, os filhos de Israel como Josué ordenara, e levantaram doze pedras do meio do Jordão, como o SENHOR tinha dito a Josué, segundo o número das tribos dos filhos de Israel, e levaram-nas consigo ao alojamento, e as depositaram ali.

[9] Levantou Josué também doze pedras no meio do Jordão, no lugar em que, parados, pousaram os pés os sacerdotes que levavam a arca da Aliança; e ali estão até ao dia de hoje.

[3]és parancsoljátok meg nekik: Vegyetek föl tizenkét követ innen a Jordán közepéből, ahol a papok lába áll szilárdan, vigyétek azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol ma éjjel megszálltok.

[4]Józsué odahívta azt a tizenkét férfit, akiket Izráel fiai közül kijelölt, törzsenként egyet-egyet,

[5]és azt mondta nekik Józsué: Menjetek be a Jordán közepébe, Isteneteknek, az ÚRnak ládája elé, és vegyen föl mindegyikőtök egy-egy követ a vállára, Izráel törzseinek a száma szerint.

[6]Legyen ez emlékeztető jelül közöttetek! És ha majd megkérdezik fiaitok, hogy miféle kövek ezek,

[7]akkor ezt mondjátok nekik: Kettévált a Jordán vize az ÚR szövetségládája előtt, amikor átkelt a Jordánon; kettévált a Jordán vize, és erre emlékeztetik ezek a kövek Izráel fiait mindörökké.

[8]Izráel fiai úgy cselekedtek, ahogyan Józsué parancsolta. Fölvettek a Jordán közepéből tizenkét követ Izráel törzseinek száma szerint, ahogyan az ÚR mondta Józsuénak. Magukkal vitték a szállásukra, és ott letették azokat.

[9]Tizenkét követ állíttatott föl Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol a szövetség ládáját vivő papok lába állt. Ott is vannak mind a mai napig.

Az ÚR ládája átkel a Jordánon

[10] Porque os sacerdotes que levavam a arca haviam parado no meio do Jordão, em pé, até que se cumpriu tudo quanto o SENHOR, por intermédio de Moisés, ordenara a Josué falasse ao povo; e o povo se apressou e passou.

[11] Tendo passado todo o povo, então, passou a arca do SENHOR, e os sacerdotes, à vista de todo o povo.

[12] Passaram os filhos de Rúben, e os filhos de Gade, e a meia tribo de Manassés, armados, na frente dos filhos de Israel, como Moisés lhes tinha dito;

[13] uns quarenta mil homens de guerra armados passaram diante do SENHOR para a batalha, às campinas de Jericó.

[14] Naquele dia, o SENHOR engrandeceu a Josué na presença de todo o Israel; e respeitaram-no todos os dias da sua vida, como haviam respeitado a Moisés.

[15] Disse, pois, o SENHOR a Josué:

[16] Dá ordem aos sacerdotes que levam a arca do Testemunho que subam do Jordão.

[17] Então, ordenou Josué aos sacerdotes, dizendo: Subi do Jordão.

[18] Ao subirem do meio do Jordão os sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, e assim que as plantas dos seus pés se puseram na terra seca, as águas do Jordão se tornaram ao seu lugar e corriam, como dantes, sobre todas as suas ribanceiras.

[10]A ládát vivő papok a Jordán közepén álltak, amíg végbe nem ment mindaz, amit Józsué az ÚR parancsára megmondott a népnek. Mindezt már Mózes így parancsolta Józsuénak. A nép pedig sietve átkelt.

[11]Miután az egész nép mindenestül átkelt, az ÚR ládája is átkelt a papokkal együtt, és a nép élére állt.

[12]Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele is átkelt harcra készen Izráel fiai élén, ahogyan meghagyta nekik Mózes.

[13]Mintegy negyvenezer fölfegyverzett ember kelt át az ÚR színe előtt, hogy harcoljon Jerikó síkságán.

[14]Az ÚR naggyá tette azon a napon Józsuét egész Izráel szemében: éppúgy tisztelték egész életében, mint ahogyan Mózest tisztelték.

[15]Az ÚR azt mondta Józsuénak:

[16]Parancsold meg a bizonyság ládáját vivő papoknak, hogy jöjjenek ki a Jordánból!

[17]Józsué tehát megparancsolta a papoknak: Jöjjetek ki a Jordánból!

[18]Amikor kijöttek az ÚR szövetségládáját vivő papok a Jordán közepéből, alighogy szárazra tették a lábukat, visszatért helyére a Jordán vize, és úgy folyt, hogy a medre egészen megtelt, éppúgy, mint azelőtt.

[19] Subiu, pois, do Jordão o povo no dia dez do primeiro mês; e acamparam-se em Gilgal, do lado oriental de Jericó.

[20] As doze pedras que tiraram do Jordão, levantou-as Josué em coluna em Gilgal.

[21] E disse aos filhos de Israel: Quando, no futuro, vossos filhos perguntarem a seus pais, dizendo: Que significam estas pedras?,

[22] fareis saber a vossos filhos, dizendo: Israel passou em seco este Jordão.

[23] Porque o SENHOR, vosso Deus, fez secar as águas do Jordão diante de vós, até que passásseis, como o SENHOR, vosso Deus, fez ao mar Vermelho, ao qual secou perante nós, até que passamos.

[24] Para que todos os povos da terra conheçam que a mão do SENHOR é forte, a fim de que temais ao SENHOR, vosso Deus, todos os dias.

[19]Az első hónap tizedikén jött ki a nép a Jordánból, és tábort ütött Gilgálban, Jerikó keleti határán.

[20]Azt a tizenkét követ, amelyet a Jordánból vettek ki, Gilgálban állíttatta föl Józsué,

[21]és ezt mondta Izráel fiainak: Ha majd megkérdezik fiaitok apáiktól, hogy miféle kövek ezek,

[22]magyarázzátok el fiaitoknak, hogy szárazon kelt át Izráel itt a Jordánon.

[23]Mert Istenetek, az ÚR kiszárította a Jordán vizét előttetek, amíg átkeltetek. Így cselekedett Istenetek, az ÚR a Vörös-tengerrel is: kiszárította előttünk, amíg átkeltünk rajta,

[24]hogy megtudja a föld minden népe, milyen erős az ÚR keze, és hogy féljétek Isteneteket, az URat mindenkor.

Josué 5

A circuncisão dos filhos de Israel

[1] Sucedeu que, ouvindo todos os reis dos amorreus que habitavam deste lado do Jordão, ao ocidente, e todos os reis dos cananeus que estavam ao pé do mar que o SENHOR tinha secado as águas do Jordão, de diante dos filhos de Israel, até que passamos, desmaiou-se-lhes o coração, e não houve mais alento neles, por causa dos filhos de Israel.

[2] Naquele tempo, disse o SENHOR a Josué: Faze facas de pederneira e passa, de novo, a circuncidar os filhos de Israel.

Józsué 5

Körülmetélkedés és páskaünnep Kánaánban

[1]Amikor meghallotta az emóriak összes királya túl a Jordánon, nyugat felé, és a kánaániak valamennyi királya a tenger mellett, hogy kiszárította az ÚR a Jordán vizét Izráel fiai előtt, amíg átkeltek rajta, megdermedt a szívük, és még a lélegzetük is elállt Izráel fiai miatt.

[2]Abban az időben mondta az ÚR Józsuénak: Készíts kőkéseket, és metéld körül újból Izráel fiait!

[3] Então, Josué fez para si facas de pederneira e circuncidou os filhos de Israel em Gibeate-Haralote.

[4] Foi esta a razão por que Josué os circuncidou: todo o povo que tinha saído do Egito, os homens, todos os homens de guerra, eram já mortos no deserto, pelo caminho.

[5] Porque todo o povo que saíra estava circuncidado, mas a nem um deles que nascera no deserto, pelo caminho, depois de terem saído do Egito, haviam circuncidado.

[6] Porque quarenta anos andaram os filhos de Israel pelo deserto, até se acabar toda a gente dos homens de guerra que saíram do Egito, que não obedeceram à voz do SENHOR, aos quais o SENHOR tinha jurado que lhes não havia de deixar ver a terra que o SENHOR, sob juramento, prometeu dar a seus pais, terra que mana leite e mel.

[7] Porém em seu lugar pôs a seus filhos; a estes Josué circuncidou, porquanto estavam incircuncisos, porque os não circuncidaram no caminho.

[8] Tendo sido circuncidada toda a nação, ficaram no seu lugar no arraial, até que sararam.

[9] Disse mais o SENHOR a Josué: Hoje, removi de vós o opróbrio do Egito; pelo que o nome daquele lugar se chamou Gilgal até o dia de hoje.

Celebra-se a Páscoa

[10] Estando, pois, os filhos de Israel acampados em Gilgal, celebraram a

[3]Józsué tehát kőkéseket csinált magának, és az Arálót-halmon körülmetélte Izráel fiait.

[4]Azért metélte őket körül Józsué, mert a hadköteles férfiak, akik kijöttek Egyiptomból, mind meghaltak útközben a pusztában, miután kijöttek Egyiptomból;

[5]körül volt ugyan metélve az egész nép, amely kijött, de útközben, a pusztában született nép közül, miután kijöttek Egyiptomból, már senkit sem metéltek körül.

[6]Mert negyven évig vándoroltak Izráel fiai a pusztában, miközben elpusztult az egész nép, valamennyi hadköteles, akik kijöttek Egyiptomból, mivel nem hallgattak az ÚR szavára. Ezért megesküdött az ÚR, hogy nem engedi meglátniuk azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáiknak, hogy nekünk adja, a tejjel és mézzel folyó földet,

[7]és fiaikat állította a helyükre. Őket metélte körül Józsué. Ezek ugyanis körülmetéletlenek voltak, mert útközben nem metélték körül őket.

[8]Amikor azonban befejezték az egész nép körülmetélését, a helyükön maradtak, a táborban, amíg erőre nem kaptak.

[9]Az ÚR pedig ezt mondta Józsuénak: Ma hárítottam el rólatok az egyiptomi gyalázatot. Ezért hívják azt a helyet Gilgálnak mind a mai napig.

[10]Amikor Gilgálban táboroztak Izráel fiai, megtartották a páskát a hónap

Páscoa no dia catorze do mês, à tarde, nas campinas de Jericó.

11 Comeram do fruto da terra, no dia seguinte à Páscoa; pães asmos e cereais tostados comeram nesse mesmo dia.

12 No dia imediato, depois que comeram do produto da terra, cessou o maná, e não o tiveram mais os filhos de Israel; mas, naquele ano, comeram das novidades da terra de Canaã.

Deus aparece a Josué

13 Estando Josué ao pé de Jericó, levantou os olhos e olhou; eis que se achava em pé diante dele um homem que trazia na mão uma espada nua; chegou-se Josué a ele e disse-lhe: És tu dos nossos ou dos nossos adversários?

14 Respondeu ele: Não; sou príncipe do exército do SENHOR e acabo de chegar. Então, Josué se prostrou com o rosto em terra, e o adorou, e disse-lhe: Que diz meu senhor ao seu servo?

15 Respondeu o príncipe do exército do SENHOR a Josué: Descalça as sandálias dos pés, porque o lugar em que estás é santo. E fez Josué assim.

Josué 6

A destruição de Jericó

1 Ora, Jericó estava rigorosamente fechada por causa dos filhos de Israel; ninguém saía, nem entrava.

2 Então, disse o SENHOR a Josué: Olha, entreguei na tua mão Jericó, o seu rei e os seus valentes.

tizennegyedik napján este, Jerikó síkságán.

11A páska második napján kovásztalan kenyeret ettek a föld terméséből és pörkölt gabonát ugyanazon a napon.

12A manna pedig megszűnt a következő naptól fogva, hogy ettek a föld terméséből. Nem volt többé mannája Izráel fiainak, hanem már abban az évben Kánaán földjének a termését ették.

13Amikor Józsué Jerikónál volt, föltekintett, és látta, hogy egy férfi áll előtte, kivont karddal a kezében. Odament hozzá Józsué, és megkérdezte tőle: Közénk tartozol, vagy ellenségeinkhez?

14Az pedig így felelt: Nem, én az ÚR seregének a vezére vagyok; éppen most érkeztem. Ekkor Józsué arccal a földre borult előtte, meghajolt, és ezt kérdezte tőle: Mit akar mondani szolgájának az én Uram?

15Az ÚR seregének a vezére így felelt Józsuénak: Oldd le sarudat a lábadról, mert szent az a hely, ahol állsz. Józsué így is tett.

Józsué 6

Jerikó bevétele

1Jerikó olyan alaposan be volt zárva Izráel fiai miatt, hogy se ki, se be nem mehetett senki.

2Ekkor azt mondta az ÚR Józsuénak: Lásd, a kezedbe adom Jerikót és királyát vitéz harcosaival együtt.

[3] Vós, pois, todos os homens de guerra, rodeareis a cidade, cercando-a uma vez; assim fareis por seis dias.

[4] Sete sacerdotes levarão sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca; no sétimo dia, rodeareis a cidade sete vezes, e os sacerdotes tocarão as trombetas.

[5] E será que, tocando-se longamente a trombeta de chifre de carneiro, ouvindo vós o sonido dela, todo o povo gritará com grande grita; o muro da cidade cairá abaixo, e o povo subirá nele, cada qual em frente de si.

[6] Então, Josué, filho de Num, chamou os sacerdotes e disse-lhes: Levai a arca da Aliança; e sete sacerdotes levem sete trombetas de chifre de carneiro adiante da arca do SENHOR.

[7] E disse ao povo: Passai e rodeai a cidade; e quem estiver armado passe adiante da arca do SENHOR.

[8] Assim foi que, como Josué dissera ao povo, os sete sacerdotes, com as sete trombetas de chifre de carneiro diante do SENHOR, passaram e tocaram as trombetas; e a arca da Aliança do SENHOR os seguia.

[9] Os homens armados iam adiante dos sacerdotes que tocavam as trombetas; a retaguarda seguia após a arca, e as trombetas soavam continuamente.

[10] Porém ao povo ordenara Josué, dizendo: Não gritareis, nem fareis ouvir a vossa voz, nem sairá palavra alguma da

[3]Járjátok hát körül a várost, valamennyi harcos kerülje meg egyszer: így tégy hat napon át!

[4]Hét pap vigyen hét kosszarvból készült kürtöt a láda előtt! A hetedik napon hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig fújják meg a kürtöket!

[5]És ha majd hosszan fújják a kosszarvakat, ti pedig meghalljátok a kürt szavát, törjön ki hatalmas csatakiáltásban az egész nép! Akkor le fog omlani a város kőfala, és a nép bevonulhat, mindenki egyenest előre.

[6]Józsué, Nún fia hívatta tehát a papokat, és így szólt hozzájuk: Vegyétek föl a szövetség ládáját, hét pap pedig vigyen hét kosszarvból készült kürtöt az Úr ládája előtt.

[7]A népnek pedig ezt mondta: Vonuljatok föl, járjátok körül a várost, és a fegyveresek vonuljanak az Úr ládája előtt!

[8]Úgy is történt, ahogyan Józsué megmondta a népnek. A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az Úr előtt vonult, és fújta a kürtöket, az Úr szövetségládája pedig utánuk haladt.

[9]A fegyveresek a kürtöket fúvó papok előtt haladtak, az utóvéd pedig a láda után ment, és egyfolytában fújták a kürtöket.

[10]A népnek azonban megparancsolta Józsué: Ne kiáltsatok, a hangotokat se lehessen hallani, és egy szó se jöjjön ki a szátokból addig, amíg azt nem mondom

vossa boca, até ao dia em que eu vos diga: gritai! Então, gritareis.

[11] Assim, a arca do SENHOR rodeou a cidade, contornando-a uma vez. Entraram no arraial e ali pernoitaram.

[12] Levantando-se Josué de madrugada, os sacerdotes levaram, de novo, a arca do SENHOR.

[13] Os sete sacerdotes que levavam as sete trombetas de chifre de carneiro diante da arca do SENHOR iam tocando continuamente; os homens armados iam adiante deles, e a retaguarda seguia após a arca do SENHOR, enquanto as trombetas soavam continuamente.

[14] No segundo dia, rodearam, outra vez, a cidade e tornaram para o arraial; e assim fizeram por seis dias.

[15] No sétimo dia, madrugaram ao subir da alva e, da mesma sorte, rodearam a cidade sete vezes; somente naquele dia rodearam a cidade sete vezes.

[16] E sucedeu que, na sétima vez, quando os sacerdotes tocavam as trombetas, disse Josué ao povo: Gritai, porque o SENHOR vos entregou a cidade!

[17] Porém a cidade será condenada, ela e tudo quanto nela houver; somente viverá Raabe, a prostituta, e todos os que estiverem com ela em casa, porquanto escondeu os mensageiros que enviamos.

[18] Tão-somente guardai-vos das coisas condenadas, para que, tendo-as vós

nektek, hogy törjetek ki csatakiáltásban. Akkor aztán kiáltozzatok!

[11]Körülvitette tehát az ÚR ládáját, megkerülve egyszer a várost. Azután visszatértek a táborba, és a táborban töltötték az éjszakát.

[12]Másnap korán reggel fölkelt Józsué, a papok pedig fölvették az ÚR ládáját.

[13]A hét pap, aki a hét kosszarvból készült kürtöt vitte, az ÚR ládája előtt ment, és folyton fújta a kürtöket. A fegyveresek előttük haladtak, az utóvéd pedig követte az ÚR ládáját. Folyton fújták a kürtöket.

[14]A második napon is megkerülték egyszer a várost, azután visszatértek a táborba. Így cselekedtek hat napon át.

[15]A hetedik napon pedig az történt, hogy pirkadatkor fölkeltek, és a szokott módon megkerülték a várost, most azonban hétszer. Csak ezen a napon kerülték meg hétszer a várost.

[16]Amikor hetedszer fújták meg a papok a kürtöket, ezt mondta Józsué a népnek: Kiáltsatok, mert nektek adja az ÚR a várost!

[17]Átok terhe alatt ki kell irtani a várost, az ÚRé az mindenestül! Csak a parázna Ráháb maradjon életben mindazokkal együtt, akik a házában vannak, mert elrejtette a követeket, akiket kiküldtünk.

[18]Hozzá ne nyúljatok a kiirtandókhoz, különben rátok száll az átok; el ne

condenado, não as tomeis; e assim torneis maldito o arraial de Israel e o confundais.

[19] Porém toda prata, e ouro, e utensílios de bronze e de ferro são consagrados ao SENHOR; irão para o seu tesouro.

[20] Gritou, pois, o povo, e os sacerdotes tocaram as trombetas. Tendo ouvido o povo o sonido da trombeta e levantado grande grito, ruíram as muralhas, e o povo subiu à cidade, cada qual em frente de si, e a tomaram.

[21] Tudo quanto na cidade havia destruíram totalmente a fio de espada, tanto homens como mulheres, tanto meninos como velhos, também bois, ovelhas e jumentos.

Raabe é salva

[22] Então, disse Josué aos dois homens que espiaram a terra: Entrai na casa da mulher prostituta e tirai-a de lá com tudo quanto tiver, como lhe jurastes.

[23] Então, entraram os jovens, os espias, e tiraram Raabe, e seu pai, e sua mãe, e seus irmãos, e tudo quanto tinha; tiraram também toda a sua parentela e os acamparam fora do arraial de Israel.

[24] Porém a cidade e tudo quanto havia nela, queimaram-no; tão-somente a prata, o ouro e os utensílios de bronze e de ferro deram para o tesouro da Casa do SENHOR.

[25] Mas Josué conservou com vida a prostituta Raabe, e a casa de seu pai, e

vegyetek semmit a kiirtandókból, mert átkot hoztok Izráel táborára, és szerencsétlenségbe döntitek!

[19]Az összes ezüstöt és aranyat meg a réz- és vastárgyakat az ÚRnak szenteljétek, azok az ÚR kincstárába kerüljenek.

[20]Ekkor kiáltani kezdett a nép, és megfújták a kürtöket. És amikor meghallotta a nép a kürtzengést, hatalmas harci kiáltásban tört ki, és a kőfal leomlott. A nép pedig bevonult a városba, mindenki egyenest előre, és elfoglalták a várost.

[21]Kardélre hánytak, kiirtottak mindent, ami a városban volt: férfit és nőt, ifjat és öreget, marhát, juhot és szamarat.

Ráháb megmenekül

[22]A két férfinak pedig, akik kikémlelték azt a földet, ezt mondta Józsué: Menjetek be annak a parázna nőnek a házába, és hozzátok ki onnan őt és minden hozzátartozóját, ahogyan megesküdtetek neki!

[23]Bementek tehát az ifjú kémek, és kihozták Ráhábot, apját, anyját, testvéreit és minden hozzátartozóját. Kihozták egész nemzetségét, és elhelyezték őket Izráel táborán kívül.

[24]A várost pedig mindenestül fölperzselték. Csak az ezüstöt és az aranyat, meg a réz- és vastárgyakat tették az ÚR házának a kincstárába.

[25]De a parázna Ráhábot, apja háza népét és minden hozzátartozóját életben hagyta

tudo quanto tinha; e habitou no meio de Israel até ao dia de hoje, porquanto escondera os mensageiros que Josué enviara a espiar Jericó.

26 Naquele tempo, Josué fez o povo jurar e dizer: Maldito diante do SENHOR seja o homem que se levantar e reedificar esta cidade de Jericó; com a perda do seu primogênito lhe porá os fundamentos e, à custa do mais novo, as portas.

27 Assim, era o SENHOR com Josué; e corria a sua fama por toda a terra.

Józsué. Letelepedett Izráelben, és ott él mind a mai napig, mert elrejtette a követeket, akiket Jerikóba küldött kémkedni Józsué.

26Abban az időben mondta ezt az átkot Józsué: Átkozott legyen az ÚR előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsőszülöttjére rakja le az alapját, és legkisebb fiára állítsa föl kapuit!

27Az ÚR Józsuéval volt, és elterjedt a híre az egész országban.

Josué 7

Os israelitas derrotados em Ai. Acã

1 Prevaricaram os filhos de Israel nas coisas condenadas; porque Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá, tomou das coisas condenadas. A ira do SENHOR se acendeu contra os filhos de Israel.

2 Enviando, pois, Josué, de Jericó, alguns homens a Ai, que está junto a Bete-Áven, ao oriente de Betel, falou-lhes, dizendo: Subi e espiai a terra. Subiram, pois, aqueles homens e espiaram Ai.

3 E voltaram a Josué e lhe disseram: Não suba todo o povo; subam uns dois ou três mil homens, a ferir Ai; não fatigueis ali todo o povo, porque são poucos os inimigos.

4 Assim, subiram lá do povo uns três mil homens, os quais fugiram diante dos homens de Ai.

Józsué 7

Izráel veresége Ajnál

1De Izráel fiai hűtlenül bántak a kiirtásra rendelt dolgokkal, mert a Júda törzséből való Ákán, Karmí fia, Zabdí unokája, Zerah dédunokája elvett a kiirtandó dolgokból. Ezért föllángolt az ÚR haragja Izráel fiai ellen.

2Józsué ugyanis néhány férfit küldött Jerikóból Ajba, amely Bét-Áven mellett van, Bételtől keletre, és azt mondta nekik: Menjetek, és nézzetek körül azon a földön! A férfiak elmentek, és kikémlelték Ajt.

3Amikor visszatértek Józsuéhoz, azt mondták neki: Ne vonuljon föl az egész nép. Csak két- vagy háromezer ember vonuljon föl, azok is megverik Ajt. Ne fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok.

4Fölvonultak tehát oda a népből mintegy háromezren, de megfutamodtak az ajbeliek elől.

[5] Os homens de Ai feriram deles uns trinta e seis, e aos outros perseguiram desde a porta até às pedreiras, e os derrotaram na descida; e o coração do povo se derreteu e se tornou como água.

[5]Megöltek közülük az ajbeliek mintegy harminchat embert, üldözték őket a kaputól egészen Sebárimig, és megverték őket a lejtőn. Ekkor valósággal megolvadt a nép szíve, és olyanná lett, mint a víz.

[6] Então, Josué rasgou as suas vestes e se prostrou em terra sobre o rosto perante a arca do SENHOR até à tarde, ele e os anciãos de Israel; e deitaram pó sobre a cabeça.

[6]Józsué pedig megszaggatta ruháját, arccal a földre borult az ÚR ládája előtt, és úgy maradt estig, Izráel véneivel együtt. A fejükre port hintettek.

[7] Disse Josué: Ah! SENHOR Deus, por que fizeste este povo passar o Jordão, para nos entregares nas mãos dos amorreus, para nos fazerem perecer? Tomara nos contentáramos com ficarmos dalém do Jordão.

[7]Akkor ezt mondta Józsué: Jaj, Uram, URAM! Miért is hoztad át ezt a népet a Jordánon, ha most az emóriak kezébe adsz bennünket, hogy elpusztítsanak? Bárcsak úgy határoztunk volna, hogy a Jordánon túl maradunk!

[8] Ah! SENHOR, que direi? Pois Israel virou as costas diante dos seus inimigos!

[8]Ó, Uram! Mit mondjak most, hogy Izráel máris megfutamodott ellenségei elől?

[9] Ouvindo isto os cananeus e todos os moradores da terra, nos cercarão e desarraigarão o nosso nome da terra; e, então, que farás ao teu grande nome?

[9]Ha meghallják ezt a kánaániak és az ország többi lakói, akkor körülfognak bennünket, és még a nevünket is kiirtják a földről. Mit teszel akkor a te nagy nevedért?

A vereség oka: Ákán bűne

[10] Então, disse o SENHOR a Josué: Levanta-te! Por que estás prostrado assim sobre o rosto?

[10]Az ÚR azt felelte Józsuénak: Kelj föl! Miért fekszel ott, arccal a földre borulva?

[11] Israel pecou, e violaram a minha aliança, aquilo que eu lhes ordenara, pois tomaram das coisas condenadas, e furtaram, e dissimularam, e até debaixo da sua bagagem o puseram.

[11]Vétkezett Izráel, megszegték szövetségemet, amelyre köteleztem őket, mert elvettek a kiirtásra szánt dolgokból, ellopták, és titokban a holmijuk közé tették.

[12] Pelo que os filhos de Israel não puderam resistir aos seus inimigos; viraram as costas diante deles, porquanto Israel se fizera condenado; já não serei convosco,

[12]Azért nem tudtak megállni Izráel fiai ellenségeikkel szemben, és azért futamodott meg ellenségei elől, mert utolérte őket az átok. Nem leszek többé

se não eliminardes do vosso meio a coisa roubada.

[13] Dispõe-te, santifica o povo e dize: Santificai-vos para amanhã, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Há coisas condenadas no vosso meio, ó Israel; aos vossos inimigos não podereis resistir, enquanto não eliminardes do vosso meio as coisas condenadas.

[14] Pela manhã, pois, vos chegareis, segundo as vossas tribos; e será que a tribo que o SENHOR designar por sorte se chegará, segundo as famílias; e a família que o SENHOR designar se chegará por casas; e a casa que o SENHOR designar se chegará homem por homem.

[15] Aquele que for achado com a coisa condenada será queimado, ele e tudo quanto tiver, porquanto violou a aliança do SENHOR e fez loucura em Israel.

[16] Então, Josué se levantou de madrugada e fez chegar a Israel, segundo as suas tribos; e caiu a sorte sobre a tribo de Judá.

[17] Fazendo chegar a tribo de Judá, caiu sobre a família dos zeraítas; fazendo chegar a família dos zeraítas, homem por homem, caiu sobre Zabdi;

[18] e, fazendo chegar a sua casa, homem por homem, caiu sobre Acã, filho de Carmi, filho de Zabdi, filho de Zera, da tribo de Judá.

[19] Então, disse Josué a Acã: Filho meu, dá glória ao SENHOR, Deus de Israel, e a ele

veletek, ha nem pusztítjátok ki magatok közül a kiirtani valót!

[13]Kelj föl, szenteld meg a népet, és ezt mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra! Mert így szól az ÚR, Izráel Istene: Kiirtani való van közötted, Izráel! Nem tudtok megállni ellenségeitek előtt, amíg el nem távolítjátok magatok közül a kiirtani valót.

[14]Jöjjetek ide reggel törzsenként. Abból a törzsből, amelyet sorsvetés útján megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a nemzetségek. Abból a nemzetségből, amelyet megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a családok. Abból a családból, amelyet megjelöl az ÚR, jöjjenek ide a férfiak.

[15]Akit azután kiirtandónak jelöl ki, azt meg kell égetni mindenével együtt, mert megszegte az ÚR szövetségét, és gyalázatos dolgot követett el Izráelben.

[16]Józsué korán reggel fölkelt, felsorakoztatta Izráel törzseit, és a sorsvetés Júda törzsét jelölte meg.

[17]Azután felsorakoztatta Júda nemzetségeit, és a sorsvetés Zerah nemzetségét jelölte meg. Azután felsorakoztatta Zerah nemzetségéből a családfőket, és a sorsvetés Zabdít jelölte meg.

[18]Amikor az ő családjának a férfiait sorakoztatta fel, a sorsvetés a Júda törzséből való Ákánt, Karmí fiát, Zabdí unokáját, Zerah dédunokáját jelölte meg.

[19]Ekkor azt mondta Ákánnak Józsué: Fiam, adj dicsőséget az ÚRnak, Izráel

rende louvores; e declara-me, agora, o que fizeste; não mo ocultes.

Istenének! Tégy bűnvallást előtte, és mondd el nekem, hogy mit tettél, ne titkolj el semmit előlem!

[20] Respondeu Acã a Josué e disse: Verdadeiramente, pequei contra o SENHOR, Deus de Israel, e fiz assim e assim.

[20]Ákán így válaszolt Józsuénak: Valóban én voltam az, aki vétkezett az ÚR, Izráel Istene ellen, mert a következőt tettem:

[21] Quando vi entre os despojos uma boa capa babilônica, e duzentos siclos de prata, e uma barra de ouro do peso de cinqüenta siclos, cobicei-os e tomei-os; e eis que estão escondidos na terra, no meio da minha tenda, e a prata, por baixo.

[21]megláttam a zsákmány között egy szép sineári köntöst, kétszáz sekel ezüstöt és egy ötven sekel súlyú aranyrudat. Megkívántam és elvettem őket. Ott vannak a sátramban elásva a földbe, az ezüst is alattuk van.

[22] Então, Josué enviou mensageiros que foram correndo à tenda; e eis que tudo estava escondido nela, e a prata, por baixo.

[22]Ekkor Józsué követeket küldött, akik elfutottak a sátorba. És csakugyan el volt ásva mindez a sátrában, és az ezüst is alatta volt.

[23] Tomaram, pois, aquelas coisas do meio da tenda, e as trouxeram a Josué e a todos os filhos de Israel, e as colocaram perante o SENHOR.

[23]Előhozták a sátorból, odavitték Józsuéhoz és Izráel fiaihoz, és odatették az ÚR színe elé.

[24] Então, Josué e todo o Israel com ele tomaram Acã, filho de Zera, e a prata, e a capa, e a barra de ouro, e seus filhos, e suas filhas, e seus bois, e seus jumentos, e suas ovelhas, e sua tenda, e tudo quanto tinha e levaram-nos ao vale de Acor.

[24]Józsué pedig fogta Ákánt, Zerah fiát, az ezüstöt, a köntöst, az aranyrudat, fiait és leányait, marháit, szamarait és juhait, sátrát és mindenét. Vele volt egész Izráel, és elvitték őket az Ákór völgyébe.

[25] Disse Josué: Por que nos conturbaste? O SENHOR, hoje, te conturbará. E todo o Israel o apedrejou; e, depois de apedrejá-los, queimou-os.

[25]Ott ezt mondta Józsué: Szerencsétlenséget hoztál ránk! Fordítsa az ÚR ezt a szerencsétlenséget most rád! És megkövezte őket egész Izráel, majd elégették őket. Így követték meg őket.

[26] E levantaram sobre ele um montão de pedras, que permanece até ao dia de hoje; assim, o SENHOR apagou o furor da sua

[26]Azután nagy kőhalmot raktak föléje, amely a mai napig megvan. Ekkor megszűnt az ÚR izzó haragja. Ezért

ira; pelo que aquele lugar se chama o vale de Acor até ao dia de hoje.

Josué 8

Ai é destruída

[1] Disse o SENHOR a Josué: Não temas, não te atemorizes; toma contigo toda a gente de guerra, e dispõe-te, e sobe a Ai; olha que entreguei nas tuas mãos o rei de Ai, e o seu povo, e a sua cidade, e a sua terra.

[2] Farás a Ai e a seu rei como fizeste a Jericó e a seu rei; somente que para vós outros saqueareis os seus despojos e o seu gado; põe emboscadas à cidade, por detrás dela.

[3] Então, Josué se levantou, e toda a gente de guerra, para subir contra Ai; escolheu Josué trinta mil homens valentes e os enviou de noite.

[4] Deu-lhes ordem, dizendo: Eis que vos poreis de emboscada contra a cidade, por detrás dela; não vos distancieis muito da cidade; e todos estareis alertas.

[5] Porém eu e todo o povo que está comigo nos aproximaremos da cidade; e será que, quando saírem, como dantes, contra nós, fugiremos diante deles.

[6] Deixemo-los, pois, sair atrás de nós, até que os tiremos da cidade; porque dirão: Fogem diante de nós como dantes. Assim, fugiremos diante deles.

[7] Então, saireis vós da emboscada e tomareis a cidade; porque o SENHOR, vosso Deus, vo-la entregará nas vossas mãos.

nevezik azt a helyet Ákór-völgynek mind a mai napig.

Józsué 8

Haditerv Aj elfoglalására

[1]Azután ezt mondta az ÚR Józsuénak: Ne félj, és ne rettegj! Vedd magad mellé az egész hadinépet, azután indulj és vonulj Aj városa ellen! Meglásd, kezedbe adom Aj királyát, népét, városát és földjét.

[2]Úgy bánj Aj városával és királyával, ahogyan Jerikóval és királyával bántál, de a zsákmány és az állatok a ti prédátok lehet. Álljatok lesbe a város mögött!

[3]Elindult tehát Józsué az egész hadinéppel, és fölvonultak Aj ellen. Kiválasztott Józsué harmincezer erős vitézt, és elküldte őket éjjel.

[4]Ezt a parancsot adta nekik: Figyeljetek rám! Álljatok lesbe a városnál, a város mögött. Ne legyetek nagyon messze a várostól, és legyetek mindnyájan készenlétben!

[5]Én a velem levő egész néppel megközelítem a várost. Ha majd kijönnek ellenünk, mint először, elfutunk előlük.

[6]Ők utánunk fognak jönni annyira, hogy elszakítjuk őket a várostól, mert azt gondolják, hogy futunk előlük, mint először. Mi tehát futunk előlük.

[7]Ti akkor indítsatok támadást a leshelyről, és vegyétek birtokba a várost, mert Istenetek, az ÚR kezetekbe adja azt.

[8] Havendo vós tomado a cidade, pôr-lhe-eis fogo; segundo a palavra do SENHOR, fareis; eis que vo-lo ordenei.
[9] Assim, Josué os enviou, e eles se foram à emboscada; e ficaram entre Betel e Ai, ao ocidente de Ai; porém Josué passou aquela noite no meio do povo.
[10] Levantou-se Josué de madrugada, passou revista ao povo, e subiram ele e os anciãos de Israel, diante do povo, contra Ai.
[11] Subiram também todos os homens de guerra que estavam com ele, e chegaram-se, e vieram defronte da cidade; e alojaram-se do lado norte de Ai. Havia um vale entre eles e Ai.
[12] Tomou também uns cinco mil homens e os pôs entre Betel e Ai, em emboscada, ao ocidente da cidade.
[13] Assim foi posto o povo: todo o acampamento ao norte da cidade e a emboscada ao ocidente dela; e foi Josué aquela noite até ao meio do vale.
[14] E sucedeu que, vendo-o o rei de Ai, ele e os homens da cidade apressaram-se e, levantando-se de madrugada, saíram de encontro a Israel, à batalha, defronte das campinas, porque ele não sabia achar-se contra ele uma emboscada atrás da cidade.
[15] Josué, pois, e todo o Israel se houveram como feridos diante deles e fugiram pelo caminho do deserto.
[16] Pelo que todo o povo que estava na cidade foi convocado para os perseguir; e

[8]És ha bevettétek a várost, gyújtsátok föl! Az ÚR szava szerint cselekedjetek! Lássátok, ezt parancsoltam nektek!
[9]Azután elküldte őket Józsué. Azok elmentek a leshelyre, és elhelyezkedtek Bétel és Aj között, Ajtól nyugatra. Józsué pedig a nép között töltötte ezt az éjszakát.
[10]Korán reggel fölkelt Józsué, számba vette a népet, azután fölvonult Izráel véneivel a nép élén Aj ellen.
[11]Az egész vele levő hadinép felvonult. Így közeledtek, és megérkeztek a város alá. Tábort ütöttek Ajtól északra úgy, hogy egy völgy volt köztük és Aj között.
[12]Ekkor kijelölt mintegy ötezer embert, és lesbe állította őket Bétel és Aj között a várostól nyugatra.
[13]Így helyezték el a népet: a tábor egészét a várostól északra, a lesből támadókat pedig a várostól nyugatra. Józsué ezt az éjszakát a völgyben töltötte.

Aj város elfoglalása

[14]Amikor látta ezt Aj királya, a város férfiai korán reggel nagy hirtelen kivonultak, hogy megütközzenek Izráellel. A király és egész népe arra a helyre ment, ahová várták: az Arábávölgy szélére; nem tudta ugyanis, hogy lest vetettek neki a várostól nyugatra.
[15]Józsué és egész Izráel pedig, mintha vereséget szenvedtek volna tőlük, futásnak eredtek a puszta felé.
[16]Ekkor hadba szólították az egész népet, amely még a városban volt, hogy üldözőbe

perseguiram Josué e foram afastados da cidade.

[17] Nem um só homem ficou em Ai, nem em Betel que não saísse após os israelitas; e deixaram a cidade aberta e perseguiram Israel.

[18] Então, disse o SENHOR a Josué: Estende para Ai a lança que tens na mão; porque a esta darei na tua mão; e Josué estendeu para a cidade a lança que tinha na mão.

[19] Então, a emboscada se levantou apressadamente do seu lugar, e, ao estender ele a mão, vieram à cidade e a tomaram; e apressaram-se e nela puseram fogo.

[20] Virando-se os homens de Ai para trás, olharam, e eis que a fumaça da cidade subia ao céu, e não puderam fugir nem para um lado nem para outro; porque o povo que fugia para o deserto se tornou contra os que os perseguiam.

[21] Vendo Josué e todo o Israel que a emboscada tomara a cidade e que a fumaça da cidade subia, voltaram e feriram os homens de Ai.

[22] Da cidade saíram os outros ao encontro do inimigo, que, assim, ficou no meio de Israel, uns de uma parte, outros de outra; e feriram-nos de tal sorte, que nenhum deles sobreviveu, nem escapou.

[23] Porém ao rei de Ai tomaram vivo e o trouxeram a Josué.

vegyék őket. És miközben Józsuét üldözték, elszakadtak a várostól.

[17]Nem maradt senki Ajban és Bételben, aki ne eredt volna Izráel nyomába. A várost tárva-nyitva hagyták, és úgy üldözték Izráelt.

[18]Akkor ezt mondta az Úr Józsuénak: Nyújtsd ki a kezedben levő dárdát Aj felé, mert a kezedbe adtam azt. Józsué kinyújtotta a kezében levő dárdát a város felé.

[19]Erre a lesben állók gyorsan előjöttek az állásaikból, és rohamra indultak, amint Józsué kinyújtotta a kezét. Behatoltak a városba, és elfoglalták, majd nyomban felgyújtották a várost.

[20]Amikor az ajbeliek hátrafordultak, látták, hogy a város füstje az ég felé száll, és nincs módjuk se erre, se arra menekülni, mert a puszta felé menekülő nép is visszafordult üldözői ellen.

[21]Amikor ugyanis látta Józsué és egész Izráel, hogy a lesben állók elfoglalták a várost, és hogy a város füstje száll fölfelé, visszafordultak, és vágni kezdték az ajbelieket.

[22]A városban levők is kijöttek ellenük, így ők az izráeliek közé kerültek. Ezek innen, azok onnan vágták őket, úgyhogy senki sem maradt, aki elfuthatott vagy elmenekülhetett volna.

[23]Aj királyát azonban élve fogták el, és Józsué elé vitték.

[24] Tendo os israelitas acabado de matar todos os moradores de Ai no campo e no deserto onde os tinham perseguido, e havendo todos caído a fio de espada, e sendo já todos consumidos, todo o Israel voltou a Ai, e a passaram a fio de espada.

[25] Os que caíram aquele dia, tanto homens como mulheres, foram doze mil, todos os moradores de Ai.

[26] Porque Josué não retirou a mão que estendera com a lança até haver destruído totalmente os moradores de Ai.

[27] Os israelitas saquearam, entretanto, para si o gado e os despojos daquela cidade, segundo a palavra do SENHOR, que ordenara a Josué.

[28] Então, Josué pôs fogo a Ai e a reduziu, para sempre, a um montão, a ruínas até ao dia de hoje.

[29] Ao rei de Ai, enforcou-o e o deixou no madeiro até à tarde; ao pôr-do-sol, por ordem de Josué, tiraram do madeiro o cadáver, e o lançaram à porta da cidade, e sobre ele levantaram um montão de pedras, que até hoje permanece.

Renovação da aliança

[30] Então, Josué edificou um altar ao SENHOR, Deus de Israel, no monte Ebal,

[31] como Moisés, servo do SENHOR, ordenara aos filhos de Israel, segundo o que está escrito no Livro da Lei de Moisés, a saber, um altar de pedras toscas, sobre o qual se não manejara instrumento de ferro; sobre ele ofereceram holocaustos ao SENHOR e apresentaram ofertas pacíficas.

[24]Miután Izráel lemészárolta Aj összes lakóját a harcmezőn és a pusztában, ahol üldözték őket, és miután ezek mind egy szálig elestek a harcban, egész Izráel visszafordult Aj ellen, és kardélre hányták a várost.

[25]Összesen tizenkétezer férfi és nő esett el azon a napon, Aj valamennyi lakója.

[26]Józsué ugyanis nem eresztette le a kezét, amellyel a dárdát tartotta, amíg Aj valamennyi lakóját ki nem irtották.

[27]Csak az állatok és a városból összeszedett zsákmány lett Izráel prédájává az ÚR szava szerint, ahogyan megparancsolta Józsuénak.

[28]Így perzselte föl Józsué Aj városát, és mindörökre sivár romhalmazzá tette. Így van ez ma is.

[29]Aj királyát pedig felakasztatta egy fára, és ott volt egész estig. De napnyugtakor Józsué parancsára levették a holttestet a fáról, odadobták a városkapu elé, és nagy kőhalmot raktak föléje. Ott van az még ma is.

Oltár az Ébál-hegyen

[30]Ekkor oltárt épített Józsué az ÚRnak, Izráel Istenének az Ébál-hegyen,

[31]ahogyan megparancsolta Mózes, az ÚR szolgája Izráel fiainak, és ahogyan meg is van írva Mózes törvénykönyvében. Oltárt épített faragatlan kövekből, amelyekhez nem értek vassal. Égőáldozatokat mutattak be azon az ÚRnak, és békeáldozatokat vágtak.

[32] Escreveu, ali, em pedras, uma cópia da lei de Moisés, que já este havia escrito diante dos filhos de Israel.

[33] Todo o Israel, com os seus anciãos, e os seus príncipes, e os seus juízes estavam de um e de outro lado da arca, perante os levitas sacerdotes que levavam a arca da Aliança do SENHOR, tanto estrangeiros como naturais; metade deles, em frente do monte Gerizim, e a outra metade, em frente do monte Ebal; como Moisés, servo do SENHOR, outrora, ordenara que fosse abençoado o povo de Israel.

[34] Depois, leu todas as palavras da lei, a bênção e a maldição, segundo tudo o que está escrito no Livro da Lei.

[35] Palavra nenhuma houve, de tudo o que Moisés ordenara, que Josué não lesse para toda a congregação de Israel, e para as mulheres, e os meninos, e os estrangeiros que andavam no meio deles.

Josué 9

O estratagema dos gibeonitas

[1] Sucedeu que, ouvindo isto todos os reis que estavam daquém do Jordão, nas montanhas, e nas campinas, em toda a costa do mar Grande, defronte do Líbano, os heteus, os amorreus, os cananeus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus,

[2] se ajuntaram eles de comum acordo, para pelejar contra Josué e contra Israel.

[32]És felírta ott a kövekre Mózes törvényének a mását; Izráel fiai előtt írta fel.

[33]Egész Izráel, annak vénei, elöljárói és bírái ott álltak kétfelől a láda mellett, az ÚR szövetségládáját vivő lévita papokkal szemben, mind a jövevények, mind a született izráeliek, fele a Garizím-hegy irányában, fele pedig az Ébál-hegy irányában, ahogyan Mózes, az ÚR szolgája megparancsolta, hogy így áldják meg Izráel népét első ízben.

[34]Azután fölolvasta Józsué a törvény minden igéjét, az áldást és az átkot, pontosan úgy, ahogyan meg van írva a törvénykönyvben.

[35]Mindabból, amit Mózes megparancsolt, egyetlen szó sem volt, amelyet ne olvasott volna föl Józsué Izráel egész gyülekezete, meg az asszonyok, gyermekek és a hozzájuk csatlakozott jövevények előtt.

Józsué 9

Izráel és a ravasz gibeóniak

[1]Amikor meghallották ezt mindazok a királyok, akik a Jordánon túl a hegyvidéken, a Seféláalföldön és a Nagy-tenger egész partja mentén a Libánon felé laktak: a hettiták, az emóriak, a kánaániak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziak,

[2]szövetkeztek egymással, hogy együttesen harcoljanak Józsué és Izráel ellen.

[3] Os moradores de Gibeão, porém, ouvindo o que Josué fizera com Jericó e com Ai,

[4] usaram de estratagema, e foram, e se fingiram embaixadores, e levaram sacos velhos sobre os seus jumentos e odres de vinho, velhos, rotos e consertados;

[5] e, nos pés, sandálias velhas e remendadas e roupas velhas sobre si; e todo o pão que traziam para o caminho era seco e bolorento.

[6] Foram ter com Josué, ao arraial, a Gilgal, e lhe disseram, a ele e aos homens de Israel: Chegamos de uma terra distante; fazei, pois, agora, aliança conosco.

[7] E os homens de Israel responderam aos heveus: Porventura, habitais no meio de nós; como, pois, faremos aliança convosco?

[8] Então, disseram a Josué: Somos teus servos. Então, lhes perguntou Josué: Quem sois vós? Donde vindes?

[9] Responderam-lhe: Teus servos vieram de uma terra mui distante, por causa do nome do SENHOR, teu Deus; porquanto ouvimos a sua fama e tudo quanto fez no Egito;

[10] e tudo quanto fez aos dois reis dos amorreus que estavam dalém do Jordão, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, que estava em Astarote.

[11] Pelo que nossos anciãos e todos os moradores da nossa terra nos disseram: Tomai convosco provisão alimentar para o

[3]Gibeón lakói azonban hallva, hogy mit tett Józsué Jerikóval és Aj városával,

[4]a maguk részéről cselhez folyamodtak. Elindultak, és így szerelték föl magukat: elnyűtt zsákokat szereztek szamaraikra, meg elnyűtt, megrepedezett és összekötözött borostömlőket,

[5]a lábukra elnyűtt és foltozott sarukat, magukra pedig elnyűtt ruhát. Útravaló kenyerük is mind száraz és csupa morzsa volt.

[6]Így mentek Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, és ezt mondták neki meg az izráelieknek: Messze földről jöttünk. Kössetek most szövetséget velünk!

[7]Az izráeliek azonban ezt mondták a hivvieknek: Hátha köztünk laktok; hogyan köthetnénk akkor veletek szövetséget?

[8]Azok ezt mondták Józsuénak: Szolgáid vagyunk. Józsué azonban megkérdezte: Kik vagytok, és honnan jöttetek?

[9]Azok ezt felelték neki: Egy nagyon távoli országból jöttek a te szolgáid, Istenednek, az ÚRnak nevéért, mert hallottuk hírét és mindazt, amit Egyiptomban véghezvitt,

[10]meg mindazt, amit az emóriak két királyával tett a Jordánon túl: Szíhónnal, Hesbón királyával és az astáróti Óggal, Básán királyával.

[11]Ezért véneink és országunk lakói ezt mondták nekünk: Vegyetek magatokhoz útravalót, menjetek eléjük, és mondjátok

caminho, e ide ao encontro deles, e dizei-lhes: Somos vossos servos; fazei, pois, agora, aliança conosco.

nekik: Szolgáitok vagyunk, kössetek hát szövetséget velünk!

12 Este nosso pão tomamos quente das nossas casas, no dia em que saímos para vir ter convosco; e ei-lo aqui, agora, já seco e bolorento;

12Itt a kenyerünk: még meleg volt, amikor otthon becsomagoltuk az útra és elindultunk hozzátok, mostanra pedig száraz és csupa morzsa lett.

13 e estes odres eram novos quando os enchemos de vinho; e ei-los aqui já rotos; e estas nossas vestes e estas nossas sandálias já envelheceram, por causa do mui longo caminho.

13Ezek a borostömlők is újak voltak, amikor megtöltöttük, most pedig repedezettek. A ruhánk és a sarunk is elnyűtt a nagyon hosszú úton.

14 Então, os israelitas tomaram da provisão e não pediram conselho ao SENHOR.

14Ők kezükbe is vették ezeknek az útravalóját, de az ÚR akaratát nem kérdezték meg.

15 Josué concedeu-lhes paz e fez com eles a aliança de lhes conservar a vida; e os príncipes da congregação lhes prestaram juramento.

15Józsué ráállt a békére, és szövetséget kötött velük, azzal az ígérettel, hogy életben hagyja őket. A közösség fejedelmei pedig megesküdtek erre.

A gibeóniakat szolgaságra vetik

16 Ao cabo de três dias, depois de terem feito a aliança com eles, ouviram que eram seus vizinhos e que moravam no meio deles.

16Három nappal azután, hogy szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy a közelből valók, sőt közöttük laknak.

17 Pois, partindo os filhos de Israel, chegaram às cidades deles ao terceiro dia; suas cidades eram Gibeão, Cefira, Beerote e Quiriate-Jearim.

17Útnak indultak ezért Izráel fiai, és harmadnapra elérkeztek azok városaihoz. Ezek voltak a városaik: Gibeón, Kefírá, Beérót és Kirjat-Jeárím.

18 Os filhos de Israel não os feriram, porquanto os príncipes da congregação lhes juraram pelo SENHOR, Deus de Israel; pelo que toda a congregação murmurou contra os príncipes.

18De nem koncolták fel őket Izráel fiai, mert a közösség fejedelmei megesküdtek nekik az ÚRra, Izráel Istenére. Emiatt zúgolódni kezdett az egész közösség a fejedelmek ellen.

19 Então, todos os príncipes disseram a toda a congregação: Nós lhes juramos pelo

19De a fejedelmek mind azt mondták az egész közösségnek: Megesküdtünk nekik

SENHOR, Deus de Israel; por isso, não podemos tocar-lhes.

20 Isto, porém, lhes faremos: Conservar-lhes-emos a vida, para que não haja grande ira sobre nós, por causa do juramento que já lhes fizemos.

21 Disseram-lhes, pois, os príncipes: Vivam. E se tornaram rachadores de lenha e tiradores de água para toda a congregação, como os príncipes lhes haviam dito.

22 Chamou-os Josué e disse-lhes: Por que nos enganastes, dizendo: Habitamos mui longe de vós, sendo que viveis em nosso meio?

23 Agora, pois, sois malditos; e dentre vós nunca deixará de haver escravos, rachadores de lenha e tiradores de água para a casa do meu Deus.

24 Então, responderam a Josué: É que se anunciou aos teus servos, como certo, que o SENHOR, teu Deus, ordenara a seu servo Moisés que vos desse toda esta terra e destruísse todos os moradores dela diante de vós. Por isso, tememos muito por nossa vida por causa de vós e fizemos assim.

25 Eis que estamos na tua mão; trata-nos segundo te parecer bom e reto.

26 Assim lhes fez e livrou-os das mãos dos filhos de Israel; e não os mataram.

27 Naquele dia, Josué os fez rachadores de lenha e tiradores de água para a

az ÚRra, Izráel Istenére, nem bánthatjuk tehát őket!

20Ezt tegyük hát velük: hagyjuk életben őket, és akkor nem ér bennünket az ÚR haragja amiatt az eskü miatt, amit nekik tettünk.

21Majd azt mondták a fejedelmek: Maradjanak életben, de legyenek favágói és vízhordói az egész közösségnek! Így határoztak tehát róluk a fejedelmek.

22Józsué pedig hívatta őket, és így beszélt hozzájuk: Miért szedtetek rá bennünket? Azt mondtátok: Nagyon messziről érkeztünk! – pedig közöttünk laktok!

23Legyetek azért átkozottak! Ne fogyjanak ki közületek a szolgák, Istenem házának favágói és vízhordói!

24Azok ezt felelték Józsuénak: Mivel tudomásukra jutott a te szolgáidnak, hogy Istenetek, az ÚR megparancsolta Mózesnek, az ő szolgájának, hogy adja nektek az egész országot, és pusztítsa ki előletek az ország minden lakóját, nagyon féltettük tőletek az életünket, ezért tettük ezt.

25Most már a kezedben vagyunk, bánj velünk úgy, ahogyan jónak és helyesnek látod!

26Józsué pedig ezt tette velük: Megmentette őket Izráel fiainak a kezéből, és így nem gyilkolták le őket,

27de elrendelte Józsué azon a napon, hogy a közösségnek, valamint az ÚR oltárának a

congregação e para o altar do SENHOR, até ao dia de hoje, no lugar que Deus escolhesse.

Josue 10

Gibeão sitiada por cinco reis

1 Tendo Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, ouvido que Josué tomara a Ai e a havia destruído totalmente e feito a Ai e ao seu rei como fizera a Jericó e ao seu rei e que os moradores de Gibeão fizeram paz com os israelitas e estavam no meio deles,

2 temeu muito; porque Gibeão era cidade grande como uma das cidades reais e ainda maior do que Ai, e todos os seus homens eram valentes.

3 Pelo que Adoni-Zedeque, rei de Jerusalém, enviou mensageiros a Hoão, rei de Hebrom, e a Pirã, rei de Jarmute, e a Jafia, rei de Laquis, e a Debir, rei de Eglom, dizendo:

4 Subi a mim e ajudai-me; firamos Gibeão, porquanto fez paz com Josué e com os filhos de Israel.

5 Então, se ajuntaram e subiram cinco reis dos amorreus, o rei de Jerusalém, o rei de Hebrom, o rei de Jarmute, o rei de Laquis e o rei de Eglom, eles e todas as suas tropas; e se acamparam junto a Gibeão e pelejaram contra ela.

Josué socorre a Gibeão

6 Os homens de Gibeão mandaram dizer a Josué, no arraial de Gilgal: Não retires as tuas mãos de teus servos; sobe apressadamente a nós, e livra-nos, e ajuda-

favágói és vízhordói legyenek azon a helyen, amelyet majd kiválaszt az ÚR. Így van ez ma is.

Józsué 10

A kánaániak megtámadják Gibeónt

1Adónícedek, Jeruzsálem királya meghallotta, hogy Józsué elfoglalta Ajt, lakóit pedig teljesen kiirtotta, és hogy úgy bánt Aj városával és királyával, ahogyan Jerikóval és annak királyával, és hogy Gibeón lakói békét kötöttek Izráellel, és így közöttük laknak.

2Ekkor nagyon megijedt, hiszen Gibeón nagy város volt, akárcsak egy királyi város, sőt nagyobb volt Ajnál, és csupa vitéz férfi lakott benne.

3Adónícedek, Jeruzsálem királya ezért ezt az üzenetet küldte Hóhámnak, Hebrón királyának, Pirámnak, Jarmút királyának, Jáfíának, Lákis királyának és Debírnek, Eglón királyának:

4Gyertek el hozzám, és segítsetek, verjük meg Gibeónt, mert békét kötött Józsuéval és Izráel fiaival.

5Erre összegyűlt, és felvonult az emóriak öt királya: Jeruzsálem királya, Hebrón királya, Jarmút királya, Lákis királya és Eglón királya, ők maguk és egész hadseregük. Tábort ütöttek Gibeón alatt, és megkezdték a harcot ellene.

Józsué megveri az ellenséget

6Akkor a gibeóniak ezt az üzenetet küldték Józsuénak a gilgáli táborba: Ne hagyd cserben a te szolgáidat! Vonulj föl hozzánk gyorsan, és szabadíts meg minket! Segíts

nos, pois todos os reis dos amorreus que habitam nas montanhas se ajuntaram contra nós.

[7] Então, subiu Josué de Gilgal, ele e toda a gente de guerra com ele e todos os valentes.

[8] Disse o SENHOR a Josué: Não os temas, porque nas tuas mãos os entreguei; nenhum deles te poderá resistir.

[9] Josué lhes sobreveio de repente, porque toda a noite veio subindo desde Gilgal.

[10] O SENHOR os conturbou diante de Israel, e os feriu com grande matança em Gibeão, e os foi perseguindo pelo caminho que sobe a Bete-Horom, e os derrotou até Azeca e Maquedá.

[11] Sucedeu que, fugindo eles de diante de Israel, à descida de Bete-Horom, fez o SENHOR cair do céu sobre eles grandes pedras, até Azeca, e morreram. Mais foram os que morreram pela chuva de pedra do que os mortos à espada pelos filhos de Israel.

O sol e a lua são detidos

[12] Então, Josué falou ao SENHOR, no dia em que o SENHOR entregou os amorreus nas mãos dos filhos de Israel; e disse na presença dos israelitas: Sol, detém-te em Gibeão, e tu, lua, no vale de Aijalom.

[13] E o sol se deteve, e a lua parou até que o povo se vingou de seus inimigos. Não está isto escrito no Livro dos Justos? O sol, pois, se deteve no meio do céu e não se apressou a pôr-se, quase um dia inteiro.

rajtunk, mert a hegyvidéken lakó emóriak királyai összefogtak ellenünk!

[7]Erre fölvonult Józsué Gilgálból egész hadseregével, valamennyi vitéz harcosával.

[8]Az ÚR ezt mondta Józsuénak: Ne félj tőlük, mert a kezedbe adom őket! Senki sem állhat meg közülük előtted.

[9]Józsué váratlanul rájuk tört, miután egész éjszaka menetelt Gilgálból.

[10]Az ÚR megzavarta az ellenséget Izráel előtt, úgyhogy Izráel nagy vereséget mért rájuk Gibeónnál, üldözte őket a béthóróni hágó felé, és vágta őket egészen Azékáig és Makkédáig.

[11]Ahogy menekültek Izráel elől, az ÚR heves jégesőt hullatott rájuk az égből a béthóróni lejtőn egészen Azékáig, és meghaltak. Többen haltak meg a jégesőtől, mint amennyit fegyverrel öltek meg Izráel fiai.

Az égi csoda

[12]Azon a napon, amikor kiszolgáltatta az ÚR Izráel fiainak az emóriakat, beszélt Józsué az ÚRral, majd ezt mondta Izráel előtt: Nap, maradj veszteg Gibeónban, te is, Hold, az Ajjálón-völgyben!

[13]És veszteg maradt a nap, megállott a hold is, míg kitöltötte bosszúját ellenségein a nép. Meg van ez írva a Jásár könyvében. Megállt a nap az ég közepén, nem sietett lenyugodni majdnem egy teljes napig.

[14] Não houve dia semelhante a este, nem antes nem depois dele, tendo o SENHOR, assim, atendido à voz de um homem; porque o SENHOR pelejava por Israel.

[15] Voltou Josué, e todo o Israel com ele, ao arraial, a Gilgal.

Josué prende os cinco reis e mata-os

[16] Aqueles cinco reis, porém, fugiram e se esconderam numa cova em Maquedá.

[17] E anunciaram a Josué: Foram achados os cinco reis escondidos numa cova em Maquedá.

[18] Disse, pois, Josué: Rolai grandes pedras à boca da cova e ponde junto a ela homens que os guardem; porém vós não vos detenhais;

[19] persegui os vossos inimigos e matai os que vão ficando atrás; não os deixeis entrar nas suas cidades, porque o SENHOR, vosso Deus, já vo-los entregou nas vossas mãos.

[20] Tendo Josué e os filhos de Israel acabado de os ferir com mui grande matança, até consumi-los, e tendo os restantes que deles ficaram entrado nas cidades fortificadas,

[21] voltou todo o povo em paz ao acampamento a Josué, em Maquedá; não havendo ninguém que movesse a língua contra os filhos de Israel.

[22] Depois, disse Josué: Abri a boca da cova e dali trazei-me aqueles cinco reis.

[23] Fizeram, pois, assim e da cova lhe trouxeram os cinco reis: o rei de

[14]Nem volt ilyen nap sem azelőtt, sem azután, hogy emberi szóra így hallgatott volna az ÚR, mert az ÚR harcolt Izráelért.

[15]Azután visszatért Józsué egész Izráellel a gilgáli táborba.

Elfogják az öt kánaáni királyt

[16]Az az öt király pedig elmenekült, és elrejtőzött a makkédái barlangban.

[17]De jelentették Józsuénak, hogy megtalálták az öt királyt, akik a makkédái barlangban rejtőznek.

[18]Józsué ezt mondta: Gördítsetek nagy köveket a barlang szája elé, és rendeljetek oda embereket, hogy őrizzék őket.

[19]Ti pedig ne álljatok meg, üldözzétek ellenségeiteket, vágjátok utócsapataikat, és ne hagyjátok, hogy bejussanak a városaikba, mert kezetekbe adta őket Istenetek, az ÚR.

[20]Józsué és Izráel fiai igen nagy csapást mértek rájuk, és szinte teljesen megsemmisítették őket. Csak azok maradtak meg közülük, akik elmenekültek, és bejutottak a megerősített városokba.

[21]Ekkor visszatért az egész nép épségben Józsuéhoz a makkédái táborba. Senki se merte ezután fenyegetni Izráel fiait.

[22]Akkor ezt mondta Józsué: Bontsátok ki a barlang száját, és hozzátok ide hozzám azt az öt királyt a barlangból!

[23]Így cselekedtek. Odavitték hozzá a barlangból azt az öt királyt: Jeruzsálem

Jerusalém, o de Hebrom, o de Jarmute, o de Laquis e o de Eglom.

királyát, Hebrón királyát, Jarmút királyát, Lákis királyát és Eglón királyát.

24 Trazidos os reis a Josué, chamou este todos os homens de Israel e disse aos capitães do exército que tinham ido com ele: Chegai, ponde o pé sobre o pescoço destes reis. E chegaram e puseram os pés sobre os pescoços deles.

24Miután odavitték ezeket a királyokat Józsuéhoz, magához hívatta Józsué az izráeli férfiakat mind, és azt mondta a harcosok vezéreinek, akik vele jártak: Jöjjetek ide, tegyétek lábatokat ezeknek a királyoknak a nyakára! Azok odamentek, és rátették lábukat azok nyakára.

25 Então, Josué lhes disse: Não temais, nem vos atemorizeis; sede fortes e corajosos, porque assim fará o SENHOR a todos os vossos inimigos, contra os quais pelejardes.

25Ekkor azt mondta nekik Józsué: Ne féljetek, és ne rettegjetek, legyetek erősek és bátrak! Mert így bánik el az ÚR minden ellenségetekkel, akikkel harcolni fogtok.

26 Depois disto, Josué, ferindo-os, os matou e os pendurou em cinco madeiros; e ficaram eles pendentes dos madeiros até à tarde.

26Azután levágta őket Józsué, megölte, és felakasztotta őket öt fára. Ott maradtak a fákon fölakasztva egészen estig.

27 Ao pôr-do-sol, deu Josué ordem que os tirassem dos madeiros; e lançaram-nos na cova onde se tinham escondido e, na boca da cova, puseram grandes pedras que ainda lá se encontram até ao dia de hoje.

27Napnyugtakor azután Józsué parancsára levették őket a fákról, bedobták a barlangba, ahol rejtőzködtek, és nagy köveket raktak a barlang szája elé. Ott vannak ezek még ma is.

Josué vence mais sete reis

Az ország déli részének elfoglalása

28 No mesmo dia, tomou Josué a Maquedá e a feriu à espada, bem como ao seu rei; destruiu-os totalmente e a todos os que nela estavam, sem deixar nem sequer um. Fez ao rei de Maquedá como fizera ao rei de Jericó.

28Makkédát is elfoglalta Józsué azon a napon, és kardélre hányta királyával együtt. Kiirtotta őket, a város minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni. Ugyanúgy bánt Makkédá királyával, ahogyan Jerikó királyával bánt.

29 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Maquedá a Libna e pelejou contra ela.

29Majd továbbvonult Józsué egész Izráellel Makkédából Libná alá, és megtámadta Libnát.

30 E o SENHOR a deu nas mãos de Israel, a ela e ao seu rei, e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, sem deixar

30Az ÚR ezt is Izráel kezébe adta királyával együtt. Kardélre hányta minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni.

nem sequer um. Fez ao seu rei como fizera ao rei de Jericó.

31 Então, Josué, e todo o Israel com ele, passou de Libna a Laquis, sitiou-a e pelejou contra ela;

32 e o SENHOR deu Laquis nas mãos de Israel, que, no dia seguinte, a tomou e a feriu à espada, a ela e todos os que nela estavam, conforme tudo o que fizera a Libna.

33 Então, Hoão, rei de Gezer, subiu para ajudar Laquis; porém Josué o feriu, a ele e o seu povo, sem deixar nem sequer um.

34 E Josué, e todo o Israel com ele, passou de Laquis a Eglom, e a sitiaram e pelejaram contra ela;

35 e, no mesmo dia, a tomaram e a feriram à espada; e totalmente destruíram os que nela estavam, conforme tudo o que fizeram a Laquis.

36 Depois, Josué, e todo o Israel com ele, subiu de Eglom a Hebrom, e pelejaram contra ela;

37 e a tomaram e a feriram à espada, tanto o seu rei como todas as suas cidades e todos os que nelas estavam, sem deixar nem sequer um, conforme tudo o que fizeram a Eglom; e Josué executou a condenação contra ela e contra todos os que nela estavam.

38 Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou a Debir e pelejou contra ela;

39 e tomou-a com o seu rei e todas as suas cidades e as feriu à espada; todos os que

Királyával pedig ugyanúgy bánt, ahogyan Jerikó királyával bánt.

31Majd továbbvonult Józsué egész Izráellel Libnából Lákis alá, és megtámadta azt.

32Az ÚR Izráel kezébe adta Lákist, elfoglalták a második napon, és kardélre hányták minden lakosát, egészen úgy, ahogyan Libnával tették.

33Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, Lákis segítségére. De Józsué megverte őt népével együtt, senkit sem hagyott elmenekülni.

34Lákisból továbbvonult Józsué egész Izráellel Eglón alá, tábort ütött, és megkezdte a harcot ellene.

35Elfoglalták még azon a napon, és kardélre hányták minden lakosát. Kiirtotta azon a napon egészen úgy, ahogyan Lákissal tette.

36Felvonult azután Józsué Eglónból egész Izráellel Hebrónba, és megtámadták azt.

37Elfoglalták azt meg a hozzá tartozó városokat is, és kardélre hányták királyával együtt minden lakosát. Senkit sem hagyott Józsué elmenekülni. Ugyanúgy bánt vele, mint Eglónnal: kiirtotta a város minden lakosát.

38Azután visszafordult Józsué egész Izráellel Debír felé, és megtámadta azt.

39Elfoglalta azt királyával meg a hozzá tartozó városokkal együtt. Kardélre

nelas estavam, destruiu-os totalmente sem deixar nem sequer um; como fizera a Hebrom, a Libna e a seu rei, também fez a Debir e a seu rei.

40 Assim, feriu Josué toda aquela terra, a região montanhosa, o Neguebe, as campinas, as descidas das águas e todos os seus reis; destruiu tudo o que tinha fôlego, sem deixar nem sequer um, como ordenara o SENHOR, Deus de Israel.

41 Feriu-os Josué desde Cades-Barnéia até Gaza, como também toda a terra de Gósen até Gibeão.

42 E, de uma vez, tomou Josué todos estes reis e as suas terras, porquanto o SENHOR, Deus de Israel, pelejava por Israel.

43 Então, Josué, e todo o Israel com ele, voltou ao arraial em Gilgal.

Josué 11

Outras vitórias de Josué

1 Tendo Jabim, rei de Hazor, ouvido isto, enviou mensageiros a Jobabe, rei de Madom, e ao rei Sinrom, e ao rei Acsafe,

2 e aos reis que estavam ao norte, na região montanhosa, na Arabá, ao sul de Quinerete, nas planícies e nos planaltos de Dor, do lado do mar,

3 aos cananeus do oriente e do ocidente: aos amorreus, aos heteus, aos ferezeus, aos jebuseus nas montanhas e aos heveus ao pé do Hermom, na terra de Mispa.

hányta minden lakosát; senkit sem hagyott elmenekülni. Ugyanúgy bánt Debírrel és királyával, ahogyan elbánt Hebrónnal vagy Libnával és királyával.

40Így verte meg Józsué az egész országot: a hegyvidéket és a Délvidéket, a Seféláalföldet és a dombvidéket, meg azok valamennyi királyát. Senkit sem hagyott elmenekülni, hanem kiirtott minden lelket, ahogyan megparancsolta Izráel Istene, az ÚR.

41Megverte őket Józsué Kádés-Barneától Gázáig és Gósen egész földjét Gibeónig.

42Mindezeket a királyokat és országukat egyetlen hadjárattal foglalta el Józsué, mert Izráel Istene, az ÚR harcolt Izráelért.

43Azután visszatért Józsué egész Izráellel a gilgáli táborba.

Józsué 11

Ütközet Mérómnál

1Amikor meghallotta ezt Jábín, Hácór királya, üzenetet küldött Jóbábhoz, Mádón királyához, Simrón királyához, Aksáf királyához

2és azokhoz a királyokhoz, akik az északi hegyvidéken laktak, meg az Arábá-völgyben Kinnerettől délre, a Sefélá-alföldön meg a Dór mellett levő nyugati dombvonulaton;

3a keleten és nyugaton lakó kánaániakhoz, az emóriakhoz, a hettitákhoz, a perizziekhez és a jebúsziakhoz a hegyvidékre és a Hermón tövében lakó hivviekhez Micpa földjére.

[4] Saíram, pois, estes e todas as suas tropas com eles, muito povo, em multidão como a areia que está na praia do mar, e muitíssimos cavalos e carros.

[4]Ezek kivonultak egész seregükkel. Annyi volt az ember, mint tenger partján a homok, de ló és harci kocsi is nagyon sok volt.

[5] Todos estes reis se ajuntaram, e vieram, e se acamparam junto às águas de Merom, para pelejarem contra Israel.

[5]Mindezek a királyok összefogtak, és amikor megérkeztek, közösen ütöttek tábort a Méróm vizénél, hogy harcoljanak Izráel ellen.

[6] Disse o SENHOR a Josué: Não temas diante deles, porque amanhã, a esta mesma hora, já os terás traspassado diante dos filhos de Israel; os seus cavalos jarretarás e queimarás os seus carros.

[6]Akkor ezt mondta az ÚR Józsuénak: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor Izráelnek adom mindnyájukat halálra sebezve. Vágasd át lovaik inát, és gyújtsd fel harci kocsijaikat!

[7] Josué, e todos os homens de guerra com ele, veio apressadamente contra eles às águas de Merom, e os atacaram.

[7]Józsué váratlanul rájuk tört egész hadseregével a Méróm vizénél, és megrohanta őket.

[8] O SENHOR os entregou nas mãos de Israel; e os feriram e os perseguiram até à grande Sidom, e até Misrefote-Maim, e até ao vale de Mispa, ao oriente; feriram-nos sem deixar nem sequer um.

[8]Az ÚR pedig Izráel kezébe adta őket. Megverték, és üldözték őket Szidón-Rabbáig és Miszrefót- Majimig, és a Micpe-völgyig kelet felé. Megverték őket, senkit sem hagytak elmenekülni.

[9] Fez-lhes Josué como o SENHOR lhe dissera; os seus cavalos jarretou e os seus carros queimou.

[9]Úgy tett velük Józsué, ahogyan meghagyta neki az ÚR: Lovaik inát átvágatta, harci kocsijaikat pedig fölgyújtotta.

Józsué elfoglalja az egész országot

[10] Nesse mesmo tempo, voltou Josué, tomou a Hazor e feriu à espada o seu rei, porquanto Hazor, dantes, era a capital de todos estes reinos.

[10]Akkor visszafordult Józsué, elfoglalta Hácórt, királyát pedig megölte karddal. Mindezeknek a királyságoknak korábban Hácór állt az élén.

[11] A todos os que nela estavam feriram à espada e totalmente os destruíram, e ninguém sobreviveu; e a Hazor queimou.

[11]Kardélre hányta, kiirtotta minden lakosát, nem maradt életben senki sem; Hácórt pedig fölperzselte.

[12] Josué tomou todas as cidades desses reis e também a eles e os feriu à espada,

[12]Ezeknek a királyoknak minden városát elfoglalta Józsué királyaikkal együtt, és

destruindo-os totalmente, como ordenara Moisés, servo do SENHOR.

[13] Tão-somente não queimaram os israelitas as cidades que estavam sobre os outeiros, exceto Hazor, a qual Josué queimou.

[14] E a todos os despojos destas cidades e ao gado os filhos de Israel saquearam para si; porém a todos os homens feriram à espada, até que os destruíram; e ninguém sobreviveu.

[15] Como ordenara o SENHOR a Moisés, seu servo, assim Moisés ordenou a Josué; e assim Josué o fez; nem uma só palavra deixou de cumprir de tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

[16] Tomou, pois, Josué toda aquela terra, a saber, a região montanhosa, todo o Neguebe, toda a terra de Gósen, as planícies, a Arabá e a região montanhosa de Israel com suas planícies;

[17] desde o monte Halaque, que sobe a Seir, até Baal-Gade, no vale do Líbano, ao pé do monte Hermom; também tomou todos os seus reis, e os feriu, e os matou.

[18] Por muito tempo, Josué fez guerra contra todos estes reis.

[19] Não houve cidade que fizesse paz com os filhos de Israel, senão os heveus, moradores de Gibeão; por meio de guerra, as tomaram todas.

[20] Porquanto do SENHOR vinha o endurecimento do seu coração para saírem à guerra contra Israel, a fim de que

kardélre hányta, kiirtotta őket, ahogyan Mózes, az ÚR szolgája megparancsolta.

[13]De a halmokon álló városokat nem perzselte föl Izráel, egyedül csak Hácórt perzselte fel Józsué.

[14]Minden holmi és állat, amit ezekben a városokban zsákmányoltak, Izráel fiainak a prédája lett. Csak az embereket hányták kardélre; mindenkit kipusztítottak, nem hagytak meg egy lelket sem.

[15]Ahogyan az ÚR megparancsolta szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes Józsuénak, és úgy cselekedett Józsué. Semmiben sem tért el attól, amit az ÚR Mózesnek parancsolt.

[16]Így foglalta el Józsué azt az egész országot: a hegyvidéket, az egész Délvidéket és Gósen egész földjét, a Sefélá-alföldet és az Arábá-völgyet, Izráel hegyvidékét és alföldjét,

[17]a Kopasz-hegytől, amely Széír irányában emelkedik, Baal-Gádig, mely a Libánon völgyében a Hermón-hegység lábánál fekszik. Összes királyukat elfogta, levágta és megölte.

[18]Hosszú ideig viselt háborút Józsué ezek ellen a királyok ellen.

[19]Egyetlen város sem köthetett békét Izráel fiaival, csak a Gibeónban lakó hivviek. Mindent harcban foglaltak el.

[20]Mert az ÚR megkeményítette a szívüket, hogy harcoljanak Izráel ellen. Ezért Izráel kiirtotta őket, nem volt irgalom számukra,

fossem totalmente destruídos e não lograssem piedade alguma; antes, fossem de todo destruídos, como o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

hanem kipusztították őket, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek.

[21] Naquele tempo, veio Josué e eliminou os anaquins da região montanhosa, de Hebrom, de Debir, de Anabe, e de todas as montanhas de Judá, e de todas as montanhas de Israel; Josué os destruiu totalmente com as suas cidades.

[21]Abban az időben elment Józsué, és kipusztította az anákiakat a hegyvidékről, Hebrónból, Debírből, Anábból, mindenünnen Júda és Izráel hegyvidékéről. Városaikkal együtt kiirtotta őket Józsué.

[22] Nem um dos anaquins sobreviveu na terra dos filhos de Israel; somente em Gaza, em Gate e em Asdode alguns subsistiram.

[22]Nem maradtak az anákiak fiaiból Izráel fiainak földjén, csak Gázában, Gátban és Asdódban maradtak meg.

[23] Assim, tomou Josué toda esta terra, segundo tudo o que o SENHOR tinha dito a Moisés; e Josué a deu em herança aos filhos de Israel, conforme as suas divisões e tribos; e a terra repousou da guerra.

[23]Így foglalta el Józsué az egész országot, egészen úgy, ahogyan megígérte Mózesnek az ÚR. Józsué pedig átadta azt örökségül Izráelnek, mindegyik törzsnek a maga részét. És béke lett az országban a háború után.

Josué 12

Os reis vencidos por Moisés

[1] São estes os reis da terra, aos quais os filhos de Israel feriram, de cujas terras se apossaram dalém do Jordão para o nascente, desde o ribeiro de Arnom até ao monte Hermom e toda a planície do oriente:

[2] Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom e dominava desde Aroer, que está à beira do vale de Arnom, e desde o meio do vale e a metade de Gileade até ao ribeiro de Jaboque, limite dos filhos de Amom;

Józsué 12

A legyőzött királyok felsorolása

[1]Ezek voltak az ország királyai, akiket Izráel fiai megvertek, földjüket pedig birtokba vették a Jordánon túl, napkeletre, az Arnón medrétől a Hermón-hegységig és az Arábá-völgy egész keleti részét:

[2]a Hesbónban lakó Szíhón, az emóriak királya uralkodott Aróértől, amely az Arnón-patak partján, a patak középső szakaszánál volt, Gileád területének felén a Jabbókpatakig, az ammóniak határáig,

[3] desde a campina até ao mar de Quinerete, para o oriente, e até ao mar da Campina, o mar Salgado, para o oriente, pelo caminho de Bete-Jesimote; e desde o sul abaixo de Asdote-Pisga.

[3]meg az Arábá-völgyben a Kinneret-tó keleti széléig, és az Arábá-tengernek, vagyis a Sós-tengernek a keleti széléig, Bét-Hajjesímót irányában, dél felé pedig a Piszgá lejtőjéig.

[4] Como também o limite de Ogue, rei de Basã, que havia ficado dos refains e que habitava em Astarote e em Edrei;

[4]Ógnak, Básán királyának, aki az utolsó refáiak egyike volt, és Astárótban meg Edreíben lakott, ez volt a területe:

[5] e dominava no monte Hermom, e em Salca, e em toda a Basã, até ao limite dos gesuritas e dos maacatitas, e metade de Gileade, limite de Seom, rei de Hesbom.

[5]ő uralkodott a Hermón-hegységen és Szalkában, meg az egész Básánon, a gesúriak és maakábeliek határáig, meg Gileád területének a felén, Szíhónnak, Hesbón királyának a határáig.

[6] Moisés, servo do SENHOR, e os filhos de Israel feriram a estes; e Moisés, servo do SENHOR, deu esta terra em possessão aos rubenitas, aos gaditas e à meia tribo de Manassés.

[6]Mózes, az ÚR szolgája és Izráel fiai verték meg őket. Azután Mózes, az ÚR szolgája a rúbenieknek és gádiaknak, meg Manassé törzse felének adta azt birtokul.

Os reis vencidos por Josué

[7] São estes os reis da terra aos quais Josué e os filhos de Israel feriram daquém do Jordão, para o ocidente, desde Baal-Gade, no vale do Líbano, até ao monte Halaque, que sobe a Seir, e cuja terra Josué deu em possessão às tribos de Israel, segundo as suas divisões,

[7]Ezek annak az országnak a királyai, akiket Józsué és Izráel fiai a Jordánon túl, nyugat felé vertek meg, a Libánon völgyében fekvő Baal-Gádtól a Széír irányában emelkedő Kopaszhegyig. Izráel törzseinek adta ezt Józsué birtokul, mindegyiknek a maga részét;

[8] a saber, o que havia na região montanhosa, nas planícies, na Arabá, nas descidas das águas, no deserto e no Neguebe, onde estava o heteu, o amorreu, o cananeu, o ferezeu, o heveu e o jebuseu:

[8]a hegyvidéken és a Sefélá-alföldön, az Arábá-völgyben és a dombvidéken, a pusztában és a Délvidéken a hettiták, az emóriak, a kánaániak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziak területét:

[9] o rei de Jericó, um; o de Ai, que está ao lado de Betel, outro;

[9]Jerikó királya: egy, a Bétel melletti Aj királya: egy,

[10] o rei de Jerusalém, outro; o rei de Hebrom, outro;

[10]Jeruzsálem királya: egy, Hebrón királya: egy,

[11] o rei de Jarmute, outro; o de Laquis, outro;
[12] o rei de Eglom, outro; o de Gezer, outro;
[13] o rei de Debir, outro; o de Geder, outro;
[14] o rei de Horma, outro; o de Arade, outro;
[15] o rei de Libna, outro; o de Adulão, outro;
[16] o rei de Maquedá, outro; o de Betel, outro;
[17] o rei de Tapua, outro; o de Héfer, outro;
[18] o rei de Afeca, outro; o de Lasarom, outro;
[19] o rei de Madom, outro; o de Hazor, outro;
[20] o rei de Sinrom-Merom, outro; o de Acsafe, outro;
[21] o rei de Taanaque, outro; o de Megido, outro;
[22] o rei de Quedes, outro; o de Jocneão do Carmelo, outro;
[23] o rei de Dor, em Nafate-Dor, outro; o de Goim, em Gilgal, outro;
[24] o rei de Tirza, outro; ao todo, trinta e um reis.

Josué 13

As terras ainda não conquistadas

[1] Era Josué, porém, já idoso, entrado em dias; e disse-lhe o SENHOR: Já estás velho, entrado em dias, e ainda muitíssima terra ficou para se possuir.

[2] Esta é a terra ainda não conquistada: todas as regiões dos filisteus e toda a Gesur;

[11]Jarmút királya: egy, Lákis királya: egy,
[12]Eglón királya: egy, Gézer királya: egy,
[13]Debír királya: egy, Geder királya: egy,
[14]Hormá királya: egy, Arád királya: egy,
[15]Libná királya: egy, Adullám királya: egy,
[16]Makkédá királya: egy, Bétel királya: egy,
[17]Tappúah királya: egy, Héfer királya: egy,
[18]Afék királya: egy, Sárón királya: egy,
[19]Mádón királya: egy, Hácór királya: egy,
[20]Simrón-Merón királya: egy, Aksáf királya: egy,
[21]Taanak királya: egy, Megiddó királya: egy,
[22]Kedes királya: egy, a karmeli Jokneám királya: egy,
[23]a dóri dombvidéken levő Dór királya: egy, a gilgáli Gójim királya: egy,
[24]Tircá királya: egy. Összesen harmincegy király.

Józsué 13

Az el nem foglalt területek

[1]Amikor Józsué élemedett korú, öreg ember lett, ezt mondta neki az ÚR: Te élemedett korú, öreg ember lettél, pedig még igen sok terület maradt az országban, amit birtokba kell venni.

[2]Ez maradt még hátra az országból: a filiszteusok egész területe és minden, ami a gesúriaké:

[3] desde Sior, que está defronte do Egito, até ao limite de Ecrom, para o norte, que se considera como dos cananeus; cinco príncipes dos filisteus: o de Gaza, o de Asdode, o de Asquelom, o de Gate e o de Ecrom;

[4] ao sul, os aveus, também toda a terra dos cananeus e Meara, que é dos sidônios, até Afeca, ao limite dos amorreus;

[5] e ainda a terra dos gibleus e todo o Líbano, para o nascente do sol, desde Baal-Gade, ao pé do monte Hermom, até à entrada de Hamate;

[6] todos os que habitam nas montanhas desde o Líbano até Misrefote-Maim, todos os sidônios; eu os lançarei de diante dos filhos de Israel; reparte, pois, a terra por herança a Israel, como te ordenei.

[7] Distribui, pois, agora, a terra por herança às nove tribos e à meia tribo de Manassés.

[8] Com a outra meia tribo, os rubenitas e os gaditas já receberam a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, como já lhes tinha dado Moisés, servo do SENHOR.

[9] Começando com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale, todo o planalto de Medeba até Dibom;

[10] e todas as cidades de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, até ao limite dos filhos de Amom.

[11] E Gileade, e o limite dos gesuritas, e o dos maacatitas, e todo o monte Hermom, e toda a Basã até Salca;

[3]a Síhórtól, mely Egyiptomtól keletre folyik, észak felé a kánaániakhoz tartozó Ekrón határáig a filiszteusok öt városfejedelme: a gázai, az asdódi, az askelóni, a gáti és az ekróni, továbbá az avviak;

[4]délen a kánaániak egész földje és a szidóni Meárá egészen Afékig, az emóriak határáig.

[5]Azután a gebaliak földje és napkeleten az egész Libánon, a Hermón-hegység lábánál fekvő Baal-Gádtól egészen a Hamátba vezető útig;

[6]a hegység egész lakossága a Libánontól Miszrefót-Majimig, az összes szidóni. Én magam űzöm ki őket Izráel fiai elől. Oszd csak ki sorsvetéssel Izráelnek örökségül, ahogyan megparancsoltam neked!

[7]Most azért oszd fel ezt a földet örökségül a kilenc törzs és Manassé fél törzse között!

A Jordánon túli terület felosztása

[8]Ugyanakkor a rúbeniek és a gádiak is megkapták örökségüket, amit Mózes adott nekik keleten, a Jordánon túl. Úgy osztották fel, ahogyan Mózes, az Úr szolgája adta nekik:

[9]Aróértól fogva, amely az Arnón-patak partján van, a várost a patak középső folyásánál és az egész fennsíkot Médebától Díbónig,

[10]meg az emóriak királyának, a Hesbónban uralkodó Szíhónnak összes városát az ammóniak határáig;

[11]Gileádot, meg a gesúriak és a maakátiak területét, az egész Hermón-hegységet és az egész Básánt Szalkáig;

[12] todo o reino de Ogue, em Basã, que reinou em Astarote e em Edrei, que ficou do resto dos gigantes, o qual Moisés feriu e expulsou.

[12]Básánban Óg egész királyságát, aki Astárótban és Edreíben uralkodott. Ő maradt meg a refáiak utódai közül, akiket Mózes vert le, és vette el a birtokukat.

[13] Porém os filhos de Israel não desapossaram os gesuritas, nem os maacatitas; antes, Gesur e Maacate permaneceram no meio de Israel até ao dia de hoje.

[13]De Izráel fiai nem űzték ki a gesúriakat és a maakátiakat, ezért Gesúr és Maaká lakói ott élnek Izráel között még ma is.

As heranças distribuídas por Moisés

[14] Tão-somente à tribo de Levi não deu herança; as ofertas queimadas do SENHOR, Deus de Israel, são a sua herança, como já lhe tinha dito.

[14]Csak Lévi törzsének nem adott örökséget: ő Izráel Istenének, az ÚRnak tűzáldozatait kapta örökségül, ahogyan megígérte neki.

Rúben öröksége

[15] Deu, pois, Moisés à tribo dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias,

[15]Rúben fiai törzsének Mózes adott örökséget nemzetségenként.

[16] começando o seu território com Aroer, que está à borda do vale de Arnom, mais a cidade que está no meio do vale e todo o planalto até Medeba;

[16]Övék lett a következő terület: Aróértól fogva, amely az Arnón-patak partján van, maga a város a patak középső folyásánál és az egész fennsík Médebáig,

[17] Hesbom e todas as suas cidades, que estão no planalto: Dibom, Bamote-Baal e Bete-Baal-Meom,

[17]Hesbón és a hozzátartozó városok a fennsíkon, Díbón, Bámót-Baal és Bét-Baal-Meón,

[18] Jaza, Quedemote, Mefaate;

[18]Jahcá, Kedémót, és Méfaat,

[19] Quiriataim, Sibma, Zerete-Saar, no monte do vale;

[19]Kirjátajim, Szibmá és Ceret-Hassahar a völgyből kiemelkedő hegyen,

[20] Bete-Peor, as faldas de Pisga e Bete-Jesimote;

[20]továbbá Bét-Peór, a Piszgá dombvidéke és Bét-Hajjesímót.

[21] e todas as cidades do planalto e todo o reino de Seom, rei dos amorreus, que reinou em Hesbom, a quem Moisés feriu, como também os príncipes de Midiã, Evi, Requém, Zur, Hur e Reba, príncipes de Seom, moradores da terra.

[21]A fennsík összes városa és az emóriak királyának, a Hesbónban uralkodó Szíhónnak egész királysága. Őt is megverte Mózes, meg Midján fejedelmeit: Evít és Rekemet, Cúrt és Húrt is, meg Rebát, a Szíhónnak alárendelt vezéreket, akik az országban laktak.

[22] Também os filhos de Israel mataram à espada Balaão, filho de Beor, o adivinho, com outros mais que mataram.

[23] A fronteira dos filhos de Rúben é o Jordão e suas imediações; esta é a herança dos filhos de Rúben, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[24] Deu Moisés a herança à tribo de Gade, a saber, a seus filhos, segundo as suas famílias.

[25] Foi o seu território: Jazer, todas as cidades de Gileade e metade da terra dos filhos de Amom, até Aroer, que está defronte de Rabá;

[26] desde Hesbom até Ramate-Mispa e Betonim; e desde Maanaim até ao limite de Debir;

[27] e, no vale: Bete-Arã, Bete-Ninra, Sucote e Zafom, o resto do reino de Seom, rei de Hesbom, mais o Jordão e suas imediações, até à extremidade do mar de Quinerete, dalém do Jordão, para o oriente.

[28] Esta é a herança dos filhos de Gade, segundo as suas famílias: as cidades com suas aldeias.

[29] Deu também Moisés herança à meia tribo de Manassés, segundo as suas famílias.

[30] Foi o seu território: começando com Maanaim, mais todo o Basã, todo o reino de Ogue, rei de Basã, e todas as aldeias de Jair, que estão em Basã, sessenta cidades;

[22]Bálámot, Beór fiát, a jóst is fegyverrel ölték meg Izráel fiai, azokkal együtt, akiket lemészároltak.

[23]Rúben fiainak területét a Jordán határolta. Ez Rúben fiainak az öröksége nemzetségenként, ezek a városok a hozzájuk tartozó falvakkal együtt.

Gád öröksége

[24]Gád törzsének, Gád fiainak is Mózes adott örökséget nemzetségenként.

[25]Övék lett a következő terület: Jazér és Gileád összes városa és az ammóniak országának fele Aróérig, Rabbától keletre,

[26]azután Hesbóntól Rámat-Hammicpéig és Betónímig, meg Mahanajimtól Lódebár határáig.

[27]A völgyben pedig Bét-Hárám, Bét-Nimrá, Szukkót és Cáfón, egy kicsinyke rész Hesbón királyának, Szíhónnak a királyságából, meg a Jordán és vidéke a Kinneret-tó végéig, keleten, a Jordánon túl.

[28]Ez Gád fiainak az öröksége nemzetségenként, ezek a városok a hozzájuk tartozó falvakkal együtt.

Manassé öröksége

[29]Manassé törzse felének is Mózes adott örökséget. Ez jutott Manassé fiai törzse felének nemzetségenként:

[30]az ő területük lett Mahanajimtól kezdve az egész Básán, Ógnak, Básán királyának az egész királysága és Jáír összes sátorfalva, amely Básánban van, összesen hatvan város,

[31] e metade de Gileade, Astarote e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã; estas foram dadas aos filhos de Maquir, filho de Manassés, a saber, à metade dos filhos de Maquir, segundo as suas famílias.
[32] São estas as heranças que Moisés repartiu nas campinas de Moabe, dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente.

[33] Porém à tribo de Levi Moisés não deu herança; o SENHOR, Deus de Israel, é a sua herança, como já lhes tinha dito.

Josué 14

A terra de Canaã distribuída por sorte

[1] São estas as heranças que os filhos de Israel tiveram na terra de Canaã, o que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel lhes fizeram repartir
[2] por sorte da sua herança, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés, acerca das nove tribos e meia.
[3] Porquanto às duas tribos e meia já dera Moisés herança além do Jordão; mas aos levitas não tinha dado herança entre seus irmãos.

[4] Os filhos de José foram duas tribos, Manassés e Efraim; aos levitas não deram herança na terra, senão cidades em que habitassem e os seus arredores para seu gado e para sua possessão.

[31]továbbá Gileád fele és Astárót meg Edreí, Óg királyságának a városai Básánban. Ez jutott a Manassétól származó Mákír fiainak, Mákír fiai felének, nemzetségenként.

[32]Ezeket a területeket Mózes osztotta ki örökségül Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikótól keletre.

[33]Lévi törzsének azonban nem adott Mózes örökséget. Maga az ÚR, Izráel Istene az ő örökségük, ahogyan megígérte nekik.

Józsué 14

A Jordánon inneni terület felosztása

[1]Ez lett Izráel fiainak az öröksége Kánaán földjén. Eleázár pap és Józsué, Nún fia meg a törzsek családfői osztották ki örökségül Izráel fiainak;

[2]sorsolással osztották ki a kilenc és fél törzs örökségét, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózes által.

[3]Mert két és fél törzsnek még Mózes adott örökséget a Jordánon túl. A lévitáknak azonban nem adott örökséget közöttük.

[4]Mivel József fiaiból két törzs lett, Manassé és Efraim, ezért a lévitáknak nem adtak birtokrészt az országban, hanem csak városokat, hogy azokban lakjanak, meg az azokhoz tartozó legelőket nyájaik és egyéb jószáguk számára.

[5] Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel e repartiram a terra.

[5]Úgy jártak el Izráel fiai, és úgy osztották fel a földet, ahogyan Mózesnek megparancsolta az ÚR.

Josué dá Hebrom a Calebe

[6] Chegaram os filhos de Judá a Josué em Gilgal; e Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, lhe disse: Tu sabes o que o SENHOR falou a Moisés, homem de Deus, em Cades-Barnéia, a respeito de mim e de ti.

[6]Júda fiai Gilgálban Józsué elé járultak, és a kenizzi Káléb, Jefunne fia ezt mondta neki: Te tudod, hogy mit mondott az ÚR Mózesnek, az Isten emberének rólam és rólad Kádés- Barneában.

[7] Tinha eu quarenta anos quando Moisés, servo do SENHOR, me enviou de Cades-Barnéia para espiar a terra; e eu lhe relatei como sentia no coração.

[7]Negyvenéves voltam, amikor elküldött engem Mózes, az ÚR szolgája Kádés-Barneából kikémlelni ezt az országot, és én megbízható híreket hoztam neki.

[8] Mas meus irmãos que subiram comigo desesperaram o povo; eu, porém, perseverei em seguir o SENHOR, meu Deus.

[8]Társaim, akik velem jöttek, megrémítették a nép szívét; én azonban hűségesen követtem Istenemet, az URat.

[9] Então, Moisés, naquele dia, jurou, dizendo: Certamente, a terra em que puseste o pé será tua e de teus filhos, em herança perpetuamente, pois perseveraste em seguir o SENHOR, meu Deus.

[9]Azon a napon megesküdött Mózes: Bizony, a te örökséged lesz és a te fiaidé mindörökké az a föld, amelyet bejártál, mivel hűségesen követted Istenemet, az URat.

[10] Eis, agora, o SENHOR me conservou em vida, como prometeu; quarenta e cinco anos há desde que o SENHOR falou esta palavra a Moisés, andando Israel ainda no deserto; e, já agora, sou de oitenta e cinco anos.

[10]Mostanáig megőrizte életemet az ÚR, ahogy megígérte. Negyvenöt éve annak, hogy ezt az ígéretet tette az ÚR Mózesnek, amikor a pusztát járta Izráel. Most, éppen ma vagyok nyolcvanöt esztendős.

[11] Estou forte ainda hoje como no dia em que Moisés me enviou; qual era a minha força naquele dia, tal ainda agora para o combate, tanto para sair a ele como para voltar.

[11]Még ma is olyan erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem. Amilyen erőm volt akkor, olyan az erőm most is: harcba vonulok, és visszatérek.

[12] Agora, pois, dá-me este monte de que o SENHOR falou naquele dia, pois, naquele

[12]Most azért add nekem azt a hegyvidéket, amit megígért az ÚR azon a napon, hiszen

dia, ouviste que lá estavam os anaquins e grandes e fortes cidades; o SENHOR, porventura, será comigo, para os desapossar, como prometeu.

[13] Josué o abençoou e deu a Calebe, filho de Jefoné, Hebrom em herança.

[14] Portanto, Hebrom passou a ser de Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, em herança até ao dia de hoje, visto que perseverara em seguir o SENHOR, Deus de Israel.

[15] Dantes o nome de Hebrom era Quiriate-Arba; este Arba foi o maior homem entre os anaquins. E a terra repousou da guerra.

te is hallottad akkor, hogy anákiak vannak ott és nagy, erődített városok. Talán velem lesz az ÚR, és kiűzöm őket, ahogyan megígérte az ÚR.

[13]Józsué megáldotta őt, és örökségül adta Hebrónt Kálébnak, Jefunne fiának.

[14]Azért lett hát Hebrón a kenizzi Kálébnak, Jefunne fiának az öröksége mind a mai napig, mert hűségesen követte az URat, Izráel Istenét.

[15]Hebrón neve azelőtt Kirjat-Arba volt. Arba volt a legnagyobb ember az anákiak között. És béke lett az országban a háború után.

Josué 15

As heranças das nove tribos e meia

A herança de Judá

[1] A sorte da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias, caiu para o sul, até ao limite de Edom, até ao deserto de Zim, até à extremidade do lado sul.

[2] Foi o seu limite ao sul, desde a extremidade do mar Salgado, desde a baía que olha para o sul;

[3] e sai para o sul, até à subida de Acrabim, passa a Zim, sobe do sul a Cades-Barnéia,

[4] passa por Hezrom, sobe a Adar e rodeia Carca; passa por Azmom e sai ao ribeiro do Egito; as saídas deste limite vão até ao mar; este será o vosso limite do lado sul.

Józsué 15

Júda határai

[1]Ez jutott sorsolással Júda fiai törzsének nemzetségenként: Edóm határánál a Cin-puszta, Témán szélétől a Délvidék felé.

[2]Déli határuk a Sós-tenger végétől, a Délvidékre néző tengeröbböltől indul ki,

[3]és délen az Akrabbím-hágó felé halad, majd átmegy Cin felé, azután fölmegy délről Kádés-Barneához. Áthalad Hecrónon, fölmegy Addár felé, és Karka felé kanyarodik.

[4]Majd Acmón felé halad, kiér Egyiptom patakjáig, és a határ a tengernél végződik. Ez legyen a déli határotok.

[5] O limite, porém, para o oriente será o mar Salgado, até à foz do Jordão; e o limite para o norte será da baía do mar, começando com a embocadura do Jordão,

[6] limite que sobe até Bete-Hogla e passa do norte a Bete-Arabá, subindo até à pedra de Boã, filho de Rúben,

[7] subindo ainda este limite a Debir desde o vale de Acor, olhando para o norte, rumo a Gilgal, a qual está à subida de Adumim, que está para o sul do ribeiro; daí, o limite passa até às águas de En-Semes; e as suas saídas estarão do lado de En-Rogel.

[8] Deste ponto sobe pelo vale do Filho de Hinom, do lado dos jebuseus do Sul, isto é, Jerusalém; e sobe este limite até ao cimo do monte que está diante do vale de Hinom, para o ocidente, que está no fim do vale dos Refains, do lado norte.

[9] Então, vai o limite desde o cimo do monte até à fonte das águas de Neftoa; e sai até às cidades do monte Efrom; vai mais este limite até Baalá, isto é, Quiriate-Jearim.

[10] Então, dá volta o limite desde Baalá, para o ocidente, até ao monte Seir, passa ao lado do monte de Jearim do lado norte, isto é, Quesalom, e, descendo a Bete-Semes, passa por Timna.

[11] Segue mais ainda o limite ao lado de Ecrom, para o norte, e, indo a Siquerom, passa o monte de Baalá, saindo em Jabneel, para terminar no mar.

[5]Kelet felé a Sós-tenger a határ a Jordán torkolatáig. Az északi határvonal a tengeröbölnél, a Jordán torkolatánál kezdődik,

[6]innen fölmegy a határ Bét- Hoglá felé, és Bét-Arábától északra megy el, azután fölmegy a határ a rúbeni Bóhan sziklájáig.

[7]Azután az Ákór-völgytől Debír felé megy föl a határ, és észak felé fordul Gelílótnál, amely a pataktól délre, az Adummím-hágóval szemben van. Azután a Semes-forrás mellett halad el a határ, és vége a Rógél-forrásnál van.

[8]Innen fölmegy a határ a Ben- Hinnóm-völgy felé a jebúszi hegyhát déli oldalánál, azaz Jeruzsálemnél. Majd fölmegy a határ a hegytetőre, amely a Hinnóm-völggyel szemben van nyugatra, és a Refáím-völgy északi szélén van.

[9]A hegycsúcsról lekanyarodik a határ a Mé-Neftóah-forráshoz, és az efróni hegyvidék városaihoz ér ki. Majd lekanyarodik a határ Baalá, azaz Kirjat-Jeárím felé.

[10]Baalától nyugatra fordul a határ a Széír-hegység felé, áthalad a Jeárím-hegy, azaz a Keszálón északi oldalán. Innen lemegy Bét-Semes irányába, és Timná felé halad.

[11]Azután továbbmegy a határ az ekróni hegyháttól északra, és Sikkárón felé kanyarodik. Azután átmegy a határ a Baalá-hegy felé, és elér Jabneélhez, úgyhogy a határ a tengernél végződik.

[12] O limite, porém, do lado ocidental é o mar Grande e as suas imediações. São estes os limites dos filhos de Judá ao redor, segundo as suas famílias.

Calebe conquista Hebrom

Juízes 1.11-15

[13] A Calebe, filho de Jefoné, porém, deu Josué uma parte no meio dos filhos de Judá, segundo lhe ordenara o SENHOR, a saber, Quiriate-Arba, isto é, Hebrom; este Arba era o pai de Anaque.

[14] Dali expulsou Calebe os três filhos de Anaque: Sesai, Aimã e Talmai, gerados de Anaque.

[15] Subiu aos habitantes de Debir, cujo nome, dantes, era Quiriate-Sefer.

[16] Disse Calebe: A quem derrotar Quiriate-Sefer e a tomar, darei minha filha Acsa por mulher.

[17] Tomou-a, pois, Otniel, filho de Quenaz, irmão de Calebe; este lhe deu a filha Acsa por mulher.

[18] Esta, quando se foi a Otniel, insistiu com ele para que pedisse um campo ao pai dela; e ela apeou do jumento; então, Calebe lhe perguntou: Que desejas?

[19] Respondeu ela: Dá-me um presente; deste-me terra seca, dá-me também fontes de água. Então, lhe deu as fontes superiores e as fontes inferiores.

As cidades de Judá

[20] Esta é a herança da tribo dos filhos de Judá, segundo as suas famílias.

[12]A nyugati határ a Nagy-tenger partvidéke. Ez Júda fiainak a határa körös-körül nemzetségenként.

Káléb öröksége

[13]Kálébnak, Jefunne fiának is Júda fiai között adtak birtokrészt, ahogyan az ÚR megparancsolta Józsuénak: Kirjat-Arbát, Anák apjának városát, azaz Hebrónt.

[14]Káléb kiűzte onnan Anák három fiát: Sésajt, Ahímant és Talmajt, Anák leszármazottait.

[15]Innen felvonult Debír lakói ellen. Debír neve azelőtt Kirjat-Széfer volt.

[16]Akkor ezt mondta Káléb: Aki megveri és elfoglalja Kirjat-Széfert, annak adom a lányomat, Akszát feleségül.

[17]Otníél, Káléb öccsének, Kenaznak a fia foglalta el azt, így neki adta a lányát, Akszát feleségül.

[18]Amikor az asszony hozzáment, a férje rábeszélte, hogy kérjen mezőt az apjától. Amikor leszállt a szamárról, Káléb megkérdezte tőle: Mi járatban vagy?

[19]Az asszony ezt felelte neki: Ajándékozz meg engem! Ha a Délvidékre adtál férjhez, akkor adj nekem forrásokat is! Káléb pedig neki adta a Felső-forrásokat és az Alsó-forrásokat.

Júda városai

[20]Ez Júda fiai törzsének az öröksége nemzetségenként:

21 São, pois, as cidades no extremo sul da tribo dos filhos de Judá, rumo do território de Edom: Cabzeel, Éder, Jagur,

22 Quiná, Dimona, Adada,

23 Quedes, Hazor, Itnã,

24 Zife, Telém, Bealote,

25 Hazor-Hadata, Queriote-Hezrom (que é Hazor),

26 Amã, Sema, Molada,

27 Hazar-Gada, Hesmom, Bete-Palete,

28 Hazar-Sual, Berseba, Biziotiá,

29 Baalá, Iim, Ezém,

30 Eltolade, Quesil, Horma,

31 Ziclague, Madmana, Sansana,

32 Lebaote, Silim, Aim e Rimom; ao todo, vinte e nove cidades com suas aldeias.

33 Nas planícies: Estaol, Zorá, Asná,

34 Zanoa, En-Ganim, Tapua, Enã,

35 Jarmute, Adulão, Socó, Azeca,

36 Saaraim, Aditaim, Gedera e Gederotaim; ao todo, catorze cidades com suas aldeias.

37 Zenã, Hadasa, Migdal-Gade,

38 Dileã, Mispa, Jocteel,

39 Laquis, Boscate, Eglom,

40 Cabom, Laamás, Quitlis,

41 Gederote, Bete-Dagom, Naamá e Maquedá; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

42 Libna, Eter, Asã,

43 Ifta, Asná, Nezibe,

44 Queila, Aczibe e Maressa; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

21Ezek lettek Júda fiai törzsének legtávolabbi városai Edóm határánál, a Délvidéken: Kabceél, Éder és Jágúr,

22Kíná, Dímóná és Adádá,

23Kedes, Hácór és Jitnán,

24Zíf, Telem és Beálót,

25Hácór-Hadattá és Kerijjót- Hecrón, azaz Hácór,

26Amám, Sema és Móládá,

27Hacar-Gaddá, Hesmón és Bét-Pelet,

28Hacar-Súál, Beérseba és Bizjótjá,

29Baalá, Ijjím és Ecem,

30Eltólad, Keszíl és Hormá,

31Ciklág, Madmanná és Szanszanná,

32Lebáót, Silhím, Ajin és Rimmón. Összesen huszonkilenc város, falvaival együtt.

33A Sefélá-alföldön: Estáól, Corá és Asná,

34Zánóah, Én-Ganním, Tappúah és Énám,

35Jarmút, Adullám, Szókó és Azéká,

36Saarajim, Adítajim, Gedérá és Gedérótajim. Tizennégy város, falvaival együtt.

37Cenán, Hadásá és Migdal-Gád,

38Dilán, Micpe és Jokteél,

39Lákis, Bockat és Eglón,

40Kabbón, Lahmász és Kitlís,

41Gedérót, Bét-Dágón, Naamá és Makkédá. Tizenhat város, falvaival együtt.

42Libná, Eter és Ásán,

43Jiftáh, Asná és Necíb,

44Keílá, Akzíb és Márésá. Kilenc város, falvaival együtt.

[45] Ecrom com suas vilas e aldeias;

[46] desde Ecrom até ao mar, todas as que estão do lado de Asdode, com suas aldeias.

[47] Asdode, suas vilas e aldeias; Gaza, suas vilas e aldeias, até ao rio do Egito e o mar Grande com as suas imediações.

[48] Na região montanhosa: Samir, Jatir, Socó,

[49] Daná, Quiriate-Sana, que é Debir,

[50] Anabe, Estemoa, Anim,

[51] Gósen, Holom e Gilo; ao todo, onze cidades com suas aldeias.

[52] Arabe, Dumá, Esã,

[53] Janim, Bete-Tapua, Afeca,

[54] Hunta, Quiriate-Arba (que é Hebrom) e Zior; ao todo, nove cidades com suas aldeias.

[55] Maom, Carmelo, Zife, Jutá,

[56] Jezreel, Jocdeão, Zanoa,

[57] Caim, Gibeá e Timna; ao todo, dez cidades com suas aldeias.

[58] Halul, Bete-Zur, Gedor,

[59] Maarate, Bete-Anote e Eltecom; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[60] Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim) e Rabá; ao todo, duas cidades com suas aldeias.

[61] No deserto: Bete-Arabá, Midim, Secaca,

[62] Nibsã, Cidade do Sal e En-Gedi; ao todo, seis cidades com suas aldeias.

[63] Não puderam, porém, os filhos de Judá expulsar os jebuseus que habitavam em

[45]Ekrón, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal együtt.

[46]Ekróntól a tengerig az egész terület Asdód mellett, az ott levő falvakkal együtt.

[47]Asdód, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal; Gáza, a hozzá tartozó városokkal és falvakkal egészen Egyiptom patakjáig, meg a Nagy-tenger partvidéke.

[48]A hegyvidéken Sámír, Jattír és Szókó,

[49]Danná és Kirjat-Szanná, azaz Debír,

[50]Anáb, Estemó és Áním,

[51]Gósen, Hólón és Giló. Tizenegy város, falvaival együtt.

[52]Arab, Dúmá és Esán,

[53]Jánúm, Bét-Tappúah és Aféká,

[54]Humtá, Kirjat-Arba, azaz Hebrón és Cíór. Kilenc város, falvaival együtt.

[55]Máón, Karmel, Zíf és Júttá,

[56]Jizreel, Jokdeám és Zánóah,

[57]Kajin, Gibá és Timná. Tíz város, falvaival együtt.

[58]Halhúl, Bét-Cúr és Gedór,

[59]Maarát, Bét-Anót és Eltekón. Hat város, falvaival együtt.

[60]Kirjat-Baal, azaz Kirjat-Jeárím és Rabbá. Két város, falvaival együtt.

[61]A pusztában: Bét-Arábá, Middín és Szekáká,

[62]Nibsán, Ír-Melah és Én-Gedi. Hat város, falvaival együtt.

[63]A jebúsziakat, Jeruzsálem lakóit nem tudták kiűzni Júda fiai. Ezért laknak ott a

Jerusalém; assim, habitam os jebuseus com os filhos de Judá em Jerusalém até ao dia de hoje.

Josué 16

A herança de Efraim

1 O território que, em sorte, caiu aos filhos de José, começando no Jordão, na altura de Jericó e no lado oriental das águas de Jericó, vai ao deserto que sobe de Jericó pela região montanhosa até Betel.

2 De Betel sai para Luz, passa ao limite dos arquitas até Atarote

3 e desce, rumo ao ocidente, ao limite de Jaflete, até ao limite de Bete-Horom de baixo e até Gezer, terminando no mar.

4 Assim, alcançaram a sua herança os filhos de José, Manassés e Efraim.

5 Foi o limite da herança dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias, no oriente, Atarote-Adar até Bete-Horom de cima;

6 e vai o limite para o mar com Micmetate, ao norte, de onde torna para o oriente até Taanate-Siló, e passa por ela ao oriente de Janoa;

7 desce desde Janoa a Atarote e a Naarate, toca em Jericó, terminando no Jordão.

8 De Tapua vai o limite, para o ocidente, ao ribeiro de Caná, terminando no mar; esta é a herança da tribo dos filhos de Efraim, segundo as suas famílias,

9 mais as cidades que se separaram para os filhos de Efraim, que estavam no meio da

jebúsziak Júda fiaival Jeruzsálemben még ma is.

Józsué 16

József fiainak öröksége

1 A József fiainak kisorsolt terület határa Jerikó mellett, a Jordántól indul, Jerikó vizeitől keletre, a pusztában, majd Jerikótól továbbmegy a hegyvidéken Bétel felé.

2 Azután továbbmegy Bételtől Lúz felé, és átmegy az arkiak területére Atárótig.

3 Majd lemegy a tenger felé a jaflétiak területére, az alsó Bét-Hórón vidékéig és Gézerig, és a tengernél végződik.

4 Így kapták meg örökségüket József fiai, Manassé és Efraim.

Efraim öröksége

5 Ez lett Efraim fiainak a határa nemzetségenként: Örökségük határa keleten Atrót-Addártól húzódik a felső Bét-Hórónig,

6 és eléri a határ a tengert. Északon Mikmetátnál kelet felé fordul a határ Taanat-Silónak, majd továbbmegy mellette keleten Jánóah felé.

7 Jánóahtól lemegy Atárót és Naará felé, érinti Jerikót, és kiér a Jordánhoz.

8 Tappúahtól nyugat felé megy a határ a Káná-patakig, és a tengernél végződik. Ez Efraim fiai törzsének az öröksége nemzetségenként.

9 De Manassé fiainak az örökségében is különítettek el városokat Efraim fiainak, mindegyik várost a falvaival együtt.

herança dos filhos de Manassés; todas aquelas cidades com suas aldeias.

10 Não expulsaram aos cananeus que habitavam em Gezer; assim, habitam eles no meio dos efraimitas até ao dia de hoje; porém sujeitos a trabalhos forçados.

10A Gézerben lakó kánaániakat azonban nem űzték ki. Ezért ott laknak a kánaániak Efraim között még ma is, de kényszermunkásokká lettek.

Josué 17

A herança da meia tribo de Manassés

1 Também caiu a sorte à tribo de Manassés, o qual era o primogênito de José. Maquir, o primogênito de Manassés, pai de Gileade, porquanto era homem de guerra, teve Gileade e Basã.

2 Os mais filhos de Manassés também tiveram a sua parte, segundo as suas famílias, a saber, os filhos de Abiezer, e os filhos de Heleque, e os filhos de Asriel, e os filhos de Siquém, e os filhos de Héfer, e os filhos de Semida; são estes os filhos de Manassés, filho de José, segundo as suas famílias.

3 Zelofeade, porém, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, não teve filhos, mas só filhas, cujos nomes são estes: Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

4 Estas chegaram diante de Eleazar, o sacerdote, e diante de Josué, filho de Num, e diante dos príncipes, dizendo: O SENHOR ordenou a Moisés que se nos desse herança no meio de nossos irmãos. Pelo que, segundo o dito do SENHOR, Josué lhes deu herança no meio dos irmãos de seu pai.

Józsué 17

Manassé öröksége

1Manassé törzsének is jutott kisorsolt rész; ő volt ugyanis József elsőszülöttje. Mákírnak, Manassé elsőszülöttjének, Gileád apjának jutott Gileád és Básán, mert harcos ember volt.

2Manassé többi fiának is jutott örökség, nemzetségenként: Abíezer fiainak, Hélek fiainak, Aszríél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Semída fiainak. Ezek József fiának, Manassénak a férfi leszármazottai nemzetségenként.

3De Celofhádnak, Héfer fiának, aki Gileád fia, Mákír unokája és így Manassé dédunokája volt, nem voltak fiai, csak leányai. Leányainak neve Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá volt.

4Ezek odamentek Eleázár paphoz meg Józsuéhoz, Nún fiához meg a fejedelmekhez, és ezt mondták: Az ÚR megparancsolta Mózesnek, hogy testvéreink között nekünk is adjon örökséget. Adott is nekik örökséget az ÚR parancsa szerint apjuk testvérei között.

[5] Couberam a Manassés dez quinhões, afora a terra de Gileade e Basã, que está dalém do Jordão;

[5]Így esett Manasséra tíz rész, a Jordánon túl levő Gileád és Básán földjén kívül.

[6] porque as filhas de Manassés, no meio de seus filhos, possuíram herança; os outros filhos de Manassés tiveram a terra de Gileade.

[6]Mert Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között. Gileád földje pedig Manassé többi fiáé lett.

[7] O limite de Manassés foi desde Aser até Micmetate, que está a leste de Siquém; e vai este limite, rumo sul, até aos moradores de En-Tapua.

[7]Manassé határa Ásértól Mikmetát felé húzódik, ami Sikemmel átellenben fekszik, azután dél felé fordul a határ Én-Tappúah lakói felé.

[8] Tinha Manassés a terra de Tapua; porém Tapua, ainda que situada no limite de Manassés, era dos filhos de Efraim.

[8]Tappúah földje Manassénak jutott, de maga Tappúah, Manassé határán, Efraim fiaié lett.

[9] Então, desce o limite ao ribeiro de Caná. As cidades, entre as de Manassés, ao sul do ribeiro, pertenciam a Efraim; então, o limite de Manassés vai ao norte do ribeiro, terminando no mar.

[9]Azután lefelé megy a határ a Káná-patak felé a pataktól délre. Ezek a városok Efraimnak jutottak, bár Manassé városai között voltak. Manassé határa a pataktól északra volt, és a tengernél végződött.

[10] Efraim, ao sul, Manassés, ao norte, e o mar é seu limite; pelo norte, tocam em Aser e, pelo oriente, em Issacar.

[10]A déli rész Efraimé, az északi rész Manasséé lett, határa pedig a tenger. Északon Ásér a szomszédja, keleten pedig Issakár.

[11] Porque, em Issacar e em Aser, tinha Manassés a Bete-Seã e suas vilas, Ibleão e suas vilas, os habitantes de Dor e suas vilas, os habitantes de En-Dor e suas vilas, os habitantes de Taanaque e suas vilas e os habitantes de Megido e suas vilas, a região dos três outeiros.

[11]Manassénak jutott Issakár és Ásér területén Bét-Seán a falvaival együtt, Jibleám a falvaival, Dór lakosai falvaikkal együtt, Éndór lakosai falvaikkal együtt, Taanak lakosai falvaikkal együtt, Megiddó lakosai falvaikkal és a három dombvonulattal együtt.

[12] E os filhos de Manassés não puderam expulsar os habitantes daquelas cidades, porquanto os cananeus persistiam em habitar nessa terra.

[12]De magukat a városokat nem tudták birtokba venni Manassé fiai, a kánaániaknak így sikerült ott maradniuk azon a földön.

[13] Sucedeu que, tornando-se fortes os filhos de Israel, sujeitaram aos cananeus a trabalhos forçados, porém não os expulsaram de todo.

[14] Então, o povo dos filhos de José disse a Josué: Por que me deste por herança uma sorte apenas e um quinhão, sendo eu tão grande povo, visto que o SENHOR até aqui me tem abençoado?

[15] Disse-lhe Josué: Se és grande povo, sobe ao bosque e abre ali clareira na terra dos ferezeus e dos refains, visto que a região montanhosa de Efraim te é estreita demais.

[16] Então, disseram os filhos de José: A região montanhosa não nos basta; e todos os cananeus que habitam na terra do vale têm carros de ferro, tanto os que estão em Bete-Seã e suas vilas como os que estão no vale de Jezreel.

[17] Falou Josué à casa de José, a Efraim e a Manassés, dizendo: Tu és povo numeroso e forte; não terás uma sorte apenas;

[18] porém a região montanhosa será tua. Ainda que é bosque, cortá-lo-ás, e até às suas extremidades será todo teu; porque expulsarás os cananeus, ainda que possuem carros de ferro e são fortes.

Josué 18

O resto da terra dividido em sete partes

[1] Reuniu-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, e ali armaram a tenda da

[13]Amikor megerősödtek Izráel fiai, kényszermunkára fogták a kánaániakat, de nem űzték el őket.

[14]De József fiai így beszéltek Józsuéval: Miért csak egy sorsvetésnyi örökséget és egy kimért részt adtál nekünk? Hiszen nagy a mi népünk, mivel mindeddig megáldott bennünket az ÚR.

[15]Józsué azt felelte nekik: Ha olyan nagy a ti népetek, menjetek föl az erdőségbe, és irtsatok abból magatoknak a perizziek és a refáiak földjén, ha szűk nektek Efraim hegyvidéke!

[16]Erre azt mondták József fiai: Ez a hegyvidék nem elég nekünk, viszont a síkságon lakó kánaániaknak mind vas harci kocsijaik vannak: Bét-Seánban és falvaiban is, meg Jezréel síkságán is.

[17]Józsué azonban azt felelte József házának, Efraimnak és Manassénak: Nagy a ti népetek, és az erőtök is nagy! Nemcsak ez az egy kisorsolt rész jut tehát majd nektek,

[18]hanem egy egész hegyvidék lesz majd a tiétek! Ahol erdőség van, irtsátok ki, és így a tietek lesz az egész. Ki fogjátok űzni a kánaániakat, még ha vas harci kocsijaik vannak és erősek is.

Józsué 18

Az ország többi részének összeírása

[1]Izráel fiainak egész közössége összegyűlt Silóban. Ott helyezték el a kijelentés

congregação; e a terra estava sujeita diante deles.

[2] Dentre os filhos de Israel ficaram sete tribos que ainda não tinham repartido a sua herança.

[3] Disse Josué aos filhos de Israel: Até quando sereis remissos em passardes para possuir a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos deu?

[4] De cada tribo escolhei três homens, para que eu os envie, eles se disponham, e corram a terra, e façam dela um gráfico relativamente à herança das tribos, e se tornem a mim.

[5] Dividirão a terra em sete partes: Judá ficará no seu território, ao sul, e a casa de José, no seu, ao norte.

[6] Em sete partes fareis o gráfico da terra e mo trareis a mim, para que eu aqui vos lance as sortes perante o SENHOR, nosso Deus.

[7] Porquanto os levitas não têm parte entre vós, pois o sacerdócio do SENHOR é a sua parte. Gade, e Rúben, e a meia tribo de Manassés já haviam recebido a sua herança dalém do Jordão, para o oriente, a qual lhes deu Moisés, servo do SENHOR.

[8] Dispuseram-se, pois, aqueles homens e se foram, e Josué deu ordem aos que iam levantar o gráfico da terra, dizendo: Ide, correi a terra, levantai-lhe o gráfico e tornai a mim; aqui vos lançarei as sortes perante o SENHOR, em Siló.

sátrát, miután meghódolt előttük az ország.

[2]Izráel fiai között ekkor még hátra volt hét olyan törzs, amelyeknek nem osztották ki az örökségét.

[3]Akkor ezt mondta Józsué Izráel fiainak: Meddig késtek még? Miért nem mentek el és veszitek birtokba azt a földet, amelyet nektek adott atyáitok Istene, az ÚR?

[4]Hozzatok ide törzsenként három férfit, hogy elküldjem őket. Induljanak el, járják be az országot, készítsenek róla leírást örökségüknek megfelelően, majd jöjjenek vissza hozzám.

[5]Azután osszátok fel magatok között hét részre! Júda maradjon meg a maga területén délen, József háza is maradjon meg a maga területén északon.

[6]Ti tehát készítsetek leírást arról a földről, a hét birtokrészről, és hozzátok ide hozzám, hogy itt, Istenünknek, az ÚRnak színe előtt kisorsoljam azokat közöttetek.

[7]De a lévitáknak nincs birtokrésze közöttetek, mert az ÚR papi szolgálata az ő örökségük. Gád, Rúben és Manassé törzsének a fele pedig már megkapta a maga örökségét keleten, a Jordánon túl, amit Mózes, az ÚR szolgája adott nekik.

[8]El is indultak azok a férfiak, és elmentek. Amikor útra keltek, megparancsolta nekik Józsué, hogy készítsenek leírást az országról. Ezt mondta: Menjetek el, járjátok be az országot, és készítsetek róla leírást! Azután térjetek vissza hozzám, és

én kisorsolom köztetek itt, Silóban, az ÚR színe előtt.

[9] Foram, pois, os homens, passaram pela terra, levantaram dela o gráfico, cidade por cidade, em sete partes, num livro, e voltaram a Josué, ao arraial em Siló.

[9]Elmentek tehát a férfiak, bejárták az országot, és egy könyvben leírást készítettek a városokról, a hét birtokrész szerint, azután visszamentek Józsuéhoz a silói táborba.

[10] Então, Josué lhes lançou as sortes em Siló, perante o SENHOR; e ali repartiu Josué a terra, segundo as suas divisões, aos filhos de Israel.

[10]Józsué pedig sorsot vetett nekik Silóban, az ÚR színe előtt, és szétosztotta ott Józsué az országot Izráel fiai között, elkészített felosztásuk szerint.

A herança de Benjamim

Benjámin öröksége

[11] Saiu a sorte da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e o território da sua sorte caiu entre os filhos de Judá e os filhos de José.

[11]A sorsolás először Benjámin fiainak törzsére, annak nemzetségeire esett. A sorsolásban nekik jutott terület Júda fiai és József fiai közé esett.

[12] O seu limite foi para o lado norte desde o Jordão; subia ao lado de Jericó, para o norte, e subia pela montanha, para o ocidente, para terminar no deserto de Bete-Áven.

[12]Határuk az északi oldalon a Jordánnál kezdődik, majd fölmegy a határ a jerikói hegyhátra északon; azután a hegyvidéken át megy nyugat felé, és a bét-áveni pusztánál ér véget.

[13] E dali passava o limite a Luz, ao lado de Luz (que é Betel), para o sul; descia a Atarote-Adar, ao pé do monte que está do lado sul de Bete-Horom de baixo.

[13]Onnan továbbmegy a határ Lúz felé, a lúzi, azaz bételi hegyháttól délre. Azután lemegy a határ Atrót-Addár felé a hegyvidéken, az alsó Bét-Hórontól délre.

[14] Seguia o limite, e tornava ao lado ocidental, para o sul do monte que está defronte de Bete-Horom, para o sul, e terminava em Quiriate-Baal (que é Quiriate-Jearim), cidade dos filhos de Judá; este era o lado ocidental.

[14]Majd elkanyarodik a határ, és a nyugati oldalon dél felé fordul; attól a hegytől délre, amely Bét-Hórónnal szemben van, és Kirjat-Baalnál, azaz Kirjat-Jeárímnál, Júda fiainak a városánál végződik. Ez a nyugati oldal.

[15] O lado do sul começava na extremidade oriental de Quiriate-Jearim e seguia até à fonte das águas de Neftoa;

[15]A déli oldal Kirjat-Jeárim szélénél kezdődik. Elkezdődik a határ nyugaton, és elér a Mé-Neftóah-forráshoz.

[16] descia o limite até à extremidade do monte que está defronte do vale do Filho

[16]Innen lemegy a határ annak a hegynek a lábához, amely a Ben- Hinnóm-völggyel

de Hinom, ao norte do vale dos Refains, e descia pelo vale de Hinom do lado dos jebuseus, para o sul; e baixava a En-Rogel;

17 volvia-se para o norte, chegava a En-Semes, de onde passava para Gelilote, que está defronte da subida de Adumim, e descia à pedra de Boã, filho de Rúben;

18 passava pela vertente norte, defronte da planície, e descia à planície.

19 Depois, passava o limite até ao lado de Bete-Hogla, para o norte, para terminar na baía do mar Salgado, na desembocadura do Jordão, ao sul; este era o limite do sul.
20 Do lado oriental, o Jordão era o seu limite; esta era a herança dos filhos de Benjamim nos seus limites em redor, segundo as suas famílias.

As cidades de Benjamim

21 As cidades da tribo dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias, eram: Jericó, Bete-Hogla, Emeque-Quesis,
22 Bete-Arabá, Zemaraim, Betel,
23 Avim, Pará, Ofra,
24 Quefar-Amonai, Ofni e Gaba; ao todo, doze cidades com suas aldeias.
25 Gibeão, Ramá, Beerote,
26 Mispa, Cefira, Mosa,
27 Requém, Irpeel, Tarala,
28 Zela, Elefe, Jebus (esta é Jerusalém), Gibeá e Quiriate; ao todo, catorze cidades com suas aldeias; esta era a herança dos filhos de Benjamim, segundo as suas famílias.

átellenben van, a Refáím-völgytől északra. Azután lemegy a Hinnóm-völgybe, a jebúszi hegyhátra dél felé; lemegy a Rógél-forráshoz,

17majd északnak kanyarodik, és elér Én-Semesig, ahonnan kiér Gelílótig, az Adummím-hágóval szemben, és lemegy a rúbeni Bóhan sziklájáig.

18Azután átmegy az Arábá-völggyel szemben levő hegyhátra észak felé, és lemegy az Arábá-völgybe.

19Majd átmegy a határ a Bét-Hoglá-hegyhátra észak felé, és a határ a Sós-tenger északi öblénél végződik, a Jordán déli végénél. Ez a déli határ.

20A keleti oldalon a Jordán határolja. Ez Benjámin fiainak az öröksége és határaik körös-körül, nemzetségeinek megfelelően.

21Ezek Benjámin fiai törzsének a városai, nemzetségeinek megfelelően: Jerikó, Bét-Hoglá és Émek-Kecíc.
22Bét-Arábá, Cemárajim és Bétel,
23Avvím, Párá és Ofrá,
24Kefar- Ammóná, Ofní és Geba. Tizenkét város, falvaival együtt.
25Gibeón, Rámá és Beérót,
26Micpe, Kefírá és Mócá,
27Rekem, Jirpeél és Taralá,

28Céla, Elef és Jebúsz, azaz Jeruzsálem; továbbá Gibat és Kirjat. Tizennégy város, falvaival együtt. Ez Benjámin fiainak az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően.

Josué 19

A herança de Simeão

[1] Saiu a segunda sorte a Simeão, à tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias, e foi a sua herança no meio da dos filhos de Judá.

[2] Na herança, tiveram: Berseba, Seba, Molada,

[3] Hazar-Sual, Balá, Ezém,

[4] Eltolade, Betul, Horma,

[5] Ziclague, Bete-Marcabote, Hazar-Susa,

[6] Bete-Lebaote e Saruém; ao todo, treze cidades com suas aldeias.

[7] Aim, Rimom, Eter e Asã; ao todo, quatro cidades com suas aldeias.

[8] E todas as aldeias que havia em redor destas cidades, até Baalate-Ber, que é Ramá do Neguebe; esta era a herança da tribo dos filhos de Simeão, segundo as suas famílias.

[9] A herança dos filhos de Simeão se tirou de entre a porção dos filhos de Judá, pois a herança destes era demasiadamente grande para eles, pelo que os filhos de Simeão tiveram a sua herança no meio deles.

A herança de Zebulom

[10] Saiu a terceira sorte aos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias. O limite da sua herança ia até Saride.

[11] Subia o seu limite, pelo ocidente, a Marala, tocava em Dabesete e chegava até ao ribeiro que está defronte de Jocneão.

Józsué 19

Simeon öröksége

[1]Másodszor Simeonra, Simeon fiainak törzsére esett a sors, az ő nemzetségeikre. Az ő örökségük Júda fiainak az örökségén belül volt.

[2]Az ő örökségük lett Beérseba, Seba és Móládá,

[3]Hacar-Súál, Bálá és Ecem,

[4]Eltólad, Betúl és Hormá,

[5]Ciklág, Bét-Markábót és Hacar-Szúszá,

[6]Bét-Lebáót és Sárúhen: tizenhárom város, falvaival együtt.

[7]Ajin, Rimmón, Eter és Ásán: négy város, falvaival együtt.

[8]Továbbá mindazok a falvak, amelyek ezek körül a városok körül voltak Baalat-Beérig, a délvidéki Rámáig. Ez Simeon fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően.

[9]Júda fiainak a részéből adtak Simeon fiainak örökséget, mert Júda fiainak túl nagy birtokrész jutott. Ezért kaptak örökséget Simeon fiai azoknak az örökségén belül.

Zebulon öröksége

[10]Harmadszor Zebulon fiaira, az ő nemzetségeikre esett a sors. Örökségük határa Szárídig ér.

[11]Fölmegy a határuk nyugatnak Maralá felé, érinti Dabbesetet, majd érinti azt a patakot, amely Jokneámmal szemben van.

[12] De Saride, dava volta para o oriente, para o nascente do sol, até ao limite de Quislote-Tabor, saía a Daberate, e ia subindo a Jafia;

[13] dali, passava, para o nascente, a Gate-Hefer, a Ete-Cazim, ia a Rimom, que se estendia até Neá,

[14] e, rodeando-a, o limite passava, para o norte, a Hanatom e terminava no vale de Ifta-El.

[15] Ainda Catate, Naalal, Sinrom, Idala e Belém, completando doze cidades com suas aldeias.

[16] Esta era a herança dos filhos de Zebulom, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Issacar

[17] A quarta sorte saiu a Issacar, aos filhos de Issacar, segundo as suas famílias.

[18] O seu território incluía Jezreel, Quesulote, Suném,

[19] Hafaraim, Siom, Anacarate,

[20] Rabite, Quisião, Ebes,

[21] Remete, En-Ganim, En-Hada e Bete-Pasês.

[22] O limite tocava o Tabor, Saazima e Bete-Semes e terminava no Jordão; ao todo, dezesseis cidades com suas aldeias.

[23] Esta era a herança da tribo dos filhos de Issacar, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Aser

[24] Saiu a quinta sorte à tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias.

[12]Szárídnál keletre, napkelet felé fordul Kiszlót-Tábór határán, azután elér Dáberatig, majd fölmegy Jáfíáig.

[13]Onnan továbbmegy keleti irányban Gát-Héfer és Ét-Kácín felé, majd elér Rimmónig, ott pedig elkanyarodik Néá felé.

[14]Ezt megkerüli a határ Hannátóntól északra, és a Jiftah-Él-völgyben végződik.

[15]Ott van még Kattát, Nahalál, Simrón, Jidalá és Betlehem. Tizenkét város, falvaival együtt.

[16]Ez Zebulon fiainak az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Issakár öröksége

[17]Negyedszer Issakárra esett a sors, Issakár fiaira, az ő nemzetségeikre.

[18]Az ő területükön van Jezréel, Keszúlót és Súném,

[19]Hafárajim, Síón és Anáharat,

[20]Rabbít, Kisjón és Ebec,

[21]Remet, Én-Ganním, Én-Haddá és Bét-Paccéc.

[22]Érinti a határ Tábórt, Sahacímát és Bét-Semest, úgyhogy határuk a Jordánnál végződik. Tizenhat város, falvaival együtt.

[23]Ez Issakár fiai törzsének az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Ásér öröksége

[24]Ötödször Ásér fiainak a törzsére, az ő nemzetségeikre esett a sors.

[25] O seu território incluía Helcate, Hali, Béten, Acsafe,

[26] Alameleque, Amade e Misal; e tocava o Carmelo, para o ocidente, e Sior-Libnate;

[27] volvendo-se para o nascente do sol, Bete-Dagom, tocava Zebulom e o vale de Ifta-El, ao norte de Bete-Emeque e de Neiel, e vinha sair a Cabul, pela esquerda,

[28] Ebrom, Reobe, Hamom e Caná, até à grande Sidom.

[29] Voltava o limite a Ramá e até à forte cidade de Tiro; então, tornava a Hosa, para terminar no mar, na região de Aczibe;

[30] também Umá, Afeca e Reobe, completando vinte e duas cidades com suas aldeias.

[31] Esta era a herança da tribo dos filhos de Aser, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

A herança de Naftali

[32] Saiu a sexta sorte aos filhos de Naftali, segundo as suas famílias.

[33] Era o seu limite desde Helefe, do carvalho em Zaananim, Adami-Nequebe, Jabneel, até Lacum e terminava no Jordão.

[34] Voltava o limite, pelo ocidente, a Aznote-Tabor, de onde passava a Hucoque; tocava Zebulom, ao sul, e Aser, ao ocidente, e Judá, pelo Jordão, ao nascente do sol.

[35] As cidades fortificadas eram: Zidim, Zer, Hamate, Racate, Quinerete,

[36] Adamá, Ramá, Hazor,

[25]Az ő területükön van Helkat, Halí, Beten és Aksáf,

[26]Alammelek, Amád és Misál. Nyugaton érinti a határ a Karmelt és a Libnát-patakot.

[27]Innen napkelet felé fordul Bét-Dágón felé, érinti északon Zebulont, a Jiftah-Él-völgyet, Bét-Émeket és Neíélt, majd elér északon Kábúlig.

[28]Innen Ebrón, Rehób, Hammón és Káná mellett egészen Szidón-Rabbáig húzódik.

[29]Azután Rámá felé fordul a határ, egészen Tírusz megerősített városáig. Majd Hószá felé fordul a határ, és a tengernél végződik. Ott van még Hebel, Akzíb,

[30]Ummá, Afék és Rehób. Huszonkét város, falvaival együtt.

[31]Ez Ásér fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

Naftáli öröksége

[32]Hatodszor Naftáli fiaira esett a sors; Naftáli fiaira, az ő nemzetségeikre.

[33]Az ő határuk Héleftől, a caananními tölgyfától Adámí-Nekeben és Jabneélen át Lakkúmig terjed, és a Jordánig ér el.

[34]Azután nyugat felé Aznót-Tábórnak fordul a határ, és onnan elér Húkókig. Délen Zebulonnal érintkezik, nyugaton meg Ásérral érintkezik, napkeleten pedig a Jordánnal.

[35]A megerősített városok ezek: Ciddím, Cér, Hammat, Rakkat és Kinneret,

[36]Adámá, Rámá és Hácór,

37 Quedes, Edrei, En-Hazor,
38 Irom, Migdal-El, Horém, Bete-Anate e Bete-Semes; ao todo, dezenove cidades com suas aldeias.
39 Esta era a herança da tribo dos filhos de Naftali, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

37Kedes, Edreí és Én-Hácór,
38Jirón, Migdal-Él, Horém, Bét-Anát és Bét-Semes: tizenkilenc város, falvaival együtt.
39Ez Naftáli fiai törzsének az öröksége, nemzetségeinek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

A herança de Dã

40 A sétima sorte saiu à tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias.
41 O território da sua herança incluía Zorá, Estaol, Ir-Semes,
42 Saalabim, Aijalom, Itla,
43 Elom, Timna, Ecrom,
44 Elteque, Gibetom, Baalate,
45 Jeúde, Benê-Beraque, Gate-Rimom,
46 Me-Jarcom e Racom, com o território defronte de Jope.
47 Saiu, porém, pequeno o limite aos filhos de Dã, pelo que subiram os filhos de Dã, e pelejaram contra Lesém, e a tomaram, e a feriram a fio de espada; e, tendo-a possuído, habitaram nela e lhe chamaram Dã, segundo o nome de Dã, seu pai.
48 Esta era a herança da tribo dos filhos de Dã, segundo as suas famílias; estas cidades com suas aldeias.

Dán öröksége

40Hetedszer Dán fiainak törzsére esett a sors, az ő nemzetségeikre.
41Az ő örökségük területén van Corá, Estáól és Ír-Semes,
42Saalbím, Ajjálón és Jitlá,
43Élón, Timnátá és Ekrón,
44Elteké, Gibbetón és Baalat,
45Jehud, Bené-Berak és Gat-Rimmón,
46Mé-Jarkón és Rakkón, a Jáfó előtti területtel együtt.
47Dán fiai azonban elvesztették területüket. Ezért felvonultak Dán fiai, és megtámadták Lesemet. Elfoglalták, kardélre hányták, majd birtokba vették, és letelepedtek benne. Azután elnevezték Lesemet Dánnak, ősatyjuknak, Dánnak a neveről.
48Ez Dán fiai törzsének az öröksége, nemzetségeiknek megfelelően: ezek a városok falvaikkal együtt.

A herança de Josué

49 Acabando, pois, de repartir a terra em herança, segundo os seus territórios, deram os filhos de Israel a Josué, filho de Num, herança no meio deles.
50 Deram-lhe, segundo o mandado do SENHOR, a cidade que pediu, Timnate-

Józsué öröksége

49Amikor befejezték az örökség szétosztását az ország területén, akkor örökséget adtak Izráel fiai maguk között Józsuénak, Nún fiának is.
50Az ÚR parancsa szerint azt a várost adták neki, amelyet kért: Timnat-Szerahot,

Sera, na região montanhosa de Efraim; reedificou ele a cidade e habitou nela.

51 Eram estas as heranças que Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num, e os cabeças dos pais das famílias repartiram por sorte, em herança, pelas tribos dos filhos de Israel, em Siló, perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação. E assim acabaram de repartir a terra.

Josué 20

Estabelecem-se as cidades de refúgio

1 Disse mais o SENHOR a Josué:

2 Fala aos filhos de Israel: Apartai para vós outros as cidades de refúgio de que vos falei por intermédio de Moisés;

3 para que fuja para ali o homicida que, por engano, matar alguma pessoa sem o querer; para que vos sirvam de refúgio contra o vingador do sangue.

4 E, fugindo para alguma dessas cidades, pôr-se-á à porta dela e exporá o seu caso perante os ouvidos dos anciãos da tal cidade; então, o tomarão consigo na cidade e lhe darão lugar, para que habite com eles.

5 Se o vingador do sangue o perseguir, não lhe entregarão nas mãos o homicida, porquanto feriu a seu próximo sem querer e não o aborrecia dantes.

6 Habitará, pois, na mesma cidade até que compareça em juízo perante a congregação, até que morra o sumo sacerdote que for naqueles dias; então,

Efraim hegyvidékén. Felépítette a várost, és abban lakott.

51Ezeket a területeket osztotta ki örökségül Eleázár pap meg Józsué, Nún fia és az izráeli törzsek családfői sorsvetéssel Silóban, az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrának a bejáratánál. Így végezték el az ország felosztását.

Józsué 20

A menedékvárosok

1Ezután így szólt az ÚR Józsuéhoz:

2Mondd meg Izráel fiainak: Jelöljétek ki a menedékvárosokat, amelyekről Mózes által beszéltem nektek;

3hadd meneküljön oda a gyilkos, aki nem szándékosan, akaratán kívül ölt meg valakit. Szolgáljanak azok nektek menedékül a vérbosszuló elől.

4Ha valaki egy ilyen városba menekül, álljon meg a városkapu bejáratánál, és beszélje el ügyét a város véneinek. Azok pedig fogadják be maguk közé a városba, adjanak neki helyet, ő pedig lakjék közöttük.

5Ha azután üldözi őt a bosszúálló, ne szolgáltassák ki neki a gyilkost, mert akaratán kívül ölte meg felebarátját, hiszen nem gyűlölte őt azelőtt.

6Lakjék abban a városban mindaddig, amíg a közösség elé nem áll ítélethozatalra, vagy amíg meg nem hal az a főpap, aki abban az időben lesz hivatalban. Akkor ismét visszatérhet a

tornará o homicida e voltará à sua cidade e à sua casa, à cidade de onde fugiu.

[7] Designaram, pois, solenemente, Quedes, na Galiléia, na região montanhosa de Naftali, e Siquém, na região montanhosa de Efraim, e Quiriate-Arba, ou seja, Hebrom, na região montanhosa de Judá.

[8] Dalém do Jordão, na altura de Jericó, para o oriente, designaram Bezer, no deserto, no planalto da tribo de Rúben; e Ramote, em Gileade, da tribo de Gade; e Golã, em Basã, da tribo de Manassés.

[9] São estas as cidades que foram designadas para todos os filhos de Israel e para o estrangeiro que habitava entre eles; para que se refugiasse nelas todo aquele que, por engano, matasse alguma pessoa, para que não morresse às mãos do vingador do sangue, até comparecer perante a congregação.

gyilkos a maga városába és házába: abba a városba, amelyből elmenekült.

[7]Így különítették el Kedest Galileában, Naftáli hegyvidékén, Sikemet Efraim hegyvidékén és Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt Júda hegyvidékén.

[8]A Jordánon túl, Jerikótól keletre, kijelölték Becert Rúben törzséből a pusztában, a fennsíkon, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólánt Básánban Manassé törzséből.

[9]Ezek lettek a kijelölt városok Izráel fiai és a közöttük tartózkodó jövevények számára, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan öl meg valakit, és ne haljon meg a bosszúálló kezétől, amíg a közösség elé nem áll.

Josué 21

As cidades dos levitas

1 Crônicas 6.54-81

[1] Então, se chegaram os cabeças dos pais dos levitas a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças dos pais das tribos dos filhos de Israel;

[2] e falaram-lhes em Siló, na terra de Canaã, dizendo: O SENHOR ordenou, por intermédio de Moisés, que se nos dessem cidades para habitar e os seus arredores para os nossos animais.

[3] E os filhos de Israel deram aos levitas, da sua herança, segundo o mandado do

Józsué 21

A léviták városai

[1]Azután odamentek a léviták családfői Eleázár paphoz és Józsuéhoz, Nún fiához meg az izráeli törzsek családfőihez,

[2]és így szóltak hozzájuk Silóban, Kánaán földjén: Az ÚR megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nekünk városokat lakóhelyül és azokhoz legelőket az állatainknak.

[3]Izráel fiai ezért az ÚR parancsa szerint a lévitáknak adták ezeket a városokat a

SENHOR, estas cidades e os seus arredores.

4 Caiu a sorte pelas famílias dos coatitas. Assim, os filhos de Arão, o sacerdote, que eram dos levitas, tiveram, por sorte, da tribo de Judá, da tribo de Simeão e da tribo de Benjamim treze cidades.

5 Os outros filhos de Coate tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Efraim, da tribo de Dã e da meia tribo de Manassés dez cidades.

6 Os filhos de Gérson tiveram, por sorte, das famílias da tribo de Issacar, da tribo de Aser, da tribo de Naftali e da meia tribo de Manassés, em Basã, treze cidades.

7 Os filhos de Merari tiveram, por sorte, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom doze cidades.

8 Deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades e os seus arredores, por sorte, como o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés.

9 Deram mais, da tribo dos filhos de Judá e da tribo dos filhos de Simeão, estas cidades que, nominalmente, foram designadas,

10 para que fossem dos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, dos filhos de Levi, porquanto a primeira sorte foi deles.

11 Assim, lhes deram Quiriate-Arba (Arba era pai de Anaque), que é Hebrom, na região montanhosa de Judá, e, em torno dela, os seus arredores.

maguk örökségéből, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt:

4amikor a kehátiak nemzetségeire esett a sors, a léviták között Áron pap fiainak tizenhárom város jutott sorsolással Júda törzséből, Simeon törzséből és Benjámin törzséből.

5Kehát többi fiának pedig tíz város jutott sorsolással Efraim törzse nemzetségeiből, Dán törzséből és Manassé törzse egyik feléből.

6Gérsón fiainak tizenhárom város jutott sorsolással Issakár törzse nemzetségeiből, Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Manassé törzse másik feléből Básánban.

7Merárí fiai nemzetségeinek tizenkét város jutott Rúben törzséből, Gád törzséből és Zebulon törzséből.

8Izráel fiai tehát a lévitáknak adták ezeket a városokat legelőikkel együtt sorsolással, ahogyan Mózes által megparancsolta az ÚR.

Áron fiainak városai

9Júda fiainak a törzséből és Simeon fiainak a törzséből név szerint a következő városokat adták oda:

10Lévi fiai közül a Kehát nemzetségéből származó Áron fiaira esett először a sors.

11Nekik adták Anák atyjának városát, Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt Júda hegyvidékén, a körülötte levő legelőkkel együtt.

[12] Porém o campo da cidade, com suas aldeias, deram a Calebe, filho de Jefoné, por sua possessão.

[13] Assim, aos filhos de Arão, o sacerdote, deram Hebrom, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, Libna com seus arredores,

[14] Jatir com seus arredores, Estemoa com seus arredores,

[15] Holom com seus arredores, Debir com seus arredores,

[16] Aim com seus arredores, Jutá com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores; ao todo, nove cidades dessas duas tribos.

[17] Da tribo de Benjamim, deram Gibeão com seus arredores, Gaba com seus arredores,

[18] Anatote com seus arredores e Almom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[19] Total das cidades dos sacerdotes, filhos de Arão: treze cidades com seus arredores.

[20] As mais famílias dos levitas de Coate tiveram as cidades da sua sorte da tribo de Efraim.

[21] Deram-lhes Siquém, cidade de refúgio do homicida, com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, Gezer com seus arredores,

[22] Quibzaim com seus arredores e Bete-Horom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[12]De a városhoz tartozó mezőket és annak falvait Kálébnak, Jefunne fiának adták birtokul.

[13]Áron pap fiainak adták a gyilkosok menedékvárosát, Hebrónt legelőivel együtt, Libnát legelőivel együtt,

[14]Jattírt legelőivel együtt, Estemóát legelőivel együtt,

[15]Hólónt legelőivel együtt, Debírt legelőivel együtt,

[16]Ajint legelőivel együtt, Juttát legelőivel együtt és Bét-Semest legelőivel együtt: kilenc várost ebből a két törzsből.

[17]Benjámin törzséből Gibeónt legelőivel együtt, Gebát legelőivel együtt,

[18]Anátótot legelőivel együtt és Almónt legelőivel együtt: négy várost.

[19]Áron fiainak, a papoknak összesen tizenhárom város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A többi kehátiak városai

[20]A Kehát fiainak nemzetségeihez tartozó léviták közül Kehát többi fiának ezek a városok jutottak sorsolással Efraim törzséből:

[21]nekik adták Efraim hegyvidékén a gyilkosok menedékvárosát, Sikemet legelőivel együtt, továbbá Gézert legelőivel együtt,

[22]Kibcajimot legelőivel együtt és Bét-Hórónt legelőivel együtt: négy várost.

[23] Da tribo de Dã, deram Elteque com seus arredores, Gibetom com seus arredores,

[24] Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[25] Da meia tribo de Manassés, deram Taanaque com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[26] Total: dez cidades com seus arredores, para as famílias dos demais filhos de Coate.

[27] Aos filhos de Gérson, das famílias dos levitas, deram, em Basã, da tribo de Manassés, Golã, a cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, e Beesterá com seus arredores; ao todo, duas cidades.

[28] Da tribo de Issacar, deram Quisião com seus arredores, Daberate com seus arredores,

[29] Jarmute com seus arredores e En-Ganim com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[30] Da tribo de Aser, deram Misal com seus arredores, Abdom com seus arredores,

[31] Helcate com seus arredores e Reobe com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[32] Da tribo de Naftali, deram, na Galiléia, Quedes, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Hamote-Dor com seus arredores e Cartã com seus arredores; ao todo, três cidades.

[23]Dán törzséből Eltekét legelőivel együtt, Gibbetónt legelőivel együtt,

[24]Ajjálónt legelőivel együtt, és Gat-Rimmónt legelőivel együtt: négy várost.

[25]Manassé törzsének egyik feléből Taanakot legelőivel együtt és Gat-Rimmónt legelőivel együtt: két várost.

[26]Kehát fiai többi nemzetségének összesen tíz város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A gérsóni léviták városai

[27]A léviták nemzetségei közül Gérsón fiainak adták Manassé törzsének másik feléből a gyilkosok menedékvárosát, a básáni Gólánt legelőivel együtt és Beesterát legelőivel együtt: két várost.

[28]Issakár törzséből Kisjónt legelőivel együtt, Dáberatot legelőivel együtt,

[29]Jarmútot legelőivel együtt és Én-Gannímot legelőivel együtt: négy várost.

[30]Ásér törzséből Misált legelőivel együtt, Abdónt legelőivel együtt,

[31]Helkatot legelőivel együtt és Rehóbot legelőivel együtt: négy várost.

[32]Naftáli törzséből Galileában a gyilkosok menedékvárosát, Kedest legelőivel együtt, Hammót-Dórt legelőivel együtt és Kartánt legelőivel együtt: három várost.

[33] Total das cidades dos gersonitas, segundo as suas famílias: treze cidades com seus arredores.

[34] Às famílias dos demais levitas dos filhos de Merari deram, da tribo de Zebulom, Jocneão com seus arredores, Cartá com seus arredores,

[35] Dimna com seus arredores e Naalal com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[36] Da tribo de Rúben, deram Bezer com seus arredores, Jaza com seus arredores,

[37] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[38] Da tribo de Gade, deram, em Gileade, Ramote, cidade de refúgio para o homicida, com seus arredores, Maanaim com seus arredores,

[39] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores; ao todo, quatro cidades.

[40] Todas estas cidades tocaram por sorte aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, que ainda restavam das famílias dos levitas: doze cidades.

[41] As cidades, pois, dos levitas, no meio da herança dos filhos de Israel, foram, ao todo, quarenta e oito cidades com seus arredores;

[42] cada uma das quais com seus arredores em torno de si; assim foi com todas estas cidades.

[43] Desta maneira, deu o SENHOR a Israel toda a terra que jurara dar a seus pais; e a possuíram e habitaram nela.

[33]A gérsóni nemzetségeknek összesen tizenhárom város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

A merári léviták városai

[34]A többi lévitának, Merárí fiai nemzetségeinek adták Zebulon törzséből Jokneámot legelőivel együtt, Kartát legelőivel együtt,

[35]Dimnát legelőivel együtt és Nahalált legelőivel együtt: négy várost.

[36]Rúben törzséből Becert legelőivel együtt, Jahcát legelőivel együtt,

[37]Kedémótot legelőivel együtt és Méfáatot legelőivel együtt: négy várost.

[38]Gád törzséből Gileádban a gyilkosok menedékvárosát, Rámótot legelőivel együtt, Mahanajimot legelőivel együtt,

[39]Hesbónt legelőivel együtt és Jazért legelőivel együtt: összesen négy várost.

[40]A léviták többi nemzetségei közül Merárí fiai nemzetségeinek sorsolással tizenkét város jutott.

[41]A lévitáknak tehát Izráel fiainak birtokaiból összesen negyvennyolc város jutott, a hozzájuk tartozó legelőkkel együtt.

[42]Ezekhez a városokhoz városonként legelők is tartoztak körös-körül; így volt ez mindegyik város esetében.

Az ígéret beteljesedett

[43]Így adta oda az ÚR Izráelnek az egész országot, amelyről megesküdött, hogy

atyáiknak adja. Birtokba is vették, és letelepedtek benne.

[44] O SENHOR lhes deu repouso em redor, segundo tudo quanto jurara a seus pais; nenhum de todos os seus inimigos resistiu diante deles; a todos eles o SENHOR lhes entregou nas mãos.

[44]Nyugalmat is adott nekik az ÚR mindenfelől, pontosan úgy, ahogyan megesküdött erre atyáiknak. Ellenségeik közül senki sem tudott megállni velük szemben: minden ellenségüket kezükbe adta az ÚR.

[45] Nenhuma promessa falhou de todas as boas palavras que o SENHOR falara à casa de Israel; tudo se cumpriu.

[45]Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretekből, amelyeket az ÚR Izráel házának megígért, mind beteljesedett.

Josué 22

Josué abençoa e manda para casa as duas tribos e meia

[1] Então, Josué chamou os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés

[2] e lhes disse: Tendes guardado tudo quando vos ordenou Moisés, servo do SENHOR, e também a mim me tendes obedecido em tudo quando vos ordenei.

[3] A vossos irmãos, durante longo tempo, até ao dia de hoje, não desamparastes; antes, tivestes o cuidado de guardar o mandamento do SENHOR, vosso Deus.

[4] Tendo o SENHOR, vosso Deus, dado repouso a vossos irmãos, como lhes havia prometido, voltai-vos, pois, agora, e ide-vos para as vossas tendas, à terra da vossa possessão, que Moisés, servo do SENHOR, vos deu dalém do Jordão.

[5] Tende cuidado, porém, de guardar com diligência o mandamento e a lei que Moisés, servo do SENHOR, vos ordenou: que ameis o SENHOR, vosso Deus, andeis

Józsué 22

Józsué elbocsátja a Jordánon túli törzseket

[1]Akkor összehívatta Józsué a rúbenieket, gádiakat és Manassé törzse felét,

[2]és ezt mondta nekik: Megtartottátok mindazt, amit Mózes, az ÚR szolgája nektek megparancsolt, és hallgattatok a szavamra, bármit is parancsoltam nektek.

[3]Nem hagytátok el testvéreiteket e hosszú idő alatt mind a mai napig, hanem hűségesen megtartottátok azt a parancsolatot, amelyet az ÚR, a ti Istenetek elrendelt.

[4]Most már nyugalmat adott Istenetek, az ÚR testvéreiteknek, ahogyan megígérte nekik. Azért most menjetek vissza sátraitokba, arra a földre, amelyet nektek adott birtokul Mózes, az ÚR szolgája a Jordánon túl.

[5]De nagyon vigyázzatok! Tartsátok meg mindazt a parancsolatot és azt a törvényt, amelyet Mózes, az ÚR szolgája parancsolt meg nektek: Szeressétek az URat, a ti

em todos os seus caminhos, guardeis os seus mandamentos, e vos achegueis a ele, e o sirvais de todo o vosso coração e de toda a vossa alma.

[6] Assim, Josué os abençoou e os despediu; e eles se foram para as suas tendas.

[7] Ora, Moisés dera herança em Basã à meia tribo de Manassés; porém à outra metade deu Josué entre seus irmãos, daquém do Jordão, para o ocidente. E Josué, ao despedi-los para as suas tendas, os abençoou

[8] e lhes disse: Voltais às vossas tendas com grandes riquezas, com muitíssimo gado, prata, ouro, bronze, ferro e muitíssima roupa; reparti com vossos irmãos o despojo dos vossos inimigos.

[9] Assim, os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés voltaram e se retiraram dos filhos de Israel em Siló, que está na terra de Canaã, para se irem à terra de Gileade, à terra da sua possessão, de que foram feitos possuidores, segundo o mandado do SENHOR, por intermédio de Moisés.

O altar junto ao Jordão

[10] Vindo eles para os limites pegados ao Jordão, na terra de Canaã, ali os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés edificaram um altar junto ao Jordão, altar grande e vistoso.

[11] Os filhos de Israel ouviram dizer: Eis que os filhos de Rúben, os filhos de Gade

Isteneteket, és mindenben az ő útjain járjatok; tartsátok meg parancsolatait, ragaszkodjatok hozzá, és őt szolgáljátok teljes szívetekből és teljes lelketekből!

[6]Azután megáldotta és elbocsátotta őket Józsué, ők pedig elmentek sátraikba.

[7]Manassé törzse egyik felének Mózes adott örökséget Básánban. A másik felének pedig Józsué adott testvéreik között a Jordánon innen, a nyugati oldalon. Ezeket is elbocsátotta Józsué a sátraikba, és megáldotta őket.

[8]Ezt mondta nekik: Térjetek vissza sátraitokba mindazzal, amit megszereztetek: igen sok jószággal, ezüsttel és arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával. De osszátok meg testvéreitekkel azt, amit az ellenségeitektől zsákmányoltatok!

Oltárépítés a Jordán partján

[9]Akkor megfordultak, és eltávoztak Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének fele Izráel fiaitól a Kánaán földjén levő Silóból, elmentek Gileád földjére, arra a földre, amelyet birtokba vettek az ÚRnak Mózes által adott parancsa szerint.

[10]Amikor Gelílótba értek, amely még Kánaán földjén, a Jordán mellett van, oltárt építettek ott, a Jordán mellett Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele, egy feltűnően nagy oltárt.

[11]Izráel fiai azonban meghallották, hogy oltárt építettek Rúben fiai, Gád fiai és a

e a meia tribo de Manassés edificaram um altar defronte da terra de Canaã, nos limites pegados ao Jordão, do lado dos filhos de Israel.

Manassé törzsének a fele Kánaán földjének a határán, a Jordán mellett, Gelílótnál, az izráeli oldalon.

12 Ouvindo isto os filhos de Israel, ajuntou-se toda a congregação dos filhos de Israel em Siló, para saírem à peleja contra eles.

12 Amikor ezt Izráel fiai meghallották, összegyűlt Izráel fiainak egész közössége Silóban, hogy hadat indítsanak ellenük.

13 E aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés enviaram os filhos de Israel, para a terra de Gileade, Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote,

13 Ekkor Izráel fiai elküldték Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és Manassé törzsének a feléhez Gileád földjére Fineást, Eleázár pap fiát,

14 e dez príncipes com ele, de cada casa paterna um príncipe de todas as tribos de Israel; e cada um era cabeça da casa de seus pais entre os grupos de milhares de Israel.

14 és vele együtt tíz fejedelmet; egy-egy fejedelmet Izráel valamennyi törzséből, egy-egy nagycsaládból. Mindegyikük a maga nagycsaládjának a feje volt Izráel nemzetségei között.

15 Indo eles aos filhos de Rúben, aos filhos de Gade e à meia tribo de Manassés, à terra de Gileade, falaram-lhes, dizendo:

15 Amikor megérkeztek Rúben fiaihoz, Gád fiaihoz és Manassé törzsének feléhez Gileád földjére, így beszéltek hozzájuk:

16 Assim diz toda a congregação do SENHOR: Que infidelidade é esta, que cometestes contra o Deus de Israel, deixando, hoje, de seguir o SENHOR, edificando-vos um altar, para vos rebelardes contra o SENHOR?

16 Ezt üzeni az ÚR egész közössége: Micsoda hűtlenséget követtetek el Izráel Istene ellen, hogy máris elfordultatok az ÚRtól? Ti most az ÚR ellen lázadtatok azzal, hogy oltárt építettetek magatoknak!

17 Acaso, não nos bastou a iniqüidade de Peor, de que até hoje não estamos ainda purificados, posto que houve praga na congregação do SENHOR,

17 Nem elég, hogy Peór miatt bűnbe estünk, amelyből még máig sem tisztultunk meg, és amely miatt csapás érte az ÚR közösségét?

18 para que, hoje, abandoneis o SENHOR? Se, hoje, vos rebelais contra o SENHOR, amanhã, se irará contra toda a congregação de Israel.

18 Ti pedig máris elfordultatok az ÚRtól? Pedig ha ti ma fellázadtok az ÚR ellen, holnap ő Izráel egész közösségére fog haragudni.

19 Se a terra da vossa herança é imunda, passai-vos para a terra da possessão do

19 Ha tisztátalan föld a ti birtokotok, jöjjetek át erre a földre, amely az ÚR

SENHOR, onde habita o tabernáculo do SENHOR, e tomai possessão entre nós; não vos rebeleis, porém, contra o SENHOR, nem vos rebeleis contra nós, edificando-vos altar, afora o altar do SENHOR, nosso Deus.

birtoka: ahol az ÚR hajléka van, és legyen közöttünk a birtokotok. De az ÚR ellen ne lázadjatok fel, és ellenünk se lázadjatok azzal, hogy oltárt építetek magatoknak Istenünknek, az ÚRnak az oltárán kívül.

[20] Não cometeu Acã, filho de Zera, infidelidade no tocante às coisas condenadas? E não veio ira sobre toda a congregação de Israel? Pois aquele homem não morreu sozinho na sua iniqüidade.

[20]Amikor Ákán, Zerah fia hűtlenül bánt a kiirtásra rendelt dolgokkal, Izráel egész közösségére haragudott meg az ÚR. Pedig ő csak egyetlen ember volt! Nem kellett-e bűne miatt elpusztulnia?

[21] Então, responderam os filhos de Rúben, os filhos de Gade e a meia tribo de Manassés e disseram aos cabeças dos grupos de milhares de Israel:

[21]Ekkor megszólaltak Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének a fele, és így szóltak Izráel nemzetségfőihez:

[22] O Poderoso, o Deus, o SENHOR, o Poderoso, o Deus, o SENHOR, ele o sabe, e Israel mesmo o saberá. Se foi em rebeldia ou por infidelidade contra o SENHOR, hoje, não nos preserveis.

[22]Tudja az ÚR, az erős Isten, az ÚR, az erős Isten, és tudja meg Izráel is, hogy lázadás vagy az ÚR elleni hűtlenség-e ez! Ha igen, úgy ne segítsen meg bennünket ezen a napon!

[23] Se edificamos altar para nos apartarmos do SENHOR, ou para, sobre ele, oferecermos holocausto e oferta de manjares, ou, sobre ele, fazermos oferta pacífica, o SENHOR mesmo de nós o demande.

[23]Maga az ÚR vizsgálja meg, hogy azért építettünk-e oltárt, hogy elforduljunk az ÚRtól, és égőáldozatot meg ételáldozatot készítsünk, vagy békeáldozatot mutassunk be rajta!

[24] Pelo contrário, fizemos por causa da seguinte preocupação: amanhã vossos filhos talvez dirão a nossos filhos: Que tendes vós com o SENHOR, Deus de Israel?

[24]Sőt inkább azért csináltuk ezt, mert attól tartunk, hogy holnap ezt mondják a ti fiaitok a mi fiainknak: Mit akartok ti az ÚRtól, Izráel Istenétől?

[25] Pois o SENHOR pôs o Jordão por limite entre nós e vós, ó filhos de Rúben e filhos de Gade; não tendes parte no SENHOR; e,

[25]Hiszen a Jordánt határrá tette az ÚR köztünk és köztetek, Rúben fiai és Gád fiai; nincs nektek közötök az ÚRhoz! Így a

assim, bem poderiam os vossos filhos apartar os nossos do temor do SENHOR.

26 Pelo que dissemos: preparemo-nos, edifiquemos um altar, não para holocausto, nem para sacrifício,

27 mas, para que entre nós e vós e entre as nossas gerações depois de nós, nos seja testemunho, e possamos servir ao SENHOR diante dele com os nossos holocaustos, e os nossos sacrifícios, e as nossas ofertas pacíficas; e para que vossos filhos não digam amanhã a nossos filhos: Não tendes parte no SENHOR.

28 Pelo que dissemos: quando suceder que, amanhã, assim nos digam a nós e às nossas gerações, então, responderemos: vede o modelo do altar do SENHOR que fizeram nossos pais, não para holocausto, nem para sacrifício, mas para testemunho entre nós e vós.

29 Longe de nós o rebelarmo-nos contra o SENHOR e deixarmos, hoje, de seguir o SENHOR, edificando altar para holocausto, oferta de manjares ou sacrifício, afora o altar do SENHOR, nosso Deus, que está perante o seu tabernáculo.

30 Ouvindo, pois, Finéias, o sacerdote, e os príncipes da congregação, e os cabeças dos grupos de milhares de Israel que com ele estavam as palavras que disseram os filhos de Rúben, os filhos de Gade e os filhos de Manassés, deram-se por satisfeitos.

31 E disse Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, aos filhos de Rúben, aos filhos

ti fiaitok lesznek az okai annak, ha a mi fiaink nem félik majd az URat.

26Azért ezt mondtuk: Fogjunk hozzá, és építsük meg ezt az oltárt, de nem égőáldozatra és nem véresáldozatra,

27hanem hogy ez legyen a tanú köztünk és köztetek, meg az utánunk következő nemzedékek között arra, hogy mi az URat akarjuk tisztelni az ő színe előtt bemutatott égőáldozatainkkal, véresáldozatainkkal és békeáldozatainkkal. Ne mondhassák holnap a ti fiaitok a mi fiainknak: Nincs nektek közötök az ÚRhoz!

28Azt mondtuk tehát: Ha ezt mondják majd nekünk vagy az utódainknak, akkor azt fogjuk felelni: Nézzétek az ÚR oltárának a mását, amelyet atyáink készítettek, de nem égőáldozatra és nem véresáldozatra, hanem hogy ez legyen a tanú köztünk és köztetek.

29Távol legyen tőlünk, hogy fellázadjunk az ÚR ellen, és elforduljunk ma az ÚRtól azzal, hogy égőáldozatra, ételáldozatra vagy véresáldozatra való oltárt építsünk Istenünknek, az ÚRnak az oltárán kívül, amely az ő hajléka előtt áll.

30Amikor meghallotta Fineás pap és a közösség fejedelmei, Izráel nemzetségfői, akik vele voltak, azokat a szavakat, amelyeket Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fiai mondtak, tetszett nekik.

31Fineás, Eleázár pap fia ezért azt mondta Rúben fiainak, Gád fiainak és Manassé

de Gade e aos filhos de Manassés: Hoje, sabemos que o SENHOR está no meio de nós, porquanto não cometestes infidelidade contra o SENHOR; agora, livrastes os filhos de Israel da mão do SENHOR.

32 Finéias, filho do sacerdote Eleazar, e os príncipes, deixando os filhos de Rúben e os filhos de Gade, voltaram da terra de Gileade para a terra de Canaã, aos filhos de Israel, e deram-lhes conta de tudo.

33 Com esta resposta deram-se por satisfeitos os filhos de Israel, os quais bendisseram a Deus; e não falaram mais de subir a pelejar contra eles, para destruírem a terra em que habitavam os filhos de Rúben e os filhos de Gade.

34 Os filhos de Rúben e os filhos de Gade chamaram o altar de Testemunho, porque disseram: É um testemunho entre nós de que o SENHOR é Deus.

Josué 23

Josué exorta o povo a observar a Lei do Senhor

1 Passado muito tempo depois que o SENHOR dera repouso a Israel de todos os seus inimigos em redor, e sendo Josué já velho e entrado em dias,

2 chamou Josué a todo o Israel, os seus anciãos, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais e disse-lhes: Já sou velho e entrado em dias,

3 e vós já tendes visto tudo quanto fez o SENHOR, vosso Deus, a todas estas nações por causa de vós, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que pelejou por vós.

fiainak: Most már tudjuk, hogy köztünk van az ÚR, mert nem követtetek el ezzel hűtlenséget az ÚR ellen. Így hát megmentettétek Izráel fiait az ÚR kezétől!

32Ezután Fineás, Eleázár pap fia és a fejedelmek visszatértek Rúben fiaitól és Gád fiaitól, Gileád földjéről Kánaán földjére, Izráel fiaihoz, és jelentették nekik a dolgot.

33Tetszett ez a dolog Izráel fiainak is, ezért áldották Istent Izráel fiai. Nem gondoltak többé arra, hogy hadat indítsanak azok ellen és elpusztítsák azt a földet, ahol Rúben fiai és Gád fiai laktak.

34Az oltárt pedig így nevezték Rúben fiai és Gád fiai: Ez a tanú közöttünk, hogy az ÚR az Isten!

Józsué 23

Józsué intelmei

1Hosszú idő telt el azután, hogy az ÚR mindenfelől nyugalmat adott Izráelnek ellenségeitől. Józsué is élemedett korú, öreg ember lett.

2Ekkor összehívta Józsué egész Izráelt, annak véneit, családfőit, bíráit és elöljáróit, és ezt mondta nekik: Én már élemedett korú, öreg ember vagyok.

3Láttátok mindazt, amit Istenetek, az ÚR tett értetek ezekkel a népekkel, hiszen Istenetek, az ÚR harcolt értetek.

[4] Vede aqui que vos fiz cair em sorte às vossas tribos estas nações que restam, juntamente com todas as nações que tenho eliminado, umas e outras, desde o Jordão até ao mar Grande, para o pôr-do-sol.

[4]Látjátok, kisorsoltam törzseitek között az itt maradt népek birtokát, meg azokét a népekét is, amelyeket kiirtottam a Jordántól a Nagy-tengerig napnyugaton.

[5] O SENHOR, vosso Deus, as afastará de vós e as expulsará de vossa presença; e vós possuireis a sua terra, como o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu.

[5]Istenetek, az ÚR maga szorítja és űzi ki őket előletek, hogy birtokba vegyétek földjüket, ahogyan megígérte nektek Istenetek, az ÚR.

[6] Esforçai-vos, pois, muito para guardardes e cumprirdes tudo quanto está escrito no Livro da Lei de Moisés, para que dela não vos aparteis, nem para a direita nem para a esquerda;

[6]Legyetek azért igen erősek; tartsátok meg és teljesítsétek mindazt, ami meg van írva Mózes törvényének könyvében! Ne térjetek el attól se jobbra, se balra!

[7] para que não vos mistureis com estas nações que restaram entre vós. Não façais menção dos nomes de seus deuses, nem por eles façais jurar, nem os sirvais, nem os adoreis.

[7]Ne keveredjetek össze ezekkel a népekkel, amelyek itt maradtak köztetek. Isteneiknek a nevét ne említsétek, ne esküdjetek rájuk, ne tiszteljétek és ne imádjátok azokat!

[8] Mas ao SENHOR, vosso Deus, vos apegareis, como fizestes até ao dia de hoje;

[9] pois o SENHOR expulsou de diante de vós grandes e fortes nações; e, quanto a vós outros, ninguém vos resistiu até ao dia de hoje.

[8]Ragaszkodjatok viszont Istenetekhez, az ÚRhoz, ahogyan a mai napig tettétek! Nagy és erős népeket űzött ki előletek az ÚR, és senki sem állhatott meg előttetek mindmáig.

[10] Um só homem dentre vós perseguirá mil, pois o SENHOR, vosso Deus, é quem peleja por vós, como já vos prometeu.

[10]Közületek egy elkerget ezret, mert Istenetek, az ÚR harcol értetek, ahogyan megígérte nektek.

[11] Portanto, empenhai-vos em guardar a vossa alma, para amardes o SENHOR, vosso Deus.

[11]Azért nagyon vigyázzatok magatokra, és szeressétek Isteneteket, az URat!

[12] Porque, se dele vos desviardes e vos apegardes ao restante destas nações ainda em vosso meio, e com elas vos

[12]Mert ha mégis elfordultok tőle, és ha ezeknek a népeknek a maradékaihoz ragaszkodtok, amelyek itt maradtak

aparentardes, e com elas vos misturardes, e elas convosco,

13 sabei, certamente, que o SENHOR, vosso Deus, não expulsará mais estas nações de vossa presença, mas vos serão por laço e rede, e açoite às vossas ilhargas, e espinhos aos vossos olhos, até que pereçais nesta boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

14 Eis que, já hoje, sigo pelo caminho de todos os da terra; e vós bem sabeis de todo o vosso coração e de toda a vossa alma que nem uma só promessa caiu de todas as boas palavras que falou de vós o SENHOR, vosso Deus; todas vos sobrevieram, nem uma delas falhou.

15 E sucederá que, assim como vieram sobre vós todas estas boas coisas que o SENHOR, vosso Deus, vos prometeu, assim cumprirá o SENHOR contra vós outros todas as ameaças até vos destruir de sobre a boa terra que vos deu o SENHOR, vosso Deus.

16 Quando violardes a aliança que o SENHOR, vosso Deus, vos ordenou, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes, então, a ira do SENHOR se acenderá sobre vós, e logo perecereis na boa terra que vos deu.

Josué 24

Josué despede-se do povo

1 Depois, reuniu Josué todas as tribos de Israel em Siquém e chamou os anciãos de

közöttetek, ha összeházasodtok és összekeveredtek velük, ők meg veletek,

13akkor tudjátok meg, hogy nem űzi ki többé Istenetek, az ÚR ezeket a népeket előletek. Sőt, tőrré és csapdává lesznek számotokra, oldalatokon ostorrá, szemetekben pedig tövisekké, míg ki nem pusztultok erről a jó földről, amelyet Istenetek, az ÚR adott nektek.

14Én most elmegyek azon az úton, amelyen minden ember elmegy. Ismerjétek el teljes szívetekből és teljes lelketekből, hogy nem veszett el egyetlen szó sem azokból az ígéretekből, amelyeket megígért nektek Istenetek, az ÚR! Mind beteljesedett rajtatok, nem veszett el abból egy szó sem.

15De ahogyan beteljesedett rajtatok mindaz az ígéret, amelyet Istenetek, az ÚR megígért nektek, úgy fogja beteljesíteni rajtatok az ÚR minden fenyegetését is, amíg ki nem pusztít benneteket erről a jó földről, amelyet nektek adott Istenetek, az ÚR.

16Ha megszegitek Isteneteknek, az ÚRnak szövetségét, amelyet ő rendelt nektek, ha elmentek, és más isteneket tiszteltek, és azokat imádjátok, akkor föllángol majd ellenetek az ÚR haragja, és hamarosan kipusztultok erről a jó földről, amelyet nektek adott.

Józsué 24

Józsué megújítja a szövetséget Sikemben

1Józsué összegyűjtötte Izráel minden törzsét Sikembe, egybehívta Izráel véneit,

Israel, os seus cabeças, os seus juízes e os seus oficiais; e eles se apresentaram diante de Deus.

családfőit, bíráit és elöljáróit. Odaálltak Isten színe elé.

2 Então, Josué disse a todo o povo: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Antigamente, vossos pais, Tera, pai de Abraão e de Naor, habitaram dalém do Eufrates e serviram a outros deuses.

2Ekkor azt mondta Józsué az egész népnek: Így szól az ÚR, Izráel Istene: A folyamon túl laktak régen atyáitok, Ábrahámnak és Náhórnak az apja, Táré, és más isteneket tiszteltek.

3 Eu, porém, tomei Abraão, vosso pai, dalém do rio e o fiz percorrer toda a terra de Canaã; também lhe multipliquei a descendência e lhe dei Isaque.

3De kiragadtam atyátokat, Ábrahámot a folyamon túlról, és végigvezettem Kánaán egész földjén. Megszaporítottam utódait: Izsákot adtam neki,

4 A Isaque dei Jacó e Esaú e a Esaú dei em possessão as montanhas de Seir; porém Jacó e seus filhos desceram para o Egito.

4Izsáknak pedig Jákóbot és Ézsaut adtam; Ézsaunak a Széír-hegységet adtam birtokul, Jákób és fiai pedig lementek Egyiptomba.

5 Então, enviei Moisés e Arão e feri o Egito com o que fiz no meio dele; e, depois, vos tirei de lá.

5Majd elküldtem Mózest és Áront, és megvertem Egyiptomot; ezt vittem véghez közöttük. Azután kihoztalak benneteket.

6 Tirando eu vossos pais do Egito, viestes ao mar; os egípcios perseguiram vossos pais, com carros e com cavaleiros, até ao mar Vermelho.

6Kihoztam atyáitokat Egyiptomból, és eljutottatok a tengerig. Az egyiptomiak azonban harci kocsikkal és lovasokkal üldözték atyáitokat a Vörös-tengerig.

7 E, clamando vossos pais, o SENHOR pôs escuridão entre vós e os egípcios, e trouxe o mar sobre estes, e o mar os cobriu; e os vossos olhos viram o que eu fiz no Egito. Então, habitastes no deserto por muito tempo.

7Akkor az ÚRhoz kiáltottak segítségért, és ő sötétséget bocsátott közétek és az egyiptomiak közé. Rájuk eresztette a tengert, és az elborította őket. A saját szemetekkel láttátok, hogy mit tettem Egyiptommal. Azután a pusztában laktatok hosszú ideig.

8 Daí eu vos trouxe à terra dos amorreus, que habitavam dalém do Jordão, os quais pelejaram contra vós outros; porém os entreguei nas vossas mãos, e possuístes a sua terra; e os destruí diante de vós.

8Majd bevittelek benneteket az emóriak földjére, akik a Jordánon túl laktak. Ők harcba szálltak ellenetek, de én a kezetekbe adtam őket. Birtokba vettétek a

földjüket, őket pedig kipusztítottam előletek.

[9] Levantou-se, também, o rei de Moabe, Balaque, filho de Zipor, e pelejou contra Israel; mandou chamar Balaão, filho de Beor, para que vos amaldiçoasse.

[9]Azután fölkelt Bálák, Cippór fia, Móáb királya, és harcba szállt Izráel ellen. Elküldött, és hívatta Bálámot, Beór fiát, hogy átkozzon meg benneteket.

[10] Porém eu não quis ouvir Balaão; e ele teve de vos abençoar; e, assim, vos livrei da sua mão.

[10]Én azonban nem akartam meghallgatni Bálámot, hanem meg kellett áldania benneteket, és így kimentettelek benneteket a kezéből.

[11] Passando vós o Jordão e vindo a Jericó, os habitantes de Jericó pelejaram contra vós outros e também os amorreus, os ferezeus, os cananeus, os heteus, os girgaseus, os heveus e os jebuseus; porém os entreguei nas vossas mãos.

[11]Azután átkeltetek a Jordánon, és elérkeztetek Jerikóhoz. Harcba szálltak ellenetek Jerikó polgárai, az emóriak, a perizziek, a kánaániak, a hettiták, a girgásiak, a hivviek és a jebúsziak, de a kezetekbe adtam őket.

[12] Enviei vespões adiante de vós, que os expulsaram da vossa presença, bem como os dois reis dos amorreus, e isso não com a tua espada, nem com o teu arco.

[12]Rettenetes félelmet bocsátottam rájuk: az futamította meg az emóriak két királyát, nem a te kardod vagy az íjad.

[13] Dei-vos a terra em que não trabalhastes e cidades que não edificastes, e habitais nelas; comeis das vinhas e dos olivais que não plantastes.

[13]Olyan földet adtam nektek, amelyért nem ti fáradoztatok, városokat, amelyeket nem ti építettetek, mégis letelepedtetek bennük; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, mégis ti esztek róluk.

Renovação da aliança

[14] Agora, pois, temei ao SENHOR e servi-o com integridade e com fidelidade; deitai fora os deuses aos quais serviram vossos pais dalém do Eufrates e no Egito e servi ao SENHOR.

[14]Most azért az URat féljétek, és őt szolgáljátok hűen és feddhetetlenül! Távolítsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak a folyamon túl meg Egyiptomban, és az URat szolgáljátok!

[15] Porém, se vos parece mal servir ao SENHOR, escolhei, hoje, a quem sirvais: se aos deuses a quem serviram vossos pais que estavam dalém do Eufrates ou aos

[15]De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a

deuses dos amorreus em cuja terra habitais. Eu e a minha casa serviremos ao SENHOR.

[16] Então, respondeu o povo e disse: Longe de nós o abandonarmos o SENHOR para servirmos a outros deuses;

[17] porque o SENHOR é o nosso Deus; ele é quem nos fez subir, a nós e a nossos pais, da terra do Egito, da casa da servidão, quem fez estes grandes sinais aos nossos olhos e nos guardou por todo o caminho em que andamos e entre todos os povos pelo meio dos quais passamos.

[18] O SENHOR expulsou de diante de nós todas estas gentes, até o amorreu, morador da terra; portanto, nós também serviremos ao SENHOR, pois ele é o nosso Deus.

[19] Então, Josué disse ao povo: Não podereis servir ao SENHOR, porquanto é Deus santo, Deus zeloso, que não perdoará a vossa transgressão nem os vossos pecados.

[20] Se deixardes o SENHOR e servirdes a deuses estranhos, então, se voltará, e vos fará mal, e vos consumirá, depois de vos ter feito bem.

[21] Então, disse o povo a Josué: Não; antes, serviremos ao SENHOR.

[22] Josué disse ao povo: Sois testemunhas contra vós mesmos de que escolhestes o SENHOR para o servir. E disseram: Nós o somos.

folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek most a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!

A nép fogadalma

[16]Erre így válaszolt a nép: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az URat, és más isteneket szolgáljunk!

[17]Az ÚR a mi Istenünk! Ő hozott föl bennünket és atyáinkat Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és tette azokat a nagy jeleket a szemünk láttára. Ő vigyázott ránk végig az úton, amelyet megtettünk, és minden nép között, ahol átvonultunk.

[18]Kiűzött előlünk az ÚR minden népet, akik az országban laktak, még az emóriakat is. Mi is az URat akarjuk hát szolgálni; bizony, ő a mi Istenünk!

[19]Akkor Józsué ezt mondta a népnek: Nem tudjátok ti szolgálni az URat, mert szent Isten ő, féltőn szerető Isten ő, nem tűri el hitszegéseiteket és vétkeiteket!

[20]Ha majd elhagyjátok az URat, és idegen isteneket szolgáltok, akkor ő újra meg újra csapást hoz rátok, és megsemmisít, ha addig jót is tett veletek.

[21]A nép azonban ezt felelte Józsuénak: Nem! Mi az URat akarjuk szolgálni!

[22]Ekkor így szólt Józsué a néphez: Magatok vagytok a tanúi annak, hogy ti választottátok az URat, hogy őt szolgáljátok. Ők azt felelték: Tanúi vagyunk.

[23] Agora, pois, deitai fora os deuses estranhos que há no meio de vós e inclinai o coração ao SENHOR, Deus de Israel.

[23]Most azért távolítsátok el az idegen isteneket, amelyek közöttetek vannak, és fordítsátok oda szíveteket az ÚRhoz, Izráel Istenéhez!

[24] Disse o povo a Josué: Ao SENHOR, nosso Deus, serviremos e obedeceremos à sua voz.

[24]A nép így felelt Józsuénak: Az URat, a mi Istenünket fogjuk szolgálni, és az ő szavára hallgatunk.

[25] Assim, naquele dia, fez Josué aliança com o povo e lha pôs por estatuto e direito em Siquém.

[25]Így kötött szövetséget Józsué azon a napon népe javára, elébe tárva a rendelkezéseket és a törvényeket Sikemben.

A pedra-testemunha

[26] Josué escreveu estas palavras no Livro da Lei de Deus; tomou uma grande pedra e a erigiu ali debaixo do carvalho que estava em lugar santo do SENHOR.

[26]Azután beírta Józsué ezeket a dolgokat az Isten törvénykönyvébe. Majd fogott egy nagy követ, és odaállította az alá a cserfa alá, amely az ÚR szentélyénél volt.

[27] Disse Josué a todo o povo: Eis que esta pedra nos será testemunha, pois ouviu todas as palavras que o SENHOR nos tem dito; portanto, será testemunha contra vós outros para que não mintais a vosso Deus.

[27]És ezt mondta Józsué az egész népnek: Ez a kő lesz a tanúbizonyság ellenünk, mert ez hallotta az ÚRnak minden mondását, amikor beszélt velünk. Ez lesz a tanúbizonyság ellenetek, ha megtagadjátok Isteneteket!

[28] Então, Josué despediu o povo, cada um para a sua herança.

[28]Ezután elbocsátotta Józsué a népet, mindenkit a maga örökségébe.

A morte de Josué e de Eleazar

Juízes 2.6-9

Józsué és Eleázár halála

[29] Depois destas coisas, sucedeu que Josué, filho de Num, servo do SENHOR, faleceu com a idade de cento e dez anos.

[29]Történt pedig ezek után, hogy meghalt Józsué, Nún fia, az ÚR szolgája száztíz éves korában.

[30] Sepultaram-no na sua própria herança, em Timnate-Sera, que está na região montanhosa de Efraim, para o norte do monte Gaás.

[30]Eltemették örökségének a területén, Timnat-Szerahban, amely Efraim hegyvidékén, a Gaashegytől északra van.

[31] Serviu, pois, Israel ao SENHOR todos os dias de Josué e todos os dias dos anciãos que ainda sobreviveram por muito tempo

[31]Izráel pedig az URat szolgálta Józsué egész életében, meg azoknak a véneknek az idejében, akik túlélték Józsuét, és akik

depois de Josué e que sabiam todas as obras feitas pelo SENHOR a Israel.

32 Os ossos de José, que os filhos de Israel trouxeram do Egito, enterraram-nos em Siquém, naquela parte do campo que Jacó comprara aos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de prata, e que veio a ser a herança dos filhos de José.

33 Faleceu também Eleazar, filho de Arão, e o sepultaram em Gibeá, pertencente a Finéias, seu filho, a qual lhe fora dada na região montanhosa de Efraim.

ismerték az Úrnak mindazokat a tetteit, amelyeket véghezvitt Izráelért.

32József csontjait, amelyeket Egyiptomból hoztak magukkal Izráel fiai, Sikemben temették el, a mezőnek azon a részén, amelyet Jákób vett meg Hamórnak, Sikem atyjának fiaitól száz keszíta ezüstért, és amely József fiainak az öröksége lett.

33Meghalt Eleázár, Áron fia is, és eltemették fiának, Fineásnak a városában, Gibeában, amelyet Efraim hegyvidékén adtak neki.

Juízes

Juízes 1

A Guerra contra os Cananeus Restantes

[1]Depois da morte de Josué, os israelitas perguntaram ao Senhor: “Quem de nós será o primeiro a atacar os cananeus?”

[2]O Senhor respondeu: “Judá será o primeiro; eu entreguei a terra em suas mãos”.

[3]Então os homens de Judá disseram aos seus irmãos de Simeão: “Venham conosco ao território que nos foi designado por sorteio, e lutemos contra os cananeus. Iremos juntos para o território”. E os homens de Simeão foram com eles.

[4]Quando os homens de Judá atacaram, o Senhor entregou os cananeus e os ferezeus nas mãos deles, e eles mataram dez mil homens em Bezeque.

[5]Foi lá que encontraram Adoni-Bezeque, lutaram contra ele e derrotaram os cananeus e os ferezeus.

[6]Adoni-Bezeque fugiu, mas eles o perseguiram e o prenderam, e lhe cortaram os polegares das mãos e dos pés.

[7]Então Adoni-Bezeque disse: “Setenta reis com os polegares das mãos e dos pés cortados apanhavam migalhas debaixo da minha mesa. Agora Deus me retribuiu aquilo que lhes fiz”. Eles o levaram para Jerusalém, onde morreu.

A BÍRÁK KÖNYVE

Bírák 1

Júda és Simeon törzsének harcai

[1]Történt Józsué halála után, hogy Izráel fiai megkérdezték az URat: Melyikünk vonuljon fel elsőnek a kánaániak ellen, hogy harcoljon ellenük?

[2]Az ÚR ezt mondta: Júda vonuljon fel, mert kezébe adtam az országot.

[3]Akkor Júda ezt mondta testvérének, Simeonnak: Vonulj fel velem együtt a nekem kisorsolt területre, hogy harcoljunk a kánaániak ellen, és én is veled megyek majd a neked kisorsolt területre. És Simeon elment vele.

[4]Júda felvonult, az ÚR pedig kezükbe adta a kánaániakat és a perizzieket, és megverték őket Bezeknél, tízezer embert.

[5]Ott találták Bezekben Adónîbezeket is, harcoltak ellene, és megverték a kánaániakat meg a perizzieket.

[6]Adónîbezek futásnak eredt, de ők üldözőbe vették, elfogták, és levágták a hüvelykujjait meg a nagylábujjait.

[7]Akkor ezt mondta Adónîbezek: Hetven király szedegetett morzsákat asztalom alatt, akiknek én vágattam le a hüvelykujjait és a nagylábujjait; ahogyan én bántam velük, úgy fizetett meg nekem az Isten. Azután elvitték Jeruzsálembe, és ott halt meg.

[8]Os homens de Judá atacaram também Jerusalém e a conquistaram. Mataram seus habitantes ao fio da espada e a incendiaram.

[9]Depois disso eles desceram para lutar contra os cananeus que viviam na serra, no Neguebe e na Sefelá.

[10]Avançaram contra os cananeus que viviam em Hebrom, anteriormente chamada Quiriate-Arba, e derrotaram Sesai, Aimã e Talmai.

[11]Dali avançaram contra o povo que morava em Debir, anteriormente chamada Quiriate-Sefer.

[12]E disse Calebe: "Darei minha filha Acsa em casamento ao homem que atacar e conquistar Quiriate-Sefer".

[13]Otoniel, filho de Quenaz, irmão mais novo de Calebe, conquistou a cidade; por isso Calebe lhe deu sua filha Acsa por mulher.

[14]Um dia, quando já vivia com Otoniel, ela o persuadiu a pedir um campo ao pai dela. Assim que ela desceu do jumento, Calebe lhe perguntou: "O que você quer?"

[15]Ela respondeu: "Dê-me um presente. Já que o senhor me deu terras no Neguebe, dê-me também fontes de água". E Calebe lhe deu as fontes superiores e as inferiores.

[16]Os descendentes do sogro de Moisés, o queneu, saíram da Cidade das Palmeiras com os homens de Judá e passaram a viver no meio do povo do

[8]Azután Jeruzsálemet támadták meg Júda fiai; elfoglalták, lakosait kardélre hányták, a várost pedig lángba borították.

[9]Azután lementek Júda fiai, hogy harcoljanak a hegyvidéken, a Délvidéken és a Sefélá-alföldön lakó kánaániak ellen.

[10]Majd a Hebrónban lakó kánaániak ellen fordult Júda. Hebrón neve azelőtt Kirjat-Arba volt. És megverték Sésajt, Ahímant és Talmajt.

[11]Onnan Debír lakói ellen vonult. Debír neve azelőtt Kirjat-Széfer volt.

[12]Akkor ezt mondta Káléb: Aki megveri és elfoglalja Kirjat- Széfert, annak adom a lányomat, Akszát feleségül.

[13]Otníél, Káléb öccsének, Kenaznak a fia foglalta el azt, így neki adta a lányát, Akszát feleségül.

[14]Amikor az asszony hozzáment, a férje rábeszélte, hogy kérjen mezőt az apjától. Amikor leszállt a szamárról, Káléb megkérdezte tőle: Mi járatban vagy?

[15]Az asszony ezt felelte neki: Ajándékozz meg engem! Ha a Délvidéken adtál férjhez, akkor adj nekem forrásokat is! És neki adta Káléb a Felsőforrásokat meg az Alsó-forrásokat.

A kéniek csatlakoznak Júdához

[16]A kéniek, Mózes sógorának a fiai is elmentek a pálmák városából Júda fiaival Júda pusztájába, amely a Délvidéken van, Arádnál, és ott telepedtek le a néppel együtt.

deserto de Judá, no Neguebe, perto de Arade.

17Depois os homens de Judá foram com seus irmãos de Simeão e derrotaram os cananeus que viviam em Zefate e destruíram totalmente a cidade. Por essa razão ela foi chamada Hormá.

18Os homens de Judá também conquistaram Gaza, Ascalom e Ecrom, com os seus territórios.

19O Senhor estava com os homens de Judá. Eles ocuparam a serra central, mas não conseguiram expulsar os habitantes dos vales, pois estes possuíam carros de guerra feitos de ferro.

20Conforme Moisés havia prometido, Hebrom foi dada a Calebe, que expulsou de lá os três filhos de Enaque.

21Já os benjamitas deixaram de expulsar os jebuseus que estavam morando em Jerusalém. Os jebuseus vivem ali com os benjamitas até o dia de hoje.

22Os homens das tribos de José, por sua vez, atacaram Betel, e o Senhor estava com eles.

23Enviaram espias a Betel, anteriormente chamada Luz.

24Quando os espias viram um homem saindo da cidade, disseram-lhe: “Mostre-nos como entrar na cidade, e nós pouparemos a sua vida”.

25Ele mostrou como entrar, e eles mataram os habitantes da cidade ao fio da espada,

17Júda azután elment a testvérével, Simeonnal együtt, és megverték a Cefatban lakó kánaániakat. Kiirtották őket mindenestül; ezért nevezték el aztán a várost Hormának.

18Majd elfoglalta Júda Gázát határával együtt, Askelónt határával együtt és Ekrónt határával együtt.

19Az ÚR Júdával volt, ezért tudta birtokba venni a hegyvidéket. De a völgy lakóit nem lehetett kiűzni, mert vas harci kocsijaik voltak.

20Hebrónt Kálébnak adták, ahogyan Mózes megparancsolta; ő pedig kiűzte onnan Anák három fiát.

21A jebúsziakat, Jeruzsálem lakosait azonban nem űzték ki Benjámin fiai, ezért laknak a jebúsziak Benjámin fiaival együtt Jeruzsálemben még ma is.

József törzse elfoglalja Bételt

22Felvonult József háza is Bétel ellen. Az ÚR velük volt.

23József háza kémeket küldött Bételbe. A város neve azelőtt Lúz volt.

24Az előőrsök megláttak egy férfit, aki a városból jött ki, és ezt mondták neki: Mutasd meg nekünk, hogy hol lehet bejutni a városba, és mi irgalmasak leszünk hozzád.

25Amikor megmutatta nekik, hogy hol lehet bejutni a városba, a város lakóit

mas pouparam o homem e toda a sua família.

[26]Ele foi, então, para a terra dos hititas, onde fundou uma cidade e lhe deu o nome de Luz, que é o seu nome até o dia de hoje.

[27]Manassés, porém, não expulsou o povo de Bete-Seã, o de Taanaque, o de Dor, o de Ibleã, o de Megido, nem tampouco o dos povoados ao redor dessas cidades, pois os cananeus estavam decididos a permanecer naquela terra.

[28]Quando Israel se tornou forte, impôs trabalhos forçados aos cananeus, mas não os expulsou completamente.

[29]Efraim também não expulsou os cananeus que viviam em Gezer, mas os cananeus continuaram a viver entre eles.

[30]Nem Zebulom expulsou os cananeus que viviam em Quitrom e em Naalol, mas estes permaneceram entre eles e foram submetidos a trabalhos forçados.

[31]Nem Aser expulsou os que viviam em Aco, Sidom, Alabe, Aczibe, Helba, Afeque e Reobe,

[32]e, por esse motivo, o povo de Aser vivia entre os cananeus que habitavam naquela terra.

[33]Nem Naftali expulsou os que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate; mas o povo de Naftali também vivia entre os cananeus que habitavam a terra, e aqueles que viviam em Bete-Semes e em Bete-Anate passaram a fazer trabalhos forçados para eles.

kardélre hányták, de azt a férfit és egész nemzetségét hagyták elvonulni.

[26]Az a férfi pedig elment a hettiták földjére, épített egy várost, és Lúznak nevezte el – ez annak a neve még ma is.

Az el nem foglalt területek

[27]De Manassé nem tudta birtokba venni Bét-Seánt és falvait, Taanakot és falvait, Dór lakosait és falvait, Jibleám lakosait és falvait, Megiddó lakosait és falvait. A kánaániaknak sikerült ott maradniuk ezen a földön.

[28]De amikor Izráel megerősödött, kényszermunkára fogta a kánaániakat, kiűzni azonban nem tudta őket.

[29]Efraim sem űzte ki a Gézerben lakó kánaániakat, ezért a kánaániak ott laktak közöttük Gézerben.

[30]Zebulon sem űzte ki Kitrón lakosait, sem Nahalól lakosait, ezért a kánaániak ott laktak közöttük, de kényszermunkások lettek.

[31]Ásér sem űzte ki Akkó lakosait, sem Szidón lakosait, sem pedig Ahláb, Akzíb, Helbá, Afék és Rehób lakosait.

[32]Ezért az Ásér törzséhez tartozók ott laktak a kánaániak között, az ország lakosai között, mert nem tudták kiűzni őket.

[33]Naftáli sem űzte ki Bét-Semes lakosait, sem Bét-Anát lakosait, ezért ott lakott a kánaániak között, az ország lakosai között. De Bét-Semes és Bét-Anát lakosai az ő kényszermunkásai lettek.

[34]Os amorreus confinaram a tribo de Dã à serra central, não permitindo que descessem ao vale.

[35]E os amorreus igualmente estavam decididos a resistir no monte Heres, em Aijalom e em Saalbim, mas, quando as tribos de José ficaram mais poderosas, eles também foram submetidos a trabalhos forçados.

[36]A fronteira dos amorreus ia da subida de Acrabim até Selá, e mais adiante.

Juízes 2

O Anjo do Senhor em Boquim

[1]O Anjo do Senhor subiu de Gilgal a Boquim e disse: “Tirei vocês do Egito e os trouxe para a terra que prometi com juramento dar a seus antepassados. Eu disse: Jamais quebrarei a minha aliança com vocês.

[2]E vocês não farão acordo com o povo desta terra, mas demolirão os seus altares. Por que vocês não me obedeceram?

[3]Portanto, agora digo a vocês que não os expulsarei da presença de vocês; eles serão seus adversários, e os deuses deles serão uma armadilha para vocês”.

[4]Quando o Anjo do Senhor acabou de falar a todos os israelitas, o povo chorou em alta voz,

[5]e ao lugar chamaram Boquim. Ali ofereceram sacrifícios ao Senhor.

Desobediência e Derrota

[34]Az emóriak pedig a hegyvidékre szorították Dán fiait, és nem engedték őket lejönni a völgybe.

[35]Így sikerült az emóriaknak Har-Hereszben, Ajjálónban és Saalbímban maradniuk. De amikor József házának a keze rájuk nehezedett, kényszermunkások lettek.

[36]Az emóriak határa az Akrabbím-hágótól és Szelától fölfelé húzódott.

Bírák 2

Az ÚR angyala inti Izráelt

[1]Az ÚR angyala fölment Gilgálból Bókímba, és ezt mondta: Kivezettelek benneteket Egyiptomból, és behoztalak erre a földre, amelyet esküvel ígértem atyáitoknak, és azt mondtam: Nem bontom fel szövetségemet veletek soha,

[2]de ti se kössetek szövetséget ennek a földnek a lakosaival, romboljátok le oltáraikat! Ti azonban nem hallgattatok szavamra. Hogy tehettétek ezt?

[3]Azt is mondtam: Nem űzöm el őket előletek, hadd legyenek az oldalatokban, isteneik pedig legyenek csapdává a számotokra!

[4]Amikor az ÚR angyala elmondta ezeket a dolgokat Izráel fiainak, a nép hangos sírásra fakadt.

[5]Ezért nevezték el azt a helyet Bókímnak. És áldozatot mutattak be ott az ÚRnak.

Józsué halála és temetése

[6]Depois que Josué despediu os israelitas, eles saíram para ocupar a terra, cada um a sua herança.

[7]O povo prestou culto ao Senhor durante toda a vida de Josué e dos líderes que sobreviveram a Josué e que tinham visto todos os grandes feitos do Senhor em favor de Israel.

[8]Josué, filho de Num, servo do Senhor, morreu com a idade de cento e dez anos.

[9]Foi sepultado na terra de sua herança, em Timnate-Heres, nos montes de Efraim, ao norte do monte Gaás.

[10]Depois que toda aquela geração foi reunida a seus antepassados, surgiu uma nova geração que não conhecia o Senhor e o que ele havia feito por Israel.

[11]Então os israelitas fizeram o que o Senhor reprova e prestaram culto aos baalins.

[12]Abandonaram o Senhor, o Deus dos seus antepassados, que os havia tirado do Egito, e seguiram e adoraram vários deuses dos povos ao seu redor, provocando a ira do Senhor.

[13]Abandonaram o Senhor e prestaram culto a Baal e a Astarote.

[14]A ira do Senhor se acendeu contra Israel, e ele os entregou nas mãos de invasores que os saquearam. Ele os entregou aos inimigos ao seu redor, aos quais já não conseguiam resistir.

[6]Amikor Józsué elbocsátotta a népet, Izráel fiai elmentek, ki-ki a maga örökségébe, hogy birtokba vegyék az országot.

[7]A nép pedig az URat szolgálta Józsué egész életében, meg azoknak a véneknek az idejében, akik túlélték Józsuét, és akik látták az ÚRnak mindazokat a nagy tetteit, amelyeket véghezvitt Izráelért.

[8]Azután meghalt Józsué, Nún fia, az ÚR szolgája száztíz éves korában,

[9]és eltemették örökségének a területén, Timnat-Szerahban, Efraim hegyvidékén, a Gaas-hegytől északra.

[10]Az az egész nemzedék is atyái mellé került, és egy másik nemzedék támadt utána, amely nem ismerte az URat, sem azokat a tetteket, amelyeket véghezvitt Izráelért.

A bírák

[11]Izráel fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az ÚR, mert a Baalokat tisztelték.

[12]Elhagyták az URat, atyáik Istenét, aki kihozta őket Egyiptomból, és más istenek után jártak a környező népek istenei közül, azokat imádták, és így ingerelték az URat.

[13]De amikor elhagyták az URat, és Baalt meg az Astartékat tisztelték,

[14]föllángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és fosztogatók kezébe adta, hogy fosztogassák őket. Kiszolgáltatta őket a körülöttük levő ellenségeiknek, úgyhogy nem tudtak többé ellenségeiknek ellenállni.

[15]Sempre que os israelitas saíam para a batalha, a mão do Senhor era contra eles para derrotá-los, conforme havia advertido e jurado a vocês. Grande angústia os dominava.

[16]Então o Senhor levantou juízes, que os libertaram das mãos daqueles que os atacavam.

[17]Mesmo assim eles não quiseram ouvir os juízes, antes se prostituíram com outros deuses e os adoraram. Ao contrário dos seus antepassados, logo se desviaram do caminho pelo qual os seus antepassados tinham andado, o caminho da obediência aos mandamentos do Senhor.

[18]Sempre que o Senhor lhes levantava um juiz, ele estava com o juiz e os salvava das mãos de seus inimigos enquanto o juiz vivia; pois o Senhor tinha misericórdia por causa dos gemidos deles diante daqueles que os oprimiam e os afligiam.

[19]Mas, quando o juiz morria, o povo voltava a caminhos ainda piores do que os caminhos dos seus antepassados, seguindo outros deuses, prestando-lhes culto e adorando-os. Recusavam-se a abandonar suas práticas e seu caminho obstinado.

[20]Por isso a ira do Senhor acendeu-se contra Israel, e ele disse: “Como este povo violou a aliança que fiz com os seus antepassados e não tem ouvido a minha voz,

[21]não expulsarei de diante dele nenhuma das nações que Josué deixou quando morreu.

[15]Valahányszor kivonultak, az ÚR keze bajt hozott rájuk, ahogyan megmondta az ÚR, és ahogyan megesküdött nekik az ÚR. Így nagyon szorult helyzetbe jutottak.

[16]Akkor bírákat támasztott az ÚR, és azok megszabadították őket fosztogatóik kezéből.

[17]De bíráikra sem hallgattak, hanem más istenekkel paráználkodtak, és azokat imádták. Hamar letértek arról az útról, amelyen őseik jártak, akik hallgattak az ÚR parancsolataira. Ők nem így cselekedtek.

[18]Mert amikor az ÚR bírákat támasztott nekik, maga az ÚR volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből, amíg az a bíró élt. Megkönyörült rajtuk az ÚR, amikor panaszkodtak nyomorgatóik és sanyargatóik miatt.

[19]De amikor meghalt a bíró, ismét romlottabbak lettek őseiknél, mert más istenek után jártak, azokat tisztelték, és azokat imádták. Nem hagytak fel cselekedeteikkel és megátalkodott magatartásukkal.

[20]Föllángolt ezért az ÚR haragja Izráel ellen, és ezt mondta: Mivel ez a nép megszegte szövetségemet, amelyre atyáikat köteleztem, és nem hallgat a szavamra,

[21]én sem űzök ki többé egyetlen népet sem előlük azok közül, akiket Józsué a halálakor itt hagyott.

[22]Eu as usarei para pôr Israel à prova e ver se guardará o caminho do Senhor e se andará nele como o fizeram os seus antepassados".
[23]O Senhor havia permitido que essas nações permanecessem; não as expulsou de imediato e não as entregou nas mãos de Josué.

[22]Mert velük fogom próbára tenni Izráelt: vajon ragaszkodnak-e az ÚR útjához, ahogyan ragaszkodtak őseik, és azon járnak-e, vagy pedig nem.

[23]Ezért hagyta helyükön az ÚR ezeket a népeket, és nem űzte ki őket azonnal, nem adta őket Józsué kezébe.

Juízes 3

[1]São estas as nações que o Senhor deixou para pôr à prova todos os israelitas que não tinham visto nenhuma das guerras em Canaã
[2](fez isso apenas para treinar na guerra os descendentes dos israelitas, pois não tinham tido experiência anterior de combate):

[3]os cinco governantes dos filisteus, todos os cananeus, os sidônios e os heveus que viviam nos montes do Líbano, desde o monte Baal-Hermom até Lebo-Hamate.

[4]Essas nações foram deixadas para que por elas os israelitas fossem postos à prova, se obedeceriam aos mandamentos que o Senhor dera aos seus antepassados por meio de Moisés.
[5]Os israelitas viviam entre os cananeus, os hititas, os amorreus, os ferezeus, os heveus e os jebuseus.
[6]Tomaram as filhas deles em casamento e deram suas filhas aos filhos deles, e prestaram culto aos deuses deles.

Otoniel

Bírák 3

[1]Ezek azok a népek, amelyeket helyükön hagyott az ÚR, hogy próbára tegye velük Izráelt, mindazokat, akik már mit sem tudtak a Kánaánért vívott harcokról.
[2]Azért is, hogy Izráel fiainak az újabb nemzedékei megismerjék; és hogy megtanítsa a hadviselésre azokat is, akik azelőtt nem ismerték azt.
[3]Ezek voltak: a filiszteusok öt városfejedelme, az összes kánaáni, a szidóniak és a hivviek, akik a Libánon hegyvidékén laktak, a Baal-Hermón hegyétől a Hamátba vezető útig.

[4]Ott voltak, hogy próbára tegye velük Izráelt, és megtudja, hogy hallgatnak-e az ÚR parancsolataira, amelyeket Mózes által az őseiknek adott.

[5]Izráel fiai tehát ott laktak a kánaániak, a hettiták, az emóriak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziak között.
[6]Lányaikat feleségül vették, a maguk lányait pedig azoknak a fiaihoz adták, és azok isteneit szolgálták.

Otniél legyőzi Arámot

[7]Os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, pois se esqueceram do Senhor, o seu Deus, e prestaram culto aos baalins e a Aserá.

[7]Izráel fiai azt tették, amit rossznak lát az ÚR. Elfeledkeztek Istenükről, az ÚRról, és a Baalokat meg az Asérákat tisztelték.

[8]Acendeu-se a ira do Senhor de tal forma contra Israel que ele os entregou nas mãos de Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, por quem os israelitas foram subjugados durante oito anos.

[8]Ezért föllángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és kiszolgáltatta őket Kúsan-Risátajimnak, Arám-Naharajim királyának. Izráel fiai nyolc évig szolgálták Kúsan-Risátajimot.

[9]Mas, quando clamaram ao Senhor, ele lhes levantou um libertador, Otoniel, filho de Quenaz, o irmão mais novo de Calebe, que os libertou.

[9]Ekkor Izráel fiai segítségért kiáltottak az ÚRhoz, és az ÚR szabadítót támasztott Izráel fiainak, hogy megszabadítsa őket: Otníélt, Káléb öccsének, Kenaznak a fiát.

[10]O Espírito do Senhor veio sobre ele, de modo que liderou Israel e foi à guerra. O Senhor entregou Cuchã-Risataim, rei da Mesopotâmia, nas mãos de Otoniel, que prevaleceu contra ele.

[10]Az ÚR Lelke szállt rá, és így lett Izráel bírája. Hadba vonult, az ÚR pedig kezébe adta Kúsan-Risátajimot, Arám királyát, és kemény kézzel bánt el Kúsan-Risátajimmal.

[11]E a terra teve paz durante quarenta anos, até a morte de Otoniel, filho de Quenaz.

[11]Így béke lett az országban negyven esztendeig. Azután meghalt Otníél, Kenaz fia.

Eúde

Éhúd legyőzi Móábot

[12]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor deu a Eglom, rei de Moabe, poder sobre Israel.

[12]De Izráel fiai ismét azt tették, amit rossznak lát az ÚR. Ekkor az ÚR Eglónnak, Móáb királyának a hatalmába adta Izráelt, mivel olyat tettek, amit rossznak lát az ÚR.

[13]Conseguindo uma aliança com os amonitas e com os amalequitas, Eglom veio e derrotou Israel e conquistou a Cidade das Palmeiras.

[13]Ez összefogott Ammón fiaival és Amálékkal, elment, megverte Izráelt, és birtokba vette a pálmák városát.

[14]Os israelitas ficaram sob o domínio de Eglom, rei de Moabe, durante dezoito anos.

[14]Izráel fiai tizennyolc esztendeig szolgálták Eglónt, Móáb királyát.

[15]Novamente os israelitas clamaram ao Senhor, que lhes deu um libertador chamado Eúde, homem canhoto, filho do

[15]Ekkor Izráel fiai segítségért kiáltottak az ÚRhoz, és az ÚR szabadítót támasztott nekik: a benjámini Éhúdot, Gérá fiát, aki

benjamita Gera. Os israelitas o enviaram com o pagamento de tributos a Eglom, rei de Moabe.

balkezes volt. Izráel fiai vele küldték el az adót Eglónnak, Móáb királyának.

[16]Eúde havia feito uma espada de dois gumes, de quarenta e cinco centímetros de comprimento, e a tinha amarrado na coxa direita, debaixo da roupa.

[16]Éhúd csináltatott magának egy kétélű, egykönyöknyi kardot, és azt a ruhája alá, a jobb csípőjére kötötte.

[17]Ele entregou o tributo a Eglom, rei de Moabe, homem muito gordo.

[17]Így vitte be az adót Eglónnak, Móáb királyának. Eglón igen kövér ember volt.

[18]Em seguida, Eúde mandou embora os carregadores.

[18]Miután Éhúd átadta az adót, elküldte azokat, akik az adót szállították.

[19]Junto aos ídolos que estão perto de Gilgal, ele voltou e disse: “Tenho uma mensagem secreta para ti, ó rei”. O rei respondeu: “Calado!” E todos os seus auxiliares saíram de sua presença.

[19]Ő maga azonban visszatért a Gilgálnál levő bálványszobroktól, és ezt mondta: Titkos beszédem van veled, ó, király! Az így felelt: Csitt! Ekkor kiment mindenki, aki mellette állt.

[20]Eúde aproximou-se do rei, que estava sentado sozinho na sala superior do palácio de verão, e repetiu: “Tenho uma mensagem de Deus para ti”. Quando o rei se levantou do trono,

[20]Éhúd bement hozzá; a király éppen az emeleten, hűvös különszobájában ült. Éhúd ezt mondta: Istentől hoztam üzenetet neked! Ekkor az fölkelt a trónról.

[21]Eúde estendeu a mão esquerda, apanhou a espada de sua coxa direita e cravou-a na barriga do rei.

[21]Éhúd pedig a bal kezével a kardja után nyúlt, előrántotta a jobb csípőjéről, és beledöfte annak a hasába.

[22]Até o cabo penetrou com a lâmina; e, como não tirou a espada, a gordura se fechou sobre ela.

[22]Még a markolata is belement a pengéje után, és a háj körülfogta a pengét, mert nem húzta ki a kardot a hasából; majd kiment a hátsó kijáraton.

[23]Então Eúde saiu para o pórtico, depois de fechar e trancar as portas da sala atrás de si.

[23]Azután kiment Éhúd az oszlopcsarnokba, becsukta maga mögött az emeleti szoba ajtószárnyait, és bezárta.

[24]Depois que ele saiu, vieram os servos e encontraram trancadas as portas da sala superior, e disseram: “Ele deve estar

[24]Alighogy kiment, jöttek a szolgák, de amikor látták, hogy az emeleti szoba ajtószárnyai zárva vannak, azt gondolták:

fazendo suas necessidades em seu cômodo privativo".

[25]Cansaram-se de esperar e, como ele não abria a porta da sala, pegaram a chave e a abriram. E lá estava o seu senhor, caído no chão, morto!

[26]Enquanto esperavam, Eúde escapou. Passou pelos ídolos e fugiu para Seirá.

[27]Quando chegou, tocou a trombeta nos montes de Efraim, e os israelitas desceram dos montes, com ele à sua frente.

[28]"Sigam-me", ordenou, "pois o Senhor entregou Moabe, o inimigo de vocês, em suas mãos." Eles o seguiram, tomaram posse do lugar de passagem do Jordão que levava a Moabe e não deixaram ninguém atravessar o rio.

[29]Naquela ocasião, mataram cerca de dez mil moabitas, todos eles fortes e vigorosos; nem um só homem escapou.

[30]Naquele dia, Moabe foi subjugado por Israel, e a terra teve paz durante oitenta anos.

Sangar

[31]Depois de Eúde veio Sangar, filho de Anate, que matou seiscentos filisteus com uma aguilhada de bois. Ele também libertou Israel.

Juízes 4

Débora

[1]Depois da morte de Eúde, mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova.

Bizonyára szükségét végzi a hűvös szobában.

[25]Miután azonban hiába várakoztak, és senki sem nyitotta ki az emeleti szoba ajtószárnyait, fogták a kulcsot, és kinyitották. És íme, uruk ott feküdt a padlón holtan.

[26]Éhúd azonban elmenekült, amíg ők késlekedtek, és a bálványszobrok mellett elhaladva Szeírába menekült.

[27]Amikor megérkezett, megfújta a kürtöt Efraim hegyvidékén. Izráel fiai pedig az ő vezetésével levonultak a hegyvidékről.

[28]Ezt mondta nekik: Kövessetek gyorsan, mert az Úr kezetekbe adta ellenségeteket, Móábot! Lementek utána, elfoglalták a Jordán Móáb felé eső gázlóit, és nem engedtek senkit átkelni.

[29]Levágtak akkor mintegy tízezer móábi embert, csupa jól megtermett, erős férfit; nem menekült meg senki.

[30]Így kellett Móábnak megalázkodnia azon a napon Izráel keze alatt. És béke lett az országban nyolcvan esztendeig.

Samgar legyőzi a filiszteusokat

[31]Utána Samgar, Anát fia következett, aki hatszáz filiszteus férfit vert szét egy ökörösztökével. Ő is megszabadította Izráelt.

Bírák 4

Bárák legyőzi Siserát

[1]Izráel fiai Éhúd halála után ismét azt tették, amit rossznak lát az Úr.

[2]Assim o Senhor os entregou nas mãos de Jabim, rei de Canaã, que reinava em Hazor. O comandante do seu exército era Sísera, que habitava em Harosete-Hagoim.
[3]Os israelitas clamaram ao Senhor, porque Jabim, que tinha novecentos carros de ferro, os havia oprimido cruelmente durante vinte anos.
[4]Débora, uma profetisa, mulher de Lapidote, liderava Israel naquela época.
[5]Ela se sentava debaixo da tamareira de Débora, entre Ramá e Betel, nos montes de Efraim, e os israelitas a procuravam, para que ela decidisse as suas questões.

[6]Débora mandou chamar Baraque, filho de Abinoão, de Quedes, em Naftali, e lhe disse: "O Senhor, o Deus de Israel, ordena a você que reúna dez mil homens de Naftali e Zebulom e vá ao monte Tabor.

[7]Ele fará que Sísera, o comandante do exército de Jabim, vá atacá-lo, com seus carros de guerra e tropas, junto ao rio Quisom, e os entregará em suas mãos".

[8]Baraque disse a ela: "Se você for comigo, irei; mas, se não for, não irei".

[9]Respondeu Débora: "Está bem, irei com você. Mas saiba que, por causa do seu modo de agir, a honra não será sua; porque o Senhor entregará Sísera nas mãos de uma mulher". Então Débora foi a Quedes com Baraque,

[2]Ezért kiszolgáltatta őket az ÚR Jábínnak, Kánaán királyának, aki Hácórban uralkodott. Hadseregparancsnoka Sisera volt, aki Haróset-Gójimban lakott.
[3]Ekkor Izráel fiai segítségért kiáltottak az ÚRhoz, mert Jábínnak kilencszáz vas harci kocsija volt, és húsz esztendeig keményen sanyargatta Izráel fiait.
[4]Abban az időben Debóra prófétanő, Lappídót felesége volt a bíra Izráelben.
[5]Debóra pálmája alatt szokott tartózkodni Rámá és Bétel között, Efraim hegyvidékén, ide jártak fel hozzá Izráel fiai, hogy ítéletet hozzon.
[6]Elküldött Bárákért, Abínóam fiáért, és elhívatta Kedes-Naftáliból. Azt mondta neki: Ezt parancsolja az ÚR, Izráel Istene: Menj, vonulj a Tábór-hegyre, végy magad mellé tízezer embert Naftáli fiai és Zebulon fiai közül!
[7]Én pedig ellened vezetem a Kísón-patakhoz Siserát, Jábín hadseregparancsnokát, harci kocsijaival és hatalmas seregével, és a kezedbe adom őt!
[8]Bárák azonban ezt mondta neki: Ha velem jössz, elmegyek, de ha nem jössz velem, én se megyek.
[9]Debóra azt felelte: Szívesen elmegyek veled, de akkor nem a tiéd lesz a dicsőség azon az úton, amelyen elindulsz, mert asszony kezére adja az ÚR Siserát. Azzal fölkelt Debóra, és elment Bárákkal Kedes felé.

[10]onde ele convocou Zebulom e Naftali. Dez mil homens o seguiram, e Débora também foi com ele.

[10]Bárák pedig Kedesbe hívta Zebulont és Naftálit, és tízezer ember vonult a nyomában; vele ment Debóra is.

[11]Ora, o queneu Héber se havia separado dos outros queneus, descendentes de Hobabe, sogro de Moisés, e tinha armado sua tenda junto ao carvalho de Zaanim, perto de Quedes.

[11]A kéni Heber különvált a kéniektől, Mózes sógorának, Hóbábnak a fiaitól, és végül a caananními tölgyfánál vert sátrat, amely Kedes mellett van.

[12]Quando disseram a Sísera que Baraque, filho de Abinoão, tinha subido o monte Tabor,

[12]Amikor jelentették Siserának, hogy Bárák, Abínóam fia felvonult a Tábór-hegyre,

[13]Sísera reuniu seus novecentos carros de ferro e todos os seus soldados, de Harosete-Hagoim ao rio Quisom.

[13]Sisera a Kísón-patakhoz vezényelte összes harci kocsiját Haróset-Gójimból: kilencszáz vas harci kocsit és egész hadinépét.

[14]E Débora disse também a Baraque: “Vá! Este é o dia em que o Senhor entregou Sísera em suas mãos. O Senhor está indo à sua frente!” Então Baraque desceu o monte Tabor, seguido por dez mil homens.

[14]Akkor ezt mondta Debóra Báráknak: Támadj, mert ezen a napon kezedbe adja az ÚR Siserát! Az ÚR vonul előtted! Bárák lejött a Tábór-hegyről, és mögötte a tízezer ember.

[15]Diante do avanço de Baraque, o Senhor derrotou Sísera e todos os seus carros de guerra e o seu exército ao fio da espada, e Sísera desceu do seu carro e fugiu a pé.

[15]Az ÚR pedig Bárák fegyverei előtt annyira megzavarta Siserát, összes harci kocsijával és egész táborával együtt, hogy leugrott Sisera a harci kocsijáról, és gyalog menekült.

[16]Baraque perseguiu os carros de guerra e o exército até Harosete-Hagoim. Todo o exército de Sísera caiu ao fio da espada; não sobrou um só homem.

[16]Bárák pedig üldözte a harci kocsikat és a tábort egészen Haróset-Gójimig. Sisera egész táborát levágták, egyetlen ember sem maradt meg.

Jáél megöli Siserát

[17]Sísera, porém, fugiu a pé para a tenda de Jael, mulher do queneu Héber, pois havia paz entre Jabim, rei de Hazor, e o clã do queneu Héber.

[17]Sisera gyalog menekült Jáélnak, a kéni Heber feleségének a sátráig, mert béke volt Jábín, Hácór királya és a kéni Heber háza népe között.

[18]Jael saiu ao encontro de Sísera e o convidou: “Venha, entre na minha tenda,

[18]Jáél kiment Sisera elé, és azt mondta neki: Térj be, uram, térj be hozzám, ne

meu senhor. Não tenha medo!" Ele entrou, e ela o cobriu com um pano.
[19]"Estou com sede", disse ele. "Por favor, dê-me um pouco de água." Ela abriu uma vasilha de leite feita de couro, deu-lhe de beber, e tornou a cobri-lo.

[20]E Sísera disse à mulher: "Fique à entrada da tenda. Se alguém passar e perguntar se há alguém aqui, responda que não".

[21]Entretanto, Jael, mulher de Héber, apanhou uma estaca da tenda e um martelo e aproximou-se silenciosamente enquanto ele, exausto, dormia um sono profundo. E cravou-lhe a estaca na têmpora até penetrar o chão, e ele morreu.
[22]Baraque passou à procura de Sísera, e Jael saiu ao seu encontro. "Venha", disse ela, "eu mostrarei a você o homem que você está procurando." E entrando ele na tenda, viu ali caído Sísera, morto, com a estaca atravessada nas têmporas.
[23]Naquele dia, Deus subjugou Jabim, o rei cananeu, perante os israelitas.

[24]E os israelitas atacaram cada vez mais a Jabim, o rei cananeu, até que eles o destruíram.

Juízes 5

O Cântico de Débora

[1]Naquele dia, Débora e Baraque, filho de Abinoão, entoaram este cântico:
[2]"Consagrem-se para a guerra os chefes de Israel. Voluntariamente o povo se apresenta. Louvem o Senhor!

félj! Betért hát hozzá a sátorba, és ő betakarta egy takaróval.
[19]Sisera ezt mondta neki: Adj innom egy kis vizet, mert szomjas vagyok. Erre az asszony kinyitott egy tejestömlőt, inni adott neki, és betakarta.
[20]A férfi ezt mondta neki: Állj a sátor bejáratához, és ha jön valaki, és megkérdezi tőled, hogy van-e itt valaki, mondd azt, hogy nincs!
[21]Jáél, Heber felesége pedig fogott egy sátorcöveket, kezébe vette a pörölyt, halkan bement hozzá, és beleverte a cöveket a halántékába, úgyhogy odaszegezte a földhöz. Sisera ugyanis a fáradtságtól mélyen elaludt. Így halt meg.

[22]Amikor Bárák Siserát üldözve odaért, Jáél kiment elé, és azt mondta neki: Gyere, megmutatom neked azt az embert, akit keresel. Bement hozzá, és Sisera ott feküdt holtan, a cövekkel a halántékában.

[23]Így alázta meg Isten azon a napon Jábínt, Kánaán királyát Izráel fiai előtt.
[24]Izráel fiainak a keze ezután mindjobban ránehezedett Jábínra, Kánaán királyára, míg csak el nem pusztították Jábínt, Kánaán királyát.

Bírák 5

Debóra éneke

[1]Azon a napon így énekelt Debóra és Bárák, Abínóam fia:

[2]A fejedelmek Izráel élére álltak, és önként harcra kelt a nép: áldjátok hát az URat!

[3]"Ouçam, ó reis! Governantes, escutem! Cantarei ao Senhor, cantarei; comporei músicas ao Senhor, o Deus de Israel.

[3]Halljátok, királyok, figyeljetek, fejedelmek! Én most az ÚRnak éneket mondok, zsoltárt zengek az ÚRnak, Izráel Istenének.

[4]"Ó Senhor, quando saíste de Seir, quando marchaste desde os campos de Edom, a terra estremeceu, os céus gotejaram, as nuvens despejaram água!

[4]Amikor Széírből kijöttél, URam, amikor Edóm mezején lépdeltél, rengett a föld, csepegett az ég is, vizet csepegtettek a fellegek is.

[5]Os montes tremeram perante o Senhor, o Deus do Sinai, perante o Senhor, o Deus de Israel.

[5]Remegtek a hegyek az ÚR színe előtt, még a Sínai is, Izráel Istenének, az ÚRnak színe előtt.

[6]"Nos dias de Sangar, filho de Anate, nos dias de Jael, as estradas estavam desertas; os que viajavam seguiam caminhos tortuosos.

[6]Anát fia, Samgar idejében, Jáél idejében kihaltak az ösvények; akik útra keltek, rejtett ösvényeken jártak.

[7]Já tinham desistido os camponeses de Israel, já tinham desistido, até que eu, Débora, me levantei; levantou-se uma mãe em Israel.

[7]Hiányzott a vezetés, hiányzott Izráelből, mígnem fölkeltem én, Debóra, fölkeltem én, Izráel anyjaként.

[8]Quando escolheram novos deuses, a guerra chegou às portas, e não se via um só escudo ou lança entre quarenta mil de Israel.

[8]Új isteneket választottak, de aztán folyt is a harc a kapuknál, ám pajzs meg dárda nem volt látható a negyvenezernél Izráelben.

[9]Meu coração está com os comandantes de Israel, com os voluntários dentre o povo. Louvem o Senhor!

[9]Szívem Izráel vezetőié, akik önként keltek föl a népből. Áldjátok az URat!

[10]"Vocês, que cavalgam em brancos jumentos, que se assentam em ricos tapetes, que caminham pela estrada, considerem!

[10]Akik fehér szamarakon nyargalásztok, akik szőnyegeken ültök, vagy úton jártok, fennen hirdessétek!

[11]Mais alto que a voz dos que distribuem água junto aos bebedouros, recitem-se os justos feitos do Senhor, os justos feitos em favor dos camponeses de Israel. "Então o povo do Senhor desceu às portas.

[11]Pásztorok hangján az itatóvályúknál, ott csendülnek fel az ÚR igaz tettei, vezetésének igaz tettei Izráelben. Így vonult a kapukhoz az ÚR népe.

[12]‘Desperte, Débora! Desperte! Desperte, desperte, irrompa em cânticos! Levante-se, Baraque! Leve presos os seus prisioneiros, ó filho de Abinoão!’

[12]Serkenj, serkenj föl, Debóra, serkenj, serkenj, mondj éneket! Kelj föl, Bárák, fogd el foglyaidat, Abínóam fia!

[13]“Então desceram os restantes e foram aos nobres; o povo do Senhor veio a mim contra os poderosos.

[13]Így jött a dicső maradék, jött az ÚR népe a hősökkel hozzám:

[14]Alguns vieram de Efraim, das raízes de Amaleque; Benjamim estava com o povo que seguiu você. De Maquir desceram comandantes; de Zebulom, os que levam a vara de oficial.

[14]az Amálékban gyökeret vert Efraimból valók, utánad Benjámin, a te népeddel együtt; Mákírból jöttek a vezetők, Zebulonból a vezéri pálcát hordók,

[15]Os líderes de Issacar estavam com Débora; sim, Issacar também estava com Baraque, apressando-se após ele até o vale. Nas divisões de Rúben houve muita inquietação.

[15]Issakár vezérei, a Debórával tartók. Issakár meg Bárák a völgybe vonult gyalogságával. Rúben tartományaiban nagy fontolgatások voltak.

[16]Por que vocês permaneceram entre as fogueiras a ouvir o balido dos rebanhos? Nas divisões de Rúben houve muita indecisão.

[16]Mért maradtál mégis ülve a karámok között, hallgatva a pásztorfurulyát? Rúben tartományaiban nagy fontolgatások voltak.

[17]Gileade permaneceu do outro lado do Jordão. E Dã, por que se deteve junto aos navios? Aser permaneceu no litoral e em suas enseadas ficou.

[17]Gileád a Jordánon túl tanyázik. És Dán miért időzik a hajóknál? Ásér ülve maradt a tenger partján, ott tanyázik öbleinél.

[18]O povo de Zebulom arriscou a vida, como o fez Naftali nas altas regiões do campo.

[18]De Zebulon halált megvető bátorságú nép, meg Naftáli is a mezőség magaslatain.

[19]“Vieram reis e lutaram. Os reis de Canaã lutaram em Taanaque, junto às águas de Megido, mas não levaram prata alguma, despojo algum.

[19]Királyok jöttek, harcoltak, Kánaán királyai harcoltak Taanaknál, Megiddó vizénél, de egy darab ezüstöt sem vehettek el.

[20]Desde o céu lutaram as estrelas, desde as suas órbitas lutaram contra Sísera.

[20]Az égből harcoltak a csillagok, pályájukról harcoltak Sisera ellen.

[21]O rio Quisom os levou, o antigo rio, o rio Quisom. Avante, minh'alma! Seja forte!

[22]Os cascos dos cavalos faziam tremer o chão; galopavam, galopavam os seus poderosos cavalos.

[23]'Amaldiçoem Meroz', disse o anjo do Senhor. 'Amaldiçoem o seu povo, pois não vieram ajudar o Senhor, ajudar o Senhor contra os poderosos.'

[24]"Que Jael seja a mais bendita das mulheres, Jael, mulher de Héber, o queneu! Seja ela bendita entre as mulheres que habitam em tendas!

[25]Ele pediu água, e ela lhe deu leite; numa tigela digna de príncipes trouxe-lhe coalhada.

[26]Ela estendeu a mão e apanhou a estaca da tenda; e com a mão direita o martelo do trabalhador. Golpeou Sísera, esmigalhou sua cabeça, esmagou e traspassou suas têmporas.

[27]Aos seus pés ele se curvou, caiu e ali ficou prostrado. Aos seus pés ele se curvou e caiu; onde caiu, ali ficou. Morto!

[28]"Pela janela olhava a mãe de Sísera; atrás da grade ela exclamava: 'Por que o seu carro se demora tanto? Por que custa a chegar o ruído de seus carros?'

[29]As mais sábias de suas damas respondiam, e ela continuava falando consigo mesma:

[30]'Estarão achando e repartindo os despojos? Uma ou duas moças para cada homem, roupas coloridas como despojo

[21]A Kísón-patak elsodorta őket, az ősi patak, a Kísón-patak. – Folytasd lelkem, teljes erővel!

[22]Hogy csattogtak a lovak patái, amikor vágtattak vágtató csődörei!

[23]Átkozzátok Mérózt, mondta az ÚR angyala, átkozva átkozzátok lakóit, mivel nem jöttek el segíteni az ÚRnak, segíteni az ÚRnak a többi hőssel együtt!

[24]De áldott az asszonyok közt Jáél, a kéni Heber asszonya, nincs nála áldottabb a sátorlakó asszonyok között.

[25]Vizet kértek, és ő tejet adott, díszes csészében tejszínt hozott.

[26]Kezével a cövekért nyúlt, jobbjával a súlyos kalapácsért. Lesújtott vele Siserára, szétzúzta a fejét, betörte, átfúrta halántékát.

[27]Lába elé roskadt, elesett, elterült, lába elé roskadt, elesett; ahová leroskadt, ott esett el élettelenül.

[28]Az ablakon át kinézett, Sisera anyja jajgatott a rostélyon át: Miért késik annyit harci kocsijával? Mért nem hallom már szekerének zaját?

[29]Legbölcsebb udvarhölgye felel, ő meg elismétli magának szavait:

[30]Talán zsákmányt leltek, s azon osztozkodnak; egy-két rabnő is jut mindegyik férfinak! Tarka ruha lesz, tarka

para Sísera, roupas coloridas e bordadas, tecidos bordados para o meu pescoço, tudo isso como despojo?’

[31]“Assim pereçam todos os teus inimigos, ó Senhor! Mas os que te amam sejam como o sol quando se levanta na sua força”. E a terra teve paz durante quarenta anos.

Juízes 6

Gideão

[1]De novo os israelitas fizeram o que o Senhor reprova, e durante sete anos ele os entregou nas mãos dos midianitas.

[2]Os midianitas dominaram Israel; por isso os israelitas fizeram para si esconderijos nas montanhas, nas cavernas e nas fortalezas.

[3]Sempre que os israelitas faziam as suas plantações, os midianitas, os amalequitas e outros povos da região a leste deles as invadiam.

[4]Acampavam na terra e destruíam as plantações ao longo de todo o caminho, até Gaza, e não deixavam nada vivo em Israel, nem ovelhas nem gado nem jumentos.

[5]Eles subiam trazendo os seus animais e suas tendas, e vinham como enxames de gafanhotos; era impossível contar os homens e os seus camelos. Invadiam a terra para devastá-la.

[6]Por causa de Midiã, Israel empobreceu tanto que os israelitas clamaram por socorro ao Senhor.

ruha lesz Sisera zsákmánya, festett kendőt kapok, nem is egyet, kettőt, a nyakamra zsákmánynak!

[31]Így vesszen el, URam, minden ellenséged! De akik szeretnek, legyenek olyanok, mint a felkelő nap, ereje teljében. És béke lett az országban negyven esztendeig.

Bírák 6

Isten Midján kezébe adja Izráelt

[1]Izráel fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az ÚR, ezért az ÚR Midján kezébe adta őket hét esztendőre,

[2]Midján pedig kemény kézzel bánt Izráellel. Izráel fiai rejtekhelyeket készítettek maguknak a hegyekben, meg barlangokat és hegyi erődöket Midján miatt.

[3]Mert valahányszor Izráel vetett, Midján, Amálék és más keleti törzsek rájuk törtek.

[4]Ott táboroztak, és tönkretették a föld termését, egészen a Gázába vezető útig. Nem hagytak élelmet Izráelben, sőt egyetlen juhot, marhát vagy szamarat sem.

[5]Mert jószágaikkal és sátraikkal együtt vonultak fel; annyian jöttek, mint a sáskák, maguknak és a tevéiknek nem volt se szeri, se száma. Behatoltak az országba, hogy tönkretegyék.

[6]Izráel így nagyon elszegényedett Midján miatt. Ekkor Izráel fiai segítségért kiáltottak az ÚRhoz.

[7]Quando os israelitas clamaram ao Senhor por causa de Midiã,

[8]ele lhes enviou um profeta, que disse: “Assim diz o Senhor, o Deus de Israel: ‘Tirei vocês do Egito, da terra da escravidão.

[9]Eu os livrei do poder do Egito e das mãos de todos os seus opressores. Expulsei-os e dei a vocês a terra deles.

[10]E também disse a vocês: Eu sou o Senhor, o seu Deus; não adorem os deuses dos amorreus, em cuja terra vivem, mas vocês não me deram ouvidos’ ”.

[11]Então o Anjo do Senhor veio e sentou-se sob a grande árvore de Ofra, que pertencia ao abiezrita Joás. Gideão, filho de Joás, estava malhando o trigo num tanque de prensar uvas, para escondê-lo dos midianitas.

[12]Então o Anjo do Senhor apareceu a Gideão e lhe disse: “O Senhor está com você, poderoso guerreiro”.

[13]“Ah, Senhor”, Gideão respondeu, “se o Senhor está conosco, por que aconteceu tudo isso? Onde estão todas as suas maravilhas que os nossos pais nos contam quando dizem: ‘Não foi o Senhor que nos tirou do Egito?’ Mas agora o Senhor nos abandonou e nos entregou nas mãos de Midiã”.

[14]O Senhor se voltou para ele e disse: “Com a força que você tem, vá libertar

[7]Amikor Izráel fiai Midján miatt segítségért kiáltottak az ÚRhoz,

[8]az ÚR egy prófétát küldött Izráel fiaihoz, aki ezt mondta nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Én hoztalak föl benneteket Egyiptom földjéről, és hoztalak ki benneteket a szolgaság házából,

[9]kimentettelek benneteket az egyiptomiak kezéből és mindazok kezéből, akik elnyomtak titeket; kiűztem őket előletek, és nektek adtam az ő országukat,

[10]és ezt mondtam nektek: Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! Ne féljétek az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok! De ti nem hallgattatok a szavamra.

Az ÚR elhívja Gedeont

[11]Azután eljött az ÚR angyala, és leült Ofrában a cserfa alatt, amely az Abíezer nemzetséghez tartozó Jóásé volt. A fia, Gedeon éppen búzát csépelt a présházban, hogy megmentse Midján elől.

[12]Az ÚR angyala megjelent neki, és így szólt hozzá: Az ÚR veled van, erős vitéz!

[13]Gedeon azonban ezt mondta neki: Kérlek, Uram, ha velünk van az ÚR, miért ért bennünket mindez? Hol vannak mindazok a csodák, amelyekről atyáink beszéltek nekünk, amikor azt mondták, hogy az ÚR hozott föl bennünket Egyiptomból? Most meg eltaszított bennünket az ÚR, és Midján kezébe adott!

[14]Az ÚR ekkor odafordult hozzá, és azt mondta: Menj, és a te erőddel szabadítsd

Israel das mãos de Midiã. Não sou eu quem o está enviando?”

[15]“Ah, Senhor”, respondeu Gideão, “como posso libertar Israel? Meu clã é o menos importante de Manassés, e eu sou o menor da minha família.”

[16]“Eu estarei com você”, respondeu o Senhor, “e você derrotará todos os midianitas como se fossem um só homem”.

[17]E Gideão prosseguiu: “Se de fato posso contar com o teu favor, dá-me um sinal de que és tu que estás falando comigo.

[18]Peço-te que não vás embora até que eu volte e traga minha oferta e a coloque diante de ti”. E o Senhor respondeu: “Esperarei até você voltar”.

[19]Gideão foi para casa, preparou um cabrito e com uma arroba de farinha fez pães sem fermento. Pôs a carne num cesto e o caldo numa panela, trouxe-os para fora e ofereceu-os a ele sob a grande árvore.

[20]E o Anjo de Deus lhe disse: “Apanhe a carne e os pães sem fermento, ponha-os sobre esta rocha e derrame o caldo”. Gideão assim o fez.

[21]Com a ponta do cajado que estava em sua mão, o Anjo do Senhor tocou a carne e os pães sem fermento. Fogo subiu da rocha, consumindo a carne e os pães. E o Anjo do Senhor desapareceu.

meg Izráelt Midján markából! Én küldelek téged!

[15]Gedeon ezt mondta neki: Kérlek, Uram, hogyan szabadítsam meg Izráelt? Hiszen az én nemzetségem a leggyengébb Manassében, atyám házában pedig én vagyok a legfiatalabb!

[16]Az Úr így válaszolt neki: Én majd veled leszek, és úgy megvered Midjánt, mintha csak egyetlen ember volna.

[17]Erre ő így szólt hozzá: Ha elnyertem jóindulatodat, adj nekem egy jelet, hogy valóban te vagy az, aki velem beszél!

[18]Ne távozz el innen, míg vissza nem jövök hozzád, ki nem hozom ajándékomat, és eléd nem teszem. Ő így felelt: Itt maradok, amíg visszatérsz!

[19]Ekkor Gedeon elment, és elkészített egy kecskegidát, meg egy véka lisztből néhány kovásztalan kenyeret. A húst egy kosárba tette, a hús levét meg egy fazékba, azután kivitte hozzá a cserfa alá, és odatette eléje.

[20]Az Isten angyala ezt mondta neki: Vedd a húst és a kovásztalan kenyereket, tedd le erre a sziklára, és öntsd rá a levét! Ő így is tett.

[21]Ekkor az Úr angyala kinyújtotta a kezében levő botot, és a végével megérintette a húst meg a kovásztalan kenyereket. Erre a sziklából tűz csapott ki, és megemésztette a húst meg a kovásztalan kenyereket. Az Úr angyala pedig eltűnt a szeme elől.

[22]Quando Gideão viu que era o Anjo do Senhor, exclamou: “Ah, Senhor Soberano! Vi o Anjo do Senhor face a face!”

[23]Disse-lhe, porém, o Senhor: “Paz seja com você! Não tenha medo. Você não morrerá”.

[24]Gideão construiu ali um altar em honra ao Senhor e lhe deu este nome: O Senhor é Paz. Até hoje o altar está em Ofra dos abiezritas.

[25]Naquela mesma noite, o Senhor lhe disse: “Separe o segundo novilho do rebanho de seu pai, aquele de sete anos de idade. Despedace o altar de Baal, que pertence a seu pai, e corte o poste sagrado de Aserá que está ao lado do altar.

[26]Depois faça um altar para o Senhor, o seu Deus, no topo desta elevação. Ofereça o segundo novilho em holocausto com a madeira do poste sagrado que você irá cortar”.

[27]Assim Gideão chamou dez dos seus servos e fez como o Senhor lhe ordenara. Mas, com medo da sua família e dos homens da cidade, fez tudo de noite, e não durante o dia.

[28]De manhã, quando os homens da cidade se levantaram, lá estava demolido o altar de Baal, com o poste sagrado ao seu lado, cortado, e com o segundo novilho sacrificado no altar recém-construído!

[22]Amikor Gedeon látta, hogy az ÚR angyala volt az, ezt mondta Gedeon: Jaj nekem, Uram, ó, URam, mert az ÚR angyalát láttam színről színre!

[23]Az ÚR azonban azt mondta neki: Békesség neked, ne félj, nem halsz meg!

[24]Ezért Gedeon oltárt épített ott az ÚRnak, és így nevezte el: Az ÚR a békesség. Még ma is ott van ez Ofrában, az Abíezer nemzetség földjén.

Gedeon lerombolja Baal oltárát

[25]Ugyanazon az éjszakán ezt mondta neki az ÚR: Végy egy bikát apád marhái közül, egy kifejlett hétéves bikát. Rombold le apád Baal-oltárát, a mellette levő szent fát pedig vágd ki!

[26]Azután építs oltárt Istenednek, az ÚRnak, ennek az erődnek a tetején, a kőrakásból. Vedd a bikát, és áldozd fel égőáldozatul a kivágott szent fa hasábjain!

[27]Gedeon maga mellé vett tíz embert a szolgái közül, és úgy tett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR. De nem merte ezt nappal megtenni, mert félt apja háza népétől és a városbeli emberektől; ezért éjjel tette meg.

[28]Amikor másnap korán reggel fölkeltek a városbeli emberek, látták, hogy Baal oltárát lerombolták, a mellette levő szent fát kivágták, a bikát pedig feláldozták egy újonnan épített oltáron.

[29]Perguntaram uns aos outros: “Quem fez isso?” Depois de investigar, concluíram: “Foi Gideão, filho de Joás”.

[29]Ekkor azt kérdezték egymástól: Vajon ki tette ezt? Addig kérdezősködtek és kutattak, amíg ki nem derítették: Gedeon, Joás fia tette ezt.

[30]Os homens da cidade disseram a Joás: “Traga seu filho para fora. Ele deve morrer, pois derrubou o altar de Baal e quebrou o poste sagrado que ficava ao seu lado”.

[30]Ekkor azt mondták a városbeli férfiak Joásnak: Hozd ki a fiad! Meg kell halnia, mert lerombolta Baal oltárát, a szent fát pedig kivágta mellőle!

[31]Joás, porém, respondeu à multidão hostil que o cercava: “Vocês vão defender a causa de Baal? Estão tentando salvá-lo? Quem lutar por ele será morto pela manhã! Se Baal fosse realmente um deus, poderia defender-se quando derrubaram o seu altar”.

[31]Joás azonban ezt mondta mindazoknak, akik körbeállták: Ti akartok perelni Baalért? Ti akarjátok megmenteni őt? Aki perbe száll érte, az meg fog halni reggelig! Ha isten ő, akkor pereljen ő magáért, amiért lerombolták az oltárát!

[32]Por isso naquele dia chamaram Gideão de “Jerubaal”, dizendo: “Que Baal dispute com ele, pois derrubou o seu altar”.

[32]El is nevezték Gedeont azon a napon Jerubbaalnak, ami azt jelenti: Pereljen Baal vele, amiért lerombolta az oltárát.

Gedeon sereget gyűjt Midján ellen

[33]Nesse meio tempo, todos os midianitas, amalequitas e outros povos que vinham do leste uniram os seus exércitos, atravessaram o Jordão e acamparam no vale de Jezreel.

[33]Midján, Amálék és a keleti törzsek mind egybegyűltek, átkeltek a Jordánon, és tábort ütöttek Jezréel síkságán.

[34]Então o Espírito do Senhor apoderou-se de Gideão, e ele, com toque de trombeta, convocou os abiezritas para segui-lo.

[34]Ekkor az Úr felruházta lelkével Gedeont, az pedig megfújta a kürtöt, és hadba szólította Abíezer nemzetségét.

[35]Enviou mensageiros a todo o Manassés, chamando-o às armas, e também a Aser, a Zebulom e a Naftali, que também subiram ao seu encontro.

[35]Azután követeket küldött egész Manasséba, és az is hadba vonult vele; követeket küldött Ásérba, Zebulonba meg Naftáliba, és azok is felvonultak az ellenséggel szemben.

[36]E Gideão disse a Deus: “Quero saber se vais libertar Israel por meu intermédio, como prometeste.

[36]Gedeon ekkor azt mondta Istennek: Ha az én kezem által akarod megszabadítani Izráelt, ahogy megígérted,

[37]Vê, colocarei uma porção de lã na eira. Se o orvalho molhar apenas a lã e todo o chão estiver seco, saberei que tu libertarás Israel por meu intermédio, como prometeste”.

[37]akkor én most kiteszek egy fürt gyapjút a szérűre, és ha csak maga a gyapjúfürt lesz harmatos, a föld pedig mindenütt száraz marad, akkor tudni fogom, hogy az én kezem által szabadítod meg Izráelt, ahogy megígérted.

[38]E assim aconteceu. Gideão levantou-se bem cedo no dia seguinte, torceu a lã e encheu uma tigela de água do orvalho.

[38]Úgy is lett: amikor másnap korán fölkelt, és kinyomkodta a gyapjúfürtöt, harmatot facsart ki belőle, egy egész csészényi vizet.

[39]Disse ainda Gideão a Deus: “Não se acenda a tua ira contra mim. Deixa-me fazer só mais um pedido. Permite-me fazer mais um teste com a lã. Desta vez faze ficar seca a lã e o chão coberto de orvalho”.

[39]Gedeon azonban ezt mondta Istennek: Ne haragudj meg reám, ha még egyszer szólok! Hadd tegyek próbát még egyszer a gyapjúfürttel: most maga a gyapjúfürt maradjon száraz, a föld pedig legyen mindenütt harmatos!

[40]E Deus assim fez naquela noite. Somente a lã estava seca; o chão estava todo coberto de orvalho.

[40]És Isten úgy tett azon az éjszakán: csak a gyapjúfürt maradt száraz, a földet pedig mindenütt harmat borította.

Juízes 7

A Vitória de Gideão sobre os Midianitas

[1]De madrugada Jerubaal, isto é, Gideão, e todo o seu exército acampou junto à fonte de Harode. O acampamento de Midiã estava ao norte deles, no vale, perto do monte Moré.

[2]E o Senhor disse a Gideão: “Você tem gente demais, para eu entregar Midiã nas suas mãos. A fim de que Israel não se orgulhe contra mim, dizendo que a sua própria força o libertou,

[3]anuncie, pois, ao povo que todo aquele que estiver tremendo de medo poderá ir embora do monte Gileade”. Então vinte e

Bírák 7

Gedeon seregét háromszázra csökkenti az ÚR

[1]Korán reggel fölkerekedett Jerubbaal, azaz Gedeon egész hadinépével, és tábort ütött a Haród-forrásnál. Midján tábora tőle északra volt, a Móre-halomnál a völgyben.

[2]Akkor az Úr ezt mondta Gedeonnak: Túl sok ez a nép, amely veled van, nem adhatom a kezükbe Midjánt! Különben még így fog dicsekedni Izráel velem szemben: A saját kezem szabadított meg engem!

[3]Most azért hirdesd ki a nép előtt: Aki fél és retteg, az térjen vissza, távozzék Gileád hegyvidékéről! Erre visszatért a

dois mil homens partiram, e ficaram apenas dez mil.

[4]Mas o Senhor tornou a dizer a Gideão: “Ainda há gente demais. Desça com eles à beira d’água, e eu separarei os que ficarão com você. Se eu disser: Este irá com você, ele irá; mas, se eu disser: Este não irá com você, ele não irá”.

[5]Assim Gideão levou os homens à beira d’água, e o Senhor lhe disse: “Separe os que beberem a água lambendo-a como faz o cachorro, daqueles que se ajoelharem para beber”.

[6]O número dos que lamberam a água levando-a com as mãos à boca foi de trezentos homens. Todos os demais se ajoelharam para beber.

[7]O Senhor disse a Gideão: “Com os trezentos homens que lamberam a água livrarei vocês e entregarei os midianitas nas suas mãos. Mande para casa todos os outros homens”.

[8]Gideão mandou os israelitas para as suas tendas, mas reteve os trezentos. E estes ficaram com as provisões e as trombetas dos que partiram. O acampamento de Midiã ficava abaixo deles, no vale.

[9]Naquela noite, o Senhor disse a Gideão: “Levante-se e desça ao acampamento, pois vou entregá-lo nas suas mãos.

hadinépből huszonkétezer ember, és csak tízezer maradt ott.

[4]Majd ezt mondta Gedeonnak az Úr: Még ez a nép is sok. Vezesd le őket a vízhez, hadd tegyem próbára őket ott! Amelyikről azt mondom neked, hogy menjen veled, az menjen veled. De akiről azt mondom neked, hogy ne menjen veled, az ne menjen!

[5]Akkor levezette a népet a vízhez. Az Úr pedig ezt mondta Gedeonnak: Mindazokat, akik nyelvükkel nyaldossák a vizet, ahogyan a kutya nyaldossa, állítsd külön, meg azokat is, akik letérdelve isznak!

[6]És azok, akik nyaldosták a vizet, háromszázan voltak. A nép többi része letérdelve, kezét a szájához emelve itta a vizet.

[7]Az Úr ezt mondta Gedeonnak: Ezzel a háromszáz emberrel, akik nyaldosták a vizet, szabadítalak meg benneteket, és adom a kezedbe Midjánt. A nép többi része pedig menjen haza!

[8]Akkor ez a nép magához vette az élelmet és amazoknak a kürtjeit. A többi Izráelből való férfit pedig elküldte, mindenkit a maga sátrába, és csak a háromszáz férfit tartotta magánál. Midján tábora alattuk volt a síkságon.

Az ellenséges katona álma

[9]Azon az éjszakán ezt mondta neki az Úr: Kelj föl, támadd meg a tábort, mert a kezedbe adtam azt!

[10]Se você está com medo de atacá-los, desça ao acampamento com o seu servo Pura

[11]e ouça o que estiverem dizendo. Depois disso você terá coragem para atacar". Então ele e o seu servo Pura desceram até os postos avançados do acampamento.

[12]Os midianitas, os amalequitas e todos os outros povos que vinham do leste haviam se instalado no vale; eram numerosos como nuvens de gafanhotos. Assim como não se pode contar a areia da praia, também não se podia contar os seus camelos.

[13]Gideão chegou bem no momento em que um homem estava contando seu sonho a um amigo. "Tive um sonho", dizia ele. "Um pão de cevada vinha rolando dentro do acampamento midianita e atingiu a tenda com tanta força que ela tombou e se desmontou."

[14]Seu amigo respondeu: "Não pode ser outra coisa senão a espada de Gideão, filho de Joás, o israelita. Deus entregou os midianitas e todo o acampamento nas mãos dele".

[15]Quando Gideão ouviu o sonho e a sua interpretação, adorou a Deus. Voltou para o acampamento de Israel e gritou: "Levantem-se! O Senhor entregou o acampamento midianita nas mãos de vocês".

[16]Dividiu os trezentos homens em três companhias e pôs nas mãos de todos eles

[10]De ha félsz megtámadni, menj le előbb a legényeddel, Purával a táborhoz!

[11]Hallgasd meg, miről beszélnek, akkor majd felbátorodsz, és rá mersz támadni a táborra! Lement tehát legényével, Purával egészen a tábori előőrsökig.

[12]Midján, Amálék és a keleti törzsek úgy ellepték a völgyet, mint a sáskahad, tevéiknek nem volt se szeri, se száma: annyian voltak, mint tenger partján a homok.

[13]Amikor Gedeon odaért, egyikük éppen az álmát mesélte el a társának. Ezt mondta: Azt álmodtam, hogy egy kerek árpakenyér gurult le Midján táborára, és amikor a sátorhoz ért, nekiütközött, úgyhogy az ledőlt; felfordította, a sátor pedig összedőlt.

[14]A társa így felelt neki: Nem más ez, mint az izráeli Gedeonnak, Jóás fiának a fegyvere. Kezébe adta az Isten Midjánt és az egész tábort.

Gedeon legyőzi az ellenséget

[15]Amikor Gedeon meghallotta az elmesélt álmot és annak a megfejtését, leborult imádkozni. Azután visszatért Izráel táborába, és azt mondta: Keljetek föl, mert kezetekbe adta az Úr Midján táborát!

[16]A háromszáz embert három csapatra osztotta, mindenkinek a kezébe egyegy

trombetas e jarros vazios, com tochas dentro.
[17]E ele lhes disse: “Observem-me. Façam o que eu fizer. Quando eu chegar à extremidade do acampamento, façam o que eu fizer.

[18]Quando eu e todos os que estiverem comigo tocarmos as nossas trombetas ao redor do acampamento, toquem as suas, e gritem: Pelo Senhor e por Gideão!”

[19]Gideão e os cem homens que o acompanhavam chegaram aos postos avançados do acampamento pouco depois da meia-noite, assim que foram trocadas as sentinelas. Então tocaram as suas trombetas e quebraram os jarros que tinham nas mãos;

[20]as três companhias tocaram as trombetas e despedaçaram os jarros. Empunhando as tochas com a mão esquerda e as trombetas com a direita, gritaram: “À espada, pelo Senhor e por Gideão!”

[21]Cada homem mantinha a sua posição em torno do acampamento, e todos os midianitas fugiam correndo e gritando.
[22]Quando as trezentas trombetas soaram, o Senhor fez que em todo o acampamento os homens se voltassem uns contra os outros com as suas espadas. Mas muitos fugiram para Bete-Sita, na direção de Zererá, até a fronteira de Abel-Meolá, perto de Tabate.

kürtöt adott, meg egy üres cserépfazekat és egy fáklyát a fazékba.
[17]Majd ezt mondta nekik: Figyeljetek engem és ugyanazt tegyétek; amikor elérem a tábor szélét, ugyanazt tegyétek, amit majd én teszek!
[18]Ha megfújom a kürtöt én, meg mindazok, akik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a kürtöket a tábor körül mindenütt, és kiáltsátok: Az ÚRért és Gedeonért!

[19]Amikor Gedeon és száz embere a tábor széléhez érkezett a középső őrségváltás elején – mert éppen akkor állították fel az őröket –, megfújták a kürtöket, és összetörték a kezükben levő cserépfazekakat.

[20]Ekkor mind a három csapat megfújta a kürtöket, és összetörték a cserépfazekakat; bal kezükben fogták a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, amelyekkel kürtöltek, és így kiáltoztak: Fegyverre, az ÚRért és Gedeonért!
[21]Mindenki megállt a helyén a tábor körül. Az egész tábor viszont futásnak eredt, és ordítozva menekült.

[22]Mert amikor megfújták a háromszáz kürtöt, az ÚR egymás ellen fordította az emberek fegyvereit az egész táborban. Menekült a tábor egészen Bét-Sittáig, Cerédá felé, az ábél-mehólái partig, Tabbat fölött.

[23]Os israelitas de Naftali, de Aser e de todo o Manassés foram convocados, e perseguiram os midianitas.

[24]Gideão enviou mensageiros a todos os montes de Efraim, dizendo: “Desçam para atacar os midianitas e cerquem as águas do Jordão à frente deles até Bete-Bara”. Foram, pois, convocados todos os homens de Efraim, e eles ocuparam as águas do Jordão até Bete-Bara.

[25]Eles prenderam dois líderes midianitas, Orebe e Zeebe. Mataram Orebe na rocha de Orebe e Zeebe no tanque de prensar uvas de Zeebe. E, depois de perseguir os midianitas, trouxeram a cabeça de Orebe e a de Zeebe a Gideão, que estava do outro lado do Jordão.

Juízes 8

A Derrota de Zeba e Zalmuna

[1]Os efraimitas perguntaram, então, a Gideão: “Por que você nos tratou dessa forma? Por que não nos chamou quando foi lutar contra Midiã?” E o criticaram duramente.

[2]Ele, porém, lhes respondeu: “Que é que eu fiz, em comparação com vocês? O resto das uvas de Efraim não são melhores do que toda a colheita de Abiezer?

[3]Deus entregou os líderes midianitas Orebe e Zeebe nas mãos de vocês. O que pude fazer não se compara com o que vocês fizeram!” Diante disso, acalmou-se a indignação deles contra Gideão.

[23]Ekkor fegyverbe szólították az izráelieket Naftáliból, Ásérból és egész Manasséból, és üldözőbe vették Midjánt.

[24]Gedeon követeket küldött Efraim egész hegyvidékére ezzel az üzenettel: Kerüljetek Midján elé, és foglaljátok el előlük a vízhez, a Jordánhoz vezető utat Bét-Báráig! Fegyverbe szólítottak erre Efraimból mindenkit, és ők elfoglalták a vízhez, a Jordánhoz vezető utat Bét-Báráig.

[25]Elfogták Midján két vezérét, Órébet és Zeébet is, és megölték Órébet az Óréb-sziklánál, Zeébet pedig a zeébi présháznál ölték meg, majd tovább üldözték Midjánt. Óréb és Zeéb fejét pedig elvitték Gedeonhoz a Jordánon túlra.

Bírák 8

A féltékeny efraimiak

[1]De az efraimiak azt mondták neki: Mit tettél velünk? Miért nem hívtál bennünket, amikor harcba indultál Midján ellen? És hevesen pöröltek vele.

[2]Ő azonban így felelt nekik: Ugyan mit tettem én hozzátok képest? Nem ér-e többet Efraim böngészése Abíezer szüreténél?

[3]A ti kezetekbe adta Isten Midján vezéreit, Órébet és Zeébet. Hozzátok képest mit tudtam én tenni? Amikor így beszélt, megenyhült vele szemben az indulatuk.

Gedeon üldözi Midjánt a Jordánon túl

[4]Gideão e seus trezentos homens, já exaustos, continuaram a perseguição, chegaram ao Jordão e o atravessaram.
[5]Em Sucote, disse ele aos homens dali: “Peço a vocês um pouco de pão para as minhas tropas; os homens estão cansados, e eu ainda estou perseguindo os reis de Midiã, Zeba e Zalmuna”.
[6]Os líderes de Sucote, porém, disseram: “Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão às suas tropas?”
[7]“É assim?”, replicou Gideão. “Quando o Senhor entregar Zeba e Zalmuna em minhas mãos, rasgarei a carne de vocês com espinhos e espinheiros do deserto.”

[8]Dali subiu a Peniel e fez o mesmo pedido aos homens de Peniel, mas eles responderam como os de Sucote.

[9]Aos homens de Peniel ele disse: “Quando eu voltar triunfante, destruirei esta fortaleza”.
[10]Ora, Zeba e Zalmuna estavam em Carcor, e com eles cerca de quinze mil homens. Estes foram todos os que sobraram dos exércitos dos povos que vinham do leste, pois cento e vinte mil homens que portavam espada tinham sido mortos.

[11]Gideão subiu pela rota dos nômades, a leste de Noba e Jogbeá, e atacou de surpresa o exército.

[4]Gedeon megérkezett a Jordánhoz, és átkelt háromszáz emberével; fáradtak voltak, de folytatták az üldözést.
[5]Ezt mondta Szukkót lakóinak: Adjatok néhány kenyeret ennek a népnek, amely engem követ, mert fáradtak, pedig nekem üldöznöm kell Zebahot és Calmunnát, Midján királyait.
[6]Szukkót vezetői ezt felelték: Talán már a kezedben tartod Zebahot és Calmunnát, hogy kenyeret kívánsz tőlünk a seregednek?
[7]Gedeon azt mondta: Ha majd az ÚR kezembe adja Zebahot és Calmunnát, ezért pusztai tövissel és tüskével csépelem majd végig a testeteket!
[8]Onnan fölment Penúélba, és ugyanúgy szólt azokhoz is. De Penúél lakói is ugyanúgy válaszoltak, ahogyan a szukkótiak.
[9]Akkor ezt mondta Penúél lakóinak is: Ha sértetlenül térek vissza, lerombolom ezt a tornyot!

[10]Zebah és Calmunná Karkórban voltak táborukkal együtt: mintegy tizenötezer ember, mindazok, akik megmaradtak a keleti törzsek egész táborából; százhúszezer kardforgató ember pedig már elesett.

[11]Gedeon a sátorlakók útján vonult fel, Nóbahtól és Jogbohától keletre. Megverte a tábort, mert a tábor már biztonságban érezte magát.

[12]Zeba e Zalmuna, os dois reis de Midiã, fugiram, mas ele os perseguiu e os capturou, derrotando também o exército.

[12]Zebah és Calmunná elmenekült, de ő üldözőbe vette őket, és elfogta Zebahot és Calmunnát, Midján két királyát, az egész tábort pedig szétverte.

Gedeon igazságot szolgáltat

[13]Depois Gideão, filho de Joás, voltou da batalha, pela subida de Heres.

[13]Amikor visszatért Gedeon, Joás fia a harcból, a Heresz-hágótól,

[14]Ele capturou um jovem de Sucote e o interrogou, e o jovem escreveu para Gideão os nomes dos setenta e sete líderes e autoridades da cidade.

[14]elfogott Szukkót lakói közül egy ifjút, és kikérdezte. Az pedig felírta neki Szukkót vezetőit és véneit, hetvenhét embert.

[15]Gideão foi então a Sucote e disse aos homens de lá: “Aqui estão Zeba e Zalmuna, acerca dos quais vocês zombaram de mim, dizendo: ‘Ainda não estão em seu poder Zeba e Zalmuna? Por que deveríamos dar pão aos seus homens exaustos?’ ”

[15]Azután odament Szukkót lakóihoz, és ezt mondta: Nohát, itt van Zebah és Calmunná, akik miatt így gúnyolódtatok velem: Talán már a kezedben tartod Zebahot és Calmunnát, hogy kenyeret kívánsz tőlünk fáradt embereidnek?

[16]Gideão prendeu os líderes da cidade de Sucote, castigando-os com espinhos e espinheiros do deserto;

[16]Azzal lefogatta a város véneit, és pusztai tövissel meg tüskével fenyítette meg ezeket a szukkótiakat.

[17]depois derrubou a fortaleza de Peniel e matou os homens daquela cidade.

[17]Majd lerombolta Penúél tornyát, a város lakóit pedig megölette.

[18]Então perguntou a Zeba e a Zalmuna: “Como eram os homens que vocês mataram em Tabor?” “Eram como você”, responderam, “cada um tinha o porte de um príncipe.”

[18]Azután megkérdezte Zebahtól és Calmunnától: Milyenek voltak azok a férfiak, akiket a Tábór-hegyen megöltetek? Azok így feleltek: Olyanok voltak, mint te, mindegyik királyfinak látszott.

[19]Gideão prosseguiu: “Aqueles homens eram meus irmãos, filhos de minha própria mãe. Juro pelo nome do Senhor que, se vocês tivessem poupado a vida deles, eu não mataria vocês”.

[19]Akkor ezt mondta: Az én testvéreim, anyámnak a fiai voltak azok. Az élő ÚRra mondom, nem ölnélek meg benneteket, ha életben hagytátok volna őket!

[20]E Gideão voltou-se para Jéter, seu filho mais velho, e lhe disse: “Mate-os!” Jéter,

[20]Majd ezt mondta elsőszülöttjének, Jeternek: Rajta, öld meg őket! De az ifjú

porém, teve medo e não desembainhou a espada, pois era muito jovem.

[21]Mas Zeba e Zalmuna disseram: “Venha, mate-nos você mesmo. Isso exige coragem de homem”. Então Gideão avançou e os matou, e tirou os enfeites do pescoço dos camelos deles.

O Manto Sacerdotal de Gideão

[22]Os israelitas disseram a Gideão: “Reine sobre nós, você, seu filho e seu neto, pois você nos libertou das mãos de Midiã”.

[23]“Não reinarei sobre vocês”, respondeu-lhes Gideão, “nem meu filho reinará sobre vocês. O Senhor reinará sobre vocês.”

[24]E prosseguiu: “Só faço a vocês um pedido: que cada um de vocês me dê um brinco da sua parte dos despojos”. (Os ismaelitas costumavam usar brincos de ouro.)

[25]Eles responderam: “De boa vontade os daremos a você!” Então estenderam uma capa, e cada homem jogou sobre ela um brinco tirado de seus despojos.

[26]O peso dos brincos de ouro chegou a vinte quilos e meio, sem contar os enfeites, os pendentes e as roupas de púrpura que os reis de Midiã usavam e os colares que estavam no pescoço de seus camelos.

[27]Gideão usou o ouro para fazer um manto sacerdotal, que ele colocou em sua cidade, em Ofra. Todo o Israel prostituiu-se,

nem húzta ki kardját, mert félt, hiszen még egész fiatal volt.

[21]Ekkor azt mondta Zebah és Calmunná: Rajta, vágj le bennünket te, mert amilyen a férfi, olyan az ereje! Gedeon erre fölkelt, és megölte Zebahot és Calmunnát, azután leszedte tevéik nyakáról a holdacskákat.

[22]Ezután azt mondták az izráeliek Gedeonnak: Uralkodj rajtunk te, aztán a fiad és az unokád is, mivel megszabadítottál bennünket Midján kezéből!

[23]De Gedeon így válaszolt nekik: Én nem uralkodom rajtatok, és nem fog uralkodni rajtatok a fiam sem. Az ÚR uralkodjék rajtatok!

Gedeon bálványimádása és halála

[24]Majd ezt mondta nekik Gedeon: Csak egyet kérek tőletek: adja nekem mindenki a függőket, amelyeket zsákmányolt! Azok ugyanis aranyfüggőket viseltek, mivel izmaeliek voltak.

[25]Ők így feleltek: Örömest odaadjuk. Leterítettek egy felsőruhát, és arra dobta mindenki a zsákmányolt függőket.

[26]Az elkért aranyfüggők súlya ezerhétszáz aranysekel volt, azokon a holdacskákon, fülbevalókon és bíborruhákon kívül, amelyeket Midján királyai viseltek; meg a láncokon kívül, amelyek a tevéik nyakában voltak.

[27]Gedeon csináltatott ezekből egy efódot, és felállította a városában, Ofrában. Ott paráználkodott azzal egész Izráel. Csapda

fazendo dele objeto de adoração; e veio a ser uma armadilha para Gideão e sua família.

lett ez a dolog Gedeonnak és háza népének.

A Morte de Gideão

[28]Assim Midiã foi subjugado pelos israelitas, e não tornou a erguer a cabeça. Durante a vida de Gideão a terra desfrutou paz quarenta anos.

[28]Így kellett megalázkodnia Midjánnak Izráel fiai előtt, nem is emelték fel többé a fejüket. És béke lett az országban negyven esztendeig Gedeon idejében.

[29]Jerubaal, filho de Joás, retirou-se e foi para casa, onde ficou morando.

[29]Jerubbaal, Jóás fia azután elment, és otthon lakott.

[30]Teve setenta filhos, todos gerados por ele, pois tinha muitas mulheres.

[30]Gedeonnak volt hetven fia; ezek mind tőle származtak, mert sok felesége volt.

[31]Sua concubina, que morava em Siquém, também lhe deu um filho, a quem ele deu o nome de Abimeleque.

[31]A sikemi másodfelesége is szült neki egy fiút, akinek az Abímelek nevet adta.

[32]Gideão, filho de Joás, morreu em idade avançada e foi sepultado no túmulo de seu pai, Joás, em Ofra dos abiezritas.

[32]Azután meghalt Gedeon, Jóás fia szép öreg korban, és eltemették apjának, Jóásnak a sírjába, az abíezeri Ofrában.

[33]Logo depois que Gideão morreu, os israelitas voltaram a prostituir-se com os baalins, cultuando-os. Ergueram Baal-Berite como seu deus e

[33]Miután Gedeon meghalt, ismét paráználkodni kezdtek Izráel fiai a Baalokkal, és Baal-Berítet tették meg istenüknek.

[34]não se lembraram do Senhor, o seu Deus, que os tinha livrado das mãos dos seus inimigos em redor.

[34]Nem törődtek Izráel fiai Istenükkel, az Úrral, aki minden környező ellenségük kezéből kimentette őket.

[35]Também não foram bondosos com a família de Jerubaal, isto é, Gideão, pois não reconheceram todo o bem que ele tinha feito a Israel.

[35]De nem voltak hűségesek Jerubbaalnak, azaz Gedeonnak a háza népéhez sem mindazért a jóért, amit Izráelért cselekedett.

Juízes 9

Abimeleque

[1]Abimeleque, filho de Jerubaal, foi aos irmãos de sua mãe em Siquém e disse a eles e a todo o clã da família de sua mãe:

Bírák 9

Abímelek királysága Sikemben

[1]Abímelek, Jerubbaal fia elment Sikembe anyja testvéreihez, és így szólt hozzájuk, meg az egész nemzetséghez, amelyhez anyja családja tartozott:

[2]“Perguntem a todos os cidadãos de Siquém o que é melhor para eles, ter todos os setenta filhos de Jerubaal governando sobre eles, ou somente um homem? Lembrem-se de que eu sou sangue do seu sangue”.

[2]Mondjátok el ezt Sikem valamennyi polgárának: Mi jobb nektek? Az, ha hetven ember, Jerubbaal összes fia uralkodik rajtatok, vagy az, ha egyetlen ember uralkodik rajtatok? Emlékezzetek csak arra, hogy én a ti húsotok és véretek vagyok!

[3]Os irmãos de sua mãe repetiram tudo aos cidadãos de Siquém, e estes se mostraram propensos a seguir Abimeleque, pois disseram: “Ele é nosso irmão”.

[3]Amikor anyja testvérei mindezeket elmondták róla Sikem valamennyi polgárának, azoknak a szíve Abímelek felé hajlott, mert ezt mondták: Testvérünk ő!

[4]Deram-lhe setenta peças de prata tiradas do templo de Baal-Berite, as quais Abimeleque usou para contratar alguns desocupados e vadios, que se tornaram seus seguidores.

[4]Adtak hát neki hetven ezüstöt Baal-Berít templomából, Abímelek pedig ezen haszontalan és hitvány embereket bérelt fel, hogy kövessék őt.

[5]Foi à casa de seu pai em Ofra e matou seus setenta irmãos, filhos de Jerubaal, sobre uma rocha. Mas Jotão, o filho mais novo de Jerubaal, escondeu-se e escapou.

[5]Majd elment apja házához Ofrába, és meggyilkolta testvéreit, Jerubbaal fiait, hetven férfit egy kövön. De Jótám, Jerubbaal legkisebb fia megmenekült, mert elbújt.

[6]Então todos os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo reuniram-se ao lado do Carvalho, junto à coluna de Siquém, para coroar Abimeleque rei.

[6]Ezután összegyűltek Sikem polgárai, meg a fellegvár összes lakója, elmentek, és királlyá tették Abímeleket a sikemi cserfánál, az emlékoszlop mellett.

Jótám példázata és annak magyarázata

[7]Quando Jotão soube disso, subiu ao topo do monte Gerizim e gritou para eles: “Ouçam-me, cidadãos de Siquém, para que Deus os ouça.

[7]Amikor hírül adták ezt Jótámnak, elment, megállt a Garizím-hegy csúcsán, és harsány hangon kiáltva ezt mondta nekik: Sikem polgárai, hallgassatok rám, hogy Isten is hallgasson rátok!

[8]Certo dia as árvores saíram para ungir um rei para si. Disseram à oliveira: ‘Seja o nosso rei!’

[8]Elmentek egyszer a fák, hogy királyt kenjenek föl maguknak. Mondták az olajfának: Légy a mi királyunk!

[9]“A oliveira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu azeite, com o qual se

[9]De az olajfa ezt mondta nekik: Talán elvesztettem olajomat, amelyért tisztelnek

presta honra aos deuses e aos homens, para dominar sobre as árvores?’

istenek és emberek, hogy menjek hajladozni a fák fölött?

[10]“Então as árvores disseram à figueira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[10]Ekkor a fügefának mondták a fák: Jöjj te, és légy a királyunk!

[11]“A figueira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu fruto saboroso e doce, para dominar sobre as árvores?’

[11]De a fügefa azt mondta nekik: Talán elvesztettem édességemet, meg pompás gyümölcsömet, hogy menjek hajladozni a fák fölött?

[12]“Depois as árvores disseram à videira: ‘Venha ser o nosso rei!’

[12]Ekkor a szőlőnek mondták a fák: Jöjj te, és légy a királyunk!

[13]“A videira, porém, respondeu: ‘Deveria eu renunciar ao meu vinho, que alegra os deuses e os homens, para ter domínio sobre as árvores?’

[13]De a szőlő ezt mondta nekik: Talán elvesztettem mustomat, amely örömre derít isteneket és embereket, hogy menjek hajladozni a fák fölött?

[14]“Finalmente todas as árvores disseram ao espinheiro: ‘Venha ser o nosso rei!’

[14]Végül a tüskebokornak mondták mind a fák: Jöjj te, és légy a királyunk!

[15]“O espinheiro disse às árvores: ‘Se querem realmente ungir-me rei sobre vocês, venham abrigar-se à minha sombra; do contrário, sairá fogo do espinheiro e consumirá até os cedros do Líbano!’

[15]A tüskebokor azt mondta a fáknak: Ha igazán királyotokká akartok engem kenni, jertek, húzódjatok árnyékomba; mert ha nem úgy lesz, akkor tűz csap ki a tüskebokorból, és megemészti a Libánon cédrusait!

[16]“Será que vocês agiram de fato com sinceridade quando fizeram Abimeleque rei? Foram justos com Jerubaal e sua família, como ele merecia?

[16]Ti most igaz módon és feddhetetlenül jártatok-e el, amikor királlyá tettétek Abímeleket, helyesen bántatok-e Jerubbaallal és háza népével, és úgy bántatok-e vele, ahogyan megérdemelte?

[17]Meu pai lutou por vocês e arriscou a vida para livrá-los das mãos de Midiã.

[17]Hiszen értetek harcolt apám, sőt az életét is kockára tette, amikor kimentett benneteket Midján kezéből.

[18]Hoje, porém, vocês se revoltaram contra a família de meu pai, mataram seus setenta filhos sobre a mesma rocha e proclamaram Abimeleque, o filho de sua

[18]Ti pedig most fölkeltetek apám háza népe ellen, legyilkoltátok fiait, hetven férfit egy kövön, és királlyá tettétek Sikem polgárai fölött Abímeleket, a

escrava, rei sobre os cidadãos de Siquém pelo fato de ser irmão de vocês.

[19]Se hoje vocês de fato agiram com sinceridade para com Jerubaal e sua família, alegrem-se com Abimeleque, e alegre-se ele com vocês!

[20]Entretanto, se não foi assim, que saia fogo de Abimeleque e consuma os cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e que saia fogo dos cidadãos de Siquém e de Bete-Milo, e consuma Abimeleque!”

[21]Depois Jotão fugiu para Beer, onde ficou morando, longe de seu irmão Abimeleque.

[22]Fazia três anos que Abimeleque governava Israel,

[23]quando Deus enviou um espírito maligno entre Abimeleque e os cidadãos de Siquém, e estes agiram traiçoeiramente contra Abimeleque.

[24]Isso aconteceu para que o crime contra os setenta filhos de Jerubaal, o derramamento do sangue deles, fosse vingado em seu irmão Abimeleque e nos cidadãos de Siquém que o ajudaram a assassinar os seus irmãos.

[25]Os cidadãos de Siquém enviaram homens para o alto das colinas para emboscarem os que passassem por ali, e Abimeleque foi informado disso.

[26]Nesse meio tempo, Gaal, filho de Ebede, mudou-se com seus parentes para Siquém, cujos cidadãos confiavam nele.

szolgálóleánya fiát, mivel ő a ti testvéretek!

[19]Ha tehát most igaz módon és feddhetetlenül bántatok Jerubbaallal és háza népével, akkor örüljetek Abímeleknek, és örüljön ő is nektek!

[20]De ha nem, akkor tűz fog kicsapni Abímelekből, és megemészti Sikem polgárait meg a fellegvár lakóit, és tűz fog kicsapni Sikem polgáraiból meg a fellegvár lakóiból, és megemészti Abímeleket!

[21]Ezután elmenekült Jótám, és futva ment Beérbe. Ott telepedett le, mert félt a testvérétől, Abímelektől.

Viszály Abímelek és Sikem városa között

[22]Abímelek három évig volt Izráel fejedelme.

[23]De Isten egy gonosz lelket küldött Abímelek és Sikem polgárai közé, ezért Sikem polgárai hűtlenek lettek Abímelekhez.

[24]Így torolta meg Isten a Jerubbaal hetven fián elkövetett erőszakot, és így hárította vérüket testvérükre, Abímelekre, aki meggyilkolta őket, meg Sikem polgáraira, akik támogatták őt testvérei meggyilkolásában.

[25]Sikem polgárai lesben álltak a hegytetőkön, és kirabolták mindenkit, aki elment mellettük az úton. Ezt hírül adták Abímeleknek.

[26]Azután eljött Gaal, Ebed fia testvéreivel együtt, és Sikembe költözött. Sikem polgárai megbíztak benne.

[27]Sucedeu que foram ao campo, colheram uvas, pisaram-nas e fizeram uma festa no templo do seu deus. Comendo e bebendo, amaldiçoaram Abimeleque.

[28]Então Gaal, filho de Ebede, disse: “Quem é Abimeleque para que o sirvamos? E quem é Siquém? Não é ele o filho de Jerubaal, e não é Zebul o seu representante? Sirvam aos homens de Hamor, o pai de Siquém! Por que servir a Abimeleque?

[29]Ah! Se eu tivesse esse povo sob o meu comando! Eu me livraria de Abimeleque e lhe diria: Mobilize o seu exército e venha!”

[30]Quando Zebul, o governante da cidade, ouviu o que dizia Gaal, filho de Ebede, ficou indignado.

[31]Secretamente enviou mensageiros a Abimeleque dizendo: “Gaal, filho de Ebede, e seus parentes vieram a Siquém e estão agitando a cidade contra você.

[32]Venha de noite, você e seus homens, e fiquem à espera no campo.

[33]De manhã, ao nascer do sol, avance contra a cidade. Quando Gaal e sua tropa atacarem, faça com eles o que achar melhor”.

[34]E assim Abimeleque e todas as suas tropas partiram de noite e prepararam emboscadas perto de Siquém, em quatro companhias.

[27]Amikor kimentek a mezőre, leszüretelték a szőlőjüket, kitaposták, és örömünnepet tartottak; bementek Istenük házába, ettek, ittak, és ócsárolták Abímeleket.

[28]Gaal, Ebed fia ezt mondta: Ki ez az Abímelek, hogy mi, sikemiek szolgáljunk neki?! Hiszen ez a Jerubbaal fia, Zebul meg a helytartója! Szolgáljátok inkább Sikem atyjának, Hamórnak az embereit! Miért szolgáljuk mi őt?

[29]Volna csak az én kezemben ez a nép, majd elkergetném Abímeleket! Megüzenném annak az Abímeleknek: Szedd össze a seregedet, és állj ki ellenem!

[30]Amikor meghallotta Zebul, a város parancsnoka, Gaalnak, Ebed fiának a szavait, haragra lobbant.

[31]Követeket küldött Abímelekhez Tormába ezzel az üzenettel: Gaal, Ebed fia és testvérei Sikembe jöttek, és ellened lázítják a várost.

[32]Indulj el tehát éjszaka seregeddel együtt, és állj lesbe a mezőn!

[33]Reggel pedig, mihelyt fölkel a nap, törj rá azonnal a városra! Mikor azután Gaal és a serege kivonul ellened, bánj el vele úgy, ahogy tőled telik!

[34]Abímelek elindult éjszaka egész seregével, és lesbe álltak Sikem ellen négy csapatban.

[35]Ora, Gaal, filho de Ebede, tinha saído e estava à porta da cidade quando Abimeleque e seus homens saíram da sua emboscada.

[35]Amikor Gaal, Ebed fia, kivonult és fölállt a város kapuja előtt, Abímelek is elindult a leshelyről seregével együtt.

[36]Quando Gaal os viu, disse a Zebul: "Veja, vem gente descendo do alto das colinas!" Zebul, porém, respondeu: "Você está confundindo as sombras dos montes com homens".

[36]Amint Gaal meglátta a sereget, azt mondta Zebulnak: Nézd! Egy sereg vonul le a hegytetőkről! Zebul azonban ezt mondta neki: A hegyek árnyékát nézed embereknek.

[37]Mas Gaal tornou a falar: "Veja, vem gente descendo da parte central do território, e uma companhia está vindo pelo caminho do carvalho dos Adivinhadores".

[37]De Gaal megint csak így szólt: Nézd! Egy sereg vonul erre az ország közepe felől, egy másik csapat pedig a Jóslás Tölgye felől jön.

[38]Disse-lhe Zebul: "Onde está toda aquela sua conversa? Você dizia: 'Quem é Abimeleque, para que o sirvamos?' Não são estes os homens que você ridicularizou? Saia e lute contra eles!"

[38]Akkor ezt mondta neki Zebul: Hol van most az a nagy szád, amellyel így beszéltél: Ki az az Abímelek, hogy szolgáljunk neki? Ez az a nép, amelyet lebecsültél. Most hát vonulj ki ellene, és ütközz meg vele!

[39]Então Gaal conduziu para fora os cidadãos de Siquém e lutou contra Abimeleque.

[39]Gaal kivonult Sikem polgárai élén, és megütközött Abímelekkel.

[40]Abimeleque o perseguiu, e ele fugiu. Muitos dos homens de Siquém caíram mortos ao longo de todo o caminho, até a porta da cidade.

[40]De megfutamodott, Abímelek pedig üldözőbe vette. Sokan hullottak el halálra sebzetten a kapu bejáratáig.

[41]Abimeleque permaneceu em Arumá, e Zebul expulsou Gaal e os seus parentes de Siquém.

[41]Abímelek Arúmában maradt, Zebul pedig elűzte Gaalt és testvéreit; nem maradhattak Sikemben.

[42]No dia seguinte, o povo de Siquém saiu aos campos, e Abimeleque ficou sabendo disso.

[42]Másnap azután a nép kiment a mezőre. Ezt hírül vitték Abímeleknek,

[43]Então dividiu os seus homens em três companhias e armou emboscadas no

[43]ő pedig összeszedte a seregét, három csapatra osztotta, és lesbe állt a mezőn.

campo. Quando viu o povo saindo da cidade, levantou-se contra ele e atacou-o.

44Abimeleque e as tropas que estavam com ele avançaram até a porta da cidade. Então duas companhias avançaram sobre os que estavam nos campos e os mataram.

45E Abimeleque atacou a cidade o dia todo, até conquistá-la e matar o seu povo. Depois destruiu a cidade e espalhou sal sobre ela.

46Ao saberem disso, os cidadãos que estavam na torre de Siquém entraram na fortaleza do templo de El-Berite.

47Quando Abimeleque soube que se haviam reunido lá,

48ele e todos os seus homens subiram o monte Zalmom. Ele apanhou um machado, cortou um galho de árvore e o pôs nos ombros. Então deu esta ordem aos homens que estavam com ele: “Rápido! Façam o que eu estou fazendo!”

49Todos os homens cortaram galhos e seguiram Abimeleque. Empilharam os galhos junto à fortaleza e a incendiaram. Assim morreu também o povo que estava na torre de Siquém, cerca de mil homens e mulheres.

50A seguir, Abimeleque foi a Tebes, sitiou-a e conquistou-a.

51Mas dentro da cidade havia uma torre bastante forte, para a qual fugiram todos

Amikor látta, hogy a nép kijött a városból, rájuk támadt, és legyilkolta őket.

44Abímelek ugyanis előretört a vele levő csapatokkal, és elállta a városkapu bejáratát. A másik két csapat pedig rátört mindazokra, akik a mezőn voltak, és legyilkolta őket.

45Abímelek egész nap harcolt a város ellen, és elfoglalta a várost. A benne levő népet fölkoncolta, a várost pedig lerombolta, és bevetette sóval.

46Amikor meghallották ezt Sikem fellegvárának a polgárai, mindnyájan Él-Berít templomának belső termébe menekültek.

47De hírül adták Abímeleknek, hogy Sikem fellegvárának a polgárai mind együtt vannak.

48Abímelek fölment a Calmón-hegyre egész seregével. Fejszét vett Abímelek a kezébe, levágott egy faágat, fölvette, a vállára tette, és azt mondta a seregének: Láttátok, hogy mit csináltam; hamar tegyetek ti is így!

49Vágott tehát a seregből is mindenki egy-egy ágat magának, azután követték Abímeleket. A fát lerakták a belső terem mellett, és felgyújtották vele a nagytermet. Minden ember meghalt Sikem fellegvárában, mintegy ezer férfi és nő.

Abímelek halála

50Abímelek azután Tébéc alá vonult, megostromolta Tébécet, és elfoglalta.

51A város közepén volt egy erős fellegvár. Oda menekült minden férfi és nő, a város

os homens e mulheres, todo o povo da cidade. Trancaram-se por dentro e subiram para o telhado da torre.

valamennyi polgára, és magukra zárták azt. Azután fölmentek a fellegvár tetejére.

[52]Abimeleque foi para a torre e atacou-a. E, quando se aproximava da entrada da torre para incendiá-la,

[52]Amikor Abímelek eljutott a fellegvárig, megtámadta azt. Már közel volt a fellegvár bejáratához, és fel akarta gyújtani.

[53]uma mulher jogou uma pedra de moinho na cabeça dele, e lhe rachou o crânio.

[53]Akkor egy asszony egy kézimalomból való követ dobott Abímelek fejére, amely bezúzta a koponyáját.

[54]Imediatamente ele chamou seu escudeiro e lhe ordenou: “Tire a espada e mate-me, para que não digam que uma mulher me matou”. Então o jovem o atravessou, e ele morreu.

[54]Ő gyorsan odakiáltott fegyverhordozó legényének: Ránts kardot, és ölj meg, hogy ne mondhassák rólam: Asszony gyilkolta meg! A legénye keresztülszúrta, és meghalt.

[55]Quando os israelitas viram que Abimeleque estava morto, voltaram para casa.

[55]Amikor az izráeliek látták, hogy Abímelek meghalt, mindnyájan hazamentek.

[56]Assim Deus retribuiu a maldade que Abimeleque praticara contra o seu pai, matando os seus setenta irmãos.

[56]Így fizetett meg Isten Abímeleknek azért a gonoszságáért, amelyet apja ellen követett el, amikor meggyilkolta hetven testvérét.

[57]Deus fez também os homens de Siquém pagarem por toda a sua maldade. A maldição de Jotão, filho de Jerubaal, caiu sobre eles.

[57]A sikemiek fejére is visszahárította Isten minden gonoszságukat, és beteljesedett rajtuk Jótámnak, Jerubbaal fiának az átka.

Juízes 10

Tolá

[1]Depois de Abimeleque, um homem de Issacar chamado Tolá, filho de Puá, filho de Dodô, levantou-se para libertar Israel. Ele morava em Samir, nos montes de Efraim,

[2]e liderou Israel durante vinte e três anos; então morreu e foi sepultado em Samir.

Jair

Bírák 10

Tólá és Jáír bírák

[1]Abímelek után fölkelt Izráel megszabadítására az issakárbeli Tólá, Dódó fiának, Púának a fia. Sámírban, Efraim hegyvidékén lakott.

[2]Huszonhárom évig volt Izráel bírája. Azután meghalt, és eltemették Sámírban.

[3]Depois dele veio Jair, de Gileade, que liderou Israel durante vinte e dois anos.

[3]Őutána a gileádi Jáír következett, és huszonkét évig volt Izráel bírája.

[4]Teve trinta filhos, que montavam trinta jumentos. Eles tinham autoridade sobre trinta cidades, as quais até hoje são chamadas “povoados de Jair” e ficam em Gileade.

[4]Volt neki harminc fia, akik harminc szamárcsikón jártak. Volt harminc városuk Gileád földjén, amelyeket Jáír sátorfalvainak neveznek még ma is.

[5]Quando Jair morreu, foi sepultado em Camom.

[5]Azután meghalt Jáír, és eltemették Kámónban.

Jefté

Izráel újabb hűtlensége és bűnhődése

[6]Mais uma vez os israelitas fizeram o que o Senhor reprova. Serviram aos baalins, às imagens de Astarote, aos deuses de Arã, aos deuses de Sidom, aos deuses de Moabe, aos deuses dos amonitas e aos deuses dos filisteus. E como os israelitas abandonaram o Senhor e não mais lhe prestaram culto,

[6]Izráel fiai ismét azt tették, amit rossznak lát az ÚR, mert a Baalokat és az Astartékat, Arám, Szidón, Móáb meg az ammóniak és a filiszteusok isteneit tisztelték. Az URat pedig elhagyták, és nem tisztelték.

[7]a ira do Senhor se acendeu contra eles. Ele os entregou nas mãos dos filisteus e dos amonitas,

[7]Ezért fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és kiszolgáltatta őket a filiszteusoknak meg az ammóniaknak.

[8]que naquele ano os humilharam e os oprimiram. Durante dezoito anos oprimiram todos os israelitas do lado leste do Jordão, em Gileade, terra dos amorreus.

[8]Ezek nyomorgatták és gyötörték Izráel fiait abban az időben tizennyolc éven át; mindazokat az izráelieket, akik a Jordánon túl, az emóriak földjén, Gileádban laktak.

[9]Os amonitas também atravessaram o Jordão para lutar contra Judá, contra Benjamim e contra a tribo de Efraim; e grande angústia dominou Israel.

[9]Az ammóniak már a Jordánon is átkeltek, hogy Júdával, Benjáminnal és Efraim házával is harcoljanak; Izráel tehát igen szorongatott helyzetbe került.

[10]Então os israelitas clamaram ao Senhor, dizendo: “Temos pecado contra ti, pois abandonamos o nosso Deus e prestamos culto aos baalins!”

[10]Ekkor így kiáltottak az ÚRhoz segítségért Izráel fiai: Vétkeztünk ellened, mert elhagytuk Istenünket, és a Baalokat tiszteltük.

[11]O Senhor respondeu: “Quando os egípcios, os amorreus, os amonitas, os filisteus,

[12]os sidônios, os amalequitas e os maonitas os oprimiram, e vocês clamaram a mim, eu os libertei das mãos deles.

[13]Mas vocês me abandonaram e prestaram culto a outros deuses. Por isso não os livrarei mais.

[14]Clamem aos deuses que vocês escolheram. Que eles os livrem na hora do aperto!”

[15]Os israelitas, porém, disseram ao Senhor: “Nós pecamos. Faze conosco o que achares melhor, mas te rogamos, livra-nos agora”.

[16]Então eles se desfizeram dos deuses estrangeiros que havia no meio deles e prestaram culto ao Senhor. E ele não pôde mais suportar o sofrimento de Israel.

[17]Quando os amonitas foram convocados e acamparam em Gileade, os israelitas reuniram-se e acamparam em Mispá.

[18]Os líderes do povo de Gileade disseram uns aos outros: “Quem iniciar o ataque contra os amonitas será chefe dos que vivem em Gileade”.

Juízes 11

[1]Jefté, o gileadita, era um guerreiro valente. Sua mãe era uma prostituta; seu pai chamava-se Gileade.

[11]Az ÚR pedig ezt mondta Izráel fiainak: Vajon Egyiptomból, az emóriaktól, az ammóniaktól, a filiszteusoktól,

[12]vagy a szidóniaktól, Amáléktól és Máóntól nem én szabadítottalak-e meg benneteket, amikor sanyargattak titeket, és énhozzám kiáltottatok segítségért?

[13]Ti mégis elhagytatok engem, és más isteneket tiszteltetek. Ezért nem szabadítalak meg többé benneteket!

[14]Menjetek, és kiáltsatok segítségért azokhoz az istenekhez, akiket választottatok, szabadítsanak meg benneteket azok a szükség idején!

[15]Izráel fiai ekkor azt mondták az ÚRnak: Vétkeztünk. Tégy velünk bármit, ahogy jónak látod, csak ments most meg bennünket!

[16]Majd eltávolították maguk közül az idegen isteneket, és újra az URat tisztelték. Az ÚR pedig megelégelte Izráel nyomorúságát.

[17]Ekkor fegyverbe szólították az ammóniakat, és azok tábort ütöttek Gileádban. Összegyülekeztek Izráel fiai is, és Micpában ütöttek tábort.

[18]A nép és Gileád vezérei azt kérdezték egymástól: Ki az az ember, aki harcba mer szállni az ammóniakkal? Az lesz a feje Gileád összes lakójának!

Bírák 11

Jeftét vezérré választják

[1]A gileádi Jefte erős vitéz volt, egy parázna nőnek volt a fia. Jeftét Gileád nemzette.

[2]A mulher de Gileade também lhe deu filhos, que, quando já estavam grandes, expulsaram Jefté, dizendo: “Você não vai receber nenhuma herança de nossa família, pois é filho de outra mulher”.

[2]De azután a felesége is szült fiakat Gileádnak, és amikor feleségének a fiai felnőttek, elűzték Jeftét, és ezt mondták neki: Nem kapsz örökséget apánk házából, mert más asszony fia vagy.

[3]Então Jefté fugiu dos seus irmãos e se estabeleceu em Tobe. Ali um bando de vadios uniu-se a ele e o seguia.

[3]Jefte elmenekült testvérei elől, és Tób földjén telepedett le. Gyülevész népség verődött Jefte köré, és együtt portyáztak vele.

[4]Algum tempo depois, quando os amonitas entraram em guerra contra Israel,

[4]Néhány nap múlva az ammóniak megkezdték a harcot Izráel ellen.

[5]os líderes de Gileade foram buscar Jefté em Tobe.

[5]Amikor megkezdődött a harc az ammóniak és Izráel között, elmentek Gileád vénei, hogy elhozzák Jeftét Tób földjéről.

[6]“Venha”, disseram. “Seja nosso comandante, para que possamos combater os amonitas.”

[6]Ezt mondták Jeftének: Jöjj, légy a vezérünk, és harcoljunk az ammóniak ellen!

[7]Disse-lhes Jefté: “Vocês não me odiavam e não me expulsaram da casa de meu pai? Por que me procuram agora, quando estão em dificuldades?”

[7]De Jefte ezt mondta Gileád véneinek: Hiszen ti gyűlöltök engem, és kiűztetek apám házából! Miért jöttetek most hozzám, amikor bajban vagytok?

[8]“Apesar disso, agora estamos apelando para você”, responderam os líderes de Gileade. “Venha conosco combater os amonitas, e você será o chefe de todos os que vivem em Gileade.”

[8]Gileád vénei ezt felelték Jeftének: Éppen azért fordultunk most hozzád. Jöjj velünk, és harcolj az ammóniak ellen, azután légy nekünk, Gileád minden lakójának a feje!

[9]Jefté respondeu: “Se vocês me levarem de volta para combater os amonitas e o Senhor os entregar a mim, serei o chefe de vocês?”

[9]Jefte ezt mondta Gileád véneinek: Ha visszavisztek engem, hogy harcoljak az ammóniak ellen, és ha az ÚR hatalmamba adja őket, akkor én akarok lenni a vezetőtök.

[10]Os líderes de Gileade responderam: “O Senhor é nossa testemunha; faremos conforme você diz”.

[10]Gileád vénei azt felelték Jeftének: Az ÚR legyen a tanú közöttünk: úgy fogunk tenni, ahogyan mondod.

[11]Assim Jefté foi com os líderes de Gileade, e o povo o fez chefe e comandante sobre todos. E ele repetiu perante o Senhor, em Mispá, todas as palavras que tinha dito.

[12]Jefté enviou mensageiros ao rei amonita com a seguinte pergunta: “Que é que tens contra nós, para teres atacado a nossa terra?”

[13]O rei dos amonitas respondeu aos mensageiros de Jefté: “Quando Israel veio do Egito tomou as minhas terras, desde o Arnom até o Jaboque e até o Jordão. Agora, devolvam-me essas terras pacificamente”.

[14]Jefté mandou de novo mensageiros ao rei amonita,

[15]dizendo: “Assim diz Jefté: Israel não tomou a terra de Moabe, e tampouco a terra dos amonitas.

[16]Quando veio do Egito, Israel foi pelo deserto até o mar Vermelho e daí para Cades.

[17]Então Israel enviou mensageiros ao rei de Edom, dizendo: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra’, mas o rei de Edom não quis ouvi-lo. Enviou o mesmo pedido ao rei de Moabe, e ele também não consentiu. Assim Israel permaneceu em Cades.

[18]“Em seguida, os israelitas viajaram pelo deserto e contornaram Edom e Moabe; passaram a leste de Moabe e acamparam do outro lado do Arnom. Não entraram no

[11]Akkor elment Jefte Gileád véneivel. A nép pedig a maga fejévé és vezérévé tette őt. Jefte pedig mindezt elmondta az Úr színe előtt Micpában.

Jefte tárgyal az ellenséggel

[12]Jefte követeket küldött az ammóniak királyához ezzel az üzenettel: Mi dolgunk van nekünk egymással? Miért vonultál föl ellenem, hogy megtámadd az országomat?

[13]Az ammóniak királya azt felelte Jefte követeinek: Azért, mert elvette Izráel az én földemet az Arnóntól a Jabbókig és a Jordánig, amikor kijött Egyiptomból. Most tehát, ha békét akarsz, add vissza azt!

[14]Jefte ismét követeket küldött az ammóniak királyához,

[15]és azt üzente neki: Így szól Jefte: Nem vette el Izráel se Móáb földjét, se az ammóniak földjét.

[16]Hiszen amikor Izráel kijött Egyiptomból, a pusztában vándorolt a Vörös-tengerig, és elérkezett Kádésba.

[17]Izráel akkor követeket küldött Edóm királyához ezzel az üzenettel: Szeretném átvonulni országodon! De nem hallgatott rá Edóm királya. Móáb királyához is elküldött, de az sem engedte ezt meg. Ezért kellett Izráelnek Kádésban maradnia.

[18]Azután tovább vándorolt a pusztában, megkerülte Edóm országát és Móáb országát, így érkezett el napkelet felől Móáb országához, és tábort ütött az

território de Moabe, pois o Arnom era a sua fronteira.

[19]“Depois Israel enviou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, em Hesbom, e lhe pediu: ‘Deixa-nos atravessar a tua terra para irmos ao lugar que nos pertence!’

[20]Seom, porém, não acreditou que Israel fosse apenas atravessar o seu território; assim convocou todos os seus homens, acampou em Jaza e lutou contra Israel.

[21]“Então o Senhor, o Deus de Israel, entregou Seom e todos os seus homens nas mãos de Israel, e este os derrotou. Israel tomou posse de todas as terras dos amorreus que viviam naquela região,

[22]conquistando-a por inteiro, desde o Arnom até o Jaboque, e desde o deserto até o Jordão.

[23]“Agora que o Senhor, o Deus de Israel, expulsou os amorreus da presença de Israel, seu povo, queres tu tomá-la?

[24]Acaso não tomas posse daquilo que o teu deus Camos te dá? Da mesma forma tomaremos posse do que o Senhor, o nosso Deus, nos deu.

[25]És tu melhor do que Balaque, filho de Zipor, rei de Moabe? Entrou ele alguma vez em conflito com Israel ou lutou com ele?

[26]Durante trezentos anos Israel ocupou Hesbom, Aroer, os povoados ao redor e todas as cidades às margens do Arnom.

Arnónon túl. Nem lépték át Móáb határát, mert Móáb határa az Arnón.

[19]Ekkor követeket küldött Izráel Szíhónhoz, az emóriak királyához, Hesbón királyához, és ezt üzente neki Izráel: Szeretnék átvonulni országodon a magam helyére!

[20]De Szíhón nem hitte el, hogy Izráel csak át akar vonulni a határán, ezért összegyűjtötte Szíhón egész hadinépét, tábort ütött Jahacnál, és megütközött Izráellel.

[21]Izráel Istene, az ÚR Izráel kezébe adta Szíhónt és egész hadinépét, és megverték őket. Így vette birtokba Izráel azoknak az emóriaknak az egész földjét, akik azon a földön laktak.

[22]Birtokba vették az emóriak egész területét az Arnóntól a Jabbókig és a pusztától a Jordánig.

[23]Azért ha az ÚR, Izráel Istene maga űzte ki az emóriakat népe, Izráel elől, te akarod azt birtokba venni?

[24]Nem úgy van-e, hogy amit birtokul adott neked a te istened, Kemós, az a te birtokod? Mi pedig birtokoljuk mindazoknak a földjét, akiket a mi Istenünk, az ÚR űzött ki előlünk.

[25]Talán te különb vagy Báláknál, Cippór fiánál, Móáb királyánál? Mert-e ő perbe szállni Izráellel, mert-e harcolni ellene?

[26]Háromszáz évig lakott Izráel Hesbónban és falvaiban, Aróérban és falvaiban, meg

Por que não os reconquistaste todo esse tempo?

[27]Nada fiz contra ti, mas tu estás cometendo um erro, lutando contra mim. Que o Senhor, o Juiz, julgue hoje a disputa entre os israelitas e os amonitas".

[28]Entretanto, o rei de Amom não deu atenção à mensagem de Jefté.

[29]Então o Espírito do Senhor se apossou de Jefté. Este atravessou Gileade e Manassés, passou por Mispá de Gileade, e daí avançou contra os amonitas.

[30]E Jefté fez este voto ao Senhor: "Se entregares os amonitas nas minhas mãos,

[31]aquele que estiver saindo da porta da minha casa ao meu encontro, quando eu retornar da vitória sobre os amonitas, será do Senhor, e eu o oferecerei em holocausto".

[32]Então Jefté foi combater os amonitas, e o Senhor os entregou nas suas mãos.

[33]Ele conquistou vinte cidades, desde Aroer até as vizinhanças de Minite, chegando a Abel-Queramim. Assim os amonitas foram subjugados pelos israelitas.

[34]Quando Jefté chegou à sua casa em Mispá, sua filha saiu ao seu encontro, dançando ao som de tamborins. E ela era filha única. Ele não tinha outro filho ou filha.

az Arnón menti városokban, miért nem akartátok akkoriban elvenni azokat?

[27]Én tehát nem vétettem ellened. Te akarsz rosszat tenni velem azzal, hogy háborút indítottál ellenem. Az ÚR, a bíró ítéljen ma Izráel fiai és Ammón fiai között!

[28]De az ammóniak királya nem hallgatott arra az üzenetre, amelyet Jefte küldött neki.

Jefte fogadalma és győzelme

[29]Ekkor az ÚR lelke szállt Jeftére, és ő átvonult Gileádon és Manassén, majd átvonult Gileád- Micpén, és Gileád-Micpéből vonult az ammóniak ellen.

[30]Fogadalmat tett Jefte az ÚRnak, és ezt mondta: Ha valóban kezembe adod az ammóniakat,

[31]akkor bárki is jön ki elém a házam ajtaján, amikor épségben visszatérek az ammóniaktól, az ÚRé lesz az, feláldozom égőáldozatul.

[32]Fölvonult Jefte az ammóniak ellen, és megütközött velük. Az ÚR pedig a kezébe adta őket.

[33]Verte őket Aróértől fogva a Minnítbe vezető útig, húsz városon keresztül egészen Ábél-Kerámímig. Igen nagy vereség volt ez. Így kellett megalázkodniuk az ammóniaknak Izráel fiai előtt.

[34]Amikor Jefte megérkezett Micpába, a házához, éppen a leánya jött ki eléje dobolva és táncolva. Csak ez az egyetlen gyermeke volt, nem volt rajta kívül se fia, se leánya.

[35]Quando a viu, rasgou suas vestes e gritou: “Ah, minha filha! Estou angustiado e desesperado por sua causa, pois fiz ao Senhor um voto que não posso quebrar”.

[36]“Meu pai”, respondeu ela, “sua palavra foi dada ao Senhor. Faça comigo o que prometeu, agora que o Senhor o vingou dos seus inimigos, os amonitas.”

[37]E prosseguiu: “Mas conceda-me dois meses para vagar pelas colinas e chorar com as minhas amigas, porque jamais me casarei”.

[38]“Vá!”, disse ele. E deixou que ela fosse por dois meses. Ela e suas amigas foram para as colinas e choraram porque ela jamais se casaria.

[39]Passados os dois meses, ela voltou a seu pai, e ele fez com ela o que tinha prometido no voto. Assim, ela nunca deixou de ser virgem. Daí vem o costume em Israel

[40]de saírem as moças durante quatro dias, todos os anos, para celebrar a memória da filha de Jefté, o gileadita.

Juízes 12

O Conflito de Jefté contra Efraim

[1]Os homens de Efraim foram convocados para a batalha; dirigiram-se para Zafom e disseram a Jefté: “Por que você foi lutar contra os amonitas sem nos chamar para irmos juntos? Vamos queimar a sua casa e você junto!”

[35]Amikor meglátta őt, megszaggatta a ruháját, és ezt mondta: Ó, leányom! Porba sújtottál, szerencsétlenné tettél! Mert én magam adtam szavamat az Úrnak, és nem vonhatom vissza.

[36]A leány így felelt neki: Apám, ha szavadat adtad az Úrnak, tedd velem azt, amit kimondtál! Hiszen megengedte az Úr, hogy bosszút állj ellenségeiden, az ammóniakon.

[37]Majd ezt mondta apjának: Csak arra az egyre kérlek, ne bánts engem két hónapig: hadd menjek el a hegyek közé elsiratni a szüzességemet barátnőimmel!

[38]Az apja azt felelte: Menj! És elbocsátotta két hónapra. Az pedig elment a barátnőivel elsiratni szüzességét a hegyek között.

[39]Két hónap múlva visszatért apjához, az pedig megtette vele azt, amit megfogadott. A leány soha nem hált férfival. Azóta vált szokássá Izráelben,

[40]hogy évről évre elmennek Izráel leányai, és megéneklik a gileádi Jefte leányát, évente négy napig.

Bírák 12

Jefte és az efraimiak viszálya

[1]De fegyverbe szólították az efraimiakat. Cáfón felé vonultak, és ezt mondták Jeftének: Miért vonultál harcba az ammóniak ellen anélkül, hogy hívtál volna bennünket, hogy menjünk veled? Rád gyújtjuk a házadat!

[2]Jefté respondeu: “Eu e meu povo estávamos envolvidos numa grande contenda com os amonitas, e, embora eu os tenha chamado, vocês não me livraram das mãos deles.

[3]Quando vi que vocês não ajudariam, arrisquei a vida e fui lutar contra os amonitas, e o Senhor me deu a vitória sobre eles. E, por que vocês vieram para cá hoje? Para lutar contra mim?”

[4]Jefté reuniu então todos os homens de Gileade e lutou contra Efraim. Os gileaditas feriram os efraimitas porque estes tinham dito: “Vocês, gileaditas, são desertores de Efraim e de Manassés”.

[5]Os gileaditas tomaram as passagens do Jordão que conduziam a Efraim. Sempre que um fugitivo de Efraim dizia: “Deixem-me atravessar”, os homens de Gileade perguntavam: “Você é efraimita?” Se respondesse que não,

[6]diziam: “Então diga: Chibolete”. Se ele dissesse: “Sibolete”, sem conseguir pronunciar corretamente a palavra, prendiam-no e matavam-no no lugar de passagem do Jordão. Quarenta e dois mil efraimitas foram mortos naquela ocasião.

[7]Jefté liderou Israel durante seis anos. Então o gileadita Jefté morreu e foi sepultado numa cidade de Gileade.

Ibsã, Elom e Abdom

[8]Depois de Jefté, Ibsã, de Belém, liderou Israel.

[9]Teve trinta filhos e trinta filhas. Deu suas filhas em casamento a homens de fora do

[2]Jefte azt felelte nekik: Nagy perem volt nekem és népemnek az ammóniakkal. Kértem én a segítségeteket, de ti nem szabadítottatok meg a kezükből.

[3]Amikor láttam, hogy ti nem szabadítotok meg, kockára tettem a saját életemet, megtámadtam az ammóniakat, az ÚR pedig a kezembe adta őket. Miért vonultatok most föl hadakozni velem?

[4]Ekkor összegyűjtött Jefte minden gileádi férfit, és megütközött Efraimmal. A gileádi férfiak megverték Efraimot, mert ezek azt mondták: Elfajzott efraimiak vagytok! Gileád ugyanis Efraim és Manassé közé esik.

[5]Azután elfoglalták a gileádiak a Jordán gázlóit Efraim elől, és mikor a menekülő efraimiak azt mondták: Hadd menjünk át! – megkérdezték mindegyiktől a gileádi férfiak: Efraimi vagy? És ha azt felelte: Nem! –

[6]akkor azt mondták neki: Mondd azt, hogy "sibbólet"! És ha az "szibbólet"-et mondott – mert nem tudta helyesen kiejteni –, akkor megragadták, és legyilkolták a Jordán gázlóinál. Így esett el akkor negyvenkétezer efraimi.

[7]Jefte hat évig volt Izráel bírája. Azután meghalt a gileádi Jefte, és eltemették városában, Gileádban.

Ibcán, Élón és Abdón bírák

[8]Utána a betlehemi Ibcán volt Izráel bírája.

[9]Volt neki harminc fia, és harminc leányát adta férjhez máshova, a fiainak pedig

seu clã e trouxe para os seus filhos trinta mulheres de fora do seu clã. Ibsã liderou Israel durante sete anos.

[10]Então Ibsã morreu e foi sepultado em Belém.

[11]Depois dele, Elom, da tribo de Zebulom, liderou Israel durante dez anos.

[12]Elom morreu e foi sepultado em Aijalom, na terra de Zebulom.

[13]Depois dele, Abdom, filho de Hilel, de Piratom, liderou Israel.

[14]Teve quarenta filhos e trinta netos, que montavam setenta jumentos. Abdom liderou Israel durante oito anos.

[15]Então Abdom, filho de Hilel, morreu e foi sepultado em Piratom, na terra de Efraim, na serra dos amalequitas.

Juízes 13

O Nascimento de Sansão

[1]Os israelitas voltaram a fazer o que o Senhor reprova, e por isso o Senhor os entregou nas mãos dos filisteus durante quarenta anos.

[2]Certo homem de Zorá, chamado Manoá, do clã da tribo de Dã, tinha mulher estéril.

[3]Certo dia o Anjo do Senhor apareceu a ela e lhe disse: "Você é estéril, não tem filhos, mas engravidará e dará à luz um filho.

[4]Todavia, tenha cuidado, não beba vinho nem outra bebida fermentada e não coma nada impuro;

[5]e não se passará navalha na cabeça do filho que você vai ter, porque o menino

harminc leányt hozott feleségül máshonnan. Hét esztendeig volt Izráel bírája.

[10]Azután meghalt Ibcán, és eltemették Betlehemben.

[11]Utána a zebuloni Élón lett Izráel bírája. Tíz esztendeig bíráskodott Izráelben.

[12]Azután meghalt a zebuloni Élón, és eltemették Ajjálónban, Zebulon földjén.

[13]Utána Abdón, a pirátóni Hillél fia lett Izráel bírája.

[14]Volt neki negyven fia és harminc unokája, akik hetven szamárcsikón jártak. Nyolc esztendeig volt Izráel bírája.

[15]Azután meghalt Abdón, a pirátóni Hillél fia, és eltemették Pirátónban, Efraim földjén, az Amálék-hegyen.

Bírák 13

Ígéret Sámson születéséről

[1]Izráel fiai ismét azt tették, amit rossznak lát az ÚR. Ezért az ÚR a filiszteusok kezébe adta őket negyven esztendőre.

[2]Volt egy Dán nemzetségéből való ember, Corából, akinek a neve Mánóah volt. A felesége meddő volt, nem szült.

[3]Megjelent egyszer az ÚR angyala az asszonynak, és ezt mondta neki: Lásd, te meddő vagy, nem szültél. De teherbe fogsz esni, és fiút szülsz.

[4]Mostantól fogva vigyázz, bort vagy más részegítő italt ne igyál, és semmiféle tisztátalant ne egyél.

[5]Mert teherbe fogsz esni, és fiút szülsz. Ne érje annak borotva a fejét, mert Istennek

será nazireu, consagrado a Deus desde o nascimento; ele iniciará a libertação de Israel das mãos dos filisteus”.

[6]Então a mulher foi contar tudo ao seu marido: “Um homem de Deus veio falar comigo. Era como um anjo de Deus, de aparência impressionante. Não lhe perguntei de onde tinha vindo, e ele não me disse o seu nome,

[7]mas ele me assegurou: ‘Você engravidará e dará à luz um filho. Todavia, não beba vinho nem outra bebida fermentada, e não coma nada impuro, porque o menino será nazireu, consagrado a Deus, desde o nascimento até o dia da sua morte’ ”.

[8]Então Manoá orou ao Senhor: “Senhor, eu te imploro que o homem de Deus que enviaste volte para nos instruir sobre o que fazer com o menino que vai nascer”.

[9]Deus ouviu a oração de Manoá, e o Anjo de Deus veio novamente falar com a mulher quando ela estava sentada no campo; Manoá, seu marido, não estava com ela.

[10]Mas ela foi correndo contar ao marido: “O homem que me apareceu outro dia está aqui!”

[11]Manoá levantou-se e seguiu a mulher. Quando se aproximou do homem, perguntou: “Foste tu que falaste com a minha mulher?” “Sim”, disse ele.

szentelt názír lesz az a gyermek már anyja méhében. Ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a filiszteusok hatalmából.

[6]Az asszony odament, és ezt mondta a férjének: Isten embere jött el hozzám. Alakja olyan volt, mint Isten angyalának az alakja, igen félelmetes. Nem kérdeztem meg, hogy honnan való, ő pedig nem mondta meg nekem a nevét.

[7]Ezt mondta nekem: Teherbe fogsz esni, és fiút szülsz. Mostantól fogva ne igyál bort vagy egyéb részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztátalant, mert Istennek szentelt názír lesz ez a gyermek az anyaméhtől fogva halála napjáig.

[8]Akkor Mánóah így imádkozott az ÚRhoz: Kérlek, Uram! Istennek az az embere, akit küldtél, hadd jöjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg bennünket, hogy mit cselekedjünk a gyermekkel, ha majd megszületik.

[9]Isten meghallgatta Mánóah kérését, és az Isten angyala megint eljött az asszonyhoz, amikor az a mezőn volt. A férje, Mánóah azonban nem volt vele.

[10]Akkor az asszony gyorsan elfutott, hogy szóljon a férjének. Ezt mondta neki: Megjelent nekem az a férfi, aki a minap nálam járt.

[11]Mánóah fölkelt, és követte feleségét. Amikor odaért ahhoz a férfihoz, megkérdezte tőle: Te vagy az a férfi, aki ezzel az asszonnyal beszélt? Ő azt felelte: Én vagyok.

[12]“Quando as tuas palavras se cumprirem”, Manoá perguntou, “como devemos criar o menino? O que ele deverá fazer?”

[13]O Anjo do Senhor respondeu: “Sua mulher terá que seguir tudo o que eu ordenei a você.

[14]Ela não poderá comer nenhum produto da videira, nem vinho ou bebida fermentada, nem comer nada impuro. Terá que obedecer a tudo o que ordenei a você”.

[15]Manoá disse ao Anjo do Senhor: “Gostaríamos que ficasses conosco; queremos oferecer-te um cabrito”.

[16]O Anjo do Senhor respondeu: “Se eu ficar, não comerei nada. Mas, se você preparar um holocausto, ofereça-o ao Senhor”. Manoá não sabia que ele era o Anjo do Senhor.

[17]Então Manoá perguntou ao Anjo do Senhor: “Qual é o teu nome, para que te prestemos homenagem quando se cumprir a tua palavra?”

[18]Ele respondeu: “Por que pergunta o meu nome? Meu nome está além do entendimento”.

[19]Então Manoá apanhou um cabrito e a oferta de cereal e os ofereceu ao Senhor sobre uma rocha. E o Senhor fez algo estranho enquanto Manoá e sua mulher observavam:

[20]quando a chama do altar subiu ao céu, o Anjo do Senhor subiu na chama. Vendo

[12]Mánóah ezt kérdezte: Ha majd beteljesedik az ígéreted, milyen legyen a gyermek élete, és hogyan bánjunk majd vele?

[13]Az Úr angyala ezt mondta Mánóahnak: Tartózkodjon az asszony mindattól, amit megmondtam:

[14]semmit se egyék, ami szőlőtőkéről való, bort és más részegítő italt ne igyék, és semmiféle tisztátalant ne egyék. Tartsa meg a feleséged mindazt, amit parancsoltam neki!

[15]Akkor Mánóah ezt mondta az Úr angyalának: Szeretnénk, ha itt maradnál, és készíthetnénk neked egy kecskegidát!

[16]De az Úr angyala ezt felelte Mánóahnak: Hiába marasztalnál, nem ennék az ételedből. Ha pedig égőáldozatot akarsz készíteni, az Úrnak áldozd azt! Mert nem tudta Mánóah, hogy az Úr angyala az.

[17]Mánóah azt mondta az Úr angyalának: Mi a te neved? Mert ha beteljesedik az ígéreted, tisztelni akarunk téged.

[18]Az Úr angyala ezt felelte neki: Miért kérdezed a nevem? Titokzatos név az!

[19]Azután fogta Mánóah a kecskegidát meg az ételáldozatot, és feláldozta a kősziklán az Úrnak. Ő pedig csodát tett Mánóah és felesége szeme láttára.

[20]Az történt ugyanis, hogy a láng felcsapott az oltárról az ég felé, az Úr angyala pedig felszállt az oltár lángjában.

isso, Manoá e sua mulher prostraram-se com o rosto em terra.

[21]Como o Anjo do Senhor não voltou a manifestar-se a Manoá e à sua mulher, Manoá percebeu que era o Anjo do Senhor.

[22]“Sem dúvida vamos morrer!” disse ele à mulher, “pois vimos a Deus!”

[23]Mas a mulher respondeu: “Se o Senhor tivesse a intenção de nos matar, não teria aceitado o holocausto e a oferta de cereal das nossas mãos, não nos teria mostrado todas essas coisas e não nos teria revelado o que agora nos revelou”.

[24]A mulher deu à luz um menino e pôs-lhe o nome de Sansão. Ele cresceu, e o Senhor o abençoou,

[25]e o Espírito do Senhor começou a agir nele quando ele se achava em Maané-Dã, entre Zorá e Estaol.

Juízes 14

O Casamento de Sansão

[1]Sansão desceu a Timna e viu ali uma mulher do povo filisteu.

[2]Quando voltou para casa, disse a seu pai e a sua mãe: “Vi uma mulher filisteia em Timna; consigam essa mulher para ser minha esposa”.

[3]Seu pai e sua mãe lhe perguntaram: “Será que não há mulher entre os seus parentes ou entre todo o seu povo? Você tem que ir aos filisteus incircuncisos para conseguir esposa?” Sansão, porém, disse ao pai:

Ennek láttán Mánóah és felesége arccal a földre borult.

[21]Az ÚR angyala nem jelent meg többé Mánóahnak és feleségének. Ekkor tudta meg Mánóah, hogy az ÚR angyala volt az.

[22]Akkor Mánóah ezt mondta a feleségének: Meg fogunk halni, mert Istent láttuk!

[23]De a felesége azt mondta neki: Ha az ÚRnak úgy tetszett volna, hogy megöljön bennünket, nem fogadott volna el a kezünkből égőáldozatot és ételáldozatot, nem láthattuk volna mindezt, és nem hallhattunk volna most ilyeneket.

[24]Azután az asszony fiút szült, és Sámsonnak nevezte el. A gyermek felnövekedett, és megáldotta őt az ÚR.

[25]És az ÚR lelke nyugtalanítani kezdte őt Dán táborában, amely Corá és Estáól között volt.

Bírák 14

Sámson házassága

[1]Egyszer elment Sámson Timnába, és meglátott Timnában egy filiszteus nőt.

[2]Hazament, és ezt mondta apjának és anyjának: Láttam Timnában egy filiszteus nőt, kérjétek meg azt nekem feleségül!

[3]De apja és anyja ezt felelte neki: Hát nincs feleségnek való a rokon leányok közt, vagy egész népemben, hogy a körülmetéletlen filiszteusok közül akarsz feleséget venni? De Sámson így felelt

"Consiga-a para mim. É ela que me agrada".

4Seus pais não sabiam que isso vinha do Senhor, que buscava ocasião contra os filisteus; pois naquela época eles dominavam Israel.

5Sansão foi para Timna com seu pai e sua mãe. Quando se aproximavam das vinhas de Timna, de repente um leão forte veio rugindo na direção dele.

6O Espírito do Senhor apossou-se de Sansão, e ele, sem nada nas mãos, rasgou o leão como se fosse um cabrito. Mas não contou nem ao pai nem à mãe o que fizera.

7Então foi conversar com a mulher de quem gostava.

8Algum tempo depois, quando voltou para casar-se com ela, Sansão saiu do caminho para olhar o cadáver do leão, e nele havia um enxame de abelhas e mel.

9Tirou o mel com as mãos e o foi comendo pelo caminho. Quando voltou aos seus pais, repartiu com eles o mel, e eles também comeram. Mas não lhes contou que tinha tirado o mel do cadáver do leão.

10Seu pai desceu à casa da mulher, e Sansão deu ali uma festa, como era costume dos noivos.

11Quando ele chegou, trouxeram-lhe trinta rapazes para o acompanharem na festa.

apjának: Őt kérd meg nekem, mert csak ő tetszik nekem!

4Apja és anyja nem tudta, hogy az ÚRtól van ez, és csak ürügyet keres a filiszteusok ellen. Abban az időben ugyanis a filiszteusok uralkodtak Izráelen.

Sámson megöl egy oroszlánt

5Elment tehát Sámson apjával és anyjával együtt Timnába. Amikor a timnai szőlőkhöz értek, egy fiatal, ordító oroszlánnal találta magát szemben.

6Akkor megszállta őt az ÚR lelke, és puszta kézzel kettészakította azt, mintha csak egy kecskegidát szakított volna ketté. De apjának és anyjának nem mondta el, hogy mit csinált.

7Azután megérkezett, elbeszélgetett azzal a nővel, és az még jobban megtetszett Sámsonnak.

8Néhány nap múlva ismét eljött, hogy elvegye. Közben letért az útról, hogy megnézze az oroszlán tetemét. Hát az oroszlán hullájában egy méhraj volt és méz!

9Kiszedte a markába, és útközben azt eszegette. Odament az apjához és anyjához, nekik is adott, és ők is ettek. De nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán hullájából szedte ki a mézet.

Sámson lakodalma és találós kérdése

10Azután elment az apja ahhoz a nőhöz. Sámson meg lakodalmat tartott ott, az ifjak szokása szerint.

11Amint meglátták, harminc vőfélyt bíztak meg, hogy legyenek mellette.

[12]“Vou propor um enigma para vocês”, disse-lhes Sansão. “Se vocês puderem dar-me a resposta certa durante os sete dias da festa, então eu darei a vocês trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.

[13]Se não conseguirem dar-me a resposta, vocês me darão trinta vestes de linho e trinta mudas de roupas.” “Proponha-nos o seu enigma”, disseram. “Vamos ouvi-lo.”

[14]Disse ele então: “Do que come saiu comida; do que é forte saiu doçura”. Durante três dias eles não conseguiram dar a resposta.

[15]No quarto dia disseram à mulher de Sansão: “Convença o seu marido a explicar o enigma. Caso contrário, poremos fogo em você e na família de seu pai, e vocês morrerão. Você nos convidou para nos roubar?”

[16]Então a mulher de Sansão implorou-lhe aos prantos: “Você me odeia! Você não me ama! Você deu ao meu povo um enigma, mas não me contou a resposta!” “Nem a meu pai nem à minha mãe expliquei o enigma”, respondeu ele. “Por que deveria explicá-lo a você?”

[17]Ela chorou durante o restante da semana da festa. Por fim, no sétimo dia, ele lhe contou, pois ela continuava a perturbá-lo. Ela, por sua vez, revelou o enigma ao seu povo.

[18]Antes do pôr do sol do sétimo dia, os homens da cidade vieram lhe dizer: “O que é mais doce que o mel? O que é mais

[12]Sámson ezt mondta nekik: Feladok nektek egy találós kérdést. Ha meg tudjátok fejteni a lakodalom hét napja alatt, és kitaláljátok, adok nektek harminc inget és harminc öltözet ruhát.

[13]De ha nem tudjátok megfejteni, akkor ti adtok nekem harminc inget és harminc öltözet ruhát. Ők azt mondták neki: Tedd fel azt a találós kérdést, hadd halljuk!

[14]Sámson ezt mondta nekik: Étel jött az evőből, édes jött az erősből. De nem tudták megfejteni a találós kérdést három napon át.

[15]A negyedik napon ezt mondták Sámson feleségének: Szedd rá a férjedet, hogy árulja el nekünk a találós kérdés megfejtését, különben megégetünk téged és apád háza népét! Hát azért hívtatok meg bennünket, hogy kifosszatok?

[16]Ekkor Sámson felesége odabújt hozzá, és elkezdett így sírdogálni: Mégiscsak gyűlölsz és nem szeretsz engem! Feladtál egy találós kérdést népem fiainak, és nekem se mondod meg a megfejtését. De ő azt felelte neki: Hiszen még apámnak és anyámnak se mondtam meg, hát neked mondjam meg?

[17]Így sírdogált hozzá bújva hét napig, amíg a lakodalmuk tartott. Végül a hetedik napon megmondta neki a megfejtést, annyira zaklatta őt. Az asszony pedig elmondta a megfejtést népe fiainak.

[18]A város férfiai ezt mondták neki a hetedik napon, mielőtt lement volna a nap: Mi a méznél édesebb, s oroszlánnál

forte que o leão?” Sansão lhes disse: “Se vocês não tivessem arado com a minha novilha, não teriam solucionado o meu enigma”.

erősebb? De ő így válaszolt nekik: Ha nem az én üszőmön szántotok, találós kérdésem ki nem találjátok.

[19]Então o Espírito do Senhor apossou-se de Sansão. Ele desceu a Ascalom, matou trinta homens, pegou as suas roupas e as deu aos que tinham explicado o enigma. Depois, enfurecido, foi para a casa do seu pai.

[9]Ekkor megszállta az Úr lelke, lement Askelónba, és megölt ott harminc férfit; lehúzta a ruhájukat, és odaadta a ruhákat azoknak, akik a találós kérdést megfejtették. És haragra gyúlva elment apja házához.

[20]E a mulher de Sansão foi dada ao amigo que tinha sido o acompanhante dele no casamento.

[20]Sámson felesége pedig hozzáment ahhoz a vőfélyhez, aki Sámson barátja volt.

Juízes 15

A Vingança de Sansão

[1]Algum tempo depois, na época da colheita do trigo, Sansão foi visitar a sua mulher e levou-lhe um cabrito. “Vou ao quarto da minha mulher”, disse ele. Mas o pai dela não quis deixá-lo entrar.

[2]“Eu estava tão certo de que você a odiava”, disse ele, “que a dei ao seu amigo. A sua irmã mais nova não é mais bonita? Fique com ela no lugar da irmã”.

[3]Sansão lhes disse: “Desta vez ninguém poderá me culpar quando eu acertar as contas com os filisteus!”

[4]Então saiu, capturou trezentas raposas e as amarrou aos pares pela cauda. Depois prendeu uma tocha em cada par de caudas,

[5]acendeu as tochas e soltou as raposas no meio das plantações dos filisteus. Assim

Bírák 15

Sámson felgyújtja a filiszteusok gabonáját

[1]Történt egy idő múlva, búzaaratás idején, hogy meglátogatta Sámson a feleségét; egy kecskegidát is vitt neki magával. Ezt mondta: Be akarok menni a feleségemhez, a szobájába. De az asszony apja nem engedte be.

[2]Ezt mondta az apja: Én már azt gondoltam, hogy végképp meggyűlölted őt, ezért hozzáadtam a vőfélyedhez. De a húga még nála is szebb: legyen ő a tied helyette!

[3]Sámson azonban így felelt nekik: Ez egyszer nem én leszek a hibás, ha rosszat teszek a filiszteusokkal.

[4]Azzal elment Sámson, összefogott háromszáz rókát, majd csóvákat készített, és farkaikat egymásnak fordítva csóvát kötött a párba állított rókák farkai közé.

[5]Majd meggyújtotta a csóvákat, és ráhajtotta a rókákat a filiszteusok

ele queimou os feixes, o cereal que iam colher e também as vinhas e os olivais.

gabonaföldjére. Így gyújtotta fel a kévéket és a lábon álló gabonát, sőt a szőlőket és az olajligeteket is.

[6]Os filisteus perguntaram: “Quem fez isso?” Responderam-lhes: “Foi Sansão, o genro do timnita, porque a sua mulher foi dada ao seu amigo”. Então os filisteus foram e queimaram a mulher e seu pai.

[6]Ekkor azt kérdezték a filiszteusok: Ki tette ezt? És mondták: Sámson, a timnai ember veje, mivel elvette tőle a feleségét, és a vőfélyéhez adta. Felvonultak azért a filiszteusok, és megégették az asszonyt és az apját.

[7]Sansão lhes disse: “Já que fizeram isso, não sossegarei enquanto não me vingar de vocês”.

[7]De Sámson azt mondta nekik: Ha ti ezt tettétek, én sem nyugszom addig, amíg bosszút nem állok rajtatok!

[8]Ele os atacou sem dó nem piedade e fez terrível matança. Depois desceu e ficou numa caverna da rocha de Etã.

[8]És hatalmas csapásokkal agyba-főbe verte őket. Azután elment, és az étámi sziklahasadékban vert tanyát.

Sámson hőstette Lehíben

[9]Os filisteus foram para Judá e lá acamparam, espalhando-se pelas proximidades de Leí.

[9]A filiszteusok felvonultak, tábort ütöttek Júdában, és ellepték Lehít.

[10]Os homens de Judá perguntaram: “Por que vocês vieram lutar contra nós?” Eles responderam: “Queremos levar Sansão amarrado, para tratá-lo como ele nos tratou”.

[10]A júdaiak megkérdezték: Miért vonultatok föl ellenünk? Azok így feleltek: Azért vonultunk föl, hogy megkötözzük Sámsont, és úgy bánjunk vele, ahogyan ő bánt mivelünk.

[11]Três mil homens de Judá desceram então à caverna da rocha de Etã e disseram a Sansão: “Você não sabe que os filisteus dominam sobre nós? Você viu o que nos fez?” Ele respondeu: “Fiz a eles apenas o que eles me fizeram”.

[11]Ekkor odament háromezer júdai ember az étámi sziklahasadékhoz, és ezt mondták Sámsonnak: Nem tudod, hogy a filiszteusok uralkodnak rajtunk? Miért tetted ezt velünk? De ő így felelt nekik: Ahogyan ők bántak velem, én is úgy bántam velük.

[12]Disseram-lhe: “Viemos amarrá-lo para entregá-lo aos filisteus”. Sansão disse: “Jurem-me que vocês mesmos não me matarão”.

[12]Akkor azt mondták neki: Azért jöttünk ide, hogy megkötözzünk, és a filiszteusok kezébe adjunk. Sámson ezt mondta nekik: Esküdjetek meg, hogy nem vertek agyon!

[13]“Certamente que não!”, responderam. “Somente vamos amarrá-lo e entregá-lo nas mãos deles. Não o mataremos.” E o prenderam com duas cordas novas e o fizeram sair da rocha.

[14]Quando ia chegando a Leí, os filisteus foram ao encontro dele aos gritos. Mas o Espírito do Senhor apossou-se dele. As cordas em seus braços se tornaram como fibra de linho queimada, e os laços caíram das suas mãos.

[15]Encontrando a carcaça de um jumento, pegou a queixada e com ela matou mil homens.

[16]Disse ele então: “Com uma queixada de jumento fiz deles montões. Com uma queixada de jumento matei mil homens”.

[17]Quando acabou de falar, jogou fora a queixada; e o local foi chamado Ramate-Leí.

[18]Sansão estava com muita sede e clamou ao Senhor: “Deste pela mão de teu servo esta grande vitória. Morrerei eu agora de sede para cair nas mãos dos incircuncisos?”

[19]Deus então abriu a rocha que há em Leí, e dela saiu água. Sansão bebeu, suas forças voltaram, e ele recobrou o ânimo. Por esse motivo essa fonte foi chamada En-Hacoré, e ainda lá está, em Leí.

[20]Sansão liderou Israel durante vinte anos, no tempo do domínio dos filisteus.

Juízes 16

Sansão e Dalila

[13]Azok így feleltek neki: Nem! Csak jól megkötözünk, és a kezükbe adunk, de semmi esetre sem ölünk meg. Azzal megkötözték két új kötéllel, és elvitték a szikláról.

[14]Amikor Lehíbe ért, a filiszteusok ujjongva mentek eléje. De megszállta az ÚR lelke, és olyanná lettek karján a kötelek, mint a tűz égette lenfonál, úgyhogy a béklyók lefoszlottak a kezéről.

[15]Talált egy még ki sem száradt szamár-állcsontot, utánanyúlt, felkapta, és agyonvert vele ezer embert.

[16]És azt mondta: Szamár állcsontjával vágtam köztük rendet, szamár állcsontjával vertem agyon ezret!

[17]Amikor ezt elmondta, eldobta kezéből az állcsontot, és elnevezte azt a helyet Ramat- Lehínek.

[18]De nagyon megszomjazott, és így kiáltott az ÚRhoz: Te ilyen nagy szabadítást vittél végbe szolgád által; most mégis szomjan kell halnom, vagy a körülmetéletlenek kezébe kell esnem?!

[19]Akkor Isten kettéhasította azt a mélyedést, amely Lehíben van, és víz fakadt belőle. Ő pedig ivott, életereje visszatért, és feléledt. Ezért nevezik azt Kóré-forrásnak; ott van az Lehíben még ma is.

[20]Sámson húsz esztendeig volt Izráel bírája a filiszteusok idejében.

Bírák 16

Sámson Gázában

[1]Certa vez Sansão foi a Gaza, viu ali uma prostituta e passou a noite com ela.

[2]Disseram ao povo de Gaza: “Sansão está aqui!” Então cercaram o local e ficaram à espera dele a noite toda, junto à porta da cidade. Não se moveram a noite inteira, dizendo: “Ao amanhecer o mataremos”.

[3]Sansão, porém, ficou deitado só até a meia-noite. Levantou-se, agarrou firme a porta da cidade, com os dois batentes, e os arrancou, com tranca e tudo. Pôs tudo nos ombros e o levou ao topo da colina que fica defronte de Hebrom.

[4]Depois dessas coisas, ele se apaixonou por uma mulher do vale de Soreque, chamada Dalila.

[5]Os líderes dos filisteus foram dizer a ela: “Veja se consegue induzi-lo a mostrar para você o segredo da sua grande força e como poderemos dominá-lo, para que o amarremos e o subjuguemos. Cada um de nós dará a você treze quilos de prata”.

[6]Disse, pois, Dalila a Sansão: “Conte-me, por favor, de onde vem a sua grande força e como você pode ser amarrado e subjugado”.

[7]Respondeu-lhe Sansão: “Se alguém me amarrar com sete tiras de couro ainda úmidas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[1]Egyszer Sámson elment Gázába, meglátott ott egy parázna nőt, és bement hozzá.

[2]A gázaiaknak hírül adták: Idejött Sámson! Körülvették, és lestek rá egész éjjel a város kapujában, de csendben maradtak egész éjjel, mert azt gondolták: Majd ha megvirrad reggel, meggyilkoljuk őt.

[3]Sámson éjfélig feküdt. Éjfélkor aztán fölkelt, megragadta a városkapu ajtaját a két ajtófélfával együtt, és kiszakította zárastul, majd a vállára vette, és fölvitte a hegytetőre, Hebrónnal szemben.

Sámson és Delila

[4]Történt ezután, hogy megszeretett egy asszonyt a Szórék-völgyben, akinek Delila volt a neve.

[5]A filiszteusok városfejedelmei elmentek az asszonyhoz, és azt mondták neki: Szedd rá, és derítsd ki, hogy mitől olyan nagy az ereje, és hogyan tudnánk megfékezni, hogy megkötözhessük és elbánhassunk vele! Akkor mi egyenként ezeregyszáz ezüstöt adunk neked!

[6]Delila megkérdezte Sámsont: Mondd meg nekem, mitől olyan nagy az erőd, mivel lehet megkötözni téged, hogyan lehet elbánni veled?

[7]Sámson azt felelte neki: Ha megkötöznek hét nyers ínnal, amelyek még nem száradtak ki, akkor elgyengülök, és olyan leszek, mint bárki más.

[8]Então os líderes dos filisteus trouxeram a ela sete tiras de couro ainda úmidas, e Dalila o amarrou com elas.

[8]Ekkor a filiszteusok városfejedelmei hoztak az asszonynak hét nyers inat, amelyek még nem száradtak ki, és ő megkötözte Sámsont azokkal.

[9]Tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Mas ele arrebentou as tiras de couro como se fossem um fio de estopa posto perto do fogo. Assim, não se descobriu de onde vinha a sua força.

[9]Eközben egyesek lesben álltak a belső szobában. Akkor ezt mondta neki az asszony: Jönnek a filiszteusok, Sámson! De ő úgy elszakította az inakat, ahogyan a kócmadzag elszakad, ha tűz éri. Így nem tudódott ki, miben van az ereje.

[10]Disse Dalila a Sansão: "Você me fez de boba; mentiu para mim! Agora conte-me, por favor, como você pode ser amarrado".

[10]Delila akkor ezt mondta Sámsonnak: Becsaptál, és hazudtál nekem. De most igazán mondd meg nekem, mivel lehet megkötözni téged?

[11]Ele disse: "Se me amarrarem firmemente com cordas que nunca tenham sido usadas, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem".

[11]Sámson így felelt neki: Ha jól megkötöznek új kötelekkel, amelyeket még semmire sem használtak, elgyengülök, és olyan leszek, mint bárki más.

[12]Dalila o amarrou com cordas novas. Depois, tendo homens escondidos no quarto, ela o chamou: "Sansão, os filisteus o estão atacando!" Mas ele arrebentou as cordas de seus braços como se fossem uma linha.

[12]Delila tehát szerzett új köteleket, és azokkal kötözte meg. Azután ezt mondta neki: Jönnek a filiszteusok, Sámson! Eközben néhányan lesben álltak a belső szobában. De ő letépte azokat a karjáról, mint a cérnaszálat.

[13]Disse Dalila a Sansão: "Até agora você me fez de boba e mentiu para mim. Diga-me como pode ser amarrado". Ele respondeu: "Se você tecer num pano as sete tranças da minha cabeça e o prender com uma lançadeira, ficarei tão fraco quanto qualquer outro homem". Assim, enquanto ele dormia, Dalila teceu as sete tranças da sua cabeça num pano

[13]Delila akkor ezt mondta Sámsonnak: Eddig becsaptál, és hazudoztál nekem. Mondd meg már nekem, mivel lehet megkötözni téged? Sámson azt felelte neki: Ha fejem hét hajfonatát beleszövöd a szövőszéken készülő szőttesbe.

[14]e o prendeu com a lançadeira. Novamente ela o chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele despertou do sono e arrancou a lançadeira e o tear, com os fios.

[15]Então ela lhe disse: “Como você pode dizer que me ama se não confia em mim? Esta é a terceira vez que você me fez de boba e não contou o segredo da sua grande força”.

[16]Importunando-o o tempo todo, ela o cansava dia após dia, ficando ele a ponto de morrer.

[17]Por isso ele lhe contou o segredo: “Jamais se passou navalha em minha cabeça”, disse ele, “pois sou nazireu, desde o ventre materno. Se fosse rapado o cabelo da minha cabeça, a minha força se afastaria de mim, e eu ficaria tão fraco quanto qualquer outro homem”.

[18]Quando Dalila viu que Sansão lhe tinha contado todo o segredo, enviou esta mensagem aos líderes dos filisteus: “Subam mais esta vez, pois ele me contou todo o segredo”. Os líderes dos filisteus voltaram a ela levando a prata.

[19]Fazendo-o dormir no seu colo, ela chamou um homem para cortar as sete tranças do cabelo dele, e assim começou a subjugá-lo. E a sua força o deixou.

[20]Então ela chamou: “Sansão, os filisteus o estão atacando!” Ele acordou do sono e pensou: “Sairei como antes e me livrarei”.

[14]Az asszony még egy cövekkel is rögzítette, azután ezt mondta neki: Jönnek a filiszteusok, Sámson! De ő fölébredt álmából, és kitépte a cöveket, a vetélőt és a szövőszék fonalát.

[15]Delila ezt mondta neki: Hogyan mondhatod, hogy szeretsz, ha nem enyém a szíved? Már háromszor csaptál be, mert nem mondtad meg nekem, mitől olyan nagy az erőd.

[16]Amikor mindennap zaklatta és gyötörte szavaival, halálosan megunta a dolgot.

[17]Feltárta előtte egészen a szívét, és ezt mondta neki: Borotva nem érte soha a fejemet, mert Istennek szentelt názír voltam már anyám méhében is. Ha megnyírnak, odalesz az erőm, elgyengülök, és olyan leszek, mint bárki más.

[18]Amikor Delila látta, hogy egészen feltárta előtte a szívét, elküldött, és hívatta a filiszteusok városfejedelmeit, és ezt üzente: Most jöjjetek, mert egészen feltárta előttem a szívét! A filiszteusok városfejedelmei elmentek hozzá, és a pénzt is vitték magukkal.

[19]Ekkor elaltatta Sámsont a térdén, majd behívott egy embert, és levágatta a fejéről a hét hajfonatát. Azután elkezdte szólongatni – miközben őt már elhagyta az ereje –,

[20]és ezt mondta: Jönnek a filiszteusok, Sámson! Ő felébredt álmából, és azt gondolta: Kiszabadulok most is, mint

Mas não sabia que o Senhor o tinha deixado.

[21]Os filisteus o prenderam, furaram os seus olhos e o levaram para Gaza. Prenderam-no com algemas de bronze, e o puseram a girar um moinho na prisão.

[22]Mas, logo o cabelo da sua cabeça começou a crescer de novo.

A Morte de Sansão

[23]Os líderes dos filisteus se reuniram para oferecer um grande sacrifício a seu deus Dagom e para festejar. Comemorando sua vitória, diziam: “O nosso deus entregou o nosso inimigo Sansão em nossas mãos”.

[24]Quando o povo o viu, louvou o seu deus: “O nosso deus nos entregou o nosso inimigo, o devastador da nossa terra, aquele que multiplicava os nossos mortos”.

[25]Com o coração cheio de alegria, gritaram: “Tragam-nos Sansão para nos divertir!” E mandaram trazer Sansão da prisão, e ele os divertia. Quando o puseram entre as colunas,

[26]Sansão disse ao jovem que o guiava pela mão: “Ponha-me onde eu possa apalpar as colunas que sustentam o templo, para que eu me apoie nelas”.

[27]Homens e mulheres lotavam o templo; todos os líderes dos filisteus estavam presentes e, no alto, na galeria, havia

máskor, csak megrázom magam! – mert még nem tudta, hogy elhagyta őt az Úr.

[21]De a filiszteusok megragadták, kiszúrták a szemét, és elvitték Gázába. Bilincsbe verték, és a börtönben kellett a malmot hajtania.

Sámson utolsó hőstette

[22]Sámson haja azonban megint nőni kezdett azután, hogy levágták.

[23]Egyszer a filiszteusok városfejedelmei összegyűltek, hogy egy nagy áldozati lakomát rendezzenek istenüknek, Dágónnak, és hogy örvendezzenek. Ezt mondták: Kezünkbe adta istenünk Sámsont, aki ártott nekünk!

[24]Amikor meglátta őt a nép, dicsőítették istenüket, és ezt mondták: Kezünkbe adta istenünk, őt, aki ártott nekünk, aki pusztította földünket, és aki oly sokat legyilkolt közülünk!

[25]Azután olyan jókedvük támadt, hogy ezt mondták: Hívjátok ide Sámsont, hadd szórakoztasson bennünket! Oda is hívták Sámsont a börtönből, hogy szórakoztassa őket. Azután odaállították az oszlopok közé.

[26]Sámson ezt mondta annak a fiúnak, aki a kezét fogta: Eressz el, hadd tapogassam ki az oszlopokat, amelyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk!

[27]A ház tele volt férfiakkal és asszonyokkal, ott volt a filiszteusok összes városfejedelme, a tetőn pedig mintegy

cerca de três mil homens e mulheres vendo Sansão, que os divertia.

[28]E Sansão orou ao Senhor: "Ó Soberano Senhor, lembra-te de mim! Ó Deus, eu te suplico, dá-me forças, mais uma vez, e faze com que eu me vingue dos filisteus por causa dos meus dois olhos!"

[29]Então Sansão forçou as duas colunas centrais sobre as quais o templo se firmava. Apoiando-se nelas, tendo a mão direita numa coluna e a esquerda na outra,

[30]disse: "Que eu morra com os filisteus!" Em seguida, ele as empurrou com toda a força, e o templo desabou sobre os líderes e sobre todo o povo que ali estava. Assim, na sua morte, Sansão matou mais homens do que em toda a sua vida.

[31]Foram, então, os seus irmãos e toda a família do seu pai para buscá-lo. Trouxeram-no e o sepultaram entre Zorá e Estaol, no túmulo de Manoá, seu pai. Sansão liderou Israel durante vinte anos.

Juízes 17

Os Ídolos de Mica

[1]Havia um homem chamado Mica, dos montes de Efraim,

[2]que disse certa vez à sua mãe: "Os treze quilos de prata que foram roubados de você e pelos quais eu a ouvi pronunciar uma maldição, na verdade a prata está comigo; eu a peguei". Disse-lhe sua mãe: "O Senhor o abençoe, meu filho!"

háromezer férfi és nő, akik Sámson játékán szórakoztak.

[28]Ekkor Sámson az ÚRhoz kiáltott, és ezt mondta: Ó, Uram, URam! Emlékezz meg rólam, és adj nekem erőt csak még most az egyszer, Istenem, hogy utoljára, a két szememért, bosszút állhassak a filiszteusokon!

[29]Azzal átfogta Sámson a két középső oszlopot, amelyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és nekik feszült.

[30]Majd ezt mondta Sámson: Hadd haljak meg én is a filiszteusokkal! Azzal megfeszítette erejét, úgyhogy a ház rádőlt a városfejedelmekre meg a népből mindazokra, akik benne voltak. Így többet ölt meg halálával, mint amennyit megölt életében.

[31]Ezután elmentek a testvérei és apjának egész háza népe, fölvették és hazavitték. Corá és Estáól között temették el apjának, Mánóahnak a sírjába. Húsz évig volt Izráel bírája.

Bírák 17

Míká bálványozása

[1]Élt Efraim hegyvidékén egy Míká nevű ember.

[2]Ez azt mondta egyszer az anyjának: Az az ezeregyszáz ezüst, amit elvettek tőled, és ami miatt átkot mondtál a fülem hallatára is, az az ezüst nálam van, én vettem el. Az anyja ezt mondta: Áldjon meg az ÚR, fiam!

[3]Quando ele devolveu os treze quilos de prata à mãe, ela disse: "Consagro solenemente a minha prata ao Senhor para que o meu filho faça uma imagem esculpida e um ídolo de metal. Eu a devolvo a você".

[3]Amikor visszaadta anyjának az ezeregyszáz ezüstöt, ezt mondta az anyja: Ezt az ezüstöt én arra szántam, hogy az ÚRnak szentelem a fiamért: készítsenek belőle faragott és öntött bálványszobrot. Most azért visszaadom neked.

[4]Mas ele devolveu a prata à sua mãe, e ela separou dois quilos e quatrocentos gramas, e os deu a um ourives, que deles fez a imagem e o ídolo. E estes foram postos na casa de Mica.

[4]De a fiú újból visszaadta az ezüstöt anyjának. Ekkor az anyja fogott kétszáz ezüstöt, odaadta az ötvösnek, az pedig faragott és öntött bálványszobrot készített belőle. Ez Míká házába került.

[5]Ora, esse homem, Mica, possuía um santuário, fez um manto sacerdotal e alguns ídolos da família e pôs um dos seus filhos como seu sacerdote.

[5]Ennek a Míkának volt egy házi szentélye. Készíttetett éfódot és házibálványt, egyik fiát pedig felavatta, és az lett a papja.

[6]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

[6]Abban az időben nem volt király Izráelben: mindenki azt csinálta, ami neki tetszett.

[7]Um jovem levita de Belém de Judá, procedente do clã de Judá,

[7]Élt egy ifjú a júdai Betlehemben, Júda nemzetségében, aki lévita volt, de jövevényként ott tartózkodott.

[8]saiu daquela cidade em busca de outro lugar para morar. Em sua viagem, chegou à casa de Mica, nos montes de Efraim.

[8]Ez a férfi elindult a júdai Betlehem városából, hogy jövevényként letelepedjen ott, ahol majd alkalmas helyet talál. Így jutott el vándorlása közben Efraim hegyvidékére, Míká házához.

[9]Mica lhe perguntou: "De onde você vem?" "Sou levita, de Belém de Judá", respondeu ele. "Estou procurando um lugar para morar."

[9]Míká megkérdezte tőle: Honnan jössz? Az így felelt neki: Lévita vagyok, a júdai Betlehemből; megyek, míg alkalmas helyet találok, ahol jövevényként letelepedhetek.

[10]"Fique comigo", disse-lhe Mica. "Seja meu pai e sacerdote, e eu darei a você

[10]Ekkor Míká azt mondta neki: Maradj nálam, légy atyám és papom! Én pedig

cento e vinte gramas de prata por ano, roupas e comida.”

[11]O jovem levita concordou em ficar com Mica, e tornou-se como um dos seus filhos.

[12]Mica acolheu o levita, e o jovem se tornou seu sacerdote, e ficou morando em sua casa.

[13]E Mica disse: “Agora sei que o Senhor me tratará com bondade, pois esse levita se tornou meu sacerdote”.

Juízes 18

A Tribo de Dã se Estabelece em Laís

[1]Naquela época, não havia rei em Israel, e a tribo de Dã estava procurando um local onde se estabelecer, pois ainda não tinha recebido herança entre as tribos de Israel.

[2]Então enviaram cinco guerreiros de Zorá e de Estaol para espionarem a terra e explorá-la. Esses homens representavam todos os clãs da tribo. Disseram-lhes: “Vão, explorem a terra”. Os homens chegaram aos montes de Efraim e foram à casa de Mica, onde passaram a noite.

[3]Quando estavam perto da casa de Mica, reconheceram a voz do jovem levita; aproximaram-se e lhe perguntaram: “Quem o trouxe para cá? O que você está fazendo neste lugar? Por que você está aqui?”

[4]O jovem lhes contou o que Mica fizera por ele, e disse: “Ele me contratou, e eu sou seu sacerdote”.

adok neked évi tíz ezüstöt, egy rend ruhát és élelmet. A lévita beleegyezett;

[11]úgy döntött a lévita, hogy ott marad annál az embernél. Az pedig úgy bánt vele, mintha a saját fia volna.

[12]Míká felavatta a lévitát. Így az ifjú a papja lett, és Míká házában élt.

[13]Míká pedig ezt mondta: Most már tudom, hogy jót fog velem tenni az ÚR, mert egy lévita lett a papom.

Bírák 18

Dán törzse új lakóhelyet keres

[1]Abban az időben nem volt király Izráelben. – Abban az időben Dán törzse megfelelő területet keresett magának, hogy letelepedjék, mert addig nem jutott megfelelő örökséghez Izráel törzsei között.

[2]A dániak elküldtek nemzetségükből öt férfit, legbátrabb embereiket Corából és Estáólból, hogy járják be és kémleljék ki az országot. Azt mondták nekik: Menjetek, kémleljétek ki az országot! Így jutottak el Efraim hegyvidékére, Míká házához, s ott megszálltak.

[3]Amikor együtt voltak Míká háza népével, felfigyeltek az ifjú lévita hangjára. Betértek oda, és megkérdezték tőle: Ki hozott téged ide, mit csinálsz itt, és mi dolgod van itt?

[4]Ő azt felelte nekik: Ezt meg ezt tette velem Míká, felfogadott engem, és a papja lettem.

[5]Então eles lhe pediram: “Pergunte a Deus se a nossa viagem será bem-sucedida”.

[6]O sacerdote lhes respondeu: “Vão em paz. Sua viagem tem a aprovação do Senhor”.

[7]Os cinco homens partiram e chegaram a Laís, onde viram que o povo vivia em segurança, como os sidônios, despreocupado e tranquilo, e gozava prosperidade, pois a sua terra não lhe deixava faltar nada. Viram também que o povo vivia longe dos sidônios e não tinha relações com nenhum outro povo.

[8]Quando voltaram a Zorá e a Estaol, seus irmãos lhes perguntaram: “O que descobriram?”

[9]Eles responderam: “Vamos atacá-los! Vimos que a terra é muito boa. Vocês vão ficar aí sem fazer nada? Não hesitem em ir apossar-se dela.

[10]Chegando lá, vocês encontrarão um povo despreocupado e uma terra espaçosa que Deus pôs nas mãos de vocês, terra onde não falta coisa alguma!”

[11]Então seiscentos homens da tribo de Dã partiram de Zorá e de Estaol, armados para a guerra.

[12]Na viagem armaram acampamento perto de Quiriate-Jearim, em Judá. É por isso que até hoje o local, a oeste de Quiriate-Jearim, é chamado Maané-Dã.

[5]Ekkor azt mondták neki: Kérdezd meg az Istent, hogy megtudjuk: sikeres lesz-e az utunk, amelyen járunk.

[6]A pap azt mondta nekik: Menjetek békével! Gondja van az ÚRnak az útra, amelyen jártok.

[7]Azután továbbment az öt férfi, és elérkezett Lajisba. Látták, hogy a benne lakó nép biztonságban él, szidóni módra, nyugodtan és biztonságban, és nincs senki az országban, aki bántaná őket, vagy uralkodnék fölöttük. Messze esnek a szidóniaktól is, nincs senkivel semmiféle kapcsolatuk.

[8]Mikor hazaérkeztek testvéreikhez Corába és Estáólba, megkérdezték tőlük testvéreik: Mi hírt hoztok?

[9]Ők így feleltek: Induljatok, vonuljunk föl ellenük, mert olyan földet láttunk, amely nagyon jó! Mit késlekedtek? Ne halogassátok az indulást, menjetek, és vegyétek birtokba azt a földet!

[10]Ott egy olyan népet találtok, amely biztonságban él, és tágas az a föld mindenfelé. Bizony, a kezetekbe adta azt Isten! Olyan hely az, ahol nem hiányzik a világon semmi.

Dán törzse elrabolja Míká bálványszobrait

[11]Útnak indult tehát Dán nemzetségéből, Corából és Estáólból hatszáz fölfegyverzett ember.

[12]Fölvonultak, és tábort ütöttek Kirjat-Jeárímnál Júdában. Ezért hívják azt a helyet Dán táborának még ma is; ott van ez Kirjat-Jeárím mögött.

[13]Dali foram para os montes de Efraim e chegaram à casa de Mica.

[14]Os cinco homens que haviam espionado a terra de Laís disseram a seus irmãos: “Vocês sabiam que numa dessas casas há um manto sacerdotal, ídolos da família, uma imagem esculpida e um ídolo de metal? Agora vocês sabem o que devem fazer”.

[15]Então eles se aproximaram e foram à casa do jovem levita, à casa de Mica, e o saudaram.

[16]Os seiscentos homens de Dã, armados para a guerra, ficaram junto à porta.

[17]Os cinco homens que haviam espionado a terra entraram e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, enquanto o sacerdote e os seiscentos homens armados permaneciam à porta.

[18]Quando os homens entraram na casa de Mica e apanharam a imagem, o manto sacerdotal, os ídolos da família e o ídolo de metal, o sacerdote lhes perguntou: “Que é que vocês estão fazendo?”

[19]Eles lhe responderam: “Silêncio! Não diga nada. Venha conosco, e seja nosso pai e sacerdote. Não será melhor para você servir como sacerdote uma tribo e um clã de Israel do que apenas a família de um só homem?”

[20]Então o sacerdote se alegrou, apanhou o manto sacerdotal, os ídolos da família e a imagem esculpida e se juntou à tropa.

[13]Majd továbbvonultak Efraim hegyvidékére, és eljutottak Míká házához.

[14]Ekkor az az öt ember, aki elment kikémlelni Lajis földjét, ezt mondta testvéreinek: Tudjátok-e, hogy ezekben a házakban van éfód és házibálvány, faragott és öntött bálványszobor? Ugye tudjátok, mit kell tennetek?

[15]Ekkor betértek oda. Bementek az ifjú lévita házába – ez is Míká háza volt –, és békességgel köszöntötték.

[16]A dániak hatszáz fölfegyverzett embere pedig elállta a kapu bejáratát.

[17]Az az öt ember, aki elment kikémlelni azt a földet, fölment, behatolt oda, és magához vette a faragott bálványszobrot, az éfódot, a házibálványt és az öntött bálványt. A pap pedig ott állt a kapu bejáratánál, a hatszáz fölfegyverzett ember mellett.

[18]Amikor tehát ezek bementek Míká házába, és magukhoz vették a faragott bálványszobrot, az éfódot, a házibálványt és az öntött bálványt, megkérdezte tőlük a pap: Mit csináltok?

[19]Azok ezt felelték neki: Hallgass, fogd be a szád! Gyere velünk, légy a mi atyánk és papunk! Mi jobb neked: ha egy ember házának vagy a papja, vagy ha Izráelben egy egész törzsnek vagy nemzetségnek vagy a papja?

[20]Tetszett ez a dolog a papnak; magához vette hát az éfódot, a házibálványt meg a

faragott bálványszobrot, és beállt a nép közé.

[21]Pondo os seus filhos, os seus animais e os seus bens na frente deles, partiram de volta.

[21]Azután továbbmentek, de az asszonyokat és a gyermekeket, a jószágot és az értékes holmit a menet élére állították.

[22]Quando já estavam a certa distância da casa, os homens que moravam perto de Mica foram convocados e alcançaram os homens de Dã.

[22]Alig távoztak el Míká házától, máris fegyverbe szólították a Míká házában és a háza környékén lakó embereket, és a dániak nyomába eredtek.

[23]Como vinham gritando atrás deles, estes se voltaram e perguntaram a Mica: “Qual é o seu problema? Por que convocou os seus homens para lutar?”

[23]Kiáltoztak a dániak után, mire azok visszafordultak, és azt kérdezték Míkától: Mit akarsz, hogy fegyverbe szólítottad embereidet?

[24]Ele respondeu: “Vocês estão levando embora os deuses que fiz e o meu sacerdote. O que me sobrou? Como é que ainda podem perguntar: ‘Qual é o seu problema?’ ”

[24]Ő azt felelte: Elvittétek isteneimet, amelyeket csináltattam, meg a papomat, és elmentetek! Mi marad nekem? És még ti kérditek, hogy mit akarok?

[25]Os homens de Dã responderam: “Não discuta conosco, senão alguns homens de temperamento violento o atacarão, e você e a sua família perderão a vida”.

[25]De a dániak azt mondták neki: Egy szót se halljunk többet, különben rátok támadnak ezek a nekikeseredett emberek, és akkor elveszíted mind a saját, mind a házad népe életét!

[26]E assim os homens de Dã seguiram seu caminho. Vendo que eles eram fortes demais para ele, Mica virou-se e voltou para casa.

[26]Azzal a dániak továbbmentek a maguk útján. Míká pedig megfordult és hazament, mert látta, hogy azok erősebbek nála.

A dániak elfoglalják Lajist

[27]Os homens de Dã levaram o que Mica fizera e o seu sacerdote, e foram para Laís, lugar de um povo pacífico e despreocupado. Eles mataram todos ao fio da espada e queimaram a cidade.

[27]Elvitték tehát, amit Míká csináltatott, meg a papját is, aki nála volt. Azután rátámadtak Lajisra, a nyugalomban és biztonságban élő népre, kardélre hányták őket, a várost pedig fölperzselték.

[28]Não houve quem os livrasse, pois viviam longe de Sidom e não tinham relações com

[28]Senki se menthette meg őket, mert Szidóntól messze estek, és nem volt

nenhum outro povo. A cidade ficava num vale que se estende até Bete-Reobe. Os homens de Dã reconstruíram a cidade e se estabeleceram nela.

senkivel kapcsolatuk, mert a város Bét-Rehób völgyében feküdt. Azután a dániak újra fölépítették a várost és letelepedtek benne.

[29]Deram à cidade anteriormente chamada Laís o nome de Dã, em homenagem a seu antepassado Dã, filho de Israel.

[29]A várost Dánnak nevezték el, ősatyjuknak, Dánnak a nevéről, aki Izráel szülöttje volt. Azelőtt Lajis volt annak a város neve.

[30]Eles levantaram para si o ídolo, e Jônatas, filho de Gérson, neto de Moisés, e os seus filhos foram sacerdotes da tribo de Dã até que o povo foi para o exílio.

[30]Azután a dániak felállították maguknak a faragott bálványszobrot, és Jónátán, aki Gérsóm fia, Manassé unokája volt, meg az ő fiai lettek Dán törzsének a papjai egészen addig, amíg az ország népét fogságba nem hurcolták.

[31]Ficaram com o ídolo feito por Mica durante todo o tempo em que o santuário de Deus esteve em Siló.

[31]Így állították fel maguknak azt a faragott bálványszobrot, amit Míká csináltatott, és ott volt ez mindaddig, amíg az Isten háza Silóban volt.

Juízes 19

O Levita e a Morte da sua Concubina

[1]Naquela época, não havia rei em Israel. Aconteceu que um levita que vivia nos montes de Efraim, numa região afastada, tomou para si uma concubina, que era de Belém de Judá.

[2]Mas ela lhe foi infiel. Deixou-o e voltou para a casa do seu pai, em Belém de Judá. Quatro meses depois,

[3]seu marido foi convencê-la a voltar. Ele tinha levado o seu servo e dois jumentos. A mulher o levou para dentro da casa do seu pai, e quando seu pai o viu, alegrou-se.

Bírák 19

Egy lévita Betlehembe utazik

[1]Abban az időben, amikor nem volt király Izráelben, egy lévita jövevényként élt Efraim hegyvidékének a szélén. Ez a júdai Betlehemből vett magának egy másodfeleséget.

[2]Másodfelesége azonban megharagudott reá, és elment tőle apja házához, a júdai Betlehembe; ott is maradt négy hónapig.

[3]De a férje útra kelt, elment érte, hogy a lelkére beszéljen és visszavigye. Szolgája és két szamár volt vele. A fiatalasszony bevezette apja házába, és mikor az apja meglátta őt, örömmel ment eléje.

[4]O sogro dele o convenceu a ficar ali; e ele permaneceu com eles três dias; todos comendo, bebendo e dormindo ali.

[5]No quarto dia, eles se levantaram cedo, e o levita se preparou para partir, mas o pai da moça disse ao genro: “Coma alguma coisa, e depois vocês poderão partir”.

[6]Os dois se assentaram para comer e beber juntos. Mas o pai da moça disse: “Eu peço a você que fique esta noite, e que se alegre”.

[7]E, quando o homem se levantou para partir, seu sogro o convenceu a ficar ainda aquela noite.

[8]Na manhã do quinto dia, quando ele se preparou para partir, o pai da moça disse: “Vamos comer! Espere até a tarde!” E os dois comeram juntos.

[9]Então, quando o homem, sua concubina e seu servo levantaram-se para partir, o pai da moça, disse outra vez: “Veja, o dia está quase acabando, é quase noite; passe a noite aqui. Fique e alegre-se. Amanhã de madrugada vocês poderão levantar-se e ir para casa”.

[10]Não desejando ficar outra noite, o homem partiu rumo a Jebus, isto é, Jerusalém, com dois jumentos selados e com a sua concubina.

[11]Quando estavam perto de Jebus e já se findava o dia, o servo disse a seu senhor:

[4]Mivel apósa, a fiatalasszony apja marasztalta őt, nála maradt három napig; ettek, ittak, és ott töltötték az éjszakát.

[5]Amikor a negyedik nap korán reggel fölkeltek, és ő indulni készült, azt mondta a fiatalasszony apja a vejének: Lakjál jól valami harapnivalóval, és csak azután menjetek el!

[6]Le is ültek mindketten, és együtt ettek és ittak. Azután ezt mondta a fiatalasszony apja a férfinak: Gondold meg magad, maradj itt még az éjjel, és érezd jól magad!

[7]A férfi már indult volna, de az apósa addig marasztalta, míg ott nem maradt megint éjszakára.

[8]Az ötödik napon is korán reggel fölkelt, hogy elinduljon, de a fiatalasszony apja ezt mondta: Lakjál jól, és maradjatok itt napnyugtáig! Így ettek mind a ketten.

[9]Azután a férfi menni készült másodfeleségével és szolgájával, de az apósa, a fiatalasszony apja ezt mondta neki: Nézd, már bealkonyodott, mindjárt este van, maradjatok itt éjszakára! Esteledik már, maradj hát itt, és érezd jól magad! Majd holnap korán útra kelhettek, és hazamehetsz.

[10]De a férfi nem akart ott maradni éjszakára, hanem útra kelt, és eljutott Jebúszig, azaz Jeruzsálemig. Két fölnyergelt szamár volt vele, meg a másodfelesége.

A lévita a benjámini Gibeában

[11]Amikor Jebúsznál voltak, és már nagyon későre járt az idő, azt mondta a szolga az urának: Gyerünk, térjünk be ide, a

“Venha. Vamos parar nesta cidade dos jebuseus e passar a noite aqui”.

[12]O seu senhor respondeu: “Não. Não vamos entrar numa cidade estrangeira, cujo povo não é israelita. Iremos para Gibeá”.

[13]E acrescentou: “Ande! Vamos tentar chegar a Gibeá ou a Ramá e passar a noite num desses lugares”.

[14]Então prosseguiram, e o sol se pôs quando se aproximavam de Gibeá de Benjamim.

[15]Ali entraram para passar a noite. Foram sentar-se na praça da cidade. E ninguém os convidou para passarem a noite em sua casa.

[16]Naquela noite, um homem idoso procedente dos montes de Efraim e que estava morando em Gibeá (os homens do lugar eram benjamitas), voltava de seu trabalho no campo.

[17]Quando viu o viajante na praça da cidade, o homem idoso perguntou: “Para onde você está indo? De onde vem?”

[18]Ele respondeu: “Estamos de viagem, indo de Belém de Judá para uma região afastada, nos montes de Efraim, onde moro. Fui a Belém de Judá, e agora estou indo ao santuário do Senhor. Mas aqui ninguém me recebeu em casa.

[19]Temos palha e forragem para os nossos jumentos, e para nós mesmos, que somos seus servos, temos pão e vinho, para mim,

jebúsziak városába, és szálljunk meg benne!

[12]Az ura azonban ezt mondta neki: Ne térjünk be idegen városba, ahol nem izráeliek laknak; menjünk tovább Gibeáig!

[13]Majd ezt mondta a szolgájának: Igyekezzünk lakott helyre érni, és szálljunk meg Gibeában vagy Rámában!

[14]Továbbmentek tehát, és épp akkor ment le a nap, amikor a benjámini Gibea mellett voltak.

[15]Akkor befordultak, hogy bemenjenek oda, és megszálljanak Gibeában. Bementek és leültek a város terén, de senki sem fogadta be őket a házába éjszakára.

[16]Végre egy öregember jött este a mezei munkából. Ez az ember Efraim hegyvidékéről származott, és jövevényként élt Gibeában, annak a helynek a lakói pedig benjáminiak voltak.

[17]Amikor fölnézett az öregember, és meglátta az úton levő embert a város terén, megkérdezte: Honnan jössz és hová mész?

[18]Ő azt felelte neki: Átutazóban vagyunk a júdai Betlehemből Efraim hegyvidékének a szélére, mert odavaló vagyok. A júdai Betlehemben jártam, és most az Úr házához megyek, de senki sem fogad be engem a házába.

[19]Pedig szalmánk és abrakunk is van a szamarainknak, van kenyerünk és borunk is magamnak, szolgálóleányodnak és

para a sua serva e para o jovem que está conosco. Não temos falta de nada”.
[20]“Você é bem-vindo em minha casa”, disse o homem idoso. “Vou atendê-lo no que você precisar. Não passe a noite na praça.”
[21]E os levou para a sua casa e alimentou os jumentos. Depois de lavarem os pés, comeram e beberam alguma coisa.

[22]Quando estavam entretidos, alguns vadios da cidade cercaram a casa. Esmurrando a porta, gritaram para o homem idoso, dono da casa: “Traga para fora o homem que entrou em sua casa para que tenhamos relações com ele!”

[23]O dono da casa saiu e lhes disse: “Não sejam tão perversos, meus amigos. Já que esse homem é meu hóspede, não cometam essa loucura.

[24]Vejam, aqui está minha filha virgem e a concubina do meu hóspede. Eu as trarei para vocês, e vocês poderão usá-las e fazer com elas o que quiserem. Mas, nada façam com esse homem, não cometam tal loucura!”

[25]Mas os homens não quiseram ouvi-lo. Então o levita mandou a sua concubina para fora, e eles a violentaram e abusaram dela a noite toda. Ao alvorecer a deixaram.

[26]Ao romper do dia a mulher voltou para a casa onde o seu senhor estava

ennek a legénynek, aki szolgáddal van; nincs szükségünk semmire.
[20]Ekkor azt mondta az öregember: Békesség neked! Amire csak szükséged van, az az én gondom. Csak itt ne maradj a téren éjszakára!
[21]És elvezette a házához, abrakot adott a szamaraknak, azután megmosták a lábukat, majd ettek és ittak.

Gibea lakosainak vétke

[22]Miközben ők jól érezték magukat, a város férfiai, elvetemült emberek, körülvették a házat, az ajtóhoz tódultak, és ezt mondták annak az öregembernek, a házigazdának: Hozd ki azt a férfit, aki a házadba jött, hadd háljunk vele!
[23]Akkor kiment hozzájuk az az ember, a házigazda, és ezt mondta nekik: Ugyan, testvéreim, ne tegyetek rosszat! Hiszen az én házamba jött ez a férfi, ne kövessetek hát el ilyen gyalázatos dolgot!

[24]Itt van az én hajadon leányom, meg a férfi másodfelesége. Kihozom őket, erőszakoskodjatok azokkal, és tegyetek velük, amit jónak láttok; de ezzel a férfival ne kövessetek el ilyen gyalázatos dolgot!

[25]A férfiak azonban nem akartak hallgatni rá. Ezért fogta az az ember a másodfeleségét, és kivitte hozzájuk az utcára. Azok pedig egész éjjel vele háltak, és erőszakoskodtak vele reggelig, és csak pirkadatkor engedték el.
[26]Reggelre kelve megjött az asszony, de összeesett annak az embernek a háza előtt,

hospedado, caiu junto à porta e ali ficou até o dia clarear.

[27]Quando o seu senhor se levantou de manhã, abriu a porta da casa e saiu para prosseguir viagem, lá estava a sua concubina, caída à entrada da casa, com as mãos na soleira da porta.

[28]Ele lhe disse: “Levante-se, vamos!” Não houve resposta. Então o homem a pôs em seu jumento e foi para casa.

[29]Quando chegou, apanhou uma faca e cortou o corpo da sua concubina em doze partes, e as enviou a todas as regiões de Israel.

[30]Todos os que viram isso disseram: “Nunca se viu nem se fez uma coisa dessas desde o dia em que os israelitas saíram do Egito. Pensem! Reflitam! Digam o que se deve fazer!”

Juízes 20

A Guerra entre os Israelitas e os Benjamitas

[1]Então todos os israelitas, de Dã a Berseba, e de Gileade, saíram como um só homem e se reuniram em assembleia perante o Senhor, em Mispá.

[2]Os líderes de todo o povo das tribos de Israel tomaram seus lugares na assembleia do povo de Deus, quatrocentos mil soldados armados de espada.

[3](Os benjamitas souberam que os israelitas haviam subido a Mispá.) Os israelitas perguntaram: “Como aconteceu essa perversidade?”

akinél az ura volt. Ott feküdt elterülve, amíg kivilágosodott.

[27]Reggel fölkelt az ura, kinyitotta a ház ajtaját, és kijött, hogy útra keljen. Akkor látta, hogy az asszony, a másodfelesége ott fekszik összerogyva a ház bejáratánál, kezeit a küszöbre nyújtva.

[28]A férfi így szólt hozzá: Kelj föl, és menjünk! De ő nem válaszolt. Ekkor föltette őt a szamárra, útnak indult, és hazament.

[29]Hazaérve kést vett elő, fogta a másodfeleségét, a testét tizenkét darabra vágta, és szétküldte Izráel egész területére.

[30]Aki csak látta, ezt mondta: Nem történt ilyen, és nem látott még senki ehhez foghatót azóta, hogy feljöttek Izráel fiai Egyiptomból, mind a mai napig. Vegyétek ezt fontolóra, tanácskozzatok, és beszéljétek meg!

Bírák 20

Izráel hadjáratot indít Benjámin ellen

[1]Izráel fiai valamennyien kivonultak, és összegyülekezett az Úrhoz Micpába egy emberként az egész közösség, Dántól Beérsebáig, meg Gileád földjéről is.

[2]Az egész népnek, Izráel valamennyi törzsének a vezetői előálltak Isten népének a gyülekezetében, amelyben négyszázezer kardforgató gyalogos volt.

[3]Meghallották a benjáminiak is, hogy Izráel fiai fölvonultak Micpába. Izráel fiai ekkor azt mondták: Beszéljétek el, hogyan történt ez a gaztett!

[4]Então o levita, marido da mulher assassinada, disse: "Eu e a minha concubina chegamos a Gibeá de Benjamim para passar a noite.

[4]Megszólalt a lévita, a megölt asszony férje, és ezt mondta: Bementem a benjámini Gibeába, én és a másodfeleségem, hogy megszálljak ott éjszakára.

[5]Durante a noite os homens de Gibeá vieram para atacar-me e cercaram a casa, com a intenção de matar-me. Então violentaram minha concubina, e ela morreu.

[5]A gibeai polgárok azonban rám támadtak, és éjjel körülvették miattam a házat. Engem akartak meggyilkolni, aztán másodfeleségemmel erőszakoskodtak úgy, hogy belehalt.

[6]Peguei minha concubina, cortei-a em pedaços e enviei um pedaço a cada região da herança de Israel, pois eles cometeram essa perversidade e esse ato vergonhoso em Israel.

[6]Ezért fogtam a másodfeleségemet, földaraboltam, és szétküldtem Izráel örökségének egész területére, mert fajtalan és gyalázatos dolgot követtek el Izráelben.

[7]Agora, todos vocês, israelitas, manifestem-se e deem o seu veredicto".

[7]Ti mindnyájan Izráel fiai vagytok, tartsatok tehát nyomban tanácsot ebben az ügyben!

[8]Todo o povo se levantou como se fosse um só homem, dizendo: "Nenhum de nós irá para casa. Nenhum de nós voltará para o seu lar.

[8]Erre az egész nép egy emberként felállt, és azt mondta: Senki se menjen sátrába, és senki se térjen haza!

[9]Mas é isto que faremos agora contra Gibeá: separaremos, por sorteio, de todas as tribos de Israel,

[9]Mert most ez a teendőnk Gibea dolgában: sorsot vetünk ellene.

[10]de cada cem homens dez, de cada mil homens cem, de cada dez mil homens mil, para conseguirem provisões para o exército poder chegar a Gibeá de Benjamim e dar a eles o que merecem por esse ato vergonhoso cometido em Israel".

[10]Megbízunk tíz embert száz közül, százat ezer közül, ezret tízezer közül Izráel mindegyik törzséből, hogy szerezzenek útravalót a hadinépnek. Azután megtámadjuk a benjámini Gibeát, és elbánunk vele, amiatt a gyalázatos dolog miatt, amelyet elkövetett Izráelben.

[11]E todos os israelitas se ajuntaram e se uniram como um só homem contra a cidade.

[11]Így gyülekezett össze együttesen, egy emberként minden izráeli férfi a város alá.

[12]As tribos de Israel enviaram homens a toda a tribo de Benjamim, dizendo: “O que vocês dizem dessa maldade terrível que foi cometida no meio de vocês?

[13]Agora, entreguem esses canalhas de Gibeá, para que os matemos e eliminemos esse mal de Israel”. Mas os benjamitas não quiseram ouvir seus irmãos israelitas.

[14]Vindos de suas cidades, reuniram-se em Gibeá para lutar contra os israelitas.

[15]Naquele dia, os benjamitas mobilizaram vinte e seis mil homens armados de espada que vieram das suas cidades, além dos setecentos melhores soldados que viviam em Gibeá.

[16]Dentre todos esses soldados havia setecentos canhotos, muito hábeis, e cada um deles podia atirar com a funda uma pedra num cabelo sem errar.

[17]Israel, sem os de Benjamim, convocou quatrocentos mil homens armados de espada, todos eles homens de guerra.

[18]Os israelitas subiram a Betel e consultaram a Deus. “Quem de nós irá lutar primeiro contra os benjamitas?”, perguntaram. O Senhor respondeu: “Judá irá primeiro”.

[19]Na manhã seguinte, os israelitas se levantaram e armaram acampamento perto de Gibeá.

[12]Izráel törzsei embereket küldtek Benjámin egész törzsébe ezzel az üzenettel: Micsoda gaztett történt tinálatok!

[13]Most azért adjátok ki azokat az elvetemült gibeai férfiakat, hogy megöljük őket, és így takarítsuk ki a gonoszt Izráelből! De a benjáminiak nem akartak hallgatni Izráel fiainak, testvéreiknek a szavára.

[14]A benjáminiak összegyűltek városaikból Gibeába, hogy fölvegyék a harcot Izráel fiaival.

[15]Azon a napon huszonhatezer kardforgató embert számoltak össze a benjáminiak a városokból, Gibea lakosain kívül, ahonnan hétszáz válogatott embert számoltak össze.

[16]Ebből az egész hadinépből hétszáz válogatott ember balkezes volt. Ezek mindnyájan hajszálpontosan tudtak parittyázni, sohasem hibáztak.

[17]Az izráeli férfiakat is összeszámolták: Benjáminon kívül négyszázezer kardforgató embert, csupa harcedzett férfit.

Izráel két ízben vereséget szenved

[18]Azután elindultak Izráel fiai, elmentek Bételbe, és ezt kérdezték Istentől: Ki vonuljon föl közülünk elsőnek, hogy megütközzék a benjáminiakkal? Az Úr ezt felelte: Először Júda!

[19]Másnap reggel elindultak tehát Izráel fiai, és tábort ütöttek Gibeával szemben.

[20]Os homens de Israel saíram para lutar contra os benjamitas e tomaram posição de combate contra eles em Gibeá.

[21]Os benjamitas saíram de Gibeá e, naquele dia, mataram vinte e dois mil israelitas no campo de batalha.

[22]Mas os homens de Israel procuraram animar-se uns aos outros e novamente ocuparam as mesmas posições do primeiro dia.

[23]Os israelitas subiram, choraram perante o Senhor até a tarde e consultaram o Senhor: "Devemos atacar de novo os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vocês devem atacar".

[24]Então os israelitas avançaram contra os benjamitas no segundo dia.

[25]Dessa vez, quando os benjamitas saíram de Gibeá para enfrentá-los, derrubaram outros dezoito mil israelitas, todos eles armados de espada.

[26]Então todos os israelitas subiram a Betel, e ali se assentaram, chorando perante o Senhor. Naquele dia, jejuaram até a tarde e apresentaram holocaustos e ofertas de comunhão ao Senhor.

[27]E os israelitas consultaram ao Senhor. (Naqueles dias, a arca da aliança estava ali,

[28]e Fineias, filho de Eleazar, filho de Arão, ministrava perante ela.) Perguntaram: "Sairemos de novo ou não, para lutar

[20]Kivonultak az izráeli férfiak, hogy megütközzenek Benjáminnal, és csatarendbe álltak velük szemben az izráeli férfiak Gibeánál.

[21]A benjáminiak is kivonultak Gibeából, és leterítettek azon a napon huszonkétezer izráeli embert.

[22]Akkor a nép, az izráeliek, összeszedték erejüket, és újra csatarendbe álltak azon a helyen, ahol az első napon sorakoztak föl.

[23]Fölmentek ugyanis Izráel fiai, és sírtak az ÚR színe előtt egész estig, és ezt kérdezték az ÚRtól: Harcba szálljak-e újból a testvéremmel, Benjáminnal? Az ÚR azt felelte: Vonuljatok föl ellene!

[24]Amikor Izráel fiai a második napon a benjáminiak ellen indultak,

[25]kivonult ellenük Benjámin Gibeából a második napon is, és leterítettek Izráel fiai közül újabb tizennyolcezer embert, akik a kardforgatásban mind jártasak voltak.

[26]Ekkor elvonultak Izráel fiai mindnyájan, az egész nép; elmentek Bételbe, és ott ültek sírva az ÚR színe előtt. Böjtöltek azon a napon egész estig, és égőáldozatokat meg békeáldozatokat mutattak be az ÚR színe előtt.

[27]És megkérdezték Izráel fiai az URat, mert abban az időben ott volt az Isten szövetségének a ládája,

[28]és Fineás, Áron fiának, Eleázárnak a fia szolgált előtte abban az időben. Ezt kérdezték: Kivonuljak-e még egyszer

contra os nossos irmãos benjamitas?" O Senhor respondeu: "Vão, pois amanhã eu os entregarei nas suas mãos".

harcolni a testvérem, Benjámin ellen, vagy abbahagyjam? Az ÚR azt felelte: Vonuljatok föl, mert holnap a kezetekbe adom!

[29]Então os israelitas armaram uma emboscada em torno de Gibeá.

[30]Avançaram contra os benjamitas no terceiro dia e tomaram posição contra Gibeá, como tinham feito antes.

[31]Os benjamitas saíram para enfrentá-los e foram atraídos para longe da cidade. Começaram a ferir alguns dos israelitas como tinham feito antes, e uns trinta homens foram mortos em campo aberto e nas estradas, uma que vai para Betel e a outra que vai para Gibeá.

[32]Enquanto os benjamitas diziam: "Nós os derrotamos como antes", os israelitas diziam: "Vamos retirar-nos e atraí-los para longe da cidade, para as estradas".

[33]Todos os homens de Israel saíram dos seus lugares e ocuparam posições em Baal-Tamar, e a emboscada israelita atacou da sua posição a oeste de Gibeá.

[34]Então dez mil dos melhores soldados de Israel iniciaram um ataque frontal contra Gibeá. O combate foi duro, e os benjamitas não perceberam que a desgraça estava próxima deles.

[35]O Senhor derrotou Benjamim perante Israel, e naquele dia os israelitas feriram vinte e cinco mil e cem benjamitas, todos armados de espada.

Izráel legyőzi Benjámin törzsét

[29]Izráel ezután csapatokat állított lesbe Gibea körül.

[30]Majd fölvonultak Izráel fiai a benjáminiak ellen a harmadik napon, és csatarendbe álltak Gibeánál, mint azelőtt.

[31]A benjáminiak is kivonultak a néppel szembe, és elszakadtak a várostól. Megint elkezdték vágni a népet, mint azelőtt, és halálra sebeztek mintegy harminc izráeli embert a nyílt mezőn és az országutakon, amelyek közül az egyik Bétel felé, a másik Gibea felé vezet.

[32]A benjáminiak már ezt gondolták: Megint megverjük őket, mint először! De Izráel fiai előre megbeszélték: Futamodjunk meg, és szakítsuk el őket így a várostól, ki az országutakra!

[33]Ezért az izráeli férfiak mind elhagyták állásaikat, de Baal-Támárnál újra csatarendbe álltak. A lesben álló izráeliek pedig előtörtek állásaikból Gibea közelében,

[34]és egészen Gibea elé nyomultak; tízezer válogatott harcos, egész Izráelből. Akkor kemény csata kezdődött, és a benjáminiak nem tudták, hogy milyen veszedelem szakadt is rájuk.

[35]Az ÚR ugyanis vereséget mért Benjáminra Izráel előtt, és Izráel fiai azon a napon a benjáminiak közül huszonötezer-egyszáz embert pusztítottak

[36]Então os benjamitas viram que estavam derrotados. Os israelitas bateram em retirada diante de Benjamim, pois confiavam na emboscada que tinham preparado perto de Gibeá.
[37]Os da emboscada avançaram repentinamente para dentro de Gibeá, espalharam-se e mataram todos os habitantes da cidade à espada.
[38]Os israelitas tinham combinado com os da emboscada que estes fariam subir da cidade uma grande nuvem de fumaça,

[39]e então os israelitas voltariam a combater. Os benjamitas tinham começado a ferir os israelitas, matando cerca de trinta deles, e disseram: “Nós os derrotamos como na primeira batalha”.

[40]Mas, quando a coluna de fumaça começou a se levantar da cidade, os benjamitas se viraram e viram a fumaça subindo ao céu.
[41]Então os israelitas se voltaram contra eles, e os homens de Benjamim ficaram apavorados, pois perceberam que a sua desgraça havia chegado.
[42]Assim, fugiram da presença dos israelitas tomando o caminho do deserto, mas não conseguiram escapar do combate. E os homens de Israel que saíram das cidades os mataram ali.

el, akik a kardforgatásban mind jártasak voltak.

[36]Amikor a benjáminiak látták, hogy vereséget szenvedtek, az izráeliek teret engedtek a benjáminiaknak, bízva azokban, akiket lesbe állítottak Gibeánál.

[37]A lesben állók pedig sietve betörtek Gibeába; benyomultak a lesben állók, és kardélre hányták az egész várost.

[38]Az izráeliek abban állapodtak meg a lesben állókkal, hogy azok majd füstjelet adnak a városból.
[39]Amikor tehát az izráeliek meghátráltak a csata közben, és Benjámin elkezdte vágni őket, és halálra sebzett az izráeliek közül mintegy harminc embert, és már ezt gondolták: Nagyon megverjük őket, mint az első ütközetben! –

[40]akkor felszállt a füst a városból. A benjáminiak hátrafordulva látták, hogy a város lángjai már az égig érnek.

[41]Erre az izráeliek megfordultak, a benjáminiak pedig megrémültek, mert látták, hogy rájuk szakadt a veszedelem.

[42]Ekkor az izráeliek elől a pusztába vezető út felé fordultak, de a csata ott is utolérte őket, és a városból jövők is pusztították a két tűz közé szorult népet.

[43]Cercaram os benjamitas e os perseguiram, e facilmente os alcançaram nas proximidades de Gibeá, no lado leste.
[44]Dezoito mil benjamitas morreram, todos eles soldados valentes.
[45]Quando se viraram e fugiram rumo ao deserto, para a rocha de Rimom, os israelitas abateram cinco mil homens ao longo das estradas. Até Gidom eles pressionaram os benjamitas e mataram mais de dois mil homens.
[46]Naquele dia, vinte e cinco mil benjamitas que portavam espada morreram, todos eles soldados valentes.
[47]Seiscentos homens, porém, viraram as costas e fugiram para o deserto, para a rocha de Rimom, onde ficaram durante quatro meses.

[48]Os israelitas voltaram a Benjamim e passaram todas as cidades à espada, matando inclusive os animais e tudo o que encontraram nelas. E incendiaram todas as cidades por onde passaram.

[43]Bekerítették Benjámint, üldözték és tiporták őket pihenés nélkül, egészen messze, Gibeától napkelet felé.
[44]Így esett el tizennyolcezer benjámini ember, csupa vitéz férfi.
[45]Ekkor irányt változtattak, és a puszta felé menekültek, a Rimmón-sziklához. De még az országutakon is levágtak ötezer embert. Utánuk nyomultak egészen Gidómig, és megint levágtak közülük kétezer embert.
[46]Azon a napon tehát Benjáminból összesen huszonötezer kardforgatásban jártas ember esett el, csupa vitéz férfi.
[47]Azután hatszáz férfi más irányba fordult, és elmenekült a pusztába, a Rimmónsziklához, és ott maradtak a Rimmón-sziklánál négy hónapig.
[48]Az izráeliek pedig újra a benjáminiak ellen fordultak, és kardélre hányták a városban lakó embereket, állatokat: mindent, amit csak találtak. Az ott található városokat is mind lángba borították.

Juízes 21

Mulheres para os Benjamitas

[1]Os homens de Israel tinham feito este juramento em Mispá: “Nenhum de nós dará sua filha em casamento a um benjamita”.
[2]O povo foi a Betel, onde esteve sentado perante Deus até a tarde, chorando alto e amargamente.

Bírák 21

Benjámin törzsének helyreállítása

[1]Az izráeli férfiak így esküdtek meg még Micpában: Senki se adja közülünk benjáminihoz feleségül a leányát!

[2]Majd ismét elment a nép Bételbe, és ott ültek estig az Isten színe előtt, fennhangon sírva és zokogva,

[3]"Ó Senhor Deus de Israel", lamentaram, "por que aconteceu isso em Israel? Por que teria que faltar hoje uma tribo em Israel?"
[4]Na manhã do dia seguinte, o povo se levantou cedo, construiu um altar e apresentou holocaustos e ofertas de comunhão.
[5]Os israelitas perguntaram: "Quem dentre todas as tribos de Israel deixou de vir à assembleia perante o Senhor?" Pois tinham feito um juramento solene de que qualquer que deixasse de se reunir perante o Senhor em Mispá seria morto.
[6]Os israelitas prantearam pelos seus irmãos benjamitas. "Hoje uma tribo foi eliminada de Israel", diziam.
[7]"Como poderemos conseguir mulheres para os sobreviventes, visto que juramos pelo Senhor não lhes dar em casamento nenhuma de nossas filhas?"
[8]Então perguntaram: "Qual das tribos de Israel deixou de reunir-se perante o Senhor em Mispá?" Descobriu-se então que ninguém de Jabes-Gileade tinha vindo ao acampamento para a assembleia.
[9]Quando contaram o povo, verificaram que ninguém do povo de Jabes-Gileade estava ali.
[10]Então a comunidade enviou doze mil homens de guerra com instruções para irem a Jabes-Gileade e matarem à espada todos os que viviam lá, inclusive mulheres e crianças.

[3]és azt mondták: Ó, URam, Izráel Istene! Miért is történt ez Izráelben? Miért hiányzik ma egy törzs Izráelből?
[4]Másnap korán fölkelt a nép, oltárt építettek ott, és égőáldozatokat meg békeáldozatokat mutattak be.
[5]Akkor ezt mondták Izráel fiai: Van-e valaki, aki nem jött el Izráel törzsei közül az ÚRhoz, a gyülekezetbe? Mert az az erős eskü hangzott el, hogy aki nem jön el az ÚRhoz Micpába, halállal lakoljon.
[6]Izráel fiai ugyanis megszánták testvérüket, Benjámint, és azt mondták: Kivágatott ma egy törzs Izráelből!
[7]Honnan szerezzünk feleséget a megmaradtaknak? Hiszen mi megesküdtünk az ÚRra, hogy nem adjuk hozzájuk leányainkat feleségül.
[8]Ezért kérdezték: Van-e valaki Izráel törzsei közül, aki nem jött el az ÚRhoz Micpába? És kiderült, hogy Jábés-Gileádból nem jött el senki a gyülekezet táborába.
[9]Mert amikor összeszámolták a népet, kiderült, hogy senki sem volt ott Jábés-Gileád lakosai közül.
[10]Akkor odaküldött a közösség tizenkétezer harcost, és megparancsolták nekik: Menjetek, hányjátok kardélre Jábés-Gileád lakosait, még az asszonyokat és gyermekeket is!

[11]“É isto o que vocês deverão fazer”, disseram, “matem todos os homens e todas as mulheres que não forem virgens.”

[12]No meio de todo o povo que vivia em Jabes-Gileade encontraram quatrocentas moças virgens e as levaram para o acampamento de Siló, em Canaã.

[13]Depois a comunidade toda enviou uma oferta de comunhão aos benjamitas que estavam na rocha de Rimom.

[14]Os benjamitas voltaram naquela ocasião e receberam as mulheres de Jabes-Gileade que tinham sido poupadas. Mas não havia mulheres suficientes para todos eles.

[15]O povo pranteou Benjamim, pois o Senhor tinha aberto uma lacuna nas tribos de Israel.

[16]E os líderes da comunidade disseram: “Mortas as mulheres de Benjamim, como conseguiremos mulheres para os homens que restaram?

[17]Os benjamitas sobreviventes precisam ter herdeiros, para que uma tribo de Israel não seja destruída.

[18]Não podemos dar-lhes nossas filhas em casamento, pois nós, israelitas, fizemos este juramento: Maldito seja todo aquele que der mulher a um benjamita.

[19]Há, porém, a festa anual do Senhor em Siló, ao norte de Betel, a leste da estrada que vai de Betel a Siquém, e ao sul de Lebona”.

[11]Ezt tegyétek: Irtsatok ki minden férfit és minden olyan nőt, aki férfival hált!

[12]Találtak azonban Jábés-Gileád lakosai között négyszáz hajadon leányt, akiknek még nem volt férfival dolguk, nem háltak senkivel. Ezeket elvitték a silói táborba, amely Kánaán földjén volt.

[13]Akkor követeket küldött az egész közösség, hogy beszéljenek a benjáminiakkal, akik a Rimmón-sziklán voltak, és ajánljanak békét nekik.

[14]Benjámin azonnal vissza is tért, és átadták nekik azokat, akiket életben hagytak a jábés-gileádi nők közül. De így sem jutott nekik elég.

[15]A nép bánkódott Benjámin miatt, mivel az ÚR ilyen rést ütött Izráel törzsein.

[16]Akkor ezt mondták a közösség vénei: Honnan szerezzünk feleséget a megmaradtaknak? Hiszen elpusztultak a benjámini asszonyok.

[17]Ezt mondták ugyanis: A birtok a megmenekült benjáminiaké, mert nem szabad eltörölni egyetlen izráeli törzset sem.

[18]De mi nem adhatjuk hozzájuk leányainkat feleségül, mert ilyen esküt tettek Izráel fiai: Átkozott az, aki feleséget ad Benjáminnak!

[19]Akkor ezt mondták: Évenként ünnepet tartanak az ÚRnak Silóban, amely Bételtől északra fekszik; napkeletre attól az

[20]Então mandaram para lá os benjamitas, dizendo: “Vão, escondam-se nas vinhas

[21]e fiquem observando. Quando as moças de Siló forem para as danças, saiam correndo das vinhas e cada um de vocês apodere-se de uma das moças de Siló e vá para a terra de Benjamim.

[22]Quando os pais ou irmãos delas se queixarem a nós, diremos: Tenham misericórdia deles, pois não conseguimos mulheres para eles durante a guerra, e vocês são inocentes, visto que não lhes deram suas filhas”.

[23]Foi o que os benjamitas fizeram. Quando as moças estavam dançando, cada homem tomou uma para fazer dela sua mulher. Depois voltaram para a sua herança, reconstruíram as cidades e se estabeleceram nelas.

[24]Na mesma ocasião os israelitas saíram daquele local e voltaram para as suas tribos e para os seus clãs, cada um para a sua própria herança.

[25]Naquela época, não havia rei em Israel; cada um fazia o que lhe parecia certo.

országúttól, amely Lebónától délre, Bételből Sikembe vezet.

[20]Ezt parancsolták tehát a benjáminiaknak: Menjetek el, és álljatok lesbe a szőlőkben!

[21]És ha látjátok, hogy jönnek a silói leányok, körtáncot járva, akkor jöjjetek elő a szőlőkből, és ragadjon el feleségül egyet mindenki magának a silói leányok közül, azután menjetek el Benjámin földjére!

[22]Ha pedig eljönnek apáik vagy a testvéreik, hogy pereljenek velünk, akkor ezt mondjuk majd nekik: Könyörüljetek rajtuk, hiszen nem tudtunk mindenkinek háborúban feleséget szerezni. Ti pedig nem magatoktól adtátok nekik őket, ezért nem terhel vétek benneteket.

[23]A benjáminiak így is cselekedtek: ahányan csak voltak, feleséget szereztek maguknak a táncolók közül, elrabolva őket. Azután elmentek, hazatértek örökségükbe, felépítették városaikat, és letelepedtek bennük.

[24]Izráel fiai pedig ezek után szétoszlottak, mindenki a maga törzséhez és nemzetségéhez. Elment tehát onnan mindenki a maga örökségébe.

[25]Abban az időben nem volt király Izráelben: mindenki azt csinálta, amit jónak látott.

O livro de Rute	RUTH KÖNYVE

Rute 1

Noemi e Rute

[1] Nos dias em que julgavam os juízes, houve fome na terra; e um homem de Belém de Judá saiu a habitar na terra de Moabe, com sua mulher e seus dois filhos.

[2] Este homem se chamava Elimeleque, e sua mulher, Noemi; os filhos se chamavam Malom e Quiliom, efrateus, de Belém de Judá; vieram à terra de Moabe e ficaram ali.

[3] Morreu Elimeleque, marido de Noemi; e ficou ela com seus dois filhos,

[4] os quais casaram com mulheres moabitas; era o nome de uma Orfa, e o nome da outra, Rute; e ficaram ali quase dez anos.

[5] Morreram também ambos, Malom e Quiliom, ficando, assim, a mulher desamparada de seus dois filhos e de seu marido.

[6] Então, se dispôs ela com as suas noras e voltou da terra de Moabe, porquanto, nesta, ouviu que o SENHOR se lembrara do seu povo, dando-lhe pão.

[7] Saiu, pois, ela com suas duas noras do lugar onde estivera; e, indo elas caminhando, de volta para a terra de Judá,

Ruth 1

Naomi sorsa Móáb országában

[1]Abban az időben történt, amikor a bírák bíráskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia.

[2]A férfi neve Elímelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek.

[3]De meghalt Elímelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával.

[4]Ezek móábi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másiknak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig.

[5]De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül.

Naomi visszatér Betlehembe, Ruth vele megy

[6]Ekkor útra kelt a menyeivel, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki.

[7]Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menye. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére,

[8] disse-lhes Noemi: Ide, voltai cada uma à casa de sua mãe; e o SENHOR use convosco de benevolência, como vós usastes com os que morreram e comigo.

[9] O SENHOR vos dê que sejais felizes, cada uma em casa de seu marido. E beijou-as. Elas, porém, choraram em alta voz

[10] e lhe disseram: Não! Iremos contigo ao teu povo.

[11] Porém Noemi disse: Voltai, minhas filhas! Por que iríeis comigo? Tenho eu ainda no ventre filhos, para que vos sejam por maridos?

[12] Tornai, filhas minhas! Ide-vos embora, porque sou velha demais para ter marido. Ainda quando eu dissesse: tenho esperança ou ainda que esta noite tivesse marido e houvesse filhos,

[13] esperá-los-íeis até que viessem a ser grandes? Abster-vos-íeis de tomardes marido? Não, filhas minhas! Porque, por vossa causa, a mim me amarga o ter o SENHOR descarregado contra mim a sua mão.

[14] Então, de novo, choraram em voz alta; Orfa, com um beijo, se despediu de sua sogra, porém Rute se apegou a ela.

[15] Disse Noemi: Eis que tua cunhada voltou ao seu povo e aos seus deuses; também tu, volta após a tua cunhada.

[16] Disse, porém, Rute: Não me instes para que te deixe e me obrigue a não seguir-te;

[8]ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-ki az anyja házába! Bánjon veletek az ÚR olyan szeretettel, amilyennel ti bántatok a meghaltakkal és velem!

[9]Adja meg nektek az ÚR, hogy mindkettőtök nyugalmat találjon majd férjének házában! Azután megcsókolta őket. Ők azonban hangos sírásra fakadtak,

[10]és azt mondták neki: Bizony, hazatérünk veled a te népedhez.

[11]De Naomi ezt felelte: Forduljatok vissza, leányaim! Miért jönnétek velem? Lehetnek-e még fiak a méhemben, akik férjeitek lennének?

[12]Forduljatok vissza, leányaim, menjetek, mert én már öreg vagyok ahhoz, hogy férjhez menjek. De ha azt mondanám is, hogy van még reménységem, és ha ma éjjel férjhez mennék is, és fiakat szülnék,

[13]várhattok-e rájuk, amíg felnőnek? Szabad-e benneteket visszatartani attól, hogy férjhez menjetek? Nem, leányaim! Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az ÚR keze ért el engem.

[14]Azok erre még hangosabban kezdtek el sírni, majd Orpá megcsókolta az anyósát. Ruth azonban továbbra is ragaszkodott hozzá.

[15]Naomi azt mondta: Látod, a sógornőd visszatért népéhez és isteneihez. Térj vissza te is a sógornőddel együtt!

[16]De Ruth azt felelte: Ne unszolj engem, hogy elhagyjalak és visszatérjek tőled.

porque, aonde quer que fores, irei eu e, onde quer que pousares, ali pousarei eu; o teu povo é o meu povo, o teu Deus é o meu Deus.

17 Onde quer que morreres, morrerei eu e aí serei sepultada; faça-me o SENHOR o que bem lhe aprouver, se outra coisa que não seja a morte me separar de ti.

18 Vendo, pois, Noemi que de todo estava resolvida a acompanhá-la, deixou de insistir com ela.

19 Então, ambas se foram, até que chegaram a Belém; sucedeu que, ao chegarem ali, toda a cidade se comoveu por causa delas, e as mulheres diziam: Não é esta Noemi?

20 Porém ela lhes dizia: Não me chameis Noemi; chamai-me Mara, porque grande amargura me tem dado o Todo-Poderoso.

21 Ditosa eu parti, porém o SENHOR me fez voltar pobre; por que, pois, me chamareis Noemi, visto que o SENHOR se manifestou contra mim e o Todo-Poderoso me tem afligido?

22 Assim, voltou Noemi da terra de Moabe, com Rute, sua nora, a moabita; e chegaram a Belém no princípio da sega da cevada.

Rute 2

Rute vai rebuscar espigas

1 Tinha Noemi um parente de seu marido, senhor de muitos bens, da família de Elimeleque, o qual se chamava Boaz.

Mert ahová te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.

17Ahol te meghalsz, ott haljak meg én is, és ott temessenek el! Úgy bánjon velem az ÚR most és ezután is, hogy csak a halál választ el engem tőled!

18Amikor látta, hogy mindenáron vele akar menni, nem győzködte őt tovább.

19Együtt, ketten mentek tehát tovább, amíg Betlehembe nem értek. Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk, és az asszonyok azt kérdezgették: Csakugyan Naomi ez?

20Ő azonban azt mondta nekik: Ne hívjatok engem Naominak, hívjatok inkább Márának, mert nagyon megkeserítette sorsomat a Mindenható.

21Egész családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az ÚR. Miért hívnátok engem Naominak, hiszen megalázott engem az ÚR, és bajba döntött a Mindenható.

22Így tért vissza Naomi, és vele együtt jött menye, a móábi Ruth is Móáb mezejéről. Éppen az árpaaratás kezdetén érkeztek meg Betlehembe.

Ruth 2

Ruth kalászt szed Boáz szántóföldjén

1Volt Naominak a férje után egy rokona, név szerint Boáz, egy jómódú ember Elímelek nemzetségéből.

[2] Rute, a moabita, disse a Noemi: Deixa-me ir ao campo, e apanharei espigas atrás daquele que mo favorecer. Ela lhe disse: Vai, minha filha!

[2]Azt mondta egyszer a móábi Ruth Naominak: Hadd menjek ki a mezőre kalászt szedegetni valaki után, akinek megnyerem a jóindulatát! Naomi azt felelte neki: Eredj, leányom!

[3] Ela se foi, chegou ao campo e apanhava após os segadores; por casualidade entrou na parte que pertencia a Boaz, o qual era da família de Elimeleque.

[3]El is ment, és kiérve a mezőre szedegetni kezdett az aratók után. Történetesen az Elímelek nemzetségéből való Boáz szántóföldje volt az.

Boaz fala a Rute benignamente

Boáz szeretettel bánik Ruthtal

[4] Eis que Boaz veio de Belém e disse aos segadores: O SENHOR seja convosco! Responderam-lhe eles: O SENHOR te abençoe!

[4]Éppen akkor ment ki Boáz is Betlehemből, és azt mondta az aratóknak: Az ÚR legyen veletek! Azok így feleltek neki: Áldjon meg az ÚR!

[5] Depois, perguntou Boaz ao servo encarregado dos segadores: De quem é esta moça?

[5]Majd megkérdezte Boáz attól a legénytől, aki az aratók felügyelője volt: Ki ez a fiatalasszony?

[6] Respondeu-lhe o servo: Esta é a moça moabita que veio com Noemi da terra de Moabe.

[6]A legény, az aratók felügyelője ezt felelte: Egy móábi fiatalasszony, aki Naomival tért vissza Móáb mezejéről.

[7] Disse-me ela: Deixa-me rebuscar espigas e ajuntá-las entre as gavelas após os segadores. Assim, ela veio; desde pela manhã até agora está aqui, menos um pouco que esteve na choça.

[7]Azt kérte, hogy hadd szedegessen és gyűjtögessen a kévék között az aratók után. Így jött ide, és talpon van reggeltől mostanáig; alig pihent egy keveset.

[8] Então, disse Boaz a Rute: Ouve, filha minha, não vás colher em outro campo, nem tampouco passes daqui; porém aqui ficarás com as minhas servas.

[8]Boáz ekkor azt mondta Ruthnak: Hallgass ide, leányom! Ne menj te más mezőre szedegetni, ne is menj innen máshová, hanem maradj csak a szolgálóleányaim nyomában!

[9] Estarás atenta ao campo que segarem e irás após elas. Não dei ordem aos servos, que te não toquem? Quando tiveres sede, vai às vasilhas e bebe do que os servos tiraram.

[9]Tartsd szemmel a mezőt, mikor hol aratnak, és haladj az asszonyok után! Megparancsoltam a szolgáknak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjazol,

[10] Então, ela, inclinando-se, rosto em terra, lhe disse: Como é que me favoreces e fazes caso de mim, sendo eu estrangeira?

[11] Respondeu Boaz e lhe disse: Bem me contaram tudo quanto fizeste a tua sogra, depois da morte de teu marido, e como deixaste a teu pai, e a tua mãe, e a terra onde nasceste e vieste para um povo que dantes não conhecias.

[12] O SENHOR retribua o teu feito, e seja cumprida a tua recompensa do SENHOR, Deus de Israel, sob cujas asas vieste buscar refúgio.

[13] Disse ela: Tu me favoreces muito, senhor meu, pois me consolaste e falaste ao coração de tua serva, não sendo eu nem ainda como uma das tuas servas.

[14] À hora de comer, Boaz lhe disse: Achega-te para aqui, e come do pão, e molha no vinho o teu bocado. Ela se assentou ao lado dos segadores, e ele lhe deu grãos tostados de cereais; ela comeu e se fartou, e ainda lhe sobejou.

[15] Levantando-se ela para rebuscar, Boaz deu ordem aos seus servos, dizendo: Até entre as gavelas deixai-a colher e não a censureis.

[16] Tirai também dos molhos algumas espigas, e deixai-as, para que as apanhe, e não a repreendais.

menj az edényekhez, és igyál abból, amiből a szolgák merítenek.

[10]Ruth arcra borult, a földig hajolt, és ezt mondta Boáznak: Hogyan nyerhettem el jóindulatodat, hogy pártfogásodba vettél? Hiszen én idegen vagyok!

[11]Boáz így válaszolt neki: Elbeszélték nekem részletesen mindazt, amit anyósodért tettél férjed halála után: hogyan hagytad el apádat, anyádat, szülőföldedet, és hogyan jöttél el egy olyan nép közé, amelyet azelőtt nem is ismertél.

[12]Fizessen meg tetteidért az ÚR, legyen bőséges jutalmad az ÚRtól, Izráel Istenétől, akinek a szárnyai alá jöttél oltalmat keresni.

[13]Ruth pedig ezt mondta: Milyen jóindulatú vagy hozzám, uram! Megvigasztaltál engem, és szívélyesen beszéltél szolgálóleányoddal, pedig én még csak a szolgálóid közé sem tartozom!

[14]Az evés idején azt mondta neki Boáz: Jöjj közelebb, vegyél a kenyérből, és mártsd falatodat az ecetes lébe! Ő tehát leült az aratók mellé. Boáz pörkölt gabonával kínálta, ő pedig evett, jóllakott, sőt még maradt is neki.

[15]Azután fölkelt tovább szedegetni. Boáz pedig megparancsolta szolgáinak: Hadd szedegessen a kévék között is, ne bántsátok érte!

[16]Sőt szándékosan is húzogassatok ki neki a kévékből, és hagyjátok ott, hadd szedje föl, és meg ne szidjátok!

[17] Esteve ela apanhando naquele campo até à tarde; debulhou o que apanhara, e foi quase um efa de cevada.

[18] Tomou-o e veio à cidade; e viu sua sogra o que havia apanhado; também o que lhe sobejara depois de fartar-se tirou e deu a sua sogra.

[19] Então, lhe disse a sogra: Onde colheste hoje? Onde trabalhaste? Bendito seja aquele que te acolheu favoravelmente! E Rute contou a sua sogra onde havia trabalhado e disse: O nome do senhor, em cujo campo trabalhei, é Boaz.

[20] Então, Noemi disse a sua nora: Bendito seja ele do SENHOR, que ainda não tem deixado a sua benevolência nem para com os vivos nem para com os mortos. Disse-lhe mais Noemi: Esse homem é nosso parente chegado e um dentre os nossos resgatadores.

[21] Continuou Rute, a moabita: Também ainda me disse: Com os meus servos ficarás, até que acabem toda a sega que tenho.

[22] Disse Noemi a sua nora, Rute: Bom será, filha minha, que saias com as servas dele, para que, noutro campo, não te molestem.

[23] Assim, passou ela à companhia das servas de Boaz, para colher, até que a sega da cevada e do trigo se acabou; e ficou com a sua sogra.

Rute 3

Rute e Boaz na eira

[17]Így szedegetett a mezőn egész estig. Amikor kicsépelte, amit szedegetett, majdnem egy vékára való árpa lett.

[18]Fölvette, és bement a városba. Megmutatta az anyósának, amit szedegetett. Azután elővette és odaadta neki azt is, amit meghagyott, miután jóllakott.

[19]Akkor ezt kérdezte tőle az anyósa: Hol szedegettél, és hol dolgoztál ma? Áldott legyen, aki a pártfogásába vett! Ő megmondta az anyósának, hogy kinél dolgozott, és ezt mondta: Boáz a neve annak a férfinak, akinél ma dolgoztam.

[20]Ekkor azt mondta Naomi a menyének: Áldja meg őt az ÚR, aki nem vonta meg szeretetét az élőktől és a holtaktól! Azután azt mondta neki Naomi: Hozzátartozónk ez az ember, a legközelebbi rokonaink egyike.

[21]A móábi Ruth ezt mondta: Még azt is mondta nekem, hogy járjak a szolgái nyomában, míg csak be nem fejezik az aratást.

[22]Naomi ezt mondta menyének, Ruthnak: Jól teszed, leányom, ha az ő szolgálóleányaival jársz, akkor nem bántanak más mezőn.

[23]Ruth tehát Boáz szolgálóleányainak a nyomában járva szedegetett, amíg be nem fejeződött az árpa és a búza aratása. De az anyósánál lakott.

Ruth 3

Naomi tanácsa

[1] Disse-lhe Noemi, sua sogra: Minha filha, não hei de eu buscar-te um lar, para que sejas feliz?

[2] Ora, pois, não é Boaz, na companhia de cujas servas estiveste, um dos nossos parentes? Eis que esta noite alimpará a cevada na eira.

[3] Banha-te, e unge-te, e põe os teus melhores vestidos, e desce à eira; porém não te dês a conhecer ao homem, até que tenha acabado de comer e beber.

[4] Quando ele repousar, notarás o lugar em que se deita; então, chegarás, e lhe descobrirás os pés, e te deitarás; ele te dirá o que deves fazer.

[5] Respondeu-lhe Rute: Tudo quanto me disseres farei.

Boaz promete a Rute casar com ela

[6] Então, foi para a eira e fez conforme tudo quanto sua sogra lhe havia ordenado.

[7] Havendo, pois, Boaz comido e bebido e estando já de coração um tanto alegre, veio deitar-se ao pé de um monte de cereais; então, chegou ela de mansinho, e lhe descobriu os pés, e se deitou.

[8] Sucedeu que, pela meia-noite, assustando-se o homem, sentou-se; e eis que uma mulher estava deitada a seus pés.

[9] Disse ele: Quem és tu? Ela respondeu: Sou Rute, tua serva; estende a tua capa sobre a tua serva, porque tu és resgatador.

[10] Disse ele: Bendita sejas tu do SENHOR, minha filha; melhor fizeste a tua última

[1]Egyszer azt mondta neki az anyósa, Naomi: Leányom, majd én keresek neked otthont, ahol jó dolgod lesz.

[2]Nézd csak: Boáz, a rokonunk, akinek a szolgálóleányaival voltál, ma éjjel árpát tisztít a szérűn.

[3]Mosakodj meg, kend meg magad, vedd föl a ruhádat, és menj le a szérűre. Ne mutatkozz az előtt a férfi előtt, amíg be nem fejezte az evést és az ivást.

[4]Amikor lefekszik, jegyezd meg a helyet, ahol lefekszik, azután menj oda, hajtsd fel a takarót a lábánál, és feküdj oda. Ő majd megmondja neked, hogy mit csinálj.

[5]Ruth azt mondta neki: Megteszem mindazt, amit mondasz.

[6]Le is ment a szérűre, és mindent úgy csinált, ahogyan az anyósa parancsolta.

[7]Boáz evett, ivott, és jól érezte magát; azután elment, lefeküdt a garmada szélén. Ruth ekkor odalopódzott, felhajtotta lábánál a takarót, és odafeküdt.

Ruth beszélgetése Boázzal

[8]Éjféltájban a férfi fölriadt és megfordult. Akkor vette észre, hogy egy asszony fekszik a lábánál.

[9]Megkérdezte: Ki vagy te? Az így felelt: Én vagyok Ruth, a te szolgálóleányod. Terítsd rá ruhád szárnyát szolgálóleányodra, mert te vagy a legközelebbi rokonunk!

[10]Ekkor azt mondta Boáz: Áldjon meg az Úr, leányom! Hűségedet most még jobban megmutattad, mint korábban, mivel nem

benevolência que a primeira, pois não foste após jovens, quer pobres, quer ricos.

11 Agora, pois, minha filha, não tenhas receio; tudo quanto disseste eu te farei, pois toda a cidade do meu povo sabe que és mulher virtuosa.

12 Ora, é muito verdade que eu sou resgatador; mas ainda outro resgatador há mais chegado do que eu.

13 Fica-te aqui esta noite, e será que, pela manhã, se ele te quiser resgatar, bem está, que te resgate; porém, se não lhe apraz resgatar-te, eu o farei, tão certo como vive o SENHOR; deita-te aqui até à manhã.

14 Ficou-se, pois, deitada a seus pés até pela manhã e levantou-se antes que pudessem conhecer um ao outro; porque ele disse: Não se saiba que veio mulher à eira.

15 Disse mais: Dá-me o manto que tens sobre ti e segura-o. Ela o segurou, ele o encheu com seis medidas de cevada e lho pôs às costas; então, entrou ela na cidade.

16 Em chegando à casa de sua sogra, esta lhe disse: Como se te passaram as coisas, filha minha? Ela lhe contou tudo quanto aquele homem lhe fizera.

17 E disse ainda: Estas seis medidas de cevada, ele mas deu e me disse: Não voltes para a tua sogra sem nada.

18 Então, lhe disse Noemi: Espera, minha filha, até que saibas em que darão as coisas, porque aquele homem não

jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után.

11Ne félj hát, leányom, mindent megteszek érted, amit csak mondasz, hiszen mindenki tudja népem kapujában, hogy derék asszony vagy.

12Igaz ugyan, hogy közeli rokon vagyok, de van egy nálam közelebbi rokonod is.

13Maradj itt éjszakára, és ha holnap az vállalja érted a rokoni kötelezettségét, hát vállalja! De ha nem akarja vállalni érted a rokoni kötelezettséget, akkor, az élő ÚRra mondom, akkor én vállalom! Feküdj hát itt reggelig!

14Visszafeküdt hát a lábához reggelig. De fölkelt, mielőtt az emberek fölismerhették volna egymást, mert Boáz úgy gondolta: Ki ne tudódjék, hogy ez az asszony idejött a szérűre!

15Akkor ezt mondta: Add csak a rajtad levő nagykendőt, és tartsd ide! Ő odatartotta, Boáz pedig kimért hat mérték árpát, és feladta a vállára; ő maga pedig bement a városba.

16Amikor Ruth hazaért az anyósához, az megkérdezte: Mi történt, leányom? Ő pedig elbeszélte neki mindazt, amit a férfi vele tett,

17majd ezt mondta: Ezt a hat mérték árpát adta nekem ezekkel a szavakkal: Ne menj üres kézzel az anyósodhoz!

18Naomi akkor azt mondta: Maradj nyugton, lányom, amíg meg nem tudod, hogyan dől el ez a dolog. Mert nem

descansará, enquanto não se resolver este caso ainda hoje.

Rute 4

Boaz casa com Rute

[1] Boaz subiu à porta da cidade e assentou-se ali. Eis que o resgatador de que Boaz havia falado ia passando; então, lhe disse: Ó fulano, chega-te para aqui e assenta-te; ele se virou e se assentou.

[2] Então, Boaz tomou dez homens dos anciãos da cidade e disse: Assentai-vos aqui. E assentaram-se.

[3] Disse ao resgatador: Aquela parte da terra que foi de Elimeleque, nosso irmão, Noemi, que tornou da terra dos moabitas, a tem para venda.

[4] Resolvi, pois, informar-te disso e dizer-te: compra-a na presença destes que estão sentados aqui e na de meu povo; se queres resgatá-la, resgata-a; se não, declara-mo para que eu o saiba, pois outro não há senão tu que a resgate, e eu, depois de ti. Respondeu ele: Eu a resgatarei.

[5] Disse, porém, Boaz: No dia em que tomares a terra da mão de Noemi, também a tomarás da mão de Rute, a moabita, já viúva, para suscitar o nome do esposo falecido, sobre a herança dele.

[6] Então, disse o resgatador: Para mim não a poderei resgatar, para que não prejudique a minha; redime tu o que me cumpria resgatar, porque eu não poderei fazê-lo.

nyugszik az a férfi, amíg végére nem jár még ma ennek a dolognak!

Ruth 4

Boáz tárgyal Naomi rokonával

[1]Boáz odament a városkapuhoz, és leült. És amikor arra ment az a közeli rokon, akiről Boáz beszélt, ezt mondta: Kerülj erre, ülj ide, testvérem! Az odament, és leült.

[2]Azután maga mellé vett Boáz tíz embert a város vénei közül, és ezt mondta: Üljetek ide! És azok leültek.

[3]Ekkor azt mondta Boáz a legközelebbi rokonnak: Naomi, visszatérve Móáb mezejéről, el akarja adni azt a szántóföldet, ami a rokonunk, Elímelek birtokrésze volt.

[4]Azt gondoltam, hogy tudomásodra hozom, és megmondom: vedd meg az itt ülők előtt, népem vénei előtt! Ha vállalod a rokoni kötelezettséget, vállald; de ha nem vállalod, mondd meg nekem, hadd tudjam! Mert rajtad kívül nincs más közeli rokon, utánad már én következem. Ő így szólt: Vállalom.

[5]De Boáz ezt mondta: Amikor a szántóföldet megveszed Naomitól, a móábi Ruthot, az elhunyt feleségét is el kell venned, hogy az elhunyt nevét fenntartsd az örökségében.

[6]Erre a legközelebbi rokon azt felelte: Azt nem tudom magamra vállalni, mert akkor a saját örökségemet teszem tönkre. Vállald magadra az én rokoni kötelezettségemet, mert én nem tudom vállalni!

[7] Este era, outrora, o costume em Israel, quanto a resgates e permutas: o que queria confirmar qualquer negócio tirava o calçado e o dava ao seu parceiro; assim se confirmava negócio em Israel.

[7]Régente Izráelben úgy erősítettek meg minden rokoni kötelezettséggel vagy cserével kapcsolatos ügyet, hogy az egyik fél lehúzta a saruját, és odaadta a másiknak. Ez volt a hitelesítés módja Izráelben.

[8] Disse, pois, o resgatador a Boaz: Compra-a tu. E tirou o calçado.

[8]Akkor tehát a legközelebbi rokon azt mondta Boáznak: Vedd meg te magadnak! Majd lehúzta a saruját.

[9] Então, Boaz disse aos anciãos e a todo o povo: Sois, hoje, testemunhas de que comprei da mão de Noemi tudo o que pertencia a Elimeleque, a Quiliom e a Malom;

[9]Ekkor azt mondta Boáz a véneknek és az egész népnek: Ti vagytok a tanúim, hogy én ma megvettem Naomitól mindazt, ami Elímeleké volt, és mindazt, ami Kiljóné és Mahlóné volt.

[10] e também tomo por mulher Rute, a moabita, que foi esposa de Malom, para suscitar o nome deste sobre a sua herança, para que este nome não seja exterminado dentre seus irmãos e da porta da sua cidade; disto sois, hoje, testemunhas.

[10]Sőt a móábi Ruthot, Mahlón feleségét is feleségül veszem, hogy fenntartsam a meghaltnak a nevét örökségében, hogy ki ne vesszen a meghaltnak a neve testvérei közül lakóhelyének a kapujából. Ti vagytok most ennek a tanúi.

[11] Todo o povo que estava na porta e os anciãos disseram: Somos testemunhas; o SENHOR faça a esta mulher, que entra na tua casa, como a Raquel e como a Lia, que ambas edificaram a casa de Israel; e tu, Boaz, há-te valorosamente em Efrata e faze-te nome afamado em Belém.

[11]A kapuban levő egész nép ezt mondta a vénekkel együtt: Tanúk vagyunk! Adja az ÚR, hogy ez az asszony, aki a házadba megy, olyan legyen, mint Ráhel és Lea, akik ketten építették föl Izráel házát. Gyarapodjál Efrátában, legyen híres a neved Betlehemben!

[12] Seja a tua casa como a casa de Perez, que Tamar teve de Judá, pela prole que o SENHOR te der desta jovem.

[12]Legyen olyan a házad, mint Pérec háza, akit Támár szült Júdának, annak az utódnak a révén, akit majd az ÚR ad neked ettől a fiatalasszonytól!

Rute dá à luz Obede

[13] Assim, tomou Boaz a Rute, e ela passou a ser sua mulher; coabitou com ela, e o SENHOR lhe concedeu que concebesse, e teve um filho.

Boáz feleségül veszi Ruthot

[13]Így vette el Boáz Ruthot, és az a felesége lett. Bement az asszonyhoz, és az ÚR megadta neki, hogy teherbe essen; és fiút szült.

[14] Então, as mulheres disseram a Noemi: Seja o SENHOR bendito, que não deixou, hoje, de te dar um neto que será teu resgatador, e seja afamado em Israel o nome deste.

[14]Akkor ezt mondták az asszonyok Naominak: Áldott az ÚR, aki nem hagyott most téged rokoni támasz nélkül! Legyen híres a neve Izráelben!

[15] Ele será restaurador da tua vida e consolador da tua velhice, pois tua nora, que te ama, o deu à luz, e ela te é melhor do que sete filhos.

[15]Legyen ő életed megújítója, és gondviselőd öregkorodban! Hiszen menyed szülte őt, aki szeret téged, és többet ér neked hét fiúnál.

[16] Noemi tomou o menino, e o pôs no regaço, e entrou a cuidar dele.

[16]Naomi pedig fogta a gyermeket, ölébe vette, és ő lett a dajkája,

[17] As vizinhas lhe deram nome, dizendo: A Noemi nasceu um filho. E lhe chamaram Obede. Este é o pai de Jessé, pai de Davi.

[17]úgyhogy a szomszédasszonyok, amikor nevet adtak neki, azt mondták: Fia született Naominak! És elnevezték őt Óbédnak. Ő volt Dávid apjának, Isainak az apja.

Dávid ősei

[18] São estas, pois, as gerações de Perez: Perez gerou a Esrom,

[18]Ez Pérec nemzetsége: Pérec nemzette Hecrónt,

[19] Esrom gerou a Rão, Rão gerou a Aminadabe,

[19]Hecrón nemzette Rámot, Rám nemzette Ammínádábot,

[20] Aminadabe gerou a Naassom, Naassom gerou a Salmom,

[20]Ammínádáb nemzette Nahsónt, Nahsón nemzette Szalmónt,

[21] Salmom gerou a Boaz, Boaz gerou a Obede,

[21]Szalmón nemzette Boázt, Boáz nemzette Óbédot,

[22] Obede gerou a Jessé, e Jessé gerou a Davi.

[22]Óbéd nemzette Isait, Isai pedig nemzette Dávidot.

O primeiro livro de Samuel

1 Samuel 1

Elcana e suas mulheres

1 Houve um homem de Ramataim-Zofim, da região montanhosa de Efraim, cujo nome era Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliú, filho de Toú, filho de Zufe, efraimita.

2 Tinha ele duas mulheres: uma se chamava Ana, e a outra, Penina; Penina tinha filhos; Ana, porém, não os tinha.

3 Este homem subia da sua cidade de ano em ano a adorar e a sacrificar ao SENHOR dos Exércitos, em Siló. Estavam ali os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, como sacerdotes do SENHOR.

4 No dia em que Elcana oferecia o seu sacrifício, dava ele porções deste a Penina, sua mulher, e a todos os seus filhos e filhas.

5 A Ana, porém, dava porção dupla, porque ele a amava, ainda mesmo que o SENHOR a houvesse deixado estéril.

6 (A sua rival a provocava excessivamente para a irritar, porquanto o SENHOR lhe havia cerrado a madre.)

7 E assim o fazia ele de ano em ano; e, todas as vezes que Ana subia à Casa do SENHOR, a outra a irritava; pelo que chorava e não comia.

8 Então, Elcana, seu marido, lhe disse: Ana, por que choras? E por que não comes? E por que estás de coração triste? Não te sou eu melhor do que dez filhos?

A oração e o voto de Ana

SÁMUEL ELSŐ KÖNYVE

1 Sámuel 1

Sámuel születése

1Volt egy ember Rámátajim-Cófímból, Efraim hegyvidékéről, akinek Elkána volt a neve; efrátai volt, Jeróhámnak a fia, aki Elíhú fia, aki Tóhú fia, aki Cúf fia volt.

2Két felesége volt; az egyiknek Anna, a másiknak Peninná volt a neve. Peninnának voltak gyermekei, de Annának nem voltak gyermekei.

3Ez az ember évenként fölment a városából Silóba, hogy imádkozzon és áldozzon a Seregek URának. Ott pedig Éli két fia, Hofní és Fineás voltak az ÚR papjai.

4Amikor eljött az a nap, amelyen Elkána áldozni szokott, egy-egy részt adott feleségének, Peninnának, meg mindegyik fiának és lányának.

5Annának is csak egy részt adott, pedig Annát nagyon szerette, de az ÚR bezárta a méhét.

6Vetélytársa is sokat bosszantotta őt, hogy felingerelje, mivel az ÚR bezárta a méhét.

7Így történt ez évről évre: valahányszor fölment az ÚR házába, ezzel bosszantotta őt. Ő meg csak sírt, és nem evett semmit.

8Akkor ezt mondta neki a férje, Elkána: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Miért vagy úgy elkeseredve? Nem érek én többet neked tíz fiúnál?

[9] Após terem comido e bebido em Siló, estando Eli, o sacerdote, assentado numa cadeira, junto a um pilar do templo do SENHOR,

[10] levantou-se Ana, e, com amargura de alma, orou ao SENHOR, e chorou abundantemente.

[11] E fez um voto, dizendo: SENHOR dos Exércitos, se benignamente atentares para a aflição da tua serva, e de mim te lembrares, e da tua serva te não esqueceres, e lhe deres um filho varão, ao SENHOR o darei por todos os dias da sua vida, e sobre a sua cabeça não passará navalha.

[12] Demorando-se ela no orar perante o SENHOR, passou Eli a observar-lhe o movimento dos lábios,

[13] porquanto Ana só no coração falava; seus lábios se moviam, porém não se lhe ouvia voz nenhuma; por isso, Eli a teve por embriagada

[14] e lhe disse: Até quando estarás tu embriagada? Aparta de ti esse vinho!

[15] Porém Ana respondeu: Não, senhor meu! Eu sou mulher atribulada de espírito; não bebi nem vinho nem bebida forte; porém venho derramando a minha alma perante o SENHOR.

[16] Não tenhas, pois, a tua serva por filha de Belial; porque pelo excesso da minha ansiedade e da minha aflição é que tenho falado até agora.

[9]Egyszer Anna fölkelt, miután ettek és ittak Silóban. Éli pap meg ott ült egy széken az Úr templomának az ajtófélfájánál.

[10]Az asszony lelke mélyéig elkeseredve könyörgött az Úrhoz, és keservesen sírt.

[11]Azután ezt a fogadalmat tette: Seregek Ura! Ha részvéttel tekintesz szolgálóleányod nyomorúságára, gondod lesz rám, és nem feledkezel meg szolgálóleányodról, hanem fiúgyermeket adsz szolgálóleányodnak, akkor egész életére az Úrnak adom, és nem éri borotva a fejét!

[12]Mivel hosszasan imádkozott az Úr színe előtt, Éli figyelte az asszony száját.

[13]Anna ugyanis magában beszélt: csak az ajka mozgott, de nem hallatszott a hangja. Éli ezért azt gondolta, hogy részeg,

[14]és ezt mondta neki: Meddig motyogsz még itt részegen? Józanodj ki végre!

[15]Anna azonban így válaszolt: Nem, uram! Bánatos lelkű asszony vagyok. Nem ittam bort vagy részegítő italt, hanem a lelkemet öntöttem ki az Úr előtt.

[16]Ne tartsd szolgálóleányodat elvetemült asszonynak, mert nagy bánatom és szomorúságom miatt beszéltem ilyen sokáig.

[17] Então, lhe respondeu Eli: Vai-te em paz, e o Deus de Israel te conceda a petição que lhe fizeste.
[18] E disse ela: Ache a tua serva mercê diante de ti. Assim, a mulher se foi seu caminho e comeu, e o seu semblante já não era triste.

[17]Éli erre így válaszolt: Menj el békességgel! Izráel Istene teljesítse kérésedet, amivel hozzá folyamodtál!
[18]Ő pedig ezt mondta: Nézz jóindulattal szolgálóleányodra! Azután elment az asszony a maga útjára, evett, és nem volt többé szomorú az arca.

Nasce Samuel e é consagrado a Deus

[19] Levantaram-se de madrugada, e adoraram perante o SENHOR, e voltaram, e chegaram a sua casa, a Ramá. Elcana coabitou com Ana, sua mulher, e, lembrando-se dela o SENHOR,
[20] ela concebeu e, passado o devido tempo, teve um filho, a que chamou Samuel, pois dizia: Do SENHOR o pedi.

[21] Subiu Elcana, seu marido, com toda a sua casa, a oferecer ao SENHOR o sacrifício anual e a cumprir o seu voto.

[22] Ana, porém, não subiu e disse a seu marido: Quando for o menino desmamado, levá-lo-ei para ser apresentado perante o SENHOR e para lá ficar para sempre.
[23] Respondeu-lhe Elcana, seu marido: Faze o que melhor te agrade; fica até que o desmames; tão-somente confirme o SENHOR a sua palavra. Assim, ficou a mulher e criou o filho ao peito, até que o desmamou.
[24] Havendo-o desmamado, levou-o consigo, com um novilho de três anos, um efa de farinha e um odre de vinho, e o apresentou à Casa do SENHOR, a Siló. Era o menino ainda muito criança.

[19]Másnap reggel fölkeltek, imádkoztak az Úr előtt, majd visszatértek otthonukba, Rámába. Amikor aztán Elkána a feleségével, Annával hált, az Úrnak gondja volt rá.
[20]Egy idő múlva Anna teherbe esett, és fiút szült. Sámuelnek nevezte el, mert ezt mondta: Az Úrtól kértem őt.
[21]És mikor fölment az az ember, Elkána, egész háza népével, hogy bemutassa az Úrnak az évenkénti áldozatot, és teljesítse fogadalmát,

[22]Anna nem ment el, hanem ezt mondta férjének: Majd az elválasztása után viszem el a gyermeket, hogy megjelenjék az Úr előtt, és végleg ott maradjon.

[23]A férje, Elkána ezt felelte neki: Tégy úgy, ahogy jónak látod. Maradj itthon, amíg elválasztod. Csak az Úr tartsa meg ígéretét! Otthon maradt tehát az asszony, és szoptatta a fiát, míg el nem választotta.
[24]Miután elválasztotta, elvitte magával, és vele együtt vitt egy hároméves bikát, egy véka lisztet meg egy tömlő bort, és bevitte az Úr házába, Silóba. A gyermek még kicsiny volt.

[25] Imolaram o novilho e trouxeram o menino a Eli.

[26] E disse ela: Ah! Meu senhor, tão certo como vives, eu sou aquela mulher que aqui esteve contigo, orando ao SENHOR.

[27] Por este menino orava eu; e o SENHOR me concedeu a petição que eu lhe fizera.

[28] Pelo que também o trago como devolvido ao SENHOR, por todos os dias que viver; pois do SENHOR o pedi. E eles adoraram ali o SENHOR.

[25]Akkor levágták a bikát, a gyermeket pedig bevitték Élihez.

[26]Az asszony ezt mondta: Kérlek, uram! Az életemre esküszöm, uram, hogy én vagyok az az asszony, aki itt állt melletted és imádkozott az ÚRhoz.

[27]Ezért a gyermekért imádkoztam, és az ÚR teljesítette kérésemet, amivel hozzá folyamodtam.

[28]Ezért most én is, kérésemnek megfelelően, felajánlom őt az ÚRnak. Legyen egész életére az ÚRnak ajánlva! És ott imádták az URat.

1 Samuel 2

O cântico de Ana

[1] Então, orou Ana e disse: O meu coração se regozija no SENHOR, a minha força está exaltada no SENHOR; a minha boca se ri dos meus inimigos, porquanto me alegro na tua salvação.

[2] Não há santo como o SENHOR; porque não há outro além de ti; e Rocha não há, nenhuma, como o nosso Deus.

[3] Não multipliqueis palavras de orgulho, nem saiam coisas arrogantes da vossa boca; porque o SENHOR é o Deus da sabedoria e pesa todos os feitos na balança.

[4] O arco dos fortes é quebrado, porém os débeis, cingidos de força.

[5] Os que antes eram fartos hoje se alugam por pão, mas os que andavam famintos não sofrem mais fome; até a estéril tem sete filhos, e a que tinha muitos filhos perde o vigor.

1 Sámuel 2

Anna hálaéneke

[1]Akkor így imádkozott Anna: Örömöt szerzett szívemnek az ÚR, felemelte arcomat az ÚR. Tudok már mit felelni ellenségeimnek, mert szabadításodnak örvendezhetek.

[2]Nincs olyan szent, mint az ÚR, rajtad kívül senki sincsen, nincs olyan kőszikla, mint a mi Istenünk.

[3]Ne beszéljetek oly sokat büszkén, gőgösen, ne hagyja el szátokat kérkedés! Hiszen mindentudó Isten az ÚR, és ő teszi mérlegre a tetteket.

[4]A hősök íja összetörik, de akik a földre rogytak, az erő övét kötik magukra.

[5]A jóllakottak elszegődnek a betevő falatért, de akik éheztek, folyton ünnepelnek. Hetet szül, aki meddő volt, és gyászol, akinek sok fia volt.

[6] O SENHOR é o que tira a vida e a dá; faz descer à sepultura e faz subir.

[6]Az ÚR megöl és megelevenít, letaszít a sírba és újra felhoz onnét.

[7] O SENHOR empobrece e enriquece; abaixa e também exalta.

[7]Az ÚR tesz szegénnyé és gazdaggá, megaláz és felmagasztal.

[8] Levanta o pobre do pó e, desde o monturo, exalta o necessitado, para o fazer assentar entre os príncipes, para o fazer herdar o trono de glória; porque do SENHOR são as colunas da terra, e assentou sobre elas o mundo.

[8]Fölemeli a porból a szűkölködőt, és kiemeli a szemétből a szegényt, az előkelők közé ülteti, és örökségül főhelyet ad neki. Mert az ÚRéi a föld oszlopai, rájuk helyezte a földkerekséget.

[9] Ele guarda os pés dos seus santos, porém os perversos emudecem nas trevas da morte; porque o homem não prevalece pela força.

[9]Híveinek lépteit ő vigyázza, de a bűnösök a sötétben vesznek el. Senkit sem tesz hőssé a maga ereje.

[10] Os que contendem com o SENHOR são quebrantados; dos céus troveja contra eles. O SENHOR julga as extremidades da terra, dá força ao seu rei e exalta o poder do seu ungido.

[10]Összetörnek, akik az ÚRral perbe szállnak, mennydörög ellenük az égben. Megítéli az ÚR az egész földet, de királyát megerősíti, felkentjének hatalmat ad.

Éli fiainak a bűnei

[11] Então, Elcana foi-se a Ramá, a sua casa; porém o menino ficou servindo ao SENHOR, perante o sacerdote Eli.

[11]Ezután Elkána hazament Rámába. A gyermek pedig az ÚR szolgája lett Éli főpap felügyelete alatt.

Os crimes dos filhos de Eli

[12] Eram, porém, os filhos de Eli filhos de Belial e não se importavam com o SENHOR;

[12]Éli fiai azonban elvetemült emberek voltak, nem törődtek az ÚRral,

[13] pois o costume daqueles sacerdotes com o povo era que, oferecendo alguém sacrifício, vinha o moço do sacerdote, estando-se cozendo a carne, com um garfo de três dentes na mão;

[13]sem azzal, hogy a papoknak a törvény szerint mi járt volna a néptől. Ha ugyanis valaki áldozatot mutatott be, odament a templomszolga, amikor a húst főzték, kezében egy háromágú villával,

[14] e metia-o na caldeira, ou na panela, ou no tacho, ou na marmita, e tudo quanto o garfo tirava o sacerdote tomava para si;

[14]és beleszúrta az üstbe vagy fazékba, bográcsba vagy lábosba, és elvette a pap mindazt, ami a villára akadt. Így bántak egész Izráellel, amikor odajártak Silóba.

assim se fazia a todo o Israel que ia ali, a Siló.

15 Também, antes de se queimar a gordura, vinha o moço do sacerdote e dizia ao homem que sacrificava: Dá essa carne para assar ao sacerdote; porque não aceitará de ti carne cozida, senão crua.

15Sőt mielőtt elfüstölögtették volna a kövérjét, odament a templomszolga, és ezt mondta az áldozó embernek: Adj a papnak sütni való húst, mert nem fogad el tőled főtt húst, csak nyerset!

16 Se o ofertante lhe respondia: Queime-se primeiro a gordura, e, depois, tomarás quanto quiseres, então, ele lhe dizia: Não, porém hás de ma dar agora; se não, tomá-la-ei à força.

16És ha azt felelte neki az az ember, hogy előbb el kell füstölögtetni a kövérjét, és csak azután veheti el, amit megkíván, akkor ezt mondta neki: Most add ide, mert ha nem, erőszakkal is elveszem!

17 Era, pois, mui grande o pecado destes moços perante o SENHOR, porquanto eles desprezavam a oferta do SENHOR.

17Igen nagy volt tehát az ifjak vétke az ÚR előtt, mert megutálták az emberek az ÚRnak szóló áldozatot.

A mocidade de Samuel

18 Samuel ministrava perante o SENHOR, sendo ainda menino, vestido de uma estola sacerdotal de linho.

18Sámuel pedig végezte szolgálatát az ÚR előtt, és ifjú létére gyolcs éfódot viselt.

19 Sua mãe lhe fazia uma túnica pequena e, de ano em ano, lha trazia quando, com seu marido, subia a oferecer o sacrifício anual.

19Anyja egy kis ruhát szokott készíteni, és évről évre elvitte neki, amikor férjével együtt fölment az évenkénti áldozat bemutatására.

20 Eli abençoava a Elcana e a sua mulher e dizia: O SENHOR te dê filhos desta mulher, em lugar do filho que devolveu ao SENHOR. E voltavam para a sua casa.

20Éli pedig megáldotta Elkánát feleségével együtt, és ezt mondta: Adjon neked az ÚR utódot ettől az asszonytól a felajánlott helyett, akit felajánlott az ÚRnak! Azután hazamentek.

21 Abençoou, pois, o SENHOR a Ana, e ela concebeu e teve três filhos e duas filhas; e o jovem Samuel crescia diante do SENHOR.

21És az ÚR rátekintett Annára, s az teherbe esett, és még három fiút és két lányt szült. A gyermek Sámuel pedig az ÚRnál növekedett.

Eli repreende os seus filhos

22 Era, porém, Eli já muito velho e ouvia tudo quanto seus filhos faziam a todo o Israel e de como se deitavam com as

22Éli igen öreg volt. Meghallotta, hogy mi mindent tesznek fiai egész Izráellel, és hogy azokkal az asszonyokkal hálnak,

mulheres que serviam à porta da tenda da congregação.

23 E disse-lhes: Por que fazeis tais coisas? Pois de todo este povo ouço constantemente falar do vosso mau procedimento.

24 Não, filhos meus, porque não é boa fama esta que ouço; estais fazendo transgredir o povo do SENHOR.

25 Pecando o homem contra o próximo, Deus lhe será o árbitro; pecando, porém, contra o SENHOR, quem intercederá por ele? Entretanto, não ouviram a voz de seu pai, porque o SENHOR os queria matar.

26 Mas o jovem Samuel crescia em estatura e no favor do SENHOR e dos homens.

Profecia contra a casa de Eli

27 Veio um homem de Deus a Eli e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Não me manifestei, na verdade, à casa de teu pai, estando os israelitas ainda no Egito, na casa de Faraó?

28 Eu o escolhi dentre todas as tribos de Israel para ser o meu sacerdote, para subir ao meu altar, para queimar o incenso e para trazer a estola sacerdotal perante mim; e dei à casa de teu pai todas as ofertas queimadas dos filhos de Israel.

29 Por que pisais aos pés os meus sacrifícios e as minhas ofertas de manjares, que ordenei se me fizessem na minha morada? E, tu, por que honras a teus filhos mais do que a mim, para tu e

akik a kijelentés sátrának a bejáratánál teljesítenek szolgálatot.

23Mondta is nekik: Miért csináltok ilyeneket? Mert hallom gonosz dolgaitokat az egész néptől.

24Ne tegyétek, fiaim, mert hallom, hogy nem jó hírt terjesztenek rólatok az ÚR népe körében.

25Ha ember vétkezik ember ellen, akkor Isten a döntőbíró, de ha az ÚR ellen vétkezik valaki, ki merne ott döntőbíró lenni? De nem hallgattak apjuk szavára, mert úgy tetszett az ÚRnak, hogy megöli őket.

26A gyermek Sámuel pedig nőttön-nőtt, és kedves volt mind az ÚR előtt, mind az emberek előtt.

Prófétai jövendölés Éli háza népe ellen

27És eljött Istennek egy embere Élihez, és így szólt hozzá: Ezt mondta az ÚR: Világosan kijelentettem magamat atyád háza népének, amikor Egyiptomban, a fáraó házában voltak.

28Izráel valamennyi törzse közül őt választottam ki a papi tisztségre, hogy feljárjon oltáromhoz, illatáldozatot mutasson be, és viselje az efódot színem előtt. Atyád háza népének adtam Izráel fiainak minden tűzáldozatát.

29Miért tiporjátok lábbal véresáldozatomat és ételáldozatomat, amelyeket e hajlék számára rendeltem? Miért becsülöd fiaidat többre, mint engem, és miért hizlaljátok magatokat

eles vos engordardes das melhores de todas as ofertas do meu povo de Israel?

[30] Portanto, diz o SENHOR, Deus de Israel: Na verdade, dissera eu que a tua casa e a casa de teu pai andariam diante de mim perpetuamente; porém, agora, diz o SENHOR: Longe de mim tal coisa, porque aos que me honram, honrarei, porém os que me desprezam serão desmerecidos.

[31] Eis que vêm dias em que cortarei o teu braço e o braço da casa de teu pai, para que não haja mais velho nenhum em tua casa.

[32] E verás o aperto da morada de Deus, a um tempo com o bem que fará a Israel; e jamais haverá velho em tua casa.

[33] O homem, porém, da tua linhagem a quem eu não afastar do meu altar será para te consumir os olhos e para te entristecer a alma; e todos os descendentes da tua casa morrerão na flor da idade.

[34] Ser-te-á por sinal o que sobrevirá a teus dois filhos, a Hofni e Finéias: ambos morrerão no mesmo dia.

[35] Então, suscitarei para mim um sacerdote fiel, que procederá segundo o que tenho no coração e na mente; edificar-lhe-ei uma casa estável, e andará ele diante do meu ungido para sempre.

[36] Será que todo aquele que restar da tua casa virá a inclinar-se diante dele, para obter uma moeda de prata e um bocado de pão, e dirá: Rogo-te que me admitas a

népem, Izráel minden áldozatának a legjavával?

[30]Ezért így szól az ÚR, Izráel Istene: Bár határozottan megmondtam, hogy a te házad népe, a te családod fog örökké színem előtt járni, most mégis így szól az ÚR: Nem így lesz! Mert akik engem dicsőítenek, azoknak dicsőséget szerzek, de akik engem megvetnek, gyalázatra jutnak.

[31]Eljön az idő, amikor összetöröm erődet és családod erejét, és nem lesz öregember a házadban.

[32]Majd meglátod e hajlék romlását a sok jó helyett, amit tettem volna Izráellel. Bizony nem lesz öregember soha a házadban.

[33]Egyvalakit nem irtok ki oltárom mellől, hogy ne epesszem el egészen a szemed és gyötörjem halálra a lelkedet. De a többiek, a te házad népe a legszebb férfikorban fog majd meghalni.

[34]Ez lesz számodra a jel, amely majd a két fiadon, Hofnín és Fineáson következik be: egy napon halnak meg mindketten.

[35]De támasztok majd magamnak hűséges papot, aki szívem és lelkem szerint cselekszik. Építek neki maradandó házat, és az én fölkentem előtt jár minden időben.

[36]És aki megmarad házad népéből, eljön majd, leborul előtte egy kis pénzért és egy darab kenyérért, és ezt mondja: Fogadj fel

algum dos cargos sacerdotais, para ter um pedaço de pão, que coma.

1 Samuel 3

Deus fala com Samuel numa visão

[1] O jovem Samuel servia ao SENHOR, perante Eli. Naqueles dias, a palavra do SENHOR era mui rara; as visões não eram freqüentes.

[2] Certo dia, estando deitado no lugar costumado o sacerdote Eli, cujos olhos já começavam a escurecer-se, a ponto de não poder ver,

[3] e tendo-se deitado também Samuel, no templo do SENHOR, em que estava a arca, antes que a lâmpada de Deus se apagasse,

[4] o SENHOR chamou o menino: Samuel, Samuel! Este respondeu: Eis-me aqui!

[5] Correu a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei; torna a deitar-te. Ele se foi e se deitou.

[6] Tornou o SENHOR a chamar: Samuel! Este se levantou, foi a Eli e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Mas ele disse: Não te chamei, meu filho, torna a deitar-te.

[7] Porém Samuel ainda não conhecia o SENHOR, e ainda não lhe tinha sido manifestada a palavra do SENHOR.

[8] O SENHOR, pois, tornou a chamar a Samuel, terceira vez, e ele se levantou, e foi a Eli, e disse: Eis-me aqui, pois tu me chamaste. Então, entendeu Eli que era o SENHOR quem chamava o jovem.

engem bármilyen papi tisztségre, hogy ehessem egy falat kenyeret!

1 Sámuel 3

Sámuel elhívatása

[1]Az ifjú Sámuel pedig az ÚR szolgája volt Éli felügyelete alatt. Abban az időben ritkaság volt az ÚR igéje, nem volt gyakran látomás.

[2]Egy napon az történt, hogy Éli a szokott helyén feküdt. Szeme már meggyengült, alig látott.

[3]Az Isten mécsese még nem aludt ki, és Sámuel ott feküdt az ÚR templomában, ahol az Isten ládája volt.

[4]Az ÚR szólította Sámuelt, és ő így felelt: Itt vagyok.

[5]Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le! Elment tehát, és lefeküdt.

[6]De újra szólította az ÚR Sámuelt, Sámuel pedig fölkelt, odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így felelt: Nem hívtalak, fiam, menj vissza, feküdj le!

[7]Sámuel még nem ismerte az URat, mert az ÚR még nem jelentette ki igéjét neki.

[8]Az ÚR azonban harmadszor is szólította Sámuelt. Ő pedig fölkelt, megint odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ekkor értette meg Éli, hogy az ÚR szólítja az ifjút.

[9] Por isso, Eli disse a Samuel: Vai deitar-te; se alguém te chamar, dirás: Fala, SENHOR, porque o teu servo ouve. E foi Samuel para o seu lugar e se deitou.
[10] Então, veio o SENHOR, e ali esteve, e chamou como das outras vezes: Samuel, Samuel! Este respondeu: Fala, porque o teu servo ouve.

[11] Disse o SENHOR a Samuel: Eis que vou fazer uma coisa em Israel, a qual todo o que a ouvir lhe tinirão ambos os ouvidos.

[12] Naquele dia, suscitarei contra Eli tudo quanto tenho falado com respeito à sua casa; começarei e o cumprirei.
[13] Porque já lhe disse que julgarei a sua casa para sempre, pela iniqüidade que ele bem conhecia, porque seus filhos se fizeram execráveis, e ele os não repreendeu.

[14] Portanto, jurei à casa de Eli que nunca lhe será expiada a iniqüidade, nem com sacrifício, nem com oferta de manjares.

Samuel conta a visão a Eli

[15] Ficou Samuel deitado até pela manhã e, então, abriu as portas da Casa do SENHOR; porém temia relatar a visão a Eli.

[16] Chamou Eli a Samuel e disse: Samuel, meu filho! Ele respondeu: Eis-me aqui!

[17] Então, ele disse: Que é que o SENHOR te falou? Peço-te que mo não encubras; assim Deus te faça o que bem lhe aprouver

[9]Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le, és ha újból szólít, ezt mondd: Szólj, URam, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment, és lefeküdt a helyére.
[10]Az ÚR pedig eljött, megállt, és szólította, mint azelőtt: Sámuel, Sámuel! Sámuel pedig így felelt: Szólj, mert hallja a te szolgád.
[11]Akkor az ÚR ezt mondta Sámuelnek: Én olyan dolgot fogok véghezvinni Izráelben, hogy aki csak hallja, belecsendül mind a két füle.
[12]Azon a napon beteljesítem Élin mindazt, amit megmondtam háza népéről. Elkezdem, és be is végzem azt.
[13]Mert kijelentettem neki, hogy örök ítéletet hozok háza népére azért a bűnért, amelyről tudta, hogy fiai azzal átkot vonnak vele magukra, és mégsem fenyítette meg őket.
[14]Ezért megesküdtem Éli háza népének, hogy sohasem lehet kiengesztelni Éli háza népének a bűnét sem véres-, sem ételáldozattal.

[15]Sámuel pedig feküdt egész reggelig, és akkor kitárta az ÚR házának az ajtóit. De Sámuel nem merte elmondani Élinek a látomást.
[16]Éli azonban hívta Sámuelt, és ezt mondta: Fiam! Sámuel! Ő pedig így felelt: Itt vagyok.
[17]Éli megkérdezte: Milyen kijelentést kaptál? Ne titkold el előttem! Ne segítsen téged az Isten se most, se ezután, ha

se me encobrires alguma coisa de tudo o que te falou.

[18] Então, Samuel lhe referiu tudo e nada lhe encobriu. E disse Eli: É o SENHOR; faça o que bem lhe aprouver.

[19] Crescia Samuel, e o SENHOR era com ele, e nenhuma de todas as suas palavras deixou cair em terra.

[20] Todo o Israel, desde Dã até Berseba, conheceu que Samuel estava confirmado como profeta do SENHOR.

[21] Continuou o SENHOR a aparecer em Siló, enquanto por sua palavra o SENHOR se manifestava ali a Samuel.

1 Samuel 4

Os filisteus vencem os israelitas

[1] Veio a palavra de Samuel a todo o Israel. Israel saiu à peleja contra os filisteus e se acampou junto a Ebenézer; e os filisteus se acamparam junto a Afeca.

[2] Dispuseram-se os filisteus em ordem de batalha, para sair de encontro a Israel; e, travada a peleja, Israel foi derrotado pelos filisteus; e estes mataram, no campo aberto, cerca de quatro mil homens.

[3] Voltando o povo ao arraial, disseram os anciãos de Israel: Por que nos feriu o SENHOR, hoje, diante dos filisteus? Tragamos de Siló a arca da Aliança do SENHOR, para que venha no meio de nós e nos livre das mãos de nossos inimigos.

eltitkolsz előttem egyetlen szót is mindabból, amit kijelentett neked!

[18]Elmondott azért neki Sámuel mindent, semmit sem titkolt el előtte. Éli pedig ezt mondta: Ő az ÚR. Tegye azt, amit jónak lát.

[19]Sámuel felnövekedett. Az ÚR pedig vele volt, és igéiből semmit sem hagyott beteljesületlenül.

[20]És megtudta egész Izráel Dántól Beérsebáig, hogy az ÚR prófétájául rendelte Sámuelt.

[21]Az ÚR még többször is megjelent Silóban, és kijelentette magát az ÚR Sámuelnek igéje által Silóban.

1 Sámuel 4

[1]Sámuel beszéde pedig eljutott egész Izráelhez.

A filiszteusok megverik Izráelt

Izráel azután hadba vonult a filiszteusok ellen, és tábort ütöttek Eben-Háézer mellett, mert a filiszteusok már Afékban táboroztak.

[2]A filiszteusok csatarendbe álltak Izráellel szemben, heves harc kezdődött, és vereséget szenvedett Izráel a filiszteusoktól, akik levágtak a harcmezőn mintegy négyezer embert.

[3]A hadinép visszavonult a táborba, és Izráel vénei ezt mondták: Miért veretett meg ma bennünket az ÚR a filiszteusokkal? Hozzuk el ide Silóból az ÚR szövetségládáját, jöjjön közénk, és

szabadítson meg bennünket ellenségeink kezéből!

[4] Mandou, pois, o povo trazer de Siló a arca do SENHOR dos Exércitos, entronizado entre os querubins; os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias, estavam ali com a arca da Aliança de Deus.

[4]Ekkor a nép követeket küldött Silóba, és elhozták onnan a kerúbokon trónoló Seregek URának a szövetségládáját. Éli két fia, Hofní és Fineás is ott volt Isten szövetségládájával.

A arca é tomada. Hofni e Fineias são mortos

[5] Sucedeu que, vindo a arca da Aliança do SENHOR ao arraial, rompeu todo o Israel em grandes brados, e ressoou a terra.

[5]Amikor az ÚR szövetségládája megérkezett a táborba, egész Izráel olyan nagy ujjongásban tört ki, hogy még a föld is megrendült bele.

[6] Ouvindo os filisteus a voz do júbilo, disseram: Que voz de grande júbilo é esta no arraial dos hebreus? Então, souberam que a arca do SENHOR era vinda ao arraial.

[6]Meghallották a filiszteusok is a hangos ujjongást, és azt kérdezgették: Mi ez a nagy ujjongás, ami a héberek táborából hallatszik? És megtudták, hogy az ÚR ládája érkezett meg a táborba.

[7] E se atemorizaram os filisteus e disseram: Os deuses vieram ao arraial. E diziam mais: Ai de nós! Que tal jamais sucedeu antes.

[7]Ekkor félelem fogta el a filiszteusokat, és ezt mondták: Isten jött a táborba! Jaj nekünk – mondták –, mert ilyen még nem volt sohasem!

[8] Ai de nós! Quem nos livrará das mãos destes grandiosos deuses? São os deuses que feriram aos egípcios com toda sorte de pragas no deserto.

[8]Jaj nekünk! Ki ment meg bennünket ennek a hatalmas Istennek a kezéből? Ez az az Isten, aki mindenféle csapással sújtotta Egyiptomot a pusztában!

[9] Sede fortes, ó filisteus! Portai-vos varonilmente, para que não venhais a ser escravos dos hebreus, como eles serviram a vós outros! Portai-vos varonilmente e pelejai!

[9]Filiszteusok! Legyetek erősek, legyetek férfiak, különben szolgái lesztek a hébereknek, ahogyan ők szolgáltak nektek. Legyetek férfiak, harcoljatok!

[10] Então, pelejaram os filisteus; Israel foi derrotado, e cada um fugiu para a sua tenda; foi grande a derrota, pois foram mortos de Israel trinta mil homens de pé.

[10]Harcoltak is a filiszteusok, és Izráel vereséget szenvedett. Mindenki hazafelé menekült, mert a vereség igen súlyos volt: elesett Izráelből harmincezer gyalogos.

[11] Foi tomada a arca de Deus, e mortos os dois filhos de Eli, Hofni e Finéias.

[11]Elvették az Isten ládáját is. Éli két fia, Hofní és Fineás is meghalt.

A morte de Eli

[12] Então, correu um homem de Benjamim, saído das fileiras, e, no mesmo dia, chegou a Siló; trazia rasgadas as vestes e terra sobre a cabeça.

[13] Quando chegou, Eli estava assentado numa cadeira, ao pé do caminho, olhando como quem espera, porque o seu coração estava tremendo pela arca de Deus. Depois de entrar o homem na cidade e dar as novas, toda a cidade prorrompeu em gritos.

[14] Eli, ouvindo os gritos, perguntou: Que alvoroço é esse? Então, se apressou o homem e, vindo, deu as notícias a Eli.

[15] Era Eli da idade de noventa e oito anos; os seus olhos tinham cegado, e já não podia ver.

[16] Disse o homem a Eli: Eu sou o que saí das fileiras e delas fugi hoje mesmo. Perguntou-lhe Eli: Que sucedeu, meu filho?

[17] Então, respondeu o que trazia as novas e disse: Israel fugiu de diante dos filisteus, houve grande morticínio entre o povo, e também os teus dois filhos, Hofni e Finéias, foram mortos, e a arca de Deus foi tomada.

[18] Ao fazer ele menção da arca de Deus, caiu Eli da cadeira para trás, junto ao portão, e quebrou-se-lhe o pescoço, e morreu, porque era já homem velho e pesado; e havia ele julgado a Israel quarenta anos.

Éli halála, Íkábód születése

[12]Egy benjámini férfi elfutott a csatatérről, és még aznap megérkezett Silóba megszaggatott ruhában, porral beszórt fejjel.

[13]Amikor megérkezett, Éli ott ült székén az út mentén figyelve, mert szíve remegett az Isten ládája miatt. Amikor megérkezett az az ember a városba és elmondta a hírt, jajgatásban tört ki az egész város.

[14]Meghallva a hangos jajgatást, ezt kérdezte Éli: Mi ez a nagy lárma? Akkor az az ember gyorsan odament, és megmondta Élinek.

[15]Éli akkor már kilencvennyolc éves volt, révedező szemeivel alig látott.

[16]Az az ember ezt mondta Élinek: A csatatérről jövök, ma menekültem el a csatatérről! Éli ezt kérdezte: Mi történt, fiam?

[17]A hírnök így felelt: Megfutamodott Izráel a filiszteusok előtt, és igen súlyos vereség érte a népet. A két fiad, Hofní és Fineás is meghalt, sőt az Isten ládáját is elvették!

[18]Amikor az Isten ládáját említette, Éli leesett a székről, háttal a kapufélfának, nyakát szegte és meghalt, mert már öreg és elnehezedett ember volt. Negyven évig volt Izráel bírája.

[19] Estando sua nora, a mulher de Finéias, grávida, e próximo o parto, ouvindo estas novas, de que a arca de Deus fora tomada e de que seu sogro e seu marido morreram, encurvou-se e deu à luz; porquanto as dores lhe sobrevieram.

[20] Ao expirar, disseram as mulheres que a assistiam: Não temas, pois tiveste um filho. Ela, porém, não respondeu, nem fez caso disso.

[21] Mas chamou ao menino Icabô, dizendo: Foi-se a glória de Israel. Isto ela disse, porque a arca de Deus fora tomada e por causa de seu sogro e de seu marido.

[22] E falou mais: Foi-se a glória de Israel, pois foi tomada a arca de Deus.

1 Samuel 5

A arca na casa de Dagom

[1] Os filisteus tomaram a arca de Deus e a levaram de Ebenézer a Asdode.

[2] Tomaram os filisteus a arca de Deus e a meteram na casa de Dagom, junto a este.

[3] Levantando-se, porém, de madrugada os de Asdode, no dia seguinte, eis que estava caído Dagom com o rosto em terra, diante da arca do SENHOR; tomaram-no e tornaram a pô-lo no seu lugar.

[4] Levantando-se de madrugada no dia seguinte, pela manhã, eis que Dagom jazia caído de bruços diante da arca do SENHOR; a cabeça de Dagom e as duas mãos estavam cortadas sobre o limiar; dele ficara apenas o tronco.

[19]A menye, Fineás felesége pedig terhes volt, közel a szüléshez. Amikor meghallotta a hírt, hogy elvették az Isten ládáját, és meghalt az apósa meg a férje is, összegörnyedt és megszült, mert rátörtek a szülési fájdalmak.

[20]És amikor haldoklott, ezt mondták a mellette álló asszonyok: Ne félj, mert fiút szültél! De ő nem felelt, nem is figyelt oda,

[21]hanem elnevezte a gyermeket Íkábódnak – ami azt jelenti: odavan Izráel dicsősége –, mert elvették az Isten ládáját, és odalett az apósa, meg a férje is.

[22]Ezért mondta: Odavan Izráel dicsősége, mert elvették az Isten ládáját!

1 Sámuel 5

A szövetség ládája a filiszteusoknál

[1]A filiszteusok pedig fogták az Isten ládáját, és elvitték Eben-Háézerből Asdódba.

[2]Fogták a filiszteusok az Isten ládáját, bevitték Dágón templomába, és odatették Dágón mellé.

[3]Amikor az asdódiak másnap fölkeltek, Dágón arccal a földön feküdt az Úr ládája előtt. Akkor fogták Dágónt, és visszatették a helyére.

[4]Amikor másnap reggel fölkeltek, Dágón arccal a földön feküdt az Úr ládája előtt, Dágón feje és a két kézfeje pedig letörve a küszöbön volt, úgyhogy csak a dereka maradt egyben.

[5] Por isso, os sacerdotes de Dagom e todos os que entram no seu templo não lhe pisam o limiar em Asdode, até ao dia de hoje.

[6] Porém a mão do SENHOR castigou duramente os de Asdode, e os assolou, e os feriu de tumores, tanto em Asdode como no seu território.

[7] Vendo os homens de Asdode que assim era, disseram: Não fique conosco a arca do Deus de Israel; pois a sua mão é dura sobre nós e sobre Dagom, nosso deus.

[8] Pelo que enviaram mensageiros, e congregaram a si todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Que faremos da arca do Deus de Israel? Responderam: Seja levada a arca do Deus de Israel até Gate e, depois, de cidade em cidade. E a levaram até Gate.

[9] Depois de a terem levado, a mão do SENHOR foi contra aquela cidade, com mui grande terror; pois feriu os homens daquela cidade, desde o pequeno até ao grande; e lhes nasceram tumores.

[10] Então, enviaram a arca de Deus a Ecrom. Sucedeu, porém, que, em lá chegando, os ecronitas exclamaram, dizendo: Transportaram até nós a arca do Deus de Israel, para nos matarem, a nós e ao nosso povo.

[11] Então, enviaram mensageiros, e congregaram a todos os príncipes dos filisteus, e disseram: Devolvei a arca do Deus de Israel, e torne para o seu lugar,

[5]Ezért nem lépnek Dágón küszöbére mindmáig Dágón papjai, sem azok, akik Asdódban Dágón templomába járnak.

[6]Ezután ránehezedett az ÚR keze az asdódiakra, és pusztította őket. Megverte fekélyekkel Asdódot és a hozzá tartozó területet.

[7]Amikor látták Asdód polgárai, hogy így áll a dolog, azt mondták: Ne maradjon nálunk Izráel Istenének a ládája, mert a keze ránk nehezedett, meg istenünkre, Dágónra.

[8]Üzenetet küldtek azért a filiszteusok összes városfejedelmének, összegyűjtötték őket, és ezt mondták: Mit tegyünk Izráel Istenének a ládájával? Azok ezt felelték: Át kell vinni Gátba Izráel Istenének a ládáját! Át is vitték oda Izráel Istenének a ládáját.

[9]De miután odavitték, az ÚR keze a városra nehezedett; igen nagy zűrzavar támadt, mert megverte a város apraját-nagyját, és fekélyek támadtak rajtuk.

[10]Elküldték azért az Isten ládáját Ekrónba. De amikor Ekrónba érkezett az Isten ládája, az ekróniak jajgatni kezdtek, és ezt mondták: Idehozták Izráel Istenének a ládáját, hogy megöljön bennünket népünkkel együtt!

[11]Üzenetet küldtek azért a filiszteusok összes városfejedelmének, összegyűjtötték őket, és ezt mondták: Küldjétek el innen Izráel Istenének a ládáját, térjen vissza a

para que não mate nem a nós nem ao nosso povo. Porque havia terror de morte em toda a cidade, e a mão de Deus castigara duramente ali.

[12] Os homens que não morriam eram atingidos com os tumores; e o clamor da cidade subiu até ao céu.

helyére, ne öljön meg bennünket népünkkel együtt! Mert halálos zűrzavar támadt az egész városban, súlyosan rájuk nehezedett az Isten keze.

[12]Azokat pedig, akik nem haltak meg, annyira gyötörték a fekélyek, hogy az égig hatott a város jajkiáltása.

1 Samuel 6

Os filisteus enviam a arca para fora da sua terra

[1] Sete meses esteve a arca do SENHOR na terra dos filisteus.

[2] Estes chamaram os sacerdotes e os adivinhadores e lhes disseram: Que faremos da arca do SENHOR? Fazei-nos saber como a devolveremos para o seu lugar.

[3] Responderam eles: Quando enviardes a arca do Deus de Israel, não a envieis vazia, porém enviá-la-eis a seu Deus com uma oferta pela culpa; então, sereis curados e sabereis por que a sua mão se não tira de vós.

[4] Então, disseram: Qual será a oferta pela culpa que lhe havemos de apresentar? Responderam: Segundo o número dos príncipes dos filisteus, cinco tumores de ouro e cinco ratos de ouro, porquanto a praga é uma e a mesma sobre todos vós e sobre todos os vossos príncipes.

[5] Fazei umas imitações dos vossos tumores e dos vossos ratos, que andam destruindo a terra, e dai glória ao Deus de Israel; porventura, aliviará a sua mão de cima de vós, e do vosso deus, e da vossa terra.

1 Sámuel 6

A filiszteusok visszaküldik a szövetség ládáját

[1]Az ÚR ládája hét hónapig volt a filiszteusok földjén.

[2]Akkor hívatták a filiszteusok a papokat és a jósokat, és megkérdezték: Mit tegyünk az ÚR ládájával? Mondjátok meg, hogyan juttassuk vissza a helyére?

[3]Ők azt felelték: Ha el akarjátok küldeni Izráel Istenének a ládáját, ne üresen küldjétek, hanem jóvátételi ajándékot is küldjetek vele! Akkor meggyógyultok, és megtudjátok, hogy Isten miért nem vette le rólatok eddig a kezét.

[4]Erre azt kérdezték: Milyen jóvátételi ajándékot kell adnunk? Ők így válaszoltak: Öt aranyfekélyt és öt aranyegeret a filiszteusok városfejedelmeinek a száma szerint, mert ugyanaz a csapás sújt mindenkit a városfejedelmekkel együtt.

[5]Készítsétek el a rajtatok levő fekélyek és a földeteket pusztító egerek képmását! Így adjatok dicsőséget Izráel Istenének, akkor talán nem nehezedik tovább a keze rátok, isteneitekre és országotokra.

[6] Por que, pois, endureceríeis o coração, como os egípcios e Faraó endureceram o coração? Porventura, depois de os haverem tratado tão mal, não os deixaram ir, e eles não se foram?

[7] Agora, pois, fazei um carro novo, tomai duas vacas com crias, sobre as quais não se pôs ainda jugo, e atai-as ao carro; seus bezerros, levá-los-eis para casa.

[8] Então, tomai a arca do SENHOR, e ponde-a sobre o carro, e metei num cofre, ao seu lado, as figuras de ouro que lhe haveis de entregar como oferta pela culpa; e deixai-a ir.

[9] Reparai: se subir pelo caminho rumo do seu território a Bete-Semes, foi ele que nos fez este grande mal; e, se não, saberemos que não foi a sua mão que nos feriu; foi casual o que nos sucedeu.

A arca chega a Bete-Semes

[10] Assim fizeram aqueles homens, e tomaram duas vacas com crias, e as ataram ao carro, e os seus bezerros encerraram em casa.

[11] Puseram a arca do SENHOR sobre o carro, como também o cofre com os ratos de ouro e com as imitações dos tumores.

[12] As vacas se encaminharam diretamente para Bete-Semes e, andando e berrando, seguiam sempre por esse mesmo caminho, sem se desviarem nem para a direita nem para a esquerda; os príncipes dos filisteus foram atrás delas, até ao território de Bete-Semes.

[6]Miért keményítenétek meg a szíveteket, ahogyan az egyiptomiak és a fáraó megkeményítette a szívét? Nem úgy volt-e, hogy amikor csúffá tette őket, el kellett bocsátaniuk Izráelt, és elmehettek?

[7]Készítsetek azért egy új szekeret, és hozzatok két borjas tehenet, amelyeken még nem volt iga. Fogjátok be a teheneket a szekérbe, borjaikat pedig vigyétek vissza!

[8]Azután fogjátok az Úr ládáját, és tegyétek a szekérre! Az aranyholmit pedig, amit jóvátételi ajándékul adtok, tegyétek mellé egy ládikóba, úgy bocsássátok el, hadd menjen!

[9]Azután figyeljetek: ha a saját határa felé, Bét-Semes felé tart, akkor ő okozta nekünk ezt a nagy bajt. Ha pedig nem, abból megtudjuk, hogy nem az ő keze sújtott bennünket, hanem véletlenül történt ez velünk.

[10]Az emberek tehát így jártak el: fogtak két borjas tehenet, befogták a szekérbe, borjaikat pedig bezárták.

[11]Azután föltették a szekérre az Úr ládáját meg a ládikót az aranyegerekkel és a kelések képmásával.

[12]A tehenek pedig egyenesen rátértek a Bét-Semesbe vezető útra, és folyton bőgve mentek előre az úton; nem tértek le sem jobbra, sem balra. A filiszteusok városfejedelmei pedig mentek utánuk Bét-Semes határáig.

[13] Andavam os de Bete-Semes fazendo a sega do trigo no vale e, levantando os olhos, viram a arca; e, vendo-a, se alegraram.

[14] O carro veio ao campo de Josué, o bete-semita, e parou ali, onde havia uma grande pedra; fenderam a madeira do carro e ofereceram as vacas ao SENHOR, em holocausto.

[15] Os levitas desceram a arca do SENHOR, como também o cofre que estava junto a ela, em que estavam as obras de ouro, e os puseram sobre a grande pedra. No mesmo dia, os homens de Bete-Semes ofereceram holocaustos e imolaram sacrifícios ao SENHOR.

[16] Viram aquilo os cinco príncipes dos filisteus e voltaram para Ecrom no mesmo dia.

[17] São estes, pois, os tumores de ouro que enviaram os filisteus ao SENHOR como oferta pela culpa: por Asdode, um; por Gaza, outro; por Asquelom, outro; por Gate, outro; por Ecrom, outro;

[18] como também os ratos de ouro, segundo o número de todas as cidades dos filisteus, pertencentes aos cinco príncipes, desde as cidades fortes até às aldeias campestres. A grande pedra, sobre a qual puseram a arca do SENHOR, está até ao dia de hoje no campo de Josué, o bete-semita.

A arca chega a Quiriate-Jearim

[19] Feriu o SENHOR os homens de Bete-Semes, porque olharam para dentro da arca do SENHOR, sim, feriu deles setenta

A szövetség ládája Bét-Semesben

[13]A bét-semesiek éppen búzát arattak a völgyben. Föltekintettek, meglátták a ládát, és örvendeztek a láttára.

[14]A szekér eljutott a bét-semesi Józsua mezejére, és ott megállt. Volt ott egy nagy kő. Fölhasogatták a szekér fáját, és föláldozták a teheneket égőáldozatul az ÚRnak.

[15]A léviták pedig levették az ÚR ládáját és a mellette levő ládikót, amelyben az aranyholmi volt, és rátették a nagy kőre. A bét-semesi emberek égőáldozatokat és véresáldozatokat mutattak be azon a napon az ÚRnak.

[16]Amikor látta ezt a filiszteusok öt városfejedelme, visszatértek Ekrónba még azon a napon.

[17]Ennyi kelés formájú aranytárgyat adtak a filiszteusok az ÚRnak jóvátételi ajándékul: Asdódért egyet, Gázáért egyet, Askelónért egyet, Gátért egyet és Ekrónért is egyet.

[18]Aranyegér pedig annyi volt, ahány városa volt az öt filiszteus városfejedelemnek a megerősített városokkal és a kerítetlen falvakkal együtt. Az a nagy kő tanúskodik erről, amelyre az ÚR ládáját helyezték: ott van az a bét-semesi Józsua mezején mindmáig.

[19]De megvert az ÚR hetven bét-semesi embert, mert belenéztek az ÚR ládájába, és megvert még a nép közül ötvenezer

homens; então, o povo chorou, porquanto o SENHOR fizera tão grande morticínio entre eles.

embert. A nép gyászolt, mert nagy csapással sújtotta a népet az ÚR.

[20] Então, disseram os homens de Bete-Semes: Quem poderia estar perante o SENHOR, este Deus santo? E para quem subirá desde nós?

[20]Azért ezt mondták a bét-semesiek: Ki állhat meg az ÚRnak, e szent Istennek a színe előtt? És hová kerülhetne innen a láda?

[21] Enviaram, pois, mensageiros aos habitantes de Quiriate-Jearim, dizendo: Os filisteus devolveram a arca do SENHOR; descei, pois, e fazei-a subir para vós outros.

[21]Követeket küldtek azért Kirjat-Jeárím lakosaihoz ezzel az üzenettel: A filiszteusok visszaküldték az ÚR ládáját. Jöjjetek, és vigyétek el magatokhoz!

1 Samuel 7

1 Sámuel 7

[1] Então, vieram os homens de Quiriate-Jearim e levaram a arca do SENHOR à casa de Abinadabe, no outeiro; e consagraram Eleazar, seu filho, para que guardasse a arca do SENHOR.

[1]Ekkor elmentek a kirjat-jeárímiak, elvitték az ÚR ládáját, és bevitték Abínádáb házába, a magaslatra. Fiát, Eleázárt pedig fölszentelték, hogy őrizze az ÚR ládáját.

Exortação de Samuel ao arrependimento

Izráel legyőzi a filiszteusokat

[2] Sucedeu que, desde aquele dia, a arca ficou em Quiriate-Jearim, e tantos dias se passaram, que chegaram a vinte anos; e toda a casa de Israel dirigia lamentações ao SENHOR.

[2]Attól a naptól fogva, hogy a láda Kirjat-Jeárímba került, sok idő, mégpedig húsz esztendő telt el. És Izráel egész háza sóhajtozott az ÚR után.

[3] Falou Samuel a toda a casa de Israel, dizendo: Se é de todo o vosso coração que voltais ao SENHOR, tirai dentre vós os deuses estranhos e os astarotes, e preparai o coração ao SENHOR, e servi a ele só, e ele vos livrará das mãos dos filisteus.

[3]Akkor ezt mondta Sámuel Izráel egész házának: Ha tiszta szívből akartok megtérni az ÚRhoz, akkor távolítsátok el magatok közül az idegen isteneket és Astartékat! Ragaszkodjatok szívből az ÚRhoz, egyedül neki szolgáljatok, akkor majd megment benneteket a filiszteusok kezéből.

[4] Então, os filhos de Israel tiraram dentre si os baalins e os astarotes e serviram só ao SENHOR.

[4]Akkor eltávolították Izráel fiai a Baalokat és az Astartékat, és egyedül az ÚRnak szolgáltak.

Os filisteus são vencidos

5 Disse mais Samuel: Congregai todo o Israel em Mispa, e orarei por vós ao SENHOR.

5Majd ezt mondta Sámuel: Gyűjtsétek össze egész Izráelt Micpába, és imádkozni fogok értetek az ÚRhoz.

6 Congregaram-se em Mispa, tiraram água e a derramaram perante o SENHOR; jejuaram aquele dia e ali disseram: Pecamos contra o SENHOR. E Samuel julgou os filhos de Israel em Mispa.

6Összegyűltek tehát Micpában, vizet merítettek, és kiöntötték az ÚR előtt. Böjtöltek azon a napon, és ezt mondták: Vétkeztünk az ÚR ellen! Sámuel pedig igazságot szolgáltatott Izráel fiai között Micpában.

7 Quando, pois, os filisteus ouviram que os filhos de Israel estavam congregados em Mispa, subiram os príncipes dos filisteus contra Israel; o que ouvindo os filhos de Israel, tiveram medo dos filisteus.

7Amikor azonban meghallották a filiszteusok, hogy Izráel fiai összegyűltek Micpában, fölvonultak a filiszteusok városfejedelmei Izráel ellen. Meghallották ezt Izráel fiai, félelem fogta el őket a filiszteusok miatt,

8 Então, disseram os filhos de Israel a Samuel: Não cesses de clamar ao SENHOR, nosso Deus, por nós, para que nos livre da mão dos filisteus.

8és ezt mondták Izráel fiai Sámuelnek: Kiálts értünk szüntelenül Istenünkhöz, az ÚRhoz, hogy szabadítson meg bennünket a filiszteusok kezéből!

9 Tomou, pois, Samuel um cordeiro que ainda mamava e o sacrificou em holocausto ao SENHOR; clamou Samuel ao SENHOR por Israel, e o SENHOR lhe respondeu.

9Sámuel fogott egy szopós bárányt, és feláldozta teljes égőáldozatul az ÚRnak. És Sámuel az ÚRhoz kiáltott Izráelért, az ÚR pedig meghallgatta.

10 Enquanto Samuel oferecia o holocausto, os filisteus chegaram à peleja contra Israel; mas trovejou o SENHOR aquele dia com grande estampido sobre os filisteus e os aterrou de tal modo, que foram derrotados diante dos filhos de Israel.

10Mialatt Sámuel az égőáldozattal foglalatoskodott, előrenyomultak a filiszteusok, hogy megütközzenek Izráellel. Az ÚR azonban hatalmas hangon mennydörgött azon a napon a filiszteusok fölött, akik úgy megzavarodtak, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől.

11 Saindo de Mispa os homens de Israel, perseguiram os filisteus e os derrotaram até abaixo de Bete-Car.

11Ekkor az izráeliek kivonultak Micpából, üldözőbe vették a filiszteusokat, és vágták őket csaknem egészen Bét-Kárig.

[12] Tomou, então, Samuel uma pedra, e a pôs entre Mispa e Sem, e lhe chamou Ebenézer, e disse: Até aqui nos ajudou o SENHOR.

[13] Assim, os filisteus foram abatidos e nunca mais vieram ao território de Israel, porquanto foi a mão do SENHOR contra eles todos os dias de Samuel.

[14] As cidades que os filisteus haviam tomado a Israel foram-lhe restituídas, desde Ecrom até Gate; e até os territórios delas arrebatou Israel das mãos dos filisteus. E houve paz entre Israel e os amorreus.

[15] E julgou Samuel todos os dias de sua vida a Israel.

[16] De ano em ano, fazia uma volta, passando por Betel, Gilgal e Mispa; e julgava a Israel em todos esses lugares.

[17] Porém voltava a Ramá, porque sua casa estava ali, onde julgava a Israel e onde edificou um altar ao SENHOR.

[12]Sámuel pedig fogott egy követ, felállította Micpa és Sén között, és elnevezte Eben- Háézernek, mert ezt mondta: Az ÚR segített el bennünket egészen idáig!

Sámuel Izráel bírája

[13]Így kellett a filiszteusoknak megalázkodniuk, és nem hatoltak be többé Izráel területére, mert az ÚR keze sújtotta a filiszteusokat Sámuel egész életében.

[14]Visszakerültek Izráelhez azok a városok is, amelyeket elvettek a filiszteusok Izráeltől, Ekróntól egészen Gátig. Azok határát is kiszabadította Izráel a filiszteusok kezéből. Így lett béke Izráel és az emóriak között.

[15]Sámuel egész életében Izráel bírája volt.

[16]Évről évre körbejárta Bételt, Gilgált és Micpát, és igazságot szolgáltatott Izráelnek mindezeken a helyeken.

[17]De mindig visszatért Rámába, mert ott volt a háza, és ott is igazságot szolgáltatott Izráelnek, és ott épített oltárt az ÚRnak.

1 Samuel 8

Os israelitas pedem um rei

[1] Tendo Samuel envelhecido, constituiu seus filhos por juízes sobre Israel.

[2] O primogênito chamava-se Joel, e o segundo, Abias; e foram juízes em Berseba.

[3] Porém seus filhos não andaram pelos caminhos dele; antes, se inclinaram à

1 Sámuel 8

Izráel királyt kíván

[1]Amikor megöregedett Sámuel, a fiait tette Izráel bíráivá.

[2]Elsőszülött fiának Jóél volt a neve, a másodiknak Abijjá. Beérsebában bíráskodtak.

[3]Fiai azonban nem az ő útján jártak, hanem a maguk hasznát keresték;

avareza, e aceitaram subornos, e perverteram o direito.

[4] Então, os anciãos todos de Israel se congregaram, e vieram a Samuel, a Ramá,

[5] e lhe disseram: Vê, já estás velho, e teus filhos não andam pelos teus caminhos; constitui-nos, pois, agora, um rei sobre nós, para que nos governe, como o têm todas as nações.

[6] Porém esta palavra não agradou a Samuel, quando disseram: Dá-nos um rei, para que nos governe. Então, Samuel orou ao SENHOR.

[7] Disse o SENHOR a Samuel: Atende à voz do povo em tudo quanto te diz, pois não te rejeitou a ti, mas a mim, para eu não reinar sobre ele.

[8] Segundo todas as obras que fez desde o dia em que o tirei do Egito até hoje, pois a mim me deixou, e a outros deuses serviu, assim também o faz a ti.

[9] Agora, pois, atende à sua voz, porém adverte-o solenemente e explica-lhe qual será o direito do rei que houver de reinar sobre ele.

[10] Referiu Samuel todas as palavras do SENHOR ao povo, que lhe pedia um rei,

[11] e disse: Este será o direito do rei que houver de reinar sobre vós: ele tomará os vossos filhos e os empregará no serviço dos seus carros e como seus cavaleiros, para que corram adiante deles;

[12] e os porá uns por capitães de mil e capitães de cinqüenta; outros para

megvesztegetésre szánt ajándékot fogadtak el, és elferdítették az igazságot.

[4]Összegyűltek azért Izráel vénei, és elmentek Sámuelhez Rámába.

[5]Ezt mondták neki: Te már megöregedtél, fiaid pedig nem a te utadon járnak. Tégy valakit királyunkká, hogy ő bíráskodjék fölöttünk, ahogyan az minden népnél szokás!

[6]Sámuel azonban rosszallotta, hogy ezt mondták: Adj nekünk királyt, hogy bíráskodjék fölöttünk! És imádkozott Sámuel az ÚRhoz.

[7]Az ÚR pedig ezt mondta Sámuelnek: Hallgass a nép szavára mindabban, amit mondanak! Mert nem téged vetettek el, hanem engem vetettek el, hogy ne én legyek a királyuk.

[8]Veled is ugyanúgy cselekszenek, ahogyan velem cselekedtek, mióta fölhoztam őket Egyiptomból, mindmáig: elhagytak, és más isteneknek szolgáltak.

[9]Hallgass tehát a szavukra, de szigorúan figyelmeztesd őket, és mondd meg nekik, hogy mi lesz a király joga, aki uralkodni fog felettük.

[10]Ekkor Sámuel elmondta az ÚR minden szavát a népnek, amely királyt kért tőle.

[11]Ez lesz a királynak a joga – mondta –, aki uralkodni fog fölöttetek: Fiaitokat elveszi, harci kocsijaihoz meg lovasaihoz osztja be őket, és ők futnak majd harci kocsija előtt.

[12]Parancsnokokká teszi őket ezer ember felett, és parancsnokokká ötven ember

lavrarem os seus campos e ceifarem as suas messes; e outros para fabricarem suas armas de guerra e o aparelhamento de seus carros.

felett. Velük szántatja szántóföldjét, és velük végezteti aratását, velük készítteti hadifölszerelését és a harci kocsik fölszerelését.

13 Tomará as vossas filhas para perfumistas, cozinheiras e padeiras.

13Leányaitokat meg elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnőknek és sütőnőknek.

14 Tomará o melhor das vossas lavouras, e das vossas vinhas, e dos vossos olivais e o dará aos seus servidores.

14Legjobb szántóföldjeiteket, szőlőiteket és olajligeteiteket elveszi, és udvari embereinek adja.

15 As vossas sementeiras e as vossas vinhas dizimará, para dar aos seus oficiais e aos seus servidores.

15Vetéseitekből és szőlőitekből tizedet szed, és hivatalnokainak meg udvari embereinek adja.

16 Também tomará os vossos servos, e as vossas servas, e os vossos melhores jovens, e os vossos jumentos e os empregará no seu trabalho.

16Szolgáitokat és szolgálóleányaitokat, legkiválóbb ifjaitokat, még a szamaraitokat is elveszi, és a maga munkáját végezteti velük.

17 Dizimará o vosso rebanho, e vós lhe sereis por servos.

17Nyájaitokból tizedet szed, ti pedig a szolgái lesztek.

18 Então, naquele dia, clamareis por causa do vosso rei que houverdes escolhido; mas o SENHOR não vos ouvirá naquele dia.

18Akkor majd segítségért kiáltotok királyotok miatt, akit magatoknak választottatok, de akkor nem fog válaszolni nektek az ÚR.

19 Porém o povo não atendeu à voz de Samuel e disse: Não! Mas teremos um rei sobre nós.

19A nép azonban nem akart Sámuelre hallgatni. Ezt mondták: Nem! Legyen csak király fölöttünk!

20 Para que sejamos também como todas as nações; o nosso rei poderá governar-nos, sair adiante de nós e fazer as nossas guerras.

20Olyanok akarunk lenni, mint az összes többi nép: királyunk bíráskodjék fölöttünk, ő vonuljon előttünk, és vezesse harcainkat!

21 Ouvindo, pois, Samuel todas as palavras do povo, as repetiu perante o SENHOR.

21Sámuel végighallgatta a nép beszédét, és elmondta az ÚRnak.

22 Então, o SENHOR disse a Samuel: Atende à sua voz e estabelece-lhe um rei.

22Az ÚR pedig így felelt Sámuelnek: Hallgass a szavukra, és válassz nekik királyt! Sámuel ezt mondta az

Samuel disse aos filhos de Israel: Volte cada um para sua cidade.

izráelieknek: Menjen mindenki a maga városába!

1 Samuel 9

Saul busca as jumentas extraviadas e vai ter com Samuel

1 Havia um homem de Benjamim, cujo nome era Quis, filho de Abiel, filho de Zeror, filho de Becorate, filho de Afias, benjamita, homem de bens.

2 Tinha ele um filho cujo nome era Saul, moço e tão belo, que entre os filhos de Israel não havia outro mais belo do que ele; desde os ombros para cima, sobressaía a todo o povo.

3 Extraviaram-se as jumentas de Quis, pai de Saul. Disse Quis a Saul, seu filho: Toma agora contigo um dos moços, dispõe-te e vai procurar as jumentas.

4 Então, atravessando a região montanhosa de Efraim e a terra de Salisa, não as acharam; depois, passaram à terra de Saalim; porém elas não estavam ali; passaram ainda à terra de Benjamim; todavia, não as acharam.

5 Vindo eles, então, à terra de Zufe, Saul disse para o seu moço, com quem ele ia: Vem, e voltemos; não suceda que meu pai deixe de preocupar-se com as jumentas e se aflija por causa de nós.

6 Porém ele lhe disse: Nesta cidade há um homem de Deus, e é muito estimado; tudo quanto ele diz sucede; vamo-nos, agora, lá; mostrar-nos-á, porventura, o caminho que devemos seguir.

1 Sámuel 9

Saul keresi apja szamarait

1Volt egy benjámini származású tehetős ember Benjáminban, akinek Kís volt a neve, Abiélnek a fia, aki Cerór fia, aki Bekórat fia, aki Afíah fia volt.

2Volt neki egy Saul nevű fia. Szép ifjú volt, nem volt nála szebb Izráel fiai között; egy fejjel magasabb volt az egész népnél.

3Egyszer elvesztek Kísnek, Saul apjának a szamarai. Kís ezt mondta a fiának, Saulnak: Végy magad mellé egy legényt, indulj útnak, és keresd meg a szamarakat!

4Bejárták Efraim hegyvidékét, és bejárták Sálisá földjét, de nem találták meg őket. Majd bejárták Saalím földjét, de ott sem voltak. Végül bejárták Benjámin földjét, de nem találták meg őket.

5Amikor Cúf földjére értek, ezt mondta Saul a legénynek, aki vele volt: Gyere, menjünk vissza, különben apám értünk fog már aggódni, nem a szamarakért.

6De ő így felelt neki: Nézd, az Isten embere itt van ebben a városban. Tisztelik ezt az embert, mert minden beteljesedik, amit mond. Menjünk el hozzá, talán meg tudja mondani nekünk, hogy merrefelé induljunk.

[7] Então, Saul disse ao seu moço: Eis, porém, se lá formos, que levaremos, então, àquele homem? Porque o pão de nossos alforjes se acabou, e presente não temos que levar ao homem de Deus. Que temos?

[8] O moço tornou a responder a Saul e disse: Eis que tenho ainda em mãos um quarto de siclo de prata, o qual darei ao homem de Deus, para que nos mostre o caminho.

[9] (Antigamente, em Israel, indo alguém consultar a Deus, dizia: Vinde, vamos ter com o vidente; porque ao profeta de hoje, antigamente, se chamava vidente.)

[10] Então, disse Saul ao moço: Dizes bem; anda, pois, vamos. E foram-se à cidade onde estava o homem de Deus.

[11] Subindo eles pela encosta da cidade, encontraram umas moças que saíam a tirar água e lhes perguntaram: Está aqui o vidente?

[12] Elas responderam: Está. Eis aí o tens diante de ti; apressa-te, pois, porque, hoje, veio à cidade; porquanto o povo oferece, hoje, sacrifício no alto.

[13] Entrando vós na cidade, logo o achareis, antes que suba ao alto para comer; porque o povo não comerá enquanto ele não chegar, porque ele tem de abençoar o sacrifício, e só depois comem os convidados; subi, pois, agora, que, hoje, o achareis.

[7]Jól van – mondta Saul a legényének –, menjünk! De mit vigyünk annak az embernek? Hiszen a kenyér elfogyott a tarisznyából, és nincs mit vinnünk ajándékba az Isten emberének. Mi van nálunk?

[8]A legény megint válaszolt Saulnak: Nézd, van nálam egy negyed sekel ezüst. Odaadom az Isten emberének, hogy mutassa meg nekünk az utat.

[9]Azelőtt ezt mondták Izráelben, ha valaki elment Istent megkérdezni: Gyertek, menjünk el a látóhoz! Mert akit ma prófétának neveznek, azt régebben látónak hívták.

[10]Akkor ezt mondta Saul a legényének: Jól beszélsz! Gyere, menjünk! Elmentek tehát abba a városba, ahol az Isten embere volt.

[11]Amikor a domboldalon mentek fölfelé a városba, leányokkal találkoztak, akik vizet meríteni jöttek. Megszólították őket: Itt van-e a látó?

[12]Ők pedig így válaszoltak nekik: Igen, éppen itt van! Csak siess, hiszen azért érkezett ma a városba, mert áldozati lakomája lesz a népnek ma az áldozóhalmon.

[13]Ha bementek a városba, még ott találjátok, mielőtt fölmegy enni az áldozóhalomra, mert nem eszik addig a nép, amíg ő meg nem érkezik. Ő áldja meg az áldozatot, és azután esznek a meghívottak. Csak menjetek, most még ott találjátok!

Az ÚR kijelentése Saul királyságáról

[14] Subiram, pois, à cidade; ao entrarem, eis que Samuel lhes saiu ao encontro, para subir ao alto.

[15] Ora, o SENHOR, um dia antes de Saul chegar, o revelara a Samuel, dizendo:

[16] Amanhã a estas horas, te enviarei um homem da terra de Benjamim, o qual ungirás por príncipe sobre o meu povo de Israel, e ele livrará o meu povo das mãos dos filisteus; porque atentei para o meu povo, pois o seu clamor chegou a mim.

[17] Quando Samuel viu a Saul, o SENHOR lhe disse: Eis o homem de quem eu já te falara. Este dominará sobre o meu povo.

[18] Saul se chegou a Samuel no meio da porta e disse: Mostra-me, peço-te, onde é aqui a casa do vidente.

[19] Samuel respondeu a Saul e disse: Eu sou o vidente; sobe adiante de mim ao alto; hoje, comereis comigo. Pela manhã, te despedirei e tudo quanto está no teu coração to declararei.

[20] Quanto às jumentas que há três dias se te perderam, não se preocupe o teu coração com elas, porque já se encontraram. E para quem está reservado tudo o que é precioso em Israel? Não é para ti e para toda a casa de teu pai?

[21] Então, respondeu Saul e disse: Porventura, não sou benjamita, da menor das tribos de Israel? E a minha família, a menor de todas as famílias da tribo de

[14]Fölmentek tehát a városba. Éppen beértek a városba, amikor Sámuel szembejött velük, hogy fölmenjen az áldozóhalomra.

[15]Az ÚR pedig ezt a kijelentést adta Sámuelnek egy nappal Saul érkezése előtt:

[16]Holnap ilyenkor küldök valakit hozzád Benjámin földjéről. Kend fel őt népemnek, Izráelnek a fejedelmévé, mert ő szabadítja meg népemet a filiszteusok kezéből. Hiszen megláttam népem nyomorúságát, és feljutott hozzám segélykiáltásuk.

[17]Amikor Sámuel meglátta Sault, ezt mondta neki az ÚR: Ez az az ember, akiről azt mondtam neked, hogy ő fog uralkodni népemen.

[18]Saul pedig a kapuban odalépett Sámuelhez, és megkérdezte: Mondd meg nekem, hol van itt a látó háza?

[19]Sámuel így felelt Saulnak: Én vagyok a látó. Gyere föl előttem az áldozóhalomra, és egyetek ma velem! Reggel majd elbocsátalak, és azt is megmondom neked, amin gondolkozol.

[20]A ma három napja elveszett szamarak miatt pedig ne aggódj, mert megkerültek. Különben is kié mindaz, ami becses Izráelben? A tied és egész családodé!

[21]De hiszen én Benjáminból való vagyok – válaszolta Saul –, Izráel legkisebb törzséből, nemzetségem pedig a legkisebb Benjámin törzsének összes nemzetsége között! Miért mondasz nekem ilyeneket?

Benjamim? Por que, pois, me falas com tais palavras?

[22] Samuel, tomando a Saul e ao seu moço, levou-os à sala de jantar e lhes deu o lugar de honra entre os convidados, que eram cerca de trinta pessoas.

[22]Sámuel azonban fogta Sault és a legényét, bevezette őket az áldozati lakoma helyére, és nekik adta a főhelyet a meghívottak között, akik mintegy harmincan voltak.

[23] Então, disse Samuel ao cozinheiro: Traze a porção que te dei, de que te disse: Põe-na à parte contigo.

[23]A szakácsnak pedig ezt mondta Sámuel: Add ide azt a darabot, amelyet odaadtam neked, és amelyről azt mondtam, hogy tedd félre.

[24] Tomou, pois, o cozinheiro a coxa com o que havia nela e a pôs diante de Saul. Disse Samuel: Eis que isto é o que foi reservado; toma-o e come, pois se guardou para ti para esta ocasião, ao dizer eu: Convidei o povo. Assim, comeu Saul com Samuel naquele dia.

[24]A szakács elővette a combot és ami hozzá tartozott, és odatette Saul elé. Sámuel pedig ezt mondta: Itt a félretett rész. Vedd magad elé, és egyél, mert erre az alkalomra tartogattuk neked, amikor meghívtam a népet. És Saul együtt evett aznap Sámuellel.

[25] Tendo descido do alto para a cidade, falou Samuel com Saul sobre o eirado.

[25]Majd lementek az áldozóhalomról a városba, és Sámuel a háztetőn elbeszélgetett Saullal.

[26] Levantaram-se de madrugada; e, quase ao subir da alva, chamou Samuel a Saul ao eirado, dizendo: Levanta-te; eu irei contigo para te encaminhar. Levantou-se Saul, e saíram ambos, ele e Samuel.

[26]De korán fölkeltek, mert amikor hajnalodott, fölkiáltott Sámuel Saulnak a háztetőre: Kelj föl, el akarlak bocsátani! Saul fölkelt, és ketten, ő és Sámuel, kimentek az utcára.

[27] Desciam eles para a extremidade da cidade, quando Samuel disse a Saul: Dize ao moço que passe adiante de nós, e tu, tendo ele passado, espera, que te farei saber a palavra de Deus.

[27]És amikor leértek a város szélére, ezt mondta Sámuel Saulnak: Mondd a legénynek, hogy kerüljön elénk. Az eléjük került. Te pedig most állj meg, hadd mondjam el neked az Isten igéjét!

1 Samuel 10

Samuel unge a Saul rei de Israel

[1] Tomou Samuel um vaso de azeite, e lho derramou sobre a cabeça, e o beijou, e

1 Sámuel 10

Sámuel királlyá keni Sault

[1]Ekkor fogta Sámuel az olajoskorsót, öntött belőle Saul fejére, megcsókolta, és

disse: Não te ungiu, porventura, o SENHOR por príncipe sobre a sua herança, o povo de Israel?

[2] Quando te apartares, hoje, de mim, acharás dois homens junto ao sepulcro de Raquel, no território de Benjamim, em Zelza, os quais te dirão: Acharam-se as jumentas que foste procurar, e eis que teu pai já não pensa no caso delas e se aflige por causa de vós, dizendo: Que farei eu por meu filho?

[3] Quando dali passares adiante e chegares ao carvalho de Tabor, ali te encontrarão três homens, que vão subindo a Deus a Betel: um levando três cabritos; outro, três bolos de pão, e o outro, um odre de vinho.

[4] Eles te saudarão e te darão dois pães, que receberás da sua mão.

[5] Então, seguirás a Gibeá-Eloim, onde está a guarnição dos filisteus; e há de ser que, entrando na cidade, encontrarás um grupo de profetas que descem do alto, precedidos de saltérios, e tambores, e flautas, e harpas, e eles estarão profetizando.

[6] O Espírito do SENHOR se apossará de ti, e profetizarás com eles e tu serás mudado em outro homem.

[7] Quando estes sinais te sucederem, faze o que a ocasião te pedir, porque Deus é contigo.

[8] Tu, porém, descerás adiante de mim a Gilgal, e eis que eu descerei a ti, para sacrificar holocausto e para apresentar

ezt mondta: Ezennel fölkent téged az ÚR öröksége fejedelmévé.

[2]Amikor most elmész tőlem, két emberrel fogsz találkozni Ráhel sírjánál Benjámin határában, Celcah mellett, akik ezt mondják neked: Megkerültek a szamarak, amelyeknek a keresésére indultál. Apád már elvetette a szamarak gondját, értetek aggódik, és ezt mondogatja: Mit tehetnék a fiamért?!

[3]Ha onnan továbbmész, és a Tábór tölgyfájához elérkezel, találkozol majd három emberrel, akik az Istenhez mennek föl Bételbe. Az egyik három kecskegidát visz, a másik három kerek kenyeret, a harmadik pedig egy tömlő bort.

[4]Békét kívánnak majd, és két kenyeret adnak neked; fogadd el tőlük!

[5]Azután eljutsz az Isten halmára, ahol a filiszteusok oszlopai vannak. Mihelyt bemész az ott levő városba, találkozol majd egy csapat prófétával, akik az áldozóhalomról jönnek lefelé. Lant, dob, fuvola és citera lesz náluk, ők maguk pedig prófétai révületben lesznek.

[6]Akkor megszáll téged is az ÚR lelke, velük együtt prófétai révületbe esel majd, és más emberré leszel.

[7]És ha majd bekövetkeznek rajtad ezek a jelek, akkor tedd meg, amire módot találsz, mert veled lesz az Isten.

[8]Akkor menj el előttem Gilgálba, és én is elmegyek hozzád, hogy égőáldozatokat mutassak be és békeáldozatokat áldozzak.

ofertas pacíficas; sete dias esperarás, até que eu venha ter contigo e te declare o que hás de fazer.

Hét napig várj, amíg hozzád érkezem, és akkor majd tudtodra adom, hogy mit kell tenned.

Saul entre os profetas

9 Sucedeu, pois, que, virando-se ele para despedir-se de Samuel, Deus lhe mudou o coração; e todos esses sinais se deram naquele mesmo dia.

10 Chegando eles a Gibeá, eis que um grupo de profetas lhes saiu ao encontro; o Espírito de Deus se apossou de Saul, e ele profetizou no meio deles.

11 Todos os que, dantes, o conheciam, vendo que ele profetizava com os profetas, diziam uns aos outros: Que é isso que sucedeu ao filho de Quis? Está também Saul entre os profetas?

12 Então, um homem respondeu: Pois quem é o pai deles? Pelo que se tornou em provérbio: Está também Saul entre os profetas?

13 E, tendo profetizado, seguiu para o alto.

14 Perguntou o tio de Saul, a ele e ao seu moço: Aonde fostes? Respondeu ele: A buscar as jumentas e, vendo que não apareciam, fomos a Samuel.

15 Então, disse o tio de Saul: Conta-me, peço-te, que é o que vos disse Samuel?

16 Respondeu Saul a seu tio: Informou-nos de que as jumentas foram encontradas. Porém, com respeito ao reino, de que Samuel falara, não lho declarou.

Saul escolhido rei

Saul a próféták között

9És amikor megfordult, hogy eltávozzék Sámueltől, Isten megváltoztatta a szívét, és beteljesedtek rajta mindezek a jelek azon a napon.

10Mert amikor odaértek a halomhoz, egy csapat próféta jött szembe velük. Akkor megszállta az Isten lelke, és prófétai révületbe esett közöttük.

11Amikor mindazok, akik már előbb is ismerték, meglátták, hogy Saul a prófétákkal együtt révületben van, ezt kérdezgették egymástól: Mi történt Kísnek a fiával? Hát már Saul is a próféták között van?

12De egy helybeli megszólalt, és ezt mondta: Nincs ezeknek apjuk se! Így keletkezett ez a szólásmondás: Hát már Saul is a próféták között van?

13Amikor véget ért a révülete, fölment az áldozóhalomra.

14Saul nagybátyja pedig megkérdezte tőle és legényétől: Hol jártatok? Saul így felelt: A szamarakat kerestük, de amikor láttuk, hogy hiába, elmentünk Sámuelhez.

15Akkor ezt mondta Saul nagybátyja: Mondd el nekem, mit mondott nektek Sámuel!

16Saul ezt felelte nagybátyjának: Megmondta nekünk, hogy megtalálták a szamarakat. De amit a királyságról mondott Sámuel, azt nem mondta el neki.

A királyválasztás

[17] Convocou Samuel o povo ao SENHOR, em Mispa,

[18] e disse aos filhos de Israel: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Fiz subir a Israel do Egito e livrei-vos das mãos dos egípcios e das mãos de todos os reinos que vos oprimiam.

[19] Mas vós rejeitastes, hoje, a vosso Deus, que vos livrou de todos os vossos males e trabalhos, e lhe dissestes: Não! Mas constitui um rei sobre nós. Agora, pois, ponde-vos perante o SENHOR, pelas vossas tribos e pelos vossos grupos de milhares.

[20] Tendo Samuel feito chegar todas as tribos, foi indicada por sorte a de Benjamim.

[21] Tendo feito chegar a tribo de Benjamim pelas suas famílias, foi indicada a família de Matri; e dela foi indicado Saul, filho de Quis. Mas, quando o procuraram, não podia ser encontrado.

[22] Então, tornaram a perguntar ao SENHOR se aquele homem viera ali. Respondeu o SENHOR: Está aí escondido entre a bagagem.

[23] Correram e o tomaram dali. Estando ele no meio do povo, era o mais alto e sobressaía de todo o povo do ombro para cima.

[24] Então, disse Samuel a todo o povo: Vedes a quem o SENHOR escolheu? Pois em todo o povo não há nenhum

[17]Ezután összehívta Sámuel a népet az ÚRhoz Micpába,

[18]és így szólt Izráel fiaihoz: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én hoztam föl Izráelt Egyiptomból. Én mentettelek meg benneteket Egyiptomnak és mindazoknak az országoknak a kezéből, amelyek sanyargattak benneteket.

[19]Ti pedig most elvetettétek Isteneteket, aki megszabadított benneteket minden bajból és nyomorúságból. Hiszen ezt mondtátok neki: Tégy valakit a királyunkká! Most hát álljatok az ÚR színe elé törzsenként és nemzetségenként!

[20]És amikor fölvonultatta Sámuel Izráel valamennyi törzsét, a sors Benjámin törzsére esett.

[21]Akkor fölvonultatta Benjámin törzsét nemzetségenként, és a sors Matrí nemzetségére esett. Majd Kísnek a fiára, Saulra esett a sors, de amikor keresték, nem találták.

[22]Ekkor újból megkérdezték az URat: Eljött egyáltalán az az ember? És az ÚR ezt felelte: Igen, itt van, elrejtőzött a holmik között.

[23]Akkor érte futottak, és előhozták onnan. És amikor odaállt a nép közé, egy fejjel kimagaslott az egész nép közül.

[24]Akkor Sámuel ezt mondta a népnek: Látjátok, hogy kit választott az ÚR! Hiszen nincs hozzá hasonló az egész nép között!

semelhante a ele. Então, todo o povo rompeu em gritos, exclamando: Viva o rei!

25 Declarou Samuel ao povo o direito do reino, escreveu-o num livro e o pôs perante o SENHOR. Então, despediu Samuel todo o povo, cada um para sua casa.

26 Também Saul se foi para sua casa, a Gibeá; e foi com ele uma tropa de homens cujo coração Deus tocara.

27 Mas os filhos de Belial disseram: Como poderá este homem salvar-nos? E o desprezaram e não lhe trouxeram presentes. Porém Saul se fez de surdo.

1 Samuel 11

Saul vence os amonitas

1 Então, subiu Naás, amonita, e sitiou a Jabes-Gileade; e disseram todos os homens de Jabes a Naás: Faze aliança conosco, e te serviremos.

2 Porém Naás, amonita, lhes respondeu: Farei aliança convosco sob a condição de vos serem vazados os olhos direitos, trazendo assim eu vergonha sobre todo o Israel.

3 Então, os anciãos de Jabes lhe disseram: Concede-nos sete dias, para que enviemos mensageiros por todos os limites de Israel e, não havendo ninguém que nos livre, então, nos entregaremos a ti.

4 Chegando os mensageiros a Gibeá de Saul, relataram este caso ao povo. Então, todo o povo chorou em voz alta.

Ekkor ujjongásban tört ki az egész nép, és ezt kiabálták: Éljen a király!

25Sámuel pedig kihirdette a népnek a király jogait, majd beírta egy könyvbe, és azt elhelyezte az ÚR színe előtt. Azután hazaküldte Sámuel az egész népet.

26Saul is hazament Gibeába, és vele ment az a sereg is, amelynek a szívét arra indította az Isten.

27De az elvetemült emberek ezt mondták: Hogyan tudna ez segíteni rajtunk? És megvetették, ajándékot sem vittek neki. Ő azonban úgy tett, mintha ezt észre sem vette volna.

1 Sámuel 11

Saul legyőzi az ammóniakat

1Fölvonult az ammóni Náhás, és tábort ütött Jábés-Gileáddal szemben. De Jábés polgárai ezt mondták Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk neked!

2Az ammóni Náhás azonban ezt felelte nekik: Csak akkor kötök veletek szövetséget, ha kiszúrhatom mindnyájatoknak a jobb szemét, és ezzel gyalázatot hozhatok egész Izráelre.

3Jábés vénei ezt mondták neki: Adj nekünk hét nap haladékot; hadd küldjünk követeket Izráel egész területére, és ha senki sem jön segítségünkre, akkor megadjuk magunkat neked.

4Így érkeztek meg a követek Saul Gibeájába is, és elmondták a történteket a

nép előtt. Akkor az egész nép elkezdett hangosan sírni.

[5] Eis que Saul voltava do campo, atrás dos bois, e perguntou: Que tem o povo, que chora? Então, lhe referiram as palavras dos homens de Jabes.

[5]Saul pedig éppen a mezőről jött ökrei után. Saul megkérdezte: Mi történt a néppel, hogy így sír? És elbeszélték neki Jábés polgárainak a dolgát.

[6] E o Espírito de Deus se apossou de Saul, quando ouviu estas palavras, e acendeu-se sobremodo a sua ira.

[6]Amikor Saul meghallotta ezeket a dolgokat, megszállta Isten lelke, és nagy haragra lobbant.

[7] Tomou uma junta de bois, cortou-os em pedaços e os enviou a todos os territórios de Israel por intermédio de mensageiros que dissessem: Assim se fará aos bois de todo aquele que não seguir a Saul e a Samuel. Então, caiu o temor do SENHOR sobre o povo, e saíram como um só homem.

[7]Fogta két jármos ökrét, földarabolta azokat, és szétküldte a követek által Izráel egész területére ezzel az üzenettel: Így fognak bánni annak az ökrével is, aki nem vonul hadba Saul és Sámuel vezetésével! Ekkor az ÚR rettegésbe ejtette a népet, és az egy emberként kivonult.

[8] Contou-os em Bezeque; dos filhos de Israel, havia trezentos mil; dos homens de Judá, trinta mil.

[8]Amikor számba vette őket Bezekben, Izráel fiai háromszázezren, a júdaiak pedig harmincezren voltak.

[9] Então, disseram aos mensageiros que tinham vindo: Assim direis aos homens de Jabes-Gileade: Amanhã, quando aquentar o sol, sereis socorridos. Vindo, pois, os mensageiros, e, anunciando-o aos homens de Jabes, estes se alegraram

[9]Akkor ezt mondták a követeknek, akik hozzájuk érkeztek: Mondjátok meg a jábésgileádiaknak: Megszabadultok holnap, még a déli forróság előtt! A követek elmentek, megvitték a hírt Jábés-Gileád polgárainak, azok pedig megörültek.

[10] e disseram aos amonitas: Amanhã, nos entregaremos a vós outros; então, nos fareis segundo o que melhor vos parecer.

[10]Majd ezt üzenték Náhásnak Jábés polgárai: Holnap megadjuk magunkat nektek, és azt tehetitek velünk, amit jónak láttok.

[11] Sucedeu que, ao outro dia, Saul dividiu o povo em três companhias, que, pela vigília da manhã, vieram para o meio do arraial e feriram a Amom, até que se fez

[11]Másnap három seregre osztotta Saul a hadinépet, és a reggeli őrváltás idején betörtek a táborba, és vágták az ammóniakat egészen délig. Akik életben

sentir o calor do dia. Os sobreviventes se espalharam, e não ficaram dois deles juntos.

maradtak, úgy szétszóródtak, hogy kettő sem maradt közülük együtt.

Saul proclamado rei

[12] Então, disse o povo a Samuel: Quem são aqueles que diziam: Reinará Saul sobre nós? Trazei-os para aqui, para que os matemos.

[12]Akkor ezt mondta a nép Sámuelnek: Ki mondta azt, hogy nem lesz Saul a királyunk? Adjátok ide azokat az embereket, hadd öljük meg őket!

[13] Porém Saul disse: Hoje, ninguém será morto, porque, no dia de hoje, o SENHOR salvou a Israel.

[13]De Saul ezt felelte: Senkit sem szabad megölni ezen a napon, mert szabadulást szerzett ma az ÚR Izráelnek.

[14] Disse Samuel ao povo: Vinde, vamos a Gilgal e renovemos ali o reino.

[14]Sámuel pedig ezt mondta a népnek: Gyertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot!

[15] E todo o povo partiu para Gilgal, onde proclamaram Saul seu rei, perante o SENHOR, a cuja presença trouxeram ofertas pacíficas; e Saul muito se alegrou ali com todos os homens de Israel.

[15]Elment tehát az egész nép Gilgálba, és királlyá választották ott Sault az ÚR színe előtt Gilgálban. Azután békeáldozatot mutattak be az ÚR előtt, és nagyon örvendezett ott Saul minden izráelivel együtt.

1 Samuel 12

Samuel resigna o seu cargo

[1] Então, disse Samuel a todo o Israel: Eis que ouvi a vossa voz em tudo quanto me dissestes e constituí sobre vós um rei.

1 Sámuel 12

Sámuel búcsúbeszéde

[1]Akkor ezt mondta Sámuel egész Izráelnek: Íme, én engedtem nektek mindenben, amit mondtatok nekem, és királyt választottam nektek.

[2] Agora, pois, eis que tendes o rei à vossa frente. Já envelheci e estou cheio de cãs, e meus filhos estão convosco; o meu procedimento esteve diante de vós desde a minha mocidade até ao dia de hoje.

[2]Most már a király jár előttetek, hiszen én megöregedtem és megőszültem, a fiaim is ott vannak már közöttetek. Előttetek jártam ifjúságomtól fogva a mai napig.

[3] Eis-me aqui, testemunhai contra mim perante o SENHOR e perante o seu ungido: de quem tomei o boi? De quem tomei o jumento? A quem defraudei? A quem

[3]Itt állok, válaszoljatok az ÚR előtt és fölkentje előtt: Kinek vettem el a marháját, kinek vettem el a szamarát, kit nyomtam el, és kit károsítottam meg?

oprimi? E das mãos de quem aceitei suborno para encobrir com ele os meus olhos? E vo-lo restituirei.

Kitől fogadtam el ajándékot, hogy szemet hunyjak valami fölött? Visszaadom nektek!

[4] Então, responderam: Em nada nos defraudaste, nem nos oprimiste, nem tomaste coisa alguma das mãos de ninguém.

[4]De ők ezt felelték: Nem nyomtál el, és nem károsítottál meg bennünket, és nem fogadtál el senkitől semmit.

[5] E ele lhes disse: O SENHOR é testemunha contra vós outros, e o seu ungido é, hoje, testemunha de que nada tendes achado nas minhas mãos. E o povo confirmou: Deus é testemunha.

[5]Akkor ezt mondta nekik: Tanú az ÚR veletek együtt, és tanú az ő fölkentje a mai napon, hogy nem találtatok ellenem semmi ilyesmit. Azok pedig ezt felelték: Ő a tanú.

[6] Então, disse Samuel ao povo: Testemunha é o SENHOR, que escolheu a Moisés e a Arão e tirou vossos pais da terra do Egito.

[6]Majd ezt mondta Sámuel a népnek: Az ÚR rendelte Mózest és Áront. Ő hozta fel őseiteket Egyiptomból.

[7] Agora, pois, ponde-vos aqui, e pleitearei convosco perante o SENHOR, relativamente a todos os seus atos de justiça que fez a vós outros e a vossos pais.

[7]Most azért álljatok ide, hadd hívjam tanúskodni ellenetek az ÚR színe előtt az ÚR minden igaz tettét, amelyet veletek és őseitekkel véghezvitt.

[8] Havendo entrado Jacó no Egito, clamaram vossos pais ao SENHOR, e o SENHOR enviou a Moisés e a Arão, que os tiraram do Egito e os fizeram habitar neste lugar.

[8]Miután Jákób lement Egyiptomba, őseitek pedig az Úrhoz kiáltottak segítségért, az ÚR elküldte Mózest és Áront, akik kihozták őseiteket Egyiptomból, és letelepítették őket ezen a helyen.

[9] Porém esqueceram-se do SENHOR, seu Deus; então, os entregou nas mãos de Sísera, comandante do exército de Hazor, e nas mãos dos filisteus, e nas mãos do rei de Moabe, que pelejaram contra eles.

[9]De ők elfeledkeztek Istenükről, az Úrról, ezért kiszolgáltatta őket Siserának, Hácór hadvezérének és a filiszteusoknak meg Móáb királyának, és azok harcoltak is ellenük.

[10] E clamaram ao SENHOR e disseram: Pecamos, pois deixamos o SENHOR e servimos aos baalins e astarotes; agora,

[10]Akkor segítségért kiáltottak az Úrhoz, ezt mondva: Vétkeztünk, mert elhagytuk az Urat, és a Baaloknak és az Astartéknak szolgáltunk. De most ments meg

pois, livra-nos das mãos de nossos inimigos, e te serviremos.

11 O SENHOR enviou a Jerubaal, e a Baraque, e a Jefté, e a Samuel; e vos livrou das mãos de vossos inimigos em redor, e habitastes em segurança.

12 Vendo vós que Naás, rei dos filhos de Amom, vinha contra vós outros, me dissestes: Não! Mas reinará sobre nós um rei; ao passo que o SENHOR, vosso Deus, era o vosso rei.

13 Agora, pois, eis aí o rei que elegestes e que pedistes; e eis que o SENHOR vos deu um rei.

14 Se temerdes ao SENHOR, e o servirdes, e lhe atenderdes à voz, e não lhe fordes rebeldes ao mandado, e seguirdes o SENHOR, vosso Deus, tanto vós como o vosso rei que governa sobre vós, bem será.

15 Se, porém, não derdes ouvidos à voz do SENHOR, mas, antes, fordes rebeldes ao seu mandado, a mão do SENHOR será contra vós outros, como o foi contra vossos pais.

16 Ponde-vos também, agora, aqui e vede esta grande coisa que o SENHOR fará diante dos vossos olhos.

17 Não é, agora, o tempo da sega do trigo? Clamarei, pois, ao SENHOR, e dará trovões e chuva; e sabereis e vereis que é grande a vossa maldade, que tendes praticado perante o SENHOR, pedindo para vós outros um rei.

bennünket ellenségeink kezéből, és neked fogunk szolgálni!

11Akkor elküldte az ÚR Jerubbaalt, Bárákot, Jeftét és Sámuelt, és megmentett benneteket a környező ellenség kezéből, és biztonságban lakhattatok.

12De amikor láttátok, hogy Náhás, az ammóniak királya kivonul ellenetek, mégis ezt mondtátok nekem: Nem! Inkább uralkodjék csak király fölöttünk! Pedig Istenetek, az ÚR a ti királyotok!

13Most itt van a király, akit ti választottatok, akit ti kértetek. Tehát királyt is adott nektek az ÚR.

14Bárcsak félnétek az URat, és szolgálnátok neki, hallgatnátok reá, és ne lázadnátok fel az ÚR parancsa ellen, hanem követnétek Isteneteket, az URat ti is meg a király is, aki uralkodik fölöttetek!

15Mert ha nem hallgattok az ÚR szavára, hanem föllázadtok az ÚR parancsa ellen, akkor ellenetek fordul az ÚR, ugyanúgy, mint őseitek ellen.

16Álljatok most is ide, és lássátok meg, hogy milyen nagy tetteket visz véghez előttetek az ÚR.

17Most a búzaaratás ideje van. Én az ÚRhoz kiáltok, mire ő mennydörgést és esőt fog adni. Ti pedig ismerjétek el, és lássátok be, hogy milyen nagy a ti gonoszságotok az ÚR szemében, amit elkövettetek, amikor királyt kértetek magatoknak.

[18] Então, invocou Samuel ao SENHOR, e o SENHOR deu trovões e chuva naquele dia; pelo que todo o povo temeu em grande maneira ao SENHOR e a Samuel.
[19] Todo o povo disse a Samuel: Roga pelos teus servos ao SENHOR, teu Deus, para que não venhamos a morrer; porque a todos os nossos pecados acrescentamos o mal de pedir para nós um rei.
[20] Então, disse Samuel ao povo: Não temais; tendes cometido todo este mal; no entanto, não vos desvieis de seguir o SENHOR, mas servi ao SENHOR de todo o vosso coração.
[21] Não vos desvieis; pois seguiríeis coisas vãs, que nada aproveitam e tampouco vos podem livrar, porque vaidade são.
[22] Pois o SENHOR, por causa do seu grande nome, não desamparará o seu povo, porque aprouve ao SENHOR fazer-vos o seu povo.
[23] Quanto a mim, longe de mim que eu peque contra o SENHOR, deixando de orar por vós; antes, vos ensinarei o caminho bom e direito.

[24] Tão-somente, pois, temei ao SENHOR e servi-o fielmente de todo o vosso coração; pois vede quão grandiosas coisas vos fez.

[25] Se, porém, perseverardes em fazer o mal, perecereis, tanto vós como o vosso rei.

1 Samuel 13

Guerra entre os israelitas e os filisteus

[18]És az ÚRhoz kiáltott Sámuel, az ÚR pedig mennydörgést és esőt adott azon a napon. Ekkor nagy félelem fogta el a népet az ÚR miatt és Sámuel miatt.
[19]És így szólt az egész nép Sámuelhez: Imádkozzál szolgáidért Istenedhez, az ÚRhoz, hogy ne haljunk meg, mert minden vétkünket tetéztük azzal a gonoszsággal, hogy királyt kértünk magunknak.
[20]Akkor ezt mondta Sámuel a népnek: Ne féljetek! Ti ugyan elkövettétek mindezt a rosszat, de azért ne tántorodjatok el az ÚRtól, hanem szolgáljatok az ÚRnak teljes szívetekből!
[21]El ne tántorodjatok, hogy a semmiket kövessétek, amelyek tehetetlenek, és nem tudnak megmenteni, mert semmik azok.
[22]Hiszen nem veti el az ÚR a saját népét az ő nagy nevéért, mert úgy tetszett az ÚRnak, hogy a saját népévé tegyen benneteket.
[23]Tőlem is távol legyen, hogy vétkezzem az ÚR ellen, és ne imádkozzam többé értetek. Sőt inkább tanítalak majd benneteket a jó és egyenes útra.
[24]Csak féljétek az URat, és szolgáljátok őt híven, teljes szívetekből, mert lássátok csak meg, milyen nagy tetteket vitt véghez rajtatok!

[25]Ha azonban mégis gonoszul éltek, elvesztek királyotokkal együtt!

1 Sámuel 13

Harc a filiszteusokkal

[1] Um ano reinara Saul em Israel. No segundo ano de seu reinado sobre o povo,

[2] escolheu para si três mil homens de Israel; estavam com Saul dois mil em Micmás e na região montanhosa de Betel, e mil estavam com Jônatas em Gibeá de Benjamim; e despediu o resto do povo, cada um para sua casa.

[3] Jônatas derrotou a guarnição dos filisteus que estava em Gibeá, o que os filisteus ouviram; pelo que Saul fez tocar a trombeta por toda a terra, dizendo: Ouçam isso os hebreus.

[4] Todo o Israel ouviu dizer: Saul derrotou a guarnição dos filisteus, e também Israel se fez odioso aos filisteus. Então, o povo foi convocado para junto de Saul, em Gilgal.

[5] Reuniram-se os filisteus para pelejar contra Israel: trinta mil carros, e seis mil cavaleiros, e povo em multidão como a areia que está à beira-mar; e subiram e se acamparam em Micmás, ao oriente de Bete-Áven.

[6] Vendo, pois, os homens de Israel que estavam em apuros (porque o povo estava apertado), esconderam-se pelas cavernas, e pelos buracos, e pelos penhascos, e pelos túmulos, e pelas cisternas.

[7] Também alguns dos hebreus passaram o Jordão para a terra de Gade e Gileade; e o povo que permaneceu com Saul, estando este ainda em Gilgal, se encheu de temor.

Saul oferece sacrifícios e é reprovado por Samuel

[1]Saul már egy éve volt király, és uralkodásának második esztendejébe lépett Izráelben,

[2]amikor kiválasztott magának Saul Izráelből háromezer embert. Ebből kétezer Saullal maradt Mikmászban és Bétel hegyvidékén, ezer Jónátánnal volt a benjámini Gebában, a nép többi részét pedig hazaküldte.

[3]Jónátán lerontotta a filiszteusok oszlopát Gebában. Meghallották ezt a filiszteusok. Saul pedig megfúvatta a kürtöt az egész országban, ezt mondva: Hallják meg a héberek!

[4]Amikor egész Izráel meghallotta a hírt, hogy Saul lerontotta a filiszteusok oszlopát, és ezzel gyűlöletessé vált Izráel a filiszteusok előtt, fegyverbe szólították a népet Saulhoz Gilgálba.

[5]De a filiszteusok is összegyűltek, hogy harcba bocsátkozzanak Izráellel: harmincezer harci kocsi, hatezer lovas és oly sok nép, mint a tengerpart homokja. Felvonultak és tábort ütöttek Mikmásznál, Bét-Áventől keletre.

[6]Amikor látták az izráeliek, hogy bajban vannak, mert megszorongatták a hadinépet, barlangokban, üregekben, kősziklák között, sziklahasadékokban és vermekben rejtőzött el a nép,

[7]és voltak héberek, akik átkeltek a Jordánon Gád és Gileád földjére. Saul pedig még Gilgálban volt, és az egész hadinép remegve sorakozott mögéje.

[8] Esperou Saul sete dias, segundo o prazo determinado por Samuel; não vindo, porém, Samuel a Gilgal, o povo se foi espalhando dali.

[9] Então, disse Saul: Trazei-me aqui o holocausto e ofertas pacíficas. E ofereceu o holocausto.

[10] Mal acabara ele de oferecer o holocausto, eis que chega Samuel; Saul lhe saiu ao encontro, para o saudar.

[11] Samuel perguntou: Que fizeste? Respondeu Saul: Vendo que o povo se ia espalhando daqui, e que tu não vinhas nos dias aprazados, e que os filisteus já se tinham ajuntado em Micmás,

[12] eu disse comigo: Agora, descerão os filisteus contra mim a Gilgal, e ainda não obtive a benevolência do SENHOR; e, forçado pelas circunstâncias, ofereci holocaustos.

[13] Então, disse Samuel a Saul: Procedeste nesciamente em não guardar o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te ordenou; pois teria, agora, o SENHOR confirmado o teu reino sobre Israel para sempre.

[14] Já agora não subsistirá o teu reino. O SENHOR buscou para si um homem que lhe agrada e já lhe ordenou que seja príncipe sobre o seu povo, porquanto não guardaste o que o SENHOR te ordenou.

[15] Então, se levantou Samuel e subiu de Gilgal a Gibeá de Benjamim. Logo, Saul

[8]Azután várt hét napig: addig az időpontig, amit Sámuel megadott. De Sámuel nem érkezett meg Gilgálba, a nép pedig széledezni kezdett mellőle.

[9]Akkor ezt mondta Saul: Hozzátok ide az égőáldozatot és a békeáldozatot! És bemutatta az égőáldozatot.

[10]Alig végzett az égőáldozattal, amikor megérkezett Sámuel. Saul eléje ment, hogy áldással köszöntse őt.

[11]De Sámuel megkérdezte: Mit tettél? Saul így felelt: Amikor láttam, hogy a nép széledezni kezd mellőlem, te pedig nem érkeztél meg a megbeszélt időre, a filiszteusok pedig már összegyűltek Mikmászban,

[12]azt gondoltam, hogy mindjárt rám törnek a filiszteusok Gilgálban, és én még nem esedeztem az ÚRhoz. Összeszedtem hát a bátorságom, és bemutattam az égőáldozatot.

[13]Akkor ezt mondta Sámuel Saulnak: Ostobaságot követtél el! Nem teljesítetted Istenednek, az ÚRnak a parancsát, amelyet parancsolt neked, pedig most véglegesen megerősítette volna az ÚR Izráelben a királyságodat.

[14]Most azonban nem lesz a királyságod maradandó. Keresett magának az ÚR valakit, aki a szíve szerint való, és őt tette népe fejedelmévé az ÚR, mert te nem teljesítetted, amit megparancsolt neked az ÚR.

[15]Ezután elindult Sámuel, és elment Gilgálból a benjámini Gibeába. Saul pedig

contou o povo que se achava com ele, cerca de seiscentos homens.

[16] Saul, e Jônatas, seu filho, e o povo que se achava com eles ficaram em Geba de Benjamim; porém os filisteus se acamparam em Micmás.

[17] Os saqueadores saíram do campo dos filisteus em três tropas; uma delas tomou o caminho de Ofra à terra de Sual;

[18] outra tomou o caminho de Bete-Horom; e a terceira, o caminho a cavaleiro do vale de Zeboim, na direção do deserto.

[19] Ora, em toda a terra de Israel nem um ferreiro se achava, porque os filisteus tinham dito: Para que os hebreus não façam espada, nem lança.

[20] Pelo que todo o Israel tinha de descer aos filisteus para amolar a relha do seu arado, e a sua enxada, e o seu machado, e a sua foice.

[21] Os filisteus cobravam dos israelitas dois terços de um siclo para amolar os fios das relhas e das enxadas e um terço de um siclo para amolar machados e aguilhadas.

[22] Sucedeu que, no dia da peleja, não se achou nem espada, nem lança na mão de nenhum do povo que estava com Saul e com Jônatas; porém se acharam com Saul e com Jônatas, seu filho.

[23] Saiu a guarnição dos filisteus ao desfiladeiro de Micmás.

1 Samuel 14

A vitória de Jônatas sobre os filisteus

számba vette a hadinépet, amely még vele volt, mintegy hatszáz embert.

[16]Saul és fia, Jónátán, meg a velük levő hadinép a benjámini Gebában tartózkodott, a filiszteusok pedig Mikmászban táboroztak.

[17]Akkor kivonult a filiszteusok táborából három portyázó csapat. Az egyik csapat Ofrá irányába, Súál földje felé tartott.

[18]A másik csapat Bét-Hórón felé tartott, a harmadik csapat pedig annak a határnak a mentén haladt, amely a Cebóím-völgyön át a pusztáig terjed.

[19]Kovácsot pedig egész Izráel földjén nem lehetett találni, mert a filiszteusok úgy gondolták: Nehogy a héberek kardot vagy dárdát csinálhassanak maguknak!

[20]Ezért egész Izráelnek a filiszteusokhoz kellett eljárnia, hogy megélesíttessék ekevasukat, kapájukat, fejszéjüket és ásójukat,

[21]kétharmad sekel volt az ára egy ekevasnak, kapának, háromágú villának és fejszének, vagy ha ki kellett egyenesíteni az ösztökét.

[22]Így történhetett, hogy az ütközet napján az egész hadinépnek, amely Saullal és Jónátánnal volt, sem kardja, sem dárdája nem volt, csak Saulnak és a fiának, Jónátánnak.

[23]A filiszteusok előőrse pedig már a mikmászi hágóig nyomult előre.

1 Sámuel 14

Jónátán hőstette

[1] Sucedeu que, um dia, disse Jônatas, filho de Saul, ao seu jovem escudeiro: Vem, passemos à guarnição dos filisteus, que está do outro lado. Porém não o fez saber a seu pai.

[1]Egyik nap azt mondta Jónátán, Saul fia a fegyverhordozó legényének: Gyere, menjünk át a filiszteusok előőrséhez, amely odaát van! Apjának azonban nem szólt róla.

[2] Saul se encontrava na extremidade de Gibeá, debaixo da romeira em Migrom; e o povo que estava com ele eram cerca de seiscentos homens.

[2]Saul éppen Gibea határában, Migrónban, a gránátalmafa alatt tartózkodott. Mintegy hatszáz főnyi hadinép volt vele,

[3] Aías, filho de Aitube, irmão de Icabô, filho de Finéias, filho de Eli, sacerdote do SENHOR em Siló, trazia a estola sacerdotal. O povo não sabia que Jônatas tinha ido.

[3]meg Ahijjá is, aki Silóban az éfódot viselte, fia Ahítúbnak, Íkábód testvérének, Fineás fiának, aki az ÚR papjának, Élinek volt a fia. A hadinép sem tudta, hogy Jónátán elment.

[4] Entre os desfiladeiros pelos quais Jônatas procurava passar à guarnição dos filisteus, deste lado havia uma penha íngreme, e do outro, outra; uma se chamava Bozez; a outra, Sené.

[4]A szorosban pedig, ahol Jónátán át akart jutni a filiszteusok előőrséhez, innen is, onnan is volt egy sziklaszirt. Az egyiknek Bócéc, a másiknak Szenne volt a neve.

[5] Uma delas se erguia ao norte, defronte de Micmás; a outra, ao sul, defronte de Geba.

[5]Az egyik szirt Mikmással szemben északon, a másik Gebával szemben délen emelkedik.

[6] Disse, pois, Jônatas ao seu escudeiro: Vem, passemos à guarnição destes incircuncisos; porventura, o SENHOR nos ajudará nisto, porque para o SENHOR nenhum impedimento há de livrar com muitos ou com poucos.

[6]Jónátán tehát ezt mondta fegyverhordozó legényének: Gyere, menjünk át ezeknek a körülmetéletleneknek az előőrséhez! Hátha tesz valamit értünk az ÚR, mert az ÚR előtt nincs akadály: akár sok, akár kevés ember által szerezhet szabadulást.

[7] Então, o seu escudeiro lhe disse: Faze tudo segundo inclinar o teu coração; eis-me aqui contigo, a tua disposição será a minha.

[7]Fegyverhordozója így felelt neki: Tégy mindent úgy, ahogyan gondolod. Láss hozzá, én veled leszek, bármit tervezel!

[8] Disse, pois, Jônatas: Eis que passaremos àqueles homens e nos daremos a conhecer a eles.

[9] Se nos disserem assim: Parai até que cheguemos a vós outros; então, ficaremos onde estamos e não subiremos a eles.

[10] Porém se disserem: Subi a nós; então, subiremos, pois o SENHOR no-los entregou nas mãos. Isto nos servirá de sinal.

[11] Dando-se, pois, ambos a conhecer à guarnição dos filisteus, disseram estes: Eis que já os hebreus estão saindo dos buracos em que se tinham escondido.

[12] Os homens da guarnição responderam a Jônatas e ao seu escudeiro e disseram: Subi a nós, e nós vos daremos uma lição. Disse Jônatas ao escudeiro: Sobe atrás de mim, porque o SENHOR os entregou nas mãos de Israel.

[13] Então, trepou Jônatas de gatinhas, e o seu escudeiro, atrás; e os filisteus caíram diante de Jônatas, e o seu escudeiro os matava atrás dele.

[14] Sucedeu esta primeira derrota, em que Jônatas e o seu escudeiro mataram perto de vinte homens, em cerca de meia jeira de terra.

[15] Houve grande espanto no arraial, no campo e em todo o povo; também a mesma guarnição e os saqueadores tremeram, e até a terra se estremeceu; e tudo passou a ser um terror de Deus.

[8]Akkor Jónátán ezt mondta: Figyelj! Átmegyünk ezekhez az emberekhez, és megmutatjuk magunkat nekik.

[9]Ha azt mondják nekünk: Ne mozduljatok, míg oda nem érünk hozzátok! – akkor megállunk egy helyben, és nem megyünk fel hozzájuk.

[10]Ha azonban azt mondják: Gyertek csak fel hozzánk! – akkor felmegyünk, mert kezünkbe adja őket az ÚR. Ez legyen számunkra a jel!

[11]Amikor megmutatták magukat mindketten a filiszteusok előőrsének, ezt mondták a filiszteusok: Nézd csak! Héberek jöttek elő az üregekből, ahová elrejtőztek!

[12]Majd így szólongatták az előőrs tagjai Jónátánt és fegyverhordozóját: Gyertek csak föl hozzánk, mondani akarunk nektek valamit! Akkor ezt mondta Jónátán a fegyverhordozójának: Gyere utánam, mert az ÚR Izráel kezébe adja őket.

[13]És fölkapaszkodott Jónátán négykézláb, a fegyverhordozója meg utána. Jónátán földre terítette őket, mögötte pedig aztán a fegyverhordozója végzett velük.

[14]Így történt az első összecsapás, amelyben mintegy húsz embert ölt meg Jónátán és fegyverhordozója egy alig fél holdnyi szántóföldön.

[15]És riadalom támadt mindenütt, a táborban és a nyílt mezőn egyaránt a hadinép között. Megriadt az előőrs, sőt a portyázó csapat is. A föld pedig megrendült, és Isten riadalmat támasztott.

Saul győzelme a filiszteusokon

[16] Olharam as sentinelas de Saul, em Gibeá de Benjamim, e eis que a multidão se dissolvia, correndo uns para cá, outros para lá.

[17] Então, disse Saul ao povo que estava com ele: Ora, contai e vede quem é que saiu dentre nós. Contaram, e eis que nem Jônatas nem o seu escudeiro estavam ali.

[18] Saul disse a Aías: Traze aqui a arca de Deus (porque, naquele dia, ela estava com os filhos de Israel).

[19] Enquanto Saul falava ao sacerdote, o alvoroço que havia no arraial dos filisteus crescia mais e mais, pelo que disse Saul ao sacerdote: Desiste de trazer a arca.

[20] Então, Saul e todo o povo que estava com ele se ajuntaram e vieram à peleja; e a espada de um era contra o outro, e houve mui grande tumulto.

[21] Também com os filisteus dantes havia hebreus, que subiram com eles ao arraial; e também estes se ajuntaram com os israelitas que estavam com Saul e Jônatas.

[22] Ouvindo, pois, todos os homens de Israel que se esconderam pela região montanhosa de Efraim que os filisteus fugiram, eles também os perseguiram de perto na peleja.

[23] Assim, livrou o SENHOR a Israel naquele dia; e a batalha passou além de Bete-Áven.

O voto de Saul

[16]Amikor Saul megfigyelői a benjámini Gibeában látták, hogy a lármázó sokaság hullámzik, és ide-oda futkos,

[17]ezt mondta Saul a vele levő hadinépnek: Vegyétek számba az embereinket, és nézzetek utána, hogy ki ment el közülünk! A számbavételnél azután kiderült, hogy Jónátán és a fegyverhordozója nincs sehol.

[18]Akkor ezt mondta Saul Ahijjának: Hozasd ide az Isten ládáját! Mert Isten ládája akkor már Izráel fiainál volt.

[19]Amíg azonban Saul a pappal beszélt, a lárma egyre nagyobb lett a filiszteusok táborában. Azért ezt mondta Saul a papnak: Ne menj sehová!

[20]Ekkor hadba szólította Saul a vele levő egész hadinépet, és megkezdték a harcot, ahol már ember ember ellen harcolt, és igen nagy volt a zűrzavar.

[21]Azok a héberek, akik azelőtt a filiszteusokkal tartottak, és mindenfelől velük együtt vonultak táborba, azok is átálltak Izráelhez: azokhoz, akik Saullal és Jónátánnal voltak.

[22]Amikor az Efraim hegyvidékén elrejtőzött izráeliek meghallották, hogy menekülnek a filiszteusok, ők is utánuk eredtek a harcba.

[23]Így szabadította meg az Úr Izráelt azon a napon. A harc azonban átterjedt Bét-Ávenen túlra.

[24] Estavam os homens de Israel angustiados naquele dia, porquanto Saul conjurara o povo, dizendo: Maldito o homem que comer pão antes de anoitecer, para que me vingue de meus inimigos. Pelo que todo o povo se absteve de provar pão.

[24]Az izráeliek már nagyon elcsigázottak voltak azon a napon, mert így eskette meg Saul a népet: Átkozott az az ember, aki enni merészel estig, amíg bosszút nem állok ellenségeimen! Ezért nem evett semmit a nép.

[25] Todo o povo chegou a um bosque onde havia mel no chão.

[25]Egyszer csak eljutottak egy erdőbe, ahol méz volt a földön.

[26] Chegando o povo ao bosque, eis que corria mel; porém ninguém chegou a mão à boca, porque o povo temia a conjuração.

[26]Amikor a hadinép az erdőbe ért, csak úgy folyt a méz, de senki sem emelte kezét a szájához, mert félt a hadinép az eskü miatt.

[27] Jônatas, porém, não tinha ouvido quando seu pai conjurara o povo, e estendeu a ponta da vara que tinha na mão, e a molhou no favo de mel; e, levando a mão à boca, tornaram a brilhar os seus olhos.

[27]Jónátán azonban nem hallotta, hogy apja megeskette a népet. Ezért kinyújtotta a kezében levő botot, és belemártotta a végét a lépes mézbe, kezével a szájához emelte, és mindjárt felragyogott a szeme.

[28] Então, respondeu um do povo: Teu pai conjurou solenemente o povo e disse: Maldito o homem que, hoje, comer pão; estava exausto o povo.

[28]Ekkor megszólalt valaki a nép közül, és ezt mondta: Apád megeskette a népet, hogy átkozott az az ember, aki ma enni merészel! Ezért ilyen kimerült a nép.

[29] Então, disse Jônatas: Meu pai turbou a terra; ora, vede como brilham os meus olhos por ter eu provado um pouco deste mel.

[29]Jónátán ezt felelte: Apám szerencsétlenségbe dönti az országot. Nézzétek csak, hogy felragyogott a szemem, mert egy kicsit belekóstoltam ebbe a mézbe!

[30] Quanto mais se o povo, hoje, tivesse comido livremente do que encontrou do despojo de seus inimigos; porém desta vez não foi tão grande a derrota dos filisteus.

[30]Bárcsak evett volna ma a nép az ellenségeinél talált zsákmányból! Akkor most még nagyobb lehetne a filiszteusok veresége!

[31] Feriram, porém, aquele dia aos filisteus, desde Micmás até Aijalom. O povo se achava exausto em extremo;

[31]Azon a napon ugyanis Mikmásztól Ajjálónig verték a filiszteusokat, és a nép már nagyon kimerült.

[32] e, lançando-se ao despojo, tomaram ovelhas, bois e bezerros, e os mataram no chão, e os comeram com sangue.

[33] Disto informaram a Saul, dizendo: Eis que o povo peca contra o SENHOR, comendo com sangue. Disse ele: Procedestes aleivosamente; rolai para aqui, hoje, uma grande pedra.

[34] Disse mais Saul: Espalhai-vos entre o povo e dizei-lhe: Cada um me traga o seu boi, a sua ovelha, e matai-os aqui, e comei, e não pequeis contra o SENHOR, comendo com sangue. Então, todo o povo trouxe de noite, cada um o seu boi de que já lançara mão, e os mataram ali.

[35] Edificou Saul um altar ao SENHOR; este foi o primeiro altar que lhe edificou.

Jônatas salvo pelo povo

[36] Disse mais Saul: Desçamos esta noite no encalço dos filisteus, e despojemo-los, até o raiar do dia, e não deixemos de resto um homem sequer deles. E disseram: Faze tudo o que bem te parecer.

[37] Disse, porém, o sacerdote: Cheguemo-nos aqui a Deus. Então, consultou Saul a Deus, dizendo: Descerei no encalço dos filisteus? Entregá-los-ás nas mãos de Israel? Porém aquele dia Deus não lhe respondeu.

[38] Então, disse Saul: Chegai-vos para aqui, todos os chefes do povo, e informai-vos, e vede qual o pecado que, hoje, se cometeu.

[32]Ekkor a nép rávetette magát a zsákmányra: fogták a juhokat, marhákat, borjakat, vérüket a földre folyatva vágták le őket, és a vérrel ette a nép a húst.

[33]Amikor jelentették Saulnak, hogy vétkezik a nép az ÚR ellen, mert vérrel együtt eszi a húst, ezt mondta: Bűnös mulasztást követtetek el! Gördítsetek gyorsan ide egy nagy követ!

[34]Majd ezt mondta Saul: Menjetek a nép közé, és mondjátok meg nekik, hogy hozza ide mindenki a marháját és a juhát. Itt vágjátok le, és itt egyétek meg! Akkor nem vétkeztek az ÚR ellen azzal, hogy vérrel együtt eszitek a húst. Elhozta tehát az egész nép, ki-ki a maga marháját még azon az éjszakán, és ott vágták le.

[35]Saul ugyanis oltárt épített az ÚRnak. Ez volt az első oltár, amit az ÚRnak épített.

Saul meg akarja öletni Jónátánt

[36]Azután ezt mondta Saul: Törjünk rá még az éjjel a filiszteusokra, virradatra fosszuk ki őket, és ne hagyjunk meg közülük senkit! Ők pedig ezt felelték: Tégy mindent úgy, ahogyan jónak látod. De a pap ezt mondta: Járuljunk előbb oda az Istenhez!

[37]Ekkor megkérdezte Saul az Istent: Rátörjek-e a filiszteusokra? Izráel kezébe adod-e őket? De Isten egész nap nem válaszolt neki.

[38]Azért ezt mondta Saul: Gyertek ide mindnyájan, akik oszlopai vagytok a

[39] Porque tão certo como vive o SENHOR, que salva a Israel, ainda que com meu filho Jônatas esteja a culpa, seja morto. Porém nenhum de todo o povo lhe respondeu.

[40] Disse mais a todo o Israel: Vós estareis de um lado, e eu e meu filho Jônatas, do outro. Então, disse o povo a Saul: Faze o que bem te parecer.

[41] Falou, pois, Saul ao SENHOR, Deus de Israel: Mostra a verdade. Então, Jônatas e Saul foram indicados por sorte, e o povo saiu livre.

[42] Disse Saul: Lançai a sorte entre mim e Jônatas, meu filho. E foi indicado Jônatas.

[43] Disse, então, Saul a Jônatas: Declara-me o que fizeste. E Jônatas lhe disse: Tão-somente provei um pouco de mel com a ponta da vara que tinha na mão. Eis-me aqui; estou pronto para morrer.

[44] Então, disse Saul: Deus me faça o que bem lhe aprouver; é certo que morrerás, Jônatas.

[45] Porém o povo disse a Saul: Morrerá Jônatas, que efetuou tamanha salvação em Israel? Tal não suceda. Tão certo como vive o SENHOR, não lhe há de cair no chão um só cabelo da cabeça! Pois foi com Deus que fez isso, hoje. Assim, o povo salvou a Jônatas, para que não morresse.

népnek, tudjátok meg, és nézzetek utána, hogy miféle vétek történhetett ma?

[39]Mert az élő ÚRra, Izráel szabadítójára mondom, hogy még ha a fiam, Jónátán követte is el azt, neki is meg kell halnia. De a népből senki sem felelt neki.

[40]Akkor ezt mondta egész Izráelnek: Ti legyetek az egyik oldalon, én pedig Jónátán fiammal a másik oldalon. A nép ezt mondta Saulnak: Tégy úgy, ahogyan jónak látod!

[41]Akkor ezt mondta Saul az ÚRnak: Izráel Istene, tárd fel az igazságot! És a sors Jónátánra meg Saulra esett, a nép pedig ártatlannak bizonyult.

[42]Saul ezt mondta: Vessetek sorsot köztem és Jónátán fiam között! És a sors Jónátánra esett.

[43]Saul ezt mondta Jónátánnak: Valld be nekem, mit tettél? Jónátán be is vallotta, és ezt mondta: A kezemben levő bot végével valóban megkóstoltam egy kis mézet. Most pedig kész vagyok meghalni.

[44]Saul ezt mondta: Engem verjen meg az Isten, ha nem halsz meg, Jónátán!

[45]A nép azonban azt mondta Saulnak: Jónátán haljon meg, aki ezt a nagy győzelmet szerezte Izráelnek? Távol legyen tőlünk! Az élő ÚRra mondjuk, hogy egy hajszál sem hullhat fejéről a földre, mert Isten segítségével vitte ezt véghez a mai napon. Így mentette meg a nép Jónátánt a haláltól.

[46] E Saul deixou de perseguir os filisteus; e estes se foram para a sua terra.

[46]Ekkor Saul felhagyott a filiszteusok üldözésével, a filiszteusok pedig visszatértek lakóhelyükre.

Saul győzelmei

[47] Tendo Saul assumido o reinado de Israel, pelejou contra todos os seus inimigos em redor: contra Moabe, os filhos de Amom e Edom; contra os reis de Zobá e os filisteus; e, para onde quer que se voltava, era vitorioso.

[47]Miután Saul átvette Izráel felett a királyi hatalmat, harcba szállt minden ellenségével köröskörül: Móábbal, az ammóniakkal, Edómmal, Cóbá királyával és a filiszteusokkal. Ahol csak megfordult, mindenütt győzelmet aratott.

[48] Houve-se varonilmente, e feriu os amalequitas, e libertou a Israel das mãos dos que o saqueavam.

[48]Derekasan hadakozott, megverte az amálékiakat, és megmentette Izráelt fosztogatói kezéből.

[49] Os filhos de Saul eram Jônatas, Isvi e Malquisua; os nomes de suas duas filhas eram: o da mais velha, Merabe; o da mais nova, Mical.

[49]Saul fiai ezek voltak: Jónátán, Jisví és Malkísúa. Két lánya közül az idősebb neve Mérab, a kisebbiké pedig Míkal volt.

[50] A mulher de Saul chamava-se Ainoã, filha de Aimaás. O nome do general do seu exército, Abner, filho de Ner, tio de Saul.

[50]Saul feleségének a neve Ahínóam volt, Ahímaac leánya. Hadseregparancsnokának a neve Abnér volt, aki Saul nagybátyjának, Nérnek volt a fia.

[51] Quis era pai de Saul; e Ner, pai de Abner, era filho de Abiel.

[51]Kís, Saul apja és Nér, Abnér apja is Abíél fiai voltak.

[52] Por todos os dias de Saul, houve forte guerra contra os filisteus; pelo que Saul, a todos os homens fortes e valentes que via, os agregava a si.

[52]A filiszteus háború azonban, amíg Saul élt, egyre csak súlyosbodott. Ezért ha meglátott Saul egy-egy erős vagy bátor embert, azt maga mellé vette.

1 Samuel 15

A desobediência de Saul e a sua rejeição

[1] Disse Samuel a Saul: Enviou-me o SENHOR a ungir-te rei sobre o seu povo, sobre Israel; atenta, pois, agora, às palavras do SENHOR.

1 Sámuel 15

Háború Amálék ellen

[1]Egyszer ezt mondta Sámuel Saulnak: Engem küldött az ÚR, hogy felkenjelek népe, Izráel királyává. Most azért hallgass az ÚR beszédére!

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Castigarei Amaleque pelo que fez a Israel: ter-se oposto a Israel no caminho, quando este subia do Egito.

[2]Ezt mondja a Seregek URa: Számon tartom, hogy hogyan bánt Amálék Izráellel, hogy útját állta, amikor kijött Egyiptomból.

[3] Vai, pois, agora, e fere a Amaleque, e destrói totalmente a tudo o que tiver, e nada lhe poupes; porém matarás homem e mulher, meninos e crianças de peito, bois e ovelhas, camelos e jumentos.

[3]Most azért indulj, verd le Amálékot, és irts ki mindent, amije van! Ne kíméld, hanem öld meg a férfiakat és a nőket, a gyermekeket és a csecsemőket, a marhákat és a juhokat, a tevéket és a szamarakat!

[4] Saul convocou o povo e os contou em Telaim: duzentos mil homens de pé e dez mil homens de Judá.

[4]Ekkor mozgósította Saul a hadinépet, és számba vette Teláímban: kétszázezer gyalogost és tízezer embert Júdából.

[5] Chegando, pois, Saul à cidade de Amaleque, pôs emboscadas no vale.

[5]Amikor Saul eljutott Amálék városáig, lesbe állt a folyóvölgyben.

[6] E disse aos queneus: Ide-vos, retirai-vos e saí do meio dos amalequitas, para que eu vos não destrua juntamente com eles, porque usastes de misericórdia para com todos os filhos de Israel, quando subiram do Egito. Assim, os queneus se retiraram do meio dos amalequitas.

[6]De a kénieknek ezt üzente Saul: Menjetek el innen, távozzatok el az amálékiak közül, hogy ki ne irtsalak velük együtt titeket is, mert ti szeretettel bántatok Izráel fiaival, amikor kijöttek Egyiptomból. Erre eltávoztak a kéniek az amálékiak közül.

[7] Então, feriu Saul os amalequitas, desde Havilá até chegar a Sur, que está defronte do Egito.

[7]Saul pedig vágta Amálékot Havílától egészen a Súrba vezető útig, amely Egyiptommal szemben van.

[8] Tomou vivo a Agague, rei dos amalequitas; porém a todo o povo destruiu a fio de espada.

[8]Agágot, Amálék királyát élve fogta el, de az egész népet fegyverrel irtotta ki.

[9] E Saul e o povo pouparam Agague, e o melhor das ovelhas e dos bois, e os animais gordos, e os cordeiros, e o melhor que havia e não os quiseram destruir totalmente; porém toda coisa vil e desprezível destruíram.

[9]Saul és a hadinép azonban megkímélte Agágot, meg a juhoknak és marháknak a legjavát, azaz a másodellésüket, meg a bárányokat és mindazt, ami szép volt. Ezeket nem akarták kiirtani, hanem csak a hitvány és értéktelen jószágot irtották ki.

Saul engedetlensége és büntetése

[10] Então, veio a palavra do SENHOR a Samuel, dizendo:

[11] Arrependo-me de haver constituído Saul rei, porquanto deixou de me seguir e não executou as minhas palavras. Então, Samuel se contristou e toda a noite clamou ao SENHOR.

[12] Madrugou Samuel para encontrar a Saul pela manhã; e anunciou-se àquele: Já chegou Saul ao Carmelo, e eis que levantou para si um monumento; e, dando volta, passou e desceu a Gilgal.

[13] Veio, pois, Samuel a Saul, e este lhe disse: Bendito sejas tu do SENHOR; executei as palavras do SENHOR.

[14] Então, disse Samuel: Que balido, pois, de ovelhas é este nos meus ouvidos e o mugido de bois que ouço?

[15] Respondeu Saul: De Amaleque os trouxeram; porque o povo poupou o melhor das ovelhas e dos bois, para os sacrificar ao SENHOR, teu Deus; o resto, porém, destruímos totalmente.

[16] Então, disse Samuel a Saul: Espera, e te declararei o que o SENHOR me disse esta noite. Respondeu-lhe Saul: Fala.

[17] Prosseguiu Samuel: Porventura, sendo tu pequeno aos teus olhos, não foste por cabeça das tribos de Israel, e não te ungiu o SENHOR rei sobre ele?

[18] Enviou-te o SENHOR a este caminho e disse: Vai, e destrói totalmente estes

[10]Akkor így szólt az ÚR igéje Sámuelhez:

[11]Megbántam, hogy királlyá tettem Sault, mert elfordult tőlem, és nem teljesítette, amit megparancsoltam neki. Sámuel haragra gerjedt, és egész éjjel jajgatott az ÚR előtt.

[12]Reggel korán fölkelt Sámuel, hogy találkozzék Saullal. De ekkor azt jelentették Sámuelnek, hogy Saul Karmelbe érkezett, és ott emlékoszlopot állított magának. Azután megfordult, továbbment, és lement Gilgálba.

[13]Amikor Sámuel Saulhoz érkezett, ezt mondta neki Saul: Az ÚR áldottja vagy te! Teljesítettem, amit megparancsolt az ÚR.

[14]Sámuel azonban megkérdezte: Akkor mi az a juhbégetés, amely a fülembe jut, és az a marhabőgés, amit hallok?

[15]Saul ezt felelte: Az amálékiaktól hozták azokat, mert megkímélte a nép a juhok és a marhák legjavát, hogy Istenednek, az ÚRnak áldozza. De a többit kiirtottuk.

[16]Akkor ezt mondta Sámuel Saulnak: Hallgass! Hadd mondjam el neked, mit mondott nekem ma éjjel az ÚR. Saul így felelt: Beszélj!

[17]Sámuel ezt mondta: Milyen kicsiny voltál a magad szemében, és mégis Izráel törzseinek a fejévé lettél, felkent téged Izráel királyává az ÚR.

[18]Azután ezzel a megbízással küldött utadra az ÚR: Menj, és irtsd ki a vétkes

pecadores, os amalequitas, e peleja contra eles, até exterminá-los.

[19] Por que, pois, não atentaste à voz do SENHOR, mas te lançaste ao despojo e fizeste o que era mau aos olhos do SENHOR?

[20] Então, disse Saul a Samuel: Pelo contrário, dei ouvidos à voz do SENHOR e segui o caminho pelo qual o SENHOR me enviou; e trouxe a Agague, rei de Amaleque, e os amalequitas, os destruí totalmente;

[21] mas o povo tomou do despojo ovelhas e bois, o melhor do designado à destruição para oferecer ao SENHOR, teu Deus, em Gilgal.

[22] Porém Samuel disse: Tem, porventura, o SENHOR tanto prazer em holocaustos e sacrifícios quanto em que se obedeça à sua palavra? Eis que o obedecer é melhor do que o sacrificar, e o atender, melhor do que a gordura de carneiros.

[23] Porque a rebelião é como o pecado de feitiçaria, e a obstinação é como a idolatria e culto a ídolos do lar. Visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, ele também te rejeitou a ti, para que não sejas rei.

[24] Então, disse Saul a Samuel: Pequei, pois transgredi o mandamento do SENHOR e as tuas palavras; porque temi o povo e dei ouvidos à sua voz.

[25] Agora, pois, te rogo, perdoa-me o meu pecado e volta comigo, para que adore o SENHOR.

amálékiakat, harcolj ellenük, míg csak nem végzel velük!

[19]Miért nem hallgattál az ÚR szavára? Miért vetetted magad a zsákmányra, és miért követtél el olyat, amit rossznak lát az ÚR?

[20]Saul ezt felelte Sámuelnek: Hiszen hallgattam én az ÚR szavára, és végrehajtottam azt a megbízatást, amelyre elküldött az ÚR: elhoztam Agágot, Amálék királyát, az amálékiakat pedig kiirtottam.

[21]A nép azonban elvette a zsákmányból a kiirtásra szánt juhok és marhák legjavát, hogy feláldozza Istenednek, az ÚRnak Gilgálban.

[22]Akkor ezt mondta Sámuel: Talán ugyanúgy tetszik az ÚRnak az égő- és a véresáldozat, mint az engedelmesség az ÚR szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!

[23]Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Te megvetetted az ÚR igéjét, ő pedig elvetett téged, és nem leszel király!

[24]Saul így felelt Sámuelnek: Vétkeztem, mert megszegtem az ÚR parancsát és a te beszédedet. Mert féltem a néptől, és hallgattam a szavára.

[25]De bocsásd meg ezúttal vétkemet, és jöjj vissza velem, hogy leboruljak az ÚR előtt!

[26] Porém Samuel disse a Saul: Não tornarei contigo; visto que rejeitaste a palavra do SENHOR, já ele te rejeitou a ti, para que não sejas rei sobre Israel.

[27] Virando-se Samuel para se ir, Saul o segurou pela orla do manto, e este se rasgou.

[28] Então, Samuel lhe disse: O SENHOR rasgou, hoje, de ti o reino de Israel e o deu ao teu próximo, que é melhor do que tu.

[29] Também a Glória de Israel não mente, nem se arrepende, porquanto não é homem, para que se arrependa.

[30] Então, disse Saul: Pequei; honra-me, porém, agora, diante dos anciãos do meu povo e diante de Israel; e volta comigo, para que adore o SENHOR, teu Deus.

[31] Então, Samuel seguiu a Saul, e este adorou o SENHOR.

Samuel mata a Agague

[32] Disse Samuel: Traze-me aqui Agague, rei dos amalequitas. Agague veio a ele, confiante; e disse: Certamente, já se foi a amargura da morte.

[33] Disse, porém, Samuel: Assim como a tua espada desfilhou mulheres, assim desfilhada ficará tua mãe entre as mulheres. E Samuel despedaçou a Agague perante o SENHOR, em Gilgal.

[34] Então, Samuel se foi a Ramá; e Saul subiu à sua casa, a Gibeá de Saul.

[35] Nunca mais viu Samuel a Saul até ao dia da sua morte; porém tinha pena de Saul.

[26]Sámuel azonban ezt mondta Saulnak: Nem megyek vissza veled, mert megvetetted az ÚR igéjét, az ÚR pedig elvetett téged, és nem maradsz tovább Izráel királya.

[27]Ezzel Sámuel sarkon fordult, és menni készült. De Saul megragadta a köpenye szélét, úgyhogy az leszakadt.

[28]Ekkor így szólt hozzá Sámuel: Így szakítja el tőled az ÚR a mai napon Izráel királyságát, és másnak, nálad különbnek adja.

[29]Izráel fenséges Istene nem hazudik, és nem is bán meg semmit, mert nem ember ő, hogy bármit is megbánjon.

[30]Ő pedig ezt mondta: Vétkeztem, de azért add meg nekem a tiszteletet népem vénei és Izráel előtt! Jöjj vissza velem, hogy leboruljak Istened, az ÚR előtt!

[31]Ekkor megfordult Sámuel, követte Sault, és Saul leborult az ÚR előtt.

[32]Azután ezt mondta Sámuel: Hozzátok elém Agágot, Amálék királyát! Agág odament hozzá bilincsbe verve, és azt gondolta Agág: Bizonyára elkerült a keserű halál!

[33]De Sámuel így szólt: Ahogyan gyermektelenné tett asszonyokat a kardod, úgy legyen gyermektelenné anyád az asszonyok között! És felkoncolta Sámuel Agágot az ÚR előtt Gilgálban.

[34]Ezután elment Sámuel Rámába, Saul pedig hazament Saul Gibeájába.

[35]Sámuel nem is látta többé Sault holta napjáig; de bánkódott Sámuel Saul miatt,

O SENHOR se arrependeu de haver constituído Saul rei sobre Israel.

mivel megbánta az ÚR, hogy Sault Izráel királyává tette.

1 Samuel 16

Samuel enviado a Jessé

1 Disse o SENHOR a Samuel: Até quando terás pena de Saul, havendo-o eu rejeitado, para que não reine sobre Israel? Enche um chifre de azeite e vem; enviar-te-ei a Jessé, o belemita; porque, dentre os seus filhos, me provi de um rei.

2 Disse Samuel: Como irei eu? Pois Saul o saberá e me matará. Então, disse o SENHOR: Toma contigo um novilho e dize: Vim para sacrificar ao SENHOR.

3 Convidarás Jessé para o sacrifício; eu te mostrarei o que hás de fazer, e ungir-me-ás a quem eu te designar.

4 Fez, pois, Samuel o que dissera o SENHOR e veio a Belém. Saíram-lhe ao encontro os anciãos da cidade, tremendo, e perguntaram: É de paz a tua vinda?

5 Respondeu ele: É de paz; vim sacrificar ao SENHOR. Santificai-vos e vinde comigo ao sacrifício. Santificou ele a Jessé e os seus filhos e os convidou para o sacrifício.

6 Sucedeu que, entrando eles, viu a Eliabe e disse consigo: Certamente, está perante o SENHOR o seu ungido.

1 Sámuel 16

Sámuel felkeni Dávidot Izráel királyává

1 Az ÚR azonban ezt mondta Sámuelnek: Meddig bánkódsz még Saul miatt? Hiszen elvetettem őt, és nem marad Izráel királya! Töltsd meg olajjal a szarudat, és indulj! Elküldelek a betlehemi Isaihoz, mert az ő fiai közül választottam magamnak királyt!

2 Hogyan mehetnék oda? – kérdezte Sámuel. – Ha meghallja Saul, megöl engem. De az ÚR ezt felelte: Vigyél magaddal egy üszőt, és mondd ezt: Azért jöttem, hogy áldozatot mutassak be az ÚRnak.

3 Azután hívd meg Isait az áldozati lakomára! Én pedig majd a tudtodra adom, hogy mit kell tenned: azt kend fel, akit én mondok neked!

4 Sámuel úgy is tett, ahogyan megmondta neki az ÚR. Amikor megérkezett Betlehembe, remegve mentek eléje a város vénei, és azt kérdezték: Békés szándékkal jöttél-e?

5 Békés szándékkal – felelte. – Azért jöttem, hogy áldozatot mutassak be az ÚRnak. Szenteljétek meg magatokat, és jöjjetek el velem az áldozati lakomára! Miután szentnek találta Isait és fiait, meghívta őket az áldozati lakomára.

6 Amikor megérkeztek, és meglátta Eliábot, ezt gondolta: Biztosan ez lesz a felkent, aki most itt áll az ÚR előtt.

[7] Porém o SENHOR disse a Samuel: Não atentes para a sua aparência, nem para a sua altura, porque o rejeitei; porque o SENHOR não vê como vê o homem. O homem vê o exterior, porém o SENHOR, o coração.

[8] Então, chamou Jessé a Abinadabe e o fez passar diante de Samuel, o qual disse: Nem a este escolheu o SENHOR.

[9] Então, Jessé fez passar a Samá, porém Samuel disse: Tampouco a este escolheu o SENHOR.

[10] Assim, fez passar Jessé os seus sete filhos diante de Samuel; porém Samuel disse a Jessé: O SENHOR não escolheu estes.

[11] Perguntou Samuel a Jessé: Acabaram-se os teus filhos? Ele respondeu: Ainda falta o mais moço, que está apascentando as ovelhas. Disse, pois, Samuel a Jessé: Manda chamá-lo, pois não nos assentaremos à mesa sem que ele venha.

[12] Então, mandou chamá-lo e fê-lo entrar. Era ele ruivo, de belos olhos e boa aparência. Disse o SENHOR: Levanta-te e unge-o, pois este é ele.

[13] Tomou Samuel o chifre do azeite e o ungiu no meio de seus irmãos; e, daquele dia em diante, o Espírito do SENHOR se apossou de Davi. Então, Samuel se levantou e foi para Ramá.

Davi tange sua harpa perante Saul

[14] Tendo-se retirado de Saul o Espírito do SENHOR, da parte deste um espírito maligno o atormentava.

[7]De az ÚR ezt mondta Sámuelnek: Ne tekints a megjelenésére, se termetes növésére, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van.

[8]Ekkor Abínádábot szólította Isai, és odavezette Sámuel elé, de ő ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR.

[9]Azután Sammát vezette oda Isai, de Sámuel ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR.

[10]Hét fiát vezette így oda Isai Sámuel elé, de Sámuel ezt mondta Isainak: Ezeket nem választotta az ÚR.

[11]Majd megkérdezte Sámuel Isaitól: Itt van az összes fiad? Hátra van még a legkisebb – felelte ő –, de ő éppen a juhokat őrzi. Erre Sámuel ezt mondta Isainak: Üzenj neki azonnal, és hozasd ide, mert addig nem ülünk le, amíg ő meg nem érkezik.

[12]Érte küldött tehát, és elhozatta. Ő pedig pirospozsgás, szép szemű és jó megjelenésű volt. Akkor ezt mondta az ÚR: Rajta! Kend föl királlyá, mert ő az!

[13]Sámuel pedig fogta az olajos szarut, és testvérei körében fölkente őt. Akkor az ÚR lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt. Sámuel pedig elindult, és elment Rámába.

Dávid Saul udvarába kerül

[14]Saultól viszont eltávozott az ÚR lelke, és egy gonosz szellem kezdte gyötörni, amelyet az ÚR küldött.

[15] Então, os servos de Saul lhe disseram: Eis que, agora, um espírito maligno, enviado de Deus, te atormenta.

[15]Akkor ezt mondták a szolgái Saulnak: Látod, Istennek egy gonosz szelleme gyötör téged.

[16] Manda, pois, senhor nosso, que teus servos, que estão em tua presença, busquem um homem que saiba tocar harpa; e será que, quando o espírito maligno, da parte do SENHOR, vier sobre ti, então, ele a dedilhará, e te acharás melhor.

[16]De a mi urunknak csak szólnia kell, és szolgáid készek keresni egy embert, aki ért a lantpengetéshez. És ha majd Istennek a gonosz szelleme megszáll, akkor ő játszik majd valamit, és jobban leszel.

[17] Disse Saul aos seus servos: Buscai-me, pois, um homem que saiba tocar bem e trazei-mo.

[17]Saul így felelt a szolgáinak: Keressetek hát nekem egy embert, aki szépen tud játszani a lanton, és hozzátok ide hozzám!

[18] Então, respondeu um dos moços e disse: Conheço um filho de Jessé, o belemita, que sabe tocar e é forte e valente, homem de guerra, sisudo em palavras e de boa aparência; e o SENHOR é com ele.

[18]Ekkor megszólalt az egyik legény, és ezt mondta: Én láttam a betlehemi Isai egyik fiát, aki tud lanton játszani; derék férfi, harcra termett, okos beszédű, daliás ember, és vele van az ÚR.

[19] Saul enviou mensageiros a Jessé, dizendo: Envia-me Davi, teu filho, o que está com as ovelhas.

[19]Saul tehát követeket küldött Isaihoz ezzel az üzenettel: Küldd el hozzám Dávidot, a fiadat, aki a juhokat szokta őrizni!

[20] Tomou, pois, Jessé um jumento, e o carregou de pão, um odre de vinho e um cabrito, e enviou-os a Saul por intermédio de Davi, seu filho.

[20]Isai pedig fogott egy szamarat, arra kenyeret, egy tömlő bort meg egy kecskegidát rakott, és elküldte Saulnak a fiával, Dáviddal.

[21] Assim, Davi foi a Saul e esteve perante ele; este o amou muito e o fez seu escudeiro.

[21]Dávid megérkezett Saulhoz, és a szolgálatába szegődött. Ő pedig igen megszerette, és a fegyverhordozója lett.

[22] Saul mandou dizer a Jessé: Deixa estar Davi perante mim, pois me caiu em graça.

[22]Akkor ezt üzente Saul Isainak: Hadd szolgáljon engem Dávid, mert igen megkedveltem!

[23] E sucedia que, quando o espírito maligno, da parte de Deus, vinha sobre Saul, Davi tomava a harpa e a dedilhava;

[23]És valahányszor Istennek az a szelleme megszállta Sault, fogta Dávid a lantot, és játszott rajta valamit. Saul ilyenkor

então, Saul sentia alívio e se achava melhor, e o espírito maligno se retirava dele.

megkönnyebbült, jobban lett, a gonosz szellem pedig eltávozott tőle.

1 Samuel 17

O desafio de Golias

[1] Ajuntaram os filisteus as suas tropas para a guerra, e congregaram-se em Socó, que está em Judá, e acamparam-se entre Socó e Azeca, em Efes-Damim.

[2] Porém Saul e os homens de Israel se ajuntaram, e acamparam no vale de Elá, e ali ordenaram a batalha contra os filisteus.

[3] Estavam estes num monte do lado dalém, e os israelitas, no outro monte do lado daquém; e, entre eles, o vale.

[4] Então, saiu do arraial dos filisteus um homem guerreiro, cujo nome era Golias, de Gate, da altura de seis côvados e um palmo.

[5] Trazia na cabeça um capacete de bronze e vestia uma couraça de escamas cujo peso era de cinco mil siclos de bronze.

[6] Trazia caneleiras de bronze nas pernas e um dardo de bronze entre os ombros.

[7] A haste da sua lança era como o eixo do tecelão, e a ponta da sua lança, de seiscentos siclos de ferro; e diante dele ia o escudeiro.

[8] Parou, clamou às tropas de Israel e disse-lhes: Para que saís, formando-vos em linha de batalha? Não sou eu filisteu, e vós, servos de Saul? Escolhei dentre vós um homem que desça contra mim.

1 Sámuel 17

Háború a filiszteusokkal

[1]A filiszteusok összevonták seregeiket a harcra. A júdai Szókónál gyűltek össze, és tábort ütöttek Szókó és Azéká között Efesz-Dammímnál.

[2]Saul és az izráeliek is összegyűltek, tábort ütöttek az Élá-völgyben, és csatarendbe álltak a filiszteusok ellen.

[3]Az innenső hegyen álltak a filiszteusok, a túlsó hegyen pedig az izráeliek, és közöttük húzódott a völgy.

[4]Ekkor kilépett a filiszteusok seregéből egy kiváló harcos, név szerint Góliát, Gát városából. Magassága hat könyök és egy arasz volt.

[5]Fején rézsisak volt, öltözete pikkelyes páncél, ötezer sekel súlyú rézből volt a páncélja.

[6]Lábán rézvért és vállán rézdárda volt.

[7]Lándzsájának a nyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája, lándzsájának a hegye pedig hatszáz sekel súlyú vasból volt, és egy pajzshordozó ment előtte.

[8]Így állt ki, és odakiáltott Izráel csatasorainak: Miért vonultatok ki, és készültetek fel a harcra? Nézzétek, én filiszteus vagyok, ti pedig Saul szolgái! Válasszatok ki magatok közül egy embert, hogy kiálljon ellenem!

[9] Se ele puder pelejar comigo e me ferir, seremos vossos servos; porém, se eu o vencer e o ferir, então, sereis nossos servos e nos servireis.

[10] Disse mais o filisteu: Hoje, afronto as tropas de Israel. Dai-me um homem, para que ambos pelejemos.

[11] Ouvindo Saul e todo o Israel estas palavras do filisteu, espantaram-se e temeram muito.

Davi enviado a seus irmãos

[12] Davi era filho daquele efrateu de Belém de Judá cujo nome era Jessé, que tinha oito filhos; nos dias de Saul, era já velho e adiantado em anos entre os homens.

[13] Apresentaram-se os três filhos mais velhos de Jessé a Saul e o seguiram à guerra; chamavam-se: Eliabe, o primogênito, o segundo, Abinadabe, e o terceiro, Samá.

[14] Davi era o mais moço; só os três maiores seguiram Saul.

[15] Davi, porém, ia a Saul e voltava, para apascentar as ovelhas de seu pai, em Belém.

[16] Chegava-se, pois, o filisteu pela manhã e à tarde; e apresentou-se por quarenta dias.

[17] Disse Jessé a Davi, seu filho: Leva, peço-te, para teus irmãos um efa deste trigo tostado e estes dez pães e corre a levá-los ao acampamento, a teus irmãos.

[9]Ha le tud győzni, és megöl engem, akkor mi leszünk a ti szolgáitok; de ha én győzöm le, és én ölöm meg őt, akkor ti lesztek a mi szolgáink, és ti szolgáltok nekünk.

[10]Ezt is mondta a filiszteus: Én itt most kigúnyolom Izráel csatasorait. Állítsatok hát ki ellenem valakit, hogy megvívjunk egymással!

[11]Amikor meghallotta Saul és egész Izráel a filiszteusnak ezeket a szavait, megrettentek, és nagy félelem fogta el őket.

[12]Dávid annak az efrátai embernek volt a fia, aki a júdai Betlehemben élt, és akit Isainak hívtak. Ennek az embernek nyolc fia volt, és Saul idejében már túl öreg volt ahhoz, hogy a többiekkel bevonuljon.

[13]De Isai három legnagyobb fia elment, és követte Sault a harcba. Annak a három fiának, akik hadba vonultak, ez volt a neve: az elsőszülötté Eliáb, a másodiké Abínádáb, a harmadiké pedig Sammá.

[14]Dávid volt a legkisebb. A három nagyobb elment Saullal.

[15]Dávid időnként elment Saulhoz, de visszatért, hogy apjának juhait legeltesse Betlehemben.

[16]A filiszteus pedig megjelent minden reggel és minden este, és kiállt negyven napon át.

[17]Egyszer ezt mondta Isai a fiának, Dávidnak: Vidd el testvéreidnek ezt a véka pörkölt gabonát meg ezt a tíz kenyeret, és szaladj el a táborba testvéreidhez.

[18] Porém estes dez queijos, leva-os ao comandante de mil; e visitarás teus irmãos, a ver se vão bem; e trarás uma prova de como passam.

[18]Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és tudd meg, hogy jól vannak-e a testvéreid, és hozz tőlük valami jelet!

[19] Saul, e eles, e todos os homens de Israel estão no vale de Elá, pelejando com os filisteus.

[19]Az Élá-völgyben vannak, ahol Saul és az izráeli férfiak harcban állnak a filiszteusokkal.

[20] Davi, pois, no dia seguinte, se levantou de madrugada, deixou as ovelhas com um guarda, carregou-se e partiu, como Jessé lhe ordenara; e chegou ao acampamento quando já as tropas saíam para formar-se em ordem de batalha e, a gritos, chamavam à peleja.

[20]Felkelt tehát Dávid korán reggel, rábízta a nyájat egy bojtárra, felszedelőzködött, és elment, ahogyan Isai parancsolta neki. Éppen akkor érkezett a szekértáborhoz, amikor a sereg harci zaj közepette csatarendbe fejlődött.

[21] Os israelitas e filisteus se puseram em ordem, fileira contra fileira.

[21]Csatarendbe állt Izráel is, meg a filiszteusok is: egyik csatasor a másikkal szemben.

[22] Davi, deixando o que trouxera aos cuidados do guarda da bagagem, correu à batalha; e, chegando, perguntou a seus irmãos se estavam bem.

[22]Dávid rábízta holmiját arra, aki a fölszerelést őrizte, és a csatasor felé futott. Odaérve megkérdezte bátyjait, hogy jól vannak-e.

[23] Estando Davi ainda a falar com eles, eis que vinha subindo do exército dos filisteus o duelista, cujo nome era Golias, o filisteu de Gate; e falou as mesmas coisas que antes falara, e Davi o ouviu.

[23]Miközben velük beszélgetett, előállt a filiszteusok csatasorából egy kiváló harcos: egy Góliát nevű filiszteus Gát városából, és most is ugyanúgy beszélt, Dávid pedig meghallotta.

O gigante Golias insulta os israelitas

[24] Todos os israelitas, vendo aquele homem, fugiam de diante dele, e temiam grandemente,

[24]Amikor az izráeli férfiak meglátták azt az embert, mindnyájan elfutottak előle, mert nagyon féltek.

[25] e diziam uns aos outros: Vistes aquele homem que subiu? Pois subiu para afrontar a Israel. A quem o matar, o rei o cumulará de grandes riquezas, e lhe dará por mulher a filha, e à casa de seu pai isentará de impostos em Israel.

[25]Ezt mondták az izráeliek: Láttátok ezt az embert, aki előállt? Azért állt elő, hogy kigúnyolja Izráelt. Ha akadna valaki, aki megölné, azt gazdagon megajándékozná a király, még a leányát is hozzáadná, és

fölmentené apjának a házát Izráelben minden szolgálat alól.

Dávid legyőzi Góliátot

[26] Então, falou Davi aos homens que estavam consigo, dizendo: Que farão àquele homem que ferir a este filisteu e tirar a afronta de sobre Israel? Quem é, pois, esse incircunciso filisteu, para afrontar os exércitos do Deus vivo?

[26]Akkor Dávid megkérdezte a mellette állóktól: Mi lesz a jutalma annak, aki megöli ezt a filiszteust, és megmenti Izráelt a gyalázattól? Mert ki ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázni meri az élő Isten seregét?

[27] E o povo lhe repetiu as mesmas palavras, dizendo: Assim farão ao homem que o ferir.

[27]A nép pedig elmondta neki is szóról szóra, hogy mi lesz a jutalma annak, aki levágja Góliátot.

[28] Ouvindo-o Eliabe, seu irmão mais velho, falar àqueles homens, acendeu-se-lhe a ira contra Davi, e disse: Por que desceste aqui? E a quem deixaste aquelas poucas ovelhas no deserto? Bem conheço a tua presunção e a tua maldade; desceste apenas para ver a peleja.

[28]Amikor a legidősebb bátyja, Eliáb hallotta, hogy Dávid az emberekkel beszélget, haragra gerjedt Eliáb, és ezt mondta: Minek jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhot a pusztában? Tudom, hogy szeretsz hősködni, és mindig valami rosszban töröd a fejed. Csatát akarsz látni, azért jöttél ide!

[29] Respondeu Davi: Que fiz eu agora? Fiz somente uma pergunta.

[29]Dávid ezt felelte: Ugyan mit követtem el? Hiszen csak beszélgetek!

[30] Desviou-se dele para outro e falou a mesma coisa; e o povo lhe tornou a responder como dantes.

[30]Azután odafordult valaki máshoz, és tőle is ugyanazt kérdezte. A hadinép pedig ugyanúgy válaszolt neki, mint azelőtt.

Davi dispõe-se a pelejar contra o gigante

[31] Ouvidas as palavras que Davi falara, anunciaram-nas a Saul, que mandou chamá-lo.

[31]Amikor híre ment, hogy mit beszél Dávid, jelentették Saulnak, ő pedig magához rendelte.

[32] Davi disse a Saul: Não desfaleça o coração de ninguém por causa dele; teu servo irá e pelejará contra o filisteu.

[32]Dávid ezt mondta Saulnak: Senki se csüggedjen el emiatt, elmegy a te szolgád, és megvív ezzel a filiszteussal.

[33] Porém Saul disse a Davi: Contra o filisteu não poderás ir para pelejar com ele; pois tu és ainda moço, e ele, guerreiro desde a sua mocidade.

[33]De Saul ezt mondta Dávidnak: Nem mehetsz el, hogy megvívj ezzel a filiszteussal, mert még fiatal vagy, ő pedig harchoz szokott ember ifjúkora óta.

34 Respondeu Davi a Saul: Teu servo apascentava as ovelhas de seu pai; quando veio um leão ou um urso e tomou um cordeiro do rebanho,
35 eu saí após ele, e o feri, e livrei o cordeiro da sua boca; levantando-se ele contra mim, agarrei-o pela barba, e o feri, e o matei.
36 O teu servo matou tanto o leão como o urso; este incircunciso filisteu será como um deles, porquanto afrontou os exércitos do Deus vivo.
37 Disse mais Davi: O SENHOR me livrou das garras do leão e das do urso; ele me livrará das mãos deste filisteu. Então, disse Saul a Davi: Vai-te, e o SENHOR seja contigo.
38 Saul vestiu a Davi da sua armadura, e lhe pôs sobre a cabeça um capacete de bronze, e o vestiu de uma couraça.

39 Davi cingiu a espada sobre a armadura e experimentou andar, pois jamais a havia usado; então, disse Davi a Saul: Não posso andar com isto, pois nunca o usei. E Davi tirou aquilo de sobre si.

40 Tomou o seu cajado na mão, e escolheu para si cinco pedras lisas do ribeiro, e as pôs no alforje de pastor, que trazia, a saber, no surrão; e, lançando mão da sua funda, foi-se chegando ao filisteu.

Davi encontra-se com o gigante e mata-o

41 O filisteu também se vinha chegando a Davi; e o seu escudeiro ia adiante dele.

34Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgád apja juhai mellett, és ha jött egy oroszlán vagy medve, és elragadott egyet a nyájból,
35utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem és megöltem.
36Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: úgy jár majd ez a körülmetéletlen filiszteus is, mint azok, mivel csúfolta az élő Isten seregét.
37Azután ezt mondta Dávid: Az ÚR, aki megmentett engem az oroszlán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is. Saul így felelt Dávidnak: Hát menj, az ÚR legyen veled!
38És felöltöztette Saul Dávidot a saját ruhájába, a fejére rézsisakot tett, és páncélba öltöztette.
39Felkötötte Dávid Saul kardját is a ruhája fölé, és megpróbált járni benne, mert nem volt hozzászokva. Ekkor azonban Dávid ezt mondta Saulnak: Nem tudok én ezekben járni, mert nem vagyok én ilyenekhez szokva. Le is vetette Dávid ezeket.
40Kezébe vette hát a botját, és kiválasztott a patakból öt sima kövecskét; beletette azokat a pásztortáskájába, a tarisznyájába, és parittyával a kezében közeledett a filiszteushoz.

41A filiszteus is elindult, egyre közelebb jött Dávidhoz, és előtte ment a pajzshordozója.

[42] Olhando o filisteu e vendo a Davi, o desprezou, porquanto era moço ruivo e de boa aparência.

[42]Amikor a filiszteus rátekintett, megvetően nézett Dávidra, mert fiatal volt, pirospozsgás és jó megjelenésű.

[43] Disse o filisteu a Davi: Sou eu algum cão, para vires a mim com paus? E, pelos seus deuses, amaldiçoou o filisteu a Davi.

[43]Ezt kérdezte a filiszteus Dávidtól: Hát kutya vagyok én, hogy bottal jössz ellenem? És szidni kezdte a filiszteus Dávidot Istenével együtt.

[44] Disse mais o filisteu a Davi: Vem a mim, e darei a tua carne às aves do céu e às bestas-feras do campo.

[44]Ezt mondta a filiszteus Dávidnak: Gyere csak ide, hadd adjam a testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak!

[45] Davi, porém, disse ao filisteu: Tu vens contra mim com espada, e com lança, e com escudo; eu, porém, vou contra ti em nome do SENHOR dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quem tens afrontado.

[45]Dávid így felelt a filiszteusnak: Te karddal, lándzsával és dárdával jössz ellenem, de én a Seregek URának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened, akit te kicsúfoltál.

[46] Hoje mesmo, o SENHOR te entregará nas minhas mãos; ferir-te-ei, tirar-te-ei a cabeça e os cadáveres do arraial dos filisteus darei, hoje mesmo, às aves dos céus e às bestas-feras da terra; e toda a terra saberá que há Deus em Israel.

[46]Még ma kezembe ad az ÚR, leváglak és a fejedet veszem, a filiszteusok seregének a hulláit pedig még ma az égi madaraknak és a mezei vadaknak adom, hadd tudja meg mindenki a földön, hogy van Isten Izráelben.

[47] Saberá toda esta multidão que o SENHOR salva, não com espada, nem com lança; porque do SENHOR é a guerra, e ele vos entregará nas nossas mãos.

[47]És megtudja ez az egész egybegyűlt sokaság, hogy nem karddal és lándzsával szabadít meg az ÚR. Mert az ÚR kezében van a háború, és ő ad a kezünkbe benneteket.

[48] Sucedeu que, dispondo-se o filisteu a encontrar-se com Davi, este se apressou e, deixando as suas fileiras, correu de encontro ao filisteu.

[48]Amikor a filiszteus nekikészült, és egyre közeledett Dávidhoz, Dávid is kifutott gyorsan a csatasorból a filiszteus elé.

[49] Davi meteu a mão no alforje, e tomou dali uma pedra, e com a funda lha atirou, e feriu o filisteu na testa; a pedra

[49]Belenyúlt Dávid a tarisznyájába, kivett belőle egy követ, a parittyájával elröpítette, és úgy homlokon találta a

encravou-se-lhe na testa, e ele caiu com o rosto em terra.

50 Assim, prevaleceu Davi contra o filisteu, com uma funda e com uma pedra, e o feriu, e o matou; porém não havia espada na mão de Davi.

51 Pelo que correu Davi, e, lançando-se sobre o filisteu, tomou-lhe a espada, e desembainhou-a, e o matou, cortando-lhe com ela a cabeça. Vendo os filisteus que era morto o seu herói, fugiram.

52 Então, os homens de Israel e Judá se levantaram, e jubilaram, e perseguiram os filisteus, até Gate e até às portas de Ecrom. E caíram filisteus feridos pelo caminho, de Saaraim até Gate e até Ecrom.

53 Então, voltaram os filhos de Israel de perseguirem os filisteus e lhes despojaram os acampamentos.

54 Tomou Davi a cabeça do filisteu e a trouxe a Jerusalém; porém as armas dele pô-las Davi na sua tenda.

55 Quando Saul viu sair Davi a encontrar-se com o filisteu, disse a Abner, o comandante do exército: De quem é filho este jovem, Abner? Respondeu Abner: Tão certo como tu vives, ó rei, não o sei.

56 Disse o rei: Pergunta, pois, de quem é filho este jovem.

57 Voltando Davi de haver ferido o filisteu, Abner o tomou e o levou à presença de

filiszteust, hogy a kő belefúródott a homlokába, és arccal a földre zuhant.

50Dávid tehát erősebb volt a filiszteusnál, bár csak parittyája és köve volt: legyőzte a filiszteust, és megölte, pedig még kard sem volt Dávidnál!

51Azután odafutott Dávid, rálépett a filiszteusra, fogta annak a kardját, kihúzta a hüvelyéből, megölte vele, és levágta a fejét. Amikor látták a filiszteusok, hogy meghalt a vitézük, megfutamodtak.

52Ekkor az izráeliek és júdaiak nekilódultak, és csatakiáltás közepette üldözték a filiszteusokat a völgy irányában, egészen Ekrón kapujáig. Ott feküdtek az elesett filiszteusok a Saarajimba vezető úton egészen Gátig és Ekrónig.

53Azután visszatértek Izráel fiai a filiszteusok üldözéséből, és kifosztották a táborukat.

54Dávid pedig fogta a filiszteus fejét, és Jeruzsálembe vitte, fegyvereit pedig otthon helyezte el.

55Amikor látta Saul, hogy kiállt Dávid a filiszteus ellen, ezt kérdezte a hadseregparancsnoktól, Abnértól: Abnér, kinek a fia ez az ifjú? Abnér így felelt: Az életemre mondom, ó, király, hogy nem tudom.

56Akkor ezt mondta a király: Kérdezz hát utána, hogy kinek a fia ez az ifjú!

57És amikor visszajött Dávid azután, hogy levágta a filiszteust, fogta őt Abnér, és

Saul, trazendo ele na mão a cabeça do filisteu.

58 Então, Saul lhe perguntou: De quem és filho, jovem? Respondeu Davi: Filho de teu servo Jessé, belemita.

1 Samuel 18

A amizade de Jônatas para com Davi

1 Sucedeu que, acabando Davi de falar com Saul, a alma de Jônatas se ligou com a de Davi; e Jônatas o amou como à sua própria alma.

2 Saul, naquele dia, o tomou e não lhe permitiu que tornasse para casa de seu pai.

3 Jônatas e Davi fizeram aliança; porque Jônatas o amava como à sua própria alma.

4 Despojou-se Jônatas da capa que vestia e a deu a Davi, como também a armadura, inclusive a espada, o arco e o cinto.

5 Saía Davi aonde quer que Saul o enviava e se conduzia com prudência; de modo que Saul o pôs sobre tropas do seu exército, e era ele benquisto de todo o povo e até dos próprios servos de Saul.

6 Sucedeu, porém, que, vindo Saul e seu exército, e voltando também Davi de ferir os filisteus, as mulheres de todas as cidades de Israel saíram ao encontro do rei Saul, cantando e dançando, com tambores, com júbilo e com instrumentos de música.

O cântico das mulheres indigna a Saul

7 As mulheres se alegravam e, cantando alternadamente, diziam: Saul feriu os seus

Saul elé vezette. A filiszteus feje még a kezében volt.

58Saul megkérdezte tőle: Kinek a fia vagy, te ifjú? Dávid így felelt: Szolgádnak, a betlehemi Isainak a fia vagyok.

1 Sámuel 18

Jónátán szövetséget köt Dáviddal

1Miután véget ért a beszélgetés Saullal, Jónátán lelke összeforrt Dávid lelkével. Úgy megszerette őt Jónátán, mint önmagát.

2Saul pedig magához vette őt azon a napon, és nem engedte, hogy visszatérjen apja házába.

3És szövetséget kötött Jónátán Dáviddal, mert úgy szerette őt, mint önmagát.

4Levette Jónátán a köpenyét, és Dávidnak adta, sőt a ruháját meg a kardját, az íját és az övét is.

5És ha Dávid harcba indult, sikerrel járt mindenütt, bárhová küldte Saul. Ezért a harcosok élére állította őt Saul. Tetszett ez az egész népnek, még Saul udvari embereinek is.

Saul féltékeny Dávidra

6Egyszer amint hazajöttek, amikor Dávid a filiszteusoktól győztesen tért vissza, kivonultak az asszonyok Saul király elé Izráel városaiból énekszóval, körtáncot lejtve, dobolva, örömkiáltások közepette, és háromhúrú hangszeren játszva.

7A táncoló asszonyok így énekeltek: Megölt Saul ezer embert, Dávid meg tízezer embert!

milhares, porém Davi, os seus dez milhares.

[8] Então, Saul se indignou muito, pois estas palavras lhe desagradaram em extremo; e disse: Dez milhares deram elas a Davi, e a mim somente milhares; na verdade, que lhe falta, senão o reino?

[9] Daquele dia em diante, Saul não via a Davi com bons olhos.

[10] No dia seguinte, um espírito maligno, da parte de Deus, se apossou de Saul, que teve uma crise de raiva em casa; e Davi, como nos outros dias, dedilhava a harpa; Saul, porém, trazia na mão uma lança,

[11] que arrojou, dizendo: Encravarei a Davi na parede. Porém Davi se desviou dele por duas vezes.

[12] Saul temia a Davi, porque o SENHOR era com este e se tinha retirado de Saul.

[13] Pelo que Saul o afastou de si e o pôs por chefe de mil; ele fazia saídas e entradas militares diante do povo.

[14] Davi lograva bom êxito em todos os seus empreendimentos, pois o SENHOR era com ele.

[15] Então, vendo Saul que Davi lograva bom êxito, tinha medo dele.

[16] Porém todo o Israel e Judá amavam Davi, porquanto fazia saídas e entradas militares diante deles.

Saul intenta matar a Davi pela astúcia

[17] Disse Saul a Davi: Eis aqui Merabe, minha filha mais velha, que te darei por mulher; sê-me somente filho valente e guerreia as guerras do SENHOR; porque

[8]Saul erre igen megharagudott, mert nem tetszett neki ez a dolog. Ezt gondolta ugyanis: Dávidnak tízezret tulajdonítanak, nekem meg csak ezret tulajdonítanak! A végén még a királyság is az övé lesz!

[9]Ettől fogva állandóan rossz szemmel nézett Saul Dávidra.

[10]Másnap megszállta Sault Istennek az a gonosz szelleme, és révületbe esett a házában, Dávid pedig, ahogy ilyenkor mindig, játszani kezdett a lanton. Saul kezében lándzsa volt.

[11]Saul feléje dobta a lándzsát, mert ezt gondolta: A falhoz szegezem Dávidot! Dávid azonban két ízben is kitért előle.

[12]És félni kezdett Saul Dávidtól, mert vele volt az ÚR, Saultól pedig eltávozott.

[13]Ezért eltávolította őt Saul maga mellől, és ezredessé tette, hogy ő vezesse csatába és haza a hadinépet.

[14]Dávid minden útján sikerrel járt, mert vele volt az ÚR.

[15]Amikor látta Saul, hogy milyen nagy sikereket ér el, rettegni kezdett tőle.

[16]De egész Izráel és Júda szerette Dávidot, mert ő vezette csatába és vissza a hadinépet.

[17]Egyszer így szólt Saul Dávidhoz: Nézd, neked adom feleségül idősebb lányomat, Mérabot, csak légy az én vitézem, és harcold az ÚR harcait! Mert így

Saul dizia consigo: Não seja contra ele a minha mão, e sim a dos filisteus.

[18] Respondeu Davi a Saul: Quem sou eu, e qual é a minha vida e a família de meu pai em Israel, para vir a ser eu genro do rei?

[19] Sucedeu, porém, que, ao tempo em que Merabe, filha de Saul, devia ser dada a Davi, foi dada por mulher a Adriel, meolatita.

Mical ama a Davi e casa com ele

[20] Mas Mical, a outra filha de Saul, amava a Davi. Contaram-no a Saul, e isso lhe agradou.

[21] Disse Saul: Eu lha darei, para que ela lhe sirva de laço e para que a mão dos filisteus venha a ser contra ele. Pelo que Saul disse a Davi: Com esta segunda serás, hoje, meu genro.

[22] Ordenou Saul aos seus servos: Falai confidencialmente a Davi, dizendo: Eis que o rei tem afeição por ti, e todos os seus servos te amam; consente, pois, em ser genro do rei.

[23] Os servos de Saul falaram estas palavras a Davi, o qual respondeu: Parece-vos coisa de somenos ser genro do rei, sendo eu homem pobre e de humilde condição?

[24] Os servos de Saul lhe referiram isto, dizendo: Tais foram as palavras que falou Davi.

[25] Então, disse Saul: Assim direis a Davi: O rei não deseja dote algum, mas cem prepúcios de filisteus, para tomar vingança dos inimigos do rei. Porquanto

gondolkozott Saul: Ne én végezzek vele, hanem a filiszteusok.

[18]Dávid ezt felelte Saulnak: Ki vagyok én, mi az én életem és apám családja Izráelben, hogy veje legyek a királynak?

[19]De amikor hozzá kellett volna adni Dávidhoz Saul leányát, Mérabot, mégis a mehólái Adríélhez adták feleségül.

[20]Saul leánya, Míkal azonban megszerette Dávidot. Megmondták ezt Saulnak, és ő helyeselte a dolgot.

[21]Ezt gondolta ugyanis Saul: Neki adom őt, mert ez lesz a csapda, és végeznek vele a filiszteusok. Ezért ezt mondta Saul Dávidnak: Itt az újabb alkalom, ezúttal csakugyan a vőm leszel!

[22]És megparancsolta Saul az udvari embereinek, hogy így beszéljenek bizalmasan Dáviddal: Nézd, a király kedvel téged, és az udvari emberei is mind szeretnek. Légy hát a király veje!

[23]Saul udvari emberei el is mondták Dávidnak ezeket, de Dávid így felelt: Olyan csekélységnek tartjátok, hogy valaki a király veje legyen? Hiszen én szegény és jelentéktelen ember vagyok.

[24]És jelentették az udvari emberek Saulnak, hogy miket mondott Dávid.

[25]Akkor ezt mondta Saul: Mondjátok meg Dávidnak, hogy nem kíván a király mátkapénzt, csak száz filiszteus előbőrét. Így állj bosszút a király ellenségein! Saul

Saul tentava fazer cair a Davi pelas mãos dos filisteus.

ugyanis azt gondolta, hogy a filiszteusok által öleti meg Dávidot.

[26] Tendo os servos de Saul referido estas palavras a Davi, agradou-se este de que viesse a ser genro do rei. Antes de vencido o prazo,

[26]Amikor aztán az udvari emberek elmondták Dávidnak ezeket, Dávid is helyeselte a dolgot, hogy a király veje legyen. Még mielőtt letelt volna a kitűzött idő,

[27] dispôs-se Davi e partiu com os seus homens, e feriram dentre os filisteus duzentos homens; trouxe os seus prepúcios e os entregou todos ao rei, para que lhe fosse genro. Então, Saul lhe deu por mulher a sua filha Mical.

[27]elindult és elment Dávid az embereivel együtt, és levágott kétszáz férfit a filiszteusok közül. Elhozta Dávid az előbőrüket, és odaadta az összeset a királynak, hogy a király veje lehessen. Ekkor hozzá adta Saul a leányát, Míkalt feleségül.

[28] Viu Saul e reconheceu que o SENHOR era com Davi; e Mical, filha de Saul, o amava.

[28]Saul azonban látta és tudta, hogy az ÚR Dáviddal van, és hogy Míkal, Saul leánya szereti őt.

[29] Então, Saul temeu ainda mais a Davi e continuamente foi seu inimigo.

[29]Ezért még jobban félt Saul Dávidtól, és ellensége lett Dávidnak egész életére.

[30] Cada vez que os príncipes dos filisteus saíam à batalha, Davi lograva mais êxito do que todos os servos de Saul; portanto, o seu nome se tornou muito estimado.

[30]A filiszteusok vezérei kivonultak harcolni. Valahányszor kivonultak, Dávid mindig nagyobb sikert ért el, mint Saul többi udvari embere, ezért igen nagy hírnévre tett szert.

1 Samuel 19

Jônatas intercede por Davi

[1] Falou Saul a Jônatas, seu filho, e a todos os servos sobre matar Davi. Jônatas, filho de Saul, mui afeiçoado a Davi,

[2] o fez saber a este, dizendo: Meu pai, Saul, procura matar-te; acautela-te, pois, pela manhã, fica num lugar oculto e esconde-te.

1 Sámuel 19

Saul Dávid életére tör

[1]Saul elmondta fiának, Jónátánnak és összes udvari emberének, hogy meg akarja ölni Dávidot. Jónátán, Saul fia azonban nagyon kedvelte Dávidot.

[2]És megmondta Jónátán Dávidnak: Apám, Saul meg akar ölni. Ezért vigyázz magadra holnap reggelig, maradj a rejtekhelyen, és rejtőzz el!

[3] Eu sairei e estarei ao lado de meu pai no campo onde estás; falarei a teu respeito a meu pai, e verei o que houver, e te farei saber.

[4] Então, Jônatas falou bem de Davi a Saul, seu pai, e lhe disse: Não peque o rei contra seu servo Davi, porque ele não pecou contra ti, e os seus feitos para contigo têm sido mui importantes.

[5] Arriscando ele a vida, feriu os filisteus e efetuou o SENHOR grande livramento a todo o Israel; tu mesmo o viste e te alegraste; por que, pois, pecarias contra sangue inocente, matando Davi sem causa?

[6] Saul atendeu à voz de Jônatas e jurou: Tão certo como vive o SENHOR, ele não morrerá.

[7] Jônatas chamou a Davi, contou-lhe todas estas palavras e o levou a Saul; e esteve Davi perante este como dantes.

Saul procura, de novo, matar a Davi

[8] Tornou a haver guerra, e, quando Davi pelejou contra os filisteus e os feriu com grande derrota, e fugiram diante dele,

[9] o espírito maligno, da parte do SENHOR, tornou sobre Saul; estava este assentado em sua casa e tinha na mão a sua lança, enquanto Davi dedilhava o seu instrumento músico.

[10] Procurou Saul encravar a Davi na parede, porém ele se desviou do seu golpe,

[3]Én pedig kimegyek, és ott állok meg apám mellett a mezőn, ahol te leszel, és beszélni fogok apámmal rólad. Majd meglátom, hogy mi lesz, és elmondom neked.

[4]Jónátán beszélt is apjával, Saullal Dávid érdekében. Ezt mondta neki: Ne vétkezzen a király a szolgája, Dávid ellen, hiszen ő nem vétett ellened, sőt sok jót tett neked.

[5]Kockára tette az életét, leterítette a filiszteust, és nagy szabadulást szerzett az Úr egész Izráelnek. Te láttad ezt, és örültél. Miért vétkeznél ártatlan vért ontva, miért akarod ok nélkül megölni Dávidot?

[6]Saul hallgatott Jónátán szavára; meg is esküdött Saul: Az élő Úrra mondom, hogy nem kell meghalnia!

[7]Ekkor hívatta Jónátán Dávidot, és elmondta neki Jónátán mindezeket. Majd Jónátán odavezette Dávidot Saulhoz, aki ismét olyan lett hozzá, mint azelőtt.

[8]Közben a háború tovább folytatódott. Dávid kivonult a filiszteusok ellen, nagy vereséget mért rájuk, és azok megfutamodtak előle.

[9]Egyszer az Úrnak az a gonosz szelleme megszállta Sault, amikor házában ült lándzsával a kezében. Dávid a lanton játszott.

[10]Ekkor Saul lándzsájával a falhoz akarta szegezni Dávidot, de ő félrehajolt Saul elől, és a lándzsa a falba fúródott. Dávid

indo a lança ferir a parede; então, fugiu Davi e escapou.

[11] Porém Saul, naquela mesma noite, mandou mensageiros à casa de Davi, que o vigiassem, para ele o matar pela manhã; disto soube Davi por Mical, sua mulher, que lhe disse: Se não salvares a tua vida esta noite, amanhã serás morto.

Mical engana a seu pai e salva a Davi

[12] Então, Mical desceu Davi por uma janela; e ele se foi, fugiu e escapou.

[13] Mical tomou um ídolo do lar, e o deitou na cama, e pôs-lhe à cabeça um tecido de pêlos de cabra, e o cobriu com um manto.

[14] Tendo Saul enviado mensageiros que trouxessem Davi, ela disse: Está doente.

[15] Então, Saul mandou mensageiros que vissem Davi, ordenando-lhes: Trazei-mo mesmo na cama, para que o mate.

[16] Vindo, pois, os mensageiros, eis que estava na cama o ídolo do lar, e o tecido de pêlos de cabra, ao redor de sua cabeça.

[17] Então, disse Saul a Mical: Por que assim me enganaste e deixaste ir e escapar o meu inimigo? Respondeu-lhe Mical: Porque ele me disse: Deixa-me ir; se não, eu te mato.

Saul e seus mensageiros profetizam

[18] Assim, Davi fugiu, e escapou, e veio a Samuel, a Ramá, e lhe contou tudo quanto Saul lhe fizera; e se retiraram, ele e Samuel, e ficaram na casa dos profetas.

pedig kiszaladt, és elmenekült még azon az éjszakán.

[11]Ekkor követeket küldött Saul Dávid házához, hogy tartsák szemmel, és reggel majd öljék meg. De a felesége, Míkal megmondta Dávidnak: Ha nem mented meg ma éjjel az életedet, holnap meg kell halnod!

[12]És leeresztette Míkal Dávidot az ablakon át. Ő pedig futásnak eredt, és elmenekült.

[13]Ekkor fogta Míkal a házibálványt, belefektette az ágyba, a fejéhez odatett egy kecskeszőr párnát, és betakarta egy ruhával.

[14]Saul tehát elküldte követeit, hogy fogják el Dávidot, de az asszony azt mondta nekik, hogy beteg.

[15]Ekkor Saul ismét elküldte a követeket, hogy nézzék meg Dávidot, és vigyék el hozzá ágyastul, hogy megölesse.

[16]Amikor a követek odamentek, kitűnt, hogy a házibálvány volt az ágyban, és egy kecskeszőr párna volt ott a fejénél.

[17]Ezért Saul ezt mondta Míkalnak: Miért csaptál be így engem? Miért engedted, hogy ellenségem elmeneküljön? Míkal ezt felelte Saulnak: Ő mondta nekem: Engedj el, különben megöllek!

[18]Dávid tehát futva elmenekült. Elment Sámuelhez Rámába, és elmondta neki mindazt, amit Saul tett vele. Azután Sámuellel együtt Nájótba ment, és ott tartózkodtak.

[19] Foi dito a Saul: Eis que Davi está na casa dos profetas, em Ramá.

[20] Então, enviou Saul mensageiros para trazerem Davi, os quais viram um grupo de profetas profetizando, onde estava Samuel, que lhes presidia; e o Espírito de Deus veio sobre os mensageiros de Saul, e também eles profetizaram.

[21] Avisado disto, Saul enviou outros mensageiros, e também estes profetizaram; então, enviou Saul ainda uns terceiros, os quais também profetizaram.

[22] Então, foi também ele mesmo a Ramá e, chegando ao poço grande que estava em Seco, perguntou: Onde estão Samuel e Davi? Responderam-lhe: Eis que estão na casa dos profetas, em Ramá.

[23] Então, foi para a casa dos profetas, em Ramá; e o mesmo Espírito de Deus veio sobre ele, que, caminhando, profetizava até chegar à casa dos profetas, em Ramá.

[24] Também ele despiu a sua túnica, e profetizou diante de Samuel, e, sem ela, esteve deitado em terra todo aquele dia e toda aquela noite; pelo que se diz: Está também Saul entre os profetas?

1 Samuel 20

A amizade entre Davi e Jônatas

[1] Então, fugiu Davi da casa dos profetas, em Ramá, e veio, e disse a Jônatas: Que fiz eu? Qual é a minha culpa? E qual é o meu pecado diante de teu pai, que procura tirar-me a vida?

[19]De jelentették Saulnak, hogy Dávid Nájótban van, Rámá mellett.

[20]Akkor Saul követeket küldött, hogy fogják el Dávidot. De amikor meglátták a próféták csoportját, akik révületben voltak, Sámuel pedig ott állt mellettük, akkor Isten lelke szállt Saul követeire, és ők is révületbe estek.

[21]Jelentették ezt Saulnak. Erre újabb követeket küldött, de azok is révületbe estek. Harmadszor is küldött Saul követeket, de azok is révületbe estek.

[22]Ekkor maga is elment Rámába, és amikor a Szekúban levő nagy kúthoz érkezett, így kérdezősködött: Hol van Sámuel és Dávid? Ezt felelték: Nájótban, Rámá mellett.

[23]Elindult tehát a Rámá melletti Nájótba. De Isten lelke szállt őrá is, úgyhogy amíg ment, folyton révületben volt, amíg csak meg nem érkezett a Rámá melletti Nájótba.

[24]Akkor ő is ledobta a ruháját, és révületben volt ő is Sámuel előtt, és ott feküdt meztelenül egész nap és egész éjjel. Ezért mondják: Hát már Saul is a próféták között van?

1 Sámuel 20

Jónátán megmenti Dávidot

[1]Dávid ezután elmenekült a Rámá mellett levő Nájótból. Elment, és ezt mondta Jónátánnak: Mit követtem el, mi az én bűnöm, mi az én vétkem apáddal szemben, hogy az életemre tör?

[2] Ele lhe respondeu: Tal não suceda; não serás morto. Meu pai não faz coisa nenhuma, nem grande nem pequena, sem primeiro me dizer; por que, pois, meu pai me ocultaria isso? Não há nada disso.

[3] Então, Davi respondeu enfaticamente: Mui bem sabe teu pai que da tua parte achei mercê; pelo que disse consigo: Não saiba isto Jônatas, para que não se entristeça. Tão certo como vive o SENHOR, e tu vives, Jônatas, apenas há um passo entre mim e a morte.

[4] Disse Jônatas a Davi: O que tu desejares eu te farei.

[5] Disse Davi a Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova, em que sem falta deveria assentar-me com o rei para comer; mas deixa-me ir, e esconder-me-ei no campo, até à terceira tarde.

[6] Se teu pai notar a minha ausência, dirás: Davi me pediu muito que o deixasse ir a toda pressa a Belém, sua cidade; porquanto se faz lá o sacrifício anual para toda a família.

[7] Se disser assim: Está bem! Então, teu servo terá paz. Porém, se muito se indignar, sabe que já o mal está, de fato, determinado por ele.

[8] Usa, pois, de misericórdia para com o teu servo, porque lhe fizeste entrar contigo em aliança no SENHOR; se, porém, há em mim culpa, mata-me tu mesmo; por que me levarias a teu pai?

[9] Então, disse Jônatas: Longe de ti tal coisa; porém, se dalguma sorte soubesse

[2]Ő azt felelte neki: Dehogy fogsz meghalni! Hiszen nem tesz apám semmit sem, amit föl ne tárna előttem. Miért titkolná el apám előlem éppen ezt a dolgot? Az nem lehet!

[3]De Dávid meg is esküdött, és ezt mondta: Jól tudja apád, hogy te jóindulattal vagy irántam, ezért azt gondolta: Ne tudja meg ezt Jónátán, mert elszomorodik. De az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy csak egy lépés választ el engem a haláltól!

[4]Jónátán így felelt Dávidnak: Amit csak kívánsz, megteszem érted!

[5]Akkor Dávid ezt mondta Jónátánnak: Nézd, holnap újhold lesz, és nekem az étkezésnél ott kellene ülnöm a király mellett. Engedj el, hadd rejtőzzem el a mezőn holnapután estig.

[6]Ha apád kérdezősködik utánam, ezt mondd: Engedélyt kért tőlem Dávid, hogy hazaszaladhasson a városába, Betlehembe, mert egész nemzetsége most tartja az évenkénti áldozati lakomát.

[7]Ha erre azt mondja, hogy jól van, akkor békében lehet szolgád. De ha nagyon megharagszik, abból megtudod, hogy eldöntött dolog nála a pusztulásom.

[8]Akkor mutasd meg hűségedet szolgádhoz, hiszen te kötöttél szövetséget az ÚR előtt szolgáddal! De ha van bennem valami bűn, te ölj meg, miért vinnél apádhoz?

[9]De Jónátán ezt felelte: Semmiképpen sem! Ha megtudom, hogy apám veled

que já este mal estava, de fato, determinado por meu pai, para que viesse sobre ti, não to declararia eu?

szemben ilyen gonoszságra határozta el magát, akkor megmondom neked.

10 Perguntou Davi a Jônatas: Quem tal me fará saber, se, por acaso, teu pai te responder asperamente?

10Dávid megkérdezte Jónátánt: Ki mondja meg nekem, ha keményen válaszol apád?

11 Então, disse Jônatas a Davi: Vem, e saiamos ao campo. E saíram.

11Jónátán így felelt Dávidnak: Gyere, menjünk ki a mezőre! És kimentek mindketten a mezőre.

Jônatas faz aliança com Davi

12 E disse Jônatas a Davi: O SENHOR, Deus de Israel, seja testemunha. Amanhã ou depois de amanhã, a estas horas sondarei meu pai; se algo houver favorável a Davi, eu to mandarei dizer.

12Akkor ezt mondta Jónátán Dávidnak: Az ÚRra, Izráel Istenére fogadom, hogy holnap vagy holnapután ilyenkorra kipuhatolom apámtól, jóakarattal van-e Dávid iránt; és ha nem, akkor elküldök valakit hozzád, és megüzenem neked.

13 Mas, se meu pai quiser fazer-te mal, faça com Jônatas o SENHOR o que a este aprouver, se não to fizer saber eu e não te deixar ir embora, para que sigas em paz. E seja o SENHOR contigo, como tem sido com meu pai.

13Úgy segítse meg az ÚR Jónátánt most és ezután is, hogy a tudomásodra hozom, ha apám gonoszságot tervez ellened! Akkor elengedlek, menj el békével! Legyen veled az ÚR, ahogyan apámmal volt.

14 Se eu, então, ainda viver, porventura, não usarás para comigo da bondade do SENHOR, para que não morra?

14Ha életben maradok, bánj velem az ÚR szeretetével, de ha meghalok,

15 Nem tampouco cortarás jamais da minha casa a tua bondade; nem ainda quando o SENHOR desarraigar da terra todos os inimigos de Davi.

15ne vond meg soha szeretetedet az én házam népétől akkor sem, amikor az ÚR kiirtja Dávid valamennyi ellenségét a föld színéről.

16 Assim, fez Jônatas aliança com a casa de Davi, dizendo: Vingue o SENHOR os inimigos de Davi.

16Így kötött Jónátán szövetséget Dávid házával, tudva, hogy Dávid ellenségein bosszút fog állni az ÚR.

17 Jônatas fez jurar a Davi de novo, pelo amor que este lhe tinha, porque Jônatas o amava com todo o amor da sua alma.

17Jónátán ismét megeskette Dávidot, hogy szeretni fogja őt. Mert ő is egész lelkével szerette Dávidot.

[18] Disse-lhe Jônatas: Amanhã é a Festa da Lua Nova; perguntar-se-á por ti, porque o teu lugar estará vazio.

[18]Azután ezt mondta neki Jónátán: Holnap újhold lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert a helyed üres lesz.

[19] Ao terceiro dia, descerás apressadamente e irás para o lugar em que te escondeste no dia do ajuste; e fica junto à pedra de Ezel.

[19]Holnapután jöjj ide sietve, és menj arra a helyre, ahol elrejtőztél a múlt alkalommal, és várj ott az Ezel nevű kő mellett.

[20] Atirarei três flechas para aquele lado, como quem atira ao alvo.

[20]Én pedig három nyilat lövök arrafelé, mintha célba lőnék.

[21] Eis que mandarei o moço e lhe direi: Vai, procura as flechas; se eu disser ao moço: Olha que as flechas estão para cá de ti, traze-as; então, vem, Davi, porque, tão certo como vive o SENHOR, terás paz, e nada há que temer.

[21]Azután majd utánuk küldök egy fiút: Eredj, keresd meg a nyilakat! És ha ezt mondom a fiúnak: Mögötted vannak a nyilak, szedd föl őket! – akkor előjöhetsz, mert az élő ÚRra mondom, hogy biztonságban vagy, és nincs semmi baj.

[22] Porém, se disser ao moço: Olha que as flechas estão para lá de ti. Vai-te embora, porque o SENHOR te manda ir.

[22]Ha azonban ezt mondom a fiúnak: A nyilak messze előtted vannak! – akkor menj el, mert az ÚR elküld téged.

[23] Quanto àquilo de que eu e tu falamos, eis que o SENHOR está entre mim e ti, para sempre.

[23]Abban a dologban pedig, amit megbeszéltünk egymással, az ÚR legyen a tanú közöttünk mindörökre.

[24] Escondeu-se, pois, Davi no campo; e, sendo a Festa da Lua Nova, pôs-se o rei à mesa para comer.

[24]Dávid tehát elrejtőzött a mezőn. És amikor eljött az újhold, a király asztalhoz ült, hogy egyék.

[25] Assentou-se o rei na sua cadeira, segundo o costume, no lugar junto à parede; Jônatas, defronte dele, e Abner, ao lado de Saul; mas o lugar de Davi estava desocupado.

[25]Leült a király a székére, mint máskor, a fal melletti székre; vele szembe Jónátán, Saul mellé pedig Abnér ült; Dávid helye azonban üresen maradt.

[26] Porém, naquele dia, não disse Saul nada, pois pensava: Aconteceu-lhe alguma coisa, pela qual não está limpo; talvez esteja contaminado.

[26]De Saul semmit sem szólt azon a napon, mert azt gondolta: Történhetett vele valami, ezért nem tiszta. Igen, biztosan nem tiszta!

[27] Sucedeu também ao outro dia, o segundo da Festa da Lua Nova, que o lugar

[27]Amikor azonban másnap, az újhold utáni napon is üresen maradt Dávid helye,

de Davi continuava desocupado; disse, pois, Saul a Jônatas, seu filho: Por que não veio a comer o filho de Jessé, nem ontem nem hoje?

ezt kérdezte Saul a fiától, Jónátántól: Miért nem jött el Isai fia se tegnap, se ma az étkezésre?

28 Respondeu Jônatas a Saul: Davi me pediu, encarecidamente, que o deixasse ir a Belém.

28Jónátán így felelt Saulnak: Engedélyt kért tőlem Dávid, hogy elmehessen Betlehembe.

29 Ele me disse: Peço-te que me deixes ir, porque a nossa família tem um sacrifício na cidade, e um de meus irmãos insiste comigo para que eu vá. Se, pois, agora, achei mercê aos teus olhos, peço-te que me deixes partir, para que veja meus irmãos. Por isso, não veio à mesa do rei.

29Ezt mondta ugyanis: Engedj el engem, mert áldozati lakomája van nemzetségünknek a városban, és rámparancsolt a bátyám. Azért, ha jóindulattal vagy hozzám, engedd meg, hogy elmenjek megnézni a testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához.

Saul irado contra Jônatas

30 Então, se acendeu a ira de Saul contra Jônatas, e disse-lhe: Filho de mulher perversa e rebelde; não sei eu que elegeste o filho de Jessé, para vergonha tua e para vergonha do recato de tua mãe?

30Akkor elöntötte Sault a düh Jónátán miatt, és ezt mondta neki: Te romlott és engedetlen fajzat! Jól tudom, hogy te Isai fiát pártolod a magad szégyenére és anyád gyalázatára.

31 Pois, enquanto o filho de Jessé viver sobre a terra, nem tu estarás seguro, nem seguro o teu reino; pelo que manda buscá-lo, agora, porque deve morrer.

31Mert míg Isai fia él a földön, nem lesz belőled és a királyságodból semmi. Azért küldj érte, és hozasd ide hozzám, mert a halál fia ő!

32 Então, respondeu Jônatas a Saul, seu pai, e lhe disse: Por que há de ele morrer? Que fez ele?

32Jónátán azonban így válaszolt apjának, Saulnak: Miért kell meghalnia? Mit követett el?

33 Então, Saul atirou-lhe com a lança para o ferir; com isso entendeu Jônatas que, de fato, seu pai já determinara matar a Davi.

33Erre Saul feléje dobta a lándzsáját, és át akarta vele ütni. Ekkor megértette Jónátán, hogy apja elhatározta Dávid megölését.

34 Pelo que Jônatas, todo encolerizado, se levantou da mesa e, neste segundo dia da Festa da Lua Nova, não comeu pão, pois ficara muito sentido por causa de Davi, a quem seu pai havia ultrajado.

34Majd fölkelt Jónátán az asztaltól izzó haraggal. Nem evett semmit az újhold második napján, mert bánkódott Dávid miatt, akit gyalázott az apja.

Jônatas despede-se de Davi

[35] Na manhã seguinte, saiu Jônatas ao campo, no tempo ajustado com Davi, e levou consigo um rapaz.

[36] Então, disse ao seu rapaz: Corre a buscar as flechas que eu atirar. Este correu, e ele atirou uma flecha, que fez passar além do rapaz.

[37] Chegando o rapaz ao lugar da flecha que Jônatas havia atirado, gritou Jônatas atrás dele e disse: Não está a flecha mais para lá de ti?

[38] Tornou Jônatas a gritar: Apressa-te, não te demores. O rapaz de Jônatas apanhou as flechas e voltou ao seu senhor.

[39] O rapaz não entendeu coisa alguma; só Jônatas e Davi sabiam deste ajuste.

[40] Então, Jônatas deu as suas armas ao rapaz que o acompanhava e disse-lhe: Anda, leva-as à cidade.

[41] Indo-se o rapaz, levantou-se Davi do lado do sul e prostrou-se rosto em terra três vezes; e beijaram-se um ao outro e choraram juntos; Davi, porém, muito mais.

[42] Disse Jônatas a Davi: Vai-te em paz, porquanto juramos ambos em nome do SENHOR, dizendo: O SENHOR seja para sempre entre mim e ti e entre a minha descendência e a tua.

Dávid és Jónátán búcsúja

[35]Reggel azután kiment Jónátán a mezőre a Dáviddal megbeszélt időben, és egy kisfiú volt vele.

[36]Ezt mondta a fiúnak: Szaladj, és keresd meg a nyilakat, amelyeket kilövök! A fiú elfutott, ő pedig úgy lőtt ki egy nyilat, hogy túlmenjen rajta.

[37]Amikor a fiú arra a helyre ért, ahova Jónátán a nyilat lőtte, Jónátán utánakiáltott a fiúnak: Messze előtted van a nyilam!

[38]Még ezt is utánakiáltotta Jónátán a fiúnak: Siess, fuss, meg ne állj! A fiú fölkapta Jónátán nyilát, és visszament az urához.

[39]A fiú semmiről sem tudott, így csak Jónátán és Dávid értette a dolgot.

[40]Azután odaadta Jónátán a vele levő fiúnak a fegyvereket, és ezt mondta neki: Eredj, vidd be a városba.

[41]A fiú elment, Dávid pedig fölkelt a kő déli oldala mellől, arcával a földig hajolt, és háromszor leborult. Azután megcsókolták egymást, megsiratták egymást, míg csak Dávid erőt nem vett magán.

[42]Akkor ezt mondta Jónátán Dávidnak: Menj el békével! Abban pedig, amiről mindketten megesküdtünk az ÚR nevére, legyen az ÚR a tanú közöttünk és utódaink között mindörökre!

1 Sámuel 21

Dávid a nóbi szentélybe menekül

[43] Então, se levantou Davi e se foi; e Jônatas entrou na cidade.

[1]Dávid ezután útnak indult, Jónátán pedig visszament a városba.

1 Samuel 21

Davi vai ter com o sacerdote Aimeleque

[1] Então, veio Davi a Nobe, ao sacerdote Aimeleque; Aimeleque, tremendo, saiu ao encontro de Davi e disse-lhe: Por que vens só, e ninguém, contigo?

[2]Dávid Ahímelek paphoz ment Nóbba. Ahímelek remegve ment Dávid elé, és ezt kérdezte tőle: Miért vagy egyedül, és miért nincs veled senki?

[2] Respondeu Davi ao sacerdote Aimeleque: O rei deu-me uma ordem e me disse: Ninguém saiba por que te envio e de que te incumbo; quanto aos meus homens, combinei que me encontrassem em tal e tal lugar.

[3]Dávid ezt felelte Ahímelek papnak: A király megbízásában járok, de azt mondta, hogy senki se tudjon meg semmit arról, amiért elküldött, és amivel megbízott. A legényeket is ezért rendeltem máshová.

[3] Agora, que tens à mão? Dá-me cinco pães ou o que se achar.

[4]Most azért mi van kéznél? Adj nekem öt kenyeret, vagy ami éppen akad!

[4] Respondendo o sacerdote a Davi, disse-lhe: Não tenho pão comum à mão; há, porém, pão sagrado, se ao menos os teus homens se abstiveram das mulheres.

[5]A pap ezt felelte Dávidnak: Közönséges kenyér nincs nálam, van azonban szent kenyér, de csak akkor, ha a legények megtartóztatták magukat az asszonytól.

[5] Respondeu Davi ao sacerdote e lhe disse: Sim, como sempre, quando saio à campanha, foram-nos vedadas as mulheres, e os corpos dos homens não estão imundos. Se tal se dá em viagem comum, quanto mais serão puros hoje!

[6]Dávid pedig ezt válaszolta a papnak: Valóban el volt tiltva tőlünk az asszony egy ideje. Amikor elindultam, szent volt a legények teste. Ez az út közönséges ugyan, de a testük meg van szentelve.

[6] Deu-lhe, pois, o sacerdote o pão sagrado, porquanto não havia ali outro, senão os pães da proposição, que se tiraram de diante do SENHOR, quando trocados, no devido dia, por pão quente.

[7]Ekkor odaadta neki a pap a szent kenyereket, mert nem volt ott más, csak áldozati kenyér, amit el szoktak venni az ÚR színe elől, és frissen sült kenyeret tesznek oda, ha amazt elvették.

[7] Achava-se ali, naquele dia, um dos servos de Saul, detido perante o SENHOR, cujo nome era Doegue, edomita, o maioral dos pastores de Saul.

[8]Saul egyik udvari embere, név szerint az edómi Dóég, azon a napon éppen ott volt, mert el volt különítve az ÚR színe előtt. Ő volt Saul pásztorainak a felügyelője.

[8] Disse Davi a Aimeleque: Não tens aqui à mão lança ou espada alguma? Porque não trouxe comigo nem a minha espada nem as minhas armas, porque a ordem do rei era urgente.

[9] Respondeu o sacerdote: A espada de Golias, o filisteu, a quem mataste no vale de Elá, está aqui, envolta num pano detrás da estola sacerdotal; se a queres levar, leva-a, porque não há outra aqui, senão essa. Disse Davi: Não há outra semelhante; dá-ma.

Davi foge para Aquis, rei de Gate

[10] Levantou-se Davi, naquele dia, e fugiu de diante de Saul, e foi a Aquis, rei de Gate.

[11] Porém os servos de Aquis lhe disseram: Este não é Davi, o rei da sua terra? Não é a este que se cantava nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[12] Davi guardou estas palavras, considerando-as consigo mesmo, e teve muito medo de Aquis, rei de Gate.

[13] Pelo que se contrafez diante deles, em cujas mãos se fingia doido, esgravatava nos postigos das portas e deixava correr saliva pela barba.

[14] Então, disse Aquis aos seus servos: Bem vedes que este homem está louco; por que mo trouxestes a mim?

[15] Faltam-me a mim doidos, para que trouxésseis este para fazer doidices diante de mim? Há de entrar este na minha casa?

[9]Dávid azután megkérdezte Ahímelektől: Nincs itt kéznél lándzsa vagy kard? Mert nem hoztam magammal sem a kardomat, sem a fegyvereimet, olyan sürgős volt a király megbízatása.

[10]A pap így felelt: A filiszteus Góliát kardja, akit te vágtál le az Élá-völgyben, köpenybe csavarva itt van az éfód mögött. Ha el akarod vinni, vidd el, de ezen kívül nincs itt egyéb. Dávid ezt mondta: Nincs annál megfelelőbb. Add ide!

Dávid Ákis királyhoz menekül

[11]Dávid még aznap elindult, és Saul elől Ákíshoz, Gát királyához menekült.

[12]Ákísnak ezt mondták udvari emberei: Hiszen ez Dávid, az ország királya! Róla énekelték a körtáncban: Megölt Saul ezer embert, Dávid meg tízezer embert!

[13]Amikor Dávidnak tudomására jutott ez a beszéd, nagyon félni kezdett Ákístól, Gát királyától.

[14]Félkegyelműnek tettette hát magát előttük, és amikor köztük volt, úgy viselkedett, mint egy eszelős: firkálgatott az ajtószárnyakra, nyálát pedig a szakállára csurgatta.

[15]Akkor ezt mondta Ákís az udvari embereinek: Hát nem látjátok, hogy ez az ember bolond? Minek hoztátok ide?

[16]Nincs itt elég bolond, idehoztátok még ezt is, hogy a bolondját járja előttem? Egy ilyen kerüljön a házamba?

1 Samuel 22

Davi esconde-se em Adulão e em Moabe

[1] Davi retirou-se dali e se refugiou na caverna de Adulão; quando ouviram isso seus irmãos e toda a casa de seu pai, desceram ali para ter com ele.

[2] Ajuntaram-se a ele todos os homens que se achavam em aperto, e todo homem endividado, e todos os amargurados de espírito, e ele se fez chefe deles; e eram com ele uns quatrocentos homens.

[3] Dali passou Davi a Mispa de Moabe e disse ao seu rei: Deixa estar meu pai e minha mãe convosco, até que eu saiba o que Deus há de fazer de mim.

[4] Trouxe-os perante o rei de Moabe, e com este moraram por todo o tempo que Davi esteve neste lugar seguro.

[5] Porém o profeta Gade disse a Davi: Não fiques neste lugar seguro; vai e entra na terra de Judá. Então, Davi saiu e foi para o bosque de Herete.

Saul mata todos os sacerdotes de Nobe

[6] Ouviu Saul que Davi e os homens que o acompanhavam foram descobertos. Achando-se Saul em Gibeá, debaixo de um arvoredo, numa colina, tendo na mão a sua lança, e todos os seus servos com ele,

[7] disse a todos estes: Ouvi, peço-vos, filhos de Benjamim, dar-vos-á também o filho de Jessé, a todos vós, terras e vinhas e vos fará a todos chefes de milhares e chefes de centenas,

1 Sámuel 22

Dávid barlangban rejtőzik el

[1]Elment azért onnan Dávid, és az Adullám-barlangba menekült. Amikor meghallották testvérei és apjának egész rokonsága, elmentek hozzá.

[2]Odasereglett még hozzá mindenféle elnyomott, eladósodott és elkeseredett ember, ő pedig a vezérük lett. Mintegy négyszáz ember volt vele.

[3]Onnan a móábi Micpébe ment Dávid, és ezt mondta Móáb királyának: Hadd jöjjön közétek apám és anyám, amíg meg nem tudom, hogy Isten mit akar tenni velem.

[4]És odavitte őket Móáb királyához, és ott maradtak nála mindaddig, amíg Dávid a sziklavárban volt.

[5]Gád próféta azonban ezt mondta Dávidnak: Ne maradj a sziklavárban, hanem eredj, menj el Júda földjére! Dávid el is ment, és megérkezett a hereti erdőbe.

[6]Saul pedig tudomást szerzett erről, mert felismerték Dávidot és az embereit. Saul ekkor Gibeában volt a magaslaton, a tamariszkuszfa alatt. Lándzsája a kezében volt, és udvari emberei mind mellette álltak.

[7]Akkor ezt mondta Saul a mellette álló udvari embereknek: Idehallgassatok, Benjámin fiai! Hát Isai fia adott itt mindenkinek mezőt és szőlőt, és ő tett talán benneteket ezredesekké és századosokká?

[8] para que todos tenhais conspirado contra mim? E ninguém houve que me desse aviso de que meu filho fez aliança com o filho de Jessé; e nenhum dentre vós há que se doa por mim e me participe que meu filho contra mim instigou a meu servo, para me armar ciladas, como se vê neste dia.

[9] Então, respondeu Doegue, o edomita, que também estava com os servos de Saul, e disse: Vi o filho de Jessé chegar a Nobe, a Aimeleque, filho de Aitube,

[10] e como Aimeleque, a pedido dele, consultou o SENHOR, e lhe fez provisões, e lhe deu a espada de Golias, o filisteu.

[11] Então, o rei mandou chamar Aimeleque, sacerdote, filho de Aitube, e toda a casa de seu pai, a saber, os sacerdotes que estavam em Nobe; todos eles vieram ao rei.

[12] Disse Saul: Ouve, peço-te, filho de Aitube! Este respondeu: Eis-me aqui, meu senhor!

[13] Então, lhe disse Saul: Por que conspirastes contra mim, tu e o filho de Jessé? Pois lhe deste pão e espada e consultaste a favor dele a Deus, para que se levantasse contra mim e me armasse ciladas, como hoje se vê.

[14] Respondeu Aimeleque ao rei e disse: E quem, entre todos os teus servos, há tão fiel como Davi, o genro do rei, chefe da tua guarda pessoal e honrado na tua casa?

[15] Acaso, é de hoje que consulto a Deus em seu favor? Não! Jamais impute o rei coisa

[8]Hiszen ti mind összeesküdtetek ellenem, mert senki sem leplezte le előttem, hogy a tulajdon fiam kötött szövetséget Isai fiával. Senki sem szánt meg engem, és nem mondta meg nekem, hogy a tulajdon fiam lázította ellenem a szolgámat, hogy leselkedjék rám. Bizony, így van ez!

[9]Megszólalt erre az edómi Dóég, aki ott állt Saul udvari emberei mellett, és azt mondta: Én láttam, amikor Isai fia Nóbba érkezett Ahímelekhez, Ahítúb fiához.

[10]Ő megkérdezte érdekében az URat, ellátta útravalóval, sőt a filiszteus Góliát kardját is odaadta neki.

A nóbi papok kiirtása

[11]Ekkor hívatta a király Ahímelek papot, Ahítúb fiát és egész rokonságát, a nóbi papokat. Azok el is jöttek mindnyájan a királyhoz.

[12]És ezt mondta Saul: Hallgass ide, Ahítúb fia! Ő pedig így felelt: Itt vagyok, uram.

[13]Saul megkérdezte tőle: Miért esküdtetek össze ellenem Isai fiával, amikor kenyeret és kardot adtál neki, sőt az ő érdekében Istent is megkérdezted?! Azért, hogy fellázadjon ellenem, és leselkedjék rám? Bizony, így van ez!

[14]Erre így felelt Ahímelek a királynak: Van-e olyan megbízható ember összes szolgád között, mint Dávid, a király veje, testőrséged parancsnoka, akit nagyra becsülnek udvarodban?

[15]Vajon most kérdeztem meg először az Istent vele kapcsolatban? Egyáltalán nem!

nenhuma a seu servo, nem a toda a casa de meu pai, pois o teu servo de nada soube de tudo isso, nem muito nem pouco.

Ne vádold mással sem szolgádat, sem egész rokonságomat, királyom, mert szolgád mindezekről a dolgokról semmit sem tudott.

16 Respondeu o rei: Aimeleque, morrerás, tu e toda a casa de teu pai.

16A király azonban így szólt: Halállal kell lakolnod, Ahímelek, neked és egész rokonságodnak!

17 Disse o rei aos da guarda, que estavam com ele: Volvei e matai os sacerdotes do SENHOR, porque também estão de mãos dadas com Davi e porque souberam que fugiu e não mo fizeram saber. Porém os servos do rei não quiseram estender as mãos contra os sacerdotes do SENHOR.

17A mellette álló fegyvereseknek pedig ezt mondta a király: Fogjátok körül és öljétek le az ÚR papjait, mert ők is Dávidot segítették. Hiszen tudták, hogy szökésben van, mégsem jelentették nekem! A király szolgái azonban nem akartak kezet emelni és rátámadni az ÚR papjaira.

18 Então, disse o rei a Doegue: Volve-te e arremete contra os sacerdotes. Então, se virou Doegue, o edomita, e arremeteu contra os sacerdotes, e matou, naquele dia, oitenta e cinco homens que vestiam estola sacerdotal de linho.

18Ekkor Dóégnak parancsolta a király: Gyere ide, és támadj rá te a papokra! Az edómi Dóég oda is ment, rátámadt a papokra, és megölt azon a napon nyolcvanöt embert, akik gyolcs éfódot viseltek.

19 Também a Nobe, cidade destes sacerdotes, passou a fio de espada: homens, e mulheres, e meninos, e crianças de peito, e bois, e jumentos, e ovelhas.

19Fegyverrel tört Nóbra, a papok városára is: kardélre hányt férfit és nőt, gyermeket és csecsemőt, ökröt, szamarat és bárányt.

Abiatar refugia-se com Davi

20 Porém dos filhos de Aimeleque, filho de Aitube, um só, cujo nome era Abiatar, salvou-se e fugiu para Davi;

20Ahítúb fiának, Ahímeleknek egyik fia azonban, akit Ebjátárnak hívtak, elmenekült, és Dávidhoz szökött.

21 e lhe anunciou que Saul tinha matado os sacerdotes do SENHOR.

21Ebjátár hírül vitte Dávidnak, hogy Saul megölette az ÚR papjait.

22 Então, Davi disse a Abiatar: Bem sabia eu, naquele dia, que, estando ali Doegue, o edomita, não deixaria de o dizer a Saul. Fui a causa da morte de todas as pessoas da casa de teu pai.

22Dávid ezt mondta Ebjátárnak: Tudtam én már aznap, amikor ott volt az edómi Dóég, hogy el fog ez árulni Saulnak. Én okoztam apád egész háza népének a vesztét.

[23] Fica comigo, não temas, porque quem procura a minha morte procura também a tua; estarás a salvo comigo.

1 Samuel 23

Davi livra a Queila

[1] Foi dito a Davi: Eis que os filisteus pelejam contra Queila e saqueiam as eiras.

[2] Consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Irei eu e ferirei estes filisteus? Respondeu o SENHOR a Davi: Vai, e ferirás os filisteus, e livrarás Queila.

[3] Porém os homens de Davi lhe disseram: Temos medo aqui em Judá, quanto mais indo a Queila contra as tropas dos filisteus.

[4] Então, Davi tornou a consultar o SENHOR, e o SENHOR lhe respondeu e disse: Dispõe-te, desce a Queila, porque te dou os filisteus nas tuas mãos.

[5] Partiu Davi com seus homens a Queila, e pelejou contra os filisteus, e levou todo o gado, e fez grande morticínio entre eles; assim, Davi salvou os moradores de Queila.

[6] Sucedeu que, quando Abiatar, filho de Aimeleque, fugiu para Davi, a Queila, desceu com a estola sacerdotal na mão.

[7] Foi anunciado a Saul que Davi tinha ido a Queila. Disse Saul: Deus o entregou nas minhas mãos; está encerrado, pois entrou numa cidade de portas e ferrolhos.

[23]Maradj nálam, ne félj, mert aki az én életemre tör, az tör a te életedre is. Ezért biztonságban leszel nálam.

1 Sámuel 23

Dávid megszabadítja Keíla városát

[1]Jelentették egyszer Dávidnak, hogy a filiszteusok megtámadták Keílát, és fosztogatják a szérűket.

[2]Ekkor megkérdezte Dávid az URat: Elmenjek, és megverjem a filiszteusokat? Az ÚR ezt felelte Dávidnak: Menj el, verd meg a filiszteusokat, és szabadítsd föl Keílát!

[3]De az emberei ezt mondták Dávidnak: Még itt, Júdában is félünk! Csakugyan menjünk el Keílába, a filiszteusok csapatai ellen?

[4]Dávid ismét megkérdezte az URat. Az ÚR pedig így válaszolt neki: Indulj, és menj el Keílába, mert kezedbe adom a filiszteusokat.

[5]Elment tehát Dávid az embereivel Keílába, harcba szállt a filiszteusokkal, elhajtotta jószágaikat, és nagy vereséget mért rájuk. Így szabadította fel Dávid Keíla lakóit.

[6]Amikor Ebjátár, Ahímelek fia Dávidhoz menekült Keílába, az éfódot is magával vitte.

[7]Ezután jelentették Saulnak, hogy Dávid Keílába ment. Akkor ezt mondta Saul: Kezembe adta őt az Isten, hiszen saját magát zárta be azzal, hogy egy kapuval és zárral felszerelt városba ment.

[8] Então, Saul mandou chamar todo o povo à peleja, para que descessem a Queila e cercassem Davi e os seus homens.

[9] Sabedor, porém, Davi de que Saul maquinava o mal contra ele, disse a Abiatar, sacerdote: Traze aqui a estola sacerdotal.

[10] Orou Davi: Ó SENHOR, Deus de Israel, teu servo ouviu que Saul, de fato, procura vir a Queila, para destruir a cidade por causa de mim.

[11] Entregar-me-ão os homens de Queila nas mãos dele? Descerá Saul, como o teu servo ouviu? Ah! SENHOR, Deus de Israel, faze-o saber ao teu servo. E disse o SENHOR: Descerá.

[12] Perguntou-lhe Davi: Entregar-me-ão os homens de Queila, a mim e aos meus servos, nas mãos de Saul? Respondeu o SENHOR: Entregarão.

[13] Então, se dispôs Davi com os seus homens, uns seiscentos, saíram de Queila e se foram sem rumo certo. Sendo anunciado a Saul que Davi fugira de Queila, cessou de persegui-lo.

[14] Permaneceu Davi no deserto, nos lugares seguros, e ficou na região montanhosa no deserto de Zife. Saul buscava-o todos os dias, porém Deus não o entregou nas suas mãos.

Davi e Jônatas renovam a aliança

[15] Vendo, pois, Davi que Saul saíra a tirar-lhe a vida, deteve-se no deserto de Zife, em Horesa.

[8]Ezért mozgósította Saul az egész hadinépet, hogy Keíla ellen vonuljon, és körülzárja Dávidot embereivel együtt.

[9]Dávid azonban megtudta, hogy Saul rosszat forral ellene. Ezt mondta Ebjátár papnak: Hozd ide az éfódot!

[10]Majd ezt mondta Dávid: URam, Izráel Istene! Azt a hírt hallotta szolgád, hogy Saul ide akar jönni Keílába, hogy elpusztítsa miattam a várost.

[11]Kiszolgáltatnak-e neki Keíla polgárai? Idejön-e Saul, ahogyan szolgád hallotta? URam, Izráel Istene, jelentsd ki szolgádnak! Az ÚR így felelt: Idejön.

[12]Akkor ezt kérdezte Dávid: Kiszolgáltatnak-e engem és embereimet Saulnak Keíla polgárai? Az ÚR így felelt: Kiszolgáltatnak.

Dávid bujdosása

[13]Felkerekedett tehát Dávid mintegy hatszáz emberével, kivonult Keílából, és mentek, amerre mehettek. Amikor jelentették Saulnak, hogy Dávid elmenekült Keílából, lemondott arról, hogy ellene vonuljon.

[14]Dávid a pusztában sziklavárakban tartózkodott. Amikor a Zíf-pusztában, a hegyvidéken lakott, Saul mindennap kereste, de Isten nem adta őt a kezébe.

[15]Dávid látva, hogy Saul kivonult ellene, és az életére tör, a Zíf-pusztában az erdőségbe vette be magát.

[16] Então, se levantou Jônatas, filho de Saul, e foi para Davi, a Horesa, e lhe fortaleceu a confiança em Deus,

[17] e lhe disse: Não temas, porque a mão de Saul, meu pai, não te achará; porém tu reinarás sobre Israel, e eu serei contigo o segundo, o que também Saul, meu pai, bem sabe.

[18] E ambos fizeram aliança perante o SENHOR. Davi ficou em Horesa, e Jônatas voltou para sua casa.

A traição dos zifeus

[19] Então, subiram os zifeus a Saul, a Gibeá, dizendo: Não se escondeu Davi entre nós, nos lugares seguros de Horesa, no outeiro de Haquila, que está ao sul de Jesimom?

[20] Agora, pois, ó rei, desce conforme te impõe o coração; toca-nos a nós entregarmo-lo nas mãos do rei.

[21] Disse Saul: Benditos sejais vós do SENHOR, porque vos compadecestes de mim.

[22] Ide, pois, informai-vos ainda melhor, sabei e notai o lugar que freqüenta e quem o tenha visto ali; porque me foi dito que é astutíssimo.

[23] Pelo que atentai bem e informai-vos acerca de todos os esconderijos em que ele se oculta; então, voltai a ter comigo com seguras informações, e irei convosco; se ele estiver na terra, buscá-lo-ei entre todos os milhares de Judá.

[16]Ekkor elindult Jónátán, Saul fia, és elment Dávidhoz az erdőségbe, és erősítette az Istenbe vetett bizalmát.

[17]Ne félj – mondta neki –, nem ér utol apámnak, Saulnak a keze! Te leszel Izráel királya, én pedig a második ember leszek melletted. Apám, Saul is tudja, hogy így lesz.

[18]És szövetséget kötöttek egymással az ÚR színe előtt. Dávid az erdőségben maradt, Jónátán pedig hazament.

[19]De a zífiek elmentek Saulhoz Gibeába, és ezt mondták: Nálunk rejtőzködik Dávid a sziklavárakban, az erdőségben, a Hakílá-halmon, a sivatagtól délre.

[20]Ha tehát az a legfőbb kívánságod, ó, király, hogy eljöjj, akkor gyere el, és a mi dolgunk lesz, hogy kiszolgáltassuk őt a királynak.

[21]Saul ezt mondta: Az ÚR is megáld titeket, hogy megszántatok engem.

[22]Menjetek, és bizonyosodjatok meg újból! Derítsetek fel és ellenőrizzetek minden helyet, amerre meg szokott fordulni, és azt is, hogy ki látta ott, mert azt mondták nekem, hogy nagyon ravasz ember.

[23]Ellenőrizzetek és derítsetek fel minden búvóhelyet, ahol csak elbújhatott, és ha biztos híreitek vannak, térjetek vissza hozzám, akkor elmegyek veletek. Ha az országban van, felkutatom őt, Júda bármely nemzetségében is legyen!

[24] Então, se levantaram eles e se foram a Zife, adiante de Saul; Davi, porém, e os seus homens estavam no deserto de Maom, na planície, ao sul de Jesimom.

[24]Azok elindultak, és elmentek Saul előtt Zífbe. Dávid ekkor embereivel együtt a Máón-pusztában volt, a síkságon, a sivatagtól délre.

[25] Saul e os seus homens se foram ao encalço dele, e isto foi dito a Davi; pelo que desceu para a penha que está no deserto de Maom. Ouvindo-o Saul, perseguiu a Davi no deserto de Maom.

[25]Saul is elment embereivel, hogy megkeresse őt. Dávidnak azonban jelentették a dolgot, ezért elment ahhoz a sziklához, amely a Máón-pusztában van. Meghallotta ezt Saul, és üldözőbe vette Dávidot a Máón-pusztában.

[26] Saul ia de um lado do monte, e Davi e os seus homens, da outra; apressou-se Davi em fugir para escapar de Saul; porém este e os seus homens cercaram Davi e os seus homens para os prender.

[26]Saul a hegy egyik oldalán vonult, Dávid és emberei pedig a hegy másik oldalán. Dávid sietve próbált elmenekülni Saul elől, mert Saul és emberei már kezdték bekeríteni Dávidot és embereit, hogy elfogják őket.

[27] Então, veio um mensageiro a Saul, dizendo: Apressa-te e vem, porque os filisteus invadiram a terra.

[27]De követ érkezett Saulhoz ezzel az üzenettel: Siess, gyere, mert betörtek a filiszteusok az országba!

[28] Pelo que Saul desistiu de perseguir a Davi e se foi contra os filisteus. Por esta razão, aquele lugar se chamou Pedra de Escape.

[28]Ekkor visszatért Saul Dávid üldözéséből, és a filiszteusok ellen vonult. Ezért hívják azt a helyet Mahlekót-sziklának.

[29] Subiu Davi daquele lugar e ficou nos lugares seguros de En-Gedi.

1 Sámuel 24

Dávid megkíméli Saul életét

[1]Ezután elvonult onnan Dávid, és Éngedi sziklavárában tartózkodott.

1 Samuel 24

Davi poupa a vida de Saul

[1] Tendo Saul voltado de perseguir os filisteus, foi-lhe dito: Eis que Davi está no deserto de En-Gedi.

[2]Amikor visszatért Saul a filiszteusok üldözéséből, jelentették neki, hogy Dávid Éngedi pusztájában van.

[2] Tomou, então, Saul três mil homens, escolhidos dentre todo o Israel, e foi ao

[3]Maga mellé vett Saul egész Izráelből háromezer válogatott embert, és elment,

encalço de Davi e dos seus homens, nas faldas das penhas das cabras monteses.

[3] Chegou a uns currais de ovelhas no caminho, onde havia uma caverna; entrou nela Saul, a aliviar o ventre. Ora, Davi e os seus homens estavam assentados no mais interior da mesma.

[4] Então, os homens de Davi lhe disseram: Hoje é o dia do qual o SENHOR te disse: Eis que te entrego nas mãos o teu inimigo, e far-lhe-ás o que bem te parecer. Levantou-se Davi e, furtivamente, cortou a orla do manto de Saul.

[5] Sucedeu, porém, que, depois, sentiu Davi bater-lhe o coração, por ter cortado a orla do manto de Saul;

[6] e disse aos seus homens: O SENHOR me guarde de que eu faça tal coisa ao meu senhor, isto é, que eu estenda a mão contra ele, pois é o ungido do SENHOR.

[7] Com estas palavras, Davi conteve os seus homens e não lhes permitiu que se levantassem contra Saul; retirando-se Saul da caverna, prosseguiu o seu caminho.

[8] Depois, também Davi se levantou e, saindo da caverna, gritou a Saul, dizendo: Ó rei, meu senhor! Olhando Saul para trás, inclinou-se Davi e fez-lhe reverência, com o rosto em terra.

[9] Disse Davi a Saul: Por que dás tu ouvidos às palavras dos homens que dizem: Davi procura fazer-te mal?

[10] Os teus próprios olhos viram, hoje, que o SENHOR te pôs em minhas mãos nesta caverna, e alguns disseram que eu te

hogy megkeresse Dávidot és embereit a Zerge-szikláknál.

[4]Amikor az út menti juhaklokhoz ért, volt ott egy barlang. Saul bement oda, hogy a szükségét elvégezze. Dávid pedig embereivel együtt éppen a barlang legmélyén tartózkodott.

[5]Akkor az emberei ezt mondták Dávidnak: Nézd, ez az a nap, amelyről azt mondta neked az ÚR, hogy kezedbe adja ellenségedet. Tégy vele, amit jónak látsz! Erre fölkelt Dávid, és lopva levágta Saul köpenyének a sarkát.

[6]Dávidnak azonban megesett rajta a szíve, miután levágta Saul köpenyének a sarkát,

[7]és ezt mondta embereinek: Mentsen meg az ÚR attól, hogy ilyen dolgot kövessek el az én uram, az ÚR fölkentje ellen, és kezet emeljek rá, hiszen az ÚR fölkentje ő!

[8]Így fékezte meg Dávid az embereit, és nem engedte, hogy Saulra támadjanak. Saul pedig kiment a barlangból, és útjára indult.

[9]Ezután Dávid is fölkelt, kiment a barlangból, és Saul után kiáltott: Uram, királyom! Saul ekkor hátratekintett, Dávid pedig arccal a földig hajolt, és leborult előtte.

[10]Akkor ezt mondta Dávid Saulnak: Miért hallgatsz olyanok szavára, akik azt állítják, hogy Dávid a vesztedre tör?!

[11]Hiszen most a saját szemeddel láthattad, hogy kezembe adott az ÚR a barlangban. Mondták is, hogy öljelek meg, de én

matasse; porém a minha mão te poupou; porque disse: Não estenderei a mão contra o meu senhor, pois é o ungido de Deus.

megszántalak, és ezt mondtam: Nem emelek kezet az én uramra, mert az Úr fölkentje ő.

11 Olha, pois, meu pai, vê aqui a orla do teu manto na minha mão. No fato de haver eu cortado a orla do teu manto sem te matar, reconhece e vê que não há em mim nem mal nem rebeldia, e não pequei contra ti, ainda que andas à caça da minha vida para ma tirares.

12Nézd csak, atyám, itt van a köpenyed sarka a kezemben. Amikor levágtam a köpenyed sarkát, nem gyilkoltalak meg. Értsd meg ebből, és lásd be, hogy nem akarok semmi rosszat vagy hűtlenséget elkövetni ellened, és nem vétkeztem ellened, bár te a vesztemre törsz, hogy elvedd az életemet.

12 Julgue o SENHOR entre mim e ti e vingue-me o SENHOR a teu respeito; porém a minha mão não será contra ti.

13Az Úr tegyen igazságot köztünk, az Úr álljon értem bosszút rajtad, de én nem emelek rád kezet.

13 Dos perversos procede a perversidade, diz o provérbio dos antigos; porém a minha mão não está contra ti.

14Ahogy az ősi példabeszéd mondja: Gonoszoktól ered a gonoszság. Nem emelek hát kezet rád!

14 Após quem saiu o rei de Israel? A quem persegue? A um cão morto? A uma pulga?

15Ki ellen vonult ki Izráel királya? Kit üldözöl? Egy döglött kutyát vagy egy árva bolhát?

15 Seja o SENHOR o meu juiz, e julgue entre mim e ti, e veja, e pleiteie a minha causa, e me faça justiça, e me livre da tua mão.

16Legyen azért az Úr a bíró, és tegyen igazságot közöttünk! Vizsgálja meg és perelje peremet, és szolgáltasson nekem igazságot veled szemben!

16 Tendo Davi acabado de falar a Saul todas estas palavras, disse Saul: É isto a tua voz, meu filho Davi? E chorou Saul em voz alta.

17Miután Dávid mindezeket elmondta Saulnak, megkérdezte Saul: A te hangod ez, Dávid fiam? És Saul hangosan sírni kezdett.

17 Disse a Davi: Mais justo és do que eu; pois tu me recompensaste com bem, e eu te paguei com mal.

18Azután ezt mondta Dávidnak: Te igazabb vagy nálam, mert te jól bántál velem, bár én rosszul bántam veled.

18 Mostraste, hoje, que me fizeste bem; pois o SENHOR me havia posto em tuas mãos, e tu me não mataste.

19Te most tudtomra adtad, milyen jót tettél velem: az Úr a kezedbe adott, és mégsem öltél meg.

[19] Porque quem há que, encontrando o inimigo, o deixa ir por bom caminho? O SENHOR, pois, te pague com bem, pelo que, hoje, me fizeste.

[20] Agora, pois, tenho certeza de que serás rei e de que o reino de Israel há de ser firme na tua mão.

[21] Portanto, jura-me pelo SENHOR que não eliminarás a minha descendência, nem desfarás o meu nome da casa de meu pai.

[22] Então, jurou Davi a Saul, e este se foi para sua casa; porém Davi e os seus homens subiram ao lugar seguro.

[20]Ha valaki rátalál ellenségére, sértetlenül bocsátja-e útjára? Jóval fizessen neked az ÚR azért, amit ma tettél velem!

[21]Mert magam is tudom, hogy te biztosan király leszel, és te teszed majd Izráel királyságát maradandóvá.

[22]Esküdj meg most az ÚRra, hogy ha meghalok, nem irtod ki utódaimat, és nem törlöd ki nevemet a nemzetségemből!

[23]Dávid megesküdött Saulnak. Saul akkor hazament, Dávid pedig embereivel együtt fölment a sziklavárba.

1 Samuel 25

A morte de Samuel

[1] Faleceu Samuel; todos os filhos de Israel se ajuntaram, e o prantearam, e o sepultaram na sua casa, em Ramá. Davi se levantou e desceu ao deserto de Parã.

Davi e Nabal

[2] Havia um homem, em Maom, que tinha as suas possessões no Carmelo; homem abastado, tinha três mil ovelhas e mil cabras e estava tosquiando as suas ovelhas no Carmelo.

[3] Nabal era o nome deste homem, e Abigail, o de sua mulher; esta era sensata e formosa, porém o homem era duro e maligno em todo o seu trato. Era ele da casa de Calebe.

[4] Ouvindo Davi, no deserto, que Nabal tosquiava as suas ovelhas,

1 Sámuel 25

Sámuel halála. Nábál és Abígajil

[1]Amikor Sámuel meghalt, összegyűlt egész Izráel, meggyászolták, és eltemették őt otthon, Rámában. Dávid pedig elindult, és elment Párán pusztájába.

[2]Élt egy ember Máónban, akinek a gazdasága Karmelban volt. Igen jómódú volt; háromezer juhot és ezer kecskét tartott. Éppen a juhokat nyírta Karmelban.

[3]A férfit Nábálnak, a feleségét Abígajilnak hívták. Az asszony okos és szép, a férfi azonban durva és rossz természetű volt, Káléb nemzetségéből való.

[4]Amikor meghallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja,

[5] enviou dez moços e lhes disse: Subi ao Carmelo, ide a Nabal, perguntai-lhe, em meu nome, como está.

[6] Direis àquele próspero: Paz seja contigo, e tenha paz a tua casa, e tudo o que possuis tenha paz!

[7] Tenho ouvido que tens tosquiadores. Os teus pastores estiveram conosco; nenhum agravo lhes fizemos, e de nenhuma coisa sentiram falta todos os dias que estiveram no Carmelo.

[8] Pergunta aos teus moços, e eles to dirão; achem mercê, pois, os meus moços na tua presença, porque viemos em boa hora; dá, pois, a teus servos e a Davi, teu filho, qualquer coisa que tiveres à mão.

[9] Chegando, pois, os moços de Davi e tendo falado a Nabal todas essas palavras em nome de Davi, aguardaram.

[10] Respondeu Nabal aos moços de Davi e disse: Quem é Davi, e quem é o filho de Jessé? Muitos são, hoje em dia, os servos que fogem ao seu senhor.

[11] Tomaria eu, pois, o meu pão, e a minha água, e a carne das minhas reses que degolei para os meus tosquiadores e o daria a homens que eu não sei donde vêm?

[12] Então, os moços de Davi puseram-se a caminho, voltaram e, tendo chegado, lhe contaram tudo, segundo todas estas palavras.

[13] Pelo que disse Davi aos seus homens: Cada um cinja a sua espada. E cada um

[5]elküldött Dávid tíz legényt. Ezt mondta Dávid a legényeknek: Menjetek el Karmelba, és ha megérkeztek Nábálhoz, köszöntsétek a nevemben békességgel.

[6]Ezt mondjátok neki: Békesség neked, békesség házad népének, békesség mindenednek!

[7]Most hallom, hogy juhaidat nyírják. Tudod, hogy amikor velünk voltak a pásztoraid, mi nem bántottuk őket. Semmijük sem tűnt el az alatt az idő alatt, amíg Karmelban voltak.

[8]Kérdezd meg a szolgáidat, ők is megmondják neked. Nézz jóindulattal ezekre a legényekre, hiszen örömnapra érkeztünk. Adj azért ajándékot tehetséged szerint szolgáidnak és fiadnak, Dávidnak!

[9]Amikor megérkeztek Dávid legényei, elmondták mindezeket Nábálnak Dávid nevében, azután várakoztak.

[10]Nábál azonban így válaszolt Dávid szolgáinak: Ki az a Dávid, ki az az Isai fia? Olyan sok szolga van manapság, aki elszökött urától.

[11]Talán fogjam a kenyeremet, vizemet, levágott marháimat, amelyeket a nyíróknak vágtam le, és adjam olyan embereknek, akikről azt sem tudom, hová valók?

[12]Erre megfordultak Dávid legényei, és visszatértek. Amikor megérkeztek, elmondták neki mindezeket.

[13]Akkor ezt mondta Dávid az embereinek: Kösse fel mindenki a kardját! És felkötötte

cingiu a sua espada, e também Davi, a sua; subiram após Davi uns quatrocentos homens, e duzentos ficaram com a bagagem.

mindenki a kardját, Dávid is felkötötte a kardját, és felvonult Dávid után mintegy négyszáz ember, kétszáz pedig ott maradt a fölszerelésnél.

[14] Nesse meio tempo, um dentre os moços de Nabal o anunciou a Abigail, mulher deste, dizendo: Davi enviou do deserto mensageiros a saudar a nosso senhor; porém este disparatou com eles.

[14]Abígajilnak, Nábál feleségének azonban megmondta az egyik legény, hogy Dávid követeket küldött a pusztából, hogy áldással köszöntsék urukat, de ő rájuk förmedt.

[15] Aqueles homens, porém, nos têm sido muito bons, e nunca fomos agravados por eles e de nenhuma coisa sentimos falta em todos os dias de nosso trato com eles, quando estávamos no campo.

[15]Pedig azok az emberek igen jók voltak hozzánk. Nem is volt bántódásunk, és semmink sem tűnt el az alatt az idő alatt, amíg velük jártunk, amikor a mezőn voltunk.

[16] De muro em redor nos serviram, tanto de dia como de noite, todos os dias que estivemos com eles apascentando as ovelhas.

[16]Olyanok voltak nekünk éjjel-nappal, mint egy várfal, amíg a közelükben őriztük a nyájat.

[17] Agora, pois, considera e vê o que hás de fazer, porque já o mal está, de fato, determinado contra o nosso senhor e contra toda a sua casa; e ele é filho de Belial, e não há quem lhe possa falar.

[17]Most már neked kell tudnod és látnod, hogy mitévő légy, mert kész a veszedelem urunk és egész háza népe ellen. De ő olyan megátalkodott ember, hogy nem lehet beszélni vele.

Abigail apazigua a Davi

[18] Então, Abigail tomou, a toda pressa, duzentos pães, dois odres de vinho, cinco ovelhas preparadas, cinco medidas de trigo tostado, cem cachos de passas e duzentas pastas de figos, e os pôs sobre jumentos,

[18]Akkor Abígajil sietve vett kétszáz kenyeret, két tömlő bort és öt juhot elkészítve, öt mérték pörkölt búzát, száz csomó aszú szőlőt, kétszáz fügekalácsot, és szamarakra rakta.

[19] e disse aos seus moços: Ide adiante de mim, pois vos seguirei de perto. Porém nada disse ela a seu marido Nabal.

[19]A legényeinek ezt mondta: Menjetek előttem, én is megyek utánatok. De a férjének, Nábálnak nem szólt semmit.

[20] Enquanto ela, cavalgando um jumento, descia, encoberta pelo monte, Davi e seus

[20]Amikor a szamáron ülve egy hegy takarásában ment lefelé, Dávid éppen

homens também desciam, e ela se encontrou com eles.

21 Ora, Davi dissera: Com efeito, de nada me serviu ter guardado tudo quanto este possui no deserto, e de nada sentiu falta de tudo quanto lhe pertence; ele me pagou mal por bem.

22 Faça Deus o que lhe aprouver aos inimigos de Davi, se eu deixar, ao amanhecer, um só do sexo masculino dentre os seus.

23 Vendo, pois, Abigail a Davi, apressou-se, desceu do jumento e prostrou-se sobre o rosto diante de Davi, inclinando-se até à terra.

24 Lançou-se-lhe aos pés e disse: Ah! SENHOR meu, caia a culpa sobre mim; permite falar a tua serva contigo e ouve as palavras da tua serva.

25 Não se importe o meu senhor com este homem de Belial, a saber, com Nabal; porque o que significa o seu nome ele é. Nabal é o seu nome, e a loucura está com ele; eu, porém, tua serva, não vi os moços de meu senhor, que enviaste.

26 Agora, pois, meu senhor, tão certo como vive o SENHOR e a tua alma, foste pelo SENHOR impedido de derramar sangue e de vingar-te por tuas próprias mãos. Como Nabal, sejam os teus inimigos e os que procuram fazer mal ao meu senhor.

27 Este é o presente que trouxe a tua serva a meu senhor; seja ele dado aos moços que seguem ao meu senhor.

szemközt jött lefelé embereivel együtt, és hirtelen összetalálkozott velük.

21Dávid azt mondta: Bizony, hiába vigyáztam ennek az embernek mindenére a pusztában, hogy semmi se vesszen el abból, ami az övé, mert ő a jót rosszal viszonozta.

22Úgy bánjon Isten Dávid ellenségeivel most és mindenkor, hogy reggelre egyetlen férfit sem hagyok meg mindabból, ami az övé!

23Amikor Abígajil megpillantotta Dávidot, sietve leszállt a szamárról, arcra esett Dávid előtt, és a földre borult.

24Lábai elé borult, és ezt mondta: Uram, én vagyok a bűnös! Hadd szóljon mégis hozzád szolgálóleányod, és hallgasd meg szolgálóleányod szavát!

25Kérlek, uram, ne törődj Nábállal, ezzel a megátalkodott emberrel, mert olyan ő, amilyen a neve. Bolond a neve, hát bolondságot csinál. A te szolgálóleányod azonban nem látta az én uram legényeit, akiket küldtél.

26Most pedig, uram, az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy az ÚR tartott téged vissza a vérontástól és attól, hogy te magad állj bosszút. Úgy járjanak ellenségeid, mint Nábál, és akik vesztedre törnek, uram!

27Ezt az ajándékot pedig, amelyet szolgálóleányod hozott neked, uram, adják a legényeknek, akik az én urammal járnak együtt!

[28] Perdoa a transgressão da tua serva; pois, de fato, o SENHOR te fará casa firme, porque pelejas as batalhas do SENHOR, e não se ache mal em ti por todos os teus dias.

[29] Se algum homem se levantar para te perseguir e buscar a tua vida, então, a tua vida será atada no feixe dos que vivem com o SENHOR, teu Deus; porém a vida de teus inimigos, este a arrojará como se a atirasse da cavidade de uma funda.

[30] E há de ser que, usando o SENHOR contigo segundo todo o bem que tem dito a teu respeito e te houver estabelecido príncipe sobre Israel,

[31] então, meu senhor, não te será por tropeço, nem por pesar ao coração o sangue que, sem causa, vieres a derramar e o te haveres vingado com as tuas próprias mãos; quando o SENHOR te houver feito o bem, lembrar-te-ás da tua serva.

[32] Então, Davi disse a Abigail: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que, hoje, te enviou ao meu encontro.

[33] Bendita seja a tua prudência, e bendita sejas tu mesma, que hoje me tolheste de derramar sangue e de que por minha própria mão me vingasse.

[34] Porque, tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, que me impediu de que te fizesse mal, se tu não te apressaras e me não vieras ao encontro, não teria ficado a Nabal, até ao amanhecer, nem um sequer do sexo masculino.

[28]Bocsásd meg azért szolgálóleányod hibáját, mert a te házadat, uram, bizonyosan maradandóvá teszi az ÚR, hiszen az ÚR harcait harcolod, uram, és nincs benned semmi rossz, mióta élsz.

[29]És ha akad, aki üldöz, és az életedre tör, az életed, uram, akkor is az élők erszényébe lesz kötve Istenednél, az ÚRnál. Ellenségeid életét pedig parittyája közepéből hajítja el!

[30]Ha majd az ÚR véghez viszi az én urammal mindazt a jót, amit megígért, és Izráel fejedelmévé tesz meg téged,

[31]akkor ne legyen egy ilyen botlásod, és ne furdaljon, uram, a lelkiismeret, hogy ok nélkül ontottál vért, és te magad álltál bosszút, uram! És ha majd az ÚR jót tesz veled, uram, ne feledkezz meg szolgálóleányodról!

[32]Akkor ezt mondta Dávid Abígajilnak: Áldott az ÚR, Izráel Istene, hogy elém küldött most téged.

[33]Áldott a te okosságod, és áldott vagy te magad is, mert megakadályoztál ma a vérontásban és abban, hogy én magam álljak bosszút.

[34]Bizony, az élő ÚRra, Izráel Istenére mondom, aki visszatartott attól, hogy rosszat tegyek veled: ha nem jössz elém sietve, akkor reggelre egyetlen férfi sem maradt volna Nábál házában!

[35] Então, Davi recebeu da mão de Abigail o que esta lhe havia trazido e lhe disse: Sobe em paz à tua casa; bem vês que ouvi a tua petição e a ela atendi.

A morte de Nabal

[36] Voltou Abigail a Nabal. Eis que ele fazia em casa um banquete, como banquete de rei; o seu coração estava alegre, e ele, já mui embriagado, pelo que não lhe referiu ela coisa alguma, nem pouco nem muito, até ao amanhecer.

[37] Pela manhã, estando Nabal já livre do vinho, sua mulher lhe deu a entender aquelas coisas; e se amorteceu nele o coração, e ficou ele como pedra.

[38] Passados uns dez dias, feriu o SENHOR a Nabal, e este morreu.

Davi casa com Abigail

[39] Ouvindo Davi que Nabal morrera, disse: Bendito seja o SENHOR, que pleiteou a causa da afronta que recebi de Nabal e me deteve de fazer o mal, fazendo o SENHOR cair o mal de Nabal sobre a sua cabeça. Mandou Davi falar a Abigail que desejava tomá-la por mulher.

[40] Tendo ido os servos de Davi a Abigail, no Carmelo, lhe disseram: Davi nos mandou a ti, para te levar por sua mulher.

[41] Então, ela se levantou, e se inclinou com o rosto em terra, e disse: Eis que a tua serva é criada para lavar os pés aos criados de meu senhor.

[35]Azután átvette Dávid az asszonytól, amit hozott, és ezt mondta neki: Menj haza békességgel! Lásd, hallgattam a szavadra, és megbocsátottam.

[36]Amikor Abígajil visszaérkezett Nábálhoz, olyan lakoma volt a házában, akár egy király lakomája. Nábál jó hangulatban volt, de annyira részeg, hogy az asszony egyáltalán nem mondott el neki semmit egészen reggelig.

[37]Reggel azután, amikor Nábál kijózanodott, a felesége elmondta neki ezeket a dolgokat. Erre elhalt a szíve, és szinte kővé dermedt.

[38]Mintegy tíz nap múlva aztán megverte az ÚR Nábált, és meghalt.

[39]Amikor meghallotta Dávid, hogy meghalt Nábál, így szólt: Áldott az ÚR, mert perbe szállt helyettem Nábállal, aki gyalázott engem; visszatartotta szolgáját a gonoszságtól, és visszafordította az ÚR a gonoszságot Nábál fejére! Azután üzenetet küldött Dávid Abígajilnak, hogy el akarja venni feleségül.

[40]Dávid szolgái elmentek Abígajilhoz Karmelba, és így szóltak hozzá: Dávid küldött bennünket hozzád, mert el akar venni feleségül.

[41]Az asszony fölkelt, arccal a földre borult, és ezt mondta: A te szolgálóleányod rabszolga lesz, és uram szolgáinak a lábát fogja mosni.

[42] Abigail se apressou e, dispondo-se, cavalgou um jumento com as cinco moças que a assistiam; e ela seguiu os mensageiros de Davi, que a recebeu por mulher.

[43] Também tomou Davi a Ainoã de Jezreel, e ambas foram suas mulheres,

[44] porque Saul tinha dado sua filha Mical, mulher de Davi, a Palti, filho de Laís, o qual era de Galim.

[42]Azután Abígajil sietve készülődött, és szamárra ült, öt cselédlány kísérte. Elment Dávid követeivel, és a felesége lett.

[43]A jezréeli Ahínóamot már korábban elvette Dávid, így ez a kettő lett a felesége.

[44]Saul pedig a leányát, Míkalt, Dávid feleségét a Gallímból való Paltíhoz, Lajis fiához adta.

1 Samuel 26

Davi, outra vez, poupa a vida de Saul

[1] Vieram os zifeus a Saul, a Gibeá, e disseram: Não se acha Davi escondido no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom?

[2] Então, Saul se levantou e desceu ao deserto de Zife, e com ele, três mil homens escolhidos de Israel, a buscar a Davi.

[3] Acampou-se Saul no outeiro de Haquila, defronte de Jesimom, junto ao caminho; porém Davi ficou no deserto, e, sabendo que Saul vinha para ali à sua procura,

[4] enviou espias, e soube que Saul tinha vindo.

[5] Davi se levantou, e veio ao lugar onde Saul acampara, e viu o lugar onde se deitaram Saul e Abner, filho de Ner, comandante do seu exército. Saul estava deitado no acampamento, e o povo, ao redor dele.

[6] Disse Davi a Aimeleque, o heteu, e a Abisai, filho de Zeruia, irmão de Joabe:

1 Sámuel 26

Dávid újból megkíméli Saul életét

[1]A zífiek elmentek Saulhoz Gibeába, és jelentették neki: Dávid a Hakílá-halmon rejtőzik, a sivatagtól keletre!

[2]Ezért elindult Saul, és elment a Zíf-pusztába háromezer válogatott izráeli emberrel, hogy megkeresse Dávidot a Zíf-pusztában.

[3]Saul a Hakílá-halmon, a sivatagtól keletre, az út mellett ütött tábort. Dávid is a pusztában tartózkodott. Amikor megtudta, hogy Saul utánajött a pusztába, [4]kémeket küldött ki Dávid, és megtudta, hogy csakugyan megérkezett Saul.

[5]Ekkor elindult Dávid, és odament arra a helyre, ahol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, ahol Saul és hadseregparancsnoka, Abnér, Nér fia feküdt. Saul ugyanis a szekértáborban feküdt, a hadinép pedig körülötte táborozott.

[6]Dávid ekkor megkérdezte a hettita Ahímelektől és Abísajtól, Cerújá fiától, Jóáb testvérétől: Ki jön el velem Saul

Quem descerá comigo a Saul, ao arraial? Respondeu Abisai: Eu descerei contigo.

[7] Vieram, pois, Davi e Abisai, de noite, ao povo, e eis que Saul estava deitado, dormindo no acampamento, e a sua lança, fincada na terra à sua cabeceira; Abner e o povo estavam deitados ao redor dele.

[8] Então, disse Abisai a Davi: Deus te entregou, hoje, nas mãos o teu inimigo; deixa-me, pois, agora, encravá-lo com a lança, ao chão, de um só golpe; não será preciso segundo.

[9] Davi, porém, respondeu a Abisai: Não o mates, pois quem haverá que estenda a mão contra o ungido do SENHOR e fique inocente?

[10] Acrescentou Davi: Tão certo como vive o SENHOR, este o ferirá, ou o seu dia chegará em que morra, ou em que, descendo à batalha, seja morto.

[11] O SENHOR me guarde de que eu estenda a mão contra o seu ungido; agora, porém, toma a lança que está à sua cabeceira e a bilha da água, e vamo-nos.

[12] Tomou, pois, Davi a lança e a bilha da água da cabeceira de Saul, e foram-se; ninguém o viu, nem o soube, nem se despertou, pois todos dormiam, porquanto, da parte do SENHOR, lhes havia caído profundo sono.

[13] Tendo Davi passado ao outro lado, pôs-se no cimo do monte ao longe, de maneira que entre eles havia grande distância.

[14] Bradou ao povo e a Abner, filho de Ner, dizendo: Não respondes, Abner? Então,

táborába? Abísaj így felelt: Én elmegyek veled.

[7]Amikor Dávid és Abísaj éjjel bement a hadinép közé, látták, hogy Saul ott fekszik és alszik a szekértáborban, lándzsája pedig a földbe szúrva ott van a fejénél. Abnér és a hadinép pedig körülötte feküdt.

[8]Akkor ezt mondta Abísaj Dávidnak: Most kezedbe juttatta Isten az ellenségedet. Hadd szögezzem hát a földhöz a lándzsámmal! Egyetlen döfés is elég, másikra már nem lesz szükség!

[9]Dávid azonban ezt felelte Abísajnak: Ne öld meg, mert ki emelhet büntetlenül kezet az ÚR fölkentjére?!

[10]Majd ezt mondta Dávid: Az élő ÚRra mondom, hogy megveri őt az ÚR: vagy úgy, hogy eljön halála napja, vagy úgy, hogy harcba megy, és ott vész el.

[11]Az ÚR őrizzen meg attól, hogy kezet emeljek az ÚR fölkentjére! Csak a lándzsát vedd el a feje mellől meg a vizes korsót, és menjünk!

[12]Fogta hát Dávid a lándzsát meg a vizes korsót Saul feje mellől, és elmentek. Senki sem látta, senki sem vette észre, senki sem ébredt fel, hiszen mindenki aludt, mert az ÚR mély álmot bocsátott rájuk.

Dávid és Saul ismét kibékül

[13]Ezután átment Dávid a túlsó oldalra, megállt messze a hegy tetején, úgyhogy nagy volt a távolság köztük.

[14]Így kiáltott Dávid a hadinépnek és Abnérnak, Nér fiának: Abnér, nem

Abner acudiu e disse: Quem és tu, que bradas ao rei?

15 Então, disse Davi a Abner: Porventura, não és homem? E quem há em Israel como tu? Por que, pois, não guardaste o rei, teu senhor? Porque veio um do povo para destruir o rei, teu senhor.

16 Não é bom isso que fizeste; tão certo como vive o SENHOR, deveis morrer, vós que não guardastes a vosso senhor, o ungido do SENHOR; vede, agora, onde está a lança do rei e a bilha da água, que tinha à sua cabeceira.

Saul, outra vez, se reconcilia com Davi

17 Então, reconheceu Saul a voz de Davi e disse: Não é a tua voz, meu filho Davi? Respondeu Davi: Sim, a minha, ó rei, meu senhor.

18 Disse mais: Por que persegue o meu senhor assim seu servo? Pois que fiz eu? E que maldade se acha nas minhas mãos?

19 Ouve, pois, agora, te rogo, ó rei, meu senhor, as palavras de teu servo: se é o SENHOR que te incita contra mim, aceite ele a oferta de manjares; porém, se são os filhos dos homens, malditos sejam perante o SENHOR; pois eles me expulsaram hoje, para que eu não tenha parte na herança do SENHOR, como que dizendo: Vai, serve a outros deuses.

20 Agora, pois, não se derrame o meu sangue longe desta terra do SENHOR; pois saiu o rei de Israel em busca de uma pulga, como quem persegue uma perdiz nos montes.

válaszolsz? Abnér így válaszolt: Ki vagy te, hogy így kiáltozol a királynak?

15Dávid ezt felelte Abnérnak: Te lennél az az ember, akihez fogható nincsen Izráelben? Miért nem vigyáztál uradra, a királyra? Hiszen bement valaki a nép közül, hogy megölje uradat, a királyt!

16Bizony, nem végezted jól a dolgodat! Az élő ÚRra mondom, hogy halál fiai vagytok, mert nem őriztétek uratokat, az ÚR fölkentjét! Nézd csak meg, hová lett a király lándzsája és a vizeskorsó a feje mellől?

17Saul megismerte Dávid hangját, és ezt kérdezte: Nem a te hangod ez, Dávid fiam? Dávid így felelt: De az én hangom, uram, királyom.

18Miért üldözi szolgáját az én uram? – kérdezte. – Mit követtem el, vagy miféle gonoszságon járna az eszem?

19Most azért hallgassa meg, uram, királyom, szolgájának a szavát. Ha az ÚR ingerelt föl ellenem, ő kiengesztelhető áldozattal. De ha emberek, akkor legyen rajtuk az ÚR átka, mert elűztek engem, hogy ne tartozzam az ÚR örökségéhez, és ezt mondták: Eredj, szolgálj más isteneknek!

20Ne hulljon azért vérem a földre az ÚR színétől távol! Mert hadba vonult Izráel királya, hogy megkeressen egy árva bolhát; mint fogolymadarat, üldöz a hegyeken.

[21] Então, disse Saul: Pequei; volta, meu filho Davi, pois não tornarei a fazer-te mal; porque foi, hoje, preciosa a minha vida aos teus olhos. Eis que tenho procedido como louco e errado excessivamente.

[22] Davi, então, respondeu e disse: Eis aqui a lança, ó rei; venha aqui um dos moços e leve-a.

[23] Pague, porém, o SENHOR a cada um a sua justiça e a sua lealdade; pois o SENHOR te havia entregado, hoje, nas minhas mãos, porém eu não quis estendê-las contra o ungido do SENHOR.

[24] Assim como foi a tua vida, hoje, de muita estima aos meus olhos, assim também seja a minha aos olhos do SENHOR, e ele me livre de toda tribulação.

[25] Então, Saul disse a Davi: Bendito sejas tu, meu filho Davi; pois grandes coisas farás e, de fato, prevalecerás. Então, Davi continuou o seu caminho, e Saul voltou para o seu lugar.

1 Samuel 27

Davi, outra vez, com Aquis, rei de Gate

[1] Disse, porém, Davi consigo mesmo: Pode ser que algum dia venha eu a perecer nas mãos de Saul; nada há, pois, melhor para mim do que fugir para a terra dos filisteus; para que Saul perca de todo as esperanças e deixe de perseguir-me por todos os limites de Israel; assim, me livrarei da sua mão.

[21]Akkor ezt mondta Saul: Vétkeztem! Térj vissza, Dávid fiam! Nem követek el többé ellened gonoszságot, hiszen megkímélted ma az életem! Bizony, ostoba voltam, és súlyos hibát követtem el.

[22]Dávid így válaszolt: Itt van a király lándzsája. Jöjjön át egy legény, és vigye el!

[23]Az ÚR mindenkinek megfizet a maga igazsága és hűsége szerint, mert az ÚR a kezembe adott ma téged, de én nem akartam kezet emelni az ÚR fölkentjére.

[24]Ahogy én ma megkíméltem a te életed, úgy kímélje meg az én életemet is az ÚR, és mentsen meg engem minden nyomorúságtól!

[25]Akkor ezt mondta Saul Dávidnak: Légy áldott, Dávid fiam! Bármibe fogsz, véghez fogod vinni. Akkor Dávid elment a maga útjára, Saul pedig visszatért a maga lakóhelyére.

1 Sámuel 27

Dávid a filiszteusok között

[1]Dávid azonban ezt gondolta: Egy napon mégis el kell pusztulnom Saul kezétől. Legjobb lesz gyorsan elmenekülnöm a filiszteusok földjére. Akkor majd hiába üldöz engem Saul Izráel egész területén, megmenekülök a kezéből.

[2] Dispôs-se Davi e, com os seiscentos homens que com ele estavam, passou a Aquis, filho de Maoque, rei de Gate.

[2]Elindult azért Dávid, és átment hatszáz emberével együtt Ákíshoz, Máók fiához, Gát királyához.

[3] Habitou Davi com Aquis em Gate, ele e os seus homens, cada um com a sua família; Davi, com ambas as suas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3]Letelepedett Dávid Ákísnál Gátban embereivel együtt, mindegyik a maga háza népével, Dávid is a két feleségével: a jezréeli Ahínóammal és a karmeli Abígajillal, Nábál volt feleségével.

[4] Avisado Saul de que Davi tinha fugido para Gate, desistiu de o perseguir.

[4]Amikor jelentették Saulnak, hogy Dávid Gátba menekült, nem kereste tovább.

[5] Disse Davi a Aquis: Se achei mercê na tua presença, dá-me lugar numa das cidades da terra, para que ali habite; por que há de habitar o teu servo contigo na cidade real?

[5]Egyszer azt mondta Dávid Ákísnak: Ha jóindulattal vagy hozzám, adj nekem helyet az egyik mezővárosban, hogy ott lakjam. Miért lakjék szolgád veled együtt a király városában?

[6] Então, lhe deu Aquis, naquele dia, a cidade de Ziclague. Pelo que Ziclague pertence aos reis de Judá, até ao dia de hoje.

[6]Akkor neki adta Ákís Ciklágot – így lett Ciklág Júda királyaié mindmáig.

[7] E todo o tempo que Davi permaneceu na terra dos filisteus foi um ano e quatro meses.

[7]Az az idő, amíg Dávid a filiszteusok mezején lakott, egy esztendő és négy hónap volt.

[8] Subia Davi com os seus homens, e davam contra os gesuritas, os gersitas e os amalequitas; porque eram estes os moradores da terra desde Telã, na direção de Sur, até à terra do Egito.

[8]Egyszer felvonult Dávid embereivel együtt, és megtámadták a gesúriakat, a gézerieket és az amálékiakat. Ezek voltak ősidőktől fogva annak a földnek a lakói Súr felé menet Egyiptom országáig.

[9] Davi feria aquela terra, e não deixava com vida nem homem nem mulher, e tomava as ovelhas, e os bois, e os jumentos, e os camelos, e as vestes; voltava e vinha a Aquis.

[9]Valahányszor Dávid betört egy területre, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhot és marhát, szamarat, tevét és ruhaneműt, azután visszament Ákíshoz.

[10] E perguntando Aquis: Contra quem deste hoje? Davi respondia: Contra o Sul

[10]Amikor Ákís ilyenkor megkérdezte, hogy most éppen hová törtek be, Dávid ilyeneket felelt: Júda déli részére! A

de Judá, e o Sul dos jerameelitas, e o Sul dos queneus.

11 Davi não deixava com vida nem homem nem mulher, para os trazer a Gate, pois dizia: Para que não nos denunciem, dizendo: Assim Davi o fazia. Este era o seu proceder por todos os dias que habitou na terra dos filisteus.

12 Aquis confiava em Davi, dizendo: Fez-se ele, por certo, aborrecível para com o seu povo em Israel; pelo que me será por servo para sempre.

jerahmeéliek déli területeire! A kéniek déli területére!

11Dávid nem hagyott életben, és nem vitt Gátba sem férfit, sem asszonyt, hogy ne mondhassák el: Ezt meg ezt csinálta Dávid! Ez volt a szokása egész idő alatt, amíg a filiszteusok mezején lakott.

12Ákís pedig bizalmába fogadta Dávidot, mert ezt gondolta: Nagyon meggyűlöltette magát a népével, Izráellel, ezért örökre az én szolgám marad.

1 Samuel 28

Saul consulta a médium de En-Dor

1 Sucedeu, naqueles dias, que, juntando os filisteus os seus exércitos para a peleja, para fazer guerra contra Israel, disse Aquis a Davi: Fica sabendo que comigo sairás à peleja, tu e os teus homens.

2 Então, disse Davi a Aquis: Assim saberás quanto pode o teu servo fazer. Disse Aquis a Davi: Por isso, te farei minha guarda pessoal para sempre.

3 Já Samuel era morto, e todo o Israel o tinha chorado e o tinha sepultado em Ramá, que era a sua cidade; Saul havia desterrado os médiuns e os adivinhos.

4 Ajuntaram-se os filisteus e vieram acampar-se em Suném; ajuntou Saul a todo o Israel, e se acamparam em Gilboa.

1 Sámuel 28

A filiszteusok háborúra készülnek

1Abban az időben a filiszteusok összevonták a csapataikat, hogy megütközzenek Izráellel. Ákís ezt mondta Dávidnak: Tudd meg, hogy velem együtt neked is hadba kell vonulnod embereiddel együtt!

2Dávid ezt felelte Ákísnak: Akkor te már azt is tudod, hogy mit kell tennie szolgádnak. Ákís ezt mondta Dávidnak: Úgy van! Testőrömmé teszlek erre az időre.

3Közben meghalt Sámuel. Meggyászolta egész Izráel, és eltemették városában, Rámában. Saul pedig eltávolította az országból a halottidézőket és jövendőmondókat.

4A filiszteusok tehát összegyűltek, benyomultak, és Súném mellett ütöttek tábort. Saul is összegyűjtötte egész Izráelt, és tábort ütött a Gilbóa-hegyvidéken.

5 Vendo Saul o acampamento dos filisteus, foi tomado de medo, e muito se estremeceu o seu coração.

6 Consultou Saul ao SENHOR, porém o SENHOR não lhe respondeu, nem por sonhos, nem por Urim, nem por profetas.

7 Então, disse Saul aos seus servos: Apontai-me uma mulher que seja médium, para que me encontre com ela e a consulte. Disseram-lhe os seus servos: Há uma mulher em En-Dor que é médium.

8 Saul disfarçou-se, vestiu outras roupas e se foi, e com ele, dois homens, e, de noite, chegaram à mulher; e lhe disse: Peço-te que me adivinhes pela necromancia e me faças subir aquele que eu te disser.

9 Respondeu-lhe a mulher: Bem sabes o que fez Saul, como eliminou da terra os médiuns e adivinhos; por que, pois, me armas cilada à minha vida, para me matares?

10 Então, Saul lhe jurou pelo SENHOR, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, nenhum castigo te sobrevirá por isso.

11 Então, lhe disse a mulher: Quem te farei subir? Respondeu ele: Faze-me subir Samuel.

12 Vendo a mulher a Samuel, gritou em alta voz; e a mulher disse a Saul: Por que me enganaste? Pois tu mesmo és Saul.

5 Amikor azonban Saul meglátta a filiszteusok táborát, megijedt, és hevesen kezdett verni a szíve.

6 Megkérdezte Saul az URat, de az ÚR nem válaszolt neki sem álomban, sem az úrímmal, sem a próféták által.

Saul az éndóri halottidézőnél

7 Akkor ezt mondta Saul az udvari embereinek: Keressetek nekem egy halottidéző asszonyt! Elmegyek hozzá, és megkérdezem őt. Udvari emberei ezt felelték neki: Van itt Éndórban egy halottidéző asszony.

8 Saul ekkor elváltoztatta a külsejét, más ruhát vett magára, és elment két emberével. Amikor éjjel odaértek az asszonyhoz, ezt mondta: Kérj jövendölést a halottaktól, és idézd meg nekem, akit mondok neked!

9 De az asszony ezt felelte: Magad is tudod, mit tett Saul, hogyan irtotta ki az országból a halottidézőket és a jövendőmondókat. Miért akarsz csapdába ejteni és megöletni engem?

10 De megesküdött neki Saul az ÚRra: Az élő ÚRra mondom, hogy nem ér téged büntetés emiatt.

11 Az asszony ekkor megkérdezte: Kit idézzek meg neked? Ő így felelt: Sámuelt idézd meg nekem!

12 Amikor az asszony meglátta Sámuelt, hangosan felkiáltott, és ezt mondta Saulnak: Miért szedtél rá? Hiszen te vagy Saul!

[13] Respondeu-lhe o rei: Não temas; que vês? Então, a mulher respondeu a Saul: Vejo um deus que sobe da terra.
[14] Perguntou ele: Como é a sua figura? Respondeu ela: Vem subindo um ancião e está envolto numa capa. Entendendo Saul que era Samuel, inclinou-se com o rosto em terra e se prostrou.
[15] Samuel disse a Saul: Por que me inquietaste, fazendo-me subir? Então, disse Saul: Mui angustiado estou, porque os filisteus guerreiam contra mim, e Deus se desviou de mim e já não me responde, nem pelo ministério dos profetas, nem por sonhos; por isso, te chamei para que me reveles o que devo fazer.
[16] Então, disse Samuel: Por que, pois, a mim me perguntas, visto que o SENHOR te desamparou e se fez teu inimigo?
[17] Porque o SENHOR fez para contigo como, por meu intermédio, ele te dissera; tirou o reino da tua mão e o deu ao teu companheiro Davi.
[18] Como tu não deste ouvidos à voz do SENHOR e não executaste o que ele, no furor da sua ira, ordenou contra Amaleque, por isso, o SENHOR te fez, hoje, isto.
[19] O SENHOR entregará também a Israel contigo nas mãos dos filisteus, e, amanhã, tu e teus filhos estareis comigo; e o acampamento de Israel o SENHOR entregará nas mãos dos filisteus.
[20] De súbito, caiu Saul estendido por terra e foi tomado de grande medo por causa

[13]De a király ezt mondta neki: Ne félj! Mit láttál? Az asszony ezt felelte Saulnak: Isten-félét látok feljönni a földből.
[14]Saul megkérdezte tőle: Hogyan néz ki? Az asszony így felelt: Egy öregember jön fölfelé, palástba burkolózva. Ebből megtudta Saul, hogy Sámuel az; ezért arccal a földig hajolt, és leborult előtte.
[15]Sámuel ezt mondta Saulnak: Miért háborgattál és idéztél meg engem? Saul így felelt: Igen nagy bajban vagyok. Megtámadtak a filiszteusok; Isten pedig eltávozott tőlem, és nem felel többé sem próféták által, sem álomban. Téged hívtalak tehát, hogy tudasd velem, mit kell tennem.
[16]De Sámuel ezt mondta: Miért kérdezel engem, ha az ÚR eltávozott tőled, és az ellenséged lett?!
[17]Úgy cselekedett az ÚR, ahogyan általam megmondta: kiragadta kezedből a királyságot az ÚR, és másnak, Dávidnak adta.
[18]Mivel nem hallgattál az ÚR szavára, és nem izzó haragja szerint bántál Amálékkal, azért bánik most veled így az ÚR.
[19]Sőt az ÚR veled együtt Izráelt is a filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszel. Még Izráel táborát is a filiszteusok kezébe adja az ÚR.
[20]Ekkor Saul hirtelen teljes hosszában elzuhant a földön, annyira megrémült

das palavras de Samuel; e faltavam-lhe as forças, porque não comera pão todo aquele dia e toda aquela noite.

[21] Aproximou-se de Saul a mulher e, vendo-o assaz perturbado, disse-lhe: Eis que a tua serva deu ouvidos à tua voz, e, arriscando a minha vida, atendi às palavras que me falaste.

[22] Agora, pois, ouve também tu as palavras da tua serva e permite que eu ponha um bocado de pão diante de ti; come, para que tenhas forças e te ponhas a caminho.

[23] Porém ele o recusou e disse: Não comerei. Mas os seus servos e a mulher o constrangeram; e atendeu. Levantou-se do chão e se assentou no leito.

[24] Tinha a mulher em casa um bezerro cevado; apressou-se e matou-o, e, tomando farinha, a amassou, e a cozeu em bolos asmos.

[25] E os trouxe diante de Saul e de seus servos, e comeram. Depois, se levantaram e se foram naquela mesma noite.

1 Samuel 29

Os filisteus desconfiam de Davi

[1] Ajuntaram os filisteus todos os seus exércitos em Afeca, e acamparam-se os israelitas junto à fonte que está em Jezreel.

[2] Os príncipes dos filisteus se foram para lá com centenas e com milhares; e Davi e seus homens iam com Aquis, na retaguarda.

Sámuel szavaitól. Semmi erő sem volt benne, mert egész nap és egész éjjel nem evett semmit.

[21]Az asszony pedig odament Saulhoz, és látva, hogy nagyon megrémült, ezt mondta neki: Látod, szolgálóleányod hallgatott szavadra. Kockára tettem az életemet, és hallgattam arra, amit mondtál nekem.

[22]Most azért te is hallgass szolgálóleányod szavára! Hadd tegyek eléd egy falat kenyeret, és egyél, hogy legyen erőd, amikor útra kelsz.

[23]Ő azonban vonakodva ezt mondta: Nem eszem. De udvari emberei, sőt az asszony is addig unszolták, míg végre szót fogadott nekik, fölkelt a földről, és az ágyra ült.

[24]Volt az asszony házánál egy hízott borjú. Sietve levágta, majd lisztet vett elő, meggyúrta, és megsütötte kovásztalan lepénynek.

[25]Odavitte Saulnak és udvari embereinek, azok pedig ettek. Azután fölkeltek, és elmentek még azon az éjszakán.

1 Sámuel 29

A filiszteusok nem bíznak Dávidban

[1]A filiszteusok Aféknál vonták össze csapataikat, Izráel pedig Jezréelben, a forrásnál táborozott.

[2]Amikor a filiszteusok városfejedelmei ezredeikkel és századaikkal együtt fölvonultak, Dávid a maga embereivel Ákís mögött vonult.

[3] Disseram, então, os príncipes dos filisteus: Estes hebreus, que fazem aqui? Respondeu Aquis aos príncipes dos filisteus: Não é este Davi, o servo de Saul, rei de Israel, que esteve comigo há muitos dias ou anos? E coisa nenhuma achei contra ele desde o dia em que, tendo desertado, passou para mim, até ao dia de hoje.

[4] Porém os príncipes dos filisteus muito se indignaram contra ele; e lhe disseram: Faze voltar este homem, para que torne ao lugar que lhe designaste e não desça conosco à batalha, para que não se faça nosso adversário no combate; pois de que outro modo se reconciliaria como o seu senhor? Não seria, porventura, com as cabeças destes homens?

[5] Não é este aquele Davi, de quem uns aos outros respondiam nas danças, dizendo: Saul feriu os seus milhares, porém Davi, os seus dez milhares?

[6] Então, Aquis chamou a Davi e lhe disse: Tão certo como vive o SENHOR, tu és reto, e me parece bem que tomes parte comigo nesta campanha; porque nenhum mal tenho achado em ti, desde o dia em que passaste para mim até ao dia de hoje; porém aos príncipes não agradas.

[7] Volta, pois, agora, e volta em paz, para que não desagrades aos príncipes dos filisteus.

[8] Então, Davi disse a Aquis: Porém que fiz eu? Ou que achaste no teu servo, desde o

[3]De a filiszteusok vezérei ezt kérdezték: Mit keresnek itt ezek a héberek? Ákis így felelt a filiszteusok vezéreinek: Dávid ez, Izráel királyának, Saulnak az udvari embere, aki már jó ideje, évek óta nálam van! Nem találtam benne semmi kivetnivalót attól a naptól fogva, hogy átpártolt hozzánk, mindmáig.

[4]A filiszteusok vezérei azonban felháborodva ezt mondták neki: Küldd el ezt az embert, térjen vissza a maga helyére, amelyet kijelöltél neki! Ne jöjjön velünk a csatába, nehogy az ellenfelünk legyen, amikor harcra kerül a sor. Mert mivel nyerhetné vissza jobban ura kegyeit, mint ezeknek az embereknek a fejével?

[5]Hiszen ez az a Dávid, akiről így énekelnek a körtáncban: Megölt Saul ezer embert, Dávid meg tízezer embert!

[6]Ákís ezért magához hívatta Dávidot, és ezt mondta neki: Az élő ÚRra mondom, hogy én becsületes embernek tartalak, és jónak látom, hogy velem együtt járj-kelj a táborban, mert semmi rosszat sem találtam benned attól a naptól fogva, hogy eljöttél hozzám, mindmáig. De a városfejedelmek nem bíznak benned.

[7]Most azért térj vissza békével, és ne tégy semmit, amit rosszallanának a filiszteusok városfejedelmei!

Dávid visszamegy Ciklágba

[8]Dávid ezt felelte Ákísnak: Mit követtem el, és mi kivetnivalót találtál szolgádban

dia em que entrei para o teu serviço até hoje, para que não vá pelejar contra os inimigos do rei, meu senhor?

9 Respondeu, porém, Aquis e disse a Davi: Bem o sei; e que, na verdade, aos meus olhos és bom como um anjo de Deus; porém os príncipes dos filisteus disseram: Não suba este conosco à batalha.

10 Levanta-te, pois, amanhã de madrugada com os teus servos, que vieram contigo; e, levantando-vos, logo que haja luz, parti.

11 Então, Davi de madrugada se levantou, ele e os seus homens, para partirem e voltarem à terra dos filisteus. Os filisteus, porém, subiram a Jezreel.

azóta, hogy nálad vagyok, mindmáig? Miért nem mehetek el harcolni az én uram, királyom ellenségei ellen?

9Ákís ezt felelte Dávidnak: Tudom, hogy te megbízható vagy, akár az Isten angyala, de a filiszteusok vezérei megmondták, hogy nem vonulhatsz velünk a harcba.

10Most azért kelj föl korán reggel urad szolgáival együtt, akik veled jöttek. Keljetek föl korán reggel, mihelyt kivilágosodik, és menjetek el!

11Dávid tehát korán fölkelt embereivel együtt, hogy még reggel elmenjen, és visszatérjen a filiszteusok földjére. A filiszteusok pedig fölvonultak Jezréelbe.

1 Samuel 30

Ziclague é saqueada pelos amalequitas

1 Sucedeu, pois, que, chegando Davi e os seus homens, ao terceiro dia, a Ziclague, já os amalequitas tinham dado com ímpeto contra o Sul e Ziclague e a esta, ferido e queimado;

2 tinham levado cativas as mulheres que lá se achavam, porém a ninguém mataram, nem pequenos nem grandes; tão-somente os levaram consigo e foram seu caminho.

3 Davi e os seus homens vieram à cidade, e ei-la queimada, e suas mulheres, seus filhos e suas filhas eram levados cativos.

4 Então, Davi e o povo que se achava com ele ergueram a voz e choraram, até não terem mais forças para chorar.

1 Sámuel 30

Az amálékiak feldúlják Ciklágot

1Mire Dávid harmadnapra embereivel együtt Ciklágba érkezett, az amálékiak betörtek a Délvidékre meg Ciklágba, földúlták és fölperzselték Ciklágot.

2Fogságba vitték az ottani asszonyokat; nem öltek meg sem kicsinyt, sem nagyot, hanem elhajtották őket, és elmentek útjukra.

3Amikor Dávid embereivel együtt megérkezett a városba, látták, hogy azt fölperzselték, feleségeiket, fiaikat és leányaikat pedig fogságba hurcolták.

4Ekkor hangos sírásra fakadt Dávid és a vele levő nép, míg végül erejük sem maradt a sírásra.

[5] Também as duas mulheres de Davi foram levadas cativas: Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[6] Davi muito se angustiou, pois o povo falava de apedrejá-lo, porque todos estavam em amargura, cada um por causa de seus filhos e de suas filhas; porém Davi se reanimou no SENHOR, seu Deus.

Davi livra os cativos

[7] Disse Davi a Abiatar, o sacerdote, filho de Aimeleque: Traze-me aqui a estola sacerdotal. E Abiatar a trouxe a Davi.

[8] Então, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Perseguirei eu o bando? Alcançá-lo-ei? Respondeu-lhe o SENHOR: Persegue-o, porque, de fato, o alcançarás e tudo libertarás.

[9] Partiu, pois, Davi, ele e os seiscentos homens que com ele se achavam, e chegaram ao ribeiro de Besor, onde os retardatários ficaram.

[10] Davi, porém, e quatrocentos homens continuaram a perseguição, pois que duzentos ficaram atrás, por não poderem, de cansados que estavam, passar o ribeiro de Besor.

[11] Acharam no campo um homem egípcio e o trouxeram a Davi; deram-lhe pão, e comeu, e deram-lhe a beber água.

[12] Deram-lhe também um pedaço de pasta de figos secos e dois cachos de passas, e comeu; recobrou, então, o alento, pois havia três dias e três noites que não comia pão, nem bebia água.

[5]Dávid két feleségét is fogságba hurcolták: a jezréeli Ahínóamot és Abígajilt, a karmeli Nábál volt feleségét.

[6]Dávid nagyon szorult helyzetbe jutott: a nép már arról beszélt, hogy megkövezi, annyira el volt keseredve az egész nép a fiai és leányai miatt. Dávid azonban erőt kapott Istenétől, az ÚRtól.

[7]Ezt mondta Dávid Ebjátár papnak, Ahímelek fiának: Hozd ide az éfódot! És Ebjátár odavitte Dávidnak az éfódot.

[8]Dávid pedig megkérdezte az URat: Üldözzem-e azt a rablócsapatot? Utolérem-e őket? Ő pedig így felelt neki: Üldözd, mert biztosan utoléred őket, és kiszabadíthatod a tieidet.

[9]Akkor elindult Dávid hatszáz emberével együtt. Amikor a Beszór-patakhoz értek, egy részük megállt.

[10]Dávid négyszáz emberrel folytatta az üldözést, hiszen kétszázan megálltak: ezek túl fáradtak voltak már ahhoz, hogy átkelhessenek a Beszórpatakon.

[11]Akkor találtak a mezőn egy egyiptomi embert, és Dávidhoz vitték. Adtak neki kenyeret, hogy egyék, és megitatták vízzel.

[12]Adtak neki egy fügekalácsot és két szőlőkalácsot. Ő evett, és magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott.

[13] Então, lhe perguntou Davi: De quem és tu e de onde vens? Respondeu o moço egípcio: Sou servo de um amalequita, e meu senhor me deixou aqui, porque adoeci há três dias.

[14] Nós demos com ímpeto contra o lado sul dos queretitas, contra o território de Judá e contra o lado sul de Calebe e pusemos fogo em Ziclague.

[15] Disse-lhe Davi: Poderias, descendo, guiar-me a esse bando? Respondeu-lhe: Jura-me, por Deus, que me não matarás, nem me entregarás nas mãos de meu senhor, e descerei e te guiarei a esse bando.

[16] E, descendo, o guiou. Eis que estavam espalhados sobre toda a região, comendo, bebendo e fazendo festa por todo aquele grande despojo que tomaram da terra dos filisteus e da terra de Judá.

[17] Feriu-os Davi, desde o crepúsculo vespertino até à tarde do dia seguinte, e nenhum deles escapou, senão só quatrocentos moços que, montados em camelos, fugiram.

[18] Assim, Davi salvou tudo quanto haviam tomado os amalequitas; também salvou as suas duas mulheres.

[19] Não lhes faltou coisa alguma, nem pequena nem grande, nem os filhos, nem as filhas, nem o despojo, nada do que lhes haviam tomado: tudo Davi tornou a trazer.

[13]Dávid ezt kérdezte tőle: Ki a gazdád, és hová való vagy? Ő így felelt: Egyiptomi ifjú vagyok, egy amáléki ember szolgája, de itthagyott a gazdám, mert három nappal ezelőtt megbetegedtem.

[14]Betörtünk a kerétiek déli vidékére meg Júda és Káléb déli területére, és felperzseltük Ciklágot.

[15]Dávid megkérdezte tőle: Elvezetsz bennünket ahhoz a rablócsapathoz? Az így felelt: Esküdj meg nekem az Istenre, hogy nem ölsz meg, és nem szolgáltatsz vissza engem a gazdámnak, és akkor elvezetlek ahhoz a rablócsapathoz.

Dávid kiszabadítja a ciklágiakat

[16]El is vezette hozzájuk; azok pedig az egész vidéken elszéledve ettek-ittak és táncoltak, mert igen nagy volt a zsákmány, amit a filiszteusok földjén és Júda földjén szereztek.

[17]Dávid virradattól másnap estig vágta őket, és senki sem menekült meg közülük, csak négyszáz ifjú, akik tevére ülve elvágtattak.

[18]Így mentett meg Dávid mindent, amit az amálékiak elvittek. Két feleségét is megmentette Dávid.

[19]Semmijük sem hiányzott a zsákmányból, sem kicsiny, sem nagy, sem fiúk, sem lányok, semmi, amit elvettek tőlük; mindent visszaszerzett Dávid.

[20] Também tomou Davi todas as ovelhas e o gado, e o levaram diante de Davi e diziam: Este é o despojo de Davi.

[20]A juhokat és marhákat is mind visszavette Dávid. Ezt a jószágot előtte terelték, és azt mondták: Ez Dávid zsákmánya!

Davi estabelece a lei da divisão da presa

[21] Chegando Davi aos duzentos homens que, de cansados que estavam, não o puderam seguir e ficaram no ribeiro de Besor, estes saíram ao encontro de Davi e do povo que com ele vinha; Davi, aproximando-se destes, os saudou cordialmente.

[21]Dávid visszaért ahhoz a kétszáz emberhez, akik fáradtak voltak ahhoz, hogy Dávidot kövessék, és ezért otthagyta őket a Beszór-pataknál; ezek elébe mentek Dávidnak és a vele levő népnek. Dávid odalépett hozzájuk, és békességgel köszöntötte őket.

[22] Então, todos os maus e filhos de Belial, dentre os homens que tinham ido com Davi, responderam e disseram: Visto que não foram conosco, não lhes daremos do despojo que salvamos; cada um, porém, leve sua mulher e seus filhos e se vá embora.

[22]Akkor néhány gonosz és elvetemült ember azok közül, akik elmentek Dáviddal, így kezdett beszélni: Mivel ezek nem jöttek velünk, ne adjunk nekik a zsákmányból, amit megmentettünk, hanem mindegyiknek csak a feleségét és a gyermekeit. Vigyék el őket, és menjenek!

[23] Porém Davi disse: Não fareis assim, irmãos meus, com o que nos deu o SENHOR, que nos guardou e entregou às nossas mãos o bando que contra nós vinha.

[23]Dávid azonban így felelt: Testvéreim! Ne bánjatok így azzal, amit az ÚR adott nekünk! Mert ő őrzött meg bennünket, és ő adta kezünkbe a bennünket kifosztó rablócsapatot.

[24] Quem vos daria ouvidos nisso? Porque qual é a parte dos que desceram à peleja, tal será a parte dos que ficaram com a bagagem; receberão partes iguais.

[24]Hogy is hallgathatnánk rátok ebben? Hanem amekkora a része annak, aki elment a harcba, akkora legyen annak is a része, aki a fölszerelésnél maradt; egyforma részt kapjanak!

[25] E assim, desde aquele dia em diante, foi isso estabelecido por estatuto e direito em Israel, até ao dia de hoje.

[25]És így lett ez attól a naptól fogva azután is: rendelkezéssé és szokássá tették ezt Izráelben mindmáig.

[26] Chegando Davi a Ziclague, enviou do despojo aos anciãos de Judá, seus amigos, dizendo: Eis para vós outros um presente do despojo dos inimigos do SENHOR:

[26]Amikor megérkezett Dávid Ciklágba, küldött a zsákmányból Júda véneinek, a barátainak, ezzel az üzenettel: Nektek

szóló ajándék ez az ÚR ellenségeinek zsákmányából!

[27] aos de Betel, aos de Ramote do Neguebe, aos de Jatir,

[27]Küldött a Bételben, Rámót-Negebben és Jattírban lakóknak,

[28] aos de Aroer, aos de Sifmote, aos de Estemoa,

[28]az Aróérban, Szifmótban és Estemóában lakóknak,

[29] aos de Racal, aos que estavam nas cidades dos jerameelitas e nas cidades dos queneus,

[29]a Rákálban, a jerahmeéliek városaiban és a kéniek városaiban lakóknak,

[30] aos de Horma, aos de Borasã, aos de Atace,

[30]a Hormában, Bór-Ásánban és Atákban lakóknak,

[31] aos de Hebrom e a todos os lugares em que andara Davi, ele e os seus homens.

[31]a Hebrónban és mindazokon a helyeken lakóknak, ahol megfordult Dávid az embereivel.

1 Samuel 31

A derrota de Israel e a morte de Saul

1 Crônicas 10.1-7

[1] Entretanto, os filisteus pelejaram contra Israel, e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram feridos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus apertaram com Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se a peleja contra Saul; os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos, e me traspassem, e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito;

1 Sámuel 31

Saul halála és temetése

(Vö. 1 Krón 10)

[1]Eközben a filiszteusok megütköztek Izráellel, és az izráeliek megfutamodtak a filiszteusok előtt. Elesettek borították a Gilbóa-hegyet.

[2]A filiszteusok Saulnak és fiainak a nyomába szegődtek, és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkisúát, Saul fiait.

[3]Heves küzdelem dúlt Saul körül, de végül eltalálták az íjászok. Súlyosan megsebesítették az íjászok,

[4]azért ezt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj le vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmetéletlenek, ne ők szúrjanak le, és ne űzzenek gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta megtenni,

então, Saul tomou da espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a sua espada e morreu com ele.

[6] Morreu, pois, Saul, e seus três filhos, e o seu escudeiro, e também todos os seus homens foram mortos naquele dia com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam deste lado do vale e daquém do Jordão que os homens de Israel fugiram e que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

A sepultura de Saul

1 Crônicas 10.8-12

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e seus três filhos caídos no monte Gilboa.

[9] Cortaram a cabeça a Saul e o despojaram das suas armas; enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas à casa dos seus ídolos e entre o povo.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de Astarote e o seu corpo afixaram no muro de Bete-Seã.

[11] Então, ouvindo isto os moradores de Jabes-Gileade, o que os filisteus fizeram a Saul,

[12] todos os homens valentes se levantaram, e caminharam toda a noite, e tiraram o corpo de Saul e os corpos de seus filhos do

mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt.

[5]Amikor látta a fegyverhordozója, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt vele együtt.

[6]Így halt meg Saul azon napon, vele együtt a három fia, a fegyverhordozója meg az összes embere.

[7]Amikor látták azok az izráeliek, akik a völgyön és a Jordánon túl laktak, hogy az izráeliek megfutamodtak, és Saul is meghalt fiaival együtt, elhagyták a városokat, és elmenekültek, a filiszteusok pedig odajöttek, és letelepedtek azokban.

[8]Másnap eljöttek a filiszteusok, hogy kifosszák az elesetteket. Megtalálták Sault és három fiát is, amint ott feküdtek a Gilbóa-hegyen.

[9]Levágták a fejét, megfosztották fegyverzetétől, és körbeküldték a filiszteusok földjén, hogy megvigyék az örömhírt bálványaik templomába és a népnek.

[10]Fegyverzetét az Astarte templomában helyezték el, holttestét pedig kiakasztották Bét-Seán várfalára.

[11]Amikor azonban meghallották Jábés-Gileád lakói, hogy mit tettek Saullal a filiszteusok,

[12]harcosaik elindultak, egész éjjel meneteltek, és leszedték Saulnak és fiainak a holttestét Bét-Seán várfaláról.

muro de Bete-Seã, e, vindo a Jabes, os queimaram.

[13] Tomaram-lhes os ossos, e os sepultaram debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

Hazamentek Jábésba, és ott elégették azokat.

[13]Csontjaikat pedig összeszedték, és eltemették a jábési tamariszkuszfa alatt, majd hétnapos böjtöt tartottak.

O segundo livro de Samuel	SÁMUEL MÁSODIK KÖNYVE
2 Samuel 1	**2 Sámuel 1**
Davi recebe a notícia da derrota e da morte de Saul	**Dávid hírt kap Saul haláláról**
[1] Depois da morte de Saul, voltando Davi da derrota dos amalequitas e estando já dois dias em Ziclague,	[1]Saul halála után Dávid, legyőzve az amálékiakat, visszatért, és két napig Ciklágban tartózkodott.
[2] sucedeu, ao terceiro dia, aparecer do arraial de Saul um homem com as vestes rotas e terra sobre a cabeça; em chegando ele a Davi, inclinou-se, lançando-se em terra.	[2]A harmadik napon egy férfi jött Saul táborából megszaggatott ruhában, porral beszórt fejjel. Amint Dávidhoz ért, a földre vetette magát, és leborult előtte.
[3] Perguntou-lhe Davi: Donde vens? Ele respondeu: Fugi do arraial de Israel.	[3]Dávid megkérdezte tőle: Honnan jössz? Az így felelt neki: Izráel táborából menekültem el.
[4] Disse-lhe Davi: Como foi lá isso? Conta-mo. Ele lhe respondeu: O povo fugiu da batalha, e muitos caíram e morreram, bem como Saul e Jônatas, seu filho.	[4]Dávid ezt kérdezte tőle: Mi történt? Mondd el nekem! Ő pedig ezt mondta: Megfutamodott a hadinép a csatában, sokan elestek és meghaltak a nép közül; meghalt Saul és a fia, Jónátán is.
[5] Disse Davi ao moço que lhe dava as novas: Como sabes tu que Saul e Jônatas, seu filho, são mortos?	[5]Ekkor Dávid így szólt a hírhozó legényhez: Honnan tudod, hogy meghalt Saul és a fia, Jónátán?
[6] Então, disse o moço portador das notícias: Cheguei, por acaso, à montanha de Gilboa, e eis que Saul estava apoiado sobre a sua lança, e os carros e a cavalaria apertavam com ele.	[6]A hírhozó legény ezt felelte: Éppen a Gilbóa-hegyen voltam, és láttam, hogy Saul a lándzsájára támaszkodik, a hadi szekerek és a lovasok pedig feléje nyomulnak.
[7] Olhando ele para trás, viu-me e chamou-me. Eu disse: Eis-me aqui.	[7]Ekkor hátrafordult Saul, meglátott, odahívott magához, én pedig ezt mondtam: Itt vagyok!
[8] Ele me perguntou: Quem és tu? Eu respondi: Sou amalequita.	[8]Ki vagy? – kérdezte, és én így feleltem: Egy amáléki.

[9] Então, me disse: Arremete sobre mim e mata-me, pois me sinto vencido de cãibra, mas o tino se acha ainda todo em mim.

[9]Akkor ezt mondta nekem: Állj ide mellém és ölj meg, mert szédülés fogott el, bár még magamnál vagyok.

[10] Arremessei-me, pois, sobre ele e o matei, porque bem sabia eu que ele não viveria depois de ter caído. Tomei-lhe a coroa que trazia na cabeça e o bracelete e os trouxe aqui ao meu senhor.

[10]Odaálltam hát mellé, és megöltem, mert tudtam, hogy úgysem fogja túlélni a bukását. Azután levettem a fejdíszét meg a karkötőjét, és elhoztam az én uramnak.

Davi manda matar o amalequita

[11] Então, apanhou Davi as suas próprias vestes e as rasgou, e assim fizeram todos os homens que estavam com ele.

[11]Akkor Dávid megragadta a ruháját és megszaggatta; ugyanígy a vele levő emberek is.

[12] Prantearam, choraram e jejuaram até à tarde por Saul, e por Jônatas, seu filho, e pelo povo do SENHOR, e pela casa de Israel, porque tinham caído à espada.

[12]Zokogva gyászoltak és böjtöltek egészen estig Saul és a fia, Jónátán miatt, meg az ÚR népe miatt; Izráel háza miatt, mert fegyver által hullottak el.

[13] Então, perguntou Davi ao moço portador das notícias: Donde és tu? Ele respondeu: Sou filho de um homem estrangeiro, amalequita.

[13]Majd megkérdezte Dávid a hírhozó legénytől: Hová való vagy? Ő így felelt: Egy amáléki jövevénynek vagyok a fia.

[14] Davi lhe disse: Como não temeste estender a mão para matares o ungido do SENHOR?

[14]Erre ezt kérdezte tőle Dávid: Hogy mertél kezet emelni az ÚR felkentjére, és megölni őt?!

[15] Então, chamou Davi a um dos moços e lhe disse: Vem, lança-te sobre esse homem. Ele o feriu, de sorte que morreu.

[15]Azután odahívta Dávid az egyik legényt, és ezt mondta: Jöjj, és végezz vele! Az pedig ledöfte, úgyhogy meghalt.

[16] Disse-lhe Davi: O teu sangue seja sobre a tua cabeça, porque a tua própria boca testificou contra ti, dizendo: Matei o ungido do SENHOR.

[16]Majd ezt mondta neki Dávid: Magadnak köszönheted, hogy így jártál, hiszen a saját szád vallott ellened, amikor ezt mondtad: Én öltem meg az ÚR felkentjét.

O lamento de Davi por Saul e Jônatas

Dávid siratóéneke

[17] Pranteou Davi a Saul e a Jônatas, seu filho, com esta lamentação,

[17]Dávid ezzel a siratóénekkel siratta el Sault és fiát, Jónátánt,

[18] determinando que fosse ensinado aos filhos de Judá o Hino ao Arco, o qual está escrito no Livro dos Justos.

[18]és meghagyta, hogy tanítsák meg Júda fiait is erre az íj-dalra, amely meg van írva a Jásár könyvében:

[19] A tua glória, ó Israel, foi morta sobre os teus altos! Como caíram os valentes!

[20] Não o noticieis em Gate, nem o publiqueis nas ruas de Asquelom, para que não se alegrem as filhas dos filisteus, nem saltem de contentamento as filhas dos incircuncisos.

[21] Montes de Gilboa, não caia sobre vós nem orvalho, nem chuva, nem haja aí campos que produzam ofertas, pois neles foi profanado o escudo dos valentes, o escudo de Saul, que jamais será ungido com óleo.

[22] Sem sangue dos feridos, sem gordura dos valentes, nunca se recolheu o arco de Jônatas, nem voltou vazia a espada de Saul.

[23] Saul e Jônatas, queridos e amáveis, tanto na vida como na morte não se separaram! Eram mais ligeiros do que as águias, mais fortes do que os leões.

[24] Vós, filhas de Israel, chorai por Saul, que vos vestia de rica escarlata, que vos punha sobre os vestidos adornos de ouro.

[25] Como caíram os valentes no meio da peleja! Jônatas sobre os montes foi morto!

[26] Angustiado estou por ti, meu irmão Jônatas; tu eras amabilíssimo para comigo! Excepcional era o teu amor, ultrapassando o amor de mulheres.

[27] Como caíram os valentes, e pereceram as armas de guerra!

2 Samuel 2

Davi é aclamado rei de Judá

[19]Izráel ékessége elesett halmaidon! Jaj, hogy elhullottak a hősök!

[20]Ne mondjátok el Gátban, ne hirdessétek Askelón utcáin; ne örüljenek a filiszteusok lányai, ne vigadjanak a körülmetéletlenek lányai!

[21]Gilbóa hegyei, halottak mezeje! Ne hulljon rátok harmat, ne érjen titeket eső! Mert ott érte szégyen a hősök pajzsát, Saul pajzsát nem kenik többé olajjal.

[22]Sebesültek vérétől, hősök kövérjétől Jónátán íja nem rettent vissza, Saul kardja nem tért vissza dolgavégezetlen.

[23]Saul és Jónátán, kik egymást szerették, éltükben kedvelték, a halálban sem váltak el. Gyorsabbak voltak a sasoknál, erősebbek az oroszlánoknál.

[24]Izráel lányai! Sirassátok Sault, ki gyönyörű bíborba öltöztetett, ruhátokat arannyal ékesítette.

[25]Jaj, elestek hőseink a harcban! Jónátánt halmaidon sebezték halálra!

[26]Elszorul a szívem, testvérem, Jónátán, oly kedves voltál nekem! Csodásabb volt a szereteted a nők szerelménél.

[27]Jaj, elestek hőseink, elpusztultak a fegyverek!

2 Sámuel 2

Dávid Júda királya lesz

[1] Depois disto, consultou Davi ao SENHOR, dizendo: Subirei a alguma das cidades de Judá? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe. Perguntou Davi: Para onde subirei? Respondeu o SENHOR: Para Hebrom.

[2] Subiu Davi para lá, e também as suas duas mulheres, Ainoã, a jezreelita, e Abigail, a viúva de Nabal, o carmelita.

[3] Fez Davi subir os homens que estavam com ele, cada um com sua família; e habitaram nas aldeias de Hebrom.

[4] Então, vieram os homens de Judá e ungiram ali Davi rei sobre a casa de Judá. E informaram Davi de que os homens de Jabes-Gileade foram os que sepultaram Saul.

[5] Então, enviou Davi mensageiros aos homens de Jabes-Gileade para dizer-lhes: Benditos do SENHOR sejais vós, por esta humanidade para com vosso senhor, para com Saul, pois o sepultastes!

[6] Agora, pois, o SENHOR use convosco de misericórdia e fidelidade; eu vos recompensarei este bem que fizestes.

[7] Agora, pois, sejam fortes as vossas mãos, e sede valentes, pois Saul, vosso senhor, é morto, e os da casa de Judá me ungiram rei sobre si.

Abner faz Isbosete rei de Israel

[8] Abner, filho de Ner, capitão do exército de Saul, tomou a Isbosete, filho de Saul, e o fez passar a Maanaim,

[9] e o constituiu rei sobre Gileade, sobre os assuritas, sobre Jezreel, Efraim, Benjamim e sobre todo o Israel.

[1]Ezek után megkérdezte Dávid az URat: Elmenjek-e Júda egyik városába? Az ÚR ezt felelte neki: Menj! Hová menjek? – kérdezte Dávid. Az ÚR ezt felelte: Hebrónba.

[2]Odament tehát Dávid két feleségével, a jezréeli Ahínóammal és Abígajillal, a karmeli Nábál volt feleségével.

[3]Embereit is fölvitte Dávid, mindegyiket a háza népével, és letelepedtek Hebrón városaiban.

[4]És eljöttek a júdaiak, és fölkenték ott Dávidot Júda házának királyává. Amikor jelentették Dávidnak, hogy a jábés-gileádiak eltemették Sault,

[5]követeket küldött Dávid a jábés-gileádiakhoz, és ezt üzente nekik: Az ÚR áldottai vagytok, amiért hűségesek voltatok uratokhoz, Saulhoz, és eltemettétek őt.

[6]Ezért majd az ÚR is szeretettel és hűséggel bánik veletek. Én is jót teszek veletek, amiért ezt tettétek.

[7]Most pedig legyetek erősek és legyetek bátrak! Mert uratok, Saul meghalt ugyan, de engem már királlyá kent Júda háza.

Ísbóset Izráel királya lesz

[8]Közben Abnér, Nér fia, Saul hadseregparancsnoka, magához vette Ísbósetet, Saul fiát, átvitte Mahanajimba,

[9]és Gileádnak, az ásériaknak, Jezréelnek, Efraimnak és Benjáminnak, tehát egész Izráelnek a királyává tette őt.

[10] Da idade de quarenta anos era Isbosete, filho de Saul, quando começou a reinar sobre Israel, e reinou dois anos; somente a casa de Judá seguia a Davi.

[11] O tempo que Davi reinou em Hebrom sobre a casa de Judá foram sete anos e seis meses.

Vitória de Davi sobre Isbosete

[12] Saiu Abner, filho de Ner, com os homens de Isbosete, filho de Saul, de Maanaim a Gibeão.

[13] Saíram também Joabe, filho de Zeruia, e os homens de Davi e se encontraram uns com os outros perto do açude de Gibeão; pararam estes do lado de cá do açude, e aqueles, do lado de lá.

[14] Disse Abner a Joabe: Levantem-se os moços e batam-se diante de nós. Respondeu Joabe: Levantem-se.

[15] Então, se levantaram e avançaram em igual número: doze de Benjamim, da parte de Isbosete, filho de Saul, e doze dos homens de Davi.

[16] Cada um lançou mão da cabeça do outro, meteu-lhe a espada no lado, e caíram juntamente; donde se chamou àquele lugar Campo das Espadas, que está junto a Gibeão.

[17] Seguiu-se crua peleja naquele dia; porém Abner e os homens de Israel foram derrotados diante dos homens de Davi.

Abner mata a Asael

[18] Estavam ali os três filhos de Zeruia: Joabe, Abisai e Asael; Asael era ligeiro de pés, como gazela selvagem.

[10]Negyvenéves volt Ísbóset, Saul fia, amikor Izráel királya lett, és két esztendeig uralkodott. Csak Júda háza csatlakozott Dávidhoz.

[11]Dávid hét esztendeig és hat hónapig volt Júda házának királya Hebrónban.

Háború Izráel és Júda között

[12]Egyszer Abnér, Nér fia és Ísbósetnek, Saul fiának a szolgái kivonultak Mahanajimból Gibeón felé.

[13]Jóáb, Cerújá fia is kivonult Dávid szolgáival, és összetalálkoztak a gibeóni tónál. Ezek a tavon innen, azok pedig a tavon túl helyezkedtek el.

[14]Akkor ezt mondta Abnér Jóábnak: Rajta, álljanak ki a legények, és tartsanak nekünk egy kis harci bemutatót! Jóáb ezt felelte: Rendben!

[15]Előálltak tehát néhányan, és átmentek Benjáminból, Saul fiának, Ísbósetnek a seregéből szám szerint tizenketten, és Dávid emberei közül is tizenketten.

[16]Mindegyik megragadta ellenfelének a fejét, kardját pedig ellenfelének az oldalába döfte, úgyhogy együtt estek össze. Ezért nevezték el azt a helyet Helkat-Haccúrímnak; ez Gibeónban van.

[17]Ekkor igen heves harc bontakozott ki, Dávid szolgái pedig megverték Abnért és az izráelieket.

[18]Ott volt Cerújá három fia: Jóáb, Abísaj és Aszáél. Aszáél gyors futó volt, akár a mezőn szökellő gazella.

[19] Asael perseguiu a Abner e, na sua perseguição, não se desviou nem para a direita, nem para a esquerda.

[19]Aszáél üldözőbe vette Abnért, és nem tágított semerre Abnér mögül.

[20] Então, olhou Abner para trás e perguntou: És tu Asael? Ele respondeu: Eu mesmo.

[20]Abnér hátrafordult, és ezt mondta: Te vagy az, Aszáél? Ő így felelt: Én vagyok.

[21] Então, lhe disse Abner: Desvia-te para a direita ou para a esquerda, lança mão de um dos moços e toma-lhe a armadura. Porém Asael não quis apartar-se dele.

[21]Akkor ezt mondta neki Abnér: Eredj máshová, ragadj meg egyet a legények közül, és annak vedd el a fegyverét! De Aszáél nem tágított mögüle.

[22] Então, Abner tornou a dizer-lhe: Desvia-te de detrás de mim; por que hei de eu ferir-te e dar contigo em terra? E como me avistaria rosto a rosto com Joabe, teu irmão?

[22]Abnér újra mondta Aszáélnak: Maradj el tőlem, mert leterítelek a földre, és akkor hogyan nézzek bátyádnak, Jóábnak a szemébe?

[23] Porém, recusando ele desviar-se, Abner o feriu no abdômen com a extremidade inferior da lança, que lhe saiu por detrás. Asael caiu e morreu no mesmo lugar; todos quantos chegavam no lugar em que Asael caíra e morrera paravam.

[23]De ő csak nem akart elmaradni. Ekkor Abnér a lándzsa végével úgy hasba döfte, hogy a lándzsa a hátán jött ki, összerogyott, és azonnal meghalt. És akik arra a helyre értek, ahol Aszáél összerogyott és meghalt, mind megálltak.

Joabe persegue os homens de Abner

[24] Porém Joabe e Abisai perseguiram Abner; e pôs-se o sol, quando chegaram eles ao outeiro de Amá, que está diante de Giá, junto ao caminho do deserto de Gibeão.

[24]Jóáb és Abísaj azonban tovább üldözte Abnért. A nap már lemenőben volt, amikor eljutottak Gibat-Ammáig, amely Gíahtól keletre, Gibeón pusztája felé van.

[25] Os filhos de Benjamim se ajuntaram atrás de Abner e, cerrados numa tropa, puseram-se no cimo de um outeiro.

[25]Ekkor összegyűltek a benjáminiak Abnér mögött, és zárt alakzatba rendeződve felsorakoztak egy domb tetején.

[26] Então, Abner gritou a Joabe e disse: Consumirá a espada para sempre? Não sabes que serão amargas as suas conseqüências? Até quando te demorarás em ordenar ao povo que deixe de perseguir a seus irmãos?

[26]Ekkor odakiáltott Abnér Jóábnak: Hát szüntelenül vágnia kell a kardnak? Nem tudod, hogy keserves vége lesz ennek? Mikor mondod már a hadinépnek, hogy térjen vissza, és ne üldözze tovább testvéreit?

[27] Respondeu Joabe: Tão certo como vive Deus, se não tivesses falado, só amanhã cedo o povo cessaria de perseguir cada um a seu irmão.

[28] Então, Joabe tocou a trombeta, e todo o povo parou, e eles não perseguiram mais a Israel e já não pelejaram.

[29] Abner e seus homens marcharam toda aquela noite pela planície; passaram o Jordão e, caminhando toda a manhã, chegaram a Maanaim.

[30] Joabe deixou de perseguir a Abner; e, tendo ele ajuntado todo o povo, faltavam dezenove dos homens de Davi, além de Asael.

[31] Porém os servos de Davi tinham ferido, dentre os de Benjamim e dentre os homens de Abner, a trezentos e sessenta homens, que ali ficaram mortos.

[32] Levaram Asael e o enterraram na sepultura de seu pai, a qual estava em Belém. Joabe e seus homens caminharam toda aquela noite, e amanheceu-lhes o dia em Hebrom.

[27]Jóáb így felelt: Az élő Istenre mondom, hogy ha nem szóltál volna, a hadinép reggelig sem hagyott volna fel testvérei üldözésével!

[28]Jóáb akkor a kürtjébe fújt, és megállt az egész hadinép. Nem üldözték tovább Izráelt, és nem folytatták a harcot.

[29]Abnér és emberei pedig egész éjszaka meneteltek az Arábá-völgyben, majd átkeltek a Jordánon, és végigmenve a völgyszoroson megérkeztek Mahanajimba.

[30]Jóáb is visszatért Abnér üldözéséből. Összegyűjtötte az egész hadinépet, és Dávid szolgái közül tizenkilencen hiányoztak, meg Aszáél.

[31]De Dávid szolgái is vágtak le benjáminiakat, úgyhogy Abnér embereiből háromszázhatvanan haltak meg.

[32]Aszáélt pedig magukkal vitték, és eltemették apja sírjába Betlehemben. Jóáb és emberei pedig egész éjjel meneteltek, és virradatkor értek Hebrónba.

2 Samuel 3

[1] Durou muito tempo a guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi; Davi se ia fortalecendo, porém os da casa de Saul se iam enfraquecendo.

A família de Davi em Hebrom

1 Crônicas 3.1-4

[2] Em Hebrom, nasceram filhos a Davi; o primogênito foi Amnom, de Ainoã, a jezreelita;

2 Sámuel 3

Dávid pártja felülkerekedik

[1]Hosszúra nyúlt a háború Saul háza és Dávid háza között. Dávid egyre jobban erősödött, Saul háza pedig egyre jobban gyengült.

[2]Dávidnak Hebrónban ezek a fiai születtek: elsőszülöttje Amnón volt, a jezréeli Ahínóam fia,

[3] o segundo, Quileabe, de Abigail, viúva de Nabal, o carmelita; o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur;

[4] o quarto, Adonias, filho de Hagite; o quinto, Sefatias, filho de Abital;

[5] o sexto, Itreão, de Eglá, mulher de Davi; estes nasceram a Davi em Hebrom.

Abner faz aliança com Davi

[6] Havendo guerra entre a casa de Saul e a casa de Davi, Abner se fez poderoso na casa de Saul.

[7] Teve Saul uma concubina, cujo nome era Rispa, filha de Aiá. Perguntou Isbosete a Abner: Por que coabitaste com a concubina de meu pai?

[8] Então, se irou muito Abner por causa das palavras de Isbosete e disse: Sou eu cabeça de cão para Judá? Ainda hoje faço beneficência à casa de Saul, teu pai, a seus irmãos e a seus amigos e te não entreguei nas mãos de Davi? Contudo, me queres, hoje, culpar por causa desta mulher.

[9] Assim faça Deus segundo lhe parecer a Abner, se, como jurou o SENHOR a Davi, não fizer eu,

[10] transferindo o reino da casa de Saul e estabelecendo o trono de Davi sobre Israel e sobre Judá, desde Dã até Berseba.

[11] E nenhuma palavra pôde Isbosete responder a Abner, porque o temia.

[12] Então, de sua parte ordenou Abner mensageiros a Davi, dizendo: De quem é a terra? Faze comigo aliança, e eu te

[3]a második Kiláb, Abígajilnak, a karmeli Nábál volt feleségének a fia, a harmadik Absolon, Maaká fia, aki Gesúr királyának, Talmajnak a leánya volt,

[4]a negyedik Adónijjá, Haggít fia, az ötödik Sefatjá, Abítál fia,

[5]a hatodik Jitreám, Eglának, Dávid feleségének a fia. Ezek születtek Dávidnak Hebrónban.

[6]Míg a hadakozás tartott Saul háza és Dávid háza között, Abnér erősen kitartott Saul háza mellett.

[7]De volt Saulnak egy Ricpá nevű másodfelesége, aki Ajjá leánya volt. Egyszer ezt mondta Ísbóset Abnérnak: Miért mentél be apám másodfeleségéhez?!

[8]Abnér nagyon megharagudott Ísbóset szavai miatt, és ezt mondta: Hát a júdai kutyák feje vagyok én? Én hűségesen bánok apádnak, Saulnak a háza népével, rokonságával és híveivel, téged sem engedtelek Dávid kezébe jutni, te meg számon kéred bűnömet ezzel az asszonnyal?

[9]Úgy segítse meg az Isten Abnért most és ezután is, hogy én is aszerint cselekszem, amit esküvel megígért Dávidnak az ÚR:

[10]Elveszem a királyságot Saul házától, és felállítom Dávid trónját Izráelben és Júdában Dántól Beérsebáig.

[11]Ísbóset semmit sem mert felelni Abnérnak, mert félt tőle.

[12]Követeket küldött azért Abnér Dávidhoz, hogy ezt mondják a nevében: Kié az ország? Köss velem szövetséget, én is

ajudarei em fazer passar-te a ti todo o Israel.

13 Respondeu Davi: Bem, eu farei aliança contigo, porém uma coisa exijo: quando vieres a mim, não verás a minha face, se primeiro me não trouxeres a Mical, filha de Saul.

14 Também enviou Davi mensageiros a Isbosete, filho de Saul, dizendo: Dá-me de volta minha mulher Mical, que eu desposei por cem prepúcios de filisteus.

15 Então, Isbosete mandou tirá-la a seu marido, a Paltiel, filho de Laís.

16 Seu marido a acompanhou, caminhando e chorando após ela, até Baurim. Disse Abner: Vai-te, volta. E ele voltou.

17 Falou Abner com os anciãos de Israel, dizendo: Outrora, procuráveis que Davi reinasse sobre vós.

18 Fazei-o, pois, agora, porque o SENHOR falou a Davi, dizendo: Por intermédio de Davi, meu servo, livrarei o meu povo das mãos dos filisteus e das mãos de todos os seus inimigos.

19 Da mesma sorte falou também Abner aos ouvidos de Benjamim; e foi ainda dizer a Davi, em Hebrom, tudo o que agradava a Israel e a toda a casa de Benjamim.

20 Veio Abner ter com Davi, em Hebrom, e vinte homens, com ele; Davi ofereceu um banquete a Abner e aos homens que com ele vieram.

veled leszek, és hozzád fordítom egész Izráelt.

13Dávid ezt felelte: Jó, én szövetséget kötök veled. De egy dolgot kérek tőled: nem jelenhetsz meg előttem, ha el nem hozod Míkalt, Saul leányát, amikor eljössz és megjelensz előttem.

14Majd követeket küldött Dávid Ísbósethez, Saul fiához ezzel az üzenettel: Add ki nekem a feleségemet, Míkalt, akit száz filiszteus előbőrével jegyeztem el!

15Ísbóset elküldött érte, és elvette Paltíéltól, a férjétől, Lajis fiától.

16Vele ment a férje is Bahurímig, egyre csak siratva őt. Ott aztán ezt mondta neki Abnér: Eredj haza! Ő pedig hazatért.

17Azután megbeszélést tartott Abnér Izráel véneivel, és ezt mondta: Már korábban is azt akartátok, hogy Dávid legyen a királyotok.

18Most azért cselekedjetek! Hiszen az ÚR mondta Dávidnak: Szolgámnak, Dávidnak a kezével szabadítom meg népemet, Izráelt, a filiszteusoknak és minden ellenségének a hatalmából.

19Azután a benjáminiakkal is beszélt Abnér. Majd elment Abnér Hebrónba, hogy Dáviddal is megbeszélje mindazt, amit Izráel és Benjámin egész háza jónak látott.

20Amikor Abnér húsz emberével együtt megérkezett Dávidhoz Hebrónba, lakomát rendezett Dávid Abnérnak és embereinek.

[21] Então, disse Abner a Davi: Levantar-me-ei e irei para ajuntar todo o Israel ao rei, meu senhor, para fazerem aliança contigo; tu reinarás sobre tudo que desejar a tua alma. Assim, despediu Davi a Abner, e ele se foi em paz.

Joabe mata a Abner à traição

[22] Eis que os servos de Davi e Joabe vieram de uma investida e traziam consigo grande despojo; Abner, porém, já não estava com Davi, em Hebrom, porque este o havia despedido, e ele se fora em paz.

[23] Chegando, pois, Joabe e toda a tropa que vinha com ele, disseram-lhe: Abner, filho de Ner, veio ter com o rei, o qual o despediu, e ele se foi em paz.

[24] Então, Joabe foi ao rei e disse: Que fizeste? Eis que Abner veio ter contigo; como, pois, o despediste, indo-se ele livremente?

[25] Bem conheces Abner, filho de Ner. Veio para enganar-te, tomar conhecimento de tuas empresas e sondar todos os teus planos.

[26] Retirando-se Joabe de Davi, enviou mensageiros após Abner, e o fizeram voltar desde o poço de Sirá, sem que Davi o soubesse.

[27] Tornando, pois, Abner a Hebrom, Joabe o tomou à parte, no interior da porta, para lhe falar em segredo, e ali o feriu no abdômen, e ele morreu, agindo assim Joabe em vingança do sangue de seu irmão Asael.

[21]Abnér ezt mondta Dávidnak: Elindulok és elmegyek, hogy idegyűjtsem egész Izráelt az én uram, királyom elé. Kössenek veled szövetséget, és légy király mindenütt, ahol csak kívánod. Ezzel elbocsátotta Dávid Abnért, és ő elment békével.

Jóáb megöli Abnért

[22]Amikor Dávid szolgái meg Jóáb megjöttek a portyából, sok zsákmányt hozva magukkal, Abnér már nem volt Dávidnál Hebrónban, mert elbocsátotta őt, és elment békével.

[23]Amikor Jóáb és egész serege megérkezett, jelentették Jóábnak: Abnér, Nér fia itt járt a királynál, de ő elbocsátotta, és elment békével.

[24]Jóáb bement a királyhoz, és megkérdezte: Mit tettél? Hiszen itt járt nálad Abnér! Miért bocsátottad el, hogy nyugodtan elmenjen?!

[25]Ismerheted Abnért, Nér fiát! Csak azért jött ide, hogy rászedjen, hogy kiismerje hadmozdulataidat, és mindent megtudjon, amit tenni akarsz.

[26]Ezzel Jóáb kiment Dávidtól. De követeket küldött Abnér után, akik a Szirá-kúttól visszahozták őt. Dávid azonban nem tudott erről.

[27]Amikor Abnér visszatért Hebrónba, Jóáb félrevonta őt a kapuban, mintha titokban akarna vele beszélni, és ott hasba döfte. Így halt meg Aszáélnak, Jóáb testvérének a véréért.

[28] Sabendo-o depois Davi, disse: Inocentes somos eu e o meu reino, para com o SENHOR, para sempre, do sangue de Abner, filho de Ner.

[29] Caia este sangue sobre a cabeça de Joabe e sobre toda a casa de seu pai! Jamais falte da casa de Joabe quem tenha fluxo, quem seja leproso, quem se apóie em muleta, quem caia à espada, quem necessite de pão.

[30] Joabe, pois, e seu irmão Abisai mataram Abner, por ter morto seu irmão Asael na peleja, em Gibeão.

Davi lamenta a morte de Abner

[31] Disse, pois, Davi a Joabe e a todo o povo que com ele estava: Rasgai as vossas vestes, cingi-vos de panos de saco e ide pranteando diante de Abner. E o rei Davi ia seguindo o féretro.

[32] Sepultaram Abner em Hebrom; o rei levantou a voz e chorou junto da sepultura de Abner; chorou também todo o povo.

[33] E o rei, pranteando a Abner, disse: Teria de morrer Abner como se fora um perverso?

[34] As tuas mãos não estavam atadas, nem os teus pés, carregados de grilhões; caíste como os que caem diante dos filhos da maldade! E todo o povo chorou muito mais por ele.

[35] Então, veio todo o povo fazer que Davi comesse pão, sendo ainda dia; porém Davi jurou, dizendo: Assim me faça Deus o que lhe aprouver, se eu provar pão ou alguma coisa antes do sol posto.

[28]Amikor ezt Dávid később meghallotta, kijelentette: Örökre ártatlan vagyok az ÚR előtt országommal együtt Abnér, Nér fia vérének a kiontásában!

[29]Szálljon ez Jóáb fejére és egész családjára: ne fogyjon ki Jóáb házából a folyásos, a kiütéses, a mankón járó, a fegyverrel legyilkolt és a kenyérben szűkölködő!

[30]Azért gyilkolta meg Abnért Jóáb és testvére, Abísaj, mert az harc közben megölte testvérüket, Aszáélt Gibeónban.

[31]Akkor Dávid ezt parancsolta Jóábnak és az egész hadinépnek: Szaggassátok meg a ruhátokat, öltözzetek zsákruhába, és gyászoljátok Abnért! Dávid király pedig ott ment a halottvivők mögött.

[32]Így temették el Abnért Hebrónban. A király hangosan sírt Abnér sírjánál, és sírt az egész hadinép is.

[33]A király ezzel az énekkel siratta el Abnért: Milyen gyalázatos halál jutott Abnérnak!

[34]Nem volt megkötve kezed, lábad nem volt bilincsbe verve: úgy estél el, mint akit álnok emberek ejtettek el. Ekkor még jobban siratta őt az egész nép.

[35]Még aznap eljött az egész nép, hogy étellel erősítsék Dávidot. Dávid azonban megesküdött: Úgy segítsen Isten most és ezután is, hogy napnyugtáig nem eszem sem kenyeret, sem semmi mást!

[36] Todo o povo notou isso e lhe pareceu bem, assim como lhe pareceu bem tudo quanto o rei fez.

[37] Todo o povo e todo o Israel, naquele mesmo dia, ficaram sabendo que não procedera do rei que matassem a Abner, filho de Ner.

[38] Então, disse o rei aos seus homens: Não sabeis que, hoje, caiu em Israel um príncipe e um grande homem?

[39] No presente, sou fraco, embora ungido rei; estes homens, filhos de Zeruia, são mais fortes do que eu. Retribua o SENHOR ao que fez mal segundo a sua maldade.

2 Samuel 4

A morte de Isbosete

[1] Ouvindo, pois, o filho de Saul que Abner morrera em Hebrom, as mãos se lhe afrouxaram, e todo o Israel pasmou.

[2] Tinha o filho de Saul a seu serviço dois homens, capitães de tropas; um se chamava Baaná, o outro, Recabe, filhos de Rimom, o beerotita, dos filhos de Benjamim, porque também Beerote era tida como pertencente a Benjamim.

[3] Tinham fugido os beerotitas para Gitaim e ali têm morado até ao dia de hoje.

[4] Jônatas, filho de Saul, tinha um filho aleijado dos pés. Era da idade de cinco anos quando de Jezreel chegaram as notícias da morte de Saul e de Jônatas; então, sua ama o tomou e fugiu; sucedeu

[36]Amikor megtudta ezt az egész nép, helyeselte, ahogyan helyeselte az egész nép mindazt, amit a király tett.

[37]És megértette az egész nép, egész Izráel, hogy nem volt köze a királynak Abnér, Nér fia meggyilkolásához.

[38]A király ezt mondta szolgáinak: Tudjátok meg, hogy ma nagy fejedelem esett el Izráelben!

[39]Én ugyan már fölkent király vagyok, de gyenge; ezek az emberek, Cerújá fiai hatalmasabbak nálam. De megfizet az ÚR a gonosztevőnek a maga gonoszsága szerint!

2 Sámuel 4

Ísbósetet meggyilkolják

[1]Amikor Saul fia meghallotta, hogy meghalt Abnér Hebrónban, elcsüggedt, és megrémült egész Izráel.

[2]Volt Saul fiának két embere, portyázó csapatok vezérei: az egyiknek Baaná, a másiknak Rékáb volt a neve. A beéróti Rimmón fiai voltak, Benjámin fiai közül. Mert Beérót is Benjáminhoz tartozott,

[3]később aztán a beérótiak Gittajimba menekültek, és ott élnek jövevényként mindmáig.

[4]Volt Jónátánnak, Saul fiának egy mindkét lábára béna fia, aki ötesztendős volt, amikor megjött a hír Jezréelből Saulról és Jónátánról. Akkor fölkapta dajkája, és elfutott. De mivel a dajka gyorsan futott, a

que, apressando-se ela a fugir, ele caiu e ficou manco. Seu nome era Mefibosete.

5 Indo Recabe e Baaná, filhos de Rimom, beerotita, chegaram à casa de Isbosete, no maior calor do dia, estando este a dormir, ao meio-dia.

6 Ali, entraram para o interior da casa, como que vindo buscar trigo, e o feriram no abdômen; Recabe e Baaná, seu irmão, escaparam.

7 Tendo eles entrado na casa, estando ele no seu leito, no quarto de dormir, feriram-no e o mataram. Cortaram-lhe depois a cabeça e a levaram, andando toda a noite pelo caminho da planície.

8 Trouxeram a cabeça de Isbosete ao rei Davi, a Hebrom, e lhe disseram: Eis aqui a cabeça de Isbosete, filho de Saul, teu inimigo, que procurava tirar-te a vida; assim, o SENHOR vingou, hoje, ao rei, meu senhor, de Saul e da sua descendência.

9 Porém Davi, respondendo a Recabe e a Baaná, seu irmão, filhos de Rimom, o beerotita, disse-lhes: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

10 se eu logo lancei mão daquele que me trouxe notícia, dizendo: Eis que Saul é morto, parecendo-lhe porém aos seus olhos que era como quem trazia boas-novas, e como recompensa o matei em Ziclague,

11 muito mais a perversos, que mataram a um homem justo em sua casa, no seu leito;

gyermek leesett és megsántult. Mefíbóset volt a neve.

5Elmentek tehát a beéróti Rimmón fiai, Rékáb és Baaná, és bementek Ísbóset házába, a legnagyobb hőség idején, amikor ő déli álmát aludta.

6Bementek a ház belsejébe, mintha búzát vittek volna, és hasba döfték. Azután elmenekült Rékáb és testvére, Baaná.

7Amikor ugyanis bementek a házba, ő hálószobájában az ágyon feküdt. Ledöfték, megölték, és levágták a fejét. Azután magukhoz vették a fejét, és egész éjjel meneteltek az Arábá-völgyön át.

8Elvitték Ísbóset fejét Dávidhoz Hebrónba, és ezt mondták a királynak: Saul, a te ellenséged, az életedre tört: íme, itt van az ő fiának, Ísbósetnek a feje! Bosszút állt az ÚR a mai napon uramért, a királyért Saulon és utódain.

9Dávid azonban így felelt Rékábnak és testvérének, Baanának, a beéróti Rimmón fiainak: Az élő ÚRra mondom, aki kiváltott engem minden nyomorúságból,

10hogy én elfogattam és megölettem Ciklágban azt, aki hírül hozta nekem, hogy meghalt Saul, és azt gondolta, hogy örömhírt hozott, és ezért majd megjutalmazom.

11Hát akkor most, amikor gonosz emberek meggyilkoltak egy igaz embert a saját

agora, pois, não requereria eu o seu sangue de vossas mãos e não vos exterminaria da terra?

12 Deu Davi ordem aos seus moços; eles, pois, os mataram e, tendo-lhes cortado as mãos e os pés, os penduraram junto ao açude em Hebrom; tomaram, porém, a cabeça de Isbosete, e a enterraram na sepultura de Abner, em Hebrom.

házában, a fekvőhelyén, hogyne kérném számon tőletek a vérontást, hogyne irtanálak ki benneteket az országból?!

12Akkor Dávid parancsára legényei felkoncolták őket. Kezüket, lábukat levágták, és felakasztották őket Hebrónban a tó mellett. Ísbóset fejét pedig elvitték, és eltemették Abnér sírjába Hebrónban.

2 Samuel 5

Davi é ungido rei de todo o Israel
1 Crônicas 11.1-3

1 Então, todas as tribos de Israel vieram a Davi, a Hebrom, e falaram, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

2 Outrora, sendo Saul ainda rei sobre nós, eras tu que fazias entradas e saídas militares com Israel; também o SENHOR te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel e serás chefe sobre Israel.

3 Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei, em Hebrom; e o rei Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel.

4 Da idade de trinta anos era Davi quando começou a reinar; e reinou quarenta anos.

5 Em Hebrom, reinou sobre Judá sete anos e seis meses; em Jerusalém, reinou trinta e três anos sobre todo o Israel e Judá.

Davi conquista Sião
1 Crônicas 11.4-9

6 Partiu o rei com os seus homens para Jerusalém, contra os jebuseus que

2 Sámuel 5

Dávid egész Izráel királya lesz
(Vö. 1 Krón 11,1–3)

1Ezután elment Dávidhoz Izráel összes törzse Hebrónba, és ezt mondta: Nézd, mi a csontod és húsod vagyunk!

2Azelőtt is, amikor Saul volt a királyunk, te vezetted harcba és hoztad vissza Izráelt, és ezt mondta neked az ÚR: Te leszel népemnek, Izráelnek a pásztora, te leszel Izráel fejedelme!

3Megjelent tehát Izráel valamennyi véne a király előtt Hebrónban, és Dávid király szövetséget kötött velük Hebrónban az ÚR színe előtt, ők pedig fölkenték Dávidot Izráel királyává.

4Harmincesztendős volt Dávid, amikor királlyá lett, és negyven esztendeig uralkodott.

5Júda királya volt Hebrónban hét esztendeig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig volt egész Izráel és Júda királya.

Dávid Jeruzsálemet teszi fővárossá

6A király pedig embereivel együtt fölvonult Jeruzsálem alá, az országban

habitavam naquela terra e que disseram a Davi: Não entrarás aqui, porque os cegos e os coxos te repelirão, como quem diz: Davi não entrará neste lugar.

lakó jebúsziak ellen. Azok azonban ezt mondták Dávidnak: Ide ugyan nem jössz be! Hiszen még a vakok és sánták is elűznek téged! Mert azt gondolták, hogy Dávid nem tud bemenni oda.

7 Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

7Dávid azonban elfoglalta Sion sziklavárát, és ez lett Dávid városa.

8 Davi, naquele dia, mandou dizer: Todo o que está disposto a ferir os jebuseus suba pelo canal subterrâneo e fira os cegos e os coxos, a quem a alma de Davi aborrece. (Por isso, se diz: Nem cego nem coxo entrará na casa.)

8És ezt mondta Dávid azon a napon: Mindenki, aki öli a jebúsziakat, nyomuljon a csatornához! Mert ezeket a sántákat és vakokat szívből gyűlöli Dávid. Ezért mondják: Vak és sánta ne menjen be a templomba.

9 Assim, habitou Davi na fortaleza e lhe chamou a Cidade de Davi; foi edificando em redor, desde Milo e para dentro.

9Ezután letelepedett Dávid a sziklavárban, és elnevezte azt Dávid városának. Körülötte építkezni kezdett Dávid, Millótól fogva befelé.

10 Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR, Deus dos Exércitos, era com ele.

10Dávid egyre jobban emelkedett és növekedett, mert vele volt az ÚR, a Seregek Istene.

O reinado de Davi reconhecido por Hirão

1 Crônicas 14.1-2

11 Hirão, rei de Tiro, enviou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e carpinteiros, e pedreiros, que edificaram uma casa a Davi.

11Hírám, Tírusz királya követeket küldött Dávidhoz, azután cédrusfákat, ácsmestereket és kőműveseket, akik palotát építettek Dávidnak.

12 Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel e que exaltara o seu reino por amor do seu povo.

12Ekkor megértette Dávid, hogy az ÚR megerősítette királyságát Izráelben, és hogy naggyá tette királyságát népének, Izráelnek a javára.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém

1 Crônicas 3.5-9; 14.3-7

13 Tomou Davi mais concubinas e mulheres de Jerusalém, depois que viera de Hebrom, e nasceram-lhe mais filhos e filhas.

13Miután Dávid Hebrónból Jeruzsálembe költözött, még ott is vett el másodfeleségeket és feleségeket, és még születtek Dávidnak fiai és leányai.

[14] São estes os nomes dos que lhe nasceram em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,
[15] Ibar, Elisua, Nefegue, Jafia,
[16] Elisama, Eliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
1 Crônicas 14.8-16

[17] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre Israel, subiram todos para prender a Davi; ouvindo-o, desceu Davi à fortaleza.

[18] Mas vieram os filisteus e se estenderam pelo vale dos Refains.
[19] Davi consultou ao SENHOR, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque, certamente, entregarei os filisteus nas tuas mãos.
[20] Então, veio Davi a Baal-Perazim e os derrotou ali; e disse: Rompeu o SENHOR as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamou o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[21] Os filisteus deixaram lá os seus ídolos; e Davi e os seus homens os levaram.

[22] Os filisteus tornaram a subir e se estenderam pelo vale dos Refains.
[23] Davi consultou ao SENHOR, e este lhe respondeu: Não subirás; rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras.
[24] E há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras,

[14]Ez a nevük azoknak, akik Jeruzsálemben születtek neki: Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon,
[15]Jibhár, Elísúa, Nefeg és Jáfía,
[16]Elísámá, Eljádá és Elífelet.

Dávid legyőzi a filiszteusokat
(Vö. 1 Krón 14,8–16)

[17]Amikor meghallották a filiszteusok, hogy Dávidot Izráel királyává kenték, fölvonultak a filiszteusok mind, hogy megkeressék Dávidot. Meghallotta ezt Dávid, és levonult a sziklavárhoz.
[18]A filiszteusok megérkeztek, és ellepték a Refáím-völgyet.
[19]Akkor megkérdezte Dávid az URat: Fölvonuljak-e a filiszteusok ellen? Kezembe adod-e őket? Az ÚR ezt felelte Dávidnak: Vonulj föl, mert kezedbe adom a filiszteusokat!
[20]Benyomult tehát Dávid Baal-Perácímba, megverte ott őket Dávid, és ezt mondta: Áttört az ÚR ellenségeimen, mint víz a gáton! Ezért nevezték el azt a helyet Baal-Perácímnak.
[21]A filiszteusok otthagyták bálványaikat, Dávid és emberei pedig összeszedték azokat.
[22]Később ismét fölvonultak a filiszteusok, és ellepték a Refáím-völgyet.
[23]Ekkor Dávid megkérdezte az URat, ő pedig ezt felelte: Ne szembe vonulj ellenük, hanem kerülj a hátuk mögé, és a szederfák felől vonulj ellenük.
[24]Majd ha lépések neszét hallod a szederfák teteje felől, akkor törj rájuk,

então, te apressarás: é o SENHOR que saiu diante de ti, a ferir o arraial dos filisteus.

25 Fez Davi como o SENHOR lhe ordenara; e feriu os filisteus desde Geba até chegar a Gezer.

2 Samuel 6

Davi traz para Jerusalém a arca
1 Crônicas 13.5-14

1 Tornou Davi a ajuntar todos os escolhidos de Israel, em número de trinta mil.

2 Dispôs-se e, com todo o povo que tinha consigo, partiu para Baalá de Judá, para levarem de lá para cima a arca de Deus, sobre a qual se invoca o Nome, o nome do SENHOR dos Exércitos, que se assenta acima dos querubins.

3 Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Uzá e Aiô, filhos de Abinadabe, guiavam o carro novo.

4 Levaram-no com a arca de Deus, da casa de Abinadabe, que estava no outeiro; e Aiô ia adiante da arca.

5 Davi e toda a casa de Israel alegravam-se perante o SENHOR, com toda sorte de instrumentos de pau de faia, com harpas, com saltérios, com tamboris, com pandeiros e com címbalos.

6 Quando chegaram à eira de Nacom, estendeu Uzá a mão à arca de Deus e a segurou, porque os bois tropeçaram.

7 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá, e Deus o feriu ali por esta

mert akkor előtted megy az ÚR, hogy megverje a filiszteusok táborát.

25Dávid úgy tett, ahogyan megparancsolta neki az ÚR, és vágta a filiszteusokat Gebától egészen a Gézerbe vezető útig.

2 Sámuel 6

Dávid Jeruzsálembe viteti a szövetség ládáját
(Vö. 1 Krón 13; 15,25–16,3)

1Ezután összegyűjtötte Dávid Izráel legkiválóbb ifjait, harmincezer embert.

2Elindult és elment Dávid az egész hadinéppel Baalé-Jehúdába, hogy elhozza onnan az Isten ládáját, amelyet a rajta levő kerúbokon trónoló Seregek URának a nevéről neveztek el.

3Az Isten ládáját egy új szekéren szállították, és elvitték Abínádáb házából, amely a dombon állt. Abínádáb fiai, Uzzá és Ahjó vezették az új szekeret.

4Elvitték az Isten ládáját Abínádáb házából, amely a dombon állt. Ahjó ment a láda előtt.

5Dávid és Izráel egész háza pedig szent táncot járt az ÚR színe előtt mindenféle ciprusfa hangszernek, citerának, lantnak, dobnak, csörgőnek és cintányérnak a kíséretével.

6Amikor Nákón szérűjéhez értek, Uzzá az Isten ládájához kapott, és megfogta, mert megbotlottak az ökrök.

7Ezért fellángolt az ÚR haragja Uzzá ellen. Nyomban lesújtott rá

irreverência; e morreu ali junto à arca de Deus.

8 Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; e chamou aquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

9 Temeu Davi ao SENHOR, naquele dia, e disse: Como virá a mim a arca do SENHOR?

10 Não quis Davi retirar para junto de si a arca do SENHOR, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

11 Ficou a arca do SENHOR em casa de Obede-Edom, o geteu, três meses; e o SENHOR o abençoou e a toda a sua casa.

A arca é levada para Jerusalém

1 Crônicas 15.25—16.3

12 Então, avisaram a Davi, dizendo: O SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo quanto tem, por amor da arca de Deus; foi, pois, Davi e, com alegria, fez subir a arca de Deus da casa de Obede-Edom, à Cidade de Davi.

13 Sucedeu que, quando os que levavam a arca do SENHOR tinham dado seis passos, sacrificava ele bois e carneiros cevados.

14 Davi dançava com todas as suas forças diante do SENHOR; e estava cingido de uma estola sacerdotal de linho.

15 Assim, Davi, com todo o Israel, fez subir a arca do SENHOR, com júbilo e ao som de trombetas.

16 Ao entrar a arca do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul, estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi,

meggondolatlanságáért az Isten, és meghalt ott, az Isten ládája mellett.

8Dávid pedig megdöbbent attól, hogy az ÚR összetörte Uzzát. Ezért nevezik azt a helyet Perec-Uzzának mindmáig.

9Akkor félni kezdett Dávid az ÚRtól, és ezt gondolta: Hogy jöhetne hozzám az ÚR ládája?

10Nem akarta hát Dávid magához vitetni az ÚR ládáját Dávid városába, hanem elvitette a gáti Óbéd-Edóm házába.

11Három hónapig volt az ÚR ládája a gáti Óbéd-Edóm házában, és megáldotta az ÚR Óbéd-Edómot és egész háza népét.

12Jelentették Dávid királynak, hogy megáldotta az ÚR Óbéd-Edóm háza népét és mindenét az Isten ládájáért. Elment ezért Dávid, és örvendezve elvitte az Isten ládáját Óbéd- Edóm házából Dávid városába.

13Amikor hat lépést tettek azok, akik az ÚR ládáját vitték, ő egy bikát és egy hízott borjút áldozott.

14Dávid teljes erővel táncolt az ÚR színe előtt, és gyolcs éfódot kötött magára Dávid.

15Így vitte el Dávid és Izráel egész háza az ÚR ládáját örömrivalgással és kürtzengéssel.

16De Míkal, Saul leánya éppen akkor tekintett ki az ablakon, amikor az ÚR ládája Dávid városába ért, és látta, hogy

que ia saltando e dançando diante do SENHOR, o desprezou no seu coração.

[17] Introduziram a arca do SENHOR e puseram-na no seu lugar, na tenda que lhe armara Davi; e este trouxe holocaustos e ofertas pacíficas perante o SENHOR.

[18] Tendo Davi trazido holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR dos Exércitos.

[19] E repartiu a todo o povo e a toda a multidão de Israel, tanto homens como mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas. Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa.

Mical repreendida por Davi

[20] Voltando Davi para abençoar a sua casa, Mical, filha de Saul, saiu a encontrar-se com ele e lhe disse: Que bela figura fez o rei de Israel, descobrindo-se, hoje, aos olhos das servas de seus servos, como, sem pejo, se descobre um vadio qualquer!

[21] Disse, porém, Davi a Mical: Perante o SENHOR, que me escolheu a mim antes do que a teu pai e a toda a sua casa, mandando-me que fosse chefe sobre o povo do SENHOR, sobre Israel, perante o SENHOR me tenho alegrado.

[22] Ainda mais desprezível me farei e me humilharei aos meus olhos; quanto às servas, de quem falaste, delas serei honrado.

Dávid király ugrálva táncol az ÚR színe előtt, ezért szívből megvetette őt.

[17]Az ÚR ládáját bevitték, és odatették a helyére, annak a sátornak a közepén, amelyet Dávid vont fel. Akkor Dávid égőáldozatokat és békeáldozatokat mutatott be az ÚR színe előtt.

[18]Miután Dávid bemutatta az égőáldozatokat és a békeáldozatokat, megáldotta a népet a Seregek URának nevében.

[19]Majd az egész népnek, Izráel egész sokaságának, minden férfinak és nőnek osztott egy-egy lepényt, préselt datolyát és aszúszőlőt. Azután az egész nép hazament.

[20]Dávid is hazatért, hogy megáldja háza népét. De Míkal, Saul leánya kijött Dávid elé, és ezt mondta: Milyen dicső volt ma Izráel királya! Úgy mutogatta magát az udvari emberek szolgálóleányai előtt, ahogyan csak féleszű ember szokta magát mutogatni!

[21]Dávid ezt felelte Míkalnak: Az ÚR színe előtt jártam szent táncot, aki engem választott apád helyett és egész háza népe helyett, és engem rendelt az ÚR népének, Izráelnek a fejedelmévé. Igen, az ÚR színe előtt!

[22]És ha még ennél is jobban megalázkodom, és még alávalóbb leszek is a magam szemében, akkor is tisztelni fognak a szolgálóleányok, akiket te emlegetsz.

[23] Mical, filha de Saul, não teve filhos, até ao dia da sua morte.

2 Samuel 7

A aliança do Senhor com Davi
1 Crônicas 17.1-15

[1] Sucedeu que, habitando o rei Davi em sua própria casa, tendo-lhe o SENHOR dado descanso de todos os seus inimigos em redor,

[2] disse o rei ao profeta Natã: Olha, eu moro em casa de cedros, e a arca de Deus se acha numa tenda.

[3] Disse Natã ao rei: Vai, faze tudo quanto está no teu coração, porque o SENHOR é contigo.

[4] Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

[5] Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Edificar-me-ás tu casa para minha habitação?

[6] Porque em casa nenhuma habitei desde o dia em que fiz subir os filhos de Israel do Egito até ao dia de hoje; mas tenho andado em tenda, em tabernáculo.

[7] Em todo lugar em que andei com todos os filhos de Israel, falei, acaso, alguma palavra com qualquer das suas tribos, a quem mandei apascentar o meu povo de Israel, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

[8] Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada, de detrás das

[23]Ezért nem lett gyermeke Míkalnak, Saul leányának holta napjáig.

2 Sámuel 7

Dávid templomot akar építeni
(Vö. 1 Krón 17)

[1]Amikor a király már palotában lakott, és az ÚR mindenfelől nyugalmat adott neki ellenségeitől,

[2]ezt mondta a király Nátán prófétának: Nézd, én cédruspalotában lakom, az Isten ládája pedig sátorlapok között lakik.

[3]Nátán ezt mondta a királynak: Tedd meg mindazt, ami szándékodban van, mert veled van az ÚR!

[4]De még azon az éjszakán az történt, hogy így szólt az ÚR igéje Nátánhoz:

[5]Menj, és mondd meg szolgámnak, Dávidnak, hogy ezt mondja az ÚR: Te házat akarsz nekem építeni, hogy abban lakjam?

[6]Hiszen attól kezdve, hogy fölhoztam Izráel fiait Egyiptomból, nem laktam házban mindmáig, hanem egy sátorral vándoroltam ide-oda, az volt a hajlékom.

[7]Amíg Izráel fiai között vándoroltam, mondtam-e egy szóval is Izráel bármelyik bírájának, akit népem, Izráel pásztoraul rendeltem: Miért nem építettetek nekem egy házat cédrusfából?

Az ÚR ígérete Dávidnak és házának

[8]Most azért ezt mondd szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek URa: Én hoztalak el a legelőről, a juhnyáj mellől, hogy fejedelme légy népemnek, Izráelnek.

ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo, sobre Israel.

9 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

10 Prepararei lugar para o meu povo, para Israel, e o plantarei, para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado, e jamais os filhos da perversidade o aflijam, como dantes,

11 desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel. Dar-te-ei, porém, descanso de todos os teus inimigos; também o SENHOR te faz saber que ele, o SENHOR, te fará casa.

12 Quando teus dias se cumprirem e descansares com teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que procederá de ti, e estabelecerei o seu reino.

13 Este edificará uma casa ao meu nome, e eu estabelecerei para sempre o trono do seu reino.

14 Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; se vier a transgredir, castigá-lo-ei com varas de homens e com açoites de filhos de homens.

15 Mas a minha misericórdia se não apartará dele, como a retirei de Saul, a quem tirei de diante de ti.

16 Porém a tua casa e o teu reino serão firmados para sempre diante de ti; teu trono será estabelecido para sempre.

9Veled voltam mindenütt, amerre csak jártál, kiirtottam előled minden ellenségedet. Olyan nagy nevet szereztem neked, amilyen neve csak a legnagyobbaknak van a földön.

10Helyet készítettem népemnek, Izráelnek is, és úgy ültettem el ott, hogy a maga helyén lakhat. Nem kell többé rettegnie, és nem nyomorgatják többé a gonoszok, mint kezdetben,

11attól a naptól fogva, hogy bírákat rendeltem népemnek, Izráelnek, és nyugalmat adtam neked minden ellenségedtől. Azt is kijelentette neked az ÚR, hogy az ÚR akarja a te házadat építeni.

12Ha majd letelik az időd, és pihenni térsz őseidhez, fölemelem majd utódodat, aki a te véredből származik, és szilárddá teszem az ő királyságát.

13Ő épít házat nevem tiszteletére, én pedig megerősítem királyi trónját örökre.

14Atyja leszek, és ő az én fiam lesz. Ha bűnt követ el, megfenyítem férfihoz illő bottal, embereknek kijáró csapásokkal.

15De nem vonom meg tőle szeretetemet, ahogyan megvontam Saultól, akit eltávolítottam előled.

16Így a te házad és királyságod örökre megmarad, és trónod örökre szilárd lesz.

[17] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
1 Crônicas 17.16-27

[18] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?
[19] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, SENHOR Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos distantes; e isto é instrução para todos os homens, ó SENHOR Deus.
[20] Que mais ainda te poderá dizer Davi? Pois tu conheces bem a teu servo, ó SENHOR Deus.
[21] Por causa da tua palavra e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, dando-a a conhecer a teu servo.
[22] Portanto, grandíssimo és, ó SENHOR Deus, porque não há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.
[23] Quem há como o teu povo, como Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo? E para fazer a ti mesmo um nome e fazer a teu povo estas grandes e tremendas coisas, para a tua terra, diante do teu povo, que tu resgataste do Egito, desterrando as nações e seus deuses?
[24] Estabeleceste teu povo Israel por teu povo para sempre e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[17]Nátán pontosan e beszéd és látomás szerint beszélt Dáviddal.

Dávid imádsága

[18]Ekkor bement Dávid király az ÚR színe elé, leült, és ezt mondta: Ki vagyok én, Uram, ó, URam? És mi az én házam népe, hogy eljuttattál engem idáig?
[19]Sőt még ezt is kevesellted, Uram, ó, URam, és a távoli jövőre is tettél ígéretet szolgád házának, ezzel is az embert tanítva, Uram, ó, URam!
[20]De miért beszélne tovább Dávid, hiszen te ismered szolgádat, Uram, ó, URam!
[21]A te ígéreted és szándékod szerint vitted véghez mindezeket a hatalmas dolgokat, hogy megismertesd azokat szolgáddal.
[22]Ezért vagy te oly nagy, Uram, ó, URam! Senki sincs hozzád fogható, sőt nincs is rajtad kívül Isten, egészen úgy, ahogyan magunk is hallottuk.
[23]Van-e még egy olyan nemzet a földön, mint a te néped, Izráel, amelyért elment Isten, és kiváltotta, hogy az ő népe legyen, és nevet szerzett magának azzal, hogy nagy és félelmetes dolgokat vitt véghez, amikor kiűzött nemzeteket és isteneiket a nép elől, amelyet kiváltottál magadnak Egyiptomból?
[24]Így erősítetted meg magadnak népedet, Izráelt, hogy örökké a te néped legyen, te pedig, URam, az Istenük lettél.

[25] Agora, pois, ó SENHOR Deus, quanto a esta palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, confirma-a para sempre e faze como falaste.
[26] Seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é Deus sobre Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.
[27] Pois tu, ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, fizeste ao teu servo esta revelação, dizendo: Edificar-te-ei casa. Por isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.
[28] Agora, pois, ó SENHOR Deus, tu mesmo és Deus, e as tuas palavras são verdade, e tens prometido a teu servo este bem.
[29] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa do teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR Deus, o disseste; e, com a tua bênção, será, para sempre, bendita a casa do teu servo.

2 Samuel 8

Diversas vitórias de Davi
1 Crônicas 18.1-13

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os sujeitou; e tomou de suas mãos as rédeas da metrópole.
[2] Também derrotou os moabitas; fê-los deitar em terra e os mediu: duas vezes um cordel, para os matar; uma vez um cordel, para os deixar com vida. Assim, ficaram os moabitas por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[25]Most azért, URam Isten, tartsd meg örökké azt az ígéretet, amelyet szolgádnak és háza népének tettél, és tégy úgy, ahogy megígérted!
[26]Akkor nagy lesz a te neved örökké, mert ezt mondják: A Seregek URa Izráelnek az Istene! Szolgádnak, Dávidnak a háza pedig szilárd lesz színed előtt.
[27]Te, ó, Seregek URa, Izráel Istene, ezt a kijelentést adtad szolgádnak: Megépítem házadat! Ezért volt bátorsága szolgádnak, hogy ilyen imádsággal imádkozzék hozzád.
[28]Valóban, Uram, ó, URam, te vagy az Isten, és igazak a te ígéreteid. Te ígérted szolgádnak ezt a jót.
[29]Áldd meg azért kegyelmesen szolgád házát, hogy örökké színed előtt legyen, mert te ígérted ezt, Uram, ó, URam! Mert a te áldásoddal szolgádnak háza örökké áldott lesz!

2 Sámuel 8

Dávid győzelmei
(Vö. 1 Krón 18)

[1]Ezután történt, hogy Dávid megverte a filiszteusokat, leigázta őket, és elvette Dávid a filiszteusoktól Meteg-Ammát.
[2]Megverte a móábiakat is. Lefektette őket a földre, és kötéllel mérte meg őket: két kötélnyit kivégeztetett, egy kötélnyit pedig életben hagyott. És a móábiak adófizető szolgái lettek Dávidnak.

[3] Também Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá, foi derrotado por Davi, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[3]Megverte Dávid Hadadezert, Rehób fiát, Cóbá királyát, aki az Eufrátesz folyamig akarta kiterjeszteni hatalmát.

[4] Tomou-lhe Davi mil e setecentos cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[4]Elfogott közülük Dávid ezerhétszáz lovast és húszezer gyalogost, és megbénította Dávid a harci kocsik lovait, csak száz harci kocsit hagyott meg belőlük.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer Hadadezer, rei de Zobá; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[5]Amikor a damaszkuszi arámok eljöttek, hogy megsegítsék Hadadezert, Cóbá királyát, levágott Dávid huszonkétezer arám embert.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[6]Majd helyőrséget helyezett az arám Damaszkuszba, és az arámok adófizető szolgái lettek Dávidnak. Így segítette meg az ÚR Dávidot mindenütt, ahova csak ment.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7]Elvette Dávid az aranypajzsokat is, amelyeket Hadadezer szolgái hordtak, és Jeruzsálembe vitette azokat.

[8] Tomou mais o rei Davi mui grande quantidade de bronze de Betá e de Berotai, cidades de Hadadezer.

[8]Dávid király igen sok rezet hozott el Betahból és Bérótajból, Hadadezer városaiból.

[9] Então, ouvindo Toí, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer,

[9]Amikor meghallotta Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadezer egész haderejét,

[10] mandou seu filho Jorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer de contínuo fazia guerra a Toí). Jorão trouxe consigo objetos de prata, de ouro e de bronze,

[10]elküldte Tói a fiát, Jórámot Dávid királyhoz mindenféle arany-, ezüst- és réztárggyal, hogy békességgel és áldással köszöntse azért, mert hadat viselt Hadadezerrel, és megverte őt. Hadadezer ugyanis Tóival is harcban állt.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e o

[11]Dávid király ezeket is az ÚRnak szentelte azzal az ezüsttel és arannyal együtt,

ouro que já havia consagrado de todas as nações que sujeitara:

[12] da Síria, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus, de Amaleque e dos despojos de Hadadezer, filho de Reobe, rei de Zobá.

[13] Ganhou Davi renome, quando, ao voltar de ferir os siros, matou dezoito mil homens no vale do Sal.

[14] Pôs guarnições em Edom, em todo o Edom pôs guarnições, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

Oficiais de Davi

2 Samuel 20.23-26; 1 Crônicas 18.14-17

[15] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[16] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.

[17] Zadoque, filho de Aitube, e Aimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes, e Seraías, escrivão.

[18] E Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram seus ministros.

2 Samuel 9

A bondade de Davi para com o filho de Jônatas

[1] Disse Davi: Resta ainda, porventura, alguém da casa de Saul, para que use eu de bondade para com ele, por amor de Jônatas?

amelyet a meghódított népektől zsákmányolva már odaszentelt:

[12]amit az arámoktól, a móábiaktól, az ammóniaktól, a filiszteusoktól, az amálékiaktól és Hadadezertől, Rehób fiától, Cóbá királyától zsákmányolt.

[13]Akkor is hírnevet szerzett magának Dávid, amikor visszatért azután, hogy a Sósvölgyben megvert tizennyolcezer edómit.

[14]Edómba is helyőrséget helyezett. Helyőrséget helyezett el egész Edómban, úgyhogy egész Edóm Dávid szolgája lett. Így segítette meg az ÚR Dávidot mindenütt, ahova csak ment.

[15]Így uralkodott Dávid egész Izráelen, jogot és igazságot szolgáltatva egész népének.

[16]A hadsereg parancsnoka Jóáb, Cerújá fia, a főtanácsos pedig Jehósáfát, Ahílúd fia volt.

[17]Cádók, Ahítúb fia és Ahímelek, Ebjátár fia voltak a papok, Szerájá pedig a kancellár.

[18]Benájá, Jójádá fia a kerétiek és a pelétiek parancsnoka volt; Dávid fiai is papok voltak.

2 Sámuel 9

Dávid gondoskodik Jónátán fiáról

[1]Egyszer megkérdezte Dávid: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, aki iránt hűséggel tartozom Jónátánért?

[2] Havia um servo na casa de Saul cujo nome era Ziba; chamaram-no que viesse a Davi. Perguntou-lhe o rei: És tu Ziba? Respondeu: Eu mesmo, teu servo.

[3] Disse-lhe o rei: Não há ainda alguém da casa de Saul para que use eu da bondade de Deus para com ele? Então, Ziba respondeu ao rei: Ainda há um filho de Jônatas, aleijado de ambos os pés.

[4] E onde está? Perguntou-lhe o rei. Ziba lhe respondeu: Está na casa de Maquir, filho de Amiel, em Lo-Debar.

[5] Então, mandou o rei Davi trazê-lo de Lo-Debar, da casa de Maquir, filho de Amiel.

[6] Vindo Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, a Davi, inclinou-se, prostrando-se com o rosto em terra. Disse-lhe Davi: Mefibosete! Ele disse: Eis aqui teu servo!

[7] Então, lhe disse Davi: Não temas, porque usarei de bondade para contigo, por amor de Jônatas, teu pai, e te restituirei todas as terras de Saul, teu pai, e tu comerás pão sempre à minha mesa.

[8] Então, se inclinou e disse: Quem é teu servo, para teres olhado para um cão morto tal como eu?

[9] Chamou Davi a Ziba, servo de Saul, e lhe disse: Tudo o que pertencia a Saul e toda a sua casa dei ao filho de teu senhor.

[2]Volt egy Saul házából való szolga, akinek Cíbá volt a neve. Őt hívták Dávidhoz, és megkérdezte a király: Te vagy Cíbá? Ő így felelt: Én vagyok, a te szolgád.

[3]Akkor ezt mondta a király: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, akinek hűséggel tartozom Isten előtt? Cíbá ezt felelte a királynak: Van még Jónátánnak egy fia, aki mindkét lábára béna.

[4]A király megkérdezte: Hol van? Cíbá így felelt a királynak: Lódebárban van, Ammíél fiának, Mákírnak a házában.

[5]Akkor üzent érte Dávid király, és elhozatta őt Lódebárból, Mákírnak, Ammíél fiának a házából.

[6]Amikor megérkezett Dávidhoz Mefíbóset, Saul fiának, Jónátánnak a fia, arccal a földig hajolt, és leborult előtte. Dávid megszólította: Mefíbóset! Ő így felelt: Itt van a te szolgád.

[7]Dávid ezt mondta neki: Ne félj, hiszen én hűséggel tartozom neked apádért, Jónátánért, és visszaadom neked nagyapádnak, Saulnak minden földbirtokát, te pedig mindenkor az én asztalomnál étkezel.

[8]Ekkor Mefíbóset leborult, és ezt mondta: Micsoda a te szolgád, hogy hozzám fordultál? Hiszen én olyan vagyok, mint egy döglött kutya!

[9]Ezután hívatta a király Cíbát, Saul szolgáját, és ezt mondta neki: Amije csak volt Saulnak és egész háza népének, mindent urad fiának adtam.

[10] Trabalhar-lhe-ás, pois, a terra, tu, e teus filhos, e teus servos, e recolherás os frutos, para que a casa de teu senhor tenha pão que coma; porém Mefibosete, filho de teu senhor, comerá pão sempre à minha mesa. Tinha Ziba quinze filhos e vinte servos.

[11] Disse Ziba ao rei: Segundo tudo quanto meu senhor, o rei, manda a seu servo, assim o fará. Comeu, pois, Mefibosete à mesa de Davi, como um dos filhos do rei.

[12] Tinha Mefibosete um filho pequeno, cujo nome era Mica. Todos quantos moravam em casa de Ziba eram servos de Mefibosete.

[13] Morava Mefibosete em Jerusalém, porquanto comia sempre à mesa do rei. Ele era coxo de ambos os pés.

2 Samuel 10

Davi derrota os amonitas e os siros

1 Crônicas 19.1-19

[1] Depois disto, morreu o rei dos filhos de Amom, e seu filho Hanum reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, como seu pai usou de bondade para comigo. E enviou Davi servos seus para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom.

[3] Mas os príncipes dos filhos de Amom disseram a seu senhor, Hanum: Pensas que, por Davi te haver mandado consoladores, está honrando a teu pai?

[10]Te műveld a földjét fiaiddal és szolgáiddal együtt, és takarítsd be, hogy legyen mit ennie urad fia házának. Mefíbóset azonban, urad fia állandóan az én asztalomnál fog étkezni. Cíbának tizenöt fia és húsz szolgája volt.

[11]Cíbá így felelt a királynak: Mindent megtesz szolgád, amit uram, királyom parancsol szolgájának. Mefíbóset pedig az én asztalomnál fog étkezni, mint egy királyfi! – mondta Dávid.

[12]Volt Mefíbósetnek egy Míká nevű kisfia. Cíbá házának a lakói mindnyájan Mefíbóset szolgái voltak.

[13]Maga Mefíbóset Jeruzsálemben lakott, mert állandóan a király asztalánál étkezett. Ő mindkét lábára sánta volt.

2 Sámuel 10

Dávid harcai az arámokkal

(Vö. 1 Krón 19)

[1]Történt ezek után, hogy meghalt az ammóniak királya, és utána a fia, Hánún lett a király.

[2]Dávid így gondolkodott: Szeretettel bánok Hánúnnal, Náhás fiával, mert az ő apja is szeretettel bánt velem. Elküldte tehát Dávid az udvari embereit, hogy megvigasztalják apja halála miatt. Amikor megérkeztek Dávid udvari emberei az ammóniak országába,

[3]ezt mondták az ammóniak vezérei uruknak, Hánúnnak: Azt hiszed, apádat akarja megtisztelni Dávid, hogy vigasztalókat küldött hozzád? Inkább

Porventura, não te enviou ele os seus servos para reconhecerem a cidade, espiá-la e destruí-la?

azért küldte hozzád Dávid az udvari embereit, hogy ezt a várost megszemléljék, kikémleljék és elpusztítsák!

4 Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e lhes rapou metade da barba, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.

4Elfogatta azért Hánún Dávid embereit, szakálluk felét lenyíratta, ruhájuk felét fenekükig levágatta, és visszaküldte őket.

5 Sabedor disso, enviou Davi mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

5Amikor ezt jelentették Dávidnak, eléjük küldött, és mivel igen csúffá tették azokat az embereket, ezt üzente nekik a király: Maradjatok Jerikóban, amíg meg nem nő a szakállatok; azután térjetek vissza!

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, mandaram mensageiros tomar a soldo vinte mil homens de pé dos siros de Bete-Reobe e dos siros de Zobá, mil homens do rei de Maaca e doze mil de Tobe.

6Amikor látták az ammóniak, hogy meggyűlöltették magukat Dáviddal, követeket küldtek, és zsoldjukba fogadták a bét-rehóbi arámokat és a cóbái arámokat, húszezer gyalogost, továbbá Maaká királyától ezer embert és Tóbból tizenkétezer embert.

7 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

7Amint meghallotta ezt Dávid, elküldte Jóábot egy egész sereggel, a legvitézebbekkel.

8 Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta, e os siros de Zobá e Reobe e os homens de Tobe e Maaca estavam à parte no campo.

8Kivonultak az ammóniak is, és csatarendbe álltak a kapu bejáratánál. A cóbái és rehóbi arámok, meg Tób és Maaká emberei külön álltak fel a mezőn.

9 Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

9Jóáb látta, hogy elöl is, hátul is támadás fenyegeti, ezért kiválogatta egész Izráel színe-javát, és csatarendbe állította őket az arámokkal szemben,

[10] e o resto do povo, entregou-o a Abisai, seu irmão, o qual o formou em linha contra os filhos de Amom.

[11] Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro; e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[12] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[13] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante deles.

[14] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[15] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, tornaram a refazer-se.

[16] E Hadadezer fez sair os siros que estavam do outro lado do rio, e vieram a Helã; Sobaque, chefe do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão e foi a Helã; os siros se puseram em ordem de batalha contra Davi e pelejaram contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de setecentos carros e quarenta

[10]a hadinép maradékát pedig testvérének, Abísajnak a vezetésére bízta, és az ammóniakkal szemben állította csatarendbe.

[11]Ezt mondta: Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én megyek segíteni neked.

[12]Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!

[13]Akkor Jóáb rohamra indult hadinépével az arámok ellen, azok pedig megfutamodtak.

[14]Amikor az ammóniak látták, hogy az arámok futnak, ők is megfutamodtak Abísaj elől, és bementek a városba. Akkor Jóáb visszatért az ammóniaktól, és Jeruzsálembe ment.

[15]Amikor az arámok látták, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől, összegyűltek.

[16]Akkor elküldött Hadadezer, és fegyverbe szólította a folyamon túli arámokat. Ezek megérkeztek Hélámba, élükön Sóbakkal, Hadadezer hadseregparancsnokával.

[17]Jelentették ezt Dávidnak, aki összegyűjtötte egész Izráelt, átkelt a Jordánon, és megérkezett Hélám alá. Az arámok csatarendbe álltak Dáviddal szemben, és megütköztek vele.

[18]De megfutamodtak az arámok Izráel elől, és megölt Dávid az arámok közül hétszáz harci kocsin küzdő embert és

mil homens de cavalo; também feriu a Sobaque, chefe do exército, de tal sorte que morreu ali.

[19] Vendo, pois, todos os reis, servos de Hadadezer, que foram vencidos, fizeram paz com Israel e o serviram; e temeram os siros de ainda socorrer aos filhos de Amom.

negyvenezer lovast. Sóbakot, a hadseregparancsnokot is levágta, és ott halt meg.

[19]Amikor látták mindazok a királyok, akik Hadadezer szolgái voltak, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől, békét kötöttek Izráellel, és szolgáltak neki. Ezután az arámok nem merték többé segíteni az ammóniakat.

2 Samuel 11

Davi comete adultério com Bate-Seba

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, enviou Davi a Joabe, e seus servos, com ele, e a todo o Israel, que destruíram os filhos de Amom e sitiaram Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém.

[2] Uma tarde, levantou-se Davi do seu leito e andava passeando no terraço da casa real; daí viu uma mulher que estava tomando banho; era ela mui formosa.

[3] Davi mandou perguntar quem era. Disseram-lhe: É Bate-Seba, filha de Eliã e mulher de Urias, o heteu.

[4] Então, enviou Davi mensageiros que a trouxessem; ela veio, e ele se deitou com ela. Tendo-se ela purificado da sua imundícia, voltou para sua casa.

[5] A mulher concebeu e mandou dizer a Davi: Estou grávida.

Davi e Urias

[6] Então, enviou Davi mensageiros a Joabe, dizendo: Manda-me Urias, o heteu. Joabe enviou Urias a Davi.

2 Sámuel 11

Dávid és Betsabé

[1]Egy esztendő múlva, abban az időben, amikor a királyok háborúba szoktak vonulni, elküldte Dávid Jóábot szolgáival meg egész Izráellel együtt. Pusztították az ammóniakat, és körülzárták Rabbát. Dávid azonban Jeruzsálemben maradt.

[2]Egyszer estefelé, amikor Dávid fölkelt a fekhelyéről, és a királyi palota tetején sétált, meglátott a tetőről egy asszonyt, aki éppen fürdött. Az asszony igen szép volt.

[3]Dávid elküldött, és kérdezősködött az asszony felől. Ezt mondták neki: Betsabé ez, Elíám leánya, a hettita Úriás felesége.

[4]Akkor követeket küldött Dávid, és magához vitette őt. Az asszony, aki éppen azelőtt tisztult meg tisztátalanságából, bement hozzá, ő pedig vele hált. Azután hazament az asszony.

[5]De az asszony teherbe esett. Megüzente hát Dávidnak: Teherbe estem!

[6]Akkor Dávid ezt üzente Jóábnak: Küldd el hozzám a hettita Úriást! Jóáb el is küldte Úriást Dávidhoz.

[7] Vindo, pois, Urias a Davi, perguntou este como passava Joabe, como se achava o povo e como ia a guerra.

[8] Depois, disse Davi a Urias: Desce a tua casa e lava os pés. Saindo Urias da casa real, logo se lhe seguiu um presente do rei.

[9] Porém Urias se deitou à porta da casa real, com todos os servos do seu senhor, e não desceu para sua casa.

[10] Fizeram-no saber a Davi, dizendo: Urias não desceu a sua casa. Então, disse Davi a Urias: Não vens tu de uma jornada? Por que não desceste a tua casa?

[11] Respondeu Urias a Davi: A arca, Israel e Judá ficam em tendas; Joabe, meu senhor, e os servos de meu senhor estão acampados ao ar livre; e hei de eu entrar na minha casa, para comer e beber e para me deitar com minha mulher? Tão certo como tu vives e como vive a tua alma, não farei tal coisa.

[12] Então, disse Davi a Urias: Demora-te aqui ainda hoje, e amanhã te despedirei. Urias, pois, ficou em Jerusalém aquele dia e o seguinte.

[13] Davi o convidou, e comeu e bebeu diante dele, e o embebedou; à tarde, saiu Urias a deitar-se na sua cama, com os servos de seu senhor; porém não desceu a sua casa.

A morte de Urias

[14] Pela manhã, Davi escreveu uma carta a Joabe e lha mandou por mão de Urias.

[7]Amikor Úriás megérkezett hozzá, megkérdezte Dávid, hogy jól van-e Jóáb, jól van-e a hadinép, és jól folyik-e a háború.

[8]Azután ezt mondta Dávid Úriásnak: Menj haza, és mosd meg a lábadat! Úriás elhagyta a királyi palotát, és vitték utána a király ajándékát.

[9]De Úriás a királyi palota bejárata előtt feküdt le ura többi szolgájával együtt, és nem ment haza.

[10]Amikor jelentették Dávidnak, hogy Úriás nem ment haza, ezt kérdezte Dávid Úriástól: Hiszen hosszú útról érkeztél! Miért nem mentél hát haza?

[11]Úriás így felelt Dávidnak: A láda, meg Izráel és Júda sátrakban laknak; az én uram, Jóáb és uramnak a szolgái pedig a nyílt mezőn táboroznak. Hogyan mehetnék akkor én haza, hogy egyem, igyam, és a feleségemmel háljak? Az életemre, a lelkemre mondom, hogy nem teszem ezt!

[12]Akkor ezt mondta Dávid Úriásnak: Maradj itt még ma, és holnap elbocsátlak! Ott maradt tehát Úriás Jeruzsálemben aznap és másnap is.

[13]Azután hívatta őt Dávid, hogy vele egyék és igyék, és leitatta őt. De este urának a szolgáival ment ki lefeküdni a fekvőhelyére, és nem ment haza.

Úriás halála

[14]Reggel azután levelet írt Dávid Jóábnak, melyet Úriással küldött el.

[15] Escreveu na carta, dizendo: Ponde Urias na frente da maior força da peleja; e deixai-o sozinho, para que seja ferido e morra.

[15]Ezt írta a levélben: Állítsátok Úriást az arcvonalba, ahol a leghevesebb a küzdelem, azután húzódjatok vissza, hogy levágják, és halálát lelje!

[16] Tendo, pois, Joabe sitiado a cidade, pôs a Urias no lugar onde sabia que estavam homens valentes.

[16]Így történt a város ostrománál, hogy Jóáb Úriást arra a helyre állította, amelyről tudta, hogy ott kemény harcosok állnak.

[17] Saindo os homens da cidade e pelejando com Joabe, caíram alguns do povo, dos servos de Davi; e morreu também Urias, o heteu.

[17]Amikor kitörtek a városbeli férfiak, és megütköztek Jóábbal, néhányan elestek a hadinépből, Dávid szolgái közül. Meghalt a hettita Úriás is.

[18] Então, Joabe enviou notícias e fez saber a Davi tudo o que se dera na batalha.

[18]Jelentést küldött azért Jóáb Dávidnak az ütközet egész lefolyásáról.

[19] Deu ordem ao mensageiro, dizendo: Se, ao terminares de contar ao rei os acontecimentos desta peleja,

[19]Ezt parancsolta a küldöncnek: Ha elbeszéled az ütközet egész lefolyását a királynak,

[20] suceder que ele se encolerize e te diga: Por que vos chegastes assim perto da cidade a pelejar? Não sabíeis vós que haviam de atirar do muro?

[20]és ha a király haragra lobban, és ezt mondja neked: Miért mentetek harc közben olyan közel a városhoz? Hát nem tudtátok, hogy a várfalról lőni fognak rátok?

[21] Quem feriu a Abimeleque, filho de Jerubesete? Não lançou uma mulher sobre ele, do muro, um pedaço de mó corredora, de que morreu em Tebes? Por que vos chegastes ao muro? Então, dirás: Também morreu teu servo Urias, o heteu.

[21]Ki ütötte agyon Abímeleket, Jerubbeset fiát? Egy asszony dobott rá a várfalról egy malomkövet, és ezért halt meg Tébécben! Miért mentetek olyan közel a várfalhoz? Akkor így válaszolj: Szolgád, a hettita Úriás is meghalt.

[22] Partiu o mensageiro e, chegando, fez saber a Davi tudo o que Joabe lhe havia mandado dizer.

[22]A küldönc tehát elment, és amikor megérkezett, jelentette Dávidnak mindazt, amit rábízott Jóáb.

[23] Disse o mensageiro a Davi: Na verdade, aqueles homens foram mais poderosos do que nós e saíram contra nós ao campo;

[23]A küldönc ezt mondta Dávidnak: Először erősebbek voltak nálunk azok az emberek, ránk törtek a mezőn, de mi visszaszorítottuk őket a kapu bejáratáig.

porém nós fomos contra eles, até à entrada da porta.

24 Então, os flecheiros, do alto do muro, atiraram contra os teus servos, e morreram alguns dos servos do rei; e também morreu o teu servo Urias, o heteu.

25 Disse Davi ao mensageiro: Assim dirás a Joabe: Não pareça isto mal aos teus olhos, pois a espada devora tanto este como aquele; intensifica a tua peleja contra a cidade e derrota-a; e, tu, anima a Joabe.

Davi casa com Bate-Seba

26 Ouvindo, pois, a mulher de Urias que seu marido era morto, ela o pranteou.

27 Passado o luto, Davi mandou buscá-la e a trouxe para o palácio; tornou-se ela sua mulher e lhe deu à luz um filho. Porém isto que Davi fizera foi mau aos olhos do SENHOR.

24A várfalról azonban lövöldözni kezdtek szolgáidra az íjászok, és meghaltak néhányan a király szolgái közül. Szolgád, a hettita Úriás is meghalt.

25Akkor ezt parancsolta Dávid a küldöncnek: Mondd meg Jóábnak: Ne tekintsd ezt olyan nagy bajnak, mert a fegyver hol ezt, hol azt pusztítja el. Harcolj még erősebben a város ellen, és rombold le! Így biztasd őt!

26Amikor meghallotta Úriás felesége, hogy meghalt a férje, Úriás, elsiratta az urát.

27A gyász letelte után érte küldött Dávid, palotájába vitette; az pedig a felesége lett, és fiút szült neki. De az ÚRnak nem tetszett, amit Dávid elkövetett.

2 Samuel 12

Natã repreende a Davi

1 O SENHOR enviou Natã a Davi. Chegando Natã a Davi, disse-lhe: Havia numa cidade dois homens, um rico e outro pobre.

2 Tinha o rico ovelhas e gado em grande número;

3 mas o pobre não tinha coisa nenhuma, senão uma cordeirinha que comprara e criara, e que em sua casa crescera, junto com seus filhos; comia do seu bocado e do seu copo bebia; dormia nos seus braços, e a tinha como filha.

2 Sámuel 12

Nátán példázata

1Az ÚR elküldte Dávidhoz Nátánt. Az bement hozzá, és ezt mondta neki: Volt egy városban két ember, egy gazdag meg egy szegény.

2A gazdagnak igen sok juha és marhája volt.

3A szegénynek nem volt egyebe, csak egy báránykája, azt is pénzen vette. Táplálgatta, és a gyermekeivel együtt nőtt fel nála. A falatjából evett, poharából ivott, és az ölében feküdt, mintha csak a leánya lett volna.

[4] Vindo um viajante ao homem rico, não quis este tomar das suas ovelhas e do gado para dar de comer ao viajante que viera a ele; mas tomou a cordeirinha do homem pobre e a preparou para o homem que lhe havia chegado.

[5] Então, o furor de Davi se acendeu sobremaneira contra aquele homem, e disse a Natã: Tão certo como vive o SENHOR, o homem que fez isso deve ser morto.

[6] E pela cordeirinha restituirá quatro vezes, porque fez tal coisa e porque não se compadeceu.

[7] Então, disse Natã a Davi: Tu és o homem. Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu te ungi rei sobre Israel e eu te livrei das mãos de Saul;

[8] dei-te a casa de teu senhor e as mulheres de teu senhor em teus braços e também te dei a casa de Israel e de Judá; e, se isto fora pouco, eu teria acrescentado tais e tais coisas.

[9] Por que, pois, desprezaste a palavra do SENHOR, fazendo o que era mau perante ele? A Urias, o heteu, feriste à espada; e a sua mulher tomaste por mulher, depois de o matar com a espada dos filhos de Amom.

[10] Agora, pois, não se apartará a espada jamais da tua casa, porquanto me desprezaste e tomaste a mulher de Urias, o heteu, para ser tua mulher.

[11] Assim diz o SENHOR: Eis que da tua própria casa suscitarei o mal sobre ti, e

[4]Egyszer egy utas érkezett a gazdag emberhez, de ez sajnált a maga juhai és marhái közül hozatni, hogy elkészítse a hozzá érkezett vándornak, ezért elvette a szegény ember bárányát, és azt készítette el annak, aki hozzá érkezett.

[5]Dávid nagy haragra lobbant az ellen az ember ellen, és ezt mondta Nátánnak: Az élő ÚRra mondom, hogy halál fia az az ember, aki ezt elkövette!

[6]A bárányért négyszer annyit kell fizetnie, mivel ezt tette, és mivel könyörtelen volt.

[7]Akkor ezt mondta Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember! Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én kentelek föl Izráel királyává, és én mentettelek meg Saul kezéből.

[8]Neked adtam uradnak a házát, és öledbe adtam urad feleségeit. Neked adtam Izráel és Júda házát is. És ha ezt kevesellted volna, még sok mindent adtam volna neked.

[9]Miért vetetted meg az ÚR szavát, miért tettél olyat, ami nem tetszik neki?! A hettita Úriást fegyverrel vágattad le, hogy a feleségét feleségül vehesd; őt magát pedig meggyilkoltattad az ammóniak fegyverével!

[10]Ezért nem távozik el soha a fegyver a házadtól, mivel megvetettél engem, és elvetted a hettita Úriás feleségét, hogy a te feleséged legyen.

[11]Ezt mondja az ÚR: A tulajdon házadból fogok bajt hozni rád. Feleségeidet szemed

tomarei tuas mulheres à tua própria vista, e as darei a teu próximo, o qual se deitará com elas, em plena luz deste sol.

[12] Porque tu o fizeste em oculto, mas eu farei isto perante todo o Israel e perante o sol.

[13] Então, disse Davi a Natã: Pequei contra o SENHOR. Disse Natã a Davi: Também o SENHOR te perdoou o teu pecado; não morrerás.

[14] Mas, posto que com isto deste motivo a que blasfemassem os inimigos do SENHOR, também o filho que te nasceu morrerá.

[15] Então, Natã foi para sua casa.

A morte do filho de Bate-Seba

E o SENHOR feriu a criança que a mulher de Urias dera à luz a Davi; e a criança adoeceu gravemente.

[16] Buscou Davi a Deus pela criança; jejuou Davi e, vindo, passou a noite prostrado em terra.

[17] Então, os anciãos da sua casa se achegaram a ele, para o levantar da terra; porém ele não quis e não comeu com eles.

[18] Ao sétimo dia, morreu a criança; e temiam os servos de Davi informá-lo de que a criança era morta, porque diziam: Eis que, estando a criança ainda viva, lhe falávamos, porém não dava ouvidos à nossa voz; como, pois, lhe diremos que a criança é morta? Porque mais se afligirá.

[19] Viu, porém, Davi que seus servos cochichavam uns com os outros e

láttára elveszem és másnak adom, aki fényes nappal fog a feleségeiddel hálni.

[12]Te ugyan titokban cselekedtél, én azonban egész Izráel előtt, napvilágnál cselekszem meg ezt!

[13]Akkor ezt mondta Dávid Nátánnak: Vétkeztem az Úr ellen! Nátán így felelt Dávidnak: Az Úr is elengedte vétkedet, nem halsz meg.

[14]Mivel azonban ezzel a tettel okot adtál az Úr ellenségeinek a gyalázkodásra, meg kell halnia a fiadnak, aki született neked.

Betsabé gyermeke meghal

[15]Ezután hazament Nátán. Az Úr pedig súlyos betegséggel verte meg a gyermeket, akit Úriás volt felesége szült Dávidnak.

[16]Dávid könyörgött Istenhez a gyermekért; böjtöt tartott Dávid, és amikor hazament, a földön fekve töltötte az éjszakát.

[17]Udvarának a vénei odaálltak melléje, hogy fölemeljék a földről, de ő nem engedte, és nem is evett velük semmit.

[18]A hetedik napon meghalt a gyermek. A szolgák azonban nem merték megmondani Dávidnak, hogy meghalt a gyermek, mert ezt gondolták: Hiszen amikor még élt a gyermek, és szóltunk hozzá, akkor sem hallgatott a szavunkra. Hogyan mondjuk meg neki, hogy meghalt a gyermek?! Még valami bajt csinál!

[19]Dávid azonban látta, hogy szolgái maguk között sugdolóznak, és rájött

entendeu que a criança era morta, pelo que disse aos seus servos: É morta a criança? Eles responderam: Morreu.

Dávid, hogy meghalt a gyermek. Megkérdezte Dávid a szolgáit: Meghalt a gyermek? Meghalt – felelték.

[20] Então, Davi se levantou da terra; lavou-se, ungiu-se, mudou de vestes, entrou na Casa do SENHOR e adorou; depois, veio para sua casa e pediu pão; puseram-no diante dele, e ele comeu.

[20]Ekkor fölkelt Dávid a földről, megfürdött, megkente magát, ruhát váltott, majd bement az ÚR házába, és leborult. Azután hazament, és kérte, hogy tegyenek eléje ételt, és evett.

[21] Disseram-lhe seus servos: Que é isto que fizeste? Pela criança viva jejuaste e choraste; porém, depois que ela morreu, te levantaste e comeste pão.

[21]Akkor ezt kérdezték a szolgái: Miért tetted ezt? Amíg élt a gyermek, böjtöltél és sírtál, de most, hogy meghalt a gyermek, fölkelsz és eszel?

[22] Respondeu ele: Vivendo ainda a criança, jejuei e chorei, porque dizia: Quem sabe se o SENHOR se compadecerá de mim, e continuará viva a criança?

[22]Ő így felelt: Amíg a gyermek élt, böjtöltem és sírtam, mert ezt gondoltam: Ki tudja, talán megkönyörül rajtam az ÚR, és életben marad a gyermek.

[23] Porém, agora que é morta, por que jejuaria eu? Poderei eu fazê-la voltar? Eu irei a ela, porém ela não voltará para mim.

[23]De most, hogy meghalt, miért böjtöljek? Vissza tudom-e még hozni őt? Én megyek majd őhozzá, de ő nem tér vissza hozzám.

Salamon születése, Rabbá elfoglalása

[24] Então, Davi veio a Bate-Seba, consolou-a e se deitou com ela; teve ela um filho a quem Davi deu o nome de Salomão; e o SENHOR o amou.

[24]Ezután megvigasztalta Dávid a feleségét, Betsabét: bement hozzá, és vele hált. Az asszony fiút szült, és Salamonnak nevezték, az ÚR pedig a szeretetébe fogadta őt.

[25] Davi o entregou nas mãos do profeta Natã, e este lhe chamou Jedidias, por amor do SENHOR.

[25]Dávid Nátán prófétára bízta őt, aki Jedídjának nevezte az ÚR akarata szerint.

Davi conquista Rabá
1 Crônicas 20.1-3

[26] Entretanto, pelejou Joabe contra Rabá, dos filhos de Amom, e tomou a cidade real.

[26]Jóáb eközben az ammóni Rabbá ellen harcolt, hogy elfoglalja a királyi várost.

[27] Então, mandou Joabe mensageiros a Davi e disse: Pelejei contra Rabá e tomei a cidade das águas.

[27]De követeket küldött Jóáb Dávidhoz, és ezt üzente: Harcolok Rabbá ellen, és a vízivárost már elfoglaltam.

[28] Ajunta, pois, agora o resto do povo, e cerca a cidade, e toma-a, para não suceder que, tomando-a eu, se aclame sobre ela o meu nome.

[29] Reuniu, pois, Davi a todo o povo, e marchou para Rabá, e pelejou contra ela, e a tomou.

[30] Tirou a coroa da cabeça do seu rei; o peso da coroa era de um talento de ouro, e havia nela pedras preciosas, e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[31] Trazendo o povo que havia nela, fê-lo passar a serras, e a picaretas, e a machados de ferro, e em fornos de tijolos; e assim fez a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi com todo o povo para Jerusalém.

2 Samuel 13

O incesto de Amnom

[1] Tinha Absalão, filho de Davi, uma formosa irmã, cujo nome era Tamar. Amnom, filho de Davi, se enamorou dela.

[2] Angustiou-se Amnom por Tamar, sua irmã, a ponto de adoecer, pois, sendo ela virgem, parecia-lhe impossível fazer-lhe coisa alguma.

[3] Tinha, porém, Amnom um amigo cujo nome era Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi; Jonadabe era homem mui sagaz.

[4] E ele lhe disse: Por que tanto emagreces de dia para dia, ó filho do rei? Não mo

[28]Most azért gyűjtsd össze a hadinép többi részét, vedd ostrom alá a várost, és foglald el, különben én foglalom el a várost, és akkor az én nevemről nevezik majd el.

[29]Ekkor összegyűjtötte Dávid az egész hadinépet, Rabbá alá vonult, harcolt ellene, és elfoglalta.

[30]Levette királyuk fejéről a koronát, amely egy talentum súlyú aranyból készült, és drágakövekkel volt kirakva, és Dávid a saját fejére helyezte azt. A városból is igen sok zsákmányt vitt el.

[31]A benne levő népet pedig kihozatta, és fűrésszel, vascsákánnyal és vasfejszével dolgoztatta, meg téglaégető kemencékhez rendelte ki őket. Így járt el valamennyi ammóni várossal. Azután visszatért Dávid egész hadinépével együtt Jeruzsálembe.

2 Sámuel 13

Amnón és Támár

[1]Ezek után a következő dolog történt: volt Absolonnak, Dávid fiának egy szép húga, akinek Támár volt a neve. Megszerette őt Amnón, Dávid fia.

[2]Amnón annyira epekedett húgáért, Támárért, hogy szinte belebetegedett, mert a leány szűz volt, és Amnón lehetetlennek látta, hogy valamit is tehessen vele.

[3]Volt azonban Amnónnak egy Jónádáb nevű barátja, Sammának, Dávid testvérének a fia. Jónádáb agyafúrt ember volt.

[4]Ezt mondta neki: Mi az oka annak, királyfi, hogy napról napra levertebb

dirás? Então, lhe disse Amnom: Amo Tamar, irmã de Absalão, meu irmão.

vagy? Nem mondanád meg nekem? Amnón ezt felelte neki: Támárba, Absolon öcsém húgába vagyok szerelmes.

[5] Disse-lhe Jonadabe: Deita-te na tua cama e finge-te doente; quando teu pai vier visitar-te, dize-lhe: Peço-te que minha irmã Tamar venha e me dê de comer pão, pois, vendo-a eu preparar-me a comida, comerei de sua mão.

[5]Jónádáb ezt mondta neki: Feküdj ágyba, és tettesd magad betegnek! Ha eljön apád, hogy meglátogasson, ezt mondd neki: Hadd jöjjön ide Támár húgom, hogy ennem adjon. Szemem láttára készítse el az ételt, hogy lássam, és az ő kezéből egyem!

[6] Deitou-se, pois, Amnom e fingiu-se doente; vindo o rei visitá-lo, Amnom lhe disse: Peço-te que minha irmã Tamar venha e prepare dois bolos à minha presença, para que eu coma de sua mão.

[6]Lefeküdt tehát Amnón, és betegnek tettette magát. Amikor elment a király, hogy meglátogassa, ezt mondta Amnón a királynak: Hadd jöjjön ide Támár húgom, és süssön szemem láttára néhány süteményt, az ő kezéből szeretnék enni!

[7] Então, Davi mandou dizer a Tamar em sua casa: Vai à casa de Amnom, teu irmão, e faze-lhe comida.

[7]Akkor üzenetet küldött Dávid Támárnak a palotába: Menj el Amnón bátyád házába, és készíts neki valami ennivalót!

[8] Foi Tamar à casa de Amnom, seu irmão, e ele estava deitado. Tomou ela a massa e a amassou, fez bolos diante dele e os cozeu.

[8]El is ment Támár bátyjának, Amnónnak a házába, aki ágyban volt. Fogta a tésztát, meggyúrta, a szeme láttára kiszaggatta, és megsütötte a süteményt.

[9] Tomou a assadeira e virou os bolos diante dele; porém ele recusou comer. Disse Amnom: Fazei retirar a todos da minha presença. E todos se retiraram.

[9]Azután fogta a serpenyőt, és feltálalta neki, de ő nem akart enni. Majd azt mondta Amnón: Küldjetek ki innen mindenkit! Ki is ment onnan mindenki.

[10] Então, disse Amnom a Tamar: Traze a comida à câmara, e comerei da tua mão. Tomou Tamar os bolos que fizera e os levou a Amnom, seu irmão, à câmara.

[10]Akkor ezt mondta Amnón Támárnak: Hozd be az ételt a hálószobába, a kezedből szeretnék enni! Fogta tehát Támár a süteményt, amit készített, és bevitte a hálószobába bátyjának, Amnónnak.

[11] Quando lhos oferecia para que comesse, pegou-a e disse-lhe: Vem, deita-te comigo, minha irmã.

[11]Amikor odanyújtotta neki, hogy egyék, az megragadta őt, és ezt mondta neki: Gyere, húgom, hálj velem!

[12] Porém ela lhe disse: Não, meu irmão, não me forces, porque não se faz assim em Israel; não faças tal loucura.

[13] Porque, aonde iria eu com a minha vergonha? E tu serias como um dos loucos de Israel. Agora, pois, peço-te que fales ao rei, porque não me negará a ti.

[14] Porém ele não quis dar ouvidos ao que ela lhe dizia; antes, sendo mais forte do que ela, forçou-a e se deitou com ela.

[15] Depois, Amnom sentiu por ela grande aversão, e maior era a aversão que sentiu por ela que o amor que ele lhe votara. Disse-lhe Amnom: Levanta-te, vai-te embora.

[16] Então, ela lhe disse: Não, meu irmão; porque maior é esta injúria, lançando-me fora, do que a outra que me fizeste. Porém ele não a quis ouvir.

[17] Chamou a seu moço, que o servia, e disse: Deita fora esta e fecha a porta após ela.

[18] Trazia ela uma túnica talar de mangas compridas, porque assim se vestiam as donzelas filhas do rei. Mesmo assim o servo a deitou fora e fechou a porta após ela.

[19] Então, Tamar tomou cinza sobre a cabeça, rasgou a túnica talar de mangas compridas que trazia, pôs as mãos sobre a cabeça e se foi andando e clamando.

[20] Absalão, seu irmão, lhe disse: Esteve Amnom, teu irmão, contigo? Ora, pois,

[12]Ő azonban ezt mondta neki: Jaj, bátyám, ne kövess el rajtam erőszakot, mert nem szabad így cselekedni Izráelben! Ne kövess el ilyen gyalázatot!

[13]Én hová menjek majd szégyenemben? Téged pedig gyalázatosnak fognak tartani Izráelben. Inkább beszélj a királlyal, bizonyára nem tagad meg engem tőled.

[14]De ő nem akart hallgatni rá, és mert erősebb volt nála, erőszakot követett el rajta, és vele hált.

[15]Utána azonban annyira meggyűlölte őt Amnón, hogy nagyobb lett a gyűlölete, amellyel gyűlölte, annál a szerelemnél, amellyel szerette, és ezt mondta neki Amnón: Kelj fel, eredj innen!

[16]De ő ezt felelte neki: Ha elküldesz, akkor még nagyobb gonoszságot követsz el annál, amit már elkövettél rajtam. De ő nem akart hallgatni rá,

[17]sőt kiáltott a szolgálatára álló legénynek, és ezt parancsolta: Kergessétek ki innen ezt a lányt az utcára, és zárd be utána az ajtót!

[18]Támáron tarka ruha volt, mert ilyen köntösbe szoktak öltözni a király szűz lányai. A szolga kivezette őt az utcára, és bezárta utána az ajtót.

[19]Támár ekkor hamut hintett a fejére, és megszaggatta a tarka ruhát, amely rajta volt. Kezét a fejére kulcsolta, és jajveszékelve jártkelt.

Absolon megöleti Amnónt

[20]Akkor a bátyja, Absolon ezt mondta neki: Talán Amnón bátyád volt veled?

minha irmã, cala-te; é teu irmão. Não se angustie o teu coração por isso. Assim ficou Tamar e esteve desolada em casa de Absalão, seu irmão.

21 Ouvindo o rei Davi todas estas coisas, muito se lhe acendeu a ira.

22 Porém Absalão não falou com Amnom nem mal nem bem; porque odiava a Amnom, por ter este forçado a Tamar, sua irmã.

Absalão mata a Amnom

23 Passados dois anos, Absalão tosquiava em Baal-Hazor, que está junto a Efraim, e convidou Absalão todos os filhos do rei.

24 Foi ter Absalão com o rei e disse: Eis que teu servo faz a tosquia; peço que com o teu servo venham o rei e os seus servidores.

25 O rei, porém, disse a Absalão: Não, filho meu, não vamos todos juntos, para não te sermos pesados. Instou com ele Absalão, porém ele não quis ir; contudo, o abençoou.

26 Então, disse Absalão: Se não queres ir, pelo menos deixa ir conosco Amnom, meu irmão. Porém o rei lhe disse: Para que iria ele contigo?

27 Insistindo Absalão com ele, deixou ir com ele Amnom e todos os filhos do rei.

28 Absalão deu ordem aos seus moços, dizendo: Tomai sentido; quando o coração de Amnom estiver alegre de vinho, e eu vos disser: Feri a Amnom, então, o matareis. Não temais, pois não sou eu quem vo-lo ordena? Sede fortes e valentes.

Légy csendben most, húgom, mert a testvéred ő! Ne vedd a szívedre ezt a dolgot! Ezután Támár magára hagyatva lakott testvérének, Absolonnak a házában.

21Dávid király azonban meghallotta mindezeket, és nagyon megharagudott.

22Absolon pedig nem szólt Amnónhoz sem jót, sem rosszat. De meggyűlölte Absolon Amnónt, mert erőszakot követett el a húgán, Támáron.

23Két esztendő múlva Absolon juhait nyírták az Efraimhoz tartozó Baal-Hácórban. Absolon meghívta az összes királyfit.

24Absolon ugyanis a király elé járult, és ezt mondta: Éppen most nyírják szolgád juhait. Jöjjön el azért a király udvari embereivel együtt a te szolgádhoz!

25De a király ezt felelte Absolonnak: Ne menjünk el, fiam, mindnyájan, hogy ne legyünk a terhedre! És bár unszolta őt, nem akart elmenni, hanem megáldotta őt.

26Akkor ezt mondta Absolon: Ha nem jössz, akkor jöjjön el velünk Amnón, a testvérem! A király így felelt: Miért menjen el veled?

27De amikor unszolni kezdte Absolon, elengedte vele Amnónt és a többi királyfit.

28Akkor Absolon megparancsolta a legényeinek: Jól figyeljetek! Amikor Amnón jókedvű lesz a bortól, ezt mondom nektek: Vágjátok le Amnónt! Ti pedig öljétek meg, ne féljetek, hiszen én adom

nektek a parancsot! Legyetek erősek és bátrak!

[29] E os moços de Absalão fizeram a Amnom como Absalão lhes havia ordenado. Então, todos os filhos do rei se levantaram, cada um montou seu mulo, e fugiram.

[29]Úgy is tették Absolon legényei Amnónnal, ahogyan Absolon parancsolta. A királyfiak pedig mindnyájan felugrottak, öszvérre ültek, és elmenekültek.

[30] Iam eles ainda de caminho, quando chegou a notícia a Davi: Absalão feriu todos os filhos do rei, e nenhum deles ficou.

[30]Még úton voltak, amikor ez a hír jutott el Dávidhoz: Megölette Absolon az összes királyfit, egy sem maradt meg közülük!

[31] Então, o rei se levantou, rasgou as suas vestes e se lançou por terra; e todos os seus servos que estavam presentes rasgaram também as suas vestes.

[31]Akkor fölkelt a király, megszaggatta a ruháját, és a földre feküdt. Szolgái is mind megszaggatott ruhában álltak mellette.

[32] Mas Jonadabe, filho de Siméia, irmão de Davi, respondeu e disse: Não pense o meu senhor que mataram a todos os jovens, filhos do rei, porque só morreu Amnom; pois assim já o revelavam as feições de Absalão, desde o dia em que sua irmã Tamar foi forçada por Amnom.

[32]De megszólalt Jónádáb, Sammának, Dávid testvérének a fia, és ezt mondta: Ne gondolja az én uram, hogy mind megölték az ifjakat, a királyfiakat, mert egyedül Amnón halt meg. Föltette ezt magában Absolon már akkor, amikor Amnón erőszakot követett el húgán, Támáron.

[33] Não meta, pois, agora, na cabeça o rei, meu senhor, tal coisa, supondo que morreram todos os filhos do rei; porque só morreu Amnom.

[33]Ne higgye azért az én uram, királyom, hogy az összes királyfi meghalt, mert csak Amnón halt meg.

[34] Absalão fugiu. O moço que estava de guarda, levantando os olhos, viu que vinha muito povo pelo caminho por detrás dele, pelo lado do monte.

[34]Absolon pedig elmenekült. Az őrálló legény föltekintett, és látta, hogy nagy sokaság közeledik nyugat felől a hegyoldalon.

[35] Então, disse Jonadabe ao rei: Eis aí vêm os filhos do rei; segundo a palavra de teu servo, assim sucedeu.

[35]Akkor ezt mondta Jónádáb a királynak: Ott jönnek a királyfiak! Úgy történt, ahogyan megmondta szolgád.

[36] Mal acabara de falar, chegavam os filhos do rei e, levantando a voz,

[36]Amint befejezte szavait, már meg is érkeztek a királyfiak, és hangos sírásba

choraram; também o rei e todos os seus servos choraram amargamente.

Absalão foge para Talmai

37 Absalão, porém, fugiu e se foi a Talmai, filho de Amiúde, rei de Gesur. E Davi pranteava a seu filho todos os dias.

38 Assim, Absalão fugiu, indo para Gesur, onde esteve três anos.

39 Então, o rei Davi cessou de perseguir a Absalão, porque já se tinha consolado acerca de Amnom, que era morto.

2 Samuel 14

Absalão volta para Jerusalém

1 Percebendo, pois, Joabe, filho de Zeruia, que o coração do rei começava a inclinar-se para Absalão,

2 mandou trazer de Tecoa uma mulher sábia e lhe disse: Finge que estás profundamente triste, põe vestidos de luto, não te unjas com óleo e sê como mulher que há já muitos dias está de luto por algum morto.

3 Apresenta-te ao rei e fala-lhe tais e tais palavras. E Joabe lhe pôs as palavras na boca.

4 A mulher tecoíta apresentou-se ao rei, e, inclinando-se, prostrou-se com o rosto em terra, e disse: Salva-me, ó rei!

5 Perguntou-lhe o rei: Que tens? Ela respondeu: Ah! Sou mulher viúva; morreu meu marido.

6 Tinha a tua serva dois filhos, os quais brigaram entre si no campo, e não houve

kezdtek. Maga a király és összes udvari embere is igen nagy sírásra fakadt.

37Absolon tehát elmenekült, és elment Talmajhoz, Ammíhúr fiához, Gesúr királyához. Dávid pedig egyre csak gyászolta fiát.

38Absolon három esztendeig maradt Gesúrban, miután odamenekült.

39Dávid király végül felhagyott azzal a szándékával, hogy Absolon ellen vonuljon, mert megvigasztalódott Amnón halála miatt.

2 Sámuel 14

Jóáb ki akarja békíteni Dávidot Absolonnal

1Jóáb, Cerújá fia észrevette, hogy a király gondolatai Absolonon járnak.

2Elküldött azért Jóáb Tekóába, hozatott onnan egy bölcs asszonyt, és ezt mondta neki: Tégy úgy, mintha gyászolnál: öltözz gyászruhába, ne kend meg magad olajjal, és viselkedj úgy, mint egy olyan asszony, aki régóta gyászolja halottját.

3Így menj be a királyhoz, és ezt meg ezt mondd neki! Jóáb ugyanis a szájába adta, hogy mit beszéljen.

4A tekóai asszony bement a királyhoz, arcával a földet érintve leborult, és ezt mondta: Segíts rajtam, ó, király!

5A király ezt kérdezte tőle: Mi a panaszod? Ő így felelt: Ó, jaj! Özvegyasszony vagyok, meghalt a férjem.

6Volt a te szolgálóleányodnak két fia, akik összevesztek a mezőn, és mivel nem volt,

quem os apartasse; um feriu ao outro e o matou.

[7] Eis que toda a parentela se levantou contra a tua serva, e disseram: Dá-nos aquele que feriu a seu irmão, para que o matemos, em vingança da vida de quem ele matou e para que destruamos também o herdeiro. Assim, apagarão a última brasa que me ficou, de sorte que não deixam a meu marido nome, nem sobrevivente na terra.

[8] Disse o rei à mulher: Vai para tua casa, e eu darei ordens a teu respeito.

[9] Disse a mulher tecoíta ao rei: A culpa, ó rei, meu senhor, caia sobre mim e sobre a casa de meu pai; o rei, porém, e o seu trono sejam inocentes.

[10] Disse o rei: Quem falar contra ti, traze-mo a mim; e nunca mais te tocará.

[11] Disse ela: Ora, lembra-te, ó rei, do SENHOR, teu Deus, para que os vingadores do sangue não se multipliquem a matar e exterminem meu filho. Respondeu ele: Tão certo como vive o SENHOR, não há de cair no chão nem um só dos cabelos de teu filho.

[12] Então, disse a mulher: Permite que a tua serva fale uma palavra contigo, ó rei, meu senhor. Disse ele: Fala.

[13] Prosseguiu a mulher: Por que pensas tu doutro modo contra o povo de Deus? Pois, em pronunciando o rei esse juízo,

aki szétválasztotta volna őket, az egyik leütötte a másikat, és megölte!

[7]Erre az egész nemzetség rátámadt a te szolgálóleányodra, és ezt mondták: Add ki a testvérgyilkost, hogy megöljük a testvéréért, akit meggyilkolt, sőt elpusztítjuk még az örökösét is! Így akarják kioltani még a megmaradt szikrát is, hogy ne maradjon a férjemnek se neve, se utódja a földön.

[8]Akkor a király ezt mondta az asszonynak: Menj haza, én majd rendelkezem az ügyedben!

[9]A tekóai asszony ezt felelte a királynak: Uram, királyom, a bűn terhe rám és családomra nehezedik, a király és az ő trónja azonban sérthetetlen!

[10]Erre a király ezt mondta: Hozd ide elém, aki ellened szót emel, és nem bánt többé téged.

[11]Az asszony így felelt: Esküdj meg, ó, király, Istenedre, az ÚRra, hogy ne folytathassa a pusztítást a vérbosszúra vágyó, és ne pusztítsák el a fiamat! A király így felelt: Az élő ÚRra mondom, hogy egy haja szála sem görbül meg a fiadnak.

[12]De az asszony ezt mondta: Szabad még a te szolgálóleányodnak egy szót szólnia hozzád, uram, királyom? Ő így felelt: Beszélj!

[13]Az asszony ezt mondta: Hát te miért gondoltál ilyet az Isten népe ellen? Hiszen a király, aki ezt a szót kimondta, maga is

condena-se a si mesmo, visto que não quer fazer voltar o seu desterrado.

14 Porque temos de morrer e somos como águas derramadas na terra que já não se podem juntar; pois Deus não tira a vida, mas cogita meios para que o banido não permaneça arrojado de sua presença.

15 Se vim, agora, falar esta palavra ao rei, meu senhor, é porque o povo me atemorizou; pois dizia a tua serva: Falarei ao rei; porventura, ele fará segundo a palavra da sua serva.

16 Porque o rei atenderá, para livrar a sua serva da mão do homem que intenta destruir tanto a mim como a meu filho da herança de Deus.

17 Dizia mais a tua serva: Seja, agora, a palavra do rei, meu senhor, para a minha tranqüilidade; porque, como um anjo de Deus, assim é o rei, meu senhor, para discernir entre o bem e o mal. O SENHOR, teu Deus, será contigo.

18 Então, respondeu o rei e disse à mulher: Peço-te que não me encubras o que eu te perguntar. Respondeu a mulher: Pois fale o rei, meu senhor.

19 Disse o rei: Não é certo que a mão de Joabe anda contigo em tudo isto? Respondeu ela: Tão certo como vive a tua alma, ó rei, meu senhor, ninguém se poderá desviar, nem para a direita nem para a esquerda, de tudo quanto o rei, meu

vétkes, mert nem hozatja vissza a király, akit eltaszított magától.

14Mert bizony meghalunk, és olyanok leszünk, mint a víz, amelyet ha a földre öntenek, nem lehet összeszedni. De amíg Isten nem veszi el az életet, az a szándéka, hogy még az eltaszított se maradjon tőle eltaszítva.

15Most, hogy bejöttem elbeszélni ezt a dolgot az én uramnak, a királynak, bizony ijesztgetett a nép. De azt gondolta a te szolgálóleányod: Beszélek én mégis a királlyal, hátha megteszi a király, amit a szolgálóleánya mond.

16Biztosan meghallgatja a király, és megmenti szolgálóleányát annak a kezéből, aki fiammal együtt ki akar pusztítani az Isten tulajdon népe közül.

17Még ezt is mondta a te szolgálóleányod: Az én uram, királyom beszéde megnyugtató lesz a számomra, mert olyan az én uram, királyom, mint az Isten angyala, meghallja mind a jót, mind a rosszat. Az ÚR, a te Istened legyen veled!

18A király azonban megszólalt, és ezt mondta az asszonynak: Ne titkolj el előttem semmit, ha most kérdezek tőled valamit! Az asszony így felelt: Beszéljen csak az én uram, királyom!

19A király ezt kérdezte: Nem Jóáb keze van mindebben? Az asszony így felelt: Az életemre mondom, uram, királyom, hogy nem lehet kitérni sem jobbra, sem balra az elől, amit az én uram, királyom mond. Valóban a te szolgád, Jóáb adott parancsot

senhor, tem dito; porque Joabe, teu servo, é quem me deu ordem e foi ele quem ditou à tua serva todas estas palavras.

nekem, és ő adta mindezeket a szavakat a te szolgálóleányod szájába.

[20] Para mudar o aspecto deste caso foi que o teu servo Joabe fez isto. Porém sábio é meu senhor, segundo a sabedoria de um anjo de Deus, para entender tudo o que se passa na terra.

[20]Azért tette ezt a te szolgád, Jóáb, hogy a dolog más fordulatot vegyen. De az én uram bölcs, olyan a bölcsessége, mint az Isten angyaláé, mindent tud, ami az országban történik.

Absolon visszatér száműzetéséből

[21] Então, o rei disse a Joabe: Atendi ao teu pedido; vai, pois, e traze o jovem Absalão.

[21]Akkor ezt mondta a király Jóábnak: Rendben van, megteszem ezt a dolgot. Eredj, hozd vissza azt a fiút, Absolont!

[22] Inclinando-se Joabe, prostrou-se em terra, abençoou o rei e disse: Hoje, reconheço que achei mercê diante de ti, ó rei, meu senhor; porque o rei fez segundo a palavra do seu servo.

[22]Ekkor Jóáb arcával a földet érintve leborult, és áldotta a királyt. Azután ezt mondta Jóáb: Ma tudta meg a te szolgád, uram, királyom, hogy jóindulattal vagy hozzám, mert teljesítetted, ó, király, a te szolgád kérését.

[23] Levantou-se Joabe, foi a Gesur e trouxe Absalão a Jerusalém.

[23]Elindult hát Jóáb, elment Gesúrba, és hazahozta Absolont Jeruzsálembe.

[24] Disse o rei: Torne para a sua casa e não veja a minha face. Tornou, pois, Absalão para sua casa e não viu a face do rei.

[24]De a király ezt parancsolta: Vonuljon vissza a maga házába, nem láthat engem! Absolon tehát visszavonult a házába, és nem láthatta a királyt.

A beleza de Absalão

[25] Não havia, porém, em todo o Israel homem tão celebrado por sua beleza como Absalão; da planta do pé ao alto da cabeça, não havia nele defeito algum.

[25]Egész Izráelben nem volt olyan szép ember, akit annyira dicsértek volna, mint Absolon. Nem volt benne semmi hiba tetőtől talpig.

[26] Quando cortava o cabelo (e isto se fazia no fim de cada ano, porquanto muito lhe pesava), seu peso era de duzentos siclos, segundo o peso real.

[26]És amikor levágatta a haját – időnként ugyanis levágatta, mert olyan nehéz volt a haja, hogy le kellett vágatnia –, kétszáz sekel volt hajának a súlya, a királyi súlymérték szerint.

[27] Também nasceram a Absalão três filhos e uma filha, cujo nome era Tamar; esta era mulher formosa à vista.

Absalão admitido à presença de Davi

[28] Tendo ficado Absalão dois anos em Jerusalém e sem ver a face do rei,

[29] mandou ele chamar a Joabe, para o enviar ao rei; porém ele não quis vir. Mandou chamá-lo segunda vez, mas ainda não quis ele vir.

[30] Então, disse aos seus servos: Vede ali o pedaço de campo de Joabe pegado ao meu, e tem cevada nele; ide e metei-lhe fogo. E os servos de Absalão meteram fogo nesse pedaço de campo.

[31] Então, Joabe se levantou, e foi à casa de Absalão, e lhe disse: Por que meteram fogo os teus servos no pedaço de campo que é meu?

[32] Respondeu Absalão a Joabe: Mandei chamar-te, dizendo: Vem cá, para que te envie ao rei, a dizer-lhe: Para que vim de Gesur? Melhor me fora estar ainda lá. Agora, pois, quero ver a face do rei; se há em mim alguma culpa, que me mate.

[33] Então, Joabe foi ao rei e lho disse. Chamou o rei a Absalão, e este se lhe apresentou e inclinou-se sobre o rosto em terra, diante do rei. O rei beijou a Absalão.

2 Samuel 15

A revolta de Absalão e a fuga de Davi

[27]Három fia született Absolonnak, meg egy leánya, név szerint Támár. Ez igen szép nő volt.

[28]Két esztendeje lakott már Absolon Jeruzsálemben, de a királyt nem láthatta.

[29]Üzent azért Absolon Jóábnak, hogy elküldje a királyhoz, de ő nem akart elmenni hozzá. Üzent másodszor is, de ő mégsem akart elmenni.

[30]Akkor így szólt szolgáinak: Nézzétek, Jóáb birtoka az enyém mellett van, és ott árpája van neki. Menjetek és gyújtsátok föl! Föl is gyújtották Absolon szolgái azt a birtokot.

[31]Ekkor fölkelt Jóáb, elment Absolonhoz, és ezt kérdezte tőle: Miért gyújtották föl szolgáid az én birtokomat?!

[32]Absolon így felelt Jóábnak: Azért, mert üzentem neked, hogy jöjj ide; el akarlak küldeni a királyhoz, hogy mondd meg neki: Miért jöttem haza Gesúrból? Jobb volna nekem még mindig ott lennem. Most már látni akarom a királyt! Ha bűnös vagyok, ölessen meg!

[33]Elment tehát Jóáb a királyhoz, és elmondta neki ezt, ő pedig magához hívatta Absolont. Az elment a királyhoz, és arcával a földet érintve leborult előtte; a király pedig megcsókolta Absolont.

2 Sámuel 15

Absolon lázadása

[1] Depois disto, Absalão fez aparelhar para si um carro e cavalos e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[2] Levantando-se Absalão pela manhã, parava à entrada da porta; e a todo homem que tinha alguma demanda para vir ao rei a juízo, o chamava Absalão a si e lhe dizia: De que cidade és tu? Ele respondia: De tal tribo de Israel é teu servo.

[3] Então, Absalão lhe dizia: Olha, a tua causa é boa e reta, porém não tens quem te ouça da parte do rei.

[4] Dizia mais Absalão: Ah! Quem me dera ser juiz na terra, para que viesse a mim todo homem que tivesse demanda ou questão, para que lhe fizesse justiça!

[5] Também, quando alguém se chegava para inclinar-se diante dele, ele estendia a mão, pegava-o e o beijava.

[6] Desta maneira fazia Absalão a todo o Israel que vinha ao rei para juízo e, assim, ele furtava o coração dos homens de Israel.

[7] Ao cabo de quatro anos, disse Absalão ao rei: Deixa-me ir a Hebrom cumprir o voto que fiz ao SENHOR.

[8] Porque, morando em Gesur, na Síria, fez o teu servo um voto, dizendo: Se o SENHOR me fizer tornar a Jerusalém, prestarei culto ao SENHOR.

[1]Történt ezek után, hogy Absolon szerzett magának egy harci kocsit, lovakat és ötven embert, akik előtte futottak.

[2]Reggelenként odaállt Absolon a kapuba az út mellé, és megszólította mindenkit, aki valamilyen peres ügyben ment a királyhoz ítéletért. Megkérdezte: Melyik városból való vagy? És ha az ezt felelte: Izráelnek ebből vagy abból a törzséből való a te szolgád,

[3]akkor ezt mondta neki Absolon: Nézd, a te ügyed helyes és jogos, de nincs a királynál senki, aki meghallgasson téged.

[4]Majd így folytatta Absolon: Bárcsak engem tennének bíróvá ebben az országban! Akkor bárki jönne hozzám, akinek peres ügye van, én igazságot szolgáltatnék neki.

[5]És ha valaki közeledett hozzá, hogy leboruljon előtte, akkor kinyújtotta a kezét, magához szorította, és megcsókolta.

[6]Így tett Absolon egész Izráelből mindazokkal, akik ítéletért mentek a királyhoz. Így lopta be magát Absolon az izráeli emberek szívébe.

[7] Négy esztendő elteltével ezt mondta Absolon a királynak: Hadd menjek el, hogy teljesítsem Hebrónban az ÚRnak tett fogadalmamat!

[8]Mert ezt a fogadalmat tette a te szolgád, amikor az arámi Gesúrban lakott: Ha egyszer visszavisz engem az ÚR Jeruzsálembe, áldozattal fogok szolgálni az ÚRnak.

[9] Então, lhe disse o rei: Vai-te em paz. Levantou-se, pois, e foi para Hebrom.

[10] Enviou Absalão emissários secretos por todas as tribos de Israel, dizendo: Quando ouvirdes o som das trombetas, direis: Absalão é rei em Hebrom!

[11] De Jerusalém foram com Absalão duzentos homens convidados, porém iam na sua simplicidade, porque nada sabiam daquele negócio.

[12] Também Absalão mandou vir Aitofel, o gilonita, do conselho de Davi, da sua cidade de Gilo; enquanto ele oferecia os seus sacrifícios, tornou-se poderosa a conspirata, e crescia em número o povo que tomava o partido de Absalão.

[13] Então, veio um mensageiro a Davi, dizendo: Todo o povo de Israel segue decididamente a Absalão.

[14] Disse, pois, Davi a todos os seus homens que estavam com ele em Jerusalém: Levantai-vos, e fujamos, porque não poderemos salvar-nos de Absalão. Dai-vos pressa a sair, para que não nos alcance de súbito, lance sobre nós algum mal e fira a cidade a fio de espada.

[15] Então, os homens do rei lhe disseram: Eis aqui os teus servos, para tudo quanto determinar o rei, nosso senhor.

[16] Saiu o rei, e todos os de sua casa o seguiram; deixou, porém, o rei dez concubinas, para cuidarem da casa.

[9]A király azt mondta neki: Menj el békességgel! Elindult tehát, és elment Hebrónba.

[10]Közben titkos megbízottakat küldött Absolon Izráel minden törzséhez ezzel az üzenettel: Ha meghalljátok a kürt szavát, kiáltsátok ezt: Király lett Absolon Hebrónban!

[11]Kétszáz férfi ment Absolonnal Jeruzsálemből, akik jóhiszeműen mentek a hívására, nem tudva semmit a dologról.

[12]Absolon bemutatta az áldozatot, közben pedig magához hívatta a gilói Ahítófelt, Dávid tanácsosát is Gilóból, a maga városából. Az összeesküvés pedig erősödött, és egyre többen csatlakoztak Absolonhoz.

Dávid elmenekül Jeruzsálemből

[13]Egy hírnök érkezett Dávidhoz, és jelentette: Absolonhoz hajolt az izráeliek szíve!

[14]Akkor ezt parancsolta Dávid udvari emberei közül mindazoknak, akik Jeruzsálemben mellette voltak: Jertek, fussunk, mert másképpen nem tudunk elmenekülni Absolon elől. Sietve menjetek, mert ő is siet, és ha utolér bennünket, veszedelmet zúdít ránk, és kardélre hányja a várost.

[15]A király emberei ezt felelték a királynak: Minden úgy legyen, ahogyan akarod, uram, királyom; mi a te szolgáid vagyunk!

[16]Ekkor elindult a király, és nyomában egész háza népe. Tíz másodfeleségét

[17] Tendo, pois, saído o rei com todo o povo após ele, pararam na última casa.

[18] Todos os seus homens passaram ao pé dele; também toda a guarda real e todos os geteus, seiscentos homens que o seguiram de Gate, passaram adiante do rei.

A lealdade de Itai

[19] Disse, pois, o rei a Itai, o geteu: Por que irias também tu conosco? Volta e fica-te com quem vier a ser o rei, porque és estrangeiro e desterrado de tua pátria.

[20] Chegaste ontem, e já te levaria eu, hoje, conosco a vaguear, quando eu mesmo não sei para onde vou? Volta, pois, e faze voltar a teus irmãos contigo. E contigo sejam misericórdia e fidelidade.

[21] Respondeu, porém, Itai ao rei: Tão certo como vive o SENHOR, e como vive o rei, meu senhor, no lugar em que estiver o rei, meu senhor, seja para morte seja para vida, lá estará também o teu servo.

[22] Então, disse Davi a Itai: Vai e passa adiante. Assim, passou Itai, o geteu, e todos os seus homens, e todas as crianças que estavam com ele.

[23] Toda a terra chorava em alta voz; e todo o povo e também o rei passaram o ribeiro de Cedrom, seguindo o caminho do deserto.

Zadoque, Abiatar e Husai voltam para Jerusalém

azonban hátrahagyta a király, hogy őrizzék a palotát.

[17]Így vonult ki a király, és nyomában egész hadinépe. De a legszélső háznál megálltak,

[18]és elvonult előtte valamennyi szolgája: a kerétiek és a pelétiek, valamint az a hatszáz gáti ember, akik vele jöttek Gátból. Mindezek elvonultak a király előtt.

[19]Akkor ezt mondta a király a gáti Ittajnak: Miért jössz te is velünk? Térj vissza, és maradj a király mellett. Hiszen te idegen vagy itt, száműzve lakóhelyedről.

[20]Nemrég jöttél, és máris bujdosóvá tegyelek azzal, hogy velünk jössz? Én megyek, ahová mehetek. De te térj vissza, és vidd magaddal testvéreidet is; szeretet és hűség legyen veled!

[21]Ittaj azonban így válaszolt a királynak: Úgy igaz, ahogy él az ÚR és az én uram, királyom, hogy bárhol is lesz az én uram, királyom, ott lesz a te szolgád is, akár élve, akár halva.

[22]Erre Dávid ezt mondta Ittajnak: Akkor hát gyere, és vonulj velünk! Elvonult tehát a gáti Ittaj is, valamennyi emberével és azok hozzátartozóival együtt.

[23]Mindenki hangosan sírt az országban, amikor elvonult az egész hadinép. A király átkelt a Kidrón-patakon, és az egész hadinép elvonult a pusztába vezető úton.

Dávid intézkedései

[24] Eis que Abiatar subiu, e também Zadoque, e com este todos os levitas que levavam a arca da Aliança de Deus; puseram ali a arca de Deus, até que todo o povo acabou de sair da cidade.

[25] Então, disse o rei a Zadoque: Torna a levar a arca de Deus à cidade. Se achar eu graça aos olhos do SENHOR, ele me fará voltar para lá e me deixará ver assim a arca como a sua habitação.

[26] Se ele, porém, disser: Não tenho prazer em ti, eis-me aqui; faça de mim como melhor lhe parecer.

[27] Disse mais o rei a Zadoque, o sacerdote: Ó vidente, tu e Abiatar, voltai em paz para a cidade, e convosco também vossos dois filhos, Aimaás, teu filho, e Jônatas, filho de Abiatar.

[28] Olhai que me demorarei nos vaus do deserto até que me venham informações vossas.

[29] Zadoque, pois, e Abiatar levaram a arca de Deus para Jerusalém e lá ficaram.

[30] Seguiu Davi pela encosta das Oliveiras, subindo e chorando; tinha a cabeça coberta e caminhava descalço; todo o povo que ia com ele, de cabeça coberta, subiu chorando.

[31] Então, fizeram saber a Davi, dizendo: Aitofel está entre os que conspiram com Absalão. Pelo que disse Davi: Ó SENHOR, peço-te que transtornes em loucura o conselho de Aitofel.

[24]Ott volt Cádók is, és vele az összes lévita, akik az Isten szövetségládáját vitték. Letették az Isten ládáját, Ebjátár pedig áldozott, amíg csak ki nem vonult a városból az egész hadinép.

[25]Akkor a király ezt mondta Cádóknak: Vidd vissza az Isten ládáját a városba! Ha kegyelmes lesz hozzám az ÚR, akkor visszahoz engem, és látnom engedi még azt és annak lakóhelyét.

[26]De ha ezt mondaná: Nem gyönyörködöm benned, akkor itt vagyok, tegye velem, amit jónak lát!

[27]Majd ezt mondta Cádók papnak a király: Nézd csak! Térj vissza a városba békességgel, és veletek együtt két fiatok is: a te fiad, Ahímaac, meg Ebjátár fia, Jónátán.

[28]Figyeljetek! Én majd a puszta felé eső gázlónál tartózkodom, amíg valami hír nem érkezik hozzám tőletek.

[29]Cádók és Ebjátár tehát visszavitték az Isten ládáját Jeruzsálembe, és ott maradtak.

[30]Dávid azután elindult fölfelé az Olajfák hegyének lejtőjén, és amíg ment, egyre csak sírt. Betakart fejjel, mezítláb ment, és vele együtt az egész hadinép is betakarta a fejét, és ahogy mentek fölfelé, egyre csak sírtak.

[31]Amikor jelentették Dávidnak, hogy Ahítófel is az összeesküvők között van Absolonnál, ezt mondta Dávid: Kérlek, URam, hiúsítsd meg Ahítófel tanácsát!

[32] Ao chegar Davi ao cimo, onde se costuma adorar a Deus, eis que Husai, o arquita, veio encontrar-se com ele, de manto rasgado e terra sobre a cabeça.

[32]Amikor fölért Dávid a hegy tetejére, ahol Istenhez szokott imádkozni, éppen szembejött vele az arki Húsaj megszaggatott ruhában, földet szórva a fejére.

[33] Disse-lhe Davi: Se fores comigo, ser-me-ás pesado.

[33]Dávid ezt mondta neki: Ha velem tartasz, csak terhemre leszel,

[34] Porém, se voltares para a cidade e disseres a Absalão: Eu serei, ó rei, teu servo, como fui, dantes, servo de teu pai, assim, agora, serei teu servo, dissipar-me-ás, então, o conselho de Aitofel.

[34]de ha visszatérsz a városba, és ezt mondod Absolonnak: Én a te szolgád leszek, ó, király! Azelőtt apád szolgája voltam, de mostantól fogva a te szolgád vagyok! – akkor meg tudod hiúsítani Ahítófel tanácsát.

[35] Tens lá contigo Zadoque e Abiatar, sacerdotes. Todas as coisas, pois, que ouvires da casa do rei farás saber a esses sacerdotes.

[35]Ott lesznek veled a papok, Cádók és Ebjátár is. Azért mindent, amit a királyi palotából hallasz, jelentsd Cádók és Ebjátár papoknak.

[36] Lá estão com eles seus dois filhos, Aimaás, filho de Zadoque, e Jônatas, filho de Abiatar; por meio deles, me mandareis notícias de todas as coisas que ouvirdes.

[36]Ott van velük a két fiuk is: Cádóké Ahímaac, Ebjátáré pedig Jónátán. Velük mindent megüzenhettek nekem, amit csak hallotok.

[37] Husai, pois, amigo de Davi, veio para a cidade, e Absalão entrou em Jerusalém.

[37]Húsaj, Dávid barátja be is ment a városba. Absolon is megérkezett Jeruzsálembe.

2 Samuel 16

Davi e Ziba

[1] Tendo Davi passado um pouco além, dobrando o cimo, eis que lhe saiu ao encontro Ziba, servo de Mefibosete, com dois jumentos albardados e sobre eles duzentos pães, cem cachos de passas, cem frutas de verão e um odre de vinho.

[2] Perguntou o rei a Ziba: Que pretendes com isto? Respondeu Ziba: Os jumentos são para a casa do rei, para serem

2 Sámuel 16

Cíbá Dávidhoz pártol

[1]Alig jutott túl Dávid a hegytetőn, szembejött vele Cíbá, Mefíbóset szolgája, két fölszerszámozott szamárral. Volt rajtuk kétszáz kenyér, száz csomó aszú szőlő, száz adag érett gyümölcs és egy tömlő bor.

[2]A király megkérdezte Cíbától: Mit akarsz ezzel? Cíbá így felelt: A szamarak legyenek a király háza népéé, hogy azokon

montados; o pão e as frutas de verão, para os moços comerem; o vinho, para beberem os cansados no deserto.

3 Então, disse o rei: Onde está, pois, o filho de teu senhor? Respondeu Ziba ao rei: Eis que ficou em Jerusalém, pois disse: Hoje, a casa de Israel me restituirá o reino de meu pai.

4 Então, disse o rei a Ziba: Teu é tudo que pertence a Mefibosete. Disse Ziba: Eu me inclino e ache eu mercê diante de ti, ó rei, meu senhor.

Davi amaldiçoado por Simei

5 Tendo chegado o rei Davi a Baurim, eis que dali saiu um homem da família da casa de Saul, cujo nome era Simei, filho de Gera; saiu e ia amaldiçoando.

6 Atirava pedras contra Davi e contra todos os seus servos, ainda que todo o povo e todos os valentes estavam à direita e à esquerda do rei.

7 Amaldiçoando-o, dizia Simei: Fora daqui, fora, homem de sangue, homem de Belial;

8 o SENHOR te deu, agora, a paga de todo o sangue da casa de Saul, cujo reino usurpaste; o SENHOR já o entregou nas mãos de teu filho Absalão; eis-te, agora, na tua desgraça, porque és homem de sangue.

9 Então, Abisai, filho de Zeruia, disse ao rei: Por que amaldiçoaria este cão morto ao rei, meu senhor? Deixa-me passar e lhe tirarei a cabeça.

járjanak, a kenyér és az érett gyümölcs legyen a szolgák eledele, a bor pedig itala annak, aki ellankad a pusztában.

3Ekkor megkérdezte a király: Hol van uradnak a fia? Cíbá így felelt a királynak: Ő Jeruzsálemben maradt, mert azt gondolja, hogy Izráel háza most visszaadja neki apja királyságát.

4A király ezt mondta Cíbának: Legyen minden a tied, ami Mefíbóseté volt. Cíbá erre így felelt: Leborulok előtted, légy hozzám ezután is jóindulattal, uram, királyom!

Simei szidalmazza Dávidot

5Amikor Dávid király Bahúrím mellé ért, kijött onnan egy ember, aki Saul rokonságából való volt, név szerint Simei, Gérá fia, és amint ment, egyre ócsárolta őket.

6Sőt kővel hajigálta Dávidot és Dávid király embereit, bár jobbról és balról ott volt az egész hadinép és az egész testőrség.

7Simei így szidalmazta őt: Gyere csak, gyere, te vérengző, elvetemült ember!

8Megtorolja rajtad az ÚR Saul házának minden kiontott vérét, aki helyett te király lettél, és odaadta az ÚR a királyságot fiadnak, Absolonnak. Most te kerültél bajba, mert vérengző ember vagy!

9Akkor ezt mondta a királynak Abísaj, Cerújá fia: Hogy meri ócsárolni az én uramat, királyomat ez a döglött kutya?! Hadd menjek oda, hogy levágjam a fejét!

[10] Respondeu o rei: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia? Ora, deixai-o amaldiçoar; pois, se o SENHOR lhe disse: Amaldiçoa a Davi, quem diria: Por que assim fizeste?

[11] Disse mais Davi a Abisai e a todos os seus servos: Eis que meu próprio filho procura tirar-me a vida, quanto mais ainda este benjamita? Deixai-o; que amaldiçoe, pois o SENHOR lhe ordenou.

[12] Talvez o SENHOR olhará para a minha aflição e o SENHOR me pagará com bem a sua maldição deste dia.

[13] Prosseguiam, pois, o seu caminho, Davi e os seus homens; também Simei ia ao longo do monte, ao lado dele, caminhando e amaldiçoando, e atirava pedras e terra contra ele.

[14] O rei e todo o povo que ia com ele chegaram exaustos ao Jordão e ali descansaram.

Husai professa lealdade a Absalão

[15] Absalão, pois, e todo o povo, homens de Israel, vieram a Jerusalém; e, com ele, Aitofel.

[16] Tendo-se apresentado Husai, o arquita, amigo de Davi, a Absalão, disse-lhe: Viva o rei, viva o rei!

[17] Porém Absalão disse a Husai: É assim a tua fidelidade para com o teu amigo Davi? Por que não foste com o teu amigo?

[18] Respondeu Husai a Absalão: Não, mas àquele a quem o SENHOR elegeu, e todo este povo, e todos os homens de Israel, a ele pertencerei e com ele ficarei.

[10]A király azonban ezt mondta: Nem rám és nem rátok tartozik ez, Cerújá fiai. Mert ha ócsárol, és ha az ÚR mondta neki, hogy ócsárolja Dávidot, akkor ki mondhatná neki: Miért tetted ezt?

[11]Majd ezt mondta Dávid Abísajnak és összes emberének: Ha még a fiam is az életemre tör, aki pedig az én véremből származik, mennyivel inkább ez a benjámini! Hagyjátok, hadd ócsároljon, hiszen az ÚR parancsolta neki.

[12]Bárcsak rám tekintene nyomorúságomban az ÚR, és javamra fordítaná azt, hogy ma ócsároltak engem!

[13]Dávid továbbment embereivel az úton, Simei pedig vele átellenben a hegyoldalon menve egyre ócsárolta, kövekkel dobálta, és port szórt feléje.

[14]Így jutott el a király és a vele levő hadinép fáradtan a Jordánhoz, és ott pihenőt tartottak.

Absolon bevonul Jeruzsálembe

[15]Absolon és az egész izráeli hadinép megérkezett Jeruzsálembe. Vele volt Ahítófel is.

[16]Amikor az arki Húsaj, Dávid barátja bement Absolonhoz, ezt mondta Húsaj Absolonnak: Éljen a király! Éljen a király!

[17]De Absolon ezt kérdezte Húsajtól: Hát csak ennyire vagy hűséges a barátodhoz? Miért nem mentél el a barátoddal?

[18]Húsaj ezt felelte Absolonnak: Azért nem, mert én azé leszek és annál maradok, akit az ÚR és ez a hadinép, meg az összes izráeli választott.

[19] Ainda mais, a quem serviria eu? Porventura, não seria diante de seu filho? Como servi diante de teu pai, assim serei diante de ti.

Absalão e as concubinas de Davi

[20] Então, disse Absalão a Aitofel: Dai o vosso conselho sobre o que devemos fazer.

[21] Disse Aitofel a Absalão: Coabita com as concubinas de teu pai, que deixou para cuidar da casa; e, em ouvindo todo o Israel que te fizeste odioso para com teu pai, animar-se-ão todos os que estão contigo.

[22] Armaram, pois, para Absalão uma tenda no eirado, e ali, à vista de todo o Israel, ele coabitou com as concubinas de seu pai.

[23] O conselho que Aitofel dava, naqueles dias, era como resposta de Deus a uma consulta; tal era o conselho de Aitofel, tanto para Davi como para Absalão.

2 Samuel 17

O conselho de Aitofel e de Husai

[1] Disse ainda Aitofel a Absalão: Deixa-me escolher doze mil homens, e me disporei, e perseguirei Davi esta noite.

[2] Assaltá-lo-ei, enquanto está cansado e frouxo de mãos; espantá-lo-ei; fugirá todo o povo que está com ele; então, matarei apenas o rei.

[3] Farei voltar a ti todo o povo; pois a volta de todos depende daquele a quem

[19]Másodszor pedig: kinek szolgáljak én, ha nem az ő fiának? Ahogyan apádat szolgáltam, ugyanúgy foglak téged is.

[20]Absolon ezt mondta Ahítófelnek: Adjatok tanácsot, hogy mit tegyünk!

[21]Ahítófel ezt mondta Absolonnak: Menj be apád másodfeleségeihez, akiket itthagyott a palota őrzésére. Ha meghallja egész Izráel, hogy meggyűlöltetted magad apáddal, annál inkább fölbátorodnak mindazok, akik veled tartanak.

[22]Így hát sátrat vontak fel Absolonnak a háztetőn, Absolon pedig bement apja másodfeleségeihez, egész Izráel szeme láttára.

[23]Abban az időben olyannak tartották Ahítófel tanácsát, amit adott, mintha Isten szavát kérdezték volna meg. Ilyennek tartotta Ahítófel minden tanácsát Dávid is, Absolon is.

2 Sámuel 17

Ahítófel és Húsaj tanácsa

[1]Azután ezt mondta Ahítófel Absolonnak: Kiválasztok tizenkétezer embert, elindulok, és üldözöm Dávidot még ma éjjel.

[2]Megtámadom, amíg fáradt és erőtlen, megriasztom, és szétszalad az egész hadinép, amely vele van. Egyedül a királyt ölöm meg.

[3]Az egész hadinépet visszahozom hozzád, mert az egésznek a visszatérése attól az

procuras matar; assim, todo o povo estará em paz.

[4] O parecer agradou a Absalão e a todos os anciãos de Israel.

[5] Disse, porém, Absalão: Chamai, agora, a Husai, o arquita, e ouçamos também o que ele dirá.

[6] Tendo Husai chegado a Absalão, este lhe falou, dizendo: Desta maneira falou Aitofel; faremos segundo a sua palavra? Se não, fala tu.

[7] Então, disse Husai a Absalão: O conselho que deu Aitofel desta vez não é bom.

[8] Continuou Husai: Bem conheces teu pai e seus homens e sabes que são valentes e estão enfurecidos como a ursa no campo, roubada dos seus cachorros; também teu pai é homem de guerra e não passará a noite com o povo.

[9] Eis que, agora, estará de espreita nalguma cova ou em qualquer outro lugar; e será que, caindo no primeiro ataque alguns dos teus, cada um que o ouvir dirá: Houve derrota no povo que segue a Absalão.

[10] Então, até o homem valente, cujo coração é como o de leões, sem dúvida desmaiará; porque todo o Israel sabe que teu pai é herói e que homens valentes são os que estão com ele.

[11] Eu, porém, aconselho que a toda pressa se reúna a ti todo o Israel, desde Dã até Berseba, em multidão como a areia do mar; e que tu em pessoa vás no meio deles.

egy embertől függ, akit te halálra keresel, és ez az egész népnek javára lesz.

[4]Tetszett ez a beszéd Absolonnak és Izráel véneinek.

[5]De Absolon ezt mondta: Hívjátok ide az arki Húsajt is, hallgassuk meg, mi mondanivalója van neki.

[6]Amikor Húsaj megérkezett Absolonhoz, így szólt hozzá Absolon: Ahítófel ezt meg ezt mondta. Úgy tegyünk-e, ahogyan ő mondta, vagy ne? Mondd meg!

[7]Húsaj ezt mondta Absolonnak: Ez egyszer nem jó tanácsot adott Ahítófel.

[8]Azt mondta Húsaj: Magad is tudod, hogy apád és emberei kiváló harcosok, és olyan elkeseredettek, mint a kölykeitől megfosztott medve a mezőn. Azonfelül apád harchoz értő ember, aki nem engedi aludni a hadinépet.

[9]Ő maga valamilyen üregben rejtőzködhet, vagy más helyen. Megtörténhet, hogy mindjárt kezdetben elesnek néhányan, és ha ennek hallatára azt kezdik beszélni, hogy vereség érte az Absolonnal tartó népet,

[10]akkor kétségbe fog esni még a legbátrabb harcos is, akinek olyan a szíve, mint az oroszláné. Hiszen egész Izráel tudja, hogy apád kiváló katona, és csupa bátor ember van vele.

[11]Én bizony azt tanácsolom, hogy inkább gyűjtsd magadhoz egész Izráelt Dántól Beérsebáig, hogy annyian legyenek, mint tengerparton a homok, és te magad menj velük.

[12] Então, iremos a ele em qualquer lugar em que se achar e facilmente cairemos sobre ele, como o orvalho cai sobre a terra; ele não ficará, e nenhum dos homens que com ele estão, nem um só.

[13] Se ele se retirar para alguma cidade, todo o Israel levará cordas àquela cidade; e arrastá-la-emos até ao ribeiro, até que lá não se ache nem uma só pedrinha.

[14] Então, disseram Absalão e todos os homens de Israel: Melhor é o conselho de Husai, o arquita, do que o de Aitofel. Pois ordenara o SENHOR que fosse dissipado o bom conselho de Aitofel, para que o mal sobreviesse contra Absalão.

[15] Disse Husai a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Assim e assim aconselhou Aitofel a Absalão e aos anciãos de Israel; porém assim e assim aconselhei eu.

[16] Agora, pois, mandai avisar depressa a Davi, dizendo: Não passes esta noite nos vaus do deserto, mas passa, sem demora, ao outro lado, para que não seja destruído o rei e todo o povo que com ele está.

[17] Estavam Jônatas e Aimaás junto a En-Rogel; e uma criada lhes dava aviso, e eles iam e diziam ao rei Davi, porque não podiam ser vistos entrar na cidade.

[18] Viu-os, porém, um moço e avisou a Absalão; porém ambos partiram logo, apressadamente, e entraram em casa de

[12]Akkor aztán rátámadunk ott, ahol megtaláljuk. Úgy törünk majd rá, ahogy a harmat hull a földre, és nem marad meg sem ő, sem a vele levő emberek közül senki.

[13]Ha pedig valamelyik városba húzódna vissza, akkor egész Izráel köteleket húz majd a város köré, és lerántjuk azt a völgybe, hogy még egy kavics se marad meg ott!

[14]Erre azt mondta Absolon és az összes izráeli: Jobb az arki Húsaj tanácsa Ahítófel tanácsánál! Mert az Úr úgy rendelte, hogy meghiúsuljon Ahítófel jó tanácsa, és így az Úr Absolon vesztét okozza.

Dávid megtudja Absolon tervét

[15]Húsaj pedig elmondta Cádók és Ebjátár papoknak: Ilyen tanácsot adott Ahítófel Absolonnak és Izráel véneinek, én viszont ezt meg ezt tanácsoltam.

[16]Most tehát sietve küldjetek jelentést Dávidnak: Ne töltsd ma az éjszakát a puszta felé vezető gázlóknál, hanem azonnal kelj át, különben elpusztul a király és az egész vele levő hadinép.

[17]Jónátán és Ahímaac a Rógélforrásnál álldogáltak. Oda járt egy szolgálóleány, az hordta nekik a híreket, ők pedig elmentek és hírt vittek Dávid királynak. A városba ugyanis nem mertek bemenni, hogy meg ne lássák őket.

[18]Mégis meglátta őket egy szolga, és hírül adta Absolonnak. Ezért mindketten gyorsan elindultak, és bementek egy bahúrími ember házába. Ennek az

um homem, em Baurim, que tinha um poço no seu pátio, ao qual desceram.

[19] A mulher desse homem tomou uma coberta, e a estendeu sobre a boca do poço, e espalhou grãos pilados de cereais sobre ela; assim, nada se soube.

[20] Chegando, pois, os servos de Absalão à mulher, àquela casa, disseram: Onde estão Aimaás e Jônatas? Respondeu-lhes a mulher: Já passaram o vau das águas. Havendo-os procurado, sem os achar, voltaram para Jerusalém.

[21] Mal se retiraram, saíram logo os dois do poço, e foram dar aviso a Davi, e lhe disseram: Levantai-vos e passai depressa as águas, porque assim e assim aconselhou Aitofel contra vós outros.

[22] Então, Davi e todo o povo que com ele estava se levantaram e passaram o Jordão; quando amanheceu, já nem um só havia que não tivesse passado o Jordão.

[23] Vendo, pois, Aitofel que não fora seguido o seu conselho, albardou o jumento, dispôs-se e foi para casa e para a sua cidade; pôs em ordem os seus negócios e se enforcou; morreu e foi sepultado na sepultura do seu pai.

[24] Davi chegou a Maanaim. Absalão, tendo passado o Jordão com todos os homens de Israel,

[25] constituiu a Amasa em lugar de Joabe sobre o exército. Era Amasa filho de certo homem chamado Itra, o ismaelita, o qual se deitara com Abigail, filha de Naás, e irmã de Zeruia, mãe de Joabe.

udvarában volt egy kút, oda ereszkedtek le.

[19]A felesége pedig fogott egy terítőt, letakarta vele a kút száját, és gabonát öntött rá, úgyhogy semmit sem lehetett észrevenni.

[20]Amikor megérkeztek az asszonyhoz Absolon szolgái, és megkérdezték, hogy hol van Ahímaac és Jónátán, az asszony így felelt nekik: Továbbmentek innen a vízhez. És keresték őket, de mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe.

[21]Miután eltávoztak, ezek kijöttek a kútból, elmentek, és megvitték a hírt Dávid királynak. Ezt mondták Dávidnak: Induljatok, keljetek át gyorsan a vízen, mert veszedelmes tanácsot adott Ahítófel!

[22]Elindult azért Dávid a vele levő egész hadinéppel együtt, és átkeltek a Jordánon. Virradatra senki sem maradt, aki ne kelt volna át a Jordánon.

[23]Amikor látta Ahítófel, hogy nem az ő tanácsát követik, fölnyergelte a szamarát, elindult, és hazament a városába. Végrendelkezett háza népéről, azután felakasztotta magát. Így halt meg, és eltemették apja sírjába.

[24]Dávid már Mahanajimba érkezett, amikor Absolon az összes izráelivel együtt átkelt a Jordánon.

[25]Absolon Jóáb helyett Amászát állította a hadsereg élére. Amászá egy Jitrá nevű izráeli ember fia volt, aki Abígallal, Náhás leányával hált; Abígal Cerújának, Jóáb anyjának a nővére volt.

[26] Israel, pois, e Absalão acamparam-se na terra de Gileade.

A vitória do exército de Davi sobre o de Absalão

[27] Tendo Davi chegado a Maanaim, Sobi, filho de Naás, de Rabá, dos filhos de Amom, e Maquir, filho de Amiel, de Lo-Debar, e Barzilai, o gileadita, de Rogelim,

[28] tomaram camas, bacias e vasilhas de barro, trigo, cevada, farinha, grãos torrados, favas e lentilhas;

[29] também mel, coalhada, ovelhas e queijos de gado e os trouxeram a Davi e ao povo que com ele estava, para comerem, porque disseram: Este povo no deserto está faminto, cansado e sedento.

[26]Izráel és Absolon Gileád földjén ütött tábort.

[27]Amikor Dávid Mahanajimba érkezett, az ammóni Rabbából való Sóbí, Náhás fia, a Lódebárból való Mákír, Ammíél fia és a gileádi Rógelímből való Barzillaj

[28]takarókat, tálakat és cserépedényeket, búzát, árpát, lisztet és pörkölt gabonát, babot meg pörkölt lencsét,

[29]továbbá mézet, vajat, juhtúrót és tehénsajtot vittek enni Dávidnak és a vele levő hadinépnek, mert ezt gondolták: Éhes, fáradt és szomjas lehet a hadinép a pusztában.

2 Samuel 18

[1] Contou Davi o povo que tinha consigo e pôs sobre eles capitães de mil e capitães de cem.

[2] Davi enviou o povo: um terço sob o comando de Joabe, outro terço sob o de Abisai, filho de Zeruia e irmão de Joabe, e o outro terço sob o de Itai, o geteu. Disse o rei ao povo: Eu também sairei convosco.

[3] Respondeu, porém, o povo: Não sairás, porque, se formos obrigados a fugir, não se importarão conosco, nem ainda que metade de nós morra, pois tu vales por dez mil de nós. Melhor será que da cidade nos prestes socorro.

[4] Tornou-lhes Davi: O que vos agradar, isso farei. Pôs-se o rei ao lado da porta, e todo o povo saiu a centenas e a milhares.

2 Sámuel 18

Absolon veresége és halála

[1]Ezután számba vette Dávid a vele levő hadinépet, és ezredeseket meg századosokat állított az élükre.

[2]Dávid a hadinép egyharmadát Jóábra bízta, egyharmadát Abísajra, Cerújá fiára, Jóáb testvérére, egyharmadát pedig a gáti Ittajra. A király ezt mondta a népnek: Magam is veletek megyek!

[3]De a nép így felelt: Nem jöhetsz, mert ha mi megfutamodunk is, az nem számít; sőt ha a sereg fele meg is halna, az sem számít semmit. De te annyit érsz, mint tízezer magunkfajta ember. Jobb tehát, ha a városból segítesz bennünket.

[4]A király ezt mondta nekik: Úgy teszek, ahogy jónak látjátok. Majd odaállt a király a kapu mellé, az egész hadinép pedig kivonult századonként és ezredenként.

[5] Deu ordem o rei a Joabe, a Abisai e a Itai, dizendo: Tratai com brandura o jovem Absalão, por amor de mim. Todo o povo ouviu quando o rei dava a ordem a todos os capitães acerca de Absalão.

[5]Jóábnak, Abísajnak és Ittajnak megparancsolta a király: Az én kedvemért bánjatok kíméletesen azzal a fiúval, Absolonnal! Hallotta az egész hadinép is, hogy mit parancsolt a király Absolon felől minden vezérének.

[6] Saiu, pois, o povo ao campo, a encontrar-se com Israel, e deu-se a batalha no bosque de Efraim.

[6]Azután kivonult a hadinép a mezőre Izráel ellen, de az ütközetre az efraimi erdőben került sor.

[7] Ali, foi o povo de Israel batido diante dos servos de Davi; e, naquele mesmo dia, houve ali grande derrota, com a perda de vinte mil homens.

[7]Ott verték meg az izráeli sereget Dávid emberei. Nagy vereség érte ott őket azon a napon: elesett húszezer ember.

[8] Porque aí se estendeu a batalha por toda aquela região; e o bosque, naquele dia, consumiu mais gente do que a espada.

[8]Kiterjedt a harc arra az egész vidékre, és a hadinépből sokkal többet pusztított el az erdő azon a napon, mint ahányan a csatatéren pusztultak el.

A morte de Absalão

[9] Indo Absalão montado no seu mulo, encontrou-se com os homens de Davi; entrando o mulo debaixo dos ramos espessos de um carvalho, Absalão, preso nele pela cabeça, ficou pendurado entre o céu e a terra; e o mulo, que ele montava, passou adiante.

[9]Dávid emberei egyszer csak rábukkantak Absolonra: Absolon egy öszvéren nyargalt; az öszvér beszaladt egy nagy tölgyfa sűrű ágai alá, Absolon pedig hajánál fogva fennakadt a tölgyfán. Ott lógott ég és föld között, mert az öszvér kiszaladt alóla.

[10] Vendo isto um homem, fez saber a Joabe e disse: Vi Absalão pendurado num carvalho.

[10]Meglátta ezt valaki, és jelentette Jóábnak. Ezt mondta: Láttam, hogy Absolon egy tölgyfán függ!

[11] Então, disse Joabe ao homem que lho fizera saber: Viste-o! Por que logo não o feriste ali, derrubando-o por terra? E forçoso me seria dar-te dez moedas de prata e um cinto.

[11]Jóáb ezt mondta annak, aki a hírt hozta: Ha láttad, miért nem terítetted mindjárt a földre? Gondom lett volna rá, hogy tíz ezüstöt meg egy övet adjak neked.

[12] Disse, porém, o homem a Joabe: Ainda que me pesassem nas mãos mil moedas de prata, não estenderia a mão contra o filho

[12]De az az ember így felelt Jóábnak: Ha ezer ezüst ütné is a markomat, akkor sem emelnék kezet a király fiára. Hiszen fülünk

do rei, pois bem ouvimos que o rei te deu ordem a ti, a Abisai e a Itai, dizendo: Guardai-me o jovem Absalão.

13 Se eu tivesse procedido traiçoeiramente contra a vida dele, nada disso se esconderia ao rei, e tu mesmo te oporias.

14 Então, disse Joabe: Não devo perder tempo, assim, contigo. Tomou três dardos e traspassou com eles o coração de Absalão, estando ele ainda vivo no meio do carvalho.

15 Cercaram-no dez jovens, que levavam as armas de Joabe, e feriram a Absalão, e o mataram.

16 Então, tocou Joabe a trombeta, e o povo voltou de perseguir a Israel, porque Joabe deteve o povo.

17 Levaram Absalão, e o lançaram no bosque, numa grande cova, e levantaram sobre ele mui grande montão de pedras; todo o Israel fugiu, cada um para a sua casa.

18 Ora, Absalão, quando ainda vivia, levantara para si uma coluna, que está no vale do Rei, porque dizia: Filho nenhum tenho para conservar a memória do meu nome; e deu o seu próprio nome à coluna; pelo que até hoje se chama o Monumento de Absalão.

Davi chora amargamente a morte de Absalão

19 Então, disse Aimaás, filho de Zadoque: Deixa-me correr e dar notícia ao rei de que já o SENHOR o vingou do poder de seus inimigos.

hallatára parancsolta meg a király neked, Abísajnak meg Ittajnak, hogy vigyázzatok arra a fiúra, Absolonra!

13Ha pedig alattomban elbántam volna vele, te sem fogtad volna a pártomat, hiszen a király előtt semmi sem marad titokban!

14Jóáb erre így felelt: Mit is vesztegetem veled az időmet?! Majd három dárdát kapott a kezébe, és beledöfte őket Absolon szívébe, aki még életben volt a tölgyfán.

15Azután körülfogta Absolont Jóáb tíz fegyverhordozó legénye, levágták és megölték.

16Ekkor Jóáb megfújta a kürtöt, mire a hadinép felhagyott Izráel üldözésével, mert Jóáb megállást parancsolt a népnek.

17Absolont pedig fogták, beledobták az erdőben egy nagy gödörbe, és egy igen nagy kőrakást hánytak rá. Az izráeliek pedig mind elfutottak, mindenki a maga otthonába.

18Absolon még életében vett magának egy emlékoszlopot, és felállította azt a Királyvölgyben, mert ezt gondolta: Nincs fiam, aki fenntartaná nevem emlékét. Ezért saját magáról nevezte el az oszlopot; Absolon emlékoszlopának hívják azt még ma is.

Dávidnak hírül viszik Absolon halálát

19Ahímaac, Cádók fia ezt mondta: Futok, megviszem az örömhírt a királynak, hogy igazságot szolgáltatott neki ellenségeivel szemben az ÚR.

[20] Mas Joabe lhe disse: Tu não serás, hoje, o portador de novas, porém outro dia o serás; hoje, não darás a nova, porque é morto o filho do rei.

[21] Disse Joabe ao etíope: Vai tu e dize ao rei o que viste. Inclinou-se a Joabe e correu.

[22] Prosseguiu Aimaás, filho de Zadoque, e disse a Joabe: Seja o que for, deixa-me também correr após o etíope. Disse Joabe: Para que, agora, correrias tu, meu filho, pois não terás recompensa das novas?
[23] Seja o que for, tornou Aimaás, correrei. Então, Joabe lhe disse: Corre. Aimaás correu pelo caminho da planície e passou o etíope.
[24] Davi estava assentado entre as duas portas da entrada; subiu a sentinela ao terraço da porta sobre o muro e, levantando os olhos, viu que um homem chegava correndo só.

[25] Gritou, pois, a sentinela e o disse ao rei. O rei respondeu: Se vem só, traz boas notícias. E vinha andando e chegando.

[26] Viu a sentinela outro homem que corria; então, gritou para a porta e disse: Eis que vem outro homem correndo só. Então, disse o rei: Também este traz boas-novas.
[27] Disse mais a sentinela: Vejo o correr do primeiro; parece ser o correr de Aimaás, filho de Zadoque. Então, disse o rei: Este homem é de bem e trará boas-novas.

[20]De Jóáb ezt mondta neki: Ne légy te ma hírvivő, majd máskor vihetsz örömhírt. Ma nem örömhírt vinnél, hiszen meghalt a király fia!
[21]Egy etióp embernek azonban ezt parancsolta Jóáb: Menj, jelentsd a királynak, amit láttál! Az etióp ember leborult Jóáb előtt, azután futásnak eredt.
[22]Ahímaac, Cádók fia megint ezt mondta Jóábnak: Bármi történjék is, elfutok én is az etióp után! De Jóáb ezt felelte: Miért futnál éppen te, fiam? Nem örömhír ez, amelyért jutalmat kapnál.
[23]Bármi történjék is – mondta –, elfutok! Erre azt mondta neki Jóáb: Hát fuss! Futásnak eredt tehát Ahímaac a kikkári úton, és megelőzte az etiópot.

[24]Dávid ott ült a két kapu között, az őrálló pedig fölment a kapu tetejére a bástyára, és amikor körülnézett, látta, hogy egy ember fut egyedül.

[25]Az őr lekiáltott, és jelentette ezt a királynak. A király ezt mondta: Ha egyedül van, örömhírt hoz. Közben az az ember egyre közeledett.
[26]Azután meglátta az őr, hogy fut egy másik ember is. Lekiáltott hát az őr a kapuba: Jön még valaki, az is egyedül fut! A király ezt mondta: Az is örömhírt hoz.
[27]Majd ezt mondta az őr: Úgy látom a futása alapján, mintha az első Ahímaac, Cádók fia volna. Akkor ezt mondta a király: Jó ember ő, biztosan jó hírt hoz.

[28] Gritou Aimaás e disse ao rei: Paz! Inclinou-se ao rei, com o rosto em terra, e disse: Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que nos entregou os homens que levantaram a mão contra o rei, meu senhor.

[29] Então, perguntou o rei: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu Aimaás: Vi um grande alvoroço, quando Joabe mandou o teu servo, ó rei, porém não sei o que era.

[30] Disse o rei: Põe-te ao lado e espera aqui. Ele se pôs e esperou.

[31] Chegou o etíope e disse: Boas-novas ao rei, meu senhor. Hoje, o SENHOR te vingou do poder de todos os que se levantaram contra ti.

[32] Então, disse o rei ao etíope: Vai bem o jovem Absalão? Respondeu o etíope: Sejam como aquele os inimigos do rei, meu senhor, e todos os que se levantam contra ti para o mal.

[33] Então, o rei, profundamente comovido, subiu à sala que estava por cima da porta e chorou; e, andando, dizia: Meu filho Absalão, meu filho, meu filho Absalão! Quem me dera que eu morrera por ti, Absalão, meu filho, meu filho!

2 Samuel 19

Joabe reprova a Davi

[1] Disseram a Joabe: Eis que o rei anda chorando e lastima-se por Absalão.

[28]Ahímaac ezt kiáltotta a királynak: Békesség! Azután leborult a király elé arccal a földre, és ezt mondta: Áldott az ÚR, a te Istened! Kezedbe adta azokat, akik kezet emeltek az én uramra, királyomra.

[29]De a király ezt kérdezte: Épségben van-e az a fiú, Absolon? Ahímaac így felelt: Láttam egy nagy tömeget, de Jóáb elküldte a király egyik szolgáját meg a te szolgádat is, ezért nem tudom, mi történt.

[30]A király erre ezt mondta: Eredj odébb, állj félre! Ő tehát odébbment, és félreállt.

[31]Közben megérkezett az etióp ember is, és így szólt: Jó hírt küldenek, uram, királyom! Igazságot szolgáltatott ma neked az ÚR mindazokkal szemben, akik fölkeltek ellened.

[32]De a király ezt kérdezte az etióptól: Épségben van-e az a fiú, Absolon? Az etióp így felelt: Úgy járjanak az én uram, királyom ellenségei, és mindazok, akik a vesztedre törnek, mint az a fiú!

2 Sámuel 19

Dávid siratja Absolont

[1]A király megrendült, és sírva ment föl a kapu fölötti helyiségbe. Miközben ment, ezt mondogatta: Fiam, Absolon! Fiam, fiam, Absolon! Bárcsak én haltam volna meg helyetted, fiam, fiam, Absolon!

[2]Jóábnak azonban jelentették, hogy a király sírva gyászolja Absolont.

[2] Então, a vitória se tornou, naquele mesmo dia, em luto para todo o povo; porque, naquele dia, o povo ouvira dizer: O rei está de luto por causa de seu filho.

[3] Naquele mesmo dia, entrou o povo às furtadelas na cidade, como o faz quando foge envergonhado da batalha.

[4] Tendo o rei coberto o rosto, exclamava em alta voz: Meu filho Absalão, Absalão, meu filho, meu filho!

[5] Então, Joabe entrou na casa do rei e lhe disse: Hoje, envergonhaste a face de todos os teus servos, que livraram, hoje, a tua vida, e a vida de teus filhos, e de tuas filhas, e a vida de tuas mulheres, e de tuas concubinas,

[6] amando tu os que te aborrecem e aborrecendo aos que te amam; porque, hoje, dás a entender que nada valem para contigo príncipes e servos; porque entendo, agora, que, se Absalão vivesse e todos nós, hoje, fôssemos mortos, então, estarias contente.

[7] Levanta-te, agora, sai e fala segundo o coração de teus servos. Juro pelo SENHOR que, se não saíres, nem um só homem ficará contigo esta noite; e maior mal te será isto do que todo o mal que tem vindo sobre ti desde a tua mocidade até agora.

[8] Então, o rei se levantou e se assentou à porta, e o fizeram saber a todo o povo, dizendo: Eis que o rei está assentado à porta. Veio, pois, todo o povo apresentar-

[3]Gyászra fordult ezért a győzelem azon a napon az egész nép számára, mert meghallotta a nép, hogy bánkódik a király a fia miatt.

[4]Úgy lopakodott be a hadinép aznap a városba, ahogyan a szégyent vallott hadinép szokott belopakodni, ha a csatában megfutamodott.

[5]A király pedig betakarta az arcát, és hangosan jajgatott a király: Fiam, Absolon, fiam, fiam, Absolon!

[6]Akkor Jóáb bement a királyhoz a házba, és ezt mondta: Megszégyenítetted ma minden emberedet, pedig ők megmentették az életedet, fiaidnak és leányaidnak az életét, feleségeidnek és másodfeleségeidnek az életét.

[7]Hiszen te azokat szereted, akik gyűlölnek, és azokat gyűlölöd, akik szeretnek. Ma kimutattad, hogy neked nem számítanak vezéreid és embereid! Bizony, most már tudom, hogy jobban szeretnéd, ha mi mindnyájan meghaltunk volna ma, csak Absolon élne.

[8]De most már kelj föl, menj ki, és beszélj szolgáidhoz szívhez szólóan, mert az ÚRra esküszöm, hogy ha nem jössz ki, éjjelre már egy ember sem marad melletted! Ez pedig rosszabb lesz neked minden bajnál, ami ifjúságodtól fogva mostanáig ért téged.

[9]Erre fölkelt a király, és leült a kapuban. Az egész hadinépnek pedig kihirdették, hogy a király a kapuban ül, és az egész hadinép a király elé járult.

Izráel visszahívja Dávidot

se diante do rei. Ora, Israel havia fugido, cada um para a sua tenda.

[9] Todo o povo, em todas as tribos de Israel, andava altercando entre si, dizendo: O rei nos tirou das mãos de nossos inimigos, livrou-nos das mãos dos filisteus e, agora, fugiu da terra por causa de Absalão.

[10] Absalão, a quem ungimos sobre nós, já morreu na peleja; agora, pois, por que vos calais e não fazeis voltar o rei?

Davi volta para Jerusalém

[11] Então, o rei Davi mandou dizer a Zadoque e a Abiatar, sacerdotes: Falai aos anciãos de Judá: Por que seríeis vós os últimos em tornar a trazer o rei para a sua casa, visto que aquilo que todo o Israel dizia já chegou ao rei, até à sua casa?

[12] Vós sois meus irmãos, sois meu osso e minha carne; por que, pois, seríeis os últimos em tornar a trazer o rei?

[13] Dizei a Amasa: Não és tu meu osso e minha carne? Deus me faça o que lhe aprouver, se não vieres a ser para sempre comandante do meu exército, em lugar de Joabe.

[14] Com isto moveu o rei o coração de todos os homens de Judá, como se fora um só homem, e mandaram dizer-lhe: Volta, ó rei, tu e todos os teus servos.

[15] Então, o rei voltou e chegou ao Jordão; Judá foi a Gilgal, para encontrar-se com o rei, a fim de fazê-lo passar o Jordão.

Simei encontra-se com Davi

[9]Izráel tehát menekült, ki-ki a maga otthonába.

[10]És civakodás kezdődött Izráel népének törzsei között, és ezt mondták: A király mentett meg bennünket ellenségeink kezéből. Ő szabadított meg bennünket a filiszteusok kezéből is, és most el kellett menekülnie az országból Absolon miatt.

[11]De Absolon, akit mi fölkentünk, meghalt a harcban. Mire vártok hát, miért nem hozzuk vissza a királyt?

[12]Dávid király pedig ezt az üzenetet küldte Cádók és Ebjátár papoknak: Így beszéljetek Júda véneihez: Miért akartok utolsók lenni a király hazahozásában? Eljutott ugyanis a királyi udvarba annak a híre, amiről egész Izráel beszél.

[13]Ti az én testvéreim vagytok, az én húsom és vérem. Miért akartok utolsók lenni a király visszahozásában?

[14]Mondjátok meg Amászának: Te az én húsom és vérem vagy. Úgy segítsen meg engem az Isten most és ezután is, hogy te leszel Jóáb helyett a hadseregparancsnokom egész életedben.

[15]Így nyerte meg egy emberként minden júdai szívét, úgyhogy üzenetet küldtek a királynak: Térj vissza minden embereddel együtt!

Dávid megkegyelmez Simeinek és Mefíbósetnek

[16]Visszaindult tehát a király, és elérkezett a Jordánhoz. A júdaiak pedig Gilgálba érkeztek, hogy elébe menjenek a királynak, és segítsenek a királynak átkelni a Jordánon.

[16] Apressou-se Simei, filho de Gera, benjamita, que era de Baurim, e desceu com os homens de Judá a encontrar-se com o rei Davi.
[17] E, com ele, mil homens de Benjamim, como também Ziba, servo da casa de Saul, acompanhado de seus quinze filhos e seus vinte servos, e meteram-se pelo Jordão à vista do rei
[18] e o atravessaram, para fazerem passar a casa real e para fazerem o que lhe era agradável. Então, Simei, filho de Gera, prostrou-se diante do rei, quando este ia passar o Jordão,

[19] e lhe disse: Não me imputes, senhor, a minha culpa e não te lembres do que tão perversamente fez teu servo, no dia em que o rei, meu senhor, saiu de Jerusalém; não o conserves, ó rei, em teu coração.

[20] Porque eu, teu servo, deveras confesso que pequei; por isso, sou o primeiro que, de toda a casa de José, desci a encontrar-me com o rei, meu senhor.
[21] Então, respondeu Abisai, filho de Zeruia, e disse: Não morreria, pois, Simei por isto, havendo amaldiçoado ao ungido do SENHOR?

[22] Porém Davi disse: Que tenho eu convosco, filhos de Zeruia, para que, hoje, me sejais adversários? Morreria alguém, hoje, em Israel? Pois não sei eu que, hoje, novamente sou rei sobre Israel?

[17]A benjámini Simei, Gérá fia is sietve elment Bahúrímból, a júdaiakkal együtt, Dávid király elé.

[18]Ezer benjámini ember volt vele, továbbá Cíbá, Saul házának a szolgája, tizenöt fiával és húsz szolgájával együtt. Még a király előtt odaértek a Jordánhoz,

[19]átkeltek a gázlón, hogy áthozzák a király háza népét, és megtegyék, amit csak jónak lát. Simei, Gérá fia pedig leborult a király előtt, amikor átkelt a Jordánon.

[20]Ezt mondta a királynak: Ne rója fel bűnül az én uram, és ne emlékezz arra, hogy milyen bűnt követett el a te szolgád akkor, amikor eltávozott az én uram, királyom Jeruzsálemből. Ne vegye azt szívére a király!
[21]Tudja a te szolgád, hogy vétkezett, de látod, én jöttem ma elsőnek József egész házából, hogy elébe menjek az én uramnak, királyomnak!

[22]De megszólalt Abísaj, Cerújá fia, és ezt mondta: Hát nem kell Simeinek meghalnia azért, hogy szidalmazta az ÚR fölkentjét?

[23]Dávid azonban ezt mondta: Nem rám és nem rátok tartozik ez, Cerújá fiai! Még kísértésbe visztek ma engem! Miért kellene ma bárkinek is meghalnia Izráelben? Hiszen tudom én, hogy ma lettem ismét Izráel királya!

[23] Então, disse o rei a Simei: Não morrerás. E lho jurou.

[24] Simeinek pedig ezt mondta a király: Nem kell meghalnod! Meg is esküdött neki a király.

Mefibosete encontra-se com Davi

[24] Também Mefibosete, filho de Saul, desceu a encontrar-se com o rei; não tinha tratado dos pés, nem espontado a barba, nem lavado as vestes, desde o dia em que o rei saíra até ao dia em que voltou em paz.

[25] Mefíbóset, Saul fia is elment a király elé. Nem gondozta a lábát, nem gondozta a szakállát, és nem mosatta a ruháját attól fogva, hogy a király elment, egészen addig, amíg békességben meg nem érkezett.

[25] Tendo ele chegado a Jerusalém a encontrar-se com o rei, este lhe disse: Por que não foste comigo, Mefibosete?

[26] Amikor aztán Jeruzsálemben a király elé érkezett, megkérdezte tőle a király: Miért nem jöttél velem, Mefíbóset?

[26] Ele respondeu: Ó rei, meu senhor, o meu servo me enganou; porque eu, teu servo, dizia: albardarei um jumento e montarei para ir com o rei; pois o teu servo é coxo.

[27] Ő így felelt: Uram, királyom, becsapott engem a szolgám. Mert én, a te szolgád, ezt mondtam: Fölnyergeltetek egy szamarat, felülök rá, és úgy megyek a királlyal, mert béna a te szolgád.

[27] Demais disto, ele falsamente me acusou a mim, teu servo, diante do rei, meu senhor; porém o rei, meu senhor, é como um anjo de Deus; faze, pois, o que melhor te parecer.

[28] Ő azonban rágalmazta szolgádat az én uram, királyom előtt. De az én uram, királyom olyan, mint az Isten angyala. Tégy azért úgy, ahogyan jónak látod.

[28] Porque toda a casa de meu pai não era senão de homens dignos de morte diante do rei, meu senhor; contudo, puseste teu servo entre os que comem à tua mesa; que direito, pois, tenho eu de clamar ao rei?

[29] Mert apám egész háza népe nem várhatott mást az én uramtól, királyomtól, mint halált, te mégis azok közé ültetted szolgádat, akik asztalodnál esznek. Mi jogom volna tehát, hogy még panaszkodjam a királynak?

[29] Respondeu-lhe o rei: Por que ainda falas dos teus negócios? Resolvo que repartas com Ziba as terras.

[30] Akkor ezt mondta neki a király: Nem is kell többet mondanod! Kijelentem, hogy te és Cíbá osztozni fogtok a mezőn!

[30] Disse Mefibosete ao rei: Fique ele, muito embora, com tudo, pois já voltou o rei, meu senhor, em paz à sua casa.

[31] Mefíbóset ezt felelte a királynak: Akár az egészet is elveheti, csakhogy az én uram, királyom békességben hazajött!

Barzilai encontra-se com Davi

Dávid megjutalmazza Barzillajt

[31] Também Barzilai, o gileadita, desceu de Rogelim e passou com o rei o Jordão, para o acompanhar até ao outro lado.

[32] Era Barzilai mui velho, da idade de oitenta anos; ele sustentara o rei quando este estava em Maanaim, porque era homem mui rico.

[33] Disse o rei a Barzilai: Vem tu comigo, e te sustentarei em Jerusalém.

[34] Respondeu Barzilai ao rei: Quantos serão ainda os dias dos anos da minha vida? Não vale a pena subir com o rei a Jerusalém.

[35] Oitenta anos tenho hoje; poderia eu discernir entre o bom e o mau? Poderia o teu servo ter gosto no que come e no que bebe? Poderia eu mais ouvir a voz dos cantores e cantoras? E por que há de ser o teu servo ainda pesado ao rei, meu senhor?

[36] Com o rei irá o teu servo ainda um pouco além do Jordão; por que há de me retribuir o rei com tal recompensa?

[37] Deixa voltar o teu servo, e morrerei na minha cidade e serei sepultado junto de meu pai e de minha mãe; mas eis aí o teu servo Quimã; passe ele com o rei, meu senhor, e faze-lhe o que bem te parecer.

[38] Respondeu o rei: Quimã passará comigo, e eu lhe farei como for do teu agrado e tudo quanto desejares de mim eu te farei.

[39] Havendo, pois, todo o povo passado o Jordão e passado também o rei, este

[32]A gileádi Barzillaj is elment Rógelímből, hogy átkeljen a királlyal a Jordánon, és elbúcsúzzék tőle a Jordánnál.

[33]Barzillaj nagyon öreg volt már, nyolcvanesztendős. Ő tartotta el a királyt, amikor az Mahanajimban lakott; ugyanis igen tehetős ember volt.

[34]A király ezt mondta Barzillajnak: Jöjj át velem, és én majd eltartalak Jeruzsálemben.

[35]De Barzillaj ezt felelte a királynak: Ugyan, mennyi van még hátra az én életemből? Nem érdemes már nekem fölmenni a királlyal Jeruzsálembe!

[36]Most nyolcvanesztendős vagyok, nem tudok már különbséget tenni jó és rossz között, nem érzi szolgád annak az ízét, amit eszik és iszik, és nem gyönyörködöm az énekesek és énekesnők hangjában. Csak terhedre lenne a te szolgád, uram, királyom!

[37]Éppen csak átkel a te szolgád a Jordánon a királlyal. Miért akar engem a király ennyire megjutalmazni?

[38]Engedd vissza a te szolgádat, hadd haljak meg az én városomban, ahol apám és anyám sírja van! De itt a fiam, Kimhám, a te szolgád. Keljen át ő veled, uram, királyom, és vele bánj jóindulattal.

[39]A király ezt mondta: Velem jöhet Kimhám, és majd úgy bánok vele, ahogyan szeretnéd. Mindent megteszek a kedvedért, amit csak kívánsz tőlem.

[40]Azután átkelt a Jordánon az egész nép, és a király is átkelt. Akkor a király

beijou a Barzilai e o abençoou; e ele voltou para sua casa.

[40] Dali, passou o rei a Gilgal, e Quimã passou com ele; todo o povo de Judá e metade do povo de Israel acompanharam o rei.

[41] Eis que todos os homens de Israel vieram ter com o rei e lhe disseram: Por que te furtaram nossos irmãos, os homens de Judá, e conduziram o rei, e a sua casa através do Jordão, e todos os homens de Davi com eles?

[42] Então, responderam todos os homens de Judá aos homens de Israel: Porque o rei é nosso parente; por que, pois, vos irais por isso? Porventura, comemos à custa do rei ou nos deu algum presente?

[43] Responderam os homens de Israel aos homens de Judá e disseram: Dez tantos temos no rei, e mais a nós nos toca Davi do que a vós outros; por que, pois, fizestes pouco caso de nós? Não foi a nossa palavra a primeira para fazer voltar o nosso rei? Porém a palavra dos homens de Judá foi mais dura do que a palavra dos homens de Israel.

megcsókolta és megáldotta Barzillajt, ő pedig visszatért lakóhelyére.

Izráel és Júda vitája Dávid miatt

[41]Így kelt át a király Gilgálba, és Kimhám is átkelt vele együtt. Júda egész népe és Izráel népének a fele segített átkelni a királynak.

[42]De azután odament a királyhoz az összes izráeli, és ezt mondták a királynak: Miért loptak el téged júdai testvéreink, akik segítettek átkelni a Jordánon a királynak és háza népének, meg a Dáviddal levő többi embernek?

[43]A júdaiak így válaszoltak az izráelieknek: Azért, mert a király hozzánk áll közelebb. Miért kell ezért haragudnotok? Talán megettük a királyt? Vagy volt valami hasznunk belőle?

[44]De az izráeliek ezt mondták a júdaiaknak: Tízszer akkora jogunk van nekünk a királyhoz, Dávidhoz, mint nektek! Miért becsültetek le bennünket? Nem mi mondtuk először, hogy hozzuk vissza a királyt? De a júdaiak szava erősebb volt az izráeliek szavánál.

2 Samuel 20

A sedição de Seba e a sua morte

[1] Então, se achou ali, por acaso, um homem de Belial, cujo nome era Seba, filho de Bicri, homem de Benjamim, o qual tocou a trombeta e disse: Não fazemos parte de Davi, nem temos herança no filho

2 Sámuel 20

Seba lázadása

[1]Akadt ott egy elvetemült ember, név szerint Seba, egy benjámini embernek, Bikrínek a fia. Ez belefújt a kürtjébe, és kihirdette: Nincs semmi közünk Dávidhoz, semmi örökségünk Isai fiával! Sátrába térjen minden izráeli!

de Jessé; cada um para as suas tendas, ó Israel.

[2] Então, todos os homens de Israel se separaram de Davi e seguiram Seba, filho de Bicri; porém os homens de Judá se apegaram ao seu rei, conduzindo-o desde o Jordão até Jerusalém.

[2]Ekkor Sebához, Bikrí fiához pártolt Dávidtól minden izráeli. De a júdaiak hűségesen követték királyukat a Jordántól Jeruzsálemig.

[3] Vindo, pois, Davi para sua casa, a Jerusalém, tomou o rei as suas dez concubinas, que deixara para cuidar da casa, e as pôs em custódia, e as sustentou, porém não coabitou com elas; e estiveram encerradas até ao dia em que morreram, vivendo como viúvas.

[3]Amikor Dávid megérkezett jeruzsálemi palotájába, előhívatta másodfeleségeit, azt a tíz asszonyt, akiket otthon hagyott a király a palota őrzésére. Ezeket házi őrizetbe vetette, és gondoskodott róluk, de nem ment be hozzájuk. Haláluk napjáig elkülönítve maradtak, és úgy éltek, mintha özvegyek lettek volna.

[4] Disse o rei a Amasa: Convoca-me, para dentro de três dias, os homens de Judá e apresenta-te aqui.

[4]Azután ezt parancsolta a király Amászának: Szólítsd fegyverbe a júdaiakat három nap alatt, és légy készen magad is!

[5] Partiu Amasa para convocar os homens de Judá; porém demorou-se além do tempo que lhe fora aprazado.

[5]El is ment Amászá, hogy fegyverbe szólítsa Júdát, de nem tudta azt végrehajtani a kijelölt határidőre.

[6] Então, disse Davi a Abisai: Mais mal, agora, nos fará Seba, o filho de Bicri, do que Absalão; pelo que toma tu os servos de teu senhor e persegue-o, para que não ache para si cidades fortificadas e nos escape.

[6]Akkor ezt mondta a király Abísajnak: Ez a Seba, Bikrí fia még Absolonnál is nagyobb bajt hozhat ránk. Vedd magad mellé urad embereit, és üldözd őt, még mielőtt erődített városokat talál, és elmenekül előlünk!

[7] Então, o perseguiram os homens de Joabe, a guarda real e todos os valentes; estes saíram de Jerusalém para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[7]Kivonultak tehát vele Jóáb emberei, a kerétiek, a pelétiek és a testőrök mind. Kivonultak Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sebát, Bikrí fiát.

[8] Chegando eles, pois, à pedra grande que está junto a Gibeão, Amasa veio perante eles; trazia Joabe vestes militares e sobre elas um cinto, no qual, presa aos seus

[8]Amikor ahhoz a nagy kőhöz érkeztek, amely Gibeónnál van, eléjük jött Amászá. Jóábnak a ruhája alatt páncél volt, és arra kardot kötött úgy, hüvelyestül a csípőjére

lombos, estava uma espada dentro da bainha; adiantando-se ele, fez cair a espada.

[9] Disse Joabe a Amasa: Vais bem, meu irmão? E, com a mão direita, lhe pegou a barba, para o beijar.

[10] Amasa não se importou com a espada que estava na mão de Joabe, de sorte que este o feriu com ela no abdômen e lhe derramou por terra as entranhas; não o feriu segunda vez, e morreu. Então, Joabe e Abisai, seu irmão, perseguiram a Seba, filho de Bicri.

[11] Mas um, dentre os moços de Joabe, parou junto de Amasa e disse: Quem está do lado de Joabe e é por Davi, siga a Joabe.

[12] Amasa se revolvia no seu sangue no meio do caminho; vendo o moço que todo o povo parava, desviou a Amasa do caminho para o campo e lançou sobre ele um manto; porque via que todo aquele que chegava a ele parava.

[13] Uma vez afastado do caminho, todos os homens seguiram Joabe, para perseguirem Seba, filho de Bicri.

[14] Seba passou por todas as tribos de Israel até Abel-Bete-Maaca; e apenas os beritas se ajuntaram todos e o seguiram.

[15] Vieram Joabe e os homens, e o cercaram em Abel-Bete-Maaca, e levantaram contra a cidade um montão da altura do muro; e todo o povo que estava com Joabe trabalhava no muro para o derribar.

erősítve, hogy azt onnan könnyen ki lehetett húzni.

[9]Jóáb megkérdezte Amászát: Hogy vagy, testvérem? Azután Jóáb megfogta jobb kezével Amászának a szakállát, hogy megcsókolja.

[10]Amászá nem is ügyelt a kardra, amely Jóáb kezében volt. Az pedig a hasába döfte, és kiontotta belét a földre. Nem kellett még egyszer döfnie, mert Amászá meghalt. Azután Jóáb és testvére, Abísaj tovább üldözték Sebát, Bikrí fiát.

[11]Jóáb egyik embere pedig odaállt Amászá mellé, és ezt kiáltotta: Aki szereti Jóábot és Dávidot, kövesse Jóábot!

[12]Amászá vérbe fagyva feküdt ott az országút közepén. Amikor az az ember látta, hogy az egész nép megáll ott, félrehúzta Amászát az útról a mezőre, és rádobott egy ruhát, mert látta, hogy mindenki megáll, aki odaér.

[13]Miután elvitték az országútról, mindenki Jóáb után vonult, hogy üldözzék Sebát, Bikrí fiát.

[14]Seba átvonult Izráel minden törzsén Ábél-Bét-Maakáig. A bikríek mind összegyűltek, és követték őt.

[15]De utolérték és körülzárták Ábél-Bét-Maakában, és sáncot emeltek a város ellen, a bástyával szemben. Az egész nép, amely Jóábbal volt, nekiállt bontani a várfalat, hogy ledöntse.

[16] Então, uma mulher sábia gritou de dentro da cidade: Ouvi, ouvi; dizei a Joabe: Chega-te cá, para que eu fale contigo.

[17] Chegando-se ele, perguntou-lhe a mulher: És tu Joabe? Respondeu: Eu sou. Ela lhe disse: Ouve as palavras de tua serva. Disse ele: Ouço.

[18] Então, disse ela: Antigamente, se costumava dizer: Peça-se conselho em Abel; e assim davam cabo das questões.

[19] Eu sou uma das pacíficas e das fiéis em Israel; e tu procuras destruir uma cidade e uma mãe em Israel; por que, pois, devorarias a herança do SENHOR?

[20] Respondeu Joabe e disse: Longe, longe de mim que eu devore e destrua!

[21] A coisa não é assim; porém um homem da região montanhosa de Efraim, cujo nome é Seba, filho de Bicri, levantou a mão contra o rei, contra Davi; entregai-me só este, e retirar-me-ei da cidade. Então, disse a mulher a Joabe: Eis que te será lançada a sua cabeça pelo muro.

[22] E a mulher, na sua sabedoria, foi ter com todo o povo, e cortaram a cabeça de Seba, filho de Bicri, e a lançaram a Joabe. Então, tocou este a trombeta, e se retiraram da cidade, cada um para sua casa. E Joabe voltou a Jerusalém, a ter com o rei.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 1 Crônicas 18.14-17

[16]Akkor egy okos asszony így kiáltott ki a városból: Hallgassatok ide! Hallgassatok ide! Mondjátok meg Jóábnak, hogy jöjjön ide, hadd beszéljek vele!

[17]Amikor ő odament hozzá, megkérdezte az asszony: Te vagy Jóáb? Én vagyok – felelte. Az asszony ezt mondta neki: Hallgasd meg szolgálóleányod szavát! Ő így felelt: Hallgatom.

[18]Az asszony ezt mondta: Hajdanában ez a mondás járta: Ábélben kérjetek tanácsot, akkor célhoz értek!

[19]Én Izráel egyik békeszerető városa vagyok, te pedig meg akarsz ölni egy izráeli várost, egy anyát? Miért akarod elpusztítani az Úr örökségét?

[20]Jóáb így válaszolt: Dehogy akarom, dehogy akarom elpusztítani és lerombolni!

[21]Nem erről van szó! De egy ember Efraim hegyvidékéről, név szerint Seba, Bikrí fia, kezet emelt Dávid királyra. Csak őt magát adjátok ki, és akkor elvonulok a város alól. Az asszony ezt felelte Jóábnak: Mindjárt kidobjuk neked a fejét a várfalon!

[22]Az asszony bölcsen eljárt az egész népnél, fejét vétette Sebának, Bikrí fiának, és kidobták azt Jóábnak. Jóáb pedig megfúvatta a kürtöt, és szétoszlottak a város alól, mindenki a maga lakóhelyére. Jóáb is visszatért Jeruzsálembe a királyhoz.

[23] Joabe era comandante de todo o exército de Israel; e Benaia, filho de Joiada, da guarda real;
[24] Adorão, dos que estavam sujeitos a trabalhos forçados; Josafá, filho de Ailude, era o cronista.
[25] Seva, o escrivão; Zadoque e Abiatar, os sacerdotes;
[26] e também Ira, o jairita, era ministro de Davi.

[23]Jóáb állt Izráel egész seregének az élén. Benájá, Jójádá fia volt a kerétiek és a pelétiek parancsnoka.
[24]Adórám a kényszermunkák felügyelője, Jósáfát, Ahílúd fia pedig a főtanácsadó volt.
[25]Sejá kancellár, Cádók és Ebjátár pedig papok voltak.
[26]A jáírí Írá is Dávid papja volt.

2 Samuel 21

Vingados os gibeonitas

[1] Houve, em dias de Davi, uma fome de três anos consecutivos. Davi consultou ao SENHOR, e o SENHOR lhe disse: Há culpa de sangue sobre Saul e sobre a sua casa, porque ele matou os gibeonitas.

[2] Então, chamou o rei os gibeonitas e lhes falou. Os gibeonitas não eram dos filhos de Israel, mas do resto dos amorreus; e os filhos de Israel lhes tinham jurado poupá-los, porém Saul procurou destruí-los no seu zelo pelos filhos de Israel e de Judá.

[3] Perguntou Davi aos gibeonitas: Que quereis que eu vos faça? E que resgate vos darei, para que abençoeis a herança do SENHOR?
[4] Então, os gibeonitas lhe disseram: Não é por prata nem ouro que temos questão com Saul e com sua casa; nem tampouco pretendemos matar pessoa alguma em Israel. Disse Davi: Que é, pois, que quereis que vos faça?

2 Sámuel 21

A gibeóniak bosszút állnak Saul utódain

[1]Dávid idejében egyszer éhínség volt három egymás utáni évben. Amikor Dávid kérdést intézett az ÚRhoz, ezt mondta neki az ÚR: Saul és vérengző háza népe miatt van ez, mivel megölette a gibeóniakat.
[2]Hívatta tehát a király a gibeóniakat, és beszélt velük. A gibeóniak ugyanis nem Izráel fiai közül valók voltak, hanem az emóriak maradékai, akikkel esküvel kötöttek szövetséget Izráel fiai. Saul azonban a kiirtásukra törekedett Izráel és Júda iránti buzgalmában.

[3]Dávid ezt kérdezte a gibeóniaktól: Mit tegyek értetek, és mivel engeszteljelek ki, hogy áldjátok az ÚR örökségét?

[4]A gibeóniak így feleltek neki: Nem követelünk mi Saultól és a háza népétől sem ezüstöt, sem aranyat, és nem kívánhatjuk, hogy megöljenek valakit Izráelben. De Dávid megkérdezte: Mit gondoltok mégis, mit tegyek értetek?

[5] Responderam ao rei: Quanto ao homem que nos destruiu e procurou que fôssemos assolados, sem que pudéssemos subsistir em limite algum de Israel,
[6] de seus filhos se nos dêem sete homens, para que os enforquemos ao SENHOR, em Gibeá de Saul, o eleito do SENHOR. Disse o rei: Eu os darei.
[7] Porém o rei poupou a Mefibosete, filho de Jônatas, filho de Saul, por causa do juramento ao SENHOR, que entre eles houvera, entre Davi e Jônatas, filho de Saul.
[8] Porém tomou o rei os dois filhos de Rispa, filha de Aiá, que tinha tido de Saul, a saber, a Armoni e a Mefibosete, como também os cinco filhos de Merabe, filha de Saul, que tivera de Adriel, filho de Barzilai, meolatita;
[9] e os entregou nas mãos dos gibeonitas, os quais os enforcaram no monte, perante o SENHOR; caíram os sete juntamente. Foram mortos nos dias da ceifa, nos primeiros dias, no princípio da ceifa da cevada.
[10] Então, Rispa, filha de Aiá, tomou um pano de saco e o estendeu para si sobre uma penha, desde o princípio da ceifa até que sobre eles caiu água do céu; e não deixou que as aves do céu se aproximassem deles de dia, nem os animais do campo, de noite.
[11] Foi dito a Davi o que fizera Rispa, filha de Aiá e concubina de Saul.

[5]Ők ezt felelték a királynak: Annak az embernek, aki ki akart irtani, és meg akart semmisíteni bennünket, hogy sehol se maradhassunk meg Izráel területén,
[6]annak a fiai közül adjanak ki nekünk hét férfit, hogy fölakasszuk őket az ÚR előtt, az ÚR választottjának, Saulnak Gibeájában. A király így felelt: Kiadom őket.
[7]A király azonban megkímélte Mefíbósetet, Saul fiának, Jónátánnak a fiát, mert esküvel kötött szövetséget az ÚR előtt Dávid és Jónátán, Saul fia.
[8]Viszont elfogatta a király Ricpának, Ajjá leányának a két fiát, akiket az Saulnak szült, Armónít és Mefíbósetet; továbbá Míkalnak, Saul leányának az öt fiát, akiket ő Adríélnek, a mehólai Barzillaj fiának szült.
[9]Ezeket a gibeóniak kezébe adta, akik fölakasztották őket a hegyen az ÚR előtt. Így estek áldozatul egyszerre heten. Az aratás első napjaiban kellett meghalniuk, az árpaaratás kezdetén.
[10]Ricpá, Ajjá leánya azonban fogott egy zsákruhát, készített belőle magának a kősziklán egy sátrat az aratás kezdetén, és ott maradt mellettük, amíg az őszi esők el nem kezdték áztatni őket. Nem engedte, hogy hozzájuk férjenek nappal az égi madarak, éjjel pedig a mezei vadak.
[11]Dávidnak azonban jelentették, hogy mit tett Ricpá, Ajjá leánya, Saul másodfelesége.

[12] Então, foi Davi e tomou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho, dos moradores de Jabes-Gileade, os quais os furtaram da praça de Bete-Seã, onde os filisteus os tinham pendurado, no dia em que feriram Saul em Gilboa.

[13] Dali, transportou os ossos de Saul e os ossos de Jônatas, seu filho; e ajuntaram também os ossos dos enforcados.

[14] Enterraram os ossos de Saul e de Jônatas, seu filho, na terra de Benjamim, em Zela, na sepultura de Quis, seu pai. Fizeram tudo o que o rei ordenara. Depois disto, Deus se tornou favorável para com a terra.

Gigantes mortos pelos homens de Davi

1 Crônicas 20.4-8

[15] De novo, fizeram os filisteus guerra contra Israel. Desceu Davi com os seus homens, e pelejaram contra os filisteus, ficando Davi mui fatigado.

[16] Isbi-Benobe descendia dos gigantes; o peso do bronze de sua lança era de trezentos siclos, e estava cingido de uma armadura nova; este intentou matar a Davi.

[17] Porém Abisai, filho de Zeruia, socorreu-o, feriu o filisteu e o matou; então, os homens de Davi lhe juraram, dizendo: Nunca mais sairás conosco à peleja, para que não apagues a lâmpada de Israel.

[18] Depois disto, houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; então,

[12]Akkor Dávid elment, és elhozatta Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait Jábés-Gileád polgáraitól; ők ugyanis ellopták azokat Bét-Seán teréről, ahol fölakasztották őket a filiszteusok, miután megverték Sault a Gilbóa-hegyen.

[13]Elhozták tehát onnan Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait, és összeszedték azoknak a csontjait is, akiket most akasztottak föl.

[14]Azután eltemették Saulnak és fiának, Jónátánnak a csontjait Benjámin földjén, Célában, apjának, Kísnek a sírjába. Mindent megtettek, amit a király parancsolt. Ezután megkönyörült Isten az országon.

Harc a filiszteusokkal

[15]De újból harc tört ki a filiszteusok és Izráel között. Dávid is elment embereivel együtt, és megütközött a filiszteusokkal. Dávid azonban elfáradt.

[16]Akkor Jisbí-Benób, a refáiak leszármazottja, akinek a lándzsája háromszáz sekel súlyú rézből készült, és vadonatúj fölszerelése volt, azt gondolta, hogy leteríti Dávidot.

[17]Azonban segítségére sietett Abísaj, Cerújá fia, aki leterítette és megölte a filiszteust. Akkor ilyen esküt tettek Dávidnak a hívei: Nem jöhetsz többé velünk az ütközetbe, hogy ki ne oltsd Izráel mécsesét.

[18]Majd újabb ütközetre került sor a filiszteusokkal Góbnál. Akkor vágta le a

Sibecai, o husatita, feriu a Safe, que era descendente dos gigantes.

húsái Szibbekaj a refáiak leszármazottai közül való Szafot.

[19] Houve ainda, em Gobe, outra peleja contra os filisteus; e Elanã, filho de Jaaré-Oregim, o belemita, feriu a Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

[19]Ezután újabb ütközetre került sor a filiszteusokkal Góbnál, és Elhánán, a betlehemi Jaré-Óregím fia levágta a gáti Góliátot, akinek a lándzsanyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája.

[20] Houve ainda outra peleja; esta foi em Gate, onde estava um homem de grande estatura, que tinha em cada mão e em cada pé seis dedos, vinte e quatro ao todo; também este descendia dos gigantes.

[20]Gátnál is sor került egy ütközetre. Volt ott egy nagy termetű férfi, akinek a kezén is, meg a lábán is hat-hat ujja volt, összesen huszonnégy. Ő is a refáiak leszármazottja volt.

[21] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[21]Ez gyalázta Izráelt, de levágta őt Jónátán, Dávid bátyjának, Sammának a fia.

[22] Estes quatro nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[22]Ez a négy ember a gáti refáiak leszármazottja volt, és Dávidnak vagy embereinek a keze által estek el.

2 Samuel 22

Cântico de Davi em ações de graças

Salmos 18.1-50

[1] Falou Davi ao SENHOR as palavras deste cântico, no dia em que o SENHOR o livrou das mãos de todos os seus inimigos e das mãos de Saul.

[2] E disse: O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador;

[3] o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte e o meu refúgio. Ó Deus, da violência tu me salvas.

[4] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

2 Sámuel 22

Dávid éneke

(Vö. Zsolt 18)

[1]Dávid ennek az éneknek a szavait mondta el az ÚRnak, amikor az ÚR kimentette őt minden ellenségének és Saulnak a kezéből.

[2]Így mondta: Az ÚR az én kőszálam, váram és megmentőm,

[3]Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat. Pajzsom, hatalmas szabadítóm és fellegváram, menedékem és szabadítóm, megszabadítasz az erőszaktól.

[4]Az ÚRhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.

[5] Porque ondas de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror;

[6] cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[7] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, clamei a meu Deus; ele, do seu templo, ouviu a minha voz, e o meu clamor chegou aos seus ouvidos.

[8] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos céus e se estremeceram, porque ele se indignou.

[9] Das suas narinas, subiu fumaça, e, da sua boca, fogo devorador; dele saíram carvões, em chama.

[10] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[11] Cavalgava um querubim e voou; e foi visto sobre as asas do vento.

[12] Por pavilhão pôs, ao redor de si, trevas, ajuntamento de águas, nuvens dos céus.

[13] Do resplendor que diante dele havia, brasas de fogo se acenderam.

[14] Trovejou o SENHOR desde os céus; o Altíssimo levantou a sua voz.

[15] Despediu setas, e espalhou os meus inimigos, e raios, e os desbaratou.

[16] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela repreensão do SENHOR, pelo iroso resfolgar das suas narinas.

[17] Do alto, me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[5]Mert körülvettek a halál örvényei, pusztító áradat rettent engem.

[6]A sír kötelei fonódtak körém, a halál csapdái meredtek rám.

[7]Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, kiáltottam az én Istenemhez. Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom fülébe jutott.

[8]Megrendült és rengett a föld, az egek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt.

[9]Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne.

[10]Lehajlította az eget és leszállt, homály volt lába alatt.

[11]Kerúbon ülve repült, szelek szárnyán jelent meg.

[12]Sötétségből vont sátrat magának, víztömegből, gomolygó fellegekből.

[13]Fényözön jár előtte, parázsló tűz izzik.

[14]Dörög az ÚR az égben, mennydörög a Felséges.

[15]Kilőtte nyilait és szétszórta, kiröpítette villámait.

[16]Láthatóvá vált a tengerfenék, föltárultak a világ alapjai az ÚR dorgálásától, haragos szelének fúvásától.

[17]Lenyúlt a magasból és fölvett, a nagy vizekből kihúzott engem.

[18] Livrou-me do forte inimigo, dos que me aborreciam, porque eram mais poderosos do que eu.

[18]Megmentett engem ellenségem hatalmából, gyűlölőimtől, bár erősebbek voltak nálam.

[19] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19]Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom.

[20] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20]Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.

[21] Retribuiu-me o SENHOR segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[21]Igazságom szerint bánt velem az ÚR, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem.

[22] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.

[22]Hiszen vigyáztam az ÚR útjára, és Istenemet nem hagytam el hűtlenül.

[23] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e dos seus estatutos não me desviei.

[23]Minden törvényére ügyeltem, rendelkezéseitől nem tértem el.

[24] Também fui inculpável para com ele e me guardei da iniqüidade.

[24]Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a bűntől.

[25] Daí, retribuir-me o SENHOR segundo a minha justiça, segundo a minha pureza diante dos seus olhos.

[25]Igazságom szerint jutalmazott meg az ÚR, tisztaságom szerint, amit jól lát.

[26] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.

[26]A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen.

[27] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.

[27]A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.

[28] Tu salvas o povo humilde, mas, com um lance de vista, abates os altivos.

[28]Az elesett népet megsegíted, de ha kevély embert látsz, azt megalázod.

[29] Tu, SENHOR, és a minha lâmpada; o SENHOR derrama luz nas minhas trevas.

[29]Te vagy, URam, a mécsesem, az ÚR fénysugarat küld nekem a sötétbe.

[30] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus, salto muralhas.

[30]Veled a rablóknak is nekirontok, ha Isten segít, a kőfalon is átugrom.

[31] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.

[31]Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színigaz. Pajzsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek.

[32] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?

[32]Van-e Isten az ÚRon kívül, és van-e kőszikla Istenünkön kívül?

[33] Deus é a minha fortaleza e a minha força e ele perfeitamente desembaraça o meu caminho.

[33]Isten az én erős menedékem, ő vezeti útján a feddhetetlent.

[34] Ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.

[34]Lábamat a szarvaséhoz hasonlóvá teszi, magaslatokra állít engem.

[35] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[35]Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim ércíjat feszítenek.

[36] Também me deste o escudo do teu salvamento, e a tua clemência me engrandeceu.

[36]Oltalmazó pajzsodat átadtad nekem, és sokszor meghallgattál engem.

[37] Alongaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

[37]Biztossá teszed lépteimet, nem inognak bokáim.

[38] Persegui os meus inimigos, e os derrotei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

[38]Üldözöm és elpusztítom ellenségeimet, nem térek vissza, míg nem végzek velük.

[39] Acabei com eles, esmagando-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

[39]Végeztem velük, szétzúztam őket. Nem kelnek föl többé, lábaim elé hanyatlottak.

[40] Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

[40]Felruháztál erővel a harcra, térdre kényszerítetted támadóimat.

[41] Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

[41]Megfutamítottad ellenségeimet, gyűlölőimet elpusztíthattam.

[42] Olharam, mas ninguém lhes acudiu, sim, para o SENHOR, mas ele não respondeu.

[42]Széjjelnéznek, de nincs szabadító, az ÚRra néznek, de ő nem válaszol.

[43] Então, os moí como o pó da terra; esmaguei-os e, como a lama das ruas, os amassei.

[43]Összezúzom őket, mint a föld porát, összetiprom, széttaposom, mint az utca sarát.

[44] Das contendas do meu povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.
[45] Os estrangeiros se me sujeitaram; ouvindo a minha voz, me obedeceram.
[46] Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram espavoridos.
[47] Vive o SENHOR, e bendita seja a minha Rocha! Exaltado seja o meu Deus, a Rocha da minha salvação!
[48] O Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;
[49] o Deus que me tirou dentre os meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.
[50] Celebrar-te-ei, pois, entre as nações, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.
[51] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

2 Samuel 23

As últimas palavras de Davi

[1] São estas as últimas palavras de Davi: Palavra de Davi, filho de Jessé, palavra do homem que foi exaltado, do ungido do Deus de Jacó, do mavioso salmista de Israel.
[2] O Espírito do SENHOR fala por meu intermédio, e a sua palavra está na minha língua.
[3] Disse o Deus de Israel, a Rocha de Israel a mim me falou: Aquele que domina com

[44]Megmentettél lázadó népemtől, megőrzöl, népek fejévé teszel, oly nép szolgál nekem, melyhez nem volt közöm.
[45]Idegenek hízelegnek nekem, engedelmesen hallgatnak rám,
[46]mert elepednek az idegenek, reszketve bújnak elő rejtekükből.
[47]Él az ÚR, áldott az én kősziklám, magasztaltassék Isten, szabadító kősziklám!
[48]Bosszút áll értem az Isten, és népeket vet alám.
[49]Kiszabadítasz ellenségeim közül, támadóim fölé emelsz, megmentesz az erőszakosoktól.
[50]Ezért magasztallak, URam, a népek között, zsoltárt éneklek nevednek,
[51]mert nagy győzelmet adtál királyodnak, hűséges maradtál fölkentedhez, Dávidhoz és utódaihoz örökké.

2 Sámuel 23

Dávid utolsó szavai

[1]Ezek voltak Dávid utolsó szavai: Így szól Dávid, Isai fia, így szól a magasra emelt férfi, Jákób Istenének felkentje, Izráel énekeinek kedveltje:
[2]Az ÚR lelke beszélt általam, az ő szava volt nyelvemen.
[3]Izráel Istene ezt mondta, Izráel kősziklája így szólt hozzám: Az emberek igaz uralkodója, az istenfélő uralkodó

justiça sobre os homens, que domina no temor de Deus,

[4] é como a luz da manhã, quando sai o sol, como manhã sem nuvens, cujo esplendor, depois da chuva, faz brotar da terra a erva.

[5] Não está assim com Deus a minha casa? Pois estabeleceu comigo uma aliança eterna, em tudo bem definida e segura. Não me fará ele prosperar toda a minha salvação e toda a minha esperança?

[6] Porém os filhos de Belial serão todos lançados fora como os espinhos, pois não podem ser tocados com as mãos,

[7] mas qualquer, para os tocar, se armará de ferro e da haste de uma lança; e a fogo serão totalmente queimados no seu lugar.

Os valentes de Davi

1 Crônicas 11.10-47

[8] São estes os nomes dos valentes de Davi: Josebe-Bassebete, filho de Taquemoni, o principal de três; este brandiu a sua lança contra oitocentos e os feriu de uma vez.

[9] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, filho de Aoí, entre os três valentes que estavam com Davi, quando desafiaram os filisteus ali reunidos para a peleja. Quando já se haviam retirado os filhos de Israel,

[10] ele se levantou e feriu os filisteus, até lhe cansar a mão e ficar pegada à espada; naquele dia, o SENHOR efetuou grande livramento; e o povo voltou para onde Eleazar estava somente para tomar os despojos.

[11] Depois dele, Sama, filho de Agé, o hararita, quando os filisteus se ajuntaram em Leí, onde havia um pedaço de terra

[4]olyan, mint a fölkelő nap reggeli fénye, mint a felhőtlen reggel, melynek sugarától eső után kisarjad a fű a földön.

[5]Nem ilyen-e házam Isten színe előtt? Örök szövetségre lépett énvelem, benne elrendezett és biztosított mindent. Minden javam, minden örömöm őtőle származik.

[6]De az elvetemültek mind olyanok, mint a szélhordta tövis, melyet nem fognak meg kézzel:

[7]aki hozzájuk akar nyúlni, vasat ragad, lándzsanyelet; égő tűzzel égeti meg őket, ahol rájuk talál.

Dávid kiváló vitézei

(Vö. 1 Krón 11,11–41)

[8]Ezek voltak név szerint Dávid vitézei: a tahkemóni Jóséb-Bassebet, egy főtiszt, aki úgy forgatta lándzsáját, hogy egy alkalommal nyolcszáz embert döfött le.

[9]Azután Eleázár, Ahóhí fiának, Dódónak a fia, egyike annak a három vitéznek, akik Dávid mellett voltak, amikor csúffá tették a harcra gyülekezett filiszteusokat. Az izráeliek már visszavonultak,

[10]de ő ott maradt, és vágta a filiszteusokat, míg csak bele nem fáradt, és hozzá nem ragadt a keze a kardhoz. Nagy győzelmet adott az ÚR azon a napon. Azután a hadinép is visszatért hozzá, de csak fosztogatni.

[11]A következő volt Sammá, a hárári Ágé fia. Amikor összegyűltek a filiszteusok Lehínél, ahol a mező egy darabja lencsével

cheio de lentilhas; e o povo fugia de diante dos filisteus.

12 Pôs-se Sama no meio daquele terreno, e o defendeu, e feriu os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

13 Também três dos trinta cabeças desceram e, no tempo da sega, foram ter com Davi, à caverna de Adulão; e uma tropa de filisteus se acampara no vale dos Refains.

14 Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

15 Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

16 Então, aqueles três valentes romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, porém a derramou como libação ao SENHOR.

17 E disse: Longe de mim, ó SENHOR, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? De maneira que não a quis beber. São estas as coisas que fizeram os três valentes.

18 Também Abisai, irmão de Joabe, filho de Zeruia, era cabeça de trinta; e alçou a sua lança contra trezentos e os feriu. E tinha nome entre os primeiros três.

volt bevetve, a hadinép már megfutamodott a filiszteusok elől,

12de ő megállt annak a darab földnek a közepén, megvédte azt, és megverte a filiszteusokat. Így adott az ÚR nagy győzelmet.

13Egyszer a harminc vezér közül hárman elmentek Dávidhoz, és aratáskor érkeztek meg az Adullám-barlangba, amikor a filiszteusok serege a Refáím-völgyben táborozott.

14Dávid akkor a sziklavárban volt, a filiszteusok előőrse pedig ugyanakkor Betlehemnél.

15Dávid eltikkadt, és ezt mondta: Ha most valaki vizet hozna nekem a betlehemi kútból, onnan a kapu mellől!

16Erre a három vitéz áttört a filiszteus táboron, vizet merített Betlehemben a kapu melletti kútból, elhozták, és odavitték Dávidnak. Ő azonban nem akarta meginni, hanem kiöntötte áldozatul az ÚRnak,

17és ezt mondta: Az ÚR mentsen meg attól, hogy ilyet tegyek! Hiszen azoknak az embereknek a vére ez, akik kockára tették az életüket! Ezért nem akarta meginni. Ilyeneket vitt véghez ez a három vitéz.

18Abísaj, Jóáb testvére, Cerújá fia volt a harminc vezér parancsnoka. Ő úgy forgatta a lándzsáját, hogy háromszáz embert döfött le. Ő volt a leghíresebb a harmincak között.

[19] Era ele mais nobre do que os trinta e era o primeiro deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[19]A harmincak között ő volt a legtekintélyesebb, ezért lett a parancsnokuk; ám az előző háromnak nem ért a nyomába.

[20] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[20]A Kabceélből való Benájá, Jójádá fia is kiváló ember volt, és nagy tetteket vitt véghez. Ő vágta le Móáb két bajnokát. Ő ment le egy verembe, és megölt egy oroszlánt, amikor egyszer hó esett.

[21] Matou também um egípcio, homem de grande estatura; o egípcio trazia uma lança, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[21]Ugyanő vágott le egy nagy termetű egyiptomi embert, bár az egyiptomi kezében lándzsa volt, ő meg csak bottal ment rá. De kiragadta az egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával ölte meg.

[22] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[22]Ilyeneket vitt véghez Benájá, Jójádá fia. Ő is nevezetes volt, mint az a három vitéz.

[23] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[23]Tekintélyes volt a harminc között, de a háromnak nem ért a nyomába. Dávid a testőrök vezetőjévé tette.

[24] Entre os trinta figuravam: Asael, irmão de Joabe; Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[24]Aszáél, Jóáb testvére is kivált a harminc közül, akik a következők voltak: Elhánán, a betlehemi Dódó fia,

[25] Sama, harodita; Elica, harodita;

[25]a haródi Sammá, a haródi Elíká,

[26] Heles, paltita; Ira, filho de Iques, tecoíta;

[26]a peleti Helec, a tekóai Írá, Ikkés fia,

[27] Abiezer, anatotita; Mebunai, husatita;

[27]az anátóti Abíezer, a húsái Mebunnaj,

[28] Zalmom, aoíta; Maarai, netofatita;

[28]az ahóhi Calmón, a netófái Mahraj,

[29] Helebe, filho de Baaná, netofatita; Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim;

[29]a netófái Héleb, Baaná fia, a benjámini Gibeából való Ittaj, Ríbaj fia,

[30] Benaia, piratonita; Hidai, do ribeiro de Gaás;

[30]a pirátóni Benájá, a nahalé-gaasi Hiddaj,

[31] Abi-Albom, arbatita; Azmavete, barumita;
[32] Eliaba, saalbonita; os filhos de Jasém; Jônatas;
[33] Sama, hararita; Aião, filho de Sarar, ararita;
[34] Elifelete, filho de Aasbai, filho de um maacatita; Eliã, filho de Aitofel, gilonita;
[35] Hezrai, carmelita; Paarai, arbita;
[36] Igal, filho de Natã, de Zobá; Bani, gadita;
[37] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;
[38] Ira, itrita; Garebe, itrita;
[39] Urias, heteu; ao todo, trinta e sete.

2 Samuel 24

O levantamento do censo
1 Crônicas 21.1-6

[1] Tornou a ira do SENHOR a acender-se contra os israelitas, e ele incitou a Davi contra eles, dizendo: Vai, levanta o censo de Israel e de Judá.

[2] Disse, pois, o rei a Joabe, comandante do seu exército: Percorre todas as tribos de Israel, de Dã até Berseba, e levanta o censo do povo, para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe ao rei: Ora, multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais, e o rei, meu senhor, o veja; mas por que tem prazer nisto o rei, meu senhor?

[31]az arbái Abíalbón, a bahúrími Azmávet,
[32]a saalbóni Eljahbá, Jónátán, Jásén fia,
[33]a harári Sammá, az arári Ahíám, Sárár fia,
[34]a maakái Elífelet, Ahaszbaj fia, a gilói Elíám, Ahítófel fia,
[35]a karmeli Hecró, az arbái Paaraj,
[36]a cóbái Jigál, Nátán fia, a gádi Báni,
[37]az ammóni Celek, meg a beéróti Nahraj, Jóábnak, Cerújá fiának a fegyverhordozója,
[38]a jeteri Írá, a jeteri Gáréb
[39]és a hettita Úriás. Összesen tehát harmincheten voltak.

2 Sámuel 24

Dávid népszámlálása
(Vö. 1 Krón 21)

[1]Újból megharagudott az Úr Izráelre. Felingerelte ellenük Dávidot, és ezt mondta: Menj, vedd számba Izráelt és Júdát!

[2]A király pedig ezt mondta Jóábnak, hadserege parancsnokának: Járd be Izráel minden törzsét Dántól Beérsebáig, és számláld meg a népet, hadd tudjam meg, mekkora a nép!

[3]Jóáb azonban ezt felelte a királynak: Szaporítsa meg Istened, az Úr a népet százannyira, mint amennyi most, és gyönyörködjék benne az én uram, királyom! De miért leli kedvét az ilyen dologban az én uram, királyom?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe e contra os chefes do exército; saiu, pois, Joabe com os chefes do exército da presença do rei, a levantar o censo do povo de Israel.

[5] Tendo eles passado o Jordão, acamparam-se em Aroer, à direita da cidade que está no meio do vale de Gade, e foram a Jazer.

[6] Daqui foram a Gileade e chegaram até Cades, na terra dos heteus; seguiram a Dã-Jaã e viraram-se para Sidom;

[7] chegaram à fortaleza de Tiro e a todas as cidades dos heveus e dos cananeus, donde saíram para o Neguebe de Judá, a Berseba.

[8] Assim, percorreram toda a terra e, ao cabo de nove meses e vinte dias, chegaram a Jerusalém.

[9] Deu Joabe ao rei o recenseamento do povo: havia em Israel oitocentos mil homens de guerra, que puxavam da espada; e em Judá eram quinhentos mil.

Davi escolhe o castigo

1 Crônicas 21.7-17

[10] Sentiu Davi bater-lhe o coração, depois de haver recenseado o povo, e disse ao SENHOR: Muito pequei no que fiz; porém, agora, ó SENHOR, peço-te que perdoes a iniqüidade do teu servo; porque procedi mui loucamente.

[11] Ao levantar-se Davi pela manhã, veio a palavra do SENHOR ao profeta Gade, vidente de Davi, dizendo:

[4]A király szava azonban erősebb volt Jóábénál és a csapatparancsnokokénál. Elindult tehát Jóáb a csapatparancsnokokkal együtt a királytól, hogy megszámlálják Izráel népét.

[5]Átkeltek a Jordánon, és Aróérnál ütöttek tábort, a várostól délre, Gád völgye közepén, majd Jazérba mentek.

[6]Azután Gileádba és Tahtím földjére, Hodsíba mentek, majd Dán-Jaanba és Szidón környékére,

[7]továbbá a megerősített Tíruszhoz mentek, meg a hivviek és kánaániak összes városába. Végül elérkeztek Júda déli vidékére, Beérsebába.

[8]Miután bejárták az egész országot, kilenc hónap és húsz nap elteltével visszaérkeztek Jeruzsálembe.

[9]Jóáb jelentette a királynak a számba vett nép létszámát: Izráelben nyolcszázezer kardforgató ember volt, Júdában pedig ötszázezer.

[10]Dávidot azonban furdalni kezdte a lelkiismeret, miután megszámláltatta a népet, ezért ezt mondta Dávid az Úrnak: Nagyot vétettem azzal, hogy ezt tettem! Most azért bocsásd meg, Uram, a te szolgád bűnét, mert igen esztelenül cselekedtem!

Gád próféta elmondja az ÚR büntetését

[11]Reggel, amikor Dávid fölkelt, így szólt az Úr igéje Gád prófétához, Dávid látnokához:

[12] Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

[13] Veio, pois, Gade a Davi e lho fez saber, dizendo: Queres que sete anos de fome te venham à tua terra? Ou que, por três meses, fujas diante de teus inimigos, e eles te persigam? Ou que, por três dias, haja peste na tua terra? Delibera, agora, e vê que resposta hei de dar ao que me enviou.

[14] Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; porém caiamos nas mãos do SENHOR, porque muitas são as suas misericórdias; mas, nas mãos dos homens, não caia eu.

[15] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel, desde a manhã até ao tempo que determinou; e, de Dã até Berseba, morreram setenta mil homens do povo.

[16] Estendendo, pois, o Anjo do SENHOR a mão sobre Jerusalém, para a destruir, arrependeu-se o SENHOR do mal e disse ao Anjo que fazia a destruição entre o povo: Basta, retira a mão. O Anjo estava junto à eira de Araúna, o jebuseu.

[17] Vendo Davi ao Anjo que feria o povo, falou ao SENHOR e disse: Eu é que pequei, eu é que procedi perversamente; porém estas ovelhas que fizeram? Seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai.

Davi erige um altar na eira de Araúna

[12]Eredj, és mondd meg Dávidnak: Ezt mondja az ÚR: Három lehetőséget adok neked; válassz közülük egyet, és én azt teszem veled.

[13]Bement tehát Gád Dávidhoz, és tudtára adta ezt neki. Megkérdezte tőle: Hét esztendeig tartó éhínség jöjjön országodra? Vagy három hónapig kelljen menekülnöd a téged üldöző ellenség elől? Vagy három napig tartó dögvész legyen az országodban? Gondold végig, és döntsd el, milyen választ vigyek annak, aki engem küldött!

[14]Dávid ezt felelte Gádnak: Igen nehéz helyzetben vagyok. Inkább essünk az ÚR kezébe, mert nagy az ő irgalma. Csak ember kezébe ne essem!

[15]Az ÚR tehát dögvészt bocsátott Izráelre aznap reggeltől fogva a kiszabott időig, és meghalt a nép közül hetvenezer ember Dántól Beérsebáig.

[16]De amikor az angyal Jeruzsálem ellen nyújtotta ki a kezét, hogy elpusztítsa, bánkódni kezdett az ÚR a veszedelem miatt, és ezt mondta az angyalnak, aki a nép között pusztított: Elég! Most már hagyd abba! Az ÚR angyala ekkor éppen a jebúszi Arauná szérűje mellett volt.

[17]Amikor Dávid meglátta az angyalt, amint a népet irtotta, ezt mondta az ÚRnak: Bizony, én vétkeztem, és én követtem el bűnt, de az én nyájam nem követett el semmit. Sújtson le kezed inkább énrám és az én rokonságomra!

Dávid oltárt épít Arauná szérűjén

[18] Naquele mesmo dia, veio Gade ter com Davi e lhe disse: Sobe, levanta ao SENHOR um altar na eira de Araúna, o jebuseu.
[19] Davi subiu segundo a palavra de Gade, como o SENHOR lhe havia ordenado.
[20] Olhou Araúna do alto e, vendo que vinham para ele o rei e os seus homens, saiu e se inclinou diante do rei, com o rosto em terra.

[21] E perguntou: Por que vem o rei, meu senhor, ao seu servo? Respondeu Davi: Para comprar de ti esta eira, a fim de edificar nela um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo.

[22] Então, disse Araúna a Davi: Tome e ofereça o rei, meu senhor, o que bem lhe parecer; eis aí os bois para o holocausto, e os trilhos, e a apeiragem dos bois para a lenha.

[23] Tudo isto, ó rei, Araúna oferece ao rei; e ajuntou: Que o SENHOR, teu Deus, te seja propício.
[24] Porém o rei disse a Araúna: Não, mas eu to comprarei pelo devido preço, porque não oferecerei ao SENHOR, meu Deus, holocaustos que não me custem nada. Assim, Davi comprou a eira e pelos bois pagou cinqüenta siclos de prata.
[25] Edificou ali Davi ao SENHOR um altar e apresentou holocaustos e ofertas pacíficas. Assim, o SENHOR se tornou favorável para com a terra, e a praga cessou de sobre Israel.

[18]Gád még aznap elment Dávidhoz, és ezt mondta neki: Menj, és állíts oltárt az Úrnak a jebúszi Arauná szérűjén!
[19]Elment tehát Dávid Gád szavai szerint, ahogyan megparancsolta az Úr.
[20]Amikor Arauná kitekintett, és látta, hogy udvari embereivel a király közeledik hozzá, kiment Arauná, és arccal a földre borult a király előtt.
[21]Azután megkérdezte Arauná: Miért jött szolgájához az én uram, királyom? Dávid így felelt: Azért, hogy megvegyem tőled ezt a szérűt; oltárt akarok itt építeni az Úrnak, hogy megszűnjék a népet ért csapás.
[22]Arauná ezt mondta Dávidnak: Fogadja el az én uram, királyom, és áldozzon, ahogyan jónak látja! Nézd, van itt marha is az áldozathoz, a cséplőeszközök meg a marhák szerszámai pedig jók lesznek tűzifának.
[23]Mindezt a királynak adja Arauná, ó, király! Majd így szólt Arauná a királyhoz: Legyen kegyelmes hozzád Istened, az Úr!
[24]De a király ezt felelte Araunának: Így nem! Csak pénzért fogadom el tőled, mert nem akarok ingyen kapott áldozatot bemutatni Istenemnek, az Úrnak. Megvette tehát Dávid azt a szérűt és a marhákat ötven sekel ezüstért.
[25]Majd oltárt épített ott Dávid az Úrnak, és égőáldozatokat meg békeáldozatokat mutatott be. Az Úr pedig megengesztelődött az ország iránt, és megszűnt a csapás Izráelben.

O primeiro livro dos Reis

1 Reis 1

A velhice de Davi

[1] Sendo o rei Davi já velho e entrado em dias, envolviam-no com roupas, porém não se aquecia.

[2] Então, lhe disseram os seus servos: Procure-se para o rei, nosso senhor, uma jovem donzela, que esteja perante o rei, e tenha cuidado dele, e durma nos seus braços, para que o rei, nosso senhor, se aqueça.

[3] Procuraram, pois, por todos os limites de Israel uma jovem formosa; acharam Abisague, sunamita, e a trouxeram ao rei.

[4] A jovem era sobremaneira formosa; cuidava do rei e o servia, porém o rei não a possuiu.

Adonias usurpa o trono

[5] Então, Adonias, filho de Hagite, se exaltou e disse: Eu reinarei. Providenciou carros, e cavaleiros, e cinqüenta homens que corressem adiante dele.

[6] Jamais seu pai o contrariou, dizendo: Por que procedes assim? Além disso, era ele de aparência mui formosa e nascera depois de Absalão.

[7] Entendia-se ele com Joabe, filho de Zeruia, e com Abiatar, o sacerdote, que, seguindo-o, o ajudavam.

[8] Porém Zadoque, o sacerdote, e Benaia, filho de Joiada, e Natã, o profeta, e Simei, e Reí, e os valentes que Davi tinha não apoiavam Adonias.

A KIRÁLYOK ELSŐ KÖNYVE

1 Királyok 1

Adónijjá királyságra tör

[1]Amikor Dávid élemedett korú, öreg ember lett, hiába takargatták be ruhákkal, nem tudott fölmelegedni.

[2]Akkor ezt mondták neki udvari emberei: Keresni kell urunknak, a királynak egy fiatal szüzet, hogy a király szolgálatára álljon, és ápolja őt. Ha ez a karjaidban fekszik, akkor majd fölmelegszel, uram, királyom!

[3]Keresni kezdtek tehát Izráel egész területén egy szép leányt. Így találtak rá a súnémi Abiságra, és bevitték a királyhoz.

[4]Ez a leány igen szép volt; ő ápolta a királyt, és ő viselte gondját, de a király nem élt vele.

[5]Adónijjá, Haggít fia elbizakodottan ezt mondta: Én leszek a király! És szerzett magának harci kocsikat, lovasokat és ötven férfit, akik előtte futottak.

[6]Apja azonban soha életében nem vetette a szemére, hogy miért tesz ilyet. Absolon után szülte őt anyja, és ő is igen szép ember volt.

[7]Tárgyalt Jóábbal, Cerújá fiával és Ebjátár pappal, ezek segítették Adónijját, és vele tartottak.

[8]Viszont Cádók pap, Benájá, Jójádá fia, Nátán próféta, Simei és Réí, meg Dávid vitézei nem támogatták Adónijját.

[9] Imolou Adonias ovelhas, e bois, e animais cevados, junto à pedra de Zoelete, que está perto da fonte de Rogel, e convidou todos os seus irmãos, os filhos do rei, e todos os homens de Judá, servos do rei,

[10] porém a Natã, profeta, e a Benaia, e os valentes, e a Salomão, seu irmão, não convidou.

Natã e Bate-Seba advogam a causa de Salomão

[11] Então, disse Natã a Bate-Seba, mãe de Salomão: Não ouviste que Adonias, filho de Hagite, reina e que nosso senhor, Davi, não o sabe?

[12] Vem, pois, e permite que eu te dê um conselho, para que salves a tua vida e a de Salomão, teu filho.

[13] Vai, apresenta-te ao rei Davi e dize-lhe: Não juraste, ó rei, senhor meu, à tua serva, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono? Por que, pois, reina Adonias?

[14] Eis que, estando tu ainda a falar com o rei, eu também entrarei depois de ti e confirmarei as tuas palavras.

[15] Apresentou-se, pois, Bate-Seba ao rei na recâmara; era já o rei mui velho, e Abisague, a sunamita, o servia.

[16] Bate-Seba inclinou a cabeça e prostrou-se perante o rei, que perguntou: Que desejas?

[17] Respondeu-lhe ela: SENHOR meu, juraste à tua serva pelo SENHOR, teu Deus, dizendo: Salomão, teu filho, reinará

[9]Egyszer Adónijjá juhokból, marhákból és hizlalt borjúkból áldozati lakomát rendezett a Zóhelet-kőnél, a Rógél-forrás mellett, és meghívta minden testvérét, a királyfiakat meg a király szolgálatában álló összes júdait.

[10]Nem hívta meg viszont Nátán prófétát, Benáját, a vitézeket, meg a testvérét, Salamont sem.

Dávid Salamont teszi királlyá

[11]Akkor ezt mondta Nátán Betsabénak, Salamon anyjának: Nem hallottad, hogy Adónijjá, Haggít fia lett a király, úgy, hogy urunk, Dávid nem is tud róla?!

[12]Gyere hát, hallgasd meg a tanácsomat, hogyan mentsd meg életedet és fiadnak, Salamonnak az életét.

[13]Eredj, menj be Dávid királyhoz, és mondd ezt neki: Uram, királyom, te megesküdtél szolgálóleányodnak: A te fiad, Salamon lesz utánam a király, és ő fog a trónomra ülni! Miért lett akkor Adónijjá a király?

[14]Amíg te a királlyal beszélsz, én is bemegyek utánad, és megerősítem szavaidat.

[15]Betsabé be is ment a királyhoz a belső szobába, ahol a súnémi Abiság viselte gondját a megvénült királynak.

[16]Betsabé meghajolt, és leborult a király előtt, a király pedig ezt kérdezte: Mit kívánsz?

[17]Az így felelt neki: Uram, te megesküdtél szolgálóleányodnak az ÚRra, a te Istenedre: A te fiad, Salamon lesz utánam a király, ő fog a trónomra ülni!

depois de mim e ele se assentará no meu trono.

[18] Agora, eis que Adonias reina, e tu, ó rei, meu senhor, não o sabes.

[19] Imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância. Convidou todos os filhos do rei, a Abiatar, o sacerdote, e a Joabe, comandante do exército, mas a teu servo Salomão não convidou.

[20] Porém, ó rei, meu senhor, todo o Israel tem os olhos em ti, para que lhe declares quem será o teu sucessor que se assentará no teu trono.

[21] Do contrário, sucederá que, quando o rei, meu senhor, jazer com seus pais, eu e Salomão, meu filho, seremos tidos por culpados.

[22] Estando ela ainda a falar com o rei, eis que entra o profeta Natã.

[23] E o fizeram saber ao rei, dizendo: Aí está o profeta Natã. Apresentou-se ele ao rei, prostrou-se com o rosto em terra perante ele

[24] e disse: Ó rei, meu senhor, acaso disseste: Adonias reinará depois de mim e ele é quem se assentará no meu trono?

[25] Porque, hoje, desceu, imolou bois, e animais cevados, e ovelhas em abundância e convidou todos os filhos do rei, e os chefes do exército, e a Abiatar, o sacerdote, e eis que estão comendo e bebendo perante ele; e dizem: Viva o rei Adonias!

[18]Most mégis Adónijjá lett a király, te pedig, uram, királyom, még csak nem is tudsz róla.

[19]Mert bikákból, hizlalt borjakból és juhokból gazdag áldozati lakomát rendezett, és meghívta rá az összes királyfit, Ebjátár papot és Jóábot, a hadsereg parancsnokát; csak szolgádat, Salamont nem hívta meg.

[20]Most azért, uram, királyom, rajtad van egész Izráel szeme, neked kell kihirdetned, hogy ki ül utánad a trónra, uram, királyom!

[21]Mert ha majd őseidhez térsz pihenni, uram, királyom, akkor engem és fiamat, Salamont lázadóknak fognak tekinteni.

[22]Még beszélt a királlyal, amikor megérkezett Nátán próféta.

[23]Jelentették a királynak: Itt van Nátán próféta. Erre ő bement a király elé, és arccal a földre borult a király előtt.

[24]Ezt mondta Nátán: Uram, királyom! Te mondtad azt, hogy Adónijjá lesz utánad a király, és ő fog a trónodra ülni?

[25]Mert ő ma elment, és bikákból, hizlalt borjakból és juhokból gazdag áldozati lakomát rendezett; meghívta az összes királyfit, a hadsereg parancsnokát meg Ebjátár papot, és ezek most vele esznek-isznak, és ezt kiáltozzák: Éljen Adónijjá király!

[26] Porém a mim, sendo eu teu servo, e a Zadoque, o sacerdote, e a Benaia, filho de Joiada, e a Salomão, teu servo, não convidou.

[26]De engem, a te szolgádat nem hívott meg, sem Cádók papot, sem Benáját, Jójádá fiát, sem szolgádat, Salamont.

[27] Foi isto feito da parte do rei, meu senhor? E não fizeste saber a teu servo quem se assentaria no teu trono, depois de ti?

[27]Ha az én uramtól, a királytól való ez az intézkedés, akkor miért nem tudattad szolgáiddal, hogy ki ül a trónra utánad, uram, királyom?

[28] Respondeu o rei Davi e disse: Chamai-me a Bate-Seba. Ela se apresentou ao rei e se pôs diante dele.

[28]Dávid király erre így válaszolt: Hívjátok ide Betsabét! Ő bement a királyhoz, és megállt a király előtt.

[29] Então, jurou o rei e disse: Tão certo como vive o SENHOR, que remiu a minha alma de toda a angústia,

[29]Akkor a király megesküdött, és ezt mondta: Az élő ÚRra mondom, aki megváltott engem minden nyomorúságból,

[30] farei no dia de hoje, como te jurei pelo SENHOR, Deus de Israel, dizendo: Teu filho Salomão reinará depois de mim e se assentará no meu trono, em meu lugar.

[30]hogy amiképp megesküdtem neked az ÚRra, Izráel Istenére, hogy a te fiad, Salamon lesz utánam a király, és ő ül a trónomra, úgy azt meg is cselekszem még a mai napon!

[31] Então, Bate-Seba se inclinou, e se prostrou com o rosto em terra diante do rei, e disse: Viva o rei Davi, meu senhor, para sempre!

[31]Erre Betsabé arccal a földig hajolva leborult a király előtt, és ezt mondta: Örökké éljen az én uram, Dávid király!

Salomão é constituído rei

[32] Disse o rei Davi: Chamai-me Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada. E eles se apresentaram ao rei.

[32]Azután ezt mondta Dávid király: Hívjátok ide Cádók papot, Nátán prófétát és Benáját, Jójádá fiát! Ezek be is mentek a király elé.

[33] Disse-lhes o rei: Tomai convosco os servos de vosso senhor, e fazei montar meu filho Salomão na minha mula, e levai-o a Giom.

[33]A király ezt mondta nekik: Vegyétek magatok mellé uratok embereit! Ültessétek fiamat, Salamont az én öszvéremre, és vezessétek le a Gíhónhoz!

[34] Zadoque, o sacerdote, com Natã, o profeta, ali o ungirão rei sobre Israel;

[34]Cádók pap és Nátán próféta kenje ott fel Izráel királyává, azután fújjátok meg a kürtöt, és kiáltsátok: Éljen Salamon király!

então, tocareis a trombeta e direis: Viva o rei Salomão!

[35] Subireis após ele, e virá e se assentará no meu trono, pois é ele quem reinará em meu lugar; porque ordenei seja ele príncipe sobre Israel e sobre Judá.

[36] Então, Benaia, filho de Joiada, respondeu ao rei e disse: Amém! Assim o diga o SENHOR, Deus do rei, meu senhor.

[37] Como o SENHOR foi com o rei, meu senhor, assim seja com Salomão e faça que o trono deste seja maior do que o trono do rei Davi, meu senhor.

[38] Então, desceu Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, e Benaia, filho de Joiada, e a guarda real, fizeram montar Salomão a mula que era do rei Davi e o levaram a Giom.

[39] Zadoque, o sacerdote, tomou do tabernáculo o chifre do azeite e ungiu a Salomão; tocaram a trombeta, e todo o povo exclamou: Viva o rei Salomão!

[40] Após ele, subiu todo o povo, tocando gaitas e alegrando-se com grande alegria, de maneira que, com o seu clamor, parecia fender-se a terra.

Adonias e seus adeptos alarmam-se

[41] Adonias e todos os convidados que com ele estavam o ouviram, quando acabavam de comer; também Joabe ouviu o sonido das trombetas e disse: Que significa esse ruído de cidade alvoroçada?

[42] Estando ele ainda a falar, eis que vem Jônatas, filho de Abiatar, o sacerdote;

[35]Azután vonuljatok fel mögötte, ő pedig jöjjön ide, és üljön a trónomra, és ő legyen helyettem a király! Mert azt parancsoltam, hogy ő legyen Izráel és Júda fejedelme.

[36]Akkor Benájá, Jójádá fia válaszolt a királynak: Az ÚR, az én uramnak, királyomnak Istene mondjon áment rá!

[37]Ahogyan vele volt az ÚR az én urammal, királyommal, úgy legyen Salamonnal is, és tegye nagyobbá trónját még az én uramnak, Dávid királynak a trónjánál is!

Salamont királlyá kenik

[38]Elment tehát Cádók pap, Nátán próféta és Benájá, Jójádá fia, meg a kerétiek és a pelétiek; Salamont Dávid király öszvérére ültették, és levezették a Gíhónhoz.

[39]Cádók pap pedig kihozta a sátorból az olajosszarut, és fölkente Salamont. Majd megfújták a kürtöt, és az egész nép ezt kiáltozta: Éljen Salamon király!

[40]Azután fölvonult mögötte az egész nép; sípokkal sípoltak, és olyan lelkesen ujjongtak, hogy majd meghasadt a föld a kiáltozásuktól.

Adónijjá párthívei szétszélednek

[41]Meghallotta ezt Adónijjá és a nála levő meghívottak mind, amikor a lakoma végén jártak. Jóáb is meghallotta a kürtszót, és ezt kérdezte: Miért van ilyen nagy zaj a városban?

[42]Még beszélt, amikor megérkezett Jónátán, Ebjátár pap fia. Adónijjá ezt

disse Adonias: Entra, porque és homem valente e trazes boas-novas.

mondta: Jöjj be, te derék ember vagy, és biztosan jó hírt hozol.

[43] Respondeu Jônatas e disse a Adonias: Pelo contrário, nosso senhor, o rei Davi, constituiu rei a Salomão.

[43]Jónátán így válaszolt Adónijjának: Nem, mert a mi urunk, Dávid király Salamont tette királlyá.

[44] E Davi enviou com ele a Zadoque, o sacerdote, e a Natã, o profeta, e a Benaia, filho de Joiada, e aos da guarda real; e o fizeram montar a mula que era do rei.

[44]Elküldte vele a király Cádók papot, Nátán prófétát és Benáját, Jójádá fiát, meg a kerétieket és a pelétieket, őt pedig felültették a király öszvérére,

[45] Zadoque, o sacerdote, e Natã, o profeta, o ungiram rei em Giom e dali subiram alegres, e a cidade se alvoroçou; esse é o clamor que ouviste.

[45]majd Cádók pap Nátán prófétával együtt királlyá kente őt a Gíhónnál. Onnan vonultak föl örvendezve, ezért zajos a város, ennek a hangját hallottátok.

[46] Também Salomão já está assentado no trono do reino.

[46]Salamon már ott is ül a királyi trónon.

[47] Ademais, os oficiais do rei Davi vieram congratular-se com ele e disseram: Faça teu Deus que o nome de Salomão seja mais célebre do que o teu nome; e faça que o seu trono seja maior do que o teu trono. E o rei se inclinou sobre o leito.

[47]Sőt a király udvari emberei is odamentek, és így áldják urunkat, Dávid királyt: Szerezzen Istened Salamonnak még nagyobb hírnevet, mint a tiéd, és tegye az ő trónját még a te trónodnál is nagyobbá! A király mélyen meghajolt a fekvőhelyén,

[48] Também disse o rei assim: Bendito o SENHOR, Deus de Israel, que deu, hoje, quem se assente no meu trono, vendo-o os meus próprios olhos.

[48]majd még ezt is mondta a király: Áldott az ÚR, Izráel Istene, aki megadta nekem a mai napon, hogy szemem láttára ült utódom a trónra.

[49] Então, estremeceram e se levantaram todos os convidados que estavam com Adonias, e todos se foram, tomando cada um seu caminho.

[49]Ekkor megrémülve fölkelt Adónijjá összes meghívottja, és elsiettek mindnyájan, amerre láttak.

Adonias pede indulto

Adónijjá kegyelmet kap

[50] Porém Adonias, temendo a Salomão, levantou-se, foi e pegou nas pontas do altar.

[50]Adónijjá azonban félt Salamontól, azért elment, és megragadta az oltár szarvait.

[51] Foi dito a Salomão: Eis que Adonias tem medo de ti, porque pega nas pontas do

[51]Jelentették Salamonnak, hogy Adónijjá fél Salamon királytól, ezért megragadta az

altar, dizendo: Jure-me, hoje, o rei Salomão que não matará a seu servo à espada.

52 Respondeu Salomão: Se for homem de bem, nem um de seus cabelos cairá em terra; porém, se se achar nele maldade, morrerá.

53 Enviou o rei Salomão mensageiros, e o fizeram descer do altar; então, veio ele e se prostrou perante o rei Salomão, e este lhe disse: Vai para tua casa.

1 Reis 2

Davi dá instruções a Salomão e morre

1 Aproximando-se os dias da morte de Davi, deu ele ordens a Salomão, seu filho, dizendo:

2 Eu vou pelo caminho de todos os mortais. Coragem, pois, e sê homem!

3 Guarda os preceitos do SENHOR, teu Deus, para andares nos seus caminhos, para guardares os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus testemunhos, como está escrito na Lei de Moisés, para que prosperes em tudo quanto fizeres e por onde quer que fores;

4 para que o SENHOR confirme a palavra que falou de mim, dizendo: Se teus filhos guardarem o seu caminho, para andarem perante a minha face fielmente, de todo o seu coração e de toda a sua alma, nunca te faltará sucessor ao trono de Israel.

5 Também tu sabes o que me fez Joabe, filho de Zeruia, e o que fez aos dois

oltár szarvait, és ezt mondja: Esküdjék meg nekem most Salamon király, hogy nem öli meg fegyverrel a szolgáját!

52Erre így szólt Salamon: Ha derék embernek bizonyul, haja szála sem fog meggörbülni, de ha valami rosszat tesz, akkor meg kell halnia.

53Ekkor érte küldött Salamon király, és elhozták az oltártól; ő pedig amint megérkezett, leborult Salamon király előtt. Salamon ezt mondta neki: Eredj haza!

1 Királyok 2

Dávid utolsó intelmei Salamonhoz

1Amikor közeledett Dávid halálának az ideje, ezeket hagyta meg fiának, Salamonnak:

2Én most elmegyek azon az úton, amelyen minden földi halandó elmegy. Légy erős, légy férfi!

3Tartsd meg, amit elrendelt Istened, az ÚR! Járj az ő útján, tartsd meg rendelkezéseit, parancsolatait, törvényeit és intelmeit, ahogyan meg vannak írva Mózes törvényében. Akkor boldogulsz mindenben, amit teszel, és mindenütt, amerre fordulsz.

4Akkor beteljesíti az ÚR a nekem adott ígéretét, amikor ezt mondta: Ha vigyáznak fiaid útjukra, és állhatatosan előttem járnak teljes szívvel és teljes lélekkel, akkor nem vesznek ki utódaid Izráel trónjáról.

5Te is tudod, mit követett el ellenem Jóáb, Cerújá fia, mit tett Izráel két

comandantes do exército de Israel, a Abner, filho de Ner, e a Amasa, filho de Jéter, os quais matou, e, em tempo de paz, vingou o sangue derramado em guerra, manchando com ele o cinto que trazia nos lombos e as sandálias nos pés.

6 Faze, pois, segundo a tua sabedoria e não permitas que suas cãs desçam à sepultura em paz.

7 Porém, com os filhos de Barzilai, o gileadita, usarás de benevolência, e estarão entre os que comem à tua mesa, porque assim se houveram comigo, quando eu fugia por causa de teu irmão Absalão.

8 Eis que também contigo está Simei, filho de Gera, filho de Benjamim, de Baurim, que me maldisse com dura maldição, no dia em que ia a Maanaim; porém ele saiu a encontrar-se comigo junto ao Jordão, e eu, pelo SENHOR, lhe jurei, dizendo que o não mataria à espada.

9 Mas, agora, não o tenhas por inculpável, pois és homem prudente e bem saberás o que lhe hás de fazer para que as suas cãs desçam à sepultura com sangue.

10 Davi descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi.

11 Foi o tempo que Davi reinou sobre Israel quarenta anos: sete anos em Hebrom e em Jerusalém trinta e três.

12 Salomão assentou-se no trono de Davi, seu pai, e o seu reino se fortificou sobremaneira.

hadseregparancsnokával, Abnérral, Nér fiával és Amászával, Jeter fiával, amikor meggyilkolta őket; mert úgy ontott vért béke idején, mintha háború lett volna, és úgy mocskolta be vérrel dereka övét és lába saruját, mintha háború lett volna.

6Bánj vele bölcsességed szerint, és ne engedd, hogy békességben megőszülve jusson a holtak hazájába.

7De a gileádi Barzillaj fiaival bánj szeretettel! Legyenek azok között, akik asztalodnál étkeznek, mert ők is mellém álltak, amikor testvéred, Absolon elől menekültem.

8Itt van még melletted a benjámini Simei, Gérá fia Bahúrímból, aki gyalázatosan szidalmazott, amikor Mahanajimba mentem. Ő ugyan elém jött a Jordánhoz, ezért megesküdtem az Úrra, hogy nem öletem meg fegyverrel.

9Te azonban ne hagyd őt büntetlenül! Bölcs ember vagy, tudod, mit kell tenned, hogy ősz fejét vérbe borítva juttasd a holtak hazájába.

Dávid halála, Adónijjá kérése

10Azután pihenni tért Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában.

11Dávid negyven évig uralkodott Izráelben. Hebrónban uralkodott hét évig, Jeruzsálemben pedig harminchárom évig uralkodott.

12Azután Salamon ült apjának, Dávidnak a trónjára, és uralma nagyon megerősödött.

Morte de Adonias

[13] Então, veio Adonias, filho de Hagite, a Bate-Seba, mãe de Salomão; disse ela: É de paz a tua vinda? Respondeu ele: É de paz.

[14] E acrescentou: Uma palavra tenho que dizer-te. Ela disse: Fala.

[15] Disse, pois, ele: Bem sabes que o reino era meu, e todo o Israel esperava que eu reinasse, ainda que o reino se transferiu e veio a ser de meu irmão, porque do SENHOR ele o recebeu.

[16] Agora, um só pedido te faço; não mo rejeites. Ela lhe disse: Fala.

[17] Ele disse: Peço-te que fales ao rei Salomão (pois não to recusará) que me dê por mulher a Abisague, sunamita.

[18] Respondeu Bate-Seba: Bem, eu falarei por ti ao rei.

[19] Foi, pois, Bate-Seba ter com o rei Salomão, para falar-lhe por Adonias. O rei se levantou a encontrar-se com ela e se inclinou diante dela; então, se assentou no seu trono e mandou pôr uma cadeira para sua mãe, e ela se assentou à sua mão direita.

[20] Então, disse ela: Só um pequeno pedido te faço; não mo rejeites. E o rei lhe disse: Pede, minha mãe, porque to não recusarei.

[21] Disse ela: Dê-se Abisague, a sunamita, a Adonias, teu irmão, por mulher.

[13]Adónijjá, Haggít fia egyszer megjelent Betsabénál, Salamon anyjánál, aki megkérdezte: Békés szándékkal jössz-e? Ő így felelt: Békés szándékkal.

[14]Majd ezt mondta: Beszédem volna veled. Ő így felelt: Beszélj!

[15]Adónijjá ezt mondta: Te is tudod, hogy nekem járt volna a királyság, és már egész Izráel engem tekintett királyának. De aztán úgy alakultak a dolgok, hogy a testvéremé lett a királyság, mert neki adta az ÚR.

[16]Most azért, hogy kéréssel fordulok hozzád, ne utasíts el! Betsabé így válaszolt: Beszélj!

[17]Ő erre így folytatta: Kérlek, mondd meg Salamon királynak, téged biztosan nem utasít el, hogy adja nekem feleségül a súnémi Abiságot.

[18]Betsabé azt felelte: Jó, majd beszélek érdekedben a királlyal.

[19]El is ment Betsabé Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónijjá érdekében. A király elébe ment, meghajolt előtte, majd a trónjára ült, és hozatott egy széket az anyakirálynőnek, aki a jobbjára ült.

[20]Akkor Betsabé ezt mondta: Egy apró kéréssel fordulok hozzád, ne utasíts el! A király így felelt neki: Mondd csak el a kérésedet, anyám, nem foglak elutasítani.

[21]Erre ő ezt mondta: Hadd kapja meg feleségül testvéred, Adónijjá a súnémi Abiságot!

[22] Então, respondeu o rei Salomão e disse a sua mãe: Por que pedes Abisague, a sunamita, para Adonias? Pede também para ele o reino (porque é meu irmão maior), para ele, digo, e também para Abiatar, o sacerdote, e para Joabe, filho de Zeruia.

[23] E jurou o rei Salomão pelo SENHOR, dizendo: Deus me faça o que lhe aprouver, se não falou Adonias esta palavra contra a sua vida.

[24] Agora, pois, tão certo como vive o SENHOR, que me estabeleceu e me fez assentar no trono de Davi, meu pai, e me edificou casa, como tinha dito, hoje, morrerá Adonias.

[25] Enviou o rei Salomão a Benaia, filho de Joiada, o qual arremeteu contra ele, de sorte que morreu.

Expulso o sacerdote Abiatar

[26] E a Abiatar, o sacerdote, disse o rei: Vai para Anatote, para teus campos, porque és homem digno de morte; porém não te matarei hoje, porquanto levaste a arca do SENHOR Deus diante de Davi, meu pai, e porque te afligiste com todas as aflições de meu pai.

[27] Expulsou, pois, Salomão a Abiatar, para que não mais fosse sacerdote do SENHOR, cumprindo, assim, a palavra que o SENHOR dissera sobre a casa de Eli, em Siló.

Morte de Joabe

[28] Chegando esta notícia a Joabe (porque Joabe se tinha desviado seguindo a Adonias, ainda que se não desviara

[22]Salamon király így válaszolt anyjának: Miért csak a súnémi Abiságot kéred Adónijjának? Kérd neki mindjárt a királyságot is, hiszen a bátyám ő! Legyen csak az övé, meg Ebjátár papé és Jóábé, Cerújá fiáé!

[23]Akkor megesküdött Salamon király az ÚRra: Úgy segítsen engem Isten most és ezután is, hogy ez az életébe kerül Adónijjának!

[24]Most azért az élő ÚRra mondom, aki engem idehelyezett, és apámnak, Dávidnak a trónjára ültetett, és aki ígérete szerint uralkodóházat alapított nekem, hogy meg kell halnia Adónijjának még ma.

[25]Elküldte azért Salamon király Benáját, Jójádá fiát, aki leterítette őt, úgyhogy meghalt.

Ebjátár papot száműzik, Jóábot megölik

[26]Ebjátár papnak pedig ezt parancsolta a király: Menj Anátótba, a földbirtokodra, különben halál fia vagy! Nem akarlak ma téged is megöletni, mivel te hordoztad az én Uramnak, az ÚRnak a ládáját apám, Dávid előtt, és együtt szenvedted el mindazt, amit apám elszenvedett.

[27]Így űzte el Salamon Ebjátárt, nem lehetett többé az ÚR papja. Ezzel beteljesedett az ÚR igéje, amelyet Éli házáról mondott Silóban.

[28]Eljutott ennek a híre Jóábhoz. Jóáb ugyanis Adónijjához csatlakozott, bár azelőtt Absolonhoz nem csatlakozott.

seguindo a Absalão), fugiu ele para o tabernáculo do SENHOR e pegou nas pontas do altar.

Ezért bemenekült Jóáb az Úr sátrába, és megragadta az oltár szarvait.

[29] Foi dito ao rei Salomão que Joabe havia fugido para o tabernáculo do SENHOR; e eis que está junto ao altar. Enviou, pois, Salomão a Benaia, filho de Joiada, dizendo: Vai, arremete contra ele.

[29]Amikor jelentették Salamon királynak, hogy Jóáb az Úr sátrához menekült, és ott áll az oltár mellett, elküldte Salamon Benáját, Jójádá fiát ezzel a paranccsal: Eredj, és öld meg őt!

[30] Foi Benaia ao tabernáculo do SENHOR e disse a Joabe: Assim diz o rei: Sai daí. Ele respondeu: Não, morrerei aqui. Benaia tornou com a resposta ao rei, dizendo: Assim falou Joabe e assim me respondeu.

[30]Benájá el is ment az Úr sátrához, és ezt mondta Jóábnak: A király azt parancsolja, hogy gyere ki! Ő azonban így felelt: Nem megyek, itt akarok meghalni! Benájá jelentette a királynak, hogy mit beszélt Jóáb, és mit felelt neki.

[31] Disse-lhe o rei: Faze como ele te disse; arremete contra ele e sepulta-o, para que tires de mim e da casa de meu pai a culpa do sangue que Joabe sem causa derramou.

[31]Erre azt mondta neki a király: Tedd meg, amit kíván, öld meg, és temesd el! Így hárítod el rólam és apám házáról a Jóáb által ok nélkül kiontott vért.

[32] Assim, o SENHOR fará recair a culpa de sangue de Joabe sobre a sua cabeça, porque arremeteu contra dois homens mais justos e melhores do que ele e os matou à espada, sem que Davi, meu pai, o soubesse; isto é: a Abner, filho de Ner, comandante do exército de Israel, e a Amasa, filho de Jéter, comandante do exército de Judá.

[32]Csak őt fogja hibáztatni érte az Úr, hiszen megölt két magánál igazabb és derekabb embert. Fegyverrel gyilkolva meg őket, apámnak, Dávidnak a tudta nélkül: Abnért, Nér fiát, Izráel hadseregparancsnokát és Amászát, Jeter fiát, Júda hadseregparancsnokát.

[33] Assim, recairá o sangue destes sobre a cabeça de Joabe e sobre a cabeça da sua descendência para sempre; mas a Davi, e à sua descendência, e à sua casa, e ao seu trono, dará o SENHOR paz para todo o sempre.

[33]Szálljon kiontott vérük Jóáb és utódai fejére mindörökre! Dávidnak és utódainak, házának és trónjának pedig adjon az Úr békét örökre!

[34] Subiu Benaia, filho de Joiada, arremeteu contra ele e o matou; e foi sepultado em sua casa, no deserto.

[35] Em lugar de Joabe constituiu o rei por comandante do exército a Benaia, filho de Joiada, e, em lugar de Abiatar, a Zadoque por sacerdote.

Morte de Simei

[36] Depois, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Edifica-te uma casa em Jerusalém, e habita aí, e daí não saias, nem para uma parte nem para outra.

[37] Porque há de ser que, no dia em que saíres e passares o ribeiro de Cedrom, fica sabendo que serás morto; o teu sangue cairá, então, sobre a tua cabeça.

[38] Simei disse ao rei: Boa é essa palavra; como disse o rei, meu senhor, assim fará o teu servo. E Simei habitou em Jerusalém muitos dias.

[39] Ao cabo de três anos, porém, dois escravos de Simei fugiram para Aquis, filho de Maaca, rei de Gate; e deram parte a Simei, dizendo: Eis que teus servos estão em Gate.

[40] Então, Simei se dispôs, albardou o seu jumento e foi a Gate ter com Aquis em busca dos seus escravos; e trouxe de Gate os seus escravos.

[41] Foi Salomão avisado de que Simei de Jerusalém fora a Gate e já havia voltado.

[42] Então, mandou o rei chamar a Simei e lhe disse: Não te fiz eu jurar pelo SENHOR e não te protestei, dizendo: No dia em que saíres para uma ou outra parte, fica

[34]Elment tehát Benájá, Jójádá fia, rátámadt Jóábra, és megölte. Hazájában, a pusztában temették el.

[35]Helyette a király Benáját, Jójádá fiát állította a hadsereg élére, Ebjátár helyére pedig Cádók papot állította a király.

Simei halála

[36]Majd elküldött a király, hívatta Simeit, és ezt mondta neki: Építs magadnak házat Jeruzsálemben, és lakj ott, de nem mehetsz el onnan sehová!

[37]Mert tudd meg, hogy ha elmégy, és átléped a Kidrón-patakot, meg fogsz halni, és abban csakis te leszel a hibás!

[38]Simei ezt felelte a királynak: Jól van. Úgy cselekszik szolgád, ahogyan parancsolja az én uram, királyom. Jó ideig nem is hagyta el Simei Jeruzsálemet.

[39]Három év múlva azonban Simeinek két rabszolgája elszökött Ákíshoz, Maaká fiához, Gát királyához. Simeinek hírül hozták, hogy a rabszolgái Gátban vannak.

[40]Elindult tehát Simei, fölnyergelte a szamarát, és elment Gátba Ákíshoz, hogy megkeresse a rabszolgáit. Elment Simei, és visszahozta a rabszolgáit Gátból.

[41]Jelentették azonban Salamonnak, hogy Simei elment Jeruzsálemből Gátba, és vissza is tért.

[42]Ekkor hívatta a király Simeit, és ezt mondta neki: Hát nem eskettelek meg téged az Úrra, és nem figyelmeztettelek, hogy ha elmégy, és bárhová távozol, tudd

sabendo que serás morto? E tu me disseste: Boa é essa palavra que ouvi.

meg, hogy meg kell halnod?! Te azt felelted nekem: Jól van, engedelmeskedem.

[43] Por que, pois, não guardaste o juramento do SENHOR, nem a ordem que te dei?

[43]Miért nem tartottad meg az ÚRra tett esküt és a parancsot, amit én adtam neked?

[44] Disse mais o rei a Simei: Bem sabes toda a maldade que o teu coração reconhece que fizeste a Davi, meu pai; pelo que o SENHOR te fez recair sobre a cabeça a tua maldade.

[44]Majd ezt mondta a király Simeinek: Tudod te, hisz emlékszel te is mindarra a rosszra, amit apámmal, Dáviddal szemben elkövettél. Most majd megfizet neked az ÚR a gonoszságodért!

[45] Mas o rei Salomão será abençoado, e o trono de Davi, mantido perante o SENHOR, para sempre.

[45]Salamon király pedig áldott lesz, és Dávid trónja erősen fog állni az ÚR előtt örökké.

[46] O rei deu ordem a Benaia, filho de Joiada, o qual saiu e arremeteu contra ele, de sorte que morreu; assim se firmou o reino sob o domínio de Salomão.

[46]Majd parancsot adott a király Benájának, Jójádá fiának, az pedig kiment, leterítette Simeit, és az meghalt. És megerősödött a királyi hatalom Salamon kezében.

1 Reis 3

Salomão casa com a filha de Faraó

[1] Salomão aparentou-se com Faraó, rei do Egito, pois tomou por mulher a filha de Faraó e a trouxe à Cidade de Davi, até que acabasse de edificar a sua casa, e a Casa do SENHOR, e a muralha à roda de Jerusalém.

[2] Entretanto, o povo oferecia sacrifícios sobre os altos, porque até àqueles dias ainda não se tinha edificado casa ao nome do SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria

2 Crônicas 1.2-13

[3] Salomão amava ao SENHOR, andando nos preceitos de Davi, seu pai; porém

1 Királyok 3

Salamon bölcsességet kér az ÚRtól

[1]Salamon veje lett a fáraónak, Egyiptom királyának, mert elvette a fáraó leányát. Dávid városába vitte, míg be nem fejezte palotájának, az ÚR házának és a Jeruzsálemet körülvevő várfalnak az építését.

[2]A nép akkor még az áldozóhalmokon áldozott, mert addig még nem építettek házat az ÚR nevének.

[3]Salamon szerette ugyan az URat, és apjának, Dávidnak a rendelkezései szerint

sacrificava ainda nos altos e queimava incenso.

élt, de ő is az áldozóhalmokon mutatott be áldozatot.

[4] Foi o rei a Gibeão para lá sacrificar, porque era o alto maior; ofereceu mil holocaustos Salomão naquele altar.

[4]A király Gibeónba szokott elmenni, hogy ott áldozzék, mert ez volt a legnagyobb áldozóhalom. Egyszer ezer állatot mutatott be Salamon égőáldozatul azon az oltáron.

[5] Em Gibeão, apareceu o SENHOR a Salomão, de noite, em sonhos. Disse-lhe Deus: Pede-me o que queres que eu te dê.

[5]Akkor éjjel megjelent Gibeónban az ÚR Salamonnak álmában, és ezt mondta Isten: Kérj valamit, én megadom neked!

[6] Respondeu Salomão: De grande benevolência usaste para com teu servo Davi, meu pai, porque ele andou contigo em fidelidade, e em justiça, e em retidão de coração, perante a tua face; mantiveste-lhe esta grande benevolência e lhe deste um filho que se assentasse no seu trono, como hoje se vê.

[6]Salamon ezt felelte: Te nagy szeretettel bántál szolgáddal, Dáviddal, az én apámmal, ahogyan ő is hűségesen, igazán és egyenes szívvel élt előtted. Ezt a nagy szeretetet megtartottad iránta, és fiút adtál neki, aki a trónján ül ma is.

[7] Agora, pois, ó SENHOR, meu Deus, tu fizeste reinar teu servo em lugar de Davi, meu pai; não passo de uma criança, não sei como conduzir-me.

[7]Most pedig, URam, Istenem, apám, Dávid után királlyá tetted a te szolgádat. De én még egészen fiatal vagyok, nem értek a kormányzáshoz.

[8] Teu servo está no meio do teu povo que elegeste, povo grande, tão numeroso, que se não pode contar.

[8]És a te szolgád választott néped között van, amely olyan nagy nép, hogy meg sem lehet számolni; nem lehet számba venni sokasága miatt.

[9] Dá, pois, ao teu servo coração compreensivo para julgar a teu povo, para que prudentemente discirna entre o bem e o mal; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[9]Adj azért a te szolgádnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között. Ki tudná különben kormányozni a te nagy népedet?!

[10] Estas palavras agradaram ao SENHOR, por haver Salomão pedido tal coisa.

[10]Tetszett az ÚRnak, hogy ezt kérte Salamon.

[11] Disse-lhe Deus: Já que pediste esta coisa e não pediste longevidade, nem riquezas,

[11]Azért ezt mondta neki Isten: Mivel ezt kérted, és nem kértél magadnak hosszú

nem a morte de teus inimigos; mas pediste entendimento, para discernires o que é justo;

életet, nem kértél gazdagságot, és nem kérted ellenségeid életét, hanem értelmet kértél, hogy törvényemnek engedelmeskedve tudj kormányozni,

12 eis que faço segundo as tuas palavras: dou-te coração sábio e inteligente, de maneira que antes de ti não houve teu igual, nem depois de ti o haverá.

12ezért teljesítem kérésedet: olyan bölcs és értelmes szívet adok neked, hogy hozzád fogható nem volt előtted, és nem támad utánad sem.

13 Também até o que me não pediste eu te dou, tanto riquezas como glória; que não haja teu igual entre os reis, por todos os teus dias.

13Sőt azt is megadom neked, amit nem kértél: olyan gazdagságot és dicsőséget is adok egész életedben, hogy nem lesz hozzád fogható senki a királyok között.

14 Se andares nos meus caminhos e guardares os meus estatutos e os meus mandamentos, como andou Davi, teu pai, prolongarei os teus dias.

14Ha az én utaimon jársz, és megtartod rendelkezéseimet és parancsolataimat, ahogyan apád, Dávid tette, akkor hosszú életet adok neked.

15 Despertou Salomão; e eis que era sonho. Veio a Jerusalém, pôs-se perante a arca da Aliança do SENHOR, ofereceu holocaustos, apresentou ofertas pacíficas e deu um banquete a todos os seus oficiais.

15Azután fölébredt Salamon, és látta, hogy álmodott. De amikor visszament Jeruzsálembe, odaállt az ÚR szövetségládája elé, és égőáldozatokat mutatott be, békeáldozatokat készített, és udvari embereinek lakomát rendezett.

Salomão julga a causa de duas mulheres

16 Então, vieram duas prostitutas ao rei e se puseram perante ele.

17 Disse-lhe uma das mulheres: Ah! SENHOR meu, eu e esta mulher moramos na mesma casa, onde dei à luz um filho.

18 No terceiro dia, depois do meu parto, também esta mulher teve um filho. Estávamos juntas; nenhuma outra pessoa se achava conosco na casa; somente nós ambas estávamos ali.

19 De noite, morreu o filho desta mulher, porquanto se deitara sobre ele.

Salamon bölcs ítélete

16Abban az időben elment két parázna nő a királyhoz, és elébe járult.

17Az egyik nő ezt mondta: Kérlek, uram, én ezzel a nővel egy házban lakom, és én ott szültem nála abban a házban.

18Három nappal azután, hogy szültem, ez a nő is megszült. Csak magunk voltunk a házban, nem volt velünk senki idegen; kettőnkön kívül senki sem volt a házban.

19De egy éjjel meghalt ennek a nőnek a fia, mert ráfeküdt.

[20] Levantou-se à meia-noite, e, enquanto dormia a tua serva, tirou-me a meu filho do meu lado, e o deitou nos seus braços; e a seu filho morto deitou-o nos meus.

[20]Fölkelt erre éjfélkor, elvette mellőlem a fiamat, amíg a te szolgálóleányod aludt, és a keblére fektette, az ő halott fiát pedig az én keblemre fektette.

[21] Levantando-me de madrugada para dar de mamar a meu filho, eis que estava morto; mas, reparando nele pela manhã, eis que não era o filho que eu dera à luz.

[21]Amikor reggel fölkeltem, hogy megszoptassam a fiamat, láttam, hogy halott. De amikor reggel jól megnéztem, kiderült, hogy nem az a fiú volt, akit én szültem.

[22] Então, disse a outra mulher: Não, mas o vivo é meu filho; o teu é o morto. Porém esta disse: Não, o morto é teu filho; o meu é o vivo. Assim falaram perante o rei.

[22]Ekkor a másik nő ezt mondta: Nem úgy van! Az én fiam él, a te fiad az, aki meghalt! Amaz viszont ezt mondta: Nem igaz! A te fiad halt meg, és az én fiam az, aki él! Így vitatkoztak a király előtt.

[23] Então, disse o rei: Esta diz: Este que vive é meu filho, e teu filho é o morto; e esta outra diz: Não, o morto é teu filho, e o meu filho é o vivo.

[23]Akkor ezt mondta a király: Ez azt állítja: az én fiam él, a te fiad halt meg. Amaz meg ezt mondja: nem igaz; a te fiad halt meg, és az én fiam az, aki él.

[24] Disse mais o rei: Trazei-me uma espada. Trouxeram uma espada diante do rei.

[24]Hozzatok hát ide egy kardot! – mondta a király. Oda is hoztak egy kardot a királynak,

[25] Disse o rei: Dividi em duas partes o menino vivo e dai metade a uma e metade a outra.

[25]a király pedig megparancsolta: Vágjátok ketté az élő gyermeket, és adjátok oda egyik felét az egyiknek, másik felét a másiknak!

[26] Então, a mulher cujo filho era o vivo falou ao rei (porque o amor materno se aguçou por seu filho) e disse: Ah! SENHOR meu, dai-lhe o menino vivo e por modo nenhum o mateis. Porém a outra dizia: Nem meu nem teu; seja dividido.

[26]Ekkor azt mondta az élő gyermek anyja a királynak, mivel megesett a szíve a fián: Kérlek, uram, adjátok neki inkább az élő gyermeket, csak meg ne öljétek! A másik azonban ezt mondta: Ne legyen se az enyém, se a tiéd, vágjátok ketté!

[27] Então, respondeu o rei: Dai à primeira o menino vivo; não o mateis, porque esta é sua mãe.

[27]Ekkor megszólalt a király, és ezt mondta: Adjátok annak az élő gyermeket, és ne öljétek meg, mert ő az anyja!

[28] Todo o Israel ouviu a sentença que o rei havia proferido; e todos tiveram profundo respeito ao rei, porque viram que havia nele a sabedoria de Deus, para fazer justiça.

1 Reis 4

Os oficiais de Salomão

[1] O rei Salomão reinou sobre todo o Israel.

[2] Eram estes os seus homens principais: Azarias, filho de Zadoque, o principal.

[3] Eliorefe e Aías, filhos de Sisa, eram secretários; Josafá, filho de Ailude, era o cronista;

[4] Benaia, filho de Joiada, era comandante do exército; Zadoque e Abiatar eram sacerdotes;

[5] Azarias, filho de Natã, era intendente-chefe; Zabude, filho de Natã, ministro, amigo do rei;

[6] Aisar, mordomo; Adonirão, filho de Abda, superintendente dos que trabalhavam forçados.

[7] Tinha Salomão doze intendentes sobre todo o Israel, que forneciam mantimento ao rei e à sua casa; cada um tinha de fornecer durante um mês do ano.

[8] São estes os seus nomes: Ben-Hur, nas montanhas de Efraim;

[9] Ben-Dequer, em Macaz, Saalabim, Bete-Semes, Elom e Bete-Hanã;

[10] Ben-Hesede, em Arubote; a este pertencia também Socó e toda a terra de Héfer;

[28]Egész Izráel meghallotta ezt az ítéletet, amelyet a király hozott, és félelemmel tekintettek a királyra, mert látták, hogy isteni bölcsesség van benne, és azzal szolgáltat igazságot.

1 Királyok 4

Salamon tisztviselői

[1]Salamon király egész Izráel királya volt.

[2]Legfőbb tisztviselői ezek voltak: Azarjá, Cádók fia volt a főpap,

[3]Elíhóref és Ahijjá, Sísá fiai a kancellárok, Jósáfát, Ahílúd fia pedig a főtanácsadó.

[4]Benájá, Jójádá fia állt a hadsereg élén, Cádók és Ebjátár pedig papok voltak.

[5]Azarjá, Nátán fia állt a helytartók élén, Zábúd pap, Nátán fia volt a király bizalmasa,

[6]Ahísár volt a háznagy, Adónírám, Abdá fia pedig a kényszermunkák felügyelője.

[7]Salamon egész Izráel fölé tizenkét helytartót helyezett: ők látták el a királyt és udvarát. Mindegyiknek az esztendő egy hónapjában kellett az ellátásról gondoskodnia.

[8]Név szerint ezek voltak: Húr fia Efraim hegyvidékén,

[9]Deker fia Mákacban, Saalbímban, Bét-Semesben, Élónban és Bét-Hánánban,

[10]Heszed fia Arubbótban, hozzá tartozott Szókó és Héfer egész vidéke.

[11] Ben-Abinadabe tinha toda a cordilheira de Dor; Tafate, filha de Salomão, era sua mulher.

[12] Baaná, filho de Ailude, tinha a Taanaque, e a Megido, e a toda a Bete-Seã, que está junto a Zaretã, abaixo de Jezreel, desde Bete-Seã até Abel-Meolá, até além de Jocmeão.

[13] Ben-Geber, em Ramote-Gileade; tinha este as aldeias de Jair, filho de Manassés, as quais estão em Gileade; também tinha a região de Argobe, a qual está em Basã, sessenta grandes cidades com muros e ferrolhos de bronze.

[14] Ainadabe, filho de Ido, em Maanaim;

[15] Aimaás, em Naftali; também este tomou filha de Salomão por mulher, a saber, Basemate.

[16] Baaná, filho de Husai, em Aser e Bealote;

[17] Josafá, filho de Parua, em Issacar;

[18] Simei, filho de Elá, em Benjamim;

[19] Geber, filho de Uri, na terra de Gileade, a terra de Seom, rei dos amorreus, e de Ogue, rei de Basã; e havia só um intendente nesta terra.

A prosperidade do reino de Salomão

[20] Eram, pois, os de Judá e Israel muitos, numerosos como a areia que está ao pé do mar; comiam, bebiam e se alegravam.

[11]Abínádáb fiáé volt Dór egész dombvidéke. Az ő felesége lett Salamon leánya, Táfat.

[12]Baanához, Ahílúd fiához tartozott Taanak, Megiddó és egész Bét-Seán, amely Cáretán mellett van Jezréel alatt, és Bét-Seántól egész Ábél-Meholáig, sőt Jokmoámon túl is.

[13]Geber fia a gileádi Rámótban volt helytartó. Hozzá tartoztak Jáírnak, Manassé fiának sátorfalvai Gileádban, továbbá Argób körzete Básánban: hatvan nagy, várfallal és érczárakkal megerősített város.

[14]Ahínádáb, Iddó fia Mahanajimban,

[15]Ahímaac pedig Naftáliban kormányzott. Ő is Salamon egyik leányát, Boszmatot vette feleségül.

[16]Baaná, Húsaj fia Ásérban és Álótban,

[17]Jósáfát, Párúah fia Issakárban,

[18]Simei, Élá fia Benjáminban kormányzott,

[19]Geber, Urí fia pedig Gileád földjén, amely Szihónnak, az emóriak királyának és Ógnak, Básán királyának az országa volt. Azonkívül volt egy országos helytartó is.

[20]Júdának és Izráelnek sok lakója volt, olyan sok, mint a tenger partján a homok: ettek és ittak, boldogok voltak.

1 Királyok 5

Salamon fényes udvartartása és hírneve

21 Dominava Salomão sobre todos os reinos desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até à fronteira do Egito; os quais pagavam tributo e serviram a Salomão todos os dias da sua vida.

22 Era, pois, o provimento diário de Salomão trinta coros de flor de farinha e sessenta coros de farinha;

23 dez bois cevados, vinte bois de pasto e cem carneiros, afora os veados, as gazelas, os corços e aves cevadas.

24 Porque dominava sobre toda a região e sobre todos os reis aquém do Eufrates, desde Tifsa até Gaza, e tinha paz por todo o derredor.

25 Judá e Israel habitavam confiados, cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, desde Dã até Berseba, todos os dias de Salomão.

26 Tinha também Salomão quarenta mil cavalos em estrebarias, para os seus carros, e doze mil cavaleiros.

27 Forneciam, pois, os intendentes provisões, cada um no seu mês, ao rei Salomão e a todos quantos lhe chegavam à mesa; coisa nenhuma deixavam faltar.

28 Também levavam a cevada e a palha para os cavalos e os ginetes, para o lugar onde estivesse o rei, segundo lhes fora prescrito.

A sabedoria de Salomão

29 Deu também Deus a Salomão sabedoria, grandíssimo entendimento e larga inteligência como a areia que está na praia do mar.

1 Salamon uralkodott mindazokon az országokon, amelyek az Eufrátesztől a filiszteusok földjéig és az egyiptomi határig terültek el. Ezek adót fizettek, és szolgáltak Salamonnak egész életében.

2 Salamon udvarának ennyi élelemre volt szüksége naponként: harminc kór finomlisztre és hatvan kór kenyérlisztre,

3 tíz hizlalt marhára, húsz legelőn tartott marhára és száz juhra a szarvasokon, gazellákon, őzeken és hizlalt szárnyasokon kívül.

4 Mivel ő uralkodott mindenütt az Eufráteszen innen Tifszahtól Gázáig, minden királyon az Eufráteszen innen, ezért mindenfelől békesség volt körülötte.

5 Júda és Izráel biztonságban lakott, ki-ki a maga szőlője és fügefája alatt, Dántól Beérsebáig, Salamon egész életében.

6 Salamonnak volt négyezer harci kocsihoz való lova az istállókban, és volt tizenkétezer embere a kocsikra.

7 A helytartók, ki-ki a maga hónapjában, ellátták Salamon királyt és mindazokat, akik Salamon király asztalához jártak; nem volt hiány semmiben.

8 Árpát és szalmát is szállított mindegyik a lovak és paripák számára, arra a helyre, ahová kellett, előírás szerint.

9 Isten igen nagy bölcsességet és értelmet adott Salamonnak. Olyan sok bölcs gondolata volt, mint a tenger partján a homok.

[30] Era a sabedoria de Salomão maior do que a de todos os do Oriente e do que toda a sabedoria dos egípcios.

[10]Nagyobb volt Salamon bölcsessége az összes Keleten lakó ember bölcsességénél és az egyiptomiak minden bölcsességénél.

[31] Era mais sábio do que todos os homens, mais sábio do que Etã, ezraíta, e do que Hemã, Calcol e Darda, filhos de Maol; e correu a sua fama por todas as nações em redor.

[11]Bölcsebb volt Salamon minden embernél, még az ezráhi Étánnál, Hémánnál, Kalkólnál és Dardánál, Máhól fiainál is, úgyhogy nagy hírnévre tett szert mindenütt a környező népek körében.

[32] Compôs três mil provérbios, e foram os seus cânticos mil e cinco.

[12]Háromezer példabeszédet mondott és ezeröt éneket szerzett.

[33] Discorreu sobre todas as plantas, desde o cedro que está no Líbano até ao hissopo que brota do muro; também falou dos animais e das aves, dos répteis e dos peixes.

[13]Beszélt a fákról, a libánoni cédrustól kezdve a falból kinövő izsópig, és beszélt az állatokról, a madarakról, a csúszómászókról és a halakról.

[34] De todos os povos vinha gente a ouvir a sabedoria de Salomão, e também enviados de todos os reis da terra que tinham ouvido da sua sabedoria.

[14]Jöttek is az emberek minden nép közül, hogy hallgassák Salamon bölcsességét, sőt a föld királyai közül is mindazok, akik hallottak bölcsességéről.

1 Reis 5

Salomão faz aliança com Hirão

2 Crônicas 2.1-16

Salamon szövetséget köt Hírámmal

[1] Enviou também Hirão, rei de Tiro, os seus servos a Salomão (porque ouvira que ungiram a Salomão rei em lugar de seu pai), pois Hirão sempre fora amigo de Davi.

[15]Hírám, Tírusz királya elküldte szolgáit Salamonhoz, amikor meghallotta, hogy őt kenték fel királlyá apja után, mert Hírám mindig szerette Dávidot.

[2] Então, Salomão enviou mensageiros a Hirão, dizendo:

[16]Salamon pedig ezt üzente Hírámnak:

[3] Bem sabes que Davi, meu pai, não pôde edificar uma casa ao nome do SENHOR, seu Deus, por causa das guerras com que o envolveram os seus inimigos, até que o SENHOR lhos pôs debaixo dos pés.

[17]Te tudod, hogy apám, Dávid nem építhetett házat Istene, az ÚR nevének, mert háborúskodnia kellett mindenfelé, míg az ÚR lábai alá nem vetette ellenségeit.

[4] Porém a mim o SENHOR, meu Deus, me tem dado descanso de todos os lados; não há nem inimigo, nem adversidade alguma.
[5] Pelo que intento edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus, como falou o SENHOR a Davi, meu pai, dizendo: Teu filho, que porei em teu lugar no teu trono, esse edificará uma casa ao meu nome.

[18]De most az ÚR, az én Istenem nyugalmat adott nekem mindenfelől, nem fenyeget sem ellenség, sem veszedelem.
[19]Én tehát azt gondoltam, hogy házat építek Istenem, az ÚR nevének, ahogyan az ÚR apámnak, Dávidnak megmondta: A te fiad, akit utánad helyezek a trónra, az épít majd nevemnek házat.

[6] Dá ordem, pois, que do Líbano me cortem cedros; os meus servos estarão com os teus servos, e eu te pagarei o salário destes segundo determinares; porque bem sabes que entre o meu povo não há quem saiba cortar a madeira como os sidônios.

[20]Most azért parancsold meg, hogy vágjanak ki cédrusfákat a Libánonon. Az én szolgáim együtt lesznek a te szolgáiddal, és annyi bért adok szolgáidnak, amennyit csak kívánsz. Jól tudod, hogy miköztünk senki sem ért úgy a favágáshoz, mint a szidóniak.

[7] Ouvindo Hirão as palavras de Salomão, muito se alegrou e disse: Bendito seja, hoje, o SENHOR, que deu a Davi um filho sábio sobre este grande povo.

[21]Amikor Hírám meghallotta Salamon üzenetét, nagyon megörült, és ezt mondta: Áldott legyen ma az ÚR, mert bölcs fiat adott Dávidnak e nagy nép élére!

[8] Enviou Hirão mensageiros a Salomão, dizendo: Ouvi o que mandaste dizer. Farei toda a tua vontade acerca das madeiras de cedro e de cipreste.

[22]És Hírám ezt az üzenetet küldte Salamonnak: Meghallgattam, amit üzentél nekem. Teljesítem minden kívánságodat mind a cédrusfákra, mind a ciprusfákra nézve.

[9] Os meus servos as levarão desde o Líbano até ao mar, e eu as farei conduzir em jangadas pelo mar até ao lugar que me designares e ali as desamarrarei; e tu as receberás. Tu também farás a minha vontade, dando provisões à minha casa.

[23]Szolgáim leszállítják a Libánonról a tengerre, én pedig tutajokká kapcsoltatom össze azokat, és levitetem a tengeren arra a helyre, amelyet megüzensz nekem. Ott szétszedetem azokat, te pedig vitesd el! Te viszont teljesítsd az én kívánságomat, és adj élelmet házam népének!

[10] Assim, deu Hirão a Salomão madeira de cedro e madeira de cipreste, segundo este queria.

[24]Adott tehát Hírám Salamonnak cédrusfát és ciprusfát, amennyit csak kívánt.

[11] Salomão deu a Hirão vinte mil coros de trigo, para sustento da sua casa, e vinte coros de azeite batido; e o fazia de ano em ano.

[12] Deu o SENHOR sabedoria a Salomão, como lhe havia prometido. Havia paz entre Hirão e Salomão; e fizeram ambos entre si aliança.

Os preparativos para edificar o templo
2 Crônicas 2.17-18

[13] Formou o rei Salomão uma leva de trabalhadores dentre todo o Israel, e se compunha de trinta mil homens.

[14] E os enviava ao Líbano alternadamente, dez mil por mês; um mês estavam no Líbano, e dois meses, cada um em sua casa; e Adonirão dirigia a leva.

[15] Tinha também Salomão setenta mil que levavam as cargas e oitenta mil que talhavam pedra nas montanhas,

[16] afora os chefes-oficiais de Salomão, em número de três mil e trezentos, que dirigiam a obra e davam ordens ao povo que a executava.

[17] Mandou o rei que trouxessem pedras grandes, e pedras preciosas, e pedras lavradas para fundarem a casa.

[18] Lavravam-nas os edificadores de Salomão, e os de Hirão, e os giblitas; e preparavam a madeira e as pedras para se edificar a casa.

1 Reis 6

Salomão edifica o templo
2 Crônicas 3.1-9

[25]Salamon pedig adott Hírámnak háza népe ellátására húszezer kór búzát és húszezer kór sajtolt olajat. Ezt adta Salamon Hírámnak évről évre.

[26]Az Úr tehát bölcsességet adott Salamonnak, ahogyan megígérte neki. Békességben élt Hírám Salamonnal, és szövetséget kötöttek egymással.

[27]Salamon király kényszermunkásokat küldött föl egész Izráelből: harmincezer ember lett a kényszermunkása.

[28]Ezeket felváltva küldte a Libánonra, havonként tízezer embert: egy hónapig a Libánonon voltak, két hónapig pedig otthon. A kényszermunkások felügyelője Adónírám volt.

[29]Salamonnak volt hetvenezer teherhordója és nyolcvanezer kőfejtője is a hegységben.

[30]Salamonnak a munkavezetőin kívül, akik a munkát irányították, háromezerháromszáz felügyelője is volt, akik a munkát végeztették a néppel.

[31]A király parancsára nagy és értékes kőtömböket fejtettek, mert faragott kövekből akarták lerakni a templom alapjait;

[32]ezeket Salamon és Hírám építőmunkásai, meg a gebáliak faragták méretre. Így készítették elő a gerendákat meg a köveket a templom építéséhez.

1 Királyok 6

Felépítik a jeruzsálemi templomot
(Vö. 2 Krón 3,1–14)

[1] No ano quatrocentos e oitenta, depois de saírem os filhos de Israel do Egito, Salomão, no ano quarto do seu reinado sobre Israel, no mês de zive (este é o mês segundo), começou a edificar a Casa do SENHOR.	[1]Négyszáznyolcvan évvel azután, hogy Izráel fiai kijöttek Egyiptomból, amikor Salamon már negyedik éve uralkodott Izráelben, ziv hónapban, azaz a második hónapban kezdték el építeni az ÚR templomát.
[2] A casa que o rei Salomão edificou ao SENHOR era de sessenta côvados de comprimento, vinte de largura e trinta de altura.	[2]Az a templom, amelyet Salamon király épített az ÚRnak, hatvan könyök hosszú, húsz könyök széles és harminc könyök magas volt.
[3] O pórtico diante do templo da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, contra dez de fundo.	[3]A templomépület előcsarnoka húsz könyök hosszú volt, a templom szélességének megfelelően, szélessége pedig tíz könyök volt a templom előtt.
[4] Para a casa, fez janelas de fasquias fixas superpostas.	[4]Készíttetett a templomra ablakokat is, kőkerettel és ráccsal.
[5] Contra a parede da casa, tanto do santuário como do Santo dos Santos, edificou andares ao redor e fez câmaras laterais ao redor.	[5]A templom falaihoz körös-körül oldalszárnyakat építtetett, körös-körül a templom falain, a szentélynél és a szentek szentjénél is; körös-körül oldalkamrákat csináltatott.
[6] O andar de baixo tinha cinco côvados de largura, o do meio, seis, e o terceiro, sete; porque, pela parte de fora da casa em redor, fizera reentrâncias para que as vigas não fossem introduzidas nas paredes.	[6]Az oldalszárny szélessége legalul öt könyök, középen a szélessége hat könyök, a harmadik szinten pedig a szélessége hét könyök volt; a templomot ugyanis kívülről körös-körül lépcsőzetesre építtette, hogy a gerendák ne nyúljanak be a templom falaiba.
[7] Edificava-se a casa com pedras já preparadas nas pedreiras, de maneira que nem martelo, nem machado, nem instrumento algum de ferro se ouviu na casa quando a edificavam.	[7]Mivel a templom építésekor már készre faragott kövekből dolgoztak, sem kalapácsnak, sem vésőnek, sem egyéb vasszerszámnak nem hallatszott a zaja a templom építésekor.
[8] A porta da câmara do meio do andar térreo estava ao lado sul da casa, e por	[8]Az alsó oldalkamra ajtaja a templom jobb oldalán volt, és csigalépcsőn jártak föl a

caracóis se subia ao segundo e, deste, ao terceiro.

középsőre, a középsőről pedig a harmadikra.

[9] Assim, edificou a casa e a rematou, cobrindo-a com um tabuado de cedro.

[9]Amikor befejezték a templom építését, beburkolták a templomot cédrusgerendákkal és cédrusdeszkákkal.

[10] Os andares que edificou contra a casa toda eram de cinco côvados de altura, e os ligou com a casa com madeira de cedro.

[10]Megépítették az oldalszárnyakat az egész templomhoz, emeletenként ötöt könyök magasra, és cédrusgerendákkal kapcsolták a templomhoz.

A templom leírása

[11] Então, veio a palavra do SENHOR a Salomão, dizendo:

[11]Így szólt az ÚR igéje Salamonhoz:

[12] Quanto a esta casa que tu edificas, se andares nos meus estatutos, e executares os meus juízos, e guardares todos os meus mandamentos, andando neles, cumprirei para contigo a minha palavra, a qual falei a Davi, teu pai.

[12]Ezt mondom a templomról, amelyet most építesz: Ha az én rendelkezéseim szerint élsz, törvényeimet teljesíted, ha megtartod minden parancsolatomat, és azok szerint élsz, akkor én is megtartom ígéretemet, amelyet apádnak, Dávidnak tettem:

[13] E habitarei no meio dos filhos de Israel e não desampararei o meu povo.

[13]Izráel fiai között lakom, és nem hagyom el népemet, Izráelt.

O Santo dos Santos

[14] Assim, edificou Salomão a casa e a rematou.

[14]Amikor befejezte Salamon a templom építését,

[15] Também revestiu as paredes da casa por dentro com tábuas de cedro; desde o soalho da casa até ao teto, cobriu com madeira por dentro; e cobriu o piso da casa com tábuas de cipreste.

[15]beburkolta a templom falait belülről cédrusdeszkával; a templom padlójától egészen a mennyezetig faburkolattal látta el belül, a templom padlóját pedig ciprusfa deszkával borította be.

[16] Da mesma sorte, revestiu também os vinte côvados dos fundos da casa com tábuas de cedro, desde o soalho até ao teto; e esse interior ele constituiu em santuário, a saber, o Santo dos Santos.

[16]A templom végétől húsz könyöknyire épített egy deszkafalat cédrusfából, a padlótól fel a mennyezetig; ezt építette ki belül a legszentebb résznek, a szentek szentjének.

[17] Era, pois, o Santo Lugar do templo de quarenta côvados.

[17]Az előtte levő templomcsarnok, azaz a szentély, negyven könyök volt.

[18] O cedro da casa por dentro era lavrado de colocíntidas e flores abertas; tudo era cedro, pedra nenhuma se via.

[19] No mais interior da casa, preparou o Santo dos Santos para nele colocar a arca da Aliança do SENHOR.

[20] Era o Santo dos Santos de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e vinte de altura; cobriu-o de ouro puro. Cobriu também de ouro o altar de cedro.

[21] Por dentro, Salomão revestiu a casa de ouro puro; e fez passar cadeias de ouro por dentro do Santo dos Santos, que também cobrira de ouro.

[22] Assim, cobriu de ouro toda a casa, inteiramente, e também todo o altar que estava diante do Santo dos Santos.

Os dois querubins

2 Crônicas 3.10-13

[23] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira de oliveira, cada um da altura de dez côvados.

[24] Cada asa de um querubim era de cinco côvados; dez côvados havia, pois, de uma a outra extremidade de suas asas.

[25] Assim, também era de dez côvados o outro querubim; ambos mediam o mesmo e eram da mesma forma.

[26] A altura de um querubim era de dez côvados; e assim a do outro.

[27] Pôs os querubins no mais interior da casa; os querubins estavam de asas estendidas, de maneira que a asa de um

[18]Belülről az egész templomot cédrusfa borította, s erre gömb alakú díszeket és virágfüzéreket faragtak; minden csupa cédrusfa volt, a kő nem is volt látható.

[19]A templom leghátsó részében készítette el a szentek szentjét, hogy ott helyezze el az ÚR szövetségládáját.

[20]A szentek szentje húsz könyök hosszú, húsz könyök széles és húsz könyök magas volt. Színarannyal vonatta be azt, az oltárt pedig cédrusfával borította be.

[21]A templom belsejét is színarannyal vonatta be Salamon, és aranyláncokat húzatott ki a szentek szentje elé. Arannyal vonatta be a templomot,

[22]az egész templomot arannyal vonatta be, végig az egész templomot. A szentek szentjénél levő oltárt is mindenütt bevonatta arannyal.

[23]Készíttetett olajfából a szentek szentjébe két kerúbot, tíz-tíz könyök magasat.

[24]A kerúb egyik szárnya is öt könyök, a másik szárnya is öt könyök volt, úgyhogy az egyik szárny vége a másik szárny végétől tíz könyöknyire volt.

[25]A másik kerúb is tíz könyöknyi volt; mindkét kerúbnak ugyanaz volt a mérete és a formája.

[26]Az egyik kerúb magassága tíz könyök volt, és ugyanannyi volt a másik kerúbé.

[27]A kerúbokat a templom legbelső részébe helyezték. A kiterjesztett szárnyú kerúbok közül az egyiknek a szárnya az egyik falig,

tocava numa parede, e a asa do outro tocava na outra parede; e as suas asas no meio da casa tocavam uma na outra.

a másik kerúb szárnya pedig a másik falig ért, és szárnyuk a templom közepén egymáshoz ért.

[28] E cobriu de ouro os querubins.

[28]A kerúbokat is bevonták arannyal.

Ornamentação das paredes e das portas

[29] Nas paredes todas, tanto no mais interior da casa como no seu exterior, lavrou, ao redor, entalhes de querubins, palmeiras e flores abertas.

[29]A templom falára, körös-körül mindenütt, a belső és külső részre egyaránt domborműveket faragtak: kerúbokat, pálmákat és virágfüzéreket.

[30] Também cobriu de ouro o soalho, tanto no mais interior da casa como no seu exterior.

[30]A templom padlóját arannyal vonták be a belső és a külső részben egyaránt.

[31] Para entrada do Santo dos Santos, fez folhas de madeira de oliveira; a verga com as ombreiras formavam uma porta pentagonal.

[31]A szentek szentjének bejáratára ajtószárnyakat készítettek olajfából. A szemöldökfák és az ajtófélfák ötszöget alkottak.

[32] Assim, fabricou de madeira de oliveira duas folhas e lavrou nelas entalhes de querubins, de palmeiras e de flores abertas; a estas, como as palmeiras e os querubins, cobriu de ouro.

[32]Mind a két ajtószárny olajfából volt. Kerúb-, pálma- és virágfüzérdomborműveket faragtak rájuk, majd bevonták arannyal; a kerúbokat és a pálmákat is befuttatták arannyal.

[33] Fez, para entrada do Santo Lugar, ombreiras de madeira de oliveira; entrada quadrilateral,

[33]Ugyanígy készítettek a templom bejáratához is ajtófélfákat olajfából, négyszögletes formára.

[34] cujas duas folhas eram de madeira de cipreste; e as duas tábuas de cada folha eram dobradiças.

[34]Mindkét ajtószárny ciprusfából volt. Az egyik ajtószárny is két táblából állt, amelyek csapon forogtak, meg a másik ajtószárny is két táblából állt, amelyek csapon forogtak.

[35] E as lavrou de querubins, de palmeiras e de flores abertas e as cobriu de ouro acomodado ao lavor.

[35]Kerúbokat, pálmákat és virágfüzéreket faragtak rájuk, és beborították arannyal, amely még a véseteket is befedte.

[36] Também edificou o átrio interior de três ordens de pedras cortadas e de uma ordem de vigas de cedro.

[36]Azután megépítették a belső udvart három sor faragott kőből és egy sor cédrusgerendából.

[37] No ano quarto, se pôs o fundamento da Casa do SENHOR, no mês de zive.
[38] E, no ano undécimo, no mês de bul, que é o oitavo, se acabou esta casa com todas as suas dependências, tal como devia ser. Levou Salomão sete anos para edificá-la.

[37]A negyedik évben rakták le az ÚR házának alapját, ziv hónapban,
[38]és a tizenegyedik évben, búl hónapban, azaz a nyolcadik hónapban készült el a templom minden része és minden tartozéka. Hét esztendeig építették.

1 Reis 7

Salomão edifica palácios reais

[1] Edificou Salomão os seus palácios, levando treze anos para os concluir.

[2] Edificou a Casa do Bosque do Líbano, de cem côvados de comprimento, cinqüenta de largura e trinta de altura, sobre quatro ordens de colunas de cedro e vigas de cedro sobre as colunas.
[3] A cobertura era de cedro, abrangendo as câmaras laterais em número de quarenta e cinco, quinze em cada andar, as quais repousavam sobre colunas.

[4] Havia janelas em três ordens e janela oposta a janela em três fileiras.

[5] Todas as portas e janelas eram quadradas; e janela oposta a janela em três fileiras.
[6] Depois, fez o Salão das Colunas, de cinqüenta côvados de comprimento e trinta de largura; e havia um pórtico de colunas defronte dele, um baldaquino.
[7] Também fez a Sala do Trono, onde julgava, a saber, a Sala do Julgamento, coberta de cedro desde o soalho até ao teto.

1 Királyok 7

Salamon királyi palotája

[1]A maga palotáját tizenhárom évig építette Salamon; akkor készült el teljesen a palota.

[2]Felépítette tehát a Libánon-erdő palotát: száz könyök volt a hossza, ötven könyök a szélessége, harminc könyök a magassága. Négy sorban cédrusoszlopok voltak, az oszlopokon pedig cédrusgerendák,

[3]és cédrusfa mennyezet az oszlopokon nyugvó keresztgerendákon. Összesen negyvenöt oszlop volt, soronként tizenöt.

[4]Kerettel ellátott ablakok voltak három sorban, az ablakok egymással szemben voltak három sorban.
[5]Az ajtófélfák meg az ablakkeretek mind négyszögűek voltak. Az ablakok egymással szemben voltak három sorban.
[6]Azután elkészíttette az oszlopcsarnokot, melynek a hossza ötven könyök, szélessége harminc könyök volt, és ez elé még egy oszlopos csarnokot és egy lépcsőt.
[7]Elkészíttette a tróntermet is, az ítélethozatal csarnokát, hogy ott ítélkezzék, és cédrusfával burkoltatta be a padlótól a mennyezetig.

[8] A sua casa, em que moraria, fê-la noutro pátio atrás da Sala do Trono, de obra semelhante a esta; também para a filha de Faraó, que tomara por mulher, fez Salomão uma casa semelhante à Sala do Trono.

[8]A saját palotája pedig, amelyben lakott, a hátsó udvarban, a csarnokon belül hasonlóan készült el. Ehhez a csarnokhoz hasonló palotát készített Salamon a fáraó leányának is, akit feleségül vett.

[9] Todas estas construções eram de pedras de valor, cortadas à medida, serradas para o lado de dentro e para o de fora; e isto desde o fundamento até às beiras do teto, e por fora até ao átrio maior.

[9]Mindezek bent is, kint is méret szerint kifaragott, fűrésszel kivágott értékes kövekből készültek; az alaptól az oromzatig, kívül is a nagy udvari részen.

[10] O fundamento era de pedras de valor, pedras grandes; pedras de dez côvados e pedras de oito côvados;

[10]Az alapok is értékes, nagy kövekből készültek, tíz könyök és nyolc könyök nagyságú kövekből.

[11] por cima delas, pedras de valor, cortadas segundo as medidas, e cedros.

[11]Ezekre méret szerint kifaragott értékes kövek és cédrusgerendák kerültek.

[12] Ao redor do grande átrio, havia três ordens de pedras cortadas e uma ordem de vigas de cedro; assim era também o átrio interior da Casa do SENHOR e o pórtico daquela casa.

[12]A nagy udvart három sor faragott kő és egy sor cédrusgerenda vette körül, az ÚR temploma belső udvarához meg a templom csarnokához hasonlóan.

Két oszlop a templom előtt

[13] Enviou o rei Salomão mensageiros que de Tiro trouxessem Hirão.

[13]Ezután Salamon király elhozatta Tíruszból Hírámot.

[14] Era este filho de uma mulher viúva, da tribo de Naftali, e fora seu pai um homem de Tiro que trabalhava em bronze; Hirão era cheio de sabedoria, e de entendimento, e de ciência para fazer toda obra de bronze. Veio ter com o rei Salomão e fez toda a sua obra.

[14]Ez egy Naftáli törzséből származó özvegyasszony fia volt, az apja azonban tíruszi rézműves volt. Ő teljes bölcsességgel, értelemmel és tudással el tudott készíteni bármilyen rézeszközt. Eljött Salamon királyhoz, és készített mindenféle eszközt.

As duas colunas do templo

2 Crônicas 3.15-17

[15] Formou duas colunas de bronze; a altura de cada uma era de dezoito côvados, e um fio de doze côvados era a medida de sua circunferência.

[15]Formált két rézoszlopot, az egyik oszlop magassága tizennyolc könyök volt, és tizenkét könyök hosszú zsinór érte körül. Ugyanígy a másik oszlopot is.

[16] Também fez dois capitéis de fundição de bronze para pôr sobre o alto das colunas; de cinco côvados era a altura de cada um deles.

[17] Havia obra de rede e ornamentos torcidos em forma de cadeia, para os capitéis que estavam sobre o alto das colunas; sete para um capitel e sete para o outro.

[18] Fez também romãs em duas fileiras por cima de uma das obras de rede, para cobrir o capitel no alto da coluna; o mesmo fez com o outro capitel.

[19] Os capitéis que estavam no alto das colunas eram de obra de lírios, como na Sala do Trono, e de quatro côvados.

[20] Perto do bojo, próximo à obra de rede, os capitéis que estavam no alto das duas colunas tinham duzentas romãs, dispostas em fileiras em redor, sobre um e outro capitel.

[21] Depois, levantou as colunas no pórtico do templo; tendo levantado a coluna direita, chamou-lhe Jaquim; e, tendo levantado a coluna esquerda, chamou-lhe Boaz.

[22] No alto das colunas, estava a obra de lírios. E, assim, se acabou a obra das colunas.

O mar de fundição

2 Crônicas 4.1-5

[23] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até à outra borda, e de cinco de altura; e um

[16]Majd két oszlopfőt készített, rézből öntve, és az oszlopok tetejére helyezte azokat. Öt könyök magas volt az egyik oszlopfő, és öt könyök magas volt a másik oszlopfő is.

[17]Az oszlopok tetején levő oszlopfőknek hálószerű recézete volt lánc formájú zsinórokkal. Hét volt az egyik oszlopfőn, és hét volt a másik oszlopfőn is.

[18]Azután gránátalmákat készített; két sor volt belőlük mindegyik háló körül, hogy befedje az oszlopfőket, amelyek az oszlopok tetején voltak. Ugyanígy járt el a másik oszlopfőnél is.

[19]A csarnoknál álló oszlopok tetején az oszlopfők liliom alakúak voltak, négy könyök magasak.

[20]Oszlopfők voltak tehát a két oszlop tetején; a kidomborodásuk mentén, a háló fölött kétszáz gránátalma volt több sorban körös-körül, mindkét oszlopfőnél.

[21]Azután felállította az oszlopokat a templom csarnoka elé. Felállította a jobb oldali oszlopot, és elnevezte Jákínnak, azután felállította a bal oldali oszlopot, és elnevezte Bóaznak.

[22]Az oszlopok teteje liliom alakú volt. Így fejeződött be az oszlopok elkészítése.

A templom fölszerelése

(Vö. 2 Krón 4)

[23]Azután elkészítette az öntött medencét, amelynek egyik pereme a másik peremétől tíz könyöknyire volt, kör alakú és öt

fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

24 Por baixo da sua borda em redor, havia colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

25 Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

26 A grossura dele era de quatro dedos, e a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava dois mil batos.

Outros utensílios para o templo
2 Crônicas 4.6-22

27 Fez também de bronze dez suportes; cada um media quatro côvados de comprimento, quatro de largura e três de altura;

28 e eram do seguinte modo: tinham painéis, que estavam entre molduras,

29 nos quais havia leões, bois e querubins; nas molduras de cima e de baixo dos leões e dos bois, havia festões pendentes.

30 Tinha cada suporte quatro rodas de bronze e eixos de bronze; os seus quatro pés tinham apoios debaixo da pia, apoios fundidos, e ao lado de cada um havia festões.

könyök magas volt, és harminc könyök hosszú zsinór érte körül.

24A pereme alatt körös-körül gömb alakú díszek voltak, könyökönként tíz-tíz, ezek vették körül a medencét. A gömb alakú díszek két sorban helyezkedtek el, amelyeket az öntvénnyel együtt öntöttek.

25A medencét tizenkét bika tartotta: három északra, három nyugatra, három délre, három pedig keletre nézett; mindegyik a hátsó részével fordult befelé.

26Egy tenyér volt a vastagsága, a pereme pedig kifelé hajlott, ahogy a poharak pereme, mint a liliomvirág. Kétezer bat víz fért bele.

27Készített rézből tíz mosóállványt is; mindegyik állvány négy könyök hosszú, négy könyök széles és három könyök magas volt.

28Az állványokat így készítették el: oldallapok voltak rajtuk, és az oldallapok foglalatok között voltak.

29A foglalatok közötti oldallapokon oroszlánok, bikák és kerúbok voltak, ugyanígy a foglalatokon is, az oroszlánok és bikák fölött és alatt pedig koszorúmintázat.

30Négy rézkereke volt mindegyik állványnak, réztengelyekkel. Az állvány négy sarkán támasztékok voltak; a mosómedence aljára voltak öntve a

támasztékok, mindegyik oldalon koszorúkkal.

[31] A boca dos suportes estava dentro de uma guarnição que media um côvado de altura; a boca era redonda como a obra de um pedestal e tinha o diâmetro de um côvado e meio. Também nela havia entalhes, e os seus painéis eram quadrados, não redondos.

[31]A perem a támasztékokon belül fölfelé egy könyök magasan volt, és a perem másfél könyöknyire le volt kerekítve. Domborművek voltak a peremen is, a hozzá tartozó oldallapok pedig négyszögűek voltak, nem gömbölyűek.

[32] As quatro rodas estavam debaixo dos painéis, e os eixos das rodas formavam uma peça com o suporte; cada roda era de um côvado e meio de altura.

[32]A négy kerék az oldallapok alatt volt, a kerekek tengelyei pedig az állványhoz voltak erősítve. Mindegyik kerék másfél könyök magas volt.

[33] As rodas eram como as de um carro: seus eixos, suas cambas, seus raios e seus cubos, todos eram fundidos.

[33]A kerekeket úgy készítették, mint a szekérkerekeket szokták, tengelyeiket, abroncsaikat, küllőiket és kerékagyaikat mind úgy öntötték.

[34] Havia quatro apoios aos quatro cantos de cada suporte, que com este formavam uma peça.

[34]Mindegyik állvány négy sarkán négy támaszték volt, ezek a támasztékok az állványból nyúltak ki.

[35] No alto de cada suporte, havia um cilindro de meio côvado de altura; também, no alto de cada suporte, os apoios e painéis formavam uma peça só com ele.

[35]Az állvány tetején félkönyöknyi kerek kiemelkedés volt körös-körül, és az állvány tetején levő tartókarok és oldallapok az állvánnyal egy darabból készültek.

[36] Na superfície dos seus apoios e dos seus painéis, gravou querubins, leões e palmeiras, segundo o espaço de cada um, com festões ao redor.

[36]A tartókarok felületére és a bordázatokra kerúbokat, oroszlánokat és pálmákat vésetett, és koszorúkat körös-körül, ahogyan a hely engedte.

[37] Deste modo, fez os dez suportes; todos tinham a mesma fundição, o mesmo tamanho e o mesmo entalhe.

[37]Így készítette el a tíz állványt, mindegyiket egyformán öntve, egyforma méretűre és egyforma mintázattal.

[38] Também fez dez pias de bronze; em cada uma cabiam quarenta batos, e cada

[38]Azután készített rézből tíz mosófazekat. Negyven bat víz fért mindegyik fazékba, és mindegyik fazék átmérője négy könyök

uma era de quatro côvados; sobre cada um dos dez suportes estava uma pia.

[39] Pôs cinco suportes à direita da casa e cinco, à esquerda; porém o mar pôs ao lado direito da casa, para o lado sudeste.

[40] Depois, fez Hirão os caldeirões, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer toda a obra para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR:

[41] as duas colunas, os dois globos dos capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrir os dois globos dos capitéis que estavam ao alto das colunas;

[42] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;

[43] os dez suportes e as dez pias sobre eles;

[44] o mar com os doze bois por baixo;

[45] os caldeirões, as pás, as bacias e todos estes utensílios que fez Hirão para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, todos eram de bronze polido.

[46] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zaretã.

volt. Mind a tíz állványon volt egy ilyen mosófazék.

[39]Öt állványt a templom jobb oldalára, ötöt pedig a templom bal oldalára helyezett, a medencét pedig a templom jobb oldalán, délkelet felől helyezte el.

[40]Készített azután Hírám üstöket, lapátokat és hintőedényeket. Ezzel befejezte Hírám az egész munkát, amit az ÚR házához kellett készítenie Salamon király megbízásából:

[41]a két oszlopot és a két kerek oszlopfőt, amelyek az oszlopok tetején voltak, a két hálót az oszlopok tetején levő két kerek oszlopfő beborítására,

[42]meg négyszáz gránátalmát a két hálóra, két sor gránátalmát egy-egy hálóra, az oszlopokon levő két kerek oszlopfő beborítására;

[43]a tíz állványt és az állványokra tíz mosófazekat;

[44]a medencét meg tizenkét bikát a medence alá;

[45]továbbá fazekakat, lapátokat, hintőedényeket és mindazt a fölszerelést, amit az ÚR háza számára Salamon király megbízásából fényesre csiszolt rézből kellett elkészítenie Hírámnak.

[46]A Jordán környékén öntette ezeket a király földbe vájt formákban, Szukkót és Cáretán között.

[47] Deixou Salomão de pesar todos os utensílios pelo seu excessivo número, não se verificando, pois, o peso do seu bronze.
[48] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar do SENHOR: o altar de ouro e a mesa de ouro, sobre a qual estavam os pães da proposição;
[49] os castiçais de ouro finíssimo, cinco à direita e cinco à esquerda, diante do Santo dos Santos; as flores, as lâmpadas e as espevitadeiras, também de ouro;
[50] também as taças, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes para incenso e os braseiros, de ouro finíssimo; as dobradiças para as portas da casa interior para o Santo dos Santos e as das portas do Santo Lugar do templo, também de ouro.

As dádivas de Davi colocadas no templo
2 Crônicas 5.1

[51] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa do SENHOR.

1 Reis 8

Salomão traz para o templo a arca
2 Crônicas 5.2-14

[1] Congregou Salomão os anciãos de Israel, todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, diante de si em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[47]Ezt az egész fölszerelést Salamon méretlenül hagyta a réz roppant bősége miatt.
[48]Elkészíttette Salamon a többi fölszerelést is az ÚR házához: az aranyoltárt, az aranyasztalt, amelyen a szent kenyerek voltak;
[49]a lámpatartókat színaranyból a szentek szentje elé, ötöt jobbról, ötöt balról; a virágokat, a mécseseket és a koppantókat is aranyból;
[50]a tálakat, késeket, hintőedényeket, kanalakat és szenesserpenyőket színaranyból; a sarokpántokat a templom belsejében, a szentek szentjébe vezető ajtókhoz és a templom szentélyébe vezető ajtókhoz aranyból.

[51]Amikor befejezték mindazt a munkát, amit Salamon király végeztetett az ÚR háza számára, bevitte Salamon azt az ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat, amelyeket apja, Dávid szentelt oda ajándékul, és elhelyezte az ÚR házának a kincsei közé.

1 Királyok 8

A szövetség ládáját a templomba viszik
(Vö. 2 Krón 5,2–14)

[1]Akkor összegyűjtötte Salamon Izráel véneit és minden törzsfőjét, Izráel fiainak családfőit Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy elvigyék az ÚR szövetségládáját Dávid városából, azaz Sionból.

[2] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei Salomão na ocasião da festa, no mês de etanim, que é o sétimo.

[2]Összegyülekeztek tehát Salamon királyhoz mindezek az izráeli férfiak étáním havában, azaz a hetedik hónapban, az ünnepen.

[3] Vieram todos os anciãos de Israel, e os sacerdotes tomaram a arca do SENHOR

[3]Amikor Izráel vénei mind megérkeztek, a papok fölemelték a ládát,

[4] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os sacerdotes e levitas é que os fizeram subir.

[4]és fölvitték az ÚR ládáját meg a kijelentés sátrát és a szentély egész fölszerelését, amely a sátorban volt. A papok és a léviták vitték azokat.

[5] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam todos diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[5]Salamon király és Izráel egész közössége, amely megjelent nála, ott állt vele együtt a láda előtt. Olyan sok juhot és marhát áldoztak, hogy sem megszámlálni, de még csak megbecsülni sem lehetett azokat.

[6] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[6]Azután bevitték a papok az ÚR szövetségládáját a helyére, a templom legbelső részébe, a szentek szentjébe, a kerúbok szárnyai alá.

[7] Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os varais.

[7]A kerúbok ugyanis kiterjesztették szárnyaikat a láda helye fölé, és betakarták a kerúbok fölülről a ládát és annak rúdjait.

[8] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam. Ali, estão até ao dia de hoje.

[8]A rudak olyan hosszúak voltak, hogy a rudak végei láthatók voltak a szentek szentje előtt levő szentélyből, de kívülről nem voltak láthatók. Ott vannak még ma is.

[9] Nada havia na arca senão as duas tábuas de pedra, que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem da terra do Egito.

[9]Nem volt a ládában más, csak a két kőtábla, amelyeket Mózes tett bele a Hóreben, amikor az ÚR szövetséget kötött Izráel fiaival, miután kijöttek Egyiptomból.

[10] Tendo os sacerdotes saído do santuário, uma nuvem encheu a Casa do SENHOR,

[10]Amikor a papok kijöttek a szentélyből, felhő töltötte be az ÚR házát,

[11] de tal sorte que os sacerdotes não puderam permanecer ali, para ministrar, por causa da nuvem, porque a glória do SENHOR enchera a Casa do SENHOR.

Salomão fala ao povo
2 Crônicas 6.1-11

[12] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em trevas espessas.
[13] Na verdade, edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.
[14] Voltou, então, o rei o rosto e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto se mantinha toda em pé;
[15] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[16] Desde o dia em que tirei Israel, o meu povo, do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; porém escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[17] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.
[18] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

[19] Todavia, tu não edificarás a casa, porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[11]úgyhogy a papok a felhő miatt nem tudtak odaállni, hogy szolgálatukat végezzék, mert az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát.

Salamon megáldja a gyülekezetet
(Vö. 2 Krón 6)

[12]Akkor ezt mondta Salamon: Az ÚR mondta, hogy homályban kíván lakni.
[13]Örömmel építettem neked lakóházat, maradandót, örök lakóhelyül.
[14]Azután megfordult a király, és megáldotta Izráel egész gyülekezetét, miközben Izráel egész gyülekezete állt.

[15]Ezt mondta: Áldott az ÚR, Izráel Istene, aki ígéretet tett apámnak, Dávidnak, és azt hatalmával be is teljesítette. Ezt mondta:

[16]Attól a naptól fogva, hogy kihoztam népemet, Izráelt Egyiptomból, nem választottam ki egyetlen várost sem Izráel törzseiből, hogy házat építsenek ott az én nevemnek. Dávidot azonban kiválasztottam, hogy népemnek, Izráelnek a vezetője legyen.
[17]De amikor apám, Dávid házat akart építeni Izráel Istene, az ÚR nevének tiszteletére,

[18]akkor ezt mondta apámnak, Dávidnak az ÚR: Azzal, hogy házat akartál építeni a nevem tiszteletére, jót akartál.

[19]De te nem építheted föl azt a házat, hanem a fiad, aki a te véredből származik, ő építi majd föl azt a házat nevem tiszteletére.

[20] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[21] E nela constituí um lugar para a arca, em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com nossos pais, quando os tirou da terra do Egito.

Salomão ora a Deus

2 Crônicas 6.12-42

[22] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel; e estendeu as mãos para os céus

[23] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, em cima nos céus nem embaixo na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[24] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente o disseste e pelo teu poder o cumpriste, como hoje se vê.

[25] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem diante de mim como tu andaste.

[26] Agora também, ó Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi, meu pai.

[20]Az ÚR beteljesítette ígéretét, amit tett, mert amikor apámnak, Dávidnak a helyébe léptem és Izráel trónjára ültem, ahogyan megígérte az ÚR, fölépítettem ezt a házat Izráel Istene, az ÚR nevének tiszteletére.

[21]És helyet készítettem ott a ládának; abban van az ÚR szövetsége, amelyet őseinkkel kötött, amikor kihozta őket Egyiptomból.

Salamon templomszentelési imádsága

[22]Azután odaállt Salamon az ÚR oltára elé, szemben Izráel egész gyülekezetével, kezeit az ég felé tárta,

[23]és ezt mondta: URam, Izráel Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem fent az égben, sem lent a földön! Hűségesen megtartod a szolgáiddal kötött szövetséget, ha teljes szívvel előtted járnak.

[24]Megtartottad, amit ígértél a te szolgádnak, Dávidnak, az én apámnak. Amit megígértél, hatalmaddal be is teljesítetted a mai napon.

[25]Most azért, URam, Izráel Istene, tartsd meg, amit a te szolgádnak, Dávidnak, apámnak ígértél, amikor ezt mondtad: Nem vesznek ki színem elől utódaid, akik Izráel trónján ülnek, de csak akkor, ha fiaid ügyelnek útjukra, és előttem járnak, ahogyan előttem jártál te is.

[26]Most azért, Izráel Istene, váljék valóra ígéreted, amit a te szolgádnak, Dávidnak, az én apámnak tettél!

[27] Mas, de fato, habitaria Deus na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

[28] Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz, hoje, o teu servo diante de ti.

[29] Para que os teus olhos estejam abertos noite e dia sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste: O meu nome estará ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

[30] Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve no céu, lugar da tua habitação; ouve e perdoa.

[31] Se alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar, nesta casa,

[32] ouve tu nos céus, e age, e julga teus servos, condenando o perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[33] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter a ti, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar a ti, nesta casa,

[27]De vajon lakhat-e Isten a földön? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged, hát még ez a ház, amelyet én építettem!

[28]Mégis tekints a te szolgád imádságára és könyörgésére, URam, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és az imádságot, amikor ma a te szolgád imádkozik színed előtt.

[29]Nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal, arra a helyre, amelyről ezt mondtad: Ott lesz az én nevem! Hallgasd meg az imádságot, amikor a te szolgád ezen a helyen imádkozik!

[30]Hallgasd meg a te szolgádnak és népednek, Izráelnek a könyörgését, amikor ezen a helyen imádkoznak. Hallgasd meg lakóhelyeden, a mennyben, hallgasd meg, és bocsáss meg nekik!

[31]Ha majd valaki vétkezik felebarátja ellen, és arra kényszerül, hogy esküt tegyen, ő pedig idejön, és esküt tesz oltárod előtt ebben a házban,

[32]te halld meg a mennyből, és tégy igazságot a te szolgáid ügyében: bizonyítsd rá a bűnösre bűnösségét, és olvasd fejére a tettét; az igaznak pedig bizonyítsd be igazságát, és bánj vele igazsága szerint!

[33]Ha majd néped, Izráel vereséget szenved ellenségétől, mert vétkezett ellened, de azután megtér hozzád, vallást tesz nevedről, hozzád imádkozik és könyörög ebben a házban,

[34] ouve tu nos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que deste a seus pais.

[35] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[36] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra, que deste em herança ao teu povo.

[37] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[38] toda oração e súplica que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a chaga do seu coração e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[39] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, perdoa, age e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração de todos os filhos dos homens;

[40] para que te temam todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

[34]te hallgasd meg a mennyből, bocsásd meg népednek, Izráelnek a vétkét, és hozd vissza arra a földre, amelyet őseinek adtál!

[35]Ha majd bezárul az ég, és nem lesz eső, mert vétkeztek ellened, de azután imádkoznak ezen a helyen, vallást tesznek nevedről, és megtérnek vétkükből, mert megaláztad őket,

[36]te hallgasd meg őket a mennyből, és bocsásd meg szolgáidnak és népednek, Izráelnek a vétkét, sőt tanítsd őket a jó útra, amelyen járniuk kell, és adj esőt földedre, amelyet népednek adtál örökségül!

[37]Ha majd éhínség támad az országban, ha dögvész, aszály, rozsda, sáska vagy cserebogár pusztít, vagy ha ellenség ostromolja az ország városait, vagy bármilyen csapás és betegség támad,

[38]akkor minden imádságot és könyörgést, amelyet akár egy ember, akár egész néped, Izráel mond el, és ha valaki elismeri, hogy miatta van a csapás, és kitárja a kezét e ház felé,

[39]te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, bocsáss meg, cselekedj és bánj mindenkivel tettei szerint, ahogyan megismerted a szívét, hiszen egyedül te ismered minden embernek a szívét,

[40]hogy féljenek téged egész életükben, amíg csak azon a földön élnek, amelyet őseinknek adtál.

[41] Também ao estrangeiro, que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu nome

[42] (porque ouvirão do teu grande nome, e da tua mão poderosa, e do teu braço estendido), e orar, voltado para esta casa,

[43] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

[44] Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que o enviares, e orar ao SENHOR, voltado para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa, que edifiquei ao teu nome,

[45] ouve tu nos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhe justiça.

[46] Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles, e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos à terra inimiga, longe ou perto esteja;

[47] e, na terra aonde forem levados cativos, caírem em si, e se converterem, e, na terra do seu cativeiro, te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade;

[48] e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma, na terra de

[41]Még az idegent is, aki nem a te népedből, Izráelből való, de eljön messze földről a te nevedért,

[42]mert hallani fognak nagy nevedről, erős kezedről és kinyújtott karodról, ha eljön és imádkozik ebben a házban,

[43]te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, és tedd meg mindazt, amit az idegen kér tőled, hogy a föld minden népe megismerje nevedet, és úgy féljenek téged, ahogyan néped, Izráel, és tudják meg, hogy a te nevedről nevezték el ezt a házat, amelyet építettem.

[44]Ha majd néped hadba vonul ellensége ellen, olyan úton, amelyen te küldöd, és imádkozik az ÚRhoz, e város felé fordulva, amelyet kiválasztottál, és e ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

[45]te hallgasd meg a mennyből imádságukat és könyörgésüket, és pártold ügyüket!

[46]Ha majd vétkeznek ellened – mert nincs ember, aki ne vétkeznék –, és megharagszol rájuk, kiszolgáltatod őket ellenségeiknek, azok pedig fogságba hurcolják őket az ellenség földjére, akár messzire, akár közelre,

[47]de aztán szívből megtérnek azon a földön, ahova fogságba vitték őket, ha megtérnek és így könyörögnek hozzád azoknak a földjén, akik fogságba vitték őket: Vétkeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk! –

[48]ha tehát teljes szívükből és teljes lelkükből megtérnek hozzád ellenségeik

seus inimigos que os levarem cativos, e orarem a ti, voltados para a sua terra, que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome;

[49] ouve tu nos céus, lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça,

[50] perdoa o teu povo, que houver pecado contra ti, todas as suas transgressões que houverem cometido contra ti; e move tu à compaixão os que os levaram cativos para que se compadeçam deles.

[51] Porque é o teu povo e a tua herança, que tiraste da terra do Egito, do meio do forno de ferro;

[52] para que teus olhos estejam abertos à súplica do teu servo e à súplica do teu povo de Israel, a fim de os ouvires em tudo quanto clamarem a ti.

[53] Pois tu, ó SENHOR Deus, os separaste dentre todos os povos da terra para tua herança, como falaste por intermédio do teu servo Moisés, quando tiraste do Egito a nossos pais.

Salomão abençoa ao povo

[54] Tendo Salomão acabado de fazer ao SENHOR toda esta oração e súplica, estando de joelhos e com as mãos estendidas para os céus, se levantou de diante do altar do SENHOR,

[55] pôs-se em pé e abençoou a toda a congregação de Israel em alta voz, dizendo:

földjén, akik fogságba vitték őket, és imádkoznak hozzád országuk felé fordulva, amelyet őseiknek adtál, a város felé, amelyet kiválasztottál, és e ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

[49]te hallgasd meg imádságukat és könyörgésüket lakóhelyedről, a mennyből, és pártold ügyüket!

[50]Bocsásd meg népednek, amit ellened vétettek, és minden hűtlenségüket, amiben hűtlenek voltak hozzád, és támassz irgalmat irántuk azokban, akik fogságba viszik őket, hogy irgalmazzanak nekik.

[51]Hiszen a te néped és a te örökséged ők, akiket kihoztál Egyiptomból, a vaskohóból.

[52]Nézz nyitott szemmel a te szolgádnak és népednek, Izráelnek a könyörgésére; hallgasd meg őket, valahányszor hozzád kiáltanak!

[53]Mert te választottad ki őket saját örökségedül a földön élő valamennyi nép közül, ahogyan megmondtad a te szolgád, Mózes által, amikor kihoztad őseinket Egyiptomból, Uram, ó, URam!

[54]Amikor Salamon befejezte ezt az egész imádságot és könyörgést, amellyel az ÚRhoz imádkozott, fölkelt az ÚR oltára elől, ahol eddig térdelt, és kitárta kezeit az ég felé.

[55]Fölállt tehát, és fennhangon így áldotta meg Izráel egész gyülekezetét:

[56] Bendito seja o SENHOR, que deu repouso ao seu povo de Israel, segundo tudo o que prometera; nem uma só palavra falhou de todas as suas boas promessas, feitas por intermédio de Moisés, seu servo.

[57] O SENHOR, nosso Deus, seja conosco, assim como foi com nossos pais; não nos desampare e não nos deixe;

[58] a fim de que a si incline o nosso coração, para andarmos em todos os seus caminhos e guardarmos os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, que ordenou a nossos pais.

[59] Que estas minhas palavras, com que supliquei perante o SENHOR, estejam presentes, diante do SENHOR, nosso Deus, de dia e de noite, para que faça ele justiça ao seu servo e ao seu povo de Israel, segundo cada dia o exigir,

[60] para que todos os povos da terra saibam que o SENHOR é Deus e que não há outro.

[61] Seja perfeito o vosso coração para com o SENHOR, nosso Deus, para andardes nos seus estatutos e guardardes os seus mandamentos, como hoje o fazeis.

A conclusão da solenidade
2 Crônicas 7.4-10

[62] E o rei e todo o Israel com ele ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[63] Ofereceu Salomão em sacrifício pacífico o que apresentou ao SENHOR, vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas. Assim, o rei e todos os filhos de Israel consagraram a Casa do SENHOR.

[56]Áldott az ÚR, aki nyugalmat adott népének, Izráelnek egészen úgy, ahogyan megígérte. Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretekből, amelyeket Mózes, az ő szolgája által megígért.

[57]Legyen velünk Istenünk, az ÚR, ahogyan őseinkkel volt. Ne hagyjon el bennünket, és ne vessen el magától!

[58]Fordítsa oda magához szívünket, hogy mindenben az ő útjain járjunk, és megtartsuk parancsolatait, rendelkezéseit és törvényeit, amelyeket őseinknek adott.

[59]Ezek a szavak pedig, amelyekkel az ÚR színe előtt könyörögtem, legyenek éjjel-nappal Istenünk, az ÚR előtt, hogy pártolja az ő szolgája ügyét és népének, Izráelnek az ügyét, amiben csak napról napra szükséges.

[60]Hadd tudja meg a föld minden népe, hogy az ÚR az Isten, nincs más.

[61]Legyen a szívetek teljesen az ÚRé, a mi Istenünké, járjatok rendelkezései szerint, és tartsátok meg parancsolatait, úgy, mint ma!

Áldozatok bemutatása
(Vö. 2 Krón 7,4–10)

[62]Azután a király és vele együtt egész Izráel áldozatot mutatott be az ÚRnak.

[63]Salamon békeáldozatot mutatott be: huszonkétezer marhát és százhúszezer juhot áldozott fel az ÚRnak. Így avatta fel az ÚR házát a király Izráel fiaival együtt.

[64] No mesmo dia, consagrou o rei o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR; porquanto ali preparara os holocaustos e as ofertas com a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque o altar de bronze que estava diante do SENHOR era muito pequeno para nele caberem os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[64]Ugyanazon a napon szentelte fel a király az udvar középső részét, az ÚR háza előtt, mert ott készítette el az égőáldozatot, az ételáldozatot és a békeáldozat kövérjét. Az ÚR színe előtt álló rézoltár ugyanis kicsi volt ahhoz, hogy ráférjen az égőáldozat, az ételáldozat és a békeáldozat kövérje.

[65] No mesmo tempo, celebrou Salomão também a Festa dos Tabernáculos e todo o Israel com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito, perante o SENHOR, nosso Deus; por sete dias além dos primeiros sete, a saber, catorze dias.

[65]Így ünnepelt akkor Salamon egész Izráellel együtt. Sokan gyűltek össze a Hamátba vezető úttól egészen Egyiptom patakjáig Istenünknek, az ÚRnak a színe elé hét napra meg hét napra, azaz tizennégy napra.

[66] No oitavo dia desta festa, despediu o povo, e eles abençoaram o rei; então, se foram às suas tendas, alegres e de coração contente por causa de todo o bem que o SENHOR fizera a Davi, seu servo, e a Israel, seu povo.

[66]A nyolcadik napon elbocsátotta a népet. Azok áldották a királyt, és örvendezve, vidám szívvel tértek haza, amiért oly sok jót tett az ÚR az ő szolgájával, Dáviddal és népével, Izráellel.

1 Reis 9

A aliança do Senhor com Salomão
2 Crônicas 7.11-22

[1] Sucedeu, pois, que, tendo acabado Salomão de edificar a Casa do SENHOR, e a casa do rei, e tudo o que tinha desejado e designara fazer,

[2] o SENHOR tornou a aparecer-lhe, como lhe tinha aparecido em Gibeão,

[3] e o SENHOR lhe disse: Ouvi a tua oração e a tua súplica que fizeste perante mim; santifiquei a casa que edificaste, a fim de

1 Királyok 9

Az ÚR ígérete és intése Salamonhoz
(Vö. 2 Krón 7,11–22)

[1]Amikor Salamon befejezte az ÚR templomának és a királyi palotának az építését és mindazt, amit még Salamon kívánt és meg akart csináltatni,

[2]megjelent az ÚR Salamonnak másodszor is, úgy, ahogyan Gibeónban megjelent neki.

[3]Ezt mondta neki az ÚR: Meghallgattam imádságodat és könyörgésedet, amelyet elém tártál. Megszentelem ezt a

pôr ali o meu nome para sempre; os meus olhos e o meu coração estarão ali todos os dias.

[4] Se andares perante mim como andou Davi, teu pai, com integridade de coração e com sinceridade, para fazeres segundo tudo o que te mandei e guardares os meus estatutos e os meus juízos,

[5] então, confirmarei o trono de teu reino sobre Israel para sempre, como falei acerca de Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor sobre o trono de Israel.

[6] Porém, se vós e vossos filhos, de qualquer maneira, vos apartardes de mim e não guardardes os meus mandamentos e os meus estatutos, que vos prescrevi, mas fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,

[7] então, eliminarei Israel da terra que lhe dei, e a esta casa, que santifiquei a meu nome, lançarei longe da minha presença; e Israel virá a ser provérbio e motejo entre todos os povos.

[8] E desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará, e assobiará, e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?

[9] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, seu Deus, que tirou da terra do Egito os seus pais, e se apegaram a outros deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe o SENHOR sobre eles todo este mal.

As demais atividades de Salomão

templomot, amelyet építettél, hogy ott legyen az én nevem mindörökké. Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor.

[4]És ha előttem jársz, ahogyan apád, Dávid is tette, tiszta szívvel és őszintén, és megteszel mindent, amit megparancsoltam neked, megtartva rendelkezéseimet és törvényeimet,

[5]akkor állandóvá teszem királyi trónodat Izráelben örökké, ahogyan megígértem apádnak, Dávidnak: Nem vesznek ki utódaid Izráel trónjáról.

[6]Ha azonban konokul elfordultok tőlem, ti és utódaitok, és nem tartjátok meg parancsolataimat és rendelkezéseimet, amelyeket elétek tártam, hanem más isteneket tiszteltek és azokat imádjátok,

[7]akkor kiirtom Izráelt arról a földről, amelyet nekik adtam, ezt a templomot, amelyet nevemnek szenteltem, elvetem színem elől, Izráelt pedig példálózva, maró gúnnyal emlegetik majd minden nép között.

[8]És bármilyen felséges is ez a templom, mégis, aki csak elmegy majd mellette, elborzadva szisszen föl, és ezt kérdezi: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal és ezzel a templommal?

[9]Akkor majd ezt fogják felelni: Azért, mert elhagyták az URat, az ő Istenüket, aki őseiket kihozta Egyiptomból, és más istenekhez ragaszkodtak, azokat imádták, és azokat tisztelték. Ezért hozta rájuk az ÚR mindezt a veszedelmet.

Salamon városokat ad át Hírámnak

[10] Ao fim de vinte anos, terminara Salomão as duas casas, a Casa do SENHOR e a casa do rei.

[11] Ora, como Hirão, rei de Tiro, trouxera a Salomão madeira de cedro e de cipreste e ouro, segundo todo o seu desejo, este lhe deu vinte cidades na terra da Galiléia.

[12] Saiu Hirão de Tiro a ver as cidades que Salomão lhe dera, porém não lhe agradaram.

[13] Pelo que disse: Que cidades são estas que me deste, irmão meu? E lhes chamaram Terra de Cabul, até hoje.

[14] Hirão tinha enviado ao rei cento e vinte talentos de ouro.

[15] A razão por que Salomão impôs o trabalho forçado é esta: edificar a Casa do SENHOR, e a sua própria casa, e Milo, e o muro de Jerusalém, como também Hazor, e Megido, e Gezer;

[16] porque Faraó, rei do Egito, subira, e tomara a Gezer, e a queimara, e matara os cananeus que moravam nela, e com ela dotara a sua filha, mulher de Salomão.

[17] Assim, edificou Salomão Gezer, Bete-Horom, a baixa,

[18] Baalate, Tadmor, no deserto daquela terra,

[19] todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, as cidades para os carros, as cidades

[10]Annak a húsz esztendőnek az eltelte után, ameddig Salamon ezt a két házat, az ÚR templomát és a királyi palotát fölépítette,

[11]mialatt Hírám, Tírusz királya annyi cédrusfát, ciprusfát és aranyat szállított Salamonnak, amennyit csak kívánt, Salamon király húsz várost adott Hírámnak Galilea földjén.

[12]Amikor azonban Hírám elment Tíruszból, hogy megnézze a városokat, amelyeket Salamon adott neki, nem volt megelégedve velük.

[13]Ezért azt mondta: Miféle városokat adtál nekem, testvérem?! Ezért nevezik azokat Kábúl földjének mindmáig.

[14]Pedig Hírám százhúsz talentum aranyat küldött a királynak.

Salamon egyéb építkezései

[15]Ilyen kényszermunkát vetett ki Salamon király, hogy megépíthesse az ÚR templomát és a maga palotáját, meg a Milló-erődöt és Jeruzsálem várfalát, továbbá Hácórt, Megiddót és Gézert.

[16]Fölvonult ugyanis a fáraó, Egyiptom királya, elfoglalta és fölperzselte Gézert, a városban lakó kánaániakat pedig legyilkolta, majd leányának, Salamon feleségének adta nászajándékul.

[17]Ezért építette föl Salamon Gézert, továbbá Alsó Bét-Hórónt,

[18]Baalátot és Tadmórt az ország puszta részén,

[19]az összes raktárvárost, amely Salamoné volt, a harci kocsik és lovak városait, és

para os cavaleiros e o que desejou enfim edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

amit csak építeni kívánt Salamon Jeruzsálemben, a Libánonon és birodalma egész területén.

[20] Quanto a todo o povo que restou dos amorreus, heteus, ferezeus, heveus e jebuseus, e que não eram dos filhos de Israel,

[20]Mindazokat, akik az emóriak, a hettiták, a perizziek, a hivviek és a jebúsziak népéből megmaradtak, akik tehát nem Izráel fiai közül valók voltak,

[21] a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

[21]meg fiaikat, akik utánuk az országban megmaradtak, mert nem tudták kiirtani őket Izráel fiai, Salamon kényszermunkásokká tette; azok még ma is.

[22] Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de guerra, e seus oficiais, e seus príncipes, e seus capitães, e chefes dos seus carros e dos seus cavalarianos.

[22]Izráel fiai közül azonban senkit sem kényszerített Salamon rabszolgasorba; ők harcosok voltak, udvari emberei, vezérei, tisztjei, meg harci kocsijainak és kocsihajtóinak a parancsnokai.

[23] Os principais oficiais que estavam sobre a obra de Salomão eram quinhentos e cinqüenta; tinham estes a seu cargo o povo que trabalhava na obra.

[23]Azok a munkavezetők, akik Salamon munkáit irányították, ötszázötvenen voltak; ők végeztették a munkát a néppel.

[24] Subiu, porém, a filha de Faraó da Cidade de Davi à sua casa, que Salomão lhe edificara; então, edificou a Milo.

[24]Amikor a fáraó leánya fölment Dávid városából abba a palotába, amelyet Salamon épített neki, akkor építette meg a Milló-erődöt is.

[25] Oferecia Salomão, três vezes por ano, holocaustos e sacrifícios pacíficos sobre o altar que edificara ao SENHOR e queimava incenso sobre o altar perante o SENHOR. Assim, acabou ele a casa.

[25]Salamon évenként háromszor mutatott be égőáldozatokat és békeáldozatokat azon az oltáron, amelyet az ÚRnak építtetett, és azon füstölögtetett az ÚR színe előtt, miután befejezte a templomépítést.

[26] Fez o rei Salomão também naus em Eziom-Geber, que está junto a Elate, na praia do mar Vermelho, na terra de Edom.

[26]Hajókat is csináltatott Salamon király Ecjón-Geberben, amely Élót mellett a Vöröstenger partján, Edóm földjén van.

[27] Mandou Hirão, com aquelas naus, os seus servos, marinheiros, conhecedores do mar, com os servos de Salomão.
[28] Chegaram a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e vinte talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

1 Reis 10

A rainha de Sabá visita a Salomão
2 Crônicas 9.1-12

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, com respeito ao nome do SENHOR, veio prová-lo com perguntas difíceis.

[2] Chegou a Jerusalém com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, e muitíssimo ouro, e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[3] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[4] Vendo, pois, a rainha de Sabá toda a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[5] e a comida da sua mesa, e o lugar dos seus oficiais, e o serviço dos seus criados, e os trajes deles, e seus copeiros, e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si

[6] e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.

[27]És elküldte Hírám a hajókon Salamon szolgáival együtt a maga szolgáit, akik hajósok voltak, és ismerték a tengert.
[28]Eljutottak Ófírba; hoztak onnan négyszázhúsz talentum aranyat, és Salamon királynak vitték.

1 Királyok 10

Sába királynője meglátogatja Salamont
(Vö. 2 Krón 9,1–12)

[1]Sába királynője hallotta a hírét Salamonnak és az ÚR nevének, azért eljött, hogy próbára tegye őt találós kérdésekkel.

[2]Megérkezett Jeruzsálembe igen tekintélyes kísérettel és tevékkel, amelyek balzsamot, igen sok aranyat és drágakövet hoztak. Elment Salamonhoz, és beszélt vele mindenről, amit kigondolt.

[3]De Salamon megfelelt minden szavára; nem volt egyetlen olyan rejtvény sem, amelyikre a király ne tudott volna megfelelni.

[4]Amikor Sába királynője látta Salamon nagy bölcsességét és a palotát, amelyet építtetett,

[5]az asztalán levő ételeket, az udvari emberek ülésrendjét, a felszolgálók magatartását és öltözetét, pohárnokait, valamint égőáldozatát, amelyet az ÚR házában szokott bemutatni, még a lélegzete is elállt,

[6]és ezt mondta a királynak: Igaz volt, amit országomban hallottam dolgaidról és bölcsességedről,

[7] Eu, contudo, não cria naquelas palavras, até que vim e vi com os meus próprios olhos. Eis que não me contaram a metade: sobrepujas em sabedoria e prosperidade a fama que ouvi.

[7]de nem hittem azoknak a beszédeknek, míg magam el nem jöttem, és saját szememmel meg nem láttam. Nekem még a felét sem mondták el: bölcsességed és gazdagságod felülmúlja azokat a híreket, amelyek hozzám eljutottak.

[8] Felizes os teus homens, felizes estes teus servos, que estão sempre diante de ti e que ouvem a tua sabedoria!

[8]Boldogok az embereid, és boldogok azok a szolgák, akik állandóan előtted állnak, és hallgatják bölcs szavaidat.

[9] Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no trono de Israel; é porque o SENHOR ama a Israel para sempre, que te constituiu rei, para executares juízo e justiça.

[9]Áldott legyen Istened, az ÚR, aki kedvét lelte benned, és Izráel trónjára ültetett! Mivel az ÚR örökké szereti Izráelt, azért tett királlyá téged, hogy jogot és igazságot szolgáltass.

[10] Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, e muitíssimas especiarias, e pedras preciosas; nunca mais veio especiaria em tanta abundância, como a que a rainha de Sabá ofereceu ao rei Salomão.

[10]Azután adott a királynak százhúsz talentum aranyat, igen sok balzsamot és drágakövet. Sohasem hoztak annyi balzsamot, mint amennyit Sába királynője adott Salamon királynak.

[11] Também as naus de Hirão, que de Ofir transportavam ouro, traziam de lá grande quantidade de madeira de sândalo e pedras preciosas.

[11]Hírám hajói, amelyek aranyat hoztak Ófírból, igen sok ébenfát meg drágakövet is hoztak Ófírból.

[12] Desta madeira de sândalo, fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores; tal madeira nunca se havia trazido para ali, nem se viu mais semelhante madeira até ao dia de hoje.

[12]A király az ébenfából oszlopokat készíttetett az ÚR templomába és a királyi palotába, az énekeseknek pedig citerákat és lantokat. Sohasem hoztak, és nem is láttak annyi ébenfát azóta mind a mai napig.

[13] O rei Salomão deu à rainha de Sabá tudo quanto ela desejou e pediu, afora tudo o que lhe deu por sua generosidade real. Assim, voltou e se foi para a sua terra, com os seus servos.

[13]Salamon király is adott Sába királynőjének mindent, ami megtetszett neki, és amit csak kért, még azon kívül, amit Salamon királyi módon ajándékozott

neki. Azután visszatért országába szolgáival együtt.

As riquezas de Salomão
2 Crônicas 1.14-17; 9.13-28

[14] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos de ouro,

[15] além do que entrava dos vendedores, e do tráfico dos negociantes, e de todos os reis da Arábia, e dos governadores da terra.

[16] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro mandou pesar para cada pavês;

[17] fez também trezentos escudos de ouro batido; três arráteis de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[18] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puríssimo.

[19] O trono tinha seis degraus; o espaldar do trono, ao alto, era redondo; de ambos os lados tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[20] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[21] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e também de ouro puro todas as da Casa do Bosque do Líbano; não havia nelas prata,

Salamon gazdagsága
(Vö. 2 Krón 9,13–28)

[14]Annak az aranynak a súlya, amely Salamonhoz évente befolyt, hatszázhatvanhat talentum volt,

[15]azon kívül, ami az árusoktól és a kereskedők jövedelméből, valamint az arab királyoktól és a birodalom helytartóitól befolyt.

[16]Csináltatott Salamon király kétszáz hosszú pajzsot vert aranyból: mindegyik hosszú pajzshoz hatszáz sekel aranyat használtak fel,

[17]továbbá háromszáz kerek pajzsot vert aranyból: mindegyik kerek pajzshoz három mina aranyat használtak fel; ezeket a király a Libánon-erdő palotában helyezte el.

[18]Csináltatott a király egy nagy elefántcsont trónt, és bevonatta színarannyal.

[19]Hat lépcső vezetett a trónhoz. A trón háttámlája felül kerek volt, az ülőhely két oldalán pedig karfák voltak, és két oroszlánalak állt a karfáknál.

[20]Tizenkét oroszlánalak állt a hat lépcső mindkét oldalán. Nem készült ilyen egyetlen más országban sem.

[21]Salamon király minden ivóedénye aranyból volt, a Libánon-erdő palota minden edénye is tiszta aranyból volt, nem ezüstből, mert azt semmire sem becsülték Salamon idejében.

porque nos dias de Salomão não se dava a ela estimação nenhuma.

22 Porque o rei tinha no mar uma frota de Társis, com as naus de Hirão; de três em três anos, voltava a frota de Társis, trazendo ouro, prata, marfim, bugios e pavões.

23 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

24 Todo o mundo procurava ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

25 Cada um trazia o seu presente: objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim, ano após ano.

26 Também ajuntou Salomão carros e cavaleiros, tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavalarianos, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

27 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

29 Importava-se, do Egito, um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam

22A király Tarsís-hajói ugyanis a tengeren Hírám hajóival jártak. Háromévenként érkeztek vissza a Tarsís-hajók, és aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoztak.

23Salamon király felülmúlta gazdagságban és bölcsességben a föld összes királyát.

24Az egész földről igyekeztek Salamonhoz eljutni, hogy hallhassák bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe.

25Ajándékot is hozott mindenki: ezüst- és aranytárgyakat, díszes ruhákat és fegyvereket, balzsamot meg lovakat és öszvéreket. Így ment ez évről évre.

26Gyűjtött Salamon harci kocsikat és lovakat. Ezernégyszáz harci kocsija és tizenkétezer lova lett, és ezeket a harci kocsik városaiba, meg a király mellé, Jeruzsálembe rendelte.

27A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi vadfügefa van az alföldön.

28Salamonnak Egyiptomból, méghozzá Kevéből hozták a lovakat, a király kereskedői szerezték Kevéből megszabott áron:

29egy harci kocsit hatszáz ezüstért hoztak el Egyiptomból, egy lovat pedig százötvenért. Ugyancsak az ő közvetítésükkel szállították tovább ezeket

para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

1 Reis 11

A idolatria de Salomão

[1] Ora, além da filha de Faraó, amou Salomão muitas mulheres estrangeiras: moabitas, amonitas, edomitas, sidônias e hetéias,

[2] mulheres das nações de que havia o SENHOR dito aos filhos de Israel: Não caseis com elas, nem casem elas convosco, pois vos perverteriam o coração, para seguirdes os seus deuses. A estas se apegou Salomão pelo amor.

[3] Tinha setecentas mulheres, princesas e trezentas concubinas; e suas mulheres lhe perverteram o coração.

[4] Sendo já velho, suas mulheres lhe perverteram o coração para seguir outros deuses; e o seu coração não era de todo fiel para com o SENHOR, seu Deus, como fora o de Davi, seu pai.

[5] Salomão seguiu a Astarote, deusa dos sidônios, e a Milcom, abominação dos amonitas.

[6] Assim, fez Salomão o que era mau perante o SENHOR e não perseverou em seguir ao SENHOR, como Davi, seu pai.

[7] Nesse tempo, edificou Salomão um santuário a Quemos, abominação de Moabe, sobre o monte fronteiro a Jerusalém, e a Moloque, abominação dos filhos de Amom.

a hettita királyoknak és az arám királyoknak.

1 Királyok 11

Salamon bálványozása

[1]Salamon király sok idegen asszonyt szeretett a fáraó leányán kívül, móábiakat, ammóniakat, edómiakat, szidóniakat és hettitákat,

[2]olyan népekből valókat, amelyekről ezt mondta az ÚR Izráel fiainak: Ne keveredjetek közéjük, és ők se keveredjenek közétek, mert saját isteneikhez fordítják szíveteket! Ezekhez ragaszkodott Salamon szerelemmel.

[3]Volt neki hétszáz főrangú és háromszáz másodrangú felesége. Feleségei elfordították a szívét.

[4]Így történt, hogy Salamon szívét feleségei vénségére más istenekhez fordították, és szíve nem maradt teljesen Istenéé, az ÚRé, mint volt apjának, Dávidnak a szíve.

[5]Mert Salamon Astóretet, a szidóniak istenét és Milkómot, az ammóniak bálványát követte.

[6]Így olyan dolgot tett Salamon, amit rossznak lát az ÚR, és nem követte olyan hűségesen az URat, mint apja, Dávid.

[7]Akkor épített Salamon áldozóhalmot a Jeruzsálemmel szemben levő hegyen Kemósnak, a móábiak bálványának és Moloknak, az ammóniak bálványának.

[8] Assim fez para com todas as suas mulheres estrangeiras, as quais queimavam incenso e sacrificavam a seus deuses.

[8]Így tett Salamon a többi, idegenből szerzett felesége kedvéért is, akik a maguk isteneinek tömjéneztek és áldoztak.

A ira de Deus contra Salomão

[9] Pelo que o SENHOR se indignou contra Salomão, pois desviara o seu coração do SENHOR, Deus de Israel, que duas vezes lhe aparecera.

[9]Megharagudott azért az ÚR Salamonra, mivel elfordult szíve az ÚRtól, Izráel Istenétől, aki kétszer is megjelent neki,

[10] E acerca disso lhe tinha ordenado que não seguisse a outros deuses. Ele, porém, não guardou o que o SENHOR lhe ordenara.

[10]és erre nézve azt parancsolta neki, hogy ne kövessen más isteneket; de ő nem tartotta meg, amit az ÚR parancsolt.

[11] Por isso, disse o SENHOR a Salomão: Visto que assim procedeste e não guardaste a minha aliança, nem os meus estatutos que te mandei, tirarei de ti este reino e o darei a teu servo.

[11]Akkor ezt mondta az ÚR Salamonnak: Mivel ez történt veled, és nem tartottad meg a velem kötött szövetséget, sem rendelkezéseimet, amelyeket adtam neked, azért én ki fogom szakítani kezedből az országot, és a te szolgádnak adom.

[12] Contudo, não o farei nos teus dias, por amor de Davi, teu pai; da mão de teu filho o tirarei.

[12]De apádért, Dávidért nem a te napjaidban teszem meg ezt: majd a fiad kezéből fogom kiszakítani.

[13] Todavia, não tirarei o reino todo; darei uma tribo a teu filho, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, que escolhi.

[13]De nem az egész országot szakítom ki: adok a fiadnak egy törzset szolgámért, Dávidért és Jeruzsálemért, amelyet kiválasztottam.

Deus suscita adversários contra Salomão

Salamon háborúi

[14] Levantou o SENHOR contra Salomão um adversário, Hadade, o edomita; este era da linhagem real de Edom.

[14]Azután ellenfelet támasztott az ÚR Salamonnak: az edómi Hadadot, aki királyi származású volt Edómban.

[15] Porque, estando Davi em Edom e tendo subido Joabe, comandante do exército, a sepultar os mortos, feriu todos os varões em Edom.

[15]Amikor Dávid megtámadta Edómot, Jóáb, a hadseregparancsnok fölment, hogy eltemesse az elesetteket, és levágott minden Edómban található férfit.

[16] (Porque Joabe ficou ali seis meses com todo o Israel, até que eliminou todos os varões em Edom.)
[17] Hadade, porém, fugiu, e, com ele, alguns homens edomitas, dos servos de seu pai, para ir ao Egito; era Hadade ainda muito jovem.

[18] Partiram de Midiã e seguiram a Parã, de onde tomaram consigo homens e chegaram ao Egito, a Faraó, rei do Egito, o qual deu a Hadade uma casa, e lhe prometeu sustento, e lhe deu terras.

[19] Achou Hadade grande mercê por parte de Faraó, tanta que este lhe deu por mulher a irmã de sua própria mulher,
[20] a irmã de Tafnes, a rainha. A irmã de Tafnes deu-lhe à luz seu filho Genubate, o qual Tafnes criou na casa de Faraó, onde Genubate ficou entre os filhos de Faraó.

[21] Tendo, pois, Hadade ouvido no Egito que Davi descansara com seus pais e que Joabe, comandante do exército, era morto, disse a Faraó: Deixa-me voltar para a minha terra.

[22] Então, Faraó lhe disse: Pois que te falta comigo, que procuras partir para a tua terra? Respondeu ele: Nada; porém deixa-me ir.
[23] Também Deus levantou a Salomão outro adversário, Rezom, filho de Eliada, que havia fugido de seu senhor Hadadezer, rei de Zobá.

[16]Hat hónapig maradt ott Jóáb egész Izráellel, míg ki nem irtott minden Edómban található férfit.
[17]Akkor menekült el Hadad néhány edómi férfival együtt, akik apjának az emberei voltak, és Egyiptomba mentek. Hadad akkor még kisfiú volt.
[18]Elindultak Midjánból és Páránba jutottak; Páránból is vittek magukkal férfiakat, és elmentek Egyiptomba a fáraóhoz, Egyiptom királyához. Ő házat adott neki, gondoskodott az ellátásáról, és földet is adott neki.
[19]Hadad nagy jóindulatra talált a fáraónál, aki hozzáadta feleségének, Tahpenész királynénak a húgát.
[20]Tahpenész húga szülte neki fiát, Genubatot. Tahpenész a fáraó palotájában választotta el, és Genubat ott maradt a fáraó palotájában, a fáraó fiai között.
[21]Amikor Hadad meghallotta Egyiptomban, hogy Dávid őseihez tért pihenni, és hogy Jóáb, a hadseregparancsnok is meghalt, így szólt Hadad a fáraóhoz: Bocsáss el engem, hadd menjek el a hazámba!
[22]A fáraó ezt mondta neki: Miben szenvedsz itt hiányt, hogy most a hazádba akarsz menni? Ő ezt felelte: Semmiben, de azért mégis bocsáss el engem!
[23]Támasztott Isten másik ellenfelet is: Rezónt, Eljádá fiát, aki urától, Hadadezertől, Cóbá királyától menekült el.

[24] Ele ajuntou homens e se fez capitão de um bando; depois do morticínio feito por Davi, eles se foram para Damasco, onde habitaram e onde constituíram rei a Rezom.

[25] Este foi adversário de Israel por todos os dias de Salomão, fez-lhe mal como Hadade, detestava a Israel e reinava sobre a Síria.

Aías prediz a Jeroboão que este reinará sobre Israel

[26] Jeroboão, filho de Nebate, efraimita de Zereda, servo de Salomão, e cuja mãe era mulher viúva, por nome Zerua, levantou a mão contra o rei.

[27] Esta foi a causa por que levantou a mão contra o rei: Salomão estava edificando a Milo e terraplenando depressões da Cidade de Davi, seu pai.

[28] Ora, vendo Salomão que Jeroboão era homem valente e capaz, moço laborioso, ele o pôs sobre todo o trabalho forçado da casa de José.

[29] Sucedeu, nesse tempo, que, saindo Jeroboão de Jerusalém, o encontrou o profeta Aías, o silonita, no caminho; este se tinha vestido de uma capa nova, e estavam sós os dois no campo.

[30] Aías pegou na capa nova que tinha sobre si, rasgou-a em doze pedaços

[31] e disse a Jeroboão: Toma dez pedaços, porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que rasgarei o reino da mão de Salomão, e a ti darei dez tribos.

[24]Ez férfiakat gyűjtött maga mellé, és egy rablócsapat vezére lett. De amikor Dávid öldökölni kezdte őket, Rezón Damaszkuszba ment, ott letelepedett, majd király lett Damaszkuszban.

[25]Ellenfele volt Izráelnek Salamon egész életében, és olyan veszedelmet okozott, mint Hadad. Megvetette Izráelt, és Arámban uralkodott.

Ahijjá próféta jövendölése

[26]Jeroboám, az efrátai Nebát fia, Cerédából, Salamon egyik udvari embere, akinek egy özvegyasszony volt az anyja, név szerint Cerúá, föllázadt a király ellen.

[27]Az pedig, hogy föllázadt a király ellen, így történt: Salamon megépíttette a Millóerődöt, és berakatta apja, Dávid városának a réseit.

[28]Ez a férfi, Jeroboám, derék ember volt. Amikor Salamon látta, hogy ez a fiatalember jól végzi munkáját, megtette József házában az összes kényszermunkás felügyelőjévé.

[29]Abban az időben Jeroboám elment Jeruzsálemből. Útközben találkozott a silói Ahijjá prófétával, aki egy új köpenybe volt burkolózva. Csak ők ketten voltak a mezőn.

[30]Ahijjá megragadta a rajta levő új köpenyt, tizenkét darabra hasította,

[31]és ezt mondta Jeroboámnak: Végy magadhoz tíz darabot! Mert ezt mondta az ÚR, Izráel Istene: Íme, kiszakítom az országot Salamon kezéből, és tíz törzset neked adok.

[32] Porém ele terá uma tribo, por amor de Davi, meu servo, e por amor de Jerusalém, a cidade que escolhi de todas as tribos de Israel.

[32]Egy törzs azonban az övé marad szolgámért, Dávidért és Jeruzsálem városáért, amelyet kiválasztottam Izráel összes törzse közül.

[33] Porque Salomão me deixou e se encurvou a Astarote, deusa dos sidônios, a Quemos, deus de Moabe, e a Milcom, deus dos filhos de Amom; e não andou nos meus caminhos para fazer o que é reto perante mim, a saber, os meus estatutos e os meus juízos, como fez Davi, seu pai.

[33]Azért lesz ez így, mert elhagyott engem, és Astóretet, Szidón istenét, Kemóst, a móábiak istenét és Milkómot, az ammóniak istenét imádta; nem az én utaimon járt, rendelkezéseimet és törvényeimet, amelyeket én helyesnek látok, nem teljesítette úgy, ahogyan az apja, Dávid.

[34] Porém não tomarei da sua mão o reino todo; pelo contrário, fá-lo-ei príncipe todos os dias da sua vida, por amor de Davi, meu servo, a quem elegi, porque guardou os meus mandamentos e os meus estatutos.

[34]De nem veszem ki a kezéből az egész országot. Megtartom őt fejedelemnek egész életében szolgámért, Dávidért, akit kiválasztottam, és aki megtartotta parancsolataimat és rendelkezéseimet.

[35] Mas da mão de seu filho tomarei o reino, a saber, as dez tribos, e tas darei a ti.

[35]Fiának a kezéből veszem ki az országot, és tíz törzset neked adok.

[36] E a seu filho darei uma tribo; para que Davi, meu servo, tenha sempre uma lâmpada diante de mim em Jerusalém, a cidade que escolhi para pôr ali o meu nome.

[36]Csak egy törzset adok a fiának, hogy maradjon előttem mindenkor mécsese szolgámnak, Dávidnak Jeruzsálem városában, amelyet kiválasztottam magamnak, hogy ott legyen a nevem.

[37] Tomar-te-ei, e reinarás sobre tudo o que desejar a tua alma; e serás rei sobre Israel.

[37]Téged pedig fölemellek, és uralkodni fogsz mindenen, amit megkívánsz. Te leszel Izráel királya!

[38] Se ouvires tudo o que eu te ordenar, e andares nos meus caminhos, e fizeres o que é reto perante mim, guardando os meus estatutos e os meus mandamentos, como fez Davi, meu servo, eu serei contigo, e te edificarei uma casa estável, como edifiquei a Davi, e te darei Israel.

[38]És ha hallgatsz mindarra, amit parancsolok neked, ha az én utaimon jársz, és azt teszed, amit én helyesnek látok, ha megtartod rendelkezéseimet és parancsolataimat, ahogyan tette azt szolgám, Dávid, akkor veled leszek, és maradandó házat építek neked, amilyet

Dávidnak építettem, és neked adom Izráelt.

[39] Por isso, afligirei a descendência de Davi; todavia, não para sempre.

[39]Így alázom meg Dávid utódait, bár nem örökre.

[40] Pelo que Salomão procurou matar a Jeroboão; este, porém, se dispôs e fugiu para o Egito, a ter com Sisaque, rei do Egito; e ali permaneceu até à morte de Salomão.

[40]Salamon meg akarta öletni Jeroboámot. Jeroboám azonban útra kelt, és Egyiptomba menekült Sisákhoz, Egyiptom királyához; ott is maradt Egyiptomban Salamon haláláig.

A morte de Salomão
2 Crônicas 9.29-31

[41] Quanto aos mais atos de Salomão, a tudo quanto fez, e à sua sabedoria, porventura, não estão escritos no Livro da História de Salomão?

[41]Salamon történetének a többi része, mindaz, amit véghezvitt, továbbá a bölcsessége, meg van írva Salamon történetének a könyvében.

[42] Foi de quarenta anos o tempo que reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[42]Salamon Jeruzsálemben negyven esztendeig uralkodott egész Izráel felett.

[43] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[43]Azután Salamon pihenni tért őseihez, és eltemették apjának, Dávidnak a városában. Utána a fia, Roboám lett a király.

1 Reis 12

Roboão causa separação entre as tribos
2 Crônicas 10.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão, onde habitava

[3] e donde o mandaram chamar), veio com toda a congregação de Israel a Roboão, e lhe falaram:

1 Királyok 12

Az ország kettészakadása
(Vö. 2 Krón 10,1–19)

[1]Roboám elment Sikembe, mert egész Izráel Sikembe ment, hogy királlyá tegye őt.

[2]Amikor Jeroboám, Nebát fia ezt meghallotta, még Egyiptomban volt, ahová Salamon király elől menekült. Jeroboám ott is maradt volna Egyiptomban,

[3]de érte küldtek és hazahívták őt. Jeroboám Izráel egész gyülekezetével együtt eljött, és így beszélt Roboámhoz:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[4]Apád súlyos igát rakott ránk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz igán, amelyet apád ránk rakott, akkor szolgálunk neked.

[5] Ele lhes respondeu: Ide-vos e, após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[5]Ő így felelt nekik: Menjetek el három napra, azután térjetek vissza hozzám. A nép tehát elment.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[6]Ekkor Roboám király tanácskozott a vénekkel, akik apja, Salamon szolgálatában álltak, amíg élt, és ezt kérdezte: Mit tanácsoltok, milyen választ adjak ennek a népnek?

[7] Eles lhe disseram: Se, hoje, te tornares servo deste povo, e o servires, e, atendendo, falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[7]Azok így szóltak hozzá: Ha te most kedvében jársz ennek a népnek és engedsz nekik, és ha válaszodban jóságos szavakkal beszélsz velük, akkor örökre a szolgáid lesznek.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[8]De ő nem fogadta meg a tanácsot, amelyet a vének adtak neki, hanem tanácskozott az ifjakkal is, akik vele együtt nőttek fel, és az ő idejében álltak szolgálatba.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[9]Ezt kérdezte tőlük: Mit tanácsoltok, milyen választ adjunk ennek a népnek, amely így szólt hozzám: Tedd könnyebbé az igát, amelyet apád rakott ránk!

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás a este povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas tu alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[10]Az ifjak, akik vele együtt nőttek fel, így szóltak hozzá: Ezt mondd ennek a népnek, amely így szólt hozzád: Apád megnehezítette igánkat, te azért könnyítsd meg azt rajtunk! Így beszélj velük: Nekem a kisujjam is vastagabb apám derekánál!

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu

[11]Ha tehát apám nehéz igával terhelt meg benneteket, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított

pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani!

12 Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim ao terceiro dia.

12Harmadnapra elment Jeroboám az egész néppel együtt Roboámhoz, ahogyan a király elrendelte: Térjetek vissza hozzám harmadnapra!

13 Dura resposta deu o rei ao povo, porque desprezara o conselho que os anciãos lhe haviam dado;

13Ám a király keményen válaszolt a népnek. Nem fogadta meg a tanácsot, amit a vének adtak neki,

14 e lhe falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites; eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

14hanem az ifjak tanácsa szerint így szólt hozzájuk: Apám nehéz igát rakott rátok, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani.

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo; porque este acontecimento vinha do SENHOR, para confirmar a palavra que o SENHOR tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15Nem hallgatott a király a népre, mert az ÚR rendelte így, hogy beteljesítse azt az igét, amelyet a silói Ahijjá által mondott az ÚR Jeroboámnak, Nebát fiának.

Dez tribos seguem Jeroboão

2 Crônicas 10.16-19

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Às vossas tendas, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16Amikor látta egész Izráel, hogy a király nem hallgat rájuk, így válaszoltak a királynak: Mi közünk nekünk Dávidhoz? Nincs közösségünk Isai fiával! Térj sátraidba, Izráel, törődj, Dávid, a magad házával! Izráel tehát hazament,

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17Roboám pedig Izráel fiai közül csak azoknak maradt a királya, akik Júda városaiban laktak.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados; porém todo o Israel o apedrejou,

18Roboám király ugyan kiküldte Adórámot, a kényszermunkák felügyelőjét, de megkövezte őt egész Izráel, és meghalt. Ekkor Roboám király

e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

[19] Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi, até ao dia de hoje.

gyorsan harci kocsijára szállt, és Jeruzsálembe menekült.

[19]Izráel tehát elpártolt Dávid házától. Így van ez még ma is.

Az elszakadt törzsek Jeroboámot teszik királlyá

[20] Tendo ouvido todo o Israel que Jeroboão tinha voltado, mandaram chamá-lo para a congregação e o fizeram rei sobre todo o Israel; ninguém seguiu a casa de Davi, senão somente a tribo de Judá.

[20]Amikor meghallotta egész Izráel, hogy visszatért Jeroboám, érte küldtek, a közösség elé hívták, és egész Izráel királyává tették. Nem maradt Dávid háza mögött más, csak Júda törzse.

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos

2 Crônicas 11.1-4

[21] Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu toda a casa de Judá e a tribo de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra a casa de Israel, a fim de restituir o reino a Roboão, filho de Salomão.

[21]Miután Roboám visszaért Jeruzsálembe, összegyűjtötte Júda egész házát és Benjámin törzsét, száznyolcvanezer válogatott harcost, hogy megtámadják Izráel házát, és visszaszerezzék az országot Roboámnak, Salamon fiának.

[22] Porém veio a palavra de Deus a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[22]De így szólt Isten igéje Semajához, az Isten emberéhez:

[23] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a toda a casa de Judá, e a Benjamim, e ao resto do povo, dizendo:

[23]Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és Júda meg Benjámin egész házának, a megmaradt népnek:

[24] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos, os filhos de Israel; cada um volte para a sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, voltaram como este lhes ordenara.

[24]Így szól az ÚR: Ne vonuljatok fel, és ne harcoljatok testvéreitekkel, Izráel fiaival! Térjen haza mindenki, mert én akartam ezt így! Ők hallgattak is az ÚR szavára, és hazatértek az ÚR szava szerint.

A idolatria de Jeroboão

[25] Jeroboão edificou Siquém, na região montanhosa de Efraim, e passou a residir ali; dali edificou Penuel.

Jeroboám két aranyborjút készíttet

[25]Jeroboám kiépítette az Efraim hegyvidékén levő Sikemet, és ott lakott. Majd elköltözött onnan, és kiépítette Penúélt.

[26] Disse Jeroboão consigo: Agora, tornará o reino para a casa de Davi.

[27] Se este povo subir para fazer sacrifícios na Casa do SENHOR, em Jerusalém, o coração dele se tornará a seu senhor, a Roboão, rei de Judá; e me matarão e tornarão a ele, ao rei de Judá.

[28] Pelo que o rei, tendo tomado conselhos, fez dois bezerros de ouro; e disse ao povo: Basta de subirdes a Jerusalém; vês aqui teus deuses, ó Israel, que te fizeram subir da terra do Egito!

[29] Pôs um em Betel e o outro, em Dã.

[30] E isso se tornou em pecado, pois que o povo ia até Dã, cada um para adorar o bezerro.

[31] Jeroboão fez também santuários nos altos e, dentre o povo, constituiu sacerdotes que não eram dos filhos de Levi.

[32] Fez uma festa no oitavo mês, no dia décimo quinto do mês, igual à festa que se fazia em Judá, e sacrificou no altar; semelhantemente fez em Betel e ofereceu sacrifícios aos bezerros que fizera; também em Betel estabeleceu sacerdotes dos altos que levantara.

[33] No décimo quinto dia do oitavo mês, escolhido a seu bel-prazer, subiu ele ao altar que fizera em Betel e ordenou uma

[26]Eközben Jeroboám így gondolkozott: Még mindig visszakerülhet Dávid házához a királyság!

[27]Ha feljár ez a nép, hogy Jeruzsálemben, az ÚR házában mutassa be áldozatait, akkor ennek a népnek a szíve urukhoz, Roboámhoz, Júda királyához hajlik, engem pedig megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, Júda királyához.

[28]Ezért elhatározta a király, hogy készíttet két aranyborjút. Majd ezt mondta: Eleget jártatok már Jeruzsálembe! Itt vannak isteneid, ó Izráel, akik fölhoztak téged Egyiptomból!

[29]Az egyiket Bételbe helyezte el, a másikat pedig Dánba vitette.

[30]És vétekbe vitték ezek a népet, mivel ezekhez járt: Bételben az egyikhez, Dánban pedig a másikhoz.

[31]Azután templomokat is készíttetett az áldozóhalmokon, és papokat rendelt a nép köréből, akik nem Lévi fiai közül valók voltak.

[32]Elrendelt Jeroboám egy ünnepet is a nyolcadik hónap tizenötödik napján, a Júdában tartott ünnepnek megfelelően, és áldozott az oltáron. Ugyanígy járt el Bételben is; áldozatot mutatott be a borjúknak, amelyeket ő készíttetett. Bételben is papokat rendelt az áldozóhalmokra, amelyeket létesített.

[33]A Bételben csináltatott oltáron is áldozott a nyolcadik hónap tizenötödik napján; abban a hónapban, amelyben önkényesen rendelt el egy ünnepet Izráel

festa para os filhos de Israel; subiu para queimar incenso.

1 Reis 13

Um profeta prediz contra o altar

[1] Eis que, por ordem do SENHOR, veio de Judá a Betel um homem de Deus; e Jeroboão estava junto ao altar, para queimar incenso.

[2] Clamou o profeta contra o altar, por ordem do SENHOR, e disse: Altar, altar! Assim diz o SENHOR: Eis que um filho nascerá à casa de Davi, cujo nome será Josias, o qual sacrificará sobre ti os sacerdotes dos altos que queimam sobre ti incenso, e ossos humanos se queimarão sobre ti.

[3] Deu, naquele mesmo dia, um sinal, dizendo: Este é o sinal de que o SENHOR falou: Eis que o altar se fenderá, e se derramará a cinza que há sobre ele.

[4] Tendo o rei ouvido as palavras do homem de Deus, que clamara contra o altar de Betel, Jeroboão estendeu a mão de sobre o altar, dizendo: Prendei-o! Mas a mão que estendera contra o homem de Deus secou, e não a podia recolher.

[5] O altar se fendeu, e a cinza se derramou do altar, segundo o sinal que o homem de Deus apontara por ordem do SENHOR.

[6] Então, disse o rei ao homem de Deus: Implora o favor do SENHOR, teu Deus, e ora por mim, para que eu possa recolher a mão. Então, o homem de Deus implorou o

fiai számára. Áldozott az oltáron és tömjénezett.

1 Királyok 13

Jövendölés a bételi oltárról

[1]Ám miközben Jeroboám ott állt az oltárnál és tömjénezett, Isten egy embere Júdából Bételbe érkezett az ÚR parancsára,

[2]és ezt hirdette az ÚR parancsára az oltárnál: Oltár! Oltár! Így szól az ÚR: Egy fiú születik majd Dávid családjából, akinek Jósiás lesz a neve, ő majd föláldozza rajtad az áldozóhalmok papjait, akik most rajtad tömjéneznek, és emberi csontokat fognak elégetni rajtad!

[3]Még csodát is tett azon a napon. Megmondta ugyanis: Ez a csoda lesz a bizonyíték arra, hogy az ÚR szólott: Íme, ez az oltár majd meghasad, és szétszóródik a hamu, ami rajta van.

[4]Amikor a király meghallotta Isten emberének a beszédét, amelyet a bételi oltárról hirdetett, kinyújtotta a kezét Jeroboám az oltár mellől, és ezt mondta: Fogjátok el! De megbénult a keze, amelyet kinyújtott felé, és nem tudta visszahúzni.

[5]Az oltár pedig meghasadt, és szétszóródott a hamu az oltárról. Ez volt az a csoda, amelyet Isten embere tett az ÚR parancsára.

[6]Ekkor megszólalt a király, és ezt mondta Isten emberének: Engeszteld ki Istenedet, az URat, és imádkozz értem, hogy visszahúzhassam a kezem! Isten embere

favor do SENHOR, e a mão do rei se lhe recolheu e ficou como dantes.

pedig kiengesztelte az URat, úgyhogy a király vissza tudta húzni a kezét, és az olyan lett, mint azelőtt.

[7] Disse o rei ao homem de Deus: Vem comigo a casa e fortalece-te; e eu te recompensarei.

[7]Azután a király így szólt Isten emberéhez: Gyere haza velem, egyél valamit, én pedig adok neked valamit ajándékba!

[8] Porém o homem de Deus disse ao rei: Ainda que me desses metade da tua casa, não iria contigo, nem comeria pão, nem beberia água neste lugar.

[8]De Isten embere ezt mondta a királynak: Ha a palotád felét nekem adnád, akkor sem megyek el veled; én ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit.

[9] Porque assim me ordenou o SENHOR pela sua palavra, dizendo: Não comerás pão, nem beberás água; e não voltarás pelo caminho por onde foste.

[9]Mert ezt parancsolta nekem igéje által az ÚR: Ne egyél és ne igyál semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen mentél!

[10] E se foi por outro caminho; e não voltou pelo caminho por onde viera a Betel.

[10]Ezért más úton távozott; nem azon az úton tért vissza, amelyen Bételbe érkezett.

A desobediência e o castigo do profeta

Az engedetlen próféta halála

[11] Morava em Betel um profeta velho; vieram seus filhos e lhe contaram tudo o que o homem de Deus fizera aquele dia em Betel; as palavras que dissera ao rei, contaram-nas a seu pai.

[11]Lakott azonban Bételben egy öreg próféta, akihez elmentek a fiai, és elmondtak neki mindent, amit Isten embere tett aznap Bételben, és amit a királynak mondott. Elbeszélték ezeket apjuknak,

[12] Perguntou-lhes o pai: Por que caminho se foi? Mostraram seus filhos o caminho por onde fora o homem de Deus que viera de Judá.

[12]apjuk pedig megkérdezte tőlük: Melyik úton ment el? A fiai megmutatták neki, hogy melyik úton ment el Isten embere, aki Júdából érkezett.

[13] Então, disse a seus filhos: Albardai-me um jumento. Albardaram-lhe o jumento, e ele montou.

[13]Akkor ezt mondta a fiainak: Nyergeljétek föl a szamaramat! Azok fölnyergelték a szamarát, ő pedig elnyargalt rajta.

[14] E foi após o homem de Deus e, achando-o sentado debaixo de um carvalho, lhe disse: És tu o homem de Deus que vieste de Judá? Ele respondeu: Eu mesmo.

[14]Elment az Isten embere után, és rátalált, amint egy cserfa alatt ült. Azt kérdezte tőle: Te vagy-e az Isten embere, aki Júdából érkezett? Ő így felelt: Én vagyok.

[15] Então, lhe disse: Vem comigo a casa e come pão.
[16] Porém ele disse: Não posso voltar contigo, nem entrarei contigo; não comerei pão, nem beberei água contigo neste lugar.
[17] Porque me foi dito pela palavra do SENHOR: Ali, não comerás pão, nem beberás água, nem voltarás pelo caminho por que foste.
[18] Tornou-lhe ele: Também eu sou profeta como tu, e um anjo me falou por ordem do SENHOR, dizendo: Faze-o voltar contigo a tua casa, para que coma pão e beba água. (Porém mentiu-lhe.)
[19] Então, voltou ele, e comeu pão em sua casa, e bebeu água.
[20] Estando eles à mesa, veio a palavra do SENHOR ao profeta que o tinha feito voltar;
[21] e clamou ao homem de Deus, que viera de Judá, dizendo: Assim diz o SENHOR: Porquanto foste rebelde à palavra do SENHOR e não guardaste o mandamento que o SENHOR, teu Deus, te mandara,
[22] antes, voltaste, e comeste pão, e bebeste água no lugar de que te dissera: Não comerás pão, nem beberás água, o teu cadáver não entrará no sepulcro de teus pais.
[23] Depois de o profeta a quem fizera voltar haver comido pão e bebido água, albardou para ele o jumento.
[24] Foi-se, pois, e um leão o encontrou no caminho e o matou; o seu cadáver estava

[15]Akkor ezt mondta neki: Gyere haza velem, és egyél valamit!
[16]De az így felelt: Nem térhetek vissza veled, és nem mehetek be hozzád. Ezen a helyen nem eszem és nem iszom semmit sem.
[17]Mert ezt a parancsot kaptam az ÚR igéje által: Ne egyél és ne igyál ott semmit, és ne azon az úton térj vissza, amelyen odamégy.
[18]De a másik ezt mondta neki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és egy angyal így szólt hozzám az ÚR parancsára: Hozd vissza őt magaddal a házadhoz, hogy egyen és igyon. Így hazudott neki.
[19]Az pedig visszatért vele, majd evett és ivott annak a házában.
[20]Még az asztalnál ültek, amikor az ÚR igéje szólt ahhoz a prófétához, aki visszahozta őt,
[21]és így kiáltott Isten emberének, aki Júdából érkezett: Így szól az ÚR: Mivel ellene szegültél az ÚR szavának, és nem tartottad meg azt a parancsot, amelyet Istened, az ÚR adott neked,
[22]hanem visszatértél, és ettél meg ittál azon a helyen, amelyről megparancsolta neked, hogy ott ne egyél és ne igyál, ezért holttested nem kerül őseid sírjába!
[23]Miután evett és ivott, fölnyergelték neki annak a prófétának a szamarát, aki visszahozta őt,
[24]és elment. De az úton egy oroszlán talált rá, és megölte. Holtteste ott hevert az

atirado no caminho, e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver.

25 Eis que os homens passaram e viram o corpo lançado no caminho, como também o leão parado junto ao corpo; e vieram e o disseram na cidade onde o profeta velho habitava.

26 Ouvindo-o o profeta que o fizera voltar do caminho, disse: É o homem de Deus, que foi rebelde à palavra do SENHOR; por isso, o SENHOR o entregou ao leão, que o despedaçou e matou, segundo a palavra que o SENHOR lhe tinha dito.

27 Então, disse a seus filhos: Albardai-me o jumento. Eles o albardaram.

28 Ele se foi e achou o cadáver atirado no caminho e o jumento e o leão, parados junto ao cadáver; o leão não tinha devorado o corpo, nem despedaçado o jumento.

29 Então, o profeta levantou o cadáver do homem de Deus, e o pôs sobre o jumento, e o tornou a levar; assim, veio o profeta velho à cidade, para o chorar e enterrar.

30 Depositou o cadáver no seu próprio sepulcro; e o prantearam, dizendo: Ah! Irmão meu!

31 Depois de o haver sepultado, disse a seus filhos: Quando eu morrer, enterrai-me no sepulcro em que o homem de Deus está sepultado; ponde os meus ossos junto aos ossos dele.

32 Porque certamente se cumprirá o que por ordem do SENHOR clamou contra o

úton, mellette állt a szamár, de az oroszlán is a holtteste mellett állt.

25Akik arra jártak, meglátták az úton heverő holttestet meg az oroszlánt, amint a holttest mellett áll. Bementek a városba, ahol az öreg próféta lakott, és elbeszélték ezt.

26Amikor meghallotta ezt az öreg próféta, aki visszahozta őt az útról, így szólt: Az Isten embere ez. Ellene szegült az ÚR szavának, ezért az ÚR egy oroszlán prédájává tette; az rátört és megölte. Így teljesedett be az ÚR igéje, amelyet megmondott neki.

27Azután így szólt fiaihoz: Nyergeljétek föl a szamaramat! Föl is nyergelték,

28ő pedig elment, és megtalálta az úton heverő holttestet meg a szamarat és az oroszlánt, amint ott álltak a holttest mellett. Az oroszlán nem ette meg a holttestet, és a szamarat sem tépte szét.

29A próféta fölemelte Isten emberének a holttestét, rátette a szamárra, és visszavitte. Bement a városba az öreg próféta, hogy elsirassa és eltemesse.

30Holttestét a saját sírjába helyezte, és így siratták el: Jaj, testvérem!

31Miután eltemette, ezt mondta fiainak: Ha meghalok, engem is ebbe a sírba temessetek, ahová az Isten emberét temettük. Az ő csontjai mellé helyezzétek az én csontjaimat is!

32Mert bizonyosan be fog teljesedni az az ige, amelyet ő hirdetett az ÚR parancsára

altar que está em Betel e contra todas as casas dos altos que estão nas cidades de Samaria.

a bételi oltárról és az áldozóhalmok templomairól Samária városaiban.

A persistência de Jeroboão no pecado

[33] Depois destas coisas, Jeroboão ainda não deixou o seu mau caminho; antes, de entre o povo tornou a constituir sacerdotes para lugares altos; a quem queria, consagrava para sacerdote dos lugares altos.

[33]De Jeroboám ezek után sem tért meg gonosz útjáról. Továbbra is a nép köréből rendelt papokat az áldozóhalmokra, és beiktatott bárkit, aki pap akart lenni az áldozóhalmokon.

[34] Isso se tornou em pecado à casa de Jeroboão, para destruí-la e extingui-la da terra.

[34]Ez volt Jeroboám házának a vétke; emiatt irtották ki a föld színéről és emiatt semmisítették meg.

1 Reis 14

A profecia de Aías contra Jeroboão

[1] Naquele tempo, adoeceu Abias, filho de Jeroboão.

[2] Disse este a sua mulher: Dispõe-te, agora, e disfarça-te, para que não conheçam que és mulher de Jeroboão; e vai a Siló. Eis que lá está o profeta Aías, o qual a meu respeito disse que eu seria rei sobre este povo.

[3] Leva contigo dez pães, bolos e uma botija de mel e vai ter com ele; ele te dirá o que há de suceder a este menino.

[4] A mulher de Jeroboão assim o fez; levantou-se, foi a Siló e entrou na casa de Aías; Aías já não podia ver, porque os seus olhos já se tinham escurecido, por causa da sua velhice.

[5] Porém o SENHOR disse a Aías: Eis que a mulher de Jeroboão vem consultar-te sobre seu filho, que está doente. Assim e

1 Királyok 14

Jövendölés Jeroboám háza bukásáról

[1]Abban az időben megbetegedett Abijjá, Jeroboám fia.

[2]Ekkor Jeroboám ezt mondta a feleségének: Kelj föl, öltözz álruhába, hogy ne tudják meg, hogy Jeroboám felesége vagy. Menj el Silóba, mert ott van Ahijjá próféta, aki megmondta nekem, hogy ennek a népnek a királya leszek.

[3]Vigyél magaddal tíz kenyeret és kalácsot, meg egy korsó mézet, úgy menj el hozzá; ő majd megmondja neked, mi történik a fiúval.

[4]Jeroboám felesége így is tett: fölkelt, elment Silóba, és bement Ahijjá házába. Ahijjá azonban már nem látott, mert az öregség miatt hályog támadt a szemén.

[5]De az ÚR ezt mondta Ahijjának: Jeroboám felesége eljön hozzád, hogy kijelentést kérjen tőled a beteg fiáról. Te majd így

assim lhe falarás, porque, ao entrar, fingirá ser outra.

meg így beszélj hozzá, ha megérkezik, mert idegennek tetteti magát.

[6] Ouvindo Aías o ruído de seus pés, quando ela entrava pela porta, disse: Entra, mulher de Jeroboão; por que finges assim? Pois estou encarregado de te dizer duras novas.

[6]Amikor Ahijjá meghallotta az ajtajához érkező asszony lépteit, így szólt: Jöjj be, Jeroboám felesége! Miért tetteted magad idegennek? Kemény üzenetet küldtek velem hozzád.

[7] Vai e dize a Jeroboão: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Porquanto te levantei do meio do povo, e te fiz príncipe sobre o meu povo de Israel,

[7]Menj és mondd meg Jeroboámnak, hogy ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én kiemeltelek a nép közül, és népemnek, Izráelnek a fejedelmévé tettelek.

[8] e tirei o reino da casa de Davi, e to entreguei, e tu não foste como Davi, meu servo, que guardou os meus mandamentos e andou após mim de todo o seu coração, para fazer somente o que parecia reto aos meus olhos;

[8]Elszakítottam ezt az országot Dávid házától, és neked adtam. Te azonban nem voltál olyan, mint az én szolgám, Dávid, aki megtartotta parancsolataimat, teljes szívből követett engem, és csak azt tette, amit helyesnek látok.

[9] antes, fizeste o mal, pior do que todos os que foram antes de ti, e fizeste outros deuses e imagens de fundição, para provocar-me à ira, e me viraste as costas;

[9]Rosszabbat tettél mindazoknál, akik előtted voltak, mert arra vetemedtél, hogy más isteneket csinálj magadnak: öntött bálványokat az én bosszantásomra, nekem pedig hátat fordítottál.

[10] portanto, eis que trarei o mal sobre a casa de Jeroboão, e eliminarei de Jeroboão todo e qualquer do sexo masculino, tanto o escravo como o livre, e lançarei fora os descendentes da casa de Jeroboão, como se lança fora o esterco, até que, de todo, ela se acabe.

[10]Ezért veszedelmet hozok Jeroboám házára, és kiirtom Izráelből Jeroboám férfiutódait, apraját-nagyját, és teljesen kisöpröm Jeroboám háza népét úgy, ahogy a szemetet szokták.

[11] Quem morrer a Jeroboão na cidade, os cães o comerão, e o que morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão, porque o SENHOR o disse.

[11]Aki Jeroboám családjából a városban hal meg, azt a kutyák eszik meg; aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg, mert így mondta meg az ÚR!

[12] Tu, pois, dispõe-te e vai para tua casa; quando puseres os pés na cidade, o menino morrerá.

[12]Te pedig készülj, menj haza; mire belépsz a városba, halott lesz a gyermek.

[13] Todo o Israel o pranteará e o sepultará; porque de Jeroboão só este dará entrada em sepultura, porquanto se achou nele coisa boa para com o SENHOR, Deus de Israel, em casa de Jeroboão.

[13]Egész Izráel elsiratja, és eltemetik. Jeroboám hozzátartozói közül csak őt teszik sírba, mert Jeroboám háza népéből csak benne talált valami jót az ÚR, Izráel Istene.

[14] O SENHOR, porém, suscitará para si um rei sobre Israel, que eliminará, no seu dia, a casa de Jeroboão. Que digo eu? Há de ser já.

[14]Támaszt majd az ÚR egy királyt Izráelben, aki kiirtja Jeroboám háza népét egy napon. És még más is következik:

[15] Também o SENHOR ferirá a Israel para que se agite como a cana se agita nas águas; arrancará a Israel desta boa terra que dera a seus pais e o espalhará para além do Eufrates, porquanto fez os seus postes-ídolos, provocando o SENHOR à ira.

[15]Megveri az ÚR Izráelt, és ingadozni fog, mint a nád a vízben. Kitépi majd Izráelt ebből a jó földből, amelyet őseiknek adott, és az Eufráteszen túl szórja szét őket, mivel bálványoszlopokat készítettek az ÚR bosszantására.

[16] Abandonará a Israel por causa dos pecados que Jeroboão cometeu e pelos que fez Israel cometer.

[16]És kiszolgáltatja Izráelt a vétkek miatt, amelyeket Jeroboám elkövetett, és amelyekkel Izráelt is vétekbe vitte.

[17] Então, a mulher de Jeroboão se levantou, foi e chegou a Tirza; chegando ela ao limiar da casa, morreu o menino.

[17]Akkor Jeroboám felesége elindult, és hazament Tircába. Amint belépett a ház küszöbén, meghalt a fia.

[18] Sepultaram-no, e todo o Israel o pranteou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Aías, seu servo.

[18]Eltemették őt, és elsiratta egész Izráel az ÚR szava szerint, amelyet kijelentett szolgája, Ahijjá próféta által.

[19] Quanto aos mais atos de Jeroboão, como guerreou e como reinou, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[19]Jeroboám egyéb dolgai, hogy milyen háborúkat viselt és hogyan uralkodott, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[20] Foi de vinte e dois anos o tempo que reinou Jeroboão; e descansou com seus

[20]Jeroboám uralkodásának az ideje huszonkét esztendő volt. Azután pihenni

pais; e Nadabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Roboão, de Judá

2 Crônicas 12.1-16

[21] Roboão, filho de Salomão, reinou em Judá; de quarenta e um anos de idade era Roboão quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, na cidade que o SENHOR escolhera de todas as tribos de Israel, para estabelecer ali o seu nome. Naamá era o nome de sua mãe, amonita.

[22] Fez Judá o que era mau perante o SENHOR; e, com os pecados que cometeu, o provocou a zelo, mais do que fizeram os seus pais.

[23] Porque também os de Judá edificaram altos, estátuas, colunas e postes-ídolos no alto de todos os elevados outeiros e debaixo de todas as árvores verdes.

[24] Havia também na terra prostitutos-cultuais; fizeram segundo todas as coisas abomináveis das nações que o SENHOR expulsara de diante dos filhos de Israel.

[25] No quinto ano do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém

[26] e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

[27] Em lugar destes, fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

tért őseihez, és helyette fia, Nádáb lett a király.

Sisák fáraó hadjárata Júda ellen

[21]Roboám, Salamon fia Júdában uralkodott. Negyvenegy éves volt Roboám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet kiválasztott az ÚR Izráel valamennyi törzse közül, hogy oda helyezze nevét. Anyjának a neve Naamá volt, Ammónból származott.

[22]De a júdaiak is azt tették, amit rossznak lát az ÚR, és vétkeikkel, amelyeket elkövettek, még sokkal jobban felingerelték őt, mint őseik a maguk tetteivel.

[23]Ők is építettek áldozóhalmokat, szent oszlopokat és szent fákat minden magas halmon és minden bujazöld fa alatt.

[24]Még férfiparáznák is voltak az országban. Elkövették azoknak a népeknek minden utálatosságát, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

[25]Roboám uralkodásának ötödik évében fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen.

[26]Elvitte az ÚR templomának a kincseit meg a királyi palota kincseit; mindent elvitt. Még a kerek aranypajzsokat is mind elvitte, amelyeket Salamon csináltatott.

[27]Ezek helyett rézpajzsokat csináltatott Roboám király, és azoknak a testőröknek a parancsnokaira bízta, akik a királyi palota bejáratát őrizték.

[28] Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda usavam os escudos e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

[29] Quanto aos mais dos atos de Roboão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[30] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[31] Roboão descansou com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi. Naamá era o nome de sua mãe, amonita; e Abias, filho de Roboão, reinou em seu lugar.

1 Reis 15

O reinado de Abias, de Judá

2 Crônicas 13.1-22

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, filho de Nebate, Abias começou a reinar sobre Judá.

[2] Três anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[3] Andou em todos os pecados que seu pai havia cometido antes dele; e seu coração não foi perfeito para com o SENHOR, seu Deus, como o coração de Davi, seu pai.

[4] Mas, por amor de Davi, o SENHOR, seu Deus, lhe deu uma lâmpada em Jerusalém, levantando a seu filho depois dele e dando estabilidade a Jerusalém.

[5] Porquanto Davi fez o que era reto perante o SENHOR e não se desviou de tudo quanto lhe ordenara, em todos os

[28]Valahányszor bement a király az ÚR templomába, bevitték azokat a testőrök, majd visszavitték a testőrök őrszobájába.

[29]Roboám egyéb dolgai, minden tette meg van írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[30]Állandó háborúskodás folyt Roboám és Jeroboám közt.

[31]Azután Roboám pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Anyjának a neve Naamá volt, Ammónból származott. Utána a fia, Abijjá lett a király.

1 Királyok 15

Abijjá és Ászá uralkodása Júdában

[1]Jeroboám királynak, Nebát fiának a tizennyolcadik évében Abijjá lett Júda királya.

[2]Három évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Maaká volt, Abísálóm leánya.

[3]Folytatta apjának a vétkeit, amelyeket az őelőtte elkövetett, és szíve nem volt olyan teljesen Istené, az ÚRé, mint ősatyjának, Dávidnak a szíve.

[4]Csak Dávidért adott neki Istene, az ÚR mécsest Jeruzsálemben, amikor fiában utódot támasztott, és megtartotta Jeruzsálemet.

[5]Dávid ugyanis azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, és egész életén át semmiben sem

dias da sua vida, senão no caso de Urias, o heteu.

tért el attól, amit parancsolt neki, kivéve a hettita Úriás esetét.

[6] Houve guerra entre Roboão e Jeroboão todos os dias da sua vida.

[6]A Jeroboám és Roboám közötti háború tovább tartott Abijjá életében is.

[7] Quanto aos mais atos de Abias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[7]Abijjá egyéb dolgai és minden tette meg van írva a Júda királyai történetéről szóló könyvben. Háború volt Abijjá és Jeroboám között.

[8] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Asa, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Azután Abijjá pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Ászá lett a király.

O reinado de Asa, de Judá

2 Crônicas 14.1-8; 15.16—16.14

[9] No vigésimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou Asa a reinar sobre Judá.

[9]Jeroboámnak, Izráel királyának a huszadik évében Ászá lett Júda királya.

[10] Quarenta e um anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Maaca, filha de Absalão.

[10]Negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Maaká volt, Abísálóm leánya.

[11] Asa fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[11]Ászá azt tette, amit helyesnek lát az Úr, ősatyjához, Dávidhoz hasonlóan.

[12] Porque tirou da terra os prostitutos-cultuais e removeu todos os ídolos que seus pais fizeram;

[12]Kiűzte a férfiparáznákat az országból, és eltávolította az összes bálványt, amelyet elődei készítettek.

[13] e até a Maaca, sua mãe, depôs da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito ao poste-ídolo uma abominável imagem; pois Asa destruiu essa imagem e a queimou no vale de Cedrom;

[13]Még anyját, Maakát is megfosztotta anyakirálynői méltóságától, mert egy undok bálványt csináltatott Asérá tiszteletére. Ászá azonban összetörte ezt az undok bálványt, és elégette a Kidrón-pataknál.

[14] os altos, porém, não foram tirados; todavia, o coração de Asa foi, todos os seus dias, totalmente do SENHOR.

[14]Bár az áldozóhalmok nem szűntek meg, Ászá szíve teljesen az Úré volt egész életében.

[15] Trouxe à Casa do SENHOR as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele

[15]Bevitte az Úr házába apja szent adományait és a maga szent adományait: ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat.

mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

16 Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

17 Porque Baasa, rei de Israel, subiu contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

18 Então, Asa tomou toda a prata e ouro restantes nos tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei e os entregou nas mãos de seus servos; e o rei Asa os enviou a Ben-Hadade, filho de Tabrimom, filho de Heziom, rei da Síria, e que habitava em Damasco, dizendo:

19 Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando um presente, prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

20 Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Bete-Maaca e todo o distrito de Quinerete, com toda a terra de Naftali.

21 Ouvindo isso, Baasa deixou de edificar a Ramá e ficou em Tirza.

22 Então, o rei Asa fez apregoar por toda a região de Judá que todos, sem exceção, trouxessem as pedras de Ramá e a sua madeira, com que Baasa a edificara; com

Háború Júda és Izráel között

(Vö. 2 Krón 16,1–6. 11–14)

16Háború folyt Ászá és Izráel királya, Baasá között egész életükben.

17Baasá, Izráel királya Júda ellen vonult, és kiépítette Rámát, hogy ne lehessen Ászához, Júda királyához átmenni, vagy tőle átjönni.

18Ekkor Ászá fogta mindazt az ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az ÚR templomának a kincstárában, és a királyi palota kincseivel együtt udvari embereire bízta, és elküldte Ászá király Benhadadhoz, Tabrimmón fiához, Hezjón unokájához, Arám királyához, aki Damaszkuszban lakott, ezzel az üzenettel:

19Szövetségesek vagyunk, azok voltak már apám és apád is. Nézd, küldök neked ajándékul ezüstöt és aranyat. Menj, bontsd fel a Baasával, Izráel királyával kötött szövetségedet, hogy vonuljon vissza innen.

20Benhadad hallgatott Ászá királyra, és hadserege vezéreit Izráel városai ellen küldte. Leverte Ijjónt, Dánt, Ábél-Bét-Maakát és egész Kinneretet, Naftáli egész földjével együtt.

21Amikor ezt Baasá meghallotta, abbahagyta Rámá építését, és Tircában telepedett le.

22Ászá király pedig összehívta egész Júdát, senkit sem mentett föl, és elhordták Rámának a köveit és gerendáit, amelyekkel Baasá építkezett. Ezekkel

elas edificou o rei Asa a Geba de Benjamim e a Mispa.

23 Quanto aos mais atos de Asa, e a todo o seu poder, e a tudo quanto fez, e às cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá? Porém, no tempo da sua velhice, padeceu dos pés.

24 Descansou Asa com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Josafá, seu filho, reinou em seu lugar.

O mau reinado de Nadabe, de Israel

25 Nadabe, filho de Jeroboão, começou a reinar sobre Israel no ano segundo de Asa, rei de Judá; e reinou sobre Israel dois anos.

26 Fez o que era mau perante o SENHOR e andou nos caminhos de seu pai e no pecado com que seu pai fizera pecar a Israel.

27 Conspirou contra ele Baasa, filho de Aías, da casa de Issacar, e o feriu em Gibetom, que era dos filisteus, quando Nadabe e todo o Israel cercavam Gibetom.

28 Baasa, no ano terceiro de Asa, rei de Judá, matou a Nadabe e passou a reinar em seu lugar.

29 Logo que começou a reinar, matou toda a descendência de Jeroboão; não lhe deixou ninguém com vida, a todos exterminou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do seu servo Aías, o silonita,

30 por causa dos pecados que Jeroboão cometera e pelos que fizera Israel cometer,

építette ki Ászá király Benjáminban Gebát és Micpát.

23Ászá egyéb dolgai, összes hőstette, mindaz, amit tett, és hogy milyen városokat építtetett, meg vannak írva a Júda királyai történetéről szóló könyvben, kivéve azt, hogy öregségére megbetegedett a lába.

24Azután Ászá pihenni tért őseihez, és ősei mellé temették ősatyja, Dávid városában. Utána a fia, Jósáfát lett a király.

Nádáb és Baasá uralkodása Izráelben

25Ászának, Júda királyának a második évében Nádáb, Jeroboám fia lett Izráel királya. Két évig uralkodott Izráelben.

26Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, apjának az útján járt, és abban a vétekben, amellyel az vétekbe vitte Izráelt.

27De az Issakár házából való Baasá, Ahijjá fia összeesküvést szőtt ellene, és levágta őt Baasá Gibbetónnál, a filiszteusok városánál, amikor Nádáb egész Izráellel együtt Gibbetónt ostromolta.

28Ászának, Júda királyának a harmadik évében ölte meg őt Baasá, és lett helyette király.

29Amint király lett, kiirtotta Jeroboám egész háza népét. Egy lelket sem hagyott meg Jeroboám családjából, mind elpusztította őket, az ÚR szava szerint, amelyet megmondott szolgája, a silói Ahijjá által.

30Jeroboám vétkei miatt történt ez, aki vétkezett, és Izráelt is vétekbe vitte; meg a

por causa da provocação com que irritara ao SENHOR, Deus de Israel.

[31] Quanto aos mais atos de Nadabe e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[32] Houve guerra entre Asa e Baasa, rei de Israel, todos os seus dias.

O reinado de Baasa, de Israel

[33] No ano terceiro de Asa, rei de Judá, Baasa, filho de Aías, começou a reinar sobre todo o Israel, em Tirza, e reinou vinte e quatro anos.

[34] Fez o que era mau perante o SENHOR e andou no caminho de Jeroboão e no seu pecado, o qual fizera Israel cometer.

bosszúság miatt, amit az ÚRnak, Izráel Istenének okozott.

[31]Nádáb egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyai történetének könyvében.

[32]Háború folyt Ászá és Baasá, Izráel királya között egész életükben.

[33]Ászának, Júda királyának a harmadik évében lett az egész Izráel királya Baasá, Ahijjá fia Tircában, huszonnégy évig.

[34]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Jeroboám útján járt, és abban a vétekben, amellyel az vétekbe vitte Izráelt.

1 Reis 16

A profecia de Jeú contra Baasa

[1] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeú, filho de Hanani, contra Baasa, dizendo:

[2] Porquanto te levantei do pó e te constituí príncipe sobre o meu povo de Israel, e tens andado no caminho de Jeroboão e tens feito pecar a meu povo de Israel, irritando-me com os seus pecados,

[3] eis que te exterminarei a ti, Baasa, e os teus descendentes e farei à tua casa como à casa de Jeroboão, filho de Nebate.

[4] Quem morrer a Baasa na cidade, os cães o comerão, e o que dele morrer no campo aberto, as aves do céu o comerão.

[5] Quanto aos mais atos de Baasa, e ao que fez, e ao seu poder, porventura, não estão

1 Királyok 16

Jövendölés Baasá családja pusztulásáról

[1]Az ÚR igéje így szólt Jéhúhoz, Hanání fiához Baasáról:

[2]Noha én kiemeltelek téged a porból, és népemnek, Izráelnek a fejedelmévé tettelek, te mégis Jeroboám útján jársz, és vétekbe viszed népemet, Izráelt, akik vétkeikkel bosszantanak engem.

[3]Ezért én elsöpröm Baasát és háza népét. Olyanná teszem házadat, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát.

[4]Aki Baasá családjából a városban hal meg, azt a kutyák eszik meg, aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg!

[5]Baasá egyéb dolgai, amelyeket véghezvitt, és hőstettei meg vannak írva

escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[6] Baasa descansou com seus pais e foi sepultado em Tirza; e Elá, seu filho, reinou em seu lugar.

[7] Assim, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, filho de Hanani, contra Baasa e contra a sua descendência; e isso por todo o mal que fizera perante o SENHOR, irritando-o com as suas obras, para ser como a casa de Jeroboão, e também porque matara a casa de Jeroboão.

O reinado de Elá, de Israel, e a conspiração de Zinri

[8] No vigésimo sexto ano de Asa, rei de Judá, Elá, filho de Baasa, começou a reinar em Tirza sobre Israel; e reinou dois anos.

[9] Zinri, seu servo, comandante da metade dos carros, conspirou contra ele. Achava-se Elá em Tirza, bebendo e embriagando-se em casa de Arsa, seu mordomo em Tirza.

[10] Entrou Zinri, e o feriu, e o matou, no ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá; e reinou em seu lugar.

[11] Logo que começou a reinar e se assentou no trono, feriu todos os descendentes de Baasa; não lhe deixou nenhum do sexo masculino, nem dos parentes, nem dos seus amigos.

[12] Assim, exterminou Zinri todos os descendentes de Baasa, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Jeú, contra Baasa,

az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[6]Azután Baasá pihenni tért őseihez, és eltemették Tircában. Utána a fia, Élá lett a király.

[7]Nemcsak azért szólt az ÚR igéje Jéhú próféta, Hanání fia által Baasá és háza népe ellen, mert mindazt elkövette, amit rossznak lát az ÚR, és bosszantotta őt cselekedeteivel, és olyan volt, mint Jeroboám háza népe, hanem azért is, mert azt kiirtotta.

Élá és Zimrí uralkodása Izráelben

[8]Ászának, Júda királyának a huszonhatodik évében Élá, Baasá fia lett Izráel királya Tircában, két esztendeig.

[9]De összeesküvést szőtt ellene Zimrí, az egyik embere, a harci kocsik felének parancsnoka. Élá ugyanis Tircában részegre itta magát Arcának, a tircái palota felügyelőjének a házában.

[10]Eljött Zimrí, levágta és megölte őt Ászának, Júda királyának huszonhetedik évében, és ő lett utána a király.

[11]Miután pedig király lett, és trónra ült, kiirtotta Baasá egész háza népét, nem hagyott meg egy férfit se belőle, se rokont, se barátot.

[12]Így pusztította ki Zimrí Baasá egész háza népét az ÚR szava szerint, amelyet megmondott Baasáról Jéhú próféta által,

[13] por todos os pecados de Baasa, e os pecados de Elá, seu filho, que cometeram, e pelos que fizeram Israel cometer, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[14] Quanto aos mais atos de Elá e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Zinri, de Israel

[15] No ano vigésimo sétimo de Asa, rei de Judá, reinou Zinri sete dias em Tirza; e o povo estava acampado contra Gibetom, que era dos filisteus.

[16] O povo que estava acampado ouviu dizer: Zinri conspirou contra o rei e o matou. Pelo que todo o Israel, no mesmo dia, no arraial, constituiu rei sobre Israel a Onri, comandante do exército.

[17] Subiu Onri de Gibetom, e todo o Israel, com ele, e sitiaram Tirza.

[18] Vendo Zinri que a cidade era tomada, foi-se ao castelo da casa do rei, e o queimou sobre si, e morreu,

[19] por causa dos pecados que cometera, fazendo o que era mau perante o SENHOR, andando no caminho de Jeroboão e no pecado que cometera, fazendo pecar a Israel.

[20] Quanto aos mais atos de Zinri e à conspiração que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

O reinado de Onri, de Israel

[13]Baasá minden vétkéért, és fiának, Élának a vétkeiért; mert vétkeztek, és vétekbe vitték Izráelt, tehetetlen bálványaikkal bosszantva az URat, Izráel Istenét.

[14]Élának egyéb dolgai, és mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

Omri uralkodása Izráelben

[15]Ászának, Júda királyának a huszonhetedik évében hét napig volt király Zimrí Tircában. A hadinép ekkor a filiszteusokhoz tartozó Gibbetónt ostromolta.

[16]Amikor az ostromló hadinép meghallotta, hogy összeesküvést szőtt Zimrí, és hogy a királyt is megölte, akkor egész Izráel a hadseregparancsnokot, Omrit tette meg Izráel királyává még azon a napon a táborban.

[17]Azután fölvonult Omri egész Izráellel együtt Gibbetónból, és körülzárták Tircát.

[18]Zimrí pedig látva, hogy a várost elfoglalják, fölment a királyi palota tornyába, magára gyújtotta a királyi palotát, és meghalt.

[19]Vétkei miatt történt ez. Vétkezett, amikor azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Jeroboám útján járt, és vétkével, amit elkövetett, Izráelt is vétekbe vitte.

[20]Zimrí egyéb dolgai, és az általa szőtt összeesküvés, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[21] Então, o povo de Israel se dividiu em dois partidos: metade do povo seguia a Tibni, filho de Ginate, para o fazer rei, e a outra metade seguia a Onri.

[22] Mas o povo que seguia a Onri prevaleceu contra o que seguia a Tibni, filho de Ginate. Tibni morreu, e passou a reinar Onri.

[23] No trigésimo primeiro ano de Asa, rei de Judá, Onri começou a reinar sobre Israel e reinou doze anos. Em Tirza, reinou seis anos.

[24] De Semer comprou ele o monte de Samaria por dois talentos de prata e o fortificou; à cidade que edificou sobre o monte, chamou-lhe Samaria, nome oriundo de Semer, dono do monte.

[25] Fez Onri o que era mau perante o SENHOR; fez pior do que todos quantos foram antes dele.

[26] Andou em todos os caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, como também nos pecados com que este fizera pecar a Israel, irritando ao SENHOR, Deus de Israel, com os seus ídolos.

[27] Quanto aos mais atos de Onri, ao que fez e ao poder que manifestou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[28] Onri descansou com seus pais e foi sepultado em Samaria; e Acabe, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acabe, de Israel. Seu casamento com Jezabel

[29] Acabe, filho de Onri, começou a reinar sobre Israel no ano trigésimo oitavo de

[21]Izráel népe ekkor két pártra szakadt. A nép egyik fele Tibní, Gínat fia pártjára állt, és őt akarta királlyá tenni, a másik fele pedig Omri pártjára állt.

[22]De az Omrival tartó nép erősebb volt, mint az a nép, amely Tibní, Gínat fiának a pártjára állt. Meghalt hát Tibní is, és Omri lett a király.

[23]Ászának, Júda királyának a harmincegyedik évében lett Omri Izráel királya, tizenkét évig. Hat évig Tircában uralkodott.

[24]Akkor megvette Samária hegyét Semertől két talentum ezüstért, majd beépítette a hegyet, és elnevezte azt a várost, amelyet épített, Samáriának, a hegy gazdájának, Semernek a nevéről.

[25]De Omri azt tette, amit rossznak lát az Úr, rosszabb volt minden elődjénél.

[26]Mindenben Jeroboámnak, Nebát fiának az útján járt, és abban a vétekben, amellyel vétekbe vitte Izráelt, tehetetlen bálványokkal bosszantva az Urat, Izráel Istenét.

[27]Omri egyéb dolgai, amelyeket művelt, és hőstettei, amelyeket véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[28]Azután Omri pihenni tért őseihez, és eltemették Samáriában. Utána a fia, Aháb lett a király.

Aháb uralkodása Izráelben

[29]Aháb, Omri fia Ászának, Júda királyának a harmincnyolcadik évében

Asa, rei de Judá; e reinou Acabe, filho de Onri, sobre Israel, em Samaria, vinte e dois anos.

[30] Fez Acabe, filho de Onri, o que era mau perante o SENHOR, mais do que todos os que foram antes dele.

[31] Como se fora coisa de somenos andar ele nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, tomou por mulher a Jezabel, filha de Etbaal, rei dos sidônios; e foi, e serviu a Baal, e o adorou.

[32] Levantou um altar a Baal, na casa de Baal que edificara em Samaria.

[33] Também Acabe fez um poste-ídolo, de maneira que cometeu mais abominações para irritar ao SENHOR, Deus de Israel, do que todos os reis de Israel que foram antes dele.

[34] Em seus dias, Hiel, o betelita, edificou a Jericó; quando lhe lançou os fundamentos, morreu-lhe Abirão, seu primogênito; quando lhe pôs as portas, morreu Segube, seu último, segundo a palavra do SENHOR, que falara por intermédio de Josué, filho de Num.

1 Reis 17

Elias prediz grande seca. Corvos o sustentam

[1] Então, Elias, o tesbita, dos moradores de Gileade, disse a Acabe: Tão certo como vive o SENHOR, Deus de Israel, perante cuja face estou, nem orvalho nem chuva haverá nestes anos, segundo a minha palavra.

[2] Veio-lhe a palavra do SENHOR, dizendo:

lett Izráel királya. Huszonkét évig volt Aháb, Omri fia Izráel királya Samáriában.

[30]Aháb, Omri fia azt tette, amit rossznak lát az ÚR, még inkább, mint valamennyi elődje.

[31]Nemcsak folytatta Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, hanem feleségül vette Jezábelt, a szidóniak királyának, Etbaalnak a leányát, és Baalt kezdte tisztelni és imádni.

[32]Oltárt is állított neki a Baaltemplomban, amelyet Samáriában épített.

[33]Készíttetett Aháb egy Asérá-szobrot is, és többet bosszantotta tetteivel Aháb az URat, Izráel Istenét, mint őelőtte Izráel bármelyik királya.

[34]Az ő idejében építette újjá a bételi Híél Jerikót. Elsőszülött fián, Abírámon vetette meg annak az alapját, és legkisebb fián, Szegúbon állította fel a kapuját, az ÚR szava szerint, amelyet megmondott Józsué, Nún fia által.

1 Királyok 17

Illés története

[1]A Gileádban lakó tisbei Illés ezt mondta Ahábnak: Az élő ÚRra, Izráel Istenére mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ezekben az esztendőkben nem lesz sem harmat, sem eső, amíg én azt nem mondom.

[2]Ezután így szólt hozzá az ÚR igéje:

[3] Retira-te daqui, vai para o lado oriental e esconde-te junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[4] Beberás da torrente; e ordenei aos corvos que ali mesmo te sustentem.

[5] Foi, pois, e fez segundo a palavra do SENHOR; retirou-se e habitou junto à torrente de Querite, fronteira ao Jordão.

[6] Os corvos lhe traziam pela manhã pão e carne, como também pão e carne ao anoitecer; e bebia da torrente.

[7] Mas, passados dias, a torrente secou, porque não chovia sobre a terra.

Elias e a viúva de Sarepta

[8] Então, lhe veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Dispõe-te, e vai a Sarepta, que pertence a Sidom, e demora-te ali, onde ordenei a uma mulher viúva que te dê comida.

[10] Então, ele se levantou e se foi a Sarepta; chegando à porta da cidade, estava ali uma mulher viúva apanhando lenha; ele a chamou e lhe disse: Traze-me, peço-te, uma vasilha de água para eu beber.

[11] Indo ela a buscá-la, ele a chamou e lhe disse: Traze-me também um bocado de pão na tua mão.

[12] Porém ela respondeu: Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, nada tenho cozido; há somente um punhado de farinha numa panela e um pouco de azeite numa botija; e, vês aqui, apanhei dois

[3]Eredj el innen, menj kelet felé, és rejtőzz el a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre!

[4]A patakból majd ihatsz, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy gondoskodjanak ott rólad.

[5]Elment tehát, és az ÚR igéje szerint járt el. Odaérve letelepedett a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre.

[6]A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ihatott.

[7]Egy idő múlva azonban kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban.

Illés a sareptai özvegynél

[8]Ekkor így szólt hozzá az ÚR igéje:

[9]Kelj föl, és menj el a Szidónhoz tartozó Sareptába, és maradj ott! Én megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad.

[10]Fölkelt tehát, és elment Sareptába. Amikor a város bejáratához érkezett, éppen ott volt egy özvegyasszony, aki fát szedegetett. Odakiáltott neki, és ezt mondta: Hozz nekem egy kis vizet valamilyen edényben, hadd igyam!

[11]Amikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és ezt mondta: Hozz nekem egy falat kenyeret is magaddal!

[12]De az asszony így felelt: A te Istenedre, az élő ÚRra mondom, hogy nincs miből. Csak egy marék liszt van a fazekamban, és egy kevés olaj a korsómban. Éppen most szedegetek pár darab fát, hogy hazamenve

cavacos e vou preparar esse resto de comida para mim e para o meu filho; comê-lo-emos e morreremos.

13 Elias lhe disse: Não temas; vai e faze o que disseste; mas primeiro faze dele para mim um bolo pequeno e traze-mo aqui fora; depois, farás para ti mesma e para teu filho.

14 Porque assim diz o SENHOR, Deus de Israel: A farinha da tua panela não se acabará, e o azeite da tua botija não faltará, até ao dia em que o SENHOR fizer chover sobre a terra.

15 Foi ela e fez segundo a palavra de Elias; assim, comeram ele, ela e a sua casa muitos dias.

16 Da panela a farinha não se acabou, e da botija o azeite não faltou, segundo a palavra do SENHOR, por intermédio de Elias.

17 Depois disto, adoeceu o filho da mulher, da dona da casa, e a sua doença se agravou tanto, que ele morreu.

18 Então, disse ela a Elias: Que fiz eu, ó homem de Deus? Vieste a mim para trazeres à memória a minha iniqüidade e matares o meu filho?

19 Ele lhe disse: Dá-me o teu filho; tomou-o dos braços dela, e o levou para cima, ao quarto, onde ele mesmo se hospedava, e o deitou em sua cama;

20 então, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, também até a esta

kisüssem azt magamnak és a fiamnak. Azt most megesszük, azután meghalunk.

13Illés azonban ezt mondta neki: Ne félj, csak menj, és tégy úgy, ahogyan mondtad; de előbb készíts belőle egy kis lepényt, és hozd ki nekem! Magadnak és a fiadnak csak azután készíts!

14Mert így szól az ÚR, Izráel Istene: A lisztesfazék nem ürül ki, és az olajoskorsó nem fogy ki addig, amíg az ÚR esőt nem bocsát a földre.

15Az asszony elment, és Illés szavai szerint járt el. És evett ő is, meg az asszony és a háza népe is mindennap.

16A lisztesfazék nem ürült ki, az olajoskorsó sem fogyott ki, az ÚR ígérete szerint, ahogy igéjében, Illés által, megmondta az ÚR.

17Történt ezek után, hogy megbetegedett az asszonynak, a ház úrnőjének a fia, és betegsége olyan súlyossá vált, hogy már nem is lélegzett.

18Az asszony így szólt Illéshez: Mi bajod van velem, Isten embere? Azért jöttél hozzám, hogy emlékeztess bűnömre, és megöld a fiamat?

19Ő ezt mondta neki: Add ide a fiadat! És kivette az öléből, felvitte a felső szobába, ahol lakott, és az ágyra fektette.

20Majd az ÚRhoz kiáltott, és ezt mondta: Istenem, URam! Még bajt is hozol erre az

viúva, com quem me hospedo, afligiste, matando-lhe o filho?

21 E, estendendo-se três vezes sobre o menino, clamou ao SENHOR e disse: Ó SENHOR, meu Deus, rogo-te que faças a alma deste menino tornar a entrar nele.

22 O SENHOR atendeu à voz de Elias; e a alma do menino tornou a entrar nele, e reviveu.

23 Elias tomou o menino, e o trouxe do quarto à casa, e o deu a sua mãe, e lhe disse: Vê, teu filho vive.

24 Então, a mulher disse a Elias: Nisto conheço agora que tu és homem de Deus e que a palavra do SENHOR na tua boca é verdade.

özvegyre, akinek én a vendége vagyok, és megölöd a fiát?!

21Azután háromszor ráborult a gyermekre, és így kiáltott az ÚRhoz: Istenem, URam! Térjen vissza a lélek ebbe a gyermekbe!

22Az ÚR meghallgatta Illés szavát, a lélek pedig visszatért a gyermekbe, és az föléledt.

23Illés ekkor fogta a gyermeket, levitte a felső szobából a házba, odaadta az anyjának, és ezt mondta Illés: Nézd, él a fiad!

24Az asszony így felelt Illésnek: Most már tudom, hogy te Isten embere vagy, és hogy igaz a te szádban az ÚR igéje!

1 Reis 18

Elias apresenta-se diante de Acabe

1 Muito tempo depois, veio a palavra do SENHOR a Elias, no terceiro ano, dizendo: Vai, apresenta-te a Acabe, porque darei chuva sobre a terra.

2 Partiu, pois, Elias a apresentar-se a Acabe; e a fome era extrema em Samaria.

3 Acabe chamou a Obadias, o mordomo. (Obadias temia muito ao SENHOR,

4 porque, quando Jezabel exterminava os profetas do SENHOR, Obadias tomou cem profetas, e de cinqüenta em cinqüenta os escondeu numa cova, e os sustentou com pão e água.)

5 Disse Acabe a Obadias: Vai pela terra a todas as fontes de água e a todos os vales; pode ser que achemos erva, para que

1 Királyok 18

Aháb üldözi Illést

1Hosszú idő múlva, a harmadik esztendőben, így szólt az ÚR igéje Illéshez: Eredj, jelenj meg Ahábnál, mert esőt akarok adni a földre!

2Illés tehát elment, hogy megjelenjen Ahábnál. Samáriában súlyos éhínség volt.

3Ekkor Aháb hívatta Óbadját, a palota felügyelőjét. Óbadjá igen félte az URat.

4Mert amikor Jezábel ki akarta irtani az ÚR prófétáit, Óbadjá magához vett száz prófétát, és elrejtette őket ötvenenként egy-egy barlangba, és ellátta őket kenyérrel és vízzel.

5Aháb ezt mondta Óbadjának: Menj el az ország összes forrásához és minden patakjához! Talán akad fű, és életben

salvemos a vida aos cavalos e mulos e não percamos todos os animais.

[6] Repartiram entre si a terra, para a percorrerem; Acabe foi à parte por um caminho, e Obadias foi sozinho por outro.

[7] Estando Obadias já de caminho, eis que Elias se encontrou com ele. Obadias, reconhecendo-o, prostrou-se com o rosto em terra e disse: És tu meu senhor Elias?

[8] Respondeu-lhe ele: Sou eu; vai e dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[9] Porém ele disse: Em que pequei, para que entregues teu servo na mão de Acabe, e ele me mate?

[10] Tão certo como vive o SENHOR, teu Deus, não houve nação nem reino aonde o meu senhor não mandasse homens à tua procura; e, dizendo eles: Aqui não está; fazia jurar aquele reino e aquela nação que te não haviam achado.

[11] Agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias.

[12] Poderá ser que, apartando-me eu de ti, o Espírito do SENHOR te leve não sei para onde, e, vindo eu a dar as novas a Acabe, e não te achando ele, me matará; eu, contudo, teu servo, temo ao SENHOR desde a minha mocidade.

[13] Acaso, não disseram a meu senhor o que fiz, quando Jezabel matava os profetas do SENHOR, como escondi cem homens dos profetas do SENHOR, de cinqüenta em cinqüenta, numas covas, e os sustentei com pão e água?

hagyhatjuk a lovakat és öszvéreket, és nem kell levágnunk az állatokat.

[6]Fölosztották azért maguk között az országot, hogy ki mit járjon be. Aháb külön ment az egyik úton, Óbadjá is külön ment egy másikon.

[7]Miközben Óbadjá úton volt, egyszer csak előtte termett Illés. Óbadjá fölismerte, arcra borult, és ezt kérdezte: Te vagy az, uram, Illés?

[8]Ő így felelt neki: Én vagyok. Eredj, mondd meg uradnak, hogy itt van Illés.

[9]De ő ezt mondta: Mit vétettem, hogy Aháb kezébe akarod adni a te szolgádat, hogy megöljön?

[10]Az élő ÚRra, a te Istenedre mondom, hogy nincs nép, sem ország, ahová el ne küldött volna az én uram, hogy felkutasson téged. Ha azt mondták, nincs itt, akkor meg is eskette azt az országot és népet, hogy nem találtak meg téged.

[11]És most te mondod: Eredj, és mondd meg a te uradnak, hogy itt van Illés!?

[12]Megeshet, hogy amikor elmegyek tőled, elragad téged az ÚR lelke, nem is tudom hová. Ha én megyek, és hírt viszek Ahábnak, ő pedig nem talál itt téged, akkor megöl engem; pedig a te szolgád féli az URat ifjúkorától fogva.

[13]Nem mondták meg neked, uram, hogy mit tettem, amikor Jezábel öldökölte az ÚR prófétáit? Elrejtettem az ÚR prófétái közül százat, ötvenenként egy-egy barlangba, és elláttam őket kenyérrel és vízzel.

[14] E, agora, tu dizes: Vai, dize a teu senhor: Eis que aí está Elias. Ele me matará.

[15] Disse Elias: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, perante cuja face estou, deveras, hoje, me apresentarei a ele.

[16] Então, foi Obadias encontrar-se com Acabe e lho anunciou; e foi Acabe ter com Elias.

[17] Vendo-o, disse-lhe: És tu, ó perturbador de Israel?

[18] Respondeu Elias: Eu não tenho perturbado a Israel, mas tu e a casa de teu pai, porque deixastes os mandamentos do SENHOR e seguistes os baalins.

[19] Agora, pois, manda ajuntar a mim todo o Israel no monte Carmelo, como também os quatrocentos e cinqüenta profetas de Baal e os quatrocentos profetas do poste-ídolo que comem da mesa de Jezabel.

Elias e os profetas de Baal no monte Carmelo

[20] Então, enviou Acabe mensageiros a todos os filhos de Israel e ajuntou os profetas no monte Carmelo.

[21] Então, Elias se chegou a todo o povo e disse: Até quando coxeareis entre dois pensamentos? Se o SENHOR é Deus, segui-o; se é Baal, segui-o. Porém o povo nada lhe respondeu.

[22] Então, disse Elias ao povo: Só eu fiquei dos profetas do SENHOR, e os profetas de Baal são quatrocentos e cinqüenta homens.

[23] Dêem-se-nos, pois, dois novilhos; escolham eles para si um dos novilhos e,

[14]Most mégis ezt mondod: Eredj, és mondd meg a te uradnak, hogy itt van Illés?! Ő meg fog ölni engem.

[15]De Illés így felelt: A Seregek élő URára mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy még ma megjelenek előtte.

[16]Elment tehát Óbadjá Aháb elé, hogy jelentést tegyen neki, Aháb pedig Illés elé ment.

[17]Amikor Aháb meglátta Illést, ezt mondta neki Aháb: Te vagy az, Izráel megrontója?!

[18]Ő így felelt: Nem én döntöm romlásba Izráelt, hanem te és a te atyád háza, mert elhagytátok az ÚR parancsolatait, és te a Baalokat követed.

[19]Most azért üzenj, gyűjtsd ide hozzám egész Izráelt a Karmel-hegyre, meg Baal négyszázötven prófétáját Asérá négyszáz prófétájával együtt, akik Jezábel asztaláról élnek.

Istenítélet a Karmel-hegyen

[20]Akkor elküldött Aháb Izráel fiaiért, és összegyűjtötte a prófétákat a Karmel-hegyre.

[21]Illés pedig odalépett az egész nép elé, és így szólt: Meddig sántikáltok még kétfelé? Ha az ÚR az Isten, kövessétek őt, ha pedig Baal, akkor őt kövessétek! De a nép nem felelt egy szót sem.

[22]Akkor Illés ezt mondta a népnek: Én maradtam az ÚR egyetlen prófétája, Baal prófétái pedig négyszázötvenen vannak.

[23]Adjanak nekünk két bikát; ők válasszák ki maguknak az egyik bikát, darabolják

dividindo-o em pedaços, o ponham sobre a lenha, porém não lhe metam fogo; eu prepararei o outro novilho, e o porei sobre a lenha, e não lhe meterei fogo.

24 Então, invocai o nome de vosso deus, e eu invocarei o nome do SENHOR; e há de ser que o deus que responder por fogo esse é que é Deus. E todo o povo respondeu e disse: É boa esta palavra.

25 Disse Elias aos profetas de Baal: Escolhei para vós outros um dos novilhos, e preparai-o primeiro, porque sois muitos, e invocai o nome de vosso deus; e não lhe metais fogo.

26 Tomaram o novilho que lhes fora dado, prepararam-no e invocaram o nome de Baal, desde a manhã até ao meio-dia, dizendo: Ah! Baal, responde-nos! Porém não havia uma voz que respondesse; e, manquejando, se movimentavam ao redor do altar que tinham feito.

27 Ao meio-dia, Elias zombava deles, dizendo: Clamai em altas vozes, porque ele é deus; pode ser que esteja meditando, ou atendendo a necessidades, ou de viagem, ou a dormir e despertará.

28 E eles clamavam em altas vozes e se retalhavam com facas e com lancetas, segundo o seu costume, até derramarem sangue.

29 Passado o meio-dia, profetizaram eles, até que a oferta de manjares se oferecesse; porém não houve voz, nem resposta, nem atenção alguma.

föl, és rakják a fahasábokra, de tüzet ne gyújtsanak! Én is elkészítem a másik bikát, rárakom a fahasábokra, de tüzet én sem gyújtok.

24Ezután hívjátok segítségül a ti istenetek nevét, és én is segítségül hívom az Úr nevét. Amelyik isten tűzzel felel, az az Isten. Erre az egész nép megszólalt, és ezt mondta: Jó lesz így!

25Illés ezután így szólt Baal prófétáihoz: Válasszátok ki az egyik bikát, és készítsétek el először ti, mert ti vagytok többen. És hívjátok segítségül istenetek nevét, de tüzet ne gyújtsatok!

26Ők fogták a nekik jutott bikát, elkészítették, és segítségül hívták Baal nevét, így szólongatva őt reggeltől egészen délig: Ó, Baal, felelj nekünk! De nem jött válasz, és nem felelt senki. Eközben ott sántikáltak az oltár körül, amelyet készítettek.

27Délben aztán Illés gúnyolni kezdte őket, és ezt mondta: Kiáltsatok hangosabban, hiszen isten ő! Talán elmélkedik, vagy a dolgát végzi, vagy úton van, vagy talán alszik, és majd fölébred.

28Erre elkezdtek hangosan kiáltozni, és szokásuk szerint összevagdosták magukat kardjukkal és dárdájukkal, míg el nem borította őket a vér.

29Dél elmúltával révületbe estek, egészen az áldozat idejéig, de nem jött válasz: nem felelt és nem figyelt rájuk senki.

[30] Então, Elias disse a todo o povo: Chegai-vos a mim. E todo o povo se chegou a ele; Elias restaurou o altar do SENHOR, que estava em ruínas.

[31] Tomou doze pedras, segundo o número das tribos dos filhos de Jacó, ao qual viera a palavra do SENHOR, dizendo: Israel será o teu nome.

[32] Com aquelas pedras edificou o altar em nome do SENHOR; depois, fez um rego em redor do altar tão grande como para semear duas medidas de sementes.

[33] Então, armou a lenha, dividiu o novilho em pedaços, pô-lo sobre a lenha

[34] e disse: Enchei de água quatro cântaros e derramai-a sobre o holocausto e sobre a lenha. Disse ainda: Fazei-o segunda vez; e o fizeram. Disse mais: Fazei-o terceira vez; e o fizeram terceira vez.

[35] De maneira que a água corria ao redor do altar; ele encheu também de água o rego.

[36] No devido tempo, para se apresentar a oferta de manjares, aproximou-se o profeta Elias e disse: Ó SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, fique, hoje, sabido que tu és Deus em Israel, e que eu sou teu servo e que, segundo a tua palavra, fiz todas estas coisas.

[37] Responde-me, SENHOR, responde-me, para que este povo saiba que tu, SENHOR, és Deus e que a ti fizeste retroceder o coração deles.

[30]Akkor Illés ezt mondta az egész népnek: Gyertek ide hozzám! Erre odament hozzá az egész nép, ő pedig helyreállította az ÚR lerombolt oltárát.

[31]Fogott Illés tizenkét követ a Jákób fiaitól származó törzsek száma szerint; Jákóbhoz szólt így az ÚR szava: Izráel lesz a neved.

[32]A kövekből oltárt épített az ÚR nevében, azután árkot húzott az oltár körül, amelybe két véka vetőmag is belefért volna.

[33]Azután elrendezte a fahasábokat, földarabolta a bikát, és rárakta a fahasábokra.

[34]Majd ezt mondta: Töltsetek meg négy vödröt vízzel, és öntsétek az áldozatra meg a fahasábokra! Azután ezt mondta: Ismételjétek meg! És megismételték. Újra mondta: Harmadszor is tegyétek meg! Megtették harmadszor is,

[35]úgyhogy a víz már folyt az oltár körül, és az árok is megtelt vízzel.

[36]Az áldozat bemutatása idején odalépett Illés próféta, és ezt mondta: URam, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene! Hadd tudják meg a mai napon, hogy te vagy az Isten Izráelben, én pedig a te szolgád vagyok, és mindezt a te parancsodra tettem!

[37]Felelj nekem, URam, felelj nekem, hadd tudja meg ez a nép, hogy te, az ÚR vagy az Isten, és fordítsd vissza a szívüket!

[38] Então, caiu fogo do SENHOR, e consumiu o holocausto, e a lenha, e as pedras, e a terra, e ainda lambeu a água que estava no rego.

[39] O que vendo todo o povo, caiu de rosto em terra e disse: O SENHOR é Deus! O SENHOR é Deus!

[40] Disse-lhes Elias: Lançai mão dos profetas de Baal, que nem um deles escape. Lançaram mão deles; e Elias os fez descer ao ribeiro de Quisom e ali os matou.

Elias ora para que chova

[41] Então, disse Elias a Acabe: Sobe, come e bebe, porque já se ouve ruído de abundante chuva.

[42] Subiu Acabe a comer e a beber; Elias, porém, subiu ao cimo do Carmelo, e, encurvado para a terra, meteu o rosto entre os joelhos,

[43] e disse ao seu moço: Sobe e olha para o lado do mar. Ele subiu, olhou e disse: Não há nada. Então, lhe disse Elias: Volta. E assim por sete vezes.

[44] À sétima vez disse: Eis que se levanta do mar uma nuvem pequena como a palma da mão do homem. Então, disse ele: Sobe e dize a Acabe: Aparelha o teu carro e desce, para que a chuva não te detenha.

[45] Dentro em pouco, os céus se enegreceram, com nuvens e vento, e caiu grande chuva. Acabe subiu ao carro e foi para Jezreel.

[38]Akkor lecsapott az ÚR tüze, és fölemésztette az égőáldozatot és a fahasábokat, a köveket és a port, az árokban levő vizet pedig felnyalta.

[39]Amikor látta ezt az egész nép, arcra borult, és ezt mondogatta: Az ÚR az Isten, az ÚR az Isten!

[40]Illés pedig ezt mondta nekik: Ragadjátok meg Baal prófétáit, senki se menekülhessen el közülük! És megragadták őket. Illés levitette őket a Kísón-patak mellé, és ott lemészárolta őket.

[41]Ezután Illés ezt mondta Ahábnak: Menj föl, egyél, és igyál, mert eső zúgása hallatszik.

[42]Aháb fölment, hogy egyék és igyék. Illés pedig fölment a Karmel tetejére, a földre kuporodott, és arcát a térdei közé rejtette.

[43]Így szólt a szolgájához: Menj föl, és figyeld a tengert! Az fölment, figyelte egy darabig, majd ezt mondta: Nincs ott semmi. Illés ezt mondta: Menj vissza hétszer!

[44]Hetedszerre ezt mondta a szolga: Most egy tenyérnyi kis felhő emelkedik föl a tengerből. Ő azt felelte: Eredj, és mondd meg Ahábnak: Fogass be és indulj, míg föl nem tartóztat az eső!

[45]Mindeközben viharfelhők sötétítették el az eget, és zuhogni kezdett az eső. Aháb ekkor harci kocsira szállt, és Jezréelbe ment.

[46] A mão do SENHOR veio sobre Elias, o qual cingiu os lombos e correu adiante de Acabe, até à entrada de Jezreel.

[46]Az ÚR keze pedig Illéssel volt, és ő, feltűrve övébe a ruhája alját, Aháb előtt futott a Jezréelbe vezető útig.

1 Reis 19

Elias no monte Horebe

[1] Acabe fez saber a Jezabel tudo quanto Elias havia feito e como matara todos os profetas à espada.

[2] Então, Jezabel mandou um mensageiro a Elias a dizer-lhe: Façam-me os deuses como lhes aprouver se amanhã a estas horas não fizer eu à tua vida como fizeste a cada um deles.

[3] Temendo, pois, Elias, levantou-se, e, para salvar sua vida, se foi, e chegou a Berseba, que pertence a Judá; e ali deixou o seu moço.

[4] Ele mesmo, porém, se foi ao deserto, caminho de um dia, e veio, e se assentou debaixo de um zimbro; e pediu para si a morte e disse: Basta; toma agora, ó SENHOR, a minha alma, pois não sou melhor do que meus pais.

[5] Deitou-se e dormiu debaixo do zimbro; eis que um anjo o tocou e lhe disse: Levanta-te e come.

[6] Olhou ele e viu, junto à cabeceira, um pão cozido sobre pedras em brasa e uma botija de água. Comeu, bebeu e tornou a dormir.

[7] Voltou segunda vez o anjo do SENHOR, tocou-o e lhe disse: Levanta-te e come, porque o caminho te será sobremodo longo.

1 Királyok 19

Jezábel üldözi Illést

[1]Amikor Aháb elmondta Jezábelnek mindazt, amit Illés tett, és hogy a prófétákat megölte karddal,

[2]Jezábel követet küldött Illéshez ezzel az üzenettel: Úgy bánjanak velem az istenek most és ezután is, hogy holnap ilyenkorra azt teszem veled, ami azokkal történt!

[3]Illés megijedt, felkerekedett és ment, hogy mentse az életét, és elérkezett a júdai Beérsebába. Legényét ott hagyta,

[4]ő pedig elment a pusztába egynapi járóföldre. Odaért egy rekettyebokorhoz, és leült alá. Azt kívánta, bárcsak meghalna, és így szólt: Elég most már, URam! Vedd el az életemet, mert nem vagyok jobb elődeimnél!

[5]Azután lefeküdt, és elaludt a rekettyebokor alatt. De egyszer csak egy angyal érintette meg, és ezt mondta neki: Kelj föl, egyél!

[6]Amikor föltekintett, látta, hogy a fejénél ott van egy forró kövön sült lángos és egy korsó víz. Evett, ivott, majd újra lefeküdt.

[7]Az ÚR angyala másodszor is visszatért, megérintette, és ezt mondta: Kelj föl, egyél, mert erőd felett való út áll előtted!

[8] Levantou-se, pois, comeu e bebeu; e, com a força daquela comida, caminhou quarenta dias e quarenta noites até Horebe, o monte de Deus.

[9] Ali, entrou numa caverna, onde passou a noite; e eis que lhe veio a palavra do SENHOR e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?
[10] Ele respondeu: Tenho sido zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.
[11] Disse-lhe Deus: Sai e põe-te neste monte perante o SENHOR. Eis que passava o SENHOR; e um grande e forte vento fendia os montes e despedaçava as penhas diante do SENHOR, porém o SENHOR não estava no vento; depois do vento, um terremoto, mas o SENHOR não estava no terremoto;
[12] depois do terremoto, um fogo, mas o SENHOR não estava no fogo; e, depois do fogo, um cicio tranqüilo e suave.
[13] Ouvindo-o Elias, envolveu o rosto no seu manto e, saindo, pôs-se à entrada da caverna. Eis que lhe veio uma voz e lhe disse: Que fazes aqui, Elias?
[14] Ele respondeu: Tenho sido em extremo zeloso pelo SENHOR, Deus dos Exércitos, porque os filhos de Israel deixaram a tua aliança, derribaram os teus altares e mataram os teus profetas à espada; e eu fiquei só, e procuram tirar-me a vida.
[15] Disse-lhe o SENHOR: Vai, volta ao teu caminho para o deserto de Damasco e, em

[8]Ő fölkelt, evett és ivott, majd annak az ételnek az erejével ment negyven nap és negyven éjjel az Isten hegyéig, a Hórebig.

Illés a Hóreb-hegyen

[9]Itt bement egy barlangba, és ott töltötte az éjszakát. Egyszer csak így szólt hozzá az Úr igéje: Mit csinálsz itt, Illés?
[10]Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni.
[11]Az Úr ezt mondta: Gyere ki, és állj a hegyre az Úr színe elé! És amikor elvonult az Úr, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az Úr előtt; de az Úr nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az Úr nem volt ott a földrengésben.
[12]A földrengés után tűz támadt; de az Úr nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott.
[13]Amikor Illés ezt meghallotta, palástjával eltakarta az arcát, kiment, és megállt a barlang bejáratánál. Egy hang pedig így szólt hozzá: Mit csinálsz itt, Illés?
[14]Ő így felelt: Sokat buzgólkodtam az Úrért, a Seregek Istenéért, mert Izráel fiai elhagyták szövetségedet, lerombolták oltáraidat, prófétáidat pedig fegyverrel ölték meg. Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni.
[15]Ekkor azt mondta neki az Úr: Menj, kelj ismét útra a pusztán át, Damaszkuszba, és

chegando lá, unge a Hazael rei sobre a Síria.

[16] A Jeú, filho de Ninsi, ungirás rei sobre Israel e também Eliseu, filho de Safate, de Abel-Meolá, ungirás profeta em teu lugar.

[17] Quem escapar à espada de Hazael, Jeú o matará; quem escapar à espada de Jeú, Eliseu o matará.

[18] Também conservei em Israel sete mil, todos os joelhos que não se dobraram a Baal, e toda boca que o não beijou.

A vocação de Eliseu

[19] Partiu, pois, Elias dali e achou a Eliseu, filho de Safate, que andava lavrando com doze juntas de bois adiante dele; ele estava com a duodécima. Elias passou por ele e lançou o seu manto sobre ele.

[20] Então, deixou este os bois, correu após Elias e disse: Deixa-me beijar a meu pai e a minha mãe e, então, te seguirei. Elias respondeu-lhe: Vai e volta; pois já sabes o que fiz contigo.

[21] Voltou Eliseu de seguir a Elias, tomou a junta de bois, e os imolou, e, com os aparelhos dos bois, cozeu as carnes, e as deu ao povo, e comeram. Então, se dispôs, e seguiu a Elias, e o servia.

1 Reis 20

Acabe derrota os siros

[1] Ben-Hadade, rei da Síria, ajuntou todo o seu exército; havia com ele trinta e dois

amikor odaérsz, kend fel Hazaélt Arám királyává.

[16]Azután Jéhút, Nimsí fiát kend fel Izráel királyává; Elizeust, az ábél-mehólái Sáfát fiát pedig kend fel prófétává magad helyett!

[17]És aki majd megmenekül Hazáél kardjától, azt Jéhú öli meg, és aki megmenekül Jéhú kardjától, azt Elizeus öli meg.

[18]De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, amely nem hajolt meg Baal előtt, és minden szájat, amely nem csókolta meg őt.

Elizeus Illés próféta utódja

[19]Amikor elment onnan, rátalált Elizeusra, Sáfát fiára, aki éppen szántott. Tizenkét pár ökör ment előtte, ő maga a tizenkettediknél volt. Amikor Illés elment mellette, rádobta a palástját.

[20]Akkor ő otthagyta az ökröket, Illés után futott, és ezt mondta: Hadd csókoljam meg apámat és anyámat, azután követlek! Ő azt felelte: Menj, de térj vissza; ne feledd, hogy mit tettem veled.

[21]Elizeus otthagyta őt, de aztán vette az egyik pár ökröt, levágta, és az ökrök szerszámából rakott tűzön megfőzte a húst, odaadta a népnek, és ettek. Ő pedig elindult, követte Illést, és a szolgálatába állt.

1 Királyok 20

Aháb háborúja az arámokkal

[1]Benhadad, Arám királya összegyűjtötte egész haderejét. Harminckét király volt

reis, e cavalos, e carros. Subiu, cercou a Samaria e pelejou contra ela.

2 Enviou mensageiros à cidade, a Acabe, rei de Israel,

3 que lhe disseram: Assim diz Ben-Hadade: A tua prata e o teu ouro são meus; tuas mulheres e os melhores de teus filhos são meus.

4 Respondeu o rei de Israel e disse: Seja conforme a tua palavra, ó rei, meu senhor; eu sou teu, e tudo o que tenho.

5 Tornaram a vir os mensageiros e disseram: Assim diz Ben-Hadade: Enviei-te, na verdade, mensageiros que dissessem: Tens de entregar-me a tua prata, o teu ouro, as tuas mulheres e os teus filhos.

6 Todavia, amanhã a estas horas enviar-te-ei os meus servos, que esquadrinharão a tua casa e as casas dos teus oficiais, meterão as mãos em tudo o que for aprazível aos teus olhos e o levarão.

7 Então, o rei de Israel chamou todos os anciãos da sua terra e lhes disse: Notai e vede como este homem procura o mal; pois me mandou exigir minhas mulheres, meus filhos, minha prata e meu ouro, e não lho neguei.

8 Todos os anciãos e todo o povo lhe disseram: Não lhe dês ouvidos, nem o consintas.

9 Pelo que disse aos mensageiros de Ben-Hadade: Dizei ao rei, meu senhor: Tudo o

vele lovakkal és harci kocsikkal; így vonult Samária ellen, körülzárta, és ostrom alá vette.

2Követeket küldött Ahábhoz, Izráel királyához a városba,

3és ezt üzente neki: Így szól Benhadad: Ezüstöd és aranyad az enyém, legszebb feleségeid és fiaid is enyémek!

4Izráel királya így válaszolt: Ahogy mondod, uram, királyom, tied vagyok én és mindenem.

5A követek megint eljöttek, és ezt mondták: Így szól Benhadad: Megüzentem neked, hogy add nekem ezüstödet, aranyadat, feleségeidet és fiaidat.

6Ezért holnap ilyenkor elküldöm hozzád az embereimet. Azok átkutatják palotádat és embereid házait, és ami csak kedves a számodra, mindazt magukhoz veszik, és elhozzák.

7Akkor Izráel királya összehívta az ország véneit, és ezt mondta: Értsétek meg, lássátok be, hogy a vesztemet akarja! Pedig amikor elküldött hozzám a feleségeimért, fiaimért, ezüstömért és aranyomért, semmit sem tagadtam meg tőle.

8A vének meg az egész nép ezt mondta neki: Ne hallgass rá, és ne engedj neki!

9Ekkor ő így szólt Benhadad követeihez: Mondjátok meg az én uramnak, a

que primeiro demandaste do teu servo farei, porém isto, agora, não posso consentir. E se foram os mensageiros e deram esta resposta.

10 Ben-Hadade tornou a enviar mensageiros, dizendo: Façam-me os deuses como lhes aprouver, se o pó de Samaria bastar para encher as mãos de todo o povo que me segue.

11 Porém o rei de Israel respondeu e disse: Dizei-lhe: Não se gabe quem se cinge como aquele que vitorioso se descinge.

12 Tendo Ben-Hadade ouvido esta resposta, quando bebiam ele e os reis nas tendas, disse aos seus servos: Ponde-vos de prontidão. E eles se puseram de prontidão contra a cidade.

13 Eis que um profeta se chegou a Acabe, rei de Israel, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Viste toda esta grande multidão? Pois, hoje, a entregarei nas tuas mãos, e saberás que eu sou o SENHOR.

14 Perguntou Acabe: Por quem? Ele respondeu: Assim diz o SENHOR: Pelos moços dos chefes das províncias. E disse: Quem começará a peleja? Tu! – respondeu ele.

15 Então, contou os moços dos chefes das províncias, e eram duzentos e trinta e dois; depois, contou todo o povo, todos os filhos de Israel, sete mil.

16 Saíram ao meio-dia. Ben-Hadade, porém, estava bebendo e embriagando-se

királynak: Mindazt megteszem, amit először üzentél a te szolgádnak, de ezt a másik dolgot nem tehetem meg. A követek elmentek, és megvitték a választ.

10Akkor Benhadad ezt az üzenetet küldte neki: Úgy segítsenek engem az istenek, most és ezután is, hogy Samáriának a porából még egy-egy marékkal sem fog jutni az utánam jövő hadinépnek!

11Izráel királya így válaszolt: Mondjátok meg neki, hogy aki kardot köt, ne kérkedjék úgy, mintha már lecsatolta volna!

12Amint ezt a választ meghallotta Benhadad, aki éppen a királyokkal együtt dőzsölt a sátrakban, sorakozót rendelt el az embereinek. Azok föl is sorakoztak a város ellen.

13Akkor egy próféta lépett Aháb izráeli király elé, és így szólt: Ezt mondja az ÚR: Látod ezt a nagy tömeget? Én ma a kezedbe adom ezt, és akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR!

14Aháb ezt kérdezte: Kik által? Ő így felelt: Ezt mondja az ÚR: A tartományi vezérek katonái által. Ki kezdje meg a harcot? – kérdezte Aháb. Ő így felelt: Te magad!

15Ekkor Aháb számba vette a tartományi vezérek katonáit, ők kétszázharminckettennvoltak; azután számba vette az egész hadinépet, csupa izráelit, ők hétezren voltak.

16Amikor délben kivonultak, Benhadad már részegre itta magát a sátrakban azzal

nas tendas, ele e os reis, os trinta e dois reis que o ajudavam.

[17] Saíram primeiro os moços dos chefes das províncias; Ben-Hadade mandou observadores que lhe deram avisos, dizendo: Saíram de Samaria uns homens.

[18] Ele disse: Quer venham tratar de paz, tomai-os vivos; quer venham pelejar, tomai-os vivos.

[19] Saíram, pois, da cidade os moços dos chefes das províncias e o exército que os seguia.

[20] Eles feriram, cada um ao homem que se lhe opunha; os siros fugiram, e Israel os perseguiu; porém Ben-Hadade, rei da Síria, escapou a cavalo, com alguns cavaleiros.

[21] Saiu o rei de Israel e destroçou os cavalos e os carros; e feriu os siros com grande estrago.

[22] Então, o profeta se chegou ao rei de Israel e lhe disse: Vai, sê forte, considera e vê o que hás de fazer; porque daqui a um ano subirá o rei da Síria contra ti.

[23] Os servos do rei da Síria lhe disseram: Seus deuses são deuses dos montes; por isso, foram mais fortes do que nós; mas pelejemos contra eles em planície, e, por certo, seremos mais fortes do que eles.

[24] Faze, pois, isto: tira os reis, cada um do seu lugar, e substitui-os por capitães,

a harminckét királlyal együtt, akik segítették.

[17]Először a tartományi vezérek katonái vonultak ki. Benhadad embereket küldött oda, s azok jelentették, hogy Samáriából emberek vonultak ki.

[18]Ő azt mondta: Ha békés szándékkal jöttek, fogjátok el őket élve, ha pedig harcolni jöttek, akkor is élve fogjátok el őket!

[19]Közben a tartományi vezérek katonái kivonultak a városból, utánuk pedig a haderő.

[20]Mindenki levágta a maga ellenfelét, és megfutamodott Arám, Izráel pedig üldözőbe vette. Arám királyának, Benhadadnak sikerült lóháton elmenekülnie, harci kocsijának a lovain.

[21]Kivonult Izráel királya is, vágta a lovakat és a harci kocsikat, és nagy vereséget mért Arámra.

[22]Akkor a próféta odalépett Izráel királyoz, és ezt mondta neki: Menj, és készülődj! Értsd meg és lásd be, hogy mit kell tenned, mert egy év múlva Arám királya ismét ellened vonul!

Aháb újabb győzelme Benhadad fölött

[23]Arám királyának ezt mondták az emberei: A hegyek istene az ő istenük, azért voltak erősebbek nálunk. De ha a síkságon ütközünk meg velük, biztosan mi leszünk az erősebbek.

[24]Tégy azért a következőképpen: Távolítsd el mindegyik királyt, és helytartókat nevezz ki a helyükre!

[25] e forma outro exército igual em número ao que perdeste, com outros tantos cavalos e outros tantos carros, e pelejemos contra eles em planície e, por certo, seremos mais fortes do que eles. Ele deu ouvidos ao que disseram e assim o fez.

[26] Decorrido um ano, Ben-Hadade passou revista aos siros e subiu a Afeca para pelejar contra Israel.

[27] Também aos filhos de Israel se passou revista, foram providos de víveres e marcharam contra eles. Os filhos de Israel acamparam-se defronte deles, como dois pequenos rebanhos de cabras; mas os siros enchiam a terra.

[28] Chegou um homem de Deus, e falou ao rei de Israel, e disse: Assim diz o SENHOR: Porquanto os siros disseram: O SENHOR é deus dos montes e não dos vales, toda esta grande multidão entregarei nas tuas mãos, e assim sabereis que eu sou o SENHOR.

[29] Sete dias estiveram acampados uns defronte dos outros. Ao sétimo dia, travou-se a batalha, e os filhos de Israel, num só dia, feriram dos siros cem mil homens de pé.

[30] Os restantes fugiram para Afeca e entraram na cidade; e caiu o muro sobre os vinte e sete mil homens que restaram. Ben-Hadade fugiu, veio à cidade e se escondia de câmara em câmara.

[31] Então, lhe disseram os seus servos: Eis que temos ouvido que os reis da casa de

[25]Azután szervezz magadnak olyan haderőt, amilyent elvesztettél, továbbá ugyanannyi lovat és harci kocsit, mint amennyi volt! Azután ütközzünk meg velük a síkságon, és biztosan mi leszünk az erősebbek. Benhadad hallgatott a szavukra, és úgy tett.

[26]Egy esztendő múlva Benhadad számba vette az arámokat, azután Afék ellen vonult, hogy megütközzék Izráellel.

[27]Izráel fiait is összeszámlálták, ellátták őket élelemmel, és így indultak az arámok ellen. Izráel fiainak a tábora olyan volt amazokhoz képest, mint két kis kecskenyáj, az arámok viszont ellepték a földet.

[28]Akkor előlépett az Isten embere, és ezt mondta Izráel királyának: Így szól az ÚR: Mivel azt mondták az arámok, hogy az ÚR a hegyek istene, de a völgyeknek nem istene, azért ezt az egész nagy tömeget a kezedbe adom, és akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[29]Hét napig táboroztak egymással szemben, a hetedik napon azután csatára került sor. Izráel fiai levágtak százezer arám gyalogost egyetlen napon.

[30]A megmaradtak Afék városába menekültek, de a várfal rászakadt a megmaradt huszonhétezer emberre. Benhadad is a városba menekült, és szobáról szobára bujkált.

[31]Emberei ezt mondták neki: Azt hallottuk, hogy Izráel házának a királyai

Israel são reis clementes; ponhamos, pois, panos de saco sobre os lombos e cordas à roda da cabeça e saiamos ao rei de Israel; pode ser que ele te poupe a vida.

32 Então, se cingiram com pano de saco pelos lombos, puseram cordas à roda da cabeça, vieram ao rei de Israel e disseram: Diz o teu servo Ben-Hadade: Poupa-me a vida. Disse Acabe: Pois ainda vive? É meu irmão.

33 Aqueles homens tomaram isto por presságio, valeram-se logo dessa palavra; e disseram: Teu irmão Ben-Hadade! Ele disse: Vinde, trazei-mo. Então, Ben-Hadade saiu a ter com ele, e ele o fez subir ao carro.

34 Ben-Hadade disse-lhe: As cidades que meu pai tomou a teu pai, eu tas restituirei; monta os teus bazares em Damasco, como meu pai o fez em Samaria. E eu, disse Acabe, com esta aliança, te deixarei livre. Fez com ele aliança e o despediu.

35 Então, um dos discípulos dos profetas disse ao seu companheiro por ordem do SENHOR: Esmurra-me; mas o homem recusou fazê-lo.

36 Ele lhe disse: Visto que não obedeceste à voz do SENHOR, eis que, em te apartando de mim, um leão te matará. Tendo ele se apartado, um leão o encontrou e o matou.

könyörületes királyok. Vegyünk zsákruhát a derekunkra és kötelet a fejünkre, úgy menjünk Izráel királya elé: talán megkíméli az életed.

32Zsákruhát öltöttek tehát a derekukra, a fejükre pedig kötelet kötöttek, és úgy járultak oda Izráel királyához. Így szóltak: Szolgád, Benhadad ezt üzeni: Kíméld meg az életem! Aháb megkérdezte: Hát él még? Testvérem ő!

33Azok ezt jó jelnek vették, és sietve bizonygatni kezdték: Igen, a te testvéred Benhadad! Ő ezt mondta: Menjetek, hozzátok ide! Benhadad kijött hozzá, ő pedig felsegítette maga mellé a harci kocsira.

34Benhadad ezt mondta neki: Visszaadom azokat a városokat, amelyeket apám elvett a te apádtól, és rendezz be magadnak bazárutcákat Damaszkuszban, amilyeneket az én apám rendezett be Samáriában! Én pedig – felelte Aháb – szövetséggel bocsátlak el téged. Szövetséget kötött tehát vele, és elbocsátotta őt.

35Egy prófétatanítvány ezt mondta társának az ÚR parancsára: Üss meg engem! De az nem akarta megütni.

36Akkor ezt mondta neki: Mivel nem hallgattál az ÚR szavára, egy oroszlán terít le téged, amint eltávozol tőlem. Miután eltávozott tőle, rá is talált egy oroszlán, és leterítette.

[37] Encontrando o profeta outro homem, lhe disse: Esmurra-me. Ele o esmurrou e o feriu.
[38] Então, se foi o profeta e se pôs no caminho do rei, disfarçado com uma venda sobre os olhos.
[39] Ao passar o rei, gritou e disse: Teu servo estava no meio da peleja, quando, voltando-se-me um companheiro, me trouxe um homem e me disse: Vigia este homem; se vier a faltar, a tua vida responderá pela vida dele ou pagarás um talento de prata.
[40] Estando o teu servo ocupado daqui e dali, ele se foi. Respondeu-lhe o rei de Israel: Esta é a tua sentença; tu mesmo a pronunciaste.
[41] Então, ele se apressou e tirou a venda de sobre os seus olhos; e o rei de Israel reconheceu que era um dos profetas.
[42] E disse-lhe: Assim diz o SENHOR: Porquanto soltaste da mão o homem que eu havia condenado, a tua vida será em lugar da sua vida, e o teu povo, em lugar do seu povo.
[43] Foi-se o rei de Israel para sua casa, desgostoso e indignado, e chegou a Samaria.

1 Reis 21

Nabote recusa vender a sua vinha a Acabe

[1] Sucedeu, depois disto, o seguinte: Nabote, o jezreelita, possuía uma vinha ao lado do palácio que Acabe, rei de Samaria, tinha em Jezreel.

[37]Talált azután egy másik férfit, és ezt mondta: Üss meg engem! Ez a férfi úgy megütötte, hogy meg is sebesült.
[38]Akkor elment a próféta, és várt a királyra az úton, de felismerhetetlenné tette magát egy kötéssel a szemén.
[39]Amikor a király arra ment, ő így kiáltott a királyhoz: A te szolgád részt vett az ütközetben. Egyszer csak arra jött valaki, és odahozott hozzám egy embert, és ezt mondta: Őrizd ezt az embert! De ha nem vigyázol rá, életeddel felelsz az életéért, vagy fizetsz egy talentum ezüstöt.
[40]Szolgádnak azonban itt is, ott is akadt tennivalója, az az ember pedig eltűnt. Izráel királya ezt mondta neki: Ez a te ítéleted, magad döntöttél!
[41]Ekkor az gyorsan levette szeméről a kötést, Izráel királya pedig fölismerte, hogy a próféták közül való.
[42]A próféta ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Mivel kiengedted kezedből azt az embert, akit én kiirtásra szántam, életéért életeddel, népéért népeddel felelsz!
[43]Izráel királya ezután elkeseredve és haragosan hazament, és megérkezett Samáriába.

1 Királyok 21

Nábót szőlője

[1]Ezek után a következő dolog történt: A jezréeli Nábótnak szőlője volt Jezréelben, Samária királyának, Ahábnak a palotája mellett.

[2] Disse Acabe a Nabote: Dá-me a tua vinha, para que me sirva de horta, pois está perto, ao lado da minha casa. Dar-te-ei por ela outra, melhor; ou, se for do teu agrado, dar-te-ei em dinheiro o que ela vale.

[3] Porém Nabote disse a Acabe: Guarde-me o SENHOR de que eu dê a herança de meus pais.

[4] Então, Acabe veio desgostoso e indignado para sua casa, por causa da palavra que Nabote, o jezreelita, lhe falara, quando disse: Não te darei a herança de meus pais. E deitou-se na sua cama, voltou o rosto e não comeu pão.

[5] Porém, vindo Jezabel, sua mulher, ter com ele, lhe disse: Que é isso que tens assim desgostoso o teu espírito e não comes pão?

[6] Ele lhe respondeu: Porque falei a Nabote, o jezreelita, e lhe disse: Dá-me a tua vinha por dinheiro; ou, se te apraz, dar-te-ei outra em seu lugar. Porém ele disse: Não te darei a minha vinha.

[7] Então, Jezabel, sua mulher, lhe disse: Governas tu, com efeito, sobre Israel? Levanta-te, come, e alegre-se o teu coração; eu te darei a vinha de Nabote, o jezreelita.

Jezabel ordena a morte de Nabote

[8] Então, escreveu cartas em nome de Acabe, selou-as com o sinete dele e as enviou aos anciãos e aos nobres que havia na sua cidade e habitavam com Nabote.

[2]Egyszer Aháb így szólította meg Nábótot: Add nekem a szőlődet, hadd legyen az veteményeskertem, mert közel van a házamhoz! Adok helyette jobb szőlőt, vagy ha jónak látod, pénzben adom meg az árát.

[3]Nábót így felelt Ahábnak: Az ÚR őrizzen meg attól, hogy odaadjam neked atyai örökségemet!

[4]Aháb elkeseredve és haragosan ment haza a válasz miatt, amelyet a jezréeli Nábót adott neki, amikor ezt mondta: Nem adom neked atyai örökségemet. Lefeküdt az ágyára, a falnak fordult, és nem evett semmit.

[5]A felesége, Jezábel azonban odament hozzá, és így szólt: Min keseredett el úgy a lelked, hogy semmit sem eszel?

[6]Ő így válaszolt: Beszéltem a jezréeli Nábóttal. Kértem, hogy adja el nekem a szőlőjét, vagy ha úgy tetszik neki, szőlőt is adhatok helyette. De ő azt mondta, hogy nem adja nekem a szőlőjét.

[7]A felesége, Jezábel ezt mondta neki: Hát nem te uralkodsz most Izráelben? Kelj föl, egyél, ne búslakodj! Majd én megszerzem neked a jezréeli Nábót szőlőjét.

[8]Ekkor leveleket írt Aháb nevében, lepecsételte annak gyűrűjével, és elküldte a leveleket azoknak a véneknek és nemeseknek, akik Nábóttal egy városban laktak.

[9] E escreveu nas cartas, dizendo: Apregoai um jejum e trazei Nabote para a frente do povo.

[10] Fazei sentar defronte dele dois homens malignos, que testemunhem contra ele, dizendo: Blasfemaste contra Deus e contra o rei. Depois, levai-o para fora e apedrejai-o, para que morra.

[11] Os homens da sua cidade, os anciãos e os nobres que nela habitavam fizeram como Jezabel lhes ordenara, segundo estava escrito nas cartas que lhes havia mandado.

[12] Apregoaram um jejum e trouxeram Nabote para a frente do povo.

[13] Então, vieram dois homens malignos, sentaram-se defronte dele e testemunharam contra ele, contra Nabote, perante o povo, dizendo: Nabote blasfemou contra Deus e contra o rei. E o levaram para fora da cidade e o apedrejaram, e morreu.

[14] Então, mandaram dizer a Jezabel: Nabote foi apedrejado e morreu.

[15] Tendo Jezabel ouvido que Nabote fora apedrejado e morrera, disse a Acabe: Levanta-te e toma posse da vinha que Nabote, o jezreelita, recusou dar-te por dinheiro; pois Nabote já não vive, mas é morto.

[16] Tendo Acabe ouvido que Nabote era morto, levantou-se para descer para a vinha de Nabote, o jezreelita, para tomar posse dela.

Elias ameaça a Acabe e Jezabel

[9]A levelekben ezt írta: Hirdessetek böjtöt, és ültessétek Nábótot a nép élére.

[10]Vele szembe pedig ültessetek két hitvány embert, akik így tanúskodjanak ellene: Átkoztad Istent és a királyt! Azután vigyétek ki, és kövezzétek agyon.

[11]A város polgárai, a vének és a nemesek, akik abban a városban laktak, úgy is tettek, ahogyan Jezábel megüzente nekik, ahogyan a nekik küldött levelekben írta.

[12]Böjtöt hirdettek, és Nábótot a nép élére ültették.

[13]Odajött a két hitvány ember is, leültek vele szemben, és ezek a hitvány emberek így tanúskodtak Nábót ellen a nép előtt: Átkozta Nábót Istent és a királyt! Ezért kivitték őt a városból, és halálra követték.

[14]Azután megüzenték Jezábelnek: Halálra követték Nábótot.

[15]Amikor Jezábel meghallotta, hogy halálra követték Nábótot, így szólt Jezábel Ahábhoz: Kelj föl, vedd birtokba a jezréeli Nábót szőlőjét, amelyet nem akart eladni neked, mert nem él már Nábót, hanem meghalt.

[16]Amikor Aháb meghallotta, hogy Nábót meghalt, fölkelt Aháb, lement a jezréeli Nábót szőlőjébe, és birtokba vette azt.

Illés ítéletet hirdet

[17] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[18] Dispõe-te, desce para encontrar-te com Acabe, rei de Israel, que habita em Samaria; eis que está na vinha de Nabote, aonde desceu para tomar posse dela.

[19] Falar-lhe-ás, dizendo: Assim diz o SENHOR: Mataste e, ainda por cima, tomaste a herança? Dir-lhe-ás mais: Assim diz o SENHOR: No lugar em que os cães lamberam o sangue de Nabote, cães lamberão o teu sangue, o teu mesmo.

[20] Perguntou Acabe a Elias: Já me achaste, inimigo meu? Respondeu ele: Achei-te, porquanto já te vendeste para fazeres o que é mau perante o SENHOR.

[21] Eis que trarei o mal sobre ti, arrancarei a tua posteridade e exterminarei de Acabe a todo do sexo masculino, quer escravo quer livre, em Israel.

[22] Farei a tua casa como a casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como a casa de Baasa, filho de Aías, por causa da provocação com que me irritaste e fizeste pecar a Israel.

[23] Também de Jezabel falou o SENHOR: Os cães devorarão Jezabel dentro dos muros de Jezreel.

[24] Quem morrer de Acabe na cidade, os cães o comerão, e quem morrer no campo, as aves do céu o comerão.

[25] Ninguém houve, pois, como Acabe, que se vendeu para fazer o que era mau

[17]Ekkor így szólt az ÚR igéje a tisbei Illéshez:

[18]Eredj, menj el Aháb izráeli király elé, aki Samáriában lakik, de most éppen Nábót szőlőjében van, ahová azért ment, hogy birtokba vegye.

[19]Így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Öltél, és még birtokot is szereztél? Azután így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Ahol a kutyák felnyalták Nábót vérét, ugyanott nyalják fel a kutyák a te véredet is!

[20]Aháb így felelt Illésnek: Rám találtál, ellenségem?! Ő ezt mondta: Rád találtam, mivel arra vetemedtél, hogy olyat tégy, amit rossznak lát az ÚR.

[21]Ezért én veszedelmet hozok rád, és kisöpörlek téged. Kiirtom Izráelből Aháb férfiutódait, aprajátnagyját!

[22]Olyanná teszem házadat, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát, és mint Baasának, Ahijjá fiának a házát a bosszúságért, amelyet nekem okoztál, és vétekbe vitted Izráelt.

[23]Jezábelről pedig így szól az ÚR: A kutyák eszik meg Jezábelt Jezréel falánál!

[24]Aki Aháb családjából a városban hal meg, azt a kutyák eszik meg, aki pedig a mezőn hal meg, azt az égi madarak eszik meg.

[25]Nem volt senki, aki annyira elvetemült lett volna, mint Aháb, aki folyton csak azt

perante o SENHOR, porque Jezabel, sua mulher, o instigava;

[26] que fez grandes abominações, seguindo os ídolos, segundo tudo o que fizeram os amorreus, os quais o SENHOR lançou de diante dos filhos de Israel.

[27] Tendo Acabe ouvido estas palavras, rasgou as suas vestes, cobriu de pano de saco o seu corpo e jejuou; dormia em panos de saco e andava cabisbaixo.

[28] Então, veio a palavra do SENHOR a Elias, o tesbita, dizendo:

[29] Não viste que Acabe se humilha perante mim? Portanto, visto que se humilha perante mim, não trarei este mal nos seus dias, mas nos dias de seu filho o trarei sobre a sua casa.

1 Reis 22

Aliança entre Josafá, de Judá, e Acabe
2 Crônicas 18.1-3

[1] Três anos se passaram sem haver guerra entre a Síria e Israel.

[2] Porém, no terceiro ano, desceu Josafá, rei de Judá, para avistar-se com o rei de Israel.

[3] Disse o rei de Israel aos seus servos: Não sabeis vós que Ramote-Gileade é nossa, e nós hesitamos em tomá-la das mãos do rei da Síria?

[4] Então, perguntou a Josafá: Irás tu comigo à peleja, a Ramote-Gileade? Respondeu Josafá ao rei de Israel: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

tegye, amit rossznak lát az ÚR, mert félrevezette a felesége, Jezábel.

[26]Igen sok utálatosságot követett el azzal is, hogy a bálványokat követte – egészen úgy, ahogyan az emóriak tették, akiket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

[27]Amikor Aháb meghallotta ezeket a szavakat, megszaggatta ruháját, zsákruhát vett magára, böjtölt, zsákruhában is hált, és csöndesen járt-kelt.

[28]Ekkor így szólt az ÚR igéje a tisbei Illéshez:

[29]Látod, mennyire megalázta magát előttem Aháb? Mivel megalázta magát előttem, az ő idejében nem hozom rá azt a veszedelmet; majd csak a fia idejében hozok veszedelmet a házára.

1 Királyok 22

Háború Rámót-Gileádért
(Vö. 2 Krón 18,1–34)

[1]Három esztendeig békében éltek: nem volt háború Arám és Izráel között.

[2]A harmadik esztendőben azonban, amikor Jósáfát, Júda királya elment Izráel királyához,

[3]Izráel királya így szólt udvari embereihez: Jól tudjátok, hogy Rámót-Gileád a mienk, és mi mégis tétlenkedünk, ahelyett hogy visszavennénk Arám királyától!

[4]Jósáfáttól pedig ezt kérdezte: Eljössz-e velem harcolni Rámót-Gileádért? Jósáfát így felelt Izráel királyának: Elmegyek én éppúgy, mint te, az én népem éppúgy,

mint a te néped, az én lovaim éppúgy, mint a te lovaid.

As profecias dos falsos profetas
2 Crônicas 18.4-11

5 Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta primeiro a palavra do SENHOR.

5De Jósáfát ezt mondta Izráel királyának: Kérdezd meg előbb az ÚR igéjét!

6 Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, cerca de quatrocentos homens, e lhes disse: Irei à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram: Sobe, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

6Izráel királya ezért összegyűjtötte a prófétákat, mintegy négyszáz embert, és megkérdezte tőlük: Elmenjek-e harcolni Rámót-Gileádért, vagy letegyek róla? Ők így feleltek: Vonulj föl, mert az ÚR a király kezébe adja azt!

7 Disse, porém, Josafá: Não há aqui ainda algum profeta do SENHOR para o consultarmos?

7Jósáfát azonban ezt kérdezte: Nincs itt az ÚRnak több prófétája, akit megkérdezhetnénk?

8 Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, pelo qual se pode consultar o SENHOR, porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau. Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim.

8Izráel királya így felelt Jósáfátnak: Van még valaki, aki által megkérdezhetnénk az URat, de én gyűlölöm őt, mert sohasem prófétál nekem jót, hanem csak rosszat. Míkájehú, Jimlá fia az. Jósáfát erre így szólt: Ne mondjon ilyet a király!

Míkájehú próféciája

9 Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa Micaías, filho de Inlá.

9Ekkor Izráel királya odahívta az egyik udvarnokát, és ezt mondta: Siess Míkájehúért, Jimlá fiáért!

10 O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

10Izráel királya és Jósáfát, Júda királya ott ült díszruhába öltözve egy-egy trónon Samária kapujában, a bejárat előtti téren, a próféták pedig mind ott prófétáltak előttük.

11 Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este escornearás os siros até de todo os consumir.

11Cidkijjá, Kenaaná fia vasszarvakat készített magának, és ezt mondta: Így szól az ÚR: Ezekkel ökleled Arámot, míg csak el nem pusztítod.

12 Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e

12A próféták mindnyájan így prófétáltak: Vonulj föl Rámót-Gileád ellen, és sikerrel jársz! Az ÚR a király kezébe adja azt.

triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
2 Crônicas 18.12-27

[13] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas a uma voz predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles e fala o que é bom.

[13]A követ pedig, aki elment, hogy elhívja Míkájehút, így szólt hozzá: Nézd, a próféták egyhangúlag jót ígérnek a királynak. Mondd azért te is ugyanazt, amit ők, és ígérj jót!

[14] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que o SENHOR me disser, isso falarei.

[14]De Míkájehú így felelt: Az élő ÚRra esküszöm, hogy csak azt fogom mondani, amit az ÚR mond nekem.

[15] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade à peleja ou deixaremos de ir? Ele lhe respondeu: Sobe e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

[15]Amikor odaért a királyhoz, a király megkérdezte tőle: Míkájehú! Elmenjünk-e harcolni Rámót-Gileádért, vagy letegyünk róla? Ő így felelt neki: Vonulj föl, és járj szerencsével! Az ÚR a király kezébe adja azt.

[16] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei, que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16]A király azonban ezt mondta neki: Hányszor eskesselek meg, hogy csak igazat mondj nekem az ÚR nevében?!

[17] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para a sua casa.

[17]Erre az így felelt: Láttam egész Izráelt szétszóródva a hegyeken: mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora. Az ÚR pedig ezt mondta: Nincs ezeknek gazdájuk, térjen haza mindenki békével!

[18] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18]Ekkor Izráel királya így szólt Jósáfáthoz: Ugye megmondtam neked, hogy nem prófétál ez nekem jót, csak rosszat?

[19] Micaías prosseguiu: Ouve, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava junto a ele, à sua direita e à sua esquerda.

[19]Míkájehú pedig ezt mondta: Halld meg az ÚR igéjét! Láttam az URat trónján ülve, és az egész mennyei sereg ott állt a jobbján és balján.

[20] Perguntou o SENHOR: Quem enganará a Acabe, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[21] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[22] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[23] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[24] Então, Zedequias, filho de Quenaana, chegou, deu uma bofetada em Micaías e disse: Por onde saiu de mim o Espírito do SENHOR para falar a ti?

[25] Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[26] Então, disse o rei de Israel: Tomai Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[27] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o, com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[28] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

A morte de Acabe

2 Crônicas 18.28-34

[20]És ezt mondta az ÚR: Ki fogja rászedni Ahábot, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádnál? Erre az egyik ezt mondta, a másik azt mondta.

[21]De előlépett egy lélek, megállt az ÚR előtt és így szólt: Majd én rászedem őt! Az ÚR ezt kérdezte tőle: Hogyan?

[22]Az így felelt: Elmegyek és hazug lélek leszek minden prófétája szájában. Az ÚR pedig így szólt: Így csakugyan rá tudod szedni. Menj és tégy így!

[23]Íme, így adott az ÚR hazug lelket valamennyi prófétád szájába. Az ÚR kimondta vesztedet.

[24]Ekkor odalépett Cidkijjá, Kenaaná fia, pofon vágta Míkájehút, és ezt mondta: Talán eltávozott tőlem az ÚR lelke, és csak veled beszél?

[25]Míkájehú így felelt: Majd meglátod azon a napon, amikor rejtekhelyet keresve szobáról szobára mész.

[26]Akkor ezt parancsolta Izráel királya: Fogd Míkájehút, vidd Ámón városparancsnokhoz és Jóás királyfihoz,

[27]és mondd: Ezt parancsolja a király: Vessétek börtönbe, és ételből meg italból csökkentett adagot adjatok neki, amíg vissza nem térek sértetlenül!

[28]Míkájehú így szólt: Ha csakugyan visszatérsz sértetlenül, akkor nem az ÚR beszélt általam! És hozzátette: Halljátok meg mind, ti népek!

Aháb halála

[29] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[30] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel e entrou na peleja.

[31] Ora, o rei da Síria dera ordem aos trinta e dois capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[32] Vendo os capitães dos carros Josafá, disseram: Certamente, este é o rei de Israel. E a ele se dirigiram para o atacar. Porém Josafá gritou.

[33] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[34] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[35] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, seguraram-no de pé no carro defronte dos siros, mas à tarde morreu. O sangue corria da ferida para o fundo do carro.

[36] Ao pôr-do-sol, fez-se ouvir um pregão pelo exército, que dizia: Cada um para a sua cidade, e cada um para a sua terra!

[29]Azután fölvonult Izráel királya és Jósáfát, Júda királya Rámót-Gileád ellen.

[30]Izráel királya ezt mondta Jósáfátnak: Én álruhába öltözöm, és úgy megyek a csatába, de te csak öltözz a magad ruhájába! Izráel királya tehát álruhába öltözött, és úgy ment a csatába.

[31]Arám királya pedig ezt parancsolta a harci kocsik parancsnokainak, akik harminckette voltak: Ne támadjatok se kicsit, se nagyot, csak Izráel királyát!

[32]Amikor a harci kocsik parancsnokai meglátták Jósáfátot, ezt gondolták: Csak ő lehet Izráel királya. Ellene fordultak tehát, hogy megtámadják. Jósáfát azonban kiáltozni kezdett;

[33]ekkor a harci kocsik parancsnokai látták, hogy nem ő Izráel királya, és elfordultak tőle.

[34]Egy ember pedig csak úgy, találomra kilőtt egy nyílvesszőt, és eltalálta Izráel királyát a szíjak és a páncél között. Ekkor megparancsolta a kocsi hajtójának: Fordulj meg és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem!

[35]Mivel azonban az ütközet egyre hevesebbé vált azon a napon, a királynak állva kellett maradnia harci kocsijában az arámokkal szemben. Estére azután meghalt, mert a vére elfolyt sebéből a harci kocsi belsejébe.

[36]Napnyugtakor ez a kiáltás futott végig a táboron: Mindenki a városába, mindenki a házájába,

[37] Morto o rei, levaram-no a Samaria, onde o sepultaram.

[38] Quando lavaram o carro junto ao açude de Samaria, os cães lamberam o sangue do rei, segundo a palavra que o SENHOR tinha dito; as prostitutas banharam-se nestas águas.

[39] Quanto aos mais atos de Acabe, e a tudo quanto fez, e à casa de marfim que construiu, e a todas as cidades que edificou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[40] Assim, descansou Acabe com seus pais; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado e a morte de Josafá

2 Crônicas 20.31-37

[41] E Josafá, filho de Asa, começou a reinar sobre Judá no quarto ano de Acabe, rei de Israel.

[42] Era Josafá da idade de trinta e cinco anos quando começou a reinar; e vinte e cinco anos reinou em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[43] Ele andou em todos os caminhos de Asa, seu pai; não se desviou deles e fez o que era reto perante o SENHOR.

[44] Todavia, os altos não se tiraram; neles, o povo ainda sacrificava e queimava incenso.

[45] Josafá viveu em paz com o rei de Israel.

[46] Quanto aos mais atos de Josafá, e ao poder que mostrou, e como guerreou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[37]mert meghalt a király! Miután megérkeztek Samáriába, eltemették a királyt Samáriában.

[38]A harci kocsit Samária tavában mosták le; vérét kutyák nyalták fel, és parázna nők mosakodtak ott – az Úr igéje szerint, ahogyan megmondta előre.

[39]Ahábnak egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, az elefántcsont palota, amelyet építtetett, és mindazok a városok, amelyeket felépíttetett, le vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[40]Azután Aháb pihenni tért őseihez; utána a fia, Ahazjá lett a király.

Jósáfát Júda királya

(Vö. 2 Krón 20,31–37)

[41]Jósáfát, Ászá fia Ahábnak, Izráel királyának a negyedik évében lett Júda királya.

[42]Harmincöt éves volt Jósáfát, amikor király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Azúbá volt, Silhí leánya.

[43]Mindenben apjának, Ászának az útján járt, nem tért le róla. Azt tette, amit helyesnek lát az Úr.

[44]Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

[45]Jósáfát békességben élt Izráel királyával.

[46]Jósáfát egyéb dolgai és hőstettei, amelyeket véghezvitt, és hogy milyen háborúkat viselt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[47] Também exterminou da terra os restantes dos prostitutos-cultuais que ficaram nos dias de Asa, seu pai.
[48] Então, não havia rei em Edom, porém reinava um governador.
[49] Fez Josafá navios de Társis, para irem a Ofir em busca de ouro; porém não foram, porque os navios se quebraram em Eziom-Geber.

[50] Então, Acazias, filho de Acabe, disse a Josafá: Vão os meus servos embarcados com os teus. Porém Josafá não quis.

[51] Josafá descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias, de Israel

[52] Acazias, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel em Samaria, no décimo sétimo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou dois anos sobre Israel.
[53] Fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos caminhos de seu pai, como também nos caminhos de sua mãe e nos caminhos de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.
[54] Ele serviu a Baal, e o adorou, e provocou à ira ao SENHOR, Deus de Israel, segundo tudo quanto fizera seu pai.

[47]Kisöpörte az országból a férfiparáznák maradékát, akik még megmaradtak apjának, Ászának az idejéből.
[48]Edómban akkor nem volt király, csak királyi helytartó.
[49]Jósáfát csináltatott Tarsíshajókat, hogy aranyért menjenek Ófírba, de nem tudtak elmenni, mert a hajók összetörtek Ecjón-Geberben.
[50]Akkor ezt mondta Ahazjá, Aháb fia Jósáfátnak: Hadd menjenek el szolgáim a te szolgáiddal a hajókon! De Jósáfát nem engedte meg.
[51]Azután Jósáfát pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé, ősatyjának, Dávidnak a városában. Utána a fia, Jórám lett a király.

[52]Ahazjá, Aháb fia Jósáfátnak, Júda királyának a tizenhetedik évében lett Izráel királya Samáriában, és két évig uralkodott Izráelben.

[53]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, mert apjának és anyjának az útján, meg Jeroboámnak, Nebát fiának az útján járt, aki vétekbe vitte Izráelt.

[54]Baalt tisztelte és őt imádta, ezzel bosszantva az URat, Izráel Istenét, egészen úgy, ahogyan apja tette.

O segundo livro dos Reis	A KIRÁLYOK MÁSODIK KÖNYVE
2 Reis 1	**2 Királyok 1**
Acazias e o profeta Elias	**Ahazjá király és Illés próféta**
1 Depois da morte de Acabe, revoltou-se Moabe contra Israel.	1Aháb halála után Móáb elpártolt Izráeltől.
2 E caiu Acazias pelas grades de um quarto alto, em Samaria, e adoeceu; enviou mensageiros e disse-lhes: Ide e consultai a Baal-Zebube, deus de Ecrom, se sararei desta doença.	2Ahazjá Samáriában leesett felső szobájából a korláton keresztül, és megbetegedett. Ekkor elküldött néhány követet ezzel az utasítással: Menjetek, és kérdezzétek meg Baalzebúbot, Ekrón istenét, hogy meggyógyulok-e ebből a betegségből!
3 Mas o Anjo do SENHOR disse a Elias, o tesbita: Dispõe-te, e sobe para te encontrares com os mensageiros do rei de Samaria, e dize-lhes: Porventura, não há Deus em Israel, para irdes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom?	3Az ÚR angyala azonban így szólt a tisbei Illéshez: Indulj, menj el Samária királyának a követei elé, és így szólj hozzájuk: Talán nincs Isten Izráelben, hogy ti Baalzebúbot, Ekrón istenét mentek megkérdezni?
4 Por isso, assim diz o SENHOR: Da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás. Então, Elias partiu.	4Ezért így szól az ÚR: Nem kelsz föl többé abból az ágyból, amelyben most fekszel, hanem meg fogsz halni! Ezzel Illés elment.
5 E os mensageiros voltaram para o rei, e este lhes perguntou: Que há, por que voltastes?	5Amikor a követek visszatértek a királyhoz, ő megkérdezte tőlük: Miért tértetek vissza?
6 Eles responderam: Um homem nos subiu ao encontro e nos disse: Ide, voltai para o rei que vos mandou e dizei-lhe: Assim diz o SENHOR: Porventura, não há Deus em Israel, para que mandes consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Portanto, da cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.	6Azok így feleltek neki: Egy férfi jött velünk szembe, és ezt mondta nekünk: Menjetek, térjetek vissza a királyhoz, aki elküldött benneteket, és így szóljatok hozzá: Ezt mondja az ÚR: Talán nincs Isten Izráelben, hogy te Baalzebúbhoz, Ekrón istenéhez küldesz, hogy megkérdezd őt? Ezért nem kelsz föl többé abból az ágyból, amelyben fekszel, hanem meg fogsz halni!

[7] Ele lhes perguntou: Qual era a aparência do homem que vos veio ao encontro e vos falou tais palavras?

[8] Eles lhe responderam: Era homem vestido de pêlos, com os lombos cingidos de um cinto de couro. Então, disse ele: É Elias, o tesbita.

Elias e os três capitães

[9] Então, lhe enviou o rei um capitão de cinqüenta, com seus cinqüenta soldados, que subiram ao profeta, pois este estava assentado no cimo do monte; disse-lhe o capitão: Homem de Deus, o rei diz: Desce.

[10] Elias, porém, respondeu ao capitão de cinqüenta: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[11] Tornou o rei a enviar-lhe outro capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; este lhe falou e disse: Homem de Deus, assim diz o rei: Desce depressa.

[12] Respondeu Elias e disse-lhe: Se eu sou homem de Deus, desça fogo do céu e te consuma a ti e aos teus cinqüenta. Então, fogo de Deus desceu do céu e o consumiu a ele e aos seus cinqüenta.

[13] Tornou o rei a enviar terceira vez um capitão de cinqüenta, com os seus cinqüenta; então, subiu o capitão de cinqüenta. Indo ele, pôs-se de joelhos diante de Elias, e suplicou-lhe, e disse-lhe: Homem de Deus, seja, peço-te, preciosa

[7]Ő megkérdezte tőlük: Milyen volt annak a férfinak a külseje, aki szembejött veletek, és ezeket mondta nektek?

[8]Azok így feleltek neki: Szőrből készült ruha volt rajta, és bőröv övezte a derekát. A király ezt mondta: A tisbei Illés volt az.

[9]Ekkor elküldte Illéshez az egyik parancsnokát ötven emberével. Ez fölment hozzá – mert Illés a hegy tetején tartózkodott –, és ezt mondta neki: Isten embere! A király azt parancsolja, hogy gyere le!

[10]Illés így felelt a parancsnoknak: Ha én az Isten embere vagyok, csapjon le tűz az égből, és emésszen meg téged ötven embereddel együtt! Ekkor tűz csapott le az égből, és megemésztette őt ötven emberével együtt.

[11]A király elküldte hozzá egy másik parancsnokát is ötven emberével, aki ezt mondta neki: Isten embere! Azt üzeni a király, hogy azonnal gyere le!

[12]De Illés így felelt nekik: Ha én az Isten embere vagyok, csapjon le tűz az égből, és emésszen meg téged ötven embereddel együtt! Ekkor Isten tüze lecsapott az égből, és megemésztette őt ötven emberével együtt.

[13]Még egy harmadik parancsnokát is elküldte ötven emberével együtt. A harmadik parancsnok azonban alighogy fölért, térdre rogyott Illés előtt, és így könyörgött hozzá: Isten embere! Kérlek,

aos teus olhos a minha vida e a vida destes cinqüenta, teus servos;

kíméld meg az életem és ötven szolgádnak az életét!

[14] pois fogo desceu do céu e consumiu aqueles dois primeiros capitães de cinqüenta, com os seus cinqüenta; porém, agora, seja preciosa aos teus olhos a minha vida.

[14]Lásd, tűz csapott le az égből, és megemésztette az előbbi két parancsnokot és azok ötven emberét. De most kíméld meg az életem!

[15] Então, o Anjo do SENHOR disse a Elias: Desce com este, não temas. Levantou-se e desceu com ele ao rei.

[15]Ekkor az ÚR angyala így szólt Illéshez: Menj el vele, ne félj tőle! Elindult tehát, és elment vele a királyhoz.

[16] E disse a este: Assim diz o SENHOR: Por que enviaste mensageiros a consultar Baal-Zebube, deus de Ecrom? Será, acaso, por não haver Deus em Israel, cuja palavra se consultasse? Portanto, desta cama a que subiste, não descerás, mas, sem falta, morrerás.

[16]Így szólt hozzá: Ezt mondja az ÚR: Mivel követeket küldtél, hogy megkérdezd Baalzebúbot, Ekrón istenét, mintha Izráelben nem volna Isten, akinek az igéjét megkérdezhetnéd, azért nem kelsz föl az ágyból, amelyben fekszel, hanem meg fogsz halni!

A morte de Acazias

[17] Assim, pois, morreu, segundo a palavra do SENHOR, que Elias falara; e Jorão, seu irmão, começou a reinar no seu lugar, no ano segundo de Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá, porquanto Acazias não tinha filhos.

[17]Meg is halt az ÚR igéje szerint, amelyet Illés mondott. Mivel neki nem volt fia, utána Jórám lett a király, a júdai Jórám királynak, Jósáfát fiának a második évében.

[18] Quanto aos mais atos de Acazias e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[18]Ahazjá egyéb dolgai, amelyeket véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

2 Reis 2

Eliseu é sucessor de Elias

[1] Quando estava o SENHOR para tomar Elias ao céu por um redemoinho, Elias partiu de Gilgal em companhia de Eliseu.

[2] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Betel. Respondeu Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR e

2 Királyok 2

Isten magához ragadja Illést

[1]Amikor az ÚR Illést forgószélben az égbe akarta ragadni, Illés és Elizeus elment Gilgálból.

[2]Illés ezt mondta Elizeusnak: Maradj itt, mert engem Bételbe küldött az ÚR. De Elizeus így felelt: Az élő ÚRra és az

vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, desceram a Betel.

[3] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Betel saíram ao encontro de Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[4] Disse Elias a Eliseu: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou a Jericó. Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, foram a Jericó.

[5] Então, os discípulos dos profetas que estavam em Jericó se chegaram a Eliseu e lhe disseram: Sabes que o SENHOR, hoje, tomará o teu senhor, elevando-o por sobre a tua cabeça? Respondeu ele: Também eu o sei; calai-vos.

[6] Disse-lhe, pois, Elias: Fica-te aqui, porque o SENHOR me enviou ao Jordão. Mas ele disse: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma, não te deixarei. E, assim, ambos foram juntos.

[7] Foram cinqüenta homens dos discípulos dos profetas e pararam a certa distância deles; eles ambos pararam junto ao Jordão.

[8] Então, Elias tomou o seu manto, enrolou-o e feriu as águas, as quais se dividiram para os dois lados; e passaram ambos em seco.

Elias é elevado ao céu

[9] Havendo eles passado, Elias disse a Eliseu: Pede-me o que queres que eu te

életemre mondom, hogy nem hagylak el! Elmentek tehát Bételbe.

[3]A bételi prófétatanítványok odamentek Elizeushoz, és ezt mondták neki: Tudod-e, hogy az ÚR ma elragadja mellőled uradat? Ő így felelt: Én is tudom, de hallgassatok!

[4]Akkor ezt mondta neki Illés: Maradj itt, Elizeus, mert engem Jerikóba küldött az ÚR. Ő azonban így felelt: Az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy nem hagylak el! Megérkeztek hát Jerikóba.

[5]A jerikói prófétatanítványok odaléptek Elizeushoz, és ezt mondták neki: Tudod-e, hogy az ÚR ma elragadja mellőled uradat? Ő így felelt: Én is tudom, de hallgassatok!

[6]Azután ezt mondta neki Illés: Maradj itt, mert az ÚR a Jordánhoz küldött engem. Ő így felelt: Az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy nem hagylak el! Így hát együtt, ketten mentek tovább.

[7]Velük ment ötven prófétatanítvány is, és amikor ők ketten megálltak a Jordánnál, tőlük távolabb azok is megálltak.

[8]Illés fogta a palástját, összegöngyölte, és ráütött vele a vízre, mire az kettévált, ők pedig mindketten szárazon mentek át rajta.

[9]Amikor átértek, Illés ezt mondta Elizeusnak: Kérj valamit, megteszem,

faça, antes que seja tomado de ti. Disse Eliseu: Peço-te que me toque por herança porção dobrada do teu espírito.

mielőtt elragadtatom tőled. Elizeus így felelt: Jusson nekem kétszeres rész a benned munkálkodó lélekből!

[10] Tornou-lhe Elias: Dura coisa pediste. Todavia, se me vires quando for tomado de ti, assim se te fará; porém, se não me vires, não se fará.

[10]Ő erre így felelt: Nehezet kértél. Ha látsz engem, amikor elragadtatom tőled, akkor úgy lesz; de ha nem, akkor nem lesz úgy.

[11] Indo eles andando e falando, eis que um carro de fogo, com cavalos de fogo, os separou um do outro; e Elias subiu ao céu num redemoinho.

[11]Amikor azután beszélgetve továbbmentek, hirtelen egy tüzes harci kocsi jelent meg tüzes lovakkal, és elválasztotta őket egymástól. Így ment föl Illés forgószélben az égbe.

[12] O que vendo Eliseu, clamou: Meu pai, meu pai, carros de Israel e seus cavaleiros! E nunca mais o viu; e, tomando as suas vestes, rasgou-as em duas partes.

[12]Elizeus látta ezt, és így kiáltozott: Atyám, atyám, Izráel harci kocsija és annak hajtója! Azután nem látta őt többé. Ekkor megragadta a ruháját, és két darabra tépte.

[13] Então, levantou o manto que Elias lhe deixara cair e, voltando-se, pôs-se à borda do Jordão.

[13]Majd fölemelte Illés leesett palástját, és megint odaállt a Jordán partjára.

[14] Tomou o manto que Elias lhe deixara cair, feriu as águas e disse: Onde está o SENHOR, Deus de Elias? Quando feriu ele as águas, elas se dividiram para um e outro lado, e Eliseu passou.

[14]Fogta Illés leesett palástját, ráütött vele a vízre, és így szólt: Hol van az ÚR, Illés Istene, hol van ő? Amikor ráütött a vízre, az kettévált, Elizeus pedig átment rajta.

Os discípulos dos profetas procuram Elias

[15] Vendo-o, pois, os discípulos dos profetas que estavam defronte, em Jericó, disseram: O espírito de Elias repousa sobre Eliseu. Vieram-lhe ao encontro e se prostraram diante dele em terra.

[15]Látták ezt a jerikói prófétatanítványok, akik átellenben voltak, és ezt mondták: Az Illésben munkálkodó lélek Elizeusra szállt! És eléje menve a földre borultak előtte.

[16] E lhe disseram: Eis que entre os teus servos há cinqüenta homens valentes; ora, deixa-os ir em procura do teu senhor; pode ser que o Espírito do SENHOR o tenha levado e lançado nalgum dos montes ou

[16]Majd ezt mondták neki: Van itt a te szolgáid között ötven ember, bátor férfiak: hadd menjenek el megkeresni uradat, hátha az ÚR lelke ragadta el, és letette

nalgum dos vales. Porém ele respondeu: Não os envieis.

[17] Mas eles apertaram com ele, até que, constrangido, lhes disse: Enviai. E enviaram cinqüenta homens, que o procuraram três dias, porém não o acharam.

[18] Então, voltaram para ele, pois permanecera em Jericó; e ele lhes disse: Não vos disse que não fôsseis?

Eliseu torna saudáveis as águas de Jericó

[19] Os homens da cidade disseram a Eliseu: Eis que é bem situada esta cidade, como vê o meu senhor, porém as águas são más, e a terra é estéril.

[20] Ele disse: Trazei-me um prato novo e ponde nele sal. E lho trouxeram.

[21] Então, saiu ele ao manancial das águas e deitou sal nele; e disse: Assim diz o SENHOR: Tornei saudáveis estas águas; já não procederá daí morte nem esterilidade.

[22] Ficaram, pois, saudáveis aquelas águas, até ao dia de hoje, segundo a palavra que Eliseu tinha dito.

Rapazinhos zombam de Eliseu

[23] Então, subiu dali a Betel; e, indo ele pelo caminho, uns rapazinhos saíram da cidade, e zombavam dele, e diziam-lhe: Sobe, calvo! Sobe, calvo!

[24] Virando-se ele para trás, viu-os e os amaldiçoou em nome do SENHOR; então, duas ursas saíram do bosque e despedaçaram quarenta e dois deles.

valamelyik hegyre vagy völgybe. De ő így felelt: Ne küldjetek senkit!

[17]Addig-addig unszolták azonban, míg végül azt mondta: Hát küldjetek! El is küldték az ötven embert; azok három napig keresték, de nem találták meg.

[18]Visszatértek azért hozzá, mert még Jerikóban tartózkodott. Ő így szólt hozzájuk: Mondtam nektek, hogy ne menjetek.

Elizeus első csodái

[19]Egyszer a városbeliek ezt mondták Elizeusnak: Uram, magad is látod, hogy ez a város jó lakóhely, de a vize rossz, és a földje terméketlen.

[20]Erre ő így felelt: Hozzatok ide egy új tálat, és tegyetek bele sót! Oda is vitték neki.

[21]Ő pedig kiment a víz forrásához, sót dobott bele, és ezt mondta: Így szól az ÚR: Meggyógyítom ezt a vizet, nem okoz többé halált és terméketlenséget.

[22]És a víz meggyógyult, így van ez még ma is, Elizeus szava szerint, amelyet kimondott.

[23]Onnan azután elment Bételbe. Miközben fölfelé ment az úton, kisfiúk jöttek ki a városból, és így csúfolták őt: Menj föl, kopasz! Menj föl, kopasz!

[24]Ő azonban hátrafordult, rájuk nézett, és megátkozta őket az ÚR nevében. Ekkor két nőstény medve jött ki az erdőből, és szétszaggatott közülük negyvenkét gyermeket.

[25] Dali, foi ele para o monte Carmelo, de onde voltou para Samaria.

2 Reis 3

O reinado de Jorão sobre Israel

[1] Jorão, filho de Acabe, começou a reinar sobre Israel, em Samaria, no décimo oitavo ano de Josafá, rei de Judá; e reinou doze anos.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; porém não como seu pai, nem como sua mãe; porque tirou a coluna de Baal, que seu pai fizera.

[3] Contudo, aderiu aos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fizera pecar a Israel; não se apartou deles.

Eliseu prediz a vitória sobre Moabe

[4] Então, Mesa, rei dos moabitas, era criador de gado e pagava o seu tributo ao rei de Israel com cem mil cordeiros e a lã de cem mil carneiros.

[5] Tendo, porém, morrido Acabe, revoltou-se o rei de Moabe contra o rei de Israel.

[6] Por isso, Jorão, ao mesmo tempo, saiu de Samaria e fez revista de todo o Israel.

[7] Mandou dizer a Josafá, rei de Judá: O rei de Moabe se revoltou contra mim; irás tu comigo à guerra contra Moabe? Respondeu ele: Subirei; serei como tu és, o meu povo, como o teu povo, os meus cavalos, como os teus cavalos.

[8] Então, perguntou Jorão: Por que caminho subiremos? Respondeu ele: Pelo caminho do deserto de Edom.

[25]Innen fölment a Karmel-hegyre, onnan pedig visszatért Samáriába.

2 Királyok 3

Jórám háborúja Móáb ellen

[1]Jórám, Aháb fia Jósáfátnak, Júda királyának a tizennyolcadik évében lett Izráel királya Samáriában, és tizenkét évig uralkodott.

[2]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, bár nem annyira, mint apja és anyja, mert eltávolította Baal szent oszlopát, amelyet apja készíttetett.

[3]De ragaszkodott Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkéhez, aki vétekbe vitte Izráelt, nem tágított attól.

[4]Mésa, Móáb királya juhtenyésztéssel foglalkozott, és Izráel királyának százezer hízott bárányt meg százezer kost kellett szállítania gyapjastul.

[5]De amikor Aháb meghalt, Móáb királya fellázadt Izráel királya ellen.

[6]Jórám király ezért egy kitűzött napon kivonult Samáriából, és számba vette egész Izráelt,

[7]majd ezt az üzenetet küldte Jósáfátnak, Júda királyának: Móáb királya fellázadt ellenem. Eljössz-e velem harcolni Móáb ellen? Ő így felelt: Elmegyek én éppúgy, mint te, az én népem éppúgy, mint a te néped, az én lovaim éppúgy, mint a te lovaid.

[8]Majd megkérdezte: Melyik úton vonuljunk föl? Ő így felelt: Edóm pusztáján át.

[9] Partiram o rei de Israel, o rei de Judá e o rei de Edom; após sete dias de marcha, não havia água para o exército e para o gado que os seguiam.

[9]Elment tehát Izráel királya, Júda királya és Edóm királya. Már hét napja bolyongtak az úton, és nem volt vize a seregnek, sem az utánuk hajtott állatoknak.

[10] Então, disse o rei de Israel: Ai! O SENHOR chamou a estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[10]Akkor ezt mondta Izráel királya: Hát azért hívta össze az Úr ezt a három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket?

[11] Perguntou, porém, Josafá: Não há, aqui, algum profeta do SENHOR, para que consultemos o SENHOR por ele? Respondeu um dos servos do rei de Israel: Aqui está Eliseu, filho de Safate, que deitava água sobre as mãos de Elias.

[11]De Jósáfát így szólt: Nincs itt az Úrnak egy prófétája, aki által megkérdezhetnénk az Urat? Izráel királyának egyik embere így válaszolt: Itt van Elizeus, Sáfát fia, aki Illés tanítványa volt.

[12] Disse Josafá: Está com ele a palavra do SENHOR. Então, o rei de Israel, Josafá e o rei de Edom desceram a ter com ele.

[12]Jósáfát így szólt: Valóban az Úr igéje szól rajta keresztül. Elment tehát hozzá Izráel királya és Jósáfát, meg Edóm királya.

[13] Mas Eliseu disse ao rei de Israel: Que tenho eu contigo? Vai aos profetas de teu pai e aos profetas de tua mãe. Porém o rei de Israel lhe disse: Não, porque o SENHOR é quem chamou estes três reis para os entregar nas mãos de Moabe.

[13]Elizeus azonban ezt mondta Izráel királyának: Semmi közünk sincs egymáshoz. Eredj apád prófétáihoz, meg anyád prófétáihoz! De Izráel királya így szólt hozzá: Ne mondd ezt! Hiszen az Úr hívta össze ezt a három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket.

[14] Disse Eliseu: Tão certo como vive o SENHOR dos Exércitos, em cuja presença estou, se eu não respeitasse a presença de Josafá, rei de Judá, não te daria atenção, nem te contemplaria.

[14]Elizeus így felelt: A Seregek élő Urára mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ha nem nézném Jósáfátnak, Júda királyának a személyét, rád sem néznék, észre sem vennélek!

[15] Ora, pois, trazei-me um tangedor. Quando o tangedor tocava, veio o poder de Deus sobre Eliseu.

[15]De most hozzatok ide egy lantost! Amikor a lantos játszani kezdett, az Úr keze megérintette a prófétát.

[16] Este disse: Assim diz o SENHOR: Fazei, neste vale, covas e covas.

[16]Így szólt: Ezt mondja az Úr: Csináljatok sok gödröt ebben a patakmederben.

[17] Porque assim diz o SENHOR: Não sentireis vento, nem vereis chuva; todavia, este vale se encherá de tanta água, que bebereis vós, e o vosso gado, e os vossos animais.

[17]Mert ezt mondja az ÚR: Nem láttok szelet, nem láttok esőt, mégis megtelik ez a patakmeder vízzel, és ihattok ti is, a nyájaitok meg a málhás állatok is.

[18] Isto é ainda pouco aos olhos do SENHOR; de maneira que também entregará Moabe nas vossas mãos.

[18]De ez csekélység az ÚRnak. Ő még Móábot is a kezetekbe adja.

[19] Ferireis todas as cidades fortificadas e todas as cidades principais, e todas as boas árvores cortareis, e tapareis todas as fontes de água, e danificareis com pedras todos os bons campos.

[19]Levertek minden megerősített és egyéb fontos várost. Kivágtok minden termő fát, betömtök minden forrást, és kövekkel tesztek tönkre minden jó szántóföldet!

[20] Pela manhã, ao apresentar-se a oferta de manjares, eis que vinham as águas pelo caminho de Edom; e a terra se encheu de água.

[20]Történt másnap reggel, az ételáldozat idején, hogy egyszerre csak víz áradt Edóm felől, és megtelt az a vidék vízzel.

A derrota de Moabe

[21] Ouvindo, pois, todos os moabitas que os reis tinham subido para pelejar contra eles, todos os que cingiam cinto, desde o mais novo até ao mais velho, foram convocados e postos nas fronteiras.

[21]Amikor meghallotta egész Móáb, hogy harcba vonultak ellenük ezek a királyok, fegyverbe szólítottak minden fegyverfogható embert, sőt még az idősebbeket is, és fölálltak a határon.

[22] Levantando-se de madrugada, em saindo o sol sobre as águas, viram os moabitas defronte deles as águas vermelhas como sangue.

[22]Reggel amikor fölkeltek, a nap rásütött a vízre, és a móábiak vörösleni látták maguk előtt a vizet, mint a vért.

[23] E disseram: Isto é sangue; certamente, os reis se destruíram e se mataram um ao outro! Agora, pois, à presa, ó Moabe!

[23]Akkor ezt mondták: Ez vér! Bizonyosan egymásra támadtak a királyok, és leverték egymást. Most tehát zsákmányra, Móáb!

[24] Porém, chegando eles ao arraial de Israel, os israelitas se levantaram e feriram aos moabitas, os quais fugiram diante deles; entraram os israelitas na terra e também aí feriram aos moabitas.

[24]De amikor odaértek Izráel táborához, megindult Izráel, megverte a móábiakat, és azok megfutamodtak előlük. De utánuk nyomultak, és szétverték a móábiakat.

[25] Arrasaram as cidades, e cada um lançou a sua pedra em todos os bons campos, e os entulharam, e taparam todas as fontes de águas, e cortaram todas as boas árvores, até que só Quir-Haresete ficou com seus muros; mas os que atiravam com fundas a cercaram e a feriram.

[25]A városokat lerombolták, a jó szántóföldeket mind teledobálták kővel, minden forrást betömtek, és minden termő fát kivágtak. Csupán Kír- Hareset kőfalai maradtak épek, de azt is körülvették és lőtték a parittyások.

[26] Vendo o rei de Moabe que a peleja prevalecia contra ele, tomou consigo setecentos homens que arrancavam espada, para romperem contra o rei de Edom, porém não puderam.

[26]Amikor Móáb királya látta, hogy nem bírja tovább a harcot, maga mellé vett hétszáz kardforgató embert, hogy keresztültörjenek Edóm királyánál, de nem tudtak.

[27] Então, tomou a seu filho primogênito, que havia de reinar em seu lugar, e o ofereceu em holocausto sobre o muro; pelo que houve grande ira contra Israel; por isso, se retiraram dali e voltaram para a sua própria terra.

[27]Akkor fogta elsőszülött fiát, aki őutána lett volna a király, és feláldozta égőáldozatként a várfalon. Emiatt olyan nagy felháborodás támadt Izráelben, hogy fölkerekedtek és visszatértek hazájukba.

2 Reis 4

Eliseu aumenta o azeite da viúva

[1] Certa mulher, das mulheres dos discípulos dos profetas, clamou a Eliseu, dizendo: Meu marido, teu servo, morreu; e tu sabes que ele temia ao SENHOR. É chegado o credor para levar os meus dois filhos para lhe serem escravos.

[2] Eliseu lhe perguntou: Que te hei de fazer? Dize-me que é o que tens em casa. Ela respondeu: Tua serva não tem nada em casa, senão uma botija de azeite.

[3] Então, disse ele: Vai, pede emprestadas vasilhas a todos os teus vizinhos; vasilhas vazias, não poucas.

2 Királyok 4

Elizeus csodája az olajjal

[1]Egyszer egy prófétatanítvány felesége így kiáltott Elizeushoz: Férjem, a te szolgád meghalt; és te is tudod, hogy a te szolgád félte az URat. Most eljött a hitelező, hogy elvigye magával a két gyermekemet rabszolgának.

[2]Elizeus megkérdezte tőle: Mit tehetek érted? Mondd meg nekem, mi van a házadban? Az asszony így felelt: Nincsen egyéb a te szolgálóleányod házában, csak egy korsó olaj.

[3]Elizeus ezt mondta: Menj, kérj kölcsön edényeket az utcában minden szomszédodtól, üres edényeket, de ne keveset.

[4] Então, entra, e fecha a porta sobre ti e sobre teus filhos, e deita o teu azeite em todas aquelas vasilhas; põe à parte a que estiver cheia.

[5] Partiu, pois, dele e fechou a porta sobre si e sobre seus filhos; estes lhe chegavam as vasilhas, e ela as enchia.

[6] Cheias as vasilhas, disse ela a um dos filhos: Chega-me, aqui, mais uma vasilha. Mas ele respondeu: Não há mais vasilha nenhuma. E o azeite parou.

[7] Então, foi ela e fez saber ao homem de Deus; ele disse: Vai, vende o azeite e paga a tua dívida; e, tu e teus filhos, vivei do resto.

Eliseu e a sunamita

[8] Certo dia, passou Eliseu por Suném, onde se achava uma mulher rica, a qual o constrangeu a comer pão. Daí, todas as vezes que passava por lá, entrava para comer.

[9] Ela disse a seu marido: Vejo que este que passa sempre por nós é santo homem de Deus.

[10] Façamos-lhe, pois, em cima, um pequeno quarto, obra de pedreiro, e ponhamos-lhe nele uma cama, uma mesa, uma cadeira e um candeeiro; quando ele vier à nossa casa, retirar-se-á para ali.

[11] Um dia, vindo ele para ali, retirou-se para o quarto e se deitou.

[12] Então, disse ao seu moço Geazi: Chama esta sunamita. Chamando-a ele, ela se pôs diante do profeta.

[4]Azután menj haza, zárd be magad és fiaid mögött az ajtót, és tölts ezekbe az edényekbe! Amelyik megtelt, tedd félre!

[5]Az asszony elment, és bezárta maga és fiai mögött az ajtót. Azok eléje rakták az edényeket, ő pedig töltögetett.

[6]Amikor megteltek az edények, ezt mondta az egyik fiának: Tégy elém még egy edényt! De az így felelt neki: Nincs több edény. Ezután nem folyt több olaj.

[7]Az asszony elment az Isten emberéhez, és elbeszélte ezt. Ő pedig így szólt: Eredj, add el az olajat, és fizesd ki az adósságodat. Ami pedig megmarad, abból élj a fiaiddal együtt!

Elizeus és a súnémi asszony fia

[8]Egyszer Elizeus elment Súnémba. Volt ott egy jómódú asszony, aki marasztalni szokta őt, hogy ott egyék. Ezért ahányszor csak arra járt, betért hozzá enni.

[9]Az asszony így szólt a férjéhez: Nézd csak, én tudom, hogy Isten szent embere az, aki mindig betér hozzánk.

[10]Építsünk neki egy kis felső szobát, tegyünk bele neki ágyat, asztalt, széket és mécsest, hogy ott szálljon meg, amikor hozzánk jön!

[11]Történt egyszer, hogy odaérkezett Elizeus, megszállt a felső szobában, és lefeküdt ott.

[12]Majd ezt mondta Géhazinak, a szolgájának: Hívd ide ezt a súnémi

asszonyt! Az odahívta az asszonyt, aki megállt előtte.

[13] Este dissera ao seu moço: Dize-lhe: Eis que tu nos tens tratado com muita abnegação; que se há de fazer por ti? Haverá alguma coisa de que se fale a teu favor ao rei ou ao comandante do exército? Ela respondeu: Habito no meio do meu povo.

[13]Még ezt is mondta a szolgájának: Mondd meg neki: Látom, hogy milyen figyelmesen gondoskodsz rólunk. Mit tehetek érted? Nincs-e valami, amiről szót válthatnék az érdekedben a királlyal vagy a hadseregparancsnokkal? De ő így felelt: Hiszen itt lakom, a saját népem körében.

[14] Então, disse o profeta: Que se há de fazer por ela? Geazi respondeu: Ora, ela não tem filho, e seu marido é velho.

[14]Elizeus ezt mondta: Mégis mit tehetnék érted? Géhazi közbeszólt: Hiszen nincs fia, a férje meg öreg.

[15] Disse Eliseu: Chama-a. Chamando-a ele, ela se pôs à porta.

[15]Elizeus így szólt: Hívd ide az asszonyt! Amikor odahívta, az megállt az ajtóban.

[16] Disse-lhe o profeta: Por este tempo, daqui a um ano, abraçarás um filho. Ela disse: Não, meu senhor, homem de Deus, não mintas à tua serva.

[16]Elizeus így szólt: Egy év múlva fiút ölelsz. Az asszony így felelt: Ugyan, uram, Isten embere, ne ámítsd a te szolgálóleányodat!

[17] Concebeu a mulher e deu à luz um filho, no tempo determinado, quando fez um ano, segundo Eliseu lhe dissera.

[17]De teherbe esett az asszony, és egy év múlva fiút szült – abban az időben, amelyet Elizeus megmondott neki.

[18] Tendo crescido o menino, saiu, certo dia, a ter com seu pai, que estava com os segadores.

[18]Amikor nagyobb lett a gyermek, kiment egyszer az apja után az aratókhoz.

[19] Disse a seu pai: Ai! A minha cabeça! Então, o pai disse ao seu moço: Leva-o a sua mãe.

[19]Egyszer csak azt mondta az apjának: Jaj a fejem, a fejem! Az apja megparancsolta a szolgájának, hogy vigye el az anyjához.

[20] Ele o tomou e o levou a sua mãe, sobre cujos joelhos ficou sentado até ao meio-dia, e morreu.

[20]Az föl is vette, és elvitte az anyjához; ott üldögélt az ölében délig, akkor aztán meghalt.

[21] Subiu ela e o deitou sobre a cama do homem de Deus; fechou a porta e saiu.

[21]Az anyja fölment, és lefektette Isten emberének az ágyára, rázárta az ajtót, és elment.

[22] Chamou a seu marido e lhe disse: Manda-me um dos moços e uma das

[22]Odahívta a férjét, és így szólt: Küldj ide egy szolgát meg egy szamarat, hadd

jumentas, para que eu corra ao homem de Deus e volte.

[23] Perguntou ele: Por que vais a ele hoje? Não é dia de Festa da Lua Nova nem sábado. Ela disse: Não faz mal.

[24] Então, fez ela albardar a jumenta e disse ao moço: Guia e anda, não te detenhas no caminhar, senão quando eu to disser.

[25] Partiu ela, pois, e foi ter com o homem de Deus, ao monte Carmelo. Vendo-a de longe o homem de Deus, disse a Geazi, seu moço: Eis aí a sunamita;

[26] corre ao seu encontro e dize-lhe: Vai tudo bem contigo, com teu marido, com o menino? Ela respondeu: Tudo bem.

[27] Chegando ela, pois, ao homem de Deus, ao monte, abraçou-lhe os pés. Então, se chegou Geazi para arrancá-la; mas o homem de Deus lhe disse: Deixa-a, porque a sua alma está em amargura, e o SENHOR mo encobriu e não mo manifestou.

[28] Disse ela: Pedi eu a meu senhor algum filho? Não disse eu: Não me enganes?

[29] Disse o profeta a Geazi: Cinge os lombos, toma o meu bordão contigo e vai. Se encontrares alguém, não o saúdes, e, se alguém te saudar, não lhe respondas; põe o meu bordão sobre o rosto do menino.

[30] Porém disse a mãe do menino: Tão certo como vive o SENHOR e vive a tua alma,

siessek el az Isten emberéhez, aztán visszatérek.

[23]De az megkérdezte: Miért mégy ma hozzá? Hiszen nincs sem újhold, sem szombat! Az asszony így szólt: Hagyj békén!

[24]És fölnyergelte a szamarat, majd ezt mondta a szolgájának: Hajtsd gyorsan az állatot, és ne akadályozz a vágtatásban, amíg nem szólok neked!

[25]Elment tehát, és megérkezett Isten emberéhez a Karmel-hegyre. Amikor Isten embere távolról meglátta őt, így szólt Géhazihoz, a szolgájához: Nézd csak, az ott a súnémi asszony!

[26]Fuss eléje, és kérdezd meg, hogy jól van-e ő, jól van-e a férje, és jól van-e a gyermeke? Az asszony így felelt: Jól!

[27]De amikor odaért az Isten emberéhez a hegyre, átkarolta a lábát. Géhazi odalépett, hogy félretaszítsa, de az Isten embere így szólt: Ne bántsd, hiszen el van keseredve, és az ÚR eltitkolta előlem, nem jelentette ki ezt nekem.

[28]Az asszony ezt mondta: Uram, talán én kértem fiút? Nem azt mondtam, hogy ne hitegess engem?!

[29]Akkor Elizeus így szólt Géhazihoz: Övezd fel a derekadat, vedd kezedbe a botomat, és indulj! Ha valakivel találkozol, ne köszönj neki, és ha neked köszönnek, ne válaszolj! Tedd a botomat a fiú arcára!

[30]De a fiú anyja így szólt: Az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy nem hagylak

não te deixarei. Então, ele se levantou e a seguiu.

itt! Elindult tehát Elizeus, és ment az asszony után.

[31] Geazi passou adiante deles e pôs o bordão sobre o rosto do menino; porém não houve nele voz nem sinal de vida; então, voltou a encontrar-se com Eliseu, e lhe deu aviso, e disse: O menino não despertou.

[31]Géhazi már előttük odaért, és a botot a fiú arcára tette, de az nem szólt és nem mutatott életjelet. Visszatért tehát Elizeushoz, és jelentette neki, hogy nem ébredt fel a fiú.

[32] Tendo o profeta chegado à casa, eis que o menino estava morto sobre a cama.

[32]Ekkor Elizeus bement a házba, ahol a fiú holtan feküdt az ágyán.

[33] Então, entrou, fechou a porta sobre eles ambos e orou ao SENHOR.

[33]Bement, bezárta kettőjük mögött az ajtót, és imádkozott az ÚRhoz.

[34] Subiu à cama, deitou-se sobre o menino e, pondo a sua boca sobre a boca dele, os seus olhos sobre os olhos dele e as suas mãos sobre as mãos dele, se estendeu sobre ele; e a carne do menino aqueceu.

[34]Majd fellépett az ágyra, ráfeküdt a gyermekre, és rátette száját a szájára, szemét a szemére, tenyerét a tenyerére. Ahogy így ráhajolt, fölmelegedett a gyermek teste.

[35] Então, se levantou, e andou no quarto uma vez de lá para cá, e tornou a subir, e se estendeu sobre o menino; este espirrou sete vezes e abriu os olhos.

[35]Azután egy darabig föl-alá járkált a házban, majd ismét odalépett, és ráhajolt. Ekkor a fiú tüsszentett hétszer egymásután, és felnyitotta a szemét.

[36] Então, chamou a Geazi e disse: Chama a sunamita. Ele a chamou, e, apresentando-se ela ao profeta, este lhe disse: Toma o teu filho.

[36]Ő pedig odahívta Géhazit, és azt mondta: Hívd ide a súnémi asszonyt! Az odahívta, és amikor odament hozzá, így szólt: Viheted a fiadat.

[37] Ela entrou, lançou-se aos pés dele e prostrou-se em terra; tomou o seu filho e saiu.

[37]Az asszony odament, a lába elé vetette magát, és a földre borult. Azután fogta a fiát és kiment.

A morte que havia na panela é tirada

[38] Voltou Eliseu para Gilgal. Havia fome naquela terra, e, estando os discípulos dos profetas assentados diante dele, disse ao seu moço: Põe a panela grande ao lume e faze um cozinhado para os discípulos dos profetas.

Elizeus csodái az éhínség idején

[38]Amikor Elizeus visszatért Gilgálba, éhínség volt az országban. A prófétatanítványok ott ültek előtte, ő pedig így szólt a szolgájához: Tedd föl a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a prófétatanítványoknak!

[39] Então, saiu um ao campo a apanhar ervas e achou uma trepadeira silvestre; e, colhendo dela, encheu a sua capa de colocíntidas; voltou e cortou-as em pedaços, pondo-os na panela, visto que não as conheciam.

[39]Egyikük kiment a mezőre, hogy valamilyen zöldségfélét szedjen. Talált is a mezőn egy indás növényt, és teleszedte a ruháját vadtökkel. Hazaérve belevagdalta a fazékba főzeléknek, mert nem tudták, mi az.

[40] Depois, deram de comer aos homens. Enquanto comiam do cozinhado, exclamaram: Morte na panela, ó homem de Deus! E não puderam comer.

[40]Azután szedtek belőle a férfiaknak, hogy egyenek. De amikor belekóstoltak a főzelékbe, így kiáltottak föl: Halál van a fazékban, Isten embere! És nem tudták megenni.

[41] Porém ele disse: Trazei farinha. Ele a deitou na panela e disse: Tira de comer para o povo. E já não havia mal nenhum na panela.

[41]Akkor ő ezt mondta: Hozzatok lisztet! Beleszórta azt a fazékba, és így szólt: Szedjetek a népnek, hadd egyenek! Akkor már semmi ártalmas nem volt a fazékban.

Vinte pães satisfazem a cem homens

[42] Veio um homem de Baal-Salisa e trouxe ao homem de Deus pães das primícias, vinte pães de cevada, e espigas verdes no seu alforje. Disse Eliseu: Dá ao povo para que coma.

[42]Egyszer egy ember jött Baal-Sálisából, és hozott az Isten emberének első termésből készült kenyereket: húsz árpakenyeret meg friss gabonát a tarisznyájában. Elizeus ezt mondta: Add oda a népnek, hadd egyenek!

[43] Porém seu servo lhe disse: Como hei de eu pôr isto diante de cem homens? Ele tornou a dizer: Dá-o ao povo, para que coma; porque assim diz o SENHOR: Comerão, e sobejará.

[43]A szolgája azonban így szólt: Hogyan adjam ezt oda száz embernek? De ő így felelt: Csak add oda a népnek, hadd egyenek! Mert ezt mondja az ÚR: Enni fognak, és még marad is!

[44] Então, lhos pôs diante; comeram, e ainda sobrou, conforme a palavra do SENHOR.

[44]Odaadta tehát nekik; azok pedig ettek, és még hagytak is belőle, ahogyan megmondta az ÚR.

2 Reis 5

Naamã é curado de lepra

[1] Naamã, comandante do exército do rei da Síria, era grande homem diante do seu senhor e de muito conceito, porque por ele

2 Királyok 5

Elizeus meggyógyítja Naamánt

[1]Naamán, Arám királyának hadseregparancsnoka nagyra becsült ember volt ura előtt, és tekintélyes, mert

o SENHOR dera vitória à Síria; era ele herói da guerra, porém leproso.

2 Saíram tropas da Síria, e da terra de Israel levaram cativa uma menina, que ficou ao serviço da mulher de Naamã.

3 Disse ela à sua senhora: Tomara o meu senhor estivesse diante do profeta que está em Samaria; ele o restauraria da sua lepra.

4 Então, foi Naamã e disse ao seu senhor: Assim e assim falou a jovem que é da terra de Israel.

5 Respondeu o rei da Síria: Vai, anda, e enviarei uma carta ao rei de Israel. Ele partiu e levou consigo dez talentos de prata, seis mil siclos de ouro e dez vestes festivais.

6 Levou também ao rei de Israel a carta, que dizia: Logo, em chegando a ti esta carta, saberás que eu te enviei Naamã, meu servo, para que o cures da sua lepra.

7 Tendo lido o rei de Israel a carta, rasgou as suas vestes e disse: Acaso, sou Deus com poder de tirar a vida ou dá-la, para que este envie a mim um homem para eu curá-lo de sua lepra? Notai, pois, e vede que procura um pretexto para romper comigo.

8 Ouvindo, porém, Eliseu, homem de Deus, que o rei de Israel rasgara as suas vestes, mandou dizer ao rei: Por que rasgaste as tuas vestes? Deixa-o vir a mim, e saberá que há profeta em Israel.

általa szabadította meg az ÚR Arámot. Ez a férfi erős vitéz volt, de bélpoklos lett.

2 Egyszer kivonult néhány arám rablócsapat, és foglyul ejtettek Izráel országából egy kisleányt, aki Naamán feleségének lett a szolgálóleánya.

3 Ez így szólt úrnőjéhez: Bárcsak eljutna az én uram a samáriai prófétához, az majd meggyógyítaná a bélpoklosságából.

4 Naamán erre ura elé járult, és elmondta, hogy mit beszélt az Izráel országából való leány.

5 Arám királya ezt mondta: Menj csak el, én meg küldök egy levelet Izráel királyának. El is ment Naamán, és vitt magával tíz talentum ezüstöt, hatezer aranyat meg tíz rend ruhát.

6 Átadta a levelet is Izráel királyának, amely így szólt: Most, amikor ez a levél hozzád érkezik, kérlek, hogy gyógyítsd meg bélpoklosságából szolgámat, Naamánt, akit hozzád küldtem!

7 Amikor Izráel királya fölolvasta a levelet, megszaggatta a ruháját, és ezt mondta: Hát Isten vagyok én, aki megölhet és életre kelthet, hogy ideküld ez énhozzám egy embert, hogy meggyógyítsam bélpoklosságából?! Értsétek meg, lássátok be, hogy csak ürügyet keres ellenem!

8 Amikor Elizeus, Isten embere meghallotta, hogy Izráel királya megszaggatta a ruháját, ilyen üzenetet küldött a királynak: Miért szaggattad meg a ruhádat? Jöjjön ide hozzám az az ember,

és majd megtudja, hogy van prófétája Izráelnek!

[9] Veio, pois, Naamã com os seus cavalos e os seus carros e parou à porta da casa de Eliseu.

[9]Ezért Naamán elment lovaival és kocsijával, és megállt Elizeus házának a bejáratánál.

[10] Então, Eliseu lhe mandou um mensageiro, dizendo: Vai, lava-te sete vezes no Jordão, e a tua carne será restaurada, e ficarás limpo.

[10]Elizeus egy követet küldött hozzá ezzel az üzenettel: Menj, és fürödj meg hétszer a Jordánban, akkor újra megtisztul a tested!

[11] Naamã, porém, muito se indignou e se foi, dizendo: Pensava eu que ele sairia a ter comigo, pôr-se-ia de pé, invocaria o nome do SENHOR, seu Deus, moveria a mão sobre o lugar da lepra e restauraria o leproso.

[11]Naamán azonban megharagudott, elment, és így szólt: Én azt gondoltam, hogy majd kijön, elém áll, és segítségül hívja Istenének, az ÚRnak a nevét, azután végighúzza kezét a beteg helyen, és kigyógyít a bélpoklosságból.

[12] Não são, porventura, Abana e Farfar, rios de Damasco, melhores do que todas as águas de Israel? Não poderia eu lavar-me neles e ficar limpo? E voltou-se e se foi com indignação.

[12]Hát nem többet érnek-e Damaszkusz folyói, az Ábáná és a Parpar Izráel minden vizénél? Megfürödhetnék azokban is, hogy megtisztuljak! Azzal megfordult, és haragosan távozott.

[13] Então, se chegaram a ele os seus oficiais e lhe disseram: Meu pai, se te houvesse dito o profeta alguma coisa difícil, acaso, não a farias? Quanto mais, já que apenas te disse: Lava-te e ficarás limpo.

[13]Szolgái azonban odamentek, és így szóltak hozzá: Atyám, ha a próféta valami nagy dolgot parancsolt volna, azt megtennéd, ugye? Mennyivel inkább megteheted, amikor csak azt mondta, hogy fürödj meg, és megtisztulsz.

[14] Então, desceu e mergulhou no Jordão sete vezes, consoante a palavra do homem de Deus; e a sua carne se tornou como a carne de uma criança, e ficou limpo.

[14]Lement tehát, és megmerítkezett hétszer a Jordánban az Isten emberének a kívánsága szerint. Akkor újra tiszta lett a teste, akár egy újszülött gyermeké.

[15] Voltou ao homem de Deus, ele e toda a sua comitiva; veio, pôs-se diante dele e disse: Eis que, agora, reconheço que em toda a terra não há Deus, senão em Israel;

[15]Ezután Naamán visszatért egész kíséretével az Isten emberéhez, bement, megállt előtte, és ezt mondta: Most már tudom, hogy nincs máshol Isten az egész

agora, pois, te peço aceites um presente do teu servo.

[16] Porém ele disse: Tão certo como vive o SENHOR, em cuja presença estou, não o aceitarei. Instou com ele para que o aceitasse, mas ele recusou.

[17] Disse Naamã: Se não queres, peço-te que ao teu servo seja dado levar uma carga de terra de dois mulos; porque nunca mais oferecerá este teu servo holocausto nem sacrifício a outros deuses, senão ao SENHOR.

[18] Nisto perdoe o SENHOR a teu servo; quando o meu senhor entra na casa de Rimom para ali adorar, e ele se encosta na minha mão, e eu também me tenha de encurvar na casa de Rimom, quando assim me prostrar na casa de Rimom, nisto perdoe o SENHOR a teu servo.

[19] Eliseu lhe disse: Vai em paz.

Geazi é atacado de lepra

Quando Naamã se tinha afastado certa distância,

[20] Geazi, o moço de Eliseu, homem de Deus, disse consigo: Eis que meu senhor impediu a este siro Naamã que da sua mão se lhe desse alguma coisa do que trazia; porém, tão certo como vive o SENHOR, hei de correr atrás dele e receberei dele alguma coisa.

[21] Então, foi Geazi em alcance de Naamã; Naamã, vendo que corria atrás dele, saltou do carro a encontrá-lo e perguntou: Vai tudo bem?

földön, csak Izráelben. Most azért fogadj el ajándékot a te szolgádtól!

[16]De ő így felelt: Az élő ÚRra mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy nem fogadok el semmit! Bár unszolta, hogy fogadja el, ő hajthatatlan maradt.

[17]Akkor ezt mondta Naamán: Ha nem is fogadod el, hadd kapjon a te szolgád annyi földet, amennyit egy pár öszvér elbír. Mert nem készít többé a te szolgád sem égőáldozatot, sem véresáldozatot más istennek, csak az ÚRnak!

[18]Csak azt az egy dolgot engedje meg az ÚR a te szolgádnak, hogy amikor az én uram bemegy Rimmón templomába, hogy ott leboruljon, és ha az én kezemre támaszkodik, én is leborulhassak Rimmón templomában. Azt, hogy én leborulok Rimmón templomában, bocsássa meg az ÚR a te szolgádnak!

[19]Ő így felelt neki: Menj el békével!

Géhazi kapzsisága és bűnhődése

Még nem jutott messzire Naamán,

[20]amikor Géhazi, Elizeusnak, Isten emberének a szolgája ezt gondolta: Lám, az én uram kíméletes volt ehhez az arámi Naamánhoz, és nem fogadta el tőle, amit hozott. Az élő ÚRra mondom, hogy utánafutok, és szerzek tőle valamit!

[21]Utána is eredt Géhazi Naamánnak. Amikor Naamán meglátta, hogy fut utána, leugrott a kocsijáról, elébe ment, és ezt kérdezte: Jól vagytok?

[22] Ele respondeu: Tudo vai bem; meu senhor me mandou dizer: Eis que, agora mesmo, vieram a mim dois jovens, dentre os discípulos dos profetas da região montanhosa de Efraim; dá-lhes, pois, um talento de prata e duas vestes festivais.

[22]Az így felelt: Jól. De az én uram ezt az üzenetet küldi: Éppen most érkezett hozzám két prófétatanítvány Efraim hegyvidékéről. Adj nekik egy talentum ezüstöt és két rend ruhát!

[23] Disse Naamã: Sê servido tomar dois talentos. Instou com ele e amarrou dois talentos de prata em dois sacos e duas vestes festivais; pô-los sobre dois dos seus moços, os quais os levaram adiante dele.

[23]Naamán ezt mondta: Kérlek, fogadj el két talentumot! Így unszolta őt. Majd bekötött két talentum ezüstöt két zsákba, és két rend ruhával együtt odaadta két szolgájának, azok vitték Géhazi előtt.

[24] Tendo ele chegado ao outeiro, tomou-os das suas mãos e os depositou na casa; e despediu aqueles homens, que se foram.

[24]Amikor elértek a dombhoz, kivette a kezükből, és elhelyezte egy házban. Az embereket pedig elküldte, és azok elmentek.

[25] Ele, porém, entrou e se pôs diante de seu senhor. Perguntou-lhe Eliseu: Donde vens, Geazi? Respondeu ele: Teu servo não foi a parte alguma.

[25]Azután bement, és ura elé állt. Elizeus ezt kérdezte: Honnan jössz, Géhazi? Ő így felelt: Nem járt a te szolgád sehol sem.

[26] Porém ele lhe disse: Porventura, não fui contigo em espírito quando aquele homem voltou do seu carro, a encontrar-te? Era isto ocasião para tomares prata e para tomares vestes, olivais e vinhas, ovelhas e bois, servos e servas?

[26]De ő ezt mondta neki: Nem igaz! Az én szívem ott járt, amikor az az ember leszállt a kocsiról, és eléd ment. Hát annak az ideje van most, hogy ezüstöt szerezz, és ruhákat, olajfákat és szőlőket, juhokat és marhákat, szolgákat és szolgálóleányokat végy?

[27] Portanto, a lepra de Naamã se pegará a ti e à tua descendência para sempre. Então, saiu de diante dele leproso, branco como a neve.

[27]Ragadjon rád és utódaidra Naamán bélpoklossága örökre! És az olyan poklosan ment ki előle, mint a hó.

2 Reis 6

Eliseu faz flutuar um machado

[1] Disseram os discípulos dos profetas a Eliseu: Eis que o lugar em que habitamos contigo é estreito demais para nós.

2 Királyok 6

A fejsze feljön a víz tetejére

[1]Egyszer azt mondták a prófétatanítványok Elizeusnak: Nézd, szűk nekünk ez a hely itt nálad, ahol lakunk.

[2] Vamos, pois, até ao Jordão, tomemos de lá, cada um de nós uma viga, e construamos um lugar em que habitemos. Respondeu ele: Ide.

[3] Disse um: Serve-te de ires com os teus servos. Ele tornou: Eu irei.

[4] E foi com eles. Chegados ao Jordão, cortaram madeira.

[5] Sucedeu que, enquanto um deles derribava um tronco, o machado caiu na água; ele gritou e disse: Ai! Meu senhor! Porque era emprestado.

[6] Perguntou o homem de Deus: Onde caiu? Mostrou-lhe ele o lugar. Então, Eliseu cortou um pau, e lançou-o ali, e fez flutuar o ferro,

[7] e disse: Levanta-o. Estendeu ele a mão e o tomou.

A ação de Eliseu na guerra contra os siros

[8] O rei da Síria fez guerra a Israel e, em conselho com os seus oficiais, disse: Em tal e tal lugar, estará o meu acampamento.

[9] Mas o homem de Deus mandou dizer ao rei de Israel: Guarda-te de passares por tal lugar, porque os siros estão descendo para ali.

[10] O rei de Israel enviou tropas ao lugar de que o homem de Deus lhe falara e de que o tinha avisado, e, assim, se salvou, não uma nem duas vezes.

[11] Então, tendo-se turbado com este incidente o coração do rei da Síria, chamou ele os seus servos e lhes disse: Não me fareis saber quem dos nossos é pelo rei de Israel?

[2]Hadd menjünk el a Jordánhoz; ott mindegyikünk kivág egy szál fát, és készítünk magunknak egy helyet, ahol lakhatunk. Ő ezt mondta: Menjetek!

[3]De az egyik így szólt: Kérlek, jöjj el te is a szolgáiddal! Ő így felelt: Elmegyek.

[4]El is ment velük. Amikor megérkeztek a Jordánhoz, vágni kezdték a fákat.

[5]De amikor az egyik kidöntött egy szálfát, a fejsze vasa beleesett a vízbe. Akkor felkiáltott, és ezt mondta: Jaj, uram! Csak kölcsönben volt nálam!

[6]Az Isten embere megkérdezte: Hová esett? Az megmutatta neki a helyet; ő pedig levágott egy darab fát, és odadobta. A fejszevas ekkor feljött a víz tetejére.

[7]Elizeus így szólt: Emeld ki! Az pedig kinyújtotta a kezét, és kivette.

Arám királya üldözi Elizeust

[8]Arám királya háborút indított Izráel ellen. Megbeszélte udvari embereivel, hogy melyik helyen legyen a tábora.

[9]Az Isten embere azonban ezt az üzenetet küldte Izráel királyának: Vigyázz, ne vonulj át ezen a helyen, mert ott állnak lesben az arámok.

[10]Izráel királya ekkor embereket küldött arra a helyre, amelyet az Isten embere mondott neki, figyelmeztetve őt, hogy ott vigyázzon magára. Így történt többször is.

[11]Felháborodott emiatt Arám királya, összehívatta udvari embereit, és ezt mondta nekik: Miért nem jelentitek nekem, hogy ki tart a mieink közül Izráel királyával?

[12] Respondeu um dos seus servos: Ninguém, ó rei, meu senhor; mas o profeta Eliseu, que está em Israel, faz saber ao rei de Israel as palavras que falas na tua câmara de dormir.

[13] Ele disse: Ide e vede onde ele está, para que eu mande prendê-lo. Foi-lhe dito: Eis que está em Dotã.

[14] Então, enviou para lá cavalos, carros e fortes tropas; chegaram de noite e cercaram a cidade.

[15] Tendo-se levantado muito cedo o moço do homem de Deus e saído, eis que tropas, cavalos e carros haviam cercado a cidade; então, o seu moço lhe disse: Ai! Meu senhor! Que faremos?

[16] Ele respondeu: Não temas, porque mais são os que estão conosco do que os que estão com eles.

[17] Orou Eliseu e disse: SENHOR, peço-te que lhe abras os olhos para que veja. O SENHOR abriu os olhos do moço, e ele viu que o monte estava cheio de cavalos e carros de fogo, em redor de Eliseu.

[18] E, como desceram contra ele, orou Eliseu ao SENHOR e disse: Fere, peço-te, esta gente de cegueira. Feriu-a de cegueira, conforme a palavra de Eliseu.

[19] Então, Eliseu lhes disse: Não é este o caminho, nem esta a cidade; segui-me, e guiar-vos-ei ao homem que buscais. E os guiou a Samaria.

[12]Ekkor az egyik udvari embere így szólt: Senki, uram, királyom! De az Izráelben levő Elizeus próféta megmondja Izráel királyának még azokat a dolgokat is, amelyekről te a hálószobádban beszélsz.

[13]A király ezt parancsolta: Menjetek, és nézzetek utána, hogy hol van, hadd fogassam el! Jelentették neki, hogy most Dótánban van.

[14]Akkor lovakat, harci kocsikat és tekintélyes sereget küldött oda. Azok megérkeztek éjjel, és körülvették a várost.

[15]Amikor az Isten emberének a szolgája korán felkelt és kiment, a sereg már körülvette a várost lovakkal meg harci kocsikkal. A szolgája így szólt hozzá: Jaj, uram! Mit tegyünk?

[16]De ő így felelt: Ne félj, mert többen vannak velünk, mint ővelük!

[17]Majd Elizeus így imádkozott: URam, nyisd meg a szemét, hadd lásson! És az ÚR megnyitotta a szolgának a szemét, és az meglátta, hogy tele van a hegy Elizeus körül tüzes lovakkal és harci kocsikkal.

[18]Amikor aztán az arámok rárontottak, Elizeus így imádkozott az ÚRhoz: Verd meg ezt a népet vaksággal! Meg is verte őket vaksággal, ahogyan Elizeus kérte.

[19]Elizeus akkor ezt mondta nekik: Nem ez az az út, és nem ez az a város. Jöjjetek utánam, majd én elvezetlek benneteket ahhoz az emberhez, akit kerestek. És elvezette őket Samáriába.

[20] Tendo eles chegado a Samaria, disse Eliseu: Ó SENHOR, abre os olhos destes homens para que vejam. Abriu-lhes o SENHOR os olhos, e viram; e eis que estavam no meio de Samaria.

[21] Quando o rei de Israel os viu, perguntou a Eliseu: Feri-los-ei, feri-los-ei, meu pai?

[22] Respondeu ele: Não os ferirás; fere aqueles que fizeres prisioneiros com a tua espada e o teu arco. Porém a estes, manda pôr-lhes diante pão e água, para que comam, e bebam, e tornem a seu senhor.

[23] Ofereceu-lhes o rei grande banquete, e comeram e beberam; despediu-os, e foram para seu senhor; e da parte da Síria não houve mais investidas na terra de Israel.

Reina fome em Samaria

[24] Depois disto, ajuntou Ben-Hadade, rei da Síria, todo o seu exército, subiu e sitiou a Samaria.

[25] Houve grande fome em Samaria; eis que a sitiaram, a ponto de se vender a cabeça de um jumento por oitenta siclos de prata e um pouco de esterco de pombas por cinco siclos de prata.

[26] Passando o rei de Israel pelo muro, gritou-lhe uma mulher: Acode-me, ó rei, meu senhor!

[27] Ele lhe disse: Se o SENHOR te não acode, donde te acudirei eu? Da eira ou do lagar?

[28] Perguntou-lhe o rei: Que tens? Respondeu ela: Esta mulher me disse: Dá

[20]Samáriába érve így szólt Elizeus: URam, nyisd meg a szemüket, hogy lássanak! Az ÚR megnyitotta a szemüket, és akkor látták, hogy Samária közepén vannak.

[21]Amikor Izráel királya meglátta őket, ezt kérdezte Elizeustól: Megölessem-e őket, atyám?

[22]Ő így felelt: Ne ölesd meg! Meg szoktad-e öletni azokat, akiket foglyul ejtesz kardoddal vagy íjaddal? Adj nekik kenyeret és vizet, hadd egyenek és igyanak, azután menjenek el urukhoz.

[23]Nagy lakomát rendezett tehát nekik, és miután ettek és ittak, elbocsátotta őket. Azok pedig elmentek urukhoz. Nem is jöttek többé arám rablócsapatok Izráel országába.

Éhínség Samáriában

[24]Történt ezek után, hogy Benhadad, Arám királya összegyűjtötte egész seregét, fölvonult, és ostrom alá vette Samáriát.

[25]Nagy éhínség támadt Samáriában, mert addig ostromolták, míg egy szamárfej nyolcvan ezüstbe, egy maréknyi galambtrágya pedig öt ezüstbe került.

[26]Egyszer Izráel királya a várfalon járkált, és egy asszony így kiáltott hozzá: Segíts rajtam, uram, királyom!

[27]De ő ezt mondta: Ha az ÚR nem segít rajtad, én hogyan segítsek? Talán a szérűről vagy a sajtóból?

[28]Majd megkérdezte tőle a király: Mi bajod van? Erre ő így felelt: Egy asszony ezt mondta nekem: Add ide a fiadat, együk

teu filho, para que, hoje, o comamos e, amanhã, comeremos o meu.

[29] Cozemos, pois, o meu filho e o comemos; mas, dizendo-lhe eu ao outro dia: Dá o teu filho, para que o comamos, ela o escondeu.

[30] Tendo o rei ouvido as palavras da mulher, rasgou as suas vestes, quando passava pelo muro; o povo olhou e viu que trazia pano de saco por dentro, sobre a pele.

Eliseu prediz a abundância de víveres

[31] Disse o rei: Assim me faça Deus o que bem lhe aprouver se a cabeça de Eliseu, filho de Safate, lhe ficar, hoje, sobre os ombros.

[32] Estava, porém, Eliseu sentado em sua casa, juntamente com os anciãos. Enviou o rei um homem de diante de si; mas, antes que o mensageiro chegasse a Eliseu, disse este aos anciãos: Vedes como o filho do homicida mandou tirar-me a cabeça? Olhai, quando vier o mensageiro, fechai-lhe a porta e empurrai-o com ela; porventura, não vem após ele o ruído dos pés de seu senhor?

[33] Falava ele ainda com eles, quando lhe chegou o mensageiro; disse o rei: Eis que este mal vem do SENHOR; que mais, pois, esperaria eu do SENHOR?

2 Reis 7

[1] Então, disse Eliseu: Ouvi a palavra do SENHOR; assim diz o SENHOR: Amanhã, a estas horas mais ou menos, dar-se-á um

meg ma őt, holnap pedig megesszük az én fiamat.

[29]Meg is főztük a fiamat, és megettük. Másnap mondtam neki: Add ide a te fiadat, együk meg azt is! Ő azonban elrejtette a fiát.

[30]A király, hallva az asszony szavait, megszaggatta a ruháját, és úgy ment tovább a várfalon. A nép akkor látta, hogy alul zsákruhát visel.

[31]Akkor ezt mondta: Úgy segítsen az Isten most és ezután is, hogy nem marad ma a helyén Elizeusnak, Sáfát fiának a feje!

[32]Elizeus a házában ült, és vele voltak a vének. A király előreküldte az egyik emberét, de még mielőtt a követ odaért volna hozzá, ezt mondta Elizeus a véneknek: Látjátok, ez a gyilkos fajzat elküldött valakit, hogy a fejemet vétesse! Ügyeljetek, és amikor a követ ideér, zárjátok be az ajtót előtte, és nyomjátok az ajtót vele szemben, mert urának a léptei hallatszanak a nyomában.

[33]Még beszélt velük, amikor a követ oda is ért hozzá, és ezt mondta: Látod, ilyen baj származott az ÚRtól! Miért várjak még tovább az ÚRra?!

2 Királyok 7

Elizeus bőséget jövendöl

[1]Ekkor így szólt Elizeus: Halljátok meg az ÚR igéjét! Ezt mondja az ÚR: Holnap ilyenkor egy szeá finomliszt egy sekelbe,

alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, à porta de Samaria.

[2] Porém o capitão a cujo braço o rei se apoiava respondeu ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso? Disse o profeta: Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

Quatro leprosos revelam a fuga dos siros

[3] Quatro homens leprosos estavam à entrada da porta, os quais disseram uns aos outros: Para que estaremos nós aqui sentados até morrermos?

[4] Se dissermos: entremos na cidade, há fome na cidade, e morreremos lá; se ficarmos sentados aqui, também morreremos. Vamos, pois, agora, e demos conosco no arraial dos siros; se nos deixarem viver, viveremos; se nos matarem, tão-somente morreremos.

[5] Levantaram-se ao anoitecer para se dirigirem ao arraial dos siros; e, tendo chegado à entrada do arraial, eis que não havia lá ninguém.

[6] Porque o SENHOR fizera ouvir no arraial dos siros ruído de carros e de cavalos e o ruído de um grande exército; de maneira que disseram uns aos outros: Eis que o rei de Israel alugou contra nós os reis dos heteus e os reis dos egípcios, para virem contra nós.

[7] Pelo que se levantaram, e, fugindo ao anoitecer, deixaram as suas tendas, os seus cavalos, e os seus jumentos, e o arraial

meg két szeá árpa is egy sekelbe fog kerülni Samária kapujában.

[2]Erre így válaszolt Isten emberének az a tiszt, akinek a kezére szokott támaszkodni a király: Még ha az ÚR megnyitná is az ég csatornáit, ez akkor sem történhetne meg! De ő így felelt: Majd meglátod a saját szemeddel, de nem eszel belőle.

[3]A kapu bejáratánál volt négy poklos ember, akik ezt mondták egymásnak: Mit üljünk itt, amíg meghalunk?

[4]Ha azt mondanánk, hogy menjünk be a városba: éhínség van a városban, meghalunk ott; de ha itt maradunk, akkor is meghalunk. Gyertek hát, szökjünk át az arámok táborába! Ha életben hagynak bennünket, élünk; ha megölnek, akkor meghalunk.

[5]Alkonyatkor elindultak, hogy az arámok táborába menjenek. De amikor az arámok táborának a széléhez értek, látták, hogy nincs ott senki.

[6]Mert az ÚR azt tette, hogy az arám táborban harci kocsik, lovak és nagy haderő robogását hallották, mire azok ezt mondták egymásnak: Izráel királya bizonyára felbérelte ellenünk a hettiták királyait és Egyiptom királyait, hogy ránk törjenek!

[7]Ezért még alkonyatkor futásnak eredtek, otthagyva sátraikat, lovaikat, szamaraikat, a tábort, ahogy volt, és futva mentették az életüket.

como estava; e fugiram para salvar a sua vida.

[8] Chegando, pois, aqueles leprosos à entrada do arraial, entraram numa tenda, e comeram, e beberam, e tomaram dali prata, e ouro, e vestes, e se foram, e os esconderam; voltaram, e entraram em outra tenda, e dali também tomaram alguma coisa, e a esconderam.

[8]Amikor ezek a poklosok a tábor széléhez értek, bementek egy sátorba, ettek-ittak, majd összeszedték onnan az ezüstöt, aranyat meg a ruhákat, azután elmentek, és elrejtették azokat. Egy másik sátorba is bementek, onnan is összeszedtek mindent, azután elmentek, és elrejtették.

[9] Então, disseram uns para os outros: Não fazemos bem; este dia é dia de boas-novas, e nós nos calamos; se esperarmos até à luz da manhã, seremos tidos por culpados; agora, pois, vamos e o anunciemos à casa do rei.

[9]Majd ezt mondták egymásnak: Nem helyes, amit teszünk. Ez a nap örömhírnek a napja. Ha hallgatunk és megvárjuk a virradatot, büntetés ér bennünket. Gyertek hát, menjünk és mondjuk el ezt a királyi palotában!

[10] Vieram, pois, e bradaram aos porteiros da cidade, e lhes anunciaram, dizendo: Fomos ao arraial dos siros, e eis que lá não havia ninguém, voz de ninguém, mas somente cavalos e jumentos atados, e as tendas como estavam.

[10]Odaérkezve szóltak a város kapuőrségének, és jelentették nekik: Bementünk az arám táborba, és láttuk, hogy senki sincs ott, emberi szó sem hallatszik, csak kikötött lovak és szamarak vannak ott, meg a sátrak, ahogyan voltak.

[11] Então, os porteiros gritaram e fizeram anunciar a nova no interior da casa do rei.

[11]A kapuőrök telekürtölték a hírrel a várost, s végül jelentették a dolgot benn, a királyi palotában.

[12] Levantou-se o rei de noite e disse a seus servos: Agora, eu vos direi o que é que os siros nos fizeram. Bem sabem eles que estamos esfaimados; por isso, saíram do arraial, a esconder-se pelo campo, dizendo: Quando saírem da cidade, então, os tomaremos vivos e entraremos nela.

[12]A király fölkelt éjszaka, és így szólt udvari embereihez: Majd én megmondom nektek, hogy mit tettek velünk az arámok. Tudják, hogy éhezünk, ezért kivonultak a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mert azt gondolják: Ha kijönnek a városból, élve fogjuk el őket, a városba pedig behatolunk.

[13] Então, um dos seus servos respondeu e disse: Tomem-se, pois, cinco dos cavalos que ainda restam na cidade, pois toda a

[13]Egyik udvari embere így válaszolt: Fogjunk öt megmaradt lovat azokból, amelyek még megmaradtak a városban.

multidão de Israel que ficou aqui de resto terá a mesma sorte da multidão dos israelitas que já pereceram; enviemos homens e vejamos.

Mindegy, hogy úgy járnak-e, mint akik még megmaradtak Izráel egész sokaságából, vagy úgy, mint akik elpusztultak Izráel egész sokaságából. Küldjük ki őket, és majd meglátjuk!

14 Tomaram, pois, dois carros com cavalos; e o rei enviou os homens após o exército dos siros, dizendo: Ide e vede.

14Fogtak tehát két harci kocsit lovastul, és elküldött a király az arámok tábora után, hogy menjenek el, és nézzék meg.

15 Foram após eles até ao Jordão; e eis que todo o caminho estava cheio de vestes e de armas que os siros, na sua pressa, tinham lançado fora. Voltaram os mensageiros e o anunciaram ao rei.

15Utánuk is mentek egészen a Jordánig, és látták, hogy az egész út tele van ruhával és fölszereléssel, amiket az arámok sietségükben eldobáltak. Ekkor a kiküldöttek visszatértek, és jelentették ezt a királynak.

Cumpriu-se a profecia de Eliseu

16 Então, saiu o povo e saqueou o arraial dos siros; e, assim, se vendia um alqueire de flor de farinha por um siclo, e dois de cevada, por um siclo, segundo a palavra do SENHOR.

16A nép pedig kitódult, és kifosztotta az arámok táborát. Így történt, hogy egy szeá finomliszt egy sekelbe, és két szeá árpa is egy sekelbe került, az ÚR szava szerint.

17 Dera o rei a guarda da porta ao capitão em cujo braço se apoiara, mas o povo o atropelou na porta, e ele morreu, como falara o homem de Deus, o que falou quando o rei descera a ele.

17A király odarendelte a kapuhoz azt a tisztet, akinek a kezére szokott támaszkodni, a nép azonban agyontaposta a kapuban, és meghalt, amint az Isten embere megmondta, amikor a király elment hozzá.

18 Assim se cumpriu o que falara o homem de Deus ao rei: Amanhã, a estas horas mais ou menos, vender-se-ão dois alqueires de cevada por um siclo, e um de flor de farinha, por um siclo, à porta de Samaria.

18Éppen úgy történt, ahogyan Isten embere megmondta a királynak: „Két szeá árpa egy sekelbe, meg egy szeá finomliszt is egy sekelbe fog kerülni Samária kapujában holnap ilyenkor.”

19 Aquele capitão respondera ao homem de Deus: Ainda que o SENHOR fizesse janelas no céu, poderia suceder isso, segundo essa palavra? Dissera o profeta:

19Erre válaszolt így a tiszt Isten emberének: Még ha az ÚR megnyitná is az ég csatornáit, ez akkor sem történhet meg! Ő erre így felelt: Majd meglátod a saját szemeddel, de nem eszel belőle!

Eis que tu o verás com os teus olhos, porém disso não comerás.

[20] Assim lhe sucedeu, porque o povo o atropelou na porta, e ele morreu.

[20]Úgy is történt: a nép agyontaposta a kapuban, és meghalt.

2 Reis 8

Restaurados os bens da sunamita

[1] Falou Eliseu àquela mulher cujo filho ele restaurara à vida, dizendo: Levanta-te, vai com os de tua casa e mora onde puderes; porque o SENHOR chamou a fome, a qual virá sobre a terra por sete anos.

[2] Levantou-se a mulher e fez segundo a palavra do homem de Deus: saiu com os de sua casa e habitou por sete anos na terra dos filisteus.

[3] Ao cabo dos sete anos, a mulher voltou da terra dos filisteus e saiu a clamar ao rei pela sua casa e pelas suas terras.

[4] Ora, o rei falava a Geazi, moço do homem de Deus, dizendo: Conta-me, peço-te, todas as grandes obras que Eliseu tem feito.

[5] Contava ele ao rei como Eliseu restaurara à vida a um morto, quando a mulher cujo filho ele havia restaurado à vida clamou ao rei pela sua casa e pelas suas terras; então, disse Geazi: Ó rei, meu senhor, esta é a mulher, e este, o seu filho, a quem Eliseu restaurou à vida.

[6] Interrogou o rei a mulher, e ela lhe contou tudo. Então, o rei lhe deu um oficial, dizendo: Faze restituir-se-lhe tudo

2 Királyok 8

A súnémi asszony visszakapja örökségét

[1]Egyszer Elizeus így szólt ahhoz az asszonyhoz, akinek a fiát életre keltette: Indulj útnak házad népével együtt, és tartózkodj jövevényként ott, ahol lehet, mert az ÚR éhínséget támaszt az országban hét esztendőre, és az már kezdetét is vette.

[2]Az asszony el is indult, és azt tette, amit az Isten embere mondott. Elment háza népével együtt, és a filiszteusok földjén élt jövevényként hét esztendeig.

[3]A hetedik esztendő végén visszatért az asszony a filiszteusok földjéről, és elment a királyhoz, hogy segítséget kérjen a háza és mezeje dolgában.

[4]A király éppen Géhazival, Isten emberének a szolgájával beszélgetett, és ezt mondta: Beszéld el nekem mindazokat a nagy tetteket, amelyeket Elizeus véghezvitt!

[5]Ő éppen arról beszélt a királynak, hogyan keltette életre a holtat, amikor megjelent az az asszony, akinek a fiát életre keltette, hogy segítséget kérjen a királytól háza és mezeje dolgában. Géhazi így szólt: Uram, királyom! Ez az az asszony és ez a fia, akit életre keltett Elizeus.

[6]A király kikérdezte az asszonyt, az pedig elbeszélte neki az ügyét. Ekkor a király egy udvarnokot adott mellé, és elrendelte,

quanto era seu e todas as rendas do campo desde o dia em que deixou a terra até agora.

hogy adják vissza mindenét, sőt a mező egész jövedelmét is attól a naptól számítva, amikor elhagyta az országot, egész mostanáig.

Eliseu e Hazael de Damasco

Benhadad betegsége és halála

7 Veio Eliseu a Damasco. Estava doente Ben-Hadade, rei da Síria; e lhe anunciaram, dizendo: O homem de Deus é chegado aqui.

7Elizeus ezután elment Damaszkuszba. Benhadad, Arám királya éppen beteg volt. Amikor jelentették neki, hogy az Isten embere odaérkezett,

8 Então, o rei disse a Hazael: Toma presentes contigo, e vai encontrar-te com o homem de Deus, e, por seu intermédio, pergunta ao SENHOR, dizendo: Sararei eu desta doença?

8ezt mondta a király Hazáélnak: Végy magadhoz ajándékot, és menj az Isten embere elé. Kérdeztesd meg vele az URat, hogy felépülök-e ebből a betegségből!

9 Foi, pois, Hazael encontrar-se com ele, levando consigo um presente, a saber, quarenta camelos carregados de tudo que era bom de Damasco; chegou, apresentou-se diante dele e disse: Teu filho Ben-Hadade, rei da Síria, me enviou a perguntar-te: Sararei eu desta doença?

9Hazáél tehát eléje ment, vitt magával ajándékul mindenféle damaszkuszi drágaságot, amennyit negyven teve elbír. Amikor odaért, megállt előtte, és így szólt: Fiad, Benhadad, Arám királya küldött hozzád, hogy megkérdezze, felépül-e ebből a betegségből?

10 Eliseu lhe respondeu: Vai e dize-lhe: Certamente, sararás. Porém o SENHOR me mostrou que ele morrerá.

10Elizeus ezt mondta neki: Menj, és mondd azt neki, hogy bizonyosan felépül. Bár az ÚR velem megláttatta, hogy meg fog halni.

11 Olhou Eliseu para Hazael e tanto lhe fitou os olhos, que este ficou embaraçado; e chorou o homem de Deus.

11Akkor az Isten embere mereven maga elé nézett, azután sírva fakadt.

12 Então, disse Hazael: Por que chora o meu senhor? Ele respondeu: Porque sei o mal que hás de fazer aos filhos de Israel; deitarás fogo às suas fortalezas, matarás à espada os seus jovens, esmagarás os seus pequeninos e rasgarás o ventre de suas mulheres grávidas.

12Hazáél megkérdezte: Miért sírsz, uram? Ő így felelt: Mert tudom, hogy milyen veszedelmet hozol Izráel fiaira. Erődjeiket fölperzseled, ifjaikat fegyverrel ölöd meg, csecsemőiket sziklához vágod, és terhes asszonyaikat felhasogatod.

13 Tornou Hazael: Pois que é teu servo, este cão, para fazer tão grandes coisas?

13Erre azt mondta Hazáél: Ugyan micsoda a te szolgád, ez a kutya, hogy ilyen nagy

Respondeu Eliseu: O SENHOR me mostrou que tu hás de ser rei da Síria.

dolgokat vihetnék véghez? De Elizeus így felelt: Megláttatta velem az ÚR, hogy te leszel Arám királya.

[14] Então, deixou a Eliseu e veio a seu senhor, o qual lhe perguntou: Que te disse Eliseu? Respondeu ele: Disse-me que certamente sararás.

[14]Elizeustól eltávozva bement urához, aki megkérdezte tőle: Mit mondott neked Elizeus? Ő így felelt: Azt mondta nekem, hogy bizonyosan fölépülsz.

[15] No dia seguinte, Hazael tomou um cobertor, molhou-o em água e o estendeu sobre o rosto do rei até que morreu; e Hazael reinou em seu lugar.

[15]Másnap azonban fogott egy takarót, vízbe mártotta és urának az arcára terítette, úgyhogy az meghalt. Utána Hazáél lett a király.

O reinado de Jeorão

2 Crônicas 21.1-20

Jórám Júda királya

(Vö. 2 Krón 21,5–11)

[16] No ano quinto do reinado de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, reinando ainda Josafá em Judá, começou a reinar Jeorão, filho de Josafá, rei de Judá.

[16]Jórámnak, Aháb fiának, Izráel királyának ötödik évében, amikor Júda királya Jósáfát volt, kezdett uralkodni Jórám, Jósáfátnak, Júda királyának a fia.

[17] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[17]Harminckét éves volt, amikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben.

[18] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[18]Izráel királyainak az útján járt, ugyanúgy élt, mint Aháb háza népe, mert Aháb leánya volt a felesége. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR.

[19] Porém o SENHOR não quis destruir a Judá por amor de Davi, seu servo, segundo a promessa que lhe havia feito de lhe dar sempre uma lâmpada e a seus filhos.

[19]De az ÚR nem akarta elpusztítani Júdát szolgájáért, Dávidért, mert megígérte neki, hogy mécsest ad neki és fiainak mindenkor.

[20] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[20]Az ő idejében pártoltak el az edómiak Júdától, és királyt választottak maguknak.

[21] Pelo que Jeorão passou a Zair, e todos os carros, com ele; ele se levantou de noite e feriu os edomitas que o cercavam e os

[21]Ezért Jórám Cáírba vonult összes harci kocsijával együtt. Éjjel fölkelt, átvágta magát az edómiakon, akik bekerítették őt

capitães dos carros; o povo de Jeorão, porém, fugiu para as suas tendas.

22 Assim se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna.

23 Quanto aos mais atos de Jeorão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

24 Descansou Jeorão com seus pais e com eles foi sepultado na Cidade de Davi; e Acazias, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Acazias

2 Crônicas 22.1-6

25 No décimo segundo ano de Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, começou a reinar Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

26 Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém. Sua mãe, filha de Onri, rei de Israel, chamava-se Atalia.

27 Ele andou no caminho da casa de Acabe e fez o que era mau perante o SENHOR, como a casa de Acabe, porque era genro da casa de Acabe.

28 Foi com Jorão, filho de Acabe, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

29 Então, voltou o rei Jorão para Jezreel, para curar-se das feridas que os siros lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão,

és a harci kocsik parancsnokait, a hadinép pedig otthonába menekült.

22Így pártoltak el az edómiak Júdától mindmáig. Ugyanebben az időben pártolt el Libná is.

23Jórám egyéb dolgai és mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

24Azután Jórám pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Utána a fia, Ahazjá lett a király.

Ahazjá Júda királya

(Vö. 2 Krón 22,1–6)

25Jórámnak, Aháb fiának, Izráel királyának tizenkettedik évében kezdett uralkodni Ahazjá, Jórámnak, Júda királyának a fia.

26Huszonkét éves volt Ahazjá, amikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Ataljá volt, Omrinak, Izráel királyának az unokája.

27Ő is Aháb házának az útján járt, és azt tette, amit rossznak lát az Úr, éppúgy, mint Aháb háza, mert Ahábnak a veje volt.

28Jórámmal, Aháb fiával együtt háborút viselt Hazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádért, de az arámok megsebesítették Jórámot.

29Ezért Jórám király visszatért Jezréelbe, hogy kigyógyíttassa magát a sebekből, amelyeket az arámok ejtettek rajta Rámában, amikor Hazáél, Arám királya ellen harcolt. Ahazjá, Jórám fia, Júda királya pedig elment, hogy meglátogassa

filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

2 Reis 9

Jeú é ungido rei de Israel

[1] Então, o profeta Eliseu chamou um dos discípulos dos profetas e lhe disse: Cinge os lombos, leva contigo este vaso de azeite e vai-te a Ramote-Gileade;

[2] em lá chegando, vê onde está Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi; entra, e faze-o levantar-se do meio de seus irmãos, e leva-o à câmara interior.

[3] Toma o vaso de azeite, derrama-lho sobre a cabeça e dize: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel. Então, abre a porta, foge e não te detenhas.

[4] Foi, pois, o moço, o jovem profeta, a Ramote-Gileade.

[5] Entrando ele, eis que os capitães do exército estavam assentados; ele disse: Capitão, tenho mensagem que te dizer. Perguntou-lhe Jeú: A qual de todos nós? Respondeu-lhe ele: A ti, capitão!

[6] Então, se levantou Jeú e entrou na casa; o jovem derramou-lhe o azeite sobre a cabeça e lhe disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Ungi-te rei sobre o povo do SENHOR, sobre Israel.

[7] Ferirás a casa de Acabe, teu senhor, para que eu vingue da mão de Jezabel o sangue de meus servos, os profetas, e o sangue de todos os servos do SENHOR.

[8] Toda a casa de Acabe perecerá; exterminarei de Acabe todos do sexo

Jórámot, Aháb fiát Jezréelben, mert beteg volt.

2 Királyok 9

Jéhú pártütése

[1]Elizeus próféta magához hívott egy prófétatanítványt, és ezt mondta neki: Övezd fel derekadat, vedd kezedbe ezt az olajoskorsót, és menj el Rámót-Gileádba!

[2]Amikor odaérkezel, keresd meg Jéhút, Jósáfát fiát, Nimsí unokáját. Menj oda, hívasd ki a társai közül, és vezesd be a legbelső szobába!

[3]Azután fogd az olajoskorsót, önts olajat a fejére, és mondd: Így szól az ÚR: Fölkentelek téged Izráel királyává! Azután nyisd ki az ajtót, és fuss el, ne késlekedj!

[4]El is ment az ifjú, az ifjú próféta Rámót-Gileádba.

[5]Amikor odaért, a haderő parancsnokai éppen együtt voltak. Ő így szólt: Beszédem van veled, parancsnok! Jéhú megkérdezte: Melyikünkkel? Ő így felelt: Teveled, parancsnok!

[6]Ekkor fölkelt, és bement a házba, amaz pedig olajat öntött a fejére, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Fölkentelek téged az ÚR népének, Izráelnek a királyává!

[7]Irtsd ki a te urad, Aháb háza népét! Így állok bosszút Jezábelen szolgáimnak, a prófétáknak a véréért és az ÚR minden szolgájának a véréért.

[8]Elpusztul Aháb egész háza népe, mert kiirtom Izráelből Aháb férfiutódait, apraját-nagyját.

masculino, quer escravo, quer livre, em Israel.

[9] Porque farei à casa de Acabe como à casa de Jeroboão, filho de Nebate, e como à casa de Baasa, filho de Aías.

[10] Os cães devorarão Jezabel no campo de Jezreel; não haverá quem a enterre. Dito isto, abriu a porta e fugiu.

[11] Saindo Jeú aos servos de seu senhor, disseram-lhe: Vai tudo bem? Por que veio a ti este louco? Ele lhes respondeu: Bem conheceis esse homem e o seu falar.

[12] Mas eles disseram: É mentira; agora, faze-nos sabê-lo, te pedimos. Então, disse Jeú: Assim e assim me falou, a saber: Assim diz o SENHOR: Ungi-te rei sobre Israel.

[13] Então, se apressaram, e, tomando cada um o seu manto, os puseram debaixo dele, sobre os degraus, e tocaram a trombeta, e disseram: Jeú é rei!

Jeú mata a Jorão e a Acazias

[14] Assim, Jeú, filho de Josafá, filho de Ninsi, conspirou contra Jorão. Tinha, porém, Jorão cercado a Ramote-Gileade, ele e todo o Israel, por causa de Hazael, rei da Síria.

[15] Porém o rei Jorão voltou para se curar em Jezreel das feridas que os siros lhe fizeram, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria. Disse Jeú: Se é da vossa vontade, ninguém saia furtivamente da cidade, para ir anunciar isto em Jezreel.

[9]Olyanná teszem Aháb házát, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát, meg Baasának, Ahijjá fiának a házát.

[10]Jezábelt pedig a kutyák eszik meg a jezréeli birtokán, és nem fogják eltemetni! Ezután kinyitotta az ajtót, és elfutott.

[11]Amikor Jéhú kiment urának embereihez, azok megkérdezték tőle: Rendben van minden? Mit akart tőled ez a bolond? Ő így felelt nekik: Ti is ismeritek az ilyen fecsegőket.

[12]De ők azt mondták: Ne beszélj mellé, mondd csak el nekünk! Erre ő ezt mondta: Ilyesfélét mondott nekem: Így szól az ÚR: Fölkentelek téged Izráel királyává!

[13]Akkor mindnyájan sietve fogták a ruhájukat, leterítették elé a lépcsőre, azután megfújták a kürtöket, és ezt kiáltották: Jéhú a király!

[14]Így szőtt összeesküvést Jéhú, Jósáfát fia, Nimsí unokája Jórám ellen. Jórám egész Izráellel együtt Rámót-Gileádot védte Hazáéllel, Arám királyával szemben.

[15]Majd visszatért Jórám király, hogy Jezréelben gyógyíttassa magát azokból a sebekből, amelyeket az arámok ejtettek rajta, amikor Hazáél, Arám királya ellen harcolt. Jéhú pedig ezt mondta: Ha velem vagytok, egyetlen szökevény sem juthat ki a városból, nehogy hírt vigyen Jezréelbe!

Jórám és Ahazjá meggyilkolása

[16] Então, Jeú subiu a um carro e foi-se a Jezreel, porque Jorão estava de cama ali. Também Acazias, rei de Judá, descera para ver a Jorão.

[17] Ora, o atalaia estava na torre de Jezreel, e viu a tropa de Jeú, que vinha, e disse: Vejo uma tropa. Então, disse Jorão: Toma um cavaleiro e envia-o ao seu encontro, para que lhe pergunte: Há paz?

[18] Foi-lhe o cavaleiro ao encontro e disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim. O atalaia deu aviso, dizendo: Chegou a eles o mensageiro, porém não volta.

[19] Então, enviou Jorão outro cavaleiro; chegando este a eles, disse: Assim diz o rei: Há paz? Respondeu Jeú: Que tens tu com a paz? Passa para trás de mim.

[20] O atalaia deu aviso, dizendo: Também este chegou a eles, porém não volta; e o guiar do carro parece como o de Jeú, filho de Ninsi, porque guia furiosamente.

[21] Disse Jorão: Aparelha o carro. E lhe aparelharam o carro. Saiu Jorão, rei de Israel, e Acazias, rei de Judá, cada um em seu carro, e foram ao encontro de Jeú, e o acharam no campo de Nabote, o jezreelita.

[22] Sucedeu que, vendo Jorão a Jeú, perguntou: Há paz, Jeú? Ele respondeu: Que paz, enquanto perduram as

[16]Ekkor Jéhú harci kocsijára szállt, és elment Jezréelbe, mert ott feküdt Jórám. Ahazjá, Júda királya is odament, hogy meglátogassa Jórámot.

[17]A Jezréel tornyában álló őrszem meglátta Jéhú közeledő csapatát, és így kiáltott: Egy csapatot látok! Jórám ezt parancsolta: Keríts egy lovast, küldd eléjük, hogy kérdezze meg, békés-e a szándékuk!

[18]A lovas elébe ment, és ezt mondta: Azt kérdezi a király, hogy békés-e a szándékotok? Jéhú így felelt: Mit törődsz te a békés szándékkal? Állj mögém! Az őrszem jelentette, hogy a küldött odaért hozzájuk, de nem tért vissza.

[19]Elküldött akkor egy másik lovast. Amikor odaért hozzájuk, az is ezt mondta: Azt kérdezi a király, hogy békés-e a szándékotok? Jéhú így felelt: Mit törődsz te a békés szándékkal? Állj mögém!

[20]Az őrszem jelentette: Ez is odaért hozzájuk, de nem tért vissza. De aki jön, az úgy hajt, ahogyan Jéhú, Nimsí unokája szokott; éppolyan eszeveszetten hajt.

[21]Akkor Jórám megparancsolta, hogy fogjanak be. Amikor befogtak a harci kocsijába, kivonult Jórám, Izráel királya és Ahazjá, Júda királya, mindegyik a maga harci kocsiján. Kivonultak Jéhú elé, és a jezréeli Nábót birtokán találkoztak vele.

[22]Amikor Jórám meglátta Jéhút, ezt kérdezte: Békés-e a szándékod, Jéhú? De ő így felelt: Hogy lehetne békés, amíg

prostituições de tua mãe Jezabel e as suas muitas feitiçarias?

[23] Então, Jorão voltou as rédeas, fugiu e disse a Acazias: Há traição, Acazias!

[24] Mas Jeú entesou o seu arco com toda a força e feriu a Jorão entre as espáduas; a flecha saiu-lhe pelo coração, e ele caiu no seu carro.

[25] Então, Jeú disse a Bidcar, seu capitão: Toma-o, lança-o no campo da herdade de Nabote, o jezreelita; pois, lembra-te de que, indo eu e tu, juntos, montados, após Acabe, seu pai, o SENHOR pronunciou contra ele esta sentença:

[26] Tão certo como vi ontem à tarde o sangue de Nabote e o sangue de seus filhos, diz o SENHOR, assim to retribuirei neste campo, diz o SENHOR. Agora, pois, toma-o e lança-o neste campo, segundo a palavra do SENHOR.

[27] À vista disto, Acazias, rei de Judá, fugiu pelo caminho de Bete-Hagã; porém Jeú o perseguiu e disse: Feri também a este; e o feriram no carro, à subida de Gur, que está junto a Ibleão. E fugiu para Megido, onde morreu.

[28] Levaram-no os seus servos, num carro, a Jerusalém e o enterraram na sua sepultura junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[29] No ano undécimo de Jorão, filho de Acabe, começara Acazias a reinar sobre Judá.

anyádnak, Jezábelnek paráznasága és sok varázsolgatása tart?!

[23]Ekkor Jórám megpróbált elmenekülni. Fordultában még odakiáltotta Ahazjának: Árulás, Ahazjá!

[24]Jéhú azonban kezébe kapta az íját, és hátba lőtte Jórámot úgy, hogy a szívén át elöl kijött a nyílvessző, és ő összerogyott a harci kocsiján.

[25]Jéhú ezt mondta tisztjének, Bidkarnak: Vedd föl, és dobd oda a jezréeli Nábót birtokára! Mert emlékezz vissza, hogy amikor én és te együtt követtük harci kocsin az apját, Ahábot, ezt a vészes jövendölést jelentette ki róla az ÚR:

[26]„Bizony láttam, amikor kiontották Nábótnak és fiainak a vérét, így szól az ÚR, azért megfizetek neked ezen a birtokon, így szól az ÚR!” Most azért vedd fel, és dobd erre a birtokra, az ÚR szava szerint!

Jezábel bűnhődése

[27]Amikor Ahazjá, Júda királya ezt látta, megpróbált Bét-Haggán felé elmenekülni, de Jéhú üldözőbe vette, és megparancsolta, hogy őt is öljék meg. Meg is sebesítették a harci kocsiján a Gúr-hágónál, Jibleám mellett. Elmenekült Megiddóba, de ott meghalt.

[28]Emberei elvitték harci kocsiján Jeruzsálembe, és eltemették sírjába ősei mellé, Dávid városában.

[29]Ahazjá Jórámnak, Aháb fiának tizenegyedik évében lett Júda királya.

A morte de Jezabel

[30] Tendo Jeú chegado a Jezreel, Jezabel o soube; então, se pintou em volta dos olhos, enfeitou a cabeça e olhou pela janela.

[31] Ao entrar Jeú pelo portão do palácio, disse ela: Teve paz Zinri, que matou a seu senhor?

[32] Levantou ele o rosto para a janela e disse: Quem é comigo? Quem? E dois ou três eunucos olharam para ele.

[33] Então, disse ele: Lançai-a daí abaixo. Lançaram-na abaixo; e foram salpicados com o seu sangue a parede e os cavalos, e Jeú a atropelou.

[34] Entrando ele e havendo comido e bebido, disse: Olhai por aquela maldita e sepultai-a, porque é filha de rei.

[35] Foram para a sepultar; porém não acharam dela senão a caveira, os pés e as palmas das mãos.

[36] Então, voltaram e lho fizeram saber. Ele disse: Esta é a palavra do SENHOR, que falou por intermédio de Elias, o tesbita, seu servo, dizendo: No campo de Jezreel, os cães comerão a carne de Jezabel.

[37] O cadáver de Jezabel será como esterco sobre o campo da herdade de Jezreel, de maneira que já não dirão: Esta é Jezabel.

[30]Azután Jéhú megérkezett Jezréelbe. Amikor Jezábel ezt meghallotta, kifestette a szemét, feldíszítette a haját, és úgy ült ki az ablakba.

[31]Amikor Jéhú bement a kapun, Jezábel ezt kérdezte: Békés-e a szándékod, Zimrí, uradnak gyilkosa?

[32]Ő pedig fölnézve az ablakra így szólt: Ki az, aki velem tart? Akkor kitekintett két-három udvarnok.

[33]Ő megparancsolta: Dobjátok le! Le is dobták, úgyhogy vére a falra fröccsent, meg a lovakra, amelyekkel áthajtott velük rajta.

[34]Jéhú pedig bement, és miután evett és ivott, ezt mondta: Nézzetek utána ennek az átkozottnak, és temessétek el, mert mégiscsak egy király leánya volt!

[35]De amikor odamentek, hogy eltemessék, nem találtak belőle mást, csak a koponyáját, a lábait és a két kézfejét.

[36]Visszatértek, és jelentették neki, mire ő ezt mondta: Az ÚR igéje ez, amelyet kijelentett szolgája, a tisbei Illés által: „A kutyák eszik meg Jezábel testét a jezréeli birtokon.

[37]És olyan lesz Jezábel holtteste a jezréeli birtokon, mint a trágya a mezőn; nem mondják meg róla, hogy ez volt Jezábel.”

2 Reis 10

Jeú extermina a casa de Acabe

[1] Achando-se em Samaria setenta filhos de Acabe, Jeú escreveu cartas e as enviou a

2 Királyok 10

Jéhú megöleti Aháb fiait és párthíveit

[1]Ahábnak hetven fia volt Samáriában. Jéhú tehát leveleket írt, és elküldte Samáriába a jezréeli parancsnokokhoz, a

Samaria, aos chefes da cidade, aos anciãos e aos tutores dos filhos de Acabe, dizendo:

vénekhez és Aháb fiainak a nevelőihez. Ez állt a levelekben:

2 Logo, em chegando a vós outros esta carta (pois estão convosco os filhos de vosso senhor, como também os carros, os cavalos, a cidade fortalecida e as armas),

2Most, amikor ez a levél hozzátok érkezik, nálatok vannak uratoknak a fiai, és nálatok vannak a harci kocsik, a lovak és a megerősített város a hadi fölszereléssel együtt.

3 escolhei o melhor e mais capaz dos filhos de vosso senhor, ponde-o sobre o trono de seu pai e pelejai pela casa de vosso senhor.

3Személjétek ki tehát uratok fiai közül a legjobbat és legbecsületesebbet, ültessétek apja trónjára, és harcoljatok uratok házáért!

4 Porém eles temeram muitíssimo e disseram: Dois reis não puderam resistir a ele; como, pois, poderemos nós fazê-lo?

4Ők azonban rettenetesen megijedtek, és ezt mondták: Hiszen két király sem állhatott meg vele szemben, hogyan állhatnánk meg mi?!

5 Então, o responsável pelo palácio, e o responsável pela cidade, e os anciãos, e os tutores mandaram dizer a Jeú: Teus servos somos e tudo quanto nos ordenares faremos; a ninguém constituiremos rei; faze o que bem te parecer.

5Akkor a palota felügyelője és a városparancsnok, meg a vének és a nevelők ezt az üzenetet küldték Jéhúnak: Szolgáid vagyunk, és bármit parancsolsz nekünk, megtesszük. Senkit sem választunk királlyá, tedd azt, amit jónak látsz!

6 Então, lhes escreveu outra carta, dizendo: Se estiverdes do meu lado e quiserdes obedecer-me, tomai as cabeças dos homens, filhos de vosso senhor, e amanhã a estas horas vinde a mim a Jezreel. Ora, os filhos do rei, que eram setenta, estavam com os grandes da cidade, que os criavam.

6Erre egy második levelet is írt nekik, amelyben ez állt: Ha velem tartotok, és hallgattok a szavamra, akkor vegyétek fejét azoknak a férfiaknak, uratok fiainak, és jöjjetek el hozzám Jezréelbe holnap ilyenkor! A király fiai ugyanis, hetvenen, a város előkelőinél laktak; azok nevelték őket.

7 Chegada a eles a carta, tomaram os filhos do rei, e os mataram, setenta pessoas, e puseram as suas cabeças nuns cestos, e lhas mandaram a Jezreel.

7Amikor a levél megérkezett hozzájuk, fogták a király fiait, és lemészárolták mind a hetvenet, fejüket kosarakba rakták, és elküldték Jéhúnak Jezréelbe.

[8] Veio um mensageiro e lhe disse: Trouxeram as cabeças dos filhos do rei. Ele disse: Ponde-as em dois montões à entrada da porta, até pela manhã.

[8]Amikor a követ megérkezett, és jelentette neki, hogy elhozták a király fiainak a fejét, ezt mondta: Tegyétek ki azokat reggelre két kupacban a kapu bejáratához!

[9] Saindo ele pela manhã, parou e disse a todo o povo: Vós estais sem culpa; eis que eu conspirei contra o meu senhor e o matei; mas quem feriu todos estes?

[9]Reggel aztán kiment, odaállt, és ezt mondta az egész népnek: Ti ártatlanok vagytok. Én ütöttem pártot uram ellen, és őt én öltem meg. De ki vágta le mindezeket?

[10] Sabei, pois, agora, que, da palavra do SENHOR, pronunciada contra a casa de Acabe, nada cairá em terra, porque o SENHOR fez o que falou por intermédio do seu servo Elias.

[10]Tudjátok meg tehát, hogy semmi sem esik a földre az ÚR igéjéből, amit kijelentett az ÚR Aháb házáról! Az ÚR véghezvitte azt, amit kijelentett szolgája, Illés által.

[11] Jeú feriu também todos os restantes da casa de Acabe em Jezreel, como também todos os seus grandes, os seus conhecidos e os seus sacerdotes, até que nem um sequer lhe deixou ficar de resto.

[11]Azután levágta Jéhú mindazokat, akik még megmaradtak Aháb házából Jezréelben, minden tekintélyes és bizalmas emberét, meg a papjait. Senkit sem hagyott elmenekülni.

[12] Então, se dispôs, partiu e foi a Samaria. E, estando no caminho, em Bete-Equede dos Pastores,

[12]Majd elindult, és elment Samáriába. Éppen Bét-Éked-Háróímnál járt,

[13] encontrou Jeú parentes de Acazias, rei de Judá, e perguntou: Quem sois vós? Eles responderam: Parentes de Acazias; voltamos de saudar os filhos do rei e os da rainha-mãe.

[13]amikor találkozott Jéhú Ahazjának, Júda királyának a testvéreivel. Megkérdezte: Kik vagytok? Ők így feleltek: Ahazjának a testvérei vagyunk, és azért megyünk, hogy köszöntsük a király fiait meg az anyakirálynő fiait.

[14] Então, disse Jeú: Apanhai-os vivos. Eles os apanharam vivos e os mataram junto ao poço de Bete-Equede, quarenta e dois homens; e a nenhum deles deixou de resto.

[14]Jéhú ezt parancsolta: Fogjátok el őket élve! El is fogták őket élve, és lemészárolták őket Bét-Éked kútjánál: negyvenkét férfit. Nem hagyott meg közülük senkit.

Jeú encontra a Jonadabe

[15] Tendo partido dali, encontrou a Jonadabe, filho de Recabe, que lhe vinha

Jéhú és Jónádáb megölik a Baal-papokat

[15]Onnan továbbmenve összetalálkozott Jónádábbal, Rékáb fiával. Köszöntötte, és

ao encontro; Jeú saudou-o e lhe perguntou: Tens tu sincero o coração para comigo, como o meu o é para contigo? Respondeu Jonadabe: Tenho. Então, se tens, dá-me a mão. Jonadabe deu-lhe a mão; e Jeú fê-lo subir consigo ao carro

[16] e lhe disse: Vem comigo e verás o meu zelo para com o SENHOR. E, assim, Jeú o levou no seu carro.

[17] Tendo Jeú chegado a Samaria, feriu todos os que ali ficaram de Acabe, até destruí-los, segundo a palavra que o SENHOR dissera a Elias.

Jeú mata os adoradores de Baal

[18] Ajuntou Jeú a todo o povo e lhe disse: Acabe serviu pouco a Baal; Jeú, porém, muito o servirá.

[19] Pelo que chamai-me, agora, todos os profetas de Baal, todos os seus servidores e todos os seus sacerdotes; não falte nenhum, porque tenho grande sacrifício a oferecer a Baal; todo aquele que faltar não viverá. Porém Jeú fazia isto com astúcia, para destruir os servidores de Baal.

[20] Disse mais Jeú: Consagrai uma assembléia solene a Baal; e a proclamaram.

[21] Também Jeú enviou mensageiros por todo o Israel; vieram todos os adoradores de Baal, e nenhum homem deles ficou que não viesse. Entraram na casa de Baal, que se encheu de uma extremidade à outra.

azt kérdezte tőle: Olyan őszinte szívvel vagy-e irántam, mint amilyen őszinte szívvel vagyok én teirántad? Jónádáb így felelt: Igen! Ha igen – mondta Jéhú –, add a kezed! Amikor az kezet adott, maga mellé állította a kocsijára.

[16]Majd ezt mondta: Gyere velem, és lásd meg, hogyan buzgólkodom az Úrért. És magával vitte a harci kocsiján.

[17]Miután megérkezett Samáriába, levágta Samáriában Aháb minden megmaradt hozzátartozóját, egészen kipusztította őket, az Úr igéje szerint, amelyet kijelentett Illésnek.

[18]Akkor összegyűjtötte Jéhú az egész népet, és ezt mondta nekik: Aháb nem tisztelte eléggé Baalt; Jéhú sokkal jobban akarja tisztelni őt!

[19]Most azért hívjátok ide Baal összes prófétáját, összes szolgáját és összes papját! Senki se hiányozzék, mert nagy áldozatot mutatok be Baalnak. Senki sem fog életben maradni, aki hiányzik! Jéhú azonban álnokságból tette ezt, hogy elpusztíthassa Baal tisztelőit.

[20]Majd ezt mondta Jéhú: Tartsatok szent ünnepet Baal tiszteletére! Ki is hirdették ezt.

[21]Jéhú üzenetet küldött egész Izráelnek, és eljöttek Baal tisztelői mind; nem volt senki, aki el ne jött volna. Azután bementek Baal templomába, úgyhogy Baal temploma zsúfolásig megtelt.

[22] Então, disse Jeú ao vestiário: Tira as vestimentas para todos os adoradores de Baal. E o fez.
[23] Entrou Jeú com Jonadabe, filho de Recabe, na casa de Baal e disse aos adoradores de Baal: Examinai e vede bem não esteja aqui entre vós algum dos servos do SENHOR, mas somente os adoradores de Baal.
[24] E, entrando eles a oferecerem sacrifícios e holocaustos, Jeú preparou da parte de fora oitenta homens e disse-lhes: Se escapar algum dos homens que eu entregar em vossas mãos, a vida daquele que o deixar escapar responderá pela vida dele.

[25] Sucedeu que, acabado o oferecimento do holocausto, ordenou Jeú aos da sua guarda e aos capitães: Entrai, feri-os, que nenhum escape. Feriram-nos a fio de espada; e os da guarda e os capitães os lançaram fora, e penetraram no mais interior da casa de Baal,

[26] e tiraram as colunas que estavam na casa de Baal, e as queimaram.
[27] Também quebraram a própria coluna de Baal, e derribaram a casa de Baal, e a transformaram em latrinas até ao dia de hoje.
[28] Assim, Jeú exterminou de Israel a Baal.
[29] Porém não se apartou Jeú de seguir os pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel, a saber, dos bezerros de ouro que estavam em Betel e em Dã.

[22]Akkor azt mondta a ruhatár felügyelőjének: Hozz ki ruhákat Baal tisztelőinek! Az kihozta nekik a ruhákat.
[23]Majd bement Jéhú és Jónádáb, Rékáb fia Baal templomába, és ezt mondta Baal tisztelőinek: Kutassatok, és nézzetek körül, hogy nincs-e itt valaki köztetek az Úr tisztelői közül. Csak Baal tisztelői lehetnek itt!

[24]Ezután hozzáfogtak a véresáldozatok és égőáldozatok előkészítéséhez. Jéhú pedig nyolcvan embert helyezett el kívül, és ezt mondta: Aki egyet is elszalaszt azok közül, akiket a kezetekbe juttatok, az életével fizet annak az életéért.

[25]Amikor befejezte az égőáldozat bemutatását, ezt parancsolta Jéhú a testőröknek és a tiszteknek: Menjetek be, és vágjátok le őket, senki se jöjjön ki közülük! A testőrök és a tisztek kardélre hányták őket, és kidobálták holttestüket, majd behatoltak a Baal-templom belsejébe.
[26]Kihordták a Baal-templom szent oszlopait, és elégették.

[27]Ledöntötték a Baalnak szentelt oszlopot, majd lerombolták Baal templomát, és árnyékszékké tették. Így van ez még ma is.
[28]Így pusztította ki Jéhú Baalt Izráelből.
[29]De nem tágított Jéhú Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt: az aranyborjúktól, amelyek Bételben és Dánban voltak.

[30] Pelo que disse o SENHOR a Jeú: Porquanto bem executaste o que é reto perante mim e fizeste à casa de Acabe segundo tudo quanto era do meu propósito, teus filhos até à quarta geração se assentarão no trono de Israel.

[31] Mas Jeú não teve cuidado de andar de todo o seu coração na lei do SENHOR, Deus de Israel, nem se apartou dos pecados que Jeroboão fez pecar a Israel.

A morte de Jeú

[32] Naqueles dias, começou o SENHOR a diminuir os limites de Israel, que foi ferido por Hazael em todas as suas fronteiras,

[33] desde o Jordão para o nascente do sol, toda a terra de Gileade, os gaditas, os rubenitas e os manassitas, desde Aroer, que está junto ao vale de Arnom, a saber, Gileade e Basã.

[34] Ora, os mais atos de Jeú, e tudo quanto fez, e todo o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[35] Descansou Jeú com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoacaz, seu filho, reinou em seu lugar.

[36] Os dias que Jeú reinou sobre Israel em Samaria foram vinte e oito anos.

2 Reis 11

Atalia usurpa o trono de Judá

2 Crônicas 22.10-12

[1] Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real.

[30]Az ÚR ezt mondta Jéhúnak: Mivel maradéktalanul véghezvitted azt, amit helyesnek láttam, és mindenben szándékom szerint bántál Aháb házával, azért utódaid négy nemzedéken át ülhetnek majd Izráel trónján.

[31]Jéhú azonban nem vigyázott arra, hogy teljes szívvel az ÚRnak, Izráel Istenének a törvénye szerint éljen. Nem tágított Jeroboám vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

Hazáél győzelme Izráelen

[32]Abban az időben kezdte az ÚR megcsonkítani Izráelt, mert megverte őket Hazáél Izráel határa mentén mindenütt:

[33]a Jordántól napkeletre, Gileád egész földjén a gádiakat, a rúbenieket és a manassébelieket, az Arnón-patak mellett fekvő Aróértől fogva egész Gileádot és Básánt.

[34]Jéhú egyéb dolgai, minden, amit véghezvitt, összes hőstette meg van írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[35]Azután Jéhú pihenni tért őseihez, és eltemették Samáriában. Utána a fia, Jóáház lett a király.

[36]Jéhú huszonnyolc esztendeig volt Samáriában Izráel királya.

2 Királyok 11

Ataljá királynő Júdában

(Vö. 2 Krón 22,10–23,21)

[1]Amikor Ataljá, Ahazjá anyja látta, hogy meghalt a fia, fogta magát, és kipusztította minden gyermeket, aki a királyi családból származott.

[2] Mas Jeoseba, filha do rei Jorão e irmã de Acazias, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e pôs a ele e a sua ama numa câmara interior; e, assim, o esconderam de Atalia, e não foi morto.

[3] Jeoseba o teve escondido na Casa do SENHOR seis anos; neste tempo, Atalia reinava sobre a terra.

Joás ungido rei de Judá

2 Crônicas 23.1-11

[4] No sétimo ano, mandou Joiada chamar os capitães dos cários e da guarda e os fez entrar à sua presença na Casa do SENHOR; fez com eles aliança, e ajuramentou-os na Casa do SENHOR, e lhes mostrou o filho do rei.

[5] Então, lhes deu ordem, dizendo: Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, que entrais no sábado, fará a guarda da casa do rei;

[6] e outra terça parte estará ao portão Sur; e a outra terça parte, ao portão detrás da guarda; assim, fareis a guarda e defesa desta casa.

[7] Os dois grupos que saem no sábado, estes todos farão a guarda da Casa do SENHOR, junto ao rei.

[8] Rodeareis o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que pretenda penetrar nas fileiras, seja morto; estareis com o rei quando sair e quando entrar.

[9] Fizeram, pois, os capitães de cem segundo tudo quanto lhes ordenara o

[2]De Jóseba, Jórám király lánya, Ahazjá húga fogta Jóást, Ahazjá fiát, és kilopta őt a király fiai közül, akiket halálra szántak, és őt meg a dajkáját a hálószobába vitte. Azután elrejtették Ataljá elől, és így őt nem ölték meg.

[3]Hat évig rejtegette magánál, az ÚR házában; az országban ez idő alatt Ataljá uralkodott.

[4]A hetedik évben Jójádá magához rendelte a palotaőr- és testőrszázadok parancsnokait, és bevitte őket magával az ÚR házába. Szövetséget kötött velük, és megeskette őket az ÚR házában, majd megmutatta nekik a király fiát.

[5]Azután megparancsolta nekik: Ezt tegyétek: egyharmada azoknak, akik szombaton lépnek szolgálatba, a királyi palotánál álljon őrségen,

[6]egyharmaduk a Szúr-kapuban, egyharmaduk pedig a testőrök mögötti kapuban legyen. Így álljatok őrt a palota körül, a szokásnak megfelelően!

[7]De az a két szakaszotok is, amely szombaton az őrséget átadja, maradjon szolgálatban az ÚR házánál, a király mellett.

[8]Vegyétek körül a királyt, legyen mindenkinek kezében a fegyvere; aki pedig a sorok közé be akar hatolni, azt meg kell ölni! A király mellett legyetek, akármerre jár!

[9]A századosok mindenben úgy jártak el, ahogyan Jójádá főpap megparancsolta.

sacerdote Joiada; tomaram cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado, e vieram ao sacerdote Joiada.

[10] O sacerdote entregou aos capitães de cem as lanças e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa do SENHOR.

[11] Os da guarda se puseram, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[12] Então, Joiada fez sair o filho do rei, pôs-lhe a coroa e lhe deu o Livro do Testemunho; eles o constituíram rei, e o ungiram, e bateram palmas, e gritaram: Viva o rei!

A morte de Atalia

2 Crônicas 23.12-15

[13] Ouvindo Atalia o clamor dos da guarda e do povo, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR.

[14] Olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, segundo o costume, e os capitães e os tocadores de trombetas, junto ao rei, e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[15] Porém o sacerdote Joiada deu ordem aos capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

Mindegyik maga mellé vette az embereit, a szombaton szolgálatba lépők mellett azokat is, akik szombaton letették a szolgálatot, és bementek Jójádá főpaphoz.

[10]A főpap pedig odaadta a századosoknak Dávid király lándzsáit és pajzsait, amelyek az Úr házában voltak.

[11]A testőrök fegyverrel a kezükben felálltak a templom jobb oldalától a templom bal oldaláig, az oltárhoz és a templomhoz, és körülvették a királyt.

[12]Akkor Jójádá kivezette a király fiát, és fejére tette a koronát; kezébe adta az uralkodás okmányát, és így királlyá választották, és fölkenték őt. Tapsoltak, és így kiáltoztak: Éljen a király!

Ataljá meggyilkolása

[13]Meghallotta Ataljá a testőrök és a nép lármáját, ezért bement a nép közé az Úr házába.

[14]Amikor látta, hogy a király ott áll az emelvényen, amint szokás, a király körül pedig ott vannak a parancsnokok és a kürtösök, az egész köznép meg örül, és fújja a kürtöket, akkor Ataljá megszaggatta a ruháját, és így kiáltozott: Összeesküvés! Összeesküvés!

[15]De Jójádá főpap megparancsolta a haderő élén álló századosoknak: Vezessétek ki a sorok között; ha pedig valaki utánamegy, azt öljétek meg fegyverrel! A főpap ugyanis nem akarta, hogy az Úr házában öljék meg Atalját.

[16] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

A aliança de Joiada
2 Crônicas 23.16-21

[17] Joiada fez aliança entre o SENHOR, e o rei, e o povo, para serem eles o povo do SENHOR; como também entre o rei e o povo.

[18] Então, todo o povo da terra entrou na casa de Baal, e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã, sacerdote de Baal, mataram perante os altares; então, o sacerdote pôs guardas sobre a Casa do SENHOR.

[19] Tomou os capitães dos cários, os da guarda e todo o povo da terra, e todos estes conduziram da Casa do SENHOR o rei e, pelo caminho da porta dos da guarda, vieram à casa real; e Joás sentou-se no trono dos reis.

[20] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, depois que mataram Atalia à espada, junto à casa do rei.

[21] Era Joás da idade de sete anos quando o fizeram rei.

2 Reis 12

O reinado de Joás
2 Crônicas 24.1-14

[1] No ano sétimo de Jeú, começou Joás a reinar e quarenta anos reinou em

[16]Akkor kituszkolták Atalját, és amikor a királyi palota kocsibejáratához ért, ott megölték.

[17]Jójádá azután szövetséget kötött az ÚR, a király és a nép között arra nézve, hogy az ÚR népe lesznek; ugyanígy a király és a nép között is.

[18]Az ország egész népe pedig behatolt Baal templomába, és lerombolta azt. Oltárait és bálványképeit teljesen összezúzták, Mattánt, Baal papját megölték az oltárok előtt. Ezután a főpap felügyelőket rendelt az ÚR házába.

[19]Majd maga mellé vette a századosokat, a palotaőrséget, a testőröket és az ország egész népét, és lekísérték a királyt az ÚR házából. A testőrök kapuján keresztül bevonultak a királyi palotába, ő pedig a királyi trónra ült.

[20]Az ország egész népe örült, a város pedig nyugodt maradt, noha Atalját megölték fegyverrel a királyi palotában.

2 Királyok 12

Jóás kijavíttatja a templomot
(Vö. 2 Krón 24)

[1]Jóás hétéves korában lett király.

[2]Jéhú hetedik évében kezdett uralkodni Jóás, és negyven évig uralkodott

Jerusalém. Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba.

2 Fez Joás o que era reto perante o SENHOR, todos os dias em que o sacerdote Joiada o dirigia.

3 Tão-somente os altos não se tiraram; e o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

4 Disse Joás aos sacerdotes: Todo o dinheiro das coisas santas que se trouxer à Casa do SENHOR, a saber, a taxa pessoal, o resgate de pessoas segundo a sua avaliação e todo o dinheiro que cada um trouxer voluntariamente para a Casa do SENHOR,

5 recebam-no os sacerdotes, cada um dos seus conhecidos; e eles reparem os estragos da casa onde quer que se encontrem.

6 Sucedeu, porém, que, no ano vigésimo terceiro do rei Joás, os sacerdotes ainda não tinham reparado os estragos da casa.

7 Então, o rei Joás chamou o sacerdote Joiada e os mais sacerdotes e lhes disse: Por que não reparais os estragos da casa? Agora, pois, não recebais mais dinheiro de vossos conhecidos, mas entregai-o para a reparação dos estragos da casa.

8 Consentiram os sacerdotes, assim, em não receberem mais dinheiro do povo, como em não repararem os estragos da casa.

9 Porém o sacerdote Joiada tomou uma caixa, e lhe fez na tampa um buraco, e a

Jeruzsálemben. Anyjának a neve Cibjá volt, Beérsebából származott.

3Jóás egész életében azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, mivel erre tanította Jójádá főpap.

4Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

5Jóás ezt mondta a papoknak: A szent adományokból eredő összes pénzt, amit az ÚR házába visznek, a forgalomban levő pénzt, azt a pénzt, amelyet fejenként rónak ki becslés szerint, továbbá mindazt a pénzt, amit az emberek szívük szerint visznek az ÚR házába,

6vegyék magukhoz a papok, mindegyik a maga ismerősétől, azután javíttassák ki a templom rongálódásait, ahol csak ilyen rongálódás található.

7De Jóás király huszonharmadik évéig sem javíttatták ki a papok a templom rongálódásait.

8Ezért Jóás király hívatta Jójádá főpapot meg a többi papot, és megkérdezte tőlük: Miért nem javíttatjátok ki a templom rongálódásait? Ezután nem tehetitek el ismerőseitek pénzét, hanem oda kell adnotok a templom rongálódásainak javítására.

9A papok beleegyeztek, hogy nem teszik el a nép pénzét, de a templom rongálódásait mégsem javíttatták ki.

10Akkor Jójádá főpap vett egy ládát, a fedelére lyukat fúrt, és odatette az oltár

pôs ao pé do altar, à mão direita dos que entravam na Casa do SENHOR; os sacerdotes que guardavam a entrada da porta depositavam ali todo o dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR.

mellé jobb felől, ahol be szoktak menni az ÚR házába. Abba tették az ajtót őrző papok mindazt a pénzt, amit az ÚR házába vittek.

10 Quando viam que já havia muito dinheiro na caixa, o escrivão do rei subia com um sumo sacerdote, e contavam e ensacavam o dinheiro que se achava na Casa do SENHOR.

11 Mikor aztán látták, hogy sok pénz van a ládában, odament a király kancellárja a főpappal együtt, csomókba kötötték és összeszámolták az ÚR házában talált pénzt.

11 O dinheiro, depois de pesado, davam nas mãos dos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; estes pagavam aos carpinteiros e aos edificadores que reparavam a Casa do SENHOR,

12 A lemért pénzt átadták a munkavezetőknek, akik az ÚR házához voltak kirendelve. Azok pedig kiadták az ácsoknak és az építőmestereknek, akik az ÚR házán dolgoztak,

12 como também aos pedreiros e aos cabouqueiros, e compravam madeira e pedras lavradas para repararem os estragos da Casa do SENHOR, e custeavam todo o necessário para a conservação da Casa do SENHOR.

13 meg a kőműveseknek és a kőfaragóknak, hogy vásároljanak faanyagot és faragott köveket az ÚR háza rongálódásainak a kijavításához, és ami csak szükséges volt a templom javításához.

13 Mas, do dinheiro que se trazia à Casa do SENHOR, não se faziam nem taças de prata, nem espevitadeiras, nem bacias, nem trombetas, nem vaso algum de ouro ou de prata para a Casa do SENHOR.

14 De abból a pénzből, amit az ÚR házába vittek, nem készíttettek az ÚR háza számára sem ezüsttálakat, sem késeket, sem hintőedényeket, sem trombitákat, sem egyéb arany- vagy ezüsttárgyakat,

14 Porque o davam aos que dirigiam a obra e reparavam com ele a Casa do SENHOR.

15 hanem a munkavezetőknek adták oda, hogy javítsák ki abból az ÚR házát.

15 Também não pediam contas aos homens em cujas mãos entregavam aquele dinheiro, para o dar aos que faziam a obra, porque procediam com fidelidade.

16 Nem kellett elszámoltatni azokat, akikre rábízták a pénzt, hogy átadják a munkavezetőknek, mert azt hűen kezelték.

[16] Mas o dinheiro de oferta pela culpa e o dinheiro de oferta pelos pecados não se traziam à Casa do SENHOR; eram para os sacerdotes.

[17] Csupán a jóvátételi áldozatra és a vétekáldozatra adott pénzt nem vitték be az ÚR házába, ez a papoké volt.

[17] Então, subiu Hazael, rei da Síria, e pelejou contra Gate, e a tomou; depois, Hazael resolveu marchar contra Jerusalém.

[18] Akkoriban vonult fel Hazáél, Arám királya; megtámadta Gátot és elfoglalta. Majd elhatározta Hazáél, hogy Jeruzsálem ellen vonul.

[18] Porém Joás, rei de Judá, tomou todas as coisas santas que Josafá, Jeorão e Acazias, seus pais, reis de Judá, haviam dedicado, como também todo o ouro que se achava nos tesouros da Casa do SENHOR e na casa do rei e os mandou a Hazael, rei da Síria; e este se retirou de Jerusalém.

[19] Ezért Joás, Júda királya fogta mindazokat a szent tárgyakat, amelyeket elődei, Jósáfát, Jórám és Ahazjá, Júda királyai adományoztak a templom javára, és a maga szent adományaival, meg az ÚR házának és a királyi palotának a kincstárában található összes arannyal együtt elküldte Hazáélnak, Arám királyának, mire az elvonult Jeruzsálem alól.

[19] Quanto aos mais atos de Joás e a tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Jóás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg van írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

A conspiração contra o rei Joás
2 Crônicas 24.25-27

[20] Levantaram-se os seus servos, conspiraram e feriram Joás na casa de Milo, que está na descida para Sila.

[21] Udvari emberei fölkeltek, összeesküvést szőttek ellene, és megölték Jóást Bét-Millónál, amikor Szillába ment.

[21] Porque Jozacar, filho de Simeate, e Jozabade, filho de Somer, seus servos, o feriram, e morreu; e o sepultaram com seus pais na Cidade de Davi. E Amazias, seu filho, reinou em seu lugar.

[22] Józákár, Simat fia és Józábád, Sómér fia voltak azok az udvari emberei, akik megölték, és ő meghalt. Ősei mellé temették Dávid városában. Utána a fia, Amacjá lett a király.

2 Reis 13

O reinado de Jeoacaz

[1] No vigésimo terceiro ano de Joás, filho de Acazias, rei de Judá, começou a reinar

2 Királyok 13

Jóáház és Jóás uralkodása Izráelben

[1] Jóásnak, Ahazjá fiának, Júda királyának huszonharmadik évében lett Izráel királya

Jeoacaz, filho de Jeú, sobre Israel, em Samaria, e reinou dezessete anos.

[2] E fez o que era mau perante o SENHOR; porque andou nos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; não se apartou deles.

[3] Pelo que se acendeu contra Israel a ira do SENHOR, o qual os entregou nas mãos de Hazael, rei da Síria, e nas mãos de Ben-Hadade, filho de Hazael, todos aqueles dias.

[4] Porém Jeoacaz fez súplicas diante do SENHOR, e o SENHOR o ouviu; pois viu a opressão com que o rei da Síria atormentava a Israel.

[5] O SENHOR deu um salvador a Israel, de modo que os filhos de Israel saíram de sob o poder dos siros e habitaram, de novo, em seus lares, como dantes.

[6] Contudo, não se apartaram dos pecados da casa de Jeroboão, que fez pecar a Israel, porém andaram neles; e também o poste-ídolo permaneceu em Samaria.

[7] E foi o caso que não se deixaram a Jeoacaz, do exército, senão cinqüenta cavaleiros, dez carros e dez mil homens de pé; porquanto o rei da Síria os havia destruído e feito como o pó, trilhando-os.

[8] Ora, os mais atos de Jeoacaz, e tudo o que fez, e o seu poder, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[9] Jeoacaz descansou com seus pais, e o sepultaram em Samaria; e Jeoás, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Jeoás

Jóáház, Jéhú fia Samáriában, tizenhét esztendeig.

[2]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; követte Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeit, aki vétekbe vitte Izráelt, nem tért el azoktól.

[3]Ezért fellángolt az ÚR haragja Izráel ellen, és egész uralkodása alatt Hazáélnak, Arám királyának, meg Benhadadnak, Hazáél fiának a kezébe adta őket.

[4]De amikor Jóáház megengesztelte az URat, az ÚR meghallgatta őt, mert látta, hogy Arám királya mennyire sanyargatja Izráelt.

[5]Az ÚR szabadítót adott Izráelnek, úgyhogy kikerültek Arám hatalma alól, és Izráel fiai otthonaikban lakhattak, ahogyan azelőtt.

[6]De mégsem tértek el Jeroboám házának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt, hanem folytatták azokat. Az Asérá-szobor is ott maradt Samáriában.

[7]Nem maradt Jóáháznak több hadinépe, mint ötven ló, tíz harci kocsi és tízezer gyalogos; mert elpusztította őket Arám királya, és olyanná tette őket, amilyen csépléskor a por.

[8]Jóáház egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, és hőstettei meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[9]Azután Jóáház pihenni tért őseihez, és Samáriában temették el. Utána a fia, Jóás lett a király.

[10] No trigésimo sétimo ano de Joás, rei de Judá, começou Jeoás, filho de Jeoacaz, a reinar sobre Israel, em Samaria; e reinou dezesseis anos.

[11] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel; porém andou neles.

[12] Quanto aos mais atos de Jeoás, e a tudo o que fez, e ao seu poder, com que pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[13] Descansou Jeoás com seus pais, e no seu trono se assentou Jeroboão. Jeoás foi sepultado em Samaria, junto aos reis de Israel.

A profecia final e morte de Eliseu

[14] Estando Eliseu padecendo da enfermidade de que havia de morrer, Jeoás, rei de Israel, desceu a visitá-lo, chorou sobre ele e disse: Meu pai, meu pai! Carros de Israel e seus cavaleiros!

[15] Então, lhe disse Eliseu: Toma um arco e flechas; ele tomou um arco e flechas.

[16] Disse ao rei de Israel: Retesa o arco; e ele o fez. Então, Eliseu pôs as mãos sobre as mãos do rei.

[17] E disse: Abre a janela para o oriente; ele a abriu. Disse mais Eliseu: Atira; e ele atirou. Prosseguiu: Flecha da vitória do SENHOR! Flecha da vitória contra os siros! Porque ferirás os siros em Afeca, até os consumir.

[10]Jóásnak, Júda királyának a harminchetedik évében lett Izráel királya Jóás, Jóáház fia Samáriában, tizenhat esztendeig.

[11]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt, hanem folytatta azokat.

[12]Jóás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, és hőstettei, amikor háborút viselt Amacjá júdai király ellen, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[13]Azután Jóás pihenni tért őseihez, és Jeroboám ült a trónjára. Jóást pedig eltemették Samáriában Izráel királyai mellé.

Háború az arámokkal

[14]Amikor Elizeus abba a betegségbe esett, amelyben később meghalt, elment hozzá Jóás, Izráel királya; ráborulva sírt, és ezt mondta: Atyám, atyám, Izráel harci kocsija és annak hajtója!

[15]Elizeus ezt mondta neki: Fogj íjat és nyilakat! Ő íjat és nyilakat fogott a kezébe.

[16]Majd ezt mondta Elizeus Izráel királyának: Feszítsd ki kezeddel az íjat! Amikor kifeszítette a kezével, Elizeus rátette kezét a király kezére.

[17]Azután ezt mondta: Nyisd ki a keletre néző ablakot! A király kinyitotta. Elizeus ezt mondta: Lőj! Ő pedig lőtt. Akkor így szólt: Az ÚR szabadításának a nyila ez, az Arámtól megszabadító nyíl, mert véglegesen levered majd Arámot Aféknál!

[18] Disse ainda: Toma as flechas. Ele as tomou. Então, disse ao rei de Israel: Atira contra a terra; ele a feriu três vezes e cessou.

[19] Então, o homem de Deus se indignou muito contra ele e disse: Cinco ou seis vezes a deverias ter ferido; então, feririas os siros até os consumir; porém, agora, só três vezes ferirás os siros.

[20] Morreu Eliseu, e o sepultaram. Ora, bandos dos moabitas costumavam invadir a terra, à entrada do ano.

[21] Sucedeu que, enquanto alguns enterravam um homem, eis que viram um bando; então, lançaram o homem na sepultura de Eliseu; e, logo que o cadáver tocou os ossos de Eliseu, reviveu o homem e se levantou sobre os pés.

[22] Hazael, rei da Síria, oprimiu a Israel todos os dias de Jeoacaz.

[23] Porém o SENHOR teve misericórdia de Israel, e se compadeceu dele, e se tornou para ele, por amor da aliança com Abraão, Isaque e Jacó; e não o quis destruir e não o lançou ainda da sua presença.

[24] Morreu Hazael, rei da Síria; e Ben-Hadade, seu filho, reinou em seu lugar.

[25] Jeoás, filho de Jeoacaz, retomou as cidades das mãos de Ben-Hadade, que este havia tomado das mãos de Jeoacaz, seu pai, na guerra; três vezes Jeoás o feriu e recuperou as cidades de Israel.

2 Reis 14

O reinado de Amazias, de Judá

[18]Azután ezt mondta: Fogd a nyilakat! Ő kézbe vette azokat. Ekkor így szólt Izráel királyához: Üss a földre! Ő ráütött a földre háromszor, azután megállt.

[19]Megharagudott rá ezért az Isten embere, és ezt mondta: Ötször vagy hatszor kellett volna ütnöd, akkor végleg leverned Arámot! Így azonban csak háromszor vered meg Arámot.

[20]Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A következő esztendőben móábi rablócsapatok törtek be az országba.

[21]Éppen akkor temettek egy embert, de amikor meglátták a rablócsapatot, belökték azt az embert Elizeus sírjába, és elmentek. Az az ember pedig hozzáérve Elizeus teteméhez, életre kelt, és talpra állt.

[22]Hazáél, Arám királya sanyargatta Izráelt Jóáház egész idejében.

[23]De megkegyelmezett nekik az Úr, megkönyörült rajtuk, és feléjük fordult az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségért. Nem akarta őket elpusztítani, és nem vetette el őket maga elől mindeddig.

[24]Azután meghalt Hazáél, Arám királya; utána a fia, Benhadad lett a király.

[25]Akkor Jóás, Jóáház fia visszavette Benhadadtól, Hazáél fiától azokat a városokat, amelyeket háborúban vettek el apjától, Jóáháztól. Háromszor verte meg Arámot Jóás, és visszavette Izráel városait.

2 Királyok 14

Amacjá uralkodása Júdában

2 Crônicas 25.1-4

[1] No segundo ano de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel, começou a reinar Amazias, filho de Joás, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos quando começou a reinar e vinte e nove reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jeoadã, de Jerusalém.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, ainda que não como Davi, seu pai; fez, porém, segundo tudo o que fizera Joás, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

[5] Uma vez confirmado o reino em sua mão, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[6] Porém os filhos dos assassinos não matou, segundo está escrito no Livro da Lei de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Crônicas 25.5-13

[7] Ele feriu dez mil edomitas no vale do Sal e tomou a Sela na guerra; e chamou o seu nome Jocteel, até ao dia de hoje.

Amazias derrotado por Jeoás

2 Crônicas 25.17-2

[8] Então, Amazias enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

(Vö. 2 Krón 25,1–4)

[1]Jóásnak, Jóáház fiának, Izráel királyának a második évében lett király Amacjá, Jóásnak, Júda királyának a fia.

[2]Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jóaddán volt, Jeruzsálemből származott.

[3]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, bár nem annyira, mint ősatyja, Dávid, hanem mindent csak úgy tett, ahogyan apja, Jóás.

[4]Mert az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is ott áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

[5]Amikor királyi hatalma megszilárdult, kivégeztette azokat az udvari embereket, akik meggyilkolták apját, a királyt.

[6]De a gyilkosok fiait nem ölette meg, mert így van megírva Mózes törvénykönyvében, amit az ÚR megparancsolt: „Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek csak a maga vétkéért kelljen meghalnia!”

[7]Levert a Sós-völgyben tízezer edómi embert, Szelát pedig bevette ostrommal, és elnevezte azt Jokteélnek; így hívják azt még ma is.

Amacjá vereséget szenved Izráeltől

(Vö. 2 Krón 25,17–24)

[8]Akkoriban követeket küldött Amacjá Jóáshoz, Izráel királyához, aki Jóáház fia, Jéhú unokája volt. Ezt üzente: Gyere, állj ki ellenem egy csatára!

[9] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[10] Na verdade, feriste os edomitas, e o teu coração se ensoberbeceu; gloria-te disso e fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[11] Mas Amazias não quis atendê-lo. Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que está em Judá.

[12] Judá foi derrotado diante de Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[13] Jeoás, rei de Israel, prendeu Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Acazias, em Bete-Semes; e veio a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

[14] Tomou todo o ouro, e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Jeoás, rei de Israel

[15] Ora, os mais atos de Jeoás, o que fez, o seu poder e como pelejou contra Amazias, rei de Judá, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[16] Descansou Jeoás com seus pais e foi sepultado em Samaria, junto aos reis de

[9]Jóás, Izráel királya ezt a választ küldte Amacjának, Júda királyának: A libánoni bogáncskóró ezt üzente a libánoni cédrusnak: Add feleségül leányodat a fiamhoz! De arra szaladt egy libánoni vadállat, és eltaposta a bogáncskórót.

[10]Mivel te megverted Edómot, felfuvalkodtál. Érd be ezzel a dicsőséggel, és maradj otthon! Miért rohannál vesztedbe? Hiszen elesel Júdával együtt!

[11]De Amacjá nem hallgatott rá. Felvonult hát Jóás, Izráel királya, és megütköztek egymással, ő meg Amacjá, Júda királya, a júdai Bét-Semesnél.

[12]De Júda vereséget szenvedett Izráeltől, és mindenki hazamenekült.

[13]Amacját, Júda királyát, aki Jóás fia, Ahazjá unokája volt, elfogta Jóás, Izráel királya Bét-Semesnél, majd bevonult Jeruzsálembe. Azután lerombolta Jeruzsálem várfalát az Efraim-kaputól a Szöglet-kapuig négyszáz könyök hosszúságban.

[14]Elvitte az ÚR házában és a királyi palota kincstárában talált összes aranyat, ezüstöt és minden fölszerelést, azonkívül túszokat is szedett, és így tért vissza Samáriába.

Jóás és Amacjá halála

[15]Jóás egyéb dolgai, amiket véghezvitt, hőstettei, amikor Amacjá, Júda királya ellen harcolt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[16]Azután Jóás pihenni tért őseihez, és eltemették Samáriában, Izráel királyai mellé. Utána a fia, Jeroboám lett a király.

Israel; e Jeroboão, seu filho, reinou em seu lugar.

A morte de Amazias, rei de Judá
2 Crônicas 25.25-28

[17] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[17]De Amacjá, Jóás fia, Júda királya még tizenöt évig élt Jóásnak, Jóáház fiának, Izráel királyának a halála után.

[18] Ora, os mais atos de Amazias, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[18]Amacjá egyéb dolgai meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[19] Conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis; e o mataram ali.

[19]Összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben, ezért Lákisba menekült. De utánaküldtek Lákisba, és ott megölték.

[20] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram em Jerusalém, junto a seus pais, na Cidade de Davi.

[20]Majd visszavitték lovakon, és eltemették ősei mellé Jeruzsálemben, Dávid városában.

[21] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[21]Akkor Júda egész népe fogta, és a tizenhat éves Azarját tette királlyá apja, Amacjá helyett.

[22] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[22]Ő építette ki Élatot, amelyet visszacsatolt Júdához azután, hogy a király pihenni tért őseihez.

O reinado de Jeroboão II, de Israel

[23] No décimo quinto ano de Amazias, filho de Joás, rei de Judá, começou a reinar em Samaria Jeroboão, filho de Jeoás, rei de Israel; e reinou quarenta e um anos.

Jeroboám uralkodása Izráelben

[23]Amacjának, Jóás fiának, Júda királyának tizenötödik évében lett Izráel királya Jeroboám, Jóásnak a fia Samáriában, negyvenegy esztendeig.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; jamais se apartou de nenhum dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[24]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

[25] Restabeleceu ele os limites de Israel, desde a entrada de Hamate até ao mar da Planície, segundo a palavra do SENHOR, Deus de Israel, a qual falara por intermédio de seu servo Jonas, filho de

[25]Ő állította vissza Izráel határát a Hamátba vezető úttól az Arábá-tengerig, az ÚRnak, Izráel Istenének igéje szerint, amelyet kijelentett szolgája, a Gat-

Amitai, o profeta, o qual era de Gate-Hefer.

[26] Porque viu o SENHOR que a aflição de Israel era mui amarga, porque não havia nem escravo, nem livre, nem quem socorresse a Israel.

[27] Ainda não falara o SENHOR em apagar o nome de Israel de debaixo do céu; porém os livrou por intermédio de Jeroboão, filho de Jeoás.

[28] Quanto aos mais atos de Jeroboão, tudo quanto fez, o seu poder, como pelejou e como reconquistou Damasco e Hamate, pertencentes a Judá, para Israel, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[29] Descansou Jeroboão com seus pais, com os reis de Israel; e Zacarias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 15

O reinado de Azarias, de Judá
2 Crônicas 26.1-15

[1] No vigésimo sétimo ano de Jeroboão, rei de Israel, começou a reinar Azarias, filho de Amazias, rei de Judá.

[2] Tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[3] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos.

Héferből való Jónás próféta, Amittaj fia által.

[26]Mert meglátta az ÚR Izráel igen keserves nyomorúságát, hogy végét járja már apraja-nagyja egyaránt, és nincs segítője Izráelnek.

[27]Nem mondta azt az ÚR, hogy eltörli Izráel nevét az ég alól, ezért megszabadította őket Jeroboám, Jóás fia által.

[28]Jeroboám egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, hőstettei, amikor harcolt, és visszaszerezte Izráelnek Damaszkuszt és Hamátot, amely valaha Júdáé volt, mindezek meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[29]Azután Jeroboám pihenni tért őseihez, Izráel királyaihoz; utána a fia, Zekarjá lett a király.

2 Királyok 15

Azarjá (Uzzijjá) uralkodása Júdában
(Vö. 2 Krón 26)

[1]Jeroboámnak, Izráel királyának huszonhetedik évében kezdett uralkodni Azarjá, Amacjának a fia, Júda királya.

[2]Tizenhat éves volt, amikor uralkodni kezdett, és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jekoljá volt, Jeruzsálemből származott.

[3]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja, Amacjá tette.

[4]Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon.

Azarias é atacado de lepra
2 Crônicas 26.16-23

[5] O SENHOR feriu ao rei, e este ficou leproso até ao dia da sua morte e habitava numa casa separada. Jotão, filho do rei, tinha o cargo da casa e governava o povo da terra.

[6] Ora, os mais atos de Azarias e tudo o que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[7] Descansou Azarias com seus pais, e o sepultaram junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Zacarias, de Israel

[8] No trigésimo oitavo ano de Azarias, rei de Judá, reinou Zacarias, filho de Jeroboão, sobre Israel, em Samaria, seis meses.

[9] Fez o que era mau perante o SENHOR, como tinham feito seus pais; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[10] Salum, filho de Jabes, conspirou contra ele, feriu-o diante do povo, matou-o e reinou em seu lugar.

[11] Quanto aos mais atos de Zacarias, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[12] Esta foi a palavra que o SENHOR falou a Jeú: Teus filhos, até à quarta geração, se assentarão no trono de Israel. E assim sucedeu.

O reinado de Salum, de Israel

[13] Salum, filho de Jabes, começou a reinar no trigésimo nono ano de Uzias, rei de

[5]Az ÚR megverte a királyt, és poklos lett halála napjáig. Ezért egy elkülönített házban lakott, és Jótám, a király fia állt a palota élén, ő bíráskodott az ország népe fölött.

[6]Azarjá egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[7]Azután Azarjá pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé, Dávid városában. Utána a fia, Jótám lett a király.

Gyors uralkodóváltozások Izráelben

[8]Azarjának, Júda királyának harmincnyolcadik évében Zekarjá, Jeroboám fia lett Izráel királya Samáriában, hat hónapig.

[9]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan ősei tették. Nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

[10]De összeesküvést szőtt ellene Sallúm, Jábés fia, és levágta őt a nép előtt, megölte, és ő lett utána a király.

[11]Zekarjá egyéb dolgai meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[12]Így teljesedett be az ÚR igéje, amelyet kijelentett Jéhúnak: „Utódaid négy nemzedéken át ülhetnek majd Izráel trónján.”

[13]Sallúm, Jábés fia Uzzijjának, Júda királyának harminckilencedik évében lett

Judá; e reinou durante um mês em Samaria.

[14] Subindo de Tirza, Menaém, filho de Gadi, veio a Samaria, feriu ali a Salum, filho de Jabes, matou-o e reinou em seu lugar.

[15] Quanto aos mais atos de Salum e a conspiração que fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[16] Então, Menaém feriu a Tifsa e todos os que nela havia, como também seus limites desde Tirza. Porque não lha abriram, a devastou e todas as mulheres grávidas fez rasgar pelo ventre.

O reinado de Menaém, de Israel

[17] Desde o trigésimo nono ano de Azarias, rei de Judá, Menaém, filho de Gadi, começou a reinar sobre Israel e reinou dez anos em Samaria.

[18] Fez o que era mau perante o SENHOR; todos os seus dias, não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[19] Então, veio Pul, rei da Assíria, contra a terra; Menaém deu a Pul mil talentos de prata, para que este o ajudasse a consolidar o seu reino.

[20] Menaém arrecadou este dinheiro de Israel para pagar ao rei da Assíria, de todos os poderosos e ricos, cinqüenta siclos de prata por cabeça; assim, voltou o rei da Assíria e não se demorou ali na terra.

király, de csak egy hónapig uralkodott Samáriában.

[14]Mert felvonult Tircából Menahém, Gádí fia, behatolt Samáriába, és levágta Sallúmot, Jábés fiát Samáriában. Megölte, és ő lett utána a király.

[15]Sallúm egyéb dolgai és az általa szőtt összeesküvés meg van írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[16]Akkoriban verte le Menahém, Tircából kiindulva, Tifszahot és mindazokat, akik ott laktak, és az egész környékét, mivel nem nyitottak előtte kaput. Ezért leverte, és még a terhes asszonyait is mind felhasogatta.

Menahém uralkodása Izráelben

[17]Azarjának, Júda királyának harminckilencedik évében lett Izráel királya Menahém, Gádí fia Samáriában, tíz esztendeig.

[18]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el egész életén át Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

[19]Púl, Asszíria királya betört az országba, mert Menahém ezer talentum ezüstöt adott Púlnak, hogy legyen segítségére, és szilárdítsa meg királyi hatalmát.

[20]Ezt a pénzt Menahém kivetette Izráelre, valamennyi tehetős emberre: ötven sekel ezüstöt fejenként mindenkire, hogy megadhassa Asszíria királyának. Akkor hazatért Asszíria királya, és nem maradt ott az országban.

[21] Quanto aos mais atos de Menaém e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel?

[22] Descansou Menaém com seus pais; e Pecaías, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Pecaías, de Israel

[23] No qüinquagésimo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Pecaías, filho de Menaém; e reinou sobre Israel, em Samaria, dois anos.

[24] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[25] Peca, seu capitão, filho de Remalias, conspirou contra ele e o feriu em Samaria, na fortaleza da casa do rei, juntamente com Argobe e com Arié; com Peca estavam cinqüenta homens dos gileaditas; Peca o matou e reinou em seu lugar.

[26] Quanto aos mais atos de Pecaías e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

O reinado de Peca, de Israel

[27] No qüinquagésimo segundo ano de Azarias, rei de Judá, começou a reinar Peca, filho de Remalias, e reinou sobre Israel, em Samaria, vinte anos.

[28] Fez o que era mau perante o SENHOR; não se apartou dos pecados de Jeroboão, filho de Nebate, que fez pecar a Israel.

[29] Nos dias de Peca, rei de Israel, veio Tiglate-Pileser, rei da Assíria, e tomou a Ijom, a Abel-Bete-Maaca, a Janoa, a Quedes, a Hazor, a Gileade e à Galiléia, a

[21]Menahém egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[22]Azután Menahém pihenni tért őseihez. Utána a fia, Pekahjá lett a király.

Izráel utolsó királyai

[23]Azarjának, Júda királyának ötvenedik évében Pekahjá, Menahém fia lett Izráel királya Samáriában két esztendeig.

[24]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

[25]De összeesküvést szőtt ellene egy tisztje, Pekah, Remaljá fia, és levágta őt Samáriában a királyi palota toronyszobájában, és vele együtt Argóbot meg Arjét és ötven gileádi embert. Miután megölte, ő lett utána a király.

[26]Pekahjá egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

[27]Azarjának, Júda királyának ötvenkettedik évében Pekah, Remaljá fia lett Izráel királya Samáriában húsz esztendeig.

[28]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, nem tért el Jeroboámnak, Nebát fiának a vétkeitől, aki vétekbe vitte Izráelt.

[29]Pekahnak, Izráel királyának az idejében tört be Tiglat-Pileszer, Asszíria királya, és elfoglalta Ijjónt, Ábél-Bét-Maakát, Jánóahot, Kedest, Hácórt, Gileádot,

toda a terra de Naftali, e levou os seus habitantes para a Assíria.

Galileát, Naftáli egész földjét, és fogságba hurcolta azok lakosait Asszíriába.

[30] Oseias, filho de Elá, conspirou contra Peca, filho de Remalias, e o feriu, e o matou, e reinou em seu lugar, no vigésimo ano de Jotão, filho de Uzias.

[30]De Hóséa, Élá fia, összeesküvést szőtt Pekah, Remaljá fia ellen, és levágta őt. Megölte, és ő lett utána a király, Jótámnak, Uzzijjá fiának huszadik esztendejében.

[31] Quanto aos mais atos de Peca e a tudo quanto fez, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel.

[31]Pekah egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva az Izráel királyainak történetéről szóló könyvben.

O reinado de Jotão, de Judá
2 Crônicas 27.1-9

Jótám uralkodása Júdában
(Vö. 2 Krón 27,1–9)

[32] No ano segundo de Peca, filho de Remalias, rei de Israel, começou a reinar Jotão, filho de Uzias, rei de Judá.

[32]Pekahnak, Remaljá fiának, Izráel királyának második évében kezdett uralkodni Jótám, Uzzijjának, Júda királyának a fia.

[33] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

[33]Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jerúsá volt, Cádók leánya.

[34] Fez o que era reto perante o SENHOR; e em tudo procedeu segundo fizera Uzias, seu pai.

[34]Azt tette, amit helyesnek lát az Úr, egészen úgy, ahogyan apja, Uzzijjá tette.

[35] Tão-somente os altos não se tiraram; o povo ainda sacrificava e queimava incenso nos altos. Ele edificou a Porta de Cima da Casa do SENHOR.

[35]Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, a nép továbbra is áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon. Ő építtette meg az Úr háza felső kapuját.

[36] Quanto aos mais atos de Jotão e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[36]Jótám egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[37] Naqueles dias, começou o SENHOR a enviar contra Judá a Rezim, rei da Síria, e a Peca, filho de Remalias.

[37]Abban az időben kezdte az Úr rászabadítani Júdára Recínt, Arám királyát és Pekahot, Remaljá fiát.

[38] Descansou Jotão com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de

[38]Azután Jótám pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé ősatyjának,

Davi, seu pai. Em seu lugar reinou Acaz, seu filho.

2 Reis 16

O reinado de Acaz, de Judá
2 Crônicas 28.1-4

[1] No décimo sétimo ano de Peca, filho de Remalias, começou a reinar Acaz, filho de Jotão, rei de Judá.

[2] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém. Não fez o que era reto perante o SENHOR, seu Deus, como Davi, seu pai.

[3] Porque andou no caminho dos reis de Israel e até queimou a seu filho como sacrifício, segundo as abominações dos gentios, que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

Acaz pede socorro aos assírios

[5] Então, subiu Rezim, rei da Síria, com Peca, filho de Remalias, rei de Israel, a Jerusalém para pelejarem contra ela; cercaram Acaz, porém não puderam prevalecer contra ele.

[6] Naquele tempo, Rezim, rei da Síria, restituiu Elate à Síria e lançou fora dela os judeus; os siros vieram a Elate e ficaram habitando ali até ao dia de hoje.

[7] Acaz enviou mensageiros a Tiglate-Pileser, rei da Assíria, dizendo: Eu sou teu servo e teu filho; sobe e livra-me do poder do rei da Síria e do poder do rei de Israel, que se levantam contra mim.

Dávidnak a városában. Utána a fia, Áház lett a király.

2 Királyok 16

Áház uralkodása Júdában
(Vö. 2 Krón 28)

[1]Pekahnak, Remaljá fiának a tizenhetedik évében kezdett uralkodni Áház, Jótámnak, Júda királyának a fia.

[2]Húszéves volt Áház, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. De nem azt tette, amit ősatyja, Dávid, amit helyesnek lát Istene, az ÚR,

[3]hanem Izráel királyainak az útján járt, sőt még a fiát is elégette áldozatul, azoknak a népeknek az utálatos szokása szerint, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

[4]Áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon, a dombokon és minden zöldellő fa alatt.

[5]Akkoriban indított háborút Recín, Arám királya meg Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen, és körülzárták Áházt, de nem tudták legyőzni.

[6]Ugyanakkor szerezte vissza Recín, Arám királya Élatot Arámnak, és kiűzte a júdaiakat Élatból. Azután edómiak jöttek Élatba, ott laknak még ma is.

[7]Áház azonban követeket küldött Tiglat-Pileszerhez, Asszíria királyához, ezzel az üzenettel: A te szolgád és fiad vagyok! Vonulj fel, és szabadíts meg Arám

királyának meg Izráel királyának a markából, akik megtámadtak engem.

[8] Tomou Acaz a prata e o ouro que se acharam na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei e mandou de presente ao rei da Assíria.

[8]És fogta Áház az ÚR házában és a királyi palota kincstárában található ezüstöt és aranyat, és elküldte ajándékul Asszíria királyának.

[9] O rei da Assíria lhe deu ouvidos, subiu contra Damasco, tomou-a, levou o povo para Quir e matou a Rezim.

[9]Asszíria királya meghallgatta a kérését. Felvonult Asszíria királya Damaszkusz ellen, bevette, lakosait fogságba hurcolta Kírbe, Recínt pedig kivégeztette.

A idolatria de Acaz
2 Crônicas 28.22-25

Áház átalakítja a templom berendezését

[10] Então, o rei Acaz foi a Damasco, a encontrar-se com Tiglate-Pileser, rei da Assíria; e, vendo ali um altar, enviou dele ao sacerdote Urias a planta e o modelo, segundo toda a sua obra.

[10]Ezután elment Áház király Damaszkuszba Asszíria királya, Tiglat-Pileszer elé, és meglátta a damaszkuszi oltárt. Ekkor Áház király elküldte Úrijjá papnak ennek az oltárnak a rajzát és elkészítésének a pontos leírását.

[11] Urias, o sacerdote, edificou um altar segundo tudo o que o rei Acaz tinha ordenado de Damasco; assim o fez o sacerdote Urias, antes que o rei Acaz viesse de Damasco.

[11]Úrijjá pap pedig megépíttette az oltárt, mindenben úgy, ahogy Damaszkuszból Áház király utasítása szólt; úgy készítette el Úrijjá pap, mire Áház király megjött Damaszkuszból.

[12] Vindo, pois, de Damasco o rei, viu o altar, chegou-se a ele e nele sacrificou.

[12]Amikor a király megérkezett Damaszkuszból, és meglátta a király az oltárt, odalépett a király az oltárhoz, és fölment rá.

[13] Queimou o seu holocausto e a sua oferta de manjares, derramou a sua libação e aspergiu o sangue das suas ofertas pacíficas naquele altar.

[13]Elfüstölögtette égőáldozatát és ételáldozatát, kiöntötte italáldozatát, békeáldozatának a vérét pedig ráhintette az oltárra.

[14] Porém o altar de bronze, que estava perante o SENHOR, tirou ele de diante da casa, de entre o seu altar e a Casa do SENHOR e o pôs ao lado do seu altar, do lado norte.

[14]A rézoltárt pedig, amely az ÚR színe előtt állt, elvitette a templom elől, a maga oltára és az ÚR háza közül, és észak felől a maga oltára mellé helyeztette.

[15] Ordenou também o rei Acaz ao sacerdote Urias, dizendo: Queima, no grande altar, o holocausto da manhã, como também a oferta de manjares da tarde, e o holocausto do rei, e a sua oferta de manjares, e o holocausto de todo o povo da terra, e a sua oferta de manjares, e as suas libações; todo sangue dos holocaustos e todo sangue dos sacrifícios aspergirás nele; porém o altar de bronze ficará para a minha deliberação posterior.

[15]Majd ezt parancsolta Áház király Úrijjá papnak: A nagy oltáron füstölögtesd el a reggeli égőáldozatot és az esti ételáldozatot, a király égőáldozatát és a hozzá tartozó ételáldozatot, az ország egész népének az égőáldozatát és a hozzájuk tartozó étel- és italáldozatot, és arra hintsd az égőáldozat meg a véresáldozat összes vérét! A rézoltáron még gondolkozom.

[16] Fez Urias, o sacerdote, segundo tudo quanto o rei Acaz lhe ordenara.

[16]És Úrijjá pap pontosan úgy járt el, ahogyan Áház király parancsolta.

[17] O rei Acaz cortou os painéis dos suportes, e de cima deles tomou a pia, e o mar, tirou-o de sobre os bois de bronze, que estavam debaixo dele, e o pôs sobre um pavimento de pedra.

[17]Majd Áház király letörette a mosóállványok peremeit, és eltávolította azokról a mosófazekakat. A medencét levétette az alatta levő rézbikákról, és kőtalapzatra helyeztette.

[18] Também o passadiço coberto para uso no sábado, que edificaram na casa, e a entrada real pelo lado de fora retirou da Casa do SENHOR, por causa do rei da Assíria.

[18]A szombati fedett csarnokot pedig, amelyet a templomban építettek, meg a király részére készült kijáratot eltávolította az ÚR házából Asszíria királyának a kedvéért.

A morte de Acaz

2 Crônicas 28.26-27

[19] Quanto aos mais atos de Acaz e ao que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[20] Descansou Acaz com seus pais e foi sepultado junto a seus pais, na Cidade de Davi; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

[19]Áház egyéb dolgai, amiket véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben. Azután Áház pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Utána a fia, Ezékiás lett a király.

2 Reis 17

O reinado de Oseias, de Israel

2 Királyok 17

Izráel lakossága asszír fogságba kerül

[1] No ano duodécimo de Acaz, rei de Judá, começou a reinar Oseias, filho de Elá; e reinou sobre Israel, em Samaria, nove anos.

[1]Áháznak, Júda királyának tizenkettedik évében Hóséa, Élá fia lett Izráel királya Samáriában kilenc esztendeig.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR; contudo, não como os reis de Israel que foram antes dele.

[2]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, bár nem annyira, mint Izráel korábbi királyai.

A queda de Samaria e o cativeiro de Israel

[3] Contra ele subiu Salmaneser, rei da Assíria; Oseias ficou sendo servo dele e lhe pagava tributo.

[3]Ellene vonult fel Salmaneszer, Asszíria királya, Hóséa pedig az alattvalója lett, és adót fizetett neki.

[4] Porém o rei da Assíria achou Oseias em conspiração, porque enviara mensageiros a Sô, rei do Egito, e não pagava tributo ao rei da Assíria, como dantes fazia de ano em ano; por isso, o rei da Assíria o encerrou em grilhões, num cárcere.

[4]De amikor Asszíria királya rájött, hogy Hóséa összeesküvést szőtt, és követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához, Asszíria királyának pedig nem küldte meg az évenkénti adót, akkor Asszíria királya elfogatta őt, és megbilincselve börtönbe vetette.

[5] Porque o rei da Assíria passou por toda a terra, subiu a Samaria e a sitiou por três anos.

[5]Majd felvonult Asszíria királya az egész ország ellen, felvonult Samária ellen, és ostromolta három évig.

[6] No ano nono de Oseias, o rei da Assíria tomou a Samaria e transportou a Israel para a Assíria; e os fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos.

[6]Hóséa uralkodásának kilencedik évében elfoglalta Asszíria királya Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta Asszíriába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózán folyójánál, meg a médek városaiban.

A causa do cativeiro

Izráel bűnei és bűnhődése

[7] Tal sucedeu porque os filhos de Israel pecaram contra o SENHOR, seu Deus, que os fizera subir da terra do Egito, de debaixo da mão de Faraó, rei do Egito; e temeram a outros deuses.

[7]Ez pedig azért történt, mert Izráel fiai vétkeztek Istenük, az ÚR ellen, aki felhozta őket Egyiptom földjéről, Egyiptom királyának, a fáraónak a hatalma alól. Más isteneket féltek,

[8] Andaram nos estatutos das nações que o SENHOR lançara de diante dos filhos de

[8]azoknak a népeknek a szokásait követték, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől, és azt tették, amit Izráel királyai.

Israel e nos costumes estabelecidos pelos reis de Israel.

[9] Os filhos de Israel fizeram contra o SENHOR, seu Deus, o que não era reto; edificaram para si altos em todas as suas cidades, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

[9]Olyan dolgokat találtak ki Izráel fiai, amelyek nem voltak méltók Istenükhöz, az ÚRhoz: áldozóhalmokat építettek maguknak minden városban, az őrtornyoktól egészen a megerősített városokig.

[10] Levantaram para si colunas e postes-ídolos, em todos os altos outeiros e debaixo de todas as árvores frondosas.

[10]Szent oszlopokat és szent fákat állítottak maguknak minden magas halmon és minden zöldellő fa alatt.

[11] Queimaram ali incenso em todos os altos, como as nações que o SENHOR expulsara de diante deles; cometeram ações perversas para provocarem o SENHOR à ira

[11]Ott tömjéneztek minden áldozóhalmon, éppúgy, mint azok a népek, amelyeket előttük hurcoltatott fogságba az ÚR, és gonosz dolgokat követtek el, bosszantván az URat.

[12] e serviram os ídolos, dos quais o SENHOR lhes tinha dito: Não fareis estas coisas.

[12]Bálványokat tiszteltek, pedig megmondta nekik az ÚR, hogy ne tegyék.

[13] O SENHOR advertiu a Israel e a Judá por intermédio de todos os profetas e de todos os videntes, dizendo: Voltai-vos dos vossos maus caminhos e guardai os meus mandamentos e os meus estatutos, segundo toda a Lei que prescrevi a vossos pais e que vos enviei por intermédio dos meus servos, os profetas.

[13]Ezért az ÚR így intette Izráelt és Júdát összes prófétája és látnoka által: Térjetek meg gonosz útjaitokról! Tartsátok meg parancsolataimat és rendelkezéseimet: mindazokat az utasításokat, amelyeket őseiteknek adtam, és amelyeket az én szolgáim, a próféták által küldtem el hozzátok!

[14] Porém não deram ouvidos; antes, se tornaram obstinados, de dura cerviz como seus pais, que não creram no SENHOR, seu Deus.

[14]De ők nem hallgattak rájuk, hanem ugyanolyan keménynyakúak voltak, mint őseik, akik nem hittek Istenükben, az ÚRban.

[15] Rejeitaram os estatutos e a aliança que fizera com seus pais, como também as suas advertências com que protestara contra eles; seguiram os ídolos, e se tornaram

[15]Megvetették rendelkezéseit és szövetségét, amelyet őseikkel kötött, és intelmeit, amelyekkel intette őket. Mivel semmirevaló bálványt követtek, maguk is

vãos, e seguiram as nações que estavam em derredor deles, das quais o SENHOR lhes havia ordenado que não as imitassem.

semmirevalók lettek, és követték a körülöttük levő népeket; pedig megparancsolta az ÚR, hogy ne tegyenek úgy, mint azok.

16 Desprezaram todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, e fizeram para si imagens de fundição, dois bezerros; fizeram um poste-ídolo, e adoraram todo o exército do céu, e serviram a Baal.

16Elhagyták Istenüknek, az ÚRnak minden parancsolatát, és öntött bálványt csináltak maguknak: két borjút. Asérá-szobrot is készítettek, és leborultak az ég minden serege előtt, és Baalt szolgálták.

17 Também queimaram a seus filhos e a suas filhas como sacrifício, deram-se à prática de adivinhações e criam em agouros; e venderam-se para fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocarem à ira.

17Elégették áldozatul fiaikat és leányaikat, jóslatokért folyamodtak és jelmagyarázást űztek. Arra ragadtatták magukat, hogy azt tegyék, amit rossznak lát az ÚR; így bosszantották őt.

18 Pelo que o SENHOR muito se indignou contra Israel e o afastou da sua presença; e nada mais ficou, senão a tribo de Judá.

18Igen megharagudott ezért az ÚR Izráelre, és eltávolította őket színe elől. Nem maradt meg, csak Júda törzse.

19 Também Judá não guardou os mandamentos do SENHOR, seu Deus; antes, andaram nos costumes que Israel introduziu.

19Bár Júda sem tartotta meg Istenének, az ÚRnak a parancsolatait, hanem Izráel szokásai szerint élt, úgy, ahogyan ott viselkedtek.

20 Pelo que o SENHOR rejeitou a toda a descendência de Israel, e os afligiu, e os entregou nas mãos dos despojadores, até que os expulsou da sua presença.

20Ezért az ÚR megvetette Izráel minden leszármazottját, sanyargatta, és fosztogatók kezébe adta, végül pedig elvetette őket színe elől.

21 Pois, quando ele rasgou a Israel da casa de Davi, e eles fizeram rei a Jeroboão, filho de Nebate, Jeroboão apartou a Israel de seguir o SENHOR e o fez cometer grande pecado.

21Mert elszakadt Izráel Dávid házától, és Jeroboámot, Nebát fiát tették királlyá. Jeroboám pedig eltérítette az ÚRtól Izráelt, és nagy vétekbe vitte.

22 Assim, andaram os filhos de Israel em todos os pecados que Jeroboão tinha cometido; nunca se apartaram deles,

22És Izráel fiai elkövették mindazt a vétket, amit Jeroboám megtett, nem tértek el attól.

[23] até que o SENHOR afastou a Israel da sua presença, como falara pelo ministério de todos os seus servos, os profetas; assim, foi Israel transportado da sua terra para a Assíria, onde permanece até ao dia de hoje.

O rei da Assíria renova a população de Samaria

[24] O rei da Assíria trouxe gente de Babilônia, de Cuta, de Ava, de Hamate e de Sefarvaim e a fez habitar nas cidades de Samaria, em lugar dos filhos de Israel; tomaram posse de Samaria e habitaram nas suas cidades.

[25] A princípio, quando passaram a habitar ali, não temeram o SENHOR; então, mandou o SENHOR para o meio deles leões, os quais mataram a alguns do povo.

[26] Pelo que se disse ao rei da Assíria: As gentes que transportaste e fizeste habitar nas cidades de Samaria não sabem a maneira de servir o deus da terra; por isso, enviou ele leões para o meio delas, os quais as matam, porque não sabem como servir o deus da terra.

[27] Então, o rei da Assíria mandou dizer: Levai para lá um dos sacerdotes que de lá trouxestes; que ele vá, e lá habite, e lhes ensine a maneira de servir o deus da terra.

[28] Foi, pois, um dos sacerdotes que haviam levado de Samaria, e habitou em Betel, e lhes ensinava como deviam temer o SENHOR.

O culto misto dos samaritanos

[29] Porém cada nação fez ainda os seus próprios deuses nas cidades em que

[23]Végül is az ÚR eltávolította színe elől Izráelt, ahogyan megmondta szolgái, a próféták által. Ezért került fogságba Izráel a maga földjéről Asszíriába mindmáig.

A samaritánusok eredete

[24]Asszíria királya azután másokat hozott Bábelből, Kútából, Avvából, Hamátból, Szefarvajimból, és letelepítette őket Samária városaiba, Izráel fiai helyébe. Azok birtokba vették Samáriát, és letelepedtek városaiban.

[25]Kezdetben, miután odaköltöztek, nem félték az URat, ezért az ÚR oroszlánokat küldött rájuk, s azok öldösték őket.

[26]Ekkor azt mondták Asszíria királyának: Azok a népek, amelyeket elhurcoltál, és Samária városaiba telepítettél, nem tudják, hogyan kell tisztelni az ország istenét, ezért oroszlánokat küldött rájuk, s azok most öldösik őket, mivel nem tudják, hogyan kell tisztelni az ország istenét.

[27]Asszíria királya ezért megparancsolta: Küldjetek oda egy papot azok közül, akiket onnan vittetek fogságba! Menjen el, lakjon ott, és tanítsa meg őket, hogyan kell tisztelni az ország istenét!

[28]El is ment egy pap azok közül, akiket Samáriából fogságba vittek, és letelepedett Bételben. Ő tanította meg azokat, hogy hogyan féljék az URat.

[29]De azért mindegyik pogány nép megcsinálta a maga istenét is, és

habitava, e os puseram nos santuários dos altos que os samaritanos tinham feito.

elhelyezte az áldozóhalmokon levő templomokba, amelyeket még a samáriaiak készítettek: mindegyik nép abban a városban, amelyben lakott.

[30] Os de Babilônia fizeram Sucote-Benote; os de Cuta fizeram Nergal; os de Hamate fizeram Asima;

[30]A Bábelből valók elkészítették Szukkót-Benótot, a Kútából valók elkészítették Nérgalt, a Hamátból valók elkészítették Asímát;

[31] os aveus fizeram Nibaz e Tartaque; e os sefarvitas queimavam seus filhos a Adrameleque e a Anameleque, deuses de Sefarvaim.

[31]az Avvából valók elkészítették Nibhazt és Tartákot, a Szefarvajimból valók pedig elégették fiaikat áldozatul Adrammeleknek és Anammeleknek, Szefarvajim isteneinek.

[32] Mas temiam também ao SENHOR; dentre os do povo constituíram sacerdotes dos lugares altos, os quais oficiavam a favor deles nos santuários dos altos.

[32]Így történt, hogy bár félték az URat, de az áldozóhalmokon is alkalmaztak maguk közül való papokat, akik az áldozóhalmokon levő templomokban tevékenykedtek.

[33] De maneira que temiam o SENHOR e, ao mesmo tempo, serviam aos seus próprios deuses, segundo o costume das nações dentre as quais tinham sido transportados.

[33]Félték tehát az URat is, de tisztelték a maguk isteneit is, azoknak a pogány népeknek a szokása szerint, akik közül elhurcolták őket.

[34] Até ao dia de hoje fazem segundo os antigos costumes; não temem o SENHOR, não fazem segundo os seus estatutos e juízos, nem segundo a lei e o mandamento que o SENHOR prescreveu aos filhos de Jacó, a quem deu o nome de Israel.

[34]A mai napig is követik a régi szokásokat. Nem félik az URat, és nem követik az ő rendelkezéseit, előírásait, törvényét és parancsolatát, amelyet pedig az ÚR parancsolt meg Jákób fiainak, akinek az ÚR az Izráel nevet adta.

[35] Ora, o SENHOR tinha feito aliança com eles e lhes ordenara, dizendo: Não temereis outros deuses, nem vos prostrareis diante deles, nem os servireis, nem lhes oferecereis sacrifícios;

[35]Mert velük szövetséget kötött az ÚR, és ezt parancsolta nekik: Ne féljetek más isteneket, és ne imádjátok azokat, ne tiszteljétek őket, és ne áldozzatok nekik!

[36] mas ao SENHOR, que vos fez subir da terra do Egito com grande poder e com braço estendido, a ele temereis, e a ele vos prostrareis, e a ele oferecereis sacrifícios.

[37] Os estatutos e os juízos, a lei e o mandamento que ele vos escreveu, tereis cuidado de os observar todos os dias; não temereis outros deuses.

[38] Da aliança que fiz convosco não vos esquecereis; nem temereis outros deuses.

[39] Mas ao SENHOR, vosso Deus, temereis, e ele vos livrará das mãos de todos os vossos inimigos.

[40] Porém eles não deram ouvidos a isso; antes, procederam segundo o seu antigo costume.

[41] Assim, estas nações temiam o SENHOR e serviam as suas próprias imagens de escultura; como fizeram seus pais, assim fazem também seus filhos e os filhos de seus filhos, até ao dia de hoje.

2 Reis 18

O reinado de Ezequias, de Judá

2 Crônicas 29.1-2

[1] No terceiro ano de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, começou a reinar Ezequias, filho de Acaz, rei de Judá.

[2] Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Abi e era filha de Zacarias.

[3] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Davi, seu pai.

[36]Az URat féljétek, őt imádjátok, és neki áldozzatok, mert ő hozott föl benneteket Egyiptomból nagy erővel és kinyújtott karral.

[37]Tartsátok meg a rendelkezéseket és előírásokat, a törvényt és a parancsolatot, amelyeket megíratott számotokra, és teljesítsétek azokat mindenkor; más isteneket pedig ne féljetek!

[38]Ne feledkezzetek el a szövetségről, amelyet veletek kötöttem, és ne féljetek más isteneket!

[39]Az URat, a ti Isteneteket féljétek, és ő megment benneteket minden ellenségetek kezéből!

[40]Ezek azonban nem engedelmeskedtek, hanem régi szokásaikat követték.

[41]Így tehát ezek a népek félték ugyan az URat, de tisztelték bálványaikat is. Még a fiaik és unokáik is azt teszik mindmáig, amit elődeik tettek.

2 Királyok 18

Ezékiás uralkodása Júdában

[1]Hóséának, Élá fiának, Izráel királyának a harmadik évében kezdett uralkodni Ezékiás, Áháznak a fia, Júda királya.

[2]Huszonöt éves korában kezdett uralkodni, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Abí volt, Zekarjá leánya.

[3]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan ősatyja, Dávid tette.

4 Removeu os altos, quebrou as colunas e deitou abaixo o poste-ídolo; e fez em pedaços a serpente de bronze que Moisés fizera, porque até àquele dia os filhos de Israel lhe queimavam incenso e lhe chamavam Neustã.

4Ő megszüntette az áldozóhalmokat, összezúzta a szent oszlopokat, és kivágatta a szent fákat. Darabokra törette a rézkígyót is, amelyet Mózes készített, mert Izráel fiai mindaddig tömjéneztek neki. Ezt a kígyót Nehustánnak nevezték.

5 Confiou no SENHOR, Deus de Israel, de maneira que depois dele não houve seu semelhante entre todos os reis de Judá, nem entre os que foram antes dele.

5Bízott az ÚRban, Izráel Istenében; nem volt hozzá fogható senki Júda királyai között, sem előtte, sem utána.

6 Porque se apegou ao SENHOR, não deixou de segui-lo e guardou os mandamentos que o SENHOR ordenara a Moisés.

6Ragaszkodott az ÚRhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait, amelyeket az ÚR adott Mózesnek.

7 Assim, foi o SENHOR com ele; para onde quer que saía, lograva bom êxito; rebelou-se contra o rei da Assíria e não o serviu.

7Ezért vele volt az ÚR, és minden vállalkozása eredményes volt. Fellázadt Asszíria királya ellen, és nem szolgálta őt.

8 Feriu ele os filisteus até Gaza e seus limites, desde as atalaias dos vigias até à cidade fortificada.

8Leverte a filiszteusokat egészen Gázáig és környékéig, őrtornyaikat és megerősített városaikat egyaránt.

9 No quarto ano do rei Ezequias, que era o sétimo de Oseias, filho de Elá, rei de Israel, subiu Salmaneser, rei da Assíria, contra Samaria e a cercou.

9Ezékiás király negyedik évében, amely Hóséának, Élá fiának, Izráel királyának hetedik éve volt, Salmaneszer, Asszíria királya Samária ellen vonult, és ostrom alá vette.

10 Ao cabo de três anos, foi tomada; sim, no ano sexto de Ezequias, que era o nono de Oseias, rei de Israel, Samaria foi tomada.

10El is foglalta három év múlva, Ezékiás hatodik évében; tehát Hóséának, Izráel királyának a kilencedik évében esett el Samária.

11 O rei da Assíria transportou a Israel para a Assíria e o fez habitar em Hala, junto a Habor e ao rio Gozã, e nas cidades dos medos;

11Asszíria királya fogságba hurcolta Izráelt Asszíriába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózán folyójánál, meg a médek városaiban.

12 porquanto não obedeceram à voz do SENHOR, seu Deus; antes, violaram a sua

12Mert nem hallgattak Istenüknek, az ÚRnak a szavára, megszegték szövetségét

aliança e tudo quanto Moisés, servo do SENHOR, tinha ordenado; não o ouviram, nem o fizeram.

Senaqueribe invade Judá
2 Crônicas 32.1-8; Isaías 36.1-3

13 No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

14 Então, Ezequias, rei de Judá, enviou mensageiros ao rei da Assíria, a Laquis, dizendo: Errei; retira-te de mim; tudo o que me impuseres suportarei. Então, o rei da Assíria impôs a Ezequias, rei de Judá, trezentos talentos de prata e trinta talentos de ouro.

15 Deu-lhe Ezequias toda a prata que se achou na Casa do SENHOR e nos tesouros da casa do rei.

16 Foi quando Ezequias arrancou das portas do templo do SENHOR e das ombreiras o ouro de que ele, rei de Judá, as cobrira, e o deu ao rei da Assíria.

17 Contudo, o rei da Assíria enviou, de Laquis, a Tartã, a Rabe-Saris e a Rabsaqué, com um grande exército, ao rei Ezequias, a Jerusalém; subiram e vieram a Jerusalém. Tendo eles subido e chegado, pararam na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do Lavandeiro.

18 Tendo eles chamado o rei, saíram-lhes ao encontro Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor

és mindazt, amit Mózes, az ÚR szolgája parancsolt. Nem hallgattak rá, és nem teljesítették.

Szanhérib megtámadja Jeruzsálemet
(Vö. Ézs 36)

13Ezékiás király tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.

14Akkor Ezékiás, Júda királya ezt az üzenetet küldte az asszír királyhoz Lákisba: Vétkeztem, vonulj vissza innen! Vállalom, amit kirósz rám. És Asszíria királya háromszáz talentum ezüstöt meg harminc talentum aranyat vetett ki Ezékiásra, Júda királyára.

15Ekkor odaadott Ezékiás minden ezüstöt, ami az ÚR házában és a királyi palota kincstárában található volt.

16Ugyanekkor szedette le Ezékiás az ÚR templomának ajtószárnyairól és ajtófélfáiról az aranyborítást is, amit pedig maga Ezékiás, Júda királya készíttetett, és azt is odaadta az asszír királynak.

17Az asszír király azonban elküldte hadvezérét, udvarmesterét és kincstárnokát Lákisból Ezékiás király ellen erős hadsereggel Jeruzsálembe. Ezek felvonultak, és megérkeztek Jeruzsálem alá. Amikor felvonultak és megérkeztek, megálltak a Felső-tó vízvezetékénél, a ruhafestők mezejére vezető út mellett.

18Azután hívatták a királyt. Kiment hozzájuk Eljákím, Hilkijjá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

2 Crônicas 32.9-20; Isaías 36.4-22

[19] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[20] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora, confias, para que te rebeles contra mim?

[21] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[22] Mas, se me dizeis: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu, dizendo a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis em Jerusalém?

[23] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[24] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito, por causa dos carros e cavaleiros?

[25] Acaso, subi eu, agora, sem o SENHOR contra este lugar, para o destruir? Pois o SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

[26] Então, disseram Eliaquim, filho de Hilquias, Sebna e Joá a Rabsaqué:

[19]A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíria királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol?

[20]Azt hiszed, hogy ész és erő nélkül, üres szavakkal is lehet csatát nyerni? Kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem?

[21]Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bíztál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja azt. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak.

[22]Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le, itt, Jeruzsálemben!

[23]Fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával: Adok neked kétezer lovat, ha tudsz hozzájuk adni elég kocsihajtót!

[24]Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgái közül?! Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovaiban bízol?

[25]Talán az ÚR tudta nélkül vonultam fel ez ellen a hely ellen, hogy elpusztítsam? Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak fel ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!

[26]Ekkor Eljákím, Hilkijjá fia, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj

Rogamos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre as muralhas.

szolgáiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára!

27 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão sentados sobre as muralhas, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

27De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon a te uradhoz és tehozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniuk saját vizeletüket!

28 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

28Azzal odaállt a kincstárnok, és még hangosabban, kiabálva kezdett el beszélni júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíria királyának az üzenetét!

29 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar da sua mão;

29Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket a kezemből.

30 nem tampouco vos faça Ezequias confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR, certamente, nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

30És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az ÚRral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának a kezébe!

31 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna.

31Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőjéről és fügefájáról ehet, és mindenki a maga kútjának vizét ihatja,

32 Até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa, terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas, terra de oliveiras e de mel, para que vivais e não morrais. Não deis ouvidos a Ezequias,

32amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre, olajat és mézet adó földre, hogy életben maradjatok, és ne haljatok meg! Ne hallgassatok Ezékiásra,

porque vos engana, dizendo: O SENHOR nos livrará.

[33] Acaso, os deuses das nações puderam livrar, cada um a sua terra, das mãos do rei da Assíria?

[34] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim, Hena e Iva? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[35] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR possa livrar a Jerusalém das minhas mãos?

[36] Calou-se, porém, o povo e não lhe respondeu palavra; porque assim lhe havia ordenado o rei: Não lhe respondereis.

[37] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, vieram ter com Ezequias, com suas vestes rasgadas, e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

mert félrevezet benneteket, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket!

[33]Vajon más népek istenei meg tudták-e menteni országukat Asszíria királyának a kezéből?

[34]Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefarvajim, Héna és Ivvá istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből?

[35]Ezeknek az országoknak sok-sok istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet?

[36]De a hadinép néma maradt, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki.

[37]Ezután Eljákím, Hilkijjá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh főtanácsadó, Ászáf fia, megszaggatott ruhában elment Ezékiáshoz, és jelentették neki a kincstárnok szavait.

2 Reis 19

Ezequias consulta a Isaías
Isaías 37.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e os anciãos dos sacerdotes cobertos de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz;

[3] os quais lhe disseram: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de

2 Királyok 19

Ezékiás követeket küld Ézsaiáshoz
(Vö. Ézs 37)

[1]Amikor Ezékiás király ezeket meghallotta, megszaggatta ruháját, zsákruhát öltött magára, majd bement az ÚR házába.

[2]Azután elküldte Eljákímot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához.

[3]Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és

disciplina e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

4 Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido todas as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que ouviu; ergue, pois, orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias a ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram de mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

Isaías 37.8-13

8 Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

9 O rei ouviu que a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Eis saiu para guerrear contra ti. Assim, tornou a enviar mensageiros a Ezequias, dizendo:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

szégyennek a napja ez a nap, mint mikor a gyermek az anyaméh szájáig jutott, de nincs erő megszülni őt.

4Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok minden szavát, akit ideküldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott. Imádkozz a még meglevő maradékért!

5Amikor Ezékiás király emberei megérkeztek Ézsaiáshoz,

6így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a szavaktól, amelyeket hallottál, amelyekkel az asszír király emberei káromoltak engem.

7Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva visszatérjen országába; saját országában pedig kard által ejtem el.

Szanhérib újabb felhívása, Ezékiás imádsága

8A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libná ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból.

9Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirhákáé, Etiópia királya háborúba indult ellene. Ekkor ismét követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel:

10Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízva azt gondolod, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe!

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram, Gozã, Harã e Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

Isaías 37.14-20

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou perante o SENHOR, dizendo: Ó SENHOR, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[16] Inclina, ó SENHOR, o ouvido e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[17] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todas as nações e suas terras

[18] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[19] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os

[11]Hiszen te is hallottad, hogy mit műveltek Asszíria királyai a többi országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz?

[12]Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak?

[13]Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvajim városának a királya, meg Héna és Ivvá?

[14]Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből, és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, és kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt.

[15]És így imádkozott Ezékiás az ÚR előtt: URam, Izráel Istene, aki a kerúbokon trónolsz! Egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad az eget és a földet!

[16]URam, fordulj hozzám figyelmesen, és hallgass meg! URam, nyisd ki a szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent!

[17]Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat.

[18]Isteneiket tűzre vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz csinálmányai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket.

[19]De most te, URunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja

reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR Deus.

O profeta conforta a Ezequias
Isaías 37.21-35

[20] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Quanto ao que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria, eu te ouvi,

[21] e esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[22] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[23] Por meio dos teus mensageiros, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e seus ciprestes escolhidos, chegarei a suas pousadas extremas, ao seu denso e fértil pomar.

[24] Eu mesmo cavei, e bebi as águas de estrangeiros, e com as plantas de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[25] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

meg a föld minden országa, hogy te vagy, URam, az egyedüli Isten!

Ézsaiás biztató üzenete

[20]Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Meghallottam, hogyan imádkoztál hozzám Szanhérib, Asszíria királya miatt.

[21]Ezt az igét jelentette ki róla az ÚR: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya!

[22]Kit gyaláztál s káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gőgös szemmel? Izráel Szentjére!

[23]Követeid által az URat gyaláztad, amikor ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit; eljutottam legtávolabbi tanyájára, legsűrűbb erdejébe is.

[24]Kutat ástam, és ittam másoknak a vizét; lépteimmel kiszárítom Egyiptomban a Nílus minden ágát.

[25]Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erődített városok.

[26] Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

[26]Lakosaiknak ereje elfogyott, megrettentek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint a mezei növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű, amely elszárad, mielőtt szárba szökken.

[27] Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

[27]Én tudom, ha leülsz, ha kimégy vagy bejössz, és ahogyan tombolsz velem szemben!

[28] Por causa do teu furor contra mim e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz e o meu freio na tua boca e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

[28]Mivel tombolsz velem szemben, és elbizakodott beszéded fülembe jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél!

[29] Isto te será por sinal: este ano, se comerá o que espontaneamente nascer e, no segundo ano, o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai, e colhei, e plantai vinhas, e comei os seus frutos.

[29]Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét!

[30] O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

[30]Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.

[31] porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR fará isto.

[31]Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Jeruzsálem megszabadul

[32] Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

[32]Azért ezt mondja az ÚR Asszíria királyáról: Nem jut be a városba, és nyilat sem lő ki rá; nem fordít feléje pajzsot, ostromsáncot sem épít ellene.

[33] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas, nesta cidade, não entrará, diz o SENHOR.

[33]Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be – így szól az ÚR.

[34] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor de meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios
2 Crônicas 32.21; Isaías 37.36-38

[35] Então, naquela mesma noite, saiu o Anjo do SENHOR e feriu, no arraial dos assírios, cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[36] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[37] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada; e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

[34]Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért, meg az én szolgámért, Dávidért.

[35]Azon az éjszakán eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé holttestek hevertek.

[36]Ekkor Szanhérib, Asszíria királya fölkerekedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt.

[37]Egyszer aztán, amikor éppen istenének, Niszróknak a templomában imádkozott, a fiai, Adrammelek és Szárecer levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Ararát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

2 Reis 20

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Crônicas 32.24; Isaías 38.1-8

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR, dizendo:

[3] Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração, e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

2 Királyok 20

Ezékiás betegsége és gyógyulása
(Vö. Ézs 38,1–8)

[1]Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben!

[2]Ezékiás erre a fal felé fordult, és így imádkozott az ÚRhoz:

[3]Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én hűségesen és tiszta szívvel jártam színed előtt, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.

[4] Antes que Isaías tivesse saído da parte central da cidade, veio a ele a palavra do SENHOR, dizendo:

[5] Volta e dize a Ezequias, príncipe do meu povo: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; eis que eu te curarei; ao terceiro dia, subirás à Casa do SENHOR.

[6] Acrescentarei aos teus dias quinze anos e das mãos do rei da Assíria te livrarei, a ti e a esta cidade; e defenderei esta cidade por amor de mim e por amor de Davi, meu servo.

[7] Disse mais Isaías: Tomai uma pasta de figos; tomaram-na e a puseram sobre a úlcera; e ele recuperou a saúde.

[8] Ezequias disse a Isaías: Qual será o sinal de que o SENHOR me curará e de que, ao terceiro dia, subirei à Casa do SENHOR?

[9] Respondeu Isaías: Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que ele cumprirá a palavra que disse: Adiantar-se-á a sombra dez graus ou os retrocederá?

[10] Então, disse Ezequias: É fácil que a sombra adiante dez graus; tal, porém, não aconteça; antes, retroceda dez graus.

[11] Então, o profeta Isaías clamou ao SENHOR; e fez retroceder dez graus a

[4]Ézsaiás még a palota belső udvarát sem hagyta el, amikor így szólt hozzá az ÚR igéje:

[5]Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az ÚR, ősatyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az ÚR házába.

[6]Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. Asszíria királyának a kezéből pedig kiszabadítalak téged meg ezt a várost; pajzsa leszek ennek a városnak önmagamért és az én szolgámért, Dávidért.

[7]Majd ezt mondta Ézsaiás: Hozzatok egy csomó préselt fügét! Odavitték és a kelevényre tették; a király pedig életben maradt.

[8]Ezékiás azonban megkérdezte Ézsaiástól: Mi lesz a jele, hogy meggyógyít az ÚR, és három nap múlva fölmehetek az ÚR házába?

[9]Ézsaiás így felelt: Kapsz jelet az ÚRtól arra, hogy az ÚR teljesíti azt az igét, amelyet kijelentett: Előre menjen az árnyék tíz fokkal, vagy visszafelé menjen tíz fokkal?

[10]Ezékiás ezt mondta: Könnyű az árnyéknak tíz fokkal megnyúlnia. Ne úgy legyen, hanem menjen az árnyék visszafelé tíz fokkal!

[11]Ekkor Ézsaiás próféta az ÚRhoz kiáltott, ő pedig visszatérítette az árnyékot tíz

sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz.

A embaixada da Babilônia
Isaías 39.1-8

12 Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente.

13 Ezequias se agradou dos mensageiros e lhes mostrou toda a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio que Ezequias não lhes mostrasse.

14 Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram, da Babilônia.

15 Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

16 Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR:

17 Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje, será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

18 Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.

Babiloni követek Ezékiásnál
(Vö. Ézs 39,1–8)

12Abban az időben Meródak-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy Ezékiás beteg volt.

13Ezékiás meghallgatta őket, azután megmutatta nekik egész kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajakat, a fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.

14Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messze földről, Babilóniából jöttek.

15Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotádban? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

16Akkor Ézsaiás így szólt Ezékiáshoz: Halld meg az Úr igéjét:

17Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotádban van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR!

18Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket te nemzel, elvisznek egyeseket, és

udvaroncok lesznek Babilónia királyának a palotájában.

19 Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

19Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: az én időmben akkor béke és biztonság lesz.

A morte de Ezequias
2 Crônicas 32.32-33

20 Quanto aos mais atos de Ezequias, e todo o seu poder, e como fez o açude e o aqueduto, e trouxe água para dentro da cidade, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

20Ezékiás egyéb dolgai, összes hőstette, és hogy miként készíttetett tavat és vízvezetéket, hogy bevezesse a vizet a városba, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

21 Descansou Ezequias com seus pais; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

21Azután Ezékiás pihenni tért őseihez; utána a fia, Manassé lett a király.

2 Reis 21

O reinado de Manassés, de Judá
2 Crônicas 33.1-9

1 Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e reinou cinqüenta e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hefzibá.

2 Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

3 Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia destruído, e levantou altares a Baal, e fez um poste-ídolo como o que fizera Acabe, rei de Israel, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

4 Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém porei o meu nome.

2 Királyok 21

Manassé uralkodása
(Vö. 2 Krón 33,1–20)

1Tizenkét éves volt Manassé, amikor uralkodni kezdett, és ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hefcíbáh volt.

2Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; olyan utálatos dolgokat, mint azok a népek, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

3Újra megépíttette az áldozóhalmokat, amelyeket apja, Ezékiás elpusztított, oltárokat állított Baalnak, és készíttetett egy Asérá-szobrot is, amilyet Aháb, Izráel királya készíttetett. Leborult az ég minden serege előtt, és tisztelte azokat.

4Oltárokat építtetett az ÚR házában, amelyről pedig ezt mondta az ÚR: Jeruzsálemben lesz a nevem.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR.

[5]Oltárokat építtetett az ég minden seregének az ÚR háza mindkét udvarában.

[6] E queimou a seu filho como sacrifício, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro e tratava com médiuns e feiticeiros; prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[6]A fiát is elégette áldozatul. Varázslást és jelmagyarázást űzött, halottidézőket és jövendőmondókat tartott. Sok olyan dolgot vitt véghez, amit rossznak lát az ÚR, bosszantva őt.

[7] Também pôs a imagem de escultura do poste-ídolo que tinha feito na casa de que o SENHOR dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre;

[7]Asérának azt a bálványszobrát, amelyet ő készíttetett, a templomban helyezte el, pedig erről azt mondta az ÚR Dávidnak és a fiának, Salamonnak: Ebben a templomban, Jeruzsálemben lesz a nevem mindörökké, mert ezt választottam ki Izráel valamennyi törzse közül.

[8] e não farei que os pés de Israel andem errantes da terra que dei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer segundo tudo o que lhes tenho mandado e conforme toda a lei que Moisés, meu servo, lhes ordenou.

[8]És soha nem kell majd Izráelnek elhagynia azt a földet, amelyet őseiknek adtam – de csak akkor, ha megtartják és teljesítik mindazt, amit megparancsoltam nekik, az egész törvényt, amelyet az én szolgám, Mózes parancsolt nekik.

[9] Eles, porém, não ouviram; e Manassés de tal modo os fez errar, que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]De ők nem engedelmeskedtek, mert tévelygésbe vitte őket Manassé, és még gonoszabb dolgokat követtek el, mint azok a népek, amelyeket Izráel fiai elől kiirtott az ÚR.

O juízo a respeito de Judá

[10] Então, o SENHOR falou por intermédio dos profetas, seus servos, dizendo:

[10]Akkor így szólt az ÚR szolgái, a próféták által:

[11] Visto que Manassés, rei de Judá, cometeu estas abominações, fazendo pior que tudo que fizeram os amorreus antes dele, e também a Judá fez pecar com os ídolos dele,

[11]Mivel Manassé, Júda királya ilyen utálatos dolgokat követett el, gonoszabbakat mindazoknál, amiket előtte elkövettek az emóriak, sőt bálványai révén Júdát is vétekbe vitte,

[12] assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eis que hei de trazer tais males sobre

[12]ezért így szól az ÚR, Izráel Istene: Én olyan veszedelmet hozok Jeruzsálemre és

Jerusalém e Judá, que todo o que os ouvir, lhe tinirão ambos os ouvidos.

13 Estenderei sobre Jerusalém o cordel de Samaria e o prumo da casa de Acabe; eliminarei Jerusalém, como quem elimina a sujeira de um prato, elimina-a e o emborca.

14 Abandonarei o resto da minha herança, entregá-lo-ei nas mãos de seus inimigos; servirá de presa e despojo para todos os seus inimigos.

15 Porquanto fizeram o que era mau perante mim e me provocaram à ira, desde o dia em que seus pais saíram do Egito até ao dia de hoje.

16 Além disso, Manassés derramou muitíssimo sangue inocente, até encher Jerusalém de um ao outro extremo, afora o seu pecado, com que fez pecar a Judá, praticando o que era mau perante o SENHOR.

A morte de Manassés
2 Crônicas 33.18-20

17 Quanto aos mais atos de Manassés, e a tudo quanto fez, e ao seu pecado, que cometeu, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

18 Manassés descansou com seus pais e foi sepultado no jardim da sua própria casa, no jardim de Uzá; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

O reinado de Amom, de Judá
2 Crônicas 33.21-25

19 Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Mesulemete e era filha de Haruz, de Jotbá.

Júdára, hogy belecsendül mind a két füle annak, aki csak hallja!

13Jeruzsálemet is azzal a mérőzsinórral mérem, amivel Samáriát, és azzal a mérőónnal, amivel Aháb házát. Kitörlöm Jeruzsálemet, ahogy kitörlik a tálat: kitörlik, és aztán leborítják.

14Eltaszítom örökségem maradékát. Ellenségei kezébe adom; minden ellenségének a prédája és martaléka lesz,

15mivel azt tették, amit rossznak látok, és folyton bosszantottak attól a naptól fogva, hogy őseik kivonultak Egyiptomból, egészen mindmáig.

16Manassé nagyon sok ártatlan vért is ontott, amivel megtöltötte Jeruzsálemet egyik végétől a másikig, azon a vétkén kívül, amellyel vétekbe vitte Júdát, olyat téve, amit rossznak lát az ÚR.

17Manassé egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, és vétkei, amelyeket elkövetett, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

18Azután Manassé pihenni tért őseihez, és eltemették palotája kertjében, az Uzzá-kertben. Utána a fia, Ámón lett a király.

Ámón rövid uralkodása
(Vö. 2 Krón 33,21–25)

19Huszonkét éves volt Ámón, amikor uralkodni kezdett, és két évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Mesullemet volt, Hárúc leánya, Jotbából.

[20] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai.

[21] Andou em todo o caminho em que andara seu pai, serviu os ídolos a que ele servira e os adorou.

[22] Assim, abandonou ele o SENHOR, Deus de seus pais, e não andou no caminho do SENHOR.

[23] Os servos do rei Amom conspiraram contra ele e o mataram em sua própria casa.

[24] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

[25] Quanto aos mais atos de Amom e a tudo que fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[26] Foi ele enterrado na sua sepultura, no jardim de Uzá; e Josias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Reis 22

O reinado de Josias

2 Crônicas 34.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Jedida e era filha de Adaías, de Bozcate.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

O rei repara o templo

2 Crônicas 34.8-13

[3] No décimo oitavo ano do seu reinado, o rei Josias mandou o escrivão Safã, filho de

[20]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan apja, Manassé is tette.

[21]Mindenben azon az úton járt, amelyen járt az apja: tisztelte azokat a bálványokat, amelyeket apja tisztelt, és azokat imádta.

[22]Elhagyta az URat, ősei Istenét, és nem az ÚR útján járt.

[23]De összeesküdtek Ámón ellen udvari emberei, és megölték a királyt a palotájában.

[24]Az ország népe azonban kiirtotta mindazokat, akik összeesküdtek Ámón király ellen. Azután a fiát, Jósiást tette királlyá az ország népe.

[25]Ámón egyéb dolgai, amiket véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[26]Az Uzzá-kertben levő sírba temették el. Utána a fia, Jósiás lett a király.

2 Királyok 22

Jósiás uralkodása, a templom kijavítása

(Vö. 2 Krón 34,1–28)

[1]Nyolcéves volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jedídá volt, Adájá leánya, Bockatból.

[2]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR. Mindenben ősatyjának, Dávidnak az útján járt, és nem tért el arról sem jobbra, sem balra.

[3]Jósiás király tizennyolcadik évében történt, hogy a király elküldte Sáfán

Azalias, filho de Mesulão, à Casa do SENHOR,

[4] dizendo: Sobe a Hilquias, o sumo sacerdote, para que conte o dinheiro que se trouxe à Casa do SENHOR, o qual os guardas da porta ajuntaram do povo;

[5] que o dêem nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR, para que paguem àqueles que fazem a obra que há na Casa do SENHOR, para repararem os estragos da casa:

[6] aos carpinteiros, aos edificadores e aos pedreiros; e comprem madeira e pedras lavradas, para repararem os estragos da casa.

[7] Porém não se pediu conta do dinheiro que se lhes entregara nas mãos, porquanto procediam com fidelidade.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Crônicas 34.14-18

[8] Então, disse o sumo sacerdote Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR. Hilquias entregou o livro a Safã, e este o leu.

[9] Então, o escrivão Safã veio ter com o rei e lhe deu relatório, dizendo: Teus servos contaram o dinheiro que se achou na casa e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e têm a seu cargo a Casa do SENHOR.

[10] Relatou mais o escrivão Safã ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. E Safã o leu diante do rei.

Josias manda consultar a profetisa Hulda

kancellárt, aki Acaljá fia, Mesullám unokája volt, az ÚR házába ezzel a megbízással:

[4]Menj el Hilkijjá főpaphoz, hogy szedje össze az ÚR házában összegyűlt pénzt, amit az ajtóőrök gyűjtöttek a néptől.

[5]Adják oda azt a munkavezetőknek, akik az ÚR házához vannak kirendelve, azok pedig adják át az ÚR házában dolgozó munkásoknak, hogy javítsák ki a templom rongálódásait:

[6]az ácsoknak, az építőmestereknek és a kőműveseknek, hogy vásároljanak faanyagot és faragott köveket a templom kijavításához.

[7]De nem kell őket elszámoltatni azzal a pénzzel, amit rájuk bíztak, mert hűségesen fogják kezelni azt.

A törvénykönyv megtalálása

[8]Egyszer csak így szólt Hilkijjá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam az ÚR házában! És odaadta Hilkijjá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el.

[9]Ezután Sáfán kancellár bement a királyhoz, és jelentést tett a dologról a királynak. Ezt mondta: A te szolgáid összeszedték a templomban található pénzt, és odaadták a munkavezetőknek, akik az ÚR házához vannak kirendelve.

[10]Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is, hogy Hilkijjá főpap egy könyvet adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a királynak.

11 Tendo o rei ouvido as palavras do Livro da Lei, rasgou as suas vestes.

12 Ordenou o rei a Hilquias, o sacerdote, a Aicão, filho de Safã, a Acbor, filho de Micaías, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

13 Ide e consultai o SENHOR por mim, pelo povo e por todo o Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR que se acendeu contra nós, porquanto nossos pais não deram ouvidos às palavras deste livro, para fazerem segundo tudo quanto de nós está escrito.

14 Então, o sacerdote Hilquias, Aicão, Acbor, Safã e Asaías foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Ticva, filho de Harás, e lhe falaram. Ela habitava na cidade baixa de Jerusalém.

15 Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

16 Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as palavras do livro que leu o rei de Judá.

17 Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor se acendeu contra este lugar e não se apagará.

11 Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszaggatta a ruháját.

12 Majd ezt a parancsot adta a király Hilkijjá főpapnak, Ahíkámnak, Sáfán fiának, Akbórnak, Míkájá fiának, meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari emberének:

13 Menjetek, kérdezzétek meg az URat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra indulhatott ellenünk az ÚR, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tették meg mindazt, ami a számunkra megíratott.

14 Hilkijjá főpap, Ahíkám, Akbór, Sáfán és Aszájá tehát elment Hulda prófétanőhöz – aki Sallúmnak, Tikvá fiának, Harhasz unokájának, a ruhák őrizőjének volt a felesége, és Jeruzsálem új városrészében lakott –, és beszéltek vele.

15 Hulda így szólt hozzájuk: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Mondjátok meg annak az embernek, aki hozzám küldött benneteket:

16 Ezt mondja az ÚR: Én veszedelmet hozok erre a helyre és lakóira, annak a könyvnek minden igéje szerint, amelyet Júda királya elolvasott.

17 Mert elhagytak engem, és más isteneknek tömjéneztek, hogy bosszantsanak engem kezük mindenféle csinálmányával. Ezért lobbant fel lángoló

haragom ez ellen a hely ellen, és nem alszik ki!

[18] Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

[18]De mondjátok meg Júda királyának, aki azért küldött benneteket, hogy megkérdezzétek az URat: Ezt mondja az ÚR azokról az igékről, amelyeket hallottál:

[19] Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante o SENHOR, quando ouviste o que falei contra este lugar e contra os seus moradores, que seriam para assolação e para maldição, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

[19]Mivel megrendültél, és megaláztad magad az ÚR előtt, amikor meghallottad, hogy mit jelentettem ki erről a helyről és lakóiról, hogy milyen pusztulás és átok vár rájuk, megszaggattad ruhádat, és sírtál előttem, ezért én is meghallgatlak! – így szól az ÚR.

[20] Pelo que, eis que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

[20]Ezért gondoskodom róla, hogy őseid mellé temessenek, és békességgel kerülj a sírodba; neked nem kell meglátnod mindazt a veszedelmet, amelyet erre a helyre elhozok! És megvitték a választ a királynak.

2 Reis 23

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Crônicas 34.29-33

[1] Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram a ele.

[2] O rei subiu à Casa do SENHOR, e com ele todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os profetas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

[3] O rei se pôs em pé junto à coluna e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus

2 Királyok 23

Jósiás helyreállítja az igaz istentiszteletet
(Vö. 2 Krón 34,29–33)

[1]A király ekkor magához gyűjtötte Júda és Jeruzsálem véneit.

[2]Azután fölment a király az ÚR házába, és vele együtt minden júdai férfi és Jeruzsálem egész lakossága, a papok és a próféták, meg az egész nép apraja-nagyja. És felolvasta fülük hallatára a szövetség könyvének minden igéjét, amelyet az ÚR házában találtak.

[3]Majd kiállt a király az emelvényre, és szövetséget kötött az ÚR színe előtt arra nézve, hogy az URat követik,

testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro; e todo o povo anuiu a esta aliança.

A purificação do templo e do culto
2 Crônicas 34.3-7

[4] Então, o rei ordenou ao sumo sacerdote Hilquias, e aos sacerdotes da segunda ordem, e aos guardas da porta que tirassem do templo do SENHOR todos os utensílios que se tinham feito para Baal, e para o poste-ídolo, e para todo o exército dos céus, e os queimou fora de Jerusalém, nos campos de Cedrom, e levou as cinzas deles para Betel.

[5] Também destituiu os sacerdotes que os reis de Judá estabeleceram para incensarem sobre os altos nas cidades de Judá e ao redor de Jerusalém, como também os que incensavam a Baal, ao sol, e à lua, e aos mais planetas, e a todo o exército dos céus.

[6] Também tirou da Casa do SENHOR o poste-ídolo, que levou para fora de Jerusalém até ao vale de Cedrom, no qual o queimou e o reduziu a pó, que lançou sobre as sepulturas do povo.

[7] Também derribou as casas da prostituição-cultual que estavam na Casa do SENHOR, onde as mulheres teciam tendas para o poste-ídolo.

[8] A todos os sacerdotes trouxe das cidades de Judá e profanou os altos em que os sacerdotes incensavam, desde Geba até

parancsolatait, intelmeit és rendelkezéseit teljes szívükből és teljes lelkükből megtartják, és teljesítik a szövetség igéit, amelyek meg vannak írva abban a könyvben. És az egész nép elfogadta ezt a szövetséget.

[4]Ezután megparancsolta a király Hilkijjá főpapnak, a helyettesének és az ajtóőröknek, hogy hordjanak ki az ÚR templomából minden olyan fölszerelést, amely Baalnak, Asérának és az ég minden seregének készült. Elégette azokat Jeruzsálemen kívül, a Kidrón mezején, és a hamut Bételbe vitette.

[5]Eltávolította a bálványpapokat, akiket Júda királyai alkalmaztak azért, hogy az áldozóhalmokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem környékén, meg azokat is, akik Baalnak, a napnak, a holdnak, a szerencsecsillagoknak és az ég egész seregének tömjéneztek.

[6]Kivitette az ÚR házában levő Asérá-szobrot is Jeruzsálemen kívülre, a Kidrón-völgybe, és elégettette a Kidrón-völgyben, porrá zúzatta, porát pedig a köznép temetőjébe szóratta.

[7]Leromboltatta a férfiparáznák házait, amelyek az ÚR háza mellett voltak, ahol az asszonyok sátracskákat szőttek Asérának.

[8]Behozatta az összes papot Júda városaiból; az áldozóhalmokat pedig, amelyeken a papok tömjéneztek,

Berseba; e derribou os altares das portas, que estavam à entrada da porta de Josué, governador da cidade, à mão esquerda daquele que entrava por ela.

tisztátalanná tette, Gebától Beérsebáig. Lerombolttatta a kapuknál levő áldozóhalmokat, amelyek Jósua városparancsnok kapujának a bejáratánál voltak, a városkapun bemenve bal kéz felől.

9 (Mas os sacerdotes dos altos não sacrificavam sobre o altar do SENHOR, em Jerusalém; porém comiam pães asmos no meio de seus irmãos.)

9Az áldozóhalmok papjai azonban nem járulhattak az ÚR oltárához Jeruzsálemben, csak kovásztalan kenyeret ehettek testvéreik között.

10 Também profanou a Tofete, que está no vale dos filhos de Hinom, para que ninguém queimasse a seu filho ou a sua filha como sacrifício a Moloque.

10Azután tisztátalanná tette a Tófetet a Ben-Hinnóm-völgyben, hogy senki se égethesse el fiát vagy leányát áldozatul Moloknak.

11 Também tirou os cavalos que os reis de Judá tinham dedicado ao sol, à entrada da Casa do SENHOR, perto da câmara de Natã-Meleque, o camareiro, a qual ficava no átrio; e os carros do sol queimou.

11Eltávolította az ÚR házának a bejáratától a lovakat, amelyeket Júda királyai a nap tiszteletére állítottak oda, Netan-Melek udvarnok kamrája mellé, egy külön csarnokba. A napnak szentelt kocsikat is elégette.

12 Também o rei derribou os altares que estavam sobre a sala de Acaz, sobre o terraço, altares que foram feitos pelos reis de Judá, como também os altares que fizera Manassés nos dois átrios da Casa do SENHOR; e, esmigalhados, os tirou dali e lançou o pó deles no ribeiro de Cedrom.

12Lerombolttatta a király azokat az oltárokat is, amelyek az emeleten, az Áház-szoba tetején voltak, amelyeket Júda királyai készíttettek; meg azokat az oltárokat is, amelyeket Manassé készíttetett az ÚR házának mindkét udvarában. Összezúzatta őket, és a porukat a Kidrónpatakba szóratta.

13 O rei profanou também os altos que estavam defronte de Jerusalém, à mão direita do monte da Destruição, os quais edificara Salomão, rei de Israel, para Astarote, abominação dos sidônios, e para Quemos, abominação dos moabitas, e para Milcom, abominação dos filhos de Amom.

13Tisztátalanná tette a király azokat az áldozóhalmokat is, amelyek Jeruzsálemtől keletre, a Mashít-hegytől pedig délre voltak, amelyeket még Salamon, Izráel királya építtetett Astóretnek, a szidóniak förtelmes bálványának, Kemósnak, a móábiak förtelmes bálványának és

Milkómnak, az ammóniak utálatos bálványának.

[14] Semelhantemente, fez em pedaços as colunas e cortou os postes-ídolos; e o lugar onde estavam encheu ele de ossos humanos.

[14]Összetörette a szent oszlopokat, és kivágatta a szent fákat, helyüket pedig emberi csontokkal töltötte meg.

Profanado e derribado o altar de Betel

[15] Também o altar que estava em Betel e o alto que fez Jeroboão, filho de Nebate, que tinha feito pecar a Israel, esse altar junto com o alto o rei derribou; destruiu o alto, reduziu a pó o seu altar e queimou o poste-ídolo.

[15]A bételi áldozóhalmon levő oltárt is, amelyet Jeroboám, Nebát fia készíttetett, aki vétekbe vitte Izráelt, ezt az oltárt is leromboltatta az áldozóhalommal együtt. Az áldozóhalmot fölperzseltette, porrá zúzatta, a bálványoszlopot pedig elégette.

[16] Olhando Josias ao seu redor, viu as sepulturas que estavam ali no monte; mandou tirar delas os ossos, e os queimou sobre o altar, e assim o profanou, segundo a palavra do SENHOR, que apregoara o homem de Deus que havia anunciado estas coisas.

[16]Azután körülnézett Jósiás, és meglátta a sírboltokat, amelyek ott voltak a hegyen. A sírboltokból kihozatta a csontokat, és elégette az oltáron. Így tette azt tisztátalanná az ÚR igéje szerint, amelyet az Isten embere hirdetett; az, aki ezeket a dolgokat meghirdette.

[17] Então, perguntou: Que monumento é este que vejo? Responderam-lhe os homens da cidade: É a sepultura do homem de Deus que veio de Judá e apregoou estas coisas que fizeste contra o altar de Betel.

[17]Majd ezt kérdezte: Miféle síremlék ez, amelyet itt látok? A városbeliek így feleltek neki: Isten emberének a sírja ez, aki Júdából érkezett, és megjövendölte ezeket a dolgokat, amelyeket te a bételi oltárral tettél.

[18] Josias disse: Deixai-o estar; ninguém mexa nos seus ossos. Assim, deixaram estar os seus ossos com os ossos do profeta que viera de Samaria.

[18]Erre ő azt mondta: Hagyjátok nyugodni, senki se bolygassa meg a csontjait! És békén hagyták a csontjait a Samáriából érkezett próféta csontjaival együtt.

[19] Também tirou Josias todos os santuários dos altos que havia nas cidades de Samaria e que os reis de Israel tinham feito para provocarem o SENHOR à ira; e lhes fez segundo todos os atos que tinha praticado em Betel.

[19]Jósiás Samária városaiból is eltávolította az áldozóhalmokon levő templomokat, amelyeket az ÚR bosszantására készíttettek Izráel királyai. Mindenben ugyanúgy bánt velük, ahogyan azt Bételben tette.

[20] E matou todos os sacerdotes dos altos que havia ali, sobre os altares, e queimou ossos humanos sobre eles; depois, voltou para Jerusalém.

A celebração da Páscoa
2 Crônicas 35.1-19

[21] Deu ordem o rei a todo o povo, dizendo: Celebrai a Páscoa ao SENHOR, vosso Deus, como está escrito neste Livro da Aliança.

[22] Porque nunca se celebrou tal Páscoa como esta desde os dias dos juízes que julgaram Israel, nem durante os dias dos reis de Israel, nem nos dias dos reis de Judá.

[23] Corria o ano décimo oitavo do rei Josias, quando esta Páscoa se celebrou ao SENHOR, em Jerusalém.

A piedade de Josias

[24] Aboliu também Josias os médiuns, os feiticeiros, os ídolos do lar, os ídolos e todas as abominações que se viam na terra de Judá e em Jerusalém, para cumprir as palavras da lei, que estavam escritas no livro que o sacerdote Hilquias achara na Casa do SENHOR.

[25] Antes dele, não houve rei que lhe fosse semelhante, que se convertesse ao SENHOR de todo o seu coração, e de toda a sua alma, e de todas as suas forças, segundo toda a Lei de Moisés; e, depois dele, nunca se levantou outro igual.

[26] Nada obstante, o SENHOR não desistiu do furor da sua grande ira, ira com que ardia contra Judá, por todas as

[20]Lemészároltatta az áldozóhalmok összes papját, akik ott voltak az oltároknál, és emberi csontokat égetett el azokon. Ezután visszatért Jeruzsálembe.

Jósiás páskaünnepe
(Vö. 2 Krón 35,1–19)

[21]Majd ezt parancsolta a király az egész népnek: Tartsatok páskát Isteneteknek, az ÚRnak úgy, ahogy az le van írva a szövetségnek ebben a könyvében!

[22]Bizony nem tartottak ehhez hasonló páskát a bírák, Izráel bíráinak ideje óta, sem Izráel, sem Júda királyainak az idejében,

[23]csak Jósiás király tizennyolcadik évében tartottak ilyen páskát az ÚRnak Jeruzsálemben.

[24]Jósiás király megtisztította Júda országát és Jeruzsálemet a halottidézőktől és jövendőmondóktól, a házibálványoktól és egyéb bálványszobroktól is, mindazoktól a förtelmes bálványoktól, amelyek ott láthatók voltak. Így szerzett érvényt a törvény rendelkezéseinek, amelyek le vannak írva abban a könyvben, amelyet Hilkijjá pap talált az ÚR házában.

[25]Nem volt hozzá hasonló király őelőtte, aki teljes szívéből, teljes lelkéből és teljes erejéből megtért volna az ÚRhoz, mindenben megfelelve Mózes törvényének, és utána sem támadt hozzá hasonló.

[26]Az ÚR izzó nagy haragja azonban nem múlt el, mert haragra gerjedt Júda ellen

provocações com que Manassés o tinha irritado.

[27] Disse o SENHOR: Também a Judá removerei de diante de mim, como removi Israel, e rejeitarei esta cidade de Jerusalém, que escolhi, e a casa da qual eu dissera: Estará ali o meu nome.

A morte de Josias
2 Crônicas 35.20-27

[28] Quanto aos mais atos de Josias e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[29] Nos dias de Josias, subiu Faraó-Neco, rei do Egito, contra o rei da Assíria, ao rio Eufrates; e, tendo saído contra ele o rei Josias, Neco o matou, em Megido, no primeiro encontro.

[30] De Megido, os seus servos o levaram morto e, num carro, o transportaram para Jerusalém, onde o sepultaram no seu jazigo. O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o ungiu, e o fez rei em lugar de seu pai.

O reinado e deposição de Joacaz
2 Crônicas 36.1-4

[31] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe chamava-se Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[32] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo que fizeram seus pais.

mindazért a sok bosszúságért, amit Manassé okozott.

[27]Ezért azt mondta az ÚR: Júdát is eltávolítom színem elől, ahogyan Izráelt eltávolítottam, és megvetem ezt a várost, Jeruzsálemet, amelyet pedig kiválasztottam, sőt a templomot is, amelyről azt mondtam, hogy ott lesz az én nevem!

[28]Jósiás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

Jósiás elesik a megiddói csatában
(Vö. 2 Krón 35,20–24)

[29]Az ő idejében vonult fel Nékó fáraó, Egyiptom királya Asszíria királya ellen, az Eufrátesz folyó felé. Jósiás király szembeszállt vele, de az megölte őt Megiddónál, alighogy meglátta.

[30]Emberei holtan vitték el Megiddóból egy harci kocsin; Jeruzsálembe vitték, és eltemették a sírjába. Az ország népe azután fogta Jóáházt, Jósiás fiát; felkenték, és királlyá tették az apja után.

[31]Huszonhárom éves volt Jóáház, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejá leánya, Libnából.

[32]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan elődei tették.

[33] Porém Faraó-Neco o mandou prender em Ribla, na terra de Hamate, para que não reinasse em Jerusalém; e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[33]De Nékó fáraó fogságba vetette őt Riblában, Hamát földjén, hogy ne uralkodhassék Jeruzsálemben. Az országra pedig száz talentum ezüst és egy talentum arany hadisarcot vetett ki.

Jójákím uralkodása
(Vö. 2 Krón 36,4–8)

[34] Faraó-Neco também constituiu rei a Eliaquim, filho de Josias, em lugar de Josias, seu pai, e lhe mudou o nome para Jeoaquim; porém levou consigo para o Egito a Jeoacaz, que ali morreu.

[34]Nékó fáraó ezután Eljákímot, Jósiás fiát tette királlyá apja, Jósiás után, és a nevét Jójákímra változtatta. Jóáházt pedig magával vitte, aki így Egyiptomba került, és ott halt meg.

[35] Jeoaquim deu aquela prata e aquele ouro a Faraó; porém estabeleceu imposto sobre a terra, para dar esse dinheiro segundo o mandado de Faraó; do povo da terra exigiu prata e ouro, de cada um segundo a sua avaliação, para o dar a Faraó-Neco.

[35]Jójákím megadta az ezüstöt és az aranyat a fáraónak, de kivetette azt az országra, hogy megadhassa a pénzt a fáraó parancsa szerint. Az ország népétől fejenként becslés szerint hajtotta be az ezüstöt és az aranyat, hogy megadhassa Nékó fáraónak.

O reinado de Jeoaquim
2 Crônicas 36.5-8

[36] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Zebida e era filha de Pedaías, de Ruma.

[36]Huszonöt éves volt Jójákím, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Zebúddá volt, Pedájá leánya, Rúmából.

[37] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizeram seus pais.

[37]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan elődei tették.

2 Reis 24

[1] Nos dias de Jeoaquim, subiu Nabucodonosor, rei da Babilônia, contra ele, e ele, por três anos, ficou seu servo; então, se rebelou contra ele.

[2] Enviou o SENHOR contra Jeoaquim bandos de caldeus, e bandos de siros, e de

2 Királyok 24

[1]Az ő idejében vonult fel Nebukadneccar, Babilónia királya, és Jójákím az alattvalója lett három éven át; de azután elfordult tőle, és föllázadt ellene.

[2]Ezért az ÚR káldeus és arám, meg móábi és ammóni rablócsapatokat küldött ellene.

moabitas, e dos filhos de Amom; enviou-os contra Judá para o destruir, segundo a palavra que o SENHOR falara pelos profetas, seus servos.

Azért küldte ezeket Júda ellen, hogy pusztítsák azt az ÚR igéje szerint, amelyet kijelentett szolgái, a próféták által.

[3] Com efeito, isto sucedeu a Judá por mandado do SENHOR, que o removeu da sua presença, por causa de todos os pecados cometidos por Manassés,

[3]Bizony, az ÚR parancsára történt Júdával az, hogy elvetette maga elől Manassé vétkei miatt; mindazért, amit az elkövetett,

[4] como também por causa do sangue inocente que ele derramou, com o qual encheu a cidade de Jerusalém; por isso, o SENHOR não o quis perdoar.

[4]és az ártatlan vér miatt is, amelyet kiontott, hiszen ártatlan vérrel töltötte meg Jeruzsálemet. Ezért nem akart az ÚR megbocsátani.

[5] Quanto aos mais atos de Jeoaquim e a tudo quanto fez, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá?

[5]Jójákím egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva a Júda királyainak történetéről szóló könyvben.

[6] Descansou Jeoaquim com seus pais; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[6]Azután Jójákím pihenni tért őseihez; utána a fia, Jójákín lett a király.

[7] O rei do Egito nunca mais saiu da sua terra; porque o rei da Babilônia tomou tudo quanto era dele, desde o ribeiro do Egito até ao rio Eufrates.

[7]Egyiptom királya többé nem vonult ki országából, mert Babilónia királya mindent elfoglalt, ami csak Egyiptom patakjától az Eufrátesz folyamig Egyiptom királyáé volt.

O reinado de Joaquim
2 Crônicas 36.9

Jójákín uralkodása. Az első fogságba vitel

[8] Tinha Joaquim dezoito anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém. Sua mãe se chamava Neústa e era filha de Elnatã, de Jerusalém.

[8]Tizennyolc éves volt Jójákín, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Nehustá volt, Elnátán leánya, Jeruzsálemből.

[9] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera seu pai.

[9]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja tette.

Nabucodonosor leva cativa a nobreza de Jerusalém

[10] Naquele tempo, subiram os servos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém, e a cidade foi cercada.

[10]Abban az időben vonultak fel Nebukadneccarnak, Babilónia királyának a szolgái Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vették a várost.

[11] Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio à cidade, quando os seus servos a sitiavam.

[11]Nebukadneccar, Babilónia királya is megérkezett a város alá, amelyet szolgái ostromoltak.

[12] Então, subiu Joaquim, rei de Judá, a encontrar-se com o rei da Babilônia, ele, sua mãe, seus servos, seus príncipes e seus oficiais; e o rei da Babilônia, no oitavo ano do seu reinado, o levou cativo.

[12]Ekkor Jójákín, Júda királya kiment Babilónia királyához anyjával, udvari embereivel, parancsnokaival és főembereivel együtt. Babilónia királya, uralkodásának nyolcadik esztendejében, elfogatta őt.

[13] Levou dali todos os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; e, segundo tinha dito o SENHOR, cortou em pedaços todos os utensílios de ouro que fizera Salomão, rei de Israel, para o templo do SENHOR.

[13]Elvitette onnan az ÚR házának minden kincsét, meg a királyi palota kincseit, és leszedetett minden aranytárgyat, amelyet Salamon, Izráel királya készíttetett az ÚR templomában. Így jelentette ezt ki az ÚR.

[14] Transportou a toda a Jerusalém, todos os príncipes, todos os homens valentes, todos os artífices e ferreiros, ao todo dez mil; ninguém ficou, senão o povo pobre da terra.

[14]Fogságba vitte a jeruzsálemieket: minden parancsnokot és a haderő minden vitézét, tízezer foglyot; a mesterembereket és a várépítőket is mind. Nem maradt más otthon, csak az ország nincstelen népe.

[15] Transferiu também a Joaquim para a Babilônia; a mãe do rei, as mulheres deste, seus oficiais e os homens principais da terra, ele os levou cativos de Jerusalém à Babilônia.

[15]Fogságba vitte Jójákínt Babilóniába. A király anyját meg a király feleségeit, főembereit és az ország előkelőit is fogságba vitte Jeruzsálemből Babilóniába.

[16] Todos os homens valentes, até sete mil, e os artífices, e ferreiros, até mil, todos eles destros na guerra, levou-os o rei da Babilônia cativos para a Babilônia.

[16]Minden tehetős embert, összesen hétezret; meg ezer mesterembert és várépítőt, és minden vitéz harcost fogságba hurcolt Babilónia királya Babilóniába.

[17] O rei da Babilônia estabeleceu rei, em lugar de Joaquim, ao tio paterno deste, Matanias, de quem mudou o nome para Zedequias.

O reinado de Zedequias
2 Crônicas 36.10-12; Jeremias 52.1-3

[18] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[19] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Joaquim.

A queda de Jerusalém
Jeremias 39.1-7; 52.3-11

[20] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença. Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[17]Babilónia királya azután Mattanját, Jójákín nagybátyját tette meg helyette királynak, és a nevét Cidkijjára változtatta.

Cidkijjá az utolsó júdai király

[18]Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejá leánya, Libnából.

[19]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan Jójákím tette.

[20]Bizony, az ÚR haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Júdával! Végül is elvetette őket a színe elől. Cidkijjá azután fellázadt Babilónia királya ellen.

2 Reis 25

[1] Sucedeu que, no nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[2] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

[3] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

2 Királyok 25

Nebukadneccar elfoglalja Jeruzsálemet
(Vö. Jer 52,1–27)

[1]Uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónap tizedikén megérkezett Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével Jeruzsálem alá. Tábort ütött vele szemben, körülötte pedig ostromműveket építtetett.

[2]Ostrom alatt állt a város Cidkijjá király tizenegyedik évéig.

[3]A hónap kilencedik napjára elhatalmasodott a városban az éhínség, mert nem volt már ennivalója az ország népének.

[4] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; o rei fugiu pelo caminho da Campina,

[5] porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[6] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, o qual lhe pronunciou a sentença.

[7] Aos filhos de Zedequias mataram à sua própria vista e a ele vazaram os olhos; ataram-no com duas cadeias de bronze e o levaram para a Babilônia.

O cativeiro de Judá

2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 39.8-10; 52.12-30

[8] No sétimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[9] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[10] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou os muros em redor de Jerusalém.

[11] O mais do povo que havia ficado na cidade, e os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia, e o mais da multidão,

[4]Akkor betörtek a városba. A harcosok azonban éjszaka mind kimenekültek a két várfal közötti kapun át, amely a király kertje mellett van, és bár a káldeusok ott voltak körös-körül a város alatt, kijutottak az Arábá-völgy felé vezető útra.

[5]A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette a királyt, és utolérte Jerikó síkságán; ekkor egész csapata szétszóródott mellőle.

[6]El is fogták a királyt, és elvitték Babilónia királyához Riblába, ahol ítéletet tartottak fölötte.

[7]Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg, azután Cidkijját megvakíttatta, majd bilincsbe verette és úgy vitette el Babilonba.

Jeruzsálem kifosztása és elpusztítása

[8]Az ötödik hónap hetedikén, Nebukadneccar királynak, Babilónia királyának tizenkilencedik évében, eljött Jeruzsálembe Nebuzaradán testőrparancsnok, Babilónia királyának az udvari embere.

[9]Felgyújtotta az Úr házát és a királyi palotát, fölperzselte Jeruzsálem minden házát és valamennyi nagy palotáját.

[10]A testőrparancsnokkal levő egész káldeus haderő pedig köröskörül lerombolta Jeruzsálem várfalait.

[11]A nép maradékát – akár a városban maradtak életben, akár átpártolók voltak, akik átpártoltak Babilónia királyához – a

Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

megmaradt kézművesekkel együtt fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok.

[12] Porém dos mais pobres da terra deixou o chefe da guarda ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[12]Csak az ország nincstelenjeiből hagyott otthon a testőrparancsnok, szőlőműveseknek és mezei munkásoknak.

[13] Cortaram em pedaços os caldeus as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram o bronze para a Babilônia.

[13]Összetörték a káldeusok az ÚR házánál levő rézoszlopokat, továbbá az ÚR házához tartozó mosóállványokat meg a rézmedencét, és a rezet elvitték Babilóniába.

[14] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[14]Elvitték a fazekakat, a lapátokat, a késeket, a serpenyőket és minden rézeszközt, amelyekkel a szent szolgálatot szokták végezni.

[15] Tomou também o chefe da guarda os braseiros, as bacias e tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[15]Elvitte a testőrparancsnok a szenesserpenyőket és a hintőedényeket is; mindent, ami csak aranyból és ezüstből volt.

[16] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[16]A két oszlopban, az egyetlen rézmedencében és a mosóállványokban, amelyeket Salamon készíttetett az ÚR házához, mindezekben a tárgyakban megmérhetetlen súlyú réz volt.

[17] A altura de uma coluna era de dezoito côvados, e sobre ela havia um capitel de bronze de três côvados de altura; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor, tudo era de bronze; semelhante a esta era a outra coluna com a rede.

[17]Az egyik oszlop tizennyolc könyök magas volt, és réz oszlopfő volt rajta. Az oszlopfő három könyök magas volt, és az oszlopfőn körös-körül recézet meg gránátalma volt, mind rézből. Ugyanilyen volt a másik oszlop is, el egészen a recézetig.

[18] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias,

[18]Elvitte a testőrparancsnok Szerájá főpapot meg Cefanjá papot, a helyettesét és a három ajtóőrt.

segundo sacerdote, e os três guardas da porta.

[19] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e cinco homens dos que eram conselheiros do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[19]Elvitt egy főembert is a városból, aki a harcosok parancsnoka volt, öt embert a király személyes környezetéből, akiket a városban találtak, továbbá a hadseregparancsnok írnokát, aki fegyverbe szokta szólítani az ország hadinépét, végül hatvan férfit az ország népéből, akiket ott találtak a városban.

[20] Tomando-os, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[20]Fogta és elvitte őket Nebuzaradán testőrparancsnok Babilónia királyához Riblába.

[21] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate. Assim, Judá foi levado cativo para fora da sua terra.

[21]Babilónia királya pedig kivégeztette, megölette őket Riblában, Hamát földjén. Így kellett fogságba mennie Júdának a saját földjéről.

Gedaljá helytartó Jeruzsálemben
(Vö. Jer 40,5–9; 41,1–3)

[22] Quanto ao povo que ficara na terra de Judá, Nabucodonosor, rei da Babilônia, que o deixara ficar, nomeou governador sobre ele a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã.

[22]Nebukadneccar, Babilónia királya a Júda országában maradt nép fölé, amelyet meghagyott, Gedalját, Ahíkám fiát, Sáfán unokáját nevezte ki helytartóvá.

Ismael mata a Gedalias

[23] Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos, eles e os seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador a Gedalias, vieram ter com este em Mispa, a saber, Ismael, filho de Netanias, Joanã, filho de Careá, Seraías, filho de Tanumete, o netofatita, e Jazanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

[23]Amikor meghallották a csapatparancsnokok és embereik, hogy Babilónia királya Gedalját nevezte ki helytartóvá, elmentek Gedaljához Micpába, mégpedig Jismáél, Netanjá fia, Jóhánán, Káréah fia, a netófái Szerájá, Tanhumet fia meg Jaazanjá, a maakáti ember fia embereikkel együtt.

[24] Gedalias jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

[24]Gedaljá megesküdött nekik és embereiknek, és így szólt hozzájuk: Ne féljetek a káldeusok szolgáitól!

[25] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, com ele, e feriram Gedalias, e ele morreu, como também aos judeus e aos caldeus que estavam com ele em Mispa.

[26] Então, se levantou todo o povo, tanto os pequenos como os grandes, como também os capitães das tropas, e foram para o Egito, porque temiam aos caldeus.

Libertado e honrado o rei Joaquim
Jeremias 52.31-34

[27] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e sete do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou do cárcere a Joaquim, rei de Judá.

[28] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que a dos reis que estavam com ele na Babilônia.

[29] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença todos os dias da sua vida.

[30] E da parte do rei lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, durante os dias da sua vida.

Maradjatok az országban, és szolgáljátok Babilónia királyát, akkor jó dolgotok lesz!

[25]A hetedik hónapban azonban Jismáél, Netanjá fia, Elísámá unokája, aki királyi származású volt, elment tíz emberével, és levágta Gedalját, és az meg is halt. Levágták azokat a júdaiakat és káldeusokat is, akik ott voltak vele Micpában.

[26]Ezután fölkerekedett az egész nép apraja-nagyja, a csapatparancsnokokkal együtt, és elmentek Egyiptomba, mert féltek a káldeusoktól.

Jójákín a fogságban visszanyeri királyi rangját
(Vö. Jer 52,31–34)

[27]Jójákín júdai király fogságának harminchetedik évében, a tizenkettedik hónap huszonhetedikén történt, hogy Evíl-Meródak, Babilónia királya, abban az évben, amikor uralkodni kezdett, megkegyelmezett Jójákín júdai királynak, és kiengedte a fogházból.

[28]Jóindulattal beszélt vele, és székét följebb tétette a többi király székénél, akik nála voltak Babilonban.

[29]Letehette Jójákín a rabruháját, és állandóan vele étkezhetett, egész életében.

[30]Ellátmányát állandó ellátmányként a királytól kapta, napi szükséglete szerint, egész életében.

O primeiro livro das Crônicas

1 Crônicas 1

Descendentes de Adão
Gênesis 5.1-32

1 Adão, Sete, Enos,

2 Cainã, Maalalel, Jarede,

3 Enoque, Metusalém, Lameque,

4 Noé, Sem, Cam e Jafé.

Descendentes dos filhos de Noé
Gênesis 10.1-32

5 Os filhos de Jafé foram: Gomer, Magogue, Madai, Javã, Tubal, Meseque e Tiras.

6 Os filhos de Gomer: Asquenaz, Rifate e Togarma.

7 Os filhos de Javã: Elisá, Társis, Quitim e Rodanim.

8 Os filhos de Cam: Cuxe, Mizraim, Pute e Canaã.

9 Os filhos de Cuxe: Sebá, Havilá, Sabtá, Raamá e Sabtecá; os filhos de Raamá: Sabá e Dedã.

10 Cuxe gerou a Ninrode, que começou a ser poderoso na terra.

11 Mizraim gerou a Ludim, a Anamim, a Leabim, a Naftuim,

12 a Patrusim, a Casluim (de quem descendem os filisteus) e a Caftorim.

13 Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, a Hete,

14 aos jebuseus, aos amorreus, aos girgaseus,

15 aos heveus, aos arqueus, aos sineus,

16 aos arvadeus, aos zemareus e aos hamateus.

A KRÓNIKÁK ELSŐ KÖNYVE

1 Krónikák 1

Nemzetségtáblázat Ádámtól Izsákig
(1–4. v. vö. 1Móz 5)

1 Ádám, Sét, Enós,

2 Kénán, Mahalalél, Jered,

3 Énók, Metúselah, Lámek,

4 Nóé, Sém, Hám és Jáfet.

(Vö. 1 Móz 10)

5 Jáfet fiai voltak: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván, Túbal, Mesek és Tírász.

6 Gómer fiai voltak: Askenáz, Rífat és Tógarmá.

7 Jáván fiai voltak: Elísá, Tarsís, Kittím és Dódáním.

8 Hám fiai voltak: Kús, Micrajim, Pút és Kánaán.

9 Kús fiai voltak: Szebá, Havílá, Szabtá, Ramá és Szabteká. Ramá fiai voltak: Sába és Dedán.

10 Kús nemzette Nimródot. Ez kezdett hatalmaskodni a földön.

11 Micrajim nemzette a lúdiakat, az anámiakat, a lehábiakat és a naftúhiakat,

12 a patrósziakat és a kaszlúhiakat. Innen származtak a filiszteusok és a kaftóriak.

13 Kánaán nemzette elsőszülöttjét, Szidónt, azután Hétet,

14 meg a jebúsziakat, az emóriakat, a girgásiakat,

15 a hivvieket, az arkiakat és a színieket,

16 az arvádiakat, a cemáriakat és a hamátiakat.

[17] Os filhos de Sem: Elão, Assur, Arfaxade, Lude, Arã, Uz, Hul, Geter e Meseque.

[17]Sém fiai voltak: Élám, Assúr, Arpaksad, Lúd, Arám, Úc, Húl, Geter és Mesek.

[18] Arfaxade gerou a Selá, e Selá gerou a Héber.

[18]Arpaksad nemzette Selahot, és Selah nemzette Hébert.

[19] A Héber nasceram dois filhos: o nome de um foi Pelegue, porquanto, nos seus dias, se repartiu a terra; e o nome de seu irmão era Joctã.

[19]Hébernek is született két fia: az egyiknek Peleg volt a neve, mivel az ő idejében váltak szét a föld népei. Testvérének Joktán volt a neve.

[20] Joctã gerou a Almodá, a Salefe, a Hazar-Mavé, a Jerá,

[20]Joktán nemzette Almódádot, Selefet, Hacarmávetet és Jerahot,

[21] a Hadorão, a Uzal, a Dicla,

[21]Hadórámot, Úzált és Diklát,

[22] a Ebal, a Abimael, a Sabá,

[22]Ébált, Abímáélt és Sábát,

[23] a Ofir, a Havilá e a Jobabe; todos estes eram filhos de Joctã.

[23]Ófírt, Havílát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai voltak.

Descendentes de Sem

Gênesis 11.10-32

(Vö. 1Móz 11,10–26)

[24] Sem, Arfaxade, Selá,

[24]Sém, Arpaksad, Selah,

[25] Héber, Pelegue, Reú,

[25]Héber, Peleg, Reú,

[26] Serugue, Naor, Tera

[26]Szerúg, Náhór, Táré,

[27] e Abrão, que é Abraão.

[27]Abrám, azaz Ábrahám.

Descendentes de Ismael

Gênesis 25.12-18

[28] Os filhos de Abraão: Isaque e Ismael.

[28]Ábrahám fiai Izsák és Izmael voltak.

Ábrahám utódainak a mellékága

(Vö. 1Móz 25, 12–18)

[29] São estas as suas gerações: o primogênito de Ismael foi Nebaiote, depois Quedar, Adbeel, Mibsão,

[29]Ezek a leszármazottaik: Izmael elsőszülöttje Nebájót, azután következett Kédár, Abdeél és Mibszám,

[30] Misma, Dumá, Massá, Hadade, Temá,

[30]továbbá Mismá, Dúmá, Masszá és Hadad, Témá,

[31] Jetur, Nafis e Quedemá; estes foram os filhos de Ismael.

[31]Jetúr, Náfís és Kédmá. Ezek voltak Izmael fiai.

Descendentes de Abraão e Quetura

Gênesis 25.1-4

(Vö. 1Móz 25,1–6)

[32] Quanto aos filhos de Quetura, concubina de Abraão, esta deu à luz a Zinrã, a Jocsã, a Medã, a Midiã, a Isbaque e a Sua. Os filhos de Jocsã: Sabá e Dedã.

[32]Ketúrának, Ábrahám másodfeleségének a fiai ezek voltak: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és Súahot. Joksán fiai voltak Sába és Dedán.

33 Os filhos de Midiã: Efa, Éfer, Enoque, Abida e Elda; todos estes foram filhos de Quetura.

33Midján fiai pedig: Éfá, Éfer, Hanók, Abídá és Eldáá. Ezek mind Ketúrá leszármazottai.

(Vö. 1Móz 36,1–30)

34 Abraão, pois, gerou a Isaque. Os filhos de Isaque: Esaú e Israel.

34Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák fiai Ézsau és Izráel voltak.

Descendentes de Esaú

Gênesis 36.1-19

35 Os filhos de Esaú: Elifaz, Reuel, Jeús, Jalão e Coré.

35Ézsau fiai voltak: Elífáz, Reúél, Jeús, Jalám és Kórah.

36 Os filhos de Elifaz: Temã, Omar, Zefi, Gaetã, Quenaz, Timna e Amaleque.

36Elífáz fiai voltak: Témán, Ómár, Cefí, Gatám, Kenaz, Timnától pedig Amálék.

37 Os filhos de Reuel: Naate, Zerá, Samá e Mizá.

37Reúél fiai voltak: Nahat, Zerah, Sammá és Mizzá.

Descendentes de Seir

Gênesis 36.20-30

38 Os filhos de Seir: Lotã, Sobal, Zibeão, Aná, Diso, Eser e Disã.

38Széír fiai voltak: Lótán és Sóbál, Cibón és Aná, Dísón, Écer és Dísán.

39 Os filhos de Lotã: Hori e Homã; e a irmã de Lotã foi Timna.

39Lótán fiai: Hórí és Hómám, Lótánnak a húga pedig Timna.

40 Os filhos de Sobal eram Aliã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã. Os filhos de Zibeão: Aías e Aná.

40Sóbál fiai voltak: Alján, Mánahat, Ébál, Sefí és Ónám. Cibón fiai voltak: Ajjá és Aná.

41 O filho de Aná: Disom. Os filhos de Disom: Hanrão, Esbã, Itrã e Querã.

41Aná fia volt Dísón, Dísón fiai voltak: Hamrán, Esbán, Jitrán és Kerán.

42 Os filhos de Eser: Bilã, Zaavã e Jaacã. Os filhos de Disã: Uz e Arã.

42Écer fiai voltak: Bilhán, Zaaván és Jaakán. Dísón fia volt Úc és Arán is.

Reis e príncipes de Edom

Gênesis 36.31-43

Az edómi királyok

(Vö. 1Móz 36,31–43)

43 São estes os reis que reinaram na terra de Edom, antes que houvesse rei sobre os filhos de Israel: Bela, filho de Beor, e o nome da sua cidade era Dinabá.

43Ezek a királyok uralkodtak Edómban, mielőtt Izráel fiainak királyuk lett volna: Bela, Beór fia, városának a neve Dinhábá volt.

44 Morreu Bela, e em seu lugar reinou Jobabe, filho de Zera, de Bozra.

44Bela halála után a bocrai Jóbáb, Zerah fia lett a király.

45 Morreu Jobabe, e em seu lugar reinou Husão, da terra dos temanitas.

45Jóbáb halála után a Témán földjéről való Húsám lett a király.

[46] Morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade; este feriu a Midiã no campo de Moabe; o nome da sua cidade era Avite.

[47] Morreu Hadade, e em seu lugar reinou Samlá, de Masreca.

[48] Morreu Samlá, e em seu lugar reinou Saul, de Reobote, junto ao Eufrates.

[49] Morreu Saul, e em seu lugar reinou Baal-Hanã, filho de Acbor.

[50] Morreu Baal-Hanã, e em seu lugar reinou Hadade; o nome da sua cidade era Paú, e o de sua mulher era Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

[51] Morreu Hadade. São estes os nomes dos príncipes de Edom: o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

[52] o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

[53] o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

[54] o príncipe Magdiel, o príncipe Irão; são estes os príncipes de Edom.

[46]Húsám halála után Hadad, Bedad fia lett a király, aki megverte a midjániakat Móáb mezején. Városának a neve Avít volt.

[47]Hadad halála után a maszrékai Szamlá lett a király.

[48]Szamlá halála után a rehóbóthannáhári Saul lett a király.

[49]Saul halála után Baal-Hánán, Akbór fia lett a király.

[50]Baal- Hánán halála után Hadad lett a király. Városának a neve Páí volt, feleségének a neve Mehétabél, aki Mézáháb leányának, Matrédnak a leánya volt.

[51]Hadad halála után ezek lettek Edóm nemzetségfői: Timmá nemzetségfő, Aljá nemzetségfő, Jetét nemzetségfő,

[52]Oholíbámá nemzetségfő, Élá nemzetségfő, Pínón nemzetségfő,

[53]Kenaz nemzetségfő, Témán nemzetségfő, Mibcár nemzetségfő,

[54]Magdíél nemzetségfő és Írám nemzetségfő. Ezek voltak Edóm nemzetségfői.

1 Crônicas 2

Descendentes de Jacó

Gênesis 35.23-26

[1] São estes os filhos de Israel: Rúben, Simeão, Levi, Judá, Issacar, Zebulom,

[2] Dã, José, Benjamim, Naftali, Gade e Aser.

Descendentes de Judá

[3] Os filhos de Judá: Er, Onã e Selá; estes três lhe nasceram de Bate-Sua, a cananéia.

1 Krónikák 2

Izráel leszármazottai

(Vö. 2Móz 1,1–4)

[1]Ezek voltak Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi és Júda, Issakár és Zebulon,

[2]Dán, József és Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér.

Júda leszármazottai Dávid családjáig

[3]Júda fiai voltak: Ér, Ónán és Sélá. Ez a három született neki a kánaáni Súa

Er, o primogênito de Judá, foi mau aos olhos do SENHOR, pelo que o matou.

4 Porém Tamar, nora de Judá, lhe deu à luz a Perez e a Zera. Todos os filhos de Judá foram cinco.

5 Os filhos de Perez: Hezrom e Hamul.

6 Os filhos de Zera: Zinri, Etã, Hemã, Calcol e Dara, cinco ao todo.

7 Os filhos de Carmi: Acar, o perturbador de Israel, que pecou na coisa condenada.

8 O filho de Etã: Azarias.

9 Os filhos de Hezrom, que lhe nasceram: Jerameel, Rão e Quelubai.

10 Rão gerou a Aminadabe; Aminadabe gerou a Naassom, príncipe dos filhos de Judá;

11 Naassom gerou a Salma, e Salma gerou a Boaz;

12 Boaz gerou a Obede, e Obede gerou a Jessé;

13 Jessé gerou a Eliabe, seu primogênito, a Abinadabe, o segundo, a Siméia, o terceiro,

14 a Natanael, o quarto, a Radai, o quinto,

15 a Ozém, o sexto, e a Davi, o sétimo.

16 As irmãs destes foram Zeruia e Abigail. Os filhos de Zeruia foram três: Abisai, Joabe e Asael.

17 Abigail deu à luz a Amasa; e o pai de Amasa foi Jéter, o ismaelita.

leányától. De Ért, Júda elsőszülött fiát az ÚR gonosznak tartotta, ezért megölte.

4A menye, Támár szülte neki Pérecet és Zerahot. Júdának összesen öt fia volt.

5Pérec fiai voltak: Hecrón és Hámúl.

6Zerah fiai voltak: Zimrí, Étán, Hémán, Kalkól és Dára, összesen öten.

7Karmí fia volt Ákán, aki szerencsétlenséget hozott Izráelre, mivel hűtlenül bánt a kiirtásra rendelt dolgokkal.

8Étán fia volt: Azarjá.

9Hecrónnak ezek a fiai születtek: Jerahmeél, Rám és Kelúbaj.

10Rám nemzette Ammínádábot, Ammínádáb nemzette Nahsónt, Júda fiainak a fejedelmét.

11Nahsón nemzette Szalmát, Szalmá nemzette Bóázt,

12Bóáz nemzette Óbédot, Óbéd pedig nemzette Isait.

13Isai nemzette elsőszülöttjeként Eliábot, másodikként Abínádábot, harmadikként Simát,

14negyedikként Netanélt, ötödikként Raddajt,

15hatodikként Ócemet, hetedikként Dávidot,

16és nővéreiket, Cerúját és Abígajilt. Cerújá fiai voltak: Abísaj, Jóáb és Aszáél, ezek hárman.

17Abígajil szülte Amászát, Amászának az apja pedig az izmaeli Jeter volt.

Káléb leszármazottai

18 Calebe, filho de Hezrom, gerou filhos de Azuba, sua mulher, e de Jeriote; foram estes os filhos desta: Jeser, Sobabe e Ardom.

19 Morreu Azuba; e Calebe tomou para si a Efrata, da qual lhe nasceu Hur.

20 Hur gerou a Uri, e Uri gerou a Bezalel.

21 Então, Hezrom coabitou com a filha de Maquir, pai de Gileade; tinha ele sessenta anos quando a tomou, e ela deu à luz a Segube.

22 Segube gerou a Jair, que teve vinte e três cidades na terra de Gileade.

23 Gesur e Arã tomaram as aldeias de Jair, juntamente com Quenate e suas aldeias, a saber, sessenta lugares; todos estes foram filhos de Maquir, pai de Gileade.

24 Depois da morte de Hezrom, em Calebe-Efrata, Abia, mulher de Hezrom, lhe deu a Azur, pai de Tecoa.

25 Os filhos de Jerameel, primogênito de Hezrom, foram: Rão, o primogênito, Buna, Orém, Ozém e Aías.

26 Teve Jerameel outra mulher, cujo nome era Atara; esta foi a mãe de Onã.

27 Os filhos de Rão, primogênito de Jerameel, foram: Maaz, Jamim e Equer.

28 Foram os filhos de Onã: Samai e Jada; e os filhos de Samai: Nadabe e Abisur.

29 A mulher de Abisur chamava-se Abiail e lhe deu a Abã e a Molide.

30 Os filhos de Nadabe: Selede e Apaim; e Selede morreu sem filhos.

18Kálébnak, Hecrón fiának a feleségétől, Azúbától és Jerióttól ezek a fiai születtek: Jéser, Sóbáb és Ardón.

19Azúbá halála után Káléb elvette Efrátot, aki Húrt szülte neki.

20Húr nemzette Úrít, Úrí nemzette Becalélt.

Júda leszármazottai Hecrón ágán

21Azután bement Hecrón hatvanéves korában Mákírnak, Gileád apjának a leányához, feleségül vette, és ő szülte neki Szegúbot.

22Szegúb nemzette Jáírt, akinek huszonhárom városa volt Gileád földjén.

23De Gesúr és Arám elvette Jáír sátorfalvait, Kenátot és falvait, hatvan várost. Ezek mind Gileád apjának, Mákírnak a fiaié voltak.

24Hecrón halála után Káléb Efrátába ment. Hecrón felesége volt Abijjá is. Ő szülte neki Ashúrt, Tekóa atyját.

25Jerahmeélnek, Hecrón elsőszülöttjének a fiai voltak: Rám, az elsőszülött, továbbá Búná, Óren, Ócem Ahijjától.

26Jerahmeélnek volt egy másik felesége is, név szerint Atárá. Ő volt Ónám anyja.

27Rámnak, Jerahmeél elsőszülöttjének a fiai voltak: Maac, Jámín és Éker.

28Ónám fiai voltak: Sammaj és Jádá. Sammaj fiai voltak: Nádáb és Abísúr.

29Abísúr feleségének a neve Abíhajil volt. Ő szülte neki Ahbánt és Mólídot.

30Nádáb fiai voltak: Szeled és Appajim. Szeled gyermektelenül halt meg.

[31] O filho de Apaim: Isi; o filho de Isi: Sesã. E o filho de Sesã: Alai.	[31]Appajim fia: Jisí. Jisí fia: Sésán. Sésán fia: Ahlaj.
[32] Os filhos de Jada, irmão de Samai, foram: Jéter e Jônatas; e Jéter morreu sem filhos.	[32]Jádának, Sammaj testvérének a fiai: Jeter és Jónátán. Jeter gyermektelenül halt meg.
[33] Os filhos de Jônatas: Pelete e Zaza; estes foram os filhos de Jerameel.	[33]Jónátán fiai: Pelet és Zázá. Ezek voltak Jerahmeél fiai.
[34] Sesã não teve filhos, mas filhas; e tinha Sesã um servo egípcio, cujo nome era Jara.	[34]Sésánnak nem voltak fiai, csak leányai. De volt Sésánnak egy Jarhá nevű egyiptomi szolgája.
[35] Deu, pois, Sesã sua filha por mulher a Jara, a quem ela deu à luz Atai.	[35]Sésán ennek a szolgának, Jarhának adta feleségül a leányát, aki Attajt szülte neki.
[36] Atai gerou a Natã, e Natã gerou a Zabade.	[36]Attaj nemzette Nátánt, és Nátán nemzette Zábádot.
[37] Zabade gerou a Eflal, e Eflal, a Obede.	[37]Zábád nemzette Eflált, és Eflál nemzette Óbédot.
[38] Obede gerou a Jeú, e Jeú, a Azarias.	[38]Óbéd nemzette Jéhút, és Jéhú nemzette Azarját.
[39] Azarias gerou a Heles, e Heles, a Eleasa.	[39]Azarjá nemzette Helecet, és Helec nemzette Elászát.
[40] Eleasa gerou a Sismai, e Sismai, a Salum.	[40]Elászá nemzette Sziszmajt, és Sziszmaj nemzette Sallúmot.
[41] Salum gerou a Jecamias, e Jecamias, a Elisama.	[41]Sallúm nemzette Jekamját, és Jekamjá nemzette Elísámát.
[42] O primogênito de Calebe, irmão de Jerameel, foi Maressa, que foi o pai de Zife; o filho de Maressa foi Abi-Hebrom.	[42]Kálébnak, Jerahmeél testvérének a fiai: Mésá, az elsőszülöttje, aki Zífnek volt az atyja; továbbá Márésának, Hebrón atyjának a fiai.
[43] Os filhos de Hebrom: Coré, Tapua, Requém e Sema.	[43]Hebrón fiai voltak: Kórah, Tappúah, Rekem és Sema.
[44] Sema gerou a Raão, pai de Jorqueão; e Requém gerou a Samai.	[44]Sema nemzette Rahamot, Jorkoám apját. Rekem nemzette Sammajt.
[45] O filho de Samai foi Maom; e Maom foi o pai de Bete-Zur.	[45]Sammaj fia Máón volt. Máón volt Bétcúr atyja.

[46] Efá, a concubina de Calebe, deu à luz a Harã, a Mosa e a Gazez; e Harã gerou a Gazez.
[47] Os filhos de Jadai: Regém, Jotão, Gesã, Pelete, Efá e Saafe.
[48] De Maaca, concubina, gerou Calebe a Seber e a Tiraná;
[49] Maaca deu à luz também a Saafe, pai de Madmana, e a Seva, pai de Macbena e de Gibeá; e Acsa foi filha de Calebe.
[50] Estes foram os filhos de Calebe. Os filhos de Hur, primogênito de Efrata, foram: Sobal, pai de Quiriate-Jearim,
[51] Salma, pai dos belemitas, e Harefe, pai de Bete-Gader.
[52] Os filhos de Sobal, pai de Quiriate-Jearim, foram: Haroé e Hazi-Hamenuote.
[53] As famílias de Quiriate-Jearim foram: os itritas, os puteus, os sumateus e os misraeus; destes procederam os zoratitas e os estaoleus.
[54] Os filhos de Salma: Belém e os netofatitas, Atrote-Bete-Joabe e Hazi-Hamanaate, zoreu.
[55] As famílias dos escribas que habitavam em Jabez foram os tiratitas, os simeatitas e os sucatitas; são estes os queneus, que vieram de Hamate, pai da casa de Recabe.

1 Crônicas 3

Filhos de Davi
2 Samuel 3.2-5; 1 Crônicas 14.3-7

[1] Estes foram os filhos de Davi, que lhe nasceram em Hebrom: o primogênito,

[46]Éfá, Káléb másodfelesége szülte Háránt, Mócát és Gázézt, és Hárán nemzette Gázézt.
[47]Johdaj fiai voltak: Regem, Jótám és Gésán, Pelet, Éfá és Saaf.
[48]Káléb másodfelesége, Maaká szülte Sebert és Tirhanát.
[49]Ő szülte még Saafot, Madmanná atyját, Sevát, Makbéná atyját és Gibá atyját. Káléb leánya Akszá volt.
[50]Ezek voltak Káléb fiai: Ben-Húr, Efrátá elsőszülöttje, Sóbál, Kirjat-Jeárím atyja,
[51]Szalmá, Betlehem atyja, Háréf, Bét-Gádér atyja.
[52]Sóbálnak, Kirjat-Jeárím atyjának a fiai voltak: Reájá és a mánahatiak fele,
[53]továbbá Kirjat-Jeárím nemzetségei: a jitriek, a pútiak, a sumátiak és a misráiak. Ezektől származtak a córiak és az estáuliak.
[54]Szalmá fiai voltak: Betlehem és a netófáiak, Atrót-Bét-Jóáb, valamint a mánahatiak másik fele: azok, akik nem córiak.
[55]A Jabécban lakó írástudók nemzetségei voltak a tirátiak, a simátiak és a szúkátiak. Ezek voltak a kéniek, akik Hammattól, Bét-Rékáb atyjától származtak.

1 Krónikák 3

Dávid leszármazottai
(Vö. 2 Sam 3,2–5; 5,5. 14–16)

[1]Ezek voltak Dávid fiai, akik Hebrónban születtek: Amnón volt az elsőszülött, a

Amnom, de Ainoã, a jezreelita; o segundo, Daniel, de Abigail, a carmelita;
[2] o terceiro, Absalão, filho de Maaca, filha de Talmai, rei de Gesur; o quarto, Adonias, filho de Hagite;
[3] o quinto, Sefatias, de Abital; o sexto, Itreão, de Eglá, sua mulher.

[4] Seis filhos lhe nasceram em Hebrom, porque ali reinou sete anos e seis meses; e trinta e três anos reinou em Jerusalém.

[5] Estes lhe nasceram em Jerusalém: Siméia, Sobabe, Natã e Salomão; estes quatro lhe nasceram de Bate-Seba, filha de Amiel.
[6] Nasceram-lhe mais Ibar, Elisama, Elifelete,
[7] Nogá, Nefegue, Jafia,
[8] Elisama, Eliada e Elifelete; nove ao todo.
[9] Todos estes foram filhos de Davi, afora os filhos das concubinas; e Tamar, irmã deles.

Descendentes de Salomão

[10] O filho de Salomão foi Roboão, de quem foi filho Abias, de quem foi filho Asa, de quem foi filho Josafá;
[11] de quem foi filho Jeorão, de quem foi filho Acazias, de quem foi filho Joás;
[12] de quem foi filho Amazias, de quem foi filho Azarias, de quem foi filho Jotão;
[13] de quem foi filho Acaz, de quem foi filho Ezequias, de quem foi filho Manassés;
[14] de quem foi filho Amom, de quem foi filho Josias.

jezréeli Ahínóamtól; Dániel a második, a karmeli Abígajiltól;
[2]Absolon a harmadik, Maaká fia, aki Talmajnak, Gesúr királyának a leánya volt; Adónijjá a negyedik, Haggít fia;
[3]Sefatjá az ötödik, Abítáltól; Jitreám a hatodik, Eglá nevű feleségétől.
[4]Hatan születtek Hebrónban, ahol hét esztendeig és hat hónapig uralkodott. Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig uralkodott.

[5]Jeruzsálemben ez a négy született Batsúától, Ammíél leányától: Simá, Sóbáb, Nátán és Salamon.

[6]Rajtuk kívül ez a kilenc: Jibhár, Elísámá és Elífelet,
[7]Nógah, Nefeg és Jáfía,
[8]továbbá Elísámá, Eljádá és Elífelet.
[9]Ezek mind Dávid fiai voltak, másodfeleségeinek a fiain és a nővérükön, Támáron kívül.

[10]Salamon fia volt Roboám, ennek a fia Abijjá, ennek a fia Ászá, ennek a fia Jósáfát;
[11]ennek a fia Jórám, ennek a fia Ahazjá, ennek a fia Jóás,
[12]ennek a fia Amacjá, ennek a fia Azarjá, ennek a fia Jótám;
[13]ennek a fia Áház, ennek a fia Ezékiás, ennek a fia Manassé,

[14]ennek a fia Ámón, ennek a fia Jósiás.

[15] Os filhos de Josias foram: o primogênito, Joanã; o segundo, Jeoaquim; o terceiro, Zedequias; o quarto, Salum.
[16] Os filhos de Jeoaquim: Jeconias e Zedequias.
[17] Os filhos de Jeconias, o cativo: Sealtiel,
[18] Malquirão, Pedaías, Senazar, Jecamias, Hosama e Nedabias.
[19] Os filhos de Pedaías: Zorobabel e Simei; os filhos de Zorobabel: Mesulão e Hananias; e Selomite, irmã deles;
[20] e Hasuba, Oel, Berequias, Hasadias e Jusabe-Hesede; cinco ao todo.
[21] Os filhos de Hananias: Pelatias e Jesaías; os filhos de Refaías, os filhos de Arnã, os filhos de Obadias, os filhos de Secanias.
[22] O filho de Secanias foi Semaías; os filhos de Semaías: Hatus, Igal, Barias, Nearias e Safate; seis ao todo.
[23] Os filhos de Nearias: Elioenai, Ezequias e Azricão; três ao todo.
[24] Os filhos de Elioenai: Hodavias, Eliasibe, Pelaías, Acube, Joanã, Delaías e Anani; sete ao todo.

1 Crônicas 4

Descendentes de Judá

[1] Os filhos de Judá foram: Perez, Hezrom, Carmi, Hur e Sobal.
[2] Reaías, filho de Sobal, gerou a Jaate; Jaate gerou a Aumai e a Laade; são estas as famílias dos zoratitas.
[3] Estes foram os filhos do pai de Etã: Jezreel, Isma e Idbas; e era o nome da irmã deles Hazelelponi;

[15]Jósiás fiai ezek voltak: Jóhánán volt az elsőszülött, Jójákím a második, Cidkijjá a harmadik, Sallúm a negyedik.
[16]Jójákím fia volt Jekonjá és Cidkijjá.
[17]Jekonjá fia volt Asszír, ennek a fia Sealtíél,
[18]Malkírám, Pedájá, Senaccar, Jekamjá, Hósámá és Nedabjá.
[19]Pedájá fia volt Zerubbábel és Simí. Zerubbábel fiai voltak Mesullám és Hananjá, az ő nővérük volt Selómít.
[20]Rajtuk kívül ez az öt: Hasubá, Óhel, Berekjá, Haszadjá és Júsab-Heszed.
[21]Hananjá fia volt Pelatjá és Jesajá, az ő fia volt Refájá, Arnán, Óbadjá és Sekanjá is.
[22]Sekanjá utódai hatan voltak: Semajá és Semajá fiai: Hattús, Jigál, Báríah, Nearjá és Sáfát.
[23]Nearjának három fia volt: Eljóénaj, Hizkijjá és Azríkám.
[24]Eljóénajnak hét fia volt: Hódavjá, Eljásíb, Pelájá, Akkúb, Jóhánán, Delájá és Ánání.

1 Krónikák 4

Júda leszármazottai

[1]Júda fiai voltak: Pérec, Hecrón, Karmí, Húr és Sóbál.
[2]Sóbál fia, Reájá nemzette Jahatot, Jahat nemzette Ahúmajt és Lahadot. Ezek a córiak nemzetségei.
[3]Ezeknek volt Étám az apja: Jizreel, Jismá és Jidbás; nővérük neve Haclelpóní volt.

[4] e mais Penuel, pai de Gedor, e Ezer, pai de Husa; estes foram os filhos de Hur, o primogênito de Efrata e pai de Belém.
[5] Asur, pai de Tecoa, teve duas mulheres: Hela e Naara.
[6] Naara deu à luz a Auzão, a Héfer, a Temeni e a Haastari; estes foram os filhos de Naara.
[7] Os filhos de Hela: Zerete, Isar e Etnã.
[8] Coz gerou a Anube e a Zobeba e foi pai das famílias de Aarel, filho de Harum.
[9] Foi Jabez mais ilustre do que seus irmãos; sua mãe chamou-lhe Jabez, dizendo: Porque com dores o dei à luz.
[10] Jabez invocou o Deus de Israel, dizendo: Oh! Tomara que me abençoes e me alargues as fronteiras, que seja comigo a tua mão e me preserves do mal, de modo que não me sobrevenha aflição! E Deus lhe concedeu o que lhe tinha pedido.
[11] Quelube, irmão de Suá, gerou a Meir; este é o pai de Estom.
[12] Estom gerou a Bete-Rafa, a Paséia e a Teína, pai de Ir-Naás; estes foram os homens de Reca.
[13] Os filhos de Quenaz foram: Otniel e Seraías; o filho de Otniel: Hatate.
[14] Meonotai gerou a Ofra, e Seraías gerou a Joabe, fundador do vale dos Artífices, porque os dali eram artífices.
[15] Os filhos de Calebe, filho de Jefoné: Iru, Elá e Naã; e o filho de Elá: Quenaz.
[16] Os filhos de Jealelel: Zife, Zifa, Tiria e Asareel.

[4]Penúél Gedór apja, Ézer pedig Húsá apja volt. Ezek Húrnak, Efrátá elsőszülöttjének, Betlehem apjának a fiai.
[5]Ashúrnak, Tekóa atyjának két felesége volt: Helá és Naará.
[6]Naará szülte neki Ahuzzámot, Héfert, Téménít és az ahastáriakat. Ezek voltak Naará fiai.
[7]Helá fiai voltak: Ceret, Jecóhar és Etnán.
[8]Kóc nemzette Ánúbot, Haccóbébát és Aharhélnak, Hárúm fiának a nemzetségeit.
[9]Jabéc tekintélyesebb volt testvéreinél. Anyja nevezte el Jabécnak, mert ezt mondta: Bizony fájdalommal szültem őt!
[10]Jabéc segítségül hívta Izráel Istenét, és ezt mondta: Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határomat, velem lennél, és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom! És megadta neki Isten, amit kért.
[11]Kelúb, Súhá testvére nemzette Mehírt. Ő Estón apja.
[12]Estón nemzette Bét-Ráfát, Pászéahot és Tehinnát, Ír-Náhás atyját. Ezek a rékaiak.
[13]Kenaz fiai Otníél és Szerájá voltak. Otníél fia Hatat volt.
[14]Meónótaj nemzette Ofrát, Szerájá nemzette Jóábot, a gé-harásímbeliek atyját, akik mesteremberek voltak.
[15]Kálébnak, Jefunne fiának a fiai voltak: Írú, Élá és Naam. Élá fia volt Kenaz.
[16]Jehallelél fiai voltak: Zíf, Zífá, Tírjá és Aszarél.

[17] Os filhos de Ezra: Jéter, Merede, Éfer e Jalom; foram os filhos de Bitia, filha de Faraó, que Merede tomou por mulher: Miriã, Samai e Isbá, pai de Estemoa.

[18] E sua mulher, judia, deu à luz a Jerede, pai de Gedor, a Héber, pai de Socó, e a Jecutiel, pai de Zanoa.

[19] Os filhos da mulher de Hodias, irmã de Naã: Abiqueila, o garmita, e Estemoa, o maacatita.

[20] Os filhos de Simão: Amnom, Rina, Ben-Hanã e Tilom; e os filhos de Isi: Zoete e Ben-Zoete;

[21] os filhos de Selá, filho de Judá: Er, pai de Leca, e Lada, pai de Maressa; Selá foi também pai das famílias da casa dos obreiros em linho, em Bete-Asbéia,

[22] como ainda Joquim, e os homens de Cozeba, de Joás, de Sarafe, os quais dominavam sobre Moabe, e de Jasubi-Leém. Estes registros são antigos.

[23] Estes eram oleiros e habitantes de Netaim e de Gedera; moravam ali com o rei para o servirem.

Descendentes de Simeão

[24] Os filhos de Simeão foram: Nemuel, Jamim, Jaribe, Zerá e Saul,

[25] de quem foi filho Salum, de quem foi filho Mibsão, de quem foi filho Misma.

[26] O filho de Misma foi Hamuel, de quem foi filho Zacur, de quem foi filho Simei.

[27] Simei teve dezesseis filhos e seis filhas; mas seus irmãos não tiveram muitos

[17]Ezrá fiai voltak: Jeter, Mered, Éfer és Jálón. Ennek a felesége lett terhes Mirjámmal, majd Sammajjal és Jisbáhhal, Estemóa atyjával.

[18]Ennek a júdai felesége szülte Jeredet, Gedór atyját, Hebert, Szókó atyját és Jekútíélt, Zánóah atyját. Mindezek Bitjának, a fáraó leányának az utódai, akit még Mered vett feleségül.

[19]Hódijjá feleségének, Naham nővérének a fiai voltak: a geremi Keílá atyja és a maakái Estemóa.

[20]Simon fiai voltak: Amnón, Rinná, Ben-Hánán és Tílón. Jisí fia volt Zóhét és Ben-Zóhét.

[21]Júda fiának, Sélának a fiai voltak: Ér, Léká atyja, Ladá, Márésá atyja és a takácsok házának a nemzetségei Bét-Asbéában;

[22]azután Jókím, meg a kózébáiak, Jóás és Száráf, akik Móábból házasodtak, de visszatértek Betlehembe. Régi dolgok ezek!

[23]Ezek voltak a fazekasok, Netáím és Gedérá lakói, akik a király mellett, az ő szolgálatában laktak ott.

Simeon leszármazottai

[24]Simeon fiai voltak: Nemúél, Jámín, Járíb, Zerah és Saul.

[25]Ennek a fia Sallúm, ennek a fia Mibszám, ennek a fia Mismá volt.

[26]Mismá utódai: az ő fia volt Hammúél, ennek a fia Zakkúr, ennek a fia Simí.

[27]Simínek tizenhat fia és hat leánya volt, de testvéreinek nem sok fia volt, és egész

filhos, nem se multiplicaram todas as suas famílias como os filhos de Judá.

28 Habitavam em Berseba, em Molada, em Hazar-Sual,

29 em Bila, em Ezém, em Tolade,

30 em Betuel, em Horma, em Ziclague,

31 em Bete-Marcabote, em Hazar-Susim, em Bete-Biri e em Saaraim. Estas foram as suas cidades, até ao reinado de Davi.

32 As suas aldeias foram: Etã, Aim, Rimom, Toquém e Asã; cinco cidades,

33 com todas as suas aldeias que estavam ao redor destas cidades, até Baal. Estas foram as suas habitações e tinham seu registro genealógico.

34 Estes, registrados por seus nomes, foram príncipes nas suas famílias: Mesobabe, Janleque, Josa, filho de Amazias,

35 Joel, Jeú, filho de Josibias, filho de Seraías, filho de Asiel,

36 Elioenai, Jaacobá, Jesoaías, Asaías, Adiel, Jesimiel, Benaia,

37 Ziza, filho de Sifi, filho de Alom, filho de Jedaías, filho de Sinri, filho de Semaías;

38 e as famílias de seus pais se multiplicaram abundantemente.

39 Chegaram até à entrada de Gedor, ao oriente do vale, à procura de pasto para os seus rebanhos.

40 Acharam pasto farto e bom e a terra espaçosa, tranqüila e pacífica, onde habitaram, dantes, os descendentes de Cam.

nemzetségük nem volt olyan népes, mint Júda fiaié.

28Ezek Beérsebában, Móládában és Hacar-Súálban laktak,

29továbbá Bilhában, Ecemben és Tóládban,

30Betúélban, Hormában és Ciklágban,

31Bét-Markábótban, Hacar-Szúszímban, Bét- Biríben és Saarajimban. Ezek voltak a városaik Dávid uralkodásának kezdetéig.

32Településeik voltak: Étám és Ajin, Rimmón, Tóken és Ásán; ez az öt város,

33és mindazok a települések, amelyek ezek körül a városok körül voltak Baalig. Ezek voltak a lakóhelyeik, és volt nekik származási jegyzékük is.

34Mesóbáb, Jamlék és Jósá, Amacjá fia,

35Jóél és Jéhú, Jósibjá fia, aki Szerájá fia, Asziél unokája volt,

36Eljóénaj, Jaakóbá, Jesóhájá, Aszájá, Adíél, Jeszímiél, Benájá

37és Zízá, Sifí fia, aki Allón fia, aki Jedájá fia, aki Simrí fia, aki Semájá fia volt:

38ezek a név szerint említettek fejedelmek voltak, akiknek a nemzetségei igen elszaporodtak.

39Ezért elmentek Gedór felé, a völgy keleti részéig, hogy ott keressenek nyájaiknak legelőt.

40Találtak is kövér és jó legelőt. Az a föld pedig tágas, nyugalmas és csendes volt. Azelőtt hámiak laktak ott,

[41] Estes, que estão registrados por seus nomes, vieram nos dias de Ezequias, rei de Judá, e derribaram as tendas, e feriram os meunitas que se encontraram ali, e os destruíram totalmente até ao dia de hoje, e habitaram em lugar deles, porque ali havia pasto para os seus rebanhos.

[42] Também deles, dos filhos de Simeão, quinhentos homens foram ao monte Seir, tendo por capitães a Pelatias, a Nearias, a Refaías e a Uziel, filhos de Isi.

[43] Feriram o restante dos que escaparam dos amalequitas e habitam ali até ao dia de hoje.

[41]de Ezékiásnak, Júda királyának az idejében eljöttek ezek a név szerint följegyzettek, szétverték azoknak a sátrait, és kiirtották a meúniakat, akiket ott találtak. Így van ez ma is. A helyükre telepedtek, mert ott találtak nyájaiknak legelőt.

[42]És közülük, Simeon fiai közül ötszáz ember elment a Széír-hegységbe, Jisí fiainak, Pelatjának, Nearjának, Refájának és Uzzíélnek a vezetésével.

[43]Levágták Amálék menekültjeinek a maradékát, és ott laknak a mai napig is.

1 Crônicas 5

Descendentes de Rúben

[1] Quanto aos filhos de Rúben, o primogênito de Israel (pois era o primogênito, mas, por ter profanado o leito de seu pai, deu-se a sua primogenitura aos filhos de José, filho de Israel; de modo que, na genealogia, não foi contado como primogênito.

[2] Judá, na verdade, foi poderoso entre seus irmãos, e dele veio o príncipe; porém o direito da primogenitura foi de José.),

[3] foram estes: Enoque, Palu, Hezrom e Carmi.

[4] O filho de Joel: Semaías, de quem foi filho Gogue, de quem foi filho Simei,

[5] de quem foi filho Mica, de quem foi filho Reaías, de quem foi filho Baal,

[6] de quem foi filho Beera, o qual Tiglate-Pileser, rei da Assíria, levou cativo; ele foi príncipe dos rubenitas.

1 Krónikák 5

Rúben leszármazottai

[1]Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai. Ő volt az elsőszülött, de mivel bemocskolta apja ágyát, elsőszülöttségi joga Izráel fiának, Józsefnek a fiaira szállt. Mégsem vezették át József elsőszülöttségét a származási jegyzékbe,

[2]mert Júda hatalmasabb volt testvéreinél, és a fejedelem is belőle származott, bár az elsőszülöttségi jog Józsefet illette.

[3]Rúbennek, Izráel elsőszülöttjének a fiai voltak: Hanók, Pallú, Hecrón és Karmí.

[4]Jóél utódai: az ő fia volt Semajá, ennek a fia Góg, ennek a fia Simí,

[5]ennek a fia Míká, ennek a fia Reájá, ennek a fia Baal,

[6]ennek a fia Beérá, akit fogságba vitt Tiglat-Pileszer asszír király. Ő volt a rúbeniek fejedelme.

[7] Quanto a seus irmãos, pelas suas famílias, quando foram inscritos nas genealogias segundo as suas descendências, tinham por cabeças Jeiel, Zacarias,

[8] Bela, filho de Azaz, filho de Sema, filho de Joel, que habitaram em Aroer, até Nebo e Baal-Meom;

[9] também habitaram do lado oriental, até à entrada do deserto, o qual se estende até ao rio Eufrates, porque o seu gado se tinha multiplicado na terra de Gileade.

[10] Nos dias de Saul, fizeram guerra aos hagarenos, que caíram pelo poder de sua mão, e habitaram nas tendas deles, em toda a terra fronteira de Gileade, do lado oriental.

Descendentes de Gade

[11] Os filhos de Gade habitaram defronte deles, na terra de Basã, até Salca.

[12] Joel foi o cabeça, e Safã, o segundo; também Janai e Safate estavam em Basã.

[13] Seus irmãos, segundo as suas casas paternas, foram: Micael, Mesulão, Seba, Jorai, Jacã, Zia e Héber; ao todo, sete;

[14] estes foram os filhos de Abiail, filho de Huri, filho de Jaroa, filho de Gileade, filho de Micael, filho de Jesisai, filho de Jado, filho de Buz.

[15] Aí, filho de Abdiel, filho de Guni, foi o cabeça da sua família.

[16] Habitaram em Gileade, em Basã e suas aldeias, bem como até aos limites de todos os arredores de Sarom.

[7]Ezek voltak a testvérei nemzetségük szerint, akiket származásuk szerint jegyzékbe vettek: Jeiél nemzetségfő és Zekarjá,

[8]meg Bela, Ázáz fia, aki Sema fia, aki Jóél fia volt. Lakóhelye Aróérban volt egészen Nebóig és Baal-Meónig,

[9]kelet felé pedig az Eufrátesz folyamig elnyúló puszta széléig terjeszkedett, mert elszaporodott a jószáguk Gileád földjén.

[10]Saul idejében háborút indítottak a hagriak ellen; kiirtották őket, majd a sátraikban laktak Gileád egész keleti vidékén.

Gád leszármazottai

[11]Gád fiai velük szemben laktak Básán földjén Szalkáig.

[12]Jóél volt a nemzetségfő, Sáfám a helyettese; Janaj és Sáfát is Básánban lakott.

[13]Testvéreik családonként ezek voltak: Míkáél, Mesullám, Seba, Jóraj, Jakán, Zía és Héber, összesen heten.

[14]Ezek Abíhajil fiai, aki Húrí fia, aki Járóah fia, aki Gileád fia, aki Míkáél fia, aki Jesísaj fia, aki Jahdó fia, aki Búz fia volt.

[15]Ahí, Abdíél fia, Gúní unokája volt a család nemzetségfője.

[16]Ők lakták Gileádot, a Básánt és az ottani falvakat, továbbá a Sáront összes legelőjével együtt, egyik végétől a másikig.

[17] Todos estes foram inscritos na genealogia, nos dias de Jotão, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, rei de Israel.

[17]Mindezeket felvették a származási jegyzékbe Jótámnak, Júda királyának és Jeroboámnak, Izráel királyának az idejében.

A história das tribos transjordânicas

[18] Dos filhos de Rúben, dos gaditas e da meia tribo de Manassés, homens valentes, que traziam escudo e espada, entesavam o arco e eram destros na guerra, houve quarenta e quatro mil setecentos e sessenta, capazes de sair a combate.

[18]Rúben fiai, a gádiak és Manassé törzsének az egyik fele – csupa vitéz, karddal-pajzzsal fölszerelt gyalogos vagy íjász, képzett harcos, negyvennégyezer-hétszázhatvan hadköteles –

[19] Fizeram guerra aos hagarenos, como a Jetur, a Nafis e a Nodabe.

[19]háborút indítottak a hagriak ellen, Jetúr, Náfís és Nódáb ellen.

[20] Foram ajudados contra eles, e os hagarenos e todos quantos estavam com eles foram entregues nas suas mãos; porque, na peleja, clamaram a Deus, que lhes deu ouvidos, porquanto confiaram nele.

[20]Segítséget kaptak velük szemben, és hatalmukba kerültek a hagriak és mindazok, akik velük tartottak, mert Istenhez kiáltottak segítségért a harcban, ő pedig meghallgatta kérésüket, mert bíztak benne.

[21] Levaram o gado deles: cinqüenta mil camelos, duzentas e cinqüenta mil ovelhas, dois mil jumentos; e cem mil pessoas.

[21]Jószágukat is elhajtották: ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat, valamint százezer embert.

[22] Porque muitos caíram feridos à espada, pois de Deus era a peleja; e habitaram no lugar deles até ao exílio.

[22]Sokan estek el halálra sebzetten, mert Istentől volt ez a harc. Az ő helyükön laktak a fogságig.

Manassé törzsének a Jordánon túli fele

[23] Os filhos da meia tribo de Manassés habitaram naquela terra de Basã até Baal-Hermom, e Senir, e o monte Hermom; e eram numerosos.

[23]Manassé törzsének egyik fele azon a földön telepedett le, amely Básántól Baal-Hermónig, Szenírig és a Hermón-hegységig terjed. Ezek igen megsokasodtak.

[24] Estes foram cabeças de suas famílias, a saber: Éfer, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias e Jadiel, guerreiros valentes, homens famosos, cabeças de suas famílias.

[24]Családjaik nemzetségfői ezek voltak: Éfer, Jisí, Eliél, Azriél, Jirmejá, Hódavjá és Jahdíél, vitéz férfiak, híres emberek, családjaik nemzetségfői.

[25] Porém cometeram transgressões contra o Deus de seus pais e se prostituíram, seguindo os deuses dos povos da terra, os quais Deus destruíra de diante deles.

[25]De hűtlenné váltak őseik Istenéhez, mert azoknak a népeknek az isteneivel paráználkodtak, amelyeket Isten kipusztított előlük az országból.

[26] Pelo que o Deus de Israel suscitou o espírito de Pul, rei da Assíria, e o espírito de Tiglate-Pileser, rei da Assíria, que os levou cativos, a saber: os rubenitas, os gaditas e a meia tribo de Manassés, e os trouxe para Hala, Habor e Hara e para o rio Gozã, onde permanecem até ao dia de hoje.

[26]Ezért arra indította Izráel Istene Púl asszír királynak és Tiglat-Pileszer asszír királynak a lelkét, hogy fogságba vigye a rúbenieket, a gádiakat és Manassé törzse felét. Elvitte őket Halahba és a Hábór mellé, Hárába és Gózán folyója mellé. Ott vannak még ma is.

1 Crônicas 6

Descendentes de Levi

Lévi leszármazottai: Kehát utódai

[1] Os filhos de Levi foram: Gérson, Coate e Merari.

[27]Lévi fiai Gérsón, Kehát és Merárí voltak.

[2] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.

[28]Kehát fiai voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél.

[3] Os filhos de Anrão: Arão, Moisés e Miriã. Os filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[29]Amrám gyermekei Áron, Mózes és Mirjám, Áron fiai pedig Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár voltak.

[4] Eleazar gerou a Finéias, e Finéias, a Abisua;

[30]Eleázár nemzette Fineást, Fineás nemzette Abísúát,

[5] Abisua gerou a Buqui, e Buqui, a Uzi;

[31]Abísúa nemzette Bukkít, Bukkí nemzette Uzzít,

[6] Uzi gerou a Zeraías, e Zeraías, a Meraiote;

[32]Uzzí nemzette Zerahját, Zerahjá nemzette Merájótot,

[7] Meraiote gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;

[33]Merájót nemzette Amarját, Amarjá nemzette Ahítúbot,

[8] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Aimaás;

[34]Ahítúb nemzette Cádókot, Cádók nemzette Ahímaacot,

[9] Aimaás gerou a Azarias, e Azarias, a Joanã;

[35]Ahímaac nemzette Azarját, Azarjá nemzette Jóhánánt,

[10] Joanã gerou a Azarias; este é o que serviu de sacerdote na casa que Salomão tinha edificado em Jerusalém.
[11] Azarias gerou a Amarias, e Amarias, a Aitube;
[12] Aitube gerou a Zadoque, e Zadoque, a Salum;
[13] Salum gerou a Hilquias, e Hilquias, a Azarias;
[14] Azarias gerou a Seraías, e Seraías, a Jeozadaque;
[15] Jeozadaque foi levado cativo, quando o SENHOR levou para o exílio a Judá e a Jerusalém pela mão de Nabucodonosor.

[36]Jóhánán nemzette Azarját; ő már abban a templomban végezte a papi szolgálatot, amelyet Salamon épített Jeruzsálemben.
[37]Azarjá nemzette Amarját, Amarjá nemzette Ahítúbot,
[38]Ahítúb nemzette Cádókot, Cádók nemzette Sallúmot,
[39]Sallúm nemzette Hilkijját, Hilkijjá nemzette Azarját,
[40]Azarjá nemzette Szeráját, Szerájá nemzette Jócádákot.
[41]Amikor az ÚR Júdát és Jeruzsálemet Nebukadneccarral fogságba vitette, Jócádák is velük ment.

1 Krónikák 6

Lévi leszármazottai: Gérsón és Merárí utódai
(Vö. 2Móz 6,16–19)

[16] Os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.
[17] São estes os nomes dos filhos de Gérson: Libni e Simei.
[18] Os filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel.
[19] Os filhos de Merari: Mali e Musi; são estas as famílias dos levitas, segundo as casas de seus pais.
[20] O filho de Gérson foi Libni, de quem foi filho Jaate, de quem foi filho Zima,
[21] de quem foi filho Joá, de quem foi filho Ido, de quem foi filho Zerá, de quem foi filho Jeaterai.
[22] O filho de Coate foi Aminadabe, de quem foi filho Coré, de quem foi filho Assir,

[1]Lévi fiai Gérsón, Kehát és Merárí voltak.
[2]Név szerint ezek voltak Gérsón fiai: Libní és Simí.
[3]Kehát fiai voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél.
[4]Merárí fiai Mahlí és Músí voltak. Ezek Lévi nemzetségei családjaik szerint.
[5]Gérsón fia Libní, ennek a fia Jahat, ennek a fia Zimmá,
[6]ennek a fia Jóáh, ennek a fia Iddó, ennek a fia Zerah és ennek a fia Jeotraj.
[7]Kehát utódai voltak: az ő fia Ammínádáb, ennek a fia Kórah, ennek a fia Asszír,

[23] de quem foi filho Elcana, de quem foi filho Ebiasafe, de quem foi filho Assir,
[24] de quem foi filho Taate, de quem foi filho Uriel, de quem foi filho Uzias, de quem foi filho Saul.
[25] Os filhos de Elcana: Amasai e Aimote.
[26] Quanto a Elcana, foi seu filho Zofai, de quem foi filho Naate,
[27] de quem foi filho Eliabe, de quem foi filho Jeroão, de quem foi filho Elcana.
[28] Os filhos de Samuel: o primogênito, Joel, e depois Abias.
[29] O filho de Merari foi Mali, de quem foi filho Libni, de quem foi filho Simei, de quem foi filho Uzá,
[30] de quem foi filho Siméia, de quem foi filho Hagias, de quem foi filho Asaías.

Cantores levitas

[31] São estes os que Davi constituiu para dirigir o canto na Casa do SENHOR, depois que a arca teve repouso.
[32] Ministravam diante do tabernáculo da tenda da congregação com cânticos, até que Salomão edificou a Casa do SENHOR em Jerusalém; e exercitavam o seu ministério segundo a ordem prescrita.
[33] São estes os que serviam com seus filhos. Dos filhos dos coatitas: Hemã, o cantor, filho de Joel, filho de Samuel,
[34] filho de Elcana, filho de Jeroão, filho de Eliel, filho de Toá,
[35] filho de Zufe, filho de Elcana, filho de Maate, filho de Amasai,
[36] filho de Elcana, filho de Joel, filho de Azarias, filho de Sofonias,

[8]ennek a fia Elkáná, ennek a fia Ebjászáf, ennek a fia pedig Asszír.
[9]Ennek a fia Tahat, ennek a fia Úríél, ennek a fia Uzzijjá és ennek a fia Saul.
[10]Elkáná fiai Amászaj és Ahímót voltak.
[11]Ennek a fia Elkáná, ennek a fia Cófaj, ennek a fia Nahat,
[12]ennek a fia Elíáb, ennek a fia Jeróhám, ennek a fia Elkáná, ennek a fia Sámuel.
[13]Sámuel fiai: Jóél volt az elsőszülött, Abijjá a második.
[14]Merárí utódai voltak: Mahlí, ennek a fia Libní, ennek a fia Simí, ennek a fia Uzzá,
[15]ennek a fia Simá, ennek a fia Haggijjá, és ennek a fia Aszájá.

A léviták szolgálata

[16]Ezeket bízta meg Dávid, hogy az ÚR házában vezessék az éneklést, miután elhelyezte ott a ládát,
[17]és akik az éneklés szolgálatát végezték a kijelentés sátrának a hajléka előtt, amíg Salamon föl nem építette az ÚR házát Jeruzsálemben, szolgálatban állva a rájuk vonatkozó rendtartás szerint.
[18]Ezek álltak szolgálatban fiaikkal együtt: a kehátiak fiai közül Hémán, az énekes, aki Jóél fia, aki Sámuel fia,
[19]aki Elkáná fia, aki Jeróhám fia, aki Eliél fia, aki Tóah fia,
[20]aki Cúf fia, aki Elkáná fia, aki Mahat fia, aki Amászaj fia,
[21]aki Elkáná fia, aki Jóél fia, aki Azarjá fia, aki Cefanjá fia,

[37] filho de Taate, filho de Assir, filho de Ebiasafe, filho de Coré,
[38] filho de Isar, filho de Coate, filho de Levi, filho de Israel.
[39] Seu irmão Asafe estava à sua direita; era Asafe filho de Berequias, filho de Siméia,
[40] filho de Micael, filho de Baaséias, filho de Malquias,
[41] filho de Etni, filho de Zera, filho de Adaías,
[42] filho de Etã, filho de Zima, filho de Simei,
[43] filho de Jaate, filho de Gérson, filho de Levi.
[44] Seus irmãos, os filhos de Merari, estavam à esquerda, a saber: Etã, filho de Quisi, filho de Abdi, filho de Maluque,
[45] filho de Hasabias, filho de Amazias, filho de Hilquias,
[46] filho de Anzi, filho de Bani, filho de Semer,
[47] filho de Mali, filho de Musi, filho de Merari, filho de Levi.
[48] Seus irmãos, os levitas, foram postos para todo o serviço do tabernáculo da Casa de Deus.

Descendentes de Arão

[49] Arão e seus filhos faziam ofertas sobre o altar do holocausto e sobre o altar do incenso, todo o serviço do lugar santíssimo e a expiação por Israel, segundo tudo quanto Moisés, servo de Deus, tinha ordenado.
[50] Foi filho de Arão Eleazar, de quem foi filho Finéias, de quem foi filho Abisua,

[22]aki Tahat fia, aki Asszír fia, aki Ebjászáf fia, aki Kórah fia,
[23]aki Jichár fia, aki Kehát fia, aki Lévi fia, aki pedig Izráel fia volt.
[24]Testvére, Ászáf állt a jobbján. Ászáf Berekjá fia volt, aki Simá fia,
[25]aki Míkáél fia, aki Baaszéjá fia, aki Malkijjá fia,
[26]aki Etní fia, aki Zerah fia, aki Adájá fia,
[27]aki Étán fia, aki Zimmá fia, aki Simí fia,
[28]aki Jahat fia, aki Gérsón fia, aki Lévi fia volt.
[29]Testvéreik, Merárí fiai, bal felől voltak: Étán, Kísí fia, aki Abdí fia, aki Mallúk fia,
[30]aki Hasabjá fia, aki Amacjá fia, aki Hilkijjá fia,
[31]aki Amcí fia, aki Bání fia, aki Semer fia,
[32]aki Mahlí fia, aki Músí fia, aki Merárí fia, aki Lévi fia volt.
[33]Testvéreikre, a lévitákra volt bízva mindenféle szolgálat az Isten házának hajlékánál.
[34]Az áldozatokat azonban Áron és fiai mutatták be az égőáldozati és az illatáldozati oltáron, továbbá ők végeztek minden teendőt a szentek szentjében, és ők szereztek engesztelést Izráelnek – mindenben úgy, ahogyan Mózes, az Isten szolgája megparancsolta.
[35]Áron utódai ezek voltak: Eleázár volt a fia, ennek a fia Fineás, ennek a fia Abísúa,

[51] de quem foi filho Buqui, de quem foi filho Uzi, de quem foi filho Zeraías,
[52] de quem foi filho Meraiote, de quem foi filho Amarias, de quem foi filho Aitube,
[53] de quem foi filho Zadoque, de quem foi filho Aimaás.

As cidades dos levitas
Josué 21.1-42

[54] São estes os lugares que eles habitavam, segundo os seus acampamentos, dentro dos seus limites, a saber: aos filhos de Arão, das famílias dos coatitas, pois lhes caiu a sorte,
[55] deram-lhes Hebrom, na terra de Judá, e os seus arredores.
[56] Porém o campo da cidade com suas aldeias deram a Calebe, filho de Jefoné.
[57] Aos filhos de Arão deram as cidades de refúgio: Hebrom e Libna com seus arredores, Jatir e Estemoa com seus arredores,
[58] Hilém com seus arredores, Debir com seus arredores,
[59] Asã com seus arredores e Bete-Semes com seus arredores;
[60] da tribo de Benjamim, Geba com seus arredores, Alemete com seus arredores e Anatote com seus arredores; ao todo, treze cidades, segundo as suas famílias.
[61] Aos filhos de Coate, que restaram da família da tribo, caíram por sorte dez cidades da meia tribo, metade de Manassés.
[62] Aos filhos de Gérson, segundo as suas famílias, da tribo de Issacar, da tribo de

[36]ennek a fia Bukkí, ennek a fia Uzzí, ennek a fia Zerahjá,
[37]ennek a fia Merájót, ennek a fia Amarjá, ennek a fia Ahítúb,
[38]ennek a fia Cádók, és ennek a fia Ahímaac volt.

A léviták városai
(Vö. Józs 21,8–42)

[39]Ezek voltak a lakóhelyeik, a területükön levő sátortáborok: Áron fiai közül a kehátiak nemzetségének, mivel a sorsolás révén nekik jutott,
[40]odaadták Júda földjén Hebrónt a körülötte levő legelőkkel együtt.
[41]De a város mezejét és falvait Kálébnak, Jefunne fiának adták.
[42]Áron fiainak adták a menedékvárosokat: Hebrónt, Libnát és legelőit, Jattírt és Estemóát és legelőit,
[43]Hílézt és legelőit, Debírt és legelőit,
[44]Ásánt és legelőit, Bét-Semest és legelőit.
[45]Benjámin törzséből pedig Gebát és legelőit, Álemetet és legelőit, Anátótot és legelőit. Nemzetségeiknek összesen tizenhárom városuk volt.
[46]Kehát többi fiának, akik a törzs nemzetségéből még hátra voltak, tíz város jutott sorsolás útján Efraim törzséből, Dán törzséből és Manassé törzsének a feléből.
[47]Gérsón fiainak nemzetségeik szerint tizenhárom város jutott Issakár törzséből,

Aser, da tribo de Naftali e da tribo de Manassés, em Basã, caíram treze cidades.

Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Manassé törzséből Básánban.

63 Aos filhos de Merari, segundo as suas famílias, da tribo de Rúben, da tribo de Gade e da tribo de Zebulom, caíram por sorte doze cidades.

48Merárí fiainak nemzetségeik szerint tizenkét város jutott sorsolás útján Rúben törzséből, Gád törzséből és Zebulon törzséből.

64 Assim, deram os filhos de Israel aos levitas estas cidades com seus arredores.

49Így adtak Izráel fiai a lévitáknak városokat és legelőket.

65 Deram-lhes por sorte, da tribo dos filhos de Judá, da tribo dos filhos de Simeão e da tribo dos filhos de Benjamim, estas cidades, que são mencionadas nominalmente.

50Sorsolással adták oda Júda fiainak törzséből, Simeon fiainak törzséből és Benjámin fiainak törzséből ezeket a név szerint megnevezett városokat.

66 A algumas das famílias dos filhos de Coate foram dadas cidades dos seus territórios da parte da tribo de Efraim.

51Kehát fiainak többi nemzetsége Efraim törzsétől kapta meg a nekik kisorsolt városokat.

67 Pois lhes deram as cidades de refúgio, Siquém com seus arredores, na região montanhosa de Efraim, como também Gezer com seus arredores,

52Nekik adták át az alábbi menedékvárosokat: Sikemet és legelőit Efraim hegyvidékén, Gézert és legelőit,

68 Jocmeão com seus arredores, Bete-Horom com seus arredores,

53Jokmeámot és legelőit, Bét-Hórónt és legelőit,

69 Aijalom com seus arredores e Gate-Rimom com seus arredores;

54Ajjálónt és legelőit, Gat- Rimmónt és legelőit;

70 e, da meia tribo de Manassés, Aner com seus arredores e Bileã com seus arredores foram dadas às demais famílias dos filhos de Coate.

55Manassé fele törzséből Ánért és legelőit, meg Bileámot és legelőit. Ezeket adták Kehát többi fia nemzetségének.

71 Aos filhos de Gérson, da família da meia tribo de Manassés, deram, em Basã, Golã com seus arredores e Astarote com seus arredores;

56Gérsón fiainak adták Manassé fél törzsének a nemzetségeiből Básánban Gólánt és legelőit, Astárótot és legelőit;

72 e da tribo de Issacar: Quedes com seus arredores, Daberate com seus arredores,

57Issakár törzséből Kedest és legelőit, Dobratot és legelőit,

[73] Ramote com seus arredores e Aném com seus arredores;
[74] e da tribo de Aser: Masal com seus arredores, Abdom com seus arredores,
[75] Hucoque com seus arredores e Reobe com seus arredores;
[76] e da tribo de Naftali na Galiléia: Quedes com seus arredores, Hamom com seus arredores e Quiriataim com seus arredores.
[77] Os demais filhos de Merari receberam, da tribo de Zebulom, Rimono com seus arredores e Tabor com seus arredores;
[78] e dalém do Jordão, na altura de Jericó, ao oriente do Jordão, deram-se-lhes, da tribo de Rúben, Bezer com seus arredores no deserto, Jaza com seus arredores,
[79] Quedemote com seus arredores e Mefaate com seus arredores;
[80] e da tribo de Gade em Gileade: Ramote com seus arredores, Maanaim com seus arredores,
[81] Hesbom com seus arredores e Jazer com seus arredores.

1 Crônicas 7

Descendentes de Issacar

[1] Os filhos de Issacar foram: Tola, Puá, Jasube e Sinrom; quatro ao todo.
[2] Os filhos de Tola: Uzi, Refaías, Jeriel, Jamai, Ibsão e Samuel, chefes das suas famílias, descendentes de Tola; homens valentes nas suas gerações, cujo número, nos dias de Davi, foi de vinte e dois mil e setecentos.

[58]Rámótot és legelőit, meg Ánémot és legelőit;
[59]Ásér törzséből Másált és legelőit, Abdónt és legelőit,
[60]Húkókot és legelőit, Rehóbot és legelőit;
[61]Naftáli törzséből Galileában Kedest és legelőit, Hammónt és legelőit, Kirjátajimot és legelőit.
[62]Merárí többi fiának Zebulon törzséből Rimmónót és legelőit, Tábórt és legelőit;
[63]a Jordánon túl, Jerikóval szemben, a Jordántól keletre eső részen Rúben törzséből a pusztában Becert és legelőit, Jahcát és legelőit,
[64]Kedémótot és legelőit, Méfaatot és legelőit;
[65]Gád törzséből Gileádban Rámótot és legelőit, Mahanajimot és legelőit,
[66]Hesbónt és legelőit, Jazért és legelőit.

1 Krónikák 7

Issakár leszármazottai

[1]Issakárnak négy fia volt: Tólá, Púá, Jásúb és Simrón.
[2]Tólá fiai voltak Uzzí, Refájá, Jeríél, Jahmaj, Jibszám és Sámuel. Tólá családfői nemzetségük kiváló vitézei voltak. Számuk Dávid idejében huszonkétezer-hatszáz volt.

[3] O filho de Uzi: Izraías; e os filhos de Izraías: Micael, Obadias, Joel e Issias; cinco ao todo; todos eles chefes.

[4] Tinham, nas suas gerações, segundo as suas famílias, em tropas de guerra, trinta e seis mil homens; pois tinham muitas mulheres e filhos.

[5] Seus irmãos, em todas as famílias de Issacar, homens valentes, foram oitenta e sete mil, todos registrados pelas suas genealogias.

Descendentes de Benjamim

[6] Os filhos de Benjamim: Bela, Bequer e Jediael; três ao todo.

[7] Os filhos de Bela: Esbom, Uzi, Uziel, Jerimote e Iri; cinco ao todo; chefes das suas famílias, homens valentes, foram vinte e dois mil e trinta e quatro, registrados pelas suas genealogias.

[8] Os filhos de Bequer: Zemira, Joás, Eliézer, Elioenai, Onri, Jerimote, Abias, Anatote e Alemete; todos filhos de Bequer.

[9] O número deles, registrados pelas suas genealogias, segundo as suas gerações, chefes das suas famílias, homens valentes, vinte mil e duzentos.

[10] O filho de Jediael: Bilã; os filhos de Bilã: Jeús, Benjamim, Eúde, Quenaana, Zetã, Társis e Aisaar.

[11] Todos estes, filhos de Jediael, foram chefes das suas famílias, homens valentes, dezessete mil e duzentos, capazes de sair à guerra.

[3]Uzzí fia volt Jizrahjá. Jizrahjá fiai voltak: Míkáél, Óbadjá, Jóél és Jissijjá. Mind az öten főemberek voltak.

[4]Családi névjegyzékük szerint a hozzájuk tartozó, katonai szolgálatra rendelt csapatokhoz harminchatezer ember tartozott, mert sok feleségük és sok fiuk volt.

[5]Testvéreik, Issakár egész nemzetsége, kiváló vitézek voltak, összesen nyolcvanhétezren, akiket beírtak a származási jegyzékbe.

Benjámin leszármazottai

[6]Benjámin fiai hárman voltak: Bela, Beker és Jedíaél.

[7]Bela fiai voltak: Ecbón, Uzzí, Uzzíél, Jerímót és Írí, ez az öt családfő és kiváló vitéz. A származási jegyzékbe huszonkétezerharmincnégyen voltak beírva.

[8]Beker fiai voltak: Zemírá, Jóás, Elíézer, Eljóénaj, Omrí, Jerémót, Abijjá, Anátót és Álemet. Mindezek Beker fiai voltak.

[9]A származási jegyzékbe húszezer-kétszáz tőlük származó családfő és kiváló vitéz volt beírva.

[10]Jedíaél fia Bilhán volt. Bilhán fiai voltak: Jeús, Benjámin, Éhúd, Kenaaná, Zétán, Tarsís és Ahísahar.

[11]Mindezek Jedíaél fiai voltak, családfők és kiváló vitézek; a katonai szolgálatra alkalmas emberek tizenhétezer-kétszázan voltak.

Dán és Naftáli leszármazottai

(Vö. 1Móz 46,23–24)

[12] Supim e Hupim eram filhos de Ir; e Husim, filho de Aer.

[13] Os filhos de Naftali: Jaziel, Guni, Jezer e Salum, filhos de Bila.

Descendentes de Manassés

[14] O filho de Manassés: Asriel, de sua concubina síria, que também deu à luz a Maquir, pai de Gileade.

[15] Maquir tomou a irmã de Hupim e Supim por mulher. O nome dela era Maaca; o nome do irmão de Maquir era Zelofeade, o qual teve só filhas.

[16] Maaca, mulher de Maquir, teve um filho, a quem chamou Perez; irmão deste foi Seres. Os filhos de Perez foram Ulão e Requém.

[17] O filho de Ulão: Bedã. Tais foram os filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés.

[18] Sua irmã Hamolequete deu à luz a Isode, a Abiezer e a Macla.

[19] Foram os filhos de Semida: Aiã, Siquém, Liqui e Anião.

Descendentes de Efraim

[20] Era filho de Efraim Sutela, de quem foi filho Berede, de quem foi filho Taate, de quem foi filho Eleada, de quem foi filho Taate,

[21] de quem foi filho Zabade, de quem foi filho Sutela; e ainda Ézer e Eleade, mortos pelos homens de Gate, naturais da terra, pois eles desceram para roubar o gado destes.

[22] Pelo que por muitos dias os chorou Efraim, seu pai, cujos irmãos vieram para o consolar.

[12]Suppím és Huppím Ír fiai voltak. Husím Ahér fia volt.

[13]Naftáli fiai voltak: Jahacíél, Gúní, Jécer és Sallúm, Bilhá unokái.

Manassé Jordánon inneni felének a leszármazottai

[14]Manassé fia volt Aszríél, akit arám másodfelesége szült. Ő szülte Mákírt, Gileád atyját is.

[15]Mákír pedig feleségül vette Huppím és Suppím Maaká nevű húgát. Egy másik fiának Celofhád volt a neve. Celofhádnak csak leányai voltak.

[16]Maaká, Mákír felesége fiút szült, akit Peresnek nevezett el, öccsét pedig Seresnek. Ennek a fiai Úlám és Rekem voltak.

[17]Úlám fia Bedán volt. Ezek Gileádnak, Mákír fiának, Manassé unokájának a fiai.

[18]Nővére, Móleket szülte Íshódot, Abíezert és Mahlát.

[19]Semída fiai Ahján, Sekem, Likhí és Aníám voltak.

Efraim leszármazottai

[20]Efraim fia volt Sútelah, ennek a fia Bered, ennek a fia Tahat, ennek a fia Eládá, ennek a fia Tahat,

[21]ennek a fia Zábád, ennek a fiai: Sútelah, Ézer és Elád. Ezeket megölték a gátiak, annak a földnek az őslakosai, mert lementek, hogy elvegyék a jószágukat.

[22]Apjuk, Efraim sokáig gyászolt, ezért elmentek hozzá a testvérei, hogy megvigasztalják.

[23] Depois, coabitou com sua mulher, e ela concebeu e teve um filho, a quem ele chamou Berias, porque as coisas iam mal na sua casa.

[23]Azután bement a feleségéhez, az pedig teherbe esett, és fiút szült, akit Beríának neveztek el, mert ez akkor történt, amikor szerencsétlenség érte a házát.

[24] Sua filha foi Seerá, que edificou a Bete-Horom, a de baixo e a de cima, como também a Uzém-Seerá.

[24]Leánya Seerá volt, aki Alsó- és Felső-Bét-Hórónt és Uzzén-Seerát építette.

[25] O filho de Berias foi Refa, de quem foi filho Resefe, de quem foi filho Tela, de quem foi filho Taã,

[25]Fia Refah volt, ennek a fia Resef, ennek a fia Telah, ennek a fia Tahan,

[26] de quem foi filho Ladã, de quem foi filho Amiúde, de quem foi filho Elisama,

[26]ennek a fia Ladán, ennek a fia Ammíhúd, ennek a fia Elísámá,

[27] de quem foi filho Num, de quem foi filho Josué.

[27]ennek a fia Nún, ennek a fia pedig Józsué volt.

[28] A possessão e habitação deles foram: Betel e as suas aldeias; ao oriente, Naarã; e, ao ocidente, Gezer e suas aldeias, Siquém e suas aldeias, até Aia e suas aldeias;

[28]Az ő birtokuk és lakóhelyük volt Bétel és falvai, keletre Naarán, nyugatra Gézer és falvai, Sikem és falvai, egészen Ajjáig és falvaiig.

[29] do lado dos filhos de Manassés, Bete-Seã e suas aldeias, Taanaque e suas aldeias, Megido e suas aldeias, Dor e suas aldeias; nestas, habitaram os filhos de José, filho de Israel.

[29]Manassé fiainak a birtokában voltak Bét-Seán és falvai, Taanak és falvai, Megiddó és falvai, Dór és falvai. Ezekben laktak Izráel fiának, Józsefnek az utódai.

Descendentes de Aser

Ásér leszármazottai
(Vö. 1Móz 46,17)

[30] Os filhos de Aser: Imna, Isvá, Isvi e Berias e Sera, irmã deles.

[30]Ásér fiai voltak: Jimná, Jisvá, Jisví, Beríá és ezeknek a húga, Szerah.

[31] Os filhos de Berias: Héber e Malquiel; este foi o pai de Birzavite.

[31]Beríá fiai voltak Heber és Malkíél, aki Birzajit apja volt.

[32] Héber gerou a Jaflete, a Somer, a Hotão e a Suá, irmã deles.

[32]Heber nemzette Jaflétot, Sómért, Hótámot, és ezeknek a húgát, Súát.

[33] Os filhos de Jaflete: Pasaque, Bimal e Asvate; estes foram os filhos de Jaflete.

[33]Jaflét fiai voltak: Pászak, Bimhál és Asvát. Ezek Jaflét fiai.

[34] Os filhos de Semer: Aí, Roga, Jeubá e Arã.

[34]Sómér fiai voltak: Ahí, Rohgá, Jehubbá és Arám.

[35] Os filhos de seu irmão Helém: Zofa, Imna, Seles e Amal.
[36] Os filhos de Zofa: Sua, Harnefer, Sual, Beri, Inra,
[37] Bezer, Hode, Sama, Silsa, Itrã e Beera.
[38] Os filhos de Jéter: Jefoné, Pispa e Ara.
[39] Os filhos de Ula: Ara, Haniel e Rizia.
[40] Todos estes foram filhos de Aser, chefes das famílias, escolhidos, homens valentes, chefes de príncipes, registrados nas suas genealogias para o serviço na guerra; seu número foi de vinte e seis mil homens.

1 Crônicas 8

Descendentes de Benjamim

[1] Benjamim gerou a Bela, seu primogênito, a Asbel, o segundo, a Aará, o terceiro,
[2] a Noá, o quarto, e a Rafa, o quinto.
[3] Bela teve estes filhos: Adar, Gera, Abiúde,
[4] Abisua, Naamã, Aoá,
[5] Gera, Sefufá e Hurão.
[6] Estes foram os filhos de Eúde, que foram chefes das famílias dos moradores de Geba e transportados para o exílio a Manaate:
[7] Naamã, Aías e Gera; este os transportou e gerou a Uzá e a Aiúde.
[8] Saaraim, depois de ter repudiado suas mulheres Husim e Baara, gerou nos campos de Moabe,

[35]Testvérének, Hélemnek a fiai voltak: Cófah, Jimná, Séles és Ámal.
[36]Cófah fiai voltak: Szúah, Harnefer, Súál, Bérí és Jimrá,
[37]meg Becer, Hód, Sammá, Silsá, Jitrán és Beéra.
[38]Jeter fiai voltak: Jefunne, Piszpá és Ará.
[39]Ullá fiai voltak: Árah, Hanníél és Ricjá.
[40]Mindezek Ásér utódai voltak: családfők, válogatott, kiváló vitézek, elsők a fejedelmek között. Amikor származási jegyzékbe vették őket a katonai szolgálatra, szám szerint huszonhatezren voltak.

1 Krónikák 8

Benjámin leszármazottai városonként

(Vö. 1Móz 46, 21)

[1]Benjámin nemzette elsőszülöttjeként Belát, másodikként Asbélt, harmadikként Ahrahot,
[2]negyedikként Nóhát, ötödikként pedig Ráfát.
[3]Bela fiai voltak: Addár, Gérá és Abíhúd,
[4]Abísúa, Naamán és Ahóah,
[5]Gérá, Sefúfán és Húrám.
[6]Ezek voltak Éhúd fiai, Geba lakóinak a családfői, de áttelepítették őket Mánahatba:
[7]Naamán, Ahijjá és Gérá. Ő telepítette át őket, és ő nemzette Uzzát meg Ahíhúdot.
[8]Saharajim Móáb mezején nemzett fiakat, miután elbocsátotta feleségeit, Húsímot és Baarát;

[9] de Hodes, sua mulher, a Jobabe, a Zíbia, a Messa, a Malcã,
[10] a Jeús, a Saquias e a Mirma; foram estes os seus filhos, chefes das famílias.
[11] Husim gerou a Abitube e a Elpaal.
[12] Os filhos de Elpaal foram: Héber, Misã e Semede; este edificou a Ono e a Lode e suas aldeias.
[13] Berias e Sema foram cabeças das famílias dos moradores de Aijalom, que afugentaram os moradores de Gate.
[14] Aiô, Sasaque, Jeremote,
[15] Zebadias, Arade, Éder,
[16] Micael, Ispa e Joá foram filhos de Berias.
[17] Zebadias, Mesulão, Hizqui, Héber,
[18] Ismerai, Izlias e Jobabe, filhos de Elpaal.
[19] Jaquim, Zicri, Zabdi,
[20] Elienai, Ziletai, Eliel,
[21] Adaías, Beraías e Sinrate, filhos de Simei.
[22] Ispã, Héber, Eliel,
[23] Abdom, Zicri, Hanã,
[24] Hananias, Elão, Antotias,
[25] Ifdéias e Penuel, filhos de Sasaque.
[26] Sanserai, Searias, Atalias,
[27] Jaaresias, Elias e Zicri, filhos de Jeroão.
[28] Estes foram chefes das famílias, segundo as suas gerações, e habitaram em Jerusalém.
[29] Em Gibeão habitou o pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca,

[9]Hódesnek, a feleségének nemzette Jóbábot, Cibját, Mésát és Malkámot.
[10]Jeúcot, Szokját és Mirmát. Ezek a fiai családfők voltak.
[11]Húsímnak nemzette Abítúbot és Elpaalt.
[12]Elpaal fiai voltak: Éber, Misám és Semed, aki Ónót, Lódot és falvait építette,
[13]Beríá és Sema, Ajjálón lakóinak a családfői kergették el Gát lakosait.
[14]Ahjó, Sásák és Jerémót,
[15]Zebadjá, Arád és Eder,
[16]Míkáél, Jispá és Jóhá voltak Beríá fiai.
[17]Zebadjá, Mesullám, Hizkí és Heber,
[18]Jismeraj, Jizlíá és Jóbáb voltak Elpaal fiai.
[19]Jákím, Zikrí és Zabdí,
[20]Eliénaj, Cilletaj és Eliél,
[21]Adájá, Berájá és Simrát voltak Simí fiai.
[22]Jispán, Éber és Eliél,
[23]Abdón, Zikrí és Hánán,
[24]Hananjá, Élám és Antótijjá,
[25]Jifdejá és Penúél voltak Sásák fiai.
[26]Samseraj, Seharjá és Ataljá,
[27]Jaaresjá, Élijjá és Zikrí voltak Jeróhám fiai.
[28]Ezek a családfők nemzetségük főemberei voltak, Jeruzsálemben laktak.

A gibeóni Saul nemzetsége

[29]Gibeónban lakott Jeiél, Gibeón atyja; feleségének Maaká volt a neve.

[30] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Nadabe,

[31] Gedor, Aiô e Zequer.

[32] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[33] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul; Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[34] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[35] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque, Taréia e Acaz.

[36] Acaz gerou a Jeoada; Jeoada gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[37] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Rafa, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[38] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram: Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

[39] Os filhos de Eseque, seu irmão, foram: Ulão, seu primogênito, Jeús, o segundo, e Elifelete, o terceiro.

[40] Os filhos de Ulão foram homens valentes, flecheiros; e tiveram muitos filhos e netos: cento e cinqüenta. Todos estes foram dos filhos de Benjamim.

1 Crônicas 9

Habitantes de Jerusalém depois do cativeiro

[1] Todo o Israel foi registrado por genealogias e inscrito no Livro dos Reis de

[30]Elsőszülött fia Abdón volt, azután Cúr, Kís, Baal és Nádáb,

[31]Gedór, Ahjó és Zeker.

[32]Miklót nemzette Simát. Rokonságukkal együtt ezek is Jeruzsálemben laktak, testvéreikkel átellenben.

[33]Nér nemzette Kíst, Kís nemzette Sault, Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát Abínádábot és Esbaalt.

[34]Jónátán fia Meríbbaal volt, és Meríbbaal nemzette Míkát.

[35]Míká fiai Pítón, Melek, Taréa és Áház voltak.

[36]Áház nemzette Jóaddát, Jóaddá nemzette Álemetet, Azmávetet és Zimrít, Zimrí nemzette Mócát,

[37]Mócá nemzette Binát. Ennek a fia volt Refájá, ennek a fia Elászá, és ennek a fia Ácél.

[38]Ácélnak hat fia volt, név szerint ezek: Azríkám, Bókerú, Jismáél, Searjá, Óbadjá és Hánán; mindezek Ácél fiai voltak.

[39]Testvérének, Éseknek a fiai voltak: Úlám volt az elsőszülött, Jeús a második és Elífelet a harmadik.

[40]Úlám fiai kiváló vitézek és íjászok voltak. Gyermekeik és unokáik megsokasodva százötvenen voltak. Mindezek Benjámin fiai voltak.

1 Krónikák 9

[1]Így vették egész Izráelt származási jegyzékbe, és írták be őket Izráel királyainak a könyvébe.

Israel, e Judá foi levado para o exílio à Babilônia, por causa da sua transgressão.

2 Os primeiros habitadores, que de novo vieram morar nas suas próprias possessões e nas suas cidades, foram os israelitas, os sacerdotes, os levitas e os servos do templo.

3 Porém alguns dos filhos de Judá, dos filhos de Benjamim e dos filhos de Efraim e Manassés habitaram em Jerusalém:

4 Utai, filho de Amiúde, filho de Onri, filho de Inri, filho de Bani, dos filhos de Perez, filho de Judá;

5 dos silonitas: Asaías, o primogênito, e seus filhos;

6 dos filhos de Zerá: Jeuel e seus irmãos; seiscentos e noventa ao todo;

7 dos filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Hodavias, filho de Hassenuá;

8 Ibnéias, filho de Jeroão, e Elá, filho de Uzi, filho de Micri, e Mesulão, filho de Sefatias, filho de Reuel, filho de Ibnijas;

9 e seus irmãos, segundo as suas gerações; novecentos e cinqüenta e seis ao todo; todos estes homens foram cabeças de famílias nas casas de suas famílias.

10 Dos sacerdotes: Jedaías, Jeoiaribe, Jaquim,

11 Azarias, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote, filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus;

12 Adaías, filho de Jeroão, filho de Pasur, filho de Malquias, e Masai, filho de Adiel,

A fogság utáni Jeruzsálem névjegyzéke

A júdaiakat hűtlenségük miatt fogságba hurcolták Babilóniába.

2Az első lakosok, akik visszakerültek birtokukra és városaikba, izráeliek, papok, léviták és templomszolgák voltak.

3Jeruzsálemben Júda és Benjámin fiai, valamint Efraim és Manassé fiai közül valók laktak:

4Útaj, Ammíhúd fia, aki Omrí fia, aki Imrí fia, aki Bání fia, Pérecnek, Júda fiának az utódai közül.

5A sílóiak közül Aszájá, az elsőszülött, és a fiai.

6Zerah fiai közül Jeúél és rokonsága, hatszázkilencvenen.

7Benjámin fiai közül való volt Szallú, Messullám fia, aki Hódavjá fia, aki Hasszenuá fia volt.

8Továbbá Jibnejá, Jeróhám fia, Élá, Uzzí fia, aki Mikrí fia volt, és Mesullám, Sefatjá fia, aki Reúél fia, aki Jibnijjá fia volt.

9Rokonaik származásuk szerint kilencszázötvenhatan voltak. Mindezek a férfiak családfők voltak, ki-ki a maga családjában.

10A papok közé tartozott Jedajá, Jójáríb és Jákín;

11Azarjá, Hilkijjá fia, aki Mesullám fia, aki Cádók fia, aki Merájót fia, aki Ahítúbnak, az Isten háza felügyelőjének a fia volt.

12Továbbá Adájá, Jeróhám fia, aki Pashúr fia, aki Malkijjá fia volt, és Maszaj, Adíél

filho de Jazera, filho de Mesulão, filho de Mesilemite, filho de Imer,

13 como também seus irmãos, cabeças das suas famílias; mil setecentos e sessenta ao todo, homens capazes para a obra do ministério da Casa de Deus.

14 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, dos filhos de Merari;

15 Baquebacar, Heres, Galal e Matanias, filho de Mica, filho de Zicri, filho de Asafe;

16 Obadias, filho de Semaías, filho de Galal, filho de Jedutum; Berequias, filho de Asa, filho de Elcana, morador das aldeias dos netofatitas.

17 Os porteiros: Salum, Acube, Talmom e Aimã e os irmãos deles; Salum era o chefe.

18 Estavam até agora de guarda à porta do rei, do lado do oriente; tais foram os porteiros dos arraiais dos filhos de Levi.

19 Salum, filho de Coré, filho de Ebiasafe, filho de Corá, e seus irmãos da casa de seu pai, os coreítas, estavam encarregados da obra do ministério e eram guardas das portas do tabernáculo; e seus pais tinham sido encarregados do arraial do SENHOR e eram guardas da entrada.

20 Finéias, filho de Eleazar, os regia nesse tempo, e o SENHOR era com ele.

21 Zacarias, filho de Meselemias, era o porteiro da entrada da tenda da congregação.

fia, aki Jahzérá fia, aki Mesullám fia, aki Mesillémít fia, aki Immér fia volt.

13Rokonságuk, a családfők ezerhétszázhatvanan voltak, kiváló emberek Isten háza szolgálatának a munkájában.

14A léviták közé tartozott Semajá, Hassúb fia, aki Azríkám fia, aki Hasabjá fia volt, Merárí fiai közül.

15Bakbakkar, Heres és Gálál, továbbá Mattanjá, Míká fia, aki Zikrí fia, aki Ászáf fia volt.

16Azután Óbadjá, Semajá fia, aki Gálál fia, aki Jedútún fia volt; meg Berekjá, Ászá fia, Elkáná unokája, aki a netófáiak falvaiban lakott.

A jeruzsálemi templom kapuőrei

17Kapuőrök voltak: Sallúm, Akkúb, Talmón és Ahímán. Testvérük, Sallúm volt a vezetőjük;

18még most is ott szolgálnak a keletre néző királyi kapunál. Ők voltak a kapuőrök Lévi fiainak a táboraiban.

19Sallúm pedig, Kóré fia, aki Ebjászáf fia, aki Kórah fia volt, testvéreivel együtt, akik a kórahiak családjából származtak, a szolgálat munkájában a sátor küszöbének az őrei voltak, mert már őseik is az ÚR tábora bejáratának az őrei voltak.

20Fejedelmük egykor Fineás, Eleázár fia volt – az ÚR legyen vele!

21Zekarjá, Meselemjá fia a kijelentés sátra bejáratának a kapuőre volt.

[22] Todos estes, escolhidos para guardas das portas, foram duzentos e doze. Estes foram registrados pelas suas genealogias nas suas respectivas aldeias; e Davi e Samuel, o vidente, os constituíram cada um no seu cargo.

[22]A küszöbök választott kapuőrei összesen kétszáztizenketten voltak. Őket falvaikban vették származási jegyzékbe, megbízatásukat már Dávid, sőt Sámuel, a látó alapozta meg.

[23] Guardavam, pois, eles e seus filhos as portas da Casa do SENHOR, na casa da tenda.

[23]Ők és fiaik őrizték az ÚR házának, illetve a sátornak a kapuit.

[24] Os porteiros estavam aos quatro ventos: ao oriente, ao ocidente, ao norte e ao sul.

[24]A négy égtáj irányában voltak őrök: keletre, nyugatra, északra és délre.

[25] Seus irmãos, que habitavam nas suas aldeias, tinham de vir, de tempo em tempo, para servir com eles durante sete dias;

[25]A falvakban lakó testvéreiknek időről időre hét napra be kellett vonulniuk hozzájuk.

[26] porque havia sempre, naquele ofício, quatro porteiros principais, que eram levitas, e tinham a seu cargo as câmaras e os tesouros da Casa de Deus.

[26]Mert az állandó megbízatás a négy főkapuőré volt, akik léviták voltak. Ők voltak az Isten háza kamráinak és kincseinek a felügyelői.

[27] Estavam alojados à roda da Casa de Deus, porque a vigilância lhes estava encarregada, e tinham o dever de a abrir, todas as manhãs.

[27]Az Isten háza körül töltötték az éjszakát, mivel rájuk volt bízva az őrködés, és ők nyitották ki minden reggel az ajtókat.

[28] Alguns deles estavam encarregados dos utensílios do ministério, porque estes eram contados quando eram trazidos e quando eram tirados.

[28]A kapuőrök közül kerültek ki azok, akikre az istentiszteleti fölszereléseket bízták. Ezeket megszámolva kellett bevinniük és megszámolva kellett kihozniuk.

[29] Outros havia que estavam encarregados dos móveis e de todos os objetos do santuário, como também da flor de farinha, do vinho, do azeite, do incenso e da especiaria.

[29]Közülük kerültek ki azok is, akik számon tartották a fölszerelést, a szentély egész fölszerelését: a finomlisztet, a bort, az olajat, a tömjént és a balzsamokat is –

[30] Alguns dos filhos dos sacerdotes confeccionavam as especiarias.

[30]ám a balzsamokból az illatos kenetet csak a papoknak volt szabad kikeverni.

[31] Matitias, dentre os levitas, o primogênito de Salum, o coreíta, tinha o cargo do que se fazia em assadeiras.

[31]Mattitjára, az egyik lévitára, a kórahi Sallúm elsőszülöttjére bízták a sütés munkájának felügyeletét.

[32] Outros dos seus irmãos, dos filhos dos coatitas, tinham o encargo de preparar os pães da proposição para todos os sábados.

[32]Néhány keháti testvérükre bízták, hogy a sorba rakott kenyereket szombatról szombatra kirakják.

[33] Quanto aos cantores, cabeças das famílias entre os levitas, estavam alojados nas câmaras do templo e eram isentos de outros serviços; porque, de dia e de noite, estavam ocupados no seu mister.

[33]Az énekesek, a léviták családfői soha nem pihenhettek kamráikban, mert éjjel-nappal végezniük kellett munkájukat.

[34] Estes foram cabeças das famílias entre os levitas, chefes em suas gerações, e habitavam em Jerusalém.

[34]A léviták családfői voltak ezek, származásuk szerint főemberek, és Jeruzsálemben laktak.

A gibeóni Saul nemzetsége
(Vö. 1 Krón 8,29–38)

[35] Em Gibeão habitou Jeiel, pai de Gibeão, cuja mulher se chamava Maaca;

[35]Gibeónban lakott Jeíél, Gibeón atyja; feleségének Maaká volt a neve.

[36] e também seu filho primogênito Abdom e ainda Zur, Quis, Baal, Ner, Nadabe,

[36]Elsőszülött fia Abdón volt, azután Cúr, Kís, Baal, Nér és Nádáb,

[37] Gedor, Aiô, Zacarias e Miclote.

[37]Gedór, Ahjó, Zekarjá és Miklót.

[38] Miclote gerou a Siméia. Estes habitaram em Jerusalém, com seus irmãos, bem defronte deles.

[38]Miklót nemzette Simát. Rokonságukkal együtt ezek is Jeruzsálemben laktak, testvéreikkel átellenben.

[39] Ner gerou a Quis; e Quis gerou a Saul, Saul gerou a Jônatas, a Malquisua, a Abinadabe e a Esbaal.

[39]Nér nemzette Kíst, Kís nemzette Sault, Saul nemzette Jónátánt, Malkísúát, Abínádábot és Esbaalt.

[40] Filho de Jônatas foi Meribe-Baal, e Meribe-Baal gerou a Mica.

[40]Jónátán fia Meríbbaal volt, és Meríbbaal nemzette Míkát.

[41] Os filhos de Mica foram: Pitom, Meleque e Taréia.

[41]Míká fiai voltak: Pítón, Melek, Taréa és Áház.

[42] Acaz gerou a Jaerá, e Jaerá gerou a Alemete, a Azmavete e a Zinri; e Zinri gerou a Mosa.

[42]Áház nemzette Jarát, Jará nemzette Álemetet, Azmávetet és Zimrít, Zimrí nemzette Mócát,

[43] Mosa gerou a Bineá, de quem foi filho Refaías, de quem foi filho Eleasa, de quem foi filho Azel.

[44] Teve Azel seis filhos, cujos nomes foram Azricão, Bocru, Ismael, Searias, Obadias e Hanã; todos estes foram filhos de Azel.

1 Crônicas 10

A derrota de Israel e a morte de Saul
1 Samuel 31.1-7

[1] Os filisteus pelejaram contra Israel; e, tendo os homens de Israel fugido de diante dos filisteus, caíram mortos no monte Gilboa.

[2] Os filisteus perseguiram Saul e seus filhos e mataram Jônatas, Abinadabe e Malquisua, filhos de Saul.

[3] Agravou-se muito a peleja contra Saul, os flecheiros o avistaram, e ele muito os temeu.

[4] Então, disse Saul ao seu escudeiro: Arranca a tua espada e atravessa-me com ela, para que, porventura, não venham estes incircuncisos e escarneçam de mim. Porém o seu escudeiro não o quis, porque temia muito; então, Saul tomou a espada e se lançou sobre ela.

[5] Vendo, pois, o seu escudeiro que Saul já era morto, também ele se lançou sobre a espada e morreu com ele.

[6] Assim, morreram Saul e seus três filhos; e toda a sua casa pereceu juntamente com ele.

[7] Vendo os homens de Israel que estavam no vale que os homens de Israel fugiram e

[43]Mócá nemzette Binát, ennek a fia volt Refájá, ennek a fia Elászá, ennek a fia Ácél.

[44]Ácélnak hat fia volt, név szerint ezek: Azríkám, Bókerú, Jismáél, Searjá, Óbadjá és Hánán. Ezek voltak Ácél fiai.

1 Krónikák 10

Saul elesik a gilbóai csatában
(Vö. 1 Sam 31)

[1]A filiszteusok háborút viseltek Izráel ellen, és az izráeliek megfutamodtak a filiszteusok előtt. Elesettek borították a Gilbóa-hegyet.

[2]A filiszteusok Saulnak és fiainak a nyomába szegődtek, és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkisúát, Saul fiait.

[3]Heves küzdelem dúlt Saul körül, de végül eltalálták az íjászok. Megsebesítették az íjászok,

[4]ezért azt mondta Saul a fegyverhordozójának: Húzd ki a kardod, és szúrj le vele, hogy ha ideérnek ezek a körülmetéletlenek, ne űzzenek gúnyt belőlem! De a fegyverhordozó nem akarta megtenni, mert nagyon félt. Ekkor fogta Saul a kardját, és beledőlt.

[5]Amikor látta a fegyverhordozója, hogy meghalt Saul, ő is a kardjába dőlt, és meghalt.

[6]Így halt meg Saul és három fia, és vele együtt egész háza népe is meghalt.

[7]Amikor látták mindazok az izráeliek, akik a völgyben laktak, hogy azok

que Saul e seus filhos estavam mortos, desampararam as cidades e fugiram; e vieram os filisteus e habitaram nelas.

megfutamodtak, és hogy Saul is meghalt fiaival együtt, elhagyták városaikat és elmenekültek, a filiszteusok pedig odajöttek, és letelepedtek azokban.

A sepultura de Saul

1 Samuel 31.8-13

[8] Sucedeu, pois, que, vindo os filisteus ao outro dia a despojar os mortos, acharam Saul e os seus filhos caídos no monte Gilboa.

[8]Másnap eljöttek a filiszteusok, hogy kifosszák az elesetteket. Megtalálták Sault és a fiait, amint ott feküdtek a Gilbóa-hegyen.

[9] E os despojaram, tomaram a sua cabeça e as suas armas e enviaram mensageiros pela terra dos filisteus, em redor, a levar as boas-novas a seus ídolos e entre o povo.

[9]Kifosztották őt, magukkal vitték a fejét és a fegyvereit, és körbeküldték a filiszteusok földjén, hogy megvigyék az örömhírt bálványaiknak és a népnek.

[10] Puseram as armas de Saul no templo de seu deus, e a sua cabeça afixaram na casa de Dagom.

[10]Fegyverzetét isteneik templomában helyezték el, koponyáját pedig kiakasztották Dágón templomában.

[11] Ouvindo, pois, toda a Jabes de Gileade tudo quanto os filisteus fizeram a Saul,

[11]Amikor azonban meghallották a jábés-gileádiak, hogy mit tettek Saullal a filiszteusok,

[12] então, todos os homens valentes se levantaram, e tomaram o corpo de Saul e os corpos dos filhos, e os trouxeram a Jabes; e sepultaram os seus ossos debaixo de um arvoredo, em Jabes, e jejuaram sete dias.

[12]harcosaik elindultak, és leszedték Saulnak és fiainak a holttestét, és elvitték Jábésba. Ott temették el csontjaikat Jábésban egy tölgyfa alatt, majd hétnapos böjtöt tartottak.

[13] Assim, morreu Saul por causa da sua transgressão cometida contra o SENHOR, por causa da palavra do SENHOR, que ele não guardara; e também porque interrogara e consultara uma necromante

[13]Így halt meg Saul a hűtlensége miatt, mert hűtlen lett az ÚRhoz, és nem fogadta meg az ÚR szavát. Sőt szellemet idéztetett, és azt kérdezte meg,

[14] e não ao SENHOR, que, por isso, o matou e transferiu o reino a Davi, filho de Jessé.

[14]nem az URat kérdezte meg. Ezért ölette meg őt, a királyságot pedig Dávidra, Isai fiára ruházta.

1 Crônicas 11

Davi é ungido rei

1 Krónikák 11

Izráel Dávidot teszi királlyá

2 Samuel 5.1-5

[1] Então, todo o Israel se ajuntou a Davi, em Hebrom, dizendo: Somos do mesmo povo de que tu és.

[2] Outrora, sendo Saul ainda rei, eras tu que fazias saídas e entradas militares com Israel; também o SENHOR, teu Deus, te disse: Tu apascentarás o meu povo de Israel, serás chefe sobre o meu povo de Israel.

[3] Assim, pois, todos os anciãos de Israel vieram ter com o rei em Hebrom; e Davi fez com eles aliança em Hebrom, perante o SENHOR. Ungiram Davi rei sobre Israel, segundo a palavra do SENHOR por intermédio de Samuel.

Davi conquista a Sião

2 Samuel 5.6-10

[4] Partiu Davi e todo o Israel para Jerusalém, que é Jebus, porque ali estavam os jebuseus que habitavam naquela terra.

[5] Disseram os moradores de Jebus a Davi: Tu não entrarás aqui. Porém Davi tomou a fortaleza de Sião; esta é a Cidade de Davi.

[6] Porque disse Davi: Qualquer que primeiro ferir os jebuseus será chefe e comandante. Então, Joabe, filho de Zeruia, subiu primeiro e foi feito chefe.

[7] Assim, habitou Davi na fortaleza, pelo que se chamou a Cidade de Davi.

[8] E foi edificando a cidade em redor, desde Milo, completando o circuito; e Joabe renovou o resto da cidade.

(Vö. 2 Sam 5,1–3)

[1]Ezután egész Izráel összegyűlt Dávidhoz Hebrónba, és ezt mondta: Nézd, mi a csontod és húsod vagyunk!

[2]Azelőtt is, amikor még Saul volt a király, te vezetted harcba és hoztad vissza Izráelt, és ezt mondta neked Istened, az ÚR: Te leszel népemnek, Izráelnek a pásztora, te leszel népemnek, Izráelnek a fejedelme!

[3]Megjelentek tehát Izráel vénei a király előtt Hebrónban, és Dávid szövetséget kötött velük Hebrónban az ÚR színe előtt. Ők pedig fölkenték Dávidot Izráel királyává, ahogyan kijelentette Sámuel által az ÚR.

Dávid Jeruzsálemet teszi fővárosává

(Vö. 2 Sam 5,6–10)

[4]Ezután Dávid egész Izráellel együtt elment Jeruzsálem, azaz Jebúsz alá, ahol a jebúsziak voltak az ország őslakói.

[5]Jebúsz lakói ezt mondták Dávidnak: Ide ugyan nem jössz be! Dávid azonban elfoglalta Sion sziklavárát, és ez lett Dávid városa.

[6]Azt mondta Dávid: Aki elsőnek vág le egy jebúszit, az lesz a fővezér! Mivel elsőnek Jóáb, Cerújá fia jutott föl, ő lett a fővezér.

[7]Azután letelepedett Dávid a sziklavárban, ezért nevezték el azt Dávid városának.

[8]És Dávid kiépítette a várost körös-körül, Millót és környékét, Jóáb pedig a város többi részét állította helyre.

[9] Ia Davi crescendo em poder cada vez mais, porque o SENHOR dos Exércitos era com ele.

Os valentes de Davi
2 Samuel 23.8-39

[10] São estes os principais valentes de Davi, que o apoiaram valorosamente no seu reino, com todo o Israel, para o fazerem rei, segundo a palavra do SENHOR, no tocante a esse povo.

[11] Eis a lista dos valentes de Davi: Jasobeão, hacmonita, o principal dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, de uma vez os feriu.

[12] Depois dele, Eleazar, filho de Dodô, o aoíta; ele estava entre os três valentes.

[13] Este se achou com Davi em Pas-Damim, quando se ajuntaram ali os filisteus à peleja, onde havia um pedaço de terra cheio de cevada; e o povo fugiu de diante dos filisteus.

[14] Puseram-se no meio daquele terreno, e o defenderam, e feriram os filisteus; e o SENHOR efetuou grande livramento.

[15] Três dos trinta cabeças desceram à penha, indo ter com Davi à caverna de Adulão; e o exército dos filisteus se acampara no vale dos Refains.

[16] Davi estava na fortaleza, e a guarnição dos filisteus, em Belém.

[17] Suspirou Davi e disse: Quem me dera beber água do poço que está junto à porta de Belém!

[9]Dávid egyre jobban emelkedett és növekedett, mert vele volt a Seregek URa.

Dávid vitézei
(Vö. 2 Sam 23,8–39)

[10]Ezek voltak Dávid legkiválóbb vitézei, akik támogatták őt az uralkodásban, és egész Izráellel együtt királlyá tették, az ÚR igéje szerint, melyet Izráelről mondott.

[11]Ezek voltak szám szerint Dávid vitézei: Josobám, Hakmóní fia, egy főtiszt, aki úgy forgatta a lándzsáját, hogy egy alkalommal háromszáz embert döfött le.

[12]Azután Eleázár, az ahóhi Dódónak a fia, egyike a három vitéznek.

[13]Ő volt Dávid mellett Efesz-Dammímban, ahova a filiszteusok harcra gyülekeztek. A mező egy darabja árpával volt ott bevetve. Amikor a hadinép megfutamodott a filiszteusok előtt,

[14]ők megálltak annak a darab földnek a közepén, megvédték azt, és megverték a filiszteusokat. Így adott az ÚR nagy győzelmet.

[15]Egyszer a harminc vezér közül hárman elmentek Dávidhoz a kősziklára, az Adullámbarlangba, amikor a filiszteusok serege a Refáím-völgyben táborozott.

[16]Dávid akkor a sziklavárban volt, a filiszteusok előőrse pedig ugyanakkor Betlehemnél.

[17]Dávid eltikkadt, és ezt mondta: Ó, bárcsak valaki vizet hozna nekem a betlehemi kútból, onnan a kapu mellől!

[18] Então, aqueles três romperam pelo acampamento dos filisteus, e tiraram água do poço junto à porta de Belém, e tomaram-na, e a levaram a Davi; ele não a quis beber, mas a derramou como libação ao SENHOR.

[19] E disse: Longe de mim, ó meu Deus, fazer tal coisa; beberia eu o sangue dos homens que lá foram com perigo de sua vida? Pois, com perigo de sua vida, a trouxeram. De maneira que não a quis beber. São essas as coisas que fizeram os três valentes.

[20] Também Abisai, irmão de Joabe, era cabeça dos trinta, o qual, brandindo a sua lança contra trezentos, os feriu; e tinha nome entre os primeiros três.

[21] Era ele mais nobre do que os trinta e era o cabeça deles; contudo, aos primeiros três não chegou.

[22] Também Benaia, filho de Joiada, era homem valente de Cabzeel e grande em obras; feriu ele dois heróis de Moabe. Desceu numa cova e nela matou um leão no tempo da neve.

[23] Matou também um egípcio, homem da estatura de cinco côvados; o egípcio trazia na mão uma lança como o eixo do tecelão, mas Benaia o atacou com um cajado, arrancou-lhe da mão a lança e com ela o matou.

[24] Estas coisas fez Benaia, filho de Joiada, pelo que teve nome entre os primeiros três valentes.

[18]Erre ez a három ember áttört a filiszteus táboron, vizet merített Betlehemben a kapu melletti kútból, elhozták, és odavitték Dávidnak. Dávid azonban nem akarta meginni, hanem kiöntötte áldozatul az ÚRnak,

[19]és ezt mondta: Isten mentsen meg attól, hogy ilyet tegyek! Igyam meg azoknak az embereknek a vérét, akik kockára tették az életüket?! Mert az életüket tették kockára, amikor azt elhozták. Ezért nem akarta meginni. Ilyeneket vitt véghez ez a három vitéz.

[20]Abísaj, Jóáb testvére volt ennek a háromnak a parancsnoka. Ő úgy forgatta a lándzsáját, hogy háromszáz embert döfött le. Ő volt a leghíresebb a három közül.

[21]A három közül a másik kettőnél tekintélyesebb volt, ezért lett a parancsnokuk, de a hárommal nem ért föl.

[22]A Kabceélből való Benájá, Jójádá fia is kiváló ember volt, és nagy tetteket vitt véghez. Ő vágta le Móáb két bajnokát. Ő ment le egy verembe, és megölt egy oroszlánt, amikor egyszer hó esett.

[23]Ugyanő vágott le egy öt könyök magas egyiptomi embert, bár az egyiptomi kezében akkora lándzsa volt, mint a szövőszék tartófája. Ő meg csak bottal ment rá, de kiragadta az egyiptomi kezéből a lándzsát, és a saját lándzsájával ölte meg.

[24]Ilyeneket vitt véghez Benájá, Jójádá fia. Ő is nevezetes volt, mint az a három vitéz.

[25] Era mais nobre do que os trinta, porém aos três primeiros não chegou, e Davi o pôs sobre a sua guarda.

[25]Tekintélyes volt a harminc között, de a háromnak nem ért a nyomába. Dávid a testőrök vezetőjévé tette.

[26] Foram os heróis dos exércitos: Asael, irmão de Joabe, Elanã, filho de Dodô, de Belém;

[26]Kiváló vitézek voltak Aszáél, Jóáb testvére, Elhánán, a betlehemi Dódó fia,

[27] Samote, harorita; Heles, pelonita;

[27]a haróri Sammót, a pelóni Helec,

[28] Ira, filho de Iques, tecoíta; Abiezer, anatotita;

[28]a tekóai Írá, Ikkés fia, az anátóti Abíezer,

[29] Sibecai, husatita; Ilai, aoíta;

[29]a húsái Szibbekaj, az ahóhi Ílaj,

[30] Maarai, netofatita; Helede, filho de Baaná, netofatita;

[30]a netófái Mahraj, a netófái Héled, Baaná fia,

[31] Itai, filho de Ribai, de Gibeá, dos filhos de Benjamim; Benaia, piratonita;

[31]a benjámini Gibeából való Ítaj, Ríbaj fia, a pirátóni Benájá,

[32] Hurai, do ribeiro de Gaás; Abiel, arbatita;

[32]a nahalé-gaasi Húraj, az arbai Abíél,

[33] Azmavete, baarumita; Eliaba, saalbonita;

[33]a baharúmi Azmávet, a saalbóni Eljahbá,

[34] Benê-Hasém, gizonita; Jônatas, filho de Sage, hararita;

[34]a gizóni Hásém fiai, a harári Jónátán, Ságé fia,

[35] Aião, filho de Sacar, hararita; Elifal, filho de Ur;

[35]a harári Ahíám, Szákár fia, Elífal, Úr fia,

[36] Héfer, mequeratita; Aías, pelonita;

[36]a mekérai Héfer, a pelóni Ahijjá,

[37] Hezro, carmelita; Naarai, filho de Ezbai;

[37]a karmeli Hecró, Naaraj, Ezbaj fia,

[38] Joel, irmão de Natã; Mibar, filho de Hagri;

[38]Jóél, Nátán testvére, Mibhár, Hagrí fia,

[39] Zeleque, amonita; Naarai, beerotita, o que trazia as armas de Joabe, filho de Zeruia;

[39]az ammóni Celek, meg a béróti Nahraj, Jóábnak, Cerújá fiának a fegyverhordozója,

[40] Ira, o itrita; Garebe, itrita;

[40]a jeteri Írá, a jeteri Gáréb,

[41] Urias, heteu; Zabade, filho de Alai;

[41]a hettita Úriás, Zábád, Ahlaj fia,

[42] Adina, filho de Siza, rubenita, chefe dos rubenitas, e com ele trinta;

[42]Adíná, a rúbeni Sízá fia, a rúbeniek egyik főembere, és vele még harmincan;

[43] Hanã, filho de Maaca; Josafá, mitenita;

[43]Hánán, Maaká fia, és a mitni Jósáfát,

[44] Uzias, asteratita, Sama e Jeiel, filhos de Hotão, aroerita;
[45] Jediael, filho de Sinri, e Joá, seu irmão, tizita;
[46] Eliel, maavita, Jeribai e Josavias, filhos de Elnaão; Itma, moabita;
[47] Eliel, Obede e Jaasiel, de Zoba.

1 Crônicas 12

O exército de Davi

[1] São estes os que vieram a Davi, a Ziclague, quando fugitivo de Saul, filho de Quis; e eram dos valentes que o ajudavam na guerra.
[2] Tinham por arma o arco e usavam tanto da mão direita como da esquerda em arremessar pedras com fundas e em atirar flechas com o arco. Eram dos irmãos de Saul, da tribo de Benjamim:
[3] Aiezer, o chefe, e Joás, filhos de Semaá, o gibeatita; Jeziel e Pelete, filhos de Azmavete; Beraca e Jeú, o anatotita;
[4] Ismaías, o gibeonita, valente entre os trinta e cabeça deles; Jeremias, Jaaziel, Joanã e Jozabade, o gederatita;
[5] Eluzai, Jerimote, Bealias, Semarias e Sefatias, o harufita;
[6] Elcana, Issias, Azarel, Joezer e Jasobeão, os coreítas;
[7] Joela, Zebadias, filhos de Jeroão, de Gedor.
[8] Dos gaditas passaram-se para Davi à fortaleza no deserto, homens valentes, homens de guerra para pelejar, armados de escudo e lança; seu rosto era como de

[44]az asterái Uzzijjá, az aróéri Hótám fiai: Sámá és Jeiél,
[45]Simrí fia, Jedíaél és testvére, a tíci Jóhá,
[46]a mahavimi Eliél, Elnaam fiai: Jeríbaj és Jósavjá, a móábi Jitmá,
[47]Eliél, Óbéd és a mecóbájái Jaaszíél.

1 Krónikák 12

Dávid ciklági hívei

[1]Ezek voltak azok, akik Dávidhoz mentek Ciklágba akkor, amikor bujdosnia kellett Saul, Kís fia elől. Ők is a hősök közé tartoztak, akik segítették a harcban.
[2]Íjjal voltak fölszerelve, jobb és bal kézzel egyaránt tudtak parittyával köveket, íjjal pedig nyilakat lőni. Ezek Saul benjámini rokonságához tartoztak.
[3]Vezérük Ahíezer volt és Jóás, a gibeai Semáá fiai, és Jezíél meg Pelet, Azmávet fiai, továbbá Beráká és az anátóti Jéhú,
[4]a gibeóni Jismajá, a harminc vitéz egyike és e harminc vezetője.
[5]Jirmejá, Jahazíél, Jóhánán és a gedérái Józábád.
[6]Elúzaj, Jerímót, Bealjá, Semarjáhú és a hárífi Sefatjáhú,
[7]Elkáná, Jissijjá, Azarél, Jóezer és Josobám, a kórahiak,
[8]és a gedóri Jeróhám fiai: Jóélá és Zebadjá.
[9]Gádiak is csatlakoztak Dávidhoz, amikor a sziklavárban a pusztában volt. Kiváló vitézek, katonának elszegődött emberek, pajzzsal és dárdával fölszerelve; arcuk

leões, e eram eles ligeiros como gazelas sobre os montes:

[9] Ézer, o cabeça, Obadias, o segundo, Eliabe, o terceiro,

[10] Mismana, o quarto, Jeremias, o quinto,

[11] Atai, o sexto, Eliel, o sétimo,

[12] Joanã, o oitavo, Elzabade, o nono,

[13] Jeremias, o décimo, Macbanai, o undécimo;

[14] estes, dos filhos de Gade, foram capitães do exército; o menor valia por cem homens, e o maior, por mil.

[15] São estes os que passaram o Jordão no primeiro mês, quando ele transbordava por todas as suas ribanceiras, e puseram em fuga a todos os que habitavam nos vales, tanto no oriente como no ocidente.

[16] Também vieram alguns dos filhos de Benjamim e de Judá a Davi, à fortaleza.

[17] Davi lhes saiu ao encontro e lhes falou, dizendo: Se vós vindes a mim pacificamente e para me ajudar, o meu coração se unirá convosco; porém, se é para me entregardes aos meus adversários, não havendo maldade em mim, o Deus de nossos pais o veja e o repreenda.

[18] Então, entrou o Espírito em Amasai, cabeça de trinta, e disse: Nós somos teus, ó Davi, e contigo estamos, ó filho de Jessé! Paz, paz seja contigo! E paz com os que te ajudam! Porque o teu Deus te ajuda. Davi os recebeu e os fez capitães de tropas.

olyan volt, mint az oroszláné, és olyan gyorsak voltak, mint a zergék a hegyen.

[10]Ézer volt az első, Óbadjá a második, Elíáb a harmadik,

[11]Mismanná a negyedik, Jirmejá az ötödik,

[12]Attaj a hatodik, Elíél a hetedik,

[13]Jóhánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik,

[14]Jirmejá a tizedik, Makbannaj a tizenegyedik.

[15]Ezek a gádiak csapatparancsnokok voltak. A legkisebb is fölért százzal, a legnagyobb meg ezerrel.

[16]Ezek keltek át a Jordánon az első hónapban, amikor színültig volt a medre, és megfutamították a völgy egész lakosságát keletre és nyugatra.

[17]Benjáminiak és júdaiak is mentek Dávid sziklavárához.

[18]Dávid azonban kivonult eléjük, és így kezdett beszélni hozzájuk: Ha békés szándékkal jöttetek hozzám, hogy segítségemre legyetek, szívesen leszek együtt veletek. De ha el akartok árulni ellenségeimnek, holott az én kezemhez nem tapad erőszak, látni fog és megbüntet atyáink Istene!

[19]Ekkor Amászaj, a harmincak vezére, lélekkel eltelve így szólt: Tied vagyunk, Dávid, veled tartunk, Isai fia! Békesség, békesség neked! Békesség segítőidnek, mert megsegít téged Istened! Erre

magához fogadta őket Dávid, és csapatparancsnokokká tette őket.

[19] Também de Manassés alguns se passaram para Davi, quando veio com os filisteus para a batalha contra Saul, mas não ajudou os filisteus, porque os príncipes destes, depois de se aconselharem, o despediram; pois diziam: À custa de nossa cabeça, passará a Saul, seu senhor.

[20]Manassébeliek is pártoltak át Dávidhoz, amikor a filiszteusokkal hadba vonult Saul ellen. De nem segítette őket, mert elküldték őt a filiszteusok városfejedelmei, miután tanácsot tartottak, és azt mondták: Ha ez visszatér az urához, Saulhoz, az a fejünkbe kerül!

[20] Voltando ele, pois, a Ziclague, passaram-se para ele, de Manassés, Adna, Jozabade, Jediael, Micael, Jozabade, Eliú e Ziletai, chefes de milhares dos de Manassés.

[21]Ciklág felé menetelt, amikor átpártoltak hozzá Manasséból Adnah, Józábád, Jedíaél, Míkáél, Józábád, Elíhú és Cilletaj, akik Manassé ezredeinek a vezetői voltak.

[21] Estes ajudaram Davi contra aquela tropa, porque todos eles eram homens valentes e capitães no exército.

[22]Ezek segítették Dávidot a csapatok élén, mert mindnyájan kiváló vitézek voltak, és parancsnokok lettek a hadseregben.

[22] Porque, naquele tempo, dia após dia, vinham a Davi para o ajudar, até que se fez um grande exército, como exército de Deus.

[23]Napról napra mentek ilyenek Dávidhoz, hogy segítsék, míg aztán olyan nagy nem lett a tábora, mint az Istené.

O exército que proclamou a Davi rei em Hebrom

Dávid hebróni hadserege

[23] Ora, este é o número dos homens armados para a peleja, que vieram a Davi, em Hebrom, para lhe transferirem o reino de Saul, segundo a palavra do SENHOR:

[24]Ennyi volt azoknak a harcra fölfegyverzett embereknek a száma, akik Dávidhoz mentek Hebrónba, hogy ráruházzák Saul királyságát az ÚR parancsa szerint:

[24] dos filhos de Judá, que traziam escudo e lança, seis mil e oitocentos, armados para a peleja;

[25]Júda fiai, akik pajzsot és dárdát viseltek, hatezer-nyolcszázan voltak, fölfegyverkezve a harcra.

[25] dos filhos de Simeão, homens valentes para a peleja, sete mil e cem;

[26]Simeon fiai közül való volt hétezer-száz kiváló, harcra termett vitéz.

[26] dos filhos de Levi, quatro mil e seiscentos;

[27]A Lévi fiai közül valók négyezerhatszázan voltak,

[27] Joiada era o chefe da casa de Arão, e com ele vieram três mil e setecentos;	[28]továbbá Jójádá, azároniták fejedelme háromezer-hétszáz emberrel,
[28] Zadoque, sendo ainda jovem, homem valente, trouxe vinte e dois príncipes de sua casa paterna;	[29]és az ifjú Cádók, kiváló vitéz, atyja háza népével, huszonkét vezető emberrel.
[29] dos filhos de Benjamim, irmãos de Saul, vieram três mil; porque até então havia ainda muitos deles que eram pela casa de Saul;	[30]Benjámin fiai közül való volt Saulnak háromezer rokona, mert akkor még a többségük megmaradt Saul házának a szolgálatában.
[30] dos filhos de Efraim, vinte mil e oitocentos homens valentes e de renome em casa de seus pais;	[31]Efraim fiai közül való volt húszezer-nyolcszáz kiváló vitéz, családjuk leghíresebb tagjai.
[31] da meia tribo de Manassés, dezoito mil, que foram apontados nominalmente para vir a fazer rei a Davi;	[32]Manassé fél törzséből való volt tizennyolcezer ember, akiket név szerint jelöltek ki, hogy menjenek el és tegyék királlyá Dávidot.
[32] dos filhos de Issacar, conhecedores da época, para saberem o que Israel devia fazer, duzentos chefes e todos os seus irmãos sob suas ordens;	[33]Issakár fiai közül ott voltak, akik felismerték az alkalmas időt, és tudták, mit kell tennie Izráelnek: kétszáz főember és parancsnokságuk alatt egész rokonságuk.
[33] de Zebulom, dos capazes para sair à guerra, providos com todas as armas de guerra, cinqüenta mil, destros para ordenar uma batalha com ânimo resoluto;	[34]Zebulonból egy akarattal fölsereglett ötvenezer hadköteles, teljes fegyverzettel fölszerelt sorkatona.
[34] de Naftali, mil capitães, e, com eles, trinta e sete mil com escudo e lança;	[35]Naftáliból jött ezer vezető ember, és velük együtt harminchétezren pajzzsal és lándzsával;
[35] dos danitas, providos para a peleja, vinte e oito mil e seiscentos;	[36]a dániak közül huszonnyolcezerhatszáz sorkatona;
[36] de Aser, dos capazes para sair à guerra e prontos para a batalha, quarenta mil;	[37]Ásérból negyvenezer hadköteles sorkatona,
[37] do lado dalém do Jordão, dos rubenitas e gaditas e da meia tribo de Manassés,	[38]a Jordánon túlról pedig, a rúbeniek és a gádiak közül, meg Manassé törzse másik

providos de toda sorte de instrumentos de guerra, cento e vinte mil.

[38] Todos estes homens de guerra, postos em ordem de batalha, vieram a Hebrom, resolvidos a fazer Davi rei sobre todo o Israel; também todo o resto de Israel era unânime no propósito de fazer a Davi rei.

[39] Estiveram ali com Davi três dias, comendo e bebendo; porque seus irmãos lhes tinham feito provisões.

[40] E também seus vizinhos de mais perto, até Issacar, Zebulom e Naftali, trouxeram pão sobre jumentos, sobre camelos, sobre mulos e sobre bois, provisões de farinha, e pastas de figos, e cachos de passas, e vinho, e azeite, e bois, e gado miúdo em abundância; porque havia regozijo em Israel.

felőből százhúszezer ember harcra készen, teljes fegyverzetben.

[39]Mindezek a harcosok csatasorba rendezve, tiszta szívükből érkeztek Hebrónba, hogy egész Izráel királyává tegyék Dávidot, de Izráel többi része is kész volt egy akarattal királlyá tenni Dávidot.

[40]És ott maradtak Dáviddal három napig, ettek-ittak, mert testvéreik gondoskodtak róluk.

[41]Sőt még a környékbeliek is, el egészen Issakárig, Zebulonig és Naftáliig, bőven hoztak kenyeret szamarakon, tevéken, öszvéreken és marhákon, élelmet, lisztet, préselt fügét és aszú szőlőt, bort és olajat, marhát és juhot, mert öröm volt Izráelben.

1 Crônicas 13

Davi dispõe-se a trazer a arca para Jerusalém

[1] Consultou Davi os capitães de mil, e os de cem, e todos os príncipes;

[2] e disse a toda a congregação de Israel: Se bem vos parece, e se vem isso do SENHOR, nosso Deus, enviemos depressa mensageiros a todos os nossos outros irmãos em todas as terras de Israel, e aos sacerdotes, e aos levitas com eles nas cidades e nos seus arredores, para que se reúnam conosco;

[3] tornemos a trazer para nós a arca do nosso Deus; porque nos dias de Saul não nos valemos dela.

1 Krónikák 13

A szövetség ládáját elhozzák Kirjat-Jeárímból

(Vö. 2Sám 6,1–11)

[1]Dávid tanácsot tartott az ezredesekkel, századosokkal, valamennyi vezérével,

[2]majd ezt mondta Dávid Izráel egész gyülekezetének: Ha jónak látjátok, és ha Istenünknek, az ÚRnak úgy tetszik, üzenjük meg az otthon maradt testvéreinknek Izráel egész területén, meg a papoknak és a lévitáknak a legelőkkel ellátott városaikban, hogy gyűljenek ide hozzánk,

[3]és hozzuk el magunkhoz Istenünk ládáját, mert Saul idejében nem törődtünk vele.

[4] Então, toda a congregação concordou em que assim se fizesse; porque isso pareceu justo aos olhos de todo o povo.

[4]Erre azt mondta az egész gyülekezet, hogy így kell tenni, tetszett ugyanis a dolog az egész népnek.

Davi procura trazer a arca

2 Samuel 6.1-11

[5] Reuniu, pois, Davi a todo o Israel, desde Sior do Egito até à entrada de Hamate, para trazer a arca de Deus de Quiriate-Jearim.

[5]Összegyűjtötte azért Dávid egész Izráelt, az egyiptomi Síhórtól egészen a Hamátba vezető útig, hogy hozzák el az Isten ládáját Kirjat-Jeárímból.

[6] Então, Davi, com todo o Israel, subiu a Baalá, isto é, a Quiriate-Jearim, que está em Judá, para fazer subir dali a arca de Deus, diante da qual é invocado o nome do SENHOR, que se assenta acima dos querubins.

[6]Felvonult tehát Dávid egész Izráellel együtt Baalába, azaz a Júdában levő Kirjat-Jeárímba, hogy elhozzák onnan Istennek, a kerúbokon trónoló ÚRnak a ládáját, akinek a nevét segítségül szokták hívni.

[7] Puseram a arca de Deus num carro novo e a levaram da casa de Abinadabe; e Uzá e Aiô guiavam o carro.

[7]Az Isten ládáját egy új szekéren szállították el Abínádáb házából, Uzzá és Ahjó vezették a szekeret.

[8] Davi e todo o Israel alegravam-se perante Deus, com todo o seu empenho; em cânticos, com harpas, com alaúdes, com tamboris, com címbalos e com trombetas.

[8]Dávid és egész Izráel pedig szent táncot járt Isten színe előtt teljes erővel, énekelve, citera, lant, dob, cintányér és harsona kíséretével.

[9] Quando chegaram à eira de Quidom, estendeu Uzá a mão à arca para a segurar, porque os bois tropeçaram.

[9]Amikor Kídón szérűjéhez értek, Uzzá kinyújtotta a kezét, hogy megfogja a ládát, mert megbotlottak az ökrök.

[10] Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Uzá e o feriu, por ter estendido a mão à arca; e morreu ali perante Deus.

[10]Ezért fellángolt az ÚR haragja Uzzá ellen. Lesújtott rá, mivel kinyújtotta kezét a láda felé, és meghalt ott, az Isten színe előtt.

[11] Desgostou-se Davi, porque o SENHOR irrompera contra Uzá; pelo que chamou àquele lugar Perez-Uzá, até ao dia de hoje.

[11]Dávid pedig megdöbbent attól, hogy az ÚR összetörte Uzzát. Ezért nevezik azt a helyet Pérec-Uzzának mindmáig.

[12] Temeu Davi a Deus, naquele dia, e disse: Como trarei a mim a arca de Deus?

[12]Akkor félni kezdett Dávid az Istentől, és ezt gondolta: Hogy hozathatnám magamhoz az Isten ládáját?

[13] Pelo que Davi não trouxe a arca para si, para a Cidade de Davi; mas a fez levar à casa de Obede-Edom, o geteu.

[14] Assim, ficou a arca de Deus com a família de Obede-Edom, três meses em sua casa; e o SENHOR abençoou a casa de Obede-Edom e tudo o que ele tinha.

1 Crônicas 14

O reinado de Davi reconhecido por Hirão
2 Samuel 5.11-12

[1] Então, Hirão, rei de Tiro, mandou mensageiros a Davi, e madeira de cedro, e pedreiros, e carpinteiros, para lhe edificarem uma casa.

[2] Reconheceu Davi que o SENHOR o confirmara rei sobre Israel; porque, por amor do seu povo de Israel, o seu reino se tinha exaltado muito.

Os filhos de Davi que nasceram em Jerusalém
2 Samuel 5.13-16; 1 Crônicas 3.5-8

[3] Davi tomou ainda mais mulheres em Jerusalém; e gerou ainda mais filhos e filhas.

[4] São estes os nomes dos filhos que teve em Jerusalém: Samua, Sobabe, Natã, Salomão,

[5] Ibar, Elisua, Elpelete,

[6] Nogá, Nefegue, Jafia,

[7] Elisama, Beeliada e Elifelete.

Davi derrota os filisteus
2 Samuel 5.17-25

[8] Ouvindo, pois, os filisteus que Davi fora ungido rei sobre todo o Israel, subiram todos para prender Davi; ouvindo-o Davi, saiu contra eles.

[13]Ezért Dávid nem magához vitette a ládát, Dávid városába, hanem elvitette a gáti Óbéd-Edóm házába.

[14]Három hónapig volt az Isten ládája Óbéd-Edóm családjánál, az ő házában, és megáldotta az ÚR Óbéd-Edóm háza népét és mindenét.

1 Krónikák 14

Hírám barátsága Dáviddal
(Vö. 2 Sam 5,11–12)

[1]Hírám, Tírusz királya követeket küldött Dávidhoz, azután cédrusfákat, kőműveseket és ácsmestereket, hogy palotát építsenek neki.

[2]Ekkor megértette Dávid, hogy az ÚR megerősítette a királyságát Izráelben, és hogy naggyá és magasztossá tette uralkodását népének, Izráelnek a javára.

Dávid feleségei
(Vö. 2 Sam 5,13–16)

[3]Dávid több nőt is feleségül vett még Jeruzsálemben, és további fiakat és leányokat nemzett.

[4]Ez a nevük azoknak a gyermekeknek, akik Jeruzsálemben születtek neki: Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon,

[5]Jibhár, Elísúa és Elpelet,

[6]Nógah, Nefeg és Jáfía,

[7]Elísámá, Beeljádá és Elífelet.

Dávid legyőzi a filiszteusokat
(Vö. 2 Sam 5,17–25)

[8]Amikor meghallották a filiszteusok, hogy Dávidot fölkenték egész Izráel királyává, fölvonultak a filiszteusok mind, hogy megkeressék Dávidot. Meghallotta ezt Dávid, és kivonult ellenük.

[9] Mas vieram os filisteus e investiram contra ele no vale dos Refains.
[10] Então, Davi consultou a Deus, dizendo: Subirei contra os filisteus? Entregar-mos-ás nas mãos? Respondeu-lhe o SENHOR: Sobe, porque os entregarei nas tuas mãos.
[11] Subindo Davi a Baal-Perazim, ali os derrotou; e disse: Deus, por meu intermédio, rompeu as fileiras inimigas diante de mim, como quem rompe águas. Por isso, chamaram o nome daquele lugar Baal-Perazim.

[12] Ali, deixaram os seus deuses; e ordenou Davi que se queimassem.

[13] Porém os filisteus tornaram e fizeram uma investida no vale.
[14] De novo, Davi consultou a Deus, e este lhe respondeu: Não subirás após eles; mas rodeia por detrás deles e ataca-os por defronte das amoreiras;
[15] e há de ser que, ouvindo tu um estrondo de marcha pelas copas das amoreiras, então, sai à peleja; porque Deus saiu adiante de ti a ferir o exército dos filisteus.
[16] Fez Davi como Deus lhe ordenara; e feriu o exército dos filisteus desde Gibeão até Gezer.
[17] Assim se espalhou o renome de Davi por todas aquelas terras; pois o SENHOR o fez temível a todas aquelas gentes.

1 Crônicas 15

Os levitas designados para levarem a arca

[9]A filiszteusok megérkeztek, és ellepték a Refáím-völgyet.
[10]Akkor megkérdezte Dávid az Istent: Fölvonuljak-e a filiszteusok ellen? Kezembe adod-e őket? Az ÚR ezt felelte neki: Vonulj föl, kezedbe adom őket!

[11]Fölvonultak tehát Baal-Perácímba, és ott megverte őket Dávid. Akkor ezt mondta Dávid: Áttört az Isten általam ellenségeimen, mint víz a gáton! Ezért nevezték el azt a helyet Baal-Perácímnak.

[12]A filiszteusok otthagyták isteneiket, Dávid pedig azt parancsolta, hogy égessék el azokat.
[13]Később ismét ellepték a filiszteusok a völgyet.
[14]Ekkor Dávid újra megkérdezte az Istent, Isten pedig azt felelte neki: Ne vonulj közvetlenül utánuk, hanem kerüld meg őket, és a szederfák felől vonulj ellenük.
[15]Ha majd lépések neszét hallod a szederfák teteje felől, akkor szállj csatába, mert előtted megy Isten, hogy megverje a filiszteusok táborát.
[16]Dávid úgy tett, ahogyan megparancsolta neki az Isten, és vágták a filiszteusok seregét Gibeóntól Gézerig.
[17]Dávidnak híre ment minden országban, és az ÚR rettegést keltett iránta valamennyi nép között.

1 Krónikák 15

A szövetségláda mellé rendelt léviták

[1] Fez também Davi casas para si mesmo, na Cidade de Davi; e preparou um lugar para a arca de Deus e lhe armou uma tenda.

[1]Dávid házakat épített magának városában, helyet jelölt ki az Isten ládájának, és sátort vont föléje.

[2] Então, disse Davi: Ninguém pode levar a arca de Deus, senão os levitas; porque o SENHOR os elegeu, para levarem a arca de Deus e o servirem para sempre.

[2]Akkor mondta ezt Dávid: Nem szabad másnak hordoznia az Isten ládáját, csak a lévitáknak, mert őket választotta ki az ÚR, hogy állandóan hordozzák és gondozzák az ÚR ládáját.

[3] Davi reuniu a todo o Israel em Jerusalém, para fazerem subir a arca do SENHOR ao seu lugar, que lhe tinha preparado.

[3]Összegyűjtötte azért Dávid Jeruzsálemben egész Izráelt, hogy az ÚR ládáját arra a helyre vitesse, amelyet kijelölt számára.

[4] Reuniu Davi os filhos de Arão e os levitas:

[4]Összegyűjtötte Dávid Áron fiait és a lévitákat is:

[5] dos filhos de Coate: Uriel, o chefe, e seus irmãos, cento e vinte;

[5]Kehát fiainak a vezetőjét, Úriélt és százhúsz rokonát,

[6] dos filhos de Merari: Asaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos e vinte;

[6]Merárí fiainak a vezetőjét, Aszáját és kétszázhúsz rokonát,

[7] dos filhos de Gérson: Joel, o chefe, e seus irmãos, cento e trinta;

[7]Gérsón fiainak a vezetőjét, Jóélt és százharminc rokonát,

[8] dos filhos de Elisafã: Semaías, o chefe, e seus irmãos, duzentos;

[8]Elícáfán fiainak a vezetőjét, Semaját és kétszáz rokonát,

[9] dos filhos de Hebrom: Eliel, o chefe, e seus irmãos, oitenta;

[9]Hebrón fiainak a vezetőjét, Eliélt és nyolcvan rokonát,

[10] dos filhos de Uziel: Aminadabe, o chefe, e seus irmãos, cento e doze.

[10]Uzzíél fiainak a vezetőjét, Ammínádábot és száztizenkét rokonát.

[11] Chamou Davi os sacerdotes Zadoque e Abiatar e os levitas Uriel, Asaías, Joel, Semaías, Eliel e Aminadabe

[11]Ezután hívatta Dávid Cádók és Ebjátár papokat, a léviták közül pedig Úriélt, Aszáját, Jóélt, Semaját, Eliélt és Ammínádábot,

[12] e lhes disse: Vós sois os cabeças das famílias dos levitas; santificai-vos, vós e vossos irmãos, para que façais subir a arca

[12]és ezt mondta nekik: Ti vagytok a léviták családfői; szenteljétek meg magatokat testvéreitekkel együtt, és vigyétek föl

do SENHOR, Deus de Israel, ao lugar que lhe preparei.

13 Pois, visto que não a levastes na primeira vez, o SENHOR, nosso Deus, irrompeu contra nós, porque, então, não o buscamos, segundo nos fora ordenado.

14 Santificaram-se, pois, os sacerdotes e levitas, para fazerem subir a arca do SENHOR, Deus de Israel.

15 Os filhos dos levitas trouxeram a arca de Deus aos ombros pelas varas que nela estavam, como Moisés tinha ordenado, segundo a palavra do SENHOR.

Designados os músicos para o templo

16 Disse Davi aos chefes dos levitas que constituíssem a seus irmãos, os cantores, para que, com instrumentos músicos, com alaúdes, harpas e címbalos se fizessem ouvir e levantassem a voz com alegria.

17 Designaram, pois, os levitas Hemã, filho de Joel; e dos irmãos dele, Asafe, filho de Berequias; e dos filhos de Merari, irmãos deles, Etã, filho de Cusaías.

18 E com eles a seus irmãos da segunda ordem: Zacarias, Bene, Jaaziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Benaia, Maaséias, Matitias, Elifeleu e Micnéias e os porteiros Obede-Edom e Jeiel.

19 Assim, os cantores Hemã, Asafe e Etã se faziam ouvir com címbalos de bronze;

20 Zacarias, Aziel, Semiramote, Jeiel, Uni, Eliabe, Maaséias e Benaia, com alaúdes, em voz de soprano;

Izráel Istenének, az Úrnak a ládáját arra a helyre, amelyet kijelöltem számára!

13Mivel az előző alkalommal nem voltatok jelen, ránk tört Istenünk, az Úr, mert nem az előírások szerint közeledtünk hozzá.

14Megszentelték azért magukat a papok és a léviták, hogy fölvigyék Izráel Istenének, az Úrnak a ládáját.

15És a léviták rudakkal a vállukra vették az Isten ládáját, ahogyan Mózes parancsolta az Úr beszéde szerint.

A szövetségláda mellé rendelt énekesek

16Dávid megparancsolta a léviták vezetőinek, hogy állítsák föl testvéreiket, az énekeseket hangszerekkel, lantokkal, citerákkal és cintányérokkal, és zendítsenek hangos öröménekre.

17A léviták föl is állították Hémánt, Jóél fiát, és testvérei közül Ászáfot, Berekjá fiát, továbbá testvéreik, Merárí fiai közül Étánt, Kúsájá fiát.

18Velük együtt másodrangú beosztásban testvéreiket, Zekarját, Bént, Jaazíélt, Semírámótot, Jehíélt, Unnít, Elíábot, Benáját, Maaszéját, Mattitját, Elíflét, Miknéját, Óbéd-Edómot és Jeíélt, mint őröket.

19Az énekesek: Hémán, Ászáf és Étán a cintányérokat szólaltatták meg.

20Zekarjá, Azíél, Semírámót, Jehíél, Unní, Elíáb, Maaszéjá és Benájá a magas hangú lantokat,

[21] Matitias, Elifeleu, Micnéias, Obede-Edom, Jeiel e Azazias, com harpas, em voz de baixo, para conduzir o canto.

[22] Quenanias, chefe dos levitas músicos, tinha o encargo de dirigir o canto, porque era perito nisso.

[23] Berequias e Elcana eram porteiros da arca.

[24] Sebanias, Josafá, Natanael, Amasai, Zacarias, Benaia e Eliézer, os sacerdotes, tocavam as trombetas perante a arca de Deus; Obede-Edom e Jeías eram porteiros da arca.

A arca é levada para Jerusalém

[25] Foram Davi, e os anciãos de Israel, e os capitães de milhares, para fazerem subir, com alegria, a arca da Aliança do SENHOR, da casa de Obede-Edom.

[26] Tendo Deus ajudado os levitas que levavam a arca da Aliança do SENHOR, ofereceram em sacrifício sete novilhos e sete carneiros.

[27] Davi ia vestido de um manto de linho fino, como também todos os levitas que levavam a arca, e os cantores, e Quenanias, chefe dos que levavam a arca e dos cantores; Davi vestia também uma estola sacerdotal de linho.

[28] Assim, todo o Israel fez subir com júbilo a arca da Aliança do SENHOR, ao som de clarins, de trombetas e de címbalos, fazendo ressoar alaúdes e harpas.

Mical despreza a Davi
2 Samuel 6.16,20-22

[29] Ao entrar a arca da Aliança do SENHOR na Cidade de Davi, Mical, filha de Saul,

[21]Mattitjá, Elíflé, Miknéjá, Óbéd-Edóm, Jeíél és Azazjá a mélyebb hangú citerákat kezelték.

[22]Kenanjá volt a léviták vezetője az éneklésben, ő irányította az éneklést, mivel értett hozzá.

[23]Berekjá és Elkáná őrködtek a ládánál,

[24]Sebanjá, Jósáfát, Netanél, Amászaj, Zekarjá, Benájá és Elíézer papok fújták a harsonákat az Isten ládája előtt, Óbéd-Edóm és Jeíél pedig őrködtek a ládánál.

A ládát Jeruzsálembe viszik
(Vö. 2Sám 6,12–19)

[25]Dávid, Izráel vénei és az ezredparancsnokok elmentek, hogy elhozzák örvendezve az ÚR szövetségládáját Óbéd-Edóm házából.

[26]Mivel Isten megsegítette a lévitákat, akik az ÚR szövetségládáját vitték, hét bikát és hét kost áldoztak.

[27]Dávid lenvászon palástot terített magára, csakúgy, mint a ládát vivő összes lévita, az énekesek meg Kenanjá, az éneklés vezetője is; Dávid egy gyolcs efódot is viselt.

[28]Így vitte egész Izráel az ÚR szövetségládáját ujjongva, kürtszó, harsonák, cintányérok, lantok és citerák hangja mellett.

[29]De Míkal, Saul leánya éppen akkor tekintett ki az ablakon, amikor az ÚR

estava olhando pela janela e, vendo ao rei Davi dançando e folgando, o desprezou no seu coração.

1 Crônicas 16

Oferta de sacrifícios

[1] Introduziram, pois, a arca de Deus e a puseram no meio da tenda que lhe armara Davi; e trouxeram holocaustos e ofertas pacíficas perante Deus.

[2] Tendo Davi acabado de trazer os holocaustos e ofertas pacíficas, abençoou o povo em nome do SENHOR.

[3] E repartiu a todos em Israel, tanto os homens como as mulheres, a cada um, um bolo de pão, um bom pedaço de carne e passas.

[4] Designou dentre os levitas os que haviam de ministrar diante da arca do SENHOR, e celebrar, e louvar, e exaltar o SENHOR, Deus de Israel, a saber,

[5] Asafe, o chefe, Zacarias, o segundo, e depois Jeiel, Semiramote, Jeiel, Matitias, Eliabe, Benaia, Obede-Edom e Jeiel, com alaúdes e harpas; e Asafe fazia ressoar os címbalos.

[6] Os sacerdotes Benaia e Jaaziel estavam continuamente com trombetas, perante a arca da Aliança de Deus.

Salmo de Davi em ações de graças

Salmos 96; 105; 106

[7] Naquele dia, foi que Davi encarregou, pela primeira vez, a Asafe e a seus irmãos de celebrarem com hinos o SENHOR.

szövetségládája Dávid városába ért, és látta, ahogy Dávid király ugrándozva járja a szent táncot, ezért szívből megvetette őt.

1 Krónikák 16

[1]Az Isten ládáját bevitték, és odatették annak a sátornak a közepére, amelyet Dávid vont fel. Akkor égőáldozatokat és békeáldozatokat mutattak be az Isten színe előtt.

[2]Miután Dávid bemutatta az égőáldozatokat és a békeáldozatokat, megáldotta a népet az ÚR nevében.

[3]Majd minden izráeli férfinak és nőnek osztott egy-egy darab kenyeret, préselt datolyát és aszú szőlőt.

Dávid lévitákat rendel a szövetségládához

[4]Dávid szolgálattevő lévitákat rendelt az ÚR ládája mellé szolgálatra, hogy hirdessék, magasztalják és dicsérjék az URat, Izráel Istenét.

[5]Ászáf volt a vezetőjük, a helyettese Zekarjá, továbbá Jeíél, Semírámót, Jehíél, Mattitjá, Eliáb, Benájá és Óbéd-Edóm. Jeíél lanton és citerán, Ászáf pedig cintányéron játszott.

[6]Benájá és Jahazíél papok voltak az állandó harsonások az ÚR szövetségládája előtt.

[7]Azon a napon bízta meg először Dávid Ászáfot és annak rokonságát, hogy magasztalják az URat.

Dávid hálaadó éneke

(Vö. Zsolt 105,1–15)

[8] Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

[8]Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!

[9] Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

[9]Énekeljetek, zengjetek zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját!

[10] Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

[10]Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az URat!

[11] Buscai o SENHOR e o seu poder, buscai perpetuamente a sua presença.

[11]Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen!

[12] Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos dos seus lábios,

[12]Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire,

[13] vós, descendentes de Israel, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

[13]ti, Izráel utódai, kik szolgái vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott!

[14] Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

[14]Ő, az ÚR, a mi Istenünk, az egész földnek szólnak döntései.

[15] Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

[15]Örökké emlékezik szövetségére, ezer nemzedéken át is az adott szavára,

[16] da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

[16]amit Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött.

[17] o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel, por aliança perpétua,

[17]Jákób elé tárta, elrendelte, Izráelnek örök szövetségül:

[18] dizendo: Dar-vos-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

[18]Neked adom – mondta – Kánaán földjét kiosztott örökségül!

[19] Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

[19]Akkor még alig néhányan voltatok, kevesen éltetek ott, mint jövevények.

[20] andavam de nação em nação, de um reino para um povo.

[20]Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik néphez.

[21] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,

[21]De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk:

[22] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.

[22]Ne nyúljatok fölkentjeimhez, prófétáimat se bántsátok!

(Vö. Zsolt 96)

[23] Cantai ao SENHOR, todas as terras; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[23]Énekelj az ÚRnak, te egész föld! Hirdessétek szabadítását nap mint nap!

[24] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas,

[25] porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais do que todos os deuses.

[26] Porque todos os deuses dos povos são ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[27] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[28] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[29] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios; adorai o SENHOR na beleza da sua santidade.

[30] Tremei diante dele, todas as terras, pois ele firmou o mundo para que não se abale.

[31] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; diga-se entre as nações: Reina o SENHOR.

[32] Ruja o mar e a sua plenitude; folgue o campo e tudo o que nele há.

[33] Regozijem-se as árvores do bosque na presença do SENHOR, porque vem a julgar a terra.

[34] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[35] E dizei: Salva-nos, ó Deus da nossa salvação, ajunta-nos e livra-nos das nações, para que rendamos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[24]Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!

[25]Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, félelmetesebb minden istennél.

[26]Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.

[27]Fenség és méltóság jár előtte, erő és öröm van lakóhelyén.

[28]Népek törzsei! Magasztaljátok az URat! Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!

[29]Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek színe elé! Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben!

[30]Reszkess tőle, te egész föld! Szilárdan áll a világ, nem inog.

[31]Örüljön az ég, örvendjen a föld, és mondják el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR!

[32]Zúgjon a tenger a benne levőkkel, vigadjon a mező és minden, ami rajta van!

[33]Ujjongnak majd az erdő fái az ÚR előtt, amikor eljön, hogy ítélkezzék a földön.

(Vö. Zsolt 106,1. 47–48)

[34]Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

[35]Mondjátok: Segíts meg minket, szabadító Istenünk, ments meg és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged!

[36] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, desde a eternidade até a eternidade. E todo o povo disse: Amém! E louvou ao SENHOR.

Outros dispositivos para o culto

[37] Então, Davi deixou ali diante da arca da Aliança do SENHOR a Asafe e a seus irmãos, para ministrarem continuamente perante ela, segundo se ordenara para cada dia;

[38] também deixou a Obede-Edom com seus irmãos, em número de sessenta e oito; a Obede-Edom, filho de Jedutum, e a Hosa, para serem porteiros;

[39] e deixou a Zadoque, o sacerdote, e aos sacerdotes, seus irmãos, diante do tabernáculo do SENHOR, num lugar alto de Gibeão,

[40] para oferecerem continuamente ao SENHOR os holocaustos sobre o altar dos holocaustos, pela manhã e à tarde; e isto segundo tudo o que está escrito na Lei que o SENHOR ordenara a Israel.

[41] E com eles deixou a Hemã, a Jedutum e os mais escolhidos, que foram nominalmente designados para louvarem o SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[42] Com eles, pois, estavam Hemã e Jedutum, que faziam ressoar trombetas, e címbalos, e instrumentos de música de Deus; os filhos de Jedutum eram porteiros.

[43] Então, se retirou todo o povo, cada um para sua casa; e tornou Davi, para abençoar a sua casa.

[36]Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökre! És az egész nép így felelt: Ámen! Dicséret az ÚRnak!

A szövetségláda állandó őrei

[37]Otthagyta azért Dávid az ÚR szövetségládája előtt Ászáfot és rokonságát, hogy állandóan végezzék a szolgálatot a ládánál a mindennapi rend szerint,

[38]továbbá Óbéd-Edómot és hatvannyolc rokonát. Óbéd-Edóm, Jedútún fia és Hószá voltak a kapuőrök.

[39]Cádók főpapot és annak rokonait, a papokat az ÚR hajléka előtt hagyta a gibeóni áldozóhalmon,

[40]hogy égőáldozatot mutassanak be állandóan az ÚRnak az égőáldozati oltáron: reggel meg este, egészen úgy, ahogyan meg van írva az ÚR törvényében, amelyet Izráelnek parancsolt.

[41]Velük volt Hémán, Jedútún és a többi kiválasztott is, akiket név szerint jelöltek ki, hogy így adjanak hálát az ÚRnak: Örökké tart szeretete!

[42]Hémánnál és Jedútúnnál voltak a harsonák, a cintányérok és az istenes énekeket kísérő hangszerek. Jedútún fiai a kapunál voltak.

[43]Azután hazament az egész nép. Dávid is hazament, hogy megáldja háza népét.

1 Crônicas 17

A aliança do Senhor com Davi
2 Samuel 7.1-17

1 Sucedeu que, habitando Davi em sua própria casa, disse ao profeta Natã: Eis que moro em casa de cedros, mas a arca da Aliança do SENHOR se acha numa tenda.

2 Então, Natã disse a Davi: Faze tudo quanto está no teu coração, porque Deus é contigo.

3 Porém, naquela mesma noite, veio a palavra do SENHOR a Natã, dizendo:

4 Vai e dize a meu servo Davi: Assim diz o SENHOR: Tu não edificarás casa para minha habitação;

5 porque em casa nenhuma habitei, desde o dia que fiz subir a Israel até ao dia de hoje; mas tenho andado de tenda em tenda, de tabernáculo em tabernáculo.

6 Em todo lugar em que andei com todo o Israel, falei, acaso, alguma palavra com algum dos seus juízes, a quem mandei apascentar o meu povo, dizendo: Por que não me edificais uma casa de cedro?

7 Agora, pois, assim dirás ao meu servo Davi: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tomei-te da malhada e de detrás das ovelhas, para que fosses príncipe sobre o meu povo de Israel.

8 E fui contigo, por onde quer que andaste, eliminei os teus inimigos de diante de ti e fiz grande o teu nome, como só os grandes têm na terra.

1 Krónikák 17

Dávid templomot akar építeni
(Vö. 2 Sam 7,1–7)

1Amikor Dávid már a palotájában lakott, ezt mondta Dávid Nátán prófétának: Nézd, én cédruspalotában lakom, az ÚR szövetségládája pedig sátorlapok alatt.

2Nátán ezt mondta Dávidnak: Tedd meg mindazt, ami szándékodban van, mert veled van az Isten!

3De még azon az éjszakán az történt, hogy így szólt Isten igéje Nátánhoz:

4Menj, mondd meg szolgámnak, Dávidnak, hogy ezt mondta az ÚR: Nem te építesz nekem házat, hogy abban lakjam,

5hiszen attól fogva, hogy fölhoztam Izráel fiait, nem laktam házban mindmáig, hanem sátorból sátorba, egyik hajlékból a másikba mentem.

6Amíg együtt vándoroltam egész Izráellel, mondtam-e egy szóval is Izráel bármelyik bírájának, akit népem, Izráel pásztorául rendeltem: Miért nem építettetek nekem egy házat cédrusfából?

Az ÚR ígérete Dávidnak és házának
(Vö. 2Sám 7,8–17)

7Most azért ezt mondd szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek URa: Én hoztalak el a legelőről, a juhnyáj mellől, hogy fejedelme légy népemnek, Izráelnek.

8Veled voltam mindenütt, amerre csak jártál, kiirtottam előled minden ellenségedet. Olyan nevet szereztem neked, amilyen neve csak a legnagyobbaknak van a földön.

[9] Prepararei lugar para o meu povo de Israel e o plantarei para que habite no seu lugar e não mais seja perturbado; e jamais os filhos da perversidade o oprimam, como dantes,

[10] desde o dia em que mandei houvesse juízes sobre o meu povo de Israel; porém abati todos os teus inimigos e também te fiz saber que o SENHOR te edificaria uma casa.

[11] Há de ser que, quando teus dias se cumprirem, e tiveres de ir para junto de teus pais, então, farei levantar depois de ti o teu descendente, que será dos teus filhos, e estabelecerei o seu reino.

[12] Esse me edificará casa; e eu estabelecerei o seu trono para sempre.

[13] Eu lhe serei por pai, e ele me será por filho; a minha misericórdia não apartarei dele, como a retirei daquele que foi antes de ti.

[14] Mas o confirmarei na minha casa e no meu reino para sempre, e o seu trono será estabelecido para sempre.

[15] Segundo todas estas palavras e conforme toda esta visão, assim falou Natã a Davi.

Ações de graças de Davi
2 Samuel 7.18-29

[16] Então, entrou o rei Davi na Casa do SENHOR, ficou perante ele e disse: Quem sou eu, SENHOR Deus, e qual é a minha casa, para que me tenhas trazido até aqui?

[17] Foi isso ainda pouco aos teus olhos, ó Deus, de maneira que também falaste a respeito da casa de teu servo para tempos

[9]Helyet készítettem népemnek, Izráelnek is, és úgy ültettem el ott, hogy a maga helyén lakhat. Nem kell többé rettegnie, és nem nyomorgatják többé a gonoszok, mint kezdetben,

[10]attól az időtől fogva, hogy bírákat rendeltem népemnek, Izráelnek, és megaláztam minden ellenségedet. Azt is kijelentettem neked, hogy az ÚR akarja a te házadat építeni.

[11]Ha majd letelik az időd, és pihenni térsz őseidhez, fölemelem majd utódodat, az egyik fiadat, és szilárddá teszem az ő királyságát.

[12]Ő épít nekem házat, én pedig megerősítem a trónját örökre.

[13]Atyja leszek, és ő az én fiam lesz. Nem vonom meg tőle szeretetemet, ahogyan megvontam elődödtől,

[14]hanem házam és királyságom szolgálatába állítom örökre, és trónja örökké szilárd lesz.

[15]Nátán pontosan e beszéd és látomás szerint beszélt Dáviddal.

Dávid imádsága
(Vö. 2 Sam 7,18–29)

[16]Ekkor bement Dávid király az ÚR színe elé, leült, és ezt mondta: Ki vagyok én, URam, Istenem? És mi az én házam népe, hogy eljuttattál engem idáig?

[17]Sőt még ezt is kevesellted, Istenem, és a távoli jövőre nézve is tettél ígéretet szolgád házának, és megmutattad nekem

distantes; e me trataste como se eu fosse homem ilustre, ó SENHOR Deus.

[18] Que mais ainda te poderá dizer Davi acerca das honras feitas a teu servo? Pois tu conheces bem teu servo.

[19] Ó SENHOR, por amor de teu servo e segundo o teu coração, fizeste toda esta grandeza, para tornar notórias todas estas grandes coisas!

[20] SENHOR, ninguém há semelhante a ti, e não há outro Deus além de ti, segundo tudo o que nós mesmos temos ouvido.

[21] Quem há como o teu povo de Israel, gente única na terra, a quem tu, ó Deus, foste resgatar para ser teu povo e fazer a ti mesmo um nome, com estas grandes e tremendas coisas, desterrando as nações de diante do teu povo, que remiste do Egito?

[22] Estabeleceste a teu povo de Israel por teu povo, para sempre, e tu, ó SENHOR, te fizeste o seu Deus.

[23] Agora, pois, ó SENHOR, a palavra que disseste acerca de teu servo e acerca da sua casa, seja estabelecida para sempre; e faze como falaste.

[24] Estabeleça-se, e seja para sempre engrandecido o teu nome, e diga-se: O SENHOR dos Exércitos é o Deus de Israel, é Deus para Israel; e a casa de Davi, teu servo, será estabelecida diante de ti.

[25] Pois tu, Deus meu, fizeste ao teu servo a revelação de que lhe edificarias casa. Por

azt az embert, akit még nálam is magasabb méltóságra emelsz majd, URam, Istenem!

[18]Mit is mondhatna még Dávid, ha ennyire megtisztelted szolgádat? Hiszen te ismered szolgádat!

[19]URam, a te szolgádért és a te szándékod szerint vitted véghez mindezt a hatalmas dolgot, hogy megismertesd e hatalmas dolgokat.

[20]URam, senki nincs hozzád fogható, sőt nincs is rajtad kívül isten, egészen úgy, ahogyan magunk is hallottuk.

[21]Van-e még egy olyan nemzet a földön, mint a te néped, Izráel, amelyért elment az Isten, és kiváltotta, hogy az ő népe legyen, és nevet szerzett magának nagy és félelmetes tettekkel, mint ahogyan te nemzeteket űztél ki néped elől, amelyet kiváltottál Egyiptomból?

[22]Így tetted népedet, Izráelt a magad népévé örökre, te pedig, URam, az Istenük lettél.

[23]Most azért, URam, maradjon meg örökre az az ígéret, amelyet szolgádnak és háza népének tettél, és tégy úgy, ahogyan ígérted!

[24]Akkor megmarad és nagy lesz a te neved örökké, mert ezt mondják: A Seregek URa Izráel Istene, ő az Istene Izráelnek! Szolgádnak, Dávidnak a háza pedig szilárd lesz színed előtt.

[25]Te, én Istenem, azt a kijelentést adtad szolgádnak, hogy megépíted házát. Ezért

isso, o teu servo se animou para fazer-te esta oração.

[26] Agora, pois, ó SENHOR, tu mesmo és Deus e prometeste a teu servo este bem.

[27] Sê, pois, agora, servido de abençoar a casa de teu servo, a fim de permanecer para sempre diante de ti, pois tu, ó SENHOR, a abençoaste, e abençoada será para sempre.

1 Crônicas 18

Diversas vitórias de Davi
2 Samuel 8.1-14

[1] Depois disto, feriu Davi os filisteus e os humilhou; tomou a Gate e suas aldeias das mãos dos filisteus.

[2] Também derrotou os moabitas, e assim ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo.

[3] Também Hadadezer, rei de Zoba, foi derrotado por Davi, até Hamate, quando aquele foi restabelecer o seu domínio sobre o rio Eufrates.

[4] Tomou-lhe Davi mil carros, sete mil cavaleiros e vinte mil homens de pé; Davi jarretou a todos os cavalos dos carros, menos para cem deles.

[5] Vieram os siros de Damasco a socorrer a Hadadezer, rei de Zoba; porém Davi matou dos siros vinte e dois mil homens.

[6] Davi pôs guarnições na Síria de Damasco, e os siros ficaram por servos de Davi e lhe pagavam tributo; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

volt bátorsága szolgádnak, hogy így imádkozzék hozzád.

[26]Valóban, URam, te vagy az Isten, és te ígérted szolgádnak ezt a jót.

[27]Áldd meg azért kegyelmesen szolgád házát, hogy örökre színed előtt legyen! Mert ha te, URam, megáldod, örökre áldott lesz!

1 Krónikák 18

Dávid győzelmei
(Vö. 2 Sam 8)

[1]Ezután történt, hogy Dávid megverte a filiszteusokat, leigázta őket, és elvette a filiszteusoktól Gátot falvaival együtt.

[2]Megverte Móábot is, és a móábiak Dávidnak adófizető szolgái lettek.

[3]Megverte Dávid Hamátnál Hadadezert, Cóbá királyát is, aki az Eufrátesz folyamig akarta kiterjeszteni hatalmát.

[4]Elfogott közülük Dávid ezer harci kocsit, hétezer lovast és húszezer gyalogost, és megbénította Dávid a harci kocsik lovait, csak száz harci kocsit hagyott meg belőlük.

[5]Amikor a damaszkuszi arámok eljöttek, hogy megsegítsék Hadadezert, Cóbá királyát, levágott Dávid huszonkétezer arám embert.

[6]Majd helyőrséget helyezett Dávid az arám Damaszkuszba, és az arámok adófizető szolgái lettek Dávidnak. Így

segítette meg az Úr Dávidot mindenütt, ahova csak ment.

[7] Tomou Davi os escudos de ouro que havia com os oficiais de Hadadezer e os trouxe a Jerusalém.

[7]Elvette Dávid az aranypajzsokat is, amelyeket Hadadezer szolgái hordtak, és Jeruzsálembe vitette azokat.

[8] Também de Tibate e de Cum, cidades de Hadadezer, tomou Davi mui grande quantidade de bronze, de que Salomão fez o mar de bronze, as colunas e os utensílios de bronze.

[8]Dávid igen sok rezet hozott el Tibhatból és Kúnból, Hadadezer városaiból. Abból készíttette Salamon a rézmedencét, az oszlopokat és a rézedényeket.

[9] Ouvindo Toú, rei de Hamate, que Davi derrotara a todo o exército de Hadadezer, rei de Zoba,

[9]Amikor meghallotta Tóí, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadezernek, Cóbá királyának egész haderejét,

[10] mandou seu filho Hadorão ao rei Davi, para o saudar e congratular-se com ele por haver pelejado contra Hadadezer e por havê-lo ferido (porque Hadadezer fazia guerra a Toú). Hadorão trouxe consigo objetos de ouro, de prata e de bronze,

[10]elküldte fiát, Hadórámot Dávid királyhoz mindenféle arany-, ezüst- és réztárggyal, hogy békességgel és áldással köszöntse azért, mert hadat viselt Hadadezerrel, és megverte őt. Hadadezer ugyanis Tóíval is harcban állt.

[11] os quais também o rei Davi consagrou ao SENHOR, juntamente com a prata e ouro que trouxera de todas as mais nações: de Edom, de Moabe, dos filhos de Amom, dos filisteus e de Amaleque.

[11]Dávid király ezeket is az Úrnak szentelte azzal az ezüsttel és arannyal együtt, amelyet más népektől: az edómiaktól, a móábiaktól, az ammóniaktól, a filiszteusoktól és az amálékiaktól hozott el.

[12] Também Abisai, filho de Zeruia, feriu a dezoito mil edomitas no vale do Sal.

[12]Abísaj, Cerújá fia pedig megvert tizennyolcezer edómit a Sós-völgyben.

[13] E pôs guarnições em Edom, e todos os edomitas ficaram por servos de Davi; e o SENHOR dava vitórias a Davi, por onde quer que ia.

[13]Dávid Edómba is helyőrséget helyezett el, és egész Edóm Dávid szolgája lett. Így segítette meg az Úr Dávidot mindenütt, ahova csak ment.

Oficiais de Davi

2 Samuel 8.15-18; 20.23-26

[14] Reinou, pois, Davi sobre todo o Israel; julgava e fazia justiça a todo o seu povo.

[14]Így uralkodott Dávid egész Izráelen, jogot és igazságot szolgáltatva egész népének.

[15] Joabe, filho de Zeruia, era comandante do exército; Josafá, filho de Ailude, era cronista.
[16] Zadoque, filho de Aitube, e Abimeleque, filho de Abiatar, eram sacerdotes; e Sausa, escrivão.
[17] Benaia, filho de Joiada, era o comandante da guarda real. Os filhos de Davi, porém, eram os primeiros ao lado do rei.

[15]A hadsereg parancsnoka Jóáb, Cerújá fia, a főtanácsos pedig Jósáfát, Ahílúd fia volt.
[16]Cádók, Ahítúb fia és Abímelek, Ebjátár fia voltak a papok, Savsá pedig a kancellár.
[17]Benájá, Jójádá fia a kerétiek és a pelétiek parancsnoka volt. Dávid fiai a legelsők voltak a király mellett.

1 Crônicas 19

Davi derrota os amonitas e os siros
2 Samuel 10.1-19

[1] Depois disto, morreu Naás, rei dos filhos de Amom; e seu filho reinou em seu lugar.

[2] Então, disse Davi: Usarei de bondade para com Hanum, filho de Naás, porque seu pai usou de bondade para comigo. Pelo que Davi enviou mensageiros para o consolar acerca de seu pai; e vieram os servos de Davi à terra dos filhos de Amom, a Hanum, para o consolarem.

[3] Disseram os príncipes dos filhos de Amom a Hanum: Pensas que, por te haver Davi mandado consoladores, está honrando a teu pai? Não vieram seus servos a ti para reconhecerem, destruírem e espiarem a terra?
[4] Tomou, então, Hanum os servos de Davi, e rapou-os, e lhes cortou metade das vestes até às nádegas, e os despediu.
[5] Foram-se alguns e avisaram a Davi acerca destes homens; então, enviou

1 Krónikák 19

Dávid harcai az arámokkal
(Vö. 2 Sam 10)

[1]Történt ezek után, hogy meghalt Náhás, az ammóniak királya, és utána a fia lett a király.
[2]Dávid így gondolkodott: Szeretettel bánok Hánúnnal, Náhás fiával, mert az ő apja is szeretettel bánt velem. Ezért Dávid követeket küldött, hogy megvigasztalják apja halála miatt. Amikor megérkeztek Dávid udvari emberei az ammóniak országába Hánúnhoz, hogy megvigasztalják,
[3]ezt mondták az ammóniak vezérei Hánúnnak: Azt hiszed, apádat akarja megtisztelni Dávid, hogy vigasztalókat küldött hozzád? Inkább azért jöttek ide a szolgák, hogy kifürkésszék, kikémleljék és feldúlják az országot!
[4]Elfogatta azért Hánún Dávid embereit, megnyíratta őket, ruhájuk felét fenekükig levágatta, és visszaküldte őket.
[5]Ezek elmentek, de amikor jelentették Dávidnak, hogy mi történt az embereivel,

mensageiros a encontrá-los, porque estavam sobremaneira envergonhados. Mandou o rei dizer-lhes: Deixai-vos estar em Jericó, até que vos torne a crescer a barba; e, então, vinde.

eléjük küldött, és mivel igen csúffá tették azokat az embereket, ezt üzente nekik a király: Maradjatok Jerikóban, amíg meg nem nő a szakállatok; azután térjetek vissza!

6 Vendo, pois, os filhos de Amom que se haviam tornado odiosos a Davi, então, Hanum e os filhos de Amom tomaram mil talentos de prata, para alugarem para si carros e cavaleiros da Mesopotâmia, e dos siros de Maaca, e de Zoba.

6Amikor látták az ammóniak, hogy meggyűlöltették magukat Dáviddal, elküldtek Hánún és Ammón fiai ezer talentum ezüstöt Arám-Naharajimba, Arám-Maakába és Cóbába, hogy harci kocsikat és lovakat fogadjanak zsoldjukba.

7 Alugaram para si trinta e dois mil carros, o rei de Maaca e a sua gente, e eles vieram e se acamparam diante de Medeba; também os filhos de Amom se ajuntaram das suas cidades e vieram para a guerra.

7Zsoldjukba fogadtak harminckétezer harci kocsit és Maaká királyát is hadinépével együtt. Ezek megérkeztek, és tábort ütöttek Médebá előtt. Az ammóniak is összegyűltek városaikból, és kivonultak a csatába.

8 O que ouvindo Davi, enviou contra eles a Joabe com todo o exército dos valentes.

8Amint ezt meghallotta Dávid, elküldte Jóábot egy egész sereggel, a legvitézebbekkel.

9 Saíram os filhos de Amom e ordenaram a batalha à entrada da porta da cidade; porém os reis que vieram estavam à parte, no campo.

9Kivonultak az ammóniak is, és csatarendbe álltak a város bejáratánál. A királyok pedig, akik segítségükre jöttek, külön álltak fel a mezőn.

10 Vendo, pois, Joabe que estava preparada contra ele a batalha, tanto pela frente como pela retaguarda, escolheu dentre todos o que havia de melhor em Israel e os formou em linha contra os siros;

10Jóáb látta, hogy elöl is, hátul is támadás fenyegeti, ezért kiválogatta egész Izráel színe-javát, és csatarendbe állította őket az arámokkal szemben,

11 e o resto do povo entregou a Abisai, seu irmão, e puseram-se em linha contra os filhos de Amom.

11a hadinép maradékát pedig testvérének, Abísajnak a vezetésére bízta, és ezek az ammóniakkal szemben álltak csatarendbe.

12 Disse Joabe: Se os siros forem mais fortes do que eu, tu me virás em socorro;

12Ezt mondta: Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig

e, se os filhos de Amom forem mais fortes do que tu, eu irei ao teu socorro.

[13] Sê forte, pois; pelejemos varonilmente pelo nosso povo e pelas cidades de nosso Deus; e faça o SENHOR o que bem lhe parecer.

[14] Então, avançou Joabe com o povo que estava com ele, e travaram peleja contra os siros; e estes fugiram de diante dele.

[15] Vendo os filhos de Amom que os siros fugiam, também eles fugiram de diante de Abisai, irmão de Joabe, e entraram na cidade; voltou Joabe dos filhos de Amom e tornou a Jerusalém.

[16] Vendo, pois, os siros que tinham sido desbaratados diante de Israel, enviaram mensageiros e fizeram sair os siros que habitavam do lado dalém do rio; Sofaque, capitão do exército de Hadadezer, marchava adiante deles.

[17] Informado Davi, ajuntou a todo o Israel, passou o Jordão, veio ter com eles e ordenou contra eles a batalha; e, tendo Davi ordenado a batalha contra os siros, pelejaram estes contra ele.

[18] Porém os siros fugiram de diante de Israel, e Davi matou dentre os siros os homens de sete mil carros e quarenta mil homens de pé; a Sofaque, chefe do exército, matou.

[19] Vendo, pois, os servos de Hadadezer que foram feridos diante de Israel, fizeram paz com Davi e o serviram; e os siros nunca

az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én segítek neked.

[13]Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az ÚR pedig tegye azt, amit jónak lát!

[14]Akkor Jóáb rohamra indult hadinépével az arámok ellen, azok pedig megfutamodtak.

[15]Amikor az ammóniak látták, hogy az arámok futnak, ők is megfutamodtak Jóáb testvére, Abísaj elől, és bementek a városba. Jóáb pedig Jeruzsálembe ment.

[16]Amikor az arámok látták, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől, követeket küldtek, és fölvonultatták a folyamon túli arámokat. Sófak, Hadadezer hadseregparancsnoka állt az élükön.

[17]Jelentették ezt Dávidnak, aki összegyűjtötte egész Izráelt, átkelt a Jordánon, megérkezett hozzájuk, és fölsorakozott velük szemben. Csatarendbe állt Dávid az arámokkal szemben, és azok megütköztek vele.

[18]De megfutamodtak az arámok Izráel elől, és megölt Dávid az arámok közül hétezer harci kocsin küzdő embert és negyvenezer gyalogost. Sófakot a hadseregparancsnokot is megölte.

[19]Amikor látták Hadadezer szolgái, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől, békét kötöttek Dáviddal, és szolgáltak neki.

mais quiseram socorrer aos filhos de Amom.

1 Crônicas 20

Davi conquista a Rabá
2 Samuel 12.26-31

[1] Decorrido um ano, no tempo em que os reis costumam sair para a guerra, Joabe levou o exército, destruiu a terra dos filhos de Amom, veio e sitiou a Rabá; porém Davi ficou em Jerusalém; e Joabe feriu a Rabá e a destruiu.

[2] Tirou Davi a coroa da cabeça do seu rei e verificou que tinha o peso de um talento de ouro e que havia nela pedras preciosas; e foi posta na cabeça de Davi; e da cidade levou mui grande despojo.

[3] Também levou o povo que estava nela e o fez passar à serra, e a picaretas de ferro, e a machados; assim fez Davi a todas as cidades dos filhos de Amom. Voltou Davi, com todo o povo, para Jerusalém.

Gigantes mortos pelos homens de Davi
2 Samuel 21.15-22

[4] Depois disto, houve guerra em Gezer contra os filisteus; então, Sibecai, o husatita, feriu a Sipai, que era descendente dos gigantes; e os filisteus foram subjugados.

[5] Houve ainda outra guerra contra os filisteus; e Elanã, filho de Jair, feriu a Lami, irmão de Golias, o geteu, cuja lança tinha a haste como eixo de tecelão.

Ezután az arámok nem voltak többé hajlandók segíteni az ammóniakat.

1 Krónikák 20

Dávid elfoglalja Ammón fővárosát
(Vö. 2 Sam 12,26–31)

[1]Egy esztendő múlva, abban az időben, amikor a királyok háborúba szoktak vonulni, mozgósította Jóáb a hadsereget, és elpusztította az ammóniak országát. Megérkezett Rabbához és körülzárta. Dávid azonban Jeruzsálemben maradt. Jóáb elfoglalta és lerombolta Rabbát.

[2]Dávid levette királyuk fejéről a koronát, amelyről kiderült, hogy egy talentum súlyú aranyból készült és drágakövekkel van kirakva, és Dávid a saját fejére helyezte azt. A városból is igen sok zsákmányt vitt el.

[3]A benne levő népet pedig kihozatta, és fűrésszel, vascsákánnyal és baltával dolgoztatta őket. Így járt el Dávid valamennyi ammóni várossal. Azután visszatért Dávid egész hadinépével együtt Jeruzsálembe.

Dávid három győzelme a filiszteusokon
(Vö. 2 Sam 21,18–22)

[4]Ezután ütközetre került sor a filiszteusokkal Gézernél. Akkor vágta le a húsái Szibbekaj a refáiak egyik leszármazottát, Szippajt, és azok behódoltak.

[5]Ezután újabb ütközetre került sor a filiszteusokkal. Ekkor vágta le Elhánán, Jáír fia Lahmít, a gáti Góliát testvérét, akinek a lándzsanyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája.

[6] Houve ainda outra guerra em Gate; havia ali um homem de grande estatura, tinha vinte e quatro dedos, seis em cada mão e seis em cada pé; também este descendia dos gigantes.

[6]Gátnál is sor került egy ütközetre. Volt ott egy nagy termetű férfi, akinek hat-hat ujja volt, összesen huszonnégy. Ő is a refáiak leszármazotta volt.

[7] Quando ele injuriava a Israel, Jônatas, filho de Siméia, irmão de Davi, o feriu.

[7]Ez gyalázta Izráelt, de levágta őt Jónátán, Dávid bátyjának, Sammának a fia.

[8] Estes nasceram dos gigantes em Gate; e caíram pela mão de Davi e pela mão de seus homens.

[8]Ezek a gáti refáiak leszármazottai voltak, és Dávidnak vagy embereinek a keze által estek el.

1 Crônicas 21

O levantamento do censo
2 Samuel 24.1-9

[1] Então, Satanás se levantou contra Israel e incitou a Davi a levantar o censo de Israel.

[2] Disse Davi a Joabe e aos chefes do povo: Ide, levantai o censo de Israel, desde Berseba até Dã; e trazei-me a apuração para que eu saiba o seu número.

[3] Então, disse Joabe: Multiplique o SENHOR, teu Deus, a este povo cem vezes mais; porventura, ó rei, meu senhor, não são todos servos de meu senhor? Por que requer isso o meu senhor? Por que trazer, assim, culpa sobre Israel?

[4] Porém a palavra do rei prevaleceu contra Joabe; pelo que saiu Joabe e percorreu todo o Israel; então, voltou para Jerusalém.

[5] Deu Joabe a Davi o recenseamento do povo; havia em Israel um milhão e cem mil homens que puxavam da espada; e em

1 Krónikák 21

Dávid megszámláltatja a népet
(Vö. 2 Sam 24,1–9)

[1]A Sátán Izráel ellen támadt: felingerelte Dávidot, hogy vegye számba Izráelt.

[2]Dávid pedig ezt mondta Jóábnak és a hadinép parancsnokainak: Menjetek, számláljátok meg Izráelt Beérsebától Dánig, és terjesszétek elém, hadd tudjam meg a számukat!

[3]Jóáb azonban ezt felelte: Szaporítsa meg az ÚR a népét százannyira, mint amennyi most! De uram, királyom, hiszen mindnyájan az én uram szolgái ők. Miért firtatja hát ezt az én uram? Miért bűnhődjék ezért Izráel?!

[4]A király szava azonban erősebb volt Jóábénál. Elindult tehát Jóáb, bejárta egész Izráelt, és visszatért Jeruzsálembe.

[5]Jóáb jelentette Dávidnak a népszámlálás eredményét: egész Izráelben egymillió-egyszázezer kardforgató ember volt,

Judá eram quatrocentos e setenta mil homens que puxavam da espada.

6 Porém os de Levi e Benjamim não foram contados entre eles, porque a ordem do rei foi abominável a Joabe.

Davi escolhe o castigo
2 Samuel 24.10-17

7 Tudo isto desagradou a Deus, pelo que feriu a Israel.

8 Então, disse Davi a Deus: Muito pequei em fazer tal coisa; porém, agora, peço-te que perdoes a iniqüidade de teu servo, porque procedi mui loucamente.

9 Falou, pois, o SENHOR a Gade, o vidente de Davi, dizendo:

10 Vai e dize a Davi: Assim diz o SENHOR: Três coisas te ofereço; escolhe uma delas, para que ta faça.

11 Veio, pois, Gade a Davi e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Escolhe o que queres:

12 ou três anos de fome, ou que por três meses sejas consumido diante dos teus adversários, e a espada de teus inimigos te alcance, ou que por três dias a espada do SENHOR, isto é, a peste na terra, e o Anjo do SENHOR causem destruição em todos os territórios de Israel; vê, pois, agora, que resposta hei de dar ao que me enviou.

13 Então, disse Davi a Gade: Estou em grande angústia; caia eu, pois, nas mãos do SENHOR, porque são muitíssimas as suas misericórdias, mas nas mãos dos homens não caia eu.

Júdában pedig négyszázhetvenezer kardforgató ember.

6Lévit és Benjámint azonban nem vette számba közöttük, mert utálatosnak tartotta Jóáb a király parancsát.

Az ÚR üzenete Dávidhoz
(Vö. 2 Sam 24,10–14)

7De Isten rossznak látta ezt, és megverte Izráelt.

8Akkor ezt mondta Dávid az Istennek: Nagyot vétettem azzal, hogy ezt tettem! Most azért bocsásd meg szolgád bűnét, mert igen esztelenül cselekedtem!

9Ekkor így szólt az ÚR Gádhoz, Dávid látnokához:

10Eredj, és mondd meg Dávidnak: Ezt mondja az ÚR: Három lehetőséget adok neked; válassz ki közülük egyet, és én azt teszem veled.

11Bement tehát Gád Dávidhoz, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Válassz!

12Három esztendeig tartó éhínség legyen? Vagy dúljanak három hónapig támadóid, és érjen utol ellenséged fegyvere? Vagy legyen három napon át az ÚR fegyvere, a dögvész az országban, és pusztítson az ÚR angyala Izráel egész területén? Most azért döntsd el, milyen választ vigyek annak, aki engem küldött!

13Dávid ezt felelte Gádnak: Igen nehéz helyzetben vagyok. Inkább essem az ÚR kezébe, mert igen nagy az ő irgalma. Csak ember kezébe ne essem!

Az ÚR dögvészt bocsát Izráelre

[14] Então, enviou o SENHOR a peste a Israel; e caíram de Israel setenta mil homens.

[15] Enviou Deus um anjo a Jerusalém, para a destruir; ao destruí-la, olhou o SENHOR, e se arrependeu do mal, e disse ao anjo destruidor: Basta, retira, agora, a mão. O Anjo do SENHOR estava junto à eira de Ornã, o jebuseu.

[16] Levantando Davi os olhos, viu o Anjo do SENHOR, que estava entre a terra e o céu, com a espada desembainhada na mão estendida contra Jerusalém; então, Davi e os anciãos, cobertos de panos de saco, se prostraram com o rosto em terra.

[17] Disse Davi a Deus: Não sou eu o que disse que se contasse o povo? Eu é que pequei, eu é que fiz muito mal; porém estas ovelhas que fizeram? Ah! SENHOR, meu Deus, seja, pois, a tua mão contra mim e contra a casa de meu pai e não para castigo do teu povo.

Davi erige um altar na eira de Ornã
2 Samuel 24.18-25

[18] Então, o Anjo do SENHOR disse a Gade que mandasse Davi subir para levantar um altar ao SENHOR, na eira de Ornã, o jebuseu.

[19] Subiu, pois, Davi, segundo a palavra de Gade, que falara em nome do SENHOR.

[20] Virando-se Ornã, viu o Anjo; e esconderam-se seus quatro filhos que

[14]Az ÚR tehát dögvészt bocsátott Izráelre, és elhullott Izráelben hetvenezer ember.

[15]Az Isten angyalt küldött Jeruzsálem ellen is, hogy pusztítsa azt. De alighogy belekezdett az a pusztításba, odanézett az ÚR, bánkódni kezdett a veszedelem miatt, és ezt parancsolta a pusztító angyalnak: Elég! Most már hagyd abba! Az ÚR angyala akkor éppen a jebúszi Ornán szérűje mellett állt.

[16]Dávid fölemelte a tekintetét, és meglátta az ÚR angyalát, amint ott áll az ég és a föld között, kezében kivont karddal, amelyet Jeruzsálem ellen nyújtott ki. Ekkor Dávid és a vének zsákruhába burkolózva arcra borultak.

[17]Dávid pedig ezt mondta Istennek: Hiszen én mondtam, hogy számlálják meg a népet! Én magam vagyok az, aki vétkeztem és nagy gonoszságot követtem el. De az én nyájam nem követett el semmit! URam, Istenem, sújtson le kezed inkább énrám és az én rokonságomra, de a népedet ne bántsd!

Dávid oltárt épít Ornán szérűjén
(Vö. 2 Sam 24,18–25)

[18]Ekkor az ÚR angyala azt üzente Gáddal Dávidnak, hogy menjen és állítson oltárt az ÚRnak a jebúszi Ornán szérűjén.

[19]Elment tehát Dávid, Gád szavai szerint, amelyet az ÚR nevében mondott.

[20]Amikor Ornán arra fordult, meglátta az angyalt; négy fia, akik vele voltak, erre elrejtőzött. Ornán éppen búzát csépelt.

estavam com ele. Ora, Ornã estava debulhando trigo.

[21] Quando Davi vinha chegando a Ornã, este olhou, e o viu e, saindo da eira, se inclinou diante de Davi, com o rosto em terra.

[21]Dávid ekkor odament Ornánhoz. Amikor Ornán föltekintett, és meglátta Dávidot, kiment a szérűről, és arccal a földre borult Dávid előtt.

[22] Disse Davi a Ornã: Dá-me este lugar da eira a fim de edificar nele um altar ao SENHOR, para que cesse a praga de sobre o povo; dá-mo pelo seu devido valor.

[22]Dávid így szólt Ornánhoz: Add nekem ezt a szérűt, hadd építsek itt oltárt az ÚRnak! Teljes áron add nekem, hogy megszűnjék a népet ért csapás.

[23] Então, disse Ornã a Davi: Tome-a o rei, meu senhor, para si e faça dela o que bem lhe parecer; eis que dou os bois para o holocausto, e os trilhos, para a lenha, e o trigo, para oferta de manjares; dou tudo.

[23]Ornán így felelt Dávidnak: Fogadd el, azután tegyen az én uram, királyom, ahogyan jónak látja! Nézd, odaadom a marhákat égőáldozatnak, a cséplőeszközöket tűzifának, a búzát pedig ételáldozatnak. Mindent odaadok!

[24] Tornou o rei Davi a Ornã: Não; antes, pelo seu inteiro valor a quero comprar; porque não tomarei o que é teu para o SENHOR, nem oferecerei holocausto que não me custe nada.

[24]De Dávid király ezt felelte Ornánnak: Így nem! Csak teljes áron fogadom el tőled, mert nem akarom az ÚRnak adni a tiedet, és nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni.

[25] Davi deu a Ornã por aquele lugar a soma de seiscentos siclos de ouro.

[25]Adott tehát Dávid Ornánnak azért a helyért hatszáz sekel súlyú aranyat.

[26] Edificou ali um altar ao SENHOR, ofereceu nele holocaustos e sacrifícios pacíficos e invocou o SENHOR, o qual lhe respondeu com fogo do céu sobre o altar do holocausto.

[26]Azután oltárt épített ott Dávid az ÚRnak, égőáldozatot és békeáldozatot mutatott be, és az ÚRhoz kiáltott, ő pedig feleletül tüzet adott az égből az égőáldozati oltárra.

[27] O SENHOR deu ordem ao Anjo, e ele meteu a sua espada na bainha.

[27]Az ÚR pedig szólt az angyalnak, és az visszatette kardját a hüvelyébe.

O lugar do templo

[28] Vendo Davi, naquele mesmo tempo, que o SENHOR lhe respondera na eira de Ornã, o jebuseu, sacrificou ali.

[28]Abban az időben Dávid, látva, hogy az ÚR a jebúszi Ornán szérűjén válaszolt neki, ott mutatta be az áldozatokat.

[29] Porque o tabernáculo do SENHOR, que Moisés fizera no deserto, e o altar do

[29]Az ÚR hajléka ugyanis, amelyet Mózes készített a pusztában, valamint az

holocausto estavam, naquele tempo, no alto de Gibeão.

30 Davi não podia ir até lá para consultar a Deus, porque estava atemorizado por causa da espada do Anjo do SENHOR.

égőáldozati oltár abban az időben a gibeóni áldozóhalmon volt.

30Dávid azonban nem mert többé az elé járulni, hogy ott keresse fel az Istent, úgy megrettent az ÚR angyalának a kardjától,

1 Crônicas 22

Davi faz preparativos para edificar o templo

1 Disse Davi: Aqui, se levantará a Casa do SENHOR Deus e o altar do holocausto para Israel.

2 Deu ordem Davi para que fossem ajuntados os estrangeiros que estavam na terra de Israel; e encarregou pedreiros que preparassem pedras de cantaria para se edificar a Casa de Deus.

3 Aparelhou Davi ferro em abundância, para os pregos das folhas das portas e para as junturas, como também bronze em abundância, que nem foi pesado.

4 Madeira de cedro sem conta, porque os sidônios e tírios a traziam a Davi, em grande quantidade.

5 Pois dizia Davi: Salomão, meu filho, ainda é moço e tenro, e a casa que se há de edificar para o SENHOR deve ser sobremodo magnificente, para nome e glória em todas as terras; providenciarei, pois, para ela o necessário; assim, o preparou Davi em abundância, antes de sua morte.

Ordens de Davi a Salomão

6 Então, chamou a Salomão, seu filho, e lhe ordenou que edificasse casa ao SENHOR, Deus de Israel.

1 Krónikák 22

1hanem ezt mondta Dávid: Itt lesz Istennek, az ÚRnak a háza, és itt lesz Izráel égőáldozati oltára!

Dávid előkészíti a templom építését

2Dávid ekkor megparancsolta, hogy gyűjtsék össze a jövevényeket Izráel területén, és kőfejtésre rendelte őket, hogy kőtömböket fejtsenek Isten házának az építéséhez.

3Bőven szerzett Dávid vasat a kapuszárnyakhoz való szegeknek és sarokvasaknak, meg rezet is mérhetetlenül sokat,

4továbbá tömérdek cédrusfát, mert a szidóniak és a tírusziak bőségesen szállítottak Dávidnak cédrusfát.

5Dávid ugyanis ezt gondolta: Az én fiam, Salamon még tapasztalatlan ifjú, az ÚRnak pedig olyan házat kell építeni, hogy hírneve és ékessége mindent fölülmúljon az egész földön. Ezért én mindent megszerzek neki. Meg is szerzett Dávid mindent bőven még halála előtt.

6És hívatta a fiát, Salamont, és megparancsolta neki, hogy építsen házat az ÚRnak, Izráel Istenének.

[7] Disse Davi a Salomão: Filho meu, tive intenção de edificar uma casa ao nome do SENHOR, meu Deus.

[8] Porém a mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Tu derramaste sangue em abundância e fizeste grandes guerras; não edificarás casa ao meu nome, porquanto muito sangue tens derramado na terra, na minha presença.

[9] Eis que te nascerá um filho, que será homem sereno, porque lhe darei descanso de todos os seus inimigos em redor; portanto, Salomão será o seu nome; paz e tranqüilidade darei a Israel nos seus dias.

[10] Este edificará casa ao meu nome; ele me será por filho, e eu lhe serei por pai; estabelecerei para sempre o trono do seu reino sobre Israel.

[11] Agora, pois, meu filho, o SENHOR seja contigo, a fim de que prosperes e edifiques a Casa do SENHOR, teu Deus, como ele disse a teu respeito.

[12] Que o SENHOR te conceda prudência e entendimento, para que, quando regeres sobre Israel, guardes a lei do SENHOR, teu Deus.

[13] Então, prosperarás, se cuidares em cumprir os estatutos e os juízos que o SENHOR ordenou a Moisés acerca de Israel; sê forte e corajoso, não temas, não te desalentes.

[14] Eis que, com penoso trabalho, preparei para a Casa do SENHOR cem mil talentos de ouro e um milhão de talentos de prata, e bronze e ferro em tal abundância, que

[7]Ezt mondta Dávid Salamonnak: Fiam, én magam szándékoztam házat építeni Istenem, az ÚR nevének tiszteletére.

[8]De az ÚR igéje így szólt hozzám: Sok vért ontottál, nagy háborúkat viseltél. Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére, mert sok vért ontottál ki színem előtt a földre.

[9]De fiad fog születni, ő a nyugalom embere lesz, mert mindenfelől nyugalmat adok neki ellenségeitől. Salamon lesz a neve, mert békességet és nyugalmat adok Izráelnek az ő idejében.

[10]Ő épít majd házat nevem tiszteletére. Ő az én fiam lesz, és én atyja leszek, és örökre megszilárdítom királyi trónját Izráelben.

[11]Most hát, fiam, az ÚR legyen veled, hogy sikeresen fölépíthesd Istenednek, az ÚRnak a házát, ahogyan kijelentette rólad.

[12]Adjon neked az ÚR értelmet és bölcsességet, amikor Izráel fölé rendel, hogy megtartsd Istenednek, az ÚRnak a törvényét!

[13]Akkor jársz sikerrel, ha megtartod és végrehajtod azokat a rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket az ÚR Mózes által parancsolt Izráelnek. Légy erős és bátor, ne félj, és ne rettegj!

[14]Látod, én nagy fáradsággal szereztem az ÚR házához százezer talentum aranyat, egymillió talentum ezüstöt; a rezet és vasat már meg sem lehet mérni, olyan sok

nem foram pesados; também madeira e pedras preparei, cuja quantidade podes aumentar.

15 Além disso, tens contigo trabalhadores em grande número, e canteiros, e pedreiros, e carpinteiros, e peritos em toda sorte de obra

16 de ouro, e de prata, e também de bronze, e de ferro, que se não pode contar. Dispõe-te, pois, e faze a obra, e o SENHOR seja contigo!

17 Davi deu ordem a todos os príncipes de Israel que ajudassem Salomão, seu filho, dizendo:

18 Porventura, não está convosco o SENHOR, vosso Deus, e não vos deu paz por todos os lados? Pois entregou nas minhas mãos os moradores desta terra, a qual está sujeita perante o SENHOR e perante o seu povo.

19 Disponde, pois, agora o coração e a alma para buscardes ao SENHOR, vosso Deus; disponde-vos e edificai o santuário do SENHOR Deus, para que a arca da Aliança do SENHOR e os utensílios sagrados de Deus sejam trazidos a esta casa, que se há de edificar ao nome do SENHOR.

1 Crônicas 23

Os turnos e funções dos levitas

1 Sendo, pois, Davi já velho e farto de dias, constituiu a seu filho Salomão rei sobre Israel.

2 Ajuntou todos os príncipes de Israel, como também os sacerdotes e levitas.

van. Épületfát és követ is szereztem; te gyarapítsd ezeket!

15Bőven van munkásod: kőfejtő, kőfaragó és ács, meg számos, egyéb munkához értő mester.

16Az aranynak, ezüstnek, réznek és vasnak se szeri, se száma. Láss munkához, az ÚR legyen veled!

17Izráel összes főemberének pedig megparancsolta Dávid, hogy segítsenek a fiának, Salamonnak:

18Bizony, veletek volt Istenetek, az ÚR, és nyugalmat adott nektek mindenfelől! Mert kezembe adta az ország lakóit, és meghódolt az ország az ÚR előtt és az ő népe előtt.

19Most azért keressétek szívvel-lélekkel Isteneteket, az URat! Lássatok hozzá, és építsétek föl Istennek, az ÚRnak a szentélyét, hogy bevihessétek az ÚR szövetségládáját és az Isten szentélyének az edényeit abba a templomba, amely az ÚR nevének tiszteletére épül.

1 Krónikák 23

Dávid lévitákra vonatkozó rendelkezései

1Amikor Dávid megöregedett és betelt az élettel, a fiát, Salamont tette meg Izráel királyává.

2Összegyűjtötte tehát Izráel összes főemberét, meg a papokat és a lévitákat.

3 Foram contados os levitas de trinta anos para cima; seu número, contados um por um, foi de trinta e oito mil homens.

4 Destes, havia vinte e quatro mil para superintenderem a obra da Casa do SENHOR, seis mil oficiais e juízes,

5 quatro mil porteiros e quatro mil para louvarem o SENHOR com os instrumentos que Davi fez para esse mister.

6 Davi os repartiu por turnos, segundo os filhos de Levi: Gérson, Coate e Merari.

7 Filhos de Gérson: Ladã e Simei.

8 Filhos de Ladã: Jeiel, o chefe, Zetã e Joel, três.

9 Filhos de Simei: Selomite, Haziel e Harã, três; estes foram os chefes das famílias de Ladã.

10 Filhos de Simei: Jaate, Ziza, Jeús e Berias; estes foram os filhos de Simei, quatro.

11 Jaate era o chefe, Ziza, o segundo; mas Jeús e Berias não tiveram muitos filhos; pelo que estes dois foram contados por uma só família.

12 Filhos de Coate: Anrão, Isar, Hebrom e Uziel, quatro.

13 Filhos de Anrão: Arão e Moisés; Arão foi separado para servir no Santo dos Santos, ele e seus filhos, perpetuamente, e para queimar incenso diante do SENHOR, para o servir e para dar a bênção em seu nome, eternamente.

3 Számba vették a lévitákat a harmincévesektől fölfelé, és a férfiak száma harmincnyolcezer fő volt.

4 Ezek közül huszonnégyezren intézzék az ÚR házának a teendőit, az elöljárók és bírák hatezren legyenek,

5 a kapuőrök négyezren, négyezren pedig dicsérjék az URat azokon a hangszereken, amelyeket én készítettem az ÚR dicséretére.

6 Azután Dávid csoportokba osztotta őket Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merárí szerint.

7 Gérsóniak voltak Ladán és Simí.

8 Ladán fiai hárman voltak: az első Jehíél, továbbá Zétám és Jóél.

9 Simí fiai hárman voltak: Selómít, Hazíél és Hárán. Ezek voltak Ladán családfői.

10 Simí fiai voltak: Jahat, Zízá, Jeús és Beríá, ezek négyen voltak Simí fiai.

11 Jahat volt az első és Zízá a második. Mivel Jeúsnak és Beríának nem sok fia volt, egy családnak, egy csoportnak számították.

12 Kehát fiai négyen voltak: Amrám, Jichár, Hebrón és Uzzíél.

13 Amrám fia volt Áron és Mózes. De Áront különválasztották, hogy fölszenteljék a szentek szentjének szolgálatára, őt és fiait örökre, hogy illatáldozatot mutassanak be az ÚR színe előtt, hogy őt szolgálják, és az ő nevében mondjanak áldást mindenkor.

[14] Quanto a Moisés, homem de Deus, seus filhos foram contados entre a tribo de Levi.
[15] Os filhos de Moisés: Gérson e Eliézer.
[16] Filho de Gérson: Sebuel, o chefe.
[17] Filho de Eliézer: Reabias, o chefe; e não teve outros; porém os filhos de Reabias se multiplicaram grandemente.
[18] Filhos de Isar: Selomite, o chefe.
[19] Filhos de Hebrom: Jerias, o chefe, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, e Jecameão, o quarto.
[20] Filhos de Uziel: Mica, o chefe, e Issias, o segundo.
[21] Filhos de Merari: Mali e Musi; filhos de Mali: Eleazar e Quis.
[22] Morreu Eleazar e não teve filhos, porém filhas; e os filhos de Quis, seus irmãos, as desposaram.
[23] Os filhos de Musi: Mali, Éder e Jerimote, três.
[24] São estes os filhos de Levi, segundo as suas famílias e chefes delas, segundo foram contados nominalmente, um por um, encarregados do ministério da Casa do SENHOR, de vinte anos para cima.
[25] Porque disse Davi: O SENHOR, Deus de Israel, deu paz ao seu povo e habitará em Jerusalém para sempre.
[26] Assim, os levitas já não precisarão levar o tabernáculo e nenhum dos utensílios para o seu ministério.

[14]Mózesnek, Isten emberének a fiait szintén Lévi törzséhez számították.
[15]Mózes fia volt Gérsóm és Elíézer.
[16]Gérsóm fiai között Sebúél volt az első.
[17]Elíézer első fia Rehabjá volt. Elíézernek nem lett több fia, de Rehabjá fiai igen megsokasodtak.
[18]Jichár fiai között Selómít volt az első.
[19]Hebrón fiai között Jerijjá volt az első, Amarjá a második, Jahazíél a harmadik és Jekamám a negyedik.
[20]Uzzíél fiai között Míká volt az első és Jissijjá a második.
[21]Merárí fia volt Mahlí és Músí. Mahlí fia volt Eleázár és Kís.
[22]Eleázár úgy halt meg, hogy nem voltak fiai, hanem leányai, akiket saját rokonaik, Kís fiai vettek el.
[23]Músí fiai hárman voltak: Mahlí, Éder és Jerémót.
[24]Ezek voltak Lévi fiai családjaik és családfőik szerint, ahogyan számba vették őket, különkülön névjegyzékbe véve. Ők végezték az Úr háza szolgálatának a munkáját, húszévestől fölfelé.
[25]Mert Dávid ezt mondta: Nyugalmat adott népének az Úr, Izráel Istene, és örökre Jeruzsálemben lakik.
[26]Ezért a lévitáknak nem kell többé hordozniuk sem a hajlékot, sem a szolgálatukhoz szükséges egyéb fölszerelést.

[27] Porque, segundo as últimas palavras de Davi, foram contados os filhos de Levi de vinte anos para cima.

[28] O cargo deles era assistir os filhos de Arão no ministério da Casa do SENHOR, nos átrios e nas câmaras, na purificação de todas as coisas sagradas e na obra do ministério da Casa de Deus,

[29] a saber, os pães da proposição, a flor de farinha para a oferta de manjares, os coscorões asmos, as assadeiras, o tostado e toda sorte de peso e medida.

[30] Deviam estar presentes todas as manhãs para renderem graças ao SENHOR e o louvarem; e da mesma sorte, à tarde;

[31] e para cada oferecimento dos holocaustos do SENHOR, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festas fixas, perante o SENHOR, segundo o número determinado;

[32] e para que tivessem a seu cargo a tenda da congregação e o santuário e atendessem aos filhos de Arão, seus irmãos, no ministério da Casa do SENHOR.

1 Crônicas 24

Os turnos dos sacerdotes

[1] Quanto aos filhos de Arão, foram eles divididos por seus turnos. Filhos de Arão: Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

[2] Nadabe e Abiú morreram antes de seu pai e não tiveram filhos; Eleazar e Itamar oficiavam como sacerdotes.

[27]Mert Dávid utolsó rendelkezése szerint állították össze Lévi fiainak a jegyzékét húszévestől fölfelé.

[28]Álljanak Áron fiainak a rendelkezésére az ÚR házának szolgálatában az udvaroknál, a kamráknál és minden szent dolog tisztán tartásánál, és az Isten háza körüli szolgálat teljesítésében,

[29]a sorba rakott kenyereknél, az ételáldozathoz való finomlisztnél, a kovásztalan lepényeknél, a sütőlapoknál, a tésztagyúrásnál és minden űr- és hosszmértéknél.

[30]Álljanak ott minden reggel, hogy hálát és dicséretet mondjanak az ÚRnak, ugyanígy esténként is,

[31]és ha égőáldozatot mutatnak be az ÚRnak szombatonként, újholdkor és az ünnepeken, megszabott számban álljanak állandóan az ÚR előtt.

[32]Végezzék a kijelentés sátra körüli tennivalókat, a szentély körüli tennivalókat, meg testvéreik, Áron fiai mellett a tennivalókat, amikor az ÚR házában szolgálnak.

1 Krónikák 24

Áron fiainak a beosztása

(Vö. 4Móz 3, 2–5)

[1]Áron fiainak a beosztása: Áron fiai Nádáb és Abíhú, Eleázár és Ítámár voltak.

[2]Nádáb és Abíhú még apjuk előtt meghalt. Fiaik nem voltak, ezért Eleázár és Ítámár végezte a papi szolgálatot.

[3] Davi, com Zadoque, dos filhos de Eleazar, e com Aimeleque, dos filhos de Itamar, os dividiu segundo os seus deveres no seu ministério.

[4] E achou-se que eram mais os filhos de Eleazar entre os chefes de famílias do que os filhos de Itamar, quando os dividiram; dos filhos de Eleazar, dezesseis chefes de famílias; dos filhos de Itamar, oito.

[5] Repartiram-nos por sortes, uns como os outros; porque havia príncipes do santuário e príncipes de Deus, tanto dos filhos de Eleazar como dos filhos de Itamar.

[6] Semaías, escrivão, filho de Natanael, levita, registrou-os na presença do rei, dos príncipes, do sacerdote Zadoque, de Aimeleque, filho de Abiatar, e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas; sendo escolhidas as famílias, por sorte, alternadamente, para Eleazar e para Itamar.

[7] Saiu a primeira sorte a Jeoiaribe; a segunda, a Jedaías;

[8] a terceira, a Harim; a quarta, a Seorim;

[9] a quinta, a Malquias; a sexta, a Miamim;

[10] a sétima, a Hacoz; a oitava, a Abias;

[11] a nona, a Jesua; a décima, a Secanias;

[12] a undécima, a Eliasibe; a duodécima, a Jaquim;

[3]Ezeket osztotta be Dávid az Eleázár fiai közül való Cádókkal, valamint az Ítámár fiai közül való Ahímelekkel együtt a megbízatásuknak megfelelő szolgálatra.

[4]Mivel Eleázár fiai között több férfi volt, mint Ítámár fiai között, ezért Eleázár fiai közül tizenhat családfőt osztottak be, Ítámár fiai közül pedig nyolc családfőt.

[5]Sorsolással osztották be őket, ezeket is, meg azokat is. Így lettek Eleázár és Ítámár fiai szent és Istentől kijelölt vezető emberek.

[6]Semajá, Netanél fia, a léviták közül való kancellár írta fel őket a király és a vezérek, Cádók főpap és Ahímelek, Ebjátár fia, továbbá a papok és a léviták családfői jelenlétében. Egy családot húztak ki Eleázárnak, majd még egyet, azután Ítámárnak is húztak egyet.

[7]Az első sorshúzás Jójáríbra esett, a második Jedajára,

[8]a harmadik Hárimra, a negyedik Szeórímra,

[9]az ötödik Malkijjára, a hatodik Mijjámínra,

[10]a hetedik Hakkócra, a nyolcadik Abijjára,

[11]a kilencedik Jésúára, a tizedik Sekanjára,

[12]a tizenegyedik Eljásíbra, a tizenkettedik Jákímra,

[13] a décima terceira, a Hupá; a décima quarta, a Jesebeabe;
[14] a décima quinta, a Bilga; a décima sexta, a Imer;
[15] a décima sétima, a Hezir; a décima oitava, a Hapises;
[16] a décima nona, a Petaías; a vigésima, a Jeezquel;
[17] a vigésima primeira, a Jaquim; a vigésima segunda, a Gamul;
[18] a vigésima terceira, a Delaías; a vigésima quarta, a Maazias.
[19] O ofício destes no seu ministério era entrar na Casa do SENHOR, segundo a maneira estabelecida por Arão, seu pai, como o SENHOR, Deus de Israel, lhe ordenara.

[20] Eis os chefes do restante dos filhos de Levi: dos filhos de Anrão, Subael; dos filhos de Subael, Jedias;

[21] dos filhos de Reabias, Issias, o chefe;

[22] dos isaritas, Selomite; dos filhos de Selomite, Jaate;
[23] dos filhos de Hebrom, Jerias, o primeiro, Amarias, o segundo, Jaaziel, o terceiro, Jecameão, o quarto;
[24] dos filhos de Uziel, Mica; dos filhos de Mica, Samir;
[25] o irmão de Mica, Issias; dos filhos de Issias, Zacarias;
[26] dos filhos de Merari, Mali e Musi; dos filhos de Jaazias, Beno;
[27] dos filhos de Merari, da parte de Jaazias: Beno, Soão, Zacur e Ibri;

[13]a tizenharmadik Huppára, a tizennegyedik Jesebábra,
[14]a tizenötödik Bilgára, a tizenhatodik Immérre,
[15]a tizenhetedik Hézírre, a tizennyolcadik Happiccécre,
[16]a tizenkilencedik Petahjára, a huszadik Jehezkélre,
[17]a huszonegyedik Jákínra, a huszonkettedik Gámúlra,
[18]a huszonharmadik Delájára, a huszonnegyedik pedig Maazjára.
[19]Ezek kaptak megbízást arra a szolgálatra, hogy bejárjanak az ÚR házába aszerint a rendtartás szerint, amelyet atyjuktól, Árontól kaptak, ahogyan Izráel Istene, az ÚR megparancsolta neki.

A léviták beosztása

[20]Lévi többi fiai voltak: Amrám fia volt Súbáél, Súbáél fia volt Jehdejá.

[21]Rehabjától származott Jissijjá, Rehabjá első fia.
[22]Jichártól származott Selómót, Selómót fia volt Jahat.
[23]Hebrón fiai voltak: az első Jerijjá, a második Amarjá, a harmadik Jahazíél és a negyedik Jekamám.

[24]Uzzíél fia volt Míká, Míká fia Sámír.

[25]Míká testvére Jissijjá volt, Jissijjá fia pedig Zekarjá.
[26]Merárí fia volt Mahlí és Músí. Jaazijjá fia Benó volt.
[27]Merárí fiai voltak: Jaazijjától, fiától származott Sóham, Zakkúr és Ibrí.

[28] de Mali, Eleazar, que não teve filhos;

[29] dos filhos de Quis, Jerameel;

[30] dos filhos de Musi, Mali, Éder e Jerimote. Foram estes os filhos dos levitas, segundo as suas famílias.

[31] Também estes, tanto os chefes das famílias como os seus irmãos menores, como fizeram os outros seus irmãos, filhos de Arão, lançaram sortes na presença do rei Davi, de Zadoque, de Aimeleque e dos cabeças das famílias dos sacerdotes e dos levitas.

1 Crônicas 25

Função dos cantores

[1] Davi, juntamente com os chefes do serviço, separou para o ministério os filhos de Asafe, de Hemã e de Jedutum, para profetizarem com harpas, alaúdes e címbalos. O rol dos encarregados neste ministério foi:

[2] dos filhos de Asafe: Zacur, José, Netanias e Asarela, filhos de Asafe, sob a direção deste, que exercia o seu ministério debaixo das ordens do rei.

[3] Quanto à família de Jedutum, os filhos: Gedalias, Zeri, Jesaías, Hasabias e Matitias, seis, sob a direção de Jedutum, seu pai, que profetizava com harpas, em ações de graças e louvores ao SENHOR.

[4] Quanto à família de Hemã, os filhos: Buquias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimote, Hananias, Hanani, Eliata,

[28]Mahlítól származott Eleázár. Neki nem voltak fiai.

[29]Kístől származott Jerahmeél, Kís fia.

[30]Músí fiai voltak: Mahlí, Éder és Jerímót. Ezek a léviták, családjaik szerint.

[31]Ezekre is ugyanúgy sorsot vetettek, mint testvéreikre, Áron fiaira, Dávid király, Cádók és Ahímelek, továbbá a papok és a léviták családfői jelenlétében; a családfőkre ugyanúgy, mint legkisebb testvérükre.

1 Krónikák 25

A templomi énekesek beosztása

[1]Dávid és a hadseregparancsnokok a szolgálatra különválasztották Ászáf, Hémán és Jedútún fiai közül azokat, akik prófétai ihlettel játszottak citerán, lanton és cintányéron. Ez volt azoknak a férfiaknak a jegyzéke, akik ezt az istentiszteleti szolgálatot végezték:

[2]Ászáf fiai közül Zakkúr, József, Netanjá és Aszarélá, Ászáf fiai. Őket a prófétai ihlettel játszó Ászáf irányította, aki a király felügyelete alá tartozott.

[3]A jedútúniak közül Jedútún hat fia: Gedaljá, Cerí, Jesajá, Simí, Hasabjá és Mattitjá, akik apjuknak, Jedútúnnak az irányítása mellett prófétai ihlettel játszottak a citerán, hálát adva az Úrnak, és dicsérve őt.

[4]A hémániak közül Hémán fiai: Bukkijjá, Mattanjá, Uzziél, Sebúél, Jerímót, Hananjá, Hanání, Eliátá, Giddaltí,

Gidalti, Romanti-Ézer, Josbecasa, Maloti, Hotir e Maaziote.

5 Todos estes foram filhos de Hemã, o vidente do rei e cujo poder Deus exaltou segundo as suas promessas, dando-lhe catorze filhos e três filhas.

6 Todos estes estavam sob a direção respectivamente de seus pais, para o canto da Casa do SENHOR, com címbalos, alaúdes e harpas, para o ministério da Casa de Deus, estando Asafe, Jedutum e Hemã debaixo das ordens do rei.

7 O número deles, juntamente com seus irmãos instruídos no canto do SENHOR, todos eles mestres, era de duzentos e oitenta e oito.

8 Deitaram sortes para designar os deveres, tanto do pequeno como do grande, tanto do mestre como do discípulo.

9 A primeira sorte tocou à família de Asafe e saiu a José; a segunda, a Gedalias, que, com seus irmãos e seus filhos, eram doze ao todo.

10 A terceira, a Zacur, seus filhos e seus irmãos, doze.

11 A quarta, a Izri, seus filhos e seus irmãos, doze.

12 A quinta, a Netanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

Rómamtí-Ezer, Josbekásá, Mallótí, Hótír és Mahazíót.

5Ezek mind Hémán fiai voltak, aki a király látnoka volt, hogy Isten ígéretéhez híven még nagyobbá tegye a hatalmát. Az Isten tizennégy fiút és három leányt adott Hémánnak.

6Ezek mindnyájan apjuk, Ászáf, Jedútún és Hémán irányításával énekeltek az ÚR házában, cintányérok, lantok és citerák kíséretében végezve az istentiszteletet az Isten házában, a király irányítása szerint.

7Kétszáznyolcvannyolc volt a száma rokonaikkal együtt azoknak, akiket megtanítottak az ÚR énekeire; ezek mindnyájan képzettek voltak.

8Sorsvetéssel osztották ki a tennivalókat a fiatalokra és az öregekre, a képzettekre és a még gyakorlatlanokra egyaránt.

9A sorsolás először az ászáfi Jószéfre esett, másodszor Gedaljára, aki testvéreivel és fiaival együtt tizenkettedmagával volt.

10Harmadszor Zakkúrra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

11Negyedszer Jicríre, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

12Ötödször Netanjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[13] A sexta, a Buquias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[13]Hatodszor Bukkijjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[14] A sétima, a Jesarela, seus filhos e seus irmãos, doze.

[14]Hetedszer Jeszarélára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[15] A oitava, a Jesaías, seus filhos e seus irmãos, doze.

[15]Nyolcadszor Jesajára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[16] A nona, a Matanias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[16]Kilencedszer Mattanjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[17] A décima, a Simei, seus filhos e seus irmãos, doze.

[17]Tizedszer Simíre, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[18] A undécima, a Azarel, seus filhos e seus irmãos, doze.

[18]Tizenegyedszer Azarélra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[19] A duodécima, a Hasabias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[19]Tizenkettedszer Hasabjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[20] A décima terceira, a Subael, seus filhos e seus irmãos, doze.

[20]Tizenharmadszor Súbáélra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[21] A décima quarta, a Matitias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[21]Tizennegyedszer Mattitjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[22] A décima quinta, a Jerimote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[22]Tizenötödször Jerémótra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[23] A décima sexta, a Hananias, seus filhos e seus irmãos, doze.

[23]Tizenhatodszor Hananjára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[24] A décima sétima, a Josbecasa, seus filhos e seus irmãos, doze.

[25] A décima oitava, a Hanani, seus filhos e seus irmãos, doze.

[26] A décima nona, a Maloti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[27] A vigésima, a Eliata, seus filhos e seus irmãos, doze.

[28] A vigésima primeira, a Hotir, seus filhos e seus irmãos, doze.

[29] A vigésima segunda, a Gidalti, seus filhos e seus irmãos, doze.

[30] A vigésima terceira, a Maaziote, seus filhos e seus irmãos, doze.

[31] A vigésima quarta, a Romanti-Ézer, seus filhos e seus irmãos, doze.

1 Crônicas 26

Os porteiros

[1] Quanto aos turnos dos porteiros, dos coreítas: Meselemias, filho de Coré, dos filhos de Asafe.

[2] Os filhos de Meselemias: Zacarias, o primogênito, Jediael, o segundo, Zebadias, o terceiro, Jatniel, o quarto,

[3] Elão, o quinto, Joanã, o sexto, Elioenai, o sétimo.

[24]Tizenhetedszer Josbekására, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[25]Tizennyolcadszor Hanánira, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[26]Tizenkilencedszer Mallótíra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[27]Huszadszor Elijjátára, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[28]Huszonegyedszer Hótírra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[29]Huszonkettedszer Giddaltíra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[30]Huszonharmadszor Mahazíótra, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

[31]Huszonnegyedszer Rómamtí-Ezerre, aki fiaival és testvéreivel együtt tizenkettedmagával volt.

1 Krónikák 26

A kapuőrök beosztása

[1]A kapuőrök beosztása: a kórahiak közül Meselemjá, Kóré fia, aki Ászáf fiai közül való volt.

[2]Meselemjá fiai közül Zekarjá volt az elsőszülött, Jedíaél a második, Zebadjá a harmadik, Jatníél a negyedik,

[3]Élám az ötödik, Jóhánán a hatodik, Eljehóénaj a hetedik.

[4] Os filhos de Obede-Edom: Semaías, o primogênito, Jeozabade, o segundo, Joá, o terceiro, Sacar, o quarto, Natanael, o quinto.
[5] Amiel, o sexto, Issacar, o sétimo, Peuletai, o oitavo; porque Deus o tinha abençoado.
[6] Também a seu filho Semaías nasceram filhos, que dominaram sobre a casa de seu pai; porque foram homens valentes.
[7] Os filhos de Semaías: Otni, Rafael, Obede e Elzabade, cujos irmãos Eliú e Semaquias eram homens valentes.
[8] Todos estes foram dos filhos de Obede-Edom; eles, seus filhos e seus irmãos, homens capazes e robustos para o serviço, ao todo, sessenta e dois.
[9] Os filhos e os irmãos de Meselemias, homens valentes, foram dezoito.
[10] De Hosa, dos filhos de Merari, foram filhos: Sinri, a quem o pai constituiu chefe, ainda que não era o primogênito.
[11] Hilquias, o segundo, Tebalias, o terceiro, Zacarias, o quarto; todos os filhos e irmãos de Hosa foram treze.
[12] A estes turnos dos porteiros, isto é, a seus chefes, foi entregue a guarda, para servirem, como seus irmãos, na Casa do SENHOR.
[13] Para cada porta deitaram sortes para designar os deveres tanto dos pequenos como dos grandes, segundo as suas famílias.
[14] A guarda do lado do oriente caiu por sorte a Selemias; depois, lançaram sorte

[4]Óbéd-Edóm fiai közül Semajá volt az elsőszülött, Józábád a második, Jóáh a harmadik, Szákár a negyedik, Netanél az ötödik,
[5]Ammíél a hatodik, Jisszákár a hetedik, Peulletaj a nyolcadik; mert Isten megáldotta őt.
[6]Fiának, Semajának is születtek fiai, akik családjukban elöljárók lettek, mivel vitéz férfiak voltak.
[7]Semajá fiai voltak: Otní, Refáél, Óbéd és Elzábád, akinek a testvérei, Elíhú és Szemakjá is bátor harcosok voltak.
[8]Ezek mindnyájan Óbéd-Edóm fiai. Ők maguk is, fiaik és testvéreik is bátor emberek voltak, alkalmasak a szolgálatra. Hatvanketten származtak Óbéd- Edómtól.
[9]Meselemjá fiai és testvérei is bátor harcosok voltak, mind a tizennyolcan.
[10]Merárí fiai közül Hószának is voltak fiai. Simrí volt az első; bár nem ő volt az elsőszülött, apja őt tette meg elsőnek.
[11]Hilkijjá volt a második, Tebaljá a harmadik, Zekarjá a negyedik. Hószá fiai és testvérei összesen tizenhárman voltak.
[12]Ezeket a kapuőröket osztották be őrségbe, rokonságukkal együtt, a férfiak száma szerint, hogy az ÚR háza szolgálatára álljanak.
[13]Majd sorsvetéssel kijelöltek egy-egy kaput a családoknak, a kisebbeknek és a nagyobbaknak egyaránt.
[14]A keleti kaput Selemjának sorsolták ki. Fiának, Zekarjának, aki bölcs tanácsadó

sobre seu filho Zacarias, conselheiro prudente, e lhe saiu a guarda do lado do norte;

15 a Obede-Edom, a do lado do sul; e a seus filhos, a da casa de depósitos;

16 a Supim e Hosa, a do ocidente, junto à porta de Salequete, na estrada que sobe; guarda correspondendo uns aos outros:

17 ao oriente, estavam de guarda seis levitas; ao norte, quatro por dia; ao sul, quatro por dia, e, para a casa de depósitos, dois num lugar e dois noutro.

18 No átrio ao ocidente, quatro junto ao caminho, dois junto ao átrio.

19 São estes os turnos dos porteiros dos filhos dos coreítas e dos filhos de Merari.

Os guardas dos tesouros

20 Dos levitas, seus irmãos, que tinham o encargo dos tesouros da Casa de Deus e dos tesouros das coisas consagradas:

21 os filhos de Ladã, descendentes dos gersonitas pertencentes a Ladã e chefes das famílias deste, da família de Gérson: Jeieli;

22 os filhos de Jeieli: Zetã e Joel, seu irmão; estavam estes a cargo dos tesouros da Casa do SENHOR.

23 Dos anramitas, dos isaritas, dos hebronitas, dos uzielitas,

24 Sebuel, filho de Gérson, filho de Moisés, era oficial encarregado dos tesouros.

25 Seus irmãos: de Eliézer, foi filho Reabias, de quem foi filho Jesaías, de

volt, szintén sorsot vetettek, neki jutott sorsolással az északi kapu.

15Óbéd-Edómnak jutott a déli kapu, fiainak pedig a raktár.

16Suppímnak és Hószának jutott a nyugati kapu, a Salleket-kapuval együtt a fölfelé vezető úton. Őrhelyeik, egyik a másik után, ezek voltak:

17keleten hat lévita volt, északon naponként négy, délen is naponként négy, a raktárnál pedig kettő-kettő;

18nyugaton, a csarnoknál négy volt az út mellett, kettő pedig a csarnok mellett.

19Ez volt a Kórah fiai és Merárí fiai közül való kapuőrök beosztása.

A templom kincstárának őrei

20A léviták közül Ahijjá volt az Isten háza kincstárának és a szent ajándékok kincstárának a felügyelője.

21Ladán fiai, a gérsóni Ladán fiai, a gérsóni Ladán családfői ezek voltak: Jehíélí,

22meg Jehíélí fiai, Zétám és testvére, Jóél, az ÚR háza kincstárának a felügyelői.

23Az amrámiak, a jicháriak, a hebróniak és az uzzíéliek közül

24Sebúél, Gérsómnak, Mózes fiának a leszármazotta volt a kincsek felügyelőinek az elöljárója.

25Az ő rokonai voltak Elíézer ágán: fia, Rehabjá, ennek a fia Jesajá, ennek a fia

quem foi filho Jorão, de quem foi filho Zicri, de quem foi filho Selomite.

[26] Este Selomite e seus irmãos tinham a seu cargo todos os tesouros das coisas consagradas que o rei Davi e os chefes das famílias, capitães de milhares e de centenas e capitães do exército tinham dedicado;

[27] dos despojos das guerras as dedicaram para a conservação da Casa do SENHOR,

[28] como também tudo quanto havia dedicado Samuel, o vidente, e Saul, filho de Quis, e Abner, filho de Ner, e Joabe, filho de Zeruia; tudo quanto qualquer pessoa havia dedicado estava sob os cuidados de Selomite e seus irmãos.

Os oficiais e os juízes

[29] Dos isaritas, Quenanias e seus filhos foram postos sobre Israel, para oficiais e juízes dos negócios externos;

[30] dos hebronitas, foram Hasabias e seus irmãos, homens valentes, mil e setecentos, que superintendiam Israel, além do Jordão para o ocidente, em todo serviço do SENHOR e interesses do rei;

[31] dos hebronitas, Jerias era o chefe. Quanto aos hebronitas, suas genealogias e famílias, se fizeram investigações no quadragésimo ano do reinado de Davi e se acharam entre eles homens valentes em Jazer de Gileade.

[32] Seus irmãos, homens valentes, dois mil e setecentos, chefes das famílias; e o rei Davi os constituiu sobre os rubenitas, os gaditas e a meia tribo dos manassitas, para

Jórám, ennek a fia Zikrí és ennek a fia Selómít.

[26]Ez a Selómít volt testvéreivel együtt a felügyelője mindazoknak a szent kincseknek, amelyeket Dávid király, a családfők, az ezredesek, a századosok és a hadseregparancsnokok az ÚRnak szenteltek.

[27]A hadizsákmányt szentelték oda az ÚR házának a fenntartására.

[28]Mindaz, amit odaszentelt Sámuel, a látó, Saul, Kís fia, Abnér, Nér fia és Jóáb, Cerújá fia, minden, amit csak odaszenteltek, Selómítra és testvéreire volt bízva.

Az elöljárók és bírák

[29]A jicháriak közül Kenanjára és fiaira bízták Izráel közügyeit: ők lettek az elöljárók és a bírák.

[30]A hebróniak közül Hasabjára és rokonságára, ezerhétszáz bátor harcosra bízták Izráel igazgatását a Jordántól nyugat felé az URat illető minden dologban és a király szolgálatában.

[31]A hebróniak közül Jerijjá volt az első, a hebróni családok származási jegyzéke szerint. Amikor Dávid uralkodásának a negyvenedik évében felkeresték őket, és találtak köztük kiváló vitézeket Jazér-Gileádban,

[32]Jerijját és rokonságát, kétezerhétszáz családfőt, e bátor harcosokat bízta meg Dávid király a rúbeniek, a gádiak és a manassébeliek fél törzsének a

todos os negócios de Deus e para todos os negócios do rei.

1 Crônicas 27

Os turnos de serviço para cada mês

1 São estes os filhos de Israel segundo o seu número, os chefes das famílias e os capitães de milhares e de centenas com os seus oficiais, que serviam ao rei em todos os negócios dos turnos que entravam e saíam de mês em mês durante o ano, cada turno de vinte e quatro mil.

2 Sobre o primeiro turno do primeiro mês estava Jasobeão, filho de Zabdiel; em seu turno havia vinte e quatro mil.

3 Era este dos filhos de Perez, chefe de todos os capitães dos exércitos para o primeiro mês.

4 Sobre o turno do segundo mês estava Dodai, o aoíta, a cujo lado estava Miclote; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

5 O terceiro capitão do exército e o designado para o terceiro mês era Benaia, chefe, filho do sacerdote Joiada; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

6 Era este Benaia homem poderoso entre os trinta e cabeça deles; o seu turno estava ao encargo do seu filho Amizabade.

7 O quarto, para o quarto mês, Asael, irmão de Joabe, e depois dele Zebadias,

felügyeletével az Istent és a királyt illető minden dologban.

1 Krónikák 27

A tizenkét hadseregparancsnok

(Vö. 2 Sam 23,8–39)

1Izráel fiai, akik családfők, ezredesek, századosok és elöljárók vezetésével a király szolgálatára álltak a csapattestek minden teendőjében, amelyek hónapról hónapra, az év minden hónapjában felváltva álltak szolgálatba, mindegyik csapattestben szám szerint huszonnégyezren voltak.

2Az első hónapban szolgáló, első csapattest élén Josobám, Jabdíél fia állt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

3Ő Pérec leszármazotta volt; ő az első hónapban szolgáló csapatok parancsnokainak a feje.

4A második hónapban szolgáló csapattest élén az ahóhi Dódaj állt. Egyik csapatának a vezére Miklót volt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

5A harmadik hónapban szolgáló, harmadik csapat vezére Benájá volt, Jójádá főpap fia. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

6Ez a Benájá a harminc hős közé tartozott, ő volt a harmincak parancsnoka. Csapattestéhez tartozott fia, Ammízábád is.

7A negyedik hónapban szolgáló, negyedik csapattest vezére Aszáél, Jóáb testvére volt, helyettese pedig a fia, Zebadjá.

seu filho; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

8 O quinto capitão, para o quinto mês, Samute, o izraíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

8Az ötödik hónapban szolgáló, ötödik csapattest vezére a jizráhi Samhút volt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

9 O sexto, para o sexto mês, Ira, filho de Iques, o tecoíta; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

9A hatodik hónapban szolgáló, hatodik csapattest vezére a tekóai Írá, Ikkés fia volt. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

10 O sétimo, para o sétimo mês, Heles, o pelonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

10A hetedik hónapban szolgáló, hetedik csapattest vezére a pelóni Helec volt, Efraim fiai közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

11 O oitavo, para o oitavo mês, Sibecai, o husatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

11A nyolcadik hónapban szolgáló, nyolcadik csapattest vezére a húsái Szibbekaj volt, a zerahiak közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

12 O nono, para o nono mês, Abiezer, o anatotita, dos benjamitas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

12A kilencedik hónapban szolgáló, kilencedik csapattest vezére az anátóti Abíezer volt, a benjáminiak közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

13 O décimo, para o décimo mês, Maarai, o netofatita, dos zeraítas; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

13A tizedik hónapban szolgáló, tizedik csapattest vezére a netófái Mahraj volt, a zerahiak közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

14 O undécimo, para o undécimo mês, Benaia, o piratonita, dos filhos de Efraim; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

14A tizenegyedik hónapban szolgáló, tizenegyedik csapattest vezére a pirátóni Benájá volt, Efraim fiai közül. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

[15] O duodécimo, para o duodécimo mês, Heldai, o netofatita, de Otniel; também em seu turno havia vinte e quatro mil.

[15]A tizenkettedik hónapban szolgáló, tizenkettedik csapattest vezére a netófai Heldaj volt, aki Otníéltól származott. Csapattestéhez huszonnégyezer ember tartozott.

Os chefes das tribos

[16] Sobre as tribos de Israel eram estes: sobre os rubenitas era chefe Eliézer, filho de Zicri; sobre os simeonitas, Sefatias, filho de Maaca;

[17] sobre os levitas, Hasabias, filho de Quemuel; sobre os aronitas, Zadoque;

[18] sobre Judá, Eliú, dos irmãos de Davi; sobre Issacar, Onri, filho de Micael;

[19] sobre Zebulom, Ismaías, filho de Obadias; sobre Naftali, Jerimote, filho de Azriel;

[20] sobre os filhos de Efraim, Oseias, filho de Azazias; sobre a meia tribo de Manassés, Joel, filho de Pedaías;

[21] sobre a outra meia tribo de Manassés em Gileade, Ido, filho de Zacarias; sobre Benjamim, Jaasiel, filho de Abner;

[22] sobre Dã, Azarel, filho de Jeroão; estes eram os chefes das tribos de Israel.

[23] Davi não contou os que eram de vinte anos para baixo, porque o SENHOR tinha dito que multiplicaria a Israel como as estrelas do céu.

[24] Joabe, filho de Zeruia, tinha começado a contar o povo, porém não acabou, porquanto viera por isso grande ira sobre Israel; pelo que o número não se registrou na história do rei Davi.

Os administradores das possessões de Davi

Izráel törzseinek a vezetői

[16]Izráel törzsei élén a következők álltak: a rúbeniek fejedelme Elíézer volt, Zikrí fia; a simeoniaké Sefatjá, Maaká fia;

[17]a lévitáké Hasabjá, Kemúél fia, az áronitáké Cádók,

[18]Júdáé Elíhú, Dávid testvérei közül; Issakáré Omrí, Míkáél fia;

[19]Zebuloné Jismajá, Óbadjá fia; Naftálié Jerímót, Azríél fia;

[20]Efraim fiaié Hóséa, Azazjá fia; Manassé törzse egyik feléé Jóél, Pedájá fia;

[21]Manassé törzse gileádi feléé Jiddó, Zekarjá fia; Benjáminé Jaasziél, Abnér fia;

[22]Dáné Azarél, Jeróhám fia. Ezek voltak Izráel törzseinek a vezérei.

[23]Nem vette számba Dávid a húszéveseket és az azon aluliakat, mert az ÚR megígérte, hogy úgy megsokasítja Izráelt, hogy annyian lesznek, mint égen a csillag.

[24]Jóáb, Cerújá fia elkezdte ugyan a számlálást, de nem fejezte be, mivel emiatt gyúlt haragra Isten Izráel ellen. Ezért nem került be ezeknek a száma Dávid király történetének a számadatai közé.

Dávid vagyonának a gondozói

[25] Azmavete, filho de Adiel, estava sobre os tesouros do rei; sobre o que este possuía nos campos, nas cidades, nas aldeias e nos castelos, Jônatas, filho de Uzias.
[26] Sobre os lavradores do campo, que cultivavam a terra, Ezri, filho de Quelube.
[27] Sobre as vinhas, Simei, o ramatita; porém sobre o que das vides entrava para as adegas, Zabdi, o sifmita.

[28] Sobre os olivais e sicômoros que havia nas campinas, Baal-Hanã, o gederita; porém Joás, sobre os depósitos do azeite.

[29] Sobre os gados que pasciam em Sarom, Sitrai, o saronita; porém sobre os gados dos vales, Safate, filho de Adlai.
[30] Sobre os camelos, Obil, o ismaelita; sobre as jumentas, Jedias, o meronotita.
[31] Sobre o gado miúdo, Jaziz, o hagareno; todos estes eram administradores da fazenda do rei Davi.

Os conselheiros do rei

[32] Jônatas, tio de Davi, era do conselho, homem sábio e escriba; Jeiel, filho de Hacmoni, atendia os filhos do rei.

[33] Aitofel era do conselho do rei; Husai, o arquita, amigo do rei.
[34] A Aitofel sucederam Joiada, filho de Benaia, e Abiatar; Joabe era comandante do exército do rei.

1 Crônicas 28

Davi apresenta a Salomão como seu sucessor

[1] Então, Davi convocou para Jerusalém todos os príncipes de Israel, os príncipes

[25]A királyi kincstár gondnoka Azmávet volt, Adíél fia. A mezők, városok, falvak és őrtornyok raktárainak a gondnoka Jónátán, Uzzijjá fia volt.
[26]A mezei munkások és földművelők felügyelője Ezrí, Kelúb fia volt.
[27]A szőlők felügyelője a rámái Simí, a szőlők borkészleteinek a felügyelője a sefemi Zabdí volt.
[28]A Sefélá-alföld olajfa- és fügefakertjeinek a felügyelője a gádéri Baalhánán volt, az olajraktárak felügyelője Jóás.
[29]A Sárónon legelő marhák felügyelője a sáróni Sitraj volt, a völgyekben legelő marhák felügyelője pedig Sáfát, Adlaj fia.
[30]A tevék felügyelője a jismáéli Óbíl, a szamarak felügyelője a mérónóti Jehdejá,
[31]a juhnyájak felügyelője pedig a hagri Jázíz volt. Mindezek Dávid király vagyonának a felügyelői voltak.

Dávid tanácsadói

[32]Jónátán, Dávid nagybátyja tanácsadó volt, értelmes és írástudó ember, Jehíél, Hakmóní fia pedig a király fiainak a nevelője volt.
[33]Ahítófel a király tanácsadója volt, az arki Húsaj pedig a király barátja.
[34]Ahítófel helyettese Jójádá, Benájá fia és Ebjátár volt, a királyi hadsereg parancsnoka pedig Jóáb.

1 Krónikák 28

Dávid beszéde a néphez és Salamonhoz

[1]Dávid összegyűjtötte Jeruzsálembe Izráel összes főemberét, a törzsek vezetőit, a

das tribos, os capitães dos turnos que serviam o rei, os capitães de mil e os de cem, os administradores de toda a fazenda e possessões do rei e de seus filhos, como também os oficiais, os poderosos e todo homem valente.

[2] Pôs-se o rei Davi em pé e disse: Ouvi-me, irmãos meus e povo meu: Era meu propósito de coração edificar uma casa de repouso para a arca da Aliança do SENHOR e para o estrado dos pés do nosso Deus, e eu tinha feito o preparo para a edificar.

[3] Porém Deus me disse: Não edificarás casa ao meu nome, porque és homem de guerra e derramaste muito sangue.

[4] O SENHOR, Deus de Israel, me escolheu de toda a casa de meu pai, para que eternamente fosse eu rei sobre Israel; porque a Judá escolheu por príncipe e a casa de meu pai, na casa de Judá; e entre os filhos de meu pai se agradou de mim, para me fazer rei sobre todo o Israel.

[5] E, de todos os meus filhos, porque muitos filhos me deu o SENHOR, escolheu ele a Salomão para se assentar no trono do reino do SENHOR, sobre Israel.

[6] E me disse: Teu filho Salomão é quem edificará a minha casa e os meus átrios, porque o escolhi para filho e eu lhe serei por pai.

király szolgálatára álló csapatok parancsnokait, az ezredeseket, a századosokat, a király és fiai minden vagyonának és jószágának a kormányzóit, az udvarnokokkal, a testőrökkel és az összes kiváló vitézzel együtt.

[2]Ekkor fölállt Dávid király, és így szólt: Hallgassatok meg, testvéreim és népem! Én magam szerettem volna házat építeni az ÚR szövetségládájának, Istenünk lába zsámolyának az elhelyezésére. Elő is készítettem az építést.

[3]De Isten így szólt hozzám: Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére, mert háborúskodó ember voltál, és sok vért ontottál.

[4]Mégis engem választott ki Izráel Istene, az ÚR atyám egész háza népéből, hogy Izráel királya legyek mindvégig. Mert Júdát választotta ki a fejedelemségre, Júda házából pedig az én atyám háza népét, apámnak a fiai között pedig bennem telt öröme, hogy egész Izráel királyává tegyen.

[5]Valamennyi fiam közül – pedig az ÚR sok fiút adott nekem – Salamon fiamat választotta ki, hogy ő üljön az ÚR királyságának a trónjára Izráelben.

[6]És ezt mondta nekem: Fiad, Salamon építi majd föl házamat és udvaraimat, mert kiválasztottam őt, hogy fiam legyen, én pedig atyja leszek.

[7] Estabelecerei o seu reino para sempre, se perseverar ele em cumprir os meus mandamentos e os meus juízos, como até ao dia de hoje.

[8] Agora, pois, perante todo o Israel, a congregação do SENHOR, e perante o nosso Deus, que me ouve, eu vos digo: guardai todos os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e empenhai-vos por eles, para que possuais esta boa terra e a deixeis como herança a vossos filhos, para sempre.

[9] Tu, meu filho Salomão, conhece o Deus de teu pai e serve-o de coração íntegro e alma voluntária; porque o SENHOR esquadrinha todos os corações e penetra todos os desígnios do pensamento. Se o buscares, ele deixará achar-se por ti; se o deixares, ele te rejeitará para sempre.

[10] Agora, pois, atende a tudo, porque o SENHOR te escolheu para edificares casa para o santuário; sê forte e faze a obra.

Davi dá a Salomão a planta do templo

[11] Deu Davi a Salomão, seu filho, a planta do pórtico com as suas casas, as suas tesourarias, os seus cenáculos e as suas câmaras interiores, como também da casa do propiciatório.

[12] Também a planta de tudo quanto tinha em mente, com referência aos átrios da Casa do SENHOR, e a todas as câmaras em redor, para os tesouros da Casa de Deus e para os tesouros das coisas consagradas;

[13] e para os turnos dos sacerdotes e dos levitas, e para toda obra do ministério da Casa do SENHOR, e para todos os

[7]Örökre megszilárdítom királyságát, ha állhatatosan teljesíti parancsolataimat és törvényeimet, ahogyan eddig tette.

[8]Most azért egész Izráelnek, az ÚR gyülekezetének a szeme láttára és Istenünk füle hallatára mondom: Tartsátok meg és kutassátok Isteneteknek, az ÚRnak minden parancsolatát, hogy a ti birtokotokban maradjon ez a jó föld, és örökségül hagyhassátok utódaitokra örökre!

[9]Te pedig, fiam, Salamon, ismerd meg atyád Istenét, és szolgálj neki teljes szívvel és készséges lélekkel, mert megvizsgál az ÚR minden szívet, és megismer minden szándékot és indulatot. Ha keresed, megtalálhatod. De ha elhagyod őt, akkor félreállít téged végleg.

[10]Lásd meg azért, hogy téged választott ki az ÚR, hogy házat építs szentélyül. Légy hát erős, és készítsd el!

[11]Akkor átadta Dávid a fiának, Salamonnak a csarnoknak és épületeinek, a kincstárnak, a felső szobáknak, a belső szobáknak és az engesztelés helyének a tervrajzát,

[12]mindazét, amit a Lélek adott neki: az ÚR háza udvarainak és körös-körül valamennyi kamrának, meg az Isten háza kincstárainak és a szent ajándékok kincstárainak a tervrajzát,

[13]továbbá a papok és léviták beosztásának, az ÚR házában végzendő istentisztelet minden teendőjének és az ÚR

utensílios para o serviço da Casa do SENHOR,

[14] especificando o peso do ouro para todos os utensílios de ouro de cada serviço; também o peso da prata para todos os utensílios de prata de cada serviço;

[15] o peso para os candeeiros de ouro e suas lâmpadas de ouro, para cada candeeiro e suas lâmpadas, segundo o uso de cada um;

[16] também o peso do ouro para as mesas da proposição, para cada uma de per si; como também a prata para as mesas de prata;

[17] ouro puro para os garfos, para as bacias e para os copos; para as taças de ouro o devido peso a cada uma, como também para as taças de prata, a cada uma o seu peso;

[18] o peso do ouro refinado para o altar do incenso, como também, segundo a planta, o ouro para o carro dos querubins, que haviam de estender as asas e cobrir a arca da Aliança do SENHOR.

[19] Tudo isto, disse Davi, me foi dado por escrito por mandado do SENHOR, a saber, todas as obras desta planta.

[20] Disse Davi a Salomão, seu filho: Sê forte e corajoso e faze a obra; não temas, nem te desanimes, porque o SENHOR Deus, meu Deus, há de ser contigo; não te

házában szükséges összes istentiszteleti fölszerelésnek a tervezetét.

[14]Minden egyes istentiszteleti aranyeszközt az arany súlymértéke szerint, minden egyes istentiszteleti ezüsteszközt pedig annak súlymértéke szerint adott meg.

[15]Ugyanígy az arany lámpatartók és aranymécsesek súlyát, minden egyes lámpatartónak és mécseseiknek a súlya szerint; az ezüst lámpatartóknál is a lámpatartó és mécsesei súlya szerint, a különböző lámpatartók rendeltetése szerint.

[16]Megadta, hogy mennyi legyen az arany súlya a sorba rakott kenyerek asztalánál asztalonként, és az ezüsté az ezüstasztaloknál;

[17]továbbá a villákhoz, hintőedényekhez és kancsókhoz való színaranynak, meg az aranykelyheknek a súlyát kelyhenként, meg az ezüstkelyheknek a súlyát kelyhenként,

[18]az illatáldozati oltárhoz szükséges tiszta arany súlyát, az aranykerúbok kocsijának a tervrajzát, akik kiterjesztett szárnyakkal befedték az ÚR szövetségládáját.

[19]Minderre, a tervrajzban előírt valamennyi munkára az ÚR kezéből származó írás oktatott ki engem.

[20]Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: Légy erős és bátor, és fogj hozzá! Ne félj, és ne rettegj, mert az ÚRisten, az én Istenem veled van, nem

deixará, nem te desamparará, até que acabes todas as obras para o serviço da Casa do SENHOR.

[21] Eis aí os turnos dos sacerdotes e dos levitas para todo serviço da Casa de Deus; também se acham contigo, para toda obra, voluntários com sabedoria de toda espécie para cada serviço; como também os príncipes e todo o povo estarão inteiramente às tuas ordens.

hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed mindazt a munkát, ami az ÚR házában végzett szolgálathoz szükséges.

[21]Nézd, itt vannak a papok és a léviták csapatai az Isten házában végzendő mindenféle szolgálatra. Veled vannak, készen bármilyen munkára, értenek mindenféle szolgálathoz. A vezetők, meg az egész nép is mindenben a rendelkezésedre áll!

1 Crônicas 29

As ofertas de Davi e dos príncipes

[1] Disse mais o rei Davi a toda a congregação: Salomão, meu filho, o único a quem Deus escolheu, é ainda moço e inexperiente, e esta obra é grande; porque o palácio não é para homens, mas para o SENHOR Deus.

[2] Eu, pois, com todas as minhas forças já preparei para a casa de meu Deus ouro para as obras de ouro, prata para as de prata, bronze para as de bronze, ferro para as de ferro e madeira para as de madeira; pedras de ônix, pedras de engaste, pedras de várias cores, de mosaicos e toda sorte de pedras preciosas, e mármore, e tudo em abundância.

[3] E ainda, porque amo a casa de meu Deus, o ouro e a prata particulares que tenho dou para a casa de meu Deus, afora tudo quanto preparei para o santuário:

[4] três mil talentos de ouro, do ouro de Ofir, e sete mil talentos de prata purificada, para cobrir as paredes das casas;

1 Krónikák 29

Adományok a templom építésére

[1]Dávid király így szólt az egész gyülekezethez: Egyedül Salamon fiamat választotta ki az Isten, de ő még tapasztalatlan ifjú, a munka pedig nagy, mert nem emberé lesz ez a hajlék, hanem az ÚRistené.

[2]Ezért minden erőmmel azon voltam, hogy Istenem házához aranyat szerezzek az aranyeszközökhöz, ezüstöt az ezüsteszközökhöz, rezet a rézhez, vasat a vashoz, fát a famunkához, ónixköveket, foglalatba való köveket, sötét és tarka színű köveket, mindenféle drágakövet és fehér márványt bőséggel.

[3]Mindezen fölül, az én Istenem háza iránti szeretetből, a saját aranyamat és ezüstömet is odaadom Istenem házára, azon felül, amit a szent ház számára szereztem:

[4]háromezer talentum aranyat, mégpedig ófíri aranyat, és hétezer talentum tiszta ezüstöt a templom falainak a beborítására,

[5] ouro para os objetos de ouro e prata para os de prata, e para toda obra de mão dos artífices. Quem, pois, está disposto, hoje, a trazer ofertas liberalmente ao SENHOR?

[6] Então, os chefes das famílias, os príncipes das tribos de Israel, os capitães de mil e os de cem e até os intendentes sobre as empresas do rei voluntariamente contribuíram

[7] e deram para o serviço da Casa de Deus cinco mil talentos de ouro, dez mil daricos, dez mil talentos de prata, dezoito mil talentos de bronze e cem mil talentos de ferro.

[8] Os que possuíam pedras preciosas as trouxeram para o tesouro da Casa do SENHOR, a cargo de Jeiel, o gersonita.

[9] O povo se alegrou com tudo o que se fez voluntariamente; porque de coração íntegro deram eles liberalmente ao SENHOR; também o rei Davi se alegrou com grande júbilo.

Oração de Davi

[10] Pelo que Davi louvou ao SENHOR perante a congregação toda e disse: Bendito és tu, SENHOR, Deus de Israel, nosso pai, de eternidade em eternidade.

[11] Teu, SENHOR, é o poder, a grandeza, a honra, a vitória e a majestade; porque teu é tudo quanto há nos céus e na terra; teu, SENHOR, é o reino, e tu te exaltaste por chefe sobre todos.

[12] Riquezas e glória vêm de ti, tu dominas sobre tudo, na tua mão há força e poder; contigo está o engrandecer e a tudo dar força.

[5]aranyat az aranyeszközökhöz és ezüstöt az ezüsteszközökhöz, a mesteremberek mindenféle munkájához. Ki akar még önként, bőkezűen adakozni ma az ÚRnak?

[6]Ekkor a családfők, Izráel törzseinek a vezetői, az ezredesek és a századosok, meg a királyi udvartartás vezetői önként adakozni kezdtek.

[7]Összeadtak az Isten házának munkálataira ötezer talentum aranyat, tízezer dárikot, tízezer talentum ezüstöt, tizennyolcezer talentum rezet és százezer talentum vasat.

[8]Akinek drágaköve volt, odaadta az ÚR házának a kincseihez, a gérsóni Jehíél felügyelete alá.

[9]És örült a nép az önkéntes adakozásnak, mert tiszta szívből, önként adakoztak az ÚRnak. Dávid király is nagyon megörült.

Dávid hálaimája

[10]Dávid ekkor áldotta az URat az egész gyülekezet előtt. Ezt mondta: Áldott vagy te, URam, ősatyánknak, Izráelnek Istene, öröktől fogva mindörökké!

[11]Tied, URam, a méltóság, a hatalom és a tisztelet, a hírnév és a fenség, bizony minden, ami a mennyben és a földön van! Tied, URam, az ország, magasztos vagy te, mindenség fejedelme!

[12]Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenen. A te kezedben van az erő és a hatalom, a te kezed tehet bárkit naggyá és erőssé.

[13] Agora, pois, ó nosso Deus, graças te damos e louvamos o teu glorioso nome.

[14] Porque quem sou eu, e quem é o meu povo para que pudéssemos dar voluntariamente estas coisas? Porque tudo vem de ti, e das tuas mãos to damos.

[15] Porque somos estranhos diante de ti e peregrinos como todos os nossos pais; como a sombra são os nossos dias sobre a terra, e não temos permanência.

[16] SENHOR, nosso Deus, toda esta abundância que preparamos para te edificar uma casa ao teu santo nome vem da tua mão e é toda tua.

[17] Bem sei, meu Deus, que tu provas os corações e que da sinceridade te agradas; eu também, na sinceridade de meu coração, dei voluntariamente todas estas coisas; acabo de ver com alegria que o teu povo, que se acha aqui, te faz ofertas voluntariamente.

[18] SENHOR, Deus de nossos pais Abraão, Isaque e Israel, conserva para sempre no coração do teu povo estas disposições e pensamentos, inclina-lhe o coração para contigo;

[19] e a Salomão, meu filho, dá coração íntegro para guardar os teus mandamentos, os teus testemunhos e os teus estatutos, fazendo tudo para edificar este palácio para o qual providenciei.

[20] Então, disse Davi a toda a congregação: Agora, louvai o SENHOR, vosso Deus.

[13]Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérjük a te fenséges nevedet.

[14]Mert ki vagyok én, és mi az én népem, honnan volt erőnk ennyit adakozni? Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit a te kezedből kaptunk!

[15]Mi jövevények és zsellérek vagyunk előtted, mint minden ősünk. Napjaink olyanok a földön, mint a múló árnyék.

[16]URunk, Istenünk! Ez az egész halom kincs, amelyet összeadtunk, hogy neked, a te szent neved tiszteletére templomot építsünk, a te kezedből való, és a tied lesz mindez!

[17]Tudom, Istenem, hogy te megvizsgálod a szíveket, és az őszinteségben leled gyönyörűségedet. Én mindezt őszinte szívvel, önként adtam, és most örömmel látom, hogy önként adakozott neked néped, amely itt összegyűlt.

[18]URam, őseinknek, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istene, tartsd meg örökre néped szívében ezt a szándékot és indulatot, és kösd magadhoz szívüket!

[19]Fiamnak, Salamonnak pedig add meg, hogy tiszta szívből tartsa meg parancsolataidat, intelmeidet és rendelkezéseidet, és vigyen véghez mindent, fölépítve azt a hajlékot, amit én előkészítettem.

Salamon trónra lépése

[20]Azután ezt mondta Dávid az egész gyülekezetnek: Áldjátok az URat, a ti

Então, toda a congregação louvou ao SENHOR, Deus de seus pais; todos inclinaram a cabeça, adoraram o SENHOR e se prostraram perante o rei.

Isteneteket! És az egész gyülekezet áldotta az URat, ősei Istenét, meghajolt és leborult az ÚR előtt és a király előtt.

[21] Ao outro dia, trouxeram sacrifícios ao SENHOR e lhe ofereceram holocaustos de mil bezerros, mil carneiros, mil cordeiros, com as suas libações; sacrifícios em abundância por todo o Israel.

[21]Másnap reggel véresáldozatokat mutattak be, és égőáldozatokat áldoztak az ÚRnak: ezer bikát, ezer kost, ezer bárányt a hozzájuk tartozó italáldozatokkal együtt, és tömérdek véresáldozatot egész Izráelért.

[22] Comeram e beberam, naquele dia, perante o SENHOR, com grande regozijo.

Salomão proclamado rei

Pela segunda vez, fizeram rei a Salomão, filho de Davi, e o ungiram ao SENHOR por príncipe e a Zadoque, por sacerdote.

[22]Ettek és ittak az ÚR színe előtt azon a napon, nagy örömmel. Azután másodszor is királlyá tették Salamont, Dávid fiát, és fölkenték az ÚR fejedelmévé; Cádókot pedig pappá.

[23] Salomão assentou-se no trono do SENHOR, rei, em lugar de Davi, seu pai, e prosperou; e todo o Israel lhe obedecia.

[23]Így ült Salamon az ÚR trónjára, apja, Dávid után. Eredményesen uralkodott, és egész Izráel hallgatott rá.

[24] Todos os príncipes, os grandes e até todos os filhos do rei Davi prestaram homenagens ao rei Salomão.

[24]A vezérek, a testőrök és Dávid király fiai is mind kezet adtak, hogy Salamon király alattvalói lesznek.

[25] O SENHOR engrandeceu sobremaneira a Salomão perante todo o Israel; deu-lhe majestade real, qual antes dele não teve nenhum rei em Israel.

[25]Az ÚR pedig igen naggyá tette Salamont egész Izráel szemében, és olyan királyi méltóságot adott neki, amilyen nem volt előtte egy királynak sem Izráelben.

A morte de Davi

Dávid halála

(Vö. 1 Kir 2,10–11)

[26] Ora, Davi, filho de Jessé, reinou sobre todo o Israel.

[26]Dávid, Isai fia egész Izráel királya volt.

[27] O tempo que reinou sobre Israel foi de quarenta anos: em Hebrom, sete; em Jerusalém, trinta e três.

[27]Negyven évig uralkodott Izráelben. Hebrónban hét évig, Jeruzsálemben pedig harminchárom évig uralkodott.

[28] Morreu em ditosa velhice, cheio de dias, riquezas e glória; e Salomão, seu filho, reinou em seu lugar.

[28]És meghalt késő vénségében, betelve az élettel, gazdagsággal és dicsőséggel. Utána a fia, Salamon lett a király.

[29] Os atos, pois, do rei Davi, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas crônicas, registrados por Samuel, o vidente, nas crônicas do profeta Natã e nas crônicas de Gade, o vidente,

[30] juntamente com o que se passou no seu reinado e a respeito do seu poder e todos os acontecimentos que se deram com ele, com Israel e com todos os reinos daquelas terras.

[29]Dávid király dolgai elejétől a végéig meg vannak írva Sámuel látó, Nátán próféta és Gád látnok történetében,

[30]egész uralkodásával, hőstetteivel és mindazokkal az eseményekkel együtt, amelyek vele, Izráellel és a többi ország királyságaival végbementek.

O segundo livro das Crônicas

2 Crônicas 1

Salomão oferece sacrifícios em Gibeão
1 Reis 3.3-4

[1] Salomão, filho de Davi, fortaleceu-se no seu reino, e o SENHOR, seu Deus, era com ele e o engrandeceu sobremaneira.

[2] Falou Salomão a todo o Israel, aos capitães de mil e aos de cem, aos juízes e a todos os príncipes em todo o Israel, cabeças de famílias;

[3] e foi com toda a congregação ao alto que estava em Gibeão, porque ali estava a tenda da congregação de Deus, que Moisés, servo do SENHOR, tinha feito no deserto.

[4] Mas Davi fizera subir a arca de Deus de Quiriate-Jearim ao lugar que lhe havia preparado, porque lhe armara uma tenda em Jerusalém.

[5] Também o altar de bronze que fizera Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, estava ali diante do tabernáculo do SENHOR; e Salomão e a congregação consultaram o SENHOR.

Salomão pede a Deus sabedoria
1 Reis 3.5-15

[6] Salomão ofereceu ali sacrifícios perante o SENHOR, sobre o altar de bronze que estava na tenda da congregação; e ofereceu sobre ele mil holocaustos.

[7] Naquela mesma noite, apareceu Deus a Salomão e lhe disse: Pede-me o que queres que eu te dê.

A KRÓNIKÁK MÁSODIK KÖNYVE

2 Krónikák 1

Salamon Gibeónban
(Vö. 1 Kir 2,24–3,15)

[1]Salamonnak, Dávid fiának a királyi hatalma megerősödött, mert Istene, az ÚR vele volt, és egyre nagyobbá tette.

[2]Összehívta Salamon egész Izráelt, az ezredeseket, a századosokat, a bírákat és egész Izráel minden főemberét, a családfőket,

[3]és elment Salamon az egész gyülekezettel együtt a gibeóni áldozóhalomra, mert ott volt Isten kijelentésének a sátra, amelyet Mózes, az ÚR szolgája készíttetett a pusztában.

[4]Az Isten ládáját Dávid már fölvitette Kirjat-Jeárímból, amikor helyet készített annak, ugyanis egy sátrat állíttatott föl neki Jeruzsálemben,

[5]a rézoltár azonban, amelyet Becalél, Úrí fia, Húr unokája készített, még ott állt az ÚR hajléka előtt. Ezt kereste föl Salamon és a gyülekezet.

[6]Fölment tehát Salamon az ÚR színe előtt álló rézoltárhoz, amely a kijelentés sátránál volt, és ezer égőáldozatot mutatott be rajta.

[7]Azon az éjszakán megjelent Isten Salamonnak, és ezt mondta neki: Kérj valamit, én megadom neked!

[8] Respondeu-lhe Salomão: De grande benevolência usaste para com Davi, meu pai, e a mim me fizeste reinar em seu lugar.

[9] Agora, pois, ó SENHOR Deus, cumpra-se a tua promessa feita a Davi, meu pai; porque tu me constituíste rei sobre um povo numeroso como o pó da terra.

[10] Dá-me, pois, agora, sabedoria e conhecimento, para que eu saiba conduzir-me à testa deste povo; pois quem poderia julgar a este grande povo?

[11] Disse Deus a Salomão: Porquanto foi este o desejo do teu coração, e não pediste riquezas, bens ou honras, nem a morte dos que te aborrecem, nem tampouco pediste longevidade, mas sabedoria e conhecimento, para poderes julgar a meu povo, sobre o qual te constituí rei,

[12] sabedoria e conhecimento são dados a ti, e te darei riquezas, bens e honras, quais não teve nenhum rei antes de ti, e depois de ti não haverá teu igual.

[13] Voltou Salomão para Jerusalém, da sua ida ao alto que está em Gibeão, de diante da tenda da congregação; e reinou sobre Israel.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.26-29

[14] Salomão ajuntou carros e cavaleiros; tinha mil e quatrocentos carros e doze mil cavaleiros, que colocou nas cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

[8]Salamon ezt felelte Istennek: Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá.

[9]Most pedig, URam, Istenem, váljék valóra apámnak, Dávidnak adott ígéreted, mert te tettél engem e nép királyává, akik oly sokan vannak, mint a föld pora.

[10]Adj azért nekem bölcsességet és értelmet, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni. Különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?

[11]Isten ezt felelte Salamonnak: Mivel ez a szíved vágya, és nem gazdagságot, vagyont vagy dicsőséget kértél, nem is gyűlölőid életét vagy hosszú életet kértél, hanem bölcsességet és értelmet kértél, hogy kormányozni tudd népemet, amelynek a királyává tettelek,

[12]ezért megadom neked a bölcsességet és az értelmet, sőt olyan gazdagságot, vagyont és dicsőséget is adok neked, amihez fogható nem volt és nem is lesz egy királynak sem, sem előtted, sem utánad.

[13]Azután visszament Salamon Jeruzsálembe a gibeóni áldozóhalomról, a kijelentés sátra elől, és uralkodott Izráelen.

Salamon gazdagsága
(Vö. 1 Kir 10,26–29)

[14]Szerzett Salamon harci kocsikat és lovasokat. Ezernégyszáz harci kocsija és tizenkétezer lova lett, amelyeket a harci kocsik városaiba rendelt, meg a király mellé, Jeruzsálembe.

[15] Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata e ouro como pedras, e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

[16] Os cavalos de Salomão vinham do Egito e da Cilícia; e comerciantes do rei os recebiam da Cilícia por certo preço.

[17] Importava-se do Egito um carro por seiscentos siclos de prata e um cavalo, por cento e cinqüenta; nas mesmas condições, as caravanas os traziam e os exportavam para todos os reis dos heteus e para os reis da Síria.

[15]A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst és az arany, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi vadfügefa van az alföldön.

[16]Salamonnak Egyiptomból, méghozzá Kevéből hozták a lovakat, a király kereskedői szerezték azokat Kevéből megszabott áron:

[17]egy harci kocsit hatszáz sekel ezüstért hoztak Egyiptomból, egy lovat pedig százötvenért. Ugyancsak az ő közvetítésükkel szállították tovább ezeket a hettita királyoknak és az arám királyoknak.

2 Crônicas 2

Salomão faz aliança com Hirão
1 Reis 5.1-12

[1] Resolveu Salomão edificar a casa ao nome do SENHOR, como também casa para o seu reino.

Előkészületek a templomépítéshez
(Vö. 1 Kir 5,15–20)

[18]Salamon megparancsolta, hogy építsenek házat az ÚR nevének tiszteletére, neki magának pedig egy királyi palotát.

2 Krónikák 2

[2] Designou Salomão setenta mil homens para levarem as cargas, oitenta mil, para talharem pedras nas montanhas e três mil e seiscentos, para dirigirem a obra.

[3] Salomão mandou dizer a Hirão, rei de Tiro: Como procedeste para com Davi, meu pai, e lhe mandaste cedros, para edificar a casa em que morasse, assim também procede comigo.

[4] Eis que estou para edificar a casa ao nome do SENHOR, meu Deus, e lha consagrar, para queimar perante ele incenso aromático, e lhe apresentar o pão contínuo da proposição e os holocaustos

[1]Kirendelt Salamon a hegyekbe hetvenezer teherhordót és nyolcvanezer kőfejtőt, és melléjük háromezer-hatszáz felügyelőt.

[2]Majd ezt üzente Salamon Hírámnak, Tírusz királyának: Apámnak, Dávidnak is megtetted, hogy küldtél neki cédrusfát palotája építésére, hogy abban lakjék.

[3]Lásd, én meg templomot akarok építeni az én Istenem, az ÚR nevének a tiszteletére, és azt neki szentelem, hogy jó illatú füstölőszereket áldozzanak neki, és a sorba rakott kenyerek állandóan ott

da manhã e da tarde, nos sábados, nas Festas da Lua Nova e nas festividades do SENHOR, nosso Deus; o que é obrigação perpétua para Israel.

5 A casa que edificarei há de ser grande, porque o nosso Deus é maior do que todos os deuses.

6 No entanto, quem seria capaz de lhe edificar a casa, visto que os céus e até os céus dos céus o não podem conter? E quem sou eu para lhe edificar a casa, senão para queimar incenso perante ele?

7 Manda-me, pois, agora, um homem que saiba trabalhar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em obras de púrpura, de carmesim e de pano azul; que saiba fazer obras de entalhe juntamente com os peritos que estão comigo em Judá e em Jerusalém, os quais Davi, meu pai, empregou.

8 Manda-me também madeira de cedros, ciprestes e sândalo do Líbano; porque bem sei que os teus servos sabem cortar madeira no Líbano. Eis que os meus servos estarão com os teus,

9 para me prepararem muita madeira; porque a casa que edificarei há de ser grande e maravilhosa.

10 Aos teus servos, cortadores da madeira, darei vinte mil coros de trigo batido, vinte mil coros de cevada, vinte mil batos de vinho e vinte mil batos de azeite.

legyenek előtte, és égőáldozatot mutassanak be reggel és este, minden szombaton, újholdkor, és Istenünknek, az ÚRnak az ünnepein. Örök kötelessége lesz ez Izráelnek.

4A templomnak, amelyet építeni akarok, nagynak kell lennie, mert a mi Istenünk nagyobb minden istennél.

5De kinek is lenne ereje ahhoz, hogy templomot építsen neki? Hiszen az ég és az egek egei sem tudják magukba fogadni őt! És ki vagyok én, hogy templomot akarok építeni? Csak azért teszem, hogy ott áldozhassanak neki.

6Küldj azért hozzám egy olyan embert, aki ért az arany, az ezüst, a réz és a vas megmunkálásához, a piros bíborhoz, a karmazsinhoz és a kék bíborhoz, és el tudja készíteni a véseteket azokkal a mesterekkel együtt, akik nálam, Júdában és Jeruzsálemben vannak, akiket apám, Dávid alkalmazott.

7Küldj cédrust, ciprust és ébenfát a Libánonról, mert tudom, hogy szolgáid értenek a libánoni fák kivágásához. Az én szolgáim is ott lesznek szolgáid mellett,

8mert sok fát kell előkészíteniük, hiszen nagynak és csodálatosnak kell lennie annak a templomnak, amelyet építek.

9Én viszont adok szolgáidnak, a favágóknak, akik a fákat kidöntik, húszezer kór csépelt búzát, húszezer kór árpát, húszezer bat bort és húszezer bat olajat.

Hírám kedvező választ ad Salamonnak

[11] Hirão, rei de Tiro, respondeu por uma carta que enviou a Salomão, dizendo: Porquanto o SENHOR ama ao seu povo, te constituiu rei sobre ele.

[12] Disse mais Hirão: Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, que fez os céus e a terra; que deu ao rei Davi um filho sábio, dotado de discrição e entendimento, que edifique casa ao SENHOR e para o seu próprio reino.

[13] Agora, pois, envio um homem sábio de grande entendimento, a saber, Hirão-Abi,

[14] filho de uma mulher das filhas de Dã e cujo pai foi homem de Tiro; ele sabe lavrar em ouro, em prata, em bronze, em ferro, em pedras e em madeira, em obras de púrpura, de pano azul, e de linho fino e em obras de carmesim; e é hábil para toda obra de entalhe e para elaborar qualquer plano que se lhe proponha, juntamente com os teus peritos e os peritos de Davi, meu senhor, teu pai.

[15] Agora, pois, mande o meu senhor para os seus servos o trigo, a cevada, o azeite e o vinho de que falou.

[16] E nós cortaremos tanta madeira no Líbano quanta houveres mister e ta faremos chegar em jangadas, pelo mar, a Jope, e tu a farás subir a Jerusalém.

Os preparativos para edificar o templo

1 Reis 5.13-18

[17] Salomão levantou o censo de todos os homens estrangeiros que havia na terra de Israel, segundo o censo que fizera Davi, seu pai; e acharam-se cento e cinqüenta e três mil e seiscentos.

(Vö. 1 Kir 5,21–32)

[10]Hírám, Tírusz királya így felelt erre abban a levélben, amit Salamonnak küldött: Mivel szerette népét az ÚR, azért tett téged királyukká.

[11]És Hírám így folytatta: Áldott legyen az ÚR, Izráel Istene, aki az eget és a földet alkotta, hogy ilyen bölcs fiat adott Dávid királynak, aki okos és értelmes, aki az ÚRnak templomot, magának pedig királyi palotát akar építeni.

[12]Ezért küldök egy hozzáértő és értelmes mestert, Hírámot,

[13]egy Dánból származó asszony fiát, akinek tíruszi az apja. Ő ért az arany, az ezüst, a réz, a vas, a kő, a fa, a piros és kék bíbor, a len és a karmazsin feldolgozásához, a különféle vésetek készítéséhez és mindenféle terv megvalósításához, amivel csak megbízzák, a te mestereiddel és az én uramnak, apádnak, Dávidnak a mestereivel együtt.

[14]Most azért küldje el az én uram szolgáinak azt a búzát, árpát, olajat és bort, amit megígért,

[15]mi pedig annyi fát vágunk a Libánonon, amennyire csak szükséged lesz, és tutajokon elszállítjuk azt a tengeren Jáfóba; te aztán vitesd el Jeruzsálembe.

[16]Salamon számba vette mindazokat az embereket, akik jövevények voltak Izráel országában, miután apja, Dávid egyszer már számba vette őket:

[18] Designou deles setenta mil para levarem as cargas, oitenta mil para talharem pedras nas montanhas, como também três mil e seiscentos para dirigirem o trabalho do povo.

2 Crônicas 3

Salomão edifica o templo
1 Reis 6.1-10

[1] Começou Salomão a edificar a Casa do SENHOR em Jerusalém, no monte Moriá, onde o SENHOR aparecera a Davi, seu pai, lugar que Davi tinha designado na eira de Ornã, o jebuseu.

[2] Começou a edificar no segundo mês, no dia segundo, no ano quarto do seu reinado.

[3] Foram estas as medidas dos alicerces que Salomão lançou para edificar a Casa de Deus: o comprimento em côvados, segundo o primitivo padrão, sessenta côvados, e a largura, vinte.

[4] O pórtico diante da casa media vinte côvados no sentido da largura do Lugar Santo, e a altura, cento e vinte, o que, dentro, cobriu de ouro puro.

[5] Também fez forrar de madeira de cipreste a sala grande, e a cobriu de ouro puro, e gravou nela palmas e cadeias.

[6] Também adornou a sala de pedras preciosas; e o ouro era de Parvaim.

százötvenháromezer-hatszáz ilyen embert találtak.

[17]Hetvenezret teherhordónak tett meg közülük, nyolcvanezret kőfejtőnek a hegyekben, háromezer-hatszázat pedig felügyelőnek, hogy dolgoztassák a népet.

2 Krónikák 3

A jeruzsálemi templom építése
(Vö. 1 Kir 6,1–10)

[1]Azután elkezdte építeni Salamon az ÚR házát Jeruzsálemben, a Mórijjá-hegyen, ahol az ÚR megjelent apjának, Dávidnak, azon a helyen, amelyet Dávid kijelölt, a jebúszi Ornán szérűjén.

[2]Uralkodása negyedik évében, a második hónap második napján kezdte meg az építkezést.

[3]Így szabta meg Salamon az Isten háza építésekor az alapméreteket: hosszúsága a régi könyökmérték szerint hatvan könyök, szélessége húsz könyök volt.

[4]Az eléje épített csarnok hossza a templom szélességének megfelelően húsz könyök, magassága százhúsz könyök volt. A belsejét színarannyal borította be.

[5]A főépületet beburkolta ciprusfával, azt pedig finom arannyal burkolta be, és pálmafákat meg füzéreket készíttetett rá.

[6]Díszítésül beborította a templomot drágakövekkel. Az arany parvajimi arany volt.

[7] Cobriu também de ouro a sala, as traves, os umbrais, as paredes e as portas; e lavrou querubins nas paredes.

[7]Arannyal vonatta be a templomot, a gerendákat, a küszöböket, a falakat és az ajtószárnyakat is, a falakra pedig kerúbokat vésetett.

A szentek szentje

(Vö. 1 Kir 6,11–38; 7,13–14)

[8] Fez mais o Santo dos Santos, cujo comprimento, segundo a largura da sala grande, era de vinte côvados, e também a largura, de vinte; cobriu-a de ouro puro do peso de seiscentos talentos.

[8]Azután elkészíttette a szentek szentjének az épületét. Ennek a hosszúsága a templom szélességének megfelelően húsz könyök, szélessége is húsz könyök volt, és hatszáz talentum finom arannyal vonatta be azt.

[9] O peso dos pregos era de cinqüenta siclos de ouro. Cobriu de ouro os cenáculos.

[9]A szegek súlya ötven aranysekel volt. A felső szobákat is arannyal vonatta be.

Os dois querubins

1 Reis 6.23-28

[10] No Santo dos Santos, fez dois querubins de madeira e os cobriu de ouro.

[10]Készíttetett a szentek szentjének az épületébe két kerúbszobrot, és arannyal vonatta be azokat.

[11] As asas estendidas, juntas, dos querubins mediam o comprimento de vinte côvados; a asa de um deles, de cinco côvados, tocava na parede da casa; e a outra asa, de cinco côvados, tocava na asa do outro querubim.

[11]A kerúbok szárnyainak a hosszúsága együttvéve húsz könyök volt. Az első kerúb egyik öt könyök hosszú szárnyával a templom falát, a másik öt könyök hosszú szárnyával a második kerúb szárnyát érintette.

[12] Também a asa do outro querubim era de cinco côvados e tocava na outra parede; era também a outra asa igualmente de cinco côvados e estava unida à asa do outro querubim. As asas destes querubins se estendiam por vinte côvados;

[12]A második kerúb egyik öt könyök hosszú szárnyával szintén a templom falát, a másik öt könyök hosszú szárnyával pedig az első kerúb szárnyát érintette.

[13] eles estavam postos em pé, e o seu rosto, virado para o Santo Lugar.

[13]Ezeknek a kerúboknak a szárnyai kiterjesztve tehát húsz könyököt tettek ki. Lábukon álltak és befelé tekintettek.

[14] Também fez o véu de estofo azul, púrpura, carmesim e linho fino; e fez bordar nele querubins.

[14]Kárpitot is készíttetett kék és piros bíborból, karmazsinból és lenből, amelyekbe kerúbokat szövetett.

As duas colunas
1 Reis 7.15-22

[15] Fez também diante da sala duas colunas de trinta e cinco côvados de altura; e o capitel, sobre cada uma, de cinco côvados.

[16] Também fez cadeias, como no Santo dos Santos, e as pôs sobre as cabeças das colunas; fez também cem romãs, as quais pôs nas cadeias.

[17] Levantou as colunas diante do templo, uma à direita, e outra à esquerda; a da direita, chamou-lhe Jaquim, a da esquerda, Boaz.

Két oszlop a templom előtt
(Vö. 1 Kir 7,15–22)

[15]A templom elé két harmincöt könyök magas oszlopot készíttetett, a tetejükre pedig öt könyök magas oszlopfőket.

[16]Készíttetett lánc formájú füzéreket, és rárakatta azokat az oszlopfőkre, azután készíttetett száz gránátalmát, és rárakatta azokat a füzérekre.

[17]Azután felállíttatta az oszlopokat a templommal szemben, egyiket jobb felől, másikat bal felől. A jobboldalit Jákínnak, a baloldalit Bóáznak nevezte el.

2 Crônicas 4

O mar de fundição
1 Reis 7.23-26

[1] Também fez um altar de bronze de vinte côvados de comprimento, vinte de largura e dez de altura.

[2] Fez também o mar de fundição, redondo, de dez côvados de uma borda até a outra borda, e de cinco de altura; e um fio de trinta côvados era a medida de sua circunferência.

[3] Por baixo da sua borda, em redor, havia figuras de colocíntidas, dez em cada côvado; estavam em duas fileiras, fundidas quando se fundiu o mar.

[4] Assentava-se o mar sobre doze bois; três olhavam para o norte, três, para o ocidente, três, para o sul, e três, para o oriente; o mar apoiava-se sobre eles, cujas partes posteriores convergiam para dentro.

2 Krónikák 4

A templom fölszerelése
(Vö. 1 Kir 7,23–51)

[1]Készíttetett egy rézoltárt, melynek a hosszúsága húsz könyök, szélessége húsz könyök, magassága pedig tíz könyök volt.

[2]Azután elkészíttette az öntött medencét, amelynek egyik pereme a másik peremétől tíz könyöknyire volt, kör alakú és öt könyök magas volt, és harminc könyök hosszú zsinór érte körül.

[3]Alatta körös-körül bikaalakok voltak, könyökönként tíz-tíz, ezek vették körül a medencét. A bikaalakok két sorban helyezkedtek el, amelyeket az öntvénnyel együtt öntöttek.

[4]A medencét tizenkét bika tartotta: három északra, három nyugatra, három délre, három pedig keletre nézett; mindegyik a hátsó részével fordult befelé, és ezeken volt a medence.

[5] A grossura dele era de quatro dedos, a sua borda, como borda de copo, como flor de lírios; comportava três mil batos.	[5]Egy tenyér volt a vastagsága, a pereme pedig kifelé hajlott, ahogy a poharak pereme, mint a liliomvirág. Háromezer bat víz fért bele.
Outros utensílios para o templo 1 Reis 7.27-50	
[6] Também fez dez pias e pôs cinco à direita e cinco, à esquerda, para lavarem nelas o que pertencia ao holocausto; o mar, porém, era para que os sacerdotes se lavassem nele.	[6]Azután készíttetett tíz mosófazekat. Ötöt helyezett el jobb felől, ötöt pedig bal felől, hogy azokban mossák és öblítsék le azt, amit az égőáldozathoz előkészítettek. A medencében pedig a papok mosakodtak.
[7] Fez também dez candeeiros de ouro, segundo fora ordenado, e os pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda.	[7]Készíttetett tíz arany lámpatartót is a megadott minta szerint, és elhelyezte azokat a templomban: ötöt jobb felől, ötöt pedig bal felől.
[8] Também fez dez mesas e as pôs no templo, cinco à direita e cinco à esquerda; também fez cem bacias de ouro.	[8]Készíttetett tíz asztalt is, és elhelyezte azokat a templomban: ötöt jobb felől, ötöt pedig bal felől. Készíttetett száz arany hintőedényt is.
[9] Fez mais o pátio dos sacerdotes e o pátio grande, como também as portas deles, as quais cobriu de bronze.	[9]Elkészíttette a papok udvarát, és egy nagy bekerített helyet. Ajtókat is csináltatott a bekerített helynek, és az ajtókat rézzel boríttatta be,
[10] E o mar pôs ao lado direito, para o lado sudeste.	[10]a medencét pedig jobb felől, délkeletre helyezte el.
[11] Depois, fez Hirão as panelas, e as pás, e as bacias. Assim, terminou ele de fazer a obra para o rei Salomão, para a Casa de Deus:	[11]Készített Hírám fazekakat, lapátokat és hintőedényeket. Ezzel befejezte Hírám az a munkát, amelyet az Isten házában kellett készítenie Salamon király megbízásából:
[12] as duas colunas, os dois globos e os dois capitéis que estavam no alto das duas colunas; as duas redes, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas;	[12]a két oszlopot és a két kerek oszlopfőt, amelyek az oszlopok tetején voltak, a két hálót az oszlopok tetején levő két kerek oszlopfő beborítására,
[13] as quatrocentas romãs para as duas redes, isto é, duas fileiras de romãs para	[13]meg négyszáz gránátalmát a két hálóra, két sor gránátalmát egy-egy hálóra, az

cada rede, para cobrirem os dois globos dos capitéis que estavam no alto das colunas.

oszlopokon levő két kerek oszlopfő beborítására.

[14] Fez também os suportes e as pias sobre eles,

[14]Elkészítette az állványokat és az állványokra a mosófazekakat,

[15] o mar com os doze bois por baixo.

[15]a medencét, és alá tizenkét bikát;

[16] Também as panelas, as pás, os garfos e todos os utensílios fez Hirão-Abi para o rei Salomão, para a Casa do SENHOR, de bronze purificado.

[16]továbbá fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezt a fölszerelést tiszta rézből kellett elkészítenie Hírám mesternek az ÚR háza számára Salamon király megbízásából.

[17] Na planície do Jordão, o rei os fez fundir em terra barrenta, entre Sucote e Zereda.

[17]A Jordán környékén öntette ezeket a király az agyagos földben, Szukkót és Cerédá között.

[18] Fez Salomão todos estes objetos em grande abundância, não se verificando o peso do seu bronze.

[18]Mindezt a fölszerelést nagy mennyiségben csináltatta Salamon, a réz roppant bősége miatt.

[19] Também fez Salomão todos os utensílios do Santo Lugar de Deus: o altar de ouro e as mesas, sobre as quais estavam os pães da proposição;

[19]Elkészíttette Salamon a többi fölszerelést is az Isten házához: az aranyoltárt, az asztalokat, amelyeken a szent kenyerek voltak;

[20] e os candeeiros com as suas lâmpadas de ouro puro, para as acenderem, segundo o costume, perante o Santo dos Santos.

[20]a lámpatartókat és azok mécseseit színaranyból, hogy ott égjenek, rendeltetésük szerint, a szentek szentje előtt;

[21] As flores, as lâmpadas e as tenazes eram do mais fino ouro,

[21]a virágokat, a mécseseket és a koppantókat is aranyból, mégpedig színaranyból;

[22] como também as espevitadeiras, as bacias, as taças e os incensários, de ouro finíssimo; quanto à entrada da casa, as suas portas de dentro do Santo dos Santos e as portas do Santo Lugar do templo eram de ouro.

[22]azután a késeket, hintőedényeket, kanalakat és szenesserpenyőket színaranyból, valamint a templom bejáratát, a szentek szentjébe nyíló ajtót és a templom szentélyébe vezető ajtót is aranyból.

2 Crônicas 5

2 Krónikák 5

As dádivas de Davi colocadas no templo

1 Reis 7.51

[1] Assim, se acabou toda a obra que fez o rei Salomão para a Casa do SENHOR; então, trouxe Salomão as coisas que Davi, seu pai, havia dedicado; a prata, o ouro e os utensílios, ele os pôs entre os tesouros da Casa de Deus.

[1]Amikor befejezték mindazt a munkát, amit Salamon végeztetett az ÚR háza számára, bevitte Salamon azt az ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat, amelyeket apja, Dávid szentelt oda ajándékul, és elhelyezte Isten házának a kincsei közé.

Salomão traz para o templo a arca

1 Reis 8.1-11

A szövetség ládáját a templomba viszik

(Vö. 1 Kir 8,1–11)

[2] Congregou Salomão os anciãos de Israel e todos os cabeças das tribos, os príncipes das famílias dos israelitas, em Jerusalém, para fazerem subir a arca da Aliança do SENHOR, da Cidade de Davi, que é Sião, para o templo.

[2]Akkor összegyűjtötte Salamon Izráel véneit és minden törzsfőjét, Izráel fiainak családfőit Jeruzsálembe, hogy elvigyék az ÚR szövetségládáját Dávid városából, azaz Sionból.

[3] Todos os homens de Israel se congregaram junto ao rei, na ocasião da festa, que foi no sétimo mês.

[3]Összegyülekeztek tehát a királyhoz mindezek az izráeli férfiak a hetedik hónapban, az ünnepen.

[4] Vieram todos os anciãos de Israel, e os levitas tomaram a arca

[4]Amikor Izráel vénei mind megérkeztek, a léviták fölemelték a ládát,

[5] e a levaram para cima, com a tenda da congregação, e também os utensílios sagrados que nela havia; os levitas-sacerdotes é que os fizeram subir.

[5]és fölvitték a ládát meg a kijelentés sátrát és a szentély egész fölszerelését, amely a sátorban volt. A papok és a léviták vitték azokat.

[6] O rei Salomão e toda a congregação de Israel, que se reunira a ele, estavam diante da arca, sacrificando ovelhas e bois, que, de tão numerosos, não se podiam contar.

[6]Salamon király és Izráel egész közössége, amely megjelent nála, ott állt a láda előtt. Olyan sok juhot és marhát áldoztak, hogy sem megszámlálni, de még csak megbecsülni sem lehetett azokat.

[7] Puseram os sacerdotes a arca da Aliança do SENHOR no seu lugar, no santuário mais interior do templo, no Santo dos Santos, debaixo das asas dos querubins.

[7]Azután bevitték a papok az ÚR szövetségládáját a helyére, a templom legbelső részébe, a szentek szentjébe, a kerúbok szárnyai alá.

[8] (Pois os querubins estendiam as asas sobre o lugar da arca e, do alto, cobriam a arca e os seus varais.

[8]A kerúbok ugyanis kiterjesztették szárnyaikat a láda helye fölé, és betakarták a kerúbok fölülről a ládát és annak rúdjait.

[9] Os varais sobressaíam tanto, que suas pontas eram vistas do Santo Lugar, defronte do Santo dos Santos, porém de fora não se viam.

[10] Aí estão os varais até ao dia de hoje.) Nada havia na arca senão as duas tábuas que Moisés ali pusera junto a Horebe, quando o SENHOR fez aliança com os filhos de Israel, ao saírem do Egito.

[11] Quando saíram os sacerdotes do santuário (porque todos os sacerdotes, que estavam presentes, se santificaram, sem respeitarem os seus turnos);

[12] e quando todos os levitas que eram cantores, isto é, Asafe, Hemã, Jedutum e os filhos e irmãos deles, vestidos de linho fino, estavam de pé, para o oriente do altar, com címbalos, alaúdes e harpas, e com eles até cento e vinte sacerdotes, que tocavam as trombetas;

[13] e quando em uníssono, a um tempo, tocaram as trombetas e cantaram para se fazerem ouvir, para louvarem o SENHOR e render-lhe graças; e quando levantaram eles a voz com trombetas, címbalos e outros instrumentos músicos para louvarem o SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre, então, sucedeu que a casa, a saber, a Casa do SENHOR, se encheu de uma nuvem;

[14] de maneira que os sacerdotes não podiam estar ali para ministrar, por causa

[9]A rudak olyan hosszúak voltak, hogy a ládához tartozó rudak végei láthatók voltak a szentek szentje felől, de kívülről már nem voltak láthatók. Ott vannak még ma is.

[10]Nem volt a ládában más, csak a két tábla, amelyeket Mózes adott át a Hóreben, amikor az ÚR szövetséget kötött Izráel fiaival, miután kijöttek Egyiptomból.

[11]Amikor a papok kijöttek a szentélyből – az ott levő papok ugyanis mindnyájan megszentelték magukat, beosztásukra való tekintet nélkül –,

[12]fölsorakozott az oltártól keletre valamennyi énekes lévita, tehát Ászáf, Hémán és Jedútún a fiaikkal és testvéreikkel együtt, fehér ruhába öltözve, cintányérokkal, lantokkal és citerákkal, és velük együtt százhúsz harsonát fújó pap.

[13]A harsonásoknak meg az énekeseknek egyaránt az volt a tisztük, hogy összehangolva zengjék az ÚR dicséretét és magasztalását. Amikor felzendültek a harsonák, a cintányérok és a hangszerek, és dicsérték az URat, mert ő jó, és örökké tart szeretete, akkor a házat, az ÚR házát felhő töltötte be,

[14]úgyhogy a papok a felhő miatt nem tudtak odaállni, hogy szolgálatukat

da nuvem, porque a glória do SENHOR encheu a Casa de Deus.

végezzék, mert az ÚR dicsősége betöltötte az Isten házát.

2 Crônicas 6

Salomão fala ao povo
1 Reis 8.12-21

[1] Então, disse Salomão: O SENHOR declarou que habitaria em nuvem espessa!
[2] Edifiquei uma casa para tua morada, lugar para a tua eterna habitação.
[3] Voltou, então, o rei o rosto, e abençoou a toda a congregação de Israel, enquanto ela se mantinha em pé,
[4] e disse: Bendito seja o SENHOR, o Deus de Israel, que falou pessoalmente a Davi, meu pai, e pelo seu poder o cumpriu, dizendo:

[5] Desde o dia em que eu tirei o meu povo da terra do Egito, não escolhi cidade alguma de todas as tribos de Israel, para edificar uma casa a fim de ali estabelecer o meu nome; nem escolhi homem algum para chefe do meu povo de Israel.

[6] Mas escolhi Jerusalém para que ali seja estabelecido o meu nome e escolhi a Davi para chefe do meu povo de Israel.

[7] Também Davi, meu pai, propusera em seu coração o edificar uma casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.
[8] Porém o SENHOR disse a Davi, meu pai: Já que desejaste edificar uma casa ao meu nome, bem fizeste em o resolver em teu coração.

2 Krónikák 6

Salamon megáldja a gyülekezetet
(Vö. 1 Kir 8,12–21)

[1]Akkor ezt mondta Salamon: Az ÚR mondta, hogy homályban kíván lakni.
[2]Lakóházat építettem neked, maradandót, örök lakóhelyül.
[3]Azután megfordult a király, és megáldotta Izráel egész gyülekezetét, miközben Izráel egész gyülekezete állt.

[4]Ezt mondta: Áldott az ÚR, Izráel Istene, aki ígéretet tett apámnak, Dávidnak, és azt hatalmával be is teljesítette. Ezt mondta:

[5]Attól a naptól fogva, hogy kihoztam népemet Egyiptom földjéről, nem választottam ki egyetlen várost sem Izráel törzseiből, hogy házat építsenek ott az én nevemnek, és nem választottam ki senkit, hogy fejedelme legyen népemnek, Izráelnek.
[6]De most kiválasztottam Jeruzsálemet, hogy ott legyen a nevem, és kiválasztottam Dávidot, hogy népemnek, Izráelnek a vezetője legyen.
[7]De amikor apám, Dávid házat akart építeni Izráel Istene, az ÚR nevének tiszteletére,

[8]akkor ezt mondta apámnak, Dávidnak az ÚR: Azzal, hogy házat akartál építeni a nevem tiszteletére, jót akartál.

[9] Todavia, tu não edificarás a casa; porém teu filho, que descenderá de ti, ele a edificará ao meu nome.

[9]De te nem építheted föl azt a házat, hanem a fiad, aki a te véredből származik, ő építi majd föl azt a házat nevem tiszteletére.

[10] Assim, cumpriu o SENHOR a sua palavra que tinha dito, pois me levantei em lugar de Davi, meu pai, e me assentei no trono de Israel, como prometera o SENHOR; e edifiquei a casa ao nome do SENHOR, o Deus de Israel.

[10]Az ÚR beteljesítette ígéretét, amit tett, mert amikor apámnak, Dávidnak a helyére léptem és Izráel trónjára ültem, ahogyan megígérte az ÚR, fölépítettem ezt a házat Izráel Istene, az ÚR nevének tiszteletére.

[11] Nela pus a arca em que estão as tábuas da aliança que o SENHOR fez com os filhos de Israel.

[11]És elhelyeztem ott a ládát, abban van az ÚR szövetsége, amelyet Izráel fiaival kötött.

Salomão ora a Deus
1 Reis 8.22-53

Salamon templomszentelési imádsága
(Vö. 1 Kir 8,22–53)

[12] Pôs-se Salomão diante do altar do SENHOR, na presença de toda a congregação de Israel, e estendeu as mãos.

[12]Azután odaállt Salamon az ÚR oltára elé, szemben Izráel egész gyülekezetével, és kitárta kezeit.

[13] Porque Salomão tinha feito uma tribuna de bronze, de cinco côvados de comprimento, cinco de largura e três de altura, e a pusera no meio do pátio; pôs-se em pé sobre ela, ajoelhou-se em presença de toda a congregação de Israel, estendeu as mãos para o céu

[13]Salamon ugyanis egy emelvényt készíttetett rézből, és azt a bekerített hely közepén helyeztette el. Hossza öt könyök, szélessége öt könyök, magassága pedig három könyök volt. Föllépett rá, majd térdre esett, szemben Izráel egész gyülekezetével, kezét az ég felé tárta,

[14] e disse: Ó SENHOR, Deus de Israel, não há Deus como tu, nos céus e na terra, como tu que guardas a aliança e a misericórdia a teus servos que de todo o coração andam diante de ti;

[14]és ezt mondta: URam, Izráel Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem az égben, sem a földön! Hűségesen megtartod a szolgáiddal kötött szövetséget, ha teljes szívvel előtted járnak.

[15] que cumpriste para com teu servo Davi, meu pai, o que lhe prometeste; pessoalmente, o disseste e, pelo teu poder, o cumpriste, como hoje se vê.

[15]Megtartottad, amit ígértél a te szolgádnak, Dávidnak, az én apámnak. Amit megígértél, hatalmaddal be is teljesítetted a mai napon.

[16] Agora, pois, ó SENHOR, Deus de Israel, faze a teu servo Davi, meu pai, o que lhe

[16]Most azért, URam, Izráel Istene, tartsd meg, amit a te szolgádnak, Dávidnak,

declaraste, dizendo: Não te faltará sucessor diante de mim, que se assente no trono de Israel, contanto que teus filhos guardem o seu caminho, para andarem na lei diante de mim, como tu andaste.

apámnak ígértél, amikor ezt mondtad: Nem vesznek ki színem elől utódaid, akik Izráel trónján ülnek, de csak akkor, ha fiaid ügyelnek útjukra, és törvényem szerint járnak el, ahogyan előttem jártál te is.

17 Agora, também, ó SENHOR, Deus de Israel, cumpra-se a tua palavra que disseste a teu servo Davi.

17Most azért, URam, Izráel Istene, váljék valóra ígéreted, amit a te szolgádnak, Dávidnak tettél!

18 Mas, de fato, habitaria Deus com os homens na terra? Eis que os céus e até o céu dos céus não te podem conter, quanto menos esta casa que eu edifiquei.

18De vajon lakhat-e Isten a földön, együtt az emberekkel? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged, hát még ez a ház, amelyet én építettem!

19 Atenta, pois, para a oração de teu servo e para a sua súplica, ó SENHOR, meu Deus, para ouvires o clamor e a oração que faz o teu servo diante de ti.

19Mégis tekints a te szolgád imádságára és könyörgésére, URam, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és az imádságot, amikor a te szolgád a te színed előtt imádkozik!

20 Para que os teus olhos estejam abertos dia e noite sobre esta casa, sobre este lugar, do qual disseste que o teu nome estaria ali; para ouvires a oração que o teu servo fizer neste lugar.

20Nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal, arra a helyre, amelyről azt mondtad, hogy ott lesz a te neved. Hallgasd meg az imádságot, amikor a te szolgád ezen a helyen imádkozik!

21 Ouve, pois, a súplica do teu servo e do teu povo de Israel, quando orarem neste lugar; ouve do lugar da tua habitação, dos céus; ouve e perdoa.

21Hallgasd meg a te szolgádnak és népednek, Izráelnek a könyörgését, amikor ezen a helyen imádkoznak. Hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, hallgasd meg, és bocsáss meg nekik!

22 Quando alguém pecar contra o seu próximo, e lhe for exigido que jure, e ele vier a jurar diante do teu altar nesta casa,

22Ha majd valaki vétkezik felebarátja ellen, és arra kényszerül, hogy esküt tegyen, ő pedig idejön, és esküt tesz oltárod előtt ebben a házban,

23 ouve tu dos céus, age e julga a teus servos, dando a paga ao perverso, fazendo recair o seu proceder sobre a sua cabeça e

23te halld meg a mennyből, és tégy igazságot a te szolgáid ügyében: fizess meg a bűnösnek, és olvasd fejére a tettét;

justificando ao justo, para lhe retribuíres segundo a sua justiça.

[24] Quando o teu povo de Israel, por ter pecado contra ti, for ferido diante do inimigo, e se converter, e confessar o teu nome, e orar, e suplicar diante de ti nesta casa,

[25] ouve tu dos céus, e perdoa o pecado do teu povo de Israel, e faze-o voltar à terra que lhe deste e a seus pais.

[26] Quando os céus se cerrarem, e não houver chuva, por ter o povo pecado contra ti, e ele orar neste lugar, e confessar o teu nome, e se converter dos seus pecados, havendo-o tu afligido,

[27] ouve tu nos céus, perdoa o pecado de teus servos e do teu povo de Israel, ensinando-lhes o bom caminho em que andem, e dá chuva na tua terra que deste em herança ao teu povo.

[28] Quando houver fome na terra ou peste, quando houver crestamento ou ferrugem, gafanhotos e larvas, quando o seu inimigo o cercar em qualquer das suas cidades ou houver alguma praga ou doença,

[29] toda oração e súplica, que qualquer homem ou todo o teu povo de Israel fizer, conhecendo cada um a sua própria chaga e a sua dor, e estendendo as mãos para o rumo desta casa,

[30] ouve tu dos céus, lugar da tua habitação, perdoa e dá a cada um segundo todos os seus caminhos, já que lhe

az igaznak pedig bizonyítsd be igazságát, és bánj vele igazsága szerint!

[24]Ha majd néped, Izráel vereséget szenved ellenségétől, mert vétkezik ellened, de azután megtér, és vallást tesz nevedről, hozzád imádkozik és könyörög színed előtt ebben a házban,

[25]te hallgasd meg a mennyből, bocsásd meg népednek, Izráelnek a vétkét, és hozd vissza arra a földre, amelyet neki és őseinek adtál!

[26]Ha majd bezárul az ég, és nem lesz eső, mert vétkeztek ellened, de azután imádkoznak ezen a helyen, vallást tesznek nevedről, és megtérnek vétkükből, mert megaláztad őket,

[27]te hallgasd meg őket a mennyből, és bocsásd meg szolgáidnak és népednek, Izráelnek a vétkét, sőt tanítsd őket a jó útra, amelyen járniuk kell, és adj esőt földedre, amelyet népednek adtál örökségül!

[28]Ha majd éhínség támad az országban, ha dögvész, aszály, rozsda, sáska vagy cserebogár pusztít, vagy ha ellenség ostromolja az ország városait, vagy bármilyen csapás és betegség támad,

[29]akkor minden imádságot és könyörgést, amelyet akár egy ember, akár egész néped, Izráel mond el, és ha valaki elismeri, hogy miatta van a csapás és fájdalom, és kitárja a kezét e ház felé,

[30]te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, bocsáss meg, és bánj mindenkivel tettei szerint, ahogyan

conheces o coração, porque tu, só tu, és conhecedor do coração dos filhos dos homens;

megismerted a szívét, hiszen egyedül te ismered az emberek szívét,

31 para que te temam, para andarem nos teus caminhos, todos os dias que viverem na terra que deste a nossos pais.

31hogy féljenek téged és járjanak a te utaidon egész életükben, amíg csak azon a földön élnek, amelyet őseinknek adtál.

32 Também ao estrangeiro que não for do teu povo de Israel, porém vier de terras remotas, por amor do teu grande nome e por causa da tua mão poderosa e do teu braço estendido, e orar, voltado para esta casa,

32Még az idegent is, aki nem a te népedből, Izráelből való, de eljön messze földről a te nagy nevedért, erős kezedért és kinyújtott karodért, ha eljön és imádkozik ebben a házban,

33 ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, e faze tudo o que o estrangeiro te pedir, a fim de que todos os povos da terra conheçam o teu nome, para te temerem como o teu povo de Israel e para saberem que esta casa, que eu edifiquei, é chamada pelo teu nome.

33te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, és tedd meg mindazt, amit az idegen kér tőled, hogy a föld minden népe megismerje nevedet, és úgy féljenek téged, ahogyan néped, Izráel, és tudják meg, hogy rólad nevezték el ezt a házat, amelyet építettem.

34 Quando o teu povo sair à guerra contra o seu inimigo, pelo caminho por que os enviares, e orarem a ti, voltados para esta cidade, que tu escolheste, e para a casa que edifiquei ao teu nome,

34Ha majd néped hadba vonul ellenségei ellen, olyan úton, amelyen te küldöd, és hozzád imádkozik, e város felé fordulva, amelyet kiválasztottál, és e ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

35 ouve tu dos céus a sua oração e a sua súplica e faze-lhes justiça.

35te hallgasd meg a mennyből imádságukat és könyörgésüket, és pártold ügyüket!

36 Quando pecarem contra ti (pois não há homem que não peque), e tu te indignares contra eles e os entregares às mãos do inimigo, a fim de que os leve cativos a uma terra, longe ou perto esteja;

36Ha majd vétkeznek ellened – mert nincs ember, aki ne vétkeznék –, és megharagszol rájuk, kiszolgáltatod őket ellenségeiknek, azok pedig fogságba hurcolják őket, akár távoli, akár közeli országba,

37 e na terra aonde forem levados caírem em si, e se converterem, e na terra do seu

37de aztán szívből megtérnek azon a földön, ahova fogságba vitték őket, ha

cativeiro te suplicarem, dizendo: Pecamos, e perversamente procedemos, e cometemos iniqüidade; e se converterem a ti de todo o seu coração e de toda a sua alma,

megtérnek és így könyörögnek hozzád fogságuk földjén: Vétkeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk! –

[38] na terra do seu cativeiro, para onde foram levados cativos, e orarem, voltados para a sua terra que deste a seus pais, para esta cidade que escolheste e para a casa que edifiquei ao teu nome,

[38]ha tehát teljes szívükből és teljes lelkükből megtérnek hozzád fogságuk földjén, ahol őket fogva tartják, és imádkoznak hozzád országuk felé fordulva, amelyet őseiknek adtál, a város felé, amelyet kiválasztottál, és a ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

[39] ouve tu dos céus, do lugar da tua habitação, a sua prece e a sua súplica e faze-lhes justiça; perdoa ao teu povo que houver pecado contra ti.

[39]te hallgasd meg imádságukat és könyörgésüket lakóhelyedről, a mennyből, és pártold ügyüket! Bocsásd meg népednek, amit ellened vétkezett!

[40] Agora, pois, ó meu Deus, estejam os teus olhos abertos, e os teus ouvidos atentos à oração que se fizer deste lugar.

[40]Most azért, Istenem, legyen nyitva a szemed, és füleddel figyelj az imádságra ezen a helyen!

[41] Levanta-te, pois, SENHOR Deus, e entra para o teu repouso, tu e a arca do teu poder; os teus sacerdotes, ó SENHOR Deus, se revistam de salvação, e os teus santos se alegrem do bem.

[41]Most pedig indulj el, ÚRisten, nyugalmad helyére, te és hatalmad ládája! Papjaidat, ÚRisten, vedd körül szabadításoddal, híveid pedig hadd örvendezzenek a te jóságodnak!

[42] Ah! SENHOR Deus, não repulses o teu ungido; lembra-te das misericórdias que usaste para com Davi, teu servo.

[42]ÚRisten, ne fordulj el fölkentedtől: gondolj arra, hogy milyen kegyelmes voltál szolgádhoz, Dávidhoz!

2 Crônicas 7

A glória de Deus enche o templo

[1] Tendo Salomão acabado de orar, desceu fogo do céu e consumiu o holocausto e os sacrifícios; e a glória do SENHOR encheu a casa.

2 Krónikák 7

Isten dicsősége betölti a templomot

[1]Amikor Salamon befejezte az imádságot, tűz szállt alá az égből, és megemésztette az égőáldozatot és a véresáldozatokat, az ÚR dicsősége pedig betöltötte a templomot.

[2] Os sacerdotes não podiam entrar na Casa do SENHOR, porque a glória do SENHOR tinha enchido a Casa do SENHOR.
[3] Todos os filhos de Israel, vendo descer o fogo e a glória do SENHOR sobre a casa, se encurvaram com o rosto em terra sobre o pavimento, e adoraram, e louvaram o SENHOR, porque é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

A conclusão da solenidade
1 Reis 8.62-66

[4] Então, o rei e todo o povo ofereceram sacrifícios diante do SENHOR.

[5] Ofereceu o rei Salomão em sacrifício vinte e dois mil bois e cento e vinte mil ovelhas.

[6] Assim, o rei e todo o povo consagraram a Casa de Deus. Os sacerdotes estavam nos seus devidos lugares, como também os levitas com os instrumentos músicos do SENHOR, que o rei Davi tinha feito para deles se utilizar nas ações de graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre. Os sacerdotes que tocavam as trombetas estavam defronte deles, e todo o Israel se mantinha em pé.
[7] Salomão consagrou também o meio do átrio que estava diante da Casa do SENHOR, porquanto ali prepararam os holocaustos e a gordura dos sacrifícios pacíficos; porque, no altar de bronze, que Salomão fizera, não podiam caber os holocaustos, as ofertas de manjares e a gordura dos sacrifícios pacíficos.

[2]A papok nem tudtak bemenni az ÚR házába, mert az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát.
[3]Izráel fiai mindnyájan látták, amikor leszállt a tűz és az ÚR dicsősége a templomra, ezért arcukkal a földet érintve letérdeltek a kőpadlóra. Imádták és magasztalták az URat, mert jó, és örökké tart szeretete.

Áldozatok bemutatása
(Vö. 1 Kir 8,62–66)

[4]Azután a király és az egész nép áldozatot mutatott be az ÚRnak.
[5]Salamon király huszonkétezer marhát és százhúszezer juhot mutatott be véresáldozatul. Így avatta fel az Isten házát a király és az egész nép.

[6]A papok pedig a helyükre álltak, a léviták is az ÚR minden hangszerével, amelyeket Dávid király készíttetett, hogy magasztalják az URat, mert örökké tart szeretete. Miközben ők előadták Dávid dicséretét, a papok velük szemben trombitáltak, és egész Izráel ott állt.

[7]Fölszentelte Salamon az udvar középső részét, az ÚR háza előtt, mert ott készítette el az égőáldozatokat és a békeáldozatok kövérjét. A rézoltáron ugyanis, amelyet Salamon készíttetett, nem fért el az égőáldozat, az ételáldozat és a kövérje.

[8] Assim, celebrou Salomão a festa por sete dias, e todo o Israel, com ele, uma grande congregação, desde a entrada de Hamate até ao rio do Egito.

[9] Ao oitavo dia, começaram a celebrar a Festa dos Tabernáculos, porque, por sete dias, já haviam celebrado a consagração do altar; a festa durava sete dias.

[10] No vigésimo terceiro dia do sétimo mês, o rei despediu o povo para as suas tendas; e todos se foram alegres e de coração contente por causa do bem que o SENHOR fizera a Davi, a Salomão e a Israel, seu povo.

A aliança do Senhor com Salomão

1 Reis 9.1-9

[11] Assim, Salomão acabou a Casa do SENHOR e a casa do rei; tudo quanto Salomão intentou fazer na Casa do SENHOR e na sua casa, prosperamente o efetuou.

[12] De noite, apareceu o SENHOR a Salomão e lhe disse: Ouvi a tua oração e escolhi para mim este lugar para casa do sacrifício.

[13] Se eu cerrar os céus de modo que não haja chuva, ou se ordenar aos gafanhotos que consumam a terra, ou se enviar a peste entre o meu povo;

[14] se o meu povo, que se chama pelo meu nome, se humilhar, e orar, e me buscar, e se converter dos seus maus caminhos, então, eu ouvirei dos céus, perdoarei os seus pecados e sararei a sua terra.

[8]Így ünnepelt akkor Salamon hét napig egész Izráellel együtt. Igen sokan gyűltek össze a Hamátba vezető úttól egészen Egyiptom patakjáig.

[9]A nyolcadik napon záróünnepet tartottak, mert az oltár fölavatását hét napig végezték, és az az ünnep is hét napig tartott.

[10]A hetedik hónap huszonharmadik napján hazabocsátotta a népet. Örültek és jókedvűek voltak azért, mert jót cselekedett az ÚR Dáviddal, Salamonnal és népével, Izráellel.

Az ÚR ígérete és intése Salamonhoz

(Vö. 1 Kir 9,1–9)

[11]Amikor elkészült Salamon az ÚR templomával, a királyi palotával és mindazzal, aminek az elkészítését elhatározta Salamon az ÚR házában és a maga palotájában,

[12]megjelent az ÚR Salamonnak éjjel, és ezt mondta neki: Meghallgattam imádságodat, és kiválasztottam magamnak ezt a helyet az áldozat házául.

[13]Ha majd bezárom az eget, és nem lesz eső, vagy parancsolok a sáskáknak, hogy tarolják le a földet, vagy ha dögvészt bocsátok népemre,

[14]de megalázza magát népem, amelyet rólam neveztek el, ha imádkoznak, keresnek engem és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat.

[15] Estarão abertos os meus olhos e atentos os meus ouvidos à oração que se fizer neste lugar.
[16] Porque escolhi e santifiquei esta casa, para que nela esteja o meu nome perpetuamente; nela, estarão fixos os meus olhos e o meu coração todos os dias.
[17] Quanto a ti, se andares diante de mim, como andou Davi, teu pai, e fizeres segundo tudo o que te ordenei, e guardares os meus estatutos e os meus juízos,
[18] também confirmarei o trono do teu reino, segundo a aliança que fiz com Davi, teu pai, dizendo: Não te faltará sucessor que domine em Israel.
[19] Porém, se vós vos desviardes, e deixardes os meus estatutos e os meus mandamentos, que vos prescrevi, e fordes, e servirdes a outros deuses, e os adorardes,
[20] então, vos arrancarei da minha terra que vos dei, e esta casa, que santifiquei ao meu nome, lançarei longe da minha presença, e a tornarei em provérbio e motejo entre todos os povos.
[21] Desta casa, agora tão exaltada, todo aquele que por ela passar pasmará e dirá: Por que procedeu o SENHOR assim para com esta terra e esta casa?
[22] Responder-se-lhe-á: Porque deixaram o SENHOR, o Deus de seus pais, que os tirou da terra do Egito, e se apegaram a outros

[15]Bizony, a szemem nyitva lesz, és a fülemmel figyelni fogok az imádságra ezen a helyen!
[16]Kiválasztottam és megszenteltem ezt a templomot, hogy itt legyen az én nevem mindörökké; itt lesz a szemem és a szívem is mindenkor!
[17]És ha előttem jársz, ahogyan apád, Dávid is tette, és megteszel mindent, amit megparancsoltam neked, megtartva rendelkezéseimet és törvényeimet,
[18]akkor állandóvá teszem királyi trónodat, ahogyan megígértem apádnak, Dávidnak: Nem vesznek ki utódaid, és ők uralkodnak majd Izráelben.
[19]Ha azonban elfordultok tőlem, és elhagyjátok rendelkezéseimet és parancsolataimat, amelyeket elétek tártam, ha más isteneket tiszteltek és azokat imádjátok,
[20]akkor kigyomlálom őket a földemből, amelyet nekik adtam, ezt a templomot, amelyet nevemnek szenteltem, elvetem színem elől, őket pedig elrettentő példává és gúny tárgyává teszem minden nép előtt.
[21]És bármilyen felséges is ez a templom, mégis, aki csak elmegy majd mellette, elborzadva kérdezi: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal és ezzel a templommal?
[22]Akkor majd ezt fogják felelni: Azért, mert elhagyták az URat, őseik Istenét, aki kihozta őket Egyiptomból, és más istenekhez ragaszkodtak, azokat imádták,

deuses, e os adoraram, e os serviram. Por isso, trouxe sobre eles todo este mal.

2 Crônicas 8

As demais atividades de Salomão
1 Reis 9.10-28

1 Ao fim de vinte anos, tendo Salomão terminado a Casa do SENHOR e a sua própria casa,

2 edificou as cidades que Hirão lhe tinha dado; e fez habitar nelas os filhos de Israel.

3 Depois, foi Salomão a Hamate-Zoba e a tomou.

4 Também edificou a Tadmor no deserto e a todas as cidades-armazéns em Hamate.

5 Edificou também a Bete-Horom, a de cima e a de baixo, cidades fortificadas com muros, portas e ferrolhos;

6 como também a Baalate, e todas as cidades-armazéns que Salomão tinha, e todas as cidades para os carros, e as cidades para os cavaleiros, e tudo o que desejou, enfim, edificar em Jerusalém, no Líbano e em toda a terra do seu domínio.

7 Quanto a todo o povo que restou dos heteus, amorreus, ferezeus, heveus e jebuseus e que não eram de Israel,

8 a seus filhos, que restaram depois deles na terra, os quais os filhos de Israel não puderam destruir totalmente, a esses fez Salomão trabalhadores forçados, até hoje.

9 Porém dos filhos de Israel não fez Salomão escravo algum; eram homens de

és azokat tisztelték. Ezért hozta rájuk mindezt a veszedelmet.

2 Krónikák 8

Salamon egyéb építkezései
(Vö. 1 Kir 9,10–24)

1Miután eltelt az a húsz esztendő, ameddig Salamon az ÚR templomát és a maga palotáját fölépíttette,

2azokat a városokat is kiépíttette Salamon, amelyeket Hírám adott Salamonnak, és izráelieket telepített oda.

3Azután Salamon Hamát-Cóbá ellen vonult, és hatalmába kerítette.

4Kiépíttette Tadmórt is a pusztában és mindazokat a raktárvárosokat, amelyeket Hamátban kezdett építeni.

5Azután Felső-Bét-Hórónt és Alsó-Bét-Hórónt erődített városokká építtette ki, várfalakkal, kapukkal és zárakkal.

6Baalátot és az összes raktárvárost, amely Salamoné volt, a harci kocsik összes városát, a lovak városait és mindent, amit csak építeni kívánt Salamon, kiépíttetett Jeruzsálemben, a Libánonon és birodalma egész területén.

7Mindazokat, akik a hettiták, az emóriak, a perizziek, a hivviek és a jebúsziak népéből megmaradtak, akik tehát nem Izráel közül valók voltak,

8meg fiaikat, akik utánuk az országban megmaradtak, mert nem irtották ki őket Izráel fiai, Salamon kényszermunkásokká tette; azok még ma is.

9Izráel fiai közül azonban senkit sem kényszerített Salamon rabszolgasorba az

guerra, seus comandantes, chefes dos seus carros e dos seus cavaleiros;

építkezéseken; ők harcosok voltak, vezérei, tisztjei, meg harci kocsijainak és kocsihajtóinak a parancsnokai.

[10] estes eram os principais oficiais que tinha o rei Salomão, duzentos e cinqüenta, que presidiam sobre o povo.

[10]Salamon király helyőrségeinek a parancsnokai kétszázötvenen voltak, ezek álltak a hadinép élén.

[11] Salomão fez subir a filha de Faraó da Cidade de Davi para a casa que a ela lhe edificara; porque disse: Minha esposa não morará na casa de Davi, rei de Israel, porque santos são os lugares nos quais entrou a arca do SENHOR.

[11]Azután fölvitte Salamon a fáraó leányát Dávid városából abba a palotába, amelyet neki építtetett, mert ezt mondta: Ne lakjék a feleségem Izráel királyának, Dávidnak a palotájában, mert szent hely az, mivel oda került az ÚR ládája.

Istentiszteleti rendelkezések
(Vö. 1 Kir 9,25–28)

[12] Então, Salomão ofereceu holocaustos ao SENHOR, sobre o altar que tinha edificado ao SENHOR diante do pórtico;

[12]Salamon akkor égőáldozatokat mutatott be az ÚRnak, az ÚRnak azon az oltárán, amelyet a csarnok elé építtetett.

[13] e isto segundo o dever de cada dia, conforme o preceito de Moisés, nos sábados, nas Festas da Lua Nova, e nas festas fixas, três vezes no ano: na Festa dos Pães Asmos, na Festa das Semanas e na Festa dos Tabernáculos.

[13]Minden hétköznapon, meg szombatonként, újholdkor és az évenként tartandó három fő ünnepen, a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a lombsátrak ünnepén, az adott napra vonatkozó előírások szerint kellett áldozni, ahogyan Mózes parancsolta.

[14] Também, segundo a ordem de Davi, seu pai, dispôs os turnos dos sacerdotes nos seus ministérios, como também os dos levitas para os seus cargos, para louvarem a Deus e servirem diante dos sacerdotes, segundo o dever de cada dia, e os porteiros pelos seus turnos a cada porta; porque tal era a ordem de Davi, o homem de Deus.

[14]Megállapította apjának, Dávidnak a rendtartása szerint a papok szolgálati beosztását és a léviták tennivalóját, hogy dicséretet énekeljenek, és végezzék szolgálatukat a papok mellett mindennap, annak a napnak az előírása szerint; meg a kapuőrség beosztását az egyes kapuknál, mert így szólt Dávidnak, Isten emberének a parancsa.

[15] Não se desviaram do que ordenara o rei aos sacerdotes e levitas, em coisa nenhuma, nem acerca dos tesouros.

[15]Semmiben sem tértek el attól, amit a király parancsolt a papoknak és a lévitáknak, még a kincsek dolgában sem.

[16] Assim se executou toda a obra de Salomão, desde o dia da fundação da Casa do SENHOR até se acabar; e assim se concluiu a Casa do SENHOR.

[17] Então, foi Salomão a Eziom-Geber e a Elate, à praia do mar, na terra de Edom.

[18] Enviou-lhe Hirão, por intermédio de seus servos, navios e marinheiros práticos; foram com os servos de Salomão a Ofir e tomaram de lá quatrocentos e cinqüenta talentos de ouro, que trouxeram ao rei Salomão.

[16]Így készült el Salamon az egész munkával az ÚR temploma megalapozásától az ÚR templomának teljes befejezéséig.

[17]Akkor elment Salamon Ecjón-Geberbe és Élótba, amelyek a tenger partján, Edóm földjén voltak.

[18]Hírám ugyanis hajókat küldött neki szolgáival. Ezek a szolgák ismerték a tengert, és Salamon szolgáival együtt eljutottak Ófírba. Hoztak onnan négyszázötven talentum aranyat, és Salamon királyhoz vitték.

2 Crônicas 9

A rainha de Sabá visita a Salomão

1 Reis 10.1-13

[1] Tendo a rainha de Sabá ouvido a fama de Salomão, veio a Jerusalém prová-lo com perguntas difíceis, com mui grande comitiva; com camelos carregados de especiarias, de ouro em abundância e pedras preciosas; compareceu perante Salomão e lhe expôs tudo quanto trazia em sua mente.

[2] Salomão lhe deu resposta a todas as perguntas, e nada lhe houve profundo demais que não pudesse explicar.

[3] Vendo, pois, a rainha de Sabá a sabedoria de Salomão, e a casa que edificara,

[4] e a comida da sua mesa, o lugar dos seus oficiais, o serviço dos seus criados, e os trajes deles, seus copeiros, e os seus trajes,

2 Krónikák 9

Sába királynője meglátogatja Salamont

(Vö. 1 Kir 10,1–13)

[1]Sába királynője hallotta Salamon hírét, ezért eljött, hogy próbára tegye Salamont találós kérdésekkel. Megérkezett Jeruzsálembe Salamonhoz igen tekintélyes kísérettel és tevékkel, amelyek balzsamot, töméntelen aranyat és drágakövet hoztak. Beszélt vele mindenről, amit kigondolt.

[2]De Salamon megfelelt minden szavára; nem volt egyetlen olyan rejtvény sem, amelyikre Salamon ne tudott volna megfelelni.

[3]Amikor Sába királynője látta Salamon bölcsességét és a palotát, amelyet építtetett,

[4]az asztalán levő ételeket, az udvari emberek ülésrendjét, a felszolgálók magatartását és öltözetét, a pohárnokokat és azok öltözetét, továbbá a följáróját,

e o holocausto que oferecia na Casa do SENHOR, ficou como fora de si	amelyen az ÚR házába szokott följárni, még a lélegzete is elállt,
5 e disse ao rei: Foi verdade a palavra que a teu respeito ouvi na minha terra e a respeito da tua sabedoria.	5és ezt mondta a királynak: Igaz volt, amit országomban hallottam dolgaidról és bölcsességedről,
6 Eu, contudo, não cria no que se falava, até que vim e vi com os próprios olhos. Eis que não me contaram a metade da grandeza da tua sabedoria; sobrepujas a fama que ouvi.	6de nem hittem azoknak a beszédeknek, míg magam el nem jöttem, és saját szememmel meg nem láttam. Még a felét sem mondták el nekem nagy bölcsességednek; felülmúlod azokat a híreket, amelyek hozzám eljutottak.
7 Felizes os teus homens, felizes estes teus servos que estão sempre diante de ti e ouvem a tua sabedoria!	7Boldogok az embereid, és boldogok azok a szolgák, akik állandóan előtted állnak, és hallgatják bölcs szavaidat!
8 Bendito seja o SENHOR, teu Deus, que se agradou de ti para te colocar no seu trono como rei para o SENHOR, teu Deus; porque o teu Deus ama a Israel para o estabelecer para sempre; por isso, te constituiu rei sobre ele, para executares juízo e justiça.	8Áldott legyen Istened, az ÚR, aki kedvét lelte benned, és trónjára ültetett, az ÚRnak, a te Istenednek a királyaként! Mivel Istened szereti Izráelt, és fenn akarja tartani örökké, azért tett királyukká téged, hogy jogot és igazságot szolgáltass.
9 Deu ela ao rei cento e vinte talentos de ouro, especiarias em grande abundância e pedras preciosas, e nunca houve especiarias tais como as que a rainha de Sabá deu ao rei Salomão.	9Azután adott a királynak százhúsz talentum aranyat, igen sok balzsamot és drágakövet. Nem volt ahhoz fogható balzsam, mint amilyet Sába királynője adott Salamon királynak.
10 Os servos de Hirão e os servos de Salomão, que de Ofir tinham trazido ouro, trouxeram também madeira de sândalo e pedras preciosas.	10Hírám szolgái meg Salamon szolgái, akik aranyat hoztak Ófírból, ébenfát meg drágaköveket is hoztak.
11 Desta madeira de sândalo fez o rei balaústres para a Casa do SENHOR e para a casa real, como também harpas e alaúdes para os cantores, quais nunca dantes se viram na terra de Judá.	11A király az ébenfából lépcsőket készíttetett az ÚR templomába és a királyi palotába, az énekeseknek pedig citerákat és lantokat. Nem is láttak ilyet azelőtt Júda országában.

[12] O rei Salomão deu à rainha de Sabá, além do equivalente ao que ela lhe trouxera, mais tudo o que ela desejou e pediu. Assim, voltou e foi para a sua terra, ela e os seus servos.

As riquezas de Salomão
1 Reis 10.14-29

[13] O peso do ouro que se trazia a Salomão cada ano era de seiscentos e sessenta e seis talentos,

[14] afora o que entrava dos vendedores e dos negociantes; também todos os reis da Arábia e os governadores dessa mesma terra traziam a Salomão ouro e prata.

[15] Fez o rei Salomão duzentos paveses de ouro batido; seiscentos siclos de ouro batido mandou pesar para cada pavês.

[16] Fez também trezentos escudos de ouro batido; trezentos siclos de ouro mandou pesar para cada escudo. E o rei os pôs na Casa do Bosque do Líbano.

[17] Fez mais o rei um grande trono de marfim e o cobriu de ouro puro.

[18] O trono tinha seis degraus e um estrado de ouro a ele pegado; de ambos os lados, tinha braços junto ao assento e dois leões junto aos braços.

[19] Também doze leões estavam ali sobre os seis degraus, um em cada extremo destes. Nunca se fizera obra semelhante em nenhum dos reinos.

[20] Todas as taças de que se servia o rei Salomão para beber eram de ouro, e

[12]Salamon király is adott Sába királynőjének mindent, ami megtetszett neki, és amit csak kért, de mást, mint amit ő hozott a királynak. Azután visszatért országába szolgáival együtt.

Salamon gazdagsága
(Vö. 1 Kir 10,14–29)

[13]Annak az aranynak a súlya, amely Salamonhoz évente befolyt, hatszázhatvanhat talentum volt,

[14]azon kívül, amit az árusok és a kereskedők hoztak. Az arab királyok és a birodalom helytartói is hoztak aranyat és ezüstöt Salamonnak.

[15]Csináltatott Salamon király kétszáz hosszú pajzsot vert aranyból: mindegyik hosszú pajzshoz hatszáz sekel vert aranyat használtak fel,

[16]továbbá háromszáz kerek pajzsot vert aranyból: mindegyik kerek pajzshoz három mina aranyat használtak fel; ezeket a király a Libánon-erdő palotába helyezte el.

[17]Csináltatott a király egy nagy elefántcsont trónt, és bevonatta színarannyal.

[18]Hat lépcső vezetett a trónhoz. Egy aranyzsámoly volt a trónhoz erősítve, az ülőhely két oldalán pedig karfák voltak, és két oroszlánszobor állt a karfáknál.

[19]Tizenkét oroszlánszobor állt a hat lépcső mindkét oldalán. Nem készült ilyen egyetlen más országban sem.

[20]Salamon király minden ivóedénye aranyból volt, a Libánon-erdő palota

também de ouro puro, todas as da Casa do Bosque do Líbano; à prata, nos dias de Salomão, não se dava estimação nenhuma.

21 Porque o rei tinha navios que iam a Társis, com os servos de Hirão; de três em três anos, voltavam os navios de Társis, trazendo ouro e prata, marfim, bugios e pavões.

22 Assim, o rei Salomão excedeu a todos os reis do mundo, tanto em riqueza como em sabedoria.

23 Todos os reis do mundo procuravam ir ter com ele para ouvir a sabedoria que Deus lhe pusera no coração.

24 Cada um trazia o seu presente, objetos de prata e de ouro, roupas, armaduras, especiarias, cavalos e mulas; assim ano após ano.

25 Tinha Salomão quatro mil cavalos em estrebarias para os seus carros e doze mil cavaleiros, que distribuiu às cidades para os carros e junto ao rei, em Jerusalém.

26 Dominava Salomão sobre todos os reis desde o Eufrates até à terra dos filisteus e até ao limite do Egito.

27 Fez o rei que, em Jerusalém, houvesse prata como pedras e cedros em abundância como os sicômoros que estão nas planícies.

28 Importavam-se cavalos para Salomão, do Egito e de todas as terras.

A morte de Salomão

1 Reis 11.41-43

minden edénye is tiszta aranyból volt. Az ezüstöt semmire sem becsülték Salamon idejében.

21Mert a király hajói Tarsísban jártak Hírám szolgáival együtt. Háromévenként érkeztek vissza a Tarsís-hajók, és aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoztak.

22Salamon király felülmúlta gazdagságban és bölcsességben a föld összes királyát.

23A föld összes királya igyekezett Salamonhoz eljutni, hogy hallhassa bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe.

24Ajándékot is hozott mindegyik: ezüst- és aranytárgyakat, díszes ruhákat és fegyvereket, balzsamot meg lovakat és öszvéreket. Így ment ez évről évre.

25Salamonnak lettek istállói, amelyek négyezer fogat lovat és harci kocsit tudtak befogadni, és volt tizenkétezer lova. Ezeket a harci kocsik városaiba, meg maga mellé, Jeruzsálembe rendelte a király.

26Így uralkodott minden király felett az Eufrátesztől a filiszteusok földjén át Egyiptom határáig.

27A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi vadfügefa van az alföldön.

28Salamonnak Egyiptomból és egyéb országokból hozták a lovakat.

Salamon halála

(Vö. 1 Kir 11,41–43)

[29] Quanto aos mais atos de Salomão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Natã, o profeta, e na Profecia de Aías, o silonita, e nas Visões de Ido, o vidente, acerca de Jeroboão, filho de Nebate?

[30] Quarenta anos reinou Salomão em Jerusalém sobre todo o Israel.

[31] Descansou com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi, seu pai, e Roboão, seu filho, reinou em seu lugar.

[29]Salamon történetének egyéb részei, elejétől a végéig meg vannak írva Nátán próféta történetében, a sílói Ahijjá próféciájában és Jedó látnoknak Jeroboámról, Nebát fiáról írt látomásaiban.

[30]Salamon negyven évig uralkodott Jeruzsálemben egész Izráel felett.

[31]Azután Salamon pihenni tért őseihez, és eltemették apjának, Dávidnak a városában. Utána a fia, Roboám lett a király.

2 Crônicas 10

Roboão causa separação entre as tribos
1 Reis 12.1-15

[1] Foi Roboão a Siquém, porque todo o Israel se reuniu lá, para o fazer rei.

[2] Tendo Jeroboão, filho de Nebate, ouvido isso (pois estava ainda no Egito, para onde fugira da presença do rei Salomão), voltou do Egito.

[3] Mandaram chamá-lo; veio ele com todo o Israel a Roboão, e lhe falaram:

[4] Teu pai fez pesado o nosso jugo; agora, pois, alivia tu a dura servidão de teu pai e o seu pesado jugo que nos impôs, e nós te serviremos.

[5] Ele lhes respondeu: Após três dias, voltai a mim. E o povo se foi.

[6] Tomou o rei Roboão conselho com os homens idosos que estiveram na presença de Salomão, seu pai, quando este ainda

2 Krónikák 10

Az ország kettészakadása
(Vö. 1 Kir 12,1–24)

[1]Roboám elment Sikembe, mert egész Izráel Sikembe ment, hogy királlyá tegye őt.

[2]Amikor Jeroboám, Nebát fia ezt meghallotta, még Egyiptomban volt, ahová Salamon király elől menekült. De visszatért Jeroboám Egyiptomból,

[3]mivel érte küldtek, és hazahívták őt. Jeroboám egész Izráellel együtt eljött, és így beszélt Roboámhoz:

[4]Apád súlyos igát rakott ránk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz igán, amelyet apád ránk rakott, akkor szolgálunk neked.

[5]Ő így felelt nekik: Három nap múlva térjetek vissza hozzám! A nép tehát elment.

[6]Ekkor Roboám király tanácskozott a vénekkel, akik apja, Salamon szolgálatában álltak, amíg élt, és ezt

vivia, dizendo: Como aconselhais que se responda a este povo?

[7] Eles lhe disseram: Se te fizeres benigno para com este povo, e lhes agradares, e lhes falares boas palavras, eles se farão teus servos para sempre.

[8] Porém ele desprezou o conselho que os anciãos lhe tinham dado e tomou conselho com os jovens que haviam crescido com ele e o serviam.

[9] E disse-lhes: Que aconselhais vós que respondamos a este povo, que me falou, dizendo: Alivia o jugo que teu pai nos impôs?

[10] E os jovens que haviam crescido com ele lhe disseram: Assim falarás ao povo que disse: Teu pai fez pesado o nosso jugo, mas alivia-o de sobre nós; assim lhe falarás: Meu dedo mínimo é mais grosso do que os lombos de meu pai.

[11] Assim que, se meu pai vos impôs jugo pesado, eu ainda vo-lo aumentarei; meu pai vos castigou com açoites, porém eu vos castigarei com escorpiões.

[12] Veio, pois, Jeroboão e todo o povo, ao terceiro dia, a Roboão, como o rei lhes ordenara, dizendo: Voltai a mim, ao terceiro dia.

[13] Dura resposta lhes deu o rei, porque o rei Roboão desprezara o conselho dos anciãos;

[14] e lhes falou segundo o conselho dos jovens, dizendo: Meu pai fez pesado o

kérdezte: Mit tanácsoltok, milyen választ adjak ennek a népnek?

[7]Azok így szóltak hozzá: Ha jó leszel ehhez a néphez, kegyesen fogadod őket, és jóságos szavakkal beszélsz velük, akkor örökre a szolgáid lesznek.

[8]De ő nem fogadta meg a tanácsot, amelyet a vének adtak neki, hanem tanácskozott az ifjakkal is, akik vele együtt nőttek fel, és az ő idejében álltak szolgálatba.

[9]Ezt kérdezte tőlük: Mit tanácsoltok, milyen választ adjunk ennek a népnek, amely így szólt hozzám: Tedd könnyebbé az igát, amelyet apád rakott ránk!

[10]Az ifjak, akik vele együtt nőttek fel, így szóltak hozzá: Ezt mondd a népnek, amely így szólt hozzád: Apád megnehezítette igánkat, te azért könnyíts meg azt rajtunk! Ezt mondd nekik: Nekem a kisujjam is vastagabb apám derekánál!

[11]Ha tehát apám nehéz igával terhelt meg benneteket, én még nehezebbé teszem igátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig majd szeges korbáccsal!

[12]Harmadnapra elment Jeroboám az egész néppel együtt Roboámhoz, ahogyan a király elrendelte: Térjetek vissza hozzám harmadnapra!

[13]Ám a király keményen válaszolt nekik. Nem fogadta meg Roboám király a vének tanácsát,

[14]hanem az ifjak tanácsa szerint így szólt hozzájuk: Apám nehéz igát rakott rátok,

vosso jugo, porém eu ainda o agravarei; meu pai vos castigou com açoites, eu, porém, vos castigarei com escorpiões.

én még nehezebbé teszem azt. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig majd szeges korbáccsal!

15 O rei, pois, não deu ouvidos ao povo, porque isto vinha de Deus, para que o SENHOR confirmasse a palavra que tinha dito por intermédio de Aías, o silonita, a Jeroboão, filho de Nebate.

15Nem hallgatott a király a népre, mert Isten rendelte így, hogy beteljesítse az ÚR azt az igét, amelyet a sílói Ahijjá által mondott Jeroboámnak, Nebát fiának.

Dez tribos seguem Jeroboão
1 Reis 12.16-20

16 Vendo, pois, todo o Israel que o rei não lhe dava ouvidos, reagiu, dizendo: Que parte temos nós com Davi? Não há para nós herança no filho de Jessé! Cada homem à sua tenda, ó Israel! Cuida, agora, da tua casa, ó Davi! Então, Israel se foi às suas tendas.

16Amikor látta egész Izráel, hogy a király nem hallgat rájuk, így felelt a nép a királynak: Mi közünk nekünk Dávidhoz? Nincs közösségünk Isai fiával! Térj sátraidba, Izráel, törődj, Dávid, a magad házával! Izráel tehát hazament,

17 Quanto aos filhos de Israel, porém, que habitavam nas cidades de Judá, sobre eles reinou Roboão.

17Roboám pedig Izráel fiai közül csak azoknak maradt a királya, akik Júda városaiban laktak.

18 Então, o rei Roboão enviou a Adorão, superintendente dos que trabalhavam forçados, porém os filhos de Israel o apedrejaram, e morreu. Mas o rei Roboão conseguiu tomar o seu carro e fugir para Jerusalém.

18Roboám király ugyan kiküldte Hadórámot, a kényszermunkák felügyelőjét, de Izráel fiai megkövezték őt, és meghalt. Ekkor Roboám király gyorsan harci kocsijára szállt, és Jeruzsálembe menekült.

19 Assim, Israel se mantém rebelado contra a casa de Davi até ao dia de hoje.

19Izráel tehát elpártolt Dávid házától. Így van ez még ma is.

2 Crônicas 11

2 Krónikák 11

Deus proíbe que Roboão peleje contra as dez tribos
1 Reis 12.21-24

1 Vindo, pois, Roboão a Jerusalém, reuniu a casa de Judá e de Benjamim, cento e oitenta mil escolhidos, destros para a guerra, para pelejar contra Israel, a fim de restituir o reino a Roboão.

1Miután Roboám visszatért Jeruzsálembe, összegyűjtötte Júda házát és Benjámint, száznyolcvanezer válogatott harcost, hogy megtámadják Izráelt, és visszaszerezzék az országot Roboámnak.

[2] Porém veio a palavra do SENHOR a Semaías, homem de Deus, dizendo:

[3] Fala a Roboão, filho de Salomão, rei de Judá, e a todo o Israel em Judá e Benjamim, dizendo:

[4] Assim diz o SENHOR: Não subireis, nem pelejareis contra vossos irmãos; cada um volte para sua casa, porque eu é que fiz isto. E, obedecendo eles à palavra do SENHOR, desistiram de subir contra Jeroboão.

As cidades fortificadas de Roboão

[5] Roboão habitou em Jerusalém e, para defesa, fortificou cidades em Judá;

[6] fortificou, pois, a Belém, a Etã, a Tecoa,

[7] a Bete-Zur, a Socó, a Adulão,

[8] a Gate, a Maressa, a Zife,

[9] a Adoraim, a Laquis, a Azeca,

[10] a Zorá, a Aijalom e a Hebrom, todas em Judá e Benjamim, cidades fortificadas.

[11] Assim, as tornou em fortalezas e pôs nelas comandantes e depósitos de víveres, de azeite e de vinho.

[12] E pôs em cada cidade arsenal de paveses e lanças; fortificou-as sobremaneira. Judá e Benjamim ficaram-lhe sujeitas.

Sacerdotes e levitas vêm a Jerusalém

[13] Também os sacerdotes e os levitas que havia em todo o Israel recorreram a Roboão de todos os seus limites,

[14] porque os levitas deixaram os arredores das suas cidades e as suas possessões e

[2]De így szólt az ÚR igéje Semajához, az Isten emberéhez:

[3]Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és egész Izráelnek Júdában és Benjáminban:

[4]Így szól az ÚR: Ne vonuljatok fel, és ne harcoljatok testvéreitekkel! Térjen haza mindenki, mert én akartam ezt így! Ők hallgattak is az ÚR szavára, és hazatértek, nem vonultak ki Jeroboám ellen.

Roboám uralkodásának első három éve

[5]Roboám Jeruzsálemben lakott, de több várost erődítménnyé építtetett ki Júdában.

[6]Így építette ki Betlehemet, Étámot és Tekóát,

[7]Bét-Cúrt, Szókót és Adullámot,

[8]Gátot, Márésát és Zífet,

[9]Adórajimot, Lákíst és Azékát,

[10]Corát, Ajjálónt és Hebrónt. Ezek voltak az erődített városok Júdában és Benjáminban.

[11]Megerősítette az erődítményeket, és parancsnokokat helyezett oda, ellátta élelem-, olaj- és borraktárakkal,

[12]továbbá mindegyik várost hosszú pajzsokkal és kopjákkal, és rendkívül megerősítette azokat. Így maradt az övé Júda és Benjámin.

[13]Az összes pap és lévita, akik csak Izráelben voltak, mindenünnen átálltak hozzá.

[14]A léviták elhagyták legelőiket és birtokukat, és átmentek Júdába meg

vieram para Judá e para Jerusalém, porque Jeroboão e seus filhos os lançaram fora, para que não ministrassem ao SENHOR.

Jeruzsálembe, mert elkergették őket Jeroboám és fiai, nem maradhattak az ÚR papjai;

[15] Jeroboão constituiu os seus próprios sacerdotes, para os altos, para os sátiros e para os bezerros que fizera.

[15]Jeroboám pedig a saját papjait rendelte az áldozóhalmokra, a gonosz szellemek szolgálatára, meg a borjakéra, amelyeket csináltatott.

[16] Além destes, também de todas as tribos de Israel os que de coração resolveram buscar o SENHOR, Deus de Israel, foram a Jerusalém, para oferecerem sacrifícios ao SENHOR, Deus de seus pais.

[16]Követték a papokat Jeruzsálembe Izráel valamennyi törzséből azok is, akiket szívük arra indított, hogy Izráel Istenét, az URat keressék, és továbbra is őseik Istenének, az ÚRnak áldozzanak.

[17] Assim, fortaleceram o reino de Judá e corroboraram com Roboão, filho de Salomão, por três anos; porque três anos andaram no caminho de Davi e Salomão.

[17]Ezek erősítették Júda országát, támogatták Roboámot, Salamon fiát három évig, mert csak három évig jártak Dávid és Salamon útján.

A família de Roboão

[18] Roboão tomou por esposa a Maalate, filha de Jerimote, filho de Davi, e filha de Abiail, filha de Eliabe, filho de Jessé,

[18]Roboám feleségül vette Mahalatot, Jerímótnak, Dávid fiának a leányát, meg Abíhajilt, Elíábnak, Isai fiának a leányát.

[19] a qual lhe deu filhos: Jeús, Semarias e Zaão.

[19]Ez fiúkat szült neki: Jeúst, Semarját és Zahamot.

[20] Depois dela, tomou a Maaca, filha de Absalão; esta lhe deu a Abias, a Atai, a Ziza e a Selomite.

[20]Azután elvette Maakát, Absolon leányát, aki Abijját, Attajt, Zízát és Selómítot szülte neki.

[21] Amava Roboão mais a Maaca, filha de Absalão, do que a todas as suas outras mulheres e concubinas; porque ele havia tomado dezoito mulheres e sessenta concubinas; e gerou vinte e oito filhos e sessenta filhas.

[21]Maakát, Absolon leányát jobban szerette Roboám valamennyi feleségénél és másodfeleségénél, bár tizennyolc feleséget és hatvan másodfeleséget tartott, és nemzett huszonnyolc fiút és hatvan leányt.

[22] Roboão designou a Abias, filho de Maaca, para ser chefe, príncipe entre seus irmãos, porque o queria fazer rei.

[22]Roboám Abijját, Maaká fiát tette meg testvérei között az elsővé, mint trónörököst, mert őt akarta királlyá tenni.

[23] Procedeu prudentemente e distribuiu todos os seus filhos por todas as terras de Judá e Benjamim, por todas as cidades fortificadas; deu-lhes víveres em abundância e lhes procurou muitas mulheres.

[23]Ezért bölcsen szétosztotta a többi fia között Júda és Benjámin egész területét, meg az összes erődített várost. Bőségesen ellátta őket élelemmel, és sok feleséget szerzett nekik.

2 Crônicas 12

A invasão de Sisaque

1 Reis 14.25-28

[1] Tendo Roboão confirmado o reino e havendo-se fortalecido, deixou a lei do SENHOR, e, com ele, todo o Israel.

[2] No ano quinto do rei Roboão, Sisaque, rei do Egito, subiu contra Jerusalém (porque tinham transgredido contra o SENHOR),

[3] com mil e duzentos carros e sessenta mil cavaleiros; era inumerável a gente que vinha com ele do Egito, de líbios, suquitas e etíopes.

[4] Tomou as cidades fortificadas que pertenciam a Judá e veio a Jerusalém.

[5] Então, veio Semaías, o profeta, a Roboão e aos príncipes de Judá, que, por causa de Sisaque, se ajuntaram em Jerusalém, e disse-lhes: Assim diz o SENHOR: Vós me deixastes a mim, pelo que eu também vos deixei em poder de Sisaque.

[6] Então, se humilharam os príncipes de Israel e o rei e disseram: O SENHOR é justo.

[7] Vendo, pois, o SENHOR que se humilharam, veio a palavra do SENHOR a Semaías, dizendo: Humilharam-se, não os destruirei; antes, em breve lhes darei

2 Krónikák 12

Roboám bűne és büntetése: Sisák fáraó hadjárata Júda ellen

(Vö. 1 Kir 14,21–28)

[1]Amikor Roboám királysága megszilárdult és megerősödött, elhagyta az ÚR törvényét, és vele együtt egész Izráel.

[2]Roboám uralkodásának ötödik évében fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, mert hűtlenné váltak az ÚRhoz.

[3]Ezerkétszáz harci kocsi, hatvanezer lovas, megszámlálhatatlan líbiai, szukki és etióp katona jött vele Egyiptomból.

[4]Elfoglalta Júda erődített városait, és Jeruzsálem alá érkezett.

[5]Akkor Semajá próféta odament Roboámhoz és Júda vezéreihez, akik Jeruzsálembe gyülekeztek Sisák elől, és így szólt hozzájuk: Ezt mondja az ÚR: Mivel ti elhagytatok engem, azért én Sisák kezébe adlak benneteket.

[6]Akkor megalázták magukat Izráel főemberei, meg a király, és ezt mondták: Igazságos az ÚR!

[7]Amikor látta az ÚR, hogy megalázták magukat, így szólt az ÚR igéje Semajához: Mivel megalázták magukat, nem pusztítom el őket, hanem rövidesen

socorro, para que o meu furor não se derrame sobre Jerusalém, por intermédio de Sisaque.

megszabadítom őket, és nem zúdul haragom Sisák által Jeruzsálemre.

8 Porém serão seus servos, para que conheçam a diferença entre a minha servidão e a servidão dos reinos da terra.

8De azért az ő szolgái lesznek, és megtudják, hogy mit jelent nekem szolgálni, és mit jelent földi királyságokat szolgálni!

9 Subiu, pois, Sisaque, rei do Egito, contra Jerusalém e tomou os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros da casa do rei; tomou tudo. Também levou todos os escudos de ouro que Salomão tinha feito.

9Sisák, Egyiptom királya tehát fölvonult Jeruzsálem ellen, és elvitte az ÚR templomának meg a királyi palotának a kincseit; mindent elvitt. Még a kerek aranypajzsokat is elvitte, amelyeket Salamon csináltatott.

10 Em lugar destes fez o rei Roboão escudos de bronze e os entregou nas mãos dos capitães da guarda, que guardavam a porta da casa do rei.

10Ezek helyett rézpajzsokat csináltatott Roboám király, és azoknak a testőröknek a parancsnokaira bízta, akik a királyi palota bejáratát őrizték.

11 Toda vez que o rei entrava na Casa do SENHOR, os da guarda vinham, e usavam os escudos, e tornavam a trazê-los para a câmara da guarda.

11Valahányszor bement a király az ÚR templomába, bementek a testőrök is, és bevitték azokat, majd visszavitték a testőrök őrszobájába.

12 Tendo-se ele humilhado, apartou-se dele a ira do SENHOR para que não o destruísse de todo; porque em Judá ainda havia boas coisas.

12Amikor tehát Roboám megalázta magát, elfordult róla az ÚR haragja; nem volt ok a teljes pusztulásra, hiszen csak volt Júdában is valami jó.

O reinado de Roboão

1 Reis 14.21-31

13 Fortificou-se, pois, o rei Roboão em Jerusalém e continuou reinando. Tinha Roboão quarenta e um anos de idade quando começou a reinar e reinou dezessete anos em Jerusalém, cidade que o SENHOR escolheu dentre todas as tribos de Israel, para ali estabelecer o seu nome. Sua mãe se chamava Naamá, amonita.

Roboám halála

(Vö. 1 Kir 14,21–24. 29–31)

13Azután megerősödött Roboám király uralma Jeruzsálemben. Negyvenegy éves volt Roboám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet kiválasztott az ÚR Izráel valamennyi törzse közül, hogy oda helyezze nevét. Anyjának a neve Naamá volt, és Ammónból származott.

[14] Fez ele o que era mau, porquanto não dispôs o coração para buscar ao SENHOR.

[15] Quanto aos mais atos de Roboão, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História de Semaías, o profeta, e no de Ido, o vidente, no registro das genealogias? Houve guerras entre Roboão e Jeroboão todos os seus dias.

[16] Descansou Roboão com seus pais e foi sepultado na Cidade de Davi; e Abias, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 13

O reinado de Abias

1 Reis 15.1-8

[1] No décimo oitavo ano do rei Jeroboão, Abias começou a reinar sobre Judá. Três anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Micaía, filha de Uriel, de Gibeá. Também houve guerra entre Abias e Jeroboão.

[3] Abias ordenou a peleja com um exército de valentes guerreiros, de quatrocentos mil homens escolhidos; e Jeroboão dispôs contra ele a batalha com oitocentos mil homens escolhidos, todos guerreiros valentes.

[4] Pôs-se Abias em pé no alto do monte Zemaraim, que está na região montanhosa de Efraim, e disse: Ouvi-me, Jeroboão e todo o Israel:

[5] Não vos convém saber que o SENHOR, Deus de Israel, deu para sempre a Davi a

[14]Gonoszságot cselekedett, mert nem kereste állhatatos szívvel az URat.

[15]Roboám története elejétől a végéig meg van írva Semajá próféta és Iddó látnok történetében, leszármazásával együtt. Roboám és Jeroboám között állandó háborúskodás volt egész életükben.

[16]Azután Roboám pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Abijjá lett a király.

2 Krónikák 13

Abijjá trónra lépése

(Vö. 1 Kir 15,1–5)

[1]Jeroboám király tizennyolcadik évében Abijjá lett Júda királya.

[2]Három évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Míkájá volt, Úríél leánya, Gibeából.

Abijjá háborúja Jeroboám ellen

(Vö. 1 Kir 15,6–7)

Háború tört ki Abijjá és Jeroboám között.

[3]Abijjá indította meg a háborút négyszázezer válogatott harcosból álló haderővel, Jeroboám pedig nyolcszázezer válogatott harcossal vonult a csatába ellene.

[4]Abijjá kiállt a Cemárajim-hegyre, amely Efraim hegyvidékén volt, és így szólt: Hallgassatok ide, Jeroboám és egész Izráel!

[5]Tudnotok kellene, hogy az ÚR, Izráel Istene Dávidnak és fiainak adta Izráel

soberania de Israel, a ele e a seus filhos, por uma aliança de sal?

[6] Contudo, se levantou Jeroboão, filho de Nebate, servo de Salomão, filho de Davi, e se rebelou contra seu senhor.

[7] Ajuntou-se a ele gente vadia, homens malignos; fortificaram-se contra Roboão, filho de Salomão; sendo Roboão ainda jovem e indeciso, não lhes pôde resistir.

[8] Agora, pensais que podeis resistir ao reino do SENHOR, que está nas mãos dos filhos de Davi; bem sois vós uma grande multidão e tendes convosco os bezerros de ouro que Jeroboão vos fez para deuses.

[9] Não lançastes fora os sacerdotes do SENHOR, os filhos de Arão e os levitas, e não fizestes para vós outros sacerdotes, como as gentes das outras terras? Qualquer que vem a consagrar-se com um novilho e sete carneiros logo se faz sacerdote daqueles que não são deuses.

[10] Porém, quanto a nós, o SENHOR é nosso Deus, e nunca o deixamos; temos sacerdotes, que ministram ao SENHOR, a saber, os filhos de Arão e os levitas na sua obra.

[11] Cada dia, de manhã e à tarde, oferecem holocaustos e queimam incenso aromático, dispondo os pães da proposição sobre a mesa puríssima e o candeeiro de ouro e as suas lâmpadas para se acenderem cada tarde, porque nós

királyságát, örökké megmaradó szövetséggel.

[6]De fölkelt Jeroboám, Nebát fia, Salamonnak, Dávid fiának a szolgája, és föllázadt ura ellen.

[7]Hitvány és elvetemült emberek gyűltek oda hozzá, és ellene szegültek Roboámnak, Salamon fiának, mivel Roboám még ifjú és lágyszívű volt, és nem tudott szembeszállni velük.

[8]Ti most azt gondoljátok, hogy elég erősek vagytok az ÚR királyságával szemben, amely Dávid fiainak a kezében van, mert nagy tömeggel vagytok, és veletek vannak az aranyborjak, amelyeket Jeroboám csináltatott, hogy azok legyenek a ti isteneitek.

[9]Elkergettétek az ÚR papjait, Áron fiait és a lévitákat! Olyan papokat szereztetek magatoknak, mint más országok népei: akárki eljött egy fiatal bikával vagy hét kossal, hogy fölavassák, papja lehetett azoknak, amik nem is istenek.

[10]Mi azonban megmaradtunk Istenünk, az ÚR mellett, nem hagytuk el őt. A papok az ÚR szolgálatában állnak, Áron fiai és a léviták is munkában vannak.

[11]Minden reggel és minden este égőáldozatokat és jó illatú füstölőszereket áldoznak az ÚRnak. Sorba rakják a kenyeret a tiszta asztalon, meggyújtják az arany lámpatartó mécseseit minden este,

guardamos o preceito do SENHOR, nosso Deus; porém vós o deixastes.

[12] Eis que Deus está conosco, à nossa frente, como também os seus sacerdotes, tocando com as trombetas, para rebate contra vós outros, ó filhos de Israel; não pelejeis contra o SENHOR, Deus de vossos pais, porque não sereis bem sucedidos.

[13] Mas Jeroboão ordenou aos que estavam de emboscada que fizessem uma volta e dessem contra eles por detrás; de maneira que estavam em frente dos homens de Judá, e a emboscada, por detrás deles.

[14] Olhou Judá e viu que a peleja estava por diante e por detrás; então, clamaram ao SENHOR, e os sacerdotes tocaram as trombetas.

[15] Os homens de Judá gritaram; quando gritavam, feriu Deus a Jeroboão e a todo o Israel diante de Abias e de Judá.

[16] Os filhos de Israel fugiram de diante de Judá, pois Deus os entregara nas suas mãos.

[17] De maneira que Abias e o seu povo fizeram grande matança entre eles; porque caíram feridos de Israel quinhentos mil homens escolhidos.

[18] Assim, foram humilhados os filhos de Israel naquele tempo; prevaleceram os filhos de Judá, porque confiaram no SENHOR, Deus de seus pais.

[19] Abias perseguiu a Jeroboão e lhe tomou cidades: Betel, Jesana e Efrom, com suas respectivas vilas.

mert mi elvégezzük Istenünk, az ÚR előtt a tennivalókat, de ti elhagytátok őt.

[12]Bizony, velünk van vezérünk, az Isten, és papjai zengő trombitákkal fújnak riadót ellenetek! Izráel fiai, ne harcoljatok őseitek Istene, az ÚR ellen, mert nem boldogultok!

[13]Jeroboám azonban kiküldött egy csapatot, hogy álljanak lesbe mögöttük; a serege ott volt Júdával szemben, a lesben álló csapat pedig mögötte.

[14]Amikor a júdaiak körülnéztek, látták, hogy elöl is, hátul is harc vár rájuk, ezért az ÚRhoz kiáltottak segítségért, a papok megfújták a trombitákat,

[15]a júdaiak pedig harci kiáltásban törtek ki. És miközben a júdaiak harci kiáltása hangzott, megverte az Isten Jeroboámot és egész Izráelt Abijjá és Júda előtt.

[16]Futásnak eredtek Izráel fiai Júda elől, de Isten a kezükbe adta őket.

[17]Abijjá és hadinépe nagy vereséget mért rájuk, úgyhogy ötszázezer válogatott férfi esett el halálra sebzetten Izráelből.

[18]Ilyen megaláztatás érte Izráel fiait abban az időben, Júda fiai viszont megerősödtek, mert az ÚRra, őseik Istenére támaszkodtak.

[19]Abijjá üldözőbe vette Jeroboámot, és a következő városokat foglalta el tőle: Bételt

falvaival együtt, Jesánát falvaival együtt és Efravint falvaival együtt.

[20] Jeroboão não restaurou mais o seu poder no tempo de Abias; feriu o SENHOR a Jeroboão, que morreu.

[20]Nem is tudta Jeroboám összeszedni többé az erejét Abijjá idejében. Az ÚR megverte őt, és meghalt.

[21] Abias, porém, se fortificou, e tomou para si catorze mulheres, e gerou vinte e dois filhos e dezesseis filhas.

[21]Abijjá pedig megerősödött. Vett magának tizennégy feleséget, és nemzett huszonkét fiút és tizenhat leányt.

Abijjá halála
(Vö. 1 Kir 15,7–8)

[22] Quanto aos mais atos de Abias, tanto o que fez como o que disse, estão escritos no Livro da História do Profeta Ido.

[22]Abijjá történetének a többi része, életútja és viselt dolgai meg vannak írva Iddó próféta magyarázatában.

2 Crônicas 14

O reinado de Asa
1 Reis 15.9-24

[1] Abias descansou com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi. Em seu lugar reinou seu filho Asa, em cujos dias a terra esteve em paz dez anos.

[23]Azután Abijjá pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Ászá lett a király; az ő idejében béke volt az országban tíz esztendeig.

2 Krónikák 14

Ászá király vallási reformjai
(Vö. 1 Kir 15,9–12)

[2] Asa fez o que era bom e reto perante o SENHOR, seu Deus.

[1]Ászá azt tette, amit jónak és helyesnek lát Istene, az ÚR.

[3] Porque aboliu os altares dos deuses estranhos e o culto nos altos, quebrou as colunas e cortou os postes-ídolos.

[2]Eltávolíttatta az idegen oltárokat és az áldozóhalmokat, összetörette a szent oszlopokat és kivágatta a szent fákat.

[4] Ordenou a Judá que buscasse ao SENHOR, Deus de seus pais, e que observasse a lei e o mandamento.

[3]A júdaiaknak pedig megparancsolta, hogy őseik Istenét, az URat keressék, és teljesítsék a törvényt és a parancsolatokat.

[5] Também aboliu de todas as cidades de Judá o culto nos altos e os altares do incenso; e houve paz no seu reinado.

[4]Eltávolította Júda összes városából az áldozóhalmokat és a tömjénező oltárokat, és uralkodása alatt béke volt az országban.

Ászá hatalma megszilárdul
(Vö. 1 Kir 15,23)

[6] Edificou cidades fortificadas em Judá, pois havia paz na terra, e não houve guerra contra ele naqueles anos, porquanto o SENHOR lhe dera repouso.

[7] Disse, pois, a Judá: Edifiquemos estas cidades, cerquemo-las de muros e torres, portas e ferrolhos, enquanto a terra ainda está em paz diante de nós, pois temos buscado ao SENHOR, nosso Deus; temo-lo buscado, e ele nos deu repouso de todos os lados.

[8] Edificaram e prosperaram. Tinha Asa, no seu exército, trezentos mil de Judá, que traziam pavês e lança, e duzentos e oitenta mil de Benjamim, que traziam escudo e atiravam com arco; todos eram homens valentes.

Asa vence a Zerá, o etíope

[9] Zerá, o etíope, saiu contra eles, com um exército de um milhão de homens e trezentos carros, e chegou até Maressa.

[10] Então, Asa saiu contra ele; e ordenaram a batalha no vale de Zefatá, perto de Maressa.

[11] Clamou Asa ao SENHOR, seu Deus, e disse: SENHOR, além de ti não há quem possa socorrer numa batalha entre o poderoso e o fraco; ajuda-nos, pois, SENHOR, nosso Deus, porque em ti confiamos e no teu nome viemos contra esta multidão. SENHOR, tu és o nosso Deus, não prevaleça contra ti o homem.

[12] O SENHOR feriu os etíopes diante de Asa e diante de Judá; e eles fugiram.

[13] Asa e o povo que estava com ele os perseguiram até Gerar; e caíram os etíopes

[5]Épített Júdában erődített városokat, mert béke volt az országban. Nem viseltek ellene háborút azokban az években, mert nyugalmat adott neki az ÚR.

[6]Ezt mondta a júdaiaknak: Építsük ki ezeket a városokat, vegyük őket körül fallal, lássuk el tornyokkal, kapukkal és zárakkal, amíg a mienk az ország, mert kerestük Istenünket, az URat, és ő nyugalmat adott nekünk mindenfelől. El is végezték sikeresen az építkezést.

[7]Ászá haderejét háromszázezer júdai pajzsos és kopjás, továbbá kétszáznyolcvanezer benjámini könnyű pajzsot viselő íjász alkotta. Ezek mind vitéz harcosok voltak.

Ászá győzelmet arat az etiópok fölött

[8]Kivonult ellenük az etióp Zerah egymilliós haderővel és háromszáz harci kocsival, és megérkezett Márésá alá.

[9]Ászá is kivonult ellene, és csatarendbe álltak a Cefatá-völgyben Márésánál.

[10]Akkor Ászá így kiáltott Istenéhez, az ÚRhoz: URam, neked nem nehéz megsegíteni az erőtlent a sokasággal szemben! Segíts meg bennünket, URunk, Istenünk, mert rád támaszkodunk, és a te nevedben vonultunk e tömeg ellen! URam, te vagy a mi Istenünk, mutasd meg, hogy ember nem tehet ellened semmit!

[11]És megverte az ÚR az etiópokat Ászá és Júda előtt. Megfutamodtak az etiópok,

[12]Ászá és hadinépe pedig egészen Gerárig üldözte őket. Elestek az etiópok, senki sem

sem restar nem um sequer; porque foram destroçados diante do SENHOR e diante do seu exército, e levaram dali mui grande despojo.

[14] Feriram todas as cidades ao redor de Gerar, porque o terror do SENHOR as havia invadido; e saquearam todas as cidades, porque havia nelas muita presa.

[15] Também feriram as tendas dos donos do gado, levaram ovelhas em abundância e camelos e voltaram para Jerusalém.

maradt életben közülük, mert összetörtek az ÚR és az ő serege előtt. A júdaiak igen sok zsákmányt ejtettek.

[13]Megvertek Gerár környékén minden várost, mert az ÚRtól való rettegés fogta el azokat. Kifosztották minden várost, mert sok zsákmány volt bennük.

[14]A jószágok aklait is lerombolták, és rengeteg juhot és tevét hajtottak el. Így tértek vissza Jeruzsálembe.

2 Crônicas 15

As reformas religiosas de Asa

[1] Veio o Espírito de Deus sobre Azarias, filho de Odede.

[2] Este saiu ao encontro de Asa e lhe disse: Ouvi-me, Asa, e todo o Judá, e Benjamim. O SENHOR está convosco, enquanto vós estais com ele; se o buscardes, ele se deixará achar; porém, se o deixardes, vos deixará.

[3] Israel esteve por muito tempo sem o verdadeiro Deus, sem sacerdote que o ensinasse e sem lei.

[4] Mas, quando, na sua angústia, eles voltaram ao SENHOR, Deus de Israel, e o buscaram, foi por eles achado.

[5] Naqueles tempos, não havia paz nem para os que saíam nem para os que entravam, mas muitas perturbações sobre todos os habitantes daquelas terras.

[6] Porque nação contra nação e cidade contra cidade se despedaçavam, pois Deus os conturbou com toda sorte de angústia.

2 Krónikák 15

Azarjá próféta intelme

[1]Azután Isten lelke kiáradt Azarjára, Ódéd fiára,

[2]aki kiment Ászá elé, és ezt mondta neki: Hallgassatok rám, Ászá, és egész Júda meg Benjámin! Az ÚR veletek lesz, ha ti is ővele lesztek. Ha keresitek őt, megtaláljátok, de ha elhagyjátok, ő is elhagy benneteket.

[3]Hosszú ideig élt Izráel az igaz Isten nélkül, a papok tanítása és a törvény nélkül.

[4]De ha nyomorúságában megtért az ÚRhoz, Izráel Istenéhez, és kereste őt, meg is találta.

[5]Azokban az időkben nem volt biztonságban sem a városból kimenő, sem a hazatérő, mert sok gyötrelem szakadt mindazokra, akik ezekben a tartományokban laktak.

[6]Egyik nép a másik népet, egyik város a másik várost zúzta szét, mert Isten gyötörte őket mindenféle nyomorúsággal.

7 Mas sede fortes, e não desfaleçam as vossas mãos, porque a vossa obra terá recompensa.

8 Ouvindo, pois, Asa estas palavras e a profecia do profeta, filho de Odede, cobrou ânimo e lançou as abominações fora de toda a terra de Judá e de Benjamim, como também das cidades que tomara na região montanhosa de Efraim; e renovou o altar do SENHOR, que estava diante do pórtico do SENHOR.

9 Congregou todo o Judá e Benjamim e também os de Efraim, Manassés e Simeão que moravam no seu meio, porque muitos de Israel desertaram para ele, vendo que o SENHOR, seu Deus, era com ele.

10 Reuniram-se, em Jerusalém, no terceiro mês, no décimo quinto ano do reinado de Asa.

11 Naquele dia, ofereceram em sacrifício ao SENHOR, do despojo que trouxeram, setecentos bois e sete mil ovelhas.

12 Entraram em aliança de buscarem ao SENHOR, Deus de seus pais, de todo o coração e de toda a alma;

13 e de que todo aquele que não buscasse ao SENHOR, Deus de Israel, morresse, tanto o menor como o maior, tanto homem como mulher.

14 Juraram ao SENHOR, em alta voz, com júbilo, e com clarins, e com trombetas.

15 Todo o Judá se alegrou por motivo deste juramento, porque, de todo o coração, eles juraram e, de toda a boa vontade,

7Ti azonban legyetek erősek, ne lankadjatok el, mert tetteiteknek meglesz a jutalma!

Ászá megújítja a szövetséget

8Amikor Ászá meghallotta ezeket a szavakat, Ódéd próféta próféciáját, összeszedte az erejét, és eltávolította az utálatos bálványokat Júda és Benjámin egész földjéről, meg azokból a városokból, amelyeket elfoglalt Efraim hegyvidékén. Ezután felújította az ÚR oltárát, amely az ÚR csarnoka előtt állt.

9Majd összegyűjtötte egész Júdát, Benjámint és azokat, akik Efraim, Manassé és Simeon törzséből jövevényként közöttük laktak. Mert sokan átpártoltak hozzá Izráelből, amikor látták, hogy vele van Istene, az ÚR.

10Összegyűltek tehát Jeruzsálemben, Ászá uralkodása tizenötödik évében, a harmadik hónapban,

11és hétszáz marhát meg hétezer juhot áldoztak az ÚRnak azon a napon a hazavitt zsákmányból.

12Majd szövetséget kötöttek arra nézve, hogy őseik Istenét, az URat keresik teljes szívvel és teljes lélekkel;

13és hogy meg kell halnia mindenkinek, aki nem az URat, Izráel Istenét keresi, kicsinek és nagynak, férfinak és nőnek egyaránt.

14És megesküdtek az ÚRra fennhangon ujjongva, trombita- és kürtszó mellett.

15Örvendezett egész Júda az eskünek, mert őszinte szívvel tettek esküt, és egy akarattal keresték Istent, és meg is

buscaram ao SENHOR, e por eles foi achado. O SENHOR lhes deu paz por toda parte.

[16] O rei Asa depôs também a Maaca, sua mãe, da dignidade de rainha-mãe, porquanto ela havia feito a Aserá, uma abominável imagem; Asa destruiu-lhe a imagem, que, feita em pó, queimou no vale de Cedrom.

[17] Os altos, porém, não foram tirados de Israel; todavia, o coração de Asa foi perfeito todos os seus dias.

[18] Trouxe à Casa de Deus as coisas consagradas por seu pai e as coisas que ele mesmo consagrara: prata, ouro e objetos de utilidade.

[19] Não houve guerra até ao trigésimo quinto ano do reinado de Asa.

2 Crônicas 16

Asa faz aliança com o rei da Síria

1 Reis 15.16-22

[1] No trigésimo sexto ano do reinado de Asa, subiu Baasa, rei de Israel, contra Judá e edificou a Ramá, para que a ninguém fosse permitido sair de junto de Asa, rei de Judá, nem chegar a ele.

[2] Então, Asa tomou prata e ouro dos tesouros da Casa do SENHOR e dos tesouros da casa do rei e enviou servos a Ben-Hadade, rei da Síria, que habitava em Damasco, dizendo:

[3] Haja aliança entre mim e ti, como houve entre meu pai e teu pai. Eis que te mando

találták. Az ÚR pedig nyugalmat adott nekik mindenfelől.

Ászá még anyja bálványimádását sem tűri el

(Vö. 1 Kir 15,13–16)

[16]Ászá király még anyját, Maakát is eltávolította anyakirálynői méltóságából, mert egy undorító bálványt csináltatott Asérá tiszteletére. Ászá azonban összetörette ezt az undorító bálványt, darabokra zúzatta, majd elégettette a Kidrón-pataknál.

[17]Bár az áldozóhalmok nem szűntek meg Izráelben, Ászának tiszta volt a szíve egész életében.

[18]Bevitte az Isten házába apja szent adományait és a maga szent adományait: ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat.

[19]Nem is volt háború Ászá uralkodásának harmincötödik évéig.

2 Krónikák 16

Ászá Izráel miatt az arámokhoz fordul segítségért

(Vö. 1 Kir 15,17–22)

[1]Ászá uralkodásának harminchatodik évében Baasá, Izráel királya Júda ellen vonult, és kiépítette Rámát, hogy ne lehessen Ászához, Júda királyához átmenni, vagy tőle átjönni.

[2]Ekkor Ászá ezüstöt és aranyat hozatott elő az ÚR házának és a királyi palotának a kincseiből, és elküldte Benhadadhoz, Arám királyához, aki Damaszkuszban lakott, ezzel az üzenettel:

[3]Szövetségesek vagyunk, azok voltak már apám és apád is. Nézd, küldök neked

prata e ouro; vai e anula a tua aliança com Baasa, rei de Israel, para que se retire de mim.

ezüstöt és aranyat. Menj, bontsd fel a Baasával, Izráel királyával kötött szövetségedet, hogy vonuljon vissza innen.

[4] Ben-Hadade deu ouvidos ao rei Asa e enviou os capitães dos seus exércitos contra as cidades de Israel; e feriu a Ijom, a Dã, a Abel-Maim e todas as cidades-armazéns de Naftali.

[4]Benhadad hallgatott Ászá királyra, és hadserege vezéreit Izráel városai ellen küldte. Leverték Ijjónt, Dánt, Ábél-Majimot és Naftáli városainak valamennyi raktárát.

[5] Ouvindo isso Baasa, deixou de edificar a Ramá e não continuou a sua obra.

[5]Amikor ezt Baasá meghallotta, abbahagyta Rámá építését, és beszüntette a munkát.

[6] Então, o rei Asa tomou todo o Judá, e trouxeram as pedras de Ramá e a sua madeira com que Baasa a edificara; com elas edificou Asa a Geba e a Mispa.

[6]Ászá király pedig munkára fogta egész Júdát, és elhordták Rámá köveit és gerendáit, amelyekkel Baasá építkezett. Ezekkel építette ki Gebát és Micpát.

Asa repreendido por Hanani

Hanání meghirdeti Isten büntetését

[7] Naquele tempo, veio Hanani a Asa, rei de Judá, e lhe disse: Porquanto confiaste no rei da Síria e não confiaste no SENHOR, teu Deus, o exército do rei da Síria escapou das tuas mãos.

[7]Abban az időben elment Hanání látó Ászához, Júda királyához, és ezt mondta neki: Mivel Arám királyára támaszkodtál, nem pedig Istenedre, az ÚRra, ezért csúszott ki a kezedből Arám királyának a hadserege.

[8] Acaso, não foram os etíopes e os líbios grande exército, com muitíssimos carros e cavaleiros? Porém, tendo tu confiado no SENHOR, ele os entregou nas tuas mãos.

[8]Nem volt-e az etiópoknak és a líbiaiaknak roppant hadereje, igen sok harci kocsija és lovasa? Mégis kezedbe adta őket az ÚR, mivel rá támaszkodtál.

[9] Porque, quanto ao SENHOR, seus olhos passam por toda a terra, para mostrar-se forte para com aqueles cujo coração é totalmente dele; nisto procedeste loucamente; por isso, desde agora, haverá guerras contra ti.

[9]Mert az ÚR szemei áttekintik az egész földet, és ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi. Ostobán viselkedtél ebben a dologban, és emiatt mostantól fogva háborúkban lesz részed!

[10] Porém Asa se indignou contra o vidente e o lançou no cárcere, no tronco, porque se enfurecera contra ele por causa disso;

[10]Ászá azonban bosszús lett a látóra, és kalodába záratta, olyan dühös lett rá

na mesma ocasião, oprimiu Asa alguns do povo.

emiatt. Sőt akkoriban Ászá a nép közül is bántalmazott egyeseket.

Ászá halála
(Vö. 1 Kir 15,23–24)

[11] Eis que os mais atos de Asa, tanto os primeiros como os últimos, estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e Israel.

[11]Ászának a története elejétől a végéig meg van írva Júda és Izráel királyainak a könyvében.

A morte de Asa
1 Reis 15.23-24

[12] No trigésimo nono ano do seu reinado, caiu Asa doente dos pés; a sua doença era em extremo grave; contudo, na sua enfermidade não recorreu ao SENHOR, mas confiou nos médicos.

[12]Uralkodása harminckilencedik évében megbetegedett Ászának a lába, és a betegsége egyre súlyosbodott. Ám betegségében sem az ÚRhoz folyamodott, hanem az orvosokhoz.

[13] Descansou Asa com seus pais; morreu no quadragésimo primeiro ano do seu reinado.

[13]Azután Ászá pihenni tért őseihez, meghalt uralkodása negyvenegyedik évében.

[14] Sepultaram-no no sepulcro que mandara abrir para si na Cidade de Davi; puseram-no sobre um leito, que se enchera de perfumes e de várias especiarias, preparados segundo a arte dos perfumistas. Foi mui grande a queima que lhe fizeram destas coisas.

[14]Eltemették abba a sírba, amelyet Dávid városában vágatott magának. Nyugvóhelyére fektették, amelyet teleraktak balzsammal és különféle jó illatú kenetekkel. És igen nagy tüzet gyújtottak a tiszteletére.

2 Crônicas 17

Estabelecido o reinado de Josafá

[1] Em lugar de Asa, reinou seu filho Josafá, que se fortificou contra Israel;

2 Krónikák 17

[1]Utána a fia, Jósáfát lett a király.

Jósáfát trónra lépése

Jósáfát erősen tartotta magát Izráellel szemben.

[2] ele pôs tropas em todas as cidades fortificadas de Judá e estabeleceu guarnições na terra de Judá, como também nas cidades de Efraim, que Asa, seu pai, tinha tomado.

[2]Csapatokat rendelt Júda megerősített városaiba, és helyőrséget helyezett el Júda országában, meg Efraimnak azokban a városaiban, amelyeket apja, Ászá foglalt el.

[3] O SENHOR foi com Josafá, porque andou nos primeiros caminhos de Davi, seu pai, e não procurou a baalins.

[4] Antes, procurou ao Deus de seu pai e andou nos seus mandamentos e não segundo as obras de Israel.

[5] O SENHOR confirmou o reino nas suas mãos, e todo o Judá deu presentes a Josafá, o qual teve riquezas e glória em abundância.

[6] Tornou-se-lhe ousado o coração em seguir os caminhos do SENHOR, e ainda tirou os altos e os postes-ídolos de Judá.

[7] No terceiro ano do seu reinado, enviou ele os seus príncipes Ben-Hail, Obadias, Zacarias, Natanael e Micaías, para ensinarem nas cidades de Judá;

[8] e, com eles, os levitas Semaías, Netanias, Zebadias, Asael, Semiramote, Jônatas, Adonias, Tobias e Tobe-Adonias; e, com estes levitas, os sacerdotes Elisama e Jeorão.

[9] Ensinaram em Judá, tendo consigo o Livro da Lei do SENHOR; percorriam todas as cidades de Judá e ensinavam ao povo.

[10] Veio o terror do SENHOR sobre todos os reinos das terras que estavam ao redor de Judá, de maneira que não fizeram guerra contra Josafá.

[11] Alguns dos filisteus traziam presentes a Josafá e prata como tributo; também os arábios lhe trouxeram gado miúdo, sete mil e setecentos carneiros e sete mil e setecentos bodes.

[3]Az ÚR Jósáfáttal volt, mert azon az úton járt, amelyen korábban az ő ősatyja, Dávid, és nem kereste a Baalokat,

[4]hanem atyja Istenét kereste, és az ő parancsolatai szerint élt, nem pedig Izráel cselekedetei szerint.

[5]Ezért az ÚR megerősítette kezében a királyi hatalmat. Egész Júda ajándékot adott Jósáfátnak, úgyhogy gazdagsága és dicsősége igen nagyra nőtt.

[6]Mivel az ÚR útjain járt, egyre bátrabb lett, és újból eltávolította Júdából az áldozóhalmokat és a szent fákat.

Jósáfát a törvényre tanítja a népet

[7]Uralkodása harmadik évében kiküldte vezéreit, Ben-Hajilt, Óbadját, Zekarját, Netanélt és Míkeját, hogy tanítsanak Júda városaiban.

[8]Léviták is voltak velük: Semajá, Netanjá, Zebadjá, Aszáél, Semírámót, Jónátán, Adónijjá, Tóbijjá, és Tób-Adónijjá léviták, és velük együtt Elísámá és Jórám papok.

[9]Tanítottak tehát Júdában, náluk volt az ÚR törvénykönyve is, amikor bejárták Júda valamennyi városát, tanítva a népet.

[10]Ezért az ÚR rettegést támasztott a Júda körüli országok királyaiban, és nem mertek háborút indítani Jósáfát ellen.

[11]A filiszteusok is hoztak Jósáfátnak ajándékot hódolatuk jeléül, meg adót ezüstben, az arabok pedig nyájakat hoztak neki, hétezer-hétszáz kost és hétezerhétszáz kecskebakot.

[12] Josafá se engrandeceu em extremo, continuamente; e edificou fortalezas e cidades-armazéns em Judá.
[13] Empreendeu muitas obras nas cidades de Judá; e tinha, em Jerusalém, gente de guerra e homens valentes.

[14] Este é o número deles segundo as suas famílias: em Judá, eram capitães de mil: o chefe Adna e, com ele, trezentos mil homens valentes;

[15] depois dele, o capitão Joanã e, com ele, duzentos e oitenta mil;

[16] e, depois, Amasias, filho de Zicri, que, voluntariamente, se ofereceu ao serviço do SENHOR, e, às suas ordens, duzentos mil homens valentes.
[17] De Benjamim, Eliada, homem valente, e, com ele, duzentos mil, armados de arco e de escudo;

[18] depois dele, Jozabade, com cento e oitenta mil armados para a guerra.

[19] Estavam estes no serviço do rei, afora os que o rei tinha posto nas cidades fortificadas por todo o Judá.

Jósáfát hatalma megerősödik

[12]Jósáfátnak egyre nagyobb lett a hatalma. Várakat és raktárvárosokat épített Júdában.
[13]Nagy készletei voltak Júda városaiban, Jeruzsálemben pedig vitéz férfiakból álló katonasága volt.
[14]Beosztásuk családonként a következő volt: a Júdához tartozó ezredek parancsnokai ezek voltak: Adná parancsnok, akihez háromszázezer vitéz férfi tartozott.
[15]Hozzá volt beosztva Jóhánán parancsnok, kétszáznyolcvanezer emberrel.

[16]Hozzá volt beosztva Amaszjá, Zikrí fia, aki önként állt az ÚR szolgálatába; kétszázezer vitéz férfi tartozott hozzá.

[17]Benjáminból való volt Eljádá: vitéz férfi, akihez kétszázezer íjjal és kerek pajzzsal fölszerelt katona tartozott.
[18]Hozzá volt beosztva Józábád, akihez száznyolcvanezer, a katonai szolgálatra fölszerelt ember tartozott.
[19]Ezek teljesítettek szolgálatot a király mellett azokon kívül, akiket a király a megerősített városokban helyezett el egész Júdában.

2 Crônicas 18

Aliança entre Josafá e Acabe
1 Reis 22.1-4

[1] Tinha Josafá riquezas e glória em abundância; e aparentou-se com Acabe.
[2] Ao cabo de alguns anos, foi ter com Acabe, em Samaria. Acabe matou ovelhas

2 Krónikák 18

Jósáfát háborúba vonul Aháb oldalán
(Vö. 1 Kir 22,1–36)

[1]Jósáfátnak már nagy volt a gazdagsága és dicsősége, amikor Ahábnak a sógora lett.
[2]Néhány év múlva elment Ahábhoz Samáriába, és Aháb sok juhot és marhát

e bois em abundância, para ele e para o povo que viera com ele; e o persuadiu a subir, com ele, a Ramote-Gileade.

[3] Acabe, rei de Israel, perguntou a Josafá, rei de Judá: Irás tu, comigo, a Ramote-Gileade? Respondeu-lhe Josafá: Serei como tu és, o meu povo, como o teu povo; iremos, contigo, à peleja.

As promessas dos falsos profetas
1 Reis 22.5-12

[4] Disse mais Josafá ao rei de Israel: Consulta, primeiro, a palavra do SENHOR.

[5] Então, o rei de Israel ajuntou os profetas, quatrocentos homens, e lhes disse: Iremos à peleja contra Ramote-Gileade ou deixarei de ir? Eles disseram:

[6] Sobe, porque Deus a entregará nas mãos do rei. Disse, porém, Josafá: Não há, aqui, ainda algum profeta do SENHOR, para o consultarmos?

[7] Respondeu o rei de Israel a Josafá: Há um ainda, por quem podemos consultar o SENHOR; porém eu o aborreço, porque nunca profetiza de mim o que é bom, mas somente o que é mau.

[8] Este é Micaías, filho de Inlá. Disse Josafá: Não fale o rei assim. Então, o rei de Israel chamou um oficial e disse: Traze-me depressa a Micaías, filho de Inlá.

[9] O rei de Israel e Josafá, rei de Judá, estavam assentados, cada um no seu trono, vestidos de trajes reais, numa eira à

vágatott le neki meg a vele levő hadinépnek. Majd arra biztatta őt, hogy vonuljon vele együtt Rámót- Gileád ellen.

[3]Aháb, Izráel királya ezt kérdezte Jósáfáttól, Júda királyától: Eljössz-e velem Rámót-Gileád ellen? Ő így felelt neki: Elmegyek én éppúgy, mint te, és az én népem éppúgy, mint a te néped; veled leszünk a harcban!

[4]De Jósáfát ezt mondta Izráel királyának: Kérdezd meg előbb az ÚR igéjét!

[5]Izráel királya ezért összegyűjtötte a prófétákat, négyszáz embert, és megkérdezte tőlük: Elmenjünk-e harcolni Rámót-Gileádért, vagy letegyek róla? Ők így feleltek: Vonulj föl, mert Isten a király kezébe adja azt!

[6]Jósáfát azonban ezt kérdezte: Nincs itt az ÚRnak több prófétája, akit megkérdezhetnénk?

[7]Izráel királya így felelt Jósáfátnak: Van még valaki, aki által megkérdezhetnénk az URat, de én gyűlölöm őt, mert sohasem prófétál nekem jót, hanem csak rosszat. Míkájehú, Jimlá fia az. Jósáfát erre így szólt: Ne mondjon ilyet a király!

Míkájehú próféciája

[8]Ekkor Izráel királya odahívta az egyik udvarnokát, és ezt mondta: Siess Míkájehúért, Jimlá fiáért!

[9]Izráel királya és Jósáfát, Júda királya ott ült díszruhába öltözve egy-egy trónon Samária kapujában, a bejárat előtti téren,

entrada da porta de Samaria; e todos os profetas profetizavam diante deles.

[10] Zedequias, filho de Quenaana, fez para si uns chifres de ferro e disse: Assim diz o SENHOR: Com este, escornearás os siros, até de todo os consumir.

[11] Todos os profetas profetizaram assim, dizendo: Sobe a Ramote-Gileade e triunfarás, porque o SENHOR a entregará nas mãos do rei.

A profecia de Micaías
1 Reis 22.13-28

[12] O mensageiro que fora chamar a Micaías falou-lhe, dizendo: Eis que as palavras dos profetas, a uma voz, predizem coisas boas para o rei; seja, pois, a tua palavra como a palavra de um deles, e fala o que é bom.

[13] Respondeu Micaías: Tão certo como vive o SENHOR, o que meu Deus me disser, isso falarei.

[14] E, vindo ele ao rei, este lhe perguntou: Micaías, iremos a Ramote-Gileade, à peleja, ou deixarei de ir? Ele respondeu: Sobe e triunfarás, porque eles serão entregues nas vossas mãos.

[15] O rei lhe disse: Quantas vezes te conjurarei que não me fales senão a verdade em nome do SENHOR?

[16] Então, disse ele: Vi todo o Israel disperso pelos montes, como ovelhas que não têm pastor; e disse o SENHOR: Estes não têm dono; torne cada um em paz para sua casa.

a próféták pedig mind ott prófétáltak előttük.

[10]Cidkijjá, Kenaaná fia vasszarvakat készített magának, és ezt mondta: Így szól az ÚR: Ezekkel ökleled Arámot, míg csak el nem pusztítod.

[11]A próféták mindnyájan így prófétáltak: Vonulj föl Rámót-Gileád ellen, és sikerrel jársz! Az ÚR a király kezébe adja azt.

[12]A követ pedig, aki elment, hogy elhívja Míkájehút, így szólt hozzá: Nézd, a próféták egyhangúlag jót ígérnek a királynak. Mondd azért te is ugyanazt, amit ők, és ígérj jót!

[13]De Míkájehú így felelt: Az élő ÚRra esküszöm, hogy csak azt fogom mondani, amit az én Istenem mond.

[14]Amikor odaért a királyhoz, a király megkérdezte tőle: Míká! Elmenjünk-e harcolni Rámót-Gileádért, vagy letegyek róla? Ő így felelt: Vonuljatok föl, és járjatok szerencsével! A kezetekbe kerül.

[15]A király azonban ezt mondta neki: Hányszor eskesselek meg, hogy csak igazat mondj nekem az ÚR nevében?!

[16]Erre az így felelt: Láttam egész Izráelt szétszóródva a hegyeken: mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora. Az ÚR pedig ezt mondta: Nincs ezeknek gazdájuk, térjen haza mindenki békével!

[17] Então, o rei de Israel disse a Josafá: Não te disse eu que ele não profetiza a meu respeito o que é bom, mas somente o que é mau?

[18] Micaías prosseguiu: Ouvi, pois, a palavra do SENHOR: Vi o SENHOR assentado no seu trono, e todo o exército do céu estava à sua direita e à sua esquerda.

[19] Perguntou o SENHOR: Quem enganará Acabe, o rei de Israel, para que suba e caia em Ramote-Gileade? Um dizia desta maneira, e outro, de outra.

[20] Então, saiu um espírito, e se apresentou diante do SENHOR, e disse: Eu o enganarei. Perguntou-lhe o SENHOR: Com quê?

[21] Respondeu ele: Sairei e serei espírito mentiroso na boca de todos os seus profetas. Disse o SENHOR: Tu o enganarás e ainda prevalecerás; sai e faze-o assim.

[22] Eis que o SENHOR pôs o espírito mentiroso na boca de todos estes teus profetas e o SENHOR falou o que é mau contra ti.

[23] Então, Zedequias, filho de Quenaana, deu uma bofetada em Micaías e disse:

[24] Por onde saiu o Espírito do SENHOR para falar a ti? Disse Micaías: Eis que o verás naquele mesmo dia, quando entrares de câmara em câmara, para te esconderes.

[17]Ekkor Izráel királya így szólt Jósáfáthoz: Ugye megmondtam neked, hogy nem prófétál ez nekem jót, csak rosszat!

[18]Míkájehú pedig ezt mondta: Halljátok az Úr igéjét! Láttam az Urat trónján ülve, és az egész mennyei sereg ott állt a jobbján és balján.

[19]És ezt mondta az Úr: Ki fogja rászedni Ahábot, Izráel királyát, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádnál? Erre az egyik ezt mondta, a másik azt mondta.

[20]De előlépett egy lélek, megállt az Úr előtt és így szólt: Majd én rászedem őt! Az Úr ezt kérdezte tőle: Hogyan?

[21]Az így felelt: Elmegyek és hazug lélek leszek minden prófétája szájában. Az Úr pedig így szólt: Így csakugyan rá tudod szedni. Menj és tégy így!

[22]Íme, így adott az Úr hazug lelket valamennyi prófétád szájába. Az Úr kimondta vesztedet.

[23]Ekkor odalépett Cidkijjá, Kenaaná fia, arcul ütötte Míkájehút, és ezt mondta: Talán eltávozott tőlem valamerre az Úr lelke, és csak veled beszél?

[24]Míkájehú így felelt: Majd meglátod azon a napon, amikor rejtekhelyet keresve szobáról szobára mész.

[25] Então, disse o rei de Israel: Tomai a Micaías e devolvei-o a Amom, governador da cidade, e a Joás, filho do rei;

[25]Akkor ezt parancsolta Izráel királya: Fogjátok Míkájehút, vigyétek Ámón városparancsnokhoz és Jóáshoz, a király fiához,

[26] e direis: Assim diz o rei: Metei este homem na casa do cárcere e angustiai-o com escassez de pão e de água, até que eu volte em paz.

[26]és mondjátok: Ezt parancsolja a király: Vessétek börtönbe, és ételből meg italból csökkentett adagot adjatok neki, amíg vissza nem térek sértetlenül!

[27] Disse Micaías: Se voltares em paz, não falou o SENHOR, na verdade, por mim. Disse mais: Ouvi isto, vós, todos os povos!

[27]Míkájehú így szólt: Ha csakugyan visszatérsz sértetlenül, akkor nem az ÚR beszélt általam! És hozzátette: Halljátok meg mind, ti népek!

A morte de Acabe

1 Reis 22.29-40

[28] Subiram o rei de Israel e Josafá, rei de Judá, a Ramote-Gileade.

[28]Azután fölvonult Izráel királya és Jósáfát, Júda királya Rámót-Gileád ellen.

[29] Disse o rei de Israel a Josafá: Eu me disfarçarei e entrarei na peleja; tu, porém, traja as tuas vestes. Disfarçou-se, pois, o rei de Israel, e entraram na peleja.

[29]Izráel királya ezt mondta Jósáfátnak: Én álruhába öltözöm, és úgy megyek a csatába, de te csak öltözz a magad ruhájába! Izráel királya tehát álruhába öltözött, és úgy ment a csatába.

[30] Ora, o rei da Síria dera ordem aos capitães dos seus carros, dizendo: Não pelejareis nem contra pequeno nem contra grande, mas somente contra o rei de Israel.

[30]Arám királya pedig ezt parancsolta a harci kocsik parancsnokainak: Ne támadjatok se kicsit, se nagyot, csak Izráel királyát!

[31] Vendo os capitães dos carros a Josafá, disseram: Este é o rei de Israel. Portanto, a ele se dirigiram para o atacar. Josafá, porém, gritou, e o SENHOR o socorreu; Deus os desviou dele.

[31]Amikor a harci kocsik parancsnokai meglátták Jósáfátot, ezt gondolták: Csak ő lehet Izráel királya. Körülfogták tehát, hogy megtámadják. Jósáfát azonban kiáltozni kezdett, és az ÚR megsegítette; Isten másfelé terelte őket.

[32] Vendo os capitães dos carros que não era o rei de Israel, deixaram de o perseguir.

[32]A harci kocsik parancsnokai ugyanis látták, hogy nem ő Izráel királya, és elfordultak tőle.

[33] Então, um homem entesou o arco e, atirando ao acaso, feriu o rei de Israel por

[33]Egy ember pedig csak úgy, találomra kilőtt egy nyílvesszőt, és eltalálta Izráel

entre as juntas da sua armadura; então, disse este ao seu cocheiro: Vira e leva-me para fora do combate, porque estou gravemente ferido.

[34] A peleja tornou-se renhida naquele dia; quanto ao rei, segurou-se a si mesmo de pé no carro defronte dos siros, até à tarde, mas, ao pôr-do-sol, morreu.

királyát a szíjak és a páncél között. Ekkor megparancsolta a kocsi hajtójának: Fordulj meg és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem!

[34]Mivel azonban az ütközet egyre hevesebbé vált azon a napon, Izráel királyának állva kellett maradnia harci kocsijában az arámokkal szemben estig. Napnyugtakor aztán meghalt.

2 Crônicas 19

O profeta Jeú repreende a Josafá

[1] Josafá, rei de Judá, voltou para sua casa em paz, para Jerusalém.

[2] O vidente Jeú, filho de Hanani, saiu ao encontro do rei Josafá e lhe disse: Devias tu ajudar ao perverso e amar aqueles que aborrecem o SENHOR? Por isso, caiu sobre ti a ira da parte do SENHOR.

[3] Boas coisas, contudo, se acharam em ti; porque tiraste os postes-ídolos da terra e dispuseste o coração para buscares a Deus.

Nomeação de juízes

[4] Habitou, pois, Josafá em Jerusalém; tornou a passar pelo povo desde Berseba até à região montanhosa de Efraim e fez que ele tornasse ao SENHOR, Deus de seus pais.

[5] Estabeleceu juízes no país, em todas as cidades fortificadas, de cidade em cidade.

[6] Disse aos juízes: Vede o que fazeis, porque não julgais da parte do homem, e sim da parte do SENHOR, e, no julgardes, ele está convosco.

2 Krónikák 19

Jéhú látnok megdorgálja Jósáfátot

[1]Jósáfát, Júda királya pedig sértetlenül tért vissza jeruzsálemi palotájába.

[2]Ekkor elébe ment Jéhú látnok, Hanání fia, és ezt mondta Jósáfát királynak: A bűnöst kellett segítened, és az ÚR gyűlölőit szeretned? Ezért szállt rád az ÚR haragja.

[3]Bár volt benned valami jó is, mert kiirtottad az országból a szent fákat, és állhatatos szívvel kerested az Istent.

Jósáfát bírákat rendel a nép élére

[4]Ezután Jósáfát Jeruzsálemben maradt. De újra meg újra kiment a nép közé, Beérsebától fogva egészen Efraim hegyvidékéig, és megtérítette őket őseik Istenéhez, az ÚRhoz.

[5]Bírákat nevezett ki az országban, Júda minden erődített városában, városról városra,

[6]és ezt mondta a bíráknak: Gondoljátok meg jól, hogyan jártok el, mert nem embereknek, hanem az ÚRnak a megbízásából ítélkeztek, és ő ott lesz mellettetek, amikor ítélet hoztok.

[7] Agora, pois, seja o temor do SENHOR convosco; tomai cuidado e fazei-o, porque não há no SENHOR, nosso Deus, injustiça, nem parcialidade, nem aceita ele suborno.

[8] Também, depois de terem voltado para Jerusalém, estabeleceu aí Josafá alguns dos levitas, e dos sacerdotes, e dos cabeças das famílias de Israel para julgarem da parte do SENHOR e decidirem as sentenças contestadas.

[9] Deu-lhes ordem, dizendo: Assim, andai no temor do SENHOR, com fidelidade e inteireza de coração.

[10] Toda vez que vier a vós outros sentença contestada de vossos irmãos que habitam nas suas cidades: entre sangue e sangue, lei e mandamento, estatutos e juízos, admoestai-os, que não se façam culpados para com o SENHOR, para que não venha grande ira sobre vós e sobre vossos irmãos; fazei assim e não vos tornareis culpados.

[11] Eis que Amarias, o sumo sacerdote, presidirá nas coisas que dizem respeito ao SENHOR; e Zebadias, filho de Ismael, príncipe da casa de Judá, nas que dizem respeito ao rei. Também os levitas serão oficiais à vossa disposição. Sede fortes no cumprimento disso, e o SENHOR será com os bons.

2 Crônicas 20

A vitória de Josafá sobre Moabe e Amom

[7] Rettegjetek hát az ÚRtól, és vigyázzatok, hogyan jártok el, mert Istenünk, az ÚR nem tűri a hamisságot, a személyválogatást és a vesztegetés elfogadását!

[8] Jeruzsálemben is nevezett ki Jósáfát lévitákat, papokat és izráeli családfőket az ÚRra tartozó ügyeknek és a jeruzsálemi lakosok peres ügyeinek az intézésére.

[9] Ezt parancsolta nekik: Így járjatok el az ÚR félelmében, hűséggel és tiszta szívvel:

[10] Bármilyen peres ügyet terjesztenek elétek honfitársaitok, akik a maguk városaiban laknak, legyen az vérontás, törvény, parancsolat, rendelkezés vagy ítélkezés, figyelmeztessétek őket, hogy vétkessé ne váljanak az ÚR előtt, és az ő haragja rátok és honfitársaitokra ne szálljon. Így járjatok el, és akkor nem vétkeztek!

[11] Az ÚRra tartozó minden dologban Amarjá pap lesz a vezetőtök, a királyra tartozó minden dologban pedig Zebadjá, Jismáél fia, a Júda házából való fejedelem. Tisztviselőként a léviták állnak rendelkezésetekre. Tegyétek a dolgotokat bátran, az ÚR pedig legyen a jókkal!

2 Krónikák 20

Az ÚR megszabadítja Jósáfátot a móábiaktól és az ammóniaktól

(Vö. 2 Kir 3,4–27)

[1] Depois disto, os filhos de Moabe e os filhos de Amom, com alguns dos meunitas, vieram à peleja contra Josafá.
[2] Então, vieram alguns que avisaram a Josafá, dizendo: Grande multidão vem contra ti dalém do mar e da Síria; eis que já estão em Hazazom-Tamar, que é En-Gedi.
[3] Então, Josafá teve medo e se pôs a buscar ao SENHOR; e apregoou jejum em todo o Judá.

[4] Judá se congregou para pedir socorro ao SENHOR; também de todas as cidades de Judá veio gente para buscar ao SENHOR.

[5] Pôs-se Josafá em pé, na congregação de Judá e de Jerusalém, na Casa do SENHOR, diante do pátio novo,
[6] e disse: Ah! SENHOR, Deus de nossos pais, porventura, não és tu Deus nos céus? Não és tu que dominas sobre todos os reinos dos povos? Na tua mão, está a força e o poder, e não há quem te possa resistir.
[7] Porventura, ó nosso Deus, não lançaste fora os moradores desta terra de diante do teu povo de Israel e não a deste para sempre à posteridade de Abraão, teu amigo?
[8] Habitaram nela e nela edificaram um santuário ao teu nome, dizendo:

[9] Se algum mal nos sobrevier, espada por castigo, peste ou fome, nós nos apresentaremos diante desta casa e diante de ti, pois o teu nome está nesta casa; e

[1]Történt ezek után, hogy hadba vonultak Jósáfát ellen a móábiak és az ammóniak a meúniak egy részével együtt.
[2]Amikor megérkeztek, és jelentették Jósáfátnak, hogy a tenger túlsó széléről nagy sokaság jön ellene Edóm felől, és már Hacecón-Támárban, azaz Én-Gedíben vannak,

[3]megijedt Jósáfát, az URat kezdte keresni, és böjtöt hirdetett egész Júdában.

[4]Összegyülekeztek a júdaiak, hogy segítséget kérjenek az ÚRtól. Júda összes városából is eljöttek, hogy az ÚR segítségét kérjék.
[5]Jósáfát pedig kiállt Júda és Jeruzsálem egész gyülekezete elé az ÚR házánál, az új udvar előtt,
[6]és ezt mondta: URam, őseink Istene! Te vagy az Isten az égben, és te uralkodsz a népek minden királyságán! A te kezedben van az erő és a hatalom, és senki sem állhat meg veled szemben.

[7]Istenünk, te űzted ki ennek az országnak a lakóit néped, Izráel elől, és örökre odaadtad azt barátod, Ábrahám utódainak.
[8]És itt laktak, itt építettek neved tiszteletére szentélyt, és ezt mondták:
[9]Ha majd veszedelem, fegyver, ítélet, dögvész vagy éhínség tör ránk, megállunk ez előtt a templom előtt és te előtted, mert a te neved ebben a templomban van; és ha segítségért kiáltunk hozzád

clamaremos a ti na nossa angústia, e tu nos ouvirás e livrarás.

10 Agora, pois, eis que os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir, cujas terras não permitiste a Israel invadir, quando vinham da terra do Egito, mas deles se desviaram e não os destruíram,

11 eis que nos dão o pago, vindo para lançar-nos fora da tua possessão, que nos deste em herança.

12 Ah! Nosso Deus, acaso, não executarás tu o teu julgamento contra eles? Porque em nós não há força para resistirmos a essa grande multidão que vem contra nós, e não sabemos nós o que fazer; porém os nossos olhos estão postos em ti.

13 Todo o Judá estava em pé diante do SENHOR, como também as suas crianças, as suas mulheres e os seus filhos.

14 Então, veio o Espírito do SENHOR no meio da congregação, sobre Jaaziel, filho de Zacarias, filho de Benaia, filho de Jeiel, filho de Matanias, levita, dos filhos de Asafe,

15 e disse: Dai ouvidos, todo o Judá e vós, moradores de Jerusalém, e tu, ó rei Josafá, ao que vos diz o SENHOR. Não temais, nem vos assusteis por causa desta grande multidão, pois a peleja não é vossa, mas de Deus.

16 Amanhã, descereis contra eles; eis que sobem pela ladeira de Ziz; encontrá-los-eis no fim do vale, defronte do deserto de Jeruel.

nyomorúságunkban, hallgass meg, és szabadíts meg minket!

10De látod, az ammóniak és móábiak, a Széír-hegység lakói, akik között nem engedted átvonulni az izráelieket, amikor Egyiptomból jöttek, és így kikerülték, és nem pusztították el őket,

11ezek most azzal fizetnek nekünk, hogy ellenünk támadnak, és el akarnak űzni a birtokodról, amit nekünk adtál.

12Istenünk, büntesd meg őket! Mert tehetetlenek vagyunk ezzel a nagy tömeggel szemben, amely ellenünk támadt; nem tudjuk, hogy mit tegyünk. Csak rád tekintünk!

13Eközben a júdaiak valamennyien ott álltak az ÚR színe előtt kicsiny gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal együtt.

14Akkor kiáradt az ÚR lelke a gyülekezet jelenlétében Jahazíélre, aki Zekarjá fia, az Benájá fia, az Jeíél fia, az Mattanjá fia, Ászáf fiai közül való lévita volt,

15és megszólalt: Figyeljetek, egész Júda és Jeruzsálem lakói, meg te, Jósáfát király! Ezt mondja nektek az ÚR: Ne féljetek és ne rettegjetek ettől a nagy tömegtől, mert nem a ti háborútok ez, hanem az Istené!

16Holnap induljatok ellenük! Ők a Cíc-hágón vonulnak majd föl, és a völgy végénél, a Jerúél-puszta előtt találkoztok velük.

[17] Neste encontro, não tereis de pelejar; tomai posição, ficai parados e vede o salvamento que o SENHOR vos dará, ó Judá e Jerusalém. Não temais, nem vos assusteis; amanhã, saí-lhes ao encontro, porque o SENHOR é convosco.

[18] Então, Josafá se prostrou com o rosto em terra; e todo o Judá e os moradores de Jerusalém também se prostraram perante o SENHOR e o adoraram.

[19] Dispuseram-se os levitas, dos filhos dos coatitas e dos coreítas, para louvarem o SENHOR, Deus de Israel, em voz alta, sobremaneira.

[20] Pela manhã cedo, se levantaram e saíram ao deserto de Tecoa; ao saírem eles, pôs-se Josafá em pé e disse: Ouvi-me, ó Judá e vós, moradores de Jerusalém! Crede no SENHOR, vosso Deus, e estareis seguros; crede nos seus profetas e prosperareis.

[21] Aconselhou-se com o povo e ordenou cantores para o SENHOR, que, vestidos de ornamentos sagrados e marchando à frente do exército, louvassem a Deus, dizendo: Rendei graças ao SENHOR, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[22] Tendo eles começado a cantar e a dar louvores, pôs o SENHOR emboscadas contra os filhos de Amom e de Moabe e os do monte Seir que vieram contra Judá, e foram desbaratados.

[23] Porque os filhos de Amom e de Moabe se levantaram contra os moradores do

[17]Nektek nem is kell majd harcolnotok, csak veszteg állnotok és néznetek, hogyan szabadít meg benneteket az ÚR. Ne félj és ne rettegj, Júda és Jeruzsálem! Holnap vonuljatok ellenük, mert veletek lesz az ÚR!

[18]Ekkor Jósáfát arccal a földig hajolt, és Júda meg Jeruzsálem lakói mindnyájan leborultak az ÚR színe előtt, és imádták az URat.

[19]A keháti és kórahi léviták pedig fölálltak, és egyre hangosabban dicsérték az URat, Izráel Istenét.

[20]Kora reggel fölkeltek és kivonultak Tekóa pusztájába. Amikor kivonultak, előállt Jósáfát, és ezt mondta: Hallgassatok rám, Júda és Jeruzsálem lakói! Higgyetek Isteneteknben, az ÚRban, és megmaradtok! Higgyetek prófétáinak, és boldogultok!

[21]Miután tanácskozott a néppel, fölállította az ÚR énekeseit, akik szent öltözetben dicsérték őt, és az arcvonal előtt vonulva így énekeltek: Adjatok hálát az ÚRnak, mert örökké tart szeretete!

[22]Amikor elkezdték az ujjongást és a dicséretet, az ÚR lázadókat támasztott a Júdára támadó ammóniak, móábiak és a Széír-hegység lakói között, és ezért vereséget szenvedtek.

[23]Az ammóniak és a móábiak a Széír-hegység lakóira támadtak, hogy kiirtsák és

monte Seir, para os destruir e exterminar; e, tendo eles dado cabo dos moradores de Seir, ajudaram uns aos outros a destruir-se.

elpusztítsák őket. Amikor végeztek Széír lakóival, egymás pusztulását segítették elő.

[24] Tendo Judá chegado ao alto que olha para o deserto, procurou ver a multidão, e eis que eram corpos mortos, que jaziam em terra, sem nenhum sobrevivente.

[24]Mire a júdaiak a pusztai őrhelyhez érkeztek, és a sokaság felé fordultak, már csak az elesettek holttesteit látták ott a földön; nem menekült meg senki sem.

[25] Vieram Josafá e o seu povo para saquear os despojos e acharam entre os cadáveres riquezas em abundância e objetos preciosos; tomaram para si mais do que podiam levar e três dias saquearam o despojo, porque era muito.

[25]Akkor odament Jósáfát és hadinépe, hogy összeszedjék a zsákmányt. Tömegével találtak náluk fölszerelést, ruhákat és értéktárgyakat. Annyi zsákmányt szereztek, hogy el sem bírták. Három napig szedték össze a zsákmányt, olyan sok volt.

[26] Ao quarto dia, se ajuntaram no vale de Bênção, onde louvaram o SENHOR; por isso, chamaram àquele lugar vale de Bênção, até ao dia de hoje.

[26]A negyedik napon összegyülekeztek a Berákávölgyben, hogy ott áldják az URat. Ezért hívják azt a helyet Beráká-völgynek még ma is.

[27] Então, voltaram todos os homens de Judá e de Jerusalém, e Josafá, à frente deles, e tornaram para Jerusalém com alegria, porque o SENHOR os alegrara com a vitória sobre seus inimigos.

[27]Azután Jósáfát vezetésével visszatért valamennyi júdai és jeruzsálemi. Örömmel tértek vissza Jeruzsálembe, mert örömöt szerzett nekik az ÚR: megszabadította őket ellenségeiktől.

[28] Vieram para Jerusalém com alaúdes, harpas e trombetas, para a Casa do SENHOR.

[28]Lantokkal, citerákkal és harsonákkal vonultak be Jeruzsálembe az ÚR házához.

[29] Veio da parte de Deus o terror sobre todos os reinos daquelas terras, quando ouviram que o SENHOR havia pelejado contra os inimigos de Israel.

[29]Az Istentől való rettegés fogta el valamennyi ország királyságát, amikor meghallották, hogy az ÚR harcolt Izráel ellenségei ellen.

[30] Assim, o reino de Josafá teve paz, porque Deus lhe dera repouso por todos os lados.

[30]Ezért békében élt Jósáfát országa, mert Istene nyugalmat adott neki mindenfelől.

O reinado e a morte de Josafá
1 Reis 22.41-51

Jósáfát halála
(Vö. 1 Kir 22,41–50)

[31] Josafá reinou sobre Judá; tinha trinta e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e cinco anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Azuba, filha de Sili.

[32] Ele andou no caminho de Asa, seu pai, e não se desviou dele, fazendo o que era reto perante o SENHOR.

[33] Contudo, os altos não se tiraram, porque o povo não tinha ainda disposto o coração para com o Deus de seus pais.

[34] Quanto aos mais atos de Josafá, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos nas Crônicas registradas por Jeú, filho de Hanani, que as inseriu na História dos Reis de Israel.

[35] Depois disto, Josafá, rei de Judá, se aliou com Acazias, rei de Israel, que procedeu iniquamente.

[36] Aliou-se com ele, para fazerem navios que fossem a Társis; e fizeram os navios em Eziom-Geber.

[37] Porém Eliézer, filho de Dodavá, de Maressa, profetizou contra Josafá, dizendo: Porquanto te aliaste com Acazias, o SENHOR destruiu as tuas obras. E os navios se quebraram e não puderam ir a Társis.

2 Crônicas 21

O reinado de Jeorão

2 Reis 8.16-24

[1] Descansou Josafá com seus pais e foi sepultado com eles na Cidade de Davi; e Jeorão, seu filho, reinou em seu lugar.

[31]Így uralkodott Jósáfát Júdában. Harmincöt éves volt, amikor király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Azúbá volt, Silhí leánya.

[32]Apjának, Ászának az útján járt, nem tért le róla. Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR.

[33]Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, mert a nép nem ragaszkodott szívből ősei Istenéhez.

[34]Jósáfát egyéb dolgai elejétől a végéig meg vannak írva Jéhúnak, Hanání fiának történeteiben, amelyeket fölvettek az Izráel királyairól szóló könyvbe.

[35]Azután társult Jósáfát, Júda királya Ahazjával, Izráel királyával, aki bűnös dolgokat vitt véghez.

[36]Azért társult vele, hogy hajókat építsenek, amelyeknek Tarsísba kellett volna menniük. A hajókat Ecjón-Geberben építették.

[37]Elíézer azonban, a márésái Dódaváhú fia így prófétált Jósáfát ellen: Mivel társultál Ahazjával, összezúzza művedet az ÚR! Össze is törtek a hajók, és nem tudtak eljutni Tarsísba.

2 Krónikák 21

Jórám trónra lépése

(Vö. 1 Kir 22,51)

[1]Azután Jósáfát pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé Dávid városában. Utána a fia, Jórám lett a király.

[2] Teve este irmãos, filhos de Josafá: Azarias, Jeiel, Zacarias, Azarias, Micael e Sefatias; todos estes foram filhos de Josafá, rei de Israel.

[3] Seu pai lhes fez muitas dádivas de prata, ouro e coisas preciosas e ainda de cidades fortificadas em Judá; porém o reino deu a Jeorão, por ser o primogênito.

[4] Tendo Jeorão assumido o reino de seu pai e havendo-se fortificado, matou todos os seus irmãos à espada, como também alguns dos príncipes de Israel.

[5] Era Jeorão da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém.

[6] Andou nos caminhos dos reis de Israel, como também fizeram os da casa de Acabe, porque a filha deste era sua mulher; e fez o que era mau perante o SENHOR.

[7] Porém o SENHOR não quis destruir a casa de Davi por causa da aliança que com ele fizera, segundo a promessa que lhe havia feito de dar a ele, sempre, uma lâmpada e a seus filhos.

[8] Nos dias de Jeorão, se revoltaram os edomitas contra o poder de Judá e constituíram o seu próprio rei.

[9] Pelo que Jeorão passou adiante com todos os seus chefes, e todos os carros, com ele; de noite, se levantou e feriu os edomitas que o cercavam e os capitães dos carros.

[2]Testvérei, Jósáfát fiai ezek voltak: Azarjá, Jehíél, Zekarjá, Azarjá, Míkáél és Sefatjá. Ezek mind Jósáfátnak, Júda királyának a fiai voltak.

[3]Apjuk sok ajándékot adott nekik: ezüstöt, aranyat, kincseket és erődített városokat Júdában. De a királyságot Jórámnak adta, mert ő volt az elsőszülött.

[4]Amikor azonban Jórám elfoglalta apja királyságát, és megszilárdult a hatalma, összes testvérét fegyverrel gyilkoltatta meg, sőt néhány izráeli vezető embert is.

Jórám bűne és büntetése

(Vö. 2 Kir 8,16–22)

[5]Harminckét éves volt Jórám, amikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben.

[6]Izráel királyainak az útján járt, ugyanúgy élt, mint Aháb háza népe, mert Aháb leánya volt a felesége. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR.

[7]De az ÚR nem akarta elpusztítani Dávid házát, mert szövetséget kötött Dáviddal, és megígérte, hogy mécsest ad neki és fiainak mindenkor.

[8]Az ő idejében pártoltak el az edómiak Júdától, és királyt választottak maguknak.

[9]Ezért Jórám odavonult vezéreivel és összes harci kocsijával együtt. Éjjel fölkelt, átvágta magát az edómiakon, akik bekerítették őt és a harci kocsik parancsnokait.

[10] Assim, se rebelou Edom para livrar-se do poder de Judá, até ao dia de hoje; ao mesmo tempo, se rebelou também Libna contra Jeorão, porque este deixara ao SENHOR, Deus de seus pais.

[11] Também fez altos nos montes de Judá, e seduziu os habitantes de Jerusalém à idolatria, e fez desgarrar a Judá.

[12] Então, lhe chegou às mãos uma carta do profeta Elias, em que estava escrito: Assim diz o SENHOR, Deus de Davi, teu pai: Porquanto não andaste nos caminhos de Josafá, teu pai, e nos caminhos de Asa, rei de Judá,

[13] mas andaste nos caminhos dos reis de Israel, e induziste à idolatria a Judá e os moradores de Jerusalém, segundo a idolatria da casa de Acabe, e também mataste a teus irmãos, da casa de teu pai, melhores do que tu,

[14] eis que o SENHOR castigará com grande flagelo ao teu povo, aos teus filhos, às tuas mulheres e todas as tuas possessões.

[15] Tu terás grande enfermidade nas tuas entranhas, enfermidade que aumentará dia após dia, até que saiam as tuas entranhas.

[16] Despertou, pois, o SENHOR contra Jeorão o ânimo dos filisteus e dos arábios que estão do lado dos etíopes.

[17] Estes subiram a Judá, deram contra ele e levaram todos os bens que se acharam na casa do rei, como também a seus filhos e as suas mulheres; de modo que não lhe

[10]Így pártoltak el az edómiak Júdától mindmáig. Ugyanebben az időben pártolt el tőle Libná is, mert Jórám elhagyta ősei Istenét, az URat.

[11]Ő is csináltatott áldozóhalmokat Júda hegyein, és így paráznaságba vitte Jeruzsálem lakóit, és félrevezette Júdát.

[12]Eljutott azonban hozzá Illés próféta írása, amely így hangzott: Ezt mondja az ÚR, ősödnek, Dávidnak az Istene: Mivel nem apádnak, Jósáfátnak az útján jártál, sem Ászának, Júda királyának az útján,

[13]hanem Izráel királyainak az útján jártál, és paráznaságba vitted Júdát meg Jeruzsálem lakóit, ahogyan Aháb háza népe is paráznaságba vitte népét, sőt még testvéreidet, apád háza népét is legyilkoltattad, akik jobbak voltak nálad,

[14]azért az ÚR nagy csapással sújtja népedet, fiaidat, feleségeidet és egész vagyonodat.

[15]Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, annyira, hogy betegséged miatt mindennap kijön a beled.

[16]Majd fölingerelte az ÚR Jórám ellen a filiszteusokat és az arabokat, akik az etiópok mellett laktak.

[17]Fölvonultak Júda ellen, betörtek oda, és elvittek minden kincset, ami csak található volt a király palotájában, sőt fiait és feleségeit is. Nem maradt más fia, csak Jóáház, a legkisebbik fiú.

deixaram filho algum, senão Jeoacaz, o mais moço deles.

[18] Depois de tudo isto, o SENHOR o feriu nas suas entranhas com enfermidade incurável.

[18]Mindezek után gyógyíthatatlan bélbajjal verte meg őt az ÚR.

[19] E, aumentando esta dia após dia, ao cabo de dois anos, saíram-lhe as entranhas por causa da enfermidade, e morreu com terríveis agonias. O seu povo não lhe queimou aromas, como se fez a seus pais.

[19]Így ment ez napról napra, és amikor eljött életének a vége, két napig kizáródott a bele a betegség miatt, és szörnyű kínok között halt meg. Népe nem gyújtott tüzet a tiszteletére, ahogy ősei tiszteletére gyújtott.

Jórám halála
(Vö. 2 Kir 8,17. 23–25; 10,12–14)

[20] Era ele da idade de trinta e dois anos quando começou a reinar e reinou oito anos em Jerusalém. E se foi sem deixar de si saudades; sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis.

[20]Harminckét éves volt, amikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. Elment örömtelenül, és eltemették Dávid városában, de nem a királyi sírba.

2 Crônicas 22

2 Krónikák 22

O reinado de Acazias
2 Reis 8.25-29

[1] Os moradores de Jerusalém, em lugar de Jeorão, fizeram rei a Acazias, seu filho mais moço; porque a tropa, que viera com os arábios ao arraial, tinha matado todos os mais velhos. Assim, reinou Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá.

[1]Utána Jeruzsálem lakói a legkisebb fiát, Ahazját tették királlyá, mert az idősebbeket mind legyilkolta az a rablócsapat, amely az arabokkal a táborra tört. Így lett királlyá Ahazjá, Jórámnak, Júda királyának a fia.

Ahazjá uralkodása
(Vö. 2 Kir 8,26–29; 9)

[2] Era Acazias de vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou um ano em Jerusalém.

[2]Negyvenkét éves volt Ahazjá, amikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Ataljá volt, Omrí unokája.

[3] Sua mãe, filha de Onri, chamava-se Atalia. Ele também andou nos caminhos da casa de Acabe; porque sua mãe era

[3]Ő is Aháb házának az útjain járt, mert anyja volt a tanácsadója, aki bűnbe vitte.

quem o aconselhava a proceder iniquamente.

[4] Fez o que era mau perante o SENHOR, como os da casa de Acabe; porque eles eram seus conselheiros depois da morte de seu pai, para a sua perdição.

[5] Também andou nos conselhos deles e foi com Jorão, filho de Acabe, rei de Israel, a Ramote-Gileade, à peleja contra Hazael, rei da Síria; e os siros feriram Jorão.

[6] Então, voltou para Jezreel, para curar-se das feridas que lhe fizeram em Ramá, quando pelejou contra Hazael, rei da Síria; e desceu Acazias, filho de Jeorão, rei de Judá, para ver a Jorão, filho de Acabe, em Jezreel, porquanto estava doente.

Jeú mata a Acazias

[7] Foi da vontade de Deus que Acazias, para a sua ruína, fosse visitar a Jorão; porque, vindo ele, saiu com Jorão para encontrar-se com Jeú, filho de Ninsi, a quem o SENHOR tinha ungido para desarraigar a casa de Acabe.

[8] Ao executar Jeú juízo contra a casa de Acabe, achou os príncipes de Judá e os filhos dos irmãos de Acazias, que o serviam, e os matou.

[9] Depois, mandou procurar a Acazias, e, achando-o em Samaria, onde se havia escondido, o trouxeram a Jeú e o mataram; seus próprios servos o sepultaram, porque diziam: É filho de Josafá, que buscou ao SENHOR de todo o

[4]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, éppúgy, mint Aháb háza, mert vesztére, apja halála után, ugyanazok maradtak az ő tanácsadói is.

[5]Az ő tanácsukat követte akkor is, amikor Jórámmal, Aháb fiával, Izráel királyával együtt háborút viselt Hazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádért, de az arámok megsebesítették Jórámot.

[6]Ezért visszatért Jezréelbe, hogy kigyógyíttassa magát a sebekből, amelyeket Rámában ejtettek rajta, amikor Hazáél, Arám királya ellen harcolt. Ahazjá, Jórám fia, Júda királya pedig elment, hogy meglátogassa Jórámot, Aháb fiát Jezréelben, mert beteg volt.

[7]De Isten akaratából vesztére lett Ahazjának, hogy Jórámhoz ment. Mert odaérve, kivonult Jórámmal együtt Jéhú, Nimsí fia ellen, akit az ÚR fölkenetett, hogy Aháb házát kiirtsa.

[8]Amikor Jéhú ítéletet tartott Aháb háza fölött, ott találta Júda vezéreit és Ahazjá testvéreinek a fiait, akik Ahazjá szolgálatára álltak, és legyilkoltatta őket.

[9]Ahazját is megkerestette, és elfogták őt, mert Samáriában rejtőzött, és elvitték Jéhúhoz, aki megölette. De eltemették őt, mert ezt mondták róla: Jósáfát unokája volt, aki tiszta szívvel kereste az URat. Ahazjá családjából azonban nem volt

coração. E ninguém houve na casa de Acazias que pudesse reinar.

Atalia usurpa o trono
2 Reis 11.1-3

10 Vendo Atalia, mãe de Acazias, que seu filho era morto, levantou-se e destruiu toda a descendência real da casa de Judá.

11 Mas Jeosabeate, filha do rei, tomou a Joás, filho de Acazias, e o furtou dentre os filhos do rei, aos quais matavam, e o pôs e à sua ama numa câmara interior; assim, Jeosabeate, a filha do rei Jeorão, mulher do sacerdote Joiada e irmã de Acazias, o escondeu de Atalia, e não foi morto.

12 Joás esteve com eles seis anos na Casa de Deus, e Atalia reinou no país.

2 Crônicas 23

Joás ungido rei de Judá
2 Reis 11.4-12

1 No sétimo ano, Joiada se animou e entrou em aliança com os capitães de cem: Azarias, filho de Jeroão, Ismael, filho de Joanã, Azarias, filho de Obede, Maaséias, filho de Adaías, e Elisafate, filho de Zicri.

2 Estes percorreram Judá, e congregaram os levitas de todas as cidades de Judá e os cabeças das famílias de Israel, e vieram para Jerusalém.

3 Toda essa congregação fez aliança com o rei na Casa de Deus; e Joiada lhes disse: Eis que reinará o filho do rei, como falou o SENHOR a respeito dos filhos de Davi.

senki, akinek lett volna ereje magához ragadni a királyságot.

Ataljá magához ragadja a hatalmat
(Vö. 2 Kir 11,1–3)

10Amikor Ataljá, Ahazjá anyja látta, hogy meghalt a fia, fogta magát, és kipusztított Júdában minden gyermeket, aki a királyi családból származott.
11De Jósabat, a király leánya fogta Jóást, Ahazjá fiát, és kilopta őt a király fiai közül, akiket halálra szántak, és őt meg a dajkáját a hálószobába vitte. Így rejtette el őt Ataljá elől Jósabat, Jórám király leánya, Jójádá főpap felesége, aki Ahazjá húga volt; így Jóást nem tudta Ataljá megöletni.
12Hat évig rejtegették maguknál, az Isten házában. Az országban pedig Ataljá uralkodott.

2 Krónikák 23

Jójádá főpap Jóást teszi királlyá
(Vö. 2 Kir 11,4–16)

1A hetedik évben nekibátorodott Jójádá, és szövetkezett a századosokkal: Azarjával, Jeróhám fiával, Jismáéllal, Jóhánán fiával, Azarjával, Óbéd fiával, Maaszéjával, Adájá fiával és Elísáfáttal, Zikrí fiával.
2Ezek bejárták Júdát, összegyűjtötték Júda valamennyi városából a lévitákat meg Izráel családfőit, és Jeruzsálembe jöttek.
3Az egész gyülekezet szövetséget kötött a királlyal az Isten házában. Ezt mondta nekik Jójádá: A király fiának kell uralkodnia, mert az ÚR ígérete Dávid fiainak szól!

[4] Esta é a obra que haveis de fazer: uma terça parte de vós, sacerdotes e levitas, que entrais no sábado, servirá de guardas da porta;

[5] outra terça parte estará na casa do rei; e a outra terça parte, à Porta do Fundamento; e todo o povo estará nos pátios da Casa do SENHOR.

[6] Porém ninguém entre na Casa do SENHOR, senão os sacerdotes e os levitas que ministram; estes entrarão, porque são santos; mas todo o povo guardará o preceito do SENHOR.

[7] Os levitas rodearão o rei, cada um de armas na mão, e qualquer que entrar na casa, seja morto; estareis com o rei quando entrar e quando sair.

[8] Fizeram, pois, os levitas e todo o Judá segundo tudo quanto lhes ordenara o sacerdote Joiada; tomou cada um os seus homens, tanto os que entravam como os que saíam no sábado; porquanto o sacerdote Joiada não despediu os turnos.

[9] O sacerdote Joiada entregou aos capitães de cem as lanças, os paveses e os escudos que haviam sido do rei Davi e estavam na Casa de Deus.

[10] Dispôs todo o povo, cada um de armas na mão, desde o lado direito da casa real até ao seu lado esquerdo, e até ao altar, e até ao templo, para rodear o rei.

[4]Ezt tegyétek tehát: egyharmada azoknak a papoknak és lévitáknak, akik szombaton lépnek szolgálatba, őrizze az ajtókat,

[5]egyharmada a királyi palotánál, egyharmada pedig a Jeszód-kapunál legyen. Az egész hadinép pedig legyen az Úr háza udvaraiban.

[6]Senki se menjen be az Úr házába; csak a papok és a szolgálatukat végző léviták mehetnek be, mert ők szentek. Az egész nép pedig tartsa meg, amit elrendelt az Úr!

[7]A léviták vegyék körül a királyt, legyen mindenkinek kezében a fegyvere; aki pedig a templomba be akar hatolni, azt meg kell ölni! A király mellett legyetek, akármerre jár!

[8]A léviták és egész Júda mindenben úgy jártak el, ahogyan Jójádá főpap megparancsolta. Mindegyik maga mellé vette az embereit, a szombaton szolgálatba lépők mellett azokat is, akik szombaton letették a szolgálatot, mert Jójádá főpap nem engedte el ezeket a csapatokat.

[9]Jójádá, a főpap pedig odaadta a századosoknak Dávid király lándzsáit, kis és nagy pajzsait, amelyek az Isten házában voltak.

[10]Odaállította az egész hadinépet dárdával a kezükben a templom jobb oldalától a templom bal oldaláig, az oltárhoz és a templomhoz, és körülvették a királyt.

[11] Então, trouxeram para fora o filho do rei, puseram-lhe a coroa, entregaram-lhe o Livro do Testemunho e o constituíram rei; Joiada e seus filhos o ungiram e gritaram: Viva o rei!

[11]Akkor kivezették a király fiát, és fejére tették a koronát; kezébe adták az uralkodás okmányát, és így királlyá választották, Jójádá és a fiai pedig fölkenték őt, és felkiáltottak: Éljen a király!

A morte de Atalia
2 Reis 11.13-16

[12] Ouvindo Atalia o clamor do povo que corria e louvava o rei, veio para onde este se achava na Casa do SENHOR;

[12]Meghallotta Ataljá az odaözönlő nép lármáját, akik a királyt dicsőítették, ezért bement a nép közé az ÚR házába.

[13] olhou, e eis que o rei estava junto à coluna, à entrada, e os capitães e os que tocavam trombetas, junto ao rei; e todo o povo da terra se alegrava, e se tocavam trombetas. Também os cantores com os instrumentos músicos dirigiam o canto de louvores. Então, Atalia rasgou os seus vestidos e clamou: Traição! Traição!

[13]Amikor látta, hogy a király ott áll az emelvényen a bejáratnál, a király körül pedig ott vannak a parancsnokok és a kürtösök, az egész köznép meg örül, és fújja a kürtöket, és látta az énekeseket a hangszerekkel, akik a dicsérő énekeket vezették, akkor Ataljá megszaggatta a ruháját, és ezt mondta: Összeesküvés! Összeesküvés!

[14] Porém o sacerdote Joiada trouxe para fora os capitães que comandavam as tropas e disse-lhes: Fazei-a sair por entre as fileiras; se alguém a seguir, matai-o à espada. Porque o sacerdote tinha dito: Não a matem na Casa do SENHOR.

[14]De Jójádá főpap azt parancsolta a haderő élén álló századosoknak: Vezessétek ki a sorok között; ha pedig valaki utánamegy, azt öljétek meg fegyverrel! A főpap ugyanis nem akarta, hogy az ÚR házában öljék meg.

[15] Lançaram mão dela; e ela, pelo caminho da entrada dos cavalos, foi à casa do rei, onde a mataram.

[15]Akkor kituszkolták, és amikor a királyi palota kocsibejárójához ért, ott megölték.

A aliança de Joiada
2 Reis 11.17-21

Jójádá főpap lerombolja Baal templomát
(Vö. 2 Kir 11,17–20)

[16] Joiada fez aliança entre si mesmo, o povo e o rei, para serem eles o povo do SENHOR.

[16]Jójádá azután szövetséget kötött az ÚR, az egész nép és a király között, hogy az ÚR népe lesznek.

[17] Então, todo o povo se dirigiu para a casa de Baal e a derribaram; despedaçaram os seus altares e as suas imagens e a Matã,

[17]Azután az egész nép behatolt Baal templomába, és lerombolta azt. Oltárait és bálványképeit összezúzták, Mattánt, Baal

sacerdote de Baal, mataram perante os altares.

[18] Entregou Joiada a superintendência da Casa do SENHOR nas mãos dos sacerdotes levitas, a quem Davi designara para o encargo da Casa do SENHOR, para oferecerem os holocaustos do SENHOR, como está escrito na Lei de Moisés, com alegria e com canto, segundo a instituição de Davi.

[19] Colocou porteiros às portas da Casa do SENHOR, para que nela não entrasse ninguém que de qualquer forma fosse imundo.

[20] Tomou os capitães de cem, os nobres, os governadores do povo e todo o povo da terra, e todos estes conduziram, da Casa do SENHOR, o rei; passaram, pela porta superior, para a casa do rei e assentaram o rei no trono do reino.

[21] Alegrou-se todo o povo da terra, e a cidade ficou tranqüila, pois haviam matado Atalia à espada.

2 Crônicas 24

O reinado de Joás
2 Reis 12.1-19

[1] Tinha Joás sete anos de idade quando começou a reinar e quarenta anos reinou em Jerusalém.

[2] Era o nome de sua mãe Zíbia, de Berseba. Fez Joás o que era reto perante o SENHOR todos os dias do sacerdote Joiada.

papját pedig meggyilkolták az oltárok előtt.

[18]Jójádá a papokra és a lévitákra bízta az ÚR háza felügyeletét, ahogyan Dávid osztotta be őket az ÚR házához, hogy égőáldozatokat mutassanak be az ÚRnak, örvendezve, amint az meg van írva Mózes törvényében, és énekelve, Dávid rendelkezése szerint.

[19]Kapuőröket rendelt az ÚR háza kapuihoz, hogy ne mehessen be senki, aki bármi okból tisztátalan.

[20]Majd maga mellé vette a századosokat, az előkelőket és azokat, akik a népen uralkodtak, meg az ország egész népét, és lekísérték a királyt az ÚR házából. A Felső-kapun keresztül bevonultak a királyi palotába, és a királyi trónra ültették a királyt.

[21]Az ország egész népe örült, a város pedig nyugodt maradt, noha Ataliát megölték fegyverrel.

2 Krónikák 24

Jóás kijavíttatja a templomot
(Vö. 2 Kir 12,1–17)

[1]Jóás hétéves korában lett király, és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Cibjá volt, Beérsebából származott.

[2]Jóás Jójádá főpap egész életében azt tette, amit helyesnek lát az ÚR.

3 Tomou-lhe Joiada duas mulheres; e gerou filhos e filhas.

4 Depois disto, resolveu Joás restaurar a Casa do SENHOR.

5 Reuniu os sacerdotes e os levitas e lhes disse: Saí pelas cidades de Judá e levantai dinheiro de todo o Israel para repdärardes a casa do vosso Deus, de ano em ano; e, vós, apressai-vos nisto. Porém os levitas não se apressaram.

6 Mandou o rei chamar a Joiada, o chefe, e lhe perguntou: Por que não requereste dos levitas que trouxessem de Judá e de Jerusalém o imposto que Moisés, servo do SENHOR, pôs sobre a congregação de Israel, para a tenda do Testemunho?

7 Porque a perversa Atalia e seus filhos arruinaram a Casa de Deus; e usaram todas as coisas sagradas da Casa do SENHOR no serviço dos baalins.

8 Deu o rei ordem e fizeram um cofre e o puseram do lado de fora, à porta da Casa do SENHOR.

9 Publicou-se, em Judá e em Jerusalém, que trouxessem ao SENHOR o imposto que Moisés, servo de Deus, havia posto sobre Israel, no deserto.

10 Então, todos os príncipes e todo o povo se alegraram, e trouxeram o imposto, e o lançaram no cofre, até acabar a obra.

11 Quando o cofre era levado por intermédio dos levitas a uma comissão real, vendo-se que havia muito dinheiro,

3 Jójádá két feleséget szerzett neki, ő pedig fiakat meg leányokat nemzett.

4 Ezek után elhatározta Jóás, hogy kijavíttatja az ÚR házát.

5 Ezért összegyűjtötte a papokat és a lévitákat, és ezt mondta nekik: Menjetek el Júda városaiba, és gyűjtsetek pénzt egész Izráelben, hogy Istenetek házát esztendőről esztendőre kijavítsák. De siessetek a dologgal! A léviták azonban nem siettek.

6 Ezért a király hívatta Jójádát, a vezetőjüket, és megkérdezte tőle: Miért nem ügyeltél arra, hogy a léviták behozzák Júdából és Jeruzsálemből azt a járandóságot, amelyet Mózes, az ÚR szolgája és a gyülekezet kirótt Izráelre a bizonyság sátra javára?!

7 Mert az elvetemült Ataljá és fiai hagyták omladozni az Isten házát, és a Baalokra fordították mindazt, ami az ÚR házának volt szentelve.

8 Ekkor azt parancsolta a király, hogy csináljanak egy ládát, és tegyék az ÚR háza kapuja elé.

9 És kihirdették Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el az ÚRnak azt a járandóságot, amelyet Mózes, az Isten szolgája kirótt Izráelre a pusztában.

10 Akkor minden vezető ember és az egész nép örömmel vitt és dobott pénzt a ládába, amíg az meg nem telt.

11 Valahányszor bevitették a ládát a lévitákkal a királyi felügyelőségre, és látták, hogy sok pénz van benne, odament

vinha o escrivão do rei e o comissário do sumo sacerdote, esvaziavam-no, tomavam-no e o levavam de novo ao seu lugar; assim faziam dia após dia e ajuntaram dinheiro em abundância,

a király kancellárja a főpap megbízottjával együtt, és kiürítették a ládát, azután megint visszavitték a helyére. Így jártak el időről időre, és sok pénzt gyűjtöttek össze.

12 o qual o rei e Joiada davam aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR; contrataram pedreiros e carpinteiros, para restaurarem a Casa do SENHOR, como também os que trabalhavam em ferro e em bronze, para repararem a Casa do SENHOR.

12Ezt azután átadta a király és Jójádá az ÚR házán folyó munka vezetőinek. Ezek pedig kőfaragókat és ácsokat fogadtak az ÚR háza javítására, és vasmunkásokat meg rézműveseket az ÚR házának felújítására.

13 Os que tinham o encargo da obra trabalhavam, e a reparação tinha bom êxito com eles; restauraram a Casa de Deus no seu próprio estado e a consolidaram.

13A munkások hozzáláttak, és kezük alatt jól haladtak a felújítás munkálatai. Helyreállították az Isten házát régi formájában, és megerősítették azt.

14 Tendo eles acabado a obra, trouxeram ao rei e a Joiada o resto do dinheiro, de que se fizeram utensílios para a Casa do SENHOR, objetos para o ministério e para os holocaustos, taças e outros objetos de ouro e de prata. E continuamente ofereceram holocaustos na Casa do SENHOR, todos os dias de Joiada.

14Amikor a munkát befejezték, a megmaradt pénzt elvitték a királynak és Jójádának. Ők pedig csináltattak abból fölszerelési tárgyakat az ÚR házába, a szolgálathoz való eszközöket, áldozati csészéket és arany- meg ezüstedényeket. Ezekkel mutatták be az égőáldozatokat az ÚR házában állandóan, Jójádá egész életében.

Joás bálványimádása és bűnhődése

(Vö. 2 Kir 12,18–22)

15 Envelheceu Joiada e morreu farto de dias; era da idade de cento e trinta anos quando morreu.

15Azután megöregedett Jójádá, és betelve az élettel, meghalt. Százharminc éves volt halálakor.

16 Sepultaram-no na Cidade de Davi com os reis; porque tinha feito bem em Israel e para com Deus e a sua casa.

16Dávid városában a királyok mellé temették, mivel jót cselekedett Izráelben Isten és az ő háza ügyéért.

Zacarias morto pelo rei

[17] Depois da morte de Joiada, vieram os príncipes de Judá e se prostraram perante o rei, e o rei os ouviu.

[18] Deixaram a Casa do SENHOR, Deus de seus pais, e serviram aos postes-ídolos e aos ídolos; e, por esta sua culpa, veio grande ira sobre Judá e Jerusalém.

[19] Porém o SENHOR lhes enviou profetas para os reconduzir a si; estes profetas testemunharam contra eles, mas eles não deram ouvidos.

[20] O Espírito de Deus se apoderou de Zacarias, filho do sacerdote Joiada, o qual se pôs em pé diante do povo e lhes disse: Assim diz Deus: Por que transgredis os mandamentos do SENHOR, de modo que não prosperais? Porque deixastes o SENHOR, também ele vos deixará.

[21] Conspiraram contra ele e o apedrejaram, por mandado do rei, no pátio da Casa do SENHOR.

[22] Assim, o rei Joás não se lembrou da beneficência que Joiada, pai de Zacarias, lhe fizera, porém matou-lhe o filho; este, ao expirar, disse: O SENHOR o verá e o retribuirá.

O juízo de Deus sobre Joás

[23] Antes de se findar o ano, subiu contra Joás o exército dos siros; e, vindo a Judá e a Jerusalém, destruíram, dentre o povo, a todos os seus príncipes, cujo despojo remeteram ao rei de Damasco.

[17]Jójádá halála után azonban odamentek Júda vezető emberei a királyhoz, és leborultak előtte. A király hallgatott rájuk, [18]és elhagyták őseik Istenének, az ÚRnak a házát, és szent fákat meg bálványszobrokat tiszteltek. Emiatt a vétkük miatt szállt az ÚR haragja Júdára és Jeruzsálemre.

[19]Küldött hozzájuk prófétákat, hogy térítsék meg őket az ÚRhoz. Azok figyelmeztették is őket, de nem figyeltek rájuk.

[20]Akkor az Isten felruházta lelkével Zekarját, Jójádá főpap fiát, aki a nép elé állt, és ezt mondta nekik: Így szól az Isten: Miért szegtétek meg az ÚR parancsolatait? Nem válik az a javatokra! Mivel elhagytátok az URat, ő is elhagyott benneteket.

[21]Erre azok összeesküdtek ellene, és a király parancsára ott, az ÚR háza udvarában megkövezték.

[22]Nem gondolt Jóás király arra a szeretetre, amelyet annak az apja, Jójádá tanúsított iránta, hanem legyilkoltatta a fiát. Amikor Zekarjá haldoklott, azt mondta: Lássa meg ezt az ÚR, és torolja meg!

[23]Egy év múlva fölvonult ellene Arám hadereje. Betörtek Júdába és Jeruzsálembe, és megölték a hadinép valamennyi vezérét, akik a nép élén álltak, az összes zsákmányt pedig elküldték Damaszkusz királyának.

[24] Ainda que o exército dos siros viera com poucos homens, contudo, o SENHOR lhes permitiu vencer um exército mui numeroso dos judeus, porque estes deixaram o SENHOR, Deus de seus pais. Assim, executaram os siros os juízos de Deus contra Joás.

[24]Bár kevés emberrel tört be az arám sereg, mégis igen nagy haderőt adott kezükbe az ÚR, mivel ezek elhagyták őseik Istenét, az URat. Így hajtották végre Jóáson az ítéletet.

A conspiração contra o rei Joás
2 Reis 12.20-21

[25] Quando os siros se retiraram dele, deixando-o gravemente enfermo, conspiraram contra ele os seus servos, por causa do sangue dos filhos do sacerdote Joiada, e o feriram no seu leito, e morreu.

[25]Amikor eltávoztak tőle, súlyos betegségben hagyták hátra, udvari emberei pedig összeesküvést szőttek ellene Jójádá főpap fiának a vére miatt. Ágyában gyilkolták meg, és meghalt. Dávid városában temették el, de nem a királyok temetőjében.

[26] Sepultaram-no na Cidade de Davi, porém não nos sepulcros dos reis. Foram estes os que conspiraram contra ele: Zabade, filho de Simeate, a amonita, e Jeozabade, filho de Sinrite, a moabita.

[26]Ezek esküdtek össze ellene: Zábád, Simatnak, egy ammóni asszonynak a fia és Józábád, Simrítnek, egy móábi asszonynak a fia.

[27] Quanto a seus filhos, e às numerosas sentenças proferidas contra ele, e à restauração da Casa de Deus, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis. Em seu lugar, reinou Amazias, seu filho.

[27]Fiai, az ellene szóló sok prófétai fenyegetés és az Isten házának a helyreállítása meg van írva a királyokról szóló könyv magyarázatában. Utána a fia, Amacjá lett a király.

2 Crônicas 25

O reinado de Amazias
2 Reis 14.1-6

[1] Era Amazias da idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou vinte e nove anos em Jerusalém; sua mãe se chamava Jeoadã, de Jerusalém.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR; não, porém, com inteireza de coração.

2 Krónikák 25

Amacjá trónra lépése
(Vö. 2 Kir 14,1–6)

[1]Huszonöt éves korában lett király Amacjá, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jóaddán volt, Jeruzsálemből származott.

[2]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, de nem teljes szívvel.

[3] Uma vez confirmado o reino nas suas mãos, matou os seus servos que tinham assassinado o rei, seu pai.

[4] Porém os filhos deles não matou, mas fez segundo está escrito na Lei, no Livro de Moisés, no qual o SENHOR deu ordem, dizendo: Os pais não serão mortos por causa dos filhos, nem os filhos, por causa dos pais; cada qual será morto pelo seu próprio pecado.

Amazias vence os edomitas

2 Reis 14.7

[5] Amazias congregou a Judá e o pôs, segundo as suas famílias, sob chefes de mil e chefes de cem, por todo o Judá e Benjamim; contou-os de vinte anos para cima e achou trezentos mil escolhidos capazes de sair à guerra e manejar lança e escudo.

[6] Também tomou de Israel a soldo cem mil homens valentes por cem talentos de prata.

[7] Porém certo homem de Deus veio a ele, dizendo: Ó rei, não deixes ir contigo o exército de Israel; porque o SENHOR não é com Israel, isto é, com os filhos de Efraim.

[8] Porém vai só, age e sê forte; do contrário, Deus te faria cair diante do inimigo, porque Deus tem força para ajudar e para fazer cair.

[9] Disse Amazias ao homem de Deus: Que se fará, pois, dos cem talentos de prata que dei às tropas de Israel? Respondeu-lhe o

[3]Amikor királyi hatalma megszilárdult, meggyilkoltatta azokat az udvari embereket, akik meggyilkolták apját, a királyt.

[4]De a fiaikat nem ölette meg, mert így van megírva a törvényben, Mózes könyvében, amit az ÚR megparancsolt: Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek csak a maga vétkéért kelljen meghalnia!

Amacjá vétkezik az Edóm elleni háborúban

(Vö. 1 Kir 14,7)

[5]Azután összegyűjtötte Amacjá Júdát, és felállította őket családonként ezredesek és századosok vezetésével, minden júdait és benjáminit. Amikor számba vette őket húszévestől fölfelé, háromszázezer válogatott kopjás és pajzsos, hadra fogható embert talált köztük.

[6]Azonfelül Izráelből százezer vitéz harcost fogadott zsoldjába, száz talentum ezüstön.

[7]Elment azonban hozzá az Isten embere, és ezt mondta: Ne tartson veled, ó, király, Izráel serege, mert nem lesz az ÚR Izráellel, az efraimiakkal,

[8]hanem menj egyedül a harcba! Viselkedj bátran, különben bukásodat okozza Isten az ellenség előtt, mert az Istennek van ereje ahhoz, hogy megsegítsen, vagy elbuktasson.

[9]Amacjá ezt kérdezte az Isten emberétől: De mi lesz azzal a száz talentummal, amit az izráeliek csapatának adtam? Az Isten

homem de Deus: Muito mais do que isso pode dar-te o SENHOR.

10 Então, separou Amazias as tropas que lhe tinham vindo de Efraim para que voltassem para casa; pelo que muito se acendeu a ira deles contra Judá, e voltaram para casa ardendo em ira.

11 Animou-se Amazias e, conduzindo o seu povo, foi-se ao vale do Sal, onde feriu dez mil dos filhos de Seir.

12 Também os filhos de Judá prenderam vivos dez mil e os trouxeram ao cimo de um penhasco, de onde os precipitaram, de modo que todos foram esmigalhados.

13 Porém os homens das tropas que Amazias despedira, para que não fossem com ele à peleja, deram sobre as cidades de Judá, desde Samaria até Bete-Horom; feriram deles três mil e fizeram grande despojo.

Deus repreende Amazias por ser este idólatra

14 Vindo Amazias da matança dos edomitas, trouxe consigo os deuses dos filhos de Seir, tomou-os por seus deuses, adorou-os e lhes queimou incenso.

15 Então, a ira do SENHOR se acendeu contra Amazias, e mandou-lhe um profeta que lhe disse: Por que buscaste deuses que a seu povo não livraram das tuas mãos?

16 Enquanto lhe falava o profeta, disse-lhe o rei: Acaso, te pusemos por conselheiro do rei? Pára com isso. Por que teríamos de ferir-te? Então, parou o profeta, mas disse: Sei que Deus resolveu destruir-te, porque

embere így felelt: Az ÚR tud annál neked többet is adni!

10Az Efraimból érkezett csapatot különválasztotta tehát Amacjá, hogy menjenek haza. Ezek nagyon megharagudtak Júdára, és felbőszülve indultak haza.

11Amacjá pedig nekibátorodott, elindította hadinépét, elment a Sós-völgybe, és levágott tízezer széíri embert,

12tízezret pedig élve fogtak el a júdaiak. Fölvitték őket egy kőszikla tetejére, és letaszították a szikla tetejéről, úgyhogy mindnyájan halálra zúzták magukat.

13Annak a csapatnak az emberei pedig, akiket visszaküldött Amacjá, és így nem mehettek vele az ütközetbe, rátörtek Júda városaira Samáriából egészen Bét-Hórónig, levágtak háromezer embert, és nagy prédára tettek szert.

14Amikor Amacjá visszatért az edómiak elleni csatából, elhozta a széíriek istenszobrait, megtette azokat a saját isteneinek, leborult előttük, és tömjénezett nekik.

15Ezért haragra gerjedt az ÚR Amacjá ellen, és elküldött hozzá egy prófétát, aki ezt mondta neki: Miért folyamodtál ennek a népnek az isteneihez? Hiszen saját népüket sem mentették meg a kezedből!

16De amikor az így beszélt hozzá, ezt mondta neki a király: Talán a király tanácsosává tettek téged? Hagyd abba, különben megölnek! A próféta abbahagyta ugyan, de még annyit mondott: Tudom,

fizeste isso e não deste ouvidos ao meu conselho.

hogy az Isten elhatározta pusztulásodat, amiért ezt tetted, és nem hallgattál az én tanácsomra.

Amazias derrotado por Jeoás
2 Reis 14.8-14

[17] Então, Amazias, rei de Judá, tomou conselho e enviou mensageiros a Jeoás, filho de Jeoacaz, filho de Jeú, rei de Israel, dizendo: Vem, meçamos armas.

[18] Porém Jeoás, rei de Israel, respondeu a Amazias, rei de Judá: O cardo que está no Líbano mandou dizer ao cedro que lá está: Dá tua filha por mulher a meu filho; mas os animais do campo, que estavam no Líbano, passaram e pisaram o cardo.

[19] Tu dizes: Eis que feri os edomitas; e o teu coração se ensoberbeceu para te gloriares; agora, fica em casa; por que provocarias o mal para caíres tu, e Judá, contigo?

[20] Mas Amazias não quis atendê-lo; porque isto vinha de Deus, para entregá-los nas mãos dos seus inimigos, porquanto buscaram os deuses dos edomitas.

[21] Subiu, então, Jeoás, rei de Israel, e Amazias, rei de Judá, e mediram armas em Bete-Semes, que pertence a Judá.

[22] Judá foi derrotado por Israel, e fugiu cada um para sua casa.

[23] E Jeoás, rei de Israel, prendeu a Amazias, rei de Judá, filho de Joás, filho de Jeoacaz, em Bete-Semes; levou-o a Jerusalém, cujo muro ele rompeu desde a Porta de Efraim até à Porta da Esquina, quatrocentos côvados.

Amacjá vereséget szenved Izráeltől
(Vö. 2 Kir 14,8–14)

[17]Amacjá, Júda királya tanácsot tartott, és üzenetet küldött Jóáshoz, Izráel királyához, aki Jóáház fia, Jéhú unokája volt. Ezt üzente: Gyere, állj ki ellenem egy csatára!

[18]Jóás, Izráel királya ezt a választ küldte Amacjának, Júda királyának: A libánoni bogáncskóró ezt üzente a libánoni cédrusnak: Add feleségül leányodat a fiamhoz! De arra szaladt egy libánoni vadállat, és eltaposta a bogáncskórót.

[19]Te azt gondolod, hogy mivel megverted Edómot, ezért felfuvalkodottan dicsekedhetsz. Maradj csak otthon! Miért rohannál vesztedbe? Hiszen elesel Júdával együtt!

[20]De Amacjá nem hallgatott rá, mert Isten azt akarta, hogy Jóás kezébe kerüljenek, mivel Edóm isteneihez folyamodtak.

[21]Fölvonult hát Jóás, Izráel királya, és megütköztek egymással, ő meg Amacjá, Júda királya, a júdai Bét-Semesnél.

[22]De Júda vereséget szenvedett Izráeltől, és mindenki hazamenekült.

[23]Amacját, Júda királyát, aki Jóás fia, Jóáház unokája volt, elfogta Jóás, Izráel királya Bét-Semesnél, és Jeruzsálembe vitette. Azután lerombolta Jeruzsálem várfalát az Efraim-kaputól a Szöglet-kapuig négyszáz könyök hosszúságban.

[24] Tomou todo o ouro e a prata, e todos os utensílios que se acharam na Casa de Deus, com Obede-Edom, e os tesouros da casa do rei, como também reféns; e voltou para Samaria.

A morte de Amazias, de Judá
2 Reis 14.17-20

[25] Amazias, filho de Joás, rei de Judá, viveu quinze anos depois da morte de Jeoás, filho de Jeoacaz, rei de Israel.

[26] Ora, os mais atos de Amazias, tanto os primeiros como os últimos, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel?

[27] Depois que Amazias deixou de seguir ao SENHOR, conspiraram contra ele em Jerusalém, e ele fugiu para Laquis; porém enviaram após ele homens até Laquis e o mataram ali.

[28] Trouxeram-no sobre cavalos e o sepultaram junto a seus pais na Cidade de Davi.

2 Crônicas 26

O reinado de Uzias
2 Reis 14.21-22; 15.1-4

[1] Todo o povo de Judá tomou a Uzias, que era de dezesseis anos, e o constituiu rei em lugar de Amazias, seu pai.

[2] Ele edificou a Elate e a restituiu a Judá, depois que o rei descansou com seus pais.

[3] Uzias tinha dezesseis anos quando começou a reinar e cinqüenta e dois anos reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jecolias, de Jerusalém.

[24]Elvitte az Isten házában és az Óbéd-Edómnál talált összes aranyat, ezüstöt és minden fölszerelést meg a királyi palota kincseit, azonkívül túszokat is szedett, és így tért vissza Samáriába.

Amacját meggyilkolják Lákísban
(Vö. 2 Kir 14,17–20)

[25]Amacjá, Jóás fia, Júda királya még tizenöt évig élt Jóásnak, Jóáház fiának, Izráel királyának a halála után.

[26]Amacjá egyéb dolgai elejétől a végéig meg vannak írva a Júda és Izráel királyairól szóló könyvben.

[27]Attól az időtől fogva, hogy Amacjá eltért az Úrtól, összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben, ezért Lákísba menekült. De utánaküldtek Lákísba, és ott megölték.

[28]Majd visszavitték lovakon, és eltemették ősei mellé Júda fővárosában.

2 Krónikák 26

Uzzijjá trónra lépése
(Vö. 2 Kir 14,21–22; 15,1–4)

[1]Akkor Júda egész népe fogta, és a tizenhat éves Uzzijját tette királlyá apja, Amacjá helyett.

[2]Ő építette ki Élatot, amelyet visszacsatolt Júdához azután, hogy a király pihenni tért őseihez.

[3]Tizenhat éves volt Uzzijjá, amikor uralkodni kezdett, és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jekoljá volt, Jeruzsálemből származott.

[4] Ele fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Amazias, seu pai.

[4]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja, Amacjá tette.

Uzzijjá hitének jutalma
(Vö. 2 Kir 14,22)

[5] Propôs-se buscar a Deus nos dias de Zacarias, que era sábio nas visões de Deus; nos dias em que buscou ao SENHOR, Deus o fez prosperar.

[5]Az Istent kereste Zekarjá idejében, aki istenfélelemre tanította, és amíg az URat kereste, sikert adott neki az Isten.

[6] Saiu e guerreou contra os filisteus e quebrou o muro de Gate, o de Jabné e o de Asdode; e edificou cidades no território de Asdode e entre os filisteus.

[6]Uzzijjá háborút indított a filiszteusok ellen, és lerombolta Gát, Jabné és Asdód várfalát, sőt városokat épített Asdódnál és a filiszteusok között.

[7] Deus o ajudou contra os filisteus, e contra os arábios que habitavam em Gur-Baal, e contra os meunitas.

[7]Isten megsegítette őt a filiszteusok, a Gúr-Baalban lakó arabok és a meúniak ellen.

[8] Os amonitas deram presentes a Uzias, cujo renome se espalhara até à entrada do Egito, porque se tinha tornado em extremo forte.

[8]Az ammóniak is adót fizettek Uzzijjának, és eljutott a híre egészen Egyiptomig, mert egyre jobban megerősödött.

[9] Também edificou Uzias torres em Jerusalém, à Porta da Esquina, à Porta do Vale e à Porta do Ângulo e as fortificou.

[9]Azután őrtornyokat építtetett Uzzijjá Jeruzsálemben a Szöglet-kapunál, a Völgy-kapunál meg a Sarok fölött, és megerősítette azokat.

[10] Também edificou torres no deserto e cavou muitas cisternas, porque tinha muito gado, tanto nos vales como nas campinas; tinha lavradores e vinhateiros, nos montes e nos campos férteis, porque era amigo da agricultura.

[10]A pusztában is építtetett őrtornyokat, és sok kutat ásatott, mert sok jószága volt a Sefélá-alföldön és a síkságon. Földművesei és szőlőmunkásai voltak a hegyeken és a gyümölcsösben, mert szerette a földművelést.

[11] Tinha também Uzias um exército de homens destros nas armas, que saíam à guerra em tropas, segundo o rol feito pelo escrivão Jeiel e Maaséias, oficial, sob a direção de Hananias, um dos príncipes do rei.

[11]Volt Uzzijjának jól képzett harcosokból álló hadereje is, amely csapattestenként vonult a harcba. Ezeknek a számát Jeíél kancellár és Maaszéjá elöljáró segítségével Hananjá, a király egyik parancsnoka állapította meg.

[12] O número total dos cabeças das famílias, homens valentes, era de dois mil e seiscentos.

[13] Debaixo das suas ordens, havia um exército guerreiro de trezentos e sete mil e quinhentos homens, que faziam a guerra com grande poder, para ajudar o rei contra os inimigos.

[14] Preparou-lhes Uzias, para todo o exército, escudos, lanças, capacetes, couraças e arcos e até fundas para atirar pedras.

[15] Fabricou em Jerusalém máquinas, de invenção de homens peritos, destinadas para as torres e cantos das muralhas, para atirarem flechas e grandes pedras; divulgou-se a sua fama até muito longe, porque foi maravilhosamente ajudado, até que se tornou forte.

Uzias é atacado de lepra

2 Reis 15.5-7

[16] Mas, havendo-se já fortificado, exaltou-se o seu coração para a sua própria ruína, e cometeu transgressões contra o SENHOR, seu Deus, porque entrou no templo do SENHOR para queimar incenso no altar do incenso.

[17] Porém o sacerdote Azarias entrou após ele, com oitenta sacerdotes do SENHOR, homens da maior firmeza;

[18] e resistiram ao rei Uzias e lhe disseram: A ti, Uzias, não compete queimar incenso perante o SENHOR, mas aos sacerdotes, filhos de Arão, que são consagrados para este mister; sai do santuário, porque

[12]A hadköteles vitézek családfőinek a száma összesen kétezer-hatszáz volt.

[13]Az ő parancsnokságuk alá tartozó haderő háromszázhétezer-ötszáz jól képzett harcosból állt, akik hatalmas erővel segítették a királyt az ellenség ellen.

[14]Fölszerelte Uzzijjá az egész sereget pajzzsal, dárdával, sisakkal, páncéllal, íjjal és parittyakővel.

[15]Csináltatott Jeruzsálemben ötletes hadigépeket az őrtornyokra és a szegletbástyákra, nyilak és nagy kövek kilövésére. Így aztán messzire eljutott a híre, mert ezekben csodálatos segítséget kapott; végül igen megerősödött.

Uzzijjá felfuvalkodása és poklossága

(Vö. 2 Kir 15,5)

[16]Amikor azonban megerősödött, vesztére felfuvalkodott, és vétkezett Istene, az Úr ellen. Bement ugyanis az Úr templomába, hogy illatáldozatot mutasson be az illatáldozati oltáron.

[17]De bement utána Azarjá főpap és vele együtt az Úr papjai, nyolcvan erős ember.

[18]Elébe álltak Uzzijjá királynak, és ezt mondták neki: Nem a te dolgod, Uzzijjá, hogy illatáldozatot mutass be az Úrnak, hanem Áron fiaié, a papoké, akiket azért szenteltek föl, hogy ők mutassák be az illatáldozatot. Menj ki a szentélyből, mert

transgrediste; nem será isso para honra tua da parte do SENHOR Deus.

[19] Então, Uzias se indignou; tinha o incensário na mão para queimar incenso; indignando-se ele, pois, contra os sacerdotes, a lepra lhe saiu na testa perante os sacerdotes, na Casa do SENHOR, junto ao altar do incenso.

[20] Então, o sumo sacerdote Azarias e todos os sacerdotes voltaram-se para ele, e eis que estava leproso na testa, e apressadamente o lançaram fora; até ele mesmo se deu pressa em sair, visto que o SENHOR o ferira.

[21] Assim, ficou leproso o rei Uzias até ao dia da sua morte; e morou, por ser leproso, numa casa separada, porque foi excluído da Casa do SENHOR; e Jotão, seu filho, tinha a seu cargo a casa do rei, julgando o povo da terra.

[22] Quanto aos mais atos de Uzias, tanto os primeiros como os últimos, o profeta Isaías, filho de Amoz, os escreveu.

[23] Descansou Uzias com seus pais, e, com seus pais, o sepultaram no campo do sepulcro que era dos reis; porque disseram: Ele é leproso. E Jotão, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 27

O reinado de Jotão
2 Reis 15.32-38

[1] Tinha Jotão vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e dezesseis anos

vétkeztél, és ez nem válik dicsőségedre az ÚRistennél!

[19]Erre felbőszült Uzzijjá, akinek éppen a kezében volt az illatáldozathoz való tömjénező. De amikor felbőszült a papok ellen, poklos folt jelent meg a homlokán az ÚR házában levő papok előtt, az illatáldozati oltár mellett.

[20]Amikor aztán Azarjá főpap és a többi pap feléje fordult, meglátták a poklos foltot a homlokán. Ekkor kiűzték onnan, de ő maga is sietve távozott, mert az ÚR verte meg őt.

[21]Uzzijjá király poklos maradt halála napjáig, és egy elkülönített házban lakott poklosan, mert kizárták az ÚR házából. Fia, Jótám állt a királyi palota élén, ő bíráskodott az ország népe fölött.

Uzzijjá halála
(Vö. 2 Kir 15,6–7)

[22]Uzzijjá egyéb dolgait elejétől a végéig megírta Ézsaiás próféta, Ámóc fia.

[23]Azután Uzzijjá pihenni tért őseihez, és eltemették ősei mellé a királyi temető mezejébe, mert megállapították róla, hogy poklos. Utána a fia, Jótám lett a király.

2 Krónikák 27

Jótám uralkodása
(Vö. 2 Kir 15,32–38)

[1]Huszonöt éves volt Jótám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig

reinou em Jerusalém. Era o nome de sua mãe Jerusa, filha de Zadoque.

2 Fez o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo o que fizera Uzias, seu pai, exceto que não entrou no templo do SENHOR. E o povo continuava na prática do mal.

3 Ele edificou a porta de cima da Casa do SENHOR e também edificou muitas obras sobre o Muro de Ofel.

4 Também edificou cidades na região montanhosa de Judá e nos bosques, castelos e torres.

5 Ele também guerreou contra o rei dos filhos de Amom e prevaleceu sobre eles, de modo que os filhos de Amom, naquele ano, lhe deram cem talentos de prata, dez mil coros de trigo e dez mil de cevada; isto lhe trouxeram os filhos de Amom também no segundo e no terceiro ano.

6 Assim, Jotão se foi tornando mais poderoso, porque dirigia os seus caminhos segundo a vontade do SENHOR, seu Deus.

7 Quanto aos mais atos de Jotão, todas as suas guerras e empreendimentos, eis que tudo está escrito no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

8 Tinha vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém.

9 Descansou Jotão com seus pais, e o sepultaram na Cidade de Davi; e Acaz, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 28

O reinado de Acaz

uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jerúsá volt, Cádók leánya.

2Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja, Uzzijjá, csakhogy ő nem ment be az ÚR templomába. A nép azonban továbbra is romlott volt.

3Ő építtette meg az ÚR háza felső kapuját, és sokat építtetett a Várhegy kőfalán is.

4Júda hegyvidékén városokat emelt, az erdőkben pedig várakat és őrtornyokat építtetett.

5Harcolt az ammóniak királya ellen, és le is győzte. Az ammóniak abban az esztendőben száz talentum ezüstöt, tízezer kór búzát és tízezer kór árpát fizettek neki. Ugyanannyit küldtek neki az ammóniak a második és a harmadik évben is.

6Nagy hatalomra tett szert Jótám, mert állhatatosan Istenének, az ÚRnak az útján járt.

7Jótám egyéb dolgai, háborúi és életútja meg vannak írva az Izráel és Júda királyairól szóló könyvben.

8Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben.

9Azután Jótám pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Áház lett a király.

2 Krónikák 28

Áház istentelen uralkodása

2 Reis 16.1-4

[1] Tinha Acaz vinte anos de idade quando começou a reinar e reinou dezesseis anos em Jerusalém; e não fez o que era reto perante o SENHOR, como Davi, seu pai.

[2] Andou nos caminhos dos reis de Israel e até fez imagens fundidas a baalins.

[3] Também queimou incenso no vale do filho de Hinom e queimou a seus próprios filhos, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR lançara de diante dos filhos de Israel.

[4] Também sacrificou e queimou incenso nos altos e nos outeiros, como também debaixo de toda árvore frondosa.

[5] Pelo que o SENHOR, seu Deus, o entregou nas mãos do rei dos siros, os quais o derrotaram e levaram dele em cativeiro uma grande multidão de presos, que trouxeram a Damasco; também foi entregue nas mãos do rei de Israel, o qual lhe infligiu grande derrota.

[6] Porque Peca, filho de Remalias, matou em Judá, num só dia, cento e vinte mil, todos homens poderosos, por terem abandonado o SENHOR, Deus de seus pais.

[7] Zicri, homem valente de Efraim, matou a Maaséias, filho do rei, a Azricão, alto oficial do palácio, e a Elcana, o segundo depois do rei.

[8] Os filhos de Israel levaram presos de Judá, seu povo irmão, duzentos mil: mulheres, filhos e filhas; e saquearam

(Vö. 2 Kir 16,1–4)

[1]Húszéves volt Áház, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. De nem azt tette, amit ősatyja, Dávid, amit helyesnek lát az ÚR,

[2]hanem Izráel királyainak az útján járt, sőt istenszobrokat is csináltatott a Baaloknak.

[3]Tömjénezett a Ben-Hinnóm-völgyben, és még a fiait is elégette áldozatul, azoknak a népeknek az utálatos szokása szerint, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

[4]Áldozott és tömjénezett az áldozóhalmokon, a dombokon és minden zöldellő fa alatt.

Izráel és Arám Áház ellen támad

(Vö. 2 Kir 16,5–6)

[5]Ezért Arám királyának a kezébe adta őt Istene, az ÚR. Megverték, sok foglyot hurcoltak el tőle, és Damaszkuszba vitték őket. Izráel királyának is a kezébe került, és az is nagy vereséget mért rá.

[6]Pekah, Remaljá fia ugyanis levágott Júdában egyetlen nap alatt százhúszezer embert, akik mind bátor harcosok voltak, de elhagyták őseik Istenét, az URat.

[7]Zikrí, egy efraimi vitéz pedig meggyilkolta Maaszéját, a király fiát, Azríkámot, a palota felügyelőjét és Elkánát, a király helyettesét.

[8]Az izráeliek fogságba vittek honfitársaik közül kétszázezer asszonyt, fiút és leányt. Gazdag zsákmányt is szereztek tőlük, és a zsákmányt elvitték Samáriába.

deles grande despojo e o trouxeram para Samaria.

[9] Mas estava ali um profeta do SENHOR, cujo nome era Odede, o qual saiu ao encontro do exército que vinha para Samaria e lhe disse: Eis que, irando-se o SENHOR, Deus de vossos pais, contra Judá, os entregou nas vossas mãos, e vós os matastes com tamanha raiva, que chegou até aos céus.

[10] Agora, cuidais em sujeitar os filhos de Judá e Jerusalém, para vos serem escravos e escravas; acaso, não sois vós mesmos culpados contra o SENHOR, vosso Deus?

[11] Agora, pois, atendei-me e fazei voltar os presos que trouxestes cativos de vossos irmãos, porque o brasume da ira do SENHOR está sobre vós.

[12] Então, se levantaram alguns homens dentre os cabeças dos filhos de Efraim, a saber, Azarias, filho de Joanã, Berequias, filho de Mesilemote, Jeizquias, filho de Salum, e Amasa, filho de Hadlai, contra os que voltavam da batalha

[13] e lhes disseram: Não fareis entrar aqui esses cativos, porque intentais acrescentar aos nossos pecados e à nossa culpa diante do SENHOR ainda outros; a nossa culpa já é grande, e o brasume da ira do SENHOR está sobre nós.

[14] Então, os homens armados deixaram os presos e o despojo diante dos príncipes e de toda a congregação.

[9]De volt ott az ÚRnak egy prófétája, név szerint Ódéd; ez kiment a Samáriához érkező sereg elé, és ezt mondta: Őseitek Istene, az ÚR haragra gerjedt Júda ellen, és a kezetekbe adta őket, ti pedig sokat levágtatok közülük eget verő indulatotokban.

[10]Ezért most azt gondoljátok, hogy leigázhatjátok a júdaiakat és a jeruzsálemieket, hogy a rabszolgáitok és a rabszolganőitek legyenek, pedig vétkesekké teszitek magatokat ezzel Istenetek, az ÚR előtt.

[11]Azért most hallgassatok rám: Engedjétek vissza a honfitársaitok közül ejtett foglyokat, különben az ÚR izzó haragja fordul ellenetek!

[12]Akkor előállt néhány efraimi főember: Azarjá, Jóhánán fia, Berekjá, Mesillémót fia, Jehizkijjá, Sallúm fia és Amászá, Hadlaj fia, azokkal szemben, akik a hadjáratból jöttek,

[13]és ezt mondták nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert amit ti akartok, az a mi vétkünk lesz az ÚR előtt, és a mi bűneinket és vétkeinket szaporítja, pedig úgyis sok a vétkünk, és az ÚR izzó haragja fenyegeti Izráelt.

[14]Otthagyták azért a fegyveresek a foglyokat és a zsákmányt a vezető emberek és az egész gyülekezet előtt.

[15] Homens foram designados nominalmente, os quais se levantaram, e tomaram os cativos, e do despojo vestiram a todos os que estavam nus; vestiram-nos, e calçaram-nos, e lhes deram de comer e de beber, e os ungiram; a todos os que, por fracos, não podiam andar, levaram sobre jumentos a Jericó, cidade das Palmeiras, a seus irmãos. Então, voltaram para Samaria.

[15]Ekkor a fent nevezett férfiak előálltak, és gondjaikba vették a foglyokat: a mezteleneket mind felöltöztették a zsákmányból, ruhát és sarut, ételt és italt adtak nekik, és bekenték őket olajjal. A gyengéket szamarakon szállították, és elvitték őket honfitársaikhoz Jerikóba, a pálmák városába; azután visszatértek Samáriába.

Acaz pede socorro aos assírios
2 Reis 16.5-9

Áház segítséget kér Asszíriától
(Vö. 2 Kir 16,7–18)

[16] Naquele tempo, mandou o rei Acaz pedir aos reis da Assíria que o ajudassem.

[16]Abban az időben követeket küldött Áház király Asszíria királyához, hogy segítse meg őt.

[17] Pois vieram, de novo, os edomitas, e derrotaram Judá, e levaram presos em cativeiro.

[17]Még az edómiak is betörtek, megverték Júdát, és foglyokat ejtettek,

[18] Também os filisteus deram contra as cidades da campina e do sul de Judá, e tomaram Bete-Semes, Aijalom, Gederote, Socó e suas aldeias, Timna e suas aldeias e Ginzo e suas aldeias; e habitavam ali.

[18]a filiszteusok pedig a Sefélá-alföld városaiban és Júda déli tartományában fosztogattak. Elfoglalták Bét-Semest, Ajjálónt, Gedérótot, Szókot és falvait, Timnát és falvait, Gimzót és falvait, és oda települtek.

[19] Porque o SENHOR humilhou a Judá por causa de Acaz, rei de Israel; porque este permitira que Judá caísse em dissolução, e ele, de todo, se entregou à transgressão contra o SENHOR.

[19]Bizony, megalázta Júdát az ÚR Áház júdai király miatt, mert támogatta az erkölcstelenséget Júdában, és mert az ÚR ellen egyre több hűtlenséget követett el.

[20] Veio a ele Tiglate-Pileser, rei da Assíria; porém o pôs em aperto, em vez de fortalecê-lo.

[20]Rátört azért Tiglat-Pileszer, Asszíria királya, és megostromolta ahelyett, hogy támogatta volna.

[21] Porque Acaz tomou despojos da Casa do SENHOR, da casa do rei e da dos príncipes e os deu ao rei da Assíria; porém isso não o ajudou.

[21]Mert Áház kifosztotta ugyan az ÚR házát és a király meg a vezető emberek palotáját, és Asszíria királyának adta, de ez sem segített rajta.

A idolatria de Acaz

2 Reis 16.10-16

[22] No tempo da sua angústia, cometeu ainda maiores transgressões contra o SENHOR; ele mesmo, o rei Acaz.

[22]De Áház király nyomorúsága idején sem hagyott fel hűtlenségével az ÚR iránt.

[23] Pois ofereceu sacrifícios aos deuses de Damasco, que o feriram, e disse: Visto que os deuses dos reis da Síria os ajudam, eu lhes oferecerei sacrifícios para que me ajudem a mim. Porém eles foram a sua ruína e a de todo o Israel.

[23]Damaszkusz isteneinek áldozott, akik megverték őt, de ezt mondta: Mivel Arám királyait megsegítik isteneik, ezért nekik áldozom, és így majd engem is megsegítenek! Pedig ezek okozták bukását, és egész Izráelét is!

[24] Ajuntou Acaz os utensílios da Casa de Deus, fê-los em pedaços e fechou as portas da Casa do SENHOR; e fez para si altares em todos os cantos de Jerusalém.

[24]Összeszedte Áház Isten házának a fölszerelését, és összetörette Isten házának a fölszerelését, az ÚR háza ajtóit pedig bezáratta. Azután oltárokat csináltatott magának Jeruzsálemben minden utcasarkon.

[25] Também, em cada cidade de Judá, fez altos para queimar incenso a outros deuses; assim, provocou à ira o SENHOR, Deus de seus pais.

[25]Júda minden egyes városában áldozóhalmokat csináltatott, és más isteneknek tömjénezett. Így bosszantotta ősei Istenét, az URat.

A morte de Acaz

2 Reis 16.19-20

[26] Quanto aos mais atos dele e a todos os seus caminhos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[27] Descansou Acaz com seus pais, e o sepultaram na cidade, em Jerusalém, porém não o puseram nos sepulcros dos reis de Israel; e Ezequias, seu filho, reinou em seu lugar.

Áház halála

(Vö. 2 Kir 16,19)

[26]Egyéb dolgai és egész életútja elejétől a végéig meg van írva a Júda és Izráel királyairól szóló könyvben.

[27]Azután Áház pihenni tért őseihez, és eltemették őt a fővárosban, Jeruzsálemben, de nem Izráel királyainak a temetőjébe vitték. Utána a fia, Ezékiás lett a király.

2 Crônicas 29

Ezequias manda abrir o templo

2 Reis 18.1-3

[1] Tinha Ezequias vinte e cinco anos de idade quando começou a reinar e reinou

2 Krónikák 29

Ezékiás trónra lépése

(Vö. 2 Kir 18,1–3)

[1]Ezékiás huszonöt éves korában kezdett uralkodni, és huszonkilenc évig uralkodott

vinte e nove anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Abia e era filha de Zacarias.

[2] Fez ele o que era reto perante o SENHOR, segundo tudo quanto fizera Davi, seu pai.

[3] No primeiro ano do seu reinado, no primeiro mês, abriu as portas da Casa do SENHOR e as reparou.

[4] Trouxe os sacerdotes e os levitas, ajuntou-os na praça oriental

[5] e lhes disse: Ouvi-me, ó levitas! Santificai-vos, agora, e santificai a Casa do SENHOR, Deus de vossos pais; tirai do santuário a imundícia.

[6] Porque nossos pais prevaricaram e fizeram o que era mau perante o SENHOR, nosso Deus, e o deixaram; desviaram o seu rosto do tabernáculo do SENHOR e lhe voltaram as costas.

[7] Também fecharam as portas do pórtico, apagaram as lâmpadas, não queimaram incenso, nem ofereceram holocaustos nos santuários ao Deus de Israel.

[8] Pelo que veio grande ira do SENHOR sobre Judá e Jerusalém, e os entregou ao terror, ao espanto e aos assobios, como vós o estais vendo com os próprios olhos.

[9] Porque eis que nossos pais caíram à espada, e, por isso, nossos filhos, nossas filhas e nossas mulheres estiveram em cativeiro.

Jeruzsálemben. Anyjának a neve Abijjá volt, Zekarjá leánya.

[2]Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan ősatyja, Dávid tette.

Ezékiás megtisztítja az istentiszteletet

(Vö. 2 Kir 18,4. 22)

[3]Uralkodása első évének első hónapjában kinyittatta az ÚR házának ajtajait, és kijavíttatta azokat.

[4]Azután visszahozatta a papokat és a lévitákat, és összegyűjtötte őket a Keleti téren.

[5]És ezt mondta nekik: Hallgassatok rám, léviták! Szenteljétek meg magatokat, és szenteljétek meg őseitek Istenének, az Úrnak a házát! Hordjatok ki minden undorító bálványt a szentélyből!

[6]Mert hűtlenné váltak őseink; azt tették, amit rossznak lát Istenünk, az ÚR, és elhagyták őt. Elfordították arcukat az ÚR hajlékától, hátat fordítottak neki.

[7]Még a csarnok ajtóit is bezárták, eloltották a mécseseket, nem hoztak illatáldozatot, és nem mutattak be égőáldozatot a szentélyben Izráel Istenének.

[8]Ezért haragudott meg az ÚR Júdára és Jeruzsálemre. Ezért tette őket iszonyatossá, borzasztóvá és gúny tárgyává, amint magatok is látjátok.

[9]Ezért hullottak el őseink fegyver által, ezért vannak fogságban fiaink, leányaink és feleségeink.

[10] Agora, estou resolvido a fazer aliança com o SENHOR, Deus de Israel, para que se desvie de nós o ardor da sua ira.
[11] Filhos meus, não sejais negligentes, pois o SENHOR vos escolheu para estardes diante dele para o servirdes, para serdes seus ministros e queimardes incenso.

Os levitas purificam o templo

[12] Então, se levantaram os levitas: Maate, filho de Amasai, e Joel, filho de Azarias, dos filhos dos coatitas; dos filhos de Merari, Quis, filho de Abdi, e Azarias, filho de Jealelel; dos gersonitas, Joá, filho de Zima, e Éden, filho de Joá;
[13] dos filhos de Elisafã, Sinri e Jeuel; dos filhos de Asafe, Zacarias e Matanias;
[14] dos filhos de Hemã, Jeuel e Simei; dos filhos de Jedutum, Semaías e Uziel.
[15] Congregaram a seus irmãos, santificaram-se e vieram segundo a ordem do rei pelas palavras do SENHOR, para purificarem a Casa do SENHOR.
[16] Os sacerdotes entraram na Casa do SENHOR, para a purificar, e tiraram para fora, ao pátio da Casa do SENHOR, toda imundícia que acharam no templo do SENHOR; e os levitas a tomaram, para a levarem fora, ao ribeiro de Cedrom.
[17] Começaram, pois, a santificar no primeiro dia do primeiro mês; ao oitavo dia do mês, vieram ao pórtico do SENHOR e santificaram a Casa do SENHOR em oito dias; no décimo sexto dia do mês, acabaram.

[10]Azért elhatároztam, hogy szövetséget kötök Izráel Istenével, az ÚRral, és akkor izzó haragja elfordul majd rólunk.
[11]Fiaim, ne tétlenkedjetek! Hiszen titeket választott ki az ÚR, hogy az ő szolgálatára álljatok, neki szolgáljatok és áldozzatok.
[12]Akkor fogták magukat a léviták: a kehátiak közül Mahat, Amászaj fia és Jóel, Azarjá fia, a meráriak közül Kís, Abdí fia és Azarjá, Jehallelél fia, a gérsóniak közül Jóáh, Zimmá fia és Éden, Jóáh fia,
[13]Elícáfán fiai közül Simrí és Jeíél, Ászáf fiai közül Zekarjá és Mattanjá,
[14]Hémán fiai közül Jehíél és Simí, Jedútún fiai közül Semajá és Uzzíél,
[15]és összegyűjtötték testvéreiket; megszentelték magukat, és bementek az ÚR házába a király parancsára az ÚR szava szerint, hogy megtisztítsák.
[16]Bementek a papok az ÚR házának legbelső részébe, hogy megtisztítsák. Kihordtak az ÚR házának az udvarába minden tisztátalan dolgot, amit az ÚR templomában találtak, a léviták pedig átvették, és kihordták azokat a szabadba, a Kidrónvölgybe.
[17]Az első hónap első napján kezdték el a szentelést, és a hónap nyolcadik napján jutottak el az ÚR csarnokáig. Nyolc napon át végezték az ÚR házának a megszentelését, és az első hónap tizenhatodik napján fejezték be azt.

[18] Então, foram ter com o rei Ezequias no palácio e disseram: Já purificamos toda a Casa do SENHOR, como também o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a mesa da proposição com todos os seus objetos.

[18]Akkor odamentek Ezékiás királyhoz, és ezt mondták: Mindenestül megtisztítottuk az ÚR házát, az égőáldozati oltárt és egész fölszerelését, a sorba rakott kenyerek asztalát és egész fölszerelését,

[19] Também todos os objetos que o rei Acaz, no seu reinado, lançou fora, na sua transgressão, já preparamos e santificamos; e eis que estão diante do altar do SENHOR.

[19]és minden egyéb fölszerelést is helyreállítottunk és megszenteltünk, amelyet Áház király hűtlenül félredobott uralkodása alatt. Ezek újra az ÚR oltára előtt vannak.

Ezequias restabelece o culto de Deus

Áldozati ünnep a megtisztított templomban

[20] Então, o rei Ezequias se levantou de madrugada, reuniu os príncipes da cidade e subiu à Casa do SENHOR.

[20]Másnap reggel összegyűjtötte Ezékiás király a város vezető embereit, és fölment az ÚR házába.

[21] Mandou trazer sete novilhos, sete carneiros, sete cordeiros e sete bodes, como oferta pelo pecado a favor do reino, do santuário e de Judá; e aos filhos de Arão, os sacerdotes, que os oferecessem sobre o altar do SENHOR.

[21]Bevittek hét bikát, hét kost, hét bárányt és hét kecskebakot vétekáldozatul a királyságért, a szentélyért és Júdáért. Majd megparancsolta a király Áron fiainak, a papoknak, hogy mutassanak be áldozatot az ÚR oltárán.

[22] Mortos os novilhos, os sacerdotes tomaram o sangue e o aspergiram sobre o altar; mataram os carneiros e aspergiram o sangue sobre o altar; também mataram os cordeiros e aspergiram o sangue sobre o altar.

[22]Levágták tehát a marhákat, a papok átvették a vért, és az oltárra hintették. Azután levágták a kosokat, és a vért az oltárra hintették. Majd levágták a bárányokat, és a vért az oltárra hintették.

[23] Para oferta pelo pecado, trouxeram os bodes perante o rei e a congregação e puseram as mãos sobre eles.

[23]Végül odavitték a vétekáldozatra szánt bakokat is a király és a gyülekezet elé, és rájuk tették a kezüket.

[24] Os sacerdotes os mataram e, com o sangue, fizeram uma oferta pelo pecado, ao pé do altar, para expiação de todo o Israel, porque o rei tinha ordenado que se fizesse aquele holocausto e oferta pelo pecado, por todo o Israel.

[24]Azután levágták azokat a papok, és a vérükkel vétekáldozatot mutattak be az oltáron, és engesztelést végeztek egész Izráelért; mert egész Izráel érdekében rendelte el a király az égőáldozatot és a vétekáldozatot.

[25] Também estabeleceu os levitas na Casa do SENHOR com címbalos, alaúdes e harpas, segundo mandado de Davi e de Gade, o vidente do rei, e do profeta Natã; porque este mandado veio do SENHOR, por intermédio de seus profetas.

[25]Odaállította a lévitákat az ÚR házába cintányérokkal, lantokkal és citerákkal, Dávidnak és Gádnak, a király látnokának, meg Nátán prófétának a parancsa szerint, mert az ÚRtól jött ez a parancs a prófétái által.

[26] Estavam, pois, os levitas em pé com os instrumentos de Davi, e os sacerdotes, com as trombetas.

[26]Oda is álltak a léviták Dávid hangszereivel, a papok pedig a trombitákkal.

[27] Deu ordem Ezequias que oferecessem o holocausto sobre o altar. Em começando o holocausto, começou também o cântico ao SENHOR com as trombetas, ao som dos instrumentos de Davi, rei de Israel.

[27]És megparancsolta Ezékiás, hogy mutassák be az égőáldozatot az oltáron. Ugyanabban az időben, amikor elkezdték az égőáldozat bemutatását, kezdték el az ÚRnak szóló éneklést és trombitálást Dávidnak, Izráel királyának a hangszereivel.

[28] Toda a congregação se prostrou, quando se entoava o cântico, e as trombetas soavam; tudo isto até findar-se o holocausto.

[28]Ekkor leborult az egész gyülekezet, az ének pedig zengett, és a trombiták harsogtak. Mindez addig tartott, amíg vége nem lett az égőáldozatnak.

[29] Tendo eles acabado de oferecer o sacrifício, o rei e todos os que se achavam com ele prostraram-se e adoraram.

[29]Amikor befejezték az áldozat bemutatását, a király és mindazok, akik vele voltak, térdre estek és leborultak.

[30] Então, o rei Ezequias e os príncipes ordenaram aos levitas que louvassem o SENHOR com as palavras de Davi e de Asafe, o vidente. Eles o fizeram com alegria, e se inclinaram, e adoraram.

[30]Ezután Ezékiás király és a vezető emberek megparancsolták a lévitáknak, hogy dicsérjék az URat Dávidnak és Ászáf látnoknak a szavaival. Ők pedig örömest mondtak dicséretet, meghajoltak és leborultak.

[31] Disse ainda Ezequias: Agora, vos consagrastes a vós mesmos ao SENHOR; chegai-vos e trazei sacrifícios e ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR. A congregação trouxe sacrifícios e ofertas de

[31]Azután megszólalt Ezékiás, és ezt mondta: Most már fel vagytok avatva az ÚR szolgálatára! Gyertek, hozzatok véresáldozatokat és hálaáldozatokat az ÚR házába! Hozott is a gyülekezet véresáldozatokat és hálaáldozatokat, és

ações de graças, e todos os que estavam de coração disposto trouxeram holocaustos.

[32] O número dos holocaustos, que a congregação trouxe, foi de setenta bois, cem carneiros e duzentos cordeiros; tudo isto em holocausto para o SENHOR.

[33] Também foram consagrados seiscentos bois e três mil ovelhas.

[34] Os sacerdotes, porém, eram mui poucos e não podiam esfolar a todos os holocaustos; pelo que seus irmãos, os levitas, os ajudaram, até findar-se a obra e até que os outros sacerdotes se santificaram; porque os levitas foram mais retos de coração, para se santificarem, do que os sacerdotes.

[35] Além dos holocaustos em abundância, houve também a gordura das ofertas pacíficas e as libações para os holocaustos. Assim, se estabeleceu o ministério da Casa do SENHOR.

[36] Ezequias e todo o povo se alegraram por causa daquilo que Deus fizera para o povo, porque, subitamente, se fez esta obra.

2 Crônicas 30

A celebração da Páscoa

[1] Depois disto, Ezequias enviou mensageiros por todo o Israel e Judá; escreveu também cartas a Efraim e a Manassés para que viessem à Casa do SENHOR, em Jerusalém, para celebrarem a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel.

[2] Porque o rei tivera conselho com os seus príncipes e com toda a congregação em

akit a szíve arra indított, égőáldozatokat is.

[32]Ennyi égőáldozatot hozott a gyülekezet: hetven marhát, száz kost és kétszáz bárányt. Mindez az Úrnak szóló égőáldozat volt.

[33]Szent adományként hatszáz marhát és háromezer juhot vittek.

[34]Csakhogy a papok kevesen voltak, és nem győzték az összes áldozati állatot megnyúzni, ezért testvéreik, a léviták segítettek nekik, amíg ezt a munkát el nem végezték, illetve amíg a többi pap is meg nem szentelte magát. A léviták ugyanis őszintébben törekedtek a maguk megszentelésére, mint a papok.

[35]Bőven volt égőáldozat a békeáldozatok kövérjével és az égőáldozatokhoz tartozó italáldozatokkal együtt. Így állították helyre az istentiszteletet az Úr házában.

[36]Ezékiás és az egész nép örvendezett, amiért Isten helyreállította azt a népe számára, és hogy ilyen hamar megtörtént a dolog.

2 Krónikák 30

Ezékiás meghirdeti a páskaünnepet

[1]Azután üzenetet küldött Ezékiás egész Izráelbe és Júdába, sőt Efraimba és Manasséba is írt leveleket, hogy jöjjenek el Jeruzsálembe az Úr házába, és tartsanak páskát Izráel Istenének, az Úrnak a tiszteletére.

[2]A király úgy határozott vezető embereivel és az egész jeruzsálemi

Jerusalém, para celebrarem a Páscoa no segundo mês

gyülekezettel együtt, hogy a második hónapban tartják meg a páskát.

[3] (Porquanto não a puderam celebrar no devido tempo, porque não se tinham santificado sacerdotes em número suficiente, e o povo não se ajuntara ainda em Jerusalém.).

[3]Nem tudták ugyanis idejében megtartani, mert nem szentelte meg magát elég pap, és a nép sem gyűlt össze Jeruzsálembe.

[4] Foi isto aprovado pelo rei e toda a congregação;

[4]Így látta ezt helyesnek a király és az egész gyülekezet.

[5] e resolveram que se fizesse pregão por todo o Israel, desde Berseba até Dã, para que viessem a celebrar a Páscoa ao SENHOR, Deus de Israel, em Jerusalém; porque não a celebravam já com grande número de assistentes, como prescrito.

[5]Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben Beérsebától Dánig, hogy jöjjenek Jeruzsálembe, és tartsanak páskát Izráel Istenének, az ÚRnak a tiszteletére, mert ilyen nagy tömegben még nem tartották meg, pedig meg van írva.

[6] Partiram os correios com as cartas do rei e dos seus príncipes, por todo o Israel e Judá, segundo o mandado do rei, dizendo: Filhos de Israel, voltai-vos ao SENHOR, Deus de Abraão, de Isaque e de Israel, para que ele se volte para o restante que escapou do poder dos reis da Assíria.

[6]Elmentek tehát a futárok a király és a vezető emberek levelével egész Izráelbe és Júdába, és a király parancsa szerint ezt mondták: Izráel fiai! Térjetek meg az ÚRhoz, Ábrahám, Izsák és Izráel Istenéhez, akkor ő is megtér azokhoz, akik megmenekültek Asszíria királyainak a markából, és megmaradtak.

[7] Não sejais como vossos pais e como vossos irmãos, que prevaricaram contra o SENHOR, Deus de seus pais, pelo que os entregou à desolação, como estais vendo.

[7]Ne legyetek olyanok, mint atyáitok és testvéreitek, akik hűtlenné váltak őseik Istenéhez, az ÚRhoz. Ezért hagyta őket elpusztulni, amint magatok is látjátok.

[8] Não endureçais, agora, a vossa cerviz, como vossos pais; confiai-vos ao SENHOR, e vinde ao seu santuário que ele santificou para sempre, e servi ao SENHOR, vosso Deus, para que o ardor da sua ira se desvie de vós.

[8]Ne legyetek tehát olyan nyakasok, mint atyáitok! Adjatok kezet az ÚRnak, és jöjjetek el szentélyébe, amelyet örökre megszentelt! Szolgáljatok Isteneteknek, az ÚRnak, akkor elfordul majd rólatok izzó haragja.

[9] Porque, se vós vos converterdes ao SENHOR, vossos irmãos e vossos filhos

[9]Mert ha megtértek az ÚRhoz, akkor irgalmasak lesznek testvéreitekhez és

acharão misericórdia perante os que os levaram cativos e tornarão a esta terra; porque o SENHOR, vosso Deus, é misericordioso e compassivo e não desviará de vós o rosto, se vos converterdes a ele.

fiaitokhoz azok, akik fogságba vitték őket, úgyhogy visszatérhetnek erre a földre. Hiszen kegyelmes és irgalmas az ÚR, a ti Istenetek, és nem fordul el tőletek, ha megtértek hozzá.

[10] Os correios foram passando de cidade em cidade, pela terra de Efraim e Manassés até Zebulom; porém riram-se e zombaram deles.

[10]A futárok városról városra jártak Efraim és Manassé földjén egészen Zebulonig. De kinevették és kigúnyolták őket.

[11] Todavia, alguns de Aser, de Manassés e de Zebulom se humilharam e foram a Jerusalém.

[11]Csak néhány ember volt Ásérban, Manasséban és Zebulonban, aki megalázta magát, és elment Jeruzsálembe.

[12] Também em Judá se fez sentir a mão de Deus, dando-lhes um só coração, para cumprirem o mandado do rei e dos príncipes, segundo a palavra do SENHOR.

[12]Júdában azonban Isten keze munkálkodott, és egy akaratra juttatta őket, ezért teljesítették a király és a vezető emberek parancsát, az ÚR szava szerint.

[13] Ajuntou-se em Jerusalém muito povo, para celebrar a Festa dos Pães Asmos, no segundo mês, mui grande congregação.

[13]Sok nép gyűlt össze Jeruzsálemben, igen nagy gyülekezet, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét a második hónapban.

[14] Dispuseram-se e tiraram os altares que havia em Jerusalém; também tiraram todos os altares do incenso e os lançaram no vale de Cedrom.

[14]Azon kezdték, hogy eltávolították Jeruzsálemből az oltárokat. Eltávolították az összes tömjénező oltárt is, és a Kidrón-völgybe dobták.

[15] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do segundo mês; os sacerdotes e os levitas se envergonharam, e se santificaram, e trouxeram holocaustos à Casa do SENHOR.

[15]Azután levágták a páskabárányt a második hónap tizennegyedik napján. A papok és a léviták alázatosan megszentelték magukat, és égőáldozatokat vittek az ÚR házába.

[16] Tomaram os seus devidos lugares, segundo a Lei de Moisés, o homem de Deus; e os sacerdotes aspergiam o sangue, tomando-o das mãos dos levitas.

[16]Odaálltak a helyükre, ahogyan Mózesnek, Isten emberének a törvénye előírja: a papok hintették a léviták kezéből átvett vért.

[17] Porque havia muitos na congregação que não se tinham santificado; pelo que os levitas estavam encarregados de imolar os cordeiros da Páscoa por todo aquele que não estava limpo, para o santificarem ao SENHOR.

[18] Porque uma multidão do povo, muitos de Efraim, de Manassés, de Issacar e de Zebulom não se tinham purificado e, contudo, comeram a Páscoa, não como está escrito; porém Ezequias orou por eles, dizendo: O SENHOR, que é bom, perdoe a todo aquele

[19] que dispôs o coração para buscar o SENHOR Deus, o Deus de seus pais, ainda que não segundo a purificação exigida pelo santuário.

[20] Ouviu o SENHOR a Ezequias e sarou a alma do povo.

[21] Os filhos de Israel que se acharam em Jerusalém celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com grande júbilo; e os levitas e os sacerdotes louvaram ao SENHOR de dia em dia, com instrumentos que tocaram fortemente em honra ao SENHOR.

[22] Ezequias falou ao coração de todos os levitas que revelavam bom entendimento no serviço do SENHOR; e comeram, por sete dias, as ofertas da festa, trouxeram ofertas pacíficas e renderam graças ao SENHOR, Deus de seus pais.

[23] Concordou toda a congregação em celebrar outros sete dias, e, de fato, o fizeram com júbilo;

[17]Sokan voltak a gyülekezetben, akik a törvény szerint nem voltak tiszták, ezért a lévitákra bízták, hogy levágják a páskabárányt és hogy az ÚRnak szenteljék mindazok helyett, akik nem voltak tiszták.

[18]Mert a nép jó része, sokan, akik Efraimból, Manasséból, Issakárból és Zebulonból valók voltak, nem tisztították meg magukat, de az előírás ellenére ettek a páskabárányból. Ezért Ezékiás így imádkozott értük: A jóságos ÚR bocsássa meg ezt

[19]mindenkinek, aki kész volt arra, hogy az ÚRistenhez, ősei Istenéhez folyamodjék, bár nem volt olyan tiszta, ahogyan a szentélyhez illik!

[20]Az ÚR pedig meghallgatta Ezékiást, és megkímélte a népet.

A kovásztalan kenyerek ünnepe

[21]Azután megtartották a Jeruzsálemben tartózkodó izráeliek a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel. A léviták és a papok mindennap dicsérték az URat, erős hangú hangszereken játszva az ÚR tiszteletére.

[22]Ezékiás pedig szívhez szólóan beszélt mindazokkal a lévitákkal, akik hozzáértően végezték feladatukat az ÚR tiszteletére. Ünnepi lakomát tartottak hét napon át, békeáldozatokat áldozva és dicsőítve őseik Istenét, az URat.

[23]Azután elhatározta az egész gyülekezet, hogy tovább folytatják még hét napig; és

így még hét napig folytatták az örömünnepet.

[24] pois Ezequias, rei de Judá, apresentou à congregação mil novilhos e sete mil ovelhas para sacrifício; e os príncipes apresentaram à congregação mil novilhos e dez mil ovelhas; e os sacerdotes se santificaram em grande número.

[24]Mert Ezékiás, Júda királya ezer bikát és hétezer juhot ajánlott fel a gyülekezetnek. A vezető emberek is felajánlottak a gyülekezetnek ezer bikát és tízezer juhot. A papok tömegesen szentelték meg magukat.

[25] Alegraram-se toda a congregação de Judá, os sacerdotes, os levitas e toda a congregação de todos os que vieram de Israel, como também os estrangeiros que vieram da terra de Israel e os que habitavam em Judá.

[25]Örvendezett tehát Júda egész gyülekezete, a papok és a léviták, meg az egész gyülekezet, amely Izráelből érkezett, és az Izráel országából érkező, meg a Júdában lakó jövevények.

[26] Houve grande alegria em Jerusalém; porque desde os dias de Salomão, filho de Davi, rei de Israel, não houve coisa semelhante em Jerusalém.

[26]Nagy volt az öröm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának az ideje óta nem történt ehhez hasonló Jeruzsálemben.

[27] Então, os sacerdotes e os levitas se levantaram para abençoar o povo; a sua voz foi ouvida, e a sua oração chegou até à santa habitação de Deus, até aos céus.

[27]Azután fölálltak a papok és a léviták, és megáldották a népet. Szavuk meghallgatásra talált, mert imádságuk eljutott a mennybe, az Úr szent lakóhelyére.

2 Crônicas 31

[1] Acabando tudo isto, todos os israelitas que se achavam ali saíram às cidades de Judá, quebraram as estátuas, cortaram os postes-ídolos e derribaram os altos e altares por todo o Judá e Benjamim, como também em Efraim e Manassés, até que tudo destruíram; então, tornaram todos os filhos de Israel, cada um para sua possessão, para as cidades deles.

Ezequias regula as contribuições para os sacerdotes e os levitas

2 Krónikák 31

Ezékiás gondoskodik a papokról és a lévitákról

[1]Amikor mindezek befejeződtek, egész Izráel, amely ott tartózkodott, kivonult Júda városaiba, és összetörték a szent oszlopokat, kivagdalták a szent fákat, és lerombolták az áldozóhalmokat és oltárokat egész Júdában, Benjáminban, Efraimban és Manasséban. Azután hazatértek Izráel fiai, mindenki a maga birtokára.

[2] Estabeleceu Ezequias os turnos dos sacerdotes e dos levitas, turno após turno, segundo o seu mister: os sacerdotes e levitas, para o holocausto e para as ofertas pacíficas, para ministrarem e cantarem, portas a dentro, nos arraiais do SENHOR.

[2]Ezékiás megállapította a papok és a léviták beosztását, beosztotta őket szolgálatuk rendje szerint. A papokat és a lévitákat beosztotta az égőáldozat és a békeáldozat szent szolgálatára, magasztalásra és dicsőítésre az ÚR lakóhelyének a kapuiban.

[3] A contribuição que fazia o rei da sua própria fazenda era destinada para os holocaustos, para os da manhã e os da tarde e para os holocaustos dos sábados, das Festas da Lua Nova e das festas fixas, como está escrito na Lei do SENHOR.

[3]A király jövedelmének egy részét az égőáldozatokra adta: a reggeli és az esti égőáldozatokra, a szombatonként, újholdanként és a megszabott ünnepeken bemutatandó égőáldozatokra, ahogyan meg van írva az ÚR törvényében.

[4] Além disso, ordenou ao povo, moradores de Jerusalém, que contribuísse com sua parte devida aos sacerdotes e aos levitas, para que pudessem dedicar-se à Lei do SENHOR.

[4]A Jeruzsálemben lakó népnek pedig meghagyta, hogy adják meg a papok és a léviták részét, és ragaszkodjanak az ÚR törvényéhez.

[5] Logo que se divulgou esta ordem, os filhos de Israel trouxeram em abundância as primícias do cereal, do vinho, do azeite, do mel e de todo produto do campo; também os dízimos de tudo trouxeram em abundância.

[5]Amint ennek híre ment, Izráel fiai bőségesen hoztak a gabona, must, olaj, méz és minden mezei termény legjavából, és bőségesen meghozták a tizedet is mindenből.

[6] Os filhos de Israel e de Judá que habitavam nas cidades de Judá também trouxeram dízimos das vacas e das ovelhas e dízimos das coisas que foram consagradas ao SENHOR, seu Deus; e fizeram montões e montões.

[6]A Júda városaiban lakó izráeliek és júdaiak is hoztak tizedet a marhákból és a juhokból; az Istenüknek, az ÚRnak szentelt dolgokból is elhozták a szent tizedet, és garmadákba rakták.

[7] No terceiro mês, começaram a fazer os primeiros montões; e, no sétimo mês, acabaram.

[7]A harmadik hónapban kezdték el lerakni a garmadákat, és a hetedik hónapban végeztek vele.

[8] Vindo, pois, Ezequias e os príncipes e vendo aqueles montões, bendisseram ao SENHOR e ao seu povo de Israel.
[9] Perguntou Ezequias aos sacerdotes e aos levitas acerca daqueles montões.
[10] Então, o sumo sacerdote Azarias, da casa de Zadoque, lhe respondeu: Desde que se começou a trazer à Casa do SENHOR estas ofertas, temos comido e nos temos fartado delas, e ainda há sobra em abundância; porque o SENHOR abençoou ao seu povo, e esta grande quantidade é o que sobra.
[11] Então, ordenou Ezequias que se preparassem depósitos na Casa do SENHOR.
[12] Uma vez preparados, recolheram neles fielmente as ofertas, os dízimos e as coisas consagradas; disto era intendente Conanias, o levita, e Simei, seu irmão, era o segundo.
[13] Jeiel, Azarias, Naate, Asael, Jerimote, Jozabade, Eliel, Ismaquias, Maate e Benaia eram superintendentes sob a direção de Conanias e Simei, seu irmão, nomeados pelo rei Ezequias e por Azarias, chefe da Casa de Deus.
[14] O levita Coré, filho de Imna e guarda da porta oriental, estava encarregado das ofertas voluntárias que se faziam a Deus, para distribuir as ofertas do SENHOR e as coisas santíssimas.
[15] Debaixo das suas ordens estavam Éden, Miniamim, Jesua, Semaías, Amarias e

[8]Amikor Ezékiás és a vezető emberek odamentek, és látták a garmadákat, áldották az URat és az ő népét, Izráelt.
[9]Ezékiás rákérdezett a papoknál és a lévitáknál a garmadákra.
[10]A Cádók házából való Azarjá főpap így felelt neki: Amióta elkezdték hordani a felajánlásokat az ÚR házába, eleget eszünk, sőt még maradt is bőségesen, mert az ÚR megáldotta népét, úgyhogy megmaradt ez a nagy mennyiség.
[11]Akkor Ezékiás elrendelte, hogy rendezzenek be kamrákat az ÚR házánál. Be is rendezték azokat,
[12]majd behordták becsületesen a felajánlást, a tizedet és a szent adományokat. Ezeknek a felügyelője Kónanjá lett, a lévita, helyettese pedig testvére, Simí.
[13]Jehíél és Azarjá, Nahat és Aszáél, Jerímót és Józábád, Elíél és Jiszmakjá, Mahat és Benájá pedig Kónanjának és testvérének, Simínek a beosztottai voltak, Ezékiás királynak és Azarjának, az Isten háza felügyelőjének a rendelkezése szerint.
[14]A lévita Kóré, Jimná fia, a keleti kapu őre, az Istennek adott önkéntes adományokra ügyelt. Ő osztotta szét az ÚRnak felajánlott és igen szent dolgokat.
[15]Mellette hűségesen szolgált Éden és Minjámin, Jésúa és Semajá, Amarjá és

Secanias, nas cidades dos sacerdotes, para com fidelidade distribuírem as porções a seus irmãos, segundo os seus turnos, tanto aos pequenos como aos grandes;

[16] exceto aos que estavam registrados nas genealogias dos homens, de três anos para cima, e que entravam na Casa do SENHOR, para a obra de cada dia pelo seu ministério nos seus cargos, segundo os seus turnos.

[17] Quanto ao registro dos sacerdotes, foi ele feito segundo as suas famílias, e o dos levitas de vinte anos para cima foi feito segundo os seus cargos nos seus turnos.

[18] Deles, foram registrados as crianças, as mulheres, os filhos e as filhas, uma grande multidão, porque com fidelidade se houveram santamente com as coisas sagradas.

[19] Dentre os sacerdotes, filhos de Arão, que moravam nos campos dos arredores das suas cidades, havia, em cada cidade, homens que foram designados nominalmente para distribuírem as porções a todo homem entre os sacerdotes e a todos os levitas que foram registrados.

[20] Assim fez Ezequias em todo o Judá; fez o que era bom, reto e verdadeiro perante o SENHOR, seu Deus.

[21] Em toda a obra que começou no serviço da Casa de Deus, na lei e nos mandamentos, para buscar a seu Deus, de todo o coração o fez e prosperou.

Sekanjá, a papok városaiban. Ők végezték az elosztást testvéreik között, beosztásuk szerint, a nagyoknak és a kicsiknek egyaránt,

[16]a származási jegyzékbe beírt férfiaknak, hároméves kortól fölfelé mindenkinek, aki a számára kijelölt napon belépett az ÚR házába napi teendői elvégzésére, hogy elvégezze szolgálatát, tennivalóinak és beosztásának megfelelően.

[17]A papokat családonként írták be a származási jegyzékbe, a lévitákat pedig húszévestől fölfelé kötelességük és munkabeosztásuk szerint.

[18]A származási jegyzékbe be kellett írni egész közösségüket minden családtaggal, az asszonyokkal, a fiúkkal és a leányokkal együtt, mert a szentélynél végzett hűséges szolgálat megszentelte őket.

[19]Áron fiainak, a városaikhoz tartozó legelők körzetében lakó papoknak minden városban voltak név szerint kijelölt embereik, akik a papság férfi tagjainak és a származási jegyzékbe beírt minden lévitának kiosztották a rájuk eső részt.

Ezékiás dicsérete
(Vö. 2 Kir 18,5–7)

[20]Így járt el Ezékiás egész Júdában. Azt tette, amit jónak, helyesnek és igaznak lát Istene, az ÚR.

[21]Minden munkáját, amit az Isten háza szolgálatában, a törvénynek és a parancsolatnak megfelelően elkezdett, Istenét keresve, tiszta szívből végezte, ezért sikerült neki.

2 Crônicas 32

Ezequias prepara-se para resistir a Senaqueribe

2 Reis 18.13-18; Isaías 36.1-3

1 Depois destas coisas e desta fidelidade, veio Senaqueribe, rei da Assíria, entrou em Judá, acampou-se contra as cidades fortificadas e intentou apoderar-se delas.

2 Vendo, pois, Ezequias que Senaqueribe vinha e que estava resolvido a pelejar contra Jerusalém,

3 resolveu, de acordo com os seus príncipes e os seus homens valentes, tapar as fontes das águas que havia fora da cidade; e eles o ajudaram.

4 Assim, muito povo se ajuntou, e taparam todas as fontes, como também o ribeiro que corria pelo meio da terra, pois diziam: Por que viriam os reis da Assíria e achariam tantas águas?

5 Ele cobrou ânimo, restaurou todo o muro quebrado e sobre ele ergueu torres; levantou também o outro muro por fora, fortificou a Milo na Cidade de Davi e fez armas e escudos em abundância.

6 Pôs oficiais de guerra sobre o povo, reuniu-os na praça da porta da cidade e lhes falou ao coração, dizendo:

7 Sede fortes e corajosos, não temais, nem vos assusteis por causa do rei da Assíria, nem por causa de toda a multidão que está

2 Krónikák 32

Az ÚR megmenti Ezékiást az asszír Szanhérib kezéből

(Vö. 2 Kir 18,13–19,37)

1Ezek után a hűségesen véghezvitt dolgok után eljött Szanhérib, Asszíria királya, és betört Júdába. Ostrom alá vette az erődített városokat, és el akarta foglalni azokat.

2Amikor látta Ezékiás, hogy Szanhérib megérkezett, és Jeruzsálemet is meg akarja támadni,

3vezető embereivel és vitézeivel úgy határozott, hogy betömik a városon kívül levő forrásokat. Azok támogatták őt:

4nagy sokaság gyűlt össze, és betömtek minden forrást és patakot, amely azon a földön folyt, mert ezt gondolták: Miért találják meg Asszíria királyai ezt a sok vizet, ha ideérnek?

5Majd minden erejével azon volt, hogy kijavíttassa az egész várfalat, ahol csak sérült volt; megnagyobbíttatta az őrtornyokat, építtetett kívül egy másik várfalat, és megerősíttette a Milló-erődöt Dávid városában. Sok gerelyt és pajzsot is csináltatott.

6A hadinép élére csapatparancsnokokat rendelt, azokat maga köré gyűjtötte a városkapu előtti téren, és szívhez szólóan így beszélt hozzájuk:

7Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek Asszíria királyától, meg a vele levő egész sokaságtól, mert velünk többen vannak, mint ővele!

com ele; porque um há conosco maior do que o que está com ele.

[8] Com ele está o braço de carne, mas conosco, o SENHOR, nosso Deus, para nos ajudar e para guerrear nossas guerras. O povo cobrou ânimo com as palavras de Ezequias, rei de Judá.

[8]Ővele emberi erő van, mivelünk pedig Istenünk, az ÚR, aki megsegít bennünket, és együtt harcol velünk a harcainkban. És fellelkesült a hadinép Ezékiásnak, Júda királyának a szavaitól.

Senaqueribe afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; Isaías 36.4-22

[9] Depois disto, enquanto Senaqueribe, rei da Assíria, com todo o seu exército sitiava Laquis, enviou os seus servos a Ezequias, rei de Judá, que estava em Jerusalém, dizendo:

[9]Ezek után Szanhérib, az asszír király, aki még Lákísnál volt egész haderejével, elküldte udvari embereit Jeruzsálembe Ezékiáshoz, Júda királyához és a Jeruzsálemben levő összes júdaihoz, ezzel az üzenettel:

[10] Assim diz Senaqueribe, rei da Assíria: Em que confiais vós, para vos deixardes sitiar em Jerusalém?

[10]Így szól Szanhérib, Asszíria királya: Miben bíztok, hogy az ostrom idején Jeruzsálemben akartok maradni?

[11] Acaso, não vos incita Ezequias, para morrerdes à fome e à sede, dizendo: O SENHOR, nosso Deus, nos livrará das mãos do rei da Assíria?

[11]Félrevezet benneteket Ezékiás; éhen és szomjan akar pusztítani benneteket, azért mondja ezt: Megment bennünket Istenünk, az ÚR az asszír király markából!

[12] Não é Ezequias o mesmo que tirou os seus altos e os seus altares e falou a Judá e a Jerusalém, dizendo: Diante de apenas um altar vos prostrareis e sobre ele queimareis incenso?

[12]De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg ez az Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak egyetlen oltár előtt borulhattok le, és csak azon áldozhattok!

[13] Não sabeis vós o que eu e meus pais fizemos a todos os povos das terras? Acaso, puderam, de qualquer maneira, os deuses das nações daquelas terras livrar o seu país das minhas mãos?

[13]Nem tudjátok, hogy mit tettem én és elődeim valamennyi ország népével? Vajon a népek istenei meg tudták-e menteni országukat a kezemből ezekben az országokban?

[14] Qual é, de todos os deuses daquelas nações que meus pais destruíram, que pôde livrar o seu povo das minhas mãos,

[14]Ezek közül a népek közül, amelyeket elődeim kiirtottak, melyiknek az istene tudta megmenteni népét a kezemből?

para que vosso Deus vos possa livrar das minhas mãos?

15 Agora, pois, não vos engane Ezequias, nem vos incite assim, nem lhe deis crédito; porque nenhum deus de nação alguma, nem de reino algum pôde livrar o seu povo das minhas mãos, nem das mãos de meus pais; quanto menos vos poderá livrar o vosso Deus das minhas mãos?

16 Os seus servos falaram ainda mais contra o SENHOR Deus e contra Ezequias, seu servo.

17 Senaqueribe escreveu também cartas, para blasfemar do SENHOR, Deus de Israel, e para falar contra ele, dizendo: Assim como os deuses das nações de outras terras não livraram o seu povo das minhas mãos, assim também o Deus de Ezequias não livrará o seu povo das minhas mãos.

18 Clamaram os servos em alta voz em judaico contra o povo de Jerusalém, que estava sobre o muro, para os atemorizar e os perturbar, para tomarem a cidade.

19 Falaram do Deus de Jerusalém, como dos deuses dos povos da terra, obras das mãos dos homens.

20 Porém o rei Ezequias e Isaías, o profeta, filho de Amoz, oraram por causa disso e clamaram ao céu.

A destruição do exército dos assírios

2 Reis 19.35-37; Isaías 37.36-38

21 Então, o SENHOR enviou um anjo que destruiu todos os homens valentes, os chefes e os príncipes no arraial do rei da Assíria; e este, com o rosto coberto de

Talán a ti istenetek meg tud majd benneteket menteni a kezemből?!

15Ne engedjétek hát, hogy Ezékiás így elámítson és félrevezessen benneteket! Ne higgyetek neki, mert egyetlen népnek és országnak az istene sem tudta megmenteni népét a kezemből vagy elődeim kezéből. Bizony a ti istenetek sem ment meg benneteket a kezemből!

16Egyebeket is beszéltek még emberei az Úristen és az ő szolgája, Ezékiás ellen.

17Leveleket is írt Szanhérib, amelyekben gyalázta Izráel Istenét, az URat, és ilyeneket mondott róla: Ahogyan a népek istenei a többi országban sem mentették meg népüket a kezemből, ugyanúgy Ezékiás istene sem mentheti meg népét a kezemből!

18És nagy hangon felkiabáltak júdai nyelven a várfalra Jeruzsálem népéhez, hogy félelmet és rémületet keltsenek bennük, és így foglalják el a várost.

19Úgy beszéltek Jeruzsálem Istenéről, mint a föld népeinek emberkéz csinálta isteneiről.

20Ekkor Ezékiás király meg Ézsaiás próféta, Ámóc fia imádkozott, és segítségért kiáltott az ég felé.

21Az ÚR pedig angyalt küldött, aki megsemmisített az asszír király táborában minden vitéz harcost, fejedelmet és vezért, és ő megszégyenülve tért vissza országába.

vergonha, voltou para a sua terra. Tendo ele entrado na casa de seu deus, os seus próprios filhos ali o mataram à espada.

22 Assim, livrou o SENHOR a Ezequias e os moradores de Jerusalém das mãos de Senaquerib, rei da Assíria, e das mãos de todos os inimigos; e lhes deu paz por todos os lados.

23 Muitos traziam presentes a Jerusalém ao SENHOR e coisas preciosíssimas a Ezequias, rei de Judá, de modo que, depois disto, foi enaltecido à vista de todas as nações.

Doença de Ezequias

2 Reis 20.1-11; Isaías 38.1-8

24 Naqueles dias, adoeceu Ezequias mortalmente; então, orou ao SENHOR, que lhe falou e lhe deu um sinal.

25 Mas não correspondeu Ezequias aos benefícios que lhe foram feitos; pois o seu coração se exaltou. Pelo que houve ira contra ele e contra Judá e Jerusalém.

26 Ezequias, porém, se humilhou por se ter exaltado o seu coração, ele e os habitantes de Jerusalém; e a ira do SENHOR não veio contra eles nos dias de Ezequias.

27 Teve Ezequias riquezas e glória em grande abundância; proveu-se de tesourarias para prata, ouro, pedras preciosas, especiarias, escudos e toda sorte de objetos desejáveis;

28 também proveu-se de armazéns para a colheita do cereal, do vinho e do azeite; e de estrebarias para toda espécie de animais e de redis para os rebanhos.

Egyszer aztán, amikor bement istene templomába, saját fiai karddal végeztek ott vele.

22Így szabadította meg az ÚR Ezékiást és Jeruzsálem lakóit Szanhérib asszír király és minden egyéb ellensége kezéből. És nyugalmat adott nekik mindenfelől.

23Sokan hoztak Jeruzsálembe ajándékot az ÚRnak és kincseket Ezékiásnak, Júda királyának, és ettől fogva nagy tekintélye lett minden nép előtt.

Ezékiás betegsége és gyógyulása

(Vö. 2 Kir 20,1–19)

24Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. De imádkozott az ÚRhoz, aki szólt hozzá, sőt csodát tett vele,

25Ezékiás azonban nem volt hálás az iránta tanúsított jótéteményért, mert felfuvalkodott, ezért az ÚR haragja sújtotta őt, meg Júdát és Jeruzsálemet.

26Ekkor azután megalázta magát a felfuvalkodott Ezékiás Jeruzsálem lakóival együtt, és nem érte őket többé az ÚR haragja Ezékiás idejében.

27Ezékiás igen gazdag volt, és nagy tiszteletben állt. Kincstárat készíttetett az ezüstnek, aranynak, drágakőnek és balzsamnak, a kerek pajzsoknak és mindenféle értékes tárgyaknak;

28továbbá raktárakat a gabonatermésnek, a bornak és az olajnak, meg istállókat a különféle állatoknak, és aklokat a nyájaknak.

[29] Edificou também cidades e possuiu ovelhas e vacas em abundância; porque Deus lhe tinha dado mui numerosas possessões.

[30] Também o mesmo Ezequias tapou o manancial superior das águas de Giom e as canalizou para o ocidente da Cidade de Davi. Ezequias prosperou em toda a sua obra.

[31] Contudo, quando os embaixadores dos príncipes da Babilônia lhe foram enviados para se informarem do prodígio que se dera naquela terra, Deus o desamparou, para prová-lo e fazê-lo conhecer tudo o que lhe estava no coração.

A morte de Ezequias

2 Reis 20.20-21

[32] Quanto aos mais atos de Ezequias e às suas obras de misericórdia, eis que estão escritos na Visão do Profeta Isaías, filho de Amoz, e no Livro da História dos Reis de Judá e de Israel.

[33] Descansou Ezequias com seus pais, e o sepultaram na subida para os sepulcros dos filhos de Davi; e todo o Judá e os habitantes de Jerusalém lhe prestaram honras na sua morte; e Manassés, seu filho, reinou em seu lugar.

2 Crônicas 33

O reinado de Manassés

2 Reis 21.1-9

[1] Tinha Manassés doze anos de idade quando começou a reinar e cinqüenta e cinco anos reinou em Jerusalém.

[29]Városokat is épített; sok juhnyája és marhacsordája is volt, mert az Isten igen nagy vagyonnal ajándékozta meg.

[30]Ezékiás elzárta a Gíhón felső forrásának a vizét, és Dávid városának a nyugati részére vezette le. Ezékiásnak minden sikerült, amihez csak hozzáfogott.

[31]De amikor a babiloni vezető emberek elküldték hozzá megbízottjaikat, hogy megkérdezzék, milyen csoda történt az országban, elhagyta az Isten, hogy próbára tegye, és kitudódjék, mi lakik a szívében.

Ezékiás halála

(Vö. 2 Kir 20,20–21)

[32]Ezékiás egyéb dolgai és kegyes tettei meg vannak írva Ézsaiás prófétának, Ámóc fiának látomásában, meg a Júda és Izráel királyairól szóló könyvben.

[33]Azután Ezékiás pihenni tért őseihez, és azon a dombon temették el, ahol Dávid fiainak a sírjai voltak. Halálakor tisztelettel adózott neki egész Júda és Jeruzsálem lakossága. Utána a fia, Manassé lett a király.

2 Krónikák 33

Manassé bálványimádása

(Vö. 2 Kir 21, 1–16)

[1]Tizenkét éves volt Manassé, amikor uralkodni kezdett, és ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben.

[2] Fez o que era mau perante o SENHOR, segundo as abominações dos gentios que o SENHOR expulsara de suas possessões, de diante dos filhos de Israel.

[3] Pois tornou a edificar os altos que Ezequias, seu pai, havia derribado, levantou altares aos baalins, e fez postes-ídolos, e se prostrou diante de todo o exército dos céus, e o serviu.

[4] Edificou altares na Casa do SENHOR, da qual o SENHOR tinha dito: Em Jerusalém, porei o meu nome para sempre.

[5] Também edificou altares a todo o exército dos céus nos dois átrios da Casa do SENHOR,

[6] queimou seus filhos como oferta no vale do filho de Hinom, adivinhava pelas nuvens, era agoureiro, praticava feitiçarias, tratava com necromantes e feiticeiros e prosseguiu em fazer o que era mau perante o SENHOR, para o provocar à ira.

[7] Também pôs a imagem de escultura do ídolo que tinha feito na Casa de Deus, de que Deus dissera a Davi e a Salomão, seu filho: Nesta casa e em Jerusalém, que escolhi de todas as tribos de Israel, porei o meu nome para sempre

[8] e não removerei mais o pé de Israel da terra que destinei a seus pais, contanto que tenham cuidado de fazer tudo o que lhes tenho mandado, toda a lei, os estatutos e os juízos dados por intermédio de Moisés.

[2]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; olyan utálatos dolgokat, mint azok a népek, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

[3]Újra megépíttette az áldozóhalmokat, amelyeket apja, Ezékiás lerombolt, oltárokat állított a Baaloknak, és Asérá-szobrokat készíttetett. Leborult az ég minden serege előtt, és tisztelte azokat.

[4]Építtetett ilyen oltárokat az ÚR házában is, amelyről pedig ezt mondta az ÚR: Jeruzsálemben lesz a nevem örökké.

[5]Oltárokat építtetett az ég minden seregének az ÚR háza mindkét udvarában.

[6]A fiait is elégette áldozatul a Ben-Hinnóm-völgyben. Varázslást, jelmagyarázást és igézést űzött, halottidézőket és jövendőmondókat tartott. Sok olyan dolgot vitt véghez, amit rossznak lát az ÚR, bosszantva őt.

[7]Asérának azt a bálványszobrát, amelyet ő készíttetett, az Isten házában helyezte el, pedig erről azt mondta Isten Dávidnak és a fiának, Salamonnak: Ebben a templomban, Jeruzsálemben lesz a nevem mindörökké, mert ezt választottam ki Izráel valamennyi törzse közül.

[8]És soha nem kell majd Izráelnek kivándorolnia arról a földről, amelyet őseiteknek rendeltem – de csak akkor, ha megtartják és teljesítik mindazt, amit Mózes által megparancsoltam nekik, az

egész törvényt, annak összes rendelkezését és döntéseit.

[9] Manassés fez errar a Judá e os moradores de Jerusalém, de maneira que fizeram pior do que as nações que o SENHOR tinha destruído de diante dos filhos de Israel.

[9]De Manassé tévelygésbe vitte Júdát és Jeruzsálem lakóit, és még gonoszabb dolgokat követtek el, mint azok a népek, amelyeket Izráel fiai elől kiirtott az ÚR.

O cativeiro de Manassés e sua oração

[10] Falou o SENHOR a Manassés e ao seu povo, porém não lhe deram ouvidos.

[10]Szólt ugyan az ÚR Manasséhoz és népéhez, de azok nem figyeltek rá.

Manassé büntetése és megtérése

[11] Pelo que o SENHOR trouxe sobre eles os príncipes do exército do rei da Assíria, os quais prenderam Manassés com ganchos, amarraram-no com cadeias e o levaram à Babilônia.

[11]Ezért az ÚR felhozta ellenük az asszír király seregének a vezéreit, akik horgot akasztottak Manasséba, bilincsbe verték, és elvitték Babilonba.

[12] Ele, angustiado, suplicou deveras ao SENHOR, seu Deus, e muito se humilhou perante o Deus de seus pais;

[12]Nyomorúságában azonban kérlelte Istenét, az URat, és mélységesen megalázta magát őseinek Istene előtt.

[13] fez-lhe oração, e Deus se tornou favorável para com ele, atendeu-lhe a súplica e o fez voltar para Jerusalém, ao seu reino; então, reconheceu Manassés que o SENHOR era Deus.

[13]Imádkozott hozzá, ő pedig megkönyörült rajta; meghallgatta könyörgését, és hazavitte országába, Jeruzsálembe. Manassé megtanulta ebből, hogy az ÚR az Isten.

[14] Depois disto, edificou o muro de fora da Cidade de Davi, ao ocidente de Giom, no vale, e à entrada da Porta do Peixe, abrangendo Ofel, e o levantou mui alto; também pôs chefes militares em todas as cidades fortificadas de Judá.

[14]Ezek után építtetett egy külső várfalat Dávid városához: a Gíhóntól nyugatra, a völgyön át a Hal-kapu felé; a Várhegyet is körülvette vele, és igen magasra emelte. Júdában pedig minden erődített városba csapatparancsnokokat helyezett.

[15] Tirou da Casa do SENHOR os deuses estranhos e o ídolo, como também todos os altares que edificara no monte da Casa do SENHOR e em Jerusalém, e os lançou fora da cidade.

[15]Eltávolíttatta az ÚR házából az idegen isteneket és a bálványokat; továbbá minden oltárt, amelyet az ÚR házának a hegyén és Jeruzsálemben építtetett, kidobatott a városon kívülre.

[16] Restaurou o altar do SENHOR, sacrificou sobre ele ofertas pacíficas e de

[16]Az ÚR oltárát pedig helyreállította, békeáldozatokat és hálaáldozatokat

ações de graças e ordenou a Judá que servisse ao SENHOR, Deus de Israel.

mutatott be rajta, és megparancsolta Júdának, hogy Izráel Istenét, az URat tisztelje.

[17] Contudo, o povo ainda sacrificava nos altos, mas somente ao SENHOR, seu Deus.

[17]A nép ugyan tovább is áldozott az áldozóhalmokon, de csak Istenének, az ÚRnak.

A morte de Manassés
2 Reis 21.17-18

Manassé halála
(Vö. 2 Kir 21, 17–18)

[18] Quanto aos mais atos de Manassés, e à sua oração ao seu Deus, e às palavras dos videntes que lhe falaram no nome do SENHOR, Deus de Israel, eis que estão escritos na História dos Reis de Israel.

[18]Manassé egyéb dolgai, Istenéhez mondott imádsága és a látnokok beszédei, akik Izráel Istenének, az ÚRnak a nevében szóltak hozzá, megtalálhatók Izráel királyainak a történetében.

[19] A sua oração e como Deus se tornou favorável para com ele, todo o seu pecado, a sua transgressão e os lugares onde edificou altos e colocou postes-ídolos e imagens de escultura, antes que se humilhasse, eis que tudo está na História dos Videntes.

[19]Imádsága és annak a meghallgatása, minden vétke és hűtlensége, meg azok a helyek, ahol áldozóhalmokat építtetett, bálványoszlopokat és szobrokat állíttatott fel megalázkodása előtt, meg vannak írva a látnokok beszédeiben.

[20] Assim, Manassés descansou com seus pais e foi sepultado na sua própria casa; e Amom, seu filho, reinou em seu lugar.

[20]Azután Manassé pihenni tért őseihez, és eltemették palotája kertjében. Utána a fia, Ámón lett a király.

O reinado de Amom
2 Reis 21.19-26

Ámón rövid uralkodása
(Vö. 2 Kir 21,19–26)

[21] Tinha Amom vinte e dois anos de idade quando começou a reinar e reinou dois anos em Jerusalém.

[21]Huszonkét éves volt Ámón, amikor uralkodni kezdett, és két évig uralkodott Jeruzsálemben.

[22] Fez o que era mau perante o SENHOR, como fizera Manassés, seu pai; porque Amom fez sacrifício a todas as imagens de escultura que Manassés, seu pai, tinha feito e as serviu.

[22]Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan apja, Manassé is tette. Ámón is áldozott mindazoknak a bálványszobroknak, amelyeket apja, Manassé készíttetett, és azokat tisztelte.

[23] Mas não se humilhou perante o SENHOR, como Manassés, seu pai, se humilhara; antes, Amom se tornou mais e mais culpável.

[23]Nem alázta meg magát az ÚR előtt, ahogyan apja, Manassé megalázta, sőt egyre csak halmozta a vétkeket ez az Ámón.

[24] Conspiraram contra ele os seus servos e o mataram em sua casa.

[25] Porém o povo da terra feriu todos os que conspiraram contra o rei Amom e constituiu a Josias, seu filho, rei em seu lugar.

2 Crônicas 34

O reinado de Josias
2 Reis 22.1-2

[1] Tinha Josias oito anos de idade quando começou a reinar e reinou trinta e um anos em Jerusalém.

[2] Fez o que era reto perante o SENHOR, andou em todo o caminho de Davi, seu pai, e não se desviou nem para a direita nem para a esquerda.

A purificação do templo e do culto
2 Reis 23.4-20

[3] Porque, no oitavo ano de seu reinado, sendo ainda moço, começou a buscar o Deus de Davi, seu pai; e, no duodécimo ano, começou a purificar a Judá e a Jerusalém dos altos, dos postes-ídolos e das imagens de escultura e de fundição.

[4] Na presença dele, derribaram os altares dos baalins; ele despedaçou os altares do incenso que estavam acima deles; os postes-ídolos e as imagens de escultura e de fundição, quebrou-os, reduziu-os a pó e o aspergiu sobre as sepulturas dos que lhes tinham sacrificado.

[5] Os ossos dos sacerdotes queimou sobre os seus altares e purificou a Judá e a Jerusalém.

[24]De összeesküdtek ellene udvari emberei, és megölték a palotájában.

[25]Az ország népe azonban kiirtotta mindazokat, akik összeesküdtek Ámón király ellen. Azután a fiát, Jósiást tette királlyá az ország népe.

2 Krónikák 34

Jósiás király vallási reformjai
(Vö. 2 Kir 22,1–2; 23,4–20)

[1]Nyolcéves volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben.

[2]Azt tette, amit helyesnek lát az Úr. Ősatyjának, Dávidnak az útjain járt, és nem tért el attól sem jobbra, sem balra.

[3]Uralkodása nyolcadik évében, már ifjúkorában elkezdte keresni ősatyjának, Dávidnak az Istenét. Tizenkettedik évében kezdte megtisztítani Júdát és Jeruzsálemet az áldozóhalmoktól, az Aséra-szobroktól, a faragott és öntött bálványoktól.

[4]Lerombolták az ő jelenlétében a Baalok oltárait. A rajtuk álló tömjénező oltárokat darabokra vágatta, az Aséra-szobrokat, a faragott és öntött bálványokat összetörette, porrá zúzatta, és szétszóratta azoknak a sírjain, akik áldoztak nekik.

[5]Az oltárokon elégette papjaik csontjait. Így tisztította meg Júdát és Jeruzsálemet.

[6] O mesmo fez nas cidades de Manassés, de Efraim e de Simeão, até Naftali, por todos os lados no meio das suas ruínas.

[7] Tendo derribado os altares, os postes-ídolos e as imagens de escultura, até reduzi-los a pó, e tendo despedaçado todos os altares do incenso em toda a terra de Israel, então, voltou para Jerusalém.

O rei repara o templo
2 Reis 22.3-7

[8] No décimo oitavo ano do seu reinado, havendo já purificado a terra e a casa, enviou a Safã, filho de Azalias, a Maaséias, governador da cidade, e a Joá, filho de Joacaz, cronista, para repararem a Casa do SENHOR, seu Deus.

[9] Foram a Hilquias, sumo sacerdote, e entregaram o dinheiro que se tinha trazido à Casa de Deus e que os levitas, guardas da porta, tinham ajuntado, dinheiro provindo das mãos de Manassés, de Efraim e de todo o resto de Israel, como também de todo o Judá e Benjamim e dos habitantes de Jerusalém.

[10] Eles o entregaram aos que dirigiam a obra e tinham a seu cargo a Casa do SENHOR, para que pagassem àqueles que faziam a obra, trabalhadores na Casa do SENHOR, para repararem e restaurarem a casa.

[11] Deram-no aos carpinteiros e aos edificadores, para comprarem pedras lavradas e madeiras para as junturas e para servirem de vigas para as casas que os reis de Judá deixaram cair em ruína.

[6]Manassé, Efraim és Simeon városaiban is, egészen Naftáliig, azoknak a romjain körös-körül

[7]leromboltatta az oltárokat és az Asérá-szobrokat, összetörette a bálványokat, porrá zúzatta azokat, és minden tömjénező oltárt darabokra vágatott Izráel egész országában. Azután visszatért Jeruzsálembe.

A templom kijavítása
(Vö. 2 Kir 22,3–7)

[8]Uralkodásának a tizennyolcadik évében az ország és a templom megtisztítása során elküldte Sáfánt, Acaljá fiát, Maaszéjá városparancsnokot meg Jóáh főtanácsost, Jóáház fiát, hogy javítsák ki Istenének, az ÚRnak a házát.

[9]Ezek elmentek Hilkijjá főpaphoz, és átadták neki az Isten házában összegyűjtött pénzt, amelyet az ajtót őrző léviták gyűjtöttek össze Manassé és Efraim lakóitól, az Izráelben megmaradtaktól, továbbá a Júdából és Benjáminból valóktól, meg Jeruzsálem lakóitól.

[10]És átadták azt a munkavezetőknek, akik az ÚR házához voltak kirendelve, azok pedig továbbadták az ÚR házában dolgozó munkásoknak, hogy állítsák helyre és javítsák ki a templomot.

[11]Adtak pénzt az ácsoknak és a kőműveseknek, hogy vásároljanak faragott köveket és faanyagot a gerendázathoz és a helyiségek

[12] Os homens procederam fielmente na obra; e os superintendentes deles eram Jaate e Obadias, levitas, dos filhos de Merari, como também Zacarias e Mesulão, dos filhos dos coatitas, para superintenderem a obra.

[13] Todos os levitas peritos em instrumentos músicos eram superintendentes dos carregadores e dirigiam a todos os que faziam a obra, em qualquer sorte de trabalho. Outros levitas eram escrivães, oficiais e porteiros.

Hilquias acha o Livro da Lei

2 Reis 22.8-10

[14] Quando se tirava o dinheiro que se havia trazido à Casa do SENHOR, Hilquias, o sacerdote, achou o Livro da Lei do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[15] Então, disse Hilquias ao escrivão Safã: Achei o Livro da Lei na Casa do SENHOR.

[16] Hilquias entregou o livro a Safã. Então, Safã levou o livro ao rei e lhe deu relatório, dizendo: Tudo quanto se encomendou a teus servos, eles o fazem.

[17] Contaram o dinheiro que se achou na Casa do SENHOR e o entregaram nas mãos dos que dirigem a obra e dos que a executam.

[18] Relatou mais o escrivão ao rei, dizendo: O sacerdote Hilquias me entregou um livro. Safã leu nele diante do rei.

beburkolásához, mert Júda királyai hagyták elkorhadni azokat.

[12]Az emberek hűségesen végezték a munkát. Merárí fiai közül Jahat és Óbadjá léviták, a kehátiak közül pedig Zekarjá és Mesullám voltak a felügyelőik, ők irányították őket. A különféle hangszerekhez értő léviták pedig

[13]a teherhordók élén álltak, és irányították valamennyi munkást mindenféle munkában. Léviták voltak az írnokok, a felügyelők és a kapuőrök is.

A törvénykönyv megtalálása

(Vö. 2 Kir 22,8–20)

[14]Amikor kihozták az Úr házában összegyűlt pénzt, megtalálta Hilkijjá főpap azt a törvénykönyvet, amelyet az Úr adott Mózes által.

[15]Ekkor megszólalt Hilkijjá, és ezt mondta Sáfán kancellárnak: Ezt a törvénykönyvet találtam az Úr házában! És odaadta Hilkijjá a könyvet Sáfánnak.

[16]Sáfán pedig elvitte a könyvet a királyhoz, és jelentést tett a dologról a királynak. Ezt mondta: Elvégezték a te szolgáid mindazt, amit rájuk bíztak.

[17]Összeszedték az Úr házában található pénzt, és odaadták a felügyelőknek meg a munkásoknak.

[18]Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is, hogy Hilkijjá főpap egy könyvet

adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a királynak.

Josias manda consultar a profetisa Hulda
2 Reis 22.11-20

[19] Tendo o rei ouvido as palavras da lei, rasgou as suas vestes.

[19]Amikor a király meghallotta a törvény igéit, megszaggatta a ruháját.

[20] Ordenou o rei a Hilquias, a Aicão, filho de Safã, a Abdom, filho de Mica, a Safã, o escrivão, e a Asaías, servo do rei, dizendo:

[20]Majd ezt a parancsot adta a király Hilkijjának és Ahíkámnak, Sáfán fiának, Abdónnak, Míká fiának, meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari emberének:

[21] Ide e consultai o SENHOR por mim e pelos restantes em Israel e Judá, acerca das palavras deste livro que se achou; porque grande é o furor do SENHOR, que se derramou sobre nós, porquanto nossos pais não guardaram as palavras do SENHOR, para fazerem tudo quanto está escrito neste livro.

[21]Menjetek, kérdezzétek meg az URat, hogy mit jelentenek a megtalált könyv igéi rám, meg az Izráelben és Júdában megmaradtakra nézve! Mert nagyon megharagudhatott ránk az ÚR, mivel nem tartották meg elődeink az ÚR igéjét, és nem tették meg mindazt, ami ebben a könyvben meg van írva.

[22] Então, Hilquias e os enviados pelo rei foram ter com a profetisa Hulda, mulher de Salum, o guarda-roupa, filho de Tocate, filho de Harás, e lhe falaram a esse respeito. Ela habitava na Cidade Baixa, em Jerusalém.

[22]Hilkijjá és a király küldöttei tehát elmentek Hulda prófétanőhöz – aki Sallúmnak, Tokhat fiának, Haszrá unokájának, a ruhák őrzőjének volt a felesége, és Jeruzsálem új városrészében lakott –, és beszéltek vele.

[23] Ela lhes disse: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Dizei ao homem que vos enviou a mim:

[23]Hulda így szólt hozzájuk: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Mondjátok meg annak az embernek, aki hozzám küldött benneteket:

[24] Assim diz o SENHOR: Eis que trarei males sobre este lugar e sobre os seus moradores, a saber, todas as maldições escritas no livro que leram diante do rei de Judá.

[24]Ezt mondja az ÚR: Én veszedelmet hozok erre a helyre és lakóira, mindazokat az átkokat, amelyek meg vannak írva abban a könyvben, amelyet felolvastak Júda királyának.

[25] Visto que me deixaram e queimaram incenso a outros deuses, para me

[25]Mert elhagytak engem, és más isteneknek tömjéneztek, hogy

provocarem à ira com todas as obras das suas mãos, o meu furor está derramado sobre este lugar e não se apagará.

bosszantsanak engem kezük mindenféle csinálmányával. Ezért áradt ki lángoló haragom erre a helyre, és nem alszik ki.

26 Porém ao rei de Judá, que vos enviou a consultar o SENHOR, assim lhe direis: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca das palavras que ouviste:

26De mondjátok meg Júda királyának, aki azért küldött benneteket, hogy megkérdezzétek az URat: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene, azokról az igékről, amelyeket hallottál:

27 Porquanto o teu coração se enterneceu, e te humilhaste perante Deus, quando ouviste as suas ameaças contra este lugar e contra os seus moradores, e te humilhaste perante mim, e rasgaste as tuas vestes, e choraste perante mim, também eu te ouvi, diz o SENHOR.

27Mivel megrendültél, és megaláztad magad az Isten előtt, amikor meghallottad kijelentését erről a helyről és lakóiról; mivel megaláztad magad előttem, megszaggattad a ruhádat és sírtál előttem, azért én is meghallgatlak! – így szól az ÚR.

28 Pelo que eu te reunirei a teus pais, e tu serás recolhido em paz à tua sepultura, e os teus olhos não verão todo o mal que hei de trazer sobre este lugar e sobre os seus moradores. Então, levaram eles ao rei esta resposta.

28Gondoskodom róla, hogy őseid mellé temessenek, és békességgel kerülj a sírodba; neked nem kell meglátnod mindazt a veszedelmet, amelyet erre a helyre és lakóira elhozok! És megvitték a választ a királynak.

Josias renova a aliança ante o Senhor
2 Reis 23.1-3

A szövetség megújítása a törvénykönyv alapján
(Vö. 2 Kir 23,1–3. 15–20)

29 Então, deu ordem o rei, e todos os anciãos de Judá e de Jerusalém se ajuntaram.

29A király ekkor összegyűjtette Júda és Jeruzsálem véneit.

30 O rei subiu à Casa do SENHOR, e todos os homens de Judá, todos os moradores de Jerusalém, os sacerdotes, os levitas e todo o povo, desde o menor até ao maior; e leu diante deles todas as palavras do Livro da Aliança que fora encontrado na Casa do SENHOR.

30Azután fölment a király az ÚR házába, meg minden júdai férfi és Jeruzsálem lakói, a papok és a léviták, meg az egész nép apraja-nagyja. És felolvasta fülük hallatára a szövetség könyvének minden igéjét, amelyet az ÚR házában találtak.

31 O rei se pôs no seu lugar e fez aliança ante o SENHOR, para o seguirem, guardarem os seus mandamentos, os seus

31Majd odaállt a király a helyére, és szövetséget kötött az ÚR színe előtt, hogy az URat követik, parancsolatait, intelmeit

testemunhos e os seus estatutos, de todo o coração e de toda a alma, cumprindo as palavras desta aliança, que estavam escritas naquele livro.

[32] Todos os que se acharam em Jerusalém e em Benjamim anuíram a esta aliança; e os habitantes de Jerusalém fizeram segundo a aliança de Deus, o Deus de seus pais.

[33] Josias tirou todas as abominações de todas as terras que eram dos filhos de Israel; e a todos quantos se acharam em Israel os obrigou a que servissem ao SENHOR, seu Deus. Enquanto ele viveu, não se desviaram de seguir o SENHOR, Deus de seus pais.

2 Crônicas 35

A celebração da Páscoa
2 Reis 23.21-23

[1] Josias celebrou a Páscoa ao SENHOR, em Jerusalém; e mataram o cordeiro da Páscoa no décimo quarto dia do primeiro mês.

[2] Estabeleceu os sacerdotes nos seus cargos e os animou a servirem na Casa do SENHOR.

[3] Disse aos levitas que ensinavam a todo o Israel e estavam consagrados ao SENHOR: Ponde a arca sagrada na casa que edificou Salomão, filho de Davi, rei de Israel; já não tereis esta carga aos ombros; servi, pois, ao SENHOR, vosso Deus, e ao seu povo de Israel.

és rendelkezéseit teljes szívükből és teljes lelkükből megtartják, és teljesítik a szövetség igéit, amelyek meg vannak írva abban a könyvben.

[32]Elfogadtatta ezt mindazokkal, akik Jeruzsálemből és Benjáminból ott voltak. És Jeruzsálem lakói az Istennek, őseik Istenének a szövetsége szerint jártak el.

[33]Jósiás pedig eltávolított minden utálatos bálványt Izráel fiainak valamennyi tartományából, és minden Izráelben található embert Istenüknek, az ÚRnak a szolgálatára kötelezett. Nem is tértek el az ő egész életében őseik Istenétől, az ÚRtól.

2 Krónikák 35

A páska megünneplése
(Vö. 2 Kir 23,21–23)

[1]Jósiás páskát is tartott az ÚR tiszteletére Jeruzsálemben, és levágták a páskabárányt az első hónap tizennegyedik napján.

[2]Szolgálatba állította a papokat, és az ÚR házának szolgálatára buzdította őket.

[3]A lévitáknak pedig, akik egész Izráel tanítói voltak, és az ÚRnak voltak szentelve, ezt mondta: Helyezzétek el a szent ládát a templomban, amelyet Salamon, Dávid fia, Izráel királya épített. Nem kell többé a vállatokon hordoznotok. Most már Isteneteknek, az ÚRnak, és népének, Izráelnek szolgáljatok!

[4] Preparai-vos segundo as vossas famílias, segundo os vossos turnos, segundo a prescrição de Davi, rei de Israel, e a de Salomão, seu filho.

[4]Készüljetek családonként és beosztásotok szerint, Dávidnak, Izráel királyának és fiának, Salamonnak az előírásai szerint,

[5] Ministrai no santuário segundo os grupos das famílias de vossos irmãos, os filhos do povo; e haja, para cada grupo, uma parte das famílias dos levitas.

[5]álljatok föl a szentélyben úgy, hogy testvéreiteknek, a nép családjainak a csoportjai szerint legyenek a lévita-családok osztályai.

[6] Imolai o cordeiro da Páscoa; e santificai-vos e preparai-o para vossos irmãos, fazendo segundo a palavra do SENHOR, dada por intermédio de Moisés.

[6]Vágjátok le a páskabárányt, miután megszenteltétek magatokat, és készítsétek el testvéreiteknek, teljesítve az ÚRnak Mózes által adott rendelkezését.

[7] Ofereceu Josias a todo o povo cordeiros e cabritos do rebanho, todos para os sacrifícios da Páscoa, em número de trinta mil, por todos que se achavam ali; e, de bois, três mil; tudo isto era da fazenda do rei.

[7]Jósiás a népnek, mindazoknak, akik ott voltak, juhokat, bárányokat és kecskegidákat ajándékozott, mindezeket a páskához, szám szerint harmincezret; továbbá háromezer marhát. Ezek mind a király jószágai voltak.

[8] Também fizeram os seus príncipes ofertas voluntárias ao povo, aos sacerdotes e aos levitas; Hilquias, Zacarias e Jeiel, chefes da Casa de Deus, deram aos sacerdotes, para os sacrifícios da Páscoa, dois mil e seiscentos cordeiros e cabritos e trezentos bois.

[8]Vezető emberei pedig önkéntes ajándékot adtak a népnek, a papoknak és a lévitáknak: Hilkijjá, Zekarjá és Jehíél, Isten házának a felügyelői kétezer-hatszáz páskabárányt és háromszáz marhát adtak a papoknak.

[9] Conanias, Semaías e Natanael, seus irmãos, como também Hasabias, Jeiel e Jozabade, chefes dos levitas, apresentaram aos levitas, para os sacrifícios da Páscoa, cinco mil cordeiros e cabritos e quinhentos bois.

[9]Kónanjá és testvérei, Semajá és Netanél, továbbá Hasabjá, Jeíél és Józábád, a léviták vezető emberei ötezer páskabárányt és ötszáz marhát adományoztak a lévitáknak.

[10] Assim, se preparou o serviço, e puseram-se os sacerdotes nos seus lugares e também os levitas, pelos seus turnos, segundo o mandado do rei.

[10]Miután felkészültek a szolgálatukra, helyükre álltak a papok; a léviták is beosztásuk szerint, ahogyan a király parancsolta.

[11] Então, imolaram o cordeiro da Páscoa; e os sacerdotes aspergiam o sangue recebido das mãos dos levitas que esfolavam as reses.

[12] Puseram de parte o que era para os holocaustos e o deram ao povo, segundo os grupos das famílias, para que estes o oferecessem ao SENHOR, como está escrito no Livro de Moisés; e assim fizeram com os bois.

[13] Assaram o cordeiro da Páscoa no fogo, segundo o rito; as ofertas sagradas cozeram em panelas, em caldeirões e em assadeiras; e os levitas as repartiram entre todo o povo.

[14] Depois, as prepararam para si e para os sacerdotes; porque os sacerdotes, filhos de Arão, se ocuparam, até à noite, com o sacrifício dos holocaustos e da gordura; por isso é que os levitas prepararam para si e para os sacerdotes, filhos de Arão.

[15] Os cantores, filhos de Asafe, estavam nos seus lugares, segundo o mandado de Davi, e de Asafe, e de Hemã, e de Jedutum, vidente do rei, como também os porteiros, a cada porta; não necessitaram de se desviarem do seu ministério; porquanto seus irmãos, os levitas, preparavam o necessário para eles.

[16] Assim, se estabeleceu todo o serviço do SENHOR, naquele dia, para celebrar a Páscoa e oferecer holocaustos sobre o altar do SENHOR, segundo o mandado do rei Josias.

[11]Majd levágták a páskabárányt, és a papok hintették a vért, a léviták pedig lenyúzták a bőrt.

[12]Különválasztották az égőáldozatra való állatokat, és átadták csoportonként a nép családjainak, hogy vigyék oda az ÚRnak, ahogyan meg van írva Mózes könyvében. Ugyanígy jártak el a marhákkal is.

[13]És megsütötték a páskabárányt előírás szerint, a szent adományokat pedig megfőzték fazekakban, üstökben és lábasokban, és gyorsan kiosztották az egész népnek.

[14]Azután maguknak és a papoknak készítették el, mert Áron fiai, a papok éjszakáig az égőáldozatoknak és a kövérjének a feláldozásával voltak elfoglalva. Ezért a léviták készítették el maguknak és Áron fiainak, a papoknak is.

[15]Ászáf fiai, az énekesek is a helyükön voltak Dávidnak, Ászáfnak, Hémánnak és Jedútúnnak, a király látnokának a parancsa szerint. A kapuőrök is ott voltak minden kapunál. Nem volt szabad letenniük a szolgálatot, ezért testvéreik, a léviták készítették el nekik.

[16]Így rendezték el mindenben az ÚRnak szóló istentiszteletet azon a napon, megtartva a páskát és bemutatva az égőáldozatokat is az ÚR oltárán, Jósiás király parancsa szerint.

[17] Os filhos de Israel que se acharam presentes celebraram a Páscoa naquele tempo e a Festa dos Pães Asmos, por sete dias.

[18] Nunca, pois, se celebrou tal Páscoa em Israel, desde os dias do profeta Samuel; e nenhum dos reis de Israel celebrou tal Páscoa, como a que celebrou Josias com os sacerdotes e levitas, e todo o Judá e Israel, que se acharam ali, e os habitantes de Jerusalém.

[19] No décimo oitavo ano do reinado de Josias, se celebrou esta Páscoa.

A morte de Josias no vale de Megido

2 Reis 23.28-30

[20] Depois de tudo isto, havendo Josias já restaurado o templo, subiu Neco, rei do Egito, para guerrear contra Carquemis, junto ao Eufrates. Josias saiu de encontro a ele.

[21] Então, Neco lhe mandou mensageiros, dizendo: Que tenho eu contigo, rei de Judá? Não vou contra ti hoje, mas contra a casa que me faz guerra; e disse Deus que me apressasse; cuida de não te opores a Deus, que é comigo, para que ele não te destrua.

[22] Porém Josias não tornou atrás; antes, se disfarçou para pelejar contra ele e, não dando ouvidos às palavras que Neco lhe falara da parte de Deus, saiu a pelejar no vale de Megido.

[23] Os flecheiros atiraram contra o rei Josias; então, o rei disse a seus servos: Tirai-me daqui, porque estou gravemente ferido.

[17]Megtartották tehát az ott levő izráeliek a páskát abban az időben, meg a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át.

[18]Nem tartottak ehhez hasonló páskát Izráelben Sámuel próféta ideje óta. Izráel királyai közül senki sem tartott olyan páskát, amilyet Jósiás tartott a papokkal, lévitákkal, egész Júdával, az ott levő izráeliekkel meg Jeruzsálem lakóival.

[19]Jósiás uralkodásának a tizennyolcadik évében tartottak ilyen páskát.

Jósiás elesik a megiddói csatában

(Vö. 2 Kir 23,24–30)

[20]Azok után, hogy Jósiás helyreállíttatta a templomot, felvonult Nékó, Egyiptom királya, hogy harcoljon Karkemisnél, az Eufrátesz mellett. Jósiás azonban csatába szállt vele.

[21]Pedig Nékó követeket küldött hozzá ezzel az üzenettel: Nem veled van dolgom, Júda királya! Nem ellened jöttem most, hanem az ellen a ház ellen, amellyel hadakozom, és Isten parancsolta, hogy siessek. Állj félre az Isten elől, aki velem van, hogy el ne pusztítson!

[22]Jósiás azonban nem tért ki előle, hanem a csatára készülve álruhába öltözött. Nem hallgatott Nékó szavaira, amelyek pedig az Isten szájából származtak; fölvonult, hogy megütközzék Megiddó síkságán.

[23]Az íjászok azonban eltalálták Jósiás királyt, és a király ezt mondta szolgáinak: Vegyetek le innen, mert súlyosan megsebesültem!

[24] Seus servos o tiraram do carro, levaram-no para o segundo carro que tinha e o transportaram a Jerusalém; ele morreu, e o sepultaram nos sepulcros de seus pais. Todo o Judá e Jerusalém prantearam Josias.

[25] Jeremias compôs uma lamentação sobre Josias; e todos os cantores e cantoras, nas suas lamentações, se têm referido a Josias, até ao dia de hoje; porque as deram por prática em Israel, e estão escritas no Livro de Lamentações.

[26] Quanto aos atos de Josias e às suas beneficências, segundo está escrito na Lei do SENHOR,

[27] e aos mais atos, tanto os primeiros como os últimos, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá.

2 Crônicas 36

O reinado e deposição de Joacaz
2 Reis 23.31-34

[1] O povo da terra tomou a Jeoacaz, filho de Josias, e o fez rei em lugar de seu pai, em Jerusalém.

[2] Tinha Jeoacaz vinte e três anos de idade quando começou a reinar e reinou três meses em Jerusalém;

[3] porque o rei do Egito o depôs em Jerusalém e impôs à terra a pena de cem talentos de prata e um de ouro.

[4] O rei do Egito constituiu a Eliaquim, irmão de Jeoacaz, rei sobre Judá e Jerusalém e lhe mudou o nome para

[24]Szolgái levették a harci kocsiról, egy másik kocsira tették, és Jeruzsálembe vitték. Ott meghalt, és eltemették ősei sírjába. Egész Júda és Jeruzsálem gyászolta Jósiást.

[25]Jeremiás siratódalt szerzett Jósiásról, az énekesek és az énekesnők pedig máig is megéneklik Jósiást siratóénekeikben. El is rendelték ezt Izráelben. Fel is vannak jegyezve ezek a siratóénekek között.

[26]Jósiás egyéb dolgai és kegyes tettei, amelyek megfeleltek annak, amit az ÚR előír törvényében,

[27]egész története elejétől a végéig meg van írva az Izráel és Júda királyairól szóló könyvben.

2 Krónikák 36

A fáraó Jójákímot teszi királlyá
(Vö. 2 Kir 23,30–24,6)

[1]Az ország népe azután fogta Jóáházt, Jósiás fiát, és királlyá tették apja után Jeruzsálemben.

[2]Huszonhárom éves volt Jóáház, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben.

[3]De eltávolította őt Jeruzsálemből Egyiptom királya, az országra pedig száz talentum ezüst és egy talentum arany hadisarcot vetett ki.

[4]Egyiptom királya ezután Eljákímot, a testvérét tette Júda és Jeruzsálem királyává, és a nevét Jójákímra

Jeoaquim; mas ao irmão Jeoacaz tomou Neco e o levou para o Egito.

[5] Tinha Jeoaquim a idade de vinte e cinco anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR, seu Deus.

változtatta. Testvérét, Jóáházt pedig magával vitte Nékó Egyiptomba.

[5]Huszonöt éves volt Jójákím, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Azt tette, amit rossznak lát Istene, az ÚR.

O reinado de Jeoaquim
2 Reis 23.36—24.6

[6] Subiu, pois, contra ele Nabucodonosor, rei da Babilônia, e o amarrou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[6]Ellene vonult fel Nebukadneccar, Babilónia királya, és bilincsbe verve vitte Babilonba.

[7] Também alguns dos utensílios da Casa do SENHOR levou Nabucodonosor para a Babilônia, onde os pôs no seu templo.

[7]Az ÚR háza fölszerelésének egy részét is elvitte Nebukadneccar Babilonba, és babiloni templomának ajándékozta.

[8] Quanto aos mais atos de Jeoaquim, e às abominações que cometeu, e ao mais que se achou nele, eis que estão escritos no Livro da História dos Reis de Israel e de Judá; e Joaquim, seu filho, reinou em seu lugar.

[8]Jójákím egyéb dolgai, utálatos tettei, amiket véghezvitt és amik vele történtek, meg vannak írva az Izráel és Júda királyairól szóló könyvben. Utána a fia, Jójákín lett a király.

O reinado de Joaquim
2 Reis 24.8-9

[9] Tinha Joaquim dezoito anos quando começou a reinar e reinou três meses e dez dias em Jerusalém. Fez ele o que era mau perante o SENHOR.

Jójákín fogságba jut
(Vö. 2 Kir 24,8–17)

[9]Tizennyolc éves volt Jójákín, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig meg tíz napig uralkodott Jeruzsálemben. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR.

[10] Na primavera do ano, mandou o rei Nabucodonosor levá-lo à Babilônia, com os mais preciosos utensílios da Casa do SENHOR; e estabeleceu a Zedequias, seu irmão, rei sobre Judá e Jerusalém.

[10]Az esztendő fordultával elküldött érte Nebukadneccar király, és elvitette Babilonba, az ÚR házának a drága fölszerelésével együtt, és testvérét, Cidkijját tette meg Júda és Jeruzsálem királyának.

O reinado de Zedequias
2 Reis 24.18-19

[11] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém.

Cidkijjá uralkodása. A babiloni fogság
(Vö. 2 Kir 24,18–25,21)

[11]Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben.

[12] Fez o que era mau perante o SENHOR, seu Deus, e não se humilhou perante o profeta Jeremias, que falava da parte do SENHOR.

[12]Azt tette, amit rossznak lát Istene, az ÚR, és nem alázta meg magát Jeremiás próféta előtt, aki az ÚR parancsát hirdette.

[13] Rebelou-se também contra o rei Nabucodonosor, que o tinha ajuramentado por Deus; mas endureceu a sua cerviz e tanto se obstinou no seu coração, que não voltou ao SENHOR, Deus de Israel.

[13]Sőt még Nebukadneccar király ellen is fellázadt, aki megeskette őt az Istenre. Keménynyakú és makacs szívű volt, és nem tért meg Izráel Istenéhez, az ÚRhoz.

[14] Também todos os chefes dos sacerdotes e o povo aumentavam mais e mais as transgressões, segundo todas as abominações dos gentios; e contaminaram a casa que o SENHOR tinha santificado em Jerusalém.

[14]A papság vezetői és a nép is egyre több hűtlenséget követett el, követve a pogány népek minden utálatos szokását, és tisztátalanná tették az ÚR házát, amelyet ő szentelt meg Jeruzsálemben.

[15] O SENHOR, Deus de seus pais, começando de madrugada, falou-lhes por intermédio dos seus mensageiros, porque se compadecera do seu povo e da sua própria morada.

[15]Pedig őseik Istene, az ÚR idejében küldött nekik üzenetet követei által, mert szánta népét és lakóhelyét.

[16] Eles, porém, zombavam dos mensageiros, desprezavam as palavras de Deus e mofavam dos seus profetas, até que subiu a ira do SENHOR contra o seu povo, e não houve remédio algum.

[16]De ők kigúnyolták Isten követeit, megvetették kijelentését, és gúnyt űztek prófétáiból, míg oly magasra nem csapott az ÚR haragja népe ellen, hogy már nem volt menekvés.

O cativeiro de Judá

2 Reis 25.8-12; Jeremias 39.8-10; 52.12-16

[17] Por isso, o SENHOR fez subir contra ele o rei dos caldeus, o qual matou os seus jovens à espada, na casa do seu santuário; e não teve piedade nem dos jovens nem das donzelas, nem dos velhos nem dos mais avançados em idade; a todos os deu nas suas mãos.

[17]Ezért felhozta ellenük a káldeusok királyát, aki fegyverrel mészároltatta le ifjaikat szent templomukban; nem szánt meg se ifjat, se szüzet, se vént, se aggastyánt, mindenkit a kezébe adott.

[18] Todos os utensílios da Casa de Deus, grandes e pequenos, os tesouros da Casa do SENHOR e os tesouros do rei e dos seus príncipes, tudo levou ele para a Babilônia.

[19] Queimaram a Casa de Deus e derribaram os muros de Jerusalém; todos os seus palácios queimaram, destruindo também todos os seus preciosos objetos.

[20] Os que escaparam da espada, a esses levou ele para a Babilônia, onde se tornaram seus servos e de seus filhos, até ao tempo do reino da Pérsia;

[21] para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, até que a terra se agradasse dos seus sábados; todos os dias da desolação repousou, até que os setenta anos se cumpriram.

O decreto de Ciro

[22] Porém, no primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[23] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém, que está em Judá; quem entre vós é de todo o seu povo, que suba, e o SENHOR, seu Deus, seja com ele.

[18]Az Isten házának valamennyi fölszerelését, a legkisebbtől kezdve a legnagyobbakig meg az ÚR házának kincseit, továbbá a király és a vezető emberek kincseit mind Babilonba vitette.

[19]Az Isten házát fölgyújtották, Jeruzsálem várfalát lerombolták, palotáit mind fölperzselték, és minden drága értékét elpusztították.

[20]Azokat, akik az öldöklést átvészelték, fogságba vitette Babilóniába, és őt meg fiait kellett szolgálniuk mindaddig, amíg a perzsa királyság uralomra nem jutott,

[21]hogy beteljesedjék az ÚRnak Jeremiás által mondott igéje: Amíg le nem telnek az ország nyugalmának évei, nyugodni fog a pusztulás egész ideje alatt, teljes hetven évig.

Círus perzsa király megengedi a hazatérést

(Vö. Ezsd 1,1–4)

[22]Círus perzsa király uralkodásának első esztendejében, azért, hogy beteljesedjék az ÚRnak Jeremiás által mondott igéje, arra indította az ÚR Círus perzsa király lelkét, hogy egész birodalmában kihirdettesse szóban és írásban a következőket:

[23]Ezt mondja Círus perzsa király: A föld minden országát nekem adta az ÚR, a menny Istene. Ő bízott meg engem azzal, hogy felépíttessem templomát a Júdában levő Jeruzsálemben. Aki csak az ő népéhez tartozik közületek, legyen azzal Istene, az ÚR, és menjen el!

O livro de Esdras

Esdras 1

O decreto de Ciro

[1] No primeiro ano de Ciro, rei da Pérsia, para que se cumprisse a palavra do SENHOR, por boca de Jeremias, despertou o SENHOR o espírito de Ciro, rei da Pérsia, o qual fez passar pregão por todo o seu reino, como também por escrito, dizendo:

[2] Assim diz Ciro, rei da Pérsia: O SENHOR, Deus dos céus, me deu todos os reinos da terra e me encarregou de lhe edificar uma casa em Jerusalém de Judá.

[3] Quem dentre vós é, de todo o seu povo, seja seu Deus com ele, e suba a Jerusalém de Judá e edifique a Casa do SENHOR, Deus de Israel; ele é o Deus que habita em Jerusalém.

[4] Todo aquele que restar em alguns lugares em que habita, os homens desse lugar o ajudarão com prata, ouro, bens e gado, afora as dádivas voluntárias para a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém.

[5] Então, se levantaram os cabeças de famílias de Judá e de Benjamim, e os sacerdotes, e os levitas, com todos aqueles cujo espírito Deus despertou, para subirem a edificar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém.

[6] Todos os que habitavam nos arredores os ajudaram com objetos de prata, com ouro,

EZSDRÁS KÖNYVE

Ezsdrás 1

Círus engedélyt ad a zsidóknak a hazatérésre

(Vö. 2 Krón 36,22–23)

[1]Círus perzsa király uralkodásának első esztendejében, azért, hogy beteljesedjék az ÚRnak Jeremiás által mondott igéje, arra indította az ÚR Círus perzsa király lelkét, hogy egész birodalmában kihirdettesse szóban és írásban a következőket:

[2]„Ezt mondja Círus perzsa király: A föld minden országát nekem adta az ÚR, a menny Istene. Ő bízott meg engem azzal, hogy felépíttessem templomát a Júdában levő Jeruzsálemben.

[3]Aki csak az ő népéhez tartozik közületek, legyen azzal Istene, menjen el a Júdában levő Jeruzsálembe, és építse fel Izráel Istenének, az ÚRnak a házát! Ő az Isten Jeruzsálemben.

[4]Aki csak megmaradt bárhol, ahol jövevényként él, segítsék azt annak a helynek a polgárai ezüsttel, arannyal, különféle javakkal és állatokkal, meg önkéntes adományokkal az Isten jeruzsálemi háza számára.”

[5]Elindultak tehát Júda és Benjámin családfői, meg a papok és a léviták. Mindnyájuk lelkét arra indította az Isten, hogy menjenek el, és építsék fel az ÚR házát Jeruzsálemben.

[6]Szomszédaik mind segítették őket ezüsttárgyakkal, arannyal, különféle

bens, gado e coisas preciosas, afora tudo o que, voluntariamente, se deu.

[7] Também o rei Ciro tirou os utensílios da Casa do SENHOR, os quais Nabucodonosor tinha trazido de Jerusalém e que tinha posto na casa de seus deuses.

[8] Tirou-os Ciro, rei da Pérsia, sob a direção do tesoureiro Mitredate, que os entregou contados a Sesbazar, príncipe de Judá.

[9] Eis o número deles: trinta bacias de ouro, mil bacias de prata, vinte e nove facas,

[10] trinta taças de ouro, quatrocentas e dez taças de prata de outra espécie e mil outros objetos.

[11] Todos os utensílios de ouro e de prata foram cinco mil e quatrocentos; todos estes levou Sesbazar, quando os do exílio subiram da Babilônia para Jerusalém.

javakkal, állatokkal és kincsekkel, az önkéntes adományaikon kívül.

[7]Círus király pedig előhozatta az ÚR házának az edényeit, amelyeket Nebukadneccar vitt el Jeruzsálemből, és saját istenei templomának ajándékozott.

[8]Előhozatta ezeket Círus perzsa király Mitredát kincstárnok felügyeletével, és leltár szerint átadta Sésbaccarnak, Júda fejedelmének.

[9]Ez állt a leltárban: harminc aranytál, ezer ezüsttál, huszonkilenc kés,

[10]harminc aranyserleg, négyszáztíz egyéb ezüstserleg és további ezer edény.

[11]Összesen ötezer-négyszáz arany- és ezüstedény volt. Mindezt magával vitte Sésbaccar, amikor a foglyok elmentek Babilóniából Jeruzsálembe.

Esdras 2

A lista dos que voltaram da Babilônia

Neemias 7.5-73

[1] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados que Nabucodonosor, rei da Babilônia, tinha levado para lá, e voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[2] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Seraías, Reelaías, Mordecai, Bilsã, Mispar, Bigvai, Reum e Baaná. Eis o número dos homens do povo de Israel:

Ezsdrás 2

A hazatértek névsora

(Vö. Neh 7)

[1]A Júda tartományából valók közül ezek tértek haza a száműzetésből – Nebukadneccar, Babilónia királya vitte őket fogságba, de visszatérhettek Jeruzsálembe és Júdába, ki-ki a maga városába –

[2]és jöttek meg Zerubbábellel, Jésúával, Nehemjával, Szerájával, Reélájával, Mordokajjal, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvajjal, Rehúmmal és Baanával. Az Izráel népéhez tartozó férfiak szám szerint a következők voltak:

[3] os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.
[4] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.
[5] Os filhos de Ará, setecentos e setenta e cinco.
[6] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua-Joabe, dois mil oitocentos e doze.
[7] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[8] Os filhos de Zatu, novecentos e quarenta e cinco.
[9] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.
[10] Os filhos de Bani, seiscentos e quarenta e dois.
[11] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e três.
[12] Os filhos de Azgade, mil duzentos e vinte e dois.
[13] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e seis.
[14] Os filhos de Bigvai, dois mil e cinqüenta e seis.
[15] Os filhos de Adim, quatrocentos e cinqüenta e quatro.
[16] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.
[17] Os filhos de Bezai, trezentos e vinte e três.
[18] Os filhos de Jora, cento e doze.
[19] Os filhos de Hasum, duzentos e vinte e três.
[20] Os filhos de Gibar, noventa e cinco.
[21] Os filhos de Belém, cento e vinte e três.

[3]Parósnak kétezerszázhetvenkét leszármazottja,
[4]Sefatjának háromszázhetvenkét leszármazottja,
[5]Árahnak hétszázhetvenöt leszármazottja,
[6]Pahat-Móábnak Jésúa és Jóáb ágán kétezernyolcszáztizenkét leszármazottja,
[7]Élámnak ezerkétszázötvennégy leszármazottja,
[8]Zattúnak kilencszáznegyvenöt leszármazottja,
[9]Zakkajnak hétszázhatvan leszármazottja,
[10]Bánínak hatszáznegyvenkét leszármazottja,
[11]Bébajnak hatszázhuszonhárom leszármazottja,
[12]Azgádnak ezerkétszázhuszonkét leszármazottja,
[13]Adóníkámnak hatszázhatvanhat leszármazottja,
[14]Bigvajnak kétezer-ötvenhat leszármazottja,
[15]Ádínnak négyszázötvennégy leszármazottja,
[16]Átérnak Hizkijjá ágán kilencvennyolc leszármazottja,
[17]Bécajnak háromszázhuszonhárom leszármazottja,
[18]Jóránák száztizenkét leszármazottja,
[19]Hásumnak kétszázhuszonhárom leszármazottja,
[20]Gibbárnak kilencvenöt leszármazottja volt.
[21]Betlehemiek százhuszonhárman voltak,

[22] Os homens de Netofa, cinqüenta e seis.
[23] Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.
[24] Os filhos de Azmavete, quarenta e dois.
[25] Os filhos de Quiriate-Arim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.
[26] Os filhos de Ramá e de Geba, seiscentos e vinte e um.
[27] Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.
[28] Os homens de Betel e Ai, duzentos e vinte e três.
[29] Os filhos de Nebo, cinqüenta e dois.
[30] Os filhos de Magbis, cento e cinqüenta e seis.
[31] Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.
[32] Os filhos de Harim, trezentos e vinte.
[33] Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e cinco.
[34] Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.
[35] Os filhos de Senaá, três mil seiscentos e trinta.

[36] Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.
[37] Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.
[38] Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.
[39] Os filhos de Harim, mil e dezessete.

[40] Os levitas: os filhos de Jesua e Cadmiel, dos filhos de Hodavias, setenta e quatro.

[22]Netófából valók ötvenhatan,
[23]Anátótból valók százhuszonnyolcan,
[24]azmávetiek negyvenketten,
[25]kirjat-árímiak, kefíráiak és beérótiak hétszáznegyvenhárman,
[26]rámáiak és gebaiak hatszázhuszonegyen,
[27]Mikmászból valók százhuszonketten,
[28]Bételből és Ajból valók kétszázhuszonhárman,
[29]nebóiak ötvenketten,
[30]magbísiak százötvenhatan,
[31]a másik élámiak ezerkétszázötvennégyen,
[32]hárimiak háromszázhúszan,
[33]lódiak, hádídiak és ónóiak hétszázhuszonöten,
[34]jerikóiak háromszáznegyvenöten,
[35]szenááiak pedig háromezer-hatszázharmincan voltak.

A hazatért papok és léviták névsora

[36]A papok a következők voltak: Jedajá leszármazottai Jésúa családjából kilencszázhetvenhárman,
[37]Immér leszármazottai ezerötvenketten,
[38]Pashúr leszármazottai ezerkétszáznegyvenheten,
[39]Hárim leszármazottai ezertizenheten.
[40]A léviták a következők voltak: Jésúa, Bání, Kadmíél és Hódavjá leszármazottai hetvennégyen.

[41] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e vinte e oito.

[42] Os filhos dos porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai; ao todo, cento e trinta e nove.

[43] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,

[44] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,

[45] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Acube, os filhos de Hagabe,

[46] os filhos de Sanlai, os filhos de Hanã,

[47] os filhos de Gidel, os filhos de Gaar, os filhos de Reaías,

[48] os filhos de Rezim, os filhos de Necoda, os filhos de Gazão,

[49] os filhos de Uzá, os filhos de Paséia, os filhos de Besai,

[50] os filhos de Asná, os filhos dos meunitas, os filhos dos nefuseus,

[51] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,

[52] os filhos de Baslute, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,

[53] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Temá,

[54] os filhos de Nesias, os filhos de Hatifa.

[55] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Peruda,

[56] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[41]Az énekesek ezek voltak: Ászáf leszármazottai százhuszonnyolcan.

[42]A kapuőrséghez tartoztak Sallúmnak, Átérnak, Talmónnak, Akkúbnak, Hatítának és Sóbajnak a leszármazottai, összesen százharminckilencen.

[43]Templomszolgák voltak Cíhá fiai, Haszúfá fiai, Tabbáót fiai,

[44]Kérósz fiai, Szíahá fiai, Pádón fiai,

[45]Lebáná fiai, Hagábá fiai, Akkúb fiai,

[46]Hágáb fiai, Samlaj fiai, Hánán fiai,

[47]Giddél fiai, Gahar fiai, Reájá fiai,

[48]Recín fiai, Nekódá fiai, Gazzám fiai,

[49]Uzzá fiai, Pászéah fiai, Bészaj fiai,

[50]Aszná fiai, Meúním fiai, Nefúszím fiai,

[51]Bakbúk fiai, Hakúfá fiai, Harhúr fiai,

[52]Baclút fiai, Mehídá fiai, Harsá fiai,

[53]Barkósz fiai, Szíszerá fiai, Temah fiai,

[54]Necíah fiai, Hatífá fiai.

[55]Salamon szolgáinak a fiai voltak: Szótaj fiai, Szóferet fiai, Perúdá fiai,

[56]Jalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,

[57] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Ami.

[57]Sefatjá fiai, Hattíl fiai, Pókeret-Haccebájím fiai és Ámí fiai.

[58] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[58]A templomszolgák és Salamon szolgáinak a fiai összesen háromszázkilencvenketten voltak.

[59] Também estes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adã e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[59]Ezek azok, akik Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerúbból, Addánból és Immérből jöttek, de nem tudták igazolni családjukat és származásukat; azt, hogy valóban Izráelből valók:

[60] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e cinqüenta e dois.

[60]Delájá fiai, Tóbijjá fiai és Nekódá fiai hatszázötvenketten.

[61] Também dos filhos dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, que se casara com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado do nome dele.

[61]A papok közé tartoztak Hobajjá fiai, Hakkóc fiai és Barzillaj fiai. Ez utóbbi a gileádi Barzillaj egyik leányát vette feleségül, és róla kapta a nevét.

[62] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[62]Ezek keresték bejegyzésüket a származási jegyzékben, de nem találták, ezért meg kellett válniuk a papi szolgálattól.

[63] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[63]A királyi helytartó pedig megmondta nekik, hogy nem ehetnek az igen szent ételekből, amíg szolgálatba nem lép a főpap, aki dönthet az urímmal és a tummímmal.

[64] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[64]Az egész gyülekezet összesen negyvenkétezer-háromszázhatvan fő volt,

[65] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e tinham duzentos cantores e cantoras.

[65]azonkívül hétezer-háromszázharminchét szolga és szolgálóleány, meg kétszáz énekes és énekesnő.

[66] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco;

[67] os seus camelos, quatrocentos e trinta e cinco; os jumentos, seis mil setecentos e vinte.

[68] Alguns dos cabeças de famílias, vindo à Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém, deram voluntárias ofertas para a Casa de Deus, para a restaurarem no seu lugar.

[69] Segundo os seus recursos, deram para o tesouro da obra, em ouro, sessenta e um mil daricos, e, em prata, cinco mil arráteis, e cem vestes sacerdotais.

[70] Os sacerdotes, os levitas e alguns do povo, tanto os cantores como os porteiros e os servidores do templo habitaram nas suas cidades, como também todo o Israel.

[66]Volt hétszázharminchat lovuk, kétszáznegyvenöt öszvérük,

[67]négyszázharmincöt tevéjük és hatezer-hétszázhúsz szamaruk.

[68]Amikor megérkeztek Jeruzsálembe az ÚR házához, egyes családfők önkéntes adományokat ajánlottak föl az Isten háza javára, hogy felépítsék azt a régi helyén.

[69]Erejükhöz képest adtak az építés költségeire hatvanegyezer aranydrahmát, ötezer ezüstminát és száz papi köntöst.

[70]A papok és a léviták, meg a hazatért nép, az énekesek, a kapuőrök és a templomszolgák letelepedtek a maguk városaiban; egész Izráel a maga városaiban.

Esdras 3

É levantado o altar

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel já nas cidades, ajuntou-se o povo, como um só homem, em Jerusalém.

[2] Levantou-se Jesua, filho de Jozadaque, e seus irmãos, sacerdotes, e Zorobabel, filho de Sealtiel, e seus irmãos e edificaram o altar do Deus de Israel, para sobre ele oferecerem holocaustos, como está escrito na Lei de Moisés, homem de Deus.

Ezsdrás 3

Az égőáldozati oltár fölállítása

[1]Amikor elérkezett a hetedik hónap, és Izráel fiai már a városaikban laktak, egy emberként összegyűlt a nép Jeruzsálemben.

[2]Ekkor fogott hozzá Jésúa, Jócádák fia, szolgatársaival, a papokkal, és Zerubbábel, Sealtíél fia, testvéreivel együtt, hogy felépítsék Izráel Istenének az oltárát, és égőáldozatokat mutassanak be rajta úgy, ahogyan meg van írva Mózesnek, Isten emberének a törvényében.

[3] Firmaram o altar sobre as suas bases; e, ainda que estavam sob o terror dos povos de outras terras, ofereceram sobre ele holocaustos ao SENHOR, de manhã e à tarde.

[4] Celebraram a Festa dos Tabernáculos, como está escrito, e ofereceram holocaustos diários, segundo o número ordenado para cada dia;

[5] e, depois disto, o holocausto contínuo e os sacrifícios das Festas da Lua Nova e de todas as festas fixas do SENHOR, como também os dos que traziam ofertas voluntárias ao SENHOR.

[6] Desde o primeiro dia do sétimo mês, começaram a oferecer holocaustos ao SENHOR; porém ainda não estavam postos os fundamentos do templo do SENHOR.

[7] Deram, pois, o dinheiro aos pedreiros e aos carpinteiros, como também comida, bebida e azeite aos sidônios e tírios, para trazerem do Líbano madeira de cedro ao mar, para Jope, segundo a permissão que lhes tinha dado Ciro, rei da Pérsia.

Lançados os alicerces do templo

[8] No segundo ano da sua vinda à Casa de Deus, em Jerusalém, no segundo mês, Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e os outros seus irmãos, sacerdotes e levitas, e todos os que vieram do cativeiro a Jerusalém começaram a obra da Casa do SENHOR e constituíram levitas da idade de vinte anos para cima, para a superintenderem.

[3]A régi helyén állították föl az oltárt, és bár rettegtek a tartományok népétől, égőáldozatokat mutattak be rajta az ÚRnak: reggeli és esti égőáldozatokat.

[4]Majd megtartották a lombsátrak ünnepét, ahogyan az meg van írva: napról napra bemutatták az égőáldozatot, megfelelő számban, a rendtartás szerint, mindegyiket a maga napján;

[5]továbbá az állandó égőáldozatot, az újhold napján és az ÚR minden szent ünnepén esedékes égőáldozatot, és mindazoknak az önkéntes áldozatát, akik ilyet vittek az ÚRnak.

[6]A hetedik hónap első napjától kezdtek égőáldozatokat bemutatni az ÚRnak, bár az ÚR templomának az alapkövét még nem rakták le.

[7]De pénzt adtak a kőfaragóknak és az ácsoknak, ételt, italt és olajat a szidóniaknak és a tírusziaknak, hogy szállítsanak cédrusfát a Libánonról Jáfóba a tengeren, Círus perzsa király engedélyével.

Lerakják a templom alapkövét

[8]Azután, hogy megérkeztek Jeruzsálembe az Isten házához, a második esztendő második hónapjában megkezdték az előkészületeket Zerubbábel, Sealtíél fia, Jésúa, Jócádák fia és többi szolgatársuk, a papok, a léviták és mindazok, akik visszaérkeztek Jeruzsálembe a fogságból, és megbízták a húszéves és annál idősebb

lévitákat azzal, hogy irányítsák az ÚR házának építését.

[9] Então, se apresentaram Jesua com seus filhos e seus irmãos, Cadmiel e seus filhos, os filhos de Judá, para juntamente vigiarem os que faziam a obra na Casa de Deus, bem como os filhos de Henadade, seus filhos e seus irmãos, os levitas.

[9]Jésúa a fiaival és testvéreivel, Kadmiéllel, Báníval és Hódavjával, meg Hénádád fiai a fiaikkal és testvéreikkel, a lévitákkal egy emberként vállalták, hogy irányítják azokat, akik az Isten házának az építését végzik.

[10] Quando os edificadores lançaram os alicerces do templo do SENHOR, apresentaram-se os sacerdotes, paramentados e com trombetas, e os levitas, filhos de Asafe, com címbalos, para louvarem o SENHOR, segundo as determinações de Davi, rei de Israel.

[10]Az építők tehát lerakták az ÚR templomának az alapját, és odaállították a papokat szolgálati öltözetben harsonákkal, meg a lévitákat, Ászáf fiait cintányérokkal, hogy dicsérjék az URat, Izráel királyának, Dávidnak az előírása szerint.

[11] Cantavam alternadamente, louvando e rendendo graças ao SENHOR, com estas palavras: Ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre sobre Israel. E todo o povo jubilou com altas vozes, louvando ao SENHOR por se terem lançado os alicerces da sua casa.

[11]Ezek énekeltek, dicsérve és magasztalva az URat, mert jó, mert örökké tart szeretete Izráel iránt. Az egész nép pedig nagy örömujjongásban tört ki, dicsérve az URat azért, hogy lerakhatták az ÚR házának az alapját.

[12] Porém muitos dos sacerdotes, e levitas, e cabeças de famílias, já idosos, que viram a primeira casa, choraram em alta voz quando à sua vista foram lançados os alicerces desta casa; muitos, no entanto, levantaram as vozes com gritos de alegria.

[12]Sokan az idősebb papok, léviták és családfők közül, akik még látták az első templomot, hangosan sírtak, amint a szemük láttára rakták le ennek a templomnak az alapját, sokan pedig hangosan ujjongtak és örvendeztek,

[13] De maneira que não se podiam discernir as vozes de alegria das vozes do choro do povo; pois o povo jubilava com tão grandes gritos, que as vozes se ouviam de mui longe.

[13]úgyhogy a nép közül senki sem tudta megkülönböztetni az örömujjongás hangját a sírás hangjától, mert a nép igen hangosan ujjongott, és messzire hallatszott a hangja.

Esdras 4

Os inimigos fazem parar a construção do templo

Ezsdrás 4

Júda ellenségei akadályozzák a templomépítést

[1] Ouvindo os adversários de Judá e Benjamim que os que voltaram do cativeiro edificavam o templo ao SENHOR, Deus de Israel,

[2] chegaram-se a Zorobabel e aos cabeças de famílias e lhes disseram: Deixai-nos edificar convosco, porque, como vós, buscaremos a vosso Deus; como também já lhe sacrificamos desde os dias de Esar-Hadom, rei da Assíria, que nos fez subir para aqui.

[3] Porém Zorobabel, Jesua e os outros cabeças de famílias lhes responderam: Nada tendes conosco na edificação da casa a nosso Deus; nós mesmos, sozinhos, a edificaremos ao SENHOR, Deus de Israel, como nos ordenou Ciro, rei da Pérsia.

[4] Então, as gentes da terra desanimaram o povo de Judá, inquietando-o no edificar;

[5] alugaram contra eles conselheiros para frustrarem o seu plano, todos os dias de Ciro, rei da Pérsia, até ao reinado de Dario, rei da Pérsia.

[6] No princípio do reinado de Assuero, escreveram uma acusação contra os habitantes de Judá e de Jerusalém.

[7] E, nos dias de Artaxerxes, rei da Pérsia, Bislão, Mitredate, Tabeel e os outros seus companheiros lhe escreveram; a carta estava escrita em caracteres aramaicos e na língua siríaca.

[1]Amikor Júda és Benjámin ellenségei meghallották, hogy a fogságból hazatértek templomot építenek Izráel Istenének, az ÚRnak,

[2]elmentek Zerubbábelhez meg a családfőkhöz, és ezt mondták nekik: Hadd építsünk veletek együtt, mert mi is a ti Isteneteknez folyamodunk, ahogyan ti, és neki áldozunk Észar-Haddón asszír király idejétől fogva, aki idehozott bennünket.

[3]Zerubbábel, Jésúa és Izráel többi családfője azonban így felelt nekik: Nem építhettek velünk együtt templomot a mi Istenünknek, hanem mi magunk akarjuk azt felépíteni Izráel Istenének, az ÚRnak, ahogyan megparancsolta nekünk Círus király, Perzsia királya.

[4]Ezért az ország népe elcsüggesztette Júda népét, és elrettentette őket az építéstől.

[5]Tanácsadókat béreltek föl ellenük Círus perzsa király uralkodásának egész idejében, Dárius perzsa király uralkodásáig, hogy meghiúsítsák szándékukat.

[6]Ahasvérós uralkodása alatt, uralkodása kezdetén írásban vádolták be Júda és Jeruzsálem lakóit,

[7]Artahsasztá idejében pedig Bislám, Mitredát és Tábeél, többi hivatalnoktársukkal együtt írtak Artahsasztá perzsa királynak. Levelet írtak arám írással, arám fordításban.

[8] Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, escreveram contra Jerusalém uma carta ao rei Artaxerxes.
[9] Escreveu Reum, o comandante, e Sinsai, o escrivão, os outros seus companheiros: dinaítas, afarsaquitas, tarpelitas, afarsitas, arquevitas, babilônios, susanquitas, deavitas, elamitas
[10] e outros povos, que o grande e afamado Osnapar transportou e que fez habitar na cidade de Samaria, e os outros aquém do Eufrates.

[11] Eis o teor da carta endereçada ao rei Artaxerxes:

[12] Teus servos, os homens daquém do Eufrates e em tal tempo. Seja do conhecimento do rei que os judeus que subiram de ti vieram a nós a Jerusalém. Eles estão reedificando aquela rebelde e malvada cidade e vão restaurando os seus muros e reparando os seus fundamentos.
[13] Saiba ainda o rei que, se aquela cidade se reedificar, e os muros se restaurarem, eles não pagarão os direitos, os impostos e os pedágios e assim causarão prejuízos ao rei.

[14] Agora, pois, como somos assalariados do rei e não nos convém ver a desonra dele, por isso, mandamos dar-lhe aviso,

[15] a fim de que se busque no Livro das Crônicas de seus pais, e nele achará o rei e saberá que aquela cidade foi rebelde e danosa aos reis e às províncias e que nela

[8]Rehúm kormányzó és Simsaj kancellár is írt ilyen levelet Jeruzsálem ellen Artahsasztá királynak.
[9]Jelentést tett Rehúm kormányzó, Simsaj kancellár és többi hivatalnoktársuk, a bírók, tisztviselők, felügyelők és hivatalnokok, az erekiek, bábeliek és susániak, vagyis elámiak,
[10]meg a többi nép, akiket a nagy és dicső Asznappar vitt fogságba, és telepített le Samária városaiba meg a többi városba a Folyamon túl.
[11]Ez a szövege annak a levélnek, amelyet Artahsasztá királynak küldtek: „Szolgáid, a Folyamon túli emberek jelentik:

[12]Tudtára adjuk a királynak, hogy a zsidók, akik eljöttek tőled, megérkeztek hozzánk Jeruzsálembe, építik ezt a lázadó és gonosz várost, helyreállítják a várfalakat, és javítgatják az alapokat.

[13]Most azért tudtára adjuk a királynak, hogy ha ez a város felépül, és a várfalak elkészülnek, akkor nem fognak többé adót, beszolgáltatást és vámot fizetni, és így kár éri majd a királyi kincstárat.
[14]Mivel pedig mi a palota sójával sózunk, és nem illik elnéznünk, hogy becsapják a királyt, ezért küldtük ezt a jelentést a királynak.
[15]Nézzék csak át őseid krónikáit! Megtalálod és megtudod a krónikákból, hogy ez egy lázongó város, amely a királyokat és a tartományokat folyton

tem havido rebeliões, desde tempos antigos; pelo que foi a cidade destruída.

[16] Nós, pois, fazemos notório ao rei que, se aquela cidade se reedificar, e os seus muros se restaurarem, sucederá que não terá a posse das terras deste lado do Eufrates.

[17] Então, respondeu o rei: A Reum, o comandante, a Sinsai, o escrivão, e a seus companheiros que habitam em Samaria, como aos restantes que estão além do Eufrates: Paz!

[18] A carta que nos enviastes foi distintamente lida na minha presença.

[19] Ordenando-o eu, buscaram e acharam que, de tempos antigos, aquela cidade se levantou contra os reis, e nela se têm feito rebeliões e motins.

[20] Também houve reis poderosos sobre Jerusalém, que dalém do Eufrates dominaram em todo lugar, e se lhes pagaram direitos, impostos e pedágios.

[21] Agora, pois, dai ordem a fim de que aqueles homens parem o trabalho e não se edifique aquela cidade, a não ser com autorização minha.

[22] Guardai-vos, não sejais remissos nestas coisas. Por que há de crescer o dano em prejuízo dos reis?

[23] Depois de lida a cópia da carta do rei Artaxerxes perante Reum, Sinsai, o escrivão, e seus companheiros, foram eles apressadamente a Jerusalém, aos judeus,

megkárosította, és régtől fogva pártütések történtek benne – ezért is rombolták le ezt a várost.

[16]Mi tehát tudatjuk a királlyal, hogy ha ez a város felépül, és várfalai elkészülnek, akkor nem lesz birtokod a Folyamon túl.”

A király felfüggeszti az építkezést

[17]A király ezt a határozatot küldte: „Rehúm kormányzónak, Simsaj kancellárnak és többi hivatalnoktársuknak, akik Samáriában meg a többi Folyamon túli városban laknak: Békesség!

[18]A levelet, amelyet nekünk küldtetek, érthetően felolvasták előttem.

[19]Ezért parancsot adtam, hogy nézzenek utána. És úgy találták, hogy az a város régtől fogva lázongott a királyok ellen, lázadások és pártütések történtek benne,

[20]és hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben, akik urai voltak az egész Folyamon túli tartománynak, amely adót, beszolgáltatást meg vámot fizettek nekik.

[21]Most azért adjátok parancsba: Meg kell akadályozni ezeket a férfiakat abban, hogy újjáépítsék a várost, amíg tőlem újabb parancs nem érkezik.

[22]Ügyeljetek arra, hogy ne történjék hanyagság ebben a dologban, nehogy súlyos kár érje a királyokat!”

[23]Mihelyt felolvasták Artahsasztá király levelének a szövegét Rehúm, Simsaj kancellár és hivatalnoktársaik előtt, sietve Jeruzsálembe mentek a zsidókhoz, és

e, de mão armada, os forçaram a parar com a obra.

[24] Cessou, pois, a obra da Casa de Deus, a qual estava em Jerusalém; e isso até ao segundo ano do reinado de Dario, rei da Pérsia.

fegyveres erővel leállíttatták a munkájukat.

[24]Ekkor beszüntették a munkát Jeruzsálemben az Isten házánál, és szünetelt az Dárius perzsa király uralkodásának a második esztendejéig.

Esdras 5

As exortações de Ageu e Zacarias

[1] Ora, os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido, profetizaram aos judeus que estavam em Judá e em Jerusalém, em nome do Deus de Israel, cujo Espírito estava com eles.

[2] Então, se dispuseram Zorobabel, filho de Sealtiel, e Jesua, filho de Jozadaque, e começaram a edificar a Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, com eles, os referidos profetas de Deus, que os ajudavam.

[3] Nesse tempo, veio a eles Tatenai, governador daquém do Eufrates, e Setar-Bozenai, e seus companheiros e assim lhes perguntaram: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[4] Perguntaram-lhes mais: E quais são os nomes dos homens que constroem este edifício?

[5] Porém os olhos de Deus estavam sobre os anciãos dos judeus, de maneira que não foram obrigados a parar, até que o assunto chegasse a Dario, e viesse resposta por carta sobre isso.

Os adversários consultam Dario

Ezsdrás 5

A templomépítés folytatása

[1]De Haggeus próféta és Zakariás próféta, Iddó fia prófétálni kezdett a Júdában és Jeruzsálemben levő zsidóknak Izráel Istene nevében, aki fölöttük volt.

[2]Akkor Zerubbábel, Sealtíél fia és Jésúa, Jócádák fia hozzáfogott, és elkezdte Isten házának az építését Jeruzsálemben. Velük voltak Isten prófétái, akik támogatták őket.

[3]Abban az időben odament hozzájuk Tattenaj, a Folyamon túli tartomány helytartója és Setar-Bóznaj meg hivatalnoktársaik, és ezt mondták nekik: Ki adott nektek parancsot arra, hogy ezt a házat fölépítsétek, és gerendázatát elkészítsétek?

[4]Azután ezt kérdezték tőlük: Hogy hívják azokat a férfiakat, akik ezt az épületet építik?

[5]De a zsidók vénein rajta volt Istenük szeme, ezért nem akadályozták őket, míg jelentés nem ment Dáriushoz, és levélben válasz nem érkezett rá.

Tattenaj följelenti a templomépítőket

[6] Eis a cópia da carta que Tatenai, o governador daquém do Eufrates, com Setar-Bozenai e os seus companheiros, os afarsaquitas, que estavam deste lado do rio, enviaram ao rei Dario,

[7] na qual lhe deram uma relação escrita do modo seguinte: Ao rei Dario, toda a paz!

[8] Seja notório ao rei que nós fomos à província de Judá, à casa do grande Deus, a qual se edifica com grandes pedras; a madeira se está pondo nas paredes, e a obra se vai fazendo com diligência e se adianta nas suas mãos.

[9] Perguntamos aos anciãos e assim lhes dissemos: Quem vos deu ordem para reedificardes esta casa e restaurardes este muro?

[10] Demais disto, lhes perguntamos também pelo seu nome, para tos declararmos, para que te pudéssemos escrever os nomes dos homens que são entre eles os chefes.

[11] Esta foi a resposta que nos deram: Nós somos servos do Deus dos céus e da terra e reedificamos a casa que há muitos anos fora construída, a qual um grande rei de Israel edificou e a terminou.

[12] Mas, depois que nossos pais provocaram à ira o Deus dos céus, ele os entregou nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, o caldeu, o qual destruiu esta casa e transportou o povo para a Babilônia.

[6]Ez a szövege annak a levélnek, amelyet Dárius királynak küldött Tattenaj, a Folyamon túli tartomány helytartója és Setar-Bóznaj meg hivatalnoktársai, a Folyamon túli tartomány tisztviselői.

[7]Beadvánnyal fordultak ugyanis hozzá, melyben a következőket írták: „Dárius királynak teljes békesség!

[8]Tudtára adjuk a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Isten házához. Azt most kőtömbökből építik, és a falakra gerendákat helyeznek. Ezt a munkát gondosan végzik, és sikeresen folytatják.

[9]Megkérdeztük az ott levő véneket, és ezt mondtuk nekik: Ki adott nektek parancsot arra, hogy ezt a templomot felépítsétek, és gerendázatát elkészítsétek?

[10]Nevüket is megkérdeztük, hogy tudassuk veled, és megírjuk azoknak a férfiaknak a nevét, akik az élükön állnak.

[11]Ők azonban ilyen szavakkal feleltek nekünk: Mi a menny és föld Istenének a szolgái vagyunk, és újjáépítjük ezt a templomot, amely sok évvel ezelőtt épült. Izráelnek egy nagy királya kezdte építeni, és be is fejezte.

[12]Őseink azonban haragra ingerelték a menny Istenét, ezért ő Babilónia királyának, a káldeus Nebukadneccarnak a kezébe adta őket, aki ezt a templomot lerombolta, a népet pedig fogságba vitte Babilóniába.

[13] Porém Ciro, rei da Babilônia, no seu primeiro ano, deu ordem para que esta Casa de Deus se edificasse.

[14] Também os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor levara do templo que estava em Jerusalém e os meteu no templo de Babilônia, o rei Ciro os tirou de lá, e foram dados a um homem cujo nome era Sesbazar, a quem nomeara governador

[15] e lhe disse: Toma estes utensílios, e vai, e leva-os ao templo de Jerusalém, e faze reedificar a Casa de Deus, no seu lugar.

[16] Então, veio o dito Sesbazar e lançou os fundamentos da Casa de Deus, a qual está em Jerusalém; e, daí para cá, se está edificando e ainda não está acabada.

[17] Agora, pois, se parece bem ao rei, que se busque nos arquivos reais, na Babilônia, se é verdade haver uma ordem do rei Ciro para edificar esta Casa de Deus, em Jerusalém; e sobre isto nos faça o rei saber a sua vontade.

[13]De Círusnak, Babilónia királyának uralkodása első esztendejében parancsot adott Círus király, hogy Istennek ezt a házát építsék fel.

[14]Sőt Isten házának az arany- és ezüstedényeit is, amelyeket Nebukadneccar elhozott a jeruzsálemi templomból, és bevitt Babilon templomába, előhozatta Círus király Babilon templomából, átadatta egy Sésbaccar nevű embernek, akit helytartóvá tett,

[15]és azt mondta neki: Vedd át ezeket az edényeket, menj, és helyezd el a jeruzsálemi templomban, és az Isten háza épüljön fel a régi helyén!

[16]Ekkor Sésbaccar el is jött, lerakta Isten házának az alapját Jeruzsálemben, és azóta egészen mostanáig épül, de még nincs készen.

[17]Most azért, ha a király jónak látja, nézessen utána Babilóniában, a királyi kincstárban, hogy adott-e parancsot Círus király Isten jeruzsálemi házának a felépítésére, és a király erről szóló határozatát küldje meg nekünk!”

Esdras 6

O decreto de Dario

[1] Então, o rei Dario deu ordem, e uma busca se fez nos arquivos reais da Babilônia, onde se guardavam os documentos.

[2] Em Acmetá, na fortaleza que está na província da Média, se achou um rolo, e

Ezsdrás 6

Dárius rendelete

[1]Ekkor Dárius parancsot adott, hogy nézzenek utána ennek a levéltárban, ahol a kincseket szokták elhelyezni Babilóniában.

[2]És találtak Ahmetá várában, Média tartományában egy irattekercset, amelyre ez volt följegyezve emlékeztetőül:

nele estava escrito um memorial que dizia assim:

[3] O rei Ciro, no seu primeiro ano, baixou o seguinte decreto: Com respeito à Casa de Deus, em Jerusalém, deve ela edificar-se para ser um lugar em que se ofereçam sacrifícios; seus fundamentos serão firmes, a sua altura, de sessenta côvados, e a sua largura, de sessenta côvados, com três carreiras de grandes pedras e uma de madeira nova.

[3]„Círus király uralkodásának első évében parancsot adott Círus király Isten jeruzsálemi házára nézve: Építsék fel azt a templomot, legyen olyan hely, ahol áldozatokat mutatnak be! Maradjanak meg régi alapjai! Legyen a magassága hatvan könyök, szélessége is hatvan könyök!

[4] A despesa se fará da casa do rei.

[4]Három sor legyen kőtömbökből, és egy sor fából. A költségeket a királyi palota fedezze!

[5] Demais disto, os utensílios de ouro e de prata, da Casa de Deus, que Nabucodonosor tirara do templo que estava em Jerusalém, levando-os para a Babilônia, serão devolvidos para o templo que está em Jerusalém, cada utensílio para o seu lugar; serão recolocados na Casa de Deus.

[5]Sőt Isten házának az arany- és ezüstedényeit is, amelyeket Nebukadneccar hozott el a jeruzsálemi templomból, és vitt Babilonba, vigyék vissza, hadd kerüljenek újra a helyükre, a jeruzsálemi templomba, és helyezzék el azokat az Isten házában.”

[6] Agora, pois, Tatenai, governador dalém do Eufrates, Setar-Bozenai e seus companheiros, os afarsaquitas, que estais para além do rio, retirai-vos para longe dali.

[6]Most azért Tattenaj, a Folyamon túli tartomány helytartója, Setar-Bóznaj és hivatalnoktársaik, a Folyamon túli tisztviselők, tartsátok távol tőlük magatokat!

[7] Não interrompais a obra desta Casa de Deus, para que o governador dos judeus e os seus anciãos reedifiquem a Casa de Deus no seu lugar.

[7]Hagyjátok, hogy a zsidók helytartója és a véneik Isten házán munkálkodjanak, és fölépíthessék Isten házát a régi helyén!

[8] Também por mim se decreta o que haveis de fazer a estes anciãos dos judeus, para que reedifiquem esta Casa de Deus, a saber, que da tesouraria real, isto é, dos

[8]Arra is parancsot adok, hogy mit kell tennetek a zsidók véneinek támogatására Isten házának az építésében: a király jövedelméből, a Folyamon túli adóból

tributos dalém do rio, se pague, pontualmente, a despesa a estes homens, para que não se interrompa a obra.

pontosan adják meg a költségeket ezeknek a férfiaknak, hogy ne legyen fennakadás.

9 Também se lhes dê, dia após dia, sem falta, aquilo de que houverem mister: novilhos, carneiros e cordeiros, para holocausto ao Deus dos céus; trigo, sal, vinho e azeite, segundo a determinação dos sacerdotes que estão em Jerusalém;

9Adják meg nekik napról napra hiánytalanul, amire még szükség van: bikákat, kosokat és bárányokat égőáldozatul a menny Istenének, továbbá búzát, sót, bort és olajat a jeruzsálemi papok rendelkezése szerint,

10 para que ofereçam sacrifícios de aroma agradável ao Deus dos céus e orem pela vida do rei e de seus filhos.

10hogy mutassanak be kedves illatú áldozatot a menny Istenének, és imádkozzanak a királynak és fiainak az életéért.

11 Também por mim se decreta que todo homem que alterar este decreto, uma viga se arrancará da sua casa, e que seja ele levantado e pendurado nela; e que da sua casa se faça um monturo.

11Arra is parancsot adok, hogy ha valaki ezt a rendeletet megszegi, annak a házából vegyenek ki egy gerendát, állítsák fel, őt pedig szegezzék fel rá, és a házát tegyék szemétdombbá emiatt.

12 O Deus, pois, que fez habitar ali o seu nome derribe a todos os reis e povos que estenderem a mão para alterar o decreto e para destruir esta Casa de Deus, a qual está em Jerusalém. Eu, Dario, baixei o decreto; que se execute com toda a pontualidade.

12Az az Isten pedig, akinek ott lakik a neve, pusztítson el minden olyan királyt és népet, aki arra vetemedik, hogy megszegve ezt a rendeletet lerombolja Istennek ezt a házát Jeruzsálemben! Én, Dárius adtam ezt a parancsot, pontosan végre kell hajtani!

Completado o templo

Az új templom fölszentelése

13 Então, Tatenai, o governador daquém do Eufrates, Setar-Bozenai e os seus companheiros assim o fizeram pontualmente, segundo decretara o rei Dario.

13Akkor Tattenaj, a Folyamon túli tartomány helytartója és Setar-Bóznaj meg hivatalnoktársaik pontosan végrehajtották azt a rendeletet, amelyet Dárius király kiadott.

14 Os anciãos dos judeus iam edificando e prosperando em virtude do que profetizaram os profetas Ageu e Zacarias, filho de Ido. Edificaram a casa e a terminaram segundo o mandado do Deus

14Így a júdai vének sikeresen folytatták az építkezést Haggeus prófétának és Zakariásnak, Iddó fiának a próféciái szerint. Be is fejezték az építkezést, ahogyan Izráel Istene megparancsolta, és

de Israel e segundo o decreto de Ciro, de Dario e de Artaxerxes, rei da Pérsia.

[15] Acabou-se esta casa no dia terceiro do mês de adar, no sexto ano do reinado do rei Dario.

A dedicação do templo

[16] Os filhos de Israel, os sacerdotes, os levitas e o restante dos exilados celebraram com regozijo a dedicação desta Casa de Deus.

[17] Para a dedicação desta Casa de Deus ofereceram cem novilhos, duzentos carneiros, quatrocentos cordeiros e doze cabritos, para oferta pelo pecado de todo o Israel, segundo o número das tribos de Israel.

[18] Estabeleceram os sacerdotes nos seus turnos e os levitas nas suas divisões, para o serviço de Deus em Jerusalém, segundo está escrito no Livro de Moisés.

A celebração da Páscoa

[19] Os que vieram do cativeiro celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês;

[20] porque os sacerdotes e os levitas se tinham purificado como se fossem um só homem, e todos estavam limpos; mataram o cordeiro da Páscoa para todos os que vieram do cativeiro, para os sacerdotes, seus irmãos, e para si mesmos.

[21] Assim, comeram a Páscoa os filhos de Israel que tinham voltado do exílio e todos os que, unindo-se a eles, se haviam separado da imundícia dos gentios da terra, para buscarem o SENHOR, Deus de Israel.

Círus, Dárius meg Artahsasztá perzsa királyok elrendelték.

[15]Dárius király uralkodásának hatodik évében, adár hónap harmadik napjára készítették el a templomot.

[16]Akkor Izráel fiai, a papok, a léviták meg a többiek, akik a fogságból hazatértek, örvendezve megünnepelték Isten házának a fölszentelését.

[17]Isten házának a fölszentelésekor száz bikát, kétszáz kost és négyszáz bárányt mutattak be áldozatul, tizenkét kecskebakot pedig vétekáldozatul egész Izráelért, Izráel törzseinek a száma szerint.

[18]Azután Isten szolgálatába állították Jeruzsálemben a papokat rendjeik szerint és a lévitákat osztályaik szerint, ahogyan meg van írva Mózes könyvében.

[19]A fogságból hazatértek ezután megtartották a páskát az első hónap tizennegyedik napján.

[20]Mert a papok és a léviták egy emberként megtisztították magukat, mindnyájan tiszták lettek, és levágták a páskabárányt mindazoknak, akik a fogságból hazatértek, szolgatársaiknak, a papoknak és önmaguknak.

[21]És megették azt a fogságból hazatért izráeliek, meg mindazok, akik hozzájuk csatlakozva elkülönültek az ország pogány népeinek a tisztátalanságától, és az ÚRhoz, Izráel Istenéhez folyamodtak.

[22] Celebraram a Festa dos Pães Asmos por sete dias, com regozijo, porque o SENHOR os tinha alegrado, mudando o coração do rei da Assíria a favor deles, para lhes fortalecer as mãos na obra da Casa de Deus, o Deus de Israel.

Esdras 7

Artaxerxes envia Esdras a Jerusalém

[1] Passadas estas coisas, no reinado de Artaxerxes, rei da Pérsia, Esdras, filho de Seraías, filho de Azarias, filho de Hilquias,

[2] filho de Salum, filho de Zadoque, filho de Aitube,

[3] filho de Amarias, filho de Azarias, filho de Meraiote,

[4] filho de Zeraías, filho de Uzi, filho de Buqui,

[5] filho de Abisua, filho de Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sumo sacerdote, este Esdras subiu da Babilônia.

[6] Ele era escriba versado na Lei de Moisés, dada pelo SENHOR, Deus de Israel; e, segundo a boa mão do SENHOR, seu Deus, que estava sobre ele, o rei lhe concedeu tudo quanto lhe pedira.

[7] Também subiram a Jerusalém alguns dos filhos de Israel, dos sacerdotes, dos levitas, dos cantores, dos porteiros e dos servidores do templo, no sétimo ano do rei Artaxerxes.

[8] Esdras chegou a Jerusalém no quinto mês, no sétimo ano deste rei;

[22]Megtartották a kovásztalan kenyerek ünnepét is hét napon át örvendezve, mert megörvendeztette őket az ÚR azzal, hogy hozzájuk fordította Asszíria királyának a szívét, az pedig támogatta őket, hogy dolgozhassanak Istennek, Izráel Istenének a házán.

Ezsdrás 7

Ezsdrás Jeruzsálembe érkezik

[1]Ezek után Artahsasztá perzsa király uralkodása alatt Ezsdrás, Szerájá fia, aki Azarjá fia, aki Hilkijjá fia,

[2]aki Sallúm fia, aki Cádók fia, aki Ahítúb fia,

[3]aki Amarjá fia, aki Azarjá fia, aki Merájót fia,

[4]aki Zerahjá fia, aki Uzzí fia, aki Bukkí fia,

[5]aki Abísúa fia, aki Fineás fia, aki Eleázár fia, aki pedig Áron főpapnak volt a fia,

[6]ez az Ezsdrás eljött Babilóniából. Ő írástudó volt, jártas Mózes törvényében, amelyet Izráel Istene, az ÚR adott. A király pedig teljesítette minden kérését, mert vele volt Istenének, az ÚRnak az ereje.

[7]Izráel fiai közül is jöttek Jeruzsálembe papok, léviták és énekesek, kapuőrök és templomszolgák Artahsasztá király uralkodásának hetedik évében.

[8]A király uralkodásának hetedik évében, az ötödik hónapban érkezett meg Jeruzsálembe.

[9] pois, no primeiro dia do primeiro mês, partiu da Babilônia e, no primeiro dia do quinto mês, chegou a Jerusalém, segundo a boa mão do seu Deus sobre ele.

[10] Porque Esdras tinha disposto o coração para buscar a Lei do SENHOR, e para a cumprir, e para ensinar em Israel os seus estatutos e os seus juízos.

[11] Esta é a cópia da carta que o rei Artaxerxes deu ao sacerdote Esdras, o escriba das palavras, dos mandamentos e dos estatutos do SENHOR sobre Israel:

[12] Artaxerxes, rei dos reis, ao sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu: Paz perfeita!

[13] Por mim se decreta que, no meu reino, todo aquele do povo de Israel e dos seus sacerdotes e levitas que quiser ir contigo a Jerusalém, vá.

[14] Porquanto és mandado da parte do rei e dos seus sete conselheiros para fazeres inquirição a respeito de Judá e de Jerusalém, segundo a Lei do teu Deus, a qual está na tua mão;

[15] e para levares a prata e o ouro que o rei e os seus conselheiros, espontaneamente, ofereceram ao Deus de Israel, cuja habitação está em Jerusalém,

[16] bem assim a prata e o ouro que achares em toda a província da Babilônia, com as ofertas voluntárias do povo e dos sacerdotes, oferecidas, espontaneamente,

[9]Az első hónap első napján határozta el, hogy eljön Babilóniából, és az ötödik hónap első napján érkezett meg Jeruzsálembe, mert vele volt Istenének a jóakarata.

[10]Mert Ezsdrás szívből törekedett arra, hogy kutassa és teljesítse az ÚR törvényét, és tanítsa Izráelben a rendelkezéseket és előírásokat.

Artahsasztá király utasításai

[11]Ez a szövege annak a levélnek, amelyet Artahsasztá király adott Ezsdrásnak, az írástudó papnak, aki írástudó volt, jártas az ÚR parancsolatainak igéiben és rendelkezéseiben, amelyeket Izráelnek adott:

[12]„Artahsasztá, a királyok királya, Ezsdrás papnak, aki a menny Istenének törvényében tökéletesen jártas írástudó.

[13]Parancsot adok, hogy mindenki, aki országomból önként el akar menni Jeruzsálembe Izráel népe, papjai és lévitái közül, az elmehet veled.

[14]Mivel te a királynak és hét tanácsosának a küldöttje vagy, vizsgáld meg Júdát és Jeruzsálemet istened törvénye szerint, amely a kezedben van.

[15]És vidd el azt az ezüstöt és aranyat, amelyet a király és tanácsosai önként ajándékoznak Izráel istenének, akinek a hajléka Jeruzsálemben van,

[16]továbbá mindazt az ezüstöt és aranyat, amelyet Babilónia tartományaiban kapsz, a nép és a papok önkéntes adományával

para a casa de seu Deus, a qual está em Jerusalém.

[17] Portanto, diligentemente comprarás com este dinheiro novilhos, e carneiros, e cordeiros, e as suas ofertas de manjares, e as suas libações e as oferecerás sobre o altar da casa de teu Deus, a qual está em Jerusalém.

[18] Também o que a ti e a teus irmãos bem parecer fazerdes do resto da prata e do ouro, fazei-o, segundo a vontade do vosso Deus.

[19] E os utensílios que te foram dados para o serviço da casa de teu Deus, restitui-os perante o Deus de Jerusalém.

[20] E tudo mais que for necessário para a casa de teu Deus, que te convenha dar, dá-lo-ás da casa dos tesouros do rei.

[21] Eu mesmo, o rei Artaxerxes, decreto a todos os tesoureiros que estão dalém do Eufrates: tudo quanto vos pedir o sacerdote Esdras, escriba da Lei do Deus do céu, pontualmente se lhe faça;

[22] até cem talentos de prata, até cem coros de trigo, até cem batos de vinho, até cem batos de azeite e sal à vontade.

[23] Tudo quanto se ordenar, segundo o mandado do Deus do céu, exatamente se faça para a casa do Deus do céu; pois para que haveria grande ira sobre o reino do rei e de seus filhos?

[24] Também vos fazemos saber, acerca de todos os sacerdotes e levitas, cantores, porteiros, de todos os que servem nesta Casa de Deus, que não será lícito impor-

együtt, amelyet önként adományoznak istenük jeruzsálemi házának a javára.

[17]Vásárolj ezért gondosan ezen a pénzen bikákat, kosokat és bárányokat, meg a hozzájuk tartozó étel- és italáldozatokhoz valót, és mutasd be azokat istenetek házának az oltárán Jeruzsálemben.

[18]A megmaradó ezüsttel és arannyal pedig azt tegyétek, amit istenetek akarata szerint jónak láttok megtenni, te és testvéreid.

[19]Az edényeket pedig, amelyeket átadnak neked istened házának a használatára, add át Isten előtt Jeruzsálemben!

[20]Istened házának egyéb szükségletét pedig, amelyet még fedezned kell, fedezd a királyi kincstárból!

[21]Én, Artahsasztá király, parancsot adok minden kincstárnoknak a Folyamon túl: Mindazt pontosan teljesítsétek, amit kér tőletek Ezsdrás pap, aki a menny Istenének törvényében jártas írástudó:

[22]ezüstöt száz talentumig, búzát száz kórig, bort száz batig, olajat száz batig, sót pedig akármennyit.

[23]Mindent pontosan teljesíteni kell a menny Istenének parancsából a menny Istene házának javára, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak az országára.

[24]Tudatjuk még veletek, hogy a papokra, lévitákra, énekesekre, kapuőrökre, templomszolgákra és az Isten házának

lhes nem direitos, nem impostos, nem pedágios.

[25] Tu, Esdras, segundo a sabedoria do teu Deus, que possuis, nomeia magistrados e juízes que julguem a todo o povo que está dalém do Eufrates, a todos os que sabem as leis de teu Deus, e ao que não as sabe, que lhas façam saber.

[26] Todo aquele que não observar a lei do teu Deus e a lei do rei, seja condenado ou à morte, ou ao desterro, ou à confiscação de bens, ou à prisão.

[27] Bendito seja o SENHOR, Deus de nossos pais, que deste modo moveu o coração do rei para ornar a Casa do SENHOR, a qual está em Jerusalém;

[28] e que estendeu para mim a sua misericórdia perante o rei, os seus conselheiros e todos os seus príncipes poderosos. Assim, me animei, segundo a boa mão do SENHOR, meu Deus, sobre mim, e ajuntei de Israel alguns chefes para subirem comigo.

Esdras 8

A lista dos que voltaram com Esdras

[1] São estes os cabeças de famílias, com as suas genealogias, os que subiram comigo da Babilônia, no reinado do rei Artaxerxes:

[2] dos filhos de Finéias, Gérson; dos filhos de Itamar, Daniel; dos filhos de Davi, Hatus;

munkásaira senkinek se legyen szabad adót, beszolgáltatást vagy vámot kivetnie.

[25]Te pedig, Ezsdrás, istenednek benned levő bölcsessége szerint rendelj ítélőbírákat, hogy ők bíráskodjanak az egész Folyamon túli nép felett, mindazok felett, akik ismerik istened törvényeit. Aki pedig nem ismeri, azt tanítsátok meg rá!

[26]Mindazokra, akik nem teljesítik istened és a király törvényét, pontosan szabják ki az ítéletet: vagy halált, vagy száműzetést, vagy pénzbüntetést, vagy börtönt!”

Ezsdrás hálát ad Istennek

[27]Áldott az ÚR, őseink Istene, aki arra indította a király szívét, hogy fölékesítse az ÚR házát Jeruzsálemben.

[28]Kiterjesztette rám a királynak, tanácsosainak és a király minden befolyásos tisztjének a szeretetét. Én pedig megerősödtem, mert Istenemnek, az ÚRnak a hatalma volt velem, és családfőket gyűjtöttem Izráelből, hogy jöjjenek velem.

Ezsdrás 8

Az Ezsdrással hazatért családfők

[1]Ezek a családfők és a származási jegyzékbe fölvett férfiak jöttek velem Artahsasztá király uralkodása alatt Babilóniából:

[2]Fineás fiai közül Gérsóm, Ítámár fiai közül Dániel, Dávid fiai közül Hattús,

[3] dos filhos de Secanias, dos filhos de Parós, Zacarias, e, com ele, foram registrados cento e cinqüenta homens.

[4] Dos filhos de Paate-Moabe, Elioenai, filho de Zeraías, e, com ele, duzentos homens.

[5] Dos filhos de Secanias, o filho de Jaaziel, e, com ele, trezentos homens.

[6] Dos filhos de Adim, Ebede, filho de Jônatas, e, com ele, cinqüenta homens.

[7] Dos filhos de Elão, Jesaías, filho de Atalias, e, com ele, setenta homens.

[8] Dos filhos de Sefatias, Zebadias, filho de Micael, e, com ele, oitenta homens.

[9] Dos filhos de Joabe, Obadias, filho de Jeiel, e, com ele, duzentos e dezoito homens.

[10] Dos filhos de Bani, Selomite, filho de Josifias, e, com ele, cento e sessenta homens.

[11] Dos filhos de Bebai, Zacarias, o filho de Bebai, e, com ele, vinte e oito homens.

[12] Dos filhos de Azgade, Joanã, o filho de Hacatã, e, com ele, cento e dez homens.

[13] Dos filhos de Adonicão, últimos a chegar, seus nomes eram estes: Elifelete, Jeiel e Semaías, e, com eles, sessenta homens.

[14] Dos filhos de Bigvai, Utai e Zabude, e, com eles, setenta homens.

Esdras manda buscar levitas

[15] Ajuntei-os perto do rio que corre para Aava, onde ficamos acampados três dias. Passando revista ao povo e aos sacerdotes

[3]Sekanjá fia. Parós fiai közül Zekarjá és vele százötven, a származási jegyzékbe fölvett férfi.

[4]Pahat- Móáb fiai közül Eljehóénaj, Zerahjá fia és vele kétszáz férfi.

[5]Sekanjá fiai közül Jahazíél fia és vele háromszáz férfi.

[6]Ádín fiai közül Ebed, Jónátán fia és vele ötven férfi.

[7]Élám fiai közül Jesajá, Ataljá fia és vele hetven férfi.

[8]Sefatjá fiai közül Zebadjá, Míkáél fia és vele nyolcvan férfi.

[9]Jóáb fiai közül Óbadjá, Jehíél fia és vele kétszáztizennyolc férfi.

[10]Selómít fiai közül Jószifjá fia és vele százhatvan férfi.

[11]Bébaj fiai közül Zekarjá, Bébaj fia és vele huszonnyolc férfi.

[12]Azgád fiai közül Jóhánán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi.

[13]Adóníkám fiai közül az ifjabbak, akiknek nevei: Elífelet, Jeíél meg Semajá, és velük hatvan férfi.

[14]Bigvaj fiai közül Útaj meg Zabbúd, és vele hetven férfi.

Az Ezsdrással hazatért léviták és templomszolgák

[15]Összegyűjtöttem őket az Ahavába ömlő folyónál, és ott táboroztunk három napig. Szemügyre vettem a népet és a papokat, de a léviták közül nem találtam ott senkit.

e não tendo achado nenhum dos filhos de Levi,

[16] enviei Eliézer, Ariel, Semaías, Elnatã, Jaribe, Elnatã, Natã, Zacarias e Mesulão, os chefes, como também a Joiaribe e a Elnatã, que eram sábios.

[16]Elküldtem azért Elíezer, Aríél, Semajá, Elnátán, Járíb, Elnátán, Nátán, Zekarjá és Mesullám családfőket, továbbá Jójáríb és Elnátán tanítókat,

[17] Enviei-os a Ido, chefe em Casifia, e lhes dei expressamente as palavras que deveriam dizer a Ido e aos servidores do templo, seus irmãos, em Casifia, para nos trazerem ministros para a casa do nosso Deus.

[17]és odarendeltem őket egy Kászifjá nevű helyre Iddó főemberhez, miután szájukba adtam, hogy mit mondjanak Iddónak és szolgatársainak, a templomszolgáknak azon a Kászifjá nevű helyen, hogy szolgálattevőket hozhassanak Istenünk háza számára.

[18] Trouxeram-nos, segundo a boa mão de Deus sobre nós, um homem sábio, dos filhos de Mali, filho de Levi, filho de Israel, a saber, Serebias, com os seus filhos e irmãos, dezoito;

[18]Istenünk jóakarata által el is hoztak nekünk egy hozzáértő embert Mahlí utódai közül, aki Lévi fia, Izráel unokája volt; továbbá Sérébját fiaival és testvéreivel, összesen tizennyolcat,

[19] e a Hasabias e, com ele, Jesaías, dos filhos de Merari, com seus irmãos e os filhos deles, vinte;

[19]meg Hasabját és vele Jesaját, Merárí fiai közül, testvéreivel és fiaival, összesen húszat,

[20] e dos servidores do templo, que Davi e os príncipes deram para o ministério dos levitas, duzentos e vinte, todos eles mencionados nominalmente.

[20]a templomszolgák közül pedig, akiket még Dávid és a vezető emberek rendeltek a léviták szolgálatára, kétszázhúsz templomszolgát; mindnyájuk neve föl van jegyezve.

O jejum

[21] Então, apregoei ali um jejum junto ao rio Aava, para nos humilharmos perante o nosso Deus, para lhe pedirmos jornada feliz para nós, para nossos filhos e para tudo o que era nosso.

[21]Ekkor böjtöt hirdettem ott az Ahavá-folyó mellett, hogy megalázzuk magunkat Istenünk előtt, és jó utat kérjünk tőle magunknak, hozzátartozóinknak és minden jószágunknak.

[22] Porque tive vergonha de pedir ao rei exército e cavaleiros para nos defenderem do inimigo no caminho, porquanto já lhe havíamos dito: A boa mão do nosso Deus

[22]Mert szégyelltem sereget és lovasokat kérni a királytól, hogy oltalmazzanak az ellenséggel szemben az úton, hiszen azt mondtuk a királynak: Istenünk ereje

é sobre todos os que o buscam, para o bem deles; mas a sua força e a sua ira, contra todos os que o abandonam.

[23] Nós, pois, jejuamos e pedimos isto ao nosso Deus, e ele nos atendeu.

A entrega das contribuições aos sacerdotes

[24] Então, separei doze dos principais, isto é, Serebias, Hasabias e dez dos seus irmãos.

[25] Pesei-lhes a prata, e o ouro, e os utensílios que eram a contribuição para a casa de nosso Deus, a qual ofereceram o rei, os seus conselheiros, os seus príncipes e todo o Israel que se achou ali.

[26] Entreguei-lhes nas mãos seiscentos e cinqüenta talentos de prata e, em objetos de prata, cem talentos, além de cem talentos de ouro;

[27] e vinte taças de ouro de mil daricos e dois objetos de lustroso e fino bronze, tão precioso como ouro.

[28] Disse-lhes: Vós sois santos ao SENHOR, e santos são estes objetos, como também esta prata e este ouro, oferta voluntária ao SENHOR, Deus de vossos pais.

[29] Vigiai-os e guardai-os até que os peseis na presença dos principais sacerdotes, e dos levitas, e dos cabeças de famílias de Israel, em Jerusalém, nas câmaras da Casa do SENHOR.

[30] Então, receberam os sacerdotes e os levitas o peso da prata, do ouro e dos

mindazoknak a javára van, akik őt keresik, de hatalma és haragja fordul mindazok ellen, akik őt elhagyják.

[23]Böjtöltünk tehát és könyörögtünk ezért Istenünkhöz, ő pedig meghallgatott minket.

A templomra gyűjtött adományok

[24]Ezután kiválasztottam a papok vezetői közül tizenkettőt: Sérébját, Hasabját és még tíz szolgatársukat.

[25]Kimértem előttük az Istenünk házának felajánlott ezüstöt, aranyat és edényeket, amelyeket a király és tanácsosai, vezető emberei, valamint az egész ott élő Izráel ajánlott fel.

[26]Kimértem és átadtam nekik hatszázötven talentum ezüstöt, száz talentum értékű ezüstedényt és száz talentum aranyat,

[27]továbbá ezer dárik értékben húsz aranykelyhet és két szépen kifényesített rézedényt, amelyek olyan becsesek voltak, mint az arany.

[28]Majd ezt mondtam nekik: Ti az Úrnak vagytok szentelve, ezek az edények is szentek, ez az ezüst és arany őseitek Istenének, az Úrnak felajánlott önkéntes adomány.

[29]Vigyázzatok rá, és őrizzétek meg, amíg ki nem méritek a papok és a léviták vezetői előtt, meg Izráel családjainak a vezetői előtt Jeruzsálemben, az Úr háza kamráiban!

[30]Ekkor átvették a papok és léviták a kimért ezüstöt, aranyat és az edényeket,

objetos, para trazerem a Jerusalém, à casa de nosso Deus.

A chegada a Jerusalém

31 Partimos do rio Aava, no dia doze do primeiro mês, a fim de irmos para Jerusalém; e a boa mão do nosso Deus estava sobre nós e livrou-nos das mãos dos inimigos e dos que nos armavam ciladas pelo caminho.

32 Chegamos a Jerusalém e repousamos ali três dias.

33 No quarto dia, pesamos, na casa do nosso Deus, a prata, o ouro, os objetos e os entregamos a Meremote, filho do sacerdote Urias; com ele estava Eleazar, filho de Finéias, e, com eles, Jozabade, filho de Jesua, e Noadias, filho de Binui, levitas;

34 tudo foi contado e pesado, e o peso total, imediatamente registrado.

35 Os exilados que vieram do cativeiro ofereceram holocaustos ao Deus de Israel, doze novilhos por todo o Israel, noventa e seis carneiros, setenta e sete cordeiros e, como oferta pelo pecado, doze bodes; tudo em holocausto ao SENHOR.

36 Então, deram as ordens do rei aos seus sátrapas e aos governadores deste lado do Eufrates; e estes ajudaram o povo na reconstrução da Casa de Deus.

Esdras 9

A oração e confissão de Esdras

1 Acabadas, pois, estas coisas, vieram ter comigo os príncipes, dizendo: O povo de

hogy elszállítsák Jeruzsálembe, Istenünk házába.

31Ezután elindultunk az Ahavá-folyó mellől az első hónap tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk. Istenünk ereje velünk volt, és megóvott bennünket az ellenségtől és az útonállóktól.

32Amikor megérkeztünk Jeruzsálembe, három napig pihentünk.

33A negyedik napon azután kimérték az ezüstöt, aranyat és az edényeket Istenünk házában, és átadták Merémót papnak, Úrijjá fiának. Vele volt Eleázár, Fineás fia is, meg ott volt velük a léviták közül Józábád, Jésúa fia, meg Nóadjá, Binnúj fia is.

34Mindent megszámoltak és megmértek, és mindjárt föl is jegyezték mindennek a súlyát.

35Amikor megérkeztek a fogságból a száműzöttek, égőáldozatot mutattak be Izráel Istenének: tizenkét bikát egész Izráelért, kilencvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét vétekáldozati bakot, mindezt égőáldozatul az ÚRnak.

36És átadták a király rendelkezését a királyi kormányzóknak és a Folyamon túli helytartóknak. Ezek támogatták a népet és az Isten házát.

Ezsdrás 9

Ezsdrás bűnbánati imádsága

1Mindezek után eljöttek hozzám a vezető emberek, és ezt mondták: Izráel népe, még

Israel, e os sacerdotes, e os levitas não se separaram dos povos de outras terras com as suas abominações, isto é, dos cananeus, dos heteus, dos ferezeus, dos jebuseus, dos amonitas, dos moabitas, dos egípcios e dos amorreus,

a papok és léviták sem különültek el az ország népeitől, a kánaániak, a hettiták, a perizziek, a jebúsziak, az ammóniak, a móábiak, az egyiptomiak és az emóriak utálatos szokásaitól,

2 pois tomaram das suas filhas para si e para seus filhos, e, assim, se misturou a linhagem santa com os povos dessas terras, e até os príncipes e magistrados foram os primeiros nesta transgressão.

2mert ezeknek a leányai közül vettek feleséget maguknak és fiaiknak, úgyhogy összekeveredett a szent mag az ország népeivel, sőt a vezető emberek és elöljáróik jártak élen ebben a hűtlenségben.

3 Ouvindo eu tal coisa, rasguei as minhas vestes e o meu manto, e arranquei os cabelos da cabeça e da barba, e me assentei atônito.

3Amikor ezt meghallottam, megszaggattam a ruhámat és a köpenyemet, megtéptem a hajamat és szakállamat, és ott ültem magamba roskadva.

4 Então, se ajuntaram a mim todos os que tremiam das palavras do Deus de Israel, por causa da transgressão dos do cativeiro; porém eu permaneci assentado atônito até ao sacrifício da tarde.

4Akkor körém gyűltek mindazok, akik remegve gondoltak Izráel Istenének az igéire a fogságból hazatértek hűtlensége miatt. Én pedig magamba roskadva ültem egészen az esti áldozatig.

5 Na hora do sacrifício da tarde, levantei-me da minha humilhação, com as vestes e o manto já rasgados, me pus de joelhos, estendi as mãos para o SENHOR, meu Deus,

5Az esti áldozatkor pedig fölkeltem onnan, ahova leroskadtam, majd megszaggatott ruhában és köpenyben térdre hulltam, imádkozva emeltem kezeimet Istenem, az Úr felé,

6 e disse: Meu Deus! Estou confuso e envergonhado, para levantar a ti a face, meu Deus, porque as nossas iniqüidades se multiplicaram sobre a nossa cabeça, e a nossa culpa cresceu até aos céus.

6és ezt mondtam: Istenem! Szégyenkezem és nem merem fölemelni arcomat hozzád, Istenem, mert bűneink elborították fejünket, és vétkünk az égig növekedett.

7 Desde os dias de nossos pais até hoje, estamos em grande culpa e, por causa das nossas iniqüidades, fomos entregues, nós,

7Őseink idejétől fogva mind a mai napig nagy vétekben vagyunk, és bűneink miatt jutottunk királyainkkal és papjainkkal

os nossos reis e os nossos sacerdotes, nas mãos dos reis de outras terras e sujeitos à espada, ao cativeiro, ao roubo e à ignomínia, como hoje se vê.	együtt más országok királyainak a kezébe, hogy gyilkoljanak, fogságba vessenek, kifosszanak és szégyenbe döntsenek bennünket, ahogyan van ez ma is.
[8] Agora, por breve momento, se nos manifestou a graça da parte do SENHOR, nosso Deus, para nos deixar alguns que escapem e para dar-nos estabilidade no seu santo lugar; para nos alumiar os olhos, ó Deus nosso, e para nos dar um pouco de vida na nossa servidão;	[8]Még csak rövid ideje annak, hogy megkönyörült rajtunk Istenünk, az ÚR, mert meghagyott belőlünk egy maradékot, és adott nekünk egy talpalatnyi földet szent helyén, visszaadta szemünk ragyogását Istenünk, és hagyta, hogy egy kissé feléledjünk szolgaságunkban.
[9] porque somos servos, porém, na nossa servidão, não nos desamparou o nosso Deus; antes, estendeu sobre nós a sua misericórdia, e achamos favor perante os reis da Pérsia, para nos reviver, para levantar a casa do nosso Deus, para restaurar as suas ruínas e para que nos desse um muro de segurança em Judá e em Jerusalém.	[9]Mert szolgák vagyunk, de Istenünk szolgaságunkban sem hagyott el bennünket. Kiterjesztette ránk a perzsa királyok szeretetét, és megengedte, hogy feléledve fölépítsük Istenünk házát, hogy helyreállítsuk azt romjaiból, és védőfalat adott nekünk Júdában és Jeruzsálemben.
[10] Agora, ó nosso Deus, que diremos depois disto? Pois deixamos os teus mandamentos,	[10]És most mit mondjunk ezután, Istenünk? Hiszen elhagytuk parancsolataidat,
[11] que ordenaste por intermédio dos teus servos, os profetas, dizendo: A terra em que entrais para a possuir é terra imunda pela imundícia dos seus povos, pelas abominações com que, na sua corrupção, a encheram de uma extremidade à outra.	[11]amelyeket a te szolgáid, a próféták által adtál, amikor ezt mondtad: Az a föld, amelyre bementek, hogy birtokba vegyétek, tisztátalan föld az országban lakó népek tisztátalansága és utálatos szokásai miatt, mert megtöltötték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukkal.
[12] Por isso, não dareis as vossas filhas a seus filhos, e suas filhas não tomareis para os vossos filhos, e jamais procurareis a paz e o bem desses povos; para que sejais	[12]Azért ne adjátok hozzá leányaitokat az ő fiaikhoz, és az ő leányaikat se vegyétek feleségül fiaitoknak! Ne törődjetek békességükkel és javukkal soha; akkor

fortes, e comais o melhor da terra, e a deixeis por herança a vossos filhos, para sempre.

[13] Depois de tudo o que nos tem sucedido por causa das nossas más obras e da nossa grande culpa, e vendo ainda que tu, ó nosso Deus, nos tens castigado menos do que merecem as nossas iniqüidades e ainda nos deste este restante que escapou,

[14] tornaremos a violar os teus mandamentos e a aparentar-nos com os povos destas abominações? Não te indignarias tu, assim, contra nós, até de todo nos consumires, até não haver restante nem alguém que escapasse?

[15] Ah! SENHOR, Deus de Israel, justo és, pois somos os restantes que escaparam, como hoje se vê. Eis que estamos diante de ti na nossa culpa, porque ninguém há que possa estar na tua presença por causa disto.

megerősödtök, élhettek a föld javaival, és örökségül hagyhatjátok azt utódaitokra örökre.

[13]Mindazok után, amik utolértek bennünket gonosz tetteink és nagy bűneink miatt, te, Istenünk, bűneinkhez képest kíméletesen bántál velünk, sőt megengedted, hogy közülünk néhányan megmeneküljenek.

[14]Vajon ha újból megszegjük parancsolataidat, és összeházasodunk ezekkel az utálatos népekkel, nem semmisíthetsz-e meg bennünket haragodban, hogy közülünk bárki is megmaradjon és megmeneküljön?!

[15]URam, Izráel Istene! Igaz vagy te, hiszen mi, akik megmenekültünk, megmaradhattunk mind a mai napig. Mi vétkesek vagyunk előtted, pedig így senki sem állhat színed elé!

Esdras 10

Os israelitas despedem suas mulheres heteias

[1] Enquanto Esdras orava e fazia confissão, chorando prostrado diante da Casa de Deus, ajuntou-se a ele de Israel mui grande congregação de homens, de mulheres e de crianças; pois o povo chorava com grande choro.

[2] Então, Secanias, filho de Jeiel, um dos filhos de Elão, tomou a palavra e disse a Esdras: Nós temos transgredido contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras, dos povos de outras terras,

Ezsdrás 10

A hazatérteket gyűlésbe hívják

[1]Miközben Ezsdrás Isten háza előtt leborulva így imádkozott, és sírva elmondta ezt a bűnvallást, Izráelből igen nagy sokaság gyűlt össze körülötte: férfiak, asszonyok és gyermekek, mert a nép igen keservesen sírt.

[2]Akkor megszólalt az Élám fiai közül való Sekanjá, Jehíél fia, és ezt mondta Ezsdrásnak: Hűtlenek lettünk Istenünkhöz, mert idegen nőket vettünk feleségül az ország népei közül. De ennek

mas, no tocante a isto, ainda há esperança para Israel.

[3] Agora, pois, façamos aliança com o nosso Deus, de que despediremos todas as mulheres e os seus filhos, segundo o conselho do SENHOR e o dos que tremem ao mandado do nosso Deus; e faça-se segundo a Lei.

[4] Levanta-te, pois esta coisa é de tua incumbência, e nós seremos contigo; sê forte e age.

[5] Então, Esdras se levantou e ajuramentou os principais sacerdotes, os levitas e todo o Israel, de que fariam segundo esta palavra. E eles juraram.

[6] Esdras se retirou de diante da Casa de Deus, e entrou na câmara de Joanã, filho de Eliasibe, e lá não comeu pão, nem bebeu água, porque pranteava por causa da transgressão dos que tinham voltado do exílio.

[7] Fez-se passar pregão por Judá e Jerusalém a todos os que vieram do exílio, que deviam ajuntar-se em Jerusalém;

[8] e que, se alguém, em três dias, não viesse, segundo o conselho dos príncipes e dos anciãos, todos os seus bens seriam totalmente destruídos, e ele mesmo separado da congregação dos que voltaram do exílio.

[9] Então, todos os homens de Judá e Benjamim, em três dias, se ajuntaram em Jerusalém; no dia vinte do mês nono, todo

ellenére is van még remény Izráel számára!

[3]Most azért kössünk szövetséget Istenünkkel úgy, hogy elbocsátjuk mindezeket az asszonyokat és gyermekeiket, uramnak és azoknak a határozata szerint, akik remegve gondolnak Istenünk parancsolatára. A törvény szerint kell eljárni.

[4]Kelj föl, mert ez a te dolgod, és mi veled leszünk. Légy erős, és cselekedj!

[5]Fölkelt tehát Ezsdrás, és megeskette a papok, a léviták és egész Izráel vezetőit, hogy az elhangzottak szerint járnak el; ők pedig megesküdtek.

[6]Akkor fölkelt Ezsdrás az Isten háza elől, és elment Jóhánánnak, Eljásíb fiának a kamrájába. Bement oda, de nem evett és nem ivott semmit, mert gyászolt a fogságból hazatértek hűtlensége miatt.

[7]Azután közhírré tették Júdában és Jeruzsálemben mindazok között, akik a fogságból hazatértek, hogy gyűljenek össze Jeruzsálemben.

[8]Ha pedig valaki nem jön el három napon belül, annak a jószágát a vezetők és a vének határozata értelmében ki kell irtani, őt magát pedig ki kell zárni a hazatértek gyülekezetéből.

[9]Harmadnapra tehát összegyűlt minden júdai és benjámini férfi Jeruzsálembe, és a kilencedik hónap huszadik napján ott ült

o povo se assentou na praça da Casa de Deus, tremendo por causa desta coisa e por causa das grandes chuvas.

az egész nép az Isten háza előtti téren, reszketve az ügyért, meg a zuhogó eső miatt.

Az idegen asszonyok elbocsátása

10 Então, se levantou Esdras, o sacerdote, e lhes disse: Vós transgredistes casando-vos com mulheres estrangeiras, aumentando a culpa de Israel.

10 Akkor előállt Ezsdrás pap, és ezt mondta nekik: Hűtlenséget követtetek el azzal, hogy idegen asszonyokat vettetek feleségül, és így szaporítottátok Izráel vétkét.

11 Agora, pois, fazei confissão ao SENHOR, Deus de vossos pais, e fazei o que é do seu agrado; separai-vos dos povos de outras terras e das mulheres estrangeiras.

11 Valljátok meg ezt őseitek Istenének, az ÚRnak, és cselekedjetek az ő tetszése szerint: váljatok külön az ország népeitől és az idegen asszonyoktól!

12 Respondeu toda a congregação e disse em altas vozes: Assim seja; segundo as tuas palavras, assim nos convém fazer.

12 Erre az egész gyülekezet hangosan ezt válaszolta: Igen! A te beszéded szerint kell tennünk!

13 Porém o povo é muito, e, sendo tempo de grandes chuvas, não podemos estar aqui de fora; e não é isto obra de um dia ou dois, pois somos muitos os que transgredimos nesta coisa.

13 De nagy ez a nép, és esős időszak van, ezért nem álldogálhatunk a szabadban. Nem is egy-két napi munka ez, hiszen sokan vagyunk, akik vétkeztünk ebben a dologban.

14 Ora, que os nossos príncipes decidam por toda a congregação, e que venham a eles em tempos determinados todos os que em nossas cidades casaram com mulheres estrangeiras, e com estes os anciãos de cada cidade, e os seus juízes, até que desviemos de nós o brasume da ira do nosso Deus, por esta coisa.

14 Képviseljék a vezetők az egész gyülekezetet! Városainkból pedig mindazok, akik idegen asszonyokat vettek feleségül, jöjjenek ide egy-egy meghatározott időpontban, ők és velük együtt az adott város vénei és bírái egészen addig, amíg el nem fordították rólunk Istenünk izzó haragját, amely e dolog miatt támadt!

15 No entanto, Jônatas, filho de Asael, e Jazeías, filho de Ticvá, se opuseram a esta coisa; e Mesulão e Sabetai, levita, os apoiaram.

15 Csak Jónátán, Aszáél fia és Jahzejá, Tikvá fia álltak ennek ellene, és Mesullám, meg a lévita Sabbetaj támogatták őket.

16 Assim o fizeram os que voltaram do exílio; então, Esdras, o sacerdote, elegeu

16 A fogságból hazatértek azonban így jártak el. Kiválasztották Ezsdrás papot

nominalmente os homens cabeças de famílias, segundo a casa de seus pais, que se assentaram no dia primeiro do décimo mês, para inquirir nesta coisa;

meg egyes férfiakat, családonként a családfőket, mindnyájukat név szerint. Ezek a tizedik hónap első napján összegyűltek, hogy megvizsgálják az ügyet.

[17] e o concluíram no dia primeiro do primeiro mês, a respeito de todos os homens que casaram com mulheres estrangeiras.

[17]Az első hónap első napjáig elintézték minden férfi ügyét, aki idegen asszonyt vett feleségül.

[18] Acharam-se dentre os filhos dos sacerdotes estes, que casaram com mulheres estrangeiras: dos filhos de Jesua, filho de Jozadaque, e de seus irmãos: Maaséias, Eliézer, Jaribe e Gedalias.

[18]A papok között is akadtak olyanok, akik idegen asszonyt vettek el: Jésúának, Jócádák fiának és testvéreinek a fiai közül Maaszéjá, Elíezer, Járíb és Gedaljá.

[19] Com um aperto de mão, prometeram despedir suas mulheres e, por serem culpados, ofereceram um carneiro do rebanho pela sua culpa.

[19]Ezek kezet adtak arra, hogy elbocsátják feleségüket. A vétkük miatt hozott jóvátételi áldozat egy kos volt.

[20] Dos filhos de Imer: Hanani e Zebadias.

[20]Immér fiai közül Hanání és Zebadjá,

[21] Dos filhos de Harim: Maaséias, Elias, Semaías, Jeiel e Uzias.

[21]Hárim fiai közül Maaszéjá, Élijjá, Semajá, Jehíél és Uzzijjá,

[22] Dos filhos de Pasur: Elioenai, Maaséias, Ismael, Natanael, Jozabade e Elasa.

[22]Pashúr fiai közül Eljóénaj, Maaszéjá, Jismáél, Netanél, Józábád és Elászá.

[23] Dos levitas: Jozabade e Simei, Quelaías (este é Quelita), Petaías, Judá e Eliézer.

[23]A léviták közül Józábád, Simei és Kélájá, azaz Kelítá, továbbá Petahjá, Júda és Elíezer.

[24] Dos cantores: Eliasibe; dos porteiros: Salum, Telém e Uri.

[24]Az énekesek közül Eljásíb. A kapuőrök közül Sallúm, Telem és Úrí.

[25] E de Israel: dos filhos de Parós: Ramias, Jezias, Malquias, Miamim, Eleazar, Malquias e Benaia.

[25]Izráelből: Parós fiai közül Ramjá, Jizzijjá, Malkijjá, Mijjámin, Eleázár, Malkijjá és Benájá.

[26] Dos filhos de Elão: Matanias, Zacarias, Jeiel, Abdi, Jerimote e Elias.

[26]Élám fiai közül Mattanjá, Zekarjá, Jehíél, Abdí, Jerémót és Élijjá.

[27] Dos filhos de Zatu: Elioenai, Eliasibe, Matanias, Jerimote, Zabade e Aziza.

[27]Zattú fiai közül Eljóénaj, Eljásíb, Mattanjá, Jerémót, Zábád és Azízá.

28 Dos filhos de Bebai: Joanã, Hananias, Zabai e Atlai.
29 Dos filhos de Bani: Mesulão, Maluque, Adaías, Jasube, Seal e Jerimote.
30 Dos filhos de Paate-Moabe: Adna, Quelal, Benaia, Maaséias, Matanias, Bezalel, Binui e Manassés.
31 Dos filhos de Harim: Eliézer, Issias, Malquias, Semaías, Simeão,
32 Benjamim, Maluque e Semarias.
33 Dos filhos de Hasum: Matenai, Matatá, Zabade, Elifelete, Jeremai, Manassés e Simei.
34 Dos filhos de Bani: Maadai, Anrão, Uel,
35 Benaia, Bedias, Queluí,
36 Vanias, Meremote, Eliasibe,
37 Matanias, Matenai, Jaasai,
38 Bani, Binui, Simei,
39 Selemias, Natã, Adaías,
40 Macnadbai, Sasai, Sarai,
41 Azarel, Selemias, Semarias,
42 Salum, Amarias e José.
43 Dos filhos de Nebo: Jeiel, Matitias, Zabade, Zebina, Jadai, Joel e Benaia.
44 Todos estes haviam tomado mulheres estrangeiras, alguns dos quais tinham filhos destas mulheres.

28Bébaj fiai közül Jóhánán, Hananjá, Zabbaj és Atlaj.
29Bání fiai közül Mesullám, Mallúk és Adájá, Jásúb, Seál és Jerémót.
30Pahat- Móáb fiai közül Adná és Kelál, Benájá, Maaszéjá, Mattanjá, Becalél, Binnúj és Manassé.
31Hárim fiai közül Elíezer, Jissijjá, Malkijjá, Semajá, Simeon,
32Benjámin, Mallúk és Semarjá.
33Hásum fiai közül Mattenaj, Mattattá, Zábád, Elífelet, Jerémaj, Manassé és Simei.
34Bání fiai közül Maadaj, Amrám és Úél,
35Benájá, Bédejá és Keluhú,
36Vanjá, Merémót és Eljásíb,
37Mattanjá, Mattenaj és Jaaszaj,
38Bání, Binnúj és Simei,
39Selemjá, Nátán és Adájá,
40Maknadbaj, Sásaj és Sáraj,
41Azarél, Selemjá és Semarjá,
42Sallúm, Amarjá és József.
43Nebó fiai közül Jeíél, Mattitjá, Zábád, Zebíná, Jaddaj, Jóél és Benájá.
44Mindezek idegen nőket vettek feleségül. Voltak közöttük olyan asszonyok, akiknek már fiaik is voltak.

O livro de Neemias

Neemias 1

Neemias ora por Jerusalém

[1] As palavras de Neemias, filho de Hacalias. No mês de quisleu, no ano vigésimo, estando eu na cidadela de Susã,
[2] veio Hanani, um de meus irmãos, com alguns de Judá; então, lhes perguntei pelos judeus que escaparam e que não foram levados para o exílio e acerca de Jerusalém.
[3] Disseram-me: Os restantes, que não foram levados para o exílio e se acham lá na província, estão em grande miséria e desprezo; os muros de Jerusalém estão derribados, e as suas portas, queimadas.
[4] Tendo eu ouvido estas palavras, assentei-me, e chorei, e lamentei por alguns dias; e estive jejuando e orando perante o Deus dos céus.
[5] E disse: ah! SENHOR, Deus dos céus, Deus grande e temível, que guardas a aliança e a misericórdia para com aqueles que te amam e guardam os teus mandamentos!
[6] Estejam, pois, atentos os teus ouvidos, e os teus olhos, abertos, para acudires à oração do teu servo, que hoje faço à tua presença, dia e noite, pelos filhos de Israel, teus servos; e faço confissão pelos pecados dos filhos de Israel, os quais temos cometido contra ti; pois eu e a casa de meu pai temos pecado.
[7] Temos procedido de todo corruptamente contra ti, não temos guardado os

NEHÉMIÁS KÖNYVE

Nehémiás 1

Nehémiás szomorúsága és imádsága

[1]Nehémiásnak, Hakaljá fiának a története. A huszadik évben, kiszlév hónapban történt, amikor Súsán várában voltam,
[2]hogy megérkezett hozzám egyik rokonom, Hanání, és vele együtt néhány Júdából való férfi. Kérdezősködtem tőlük a megmenekült júdaiakról, akik a fogság után megmaradtak, meg Jeruzsálemről.
[3]Elmondták nekem, hogy azok, akik a fogság után megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban élnek abban a tartományban, Jeruzsálem várfala pedig csupa rés, és kapui tűzben égtek el.

[4]Amikor meghallottam ezeket, napokon át ültem, sírtam és gyászoltam, böjtöltem és imádkoztam a menny Istene előtt,

[5]és ezt mondtam: Ó, URam, menny Istene, te nagy és félelmetes Isten! Te hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat.

[6]Fordulj hozzám figyelmesen, tekints reám, és hallgasd meg szolgád imádságát, aki most éjjel-nappal imádkozik előtted a te szolgáidért, Izráel fiaiért. Vallást teszek Izráel fiainak a vétkeiről, amelyeket elkövettünk ellened. Vétkeztem én is és atyám háza népe is!

[7]Nagy gonoszságot követtünk el ellened, mert nem tartottuk meg azokat a

mandamentos, nem os estatutos, nem os juízos que ordenaste a Moisés, teu servo.

parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényeket, amelyeket szolgádnak, Mózesnek adtál.

[8] Lembra-te da palavra que ordenaste a Moisés, teu servo, dizendo: Se transgredirdes, eu vos espalharei por entre os povos;

[8]Emlékezz vissza arra az ígéretre, amelyet kijelentettél a te szolgádnak, Mózesnek: Ha ti hűtlenek lesztek, én szétszélesztelek benneteket a népek közé,

[9] mas, se vos converterdes a mim, e guardardes os meus mandamentos, e os cumprirdes, então, ainda que os vossos rejeitados estejam pelas extremidades do céu, de lá os ajuntarei e os trarei para o lugar que tenho escolhido para ali fazer habitar o meu nome.

[9]de ha megtértek hozzám, megtartjátok parancsolataimat, és teljesítitek azokat, akkor ha az ég széléig űztelek is el benneteket, még ott is összeszedlek és elviszlek benneteket arra a helyre, amelyet kiválasztottam, hogy ott lakjék az én nevem.

[10] Estes ainda são teus servos e o teu povo que resgataste com teu grande poder e com tua mão poderosa.

[10]Hiszen a te szolgáid ők, és a te néped, akiket megváltottál hatalmaddal és erős kezeddel!

[11] Ah! SENHOR, estejam, pois, atentos os teus ouvidos à oração do teu servo e à dos teus servos que se agradam de temer o teu nome; concede que seja bem sucedido hoje o teu servo e dá-lhe mercê perante este homem. Nesse tempo eu era copeiro do rei.

[11]Ó, URam, méltasd figyelemre a te szolgád és szolgáid imádságát, akik boldogok, hogy félhetik a te nevedet! Adj ma sikert a te szolgádnak, és add, hogy legyen hozzá irgalmas az az ember! Én ugyanis a király pohárnoka voltam.

Neemias 2

Neemias mandado a Jerusalém

[1] No mês de nisã, no ano vigésimo do rei Artaxerxes, uma vez posto o vinho diante dele, eu o tomei para oferecer e lho dei; ora, eu nunca antes estivera triste diante dele.

[2] O rei me disse: Por que está triste o teu rosto, se não estás doente? Tem de ser

Nehémiás 2

Nehémiás engedélyt kap a hazatérésre

[1]Artahsasztá király uralkodásának huszadik évében, niszán hónapban történt: bor volt előttem, én pedig fölvettem a bort, és odanyújtottam a királynak. Nem szoktam előtte kimutatni a szomorúságomat,

[2]ezért így szólt hozzám a király: Miért szomorú az arcod? Hiszen nem vagy beteg! Nem lehet ez más, csak a szív

tristeza do coração. Então, temi sobremaneira

[3] e lhe respondi: viva o rei para sempre! Como não me estaria triste o rosto se a cidade, onde estão os sepulcros de meus pais, está assolada e tem as portas consumidas pelo fogo?

[4] Disse-me o rei: Que me pedes agora? Então, orei ao Deus dos céus

[5] e disse ao rei: se é do agrado do rei, e se o teu servo acha mercê em tua presença, peço-te que me envies a Judá, à cidade dos sepulcros de meus pais, para que eu a reedifique.

[6] Então, o rei, estando a rainha assentada junto dele, me disse: Quanto durará a tua ausência? Quando voltarás? Aprouve ao rei enviar-me, e marquei certo prazo.

[7] E ainda disse ao rei: Se ao rei parece bem, dêem-se-me cartas para os governadores dalém do Eufrates, para que me permitam passar e entrar em Judá,

[8] como também carta para Asafe, guarda das matas do rei, para que me dê madeira para as vigas das portas da cidadela do templo, para os muros da cidade e para a casa em que deverei alojar-me. E o rei mas deu, porque a boa mão do meu Deus era comigo.

[9] Então, fui aos governadores dalém do Eufrates e lhes entreguei as cartas do rei;

szomorúsága! Ekkor én nagyon megijedtem,

[3]és ezt mondtam a királynak: Örökké éljen a király! Hogyne volna szomorú az arcom, hiszen az a város, ahol őseim sírja van, romhalmazzá vált, és kapuit tűz emésztette meg!

[4]Akkor a király ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz tehát? Én pedig imádkoztam a menny Istenéhez,

[5]majd ezt mondtam a királynak: Ha jónak látja a király, és ha méltónak tartod rá a te szolgádat, akkor küldj el engem Júdába, abba a városba, ahol őseim sírja van, hogy felépítsem azt!

[6]A király így válaszolt, miközben a királyné mellette ült: Meddig tart az utazásod, és mikor térsz vissza? Mivel a király jónak látta, hogy elbocsásson engem, közöltem vele az időpontot.

[7]Majd ezt mondtam a királynak: Ha jónak látja a király, adasson nekem leveleket a Folyamon túli helytartókhoz, hogy engedjenek átutazni, amíg meg nem érkezem Júdába.

[8]Adasson egy levelet Ászáfhoz, a királyi erdők őréhez is, hogy adjon nekem gerendának való fát a templomnál levő erődítésnek meg a város falának a kapuihoz, és ahhoz a házhoz, amelyikbe majd én költözöm. A király megadta ezt nekem, mert velem volt az én Istenemnek jóakarata.

[9]Amikor megérkeztem a Folyamon túli helytartókhoz, átadtam nekik a király

ora, o rei tinha enviado comigo oficiais do exército e cavaleiros.

[10] Disto ficaram sabendo Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita; e muito lhes desagradou que alguém viesse a procurar o bem dos filhos de Israel.

Neemias anima o povo a reedificar os muros

[11] Cheguei a Jerusalém, onde estive três dias.

[12] Então, à noite me levantei, e uns poucos homens, comigo; não declarei a ninguém o que o meu Deus me pusera no coração para eu fazer em Jerusalém. Não havia comigo animal algum, senão o que eu montava.

[13] De noite, saí pela Porta do Vale, para o lado da Fonte do Dragão e para a Porta do Monturo e contemplei os muros de Jerusalém, que estavam assolados, cujas portas tinham sido consumidas pelo fogo.

[14] Passei à Porta da Fonte e ao açude do rei; mas não havia lugar por onde passasse o animal que eu montava.

[15] Subi à noite pelo ribeiro e contemplei ainda os muros; voltei, entrei pela Porta do Vale e tornei para casa.

[16] Não sabiam os magistrados aonde eu fora nem o que fazia, pois até aqui não havia eu declarado coisa alguma, nem aos judeus, nem aos sacerdotes, nem aos nobres, nem aos magistrados, nem aos mais que faziam a obra.

leveleit. A király adott mellém katonatiszteket és lovasokat is.

[10]Meghallotta ezt a hóróni Szanballat és Tóbijjá, az ammóni hivatalnok, és nagyon rosszallották, hogy jött egy ember, aki Izráel fiainak a javát keresi.

Nehémiás megnézi Jeruzsálem falainak a romjait

[11]Miután megérkeztem Jeruzsálembe, és három napot eltöltöttem ott,

[12]elindultam éjszaka néhány emberrel. De senkinek sem árultam el, miféle tettekre indította szívemet az én Istenem Jeruzsálemért. Még állat sem volt velem azon az állaton kívül, amelyen lovagolni szoktam.

[13]Kimentem tehát éjjel a Völgy-kapun a Sárkány-forrás felé, majd a Szemét-kapuhoz, és megvizsgáltam Jeruzsálem lerombolt falait, és kapuit, amelyeket tűz emésztett meg.

[14]Azután továbbmentem a Forrás-kapuhoz meg a Király-tóhoz. De mivel nem volt elég hely ahhoz, hogy továbbmenjen az állat, amelyen ültem,

[15]ezért még akkor éjjel gyalog mentem föl a völgyből, és megvizsgáltam a várfalakat. Azután visszafordultam, bementem a Völgykapun, és hazatértem.

[16]Az elöljárók nem tudták, hová mentem és mit csináltam. Ugyanis sem a júdaiaknak, sem a papoknak, sem az előkelőknek, sem az elöljáróknak, sem a többieknek, akiknek a munkákban majd részt kellett venniük, nem mondtam még semmit.

[17] Então, lhes disse: Estais vendo a miséria em que estamos, Jerusalém assolada, e as suas portas, queimadas; vinde, pois, reedifiquemos os muros de Jerusalém e deixemos de ser opróbrio.

[17]Ekkor azonban így szóltam hozzájuk: Magatok is látjátok, hogy milyen bajban vagyunk: Jeruzsálem romhalmazzá vált, kapui pedig tűzben égtek el. Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát, hogy ne gyalázhassanak többé bennünket!

[18] E lhes declarei como a boa mão do meu Deus estivera comigo e também as palavras que o rei me falara. Então, disseram: Disponhamo-nos e edifiquemos. E fortaleceram as mãos para a boa obra.

[18]Elmondtam nekik, hogy Istenem milyen jóakarattal volt hozzám, és hogy milyen szavakat intézett hozzám a király. Erre ők így feleltek: Kezdjük hát el az építkezést! És hozzáfogtak nagy buzgalommal a nemes feladathoz.

[19] Porém Sambalate, o horonita, e Tobias, o servo amonita, e Gesém, o arábio, quando o souberam, zombaram de nós, e nos desprezaram, e disseram: Que é isso que fazeis? Quereis rebelar-vos contra o rei?

[19]Amikor meghallotta ezt a hóróni Szanballat, Tóbijjá, az ammóni hivatalnok és az arab Gesem, gúnyolódtak rajtunk, és így csúfoltak bennünket: Miben mesterkedtek? Talán a király ellen akartok lázadni?

[20] Então, lhes respondi: o Deus dos céus é quem nos dará bom êxito; nós, seus servos, nos disporemos e reedificaremos; vós, todavia, não tendes parte, nem direito, nem memorial em Jerusalém.

[20]Én azonban így válaszoltam nekik: Maga a menny Istene vezet bennünket sikerre, és mi az ő szolgáiként kezdjük el az építést. Nektek azonban semmiféle birtokrészre nincsen itt jogotok, emléketek sem marad Jeruzsálemben.

Neemias 3

Os que trabalharam na reedificação dos muros

[1] Então, se dispôs Eliasibe, o sumo sacerdote, com os sacerdotes, seus irmãos, e reedificaram a Porta das Ovelhas; consagraram-na, assentaram-lhe as portas e continuaram a reconstrução até à Torre dos Cem e à Torre de Hananel.

[2] Junto a ele edificaram os homens de Jericó; também, ao seu lado, edificou Zacur, filho de Inri.

Nehémiás 3

Jeruzsálem várfalának az építői

[1]Eljásíb főpap és rokonai, a papok kezdték építeni a Juh-kaput. Föl is szentelték azt, és fölszerelték rá az ajtószárnyakat. Azután a Méá-toronyig és a Hananél-toronyig terjedő részt is ők szentelték föl.

[2]Mellettük a jerikóiak építettek. Ezek mellett Zakkúr, Imrí fia épített.

[3] Os filhos de Hassenaá edificaram a Porta do Peixe; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[4] Ao seu lado, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz; junto deste reparou Mesulão, filho de Berequias, filho de Mesezabel, a cujo lado reparou Zadoque, filho de Baaná.

[5] Ao lado destes, repararam os tecoítas; os seus nobres, porém, não se sujeitaram ao serviço do seu senhor.

[6] Joiada, filho de Paséia, e Mesulão, filho de Besodias, repararam a Porta Velha; colocaram-lhe as vigas e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas.

[7] Junto deles, trabalharam Melatias, gibeonita, e Jadom, meronotita, homens de Gibeão e de Mispa, que pertenciam ao domínio do governador de além do Eufrates.

[8] Ao seu lado, reparou Uziel, filho de Haraías, um dos ourives; junto dele, Hananias, um dos perfumistas; e restauraram Jerusalém até ao Muro Largo.

[9] Junto a estes, trabalhou Refaías, filho de Hur, maioral da metade de Jerusalém.

[10] Ao seu lado, reparou Jedaías, filho de Harumafe, defronte da sua casa; e, ao seu lado, reparou Hatus, filho de Hasabnéias.

[11] A outra parte reparou Malquias, filho de Harim, e Hassube, filho de Paate-Moabe, como também a Torre dos Fornos.

[3]A Hal-kaput Szenáá fiai építették, ők gerendázták be és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit.

[4]Mellettük Merémót, Úrijjá fia, Hakkóc unokája építette a falat. Mellettük Mesullám, Berekjá fia, Mesézabél unokája építette a falat. Mellettük Cádók, Baaná fia építette a falat.

[5]Ezek mellett a tekóaiak építették a falat. Előkelőik azonban nem hajtották a nyakukat uruk szolgálatába.

[6]A Régi-kaput Jójádá, Pászéah fia és Mesullám, Beszódjá fia építették. Ők gerendázták be, és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit.

[7]Mellettük a gibeóni Melatjá és a mérónóti Jádón építette a falat, a Folyamon túli helytartóság alá tartozó gibeóni és micpai férfiak.

[8]Mellette Uzzíél, Harhajá fia, az ötvös építette a falat. Mellette Hananjá, a kenőcskészítők egyike építette a falat. Helyreállították Jeruzsálemet, egészen a széles várfalig.

[9]Mellettük Refájá, Húr fia, a jeruzsálemi kerület felének vezetője építette a falat.

[10]Mellettük Jedájá, Harúmaf fia építette a falat, éppen a maga házával szemben. Mellette Hattús, Hasabnejá fia építette a falat.

[11]Egy másik részt, meg a Kemencék tornyát Malkijjá, Hárim fia és Hassúb, Pahat-Móáb fia építette.

[12] Ao lado dele, reparou Salum, filho de Haloés, maioral da outra meia parte de Jerusalém, ele e suas filhas.

[13] A Porta do Vale, reparou-a Hanum e os moradores de Zanoa; edificaram-na e lhe assentaram as portas com seus ferrolhos e trancas e ainda mil côvados da muralha, até à Porta do Monturo.

[14] A Porta do Monturo, reparou-a Malquias, filho de Recabe, maioral do distrito de Bete-Haquerém; ele a edificou e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas.

[15] A Porta da Fonte, reparou-a Salum, filho de Col-Hozé, maioral do distrito de Mispa; ele a edificou, e a cobriu, e lhe assentou as portas com seus ferrolhos e trancas, e ainda o muro do açude de Selá, junto ao jardim do rei, até aos degraus que descem da Cidade de Davi.

[16] Depois dele, reparou Neemias, filho de Azbuque, maioral da metade do distrito de Bete-Zur, até defronte dos sepulcros de Davi, até ao açude artificial e até à casa dos heróis.

[17] Depois dele, repararam os levitas, Reum, filho de Bani, e, ao seu lado, Hasabias, maioral da metade do distrito de Queila.

[18] Depois dele, repararam seus irmãos: Bavai, filho de Henadade, maioral da metade do distrito de Queila;

[19] ao seu lado, reparou Ezer, filho de Jesua, maioral de Mispa, outra parte

[12]Mellette Sallúm, Lóhés fia, a jeruzsálemi kerület másik felének vezetője építette a falat a leányaival.

[13]Hánún és Zánóah lakói építették a Völgy-kaput. Ők építették fel azt, és ők szerelték föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit. A várfalból is építettek ezer könyöknyit a Szemét-kapuig.

[14]Malkijjá, Rékáb fia, a bét-hakkeremi kerület vezetője építette a Szemét-kaput. Ő építette föl azt, és ő szerelte föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit.

[15]Sallún, Kol-Hóze fia, a micpái kerület vezetője építette a Forrás-kaput. Ő építette föl azt, ő tetőzte be, és ő szerelte föl ajtószárnyait, zárait és reteszeit. A Selah-tónál levő várfalat is kijavította a király kertjénél, a Dávid városából levezető lépcsőig.

[16]Utána Nehemjá, Azbúk fia, a bét-cúri kerület felének vezetője építette a falat Dávid sírjaival szemközt, a mesterséges tóig és a vitézek házáig.

[17]Utána a léviták építették a falat: Rehúm, Báni fia, mellette Hasabjá, a keílái kerület felének vezetője építette a falat a maga kerületénél.

[18]Utána testvérei építették a falat: Bavvaj, Hénádád fia, a keílái kerület másik felének vezetője.

[19]Mellette egy másik részt Ézer, Jésúa fia, Micpá vezetője épített, a szögleten levő fegyvertár feljáratával szemben.

defronte da subida para a casa das armas, no ângulo do muro.

[20] Depois dele, reparou com grande ardor Baruque, filho de Zabai, outra porção, desde o ângulo do muro até à porta da casa de Eliasibe, o sumo sacerdote.

[20]Utána Bárúk, Zakkaj fia épített buzgón egy másik részt, a szöglettől Eljásíb főpap házának a bejáratáig.

[21] Depois dele, reparou Meremote, filho de Urias, filho de Coz, outra porção, desde a porta da casa de Eliasibe até à extremidade da casa de Eliasibe.

[21]Utána egy másik részt Merémót, Úrijjá fia, Kóc unokája épített, Eljásíb házának a bejáratától Eljásíb házának a végéig.

[22] Depois dele, repararam os sacerdotes que habitavam na campina.

[22]Utána a Jordán környékéről való papok építették a falat.

[23] Depois, repararam Benjamim e Hassube, defronte da sua casa; depois deles, reparou Azarias, filho de Maaséias, filho de Ananias, junto à sua casa.

[23]Utánuk Benjámin és Hassúb építették a falat, a maguk házával szemben. Utánuk Azarjá, Maaszéjá fia, Ananjá unokája építette a falat a saját háza mellett.

[24] Depois dele, reparou Binui, filho de Henadade, outra porção, desde a casa de Azarias até ao ângulo e até à esquina.

[24]Utána egy másik részt Binnúj, Hénádád fia épített, Azarjá házától egészen a szögletig és a sarokig.

[25] Palal, filho de Uzai, reparou defronte do ângulo e da torre que sai da casa real superior, que está junto ao pátio do cárcere; depois dele, reparou Pedaías, filho de Parós,

[25]Pálál, Úzaj fia a szöglettel és a felső toronnyal szemben építette a falat, amely a királyi palotából ugrik ki a börtön udvara felé. Utána Pedájá, Parós fia

[26] e os servos do templo que habitavam em Ofel, até defronte da Porta das Águas, para o oriente, e até à torre alta.

[26]és a templomszolgák, akik a Várhegyen laktak, a Vízi-kapuval szemben a kelet felé eső részt építették a kiugró toronyig.

[27] Depois, repararam os tecoítas outra porção, defronte da torre grande e alta, e até ao Muro de Ofel.

[27]Utána egy másik részt a tekóaiak építettek, a kiugró nagy toronnyal szemben levő részt a Várhegy faláig.

[28] Para cima da Porta dos Cavalos, repararam os sacerdotes, cada um defronte da sua casa.

[28]A Lovak kapuján túl a papok építették a falat, mindenki a saját házával szemben.

[29] Depois deles, reparou Zadoque, filho de Imer, defronte de sua casa; e, depois dele,

[29]Utánuk Cádók, Immér fia építette a falat a saját házával szemben. Utána Semajá,

Semaías, filho de Secanias, guarda da Porta Oriental.

Sekanjá fia, a keleti kapu őre építette a falat.

[30] Depois dele, reparou Hananias, filho de Selemias, e Hanum, o sexto filho de Zalafe, outra porção; depois deles, reparou Mesulão, filho de Berequias, defronte da sua morada.

[30]Utána egy másik részt Hananjá, Selemjá fia és Hánún, Cáláf hatodik fia épített. Utána Mesullám, Berekjá fia építette a falat a saját kamrájával szemben.

[31] Depois dele, reparou Malquias, filho de um ourives, até à casa dos servos do templo e dos mercadores, defronte da Porta da Guarda, até ao eirado da esquina.

[31]Utána Malkijjá, az ötvösök egyike építette a falat, a templomszolgák és a kereskedők házáig, a Mifkád-kapuval szemben a sarok fölötti helyiségig,

[32] Entre o eirado da esquina e a Porta das Ovelhas, repararam os ourives e os mercadores.

[32]a sarok fölötti helyiség és a Juh-kapu között pedig az ötvösök és a kereskedők építették a falat.

Neemias 4

A defesa contra os adversários

A samaritánus Szanballat gúnyolódása

[1] Tendo Sambalate ouvido que edificávamos o muro, ardeu em ira, e se indignou muito, e escarneceu dos judeus.

[33]Amikor meghallotta Szanballat, hogy építjük a várfalat, haragra lobbant, és nagy bosszúságában gúnyolni kezdte a júdaiakat.

[2] Então, falou na presença de seus irmãos e do exército de Samaria e disse: Que fazem estes fracos judeus? Permitir-se-lhes-á isso? Sacrificarão? Darão cabo da obra num só dia? Renascerão, acaso, dos montões de pó as pedras que foram queimadas?

[34]Ezt mondta honfitársainak, Samária seregének: Mit csinálnak ezek a nyomorult júdaiak? Hát megengedik ezt nekik? Talán már áldozni is akarnak, mert még ma befejezik? Életre kelthetik-e ezt a halom követ, amely porrá égett?

[3] Estava com ele Tobias, o amonita, e disse: Ainda que edifiquem, vindo uma raposa, derribará o seu muro de pedra.

[35]Mellette állt az ammóni Tóbijjá, és ezt mondta: Csak hadd építsenek! Hiszen ha ráugrik egy róka, az is ledönti azt a kőfalat!

[4] Ouve, ó nosso Deus, pois estamos sendo desprezados; caia o seu opróbrio sobre a cabeça deles, e faze que sejam despojo numa terra de cativeiro.

[36]Halld meg, Istenünk, hogyan csúfolnak minket! Fordítsd vissza fejükre gyalázkodásukat! Legyenek prédává száműzetésük földjén!

[5] Não lhes encubras a iniqüidade, e não se risque de diante de ti o seu pecado, pois te provocaram à ira, na presença dos que edificavam.

[37]Ne nézd el bűnüket, és ne töröld el vétküket, mert téged bosszantottak, amikor az építőket gúnyolták.

[6] Assim, edificamos o muro, e todo o muro se fechou até a metade de sua altura; porque o povo tinha ânimo para trabalhar.

[38]Mi azonban építettük tovább a várfalat, és el is készült az egész várfal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott.

Nehémiás 4

Az ellenség nehezíti az építést

[7] Mas, ouvindo Sambalate e Tobias, os arábios, os amonitas e os asdoditas que a reparação dos muros de Jerusalém ia avante e que já se começavam a fechar-lhe as brechas, ficaram sobremodo irados.

[1]Amikor Szanballat és Tóbijjá, továbbá az arabok, ammóniak és asdódiak meghallották, hogy Jeruzsálem várfalainak a javítása előrehaladt, és a réseket kezdik betömni, nagyon megharagudtak,

[8] Ajuntaram-se todos de comum acordo para virem atacar Jerusalém e suscitar confusão ali.

[2]és mindnyájan egy akarattal úgy határoztak, hogy harcot indítanak Jeruzsálem ellen, és zavart keltenek benne.

[9] Porém nós oramos ao nosso Deus e, como proteção, pusemos guarda contra eles, de dia e de noite.

[3]De mi imádkoztunk Istenünkhöz, és őrséget állítottunk ellenük védelmül éjjel-nappal.

[10] Então, disse Judá: Já desfaleceram as forças dos carregadores, e os escombros são muitos; de maneira que não podemos edificar o muro.

[4]A júdaiak azonban ezt mondták: Megrokkant a teherhordók ereje, pedig sok a törmelék, és mi már nem tudjuk építeni a várfalat!

[11] Disseram, porém, os nossos inimigos: Nada saberão disto, nem verão, até que entremos no meio deles e os matemos; assim, faremos cessar a obra.

[5]Ellenségeink meg ezt mondták: Meg sem tudják, észre sem veszik, egyszer csak rájuk törünk, legyilkoljuk őket, és azzal véget vetünk a munkának.

[12] Quando os judeus que habitavam na vizinhança deles, dez vezes, nos disseram: De todos os lugares onde moram, subirão contra nós,

[6]A szomszédságukban lakó júdaiak azonban tízszer is figyelmeztettek bennünket: Mindenhol, ahová visszatértünk, ellenünk készülődnek!

13 então, pus o povo, por famílias, nos lugares baixos e abertos, por detrás do muro, com as suas espadas, e as suas lanças, e os seus arcos;

14 inspecionei, dispus-me e disse aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: não os temais; lembrai-vos do SENHOR, grande e temível, e pelejai pelos vossos irmãos, vossos filhos, vossas filhas, vossa mulher e vossa casa.

15 E sucedeu que, ouvindo os nossos inimigos que já o sabíamos e que Deus tinha frustrado o desígnio deles, voltamos todos nós ao muro, cada um à sua obra.

16 Daquele dia em diante, metade dos meus moços trabalhava na obra, e a outra metade empunhava lanças, escudos, arcos e couraças; e os chefes estavam por detrás de toda a casa de Judá;

17 os carregadores, que por si mesmos tomavam as cargas, cada um com uma das mãos fazia a obra e com a outra segurava a arma.

18 Os edificadores, cada um trazia a sua espada à cinta, e assim edificavam; o que tocava a trombeta estava junto de mim.

19 Disse eu aos nobres, aos magistrados e ao resto do povo: Grande e extensa é a obra, e nós estamos no muro mui separados, longe uns dos outros.

7Azért odaállítottam a népet a fal tövébe, a várfal mögé a hézagokba, odaállítottam őket nemzetségenként kardokkal, dárdákkal és íjakkal.

8Majd szemlét tartottam, és eléjük állva ezt mondtam az előkelőknek, az elöljáróknak és a nép többi részének: Ne féljetek tőlük! A nagy és félelmetes ÚRra gondoljatok, és harcoljatok testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és otthonaitokért!

Az építést fölfegyverkezve folytatják

9Ellenségeink meghallották, hogy megtudtuk tervüket, és így Isten meghiúsította azt. Mi pedig mindnyájan visszatértünk a várfalhoz, mindenki a maga munkájához.

10Attól a naptól fogva legényeimnek csak a fele végezte a munkát, a másik fele dárdával, pajzzsal, íjjal és páncéllal volt fölfegyverkezve. A vezetők pedig ügyeltek Júda egész népére.

11A várfal építői, a teherhordók és a rakodók egyik kezükkel a munkát végezték, a másikkal pedig a fegyverüket tartották.

12Mindegyik építőnek a derekára volt kötve a kardja, úgy építettek. A kürtös pedig mellettem volt.

13Akkor ezt mondtam az előkelőknek, az elöljáróknak és a nép többi tagjának: A munka sok, és nagy területen folyik, és mi a várfalon elszéledve, messze vagyunk egymástól.

[20] No lugar em que ouvirdes o som da trombeta, para ali acorrei a ter conosco; o nosso Deus pelejará por nós.

[21] Assim trabalhávamos na obra; e metade empunhava as lanças desde o raiar do dia até ao sair das estrelas.

[22] Também nesse mesmo tempo disse eu ao povo: Cada um com o seu moço fique em Jerusalém, para que de noite nos sirvam de guarda e de dia trabalhem.

[23] Nem eu, nem meus irmãos, nem meus moços, nem os homens da guarda que me seguiam largávamos as nossas vestes; cada um se deitava com as armas à sua direita.

[14]Ezért bárhol vagytok, ha a kürt hangját halljátok, gyűljetek ide hozzánk! Istenünk harcol értünk!

[15]Így végeztük a munkát, miközben az emberek fele dárdával volt fölfegyverkezve, hajnalhasadástól a csillagok feljöttéig.

[16]Ugyanekkor azt is megmondtam a népnek, hogy mindenki bent töltse az éjszakát Jeruzsálemben a legényével együtt, és éjjel őrködjenek, nappal pedig dolgozzanak.

[17]Sem én, sem rokonaim, sem legényeim, sem az őrszemélyzet, amely engem kísért, nem vetettük le ruhánkat; még a vízhez is a fegyverével ment mindenki.

Neemias 5

Medidas contra a usura

[1] Foi grande, porém, o clamor do povo e de suas mulheres contra os judeus, seus irmãos.

[2] Porque havia os que diziam: Somos muitos, nós, nossos filhos e nossas filhas; que se nos dê trigo, para que comamos e vivamos.

[3] Também houve os que diziam: As nossas terras, as nossas vinhas e as nossas casas hipotecamos para tomarmos trigo nesta fome.

[4] Houve ainda os que diziam: Tomamos dinheiro emprestado até para o tributo do rei, sobre as nossas terras e as nossas vinhas.

[5] No entanto, nós somos da mesma carne como eles, e nossos filhos são tão bons

Nehémiás 5

Nehémiás harca az uzsorások ellen

[1]Közben erősen zúgolódni kezdett a köznép és az asszonyok júdai honfitársaik ellen.

[2]Voltak, akik ezt mondták: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokan vagyunk. Gabonát kell kapnunk, hogy ehessünk és életben maradjunk!

[3]Voltak, akik meg ezt mondták: Zálogba kell adnunk mezőinket is, szőlőinket is, házainkat is, hogy gabonát tudjunk venni az éhínségben.

[4]Voltak olyanok is, akik ezt mondták: Mezőnkre és szőlőnkre pénzt kellett kölcsönöznünk, hogy adót fizethessünk a királynak.

[5]És bár a mi testünk épp olyan, mint honfitársainké, és a mi fiaink épp olyanok,

como os deles; e eis que sujeitamos nossos filhos e nossas filhas para serem escravos, algumas de nossas filhas já estão reduzidas à escravidão. Não está em nosso poder evitá-lo; pois os nossos campos e as nossas vinhas já são de outros.

mint az ő fiaik, mégis rabszolgáknak kell eladnunk fiainkat és leányainkat. Vannak is már így eladott leányaink, de mi tehetetlenek vagyunk, mert mezőnk és szőlőnk már a másé.

[6] Ouvindo eu, pois, o seu clamor e estas palavras, muito me aborreci.

[6]Amikor panaszukat meghallva értesültem ezekről a dolgokról, nagyon megharagudtam,

[7] Depois de ter considerado comigo mesmo, repreendi os nobres e magistrados e lhes disse: Sois usurários, cada um para com seu irmão; e convoquei contra eles um grande ajuntamento.

[7]és miután magamban meghánytam-vetettem a dolgot, felelősségre vontam az előkelőket meg az elöljárókat, és ezt mondtam nekik: Kiszipolyozzátok honfitársaitokat! Azután összehívtam egy nagy gyűlést az ügyükben,

[8] Disse-lhes: nós resgatamos os judeus, nossos irmãos, que foram vendidos às gentes, segundo nossas posses; e vós outra vez negociaríeis vossos irmãos, para que sejam vendidos a nós?

[8]ahol ezt mondtam nekik: Mi tehetségünk szerint visszavásároltuk júdai honfitársainkat, akik eladták magukat a pogány népeknek. Ti pedig eladjátok honfitársaitokat, mert ők kénytelenek nekünk eladni magukat. Azok pedig hallgattak, és nem találtak szavakat.

[9] Então, se calaram e não acharam o que responder. Disse mais: não é bom o que fazeis; porventura não devíeis andar no temor do nosso Deus, por causa do opróbrio dos gentios, os nossos inimigos?

[9]Akkor ezt mondtam: Nem helyes, amit ti műveltek. Hát nem akartok istenfélő életet élni, hogy ne gyalázhassanak bennünket a pogány népek, a mi ellenségeink?!

[10] Também eu, meus irmãos e meus moços lhes demos dinheiro emprestado e trigo. Demos de mão a esse empréstimo.

[10]Én magam, a rokonaim és a legényeim is kölcsönöztünk nekik pénzt és gabonát; mi elengedjük nekik ezt a tartozást.

[11] Restituí-lhes hoje, vos peço, as suas terras, as suas vinhas, os seus olivais e as suas casas, como também o centésimo do dinheiro, do trigo, do vinho e do azeite, que exigistes deles.

[11]Ti pedig adjátok vissza nekik még ma mezeiket, szőlőiket, olajfakertjeiket és házaikat, sőt a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak a kamatát is!

[12] Então, responderam: Restituir-lhes-emos e nada lhes pediremos; faremos assim como dizes. Então, chamei os sacerdotes e os fiz jurar que fariam segundo prometeram.

O bom exemplo de Neemias

[13] Também sacudi o meu regaço e disse: Assim o faça Deus, sacuda de sua casa e de seu trabalho a todo homem que não cumprir esta promessa; seja sacudido e despojado. E toda a congregação respondeu: Amém! E louvaram o SENHOR; e o povo fez segundo a sua promessa.

[14] Também desde o dia em que fui nomeado seu governador na terra de Judá, desde o vigésimo ano até ao trigésimo segundo ano do rei Artaxerxes, doze anos, nem eu nem meus irmãos comemos o pão devido ao governador.

[15] Mas os primeiros governadores, que foram antes de mim, oprimiram o povo e lhe tomaram pão e vinho, além de quarenta siclos de prata; até os seus moços dominavam sobre o povo, porém eu assim não fiz, por causa do temor de Deus.

[16] Antes, também na obra deste muro fiz reparação, e terra nenhuma compramos; e todos os meus moços se ajuntaram ali para a obra.

[17] Também cento e cinqüenta homens dos judeus e dos magistrados e os que vinham a nós, dentre as gentes que estavam ao nosso redor, eram meus hóspedes.

[12]Azok így feleltek: Visszaadjuk, nem követelünk tőlük semmit! Úgy teszünk, ahogyan kívánod. Ekkor összehívtam a papokat, hogy eskessék meg őket, hogy így fognak eljárni.

[13]Majd kiráztam ruhám ráncait, és ezt mondtam: Így rázzon ki Isten minden embert a házából és vagyonából, és ilyen kirázott és üres legyen mindenki, aki nem teljesíti ezt az ígéretet! Az egész gyülekezet áment mondott rá és dicsérte az URat. A nép pedig eszerint járt el.

Nehémiás példát mutat áldozatkészségével

[14]Attól a naptól fogva, hogy Artahsasztá király kinevezett Júda országának a helytartójává, uralkodása huszadik évétől a harminckettedik évéig, azaz tizenkét éven át nem vettük fel a helytartónak járó jövedelmet, sem én, sem a rokonaim.

[15]A korábbi helytartók viszont, akik előttem voltak, megterhelték a népet, mert kenyérre és borra több mint negyven sekel ezüstöt szedtek be tőlük, és legényeik is hatalmaskodtak a népen. De én nem tettem így, mert istenfélő vagyok.

[16]Ennek a várfalnak az építésénél magam is dolgoztam, mezőt nem szereztem, és a legényeim mind részt vettek a közös munkában.

[17]Az én asztalomnál étkeztek a júdaiak, a százötven elöljáró meg mindazok, akik a körülöttünk levő pogány népek közül jártak be hozzánk.

[18] O que se preparava para cada dia era um boi e seis ovelhas escolhidas; também à minha custa eram preparadas aves e, de dez em dez dias, muito vinho de todas as espécies; nem por isso exigi o pão devido ao governador, porquanto a servidão deste povo era grande.

[19] Lembra-te de mim para meu bem, ó meu Deus, e de tudo quanto fiz a este povo.

[18]Az én költségemre készítettek el naponként egy ökröt, hat kövér juhot és szárnyasokat, és tíznaponként mindenféle bor is volt bőségesen. De én nem követeltem a helytartónak járó jövedelmet, mert nehéz munkát kellett végeznie a népnek.

[19]Tartsd emlékezetben, Istenem, az én javamra mindazt, amit ezért a népért tettem!

Neemias 6

Os inimigos conspiram para intimidar Neemias

[1] Tendo ouvido Sambalate, Tobias, Gesém, o arábio, e o resto dos nossos inimigos que eu tinha edificado o muro e que nele já não havia brecha nenhuma, ainda que até este tempo não tinha posto as portas nos portais,

[2] Sambalate e Gesém mandaram dizer-me: Vem, encontremo-nos, nas aldeias, no vale de Ono. Porém intentavam fazer-me mal.

[3] Enviei-lhes mensageiros a dizer: Estou fazendo grande obra, de modo que não poderei descer; por que cessaria a obra, enquanto eu a deixasse e fosse ter convosco?

[4] Quatro vezes me enviaram o mesmo pedido; eu, porém, lhes dei sempre a mesma resposta.

[5] Então, Sambalate me enviou pela quinta vez o seu moço, o qual trazia na mão uma carta aberta,

[6] do teor seguinte: Entre as gentes se ouviu, e Gesém diz que tu e os judeus

Nehémiás 6

Nehémiást fenyegetik ellenfelei

[1]Amikor hírül vitték Szanballatnak, Tóbijjának, az arab Gesemnek és többi ellenségünknek, hogy fölépítettem a várfalat, és nem maradt rajta egyetlen rés sem, csak még ajtószárnyakat nem szereltettem föl a kapukra,

[2]ezt az üzenetet küldte nekem Szanballat és Gesem: Gyere, találkozzunk Kefírímben, az Ónó-völgyben! Ők ugyanis merényletet terveztek ellenem.

[3]Ezért követeket küldtem hozzájuk ezzel az üzenettel: Nagy munkát kell végeznem, ezért nem tudok elmenni. Félbemaradna a munka, ha itthagynám, és elmennék hozzátok.

[4]Négyszer is küldtek nekem ilyen üzenetet, de én ugyanúgy feleltem nekik.

[5]Akkor Szanballat ötödször is hasonló üzenetet küldött nekem legényével, nyílt levéllel a kezében,

[6]amelyben ez állt: A pogány népek között az a hír járja, és Gasmú is azt mondja,

intentais revoltar-vos; por isso, reedificas o muro, e, segundo se diz, queres ser o rei deles,

[7] e puseste profetas para falarem a teu respeito em Jerusalém, dizendo: Este é rei em Judá. Ora, o rei ouvirá isso, segundo essas palavras. Vem, pois, agora, e consultemos juntamente.

[8] Mandei dizer-lhe: De tudo o que dizes coisa nenhuma sucedeu; tu, do teu coração, é que o inventas.

[9] Porque todos eles procuravam atemorizar-nos, dizendo: As suas mãos largarão a obra, e não se efetuará. Agora, pois, ó Deus, fortalece as minhas mãos.

[10] Tendo eu ido à casa de Semaías, filho de Delaías, filho de Meetabel (que estava encerrado), disse ele: Vamos juntamente à Casa de Deus, ao meio do templo, e fechemos as portas do templo; porque virão matar-te; aliás, de noite virão matar-te.

[11] Porém eu disse: homem como eu fugiria? E quem há, como eu, que entre no templo para que viva? De maneira nenhuma entrarei.

[12] Então, percebi que não era Deus quem o enviara; tal profecia falou ele contra mim, porque Tobias e Sambalate o subornaram.

[13] Para isto o subornaram, para me atemorizar, e para que eu, assim, viesse a

hogy te és a júdaiak föl akartok lázadni, ezért építed a várfalat. A szóbeszéd szerint te akarsz a királyuk lenni.

[7]Sőt prófétákat bíztál meg, hogy hirdessék rólad Jeruzsálemben: Király van Júdában! Még a királynak is hírül vihetik ezt a szóbeszédet. Ezért gyere, és tanácskozzuk meg a dolgot egymással!

[8]Én azonban ezt üzentem neki: Nem történt semmi olyasmi, amit te állítasz, csak magadtól találtad ezt ki.

[9]Mindenki meg akart bennünket félemlíteni, mert azt gondolták: Majd elmegy a kedvük a munkától, és nem készülnek el vele. – Azért te erősíts engem!

[10]Azután elmentem Semajának, Delájá fiának, Mehétabél unokájának a házába, aki be volt zárkózva. Ezt mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templom belsejében, és zárjuk be a templom ajtóit, mert el fognak jönni, hogy meggyilkoljanak téged, mégpedig éjjel jönnek el, hogy meggyilkoljanak.

[11]Én azonban ezt feleltem: Illik-e menekülnie a magamfajta embernek? Az olyan ember, mint én, nem mehet be a templomba, csak hogy mentse az életét! Nem megyek!

[12]Mert felismertem, hogy nem Isten küldte, hanem azért mondta rólam ezt a próféciát, mert fölbérelte Tóbijjá és Szanballat.

[13]Azért bérelték föl, hogy félelmemben így cselekedjem, és vétkezzem, azután rossz híremet költsék és gyalázzanak.

proceder e a pecar, para que tivessem motivo de me infamar e me vituperassem.

[14] Lembra-te, meu Deus, de Tobias e de Sambalate, no tocante a estas suas obras, e também da profetisa Noadia e dos mais profetas que procuraram atemorizar-me.

Terminada a reconstrução do muro

[15] Acabou-se, pois, o muro aos vinte e cinco dias do mês de elul, em cinqüenta e dois dias.

[16] Sucedeu que, ouvindo-o todos os nossos inimigos, temeram todos os gentios nossos circunvizinhos e decaíram muito no seu próprio conceito; porque reconheceram que por intervenção de nosso Deus é que fizemos esta obra.

[17] Também naqueles dias alguns nobres de Judá escreveram muitas cartas, que iam para Tobias, e cartas de Tobias vinham para eles.

[18] Pois muitos em Judá lhe eram ajuramentados porque era genro de Secanias, filho de Ará; e seu filho Joanã se casara com a filha de Mesulão, filho de Berequias.

[19] Também das suas boas ações falavam na minha presença, e as minhas palavras lhe levavam a ele; Tobias escrevia cartas para me atemorizar.

Neemias 7

Neemias estabelece guardas em Jerusalém

[1] Ora, uma vez reedificado o muro e assentadas as portas, estabelecidos os porteiros, os cantores e os levitas,

[14]Ne feledkezz meg, Istenem, Tóbijjának és Szanballatnak a tetteiről, se Nóadjá prófétanőről, se a többi prófétáról, akik meg akartak félemlíteni engem!

A várfal felépül

[15]A várfal elúl hónap huszonötödikére, ötvenkét nap alatt készült el.

[16]Amikor ezt meghallották ellenségeink, félni kezdtek a körülöttünk élő népek, és nem tartották többé olyan nagyra magukat, mert fölismerték, hogy Istenünk segítségével lehetett csak véghezvinni ezt a munkát.

[17]Azokban a napokban a júdai előkelők is sokat leveleztek Tóbbijjával, Tóbijjá meg velük.

[18]Júdában ugyanis sokan eskü révén álltak kapcsolatban vele. Ő Sekanjának, Árah fiának volt a veje; a fia, Jóhánán pedig Mesullámnak, Berekjá fiának a leányát vette el.

[19]Jótetteit is emlegették előttem, és az én beszédeimet hírül vitték neki. Tóbijjá pedig leveleket küldött, hogy megfélemlítsen engem.

Nehémiás 7

[1]Amikor fölépült a várfal, fölszereltettem az ajtószárnyakat, és szolgálatba állították a kapuőröket, az énekeseket meg a lévitákat.

[2] eu nomeei Hanani, meu irmão, e Hananias, maioral do castelo, sobre Jerusalém. Hananias era homem fiel e temente a Deus, mais do que muitos outros.

[3] E lhes disse: não se abram as portas de Jerusalém até que o sol aqueça e, enquanto os guardas ainda estão ali, que se fechem as portas e se tranquem; ponham-se guardas dos moradores de Jerusalém, cada um no seu posto diante de sua casa.

[4] A cidade era espaçosa e grande, mas havia pouca gente nela, e as casas não estavam edificadas ainda.

A relação dos que voltaram a Jerusalém

Esdras 2.1-70

[5] Então, o meu Deus me pôs no coração que ajuntasse os nobres, os magistrados e o povo, para registrar as genealogias. Achei o livro da genealogia dos que subiram primeiro, e nele estava escrito:

[6] São estes os filhos da província que subiram do cativeiro, dentre os exilados, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levara para o exílio e que voltaram para Jerusalém e para Judá, cada um para a sua cidade,

[7] os quais vieram com Zorobabel, Jesua, Neemias, Azarias, Raamias, Naamani, Mordecai, Bilsã, Misperete, Bigvai, Neum

[2]Jeruzsálem parancsnokává testvéremet, Hanánít és Hananját, a várnagyot neveztem ki, mert ő megbízhatóbb és istenfélőbb volt a többségnél.

[3]Meghagytam nekik, hogy ne nyissák ki addig Jeruzsálem kapuit, amíg melegen nem süt a nap, és még mielőtt lemenne, csukják be az ajtószárnyakat, és reteszeljék be őket. Jeruzsálem lakói közül pedig állítsanak őröket: egyeseket az őrhelyekre, másokat meg a saját házukkal szemben.

A hazatértek névsora

(4–72. v. vö. Ezsd 2)

[4]A város igen nagy kiterjedésű, de gyér népességű volt, és a házak még nem épültek fel.

[5]Ekkor Isten azt a gondolatot adta nekem, hogy gyűjtsem össze az előkelőket, az elöljárókat és a népet, hogy származási jegyzéket készítsünk. Megtaláltam a származási jegyzékét azoknak, akik elsőként tértek haza, és abban ezt találtam följegyezve:

[6]A Júda tartományából valók közül ezek tértek haza a száműzetésből – Nebukadneccar, Babilónia királya vitte őket fogságba, de visszatérhettek Jeruzsálembe és Júdába, ki-ki a maga városába –

[7]és jöttek meg Zerubbábellel, Jésúával, Nehemjával, Azarjával, Raamjáva, Nahamáníval, Mordokajjal, Bilsánnal, Miszperettel, Bigvajjal, Rehúmmal és

e Baaná. Este é o número dos homens do povo de Israel:

[8] foram os filhos de Parós, dois mil cento e setenta e dois.

[9] Os filhos de Sefatias, trezentos e setenta e dois.

[10] Os filhos de Ará, seiscentos e cinqüenta e dois.

[11] Os filhos de Paate-Moabe, dos filhos de Jesua e de Joabe, dois mil oitocentos e dezoito.

[12] Os filhos de Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

[13] Os filhos de Zatu, oitocentos e quarenta e cinco.

[14] Os filhos de Zacai, setecentos e sessenta.

[15] Os filhos de Binui, seiscentos e quarenta e oito.

[16] Os filhos de Bebai, seiscentos e vinte e oito.

[17] Os filhos de Azgade, dois mil trezentos e vinte e dois.

[18] Os filhos de Adonicão, seiscentos e sessenta e sete.

[19] Os filhos de Bigvai, dois mil e sessenta e sete.

[20] Os filhos de Adim, seiscentos e cinqüenta e cinco.

[21] Os filhos de Ater, da família de Ezequias, noventa e oito.

[22] Os filhos de Hasum, trezentos e vinte e oito.

[23] Os filhos de Besai, trezentos e vinte e quatro.

Baanával. Az Izráel népéhez tartozó férfiak szám szerint a következők voltak:

[8]Parósnak kétezerszázhetvenkét leszármazottja,

[9]Sefatjának háromszázhetvenkét leszármazottja,

[10]Árahnak hatszázötvenkét leszármazottja,

[11]Pahat-Móábnak Jésúa és Jóáb ágán kétezernyolcszáztizennyolc leszármazottja,

[12]Élámnak ezerkétszázötvennégy leszármazottja,

[13]Zattúnak nyolcszáznegyvenöt leszármazottja,

[14]Zakkajnak hétszázhatvan leszármazottja,

[15]Binnújnak hatszáznegyvennyolc leszármazottja,

[16]Bébajnak hatszázhuszonnyolc leszármazottja,

[17]Azgádnak kétezer-háromszázhuszonkét leszármazottja,

[18]Adóníkámnak hatszázhatvanhét leszármazottja,

[19]Bigvajnak kétezer-hatvanhét leszármazottja,

[20]Ádínnak hatszázötvenöt leszármazottja,

[21]Átérnak Hizkijjá ágán kilencvennyolc leszármazottja,

[22]Hásumnak háromszázhuszonnyolc leszármazottja,

[23]Bécajnak háromszázhuszonnégy leszármazottja,

24 Os filhos de Harife, cento e doze.

24Hárífnak száztizenkét leszármazottja,

25 Os filhos de Gibeão, noventa e cinco.

25Gibeónnak kilencvenöt leszármazottja.

26 Os homens de Belém e de Netofa, cento e oitenta e oito.

26Betlehemiek és Netófából valók száznyolcvannyolcan voltak,

27 Os homens de Anatote, cento e vinte e oito.

27Anátótból valók százhuszonnyolcan,

28 Os homens de Bete-Azmavete, quarenta e dois.

28bét-azmávetiek negyvenketten,

29 Os homens de Quiriate-Jearim, Cefira e Beerote, setecentos e quarenta e três.

29kirjat-jeárímiak, kefíráiak és beérótiak hétszáznegyvenhárman,

30 Os homens de Ramá e Geba, seiscentos e vinte e um.

30rámáiak és gebaiak hatszázhuszonegyen,

31 Os homens de Micmás, cento e vinte e dois.

31Mikmászból valók százhuszonketten,

32 Os homens de Betel e Ai, cento e vinte e três.

32Bételből és Ajból valók százhuszonhárman,

33 Os homens do outro Nebo, cinqüenta e dois.

33a másik Nebóból valók ötvenketten,

34 Os filhos do outro Elão, mil duzentos e cinqüenta e quatro.

34a másik Élámból valók ezerkétszázötvennégyen,

35 Os filhos de Harim, trezentos e vinte.

35hárimiak háromszázhúszan,

36 Os filhos de Jericó, trezentos e quarenta e cinco.

36jerikóiak háromszáznegyvenöten,

37 Os filhos de Lode, Hadide e Ono, setecentos e vinte e um.

37lódiak, hádídiak és ónóiak hétszázhuszonegyen,

38 Os filhos de Senaá, três mil novecentos e trinta.

38szenááiak pedig háromezer-kilencszázharmincan voltak.

A papok, léviták és templomszolgák névsora

39 Os sacerdotes: os filhos de Jedaías, da casa de Jesua, novecentos e setenta e três.

39A papok a következők voltak: Jedajá leszármazottai Jésúa családjából kilencszázhetvenhárman,

40 Os filhos de Imer, mil e cinqüenta e dois.

40Immér leszármazottai ezerötvenketten,

41 Os filhos de Pasur, mil duzentos e quarenta e sete.

41Pashúr leszármazottai ezerkétszáznegyvenheten,

42 Os filhos de Harim, mil e dezessete.

42Hárim leszármazottai ezertizenheten.

[43] Os levitas: os filhos de Jesua, de Cadmiel, dos filhos de Hodeva, setenta e quatro.
[44] Os cantores: os filhos de Asafe, cento e quarenta e oito.
[45] Os porteiros: os filhos de Salum, os filhos de Ater, os filhos de Talmom, os filhos de Acube, os filhos de Hatita, os filhos de Sobai, cento e trinta e oito.
[46] Os servidores do templo: os filhos de Zia, os filhos de Hasufa, os filhos de Tabaote,
[47] os filhos de Queros, os filhos de Sia, os filhos de Padom,
[48] os filhos de Lebana, os filhos de Hagaba, os filhos de Salmai,
[49] os filhos de Hanã, os filhos de Gidel, os filhos de Gaar,
[50] os filhos de Reaías, os filhos de Rezim, os filhos de Necoda,
[51] os filhos de Gazão, os filhos de Uzá, os filhos de Paséia,
[52] os filhos de Besai, os filhos de Meunim, os filhos de Nefusesim,
[53] os filhos de Baquebuque, os filhos de Hacufa, os filhos de Harur,
[54] os filhos de Bazlite, os filhos de Meída, os filhos de Harsa,
[55] os filhos de Barcos, os filhos de Sísera, os filhos de Tama,
[56] os filhos de Nesias e os filhos de Hatifa.
[57] Os filhos dos servos de Salomão: os filhos de Sotai, os filhos de Soferete, os filhos de Perida,

[43]A léviták a következők voltak: Jésúa, Bání, Kadmíél és Hódavja leszármazottai hetvennégyen.
[44]Az énekesek ezek voltak: Ászáf leszármazottai száznegyvennyolcan.
[45]A kapuőrök ezek voltak: Sallúmnak, Átérnak, Talmónnak, Akkúbnak, Hatítának és Sóbajnak a leszármazottai százharmincnyolcan.
[46]Templomszolgák voltak Cíhá fiai, Haszúfá fiai, Tabbáót fiai,
[47]Kérósz fiai, Szíá fiai, Pádón fiai,
[48]Lebáná fiai, Hagábá fiai, Salmaj fiai,
[49]Hánán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai,
[50]Reájá fiai, Recín fiai, Nekódá fiai,
[51]Gazzám fiai, Uzzá fiai, Pászéah fiai,
[52]Bészaj fiai, Meúním fiai, Nefúszím fiai,
[53]Bakbúk fiai, Hakúfá fiai, Harhúr fiai,
[54]Baclút fiai, Mehídá fiai, Harsá fiai,
[55]Barkósz fiai, Szíszerá fiai, Temah fiai,
[56]Necíah fiai, Hatífá fiai.
[57]Salamon szolgáinak a fiai voltak: Szótaj fiai, Szóferet fiai, Perúdá fiai,

[58] os filhos de Jaala, os filhos de Darcom, os filhos de Gidel,

[59] os filhos de Sefatias, os filhos de Hatil, os filhos de Poquerete-Hazebaim e os filhos de Amom.

[60] Todos os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão, trezentos e noventa e dois.

[61] Os seguintes subiram de Tel-Melá, Tel-Harsa, Querube, Adom e Imer, porém não puderam provar que as suas famílias e a sua linhagem eram de Israel:

[62] os filhos de Delaías, os filhos de Tobias, os filhos de Necoda, seiscentos e quarenta e dois.

[63] Dos sacerdotes: os filhos de Habaías, os filhos de Coz, os filhos de Barzilai, o qual se casou com uma das filhas de Barzilai, o gileadita, e que foi chamado pelo nome dele.

[64] Estes procuraram o seu registro nos livros genealógicos, porém o não acharam; pelo que foram tidos por imundos para o sacerdócio.

[65] O governador lhes disse que não comessem das coisas sagradas, até que se levantasse um sacerdote com Urim e Tumim.

[66] Toda esta congregação junta foi de quarenta e dois mil trezentos e sessenta,

[67] afora os seus servos e as suas servas, que foram sete mil trezentos e trinta e sete; e

[58]Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,

[59]Sefatjá fiai, Hattíl fiai, Pókeret-Haccebájím fiai és Ámón fiai.

[60]A templomszolgáknak és Salamon szolgáinak a fiai összesen háromszázkilencvenketten voltak.

A származásukat igazolni nem tudók névsora

[61]Ezek azok, akik Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerúbból, Addánból és Immérből jöttek, de nem tudták igazolni családjukat és származásukat; azt, hogy valóban Izráelből valók:

[62]Delájá fiai, Tóbijjá fiai és Nekódá fiai hatszáznegyvenketten.

[63]A papok közé tartoztak Hobajjá fiai, Hakkóc fiai és Barzillaj fiai. Ez utóbbi a gileádi Barzillaj egyik leányát vette feleségül, és róla kapta a nevét.

[64]Ezek keresték bejegyzésüket a származási jegyzékben, de nem találták, ezért meg kellett válniuk a papi szolgálattól.

[65]A királyi helytartó pedig megmondta nekik, hogy nem ehetnek az igen szent ételekből, amíg szolgálatba nem lép a főpap, aki dönthet az úrímmal és tummímmal.

[66]Az egész gyülekezet összesen negyvenkétezer-háromszázhatvan fő volt,

[67]azonkívül hétezer-háromszázharminchét szolga és

tinham duzentos e quarenta e cinco cantores e cantoras.

[68] Os seus cavalos, setecentos e trinta e seis; os seus mulos, duzentos e quarenta e cinco.

[69] Camelos, quatrocentos e trinta e cinco; jumentos, seis mil setecentos e vinte.

Contribuições para o templo

[70] Alguns dos cabeças das famílias contribuíram para a obra. O governador deu para o tesouro, em ouro, mil daricos, cinqüenta bacias e quinhentas e trinta vestes sacerdotais.

[71] E alguns mais dos cabeças das famílias deram para o tesouro da obra, em ouro, vinte mil daricos e, em prata, dois mil e duzentos arráteis.

[72] O que deu o restante do povo foi, em ouro, vinte mil daricos, e dois mil arráteis em prata, e sessenta e sete vestes sacerdotais.

[73] Os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, alguns do povo, os servidores do templo e todo o Israel habitavam nas suas cidades.

Neemias 8

Esdras lê a Lei diante do povo

[1] Em chegando o sétimo mês, e estando os filhos de Israel nas suas cidades, todo o povo se ajuntou como um só homem, na praça, diante da Porta das Águas; e disseram a Esdras, o escriba, que trouxesse

szolgálóleány, meg kétszáznegyvenöt énekes és énekesnő.

[68]Volt négyszázharmincöt tevéjük és hatezer-hétszázhúsz szamaruk.

Adományok az építkezésre

[69]A családfők egy része adakozott az építkezésre. A királyi helytartó ezer aranydrahmát adott át a kincstárnak, meg ötven hintőedényt és ötszázharminc papi köntöst.

[70]Néhány családfő húszezer aranydrahmát és kétezer-kétszáz ezüstminát adott az építkezés költségeire.

[71]A nép többi része pedig húszezer aranydrahmát, kétezer ezüstminát és hatvanhét papi köntöst adott.

[72]A papok, a léviták, a kapuőrök és az énekesek, a köznépből valók és a templomszolgák, tehát egész Izráel letelepedett a maga városaiban. A hetedik hónap kezdetére már saját városaikban laktak Izráel fiai.

Nehémiás 8

A törvénykönyv felolvasása

[1]Akkor az egész nép egy emberként összegyűlt a Vízi-kapu előtti téren, és azt mondták Ezsdrásnak, az írástudónak, hogy hozza elő Mózes törvénykönyvét, amelyet az ÚR adott Izráelnek.

o Livro da Lei de Moisés, que o SENHOR tinha prescrito a Israel.

2 Esdras, o sacerdote, trouxe a Lei perante a congregação, tanto de homens como de mulheres e de todos os que eram capazes de entender o que ouviam. Era o primeiro dia do sétimo mês.

2A hetedik hónap első napján tehát odavitte Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet elé, amely olyan férfiakból és nőkből állt, akik mindnyájan meg tudták érteni a hallottakat.

3 E leu no livro, diante da praça, que está fronteira à Porta das Águas, desde a alva até ao meio-dia, perante homens e mulheres e os que podiam entender; e todo o povo tinha os ouvidos atentos ao Livro da Lei.

3Fölolvasta azt a Vízi-kapu előtti téren virradattól délig, azok előtt a férfiak és nők előtt, akik meg tudták azt érteni. Az egész nép figyelemmel hallgatta a törvénykönyvet.

4 Esdras, o escriba, estava num púlpito de madeira, que fizeram para aquele fim; estavam em pé junto a ele, à sua direita, Matitias, Sema, Anaías, Urias, Hilquias e Maaséias; e à sua esquerda, Pedaías, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias e Mesulão.

4Ezsdrás, az írástudó egy erre az alkalomra készített szószéken állt, mellette pedig jobb felől Mattitjá, Sema, Anájá, Úrijjá, Hilkijjá és Maaszéjá, bal felől pedig Pedájá, Mísáél, Malkijjá, Hásum, Hasbaddáná, Zekarjá és Mesullám állt.

5 Esdras abriu o livro à vista de todo o povo, porque estava acima dele; abrindo-o ele, todo o povo se pôs em pé.

5Ezsdrás az egész nép szeme láttára nyitotta föl a könyvet, mert az egész népnél magasabban volt. Amikor fölnyitotta, fölállt az egész nép.

6 Esdras bendisse ao SENHOR, o grande Deus; e todo o povo respondeu: Amém! Amém! E, levantando as mãos; inclinaram-se e adoraram o SENHOR, com o rosto em terra.

6És amikor Ezsdrás áldotta az URat, a nagy Istent, az egész nép fölemelt kezekkel mondta rá: Ámen! Ámen! Azután meghajoltak, és arccal a földre borultak az ÚR előtt.

7 E Jesua, Bani, Serebias, Jamim, Acube, Sabetai, Hodias, Maaséias, Quelita, Azarias, Jozabade, Hanã, Pelaías e os levitas ensinavam o povo na Lei; e o povo estava no seu lugar.

7Jésúa, Bání, Sérébjá, Jámín, Akkúb, Sabbetaj, Hódijjá, Maaszéjá, Kelítá, Azarjá, Józábád, Hánán, Pelájá és a léviták magyarázták a népnek a törvényt, miközben a nép a helyén állt.

[8] Leram no livro, na Lei de Deus, claramente, dando explicações, de maneira que entendessem o que se lia.

[9] Neemias, que era o governador, e Esdras, sacerdote e escriba, e os levitas que ensinavam todo o povo lhe disseram: Este dia é consagrado ao SENHOR, vosso Deus, pelo que não pranteeis, nem choreis. Porque todo o povo chorava, ouvindo as palavras da Lei.

[10] Disse-lhes mais: ide, comei carnes gordas, tomai bebidas doces e enviai porções aos que não têm nada preparado para si; porque este dia é consagrado ao nosso SENHOR; portanto, não vos entristeçais, porque a alegria do SENHOR é a vossa força.

[11] Os levitas fizeram calar todo o povo, dizendo: Calai-vos, porque este dia é santo; e não estejais contristados.

[12] Então, todo o povo se foi a comer, a beber, a enviar porções e a regozijar-se grandemente, porque tinham entendido as palavras que lhes foram explicadas.

A Festa dos Tabernáculos

[13] No dia seguinte, ajuntaram-se a Esdras, o escriba, os cabeças das famílias de todo o povo, os sacerdotes e os levitas, e isto para atentarem nas palavras da Lei.

[14] Acharam escrito na Lei que o SENHOR ordenara por intermédio de Moisés que os filhos de Israel habitassem em cabanas, durante a festa do sétimo mês;

[8]Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.

[9]Akkor Nehémiás, a királyi helytartó és Ezsdrás pap, az írástudó meg a léviták, akik elmagyarázták a törvényt a népnek, így szóltak az egész néphez: Az ÚRnak, a ti Isteneteknek szent napja ez. Ne gyászoljatok, és ne sírjatok! Ugyanis az egész nép sírva hallgatta végig a törvény szavait.

[10]Majd ezt mondták nekik: Menjetek, egyetek valami finomat, igyatok valami jót, és juttassatok belőle azoknak is, akiknek nincs, mert a mi URunk szent napja ez. Ne bánkódjatok, mert az ÚR előtt való örvendezés a ti menedéketek!

[11]A léviták így csitítgatták az egész népet: Csillapodjatok, mert szent ez a nap, és ne bánkódjatok!

[12]Ekkor elment az egész nép, hogy egyenek, igyanak és másoknak is juttassanak belőle, és nagy örömünnepet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket.

A lombsátrak ünnepének megtartása

[13]Másnap azután összegyűltek az egész nép családfői, a papok és a léviták Ezsdrásnál, az írástudónál, hogy még jobban megértsék a törvény szavait.

[14]Ekkor megírva találták a törvényben, amelyet az ÚR Mózes által adott, hogy a hetedik hónapban levő ünnepen lombsátrakban kell lakniuk Izráel fiainak.

[15] que publicassem e fizessem passar pregão por todas as suas cidades e em Jerusalém, dizendo: Saí ao monte e trazei ramos de oliveiras, ramos de zambujeiros, ramos de murtas, ramos de palmeiras e ramos de árvores frondosas, para fazer cabanas, como está escrito.
[16] Saiu, pois, o povo, trouxeram os ramos e fizeram para si cabanas, cada um no seu terraço, e nos seus pátios, e nos átrios da Casa de Deus, e na praça da Porta das Águas, e na praça da Porta de Efraim.
[17] Toda a congregação dos que tinham voltado do cativeiro fez cabanas e nelas habitou; porque nunca fizeram assim os filhos de Israel, desde os dias de Josué, filho de Num, até àquele dia; e houve mui grande alegria.
[18] Dia após dia, leu Esdras no Livro da Lei de Deus, desde o primeiro dia até ao último; e celebraram a festa por sete dias; no oitavo dia, houve uma assembléia solene, segundo o prescrito.

Neemias 9

Arrependimento e confissão de pecados

[1] No dia vinte e quatro deste mês, se ajuntaram os filhos de Israel com jejum e pano de saco e traziam terra sobre si.

[2] Os da linhagem de Israel se apartaram de todos os estranhos, puseram-se em pé e fizeram confissão dos seus pecados e das iniqüidades de seus pais.
[3] Levantando-se no seu lugar, leram no Livro da Lei do SENHOR, seu Deus, uma

[15]Kihirdették és közhírré tették ezért minden városban, meg Jeruzsálemben: Menjetek ki a hegyekbe, és hozzatok olajfa-, vadolajfa-, mirtusz- és pálmaágakat, meg más sűrű lombú faágakat, és készítsetek lombsátrakat, ahogyan meg van írva.
[16]Kiment azért az egész nép, ágakat hoztak és lombsátrakat készítettek maguknak, mindenki a háza tetején vagy az udvarán, az Isten háza udvarán és a Vízi-kapu meg az Efraim-kapu előtti téren.
[17]Lombsátrakat készített tehát a fogságból hazatért egész gyülekezet, és lombsátrakban lakott. Bizony nem tettek így Izráel fiai Józsuénak, Nún fiának az ideje óta egészen eddig. Igen nagy volt az öröm.
[18]Nap nap után olvasták az Isten törvénykönyvét, az első naptól az utolsó napig. Hét napon át ünnepeltek, a nyolcadik nap pedig a törvényben előírt ünnepnap volt.

Nehémiás 9

A nép bűnvallása

[1]Ennek a hónapnak huszonnegyedik napján összegyűltek Izráel fiai, és böjtöltek, zsákruhát öltöttek és port hintettek magukra.

[2]Izráel utódai elkülönültek minden idegentől, azután előállva vallást tettek vétkeikről és őseik bűneiről.

[3]Majd a nap negyedrészén át a helyükön álltak, és felolvastak nekik Istenüknek, az

quarta parte do dia; em outra quarta parte dele fizeram confissão e adoraram o SENHOR, seu Deus.

[4] Jesua, Bani, Cadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani e Quenani se puseram em pé no estrado dos levitas e clamaram em alta voz ao SENHOR, seu Deus.

[5] Os levitas Jesua, Cadmiel, Bani, Hasabnéias, Serebias, Hodias, Sebanias e Petaías disseram: Levantai-vos, bendizei ao SENHOR, vosso Deus, de eternidade em eternidade. Então, se disse: Bendito seja o nome da tua glória, que ultrapassa todo bendizer e louvor.

[6] Só tu és SENHOR, tu fizeste o céu, o céu dos céus e todo o seu exército, a terra e tudo quanto nela há, os mares e tudo quanto há neles; e tu os preservas a todos com vida, e o exército dos céus te adora.

[7] Tu és o SENHOR, o Deus que elegeste Abrão, e o tiraste de Ur dos caldeus, e lhe puseste por nome Abraão.

[8] Achaste o seu coração fiel perante ti e com ele fizeste aliança, para dares à sua descendência a terra dos cananeus, dos heteus, dos amorreus, dos ferezeus, dos jebuseus e dos girgaseus; e cumpriste as tuas promessas, porquanto és justo.

[9] Viste a aflição de nossos pais no Egito, e lhes ouviste o clamor junto ao mar Vermelho.

[10] Fizeste sinais e milagres contra Faraó e seus servos e contra todo o povo da sua

ÚRnak törvénykönyvéből, negyedrészén át pedig hitvallást tettek, újra és újra leborulva közben Istenük, az ÚR előtt.

[4]Azután fölállt a léviták emelvényére Jésúa, Bání és Kadmíél, Sebanjá, Bunní és Sérébjá, Bání és Kenání, és hangos szóval kiáltottak Istenükhöz, az ÚRhoz.

[5]Majd ezt mondták a léviták, Jésúa, Kadmíél és Bání, Hasabnejá, Sérébjá és Hódijjá, Sebanjá és Petahjá: Jöjjetek, áldjátok az URat, a ti Isteneteket örökkön-örökké! Áldják dicső nevedet, amely magasztosabb minden áldásnál és dicséretnél!

[6]URam, te vagy egyedül! Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Téged imád a mennyei sereg.

[7]Te vagy, URam, az Isten, aki kiválasztottad Abrámot, kihoztad Úr-Kaszdímból, és az Ábrahám nevet adtad neki.

[8]A szívét hozzád hűnek találtad, és szövetséget kötöttél vele, hogy odaadod neki a kánaániak, a hettiták, az emóriak, a perizziek, a jebúsziak és a girgásiak földjét, odaadod az ő utódainak. Meg is tartottad ígéretedet, mert igaz vagy!

[9]Megláttad őseink nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottad segélykiáltásukat a Vörös-tengernél.

[10]Jeleket és csodákat tettél a fáraó előtt, összes udvari embere és országának egész

terra, porque soubeste que os trataram com soberba; e, assim, adquiriste renome, como hoje se vê.

[11] Dividiste o mar perante eles, de maneira que o atravessaram em seco; lançaste os seus perseguidores nas profundezas, como uma pedra nas águas impetuosas.

[12] Guiaste-os, de dia, por uma coluna de nuvem e, de noite, por uma coluna de fogo, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[13] Desceste sobre o monte Sinai, do céu falaste com eles e lhes deste juízos retos, leis verdadeiras, estatutos e mandamentos bons.

[14] O teu santo sábado lhes fizeste conhecer; preceitos, estatutos e lei, por intermédio de Moisés, teu servo, lhes mandaste.

[15] Pão dos céus lhes deste na sua fome e água da rocha lhes fizeste brotar na sua sede; e lhes disseste que entrassem para possuírem a terra que, com mão levantada, lhes juraste dar.

[16] Porém eles, nossos pais, se houveram soberbamente, e endureceram a sua cerviz, e não deram ouvidos aos teus mandamentos.

[17] Recusaram ouvir-te e não se lembraram das tuas maravilhas, que lhes fizeste; endureceram a sua cerviz e na sua rebelião levantaram um chefe, com o propósito de voltarem para a sua servidão no Egito. Porém tu, ó Deus perdoador, clemente e

népe előtt, mert tudtad, hogy kevélyen bántak velük. Olyan hírnevet szereztél magadnak, amely megvan még ma is.

[11]Kettéhasítottad előttük a tengert, úgyhogy a szárazon vonultak át a tenger közepén. Üldözőiket úgy dobtad az örvénybe, mint követ a feneketlen vízbe.

[12]Felhőoszlopban vezetted őket nappal és tűzoszlopban éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat, amelyen járnak.

[13]Majd leszálltál a Sínai-hegyre, és beszéltél velük az égből. Adtál nekik helyes törvényeket, igaz útmutatásokat, jó rendelkezéseket és parancsolatokat.

[14]Megismertetted velük szent nyugalomnapodat, és parancsolatokat, rendelkezéseket és törvényt adtál nekik szolgád, Mózes által.

[15]Az égből adtál nekik kenyeret, amikor éheztek, és a kősziklából fakasztottál vizet, amikor szomjaztak. Azt mondtad nekik, hogy menjenek be, és vegyék birtokba azt a földet, amelyet esküre emelt kézzel ígértél oda nekik.

[16]Őseink azonban kevélyek voltak, megmakacsolták magukat, és nem hallgattak parancsolataidra.

[17]Nem akartak engedelmeskedni, nem emlékeztek csodáidra, amelyeket velük tettél, hanem megmakacsolták magukat, és a fejükbe vették, hogy visszatérnek az egyiptomi szolgaságba. De te bűnbocsátó Isten vagy, kegyelmes és irgalmas, akinek

misericordioso, tardio em irar-te e grande em bondade, tu não os desamparaste,

[18] ainda mesmo quando fizeram para si um bezerro de fundição e disseram: Este é o teu Deus, que te tirou do Egito; e cometeram grandes blasfêmias.

[19] Todavia, tu, pela multidão das tuas misericórdias, não os deixaste no deserto. A coluna de nuvem nunca se apartou deles de dia, para os guiar pelo caminho, nem a coluna de fogo de noite, para lhes alumiar o caminho por onde haviam de ir.

[20] E lhes concedeste o teu bom Espírito, para os ensinar; não lhes negaste para a boca o teu maná; e água lhes deste na sua sede.

[21] Desse modo os sustentaste quarenta anos no deserto, e nada lhes faltou; as suas vestes não envelheceram, e os seus pés não se incharam.

[22] Também lhes deste reinos e povos, que lhes repartiste em porções; assim, possuíram a terra de Seom, a saber, a terra do rei de Hesbom e a terra de Ogue, rei de Basã.

[23] Multiplicaste os seus filhos como as estrelas do céu e trouxeste-os à terra de que tinhas dito a seus pais que nela entrariam para a possuírem.

[24] Entraram os filhos e tomaram posse da terra; abateste perante eles os moradores da terra, os cananeus, e lhos entregaste nas mãos, como também os reis e os povos

türelme hosszú és nagy a szeretete, ezért nem hagytad el őket.

[18]Pedig még borjúszobrot is készítettek maguknak, és ezt mondták: Ez a te istened, aki fölhozott téged Egyiptomból! Ilyen gyalázatos dolgot követtek el.

[19]De te nagy irgalmadban nem hagytad el őket a pusztában. Nem távozott el tőlük a felhőoszlop nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel, hogy világítson nekik az úton, amelyen jártak.

[20]Jóságos lelkedet adtad, hogy értelmessé tegye őket. Nem vontad meg szájuktól mannádat, és adtál nekik vizet, amikor szomjaztak.

[21]Negyven éven át gondoskodtál róluk a pusztában: nem nélkülöztek, ruhájuk nem szakadt le róluk, és a lábuk sem dagadt meg.

[22]Országokat és népeket adtál nekik, és határaikat nekik juttattad. Birtokba vették Szíhón országát, Hesbón királyának az országát és Ógnak, Básán királyának az országát.

[23]Fiaikat pedig megsokasítottad – annyian lettek, mint égen a csillag –, és bevitted őket arra a földre, amelyről azt ígérted őseiknek, hogy bemennek oda, és birtokba veszik.

[24]Fiaik be is vonultak, és birtokba vették azt a földet. Megaláztad előttük az ország lakóit, a kánaániakat, és kezükbe adtad őket királyaikkal és az ország népével

da terra, para fazerem deles segundo a sua vontade.

[25] Tomaram cidades fortificadas e terra fértil e possuíram casas cheias de toda sorte de coisas boas, cisternas cavadas, vinhas e olivais e árvores frutíferas em abundância; comeram, e se fartaram, e engordaram, e viveram em delícias, pela tua grande bondade.

[26] Ainda assim foram desobedientes e se revoltaram contra ti; viraram as costas à tua lei e mataram os teus profetas, que protestavam contra eles, para os fazerem voltar a ti; e cometeram grandes blasfêmias.

[27] Pelo que os entregaste nas mãos dos seus opressores, que os angustiaram; mas no tempo de sua angústia, clamando eles a ti, dos céus tu os ouviste; e, segundo a tua grande misericórdia, lhes deste libertadores que os salvaram das mãos dos que os oprimiam.

[28] Porém, quando se viam em descanso, tornavam a fazer o mal diante de ti; e tu os desamparavas nas mãos dos seus inimigos, para que dominassem sobre eles; mas, convertendo-se eles e clamando a ti, tu os ouviste dos céus e, segundo a tua misericórdia, os livraste muitas vezes.

[29] Testemunhaste contra eles, para que voltassem à tua lei; porém eles se houveram soberbamente e não deram ouvidos aos teus mandamentos, mas pecaram contra os teus juízos, pelo cumprimento dos quais o homem viverá;

együtt, hogy tetszésük szerint bánjanak velük.

[25]Elfoglalták az erődített városokat és a kövér földet. Birtokba vették a minden jóval telt házakat, az ásott kutakat, a szőlőket és olajfákat, és a soksok gyümölcsfát. Ettek róluk jóllakásig, és meghíztak; dúskáltak bőséges ajándékaidban.

[26]Ők azonban engedetlenné váltak, és föllázadtak ellened, törvényednek hátat fordítottak, prófétáidat meggyilkolták, mert intették és hozzád akarták téríteni őket; ilyen gyalázatos dolgot követtek el.

[27]Ezért ellenségeik kezébe adtad őket, hogy szorongassák őket. De szorult helyzetükben hozzád kiáltottak, és te meghallgattad őket az égből. Nagy irgalmaddal szabadítókat adtál nekik, akik kiszabadították őket ellenségeik kezéből.

[28]De mihelyt nyugalmuk lett, ismét gonoszságot követtek el veled szemben, ezért újból átengedted őket ellenségeiknek, hogy uralkodjanak rajtuk. Majd újból kiáltottak hozzád, és te meghallgattad őket az égből, és irgalmaddal sokszor megmentetted őket.

[29]Intetted, és törvényedhez akartad téríteni őket, de ők kevélyek voltak, és nem hallgattak parancsolataidra, hanem vétkeztek törvényeid ellen; pedig ha az ember teljesíti azokat, él általuk. Pártütően hátat fordítottak,

obstinadamente deram de ombros, endureceram a cerviz e não quiseram ouvir.

megmakacsolták magukat, és nem engedelmeskedtek.

[30] No entanto, os aturaste por muitos anos e testemunhaste contra eles pelo teu Espírito, por intermédio dos teus profetas; porém eles não deram ouvidos; pelo que os entregaste nas mãos dos povos de outras terras.

[30]Te mégis oly sok éven át türelmes voltál irántuk, és lelkeddel, prófétáid által intetted őket, de ők nem figyeltek rád. Ezért más országok népeinek a kezébe adtad őket.

[31] Mas, pela tua grande misericórdia, não acabaste com eles nem os desamparaste; porque tu és Deus clemente e misericordioso.

[31]Nagy irgalmaddal mégsem semmisítetted meg, és nem hagytad el őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy.

[32] Agora, pois, ó Deus nosso, ó Deus grande, poderoso e temível, que guardas a aliança e a misericórdia, não menosprezes toda a aflição que nos sobreveio, a nós, aos nossos reis, aos nossos príncipes, aos nossos sacerdotes, aos nossos profetas, aos nossos pais e a todo o teu povo, desde os dias dos reis da Assíria até ao dia de hoje.

[32]Most azért, Istenünk, te nagy, erős és félelmetes Isten, aki hűségesen megtartod a szövetséget: ne tartsd csekélységnek azt a sok nyomorúságot, amely utolért bennünket, királyainkat, vezetőinket, papjainkat, prófétáinkat, őseinket és egész népedet az asszír királyok idejétől mind a mai napig!

[33] Porque tu és justo em tudo quanto tem vindo sobre nós; pois tu fielmente procedeste, e nós, perversamente.

[33]Jogos volt minden, amit reánk hoztál, mert te hű voltál hozzánk, mi pedig hitszegők voltunk.

[34] Os nossos reis, os nossos príncipes, os nossos sacerdotes e os nossos pais não guardaram a tua lei, nem deram ouvidos aos teus mandamentos e aos teus testemunhos, que testificaste contra eles.

[34]Hiszen királyaink, vezetőink, papjaink és őseink nem teljesítették törvényedet, és nem figyeltek parancsolataidra meg intelmeidre, amelyekkel intetted őket.

[35] Pois eles no seu reino, na muita abundância de bens que lhes deste, na terra espaçosa e fértil que puseste diante deles não te serviram, nem se converteram de suas más obras.

[35]És bár országukban javaiddal halmoztad el, tágas és kövér földdel ajándékoztad meg őket, mégsem szolgáltak téged, és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből.

[36] Eis que hoje somos servos; e até na terra que deste a nossos pais, para comerem o seu fruto e o seu bem, eis que somos servos nela.

[37] Seus abundantes produtos são para os reis que puseste sobre nós por causa dos nossos pecados; e, segundo a sua vontade, dominam sobre o nosso corpo e sobre o nosso gado; estamos em grande angústia.

[36]És most mi szolgák vagyunk! Éppen azon a földön, amelyet őseinknek adtál, hogy élvezzék annak gyümölcsét és javait, azon vagyunk szolgák.

[37]Termése azokat a királyokat gazdagítja, akiket fölénk helyeztél vétkeink miatt. Ők tetszésük szerint uralkodnak rajtunk és jószágainkon, mi pedig nagy nyomorúságban vagyunk!

A aliança do povo sobre guardar a Lei

[38] Por causa de tudo isso, estabelecemos aliança fiel e o escrevemos; e selaram-na os nossos príncipes, os nossos levitas e os nossos sacerdotes.

Neemias 10

[1] Os que selaram foram: Neemias, o governador, filho de Hacalias, e Zedequias,

[2] Seraías, Azarias, Jeremias,

[3] Pasur, Amarias, Malquias,

[4] Hatus, Sebanias, Maluque,

[5] Harim, Meremote, Obadias,

[6] Daniel, Ginetom, Baruque,

[7] Mesulão, Abias, Miamim,

[8] Maazias, Bilgai, Semaías; estes eram os sacerdotes.

[9] E os levitas: Jesua, filho de Azanias, Binui, dos filhos de Henadade, Cadmiel

[10] e os irmãos deles: Sebanias, Hodias, Quelita, Pelaías, Hanã,

[11] Mica, Reobe, Hasabias,

[12] Zacur, Serebias, Sebanias,

Nehémiás 10

A nép kötelezi magát a törvény megtartására

[1]Mindezek alapján írásbeli megállapodást készítettünk, amelyet pecséttel láttak el vezetőink, lévitáink és papjaink.

[2]Az iratot pecséttel látták el: Nehémiás, Hakaljá fia, a királyi helytartó és Cidkijjá.

[3]Azután Szerájá, Azarjá és Jirmejá,

[4]Pashúr, Amarjá és Malkijjá,

[5]Hattús, Sebanjá és Mallúk,

[6]Hárim, Merémót és Óbadjá,

[7]Dániel, Ginnetón és Bárúk,

[8]Mesullám, Abijjá és Mijjámin,

[9]Maazjá, Bilgaj és Semajá. Ezek voltak a papok.

[10]A léviták ezek voltak: Jésúa, Azanjá fia, a Hénádád fiai közül való Binnúj és Kadmíél

[11]és testvéreik: Sebanjá, Hódijjá és Kelítá, Pelájá és Hánán,

[12]Míká, Rehób és Hasabjá,

[13]Zakkúr, Sérébjá és Sebanjá,

[13] Hodias, Bani e Beninu.
[14] Os chefes do povo: Parós, Paate-Moabe, Elão, Zatu, Bani,
[15] Buni, Azgade, Bebai,
[16] Adonias, Bigvai, Adim,
[17] Ater, Ezequias, Azur,
[18] Hodias, Hasum, Besai,
[19] Harife, Anatote, Nebai,
[20] Magpias, Mesulão, Hezir,
[21] Mesezabel, Zadoque, Jadua,
[22] Pelatias, Hanã, Anaías,
[23] Oseias, Hananias, Hassube,
[24] Haloés, Pilha, Sobeque,
[25] Reum, Hasabna, Maaséias,
[26] Aías, Hanã, Anã,
[27] Maluque, Harim e Baaná.
[28] O resto do povo, os sacerdotes, os levitas, os porteiros, os cantores, os servidores do templo e todos os que se tinham separado dos povos de outras terras para a Lei de Deus, suas mulheres, seus filhos e suas filhas, todos os que tinham saber e entendimento,
[29] firmemente aderiram a seus irmãos; seus nobres convieram, numa imprecação e num juramento, de que andariam na Lei de Deus, que foi dada por intermédio de Moisés, servo de Deus, de que guardariam e cumpririam todos os mandamentos do SENHOR, nosso Deus, e os seus juízos e os seus estatutos;
[30] de que não dariam as suas filhas aos povos da terra, nem tomariam as filhas deles para os seus filhos;

[14]Hódijjá, Bání és Benínú.
[15]A nép főemberei pedig ezek voltak: Parós, Pahat-Móáb, Élám, Zattú és Bání,
[16]Bunní, Azgád és Bébaj,
[17]Adónijjá, Bigvaj és Ádín,
[18]Átér, Hizkijjá és Azzúr,
[19]Hódijjá, Hásum és Bécaj,
[20]Háríf, Anátót és Nébaj,
[21]Magpiás, Mesullám és Hézír,
[22]Mesézabél, Cádók és Jaddúa,
[23]Pelatjá, Hánán és Anájá,
[24]Hóséa, Hananjá és Hassúb,
[25]Lóhés, Pilhá és Sóbék,
[26]Rehúm, Hasabná és Maaszéjá,
[27]Ahijjá, Hánán és Ánán,
[28]Mallúk, Hárim és Baaná.
[29]A nép többi része: a papok, a léviták, a kapuőrök, az énekesek, a templomszolgák és mindazok, akik a tartományok népeitől elkülönülve csatlakoztak az Isten törvényéhez, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal együtt; mindenki, aki már elég értelmes volt hozzá,
[30]csatlakoztak előkelő honfitársainkhoz. Átok terhe alatt megesküdtünk arra, hogy Isten törvénye szerint élünk, amelyet Isten az ő szolgája, Mózes által adott, és hogy megtartjuk és teljesítjük Urunknak, az ÚRnak minden parancsolatát, előírását és rendelkezését.
[31]Nem adjuk leányainkat az országban élő népekhez, és fiainknak nem veszünk feleséget az ő leányaik közül.

[31] de que, trazendo os povos da terra no dia de sábado qualquer mercadoria e qualquer cereal para venderem, nada compraríam deles no sábado, nem no dia santificado; e de que, no ano sétimo, abriríam mão da colheita e de toda e qualquer cobrança.

[32] Também sobre nós pusemos preceitos, impondo-nos cada ano a terça parte de um siclo para o serviço da casa do nosso Deus,

[33] e para os pães da proposição, e para a contínua oferta de manjares, e para o contínuo holocausto dos sábados e das Festas da Lua Nova, e para as festas fixas, e para as coisas sagradas, e para as ofertas pelo pecado, e para fazer expiação por Israel, e para toda a obra da casa do nosso Deus.

[34] Nós, os sacerdotes, os levitas e o povo deitamos sortes acerca da oferta da lenha que se havia de trazer à casa do nosso Deus, segundo as nossas famílias, a tempos determinados, de ano em ano, para se queimar sobre o altar do SENHOR, nosso Deus, como está escrito na Lei.

[35] E que também traríamos as primícias da nossa terra e todas as primícias de todas as árvores frutíferas, de ano em ano, à Casa do SENHOR;

[36] os primogênitos dos nossos filhos e os do nosso gado, como está escrito na Lei; e que os primogênitos das nossas manadas e das nossas ovelhas traríamos à casa do nosso Deus, aos sacerdotes que ministram nela.

[32]Ha az országban élő népek árut vagy bármilyen gabonát hoznak eladásra a nyugalom napján, nem vásárolunk tőlük a nyugalom napján vagy más ünnepnapokon. A hetedik évben parlagon hagyjuk a földet, és elengedünk minden tartozást.

[33]Köteleztük magunkat arra, hogy évenként egyharmad sekelt adunk Istenünk házának a szolgálatára:

[34]a sorba rakott kenyerekre, az állandó étel- és égőáldozatra, a nyugalom napján, újholdkor és a megszabott ünnepeken bemutatandó áldozatokra, továbbá a szent adományokra és a vétekáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izráelért, és minden munkára Istenünk házánál.

[35]Mi, papok, léviták és a nép kisorsoltuk, hogy évről évre mikor melyik család hordja be az áldozathoz szükséges tűzifát Istenünk házába, hogy égjen a tűz Istenünknek, az ÚRnak az oltárán, ahogyan az elő van írva a törvényben.

[36]Bevisszük földünknek első termését és mindenféle gyümölcsfának az első termését évről évre az ÚR házába.

[37]Elsőszülött fiainkkal és állatainkkal is úgy járunk el, ahogyan elő van írva a törvényben. Marháink és juhaink elsőszülöttjeit bevisszük Istenünk házába a papoknak, akik Istenünk házában végeznek szolgálatot.

[37] As primícias da nossa massa, as nossas ofertas, o fruto de toda árvore, o vinho e o azeite traríamos aos sacerdotes, às câmaras da casa do nosso Deus; os dízimos da nossa terra, aos levitas, pois a eles cumpre receber os dízimos em todas as cidades onde há lavoura.

[38] O sacerdote, filho de Arão, estaria com os levitas quando estes recebessem os dízimos, e os levitas trariam os dízimos dos dízimos à casa do nosso Deus, às câmaras da casa do tesouro.

[39] Porque àquelas câmaras os filhos de Israel e os filhos de Levi devem trazer ofertas do cereal, do vinho e do azeite; porquanto se acham ali os vasos do santuário, como também os sacerdotes que ministram, e os porteiros, e os cantores; e, assim, não desampararíamos a casa do nosso Deus.

Neemias 11

Relação dos que habitaram em Jerusalém

[1] Os príncipes do povo habitaram em Jerusalém, mas o seu restante deitou sortes para trazer um de dez para que habitasse na santa cidade de Jerusalém; e as nove partes permaneceriam em outras cidades.

[2] O povo bendisse todos os homens que voluntariamente se ofereciam ainda para habitar em Jerusalém.

[3] São estes os chefes da província que habitaram em Jerusalém; porém nas cidades de Judá habitou cada um na sua

[38]A tésztánkból készült első lepényt, meg mindenféle gyümölcsfánknak, a mustnak és olajnak a legjavát felajánljuk, és bevisszük Istenünk házának a kamráiba a papoknak, földünkről a tizedet pedig a lévitáknak. Nekik, a lévitáknak kell beszedniük a tizedet minden városban, ahol csak a földet megműveljük.

[39]Egy áronita pap legyen a lévitákkal, amikor a léviták beszedik a tizedet. A léviták pedig vigyék be a tizednek a tizedét Istenünk házába, a kincstár kamráiba.

[40]Ezekbe a kamrákba kell bevinniük Izráel fiainak és Lévi fiainak a felajánlott gabonát, mustot és olajat, mert ott vannak a szent edények meg a szolgálatot végző papok, a kapuőrök és az énekesek. Nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házát!

Nehémiás 11

Jeruzsálem benépesítése

[1]A nép vezetői Jeruzsálemben telepedtek le. A nép többi részére pedig sorsot vetettek azért, hogy minden tíz ember közül egy Jeruzsálembe költözzék, és a szent városban lakjék, a többi kilenc pedig maradjon a maga városában.

[2]Mindazokat, akik önként vállalták, hogy Jeruzsálemben telepszenek le, áldotta a nép.

[3]A júdai tartomány főemberei Jeruzsálemben telepedtek le. De Júda városaiban lakott a maga birtokán, a maga

possessão, nas suas cidades, a saber, Israel, os sacerdotes, os levitas, os servidores do templo e os filhos dos servos de Salomão.

[4] Habitaram, pois, em Jerusalém alguns dos filhos de Judá e dos filhos de Benjamim. Dos filhos de Judá: Ataías, filho de Uzias, filho de Zacarias, filho de Amarias, filho de Sefatias, filho de Maalalel, dos filhos de Perez;

[5] e Maaséias, filho de Baruque, filho de Col-Hozé, filho de Hazaías, filho de Adaías, filho de Joiaribe, filho de Zacarias, filho do silonita.

[6] Todos os filhos de Perez que habitaram em Jerusalém foram quatrocentos e sessenta e oito homens valentes.

[7] São estes os filhos de Benjamim: Salu, filho de Mesulão, filho de Joede, filho de Pedaías, filho de Colaías, filho de Maaséias, filho de Itiel, filho de Jesaías.

[8] Depois dele, Gabai e Salai; ao todo, novecentos e vinte e oito.

[9] Joel, filho de Zicri, superintendente deles; e Judá, filho de Senua, o segundo sobre a cidade.

[10] Dos sacerdotes: Jedaías, filho de Joiaribe, Jaquim,

[11] Seraías, filho de Hilquias, filho de Mesulão, filho de Zadoque, filho de Meraiote,

[12] filho de Aitube, príncipe da Casa de Deus, e os irmãos deles, que faziam o serviço do templo, oitocentos e vinte e dois; e Adaías, filho de Jeroão, filho de

városában Izráel többi része, a papok, a léviták, a templomszolgák és Salamon szolgáinak a leszármazottai.

[4]Jeruzsálemben telepedtek le Júda és Benjámin leszármazottai közül a következők: Júda leszármazottai közül Atájá, Uzzijjá fia, aki Zekarjá fia, aki Amarjá fia, aki Sefatjá fia, aki Mahalalél fia volt, Pérec leszármazottai közül.

[5]Továbbá Maaszéjá, aki Bárúk fia, aki Kol-Hóze fia, aki Hazájá fia, aki Adájá fia, aki Jójáríb fia, aki Zekarjá fia, aki pedig Hassilóní fia volt.

[6]Pérec leszármazottai közül összesen négyszázhatvannyolc tekintélyes ember telepedett le Jeruzsálemben.

[7]Benjámin leszármazottai közül Szallu, Messulám fia, aki Jóéd fia, aki Pedájá fia, aki Kólájá fia, aki Maaszéjá fia, aki Ítíél fia, aki pedig Jesajá fia volt,

[8]azután Gabbaj és Szallaj, összesen kilencszázhuszonnyolcan.

[9]Ezeknek Jóél, Zikrí fia volt a felügyelőjük, Júda, Szenúá fia pedig a város helyettes felügyelője volt.

[10]A papok közül Jedajá, Jójáríb fia, Jákín,

[11]Szerájá, Hilkijjá fia, aki Mesullám fia, aki Cádók fia, aki Merájót fia, aki Ahítúbnak, az Isten háza felügyelőjének a fia volt.

[12]Szolgatársaik, a templomi munkák végzői nyolcszázhuszonketten voltak. Továbbá Adájá, Jeróhám fia, aki Pelaljá

Pelalias, filho de Anzi, filho de Zacarias, filho de Pasur, filho de Malquias,

13 e seus irmãos, cabeças de famílias, duzentos e quarenta e dois; e Amasai, filho de Azarel, filho de Azai, filho de Mesilemote, filho de Imer,

14 e os irmãos deles, homens valentes, cento e vinte e oito; e, superintendente deles, Zabdiel, filho de Gedolim.

15 Dos levitas: Semaías, filho de Hassube, filho de Azricão, filho de Hasabias, filho de Buni;

16 Sabetai e Jozabade, dos cabeças dos levitas, que presidiam o serviço de fora da Casa de Deus;

17 Matanias, filho de Mica, filho de Zabdi, filho de Asafe, o chefe, que dirigia os louvores nas orações, e Baquebuquias, o segundo de seus irmãos; depois, Abda, filho de Samua, filho de Galal, filho de Jedutum.

18 Todos os levitas na santa cidade foram duzentos e oitenta e quatro.

19 Dos porteiros: Acube, Talmom e os irmãos deles, os guardas das portas, cento e setenta e dois.

Os que habitaram nas cidades de Judá

20 O restante de Israel, dos sacerdotes e levitas se estabeleceu em todas as cidades de Judá, cada um na sua herança.

21 Os servidores do templo habitaram em Ofel e estavam a cargo de Zia e Gispa.

22 O superintendente dos levitas em Jerusalém era Uzi, filho de Bani, filho de

fia, aki Amcí fia, aki Zekarjá fia, aki Pashúr fia, aki pedig Malkijjá fia volt.

13Rokonsága, a családfők, kétszáznegyvenketten voltak. Továbbá Amasszaj, Azarél fia, aki Ahzaj fia, aki Mesillémót fia, aki Immér fia volt.

14Rokonsága, tekintélyes emberek, százhuszonnyolcan voltak, és a felügyelőjük Zabdíél, Gedólím fia volt.

15A léviták közül Semajá, Hassúb fia, aki Azríkám fia, aki Hasabjá fia, aki Bunní fia volt.

16A léviták főemberei közül Sabbetaj és Józábád az Isten házán kívül adódó munkát irányította.

17Mattanjá, Míká fia, aki Zabdí fia, aki Ászáf fia volt, ő volt az éneklés vezetője, aki az imádságnál a magasztaló éneket szokta elkezdeni, aztán Bakbukjá, testvérei körében a második, majd Abdá, Sammúa fia, aki Gálál fia, aki pedig Jedútún fia volt.

18Összesen kétszáznyolcvannégy lévita lakott a szent városban.

19Kapuőrök voltak Akkúb, Talmón és rokonságuk. Százhetvenketten őrködtek a kapuknál.

20Izráel többi része, a papok és a léviták Júda többi városaiban laktak, mindenki a maga örökségében.

21A templomszolgák a Várhegyen laktak. Cíhá és Gispá voltak a templomszolgák felügyelői.

22A jeruzsálemi léviták felügyelője Uzzí, Bání fia volt, aki Hasabjá fia, aki Mattanjá

Hasabias, filho de Matanias, filho de Mica, dos filhos de Asafe, que eram cantores ao serviço da Casa de Deus.

23 Porque havia um mandado do rei a respeito deles e certo acordo com os cantores, concernente às obrigações de cada dia.

24 Petaías, filho de Mesezabel, dos filhos de Zera, filho de Judá, estava à disposição do rei, em todos os negócios do povo.

Os residentes nas aldeias

25 Quanto às aldeias, com os seus campos, alguns dos filhos de Judá habitaram em Quiriate-Arba e suas aldeias, em Dibom e suas aldeias, em Jecabzeel e suas aldeias,

26 e em Jesua, em Moladá, em Bete-Palete,

27 em Hazar-Sual, em Berseba e suas aldeias;

28 em Ziclague, em Mecona e suas aldeias;

29 em En-Rimom, em Zorá, em Jarmute;

30 em Zanoa, em Adulão e nas aldeias delas; em Laquis e em seus campos, em Azeca e suas aldeias. Acamparam-se desde Berseba até ao vale de Hinom.

31 Os filhos de Benjamim também se estabeleceram em Geba e daí em diante, em Micmás, Aia, Betel e suas aldeias;

32 em Anatote, em Nobe, em Ananias,

33 em Hazor, em Ramá, em Gitaim,

34 em Hadide, em Zeboim, em Nebalate,

35 em Lode e em Ono, no vale dos Artífices.

36 Dos levitas, havia grupos tanto em Judá como em Benjamim.

fia, aki Míká fia volt Ászáf fiai közül, akik az Isten háza szolgálatában énekelni szoktak.

23Mert királyi parancs és szigorú rendelkezés szabályozta az énekesek napi teendőit.

24Petahjá, Mesézabél fia, aki Júda fiának, Zerahnak a fiai közül származott, és a király megbízottjaként a nép ügyeit intézte.

25A vidéki városok közül Júda fiai laktak Kirjat-Arbában és falvaiban, továbbá Díbónban és falvaiban, Jekabceélben és falvaiban,

26Jésúában, Móládában és Bét- Peletben,

27Hacar-Súálban, Beérsebában és falvaiban,

28Ciklágban, Mekónában és falvaiban,

29Én-Rimmónban, Corában és Jarmútban,

30Zánóahban, Adullámban és falvaikban, Lákisban és mezőin, Azékában és falvaiban. Beérsebától a Hinnóm-völgyig ők telepedtek le.

31Benjámin fiai pedig Gebában, Mikmászban, Ajjában, Bételben és falvaiban laktak,

32meg Anátótban, Nóbban és Ananjában,

33Hácórban, Rámában és Gittajimban,

34Hádídban, Cebóímban és Neballatban,

35Lódban és Ónóban, a Mesteremberek völgyében.

36A léviták egyes csoportjai Júdában, mások Benjáminban települtek le.

Neemias 12

Os sacerdotes que vieram para Jerusalém

1 São estes os sacerdotes e levitas que subiram com Zorobabel, filho de Sealtiel, e com Jesua: Seraías, Jeremias, Esdras,
2 Amarias, Maluque, Hatus,
3 Secanias, Reum, Meremote,
4 Ido, Ginetoi, Abias,
5 Miamim, Maadias, Bilga,
6 Semaías, Joiaribe, Jedaías,
7 Salu, Amoque, Hilquias e Jedaías; estes foram os chefes dos sacerdotes e de seus irmãos, nos dias de Jesua.

8 Também os levitas Jesua, Binui, Cadmiel, Serebias, Judá e Matanias; este e seus irmãos dirigiam os louvores.

9 Baquebuquias e Uni, seus irmãos, estavam defronte deles, cada qual no seu mister.

10 Jesua gerou a Joiaquim, Joiaquim gerou a Eliasibe, Eliasibe gerou a Joiada,
11 Joiada gerou a Jônatas, e Jônatas gerou a Jadua.

12 Nos dias de Joiaquim, foram sacerdotes, cabeças de famílias: de Seraías, Meraías; de Jeremias, Hananias;

13 de Esdras, Mesulão; de Amarias, Joanã;

14 de Maluqui, Jônatas; de Sebanias, José;

15 de Harim, Adna; de Meraiote, Helcai;

16 de Ido, Zacarias; de Ginetom, Mesulão;

Nehémiás 12

A fogságból hazatért papok és léviták

1Ezek azok a papok és léviták, akik hazatértek Zerubbábellel, Sealtíél fiával és Jésúával: Szerájá, Jirmejá és Ezrá,
2Amarjá, Mallúk és Hattús,
3Sekanjá, Rehúm és Merémót,
4Iddó, Ginnetón és Abijjá,
5Mijjámín, Maadjá és Bilgá,
6Semajá, Jójáríb és Jedajá,
7Szallú, Ámók, Hilkijjá és Jedajá. Ezek voltak Jésúa idejében a papoknak és hozzátartozóiknak a főemberei.
8A léviták pedig ezek voltak: Jésúa, Binnúj és Kadmíél, Sérébjá, Jehúdá és Mattanjá, aki hozzátartozóival együtt a magasztaló éneklés vezetője volt.
9Velük szemben álltak szolgálati beosztásuknak megfelelően a hozzátartozóik: Bakbukjá és Unní.
10Jésúa nemzette Jójákmot, Jójákím nemzette Eljásíbot, Eljásíb pedig Jójádát.
11Jójádá nemzette Jónátánt, Jónátán pedig nemzette Jaddúát.

A papok és a léviták családfői

12Jójákím idejében a papok között ezek voltak a családfők: Szerájá családjában Merájá, Jirmejáéban Hananjá,
13Ezráéban Mesullám, Amarjáéban Jóhánán,
14Melíkúéban Jónátán, Sebanjáéban Jószéf,
15Háriméban Adná, Merájótéban Helkaj,
16Iddóéban Zekarjá, Ginnetónéban Mesullám,

[17] de Abias, Zicri; de Miniamim e de Moadias, Piltai;

[18] de Bilga, Samua; de Semaías, Jônatas;

[19] de Joiaribe, Matenai; de Jedaías, Uzi;

[20] de Salai, Calai; de Amoque, Héber;

[21] de Hilquias, Hasabias; de Jedaías, Netanel.

[22] Dos levitas, nos dias de Eliasibe, foram inscritos como cabeças de famílias Joiada, Joanã e Jadua, como também os sacerdotes, até ao reinado de Dario, o persa.

[23] Os filhos de Levi foram inscritos como cabeças de famílias no Livro das Crônicas, até aos dias de Joanã, filho de Eliasibe.

[24] Foram, pois, chefes dos levitas: Hasabias, Serebias e Jesua, filho de Cadmiel; os irmãos deles lhes estavam fronteiros para louvarem e darem graças, segundo o mandado de Davi, homem de Deus, coro contra coro.

[25] Matanias, Baquebuquias, Obadias, Mesulão, Talmom e Acube eram porteiros e faziam a guarda aos depósitos das portas.

[26] Estes viveram nos dias de Joiaquim, filho de Jesua, filho de Jozadaque, e nos dias de Neemias, o governador, e de Esdras, o sacerdote e escriba.

A dedicação dos muros

[27] Na dedicação dos muros de Jerusalém, procuraram aos levitas de todos os seus lugares, para fazê-los vir a fim de que fizessem a dedicação com alegria,

[17]Abijjáéban Zikrí, Minjáminéban, Móadjáéban Piltaj,

[18]Bilgáéban Sammúa, Semajáéban Jónátán,

[19]Jójáríbéban Mattenaj, Jedajáéban Uzzí,

[20]Szallajéban Kallaj, Ámókéban Éber,

[21]Hilkijjáéban Hasabjá, Jedajáéban pedig Netanél.

[22]A léviták között – de a papok között is – Eljásíb, Jójádá, Jóhánán és Jaddúa idejében jegyezték föl a családfőket a perzsa Dárius uralkodásáig.

[23]Lévi leszármazottainak a családfőit egy krónikában jegyezték föl, egészen Jóhánánnak, Eljásíb fiának az idejéig.

[24]A léviták főemberei ezek voltak: Hasabjá, Sérébjá és Jésúa, Kadmíél fia; hozzátartozóik pedig velük szemben állva énekelték a dicsérő és magasztaló énekeket, ahogyan Dávid, az Isten embere elrendelte, egyik kórus szemben a másikkal.

[25]Mattanjá, Bakbukjá és Óbadjá, Mesullám, Talmón és Akkúb kapuőrök voltak, akik a kapuknál levő raktárakra vigyáztak.

[26]Ezek Jójákímnak, Jésúa fiának, Jócádák unokájának az idejében és Nehémiás helytartónak meg Ezsdrás papnak, az írástudónak az idejében éltek.

Jeruzsálem falainak a felavatása

[27]Jeruzsálem falainak a felavatásakor mindenütt fölkeresték a lévitákat, és elvitték őket Jeruzsálembe, hogy tartsák meg az avatási ünnepséget, és

louvores, canto, címbalos, alaúdes e harpas.

[28] Ajuntaram-se os filhos dos cantores, tanto da campina dos arredores de Jerusalém como das aldeias dos netofatitas,

[29] como também de Bete-Gilgal e dos campos de Geba e de Azmavete; porque os cantores tinham edificado para si aldeias nos arredores de Jerusalém.

[30] Purificaram-se os sacerdotes e os levitas, que também purificaram o povo e as portas e o muro.

[31] Então, fiz subir os príncipes de Judá sobre o muro e formei dois grandes coros em procissão, sendo um à mão direita sobre a muralha para o lado da Porta do Monturo.

[32] Após eles, ia Hosaías e a metade dos príncipes de Judá,

[33] Azarias, Esdras, Mesulão,

[34] Judá, Benjamim, Semaías e Jeremias;

[35] e dos filhos dos sacerdotes, com trombetas: Zacarias, filho de Jônatas, filho de Semaías, filho de Matanias, filho de Micaías, filho de Zacur, filho de Asafe,

[36] e seus irmãos, Semaías, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Judá e Hanani, com os instrumentos músicos de Davi, homem de Deus; Esdras, o escriba, ia adiante deles.

[37] À entrada da Porta da Fonte, subiram diretamente as escadas da Cidade de Davi, onde se eleva o muro por sobre a casa de

örvendezzenek hálaadással, ekléssel, cintányérokkal, lantokkal és citerákkal.

[28]Össze is gyűltek az énekesek Jeruzsálem egész környékéről, a netófáiak falvaiból,

[29]Bét-Gilgálból, Geba és Azmávet vidékéről, mert az énekesek Jeruzsálem körül építettek maguknak falvakat.

[30]És miután a papok meg a léviták megtisztították magukat, megtisztították a népet, a kapukat és a falakat is.

[31]Azután felküldtem Júda vezető embereit a fal tetejére, és felállítottam két nagy, hálaadó énekkart és menetet. Az egyik jobb felé indult a várfalon a Szemét-kapu felé.

[32]Utána Hósajá ment és Júda vezető embereinek a fele,

[33]továbbá Azarjá, Ezrá és Mesullám,

[34]Júda és Benjámin, Semajá és Jirmejá.

[35]A papok közül pedig harsonákkal vonult Zekarjá, aki Jónátán fia, aki Semajá fia, aki Mattanjá fia, aki Míkájá fia, aki Zakkúr fia, aki Ászáf fia volt,

[36]azután a hozzátartozói: Semajá, Azarél, Milalaj, Gilalaj, Máaj, Netanél, Júda és Hanání, Dávidnak, az Isten emberének a hangszereivel. Élükön Ezsdrás, az írástudó haladt.

[37]A Forrás-kapunál egyenesen fölvonultak Dávid városának a lépcsőin, a fal följáróján Dávid palotája mellett keletre, a Vízikapuig.

Davi, até à Porta das Águas, do lado oriental.

[38] O segundo coro ia em frente, e eu, após ele; metade do povo ia por cima do muro, desde a Torre dos Fornos até ao Muro Largo;

[39] e desde a Porta de Efraim, passaram por cima da Porta Velha e da Porta do Peixe, pela Torre de Hananel, pela Torre dos Cem, até à Porta do Gado; e pararam à Porta da Guarda.

[40] Então, ambos os coros pararam na Casa de Deus, como também eu e a metade dos magistrados comigo.

[41] Os sacerdotes Eliaquim, Maaséias, Miniamim, Micaías, Elioenai, Zacarias e Hananias iam com trombetas,

[42] como também Maaséias, Semaías, Eleazar, Uzi, Joanã, Malquias, Elão e Ezer; e faziam-se ouvir os cantores sob a direção de Jezraías.

[43] No mesmo dia, ofereceram grandes sacrifícios e se alegraram; pois Deus os alegrara com grande alegria; também as mulheres e os meninos se alegraram, de modo que o júbilo de Jerusalém se ouviu até de longe.

A manutenção dos sacerdotes e levitas

[44] Ainda no mesmo dia, se nomearam homens para as câmaras dos tesouros, das ofertas, das primícias e dos dízimos, para ajuntarem nelas, das cidades, as porções designadas pela Lei para os sacerdotes e para os levitas; pois Judá estava alegre, porque os sacerdotes e os levitas ministravam ali;

[38]A másik hálaadó énekkar pedig bal felé haladt, én mentem utánuk, azután a nép fele a falon, a Kemencék tornya mellett a széles falig.

[39]Azután az Efraim-kapu, az Ó-kapu, a Halkapu, a Hananél-torony és a Méá-torony mellett egészen a Juh-kapuig mentek, és megálltak a Börtön-kapunál.

[40]Majd fölállt a két hálaadó énekkar az Isten házában, és velem együtt az elöljárók fele

[41]meg a papok: Eljákím, Maaszéjá és Minjámín, Míkájá, Eljóénaj, Zekarjá és Hananjá a harsonákkal,

[42]továbbá Maaszéjá, Semajá és Eleázár, Uzzí, Jóhánán és Malkijjá, Élám és Ezer. Azután énekelni kezdtek az énekesek; Jizrahjá volt a karnagyuk.

[43]Azon a napon nagy véresáldozatokat mutattak be, és örvendeztek, mert az Isten nagy örömöt szerzett nekik. Az asszonyok és gyermekek is örvendeztek; messzire elhallatszott, hogy mennyire örvendeznek Jeruzsálemben.

A templom jövedelmeinek beszolgáltatása

[44]Azon a napon felügyelőket állítottak a kincsek, a felajánlások, az első termés és a tizedek raktárai élére, amelyekbe összegyűjtötték a papoknak és a lévitáknak járó törvényes részt a városok mezőiről, mert örültek a júdaiak, hogy szolgálatba álltak a papok és a léviták.

[45] e executavam o serviço do seu Deus e o da purificação; como também os cantores e porteiros, segundo o mandado de Davi e de seu filho Salomão.

[46] Pois já outrora, nos dias de Davi e de Asafe, havia chefes dos cantores, cânticos de louvor e ações de graças a Deus.

[47] Todo o Israel, nos dias de Zorobabel e nos dias de Neemias, dava aos cantores e aos porteiros as porções de cada dia; e consagrava as coisas destinadas aos levitas, e os levitas, as destinadas aos filhos de Arão.

Neemias 13

Os estrangeiros separados de Israel

[1] Naquele dia, se leu para o povo no Livro de Moisés; achou-se escrito que os amonitas e os moabitas não entrassem jamais na congregação de Deus,

[2] porquanto não tinham saído ao encontro dos filhos de Israel com pão e água; antes, assalariaram contra eles Balaão para os amaldiçoar; mas o nosso Deus converteu a maldição em bênção.

[3] Ouvindo eles, o povo, esta lei, apartaram de Israel todo elemento misto.

Tobias expulso do templo

[4] Ora, antes disto, Eliasibe, sacerdote, encarregado da câmara da casa do nosso Deus, se tinha aparentado com Tobias;

[5] e fizera para este uma câmara grande, onde dantes se depositavam as ofertas de

[45]Ezek látták el az istentisztelettel és a tisztasági előírásokkal kapcsolatos tennivalókat, meg az énekesek és a kapuőrök tennivalóit is, Dávidnak és fiának, Salamonnak a parancsa szerint.

[46]Mert nagyon régóta, Dávid és Ászáf idejétől fogva voltak az énekeseknek vezetői, és voltak Istent dicsérő és hálaadó énekek.

[47]Zerubbábel és Nehémiás idejében egész Izráel megadta az áldozatokból napról napra az énekeseknek és a kapuőröknek járó részt. A szent adományokat is átadták a lévitáknak, a léviták pedig átadták a szent adományokat Áron fiainak.

Nehémiás 13

Az idegenek kizárása a gyülekezetből

[1]Azon a napon felolvastak Mózes könyvéből a nép előtt, és azt találták benne megírva, hogy az ammóniak és a móábiak sohasem tartozhatnak az Isten gyülekezetéhez,

[2]mert nem mentek Izráel fiai elé kenyérrel és vízzel, hanem fölbérelték ellenük Bálámot, hogy átkozza meg őket; de Istenünk áldásra fordította az átkot.

[3]Amikor meghallották ezt a törvényt, kizártak Izráelből minden keverék népet.

[4]Ezt megelőzően Eljásíb pap, Istenünk háza kamráinak a gondnoka, rokonságba került Tóbijjával,

[5]és berendezett neki egy nagy kamrát, bár ott azelőtt az adományokat, a tömjént és

manjares, o incenso, os utensílios e os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite, que se ordenaram para os levitas, cantores e porteiros, como também contribuições para os sacerdotes.

[6] Mas, quando isso aconteceu, não estive em Jerusalém, porque no trigésimo segundo ano de Artaxerxes, rei da Babilônia, eu fora ter com ele; mas ao cabo de certo tempo pedi licença ao rei e voltei para Jerusalém.

[7] Então, soube do mal que Eliasibe fizera para beneficiar a Tobias, fazendo-lhe uma câmara nos pátios da Casa de Deus.

[8] Isso muito me indignou a tal ponto, que atirei todos os móveis da casa de Tobias fora da câmara.

[9] Então, ordenei que se purificassem as câmaras e tornei a trazer para ali os utensílios da Casa de Deus, com as ofertas de manjares e o incenso.

Restaurada a manutenção dos levitas

[10] Também soube que os quinhões dos levitas não se lhes davam, de maneira que os levitas e os cantores, que faziam o serviço, tinham fugido cada um para o seu campo.

[11] Então, contendi com os magistrados e disse: Por que se desamparou a Casa de Deus? Ajuntei os levitas e os cantores e os restituí a seus postos.

[12] Então, todo o Judá trouxe os dízimos dos cereais, do vinho e do azeite aos depósitos.

az edényeket, meg a lévitáknak, az énekeseknek és a kapuőröknek rendelt gabona, must és olaj tizedét, és a papoknak szánt felajánlásokat szokták tartani.

[6]Amikor mindez történt, nem voltam Jeruzsálemben, mert Artahsasztának, Babilónia királyának a harminckettedik évében visszatértem a királyhoz. Bizonyos idő múlva azonban megkértem a királyt, hogy ismét engedjen el engem.

[7]Mihelyt megérkeztem Jeruzsálembe, észrevettem, milyen helytelen dolgot tett Eljásíb Tóbijjá érdekében, amikor egy kamrát rendezett be neki Isten házának az udvarán.

[8]Ezt én igen rossznak tartottam, ezért kidobattam a kamrából minden holmit, ami Tóbijjá házából való volt.

[9]Azután megparancsoltam, hogy tisztítsák meg a kamrát, és visszahordattam oda az Isten házához tartozó edényeket, adományokat és tömjént.

Nehémiás intézkedései

[10]Megtudtam azt is, hogy a lévitáknak járó részt nem adták meg, és ezért a szolgálatra kötelezett léviták és énekesek elszöktek a maguk mezejére.

[11]Ezért felelősségre vontam az elöljárókat, és ezt mondtam: Miért ilyen elhagyatott az Isten háza?! Azután összegyűjtöttem és helyükre állítottam őket.

[12]Akkor egész Júda beszolgáltatta a raktárakba a gabonának, a mustnak és az olajnak a tizedét.

[13] Por tesoureiros dos depósitos pus Selemias, o sacerdote, Zadoque, o escrivão, e, dentre os levitas, Pedaías; como assistente deles, Hanã, filho de Zacur, filho de Matanias; porque foram achados fiéis, e se lhes encarregou que repartissem as porções para seus irmãos.

[14] Por isto, Deus meu, lembra-te de mim e não apagues as beneficências que eu fiz à casa de meu Deus e para o seu serviço.

Restabelecimento da observância do sábado

[15] Naqueles dias, vi em Judá os que pisavam lagares ao sábado e traziam trigo que carregavam sobre jumentos; como também vinho, uvas e figos e toda sorte de cargas, que traziam a Jerusalém no dia de sábado; e protestei contra eles por venderem mantimentos neste dia.

[16] Também habitavam em Jerusalém tírios que traziam peixes e toda sorte de mercadorias, que no sábado vendiam aos filhos de Judá e em Jerusalém.

[17] Contendi com os nobres de Judá e lhes disse: Que mal é este que fazeis, profanando o dia de sábado?

[18] Acaso, não fizeram vossos pais assim, e não trouxe o nosso Deus todo este mal sobre nós e sobre esta cidade? E vós ainda trazeis ira maior sobre Israel, profanando o sábado.

[19] Dando já sombra as portas de Jerusalém antes do sábado, ordenei que se

[13]A raktárak felügyelőjévé kineveztem Selemjá papot, Cádók írástudót és a léviták közül Pedáját, melléjük pedig Hánánt, Zakkúr fiát, Mattanjá unokáját, mivel őket megbízhatóknak tartották. Nekik kellett kiosztaniuk szolgatársaik járandóságát.

[14]Ezért emlékezz meg rólam, Istenem, és ne töröld ki könyvedből hűséges tetteimet, amelyeket Istenem házáért és az ottani teendőkért vittem véghez!

[15]Ebben az időben azt láttam Júdában, hogy a nyugalom napján szőlőt taposnak, gabonát hordanak, a szamarakra terhet raknak, és bort, szőlőt, fügét és mindenféle terhet hordanak Jeruzsálembe a nyugalom napján. Ezért figyelmeztettem őket, hogy ezen a napon ne áruljanak eleséget.

[16]Tírusziak is voltak ott, akik halat és mindenféle árut hoztak, és a nyugalom napján árusították a júdaiaknak Jeruzsálemben.

[17]Ezért felelősségre vontam a júdai nemeseket, és ezt mondtam nekik: Miért követtek el ilyen gonoszságot, és szentségtelenítitek meg a nyugalom napját?!

[18]Hiszen ugyanezt követték el őseitek, ezért hozta ránk és városunkra Istenünk ezt a sok bajt! Ti pedig még növelitek Isten haragját Izráel ellen azzal, hogy megszentségtelenítitek a nyugalom napját!

[19]Amikor a nyugalom napjának előestéjén árnyék borult Jeruzsálem kapuira,

fechassem; e determinei que não se abrissem, senão após o sábado; às portas coloquei alguns dos meus moços, para que nenhuma carga entrasse no dia de sábado.

megparancsoltam, hogy zárják be az ajtószárnyakat. Azt is megparancsoltam, hogy ne nyissák ki azokat, amíg el nem múlt a nyugalom napja. Néhány legényemet a kapukhoz állítottam, hogy ne jusson be semmiféle teher a nyugalom napján.

[20] Então, os negociantes e os vendedores de toda sorte de mercadorias pernoitaram fora de Jerusalém, uma ou duas vezes.

[20]Emiatt a kereskedők és a különféle áruk árusai egyszer-kétszer Jeruzsálemen kívül töltötték az éjszakát.

[21] Protestei, pois, contra eles e lhes disse: Por que passais a noite defronte do muro? Se outra vez o fizerdes, lançarei mão sobre vós. Daí em diante não tornaram a vir no sábado.

[21]Én azonban figyelmeztettem őket, és ezt mondtam nekik: Miért töltitek a várfal előtt az éjszakát? Ha még egyszer ilyet tesztek, megbüntetlek benneteket! Attól fogva nem jöttek a nyugalom napján.

[22] Também mandei aos levitas que se purificassem e viessem guardar as portas, para santificar o dia de sábado. Também nisto, Deus meu, lembra-te de mim; e perdoa-me segundo a abundância da tua misericórdia.

[22]Azután megparancsoltam a lévitáknak, hogy tisztítsák meg magukat, jöjjenek el, és őrizzék a kapukat, hogy az emberek megszenteljék a nyugalom napját. Ezért is emlékezz meg rólam, Istenem, és légy kegyelmes hozzám nagy szereteted szerint!

Condenação do casamento misto

A júdaiakat az idegen asszonyok elbocsátására kötelezik

[23] Vi também, naqueles dias, que judeus haviam casado com mulheres asdoditas, amonitas e moabitas.

[23]Ugyanabban az időben láttam olyan júdaiakat, akik asdódi, ammóni és móábi nőket vettek feleségül,

[24] Seus filhos falavam meio asdodita e não sabiam falar judaico, mas a língua de seu respectivo povo.

[24]és gyermekeik fele asdódi nyelven beszélt. Júdai nyelven már nem is tudtak, hanem valamelyik másik nép nyelvén beszéltek.

[25] Contendi com eles, e os amaldiçoei, e espanquei alguns deles, e lhes arranquei os cabelos, e os conjurei por Deus, dizendo: Não dareis mais vossas filhas a seus filhos e não tomareis mais suas filhas,

[25]Ezért veszekedtem velük, átkoztam őket, sőt egyeseket megvertem és megtépáztam. Majd megeskettem őket az Istenre, hogy nem adják leányaikat azoknak a fiaihoz, és

nem para vossos filhos nem para vós mesmos.

[26] Não pecou nisto Salomão, rei de Israel? Todavia, entre muitas nações não havia rei semelhante a ele, e ele era amado do seu Deus, e Deus o constituiu rei sobre todo o Israel. Não obstante isso, as mulheres estrangeiras o fizeram cair no pecado.

[27] Dar-vos-íamos nós ouvidos, para fazermos todo este grande mal, prevaricando contra o nosso Deus, casando com mulheres estrangeiras?

[28] Um dos filhos de Joiada, filho do sumo sacerdote Eliasibe, era genro de Sambalate, o horonita, pelo que o afugentei de mim.

[29] Lembra-te deles, Deus meu, pois contaminaram o sacerdócio, como também a aliança sacerdotal e levítica.

As reformas de Neemias

[30] Limpei-os, pois, de toda estrangeirice e designei o serviço dos sacerdotes e dos levitas, cada um no seu mister,

[31] como também o fornecimento de lenha em tempos determinados, bem como as primícias. Lembra-te de mim, Deus meu, para o meu bem.

nem veszik el azoknak a leányait sem fiaiknak, sem maguknak.

[26]Hiszen ugyanígy vétkezett Salamon, Izráel királya is! Pedig nem sok népnek volt olyan királya, mint ő: Isten szerette őt, és egész Izráel királyává tette, de még őt is vétekbe vitték az idegen asszonyok.

[27]Mégis azt kell rólatok hallanunk, hogy ilyen nagy gonoszságot követtek el?! Hűtlenek lettetek Istenünkhöz, mert idegen nőket vettetek feleségül!

[28]Eljásíb főpap fiának, Jójádának az egyik fia a hóróni Szanballat veje volt, ezért elkergettem őt magam mellől.

[29]Emlékezz rá, Istenem, hogy mennyire beszennyezték a papi tisztséget és a lévita papsággal kötött szövetséget!

[30]Így tisztítottam meg őket minden idegen dologtól. Megállapítottam a papok és a léviták tennivalóját, mindenkinek a maga munkáját,

[31]és azt, hogy meghatározott időben hozzák be a tűzifát meg az első termést. Tartsd emlékezetben, Istenem, mindezt az én javamra!

O livro de Ester

Ester 1

O banquete de Assuero

[1] Nos dias de Assuero, o Assuero que reinou, desde a Índia até à Etiópia, sobre cento e vinte e sete províncias,

[2] naqueles dias, assentando-se o rei Assuero no trono do seu reino, que está na cidadela de Susã,

[3] no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, no qual se representou o escol da Pérsia e Média, e os nobres e príncipes das províncias estavam perante ele.

[4] Então, mostrou as riquezas da glória do seu reino e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, por cento e oitenta dias.

[5] Passados esses dias, deu o rei um banquete a todo o povo que se achava na cidadela de Susã, tanto para os maiores como para os menores, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

[6] Havia tecido branco, linho fino e estofas de púrpura atados com cordões de linho e de púrpura a argolas de prata e a colunas de alabastro. A armação dos leitos era de ouro e de prata, sobre um pavimento de pórfiro, de mármore, de alabastro e de pedras preciosas.

[7] Dava-se-lhes de beber em vasos de ouro, vasos de várias espécies, e havia muito vinho real, graças à generosidade do rei.

[8] Bebiam sem constrangimento, como estava prescrito, pois o rei havia ordenado

ESZTER KÖNYVE

Eszter 1

Ahasvérós király lakomája

[1]Történet Ahasvérós idejéből. Ez az Ahasvérós Indiától Etiópiáig százhuszonhét tartomány királya volt.

[2]Amikor Ahasvérós király Súsán várában királyi trónján ült,

[3]uralkodása harmadik évében lakomát rendezett összes vezető emberének és tisztviselőjének. Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezető emberei.

[4]Hosszú ideig, száznyolcvan napon át mutogatta nekik királysága dicső gazdagságát és fenségének csodálatos kincseit.

[5]E napok elmúltával a király hét napig tartó lakomát rendezett Súsán várában, a királyi palotát körülvevő kertben, az egész nép apraja-nagyja számára.

[6]Fehér vásznak és bíborkék szőttesek voltak kifeszítve fehér és bíborvörös kötelekkel meg ezüstkarikákkal a márványoszlopok között, és arany- meg ezüstpamlagok álltak az alabástrom-, márvány-, gyöngyház- és sötétmárvány-kövezeten.

[7]Aranyedényekből ittak, mindegyik edénynek másmás volt a mintája. A királyi bort királyi bőkezűséggel adták.

[8]Senkinek sem szabták meg, hogy mit és mennyit ihat, mert a király meghagyta az

a todos os oficiais da sua casa que fizessem segundo a vontade de cada um.

[9] Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres na casa real do rei Assuero.

Vasti, a rainha, recusa assistir ao banquete

[10] Ao sétimo dia, estando já o coração do rei alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigtá, Abagta, Zetar e Carcas, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

[11] que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a formosura dela, pois era em extremo formosa.

[12] Porém a rainha Vasti recusou vir por intermédio dos eunucos, segundo a palavra do rei; pelo que o rei muito se enfureceu e se inflamou de ira.

[13] Então, o rei consultou os sábios que entendiam dos tempos (porque assim se tratavam os interesses do rei na presença de todos os que sabiam a lei e o direito;

[14] e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena e Memucã, os sete príncipes dos persas e dos medos, que se avistavam pessoalmente com o rei e se assentavam como principais no reino)

összes udvarnokának, hogy mindenkinek a kedvében kell járni.

[9]Vasti királyné is rendezett egy lakomát az asszonyoknak Ahasvérós király királyi palotájában.

Ahasvérós megfosztja méltóságától Vasti királynét

[10]A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól, és megparancsolta Mehúmánnak, Bizzetának és Harbónának, Bigtának és Abagtának, Zétarnak és Karkasznak, annak a hét udvarnoknak, akik Ahasvérós király mellett teljesítettek szolgálatot,

[11]hogy vezessék be Vasti királynét a király elé királyi koronával a fején. Meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép; mert szép termetű volt.

[12]De Vasti királyné nem volt hajlandó bemenni, hiába adta parancsba az udvarnokok által a király. Ezen nagyon fölháborodott a király, és forrt benne a harag.

[13]Megkérdezte tehát a király a múltat ismerő bölcseket; mert az volt a szokás, hogy a király minden ügyét a törvény- és jogtudósok tanácsa elé terjesztették.

[14]Ezek közül a következők álltak hozzá a legközelebb: Karsená, Sétár és Admátá, Tarsís és Meresz, Marszená és Memúkán, Perzsia és Média hét vezető embere, akik bármikor megjelenhettek a király előtt, és a legfőbb tisztségeket töltötték be az országban.

[15] sobre o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver ela cumprido o mandado do rei Assuero, por intermédio dos eunucos.

[16] Então, disse Memucã na presença do rei e dos príncipes: A rainha Vasti não somente ofendeu ao rei, mas também a todos os príncipes e a todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

[17] Porque a notícia do que fez a rainha chegará a todas as mulheres, de modo que desprezarão a seu marido, quando ouvirem dizer: Mandou o rei Assuero que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, porém ela não foi.

[18] Hoje mesmo, as princesas da Pérsia e da Média, ao ouvirem o que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei; e haverá daí muito desprezo e indignação.

[19] Se bem parecer ao rei, promulgue de sua parte um edito real, e que se inscreva nas leis dos persas e dos medos e não se revogue, que Vasti não entre jamais na presença do rei Assuero; e o rei dê o reino dela a outra que seja melhor do que ela.

[20] Quando for ouvido o mandado, que o rei decretar em todo o seu reino, vasto que é, todas as mulheres darão honra a seu marido, tanto ao mais importante como ao menos importante.

[15]Megkérdezték, hogy mit kell tenni a törvény szerint Vasti királynéval, mivel nem teljesítette Ahasvérós királynak az udvarnokok által küldött parancsát.

[16]Akkor ezt mondta Memúkán a király és a vezető emberek előtt: Nemcsak a király ellen vétett Vasti királyné, hanem Ahasvérós király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is.

[17]Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvérós király is megparancsolta, hogy Vasti királynét vezessék be hozzá, de nem ment.

[18]A királyné tettének a hallatára így fognak majd beszélni az előkelő perzsa és méd asszonyok a király összes vezető emberével, és lesz bőven megvetés és fölháborodás.

[19]Ha jónak látja a király, bocsásson ki királyi rendeletet, és jegyezzék azt föl a perzsák és médek megmásíthatatlan törvényei közé, hogy Vasti nem jelenhet meg többé Ahasvérós király színe előtt; királynői méltóságát pedig adja a király valaki másnak, aki különb nála.

[20]Ha kihirdetik a király rendeletét, amelyet végre kell hajtani az egész hatalmas birodalomban, akkor minden asszony, a legnagyobb és a legkisebb rangú is megadja majd férjének a tiszteletet.

[21] O conselho pareceu bem tanto ao rei como aos príncipes; e fez o rei segundo a palavra de Memucã.
[22] Então, enviou cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua: que cada homem fosse senhor em sua casa, e que se falasse a língua do seu povo.

[21]Tetszett ez a beszéd a királynak és a vezető embereknek, úgyhogy a király Memúkán szavai szerint járt el.
[22]Levelet küldött valamennyi királyi tartományba, minden tartománynak a maga írásával, és minden népnek a maga nyelvén, hogy hirdessék ki minden népnek a maga nyelvén: Mindenütt a férfi legyen az úr a házban!

Ester 2

Ester feita rainha

[1] Passadas estas coisas, e apaziguado já o furor do rei Assuero, lembrou-se de Vasti, e do que ela fizera, e do que se tinha decretado contra ela.
[2] Então, disseram os jovens do rei, que lhe serviam: Tragam-se moças para o rei, virgens de boa aparência e formosura.
[3] Ponha o rei comissários em todas as províncias do seu reino, que reúnam todas as moças virgens, de boa aparência e formosura, na cidadela de Susã, na casa das mulheres, sob as vistas de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres, e dêem-se-lhes os seus ungüentos.
[4] A moça que cair no agrado do rei, essa reine em lugar de Vasti. Com isto concordou o rei, e assim se fez.
[5] Ora, na cidadela de Susã havia certo homem judeu, benjamita, chamado Mordecai, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,
[6] que fora transportado de Jerusalém com os exilados que foram deportados com

Eszter 2

Ahasvérósnak királynét keresnek

[1]Ezek után lecsillapodott Ahasvérós király haragja, és eszébe jutott Vasti: az is, hogy mit tett, meg az is, hogy mit határoztak róla.
[2]A király szolgálatára álló ifjak pedig ezt mondták: Keresni kell a királynak szép termetű szűz leányokat.
[3]Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományában, hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz leányt Súsán várába, az asszonyok palotájába. Bízzák rá őket Hégajra, a király udvarnokára, a háremőrök vezetőjére, és adjanak nekik szépítőszereket.
[4]Az a leány legyen Vasti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak, és aszerint járt el.
[5]Volt Súsán várában egy Mordokaj nevű zsidó ember, Jáír fia, aki Simei fia, aki Kís fia, benjámini ember volt.
[6]Jeruzsálemből vitték fogságba azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jekonjával, Júda

Jeconias, rei de Judá, a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia transportado.

[7] Ele criara a Hadassa, que é Ester, filha de seu tio, a qual não tinha pai nem mãe; e era jovem bela, de boa aparência e formosura. Tendo-lhe morrido o pai e a mãe, Mordecai a tomara por filha.

[8] Em se divulgando, pois, o mandado do rei e a sua lei, ao serem ajuntadas muitas moças na cidadela de Susã, sob as vistas de Hegai, levaram também Ester à casa do rei, sob os cuidados de Hegai, guarda das mulheres.

[9] A moça lhe pareceu formosa e alcançou favor perante ele; pelo que se apressou em dar-lhe os ungüentos e os devidos alimentos, como também sete jovens escolhidas da casa do rei; e a fez passar com as suas jovens para os melhores aposentos da casa das mulheres.

[10] Ester não havia declarado o seu povo nem a sua linhagem, pois Mordecai lhe ordenara que o não declarasse.

[11] Passeava Mordecai todos os dias diante do átrio da casa das mulheres, para se informar de como passava Ester e do que lhe sucederia.

[12] Em chegando o prazo de cada moça vir ao rei Assuero, depois de tratada segundo as prescrições para as mulheres, por doze meses (porque assim se cumpriam os dias

királyával hurcoltak el, amikor Nebukadneccar, Babilónia királya fogságba vitte őket.

[7]Ő volt a gyámja Hadasszának, azaz Eszternek, nagybátyja leányának, mert nem volt neki sem apja, sem anyja. A leánynak termete is, arca is szép volt. Amikor apja és anyja meghalt, Mordokaj a leányává fogadta.

[8]Amikor kihirdették a király parancsát és rendeletét, sok leány gyűlt össze Súsán várában Hégaj felügyelete alatt. Eszter is bekerült a királyi palotába, Hégajnak, a háremőrök vezetőjének felügyelete alá.

[9]Az szépnek találta a leányt, és megkedvelte. Buzgón ellátta őt szépítőszerekkel és megfelelő ételekkel; a királyi palota hét legkiválóbb szolgálóleányát adta mellé, és a szolgálóleányokkal együtt az asszonyok palotájának a legszebb részén szállásolta el.

[10]Eszter azonban nem mondta meg, melyik népből való, és kik a rokonai, mert Mordokaj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg.

[11]Mordokaj mindennap az asszonyok palotájának az udvara előtt járkált, hogy megtudja, jól van-e Eszter, és mi történik vele.

[12]Egy-egy leányra akkor került sor, hogy bemenjen Ahasvérós királyhoz, ha letelt a nők számára előírt tizenkét hónap, mert ennyi ideig tartott a szépítésük. Hat

de seu embelezamento, seis meses com óleo de mirra e seis meses com especiarias e com os perfumes e ungüentos em uso entre as mulheres),

hónapig mirhaolajjal szépítették őket, hat hónapig pedig balzsamokkal és más női szépítőszerekkel.

[13] então, é que vinha a jovem ao rei; a ela se dava o que desejasse para levar consigo da casa das mulheres para a casa do rei.

[13]Amikor aztán a leány bement a királyhoz, mindent megadtak neki, amit csak kívánt, hogy abban mehessen át az asszonyok palotájából a király palotájába.

[14] À tarde, entrava e, pela manhã, tornava à segunda casa das mulheres, sob as vistas de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas; não tornava mais ao rei, salvo se o rei a desejasse, e ela fosse chamada pelo nome.

[14]Este bement, reggel pedig átment az asszonyok másik palotájába Saasgaznak, a király udvarnokának, a másodfeleségek háremőrének a felügyelete alá. Többé nem mehetett a királyhoz, csak ha megkedvelte a király, és név szerint hívatta.

[15] Ester, filha de Abiail, tio de Mordecai, que a tomara por filha, quando lhe chegou a vez de ir ao rei, nada pediu além do que disse Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. E Ester alcançou favor de todos quantos a viam.

[15]Amikor rákerült a sor Eszterre, Abíhajilnak, Mordokaj nagybátyjának a leányára, akit leányává fogadott, és be kellett mennie a királyhoz, ő nem kívánt mást, mint amit Hégaj, a király udvarnoka, a háremőrök vezetője mondott. Eszter mégis mindenkinek megtetszett, aki csak látta.

[16] Assim, foi levada Ester ao rei Assuero, à casa real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano do seu reinado.

[16]Így került Eszter Ahasvérós királyhoz a királyi palotába, a tizedik hónapban, azaz tébét hónapban, a király uralkodásának hetedik évében.

[17] O rei amou a Ester mais do que a todas as mulheres, e ela alcançou perante ele favor e benevolência mais do que todas as virgens; o rei pôs-lhe na cabeça a coroa real e a fez rainha em lugar de Vasti.

[17]És a király minden nőnél jobban megszerette Esztert; minden leánynál jobban megnyerte tetszését és szeretetét. Ezért az ő fejére tette a királyi koronát, és királynévá tette Vasti helyett.

[18] Então, o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos; era o banquete de Ester; concedeu alívio

[18]Azután nagy lakomát rendezett a király minden vezető és udvari emberének Eszter tiszteletére. A tartományokban

às províncias e fez presentes segundo a generosidade real.

[19] Quando, pela segunda vez, se reuniram as virgens, Mordecai estava assentado à porta do rei.

[20] Ester não havia declarado ainda a sua linhagem e o seu povo, como Mordecai lhe ordenara; porque Ester cumpria o mandado de Mordecai como quando a criava.

Mordecai descobre uma conspiração

[21] Naqueles dias, estando Mordecai sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, dos guardas da porta, Bigtã e Teres, sobremodo se indignaram e tramaram atentar contra o rei Assuero.

[22] Veio isso ao conhecimento de Mordecai, que o revelou à rainha Ester, e Ester o disse ao rei, em nome de Mordecai.

[23] Investigou-se o caso, e era fato; e ambos foram pendurados numa força. Isso foi escrito no Livro das Crônicas, perante o rei.

Ester 3

Mordecai odiado por Hamã

[1] Depois destas coisas, o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, agagita, e o exaltou, e lhe pôs o trono acima de todos os príncipes que estavam com ele.

[2] Todos os servos do rei, que estavam à porta do rei, se inclinavam e se prostravam perante Hamã; porque assim tinha ordenado o rei a respeito dele.

közkegyelmet hirdetett, és királyi bőkezűséggel ajándékokat osztogatott.

Mordokaj összeesküvést leplez le

[19]Amikor másodszor is gyűjtöttek össze szüzeket, Mordokaj a királyi udvarban volt.

[20]Eszter nem mondta meg, hogy kik a rokonai, és melyik népből való, mert Mordokaj így parancsolta neki. Eszter éppúgy megfogadta Mordokaj szavát, mint amikor még a gyámsága alatt volt.

[21]Egyszer tehát, amikor Mordokaj a királyi udvarban volt, Bigtán és Teres, a király küszöbét őrző két udvarnok megharagudott Ahasvérós királyra, és merényletet tervezett ellene.

[22]Mordokaj azonban megtudta a dolgot, megmondta Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta Mordokaj nevében a királynak.

[23]Kivizsgálták a dolgot, és igaznak találták, ezért mind a kettőt felakasztották. Föl is jegyezték ezt a király jelenlétében az udvari krónikába.

Eszter 3

Hámán ki akarja irtani a zsidókat

[1]Ezek után nagy méltóságra emelte Ahasvérós király az agági Hámánt, Hammedátá fiát, és feljebb tétette a székét a körülötte levő összes vezető emberénél.

[2]A király összes udvari embere, aki csak a királyi udvarban volt, térdet hajtott és leborult Hámán előtt, mert így parancsolta

Mordecai, porém, não se inclinava, nem se prostrava.

[3] Então, os servos do rei, que estavam à porta do rei, disseram a Mordecai: Por que transgrides as ordens do rei?

[4] Sucedeu, pois, que, dizendo-lhe eles isto, dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para ver se as palavras de Mordecai se manteriam de pé, porque ele lhes tinha declarado que era judeu.

[5] Vendo, pois, Hamã que Mordecai não se inclinava, nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

[6] Porém teve como pouco, nos seus propósitos, o atentar apenas contra Mordecai, porque lhe haviam declarado de que povo era Mordecai; por isso, procurou Hamã destruir todos os judeus, povo de Mordecai, que havia em todo o reino de Assuero.

Hamã pretende matar todos os judeus

[7] No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou o Pur, isto é, sortes, perante Hamã, dia a dia, mês a mês, até ao duodécimo, que é o mês de adar.

[8] Então, disse Hamã ao rei Assuero: Existe espalhado, disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino, um povo cujas leis são diferentes das leis de todos os povos e que não cumpre as do rei; pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

a király. Mordokaj azonban nem hajtott térdet, és nem borult le.

[3]Ezért a király udvari emberei, akik a királyi udvarban voltak, megkérdezték Mordokajt: Miért szeged meg a király parancsát?

[4]Napról napra mondogatták ezt neki, de ő nem törődött velük. Ezért jelentették Hámánnak, hogy lássák, helytálló-e Mordokaj védekezése, mert arra hivatkozott előttük, hogy zsidó.

[5]Amikor Hámán is látta, hogy Mordokaj nem hajt térdet, és nem borul le előtte, elöntötte Hámánt a méreg.

[6]De kevésnek tartotta, hogy csak Mordokajra emeljen kezet, mert megmondták neki, hogy Mordokaj melyik népből való. Ezért arra törekedett Hámán, hogy Mordokajjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvérós egész birodalmából.

[7]Ahasvérós király uralkodása tizenkettedik évének első hónapjában, vagyis niszán hónapban púrt, azaz sorsot vetettek Hámán előtt a megfelelő napra és a megfelelő hónapra, és a sors a tizenkettedik hónapra, vagyis adár hónapra esett.

[8]Akkor ezt mondta Hámán Ahasvérós királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönülve él a népek között birodalmad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más népétől, és a

király törvényeit sem tartják be. Nem helyes, hogy nyugton hagyja őket a király!

[9] Se bem parecer ao rei, decrete-se que sejam mortos, e, nas próprias mãos dos que executarem a obra, eu pesarei dez mil talentos de prata para que entrem nos tesouros do rei.

[9]Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell pusztítani őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők kezébe, hogy vigyék a királyi kincstárba.

[10] Então, o rei tirou da mão o seu anel, deu-o a Hamã, filho de Hamedata, agagita, adversário dos judeus,

[10]Ekkor a király lehúzta ujjáról a pecsétgyűrűt, és átadta az agági Hámánnak, Hammedátá fiának, a zsidók ellenségének.

[11] e lhe disse: Essa prata seja tua, como também esse povo, para fazeres dele o que melhor for de teu agrado.

[11]Majd a király ezt mondta Hámánnak: Az ezüst maradjon a tied, a néppel pedig tedd, amit jónak látsz.

O rei decreta a morte dos judeus

[12] Chamaram, pois, os secretários do rei, no dia treze do primeiro mês, e, segundo ordenou Hamã, tudo se escreveu aos sátrapas do rei, aos governadores de todas as províncias e aos príncipes de cada povo; a cada província no seu próprio modo de escrever e a cada povo na sua própria língua. Em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

[12]Az első hónap tizenharmadik napján hívatták a királyi írnokokat, és megírattak mindent Hámán parancsa szerint a király kormányzóinak, minden tartomány helytartójának, minden nép vezetőjének; minden tartománynak a maga írásával, és minden népnek a maga nyelvén. Ahasvérós király nevében készült az írás, és a király gyűrűjével pecsételték le.

[13] Enviaram-se as cartas, por intermédio dos correios, a todas as províncias do rei, para que se destruíssem, matassem e aniquilassem de vez a todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um só dia, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e que lhes saqueassem os bens.

[13]Elküldték a levelet futárokkal valamennyi királyi tartományba, hogy egyetlen napon, a tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadikán pusztítsanak el, gyilkoljanak le és semmisítsenek meg minden zsidót: ifjakat és öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, vagyonuk pedig legyen szabad prédává.

[14] Tais cartas encerravam o traslado do decreto para que se proclamasse a lei em cada província; esse traslado foi enviado a

[14]Az irat szövegét törvényként adták ki minden egyes tartománynak, közölve

todos os povos para que se preparassem para aquele dia.

[15] Os correios, pois, impelidos pela ordem do rei, partiram incontinenti, e a lei se proclamou na cidadela de Susã; o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

Ester 4

Ester promete interceder pelo seu povo

[1] Quando soube Mordecai tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, e se cobriu de pano de saco e de cinza, e, saindo pela cidade, clamou com grande e amargo clamor;

[2] e chegou até à porta do rei; porque ninguém vestido de pano de saco podia entrar pelas portas do rei.

[3] Em todas as províncias aonde chegava a palavra do rei e a sua lei, havia entre os judeus grande luto, com jejum, e choro, e lamentação; e muitos se deitavam em pano de saco e em cinza.

[4] Então, vieram as servas de Ester e os eunucos e fizeram-na saber, com o que a rainha muito se doeu; e mandou roupas para vestir a Mordecai e tirar-lhe o pano de saco; porém ele não as aceitou.

[5] Então, Ester chamou a Hataque, um dos eunucos do rei, que este lhe dera para a servir, e lhe ordenou que fosse a Mordecai para saber que era aquilo e o seu motivo.

[6] Saiu, pois, Hataque à praça da cidade para encontrar-se com Mordecai à porta do rei.

minden néppel, hogy legyenek készen azon a napon.

[15]A futárok sietve útnak indultak a király parancsával, Súsán várában pedig kihirdették a törvényt. Miközben a király és Hámán leültek inni, Súsán városában riadalom támadt.

Eszter 4

Mordokaj Eszter segítségét kéri

[1]Amikor Mordokaj megtudta mindazt, ami történt, megszaggatta a ruháját, zsákruhába öltözött, hamut szórt a fejére, kiment a városba, és hangosan, keservesen jajveszékelt.

[2]Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján senkinek sem volt szabad belépnie zsákruhában.

[3]Minden egyes tartományban, ahová csak a király törvényerejű parancsa eljutott, nagy gyász szakadt a zsidókra. Böjtöltek, sírtak, a mellüket verték, és sokan voltak, akik zsákruhában és hamuban hevertek.

[4]Ekkor bementek Eszterhez a szolgálóleányai és a háremőrei, és jelentették ezt neki. A királyné nagyon megrendült, és ruhát küldött, hogy öltöztessék fel Mordokajt, a zsákruhát pedig vegyék le róla; de ő nem fogadta el.

[5]Ezért Eszter hívatta Hatákot, a szolgálatára rendelt királyi udvarnokot, és megparancsolta, hogy tudja meg Mordokajtól, mi ez, és miért tesz ilyet.

[6]Kiment tehát Haták Mordokajhoz a város főterére, amely a király kapujával szemben volt.

[7] Mordecai lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido; como também a quantia certa da prata que Hamã prometera pagar aos tesouros do rei pelo aniquilamento dos judeus.

[7]Akkor Mordokaj elmondta neki mindazt, ami történt, és hogy mit ígért Hámán, mennyi ezüstöt mér ki a királyi kincstárnak, ha elpusztíthatja a zsidókat.

[8] Também lhe deu o traslado do decreto escrito que se publicara em Susã para os destruir, para que o mostrasse a Ester e a fizesse saber, a fim de que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia, e, na sua presença, lhe suplicasse pelo povo dela.

[8]Odaadta neki a törvény szövegének másolatát is, amelyet Súsánban adtak ki a kiirtásuk céljából, hogy mutassa meg Eszternek, magyarázza meg, és parancsolja meg neki, hogy menjen be a királyhoz, kérjen tőle kegyelmet, és esdekeljen előtte népéért.

[9] Tornou, pois, Hataque e fez saber a Ester as palavras de Mordecai.

[9]Haták bement Eszterhez, és átadta Mordokaj üzenetét.

[10] Então, respondeu Ester a Hataque e mandou-lhe dizer a Mordecai:

[10]Eszter azonban ezt a választ küldte Hatákkal Mordokajnak:

[11] Todos os servos do rei e o povo das províncias do rei sabem que, para qualquer homem ou mulher que, sem ser chamado, entrar no pátio interior para avistar-se com o rei, não há senão uma sentença, a de morte, salvo se o rei estender para ele o cetro de ouro, para que viva; e eu, nestes trinta dias, não fui chamada para entrar ao rei.

[11]A király összes udvari embere és a királyi tartományok népe is tudja, hogy minden férfira és nőre ugyanaz a törvény vonatkozik: aki hívatlanul be mer menni a királyhoz a belső udvarba, azt kivégzik! Csak az marad életben, aki felé a király kinyújtja aranypálcáját. Engem azonban már harminc napja nem hívtak be a királyhoz!

[12] Fizeram saber a Mordecai as palavras de Ester.

[12]Mordokajnak átadták Eszter üzenetét.

[13] Então, lhes disse Mordecai que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares na casa do rei, só tu escaparás entre todos os judeus.

[13]Akkor Mordokaj ezt üzente vissza Eszternek: Ne képzeld, hogy te a királyi palotában megmenekülhetsz a többi zsidó közül!

[14] Porque, se de todo te calares agora, de outra parte se levantará para os judeus socorro e livramento, mas tu e a casa de teu pai perecereis; e quem sabe se para

[14]Mert ha te most némán hallgatsz, a zsidók kaphatnak módot máshonnan a szabadulásra és menekvésre, te azonban családoddal együtt elpusztulsz. Ki tudja,

conjuntura como esta é que foste elevada a rainha?

[15] Então, disse Ester que respondessem a Mordecai:

[16] Vai, ajunta a todos os judeus que se acharem em Susã, e jejuai por mim, e não comais, nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia; eu e as minhas servas também jejuaremos. Depois, irei ter com o rei, ainda que é contra a lei; se perecer, pereci.

[17] Então, se foi Mordecai e tudo fez segundo Ester lhe havia ordenado.

Ester 5

Ester convida ao rei e Hamã para um banquete

[1] Ao terceiro dia, Ester se aprontou com seus trajes reais e se pôs no pátio interior da casa do rei, defronte da residência do rei; o rei estava assentado no seu trono real fronteiro à porta da residência.

[2] Quando o rei viu a rainha Ester parada no pátio, alcançou ela favor perante ele; estendeu o rei para Ester o cetro de ouro que tinha na mão; Ester se chegou e tocou a ponta do cetro.

[3] Então, lhe disse o rei: Que é o que tens, rainha Ester, ou qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

[4] Respondeu Ester: Se bem te parecer, venha o rei e Hamã, hoje, ao banquete que eu preparei ao rei.

[5] Então, disse o rei: Fazei apressar a Hamã, para que atendamos ao que Ester deseja.

nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királynői méltóságra?

[15]Eszter ezt üzente vissza Mordokajnak:

[16]Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóleányaimmal, azután bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. Ha el kell vesznem, hát vesszek el!

[17]Mordokaj elment, és mindenben úgy járt el, ahogyan Eszter parancsolta neki.

Eszter 5

Eszter királyné lakomája

[1]Három nap múlva Eszter királynői ruhába öltözött, és megállt a királyi palota belső udvarán, szemben a királyi palotával. A király éppen királyi trónján ült a királyi palotában, szemben a palota bejáratával.

[2]Amint meglátta a király, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyelmes volt hozzá, és kinyújtotta Eszter felé a király a kezében levő aranypálcát. Akkor odament Eszter, és megérintette a pálca végét.

[3]A király megkérdezte tőle: Mi járatban vagy, Eszter királyné? Mit kívánsz? Még ha országom felét is, megkapod!

[4]Eszter így válaszolt: Ha jónak látja a király, jöjjön el ma Hámánnal együtt arra a lakomára, amelyet rendeztem.

[5]A király erre így szólt: Siessetek Hámánért, hogy teljesítsük Eszter kérését!

Vindo, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester havia preparado,

6 disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á, ainda que seja metade do reino.

7 Então, respondeu Ester e disse: Minha petição e desejo são o seguinte:

8 se achei favor perante o rei, e se bem parecer ao rei conceder-me a petição e cumprir o meu desejo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar amanhã, e, então, farei segundo o rei me concede.

9 Então, saiu Hamã, naquele dia, alegre e de bom ânimo; quando viu, porém, Mordecai à porta do rei e que não se levantara, nem se movera diante dele, então, se encheu de furor contra Mordecai.

10 Hamã, porém, se conteve e foi para casa; e mandou vir os seus amigos e a Zeres, sua mulher.

11 Contou-lhes Hamã a glória das suas riquezas e a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o tinha exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

12 Disse mais Hamã: A própria rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que tinha preparado, senão a mim; e também para amanhã estou convidado por ela, juntamente com o rei.

Azután a király Hámánnal együtt elment a lakomára, amelyet Eszter rendezett.

6Borozgatás közben így szólt a király Eszterhez: Mit kérsz? Megkapod! Mit kívánsz? Még ha az ország felét is, meglesz!

7Eszter így válaszolt: Van kérésem és kívánságom.

8Ha elnyertem a király jóindulatát és jónak látja a király, hogy megadja kérésemet és teljesítse kívánságomat, jöjjön el a király Hámánnal együtt arra a lakomára, amelyet rendezek nekik. Holnap azután válaszolok arra, amit a király kérdezett.

9Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott. Ám a király kapujában meglátta Hámán Mordokajt, aki nem kelt fel előtte és nem rettegett tőle, úgyhogy elöntötte Hámánt a méreg Mordokaj miatt.

10Hámán azonban erőt vett magán, és hazament. Majd magához hívatta barátait meg feleségét, Zerest,

11és elsorolta nekik Hámán, hogy milyen nagy a vagyona, mennyi fia van, és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél és királyi tisztviselőjénél.

12Majd ezt mondta Hámán: Eszter királyné sem hívott meg mást arra a lakomára, amelyet rendezett, csak a királyt és engem, és holnapra is én vagyok hozzá hivatalos a királlyal együtt.

[13] Porém tudo isto não me satisfaz, enquanto vir o judeu Mordecai assentado à porta do rei.

[14] Então, lhe disse Zeres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinqüenta côvados de altura, e, pela manhã, dize ao rei que nela enforquem Mordecai; então, entra alegre com o rei ao banquete. A sugestão foi bem aceita por Hamã, que mandou levantar a forca.

Ester 6

Hamã forçado a honrar a Mordecai

[1] Naquela noite, o rei não pôde dormir; então, mandou trazer o Livro dos Feitos Memoráveis, e nele se leu diante do rei.

[2] Achou-se escrito que Mordecai é quem havia denunciado a Bigtã e a Teres, os dois eunucos do rei, guardas da porta, que tinham procurado matar o rei Assuero.

[3] Então, disse o rei: Que honras e distinções se deram a Mordecai por isso? Nada lhe foi conferido, responderam os servos do rei que o serviam.

[4] Perguntou o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã tinha entrado no pátio exterior da casa do rei, para dizer ao rei que se enforcasse a Mordecai na forca que ele, Hamã, lhe tinha preparado.

[5] Os servos do rei lhe disseram: Hamã está no pátio. Disse o rei que entrasse.

[13]De mindebben semmi örömömet nem lelhetem addig, amíg azt látom, hogy a zsidó Mordokaj ott ül a király kapujában!

[14]Akkor ezt mondta neki a felesége, Zeres és a barátai: Csináltatni kell egy ötven könyök magas bitófát, reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordokajt! Azután vígan mehetsz a királlyal a lakomára. Hámán helyeselte ezt a dolgot, és megcsináltatta a bitófát.

Eszter 6

A király kitünteti Mordokajt

[1]Azon az éjszakán kerülte az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek krónikáját, és olvassanak föl belőle a királynak.

[2]És rátaláltak arra a följegyzésre, amely szerint Mordokaj följelentette Bigtánát és Terest, a király küszöbét őrző két udvarnokot, akik merényletet terveztek Ahasvérós király ellen.

[3]A király megkérdezte: Milyen kitüntetést és méltóságot adtak ezért Mordokajnak? A király szolgálatára álló ifjak így feleltek: Semmit sem adtak neki.

[4]Akkor ezt kérdezte a király: Ki van az udvarban? Hámán ugyanis éppen megérkezett a királyi palota külső udvarába, hogy megkérje a királyt, akasztassa föl Mordokajt arra a bitófára, amelyet neki állíttatott.

[5]Az ifjak ezt felelték a királynak: Hámán áll itt az udvarban. A király így szólt: Jöjjön be!

[6] Entrou Hamã. O rei lhe disse: Que se fará ao homem a quem o rei deseja honrar? Então, Hamã disse consigo mesmo: De quem se agradaria o rei mais do que de mim para honrá-lo?

[7] E respondeu ao rei: Quanto ao homem a quem agrada ao rei honrá-lo,

[8] tragam-se as vestes reais, que o rei costuma usar, e o cavalo em que o rei costuma andar montado, e tenha na cabeça a coroa real;

[9] entreguem-se as vestes e o cavalo às mãos dos mais nobres príncipes do rei, e vistam delas aquele a quem o rei deseja honrar; levem-no a cavalo pela praça da cidade e diante dele apregoem: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[10] Então, disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma as vestes e o cavalo, como disseste, e faze assim para com o judeu Mordecai, que está assentado à porta do rei; e não omitas coisa nenhuma de tudo quanto disseste.

[11] Hamã tomou as vestes e o cavalo, vestiu a Mordecai, e o levou a cavalo pela praça da cidade, e apregoou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei deseja honrar.

[12] Depois disto, Mordecai voltou para a porta do rei; porém Hamã se retirou correndo para casa, angustiado e de cabeça coberta.

[6]Amikor Hámán bement, megkérdezte tőle a király: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit ki akar tüntetni a király? Hámán azt gondolta magában: Ki mást akarna kitüntetni a király, mint engem?

[7]Azért ezt felelte Hámán a királynak: Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni,

[8]hozzanak királyi öltözetet, amilyenbe a király szokott öltözni, meg lovat, amilyenen a király szokott lovagolni, és tegyenek a fejére királyi koronát.

[9]Adják át a ruhát és a lovat a király egyik legelőkelőbb főemberének. Öltöztessék föl azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város főterén, és ezt kiáltozzák előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni.

[10]Akkor a király ezt mondta Hámánnak: Siess, hozd azt a ruhát és lovat, amiről beszéltél, és tégy így a zsidó Mordokajjal, aki a király kapujában ül. Semmit se hagyj el abból, amit mondtál!

[11]Ekkor Hámán fogta a ruhát és a lovat, felöltöztette Mordokajt, majd végiglovagoltatta a város főterén, és ezt kiáltozta előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni.

[12]Azután Mordokaj visszatért a királyi udvarba, Hámán pedig megszomorodva és fejét betakarva hazasietett.

[13] Contou Hamã a Zeres, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então, os seus sábios e Zeres, sua mulher, lhe disseram: Se Mordecai, perante o qual já começaste a cair, é da descendência dos judeus, não prevalecerás contra ele; antes, certamente, cairás diante dele.

[14] Falavam estes ainda com ele quando chegaram os eunucos do rei e apressadamente levaram Hamã ao banquete que Ester preparara.

Ester 7

Ester denuncia a Hamã, que é enforcado

[1] Veio, pois, o rei com Hamã, para beber com a rainha Ester.

[2] No segundo dia, durante o banquete do vinho, disse o rei a Ester: Qual é a tua petição, rainha Ester? E se te dará. Que desejas? Cumprir-se-á ainda que seja metade do reino.

[3] Então, respondeu a rainha Ester e disse: Se perante ti, ó rei, achei favor, e se bem parecer ao rei, dê-se-me por minha petição a minha vida, e, pelo meu desejo, a vida do meu povo.

[4] Porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para nos destruírem, matarem e aniquilarem de vez; se ainda como servos e como servas nos tivessem vendido, calar-me-ia, porque o inimigo não merece que eu moleste o rei.

[13]Majd elbeszélte Hámán a feleségének, Zeresnek, meg összes barátjának mindazt, ami őt érte. Tanácsadói és a felesége, Zeres ezt mondták neki: Ha Mordokaj, aki miatt most megtántorodtál, valóban zsidó származású, akkor nem fogsz bírni vele, hanem végleg el fogsz bukni vele szemben.

[14]Még beszélgettek, amikor odaértek a király háremőrei, és sietve elvitték Hámánt a lakomára, amelyet Eszter rendezett.

Eszter 7

Hámán bukása

[1]A király Hámánnal együtt elment Eszter királynéhoz a lakomára.

[2]A második napon megint megkérdezte a király borozgatás közben Esztertől: Mit kérsz, Eszter királyné? Megkapod! Mit kívánsz? Ha az ország felét is, meglesz!

[3]Eszter királyné így válaszolt: Ha elnyertem a király jóindulatát, és ha jónak látja a király, azt kérem, hogy az életemet, azt kívánom, hogy a népemet adják nekem!

[4]Mert eladtak engem és népemet, hogy elpusztítsanak, legyilkoljanak és megsemmisítsenek bennünket. Ha csak rabszolgáknak és rabszolganőknek adtak volna el bennünket, akkor néma maradtam volna, mert ilyen nyomorúságért nem illenék zaklatnom a királyt.

[5] Então, falou o rei Assuero e disse à rainha Ester: Quem é esse e onde está esse cujo coração o instigou a fazer assim?
[6] Respondeu Ester: O adversário e inimigo é este mau Hamã. Então, Hamã se perturbou perante o rei e a rainha.
[7] O rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e passou para o jardim do palácio; Hamã, porém, ficou para rogar por sua vida à rainha Ester, pois viu que o mal contra ele já estava determinado pelo rei.
[8] Tornando o rei do jardim do palácio à casa do banquete do vinho, Hamã tinha caído sobre o divã em que se achava Ester. Então, disse o rei: Acaso, teria ele querido forçar a rainha perante mim, na minha casa? Tendo o rei dito estas palavras, cobriram o rosto de Hamã.
[9] Então, disse Harbona, um dos eunucos que serviam o rei: Eis que existe junto à casa de Hamã a forca de cinqüenta côvados de altura que ele preparou para Mordecai, que falara em defesa do rei. Então, disse o rei: Enforcai-o nela.

[10] Enforcaram, pois, Hamã na forca que ele tinha preparado para Mordecai. Então, o furor do rei se aplacou.

Ester 8

Os judeus são autorizados a resistir

[1] Naquele mesmo dia, deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, inimigo dos judeus; e Mordecai veio perante o rei,

[5]Ekkor Ahasvérós király ezt kérdezte Eszter királynétól: Ki az, és hol van az, aki arra mer gondolni, hogy ilyet tegyen?
[6]Eszter így válaszolt: Ez a gonosz Hámán az, a mi ádáz ellenségünk! Akkor Hámán megrettent a királytól és a királynétól.
[7]A király pedig haragosan abbahagyta a borivást, és kiment a palota kertjébe. Hámán azonban ott maradt, és könyörögni kezdett az életéért Eszter királynéhoz, mert látta, hogy a király már elhatározta a vesztét.
[8]Amikor a király visszatért a palota kertjéből oda, ahol borozgattak, Hámánt Eszter pamlagára borulva találta. Ekkor így szólt a király: Még erőszakot is akar elkövetni a királynén itt nálam, a palotában?! Alig hagyta el ez a szó a király ajkát, Hámán arcát már be is takarták.
[9]Harbóná pedig, a király egyik udvarnoka ezt mondta: Van itt egy bitófa is, ott áll Hámán házánál, ötven könyök magas. Hámán készíttette annak a Mordokajnak, akinek a szava a király javát szolgálta. A király így szólt: Akasszátok föl arra!
[10]Föl is akasztották Hámánt arra a bitófára, amelyet ő állíttatott Mordokajnak. Azután lecsillapodott a király haragja.

Eszter 8

A zsidók szabadulása

[1]Azon a napon Ahasvérós király Eszter királynénak adta Hámánnak, a zsidók ellenségének a házát. Mordokaj pedig

porque Ester lhe fez saber que era seu parente.

[2] Tirou o rei o seu anel, que tinha tomado a Hamã, e o deu a Mordecai. E Ester pôs a Mordecai por superintendente da casa de Hamã.

[3] Falou mais Ester perante o rei e se lhe lançou aos pés; e, com lágrimas, lhe implorou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e a trama que havia empreendido contra os judeus.

[4] Estendeu o rei para Ester o cetro de ouro. Então, ela se levantou, pôs-se de pé diante do rei

[5] e lhe disse: Se bem parecer ao rei, se eu achei favor perante ele, se esta coisa é reta diante do rei, e se nisto lhe agrado, escreva-se que se revoguem os decretos concebidos por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, os quais ele escreveu para aniquilar os judeus que há em todas as províncias do rei.

[6] Pois como poderei ver o mal que sobrevirá ao meu povo? E como poderei ver a destruição da minha parentela?

[7] Então, disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mordecai: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele penduraram numa forca, porquanto intentara matar os judeus.

[8] Escrevei, pois, aos judeus, como bem vos parecer, em nome do rei, e selai-o com o anel do rei; porque os decretos feitos em

bemehetett a király elé, mert Eszter megmondta, hogy az ő hozzátartozója.

[2]A király lehúzta pecsétgyűrűjét, amelyet visszavett Hámántól, és odaadta Mordokajnak. Eszter pedig Mordokajt Hámán házának a felügyelőjévé tette.

[3]Azután ismét beszélt Eszter a királlyal, lába elé borult, és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agági Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt.

[4]A király kinyújtotta Eszter felé az aranypálcát. Eszter fölkelt, megállt a király előtt,

[5]és ezt mondta: Ha jónak látja a király, ha jóindulattal van irántam, ha helyesnek tartja a király, és kedves vagyok neki, adjon ki egy iratot, hogy vonják vissza az agági Hámánnak, Hammedátá fiának a tervét tartalmazó leveleket, amelyeket azért írt, hogy valamennyi királyi tartományból kipusztítsák a zsidókat.

[6]Mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elnézni rokonaim pusztulását?

[7]Ahasvérós király így felelt Eszter királynénak és a zsidó Mordokajnak: Hámán házát már Eszternek adtam, őt pedig felakasztották, mert kezet emelt a zsidókra.

[8]Ti meg írjatok a király nevében, amit a zsidók érdekében jónak láttok, és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Mert az az irat, amelyet a király nevében írtak,

nome do rei e que com o seu anel se selam não se podem revogar.

[9] Então, foram chamados, sem detença, os secretários do rei, aos vinte e três dias do mês de sivã, que é o terceiro mês. E, segundo tudo quanto ordenou Mordecai, se escreveu um edito para os judeus, para os sátrapas, para os governadores e para os príncipes das províncias que se estendem da Índia à Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada uma no seu próprio modo de escrever, e a cada povo na sua própria língua; e também aos judeus segundo o seu próprio modo de escrever e a sua própria língua.

[10] Escreveu-se em nome do rei Assuero, e se selou com o anel do rei; as cartas foram enviadas por intermédio de correios montados em ginetes criados na coudelaria do rei.

[11] Nelas, o rei concedia aos judeus de cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defender a sua vida, para destruir, matar e aniquilar de vez toda e qualquer força armada do povo da província que viessem contra eles, crianças e mulheres, e que se saqueassem os seus bens,

[12] num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, no dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

[13] A carta, que determinava a proclamação do edito em todas as províncias, foi

és a király gyűrűjével pecsételtek le, visszavonhatatlan.

[9]Akkor tehát hívatták a királyi írnokokat, a harmadik hónap, vagyis sziván hónap huszonharmadikán, és mindent Mordokaj parancsa szerint írtak meg a zsidóknak, a kormányzóknak, helytartóknak és a tartományok vezetőinek Indiától Etiópiáig százhuszonhét tartományba, minden egyes tartománynak a saját írásával, és minden egyes népnek a maga nyelvén; a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén.

[10]Ahasvérós király nevében írták, és a király gyűrűjével pecsételték le. Lovas futárokkal, akik a királyi ménes postalovain vágtattak, leveleket küldtek,

[11]amelyekben megengedte a király, hogy az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, sőt hogy elpusztíthassák, legyilkolhassák és megsemmisíthessék azokat, akik a népek közül és a tartományokból rájuk támadnak a gyermekekkel és asszonyokkal együtt, vagyonukat pedig zsákmányként elvehessék.

[12]Ahasvérós király minden tartományában ugyanazon a napon, a tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadikán

[13]az irat szövegét törvényként adták ki minden egyes tartománynak, közölve

enviada a todos os povos, para que os judeus se preparassem para aquele dia, para se vingarem dos seus inimigos.

[14] Os correios, montados em ginetes que se usavam no serviço do rei, saíram incontinenti, impelidos pela ordem do rei; e o edito foi publicado na cidadela de Susã.

[15] Então, Mordecai saiu da presença do rei com veste real azul-celeste e branco, como também com grande coroa de ouro e manto de linho fino e púrpura; e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

[16] Para os judeus houve felicidade, alegria, regozijo e honra.

[17] Também em toda província e em toda cidade aonde chegava a palavra do rei e a sua ordem, havia entre os judeus alegria e regozijo, banquetes e festas; e muitos, dos povos da terra, se fizeram judeus, porque o temor dos judeus tinha caído sobre eles.

Ester 9

Os judeus matam aos seus inimigos

[1] No dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, quando chegou a palavra do rei e a sua ordem para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus contavam assenhorear-se deles, sucedeu o contrário, pois os judeus é que se assenhorearam dos que os odiavam;

[2] porque os judeus, nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, se

minden néppel, hogy legyenek készen a zsidók azon a napon, és álljanak bosszút ellenségeiken.

[14]A futárok királyi postalovakra ülve lázas sietséggel indultak útnak a király parancsával, Súsán várában pedig kihirdették a törvényt.

[15]Ezután Mordokaj bíborkék és hófehér királyi ruhában, nagy aranykoszorúval és fehér lenvászonból meg bíborvörös gyapjúból készített palástban távozott el a királytól, Súsán városa pedig ujjongva örvendezett.

[16]A többi zsidóra is felvirradt az öröm, vidámság és megbecsülés napja.

[17]Minden egyes tartományban és minden egyes városban, ahová csak a király törvényerejű parancsa eljutott, örültek, vigadtak, lakomáztak és ünnepeltek a zsidók. Az ország lakossága közül sokan zsidókká lettek, mert elfogta őket a zsidóktól való rettegés.

Eszter 9

A zsidók bosszút állnak ellenségeiken

[1]A tizenkettedik hónap, vagyis adár hónap tizenharmadik napján, amikor esedékessé vált volna a király törvényerejű parancsának a végrehajtása, s amelyen azt remélték a zsidók ellenségei, hogy elbánhatnak velük, éppen fordítva történt a dolog, mert a zsidók bánhattak el azokkal, akik gyűlölték őket.

[2]Összegyűltek a zsidók Ahasvérós király összes tartományának a városaiban, és

ajuntaram para dar cabo daqueles que lhes procuravam o mal; e ninguém podia resistir-lhes, porque o terror que inspiravam caiu sobre todos aqueles povos.

rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek. Senki sem tudott nekik ellenállni, mert az egész lakosságot elfogta a tőlük való félelem.

[3] Todos os príncipes das províncias, e os sátrapas, e os governadores, e os oficiais do rei auxiliavam os judeus, porque tinha caído sobre eles o temor de Mordecai.

[3]A tartományok összes vezetője, a kormányzók, a helytartók és a királyi hivatalnokok kedveztek a zsidóknak, mert elfogta őket a Mordokajtól való félelem.

[4] Porque Mordecai era grande na casa do rei, e a sua fama crescia por todas as províncias; pois ele se ia tornando mais e mais poderoso.

[4]Mordokaj ugyanis nagy ember lett a királyi palotában, és híre eljutott valamennyi tartományba. Sőt Mordokaj egyre nagyobb ember lett.

[5] Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos, a golpes de espada, com matança e destruição; e fizeram dos seus inimigos o que bem quiseram.

[5]Akkor leverték a zsidók minden ellenségüket. Fegyverrel vágták, gyilkolták és pusztították őket, és úgy bántak el gyűlölőikkel, ahogy csak akartak.

[6] Na cidadela de Susã, os judeus mataram e destruíram a quinhentos homens,

[6]Súsán várában is mészárlást rendeztek a zsidók, és kiirtottak ötszáz embert,

[7] como também a Parsandata, a Dalfom, a Aspata,

[7]közöttük Parsandátát, Dalfónt és Aszpátát,

[8] a Porata, a Adalia, a Aridata,

[8]Pórátát, Adalját és Arídátát,

[9] a Farmasta, a Arisai, a Aridai e a Vaizata,

[9]Parmastát, Arìszajt, Aridajt és Vajzátát.

[10] que eram os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus; porém no despojo não tocaram.

[10]Legyilkolták Hámánnak, Hammedátá fiának, a zsidók ellenségének ezt a tíz fiát, de a zsákmányhoz nem nyúltak.

[11] No mesmo dia, foi comunicado ao rei o número dos mortos na cidadela de Susã.

[11]Még azon a napon a király elé terjesztették, hogy hány embert gyilkoltak le Súsán várában.

[12] Disse o rei à rainha Ester: Na cidadela de Susã, mataram e destruíram os judeus a quinhentos homens e os dez filhos de Hamã; nas mais províncias do rei, que terão eles feito? Qual é, pois, a tua

[12]Akkor ezt mondta a király Eszter királynénak: Súsán várában lemészároltak és kiirtottak a zsidók ötszáz embert, közöttük Hámán tíz fiát. Mit tehettek akkor a király többi tartományában? Mit

petição? E se te dará. Ou que é que desejas ainda? E se cumprirá.

[13] Então, disse Ester: Se bem parecer ao rei, conceda-se aos judeus que se acham em Susã que também façam, amanhã, segundo o edito de hoje e dependurem em forca os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[14] Então, disse o rei que assim se fizesse; publicou-se o edito em Susã, e dependuraram os cadáveres dos dez filhos de Hamã.

[15] Reuniram-se os judeus que se achavam em Susã também no dia catorze do mês de adar, e mataram, em Susã, a trezentos homens; porém no despojo não tocaram.

A Festa de Purim

[16] Também os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram, e se dispuseram para defender a vida, e tiveram sossego dos seus inimigos; e mataram a setenta e cinco mil dos que os odiavam; porém no despojo não tocaram.

[17] Sucedeu isto no dia treze do mês de adar; no dia catorze, descansaram e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[18] Os judeus, porém, que se achavam em Susã se ajuntaram nos dias treze e catorze do mesmo; e descansaram no dia quinze e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

[19] Também os judeus das vilas que habitavam nas aldeias abertas fizeram do dia catorze do mês de adar dia de alegria

kérsz még? Megkapod! Mit kívánsz még? Meglesz!

[13]Eszter így válaszolt: Ha jónak látod, királyom, engedd meg holnap is a súsáni zsidóknak, hogy a mára szóló törvény szerint járjanak el. Hámán tíz fiát pedig akasszák föl!

[14]A király megengedte, hogy így legyen. Súsánban kihirdették tehát a törvényt, Hámán tíz fiát pedig fölakasztották.

[15]Összegyűltek tehát a súsáni zsidók adár hónap tizennegyedik napján is, és lemészároltak Súsánban háromszáz embert, de a zsákmányhoz nem nyúltak.

[16]A király tartományaiban élő többi zsidó is összegyűlt életük védelmére, hogy nyugton lehessenek ellenségeiktől. Gyűlölőik közül hetvenötezer embert mészároltak le, de a zsákmányhoz nem nyúltak.

[17]Ez adár hónap tizenharmadik napján történt. A tizennegyedik napon már nyugalmuk volt, ezért azt az evés-ivás és az öröm napjává tették.

[18]A súsáni zsidók azonban a hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján is összegyűltek, ezért a hónap tizenötödik napján lett csak nyugalmuk, így ők ezt tették meg az evés-ivás és az öröm napjának.

[19]Ezért tartják a vidéki városokban lakó vidéki zsidók adár hónap tizennegyedik napján az öröm és az evés-ivás

e de banquetes e dia de festa e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros.

ünnepnapját, amikor ajándékokat küldenek egymásnak.

[20] Mordecai escreveu estas coisas e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

A púrim-ünnep elrendelése

[20]Mordokaj leírta mindezeket az eseményeket. Majd levelet küldött mindazoknak a zsidóknak, akik Ahasvérós király tartományaiban laktak közel és távol,

[21] ordenando-lhes que comemorassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

[21]és kötelezővé tette számukra, hogy évről évre tartsák meg adár hónap tizennegyedik és tizenötödik napját.

[22] como os dias em que os judeus tiveram sossego dos seus inimigos, e o mês que se lhes mudou de tristeza em alegria, e de luto em dia de festa; para que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções dos banquetes uns aos outros, e dádivas aos pobres.

[22]Mert ezek azok a napok, amelyeken a zsidók megnyugodhattak ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyen bánatuk örömre, gyászuk pedig ünneplésre fordult. Tegyék azokat az evés-ivás és az öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat, a szegényeknek pedig adományokat küldenek.

[23] Assim, os judeus aceitaram como costume o que, naquele tempo, haviam feito pela primeira vez, segundo Mordecai lhes prescrevera;

[23]A zsidók megfogadták, hogy máskor is megteszik, amit most először, úgy, ahogy Mordokaj megírta nekik.

[24] porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus; e tinha lançado o Pur, isto é, sortes, para os assolar e destruir.

[24]Mert az agági Hámán, Hammedátá fia, aki minden zsidónak az ellensége volt, azt tervezte a zsidók ellen, hogy kiirtja őket. Ezért púrt, azaz sorsot vetett, hogy rettegésbe ejtse és kiirtsa őket.

[25] Mas, tendo Ester ido perante o rei, ordenou ele por cartas que o seu mau intento, que assentara contra os judeus, recaísse contra a própria cabeça dele, pelo que enforcaram a ele e a seus filhos.

[25]De amikor Eszter bement a királyhoz, az levélben parancsolta meg, hogy szálljon vissza Hámán fejére az a gonosz terv, amelyet a zsidók ellen kigondolt. Fel is akasztották fiaival együtt.

[26] Por isso, àqueles dias chamam Purim, do nome Pur. Daí, por causa de todas as

[26]Ezért nevezték el ezeket a napokat púrimnak a púr szóról. Ennek a levélnek a

palavras daquela carta, e do que testemunharam, e do que lhes havia sucedido,

szövege alapján, meg annak alapján, amit láttak és átéltek,

[27] determinaram os judeus e tomaram sobre si, sobre a sua descendência e sobre todos os que se chegassem a eles que não se deixaria de comemorar estes dois dias segundo o que se escrevera deles e segundo o seu tempo marcado, todos os anos;

[27]kötelezőnek fogadták el a zsidók, hogy sem ők, sem utódaik, sem a hozzájuk csatlakozók nem szüntetik meg, hanem megtartják ezt a két napot a kapott írás szerint és az előírt időben minden esztendőben;

[28] e que estes dias seriam lembrados e comemorados geração após geração, por todas as famílias, em todas as províncias e em todas as cidades, e que estes dias de Purim jamais caducariam entre os judeus, e que a memória deles jamais se extinguiria entre os seus descendentes.

[28]emlékezetben tartja és megünnepli ezeket a napokat minden nemzedék, minden nemzetség, minden tartomány és minden város. A púrimnak ezeket a napjait nem szüntetik meg a zsidók, és emlékük nem szűnik meg az utódok között sem.

[29] Então, a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mordecai escreveram, com toda a autoridade, segunda vez, para confirmar a carta de Purim.

[29]Eszter királyné, Abíhajil leánya a zsidó Mordokajjal együtt igen nyomatékosan megírta egy második levélben, hogy a púrimra vonatkozó előírásokat tegyék kötelezővé.

[30] Expediram cartas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras amigáveis e sinceras,

[30]Levelet küldtek minden zsidónak Ahasvérós birodalmának százhuszonhét tartományába, békét és biztonságot kívánva nekik,

[31] para confirmar estes dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mordecai e a rainha Ester lhes tinham estabelecido, e como eles mesmos já o tinham estabelecido sobre si e sobre a sua descendência, acerca do jejum e do seu lamento.

[31]hogy tegyék kötelezővé a megszabott időben a púrimnapok megtartását, ahogyan elrendelte nekik a zsidó Mordokaj és Eszter királyné, és ahogyan kötelezővé tették magukra és utódaikra nézve annak idején a böjtölést és a jajveszékelést.

[32] E o mandado de Ester estabeleceu estas particularidades de Purim; e se escreveu no livro.

Ester 10

O renome de Mordecai

[1] Depois disto, o rei Assuero impôs tributo sobre a terra e sobre as terras do mar.

[2] Quanto aos mais atos do seu poder e do seu valor e ao relatório completo da grandeza de Mordecai, a quem o rei exaltou, porventura, não estão escritos no Livro da História dos Reis da Média e da Pérsia?

[3] Pois o judeu Mordecai foi o segundo depois do rei Assuero, e grande para com os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, tendo procurado o bem-estar do seu povo e trabalhado pela prosperidade de todo o povo da sua raça.

[32]Így erősítette meg Eszter parancsa a púrim előírásait, és feljegyezték azokat egy könyvbe.

Eszter 10

Ahasvérós király nagysága és Mordokaj tekintélye

[1]Ahasvérós király adót vetett ki a szárazföldön és a tenger szigetein.

[2]Minden nevezetes hőstette és Mordokaj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király, meg van írva a méd és a perzsa királyok történetének a könyvében.

[3]Mert a zsidó Mordokaj második ember volt Ahasvérós király után, tekintélyes volt a zsidók között, és igen kedvelték honfitársai, mert népe javát kereste, és egész nemzetségének a boldogulásán munkálkodott.

O livro de Jó

Jó 1

A virtude e riqueza de Jó

1 Havia um homem na terra de Uz, cujo nome era Jó; homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desviava do mal.

2 Nasceram-lhe sete filhos e três filhas.

3 Possuía sete mil ovelhas, três mil camelos, quinhentas juntas de bois e quinhentas jumentas; era também mui numeroso o pessoal ao seu serviço, de maneira que este homem era o maior de todos os do Oriente.

4 Seus filhos iam às casas uns dos outros e faziam banquetes, cada um por sua vez, e mandavam convidar as suas três irmãs a comerem e beberem com eles.

5 Decorrido o turno de dias de seus banquetes, chamava Jó a seus filhos e os santificava; levantava-se de madrugada e oferecia holocaustos segundo o número de todos eles, pois dizia: Talvez tenham pecado os meus filhos e blasfemado contra Deus em seu coração. Assim o fazia Jó continuamente.

6 Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles.

7 Então, perguntou o SENHOR a Satanás: Donde vens? Satanás respondeu ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

JÓB KÖNYVE

Jób 1

Az istenfélő Jób gazdagsága

1Élt Úc földjén egy Jób nevű ember. Feddhetetlen és becsületes ember volt, félte az Istent, és kerülte a rosszat.

2Hét fia és három leánya született.

3Hétezer juh, háromezer teve, ötszáz igás ökör és ötszáz szamár volt a jószága, és igen sok szolgája volt. Ez az ember tekintélyesebb volt minden keleti embernél.

4Fiai lakomát szoktak tartani, mindegyik a maga házában és a maga napján. Ilyenkor üzentek három nővérüknek, és őket is meghívták, hogy velük együtt egyenek-igyanak.

5Amikor azonban a lakoma napjai sorra lejártak, értük küldött Jób, és megszentelte őket úgy, hogy korán reggel fölkelt, és annyi égőáldozatot mutatott be, ahányan voltak. Mert azt gondolta Jób: Hátha vétkeztek a fiaim, és káromolták Istent szívükben. Így szokott tenni Jób minden alkalommal.

A Sátán rágalmazza Jóbot

6Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek, és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is.

7Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem.

8 Perguntou ainda o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal.

9 Então, respondeu Satanás ao SENHOR: Porventura, Jó debalde teme a Deus?

10 Acaso, não o cercaste com sebe, a ele, a sua casa e a tudo quanto tem? A obra de suas mãos abençoaste, e os seus bens se multiplicaram na terra.

11 Estende, porém, a mão, e toca-lhe em tudo quanto tem, e verás se não blasfema contra ti na tua face.

12 Disse o SENHOR a Satanás: Eis que tudo quanto ele tem está em teu poder; somente contra ele não estendas a mão. E Satanás saiu da presença do SENHOR.

As aflições e a paciência de Jó

13 Sucedeu um dia, em que seus filhos e suas filhas comiam e bebiam vinho na casa do irmão primogênito,

14 que veio um mensageiro a Jó e lhe disse: Os bois lavravam, e as jumentas pasciam junto a eles;

15 de repente, deram sobre eles os sabeus, e os levaram, e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

16 Falava este ainda quando veio outro e disse: Fogo de Deus caiu do céu, e queimou as ovelhas e os servos, e os consumiu; só eu escapei, para trazer-te a nova.

8Erre ezt mondta az ÚR a Sátánnak: Észrevetted-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön: feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat.

9A Sátán így felelt az ÚRnak: Megvan rá az oka, azért féli az Istent!

10Hiszen te oltalmazod őt, a házát és mindenét, amije csak van! Keze munkáját megáldottad, és jószága elszaporodott a földön.

11De nyújtsd csak ki a kezed, és tedd rá mindarra, amije van, majd káromol még téged!

12Az ÚR ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezedbe adom, csak rá magára nem vethetsz kezet! És eltávozott a Sátán az ÚR elől.

Jób a bajban is istenfélő marad

13Egyszer, amikor Jób fiai és leányai elsőszülött testvérük házában lakomáztak, borozgattak,

14hírnök érkezett Jóbhoz, és így szólt: A marhák odakint szántottak, a szamarak pedig mellettük legelésztek.

15De a sábaiak rájuk rontottak és elvitték őket, a legényeket pedig kardélre hányták. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked.

16Még beszélt, amikor érkezett egy másik, és így szólt: Tűz csapott le Istentől az égből, amely megégette és elpusztította a juhokat és a legényeket. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked.

[17] Falava este ainda quando veio outro e disse: Dividiram-se os caldeus em três bandos, deram sobre os camelos, os levaram e mataram aos servos a fio de espada; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[18] Também este falava ainda quando veio outro e disse: Estando teus filhos e tuas filhas comendo e bebendo vinho, em casa do irmão primogênito,

[19] eis que se levantou grande vento do lado do deserto e deu nos quatro cantos da casa, a qual caiu sobre eles, e morreram; só eu escapei, para trazer-te a nova.

[20] Então, Jó se levantou, rasgou o seu manto, rapou a cabeça e lançou-se em terra e adorou;

[21] e disse: Nu saí do ventre de minha mãe e nu voltarei; o SENHOR o deu e o SENHOR o tomou; bendito seja o nome do SENHOR!

[22] Em tudo isto Jó não pecou, nem atribuiu a Deus falta alguma.

Jó 2

[1] Num dia em que os filhos de Deus vieram apresentar-se perante o SENHOR, veio também Satanás entre eles apresentar-se perante o SENHOR.

[2] Então, o SENHOR disse a Satanás: Donde vens? Respondeu Satanás ao SENHOR e disse: De rodear a terra e passear por ela.

[17]Még beszélt, amikor ismét érkezett valaki, és így szólt: A káldeusok három csapatban rajtaütöttek a tevéken és elvitték őket, a legényeket pedig kardélre hányták. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked.

[18]Még beszélt, amikor érkezett egy másik, és így szólt: Fiaid és leányaid elsőszülött testvérük házában lakomáztak, borozgattak.

[19]De hirtelen erős szél támadt a puszta felől, megrendítette a ház négy sarkát, az rászakadt a fiatalokra, és meghaltak. Csak én menekültem meg, hogy hírt adhassak neked.

[20]Jób ekkor fölállt, megszaggatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult,

[21]és így szólt: Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az ÚR adta, az ÚR vette el, áldott legyen az ÚR neve!

[22]Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen.

Jób 2

Jób a betegségben is istenfélő marad

[1]Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek, és megálltak az ÚR előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is, és megállt az ÚR előtt.

[2]Az ÚR megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az ÚRnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem.

[3] Perguntou o SENHOR a Satanás: Observaste o meu servo Jó? Porque ninguém há na terra semelhante a ele, homem íntegro e reto, temente a Deus e que se desvia do mal. Ele conserva a sua integridade, embora me incitasses contra ele, para o consumir sem causa.

[3]Erre ezt mondta az ÚR a Sátánnak: Észrevetted-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön. Feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat. Még most is kitartóan feddhetetlen, bár felingereltél ellene, hogy ok nélkül tönkretegyem.

[4] Então, Satanás respondeu ao SENHOR: Pele por pele, e tudo quanto o homem tem dará pela sua vida.

[4]A Sátán azonban így válaszolt az ÚRnak: Bőrért bőrt ad az ember, de az életéért mindent odaad!

[5] Estende, porém, a mão, toca-lhe nos ossos e na carne e verás se não blasfema contra ti na tua face.

[5]Nyújtsd csak ki a kezed, és tedd rá csontjaira meg a húsára, majd káromol még téged!

[6] Disse o SENHOR a Satanás: Eis que ele está em teu poder; mas poupa-lhe a vida.

[6]Az ÚR ezt felelte a Sátánnak: A kezedbe adom, csak az életét kíméld meg!

[7] Então, saiu Satanás da presença do SENHOR e feriu a Jó de tumores malignos, desde a planta do pé até ao alto da cabeça.

[7]A Sátán eltávozott az ÚR színe elől, és megverte Jóbot rosszindulatú fekélyekkel tetőtől talpig.

[8] Jó, sentado em cinza, tomou um caco para com ele raspar-se.

[8]Jób fogott egy cserépdarabot, azzal vakarta magát, és hamuba ült.

[9] Então, sua mulher lhe disse: Ainda conservas a tua integridade? Amaldiçoa a Deus e morre.

[9]A felesége ezt mondta neki: Még most is ragaszkodsz ahhoz, hogy feddhetetlen maradj? Átkozd meg Istent, és halj meg!

[10] Mas ele lhe respondeu: Falas como qualquer doida; temos recebido o bem de Deus e não receberíamos também o mal? Em tudo isto não pecou Jó com os seus lábios.

[10]De ő így felelt neki: Úgy beszélsz te is, ahogyan a bolondok szoktak beszélni! Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk. Még ebben a helyzetben sem mondott Jób olyat, amivel vétkezett volna.

Jóbot meglátogatja három barátja

[11] Ouvindo, pois, três amigos de Jó todo este mal que lhe sobreviera, chegaram, cada um do seu lugar: Elifaz, o temanita, Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita; e combinaram ir juntamente condoer-se dele e consolá-lo.

[11]Amikor meghallotta Jób három barátja, hogy mennyi baj érte őt, eljöttek a lakóhelyükről: Elifáz Témánból, Bildád Súahból és Cófár Naamából. Megállapodtak egymással, hogy elmennek hozzá, és részvéttel vigasztalják őt.

[12] Levantando eles de longe os olhos e não o reconhecendo, ergueram a voz e choraram; e cada um, rasgando o seu manto, lançava pó ao ar sobre a cabeça.
[13] Sentaram-se com ele na terra, sete dias e sete noites; e nenhum lhe dizia palavra alguma, pois viam que a dor era muito grande.

Jó 3

Jó amaldiçoa o seu nascimento

[1] Depois disto, passou Jó a falar e amaldiçoou o seu dia natalício.
[2] Disse Jó:
[3] Pereça o dia em que nasci e a noite em que se disse: Foi concebido um homem!
[4] Converta-se aquele dia em trevas; e Deus, lá de cima, não tenha cuidado dele, nem resplandeça sobre ele a luz.
[5] Reclamem-no as trevas e a sombra de morte; habitem sobre ele nuvens; espante-o tudo o que pode enegrecer o dia.
[6] Aquela noite, que dela se apoderem densas trevas; não se regozije ela entre os dias do ano, não entre na conta dos meses.
[7] Seja estéril aquela noite, e dela sejam banidos os sons de júbilo.
[8] Amaldiçoem-na aqueles que sabem amaldiçoar o dia e sabem excitar o monstro marinho.
[9] Escureçam-se as estrelas do crepúsculo matutino dessa noite; que ela espere a luz, e a luz não venha; que não veja as pálpebras dos olhos da alva,

[12]De amikor messziről megpillantották, alig ismertek rá. Hangosan sírni kezdtek, megszaggatták köntösüket, és port szórtak a fejükre.
[13]És mellette ültek a földön hét nap és hét éjjel; de egyik sem szólt hozzá egy szót sem, mert látták, hogy milyen nagy a fájdalma.

Jób 3

Jób panasza

[1]Végül aztán megnyitotta Jób a száját, és megátkozta születése napját.
[2]Megszólalt Jób, és ezt mondta:
[3]Vesszen el a nap, amelyen születtem, az éjszaka, mely tudta, hogy fiú fogant!
[4]Legyen sötét az a nap, ne törődjék vele Isten odafönt, ne ragyogjon rajta napsugár!
[5]Sötétség és homály vegye birtokába, felhő lakjon rajta, nappal is sötétség tegye rémisztővé!
[6]Ragadja el vaksötétség azt az éjszakát! Ne kerüljön az év napjai közé, ne számítsák bele a hónapok számába!
[7]Legyen az az éjszaka meddő, ne hallatsszon akkor örömujjongás!
[8]Hozzanak rá rontást, akik meg tudnak átkozni egy napot, és képesek felingerelni a Leviatánt.
[9]Sötétüljenek el alkonyatán a csillagok, hiába várjon világosságra, ne lássa meg a hajnal sugarait,

[10] pois não fechou as portas do ventre de minha mãe, nem escondeu dos meus olhos o sofrimento.

[11] Por que não morri eu na madre? Por que não expirei ao sair dela?

[12] Por que houve regaço que me acolhesse? E por que peitos, para que eu mamasse?

[13] Porque já agora repousaria tranqüilo; dormiria, e, então, haveria para mim descanso,

[14] com os reis e conselheiros da terra que para si edificaram mausoléus;

[15] ou com os príncipes que tinham ouro e encheram de prata as suas casas;

[16] ou, como aborto oculto, eu não existiria, como crianças que nunca viram a luz.

[17] Ali, os maus cessam de perturbar, e, ali, repousam os cansados.

[18] Ali, os presos juntamente repousam e não ouvem a voz do feitor.

[19] Ali, está tanto o pequeno como o grande e o servo livre de seu senhor.

[20] Por que se concede luz ao miserável e vida aos amargurados de ânimo,

[21] que esperam a morte, e ela não vem? Eles cavam em procura dela mais do que tesouros ocultos.

[22] Eles se regozijariam por um túmulo e exultariam se achassem a sepultura.

[10]mert nem zárta be anyám méhének ajtaját, és nem rejtette el szemem elől a nyomorúságot!

[11]Miért nem haltam meg, mikor megszülettem? Miért nem múltam ki, mikor anyám méhéből kijöttem?

[12]Miért is vettek ölbe, és emlőkre, hogy szopjak?

[13]Akkor most feküdnék, és élvezném a békét, aludhatnék, és nyugalmam volna,

[14]a föld királyaival és tanácsosaival, kik kőhalmokat építettek maguknak,

[15]vagy a fejedelmekkel, akik aranyat gyűjtöttek, és ezüsttel töltötték meg házaikat.

[16]Vagy miért nem ástak el, mint az elvetélt gyermeket, mint azt a csecsemőt, aki nem jöhetett élve a világra?

[17]Ott megszűnik a bűnösök nyugtalansága, megnyugszanak, akiknek erejük ellankadt.

[18]A foglyok ott mindnyájan nyugalmat találnak, nem hallják többé a hajcsárok hangját.

[19]Egyforma ott nagy és kicsiny, a rabszolga is megszabadul urától.

[20]Miért is ad a nyomorultnak világosságot, és életet annak, aki megkeseredett,

[21]akik várják a halált, de hiába, pedig jobban keresik, mint a rejtett kincset,

[22]akik örülnének és úgy ujjonganának, ha megtalálnák végre a sírt;

[23] Por que se concede luz ao homem, cujo caminho é oculto, e a quem Deus cercou de todos os lados?

[24] Por que em vez do meu pão me vêm gemidos, e os meus lamentos se derramam como água?

[25] Aquilo que temo me sobrevém, e o que receio me acontece.

[26] Não tenho descanso, nem sossego, nem repouso, e já me vem grande perturbação.

Jó 4

Elifaz repreende a Jó

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita, e disse:

[2] Se intentar alguém falar-te, enfadar-te-ás? Quem, todavia, poderá conter as palavras?

[3] Eis que tens ensinado a muitos e tens fortalecido mãos fracas.

[4] As tuas palavras têm sustentado aos que tropeçavam, e os joelhos vacilantes tens fortificado.

[5] Mas agora, em chegando a tua vez, tu te enfadas; sendo tu atingido, te perturbas.

[6] Porventura, não é o teu temor de Deus aquilo em que confias, e a tua esperança, a retidão dos teus caminhos?

[7] Lembra-te: acaso, já pereceu algum inocente? E onde foram os retos destruídos?

[23]az útvesztőbe jutott embernek, aki elől Isten elzárt minden utat?

[24]Mert mielőtt eszem, sóhajtozom, kitör belőlem az ordítás, mint a vízfolyás.

[25]Mert amitől leginkább rettegtem, az szakadt rám, és amitől féltem, az ért utol engem.

[26]Nem lelek pihenést, se csendességet; még meg sem nyugodhattam, és újra rám tör a remegés.

Jób 4

Elifáz első beszéde: Ártatlanul senki sem szenved

[1]Megszólalt a témáni Elifáz, és ezt mondta:

[2]Talán terhedre van, ha beszélni próbálok hozzád; de ki tudja itt magába fojtani a szót?

[3]Hiszen másokat intettél, és a lankadt kezeket erősítetted.

[4]A botladozót szavaid talpra állították, és a roskatag térdeket megerősítetted.

[5]Most, hogy rajtad a sor, ellankadtál? Téged ér csapás, és megzavarodsz?

[6]Nem ad bizodalmat istenfélelmed, és reménységet feddhetetlen életed?

[7]Emlékezz csak: elpusztult-e valaki ártatlanul, és irtottak-e ki valahol becsületes embereket?

[8] Segundo eu tenho visto, os que lavram a iniqüidade e semeiam o mal, isso mesmo eles segam.
[9] Com o hálito de Deus perecem; e com o assopro da sua ira se consomem.
[10] Cessa o bramido do leão e a voz do leão feroz, e os dentes dos leõezinhos se quebram.
[11] Perece o leão, porque não há presa, e os filhos da leoa andam dispersos.
[12] Uma palavra se me disse em segredo; e os meus ouvidos perceberam um sussurro dela.
[13] Entre pensamentos de visões noturnas, quando profundo sono cai sobre os homens,
[14] sobrevieram-me o espanto e o tremor, e todos os meus ossos estremeceram.
[15] Então, um espírito passou por diante de mim; fez-me arrepiar os cabelos do meu corpo;
[16] parou ele, mas não lhe discerni a aparência; um vulto estava diante dos meus olhos; houve silêncio, e ouvi uma voz:
[17] Seria, porventura, o mortal justo diante de Deus? Seria, acaso, o homem puro diante do seu Criador?
[18] Eis que Deus não confia nos seus servos e aos seus anjos atribui imperfeições;
[19] quanto mais àqueles que habitam em casas de barro, cujo fundamento está no pó, e são esmagados como a traça!

[8]Ahogyan én láttam, mindenki azt aratja, aminek felszántott: hamisságot és vészt, ha egyszer azt vetett.
[9]Isten leheletétől elpusztulnak, haragja szelétől semmivé lesznek.
[10]Elhallgat a hím oroszlán, nem bömböl többé, és kitörnek a fiatal oroszlán fogai.
[11]Elpusztul a hím oroszlán, mert nincsen zsákmánya, és elszélednek a nőstények kölykei.
[12]Titokzatos szavak jutottak el hozzám; suttogásukat épp csak felfogták füleim,
[13]éjszakai látomásoktól felizgatva, amikor mély álom száll az emberekre.
[14]Rettegés és reszketés fogott el engem, és rettegés töltötte el minden porcikám.
[15]Szellő simította végig az arcomat, felborzolódott a szőr testemen.
[16]Megáll, de nem ismerem fel, amit látok. Egy alak van a szemem előtt, halk hangot hallok:
[17]Igaz-e Isten előtt a halandó? Alkotója előtt tiszta-e az ember?
[18]Hiszen szolgáiban sem bízhat meg, angyalaiban is talál hibát.
[19]Hát még azokban, akik agyagházban laknak, amelynek alapja porban áll! Szétmorzsolják őket, mint a molyt,

[20] Nascem de manhã e à tarde são destruídos; perecem para sempre, sem que disso se faça caso.
[21] Se se lhes corta o fio da vida, morrem e não atingem a sabedoria.

Jó 5

Elifaz exorta a Jó a que busque a Deus

[1] Chama agora! Haverá alguém que te atenda? E para qual dos santos anjos te virarás?
[2] Porque a ira do louco o destrói, e o zelo do tolo o mata.
[3] Bem vi eu o louco lançar raízes; mas logo declarei maldita a sua habitação.
[4] Seus filhos estão longe do socorro, são espezinhados às portas, e não há quem os livre.
[5] A sua messe, o faminto a devora e até do meio dos espinhos a arrebata; e o intrigante abocanha os seus bens.
[6] Porque a aflição não vem do pó, e não é da terra que brota o enfado.
[7] Mas o homem nasce para o enfado, como as faíscas das brasas voam para cima.
[8] Quanto a mim, eu buscaria a Deus e a ele entregaria a minha causa;
[9] ele faz coisas grandes e inescrutáveis e maravilhas que não se podem contar;
[10] faz chover sobre a terra e envia águas sobre os campos,
[11] para pôr os abatidos num lugar alto e para que os enlutados se alegrem da maior ventura.

[20]reggeltől estére összezúzzák őket, elmúlnak örökre, anélkül, hogy bárki észrevenné.
[21]Összeomlik sátruk, meghalnak bölcsesség nélkül.

Jób 5

Jób csak Istentől várhat segítséget

[1]Kiálts csak! Válaszol-e valaki? Melyik szenthez fordulsz?
[2]Mert az ostobát megöli a bosszúság, és a balgát halálba kergeti a heveskedés.
[3]Én magam láttam, hogy egy ostoba gyökeret vert, de hirtelen elkorhadt a lakóhelyén.
[4]Távol van fiaitól a segítség, eltapossák őket a kapuban, nem menti meg senki.
[5]Learatott gabonáját megeszi az éhező, még ha tövisek közé rejti is; vagyona után liheg a szomjazó.
[6]Nem a porból támad a hamisság, és nem a földből sarjad ki a vész,
[7]hanem az ember maga szüli a vészt, melynek szikrái a magasba szállnak.
[8]De én az Istenhez fordulnék, Istenre bíznám az ügyemet,
[9]aki hatalmas dolgokat művel, kikutathatatlanul, csodás dolgokat, megszámlálhatatlanul.
[10]Esőt ad a föld színére, vizet bocsát a mezőkre.
[11]Magasra emeli az alant levőket, a gyászolókat oltalmazza segítsége.

[12] Ele frustra as maquinações dos astutos, para que as suas mãos não possam realizar seus projetos.

[13] Ele apanha os sábios na sua própria astúcia; e o conselho dos que tramam se precipita.

[14] Eles de dia encontram as trevas; ao meio-dia andam como de noite, às apalpadelas.

[15] Porém Deus salva da espada que lhes sai da boca, salva o necessitado da mão do poderoso.

[16] Assim, há esperança para o pobre, e a iniqüidade tapa a sua própria boca.

[17] Bem-aventurado é o homem a quem Deus disciplina; não desprezes, pois, a disciplina do Todo-Poderoso.

[18] Porque ele faz a ferida e ele mesmo a ata; ele fere, e as suas mãos curam.

[19] De seis angústias te livrará, e na sétima o mal te não tocará.

[20] Na fome te livrará da morte; na guerra, do poder da espada.

[21] Do açoite da língua estarás abrigado e, quando vier a assolação, não a temerás.

[22] Da assolação e da fome te rirás e das feras da terra não terás medo.

[23] Porque até com as pedras do campo terás a tua aliança, e os animais da terra viverão em paz contigo.

[24] Saberás que a paz é a tua tenda, percorrerás as tuas possessões, e nada te faltará.

[12]A ravaszkodók terveit meghiúsítja, nem alkot kezük maradandót.

[13]Saját ravaszságukkal fogja meg a bölcseket, és a cselszövők terve meghiúsul.

[14]Nappal is sötétben botorkálnak, tapogatóznak délben is, mint éjjel.

[15]Megszabadítja szájuk fegyverétől, az erős kezéből a szegényt.

[16]Így lesz reménysége a nincstelennek, a csalárdság pedig elnémul.

[17]Bizony boldog az az ember, akit Isten megfedd! A Mindenható fenyítését ne vesd meg!

[18]Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.

[19]Hatszor is megment a nyomorúságból, hetedszer sem ér veszedelem.

[20]Éhínségben megment a haláltól, háborúban a fegyveres kéztől.

[21]Nyelvek ostorától rejtve leszel, nem kell félned, hogy pusztulás szakad rád.

[22]Nevetsz a pusztuláson és az éhínségen, nem kell félned a vadállatoktól,

[23]mert a mező kövei is szövetségeseid, és a mezei vadakkal is békében élsz.

[24]Megéred, hogy békesség lesz sátradban, otthonodat vizsgálva semmiben sem lelsz hiányt.

[25] Saberás também que se multiplicará a tua descendência, e a tua posteridade, como a erva da terra.
[26] Em robusta velhice entrarás para a sepultura, como se recolhe o feixe de trigo a seu tempo.
[27] Eis que isto já o havemos inquirido, e assim é; ouve-o e medita nisso para teu bem.

Jó 6

Jó justifica as suas queixas

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Oh! Se a minha queixa, de fato, se pesasse, e contra ela, numa balança, se pusesse a minha miséria,
[3] esta, na verdade, pesaria mais que a areia dos mares; por isso é que as minhas palavras foram precipitadas.
[4] Porque as flechas do Todo-Poderoso estão em mim cravadas, e o meu espírito sorve o veneno delas; os terrores de Deus se arregimentam contra mim.
[5] Zurrará o jumento montês junto à relva? Ou mugirá o boi junto à sua forragem?
[6] Comer-se-á sem sal o que é insípido? Ou haverá sabor na clara do ovo?
[7] Aquilo que a minha alma recusava tocar, isso é agora a minha comida repugnante.
[8] Quem dera que se cumprisse o meu pedido, e que Deus me concedesse o que anelo!
[9] Que fosse do agrado de Deus esmagar-me, que soltasse a sua mão e acabasse comigo!

[25]Megéred, hogy sok utódod lesz, és sarjadékod annyi, mint földön a fű.
[26]Érett korban térsz a sírba, ahogy a kévéket a maguk idejében betakarítják.
[27]Ezt kutattuk ki, így van ez! Hallgass rá, és jól jegyezd meg!

Jób 6

Jób első válasza: Ártatlanul vádolják

[1]Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta:
[2]Bárcsak megmérnék elkeseredésemet, és szenvedésemmel együtt mérlegre tennék!
[3]Bizony, súlyosabb a tenger homokjánál, ezért voltak balgák a szavaim.
[4]Mert a Mindenható nyilai vannak bennem, mérgüket issza lelkem, és Isten rettentései sorban elérnek engem.
[5]Ordít-e a vadszamár a fűben, bőg-e az ökör a takarmánya mellett?
[6]Megeszik-e az ízetlen ételt sótlanul, vagy van-e íze a nyers tojásnak?
[7]Érintésétől is iszonyodom: olyan az, mint a romlott étel.
[8]Bárcsak teljesülne kívánságom, és beteljesítené Isten reménységemet!
[9]Bárcsak úgy döntene Isten, hogy összezúz, kinyújtaná kezét, hogy elvágja életem fonalát!

[10] Isto ainda seria a minha consolação, e saltaria de contente na minha dor, que ele não poupa; porque não tenho negado as palavras do Santo.

[10]Akkor még lenne vigaszom, tudnék örülni a kíméletlen fájdalomban is, hogy nem tagadtam meg a szent Isten beszédét.

[11] Por que esperar, se já não tenho forças? Por que prolongar a vida, se o meu fim é certo?

[11]Honnan vegyek erőt a várakozásra? Mi várhat még rám, hogy tovább reménykedjem?

[12] Acaso, a minha força é a força da pedra? Ou é de bronze a minha carne?

[12]Nem vagyok olyan erős, mint a kő, nem ércből van a testem.

[13] Não! Jamais haverá socorro para mim; foram afastados de mim os meus recursos.

[13]Hát nem kapok segítséget? El van zárva tőlem a szabadulás?

[14] Ao aflito deve o amigo mostrar compaixão, a menos que tenha abandonado o temor do Todo-Poderoso.

[14]Baráti szeretetre van szüksége a szenvedőnek, ha elhagyta is a Mindenható félelmét.

[15] Meus irmãos aleivosamente me trataram; são como um ribeiro, como a torrente que transborda no vale,

[15]Testvéreim hűtlenek, mint a patak, ahogyan a patakok vize eltűnik:

[16] turvada com o gelo e com a neve que nela se esconde,

[16]előbb jégtől zavarosak, olvadó hó hömpölyög bennük,

[17] torrente que no tempo do calor seca, emudece e desaparece do seu lugar.

[17]majd idővel visszahúzódnak, elapadnak, a hőségben fenékig kiszikkadnak.

[18] Desviam-se as caravanas dos seus caminhos, sobem para lugares desolados e perecem.

[18]Letérnek útjukról a karavánok, de kietlen helyre jutnak, és elpusztulnak.

[19] As caravanas de Temá procuram essa torrente, os viajantes de Sabá por ela suspiram.

[19]Őket keresik Téma karavánjai, a sábai vándorok bennük reménykednek.

[20] Ficam envergonhados por terem confiado; em chegando ali, confundem-se.

[20]De megszégyenülnek, amiért bennük bizakodtak, csalódnak, amint odaérnek.

[21] Assim também vós outros sois nada para mim; vedes os meus males e vos espantais.

[21]Így jártam most én is veletek: látjátok a borzalmat, és féltek.

[22] Acaso, disse eu: dai-me um presente? Ou: oferecei-me um suborno da vossa fazenda?

[22]Mondtam-e, hogy adjatok valamit, vagy javaitokból adjatok ajándékot értem,

[23] Ou: livrai-me do poder do opressor? Ou: redimi-me das mãos dos tiranos?
[24] Ensinai-me, e eu me calarei; dai-me a entender em que tenho errado.
[25] Oh! Como são persuasivas as palavras retas! Mas que é o que repreende a vossa repreensão?
[26] Acaso, pensais em reprovar as minhas palavras, ditas por um desesperado ao vento?
[27] Até sobre o órfão lançaríeis sorte e especularíeis com o vosso amigo?
[28] Agora, pois, se sois servidos, olhai para mim e vede que não minto na vossa cara.
[29] Tornai a julgar, vos peço, e não haja iniqüidade; tornai a julgar, e a justiça da minha causa triunfará.
[30] Há iniqüidade na minha língua? Não pode o meu paladar discernir coisas perniciosas?

[23]hogy mentsetek meg az ellenség kezéből, váltsatok ki a zsarnokok kezéből?
[24]Tanítsatok, és elhallgatok, értessétek meg velem, miben tévedtem!
[25]Milyen fájdalmas az őszinte beszéd! De mire való örökös feddésetek?
[26]Szavaimért akartok megfeddeni? Hiszen a szélnek szól a kétségbeesett ember!
[27]Ti még az árvára is sorsot vetnétek, barátaitokra is alkudoznátok!
[28]Tekintsetek rám végre, szemetekbe csak nem hazudok!
[29]Hagyjátok abba, ne kövessetek el jogtalanságot! Hagyjátok abba, hisz nekem van igazam!
[30]Szólt-e nyelvem álnokságot? Nem érezné-e ínyem, mi okozhat romlást?

Jó 7

Jó contende com Deus

[1] Não é penosa a vida do homem sobre a terra? Não são os seus dias como os de um jornaleiro?
[2] Como o escravo que suspira pela sombra e como o jornaleiro que espera pela sua paga,
[3] assim me deram por herança meses de desengano e noites de aflição me proporcionaram.
[4] Ao deitar-me, digo: quando me levantarei? Mas comprida é a noite, e farto-me de me revolver na cama, até à alva.

Jób 7

Jób újabb panasza

[1]Csak küzdelem a halandó sorsa a földön, napjai úgy telnek, mint a napszámosé!
[2]Ahogyan a rabszolga eped az árnyék után, és a napszámos várja a munkabért,
[3]úgy jutottak nekem hiábavaló hónapok, nyomorúságos éjszakákkal fizettek ki engem.
[4]Ha lefekszem, azt kérdem: Mikor kelhetek fel? Hosszú az este, és tele vagyok nyugtalansággal hajnalig.

[5] A minha carne está vestida de vermes e de crostas terrosas; a minha pele se encrosta e de novo supura.

[6] Os meus dias são mais velozes do que a lançadeira do tecelão e se findam sem esperança.

[7] Lembra-te de que a minha vida é um sopro; os meus olhos não tornarão a ver o bem.

[8] Os olhos dos que agora me vêem não me verão mais; os teus olhos me procurarão, mas já não serei.

[9] Tal como a nuvem se desfaz e passa, aquele que desce à sepultura jamais tornará a subir.

[10] Nunca mais tornará à sua casa, nem o lugar onde habita o conhecerá jamais.

[11] Por isso, não reprimirei a boca, falarei na angústia do meu espírito, queixar-me-ei na amargura da minha alma.

[12] Acaso, sou eu o mar ou algum monstro marinho, para que me ponhas guarda?

[13] Dizendo eu: consolar-me-á o meu leito, a minha cama aliviará a minha queixa,

[14] então, me espantas com sonhos e com visões me assombras;

[15] pelo que a minha alma escolheria, antes, ser estrangulada; antes, a morte do que esta tortura.

[16] Estou farto da minha vida; não quero viver para sempre. Deixa-me, pois, porque os meus dias são um sopro.

[17] Que é o homem, para que tanto o estimes, e ponhas nele o teu cuidado,

[5]Testemet férgek és porkéreg borítja, bőröm beforrad, majd kifakad újra.

[6]Napjaim gyorsabbak a takács vetélőjénél, és reménytelenül múlnak el.

[7]Gondold meg, hogy csak szellő az életem, szemem nem lát többé jót.

[8]A szemek, amelyek eddig láttak, többé nem találnak; szemed engem keres, de én már nem vagyok.

[9]Eltűnik a felhő, tovaszáll: éppígy nem jön vissza, aki leszáll a holtak hazájába.

[10]Nem tér vissza többé a házába, lakóhelyén sem tudnak róla többé.

[11]Nem is tartóztatom meg a számat, beszélni fogok szorongó lélekkel, panaszkodni fogok keserű szívvel.

[12]Tenger vagyok-e vagy tengeri szörny, hogy őrséget állítasz ellenem?

[13]Mikor azt gondolom, hogy vigaszt nyújt az ágyam, panaszomat enyhíti fekhelyem,

[14]akkor álmokkal rettentesz, látomásokkal rémítesz meg engem.

[15]Inkább választom a fulladást, inkább a halált, mint e csontvázat.

[16]Elég volt az életemből, nem kell tovább! Hagyj békén, hiszen csak leheletnyi az időm!

[17]Micsoda az ember, hogy ily nagyra tartod, és hogy így törődsz vele?

[18] e cada manhã o visites, e cada momento o ponhas à prova?
[19] Até quando não apartarás de mim a tua vista? Até quando não me darás tempo de engolir a minha saliva?
[20] Se pequei, que mal te fiz a ti, ó Espreitador dos homens? Por que fizeste de mim um alvo para ti, para que a mim mesmo me seja pesado?
[21] Por que não perdoas a minha transgressão e não tiras a minha iniqüidade? Pois agora me deitarei no pó; e, se me buscas, já não serei.

[18]Minden reggel megvizsgálod, minden pillanatban próbára teszed.

[19]Miért nem veszed le rólam a szemed? Nyálamat sem engeded lenyelni?

[20]Ha vétkeztem, mit követtem el ellened, emberek őrzője? Miért tettél a céltábláddá? Talán terhedre vagyok?

[21]Miért nem bocsátod meg vétkemet, miért nem nézed el bűnömet? Hiszen már a porban fekszem, amikor keresel, már nem leszek.

Jó 8

Bildade afirma a justiça de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando falarás tais coisas? E até quando as palavras da tua boca serão qual vento impetuoso?
[3] Perverteria Deus o direito ou perverteria o Todo-Poderoso a justiça?
[4] Se teus filhos pecaram contra ele, também ele os lançou no poder da sua transgressão.
[5] Mas, se tu buscares a Deus e ao Todo-Poderoso pedires misericórdia,
[6] se fores puro e reto, ele, sem demora, despertará em teu favor e restaurará a justiça da tua morada.
[7] O teu primeiro estado, na verdade, terá sido pequeno, mas o teu último crescerá sobremaneira.

Jób 8

Bildád első beszéde: A kegyes embert megáldja Isten

[1]Akkor megszólalt a súahi Bildád, és ezt mondta:

[2]Meddig beszélsz ilyeneket, meddig lesz heves szél szádnak beszéde?

[3]Meghamisítja-e Isten a jogot, elferdíti-e a Mindenható az igazságot?

[4]Ha fiaid vétkeztek ellene, hibájukért fizetett meg nekik.

[5]De ha te Istent keresed, és a Mindenhatóhoz könyörögsz,

[6]ha tiszta vagy és becsületes, most újra rád tekint, és helyreállítja otthonodat igazságodért.

[7]Bár először kicsiny voltál, végül igen naggyá leszel.

[8] Pois, eu te peço, pergunta agora a gerações passadas e atenta para a experiência de seus pais;
[9] porque nós somos de ontem e nada sabemos; porquanto nossos dias sobre a terra são como a sombra.
[10] Porventura, não te ensinarão os pais, não haverão de falar-te e do próprio entendimento não proferirão estas palavras:
[11] Pode o papiro crescer sem lodo? Ou viça o junco sem água?
[12] Estando ainda na sua verdura e ainda não colhidos, todavia, antes de qualquer outra erva se secam.
[13] São assim as veredas de todos quantos se esquecem de Deus; e a esperança do ímpio perecerá.
[14] A sua firmeza será frustrada, e a sua confiança é teia de aranha.
[15] Encostar-se-á à sua casa, e ela não se manterá, agarrar-se-á a ela, e ela não ficará em pé.
[16] Ele é viçoso perante o sol, e os seus renovos irrompem no seu jardim;
[17] as suas raízes se entrelaçam num montão de pedras e penetram até às muralhas.
[18] Mas, se Deus o arranca do seu lugar, então, este o negará, dizendo: Nunca te vi.
[19] Eis em que deu a sua vida! E do pó brotarão outros.
[20] Eis que Deus não rejeita ao íntegro, nem toma pela mão os malfeitores.

[8]Kérdezd csak meg az előző nemzedéket, jegyezd meg, amit kikutattak az atyák!
[9]Mi csak tegnap születtünk, és semmit sem tudunk, életünk csak árnyék a földön.
[10]Majd ők tanítanak, és megmondják neked, tőlük származnak az értelmes szavak!
[11]Megél-e a nád a mocsáron kívül? Felnőhet-e víz nélkül a sás?
[12]Előbb frissen zöldell, vágáshoz is zsenge, majd máris elszárad, minden fűnél előbb.
[13]Így járnak azok, akik elfeledkeznek Istenről, az elvetemültek reménysége elvész.
[14]Szétfoszlik bizakodásuk, bizodalmuk olyan, mint a pókháló.
[15]Ha házára támaszkodik, nem marad meg, belekapaszkodik, de nem tud megállni.
[16]Virul ugyan a napfényben, indája túlnő a kerítésen,
[17]gyökerei átbújnak a kőrakáson, megkapaszkodnak a kőhalomban is,
[18]de ha kiirtják helyéről, még az is megtagadja őt: Nem is láttalak!
[19]Ennyi volt élete öröme, azután mások nőnek helyette a földből.
[20]Nem veti meg Isten a feddhetetlent, és nem támogatja a gonosztevőket.

[21] Ele te encherá a boca de riso e os teus lábios, de júbilo.

[22] Teus aborrecedores se vestirão de ignomínia, e a tenda dos perversos não subsistirá.

[21]Megtölti még szádat nevetéssel, és ajkaidat ujjongással.

[22]Gyűlölőidet szégyen borítja el, és nem marad meg a bűnösök hajléka.

Jó 9

Jó é incapaz de responder a Deus

[1] Então, Jó respondeu e disse:

[2] Na verdade, sei que assim é; porque, como pode o homem ser justo para com Deus?

[3] Se quiser contender com ele, nem a uma de mil coisas lhe poderá responder.

[4] Ele é sábio de coração e grande em poder; quem porfiou com ele e teve paz?

[5] Ele é quem remove os montes, sem que saibam que ele na sua ira os transtorna;

[6] quem move a terra para fora do seu lugar, cujas colunas estremecem;

[7] quem fala ao sol, e este não sai, e sela as estrelas;

[8] quem sozinho estende os céus e anda sobre os altos do mar;

[9] quem fez a Ursa, o Órion, o Sete-estrelo e as recâmaras do Sul;

[10] quem faz grandes coisas, que se não podem esquadrinhar, e maravilhas tais, que se não podem contar.

[11] Eis que ele passa por mim, e não o vejo; segue perante mim, e não o percebo.

[12] Eis que arrebata a presa! Quem o pode impedir? Quem lhe dirá: Que fazes?

Jób 9

Jób második válasza: Istennek mindig igaza van

[1]Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta:

[2]Igaz, tudom, hogy így van: hogy is lehetne igaza az embernek Istennel szemben?

[3]Ha kedve támadna vele perbe szállni, ezer kérdés közül egyre sem tudna válaszolni.

[4]Bölcs szívű és hatalmas erejű ő: ki tudna ellene szegülve épségben maradni?

[5]Hegyeket mozdít el, és nem tudják, hogy ő forgatta föl haragjában.

[6]Kimozdítja helyéből a földet, oszlopai is belerendülnek.

[7]Ha parancsol a napnak, nem ragyog fel, és pecséttel zárja le a csillagokat.

[8]Egymaga feszítette ki az eget, lépdel a tenger hullámhegyein.

[9]Ő alkotta a Nagymedvét és a Kaszás-csillagot, a Fiastyúkot és a Dél csillagait.

[10]Hatalmas dolgokat művel kikutathatatlanul, csodás dolgokat megszámlálhatatlanul.

[11]Elvonul fölöttem, de nem látom, elsuhan, de nem veszem észre.

[12]Ha elragad valamit, ki akadályozhatja meg? Ki mondhatja neki: Mit teszel?

[13] Deus não revogará a sua própria ira; debaixo dele se encurvam os auxiliadores do Egito.

[13]Isten nem fogja vissza haragját, meghunyászkodnak előtte Rahab segítői is.

[14] Como, então, lhe poderei eu responder ou escolher as minhas palavras, para argumentar com ele?

[14]Hát én hogy felelhetnék meg neki, hogy találhatnék megfelelő szavakat ellene?

[15] A ele, ainda que eu fosse justo, não lhe responderia; antes, ao meu Juiz pediria misericórdia.

[15]Ha igazam volna, sem ellenkezhetnék vele; mint bírámhoz, könyörögnöm kellene.

[16] Ainda que o chamasse, e ele me respondesse, nem por isso creria eu que desse ouvidos à minha voz.

[16]Ha kiáltanék és válaszolna, akkor sem hinném, hogy figyel hangomra.

[17] Porque me esmaga com uma tempestade e multiplica as minhas chagas sem causa.

[17]Hiszen viharral kerget engem, ok nélkül szaporítja sebeimet.

[18] Não me permite respirar; antes, me farta de amarguras.

[18]Nem hagyja, hogy lélegzethez jussak, keserűséggel tölt el engem.

[19] Se se trata da força do poderoso, ele dirá: Eis-me aqui; se, de justiça: Quem me citará?

[19]Az erőszakra azt mondja: Nálam nincs erősebb! A törvénykezésre pedig: Ki merne bevádolni engem?

[20] Ainda que eu seja justo, a minha boca me condenará; embora seja eu íntegro, ele me terá por culpado.

[20]Ha igazam lenne is, bűnösnek mondana szája, ha feddhetetlen lennék is, hamisnak tartana.

[21] Eu sou íntegro, não levo em conta a minha alma, não faço caso da minha vida.

[21]Feddhetetlen vagyok! Nem törődöm magammal, megvetem az életemet.

[22] Para mim tudo é o mesmo; por isso, digo: tanto destrói ele o íntegro como o perverso.

[22]Már úgyis mindegy, kimondom tehát: Véget vet feddhetetlennek és bűnösnek egyaránt.

[23] Se qualquer flagelo mata subitamente, então, se rirá do desespero do inocente.

[23]Ha ostora hirtelen megöl valakit, ő csak gúnyolódik az ártatlan kétségbeesésén.

[24] A terra está entregue nas mãos dos perversos; e Deus ainda cobre o rosto dos juízes dela; se não é ele o causador disso, quem é, logo?

[24]Bűnös ember kezébe jut az ország, elfedi a bírák arcát. Ki teszi ezt, ha nem ő?

[25] Os meus dias foram mais velozes do que um corredor; fugiram e não viram a felicidade.

[25]Napjaim gyorsabbak a futárnál, elszaladnak, nem látnak semmi jót.

[26] Passaram como barcos de junco; como a águia que se lança sobre a presa.

[26]Elsuhannak, mint a sáscsónak, vagy ahogyan a sas lecsap zsákmányára.

[27] Se eu disser: eu me esquecerei da minha queixa, deixarei o meu ar triste e ficarei contente;

[27]Ha ezt mondom: El akarom felejteni panaszomat, vidámra akarom változtatni arcomat,

[28] ainda assim todas as minhas dores me apavoram, porque bem sei que me não terás por inocente.

[28]megborzadok sok fájdalmamban. Tudom, hogy nem tartasz ártatlannak.

[29] Serei condenado; por que, pois, trabalho eu em vão?

[29]Ha tehát bűnös vagyok, minek fárasszam magam hiába?

[30] Ainda que me lave com água de neve e purifique as mãos com cáustico,

[30]Ha hóban mosakodnám is, ha lúggal tisztítanám is kezemet,

[31] mesmo assim me submergirás no lodo, e as minhas próprias vestes me abominarão.

[31]akkor is sárba taszíthatsz, még ruháim is utálnának engem.

[32] Porque ele não é homem, como eu, a quem eu responda, vindo juntamente a juízo.

[32]Mert ő nem ember, mint én, akinek azt felelhetném: Vigyük bíró elé a vitánkat!

[33] Não há entre nós árbitro que ponha a mão sobre nós ambos.

[33]Nincs is köztünk döntőbíró, aki mindkettőnkre rátehetné kezét.

[34] Tire ele a sua vara de cima de mim, e não me amedronte o seu terror;

[34]Ha levenné rólam vesszejét, és rettentése nem ijesztene,

[35] então, falarei sem o temer; do contrário, não estaria em mim.

[35]akkor beszélnék, és nem félnék tőle, hiszen erre magamtól semmi okom sincsen.

Jó 10

Jó protesta contra a severidade de Deus

[1] A minha alma tem tédio à minha vida; darei livre curso à minha queixa, falarei com amargura da minha alma.

Jób 10

Jób kutatja szenvedése okát

[1]Szívből megutáltam életem. Szabadjára engedem hát panaszom, hadd beszéljek keserű lélekkel!

[2] Direi a Deus: Não me condenes; faze-me saber por que contendes comigo.

[2]Azt mondom Istennek: Ne tarts bűnösnek! Add tudtomra, miért perelsz velem?

[3] Parece-te bem que me oprimas, que rejeites a obra das tuas mãos e favoreças o conselho dos perversos?

[3]Jó neked az, hogy sanyargatsz, hogy megveted kezed munkáját, a bűnösök terveinek pedig kedvezel?

[4] Tens tu olhos de carne? Acaso, vês tu como vê o homem?

[4]Hát testi szemeid vannak neked, és annyit látsz te is, amennyit egy ember?

[5] São os teus dias como os dias do mortal? Ou são os teus anos como os anos de um homem,

[5]Olyanok napjaid, mint a halandóé? Olyanok éveid, mint az emberé?

[6] para te informares da minha iniqüidade e averiguares o meu pecado?

[6]Hiszen kutatod bűnömet, és keresed vétkemet,

[7] Bem sabes tu que eu não sou culpado; todavia, ninguém há que me livre da tua mão.

[7]pedig tudod, hogy nem vagyok bűnös, de senki sem ment meg kezedből!

[8] As tuas mãos me plasmaram e me aperfeiçoaram, porém, agora, queres devorar-me.

[8]Kezed formált és alkotott engem, azután elfordulsz, és el akarsz pusztítani?

[9] Lembra-te de que me formaste como em barro; e queres, agora, reduzir-me a pó?

[9]Emlékezz csak: úgy formáltál, mint egy agyagedényt, mégis újra porrá tennél?

[10] Porventura, não me derramaste como leite e não me coalhaste como queijo?

[10]Nem úgy öntöttél-e, mint a tejet, és nem úgy oltottál-e, mint a sajtot?

[11] De pele e carne me vestiste e de ossos e tendões me entreteceste.

[11]Bőrbe és húsba öltöztettél, csontokkal és inakkal szőttél át.

[12] Vida me concedeste na tua benevolência, e o teu cuidado a mim me guardou.

[12]Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet.

[13] Estas coisas, as ocultaste no teu coração; mas bem sei o que resolveste contigo mesmo.

[13]De titokban már akkor elhatároztad, tudom, eleve ez volt a szándékod:

[14] Se eu pecar, tu me observas; e da minha iniqüidade não me perdoarás.

[14]ha vétkezem, te számon tartod, bűnöm alól nem mentesz föl engem.

[15] Se for perverso, ai de mim! E, se for justo, não ouso levantar a cabeça, pois

[15]Ha bűnös vagyok, jaj nekem! De ha igaz vagyok, akkor sem emelhetem föl fejem;

estou cheio de ignomínia e olho para a minha miséria.

[16] Porque, se a levanto, tu me caças como a um leão feroz e de novo revelas poder maravilhoso contra mim.

[17] Tu renovas contra mim as tuas testemunhas e multiplicas contra mim a tua ira; males e lutas se sucedem contra mim.

[18] Por que, pois, me tiraste da madre? Ah! Se eu morresse antes que olhos nenhuns me vissem!

[19] Teria eu sido como se nunca existira e já do ventre teria sido levado à sepultura.

[20] Não são poucos os meus dias? Cessa, pois, e deixa-me, para que por um pouco eu tome alento,

[21] antes que eu vá para o lugar de que não voltarei, para a terra das trevas e da sombra da morte;

[22] terra de negridão, de profunda escuridade, terra da sombra da morte e do caos, onde a própria luz é tenebrosa.

Jó 11

Zofar acusa a Jó de iniquidade

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[2] Porventura, não se dará resposta a esse palavrório? Acaso, tem razão o tagarela?

[3] Será o caso de as tuas parolas fazerem calar os homens? E zombarás tu sem que ninguém te envergonhe?

[4] Pois dizes: A minha doutrina é pura, e sou limpo aos teus olhos.

állandó gyalázat a részem, folyton csak gyötrelmeket látok.

[16]Hisz ha mégis fölemelném, rám rontanál, akár egy oroszlán, és ellenem fordítanád csodás hatalmadat.

[17]Kerítenél újabb tanúkat ellenem, bosszúságod pedig csak fokozódna: sorozatos támadásokat vezetnél ellenem.

[18]Miért is hoztál ki anyám méhéből? Bár kimúltam volna, és szem ne látott volna!

[19]Olyan lennék, mint aki nem is volt, akit az anyaméhből vittek a sírba!

[20]Úgyis rövid az időm! Ha megszűnnék a baj, és elmaradna tőlem, egy kissé felvidulnék,

[21]mielőtt elmegyek oda, ahonnan nem térhetek vissza: a sötétség és a homály országába,

[22]a vaksötét országba, a homály sötétjébe, ahol nincs rend, és még a napvilág is olyan, mint a sötét éjszaka.

Jób 11

Cófár első beszéde: Jóbnak meg kell alázkodnia

[1]Megszólalt a naamái Cófár, és ezt mondta:

[2]Nem kell-e felelnünk e sok beszédre? A bőbeszédűnek legyen igaza?

[3]Elnémíthatja-e fecsegésed az embereket? Gúnyolódsz, és nincs, aki megszégyenítsen?

[4]Ezt mondtad: „Tanításom helyes, és ha megvizsgálsz, tisztának találsz!”

[5] Oh! Falasse Deus, e abrisse os seus lábios contra ti,	[5]Bárcsak maga Isten szólalna meg, és nyitná meg ajkait veled szemben!
[6] e te revelasse os segredos da sabedoria, da verdadeira sabedoria, que é multiforme! Sabe, portanto, que Deus permite seja esquecida parte da tua iniqüidade.	[6]Kijelentené neked a bölcsesség titkait, amelyek az értelem számára felfoghatatlanok. Akkor megtudnád, hogy Isten elnézi bűneid egy részét.
[7] Porventura, desvendarás os arcanos de Deus ou penetrarás até à perfeição do Todo-Poderoso?	[7]Beleláthatsz talán az Isten titkaiba? Felérhetsz-e te a Mindenható tökéletességéhez?
[8] Como as alturas dos céus é a sua sabedoria; que poderás fazer? Mais profunda é ela do que o abismo; que poderás saber?	[8]Magasabb az az égnél – mit kezdesz vele? Mélyebb a holtak hazájánál – mit is tudhatsz róla?
[9] A sua medida é mais longa do que a terra e mais larga do que o mar.	[9]Terjedelme hosszabb a földnél és szélesebb a tengernél.
[10] Se ele passa, prende a alguém e chama a juízo, quem o poderá impedir?	[10]Ha valakit nyomon követ, elfog, és a bírák elé állít, ugyan ki akadályozhatja meg?
[11] Porque ele conhece os homens vãos e, sem esforço, vê a iniqüidade.	[11]Hiszen ismeri a hitvány embereket, látja az álnokságot, pedig nem is figyel oda.
[12] Mas o homem estúpido se tornará sábio, quando a cria de um asno montês nascer homem.	[12]Az üresfejű ember is válhat értelmessé, a vadszamár csikója is születhet emberré.
[13] Se dispuseres o coração e estenderes as mãos para Deus;	[13]Ha hozzá fordítod szívedet, és felé terjeszted kezedet,
[14] se lançares para longe a iniqüidade da tua mão e não permitires habitar na tua tenda a injustiça,	[14]ha álnokság tapad kezedhez, távolítsd el, ne engedd, hogy sátradban csalárdság lakozzék!
[15] então, levantarás o rosto sem mácula, estarás seguro e não temerás.	[15]Akkor szégyen nélkül emelheted föl arcodat, erős leszel, és nem kell félned.
[16] Pois te esquecerás dos teus sofrimentos e deles só terás lembrança como de águas que passaram.	[16]Elfelejted a nyomorúságot, úgy gondolsz rá, mint levonult vizekre.

[17] A tua vida será mais clara que o meio-dia; ainda que lhe haja trevas, serão como a manhã.
[18] Sentir-te-ás seguro, porque haverá esperança; olharás em derredor e dormirás tranqüilo.
[19] Deitar-te-ás, e ninguém te espantará; e muitos procurarão obter o teu favor.
[20] Mas os olhos dos perversos desfalecerão, o seu refúgio perecerá; sua esperança será o render do espírito.

Jó 12

Jó se defende das acusações de seus amigos

[1] Então, Jó respondeu:
[2] Na verdade, vós sois o povo, e convosco morrerá a sabedoria.
[3] Também eu tenho entendimento como vós; eu não vos sou inferior; quem não sabe coisas como essas?
[4] Eu sou irrisão para os meus amigos; eu, que invocava a Deus, e ele me respondia; o justo e o reto servem de irrisão.
[5] No pensamento de quem está seguro, há desprezo para o infortúnio, um empurrão para aquele cujos pés já vacilam.
[6] As tendas dos tiranos gozam paz, e os que provocam a Deus estão seguros; têm o punho por seu deus.
[7] Mas pergunta agora às alimárias, e cada uma delas to ensinará; e às aves dos céus, e elas to farão saber.

[17]Fényesebb lesz életed a déli verőfénynél, a sötétség is olyan lesz, mintha reggel volna.
[18]Bizakodás tölt el, mert lesz reménységed, körülnézel és nyugodtan lefekszel.
[19]Ha leheveredsz, senki sem riaszt föl, sőt sokan hízelegnek neked.
[20]De a bűnösök szemei elsorvadnak, menedékük elvész; reménységük csak az, hogy majd kilehelik lelküket.

Jób 12

Jób harmadik válasza: Csak Isten bölcs és hatalmas

[1]Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta:
[2]Azt hiszitek, ti vagytok az egész nép, és veletek kihal a bölcsesség?
[3]Nekem is van annyi eszem, mint nektek, és nem vagyok alábbvaló nálatok. Ki ne tudna ilyesféléket?
[4]Nevetséges lettem barátaim előtt, mert Istenhez kiáltoztam meghallgatásért; bizony, nevetséges lett az igaz és feddhetetlen!
[5]A szerencsétlen ember megvetni való – gondolja, aki biztonságban él –, föl kell taszítani, ha megtántorodott!
[6]Nyugtuk van a pusztítóknak sátrukban, biztonságban élnek, akik ingerlik Istent, és akik azt hiszik, hogy Istent a markukban tartják.
[7]Kérdezd csak meg a jószágokat, azok is tanítanak, és az égi madarakat, majd a tudtodra adják!

[8] Ou fala com a terra, e ela te instruirá; até os peixes do mar to contarão.	[8]Vagy elmélkedj a földről, az is tanít, a tenger halai is beszélnek neked.
[9] Qual entre todos estes não sabe que a mão do SENHOR fez isto?	[9]Ki ne tudná mindezekről, hogy az ÚR keze alkotta őket?
[10] Na sua mão está a alma de todo ser vivente e o espírito de todo o gênero humano.	[10]Az ő kezében van minden élőlény élete és minden ember lelke.
[11] Porventura, o ouvido não submete à prova as palavras, como o paladar prova as comidas?	[11]Hát nem kell a fülnek megvizsgálni a szavakat, ahogy az íny kóstolja az ételt?
[12] Está a sabedoria com os idosos, e, na longevidade, o entendimento?	[12]Az öreg emberek lennének a bölcsek, és a hosszú életűek mindig a megfontoltak?
[13] Não! Com Deus está a sabedoria e a força; ele tem conselho e entendimento.	[13]Istené a bölcsesség és hatalom, övé a tanács és az értelem.
[14] O que ele deitar abaixo não se reedificará; lança na prisão, e ninguém a pode abrir.	[14]Ha lerombol valamit, nincs, ki felépítse; ha valakit bezár, nincs, ki kiengedné.
[15] Se retém as águas, elas secam; se as larga, devastam a terra.	[15]Ha elzárja a vizeket, kiszárad minden; ha nekiereszti, elpusztul a föld.
[16] Com ele está a força e a sabedoria; seu é o que erra e o que faz errar.	[16]Tőle van az erő és a siker, hatalmában van a tévelygő és a tévelygésbe vivő.
[17] Aos conselheiros, leva-os despojados do seu cargo e aos juízes faz desvairar.	[17]Tanácsadókat tesz bolonddá, és gúnyt űz a bírákból.
[18] Dissolve a autoridade dos reis, e uma corda lhes cinge os lombos.	[18]Királyok bilincseit oldja le, és béklyót fon kötélből a derekukra.
[19] Aos sacerdotes, leva-os despojados do seu cargo e aos poderosos transtorna.	[19]Papokat tesz bolonddá, hatalmasokat ügyefogyottá.
[20] Aos eloqüentes ele tira a palavra e tira o entendimento aos anciãos.	[20]Megbízhatók fogynak ki miatta a szóból, vének ítélőképességét ragadja el.
[21] Lança desprezo sobre os príncipes e afrouxa o cinto dos fortes.	[21]Előkelőkre zúdít megvetést, a hatalmasok fegyverét elveszi.
[22] Das trevas manifesta coisas profundas e traz à luz a densa escuridade.	[22]Mély, sötét titkokat leplez le, napvilágra hozza a homályos dolgokat.

[23] Multiplica as nações e as faz perecer; dispersa-as e de novo as congrega.

[24] Tira o entendimento aos príncipes do povo da terra e os faz vaguear pelos desertos sem caminho.

[25] Nas trevas andam às apalpadelas, sem terem luz, e os faz cambalear como ébrios.

Jó 13

Jó defende a sua integridade

[1] Eis que tudo isso viram os meus olhos, e os meus ouvidos o ouviram e entenderam.

[2] Como vós o sabeis, também eu o sei; não vos sou inferior.

[3] Mas falarei ao Todo-Poderoso e quero defender-me perante Deus.

[4] Vós, porém, besuntais a verdade com mentiras e vós todos sois médicos que não valem nada.

[5] Tomara vos calásseis de todo, que isso seria a vossa sabedoria!

[6] Ouvi agora a minha defesa e atentai para os argumentos dos meus lábios.

[7] Porventura, falareis perversidade em favor de Deus e a seu favor falareis mentiras?

[8] Sereis parciais por ele? Contendereis a favor de Deus?

[9] Ser-vos-ia bom, se ele vos esquadrinhasse? Ou zombareis dele, como se zomba de um homem qualquer?

[10] Acerbamente vos repreenderá, se em oculto fordes parciais.

[23]Népeket tesz naggyá, majd elpusztítja őket, népek határát terjeszti ki, azután elűzi őket.

[24]Megfosztja értelmétől az ország népének vezetőit, és engedi, hogy úttalan pusztában bolyongjanak.

[25]Sötétben tapogatóznak világosság nélkül, hagyja, hogy bolyongjanak, mint a részegek.

Jób 13

Jób vádolja barátait

[1]Mindezt saját szememmel láttam, fülemmel hallottam, és megértettem.

[2]Én is tudom, amit ti tudtok, nem vagyok alábbvaló nálatok.

[3]Ezért a Mindenhatóval akarok beszélni, Istennel szemben akarok védekezni.

[4]Mert hazugságot koholtok ellenem, mindannyian mihaszna orvosok vagytok!

[5]Bárcsak hallgatnátok végre! Legalább ebben bölcsnek tűnhetnétek!

[6]Hallgassátok meg védekezésemet, és figyeljetek ajkam ellenvetéseire.

[7]Isten érdekében beszéltek álnokságot? Az ő érdekében beszéltek hamisságot?

[8]Neki akarjátok pártját fogni, vagy Isten mellett perbe szállni?

[9]Jó vége lesz-e, ha megvizsgál titeket? Becsaphatjátok-e, ahogyan becsapjátok az embereket?

[10]Szigorúan megbüntet titeket, ha titokban személyválogatók vagytok.

[11] Porventura, não vos amedrontará a sua dignidade, e não cairá sobre vós o seu terror?

[12] As vossas máximas são como provérbios de cinza, os vossos baluartes, baluartes de barro.

[13] Calai-vos perante mim, e falarei eu, e venha sobre mim o que vier.

[14] Tomarei a minha carne nos meus dentes e porei a vida na minha mão.

[15] Eis que me matará, já não tenho esperança; contudo, defenderei o meu procedimento.

[16] Também isto será a minha salvação, o fato de o ímpio não vir perante ele.

[17] Atentai para as minhas razões e dai ouvidos à minha exposição.

[18] Tenho já bem encaminhada minha causa e estou certo de que serei justificado.

[19] Quem há que possa contender comigo? Neste caso, eu me calaria e renderia o espírito.

[20] Concede-me somente duas coisas; então, me não esconderei do teu rosto:

[21] alivia a tua mão de sobre mim, e não me espante o teu terror.

[22] Interpela-me, e te responderei ou deixa-me falar e tu me responderás.

[23] Quantas culpas e pecados tenho eu? Notifica-me a minha transgressão e o meu pecado.

[24] Por que escondes o rosto e me tens por teu inimigo?

[11]Nem ijedtek meg fenséges voltától? Nem fog el benneteket rettegés?

[12]Jeles mondásaitok hamuba írt példázatok, sáncaitok agyagsáncok.

Jób Isten elé akar állni

[13]Hallgassatok már el, hadd beszéljek én, bármi történjék is velem!

[14]Miért szaggatnám fogaimmal testemet, miért tenném kockára életemet?

[15]Hiszen megöl engem, nem is reménykedem; csak utaimat akarom védeni előtte.

[16]Nekem már ez is szabadítás lenne, hiszen elvetemült ember nem kerülhet elé.

[17]Azért most figyeljetek szavamra, hallgassatok magyarázatomra!

[18]Íme, előterjesztem ügyemet! Tudom, hogy nekem van igazam.

[19]Van-e, aki perbe száll velem? Akkor elhallgatok, és jöjjön a halál!

[20]Csak kettőt ne tégy velem, színed elől akkor nem rejtőzöm el:

[21]vedd le rólam kezed, és ijesztgetéseddel meg ne rémíts engem!

[22]Szólj hozzám, és én válaszolok, vagy én beszélek, és te felelj nekem!

[23]Mi a bűnöm, mi a vétkem? Hitszegésem és vétkem ismertesd meg velem!

[24]Miért rejted el arcodat, miért tartasz ellenségednek?

[25] Queres aterrorizar uma folha arrebatada pelo vento? E perseguirás a palha seca?
[26] Pois decretas contra mim coisas amargas e me atribuis as culpas da minha mocidade.
[27] Também pões os meus pés no tronco, observas todos os meus caminhos e traças limites à planta dos meus pés,
[28] apesar de eu ser como uma coisa podre que se consome e como a roupa que é comida da traça.

Jó 14

Jó medita sobre a brevidade da vida

[1] O homem, nascido de mulher, vive breve tempo, cheio de inquietação.
[2] Nasce como a flor e murcha; foge como a sombra e não permanece;
[3] e sobre tal homem abres os olhos e o fazes entrar em juízo contigo?
[4] Quem da imundícia poderá tirar coisa pura? Ninguém!
[5] Visto que os seus dias estão contados, contigo está o número dos seus meses; tu ao homem puseste limites além dos quais não passará.
[6] Desvia dele os olhares, para que tenha repouso, até que, como o jornaleiro, tenha prazer no seu dia.
[7] Porque há esperança para a árvore, pois, mesmo cortada, ainda se renovará, e não cessarão os seus rebentos.
[8] Se envelhecer na terra a sua raiz, e no chão morrer o seu tronco,
[9] ao cheiro das águas brotará e dará ramos como a planta nova.

[25]Elsodort falevelet rémítesz, és száraz szalmaszálat üldözöl,
[26]hogy ily sok keserűséget róttál rám, s ifjúkori bűneimért fizetsz meg nekem?!
[27]Béklyót tettél a lábamra, szemmel tartod minden ösvényemet, még lábam nyomát is megjegyzed!
[28]Korhadtan mállok szét, mint a molyrágta ruha.

Jób 14

A halál után nincs reménység

[1]Az asszonytól született ember élete rövid, tele nyugtalansággal.
[2]Kihajt, mint a virág, majd elfonnyad, árnyékként tűnik el, nem marad meg.
[3]És te még így is rossz szemmel nézed, őt is a törvény elé idézed?!
[4]Van-e tiszta ember, tisztátalanság nélküli? Nincs egyetlen egy sem.
[5]Ha meg vannak határozva napjai, ha számon tartod hónapjait, ha határt szabtál neki, amit nem léphet át,
[6]akkor légy hozzá elnéző, hogy békén lehessen, és legyen annyi öröme, mint egy napszámosnak!
[7]Még a fának is van reménysége: ha kivágják, újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai.
[8]Még ha elvénül is gyökere a földben, ha elhal is a porban a csonkja,
[9]a víz illatától kihajt, ágakat hoz, mint a facsemete.

[10] O homem, porém, morre e fica prostrado; expira o homem e onde está?
[11] Como as águas do lago se evaporam, e o rio se esgota e seca,
[12] assim o homem se deita e não se levanta; enquanto existirem os céus, não acordará, nem será despertado do seu sono.
[13] Que me encobrisses na sepultura e me ocultasses até que a tua ira se fosse, e me pusesses um prazo e depois te lembrasses de mim!
[14] Morrendo o homem, porventura tornará a viver? Todos os dias da minha luta esperaria, até que eu fosse substituído.
[15] Chamar-me-ias, e eu te responderia; terias saudades da obra de tuas mãos;
[16] e até contarias os meus passos e não levarias em conta os meus pecados.
[17] A minha transgressão estaria selada num saco, e terias encoberto as minhas iniqüidades.
[18] Como o monte que se esboroa e se desfaz, e a rocha que se remove do seu lugar,
[19] como as águas gastam as pedras, e as cheias arrebatam o pó da terra, assim destróis a esperança do homem.
[20] Tu prevaleces para sempre contra ele, e ele passa, mudas-lhe o semblante e o despedes para o além.
[21] Os seus filhos recebem honras, e ele o não sabe; são humilhados, e ele o não percebe.

[10]De ha a férfi meghal, oda van egészen, ha kimúlik az ember, hová lesz?
[11]Kifogyhat a víz a tóból, a folyó kiapadhat, sőt ki is száradhat,
[12]de az ember nem kel föl, ha egyszer lefeküdt: az egek elmúltáig sem ébrednek föl, nem serkennek föl alvásukból.
[13]Bárcsak elrejtenél a holtak hazájában, ott rejtegetnél haragod elmúltáig! Kiszabnád időmet, azután újra gondolnál rám.
[14]Ha meghal a férfiú, életre kelhet-e? Akkor egész küzdelmes életemen át is tudnék várni, míg csak a fordulat be nem következik.
[15]Szólnál hozzám, és én válaszolnék, kívánkoznál kezed alkotása után.
[16]Akkor még lépteimre is vigyáznál, de nem tartanád számon vétkemet.
[17]Lepecsételt zacskóban volna minden vétkem, bűneimet pedig eltörölnéd.
[18]De még a hegy is ledől és szétomlik, a kőszikla is elmozdul helyéről;
[19]a köveket a víz lecsiszolja, árjai elsodorják a föld porát: így teszed semmivé a halandó reményét.
[20]Hatalmaskodol rajta szüntelen, s el kell mennie. Eltorzítod arcát, és úgy bocsátod el.
[21]Ha tisztességre jutnak fiai, ő nem tudja; ha semmibe veszik őket, nem veszi észre.

[22] Ele sente as dores apenas de seu próprio corpo, e só a seu respeito sofre a sua alma.

[22]Teste csak saját fájdalmát érzi, lelke csak önmagát gyászolja.

Jó 15

Elifaz acusa a Jó de impiedade

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[2] Porventura, dará o sábio em resposta ciência de vento? E encher-se-á a si mesmo de vento oriental,

[3] argüindo com palavras que de nada servem e com razões de que nada aproveita?

[4] Tornas vão o temor de Deus e diminuis a devoção a ele devida.

[5] Pois a tua iniqüidade ensina à tua boca, e tu escolheste a língua dos astutos.

[6] A tua própria boca te condena, e não eu; os teus lábios testificam contra ti.

[7] És tu, porventura, o primeiro homem que nasceu? Ou foste formado antes dos outeiros?

[8] Ou ouviste o secreto conselho de Deus e a ti só limitaste a sabedoria?

[9] Que sabes tu, que nós não saibamos? Que entendes, que não haja em nós?

[10] Também há entre nós encanecidos e idosos, muito mais idosos do que teu pai.

[11] Porventura, fazes pouco caso das consolações de Deus e das suaves palavras que te dirigimos nós?

[12] Por que te arrebata o teu coração? Por que flamejam os teus olhos,

Jób 15

Elifáz második beszéde: Önteltséggel vádolja Jóbot

[1]Megszólalt a témáni Elifáz, és ezt mondta:

[2]Szólhat-e a bölcs, ha tudása légből kapott, és csak keleti széllel fújta fel magát?

[3]Érvelhet-e haszontalan beszéddel és semmit érő szavakkal?

[4]Te már az istenfélelmet is semmibe veszed, megcsonkítod az áhítatot is Isten színe előtt.

[5]A bűn tanítja erre a szádat, és a ravaszkodók nyelvét választottad.

[6]Saját szád nyilvánít bűnössé, nem én, és az ajkaid vallanak ellened.

[7]Talán te születtél először az emberek között, és előbb keletkeztél a halmoknál?

[8]Talán kihallgattad Isten tanácskozását, és magadhoz ragadtad a bölcsességet?

[9]Mit tudsz, amit mi nem tudunk? Ugyan mihez értesz, amire ne volnánk képesek?

[10]Ősz is, meg öreg is akad közöttünk, jóval idősebb apádnál.

[11]Kevésnek tartod Isten vigasztalását és a hozzád szelíden szóló beszédet?

[12]Miért ragadtattad el magad, és miért villognak szemeid,

[13] para voltares contra Deus o teu furor e deixares sair tais palavras da tua boca?

[14] Que é o homem, para que seja puro? E o que nasce de mulher, para ser justo?

[15] Eis que Deus não confia nem nos seus santos; nem os céus são puros aos seus olhos,

[16] quanto menos o homem, que é abominável e corrupto, que bebe a iniqüidade como a água!

Elifaz mostra o justo castigo dos perversos

[17] Escuta-me, mostrar-to-ei; e o que tenho visto te contarei,

[18] o que os sábios anunciaram, que o ouviram de seus pais e não o ocultaram

[19] (aos quais somente se dera a terra, e nenhum estranho passou por entre eles):

[20] Todos os dias o perverso é atormentado, no curto número de anos que se reservam para o opressor.

[21] O sonido dos horrores está nos seus ouvidos; na prosperidade lhe sobrevém o assolador.

[22] Não crê que tornará das trevas, e sim que o espera a espada.

[23] Por pão anda vagueando, dizendo: Onde está? Bem sabe que o dia das trevas lhe está preparado, à mão.

[24] Assombram-no a angústia e a tribulação; prevalecem contra ele, como o rei preparado para a peleja,

[25] porque estendeu a mão contra Deus e desafiou o Todo-Poderoso;

[26] arremete contra ele obstinadamente, atrás da grossura dos seus escudos,

[13]hogy szabadjára engeded Isten ellen dühödet, és ily szavakat ejtesz ki a szádon?

[14]Hogyan lehetne tiszta a halandó, és igaz ember az, ki asszonytól született?

[15]Hiszen még szentjeiben sem bízhat, a menny sem elég tiszta a szemében.

[16]Mennyivel kevésbé az utálatos és romlott ember, aki úgy issza az álnokságot, mint a vizet!

A bűnösök menthetetlenül elpusztulnak

[17]Tanítalak téged, hallgass rám, mert amit tapasztaltam, azt beszélem el,

[18]amit bölcsek hirdettek, nem titkolva azt, ami atyáiktól való.

[19]Egyedül nekik adatott ez az ország, és közöttük nem járt idegen.

[20]Egész életében gyötrődik a bűnös, az erőszakos ember évei meg vannak számlálva.

[21]Minden hang rémíti, ami fülébe jut, béke idején tör rá a pusztító.

[22]Maga sem hiszi, hogy elkerülheti a sötétséget, mert fegyver leselkedik rá.

[23]Kenyér után bolyong, hogy hol találna. Tudja, hogy nem kerüli el a sötétség napját.

[24]Szorongató szükség ijesztgeti, erőt vesz rajta, mint rohamozó király,

[25]mert Isten ellen nyújtotta ki kezét, a Mindenhatóval szemben hősködött.

[26]Leszegett fejjel rohant ellene, szegekkel sűrűn kivert pajzsával.

[27] porquanto cobriu o rosto com a sua gordura e criou enxúndia nas ilhargas;

[28] habitou em cidades assoladas, em casas em que ninguém devia morar, que estavam destinadas a se fazerem montões de ruínas.

[29] Por isso, não se enriquecerá, nem subsistirá a sua fazenda, nem se estenderão seus bens pela terra.

[30] Não escapará das trevas; a chama do fogo secará os seus renovos, e ao assopro da boca de Deus será arrebatado.

[31] Não confie, pois, na vaidade, enganando-se a si mesmo, porque a vaidade será a sua recompensa.

[32] Esta se lhe consumará antes dos seus dias, e o seu ramo não reverdecerá.

[33] Sacudirá as suas uvas verdes, como a vide, e deixará cair a sua flor, como a oliveira;

[34] pois a companhia dos ímpios será estéril, e o fogo consumirá as tendas de suborno.

[35] Concebem a malícia e dão à luz a iniqüidade, pois o seu coração só prepara enganos.

[27]Mivel zsír fedi az arcát, és háj rakódott a tomporára;

[28]pusztulásra szánt városokban lakott, házakban, ahol nem szabad lakni, mert romhalmazzá lesznek.

[29]Nem gazdagodik meg, nem marad meg vagyona, és nem hajlik földig a kalásza.

[30]Nem kerüli el a sötétséget, hajtásait hőség szárítja el, Isten lehelete messze elsodorja.

[31]Ne bízzék hiábavalóságban, mert csalódik: hiábavalóságot kap helyette cserébe.

[32]Időnap előtt vége lesz, ágai nem zöldellnek tovább,

[33]úgy jár, mint a szőlő, amely ledobja az éretlen szemeket, és mint az olajfa, amely elhullatja virágát.

[34]Mert az elvetemültek közössége terméketlen, és tűz emészti meg a vesztegetéssel szerzett sátrakat.

[35]Nyomorúságot fogannak és bajt fognak majd szülni; méhükben csalódás érlelődik.

Jó 16

Jó se queixa do trato de Deus

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Tenho ouvido muitas coisas como estas; todos vós sois consoladores molestos.

Jób 16

Jób negyedik válasza: Ártatlanságának Isten a tanúja

[1]Akkor megszólalt Jób, és ezt mondta:

[2]Ilyesfélét eleget hallottam. Nyomorúságos vigasztalók vagytok mindnyájan!

[3] Porventura, não terão fim essas palavras de vento? Ou que é que te instiga para responderes assim?

[3]Vége lesz-e már az üres beszédnek? Vagy mi bajod van, hogy így válaszolsz?

[4] Eu também poderia falar como vós falais; se a vossa alma estivesse em lugar da minha, eu poderia dirigir-vos um montão de palavras e menear contra vós outros a minha cabeça;

[4]Én is tudnék úgy beszélni, mint ti, csak volnátok az én helyemben! Tudnék én is szép szavakat mondani nektek, csóválhatnám gúnyosan a fejemet.

[5] poderia fortalecer-vos com as minhas palavras, e a compaixão dos meus lábios abrandaria a vossa dor.

[5]Szavaimmal erősíthetnélek titeket, ajkaim részvétével nyugtatgatnálak.

[6] Se eu falar, a minha dor não cessa; se me calar, qual é o meu alívio?

[6]Attól, hogy beszélek, nem enyhül fájdalmam, de ha abbahagyom, akkor sem múlik el;

[7] Na verdade, as minhas forças estão exaustas; tu, ó Deus, destruíste a minha família toda.

[7]mostanra teljesen kimerített. Elpusztítottad egész családomat.

[8] Testemunha disto é que já me tornaste encarquilhado, a minha magreza já se levanta contra mim e me acusa cara a cara.

[8]Megragadtál! Tanúvá lett, ellenem támadt, engem vádol elesett állapotom.

[9] Na sua ira me despedaçou e tem animosidade contra mim; contra mim rangeu os dentes e, como meu adversário, aguça os olhos.

[9]Haragja marcangolt és üldözött engem. Fogait csikorgatja ellenem, villogó szemekkel néz rám ellenségem.

[10] Homens abrem contra mim a boca, com desprezo me esbofeteiam, e contra mim todos se ajuntam.

[10]Feltátották ellenem szájukat, gyalázkodva arcul vertek, együtt vonulnak ellenem.

[11] Deus me entrega ao ímpio e nas mãos dos perversos me faz cair.

[11]Isten kiszolgáltat engem az álnokoknak, és a bűnösök kezébe juttat.

[12] Em paz eu vivia, porém ele me quebrantou; pegou-me pelo pescoço e me despedaçou; pôs-me por seu alvo.

[12]Nyugalomban éltem, de ő összetört. Nyakon ragadott és szétzúzott, céltáblának tett ki engem maga elé.

[13] Cercam-me as suas flechas, atravessa-me os rins, e não me poupa, e o meu fel derrama na terra.

[13]Mindenfelől záporoznak nyilai; felhasítja veséimet kíméletlenül, epémet kiontja a földre.

[14] Fere-me com ferimento sobre ferimento, arremete contra mim como um guerreiro.

[14]Rést rés után tör rajtam, és rám rohan, mint valami hős.

[15] Cosi sobre a minha pele o cilício e revolvi o meu orgulho no pó.

[15]Varrott zsákruhát húztam a bőrömre, porba hajtottam büszkeségemet.

[16] O meu rosto está todo afogueado de chorar, e sobre as minhas pálpebras está a sombra da morte,

[16]Arcom a sírástól kivörösödött, szempilláimon a halál árnyéka ül.

[17] embora não haja violência nas minhas mãos, e seja pura a minha oração.

[17]Pedig nem tapad kezemhez erőszak, és imádságom tiszta.

[18] Ó terra, não cubras o meu sangue, e não haja lugar em que se oculte o meu clamor!

[18]Föld, ne fedd be véremet, ne némuljon el segélykiáltásom!

[19] Já agora sabei que a minha testemunha está no céu, e, nas alturas, quem advoga a minha causa.

[19]Most is van tanúm a mennyben, és kezesem fenn a magasságban.

[20] Os meus amigos zombam de mim, mas os meus olhos se desfazem em lágrimas diante de Deus,

[20]Saját barátaim csúfolnak! Könnyek között tekintek Istenre,

[21] para que ele mantenha o direito do homem contra o próprio Deus e o do filho do homem contra o seu próximo.

[21]hogy igazolja a férfiút Istennél, s az embert felebarátjával szemben.

[22] Porque dentro de poucos anos eu seguirei o caminho de onde não tornarei.

[22]Mert ez a néhány esztendő eltelik, és én nem térek vissza az ösvényről, amelyen elmegyek.

Jó 17

Jó nada mais espera desta vida

[1] O meu espírito se vai consumindo, os meus dias se vão apagando, e só tenho perante mim a sepultura.

[2] Estou, de fato, cercado de zombadores, e os meus olhos são obrigados a lhes contemplar a provocação.

Jób 17

[1]Lelkem összetört, napjaim peregnek, vár rám a temető!

Jób barátai rosszindulatúak

[2]Bizony, gúnyolódásban van csak részem, gáncsoskodásaik miatt le sem hunyom a szemem.

[3] Dá-me, pois, um penhor; sê o meu fiador para contigo mesmo; quem mais haverá que se possa comprometer comigo?

[4] Porque ao seu coração encobriste o entendimento, pelo que não os exaltarás.

[5] Se alguém oferece os seus amigos como presa, os olhos de seus filhos desfalecerão.

[6] Mas a mim me pôs por provérbio dos povos; tornei-me como aquele em cujo rosto se cospe.

[7] Pelo que já se escureceram de mágoa os meus olhos, e já todos os meus membros são como a sombra;

[8] os retos pasmam disto, e o inocente se levanta contra o ímpio.

[9] Contudo, o justo segue o seu caminho, e o puro de mãos cresce mais e mais em força.

[10] Mas tornai-vos, todos vós, e vinde cá; porque sábio nenhum acharei entre vós.

[11] Os meus dias passaram, e se malograram os meus propósitos, as aspirações do meu coração.

[12] Convertem-me a noite em dia, e a luz, dizem, está perto das trevas.

[13] Mas, se eu aguardo já a sepultura por minha casa; se nas trevas estendo a minha cama;

[14] se ao sepulcro eu clamo: tu és meu pai; e aos vermes: vós sois minha mãe e minha irmã,

[15] onde está, pois, a minha esperança? Sim, a minha esperança, quem a poderá ver?

[3]Tedd meg, vállalj értem kezességet! Ki más kezeskednék értem?

[4]Mert szívükből eltávolítottad az értelmet, azért nem engeded fölülkerekedni őket.

[5]Mások előtt prédával dicsekszik, miközben elsorvadnak fiai:

[6]így tett példázattá az emberek előtt; olyan lettem, mint akit arcul köptek.

[7]Tekintetem elhomályosodott a bosszúság miatt, minden tagom olyan, mint az árnyék.

[8]Elszörnyednek ezen a becsületesek, és az ártatlan felindul az elvetemült miatt.

[9]De az igaz ragaszkodik a maga útjához, és aki tiszta kezű, annak megnő az ereje.

[10]De jöjjetek csak mindnyájan újra, úgysem találok bölcset köztetek!

Jób készül a halálra

[11]Napjaim elmúltak, szétfoszlottak terveim, szívemnek vágyai.

[12]Ők az éjszakát nappallá akarják változtatni, mintha a világosság közelebb lenne, mint a sötétség.

[13]Ha abban kell reménykednem, hogy a holtak házája a házam, a sötétségben vetettem meg az ágyam,

[14]ha a sírgödröt kell atyámnak neveznem, a férgeket pedig anyámnak és nővéremnek,

[15]hol van akkor az én reménységem? Ki láthat itt reménysugárt?

[16] Ela descerá até às portas da morte, quando juntamente no pó teremos descanso.

[16]Velem száll le a holtak hazájába, ha majd együtt a porba hanyatlunk.

Jó 18

Bildade descreve a sorte do perverso

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] Até quando andarás à caça de palavras? Considera bem, e, então, falaremos.

[3] Por que somos reputados por animais, e aos teus olhos passamos por curtos de inteligência?

[4] Oh! Tu, que te despedaças na tua ira, será a terra abandonada por tua causa? Remover-se-ão as rochas do seu lugar?

[5] Na verdade, a luz do perverso se apagará, e para seu fogo não resplandecerá a faísca;

[6] a luz se escurecerá nas suas tendas, e a sua lâmpada sobre ele se apagará;

[7] os seus passos fortes se estreitarão, e a sua própria trama o derribará.

[8] Porque por seus próprios pés é lançado na rede e andará na boca de forje.

[9] A armadilha o apanhará pelo calcanhar, e o laço o prenderá.

[10] A corda está-lhe escondida na terra, e a armadilha, na vereda.

[11] Os assombros o espantarão de todos os lados e o perseguirão a cada passo.

[12] A calamidade virá faminta sobre ele, e a miséria estará alerta ao seu lado,

[13] a qual lhe devorará os membros do corpo; serão devorados pelo primogênito da morte.

Jób 18

Bildád második beszéde: A bűnösökre pusztulás és feledés vár

[1]Megszólalt a súahi Bildád, és ezt mondta:

[2]Meddig finomkodunk még itt a szavakkal? Gondolkozzatok el, és aztán szálljunk vitába vele!

[3]Miért tartasz bennünket állatnak, és miért nézel ostobának?

[4]Ha magadat marcangolod haragodban, talán elpusztul miattad a föld, és elmozdul helyéről a kőszikla?

[5]Bizony, kialszik a bűnösök világossága, tüzük lángja nem ragyog.

[6]Elsötétül sátrában a világosság, mécsese kialszik mellette.

[7]Erőteljes léptei megrövidülnek, saját tervei okozzák bukását.

[8]Mert lába hálóba gabalyodik, és kelepcébe kerül.

[9]Sarkát csapda ragadja meg, és hurok feszül rá.

[10]Hurok van elrejtve számára a földön, és csapda az ösvényén.

[11]Körös-körül félelmek rémítik, és kergetik lépten-nyomon.

[12]Éhesen várja a nyomorúság, és készen áll a veszedelem, hogy elbuktassa őt.

[13]Darabonként rágja le bőrét a kór, darabonként rágja le róla a halálos betegség.

[14] O perverso será arrancado da sua tenda, onde está confiado, e será levado ao rei dos terrores.

[15] Nenhum dos seus morará na sua tenda, espalhar-se-á enxofre sobre a sua habitação.

[16] Por baixo secarão as suas raízes, e murcharão por cima os seus ramos.

[17] A sua memória desaparecerá da terra, e pelas praças não terá nome.

[18] Da luz o lançarão nas trevas e o afugentarão do mundo.

[19] Não terá filho nem posteridade entre o seu povo, nem sobrevivente algum ficará nas suas moradas.

[20] Do seu dia se espantarão os do Ocidente, e os do Oriente serão tomados de horror.

[21] Tais são, na verdade, as moradas do perverso, e este é o paradeiro do que não conhece a Deus.

Jó 19

Jó, embora sofrendo, sabe que seu Redentor vive

[1] Então, respondeu Jó:

[2] Até quando afligireis a minha alma e me quebrantareis com palavras?

[3] Já dez vezes me vituperastes e não vos envergonhais de injuriar-me.

[4] Embora haja eu, na verdade, errado, comigo ficará o meu erro.

[5] Se quereis engrandecer-vos contra mim e me argüis pelo meu opróbrio,

[6] sabei agora que Deus é que me oprimiu e com a sua rede me cercou.

[14]Kirángatják biztonságos sátrából, és elhajtják a borzalmak királya elé.

[15]Sátrában nem az övéi laknak, lakóhelyére kénkövet szórnak.

[16]Alul elszáradnak gyökerei, és felül lefonnyad az ága.

[17]Emlékezete eltűnik a földről, és nem emlegetik nevét az utcán.

[18]Világosságból sötétségbe taszítják, a föld kerekségéről elűzik.

[19]Utódja és sarjadéka nem lesz népe között, senkije sem marad lakóhelyén.

[20]Végnapján elszörnyednek a nyugaton lakók, és iszonyat fogja el a keleten lakókat.

[21]Bizony, így jár az álnokok hajléka, annak lakóhelye, aki nem akar Istenről tudni.

Jób 19

Jób ötödik válasza: Elhagyták az emberek

[1]Akkor megszólalt Jób, és ezt mondta:

[2]Meddig kínozzátok még lelkemet, és zúztok-tiportok szavaitokkal?

[3]Már tízszer is gyaláztatok engem. Nem szégyellitek, hogy így gyötörtök?

[4]Ha valóban tévedtem is, énrajtam marad a tévedésem.

[5]Ha valóban fölém akartok kerekedni, és rám akarjátok bizonyítani a gyalázatot,

[6]akkor pedig tudjátok meg, hogy Isten nyomorított meg, és ő kerített hálójába engem.

7 Eis que clamo: violência! Mas não sou ouvido; grito: socorro! Porém não há justiça.
8 O meu caminho ele fechou, e não posso passar; e nas minhas veredas pôs trevas.
9 Da minha honra me despojou e tirou-me da cabeça a coroa.
10 Arruinou-me de todos os lados, e eu me vou; e arrancou-me a esperança, como a uma árvore.
11 Inflamou contra mim a sua ira e me tem na conta de seu adversário.
12 Juntas vieram as suas tropas, prepararam contra mim o seu caminho e se acamparam ao redor da minha tenda.
13 Pôs longe de mim a meus irmãos, e os que me conhecem, como estranhos, se apartaram de mim.
14 Os meus parentes me desampararam, e os meus conhecidos se esqueceram de mim.
15 Os que se abrigam na minha casa e as minhas servas me têm por estranho, e vim a ser estrangeiro aos seus olhos.
16 Chamo o meu criado, e ele não me responde; tenho de suplicar-lhe, eu mesmo.
17 O meu hálito é intolerável à minha mulher, e pelo mau cheiro sou repugnante aos filhos de minha mãe.
18 Até as crianças me desprezam, e, querendo eu levantar-me, zombam de mim.

7Ha erőszak miatt kiáltozom, nem kapok választ. Segítségért kiáltok, de nem véd a törvény.
8Eltorlaszolta utamat, nem mehetek tovább, sötétbe burkolta ösvényeimet.
9Dicsőségemtől megfosztott, levette fejemről a koronát.
10Letördelt körös-körül, elpusztulok; kitépte reménységemet, mint valami fát.
11Fellángolt ellenem haragja, és ellenségének tekintett engem.
12Együtt támadtak csapatai, utat törtek ellenem, tábort vertek sátram körül.
13Rokonaimat eltávolította mellőlem, ismerőseim egészen elidegenedtek tőlem.
14Szomszédaim elhagytak, ismerőseim elfelejtettek.
15A házamban élők és szolgálóleányaim idegennek tartanak, rám sem ismernek többé.
16Szolgámnak kiáltok, de nem válaszol, még ha könyörgök is neki.
17Feleségem undorodik leheletemtől, testvéreim iszonyodnak tőlem.
18Még a kisgyermekek is megvetnek, kicsúfolnak, ahogy föltápászkodom.

[19] Todos os meus amigos íntimos me abominam, e até os que eu amava se tornaram contra mim.
[20] Os meus ossos se apegam à minha pele e à minha carne, e salvei-me só com a pele dos meus dentes.

[21] Compadecei-vos de mim, amigos meus, compadecei-vos de mim, porque a mão de Deus me atingiu.
[22] Por que me perseguis como Deus me persegue e não cessais de devorar a minha carne?
[23] Quem me dera fossem agora escritas as minhas palavras! Quem me dera fossem gravadas em livro!
[24] Que, com pena de ferro e com chumbo, para sempre fossem esculpidas na rocha!
[25] Porque eu sei que o meu Redentor vive e por fim se levantará sobre a terra.
[26] Depois, revestido este meu corpo da minha pele, em minha carne verei a Deus.
[27] Vê-lo-ei por mim mesmo, os meus olhos o verão, e não outros; de saudade me desfalece o coração dentro de mim.
[28] Se disserdes: Como o perseguiremos? E: A causa deste mal se acha nele,
[29] temei, pois, a espada, porque tais acusações merecem o seu furor, para saberdes que há um juízo.

Jó 20

Zofar descreve as calamidades dos perversos

[1] Então, respondeu Zofar, o naamatita:

[19]Utál minden bizalmas barátom. Akiket szerettem, ellenem fordultak.

[20]Bőröm és húsom a csontomhoz tapad, csak a fogam húsa maradt meg.

Jób a halála után remél elégtételt

[21]Könyörüljetek, könyörüljetek rajtam, barátaim, mert Isten keze vert meg engem!

[22]Miért üldöztök, mint az Isten, miért nem unjátok még a marcangolást?

[23]Bárcsak leírnák szavaimat, bárcsak följegyeznék egy könyvbe,

[24]vas íróvesszővel és ólommal minden időkre kősziklába vésnék!

[25]Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött,

[26]s ha ez a bőröm szertefoszlik is, testem nélkül is meglátom az Istent.

[27]Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem valaki más, bár veséim is megemésztetnek.

[28]Ha ezt kérdezitek: Mivel kényszerítsük őt, hogy megtaláljuk bajának a gyökerét,

[29]akkor rettegjetek a fegyvertől! Mert a harag fegyveres büntetést szül, hogy megtudjátok, van ítélőbíró.

Jób 20

Cófár második beszéde: A gonoszok jóléte mulandó

[1]Megszólalt a naamái Cófár, és ezt mondta:

[2] Visto que os meus pensamentos me impõem resposta, eu me apresso.

[3] Eu ouvi a repreensão, que me envergonha, mas o meu espírito me obriga a responder segundo o meu entendimento.

[4] Porventura, não sabes tu que desde todos os tempos, desde que o homem foi posto sobre a terra,

[5] o júbilo dos perversos é breve, e a alegria dos ímpios, momentânea?

[6] Ainda que a sua presunção remonte aos céus, e a sua cabeça atinja as nuvens,

[7] como o seu próprio esterco, apodrecerá para sempre; e os que o conheceram dirão: Onde está?

[8] Voará como um sonho e não será achado, será afugentado como uma visão da noite.

[9] Os olhos que o viram jamais o verão, e o seu lugar não o verá outra vez.

[10] Os seus filhos procurarão aplacar aos pobres, e as suas mãos lhes restaurarão os seus bens.

[11] Ainda que os seus ossos estejam cheios do vigor da sua juventude, esse vigor se deitará com ele no pó.

[12] Ainda que o mal lhe seja doce na boca, e ele o esconda debaixo da língua,

[13] e o saboreie, e o não deixe; antes, o retenha no seu paladar,

[14] contudo, a sua comida se transformará nas suas entranhas; fel de áspides será no seu interior.

[15] Engoliu riquezas, mas vomitá-las-á; do seu ventre Deus as lançará.

[2]Azért kényszerít ingerültségem feleletre, s amiatt van nyugtalanság bennem,

[3]mert megszégyenítő kioktatást hallok. De értelmes lelkem megadja a választ.

[4]Tudod-e azt, hogy ősidőktől fogva, amióta csak ember került a földre,

[5]a bűnösök vigadozása nem tarthat sokáig, és az elvetemültek öröme csak egy pillanat?

[6]Ha az égig nőne is büszkesége, és a felleget érné is feje,

[7]semmivé lesz örökre, mint a ganéj, és akik látták, majd ezt kérdik: Hová lett?

[8]Elrepül, mint az álom, és nem találják. Eltűnik, mint az éjszakai látomás.

[9]Nem ragyog már rá senkinek a szeme, lakóhelyén többé nem törődnek vele.

[10]Fiai a nincstelenek kedvében járnak, mert megszerzett vagyonát vissza kell szolgáltatnia.

[11]Ha ifjúi erőtől duzzadtak is tagjai, az vele együtt a porba hanyatlik.

[12]Ha édes szájában a gonoszság, és nyelvével szopogatja azt,

[13]ha sajnálja lenyelni, és ínyénél tartogatja,

[14]eledele átváltozik gyomrában, viperaméreggé lesz benne.

[15]Gazdagságot nyelt, de kihányja, hasából is kihajtja az Isten.

[16] Veneno de áspides sorveu; língua de víbora o matará.
[17] Não se deliciará com a vista dos ribeiros e dos rios transbordantes de mel e de leite.
[18] Devolverá o fruto do seu trabalho e não o engolirá; do lucro de sua barganha não tirará prazer nenhum.

[19] Oprimiu e desamparou os pobres, roubou casas que não edificou.

[20] Por não haver limites à sua cobiça, não chegará a salvar as coisas por ele desejadas.
[21] Nada escapou à sua cobiça insaciável, pelo que a sua prosperidade não durará.
[22] Na plenitude da sua abastança, ver-se-á angustiado; toda a força da miséria virá sobre ele.
[23] Para encher a sua barriga, Deus mandará sobre ele o furor da sua ira, que, por alimento, mandará chover sobre ele.
[24] Se fugir das armas de ferro, o arco de bronze o traspassará.
[25] Ele arranca das suas costas a flecha, e esta vem resplandecente do seu fel; e haverá assombro sobre ele.
[26] Todas as calamidades serão reservadas contra os seus tesouros; fogo não assoprado o consumirá, fogo que se apascentará do que ficar na sua tenda.
[27] Os céus lhe manifestarão a sua iniqüidade; e a terra se levantará contra ele.

[16]Vipera mérgét szívja, áspiskígyó marása gyilkolja meg,
[17]hogy ne gyönyörködjék a folyóvizekben, a tejjel és mézzel folyó patakokban.
[18]Vissza kell hogy adja, amit felhalmozott, nem élvezheti, felvásárolt vagyonának sem tud majd örülni.
[19]Hiszen tönkretette, cserbenhagyta a nincsteleneket. Házat rabolt, de nem építheti majd tovább.

[20]Mivel gyomra nem tudta, mi az elég, értékeit nem mentheti meg.

[21]Falánksága semmit sem hagyott meg, ezért nem lesz tartós a jóléte.
[22]Bár nagy bőségben él, szorult helyzetbe jut, egyszerre sújt le rá az összes nyomorúság.
[23]Amikor meg akarja tölteni a hasát, rábocsátja izzó haragját, záporként hullatja rá evés közben.
[24]Amikor vasfegyver elől menekül, ércíjjal lövik át.

[25]Kirántja, és kijön a hátából, csillogó nyíl az epéjéből. Rémület fogja el.

[26]Sűrű sötétség lesz az osztályrésze, tűz emészti meg, amit nem ember szított. Aki sátrában megmaradt, azt is veszedelem éri.

[27]Leleplezi bűnét az ég, és ellene támad a föld.

[28] As riquezas de sua casa serão transportadas; como água serão derramadas no dia da ira de Deus.

[29] Tal é, da parte de Deus, a sorte do homem perverso, tal a herança decretada por Deus.

[28]Házának jövedelmét elhurcolják, szétfolyik Isten haragja napján.

[29]Ezt kapja a bűnös ember osztályrészül az Istentől, ezt örökli beszédéért Istentől.

Jó 21

Jó descreve a prosperidade dos perversos

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ouvi atentamente as minhas razões, e já isso me será a vossa consolação.

[3] Tolerai-me, e eu falarei; e, havendo eu falado, podereis zombar.

[4] Acaso, é do homem que eu me queixo? Não tenho motivo de me impacientar?

[5] Olhai para mim e pasmai; e ponde a mão sobre a boca;

[6] porque só de pensar nisso me perturbo, e um calafrio se apodera de toda a minha carne.

[7] Como é, pois, que vivem os perversos, envelhecem e ainda se tornam mais poderosos?

[8] Seus filhos se estabelecem na sua presença; e os seus descendentes, ante seus olhos.

[9] As suas casas têm paz, sem temor, e a vara de Deus não os fustiga.

[10] O seu touro gera e não falha, suas novilhas têm a cria e não abortam.

[11] Deixam correr suas crianças, como a um rebanho, e seus filhos saltam de alegria;

Jób 21

Jób hatodik válasza: A gonoszokat utoléri a büntetés

[1]Akkor megszólalt Jób, és ezt mondta:

[2]Hallgassátok meg figyelmesen szavamat, ezzel vigasztaljatok!

[3]Tűrjétek el, ha én is beszélek, s miután beszéltem, majd gúnyolódhattok.

[4]Hiszen nem emberek miatt panaszkodom, nem ok nélkül türelmetlenkedem!

[5]Forduljatok felém, szörnyedjetek el, és tegyétek kezeteket a szátokra!

[6]Ha csak rágondolok is, megrémülök, és reszketés fogja el testemet.

[7]Miért maradhatnak életben a bűnösök? Magas kort érnek el, sőt meg is gazdagodnak.

[8]Utódaik előttük jutnak jómódba, sarjadékaik szemük láttára.

[9]Házukban béke van, nem kell rettegniük, nincs rajtuk Isten vesszeje.

[10]Bikája hág, és nem hiába, tehene ellik, és nem vetél el.

[11]Kieresztik kisfiaikat, mint a juhokat, és ugrándoznak gyermekeik.

[12] cantam com tamboril e harpa e alegram-se ao som da flauta.

[13] Passam eles os seus dias em prosperidade e em paz descem à sepultura.

[14] E são estes os que disseram a Deus: Retira-te de nós! Não desejamos conhecer os teus caminhos.

[15] Que é o Todo-Poderoso, para que nós o sirvamos? E que nos aproveitará que lhe façamos orações?

[16] Vede, porém, que não provém deles a sua prosperidade; longe de mim o conselho dos perversos!

[17] Quantas vezes sucede que se apaga a lâmpada dos perversos? Quantas vezes lhes sobrevém a destruição? Quantas vezes Deus na sua ira lhes reparte dores?

[18] Quantas vezes são como a palha diante do vento e como a pragana arrebatada pelo remoinho?

[19] Deus, dizeis vós, guarda a iniqüidade do perverso para seus filhos. Mas é a ele que deveria Deus dar o pago, para que o sinta.

[20] Seus próprios olhos devem ver a sua ruína, e ele, beber do furor do Todo-Poderoso.

[21] Porque depois de morto, cortado já o número dos seus meses, que interessa a ele a sua casa?

[22] Acaso, alguém ensinará ciência a Deus, a ele que julga os que estão nos céus?

[23] Um morre em pleno vigor, despreocupado e tranqüilo,

[12]Dob és citera mellett énekelnek, és síp hangjánál örvendeznek.

[13]Jólétben töltik napjaikat, és csendesen szállnak le a holtak hazájába.

[14]Azt mondták Istennek: Távozz tőlünk, nem akarunk tudni utaidról!

[15]Mert kicsoda a Mindenható, hogy szolgáljuk, és mi hasznunk abból, ha hozzá folyamodunk?

[16]Pedig jólétük nincs a kezükben. A bűnös tanácsoktól távol tartom magam!

[17]Ugyan, hányszor alszik ki a bűnösök mécsese, hányszor éri veszedelem őket, és oszt nekik pusztulást az Isten haragja,

[18]vagy lesznek olyanok, mint a szél hordta törek, és mint a polyva, melyet elragadott a forgószél?!

[19]Vagy fiainak tartogatja a veszedelmet Isten? Neki fizessen meg, hogy ő maga érezze!

[20]Lássa meg saját szemével romlását, és igya ő a Mindenható izzó haragját!

[21]Mert mit törődik azzal, mi lesz majd utána a háza népével, ha leteltek hónapjai?

[22]Senki se oktassa az Istent, hiszen a magasság lakói fölött is ő ítélkezik!?

[23]De hiszen meghal az egyik ereje teljében, minden gondtól mentesen, boldogan,

[24] com seus baldes cheios de leite e fresca a medula dos seus ossos.
[25] Outro, ao contrário, morre na amargura do seu coração, não havendo provado do bem.
[26] Juntamente jazem no pó, onde os vermes os cobrem.
[27] Vede que conheço os vossos pensamentos e os injustos desígnios com que me tratais.
[28] Porque direis: Onde está a casa do príncipe, e onde, a tenda em que morava o perverso?
[29] Porventura, não tendes interrogado os que viajam? E não considerastes as suas declarações,
[30] que o mau é poupado no dia da calamidade, é socorrido no dia do furor?
[31] Quem lhe lançará em rosto o seu proceder? Quem lhe dará o pago do que faz?
[32] Finalmente, é levado à sepultura, e sobre o seu túmulo se faz vigilância.
[33] Os torrões do vale lhe são leves, todos os homens o seguem, assim como não têm número os que foram adiante dele.
[34] Como, pois, me consolais em vão? Das vossas respostas só resta falsidade.

Jó 22

Elifaz acusa a Jó de grandes pecados

[1] Então, respondeu Elifaz, o temanita:

[24]lágyéka csupa háj, csontjaiban zsíros a velő,
[25]a másik pedig meghal keserű lélekkel, mert nem élvezhetett semmi jót;
[26]egyformán a porba kell feküdniük, és ellepik őket a férgek.
[27]Látjátok, ismerem gondolataitokat, és az ellenem szőtt fondorlatokat.
[28]Mert azt kérdezitek: „Hol van az előkelők háza, hol van a sátor, ahol a bűnösök laknak?”
[29]Hát nem kérdeztétek meg azokat, akik utazni szoktak, és nem ismeritek intéseiket,
[30]hogy a veszedelem napját távol tartja Isten a gonosztól, és a harag napja elkerüli őt?
[31]Ki veti szemére dolgait, ki fizet meg neki tetteiért?
[32]Kikísérik őt a temetőbe, sírhalmát körülállják.
[33]Édesek neki a sírgödör hantjai, hisz sok ember vonult ki utána, meg előtte is számtalan.
[34]Miért akartok hát hiábavalósággal vigasztalni engem? Válaszaitok magva színtiszta hazugság.

Jób 22

Elifáz harmadik beszéde: Jób megérdemelte büntetését

[1]Megszólalt a témáni Elifáz, és ezt mondta:

[2] Porventura, será o homem de algum proveito a Deus? Antes, o sábio é só útil a si mesmo.

[3] Ou tem o Todo-Poderoso interesse em que sejas justo ou algum lucro em que faças perfeitos os teus caminhos?

[4] Ou te repreende pelo teu temor de Deus ou entra contra ti em juízo?

[5] Porventura, não é grande a tua malícia, e sem termo, as tuas iniqüidades?

[6] Porque sem causa tomaste penhores a teu irmão e aos seminus despojaste das suas roupas.

[7] Não deste água a beber ao cansado e ao faminto retiveste o pão.

[8] Ao braço forte pertencia a terra, e só os homens favorecidos habitavam nela.

[9] As viúvas despediste de mãos vazias, e os braços dos órfãos foram quebrados.

[10] Por isso, estás cercado de laços, e repentino pavor te conturba

[11] ou trevas, em que nada vês; e águas transbordantes te cobrem.

[12] Porventura, não está Deus nas alturas do céu? Olha para as estrelas mais altas. Que altura!

[13] E dizes: Que sabe Deus? Acaso, poderá ele julgar através de densa escuridão?

[14] Grossas nuvens o encobrem, de modo que não pode ver; ele passeia pela abóbada do céu.

[15] Queres seguir a rota antiga, que os homens iníquos pisaram?

[16] Estes foram arrebatados antes do tempo; o seu fundamento, uma torrente o arrasta.

[2]Használhat-e az ember Istennek? Hiszen csak önmagának használ az okos.

[3]Mi öröme telik a Mindenhatónak abban, hogy te igaz vagy? Van-e haszna abból, hogy te feddhetetlenül élsz?

[4]Talán azért fenyít téged, mert féled őt, ezért száll perbe veled?

[5]Bizony sok gonoszságod van, és bűneidnek se vége, se hossza!

[6]Hiszen ok nélkül vettél embertársaidtól zálogot, és meztelenre vetkőztetted őket.

[7]A szomjazónak nem adtál vizet, az éhezőtől megtagadtad a kenyeret.

[8]A hatalmaskodóé az ország, a kiváltságosok laknak benne.

[9]Az özvegyeket üres kézzel bocsátottad el, az árvák karjait összetörted.

[10]Ezért vannak körülötted csapdák, és hirtelen rémület száll rád.

[11]Sötétség lep meg, amelyben nem látsz; vízáradat borít el.

[12]Mennyei magasságban van az Isten! Nézd, milyen magasan ragyognak a csillagok!

[13]És te azt kérdezted: „Mit tudhat az Isten? A sötét felhő mögül tehet-e igazságot?

[14]Sűrű felhők takarják el őt, nem lát, és csak az ég peremén járkál."

[15]Az ősidők ösvényét akarod követni, amelyet álnok emberek tapostak,

[16]akik időnap előtt ragadtattak el, és alapjukat elmosta az ár?

[17] Diziam a Deus: Retira-te de nós. E: Que pode fazer-nos o Todo-Poderoso?

[18] Contudo, ele enchera de bens as suas casas. Longe de mim o conselho dos perversos!

[19] Os justos o vêem e se alegram, e o inocente escarnece deles,

[20] dizendo: Na verdade, os nossos adversários foram destruídos, e o fogo consumiu o resto deles.

[21] Reconcilia-te, pois, com ele e tem paz, e assim te sobrevirá o bem.

[22] Aceita, peço-te, a instrução que profere e põe as suas palavras no teu coração.

[23] Se te converteres ao Todo-Poderoso, serás restabelecido; se afastares a injustiça da tua tenda

[24] e deitares ao pó o teu ouro e o ouro de Ofir entre pedras dos ribeiros,

[25] então, o Todo-Poderoso será o teu ouro e a tua prata escolhida.

[26] Deleitar-te-ás, pois, no Todo-Poderoso e levantarás o rosto para Deus.

[27] Orarás a ele, e ele te ouvirá; e pagarás os teus votos.

[28] Se projetas alguma coisa, ela te sairá bem, e a luz brilhará em teus caminhos.

[29] Se estes descem, então, dirás: Para cima! E Deus salvará o humilde

[30] e livrará até ao que não é inocente; sim, será libertado, graças à pureza de tuas mãos.

[17]Azt mondták Istennek: „Távozz tőlünk! Mit tehet értünk a Mindenható?”,

[18]hisz házukat javaival töltötte meg. – A bűnösök e gondolata távol legyen tőlem! –

[19]Ám meglátják majd az igazak, és örülnek, az ártatlan pedig így fogja kigúnyolni őket:

[20]Bizony, kiirtották ellenségeinket, tűz emészti meg még maradékukat is!

Jóbnak meg kell térnie

[21]Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz.

[22]Fogadd el szájából a tanítást, és szívleld meg mondásait!

[23]Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, felépülsz. Ha eltávolítod az álnokságot sátradból,

[24]porba dobod az aranyat, patakkövek közé az ófíri aranyat,

[25]akkor a Mindenható lesz az aranyad és színtiszta ezüstöd.

[26]Akkor majd megleled örömöd a Mindenhatóban, és arcodat Istenhez emeled.

[27]Ha könyörögsz hozzá, meghallgat, te pedig teljesíted fogadalmaidat.

[28]Amit eltervezel, sikerülni fog, világosság ragyogja be utadat.

[29]Ha megaláztak, mondd ki, hogy gőgös voltál, mert azon segít Isten, aki lesüti a szemét.

[30]Még azt is megmenti, aki nem ártatlan: Ha tiszta lesz a kezed, megmenekülsz.

Jó 23

Jó deseja apresentar-se perante Deus

[1] Respondeu, porém, Jó:

[2] Ainda hoje a minha queixa é de um revoltado, apesar de a minha mão reprimir o meu gemido.

[3] Ah! Se eu soubesse onde o poderia achar! Então, me chegaria ao seu tribunal.

[4] Exporia ante ele a minha causa, encheria a minha boca de argumentos.

[5] Saberia as palavras que ele me respondesse e entenderia o que me dissesse.

[6] Acaso, segundo a grandeza de seu poder, contenderia comigo? Não; antes, me atenderia.

[7] Ali, o homem reto pleitearia com ele, e eu me livraria para sempre do meu juiz.

[8] Eis que, se me adianto, ali não está; se torno para trás, não o percebo.

[9] Se opera à esquerda, não o vejo; esconde-se à direita, e não o diviso.

[10] Mas ele sabe o meu caminho; se ele me provasse, sairia eu como o ouro.

[11] Os meus pés seguiram as suas pisadas; guardei o seu caminho e não me desviei dele.

[12] Do mandamento de seus lábios nunca me apartei, escondi no meu íntimo as palavras da sua boca.

[13] Mas, se ele resolveu alguma coisa, quem o pode dissuadir? O que ele deseja, isso fará.

Jób 23

Jób hetedik válasza: Bízik Isten igazságos ítéletében

[1]Ekkor megszólalt Jób, és ezt mondta:

[2]Most is csak lázongás, ha panaszkodom, kezemmel kell elfojtanom sóhajtásomat.

[3]Bár tudnám, hogy hol találom Istent! Elmennék a trónusáig,

[4]eléje terjeszteném ügyemet, tele lenne szám szemrehányással,

[5]hogy megtudjam, milyen szavakkal válaszol, és hogy megértsem, mit is mond nekem:

[6]teljes erővel perel-e majd velem, vagy meghallgat figyelmesen?

[7]Becsületes emberként vitatkoznék vele, és végleg fölmentene engem a bírám.

[8]De ha kelet felé megyek, nincsen ott, ha nyugat felé, nem veszem észre.

[9]Ha északon működik, nem látom, ha délre fordul, ott sem láthatom.

[10]De ő tudja, milyen úton járok: ha megvizsgál, kiderül, hogy arany vagyok.

[11]Szorosan járok a nyomában, az ő útján maradok, nem térek le róla.

[12]Ajkának parancsából nem engedek, keblembe zártam szája mondásait.

[13]De ő hajthatatlan – ki is téríthetné el a szándékától? Véghezviszi, amit lelke kíván.

[14] Pois ele cumprirá o que está ordenado a meu respeito e muitas coisas como estas ainda tem consigo.
[15] Por isso, me perturbo perante ele; e, quando o considero, temo-o.
[16] Deus é quem me fez desmaiar o coração, e o Todo-Poderoso, quem me perturbou,
[17] porque não estou desfalecido por causa das trevas, nem porque a escuridão cobre o meu rosto.

[14]Bizony, beteljesíti, amit kiszabott rám. Ilyesfélét gyakran szokott tenni.
[15]Ezért rémület fog el színe előtt, ha csak rágondolok is, megrettenek tőle.
[16]Mert Isten csüggesztette el a szívemet, a Mindenható rémített meg engem.
[17]Mert nem a sötétség miatt kell elnémulnom, nem az arcomat borító sűrű homály miatt.

Jó 24

Jó contesta que os perversos muitas vezes não são castigados

[1] Por que o Todo-Poderoso não designa tempos de julgamento? E por que os que o conhecem não vêem tais dias?
[2] Há os que removem os limites, roubam os rebanhos e os apascentam.
[3] Levam do órfão o jumento, da viúva, tomam-lhe o boi.
[4] Desviam do caminho aos necessitados, e os pobres da terra todos têm de esconder-se.
[5] Como asnos monteses no deserto, saem estes para o seu mister, à procura de presa no campo aberto, como pão para eles e seus filhos.
[6] No campo segam o pasto do perverso e lhe rabiscam a vinha.
[7] Passam a noite nus por falta de roupa e não têm cobertas contra o frio.
[8] Pelas chuvas das montanhas são molhados e, não tendo refúgio, abraçam-se com as rochas.

Jób 24

A gonosz emberek vétkei

[1]Miért nincsenek a Mindenhatónál ítéletre fenntartott idők, miért nem láthatják ítéletének napjait, akik őt ismerik?
[2]Elmozdítják a határokat, nyájakat rabolnak el, és azt legeltetik.
[3]Az árvák szamarát elhajtják, az özvegyek ökrét zálogul elveszik.
[4]Lekergetik az útról a szegényeket, minden elesettnek meg kell lapulnia az országban.
[5]Úgy élnek, mint vadszamarak a pusztában: kimennek, hogy munkájukkal harapnivalót keressenek, mert a pusztaság ad kenyeret gyermekeinek.
[6]A bűnösök mezejéről szereznek takarmányt, és az ő szőlőjükben szedegetnek.
[7]Mezítelenül hálnak, ruhátlanul, még hidegben sincs takarójuk.
[8]Zivatar áztatja őket a hegyekben, a sziklához lapulnak, mert nincs más menedékük.

[9] Orfãozinhos são arrancados ao peito, e dos pobres se toma penhor;
[10] de modo que estes andam nus, sem roupa, e, famintos, arrastam os molhos.
[11] Entre os muros desses perversos espremem o azeite, pisam-lhes o lagar; contudo, padecem sede.
[12] Desde as cidades gemem os homens, e a alma dos feridos clama; e, contudo, Deus não tem isso por anormal.
[13] Os perversos são inimigos da luz, não conhecem os seus caminhos, nem permanecem nas suas veredas.
[14] De madrugada se levanta o homicida, mata ao pobre e ao necessitado, e de noite se torna ladrão.
[15] Aguardam o crepúsculo os olhos do adúltero; este diz consigo: Ninguém me reconhecerá; e cobre o rosto.
[16] Nas trevas minam as casas, de dia se conservam encerrados, nada querem com a luz.
[17] Pois a manhã para todos eles é como sombra de morte; mas os terrores da noite lhes são familiares.

[18] Vós dizeis: Os perversos são levados rapidamente na superfície das águas; maldita é a porção dos tais na terra; já não andam pelo caminho das vinhas.
[19] A secura e o calor desfazem as águas da neve; assim faz a sepultura aos que pecaram.

[20] A mãe se esquecerá deles, os vermes os comerão gostosamente; nunca mais

[9]Letépik az emlőről az árvát, és a szegény csecsemőjét elviszik zálogul.
[10]Meztelenül járnak, ruhátlanul, és éhezve hordják a kévét.

[11]Mások házában ütnek olajat, taposnak a borsajtókban, mégis szomjaznak.
[12]A városban haldoklók nyögnek, megsebzettek kiáltanak segítségért, de Isten nem törődik ezzel.
[13]Vannak, akik a világosság ellenségei lettek, nem ismerik útjait, nem maradnak ösvényein.
[14]Virradat előtt kel föl a gyilkos, hogy megölje az elesettet és a szegényt, a tolvaj pedig éjjel.
[15]A házasságtörő szeme az alkonyatot lesi: Senki szeme ne vegyen észre – gondolja, és lepellel takarja el arcát.
[16]Sötétben törnek be a házakba, nappal bezárkóznak, nem akarnak tudni a világosságról.
[17]Mert mindnyájuknak a sűrű sötétség a reggelük, hiszen megszokták a rémítő, sűrű sötétséget.

Jön a méltó büntetés

[18]Gyorsan eltűnnek a víz színén, birtokuk átkozott lesz az országban, nem tér be többé a szőlőskertekbe.

[19]Szárazság és hőség elnyeli a hó levét, a holtak hazája pedig azokat, akik vétkeztek.
[20]Még az anyaméh is elfelejti őt, férgek csemegéje lesz. Senki sem emlékszik rá többé, összetörik az álnokság, mint a fa.

haverá lembrança deles; como árvore será quebrado o injusto,

[21] aquele que devora a estéril que não tem filhos e não faz o bem à viúva.

[22] Não! Pelo contrário, Deus por sua força prolonga os dias dos valentes; vêem-se eles de pé quando desesperavam da vida.

[23] Ele lhes dá descanso, e nisso se estribam; os olhos de Deus estão nos caminhos deles.

[24] São exaltados por breve tempo; depois, passam, colhidos como todos os mais; são cortados como as pontas das espigas.

[25] Se não é assim, quem me desmentirá e anulará as minhas razões?

[21]Mert bántalmazza a meddőt, aki nem szült, és az özveggyel nem tesz jót.

[22]Isten ereje megnyújtja a hatalmasnak idejét; de bár még áll, nem bízhat életében.

[23]Biztonságot ad neki és támaszt, de szemmel tartja útjait.

[24]Fölemelkednek, de egy kis idő múlva nincsenek, alászállnak, elenyésznek, mint bárki más, levágják őket, mint a kalászokat.

[25]Nem így van-e? Ki hazudtolhatna meg, ki tehetné semmivé szavamat?

Jó 25

Bildade nega que o homem possa justificar-se diante de Deus

[1] Então, respondeu Bildade, o suíta:

[2] A Deus pertence o domínio e o poder; ele faz reinar a paz nas alturas celestes.

[3] Acaso, têm número os seus exércitos? E sobre quem não se levanta a sua luz?

[4] Como, pois, seria justo o homem perante Deus, e como seria puro aquele que nasce de mulher?

[5] Eis que até a lua não tem brilho, e as estrelas não são puras aos olhos dele.

[6] Quanto menos o homem, que é gusano, e o filho do homem, que é verme!

Jób 25

Bildád harmadik beszéde: Isten előtt senki sem igaz

[1]Megszólalt a súahi Bildád, és ezt mondta:

[2]Istené a hatalom és a rettegés, ő szerez békességet fenn a magasságban.

[3]Csapatait nem lehet megszámolni; kire ne ragyogna világossága?

[4]Hogyan lehetne Isten előtt igaz a halandó, hogyan lehetne tiszta, ki asszonytól született?

[5]Nézd a holdat: még az sem elég ragyogó, szemében még a csillagok sem fényesek.

[6]Hát még a halandó, ez a féreg, és az ember fia, ez a pondró?

Jó 26

Jó afirma a soberania de Deus

[1] Jó, porém, respondeu:

Jób 26

Jób nyolcadik válasza: Dicsőíti Isten hatalmát

[1]Ekkor Jób megszólalt, és ezt mondta:

[2] Como sabes ajudar ao que não tem força e prestar socorro ao braço que não tem vigor!
[3] Como sabes aconselhar ao que não tem sabedoria e revelar plenitude de verdadeiro conhecimento!
[4] Com a ajuda de quem proferes tais palavras? E de quem é o espírito que fala em ti?
[5] A alma dos mortos treme debaixo das águas com seus habitantes.
[6] O além está desnudo perante ele, e não há coberta para o abismo.
[7] Ele estende o norte sobre o vazio e faz pairar a terra sobre o nada.
[8] Prende as águas em densas nuvens, e as nuvens não se rasgam debaixo delas.
[9] Encobre a face do seu trono e sobre ele estende a sua nuvem.
[10] Traçou um círculo à superfície das águas, até aos confins da luz e das trevas.
[11] As colunas do céu tremem e se espantam da sua ameaça.
[12] Com a sua força fende o mar e com o seu entendimento abate o adversário.
[13] Pelo seu sopro aclara os céus, a sua mão fere o dragão veloz.
[14] Eis que isto são apenas as orlas dos seus caminhos! Que leve sussurro temos ouvido dele! Mas o trovão do seu poder, quem o entenderá?

Jó 27

Jó descreve a sorte dos perversos

[1] Prosseguindo Jó em seu discurso, disse:

[2]Segítettél-e az erőtlennek, támogattad-e a tehetetlen karját?
[3]Adtál-e tanácsot az oktalannak, hasznos volt-e sok tanításod?
[4]Ki által mondtad el szavaidat, kinek a lelke beszélt belőled?
[5]Megremegnek az árnyak, amelyek a vizek alatt nyugszanak.
[6]A holtak hazája leplezetlen Isten előtt, nincs eltakarva az enyészet helye.
[7]Ő terítette északot a kietlenség fölé, függesztette ki a földet a semmiség fölött.
[8]Fellegekbe zárta a vizeket, nem hasad meg a felhő alattuk.
[9]Eltakarta trónusát, felhőt terjesztett ki fölötte.
[10]Határt szabott a vizeknek, ott, ahol a világosság találkozik a sötétséggel.
[11]Az egek oszlopai meginognak, és megrendülnek fenyegetésétől.
[12]Erejével fölriasztotta a tengert, értelmével szétzúzta Rahabot.
[13]Leheletétől kiderült az ég, kezével átdöfte a gyors kígyót.
[14]Pedig ez csak a szegélye útjának, s milyen halk az a szó, amit meghallunk belőle! Ki tudná hát felfogni hatalmas tetteinek mennydörgő szavát?!

Jób 27

Jób befejező beszédei: Védi ártatlanságát

[1]Jób folytatta beszédét, és ezt mondta:

[2] Tão certo como vive Deus, que me tirou o direito, e o Todo-Poderoso, que amargurou a minha alma,
[3] enquanto em mim estiver a minha vida, e o sopro de Deus nos meus narizes,
[4] nunca os meus lábios falarão injustiça, nem a minha língua pronunciará engano.
[5] Longe de mim que eu vos dê razão! Até que eu expire, nunca afastarei de mim a minha integridade.
[6] À minha justiça me apegarei e não a largarei; não me reprova a minha consciência por qualquer dia da minha vida.
[7] Seja como o perverso o meu inimigo, e o que se levantar contra mim, como o injusto.
[8] Porque qual será a esperança do ímpio, quando lhe for cortada a vida, quando Deus lhe arrancar a alma?
[9] Acaso, ouvirá Deus o seu clamor, em lhe sobrevindo a tribulação?
[10] Deleitar-se-á o perverso no Todo-Poderoso e invocará a Deus em todo o tempo?

[11] Ensinar-vos-ei o que encerra a mão de Deus e não vos ocultarei o que está com o Todo-Poderoso.
[12] Eis que todos vós já vistes isso; por que, pois, alimentais vãs noções?
[13] Eis qual será da parte de Deus a porção do perverso e a herança que os opressores receberão do Todo-Poderoso:

[2]Az élő Istenre mondom, aki megfosztott igazamtól, és a Mindenhatóra, aki megkeserítette lelkemet,
[3]hogy amíg csak lélegzem, és Isten lehelete van bennem,
[4]nem szól ajkam álnokságot, nem mond nyelvem hamisságot.
[5]Távol legyen tőlem, hogy igazat adjak nektek! Míg csak meg nem halok, nem engedek feddhetetlenségemből.
[6]Igazamhoz ragaszkodom, nem hagyom, egyetlen napomért sem bánt a lelkiismeret.
[7]Úgy járjon ellenségem, mint a bűnös ember, és aki ellenem támad, mint az álnok.
[8]Mert van-e reménye az elvetemültnek, ha véget vet neki Isten, és számon kéri tőle életét?
[9]Meghallgatja-e Isten a kiáltását, amikor végszükségbe kerül?
[10]Lelheti-e örömét a Mindenhatóban? Segítségül hívhatja-e bármikor az Istent?

A gonoszok sorsa rosszra fordul

[11]Hadd tanítsalak benneteket Isten hatalmáról! Nem titkolom el, mi a Mindenható terve.
[12]Hiszen mindnyájan látjátok! Miért beszéltek hát hiábavalóságot?
[13]Ez jut a bűnös embernek Istentől, ilyen örökséget kapnak az erőszakoskodók a Mindenhatótól:

[14] Se os seus filhos se multiplicarem, será para a espada, e a sua prole não se fartará de pão.
[15] Os que ficarem dela, a peste os enterrará, e as suas viúvas não chorarão.
[16] Se o perverso amontoar prata como pó e acumular vestes como barro,
[17] ele os acumulará, mas o justo é que os vestirá, e o inocente repartirá a prata.
[18] Ele edifica a sua casa como a da traça e como a choça que o vigia constrói.
[19] Rico se deita com a sua riqueza, abre os seus olhos e já não a vê.
[20] Pavores se apoderam dele como inundação, de noite a tempestade o arrebata.
[21] O vento oriental o leva, e ele se vai; varre-o com ímpeto do seu lugar.
[22] Deus lança isto sobre ele e não o poupa, a ele que procura fugir precipitadamente da sua mão;
[23] à sua queda lhe batem palmas, à saída o apupam com assobios.

Jó 28

O homem apropria-se das riquezas da terra

[1] Na verdade, a prata tem suas minas, e o ouro, que se refina, o seu lugar.
[2] O ferro tira-se da terra, e da pedra se funde o cobre.

[14]Ha sok gyermeke lesz is, fegyver vár rájuk, a kenyérnek is szűkében lesznek utódaik.
[15]Maradékukat dögvész viszi sírba, özvegyei nem siratják őt.
[16]Ha annyi ezüstöt halmozna is fel, mint a por, és úgy rakná egymásra ruháit, mint más a vályogtéglát:
[17]összehordta, de az igazak öltik majd magukra, az ezüstön pedig az ártatlanok osztoznak.
[18]Háza, amit épített, mint a molyfészek, vagy mint a lombsátor, melyet a csősz készít.
[19]Gazdagon fekszik le, de többé ezt nem teszi: mire fölnyitja szemét, már nem lesz semmije.
[20]Rémület lepi meg, mint az árvíz, éjjel ragadja el a forgószél.
[21]Fölkapja a keleti szél, és ő elmegy, elragadja őt lakóhelyéről.
[22]Dobálja kíméletlenül, futva menekül előle.
[23]Összecsapják tenyerüket miatta, és fölszisszennek lakóhelyén.

Jób 28

Az ember kiaknázza a természet kincseit

[1]Az ezüstnek bányája van, az aranynak pedig helye, ahol mossák.
[2]A vasat a földből hozzák elő, a rezet pedig kőzetből olvasztják.

[3] Os homens põem termo à escuridão e até aos últimos confins procuram as pedras ocultas nas trevas e na densa escuridade.

[3]Véget vet az ember a sötétségnek, és végigkutatja sorra a sűrű homályban és sötétségben rejlő köveket.

[4] Abrem entrada para minas longe da habitação dos homens, esquecidos dos transeuntes; e, assim, longe deles, dependurados, oscilam de um lado para outro.

[4]Aknát törnek lakatlan helyen, elfeledett tájon, ahol senki sem jár, abban függnek, himbálóznak, messze az emberektől.

[5] Da terra procede o pão, mas embaixo é revolvida como por fogo.

[5]A föld, amelyből kenyér terem, odalent olyan, mintha tűz pusztította volna.

[6] Nas suas pedras se encontra safira, e há pó que contém ouro.

[6]A zafír kőzetben található, az arany pedig rögöcskékben.

[7] Essa vereda, a ave de rapina a ignora, e jamais a viram os olhos do falcão.

[7]Ösvényét nem ismeri a ragadozó madár, a sólyom szeme sem pillantja meg.

[8] Nunca a pisaram feras majestosas, nem o leãozinho passou por ela.

[8]Nem járnak ott vadállatok, az oroszlán sem lépked rajta.

[9] Estende o homem a mão contra o rochedo e revolve os montes desde as suas raízes.

[9]A legkeményebb követ is megmunkálja, a hegyek tövét is földúlja az ember.

[10] Abre canais nas pedras, e os seus olhos vêem tudo o que há de mais precioso.

[10]A sziklákban folyosót hasít, és minden drágaságot meglát a szeme.

[11] Tapa os veios de água, e nem uma gota sai deles, e traz à luz o que estava escondido.

[11]A beszivárgó víz útját eltömi, és napvilágra hozza, ami rejtve van.

A verdadeira sabedoria é dom de Deus

[12] Mas onde se achará a sabedoria? E onde está o lugar do entendimento?

[13] O homem não conhece o valor dela, nem se acha ela na terra dos viventes.

[14] O abismo diz: Ela não está em mim; e o mar diz: Não está comigo.

[15] Não se dá por ela ouro fino, nem se pesa prata em câmbio dela.

[16] O seu valor não se pode avaliar pelo ouro de Ofir, nem pelo precioso ônix, nem pela safira.

A bölcsességet nem lehet megvásárolni

[12]De a bölcsesség hol található? Hol van az értelem lelőhelye?

[13]Nem ismeri értékét a halandó, nem található az élők földjén.

[14]A mélység ezt mondja: Nincs bennem! A tenger ezt mondja: Nálam sincsen!

[15]Nem lehet megvenni színaranyért, nem lehet árát ezüstben kimérni.

[16]Nem fizethető meg Ófír aranyával, sem drága ónixszal vagy zafírral.

[17] O ouro não se iguala a ela, nem o cristal; ela não se trocará por jóia de ouro fino;

[18] ela faz esquecer o coral e o cristal; a aquisição da sabedoria é melhor que a das pérolas.

[19] Não se lhe igualará o topázio da Etiópia, nem se pode avaliar por ouro puro.

[20] Donde, pois, vem a sabedoria, e onde está o lugar do entendimento?

[21] Está encoberta aos olhos de todo vivente e oculta às aves do céu.

[22] O abismo e a morte dizem: Ouvimos com os nossos ouvidos a sua fama.

[23] Deus lhe entende o caminho, e ele é quem sabe o seu lugar.

[24] Porque ele perscruta até as extremidades da terra, vê tudo o que há debaixo dos céus.

[25] Quando regulou o peso do vento e fixou a medida das águas;

[26] quando determinou leis para a chuva e caminho para o relâmpago dos trovões,

[27] então, viu ele a sabedoria e a manifestou; estabeleceu-a e também a esquadrinhou.

[28] E disse ao homem: Eis que o temor do SENHOR é a sabedoria, e o apartar-se do mal é o entendimento.

Jó 29

Jó lembra-se do seu primeiro estado feliz

[1] Prosseguiu Jó no seu discurso e disse:

[2] Ah! Quem me dera ser como fui nos meses passados, como nos dias em que Deus me guardava!

[17]Nem ér föl vele az arany és az üveg, aranyékszerekért sem kapható cserébe.

[18]Szóba sem jöhet a korall és a kristály: a bölcsesség drágább kincs az igazgyöngyöknél.

[19]Nem ér föl vele az etióp topáz, színarannyal sem lehet megfizetni.

Egyedül Isten ad bölcsességet

[20]Honnan jön tehát a bölcsesség? Hol van az értelem lelőhelye?

[21]Rejtve van minden élő szeme előtt, az ég madarai elől is el van takarva.

[22]Az enyészet helye és a halál így szól: Csak hírét hallottuk fülünkkel.

[23]Isten ismeri az ahhoz vezető utat, ő tudja annak lelőhelyét.

[24]Mert ő ellát a föld pereméig, mindent lát az ég alatt.

[25]Amikor megszabta a szél erejét, és megállapította a vizek mértékét,

[26]megszabta az eső rendjét és a mennydörgő viharfelhő útját:

[27]akkor megtekintette és számba vette, elkészítette és megvizsgálta a bölcsességet.

[28]Az embernek pedig ezt mondta: Íme, az Úr félelme a bölcsesség, és a rossz kerülése az értelem.

Jób 29

Jób visszagondol régi boldogságára

[1]Jób folytatta beszédét, és ezt mondta:

[2]Bárcsak olyan volnék, mint a hajdani hónapokban! Mint azokban a napokban, amikor Isten őrzött engem!

[3] Quando fazia resplandecer a sua lâmpada sobre a minha cabeça, quando eu, guiado por sua luz, caminhava pelas trevas;

[3]Amikor mécsese világított fejem fölött, sötétben is az ő világosságánál járhattam;

[4] como fui nos dias do meu vigor, quando a amizade de Deus estava sobre a minha tenda;

[4]mint amilyen ifjúkorom idején voltam, amikor Istennel közösségben élhettem sátramban;

[5] quando o Todo-Poderoso ainda estava comigo, e os meus filhos, em redor de mim;

[5]amikor még velem volt a Mindenható és körülöttem voltak gyermekeim;

[6] quando eu lavava os pés em leite, e da rocha me corriam ribeiros de azeite.

[6]amikor lépteim tejszínben fürödtek, és mellettem a kősziklából is patakokban ömlött az olaj.

[7] Quando eu saía para a porta da cidade, e na praça me era dado sentar-me,

[7]Amikor a városkapuhoz mentem, és elfoglaltam helyemet a téren,

[8] os moços me viam e se retiravam; os idosos se levantavam e se punham em pé;

[8]ha megláttak az ifjak, hátrahúzódtak, az öregek pedig fölkeltek, és állva maradtak.

[9] os príncipes reprimiam as suas palavras e punham a mão sobre a boca;

[9]A vezető emberek a beszédben megálltak, és szájukra tették a kezüket.

[10] a voz dos nobres emudecia, e a sua língua se apegava ao paladar.

[10]A fejedelmek hangja elnémult, és nyelvük az ínyükhöz tapadt.

[11] Ouvindo-me algum ouvido, esse me chamava feliz; vendo-me algum olho, dava testemunho de mim;

[11]Aki csak hallott rólam, boldognak mondott, és aki csak látott, jó bizonyságot tett rólam.

[12] porque eu livrava os pobres que clamavam e também o órfão que não tinha quem o socorresse.

[12]Mert megmentettem a segítségért kiáltó nincstelent, és az árvát, akinek nem volt támasza.

[13] A bênção do que estava a perecer vinha sobre mim, e eu fazia rejubilar-se o coração da viúva.

[13]Az elhagyatott áldása szállt rám, és az özvegy szívét felvidítottam.

[14] Eu me cobria de justiça, e esta me servia de veste; como manto e turbante era a minha eqüidade.

[14]Igazságot öltöttem magamra, jogosságom palástként és süvegként borított be engem.

[15] Eu me fazia de olhos para o cego e de pés para o coxo.

[15]A vaknak szeme voltam, és lába a sántának.

[16] Dos necessitados era pai e até as causas dos desconhecidos eu examinava.

[17] Eu quebrava os queixos do iníquo e dos seus dentes lhe fazia eu cair a vítima.

[18] Eu dizia: no meu ninho expirarei, multiplicarei os meus dias como a areia.

[19] A minha raiz se estenderá até às águas, e o orvalho ficará durante a noite sobre os meus ramos;

[20] a minha honra se renovará em mim, e o meu arco se reforçará na minha mão.

[21] Os que me ouviam esperavam o meu conselho e guardavam silêncio para ouvi-lo.

[22] Havendo eu falado, não replicavam; as minhas palavras caíam sobre eles como orvalho.

[23] Esperavam-me como à chuva, abriam a boca como à chuva de primavera.

[24] Sorria-me para eles quando não tinham confiança; e a luz do meu rosto não desprezavam.

[25] Eu lhes escolhia o caminho, assentava-me como chefe e habitava como rei entre as suas tropas, como quem consola os que pranteiam.

Jó 30

Jó lamenta a miséria em que caiu

[1] Mas agora se riem de mim os de menos idade do que eu, e cujos pais eu teria desdenhado de pôr ao lado dos cães do meu rebanho.

[2] De que também me serviria a força das suas mãos, homens cujo vigor já pereceu?

[16]Atyja voltam a szegényeknek, és az ismeretlen ügyét is jól megvizsgáltam.

[17]Összetörtem az álnok állkapcsát, és fogai közül kihúztam a zsákmányt.

[18]Azt gondoltam, hogy fészkemmel együtt halok meg, s mint a főnixmadár, sokáig élek.

[19]Gyökerem a vízig nyúlik, ágaimra éjjel harmat száll.

[20]Dicsőségem ifjú marad, akárcsak én, íjam is folyton megújul kezemben.

[21]Figyelmesen hallgattak rám, elnémultak, ha tanácsot adtam.

[22]Beszédem után nem szóltak tovább, szavam permetként hullott rájuk.

[23]Úgy vártak rám, mint az esőre, mint akiknek tavaszi esőt szomjaz a szája.

[24]Ha rájuk nevettem, nemde bízni kezdtek, ha derűs volt az arcom, ők sem szomorkodtak.

[25]Én döntöttem el, mikor mit tegyenek, és én ültem élükön; úgy laktam közöttük, mint a katonái közt a király, mint aki gyászolókat vigasztal.

Jób 30

Jóbtól elfordultak az emberek

[1]Most azonban kinevetnek engem, akik fiatalabbak nálam, akiknek az apját annyira sem becsültem, hogy juhászkutyáim közé soroljam.

[2]Mire mentem volna kezük erejével? Hiszen életerejük odalett.

[3] De míngua e fome se debilitaram; roem os lugares secos, desde muito em ruínas e desolados.

[4] Apanham malvas e folhas dos arbustos e se sustentam de raízes de zimbro.

[5] Do meio dos homens são expulsos; grita-se contra eles, como se grita atrás de um ladrão;

[6] habitam nos desfiladeiros sombrios, nas cavernas da terra e das rochas.

[7] Bramam entre os arbustos e se ajuntam debaixo dos espinheiros.

[8] São filhos de doidos, raça infame, e da terra são escorraçados.

[9] Mas agora sou a sua canção de motejo e lhes sirvo de provérbio.

[10] Abominam-me, fogem para longe de mim e não se abstêm de me cuspir no rosto.

[11] Porque Deus afrouxou a corda do meu arco e me oprimiu; pelo que sacudiram de si o freio perante o meu rosto.

[12] À direita se levanta uma súcia, e me empurra, e contra mim prepara o seu caminho de destruição.

[13] Arruínam a minha vereda, promovem a minha calamidade; gente para quem já não há socorro.

[14] Vêm contra mim como por uma grande brecha e se revolvem avante entre as ruínas.

[15] Sobrevieram-me pavores, como pelo vento é varrida a minha honra; como nuvem passou a minha felicidade.

[3]Ínségtől és éhségtől legyengülve a kopár földet rágják a már régen elpusztult pusztaságon.

[4]Vadsóskát tépnek a bokrok mellett, és rekettyegyökér a kenyerük.

[5]Kiközösítik őket, és rájuk kiáltanak, mint a tolvajokra.

[6]Völgyek szakadékaiban kell lakniuk, a föld és a sziklák üregeiben.

[7]A bokrok között kiáltoznak, bogáncskórók alatt gyülekeznek.

[8]Esztelen senkiházik, akiket korbáccsal vertek ki az országból.

[9]És most ezek gúnyolódnak rajtam, és köszörülik rajtam a nyelvüket.

[10]Utálkozva húzódnak el tőlem, és nem átallnak arcomba köpni.

[11]Meglazította Isten íjamon a húrt és megalázott engem, ezért bánnak velem zabolátlanul.

[12]Jobb felől csőcselék támad rám; lábamnak gáncsot vetnek, és pusztulásom útját egyengetik.

[13]Ösvényemet felszaggatják, romlásomon fáradoznak, és nincs, aki megfékezze őket.

[14]Mint valami széles résen, úgy törnek ellenem: romba dőlt falak közt zúdulnak rám.

[15]Rémület tört rám, és úgy űzte el méltóságomat, mint a szélvész; boldogságom eltűnt, mint a felleg.

Jób Istentől kér segítséget

[16] Agora, dentro de mim se me derrama a alma; os dias da aflição se apoderaram de mim.

[16]Fogytán van már a lelkierőm, a nyomorúság napjai tartanak fogva.

[17] A noite me verruma os ossos e os desloca, e não descansa o mal que me rói.

[17]Éjszaka nyilallnak csontjaimban, és kínjaim nem csillapodnak.

[18] Pela grande violência do meu mal está desfigurada a minha veste, mal que me cinge como a gola da minha túnica.

[18]Hatalmas erővel kapta el ruhámat, szorosan átkarolt derekamnál fogva,

[19] Deus, tu me lançaste na lama, e me tornei semelhante ao pó e à cinza.

[19]és belevert a sárba; hasonló lettem a porhoz és a hamuhoz.

[20] Clamo a ti, e não me respondes; estou em pé, mas apenas olhas para mim.

[20]Segítségért kiáltok hozzád, de te nem válaszolsz. Ott állok előtted, de észre sem veszel.

[21] Tu foste cruel comigo; com a força da tua mão tu me combates.

[21]Kegyetlenné váltál irántam. Erős kézzel üldözöl engem.

[22] Levantas-me sobre o vento e me fazes cavalgá-lo; dissolves-me no estrondo da tempestade.

[22]Fölemelsz és elsodorsz a széllel, szétmállasztasz a viharban.

[23] Pois eu sei que me levarás à morte e à casa destinada a todo vivente.

[23]Jól tudom, hogy halálba viszel, abba a házba, ahol minden élő találkozik.

[24] De um montão de ruínas não estenderá o homem a mão e na sua desventura não levantará um grito por socorro?

[24]De a roskadozó nem nyújthatja ki a kezét? Aki veszélyben van, nem kiálthat segítségért?

[25] Acaso, não chorei sobre aquele que atravessava dias difíceis ou não se angustiou a minha alma pelo necessitado?

[25]Nem sírtam-e azért, kire nehéz napok jártak? Nem volt-e lelkem szomorú a szegény miatt?

[26] Aguardava eu o bem, e eis que me veio o mal; esperava a luz, veio-me a escuridão.

[26]Bizony, jót reméltem, de rossz következett. Világosságot vártam, és sűrű homály jött.

[27] O meu íntimo se agita sem cessar; e dias de aflição me sobrevêm.

[27]Nyugtalanság tört rám, mely nem csillapodik; elértek a nyomorúság napjai,

[28] Ando de luto, sem a luz do sol; levanto-me na congregação e clamo por socorro.

[28]feketén járok, de nem a nap hevétől. Fölkelek, és segítségért kiáltok a gyülekezetben.

29 Sou irmão dos chacais e companheiro de avestruzes.

30 Enegrecida se me cai a pele, e os meus ossos queimam em febre.

31 Por isso, a minha harpa se me tornou em prantos de luto, e a minha flauta, em voz dos que choram.

29A sakálok testvére lettem, és a struccok társa.

30Bőröm megfeketedett és hámlik le rólam, csontom pedig ég a láz miatt.

31Citerám gyászosan szól, sípom síró hangon.

Jó 31

Jó declara sua integridade

1 Fiz aliança com meus olhos; como, pois, os fixaria eu numa donzela?

2 Que porção, pois, teria eu do Deus lá de cima e que herança, do Todo-Poderoso desde as alturas?

3 Acaso, não é a perdição para o iníquo, e o infortúnio, para os que praticam a maldade?

4 Ou não vê Deus os meus caminhos e não conta todos os meus passos?

5 Se andei com falsidade, e se o meu pé se apressou para o engano

6 (pese-me Deus em balanças fiéis e conhecerá a minha integridade);

7 se os meus passos se desviaram do caminho, e se o meu coração segue os meus olhos, e se às minhas mãos se apegou qualquer mancha,

8 então, semeie eu, e outro coma, e sejam arrancados os renovos do meu campo.

9 Se o meu coração se deixou seduzir por causa de mulher, se andei à espreita à porta do meu próximo,

10 então, moa minha mulher para outro, e outros se encurvem sobre ela.

Jób 31

Jóbnak tiszta a lelkiismerete

1Szövetséget kötöttem a szememmel, hogy ne tekintsen a szüzekre.

2Mi lett volna akkor osztályrészem Istentől onnan fentről, vagy örökségem a Mindenhatótól a magasságból?

3Hiszen veszedelem vár az álnokra, szerencsétlenség a gonosztevőkre!

4Jól láthatja utaimat Isten, és számon tarthatja minden lépésemet.

5Ha hamisságban jártam, és lábam csalásra sietett,

6mérjen meg engem hiteles mérleggel, és megtudja Isten, hogy feddhetetlen vagyok.

7Ha lépteim a jó útról letértek, ha szívem a szememet követte, vagy kezemhez szenny tapad,

8más egye meg, amit vetettem, és ami nekem sarjadt, tépjék ki tövestül!

9Ha szívem asszony után bolondult, és leselkedtem felebarátom ajtajánál,

10másnak őröljön a feleségem, és mások hajoljanak rá.

[11] Pois seria isso um crime hediondo, delito à punição de juízes;	[11]Mert gyalázatos dolog ez, és bírák elé való bűn.
[12] pois seria fogo que consome até à destruição e desarraigaria toda a minha renda.	[12]Olyan tűz ez, amely az enyészet helyéig leér, és minden jövedelmemet gyökerestül pusztítja el.
[13] Se desprezei o direito do meu servo ou da minha serva, quando eles contendiam comigo,	[13]Ha semmibe vettem szolgám vagy szolgálóleányom igazát, amikor vitájuk támadt velem,
[14] então, que faria eu quando Deus se levantasse? E, inquirindo ele a causa, que lhe responderia eu?	[14]mitévő lennék, ha rám támadna Isten, mit felelnék neki, ha számon kérné?
[15] Aquele que me formou no ventre materno não os fez também a eles? Ou não é o mesmo que nos formou na madre?	[15]Nem az alkotta-e őt is, aki engem az anyaméhben? Nem ugyanaz formált-e bennünket az anyaölben?
[16] Se retive o que os pobres desejavam ou fiz desfalecer os olhos da viúva;	[16]Ha megtagadtam a nincstelenek kívánságát, és az özvegy szemeit epedni engedtem,
[17] ou, se sozinho comi o meu bocado, e o órfão dele não participou	[17]ha falatomat egymagam ettem meg, és az árva nem evett belőle,
[18] (Porque desde a minha mocidade cresceu comigo como se eu lhe fora o pai, e desde o ventre da minha mãe fui o guia da viúva.);	[18]akit ifjúságom óta apjaként neveltem, és úgy vezetgettem, mint aki anyám méhéből való,
[19] se a alguém vi perecer por falta de roupa e ao necessitado, por não ter coberta;	[19]ha elnéztem, hogy az elesett ruhátlan, és a szegénynek nincs takarója,
[20] se os seus lombos não me abençoaram, se ele não se aquentava com a lã dos meus cordeiros;	[20]ha nem áldhatott engem, mert dereka juhaim gyapjától fölmelegedett,
[21] se eu levantei a mão contra o órfão, por me ver apoiado pelos juízes da porta,	[21]ha az árva vagyonára rátettem kezemet, mert láttam, hogy a kapuban segítségemre vannak,
[22] então, caia a omoplata do meu ombro, e seja arrancado o meu braço da articulação.	[22]akkor essék le vállam a lapockámról, törjön le tőből a karom!

[23] Porque o castigo de Deus seria para mim um assombro, e eu não poderia enfrentar a sua majestade.

[23]Hiszen rettegtem Isten csapásától, és fenségét nem bírom elviselni.

[24] Se no ouro pus a minha esperança ou disse ao ouro fino: em ti confio;

[24]Ha reménységemet aranyba vetettem, és azt gondoltam, hogy csak a színaranyban bízhatom,

[25] se me alegrei por serem grandes os meus bens e por ter a minha mão alcançado muito;

[25]ha annak örültem, milyen gazdag vagyok, és mennyi mindent tudtam szerezni magamnak,

[26] se olhei para o sol, quando resplandecia, ou para a lua, que caminhava esplendente,

[26]ha néztem a napvilágot, hogyan ragyog, és a holdat, hogy milyen pompával halad,

[27] e o meu coração se deixou enganar em oculto, e beijos lhes atirei com a mão,

[27]ha csak titokban is olyan bolondságot tettem, hogy csókot hintettem feléjük kezemmel,

[28] também isto seria delito à punição de juízes; pois assim negaria eu ao Deus lá de cima.

[28]ez is bírák elé való bűn volna, mert megtagadtam volna az Istent odafönt.

[29] Se me alegrei da desgraça do que me tem ódio e se exultei quando o mal o atingiu

[29]Nem örültem gyűlölőm vesztének, nem ujjongtam, ha baj érte,

[30] (Também não deixei pecar a minha boca, pedindo com imprecações a sua morte.);

[30]nem szoktam számmal vétkezni, átkot kérve valakire.

[31] se a gente da minha tenda não disse: Ah! Quem haverá aí que não se saciou de carne provida por ele

[31]Nem mondhatták sátram vendégei, hogy valaki nem lakott jól nálam hússal.

[32] (O estrangeiro não pernoitava na rua; as minhas portas abria ao viandante.)!

[32]Nem hált jövevény az utcán, ajtómat kitártam az átutazó előtt.

[33] Se, como Adão, encobri as minhas transgressões, ocultando o meu delito no meu seio;

[33]Ha emberi módon eltitkoltam vétkeim, keblembe rejtve bűnömet,

[34] porque eu temia a grande multidão, e o desprezo das famílias me apavorava, de sorte que me calei e não saí da porta.

[34]bizony, akkor tarthatnék a nagy tömegtől, retteghetnék a nemzetségek megvetésétől, hallgatnék, és az ajtón sem lépnék ki.

[35] Tomara eu tivesse quem me ouvisse! Eis aqui a minha defesa assinada! Que o Todo-Poderoso me responda! Que o meu adversário escreva a sua acusação!

[35]Bárcsak meghallgatna valaki! Íme, ez a végszóm: Válaszoljon a Mindenható, írjon vádiratot, mint vádlóm.

[36] Por certo que a levaria sobre o meu ombro, atá-la-ia sobre mim como coroa;

[36]Bizony, én azt a vállamra venném, és a fejemre kötném, mint koronát.

[37] mostrar-lhe-ia o número dos meus passos; como príncipe me chegaria a ele.

[37]Lépteim számát is megmondanám neki, mint egy fejedelem, úgy járulnék elé.

[38] Se a minha terra clamar contra mim, e se os seus sulcos juntamente chorarem;

[38]Ha a termőföldem ellenem kiáltott, és barázdái együtt siránkoztak,

[39] se comi os seus frutos sem tê-la pago devidamente e causei a morte aos seus donos,

[39]ha termését fizetség nélkül ettem, vagy művelőit agyonhajszoltam:

[40] por trigo me produza cardos, e por cevada, joio. Fim das palavras de Jó.

[40]tövis teremjen búza helyett, és gyom árpa helyett! Itt végződnek Jób beszédei.

Jó 32

Eliú irado contra Jó e seus três amigos

[1] Cessaram aqueles três homens de responder a Jó no tocante ao se ter ele por justo aos seus próprios olhos.

[2] Então, se acendeu a ira de Eliú, filho de Baraquel, o buzita, da família de Rão; acendeu-se a sua ira contra Jó, porque este pretendia ser mais justo do que Deus.

[3] Também a sua ira se acendeu contra os três amigos, porque, mesmo não achando eles o que responder, condenavam a Jó.

[4] Eliú, porém, esperara para falar a Jó, pois eram de mais idade do que ele.

[5] Vendo Eliú que já não havia resposta na boca daqueles três homens, a sua ira se acendeu.

Eliú vinga o seu direito de responder a Jó

Jób 32

Elíhú első beszéde: Jób barátai rosszul érveltek

[1]Ez a három férfi nem válaszolt többé Jóbnak, mivel ő igaznak tartotta magát.

[2]Akkor haragra gerjedt a Búzból, Rám nemzetségéből való Elíhú, Barakél fia. Megharagudott Jóbra, amiért igaznak tartotta magát Istennel szemben.

[3]De a három barátjára is megharagudott, mert nem találták meg a kellő választ, hogy bűnösnek nyilváníthassák Jóbot.

[4]Elíhú azonban várt a Jóbhoz szóló beszédével, mert azok idősebbek voltak nála.

[5]De amikor látta Elíhú, hogy a három férfi nem tud már mit felelni, akkor megharagudott.

[6] Disse Eliú, filho de Baraquel, o buzita: Eu sou de menos idade, e vós sois idosos; arreceei-me e temi de vos declarar a minha opinião.

[6]Megszólalt hát a Búzból való Elíhú, Barakél fia, és ezt mondta: Én még fiatal vagyok, ti pedig öregek. Ezért hátrahúzódtam, és féltem elmondani nektek, amit tudok.

[7] Dizia eu: Falem os dias, e a multidão dos anos ensine a sabedoria.

[7]Azt gondoltam: beszéljenek a korosabbak, adják tudtul a bölcsességet az idősebbek.

[8] Na verdade, há um espírito no homem, e o sopro do Todo-Poderoso o faz sábio.

[8]De csak a lélek az a halandóban, a Mindenható lehelete, ami értelmessé teszi.

[9] Os de mais idade não é que são os sábios, nem os velhos, os que entendem o que é reto.

[9]Nem az idősek a bölcsek, és nem a vének értenek az ítélethez.

[10] Pelo que digo: dai-me ouvidos, e também eu declararei a minha opinião.

[10]Ezért azt mondom, hallgass rám, hadd mondjam el én is, amit tudok.

[11] Eis que aguardei as vossas palavras e dei ouvidos às vossas considerações, enquanto, quem sabe, buscáveis o que dizer.

[11]Én kivártam, amíg beszéltetek, figyeltem, amíg okoskodtatok, amíg a megfelelő szavakat keresgéltétek.

[12] Atentando, pois, para vós outros, eis que nenhum de vós houve que refutasse a Jó, nem que respondesse às suas razões.

[12]Figyelmesen hallgattalak titeket, de senki sem tudta Jóbot megcáfolni, egyikőtök sem felelt meg mondásaira.

[13] Não vos desculpeis, pois, dizendo: Achamos sabedoria nele; Deus pode vencê-lo, e não o homem.

[13]Ne mondjátok: olyan bölcsességre bukkantunk, melyet csak Isten győzhet le, ember nem.

[14] Ora, ele não me dirigiu palavra alguma, nem eu lhe retorquirei com as vossas palavras.

[14]Nem hozzám intézte szavait, ezért nem a ti mondásaitokkal felelek neki.

[15] Jó, os três estão pasmados, já não respondem, faltam-lhes as palavras.

[15]Megrettentek, nem válaszoltak többé. Cserbenhagyták őket a szavak.

[16] Acaso, devo esperar, pois não falam, estão parados e nada mais respondem?

[16]Vártam, de ők nem beszéltek. Megálltak, és nem szóltak többet.

[17] Também eu concorrerei com a minha resposta; declararei a minha opinião.

[17]Hadd mondjam hát el én is a magamét, hadd mondjam el én is, amit tudok!

[18] Porque tenho muito que falar, e o meu espírito me constrange.
[19] Eis que dentro de mim sou como o vinho, sem respiradouro, como odres novos, prestes a arrebentar-se.
[20] Permiti, pois, que eu fale para desafogar-me; abrirei os lábios e responderei.
[21] Não farei acepção de pessoas, nem usarei de lisonjas com o homem.
[22] Porque não sei lisonjear; em caso contrário, em breve me levaria o meu Criador.

Jó 33

Eliú repreende a Jó

[1] Ouve, pois, Jó, as minhas razões e dá ouvidos a todas as minhas palavras.
[2] Passo agora a falar, em minha boca fala a língua.
[3] As minhas razões provam a sinceridade do meu coração, e os meus lábios proferem o puro saber.
[4] O Espírito de Deus me fez, e o sopro do Todo-Poderoso me dá vida.
[5] Se podes, contesta-me, dispõe bem as tuas razões perante mim e apresenta-te.
[6] Eis que diante de Deus sou como tu és; também eu sou formado do barro.
[7] Por isso, não te inspiro terror, nem será pesada sobre ti a minha mão.
[8] Na verdade, falaste perante mim, e eu ouvi o som das tuas palavras:
[9] Estou limpo, sem transgressão; puro sou e não tenho iniqüidade.

[18]Mert tele vagyok szavakkal, szorongat belülről a lélek.

[19]Olyan már a bensőm, mint a lezárt újbor, széthasad, mint erjedő musttól a tömlő.

[20]Beszélek tehát, hogy levegőhöz jussak. Megnyitom számat, és válaszolok.

[21]Nem leszek elfogult sem erre, sem arra, senkinek nem fogok hízelegni.

[22]Nem is értek én a hízelgéshez; meg el is ragadna gyorsan az Alkotóm.

Jób 33

Isten megbocsát a megtérőknek

[1]Ezért halld meg, Jób, szavaimat, figyelj minden beszédemre!
[2]Most már kinyitom a számat, nyelvem hegyén a szó.

[3]Őszinte szívvel szólok, és tudós ajkam tisztán beszél.

[4]Engem Isten Lelke alkotott, a Mindenható lehelete éltet.
[5]Felelj meg nekem, ha tudsz, készülj, és állj ki ellenem!
[6]Lásd, én is olyan vagyok Isten előtt, mint te: agyagból formáltak engem is.
[7]Ne félj és ne ijedj meg tőlem, nem akarlak erőszakkal kényszeríteni.
[8]Te azt mondtad fülem hallatára, és én hallottam hangos szavaidat:
[9]„Tiszta vagyok, vétség nélkül, ártatlan vagyok, nincs bűnöm,

[10] Eis que Deus procura pretextos contra mim e me considera como seu inimigo.
[11] Põe no tronco os meus pés e observa todas as minhas veredas.
[12] Nisto não tens razão, eu te respondo; porque Deus é maior do que o homem.
[13] Por que contendes com ele, afirmando que não te dá contas de nenhum dos seus atos?
[14] Pelo contrário, Deus fala de um modo, sim, de dois modos, mas o homem não atenta para isso.
[15] Em sonho ou em visão de noite, quando cai sono profundo sobre os homens, quando adormecem na cama,
[16] então, lhes abre os ouvidos e lhes sela a sua instrução,
[17] para apartar o homem do seu desígnio e livrá-lo da soberba;
[18] para guardar a sua alma da cova e a sua vida de passar pela espada.
[19] Também no seu leito é castigado com dores, com incessante contenda nos seus ossos;
[20] de modo que a sua vida abomina o pão, e a sua alma, a comida apetecível.
[21] A sua carne, que se via, agora desaparece, e os seus ossos, que não se viam, agora se descobrem.
[22] A sua alma se vai chegando à cova, e a sua vida, aos portadores da morte.

[10]Isten mégis talál bennem kivetnivalót, ellenségének tekint engem,
[11]béklyót tett a lábamra, szemmel tartja minden ösvényemet.”
[12]Erre azt felelem, hogy nincsen igazad, mert nagyobb az Isten a halandó embernél.
[13]Miért vádoltad azzal, hogy egyetlen szóra sem felel?
[14]Hiszen szól az Isten így is meg úgy is, de az emberek nem törődnek vele.
[15]Álomban, éjszakai látomásban, amikor mély álomba merül az ember, vagy a fekvőhelyén szendereg,
[16]akkor ad kijelentést az embernek, és intelmeit pecsétjével hitelesíti.
[17]Így téríti el az embert a rossz cselekedettől, és így óvja meg őt a kevélységtől.
[18]Így akarja lelkét megóvni a sírtól, és életét, hogy ne döfje át fegyver.
[19]Így fegyelmezi betegágyán fájdalommal és csontjainak szüntelen háborgásával.
[20]Megutáltatja vele az ételt, lelkével kedvenc eledelét.
[21]Lesoványodik, húsa már alig látható, azelőtt nem látható csontjai kiállnak.
[22]Közeledik lelke a sírgödörhöz és élete a halottakhoz.

[23] Se com ele houver um anjo intercessor, um dos milhares, para declarar ao homem o que lhe convém,
[24] então, Deus terá misericórdia dele e dirá ao anjo: Redime-o, para que não desça à cova; achei resgate.
[25] Sua carne se robustecerá com o vigor da sua infância, e ele tornará aos dias da sua juventude.

[26] Deveras orará a Deus, que lhe será propício; ele, com júbilo, verá a face de Deus, e este lhe restituirá a sua justiça.

[27] Cantará diante dos homens e dirá: Pequei, perverti o direito e não fui punido segundo merecia.

[28] Deus redimiu a minha alma de ir para a cova; e a minha vida verá a luz.

[29] Eis que tudo isto é obra de Deus, duas e três vezes para com o homem,
[30] para reconduzir da cova a sua alma e o alumiar com a luz dos viventes.
[31] Escuta, pois, ó Jó, ouve-me; cala-te, e eu falarei.
[32] Se tens alguma coisa que dizer, responde-me; fala, porque desejo justificar-te.

[33] Se não, escuta-me; cala-te, e ensinar-te-ei a sabedoria.

Jó 34

Eliú justifica a Deus

[23]Ha van mellette egy angyal a sok közül, aki közvetít feléje, és megmondja az embernek kötelességét,
[24]akkor könyörül rajta Isten, és ezt mondja: Váltsd ki, hogy ne jusson a sírba, elfogadom a váltságdíjat!

[25]Hadd duzzadjon teste az ifjúi erőtől, térjen vissza ismét fiatalsága!

[26]Istenhez könyörög, és ő kegyelmes lesz hozzá, megengedi, hogy arcát örvendezve nézze, és újból elfogadja a halandót igaznak.
[27]Ő pedig énekben mondja el az embereknek: Vétkeztem, mert görbévé tettem az egyenest, de Isten nem eszerint fizetett meg nekem.
[28]Megváltott engem, hogy ne jussak a sírba, és életem a világosságban gyönyörködhessen.
[29]Mindezt kétszer-háromszor is megteszi Isten az emberrel,
[30]hogy visszahozza őt a sírból, és ráragyog az élők világossága.
[31]Figyelj, Jób, hallgass rám! Légy csendben, most én beszélek!

[32]Ha lesz mondanivalód, válaszolj; beszélj, mert neked szeretnék igazat adni.

[33]Ha pedig nem lesz, akkor hallgass rám! Légy csendben, majd én bölcsességre tanítalak.

Jób 34

Elíhú második beszéde: Nem igazságtalan az Isten

[1] Disse mais Eliú:

[2] Ouvi, ó sábios, as minhas razões; vós, instruídos, inclinai os ouvidos para mim.

[3] Porque o ouvido prova as palavras, como o paladar, a comida.

[4] O que é direito escolhamos para nós; conheçamos entre nós o que é bom.

[5] Porque Jó disse: Sou justo, e Deus tirou o meu direito.

[6] Apesar do meu direito, sou tido por mentiroso; a minha ferida é incurável, sem que haja pecado em mim.

[7] Que homem há como Jó, que bebe a zombaria como água?

[8] E anda em companhia dos que praticam a iniqüidade e caminha com homens perversos?

[9] Pois disse: De nada aproveita ao homem o comprazer-se em Deus.

[10] Pelo que vós, homens sensatos, escutai-me: longe de Deus o praticar ele a perversidade, e do Todo-Poderoso o cometer injustiça.

[11] Pois retribui ao homem segundo as suas obras e faz que a cada um toque segundo o seu caminho.

[12] Na verdade, Deus não procede maliciosamente; nem o Todo-Poderoso perverte o juízo.

[13] Quem lhe entregou o governo da terra? Quem lhe confiou o universo?

[14] Se Deus pensasse apenas em si mesmo e para si recolhesse o seu espírito e o seu sopro,

[1]Majd tovább beszélt Elíhú, és ezt mondta:

[2]Hallgassatok szavaimra, bölcsek, figyeljetek rám, ti tudósok!

[3]Mert a fül úgy vizsgálja a szavakat, ahogyan az íny kóstolja az ételt.

[4]Keressük meg együtt az igazságot, értsünk egyet abban, mi a jó.

[5]Hiszen ezt mondta Jób: Igaz vagyok, de Isten megfosztott igazamtól.

[6]Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem nekem van igazam! Halálos nyíl talált el, pedig nem vagyok hitszegő.

[7]Melyik ember olyan, mint Jób? Úgy issza a gúnyolódást, mint a vizet,

[8]egy társaságban forog a gonosztevőkkel, és a bűnös emberekkel jár!

[9]Mert ezt mondja: Nem használ az embernek, ha örömét leli Istenben.

[10]Azért ti okos emberek, hallgassatok rám! Távol van Istentől a bűn, és a Mindenhatótól az álnokság.

[11]Tettei szerint fizet az embernek: mindenki azt találja, amit keresett.

[12]Bizonyos, hogy Isten nem követ el törvénytelenséget, és a Mindenható nem ferdíti el az igazságot.

[13]Ki bízta volna rá a földet, és ki adta át neki készen a világot?

[14]Ha csak magával gondolna, visszavenné magához lelkét és leheletét,

[15] toda a carne juntamente expiraria, e o homem voltaria para o pó.

[16] Se, pois, há em ti entendimento, ouve isto; inclina os ouvidos ao som das minhas palavras.

[17] Acaso, governaria o que aborrecesse o direito? E quererás tu condenar aquele que é justo e poderoso?

[18] Dir-se-á a um rei: Oh! Vil? Ou aos príncipes: Oh! Perversos?

[19] Quanto menos àquele que não faz acepção das pessoas de príncipes, nem estima ao rico mais do que ao pobre; porque todos são obra de suas mãos.

[20] De repente, morrem; à meia-noite, os povos são perturbados e passam, e os poderosos são tomados por força invisível.

[21] Os olhos de Deus estão sobre os caminhos do homem e vêem todos os seus passos.

[22] Não há trevas nem sombra assaz profunda, onde se escondam os que praticam a iniqüidade.

[23] Pois Deus não precisa observar por muito tempo o homem antes de o fazer ir a juízo perante ele.

[24] Quebranta os fortes, sem os inquirir, e põe outros em seu lugar.

[25] Ele conhece, pois, as suas obras; de noite, os transtorna, e ficam moídos.

[26] Ele os fere como a perversos, à vista de todos;

[15]egyszerre kimúlna minden élőlény, és az ember visszatérne a porba.

[16]Ha elég értelmes vagy, halld meg ezt, szavaimra jól figyelj!

[17]Kormányozhat-e, aki gyűlöli a törvényt? És te bűnösnek tartod az igazat, a hatalmast,

[18]aki megmondja a királynak is, hogy semmirekellő, és a fejedelmeknek, hogy bűnösök,

[19]aki a vezetők javára sem lesz részrehajló, és nem helyezi a gazdagot a nincstelen elé, mert mindenki az ő keze alkotása?!

[20]Egy szempillantás, és meghalnak éjnek idején. Megrendülnek a népek és elenyésznek, távoznia kell a hatalmasnak is, mégpedig nem emberi erő által.

[21]Mert ő szemmel tartja az ember útját, és látja minden lépését.

[22]Nincs az a sötétség és az a sűrű homály, ahol elrejtőzhetnének a gonosztevők.

[23]Mert nem szokta senkivel közölni előre, hogy mikor kell ítéletre megállni előtte:

[24]Hatalmasokat zúz össze vizsgálgatás nélkül, és másokat állít a helyükre,

[25]mert ismeri tetteiket. Egy éjjel ellenük fordul, és szétmorzsolja őket.

[26]Ott bünteti meg a bűnösöket, ahol mindenki látja:

[27] porque dele se desviaram, e não quiseram compreender nenhum de seus caminhos,

[28] e, assim, fizeram que o clamor do pobre subisse até Deus, e este ouviu o lamento dos aflitos.

[29] Se ele aquietar-se, quem o condenará? Se encobrir o rosto, quem o poderá contemplar, seja um povo, seja um homem?

[30] Para que o ímpio não reine, e não haja quem iluda o povo.

[31] Se alguém diz a Deus: Sofri, não pecarei mais;

[32] o que não vejo, ensina-mo tu; se cometi injustiça, jamais a tornarei a praticar,

[33] acaso, deve ele recompensar-te segundo tu queres ou não queres? Acaso, deve ele dizer-te: Escolhe tu, e não eu; declara o que sabes, fala?

[34] Os homens sensatos dir-me-ão, dir-me-á o sábio que me ouve:

[35] Jó falou sem conhecimento, e nas suas palavras não há sabedoria.

[36] Tomara fosse Jó provado até ao fim, porque ele respondeu como homem de iniqüidade.

[37] Pois ao seu pecado acrescenta rebelião, entre nós, com desprezo, bate ele palmas e multiplica as suas palavras contra Deus.

Jó 35

Deus não ouve os aflitos, porque estes não têm fé

[27]mert elfordultak tőle, és útjaival semmit sem törődtek.

[28]Hisz miattuk száll hozzá a nincstelenek kiáltása, ő pedig meghallgatja a nyomorultak kiáltását.

[29]Ha tétlen is marad, ki ítélhetné el? Ha el akarja rejteni arcát, ki láthatja meg? De ő őrködik a népen és az embereken:

[30]nem engedi uralkodni az elvetemülteket, sem azokat, akik tőrbe csalnák a népet.

[31]De ha valaki azt mondja Istennek: Megbűnhődtem, többé nem teszek rosszat;

[32]te taníts meg arra, amit én nem látok: ha álnokságot követtem el, nem teszem többé!

[33]Talán büntesse meg őt is, csak mert te megveted? Most neked kell döntened, nem nekem; mit tudsz hát felelni?

[34]Ezt mondják majd nekem az értelmes emberek, és a bölcs férfiú, aki engem hallgat:

[35]Jób beszél, de értelmetlenül, szavait nem fontolta meg.

[36]Bár sokáig tartana Jób próbatétele, mivel úgy felelt, mint az álnokok!

[37]Hiszen vétkét hűtlenséggel tetézi, gúnyolódva csapkod itt közöttünk, és egyre csak Isten ellen beszél.

Jób 35

Elíhú harmadik beszéde: Jóbot méltán bünteti Isten

[1] Disse mais Eliú:

[2] Achas que é justo dizeres: Maior é a minha justiça do que a de Deus?

[3] Porque dizes: De que me serviria ela? Que proveito tiraria dela mais do que do meu pecado?

[4] Dar-te-ei resposta, a ti e aos teus amigos contigo.

[5] Atenta para os céus e vê; contempla as altas nuvens acima de ti.

[6] Se pecas, que mal lhe causas tu? Se as tuas transgressões se multiplicam, que lhe fazes?

[7] Se és justo, que lhe dás ou que recebe ele da tua mão?

[8] A tua impiedade só pode fazer o mal ao homem como tu mesmo; e a tua justiça, dar proveito ao filho do homem.

[9] Por causa das muitas opressões, os homens clamam, clamam por socorro contra o braço dos poderosos.

[10] Mas ninguém diz: Onde está Deus, que me fez, que inspira canções de louvor durante a noite,

[11] que nos ensina mais do que aos animais da terra e nos faz mais sábios do que as aves dos céus?

[12] Clamam, porém ele não responde, por causa da arrogância dos maus.

[13] Só gritos vazios Deus não ouvirá, nem atentará para eles o Todo-Poderoso.

[1]Folytatta beszédét Elíhú, és ezt mondta:

[2]Jogosnak gondolod-e, ha ezt mondod: Igazam van Istennel szemben?

[3]Ha így szólsz: Mit érek vele, mi hasznom abból, ha nem vétkezem? –

[4]én megadom rá neked a választ, neked is, meg a barátaidnak is.

[5]Tekints az égre és lásd meg! Nézd a fellegeket, milyen magasan vannak fölötted!

[6]Ha vétkezel, mit ártasz neki? Bármennyi a bűnöd, mit tehetsz ellene?

[7]Ha igaz vagy, mit adsz neki, vagy mit kap ő tőled?

[8]Csak a magadfajta embernek ártasz a bűnnel, és az ember fiának használ igazságod.

[9]A sok elnyomás miatt kiáltoznak az emberek, jajgatnak a hatalmasok karja miatt.

[10]De azt nem kérdik: Hol van az én teremtő Istenem, aki éneket ad számba éjszaka,

[11]aki többre tanít minket, mind a föld állatait, és bölcsebbé tesz az égi madaraknál?

[12]Ezért kiálthatnak a gonoszok kevélysége miatt, de ő nem válaszol.

[13]Bizony a hiábavalóságot nem hallgatja meg Isten, a Mindenható figyelemre se méltatja.

[14] Jó, ainda que dizes que não o vês, a tua causa está diante dele; por isso, espera nele.
[15] Mas agora, porque Deus na sua ira não está punindo, nem fazendo muito caso das transgressões,
[16] abres a tua boca, com palavras vãs, amontoando frases de ignorante.

Jó 36

No sofrer do homem, Deus lhe visa o bem

[1] Prosseguiu Eliú e disse:
[2] Mais um pouco de paciência, e te mostrarei que ainda tenho argumentos a favor de Deus.
[3] De longe trarei o meu conhecimento e ao meu Criador atribuirei a justiça.
[4] Porque, na verdade, as minhas palavras não são falsas; contigo está quem é senhor do assunto.
[5] Eis que Deus é mui grande; contudo a ninguém despreza; é grande na força da sua compreensão.
[6] Não poupa a vida ao perverso, mas faz justiça aos aflitos.
[7] Dos justos não tira os olhos; antes, com os reis, no trono os assenta para sempre, e são exaltados.
[8] Se estão presos em grilhões e amarrados com cordas de aflição,
[9] ele lhes faz ver as suas obras, as suas transgressões, e que se houveram com soberba.

[14]Akkor sem, ha azt mondod, hogy nem veszed észre, előtte van ügyed, de várnod kell.
[15]Mivel még nem büntetett meg eléggé haragjában, és még nem vette tudomásul, hogy mily nagy a vétek,
[16]azért tátja föl Jób hiábavalóságra a száját, és szaporítja a szót oktalanul.

Jób 36

Elíhú negyedik beszéde: Isten hatalmas és igazságos

[1]Azután így folytatta beszédét Elíhú:
[2]Légy egy kis türelemmel, majd fölvilágosítlak, mert van még mondanivalóm Istenről.
[3]Messziről hozom, amit tudok, hogy kimutassam Alkotóm igazát,
[4]mert beszédem valóban nem hazugság. Tökéletes tudás áll előtted.
[5]Milyen hatalmas az Isten, mégsem vet meg senkit; hatalmas ő, akarata erős.
[6]Nem tartja életben a bűnöst, de az elesettnek igazságot szolgáltat.
[7]Nem veszi le szemét az igazról, sőt királyi trónra ülteti, örökre fölmagasztalja.
[8]Ha pedig bilincsekbe verik, és a nyomorúság köteleivel tartják fogva őket,
[9]ezzel tettüket adja tudtukra, és vétkeiket, mert fölfuvalkodtak.

[10] Abre-lhes também os ouvidos para a instrução e manda-lhes que se convertam da iniqüidade.
[11] Se o ouvirem e o servirem, acabarão seus dias em felicidade e os seus anos em delícias.
[12] Porém, se não o ouvirem, serão traspassados pela lança e morrerão na sua cegueira.
[13] Os ímpios de coração amontoam para si a ira; e, agrilhoados por Deus, não clamam por socorro.
[14] Perdem a vida na sua mocidade e morrem entre os prostitutos cultuais.
[15] Ao aflito livra por meio da sua aflição e pela opressão lhe abre os ouvidos.
[16] Assim também procura tirar-te das fauces da angústia para um lugar espaçoso, em que não há aperto, e as iguarias da tua mesa seriam cheias de gordura;
[17] mas tu te enches do juízo do perverso, e, por isso, o juízo e a justiça te alcançarão.
[18] Guarda-te, pois, de que a ira não te induza a escarnecer, nem te desvie a grande quantia do resgate.
[19] Estimaria ele as tuas lamúrias e todos os teus grandes esforços, para que te vejas livre da tua angústia?
[20] Não suspires pela noite, em que povos serão tomados do seu lugar.

[10]Megnyitja fülüket az intelemre, és meghagyja, hogy térjenek meg a gonoszságból.
[11]Ha hallgatnak rá, és szolgálják őt, napjaikat jólétben kitöltik, és éveiket boldogságban.
[12]De ha nem hallgatnak rá, átüti őket a gerely, és kimúlnak tudatlanságuk miatt.
[13]Az elvetemült szívűek dacosak maradnak, nem kiáltanak Istenhez, ha megkötözi őket.
[14]Már fiatalon meghal a lelkük, életüknek idő előtt vége, mint a paráznáknak.
[15]A nyomorultat a nyomorúság által menti meg, és a sanyargatás által nyitja meg fülüket az Isten.
[16]Téged is tágas helyre vezetne a nyomorúság torkából, oda, ahol nincs szorongattatás, és bőven kerülne asztalodra zsíros étel.
[17]De te igaztalan ítélkezéssel vagy tele, és jogosan ér utol az ítélet.
[18]Csak az indulat ne ragadjon el, ha csapás ér, és ne áltasd magad nagy váltságdíjjal.
[19]Eljut-e hozzá a nyomorúságból segélykiáltásod és minden erőfeszítésed?
[20]Ne vágyódj arra az éjszakára, amikor népek tűnnek el a helyükről!

[21] Guarda-te, não te inclines para a iniqüidade; pois isso preferes à tua miséria.

[22] Eis que Deus se mostra grande em seu poder! Quem é mestre como ele?

[23] Quem lhe prescreveu o seu caminho ou quem lhe pode dizer: Praticaste a injustiça?

Eliú exalta a majestade de Deus

[24] Lembra-te de lhe magnificares as obras que os homens celebram.

[25] Todos os homens as contemplam; de longe as admira o homem.

[26] Eis que Deus é grande, e não o podemos compreender; o número dos seus anos não se pode calcular.

[27] Porque atrai para si as gotas de água que de seu vapor destilam em chuva,

[28] a qual as nuvens derramam e gotejam sobre o homem abundantemente.

[29] Acaso, pode alguém entender o estender-se das nuvens e os trovões do seu pavilhão?

[30] Eis que estende sobre elas o seu relâmpago e encobre as profundezas do mar.

[31] Pois por estas coisas julga os povos e lhes dá mantimento em abundância.

[32] Enche as mãos de relâmpagos e os dardeja contra o adversário.

[33] O fragor da tempestade dá notícias a respeito dele, dele que é zeloso na sua ira contra a injustiça.

Jó 37

[21]Vigyázz, ne fordulj a gonoszsághoz, ne válaszd azt a nyomorúság helyett!

[22]Mily fenséges az erős Isten! Van-e hozzá fogható tanítómester?

[23]Ki kérheti tőle számon, amit tesz? Ki meri azt mondani róla, hogy álnokul járt el?

[24]Inkább arra gondolj, hogy magasztald tetteit, amelyekről énekelnek az emberek!

[25]Minden ember reá tekint, de mint halandó, csak messziről látja.

Isten dicsősége a természetben

[26]Milyen magasztos az Isten! De nem ismerhetjük meg, éveinek száma kifürkészhetetlen.

[27]Mert összegyűjti a vízcseppeket, a felhőből esőt szitál,

[28]amelyet a fellegek árasztanak, bőségesen hullatnak az emberre.

[29]Ki érti, hogyan teríti szét a viharfelhőt, miért mennydörög hajléka?

[30]Világosságot áraszt maga körül, de a tenger mélyét beborítja.

[31]Mert ezekkel ítélkezik a népek fölött, de eledelt is ad bőségesen.

[32]Mindkét kezét villámfény borítja, ráküldi azokat ellenfeleire.

[33]Hírt ad róla a mennydörgés, a jószág is érzi közeledtét.

Jób 37

[1] Sobre isto treme também o meu coração e salta do seu lugar.

[2] Dai ouvidos ao trovão de Deus, estrondo que sai da sua boca;

[3] ele o solta por debaixo de todos os céus, e o seu relâmpago, até aos confins da terra.

[4] Depois deste, ruge a sua voz, troveja com o estrondo da sua majestade, e já ele não retém o relâmpago quando lhe ouvem a voz.

[5] Com a sua voz troveja Deus maravilhosamente; faz grandes coisas, que nós não compreendemos.

[6] Porque ele diz à neve: Cai sobre a terra; e à chuva e ao aguaceiro: Sede fortes.

[7] Assim, torna ele inativas as mãos de todos os homens, para que reconheçam as obras dele.

[8] E as alimárias entram nos seus esconderijos e ficam nas suas cavernas.

[9] De suas recâmaras sai o pé-de-vento, e, dos ventos do norte, o frio.

[10] Pelo sopro de Deus se dá a geada, e as largas águas se congelam.

[11] Também de umidade carrega as densas nuvens, nuvens que espargem os relâmpagos.

[12] Então, elas, segundo o rumo que ele dá, se espalham para uma e outra direção, para fazerem tudo o que lhes ordena sobre a redondeza da terra.

[1]Bizony, megremeg ettől a szívem, és ki akar ugrani helyéből.

[2]Hallgassátok figyelmesen mennydörgését és a morajlást, amely szájából jön.

[3]Az egész ég alatt szétterjeszti, villámfényét is a föld pereméig.

[4]Utána mennydörgés bömböl, dörög fenséges hangon: szüntelenül hallatszik a hangja.

[5]Csodás hangon mennydörög az Isten, és nagy tetteket visz véghez, amelyeket meg sem értünk.

[6]Megparancsolja a hónak, hogy hulljon a földre, a záporesőnek és a felhőszakadásnak, hogy zuhogjon.

[7]Minden emberi kezet lefog, hadd tudja meg mindenki, hogy most ő cselekszik!

[8]A vadállat is rejtekébe húzódik, és búvóhelyén tanyázik.

[9]Kamrájából előjön a szélvihar, Észak csillagzata felől a hideg.

[10]Isten leheletétől jég támad, a víz felszíne jégpáncéllá válik.

[11]Majd nedvességgel rakja meg a felhőt, és villámait szórják a fellegek.

[12]Gomolyog az körös-körül, hogy az ő irányítása szerint megtegye mindazt, amit csak parancsol az egész föld kerekségén.

[13] E tudo isso faz ele vir para disciplina, se convém à terra, ou para exercer a sua misericórdia.

[14] Inclina, Jó, os ouvidos a isto, pára e considera as maravilhas de Deus.

[15] Porventura, sabes tu como Deus as opera e como faz resplandecer o relâmpago da sua nuvem?

[16] Tens tu notícia do equilíbrio das nuvens e das maravilhas daquele que é perfeito em conhecimento?

[17] Que faz aquecer as tuas vestes, quando há calma sobre a terra por causa do vento sul?

[18] Ou estendeste com ele o firmamento, que é sólido como espelho fundido?

[19] Ensina-nos o que lhe diremos; porque nós, envoltos em trevas, nada lhe podemos expor.

[20] Contar-lhe-ia alguém o que tenho dito? Seria isso desejar o homem ser devorado.

[21] Eis que o homem não pode olhar para o sol, que brilha no céu, uma vez passado o vento que o deixa limpo.

[22] Do norte vem o áureo esplendor, pois Deus está cercado de tremenda majestade.

[23] Ao Todo-Poderoso, não o podemos alcançar; ele é grande em poder, porém não perverte o juízo e a plenitude da justiça.

[24] Por isso, os homens o temem; ele não olha para os que se julgam sábios.

[13]Egyszer büntetésül adja földjére, máskor meg szeretetből.

Isten igazságosan bánik az emberekkel

[14]Figyelj csak ide, Jób! Állj meg, és gondold meg Isten csodáit!

[15]Tudod-e, mikor rendelkezik úgy az Isten, hogy villámfénye ragyogjon a felhőn?

[16]Tudod-e, miért lebegnek a fellegek, a Mindentudónak ezek a csodái?

[17]Hogyan melegednek át ruháid, ha nyugton hagyja a déli szél a földet?

[18]Ott voltál-e, amikor a felhőtakarót formálta, mely szilárd, mint az öntött tükör?

[19]Mondd meg nekünk, mit mondjunk neki? Nem jutunk hozzá a sötétség miatt.

[20]Kell-e neki jelenteni, hogy én mit beszéltem, továbbmondani, ha valaki szólt?

[21]Még nem látják a napfényt, bár az ragyog a fellegek mögött, de szél támad, és kitisztul.

[22]Észak felől aranyló szél támad, Isten körül félelmetes ragyogás.

[23]A Mindenhatót nem tudjuk felfogni, hatalma és igazsága igen fenséges: ő az igazságot soha nem nyomja el.

[24]Azért félik őt az emberek, mert rá sem néz azokra, akik bölcsnek tartják magukat.

Jó 38

O Senhor convence a Jó de ignorância

[1] Depois disto, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:

[2] Quem é este que escurece os meus desígnios com palavras sem conhecimento?

[3] Cinge, pois, os lombos como homem, pois eu te perguntarei, e tu me farás saber.

[4] Onde estavas tu, quando eu lançava os fundamentos da terra? Dize-mo, se tens entendimento.

[5] Quem lhe pôs as medidas, se é que o sabes? Ou quem estendeu sobre ela o cordel?

[6] Sobre que estão fundadas as suas bases ou quem lhe assentou a pedra angular,

[7] quando as estrelas da alva, juntas, alegremente cantavam, e rejubilavam todos os filhos de Deus?

[8] Ou quem encerrou o mar com portas, quando irrompeu da madre;

[9] quando eu lhe pus as nuvens por vestidura e a escuridão por fraldas?

[10] Quando eu lhe tracei limites, e lhe pus ferrolhos e portas,

[11] e disse: até aqui virás e não mais adiante, e aqui se quebrará o orgulho das tuas ondas?

[12] Acaso, desde que começaram os teus dias, deste ordem à madrugada ou fizeste a alva saber o seu lugar,

[13] para que se apegasse às orlas da terra, e desta fossem os perversos sacudidos?

Jób 38

Isten első beszéde Jóbhoz: A világmindenség Isten alkotása

[1]Ekkor megszólalt az ÚR a viharban, és ezt mondta Jóbnak:

[2]Ki akarja elhomályosítani örök rendemet tudatlan szavakkal?

[3]Övezd hát föl derekadat férfiasan! Én kérdezlek, te meg oktass engem!

[4]Hol voltál, amikor a földnek alapot vetettem? Mondd el, ha tudsz valami okosat!

[5]Tudod, ki szabta meg annak méreteit, vagy ki feszített ki fölötte mérőzsinórt?

[6]Mire vannak erősítve oszlopai, vagy ki helyezte el sarokkövét,

[7]amikor együtt vigadoztak a hajnali csillagok, és ujjongtak mind az istenfiak?

[8]Ki zárta el ajtókkal a tengert, amikor buzogva előtört a föld gyomrából,

[9]amikor felhőbe öltöztettem, és sűrű homállyal takartam be,

[10]amikor határt szabtam neki, zárat és ajtókat raktam rá,

[11]és ezt mondtam: Eddig jöhetsz, tovább nem, itt majd megtörnek büszke hullámaid!

[12]Lett-e parancsodra reggel, mióta élsz? Kijelölted-e a hajnal helyét,

[13]hogy szélénél fogva megragadja a földet, és lerázza róla a bűnösöket?

[14] A terra se modela como o barro debaixo do selo, e tudo se apresenta como vestidos;
[15] dos perversos se desvia a sua luz, e o braço levantado para ferir se quebranta.
[16] Acaso, entraste nos mananciais do mar ou percorreste o mais profundo do abismo?
[17] Porventura, te foram reveladas as portas da morte ou viste essas portas da região tenebrosa?
[18] Tens idéia nítida da largura da terra? Dize-mo, se o sabes.
[19] Onde está o caminho para a morada da luz? E, quanto às trevas, onde é o seu lugar,
[20] para que as conduzas aos seus limites e discirnas as veredas para a sua casa?
[21] Tu o sabes, porque nesse tempo eras nascido e porque é grande o número dos teus dias!
[22] Acaso, entraste nos depósitos da neve e viste os tesouros da saraiva,
[23] que eu retenho até ao tempo da angústia, até ao dia da peleja e da guerra?
[24] Onde está o caminho para onde se difunde a luz e se espalha o vento oriental sobre a terra?
[25] Quem abriu regos para o aguaceiro ou caminho para os relâmpagos dos trovões;
[26] para que se faça chover sobre a terra, onde não há ninguém, e no ermo, em que não há gente;
[27] para dessedentar a terra deserta e assolada e para fazer crescer os renovos da erva?

[14]Formálódik, mint az agyag a pecsét alatt, ráncokat vet, mint egy tarka ruha.
[15]Így veszi el a bűnösöktől a világosságot, és összetöri a fölemelt kart.
[16]Eljutottál-e a tenger forrásáig? Bejártad-e a mélység fenekét?
[17]Föltárultak-e előtted a halál kapui, a homály kapuit láttad-e?
[18]Fel tudod-e fogni, milyen széles is a föld? Mondd el mindezt, ha tudod!
[19]Melyik út visz a világosság otthonába, és hol a sötétség lakóhelye?
[20]Vissza tudod-e vinni határai közé, ismered-e a házába vezető ösvényt?
[21]Tudod te, hiszen akkor születtél, napjaid száma igen nagy!
[22]Eljutottál-e a hó raktárához? A jégeső raktárát láttad-e?
[23]A nyomorúság idejére tartogatom ezt, a harc és a háború napjára.
[24]Melyik útról árad szét a világosság, a keleti szél honnan terjed ki a földre?
[25]Ki ásott csatornát a felhőszakadásnak, és utat a mennydörgő viharfelhőnek,
[26]hogy esőt adjon a lakatlan földre, az ember nem lakta pusztára,
[27]hogy bőven megitassa a puszta sivatagot, és zöldellő füveket sarjasszon?

[28] Acaso, a chuva tem pai? Ou quem gera as gotas do orvalho?

[29] De que ventre procede o gelo? E quem dá à luz a geada do céu?

[30] As águas ficam duras como a pedra, e a superfície das profundezas se torna compacta.

[31] Ou poderás tu atar as cadeias do Sete-estrelo ou soltar os laços do Órion?

[32] Ou fazer aparecer os signos do Zodíaco ou guiar a Ursa com seus filhos?

[33] Sabes tu as ordenanças dos céus, podes estabelecer a sua influência sobre a terra?

[34] Podes levantar a tua voz até às nuvens, para que a abundância das águas te cubra?

[35] Ou ordenarás aos relâmpagos que saiam e te digam: Eis-nos aqui?

[36] Quem pôs sabedoria nas camadas de nuvens? Ou quem deu entendimento ao meteoro?

[37] Quem pode numerar com sabedoria as nuvens? Ou os odres dos céus, quem os pode despejar,

[38] para que o pó se transforme em massa sólida, e os torrões se apeguem uns aos outros?

[39] Caçarás, porventura, a presa para a leoa? Ou saciarás a fome dos leõezinhos,

[40] quando se agacham nos covis e estão à espreita nas covas?

[41] Quem prepara aos corvos o seu alimento, quando os seus pintainhos

[28]Ki az apja az esőnek, és ki nemzette a harmatcseppeket?

[29]Kinek a méhéből származik a jég, és az égből hulló darát ki hozta világra?

[30]Összesűrűsödnek a vizek, mint a kő, és befedik a mélység felszínét.

[31]Össze tudod kötni a Fiastyúk szálait? A Kaszás-csillag köteleit meg tudod oldani?

[32]Föl tudod-e hozni a csillagképeket a maguk idejében? A Nagymedvét fiaival együtt talán te vezeted?

[33]Ismered-e az ég szabályait? Talán te adsz neki uralmat a földön?

[34]El tudod juttatni hangod a felhőkig, hogy vízáradat borítson el téged?

[35]Tudsz-e villámokat küldeni útjukra, és mondják-e neked: Itt vagyunk?

[36]Ki szabta meg bölcsen a sötét felhők rendjét, a légi tüneményekbe ki adott értelmet?

[37]Ki olyan bölcs, hogy meg tudja számlálni a fellegeket, és ki tudja kiüríteni az ég tömlőit,

[38]ha megkeményedik a föld, mint az öntvény, és egymáshoz tapadnak a göröngyök?

A Teremtő dicsősége az állatvilág életében

[39]Tudsz-e a nőstény oroszlánnak zsákmányt ejteni, ki tudod-e elégíteni az oroszlánkölykök éhségét,

[40]amikor rejtekhelyükön lapulnak, és a bokrok között leshelyükön fekszenek?

[41]Ki szerez eledelt a hollónak, amikor fiókái Istenhez kiáltanak, és kóvályognak, mert nincs mit enniük?

gritam a Deus e andam vagueando, por não terem que comer?

Jó 39

1 Sabes tu o tempo em que as cabras monteses têm os filhos ou cuidaste das corças quando dão suas crias?

2 Podes contar os meses que cumprem? Ou sabes o tempo do seu parto?

3 Elas encurvam-se, para terem seus filhos, e lançam de si as suas dores.

4 Seus filhos se tornam robustos, crescem no campo aberto, saem e nunca mais tornam para elas.

5 Quem despediu livre o jumento selvagem, e quem soltou as prisões ao asno veloz,

6 ao qual dei o ermo por casa e a terra salgada por moradas?

7 Ri-se do tumulto da cidade, não ouve os muitos gritos do arrieiro.

8 Os montes são o lugar do seu pasto, e anda à procura de tudo o que está verde.

9 Acaso, quer o boi selvagem servir-te? Ou passará ele a noite junto da tua manjedoura?

10 Porventura, podes prendê-lo ao sulco com cordas? Ou gradará ele os vales após ti?

11 Confiarás nele, por ser grande a sua força, ou deixarás a seu cuidado o teu trabalho?

12 Fiarás dele que te traga para a casa o que semeaste e o recolha na tua eira?

Jób 39

1Tudod-e, mikor ellik a kőszáli zerge, megfigyelted-e, mikor borjazik a szarvas?

2Megszámoltad-e, hány hónapig vemhesek, tudod-e, mikor jön el ellésük ideje?

3Lefekszenek, megellik borjaikat, és megszabadulnak fájdalmuktól.

4Borjaik megerősödnek, felnőnek a mezőn, elszélednek, és nem térnek hozzájuk vissza.

5Ki engedte szabadon a vadszamarat, ki oldozta el a zebra kötelét?

6A pusztát rendeltem otthonává, lakóhelyévé a szikes földet.

7Kineveti a városi sokadalmat, nem hallja a hajcsár kiáltozását.

8A hegyeken keres magának legelőt, fölkutat mindenféle zöld növényt.

9Hajlandó-e szolgálni neked a bivaly? Ott tölti az éjszakát jászolodnál?

10Barázdába tudod-e fogni kötéllel a bivalyt, boronálja-e utánad a göröngyöket?

11Bízhatsz-e benne, mivel olyan erős? Rábízhatod-e a munkádat?

12Elhiszed-e róla, hogy behordja gabonádat, és szérűdre betakarítja?

[13] O avestruz bate alegre as asas; acaso, porém, tem asas e penas de bondade?

[14] Ele deixa os seus ovos na terra, e os aquenta no pó,

[15] e se esquece de que algum pé os pode esmagar ou de que podem pisá-los os animais do campo.

[16] Trata com dureza os seus filhos, como se não fossem seus; embora seja em vão o seu trabalho, ele está tranqüilo,

[17] porque Deus lhe negou sabedoria e não lhe deu entendimento;

[18] mas, quando de um salto se levanta para correr, ri-se do cavalo e do cavaleiro.

[19] Ou dás tu força ao cavalo ou revestirás o seu pescoço de crinas?

[20] Acaso, o fazes pular como ao gafanhoto? Terrível é o fogoso respirar das suas ventas.

[21] Escarva no vale, folga na sua força e sai ao encontro dos armados.

[22] Ri-se do temor e não se espanta; e não torna atrás por causa da espada.

[23] Sobre ele chocalha a aljava, flameja a lança e o dardo.

[24] De fúria e ira devora o caminho e não se contém ao som da trombeta.

[25] Em cada sonido da trombeta, ele diz: Avante! Cheira de longe a batalha, o trovão dos príncipes e o alarido.

[26] Ou é pela tua inteligência que voa o falcão, estendendo as asas para o Sul?

[27] Ou é pelo teu mandado que se remonta a águia e faz alto o seu ninho?

[13]Vígan verdes szárnyával a strucc, pedig nem gólya szárnya és tolla az!

[14]A földön hagyja tojásait, és a porban költeti ki.

[15]Elfelejti, hogy ráléphetnek, és a mezei vad eltaposhatja.

[16]Fiaihoz oly mostoha, mintha nem is az övéi volnának; nem retteg attól, hogy kárba vész fáradsága.

[17]Mert Isten megtagadta a bölcsességet tőle, nem részesítette értelemben.

[18]De ha nekirugaszkodik, nevet a lovon és annak lovasán.

[19]Te adsz-e erőt a lónak, te ruházod-e fel a nyakát sörénnyel?

[20]Te ugráltatod-e, mint egy szöcskét? Büszke horkantása félelmetes.

[21]Kapálja a csatateret, örvend erejének, és nekirohan a fegyvernek.

[22]Neveti a rettegést, nem remeg, nem fordul vissza a kard elől.

[23]Csörög rajta a tegez, csillog a lándzsa és a kopja.

[24]Döngve, toporogva kapálja a földet, nem marad veszteg, ha zeng a kürt szava.

[25]Boldogan nyerít, ha meghallja a kürtöt, messziről megérzi a harcot, a vezérek dörgő hangját és a harci zajt.

[26]A te értelmed műve az, hogy szárnyra kel az ölyv, és kiterjeszti szárnyait dél felé?

[27]A te parancsodra száll-e magasan a sas, és rakja magasban a fészkét?

[28] Habita no penhasco onde faz a sua morada, sobre o cimo do penhasco, em lugar seguro.
[29] Dali, descobre a presa; seus olhos a avistam de longe.
[30] Seus filhos chupam sangue; onde há mortos, ela aí está.

[28]Kősziklán lakik, ott tanyázik, a sziklafokon és a bérctetőn.
[29]Onnan kémlel ennivaló után, messzire ellátnak szemei.
[30]Fiókái vért szürcsölgetnek, és ahol holttest van, ő is ott terem.

Jó 40

[1] Disse mais o SENHOR a Jó:

[2] Acaso, quem usa de censuras contenderá com o Todo-Poderoso? Quem assim argúi a Deus que responda.

A resposta humilde de Jó

[3] Então, Jó respondeu ao SENHOR e disse:

[4] Sou indigno; que te responderia eu? Ponho a mão na minha boca.

[5] Uma vez falei e não replicarei, aliás, duas vezes, porém não prosseguirei.

As manifestações do poder de Deus

[6] Então, o SENHOR, do meio de um redemoinho, respondeu a Jó:
[7] Cinge agora os lombos como homem; eu te perguntarei, e tu me responderás.

[8] Acaso, anularás tu, de fato, o meu juízo? Ou me condenarás, para te justificares?

[9] Ou tens braço como Deus ou podes trovejar com a voz como ele o faz?

[10] Orna-te, pois, de excelência e grandeza, veste-te de majestade e de glória.

Jób 40

Jób első válasza: Megalázza magát Isten előtt

[1]Majd tovább beszélt az ÚR, és ezt mondta Jóbnak:
[2]Mit perlekedik a Mindenhatóval az akadékoskodó? Aki Istennel akar vitatkozni, feleljen neki!

[3]Jób ekkor megszólalt, és így felelt az ÚRnak:
[4]Bizony, könnyelmű voltam! Mit felelhetnék neked? Kezemet a számra teszem.
[5]Egyszer beszéltem, de ezután nem szólok, vagy ha kétszer is: többé már nem teszem.

Isten második beszéde: Ő az emberiség ura

[6]De tovább beszélt a viharból Jóbhoz az ÚR, és ezt mondta:
[7]Övezd csak föl derekadat férfiasan! Én kérdezlek, te meg oktass engem!
[8]Semmivé akarod tenni az én igazságomat? Bűnösnek mondasz engem, hogy te lehess igaz?
[9]Van-e olyan karod, mint az Istennek? Tudsz-e olyan hangon mennydörögni, mint ő?
[10]Ékesítsd föl magad fenséggel és méltósággal, öltözz ékességbe és pompába!

[11] Derrama as torrentes da tua ira e atenta para todo soberbo e abate-o.
[12] Olha para todo soberbo e humilha-o, calca aos pés os perversos no seu lugar.
[13] Cobre-os juntamente no pó, encerra-lhes o rosto no sepulcro.
[14] Então, também eu confessarei a teu respeito que a tua mão direita te dá vitória.

[15] Contempla agora o hipopótamo, que eu criei contigo, que come a erva como o boi.

[16] Sua força está nos seus lombos, e o seu poder, nos músculos do seu ventre.
[17] Endurece a sua cauda como cedro; os tendões das suas coxas estão entretecidos.
[18] Os seus ossos são como tubos de bronze, o seu arcabouço, como barras de ferro.
[19] Ele é obra-prima dos feitos de Deus; quem o fez o proveu de espada.
[20] Em verdade, os montes lhe produzem pasto, onde todos os animais do campo folgam.
[21] Deita-se debaixo dos lotos, no esconderijo dos canaviais e da lama.
[22] Os lotos o cobrem com sua sombra; os salgueiros do ribeiro o cercam.
[23] Se um rio transborda, ele não se apressa; fica tranqüilo ainda que o Jordão se levante até à sua boca.
[24] Acaso, pode alguém apanhá-lo quando ele está olhando? Ou lhe meter um laço pelo nariz?

Jó 41

[11]Öntsd ki dühös haragodat, láss meg minden gőgöst, és alázd meg!
[12]Láss meg minden gőgöst, és igázd le, tipord el a bűnösöket, ahol csak vannak!
[13]Ásd el valamennyit a föld alá, zárd el őket rejtett helyre!

[14]Akkor még én is magasztallak téged, mert jobbod megsegített téged.

A Behemót és a Leviatán ereje is Istentől van

[15]Nézd a Behemótot! Én teremtettem, akárcsak téged. Füvet eszik, mint a szarvasmarha.
[16]Nézd, milyen erős a dereka, milyen kemények testén az izmok!
[17]Merev a farka, mint a cédrus, combjának inai egymásba fonódnak.
[18]Csontjai, mint az érccsövek, lábszárai, mint a vasrudak.
[19]Isten remekműve ez! Fegyverrel is ellátta Alkotója,

[20]mégis a hegyek adják táplálékát; mellette játszadozik a mező minden vadja.

[21]Lótuszbokrok alatt hever, nádas és mocsaras rejtekhelyen.
[22]Lótuszbokrok árnyéka borul rá, körülveszik a parti füzek.
[23]Ha árad is a folyó, nem nyugtalankodik: biztonságban van, még ha szájáig ér is a Jordán.

[24]El lehet-e fogni szemtől szembe, lehet-e karikát tenni az orrába?

[1] Podes tu, com anzol, apanhar o crocodilo ou lhe travar a língua com uma corda?
[2] Podes meter-lhe no nariz uma vara de junco? Ou furar-lhe as bochechas com um gancho?
[3] Acaso, te fará muitas súplicas? Ou te falará palavras brandas?
[4] Fará ele acordo contigo? Ou tomá-lo-ás por servo para sempre?
[5] Brincarás com ele, como se fora um passarinho? Ou tê-lo-ás preso à correia para as tuas meninas?
[6] Acaso, os teus sócios negociam com ele? Ou o repartirão entre os mercadores?
[7] Encher-lhe-ás a pele de arpões? Ou a cabeça, de farpas?
[8] Põe a mão sobre ele, lembra-te da peleja e nunca mais o intentarás.

[9] Eis que a gente se engana em sua esperança; acaso, não será o homem derribado só em vê-lo?
[10] Ninguém há tão ousado, que se atreva a despertá-lo. Quem é, pois, aquele que pode erguer-se diante de mim?
[11] Quem primeiro me deu a mim, para que eu haja de retribuir-lhe? Pois o que está debaixo de todos os céus é meu.
[12] Não me calarei a respeito dos seus membros, nem da sua grande força, nem da graça da sua compostura.
[13] Quem lhe abrirá as vestes do seu dorso? Ou lhe penetrará a couraça dobrada?
[14] Quem abriria as portas do seu rosto? Pois em roda dos seus dentes está o terror.

[25]Ki tudod-e fogni horoggal a Leviatánt, le tudod-e szorítani a nyelvét kötéllel?

[26]Tudsz-e kötelet húzni az orrába, át tudod-e fúrni kampóval az állát?

[27]Fog-e sokat könyörögni neked, vagy beszél-e hozzád szelíden?

[28]Köt-e veled egyezséget arra, hogy fogadd fel állandó szolgádnak?

[29]Játszadozhatsz-e vele, mint a madárral, és megkötözheted-e leánykáid kedvéért?

[30]Alkudozhatnak-e rajta a cimborák, osztozkodhatnak-e rajta a kereskedők?

[31]Teletűzdelheted-e nyársakkal a bőrét, és a fejét halászszigonyokkal?

[32]Nyúlj csak hozzá, majd nem gondolsz többé a harcra!

Jób 41

[1]Hiszen aki ebben reménykedik, csalódik: már a puszta látványától is összeroskad.

[2]Nincs olyan vakmerő, aki fölverje. Ki merne kiállni ellene?

[3]Ki szállhat szembe vele úgy, hogy sértetlenül hagyná? Minden az övé az ég alatt.

[4]Nem hallgathatom el, milyenek a tagjai, mekkora az ereje, mily szép az alakja.

[5]Ki tudná lehúzni a bőrét, ki merne benyúlni két fogsora közé?

[6]Szájának kapuját ki merné kitárni? Fogai között a rémület lakik.

[15] As fileiras de suas escamas são o seu orgulho, cada uma bem encostada como por um selo que as ajusta.	[7]Büszkén sorakoznak pikkelyei, mintha szoros pecséttel volnának lezárva.
[16] A tal ponto uma se chega à outra, que entre elas não entra nem o ar.	[8]Egyik a másikhoz olyan közel van, hogy még a szél sem férkőzhet közéjük.
[17] Umas às outras se ligam, aderem entre si e não se podem separar.	[9]Egymáshoz tapadnak, egybekapcsolódnak elválaszthatatlanul.
[18] Cada um dos seus espirros faz resplandecer luz, e os seus olhos são como as pestanas da alva.	[10]Tüsszentése fényt sugároz, szemei olyanok, akár a hajnalpír.
[19] Da sua boca saem tochas; faíscas de fogo saltam dela.	[11]Szájából fáklyák jönnek elő, tüzes szikrák sziporkáznak.
[20] Das suas narinas procede fumaça, como de uma panela fervente ou de juncos que ardem.	[12]Orrlyukaiból füst száll ki, mint valami gőzölgő forró üstből.
[21] O seu hálito faz incender os carvões; e da sua boca sai chama.	[13]Lehelete lángra lobbantja a faszenet, szája lángokat lövell.
[22] No seu pescoço reside a força; e diante dele salta o desespero.	[14]Nyakában erő lakik, rémülten futnak szét előle.
[23] Suas partes carnudas são bem pegadas entre si; todas fundidas nele e imóveis.	[15]Testének alsó része is kemény, mozdíthatatlan, mintha rá volna öntve.
[24] O seu coração é firme como uma pedra, firme como a mó de baixo.	[16]Szíve olyan kemény, mint a kő, kemény, mint az alsó malomkő.
[25] Levantando-se ele, tremem os valentes; quando irrompe, ficam como que fora de si.	[17]Ha fölemelkedik, megriadnak még a hősök is, ijedtükben fejüket vesztik.
[26] Se o golpe de espada o alcança, de nada vale, nem de lança, de dardo ou de flecha.	[18]Ha el is találja a kard, nem árt neki, se a lándzsa, a kopja vagy a nyíl.
[27] Para ele, o ferro é palha, e o cobre, pau podre.	[19]Annyiba veszi a vasat, mint a szalmát, a rezet, mint a korhadt fát.
[28] A seta o não faz fugir; as pedras das fundas se lhe tornam em restolho.	[20]A nyílvesszőtől nem futamodik meg, pozdorjává törnek rajta a parittyakövek.
[29] Os porretes atirados são para ele como palha, e ri-se do brandir da lança.	[21]Semmibe se veszi a dorongot, nevet a dárda suhogásán.

[30] Debaixo do ventre, há escamas pontiagudas; arrasta-se sobre a lama, como um instrumento de debulhar.
[31] As profundezas faz ferver, como uma panela; torna o mar como caldeira de ungüento.
[32] Após si, deixa um sulco luminoso; o abismo parece ter-se encanecido.
[33] Na terra, não tem ele igual, pois foi feito para nunca ter medo.
[34] Ele olha com desprezo tudo o que é alto; é rei sobre todos os animais orgulhosos.

[22]Hasán mintha éles cserepek lennének, mint a cséplőszán, úgy kúszik az iszapban.
[23]Nyomában fortyog a mély víz, mint a fazékban, fölkavarja a tengert, mint a kenőcsöt.
[24]Csillogó ösvényt hagy maga után, mintha megőszült volna a mély víz.
[25]Nincs a földön hozzá hasonló, úgy van megalkotva, hogy semmitől se féljen.
[26]Szembenéz minden hatalmassal, ő a királya minden vadállatnak.

Jó 42

A confissão de Jó

[1] Então, respondeu Jó ao SENHOR:

[2] Bem sei que tudo podes, e nenhum dos teus planos pode ser frustrado.

[3] Quem é aquele, como disseste, que sem conhecimento encobre o conselho? Na verdade, falei do que não entendia; coisas maravilhosas demais para mim, coisas que eu não conhecia.

[4] Escuta-me, pois, havias dito, e eu falarei; eu te perguntarei, e tu me ensinarás.

[5] Eu te conhecia só de ouvir, mas agora os meus olhos te vêem.
[6] Por isso, me abomino e me arrependo no pó e na cinza.

Deus repreende os três amigos de Jó

[7] Tendo o SENHOR falado estas palavras a Jó, o SENHOR disse também a Elifaz, o temanita: A minha ira se acendeu contra ti

Jób 42

Jób bűnbánatot tart

[1]Jób ekkor megszólalt, és így felelt az ÚRnak:
[2]Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékod, amelyet meg ne valósíthatnál.

[3]Ki akarja eltakarni örök rendemet tudatlanul? – kérded. Valóban olyasmiről szóltam, amit nem érthetek: csodálatosabbak, semhogy felfoghatnám.

[4]Hallgass meg, hadd beszéljek! – kértem. Én kérdezlek, te meg oktass engem! – felelted erre.
[5]Eddig csak hírből hallottam még rólad, de most saját szememmel láttalak.
[6]Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.

Isten megjutalmazza Jóbot

[7]Miután az ÚR mindezeket elmondta Jóbnak, így szólt az ÚR a témáni Elifázhoz: Haragra indultam ellened és két barátod

e contra os teus dois amigos; porque não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

ellen, mert nem beszéltetek rólam olyan helyesen, mint Jób, az én szolgám.

[8] Tomai, pois, sete novilhos e sete carneiros, e ide ao meu servo Jó, e oferecei holocaustos por vós. O meu servo Jó orará por vós; porque dele aceitarei a intercessão, para que eu não vos trate segundo a vossa loucura; porque vós não dissestes de mim o que era reto, como o meu servo Jó.

[8]Azért vegyetek hét bikát meg hét kost, menjetek el az én szolgámhoz, Jóbhoz, és mutassatok be égőáldozatot magatokért! Jób pedig, az én szolgám, imádkozzék értetek. Mert csak őt vagyok hajlandó meghallgatni, hogy meg ne szégyenítselek benneteket, hiszen nem beszéltetek rólam olyan helyesen, mint az én szolgám, Jób.

[9] Então, foram Elifaz, o temanita, e Bildade, o suíta, e Zofar, o naamatita, e fizeram como o SENHOR lhes ordenara; e o SENHOR aceitou a oração de Jó.

[9]El is ment a témáni Elifáz, a súahi Bildád és a naamái Cófár, és aszerint jártak el, ahogyan megmondta nekik az ÚR, és az ÚR meghallgatta Jóbot.

Deus restaura a prosperidade de Jó

[10] Mudou o SENHOR a sorte de Jó, quando este orava pelos seus amigos; e o SENHOR deu-lhe o dobro de tudo o que antes possuíra.

[10]Az ÚR pedig jóra fordította Jób sorsát, miután Jób imádkozott barátaiért, és kétszeresen visszaadta az ÚR Jóbnak mindazt, amije volt.

[11] Então, vieram a ele todos os seus irmãos, e todas as suas irmãs, e todos quantos dantes o conheceram, e comeram com ele em sua casa, e se condoeram dele, e o consolaram de todo o mal que o SENHOR lhe havia enviado; cada um lhe deu dinheiro e um anel de ouro.

[11]Elment hozzá minden férfi- és nőrokona, és minden régi ismerőse, és együtt étkeztek vele az otthonában. Részvéttel vigasztalták azért, hogy olyan sok bajt bocsátott rá az ÚR. Adott neki mindegyik egy keszíta ezüstöt és egy aranykarikát.

[12] Assim, abençoou o SENHOR o último estado de Jó mais do que o primeiro; porque veio a ter catorze mil ovelhas, seis mil camelos, mil juntas de bois e mil jumentas.

[12]Az ÚR pedig jobban megáldotta Jóbot azután, mint azelőtt. Lett neki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer igás ökre és ezer szamara.

[13] Também teve outros sete filhos e três filhas.

[13]Lett még hét fia és három leánya is.

[14] Chamou o nome da primeira Jemima, o da outra, Quezia, e o da terceira, Quéren-Hapuque.

[15] Em toda aquela terra não se acharam mulheres tão formosas como as filhas de Jó; e seu pai lhes deu herança entre seus irmãos.

[16] Depois disto, viveu Jó cento e quarenta anos; e viu a seus filhos e aos filhos de seus filhos, até à quarta geração.

[17] Então, morreu Jó, velho e farto de dias.

[14]Első leányát Jemímának, másodikat Kecíának, harmadikat Keren-Happúknak nevezte el.

[15]Országszerte nem voltak olyan szép nők, mint Jób leányai. Apjuk nekik is adott örökséget fiútestvéreikkel együtt.

[16]Ezután Jób még száznegyven évig élt, és meglátta fiait meg unokáit a negyedik nemzedékig.

[17]Öregen halt meg Jób, az élettel betelve.

O livro dos Salmos	A ZSOLTÁROK KÖNYVE ELSŐ KÖNYV

Livro I
Salmos 1 - 41

Salmo 1

Os justos e os ímpios

1 Bem-aventurado o homem que não anda no conselho dos ímpios, não se detém no caminho dos pecadores, nem se assenta na roda dos escarnecedores.

2 Antes, o seu prazer está na lei do SENHOR, e na sua lei medita de dia e de noite.

3 Ele é como árvore plantada junto a corrente de águas, que, no devido tempo, dá o seu fruto, e cuja folhagem não murcha; e tudo quanto ele faz será bem sucedido.

4 Os ímpios não são assim; são, porém, como a palha que o vento dispersa.

5 Por isso, os perversos não prevalecerão no juízo, nem os pecadores, na congregação dos justos.

6 Pois o SENHOR conhece o caminho dos justos, mas o caminho dos ímpios perecerá.

Zsoltárok 1

Az igazak és a bűnösök sorsa

1Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére,

2hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.

3Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

4Nem így járnak a bűnösök, hanem úgy, mint a polyva, amelyet szétszór a szél.

5Ezért nem állhatnak meg a bűnösök az ítélet idején és a vétkesek az igazak közösségében.

6Mert ismeri az ÚR az igazak útját, a bűnösök útja pedig semmibe vész.

Salmo 2

O reinado do Ungido de Deus

1 Por que se enfurecem os gentios e os povos imaginam coisas vãs?

2 Os reis da terra se levantam, e os príncipes conspiram contra o SENHOR e contra o seu Ungido, dizendo:

3 Rompamos os seus laços e sacudamos de nós as suas algemas.

Zsoltárok 2

Isten és felkentje diadalmaskodik

1Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

2Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen:

3Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket!

[4] Ri-se aquele que habita nos céus; o SENHOR zomba deles.
[5] Na sua ira, a seu tempo, lhes há de falar e no seu furor os confundirá.
[6] Eu, porém, constituí o meu Rei sobre o meu santo monte Sião.
[7] Proclamarei o decreto do SENHOR: Ele me disse: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.
[8] Pede-me, e eu te darei as nações por herança e as extremidades da terra por tua possessão.
[9] Com vara de ferro as regerás e as despedaçarás como um vaso de oleiro.
[10] Agora, pois, ó reis, sede prudentes; deixai-vos advertir, juízes da terra.
[11] Servi ao SENHOR com temor e alegrai-vos nele com tremor.
[12] Beijai o Filho para que se não irrite, e não pereçais no caminho; porque dentro em pouco se lhe inflamará a ira. Bem-aventurados todos os que nele se refugiam.

Salmo 3

Confiança em Deus, na adversidade

Salmo de Davi quando fugia de Absalão, seu filho

2 Sm 15.13-17,22

[1] SENHOR, como tem crescido o número dos meus adversários! São numerosos os que se levantam contra mim.
[2] São muitos os que dizem de mim: Não há em Deus salvação para ele.

[4]A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket.
[5]Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket:
[6]Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!
[7]Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá tettelek ma téged!
[8]Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget.
[9]Összetöröd őket vasvesszővel, szétzúzod, mint a cserépedényt!
[10]Azért ti, királyok, térjetek észhez, okuljatok, ti bírái a földnek!
[11]Félelemmel szolgáljátok az URat, reszketve vigadjatok!
[12]Csókoljátok a fiút, hogy meg ne haragudjék, és el ne pusztuljatok az úton. Mert hamar föllángol haragja, de mind boldog, aki hozzá menekül!

Zsoltárok 3

Imádság veszélyben

[1]Dávid zsoltára, abból az időből, amikor fia, Absolon elől menekült.
[2]URam, mily sok ellenségem van, mily sokan támadnak rám!
[3]Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.)

[3] Porém tu, SENHOR, és o meu escudo, és a minha glória e o que exaltas a minha cabeça.

[4] Com a minha voz clamo ao SENHOR, e ele do seu santo monte me responde.

[5] Deito-me e pego no sono; acordo, porque o SENHOR me sustenta.

[6] Não tenho medo de milhares do povo que tomam posição contra mim de todos os lados.

[7] Levanta-te, SENHOR! Salva-me, Deus meu, pois feres nos queixos a todos os meus inimigos e aos ímpios quebras os dentes.

[8] Do SENHOR é a salvação, e sobre o teu povo, a tua bênção.

Salmo 4

Confiança em Deus, na angústia

Salmo de Davi ao mestre de canto, com instrumentos de cordas

[1] Responde-me quando clamo, ó Deus da minha justiça; na angústia, me tens aliviado; tem misericórdia de mim e ouve a minha oração.

[2] Ó homens, até quando tornareis a minha glória em vexame, e amareis a vaidade, e buscareis a mentira?

[3] Sabei, porém, que o SENHOR distingue para si o piedoso; o SENHOR me ouve quando eu clamo por ele.

[4] Irai-vos e não pequeis; consultai no travesseiro o coração e sossegai.

[4]De te, URam, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem.

[5]Hangosan kiáltok az ÚRhoz, és ő meghallgat szent hegyén. (Szela.)

[6]Lefekszem, alszom és fölébredek, mert az ÚR támogat engem.

[7]Nem félek a sok ezernyi néptől, amely körülvett engem.

[8]Állj mellém, URam, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitördeled a bűnösök fogait!

[9]Az ÚRtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden! (Szela.)

Zsoltárok 4

Esti imádság

[1]A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid zsoltára.

[2]Hallgass meg, ha hozzád kiáltok, igazságos Istenem! Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgasd meg imámat!

[3]Ti emberek! Meddig gyalázzátok dicsőségemet? Meddig szeretitek az üres beszédet, meddig törekedtek még hazugságra? (Szela.)

[4]Tudjátok meg, hogy az ÚR csodákat tesz hívével! Meghallgat az ÚR, ha hozzá kiáltok.

[5]Ha felindultok is, ne vétkezzetek! Gondolkozzatok el fekvőhelyeteken, és csillapodjatok le! (Szela.)

[5] Oferecei sacrifícios de justiça e confiai no SENHOR.
[6] Há muitos que dizem: Quem nos dará a conhecer o bem? SENHOR, levanta sobre nós a luz do teu rosto.
[7] Mais alegria me puseste no coração do que a alegria deles, quando lhes há fartura de cereal e de vinho.
[8] Em paz me deito e logo pego no sono, porque, SENHOR, só tu me fazes repousar seguro.

[6]Igaz áldozattal áldozzatok, és bízzatok az ÚRban!
[7]Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, URunk!
[8]Nagyobb örömöt adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk.
[9]Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek!

Salmo 5

Proteção contra os ímpios

Ao mestre de canto, para flautas. Salmo de Davi

[1] Dá ouvidos, SENHOR, às minhas palavras e acode ao meu gemido.
[2] Escuta, Rei meu e Deus meu, a minha voz que clama, pois a ti é que imploro.
[3] De manhã, SENHOR, ouves a minha voz; de manhã te apresento a minha oração e fico esperando.
[4] Pois tu não és Deus que se agrade com a iniqüidade, e contigo não subsiste o mal.
[5] Os arrogantes não permanecerão à tua vista; aborreces a todos os que praticam a iniqüidade.
[6] Tu destróis os que proferem mentira; o SENHOR abomina ao sanguinário e ao fraudulento;
[7] porém eu, pela riqueza da tua misericórdia, entrarei na tua casa e me prostrarei diante do teu santo templo, no teu temor.

Zsoltárok 5

Isten igazán ítél

[1]A karmesternek: Fúvós hangszerre. Dávid zsoltára.
[2]Figyelj beszédemre, URam, vedd észre sóhajtozásomat!
[3]Figyelj hangos kiáltozásomra, Istenem, királyom, mert hozzád imádkozom!
[4]Hallgasd meg szavamat reggel, URam, reggel eléd készülök, és várlak.
[5]Istenem, te nem leled örömöd a bűnben, nem talál otthonra nálad a gonosz.
[6]Nem állhatnak meg szemed előtt a dicsekvők, gyűlölsz minden gonosztevőt.
[7]Elpusztítod a hazudozókat; a vérszomjas és álnok embert utálja az ÚR.
[8]De én bemehetek házadba, mert te nagyon szeretsz engem, és szent templomodban leborulok, mert tisztellek téged.

[8] SENHOR, guia-me na tua justiça, por causa dos meus adversários; endireita diante de mim o teu caminho;

[9] pois não têm eles sinceridade nos seus lábios; o seu íntimo é todo crimes; a sua garganta é sepulcro aberto, e com a língua lisonjeiam.

[10] Declara-os culpados, ó Deus; caiam por seus próprios planos. Rejeita-os por causa de suas muitas transgressões, pois se rebelaram contra ti.

[11] Mas regozijem-se todos os que confiam em ti; folguem de júbilo para sempre, porque tu os defendes; e em ti se gloriem os que amam o teu nome.

[12] Pois tu, SENHOR, abençoas o justo e, como escudo, o cercas da tua benevolência.

Salmo 6

Davi recorre à misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[1] SENHOR, não me repreendas na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Tem compaixão de mim, SENHOR, porque eu me sinto debilitado; sara-me, SENHOR, porque os meus ossos estão abalados.

[3] Também a minha alma está profundamente perturbada; mas tu, SENHOR, até quando?

[4] Volta-te, SENHOR, e livra a minha alma; salva-me por tua graça.

[9]Vezess, URam, igazságodban, mert ellenségeim vannak, egyengesd előttem az utat!

[10]Mert nem jön ki szájukon őszinte szó, belül romlottak, nyitott sír a torkuk, sima a nyelvük.

[11]Derítsd ki vétküket, Istenem, bukjanak bele fondorlataikba! Taszítsd el őket sok vétkük miatt, mert ellened lázadtak!

[12]Mind örülnek majd, akik hozzád menekülnek. Örökké ujjonganak, mert oltalmazod őket. Örvendeznek általad, akik szeretik nevedet.

[13]Mert te, URam, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzzsal.

Zsoltárok 6

Imádság halálfélelemben

[1]A karmesternek: Mélyhangú húros hangszerre. Dávid zsoltára.

[2]URam, ne feddj meg haragodban, ne ostorozz indulatodban!

[3]Kegyelmezz, URam, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, URam, mert reszketnek tagjaim!

[4]Lelkem is csupa reszketés, és te, URam, meddig késel?

[5]Fordulj hozzám, URam, mentsd meg életemet, szabadíts meg, mert irgalmas vagy!

[5] Pois, na morte, não há recordação de ti; no sepulcro, quem te dará louvor?

[6] Estou cansado de tanto gemer; todas as noites faço nadar o meu leito, de minhas lágrimas o alago.

[7] Meus olhos, de mágoa, se acham amortecidos, envelhecem por causa de todos os meus adversários.

[8] Apartai-vos de mim, todos os que praticais a iniqüidade, porque o SENHOR ouviu a voz do meu lamento;

[9] o SENHOR ouviu a minha súplica; o SENHOR acolhe a minha oração.

[10] Envergonhem-se e sejam sobremodo perturbados todos os meus inimigos; retirem-se, de súbito, cobertos de vexame.

Salmo 7

Deus defende o justo contra o ímpio

Canto de Davi. Entoado ao Senhor, com respeito às palavras de Cuxe, benjamita

[1] SENHOR, Deus meu, em ti me refugio; salva-me de todos os que me perseguem e livra-me;

[2] para que ninguém, como leão, me arrebate, despedaçando-me, não havendo quem me livre.

[3] SENHOR, meu Deus, se eu fiz o de que me culpam, se nas minhas mãos há iniqüidade,

[4] se paguei com o mal a quem estava em paz comigo, eu, que poupei aquele que sem razão me oprimia,

[5] persiga o inimigo a minha alma e alcance-a, espezinhe no chão a minha vida e arraste no pó a minha glória.

[6]Mert a halál után nem emlegetnek téged, ki ad hálát neked a sírban?

[7]Belefáradtam a sóhajtozásba. Egész éjjel könnyekkel áztatom ágyamat, könnyeimmel öntözöm fekvőhelyemet.

[8]Szemem elhomályosodott a bánattól, fénye megtört sok ellenségem miatt.

[9]Távozzatok tőlem mind, ti gonosztevők, mert meghallotta az ÚR hangos sírásomat!

[10]Meghallgatta könyörgésemet az ÚR, imádságomat elfogadta az ÚR.

[11]Megszégyenül és reszketni fog nagyon minden ellenségem, meghátrál és megszégyenül egy pillanat alatt!

Zsoltárok 7

Ártatlan ember imádsága

[1]Dávid éneke, amelyet a benjámini Kús miatt énekelt az ÚRnak.

[2]URam, Istenem, hozzád menekülök! Szabadíts meg üldözőimtől, és ments meg engem,

[3]hogy szét ne tépjenek, mint az oroszlán, szét ne szaggassanak menthetetlenül.

[4]URam, Istenem, ha ilyeneket tettem: ha álnokságot követtem el,

[5]ha rosszul bántam jóakarómmal, ha kifosztottam, aki ok nélkül bántott,

[6]akkor ellenség üldözzön, és érjen utol engem, tiporja földre életemet, tapossa porba dicsőségemet! (Szela.)

[6] Levanta-te, SENHOR, na tua indignação, mostra a tua grandeza contra a fúria dos meus adversários e desperta-te em meu favor, segundo o juízo que designaste.
[7] Reúnam-se ao redor de ti os povos, e por sobre eles remonta-te às alturas.
[8] O SENHOR julga os povos; julga-me, SENHOR, segundo a minha retidão e segundo a integridade que há em mim.
[9] Cesse a malícia dos ímpios, mas estabelece tu o justo; pois sondas a mente e o coração, ó justo Deus.
[10] Deus é o meu escudo; ele salva os retos de coração.
[11] Deus é justo juiz, Deus que sente indignação todos os dias.
[12] Se o homem não se converter, afiará Deus a sua espada; já armou o arco, tem-no pronto;
[13] para ele preparou já instrumentos de morte, preparou suas setas inflamadas.
[14] Eis que o ímpio está com dores de iniqüidade; concebeu a malícia e dá à luz a mentira.
[15] Abre, e aprofunda uma cova, e cai nesse mesmo poço que faz.
[16] A sua malícia lhe recai sobre a cabeça, e sobre a própria mioleira desce a sua violência.
[17] Eu, porém, renderei graças ao SENHOR, segundo a sua justiça, e cantarei louvores ao nome do SENHOR Altíssimo.

Salmo 8

A glória divina e a dignidade do filho do homem

[7]URam, lépj elő haragodban, szállj szembe dühös ellenségeimmel! Kelj föl, szolgáltass igazságot nekem!

[8]Gyülekezzenek köréd a népek, te pedig foglalj helyet fölöttük a magasban!

[9]Az ÚR ítéletet tart a népek fölött. Adj nekem igazat, URam, hiszen igaz és feddhetetlen vagyok!

[10]Vess véget a bűnösök gazságának, és bátorítsd az igazat, szívek és vesék vizsgálója, igazságos Isten!

[11]Az én pajzsom az Isten, aki megszabadítja a tiszta szívűeket.

[12]Igaz bíró az Isten, olyan Isten, aki mindennap büntethet.

[13]Már megint kardját élesíti a gonosz, íját feszíti, és céloz.

[14]Pedig őt találja el a halálos fegyver, a tüzes nyilak, amelyeket készít.

[15]Ha rosszakarat fogan meg benne, nyomorúságot hordoz, és csalódást szül!

[16]Vermet ás, jó mélyet, de maga esik a gödörbe, melyet készített.

[17]Visszahárul fejére a nyomorúság, erőszakossága saját fejére száll.

[18]Hálát adok az ÚRnak, mert igaz, zengem a felséges ÚR nevét.

Zsoltárok 8

A Teremtő és az ember

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Davi

[1] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome! Pois expuseste nos céus a tua majestade.
[2] Da boca de pequeninos e crianças de peito suscitaste força, por causa dos teus adversários, para fazeres emudecer o inimigo e o vingador.
[3] Quando contemplo os teus céus, obra dos teus dedos, e a lua e as estrelas que estabeleceste,
[4] que é o homem, que dele te lembres E o filho do homem, que o visites?
[5] Fizeste-o, no entanto, por um pouco, menor do que Deus e de glória e de honra o coroaste.
[6] Deste-lhe domínio sobre as obras da tua mão e sob seus pés tudo lhe puseste:
[7] ovelhas e bois, todos, e também os animais do campo;
[8] as aves do céu, e os peixes do mar, e tudo o que percorre as sendas dos mares.
[9] Ó SENHOR, SENHOR nosso, quão magnífico em toda a terra é o teu nome!

[1]A karmesternek: „A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.
[2]Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet!
[3]Gyermekek és csecsemők szája által is építed hatalmadat ellenfeleiddel szemben, hogy elnémítsd az ellenséget és a bosszúállót.
[4]Ha látom az eget, kezed alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél,
[5]micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?
[6]Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.
[7]Úrrá tetted kezed alkotásain, mindent a lába alá vetettél:
[8]a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is,
[9]az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak.
[10]Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

Salmo 9

Ações de graças

Ao mestre de canto, segundo a melodia "A morte para o filho". Salmo de Davi

[1] Louvar-te-ei, SENHOR, de todo o meu coração; contarei todas as tuas maravilhas.
[2] Alegrar-me-ei e exultarei em ti; ao teu nome, ó Altíssimo, eu cantarei louvores.

Zsoltárok 9

Isten az igazság őre

[1]A karmesternek: „A fiú halála" kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.
[2]Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet.
[3]Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó, Felséges!

[3] Pois, ao retrocederem os meus inimigos, tropeçam e somem-se da tua presença;	[4]Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted.
[4] porque sustentas o meu direito e a minha causa; no trono te assentas e julgas retamente.	[5]Mert igazságot szolgáltattál ügyemben, trónodra ültél, mint igaz bíró.
[5] Repreendes as nações, destróis o ímpio e para todo o sempre lhes apagas o nome.	[6]Megdorgáltad a népeket, semmivé tetted a bűnösöket, eltörölted nevüket mindörökre!
[6] Quanto aos inimigos, estão consumados, suas ruínas são perpétuas, arrasaste as suas cidades; até a sua memória pereceu.	[7]Vége van az ellenségnek! Feldúltad városaikat, hogy örökké romokban heverjenek, még emlékük is kiveszett.
[7] Mas o SENHOR permanece no seu trono eternamente, trono que erigiu para julgar.	[8]De az ÚR örökké trónján ül, fölállította bírói székét.
[8] Ele mesmo julga o mundo com justiça; administra os povos com retidão.	[9]Igazságosan bíráskodik a világ fölött, részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket.
[9] O SENHOR é também alto refúgio para o oprimido, refúgio nas horas de tribulação.	[10]Az elnyomottak menedéke az ÚR, menedék a nyomorúság idején.
[10] Em ti, pois, confiam os que conhecem o teu nome, porque tu, SENHOR, não desamparas os que te buscam.	[11]Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, URam, azokat, akik hozzád folyamodnak.
[11] Cantai louvores ao SENHOR, que habita em Sião; proclamai entre os povos os seus feitos.	[12]Zengjetek az ÚRnak, aki a Sionon lakik, mondjátok el a népeknek felséges tetteit!
[12] Pois aquele que requer o sangue lembra-se deles e não se esquece do clamor dos aflitos.	[13]Mert számon kéri a vérontást, emlékezik rá, nem feledkezik meg az elesettek jajkiáltásáról.
[13] Compadece-te de mim, SENHOR; vê a que sofrimentos me reduziram os que me odeiam, tu que me levantas das portas da morte;	[14]Légy kegyelmes, URam, lásd meg, milyen elesett vagyok gyűlölőim miatt! Te emelhetsz föl a halál kapujából,
[14] para que, às portas da filha de Sião, eu proclame todos os teus louvores e me regozije da tua salvação.	[15]hogy elbeszélhessem sok dicső tettedet Sion leányának kapuiban, és vigadhassak, mert megszabadítottál!

[15] Afundam-se as nações na cova que fizeram, no laço que esconderam, prendeu-se-lhes o pé.
[16] Faz-se conhecido o SENHOR, pelo juízo que executa; enlaçado está o ímpio nas obras de suas próprias mãos.
[17] Os perversos serão lançados no inferno, e todas as nações que se esquecem de Deus.
[18] Pois o necessitado não será para sempre esquecido, e a esperança dos aflitos não se há de frustrar perpetuamente.
[19] Levanta-te, SENHOR; não prevaleça o mortal. Sejam as nações julgadas na tua presença.
[20] Infunde-lhes, SENHOR, o medo; saibam as nações que não passam de mortais.

[16]Maguk ásta gödörbe zuhantak a népek, rejtett hálójuk fogta meg lábukat.
[17]Megismertette magát az ÚR, igazságot szolgáltatott. A bűnöst saját kezének műve ejti csapdába. (Közjáték. Szela.)
[18]A holtak hazájába kerülnek a bűnösök, minden olyan nép, amely elfelejti Istent.
[19]Nem marad örökre elfelejtve a szegény, nem vész el végleg az elesettek reménye.
[20]Ne engedd, URam, hogy erőszakoskodjanak az emberek! Álljanak eléd ítéletre a népek!
[21]Vigyél véghez, URam, félelmetes tetteket közöttük, hadd tudják meg a népek, hogy ők csak emberek! (Szela.)

Salmos 10

A derrubada dos ímpios

[1] Por que, SENHOR, te conservas longe? E te escondes nas horas de tribulação?
[2] Com arrogância, os ímpios perseguem o pobre; sejam presas das tramas que urdiram.
[3] Pois o perverso se gloria da cobiça de sua alma, o avarento maldiz o SENHOR e blasfema contra ele.
[4] O perverso, na sua soberba, não investiga; que não há Deus são todas as suas cogitações.
[5] São prósperos os seus caminhos em todo tempo; muito acima e longe dele estão os teus juízos; quanto aos seus adversários, ele a todos ridiculiza.

Zsoltárok 10

Isten az elnyomottak reménysége

[1]URam, miért állsz oly távol, miért rejtőzöl el a szükség idején?
[2]A bűnösök gőgjükben üldözik a nincstelent, de saját ármánykodásuk veszejti el őket.
[3]Dicsekszik kapzsiságával a bűnös, és áldást mond a haszonleső, de ezzel megcsúfolja az URat.
[4]Fennhéjázva mondja a bűnös: Nem lesz számonkérés, nincs Isten! Ez minden gondolata.
[5]Útjai mindenkor eredményesek, azt hiszi, hogy messze van ítéleted, semmibe veszi ellenségeit.

[6] Pois diz lá no seu íntimo: Jamais serei abalado; de geração em geração, nenhum mal me sobrevirá.

[7] A boca, ele a tem cheia de maldição, enganos e opressão; debaixo da língua, insulto e iniqüidade.

[8] Põe-se de tocaia nas vilas, trucida os inocentes nos lugares ocultos; seus olhos espreitam o desamparado.

[9] Está ele de emboscada, como o leão na sua caverna; está de emboscada para enlaçar o pobre: apanha-o e, na sua rede, o enleia.

[10] Abaixa-se, rasteja; em seu poder, lhe caem os necessitados.

[11] Diz ele, no seu íntimo: Deus se esqueceu, virou o rosto e não verá isto nunca.

[12] Levanta-te, SENHOR! Ó Deus, ergue a mão! Não te esqueças dos pobres.

[13] Por que razão despreza o ímpio a Deus, dizendo no seu íntimo que Deus não se importa?

[14] Tu, porém, o tens visto, porque atentas aos trabalhos e à dor, para que os possas tomar em tuas mãos. A ti se entrega o desamparado; tu tens sido o defensor do órfão.

[15] Quebranta o braço do perverso e do malvado; esquadrinha-lhes a maldade, até nada mais achares.

[16] O SENHOR é rei eterno: da sua terra somem-se as nações.

[6]Azt mondja magában: Nem rendülök meg, nemzedékek váltják egymást, de engem nem ér baj.

[7]Szája tele van átokkal, csalással és durvasággal, nyelve nyomorúságot és bajt okoz.

[8]Ólálkodik a házak körül, titokban meggyilkolja az ártatlant, szeme a gyámoltalant figyeli.

[9]Lesben áll rejtekhelyén, mint oroszlán a bozótban. Lesi, hogy elragadhassa a nincstelent. Kiveti hálóját, és elragadja a nincstelent.

[10]Szétzúzza, levágja a gyámoltalanokat, ha a körmei közé jutnak.

[11]Azt mondja magában: Elfelejtett Isten, eltakarta arcát, nem lát meg soha!

[12]Állj elő, URam, emeld föl kezedet, Istenem! Ne feledkezz meg a nincstelenekről!

[13]Miért vetheti meg Istent a bűnös? Miért mondhatja magában: Nem lesz számonkérés?!

[14]Pedig te látod a vészt és a bánatot, rátekintesz, és kezedben tartod. Rád bízhatja magát a gyámoltalan, az árvának te vagy a segítője.

[15]Törd össze a bűnös hatalmát, a gonosztól kérd számon bűnét, hogy nyoma se maradjon!

[16]Király lesz az ÚR mindörökké, a pogányok pedig kivesznek országából.

[17] Tens ouvido, SENHOR, o desejo dos humildes; tu lhes fortalecerás o coração e lhes acudirás,

[18] para fazeres justiça ao órfão e ao oprimido, a fim de que o homem, que é da terra, já não infunda terror.

Salmo 11

O Senhor é forte refúgio

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] No SENHOR me refugio. Como dizeis, pois, à minha alma: Foge, como pássaro, para o teu monte?

[2] Porque eis aí os ímpios, armam o arco, dispõem a sua flecha na corda, para, às ocultas, dispararem contra os retos de coração.

[3] Ora, destruídos os fundamentos, que poderá fazer o justo?

[4] O SENHOR está no seu santo templo; nos céus tem o SENHOR seu trono; os seus olhos estão atentos, as suas pálpebras sondam os filhos dos homens.

[5] O SENHOR põe à prova ao justo e ao ímpio; mas, ao que ama a violência, a sua alma o abomina.

[6] Fará chover sobre os perversos brasas de fogo e enxofre, e vento abrasador será a parte do seu cálice.

[7] Porque o SENHOR é justo, ele ama a justiça; os retos lhe contemplarão a face.

Salmo 12

Auxílio contra a falsidade

Ao mestre de canto, para instrumentos de oito cordas. Salmo de Davi

[17]Az alázatosok kívánságát meghallgatod, URam. Megerősíted szívüket, feléjük fordítod füledet,

[18]véded az árva és elnyomott ügyét, hogy ne hatalmaskodjék többé senki a földön.

Zsoltárok 11

Hit a szabadító Istenben

[1]A karmesternek: Dávidé. Az ÚRhoz menekülök. Hogyan mondhatjátok nekem: Menekülj a hegyre, mint a madár?!

[2]Mert a bűnösök már feszítik az íjat, rátették a nyilat a húrra, hogy rálőjenek lesből a tiszta szívűekre.

[3]Ha az alapokat is lerombolják, mit tehet az igaz ember?

[4]Az ÚR ott van szent templomában, az ÚR, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket.

[5]Az ÚR megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti.

[6]Hullasson a bűnösökre kénköves, tüzes parazsat, perzselő szél legyen osztályrészük!

[7]Bizony, igaz az ÚR, igaz tetteket szeret; a becsületes emberek meglátják arcát.

Zsoltárok 12

Az ember szava és Isten beszéde

[1]A karmesternek: Mély hangra. Dávid zsoltára.

[1] Socorro, SENHOR! Porque já não há homens piedosos; desaparecem os fiéis entre os filhos dos homens.

[2] Falam com falsidade uns aos outros, falam com lábios bajuladores e coração fingido.

[3] Corte o SENHOR todos os lábios bajuladores, a língua que fala soberbamente,

[4] pois dizem: Com a língua prevaleceremos, os lábios são nossos; quem é senhor sobre nós?

[5] Por causa da opressão dos pobres e do gemido dos necessitados, eu me levantarei agora, diz o SENHOR; e porei a salvo a quem por isso suspira.

[6] As palavras do SENHOR são palavras puras, prata refinada em cadinho de barro, depurada sete vezes.

[7] Sim, SENHOR, tu nos guardarás; desta geração nos livrarás para sempre.

[8] Por todos os lugares andam os perversos, quando entre os filhos dos homens a vileza é exaltada.

Salmo 13

Oração de fé

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Até quando, SENHOR? Esquecer-te-ás de mim para sempre? Até quando ocultarás de mim o rosto?

[2] Até quando estarei eu relutando dentro de minha alma, com tristeza no coração cada dia? Até quando se erguerá contra mim o meu inimigo?

[2]Segíts, URam, mert elfogytak a kegyesek, eltűntek a hívek az emberek közül.

[3]Hazug módon beszélnek egymással, sima szájjal, kétszínűen beszélnek.

[4]Irtson ki az ÚR minden sima száját és nagyokat mondó nyelvet!

[5]Mert ezt mondják: Győzzük nyelvvel, segít rajtunk a szánk, ki lehetne úrrá rajtunk?

[6]Most már fölkelek – mondja az ÚR – a szegények elnyomása, az elesettek sóhajtása miatt, és szabadulást adok az arra vágyódónak.

[7]Az ÚR ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földbe vájt formába öntöttek.

[8]URam, te megtartod ígéreteidet, minket pedig megoltalmazol ettől a nemzedéktől mindenkor,

[9]még ha bűnösök járkálnak is körülöttünk, és az aljávalóságot magasztalják is az emberek.

Zsoltárok 13

Bizakodás Isten szeretetében

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Meddig tart ez, URam? Végképp megfeledkeztél rólam? Meddig rejted el orcádat előlem?

[3] Atenta para mim, responde-me, SENHOR, Deus meu! Ilumina-me os olhos, para que eu não durma o sono da morte;
[4] para que não diga o meu inimigo: Prevaleci contra ele; e não se regozijem os meus adversários, vindo eu a vacilar.

[5] No tocante a mim, confio na tua graça; regozije-se o meu coração na tua salvação.

[6] Cantarei ao SENHOR, porquanto me tem feito muito bem.

[3]Meddig kell magamban tanakodnom, és bánkódnom szívemben naponként? Meddig kerekedhetik fölém ellenségem?
[4]Tekints rám, hallgass meg, URam, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom!
[5]Ne mondhassa ellenségem: Végeztem vele! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom!
[6]Mert én hűségedben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az ÚRnak, mert jót tett velem.

Salmo 14

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 53.1-6
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam abominação; já não há quem faça o bem.

[2] Do céu olha o SENHOR para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
[4] Acaso, não entendem todos os obreiros da iniqüidade, que devoram o meu povo, como quem come pão, que não invocam o SENHOR?
[5] Tomar-se-ão de grande pavor, porque Deus está com a linhagem do justo.
[6] Meteis a ridículo o conselho dos humildes, mas o SENHOR é o seu refúgio.
[7] Tomara de Sião viesse já a salvação de Israel! Quando o SENHOR restaurar a

Zsoltárok 14

Az emberek romlottsága
(Vö. Zsolt 53)

[1]A karmesternek: Dávidé. Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót.
[2]Az ÚR letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent.
[3]Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.

[4]Nem tudja a sok gonosztevő, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik – de az ÚRhoz nem kiáltanak –,

[5]hogy majd egyszer nagyon megrettennek, mert Isten az igaz nemzedékkel van!
[6]A nincstelen tervét csúffá tennétek, de az ÚR az ő oltalma!
[7]Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor az ÚR jóra fordítja

sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 15

O cidadão dos céus

Salmo de Davi

1 Quem, SENHOR, habitará no teu tabernáculo? Quem há de morar no teu santo monte?

2 O que vive com integridade, e pratica a justiça, e, de coração, fala a verdade;

3 o que não difama com sua língua, não faz mal ao próximo, nem lança injúria contra o seu vizinho;

4 o que, a seus olhos, tem por desprezível ao réprobo, mas honra aos que temem ao SENHOR; o que jura com dano próprio e não se retrata;

5 o que não empresta o seu dinheiro com usura, nem aceita suborno contra o inocente. Quem deste modo procede não será jamais abalado.

Salmo 16

O Santo de Deus

Hino de Davi

1 Guarda-me, ó Deus, porque em ti me refugio.

2 Digo ao SENHOR: Tu és o meu SENHOR; outro bem não possuo, senão a ti somente.

3 Quanto aos santos que há na terra, são eles os notáveis nos quais tenho todo o meu prazer.

4 Muitas serão as penas dos que trocam o SENHOR por outros deuses; não oferecerei as suas libações de sangue, e os meus lábios não pronunciarão o seu nome.

népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsoltárok 15

Az Istennek tetsző élet

1Dávid zsoltára. URam, ki lehet sátradnak vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden?

2Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól;

3nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára.

4Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik az URat félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is.

5Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.

Zsoltárok 16

Isten fiaié a legszebb örökség

1Dávid bizonyságtétele. Tarts meg engem, Istenem, mert hozzád menekültem!

2Ezt mondom az ÚRnak: Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem.

3A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségesekben telik minden kedvem.

4Sok fájdalmuk lesz azoknak, akik máshoz csatlakoznak. Nem mutatok be nekik vérrel kevert italáldozatot, még nevüket sem veszem ajkamra.

[5] O SENHOR é a porção da minha herança e o meu cálice; tu és o arrimo da minha sorte.

[5] URam, te vagy osztályrészem és poharam, te tartod kezedben sorsomat.

[6] Caem-me as divisas em lugares amenos, é mui linda a minha herança.

[6] Osztályrészem kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem.

[7] Bendigo o SENHOR, que me aconselha; pois até durante a noite o meu coração me ensina.

[7] Áldom az URat, mert tanácsot ad nekem, még éjszaka is figyelmeztet bensőm.

[8] O SENHOR, tenho-o sempre à minha presença; estando ele à minha direita, não serei abalado.

[8] Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van.

[9] Alegra-se, pois, o meu coração, e o meu espírito exulta; até o meu corpo repousará seguro.

[9] Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, testem is biztonságban van.

[10] Pois não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[10] Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved leszálljon a sírba.

[11] Tu me farás ver os caminhos da vida; na tua presença há plenitude de alegria, na tua destra, delícias perpetuamente.

[11] Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.

Salmo 17

Súplica pela proteção divina

Oração de Davi

Zsoltárok 17

Könyörgés szabadításért

[1] Ouve, SENHOR, a causa justa, atende ao meu clamor, dá ouvidos à minha oração, que procede de lábios não fraudulentos.

[1] Dávid imádsága. URam, hallgasd meg igaz ügyemet, figyelj esedezésemre! Ügyelj imádságomra, mert ajkam nem csalárd.

[2] Baixe de tua presença o julgamento a meu respeito; os teus olhos vêem com eqüidade.

[2] Tőled jön felmentő ítéletem, hiszen látja szemed az igazságot.

[3] Sondas-me o coração, de noite me visitas, provas-me no fogo e iniqüidade nenhuma encontras em mim; a minha boca não transgride.

[3] Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon.

4 Quanto às ações dos homens, pela palavra dos teus lábios, eu me tenho guardado dos caminhos do violento.

5 Os meus passos se afizeram às tuas veredas, os meus pés não resvalaram.

6 Eu te invoco, ó Deus, pois tu me respondes; inclina-me os ouvidos e acode às minhas palavras.

7 Mostra as maravilhas da tua bondade, ó Salvador dos que à tua destra buscam refúgio dos que se levantam contra eles.

8 Guarda-me como a menina dos olhos, esconde-me à sombra das tuas asas,

9 dos perversos que me oprimem, inimigos que me assediam de morte.

10 Insensíveis, cerram o coração, falam com lábios insolentes;

11 andam agora cercando os nossos passos e fixam em nós os olhos para nos deitar por terra.

12 Parecem-se com o leão, ávido por sua presa, ou o leãozinho, que espreita de emboscada.

13 Levanta-te, SENHOR, defronta-os, arrasa-os; livra do ímpio a minha alma com a tua espada,

14 com a tua mão, SENHOR, dos homens mundanos, cujo quinhão é desta vida e cujo ventre tu enches dos teus tesouros; os quais se fartam de filhos e o que lhes sobra deixam aos seus pequeninos.

4 Bármit tettek az emberek, én a te beszédedre figyelve őrizkedtem az erőszakosok útjától.

5 Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim.

6 Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet!

7 Tégy csodát híveddel, mert te megszabadítod azokat, akik jobbodhoz menekülnek támadóik elől.

8 Őrizz engem, mint szemed fényét, rejts el szárnyaid árnyékába

9 a bűnösök elől, akik erőszakoskodnak velem, halálos ellenségeim elől, akik körülfognak.

10 Konok szívük elzárkózik, szájuk gőgösen beszél.

11 Lépten-nyomon körülvesznek, arra igyekeznek, hogy földre terítsenek.

12 Olyanok, mint a zsákmányra vágyó oroszlán, mint a lesben álló hím oroszlán.

13 Lépj elő, Uram! Szállj szembe vele, és terítsd le! Ments meg engem kardoddal a bűnösöktől!

14 Ments meg kezeddel az emberektől, a világ embereitől, Uram, akik kiveszik részüket az életből! Töltsd meg hasukat azzal, amit nekik tartogatsz, lakjanak jól vele a fiaik is, és ami megmarad, hagyják gyermekeikre!

[15] Eu, porém, na justiça contemplarei a tua face; quando acordar, eu me satisfarei com a tua semelhança.

Salmo 18

Vitória e domínio
2Sm 22.1-51

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, servo do Senhor, o qual dirigiu ao Senhor as palavras deste cântico, no dia em que o Senhor o livrou de todos os seus inimigos e das mãos de Saul. Ele disse:

[1] Eu te amo, ó SENHOR, força minha.

[2] O SENHOR é a minha rocha, a minha cidadela, o meu libertador; o meu Deus, o meu rochedo em que me refugio; o meu escudo, a força da minha salvação, o meu baluarte.

[3] Invoco o SENHOR, digno de ser louvado, e serei salvo dos meus inimigos.

[4] Laços de morte me cercaram, torrentes de impiedade me impuseram terror.

[5] Cadeias infernais me cingiram, e tramas de morte me surpreenderam.

[6] Na minha angústia, invoquei o SENHOR, gritei por socorro ao meu Deus. Ele do seu templo ouviu a minha voz, e o meu clamor lhe penetrou os ouvidos.

[7] Então, a terra se abalou e tremeu, vacilaram também os fundamentos dos montes e se estremeceram, porque ele se indignou.

[8] Das suas narinas subiu fumaça, e fogo devorador, da sua boca; dele saíram brasas ardentes.

[15] Én pedig meglátom orcádat, mint igaz ember, öröm tölt el, ha meglátlak, amikor fölébredek.

Zsoltárok 18

Győzelmi ének
(Vö. 2 Sám 22)

[1] A karmesternek: Dávidé, az ÚR szolgájáé, aki akkor mondta el ennek az éneknek a szavait az ÚRnak, amikor valamennyi ellensége hatalmából és Saul kezéből kimentette őt az ÚR.

[2] Ezt mondta: Szeretlek, URam, erősségem!

[3] Az ÚR az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadítóm, fellegváram!

[4] Az ÚRhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.

[5] Körülvettek a halál kötelei, pusztító áradat rettent engem.

[6] A sír kötelei fonódtak rám, a halál csapdái meredtek rám.

[7] Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, segítségért kiáltottam Istenemhez. Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott.

[8] Megrendült és rengett a föld, a hegyek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt.

[9] Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne.

[9] Baixou ele os céus, e desceu, e teve sob os pés densa escuridão.

[10] Cavalgava um querubim e voou; sim, levado velozmente nas asas do vento.

[11] Das trevas fez um manto em que se ocultou; escuridade de águas e espessas nuvens dos céus eram o seu pavilhão.

[12] Do resplendor que diante dele havia, as densas nuvens se desfizeram em granizo e brasas chamejantes.

[13] Trovejou, então, o SENHOR, nos céus; o Altíssimo levantou a voz, e houve granizo e brasas de fogo.

[14] Despediu as suas setas e espalhou os meus inimigos, multiplicou os seus raios e os desbaratou.

[15] Então, se viu o leito das águas, e se descobriram os fundamentos do mundo, pela tua repreensão, SENHOR, pelo iroso resfolgar das tuas narinas.

[16] Do alto me estendeu ele a mão e me tomou; tirou-me das muitas águas.

[17] Livrou-me de forte inimigo e dos que me aborreciam, pois eram mais poderosos do que eu.

[18] Assaltaram-me no dia da minha calamidade, mas o SENHOR me serviu de amparo.

[19] Trouxe-me para um lugar espaçoso; livrou-me, porque ele se agradou de mim.

[20] Retribuiu-me o SENHOR, segundo a minha justiça, recompensou-me conforme a pureza das minhas mãos.

[10]Lehajlította az eget, és leszállt, homály volt lába alatt.

[11]Kerúbon ülve repült, szelek szárnyán suhant.

[12]A sötétséget tette rejtekévé maga körül, mint egy sátrat, a sötét vizeket, a gomolygó fellegeket.

[13]Az előtte levő fényözönből előtörtek fellegei jégesővel és tüzes parázzsal.

[14]Dörgött az ÚR az égben, mennydörgött a Felséges jégesővel és tüzes parázzsal.

[15]Kilőtte nyilait, és szétszórta, tömérdek villámot röpített ki.

[16]Láthatóvá váltak a vizek medrei, és feltárultak a világ alapjai dorgálásodtól, URam, haragod szelének fúvásától.

[17]Lenyúlt a magasból, és fölvett, a nagy vizekből kihúzott engem.

[18]Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam.

[19]Rám törhetnek a veszedelem napján, de az ÚR az én támaszom.

[20]Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem.

[21]Igazságom szerint bánt velem az ÚR, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem.

[21] Pois tenho guardado os caminhos do SENHOR e não me apartei perversamente do meu Deus.
[22] Porque todos os seus juízos me estão presentes, e não afastei de mim os seus preceitos.
[23] Também fui íntegro para com ele e me guardei da iniqüidade.
[24] Daí retribuir-me o SENHOR, segundo a minha justiça, conforme a pureza das minhas mãos, na sua presença.
[25] Para com o benigno, benigno te mostras; com o íntegro, também íntegro.
[26] Com o puro, puro te mostras; com o perverso, inflexível.
[27] Porque tu salvas o povo humilde, mas os olhos altivos, tu os abates.
[28] Porque fazes resplandecer a minha lâmpada; o SENHOR, meu Deus, derrama luz nas minhas trevas.
[29] Pois contigo desbarato exércitos, com o meu Deus salto muralhas.
[30] O caminho de Deus é perfeito; a palavra do SENHOR é provada; ele é escudo para todos os que nele se refugiam.
[31] Pois quem é Deus, senão o SENHOR? E quem é rochedo, senão o nosso Deus?
[32] O Deus que me revestiu de força e aperfeiçoou o meu caminho,
[33] ele deu a meus pés a ligeireza das corças e me firmou nas minhas alturas.
[34] Ele adestrou as minhas mãos para o combate, de sorte que os meus braços vergaram um arco de bronze.

[22]Hiszen vigyáztam az ÚR útjára, és Istenemet nem hagytam el hűtlenül.

[23]Minden törvényére ügyeltem, rendelkezéseitől nem tértem el.

[24]Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a bűntől.

[25]Igazságom szerint jutalmazott meg az ÚR, kezem tisztasága szerint, amit jól lát.

[26]A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen.

[27]A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.

[28]Az elesett népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod.

[29]Mert te gyújtasz nekem mécsest, URam; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe.

[30]Veled a rablóknak is nekirontok; ha Isten segít, a kőfalon is átugrom.

[31]Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színigaz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.

[32]Van-e Isten az ÚRon kívül? Van-e kőszikla Istenünkön kívül?

[33]Isten ruház föl engem erővel, ő teszi tökéletessé utamat.

[34]Lábamat a szarvaséhoz hasonlóvá teszi, magaslatokra állít engem.

[35]Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim ércíjat feszítenek.

35 Também me deste o escudo da tua salvação, a tua direita me susteve, e a tua clemência me engrandeceu.

36 Alargaste sob meus passos o caminho, e os meus pés não vacilaram.

37 Persegui os meus inimigos, e os alcancei, e só voltei depois de haver dado cabo deles.

38 Esmaguei-os a tal ponto, que não puderam levantar-se; caíram sob meus pés.

39 Pois de força me cingiste para o combate e me submeteste os que se levantaram contra mim.

40 Também puseste em fuga os meus inimigos, e os que me odiaram, eu os exterminei.

41 Gritaram por socorro, mas ninguém lhes acudiu; clamaram ao SENHOR, mas ele não respondeu.

42 Então, os reduzi a pó ao léu do vento, lancei-os fora como a lama das ruas.

43 Das contendas do povo me livraste e me fizeste cabeça das nações; povo que não conheci me serviu.

44 Bastou-lhe ouvir-me a voz, logo me obedeceu; os estrangeiros se me mostram submissos.

45 Sumiram-se os estrangeiros e das suas fortificações saíram, espavoridos.

46 Vive o SENHOR, e bendita seja a minha rocha! Exaltado seja o Deus da minha salvação,

47 o Deus que por mim tomou vingança e me submeteu povos;

36Oltalmazó pajzsodat átadtad nekem, jobbod támogat engem, sokszor lehajoltál hozzám.

37Biztossá teszed lépteimet, és nem inognak bokáim.

38Üldözöm, és utolérem ellenségeimet, nem térek vissza, míg nem végzek velük.

39Szétzúzom őket, nem tudnak fölkelni, lábam elé hullanak.

40Fölruháztál erővel a harcra, térdre kényszerítetted támadóimat.

41Megfutamítottad ellenségeimet, és gyűlölőimet elpusztíthattam.

42Kiáltoznak, de nincs szabadító, az ÚRhoz kiáltanak, de nem válaszol.

43Összezúzom őket, mint a szélhordta port, széttaposom, mint az utca sarát.

44Megmentesz engem a lázadó néptől, népek fejévé teszel engem. Olyan nép szolgál nekem, amelyhez nem volt közöm.

45Engedelmesen hallgatnak rám, idegenek hízelegnek nekem,

46mert elepedtek az idegenek, és reszketve bújnak elő rejtekükből.

47Él az ÚR, áldott az én kősziklám, magasztaltassék szabadító Istenem!

48Bosszút áll értem az Isten, és népeket rendel alám.

[48] o Deus que me livrou dos meus inimigos; sim, tu que me exaltaste acima dos meus adversários e me livraste do homem violento.

[49] Glorificar-te-ei, pois, entre os gentios, ó SENHOR, e cantarei louvores ao teu nome.

[50] É ele quem dá grandes vitórias ao seu rei e usa de benignidade para com o seu ungido, com Davi e sua posteridade, para sempre.

[49]Megmentesz ellenségeimtől, sőt támadóim fölé emelsz, és megszabadítasz az erőszakoskodóktól.

[50]Ezért magasztallak, URam, a népek között, zsoltárt éneklek nevednek,

[51]mert nagy győzelmet adtál királyodnak, hűséges maradtál fölkentedhez, Dávidhoz és utódaihoz örökké.

Salmo 19

A excelência da criação e da palavra de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Os céus proclamam a glória de Deus, e o firmamento anuncia as obras das suas mãos.

[2] Um dia discursa a outro dia, e uma noite revela conhecimento a outra noite.

[3] Não há linguagem, nem há palavras, e deles não se ouve nenhum som;

[4] no entanto, por toda a terra se faz ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo. Aí, pôs uma tenda para o sol,

[5] o qual, como noivo que sai dos seus aposentos, se regozija como herói, a percorrer o seu caminho.

[6] Principia numa extremidade dos céus, e até à outra vai o seu percurso; e nada refoge ao seu calor.

[7] A lei do SENHOR é perfeita e restaura a alma; o testemunho do SENHOR é fiel e dá sabedoria aos símplices.

Zsoltárok 19

Az egek hirdetik Isten dicsőségét

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

[3]Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.

[4]Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik,

[5]mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Sátrat készített a napnak,

[6]amely mint vőlegény jön ki szobájából, örül, mint egy hős, hogy futhat pályáján.

[7]Elindul az ég egyik szélétől, átível a másik széléig, nincs rejtve melege elől semmi.

Isten igéje tökéletes

[8]Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az ÚR intő szava határozott, bölccsé teszi az együgyűt.

[8] Os preceitos do SENHOR são retos e alegram o coração; o mandamento do SENHOR é puro e ilumina os olhos.

[9] O temor do SENHOR é límpido e permanece para sempre; os juízos do SENHOR são verdadeiros e todos igualmente, justos.

[10] São mais desejáveis do que ouro, mais do que muito ouro depurado; e são mais doces do que o mel e o destilar dos favos.

[11] Além disso, por eles se admoesta o teu servo; em os guardar, há grande recompensa.

[12] Quem há que possa discernir as próprias faltas? Absolve-me das que me são ocultas.

[13] Também da soberba guarda o teu servo, que ela não me domine; então, serei irrepreensível e ficarei livre de grande transgressão.

[14] As palavras dos meus lábios e o meditar do meu coração sejam agradáveis na tua presença, SENHOR, rocha minha e redentor meu!

Salmo 20

Oração a favor do rei

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] O SENHOR te responda no dia da tribulação; o nome do Deus de Jacó te eleve em segurança.

[2] Do seu santuário te envie socorro e desde Sião te sustenha.

[3] Lembre-se de todas as tuas ofertas de manjares e aceite os teus holocaustos.

[9]Az ÚR rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az ÚR parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.

[10]Az ÚR félelme tiszta, megmarad örökké. Az ÚR döntései igazak, mindenben igazságosak,

[11]kívánatosabbak az aranynál, sok színaranynál is, édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is.

[12]Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges.

[13]A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne büntess meg!

[14]A kevélységtől is tartsd távol szolgádat, ne uralkodjék rajtam. Akkor feddhetetlen maradok, sok bűntől mentesen.

[15]Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, URam, kősziklám és megváltóm!

Zsoltárok 20

Könyörgés győzelemért

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Hallgasson meg téged az ÚR a veszedelem napján, legyen oltalmad Jákób Istenének neve!

[3]Küldjön neked segítséget szentélyéből, erősítsen a Sionról!

[4]Gondoljon sok ételáldozatodra, égőáldozatodat fogadja szívesen. (Szela.)

[4] Conceda-te segundo o teu coração e realize todos os teus desígnios.
[5] Celebraremos com júbilo a tua vitória e em nome do nosso Deus hastearemos pendões; satisfaça o SENHOR a todos os teus votos.
[6] Agora, sei que o SENHOR salva o seu ungido; ele lhe responderá do seu santo céu com a vitoriosa força de sua destra.
[7] Uns confiam em carros, outros, em cavalos; nós, porém, nos gloriaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus.
[8] Eles se encurvam e caem; nós, porém, nos levantamos e nos mantemos de pé.
[9] Ó SENHOR, dá vitória ao rei; responde-nos, quando clamarmos.

Salmo 21

Ações de graças pela vitória

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Na tua força, SENHOR, o rei se alegra! E como exulta com a tua salvação!
[2] Satisfizeste-lhe o desejo do coração e não lhe negaste as súplicas dos seus lábios.
[3] Pois o supres das bênçãos de bondade; pões-lhe na cabeça uma coroa de ouro puro.
[4] Ele te pediu vida, e tu lha deste; sim, longevidade para todo o sempre.
[5] Grande lhe é a glória da tua salvação; de esplendor e majestade o sobrevestiste.
[6] Pois o puseste por bênção para sempre e o encheste de gozo com a tua presença.
[7] O rei confia no SENHOR e pela misericórdia do Altíssimo jamais vacilará.

[5]Adja meg szíved vágyát, teljesítse minden tervedet!
[6]Akkor örvendezünk győzelmednek, és zászlót emelünk Istenünk nevében. Teljesítse az ÚR minden kérésedet!
[7]Jól tudom, hogy az ÚR győzelmet ad felkentjének, felel neki szent egéből győzelmes jobbjának hőstetteivel.
[8]Ezek a harci kocsikat, amazok a lovakat emlegetik dicsekedve, mi pedig Istenünknek, az ÚRnak a nevét.
[9]Ők térdre rogynak és elesnek, mi pedig felkelünk és talpon maradunk.
[10]URam, segítsd meg a királyt! Hallgass meg minket, ha hozzád kiáltunk!

Zsoltárok 21

Háladás a királyért

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.
[2]URam, a te erődnek örül a király. Mennyire ujjong, hogy megsegítetted!
[3]Megadtad neki szíve kívánságát, ajka óhajtását nem tagadtad meg. (Szela.)
[4]Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel.
[5]Életet kért tőled, és megadtad neki, hosszú életet, örökké tartót.
[6]Nagy a dicsősége, mert megsegítetted, fenséget és méltóságot adtál neki.
[7]Bizony, áldottá teszed örökre, megvidámítod őt, örülhet előtted.
[8]Bízik a király az ÚRban, szereti a Felséges, ezért nem tántorodik meg.

[8] A tua mão alcançará todos os teus inimigos, a tua destra apanhará os que te odeiam.

[9]Kezed utoléri minden ellenségedet, jobbod utoléri gyűlölőidet.

[9] Tu os tornarás como em fornalha ardente, quando te manifestares; o SENHOR, na sua indignação, os consumirá, o fogo os devorará.

[10]Olyanokká teszed őket, mint a tüzes kemence, ha megjelensz, URam. Haragod elnyeli őket, és tűz emészti meg.

[10] Destruirás da terra a sua posteridade e a sua descendência, de entre os filhos dos homens.

[11]Magzataikat kipusztítod a földről, utódaikat az emberek közül.

[11] Se contra ti intentarem o mal e urdirem intrigas, não conseguirão efetuá-los;

[12]Ha rosszat forralnak ellened, és cselt szőnek, nem mennek semmire,

[12] porquanto lhes farás voltar as costas e mirarás o rosto deles com o teu arco.

[13]mert megfutamítod őket, célba veszed íjaddal.

[13] Exalta-te, SENHOR, na tua força! Nós cantaremos e louvaremos o teu poder.

[14]Mutasd meg hatalmadat, URam! Mi pedig énekelünk, zsoltárt zengünk hatalmas tetteidről!

Salmo 22

Sofrimento e vitória do Messias

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Corça da manhã”. Salmo de Davi

Zsoltárok 22

Az igaz ember szenvedése és szabadulása

[1]A karmesternek: „A hajnali szarvas” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára.

[1] Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste? Por que se acham longe de minha salvação as palavras de meu bramido?

[2]Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!

[2] Deus meu, clamo de dia, e não me respondes; também de noite, porém não tenho sossego.

[3]Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni.

[3] Contudo, tu és santo, entronizado entre os louvores de Israel.

[4]Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei.

[4] Nossos pais confiaram em ti; confiaram, e os livraste.

[5]Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket.

[5] A ti clamaram e se livraram; confiaram em ti e não foram confundidos.

[6]Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg.

[6] Mas eu sou verme e não homem; opróbrio dos homens e desprezado do povo.	[7]De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép.
[7] Todos os que me vêem zombam de mim; afrouxam os lábios e meneiam a cabeça:	[8]Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyesztik, fejüket csóválják:
[8] Confiou no SENHOR! Livre-o ele; salve-o, pois nele tem prazer.	[9]Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte!
[9] Contudo, tu és quem me fez nascer; e me preservaste, estando eu ainda ao seio de minha mãe.	[10]Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin.
[10] A ti me entreguei desde o meu nascimento; desde o ventre de minha mãe, tu és meu Deus.	[11]Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem.
[11] Não te distancies de mim, porque a tribulação está próxima, e não há quem me acuda.	[12]Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen!
[12] Muitos touros me cercam, fortes touros de Basã me rodeiam.	[13]Hatalmas bikák vettek körül, bekerítettek a básáni bivalyok.
[13] Contra mim abrem a boca, como faz o leão que despedaça e ruge.	[14]Föltátották rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroszlán.
[14] Derramei-me como água, e todos os meus ossos se desconjuntaram; meu coração fez-se como cera, derreteu-se dentro de mim.	[15]Szétfolytam, mint a víz, kificamodtak a csontjaim. Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben.
[15] Secou-se o meu vigor, como um caco de barro, e a língua se me apega ao céu da boca; assim, me deitas no pó da morte.	[16]Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt, a halál porába fektettél.
[16] Cães me cercam; uma súcia de malfeitores me rodeia; traspassaram-me as mãos e os pés.	[17]Mert kutyák vettek körül engem, gonoszok bandája kerített be, átlyukasztották kezemet, lábamat.
[17] Posso contar todos os meus ossos; eles me estão olhando e encarando em mim.	[18]Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám.
[18] Repartem entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica deitam sortes.	[19]Megosztoznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek.

[19] Tu, porém, SENHOR, não te afastes de mim; força minha, apressa-te em socorrer-me.

[20]Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre!

[20] Livra a minha alma da espada, e, das presas do cão, a minha vida.

[21]Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából!

[21] Salva-me das fauces do leão e dos chifres dos búfalos; sim, tu me respondes.

[22]Szabadíts meg az oroszlán szájából és a bivalyok szarvai közül, engem, nyomorultat!

[22] A meus irmãos declararei o teu nome; cantar-te-ei louvores no meio da congregação;

[23]Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben.

[23] vós que temeis o SENHOR, louvai-o; glorificai-o, vós todos, descendência de Jacó; reverenciai-o, vós todos, posteridade de Israel.

[24]Kik az URat félitek, dicsérjétek őt, Jákób utódai, mind dicsőítsétek őt! Rettegjetek tőle Izráel utódai mind!

[24] Pois não desprezou, nem abominou a dor do aflito, nem ocultou dele o rosto, mas o ouviu, quando lhe gritou por socorro.

[25]Mert nem veti meg, és nem utálja az elesettek nyomorúságát, nem rejti el orcáját előle, segélykiáltását meghallgatja.

[25] De ti vem o meu louvor na grande congregação; cumprirei os meus votos na presença dos que o temem.

[26]Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt.

[26] Os sofredores hão de comer e fartar-se; louvarão o SENHOR os que o buscam. Viva para sempre o vosso coração.

[27]Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az URat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor!

[27] Lembrar-se-ão do SENHOR e a ele se converterão os confins da terra; perante ele se prostrarão todas as famílias das nações.

[28]A föld legvégéig mindenkinek eszébe jut az ÚR, és megtérnek hozzá, őelőtte borul le a népek minden nemzetsége.

[28] Pois do SENHOR é o reino, é ele quem governa as nações.

[29]Mert az ÚRé a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken.

[29] Todos os opulentos da terra hão de comer e adorar, e todos os que descem ao pó se prostrarão perante ele, até aquele que não pode preservar a própria vida.

[30]Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani.

[30] A posteridade o servirá; falar-se-á do SENHOR à geração vindoura.

[31] Hão de vir anunciar a justiça dele; ao povo que há de nascer, contarão que foi ele quem o fez.

[31]Az utódok szolgálják őt, beszélnek az ÚRról a jövő nemzedéknek.

[32]Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.

Salmo 23

O Senhor é o meu pastor

Salmo de Davi

[1] O SENHOR é o meu pastor; nada me faltará.

[2] Ele me faz repousar em pastos verdejantes. Leva-me para junto das águas de descanso;

[3] refrigera-me a alma. Guia-me pelas veredas da justiça por amor do seu nome.

[4] Ainda que eu ande pelo vale da sombra da morte, não temerei mal nenhum, porque tu estás comigo; o teu bordão e o teu cajado me consolam.

[5] Preparas-me uma mesa na presença dos meus adversários, unges-me a cabeça com óleo; o meu cálice transborda.

[6] Bondade e misericórdia certamente me seguirão todos os dias da minha vida; e habitarei na Casa do SENHOR para todo o sempre.

Zsoltárok 23

A jó pásztor

[1]Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.

[2]Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.

[3]Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

[4]Ha sötét völgyekben járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

[5]Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

[6]Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.

Salmo 24

A vinda do Rei da Glória

Salmo de Davi

[1] Ao SENHOR pertence a terra e tudo o que nela se contém, o mundo e os que nele habitam.

[2] Fundou-a ele sobre os mares e sobre as correntes a estabeleceu.

Zsoltárok 24

A dicső király bevonulása

[1]Dávid zsoltára. Az ÚRé a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.

[2]Mert ő vetette meg alapját a tengereken, ő rögzítette a folyókon.

3 Quem subirá ao monte do SENHOR? Quem há de permanecer no seu santo lugar?	3Ki mehet föl az ÚR hegyére, és ki állhat meg szent helyén?
4 O que é limpo de mãos e puro de coração, que não entrega a sua alma à falsidade, nem jura dolosamente.	4Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, aki nem sóvárog hiábavalóság után, és nem esküszik hamisan.
5 Este obterá do SENHOR a bênção e a justiça do Deus da sua salvação.	5Áldást nyer az ilyen az ÚRtól, igazságot a szabadító Istentől.
6 Tal é a geração dos que o buscam, dos que buscam a face do Deus de Jacó.	6Ilyen az a nemzedék, amely hozzá folyamodik, akik Jákób Istenének orcáját keresik. (Szela.)
7 Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.	7Emeljétek föl fejeteket, ti kapuk, emelkedjetek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!
8 Quem é o Rei da Glória? O SENHOR, forte e poderoso, o SENHOR, poderoso nas batalhas.	8Ki az a dicső király? Az erős és hatalmas ÚR, az ÚR, aki hatalmas a harcban.
9 Levantai, ó portas, as vossas cabeças; levantai-vos, ó portais eternos, para que entre o Rei da Glória.	9Emeljétek föl fejeteket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!
10 Quem é esse Rei da Glória? O SENHOR dos Exércitos, ele é o Rei da Glória.	10Ki az a dicső király? A Seregek URa, ő a dicső király! (Szela.)
Salmo 25	**Zsoltárok 25**
Oração por auxílio divino De Davi	**Könyörgés Istenhez vezetésért**
1 A ti, SENHOR, elevo a minha alma.	1Dávidé. URam, utánad sóvárog a lelkem!
2 Deus meu, em ti confio; não seja eu envergonhado, nem exultem sobre mim os meus inimigos.	2Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevessenek ki ellenségeim!
3 Com efeito, dos que em ti esperam, ninguém será envergonhado; envergonhados serão os que, sem causa, procedem traiçoeiramente.	3Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled!
4 Faze-me, SENHOR, conhecer os teus caminhos, ensina-me as tuas veredas.	4Utaidat, URam, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!

[5] Guia-me na tua verdade e ensina-me, pois tu és o Deus da minha salvação, em quem eu espero todo o dia.

[5]Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.

[6] Lembra-te, SENHOR, das tuas misericórdias e das tuas bondades, que são desde a eternidade.

[6]Gondolj, URam, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.

[7] Não te lembres dos meus pecados da mocidade, nem das minhas transgressões. Lembra-te de mim, segundo a tua misericórdia, por causa da tua bondade, ó SENHOR.

[7]Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám, mert te jóságos vagy, URam!

[8] Bom e reto é o SENHOR, por isso, aponta o caminho aos pecadores.

[8]Jó és igaz az ÚR, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat.

[9] Guia os humildes na justiça e ensina aos mansos o seu caminho.

[9]Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat.

[10] Todas as veredas do SENHOR são misericórdia e verdade para os que guardam a sua aliança e os seus testemunhos.

[10]Az ÚR minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.

[11] Por causa do teu nome, SENHOR, perdoa a minha iniqüidade, que é grande.

[11]A te nevedért, ó, URam, bocsásd meg bűneimet, mert sok van!

[12] Ao homem que teme ao SENHOR, ele o instruirá no caminho que deve escolher.

[12]Azt az embert, aki féli az URat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.

[13] Na prosperidade repousará a sua alma, e a sua descendência herdará a terra.

[13]Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet.

[14] A intimidade do SENHOR é para os que o temem, aos quais ele dará a conhecer a sua aliança.

[14]Közösségben van az ÚR az őt félőkkel, szövetségére tanítja őket.

[15] Os meus olhos se elevam continuamente ao SENHOR, pois ele me tirará os pés do laço.

[15]Szemem állandóan az ÚRra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.

[16] Volta-te para mim e tem compaixão, porque estou sozinho e aflito.

[16]Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok.

[17] Alivia-me as tribulações do coração; tira-me das minhas angústias.

[17]Enyhítsd szívem szorongását, szorult helyzetemből szabadíts ki!

[18] Considera as minhas aflições e o meu sofrimento e perdoa todos os meus pecados.
[19] Considera os meus inimigos, pois são muitos e me abominam com ódio cruel.
[20] Guarda-me a alma e livra-me; não seja eu envergonhado, pois em ti me refugio.
[21] Preservem-me a sinceridade e a retidão, porque em ti espero.
[22] Ó Deus, redime a Israel de todas as suas tribulações.

Salmo 26

Apelo do justo

Salmo de Davi

[1] Faze-me justiça, SENHOR, pois tenho andado na minha integridade e confio no SENHOR, sem vacilar.
[2] Examina-me, SENHOR, e prova-me; sonda-me o coração e os pensamentos.
[3] Pois a tua benignidade, tenho-a perante os olhos e tenho andado na tua verdade.
[4] Não me tenho assentado com homens falsos e com os dissimuladores não me associo.
[5] Aborreço a súcia de malfeitores e com os ímpios não me assento.
[6] Lavo as mãos na inocência e, assim, andarei, SENHOR, ao redor do teu altar,
[7] para entoar, com voz alta, os louvores e proclamar as tuas maravilhas todas.
[8] Eu amo, SENHOR, a habitação de tua casa e o lugar onde tua glória assiste.

[18]Lásd meg nyomorúságomat és gyötrődésemet, és bocsásd meg minden vétkemet!
[19]Nézd, mennyi ellenségem van! Gyűlölnek kegyetlen gyűlölettel.
[20]Tartsd meg életemet, ments meg, ne szégyenüljek meg, mert hozzád menekültem!
[21]Feddhetetlen becsület őrizzen engem, mert benned reménykedem.
[22]Szabadítsd ki, ó, Isten, Izráelt minden nyomorúságából!

Zsoltárok 26

Ártatlan ember imádsága

[1]Dávidé. URam, szolgáltass nekem igazságot, mert feddhetetlenül éltem, az ÚRban bíztam ingadozás nélkül!
[2]Vizsgálj meg, URam, és próbálj meg, kutasd át szívemet-lelkemet!
[3]Mert hűséged szemem előtt van, igazságod szerint járok-kelek.
[4]Nem ülök hitvány emberek közé, alattomosokkal nem járok együtt.
[5]Gyűlölöm a gonoszok társaságát, nem ülök le a bűnösök közé.
[6]Ártatlan vagyok, megmosom kezemet, úgy járom körül oltárodat, URam,
[7]hangos hálaéneket zengve, felsorolva sok csodatettedet.
[8]URam, szeretem házadat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét.

[9] Não colhas a minha alma com a dos pecadores, nem a minha vida com a dos homens sanguinários,
[10] em cujas mãos há crimes e cuja destra está cheia de subornos.
[11] Quanto a mim, porém, ando na minha integridade; livra-me e tem compaixão de mim.
[12] O meu pé está firme em terreno plano; nas congregações, bendirei o SENHOR.

[9]Ne ragadd el lelkemet a vétkesekkel, életemet a vérontókkal együtt,

[10]akiknek a keze tele van gyalázattal, jobbjuk megvesztegetéssel.

[11]Hiszen én feddhetetlenül élek, válts meg, és könyörülj rajtam!

[12]Lábam biztos talajon áll, áldom az URat a gyülekezetben.

Salmo 27

Anelo pela presença de Deus
Salmo de Davi

[1] O SENHOR é a minha luz e a minha salvação; de quem terei medo? O SENHOR é a fortaleza da minha vida; a quem temerei?

[2] Quando malfeitores me sobrevêm para me destruir, meus opressores e inimigos, eles é que tropeçam e caem.

[3] Ainda que um exército se acampe contra mim, não se atemorizará o meu coração; e, se estourar contra mim a guerra, ainda assim terei confiança.
[4] Uma coisa peço ao SENHOR, e a buscarei: que eu possa morar na Casa do SENHOR todos os dias da minha vida, para contemplar a beleza do SENHOR e meditar no seu templo.
[5] Pois, no dia da adversidade, ele me ocultará no seu pavilhão; no recôndito do seu tabernáculo, me acolherá; elevar-me-á sobre uma rocha.

Zsoltárok 27

Békesség Istennél

[1]Dávidé. Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?

[2]Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek.

[3]Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.

[4]Egy dolgot kérek az ÚRtól, azért esedezem: hogy az ÚR házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az ÚR, és gyönyörködhessem templomában.

[5]Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kősziklára helyez engem.

[6] Agora, será exaltada a minha cabeça acima dos inimigos que me cercam. No seu tabernáculo, oferecerei sacrifício de júbilo; cantarei e salmodiarei ao SENHOR.
[7] Ouve, SENHOR, a minha voz; eu clamo; compadece-te de mim e responde-me.
[8] Ao meu coração me ocorre: Buscai a minha presença; buscarei, pois, SENHOR, a tua presença.
[9] Não me escondas, SENHOR, a tua face, não rejeites com ira o teu servo; tu és o meu auxílio, não me recuses, nem me desampares, ó Deus da minha salvação.
[10] Porque, se meu pai e minha mãe me desampararem, o SENHOR me acolherá.
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho e guia-me por vereda plana, por causa dos que me espreitam.
[12] Não me deixes à vontade dos meus adversários; pois contra mim se levantam falsas testemunhas e os que só respiram crueldade.
[13] Eu creio que verei a bondade do SENHOR na terra dos viventes.
[14] Espera pelo SENHOR, tem bom ânimo, e fortifique-se o teu coração; espera, pois, pelo SENHOR.

[6]Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az ÚR sátrában, és éneket zengek az ÚRnak.
[7]Halld meg, URam, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg!
[8]Ha ezt mondod: Járuljatok színem elé, szívem így válaszol: Színed elé járulok, URam!
[9]Ne rejtsd el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgádat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!
[10]Ha apám, anyám elhagyna is, az ÚR magához fogad engem.
[11]URam, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen, mert ellenségeim vannak!
[12]Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek.
[13]De én hiszem, hogy még meglátom az ÚR jóságát az élők földjén.
[14]Reménykedj az ÚRban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az ÚRban!

Salmo 28

Súplica e ações de graças

Salmo de Davi

[1] A ti clamo, ó SENHOR; rocha minha, não sejas surdo para comigo; para que não suceda, se te calares acerca de mim, seja eu semelhante aos que descem à cova.

Zsoltárok 28

Isten meghallgat

[1]Dávidé. Téged hívlak, URam, kősziklám, ne fordulj el tőlem némán! Mert ha némán elfordulsz, hasonló leszek a sírba roskadókhoz.

[2] Ouve-me as vozes súplices, quando a ti clamar por socorro, quando erguer as mãos para o teu santuário.

[3] Não me arrastes com os ímpios, com os que praticam a iniqüidade; os quais falam de paz ao seu próximo, porém no coração têm perversidade.

[4] Paga-lhes segundo as suas obras, segundo a malícia dos seus atos; dá-lhes conforme a obra de suas mãos, retribui-lhes o que merecem.

[5] E, visto que não atentam para os feitos do SENHOR, nem para o que as suas mãos fazem, ele os derribará e não os reedificará.

[6] Bendito seja o SENHOR, porque me ouviu as vozes súplices!

[7] O SENHOR é a minha força e o meu escudo; nele o meu coração confia, nele fui socorrido; por isso, o meu coração exulta, e com o meu cântico o louvarei.

[8] O SENHOR é a força do seu povo, o refúgio salvador do seu ungido.

[9] Salva o teu povo e abençoa a tua herança; apascenta-o e exalta-o para sempre.

Salmo 29

A voz de Deus na tempestade

Salmo de Davi

[1] Tributai ao SENHOR, filhos de Deus, tributai ao SENHOR glória e força.

[2] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome, adorai o SENHOR na beleza da santidade.

[2]Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé.

[3]Ne sorolj a bűnösök és gonosztevők közé, akik békésen beszélnek felebarátaikkal, de rossz szándék van a szívükben.

[4]Fizess meg nekik tetteik szerint, gonosz cselekedeteik szerint! Kezük munkája szerint fizess meg nekik, torold meg rajtuk, amit elkövettek!

[5]Mivel nem figyelnek az Úr tetteire, sem kezének munkájára, lerombolja, nem építi őket.

[6]Áldott az Úr, mert meghallgatta esedező hangomat.

[7]Erőm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.

[8]Az Úr az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje.

[9]Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké!

Zsoltárok 29

Isten hatalma a zivatarban

[1]Dávid zsoltára. Magasztaljátok az Urat, ti mennyei lények, magasztaljátok az Úr dicsőségét és hatalmát!

[2]Magasztaljátok az Úr dicső nevét, boruljatok le az Úr előtt szent öltözetben!

[3] Ouve-se a voz do SENHOR sobre as águas; troveja o Deus da glória; o SENHOR está sobre as muitas águas.
[4] A voz do SENHOR é poderosa; a voz do SENHOR é cheia de majestade.
[5] A voz do SENHOR quebra os cedros; sim, o SENHOR despedaça os cedros do Líbano.
[6] Ele os faz saltar como um bezerro; o Líbano e o Siriom, como bois selvagens.
[7] A voz do SENHOR despede chamas de fogo.
[8] A voz do SENHOR faz tremer o deserto; o SENHOR faz tremer o deserto de Cades.
[9] A voz do SENHOR faz dar cria às corças e desnuda os bosques; e no seu templo tudo diz: Glória!
[10] O SENHOR preside aos dilúvios; como rei, o SENHOR presidirá para sempre.
[11] O SENHOR dá força ao seu povo, o SENHOR abençoa com paz ao seu povo.

Salmo 30

Ações de graças pela libertação da morte

Salmo de Davi. Cântico da dedicação da casa

[1] Eu te exaltarei, ó SENHOR, porque tu me livraste e não permitiste que os meus inimigos se regozijassem contra mim.
[2] SENHOR, meu Deus, clamei a ti por socorro, e tu me saraste.
[3] SENHOR, da cova fizeste subir a minha alma; preservaste-me a vida para que não descesse à sepultura.
[4] Salmodiai ao SENHOR, vós que sois seus santos, e dai graças ao seu santo nome.

[3]Az ÚR hangja zeng a vizek fölött, mennydörög a dicsőséges Isten, az ÚR, a nagy vizek fölött.
[4]Az ÚR hangja hatalmas, az ÚR hangja fenséges.
[5]Az ÚR hangja cédrusokat tördel, összetöri az ÚR a Libánon cédrusait.
[6]A Libánon ugrál miatta, mint egy borjú, és a Szirjón, mint egy bivalyborjú.
[7]Az ÚR hangjára lángok törnek elő.
[8]Az ÚR hangja megremegteti a pusztát, megremegteti az ÚR Kádés pusztáját.
[9]Az ÚR hangja megriasztja a szarvasokat, letarolja az erdőket. Templomában mindenki őt dicsőíti.
[10]Az ÚR trónol az áradat fölött, ott trónol az ÚR, az örökkévaló király.
[11]Az ÚR erőt ad népének, az ÚR megáldja népét békességgel.

Zsoltárok 30

Hálaadás az életért

[1]Zsoltár, templomszentelési ének. Dávidé.
[2]Magasztallak, URam, mert megmentettél. Nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek bajomon.
[3]URam, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem.
[4]URam, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba.
[5]Zengjetek az ÚRnak, ti hívei, magasztaljátok szent nevét!

[5] Porque não passa de um momento a sua ira; o seu favor dura a vida inteira. Ao anoitecer, pode vir o choro, mas a alegria vem pela manhã.

[6] Quanto a mim, dizia eu na minha prosperidade: jamais serei abalado.

[7] Tu, SENHOR, por teu favor fizeste permanecer forte a minha montanha; apenas voltaste o rosto, fiquei logo conturbado.

[8] Por ti, SENHOR, clamei, ao SENHOR implorei.

[9] Que proveito obterás no meu sangue, quando baixo à cova? Louvar-te-á, porventura, o pó? Declarará ele a tua verdade?

[10] Ouve, SENHOR, e tem compaixão de mim; sê tu, SENHOR, o meu auxílio.

[11] Converteste o meu pranto em folguedos; tiraste o meu pano de saco e me cingiste de alegria,

[12] para que o meu espírito te cante louvores e não se cale. SENHOR, Deus meu, graças te darei para sempre.

[6]Mert csak egy pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme. Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás.

[7]Míg jó dolgom volt, azt gondoltam: Nem tántorodom meg soha.

[8]Uram, kegyelmedből hatalmas hegyre állítottál. De mikor elrejtetted orcádat, nagyon megrettentem.

[9]Ekkor hozzád kiáltottam, Uram, és így esedeztem az Úrhoz:

[10]Mit használ neked a vérem, ha leszállok a sírgödörbe? Hálát ad-e neked, aki porrá lett, hirdeti-e hűségedet?

[11]Hallgass meg, Uram, kegyelmesen, légy segítségemre, Uram!

[12]Te pedig gyászomat örömre fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, és örömbe öltöztettél.

[13]Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, Uram, Istenem!

Salmo 31

Lamentos e louvor

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado; livra-me por tua justiça.

[2] Inclina-me os ouvidos, livra-me depressa; sê o meu castelo forte, cidadela fortíssima que me salve.

Zsoltárok 31

A reménység nem szégyenít meg

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan!

[3]Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam!

[3] Porque tu és a minha rocha e a minha fortaleza; por causa do teu nome, tu me conduzirás e me guiarás.

[4] Tirar-me-ás do laço que, às ocultas, me armaram, pois tu és a minha fortaleza.

[5] Nas tuas mãos, entrego o meu espírito; tu me remiste, SENHOR, Deus da verdade.

[6] Aborreces os que adoram ídolos vãos; eu, porém, confio no SENHOR.

[7] Eu me alegrarei e regozijarei na tua benignidade, pois tens visto a minha aflição, conheceste as angústias de minha alma

[8] e não me entregaste nas mãos do inimigo; firmaste os meus pés em lugar espaçoso.

[9] Compadece-te de mim, SENHOR, porque me sinto atribulado; de tristeza os meus olhos se consomem, e a minha alma e o meu corpo.

[10] Gasta-se a minha vida na tristeza, e os meus anos, em gemidos; debilita-se a minha força, por causa da minha iniqüidade, e os meus ossos se consomem.

[11] Tornei-me opróbrio para todos os meus adversários, espanto para os meus vizinhos e horror para os meus conhecidos; os que me vêem na rua fogem de mim.

[12] Estou esquecido no coração deles, como morto; sou como vaso quebrado.

[13] Pois tenho ouvido a murmuração de muitos, terror por todos os lados;

[4]Mert te vagy az én sziklaváram; vezess, és terelgess engem nevedért!

[5]Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem.

[6]Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, URam, igaz Isten!

[7]Gyűlölöm a hitvány bálványok híveit, mert én csak az ÚRban bízom.

[8]Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait.

[9]Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat.

[10]Légy kegyelmes, URam, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem.

[11]A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak.

[12]Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán, elfutnak előlem.

[13]Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy.

[14]Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni az életemet.

conspirando contra mim, tramam tirar-me a vida.

14 Quanto a mim, confio em ti, SENHOR. Eu disse: tu és o meu Deus.

15 Nas tuas mãos, estão os meus dias; livra-me das mãos dos meus inimigos e dos meus perseguidores.

16 Faze resplandecer o teu rosto sobre o teu servo; salva-me por tua misericórdia.

17 Não seja eu envergonhado, SENHOR, pois te invoquei; envergonhados sejam os perversos, emudecidos na morte.

18 Emudeçam os lábios mentirosos, que falam insolentemente contra o justo, com arrogância e desdém.

19 Como é grande a tua bondade, que reservaste aos que te temem, da qual usas, perante os filhos dos homens, para com os que em ti se refugiam!

20 No recôndito da tua presença, tu os esconderás das tramas dos homens, num esconderijo os ocultarás da contenda de línguas.

21 Bendito seja o SENHOR, que engrandeceu a sua misericórdia para comigo, numa cidade sitiada!

22 Eu disse na minha pressa: estou excluído da tua presença. Não obstante, ouviste a minha súplice voz, quando clamei por teu socorro.

23 Amai o SENHOR, vós todos os seus santos. O SENHOR preserva os fiéis, mas retribui com largueza ao soberbo.

15De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy Istenem!

16Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből!

17Ragyogjon rá orcád szolgádra, segíts rajtam hűségesen!

18URam, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged! Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak hazájában!

19Némuljanak el a hazug ajkak, amelyek kihívóan, gőgösen és megvetően beszélnek az igazról!

20Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára.

21Jól elrejted őket magadnál az emberek áskálódása elől. Megőrzöd őket sátradban a perlekedő nyelvektől.

22Áldott az ÚR, aki csodálatos hűséggel bánt velem az ostromlott városban!

23Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könyörgő szavamat, amikor hozzád kiáltottam segítségért.

24Szeressétek az URat, ti hívei mind! Az állhatatosokat megtartja az ÚR, de kamatostul megfizet a gőgösöknek.

[24] Sede fortes, e revigore-se o vosso coração, vós todos que esperais no SENHOR.

[25]Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az ÚRban reménykedtek!

Salmo 32

A bem-aventurança de quem recebe o perdão

De Davi. Salmo didático

[1] Bem-aventurado aquele cuja iniqüidade é perdoada, cujo pecado é coberto.

[2] Bem-aventurado o homem a quem o SENHOR não atribui iniqüidade e em cujo espírito não há dolo.

[3] Enquanto calei os meus pecados, envelheceram os meus ossos pelos meus constantes gemidos todo o dia.

[4] Porque a tua mão pesava dia e noite sobre mim, e o meu vigor se tornou em sequidão de estio.

[5] Confessei-te o meu pecado e a minha iniqüidade não mais ocultei. Disse: confessarei ao SENHOR as minhas transgressões; e tu perdoaste a iniqüidade do meu pecado.

[6] Sendo assim, todo homem piedoso te fará súplicas em tempo de poder encontrar-te. Com efeito, quando transbordarem muitas águas, não o atingirão.

[7] Tu és o meu esconderijo; tu me preservas da tribulação e me cercas de alegres cantos de livramento.

[8] Instruir-te-ei e te ensinarei o caminho que deves seguir; e, sob as minhas vistas, te darei conselho.

Zsoltárok 32

Bűnbánat és bűnbocsánat

[1]Dávid tanítókölteménye. Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.

[2]Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.

[3]Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett.

[4]Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.)

[5]Megvallottam neked vétkemet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem. (Szela.)

[6]Ezért hozzád imádkozzék minden hívő, amíg megtalálhat. Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el őt.

[7]Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól, körülveszel a szabadulás örömével. (Szela.)

[8]Bölccsé teszlek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.

[9] Não sejais como o cavalo ou a mula, sem entendimento, os quais com freios e cabrestos são dominados; de outra sorte não te obedecem.
[10] Muito sofrimento terá de curtir o ímpio, mas o que confia no SENHOR, a misericórdia o assistirá.
[11] Alegrai-vos no SENHOR e regozijai-vos, ó justos; exultai, vós todos que sois retos de coração.

[9]Ne legyetek olyan oktalanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád.
[10]Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.
[11]Örüljetek az Úrnak, ujjongjatok, ti igazak! Vigadjatok mind, ti igaz szívűek!

Salmo 33

Louvor ao Criador e Preservador

[1] Exultai, ó justos, no SENHOR! Aos retos fica bem louvá-lo.
[2] Celebrai o SENHOR com harpa, louvai-o com cânticos no saltério de dez cordas.
[3] Entoai-lhe novo cântico, tangei com arte e com júbilo.
[4] Porque a palavra do SENHOR é reta, e todo o seu proceder é fiel.
[5] Ele ama a justiça e o direito; a terra está cheia da bondade do SENHOR.
[6] Os céus por sua palavra se fizeram, e, pelo sopro de sua boca, o exército deles.
[7] Ele ajunta em montão as águas do mar; e em reservatório encerra as grandes vagas.
[8] Tema ao SENHOR toda a terra, temam-no todos os habitantes do mundo.
[9] Pois ele falou, e tudo se fez; ele ordenou, e tudo passou a existir.
[10] O SENHOR frustra os desígnios das nações e anula os intentos dos povos.

Zsoltárok 33

Isten dicsőítése

[1]Örüljetek az Úrnak, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret.
[2]Adjatok hálát az Úrnak citeraszóval, tízhúrú lanttal zengjetek neki!
[3]Énekeljetek neki új éneket, szépen zengjenek hangszereitek!
[4]Mert az Úr igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik.
[5]Szereti az igaz ítéletet, az Úr szeretetével tele van a föld.
[6]Az Úr igéje alkotta az eget, egész seregét szájának lehelete.
[7]Gáttal torlaszolta el a tenger vizét, mederbe zárta hullámait.
[8]Féljen az Úrtól az egész föld, rettegjen tőle a világ minden lakója,
[9]mert amit ő mondott, meglett, és amit parancsolt, előállott.
[10]Semmivé teszi az Úr a nemzetek tervét, meghiúsítja a népek szándékait.

11 O conselho do SENHOR dura para sempre; os desígnios do seu coração, por todas as gerações.
12 Feliz a nação cujo Deus é o SENHOR, e o povo que ele escolheu para sua herança.
13 O SENHOR olha dos céus; vê todos os filhos dos homens;
14 do lugar de sua morada, observa todos os moradores da terra,
15 ele, que forma o coração de todos eles, que contempla todas as suas obras.
16 Não há rei que se salve com o poder dos seus exércitos; nem por sua muita força se livra o valente.
17 O cavalo não garante vitória; a despeito de sua grande força, a ninguém pode livrar.
18 Eis que os olhos do SENHOR estão sobre os que o temem, sobre os que esperam na sua misericórdia,
19 para livrar-lhes a alma da morte, e, no tempo da fome, conservar-lhes a vida.
20 Nossa alma espera no SENHOR, nosso auxílio e escudo.
21 Nele, o nosso coração se alegra, pois confiamos no seu santo nome.
22 Seja sobre nós, SENHOR, a tua misericórdia, como de ti esperamos.

Salmo 34

Provai que o Senhor é bom!

Salmo de Davi, quando se fingiu amalucado na presença de Abimeleque e, por este expulso, ele se foi

1 Sm 21.13-15

11De az ÚR terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.
12Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.
13Letekint a mennyből az ÚR, és lát minden embert.
14Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.
15Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tettüket.
16Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst.
17Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.
18De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.
19Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.
20Lelkünk az URat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.
21Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.
22Maradjon velünk, URam, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!

Zsoltárok 34

Isten megsegíti övéit

1Dávidé, abból az időből, amikor eszelősnek tettette magát Abímeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment.

[1] Bendirei o SENHOR em todo o tempo, o seu louvor estará sempre nos meus lábios.

[2]Áldom az URat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.

[2] Gloriar-se-á no SENHOR a minha alma; os humildes o ouvirão e se alegrarão.

[3]Az ÚRral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek.

[3] Engrandecei o SENHOR comigo, e todos, à uma, lhe exaltemos o nome.

[4]Hirdessétek velem az ÚR nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!

[4] Busquei o SENHOR, e ele me acolheu; livrou-me de todos os meus temores.

[5]Az ÚRhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegtem.

[5] Contemplai-o e sereis iluminados, e o vosso rosto jamais sofrerá vexame.

[6]Örömre derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.

[6] Clamou este aflito, e o SENHOR o ouviu e o livrou de todas as suas tribulações.

[7]Kiáltott az elesett; az ÚR meghallgatta, és minden bajából kiszabadította.

[7] O anjo do SENHOR acampa-se ao redor dos que o temem e os livra.

[8]Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.

[8] Oh! Provai e vede que o SENHOR é bom; bem-aventurado o homem que nele se refugia.

[9]Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.

[9] Temei o SENHOR, vós os seus santos, pois nada falta aos que o temem.

[10]Féljétek az URat, ti szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők.

[10] Os leõezinhos sofrem necessidade e passam fome, porém aos que buscam o SENHOR bem nenhum lhes faltará.

[11]Az oroszlánok is sínylődnek és éheznek, de akik az ÚRhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.

[11] Vinde, filhos, e escutai-me; eu vos ensinarei o temor do SENHOR.

[12]Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az ÚR félelmére.

[12] Quem é o homem que ama a vida e quer longevidade para ver o bem?

[13]Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni?

[13] Refreia a língua do mal e os lábios de falarem dolosamente.

[14]Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot!

[14] Aparta-te do mal e pratica o que é bom; procura a paz e empenha-te por alcançá-la.

[15]Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt!

[15] Os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos ao seu clamor.

[16] O rosto do SENHOR está contra os que praticam o mal, para lhes extirpar da terra a memória.

[17] Clamam os justos, e o SENHOR os escuta e os livra de todas as suas tribulações.

[18] Perto está o SENHOR dos que têm o coração quebrantado e salva os de espírito oprimido.

[19] Muitas são as aflições do justo, mas o SENHOR de todas o livra.

[20] Preserva-lhe todos os ossos, nem um deles sequer será quebrado.

[21] O infortúnio matará o ímpio, e os que odeiam o justo serão condenados.

[22] O SENHOR resgata a alma dos seus servos, e dos que nele confiam nenhum será condenado.

Salmo 35

Castigo dos adversários

Salmo de Davi

[1] Contende, SENHOR, com os que contendem comigo; peleja contra os que contra mim pelejam.

[2] Embraça o escudo e o broquel e ergue-te em meu auxílio.

[3] Empunha a lança e reprime o passo aos meus perseguidores; dize à minha alma: Eu sou a tua salvação.

[4] Sejam confundidos e cobertos de vexame os que buscam tirar-me a vida; retrocedam

[16]Az ÚR szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat.

[17]Az ÚR a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről.

[18]Akik az ÚRhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimenti őket minden bajból.

[19]Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.

[20]Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimenti az ÚR.

[21]Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.

[22]Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat.

[23]Az ÚR megváltja szolgái életét, és nem kell bűnhődnie senkinek, aki hozzá menekül.

Zsoltárok 35

Könyörgés oltalomért

[1]Dávidé. Perelj, URam, a velem perlőkkel, harcolj az ellenem harcolókkal!

[2]Ragadj pajzsot, vértet, és siess segítségemre!

[3]Végy elő lándzsát és csatabárdot üldözőim ellen! Szólj így hozzám: Én megsegítelek téged!

[4]Érje szégyen és gyalázat azokat, akik életemre törnek! Hátráljanak meg, és

e sejam envergonhados os que tramam contra mim.

5 Sejam como a palha ao léu do vento, impelindo-os o anjo do SENHOR.

6 Torne-se-lhes o caminho tenebroso e escorregadio, e o anjo do SENHOR os persiga.

7 Pois sem causa me tramaram laços, sem causa abriram cova para a minha vida.

8 Venha sobre o inimigo a destruição, quando ele menos pensar; e prendam-no os laços que tramou ocultamente; caia neles para a sua própria ruína.

9 E minha alma se regozijará no SENHOR e se deleitará na sua salvação.

10 Todos os meus ossos dirão: SENHOR, quem contigo se assemelha? Pois livras o aflito daquele que é demais forte para ele, o mísero e o necessitado, dos seus extorsionários.

11 Levantam-se iníquas testemunhas e me argúem de coisas que eu não sei.

12 Pagam-me o mal pelo bem, o que é desolação para a minha alma.

13 Quanto a mim, porém, estando eles enfermos, as minhas vestes eram pano de saco; eu afligia a minha alma com jejum e em oração me reclinava sobre o peito,

14 portava-me como se eles fossem meus amigos ou meus irmãos; andava curvado, de luto, como quem chora por sua mãe.

15 Quando, porém, tropecei, eles se alegraram e se reuniram; reuniram-se contra mim; os abjetos, que eu não conhecia, dilaceraram-me sem tréguas;

piruljanak, akik rosszat terveznek ellenem!

5Legyenek olyanok, mint a szélhordta polyva. Az ÚR angyala szórja szét őket!

6Legyen útjuk sötét és síkos, az ÚR angyala üldözze őket!

7Mert ok nélkül vetették ki rám hálójukat, ok nélkül ástak vermet nekem.

8Érje őket váratlan veszedelem, fogja meg őket a háló, amelyet kivetettek, ők maguk essenek gödörbe!

9Én pedig ujjongok az ÚRnak, és örvendezek szabadításának.

10Minden porcikám ezt mondja: Ki volna hozzád fogható, URam? Mert megmented az elesettet az erőszakostól, az elesettet és szegényt a fosztogatótól.

11Hamis tanúk állnak elő, olyanról faggatnak, amiről nem tudok.

12Rosszal fizetnek a jóért, életemre törnek.

13Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam.

14Úgy jártam-keltem, mintha barátomról, testvéremről lett volna szó, mély bánatba merültem, mint aki anyját gyászolja.

15De mikor én meginogtam, örömükben összegyűltek. Összegyűltek körülöttem mint idegenek és ismeretlenek, szitkozódnak szünet nélkül.

16 como vis bufões em festins, rangiam contra mim os dentes.
17 Até quando, SENHOR, ficarás olhando? Livra-me a alma das violências deles; dos leões, a minha predileta.
18 Dar-te-ei graças na grande congregação, louvar-te-ei no meio da multidão poderosa.
19 Não se alegrem de mim os meus inimigos gratuitos; não pisquem os olhos os que sem causa me odeiam.
20 Não é de paz que eles falam; pelo contrário, tramam enganos contra os pacíficos da terra.
21 Escancaram contra mim a boca e dizem: Pegamos! Pegamos! Vimo-lo com os nossos próprios olhos.
22 Tu, SENHOR, os viste; não te cales; SENHOR, não te ausentes de mim.
23 Acorda e desperta para me fazeres justiça, para a minha causa, Deus meu e SENHOR meu.
24 Julga-me, SENHOR, Deus meu, segundo a tua justiça; não permitas que se regozijem contra mim.
25 Não digam eles lá no seu íntimo: Agora, sim! Cumpriu-se o nosso desejo! Não digam: Demos cabo dele!
26 Envergonhem-se e juntamente sejam cobertos de vexame os que se alegram com o meu mal; cubram-se de pejo e ignomínia os que se engrandecem contra mim.
27 Cantem de júbilo e se alegrem os que têm prazer na minha retidão; e digam

16Elvetemülten gúnyolódnak, acsarkodnak ellenem.
17URam, meddig tűröd ezt? Ments meg engem az ordítozóktól, életemet az oroszlánoktól!
18Magasztallak a nagy gyülekezetben, hatalmas nép között dicsérlek.
19Ne engedd, hogy kinevessenek hazug ellenségeim, és összekacsinthassanak, akik ok nélkül gyűlölnek.
20Mert nem jó szándékkal beszélnek, csalárd dolgokat terveznek azok ellen, akik szelíden élnek a földön.
21Feltátották rám szájukat, hahotázva mondják rólam: Saját szemünkkel láttunk!
22Láttad mindezt, URam! Ne hallgass, URam, ne légy távol tőlem!
23Serkenj fel, ébredj, tégy igazságot peremben, URam, Istenem!
24Ítélj meg igazságod szerint, URam, Istenem, ne engedd, hogy kinevessenek!
25Ne mondhassák magukban: Ez az, ezt akartuk! Ne mondhassák: Végeztünk vele!
26Szégyenkezve piruljon mindenki, aki örül bajomnak! Szégyen és gyalázat borítsa azokat, akik dölyfösek velem szemben!
27Ujjongjanak, örüljenek, akik igazamat kívánják! Beszéljék mindenkor, hogy nagy az ÚR, aki szolgája javát akarja.

sempre: Glorificado seja o SENHOR, que se compraz na prosperidade do seu servo!

28 E a minha língua celebrará a tua justiça e o teu louvor todo o dia.

28Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet minden nap.

Salmo 36

Malícia humana e benignidade divina

Ao mestre de canto. De Davi, servo do Senhor

1 Há no coração do ímpio a voz da transgressão; não há temor de Deus diante de seus olhos.

2 Porque a transgressão o lisonjeia a seus olhos e lhe diz que a sua iniqüidade não há de ser descoberta, nem detestada.

3 As palavras de sua boca são malícia e dolo; abjurou o discernimento e a prática do bem.

4 No seu leito, maquina a perversidade, detém-se em caminho que não é bom, não se despega do mal.

5 A tua benignidade, SENHOR, chega até aos céus, até às nuvens, a tua fidelidade.

6 A tua justiça é como as montanhas de Deus; os teus juízos, como um abismo profundo. Tu, SENHOR, preservas os homens e os animais.

7 Como é preciosa, ó Deus, a tua benignidade! Por isso, os filhos dos homens se acolhem à sombra das tuas asas.

8 Fartam-se da abundância da tua casa, e na torrente das tuas delícias lhes dás de beber.

9 Pois em ti está o manancial da vida; na tua luz, vemos a luz.

Zsoltárok 36

Isten az élet forrása

1A karmesternek: Az ÚR szolgájáé, Dávidé.

2A bűnös ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem,

3sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani.

4Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni.

5Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat.

6URam, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig.

7Igazságod olyan, mint a hatalmas hegyek, ítéleteid, mint a nagy mélység, embert és állatot megtartasz, URam.

8Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.

9Dúslakodnak házad bőségében, örömöt árasztasz rájuk, mint patakot.

10Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.

[10] Continua a tua benignidade aos que te conhecem, e a tua justiça, aos retos de coração.
[11] Não me calque o pé da insolência, nem me repila a mão dos ímpios.
[12] Tombaram os obreiros da iniqüidade; estão derruídos e já não podem levantar-se.

[11]Maradj hűséges a téged szeretőkhöz, igazságos a tiszta szívűekhez.

[12]Ne taposson rám a gőgösök lába, ne tegyen bujdosóvá a bűnösök keze!

[13]Majd elbuknak a gonosztevők, elterülnek, nem tudnak fölkelni.

Salmo 37

Temporária, a felicidade dos perversos

Salmo de Davi

[1] Não te indignes por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos que praticam a iniqüidade.
[2] Pois eles dentro em breve definharão como a relva e murcharão como a erva verde.

[3] Confia no SENHOR e faze o bem; habita na terra e alimenta-te da verdade.

[4] Agrada-te do SENHOR, e ele satisfará os desejos do teu coração.
[5] Entrega o teu caminho ao SENHOR, confia nele, e o mais ele fará.
[6] Fará sobressair a tua justiça como a luz e o teu direito, como o sol ao meio-dia.
[7] Descansa no SENHOR e espera nele, não te irrites por causa do homem que prospera em seu caminho, por causa do que leva a cabo os seus maus desígnios.
[8] Deixa a ira, abandona o furor; não te impacientes; certamente, isso acabará mal.

Zsoltárok 37

Ne irigyeld a bűnösök szerencséjét!

[1]Dávidé. Ne indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre!

[2]Mert hamar elhervadnak, mint a fű, elfonnyadnak, mint a zöld növények.

[3]Bízzál az Úrban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz.

[4]Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!

[5]Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik:

[6]világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít.

[7]Légy csendben, és várj az Úrra! Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja!

[8]Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz!

[9] Porque os malfeitores serão exterminados, mas os que esperam no SENHOR possuirão a terra.	[9]Mert a gonoszok kipusztulnak, de akik az ÚRban reménykednek, azok öröklik a földet.
[10] Mais um pouco de tempo, e já não existirá o ímpio; procurarás o seu lugar e não o acharás.	[10]Egy kis idő még, és nem lesz meg a bűnös, körülnézel, de nyomát sem találod.
[11] Mas os mansos herdarão a terra e se deleitarão na abundância de paz.	[11]Az alázatosak öröklik a földet, és teljes békességet élveznek.
[12] Trama o ímpio contra o justo e contra ele ringe os dentes.	[12]Ármánykodik a bűnös az igaz ellen, és acsarkodik ellene.
[13] Rir-se-á dele o SENHOR, pois vê estar-se aproximando o seu dia.	[13]Az ÚR nevet rajta, mert látja, hogy eljön majd a napja.
[14] Os ímpios arrancam da espada e distendem o arco para abater o pobre e necessitado, para matar os que trilham o reto caminho.	[14]Kardot rántanak a bűnösök, kifeszítik íjukat, hogy elejtsék az elesettet és szegényt, levágják az egyenes úton járókat.
[15] A sua espada, porém, lhes traspassará o próprio coração, e os seus arcos serão espedaçados.	[15]De kardjuk saját szívüket járja át, és íjaik összetörnek.
[16] Mais vale o pouco do justo que a abundância de muitos ímpios.	[16]Többet ér a kevés az igaznak, mint a gazdagság a sok bűnösnek.
[17] Pois os braços dos ímpios serão quebrados, mas os justos, o SENHOR os sustém.	[17]Mert a bűnösök karja összetörik, de az igazakat támogatja az ÚR.
[18] O SENHOR conhece os dias dos íntegros; a herança deles permanecerá para sempre.	[18]Ismeri az ÚR a feddhetetlenek életét, és örökségük megmarad örökké.
[19] Não serão envergonhados nos dias do mal e nos dias da fome se fartarão.	[19]Nem szégyenülnek meg a gonosz időben sem, jóllaknak az éhínség napjaiban is.
[20] Os ímpios, no entanto, perecerão, e os inimigos do SENHOR serão como o viço das pastagens; serão aniquilados e se desfarão em fumaça.	[20]De megsemmisülnek a bűnösök, elenyésznek az ÚR ellenségei, mégha olyanok is, mint a viruló rétek, füstként enyésznek el.
[21] O ímpio pede emprestado e não paga; o justo, porém, se compadece e dá.	[21]Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó.

[22] Aqueles a quem o SENHOR abençoa possuirão a terra; e serão exterminados aqueles a quem amaldiçoa.

[23] O SENHOR firma os passos do homem bom e no seu caminho se compraz;

[24] se cair, não ficará prostrado, porque o SENHOR o segura pela mão.

[25] Fui moço e já, agora, sou velho, porém jamais vi o justo desamparado, nem a sua descendência a mendigar o pão.

[26] É sempre compassivo e empresta, e a sua descendência será uma bênção.

[27] Aparta-te do mal e faze o bem, e será perpétua a tua morada.

[28] Pois o SENHOR ama a justiça e não desampara os seus santos; serão preservados para sempre, mas a descendência dos ímpios será exterminada.

[29] Os justos herdarão a terra e nela habitarão para sempre.

[30] A boca do justo profere a sabedoria, e a sua língua fala o que é justo.

[31] No coração, tem ele a lei do seu Deus; os seus passos não vacilarão.

[32] O perverso espreita ao justo e procura tirar-lhe a vida.

[33] Mas o SENHOR não o deixará nas suas mãos, nem o condenará quando for julgado.

[34] Espera no SENHOR, segue o seu caminho, e ele te exaltará para possuíres a terra; presenciarás isso quando os ímpios forem exterminados.

[22]Akiket megáld az ÚR, öröklik a földet, akiket megátkoz, elpusztulnak.

[23]Az ÚR irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki.

[24]Ha elesik is, nem marad fekve, mert az ÚR kézen fogja.

[25]Gyermek voltam, meg is öregedtem, de nem láttam, hogy elhagyatottá lett az igaz, sem azt, hogy gyermeke koldussá vált.

[26]Mindenkor könyörül, és kölcsönad, gyermeke áldott lesz.

[27]Kerüld a rosszat, tégy jót, és itt lakhatsz mindvégig.

[28]Mert az ÚR szereti a jogosságot, és nem hagyja el híveit. Megőrzi őket mindenkor, a bűnösök utódait pedig kiirtja.

[29]Az igazak öröklik a földet, és ott laknak mindvégig.

[30]Bölcsen beszél az igaz ember szája, és a nyelve igazat mond.

[31]Isten törvénye van a szívében, nem ingadoznak léptei.

[32]Leselkedik a bűnös az igazra, és meg akarja ölni.

[33]De az ÚR nem hagyja, hogy kezébe kerüljön, és nem engedi, hogy bűnösként elítéljék.

[34]Reménykedj az ÚRban, maradj az ő útján! Ő felmagasztal, és öröklöd a földet; meglátod, hogy kiirtja a bűnösöket.

[35] Vi um ímpio prepotente a expandir-se qual cedro do Líbano.

[36] Passei, e eis que desaparecera; procurei-o, e já não foi encontrado.

[37] Observa o homem íntegro e atenta no que é reto; porquanto o homem de paz terá posteridade.

[38] Quanto aos transgressores, serão, à uma, destruídos; a descendência dos ímpios será exterminada.

[39] Vem do SENHOR a salvação dos justos; ele é a sua fortaleza no dia da tribulação.

[40] O SENHOR os ajuda e os livra; livra-os dos ímpios e os salva, porque nele buscam refúgio.

[35]Láttam egy erőszakos bűnöst: olyan volt, mint egy terebélyes zöldellő fa,

[36]de egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni.

[37]Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberéé!

[38]De a vétkesek mind megsemmisülnek, a bűnösök vége pusztulás.

[39]Az igazak segítséget kapnak az ÚRtól, erőt a szükség idején.

[40]Megsegíti az ÚR, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.

Salmo 38

Arrependimento do pecador

Salmo de Davi. Em memória

[1] Não me repreendas, SENHOR, na tua ira, nem me castigues no teu furor.

[2] Cravam-se em mim as tuas setas, e a tua mão recai sobre mim.

[3] Não há parte sã na minha carne, por causa da tua indignação; não há saúde nos meus ossos, por causa do meu pecado.

[4] Pois já se elevam acima de minha cabeça as minhas iniqüidades; como fardos pesados, excedem as minhas forças.

[5] Tornam-se infectas e purulentas as minhas chagas, por causa da minha loucura.

[6] Sinto-me encurvado e sobremodo abatido, ando de luto o dia todo.

[7] Ardem-me os lombos, e não há parte sã na minha carne.

Zsoltárok 38

Bűnbánó ember könyörgése

[1]Dávid zsoltára. Emlékeztetőül.

[2]URam, ne feddj meg felindulásodban, ne ostorozz lángoló haragodban!

[3]Mert nyilaid belém hatoltak, és rám nehezedett kezed.

[4]Nincs ép hely testemen haragod miatt, nincs sértetlen csontom vétkem miatt.

[5]Mert bűneim összecsaptak fejem fölött, súlyos teherként nehezednek rám.

[6]Megbűzhödtek, elgennyesedtek sebeim oktalanságom miatt.

[7]Elcsüggedtem, meggörnyedtem nagyon, úgy járkálok egész nap, mint aki gyászol.

[8]Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen.

[8] Estou aflito e mui quebrantado; dou gemidos por efeito do desassossego do meu coração.

[9] Na tua presença, SENHOR, estão os meus desejos todos, e a minha ansiedade não te é oculta.

[10] Bate-me excitado o coração, faltam-me as forças, e a luz dos meus olhos, essa mesma já não está comigo.

[11] Os meus amigos e companheiros afastam-se da minha praga, e os meus parentes ficam de longe.

[12] Armam ciladas contra mim os que tramam tirar-me a vida; os que me procuram fazer o mal dizem coisas perniciosas e imaginam engano todo o dia.

[13] Mas eu, como surdo, não ouço e, qual mudo, não abro a boca.

[14] Sou, com efeito, como quem não ouve e em cujos lábios não há réplica.

[15] Pois em ti, SENHOR, espero; tu me atenderás, SENHOR, Deus meu.

[16] Porque eu dizia: Não suceda que se alegrem de mim e contra mim se engrandeçam quando me resvala o pé.

[17] Pois estou prestes a tropeçar; a minha dor está sempre perante mim.

[18] Confesso a minha iniqüidade; suporto tristeza por causa do meu pecado.

[19] Mas os meus inimigos são vigorosos e fortes, e são muitos os que sem causa me odeiam.

[9]Kimerültem, végképp összetörtem, szívem gyötrelmében kiáltozom.

[10]URam, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtásom.

[11]Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem.

[12]Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem.

[13]Tőrt vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és csalárd terveken gondolkoznak mindennap.

[14]De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját.

[15]Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés.

[16]Mert benned reménykedem, URam, te majd megfelelsz nekik, URam, Istenem!

[17]Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog – gondoltam –, ne lennének dölyfösek velem szemben!

[18]Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom.

[19]Bizony, megvallom bűnömet, bánkódom vétkeim miatt.

[20]De ellenségeim életerősek, sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnek.

[20] Da mesma sorte, os que pagam o mal pelo bem são meus adversários, porque eu sigo o que é bom.

[21] Não me desampares, SENHOR; Deus meu, não te ausentes de mim.

[22] Apressa-te em socorrer-me, SENHOR, salvação minha.

Salmo 39

A vaidade da vida

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Davi

[1] Disse comigo mesmo: guardarei os meus caminhos, para não pecar com a língua; porei mordaça à minha boca, enquanto estiver na minha presença o ímpio.

[2] Emudeci em silêncio, calei acerca do bem, e a minha dor se agravou.

[3] Esbraseou-se-me no peito o coração; enquanto eu meditava, ateou-se o fogo; então, disse eu com a própria língua:

[4] Dá-me a conhecer, SENHOR, o meu fim e qual a soma dos meus dias, para que eu reconheça a minha fragilidade.

[5] Deste aos meus dias o comprimento de alguns palmos; à tua presença, o prazo da minha vida é nada. Na verdade, todo homem, por mais firme que esteja, é pura vaidade.

[6] Com efeito, passa o homem como uma sombra; em vão se inquieta; amontoa tesouros e não sabe quem os levará.

[7] E eu, SENHOR, que espero? Tu és a minha esperança.

[8] Livra-me de todas as minhas iniqüidades; não me faças o opróbrio do insensato.

[21]Rosszal fizetnek nekem a jóért, rám támadnak, pedig én jóra törekszem.

[22]Ne hagyj el engem, URam, Istenem, ne légy távol tőlem!

[23]Siess segítségemre, URam, szabadítóm!

Zsoltárok 39

Vívódó lélek panasza

[1]A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.

[2]Ezt határoztam: vigyázok szavaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel, megzabolázom számat, ha gonosz ember kerül elém.

[3]Néma voltam, szótalan, hallgattam, de ez nem volt jó, fájdalmam kiújult.

[4]Szívem fölhevült bennem, míg sóhajtoztam, lángra lobbantam, nyelvemmel beszélni kezdtem:

[5]Add tudtomra, URam, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok!

[6]Íme, arasznyivá tetted napjaimat, életem ideje semmiség előtted. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember, aki él. (Szela.)

[7]Árnyékként jár-kel itt az ember, bizony hiába vesződik. Gyűjtöget, de nem tudja, ki fogja hasznát venni.

[8]Így hát mit várhatok, URam? Egyedül benned reménykedem!

[9]Ments meg az ellenem vétőktől, ne engedd, hogy a bolondok gyalázzanak!

[9] Emudeço, não abro os lábios porque tu fizeste isso.

[10] Tira de sobre mim o teu flagelo; pelo golpe de tua mão, estou consumido.

[11] Quando castigas o homem com repreensões, por causa da iniqüidade, destróis nele, como traça, o que tem de precioso. Com efeito, todo homem é pura vaidade.

[12] Ouve, SENHOR, a minha oração, escuta-me quando grito por socorro; não te emudeças à vista de minhas lágrimas, porque sou forasteiro à tua presença, peregrino como todos os meus pais o foram.

[13] Desvia de mim o olhar, para que eu tome alento, antes que eu passe e deixe de existir.

[10]Néma maradok, nem nyitom ki számat, hiszen te munkálkodsz.

[11]Vedd le rólam csapásodat, elpusztulok sújtó kezed alatt!

[12]A bűn miatt büntetéssel fenyíted az embert, tönkreteszed szépségét, mint a moly. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember. (Szela.)

[13]Hallgasd meg imádságomat, URam, figyelj segélykiáltásomra! Könnyeim láttán ne légy néma, mert jövevény vagyok nálad, betelepült, mint minden ősöm.

[14]Ne nézz rám haraggal, hadd viduljak föl, mielőtt elmegyek, és nem leszek többé.

Salmo 40

Oração para livramento

Vs. 13-17: Salmo 70.1-5

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Esperei confiantemente pelo SENHOR; ele se inclinou para mim e me ouviu quando clamei por socorro.

[2] Tirou-me de um poço de perdição, de um tremedal de lama; colocou-me os pés sobre uma rocha e me firmou os passos.

[3] E me pôs nos lábios um novo cântico, um hino de louvor ao nosso Deus; muitos verão essas coisas, temerão e confiarão no SENHOR.

[4] Bem-aventurado o homem que põe no SENHOR a sua confiança e não pende para

Zsoltárok 40

Hálaadó ének

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Várva vártam az URat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.

[3]Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet.

[4]Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne.

[5]Boldog ember az, aki az ÚRba veti bizodalmát, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz.

os arrogantes, nem para os afeiçoados à mentira.

5 São muitas, SENHOR, Deus meu, as maravilhas que tens operado e também os teus desígnios para conosco; ninguém há que se possa igualar contigo. Eu quisera anunciá-los e deles falar, mas são mais do que se pode contar.

6 Sacrifícios e ofertas não quiseste; abriste os meus ouvidos; holocaustos e ofertas pelo pecado não requeres.

7 Então, eu disse: eis aqui estou, no rolo do livro está escrito a meu respeito;

8 agrada-me fazer a tua vontade, ó Deus meu; dentro do meu coração, está a tua lei.

9 Proclamei as boas-novas de justiça na grande congregação; jamais cerrei os lábios, tu o sabes, SENHOR.

10 Não ocultei no coração a tua justiça; proclamei a tua fidelidade e a tua salvação; não escondi da grande congregação a tua graça e a tua verdade.

11 Não retenhas de mim, SENHOR, as tuas misericórdias; guardem-me sempre a tua graça e a tua verdade.

12 Não têm conta os males que me cercam; as minhas iniqüidades me alcançaram, tantas, que me impedem a vista; são mais numerosas que os cabelos de minha cabeça, e o coração me desfalece.

13 Praza-te, SENHOR, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

6 URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni.

7 Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz.

8 Akkor így szóltam: Íme, megjelentem, a könyvtekercsben írva van rólam.

9 Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratodat teljesítsem, törvényed szívemben van.

10 Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, URam!

11 Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségedről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt.

12 URam, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen!

13 Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámlálni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálainál, és a szívem is elhagyott engem.

14 Légy kegyelmes, URam, és ments meg, URam, siess segítségemre!

[14] Sejam à uma envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

[15] Sofram perturbação por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

[16] Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; os que amam a tua salvação digam sempre: O SENHOR seja magnificado!

[17] Eu sou pobre e necessitado, porém o SENHOR cuida de mim; tu és o meu amparo e o meu libertador; não te detenhas, ó Deus meu!

[15]Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!

[16]Rettegjenek szégyenükben, akik hahotázva beszélnek rólam!

[17]Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek. Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az ÚR!

[18]Elesett és szegény vagyok, de gondol rám az ÚR! Te vagy segítségem és megmentőm; Istenem, ne késlekedj!

Salmo 41

A calúnia dos inimigos e o socorro de Deus

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Bem-aventurado o que acode ao necessitado; o SENHOR o livra no dia do mal.

[2] O SENHOR o protege, preserva-lhe a vida e o faz feliz na terra; não o entrega à discrição dos seus inimigos.

[3] O SENHOR o assiste no leito da enfermidade; na doença, tu lhe afofas a cama.

[4] Disse eu: compadece-te de mim, SENHOR; sara a minha alma, porque pequei contra ti.

[5] Os meus inimigos falam mal de mim: Quando morrerá e lhe perecerá o nome?

[6] Se algum deles me vem visitar, diz coisas vãs, amontoando no coração malícias; em saindo, é disso que fala.

Zsoltárok 41

Elhagyott beteg könyörgése

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[2]Boldog az, akinek gondja van a nincstelenre, ha bajba kerül, megmenti az ÚR.

[3]Az ÚR megőrzi, és életben tartja, boldog lesz a földön; nem engedi át ellenségei dühének.

[4]Az ÚR enyhülést ad betegágyán, jobbulást ad neki, valahányszor betegen fekszik.

[5]Ezt mondom: URam, légy kegyelmes hozzám! Gyógyíts meg engem, mert vétkeztem ellened!

[6]Ellenségeim rosszat mondanak rólam: Mikor hal már meg, mikor vész ki a neve?

[7]Aki eljön meglátogatni, hiábavalóságot beszél, szívében összegyűjt minden

rosszat, azután kimegy az utcára, és kibeszéli.

[7] De mim rosnam à uma todos os que me odeiam; engendram males contra mim, dizendo:

[8]Mindazok, akik gyűlölnek, egymás közt sugdolóznak, és rosszat gondolnak rólam:

[8] Peste maligna deu nele, e: Caiu de cama, já não há de levantar-se.

[9]Gyógyíthatatlan betegség támadta meg, nem kel föl többé onnan, ahol fekszik!

[9] Até o meu amigo íntimo, em quem eu confiava, que comia do meu pão, levantou contra mim o calcanhar.

[10]Még a legjobb barátom is, akiben megbíztam, aki velem együtt evett, az is ellenem támadt.

[10] Tu, porém, SENHOR, compadece-te de mim e levanta-me, para que eu lhes pague segundo merecem.

[11]De te, URam, légy kegyelmes, segíts fel engem, hadd fizessek meg nekik!

[11] Com isto conheço que tu te agradas de mim: em não triunfar contra mim o meu inimigo.

[12]Abból tudom meg, hogy kedvelsz, ha nem ujjonghat rajtam ellenségem,

[12] Quanto a mim, tu me susténs na minha integridade e me pões à tua presença para sempre.

[13]engem pedig megtartasz, mert feddhetetlen vagyok, és színed elé állítasz örökre.

[13] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, da eternidade para a eternidade! Amém e amém!

[14]Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen, ámen.

Livro II

Salmos 42 - 72

MÁSODIK KÖNYV

Salmo 42

A alma anela por Deus

Ao mestre de canto. Salmo didático dos filhos de Corá

[1] Como suspira a corça pelas correntes das águas, assim, por ti, ó Deus, suspira a minha alma.

[2] A minha alma tem sede de Deus, do Deus vivo; quando irei e me verei perante a face de Deus?

Zsoltárok 42

Vágyódás Isten temploma után

[1]A karmesternek: Kórah fiainak tanítókölteménye.

[2]Ahogyan a szarvas kívánkozik a folyóvízhez, úgy kívánkozik a lelkem hozzád, Istenem!

[3]Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el, hogy megjelenjek Isten előtt?

[3] As minhas lágrimas têm sido o meu alimento dia e noite, enquanto me dizem continuamente: O teu Deus, onde está?

[4] Lembro-me destas coisas – e dentro de mim se me derrama a alma -, de como passava eu com a multidão de povo e os guiava em procissão à Casa de Deus, entre gritos de alegria e louvor, multidão em festa.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[6] Sinto abatida dentro de mim a minha alma; lembro-me, portanto, de ti, nas terras do Jordão, e no monte Hermom, e no outeiro de Mizar.

[7] Um abismo chama outro abismo, ao fragor das tuas catadupas; todas as tuas ondas e vagas passaram sobre mim.

[8] Contudo, o SENHOR, durante o dia, me concede a sua misericórdia, e à noite comigo está o seu cântico, uma oração ao Deus da minha vida.

[9] Digo a Deus, minha rocha: por que te olvidaste de mim? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[10] Esmigalham-se-me os ossos, quando os meus adversários me insultam, dizendo e dizendo: O teu Deus, onde está?

[11] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

[4]Könnyem lett a kenyerem éjjel és nappal, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened?

[5]Kiöntöm lelkemet, és arra emlékezem, hogy milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekkel az ünneplő sokaságot.

[6]Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért!

[7]Istenem, elcsügged a lelkem, azért terád gondolok a Jordán földjéről és a Hermónról, a Micár-hegyről.

[8]Örvény örvénynek kiált zuhatagjaid hangjában, minden habod és hullámod átcsapott fölöttem.

[9]Nappal szeretetét rendeli mellém, éjjel éneket ad számba az ÚR; imádságot életem Istenéhez.

[10]Ezt mondom Istenemnek, kőszálamnak: Miért feledkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

[11]Mintha csontjaimat tördelnék, amikor gyaláznak ellenfeleim, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened?

[12]Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Salmo 43

Desejos pelo santuário

[1] Faze-me justiça, ó Deus, e pleiteia a minha causa contra a nação contenciosa; livra-me do homem fraudulento e injusto.

[2] Pois tu és o Deus da minha fortaleza. Por que me rejeitas? Por que hei de andar eu lamentando sob a opressão dos meus inimigos?

[3] Envia a tua luz e a tua verdade, para que me guiem e me levem ao teu santo monte e aos teus tabernáculos.

[4] Então, irei ao altar de Deus, de Deus, que é a minha grande alegria; ao som da harpa eu te louvarei, ó Deus, Deus meu.

[5] Por que estás abatida, ó minha alma? Por que te perturbas dentro de mim? Espera em Deus, pois ainda o louvarei, a ele, meu auxílio e Deus meu.

Zsoltárok 43

A hit és reménység diadala

[1]Szolgáltass nekem igazságot, Istenem, és pereld peremet a hűtlen néppel szemben! Az alattomos és álnok emberektől ments meg engem!

[2]Hiszen te vagy oltalmazó Istenem, miért taszítottál el engem? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség?

[3]Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem! Vigyenek el szent hegyedre és hajlékaidba,

[4]hogy eljussak Isten oltárához, Istenhez, akinek ujjongva örülök. Hadd magasztaljalak hárfával, Isten, én Istenem!

[5]Miért csüggedsz el, lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Salmo 44

Apelo por auxílio divino

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Salmo didático

[1] Ouvimos, ó Deus, com os próprios ouvidos; nossos pais nos têm contado o que outrora fizeste, em seus dias.

[2] Como por tuas próprias mãos desapossaste as nações e os estabeleceste; oprimiste os povos e aos pais deste largueza.

[3] Pois não foi por sua espada que possuíram a terra, nem foi o seu braço que lhes deu vitória, e sim a tua destra, e o teu

Zsoltárok 44

A megalázott nép könyörgése

[1]A karmesternek: Kórah fiainak tanítóköltemény.

[2]Isten, saját fülünkkel hallottuk, elbeszélték nekünk apáink, mit vittél véghez napjaikban, a régi időkben.

[3]Kezeddel népeket űztél el, őket pedig a helyükre plántáltad. Nemzeteket zúztál össze, őket pedig a helyükre küldted.

[4]Mert nem a maguk fegyverével vették birtokba az országot, és nem a saját karjuk segítette meg őket, hanem a te jobbod és

braço, e o fulgor do teu rosto, porque te agradaste deles.	a te karod, a te orcád világossága, mert kedvelted őket.
4 Tu és o meu rei, ó Deus; ordena a vitória de Jacó.	5Te vagy királyom, ó, Isten! Parancsodra megszabadul Jákób.
5 Com o teu auxílio, vencemos os nossos inimigos; em teu nome, calcamos aos pés os que se levantam contra nós.	6Általad verjük le ellenségeinket, neved segítségével tiporjuk el támadóinkat.
6 Não confio no meu arco, e não é a minha espada que me salva.	7Mert én nem az íjamban bízom, nem a fegyverem segít meg engem.
7 Pois tu nos salvaste dos nossos inimigos e cobriste de vergonha os que nos odeiam.	8Te segítesz meg ellenségeinkkel szemben, gyűlölőinket te szégyeníted meg.
8 Em Deus, nos temos gloriado continuamente e para sempre louvaremos o teu nome.	9Istent dicsérjük minden nap, neved magasztaljuk örökké. (Szela.)
9 Agora, porém, tu nos lançaste fora, e nos expuseste à vergonha, e já não sais com os nossos exércitos.	10Mégis elvetettél, megszégyenítettél minket, nem vonultál ki seregeinkkel.
10 Tu nos fazes bater em retirada à vista dos nossos inimigos, e os que nos odeiam nos tomam por seu despojo.	11Megfutamítottál az ellenség előtt, gyűlölőink kifosztottak bennünket.
11 Entregaste-nos como ovelhas para o corte e nos espalhaste entre as nações.	12Odadobtál minket, mint vágójuhokat, és szétszórtál a népek közé.
12 Vendes por um nada o teu povo e nada lucras com o seu preço.	13Potom áron adtad el népedet, nem szabtál magas vételárat érte.
13 Tu nos fazes opróbrio dos nossos vizinhos, escárnio e zombaria aos que nos rodeiam.	14Gyalázatossá tettél szomszédaink előtt, gúnyol és csúfol környezetünk.
14 Pões-nos por ditado entre as nações, alvo de meneios de cabeça entre os povos.	15Szóbeszéd tárgyává tettél a népek között, fejüket csóválják miattunk a nemzetek.
15 A minha ignomínia está sempre diante de mim; cobre-se de vergonha o meu rosto,	16Minden nap szidalmaznak engem, szégyen borítja arcomat
16 ante os gritos do que afronta e blasfema, à vista do inimigo e do vingador.	17a gyalázók és a káromlók szava miatt, az ellenség és a bosszúálló miatt.

[17] Tudo isso nos sobreveio; entretanto, não nos esquecemos de ti, nem fomos infiéis à tua aliança.

[18] Não tornou atrás o nosso coração, nem se desviaram os nossos passos dos teus caminhos,

[19] para nos esmagares onde vivem os chacais e nos envolveres com as sombras da morte.

[20] Se tivéssemos esquecido o nome do nosso Deus ou tivéssemos estendido as mãos a deus estranho,

[21] porventura, não o teria atinado Deus, ele, que conhece os segredos dos corações?

[22] Mas, por amor de ti, somos entregues à morte continuamente, somos considerados como ovelhas para o matadouro.

[23] Desperta! Por que dormes, SENHOR? Desperta! Não nos rejeites para sempre!

[24] Por que escondes a face e te esqueces da nossa miséria e da nossa opressão?

[25] Pois a nossa alma está abatida até ao pó, e o nosso corpo, como que pegado no chão.

[26] Levanta-te para socorrer-nos e resgata-nos por amor da tua benignidade.

Salmo 45

O Ungido de Deus e a sua noiva

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Dos filhos de Corá. Salmo didático. Cântico de amor

[18]Bár mindez ránk szakadt, nem feledtünk el téged, nem szegtük meg szövetségedet.

[19]Szívünk nem szakadt el tőled, lépteink sem tértek le ösvényedről.

[20]Pedig a sakálok tanyájára űztél minket, és a halál árnyékát borítottad ránk.

[21]Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és idegen istenhez emeltük volna fel kezünket,

[22]nem vette volna-e észre Isten? Hiszen ő ismeri a szívnek titkait.

[23]Miattad gyilkolnak minket naponta, vágójuhoknak tekintenek.

[24]Serkenj fel! Miért alszol, Uram? Ébredj föl, ne taszíts el végképp!

[25]Miért rejted el orcádat, miért felejted el nyomorúságunkat és ínségünket?

[26]Lelkünk a porba hanyatlott, testünk a földhöz tapadt.

[27]Siess segítségünkre! Válts meg minket irgalmadból!

Zsoltárok 45

A királyi menyegző

[1]A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak tanítókölteménye. A szeretet éneke.

[1] De boas palavras transborda o meu coração. Ao Rei consagro o que compus; a minha língua é como a pena de habilidoso escritor.

[2]Szívem zsong a szép szavaktól, művemet a királynak mondom el, nyelvem gyors, mint az írnok tolla.

[2] Tu és o mais formoso dos filhos dos homens; nos teus lábios se extravasou a graça; por isso, Deus te abençoou para sempre.

[3]Legszebb vagy az emberek közt, kedves szavak áradnak ajkadról, meg is áld Isten örökre!

[3] Cinge a espada no teu flanco, herói; cinge a tua glória e a tua majestade!

[4]Kösd derekadra kardodat, te hős, ölts pompás díszruhát!

[4] E nessa majestade cavalga prosperamente, pela causa da verdade e da justiça; e a tua destra te ensinará proezas.

[5]E díszedben járj sikerrel az igaz ügyért, az igazság védelmében! Jobbod félelmetes dolgokra tanítson!

[5] As tuas setas são agudas, penetram o coração dos inimigos do Rei; os povos caem submissos a ti.

[6]Nyilaid hegyesek, átjárják a király ellenségeinek szívét, népek kerülnek hatalmadba.

[6] O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; cetro de eqüidade é o cetro do teu reino.

[7]Trónod Istentől való, mindörökké megmarad, királyi pálcád igazság pálcája.

[7] Amas a justiça e odeias a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o óleo de alegria, como a nenhum dos teus companheiros.

[8]Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, ezért kent föl téged társaid közül Isten, a te Istened öröm olajával.

[8] Todas as tuas vestes recendem a mirra, aloés e cássia; de palácios de marfim ressoam instrumentos de cordas que te alegram.

[9]Mirha, aloé, kasszia illata árad minden öltözetedből, elefántcsont palotákból hárfák vidámítanak.

[9] Filhas de reis se encontram entre as tuas damas de honra; à tua direita está a rainha adornada de ouro finíssimo de Ofir.

[10]Királylányok viselik ékszereidet, jobbod felől a királyné áll ófíri arannyal ékesítve.

[10] Ouve, filha; vê, dá atenção; esquece o teu povo e a casa de teu pai.

[11]Halld csak, leány, nézz, és figyelj ide! Feledd el népedet és atyádnak házát!

[11] Então, o Rei cobiçará a tua formosura; pois ele é o teu senhor; inclina-te perante ele.

[12] A ti virá a filha de Tiro trazendo donativos; os mais ricos do povo te pedirão favores.

[13] Toda formosura é a filha do Rei no interior do palácio; a sua vestidura é recamada de ouro.

[14] Em roupagens bordadas conduzem-na perante o Rei; as virgens, suas companheiras que a seguem, serão trazidas à tua presença.

[15] Serão dirigidas com alegria e regozijo; entrarão no palácio do Rei.

[16] Em vez de teus pais, serão teus filhos, os quais farás príncipes por toda a terra.

[17] O teu nome, eu o farei celebrado de geração a geração, e, assim, os povos te louvarão para todo o sempre.

[12]Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte!

[13]Tírusz leánya! A nép gazdagai ajándékkal hízelegnek neked.

[14]Csupa dísz a királylány odabent, arannyal van átszőve ruhája.

[15]Hímzett ruhákban vezetik a királyhoz, szüzek, barátnői követik, így vonulnak hozzád.

[16]Ujjongó örömmel vezetik őket, úgy vonulnak be a királyi palotába.

[17]Őseid helyébe fiaid lépnek, akiket fejedelmekké teszel az egész földön.

[18]Hirdetem nevedet minden nemzedéknek. Ezért magasztalnak majd a népek örökkön-örökké.

Salmo 46

Deus é o nosso refúgio e fortaleza

Ao mestre de canto. Dos filhos de Corá. Em voz de soprano. Cântico

[1] Deus é o nosso refúgio e fortaleza, socorro bem presente nas tribulações.

[2] Portanto, não temeremos ainda que a terra se transtorne e os montes se abalem no seio dos mares;

[3] ainda que as águas tumultuem e espumejem e na sua fúria os montes se estremeçam.

[4] Há um rio, cujas correntes alegram a cidade de Deus, o santuário das moradas do Altíssimo.

Zsoltárok 46

Erős vár a mi Istenünk

[1]A karmesternek: Kórah fiaié. Ének magas hangra.

[2]Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.

[3]Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe;

[4]ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. (Szela.)

[5]Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.

[5] Deus está no meio dela; jamais será abalada; Deus a ajudará desde antemanhã.
[6] Bramam nações, reinos se abalam; ele faz ouvir a sua voz, e a terra se dissolve.
[7] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.
[8] Vinde, contemplai as obras do SENHOR, que assolações efetuou na terra.
[9] Ele põe termo à guerra até aos confins do mundo, quebra o arco e despedaça a lança; queima os carros no fogo.
[10] Aquietai-vos e sabei que eu sou Deus; sou exaltado entre as nações, sou exaltado na terra.
[11] O SENHOR dos Exércitos está conosco; o Deus de Jacó é o nosso refúgio.

[6]Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve.
[7]Népek háborognak, országok inognak, ha az ÚR mennydörög, megretten a föld.
[8]A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)
[9]Jöjjetek, lássátok az ÚR tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön.
[10]Háborúkat szüntet meg a föld kerekségén, íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el.
[11]Csendesedjetek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld.
[12]A Seregek URa velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)

Salmo 47

Deus, o Rei da terra

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Batei palmas, todos os povos; celebrai a Deus com vozes de júbilo.
[2] Pois o SENHOR Altíssimo é tremendo, é o grande rei de toda a terra.
[3] Ele nos submeteu os povos e pôs sob os nossos pés as nações.
[4] Escolheu-nos a nossa herança, a glória de Jacó, a quem ele ama.
[5] Subiu Deus por entre aclamações, o SENHOR, ao som de trombeta.
[6] Salmodiai a Deus, cantai louvores; salmodiai ao nosso Rei, cantai louvores.
[7] Deus é o Rei de toda a terra; salmodiai com harmonioso cântico.
[8] Deus reina sobre as nações; Deus se assenta no seu santo trono.

Zsoltárok 47

Isten a föld királya

[1]A karmesternek: Kórah fiainak zsoltára.
[2]Ti népek, mind tapsoljatok, harsogó hangon ujjongjatok Isten előtt!
[3]Mert a felséges ÚR félelmetes, nagy király az egész földön.
[4]Népeket vet alánk, nemzeteket lábaink alá.
[5]Kiválasztja a mi örökségünket, Jákób büszkeségét, akit szeret. (Szela.)
[6]Felvonul Isten ujjongás közben, kürtzengéssel jön az ÚR.
[7]Zengjetek Istennek, zengjetek! Zengjetek királyunknak, zengjetek!
[8]Mert az egész föld királya Isten, zengjetek neki éneket!
[9]Isten uralkodik a népeken, szent trónusán ül az Isten.

[9] Os príncipes dos povos se reúnem, o povo do Deus de Abraão, porque a Deus pertencem os escudos da terra; ele se exaltou gloriosamente.

[10]Összejöttek a népek előkelői Ábrahám Istenéhez, mert Istené a föld minden uralkodója, igen magasztos ő!

Salmo 48

A cidade de Deus

Cântico. Salmo dos filhos de Corá

[1] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, na cidade do nosso Deus.

[2] Seu santo monte, belo e sobranceiro, é a alegria de toda a terra; o monte Sião, para os lados do Norte, a cidade do grande Rei.

[3] Nos palácios dela, Deus se faz conhecer como alto refúgio.

[4] Por isso, eis que os reis se coligaram e juntos sumiram-se;

[5] bastou-lhes vê-lo, e se espantaram, tomaram-se de assombro e fugiram apressados.

[6] O terror ali os venceu, e sentiram dores como de parturiente.

[7] Com vento oriental destruíste as naus de Társis.

[8] Como temos ouvido dizer, assim o vimos na cidade do SENHOR dos Exércitos, na cidade do nosso Deus. Deus a estabelece para sempre.

[9] Pensamos, ó Deus, na tua misericórdia no meio do teu templo.

[10] Como o teu nome, ó Deus, assim o teu louvor se estende até aos confins da terra; a tua destra está cheia de justiça.

[11] Alegre-se o monte Sião, exultem as filhas de Judá, por causa dos teus juízos.

Zsoltárok 48

Isten városa

[1]Ének. Kórah fiainak zsoltára.

[2]Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék Istenünk városában, szent hegyén.

[3]Szépen emelkedik a Sion hegye az egész ország örömére az északi oldalon; a nagy király városa,

[4]melynek palotáiban úgy ismerik Istent, mint erős várat.

[5]Mert a királyok szövetkeztek, együttesen fölvonultak ellene,

[6]de amint meglátták, megdöbbentek, megrémültek és megfutamodtak.

[7]Reszketés fogta el őket, fájdalom, mint a vajúdó asszonyt,

[8]mint mikor a keleti szél összezúzza a tengerjáró hajókat.

[9]Amiről hallottunk, azt láttuk is a Seregek URának városában, Istenünk városában: megtartja Isten örökre. (Szela.)

[10]Jóságodról elmélkedünk templomodban, ó, Isten.

[11]Nevedhez méltóan dicsérnek a föld kerekségén, Istenünk, jobbod csupa igazság.

[12]Örül Sion hegye, vigadoznak Júda leányai, mert igazságot osztasz.

[12] Percorrei a Sião, rodeai-a toda, contai-lhe as torres;
[13] notai bem os seus baluartes, observai os seus palácios, para narrardes às gerações vindouras

[14] que este é Deus, o nosso Deus para todo o sempre; ele será nosso guia até à morte.

[13]Járjátok körül Siont, kerüljétek meg, számláljátok meg tornyait!
[14]Jól nézzétek meg bástyáit, járjátok be palotáit, hogy beszélhessetek róla a jövő nemzedéknek.
[15]Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön-örökké, ő vezet minket mindhalálig.

Salmo 49

A vaidade do homem

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Povos todos, escutai isto; dai ouvidos, moradores todos da terra,
[2] tanto plebeus como os de fina estirpe, todos juntamente, ricos e pobres.
[3] Os meus lábios falarão sabedoria, e o meu coração terá pensamentos judiciosos.
[4] Inclinarei os ouvidos a uma parábola, decifrarei o meu enigma ao som da harpa.
[5] Por que hei de eu temer nos dias da tribulação, quando me salteia a iniqüidade dos que me perseguem,
[6] dos que confiam nos seus bens e na sua muita riqueza se gloriam?
[7] Ao irmão, verdadeiramente, ninguém o pode remir, nem pagar por ele a Deus o seu resgate
[8] (Pois a redenção da alma deles é caríssima, e cessará a tentativa para sempre.),
[9] para que continue a viver perpetuamente e não veja a cova;
[10] porquanto vê-se morrerem os sábios e perecerem tanto o estulto como o inepto, os quais deixam a outros as suas riquezas.

Zsoltárok 49

Az élet rejtélyei

[1]A karmesternek: Kórah fiainak zsoltára.
[2]Halljátok ezt mind, ti népek, figyeljen a világ minden lakója,
[3]közemberek és előkelők, gazdag és szegény egyaránt!
[4]Bölcs dolgokat beszél majd szám, szívem gondolatai értelmesek.
[5]Példázatra figyel fülem, hárfakísérettel adom elő talányomat.
[6]Miért féljek a gonosz napokon, ha körülvesz az alattomosok bűne,
[7]akik vagyonukban bíznak, és nagy gazdagságukkal dicsekszenek?
[8]Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíját Istennek.
[9]Mert olyan drága az élet váltsága, hogy végképp le kell tennie róla,
[10]még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödröt.
[11]Pedig meglátja! Meghalnak a bölcsek, a bolond és ostoba is elpusztul, és másokra hagyják vagyonukat.

[11] O seu pensamento íntimo é que as suas casas serão perpétuas e, as suas moradas, para todas as gerações; chegam a dar seu próprio nome às suas terras.

[12]Azt képzelik, hogy házuk örökké megmarad, lakásuk nemzedékről nemzedékre, földeket neveznek el róluk.

[12] Todavia, o homem não permanece em sua ostentação; é, antes, como os animais, que perecem.

[13]De a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.

[13] Tal proceder é estultícia deles; assim mesmo os seus seguidores aplaudem o que eles dizem.

[14]Ez a bolondok sorsa, és követik őket azok, akiknek tetszik beszédük. (Szela.)

[14] Como ovelhas são postos na sepultura; a morte é o seu pastor; eles descem diretamente para a cova, onde a sua formosura se consome; a sepultura é o lugar em que habitam.

[15]Mint juhok kerülnek a holtak hazájába, a halál lesz a pásztoruk. Alakjuk eltűnik a holtak hazájában, nem lesz lakásuk. Reggelre a becsületesek uralkodnak.

[15] Mas Deus remirá a minha alma do poder da morte, pois ele me tomará para si.

[16]De Isten engem kivált a holtak hazájából, és magához fog venni. (Szela.)

[16] Não temas, quando alguém se enriquecer, quando avultar a glória de sua casa;

[17]Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában.

[17] pois, em morrendo, nada levará consigo, a sua glória não o acompanhará.

[18]Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse.

[18] Ainda que durante a vida ele se tenha lisonjeado, e ainda que o louvem quando faz o bem a si mesmo,

[19]Bár életében áldottnak tartja magát, és dicsérik, hogy jól megy sora,

[19] irá ter com a geração de seus pais, os quais já não verão a luz.

[20]mégis őseinek nemzedékéhez kerül, soha többé nem lát napvilágot.

[20] O homem, revestido de honrarias, mas sem entendimento, é, antes, como os animais, que perecem.

[21]Mert a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.

Salmo 50

A essência do culto a Deus
Salmo de Asafe

Zsoltárok 50

Az igaz istentisztelet

[1] Fala o Poderoso, o SENHOR Deus, e chama a terra desde o Levante até ao Poente.	[1]Ászáf zsoltára. A hatalmas Isten, az ÚR szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig.
[2] Desde Sião, excelência de formosura, resplandece Deus.	[2]A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten.
[3] Vem o nosso Deus e não guarda silêncio; perante ele arde um fogo devorador, ao seu redor esbraveja grande tormenta.	[3]Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar.
[4] Intima os céus lá em cima e a terra, para julgar o seu povo.	[4]Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét.
[5] Congregai os meus santos, os que comigo fizeram aliança por meio de sacrifícios.	[5]Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem!
[6] Os céus anunciam a sua justiça, porque é o próprio Deus que julga.	[6]Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.)
[7] Escuta, povo meu, e eu falarei; ó Israel, e eu testemunharei contra ti. Eu sou Deus, o teu Deus.	[7]Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én!
[8] Não te repreendo pelos teus sacrifícios, nem pelos teus holocaustos continuamente perante mim.	[8]Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért,
[9] De tua casa não aceitarei novilhos, nem bodes, dos teus apriscos.	[9]de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat.
[10] Pois são meus todos os animais do bosque e as alimárias aos milhares sobre as montanhas.	[10]Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.
[11] Conheço todas as aves dos montes, e são meus todos os animais que pululam no campo.	[11]Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is.
[12] Se eu tivesse fome, não to diria, pois o mundo é meu e quanto nele se contém.	[12]Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti.
[13] Acaso, como eu carne de touros? Ou bebo sangue de cabritos?	[13]Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérét?
[14] Oferece a Deus sacrifício de ações de graças e cumpre os teus votos para com o Altíssimo;	[14]Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!

[15] invoca-me no dia da angústia; eu te livrarei, e tu me glorificarás.

[16] Mas ao ímpio diz Deus: De que te serve repetires os meus preceitos e teres nos lábios a minha aliança,

[17] uma vez que aborreces a disciplina e rejeitas as minhas palavras?

[18] Se vês um ladrão, tu te comprazes nele e aos adúlteros te associas.

[19] Soltas a boca para o mal, e a tua língua trama enganos.

[20] Sentas-te para falar contra teu irmão e difamas o filho de tua mãe.

[21] Tens feito estas coisas, e eu me calei; pensavas que eu era teu igual; mas eu te argüirei e porei tudo à tua vista.

[22] Considerai, pois, nisto, vós que vos esqueceis de Deus, para que não vos despedace, sem haver quem vos livre.

[23] O que me oferece sacrifício de ações de graças, esse me glorificará; e ao que prepara o seu caminho, dar-lhe-ei que veja a salvação de Deus.

[15]Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

[16]A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet?

[17]Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet!

[18]Ha tolvajt látsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz.

[19]Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző.

[20]Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod.

[21]Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is olyan vagyok, mint te? Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem!

[22]Értsétek meg ezt ti, akik elfeledkeztek Istenről, különben elragad menthetetlenül!

[23]Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.

Salmo 51

Confissão e arrependimento

Ao mestre de canto. Salmo de Davi, quando o profeta Natã veio ter com ele, depois de haver ele possuído Bate-Seba

2 Sm 12.1-15

[1] Compadece-te de mim, ó Deus, segundo a tua benignidade; e, segundo a multidão das tuas misericórdias, apaga as minhas transgressões.

Zsoltárok 51

Bűnbánat és megújulás

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára,

[2]abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz.

[3]Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!

[2] Lava-me completamente da minha iniqüidade e purifica-me do meu pecado.

[4]Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem!

[3] Pois eu conheço as minhas transgressões, e o meu pecado está sempre diante de mim.

[5]Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.

[4] Pequei contra ti, contra ti somente, e fiz o que é mau perante os teus olhos, de maneira que serás tido por justo no teu falar e puro no teu julgar.

[6]Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.

[5] Eu nasci na iniqüidade, e em pecado me concebeu minha mãe.

[7]Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem.

[6] Eis que te comprazes na verdade no íntimo e no recôndito me fazes conhecer a sabedoria.

[8]Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.

[7] Purifica-me com hissopo, e ficarei limpo; lava-me, e ficarei mais alvo que a neve.

[9]Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.

[8] Faze-me ouvir júbilo e alegria, para que exultem os ossos que esmagaste.

[10]Engedd, hogy vidámságot és örömöt halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.

[9] Esconde o rosto dos meus pecados e apaga todas as minhas iniqüidades.

[11]Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!

[10] Cria em mim, ó Deus, um coração puro e renova dentro de mim um espírito inabalável.

[12]Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!

[11] Não me repulses da tua presença, nem me retires o teu Santo Espírito.

[13]Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem!

[12] Restitui-me a alegria da tua salvação e sustenta-me com um espírito voluntário.

[14]Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen,

[13] Então, ensinarei aos transgressores os teus caminhos, e os pecadores se converterão a ti.

[15]hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád.

[14] Livra-me dos crimes de sangue, ó Deus, Deus da minha salvação, e a minha língua exaltará a tua justiça.

[16]Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.

[15] Abre, SENHOR, os meus lábios, e a minha boca manifestará os teus louvores.
[16] Pois não te comprazes em sacrifícios; do contrário, eu tos daria; e não te agradas de holocaustos.
[17] Sacrifícios agradáveis a Deus são o espírito quebrantado; coração compungido e contrito, não o desprezarás, ó Deus.
[18] Faze bem a Sião, segundo a tua boa vontade; edifica os muros de Jerusalém.
[19] Então, te agradarás dos sacrifícios de justiça, dos holocaustos e das ofertas queimadas; e sobre o teu altar se oferecerão novilhos.

[17]Nyisd meg ajkamat, URam, és dicséretedet hirdeti szám.
[18]Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.
[19]Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!
[20]Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait!
[21]Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljesen elégő áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.

Salmo 52

Condenação do ímpio

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, quando Doegue, edomita, fez saber a Saul que Davi entrara na casa de Abimeleque

1 Sm 22.9-10

[1] Por que te glorias na maldade, ó homem poderoso? Pois a bondade de Deus dura para sempre.
[2] A tua língua urde planos de destruição; é qual navalha afiada, ó praticadora de enganos!
[3] Amas o mal antes que o bem; preferes mentir a falar retamente.
[4] Amas todas as palavras devoradoras, ó língua fraudulenta!

Zsoltárok 52

Isten megbünteti a bűnöst

[1]A karmesternek: Dávid tanítóköltménye,
[2]abból az időből, amikor az edómi Dóeg Saulhoz ment, és jelentette neki, hogy Dávid Ahímelek házába érkezett.
[3]Mit dicsekszel gonoszságoddal, te nagy hős? Hiszen Isten szeretete mindig megmarad!
[4]Romlásomra törsz, te cselszövő! Nyelved olyan, mint az éles borotva.
[5]A rosszat szereted, nem a jót, a hazugságot, nem az igaz beszédet. (Szela.)
[6]Szeretsz bántóan beszélni, álnok a nyelved.

[5] Também Deus te destruirá para sempre; há de arrebatar-te e arrancar-te da tua tenda e te extirpará da terra dos viventes.
[6] Os justos hão de ver tudo isso, temerão e se rirão dele, dizendo:
[7] Eis o homem que não fazia de Deus a sua fortaleza; antes, confiava na abundância dos seus próprios bens e na sua perversidade se fortalecia.
[8] Quanto a mim, porém, sou como a oliveira verdejante, na Casa de Deus; confio na misericórdia de Deus para todo o sempre.
[9] Dar-te-ei graças para sempre, porque assim o fizeste; na presença dos teus fiéis, esperarei no teu nome, porque é bom.

Salmo 53

A corrupção do pecador e sua redenção
Salmo 14.1-7

Ao mestre de canto. Salmo didático de Davi, para cítara

[1] Diz o insensato no seu coração: Não há Deus. Corrompem-se e praticam iniqüidade; já não há quem faça o bem.
[2] Do céu, olha Deus para os filhos dos homens, para ver se há quem entenda, se há quem busque a Deus.
[3] Todos se extraviaram e juntamente se corromperam; não há quem faça o bem, não há nem sequer um.
[4] Acaso, não entendem os obreiros da iniqüidade? Esses, que devoram o meu povo como quem come pão? Eles não invocam a Deus.

[7]Össze is tör téged az Isten végleg, megragad, kiránt sátradból, kitép gyökerestül az élők földjéből. (Szela.)
[8]Látják ezt az igazak és félnek, rajta meg nevetni fognak.
[9]Ez az az ember – mondják –, akinek nem kellett Isten oltalma, hanem nagy gazdagságában bízott, és csalárdságban volt erős.

[10]De én olyan vagyok, mint a viruló olajfa, Isten házában lehetek, bízom Isten szeretetében most és mindenkor.

[11]Hálát adok neked mindenkor, mert te munkálkodsz. Nevedben reménykedem, mert jó vagy híveidhez.

Zsoltárok 53

Az emberek romlottsága
(Vö. Zsolt 14)

[1]A karmesternek: „A betegség” kezdetű ének dallamára. Dávid tanítókölteménye.
[2]Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten! Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót.
[3]Isten letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent.
[4]Mindnyájan elpártoltak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.

[5]Nem tudják a gonosztevők, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik, de Istenhez nem kiáltanak,

[5] Tomam-se de grande pavor, onde não há a quem temer; porque Deus dispersa os ossos daquele que te sitia; tu os envergonhas, porque Deus os rejeita.
[6] Quem me dera que de Sião viesse já o livramento de Israel! Quando Deus restaurar a sorte do seu povo, então, exultará Jacó, e Israel se alegrará.

Salmo 54

Apelo para o socorro divino

Ao mestre de canto. Salmo didático. Para instrumentos de cordas. De Davi, quando os zifeus vieram dizer a Saul: Não está Davi homiziado entre nós?

1 Sm 23.19; 26.1

[1] Ó Deus, salva-me, pelo teu nome, e faze-me justiça, pelo teu poder.
[2] Escuta, ó Deus, a minha oração, dá ouvidos às palavras da minha boca.
[3] Pois contra mim se levantam os insolentes, e os violentos procuram tirar-me a vida; não têm Deus diante de si.
[4] Eis que Deus é o meu ajudador, o SENHOR é quem me sustenta a vida.
[5] Ele retribuirá o mal aos meus opressores; por tua fidelidade dá cabo deles.
[6] Oferecer-te-ei voluntariamente sacrifícios; louvarei o teu nome, ó SENHOR, porque é bom.
[7] Pois me livrou de todas as tribulações; e os meus olhos se enchem com a ruína dos meus inimigos.

Salmo 55

Que os traidores sejam destruídos

[6]hogy majd egyszer igen megrettennek, akik addig nem rettegtek! Mert szétszórja Isten támadóid csontjait, megszégyeníted őket, mert Isten megvetette őket.
[7]Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor Isten jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsoltárok 54

Könyörgés segítségért

[1]A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye,
[2]abból az időből, amikor a zífiek Saulhoz mentek és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Dávid nálunk rejtőzködik?
[3]Istenem, segíts meg neveddel, szolgáltass nekem igazságot hatalmaddal!
[4]Istenem, hallgasd meg imádságomat, figyelj beszédemre!
[5]Mert idegenek támadtak rám, erőszakos emberek törtek életemre, akik nem törődnek Istennel. (Szela.)
[6]De Isten megsegít engem, az Úr megtartja életemet.
[7]Szálljon a baj támadóimra, semmisítsd meg őket igazságoddal!
[8]Készségesen áldozok neked, magasztalom neved, URam, mert jó vagy.
[9]Mert minden nyomorúságból kimentettél engem, megvetéssel nézek ellenségeimre.

Zsoltárok 55

Panasz a hűtlen barátok miatt

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo didático de Davi

1 Dá ouvidos, ó Deus, à minha oração; não te escondas da minha súplica.

2 Atende-me e responde-me; sinto-me perplexo em minha queixa e ando perturbado,

3 por causa do clamor do inimigo e da opressão do ímpio; pois sobre mim lançam calamidade e furiosamente me hostilizam.

4 Estremece-me no peito o coração, terrores de morte me salteiam;

5 temor e tremor me sobrevêm, e o horror se apodera de mim.

6 Então, disse eu: quem me dera asas como de pomba! Voaria e acharia pouso.

7 Eis que fugiria para longe e ficaria no deserto.

8 Dar-me-ia pressa em abrigar-me do vendaval e da procela.

9 Destrói, SENHOR, e confunde os seus conselhos, porque vejo violência e contenda na cidade.

10 Dia e noite giram nas suas muralhas, e, muros a dentro, campeia a perversidade e a malícia;

11 há destruição no meio dela; das suas praças não se apartam a opressão e o engano.

12 Com efeito, não é inimigo que me afronta; se o fosse, eu o suportaria; nem é o que me odeia quem se exalta contra mim, pois dele eu me esconderia;

1A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye.

2Istenem, figyelj imádságomra, ne zárkózz el könyörgésem elől!

3Figyelj rám, hallgass meg engem! Bánatomban bolyongok, és sóhajtozom

4az ellenség hangoskodása, a bűnösök nyomorgatása miatt. Mert bajt zúdítanak rám, és haraggal támadnak rám.

5Szívem vergődik keblemben, halálos rémület fogott el.

6Félelem és reszketés lepett meg, borzongás járt át.

7Ezért így szóltam: Miért is nincs szárnyam, mint a galambnak, hogy elrepülhetnék, és nyugton lehetnék?

8Messzire bujdosnék, a pusztában laknék. (Szela.)

9Sietve keresnék menedéket a szélvész és a vihar elől.

10Kergesd szét őket, Uram, zavard össze nyelvüket! Csak erőszakot és viszályt látok a városban;

11ez megy éjjel-nappal falai közt, vész és nyomor van benne.

12Romlás uralkodik benne, nem távozik tereiről a zsarnokság és a csalás.

13Nem az ellenség gyaláz engem, azt elszenvedném. Nem gyűlölőm hatalmaskodik rajtam, előle elrejtőzném.

13 mas és tu, homem meu igual, meu companheiro e meu íntimo amigo.

14 Juntos andávamos, juntos nos entretínhamos e íamos com a multidão à Casa de Deus.

15 A morte os assalte, e vivos desçam à cova! Porque há maldade nas suas moradas e no seu íntimo.

16 Eu, porém, invocarei a Deus, e o SENHOR me salvará.

17 À tarde, pela manhã e ao meio-dia, farei as minhas queixas e lamentarei; e ele ouvirá a minha voz.

18 Livra-me a alma, em paz, dos que me perseguem; pois são muitos contra mim.

19 Deus ouvirá e lhes responderá, ele, que preside desde a eternidade, porque não há neles mudança nenhuma, e não temem a Deus.

20 Tal homem estendeu as mãos contra os que tinham paz com ele; corrompeu a sua aliança.

21 A sua boca era mais macia que a manteiga, porém no coração havia guerra; as suas palavras eram mais brandas que o azeite; contudo, eram espadas desembainhadas.

22 Confia os teus cuidados ao SENHOR, e ele te susterá; jamais permitirá que o justo seja abalado.

23 Tu, porém, ó Deus, os precipitarás à cova profunda; homens sanguinários e fraudulentos não chegarão à metade dos seus dias; eu, todavia, confiarei em ti.

14Hanem te, magamfajta ember, bizalmas jóbarátom,

15akivel meghitt barátságban voltam; az Isten házába együtt jártunk a gyülekezet körében.

16Törjön rájuk a halál! Szálljanak elevenen a holtak hazájába, mert gonoszsággal van tele lakóhelyük.

17Én pedig Istenhez kiáltok, és az ÚR megsegít engem.

18Bár reggel, délben, este gondban vagyok és sóhajtozom, ő meghallja hangomat.

19Megszabadít engem támadóimtól, hogy békességem legyen, bár sokan vannak ellenem.

20Meghallgat Isten, és megalázza őket az, aki ősidők óta trónján ül. (Szela.) Mert nem akarnak megváltozni, és nem félik az Istent.

21Kezet emelt jóbarátjára, és meggyalázta a szövetséget.

22Szája simább a vajnál, de viszálykodáson jár az esze. Beszéde lágyabb az olajnál, pedig olyan, mint a kivont kard.

23Vesd az ÚRra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.

24Istenem, te taszítod őket a sírnak mélyére. A véreskezű és álnok emberek az emberélet felét sem érik el. De én benned bízom!

Salmo 56

Conforto na perseguição

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “A pomba nos terebintos distantes”. Hino de Davi, quando os filisteus o prenderam em Gate

1 Sm 21.13-15

1 Tem misericórdia de mim, ó Deus, porque o homem procura ferir-me; e me oprime pelejando todo o dia.

2 Os que me espreitam continuamente querem ferir-me; e são muitos os que atrevidamente me combatem.

3 Em me vindo o temor, hei de confiar em ti.

4 Em Deus, cuja palavra eu exalto, neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer um mortal?

5 Todo o dia torcem as minhas palavras; os seus pensamentos são todos contra mim para o mal.

6 Ajuntam-se, escondem-se, espionam os meus passos, como aguardando a hora de me darem cabo da vida.

7 Dá-lhes a retribuição segundo a sua iniqüidade. Derriba os povos, ó Deus, na tua ira!

8 Contaste os meus passos quando sofri perseguições; recolheste as minhas lágrimas no teu odre; não estão elas inscritas no teu livro?

9 No dia em que eu te invocar, baterão em retirada os meus inimigos; bem sei isto: que Deus é por mim.

Zsoltárok 56

Könyörgés nagy veszélyben

1A karmesternek: „A messzi fák galambja” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyságtétele abból az időből, amikor a filiszteusok elfogták Gátban.

2Légy kegyelmes hozzám, Istenem, mert bosszút lihegnek ellenem, szüntelenül támadnak és gyötörnek engem.

3Ellenségeim szüntelenül bosszút lihegnek, sokan támadnak rám kevélyen.

4Ha félek is, benned bízom!

5Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!

6Szüntelenül elferdítik szavaimat, minden gondolatukkal rosszat akarnak nekem.

7Összefognak, lesben állnak, lépteimet figyelik, mert az életemre törnek.

8Megmenekülhetnek-e gazságuk ellenére? Taszítsd el haragodban e népséget, Istenem!

9Te számon tartod bolyongásomat. Gyűjtsd könnyeimet tömlődbe, legyenek benne könyvedben!

10Meghátrálnak majd ellenségeim, amikor hozzád kiáltok. Ebből tudom meg, hogy Isten velem van.

[10] Em Deus, cuja palavra eu louvo, no SENHOR, cuja palavra eu louvo,
[11] neste Deus ponho a minha confiança e nada temerei. Que me pode fazer o homem?

[11]Istenben, akinek igéjét dicsérem, az ÚRban, akinek igéjét dicsérem,

[12]Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!

[12] Os votos que fiz, eu os manterei, ó Deus; render-te-ei ações de graças.

[13]Tartozom neked, Istenem, fogadalmaimmal, megadom hálaáldozatomat.

[13] Pois da morte me livraste a alma, sim, livraste da queda os meus pés, para que eu ande na presença de Deus, na luz da vida.

[14]Hiszen megmentettél engem a haláltól, lábamat az elbukástól, hogy járhassak Isten színe előtt az élet világosságában.

Salmo 57

Louvor pela benignidade divina
Vs. 7-11: Salmo 108.1-5

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando fugia de Saul, na caverna

1 Sm 24.3

Zsoltárok 57

Bizalom Istenben

[1]A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyságtétele abból az időből, amikor Saul elől a barlangba menekült.

[1] Tem misericórdia de mim, ó Deus, tem misericórdia, pois em ti a minha alma se refugia; à sombra das tuas asas me abrigo, até que passem as calamidades.

[2]Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem! Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, míg elvonul a veszedelem.

[2] Clamarei ao Deus Altíssimo, ao Deus que por mim tudo executa.

[3]A felséges Istenhez kiáltok, Istenhez, aki mellém áll.

[3] Ele dos céus me envia o seu auxílio e me livra; cobre de vergonha os que me ferem. Envia a sua misericórdia e a sua fidelidade.

[4]Segítséget küld nekem a mennyből, csúffá teszi üldözőimet. (Szela.) Isten elküldi szeretetét és hűségét.

[4] Acha-se a minha alma entre leões, ávidos de devorar os filhos dos homens; lanças e flechas são os seus dentes, espada afiada, a sua língua.

[5]Oroszlánok között fekszem, amelyek felfalják az embereket. Foguk lándzsa és nyíl, nyelvük éles kard.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

[6]Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

[6] Armaram rede aos meus passos, a minha alma está abatida; abriram cova diante de mim, mas eles mesmos caíram nela.
[7] Firme está o meu coração, ó Deus, o meu coração está firme; cantarei e entoarei louvores.
[8] Desperta, ó minha alma! Despertai, lira e harpa! Quero acordar a alva.
[9] Render-te-ei graças entre os povos; cantar-te-ei louvores entre as nações.
[10] Pois a tua misericórdia se eleva até aos céus, e a tua fidelidade, até às nuvens.
[11] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória.

Salmo 58

A sorte dos ímpios

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Hino de Davi

[1] Falais verdadeiramente justiça, ó juízes? Julgais com retidão os filhos dos homens?
[2] Longe disso; antes, no íntimo engendrais iniqüidades e distribuís na terra a violência de vossas mãos.
[3] Desviam-se os ímpios desde a sua concepção; nascem e já se desencaminham, proferindo mentiras.
[4] Têm peçonha semelhante à peçonha da serpente; são como a víbora surda, que tapa os ouvidos,
[5] para não ouvir a voz dos encantadores, do mais fascinante em encantamentos.

[7]Hálót vetettek lábaim elé, megalázták lelkemet. Vermet ástak nekem, de maguk estek bele. (Szela.)

[8]Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek!

[9]Ébredj, lelkem, ébredj, lant és hárfa, hadd ébresszem a hajnalt!

[10]Magasztallak, URam, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt,

[11]mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.

[12]Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

Zsoltárok 58

Isten igazságot tesz a földön

[1]A karmesternek: A „Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyságtétele.

[2]Valóban igazat beszéltek, ti hatalmasok, és pártatlanul ítélkeztek az emberek fölött?

[3]Hiszen álnokságon jár az eszetek, arra törekedtek, hogy az országban erőszakkal érvényesüljetek.

[4]Pártütők a bűnösök, már amikor a világra jönnek, tévelygők a hazugok, amint megszületnek.

[5]Mérgük olyan, mint a kígyóméreg, olyanok, mint a süket vipera, amelynek oly tompa a füle,

[6]hogy nem hallja a kígyóbűvölőt, a varázslásban jártas igézőt.

[6] Ó Deus, quebra-lhes os dentes na boca; arranca, SENHOR, os queixais aos leõezinhos.
[7] Desapareçam como águas que se escoam; ao dispararem flechas, fiquem elas embotadas.
[8] Sejam como a lesma, que passa diluindo-se; como o aborto de mulher, não vejam nunca o sol.
[9] Como espinheiros, antes que vossas panelas sintam deles o calor, tanto os verdes como os que estão em brasa serão arrebatados como por um redemoinho.
[10] Alegrar-se-á o justo quando vir a vingança; banhará os pés no sangue do ímpio.
[11] Então, se dirá: Na verdade, há recompensa para o justo; há um Deus, com efeito, que julga na terra.

Salmo 59

Súplica em prol de libertação

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Não destruas”. Hino de Davi, quando Saul mandou que lhe sitiassem a casa, para o matar

1 Sm 19.11

[1] Livra-me, Deus meu, dos meus inimigos; põe-me acima do alcance dos meus adversários.
[2] Livra-me dos que praticam a iniqüidade e salva-me dos homens sanguinários,
[3] pois que armam ciladas à minha alma; contra mim se reúnem os fortes, sem

[7]Istenem, törd össze szájukban a fogakat! Zúzd össze, URam, az oroszlánok állkapcsát!
[8]Tűnjenek el, mint a szétfolyó víz! Ha lőni akarnak, nyilaik legyenek tompák!
[9]Járjanak úgy, mint a csiga, amely széjjelmállik, vagy mint az elvetélt magzat, amely nem látott napvilágot.
[10]Mielőtt tüske nőne cserjéteken, ragadja el a forgószél, akár élő, akár elszáradt.
[11]Örül az igaz, ha látja a megtorlást, lába a bűnösök vérében fürdik.
[12]Az emberek pedig ezt mondják: Mégis van az igaznak jutalma! Mégis van Isten, aki igazságot tesz a földön!

Zsoltárok 59

Könyörgés oltalomért

[1]A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyságtétele abból az időből, amikor Saul embereket küldött, hogy tartsák szemmel a házát, és öljék meg.
[2]Ments meg ellenségeimtől, Istenem, védj meg támadóimtól!
[3]Ments meg a gonosztevőktől, szabadíts meg a vérszomjas emberektől!
[4]Mert ólálkodnak körülöttem, életemre törnek a hatalmasok, pedig se bűnöm, se vétkem, ó, URam!

transgressão minha, ó SENHOR, ou pecado meu.

[4] Sem culpa minha, eles se apressam e investem; desperta, vem ao meu encontro e vê.

[5] Tu, SENHOR, Deus dos Exércitos, és o Deus de Israel; desperta, pois, e vem de encontro a todas as nações; não te compadeças de nenhum dos que traiçoeiramente praticam a iniqüidade.

[6] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.

[7] Alardeiam de boca; em seus lábios há espadas. Pois dizem eles: Quem há que nos escute?

[8] Mas tu, SENHOR, te rirás deles; zombarás de todas as nações.

[9] Em ti, força minha, esperarei; pois Deus é meu alto refúgio.

[10] Meu Deus virá ao meu encontro com a sua benignidade, Deus me fará ver o meu desejo sobre os meus inimigos.

[11] Não os mates, para que o meu povo não se esqueça; dispersa-os pelo teu poder e abate-os, ó SENHOR, escudo nosso.

[12] Pelo pecado de sua boca, pelas palavras dos seus lábios, na sua própria soberba sejam enredados e pela abominação e mentiras que proferem.

[13] Consome-os com indignação, consome-os, de sorte que jamais existam e se saiba que reina Deus em Jacó, até aos confins da terra.

[5]Bár nincs semmi bűnöm, sietnek, hogy rám rontsanak. Serkenj föl, jöjj ide, láss meg!

[6]Hiszen te vagy, URAM, a Seregek Istene, Izráel Istene! Ébredj föl, büntesd meg e népeket, ne kegyelmezz az aláváló gonoszoknak! (Szela.)

[7]Esténként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban.

[8]Szájuk tajtékzik, ajkuk között mintha kardok volnának. Azt gondolják, nem hallja őket senki.

[9]De te, URAM, nevetsz rajtuk, csúffá teszed e népeket.

[10]Te vagy az én erőm, rád figyelek, Isten az én erős váram.

[11]Szeretetével jön felém Istenem. Még megengedi Isten, hogy lássam ellenségeim vesztét.

[12]Ne öld meg őket, hogy népem ne felejtsen! Tedd őket bujdosókká hatalmaddal, taszítsd el őket, Uram, mi pajzsunk!

[13]Ejtse őket csapdába gőgjük, vétkes szájuk és ajkuk beszéde, hiszen csupa átok és hazugság, amit beszélnek!

[14]Végezz velük haragodban! Végezz velük, hogy ne legyenek! Hadd tudják meg az egész földön, hogy Isten uralkodik Jákóbon! (Szela.)

[14] Ao anoitecer, uivam como cães, à volta da cidade.
[15] Vagueiam à procura de comida e, se não se fartam, então, rosnam.
[16] Eu, porém, cantarei a tua força; pela manhã louvarei com alegria a tua misericórdia; pois tu me tens sido alto refúgio e proteção no dia da minha angústia.
[17] A ti, força minha, cantarei louvores, porque Deus é meu alto refúgio, é o Deus da minha misericórdia.

[15]Esténként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban.
[16]Ennivaló után kóborolnak, és ha nem laknak jól, vonítanak.
[17]Én pedig hatalmadról énekelek, magasztalom minden reggel hűségedet. Mert erős váram vagy, menedékem, mikor bajba jutok.
[18]Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem. Erős váram az Isten, az én hűséges Istenem!

Salmo 60

Oração em tempos de guerra
Vs. 5-12: Salmo 108.6-13

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios do testemunho”. Hino de Davi para ensinar. Quando lutou contra os siros da Mesopotâmia e os siros de Zobá, e quando Joabe, regressando, derrotou de Edom doze mil homens, no vale do Sal

2 Sm 8.13; 1 Cr 18.12

[1] Ó Deus, tu nos rejeitaste e nos dispersaste; tens estado indignado; oh! Restabelece-nos!
[2] Abalaste a terra, fendeste-a; repara-lhe as brechas, pois ela ameaça ruir.
[3] Fizeste o teu povo experimentar reveses e nos deste a beber vinho que atordoa.
[4] Deste um estandarte aos que te temem, para fugirem de diante do arco.
[5] Para que os teus amados sejam livres, salva com a tua destra e responde-nos.

Zsoltárok 60

Isten megaláz, de fel is magasztal

[1]A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Intelem, Dávid tanító bizonyságtétele
[2]abból az időből, amikor a naharajimi és a cóbái arámok ellen harcolt, Jóáb pedig visszafordult, és levágott a Sós-völgyben tizenkétezer edómi embert.
[3]Ó, Isten! Elvetettél, szétszórtál bennünket! Megharagudtál ránk, állíts helyre minket!
[4]Megrendítetted, megrepesztetted a földet. Gyógyítsd be sebeit, mert megindult.
[5]Szörnyű dolgokat láttattál népeddel, bódító borral itattál minket.
[6]De jelt adtál az istenfélőknek, hogy megmeneküljenek az íj elől. (Szela.)
[7]Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!

[6] Falou Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.
[7] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.
[8] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.
[9] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[10] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[11] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.
[12] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 61

Oração pelo rei

Ao mestre de canto. Com instrumentos de cordas. De Davi

[1] Ouve, ó Deus, a minha súplica; atende à minha oração.
[2] Desde os confins da terra clamo por ti, no abatimento do meu coração. Leva-me para a rocha que é alta demais para mim;
[3] pois tu me tens sido refúgio e torre forte contra o inimigo.
[4] Assista eu no teu tabernáculo, para sempre; no esconderijo das tuas asas, eu me abrigo.

[8]Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót-völgyet.

[9]Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám,

[10]Móáb pedig a mosdómedencém, Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom!
[11]Ki visz el az erős városba, ki vezet el engem Edómba?
[12]Csak te, Istenünk, noha elvetettél minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel!
[13]Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér!
[14]Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el.

Zsoltárok 61

Vágyódás Istenhez

[1]A karmesternek: Húros hangszerre. Dávidé.
[2]Hallgasd meg panaszomat, Istenem, figyelj imádságomra!
[3]A föld széléről kiáltok hozzád, mert elepedt a szívem. Vezess el engem a kősziklára, mert az igen magas nekem!
[4]Hiszen te vagy menedékem, erős bástyám az ellenség ellen.

[5]Hadd lakjam mindenkor sátradban, hadd meneküljek szárnyad oltalmába! (Szela.)

[5] Pois ouviste, ó Deus, os meus votos e me deste a herança dos que temem o teu nome.
[6] Dias sobre dias acrescentas ao rei; duram os seus anos gerações após gerações.
[7] Permaneça para sempre diante de Deus; concede-lhe que a bondade e a fidelidade o preservem.
[8] Assim, salmodiarei o teu nome para sempre, para cumprir, dia após dia, os meus votos.

[6]Mert hallottad, Istenem, amit megfogadtam, a nevedet félőkkel együtt adtál nekem örökséget.
[7]Adj napokat a király napjaihoz, évei nemzedékekre terjedjenek!
[8]Ülhessen trónján mindenkor Isten előtt, szeretet és hűség oltalmazza őt!
[9]Akkor állandóan éneklek nevedről, naponként teljesítem, amit megfogadtam.

Salmo 62

Exortação à confiança

Ao mestre de canto. Segundo a melodia de Jedutum. De Davi

[1] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa; dele vem a minha salvação.
[2] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei muito abalado.
[3] Até quando acometereis vós a um homem, todos vós, para o derribardes, como se fosse uma parede pendida ou um muro prestes a cair?
[4] Só pensam em derribá-lo da sua dignidade; na mentira se comprazem; de boca bendizem, porém no interior maldizem.
[5] Somente em Deus, ó minha alma, espera silenciosa, porque dele vem a minha esperança.
[6] Só ele é a minha rocha, e a minha salvação, e o meu alto refúgio; não serei jamais abalado.

Zsoltárok 62

Megnyugvás Istenben

[1]A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.
[2]Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.
[3]Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.
[4]Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a düledező fal és a bedőlt kerítés!
[5]Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Szela.)
[6]Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.
[7]Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.

[7] De Deus dependem a minha salvação e a minha glória; estão em Deus a minha forte rocha e o meu refúgio.
[8] Confiai nele, ó povo, em todo tempo; derramai perante ele o vosso coração; Deus é o nosso refúgio.
[9] Somente vaidade são os homens plebeus; falsidade, os de fina estirpe; pesados em balança, eles juntos são mais leves que a vaidade.
[10] Não confieis naquilo que extorquis, nem vos vanglorieis na rapina; se as vossas riquezas prosperam, não ponhais nelas o coração.
[11] Uma vez falou Deus, duas vezes ouvi isto: Que o poder pertence a Deus,
[12] e a ti, SENHOR, pertence a graça, pois a cada um retribuis segundo as suas obras.

[8]Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten.

[9]Bízzatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.)

[10]Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik.

[11]Ne bízzatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjetek! Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!

[12]Szólott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő; [13]nálad van, URam, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

Salmo 63

Buscando a Deus

Salmo de Davi, quando no deserto de Judá

2 Sm 15.23,28

[1] Ó Deus, tu és o meu Deus forte; eu te busco ansiosamente; a minha alma tem sede de ti; meu corpo te almeja, como terra árida, exausta, sem água.
[2] Assim, eu te contemplo no santuário, para ver a tua força e a tua glória.
[3] Porque a tua graça é melhor do que a vida; os meus lábios te louvam.
[4] Assim, cumpre-me bendizer-te enquanto eu viver; em teu nome, levanto as mãos.

Zsoltárok 63

Sóvárgás Isten után

[1]Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt.

[2]Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.

[3]Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.

[4]Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.

[5]Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádva emelem föl kezem.

[5] Como de banha e de gordura farta-se a minha alma; e, com júbilo nos lábios, a minha boca te louva,

[6]Mintha zsíros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám.

[6] no meu leito, quando de ti me recordo e em ti medito, durante a vigília da noite.

[7]Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.

[7] Porque tu me tens sido auxílio; à sombra das tuas asas, eu canto jubiloso.

[8]Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.

[8] A minha alma apega-se a ti; a tua destra me ampara.

[9]Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboddal támogatsz engem.

[9] Porém os que me procuram a vida para a destruir abismar-se-ão nas profundezas da terra.

[10]De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek.

[10] Serão entregues ao poder da espada e virão a ser pasto dos chacais.

[11]Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek.

[11] O rei, porém, se alegra em Deus; quem por ele jura gloriar-se-á, pois se tapará a boca dos que proferem mentira.

[12]De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

Salmo 64

Proteção contra os inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

Zsoltárok 64

Isten megfizet

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára.

[1] Ouve, ó Deus, a minha voz nas minhas perplexidades; preserva-me a vida do terror do inimigo.

[2]Hallgasd meg, Istenem, panaszkodó szavamat! Óvd meg életemet, mert ellenség rettent!

[2] Esconde-me da conspiração dos malfeitores e do tumulto dos que praticam a iniqüidade,

[3]Védj meg a gonoszok ármánykodásától, a gonosztevők dühöngésétől!

[3] os quais afiam a língua como espada e apontam, quais flechas, palavras amargas,

[4]Élesítik nyelvüket, mint a kardot, sértő szavaikkal célba vesznek, mint nyilakkal.

[4] para, às ocultas, atingirem o íntegro; contra ele disparam repentinamente e não temem.

[5]Rejtekhelyről lövöldöznek a feddhetetlenre, hirtelen lőnek rá, nem félnek.

[5] Teimam no mau propósito; falam em secretamente armar ciladas; dizem: Quem nos verá?

[6]Eltökélték magukat a gonosztettre, megbeszélik, hogy titokban tőrt vetnek. Gondolják: Ki látja őket?

[6] Projetam iniqüidade, inquirem tudo o que se pode excogitar; é um abismo o pensamento e o coração de cada um deles.
[7] Mas Deus desfere contra eles uma seta; de súbito, se acharão feridos.
[8] Dessarte, serão levados a tropeçar; a própria língua se voltará contra eles; todos os que os vêem meneiam a cabeça.
[9] E todos os homens temerão, e anunciarão as obras de Deus, e entenderão o que ele faz.
[10] O justo se alegra no SENHOR e nele confia; os de reto coração, todos se gloriam.

Salmo 65

Ações de graças pelas bênçãos das searas

Ao mestre de canto. De Davi. Cântico

[1] A ti, ó Deus, confiança e louvor em Sião! E a ti se pagará o voto.
[2] Ó tu que escutas a oração, a ti virão todos os homens,
[3] por causa de suas iniqüidades. Se prevalecem as nossas transgressões, tu no-las perdoas.
[4] Bem-aventurado aquele a quem escolhes e aproximas de ti, para que assista nos teus átrios; ficaremos satisfeitos com a bondade de tua casa – o teu santo templo.
[5] Com tremendos feitos nos respondes em tua justiça, ó Deus, Salvador nosso, esperança de todos os confins da terra e dos mares longínquos;
[6] que por tua força consolidas os montes, cingido de poder;

[7]Álnokságot terveznek, titokban tartják tervüket. Mert kifürkészhetetlen az ember belseje és szíve.
[8]De Isten kilövi rájuk nyilát hirtelen, és megsebesülnek.
[9]Saját nyelvük buktatja el őket, aki csak látja, fejét csóválja.
[10]Félelem fog el minden embert, és hirdetik Isten tetteit, megértik cselekedeteit.
[11]Örülni fog az igaz az Úrnak, mert nála talált oltalmat, dicséretet mondanak a tiszta szívűek.

Zsoltárok 65

Hálaadás lelki és testi javakért

[1]A karmesternek: Dávid zsoltáréneke.
[2]Téged illet a dicséret, ó, Isten, a Sionon! Neked teljesítik a fogadalmakat.
[3]Te hallgatod meg az imádságot, hozzád fordul minden ember.
[4]Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket.
[5]Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével!
[6]Félelmet keltve, de igazságosan válaszolsz nekünk, szabadító Istenünk! Benned bízik mindenki a föld széléig és a messzi tengereken,
[7]aki hegyeket hoztál létre erőddel, és hatalmat öltöttél magadra,

[7] que aplacas o rugir dos mares, o ruído das suas ondas e o tumulto das gentes.

[8] Os que habitam nos confins da terra temem os teus sinais; os que vêm do Oriente e do Ocidente, tu os fazes exultar de júbilo.

[9] Tu visitas a terra e a regas; tu a enriqueces copiosamente; os ribeiros de Deus são abundantes de água; preparas o cereal, porque para isso a dispões,

[10] regando-lhe os sulcos, aplanando-lhe as leivas. Tu a amoleces com chuviscos e lhe abençoas a produção.

[11] Coroas o ano da tua bondade; as tuas pegadas destilam fartura,

[12] destilam sobre as pastagens do deserto, e de júbilo se revestem os outeiros.

[13] Os campos cobrem-se de rebanhos, e os vales vestem-se de espigas; exultam de alegria e cantam.

[8]lecsillapítottad a tengerek zúgását, hullámaik zúgását, a nemzetek háborgását.

[9]Ezért félnek jeleidtől még a föld határain lakók is. Kelet és nyugat tájait ujjongásra indítod.

[10]Gondoskodsz a földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskodsz a földről.

[11]Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporesővel porhanyítod, növényzetét megáldod.

[12]Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad.

[13]Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat.

[14]Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.

Salmo 66

Ofertas de gratidão

Ao mestre de canto. Cântico. Salmo

[1] Aclamai a Deus, toda a terra.

[2] Salmodiai a glória do seu nome, dai glória ao seu louvor.

[3] Dizei a Deus: Que tremendos são os teus feitos! Pela grandeza do teu poder, a ti se mostram submissos os teus inimigos.

[4] Prostra-se toda a terra perante ti, canta salmos a ti; salmodia o teu nome.

Zsoltárok 66

Isten csodálatos útjai

[1]A karmesternek: Zsoltárének. Örvendj, egész föld, az Istennek!

[2]Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét!

[3]Mondjátok Istennek: Milyen félelmetesek a te tetteid! Nagy erőd miatt hízelegnek ellenségeid.

[4]Az egész föld leborul előtted, és énekel neked, énekli neved dicséretét. (Szela.)

[5] Vinde e vede as obras de Deus: tremendos feitos para com os filhos dos homens!

[5]Jertek és lássátok Isten tetteit! Félelmetesek dolgai az emberek között:

[6] Converteu o mar em terra seca; atravessaram o rio a pé; ali, nos alegramos nele.

[6]Szárazfölddé változtatta a tengert, száraz lábbal keltek át a folyón. Ezért örüljünk neki!

[7] Ele, em seu poder, governa eternamente; os seus olhos vigiam as nações; não se exaltem os rebeldes.

[7]Hatalmasan uralkodik mindenkor, szemmel tartja a népeket, hogy ne kelhessenek föl a lázadók. (Szela.)

[8] Bendizei, ó povos, o nosso Deus; fazei ouvir a voz do seu louvor;

[8]Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét!

[9] o que preserva com vida a nossa alma e não permite que nos resvalem os pés.

[9]Ő tartott életben bennünket, és nem engedte, hogy lábunk inogjon.

[10] Pois tu, ó Deus, nos provaste; acrisolaste-nos como se acrisola a prata.

[10]Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt.

[11] Tu nos deixaste cair na armadilha; oprimiste as nossas costas;

[11]Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a hátunkra.

[12] fizeste que os homens cavalgassem sobre a nossa cabeça; passamos pelo fogo e pela água; porém, afinal, nos trouxeste para um lugar espaçoso.

[12]Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk.

[13] Entrarei na tua casa com holocaustos; pagar-te-ei os meus votos,

[13]Áldozatokkal megyek házadba, teljesítem fogadalmaimat,

[14] que proferiram os meus lábios, e que, no dia da angústia, prometeu a minha boca.

[14]melyeket ajkam kimondott, és szám megígért a bajban.

[15] Oferecer-te-ei holocaustos de vítimas cevadas, com aroma de carneiros; imolarei novilhos com cabritos.

[15]Hízott állatokat mutatok be neked áldozatul, kosokat is áldozok, marhákat és bakokat készítek el neked. (Szela.)

[16] Vinde, ouvi, todos vós que temeis a Deus, e vos contarei o que tem ele feito por minha alma.

[16]Jertek, halljátok, ti istenfélők mind, hadd mondjam el, mit tett velem!

[17] A ele clamei com a boca, com a língua o exaltei.

[17]Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta.

[18] Se eu no coração contemplara a vaidade, o SENHOR não me teria ouvido.

[18]Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.

[19] Entretanto, Deus me tem ouvido e me tem atendido a voz da oração.

[20] Bendito seja Deus, que não me rejeita a oração, nem aparta de mim a sua graça.

Salmo 67

As nações rendem graças

Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas. Salmo. Cântico

[1] Seja Deus gracioso para conosco, e nos abençoe, e faça resplandecer sobre nós o rosto;

[2] para que se conheça na terra o teu caminho e, em todas as nações, a tua salvação.

[3] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[4] Alegrem-se e exultem as gentes, pois julgas os povos com eqüidade e guias na terra as nações.

[5] Louvem-te os povos, ó Deus; louvem-te os povos todos.

[6] A terra deu o seu fruto, e Deus, o nosso Deus, nos abençoa.

[7] Abençoe-nos Deus, e todos os confins da terra o temerão.

Salmo 68

A vitória de Deus sobre os seus inimigos

Ao mestre de canto. Salmo de Davi. Cântico

[1] Levanta-se Deus; dispersam-se os seus inimigos; de sua presença fogem os que o aborrecem.

[2] Como se dissipa a fumaça, assim tu os dispersas; como se derrete a cera ante o

[19]De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára.

[20]Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.

Zsoltárok 67

Isten áldásai

[1]A karmesternek: Húros hangszerre. Zsoltárének.

[2]Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, és ragyogtassa ránk orcáját! (Szela.)

[3]Ismerjék meg utadat a földön, szabadításodat a népek között!

[4]Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép!

[5]Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul ítéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. (Szela.)

[6]Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép!

[7]Meghozta termését a föld, megáld bennünket Istenünk, az Isten.

[8]Megáld bennünket az Isten, féljék őt mindenütt a földön!

Zsoltárok 68

Isten megjelenik népének

[1]A karmesternek: Dávid zsoltáréneke.

[2]Fölkel az Isten! Szétszóródnak ellenségei, elfutnak előle gyűlölői.

[3]Ahogyan a füst eloszlik, ha ráfújnak, ahogyan a viasz megolvad a tűztől, úgy

fogo, assim à presença de Deus perecem os iníquos.

3 Os justos, porém, se regozijam, exultam na presença de Deus e folgam de alegria.

4 Cantai a Deus, salmodiai o seu nome; exaltai o que cavalga sobre as nuvens. SENHOR é o seu nome, exultai diante dele.

5 Pai dos órfãos e juiz das viúvas é Deus em sua santa morada.

6 Deus faz que o solitário more em família; tira os cativos para a prosperidade; só os rebeldes habitam em terra estéril.

7 Ao saíres, ó Deus, à frente do teu povo, ao avançares pelo deserto,

8 tremeu a terra; também os céus gotejaram à presença de Deus; o próprio Sinai se abalou na presença de Deus, do Deus de Israel.

9 Copiosa chuva derramaste, ó Deus, para a tua herança; quando já ela estava exausta, tu a restabeleceste.

10 Aí habitou a tua grei; em tua bondade, ó Deus, fizeste provisão para os necessitados.

11 O SENHOR deu a palavra, grande é a falange das mensageiras das boas-novas.

12 Reis de exércitos fogem e fogem; a dona de casa reparte os despojos.

13 Por que repousais entre as cercas dos apriscos? As asas da pomba são cobertas de prata, cujas penas maiores têm o brilho flavo do ouro.

pusztulnak el a bűnösök az Isten színe előtt.

4De az igazak örülnek, vigadnak; Isten színe előtt vígan örvendeznek.

5Énekeljetek Istennek, zengjetek nevének! Készítsetek utat a pusztában száguldónak! ÚR az ő neve, vigadjatok színe előtt!

6Árváknak atyja, özvegyek védője az Isten, szent hajlékában.

7Isten hazahozza az elhagyottakat, kihozza a foglyokat boldog életre, csak a lázadók maradnak sivár helyen.

8Ó, Isten, amikor elindultál néped előtt, amikor vonultál a sivatagban, (Szela)

9rengett a föld, csepegett az ég is Isten színe előtt, még a Sínai is, az Istennek, Izráel Istenének színe előtt.

10Bőven adtál esőt örökségedre, ó, Isten, és a fáradtat megerősítetted.

11Ott lakik nyájad, és jóvoltodból gondoskodsz az elesettről, Istenem!

12Az ÚR ezt a kijelentést adja az örömhírt vivő nők nagy seregének:

13A seregek királyai hanyatt-homlok menekülnek, a palota terén pedig zsákmányt osztanak.

14Ha a felszerelést őrzitek is, ezüstszárnyú galambot kaptok, aranyos zöld tollakkal.

[14] Quando o Todo-Poderoso ali dispersa os reis, cai neve sobre o monte Zalmom.

[15] O monte de Deus é Basã, serra de elevações é o monte de Basã.

[16] Por que olhais com inveja, ó montes elevados, o monte que Deus escolheu para sua habitação? O SENHOR habitará nele para sempre.

[17] Os carros de Deus são vinte mil, sim, milhares de milhares. No meio deles, está o SENHOR; o Sinai tornou-se em santuário.

[18] Subiste às alturas, levaste cativo o cativeiro; recebeste homens por dádivas, até mesmo rebeldes, para que o SENHOR Deus habite no meio deles.

[19] Bendito seja o SENHOR que, dia a dia, leva o nosso fardo! Deus é a nossa salvação.

[20] O nosso Deus é o Deus libertador; com Deus, o SENHOR, está o escaparmos da morte.

[21] Sim, Deus parte a cabeça dos seus inimigos e o cabeludo crânio do que anda nos seus próprios delitos.

[22] Disse o SENHOR: De Basã os farei voltar, fá-los-ei tornar das profundezas do mar,

[23] para que banhes o pé em sangue, e a língua dos teus cães tenha o seu quinhão dos inimigos.

[24] Viu-se, ó Deus, o teu cortejo, o cortejo do meu Deus, do meu Rei, no santuário.

[15]Amikor a Mindenható szétszórja a királyokat, fehér lesz a Calmón, mint a hó.

[16]Istenek hegye a Básán-hegy, sokcsúcsú hegy a Básán-hegy.

[17]Miért néztek irigyen, ti sokcsúcsú hegyek arra a hegyre, amelyet Isten lakóhelyéül választott? Ott is lakik az ÚR örökre!

[18]Istennek harci kocsija számtalan, sok ezer, ezekkel jön az ÚR a Sínairól szentélyébe.

[19]Fölmentél a magas hegyre, foglyokat ejtettél, embereket kaptál ajándékul, mégpedig lázadókat. Most már ott laksz, URam Isten!

[20]Áldott az ÚR! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk. (Szela.)

[21]Isten a mi szabadító Istenünk, az ÚR, a mi URunk kihoz a halálból is.

[22]Bizony, szétzúzza Isten ellenségei fejét, a bűnben élők kemény koponyáját!

[23]Az ÚR ezt mondta: Básánból is visszahozom őket, a tenger mélyéről is visszahozom,

[24]hogy lábad vérben gázoljon, és kutyáid nyelvének is jusson az ellenségből.

[25]Látták, ó, Isten, hogyan vonultál be, hogyan vonultál be, Istenem, királyom, a szentélybe.

[25] Os cantores iam adiante, atrás, os tocadores de instrumentos de cordas, em meio às donzelas com adufes.

[26] Bendizei a Deus nas congregações, bendizei ao SENHOR, vós que sois da estirpe de Israel.

[27] Ali, está o mais novo, Benjamim, que os precede, os príncipes de Judá, com o seu séquito, os príncipes de Zebulom e os príncipes de Naftali.

[28] Reúne, ó Deus, a tua força, força divina que usaste a nosso favor,

[29] oriunda do teu templo em Jerusalém. Os reis te oferecerão presentes.

[30] Reprime a fera dos canaviais, a multidão dos fortes como touros e dos povos com novilhos; calcai aos pés os que cobiçam barras de prata. Dispersa os povos que se comprazem na guerra.

[31] Príncipes vêm do Egito; a Etiópia corre a estender mãos cheias para Deus.

[32] Reinos da terra, cantai a Deus, salmodiai ao SENHOR,

[33] àquele que encima os céus, os céus da antiguidade; eis que ele faz ouvir a sua voz, voz poderosa.

[34] Tributai glória a Deus; a sua majestade está sobre Israel, e a sua fortaleza, nos espaços siderais.

[35] Ó Deus, tu és tremendo nos teus santuários; o Deus de Israel, ele dá força e poder ao povo. Bendito seja Deus!

Salmo 69

O lamento do Messias

[26]Elöl mentek az énekesek, hátul a hárfások, középen a doboló nők.

[27]Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az URat, akik Izráeltől származtok!

[28]Élükön jön Benjámin kicsiny törzse, Júda vezetői tömegestül, Zebulon vezetői, Naftáli vezetői.

[29]Parancsolj, Isten, hatalmaddal, isteni hatalmaddal, amellyel értünk munkálkodsz,

[30]jeruzsálemi templomodból: királyok hozzanak neked ajándékot!

[31]Dorgáld meg a nádas vadját, a hatalmasok seregét, a népek fejedelmeit! Tipord el a pénzsóvárokat, szórd szét azokat a népeket, amelyek háborút akarnak!

[32]Egyiptomból követek jönnek, az etiópok Istenhez emelik kezüket.

[33]Ti, földi országok, énekeljetek Istennek, zengjetek az ÚRnak! (Szela.)

[34]Száguld az egeken át, az ősi egeken át. Halld, hogyan mennydörög hatalmas hangja!

[35]Hirdessétek Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben!

[36]Félelmetes vagy szentélyedben, Isten! Izráel Istene ad hatalmat és erőt a népnek. Legyen áldott az Isten!

Zsoltárok 69

Kesergés szenvedés idején

Ao mestre de canto. Segundo a melodia “Os lírios”. De Davi

1 Salva-me, ó Deus, porque as águas me sobem até à alma.

2 Estou atolado em profundo lamaçal, que não dá pé; estou nas profundezas das águas, e a corrente me submerge.

3 Estou cansado de clamar, secou-se-me a garganta; os meus olhos desfalecem de tanto esperar por meu Deus.

4 São mais que os cabelos de minha cabeça os que, sem razão, me odeiam; são poderosos os meus destruidores, os que com falsos motivos são meus inimigos; por isso, tenho de restituir o que não furtei.

5 Tu, ó Deus, bem conheces a minha estultice, e as minhas culpas não te são ocultas.

6 Não sejam envergonhados por minha causa os que esperam em ti, ó SENHOR, Deus dos Exércitos; nem por minha causa sofram vexame os que te buscam, ó Deus de Israel.

7 Pois tenho suportado afrontas por amor de ti, e o rosto se me encobre de vexame.

8 Tornei-me estranho a meus irmãos e desconhecido aos filhos de minha mãe.

9 Pois o zelo da tua casa me consumiu, e as injúrias dos que te ultrajam caem sobre mim.

10 Chorei, em jejum está a minha alma, e isso mesmo se me tornou em afrontas.

11 Pus um pano de saco por veste e me tornei objeto de escárnio para eles.

1A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Dávidé.

2Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek!

3Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár.

4Belefáradtam a kiáltozásba, kiszáradt a torkom, szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam.

5Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnek. Sok hazug ellenségem akar elnémítani engem. Azt kell visszaadnom, amit nem raboltam.

6Istenem, te tudod, milyen balga voltam, vétkeim nincsenek elrejtve előtted.

7Ne szégyenkezzenek miattam, akik benned reménykednek, URam, Seregeknek URa! Ne érje gyalázat miattam azokat, akik hozzád folyamodnak, Izráel Istene!

8Mert érted vállaltam gyalázatot, érted borítja szégyenpír arcomat.

9Idegenné lettem testvéreim számára, anyám fiai sem ismernek rám.

10Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak.

11Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, de ez csak gyalázatomra vált.

12Ha gyászruhát öltöttem, szóbeszéd ért miatta.

[12] Tagarelam sobre mim os que à porta se assentam, e sou motivo para cantigas de beberrões.

[13]Engem szólnak meg a kapuban üldögélők, rólam szólnak a borivók nótái.

[13] Quanto a mim, porém, SENHOR, faço a ti, em tempo favorável, a minha oração. Responde-me, ó Deus, pela riqueza da tua graça; pela tua fidelidade em socorrer,

[14]De én hozzád imádkozom, URam, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg!

[14] livra-me do tremedal, para que não me afunde; seja eu salvo dos que me odeiam e das profundezas das águas.

[15]Húzz ki a sárból, hogy el ne süllyedjek, hadd meneküljek meg gyűlölőimtől, az örvénylő vizekből!

[15] Não me arraste a corrente das águas, nem me trague a voragem, nem se feche sobre mim a boca do poço.

[16]Ne sodorhasson el a víz árja, ne nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája!

[16] Responde-me, SENHOR, pois compassiva é a tua graça; volta-te para mim segundo a riqueza das tuas misericórdias.

[17]Hallgass meg, URam, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám!

[17] Não escondas o rosto ao teu servo, pois estou atribulado; responde-me depressa.

[18]Ne rejtsd el orcádat szolgád elől! Bajban vagyok, siess, hallgass meg!

[18] Aproxima-te de minha alma e redime-a; resgata-me por causa dos meus inimigos.

[19]Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől!

[19] Tu conheces a minha afronta, a minha vergonha e o meu vexame; todos os meus adversários estão à tua vista.

[20]Te tudod, milyen gyalázat ért, milyen szégyen és szidalom; látod minden ellenségemet.

[20] O opróbrio partiu-me o coração, e desfaleci; esperei por piedade, mas debalde; por consoladores, e não os achei.

[21]A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem. Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam.

[21] Por alimento me deram fel e na minha sede me deram a beber vinagre.

[22]Ételembe mérget tettek, szomjúságomban ecettel itattak.

[22] Sua mesa torne-se-lhes diante deles em laço, e a prosperidade, em armadilha.

[23]Váljék a saját asztaluk kelepcévé, jólétük idején is csapdává!

[23] Obscureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam; e faze que sempre lhes vacile o dorso.

[24]Homályosodjék el szemük, ne lássanak, tedd a derekukat mindig erőtlenné!

[24] Derrama sobre eles a tua indignação, e que o ardor da tua ira os alcance.

[25] Fique deserta a sua morada, e não haja quem habite as suas tendas.

[26] Pois perseguem a quem tu feriste e acrescentam dores àquele a quem golpeaste.

[27] Soma-lhes iniqüidade à iniqüidade, e não gozem da tua absolvição.

[28] Sejam riscados do Livro dos Vivos e não tenham registro com os justos.

[29] Quanto a mim, porém, amargurado e aflito, ponha-me o teu socorro, ó Deus, em alto refúgio.

[30] Louvarei com cânticos o nome de Deus, exaltá-lo-ei com ações de graças.

[31] Será isso muito mais agradável ao SENHOR do que um boi ou um novilho com chifres e unhas.

[32] Vejam isso os aflitos e se alegrem; quanto a vós outros que buscais a Deus, que o vosso coração reviva.

[33] Porque o SENHOR responde aos necessitados e não despreza os seus prisioneiros.

[34] Louvem-no os céus e a terra, os mares e tudo quanto neles se move.

[35] Porque Deus salvará Sião e edificará as cidades de Judá, e ali habitarão e hão de possuí-la.

[36] Também a descendência dos seus servos a herdará, e os que lhe amam o nome nela habitarão.

Salmo 70

Petição por auxílio divino

[25]Töltsd ki rajtuk bosszús haragodat, izzó haragod érje utol őket!

[26]Legyen pusztává szállásuk, sátraiknak ne legyen lakója!

[27]Mert azt üldözik, akit megvertél, annak a kínjáról beszélgetnek, akit megsebeztél.

[28]Büntesd meg őket bűneikért, ne jussanak kegyelmedhez!

[29]Töröltessenek ki az élők könyvéből, az igazak közé ne írassanak be!

[30]De engem, megalázottat és szenvedőt, segíts meg, és oltalmazz, Istenem!

[31]Isten nevét dicsérem énekkel, magasztalom hálaadással.

[32]Jobban tetszik ez az ÚRnak a marháknál, az ép szarvú és körmű bikáknál.

[33]Látják ezt az alázatosak, és örülnek. Ti, Istent keresők, éledjen szívetek!

[34]Mert meghallgatja az ÚR a szegényeket, és nem veti meg az övéit, ha fogságban vannak.

[35]Dicsérje őt az ég és a föld, a tenger, és minden, ami bennük mozog.

[36]Mert Isten megszabadítja Siont, felépíti Júda városait. Ott laknak, birtokba veszik,

[37]és öröklik azt szolgáinak utódai, ott laknak majd, akik nevét szeretik.

Zsoltárok 70

Könyörgés segítségért

Salmo 40.13-17

Ao mestre de canto. De Davi. Em memória

1 Praza-te, ó Deus, em livrar-me; dá-te pressa, ó SENHOR, em socorrer-me.

2 Sejam envergonhados e cobertos de vexame os que me demandam a vida; tornem atrás e cubram-se de ignomínia os que se comprazem no meu mal.

3 Retrocedam por causa da sua ignomínia os que dizem: Bem-feito! Bem-feito!

4 Folguem e em ti se rejubilem todos os que te buscam; e os que amam a tua salvação digam sempre: Deus seja magnificado!

5 Eu sou pobre e necessitado; ó Deus, apressa-te em valer-me, pois tu és o meu amparo e o meu libertador. SENHOR, não te detenhas!

Salmo 71

Súplicas de um ancião

1 Em ti, SENHOR, me refugio; não seja eu jamais envergonhado.

2 Livra-me por tua justiça e resgata-me; inclina-me os ouvidos e salva-me.

3 Sê tu para mim uma rocha habitável em que sempre me acolha; ordenaste que eu me salve, pois tu és a minha rocha e a minha fortaleza.

4 Livra-me, Deus meu, das mãos do ímpio, das garras do homem injusto e cruel.

5 Pois tu és a minha esperança, SENHOR Deus, a minha confiança desde a minha mocidade.

(Vö. Zsolt 40,14–18)

1A karmesternek: Dávidé, emlékeztetőül.

2Istenem, ments meg engem, URam, siess segítségemre!

3Szégyenkezzenek és pironkodjanak, akik életemre törnek! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!

4Távozzanak megszégyenülve, akik hahotázva beszélnek rólam!

5Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten!

6De én elesett és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, URam, ne késlekedj!

Zsoltárok 71

Öregember könyörgése

1Hozzád menekülök, URam, ne szégyenüljek meg soha!

2Ments meg, szabadíts meg irgalmasan! Fordítsd felém füledet, és segíts meg!

3Légy erős kősziklám, ahova mindig fölmehetek, melyet segítségemre rendeltél, mert te vagy az én sziklaváram.

4Istenem, ments meg a bűnösök kezéből, az álnok és erőszakos emberek markából!

5Mert te vagy, URam, reménységem, te vagy, URam, bizodalmam ifjúkorom óta.

6 Em ti me tenho apoiado desde o meu nascimento; do ventre materno tu me tiraste, tu és motivo para os meus louvores constantemente.

7 Para muitos sou como um portento, mas tu és o meu forte refúgio.

8 Os meus lábios estão cheios do teu louvor e da tua glória continuamente.

9 Não me rejeites na minha velhice; quando me faltarem as forças, não me desampares.

10 Pois falam contra mim os meus inimigos; e os que me espreitam a alma consultam reunidos,

11 dizendo: Deus o desamparou; persegui-o e prendei-o, pois não há quem o livre.

12 Não te ausentes de mim, ó Deus; Deus meu, apressa-te em socorrer-me.

13 Sejam envergonhados e consumidos os que são adversários de minha alma; cubram-se de opróbrio e de vexame os que procuram o mal contra mim.

14 Quanto a mim, esperarei sempre e te louvarei mais e mais.

15 A minha boca relatará a tua justiça e de contínuo os feitos da tua salvação, ainda que eu não saiba o seu número.

16 Sinto-me na força do SENHOR Deus; e rememoro a tua justiça, a tua somente.

17 Tu me tens ensinado, ó Deus, desde a minha mocidade; e até agora tenho anunciado as tuas maravilhas.

6Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen.

7Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam.

8Szám dicséreteddel van tele, dicsőítlek mindennap.

9Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!

10Mert ellenségeim azt mondják rólam, akik életemre törnek, így tanácskoznak:

11Elhagyta őt Isten, üldözzétek, fogjátok meg, mert nincs, aki megmentse!

12Ó, Isten, ne légy távol tőlem, Istenem, siess segítségemre!

13Megszégyenülve vesszenek el, akik ellenem támadnak! Borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik vesztemre törnek!

14Én pedig szüntelenül remélek, és folyton dicsérlek téged.

15Igazságodról beszél a szám és szabadító tetteidről mindennap, bár nem tudom felsorolni őket.

16Az Úrnak, az én Uramnak nagy tetteit hirdetem, egyedül a te igazságodat emlegetem.

17Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, mindmáig hirdetem csodáidat.

[18] Não me desampares, pois, ó Deus, até à minha velhice e às cãs; até que eu tenha declarado à presente geração a tua força e às vindouras o teu poder.

[19] Ora, a tua justiça, ó Deus, se eleva até aos céus. Grandes coisas tens feito, ó Deus; quem é semelhante a ti?

[20] Tu, que me tens feito ver muitas angústias e males, me restaurarás ainda a vida e de novo me tirarás dos abismos da terra.

[21] Aumenta a minha grandeza, conforta-me novamente.

[22] Eu também te louvo com a lira, celebro a tua verdade, ó meu Deus; cantar-te-ei salmos na harpa, ó Santo de Israel.

[23] Os meus lábios exultarão quando eu te salmodiar; também exultará a minha alma, que remiste.

[24] Igualmente a minha língua celebrará a tua justiça todo o dia; pois estão envergonhados e confundidos os que procuram o mal contra mim.

[18]Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek.

[19]Istenem, igazságod a magas égig ér, mert hatalmas dolgokat vittél véghez. Van-e hozzád hasonló, Istenem?

[20]Sok nyomorúságot és bajt láttattál velem, de újra megeleveníted, még a föld mélyéből is újra fölhozol engem.

[21]Igen naggyá teszel, hozzám fordulsz, és megvigasztalsz.

[22]Én is magasztallak hárfával, hűségedért, Istenem! Lantot pengetve éneklek neked, Izráel Szentje!

[23]Ujjong az ajkam, ha neked zenghet, lelkem is, amelyet megváltottál.

[24]Nyelvem is mindennap emlegeti igazságodat, mert szégyen és gyalázat érte azokat, akik vesztemre törtek.

Salmo 72

O rei justo e o seu reinado eterno

Salmo de Salomão

[1] Concede ao rei, ó Deus, os teus juízos e a tua justiça, ao filho do rei.

[2] Julgue ele com justiça o teu povo e os teus aflitos, com eqüidade.

[3] Os montes trarão paz ao povo, também as colinas a trarão, com justiça.

[4] Julgue ele os aflitos do povo, salve os filhos dos necessitados e esmague ao opressor.

Zsoltárok 72

Imádság a királyért

[1]Salamoné. Isten! Add törvényeidet a királynak, és igazságodat a király fiának,

[2]hogy igazságosan ítélje népedet, és törvényesen az elesetteket.

[3]Teremjenek a hegyek békét a népnek, és a halmok igazságot!

[4]Szolgáltasson igazságot a nép elesettjeinek, segítse meg a szegényeket, de tiporja el az elnyomókat!

[5] Ele permanecerá enquanto existir o sol e enquanto durar a lua, através das gerações.

[5]Éljen addig, míg nap és hold lesz, nemzedékről nemzedékre!

[6] Seja ele como chuva que desce sobre a campina ceifada, como aguaceiros que regam a terra.

[6]Mint amikor eső hull a rétre, és zápor áztatja a földet:

[7] Floresça em seus dias o justo, e haja abundância de paz até que cesse de haver lua.

[7]úgy virágozzék napjaiban az igazság, és legyen nagy békesség, amíg meg nem szűnik a hold.

[8] Domine ele de mar a mar e desde o rio até aos confins da terra.

[8]Uralkodjék tengertől tengerig, és a Folyamtól a föld széléig.

[9] Curvem-se diante dele os habitantes do deserto, e os seus inimigos lambam o pó.

[9]Hajtsanak térdet előtte a pusztalakók, nyalják a port ellenségei!

[10] Paguem-lhe tributos os reis de Társis e das ilhas; os reis de Sabá e de Sebá lhe ofereçam presentes.

[10]Tarsísnak és a szigeteknek királyai hozzanak ajándékot, Sába és Szebá királyai fizessenek adót!

[11] E todos os reis se prostrem perante ele; todas as nações o sirvam.

[11]Boruljon le előtte minden király, őt szolgálja minden nemzet!

[12] Porque ele acode ao necessitado que clama e também ao aflito e ao desvalido.

[12]Mert megmenti a segítséget kérő szegényt, és az elesettet, akinek nincsen támasza.

[13] Ele tem piedade do fraco e do necessitado e salva a alma aos indigentes.

[13]Megmenti a nincstelent és a szegényt, a szegény embereket megsegíti.

[14] Redime a sua alma da opressão e da violência, e precioso lhe é o sangue deles.

[14]Elnyomástól és erőszaktól megváltja őket, mert drága számára a vérük.

[15] Viverá, e se lhe dará do ouro de Sabá; e continuamente se fará por ele oração, e o bendirão todos os dias.

[15]Éljen ő, és adjanak neki sábai aranyat, imádkozzanak érte szüntelen, és áldják őt minden nap!

[16] Haja na terra abundância de cereais, que ondulem até aos cimos dos montes; seja a sua messe como o Líbano, e das cidades floresçam os habitantes como a erva da terra.

[16]Legyen bőven gabona az országban, a hegyek tetején hullámzó kalászok legyenek olyanok, mint a Libánon; virágozzanak a városok, mint földön a fű!

[17] Subsista para sempre o seu nome e prospere enquanto resplandecer o sol; nele

[17]Maradjon meg neve örökké, terjedjen híre, amíg a nap ragyog! Nevével

sejam abençoados todos os homens, e as nações lhe chamem bem-aventurado.

[18] Bendito seja o SENHOR Deus, o Deus de Israel, que só ele opera prodígios.

[19] Bendito para sempre o seu glorioso nome, e da sua glória se encha toda a terra. Amém e amém!

[20] Findam as orações de Davi, filho de Jessé.

Livro III

Salmos 73 - 89

Salmo 73

O problema da prosperidade dos maus

Salmo de Asafe

[1] Com efeito, Deus é bom para com Israel, para com os de coração limpo.

[2] Quanto a mim, porém, quase me resvalaram os pés; pouco faltou para que se desviassem os meus passos.

[3] Pois eu invejava os arrogantes, ao ver a prosperidade dos perversos.

[4] Para eles não há preocupações, o seu corpo é sadio e nédio.

[5] Não partilham das canseiras dos mortais, nem são afligidos como os outros homens.

[6] Daí, a soberba que os cinge como um colar, e a violência que os envolve como manto.

[7] Os olhos saltam-lhes da gordura; do coração brotam-lhes fantasias.

[8] Motejam e falam maliciosamente; da opressão falam com altivez.

[9] Contra os céus desandam a boca, e a sua língua percorre a terra.

mondjanak egymásra áldást; mondja őt boldognak minden nép!

[18]Áldott az ÚRisten, Izráel Istene! Egyedül ő tud csodákat tenni!

[19]Áldott legyen dicső neve örökre, töltse be dicsősége az egész földet! Ámen, ámen.

[20]Itt végződnek Dávidnak, Isai fiának az imádságai.

HARMADIK KÖNYV

Zsoltárok 73

A kételkedő ember megnyugvása

[1]Ászáf zsoltára. Milyen jó az Isten Izráelhez, a tiszta szívűekhez!

[2]De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban.

[3]Mert irigy lettem a kérkedőkre, látva a bűnösök jólétét.

[4]Mert halálukig sincsenek kínjaik, és kövér a testük.

[5]Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket.

[6]Ezért a kevélység nyakláncát hordják, és az erőszak köpenyébe burkolóznak.

[7]Jómódjukban kérkedve néznek szét, szívükben öntelt gondolatok járnak.

[8]Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek, elnyomással fenyegetőznek dölyfösen.

[9]Az ég ellen is feltátják szájukat, nyelvükkel megszólják a földet.

[10] Por isso, o seu povo se volta para eles e os tem por fonte de que bebe a largos sorvos.

[11] E diz: Como sabe Deus? Acaso, há conhecimento no Altíssimo?

[12] Eis que são estes os ímpios; e, sempre tranqüilos, aumentam suas riquezas.

[13] Com efeito, inutilmente conservei puro o coração e lavei as mãos na inocência.

[14] Pois de contínuo sou afligido e cada manhã, castigado.

[15] Se eu pensara em falar tais palavras, já aí teria traído a geração de teus filhos.

[16] Em só refletir para compreender isso, achei mui pesada tarefa para mim;

[17] até que entrei no santuário de Deus e atinei com o fim deles.

[18] Tu certamente os pões em lugares escorregadios e os fazes cair na destruição.

[19] Como ficam de súbito assolados, totalmente aniquilados de terror!

[20] Como ao sonho, quando se acorda, assim, ó SENHOR, ao despertares, desprezarás a imagem deles.

[21] Quando o coração se me amargou e as entranhas se me comoveram,

[22] eu estava embrutecido e ignorante; era como um irracional à tua presença.

[23] Todavia, estou sempre contigo, tu me seguras pela minha mão direita.

[24] Tu me guias com o teu conselho e depois me recebes na glória.

[10]Ezért fordul feléjük a nép, és mohón isszák szavaikat, mint a vizet.

[11]Ezt mondják: Honnan tudná ezt az Isten? Lehet-e tudomása erről a Felségesnek?

[12]Íme, ilyenek a bűnösök! Háborítatlanul gyarapítják vagyonukat szüntelen.

[13]De én hiába tartottam tisztán a szívemet, hiába mostam kezemet ártatlanságomban,

[14]mert csapások értek mindennap, fenyítések minden reggel.

[15]Már arra gondoltam, hogy én is úgy beszélek, mint ők, de akkor megtagadtam volna fiaid nemzetségét.

[16]Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem.

[17]Végül elmentem Isten szentélyébe, és megértettem, hogy milyen végük lesz.

[18]Bizony, sikamlós talajra állítottad, és pusztulásba döntöd őket!

[19]Hogy fognak elpusztulni egy pillanat alatt! Végük lesz, semmivé lesznek rémületükben.

[20]Mint ébredés után az álomkép, úgy tűnik el képük, ha fölserkenszt, Uram!

[21]Ha keseregne a szívem, és sajogna a bensőm,

[22]akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat.

[23]De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet.

[24]Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz.

25 Quem mais tenho eu no céu? Não há outro em quem eu me compraza na terra.

26 Ainda que a minha carne e o meu coração desfaleçam, Deus é a fortaleza do meu coração e a minha herança para sempre.

27 Os que se afastam de ti, eis que perecem; tu destróis todos os que são infiéis para contigo.

28 Quanto a mim, bom é estar junto a Deus; no SENHOR Deus ponho o meu refúgio, para proclamar todos os seus feitos.

25Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban.

26Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!

27Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiirtod mindazokat, akik elhagynak téged!

28De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az URat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettedet.

Salmo 74

Lamento por causa da profanação

Salmo didático de Asafe

1 Por que nos rejeitas, ó Deus, para sempre? Por que se acende a tua ira contra as ovelhas do teu pasto?

2 Lembra-te da tua congregação, que adquiriste desde a antiguidade, que remiste para ser a tribo da tua herança; lembra-te do monte Sião, no qual tens habitado.

3 Dirige os teus passos para as perpétuas ruínas, tudo quanto de mau tem feito o inimigo no santuário.

4 Os teus adversários bramam no lugar das assembléias e alteiam os seus próprios símbolos.

5 Parecem-se com os que brandem machado no espesso da floresta,

6 e agora a todos esses lavores de entalhe quebram também, com machados e martelos.

Zsoltárok 74

Kesergés a templom pusztulása miatt

1Ászáf tanítókölteménye. Miért vetettél el, Istenem, oly régóta, miért lángol haragod legelőd nyája ellen?

2Gondolj gyülekezetedre, amelyet hajdan létrehoztál, örökségedre, a törzsre, amelyet megváltottál, a Sion hegyére, amelyen laktál!

3Irányítsd lépteidet a régi romokra! Szentélyedben az ellenség mindent lerombolt!

4Ellenségeid ordítoztak kijelentésed helyén, és kitűzték ott jelvényeiket.

5Olyanok voltak, mint akik a sűrű fák közt fejszét emelnek magasra.

6Még faragványait is mind összetörték fejszékkel és baltákkal.

[7] Deitam fogo ao teu santuário; profanam, arrasando-a até ao chão, a morada do teu nome.

[7]Lángba borították szentélyedet, porig alázták neved hajlékát.

[8] Disseram no seu coração: Acabemos com eles de uma vez. Queimaram todos os lugares santos de Deus na terra.

[8]Igázzuk le őket egészen! – mondták magukban, és fölperzselték az országban Isten minden hajlékát.

[9] Já não vemos os nossos símbolos; já não há profeta; nem, entre nós, quem saiba até quando.

[9]Jeleket nem látunk, próféta nincs többé, és senki sem tudja, meddig tart ez még?

[10] Até quando, ó Deus, o adversário nos afrontará? Acaso, blasfemará o inimigo incessantemente o teu nome?

[10]Isten, meddig gyalázhat az ellenfél? Örökké csúfolhatja nevedet az ellenség?

[11] Por que retrais a mão, sim, a tua destra, e a conservas no teu seio?

[11]Miért tartod vissza kezedet? Emeld föl jobbodat, végezz velük!

[12] Ora, Deus, meu Rei, é desde a antiguidade; ele é quem opera feitos salvadores no meio da terra.

[12]De Isten a királyom kezdettől fogva, aki szabadító tetteket vitt véghez a földön.

[13] Tu, com o teu poder, dividiste o mar; esmagaste sobre as águas a cabeça dos monstros marinhos.

[13]Te szorítottad vissza erőddel a tengert, te törted össze a tengeri szörnyek fejét.

[14] Tu espedaçaste as cabeças do crocodilo e o deste por alimento às alimárias do deserto.

[14]Te zúztad szét a Leviatán fejeit, és a puszta népének adtad eledelül.

[15] Tu abriste fontes e ribeiros; secaste rios caudalosos.

[15]Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat.

[16] Teu é o dia; tua, também, a noite; a luz e o sol, tu os formaste.

[16]Tiéd a nappal, az éjjel is tiéd, te tetted helyükre a csillagokat s a napot.

[17] Fixaste os confins da terra; verão e inverno, tu os fizeste.

[17]Te szabtad meg a föld minden határát, te alkottál nyarat és telet.

[18] Lembra-te disto: o inimigo tem ultrajado ao SENHOR, e um povo insensato tem blasfemado o teu nome.

[18]Erre emlékezz, URam, mert ellenség gyaláz, és bolond nép csúfolja nevedet.

[19] Não entregues à rapina a vida de tua rola, nem te esqueças perpetuamente da vida dos teus aflitos.

[19]Ne dobd oda gerlicédet a vadaknak, elesettjeid életéről ne feledkezz el végképp!

[20] Considera a tua aliança, pois os lugares tenebrosos da terra estão cheios de moradas de violência.
[21] Não fique envergonhado o oprimido; louvem o teu nome o aflito e o necessitado.
[22] Levanta-te, ó Deus, pleiteia a tua própria causa; lembra-te de como o ímpio te afronta todos os dias.
[23] Não te esqueças da gritaria dos teus inimigos, do sempre crescente tumulto dos teus adversários.

Salmo 75

Deus é juiz

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Não destruas". Salmo de Asafe. Cântico

[1] Graças te rendemos, ó Deus; graças te rendemos, e invocamos o teu nome, e declaramos as tuas maravilhas.
[2] Pois disseste: Hei de aproveitar o tempo determinado; hei de julgar retamente.
[3] Vacilem a terra e todos os seus moradores, ainda assim eu firmarei as suas colunas.

[4] Digo aos soberbos: não sejais arrogantes; e aos ímpios: não levanteis a vossa força.

[5] Não levanteis altivamente a vossa força, nem faleis com insolência contra a Rocha.
[6] Porque não é do Oriente, não é do Ocidente, nem do deserto que vem o auxílio.

[7] Deus é o juiz; a um abate, a outro exalta.

[20]Tekints szövetségedre, mert erőszakkal vannak tele az ország távoli zugai is!

[21]Ne maradjon meggyalázva az elnyomott, dicsérje nevedet az elesett és szegény!

[22]Szállj perbe, perelj, Istenem! Gondold meg, hogy a bolond mennyire gyaláz téged szüntelen!

[23]Ne felejtsd el ellenségeid hangját, támadóid egyre növekvő zajongását!

Zsoltárok 75

Isten a világ Ura

[1]A karmesternek: A „Ne veszíts el" kezdetű ének dallamára. Ászáf zsoltáréneke.
[2]Magasztalunk, ó, Isten, magasztalunk téged, mert közel van neved azokhoz, akik hirdetik csodáidat.
[3]Én állapítom meg azt az időt, amikor igazságot szolgáltatok.

[4]Ha meginog a föld és minden lakója, én megszilárdítom oszlopait! (Szela.)

[5]A kérkedőknek ezt mondom: Ne kérkedjetek! A bűnösöknek pedig: Ne legyetek fennhéjázók!
[6]Ne legyetek olyan fennhéjázók, ne beszéljetek nyakasan, gőgösen!

[7]Mert nem keletről, nem nyugatról, nem is a puszta felől jön a fölmagasztalás,

[8]hanem Isten fog ítélni: egyiket megalázza, másikat fölmagasztalja.

[8] Porque na mão do SENHOR há um cálice cujo vinho espuma, cheio de mistura; dele dá a beber; sorvem-no, até às escórias, todos os ímpios da terra.
[9] Quanto a mim, exultarei para sempre; salmodiarei louvores ao Deus de Jacó.
[10] Abaterei as forças dos ímpios; mas a força dos justos será exaltada.

Salmo 76

A majestade e o poder de Deus

Ao mestre de canto, com instrumentos de cordas. Salmo de Asafe. Cântico

[1] Conhecido é Deus em Judá; grande, o seu nome em Israel.
[2] Em Salém, está o seu tabernáculo, e, em Sião, a sua morada.
[3] Ali, despedaçou ele os relâmpagos do arco, o escudo, a espada e a batalha.
[4] Tu és ilustre e mais glorioso do que os montes eternos.
[5] Despojados foram os de ânimo forte; jazem a dormir o seu sono, e nenhum dos valentes pode valer-se das próprias mãos.
[6] Ante a tua repreensão, ó Deus de Jacó, paralisaram carros e cavalos.
[7] Tu, sim, tu és terrível; se te iras, quem pode subsistir à tua vista?
[8] Desde os céus fizeste ouvir o teu juízo; tremeu a terra e se aquietou,
[9] ao levantar-se Deus para julgar e salvar todos os humildes da terra.

[10] Pois até a ira humana há de louvar-te; e do resíduo das iras te cinges.

[9]Mert pohár van az ÚR kezében, tele habzó, fűszeres borral. Ha tölt belőle, meg kell inni, még a seprőjét is le kell nyelni minden bűnösnek a földön.
[10]Ezt én mindenkor hirdetni fogom, és zsoltárt zengek Jákób Istenének.
[11]A fennhéjázó bűnösöket összetöröm, de az igazakat felmagasztalom!

Zsoltárok 76

Az ÚR a Sion szabadítója

[1]A karmesternek: Húros hangszerre. Ászáf zsoltáréneke.
[2]Ismerik Istent Júdában, nagy az ő neve Izráelben.
[3]Sálembe került a sátra, lakóhelye a Sionra.
[4]Ott törte össze a tüzes nyilakat, a pajzsot, a kardot, a harci eszközöket. (Szela.)
[5]Ragyogó vagy te, hatalmasabb a hegyeknél, ahol zsákmányt ejtenek.
[6]Kifosztottak lettek az elbizakodottak, álomba merültek, elvesztették erejüket a harcosok.
[7]Dorgálásodtól, Jákób Istene, mozdulni sem tud a kocsi és a ló.
[8]Félelmetes vagy, ki állhat meg előtted, amikor haragszol?
[9]Ha ítéletet hirdetsz a mennyben, félni fog a föld, és elcsendesül.
[10]Mert ítéletet tart az Isten, szabadulást ad a földön az alázatosaknak. (Szela.)
[11]Még a haragvó emberek is magasztalni fognak téged, haragjuk maradékát is megfékezed.

[11] Fazei votos e pagai-os ao SENHOR, vosso Deus; tragam presentes todos os que o rodeiam, àquele que deve ser temido.

[12] Ele quebranta o orgulho dos príncipes; é tremendo aos reis da terra.

Salmo 77

As grandes obras e a misericórdia de Deus

Ao mestre de canto, Jedutum. Salmo de Asafe

[1] Elevo a Deus a minha voz e clamo, elevo a Deus a minha voz, para que me atenda.

[2] No dia da minha angústia, procuro o SENHOR; erguem-se as minhas mãos durante a noite e não se cansam; a minha alma recusa consolar-se.

[3] Lembro-me de Deus e passo a gemer; medito, e me desfalece o espírito.

[4] Não me deixas pregar os olhos; tão perturbado estou, que nem posso falar.

[5] Penso nos dias de outrora, trago à lembrança os anos de passados tempos.

[6] De noite indago o meu íntimo, e o meu espírito perscruta.

[7] Rejeita o SENHOR para sempre? Acaso, não torna a ser propício?

[8] Cessou perpetuamente a sua graça? Caducou a sua promessa para todas as gerações?

[9] Esqueceu-se Deus de ser benigno? Ou, na sua ira, terá ele reprimido as suas misericórdias?

[12]Tegyetek fogadalmat Isteneteknek, az ÚRnak, és teljesítsétek, ti, akik körülötte vagytok! Vigyetek ajándékot a Félelmetesnek,

[13]aki megtöri a fejedelmek büszkeségét, és félelmet kelt a föld királyaiban!

Zsoltárok 77

A csüggedéstől a hálaadásig

[1]A karmesternek, Jedútúnnak: Ászáf zsoltára.

[2]Hangosan kiáltok Istenhez, Istenhez kiáltok, hogy figyeljen rám.

[3]Nyomorúságom idején az Úrhoz folyamodom, kezem éjjel is kitárom feléje lankadatlanul, de lelkem nem tud megvigasztalódni.

[4]Istenre gondolok, és csak sóhajtozom, róla elmélkedem, és elcsügged a lelkem. (Szela.)

[5]Szemeimet nyitva tartod, szótlanul hánykolódom.

[6]Gondolkozom a régi napokon, a hajdani esztendőkön.

[7]Eszembe jutnak énekeim éjjelente, szívemben elmélkedem, és ezt kutatja lelkem:

[8]Vajon végleg eltaszít az Úr, és kegyelmére többé nem számíthatok?

[9]Végképp elfogyott szeretete, érvénytelen lett ígérete nemzedékről nemzedékre?

[10]Elfelejtette kegyelmét az Isten, vagy elnyomta irgalmát a harag? (Szela.)

[10] Então, disse eu: isto é a minha aflição; mudou-se a destra do Altíssimo.

[11] Recordo os feitos do SENHOR, pois me lembro das tuas maravilhas da antiguidade.

[12] Considero também nas tuas obras todas e cogito dos teus prodígios.

[13] O teu caminho, ó Deus, é de santidade. Que deus é tão grande como o nosso Deus?

[14] Tu és o Deus que operas maravilhas e, entre os povos, tens feito notório o teu poder.

[15] Com o teu braço remiste o teu povo, os filhos de Jacó e de José.

[16] Viram-te as águas, ó Deus; as águas te viram e temeram, até os abismos se abalaram.

[17] Grossas nuvens se desfizeram em água; houve trovões nos espaços; também as suas setas cruzaram de uma parte para outra.

[18] O ribombar do teu trovão ecoou na redondeza; os relâmpagos alumiaram o mundo; a terra se abalou e tremeu.

[19] Pelo mar foi o teu caminho; as tuas veredas, pelas grandes águas; e não se descobrem os teus vestígios.

[20] O teu povo, tu o conduziste, como rebanho, pelas mãos de Moisés e de Arão.

Salmo 78

A providência divina na história do seu povo

Salmo didático de Asafe

[1] Escutai, povo meu, a minha lei; prestai ouvidos às palavras da minha boca.

[11]Az az én bajom – gondoltam –, hogy megváltozott a Felséges jóindulata.

[12]Emlékezem az ÚR tetteire, visszagondolok hajdani csodáira.

[13]Végiggondolom minden tettedet, elmélkedem dolgaidon.

[14]Szent a te utad, Istenem! Van-e oly nagy Isten, mint a mi Istenünk?

[15]Te vagy az Isten, aki csodákat tettél, megismertetted erődet a népekkel.

[16]Megváltottad hatalmaddal népedet, Jákób és József fiait. (Szela.)

[17]Láttak téged a vizek, ó, Isten, láttak a vizek, és megremegtek, a mély vizek is reszkettek.

[18]A felhők ontották a vizet, a magas fellegek mennydörögtek, nyilaid pedig cikáztak.

[19]Mennydörgésed hangzott a forgószélben, villámok világították be a világot, reszketett és rengett a föld.

[20]Utad a tengeren át vezetett, ösvényeid a nagy vizeken, lépteid nyoma nem látszott.

[21]Mint nyájat, úgy vezetted népedet Mózes és Áron által.

Zsoltárok 78

A történelem tanítása

[1]Ászáf tanítókölteménye. Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek!

[2] Abrirei os lábios em parábolas e publicarei enigmas dos tempos antigos.
[3] O que ouvimos e aprendemos, o que nos contaram nossos pais,
[4] não o encobriremos a seus filhos; contaremos à vindoura geração os louvores do SENHOR, e o seu poder, e as maravilhas que fez.
[5] Ele estabeleceu um testemunho em Jacó, e instituiu uma lei em Israel, e ordenou a nossos pais que os transmitissem a seus filhos,
[6] a fim de que a nova geração os conhecesse, filhos que ainda hão de nascer se levantassem e por sua vez os referissem aos seus descendentes;
[7] para que pusessem em Deus a sua confiança e não se esquecessem dos feitos de Deus, mas lhe observassem os mandamentos;
[8] e que não fossem, como seus pais, geração obstinada e rebelde, geração de coração inconstante, e cujo espírito não foi fiel a Deus.
[9] Os filhos de Efraim, embora armados de arco, bateram em retirada no dia do combate.
[10] Não guardaram a aliança de Deus, não quiseram andar na sua lei;
[11] esqueceram-se das suas obras e das maravilhas que lhes mostrara.
[12] Prodígios fez na presença de seus pais na terra do Egito, no campo de Zoã.
[13] Dividiu o mar e fê-los seguir; aprumou as águas como num dique.

[2]Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni.
[3]Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk,
[4]nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.
[5]Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izráelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak.
[6]Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,
[7]hogy Istenbe vessék bizalmukat; ne felejtsék el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait.
[8]Ne legyenek olyanok, mint őseik, a dacos és lázadó nemzedék, az állhatatlan szívű nemzedék, amelynek lelke nem maradt hű Istenhez:
[9]mint az íjjal fölfegyverzett efraimiak, akik meghátráltak az ütközet napján.
[10]Nem tartották meg Isten szövetségét, nem akarták követni tanítását.
[11]Elfelejtették nagy tetteit, csodáit, amelyeket látniuk engedett.
[12]Őseik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, Cóan mezején.
[13]Tengert vágott ketté, s átvezette őket, a víztömeget gátként állította meg.

[14] Guiou-os de dia com uma nuvem e durante a noite com um clarão de fogo.

[15] No deserto, fendeu rochas e lhes deu a beber abundantemente como de abismos.

[16] Da pedra fez brotar torrentes, fez manar água como rios.

[17] Mas, ainda assim, prosseguiram em pecar contra ele e se rebelaram, no deserto, contra o Altíssimo.

[18] Tentaram a Deus no seu coração, pedindo alimento que lhes fosse do gosto.

[19] Falaram contra Deus, dizendo: Pode, acaso, Deus preparar-nos mesa no deserto?

[20] Com efeito, feriu ele a rocha, e dela manaram águas, transbordaram caudais. Pode ele dar-nos pão também? Ou fornecer carne para o seu povo?

[21] Ouvindo isto, o SENHOR ficou indignado; acendeu-se fogo contra Jacó, e também se levantou o seu furor contra Israel;

[22] porque não creram em Deus, nem confiaram na sua salvação.

[23] Nada obstante, ordenou às alturas e abriu as portas dos céus;

[24] fez chover maná sobre eles, para alimentá-los, e lhes deu cereal do céu.

[25] Comeu cada qual o pão dos anjos; enviou-lhes ele comida a fartar.

[26] Fez soprar no céu o vento do Oriente e pelo seu poder conduziu o vento do Sul.

[27] Também fez chover sobre eles carne como poeira e voláteis como areia dos mares.

[14]Nappal felhővel vezette őket, éjszakánként pedig tűz fényével.

[15]Sziklákat hasított ketté a pusztában, bőven adott inniuk a mélységből.

[16]Patakokat fakasztott a sziklából, mint folyamokat zúdította le vizüket.

[17]De továbbra is vétkeztek ellene, lázongtak a Felséges ellen a pusztában.

[18]Próbára tették Istent vágyaikkal, ennivalót kérve kívánságuk szerint.

[19]Isten ellen szóltak, amikor ezt mondták: Tud-e Isten asztalt teríteni a pusztában?

[20]A sziklára ugyan ráütött, folyt a víz és patakok áradtak, de tud-e kenyeret is adni, és húsról gondoskodni népének?

[21]Az ÚR ezt hallva megharagudott, és tűz lobbant fel Jákób ellen, haragra gerjedt Izráel ellen,

[22]mert nem hittek Istenben, és nem bíztak segítségében.

[23]Parancsot adott a magas fellegeknek, és megnyitotta az égi kapukat.

[24]Mannaesőt hullatott rájuk eledelül, mennyei gabonát adott nekik.

[25]Isteni kenyeret evett mindenki, eledelt küldött, hogy jóllakjanak.

[26]Keleti szelet támasztott az égen, és déli szelet hajtott erejével.

[27]Annyi húst hullatott rájuk, mint a por, annyi madarat, mint a tenger fövénye.

[28] Fê-los cair no meio do arraial deles, ao redor de suas tendas.

[29] Então, comeram e se fartaram a valer; pois lhes fez o que desejavam.

[30] Porém não reprimiram o apetite. Tinham ainda na boca o alimento,

[31] quando se elevou contra eles a ira de Deus, e entre os seus mais robustos semeou a morte, e prostrou os jovens de Israel.

[32] Sem embargo disso, continuaram a pecar e não creram nas suas maravilhas.

[33] Por isso, ele fez que os seus dias se dissipassem num sopro e os seus anos, em súbito terror.

[34] Quando os fazia morrer, então, o buscavam; arrependidos, procuravam a Deus.

[35] Lembravam-se de que Deus era a sua rocha e o Deus Altíssimo, o seu redentor.

[36] Lisonjeavam-no, porém de boca, e com a língua lhe mentiam.

[37] Porque o coração deles não era firme para com ele, nem foram fiéis à sua aliança.

[38] Ele, porém, que é misericordioso, perdoa a iniqüidade e não destrói; antes, muitas vezes desvia a sua ira e não dá largas a toda a sua indignação.

[39] Lembra-se de que eles são carne, vento que passa e já não volta.

[40] Quantas vezes se rebelaram contra ele no deserto e na solidão o provocaram!

[28]Táborukra hullatta azokat, hajlékaik köré.

[29]Ettek, és igen jóllaktak, amit csak kívántak, megadta nekik.

[30]De nem hagytak fel kívánságaikkal, bár még szájukban volt az étel.

[31]Ezért haragra gerjedt ellenük az Isten, megölte legjobbjaikat, leterítette Izráel ifjait.

[32]Ezek után is csak vétkeztek, és nem hitték csodáiban.

[33]Ezért hiábavalóságban hagyta telni napjaikat, esztendeiket rémületben.

[34]Ha öldökölni kezdte őket, hozzá folyamodtak, megtértek, és kívánkoztak Isten után.

[35]Meggondolták, hogy Isten a kősziklájuk, a felséges Isten a megváltójuk.

[36]De csak szájukkal hitegették, nyelvükkel hazudoztak neki.

[37]Szívük azonban nem tartott ki mellette, nem voltak hűségesek szövetségéhez.

[38]Pedig ő irgalmas, megbocsátja a bűnt, nem akar elpusztítani, sőt sokszor visszafojtja haragját, nem engedi, hogy egészen fellobbanjon indulata.

[39]Meggondolja, hogy halandók ők, olyanok, mint a tovatűnő szél, amely nem tér vissza.

[40]Hányszor lázadtak ellene a pusztában, hányszor okoztak neki fájdalmat a sivatagban!

[41] Tornaram a tentar a Deus, agravaram o Santo de Israel.	[41]Sokszor kísértették az Istent, megbántották Izráel Szentjét.
[42] Não se lembraram do poder dele, nem do dia em que os resgatou do adversário;	[42]Nem gondoltak hatalmára és arra a napra, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból,
[43] de como no Egito operou ele os seus sinais e os seus prodígios, no campo de Zoã;	[43]amikor jeleket tett Egyiptomban, és csodákat Cóan mezején.
[44] e converteu em sangue os rios deles, para que das suas correntes não bebessem.	[44]Vérré változtatta a folyókat, nem ihattak a patakokból.
[45] Enviou contra eles enxames de moscas que os devorassem e rãs que os destruíssem.	[45]Bögölyöket bocsátott rájuk, hogy marják őket, és békákat, hogy romlást hozzanak rájuk.
[46] Entregou às larvas as suas colheitas e aos gafanhotos, o fruto do seu trabalho.	[46]Termésüket a cserebogárnak adta, munkájuk gyümölcsét a sáskáknak.
[47] Com chuvas de pedra lhes destruiu as vinhas e os seus sicômoros, com geada.	[47]Szőlőjüket jégesővel pusztította el, fügefáikat felhőszakadással.
[48] Entregou à saraiva o gado deles e aos raios, os seus rebanhos.	[48]Állataikat jégesővel verette, jószágaikat villámokkal.
[49] Lançou contra eles o furor da sua ira: cólera, indignação e calamidade, legião de anjos portadores de males.	[49]Rájuk zúdította izzó haragját, dühét, háborgását, a nyomorúságot és a pusztító angyalok seregét.
[50] Deu livre curso à sua ira; não poupou da morte a alma deles, mas entregou-lhes a vida à pestilência.	[50]Utat nyitott haragjának, nem óvta meg őket a haláltól, életüket dögvésszel sújtotta.
[51] Feriu todos os primogênitos no Egito, as primícias da virilidade nas tendas de Cam.	[51]Levágott minden elsőszülöttet Egyiptomban, a férfierő első termését Hám sátraiban.
[52] Fez sair o seu povo como ovelhas e o guiou pelo deserto, como um rebanho.	[52]Útnak indította népét, mint juhokat, vezette, mint nyájat a pusztában.
[53] Dirigiu-o com segurança, e não temeram, ao passo que o mar submergiu os seus inimigos.	[53]Biztonságban vezette őket, nem rettegtek, de ellenségeiket a tenger borította el.
[54] Levou-os até à sua terra santa, até ao monte que a sua destra adquiriu.	[54]Bevitte őket szent helyére, erre a hegyre, melyet jobbjával alkotott.

[55] Da presença deles expulsou as nações, cuja região repartiu com eles por herança; e nas suas tendas fez habitar as tribos de Israel.

[55]Népeket űzött ki előlük, nekik osztotta ki azoknak birtokát, Izráel törzseit telepítette sátraikba.

[56] Ainda assim, tentaram o Deus Altíssimo, e a ele resistiram, e não lhe guardaram os testemunhos.

[56]De ők kísértették a felséges Istent, lázadoztak, és nem tartották meg intelmeit.

[57] Tornaram atrás e se portaram aleivosamente como seus pais; desviaram-se como um arco enganoso.

[57]Hűtlenül elpártoltak, mint őseik, csalódást okoztak, mint a meglazult íj.

[58] Pois o provocaram com os seus altos e o incitaram a zelos com as suas imagens de escultura.

[58]Áldozóhalmaikkal haragították, és bálványszobraikkal ingerelték.

[59] Deus ouviu isso, e se indignou, e sobremodo se aborreceu de Israel.

[59]Ezt hallva Isten felháborodott, és nagyon megutálta Izráelt.

[60] Por isso, abandonou o tabernáculo de Siló, a tenda de sua morada entre os homens,

[60]Elvetette sílói lakóhelyét, sátrát, amelyben emberek közt lakott.

[61] e passou a arca da sua força ao cativeiro, e a sua glória, à mão do adversário.

[61]Fogságba juttatta hatalma jelét, ékességét ellenség kezébe.

[62] Entregou o seu povo à espada e se encolerizou contra a sua própria herança.

[62]Népét fegyver martalékává tette, mert megharagudott örökségére.

[63] O fogo devorou os jovens deles, e as suas donzelas não tiveram canto nupcial.

[63]Ifjait tűz emésztette meg, szüzeinek nem énekeltek nászdalt.

[64] Os seus sacerdotes caíram à espada, e as suas viúvas não fizeram lamentações.

[64]Papjai fegyver által estek el, özvegyei nem sírhattak.

[65] Então, o SENHOR despertou como de um sono, como um valente que grita excitado pelo vinho;

[65]Akkor, mint aki addig aludt, fölébredt az Úr, mint egy bortól ujjongó hős,

[66] fez recuar a golpes os seus adversários e lhes cominou perpétuo desprezo.

[66]és visszaverte ellenségeit, gyalázatba döntötte őket örökre.

[67] Além disso, rejeitou a tenda de José e não elegeu a tribo de Efraim.

[67]De József sátrát megvetette, nem Efraim törzsét választotta,

[68] Escolheu, antes, a tribo de Judá, o monte Sião, que ele amava.

[68]Júda törzsét választotta ki, a Sion hegyét, mert azt szereti.

[69] E construiu o seu santuário durável como os céus e firme como a terra que fundou para sempre.

[70] Também escolheu a Davi, seu servo, e o tomou dos redis das ovelhas;

[71] tirou-o do cuidado das ovelhas e suas crias, para ser o pastor de Jacó, seu povo, e de Israel, sua herança.

[72] E ele os apascentou consoante a integridade do seu coração e os dirigiu com mãos precavidas.

Salmo 79

O povo pede castigo contra os inimigos

Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, as nações invadiram a tua herança, profanaram o teu santo templo, reduziram Jerusalém a um montão de ruínas.

[2] Deram os cadáveres dos teus servos por cibo às aves dos céus e a carne dos teus santos, às feras da terra.

[3] Derramaram como água o sangue deles ao redor de Jerusalém, e não houve quem lhes desse sepultura.

[4] Tornamo-nos o opróbrio dos nossos vizinhos, o escárnio e a zombaria dos que nos rodeiam.

[5] Até quando, SENHOR? Será para sempre a tua ira? Arderá como fogo o teu zelo?

[6] Derrama o teu furor sobre as nações que te não conhecem e sobre os reinos que não invocam o teu nome.

[7] Porque eles devoraram a Jacó e lhe assolaram as moradas.

[69]Magasra építette szentélyét, akár az eget, örök alapot vetett neki, akár a földnek.

[70]Azután kiválasztotta szolgáját, Dávidot, és kivette őt a juhaklok közül.

[71]A szoptatós juhok mögül hozta el, hogy pásztora legyen népének, Jákóbnak, és örökségének, Izráelnek.

[72]Pásztorolta is tiszta szívvel, terelgette ügyes kézzel.

Zsoltárok 79

Izráel panasza Jeruzsálem pusztulása miatt

[1]Ászáf zsoltára. Ó, Isten! Pogányok törtek örökségedre, meggyalázták szent templomodat, romhalmazzá tették Jeruzsálemet.

[2]Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, híveid testét a föld vadjainak.

[3]Úgy ontották vérüket Jeruzsálem körül, mint a vizet, és nem temette el őket senki.

[4]Csúffá lettünk szomszédaink előtt, környezetünk gúnyol és kinevet.

[5]URam, meddig tart még haragod? Meddig lobog tűzként indulatod?

[6]Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokon, akik nem ismernek téged, az országokon, ahol nevedet nem hívják segítségül!

[7]Mert megemésztették Jákóbot, és lakóhelyét elpusztították.

[8] Não recordes contra nós as iniqüidades de nossos pais; apressem-se ao nosso encontro as tuas misericórdias, pois estamos sobremodo abatidos.

[9] Assiste-nos, ó Deus e Salvador nosso, pela glória do teu nome; livra-nos e perdoa-nos os pecados, por amor do teu nome.

[10] Por que diriam as nações: Onde está o seu Deus? Seja, à nossa vista, manifesta entre as nações a vingança do sangue que dos teus servos é derramado.

[11] Chegue à tua presença o gemido do cativo; consoante a grandeza do teu poder, preserva os sentenciados à morte.

[12] Retribui, SENHOR, aos nossos vizinhos, sete vezes tanto, o opróbrio com que te vituperaram.

[13] Quanto a nós, teu povo e ovelhas do teu pasto, para sempre te daremos graças; de geração em geração proclamaremos os teus louvores.

Salmo 80

Pedindo restaurações

Ao mestre de canto, segundo a melodia “Os lírios”. Testemunho de Asafe. Salmo

[1] Dá ouvidos, ó pastor de Israel, tu que conduzes a José como um rebanho; tu que estás entronizado acima dos querubins, mostra o teu esplendor.

[2] Perante Efraim, Benjamim e Manassés, desperta o teu poder e vem salvar-nos.

[8]Ne ródd fel nekünk az elődök bűneit, siess felénk irgalmasan, mert igen elesettek vagyunk!

[9]Segíts meg bennünket, szabadító Istenünk, a te neved dicsőségéért! Ments meg minket, és nevedért bocsásd meg vétkeinket!

[10]Ne mondhassák a pogányok: Hol van az ő Istenük? Legyen nyilvánvalóvá előttünk, hogy bosszút állsz a pogányokon szolgáid kiontott véréért!

[11]Jusson eléd a foglyok sóhajtása, tartsd meg a halálraítélteket, mert hatalmas a te karod!

[12]Hétszeresen fizesd vissza szomszédainknak a gyalázatot, amellyel téged illettek, URam!

[13]Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged. Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked.

Zsoltárok 80

Könyörgés megújulásért

[1]A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Intelem, Ászáf zsoltára.

[2]Figyelj ránk, Izráel pásztora, aki úgy terelgeted Józsefet, mint egy nyájat! Te, aki kerúbokon trónolsz, jelenj meg ragyogva

[3]Efraimnak, Benjáminnak és Manassénak! Mutasd meg hatalmadat, jöjj segítségünkre!

[3] Restaura-nos, ó Deus; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[4]Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!

[4] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, até quando estarás indignado contra a oração do teu povo?

[5]URam, Seregek Istene, meddig lángol még haragod néped imádsága ellenére?

[5] Dás-lhe a comer pão de lágrimas e a beber copioso pranto.

[6]Kenyér helyett könnyel etetted őket, bőségesen adtál inni könnyeket.

[6] Constituis-nos em contendas para os nossos vizinhos, e os nossos inimigos zombam de nós a valer.

[7]Te okoztad, hogy civakodnak velünk szomszédaink, ellenségeink pedig gúnyolnak minket.

[7] Restaura-nos, ó Deus dos Exércitos; faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

[8]Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!

[8] Trouxeste uma videira do Egito, expulsaste as nações e a plantaste.

[9]Egy szőlőtőt hoztál el Egyiptomból. Népeket űztél el, ezt meg elültetted.

[9] Dispuseste-lhe o terreno, ela deitou profundas raízes e encheu a terra.

[10]Helyét elegyengetted, gyökeret vert, és ellepte a földet.

[10] Com a sombra dela os montes se cobriram, e, com os seus sarmentos, os cedros de Deus.

[11]Árnyéka hegyeket borított be, vesszői vetekednek a hatalmas cédrusokkal.

[11] Estendeu ela a sua ramagem até ao mar e os seus rebentos, até ao rio.

[12]Indáit a tengerig növesztette, hajtásait a Folyamig.

[12] Por que lhe derribaste as cercas, de sorte que a vindimam todos os que passam pelo caminho?

[13]Miért romboltad le kerítéseit, hogy szedhessen róla, aki csak arra jár?!

[13] O javali da selva a devasta, e nela se repastam os animais que pululam no campo.

[14]Lerágja az erdei vadkan, és abból legel a mezei vad.

[14] Ó Deus dos Exércitos, volta-te, nós te rogamos, olha do céu, e vê, e visita esta vinha;

[15]Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg, és gondozd ezt a szőlőt!

[15] protege o que a tua mão direita plantou, o sarmento que para ti fortaleceste.

[16]Oltalmazd, amit jobboddal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél!

[16] Está queimada, está decepada. Pereçam os nossos inimigos pela repreensão do teu rosto.

[17] Seja a tua mão sobre o povo da tua destra, sobre o filho do homem que fortaleceste para ti.

[18] E assim não nos apartaremos de ti; vivifica-nos, e invocaremos o teu nome.

[19] Restaura-nos, ó SENHOR, Deus dos Exércitos, faze resplandecer o teu rosto, e seremos salvos.

Salmo 81

Exortação a louvor e obediência

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo de Asafe

[1] Cantai de júbilo a Deus, força nossa; celebrai o Deus de Jacó.

[2] Salmodiai e fazei soar o tamboril, a suave harpa com o saltério.

[3] Tocai a trombeta na Festa da Lua Nova, na lua cheia, dia da nossa festa.

[4] É preceito para Israel, é prescrição do Deus de Jacó.

[5] Ele o ordenou, como lei, a José, ao sair contra a terra do Egito. Ouço uma linguagem que eu não conhecera.

[6] Livrei os seus ombros do peso, e suas mãos foram livres dos cestos.

[7] Clamaste na angústia, e te livrei; do recôndito do trovão eu te respondi e te experimentei junto às águas de Meribá.

[8] Ouve, povo meu, quero exortar-te. Ó Israel, se me escutasses!

[17]Pusztuljanak el dorgálásodtól, akik fölperzselték, levagdalták!

[18]Legyen kezed azzal a férfival, jobbod azzal az emberrel, akit magadnak neveltél!

[19]És mi nem pártolunk el tőled. Tarts életben bennünket, és mi segítségül hívjuk nevedet.

[20]URam, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!

Zsoltárok 81

Isteni intelmek

[1]A karmesternek: „A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Ászáfé.

[2]Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákób Istene előtt!

[3]Kezdjetek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és lantot!

[4]Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján!

[5]Mert Izráelnek szóló rendelkezés ez, Jákób Istenének törvénye.

[6]Intelmül adta Józsefnek, amikor Egyiptom ellen vonult. Ismeretlen beszédet hallottam:

[7]Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól.

[8]Hozzám kiáltottál a nyomorúságban, és megmentettelek. Válaszoltam neked a felhőből mennydörgésben: próbára tettelek Meríbá vizeinél. (Szela.)

[9]Hallgass meg, népem, hadd intselek! Bárcsak hallgatnál rám, Izráel!

[9] Não haja no meio de ti deus alheio, nem te prostres ante deus estranho.

[10] Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito. Abre bem a boca, e ta encherei.

[11] Mas o meu povo não me quis escutar a voz, e Israel não me atendeu.

[12] Assim, deixei-o andar na teimosia do seu coração; siga os seus próprios conselhos.

[13] Ah! Se o meu povo me escutasse, se Israel andasse nos meus caminhos!

[14] Eu, de pronto, lhe abateria o inimigo e deitaria mão contra os seus adversários.

[15] Os que aborrecem ao SENHOR se lhe submeteriam, e isto duraria para sempre.

[16] Eu o sustentaria com o trigo mais fino e o saciaria com o mel que escorre da rocha.

[10]Ne legyen más istened, idegen istent ne imádj!

[11]Én, az ÚR vagyok a te Istened, aki fölhoztalak téged Egyiptom földjéről. Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm!

[12]De népem nem hallgatott szavamra, Izráel nem engedelmeskedett nekem.

[13]Ezért hagytam, hogy szívük kemény maradjon, és kövessék a maguk tanácsát.

[14]Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izráel!

[15]Hamar megaláznám ellenségeit, ellenfeleire emelném kezem.

[16]Az ÚR gyűlölői hízelegnének neki, az ő ideje pedig örökké tartana.

[17]A búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám jól.

Salmo 82

Increpadas a injustiça e a parcialidade dos juízes

Salmo de Asafe

[1] Deus assiste na congregação divina; no meio dos deuses, estabelece o seu julgamento.

[2] Até quando julgareis injustamente e tomareis partido pela causa dos ímpios?

[3] Fazei justiça ao fraco e ao órfão, procedei retamente para com o aflito e o desamparado.

[4] Socorrei o fraco e o necessitado; tirai-os das mãos dos ímpios.

[5] Eles nada sabem, nem entendem; vagueiam em trevas; vacilam todos os fundamentos da terra.

Zsoltárok 82

Isten megítéli a gonosz bírákat

[1]Ászáf zsoltára. Isten ott áll az istenek gyűlésén, ítéletet tart az istenek fölött:

[2]Meddig ítélkeztek álnokul, pártjukat fogva a bűnösöknek?! (Szela.)

[3]Védelmezzétek a nincstelennek és az árvának a jogát, szolgáltassatok igazságot az elesettnek és szűkölködőnek!

[4]Mentsétek meg a nincstelent és a szegényt, ragadjátok ki a bűnösök kezéből!

[5]Nem tudnak és nem értenek semmit, sötétségben járnak, a föld alapjai mind ingadoznak.

[6] Eu disse: sois deuses, sois todos filhos do Altíssimo.
[7] Todavia, como homens, morrereis e, como qualquer dos príncipes, haveis de sucumbir.
[8] Levanta-te, ó Deus, julga a terra, pois a ti compete a herança de todas as nações.

Salmo 83

Julgamento de Deus contra as nações inimigas

Cântico. Salmo de Asafe

[1] Ó Deus, não te cales; não te emudeças, nem fiques inativo, ó Deus!
[2] Os teus inimigos se alvoroçam, e os que te odeiam levantam a cabeça.
[3] Tramam astutamente contra o teu povo e conspiram contra os teus protegidos.
[4] Dizem: Vinde, risquemo-los de entre as nações; e não haja mais memória do nome de Israel.
[5] Pois tramam concordemente e firmam aliança contra ti
[6] as tendas de Edom e os ismaelitas, Moabe e os hagarenos,
[7] Gebal, Amom e Amaleque, a Filístia como os habitantes de Tiro;
[8] também a Assíria se alia com eles, e se constituem braço forte aos filhos de Ló.
[9] Faze-lhes como fizeste a Midiã, como a Sísera, como a Jabim na ribeira de Quisom;
[10] os quais pereceram em En-Dor; tornaram-se adubo para a terra.
[11] Sejam os seus nobres como Orebe e como Zeebe, e os seus príncipes, como Zeba e como Zalmuna,

[6]Azt mondtam ugyan, istenek vagytok, a Felséges fiai mindnyájan,
[7]mégis meg fogtok halni, mint a közemberek, és elhullotok, mint bármelyik főember.
[8]Jöjj, Istenünk, légy bírája a földnek, mert minden nép a te örökséged!

Zsoltárok 83

Imádság segítségért

[1]Ászáf zsoltáréneke.
[2]Istenem, ne maradj csendben, ne hallgass, és ne légy tétlen, Istenem!
[3]Hiszen háborognak ellenségeid, gyűlölőid fenn hordják fejüket.
[4]Néped ellen titkon ármányt szőnek, tanácskoznak védenceid ellen.
[5]Gyertek – mondják –, irtsuk ki e népet, ne is emlékezzenek többé Izráel nevére!
[6]Mert egyetértésben tanácskoznak, szövetséget kötnek ellened
[7]Edóm lakói és az izmáeliek, a móábiak és a hagriak,
[8]Gebál, Ammón és Amálék, Filisztea, Círusz lakóival.
[9]Asszíria is hozzájuk csatlakozott, támasza lett Lót fiainak. (Szela.)
[10]Úgy bánj velük, mint Midjánnal, mint Siserával, mint Jábínnal a Kísón-pataknál,
[11]akik megsemmisültek Én-Dórnál, és a föld trágyájává lettek!
[12]Tégy úgy előkelőikkel, mint Órébbel és Zeébbel, minden főemberükkel úgy, mint Zebahhal és Calmunnával,

[12] que disseram: Apoderemo-nos das habitações de Deus.
[13] Deus meu, faze-os como folhas impelidas por um remoinho, como a palha ao léu do vento.
[14] Como o fogo devora um bosque e a chama abrasa os montes,
[15] assim, persegue-os com a tua tempestade e amedronta-os com o teu vendaval.
[16] Enche-lhes o rosto de ignomínia, para que busquem o teu nome, SENHOR.
[17] Sejam envergonhados e confundidos perpetuamente; perturbem-se e pereçam.
[18] E reconhecerão que só tu, cujo nome é SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra.

Salmo 84

Saudades do templo

Ao mestre de canto, segundo a melodia "Os lagares". Salmo dos filhos de Corá

[1] Quão amáveis são os teus tabernáculos, SENHOR dos Exércitos!
[2] A minha alma suspira e desfalece pelos átrios do SENHOR; o meu coração e a minha carne exultam pelo Deus vivo!
[3] O pardal encontrou casa, e a andorinha, ninho para si, onde acolha os seus filhotes; eu, os teus altares, SENHOR dos Exércitos, Rei meu e Deus meu!
[4] Bem-aventurados os que habitam em tua casa; louvam-te perpetuamente.

[13]akik ezt mondták: Foglaljuk el Isten birtokát!
[14]Istenem, tedd őket olyanná, mint az ördögszekér, vagy mint a szélhordta polyva!
[15]Ahogyan a tűz fölgyújtja az erdőt, és a láng égeti a hegyeket,
[16]úgy üldözd őket viharoddal, úgy rémítsd őket forgószeleddel!
[17]Borítsd el gyalázattal arcukat, hogy keressék nevedet, URam!
[18]Szégyenüljenek meg, és rémüldözzenek örökké, pironkodjanak, és vesszenek el!
[19]Tudják meg, hogy egyedül te vagy az, akinek ÚR a neve, aki felséges az egész földön!

Zsoltárok 84

Sóvárgás a templom után

[1]A karmesternek: „A szőlőtaposók" kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak zsoltára.
[2]Mily kedvesek a te hajlékaid, ó, Seregek URa!
[3]Sóvárog, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez.
[4]Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek URa, királyom és Istenem!
[5]Boldogok, akik házadban laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! (Szela.)

[5] Bem-aventurado o homem cuja força está em ti, em cujo coração se encontram os caminhos aplanados,

[6] o qual, passando pelo vale árido, faz dele um manancial; de bênçãos o cobre a primeira chuva.

[7] Vão indo de força em força; cada um deles aparece diante de Deus em Sião.

[8] SENHOR, Deus dos Exércitos, escuta-me a oração; presta ouvidos, ó Deus de Jacó!

[9] Olha, ó Deus, escudo nosso, e contempla o rosto do teu ungido.

[10] Pois um dia nos teus átrios vale mais que mil; prefiro estar à porta da casa do meu Deus, a permanecer nas tendas da perversidade.

[11] Porque o SENHOR Deus é sol e escudo; o SENHOR dá graça e glória; nenhum bem sonega aos que andam retamente.

[12] Ó SENHOR dos Exércitos, feliz o homem que em ti confia.

Salmo 85

Pede-se o perdão de Deus

Ao mestre de canto. Salmo dos filhos de Corá

[1] Favoreceste, SENHOR, a tua terra; restauraste a prosperidade de Jacó.

[2] Perdoaste a iniqüidade de teu povo, encobriste os seus pecados todos.

[3] A tua indignação, reprimiste-a toda, do furor da tua ira te desviaste.

[4] Restabelece-nos, ó Deus da nossa salvação, e retira de sobre nós a tua ira.

[6]Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.

[7]Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával.

[8]Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon.

[9]URam, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj rám, Jákób Istene! (Szela.)

[10]Istenünk, pajzsunk, nézz ránk, tekints fölkented személyére!

[11]Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer. Jobb az Isten háza küszöbén állni, mint a bűnösök sátraiban lakni.

[12]Mert nap és pajzs az ÚR, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az ÚR azoktól, akik feddhetetlenül élnek.

[13]Seregek URa, boldog az az ember, aki benned bízik!

Zsoltárok 85

Vigasztalódás elnyomatás után

[1]A karmesternek: Kórah fiainak a zsoltára.

[2]Megkegyelmeztél, URam, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát.

[3]Megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétkét. (Szela.)

[4]Elfojtottad felindulásodat, megfékezted izzó haragodat.

[5]Fordulj felénk, szabadító Istenünk, ne haragudj ránk többé!

[5] Estarás para sempre irado contra nós? Prolongarás a tua ira por todas as gerações?

[6] Porventura, não tornarás a vivificar-nos, para que em ti se regozije o teu povo?

[7] Mostra-nos, SENHOR, a tua misericórdia e concede-nos a tua salvação.

[8] Escutarei o que Deus, o SENHOR, disser, pois falará de paz ao seu povo e aos seus santos; e que jamais caiam em insensatez.

[9] Próxima está a sua salvação dos que o temem, para que a glória assista em nossa terra.

[10] Encontraram-se a graça e a verdade, a justiça e a paz se beijaram.

[11] Da terra brota a verdade, dos céus a justiça baixa o seu olhar.

[12] Também o SENHOR dará o que é bom, e a nossa terra produzirá o seu fruto.

[13] A justiça irá adiante dele, cujas pegadas ela transforma em caminhos.

Salmo 86

Súplica e confiança

Oração de Davi

[1] Inclina, SENHOR, os ouvidos e responde-me, pois estou aflito e necessitado.

[2] Preserva a minha alma, pois eu sou piedoso; tu, ó Deus meu, salva o teu servo que em ti confia.

[3] Compadece-te de mim, ó SENHOR, pois a ti clamo de contínuo.

[4] Alegra a alma do teu servo, porque a ti, SENHOR, elevo a minha alma.

[6]Örökké akarsz haragudni ránk? Nemzedékről nemzedékre tart haragod?

[7]Nem akarsz új életet adni nekünk, és örömöt szerezni népednek?

[8]Mutasd meg, URam, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást!

[9]Hadd halljam meg, mit hirdet az ÚRisten! Bizony, békességet hirdet népének, híveinek, hogy ne legyenek újra oktalanok.

[10]Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön.

[11]Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást.

[12]Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből.

[13]Az ÚR is megad minden jót, földünk is meghozza termését.

[14]Igazság jár előtte, az készít utat lépteinek.

Zsoltárok 86

Üldözött ember imádsága

[1]Dávid imádsága. Figyelj rám, és hallgass meg, URam, mert nyomorult és szegény vagyok!

[2]Tartsd meg életemet, mert én a te híved vagyok! Istenem, szabadítsd meg szolgádat, aki benned bízik!

[3]Légy kegyelmes, Uram, mert hozzád kiáltok minden nap.

[4]Örvendeztesd meg szolgád lelkét, mert utánad vágyódik a lelkem, ó, Uram!

[5] Pois tu, SENHOR, és bom e compassivo; abundante em benignidade para com todos os que te invocam.
[6] Escuta, SENHOR, a minha oração e atende à voz das minhas súplicas.
[7] No dia da minha angústia, clamo a ti, porque me respondes.
[8] Não há entre os deuses semelhante a ti, SENHOR; e nada existe que se compare às tuas obras.
[9] Todas as nações que fizeste virão, prostrar-se-ão diante de ti, SENHOR, e glorificarão o teu nome.
[10] Pois tu és grande e operas maravilhas; só tu és Deus!
[11] Ensina-me, SENHOR, o teu caminho, e andarei na tua verdade; dispõe-me o coração para só temer o teu nome.
[12] Dar-te-ei graças, SENHOR, Deus meu, de todo o coração, e glorificarei para sempre o teu nome.
[13] Pois grande é a tua misericórdia para comigo, e me livraste a alma do mais profundo poder da morte.
[14] Ó Deus, os soberbos se têm levantado contra mim, e um bando de violentos atenta contra a minha vida; eles não te consideram.
[15] Mas tu, SENHOR, és Deus compassivo e cheio de graça, paciente e grande em misericórdia e em verdade.
[16] Volta-te para mim e compadece-te de mim; concede a tua força ao teu servo e salva o filho da tua serva.

[5]Mert te jó vagy, Uram, és megbocsátasz, nagyon szereted mindazokat, akik hozzád kiáltanak.
[6]Hallgass, URam, imádságomra, és figyelj könyörgő szavamra!
[7]A nyomorúság idején hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz engem.
[8]Nincs hozzád hasonló, Uram, az istenek között, műveidhez fogható nincsen.
[9]Eljön minden nép, amelyet alkottál, leborulnak előtted, Uram, és tiszteletet adnak nevednek.
[10]Nagy vagy te, csodákat teszel, te vagy Isten egyedül!
[11]Taníts engem utaidra, URam, hogy igazságod szerint járjak, és teljes szívvel féljem nevedet.
[12]Magasztallak, Uram, Istenem, teljes szívből, és tisztelem nevedet örökké.
[13]Hiszen annyira szeretsz engem, hogy a sír mélyéből is kimentettél.
[14]Istenem! Kevélyek támadtak rám, erőszakosok hada tört életemre, de nem számolnak veled!
[15]Pedig te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged.
[16]Fordulj hozzám, légy kegyelmes! Adj erőt szolgádnak, segítsd meg szolgálóleányod fiát!

[17] Mostra-me um sinal do teu favor, para que o vejam e se envergonhem os que me aborrecem; pois tu, SENHOR, me ajudas e me consolas.

Salmo 87

Jerusalém, amada de Deus
Salmo dos filhos de Corá. Cântico

[1] Fundada por ele sobre os montes santos,

[2] o SENHOR ama as portas de Sião mais do que as habitações todas de Jacó.

[3] Gloriosas coisas se têm dito de ti, ó cidade de Deus!

[4] Dentre os que me conhecem, farei menção de Raabe e da Babilônia; eis aí Filístia e Tiro com Etiópia; lá, nasceram.

[5] E com respeito a Sião se dirá: Este e aquele nasceram nela; e o próprio Altíssimo a estabelecerá.

[6] O SENHOR, ao registrar os povos, dirá: Este nasceu lá.

[7] Todos os cantores, saltando de júbilo, entoarão: Todas as minhas fontes são em ti.

Salmo 88

Lamentação de um atribulado

Cântico. Salmo dos filhos de Corá. Ao mestre de canto. Para ser cantado com cítara. Salmo didático de Hemã, ezraíta

[1] Ó SENHOR, Deus da minha salvação, dia e noite clamo diante de ti.

[2] Chegue à tua presença a minha oração, inclina os ouvidos ao meu clamor.

[17]Mutasd meg rajtam jóságod jelét, hadd lássák gyűlölőim, és szégyenkezzenek, mert te, URam, megsegítesz, és megvigasztalsz engem.

Zsoltárok 87

Isten városa

[1]Kórah fiainak zsoltáréneke. Szent hegyen alapította

[2]az ÚR Sion kapuit: jobban szereti Jákób minden lakóhelyénél.

[3]Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa! (Szela.)

[4]Egyiptomot és Babilóniát azok között fogom említeni, akik ismernek engem. Filiszteának, Írusznak és Etiópiának itt van a szülőhazája.

[5]Sionról pedig ezt mondják: Mindegyiküknek ez a szülőhazája, a Felséges szilárdítja meg.

[6]Az ÚR számba veszi a népeket, amikor beírja őket: Itt van a szülőhazájuk. (Szela.)

[7]Körtáncban éneklik: Minden forrásom belőled fakad.

Zsoltárok 88

Halálos beteg imádsága

[1]Kórah fiainak zsoltáréneke. A karmesternek: A „Betegség” kezdetű ének dallamára éneklendő. Az ezráhi Hémán tanítókölteménye.

[2]URam, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel-nappal.

[3]Jusson hozzád imádságom, figyelj esedezésemre!

[3] Pois a minha alma está farta de males, e a minha vida já se abeira da morte.

[4] Sou contado com os que baixam à cova; sou como um homem sem força,

[5] atirado entre os mortos; como os feridos de morte que jazem na sepultura, dos quais já não te lembras; são desamparados de tuas mãos.

[6] Puseste-me na mais profunda cova, nos lugares tenebrosos, nos abismos.

[7] Sobre mim pesa a tua ira; tu me abates com todas as tuas ondas.

[8] Apartaste de mim os meus conhecidos e me fizeste objeto de abominação para com eles; estou preso e não vejo como sair.

[9] Os meus olhos desfalecem de aflição; dia após dia, venho clamando a ti, SENHOR, e te levanto as minhas mãos.

[10] Mostrarás tu prodígios aos mortos ou os finados se levantarão para te louvar?

[11] Será referida a tua bondade na sepultura? A tua fidelidade, nos abismos?

[12] Acaso, nas trevas se manifestam as tuas maravilhas? E a tua justiça, na terra do esquecimento?

[13] Mas eu, SENHOR, clamo a ti por socorro, e antemanhã já se antecipa diante de ti a minha oração.

[14] Por que rejeitas, SENHOR, a minha alma e ocultas de mim o rosto?

[15] Ando aflito e prestes a expirar desde moço; sob o peso dos teus terrores, estou desorientado.

[4]Mert tele van bajokkal a lelkem, életem közel került a holtak hazájához.

[5]A sírba roskadók közé sorolnak, olyan lettem, mint egy erőtlen férfi.

[6]A halottak közé kerülök, mint azok, akik leterítve fekszenek a sírban, akikre nem gondolsz többé, és kikerültek a kezedből.

[7]A sír mélyére juttattál már, mélységes sötétségbe.

[8]Rám nehezedett haragod, örvényeid mind lehúznak engem. (Szela.)

[9]Elszakítottad tőlem ismerőseimet, utálatossá tettél előttük. Fogoly vagyok, nem szabadulhatok,

[10]szemem elbágyadt a nyomorúságtól. Hívtalak, URam, minden nap, kitártam feléd kezemet.

[11]Teszel-e csodát a halottakkal? Fölkelnek-e az árnyak, hogy magasztaljanak téged? (Szela.)

[12]Beszélnek-e a sírban szeretetedről, hűségedről az enyészet helyén?

[13]Ismeretesek-e csodáid a sötétségben, igazságod a feledés földjén?

[14]De én hozzád fohászkodom, URam, már reggel hozzád száll imádságom.

[15]Miért taszítasz el engem, URam, miért rejted el orcádat előlem?

[16]Nyomorult és beteg vagyok ifjúságom óta, rettegek tőled, tanácstalan vagyok.

[16] Por sobre mim passaram as tuas iras, os teus terrores deram cabo de mim.
[17] Eles me rodeiam como água, de contínuo; a um tempo me circundam.
[18] Para longe de mim afastaste amigo e companheiro; os meus conhecidos são trevas.

Salmo 89

Promessa do reino messiânico a Davi

Salmo didático de Etã, ezraíta

1 Rs 4.31

[1] Cantarei para sempre as tuas misericórdias, ó SENHOR; os meus lábios proclamarão a todas as gerações a tua fidelidade.
[2] Pois disse eu: a benignidade está fundada para sempre; a tua fidelidade, tu a confirmarás nos céus, dizendo:
[3] Fiz aliança com o meu escolhido e jurei a Davi, meu servo:
[4] Para sempre estabelecerei a tua posteridade e firmarei o teu trono de geração em geração.
[5] Celebram os céus as tuas maravilhas, ó SENHOR, e, na assembléia dos santos, a tua fidelidade.
[6] Pois quem nos céus é comparável ao SENHOR? Entre os seres celestiais, quem é semelhante ao SENHOR?
[7] Deus é sobremodo tremendo na assembléia dos santos e temível sobre todos os que o rodeiam.
[8] Ó SENHOR, Deus dos Exércitos, quem é poderoso como tu és, SENHOR, com a tua fidelidade ao redor de ti?!

[17]Rám zúdult izzó haragod, rettentő csapásaid megsemmisítenek.
[18]Körülvesznek minden nap, mint az árvíz, teljesen bekerítenek engem.
[19]Elszakítottad tőlem jóbarátaimat, már csak a sötétség ismer engem.

Zsoltárok 89

Isten szövetsége Dávid házával

[1]Az ezráhi Étán tanítóköltеménye.

[2]URam, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.

[3]Mert ezt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég.

[4]Szövetséget kötöttem választottammal, megesküdtem szolgámnak, Dávidnak:
[5]Örökre fenntartom utódaidat, nemzedékről nemzedékre építem trónodat! (Szela.)

[6]Az egek magasztalják csodáidat, URam, hűségedet a szentek gyülekezetében.

[7]Mert ki van a fellegekben, aki egy sorba állítható az ÚRral? Ki hasonló az ÚRhoz az istenfiak között?
[8]Igen rettenetes az Isten a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazok között, akik körülötte vannak.

[9]URam, Seregek Istene! Ki olyan erős, mint te, URam? Hűséged körülvesz téged!

9 Dominas a fúria do mar; quando as suas ondas se levantam, tu as amainas.

10 Calcaste a Raabe, como um ferido de morte; com o teu poderoso braço dispersaste os teus inimigos.

11 Teus são os céus, tua, a terra; o mundo e a sua plenitude, tu os fundaste.

12 O Norte e o Sul, tu os criaste; o Tabor e o Hermom exultam em teu nome.

13 O teu braço é armado de poder, forte é a tua mão, e elevada, a tua destra.

14 Justiça e direito são o fundamento do teu trono; graça e verdade te precedem.

15 Bem-aventurado o povo que conhece os vivas de júbilo, que anda, ó SENHOR, na luz da tua presença.

16 Em teu nome, de contínuo se alegra e na tua justiça se exalta,

17 porquanto tu és a glória de sua força; no teu favor avulta o nosso poder.

18 Pois ao SENHOR pertence o nosso escudo, e ao Santo de Israel, o nosso rei.

19 Outrora, falaste em visão aos teus santos e disseste: A um herói concedi o poder de socorrer; do meio do povo, exaltei um escolhido.

20 Encontrei Davi, meu servo; com o meu santo óleo o ungi.

21 A minha mão será firme com ele, o meu braço o fortalecerá.

22 O inimigo jamais o surpreenderá, nem o há de afligir o filho da perversidade.

23 Esmagarei diante dele os seus adversários e ferirei os que o odeiam.

10Te uralkodsz a dühöngő tengeren; ha hullámai tornyosulnak, te lecsendesíted őket.

11Te zúztad szét Rahabot, halálra sebezve; erős karoddal szétszórtad ellenségeidet.

12Tied a menny, tied a föld is, te hoztad létre a földkerekséget és azt, ami betölti.

13Te teremtettél északot és délt, a Tábór és a Hermón a te nevedet zengi.

14Hatalmas a te karod, kezed erős, jobbod felséges.

15Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted.

16Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, URam!

17Nevednek örvendeznek mindennap, és igazságod fölmagasztalja őket,

18mert te vagy díszük és erejük. Kegyelmed által emelkedik hatalmunk,

19mert az ÚRtól van a pajzsunk, Izráel Szentjétől a királyunk.

Ígéret Dávid házának

20Egykor látomásban így szóltál híveidhez: Segítséget nyújtottam egy hősnek, kiemeltem a nép közül egy kiválasztottat.

21Megtaláltam szolgámat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt.

22Kezem állandóan vele lesz, karom erőssé teszi őt.

23Nem csalja tőrbe ellenség, nem nyomja el álnok ember.

24Kiirtom előle ellenségeit, és leverem gyűlölőit.

[24] A minha fidelidade e a minha bondade o hão de acompanhar, e em meu nome crescerá o seu poder.

[25]Hűségem és szeretetem vele lesz, és nevem által emelkedik hatalma.

[25] Porei a sua mão sobre o mar e a sua direita, sobre os rios.

[26]Ráteszem kezét a tengerre, jobbját a folyókra.

[26] Ele me invocará, dizendo: Tu és meu pai, meu Deus e a rocha da minha salvação.

[27]Így nevez majd engem: Atyám vagy, én Istenem, szabadító kősziklám!

[27] Fá-lo-ei, por isso, meu primogênito, o mais elevado entre os reis da terra.

[28]Én pedig elsőszülöttséggel ajándékozom meg, felséges lesz a földi királyok között.

[28] Conservar-lhe-ei para sempre a minha graça e, firme com ele, a minha aliança.

[29]Örökké megtartom szeretetemet iránta, és szövetségem állandó lesz vele.

[29] Farei durar para sempre a sua descendência; e, o seu trono, como os dias do céu.

[30]Megőrzöm nemzetségét örökké, és az ő trónját, amíg csak meglesz az ég.

[30] Se os seus filhos desprezarem a minha lei e não andarem nos meus juízos,

[31]Ha fiai elhagyják tanításomat, és nem élnek törvényeim szerint,

[31] se violarem os meus preceitos e não guardarem os meus mandamentos,

[32]ha megszegik rendelkezéseimet, és nem tartják meg parancsolataimat,

[32] então, punirei com vara as suas transgressões e com açoites, a sua iniqüidade.

[33]akkor bottal büntetem meg őket vétkükért, és csapásokkal bűnükért.

[33] Mas jamais retirarei dele a minha bondade, nem desmentirei a minha fidelidade.

[34]De szeretetemet nem vonom meg tőle, és nem csalom meg, mert hűséges vagyok.

[34] Não violarei a minha aliança, nem modificarei o que os meus lábios proferiram.

[35]Nem szegem meg szövetségemet, nem másítom meg, ami a számon kijött.

[35] Uma vez jurei por minha santidade (e serei eu falso a Davi?):

[36]Megesküdtem egykor szentségemre, és nem fogok hazudni Dávidnak:

[36] A sua posteridade durará para sempre, e o seu trono, como o sol perante mim.

[37]Örökké lesz utódja, trónja előttem lesz, mint a nap,

[37] Ele será estabelecido para sempre como a lua e fiel como a testemunha no espaço.

[38]megmarad örökre, mint a hold, a fellegek közt lakó igaz tanú. (Szela.)

Könyörgés szabadításért

38 Tu, porém, o repudiaste e o rejeitaste; e te indignaste com o teu ungido.

39 Aborreceste a aliança com o teu servo; profanaste-lhe a coroa, arrojando-a para a terra.

40 Arrasaste os seus muros todos; reduziste a ruínas as suas fortificações.

41 Despojam-no todos os que passam pelo caminho; e os vizinhos o escarnecem.

42 Exaltaste a destra dos seus adversários e deste regozijo a todos os seus inimigos.

43 Também viraste o fio da sua espada e não o sustentaste na batalha.

44 Fizeste cessar o seu esplendor e deitaste por terra o seu trono.

45 Abreviaste os dias da sua mocidade e o cobriste de ignomínia.

46 Até quando, SENHOR? Esconder-te-ás para sempre? Arderá a tua ira como fogo?

47 Lembra-te de como é breve a minha existência! Pois criarias em vão todos os filhos dos homens!

48 Que homem há, que viva e não veja a morte? Ou que livre a sua alma das garras do sepulcro?

49 Que é feito, SENHOR, das tuas benignidades de outrora, juradas a Davi por tua fidelidade?

50 Lembra-te, SENHOR, do opróbrio dos teus servos e de como trago no peito a injúria de muitos povos,

51 com que, SENHOR, os teus inimigos têm vilipendiado, sim, vilipendiado os passos do teu ungido.

39 Mégis eltaszítottad fölkentedet, megvetetted, és megharagudtál rá.

40 Felbontottad a szolgáddal kötött szövetséget, porig aláztad koronáját.

41 Mindenütt leromboltad kerítését, erős városait romba döntötted.

42 Fosztogatja minden arra járó, csúffá lett szomszédai előtt.

43 Fölemelted támadói jobbját, örömöt szereztél ellenségeinek.

44 Még kardja élét is elvetted, hogy ne tudjon helytállni a harcban.

45 Megfosztottad tisztaságától, trónját a földre döntötted.

46 Megrövidítetted ifjúsága idejét, szégyennel borítottad el. (Szela.)

47 Miért rejtőzöl el oly soká, Uram, miért lángol haragod, mint a tűz?

48 Gondold meg, hogy mit ér az életem, milyen mulandónak teremtettél minden embert!

49 Van-e olyan ember, aki életben maradhat, és nem lát halált, aki megmenekülhet a holtak hazájától? (Szela.)

50 Hol vannak, Uram, régi kegyelmes tetteid, hűséged, amelyet esküvel fogadtál Dávidnak?

51 Gondolj, Uram, szolgád gyalázatára, amit lelkemben szenvedek sok néptől!

52 Mert gyaláznak ellenségeid, Uram, gyalázzák fölkented lába nyomát.

[52] Bendito seja o SENHOR para sempre! Amém e amém!

Livro IV

Salmos 90 - 106

Salmo 90

A eternidade de Deus e a transitoriedade do homem

Oração de Moisés, homem de Deus

[1] SENHOR, tu tens sido o nosso refúgio, de geração em geração.

[2] Antes que os montes nascessem e se formassem a terra e o mundo, de eternidade a eternidade, tu és Deus.

[3] Tu reduzes o homem ao pó e dizes: Tornai, filhos dos homens.

[4] Pois mil anos, aos teus olhos, são como o dia de ontem que se foi e como a vigília da noite.

[5] Tu os arrastas na torrente, são como um sono, como a relva que floresce de madrugada;

[6] de madrugada, viceja e floresce; à tarde, murcha e seca.

[7] Pois somos consumidos pela tua ira e pelo teu furor, conturbados.

[8] Diante de ti puseste as nossas iniqüidades e, sob a luz do teu rosto, os nossos pecados ocultos.

[9] Pois todos os nossos dias se passam na tua ira; acabam-se os nossos anos como um breve pensamento.

[10] Os dias da nossa vida sobem a setenta anos ou, em havendo vigor, a oitenta; neste caso, o melhor deles é canseira e

[53]Áldott legyen az ÚR mindörökké! Ámen, ámen!

NEGYEDIK KÖNYV

Zsoltárok 90

Az örökkévaló Isten és a mulandó ember

[1]Mózesnek, Isten emberének imádsága. URam, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.

[2]Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten!

[3]A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjetek vissza, emberek!

[4]Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel.

[5]Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű:

[6]reggel virágzik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad.

[7]Bizony, elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt hirtelen semmivé leszünk,

[8]ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé.

[9]Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajtás.

[10]Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk.

enfado, porque tudo passa rapidamente, e nós voamos.

[11] Quem conhece o poder da tua ira? E a tua cólera, segundo o temor que te é devido?

[12] Ensina-nos a contar os nossos dias, para que alcancemos coração sábio.

[13] Volta-te, SENHOR! Até quando? Tem compaixão dos teus servos.

[14] Sacia-nos de manhã com a tua benignidade, para que cantemos de júbilo e nos alegremos todos os nossos dias.

[15] Alegra-nos por tantos dias quantos nos tens afligido, por tantos anos quantos suportamos a adversidade.

[16] Aos teus servos apareçam as tuas obras, e a seus filhos, a tua glória.

[17] Seja sobre nós a graça do SENHOR, nosso Deus; confirma sobre nós as obras das nossas mãos, sim, confirma a obra das nossas mãos.

Salmo 91

Sob a sombra do Altíssimo

[1] O que habita no esconderijo do Altíssimo e descansa à sombra do Onipotente

[2] diz ao SENHOR: Meu refúgio e meu baluarte, Deus meu, em quem confio.

[3] Pois ele te livrará do laço do passarinheiro e da peste perniciosa.

[4] Cobrir-te-á com as suas penas, e, sob suas asas, estarás seguro; a sua verdade é pavês e escudo.

[5] Não te assustarás do terror noturno, nem da seta que voa de dia,

[11]Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod?

[12]Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!

[13]Fordulj hozzánk, URam! Meddig késel? Könyörülj szolgáidon!

[14]Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben!

[15]Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt!

[16]Legyenek láthatóvá tetteid szolgáidon, és méltóságod fiaikon!

[17]Legyen velünk Istenünknek, az ÚRnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!

Zsoltárok 91

Az ÚR biztos menedék

[1]Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen,

[2]az ezt mondhatja az ÚRnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!

[3]Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.

[4]Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.

[5]Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal,

6 nem da peste que se propaga nas trevas, nem da mortandade que assola ao meio-dia.

7 Caiam mil ao teu lado, e dez mil, à tua direita; tu não serás atingido.

8 Somente com os teus olhos contemplarás e verás o castigo dos ímpios.

9 Pois disseste: O SENHOR é o meu refúgio. Fizeste do Altíssimo a tua morada.

10 Nenhum mal te sucederá, praga nenhuma chegará à tua tenda.

11 Porque aos seus anjos dará ordens a teu respeito, para que te guardem em todos os teus caminhos.

12 Eles te sustentarão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

13 Pisarás o leão e a áspide, calcarás aos pés o leãozinho e a serpente.

14 Porque a mim se apegou com amor, eu o livrarei; pô-lo-ei a salvo, porque conhece o meu nome.

15 Ele me invocará, e eu lhe responderei; na sua angústia eu estarei com ele, livrá-lo-ei e o glorificarei.

16 Saciá-lo-ei com longevidade e lhe mostrarei a minha salvação.

Salmo 92

Hino de gratidão a Deus

Salmo. Cântico para o dia de sábado

1 Bom é render graças ao SENHOR e cantar louvores ao teu nome, ó Altíssimo,

2 anunciar de manhã a tua misericórdia e, durante as noites, a tua fidelidade,

6sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.

7Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el.

8A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.

9Ha az URat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak,

10nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás.

11Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon,

12kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

13Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod a fiatal oroszlánt és a tengeri szörnyet.

14Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

15Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

16Megelégítem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.

Zsoltárok 92

Isten igazságának dicsérete

1Zsoltár. Ének szombatnapra.

2Milyen jó hálát adni az ÚRnak, és zengeni neved dicséretét, ó, Felséges,

3hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel

[3] com instrumentos de dez cordas, com saltério e com a solenidade da harpa.
[4] Pois me alegraste, SENHOR, com os teus feitos; exultarei nas obras das tuas mãos.
[5] Quão grandes, SENHOR, são as tuas obras! Os teus pensamentos, que profundos!
[6] O inepto não compreende, e o estulto não percebe isto:
[7] ainda que os ímpios brotam como a erva, e florescem todos os que praticam a iniqüidade, nada obstante, serão destruídos para sempre;
[8] tu, porém, SENHOR, és o Altíssimo eternamente.
[9] Eis que os teus inimigos, SENHOR, eis que os teus inimigos perecerão; serão dispersos todos os que praticam a iniqüidade.
[10] Porém tu exaltas o meu poder como o do boi selvagem; derramas sobre mim o óleo fresco.
[11] Os meus olhos vêem com alegria os inimigos que me espreitam, e os meus ouvidos se satisfazem em ouvir dos malfeitores que contra mim se levantam.
[12] O justo florescerá como a palmeira, crescerá como o cedro no Líbano.
[13] Plantados na Casa do SENHOR, florescerão nos átrios do nosso Deus.
[14] Na velhice darão ainda frutos, serão cheios de seiva e de verdor,
[15] para anunciar que o SENHOR é reto. Ele é a minha rocha, e nele não há injustiça.

Salmo 93

[4]tízhúrú hangszeren és lanton, zengő hárfán!
[5]Mert megörvendeztettél tetteiddel, URam, kezed alkotásainak ujjongok.
[6]Mily nagyok alkotásaid, URam! Igen mélyek gondolataid!
[7]Az ostoba ember nem ismeri fel, az esztelen nem érti meg.
[8]Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, és kivirul minden gonosztevő, végül mégis el kell pusztulniuk.
[9]De te, URam, magasztos vagy örökké!
[10]Mert ellenségeid, URam, ellenségeid elenyésznek, szétszóródnak a gonosztevők mind.
[11]De engem olyan erőssé tettél, mint mikor a bivaly öklel, és friss olajjal kentél meg engem.
[12]Szemem nyugodtan nézi azokat, akik leselkednek rám, fülem nyugodtan hallja, hogy rám akarnak támadni a gonoszok.
[13]Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.
[14]Az ÚR házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain.
[15]Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,
[16]és hirdetik: Igaz az ÚR, kősziklám ő, akiben nincs álnokság!

Zsoltárok 93

O poder e a majestade de Deus

1 Reina o SENHOR. Revestiu-se de majestade; de poder se revestiu o SENHOR e se cingiu. Firmou o mundo, que não vacila.

2 Desde a antiguidade, está firme o teu trono; tu és desde a eternidade.

3 Levantam os rios, ó SENHOR, levantam os rios o seu bramido; levantam os rios o seu fragor.

4 Mas o SENHOR nas alturas é mais poderoso do que o bramido das grandes águas, do que os poderosos vagalhões do mar.

5 Fidelíssimos são os teus testemunhos; à tua casa convém a santidade, SENHOR, para todo o sempre.

Az ÚR örökké uralkodik

1Uralkodik az Úr! Fenségbe öltözött, felöltözött az Úr, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog.

2Szilárdan áll trónod ősidők óta, öröktől fogva vagy te.

3Zúgnak a folyamok, Uram, hangosan zúgnak a folyamok, zúgva morajlanak a folyamok.

4A hatalmas vizek hangjánál, a tenger fenséges morajlásánál fenségesebb az Úr a magasságban.

5Amit megmondasz, igen megbízható. Templomodat szentség ékesíti, ó, Uram, időtlen időkig!

Salmo 94

Apelo para a justiça de Deus

1 Ó SENHOR, Deus das vinganças, ó Deus das vinganças, resplandece.

2 Exalta-te, ó juiz da terra; dá o pago aos soberbos.

3 Até quando, SENHOR, os perversos, até quando exultarão os perversos?

4 Proferem impiedades e falam coisas duras; vangloriam-se os que praticam a iniqüidade.

5 Esmagam o teu povo, SENHOR, e oprimem a tua herança.

6 Matam a viúva e o estrangeiro e aos órfãos assassinam.

7 E dizem: O SENHOR não o vê; nem disso faz caso o Deus de Jacó.

Zsoltárok 94

Isten ítélete igazságot teremt

1Uram, megtorlás Istene, megtorlás Istene, jelenj meg ragyogva!

2Emelkedj fel, földnek bírája, fizess meg a gőgösöknek tetteikért!

3Uram, meddig fognak a bűnösök, meddig fognak a bűnösök vigadni?

4Hangoskodnak, kihívóan beszélnek, kérkednek a gonosztevők.

5Tiporják, Uram, népedet, nyomorgatják örökségedet.

6Gyilkolják az özvegyet és a jövevényt, megölik az árvákat.

7Azt gondolják, nem látja az Úr, nem veszi észre Jákób Istene.

[8] Atendei, ó estúpidos dentre o povo; e vós, insensatos, quando sereis prudentes?

[9] O que fez o ouvido, acaso, não ouvirá? E o que formou os olhos será que não enxerga?

[10] Porventura, quem repreende as nações não há de punir? Aquele que aos homens dá conhecimento não tem sabedoria?

[11] O SENHOR conhece os pensamentos do homem, que são pensamentos vãos.

[12] Bem-aventurado o homem, SENHOR, a quem tu repreendes, a quem ensinas a tua lei,

[13] para lhe dares descanso dos dias maus, até que se abra a cova para o ímpio.

[14] Pois o SENHOR não há de rejeitar o seu povo, nem desamparar a sua herança.

[15] Mas o juízo se converterá em justiça, e segui-la-ão todos os de coração reto.

[16] Quem se levantará a meu favor, contra os perversos? Quem estará comigo contra os que praticam a iniqüidade?

[17] Se não fora o auxílio do SENHOR, já a minha alma estaria na região do silêncio.

[18] Quando eu digo: resvala-me o pé, a tua benignidade, SENHOR, me sustém.

[19] Nos muitos cuidados que dentro de mim se multiplicam, as tuas consolações me alegram a alma.

[20] Pode, acaso, associar-se contigo o trono da iniqüidade, o qual forja o mal, tendo uma lei por pretexto?

[21] Ajuntam-se contra a vida do justo e condenam o sangue inocente.

[8]Térjetek észhez, ti ostobák a nép között! Ti esztelenek, mikor jön meg az eszetek?

[9]Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna?

[10]Aki népeket fenyít meg, az ne büntetne? Hiszen ő tanítja ismeretre az embert!

[11]Az ÚR tudja, milyen hiábavalók az ember gondolatai.

[12]Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, URam, és megtanítasz törvényedre,

[13]hogy megóvd a rossz napoktól, míg a bűnösöknek megássák a sírját.

[14]Nem taszítja el népét az ÚR, nem hagyja el örökségét.

[15]Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember.

[16]Ki kel védelmemre a gonoszok ellen? Ki áll mellém a gonosztevőkkel szemben?

[17]Ha az ÚR nem segített volna rajtam, én már a csend honában laknék.

[18]Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatott engem.

[19]Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet.

[20]Vállalhatsz-e közösséget a romlottság ítélőszékével, mely a törvényesség látszatával nyomorúságot idéz elő?

[21]Az igaz embernek életére törnek, az ártatlan embert elítélik.

[22] Mas o SENHOR é o meu baluarte e o meu Deus, o rochedo em que me abrigo.
[23] Sobre eles faz recair a sua iniqüidade e pela malícia deles próprios os destruirá; o SENHOR, nosso Deus, os exterminará.

Salmo 95

Convite a louvar o Senhor

[1] Vinde, cantemos ao SENHOR, com júbilo, celebremos o Rochedo da nossa salvação.
[2] Saiamos ao seu encontro, com ações de graças, vitoriemo-lo com salmos.
[3] Porque o SENHOR é o Deus supremo e o grande Rei acima de todos os deuses.
[4] Nas suas mãos estão as profundezas da terra, e as alturas dos montes lhe pertencem.
[5] Dele é o mar, pois ele o fez; obra de suas mãos, os continentes.
[6] Vinde, adoremos e prostremo-nos; ajoelhemos diante do SENHOR, que nos criou.
[7] Ele é o nosso Deus, e nós, povo do seu pasto e ovelhas de sua mão. Hoje, se ouvirdes a sua voz,
[8] não endureçais o coração, como em Meribá, como no dia de Massá, no deserto,
[9] quando vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, não obstante terem visto as minhas obras.
[10] Durante quarenta anos, estive desgostado com essa geração e disse: é povo de coração transviado, não conhece os meus caminhos.

[22]De nekem az ÚR a váram, Istenem az oltalmam és kősziklám.
[23]Ellenük fordítja saját gazságukat, megsemmisíti őket saját gonoszságuk által, megsemmisíti őket Istenünk, az ÚR.

Zsoltárok 95

Buzdítás Isten dicséretére

[1]Jöjjetek, örvendezzünk az ÚR előtt, ujjongjunk szabadító kősziklánk előtt!
[2]Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval!
[3]Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött.
[4]Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi.
[5]Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta.
[6]Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az ÚR előtt!
[7]Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk. Most, amikor halljátok szavát,
[8]ne keményítsétek meg szíveteket, mint Meríbánál, amikor Masszánál voltatok a pusztában,
[9]ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták tetteimet.
[10]Negyven évig bosszankodtam arra a nemzedékre és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, nem ismeri útjaimat.

[11] Por isso, jurei na minha ira: não entrarão no meu descanso.

[11]Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mehetnek be a nyugalom helyére!

Salmo 96

Tributo à glória e majestade de Deus
1 Crônicas 16.23-33

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, cantai ao SENHOR, todas as terras.

[2] Cantai ao SENHOR, bendizei o seu nome; proclamai a sua salvação, dia após dia.

[3] Anunciai entre as nações a sua glória, entre todos os povos, as suas maravilhas.

[4] Porque grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado, temível mais que todos os deuses.

[5] Porque todos os deuses dos povos não passam de ídolos; o SENHOR, porém, fez os céus.

[6] Glória e majestade estão diante dele, força e formosura, no seu santuário.

[7] Tributai ao SENHOR, ó famílias dos povos, tributai ao SENHOR glória e força.

[8] Tributai ao SENHOR a glória devida ao seu nome; trazei oferendas e entrai nos seus átrios.

[9] Adorai o SENHOR na beleza da sua santidade; tremei diante dele, todas as terras.

[10] Dizei entre as nações: Reina o SENHOR. Ele firmou o mundo para que não se abale e julga os povos com eqüidade.

[11] Alegrem-se os céus, e a terra exulte; ruja o mar e a sua plenitude.

Zsoltárok 96

Az ÚR az egész föld királya
(Vö. 1 Krón 16,23–33)

[1]Énekeljetek új éneket az ÚRnak, énekelj az ÚRnak, te egész föld!

[2]Énekeljetek az ÚRnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap!

[3]Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!

[4]Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, félelmetesebb minden más istennél.

[5]Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.

[6]Fenség és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében.

[7]Népek törzsei! Magasztaljátok az URat! Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!

[8]Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba!

[9]Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben, reszkess tőle, te egész föld!

[10]Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR! Bizony, szilárdan áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket.

[11]Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel!

[12] Folgue o campo e tudo o que nele há; regozijem-se todas as árvores do bosque,

[13] na presença do SENHOR, porque vem, vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, consoante a sua fidelidade.

[12]Ujjongjon a mező, és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind

[13]az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Salmo 97

A majestade e o domínio de Deus

[1] Reina o SENHOR. Regozije-se a terra, alegrem-se as muitas ilhas.

[2] Nuvens e escuridão o rodeiam, justiça e juízo são a base do seu trono.

[3] Adiante dele vai um fogo que lhe consome os inimigos em redor.

[4] Os seus relâmpagos alumiam o mundo; a terra os vê e estremece.

[5] Derretem-se como cera os montes, na presença do SENHOR, na presença do SENHOR de toda a terra.

[6] Os céus anunciam a sua justiça, e todos os povos vêem a sua glória.

[7] Sejam confundidos todos os que servem a imagens de escultura, os que se gloriam de ídolos; prostrem-se diante dele todos os deuses.

[8] Sião ouve e se alegra, as filhas de Judá se regozijam, por causa da tua justiça, ó SENHOR.

[9] Pois tu, SENHOR, és o Altíssimo sobre toda a terra; tu és sobremodo elevado acima de todos os deuses.

[10] Vós que amais o SENHOR, detestai o mal; ele guarda a alma dos seus santos, livra-os da mão dos ímpios.

Zsoltárok 97

Az ÚR ítélni fog

[1]Uralkodik az ÚR! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!

[2]Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának támasza.

[3]Tűz jár előtte, és megemészti ellenségeit mindenütt.

[4]Villámai bevilágítják a földkerekséget, látja ezt a föld, és megremeg.

[5]Viaszként olvadnak meg a hegyek az ÚR előtt, az egész föld Ura előtt.

[6]Az egek hirdetik igazságát, minden nép látja dicsőségét.

[7]Megszégyenülnek a bálványimádók mind, akik a bálványokkal dicsekszenek. Az ÚR előtt borul le minden isten.

[8]Hallja ezt Sion, és örül, Júda leányai vigadnak ítéleteiden, ó, URam!

[9]Mert te vagy, URam, a legfenségesebb az egész földön, magasan fölötte vagy minden istennek.

[10]Ti, akik szeretitek az URat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimenti őket a bűnösök kezéből.

[11] A luz difunde-se para o justo, e a alegria, para os retos de coração.
[12] Alegrai-vos no SENHOR, ó justos, e dai louvores ao seu santo nome.

[11]Fényözön árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre.
[12]Örüljetek, ti igazak, az ÚRnak, magasztaljátok szent nevét!

Salmo 98

A justiça do Senhor
Salmo

[1] Cantai ao SENHOR um cântico novo, porque ele tem feito maravilhas; a sua destra e o seu braço santo lhe alcançaram a vitória.
[2] O SENHOR fez notória a sua salvação; manifestou a sua justiça perante os olhos das nações.
[3] Lembrou-se da sua misericórdia e da sua fidelidade para com a casa de Israel; todos os confins da terra viram a salvação do nosso Deus.
[4] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todos os confins da terra; aclamai, regozijai-vos e cantai louvores.
[5] Cantai com harpa louvores ao SENHOR, com harpa e voz de canto;
[6] com trombetas e ao som de buzinas, exultai perante o SENHOR, que é rei.
[7] Ruja o mar e a sua plenitude, o mundo e os que nele habitam.
[8] Os rios batam palmas, e juntos cantem de júbilo os montes,
[9] na presença do SENHOR, porque ele vem julgar a terra; julgará o mundo com justiça e os povos, com eqüidade.

Zsoltárok 98

Énekeljen az egész világ!

[1]Zsoltár. Énekeljetek az ÚRnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbja, az ő szent karja.
[2]Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát.
[3]Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását.
[4]Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön! Örvendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljetek!
[5]Énekeljetek az ÚRnak hárfakísérettel, hárfakísérettel zengő éneket!
[6]Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjatok a király, az ÚR előtt!
[7]Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók!
[8]Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak
[9]az ÚR előtt, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Salmo 99

A santidade de Deus

Zsoltárok 99

A szent Isten

[1] Reina o SENHOR; tremam os povos. Ele está entronizado acima dos querubins; abale-se a terra.

[2] O SENHOR é grande em Sião e sobremodo elevado acima de todos os povos.

[3] Celebrem eles o teu nome grande e tremendo, porque é santo.

[4] És rei poderoso que ama a justiça; tu firmas a eqüidade, executas o juízo e a justiça em Jacó.

[5] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o escabelo de seus pés, porque ele é santo.

[6] Moisés e Arão, entre os seus sacerdotes, e, Samuel, entre os que lhe invocam o nome, clamavam ao SENHOR, e ele os ouvia.

[7] Falava-lhes na coluna de nuvem; eles guardavam os seus mandamentos e a lei que lhes tinha dado.

[8] Tu lhes respondeste, ó SENHOR, nosso Deus; foste para eles Deus perdoador, ainda que tomando vingança dos seus feitos.

[9] Exaltai ao SENHOR, nosso Deus, e prostrai-vos ante o seu santo monte, porque santo é o SENHOR, nosso Deus.

Salmo 100

Hino de ingresso ao templo

Salmo de ações de graças

[1] Celebrai com júbilo ao SENHOR, todas as terras.

[1]URalkodik az ÚR, reszkessenek a népek! A kerúbokon trónol ő, remegjen a föld!

[2]Nagy az ÚR a Sionon, magasan fölötte van minden népnek.

[3]Magasztalják nagy és félelmetes nevét, mert szent ő!

[4]Hatalmas király vagy, szereted a jogosságot. Te állapítod meg, mi a helyes, te szolgáltatsz Jákóbnak jogot és igazságot.

[5]Magasztaljátok Istenünket, az URat, boruljatok le lába zsámolya előtt, mert szent ő!

[6]Mózes és Áron a papokkal együtt, Sámuel és akik nevét segítségül hívták, segítségül hívták az URat, és ő válaszolt nekik.

[7]Felhőoszlopból szólt hozzájuk, ők pedig megtartották intelmeit és a nekik adott rendelkezést.

[8]URunk, Istenünk, te válaszoltál nekik, megbocsátó Istenük voltál, bár megtoroltad tetteiket.

[9]Magasztaljátok Istenünket, az URat, és imádjátok őt szent hegyén, mert szent az ÚR, a mi Istenünk!

Zsoltárok 100

Adjunk hálát alkotónknak!

[1]Hálaadó zsoltár. Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

[2] Servi ao SENHOR com alegria, apresentai-vos diante dele com cântico.
[3] Sabei que o SENHOR é Deus; foi ele quem nos fez, e dele somos; somos o seu povo e rebanho do seu pastoreio.
[4] Entrai por suas portas com ações de graças e nos seus átrios, com hinos de louvor; rendei-lhe graças e bendizei-lhe o nome.
[5] Porque o SENHOR é bom, a sua misericórdia dura para sempre, e, de geração em geração, a sua fidelidade.

[2]Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!
[3]Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája.
[4]Menjetek be kapuin hálaénekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!
[5]Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Salmo 101

Modelo de bom rei

Salmo de Davi

[1] Cantarei a bondade e a justiça; a ti, SENHOR, cantarei.

[2] Atentarei sabiamente ao caminho da perfeição. Oh! Quando virás ter comigo? Portas a dentro, em minha casa, terei coração sincero.
[3] Não porei coisa injusta diante dos meus olhos; aborreço o proceder dos que se desviam; nada disto se me pegará.
[4] Longe de mim o coração perverso; não quero conhecer o mal.
[5] Ao que às ocultas calunia o próximo, a esse destruirei; o que tem olhar altivo e coração soberbo, não o suportarei.
[6] Os meus olhos procurarão os fiéis da terra, para que habitem comigo; o que anda em reto caminho, esse me servirá.

Zsoltárok 101

Az Isten akaratát követő király

[1]Dávid zsoltára. Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, URam!

[2]Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül.

[3]Nem vetem a tekintetemet haszontalan dolgokra. Gyűlölöm a széthúzókat, semmi közöm hozzájuk!
[4]A csalárd szív távol áll tőlem, tudni sem akarok a gonoszságról.
[5]Aki titokban rágalmazza felebarátját, azt elnémítom. A fennhéjázót és a kevély szívűt nem tűröm meg.
[6]Jól látom a hűségeseket az országban, ők velem maradhatnak. Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem.

[7] Não há de ficar em minha casa o que usa de fraude; o que profere mentiras não permanecerá ante os meus olhos.
[8] Manhã após manhã, destruirei todos os ímpios da terra, para limpar a cidade do SENHOR dos que praticam a iniqüidade.

[7]Nem maradhat házamban, aki álnokságot művel. Aki hazugságot beszél, nem állhat meg színem előtt.
[8]Reggelenként elnémítok minden bűnös embert az országban. Így irtok ki az ÚR városából minden gonosztevőt.

Salmo 102

Arrependimento e esperança

Oração do aflito que, desfalecido, derrama o seu queixume perante o Senhor

[1] Ouve, SENHOR, a minha súplica, e cheguem a ti os meus clamores.
[2] Não me ocultes o rosto no dia da minha angústia; inclina-me os ouvidos; no dia em que eu clamar, dá-te pressa em acudir-me.
[3] Porque os meus dias, como fumaça, se desvanecem, e os meus ossos ardem como em fornalha.
[4] Ferido como a erva, secou-se o meu coração; até me esqueço de comer o meu pão.
[5] Os meus ossos já se apegam à pele, por causa do meu dolorido gemer.
[6] Sou como o pelicano no deserto, como a coruja das ruínas.
[7] Não durmo e sou como o passarinho solitário nos telhados.
[8] Os meus inimigos me insultam a toda hora; furiosos contra mim, praguejam com o meu próprio nome.
[9] Por pão tenho comido cinza e misturado com lágrimas a minha bebida,
[10] por causa da tua indignação e da tua ira, porque me elevaste e depois me abateste.

Zsoltárok 102

Imádság nyomorúság idején

[1]Nincstelen ember imádsága, amikor elcsügged, és kiönti panaszát az ÚR előtt.
[2]Hallgasd meg, URam, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom!
[3]Ne rejtsd el előlem orcádat, ha szorult helyzetben vagyok! Fordítsd felém füledet, ha kiáltok, siess, hallgass meg engem!
[4]Mert elmúlnak napjaim, mint a füst, izzanak csontjaim, mint a parázs.
[5]Szívem olyan, mint a levágott és elszáradt fű, még az evésről is elfelejtkezem.
[6]Hangos jajgatásom közben húsom a csontomra száradt.
[7]A pusztai pelikánhoz hasonlítok, olyan vagyok, mint bagoly a romok közt.
[8]Álmatlan vagyok és oly magányos, mint madár a háztetőn.
[9]Mindennap gyaláznak ellenségeim, csúfolóim átkoznak engem.
[10]Hamut eszem kenyér gyanánt, és italomat könnyekkel keverem
[11]háborgó haragod miatt, mert fölemeltél, és eldobtál engem.

[11] Como a sombra que declina, assim os meus dias, e eu me vou secando como a relva.

[12] Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, én pedig elszáradok, mint a fű.

[12] Tu, porém, SENHOR, permaneces para sempre, e a memória do teu nome, de geração em geração.

[13] De te, URam, örökre megmaradsz, nemzedékről nemzedékre emlegetnek.

[13] Levantar-te-ás e terás piedade de Sião; é tempo de te compadeceres dela, e já é vinda a sua hora;

[14] Indulj irgalomra Sion iránt, mert ideje, hogy megkegyelmezz neki, itt van már az ideje!

[14] porque os teus servos amam até as pedras de Sião e se condoem do seu pó.

[15] Még a köveiben is gyönyörködnek szolgáid, a porán is szánakoznak.

[15] Todas as nações temerão o nome do SENHOR, e todos os reis da terra, a sua glória;

[16] Félik majd, URam, nevedet a népek, és a föld királyai dicsőségedet,

[16] porque o SENHOR edificou a Sião, apareceu na sua glória,

[17] amikor felépíti Siont az ÚR, és megjelenik dicsőségesen.

[17] atendeu à oração do desamparado e não lhe desdenhou as preces.

[18] Törődik a gyámoltalanok imádságával, nem veti meg imádságukat.

[18] Ficará isto registrado para a geração futura, e um povo, que há de ser criado, louvará ao SENHOR;

[19] Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, hogy dicsérje az URat az újjáteremtett nép.

[19] que o SENHOR, do alto do seu santuário, desde os céus, baixou vistas à terra,

[20] Mert letekintett az ÚR a szent magasságból, lenézett a mennyből a földre,

[20] para ouvir o gemido dos cativos e libertar os condenados à morte,

[21] hogy meghallja a foglyok sóhajtását, és megszabadítsa a halálraítélteket.

[21] a fim de que seja anunciado em Sião o nome do SENHOR e o seu louvor, em Jerusalém,

[22] Hirdessék az ÚR nevét a Sionon, és dicséretét Jeruzsálemben,

[22] quando se reunirem os povos e os reinos, para servirem ao SENHOR.

[23] amikor összegyűlnek a népek és országok, hogy az URat tiszteljék.

[23] Ele me abateu a força no caminho e me abreviou os dias.

[24] Erőm megtört az úton, megrövidültek napjaim.

[24] Dizia eu: Deus meu, não me leves na metade de minha vida; tu, cujos anos se estendem por todas as gerações.

[25] Em tempos remotos, lançaste os fundamentos da terra; e os céus são obra das tuas mãos.

[26] Eles perecerão, mas tu permaneces; todos eles envelhecerão como uma veste, como roupa os mudarás, e serão mudados.

[27] Tu, porém, és sempre o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

[28] Os filhos dos teus servos habitarão seguros, e diante de ti se estabelecerá a sua descendência.

[25]De ezt kérem: Istenem, ne vedd el életemet annak delén, te, kinek évei nemzedékről nemzedékre tartanak!

[26]Te vetettél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezed alkotása.

[27]Azok elpusztulnak, de te megmaradsz. Mind megavulnak, mint a ruha, váltod őket, mint az öltözetet. Ők változnak,

[28]de te ugyanaz maradsz, éveidnek soha sincs vége.

[29]Szolgáid fiai színed előtt lakhatnak, utódaik is megmaradnak.

Salmo 103

A misericórdia de Deus

Salmo de Davi

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e tudo o que há em mim bendiga ao seu santo nome.

[2] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR, e não te esqueças de nem um só de seus benefícios.

[3] Ele é quem perdoa todas as tuas iniqüidades; quem sara todas as tuas enfermidades;

[4] quem da cova redime a tua vida e te coroa de graça e misericórdia;

[5] quem farta de bens a tua velhice, de sorte que a tua mocidade se renova como a da águia.

[6] O SENHOR faz justiça e julga a todos os oprimidos.

[7] Manifestou os seus caminhos a Moisés e os seus feitos aos filhos de Israel.

Zsoltárok 103

Ének Isten irgalmáról

[1]Dávidé. Áldjad, lelkem, az URat, és egész bensőm az ő szent nevét!

[2]Áldjad, lelkem, az URat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!

[3]Ő megbocsátja minden bűnödet, meggyógyítja minden betegségedet,

[4]megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.

[5]Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.

[6]Minden elnyomottal igazságosan és törvényesen bánik az ÚR.

[7]Megismertette útjait Mózessel, cselekedeteit Izráel fiaival.

[8] O SENHOR é misericordioso e compassivo; longânimo e assaz benigno.

[9] Não repreende perpetuamente, nem conserva para sempre a sua ira.

[10] Não nos trata segundo os nossos pecados, nem nos retribui consoante as nossas iniqüidades.

[11] Pois quanto o céu se alteia acima da terra, assim é grande a sua misericórdia para com os que o temem.

[12] Quanto dista o Oriente do Ocidente, assim afasta de nós as nossas transgressões.

[13] Como um pai se compadece de seus filhos, assim o SENHOR se compadece dos que o temem.

[14] Pois ele conhece a nossa estrutura e sabe que somos pó.

[15] Quanto ao homem, os seus dias são como a relva; como a flor do campo, assim ele floresce;

[16] pois, soprando nela o vento, desaparece; e não conhecerá, daí em diante, o seu lugar.

[17] Mas a misericórdia do SENHOR é de eternidade a eternidade, sobre os que o temem, e a sua justiça, sobre os filhos dos filhos,

[18] para com os que guardam a sua aliança e para com os que se lembram dos seus preceitos e os cumprem.

[19] Nos céus, estabeleceu o SENHOR o seu trono, e o seu reino domina sobre tudo.

[8]Irgalmas és kegyelmes az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.

[9]Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké.

[10]Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk.

[11]Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt.

[12]Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.

[13]Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az ÚR az istenfélőkhöz.

[14]Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk.

[15]Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága.

[16]Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni.

[17]De az ÚR szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is;

[18]azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra törekszenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit.

[19]Az ÚR a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenen uralkodik.

[20] Bendizei ao SENHOR, todos os seus anjos, valorosos em poder, que executais as suas ordens e lhe obedeceis à palavra.
[21] Bendizei ao SENHOR, todos os seus exércitos, vós, ministros seus, que fazeis a sua vontade.
[22] Bendizei ao SENHOR, vós, todas as suas obras, em todos os lugares do seu domínio. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR.

Salmo 104

Louvor ao Deus criador

[1] Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! SENHOR, Deus meu, como tu és magnificente: sobrevestido de glória e majestade,

[2] coberto de luz como de um manto. Tu estendes o céu como uma cortina,

[3] pões nas águas o vigamento da tua morada, tomas as nuvens por teu carro e voas nas asas do vento.
[4] Fazes a teus anjos ventos e a teus ministros, labaredas de fogo.
[5] Lançaste os fundamentos da terra, para que ela não vacile em tempo nenhum.
[6] Tomaste o abismo por vestuário e a cobriste; as águas ficaram acima das montanhas;
[7] à tua repreensão, fugiram, à voz do teu trovão, bateram em retirada.
[8] Elevaram-se os montes, desceram os vales, até ao lugar que lhes havias preparado.

[20]Áldjátok az URat, angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára!

[21]Áldjátok az URat, ti seregei, szolgái, akaratának végrehajtói!

[22]Áldjátok az URat, ti teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az URat!

Zsoltárok 104

A teremtő és megtartó Isten

[1]Áldjad, lelkem, az URat! URam, Istenem, igen nagy vagy, fenségbe és méltóságba öltöztél,

[2]világosságot vettél magadra, mint egy köpenyt. Ő az, aki sátorként feszítette ki az eget,

[3]palotáját a vizek fölé építette, a felhőket tette kocsijává, szelek szárnyán jár.

[4]A szeleket tette követeivé, a lángoló tüzet szolgájává.
[5]Szilárd alapokra helyezte a földet, hogy soha meg ne inogjon.

[6]Mély vizekkel borítottad be, mint valami öltözettel, a hegyeken is állt a víz.

[7]Dorgálásodra lefutottak, mennydörgő szavadra elszéledtek.
[8]A hegyek fölemelkedtek, a völgyek lesüllyedtek oda, ahol helyet készítettél nekik.

[9] Puseste às águas divisa que não ultrapassarão, para que não tornem a cobrir a terra.

[10] Tu fazes rebentar fontes no vale, cujas águas correm entre os montes;

[11] dão de beber a todos os animais do campo; os jumentos selvagens matam a sua sede.

[12] Junto delas têm as aves do céu o seu pouso e, por entre a ramagem, desferem o seu canto.

[13] Do alto de tua morada, regas os montes; a terra farta-se do fruto de tuas obras.

[14] Fazes crescer a relva para os animais e as plantas, para o serviço do homem, de sorte que da terra tire o seu pão,

[15] o vinho, que alegra o coração do homem, o azeite, que lhe dá brilho ao rosto, e o alimento, que lhe sustém as forças.

[16] Avigoram-se as árvores do SENHOR e os cedros do Líbano que ele plantou,

[17] em que as aves fazem seus ninhos; quanto à cegonha, a sua casa é nos ciprestes.

[18] Os altos montes são das cabras montesinhas, e as rochas, o refúgio dos arganazes.

[19] Fez a lua para marcar o tempo; o sol conhece a hora do seu ocaso.

[20] Dispões as trevas, e vem a noite, na qual vagueiam os animais da selva.

[9]Határt szabtál nekik, nem léphetik át, nem önthetik el újból a földet.

[10]Te fakasztasz forrásokat a völgyekben, hogy folydogáljanak a hegyek között.

[11]Megitatnak minden mezei vadat, a vadszamarak csillapíthatják szomjukat.

[12]Fölöttük laknak az égi madarak, sűrű lombok között énekelnek.

[13]Megöntözöd onnan fentről a hegyeket, alkotásaid gyümölcsével jól tartod a földet.

[14]Füvet sarjasztasz az állatoknak, növényeket a földművelő embernek, hogy kenyeret termeljen a földből,

[15]és bort, ami felvidítja az ember szívét, és ragyogóbbá teszi arcát az olajnál, a kenyér pedig erősíti az ember szívét.

[16]Jóllaknak az Úr fái is, a Libánon cédrusai, melyeket ő ültetett,

[17]ahol fészket raknak a madarak, és a ciprusfákon gólya lakik.

[18]A magas hegyeken a zergék, a sziklákon a mormoták találnak búvóhelyet.

[19]Te alkottad a holdat, hogy jelezze az ünnepeket, és a napot, amely ismeri pályáját.

[20]Ha sötétséget támasztasz, éjszaka lesz, amikor nyüzsög az erdő mindenféle vadja,

[21] Os leõezinhos rugem pela presa e buscam de Deus o sustento;
[22] em vindo o sol, eles se recolhem e se acomodam nos seus covis.
[23] Sai o homem para o seu trabalho e para o seu encargo até à tarde.
[24] Que variedade, SENHOR, nas tuas obras! Todas com sabedoria as fizeste; cheia está a terra das tuas riquezas.
[25] Eis o mar vasto, imenso, no qual se movem seres sem conta, animais pequenos e grandes.
[26] Por ele transitam os navios e o monstro marinho que formaste para nele folgar.
[27] Todos esperam de ti que lhes dês de comer a seu tempo.
[28] Se lhes dás, eles o recolhem; se abres a mão, eles se fartam de bens.
[29] Se ocultas o rosto, eles se perturbam; se lhes cortas a respiração, morrem e voltam ao seu pó.
[30] Envias o teu Espírito, eles são criados, e, assim, renovas a face da terra.
[31] A glória do SENHOR seja para sempre! Exulte o SENHOR por suas obras!
[32] Com só olhar para a terra, ele a faz tremer; toca as montanhas, e elas fumegam.
[33] Cantarei ao SENHOR enquanto eu viver; cantarei louvores ao meu Deus durante a minha vida.
[34] Seja-lhe agradável a minha meditação; eu me alegrarei no SENHOR.

[21]az oroszlánok zsákmányért ordítanak, Istentől követelve eledelt.
[22]Ha felragyog a nap, visszahúzódnak, és tanyáikon heverésznek.
[23]Az ember munkába indul, és dolgozik egészen estig.
[24]Milyen nagy alkotásaidnak száma, URam! Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel.
[25]Ott van a nagy és széles tenger! Számtalan lény nyüzsög benne: kisebb és nagyobb állatok.
[26]Ott járnak a hajók, és a Leviatán, amelyet azért formáltál, hogy játszadozzál vele.
[27]Mindezek arra várnak, hogy idejében adj nekik eledelt.
[28]Ha adsz nekik, szedegetnek, ha bőkezű vagy, jóllaknak javaiddal.
[29]Ha elrejted orcádat, megrémülnek, ha elveszed lelküket, kimúlnak, és ismét porrá lesznek.
[30]Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföldeket.
[31]Dicsőség legyen az ÚRnak örökké! Örüljön alkotásainak az ÚR!
[32]Tekintetétől reszket a föld, érintésétől füstölögnek a hegyek.
[33]Éneklek az ÚRnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.
[34]Legyen kedves előtte fohászkodásom! Én örvendezem az ÚR előtt.

35 Desapareçam da terra os pecadores, e já não subsistam os perversos. Bendize, ó minha alma, ao SENHOR! Aleluia!

35Vesszenek ki a földről a vétkesek, ne legyenek többé bűnösök! Áldjad, én lelkem, az URat! Dicsérjétek az URat!

Salmo 105

As maravilhosas obras do Senhor a favor de Israel

1 Crônicas 16.8-22

1 Rendei graças ao SENHOR, invocai o seu nome, fazei conhecidos, entre os povos, os seus feitos.

2 Cantai-lhe, cantai-lhe salmos; narrai todas as suas maravilhas.

3 Gloriai-vos no seu santo nome; alegre-se o coração dos que buscam o SENHOR.

4 Buscai o SENHOR e o seu poder; buscai perpetuamente a sua presença.

5 Lembrai-vos das maravilhas que fez, dos seus prodígios e dos juízos de seus lábios,

6 vós, descendentes de Abraão, seu servo, vós, filhos de Jacó, seus escolhidos.

7 Ele é o SENHOR, nosso Deus; os seus juízos permeiam toda a terra.

8 Lembra-se perpetuamente da sua aliança, da palavra que empenhou para mil gerações;

9 da aliança que fez com Abraão e do juramento que fez a Isaque;

10 o qual confirmou a Jacó por decreto e a Israel por aliança perpétua,

11 dizendo: Dar-te-ei a terra de Canaã como quinhão da vossa herança.

12 Então, eram eles em pequeno número, pouquíssimos e forasteiros nela;

13 andavam de nação em nação, de um reino para outro reino.

Zsoltárok 105

Ének Izráel történetéről

(1–15 v. vö. 1 Krón 16,8–22)

1Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!

2Énekeljetek, zengjetek zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját!

3Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az URat!

4Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen!

5Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire,

6ti, Ábrahám utódai, kik szolgái vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott!

7Ő, az ÚR, a mi Istenünk, az egész földnek szólnak döntései.

8Örökké emlékezik szövetségére, ezer nemzedéken át is az adott szavára,

9amit Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött.

10Jákób elé tárta, elrendelte, Izráelnek örök szövetségül:

11Neked adom – mondta – Kánaán földjét kiosztott örökségül!

12Akkor még alig néhányan voltak, kevesen éltek ott mint jövevények.

13Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik néphez.

[14] A ninguém permitiu que os oprimisse; antes, por amor deles, repreendeu a reis,
[15] dizendo: Não toqueis nos meus ungidos, nem maltrateis os meus profetas.
[16] Fez vir fome sobre a terra e cortou os meios de se obter pão.
[17] Adiante deles enviou um homem, José, vendido como escravo;
[18] cujos pés apertaram com grilhões e a quem puseram em ferros,
[19] até cumprir-se a profecia a respeito dele, e tê-lo provado a palavra do SENHOR.
[20] O rei mandou soltá-lo; o potentado dos povos o pôs em liberdade.
[21] Constituiu-o senhor de sua casa e mordomo de tudo o que possuía,
[22] para, a seu talante, sujeitar os seus príncipes e aos seus anciãos ensinar a sabedoria.
[23] Então, Israel entrou no Egito, e Jacó peregrinou na terra de Cam.
[24] Deus fez sobremodo fecundo o seu povo e o tornou mais forte do que os seus opressores.
[25] Mudou-lhes o coração para que odiassem o seu povo e usassem de astúcia para com os seus servos.
[26] E lhes enviou Moisés, seu servo, e Arão, a quem escolhera,
[27] por meio dos quais fez, entre eles, os seus sinais e maravilhas na terra de Cam.
[28] Enviou trevas, e tudo escureceu; e Moisés e Arão não foram rebeldes à sua palavra.

[14]De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk:
[15]Ne nyúljatok fölkentjeimhez, prófétáimat se bántsátok!
[16]Azután éhínséget idézett elő a földön, eltörte a kenyér botját mindenütt.
[17]De elküldött előttük egy embert, a rabszolgának eladott Józsefet.
[18]Lábát bilincsbe szorították, őt magát vasra verték,
[19]míg jóslata be nem teljesedett, és az ÚR szava igazolta őt.
[20]Üzent érte a király, és szabadon engedte, a népek uralkodója kiengedte őt.
[21]Úrrá tette palotájában, egész vagyonának kormányzójává,
[22]hogy a vezetőket tetszése szerint oktassa, a véneket bölcsességre tanítsa.
[23]Így került Izráel Egyiptomba, jövevényként Jákób Hám országában élt.
[24]Igen szaporává tette népét az ÚR, erősebbé ellenségeinél,
[25]akiknek szívét megváltoztatta, hogy gyűlöljék népét, és bánjanak álnokul szolgáival.
[26]Elküldte szolgáját, Mózest és Áront, akit kiválasztott.
[27]Ezek csodálatos dolgokat vittek véghez köztük, csodákat Hám országában.
[28]Sötétséget küldött, és sötét lett, mégis ellenálltak szavának.

29 Transformou-lhes as águas em sangue e assim lhes fez morrer os peixes.	29Vizeiket vérré változtatta, és elpusztította halaikat.
30 Sua terra produziu rãs em abundância, até nos aposentos dos reis.	30Békák hemzsegtek földjükön, még a király szobáiban is.
31 Ele falou, e vieram nuvens de moscas e piolhos em todo o seu país.	31Szavára bögölyök jöttek, meg szúnyogok egész területükre.
32 Por chuva deu-lhes saraiva e fogo chamejante, na sua terra.	32Eső helyett jégesőt adott nekik, földjükre lángoló tüzet.
33 Devastou-lhes os vinhedos e os figueirais e lhes quebrou as árvores dos seus limites.	33Elverte szőlőjüket és fügefájukat, összetörte határukban a fákat.
34 Ele falou, e vieram gafanhotos e saltões sem conta,	34Szavára sáskák jöttek és számtalan szöcske.
35 os quais devoraram toda a erva do país e comeram o fruto dos seus campos.	35Felfaltak országukban minden füvet, felfalták földjük termését.
36 Também feriu de morte a todos os primogênitos da sua terra, as primícias do seu vigor.	36Végül megölt országukban minden elsőszülöttet, férfierejük első termését.
37 Então, fez sair o seu povo, com prata e ouro, e entre as suas tribos não havia um só inválido.	37Őket pedig kihozta, megrakva ezüsttel, arannyal, és törzseikben nem akadt botladozó.
38 Alegrou-se o Egito quando eles saíram, porquanto lhe tinham infundido terror.	38Örültek kivonulásuknak az egyiptomiak, mert rettegés szállta meg őket miattuk.
39 Ele estendeu uma nuvem que lhes servisse de toldo e um fogo para os alumiar de noite.	39Felhőt terített rájuk oltalmul, és tűzzel világított éjjel.
40 Pediram, e ele fez vir codornizes e os saciou com pão do céu.	40Kérésükre fürjeket hozott, és mennyei kenyérrel tartotta jól őket.
41 Fendeu a rocha, e dela brotaram águas, que correram, qual torrente, pelo deserto.	41Megnyitotta a kősziklát, és ömlött a víz, folyó áradt a szomjú földön.
42 Porque estava lembrado da sua santa palavra e de Abraão, seu servo.	42Mert emlékezett szent ígéretére, melyet szolgájának, Ábrahámnak tett,
43 E conduziu com alegria o seu povo e, com jubiloso canto, os seus escolhidos.	43és kihozta népét örvendezve, választottait vigadozva.

[44] Deu-lhes as terras das nações, e eles se apossaram do trabalho dos povos,

[45] para que lhe guardassem os preceitos e lhe observassem as leis. Aleluia!

Salmo 106

A graça de Deus e a ingratidão de Israel

Vs. 47-48: 1 Crônicas 16.35-36

[1] Aleluia! Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom; porque a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Quem saberá contar os poderosos feitos do SENHOR ou anunciar os seus louvores?

[3] Bem-aventurados os que guardam a retidão e o que pratica a justiça em todo tempo.

[4] Lembra-te de mim, SENHOR, segundo a tua bondade para com o teu povo; visita-me com a tua salvação,

[5] para que eu veja a prosperidade dos teus escolhidos, e me alegre com a alegria do teu povo, e me regozije com a tua herança.

[6] Pecamos, como nossos pais; cometemos iniqüidade, procedemos mal.

[7] Nossos pais, no Egito, não atentaram às tuas maravilhas; não se lembraram da multidão das tuas misericórdias e foram rebeldes junto ao mar, o mar Vermelho.

[8] Mas ele os salvou por amor do seu nome, para lhes fazer notório o seu poder.

[9] Repreendeu o mar Vermelho, e ele secou; e fê-los passar pelos abismos, como por um deserto.

[10] Salvou-os das mãos de quem os odiava e os remiu do poder do inimigo.

[44]Pogányok országát adta nekik, nemzetek munkájának gyümölcsét örökölték,

[45]hogy megtartsák rendelkezéseit, és megfogadják tanításait. Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 106

Izráel bűnei a pusztában

[1]Dicsérjétek az URat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

[2]Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az ÚR, ki beszélhetné el minden dicső tettét?

[3]Boldogok, akik megtartják a törvényt, akiknek tettei mindenkor igazak.

[4]Gondolj rám, URam, amikor megkegyelmezel népednek, gondoskodj rólam, amikor megszabadítod!

[5]Hadd láthassam választottaid jólétét, örülhessek néped örömének, és dicsőíthesselek örökségeddel együtt!

[6]Vétkeztünk őseinkkel együtt, bűnt, gonoszságot követtünk el.

[7]Őseink Egyiptomban nem értették meg csodáidat, nem gondoltak nagy szeretetedre, hanem engedetlenek voltak a tengernél, a Vörös-tengernél.

[8]De az ÚR megszabadította őket nevéért, hogy megismertesse hatalmát.

[9]Megdorgálta a Vörös-tengert, és az kiszáradt, átvezette őket a mély vizen, akár a pusztában.

[10]Megszabadította őket gyűlölőik kezéből, megváltotta az ellenség kezéből.

[11] As águas cobriram os seus opressores; nem um deles escapou.
[12] Então, creram nas suas palavras e lhe cantaram louvor.
[13] Cedo, porém, se esqueceram das suas obras e não lhe aguardaram os desígnios;
[14] entregaram-se à cobiça, no deserto; e tentaram a Deus na solidão.
[15] Concedeu-lhes o que pediram, mas fez definhar-lhes a alma.
[16] Tiveram inveja de Moisés, no acampamento, e de Arão, o santo do SENHOR.
[17] Abriu-se a terra, e tragou a Datã, e cobriu o grupo de Abirão.
[18] Ateou-se um fogo contra o seu grupo; a chama abrasou os ímpios.
[19] Em Horebe, fizeram um bezerro e adoraram o ídolo fundido.
[20] E, assim, trocaram a glória de Deus pelo simulacro de um novilho que come erva.
[21] Esqueceram-se de Deus, seu Salvador, que, no Egito, fizera coisas portentosas,
[22] maravilhas na terra de Cam, tremendos feitos no mar Vermelho.
[23] Tê-los-ia exterminado, como dissera, se Moisés, seu escolhido, não se houvesse interposto, impedindo que sua cólera os destruísse.
[24] Também desprezaram a terra aprazível e não deram crédito à sua palavra;
[25] antes, murmuraram em suas tendas e não acudiram à voz do SENHOR.

[11]Üldözőiket víz borította el, egy sem maradt meg közülük.
[12]Akkor hittek ígéreteiben, és dicséretet énekeltek.
[13]De csakhamar megfeledkeztek tetteiről, nem bíztak tervében.
[14]Sóvárgás fogta el őket a pusztában, próbára tették Istent a sivatagban.
[15]Teljesítette ugyan kérésüket, de csömört támasztott bennük.
[16]Féltékenyek lettek a táborban Mózesre, és Áronra, az ÚR szent emberére.
[17]Megnyílt a föld, és elnyelte Dátánt, eltemette Abírám csoportját.
[18]Tűz gyulladt ki csoportjukban, láng pusztította el a bűnösöket.
[19]Borjút készítettek a Hóreb-hegynél, leborultak a bálványszobor előtt.
[20]Fölcserélték dicsőséges Istenüket növényevő bika képmásával.
[21]Megfeledkeztek szabadító Istenükről, aki hatalmas dolgokat vitt véghez Egyiptomban,
[22]csodákat Hám földjén, félelmetes dolgokat a Vörös-tengernél.
[23]Elhatározta, hogy elpusztítja őket, de választottja, Mózes, közbelépett nála, és elfordította pusztító haragját.
[24]Megvetették a kívánatos földet, nem hittek ígéretének,
[25]hanem zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az ÚR szavára.

26 Então, lhes jurou, de mão erguida, que os havia de arrasar no deserto;

27 e também derribaria entre as nações a sua descendência e os dispersaria por outras terras.

28 Também se juntaram a Baal-Peor e comeram os sacrifícios dos ídolos mortos.

29 Assim, com tais ações, o provocaram à ira; e grassou peste entre eles.

30 Então, se levantou Finéias e executou o juízo; e cessou a peste.

31 Isso lhe foi imputado por justiça, de geração em geração, para sempre.

32 Depois, o indignaram nas águas de Meribá, e, por causa deles, sucedeu mal a Moisés,

33 pois foram rebeldes ao Espírito de Deus, e Moisés falou irrefletidamente.

34 Não exterminaram os povos, como o SENHOR lhes ordenara.

35 Antes, se mesclaram com as nações e lhes aprenderam as obras;

36 deram culto a seus ídolos, os quais se lhes converteram em laço;

37 pois imolaram seus filhos e suas filhas aos demônios

38 e derramaram sangue inocente, o sangue de seus filhos e filhas, que sacrificaram aos ídolos de Canaã; e a terra foi contaminada com sangue.

39 Assim se contaminaram com as suas obras e se prostituíram nos seus feitos.

26 Ezért rájuk emelte kezét, és elhullottak a pusztában,

27 utódaikat a pogányok közé juttatta, és szétszórta országaikba.

28 Azután odaszegődtek Baal-Peórhoz, és holt bálványoknak szóló áldozatokból ettek.

29 Ingerelték tetteikkel az URat, ezért csapás szakadt rájuk.

30 De előállt Fineás, végrehajtotta az ítéletet, és megszűnt a csapás.

31 Igaz tettnek számít ez neki nemzedékről nemzedékre mindörökké.

32 Meríbá vizeinél is haragra ingerelték, Mózes is rosszul járt miattuk,

33 mert elkeserítették lelkét, és meggondolatlanul beszélt.

34 Nem pusztították ki a népeket sem, pedig meghagyta nekik az ÚR.

35 Sőt összekeveredtek a pogányokkal, és eltanulták tetteiket.

36 Bálványaikat tisztelték, amelyek csapdába ejtették őket.

37 Feláldozták fiaikat és leányaikat a szellemeknek.

38 Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik vérét, akiket a kánaáni bálványoknak áldoztak, vérontással gyalázták meg az országot.

39 Beszennyezték magukat cselekedeteikkel, erkölcstelen tetteikkel.

[40] Acendeu-se, por isso, a ira do SENHOR contra o seu povo, e ele abominou a sua própria herança

[41] e os entregou ao poder das nações; sobre eles dominaram os que os odiavam.

[42] Também os oprimiram os seus inimigos, sob cujo poder foram subjugados.

[43] Muitas vezes os libertou, mas eles o provocaram com os seus conselhos e, por sua iniqüidade, foram abatidos.

[44] Olhou-os, contudo, quando estavam angustiados e lhes ouviu o clamor;

[45] lembrou-se, a favor deles, de sua aliança e se compadeceu, segundo a multidão de suas misericórdias.

[46] Fez também que lograssem compaixão de todos os que os levaram cativos.

[47] Salva-nos, SENHOR, nosso Deus, e congrega-nos de entre as nações, para que demos graças ao teu santo nome e nos gloriemos no teu louvor.

[48] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, de eternidade a eternidade; e todo o povo diga: Amém! Aleluia!

Livro V

Salmos 107 - 150

Salmo 107

Deus salva de todas as tribulações

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, e a sua misericórdia dura para sempre.

[2] Digam-no os remidos do SENHOR, os que ele resgatou da mão do inimigo

[40]Ezért haragra gerjedt népe ellen az ÚR, és megutálta örökségét.

[41]Pogányok kezébe adta őket, gyűlölőik uralkodtak rajtuk.

[42]Sanyargatták őket ellenségeik, és meg kellett alázkodniuk előttük.

[43]Sokszor megmentette őket, de ők önfejűen engedetlenek maradtak, és mélyre süllyedtek bűneik miatt.

[44]Mégis rájuk tekintett nyomorúságukban, meghallgatta esedezésüket.

[45]Visszaemlékezett a velük kötött szövetségre, nagy szeretettel megkönyörült rajtuk.

[46]Irgalmasságra indította mindazokat, akik fogságba vitték őket.

[47]Segíts meg minket, URunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged!

[48]Áldott az ÚR, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! Az egész nép mondja: Ámen! Dicsérjétek az URat!

ÖTÖDIK KÖNYV

Zsoltárok 107

Hálaadó ének nagy ünnepen

[1]Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

[2]Így szóljanak az ÚR megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből,

[3] e congregou de entre as terras, do Oriente e do Ocidente, do Norte e do mar.

[4] Andaram errantes pelo deserto, por ermos caminhos, sem achar cidade em que habitassem.

[5] Famintos e sedentos, desfalecia neles a alma.

[6] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[7] Conduziu-os pelo caminho direito, para que fossem à cidade em que habitassem.

[8] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[9] Pois dessedentou a alma sequiosa e fartou de bens a alma faminta.

[10] Os que se assentaram nas trevas e nas sombras da morte, presos em aflição e em ferros,

[11] por se terem rebelado contra a palavra de Deus e haverem desprezado o conselho do Altíssimo,

[12] de modo que lhes abateu com trabalhos o coração – caíram, e não houve quem os socorresse.

[13] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[14] Tirou-os das trevas e das sombras da morte e lhes despedaçou as cadeias.

[15] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[3]és összegyűjtött a különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről.

[4]Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost.

[5]Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük.

[6]De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kimentette őket szorult helyzetükből.

[7]A helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak.

[8]Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,

[9]mert megitatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket.

[10]Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vasra verve,

[11]mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését.

[12]Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőjük.

[13]De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből.

[14]Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte.

[15]Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,

[16] Pois arrombou as portas de bronze e quebrou as trancas de ferro.

[16]mert betörte az érckapukat, és leverte a vaszárakat.

[17] Os estultos, por causa do seu caminho de transgressão e por causa das suas iniqüidades, serão afligidos.

[17]Vannak ostobák, akiknek szenvedniük kellett vétkes életük és bűneik miatt.

[18] A sua alma aborreceu toda sorte de comida, e chegaram às portas da morte.

[18]Minden ételtől undorodtak, már a halál kapuihoz jutottak.

[19] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[19]De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből.

[20] Enviou-lhes a sua palavra, e os sarou, e os livrou do que lhes era mortal.

[20]Elküldte igéjét, meggyógyította, és a sír mélyéről kimentette őket.

[21] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[21]Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért,

[22] Ofereçam sacrifícios de ações de graças e proclamem com júbilo as suas obras!

[22]mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit!

[23] Os que, tomando navios, descem aos mares, os que fazem tráfico na imensidade das águas,

[23]Vannak, akik hajókon a tengerre szálltak, munkájukat a nagy vizeken végezték.

[24] esses vêem as obras do SENHOR e as suas maravilhas nas profundezas do abismo.

[24]Ezek látták az ÚR tetteit, csodáit a mélységes tengeren.

[25] Pois ele falou e fez levantar o vento tempestuoso, que elevou as ondas do mar.

[25]Szavára forgószél támadt, fölemelték őket a hullámok.

[26] Subiram até aos céus, desceram até aos abismos; no meio destas angústias, desfalecia-lhes a alma.

[26]Égig emelkedtek, majd a mélybe zuhantak, kétségbeestek a veszedelemben.

[27] Andaram, e cambalearam como ébrios, e perderam todo tino.

[27]Imbolyogtak, tántorogtak, mint a részegek, bölcsességük egészen odalett.

[28] Então, na sua angústia, clamaram ao SENHOR, e ele os livrou das suas tribulações.

[28]De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kiszabadította őket szorult helyzetükből.

[29] Fez cessar a tormenta, e as ondas se acalmaram.

[29]Lecsendesítette a forgószelet, elcsitultak a hullámok.

[30] Então, se alegraram com a bonança; e, assim, os levou ao desejado porto.

[31] Rendam graças ao SENHOR por sua bondade e por suas maravilhas para com os filhos dos homens!

[32] Exaltem-no também na assembléia do povo e o glorifiquem no conselho dos anciãos.

[33] Ele converteu rios em desertos e mananciais, em terra seca;

[34] terra frutífera, em deserto salgado, por causa da maldade dos seus habitantes.

[35] Converteu o deserto em lençóis de água e a terra seca, em mananciais.

[36] Estabeleceu aí os famintos, os quais edificaram uma cidade em que habitassem.

[37] Semearam campos, e plantaram vinhas, e tiveram fartas colheitas.

[38] Ele os abençoou, de sorte que se multiplicaram muito; e o gado deles não diminuiu.

[39] Mas tornaram a reduzir-se e foram humilhados pela opressão, pela adversidade e pelo sofrimento.

[40] Lança ele o desprezo sobre os príncipes e os faz andar errantes, onde não há caminho.

[41] Mas levanta da opressão o necessitado, para um alto retiro, e lhe prospera famílias como rebanhos.

[42] Os retos vêem isso e se alegram, mas o ímpio por toda parte fecha a boca.

[30]Örültek, amikor azok elsimultak, és a kívánt kikötőbe vezette őket.

[31]Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, és az emberekkel tett csodáiért!

[32]Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérjék a vének gyűlésében!

[33]A folyókat pusztává tette, a forrásokat sivataggá,

[34]a gyümölcstermő földet szikessé a rajta lakók gonoszsága miatt.

[35]A pusztában bővizű tavat árasztott, a szomjú földön forrásokat.

[36]Éhezőket telepített oda, akik várost alapítottak lakóhelyül.

[37]Mezőket vetettek be, és szőlőket ültettek, amelyek termést és gyümölcsöt hoztak.

[38]Megáldotta őket, és nagyon elszaporodtak, állatokban sem láttak hiányt.

[39]De azután megfogyatkoztak, és görnyedeztek az elnyomás, a baj és gond miatt,

[40]amikor gyalázatot zúdított az előkelőkre, és úttalan pusztaságban kellett bolyonganiuk.

[41]De a szegényeket oltalmazza a nyomorúságban, nemzetségüket megszaporítja, mint egy nyájat.

[42]Látják a becsületesek, és örülnek, az álnokok pedig befogják szájukat.

[43] Quem é sábio atente para essas coisas e considere as misericórdias do SENHOR.

Salmo 108

Deus concede vitória ao seu povo
Salmo 57.7-11; Vs. 6-13: Salmo 60.5-12

Cântico. Salmo de Davi

[1] Firme está o meu coração, ó Deus! Cantarei e entoarei louvores de toda a minha alma.

[2] Despertai, saltério e harpa! Quero acordar a alva.

[3] Render-te-ei graças entre os povos, ó SENHOR! Cantar-te-ei louvores entre as nações.

[4] Porque acima dos céus se eleva a tua misericórdia, e a tua fidelidade, para além das nuvens.

[5] Sê exaltado, ó Deus, acima dos céus; e em toda a terra esplenda a tua glória,

[6] para que os teus amados sejam livres; salva com a tua destra e responde-nos.

[7] Disse Deus na sua santidade: Exultarei; dividirei Siquém e medirei o vale de Sucote.

[8] Meu é Gileade, meu é Manassés; Efraim é a defesa de minha cabeça; Judá é o meu cetro.

[9] Moabe, porém, é a minha bacia de lavar; sobre Edom atirarei a minha sandália; sobre a Filístia jubilarei.

[10] Quem me conduzirá à cidade fortificada? Quem me guiará até Edom?

[11] Não nos rejeitaste, ó Deus? Tu não sais, ó Deus, com os nossos exércitos!

[43]Aki bölcs, jegyezze meg ezeket, és értse meg az ÚR kegyelmes tetteit!

Zsoltárok 108

Reggeli ének háborús időben
(Vö. Zsolt 57,8–12 és 60,7–14)

[1]Dávid zsoltáréneke.

[2]Kész a szívem arra, Istenem, hogy énekeljek és zengedezzek lelkesen!

[3]Ébredj, lant és hárfa, hadd ébresszem a hajnalt!

[4]Magasztallak, URam, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt.

[5]Mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.

[6]Magasztaljanak a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

[7]Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!

[8]Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót-völgyet.

[9]Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám,

[10]Móáb pedig a mosdómedencém; Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom.

[11]Ki visz el az erős városba, ki vezet engem Edómba?

[12]Csak te, Istenünk, noha elvetettél minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel!

[12] Presta-nos auxílio na angústia, pois vão é o socorro do homem.

[13] Em Deus faremos proezas, porque ele mesmo calca aos pés os nossos adversários.

Salmo 109

Imprecações contra os inimigos
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] Ó Deus do meu louvor, não te cales!

[2] Pois contra mim se desataram lábios maldosos e fraudulentos; com mentirosa língua falam contra mim.

[3] Cercam-me com palavras odiosas e sem causa me fazem guerra.

[4] Em paga do meu amor, me hostilizam; eu, porém, oro.

[5] Pagaram-me o bem com o mal; o amor, com ódio.

[6] Suscita contra ele um ímpio, e à sua direita esteja um acusador.

[7] Quando o julgarem, seja condenado; e, tida como pecado, a sua oração.

[8] Os seus dias sejam poucos, e tome outro o seu encargo.

[9] Fiquem órfãos os seus filhos, e viúva, a sua esposa.

[10] Andem errantes os seus filhos e mendiguem; e sejam expulsos das ruínas de suas casas.

[11] De tudo o que tem, lance mão o usurário; do fruto do seu trabalho, esbulhem-no os estranhos.

[12] Ninguém tenha misericórdia dele, nem haja quem se compadeça dos seus órfãos.

[13]Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér!

[14]Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el!

Zsoltárok 109

Panasz rosszakarók miatt

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára. Dicsérlek téged, Istenem, ne maradj néma!

[2]Mert bűnösök és alattomosok tátották fel szájukat ellenem, hazug nyelvvel beszélnek velem.

[3]Gyűlölködő szavakkal vettek körül, ok nélkül harcolnak ellenem.

[4]Szeretetemre vádaskodással felelnek, de én imádkozom.

[5]Rosszal fizetnek nekem a jóért, gyűlölettel a szeretetért.

[6]Állíts szembe vele egy bűnös embert, és vádló álljon jobbja felől!

[7]A törvénykezésből bűnösként kerüljön ki, még az imádsága is váljék vétekké!

[8]Kevés ideig éljen, tisztségét más kapja meg!

[9]Fiai maradjanak árván, felesége pedig özvegyen!

[10]Szüntelenül bolyongjanak és kéregessenek fiai, a romok között keresgéljenek!

[11]Foglalja le mindenét a hitelező, idegenek fosszák meg szerzeményétől!

[12]Senki se maradjon hűséges hozzá, senki se könyörüljön árváin!

[13] Desapareça a sua posteridade, e na seguinte geração se extinga o seu nome.	[13]Irtsák ki az utódait, már a következő nemzedék feledje el nevüket!
[14] Na lembrança do SENHOR, viva a iniqüidade de seus pais, e não se apague o pecado de sua mãe.	[14]Még ősei bűnére is emlékezzék az ÚR, anyjának vétkét se felejtse el!
[15] Permaneçam ante os olhos do SENHOR, para que faça desaparecer da terra a memória deles.	[15]Legyenek ezek mindig az ÚR előtt, emléküket pedig irtsa ki a földről!
[16] Porquanto não se lembrou de usar de misericórdia, mas perseguiu o aflito e o necessitado, como também o quebrantado de coração, para os entregar à morte.	[16]Mivel nem volt gondja arra, hogy másokkal szeretettel bánjon, hanem az elesett és szegény embert, a megtört szívűt halálba kergette.
[17] Amou a maldição; ela o apanhe; não quis a bênção; aparte-se dele.	[17]Szerette az átkot: érje is utol! Nem telt kedve az áldásban: maradjon is távol tőle!
[18] Vestiu-se de maldição como de uma túnica: penetre, como água, no seu interior e nos seus ossos, como azeite.	[18]Magára vette az átkot, mint a ruhát: hatoljon bele, mint a víz, csontjaiba, mint az olaj!
[19] Seja-lhe como a roupa que o cobre e como o cinto com que sempre se cinge.	[19]Az legyen ruhája, amely befedi, és öve, melyet állandóan visel!
[20] Tal seja, da parte do SENHOR, o galardão dos meus contrários e dos que falam mal contra a minha alma.	[20]Ezzel büntesse meg vádlóimat az ÚR, akik rosszat mondanak rólam!
[21] Mas tu, SENHOR Deus, age por mim, por amor do teu nome; livra-me, porque é grande a tua misericórdia.	[21]De te, URam, Uram, tégy jót velem nevedért! Jóságos szereteteddel ments meg engem!
[22] Porque estou aflito e necessitado e, dentro de mim, sinto ferido o coração.	[22]Mert én elesett és szegény vagyok, a szívem is sajog bennem.
[23] Vou passando, como a sombra que declina; sou atirado para longe, como um gafanhoto.	[23]Mint megnyúlt árnyéknak, úgy kell elmennem, elsöpörnek, mint a sáskát.
[24] De tanto jejuar, os joelhos me vacilam, e de magreza vai mirrando a minha carne.	[24]Térdem rogyadozik a koplalás miatt, testem lefogyott, sovány.
[25] Tornei-me para eles objeto de opróbrio; quando me vêem, meneiam a cabeça.	[25]Gyalázatos lettem az emberek előtt, néznek rám, és fejüket csóválják.

[26] Socorre, SENHOR, Deus meu! Salva-me segundo a tua misericórdia.
[27] Para que saibam vir isso das tuas mãos; que tu, SENHOR, o fizeste.
[28] Amaldiçoem eles, mas tu, abençoa; sejam confundidos os que contra mim se levantam; alegre-se, porém, o teu servo.
[29] Cubram-se de ignomínia os meus adversários, e a sua própria confusão os envolva como uma túnica.
[30] Muitas graças darei ao SENHOR com os meus lábios; louvá-lo-ei no meio da multidão;
[31] porque ele se põe à direita do pobre, para o livrar dos que lhe julgam a alma.

Salmo 110

O reino e o sacerdócio do Messias
Salmo de Davi

[1] Disse o SENHOR ao meu senhor: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

[2] O SENHOR enviará de Sião o cetro do seu poder, dizendo: Domina entre os teus inimigos.
[3] Apresentar-se-á voluntariamente o teu povo, no dia do teu poder; com santos ornamentos, como o orvalho emergindo da aurora, serão os teus jovens.
[4] O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.
[5] O SENHOR, à tua direita, no dia da sua ira, esmagará os reis.

[26]Segíts meg, URam, Istenem! Szabadíts meg kegyelmesen!
[27]Hadd tudják meg, hogy ez a te kezed műve, hogy te tetted ezt, URam!
[28]Ha ők átkoznak is, te megáldasz, ha rám támadnak, megszégyenülnek, szolgád pedig örülni fog.

[29]Vádlóimat borítsa gyalázat, lepje el őket a szégyen, mint egy köpeny!

[30]Hangos szóval magasztalom az URat, és dicsérem őt a sokaság előtt,

[31]mert pártját fogja a szegénynek, megszabadítja a halálos ítélettől.

Zsoltárok 110

A Messiás pap és király

[1]Dávid zsoltára. Így szól az ÚR az én uramhoz: Ülj a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!

[2]Hatalmad pálcáját kinyújtja az ÚR a Sionról: Uralkodj ellenségeid között!

[3]Néped önként követ szent öltözetben, ha sereget gyűjtesz. Mint hajnal méhéből jött harmat, olyan a te ifjúságod.

[4]Megesküdött az ÚR, nem bánja meg: Pap vagy te örökké, Melkisédek módján.

[5]Az ÚR van jobbodon: királyokat zúz össze haragja napján.

[6] Ele julga entre as nações; enche-as de cadáveres; esmagará cabeças por toda a terra.
[7] De caminho, bebe na torrente e passa de cabeça erguida.

[6]Ítéletet tart a népek fölött, mindenfelé holttestek lesznek, összezúzza sok ország fejét.
[7]A patakból iszik útközben, azért emeli föl a fejét.

Salmo 111

As obras magníficas de Deus

[1] Aleluia! De todo o coração renderei graças ao SENHOR, na companhia dos justos e na assembléia.
[2] Grandes são as obras do SENHOR, consideradas por todos os que nelas se comprazem.
[3] Em suas obras há glória e majestade, e a sua justiça permanece para sempre.
[4] Ele fez memoráveis as suas maravilhas; benigno e misericordioso é o SENHOR.
[5] Dá sustento aos que o temem; lembrar-se-á sempre da sua aliança.
[6] Manifesta ao seu povo o poder das suas obras, dando-lhe a herança das nações.
[7] As obras de suas mãos são verdade e justiça; fiéis, todos os seus preceitos.
[8] Estáveis são eles para todo o sempre, instituídos em fidelidade e retidão.
[9] Enviou ao seu povo a redenção; estabeleceu para sempre a sua aliança; santo e tremendo é o seu nome.
[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria; revelam prudência todos os que o praticam. O seu louvor permanece para sempre.

Zsoltárok 111

Nagyok az ÚR tettei

[1]Dicsérjétek az URat! Hálát adok az ÚRnak teljes szívből a becsületes emberek körében és közösségében.
[2]Nagyok az ÚR tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne.
[3]Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad.
[4]Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az ÚR.
[5]Eledelt adott az istenfélőknek, örökké emlékezik szövetségére.
[6]Hatalmas tetteit kijelentette népének, nekik adta a pogányok birtokát.
[7]Kezének munkái igazak és jogosak, rendelkezései maradandóak,
[8]rendíthetetlenek mindörökké, igazán és helyesen vannak megalkotva.
[9]Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte szövetségét, szent és félelmetes az ő neve.
[10]A bölcsesség kezdete az ÚR félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.

Salmo 112

Promessa da vida futura aos piedosos

Zsoltárok 112

Az istenfélelem jutalma

[1] Aleluia! Bem-aventurado o homem que teme ao SENHOR e se compraz nos seus mandamentos.
[2] A sua descendência será poderosa na terra; será abençoada a geração dos justos.
[3] Na sua casa há prosperidade e riqueza, e a sua justiça permanece para sempre.
[4] Ao justo, nasce luz nas trevas; ele é benigno, misericordioso e justo.
[5] Ditoso o homem que se compadece e empresta; ele defenderá a sua causa em juízo;
[6] não será jamais abalado; será tido em memória eterna.
[7] Não se atemoriza de más notícias; o seu coração é firme, confiante no SENHOR.
[8] O seu coração, bem firmado, não teme, até ver cumprido, nos seus adversários, o seu desejo.
[9] Distribui, dá aos pobres; a sua justiça permanece para sempre, e o seu poder se exaltará em glória.
[10] O perverso vê isso e se enraivece; range os dentes e se consome; o desejo dos perversos perecerá.

Salmo 113

O Senhor, o maior e mais digno objeto de louvor

[1] Aleluia! Louvai, servos do SENHOR, louvai o nome do SENHOR.
[2] Bendito seja o nome do SENHOR, agora e para sempre.
[3] Do nascimento do sol até ao ocaso, louvado seja o nome do SENHOR.

[1]Dicsérjétek az URat! Boldog ember az, aki az URat féli, sok örömöt talál parancsolataiban.
[2]Utódja hős lesz a földön, a becsületesek nemzedéke áldott lesz.
[3]Vagyon és gazdagság lesz házában, igazsága örökre megmarad.
[4]Világosság ragyog a sötétben is a becsületesekre attól, aki kegyelmes, irgalmas és igaz.
[5]A jó ember könyörületes, és kölcsönt ad, ügyeit törvényesen intézi.
[6]Nem is fog meginogni sohasem, örökre emlékezetes lesz az igaz.
[7]Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az ÚRban.
[8]Rendületlen a szíve, nem fél, végül megvetéssel néz ellenségeire.
[9]Bőven adakozik a szegényeknek, igazsága örökre megmarad, hatalma dicsőségesen emelkedik.
[10]Látja ezt a bűnös, és bosszankodik, fogát csikorgatja, és emészti magát. A bűnösök kívánsága semmibe vész.

Zsoltárok 113

Az ÚR fensége és kegyelme

[1]Dicsérjétek az URat! ÚRnak szolgái, dicsérjétek, dicsérjétek az ÚR nevét!
[2]Legyen áldott az ÚR neve most és mindörökké!
[3]Napkelettől napnyugatig dicsérjétek az ÚR nevét!

[4] Excelso é o SENHOR, acima de todas as nações, e a sua glória, acima dos céus.
[5] Quem há semelhante ao SENHOR, nosso Deus, cujo trono está nas alturas,
[6] que se inclina para ver o que se passa no céu e sobre a terra?
[7] Ele ergue do pó o desvalido e do monturo, o necessitado,
[8] para o assentar ao lado dos príncipes, sim, com os príncipes do seu povo.
[9] Faz que a mulher estéril viva em família e seja alegre mãe de filhos. Aleluia!

[4]Magasan fölötte van az ÚR minden népnek, dicsősége fölötte van az egeknek.
[5]Ki hasonlítható Istenünkhöz, az ÚRhoz, aki a magasban lakik,
[6]és a mélybe néz, az égre is, a földre is?
[7]Fölemeli a porból a nincstelent, és kiemeli a szemétből a szegényt.
[8]Az előkelők közé ülteti, népe előkelői közé.
[9]Megengedi, hogy a meddő úgy lakjék a házban, mint fiaknak boldog édesanyja. Dicsérjétek az URat!

Salmo 114

As maravilhas do êxodo

[1] Quando saiu Israel do Egito, e a casa de Jacó, do meio de um povo de língua estranha,
[2] Judá se tornou o seu santuário, e Israel, o seu domínio.
[3] O mar viu isso e fugiu; o Jordão tornou atrás.
[4] Os montes saltaram como carneiros, e as colinas, como cordeiros do rebanho.
[5] Que tens, ó mar, que assim foges? E tu, Jordão, para tornares atrás?
[6] Montes, por que saltais como carneiros? E vós, colinas, como cordeiros do rebanho?
[7] Estremece, ó terra, na presença do SENHOR, na presença do Deus de Jacó,
[8] o qual converteu a rocha em lençol de água e o seixo, em manancial.

Zsoltárok 114

A pusztai vándorlás csodái

[1]Amikor Izráel kivonult Egyiptomból, Jákób háza népe az idegen nyelvű nép közül,
[2]Júda lett az ÚR szent népe, Izráel a birodalma.
[3]Látta a tenger, és elfutott, a Jordán pedig meghátrált.
[4]A hegyek ugrándoztak, mint a kosok, a halmok, mint a bárányok.
[5]Mi lelt téged, tenger, hogy elfutottál, és téged, Jordán, hogy meghátráltál?
[6]Hegyek, mit ugrándoztok, mint a kosok, és ti halmok, mint a bárányok?
[7]Reszkess, te föld, az Úrtól, Jákób Istenétől,
[8]aki a sziklát bővizű tóvá változtatta, a kovakövet forrássá!

Salmo 115

Honras somente a Deus

Zsoltárok 115

Istené a dicsőség, nem a bálványoké

1 Não a nós, SENHOR, não a nós, mas ao teu nome dá glória, por amor da tua misericórdia e da tua fidelidade.

2 Por que diriam as nações: Onde está o Deus deles?

3 No céu está o nosso Deus e tudo faz como lhe agrada.

4 Prata e ouro são os ídolos deles, obra das mãos de homens.

5 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

6 têm ouvidos e não ouvem; têm nariz e não cheiram.

7 Suas mãos não apalpam; seus pés não andam; som nenhum lhes sai da garganta.

8 Tornem-se semelhantes a eles os que os fazem e quantos neles confiam.

9 Israel confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

10 A casa de Arão confia no SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

11 Confiam no SENHOR os que temem o SENHOR; ele é o seu amparo e o seu escudo.

12 De nós se tem lembrado o SENHOR; ele nos abençoará; abençoará a casa de Israel, abençoará a casa de Arão.

13 Ele abençoa os que temem o SENHOR, tanto pequenos como grandes.

14 O SENHOR vos aumente bênçãos mais e mais, sobre vós e sobre vossos filhos.

15 Sede benditos do SENHOR, que fez os céus e a terra.

1 Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségedért!

2 Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük?

3 A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart!

4 A bálványok ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai.

5 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak.

6 Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak.

7 Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon.

8 Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik, és mindazok, akik bennük bíznak.

9 Izráel, az Úrban bízzál! Segítséged és pajzsod ő.

10 Áron háza, az Úrban bízzál! Segítséged és pajzsod ő.

11 Akik félitek az Urat, az Úrban bízzatok! Segítségetek és pajzsotok ő.

12 Gondol ránk az Úr, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát.

13 Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt.

14 Szaporítson meg titeket az Úr, titeket és fiaitokat!

15 Áldjon meg titeket az Úr, aki az eget és a földet alkotta!

[16] Os céus são os céus do SENHOR, mas a terra, deu-a ele aos filhos dos homens.
[17] Os mortos não louvam o SENHOR, nem os que descem à região do silêncio.
[18] Nós, porém, bendiremos o SENHOR, desde agora e para sempre. Aleluia!

Salmo 116

Salmo de ações de graças

[1] Amo o SENHOR, porque ele ouve a minha voz e as minhas súplicas.
[2] Porque inclinou para mim os seus ouvidos, invocá-lo-ei enquanto eu viver.
[3] Laços de morte me cercaram, e angústias do inferno se apoderaram de mim; caí em tribulação e tristeza.
[4] Então, invoquei o nome do SENHOR: ó SENHOR, livra-me a alma.
[5] Compassivo e justo é o SENHOR; o nosso Deus é misericordioso.
[6] O SENHOR vela pelos simples; achava-me prostrado, e ele me salvou.
[7] Volta, minha alma, ao teu sossego, pois o SENHOR tem sido generoso para contigo.
[8] Pois livraste da morte a minha alma, das lágrimas, os meus olhos, da queda, os meus pés.
[9] Andarei na presença do SENHOR, na terra dos viventes.
[10] Eu cria, ainda que disse: estive sobremodo aflito.
[11] Eu disse na minha perturbação: todo homem é mentiroso.
[12] Que darei ao SENHOR por todos os seus benefícios para comigo?

[16]Az egek az ÚR egei, de a földet az embereknek adta.
[17]Nem a halottak dicsérik az URat, nem azok, akik a csend honába tértek,
[18]hanem mi, mi áldjuk az URat most és mindörökké. Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 116

Háladás és fogadalom

[1]Szeretem az URat, mert meghallgatja könyörgésem szavát.
[2]Felém fordította fülét, ezért őt hívom segítségül, amíg csak élek.
[3]Körülfontak a halál kötelei, a sírtól való rettegés fogott el engem, nyomorúságban és bánatban van részem.
[4]De az ÚR nevét hívom segítségül: Ó, URam, mentsd meg életemet!
[5]Kegyelmes és igazságos az ÚR, irgalmas a mi Istenünk.
[6]Megőrzi az ÚR az együgyűeket, elesett vagyok, de ő megsegít.
[7]Légy újból nyugodt, lelkem, mert jól bánt veled az ÚR!
[8]Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól,
[9]az ÚR színe előtt járhatok az élők földjén.
[10]Hittem, ha így szólok is: Igen elesett vagyok!
[11]Kétségbeesésemben mondtam: Minden ember hazug!
[12]Mit fizessek az ÚRnak a sok jóért, amit velem tett?

[13] Tomarei o cálice da salvação e invocarei o nome do SENHOR.
[14] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo.
[15] Preciosa é aos olhos do SENHOR a morte dos seus santos.
[16] SENHOR, deveras sou teu servo, teu servo, filho da tua serva; quebraste as minhas cadeias.
[17] Oferecer-te-ei sacrifícios de ações de graças e invocarei o nome do SENHOR.
[18] Cumprirei os meus votos ao SENHOR, na presença de todo o seu povo,
[19] nos átrios da Casa do SENHOR, no meio de ti, ó Jerusalém. Aleluia!

[13] A szabadulásért fölemelem a poharat, és az ÚR nevét hirdetem.
[14] Teljesítem az ÚRnak tett fogadalmaimat, egész népe jelenlétében.
[15] Drágának tekinti az ÚR híveinek halálát.
[16] Ó, URam, én a te szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálóleányod fia: levetted rólam a bilincset.
[17] Hálaáldozatot mutatok be neked, és az ÚR nevét hirdetem.
[18] Teljesítem az ÚRnak tett fogadalmaimat egész népe jelenlétében,
[19] az ÚR házának udvaraiban, tebenned, Jeruzsálem! Dicsérjétek az URat!

Salmo 117

Todos os povos devem louvar ao Senhor

[1] Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, louvai-o, todos os povos.
[2] Porque mui grande é a sua misericórdia para conosco, e a fidelidade do SENHOR subsiste para sempre. Aleluia!

Zsoltárok 117

Dicsérje az URat minden nép

[1] Dicsérjétek az URat mind, ti népek, dicsőítsétek mind, ti nemzetek!
[2] Mert nagy az ő szeretete irántunk, az ÚR hűsége örökké tart. Dicsérjétek az URat!

Salmo 118

A alegria dos justos pelo Salvador

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Diga, pois, Israel: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Diga, pois, a casa de Arão: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.
[4] Digam, pois, os que temem ao SENHOR: Sim, a sua misericórdia dura para sempre.

Zsoltárok 118

Hálaadás a templomban

[1] Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
[2] Mondja hát Izráel, hogy örökké tart szeretete!
[3] Mondja hát Áron háza, hogy örökké tart szeretete!
[4] Mondják hát, akik félik az URat, hogy örökké tart szeretete!

[5] Em meio à tribulação, invoquei o SENHOR, e o SENHOR me ouviu e me deu folga.

[6] O SENHOR está comigo; não temerei. Que me poderá fazer o homem?

[7] O SENHOR está comigo entre os que me ajudam; por isso, verei cumprido o meu desejo nos que me odeiam.

[8] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar no homem.

[9] Melhor é buscar refúgio no SENHOR do que confiar em príncipes.

[10] Todas as nações me cercaram, mas em nome do SENHOR as destruí.

[11] Cercaram-me, cercaram-me de todos os lados; mas em nome do SENHOR as destruí.

[12] Como abelhas me cercaram, porém como fogo em espinhos foram queimadas; em nome do SENHOR as destruí.

[13] Empurraram-me violentamente para me fazer cair, porém o SENHOR me amparou.

[14] O SENHOR é a minha força e o meu cântico, porque ele me salvou.

[15] Nas tendas dos justos há voz de júbilo e de salvação; a destra do SENHOR faz proezas.

[16] A destra do SENHOR se eleva, a destra do SENHOR faz proezas.

[17] Não morrerei; antes, viverei e contarei as obras do SENHOR.

[18] O SENHOR me castigou severamente, mas não me entregou à morte.

[19] Abri-me as portas da justiça; entrarei por elas e renderei graças ao SENHOR.

[5]Nyomorúságomban az URat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem.

[6]Velem van az ÚR, nem félek, ember mit árthat nekem?

[7]Velem van az ÚR, segít engem, és én megvetéssel nézek gyűlölőimre.

[8]Jobb az ÚRnál keresni oltalmat, mint emberben bízni.

[9]Jobb az ÚRnál keresni oltalmat, mint előkelő emberekben bízni.

[10]Sok nép vett körül engem, de az ÚR nevében szembeszállok velük!

[11]Körülvettek, be is kerítettek, de az ÚR nevében szembeszállok velük!

[12]Körülvettek, mint a méhek, de elhamvadnak, mint az égő bozót. Az ÚR nevében szembeszállok velük!

[13]Durván eltaszítottak, hogy elessem, de az ÚR megsegített engem.

[14]Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

[15]Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban: az ÚR jobbja hatalmasan munkálkodik!

[16]Fölemelte jobbját az ÚR, az ÚR jobbja hatalmasan munkálkodik!

[17]Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az ÚR tetteit!

[18]Keményen megfeddett engem az ÚR, de nem adott át a halálnak.

Bevonulás a templomba

[19]Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az ÚRnak!

[20] Esta é a porta do SENHOR; por ela entrarão os justos.

[21] Render-te-ei graças porque me acudiste e foste a minha salvação.

[22] A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[23] isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos.

[24] Este é o dia que o SENHOR fez; regozijemo-nos e alegremo-nos nele.

[25] Oh! Salva-nos, SENHOR, nós te pedimos; oh! SENHOR, concede-nos prosperidade!

[26] Bendito o que vem em nome do SENHOR. A vós outros da Casa do SENHOR, nós vos abençoamos.

[27] O SENHOR é Deus, ele é a nossa luz; adornai a festa com ramos até às pontas do altar.

[28] Tu és o meu Deus, render-te-ei graças; tu és o meu Deus, quero exaltar-te.

[29] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 119

Excelência da lei divina

[1] Bem-aventurados os irrepreensíveis no seu caminho, que andam na lei do SENHOR.

[2] Bem-aventurados os que guardam as suas prescrições e o buscam de todo o coração;

[3] não praticam iniqüidade e andam nos seus caminhos.

[20]Ez az ÚR kapuja: igazak mehetnek be rajta.

[21]Hálát adok neked, hogy meghallgattál, és megszabadítottál.

[22]Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő.

[23]Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.

[24]Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!

[25]Ó, URam, segíts meg! Ó, URam, adj szerencsét!

[26]Áldott, aki az ÚR nevében jön! Megáldunk titeket az ÚR házából.

[27]Az ÚR az Isten, ő adott nekünk világosságot. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!

[28]Istenem vagy, hálát adok neked, Istenem, magasztallak téged!

[29]Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

Zsoltárok 119

A törvény magasztalása

[1]Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az ÚR törvénye szerint élnek.

[2]Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt,

[3]nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak.

[4] Tu ordenaste os teus mandamentos, para que os cumpramos à risca.

[5] Tomara sejam firmes os meus passos, para que eu observe os teus preceitos.

[6] Então, não terei de que me envergonhar, quando considerar em todos os teus mandamentos.

[7] Render-te-ei graças com integridade de coração, quando tiver aprendido os teus retos juízos.

[8] Cumprirei os teus decretos; não me desampares jamais.

[9] De que maneira poderá o jovem guardar puro o seu caminho? Observando-o segundo a tua palavra.

[10] De todo o coração te busquei; não me deixes fugir aos teus mandamentos.

[11] Guardo no coração as tuas palavras, para não pecar contra ti.

[12] Bendito és tu, SENHOR; ensina-me os teus preceitos.

[13] Com os lábios tenho narrado todos os juízos da tua boca.

[14] Mais me regozijo com o caminho dos teus testemunhos do que com todas as riquezas.

[15] Meditarei nos teus preceitos e às tuas veredas terei respeito.

[16] Terei prazer nos teus decretos; não me esquecerei da tua palavra.

[17] Sê generoso para com o teu servo, para que eu viva e observe a tua palavra.

[18] Desvenda os meus olhos, para que eu contemple as maravilhas da tua lei.

[4] Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák.

[5] Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartván rendelkezéseidet!

[6] Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra.

[7] Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet.

[8] Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha!

[9] Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet.

[10] Teljes szívből kereslek téged, ne engedd, hogy eltérjek parancsolataidtól!

[11] Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.

[12] Áldott vagy te, URAM! Taníts meg rendelkezéseidre!

[13] Ajkam fölsorolja szád minden döntését.

[14] Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek.

[15] Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre.

[16] Gyönyörködöm rendelkezéseidben, igédről nem feledkezem meg.

[17] Bánj jól szolgáddal, hogy élhessek, és én megtartom igédet.

[18] Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed.

[19] Sou peregrino na terra; não escondas de mim os teus mandamentos.
[20] Consumida está a minha alma por desejar, incessantemente, os teus juízos.
[21] Increpaste os soberbos, os malditos, que se desviam dos teus mandamentos.
[22] Tira de sobre mim o opróbrio e o desprezo, pois tenho guardado os teus testemunhos.
[23] Assentaram-se príncipes e falaram contra mim, mas o teu servo considerou nos teus decretos.
[24] Com efeito, os teus testemunhos são o meu prazer, são os meus conselheiros.
[25] A minha alma está apegada ao pó; vivifica-me segundo a tua palavra.

[26] Eu te expus os meus caminhos, e tu me valeste; ensina-me os teus decretos.

[27] Faze-me atinar com o caminho dos teus preceitos, e meditarei nas tuas maravilhas.
[28] A minha alma, de tristeza, verte lágrimas; fortalece-me segundo a tua palavra.

[29] Afasta de mim o caminho da falsidade e favorece-me com a tua lei.

[30] Escolhi o caminho da fidelidade e decidi-me pelos teus juízos.
[31] Aos teus testemunhos me apego; não permitas, SENHOR, seja eu envergonhado.
[32] Percorrerei o caminho dos teus mandamentos, quando me alegrares o coração.

[19]Jövevény vagyok a földön, ne rejtsd el előlem parancsolataidat!
[20]Őrlődik lelkem, mert vágyódik döntéseid után mindenkor.
[21]Megdorgálod az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól.
[22]Fordítsd el rólam a gyalázatot és a megvetést, hiszen megfogadtam intelmeidet.
[23]Ha a fejedelmek összeülnek, és rólam tárgyalnak, szolgád akkor is rendelkezéseidről elmélkedik.
[24]Csak a te intelmeidben gyönyörködöm, azok az én tanácsadóim.
[25]Életem a porhoz tapad: eleveníts meg igéddel!
[26]Ha dolgaimat elbeszélem, te meghallgatsz. Taníts meg rendelkezéseidre!
[27]Értesd meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon!

[28]Nem tudok aludni a bánat miatt, erősíts meg engem igéddel!

[29]Tarts engem távol a hazugok útjától, és ajándékozz meg kegyelmesen törvényeddel!
[30]Az igaz utat választottam, döntéseidet magam előtt tartom.
[31]Ragaszkodom intelmeidhez, URam, ne engedj megszégyenülnöm!

[32]Parancsolataid útján járok, mert bizakodó szívet adsz nekem.

[33] Ensina-me, SENHOR, o caminho dos teus decretos, e os seguirei até ao fim.

[33]Taníts, URam, rendelkezéseid céljára, hogy megfogadjam azokat mindvégig!

[34] Dá-me entendimento, e guardarei a tua lei; de todo o coração a cumprirei.

[34]Tégy értelmessé, hogy megfogadjam törvényedet, és megtartsam teljes szívvel.

[35] Guia-me pela vereda dos teus mandamentos, pois nela me comprazo.

[35]Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm.

[36] Inclina-me o coração aos teus testemunhos e não à cobiça.

[36]Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon, ne a haszonlesésre!

[37] Desvia os meus olhos, para que não vejam a vaidade, e vivifica-me no teu caminho.

[37]Fordítsd el tekintetemet, hogy ne nézzek hiábavalóságra, a te utadon éltess engem!

[38] Confirma ao teu servo a tua promessa feita aos que te temem.

[38]Teljesítsd be szolgádon ígéretedet, amelyet az istenfélőknek adtál!

[39] Afasta de mim o opróbrio, que temo, porque os teus juízos são bons.

[39]Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amelytől borzadok, mert jók a te döntéseid!

[40] Eis que tenho suspirado pelos teus preceitos; vivifica-me por tua justiça.

[40]Eleveníts meg igazságoddal, mert vágyódom utasításaidra.

[41] Venham também sobre mim as tuas misericórdias, SENHOR, e a tua salvação, segundo a tua promessa.

[41]Teljesedjék be rajtam kegyelmed, URam, és megígért szabadításod,

[42] E saberei responder aos que me insultam, pois confio na tua palavra.

[42]hogy választ tudjak adni gyalázóimnak, hiszen igédben bízom.

[43] Não tires jamais de minha boca a palavra da verdade, pois tenho esperado nos teus juízos.

[43]Ne vedd ki számból teljesen az igazság beszédét, mert a te döntésedre várok.

[44] Assim, observarei de contínuo a tua lei, para todo o sempre.

[44]Meg akarom tartani törvényedet állandóan, mindörökké.

[45] E andarei com largueza, pois me empenho pelos teus preceitos.

[45]Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem.

[46] Também falarei dos teus testemunhos na presença dos reis e não me envergonharei.

[46]Királyoknak is elmondom intelmeidet, és nem vallok szégyent.

[47] Terei prazer nos teus mandamentos, os quais eu amo.

[47]Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket.

48 Para os teus mandamentos, que amo, levantarei as mãos e meditarei nos teus decretos.
49 Lembra-te da promessa que fizeste ao teu servo, na qual me tens feito esperar.
50 O que me consola na minha angústia é isto: que a tua palavra me vivifica.
51 Os soberbos zombam continuamente de mim; todavia, não me afasto da tua lei.
52 Lembro-me dos teus juízos de outrora e me conforto, ó SENHOR.
53 De mim se apoderou a indignação, por causa dos pecadores que abandonaram a tua lei.
54 Os teus decretos são motivo dos meus cânticos, na casa da minha peregrinação.
55 Lembro-me, SENHOR, do teu nome, durante a noite, e observo a tua lei.
56 Tem-se dado assim comigo, porque guardo os teus preceitos.
57 O SENHOR é a minha porção; eu disse que guardaria as tuas palavras.
58 Imploro de todo o coração a tua graça; compadece-te de mim, segundo a tua palavra.
59 Considero os meus caminhos e volto os meus passos para os teus testemunhos.
60 Apresso-me, não me detenho em guardar os teus mandamentos.
61 Laços de perversos me enleiam; contudo, não me esqueço da tua lei.
62 Levanto-me à meia-noite para te dar graças, por causa dos teus retos juízos.

48Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.
49Emlékezz szolgádnak tett ígéretedre, amelyhez nekem reménységet adtál.
50Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem.
51Bármennyire csúfolnak is a kevélyek, mégsem hajolok el törvényedtől.
52Ha ősrégi döntéseidre gondolok, megvigasztalódom, URam!
53Elragad az indulat a bűnösök miatt, akik elhagyták törvényedet.
54Rendelkezéseid olyanok nekem, mint az énekek, azon a helyen, ahol jövevény vagyok.
55URam, éjjel is gondolok nevedre, megtartom törvényedet.
56Ez jutott nekem, mert megfogadtam utasításaidat.
57URam, én örökségem! Ígérem, hogy megtartom igéidet.
58Teljes szívből esedezem előtted: légy kegyelmes hozzám ígéreted szerint!
59Utaimat megfontolom, lépteimet intelmeidhez igazítom.
60Sietek, nem tétovázom, megtartom parancsolataidat.
61Ha bűnösök kötelei fonnak is körül, nem feledkezem meg törvényedről.
62Éjfélkor fölkelek, hogy hálát adjak neked igazságos döntéseidért.

[63] Companheiro sou de todos os que te temem e dos que guardam os teus preceitos.
[64] A terra, SENHOR, está cheia da tua bondade; ensina-me os teus decretos.
[65] Tens feito bem ao teu servo, SENHOR, segundo a tua palavra.
[66] Ensina-me bom juízo e conhecimento, pois creio nos teus mandamentos.
[67] Antes de ser afligido, andava errado, mas agora guardo a tua palavra.
[68] Tu és bom e fazes o bem; ensina-me os teus decretos.
[69] Os soberbos têm forjado mentiras contra mim; não obstante, eu guardo de todo o coração os teus preceitos.
[70] Tornou-se-lhes o coração insensível, como se fosse de sebo; mas eu me comprazo na tua lei.
[71] Foi-me bom ter eu passado pela aflição, para que aprendesse os teus decretos.
[72] Para mim vale mais a lei que procede de tua boca do que milhares de ouro ou de prata.
[73] As tuas mãos me fizeram e me afeiçoaram; ensina-me para que aprenda os teus mandamentos.
[74] Alegraram-se os que te temem quando me viram, porque na tua palavra tenho esperado.
[75] Bem sei, ó SENHOR, que os teus juízos são justos e que com fidelidade me afligiste.

[63]Barátja vagyok mindazoknak, akik istenfélők, és megtartják utasításaidat.
[64]URam, kegyelmed betölti a földet. Taníts engem rendelkezéseidre!
[65]Jót tettél szolgáddal ígéreted szerint, URam!
[66]Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat.
[67]Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet.
[68]Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre!
[69]Hazugságot koholtak ellenem a kevélyek, de én megfogadom utasításaidat tiszta szívből.
[70]Kövér a szívük, érzéketlen, én pedig törvényedben gyönyörködöm.
[71]Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.
[72]Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.
[73]Kezed alkotott és megerősített, tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!
[74]Látnak engem, és örülnek az istenfélők, mert igédben reménykedem.
[75]Tudom, URam, hogy igazak döntéseid, igazad volt, hogy megaláztál.

[76] Venha, pois, a tua bondade consolar-me, segundo a palavra que deste ao teu servo.

[76]Vigasztaljon meg engem szereteted, ahogyan megígérted szolgádnak.

[77] Baixem sobre mim as tuas misericórdias, para que eu viva; pois na tua lei está o meu prazer.

[77]Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek, mert törvényedben gyönyörködöm.

[78] Envergonhados sejam os soberbos por me haverem oprimido injustamente; eu, porém, meditarei nos teus preceitos.

[78]Szégyenüljenek meg a kevélyek, mert galádul bántak velem, én pedig utasításaidon elmélkedem.

[79] Voltem-se para mim os que te temem e os que conhecem os teus testemunhos.

[79]Forduljanak hozzám az istenfélők, akik ismerik intelmeidet.

[80] Seja o meu coração irrepreensível nos teus decretos, para que eu não seja envergonhado.

[80]Bár lenne szívem tökéletes rendelkezéseid szerint, hogy ne valljak szégyent!

[81] Desfalece-me a alma, aguardando a tua salvação; porém espero na tua palavra.

[81]Szabadításod után sóvárog lelkem, igédben reménykedem.

[82] Esmorecem os meus olhos de tanto esperar por tua promessa, enquanto digo: quando me haverás de consolar?

[82]Sóvárogva tekintek ígéretedre: Mikor vigasztalsz meg engem?

[83] Já me assemelho a um odre na fumaça; contudo, não me esqueço dos teus decretos.

[83]Bár olyan vagyok, mint a füstre tett tömlő, nem feledkezem meg rendelkezéseidről.

[84] Quantos vêm a ser os dias do teu servo? Quando me farás justiça contra os que me perseguem?

[84]Hány napja van még szolgádnak? Mikor tartasz ítéletet üldözőimen?

[85] Para mim abriram covas os soberbos, que não andam consoante a tua lei.

[85]Vermeket ástak nekem a kevélyek, akik nem törvényed szerint élnek.

[86] São verdadeiros todos os teus mandamentos; eles me perseguem injustamente; ajuda-me.

[86]Minden parancsolatod igaz. Galádul üldöznek, segíts meg!

[87] Quase deram cabo de mim, na terra; mas eu não deixo os teus preceitos.

[87]Csaknem kiirtottak a földről, mert nem hanyagoltam el utasításaidat.

[88] Vivifica-me, segundo a tua misericórdia, e guardarei os testemunhos oriundos de tua boca.

[88]Tartsd meg életemet kegyelmesen, én pedig megtartom intelmeidet.

[89] Para sempre, ó SENHOR, está firmada a tua palavra no céu.
[90] A tua fidelidade estende-se de geração em geração; fundaste a terra, e ela permanece.
[91] Conforme os teus juízos, assim tudo se mantém até hoje; porque ao teu dispor estão todas as coisas.
[92] Não fosse a tua lei ter sido o meu prazer, há muito já teria eu perecido na minha angústia.
[93] Nunca me esquecerei dos teus preceitos, visto que por eles me tens dado vida.
[94] Sou teu; salva-me, pois eu busco os teus preceitos.
[95] Os ímpios me espreitam para perder-me; mas eu atento para os teus testemunhos.
[96] Tenho visto que toda perfeição tem seu limite; mas o teu mandamento é ilimitado.
[97] Quanto amo a tua lei! É a minha meditação, todo o dia!
[98] Os teus mandamentos me fazem mais sábio que os meus inimigos; porque, aqueles, eu os tenho sempre comigo.
[99] Compreendo mais do que todos os meus mestres, porque medito nos teus testemunhos.
[100] Sou mais prudente que os idosos, porque guardo os teus preceitos.
[101] De todo mau caminho desvio os pés, para observar a tua palavra.
[102] Não me aparto dos teus juízos, pois tu me ensinas.

[89]URam, igéd örökké megmarad, szilárdan, akár az ég.
[90]Nemzedékről nemzedékre megmarad igazságod. Megszilárdítottad a földet, ezért áll rendíthetetlenül.
[91]Döntéseid szerint áll ma is, mert téged szolgál a mindenség.
[92]Ha nem törvényed gyönyörködtetne, elpusztulnék nyomorúságomban.
[93]Sohasem felejtem el utasításaidat, mert azokkal éltetsz engem.
[94]Tied vagyok! Szabadíts meg, hiszen utasításaidat kutatom.
[95]Arra várnak a bűnösök, hogy elpusztíthassanak, de én intelmeidre figyelek.
[96]Látom, hogy vége lesz mindennek, ami megvan, de a te parancsolatod végtelen.
[97]Mennyire szeretem törvényedet! Egész nap azon elmélkedem.
[98]Bölcsebbé tesz ellenségeimnél parancsolatod, és enyém marad az örökké.
[99]Minden tanítómnál okosabb lettem, mert intelmeiden elmélkedem.
[100]Értelmesebb vagyok a véneknél, mert megfogadtam utasításaidat.
[101]Nem lépek lábammal semmilyen rossz útra, hogy megtarthassam igédet.
[102]Döntéseidtől nem tértem el, mert te tanítottál azokra.

[103] Quão doces são as tuas palavras ao meu paladar! Mais que o mel à minha boca.

[104] Por meio dos teus preceitos, consigo entendimento; por isso, detesto todo caminho de falsidade.

[105] Lâmpada para os meus pés é a tua palavra e, luz para os meus caminhos.

[106] Jurei e confirmei o juramento de guardar os teus retos juízos.

[107] Estou aflitíssimo; vivifica-me, SENHOR, segundo a tua palavra.

[108] Aceita, SENHOR, a espontânea oferenda dos meus lábios e ensina-me os teus juízos.

[109] Estou de contínuo em perigo de vida; todavia, não me esqueço da tua lei.

[110] Armam ciladas contra mim os ímpios; contudo, não me desvio dos teus preceitos.

[111] Os teus testemunhos, recebi-os por legado perpétuo, porque me constituem o prazer do coração.

[112] Induzo o coração a guardar os teus decretos, para sempre, até ao fim.

[113] Aborreço a duplicidade, porém amo a tua lei.

[114] Tu és o meu refúgio e o meu escudo; na tua palavra, eu espero.

[115] Apartai-vos de mim, malfeitores; quero guardar os mandamentos do meu Deus.

[116] Ampara-me, segundo a tua promessa, para que eu viva; não permitas que a minha esperança me envergonhe.

[117] Sustenta-me, e serei salvo e sempre atentarei para os teus decretos.

[103]Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz.

[104]Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt.

[105]Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.

[106]Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet.

[107]Nagy nyomorúságba jutottam, tartsd meg életemet ígéreted szerint, URam!

[108]Önként vállalt fogadalmaimat fogadd kegyesen, URam, és taníts engem döntéseidre!

[109]Életem folyton veszélyben van, törvényedről mégsem feledkezem meg.

[110]Csapdát készítettek nekem a bűnösök, utasításaidtól mégsem tértem el.

[111]Intelmeidet kaptam örökségül örökre, azok örvendeztetik szívemet.

[112]Szívből törekszem rendelkezéseid teljesítésére, ennek örök jutalma van.

[113]Gyűlölöm a kétszínűséget, de szeretem törvényedet.

[114]Rejtekhelyem és pajzsom vagy, igédben reménykedem.

[115]Távozzatok tőlem, ti gonosztevők! Én megfogadom, Istenem, parancsolataidat.

[116]Támogass engem ígéreted szerint, hogy éljek, és ne szégyenítsd meg reménységemet!

[117]Erősíts engem, hogy megszabaduljak, és mindig törődni fogok rendelkezéseiddel.

[118] Desprezas os que se desviam dos teus decretos, porque falsidade é a astúcia deles.

[119] Rejeitas, como escória, todos os ímpios da terra; por isso, amo os teus testemunhos.

[120] Arrepia-se-me a carne com temor de ti, e temo os teus juízos.

[121] Tenho praticado juízo e justiça; não me entregues aos meus opressores.

[122] Sê fiador do teu servo para o bem; não permitas que os soberbos me oprimam.

[123] Desfalecem-me os olhos à espera da tua salvação e da promessa da tua justiça.

[124] Trata o teu servo segundo a tua misericórdia e ensina-me os teus decretos.

[125] Sou teu servo; dá-me entendimento, para que eu conheça os teus testemunhos.

[126] Já é tempo, SENHOR, para intervires, pois a tua lei está sendo violada.

[127] Amo os teus mandamentos mais do que o ouro, mais do que o ouro refinado.

[128] Por isso, tenho por, em tudo, retos os teus preceitos todos e aborreço todo caminho de falsidade.

[129] Admiráveis são os teus testemunhos; por isso, a minha alma os observa.

[130] A revelação das tuas palavras esclarece e dá entendimento aos simples.

[131] Abro a boca e aspiro, porque anelo os teus mandamentos.

[132] Volta-te para mim e tem piedade de mim, segundo costumas fazer aos que amam o teu nome.

[118]Elveted mindazokat, akik eltérnek rendelkezéseidtől, mert ármánykodásuk galád.

[119]Salaknak tartod a föld minden bűnösét, ezért szeretem intelmeidet.

[120]Megborzadt a testem, mert rettegek tőled, félek ítéleteidtől.

[121]Azt tettem, ami törvényes és igaz, ne szolgáltass ki azoknak, akik sanyargatnak engem!

[122]Vállalj kezességet szolgádért, hogy a kevélyek ne hatalmaskodjanak rajtam!

[123]Szemem epedve várja segítségedet és megígért igazságodat.

[124]Bánj kegyelmesen szolgáddal, taníts engem rendelkezéseidre!

[125]Szolgád vagyok, adj értelmet, hogy megismerjem intelmeidet!

[126]Itt az ideje, hogy cselekedj, URam, mert megszegték törvényedet!

[127]Én pedig szeretem parancsolataidat, jobban az aranynál, a színaranynál is.

[128]Ezért mindenben helyeslem utasításaidat, és gyűlölök minden hamis ösvényt.

[129]Csodálatosak intelmeid, azért megfogadja azokat lelkem.

[130]Igéd kijelentése világosságot gyújt, értelmessé teszi az együgyűeket.

[131]Kinyitom számat és csak sóhajtozom, úgy vágyódom parancsolataid után.

[132]Fordulj felém, és könyörülj rajtam, ahogyan szoktál azokon, akik szeretik nevedet.

[133] Firma os meus passos na tua palavra, e não me domine iniqüidade alguma.

[133]Szilárdítsd meg lépteimet ígéreteddel, hogy ne uralkodjék rajtam semmiféle gazság.

[134] Livra-me da opressão do homem, e guardarei os teus preceitos.

[134]Szabadíts meg a hatalmaskodó emberektől, hogy megtarthassam utasításaidat.

[135] Faze resplandecer o rosto sobre o teu servo e ensina-me os teus decretos.

[135]Ragyogó arccal nézz szolgádra, és taníts engem rendelkezéseidre!

[136] Torrentes de água nascem dos meus olhos, porque os homens não guardam a tua lei.

[136]Könny patakzik szememből azok miatt, akik nem tartják meg törvényedet.

[137] Justo és, SENHOR, e retos, os teus juízos.

[137]Igaz vagy, URam, és helyesek döntéseid.

[138] Os teus testemunhos, tu os impuseste com retidão e com suma fidelidade.

[138]Elrendelt intelmeid igazak, és igen megbízhatók.

[139] O meu zelo me consome, porque os meus adversários se esquecem da tua palavra.

[139]Belső indulat sorvaszt engem, mert ellenfeleim megfeledkeztek igédről.

[140] Puríssima é a tua palavra; por isso, o teu servo a estima.

[140]Nagyon tiszta a te beszéded, szolgád szereti azt.

[141] Pequeno sou e desprezado; contudo, não me esqueço dos teus preceitos.

[141]Bár kicsiny és megvetett vagyok, utasításaidat mégsem felejtem el.

[142] A tua justiça é justiça eterna, e a tua lei é a própria verdade.

[142]Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó.

[143] Sobre mim vieram tribulação e angústia; todavia, os teus mandamentos são o meu prazer.

[143]Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek.

[144] Eterna é a justiça dos teus testemunhos; dá-me a inteligência deles, e viverei.

[144]Intelmeid örökké igazak, tégy értelmessé, hogy éljek!

[145] De todo o coração eu te invoco; ouve-me, SENHOR; observo os teus decretos.

[145]Teljes szívből kiáltok hozzád: Hallgass meg, URam! És én megfogadom rendelkezéseidet.

[146] Clamo a ti; salva-me, e guardarei os teus testemunhos.

[146]Hozzád kiáltok: Szabadíts meg! És én megtartom intelmeidet.

[147] Antecipo-me ao alvorecer do dia e clamo; na tua palavra, espero confiante.
[148] Os meus olhos antecipam-se às vigílias noturnas, para que eu medite nas tuas palavras.
[149] Ouve, SENHOR, a minha voz, segundo a tua bondade; vivifica-me, segundo os teus juízos.
[150] Aproximam-se de mim os que andam após a maldade; eles se afastam da tua lei.
[151] Tu estás perto, SENHOR, e todos os teus mandamentos são verdade.
[152] Quanto às tuas prescrições, há muito sei que as estabeleceste para sempre.
[153] Atenta para a minha aflição e livra-me, pois não me esqueço da tua lei.
[154] Defende a minha causa e liberta-me; vivifica-me, segundo a tua promessa.
[155] A salvação está longe dos ímpios, pois não procuram os teus decretos.
[156] Muitas, SENHOR, são as tuas misericórdias; vivifica-me, segundo os teus juízos.
[157] São muitos os meus perseguidores e os meus adversários; não me desvio, porém, dos teus testemunhos.
[158] Vi os infiéis e senti desgosto, porque não guardam a tua palavra.
[159] Considera em como amo os teus preceitos; vivifica-me, ó SENHOR, segundo a tua bondade.

[147]Ébren vagyok virradatkor, és fohászkodom, igédben reménykedem.
[148]Ébren van szemem az éjszakai őrváltáskor is, és elmélkedem ígéreteiden.
[149]Hallgasd meg szavamat kegyelmesen! URam, döntéseiddel éltess engem!
[150]Közel vannak hozzám, akik galádul üldöznek, törvényedtől viszont eltávolodtak.
[151]De te is közel vagy, URam, és minden parancsolatod maradandó.
[152]Régóta ismerem intelmeidet, örök időkre megszabtad azokat.
[153]Lásd meg nyomorúságomat, és szabadíts meg, mert nem felejtettem el törvényedet.
[154]Pereld peremet, és válts meg, ígéreted szerint tartsd meg életemet!
[155]Távol van a bűnösöktől a segítség, mert nem törődnek rendelkezéseiddel.
[156]Nagy a te irgalmad, URam, döntéseiddel éltess engem!
[157]Sokan vannak üldözőim és ellenségeim, intelmeidtől mégsem fordultam el.
[158]Láttam a hűtleneket, és megundorodtam, mert nem tartották meg beszédedet.
[159]Lásd, mennyire szeretem utasításaidat! URam, tartsd meg életemet kegyelmesen!

[160] As tuas palavras são em tudo verdade desde o princípio, e cada um dos teus justos juízos dura para sempre.

[160]Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól.

[161] Príncipes me perseguem sem causa, porém o que o meu coração teme é a tua palavra.

[161]Fejedelmek üldöznek ok nélkül, de szívemet csak igéd rettentheti meg.

[162] Alegro-me nas tuas promessas, como quem acha grandes despojos.

[162]Úgy örülök beszédednek, mint aki nagy zsákmányra talál.

[163] Abomino e detesto a mentira; porém amo a tua lei.

[163]A hazugságot gyűlölöm, utálom, törvényedet azonban szeretem.

[164] Sete vezes no dia, eu te louvo pela justiça dos teus juízos.

[164]Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos döntéseidért.

[165] Grande paz têm os que amam a tua lei; para eles não há tropeço.

[165]Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet; nem botlanak meg azok.

[166] Espero, SENHOR, na tua salvação e cumpro os teus mandamentos.

[166]Segítségedben reménykedem, URam, és teljesítem parancsolataidat.

[167] A minha alma tem observado os teus testemunhos; eu os amo ardentemente.

[167]Megtartja lelkem intelmeidet, mert nagyon szeretem azokat.

[168] Tenho observado os teus preceitos e os teus testemunhos, pois na tua presença estão todos os meus caminhos.

[168]Megtartom utasításaidat és intelmeidet, hiszen minden utamat ismered.

[169] Chegue a ti, SENHOR, a minha súplica; dá-me entendimento, segundo a tua palavra.

[169]URam, hadd szálljon hozzád esedezésem, tégy értelmessé igéddel!

[170] Chegue a minha petição à tua presença; livra-me segundo a tua palavra.

[170]Jusson színed elé könyörgésem, ígéreted szerint ments meg engem!

[171] Profiram louvor os meus lábios, pois me ensinas os teus decretos.

[171]Áradjon ajkamról a dicséret, mert megtanítasz rendelkezéseidre.

[172] A minha língua celebre a tua lei, pois todos os teus mandamentos são justiça.

[172]Válaszoljon beszédedre nyelvem, mert minden parancsolatod igaz.

[173] Venha a tua mão socorrer-me, pois escolhi os teus preceitos.

[173]Kezed legyen segítségemre, mert utasításaidat választottam.

[174] Suspiro, SENHOR, por tua salvação; a tua lei é todo o meu prazer.

[174]Szabadításodra vágyom, URam, törvényedben gyönyörködöm.

175 Viva a minha alma para louvar-te; ajudem-me os teus juízos.

176 Ando errante como ovelha desgarrada; procura o teu servo, pois não me esqueço dos teus mandamentos.

175Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem!

176Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgádat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.

Salmo 120

Contra as más línguas

Cântico de romagem

1 Na minha angústia, clamo ao SENHOR, e ele me ouve.

2 SENHOR, livra-me dos lábios mentirosos, da língua enganadora.

3 Que te será dado ou que te será acrescentado, ó língua enganadora?

4 Setas agudas do valente e brasas vivas de zimbro.

5 Ai de mim, que peregrino em Meseque e habito nas tendas de Quedar.

6 Já há tempo demais que habito com os que odeiam a paz.

7 Sou pela paz; quando, porém, eu falo, eles teimam pela guerra.

Zsoltárok 120

Imádság idegen földön

1Zarándokének. Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltok, és ő meghallgat engem.

2URam, ments meg engem a hazug ajkaktól és a csalárd nyelvtől!

3Mit érdemelsz, mit fogsz majd kapni, te csalárd nyelv?

4A hős hegyes nyilait rekettye parazsával!

5Jaj nekem, mert Mesekben kell tartózkodnom, Kédár sátrai közt kell laknom!

6Régóta lakom már együtt a békesség gyűlölőivel.

7Én békét akarok, de amint megszólalok, ők mindjárt harcra készek.

Salmo 121

Deus, o fiel guarda dos homens

Cântico de romagem

1 Elevo os olhos para os montes: de onde me virá o socorro?

2 O meu socorro vem do SENHOR, que fez o céu e a terra.

3 Ele não permitirá que os teus pés vacilem; não dormitará aquele que te guarda.

Zsoltárok 121

Izráel védelmezője

1Zarándokének. Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?

2Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

3Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

[4] É certo que não dormita, nem dorme o guarda de Israel.
[5] O SENHOR é quem te guarda; o SENHOR é a tua sombra à tua direita.
[6] De dia não te molestará o sol, nem de noite, a lua.
[7] O SENHOR te guardará de todo mal; guardará a tua alma.
[8] O SENHOR guardará a tua saída e a tua entrada, desde agora e para sempre.

[4]Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt!
[5]Az ÚR védelmez téged, az ÚR a te oltalmad jobb kezed felől.
[6]Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.
[7]Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.
[8]Megőriz az ÚR jártodban-keltedben, most és mindenkor.

Salmo 122

Oração pela paz de Jerusalém
Cântico de romagem. De Davi

[1] Alegrei-me quando me disseram: Vamos à Casa do SENHOR.
[2] Pararam os nossos pés junto às tuas portas, ó Jerusalém!
[3] Jerusalém, que estás construída como cidade compacta,
[4] para onde sobem as tribos, as tribos do SENHOR, como convém a Israel, para renderem graças ao nome do SENHOR.
[5] Lá estão os tronos de justiça, os tronos da casa de Davi.
[6] Orai pela paz de Jerusalém! Sejam prósperos os que te amam.
[7] Reine paz dentro de teus muros e prosperidade nos teus palácios.
[8] Por amor dos meus irmãos e amigos, eu peço: haja paz em ti!
[9] Por amor da Casa do SENHOR, nosso Deus, buscarei o teu bem.

Zsoltárok 122

Zarándokok áldáskívánása

[1]Zarándokénak. Dávidé. Örülök, ha ezt mondják nekem: Az ÚR házába megyünk!
[2]Lábunk megáll kapuidban, Jeruzsálem.
[3]Jeruzsálem, te szépen épített város, részeid jól illenek egymáshoz!
[4]Oda járnak a törzsek, az ÚR törzsei. Izráelnek szóló rendelkezés az, hogy ott magasztalják az ÚR nevét.
[5]Mert ott állnak a bírói székek, Dávid házának székei.
[6]Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!
[7]Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban!
[8]Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked!
[9]Istenünknek, az ÚRnak a házáért is jót kívánok neked!

Salmo 123

Solicitude por auxílio divino
Cântico de romagem

Zsoltárok 123

Kigúnyolt nép imádsága

[1] A ti, que habitas nos céus, elevo os olhos!

[2] Como os olhos dos servos estão fitos nas mãos dos seus senhores, e os olhos da serva, na mão de sua senhora, assim os nossos olhos estão fitos no SENHOR, nosso Deus, até que se compadeça de nós.

[3] Tem misericórdia de nós, SENHOR, tem misericórdia; pois estamos sobremodo fartos de desprezo.

[4] A nossa alma está saturada do escárnio dos que estão à sua vontade e do desprezo dos soberbos.

[1]Zarándokénak. Hozzád emelem tekintetemet, aki a mennyben laksz!

[2]Ahogy a szolgák uruk kezére néznek, vagy a szolgálóleány úrnője kezére, úgy nézünk mi Istenünkre, az ÚRra, míg meg nem könyörül rajtunk.

[3]Könyörülj, URam, könyörülj rajtunk, mert torkig vagyunk a gyalázattal!

[4]Torkig vagyunk már az elbizakodottak gúnyolódásával, a gőgösök gyalázkodásával.

Salmo 124

Deus, nosso protetor e libertador

Cântico de romagem. De Davi

[1] Não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, Israel que o diga;

[2] não fosse o SENHOR, que esteve ao nosso lado, quando os homens se levantaram contra nós,

[3] e nos teriam engolido vivos, quando a sua ira se acendeu contra nós;

[4] as águas nos teriam submergido, e sobre a nossa alma teria passado a torrente;

[5] águas impetuosas teriam passado sobre a nossa alma.

[6] Bendito o SENHOR, que não nos deu por presa aos dentes deles.

[7] Salvou-se a nossa alma, como um pássaro do laço dos passarinheiros; quebrou-se o laço, e nós nos vimos livres.

[8] O nosso socorro está em o nome do SENHOR, criador do céu e da terra.

Zsoltárok 124

Hálaadás szabadításért

[1]Zarándokénak. Dávidé. Ha nem lett volna velünk az ÚR – vallja meg ezt Izráel! –,

[2]ha nem lett volna velünk az ÚR, amikor ránk támadtak az emberek,

[3]akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, úgy fellángolt haragjuk ellenünk.

[4]Akkor elsodortak volna a vizek, átcsapott volna rajtunk az áradat.

[5]Átcsaptak volna rajtunk a tajtékzó vizek.

[6]Áldott az ÚR, aki nem adott oda minket martalékul fogaiknak!

[7]Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarász tőréből. A tőr összetört, és mi megmenekültünk.

[8]A mi segítségünk az ÚR nevében van, aki az eget és a földet alkotta.

Salmo 125

Fé inabalável
Cântico de romagem

[1] Os que confiam no SENHOR são como o monte Sião, que não se abala, firme para sempre.
[2] Como em redor de Jerusalém estão os montes, assim o SENHOR, em derredor do seu povo, desde agora e para sempre.
[3] O cetro dos ímpios não permanecerá sobre a sorte dos justos, para que o justo não estenda a mão à iniqüidade.
[4] Faze o bem, SENHOR, aos bons e aos retos de coração.
[5] Quanto aos que se desviam para sendas tortuosas, levá-los-á o SENHOR juntamente com os malfeitores. Paz sobre Israel!

Zsoltárok 125

Az ÚR megtartja a benne bízókat

[1]Zarándokénak. Akik az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll.
[2]Jeruzsálemet hegyek fogják körül, népét pedig az ÚR karolja át most és mindörökké.
[3]Mert nem maradhat a bűnösök uralma az igazak örökségén, nehogy az igazak is álnokságra vetemedjenek.
[4]Tégy jót, URam, a jókkal, az igaz szívűekkel!
[5]A görbe útra térőket pedig juttassa az ÚR a gonosztevők sorsára! Békesség legyen Izráelben!

Salmo 126

Consolo para os que choram
Cântico de romagem

[1] Quando o SENHOR restaurou a sorte de Sião, ficamos como quem sonha.
[2] Então, a nossa boca se encheu de riso, e a nossa língua, de júbilo; então, entre as nações se dizia: Grandes coisas o SENHOR tem feito por eles.
[3] Com efeito, grandes coisas fez o SENHOR por nós; por isso, estamos alegres.
[4] Restaura, SENHOR, a nossa sorte, como as torrentes no Neguebe.
[5] Os que com lágrimas semeiam com júbilo ceifarão.

Zsoltárok 126

Az ÚR nagy tetteinek dicsérete

[1]Zarándokénak. Mikor jóra fordította Sion sorsát az ÚR, olyanok voltunk, mint az álmodók.
[2]Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkiáltás volt nyelvünkön. Ezt mondták akkor a népek: Hatalmas dolgot tett ezekkel az ÚR!
[3]Hatalmas dolgot tett velünk az ÚR, ezért örvendezünk.
[4]Fordítsd jóra sorsunkat, URam, a délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan!
[5]Akik könnyezve vetettek, ujjongva fognak majd aratni.

[6] Quem sai andando e chorando, enquanto semeia, voltará com júbilo, trazendo os seus feixes.

[6]Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezik, mikor kévéit hozza.

Salmo 127

Todo bem procede de Deus

Cântico de romagem. De Salomão

[1] Se o SENHOR não edificar a casa, em vão trabalham os que a edificam; se o SENHOR não guardar a cidade, em vão vigia a sentinela.

[2] Inútil vos será levantar de madrugada, repousar tarde, comer o pão que penosamente granjeastes; aos seus amados ele o dá enquanto dormem.

[3] Herança do SENHOR são os filhos; o fruto do ventre, seu galardão.

[4] Como flechas na mão do guerreiro, assim os filhos da mocidade.

[5] Feliz o homem que enche deles a sua aljava; não será envergonhado, quando pleitear com os inimigos à porta.

Zsoltárok 127

Emberé a munka, Istené az áldás

[1]Zarándokénak. Salamoné. Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök.

[2]Hiába keltek korán, és feküsztök későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.

[3]Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.

[4]Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak.

[5]Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.

Salmo 128

Temor de Deus e felicidade no lar

Cântico de romagem

[1] Bem-aventurado aquele que teme ao SENHOR e anda nos seus caminhos!

[2] Do trabalho de tuas mãos comerás, feliz serás, e tudo te irá bem.

[3] Tua esposa, no interior de tua casa, será como a videira frutífera; teus filhos, como rebentos da oliveira, à roda da tua mesa.

[4] Eis como será abençoado o homem que teme ao SENHOR!

Zsoltárok 128

Az istenfélők házán áldás van

[1]Zarándokénak. Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár.

[2]Kezed munkája után élsz, boldog vagy, és jól megy sorod.

[3]Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő; gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemeték.

[4]Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat.

[5] O SENHOR te abençoe desde Sião, para que vejas a prosperidade de Jerusalém durante os dias de tua vida,

[6] vejas os filhos de teus filhos. Paz sobre Israel!

Salmo 129

Recordação de libertações
Cântico de romagem

[1] Muitas vezes me angustiaram desde a minha mocidade, Israel que o diga;

[2] desde a minha mocidade, me angustiaram, todavia, não prevaleceram contra mim.

[3] Sobre o meu dorso lavraram os aradores; nele abriram longos sulcos.

[4] Mas o SENHOR é justo; cortou as cordas dos ímpios.

[5] Sejam envergonhados e repelidos todos os que aborrecem a Sião!

[6] Sejam como a erva dos telhados, que seca antes de florescer,

[7] com a qual não enche a mão o ceifeiro, nem os braços, o que ata os feixes!

[8] E também os que passam não dizem: A bênção do SENHOR seja convosco! Nós vos abençoamos em nome do SENHOR!

Salmo 130

Das profundezas clamo ao Senhor
Cântico de romagem

[1] Das profundezas clamo a ti, SENHOR.

[2] Escuta, SENHOR, a minha voz; estejam alertas os teus ouvidos às minhas súplicas.

[3] Se observares, SENHOR, iniqüidades, quem, SENHOR, subsistirá?

[5] Áldjon meg téged a Sionról az ÚR, hogy láthasd Jeruzsálem jólétét egész életeden át,

[6] és megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben!

Zsoltárok 129

Sion ellenségei megszégyenülnek

[1] Zarándokének. Sokat gyötörtek ifjúságom óta – vallja meg ezt Izráel! –,

[2] sokat gyötörtek ifjúságom óta, mégsem bírtak velem.

[3] Hátamon szántók szántottak, hosszú barázdákat hasítottak.

[4] De igazságos az ÚR: elvágta a bűnösök kötelét.

[5] Megszégyenülnek, meghátrálnak majd Sion gyűlölői mind.

[6] Olyanok lesznek, mint háztetőn a fű, amely elszárad, mielőtt kitépnék.

[7] Nem szedi marokra az arató, sem ölébe a kévekötő.

[8] Nem mondják az arra járók: Legyen rajtatok az ÚR áldása, áldunk benneteket az ÚR nevében!

Zsoltárok 130

Kiáltás a mélységből

[1] Zarándokének. A mélységből kiáltok hozzád, URam!

[2] URam, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra!

[3] Ha a bűnöket számon tartod, URam, Uram, ki marad meg akkor?

4 Contigo, porém, está o perdão, para que te temam.

5 Aguardo o SENHOR, a minha alma o aguarda; eu espero na sua palavra.

6 A minha alma anseia pelo SENHOR mais do que os guardas pelo romper da manhã. Mais do que os guardas pelo romper da manhã,

7 espere Israel no SENHOR, pois no SENHOR há misericórdia; nele, copiosa redenção.

8 É ele quem redime a Israel de todas as suas iniqüidades.

4De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged.

5Várom az URat, várja a lelkem, és bízom ígéretében.

6Lelkem várja az Urat, jobban, mint az őrök a reggelt, mint az őrök a reggelt.

7Bízzál, Izráel, az ÚRban, mert az ÚRnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani.

8Meg is váltja Izráelt minden bűnéből.

Salmo 131

Calma em Deus

Cântico de romagem. De Davi

1 SENHOR, não é soberbo o meu coração, nem altivo o meu olhar; não ando à procura de grandes coisas, nem de coisas maravilhosas demais para mim.

2 Pelo contrário, fiz calar e sossegar a minha alma; como a criança desmamada se aquieta nos braços de sua mãe, como essa criança é a minha alma para comigo.

3 Espera, ó Israel, no SENHOR, desde agora e para sempre.

Zsoltárok 131

Alázatos ember éneke

1Zarándokének. Dávidé. URam, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem.

2Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem.

3Bízzál, Izráel, az ÚRban most és mindörökké!

Salmo 132

Uma promessa antiga

Cântico de romagem

1 Lembra-te, SENHOR, a favor de Davi, de todas as suas provações;

2 de como jurou ao SENHOR e fez votos ao Poderoso de Jacó:

3 Não entrarei na tenda em que moro, nem subirei ao leito em que repouso,

Zsoltárok 132

Imádság Dávidért és a Sionért

1Zarándokének. Emlékezz, URam, Dávidra, minden viszontagságára!

2Mert esküt tett az ÚRnak, fogadalmat Jákób erős Istenének:

3Nem megyek be addig házamba, nem fekszem le fekvőhelyemre,

4 não darei sono aos meus olhos, nem repouso às minhas pálpebras,

5 até que eu encontre lugar para o SENHOR, morada para o Poderoso de Jacó.

6 Ouvimos dizer que a arca se achava em Efrata e a encontramos no campo de Jaar.

7 Entremos na sua morada, adoremos ante o estrado de seus pés.

8 Levanta-te, SENHOR, entra no lugar do teu repouso, tu e a arca de tua fortaleza.

9 Vistam-se de justiça os teus sacerdotes, e exultem os teus fiéis.

10 Por amor de Davi, teu servo, não desprezes o rosto do teu ungido.

11 O SENHOR jurou a Davi com firme juramento e dele não se apartará: Um rebento da tua carne farei subir para o teu trono.

12 Se os teus filhos guardarem a minha aliança e o testemunho que eu lhes ensinar, também os seus filhos se assentarão para sempre no teu trono.

13 Pois o SENHOR escolheu a Sião, preferiu-a por sua morada:

14 Este é para sempre o lugar do meu repouso; aqui habitarei, pois o preferi.

15 Abençoarei com abundância o seu mantimento e de pão fartarei os seus pobres.

16 Vestirei de salvação os seus sacerdotes, e de júbilo exultarão os seus fiéis.

17 Ali, farei brotar a força de Davi; preparei uma lâmpada para o meu ungido.

4 szememet nem hagyom aludni, szempilláimat nyugodni,

5 míg nem találok helyet az Úrnak, lakóhelyet Jákób erős Istenének!

6 Hallottuk, hogy a láda Efrátában van, és rátaláltunk Jaar mezőin.

7 Menjünk el lakóhelyére, boruljunk le lába zsámolyánál!

8 Indulj el, Uram, nyugalmad helyére, te és hatalmad ládája!

9 Papjaidat vedd körül igazságoddal, híveid pedig hadd ujjongjanak!

10 A te szolgádért, Dávidért ne fordulj el felkent királyodtól!

11 Megesküdött az Úr Dávidnak igazán, nem másítja azt meg: Véredből való utódot ültetek trónodra.

12 Ha fiaid megtartják szövetségemet és intelmeimet, amelyekre tanítottam őket, akkor még az ő fiaik is trónodon ülnek mindvégig.

13 Mert a Siont választotta ki az Úr, azt kívánta lakóhelyéül:

14 Ez lesz lakóhelyem örökre, itt fogok lakni, mert így kívánom!

15 Gazdagon megáldom eledelét, szegényeit jól tartom kenyérrel,

16 papjait körülveszem szabadításommal, hívei vígan ujjonganak.

17 Ott növelem meg Dávid hatalmát, gondom lesz felkentem mécsesére.

[18] Cobrirei de vexame os seus inimigos; mas sobre ele florescerá a sua coroa.

Salmo 133

A excelência da união fraternal
Cântico de romagem. De Davi

[1] Oh! Como é bom e agradável viverem unidos os irmãos!

[2] É como o óleo precioso sobre a cabeça, o qual desce para a barba, a barba de Arão, e desce para a gola de suas vestes.
[3] É como o orvalho do Hermom, que desce sobre os montes de Sião. Ali, ordena o SENHOR a sua bênção e a vida para sempre.

Salmo 134

Convocando ao culto vespertino
Cântico de romagem
[1] Bendizei ao SENHOR, vós todos, servos do SENHOR, que assistis na Casa do SENHOR, nas horas da noite;
[2] erguei as mãos para o santuário e bendizei ao SENHOR.
[3] De Sião te abençoe o SENHOR, criador do céu e da terra!

Salmo 135

Louvores a Deus

[1] Aleluia! Louvai o nome do SENHOR; louvai-o, servos do SENHOR,

[2] vós que assistis na Casa do SENHOR, nos átrios da casa do nosso Deus.
[3] Louvai ao SENHOR, porque o SENHOR é bom; cantai louvores ao seu nome, porque é agradável.

[18]Ellenségeire szégyent borítok, őrajta azonban ragyogni fog koronája.

Zsoltárok 133

A testvéri szeretet áldása

[1]Zarándokének. Dávidé. Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!
[2]Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára.

[3]Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor.

Zsoltárok 134

A zarándokok búcsúéneke

[1]Zarándokének. Áldjátok az URat mindnyájan ti, akik az ÚR szolgái vagytok, akik az ÚR házában álltok éjjelente!
[2]Emeljétek föl kezeteket a szentély felé, és áldjátok az URat!
[3]Áldjon meg téged a Sionról az ÚR, aki az eget és a földet alkotta!

Zsoltárok 135

Az ÚR mindenható
[1]Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek az ÚR nevét, dicsérjétek az URat, akik szolgái vagytok,
[2]akik ott álltok az ÚR házában, Istenünk házának udvaraiban!

[3]Dicsérjétek az URat, mert jó az ÚR, zengjétek nevét, mert az gyönyörűséges!

4 Pois o SENHOR escolheu para si a Jacó e a Israel, para sua possessão.

5 Com efeito, eu sei que o SENHOR é grande e que o nosso Deus está acima de todos os deuses.

6 Tudo quanto aprouve ao SENHOR, ele o fez, nos céus e na terra, no mar e em todos os abismos.

7 Faz subir as nuvens dos confins da terra, faz os relâmpagos para a chuva, faz sair o vento dos seus reservatórios.

8 Foi ele quem feriu os primogênitos no Egito, tanto dos homens como das alimárias;

9 quem, no meio de ti, ó Egito, operou sinais e prodígios contra Faraó e todos os seus servos;

10 quem feriu muitas nações e tirou a vida a poderosos reis:

11 a Seom, rei dos amorreus, e a Ogue, rei de Basã, e a todos os reinos de Canaã;

12 cujas terras deu em herança, em herança a Israel, seu povo.

13 O teu nome, SENHOR, subsiste para sempre; a tua memória, SENHOR, passará de geração em geração.

14 Pois o SENHOR julga ao seu povo e se compadece dos seus servos.

15 Os ídolos das nações são prata e ouro, obra das mãos dos homens.

16 Têm boca e não falam; têm olhos e não vêem;

17 têm ouvidos e não ouvem; pois não há alento de vida em sua boca.

4 Mert magának választotta Jákóbot az ÚR, tulajdonává tette Izráelt.

5 Tudom én, hogy milyen nagy az ÚR, nagyobb a mi Urunk minden istennél.

6 Amit csak akar az ÚR, megteszi az égen és a földön és a mélységes tengerekben.

7 Felhőket hoz fel a föld széléről, villámokat szór, ha esik az eső, szelet bocsát ki kamráiból.

8 Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, emberre, állatra egyaránt.

9 Jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és összes szolgáján.

10 Sok népet vert meg, hatalmas királyokat ölt meg:

11 Szíhón emóri királyt, Ógot, Básán királyát és Kánaán összes királyát.

12 Országukat örökségül adta, örökségül népének, Izráelnek.

13 URam, neved örökkévaló, URam, téged fognak emlegetni nemzedékről nemzedékre.

14 Mert igazságot szolgáltat népének az ÚR, és megkönyörül szolgáin.

15 A pogányok bálványai ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai.

16 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak,

17 van fülük, de nem hallanak, lehelet sincs szájukban.

[18] Como eles se tornam os que os fazem, e todos os que neles confiam.
[19] Casa de Israel, bendizei ao SENHOR; casa de Arão, bendizei ao SENHOR;
[20] casa de Levi, bendizei ao SENHOR; vós que temeis ao SENHOR, bendizei ao SENHOR.
[21] Desde Sião bendito seja o SENHOR, que habita em Jerusalém! Aleluia!

Salmo 136

A misericórdia de Deus

[1] Rendei graças ao SENHOR, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[2] Rendei graças ao Deus dos deuses, porque a sua misericórdia dura para sempre.
[3] Rendei graças ao SENHOR dos senhores, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[4] ao único que opera grandes maravilhas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[5] àquele que com entendimento fez os céus, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[6] àquele que estendeu a terra sobre as águas, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[7] àquele que fez os grandes luminares, porque a sua misericórdia dura para sempre;
[8] o sol para presidir o dia, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18]Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik, és mindazok, akik bennük bíznak.
[19]Izráel háza, áldjad az URat! Áron háza, áldjad az URat!
[20]Lévi háza, áldjad az URat! Akik csak félitek az URat, áldjátok az URat!
[21]Áldott az ÚR a Sionon, aki Jeruzsálemben lakik. Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 136

Hálaadó ének

[1]Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!
[2]Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete!
[3]Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart szeretete!
[4]Nagy csodákat művel egymaga, mert örökké tart szeretete.
[5]Bölcsen alkotta meg az eget, mert örökké tart szeretete.
[6]A földet a víz fölé terítette, mert örökké tart szeretete.
[7]Megalkotta a nagy égitesteket, mert örökké tart szeretete,
[8]a napot, hogy uralkodjék nappal, mert örökké tart szeretete,

[9] a lua e as estrelas para presidirem a noite, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[10] àquele que feriu o Egito nos seus primogênitos, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[11] e tirou a Israel do meio deles, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[12] com mão poderosa e braço estendido, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[13] àquele que separou em duas partes o mar Vermelho, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[14] e por entre elas fez passar a Israel, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[15] mas precipitou no mar Vermelho a Faraó e ao seu exército, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[16] àquele que conduziu o seu povo pelo deserto, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[17] àquele que feriu grandes reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[18] e tirou a vida a famosos reis, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[19] a Seom, rei dos amorreus, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[20] e a Ogue, rei de Basã, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[21] cujas terras deu em herança, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[22] em herança a Israel, seu servo, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[9]a holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel, mert örökké tart szeretete.

[10]Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, mert örökké tart szeretete.

[11]Kihozta onnan Izráelt, mert örökké tart szeretete,

[12]erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké tart szeretete.

[13]Kettéhasította a Vörös-tengert, mert örökké tart szeretete,

[14]átvezette rajta Izráelt, mert örökké tart szeretete.

[15]De a fáraót és seregét a Vörös-tengerbe szorította, mert örökké tart szeretete.

[16]Vezette népét a pusztában, mert örökké tart szeretete.

[17]Nagy királyokat vert meg, mert örökké tart szeretete,

[18]dicső királyokat ölt meg, mert örökké tart szeretete:

[19]Szíhón emóri királyt, mert örökké tart szeretete,

[20]és Ógot, Básán királyát, mert örökké tart szeretete.

[21]Odaadta országukat örökségül, mert örökké tart szeretete,

[22]örökségül szolgájának, Izráelnek, mert örökké tart szeretete.

[23] a quem se lembrou de nós em nosso abatimento, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[24] e nos libertou dos nossos adversários, porque a sua misericórdia dura para sempre;

[25] e dá alimento a toda carne, porque a sua misericórdia dura para sempre.

[26] Oh! Tributai louvores ao Deus dos céus, porque a sua misericórdia dura para sempre.

Salmo 137

Saudades da pátria

[1] Às margens dos rios da Babilônia, nós nos assentávamos e chorávamos, lembrando-nos de Sião.

[2] Nos salgueiros que lá havia, pendurávamos as nossas harpas,

[3] pois aqueles que nos levaram cativos nos pediam canções, e os nossos opressores, que fôssemos alegres, dizendo: Entoai-nos algum dos cânticos de Sião.

[4] Como, porém, haveríamos de entoar o canto do SENHOR em terra estranha?

[5] Se eu de ti me esquecer, ó Jerusalém, que se resseque a minha mão direita.

[6] Apegue-se-me a língua ao paladar, se me não lembrar de ti, se não preferir eu Jerusalém à minha maior alegria.

[7] Contra os filhos de Edom, lembra-te, SENHOR, do dia de Jerusalém, pois diziam: Arrasai, arrasai-a, até aos fundamentos.

[23]Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete.

[24]Megszabadított ellenségeinktől, mert örökké tart szeretete.

[25]Ő ad eledelt minden élőlénynek, mert örökké tart szeretete.

[26]Adjatok hálát a menny Istenének, mert örökké tart szeretete!

Zsoltárok 137

A babiloni foglyok panasza

[1]Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.

[2]A fűzfákra akasztottuk ott hárfáinkat.

[3]Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, öröméneket: Énekeljetek nekünk a Sion-énekekből!

[4]Hogyan énekelhetnénk éneket az ÚRról idegen földön?

[5]Ha megfeledkezem rólad, Jeruzsálem, bénuljon meg a jobb kezem!

[6]Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha nem emlékezem rád, ha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb örömömnek!

[7]Emlékezz, URam, az edómiakra, akik ezt mondták Jeruzsálem napján: Romboljátok le, romboljátok le, egészen az alapjáig!

[8] Filha da Babilônia, que hás de ser destruída, feliz aquele que te der o pago do mal que nos fizeste.
[9] Feliz aquele que pegar teus filhos e esmagá-los contra a pedra.

Salmo 138

Graças a Deus por sua fidelidade
Salmo de Davi

[1] Render-te-ei graças, SENHOR, de todo o meu coração; na presença dos poderosos te cantarei louvores.
[2] Prostrar-me-ei para o teu santo templo e louvarei o teu nome, por causa da tua misericórdia e da tua verdade, pois magnificaste acima de tudo o teu nome e a tua palavra.
[3] No dia em que eu clamei, tu me acudiste e alentaste a força de minha alma.
[4] Render-te-ão graças, ó SENHOR, todos os reis da terra, quando ouvirem as palavras da tua boca,
[5] e cantarão os caminhos do SENHOR, pois grande é a glória do SENHOR.
[6] O SENHOR é excelso, contudo, atenta para os humildes; os soberbos, ele os conhece de longe.
[7] Se ando em meio à tribulação, tu me refazes a vida; estendes a mão contra a ira dos meus inimigos; a tua destra me salva.
[8] O que a mim me concerne o SENHOR levará a bom termo; a tua misericórdia, ó SENHOR, dura para sempre; não desampares as obras das tuas mãos.

Salmo 139

[8]Babilon pusztulásra méltó népe! Boldog lesz, aki megfizet neked azért, amit velünk elkövettél.
[9]Boldog lesz, aki megragadja, és a sziklához csapja csecsemőidet!

Zsoltárok 138

Hálaadás Isten hűséges szeretetéért

[1]Dávidé. Magasztallak, URam, teljes szívemből, istenekkel szemben is csak rólad énekelek!
[2]Leborulok szent templomodban, és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért, mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet.
[3]Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.
[4]Téged magasztal, URam, a föld minden királya, amikor meghallják szád mondásait.
[5]Énekelni fognak az ÚR útjairól, mert nagy az ÚR dicsősége.
[6]Bár fenséges az ÚR, meglátja a megalázottat, és messziről megismeri a fennhéjázót.
[7]Ha szorult helyzetben vagyok is, megtartod életemet. Haragos ellenségeim ellen kinyújtod kezedet, jobbod megsegít engem.
[8]Az ÚR javamra dönti el ügyemet. URam, örökké tart szereteted, ne hagyd cserben most sem kezed alkotásait!

Zsoltárok 139

Deus onisciente e onipotente
Ao mestre de canto. Salmo de Davi

[1] SENHOR, tu me sondas e me conheces.

[2] Sabes quando me assento e quando me levanto; de longe penetras os meus pensamentos.

[3] Esquadrinhas o meu andar e o meu deitar e conheces todos os meus caminhos.

[4] Ainda a palavra me não chegou à língua, e tu, SENHOR, já a conheces toda.

[5] Tu me cercas por trás e por diante e sobre mim pões a mão.

[6] Tal conhecimento é maravilhoso demais para mim: é sobremodo elevado, não o posso atingir.

[7] Para onde me ausentarei do teu Espírito? Para onde fugirei da tua face?

[8] Se subo aos céus, lá estás; se faço a minha cama no mais profundo abismo, lá estás também;

[9] se tomo as asas da alvorada e me detenho nos confins dos mares,

[10] ainda lá me haverá de guiar a tua mão, e a tua destra me susterá.

[11] Se eu digo: as trevas, com efeito, me encobrirão, e a luz ao redor de mim se fará noite,

[12] até as próprias trevas não te serão escuras: as trevas e a luz são a mesma coisa.

[13] Pois tu formaste o meu interior, tu me teceste no seio de minha mãe.

[14] Graças te dou, visto que por modo assombrosamente maravilhoso me

Isten mindenütt jelen van

[1]A karmesternek: Dávid zsoltára. URam, te megvizsgálsz, és ismersz engem.

[2]Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat.

[3]Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.

[4]Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, URam.

[5]Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod.

[6]Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.

[7]Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?

[8]Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy.

[9]Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék,

[10]kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem.

[11]Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság:

[12]a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.

[13]Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.

[14]Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.

formaste; as tuas obras são admiráveis, e a minha alma o sabe muito bem;

15 os meus ossos não te foram encobertos, quando no oculto fui formado e entretecido como nas profundezas da terra.

16 Os teus olhos me viram a substância ainda informe, e no teu livro foram escritos todos os meus dias, cada um deles escrito e determinado, quando nem um deles havia ainda.

17 Que preciosos para mim, ó Deus, são os teus pensamentos! E como é grande a soma deles!

18 Se os contasse, excedem os grãos de areia; contaria, contaria, sem jamais chegar ao fim.

19 Tomara, ó Deus, desses cabo do perverso; apartai-vos, pois, de mim, homens de sangue.

20 Eles se rebelam insidiosamente contra ti e como teus inimigos falam malícia.

21 Não aborreço eu, SENHOR, os que te aborrecem? E não abomino os que contra ti se levantam?

22 Aborreço-os com ódio consumado; para mim são inimigos de fato.

23 Sonda-me, ó Deus, e conhece o meu coração, prova-me e conhece os meus pensamentos;

24 vê se há em mim algum caminho mau e guia-me pelo caminho eterno.

Salmo 140

Contra inimigos e perfídias

Ao mestre de canto. Salmo de Davi

15Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.

16Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.

17Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma!

18Számolgatom, de több a homokszemeknél, s a végén is csak nálad vagyok.

19Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek!

20Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet.

21Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, URam? Ne utáljam-e támadóidat?

22Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek.

23Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat!

24Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!

Zsoltárok 140

Segítségkérés a rágalmazókkal szemben

1A karmesternek: Dávid zsoltára.

[1] Livra-me, SENHOR, do homem perverso, guarda-me do homem violento,
[2] cujo coração maquina iniqüidades e vive forjando contendas.
[3] Aguçam a língua como a serpente; sob os lábios têm veneno de áspide.
[4] Guarda-me, SENHOR, da mão dos ímpios, preserva-me do homem violento, os quais se empenham por me desviar os passos.
[5] Os soberbos ocultaram armadilhas e cordas contra mim, estenderam-me uma rede à beira do caminho, armaram ciladas contra mim.
[6] Digo ao SENHOR: tu és o meu Deus; acode, SENHOR, à voz das minhas súplicas.
[7] Ó SENHOR, força da minha salvação, tu me protegeste a cabeça no dia da batalha.
[8] Não concedas, SENHOR, ao ímpio os seus desejos; não permitas que vingue o seu mau propósito.
[9] Se exaltam a cabeça os que me cercam, cubra-os a maldade dos seus lábios.
[10] Caiam sobre eles brasas vivas, sejam atirados ao fogo, lançados em abismos para que não mais se levantem.
[11] O caluniador não se estabelecerá na terra; ao homem violento, o mal o perseguirá com golpe sobre golpe.
[12] Sei que o SENHOR manterá a causa do oprimido e o direito do necessitado.
[13] Assim, os justos renderão graças ao teu nome; os retos habitarão na tua presença.

Salmo 141

[2]Ments meg, URam, a gonosz emberektől, oltalmazz meg az erőszakos emberektől,
[3]akik rosszat terveznek szívükben, minden nap háborúságot szítanak!
[4]Nyelvük éles, mint a kígyóé, viperaméreg van ajkukon. (Szela.)
[5]Őrizz meg, URam, a bűnösök hatalmától, oltalmazz meg az erőszakos emberektől, akik jártomban el akarnak gáncsolni!
[6]Tőrt vetettek nekem a gőgös emberek, köteleket és hálót feszítettek ki, az út mentén csapdát állítottak nekem. (Szela.)
[7]Te vagy Istenem – mondom az ÚRnak –, figyelj hát, URam, könyörgő szavamra!
[8]Én Uram, URam, hatalmas szabadítóm, te véded fejemet a küzdelem napján.
[9]Ne teljesítsd, URam, a bűnös kívánságát, ne engedd sikerülni terveit, ne fuvalkodhasson fel! (Szela.)
[10]A körülöttem ólálkodók fejére zúduljon az a nyomorúság, amit ajkuk felidéz!
[11]Hulljon rájuk tüzes parázs, taszítsd őket vizes gödrökbe, hogy föl ne kelhessenek!
[12]Ne maradjon meg a rágalmazó a földön, az erőszakos embert üldözze gonoszsága, míg össze nem roskad!
[13]Tudom, hogy az ÚR felkarolja a nincstelenek ügyét, a szegények jogát.
[14]Csak az igazak magasztalják nevedet, a becsületesek maradnak meg színed előtt.

Zsoltárok 141

Oração vespertina por santificação e proteção
Salmo de Davi

[1] SENHOR, a ti clamo, dá-te pressa em me acudir; inclina os ouvidos à minha voz, quando te invoco.
[2] Suba à tua presença a minha oração, como incenso, e seja o erguer de minhas mãos como oferenda vespertina.
[3] Põe guarda, SENHOR, à minha boca; vigia a porta dos meus lábios.
[4] Não permitas que meu coração se incline para o mal, para a prática da perversidade na companhia de homens que são malfeitores; e não coma eu das suas iguarias.
[5] Fira-me o justo, será isso mercê; repreenda-me, será como óleo sobre a minha cabeça, a qual não há de rejeitá-lo. Continuarei a orar enquanto os perversos praticam maldade.
[6] Os seus juízes serão precipitados penha abaixo, mas ouvirão as minhas palavras, que são agradáveis,
[7] ainda que sejam espalhados os meus ossos à boca da sepultura, quando se lavra e sulca a terra.
[8] Pois em ti, SENHOR Deus, estão fitos os meus olhos: em ti confio; não desampares a minha alma.
[9] Guarda-me dos laços que me armaram e das armadilhas dos que praticam iniqüidade.
[10] Caiam os ímpios nas suas próprias redes, enquanto eu, nesse meio tempo, me salvo incólume.

Imádság kísértés idején

[1]Dávid zsoltára. Hozzád kiáltok, URam, siess segítségemre, figyelj szavamra, ha kiáltok hozzád!
[2]Jusson eléd imádságom, mint illatáldozat, imára emelt kezem, mint esti áldozat!
[3]URam, tégy zárat a számra, őrizd ajkaim nyílását!
[4]Ne engedd, hogy szívem rosszra hajoljon, hogy bűnös dolgot műveljek a gonosztevőkkel együtt; finom falatjaikból nem akarok enni.
[5]Ha igaz ver engem, szeretetből van az. Olaj a fejemnek még a feddése is. Akik pedig gonoszságban élnek, azokért még imádkozom is.
[6]És ha majd bíráik a sziklafalon letaszítják őket, akkor értik meg, milyen szépek voltak mondásaim.
[7]Mint amikor barázdát hasítanak a földön, úgy szórják csontjaikat a sír szájába.
[8]De én rád tekintek, én Uram, URam! Hozzád menekülök, ne vedd el életemet!
[9]Őrizz meg a tőrtől, amelyet nekem vetettek, a gonosztevők csapdáitól!
[10]A bűnösök beleesnek saját hálójukba, én pedig elkerülöm azt.

Salmo 142

Oração no meio de grande perigo

Salmo didático de Davi. Oração que fez quando estava na caverna

1 Sm. 24.3

[1] Ao SENHOR ergo a minha voz e clamo, com a minha voz suplico ao SENHOR.

[2] Derramo perante ele a minha queixa, à sua presença exponho a minha tribulação.

[3] Quando dentro de mim me esmorece o espírito, conheces a minha vereda. No caminho em que ando, me ocultam armadilha.

[4] Olha à minha direita e vê, pois não há quem me reconheça, nenhum lugar de refúgio, ninguém que por mim se interesse.

[5] A ti clamo, SENHOR, e digo: tu és o meu refúgio, o meu quinhão na terra dos viventes.

[6] Atende o meu clamor, pois me vejo muito fraco. Livra-me dos meus perseguidores, porque são mais fortes do que eu.

[7] Tira a minha alma do cárcere, para que eu dê graças ao teu nome; os justos me rodearão, quando me fizeres esse bem.

Zsoltárok 142

Elhagyatott ember könyörgése

[1]Dávid tanítóköltemény e. Imádság abból az időből, amikor a barlangban volt.

[2]Hangosan kiáltok az ÚRhoz, hangosan könyörgök az ÚRhoz.

[3]Kiöntöm előtte panaszomat, elmondom neki nyomorúságomat.

[4]Amikor elcsügged a lelkem, te akkor is ismered utamat. Tőrt vetettek nekem az ösvényen, amelyen járok.

[5]Tekints jobb kezem felé, és lásd meg, hogy senki sem akar észrevenni! Elveszett minden menedékem, senki sem törődik velem.

[6]Hozzád kiáltok, URam, és ezt mondom: Te vagy oltalmam, te vagy osztályrészem az élők földjén.

[7]Figyelj esedezésemre, mert igen elesett vagyok! Ments meg üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam!

[8]Hozz ki engem a börtönből, hogy magasztalhassam nevedet! Körém sereglenek majd az igazak, amikor jót teszel velem.

Salmo 143

Súplica por libertação

Salmo de Davi

[1] Atende, SENHOR, a minha oração, dá ouvidos às minhas súplicas. Responde-me, segundo a tua fidelidade, segundo a tua justiça.

Zsoltárok 143

Könyörgés szabadításért

[1]Dávid zsoltára. URam, hallgasd meg imádságomat, figyelj könyörgésemre! Hallgass meg, mert hű és igaz vagy te!

[2] Não entres em juízo com o teu servo, porque à tua vista não há justo nenhum vivente.

[3] Pois o inimigo me tem perseguido a alma; tem arrojado por terra a minha vida; tem-me feito habitar na escuridão, como aqueles que morreram há muito.

[4] Por isso, dentro de mim esmorece o meu espírito, e o coração se vê turbado.

[5] Lembro-me dos dias de outrora, penso em todos os teus feitos e considero nas obras das tuas mãos.

[6] A ti levanto as mãos; a minha alma anseia por ti, como terra sedenta.

[7] Dá-te pressa, SENHOR, em responder-me; o espírito me desfalece; não me escondas a tua face, para que eu não me torne como os que baixam à cova.

[8] Faze-me ouvir, pela manhã, da tua graça, pois em ti confio; mostra-me o caminho por onde devo andar, porque a ti elevo a minha alma.

[9] Livra-me, SENHOR, dos meus inimigos; pois em ti é que me refugio.

[10] Ensina-me a fazer a tua vontade, pois tu és o meu Deus; guie-me o teu bom Espírito por terreno plano.

[11] Vivifica-me, SENHOR, por amor do teu nome; por amor da tua justiça, tira da tribulação a minha alma.

[12] E, por tua misericórdia, dá cabo dos meus inimigos e destrói todos os que me atribulam a alma, pois eu sou teu servo.

[2]Ne szállj perbe szolgáddal, hiszen egy élő sem igaz előtted!

[3]Mert ellenség üldöz engem, földre tiporja életemet, sötétségbe taszít, mint a régen meghaltakat.

[4]Lelkem elcsüggedt bennem, szívem megdermedt bensőmben.

[5]Visszaemlékezem a régi napokra, végiggondolom minden tettedet, elmélkedem kezed alkotásain.

[6]Imádkozva nyújtom feléd kezem, lelkem utánad eped, mint a kiszikkadt föld. (Szela.)

[7]Siess, URam, hallgass meg, mert odavan a lelkem. Ne rejtsd el orcádat előlem, mert olyan leszek, mint a sírba leszállók!

[8]Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! Ismertesd meg velem, melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.

[9]Ments meg ellenségeimtől, URam, nálad keresek oltalmat!

[10]Taníts akaratod teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!

[11]Tartsd meg életemet nevedért, URam, hozz ki engem a nyomorúságból a te igazságodért!

[12]Némítsd el ellenségeimet a te hűségedért! Pusztítsd el azokat, akik életemre törnek, mert a te szolgád vagyok én!

Salmo 144

Ações de graças pela proteção de Deus
Salmo de Davi

[1] Bendito seja o SENHOR, rocha minha, que me adestra as mãos para a batalha e os dedos, para a guerra;
[2] minha misericórdia e fortaleza minha, meu alto refúgio e meu libertador, meu escudo, aquele em quem confio e quem me submete o meu povo.
[3] SENHOR, que é o homem para que dele tomes conhecimento? E o filho do homem, para que o estimes?
[4] O homem é como um sopro; os seus dias, como a sombra que passa.
[5] Abaixa, SENHOR, os teus céus e desce; toca os montes, e fumegarão.
[6] Despede relâmpagos e dispersa os meus inimigos; arremessa as tuas flechas e desbarata-os.
[7] Estende a mão lá do alto; livra-me e arrebata-me das muitas águas e do poder de estranhos,
[8] cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.
[9] A ti, ó Deus, entoarei novo cântico; no saltério de dez cordas, te cantarei louvores.
[10] É ele quem dá aos reis a vitória; quem livra da espada maligna a Davi, seu servo.
[11] Livra-me e salva-me do poder de estranhos, cuja boca profere mentiras, e cuja direita é direita de falsidade.

Zsoltárok 144

Imádság háborús időben

[1]Dávidé. Áldott az ÚR, az én kősziklám, aki harcolni tanítja kezemet, hadakozni ujjaimat.
[2]Jótevőm és erősségem, váram és megmentőm ő, pajzsom, akihez menekülhetek, aki népeket vet alám.
[3]Ó, URam, micsoda az ember, hogy törődsz vele, az emberfia, hogy gondolsz rá?
[4]Az ember a lehelethez hasonló, napjai a tűnő árnyékhoz.
[5]Hajlítsd le az eget, URam, és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek!
[6]Villogtasd villámaidat, szórjad azokat, lődd ki nyilaidat, röpítsd szét őket!
[7]Nyújtsd le kezedet a magasból, szabadíts meg, ments ki engem a nagy vizekből, az idegenek hatalmából,
[8]akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel!
[9]Új éneket éneklek neked, Istenem, tízhúrú lanton zengedezek neked.
[10]Te adsz győzelmet a királyoknak; szolgádat, Dávidot is megszabadítottad a gyilkos fegyvertől.
[11]Szabadíts meg, ments ki engem az idegenek hatalmából, akiknek szája

hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel!

[12] Que nossos filhos sejam, na sua mocidade, como plantas viçosas, e nossas filhas, como pedras angulares, lavradas como colunas de palácio;

[12]Fiaink legyenek olyanok ifjúkorukban, mint a nagyra nőtt palánták, leányaink pedig, mint a faragott oszlopok, amilyenek a palotákban vannak.

[13] que transbordem os nossos celeiros, atulhados de toda sorte de provisões; que os nossos rebanhos produzam a milhares e a dezenas de milhares, em nossos campos;

[13]Színültig telt raktáraink ontsanak mindenféle jót, juhaink a legelőkön szaporodjanak ezer-, sőt tízezerannyira!

[14] que as nossas vacas andem pejadas, não lhes haja rotura, nem mau sucesso. Não haja gritos de lamento em nossas praças.

[14]Marháink legyenek kövérek; ne érje őket baj, ne vetéljenek el! Ne legyen jajveszékelés a tereken!

[15] Bem-aventurado o povo a quem assim sucede! Sim, bem-aventurado é o povo cujo Deus é o SENHOR!

[15]Boldog nép az, amelynek így megy a sora. Boldog nép az, amelynek az ÚR az Istene!

Salmo 145

A bondade, grandeza e providência de Deus

Louvores de Davi

[1] Exaltar-te-ei, ó Deus meu e Rei; bendirei o teu nome para todo o sempre.

[2] Todos os dias te bendirei e louvarei o teu nome para todo o sempre.

[3] Grande é o SENHOR e mui digno de ser louvado; a sua grandeza é insondável.

[4] Uma geração louvará a outra geração as tuas obras e anunciará os teus poderosos feitos.

[5] Meditarei no glorioso esplendor da tua majestade e nas tuas maravilhas.

[6] Falar-se-á do poder dos teus feitos tremendos, e contarei a tua grandeza.

Zsoltárok 145

A teremtett világ dicséri az URat

[1]Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké.

[2]Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.

[3]Nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan.

[4]Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet.

[5]Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem.

[6]Elmondják, hogy milyen félelmetes a hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet.

7 Divulgarão a memória de tua muita bondade e com júbilo celebrarão a tua justiça.
8 Benigno e misericordioso é o SENHOR, tardio em irar-se e de grande clemência.
9 O SENHOR é bom para todos, e as suas ternas misericórdias permeiam todas as suas obras.
10 Todas as tuas obras te renderão graças, SENHOR; e os teus santos te bendirão.
11 Falarão da glória do teu reino e confessarão o teu poder,
12 para que aos filhos dos homens se façam notórios os teus poderosos feitos e a glória da majestade do teu reino.
13 O teu reino é o de todos os séculos, e o teu domínio subsiste por todas as gerações. O SENHOR é fiel em todas as suas palavras e santo em todas as suas obras.
14 O SENHOR sustém os que vacilam e apruma todos os prostrados.
15 Em ti esperam os olhos de todos, e tu, a seu tempo, lhes dás o alimento.
16 Abres a mão e satisfazes de benevolência a todo vivente.
17 Justo é o SENHOR em todos os seus caminhos, benigno em todas as suas obras.
18 Perto está o SENHOR de todos os que o invocam, de todos os que o invocam em verdade.
19 Ele acode à vontade dos que o temem; atende-lhes o clamor e os salva.

7 Áradoznak, emlékezve nagy jóságodra, és örvendeznek igazságodnak.
8 Kegyelmes és irgalmas az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy.
9 Jó az ÚR mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez.
10 Magasztal, URam, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.
11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról,
12 megismertetve az emberekkel az ÚR hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.
13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart.
14 Támogat az ÚR minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt.
15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.
16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen.
17 Az ÚRnak minden útja igaz, és minden tette jóságos.
18 Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.
19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.

[20] O SENHOR guarda a todos os que o amam; porém os ímpios serão exterminados.

[21] Profira a minha boca louvores ao SENHOR, e toda carne louve o seu santo nome, para todo o sempre.

[20]Megtartja az ÚR mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja.

[21]Az ÚR dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét!

Salmo 146

A fraqueza do homem e a fidelidade de Deus

[1] Aleluia! Louva, ó minha alma, ao SENHOR.

[2] Louvarei ao SENHOR durante a minha vida; cantarei louvores ao meu Deus, enquanto eu viver.

[3] Não confieis em príncipes, nem nos filhos dos homens, em quem não há salvação.

[4] Sai-lhes o espírito, e eles tornam ao pó; nesse mesmo dia, perecem todos os seus desígnios.

[5] Bem-aventurado aquele que tem o Deus de Jacó por seu auxílio, cuja esperança está no SENHOR, seu Deus,

[6] que fez os céus e a terra, o mar e tudo o que neles há e mantém para sempre a sua fidelidade.

[7] Que faz justiça aos oprimidos e dá pão aos que têm fome. O SENHOR liberta os encarcerados.

[8] O SENHOR abre os olhos aos cegos, o SENHOR levanta os abatidos, o SENHOR ama os justos.

[9] O SENHOR guarda o peregrino, ampara o órfão e a viúva, porém transtorna o caminho dos ímpios.

Zsoltárok 146

A teremtő és gondviselő Isten dicsérete

[1]Dicsérjétek az URat! Dicsérd, lelkem, az URat!

[2]Dicsérem az URat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek.

[3]Ne bízzatok az előkelőkben, egy emberben sem, mert nem tud megtartani.

[4]Ha elszáll a lelke, visszatér a földbe, és azonnal semmivé válnak tervei.

[5]Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, és Istenében, az ÚRban van a reménysége,

[6]aki az eget és a földet alkotta, meg a tengert, és ami csak bennük van; ő meg is tart hűségesen mindenkor.

[7]Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat az ÚR.

[8]Az ÚR megnyitja a vakok szemeit, az ÚR fölegyenesíti a görnyedezőket, az ÚR szereti az igazakat.

[9]Az ÚR őrzi a jövevényeket, támogatja az árvát és az özvegyet; de a bűnösöket tévútra vezeti.

[10] O SENHOR reina para sempre; o teu Deus, ó Sião, reina de geração em geração. Aleluia!

Salmo 147

Louvor ao Deus Todo-Poderoso

[1] Louvai ao SENHOR, porque é bom e amável cantar louvores ao nosso Deus; fica-lhe bem o cântico de louvor.

[2] O SENHOR edifica Jerusalém e congrega os dispersos de Israel;

[3] sara os de coração quebrantado e lhes pensa as feridas.

[4] Conta o número das estrelas, chamando-as todas pelo seu nome.

[5] Grande é o SENHOR nosso e mui poderoso; o seu entendimento não se pode medir.

[6] O SENHOR ampara os humildes e dá com os ímpios em terra.

[7] Cantai ao SENHOR com ações de graças; entoai louvores, ao som da harpa, ao nosso Deus,

[8] que cobre de nuvens os céus, prepara a chuva para a terra, faz brotar nos montes a erva

[9] e dá o alimento aos animais e aos filhos dos corvos, quando clamam.

[10] Não faz caso da força do cavalo, nem se compraz nos músculos do guerreiro.

[11] Agrada-se o SENHOR dos que o temem e dos que esperam na sua misericórdia.

[12] Louva, Jerusalém, ao SENHOR; louva, Sião, ao teu Deus.

[10]Mindörökké uralkodik az ÚR, a te Istened, ó, Sion, nemzedékről nemzedékre. Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 147

Isten a világnak és Izráelnek Ura

[1]Dicsérjétek az URat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret!

[2]Felépíti Jeruzsálemet az ÚR, összegyűjti a szétszóródott Izráelt.

[3]Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.

[4]Megszabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek.

[5]Nagy a mi Urunk és igen erős, bölcsessége határtalan.

[6]Támogatja az ÚR az alázatosokat, de porig alázza a bűnösöket.

[7]Zengjetek hálaéneket az ÚRnak, énekeljetek hárfakísérettel Istenünknek!

[8]Ő az, aki beborítja felhőkkel az eget, esőt bocsát a földre, füvet sarjaszt a hegyeken.

[9]Eledelt ad az állatoknak, a károgó hollóknak is.

[10]Nem a lovak erejében leli kedvét, nem a férfi izmaiban gyönyörködik.

[11]Az istenfélőkben gyönyörködik az ÚR, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.

[12]Jeruzsálem, dicsőítsd az URat, Sion, dicsérd Istenedet!

[13] Pois ele reforçou as trancas das tuas portas e abençoou os teus filhos, dentro de ti;

[13]Mert ő erős zárakat tett kapuidra, megáldotta benned lakó fiaidat.

[14] estabeleceu a paz nas tuas fronteiras e te farta com o melhor do trigo.

[14]Békét szerzett határaidon, a búza legjavával tart jól téged.

[15] Ele envia as suas ordens à terra, e sua palavra corre velozmente;

[15]Elküldi parancsát a földre, beszéde gyorsan terjed.

[16] dá a neve como lã e espalha a geada como cinza.

[16]Olyan havat ad, mint a fehér gyapjú, olyan deret szór szét, amilyen a hamu.

[17] Ele arroja o seu gelo em migalhas; quem resiste ao seu frio?

[17]Darabokban dobálja a jeget, ki állhatja ki hidegét?

[18] Manda a sua palavra e o derrete; faz soprar o vento, e as águas correm.

[18]De ha kibocsátja szavát, elolvasztja azokat, és ha szelet támaszt, már víz csörgedezik.

[19] Mostra a sua palavra a Jacó, as suas leis e os seus preceitos, a Israel.

[19]Kijelentette igéjét Jákóbnak, rendelkezését és törvényeit Izráelnek.

[20] Não fez assim a nenhuma outra nação; todas ignoram os seus preceitos. Aleluia!

[20]Egyetlen néppel sem bánt így, a többiek nem ismerik törvényeit. Dicsérjétek az URat!

Salmo 148

Um coro de aleluias

[1] Aleluia! Louvai ao SENHOR do alto dos céus, louvai-o nas alturas.

[2] Louvai-o, todos os seus anjos; louvai-o, todas as suas legiões celestes.

[3] Louvai-o, sol e lua; louvai-o, todas as estrelas luzentes.

[4] Louvai-o, céus dos céus e as águas que estão acima do firmamento.

[5] Louvem o nome do SENHOR, pois mandou ele, e foram criados.

[6] E os estabeleceu para todo o sempre; fixou-lhes uma ordem que não passará.

[7] Louvai ao SENHOR da terra, monstros marinhos e abismos todos;

Zsoltárok 148

A menny és a föld dicsérje az URat!

[1]Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek az URat, ti mennyeiek, dicsérjétek a magasságban!

[2]Dicsérjétek őt, ti angyalai mind, dicsérje őt minden serege!

[3]Dicsérje őt a nap és a hold, dicsérje minden fényes csillag!

[4]Dicsérjék őt az egek egei, még a vizek is ott fönn az égben!

[5]Dicsérjék az ÚR nevét, mert ő parancsolt, és azok létrejöttek,

[6]mindörökre helyükre állította őket, rendelkezést adott, melytől nem térnek el.

[7]Dicsérjétek az URat, ti földiek, ti tengeri szörnyek, az egész óceán!

8 fogo e saraiva, neve e vapor e ventos procelosos que lhe executam a palavra;
9 montes e todos os outeiros, árvores frutíferas e todos os cedros;
10 feras e gados, répteis e voláteis;
11 Reis da terra e todos os povos, príncipes e todos os juízes da terra;
12 rapazes e donzelas, velhos e crianças.
13 Louvem o nome do SENHOR, porque só o seu nome é excelso; a sua majestade é acima da terra e do céu.
14 Ele exalta o poder do seu povo, o louvor de todos os seus santos, dos filhos de Israel, povo que lhe é chegado. Aleluia!

Salmo 149

Os fiéis louvam a Deus

1 Aleluia! Cantai ao SENHOR um novo cântico e o seu louvor, na assembléia dos santos.
2 Regozije-se Israel no seu Criador, exultem no seu Rei os filhos de Sião.
3 Louvem-lhe o nome com flauta; cantem-lhe salmos com adufe e harpa.
4 Porque o SENHOR se agrada do seu povo e de salvação adorna os humildes.
5 Exultem de glória os santos, no seu leito cantem de júbilo.
6 Nos seus lábios estejam os altos louvores de Deus, nas suas mãos, espada de dois gumes,
7 para exercer vingança entre as nações e castigo sobre os povos;

8Tűz és jégeső, hó és köd, parancsát teljesítő szélvihar,
9ti hegyek és halmok mindnyájan, gyümölcsfák és cédrusok,
10vadak és egyéb állatok, csúszómászók és szárnyaló madarak,
11ti földi királyok és minden nemzet, vezérek és a földnek bírái,
12ti ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt
13dicsérjétek az Úr nevét! Mert csak az ő neve magasztos, fensége a föld és az ég fölé emelkedik.
14Megnöveli népe hatalmát, dicsővé teszi minden hívét, Izráel fiait, a hozzá közel álló népet. Dicsérjétek az Urat!

Zsoltárok 149

Sion népének diadaléneke

1Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket, dicséretet a hívek gyülekezetében!
2Örüljön alkotójának Izráel, Sion lakói örvendezzenek királyuknak!
3Dicsérjétek nevét körtáncot járva, énekeljetek neki dobokkal, hárfakísérettel!
4Mert gyönyörködik népében az Úr, győzelemmel ékesíti fel az elnyomottakat.
5Vigadnak a hívek e dicsőségben, ujjonganak pihenőhelyükön.
6Szájuk Istent magasztalja, kezükben kétélű kard van.
7Bosszút állnak a népeken, megfenyítik a nemzeteket.

8 para meter os seus reis em cadeias e os seus nobres, em grilhões de ferro;

9 para executar contra eles a sentença escrita, o que será honra para todos os seus santos. Aleluia!

Salmo 150

Doxologia final

1 Aleluia! Louvai a Deus no seu santuário; louvai-o no firmamento, obra do seu poder.

2 Louvai-o pelos seus poderosos feitos; louvai-o consoante a sua muita grandeza.

3 Louvai-o ao som da trombeta; louvai-o com saltério e com harpa.

4 Louvai-o com adufes e danças; louvai-o com instrumentos de cordas e com flautas.

5 Louvai-o com címbalos sonoros; louvai-o com címbalos retumbantes.

6 Todo ser que respira louve ao SENHOR. Aleluia!

8Láncra verik királyaikat, vasbilincsbe előkelőiket.

9Így hajtják végre rajtuk az ítéletet, amely meg van írva. Dicső dolog lesz ez az Úr minden hívének. Dicsérjétek az URat!

Zsoltárok 150

Minden lélek dicsérje az URat!

1Dicsérjétek az URat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égboltozaton!

2Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan!

3Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek lanttal és hárfával!

4Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvolával!

5Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral!

6Minden lélek dicsérje az URat! Dicsérjétek az URat!

Provérbios de Salomão	A PÉLDABESZÉDEK KÖNYVE

Provérbios 1

Uso dos provérbios

1 Provérbios de Salomão, filho de Davi, o rei de Israel.

2 Para aprender a sabedoria e o ensino; para entender as palavras de inteligência;

3 para obter o ensino do bom proceder, a justiça, o juízo e a eqüidade;

4 para dar aos simples prudência e aos jovens, conhecimento e bom siso.

5 Ouça o sábio e cresça em prudência; e o instruído adquira habilidade

6 para entender provérbios e parábolas, as palavras e enigmas dos sábios.

7 O temor do SENHOR é o princípio do saber, mas os loucos desprezam a sabedoria e o ensino.

Contra as seduções dos pecadores

8 Filho meu, ouve o ensino de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe.

9 Porque serão diadema de graça para a tua cabeça e colares, para o teu pescoço.

10 Filho meu, se os pecadores querem seduzir-te, não o consintas.

11 Se disserem: Vem conosco, embosquemo-nos para derramar sangue, espreitemos, ainda que sem motivo, os inocentes;

12 traguemo-los vivos, como o abismo, e inteiros, como os que descem à cova;

13 acharemos toda sorte de bens preciosos; encheremos de despojos a nossa casa;

Példabeszédek 1

A bölcs mondások célja

1Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának a példabeszédei.

2Ismerd meg a bölcsességet és az intést, értsd meg az értelmes mondásokat!

3Fogadd el az okos intést, az igazságot, a törvényt és a becsületességet!

4Ezek adnak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak ismeretet és megfontolást.

5Hallgat rá a bölcs, és gyarapítja tudását, az értelmes útmutatást nyer,

6és megérti a példázatot és a hasonlatot, a bölcsek szavait és találós kérdéseit.

7Az ÚRnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg.

8Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását,

9mert ékes koszorú ez a fejeden és ékszer a nyakadon!

Gonoszok cinkostársa ne légy!

10Fiam, ha vétkezők csábítanak, ne engedj nekik!

11Ha ezt mondják: Jöjj velünk, álljunk lesbe vérontásra, ólálkodjunk az ártatlanra, ok nélkül is.

12Nyeljük el őket, mint a holtak hazája az élőket, tökéletesen, mint akik sírba szállnak!

13Mindenféle drága kincset találunk, megtöltjük házunkat zsákmánnyal.

[14] lança a tua sorte entre nós; teremos todos uma só bolsa.
[15] Filho meu, não te ponhas a caminho com eles; guarda das suas veredas os pés;
[16] porque os seus pés correm para o mal e se apressam a derramar sangue.
[17] Pois debalde se estende a rede à vista de qualquer ave.
[18] Estes se emboscam contra o seu próprio sangue e a sua própria vida espreitam.
[19] Tal é a sorte de todo ganancioso; e este espírito de ganância tira a vida de quem o possui.

Clama a Sabedoria

[20] Grita na rua a Sabedoria, nas praças, levanta a voz;
[21] do alto dos muros clama, à entrada das portas e nas cidades profere as suas palavras:
[22] Até quando, ó néscios, amareis a necedade? E vós, escarnecedores, desejareis o escárnio? E vós, loucos, aborrecereis o conhecimento?
[23] Atentai para a minha repreensão; eis que derramarei copiosamente para vós outros o meu espírito e vos farei saber as minhas palavras.
[24] Mas, porque clamei, e vós recusastes; porque estendi a mão, e não houve quem atendesse;
[25] antes, rejeitastes todo o meu conselho e não quisestes a minha repreensão;
[26] também eu me rirei na vossa desventura, e, em vindo o vosso terror, eu zombarei,

[14]Ha ránk bízod sorsodat, egy erszényünk lesz mindnyájunknak!
[15]Fiam, ne járj velük egy úton, ne lépj rá ösvényükre!
[16]Mert lábuk gonosz cél után fut, és vérontásra sietnek.
[17]De hiába feszítik ki a hálót a repdeső madarak elé.
[18]Mert ők a saját vérük ellen állnak lesbe, saját vesztükre ólálkodnak.
[19]Így jár minden haszonleső: tulajdon életét veszi el.

Az engedetlenek veszedelembe jutnak

[20]A bölcsesség az utcán kiált, a tereken hallatja szavát.
[21]Lármás utcasarkon kiált, a városkapuk bejáratánál mondja mondásait:
[22]Együgyűek, meddig szeretitek az együgyűséget, meddig gyönyörködnek a csúfolódók a csúfolásban, meddig gyűlölik az ostobák az ismeretet?
[23]Térjetek meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelkemet, megismertetem veletek igéimet.
[24]Kiáltottam nektek, de vonakodtatok, kinyújtottam kezem, de senki sem figyelt.
[25]Semmibe vettétek minden tanácsomat, és feddésemmel nem törődtetek,
[26]ezért én is nevetek majd a bajotokon, kigúnyollak, ha eljön, amitől rettegtek,

[27] em vindo o vosso terror como a tempestade, em vindo a vossa perdição como o redemoinho, quando vos chegar o aperto e a angústia.
[28] Então, me invocarão, mas eu não responderei; procurar-me-ão, porém não me hão de achar.
[29] Porquanto aborreceram o conhecimento e não preferiram o temor do SENHOR;
[30] não quiseram o meu conselho e desprezaram toda a minha repreensão.
[31] Portanto, comerão do fruto do seu procedimento e dos seus próprios conselhos se fartarão.
[32] Os néscios são mortos por seu desvio, e aos loucos a sua impressão de bem-estar os leva à perdição.
[33] Mas o que me der ouvidos habitará seguro, tranqüilo e sem temor do mal.

[27]ha eljön viharként, amitől rettegtek, és megjön forgószélként a bajotok, ha eljön rátok a nyomorúság és az ínség.
[28]Akkor majd kiáltanak hozzám, de nem válaszolok, keresnek engem, de nem találnak meg,
[29]mert gyűlölték a tudást, és nem az ÚR félelmét választották;
[30]nem törődtek tanácsommal, megvetették minden feddésemet.
[31]Ezért majd tetteik gyümölcsét eszik, és megcsömörlenek saját terveiktől.
[32]Mert az együgyűeket saját ellenkezésük öli meg, és az ostobákat elbizakodottságuk pusztítja el.
[33]De aki rám hallgat, biztonságban lesz és nyugodtan, mert nem rettenti baj.

Provérbios 2

A excelência da sabedoria

[1] Filho meu, se aceitares as minhas palavras e esconderes contigo os meus mandamentos,
[2] para fazeres atento à sabedoria o teu ouvido e para inclinares o coração ao entendimento,
[3] e, se clamares por inteligência, e por entendimento alçares a voz,
[4] se buscares a sabedoria como a prata e como a tesouros escondidos a procurares,
[5] então, entenderás o temor do SENHOR e acharás o conhecimento de Deus.

Példabeszédek 2

A bölcsesség Isten útján vezet

[1]Fiam, ha megfogadod mondásaimat, és parancsaimat magadba zárod,
[2]ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre,
[3]bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet,
[4]ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincseket,
[5]akkor megérted, mi az ÚR félelme, és rájössz, mi az istenismeret.

[6] Porque o SENHOR dá a sabedoria, e da sua boca vem a inteligência e o entendimento.	[6]Csak az ÚR ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.
[7] Ele reserva a verdadeira sabedoria para os retos; é escudo para os que caminham na sinceridade,	[7]A becsületeseknek jutalmat tartogat, pajzsot a feddhetetlenül élőknek.
[8] guarda as veredas do juízo e conserva o caminho dos seus santos.	[8]Vigyáz a törvény ösvényeire, és híveinek útját megőrzi.
[9] Então, entenderás justiça, juízo e eqüidade, todas as boas veredas.	[9]Majd megérted, mi az igazság és a törvény, a becsületesség és az igazán jó út.
[10] Porquanto a sabedoria entrará no teu coração, e o conhecimento será agradável à tua alma.	[10]Bölcsesség költözik szívedbe, és az ismeret gyönyörködteti lelked.
[11] O bom siso te guardará, e a inteligência te conservará;	[11]Megfontolás őrködik feletted, értelem oltalmaz téged.
[12] para te livrar do caminho do mal e do homem que diz coisas perversas;	[12]Megment a helytelen úttól, és az álnokul beszélő embertől;
[13] dos que deixam as veredas da retidão, para andarem pelos caminhos das trevas;	[13]azoktól, akik elhagyják az egyenes ösvényeket, és sötét utakon járnak.
[14] que se alegram de fazer o mal, folgam com as perversidades dos maus,	[14]Örülnek, ha rosszat tehetnek, vigadnak a gonosz fonákságokon.
[15] seguem veredas tortuosas e se desviam nos seus caminhos;	[15]Ösvényeik görbék, útjaik hamisak.
[16] para te livrar da mulher adúltera, da estrangeira, que lisonjeia com palavras,	[16]De a bölcsesség megment a más asszonyától, a hízelgő szavú idegen nőtől,
[17] a qual deixa o amigo da sua mocidade e se esquece da aliança do seu Deus;	[17]aki elhagyja ifjúkorának társát, és megfeledkezik az Isten előtt kötött szövetségről.
[18] porque a sua casa se inclina para a morte, e as suas veredas, para o reino das sombras da morte;	[18]Mert halálba süllyed a háza, és útja az árnyak közé.
[19] todos os que se dirigem a essa mulher não voltarão e não atinarão com as veredas da vida.	[19]Aki bement hozzá, nem tud visszafordulni, és nem talál rá az élet ösvényeire.

[20] Assim, andarás pelo caminho dos homens de bem e guardarás as veredas dos justos.
[21] Porque os retos habitarão a terra, e os íntegros permanecerão nela.
[22] Mas os perversos serão eliminados da terra, e os aleivosos serão dela desarraigados.

Provérbios 3

Exortações da Sabedoria a obedecer ao Senhor

[1] Filho meu, não te esqueças dos meus ensinos, e o teu coração guarde os meus mandamentos;
[2] porque eles aumentarão os teus dias e te acrescentarão anos de vida e paz.
[3] Não te desamparem a benignidade e a fidelidade; ata-as ao pescoço; escreve-as na tábua do teu coração
[4] e acharás graça e boa compreensão diante de Deus e dos homens.
[5] Confia no SENHOR de todo o teu coração e não te estribes no teu próprio entendimento.
[6] Reconhece-o em todos os teus caminhos, e ele endireitará as tuas veredas.
[7] Não sejas sábio aos teus próprios olhos; teme ao SENHOR e aparta-te do mal;
[8] será isto saúde para o teu corpo e refrigério, para os teus ossos.
[9] Honra ao SENHOR com os teus bens e com as primícias de toda a tua renda;
[10] e se encherão fartamente os teus celeiros, e transbordarão de vinho os teus lagares.

[20]Te azért járj a jók útján, és ügyelj az igazak ösvényeire!
[21]Mert a becsületesek fogják lakni a földet, és a feddhetetlenek maradnak meg rajta.
[22]De a bűnösök kivesznek a földről, és a hűtlenek kipusztulnak onnan.

Példabeszédek 3

Az istenfélelem és a bölcsesség áldást hoz

[1]Fiam, ne felejtsd el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved,
[2]mert hosszú életet, magas életkort és jólétet szereznek azok neked!
[3]A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, írd fel a szíved táblájára!
[4]Így találsz kedvességre és jóindulatra Istennél és embereknél.
[5]Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!
[6]Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.
[7]Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féld az URat, és kerüld a rosszat!
[8]Gyógyulás lesz ez testednek, és felüdülés csontjaidnak.
[9]Tiszteld az URat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából,
[10]akkor bőségesen megtelnek csűreid, és must árad sajtóidból.

[11] Filho meu, não rejeites a disciplina do SENHOR, nem te enfades da sua repreensão.

[11]Az ÚR intését meg ne vesd, fiam, és dorgálását meg ne utáld!

[12] Porque o SENHOR repreende a quem ama, assim como o pai, ao filho a quem quer bem.

[12]Mert akit szeret az ÚR, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel.

[13] Feliz o homem que acha sabedoria, e o homem que adquire conhecimento;

[13]Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap.

[14] porque melhor é o lucro que ela dá do que o da prata, e melhor a sua renda do que o ouro mais fino.

[14]Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek, és nagyobb jövedelme, mint a színaranynak.

[15] Mais preciosa é do que pérolas, e tudo o que podes desejar não é comparável a ela.

[15]Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedved leled.

[16] O alongar-se da vida está na sua mão direita, na sua esquerda, riquezas e honra.

[16]Hosszú élet van a jobbjában, baljában pedig gazdagság és dicsőség.

[17] Os seus caminhos são caminhos deliciosos, e todas as suas veredas, paz.

[17]Útjai kedves utak, és minden ösvénye békesség.

[18] É árvore de vida para os que a alcançam, e felizes são todos os que a retêm.

[18]Élet fája ez azoknak, akik megragadják, és akik rá támaszkodnak, boldogok.

[19] O SENHOR com sabedoria fundou a terra, com inteligência estabeleceu os céus.

[19]Az ÚR bölcsességgel vetette meg a föld alapját, értelemmel erősítette meg az eget.

[20] Pelo seu conhecimento os abismos se rompem, e as nuvens destilam orvalho.

[20]Az ő tudása által váltak ketté a mélységes vizek, és harmatoznak a magas fellegek.

[21] Filho meu, não se apartem estas coisas dos teus olhos; guarda a verdadeira sabedoria e o bom siso;

[21]Fiam, ne téveszd ezt szem elől, vigyázz arra, hogy okos és megfontolt légy!

[22] porque serão vida para a tua alma e adorno ao teu pescoço.

[22]Ez élteti lelkedet, és ékesíti nyakadat.

[23] Então, andarás seguro no teu caminho, e não tropeçará o teu pé.

[23]Utadon biztonságban jársz, és lábadat nem ütöd meg.

[24] Quando te deitares, não temerás; deitar-te-ás, e o teu sono será suave.

[24]Ha lefekszel, nem rettensz fel, hanem fekszel, és édesen alszol.

[25] Não temas o pavor repentino, nem a arremetida dos perversos, quando vier.

[26] Porque o SENHOR será a tua segurança e guardará os teus pés de serem presos.

[27] Não te furtes a fazer o bem a quem de direito, estando na tua mão o poder de fazê-lo.

[28] Não digas ao teu próximo: Vai e volta amanhã; então, to darei, se o tens agora contigo.

[29] Não maquines o mal contra o teu próximo, pois habita junto de ti confiadamente.

[30] Jamais pleiteies com alguém sem razão, se te não houver feito mal.

[31] Não tenhas inveja do homem violento, nem sigas nenhum de seus caminhos;

[32] porque o SENHOR abomina o perverso, mas aos retos trata com intimidade.

[33] A maldição do SENHOR habita na casa do perverso, porém a morada dos justos ele abençoa.

[34] Certamente, ele escarnece dos escarnecedores, mas dá graça aos humildes.

[35] Os sábios herdarão honra, mas os loucos tomam sobre si a ignomínia.

Provérbios 4

Exortação paternal

[1] Ouvi, filhos, a instrução do pai e estai atentos para conhecerdes o entendimento;

[2] porque vos dou boa doutrina; não deixeis o meu ensino.

[25]Nem kell attól félned, hogy hirtelen fölriadsz, sem attól, hogy viharként rád törnek a bűnösök.

[26]Mert az ÚRban bizakodhatsz, és ő megőrzi lábad a csapdától.

[27]Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd!

[28]Ha van mit adnod, ne mondd felebarátodnak: Menj el, jöjj vissza holnap, majd akkor adok!

[29]Ne koholj rosszat felebarátod ellen, aki melletted lakik gyanútlanul!

[30]Ne pörölj ok nélkül olyan emberrel, aki nem bánt rosszul veled!

[31]Ne irigykedj az erőszakos emberre, és egyik útját se válaszd!

[32]Mert a rossz úton járókat utálja az ÚR, de a becsületesekkel közösségben van.

[33]Az ÚR átka van a bűnösök házán, de az igazak lakóhelyét megáldja.

[34]A csúfolódókat ő megcsúfolja, az alázatosaknak pedig kegyelmet ad.

[35]Dicsőséget örökölnek a bölcsek, az ostobáknak pedig nő a gyalázatuk.

Példabeszédek 4

A bölcsesség felmagasztalja az igazakat

[1]Hallgassatok, fiaim, az atyai intésre, és figyeljetek az okos tudományra!

[2]Mert jó tanulságot adok nektek, ne hagyjátok el tanításomat!

[3] Quando eu era filho em companhia de meu pai, tenro e único diante de minha mãe,	[3]Mikor még mint gyermek apámnál voltam, mint kicsi és egyetlen, anyám mellett,
[4] então, ele me ensinava e me dizia: Retenha o teu coração as minhas palavras; guarda os meus mandamentos e vive;	[4]tanítgatott, és ezt mondta nekem: Támaszkodják szavaimra szíved, tartsd meg parancsaimat, és élni fogsz!
[5] adquire a sabedoria, adquire o entendimento e não te esqueças das palavras da minha boca, nem delas te apartes.	[5]Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet, ne felejtsd el szavaimat, és ne térj el tőlük!
[6] Não desampares a sabedoria, e ela te guardará; ama-a, e ela te protegerá.	[6]Ne hagyd el, és megőriznek téged, szeresd, és megoltalmaznak téged!
[7] O princípio da sabedoria é: Adquire a sabedoria; sim, com tudo o que possuis, adquire o entendimento.	[7]A bölcsességnek ez a kezdete: Szerezz bölcsességet, és minden szerzeményeden szerezz értelmet!
[8] Estima-a, e ela te exaltará; se a abraçares, ela te honrará;	[8]Becsüld nagyra, és felmagasztal téged. Dicsőséget hoz rád, ha magadhoz öleled.
[9] dará à tua cabeça um diadema de graça e uma coroa de glória te entregará.	[9]Ékes koszorút tesz a fejedre, díszes koronát ajándékoz neked.
[10] Ouve, filho meu, e aceita as minhas palavras, e se te multiplicarão os anos de vida.	[10]Hallgasd meg, fiam, és fogadd el mondásaimat, mert megsokasítják életed éveit.
[11] No caminho da sabedoria, te ensinei e pelas veredas da retidão te fiz andar.	[11]A bölcsesség útjára tanítottalak, helyes ösvényen vezettelek téged.
[12] Em andando por elas, não se embaraçarão os teus passos; se correres, não tropeçarás.	[12]Jártodban semmi sem gátolja lépteidet, és ha futsz, nem botlasz el.
[13] Retém a instrução e não a largues; guarda-a, porque ela é a tua vida.	[13]Ragaszkodj az intelemhez, ne térj el tőle, vigyázz reá, mert ez a te életed!
[14] Não entres na vereda dos perversos, nem sigas pelo caminho dos maus.	[14]A bűnösök ösvényére ne lépj, ne járj a gonoszok útján!
[15] Evita-o; não passes por ele; desvia-te dele e passa de largo;	[15]Ne törődj vele, ne menj arra, kerüld el azt, és menj másfelé!

[16] pois não dormem, se não fizerem mal, e foge deles o sono, se não fizerem tropeçar alguém;
[17] porque comem o pão da impiedade e bebem o vinho das violências.
[18] Mas a vereda dos justos é como a luz da aurora, que vai brilhando mais e mais até ser dia perfeito.
[19] O caminho dos perversos é como a escuridão; nem sabem eles em que tropeçam.
[20] Filho meu, atenta para as minhas palavras; aos meus ensinamentos inclina os ouvidos.
[21] Não os deixes apartar-se dos teus olhos; guarda-os no mais íntimo do teu coração.
[22] Porque são vida para quem os acha e saúde, para o seu corpo.
[23] Sobre tudo o que se deve guardar, guarda o coração, porque dele procedem as fontes da vida.
[24] Desvia de ti a falsidade da boca e afasta de ti a perversidade dos lábios.
[25] Os teus olhos olhem direito, e as tuas pálpebras, diretamente diante de ti.
[26] Pondera a vereda de teus pés, e todos os teus caminhos sejam retos.
[27] Não declines nem para a direita nem para a esquerda; retira o teu pé do mal.

Provérbios 5

Advertência contra a lascívia

[1] Filho meu, atende a minha sabedoria; à minha inteligência inclina os ouvidos

[16]Mert azok aludni sem tudnak, ha rosszat nem tehetnek, és elrabolja álmukat, ha nem vethetnek gáncsot.
[17]Bűnnel szerzett kenyeret esznek, és erőszakkal szerzett bort isznak.
[18]Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig.
[19]A bűnösök útja olyan, mint a sűrű homály; nem tudják, miben botlanak majd meg.
[20]Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füledet mondásaimra!
[21]Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén,
[22]mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek.
[23]Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!
[24]Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot!
[25]Szemed előre tekintsen, és egyenesen magad elé nézz!
[26]Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz.
[27]Ne térj le se jobbra, se balra, tartsd távol lábadat a rossztól!

Példabeszédek 5

Ne kívánd más asszonyát!

[1]Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgasd meg értelmes szavaimat!

[2] para que conserves a discrição, e os teus lábios guardem o conhecimento;

[3] porque os lábios da mulher adúltera destilam favos de mel, e as suas palavras são mais suaves do que o azeite;

[4] mas o fim dela é amargoso como o absinto, agudo, como a espada de dois gumes.

[5] Os seus pés descem à morte; os seus passos conduzem-na ao inferno.

[6] Ela não pondera a vereda da vida; anda errante nos seus caminhos e não o sabe.

[7] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e não te desvies das palavras da minha boca.

[8] Afasta o teu caminho da mulher adúltera e não te aproximes da porta da sua casa;

[9] para que não dês a outrem a tua honra, nem os teus anos, a cruéis;

[10] para que dos teus bens não se fartem os estranhos, e o fruto do teu trabalho não entre em casa alheia;

[11] e gemas no fim de tua vida, quando se consumirem a tua carne e o teu corpo,

[12] e digas: Como aborreci o ensino! E desprezou o meu coração a disciplina!

[13] E não escutei a voz dos que me ensinavam, nem a meus mestres inclinei os ouvidos!

[14] Quase que me achei em todo mal que sucedeu no meio da assembléia e da congregação.

[15] Bebe a água da tua própria cisterna e das correntes do teu poço.

[2]Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon!

[3]Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és ínye simább az olajnál.

[4]De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard.

[5]Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak hazájába tartanak.

[6]Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja.

[7]Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjetek el attól, amit mondok!

[8]Messze kerüld el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához,

[9]különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek;

[10]bitorlók élik föl életerődet, és kereseted idegen házába kerül.

[11]Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed.

[12]És ezt mondod: Miért is gyűlöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést?

[13]Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra?

[14]Kis híján csúfos bukás lett a részem, a nép és az egész gyülekezet előtt.

[15]A magad kútjából igyál vizet, és csörgedező vizet a magad forrásából!

[16] Derramar-se-iam por fora as tuas fontes, e, pelas praças, os ribeiros de águas?
[17] Sejam para ti somente e não para os estranhos contigo.
[18] Seja bendito o teu manancial, e alegra-te com a mulher da tua mocidade,
[19] corça de amores e gazela graciosa. Saciem-te os seus seios em todo o tempo; e embriaga-te sempre com as suas carícias.
[20] Por que, filho meu, andarias cego pela estranha e abraçarias o peito de outra?
[21] Porque os caminhos do homem estão perante os olhos do SENHOR, e ele considera todas as suas veredas.
[22] Quanto ao perverso, as suas iniqüidades o prenderão, e com as cordas do seu pecado será detido.
[23] Ele morrerá pela falta de disciplina, e, pela sua muita loucura, perdido, cambaleia.

Provérbios 6

Advertência contra o servir de fiador

[1] Filho meu, se ficaste por fiador do teu companheiro e se te empenhaste ao estranho,
[2] estás enredado com o que dizem os teus lábios, estás preso com as palavras da tua boca.
[3] Agora, pois, faze isto, filho meu, e livra-te, pois caíste nas mãos do teu companheiro: vai, prostra-te e importuna o teu companheiro;
[4] não dês sono aos teus olhos, nem repouso às tuas pálpebras;

[16]Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre!
[17]Egyedül tiéid legyenek, ne oszd meg másokkal!
[18]Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek.
[19]Szerelmes szarvasünő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel.
[20]Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét?
[21]Hiszen az ÚR látja az ember útjait, és figyeli minden lépését.
[22]Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötözik meg.
[23]Meghal az ilyen, mert nem fogadta meg az intést, és a sok bolondság megmámorosította.

Példabeszédek 6

A könnyelműség és a restség szegénységbe visz

[1]Fiam, ha kezességet vállaltál felebarátodért, és kezet adtál egy idegenért,
[2]ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogtak téged saját kijelentéseid,
[3]akkor így cselekedj, fiam, hogy megmenekülj, ha felebarátod kezébe jutottál: Siess hozzá gyorsan, és ostromold felebarátodat!
[4]Ne engedj álmot szemednek, és szunnyadást szempilládnak!

[5] livra-te, como a gazela, da mão do caçador e, como a ave, da mão do passarinheiro.

Advertência contra a preguiça

[6] Vai ter com a formiga, ó preguiçoso, considera os seus caminhos e sê sábio.

[7] Não tendo ela chefe, nem oficial, nem comandante,

[8] no estio, prepara o seu pão, na sega, ajunta o seu mantimento.

[9] Ó preguiçoso, até quando ficarás deitado? Quando te levantarás do teu sono?

[10] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,

[11] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Advertência contra a maldade

[12] O homem de Belial, o homem vil, é o que anda com a perversidade na boca,

[13] acena com os olhos, arranha com os pés e faz sinais com os dedos.

[14] No seu coração há perversidade; todo o tempo maquina o mal; anda semeando contendas.

[15] Pelo que a sua destruição virá repentinamente; subitamente, será quebrantado, sem que haja cura.

[16] Seis coisas o SENHOR aborrece, e a sétima a sua alma abomina:

[17] olhos altivos, língua mentirosa, mãos que derramam sangue inocente,

[18] coração que trama projetos iníquos, pés que se apressam a correr para o mal,

[5]Menekülj, mint a gazella a vadász elől, és mint a madár a madarász kezéből!

[6]Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj!

[7]Bár nincs vezére, elöljárója vagy uralkodója,

[8]mégis biztosítja a kenyerét nyáron, begyűjti eledelét aratáskor.

[9]Meddig fekszel, te rest, mikor hagyod abba az alvást?

[10]Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés:

[11]így tör rád a szegénység, mint útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.

Az álnok embert gyűlöli az ÚR

[12]A mihaszna és rosszindulatú ember hamis szájjal jár-kel,

[13]szemével kacsingat, lábával jelt ad, és ujjával integet.

[14]Fonákság van szívében, rosszat kohol mindenkor, és viszálykodást szít.

[15]Azért hirtelen tör rá a veszedelem, egy pillanat alatt összetörik menthetetlenül.

[16]Hat dolgot gyűlöl az ÚR, sőt hét dolog utálatos előtte:

[17]a nagyravágyó szemek, a hazug nyelv, az ártatlan vért ontó kezek,

[18]a gonosz terveket koholó szív, a rosszra sietve futó lábak,

[19] testemunha falsa que profere mentiras e o que semeia contendas entre irmãos.

Advertência contra a mulher adúltera

[20] Filho meu, guarda o mandamento de teu pai e não deixes a instrução de tua mãe;

[21] ata-os perpetuamente ao teu coração, pendura-os ao pescoço.

[22] Quando caminhares, isso te guiará; quando te deitares, te guardará; quando acordares, falará contigo.

[23] Porque o mandamento é lâmpada, e a instrução, luz; e as repreensões da disciplina são o caminho da vida;

[24] para te guardarem da vil mulher e das lisonjas da mulher alheia.

[25] Não cobices no teu coração a sua formosura, nem te deixes prender com as suas olhadelas.

[26] Por uma prostituta o máximo que se paga é um pedaço de pão, mas a adúltera anda à caça de vida preciosa.

[27] Tomará alguém fogo no seio, sem que as suas vestes se incendeiem?

[28] Ou andará alguém sobre brasas, sem que se queimem os seus pés?

[29] Assim será com o que se chegar à mulher do seu próximo; não ficará sem castigo todo aquele que a tocar.

[30] Não é certo que se despreza o ladrão, quando furta para saciar-se, tendo fome?

[31] Pois este, quando encontrado, pagará sete vezes tanto; entregará todos os bens de sua casa.

[32] O que adultera com uma mulher está fora de si; só mesmo quem quer arruinar-se é que pratica tal coisa.

[19]a hazugságot beszélő hamis tanú és a testvérek közt viszályt szító ember.

A házasságtörő saját vesztébe rohan

[20]Őrizd meg, fiam, apád parancsát, és ne hagyd el anyád tanítását!

[21]Kösd mindenkor a szívedre, hordozd a nyakadra fűzve!

[22]Jártodban vezessen, fektedben őrizzen, és ha felébredsz, irányítsa gondolataidat!

[23]Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.

[24]Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízelgő nyelvétől.

[25]Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival!

[26]Mert a parázna nő csak egy darab kenyérre, de a férjes asszony drága életedre vadászik.

[27]Vihet-e valaki tüzet ruhájába rejtve, hogy meg ne gyulladjon közben a ruhája?

[28]Vagy járhat-e valaki parázson úgy, hogy a lába meg ne égjen?

[29]Pedig így jár, aki bemegy felebarátja feleségéhez, senki sem marad büntetlen, aki megérinti.

[30]Nem vetik meg a tolvajt, ha azért lop, hogy jóllakjék, mert éhezik;

[31]mégis hétannyit kell fizetnie, ha rajtakapják, háza egész vagyonába is kerülhet.

[32]De aki asszonnyal lesz házasságtörő, az esztelen, önmagát rontja meg, aki ilyet csinál.

[33] Achará açoites e infâmia, e o seu opróbrio nunca se apagará.

[34] Porque o ciúme excita o furor do marido; e não terá compaixão no dia da vingança.

[35] Não se contentará com o resgate, nem aceitará presentes, ainda que sejam muitos.

Provérbios 7

Mais advertências contra a mulher adúltera

[1] Filho meu, guarda as minhas palavras e conserva dentro de ti os meus mandamentos.

[2] Guarda os meus mandamentos e vive; e a minha lei, como a menina dos teus olhos.

[3] Ata-os aos dedos, escreve-os na tábua do teu coração.

[4] Dize à Sabedoria: Tu és minha irmã; e ao Entendimento chama teu parente;

[5] para te guardarem da mulher alheia, da estranha que lisonjeia com palavras.

[6] Porque da janela da minha casa, por minhas grades, olhando eu,

[7] vi entre os simples, descobri entre os jovens um que era carecente de juízo,

[8] que ia e vinha pela rua junto à esquina da mulher estranha e seguia o caminho da sua casa,

[9] à tarde do dia, no crepúsculo, na escuridão da noite, nas trevas.

[10] Eis que a mulher lhe sai ao encontro, com vestes de prostituta e astuta de coração.

[33]Csapás és szégyen éri, gyalázata letörölhetetlen.

[34]Mert a féltékenység haragra lobbantja a férfit, és ő nem ismer szánalmat a bosszúállás napján.

[35]Nem fogad el semmilyen váltságdíjat, nem enged, bármennyi ajándékot kínálnak is neki!

Példabeszédek 7

[1]Fiam, őrizd meg szavaimat, és zárd magadba parancsaimat!

[2]Tartsd meg parancsaimat, hogy élj, tanításomat őrizd, mint a szemed fényét!

[3]Kösd ujjaidra, írd föl szíved táblájára!

[4]Mondd a bölcsességnek, hogy a nővéred, és az értelmet nevezd jó ismerősödnek,

[5]hogy megőrizzen a más feleségétől és a hízelgő szavú idegen nőtől.

[6]Mert házamnak az ablakán, a rácson át kinéztem,

[7]és láttam a tapasztalatlanok között, észrevettem a fiúk között egy esztelen ifjút.

[8]Az utcán járkált, egy utcasarkon, és megindult a ház felé,

[9]esti alkonyatkor, a sötét éjszaka közepén.

[10]Egyszer csak egy asszony termett előtte, parázna nőnek öltözve, csalfa szívvel.

[11] É apaixonada e inquieta, cujos pés não param em casa;

[12] ora está nas ruas, ora, nas praças, espreitando por todos os cantos.

[13] Aproximou-se dele, e o beijou, e de cara impudente lhe diz:

[14] Sacrifícios pacíficos tinha eu de oferecer; paguei hoje os meus votos.

[15] Por isso, saí ao teu encontro, a buscar-te, e te achei.

[16] Já cobri de colchas a minha cama, de linho fino do Egito, de várias cores;

[17] já perfumei o meu leito com mirra, aloés e cinamomo.

[18] Vem, embriaguemo-nos com as delícias do amor, até pela manhã; gozemos amores.

[19] Porque o meu marido não está em casa, saiu de viagem para longe.

[20] Levou consigo um saquitel de dinheiro; só por volta da lua cheia ele tornará para casa.

[21] Seduziu-o com as suas muitas palavras, com as lisonjas dos seus lábios o arrastou.

[22] E ele num instante a segue, como o boi que vai ao matadouro; como o cervo que corre para a rede,

[23] até que a flecha lhe atravesse o coração; como a ave que se apressa para o laço, sem saber que isto lhe custará a vida.

[24] Agora, pois, filho, dá-me ouvidos e sê atento às palavras da minha boca;

[25] não se desvie o teu coração para os caminhos dela, e não andes perdido nas suas veredas;

[11]Fecseg az ilyen és féktelen, lábai nem nyughatnak otthon,

[12]hol az utcán, hol a tereken van, és minden sarkon leselkedik.

[13]A nő megragadta, megcsókolta, és szemtelen képpel így szólt hozzá:

[14]Békeáldozatot kellett bemutatnom, ma teljesítettem fogadalmaimat,

[15]azért jöttem ki eléd, hogy megkeresselek téged, és rád találtam!

[16]Terítőket terítettem fekhelyemre, egyiptomi színes szőtteseket;

[17]illatossá tettem heverőmet mirhával, aloéval és fahéjjal.

[18]Jöjj, ittasodjunk meg a gyönyörtől reggelig, élvezzük a szerelmet!

[19]Mert nincs itthon a férjem, messze útra ment,

[20]a pénzes zacskót is magával vitte, csak holdtöltekor érkezik haza.

[21]Sok beszéddel rá is vette, hízelgő szóval elcsábította.

[22]Az meg követte őt oktalanul, ahogy a marha megy a vágóhídra, mint egy bilincsbe béklyózott bolond.

[23]De végül nyíl hasít a májába. Úgy jár, mint a kelepcébe siető madár, amely nem tudja, hogy az az életébe kerül.

[24]Azért, fiaim, hallgassatok rám, és figyeljetek szavaimra!

[25]Az ilyen nő útjára ne vezessen szíved, ne tévedj rá ösvényeire!

[26] porque a muitos feriu e derribou; e são muitos os que por ela foram mortos.

[27] A sua casa é caminho para a sepultura e desce para as câmaras da morte.

[26]Mert sok embert ejtett el halálra sebezve; életerős volt mind, akiket meggyilkolt.

[27]Háza a holtak hazájába vezet, levisz a halál kamráiba.

Provérbios 8

A excelência da Sabedoria

[1] Não clama, porventura, a Sabedoria, e o Entendimento não faz ouvir a sua voz?

[2] No cimo das alturas, junto ao caminho, nas encruzilhadas das veredas ela se coloca;

[3] junto às portas, à entrada da cidade, à entrada das portas está gritando:

[4] A vós outros, ó homens, clamo; e a minha voz se dirige aos filhos dos homens.

[5] Entendei, ó simples, a prudência; e vós, néscios, entendei a sabedoria.

[6] Ouvi, pois falarei coisas excelentes; os meus lábios proferirão coisas retas.

[7] Porque a minha boca proclamará a verdade; os meus lábios abominam a impiedade.

[8] São justas todas as palavras da minha boca; não há nelas nenhuma coisa torta, nem perversa.

[9] Todas são retas para quem as entende e justas, para os que acham o conhecimento.

[10] Aceitai o meu ensino, e não a prata, e o conhecimento, antes do que o ouro escolhido.

[11] Porque melhor é a sabedoria do que jóias, e de tudo o que se deseja nada se pode comparar com ela.

Példabeszédek 8

A bölcsesség mindennél nagyobb kincs

[1]Nem kiált-e a bölcsesség, nem hallatja-e szavát az értelem?

[2]Kiáll a magaslatok ormára, az útra, a keresztutakra.

[3]A városba vivő kapuknál, a bejáratoknál hangosan kiált.

[4]Hozzátok kiáltok, férfiak, szavam az emberekhez szól.

[5]Legyetek okosak, ti együgyűek, legyetek értelmesek, ti ostobák!

[6]Hallgassatok rám, mert fontos dolgokat mondok, ha felnyitom ajkamat, helyes, amit mondok.

[7]Mert szám igazságot szól, ajkam utálja a gonoszt.

[8]Számnak minden szava igaz, nincs bennük csalárdság vagy hamisság.

[9]Mind világosak az értelmeseknek, és az ismeretre vágyóknak érthetők.

[10]Intésemet fogadjátok el, ne az ezüstöt, inkább a tudást, mint a színaranyat!

[11]Mert értékesebb a bölcsesség az igazgyöngynél, és nem fogható hozzá semmiféle drágaság.

[12] Eu, a Sabedoria, habito com a prudência e disponho de conhecimentos e de conselhos.

[13] O temor do SENHOR consiste em aborrecer o mal; a soberba, a arrogância, o mau caminho e a boca perversa, eu os aborreço.

[14] Meu é o conselho e a verdadeira sabedoria, eu sou o Entendimento, minha é a fortaleza.

[15] Por meu intermédio, reinam os reis, e os príncipes decretam justiça.

[16] Por meu intermédio, governam os príncipes, os nobres e todos os juízes da terra.

[17] Eu amo os que me amam; os que me procuram me acham.

[18] Riquezas e honra estão comigo, bens duráveis e justiça.

[19] Melhor é o meu fruto do que o ouro, do que o ouro refinado; e o meu rendimento, melhor do que a prata escolhida.

[20] Ando pelo caminho da justiça, no meio das veredas do juízo,

[21] para dotar de bens os que me amam e lhes encher os tesouros.

A eternidade da Sabedoria

[22] O SENHOR me possuía no início de sua obra, antes de suas obras mais antigas.

[23] Desde a eternidade fui estabelecida, desde o princípio, antes do começo da terra.

[24] Antes de haver abismos, eu nasci, e antes ainda de haver fontes carregadas de águas.

[12]Én, a bölcsesség, együtt lakom az okossággal, és nálam van a megfontolt tudás.

[13]Aki féli az URat, gyűlöli a rosszat. A kevélyt és a kevélységet, a helytelen utat meg az álnok beszédet gyűlölöm.

[14]Enyém a tanács és a jutalom, én vagyok az értelem, enyém a hatalom.

[15]Általam uralkodnak a királyok, és rendelkeznek igazságosan a fejedelmek.

[16]Általam vezetnek a vezérek, és ítélkeznek igazságosan az elöljárók.

[17]Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek.

[18]Gazdagság és megbecsülés van nálam, maradandó vagyon és igazság.

[19]Gyümölcsöm drágább az aranynál, a színaranynál is, és jövedelmem a színezüstnél.

[20]Az igazság ösvényén járok és a törvénynek az útjain,

[21]hogy örökséget adjak az engem szeretőknek, és megtöltsem kincstárukat.

[22]Az ÚR útjának kezdetén alkotott engem, művei előtt réges-régen.

[23]Az ősidőkben formált engem, kezdetben, mielőtt a föld létrejött.

[24]Mikor még nem voltak mélységek, megszülettem, mikor még nem voltak tele a források vízzel.

[25] Antes que os montes fossem firmados, antes de haver outeiros, eu nasci.
[26] Ainda ele não tinha feito a terra, nem as amplidões, nem sequer o princípio do pó do mundo.
[27] Quando ele preparava os céus, aí estava eu; quando traçava o horizonte sobre a face do abismo;
[28] quando firmava as nuvens de cima; quando estabelecia as fontes do abismo;
[29] quando fixava ao mar o seu limite, para que as águas não traspassassem os seus limites; quando compunha os fundamentos da terra;
[30] então, eu estava com ele e era seu arquiteto, dia após dia, eu era as suas delícias, folgando perante ele em todo o tempo;
[31] regozijando-me no seu mundo habitável e achando as minhas delícias com os filhos dos homens.
[32] Agora, pois, filhos, ouvi-me, porque felizes serão os que guardarem os meus caminhos.
[33] Ouvi o ensino, sede sábios e não o rejeiteis.
[34] Feliz o homem que me dá ouvidos, velando dia a dia às minhas portas, esperando às ombreiras da minha entrada.
[35] Porque o que me acha acha a vida e alcança favor do SENHOR.
[36] Mas o que peca contra mim violenta a própria alma. Todos os que me aborrecem amam a morte.

[25]Mielőtt a hegyek helyükre kerültek, a halmok létrejötte előtt megszülettem;
[26]amikor még nem alkotta meg a földet, a rónákat, még a világ legelső porszemét sem.
[27]Ott voltam, amikor megszilárdította az eget, amikor kimérte a látóhatárt a mélység fölött.
[28]Amikor megerősítette odafönt a fellegeket, amikor felbuzogtak a mélység forrásai,
[29]amikor határt szabott a tengernek, hogy a víz át ne léphesse partját, amikor kimérte a föld alapjait,
[30]én már mellette voltam, mint kedvence, és gyönyörűsége voltam mindennap, színe előtt játszadozva mindenkor.
[31]Játszadoztam földje kerekségén, és gyönyörködtem az emberekben.
[32]Ezért, fiaim, hallgassatok rám, mert boldogok, akik megőrzik útjaimat!
[33]Hallgassatok az intésre, hogy bölcsek legyetek, és ne hanyagoljátok el azt!
[34]Boldog ember az, aki hallgat rám, ajtóm előtt vigyázva minden nap, ajtófélfáimat őrizve.
[35]Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az ÚRtól.
[36]De aki vétkezik ellenem, magának árt, gyűlölőim mind a halált szeretik.

Provérbios 9

O banquete da Sabedoria

[1] A Sabedoria edificou a sua casa, lavrou as suas sete colunas.

[2] Carneou os seus animais, misturou o seu vinho e arrumou a sua mesa.

[3] Já deu ordens às suas criadas e, assim, convida desde as alturas da cidade:

[4] Quem é simples, volte-se para aqui. Aos faltos de senso diz:

[5] Vinde, comei do meu pão e bebei do vinho que misturei.

[6] Deixai os insensatos e vivei; andai pelo caminho do entendimento.

[7] O que repreende o escarnecedor traz afronta sobre si; e o que censura o perverso a si mesmo se injuria.

[8] Não repreendas o escarnecedor, para que te não aborreça; repreende o sábio, e ele te amará.

[9] Dá instrução ao sábio, e ele se fará mais sábio ainda; ensina ao justo, e ele crescerá em prudência.

[10] O temor do SENHOR é o princípio da sabedoria, e o conhecimento do Santo é prudência.

[11] Porque por mim se multiplicam os teus dias, e anos de vida se te acrescentarão.

[12] Se és sábio, para ti mesmo o és; se és escarnecedor, tu só o suportarás.

O convite da mulher-loucura

[13] A loucura é mulher apaixonada, é ignorante e não sabe coisa alguma.

[14] Assenta-se à porta de sua casa, nas alturas da cidade, toma uma cadeira,

Példabeszédek 9

A bölcsesség és a balgaság hívogatása

[1]A bölcsesség házat épített magának, hét oszlopot faragott hozzá.

[2]Levágta marháját, megfűszerezte borát, és megterítette asztalát.

[3]Lányokat küldött ki, hogy így kiáltsanak a város magasan fekvő pontjain:

[4]Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja:

[5]Jöjjetek, egyetek a kenyeremből, és igyatok fűszerezett boromból!

[6]Hagyjátok el az együgyűséget, és éltek, járjatok az értelem útján!

[7]Aki meginti a csúfolódót, maga fog pironkodni, aki megfeddi a bűnöst, magát szennyezi be.

[8]Ne fedd meg a csúfolódót, mert meggyűlöl téged, de fedd meg a bölcset, az szeretni fog téged!

[9]Adj a bölcsnek, és még bölcsebb lesz, tanítsd az igazat, és ő gyarapítja tudását!

[10]A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.

[11]Mert általam sokasodnak meg napjaid, és gyarapodnak életed évei.

[12]Ha bölcs vagy, magadnak vagy bölcs, ha csúfolódó vagy, magad vallod kárát.

[13]A balgaság fecsegő asszony, együgyű, és semmit sem tud.

[14]Kiül háza ajtajába egy székre a város magaslatán.

[15] para dizer aos que passam e seguem direito o seu caminho:
[16] Quem é simples, volte-se para aqui. E aos faltos de senso diz:
[17] As águas roubadas são doces, e o pão comido às ocultas é agradável.
[18] Eles, porém, não sabem que ali estão os mortos, que os seus convidados estão nas profundezas do inferno.

[15]Így szólítja meg az arra járókat, akik egyenes ösvényeken járnak:
[16]Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja:
[17]A lopott víz édes, az eldugott kenyér kedves.
[18]De nem tudják, hogy az árnyak vannak ott, és vendégei a holtak házájának mélyére kerülnek.

Provérbios 10

O justo em contraste com o perverso

[1] Provérbios de Salomão. O filho sábio alegra a seu pai, mas o filho insensato é a tristeza de sua mãe.
[2] Os tesouros da impiedade de nada aproveitam, mas a justiça livra da morte.
[3] O SENHOR não deixa ter fome o justo, mas rechaça a avidez dos perversos.
[4] O que trabalha com mão remissa empobrece, mas a mão dos diligentes vem a enriquecer-se.
[5] O que ajunta no verão é filho sábio, mas o que dorme na sega é filho que envergonha.
[6] Sobre a cabeça do justo há bênçãos, mas na boca dos perversos mora a violência.
[7] A memória do justo é abençoada, mas o nome dos perversos cai em podridão.
[8] O sábio de coração aceita os mandamentos, mas o insensato de lábios vem a arruinar-se.
[9] Quem anda em integridade anda seguro, mas o que perverte os seus caminhos será conhecido.

Példabeszédek 10

A bölcsesség gyümölcse igazság

[1]Salamon példabeszédei. A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba fiú azonban szomorúsága anyjának.
[2]Nem használnak a bűnnel szerzett kincsek, de az igazság megment a haláltól.
[3]Nem hagyja az ÚR éhezni az igaz embert, de a bűnösök mohóságát elveti.
[4]Aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít.
[5]Aki nyáron gyűjt, az eszes fiú, de aki aratáskor alszik, az szégyellni való.
[6]Áldások szállnak az igaz fejére, a bűnösök szája pedig erőszakot rejteget.
[7]Az igaznak az emlékezete áldott, de a bűnösök neve semmivé lesz.
[8]A bölcs szívű megfogadja a parancsokat, a bolond beszédű pedig elbukik.
[9]Aki feddhetetlenül él, biztonságban él, de aki görbe úton jár, arról kitudódik az.

[10] O que acena com os olhos traz desgosto, e o insensato de lábios vem a arruinar-se.
[11] A boca do justo é manancial de vida, mas na boca dos perversos mora a violência.
[12] O ódio excita contendas, mas o amor cobre todas as transgressões.
[13] Nos lábios do prudente, se acha sabedoria, mas a vara é para as costas do falto de senso.
[14] Os sábios entesouram o conhecimento, mas a boca do néscio é uma ruína iminente.
[15] Os bens do rico são a sua cidade forte; a pobreza dos pobres é a sua ruína.
[16] A obra do justo conduz à vida, e o rendimento do perverso, ao pecado.
[17] O caminho para a vida é de quem guarda o ensino, mas o que abandona a repreensão anda errado.
[18] O que retém o ódio é de lábios falsos, e o que difama é insensato.
[19] No muito falar não falta transgressão, mas o que modera os lábios é prudente.
[20] Prata escolhida é a língua do justo, mas o coração dos perversos vale mui pouco.
[21] Os lábios do justo apascentam a muitos, mas, por falta de senso, morrem os tolos.
[22] A bênção do SENHOR enriquece, e, com ela, ele não traz desgosto.
[23] Para o insensato, praticar a maldade é divertimento; para o homem inteligente, o ser sábio.

[10]Aki kacsingat, fájdalmat okoz, a bolond beszédű pedig elbukik.
[11]Életnek forrása az igaz ember szája, de a bűnösök szája erőszakot rejteget.
[12]A gyűlölet viszályt teremt, de minden hűtlenséget eltakar a szeretet.
[13]Az értelmes ember ajkán bölcsesség található, de bot való az esztelen hátára.
[14]A bölcsek tartózkodók tudásukkal, a bolondot pedig hamar romlásba viszi a szája.
[15]A gazdagnak a vagyon az erős városa, a nincsteleneknek romlásuk a szegénység.
[16]Az igaznak a keresetéből élet lesz, a bűnösnek a jövedelméből vétek.
[17]Az élet ösvényén jár, aki megfogadja az intést, de tévelyegni fog, aki megveti a dorgálást.
[18]Gyűlöletet rejteget a hazug ajak, és rágalmakat terjeszt az ostoba.
[19]A sok beszédnél elkerülhetetlen a tévedés, de az eszes ember vigyáz a beszédre.
[20]Színezüst az igaz ember nyelve, a bűnösöknek a szíve is keveset ér.
[21]Az igaznak az ajka sokakat vezet, a bolondok pedig meghalnak esztelenségük miatt.
[22]Az ÚR áldása gazdagít meg, a gyarapodást nem lehet erőltetni.
[23]Az ostobának a galádságban telik öröme, az értelmes embernek pedig a bölcsességben.

[24] Aquilo que teme o perverso, isso lhe sobrevém, mas o anelo dos justos Deus o cumpre.

[25] Como passa a tempestade, assim desaparece o perverso, mas o justo tem perpétuo fundamento.

[26] Como vinagre para os dentes e fumaça para os olhos, assim é o preguiçoso para aqueles que o mandam.

[27] O temor do SENHOR prolonga os dias da vida, mas os anos dos perversos serão abreviados.

[28] A esperança dos justos é alegria, mas a expectação dos perversos perecerá.

[29] O caminho do SENHOR é fortaleza para os íntegros, mas ruína aos que praticam a iniqüidade.

[30] O justo jamais será abalado, mas os perversos não habitarão a terra.

[31] A boca do justo produz sabedoria, mas a língua da perversidade será desarraigada.

[32] Os lábios do justo sabem o que agrada, mas a boca dos perversos, somente o mal.

[24]Utoléri a bűnöst az, amitől retteg, az igazak kívánsága pedig teljesül.

[25]Ha ráfúj a forgószél a bűnösre, nincs többé, de az igaz örökké tartó alapon áll.

[26]Amilyen az ecet a fognak és a füst a szemnek, olyan a rest a megbízóinak.

[27]Az ÚR félelme gyarapítja a napokat, de a bűnösök esztendei megrövidülnek.

[28]Az igazak várakozása örömre fordul, de a bűnösök reménysége semmivé lesz.

[29]Az ÚRnak útja a feddhetetlennek erősség, de a gonosztevőknek romlás.

[30]Az igaz soha meg nem inog, de a bűnösök nem maradnak meg a földön.

[31]Az igaz ember szája bölcsességet áraszt, az álnok nyelvet azonban kivágják.

[32]Az igaz ember ajka kedvesen tud szólni, a bűnösök szája pedig csak álnokul.

Provérbios 11

[1] Balança enganosa é abominação para o SENHOR, mas o peso justo é o seu prazer.

[2] Em vindo a soberba, sobrevém a desonra, mas com os humildes está a sabedoria.

[3] A integridade dos retos os guia; mas, aos pérfidos, a sua mesma falsidade os destrói.

[4] As riquezas de nada aproveitam no dia da ira, mas a justiça livra da morte.

Példabeszédek 11

Az igazság áldást ad, a bűn átkot

[1]A hamis mérleget utálja az ÚR, de a pontos súlyt kedveli.

[2]Ha jön a kevélység, jön a szégyen is, a szerénységgel pedig bölcsesség jár együtt.

[3]A becsületeseket feddhetetlenség vezeti, de a hűtleneket elpusztítja romlottságuk.

[4]Nem használ a vagyon a harag napján, az igazság azonban megment a haláltól.

[5] A justiça do íntegro endireita o seu caminho, mas pela sua impiedade cai o perverso.

[6] A justiça dos retos os livrará, mas na sua maldade os pérfidos serão apanhados.

[7] Morrendo o homem perverso, morre a sua esperança, e a expectação da iniqüidade se desvanece.

[8] O justo é libertado da angústia, e o perverso a recebe em seu lugar.

[9] O ímpio, com a boca, destrói o próximo, mas os justos são libertados pelo conhecimento.

[10] No bem-estar dos justos exulta a cidade, e, perecendo os perversos, há júbilo.

[11] Pela bênção que os retos suscitam, a cidade se exalta, mas pela boca dos perversos é derribada.

[12] O que despreza o próximo é falto de senso, mas o homem prudente, este se cala.

[13] O mexeriqueiro descobre o segredo, mas o fiel de espírito o encobre.

[14] Não havendo sábia direção, cai o povo, mas na multidão de conselheiros há segurança.

[15] Quem fica por fiador de outrem sofrerá males, mas o que foge de o ser estará seguro.

[16] A mulher graciosa alcança honra, como os poderosos adquirem riqueza.

[17] O homem bondoso faz bem a si mesmo, mas o cruel a si mesmo se fere.

[5]A feddhetetlenek útját igazságuk egyengeti, de a bűnös elbukik bűnössége miatt.

[6]A becsületeseket megmenti igazságuk, de a hűtleneket rabul ejti saját mohóságuk.

[7]Ha meghal a bűnös ember, odalesz a reménysége, és odalesz az erősökhöz fűzött várakozása is.

[8]Az igaz megmenekül a nyomorúságból, helyére pedig a bűnös jut.

[9]Tönkreteszi szavaival felebarátját az elvetemült, de az igazak tudásuk által megmenekülnek.

[10]Vigad a város az igazak javán, és ujjong a bűnösök pusztulásán.

[11]A becsületesek áldása építi a várost, de a bűnösök szája romlásba dönti.

[12]Kigúnyolja felebarátját az esztelen, az értelmes ember pedig hallgat.

[13]A rágalmazó titkokat tár fel, de a hűséges lélek leplezi a dolgot.

[14]Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó.

[15]Igen rosszul jár, aki idegenért vállal kezességet, de biztonságban marad, aki gyűlöli a jótállást.

[16]A kedves asszony a tisztességhez ragaszkodik. Az erőszakos emberek a gazdagsághoz ragaszkodnak.

[17]Önmagával tesz jót a szeretet embere, a kegyetlen pedig saját magának árt.

[18] O perverso recebe um salário ilusório, mas o que semeia justiça terá recompensa verdadeira.	[18]A bűnös hamis keresményt szerez, de igaz bérhez jut az, aki igazságot vet.
[19] Tão certo como a justiça conduz para a vida, assim o que segue o mal, para a sua morte o faz.	[19]Aki ragaszkodik az igazsághoz, az az életre jut, de aki a rosszat hajhássza, az a halálra.
[20] Abomináveis para o SENHOR são os perversos de coração, mas os que andam em integridade são o seu prazer.	[20]Utálja az ÚR az álnok szívűeket, de kedveli azokat, akiknek útja feddhetetlen.
[21] O mau, é evidente, não ficará sem castigo, mas a geração dos justos é livre.	[21]Kezet rá, hogy nem marad büntetlenül a gonosz! De az igazak utódai megmenekülnek.
[22] Como jóia de ouro em focinho de porco, assim é a mulher formosa que não tem discrição.	[22]Mint disznó orrában az aranykarika, olyan a szép asszony, ha nincs jó ízlése.
[23] O desejo dos justos tende somente para o bem, mas a expectação dos perversos redunda em ira.	[23]Az igazak csak jóra várhatnak, a bűnösök pedig csak haragot remélhetnek.
[24] A quem dá liberalmente, ainda se lhe acrescenta mais e mais; ao que retém mais do que é justo, ser-lhe-á em pura perda.	[24]Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut.
[25] A alma generosa prosperará, e quem dá a beber será dessedentado.	[25]Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.
[26] Ao que retém o trigo, o povo o amaldiçoa, mas bênção haverá sobre a cabeça do seu vendedor.	[26]Átkozza azt a nép, aki búzáját visszatartja, de áldás száll annak a fejére, aki eladja.
[27] Quem procura o bem alcança favor, mas ao que corre atrás do mal, este lhe sobrevirá.	[27]Aki jóra törekszik, jóakaratot szerez, de eljön a rossz arra, aki azt hajhássza.
[28] Quem confia nas suas riquezas cairá, mas os justos reverdecerão como a folhagem.	[28]Elbukik, aki gazdagságában bízik, de az igazak virulnak, mint a lomb.
[29] O que perturba a sua casa herda o vento, e o insensato é servo do sábio de coração.	[29]Aki kárt okoz háza népének, szelet örököl, és szolgája lesz a bölcsnek a bolond.

30 O fruto do justo é árvore de vida, e o que ganha almas é sábio.

31 Se o justo é punido na terra, quanto mais o perverso e o pecador!

Provérbios 12

1 Quem ama a disciplina ama o conhecimento, mas o que aborrece a repreensão é estúpido.

2 O homem de bem alcança o favor do SENHOR, mas ao homem de perversos desígnios, ele o condena.

3 O homem não se estabelece pela perversidade, mas a raiz dos justos não será removida.

4 A mulher virtuosa é a coroa do seu marido, mas a que procede vergonhosamente é como podridão nos seus ossos.

5 Os pensamentos do justo são retos, mas os conselhos do perverso, engano.

6 As palavras dos perversos são emboscadas para derramar sangue, mas a boca dos retos livra homens.

7 Os perversos serão derribados e já não são, mas a casa dos justos permanecerá.

8 Segundo o seu entendimento, será louvado o homem, mas o perverso de coração será desprezado.

9 Melhor é o que se estima em pouco e faz o seu trabalho do que o vanglorioso que tem falta de pão.

10 O justo atenta para a vida dos seus animais, mas o coração dos perversos é cruel.

30Az igaz gyümölcse életnek a fája, és a bölcs lelkeket nyer meg.

31Bizony, az igaz is elnyeri jutalmát a földön, hát még a bűnös és vétkes ember!

Példabeszédek 12

A bölcs és a bolond viselkedése

1Aki szereti az intelmet, szereti a tudást, aki pedig gyűlöli a feddést, az ostoba marad.

2A jó ember jóakaratot nyer az ÚRtól, de az alattomos embert ő bűnösnek tartja.

3Nem áll szilárdan a bűnösen élő ember, de az igazak gyökere mozdíthatatlan.

4A derék asszony urának koronája, de mint a csontszú, olyan a szégyentelen.

5Az igazak gondolatai helyesek, a bűnösök szándékai csalárdak.

6A bűnösök szavai vérszomjasak, de a becsületeseket megmenti beszédük.

7Romlás éri a bűnösöket, és odalesznek, de az igazak háza megmarad.

8Értelmének megfelelően dicsérik az embert, a fondorlatos szívűt pedig megvetik.

9Jobb annak, akit lebecsülnek, de szolgája van, mint annak, aki dicsekszik, de alig van kenyere.

10Az igaz törődik még állatjának kívánságával is, a bűnösnek még az irgalma is kegyetlen.

[11] O que lavra a sua terra será farto de pão, mas o que corre atrás de coisas vãs é falto de senso.

[12] O perverso quer viver do que caçam os maus, mas a raiz dos justos produz o seu fruto.

[13] Pela transgressão dos lábios o mau se enlaça, mas o justo sairá da angústia.

[14] Cada um se farta de bem pelo fruto da sua boca, e o que as mãos do homem fizerem ser-lhe-á retribuído.

[15] O caminho do insensato aos seus próprios olhos parece reto, mas o sábio dá ouvidos aos conselhos.

[16] A ira do insensato num instante se conhece, mas o prudente oculta a afronta.

[17] O que diz a verdade manifesta a justiça, mas a testemunha falsa, a fraude.

[18] Alguém há cuja tagarelice é como pontas de espada, mas a língua dos sábios é medicina.

[19] O lábio veraz permanece para sempre, mas a língua mentirosa, apenas um momento.

[20] Há fraude no coração dos que maquinam mal, mas alegria têm os que aconselham a paz.

[21] Nenhum agravo sobrevirá ao justo, mas os perversos, o mal os apanhará em cheio.

[22] Os lábios mentirosos são abomináveis ao SENHOR, mas os que agem fielmente são o seu prazer.

[23] O homem prudente oculta o conhecimento, mas o coração dos insensatos proclama a estultícia.

[11]Aki műveli földjét, jóllakik kenyérrel, de aki hiábavalóságokat hajszol, az esztelen.

[12]A bűnös a gonoszsággal szerzett zsákmányra vágyik, az igazak mégis gyökeret vernek.

[13]A vétkes ajak veszedelmes csapda, de az igaz kikerül a bajból.

[14]Amit mond az ember, annak a gyümölcséből lakik jól, és amit tesz az ember, azt fizetik neki vissza.

[15]A bolond helyesnek tartja a maga útját, a bölcs pedig hallgat a tanácsra.

[16]A bolond bosszúsága azonnal kitudódik, az okos pedig leplezi szégyenét.

[17]Aki igazán szól, az igazat mondja el, a hamis tanú pedig a csalárdságot.

[18]Van, akinek a fecsegése olyan, mint a tőrdöfés, a bölcsek nyelve pedig gyógyít.

[19]Az igaz ajak mindig állhatatos, a hazug nyelv pedig egy pillanatig sem az.

[20]Csalárdság van azok szívében, akik a rosszon fáradoznak, de akik tanácsukkal békére intenek, azok szívében öröm.

[21]Nem éri az igazat semmi veszedelem, de a bűnösök élete bajjal lesz tele.

[22]Utálja az ÚR a hazug ajkat, de a helyesen élőket kedveli.

[23]Az okos ember nem fitogtatja tudását, az esztelen pedig kérkedik bolondságával.

[24] A mão diligente dominará, mas a remissa será sujeita a trabalhos forçados.
[25] A ansiedade no coração do homem o abate, mas a boa palavra o alegra.
[26] O justo serve de guia para o seu companheiro, mas o caminho dos perversos os faz errar.
[27] O preguiçoso não assará a sua caça, mas o bem precioso do homem é ser ele diligente.
[28] Na vereda da justiça, está a vida, e no caminho da sua carreira não há morte.

[24]A szorgalmasak uralkodni fognak, a lusta pedig robotolni fog.
[25]Aki aggódik szívében, az levertté lesz, a jó szó viszont felvidítja.
[26]Az igaz utat tud mutatni másnak is, a bűnösöket pedig tévelygésbe viszi saját útjuk.
[27]A lusta a vadászzsákmányt sem süti meg, pedig drága kincse az embernek a szorgalom.
[28]Az igazság ösvényén élet van, és útja nem a halál felé vezet.

Provérbios 13

[1] O filho sábio ouve a instrução do pai, mas o escarnecedor não atende à repreensão.
[2] Do fruto da boca o homem comerá o bem, mas o desejo dos pérfidos é a violência.
[3] O que guarda a boca conserva a sua alma, mas o que muito abre os lábios a si mesmo se arruína.
[4] O preguiçoso deseja e nada tem, mas a alma dos diligentes se farta.
[5] O justo aborrece a palavra de mentira, mas o perverso faz vergonha e se desonra.
[6] A justiça guarda ao que anda em integridade, mas a malícia subverte ao pecador.
[7] Uns se dizem ricos sem terem nada; outros se dizem pobres, sendo mui ricos.
[8] Com as suas riquezas se resgata o homem, mas ao pobre não ocorre ameaça.

Példabeszédek 13

[1]A bölcs fiú megfogadja az apai intést, de a csúfolódó nem hallgat a dorgálásra.
[2]Amit mond az ember, annak a gyümölcsével lakik jól, a hűtlenek mégis erőszakra vágynak.
[3]Aki vigyáz a szájára, megtartja életét, aki feltátja száját, arra romlás vár.
[4]Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik.
[5]Gyűlöli az igaz a hazug beszédet, a bűnös pedig szégyent és gyalázatot okoz.
[6]Az igazság megtartja a feddhetetlenül élőt, a bűn pedig elbuktatja a vétkest.
[7]Van, aki gazdagnak mutatja magát, pedig semmije sincs; van, aki szegénynek, pedig nagy a vagyona.
[8]A gazdagság az ember életének váltságdíja lehet, a szegény pedig fenyegetést sem hall.

[9] A luz dos justos brilha intensamente, mas a lâmpada dos perversos se apagará.

[9]Az igazak világossága vígan ég, de a bűnösök lámpása kialszik.

[10] Da soberba só resulta a contenda, mas com os que se aconselham se acha a sabedoria.

[10]A kevélységből csak civódás lesz, de a tanács megfogadásában bölcsesség van.

[11] Os bens que facilmente se ganham, esses diminuem, mas o que ajunta à força do trabalho terá aumento.

[11]A könnyen szerzett vagyon elfogy, de aki keze munkájával gyűjt, az gyarapodik.

[12] A esperança que se adia faz adoecer o coração, mas o desejo cumprido é árvore de vida.

[12]A hosszú várakozás beteggé teszi a szívet, de a beteljesült kívánság az élet fája.

[13] O que despreza a palavra a ela se apenhora, mas o que teme o mandamento será galardoado.

[13]Aki megveti az igét, eladósodik miatta, de aki tiszteli a parancsolatokat, elnyeri jutalmát.

[14] O ensino do sábio é fonte de vida, para que se evitem os laços da morte.

[14]A bölcs tanítás az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére.

[15] A boa inteligência consegue favor, mas o caminho dos pérfidos é intransitável.

[15]A jóindulat kedvessé tesz, de a hűtlenek útja saját romlásukat okozza.

[16] Todo prudente procede com conhecimento, mas o insensato espraia a sua loucura.

[16]Minden eszes ember okosan cselekszik, de az esztelen bolondságot terjeszt.

[17] O mau mensageiro se precipita no mal, mas o embaixador fiel é medicina.

[17]A gonosz küldött romlásba dönt, de a megbízható követ gyógyulást szerez.

[18] Pobreza e afronta sobrevêm ao que rejeita a instrução, mas o que guarda a repreensão será honrado.

[18]Szegénység és gyalázat éri azt, aki megveti az intést, de tisztelik azt, aki megfogadja a feddést.

[19] O desejo que se cumpre agrada a alma, mas apartar-se do mal é abominável para os insensatos.

[19]A beteljesült kívánság jólesik az embernek, az ostobának pedig utálatos eltérni a rossztól.

[20] Quem anda com os sábios será sábio, mas o companheiro dos insensatos se tornará mau.

[20]Aki bölcsekkel jár, bölccsé lesz, az ostobák barátja pedig romlottá lesz.

[21] A desventura persegue os pecadores, mas os justos serão galardoados com o bem.

[21]A vétkeseket üldözi a baj, az igazaknak pedig szép jutalmuk lesz.

[22] O homem de bem deixa herança aos filhos de seus filhos, mas a riqueza do pecador é depositada para o justo.
[23] A terra virgem dos pobres dá mantimento em abundância, mas a falta de justiça o dissipa.
[24] O que retém a vara aborrece a seu filho, mas o que o ama, cedo, o disciplina.
[25] O justo tem o bastante para satisfazer o seu apetite, mas o estômago dos perversos passa fome.

[22]A jó ember örökséget hagy még unokáinak is, a vétkes vagyona pedig az igazra vár.
[23]Sok eledelt terem a szegények szántóföldje, de van, akit tönkretesz a törvénytelenség.
[24]Aki kíméli botját, gyűlöli a fiát, de aki szereti, idejében megfenyíti.
[25]Az igaz jóllakásig ehet, de a bűnösök hasa éhen marad.

Provérbios 14

[1] A mulher sábia edifica a sua casa, mas a insensata, com as próprias mãos, a derriba.
[2] O que anda na retidão teme ao SENHOR, mas o que anda em caminhos tortuosos, esse o despreza.
[3] Está na boca do insensato a vara para a sua própria soberba, mas os lábios do prudente o preservarão.
[4] Não havendo bois, o celeiro fica limpo, mas pela força do boi há abundância de colheitas.
[5] A testemunha verdadeira não mente, mas a falsa se desboca em mentiras.
[6] O escarnecedor procura a sabedoria e não a encontra, mas para o prudente o conhecimento é fácil.
[7] Foge da presença do homem insensato, porque nele não divisarás lábios de conhecimento.

Példabeszédek 14

A bölcsesség és a balgaság kétféle gyümölcse

[1]Az asszonyi bölcsesség építi a házat, a bolondság pedig a maga kezével rombolja le.
[2]Aki egyenes úton jár, féli az URat, de aki letéved útjairól, az megveti őt.
[3]A bolond szájából gőg sarjad, de a bölcseket megőrzi ajkuk.
[4]Ha nincsenek barmok, üres a jászol, de bő a termés, ha erős az ökör.
[5]Az igaz tanú nem hazudik, de a hamis tanú hazugságot beszél.
[6]Hiába keresi a csúfolódó a bölcsességet, az értelmes embernek azonban könnyű a megismerés.
[7]Térj ki az ostoba útjából, mert nem szerzel ajkáról tudást!

[8] A sabedoria do prudente é entender o seu próprio caminho, mas a estultícia dos insensatos é enganadora.

[9] Os loucos zombam do pecado, mas entre os retos há boa vontade.

[10] O coração conhece a sua própria amargura, e da sua alegria não participará o estranho.

[11] A casa dos perversos será destruída, mas a tenda dos retos florescerá.

[12] Há caminho que ao homem parece direito, mas ao cabo dá em caminhos de morte.

[13] Até no riso tem dor o coração, e o fim da alegria é tristeza.

[14] O infiel de coração dos seus próprios caminhos se farta, como do seu próprio proceder, o homem de bem.

[15] O simples dá crédito a toda palavra, mas o prudente atenta para os seus passos.

[16] O sábio é cauteloso e desvia-se do mal, mas o insensato encoleriza-se e dá-se por seguro.

[17] O que presto se ira faz loucuras, e o homem de maus desígnios é odiado.

[18] Os simples herdam a estultícia, mas os prudentes se coroam de conhecimento.

[19] Os maus inclinam-se perante a face dos bons, e os perversos, junto às portas do justo.

[20] O pobre é odiado até do vizinho, mas o rico tem muitos amigos.

[21] O que despreza ao seu vizinho peca, mas o que se compadece dos pobres é feliz.

[8]Az okos azért bölcs, mert érti a dolgát, az ostobát pedig rászedi saját bolondsága.

[9]A bolondokat csúffá teszi a vétek, de a becsületes emberek közt jóakarat van.

[10]A szív ismeri a maga keserűségét, és örömébe sem avatkozhat idegen.

[11]A bűnösök háza népe kipusztul, de a becsületesek sátrának lakói virulni fognak.

[12]Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet.

[13]Nevetés közben is fájhat a szív, és az öröm vége is lehet bánat.

[14]A romlott szívű azt kapja, amit megérdemel, meg a jó ember is tettei gyümölcsét.

[15]A tapasztalatlan mindent elhisz, de az okos vigyáz a lépésére.

[16]A bölcs fél a rossztól, és elkerüli, az ostoba féktelen és elbizakodott.

[17]A hirtelen haragú bolondságot követ el, és az alattomos embert gyűlölik.

[18]Bolondságot örökölnek az együgyűek, az okosakat pedig tudás ékesíti.

[19]Le fognak borulni a rosszak a jók előtt, és a bűnösök az igaz ember kapuja előtt.

[20]A szegényt még barátja is gyűlöli, de a gazdagot sokan szeretik.

[21]Aki megveti felebarátját, vétkezik, de aki az alázatosokon könyörül, boldog lesz.

[22] Acaso, não erram os que maquinam o mal? Mas amor e fidelidade haverá para os que planejam o bem.

[22]Tévelyegnek, akik rosszat akarnak, a szeretet és a hűség pedig jót akar.

[23] Em todo trabalho há proveito; meras palavras, porém, levam à penúria.

[23]Minden munkának megvan a maga haszna, de akinek csak a szája jár, az ínségbe jut.

[24] Aos sábios a riqueza é coroa, mas a estultícia dos insensatos não passa de estultícia.

[24]A bölcseknek koronája a gazdagság, de az ostobák bolondsága csak bolondság.

[25] A testemunha verdadeira livra almas, mas o que se desboca em mentiras é enganador.

[25]Életeket ment meg az igaz tanú, de aki hazugságot beszél, az csaló.

[26] No temor do SENHOR, tem o homem forte amparo, e isso é refúgio para os seus filhos.

[26]Aki az URat féli, annak erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz az.

[27] O temor do SENHOR é fonte de vida para evitar os laços da morte.

[27]Az ÚRnak félelme az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére.

[28] Na multidão do povo, está a glória do rei, mas, na falta de povo, a ruína do príncipe.

[28]Nagy nép ad a királynak méltóságot, de ha elfogy a nemzet, elvész az uralkodó is.

[29] O longânimo é grande em entendimento, mas o de ânimo precipitado exalta a loucura.

[29]A türelmes ember telve értelemmel, a türelmetlen pedig bolondnak bizonyul.

[30] O ânimo sereno é a vida do corpo, mas a inveja é a podridão dos ossos.

[30]A szelíd szív élteti a testet, az indulat viszont rothasztja a csontokat.

[31] O que oprime ao pobre insulta aquele que o criou, mas a este honra o que se compadece do necessitado.

[31]Aki elnyomja a nincstelent, gyalázza Alkotóját, aki pedig könyörül a szegényen, az dicsőíti.

[32] Pela sua malícia é derribado o perverso, mas o justo, ainda morrendo, tem esperança.

[32]A maga gonoszsága miatt bukik el a bűnös, de vigaszt kap az igaz, ha halálán van is.

[33] No coração do prudente, repousa a sabedoria, mas o que há no interior dos insensatos vem a lume.

[33]Az értelmes ember szívében bölcsesség lakik, de az is kitudódik, hogy mi van az ostobákéban.

[34] A justiça exalta as nações, mas o pecado é o opróbrio dos povos.

[35] O servo prudente goza do favor do rei, mas o que procede indignamente é objeto do seu furor.

[34]Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.

[35]Jóindulattal van a király az értelmes szolga iránt, de haragja sújtja a haszontalant.

Provérbios 15

[1] A resposta branda desvia o furor, mas a palavra dura suscita a ira.

[2] A língua dos sábios adorna o conhecimento, mas a boca dos insensatos derrama a estultícia.

[3] Os olhos do SENHOR estão em todo lugar, contemplando os maus e os bons.

[4] A língua serena é árvore de vida, mas a perversa quebranta o espírito.

[5] O insensato despreza a instrução de seu pai, mas o que atende à repreensão consegue a prudência.

[6] Na casa do justo há grande tesouro, mas na renda dos perversos há perturbação.

[7] A língua dos sábios derrama o conhecimento, mas o coração dos insensatos não procede assim.

[8] O sacrifício dos perversos é abominável ao SENHOR, mas a oração dos retos é o seu contentamento.

[9] O caminho do perverso é abominação ao SENHOR, mas este ama o que segue a justiça.

[10] Disciplina rigorosa há para o que deixa a vereda, e o que odeia a repreensão morrerá.

Példabeszédek 15

A bölcs ember osztályrésze élet, a bolondé halál

[1]A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.

[2]A bölcsek nyelve jól alkalmazza a tudást, az ostobák szája meg balgaságot áraszt.

[3]Mindenen rajta tartja szemét az ÚR, a gonoszakat és a jókat egyaránt figyeli.

[4]A szelíd nyelv olyan, mint az élet fája, a romlott pedig összetöri a lelket.

[5]A bolond utálja az apai intést, de az okos elfogadja a dorgálást.

[6]Az igaz házában nagy kincs van, a bűnösnek pedig jövedelme okozza a vesztét.

[7]A bölcsek ajka hinti a tudást, az ostobáknak a szíve sem tiszta.

[8]A bűnösök áldozatát utálja az ÚR, de a becsületesek imádságát kedveli.

[9]Utálja az ÚR a bűnös útját, de szereti az igazságra törekvőt.

[10]Rosszul esik az intés annak, aki letér az ösvényről, pedig meghal az, aki gyűlöli a dorgálást.

[11] O além e o abismo estão descobertos perante o SENHOR; quanto mais o coração dos filhos dos homens!

[11]A halál és az enyészet helye is az ÚR előtt van, mennyivel inkább az emberek szíve!

[12] O escarnecedor não ama àquele que o repreende, nem se chegará para os sábios.

[12]Nem szereti a csúfolódó, ha feddik, és nem jár a bölcsekhez.

[13] O coração alegre aformoseia o rosto, mas com a tristeza do coração o espírito se abate.

[13]Az örvendező szív megszépíti az arcot, a bánatos szív pedig összetöri a lelket.

[14] O coração sábio procura o conhecimento, mas a boca dos insensatos se apascenta de estultícia.

[14]Az értelmes szív tudásra törekszik, az ostobák szája pedig bolondságon rágódik.

[15] Todos os dias do aflito são maus, mas a alegria do coração é banquete contínuo.

[15]A csüggedőnek mindig rossz napja van, a jókedvűnek pedig mindig ünnepe.

[16] Melhor é o pouco, havendo o temor do SENHOR, do que grande tesouro onde há inquietação.

[16]Jobb a kevés az ÚR félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.

[17] Melhor é um prato de hortaliças onde há amor do que o boi cevado e, com ele, o ódio.

[17]Jobb egy tányér főzelék ott, ahol szeretet van, mint a hizlalt ökör, ahol gyűlölet van.

[18] O homem iracundo suscita contendas, mas o longânimo apazigua a luta.

[18]Az indulatos ember viszályt szít, a türelmes pedig lecsendesíti a perpatvart.

[19] O caminho do preguiçoso é como que cercado de espinhos, mas a vereda dos retos é plana.

[19]A lusta útja olyan, mint a tövises sövény, a becsületesek ösvénye pedig egyenes.

[20] O filho sábio alegra a seu pai, mas o homem insensato despreza a sua mãe.

[20]A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba ember pedig megveti anyját.

[21] A estultícia é alegria para o que carece de entendimento, mas o homem sábio anda retamente.

[21]A bolondság az esztelen ember öröme, de az értelmes egyenes úton jár.

[22] Onde não há conselho fracassam os projetos, mas com os muitos conselheiros há bom êxito.

[22]Meghiúsulnak a tervek, ha nincs tanácskozás, de megvalósulnak, ha van sok tanácsadó.

[23] O homem se alegra em dar resposta adequada, e a palavra, a seu tempo, quão boa é!

[23]Örül az ember, ha válaszolni tud, és milyen jó az idején mondott szó!

[24] Para o sábio há o caminho da vida que o leva para cima, a fim de evitar o inferno, embaixo.

[25] O SENHOR deita por terra a casa dos soberbos; contudo, mantém a herança da viúva.

[26] Abomináveis são para o SENHOR os desígnios do mau, mas as palavras bondosas lhe são aprazíveis.

[27] O que é ávido por lucro desonesto transtorna a sua casa, mas o que odeia o suborno, esse viverá.

[28] O coração do justo medita o que há de responder, mas a boca dos perversos transborda maldades.

[29] O SENHOR está longe dos perversos, mas atende à oração dos justos.

[30] O olhar de amigo alegra ao coração; as boas-novas fortalecem até os ossos.

[31] Os ouvidos que atendem à repreensão salutar no meio dos sábios têm a sua morada.

[32] O que rejeita a disciplina menospreza a sua alma, porém o que atende à repreensão adquire entendimento.

[33] O temor do SENHOR é a instrução da sabedoria, e a humildade precede a honra.

Provérbios 16

[1] O coração do homem pode fazer planos, mas a resposta certa dos lábios vem do SENHOR.

[2] Todos os caminhos do homem são puros aos seus olhos, mas o SENHOR pesa o espírito.

[24]Az értelmes ember életútja fölfelé visz, kikerülve a holtak hazáját odalent.

[25]A gőgösök házát összedönti az ÚR, de megszilárdítja az özvegyek határát.

[26]Utálatosak az ÚR előtt a gonosz gondolatok, de tiszták a kedves szavak.

[27]Kárt okoz saját házának a nyerészkedő, de aki gyűlöli a vesztegetést, az élni fog.

[28]Az igaz megfontolja szívében, hogy mit mondjon, a bűnösök szájából pedig árad a rossz.

[29]Távol van az ÚR a bűnösöktől, de az igazak imádságát meghallgatja.

[30]A csillogó szemek megörvendeztetik a szívet, a jó hír felüdíti a testet.

[31]Akinek a füle hallgat az életre való feddésre, az a bölcsek között marad.

[32]Aki semmibe veszi az intést, önmagának árt, aki pedig hallgat a dorgálásra, értelmessé válik.

[33]Az ÚR félelme bölcsességre int, és aki tisztességet akar, előbb legyen alázatos!

Példabeszédek 16

Az ÚR szereti a benne bízókat

[1]Az emberi értelem tervezget, de az ÚR adja meg, hogy mit mondjon a nyelv.

[2]Minden útját helyesnek tartja az ember, de az ÚR megvizsgálja a lelkeket.

[3] Confia ao SENHOR as tuas obras, e os teus desígnios serão estabelecidos.

[4] O SENHOR fez todas as coisas para determinados fins e até o perverso, para o dia da calamidade.

[5] Abominável é ao SENHOR todo arrogante de coração; é evidente que não ficará impune.

[6] Pela misericórdia e pela verdade, se expia a culpa; e pelo temor do SENHOR os homens evitam o mal.

[7] Sendo o caminho dos homens agradável ao SENHOR, este reconcilia com eles os seus inimigos.

[8] Melhor é o pouco, havendo justiça, do que grandes rendimentos com injustiça.

[9] O coração do homem traça o seu caminho, mas o SENHOR lhe dirige os passos.

[10] Nos lábios do rei se acham decisões autorizadas; no julgar não transgrida, pois, a sua boca.

[11] Peso e balança justos pertencem ao SENHOR; obra sua são todos os pesos da bolsa.

[12] A prática da impiedade é abominável para os reis, porque com justiça se estabelece o trono.

[13] Os lábios justos são o contentamento do rei, e ele ama o que fala coisas retas.

[14] O furor do rei são uns mensageiros de morte, mas o homem sábio o apazigua.

[15] O semblante alegre do rei significa vida, e a sua benevolência é como a nuvem que traz chuva serôdia.

[3]Bízd az ÚRra dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid.

[4]Mindent rendeltetésének megfelelően készített az ÚR, még a bűnöst is: a veszedelem napjára.

[5]Utál az ÚR minden fölfuvalkodott szívűt: kezet rá, hogy nem marad büntetlen!

[6]Szeretettel és hűséggel jóvá lehet tenni a bűnt; az ÚRnak félelme távol tart a rossztól.

[7]Akinek életútját kedveli az ÚR, azt még ellenségeivel is összebékíti.

[8]Jobb az igaz úton szerzett kevés, mint a törvénytelenül szerzett nagy jövedelem.

[9]Az embernek az értelme terveli ki útját, de az ÚR irányítja járását.

[10]Kijelentés hangzik a király ajkáról: nem szabad téves ítéletet mondania.

[11]Az ÚRé az igaz mérleg és mérőserpenyő, az ő művei a zacskóban tartott súlyok.

[12]Utálniuk kell a királyoknak a bűnös tetteket, mert igazság teszi szilárddá a trónt.

[13]A királyoknak kedves az igaz szó, és szeretik azt, aki őszintén beszél.

[14]A király haragja a halál követe, de a bölcs ember kiengeszteli azt.

[15]A király arcának ragyogása éltet, jóakarata olyan, mint a tavaszi esőt hozó felleg.

[16] Quanto melhor é adquirir a sabedoria do que o ouro! E mais excelente, adquirir a prudência do que a prata!
[17] O caminho dos retos é desviar-se do mal; o que guarda o seu caminho preserva a sua alma.
[18] A soberba precede a ruína, e a altivez do espírito, a queda.
[19] Melhor é ser humilde de espírito com os humildes do que repartir o despojo com os soberbos.
[20] O que atenta para o ensino acha o bem, e o que confia no SENHOR, esse é feliz.
[21] O sábio de coração é chamado prudente, e a doçura no falar aumenta o saber.
[22] O entendimento, para aqueles que o possuem, é fonte de vida; mas, para o insensato, a sua estultícia lhe é castigo.
[23] O coração do sábio é mestre de sua boca e aumenta a persuasão nos seus lábios.
[24] Palavras agradáveis são como favo de mel: doces para a alma e medicina para o corpo.
[25] Há caminho que parece direito ao homem, mas afinal são caminhos de morte.
[26] A fome do trabalhador o faz trabalhar, porque a sua boca a isso o incita.
[27] O homem depravado cava o mal, e nos seus lábios há como que fogo ardente.
[28] O homem perverso espalha contendas, e o difamador separa os maiores amigos.
[29] O homem violento alicia o seu companheiro e guia-o por um caminho que não é bom.

[16]Mennyivel jobb bölcsességet szerezni, mint aranyat, és értelmet szerezni, mint színezüstöt!
[17]A becsületes emberek útja kikerüli a veszélyt, életét tartja meg, aki útjára vigyáz.
[18]Az összeomlást gőg előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.
[19]Jobb szelíd lelkűnek lenni az alázatosok közt, mint zsákmányon osztozni a gőgösök közt.
[20]Aki megérti az igét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az ÚRban.
[21]A bölcs szívűt értelmesnek nevezik, a nyájas ajkak gyarapítják a tudást.
[22]Élet forrása az értelem annak, akinek van, de a bolondot még inteni is bolondság.
[23]A bölcs szívű értelmesen beszél, és ajkával is gyarapítja a tudást.
[24]Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.
[25]Van út, amely az ember előtt egyenesnek látszik, de végül a halálba vezet.
[26]A munkás önmagáért fáradozik, mert szája kényszeríti rá.
[27]A mihaszna ember gonoszul áskálódik, és ajka olyan, mint a perzselő tűz.
[28]Az álnok ember viszályt támaszt, a rágalmazó szétválasztja a barátokat is.
[29]Az erőszakos ember rászedi felebarátját, és nem a jó úton vezeti.

[30] Quem fecha os olhos imagina o mal, e, quando morde os lábios, o executa.

[31] Coroa de honra são as cãs, quando se acham no caminho da justiça.

[32] Melhor é o longânimo do que o herói da guerra, e o que domina o seu espírito, do que o que toma uma cidade.

[33] A sorte se lança no regaço, mas do SENHOR procede toda decisão.

Provérbios 17

[1] Melhor é um bocado seco e tranqüilidade do que a casa farta de carnes e contendas.

[2] O escravo prudente dominará sobre o filho que causa vergonha e, entre os irmãos, terá parte na herança.

[3] O crisol prova a prata, e o forno, o ouro; mas aos corações prova o SENHOR.

[4] O malfazejo atenta para o lábio iníquo; o mentiroso inclina os ouvidos para a língua maligna.

[5] O que escarnece do pobre insulta ao que o criou; o que se alegra da calamidade não ficará impune.

[6] Coroa dos velhos são os filhos dos filhos; e a glória dos filhos são os pais.

[7] Ao insensato não convém a palavra excelente; quanto menos ao príncipe, o lábio mentiroso!

[8] Pedra mágica é o suborno aos olhos de quem o dá, e para onde quer que se volte terá seu proveito.

[30]Aki behunyja szemét, álnokságot tervez, aki összeszorítja ajkát, gonoszságot hajt végre.

[31]Ékes korona az ősz haj, az igazság útján található.

[32]Többet ér a türelmes ember a hősnél, és az indulatán uralkodó annál, aki várost hódít.

[33]Az ember végzi a sorsvetést, de mindig az ÚRtól való a döntés.

Példabeszédek 17

A bölcs ember meggondolja, mit beszél

[1]Jobb egy darab száraz kenyér ott, ahol békesség lakik, mint ha zsíros falatokkal van tele a ház, de veszekednek benne.

[2]Az eszes szolga föléje kerül a haszontalan fiúnak, és a testvérekkel együtt osztozik az örökségben.

[3]Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az ÚR.

[4]A gonosztevő az álnok ajakra figyel, a hazug a gonosz nyelvre ügyel.

[5]Aki gúnyolja a szegényt, Alkotóját gyalázza, és aki a veszedelemnek örül, nem marad büntetlen.

[6]Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.

[7]Nem illik a bolondhoz a választékos beszéd, de az előkelőhöz sem a hazug beszéd.

[8]Drágakőnek véli ajándékát, aki adja, amellyel célt ér, bárhova forduljon is vele.

[9] O que encobre a transgressão adquire amor, mas o que traz o assunto à baila separa os maiores amigos.

[10] Mais fundo entra a repreensão no prudente do que cem açoites no insensato.

[11] O rebelde não busca senão o mal; por isso, mensageiro cruel se enviará contra ele.

[12] Melhor é encontrar-se uma ursa roubada dos filhos do que o insensato na sua estultícia.

[13] Quanto àquele que paga o bem com o mal, não se apartará o mal da sua casa.

[14] Como o abrir-se da represa, assim é o começo da contenda; desiste, pois, antes que haja rixas.

[15] O que justifica o perverso e o que condena o justo abomináveis são para o SENHOR, tanto um como o outro.

[16] De que serviria o dinheiro na mão do insensato para comprar a sabedoria, visto que não tem entendimento?

[17] Em todo tempo ama o amigo, e na angústia se faz o irmão.

[18] O homem falto de entendimento compromete-se, ficando por fiador do seu próximo.

[19] O que ama a contenda ama o pecado; o que faz alta a sua porta facilita a própria queda.

[20] O perverso de coração jamais achará o bem; e o que tem a língua dobre vem a cair no mal.

[9]Aki szeretetre törekszik, fátyolt borít a vétekre, de aki folyton arról beszél, elszakad a barátjától.

[10]Jobban megrendíti a dorgálás az értelmes embert, mint száz botütés az ostobát.

[11]Csak pártütésre törekszik a rossz ember, de kegyetlen követet küldenek ellene.

[12]Inkább a fiát vesztett medvével találkozzék az ember, mint egy ostobával, amikor megzavarodik.

[13]Aki rosszal fizet a jóért, annak a házából nem távozik el a baj.

[14]A viszály kezdete olyan, mint amikor megindul az árvíz, azért tartsd távol magad a perpatvartól, mielőtt kitör.

[15]Aki igaznak mondja a bűnöst, és aki bűnösnek mondja az igazat: mindkettőjüket egyaránt utálja az ÚR.

[16]Mire jó a pénz az ostoba kezében? Vehet-e bölcsességet, akinek nincs esze?

[17]Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.

[18]Esztelen ember, aki kezet ad, és kezességet vállal a barátjáért.

[19]A bűnt szereti, aki veszekedni szeret, és aki kérkedik, a saját romlását keresi.

[20]Az álnok szívű embernek nem lesz jó vége, és a csalárd nyelvű bajba kerül.

[21] O filho estulto é tristeza para o pai, e o pai do insensato não se alegra.

[22] O coração alegre é bom remédio, mas o espírito abatido faz secar os ossos.

[23] O perverso aceita suborno secretamente, para perverter as veredas da justiça.

[24] A sabedoria é o alvo do inteligente, mas os olhos do insensato vagam pelas extremidades da terra.

[25] O filho insensato é tristeza para o pai e amargura para quem o deu à luz.

[26] Não é bom punir ao justo; é contra todo direito ferir ao príncipe.

[27] Quem retém as palavras possui o conhecimento, e o sereno de espírito é homem de inteligência.

[28] Até o estulto, quando se cala, é tido por sábio, e o que cerra os lábios, por sábio.

[21]Az ostoba bánatot okoz szülőjének, és nem tud örülni a bolondnak az apja.

[22]A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszárítja.

[23]A bűnös elfogadja a megvesztegetést, és elferdíti az igazság ösvényét.

[24]Az értelmes ember előtt ott van a bölcsesség, de az ostoba szeme a föld végén kalandozik.

[25]Az ostoba fiú bosszantja apját, és keseríti anyját.

[26]Nem való megbírságolni az igaz embert, és megverni az elöljárót, ha becsületes.

[27]A tudós ember takarékoskodik beszédével, és aki értelmes, az higgadt lelkű.

[28]Még az ostobát is bölcsnek gondolják, ha hallgat, és értelmesnek azt, aki csukva tartja a száját.

Provérbios 18

[1] O solitário busca o seu próprio interesse e insurge-se contra a verdadeira sabedoria.

[2] O insensato não tem prazer no entendimento, senão em externar o seu interior.

[3] Vindo a perversidade, vem também o desprezo; e, com a ignomínia, a vergonha.

[4] Águas profundas são as palavras da boca do homem, e a fonte da sabedoria, ribeiros transbordantes.

Példabeszédek 18

[1]A különc a maga kívánsága után jár, és hadakozik minden jóravaló dolog ellen.

[2]Az ostoba nem leli kedvét az értelemben, csak saját eszének fitogtatásában.

[3]Ahová bűnös érkezik, oda megérkezik a megvetés is, és a szégyentelenséggel együtt jár a gyalázat.

[4]Mély víz az ember szájának beszéde, áradó patak, bölcsesség forrása.

5 Não é bom ser parcial com o perverso, para torcer o direito contra os justos.

6 Os lábios do insensato entram na contenda, e por açoites brada a sua boca.

7 A boca do insensato é a sua própria destruição, e os seus lábios, um laço para a sua alma.

8 As palavras do maldizente são doces bocados que descem para o mais interior do ventre.

9 Quem é negligente na sua obra já é irmão do desperdiçador.

10 Torre forte é o nome do SENHOR, à qual o justo se acolhe e está seguro.

11 Os bens do rico lhe são cidade forte e, segundo imagina, uma alta muralha.

12 Antes da ruína, gaba-se o coração do homem, e diante da honra vai a humildade.

13 Responder antes de ouvir é estultícia e vergonha.

14 O espírito firme sustém o homem na sua doença, mas o espírito abatido, quem o pode suportar?

15 O coração do sábio adquire o conhecimento, e o ouvido dos sábios procura o saber.

16 O presente que o homem faz alarga-lhe o caminho e leva-o perante os grandes.

17 O que começa o pleito parece justo, até que vem o outro e o examina.

18 Pelo lançar da sorte, cessam os pleitos, e se decide a causa entre os poderosos.

5 Nem jó a bűnösnek kedvezni, sem jogaiból kiforgatni az igaz embert.

6 Az ostoba ajka perpatvart okoz, és szája vereséget idéz elő.

7 Az ostobának saját szája a romlása, és saját ajkai ejtik csapdába őt.

8 A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.

9 Aki munkájában hanyag, az testvére annak, aki tönkretesz.

10 Erős torony az ÚR neve, oda fut az igaz, és védelmet talál.

11 A gazdagnak a vagyon az erős városa, magas várfalnak képzeli.

12 Akire romlás vár, annak fölfuvalkodik a szíve, de akire dicsőség, az alázatos.

13 Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják.

14 Az ember lelke elviseli a szenvedést, de ha a lélek összetörik, azt el lehet-e hordozni?

15 Az értelmes ember szíve ismeretet szerez, és a bölcsek füle ismeretre törekszik.

16 Az ajándék tág teret nyit az ember előtt, és az előkelők elé juttatja.

17 Igaznak látszik az, aki először szól a perben, de sorra kerül ellenfele is, és megcáfolja.

18 A sorsvetés megszünteti a viszálykodást, és szétválasztja az erőszakosakat.

[19] O irmão ofendido resiste mais que uma fortaleza; suas contendas são ferrolhos de um castelo.

[20] Do fruto da boca o coração se farta, do que produzem os lábios se satisfaz.

[21] A morte e a vida estão no poder da língua; o que bem a utiliza come do seu fruto.

[22] O que acha uma esposa acha o bem e alcançou a benevolência do SENHOR.

[23] O pobre fala com súplicas, porém o rico responde com durezas.

[24] O homem que tem muitos amigos sai perdendo; mas há amigo mais chegado do que um irmão.

[19]A rászedett testvér hozzáférhetetlenebb az erős városnál, és a viszály olyan, mint városkapun a zár.

[20]Amit mond az ember, annak a gyümölcséből fog jóllakni a teste, és amit a beszéde terem, azzal kell jóllaknia.

[21]Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi.

[22]Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az ÚR jóakaratát.

[23]Könyörögve szól a szegény, de a gazdag keményen válaszol.

[24]Van ember, aki bajba juttatja felebarátait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.

Provérbios 19

[1] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso de lábios e tolo.

[2] Não é bom proceder sem refletir, e peca quem é precipitado.

[3] A estultícia do homem perverte o seu caminho, mas é contra o SENHOR que o seu coração se ira.

[4] As riquezas multiplicam os amigos; mas, ao pobre, o seu próprio amigo o deixa.

[5] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras não escapa.

[6] Ao generoso, muitos o adulam, e todos são amigos do que dá presentes.

[7] Se os irmãos do pobre o aborrecem, quanto mais se afastarão dele os seus

Példabeszédek 19

A kegyes szegénység lelkileg gazdagít

[1]Jobb a feddhetetlenül élő szegény, mint az álnok beszédű ostoba.

[2]Ismeret nélkül az igyekezet sem jó, és aki nagyon siet, könnyen letér az útról.

[3]Az embert a saját bolondsága vezeti félre, mégis az ÚR ellen zúgolódik a szíve.

[4]A vagyon sok barátot szerez, a nincstelentől a barátja is elválik.

[5]Nem marad büntetlen a hamis tanú, és nem menekül meg, aki hazugságot beszél.

[6]Sokan hízelegnek az előkelő embernek, és az ajándékozónak mindenki barátja.

[7]A szegényt a testvérei is mind gyűlölik, még inkább eltávolodnak tőle barátai; szavaival unszolja őket, de hiába.

amigos! Corre após eles com súplicas, mas não os alcança.

[8] O que adquire entendimento ama a sua alma; o que conserva a inteligência acha o bem.

[8]Aki értelmet szerez, önmagát szereti, aki megőrzi tudását, megtalálja a jót.

[9] A falsa testemunha não fica impune, e o que profere mentiras perece.

[9]Nem marad büntetlen a hamis tanú, és elpusztul, aki hazugságot beszél.

A rest és csúfolódó embert utoléri a büntetés

[10] Ao insensato não convém a vida regalada, quanto menos ao escravo dominar os príncipes!

[10]Nem illik az ostobához a fényűzés, sem a szolgához az uralkodás a vezetőkön.

[11] A discrição do homem o torna longânimo, e sua glória é perdoar as injúrias.

[11]Az értelmes ember türelmes, díszére válik, ha megbocsátja a vétket.

[12] Como o bramido do leão, assim é a indignação do rei; mas seu favor é como o orvalho sobre a erva.

[12]Ha a király haragszik, olyan, mintha oroszlán morogna, de jóakarata olyan, mint a fűre hulló harmat.

[13] O filho insensato é a desgraça do pai, e um gotejar contínuo, as contenções da esposa.

[13]Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony.

[14] A casa e os bens vêm como herança dos pais; mas do SENHOR, a esposa prudente.

[14]A ház és a vagyon apai örökség, de az ÚRtól van az okos feleség.

[15] A preguiça faz cair em profundo sono, e o ocioso vem a padecer fome.

[15]A restség mély álomba merít, és a lusta ember éhezik.

[16] O que guarda o mandamento guarda a sua alma; mas o que despreza os seus caminhos, esse morre.

[16]Aki megtartja a parancsot, megtartja életét, de aki nem törődik teendőivel, meghal.

[17] Quem se compadece do pobre ao SENHOR empresta, e este lhe paga o seu benefício.

[17]Aki könyörül a nincstelenen, az ÚRnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét.

[18] Castiga a teu filho, enquanto há esperança, mas não te excedas a ponto de matá-lo.

[18]Fenyítsd meg fiadat, míg van remény, de ne vigyen odáig indulatod, hogy halálát okozd!

[19] Homem de grande ira tem de sofrer o dano; porque, se tu o livrares, virás ainda a fazê-lo de novo.

[19]A nagy haragú ember fizessen bírságot, mert ha elengeded neki, még nő a haragja.

[20] Ouve o conselho e recebe a instrução, para que sejas sábio nos teus dias por vir.

[21] Muitos propósitos há no coração do homem, mas o desígnio do SENHOR permanecerá.

[22] O que torna agradável o homem é a sua misericórdia; o pobre é preferível ao mentiroso.

[23] O temor do SENHOR conduz à vida; aquele que o tem ficará satisfeito, e mal nenhum o visitará.

[24] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[25] Quando ferires ao escarnecedor, o simples aprenderá a prudência; repreende ao sábio, e crescerá em conhecimento.

[26] O que maltrata a seu pai ou manda embora a sua mãe filho é que envergonha e desonra.

[27] Filho meu, se deixas de ouvir a instrução, desviar-te-ás das palavras do conhecimento.

[28] A testemunha de Belial escarnece da justiça, e a boca dos perversos devora a iniqüidade.

[29] Preparados estão os juízos para os escarnecedores e os açoites, para as costas dos insensatos.

Provérbios 20

[1] O vinho é escarnecedor, e a bebida forte, alvoroçadora; todo aquele que por eles é vencido não é sábio.

[20]Hallgass a tanácsra, és fogadd el az intést, hogy végre bölcs légy!

[21]Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tervei valósulnak meg.

[22]Amit az embertől megkívánnak, az a hűség, ezért jobb a szegény ember a hazugnál.

[23]Az ÚR félelme életet jelent: az ember elégedetten alszik, nem éri veszedelem.

[24]Belenyújtja kezét a rest a tálba, de már a szájához nem viszi.

[25]Ha megvered a csúfolódót, az együgyű okul, ha megfedded az okost, az belátja annak értelmét.

[26]Szégyellni való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját.

[27]Ha nem hallgatsz, fiam, az intésre, tévelyegni fogsz, okos tanítások nélkül!

[28]A haszontalan tanú csúfot űz a törvényből, a bűnösök szája pedig csak úgy nyeli az álnokságot.

[29]A csúfolódókat készen várja az ítélet, és az ostobák hátát az ütleg.

Példabeszédek 20

Bölcs tanácsok, melyek a könnyelműségtől óvnak

[1]A bor csúfolódóvá tesz, a részegítő ital lármássá, senki sem bölcs, aki attól tántorog.

[2] Como o bramido do leão, é o terror do rei; o que lhe provoca a ira peca contra a sua própria vida.

[2]A király haragja olyan, mint az oroszlán morgása, aki fölidézi, maga ellen vét.

[3] Honroso é para o homem o desviar-se de contendas, mas todo insensato se mete em rixas.

[3]Távol maradni a perpatvartól: dicsőség, a bolond mind belekeveredik.

[4] O preguiçoso não lavra por causa do inverno, pelo que, na sega, procura e nada encontra.

[4]Nem szánt ősszel a rest, de ha majd aratni akar, nem lesz mit.

[5] Como águas profundas, são os propósitos do coração do homem, mas o homem de inteligência sabe descobri-los.

[5]Mély víz az ember szívének a terve, de az okos ember kimeríti.

[6] Muitos proclamam a sua própria benignidade; mas o homem fidedigno, quem o achará?

[6]Sok ember hirdeti, hogy ő hűséges, de ki találhat megbízható embert?

[7] O justo anda na sua integridade; felizes lhe são os filhos depois dele.

[7]Feddhetetlenül él az igaz, még a fiai is boldogok lesznek.

[8] Assentando-se o rei no trono do juízo, com os seus olhos dissipa todo mal.

[8]Ha a király az ítélőszékben ül, tekintete észrevesz minden rosszat.

[9] Quem pode dizer: Purifiquei o meu coração, limpo estou do meu pecado?

[9]Ki mondhatja: Tisztán tartottam szívemet, tiszta vagyok, nincs vétkem?

[10] Dois pesos e duas medidas, uns e outras são abomináveis ao SENHOR.

[10]A kétféle súlyt és a kétféle vékát egyaránt utálja az ÚR.

[11] Até a criança se dá a conhecer pelas suas ações, se o que faz é puro e reto.

[11]Már egy gyermek tetteiből is fel lehet ismerni, hogy tiszta és helyes-e, amit tesz!

[12] O ouvido que ouve e o olho que vê, o SENHOR os fez, tanto um como o outro.

[12]A halló fület és a látó szemet egyaránt az ÚR alkotta.

[13] Não ames o sono, para que não empobreças; abre os olhos e te fartarás do teu próprio pão.

[13]Ne szeresd az alvást, mert elszegényedsz; tartsd nyitva a szemed, és jóllakhatsz kenyérrel.

[14] Nada vale, nada vale, diz o comprador, mas, indo-se, então, se gaba.

[14]Rossz! Rossz! – mondja a vevő, de amint elmegy, már dicsekszik.

[15] Há ouro e abundância de pérolas, mas os lábios instruídos são jóia preciosa.

[15]Lehet bőven arany és igazgyöngy, de legdrágább kincs az okosan beszélő száj.

16 Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por estrangeiros.

17 Suave é ao homem o pão ganho por fraude, mas, depois, a sua boca se encherá de pedrinhas de areia.

18 Os planos mediante os conselhos têm bom êxito; faze a guerra com prudência.

19 O mexeriqueiro revela o segredo; portanto, não te metas com quem muito abre os lábios.

20 A quem amaldiçoa a seu pai ou a sua mãe, apagar-se-lhe-á a lâmpada nas mais densas trevas.

21 A posse antecipada de uma herança no fim não será abençoada.

22 Não digas: Vingar-me-ei do mal; espera pelo SENHOR, e ele te livrará.

23 Dois pesos são coisa abominável ao SENHOR, e balança enganosa não é boa.

24 Os passos do homem são dirigidos pelo SENHOR; como, pois, poderá o homem entender o seu caminho?

25 Laço é para o homem o dizer precipitadamente: É santo! E só refletir depois de fazer o voto.

26 O rei sábio joeira os perversos e faz passar sobre eles a roda.

27 O espírito do homem é a lâmpada do SENHOR, a qual esquadrinha todo o mais íntimo do corpo.

28 Amor e fidelidade preservam o rei, e com benignidade sustém ele o seu trono.

29 O ornato dos jovens é a sua força, e a beleza dos velhos, as suas cãs.

16 Vedd el a ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért!

17 Ízlik az embernek a hazugsággal szerzett kenyér, de végül kaviccsal lesz tele a szája.

18 Tanácskozás során születik a jó terv, és megfontoltság kell a háborúhoz.

19 A rágalmazó titkokat fed fel, azért a fecsegővel ne barátkozz!

20 Aki apját vagy anyját átkozza, annak mécsese a legnagyobb sötétben alszik ki.

21 Az előre kikövetelt örökségen végül is nem lesz áldás.

22 Ne mondd: Megfizetek a rosszért! Reménykedj az ÚRban, ő megsegít téged.

23 Utálja az ÚR a kétféle súlyt, és a hamis mérleg nem jó dolog.

24 Az ÚR irányítja a férfi lépteit, az ember hogyan érthetné meg útját?

25 Csapdába esik az, aki könnyelműen tesz fogadalmat, mert azután már hiába bánkódik.

26 A bölcs király leteríti a bűnösöket, és kocsival hajt rájuk.

27 Az ember lelke az ÚRtól kapott mécses, egészen átkutatja a test belsejét.

28 Szeretet és hűség őrzi a királyt, és szeretet támogatja trónját.

29 Az ifjak dísze az erő, az öregek ékessége pedig az ősz haj.

[30] Os vergões das feridas purificam do mal, e os açoites, o mais íntimo do corpo.

[30]Zúzódások, sebek tisztítanak meg a gonoszságtól, és a test belsejében is érzett csapások.

Provérbios 21

[1] Como ribeiros de águas assim é o coração do rei na mão do SENHOR; este, segundo o seu querer, o inclina.

[2] Todo caminho do homem é reto aos seus próprios olhos, mas o SENHOR sonda os corações.

[3] Exercitar justiça e juízo é mais aceitável ao SENHOR do que sacrifício.

[4] Olhar altivo e coração orgulhoso, a lâmpada dos perversos, são pecado.

[5] Os planos do diligente tendem à abundância, mas a pressa excessiva, à pobreza.

[6] Trabalhar por adquirir tesouro com língua falsa é vaidade e laço mortal.

[7] A violência dos perversos os arrebata, porque recusam praticar a justiça.

[8] Tortuoso é o caminho do homem carregado de culpa, mas reto, o proceder do honesto.

[9] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[10] A alma do perverso deseja o mal; nem o seu vizinho recebe dele compaixão.

[11] Quando o escarnecedor é castigado, o simples se torna sábio; e, quando o sábio é instruído, recebe o conhecimento.

Példabeszédek 21

Az igazakat megáldja, a bűnösöket megítéli az Isten

[1]Olyan az ÚR kezében a király szíve, mint a patak vize: arra vezeti, amerre akarja.

[2]Minden útját helyesnek tartja az ember, de az ÚR vizsgálja meg a szíveket.

[3]Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az ÚR, mint az áldozatot.

[4]A gőgös tekintet és a kevély szív a bűnösök mécsese: vétek.

[5]A szorgalmasnak a tervei csak hasznot hoznak, de mindenki, aki elsieti a dolgát, csak ínségbe jut.

[6]A hazug nyelvvel szerzett kincs tovaszálló pára és halálos csapda.

[7]A bűnösöket elsodorja erőszakosságuk, mert nem akarják teljesíteni a törvényt.

[8]Tekervényes a bűnös ember útja, de a tisztának az eljárása egyenes.

[9]Jobb a tető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.

[10]A bűnös lelke rosszat kíván, még a barátjára sem néz jóindulattal.

[11]Ha bírságot kap a csúfolódó, csak abból ért az együgyű, de ha a bölcset oktatják, ő már abból is okul.

[12] O Justo considera a casa dos perversos e os arrasta para o mal.

[12]Az igaz szemmel tartja a bűnös házát, és a bűnösöket romlásba dönti.

[13] O que tapa o ouvido ao clamor do pobre também clamará e não será ouvido.

[13]Aki bedugja fülét a nincstelen segélykiáltására, annak sem válaszolnak majd, amikor ő kiált.

[14] O presente que se dá em segredo abate a ira, e a dádiva em sigilo, uma forte indignação.

[14]A rejtve adott ajándék megenyhíti a haragot, és a titkon eljuttatott adomány a heves indulatot.

[15] Praticar a justiça é alegria para o justo, mas espanto, para os que praticam a iniqüidade.

[15]Az igaznak öröm, ha a törvény jut érvényre, de a gonosztevőnek rettegés.

[16] O homem que se desvia do caminho do entendimento na congregação dos mortos repousará.

[16]Az értelem útjáról letévedő ember az árnyak gyülekezetébe jut majd.

[17] Quem ama os prazeres empobrecerá, quem ama o vinho e o azeite jamais enriquecerá.

[17]Ínségre jut, aki szeret vigadozni, aki szereti a bort és az olajat, nem gazdagszik meg.

[18] O perverso serve de resgate para o justo; e, para os retos, o pérfido.

[18]Váltságdíj lesz az igazért a bűnös, és a becsületesek helyett a hűtlen.

[19] Melhor é morar numa terra deserta do que com a mulher rixosa e iracunda.

[19]Jobb a puszta földjén lakni, mint zsémbes és bosszús asszonnyal.

[20] Tesouro desejável e azeite há na casa do sábio, mas o homem insensato os desperdiça.

[20]Drága kincs és olaj van a bölcs hajlékában, az ostoba ember pedig eltékozolja azt.

[21] O que segue a justiça e a bondade achará a vida, a justiça e a honra.

[21]Aki igazságra és hűségre törekszik, életet, igazságot és megbecsülést talál.

[22] O sábio escala a cidade dos valentes e derriba a fortaleza em que ela confia.

[22]Behatol a bölcs a hősök városába, és lerombolja megbízhatónak vélt erődjét.

[23] O que guarda a boca e a língua guarda a sua alma das angústias.

[23]Aki vigyáz a szájára és a nyelvére, életét őrzi meg a nyomorúságtól.

[24] Quanto ao soberbo e presumido, zombador é seu nome; procede com indignação e arrogância.

[24]A kevély gőgösnek csúfolódó a neve, dühében gőgösen viselkedik.

[25] O preguiçoso morre desejando, porque as suas mãos recusam trabalhar.

[25]A restet megöli vágyakozása, mert a két keze nem akar dolgozni;

[26] O cobiçoso cobiça todo o dia, mas o justo dá e nada retém.
[27] O sacrifício dos perversos já é abominação; quanto mais oferecendo-o com intenção maligna!
[28] A testemunha falsa perecerá, mas a auricular falará sem ser contestada.
[29] O homem perverso mostra dureza no rosto, mas o reto considera o seu caminho.
[30] Não há sabedoria, nem inteligência, nem mesmo conselho contra o SENHOR.
[31] O cavalo prepara-se para o dia da batalha, mas a vitória vem do SENHOR.

[26]egész nap csak vágyakozik, az igaz pedig ad, és nem fukarkodik.
[27]A bűnösök áldozata utálatos, kivált ha galád dologért hozzák.
[28]Aki hazugságot tanúsít, elvész, de aki meggyőződött az ügyről, az mindig beszélhet.
[29]Szemtelen képet vág a bűnös ember, a becsületes pedig rendben tartja dolgait.
[30]Nem használ a bölcsesség és az értelem, sem a tanács az ÚRral szemben.
[31]Készen áll a ló a csata napján, de az ÚR adja a győzelmet.

Provérbios 22

[1] Mais vale o bom nome do que as muitas riquezas; e o ser estimado é melhor do que a prata e o ouro.
[2] O rico e o pobre se encontram; a um e a outro faz o SENHOR.
[3] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.
[4] O galardão da humildade e o temor do SENHOR são riquezas, e honra, e vida.
[5] Espinhos e laços há no caminho do perverso; o que guarda a sua alma retira-se para longe deles.
[6] Ensina a criança no caminho em que deve andar, e, ainda quando for velho, não se desviará dele.
[7] O rico domina sobre o pobre, e o que toma emprestado é servo do que empresta.

Példabeszédek 22

A jóakaratú emberekről gondot visel az ÚR

[1]Többet ér a jó hírnév a nagy gazdagságnál, a jóindulat jobb az ezüstnél és az aranynál.
[2]Találkozik a gazdag a szegénnyel: mindkettőt az ÚR alkotta.
[3]Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.
[4]Az alázatnak és az ÚR félelmének jutalma gazdagság, dicsőség és élet.
[5]Tövisek és kelepcék vannak a görbe úton: aki vigyáz magára, messze elkerüli azokat.
[6]Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.
[7]A gazdag uralkodik a szegényeken, és az adós szolgája a kölcsönadónak.

[8] O que semeia a injustiça segará males; e a vara da sua indignação falhará.

[9] O generoso será abençoado, porque dá do seu pão ao pobre.

[10] Lança fora o escarnecedor, e com ele se irá a contenda; cessarão as demandas e a ignomínia.

[11] O que ama a pureza do coração e é grácil no falar terá por amigo o rei.

[12] Os olhos do SENHOR conservam aquele que tem conhecimento, mas as palavras do iníquo ele transtornará.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está lá fora; serei morto no meio das ruas.

[14] Cova profunda é a boca da mulher estranha; aquele contra quem o SENHOR se irar cairá nela.

[15] A estultícia está ligada ao coração da criança, mas a vara da disciplina a afastará dela.

[16] O que oprime ao pobre para enriquecer a si ou o que dá ao rico certamente empobrecerá.

Preceitos e admoestações dos sábios

[17] Inclina o ouvido, e ouve as palavras dos sábios, e aplica o coração ao meu conhecimento.

[18] Porque é coisa agradável os guardares no teu coração e os aplicares todos aos teus lábios.

[19] Para que a tua confiança esteja no SENHOR, quero dar-te hoje a instrução, a ti mesmo.

[20] Porventura, não te escrevi excelentes coisas acerca de conselhos e conhecimentos,

[8]Aki álnokságot vet, bajt arat, és véget ér dühödt hatalmaskodása.

[9]A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyeréből a nincstelennek.

[10]Űzd el a csúfolódót, és távozik vele a perpatvar, megszűnik a vita és a gyalázkodás.

[11]Aki szereti a szív tisztaságát, és jóindulattal beszél, annak barátja a király.

[12]Az ÚR szeme ügyel az ismeretre, a hűtlenek beszédét meghiúsítja.

[13]Ezt mondja a rest: Oroszlán van odakinn, megöl engem a szabadban.

[14]Mély verem az idegen nő szája, beleesik, akire haragszik az ÚR.

[15]A gyermek szívéhez hozzátartozik az ostobaság, de a fenyítő bot kiűzi belőle.

[16]Aki elnyomja a nincstelent, hogy maga gyarapodjék, és a gazdagnak ad, egyszer majd ínségre jut.

További bölcs mondások gyűjteménye

[17]Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsek szavait, és figyeljen elméd tudományomra!

[18]Mert gyönyörűséget szerez, ha őrzöd azokat magadban, ajkadon is állandóan ott lesznek.

[19]Legyen az ÚRban bizodalmad, ezt tanítom ma neked, bizony, neked!

[20]Már előbb is írtam neked tanácsokat és tudnivalókat,

[21] para mostrar-te a certeza das palavras da verdade, a fim de que possas responder claramente aos que te enviarem?
[22] Não roubes ao pobre, porque é pobre, nem oprimas em juízo ao aflito,
[23] porque o SENHOR defenderá a causa deles e tirará a vida aos que os despojam.

[24] Não te associes com o iracundo, nem andes com o homem colérico,

[25] para que não aprendas as suas veredas e, assim, enlaces a tua alma.
[26] Não estejas entre os que se comprometem e ficam por fiadores de dívidas,
[27] pois, se não tens com que pagar, por que arriscas perder a cama de debaixo de ti?
[28] Não removas os marcos antigos que puseram teus pais.

[29] Vês a um homem perito na sua obra? Perante reis será posto; não entre a plebe.

[21]tanítva téged arra, hogy ezek valóban igaz mondások, hogy igaz mondásokkal felelhess annak, aki küldött.
[22]Ne rabold ki a szegényt, mivel szegény ő, és ne tipord el a nincstelent a kapuban!
[23]Mert az ÚR perli perüket, és fosztogatóikat megfosztja életüktől.
[24]Ne tarts barátságot a haragos természetűvel, és ne járj együtt a heveskedővel,
[25]mert megszokod ösvényeit, és magadnak állítasz csapdát!

[26]Ne tartozz azok közé, akik kezet adnak, és adósságért kezességet vállalnak!

[27]Miért vegyék el alólad fekvőhelyedet is, ha nem lesz miből fizetned?
[28]Ne mozdítsd el az ősi határt, amelyet őseid jelöltek ki!
[29]Akiről azt látják, hogy ügyesen dolgozik, az biztosan a királyok szolgálatába fog állni, nem marad az alacsony rangúak szolgája.

Provérbios 23

[1] Quando te assentares a comer com um governador, atenta bem para aquele que está diante de ti;
[2] mete uma faca à tua garganta, se és homem glutão.
[3] Não cobices os seus delicados manjares, porque são comidas enganadoras.
[4] Não te fatigues para seres rico; não apliques nisso a tua inteligência.

Példabeszédek 23

Józanság és mértéktartás ajánlása

[1]Ha uralkodóval együtt ülsz le enni, jól gondold meg, mi van előtted,

[2]mert ha telhetetlen vagy, kést tettél a torkodra!

[3]Ne kívánd jó falatjait, mert csalétek az!

[4]Ne fáradj azon, hogy meggazdagodj, a magad belátásából hagyd abba!

[5] Porventura, fitarás os olhos naquilo que não é nada? Pois, certamente, a riqueza fará para si asas, como a águia que voa pelos céus.

[6] Não comas o pão do invejoso, nem cobices os seus delicados manjares.

[7] Porque, como imagina em sua alma, assim ele é; ele te diz: Come e bebe; mas o seu coração não está contigo.

[8] Vomitarás o bocado que comeste e perderás as tuas suaves palavras.

[9] Não fales aos ouvidos do insensato, porque desprezará a sabedoria das tuas palavras.

[10] Não removas os marcos antigos, nem entres nos campos dos órfãos,

[11] porque o seu Vingador é forte e lhes pleiteará a causa contra ti.

[12] Aplica o coração ao ensino e os ouvidos às palavras do conhecimento.

[13] Não retires da criança a disciplina, pois, se a fustigares com a vara, não morrerá.

[14] Tu a fustigarás com a vara e livrarás a sua alma do inferno.

[15] Filho meu, se o teu coração for sábio, alegrar-se-á também o meu;

[16] exultará o meu íntimo, quando os teus lábios falarem coisas retas.

[17] Não tenha o teu coração inveja dos pecadores; antes, no temor do SENHOR perseverarás todo dia.

[18] Porque deveras haverá bom futuro; não será frustrada a tua esperança.

[19] Ouve, filho meu, e sê sábio; guia retamente no caminho o teu coração.

[5]Alig száll rá tekinteted, már nincs meg, mert gyorsan szárnya támad, az ég felé repül, mint a saskeselyű.

[6]Ne edd az irigy ember kenyerét, és ne kívánd jó falatjait,

[7]mert olyan ő, mint aki számolgat magában: Egyél, igyál! – mondja neked, de nem szívesen.

[8]Megevett falatodat ki fogod hányni, és kedves szavaidat elvesztegeted.

[9]Az ostoba füle hallatára ne beszélj, mert csak megveti okos szavaidat.

[10]Ne mozdítsd el az ősi határt, ne orozd el az árvák mezejét!

[11]Mert megváltójuk erős: ő perli majd perüket veled.

[12]Szívleld meg az intést, és hallgass az okos beszédre!

[13]Ne sajnáld megfenyíteni a gyermeket, nem hal bele, ha megvered bottal.

[14]Te csak bottal vered meg, de lelkét a holtak hazájától mented meg.

[15]Fiam, ha bölcs a szíved, örül az én szívem is.

[16]Vigad a bensőm, ha ajkad őszintén szól.

[17]Ne irigyelje szíved a vétkeseket, inkább az URat féld mindennap,

[18]mert van még jövendő, és reménységed nem semmisül meg.

[19]Hallgass rám, fiam, légy bölcs, és irányítsd szíved a helyes útra!

[20] Não estejas entre os bebedores de vinho nem entre os comilões de carne.

[21] Porque o beberrão e o comilão caem em pobreza; e a sonolência vestirá de trapos o homem.

[22] Ouve a teu pai, que te gerou, e não desprezes a tua mãe, quando vier a envelhecer.

[23] Compra a verdade e não a vendas; compra a sabedoria, a instrução e o entendimento.

[24] Grandemente se regozijará o pai do justo, e quem gerar a um sábio nele se alegrará.

[25] Alegrem-se teu pai e tua mãe, e regozije-se a que te deu à luz.

[26] Dá-me, filho meu, o teu coração, e os teus olhos se agradem dos meus caminhos.

[27] Pois cova profunda é a prostituta, poço estreito, a alheia.

[28] Ela, como salteador, se põe a espreitar e multiplica entre os homens os infiéis.

[29] Para quem são os ais? Para quem, os pesares? Para quem, as rixas? Para quem, as queixas? Para quem, as feridas sem causa? E para quem, os olhos vermelhos?

[30] Para os que se demoram em beber vinho, para os que andam buscando bebida misturada.

[31] Não olhes para o vinho, quando se mostra vermelho, quando resplandece no copo e se escoa suavemente.

[32] Pois ao cabo morderá como a cobra e picará como o basilisco.

[20]Ne tarts a bor mellett dőzsölőkkel, se a falánk húsevőkkel!

[21]Mert a dőzsölő és a falánk elszegényedik, és rongyokba öltöztet a sok alvás.

[22]Hallgass apádra, ő nemzett téged, és ne vesd meg anyádat, ha megöregszik!

[23]Vedd meg, és ne add el az igazságot, a bölcsességet, az intést és az értelmet!

[24]Vígan örvendezik az igaznak az apja, és aki bölcset nemzett, örül annak.

[25]Örüljön apád és anyád, vigadjon, aki szült téged!

[26]Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!

[27]Mély verem a parázna nő, és szoros kút az idegen asszony.

[28]Úgy leselkedik, mint egy rabló, és szaporítja a hűtlen emberek számát.

[29]Kinek jaj? Kinek fáj? Kivel veszekednek? Kinek van gondja? Kit vernek véresre hiába? Kinek zavaros a szeme?

[30]Azoknak, akik bor mellett mulatnak, és a fűszeres bort kóstolgatni járnak.

[31]Ne nézd a bort, hogyan vöröslik, hogyan gyöngyözik a pohárban. Bizony simán lecsúszik az!

[32]De végül megcsíp, mint a kígyó, megmar, mint a vipera.

[33] Os teus olhos verão coisas esquisitas, e o teu coração falará perversidades.

[34] Serás como o que se deita no meio do mar e como o que se deita no alto do mastro

[35] e dirás: Espancaram-me, e não me doeu; bateram-me, e não o senti; quando despertarei? Então, tornarei a beber.

Provérbios 24

[1] Não tenhas inveja dos homens malignos, nem queiras estar com eles,

[2] porque o seu coração maquina violência, e os seus lábios falam para o mal.

[3] Com a sabedoria edifica-se a casa, e com a inteligência ela se firma;

[4] pelo conhecimento se encherão as câmaras de toda sorte de bens, preciosos e deleitáveis.

[5] Mais poder tem o sábio do que o forte, e o homem de conhecimento, mais do que o robusto.

[6] Com medidas de prudência farás a guerra; na multidão de conselheiros está a vitória.

[7] A sabedoria é alta demais para o insensato; no juízo, a sua boca não terá palavra.

[8] Ao que cuida em fazer o mal, mestre de intrigas lhe chamarão.

[9] Os desígnios do insensato são pecado, e o escarnecedor é abominável aos homens.

[10] Se te mostras fraco no dia da angústia, a tua força é pequena.

[33]Szemed zavaros dolgokat lát, te magad pedig összevissza beszélsz.

[34]És olyan leszel, mint aki lefeküdt a tenger közepén, vagy mint aki az árbockosárban fekszik.

[35]Ütöttek engem, de nem fájt, vertek, de nem tudtam róla! Amint fölébredek, folytatom, ugyanezt keresem.

Példabeszédek 24

A meggondolatlanság és a restség romlásba dönt

[1]Ne irigyeld a rossz embereket, és ne kívánj velük lenni!

[2]Mert pusztításon töpreng a szívük, és bántó, amit beszél az ajkuk.

[3]Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg,

[4]és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel.

[5]A bölcs férfi erős, és a tudós ember nagy erejű.

[6]Megfontoltság kell a háborúhoz, és segítséget jelent a sok tanácsadó.

[7]Magas a bolondnak a bölcsesség: ne nyissa ki száját a kapuban!

[8]Aki gonosz tettet tervez, azt alattomos embernek hívják.

[9]Az alattomos bolondság vétek, és utálják az emberek a csúfolódót.

[10]A nyomorúság idején kiderül, hogy erős-e az, aki annak mondja magát.

[11] Livra os que estão sendo levados para a morte e salva os que cambaleiam indo para serem mortos.

[12] Se disseres: Não o soubemos, não o perceberá aquele que pesa os corações? Não o saberá aquele que atenta para a tua alma? E não pagará ele ao homem segundo as suas obras?

[13] Filho meu, saboreia o mel, porque é saudável, e o favo, porque é doce ao teu paladar.

[14] Então, sabe que assim é a sabedoria para a tua alma; se a achares, haverá bom futuro, e não será frustrada a tua esperança.

[15] Não te ponhas de emboscada, ó perverso, contra a habitação do justo, nem assoles o lugar do seu repouso,

[16] porque sete vezes cairá o justo e se levantará; mas os perversos são derribados pela calamidade.

[17] Quando cair o teu inimigo, não te alegres, e não se regozije o teu coração quando ele tropeçar;

[18] para que o SENHOR não veja isso, e lhe desagrade, e desvie dele a sua ira.

[19] Não te aflijas por causa dos malfeitores, nem tenhas inveja dos perversos,

[20] porque o maligno não terá bom futuro, e a lâmpada dos perversos se apagará.

[21] Teme ao SENHOR, filho meu, e ao rei e não te associes com os revoltosos.

[22] Porque de repente levantará a sua perdição, e a ruína que virá daqueles dois, quem a conhecerá?

Mais alguns provérbios dos sábios

[11]Mentsd meg azokat, akiket halálra visznek, és ne fordulj el azoktól, akiket a vesztőhelyre hurcolnak!

[12]Ha azt mondanád, hogy erről nem tudunk, az, aki a szíveket vizsgálja, beléd lát, és aki lelkedet őrzi, ismer; ő megfizet az embernek cselekedete szerint.

[13]Egyél, fiam, mézet, mert jó, és a lépes méz édes az ínyednek.

[14]Tudd meg hát, hogy ilyen a bölcsesség a lelkednek: ha megtalálod, van jövendőd, és reménységed nem semmisül meg.

[15]Ne ólálkodj, te bűnös, az igaz lakóhelyénél, ne pusztítsd el nyugvóhelyét!

[16]Mert ha hétszer elesik is az igaz, mégis fölkel, de a bűnösök elbuknak a bajban.

[17]Ha elesik ellenséged, ne örülj, és ha elbukik, ne vigadjon a szíved,

[18]mert az ÚR meglátja, rosszallja, és elfordítja haragját róla.

[19]Ne haragudj a gonosztevőkre, ne irigyeld a bűnösöket!

[20]Mert nincs jövője a gonosznak, a bűnösök mécsese kialszik.

[21]Fiam, féld az URat és a királyt, és felforgatók közé ne keveredj!

[22]Mert hirtelen támad rájuk a veszedelem; és ki tudja: kettőjüktől milyen pusztulás jön?

[23] São também estes provérbios dos sábios. Parcialidade no julgar não é bom.
[24] O que disser ao perverso: Tu és justo; pelo povo será maldito e detestado pelas nações.
[25] Mas os que o repreenderem se acharão bem, e sobre eles virão grandes bênçãos.
[26] Como beijo nos lábios, é a resposta com palavras retas.
[27] Cuida dos teus negócios lá fora, apronta a lavoura no campo e, depois, edifica a tua casa.
[28] Não sejas testemunha sem causa contra o teu próximo, nem o enganes com os teus lábios.
[29] Não digas: Como ele me fez a mim, assim lhe farei a ele; pagarei a cada um segundo a sua obra.
[30] Passei pelo campo do preguiçoso e junto à vinha do homem falto de entendimento;
[31] eis que tudo estava cheio de espinhos, a sua superfície, coberta de urtigas, e o seu muro de pedra, em ruínas.
[32] Tendo-o visto, considerei; vi e recebi a instrução.
[33] Um pouco para dormir, um pouco para tosquenejar, um pouco para encruzar os braços em repouso,
[34] assim sobrevirá a tua pobreza como um ladrão, e a tua necessidade, como um homem armado.

Provérbios 25

Símiles e lições morais

[23]Ezek is a bölcsek mondásai: Nem jó a személyválogatás a törvénykezésben.
[24]Aki igaznak mondja a bűnöst, azt átkozzák a népek, és kárhoztatják a nemzetek.
[25]De akik igazságot szolgáltatnak: jó dolguk lesz, és gazdag áldás száll rájuk.
[26]Ajkakat csókol az, aki helyes választ ad.
[27]Lásd el kinti tennivalódat, és végezd el mezei munkádat, azután építsd házadat!
[28]Ne tanúskodj ok nélkül felebarátod ellen: miért szednéd rá beszédeddel?
[29]Ne mondd: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint!
[30]Elmentem a lusta ember földje mellett, és az esztelen ember szőlője mellett,
[31]és láttam, hogy egészen fölverte a gaz, színét elfedte a gyom, és kőkerítése összedőlt.
[32]Amikor ezt láttam, elgondolkoztam, elnéztem, és ezt az okulást szereztem:
[33]Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés:
[34]így tör rád a szegénység, mint az útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.

Példabeszédek 25

Bölcs hasonlatok gyűjteménye

[1] São também estes provérbios de Salomão, os quais transcreveram os homens de Ezequias, rei de Judá.

[2] A glória de Deus é encobrir as coisas, mas a glória dos reis é esquadrinhá-las.

[3] Como a altura dos céus e a profundeza da terra, assim o coração dos reis é insondável.

[4] Tira da prata a escória, e sairá vaso para o ourives;

[5] tira o perverso da presença do rei, e o seu trono se firmará na justiça.

[6] Não te glories na presença do rei, nem te ponhas no meio dos grandes;

[7] porque melhor é que te digam: Sobe para aqui!, do que seres humilhado diante do príncipe. A respeito do que os teus olhos viram,

[8] não te apresses a litigar, pois, ao fim, que farás, quando o teu próximo te puser em apuros?

[9] Pleiteia a tua causa diretamente com o teu próximo e não descubras o segredo de outrem;

[10] para que não te vitupere aquele que te ouvir, e não se te apegue a tua infâmia.

[11] Como maçãs de ouro em salvas de prata, assim é a palavra dita a seu tempo.

[12] Como pendentes e jóias de ouro puro, assim é o sábio repreensor para o ouvido atento.

[13] Como o frescor de neve no tempo da ceifa, assim é o mensageiro fiel para com

[1]Ezek is Salamon példabeszédei, amelyeket Ezékiásnak, Júda királyának emberei gyűjtöttek össze:

[2]Isten dicsősége az, hogy a dolgokat elrejti. A királyok dicsősége az, hogy a dolgokat kikutatják.

[3]Az ég magassága, a föld mélysége és a királyok szíve kikutathatatlan.

[4]Távolítsd el az ezüstből a salakot: az ötvös edényt készít belőle.

[5]Távolítsd el a bűnöst a király elől, és trónját megerősíti az igazság.

[6]Ne tetszelegj a király előtt, és az előkelők helyére ne állj,

[7]mert jobb, ha azt mondják neked, hogy jöjj előbbre, mint ha megaláznak egy előkelő előtt, akit magad is látsz!

[8]Ne állj ki elhamarkodottan, amikor perelsz, mert mit csinálsz majd a végén, ha ellenfeled megszégyenít?

[9]A magad perét pereld ellenfeleddel, de a más titkát ne fedd föl,

[10]mert aki hallja, szidalmaz téged, és rágalmazásod nem vonhatod vissza!

[11]Mint az aranyalma ezüsttányéron, olyan a helyén mondott ige.

[12]Mint az aranyfüggő és a színarany ékszer, olyan a bölcs feddés a szófogadó fülnek.

[13]Mint hűsítő hóesés aratás idején, olyan a megbízható követ azoknak, akik küldik, mert felüdíti urai lelkét.

os que o enviam, porque refrigera a alma dos seus senhores.

[14] Como nuvens e ventos que não trazem chuva, assim é o homem que se gaba de dádivas que não fez.

[14]Felhő és szél eső nélkül: ilyen az, aki meg nem adott ajándékkal dicsekszik.

[15] A longanimidade persuade o príncipe, e a língua branda esmaga ossos.

[15]Türelemmel a fejedelmet is rá lehet beszélni, és a szelíd szó a csökönyösséget is megtöri.

[16] Achaste mel? Come apenas o que te basta, para que não te fartes dele e venhas a vomitá-lo.

[16]Ha mézet találsz, egyél, amennyi jólesik, de túl sokat ne egyél, mert kihányod!

[17] Não sejas freqüente na casa do teu próximo, para que não se enfade de ti e te aborreça.

[17]Ritkán tedd lábadat felebarátod házába, mert megsokallja, és meggyűlöl.

[18] Maça, espada e flecha aguda é o homem que levanta falso testemunho contra o seu próximo.

[18]Pöröly, kard és éles nyíl az olyan ember, aki hamisan tanúskodik felebarátja ellen.

[19] Como dente quebrado e pé sem firmeza, assim é a confiança no desleal, no tempo da angústia.

[19]Mint a rossz fog és a tántorgó láb, olyan lesz a hűtlenek bizakodása a nyomorúság idején.

[20] Como quem se despe num dia de frio e como vinagre sobre feridas, assim é o que entoa canções junto ao coração aflito.

[20]Mint aki leveti ruháját hideg időben, vagy mint aki ecetet kever lúggal, olyan az, aki a rosszkedvű ember előtt dalol.

[21] Se o que te aborrece tiver fome, dá-lhe pão para comer; se tiver sede, dá-lhe água para beber,

[21]Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet,

[22] porque assim amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça, e o SENHOR te retribuirá.

[22]mert parazsat gyűjtesz a fejére, az ÚR pedig visszafizeti, amit adtál.

[23] O vento norte traz chuva, e a língua fingida, o rosto irado.

[23]Az északi szél esőt szül, a suttogó nyelv pedig haragos arcot.

[24] Melhor é morar no canto do eirado do que junto com a mulher rixosa na mesma casa.

[24]Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.

[25] Como água fria para o sedento, tais são as boas-novas vindas de um país remoto.
[26] Como fonte que foi turvada e manancial corrupto, assim é o justo que cede ao perverso.
[27] Comer muito mel não é bom; assim, procurar a própria honra não é honra.
[28] Como cidade derribada, que não tem muros, assim é o homem que não tem domínio próprio.

[25]Mint hideg víz a tikkadt embernek, olyan a messze földről kapott jó hír.

[26]Fölkavart forrás és romlott vizű kút: olyan az igaz, ha a bűnös előtt meginog.

[27]Sok mézet enni nem jó, és a nehéz dolgokat kutatni nehéz.

[28]Mint a város, amelynek csupa rés a kőfala, olyan az az ember, akinek nincs önuralma.

Provérbios 26

[1] Como a neve no verão e como a chuva na ceifa, assim, a honra não convém ao insensato.
[2] Como o pássaro que foge, como a andorinha no seu vôo, assim, a maldição sem causa não se cumpre.
[3] O açoite é para o cavalo, o freio, para o jumento, e a vara, para as costas dos insensatos.
[4] Não respondas ao insensato segundo a sua estultícia, para que não te faças semelhante a ele.
[5] Ao insensato responde segundo a sua estultícia, para que não seja ele sábio aos seus próprios olhos.
[6] Os pés corta e o dano sofre quem manda mensagens por intermédio do insensato.
[7] As pernas do coxo pendem bambas; assim é o provérbio na boca dos insensatos.
[8] Como o que atira pedra preciosa num montão de ruínas, assim é o que dá honra ao insensato.

Példabeszédek 26

[1]Mint hó a nyárhoz és eső az aratáshoz, úgy nem illik az ostobához a dicsőség.

[2]Ahogyan elszáll a madár, és elrepül a fecske, úgy az ok nélküli átok sem teljesül.

[3]Ostor való a lónak, zabla a szamárnak, és bot az ostobák hátának.

[4]Ne felelj az ostobának a bolondságához illően, mert magad is hasonló leszel hozzá!

[5]Felelj meg az ostobának a bolondságához illően, hogy ne tarthassa magát bölcsnek.

[6]Lábát vágja le, és erőszakot szenved, aki ostobával küld üzenetet.

[7]Példázatot mond az ostoba: csak annyit ér az, mint bénának a lába.

[8]Mint aki követ tesz a parittyába, úgy jár az, aki tiszteletet ad az ostobának.

[9] Como galho de espinhos na mão do bêbado, assim é o provérbio na boca dos insensatos.

[9]Beleakad a tövis a részeg kezébe, meg a példázat is az ostoba szájába.

[10] Como um flecheiro que a todos fere, assim é o que assalaria os insensatos e os transgressores.

[10]Mint egy íjász, aki mindenkit megsebez, olyan az, aki ostobát vagy csavargókat fogad fel.

[11] Como o cão que torna ao seu vômito, assim é o insensato que reitera a sua estultícia.

[11]Ahogyan a kutya visszatér okádására, úgy ismétli meg bolondságát az ostoba.

[12] Tens visto a um homem que é sábio a seus próprios olhos? Maior esperança há no insensato do que nele.

[12]Láttál olyan embert, aki bölcsnek tartja magát? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.

[13] Diz o preguiçoso: Um leão está no caminho; um leão está nas ruas.

[13]Ezt mondja a rest: Ragadozó van az úton, oroszlán jár a tereken!

[14] Como a porta se revolve nos seus gonzos, assim, o preguiçoso, no seu leito.

[14]Forog az ajtó a sarkán, a rest meg az ágyán.

[15] O preguiçoso mete a mão no prato e não quer ter o trabalho de a levar à boca.

[15]Belenyújtja a rest a kezét a tálba, de arra is lusta, hogy a szájához vigye.

[16] Mais sábio é o preguiçoso a seus próprios olhos do que sete homens que sabem responder bem.

[16]Bölcsebbnek tartja magát a rest hét olyannál, aki értelmesen felel.

[17] Quem se mete em questão alheia é como aquele que toma pelas orelhas um cão que passa.

[17]Kóbor kutyát ragad fülön, aki olyan perbe avatkozik, amihez semmi köze.

[18] Como o louco que lança fogo, flechas e morte,

[18]Mint az eszeveszett ember, aki tüzes és halálos nyilakat lövöldöz,

[19] assim é o homem que engana a seu próximo e diz: Fiz isso por brincadeira.

[19]olyan az, aki becsapja felebarátját, és aztán így szól: Hiszen csak tréfáltam!

[20] Sem lenha, o fogo se apaga; e, não havendo maldizente, cessa a contenda.

[20]Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmazó, megszűnik a viszály.

[21] Como o carvão é para a brasa, e a lenha, para o fogo, assim é o homem contencioso para acender rixas.

[21]A szén parázslik, a fa lángol, a viszálykodó ember pedig perpatvart szít.

[22] As palavras do maldizente são comida fina, que desce para o mais interior do ventre.

[23] Como vaso de barro coberto de escórias de prata, assim são os lábios amorosos e o coração maligno.

[24] Aquele que aborrece dissimula com os lábios, mas no íntimo encobre o engano;

[25] quando te falar suavemente, não te fies nele, porque sete abominações há no seu coração.

[26] Ainda que o seu ódio se encobre com engano, a sua malícia se descobrirá publicamente.

[27] Quem abre uma cova nela cairá; e a pedra rolará sobre quem a revolve.

[28] A língua falsa aborrece a quem feriu, e a boca lisonjeira é causa de ruína.

Provérbios 27

[1] Não te glories do dia de amanhã, porque não sabes o que trará à luz.

[2] Seja outro o que te louve, e não a tua boca; o estrangeiro, e não os teus lábios.

[3] Pesada é a pedra, e a areia é uma carga; mas a ira do insensato é mais pesada do que uma e outra.

[4] Cruel é o furor, e impetuosa, a ira, mas quem pode resistir à inveja?

[5] Melhor é a repreensão franca do que o amor encoberto.

[22]A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.

[23]Az ezüstmáz bevonja az agyagedényt, a sima ajak pedig a gonosz szívet.

[24]Beszédével álcázza szándékát a gyűlölködő, míg magában alattomosságot gondol.

[25]Ha kedvesen szól, ne higgy neki, mert mert csordultig van a szíve utálatossággal!

[26]El lehet takarni a gyűlöletet csalással, de lelepleződik a gonoszság a gyülekezetben.

[27]Aki vermet ás, beleesik, és aki követ dob el, arra esik vissza.

[28]A hazug nyelvű gyűlöli azt, akit eltiport, és a sima szájú bukást idéz elő.

Példabeszédek 27

Ne dicsekedj a holnappal, hanem munkálkodj érte!

[1]Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap!

[2]Más dicsérjen téged, ne a te szájad, az idegen, és ne a te ajkad!

[3]Súlyos a kő, és nehéz a homok, de a bolond bosszantása mindkettőnél nehezebb.

[4]Kegyetlen indulat a túláradó harag, de ki állhat meg a féltékenységgel szemben?

[5]Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél.

[6] Leais são as feridas feitas pelo que ama, porém os beijos de quem odeia são enganosos.

[6]Jó szándékúak a baráttól kapott sebek, de csalárd a gyűlölködő csókja.

[7] A alma farta pisa o favo de mel, mas à alma faminta todo amargo é doce.

[7]Az, aki jóllakott, a lépes mézet is eltapossa, de az éhes embernek még a keserű is édes.

[8] Qual ave que vagueia longe do seu ninho, tal é o homem que anda vagueando longe do seu lar.

[8]Mint a madár, amely elhagyja fészkét, olyan az az ember, aki elhagyja lakóhelyét.

[9] Como o óleo e o perfume alegram o coração, assim, o amigo encontra doçura no conselho cordial.

[9]Az olaj és a jó illat vidámít, de a jó barát lélekből jövő tanácsa is.

[10] Não abandones o teu amigo, nem o amigo de teu pai, nem entres na casa de teu irmão no dia da tua adversidade. Mais vale o vizinho perto do que o irmão longe.

[10]Barátodat és apád barátját ne hagyd cserben! Ne menj testvéred házába, mikor bajban vagy! Többet ér a közeli szomszéd a távoli testvérnél.

[11] Sê sábio, filho meu, e alegra o meu coração, para que eu saiba responder àqueles que me afrontam.

[11]Légy bölcs, fiam, és vidíts fel engem, hogy megfelelhessek annak, aki gyaláz.

[12] O prudente vê o mal e esconde-se; mas os simples passam adiante e sofrem a pena.

[12]Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.

[13] Tome-se a roupa àquele que fica fiador por outrem; e, por penhor, àquele que se obriga por mulher estranha.

[13]Vedd el ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért!

[14] O que bendiz ao seu vizinho em alta voz, logo de manhã, por maldição lhe atribuem o que faz.

[14]Aki kora reggel nagy hangon áldja felebarátját, átoknak veszik azt tőle.

[15] O gotejar contínuo no dia de grande chuva e a mulher rixosa são semelhantes;

[15]A záporeső idején csepegő háztető és a zsémbes asszony egyformák:

[16] contê-la seria conter o vento, seria pegar o óleo na mão.

[16]aki feltartóztatja, szelet tartóztat fel, és jobbjával olajat fog meg.

[17] Como o ferro com o ferro se afia, assim, o homem, ao seu amigo.

[17]Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.

[18] O que trata da figueira comerá do seu fruto; e o que cuida do seu senhor será honrado.

[19] Como na água o rosto corresponde ao rosto, assim, o coração do homem, ao homem.

[20] O inferno e o abismo nunca se fartam, e os olhos do homem nunca se satisfazem.

[21] Como o crisol prova a prata, e o forno, o ouro, assim, o homem é provado pelos louvores que recebe.

[22] Ainda que pises o insensato com mão de gral entre grãos pilados de cevada, não se vai dele a sua estultícia.

[23] Procura conhecer o estado das tuas ovelhas e cuida dos teus rebanhos,

[24] porque as riquezas não duram para sempre, nem a coroa, de geração em geração.

[25] Quando, removido o feno, aparecerem os renovos e se recolherem as ervas dos montes,

[26] então, os cordeiros te darão as vestes, os bodes, o preço do campo,

[27] e as cabras, leite em abundância para teu alimento, para alimento da tua casa e para sustento das tuas servas.

Provérbios 28

Provérbios antitéticos

[1] Fogem os perversos, sem que ninguém os persiga; mas o justo é intrépido como o leão.

[18]Aki a fügefát gondozza, az eszi a gyümölcsét, és aki gondoskodik uráról, azt megbecsülik.

[19]Ahogyan a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember.

[20]Amilyen telhetetlen a halál és az enyészet helye, éppoly telhetetlen az emberi szem.

[21]Ami az ezüstnek az olvasztótégely és az aranynak az olvasztókemence, az az embernek a jó hírneve.

[22]Ha apróra töröd is a bolondot mozsárban, mozsártörővel, akkor sem megy ki belőle a bolondság.

[23]Ismerd meg juhaidat egyenként, törődj gondosan a nyájakkal,

[24]mert a kincs nem marad meg örökké, sem az ékszer nemzedékről nemzedékre!

[25]Amikor behordják a szénát, és a fű kizöldül újra, mikor begyűjtik a hegyekről a takarmányt,

[26]akkor a bárányokért ruhát, a kecskékért mezőt vehetsz;

[27]és lesz elég kecsketejed eledelre, házad népe eledelére és szolgálóid megélhetésére.

Példabeszédek 28

Jobb tisztes szegénységben élni, mint bűnnel szerzett gazdagságban

[1]Futnak a bűnösök, ha nem üldözik is őket, de az igazak biztosnak érzik magukat, mint egy oroszlán.

[2] Por causa da transgressão da terra, mudam-se freqüentemente os príncipes, mas por um, sábio e prudente, se faz estável a sua ordem.

[2]Sok a vezető, ha pártütés van az országban, míg egy értelmes és okos ember soká fenntartja a rendet.

[3] O homem pobre que oprime os pobres é como chuva que a tudo arrasta e não deixa trigo.

[3]Ha szegény ember a nincstelenek elnyomója, olyan az, mint a felhőszakadás, mely után nincs kenyér.

[4] Os que desamparam a lei louvam o perverso, mas os que guardam a lei se indignam contra ele.

[4]Akik elhanyagolják a tanítást, dicsérik a bűnösöket, de akik megfogadják a tanítást, ellenük támadnak.

[5] Os homens maus não entendem o que é justo, mas os que buscam o SENHOR entendem tudo.

[5]A rossz emberek nem értik meg a törvényt, de akik keresik az URat, egészen megértik.

[6] Melhor é o pobre que anda na sua integridade do que o perverso, nos seus caminhos, ainda que seja rico.

[6]Jobb a feddhetetlenül élő szegény annál, aki gazdag, de görbe utakon jár.

[7] O que guarda a lei é filho prudente, mas o companheiro de libertinos envergonha a seu pai.

[7]Aki ügyel a tanításra, értelmes fiú az, de aki a dőzsölőkkel tart, szégyent hoz apjára.

[8] O que aumenta os seus bens com juros e ganância ajunta-os para o que se compadece do pobre.

[8]Aki kamattal és uzsorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a nincsteleneken.

[9] O que desvia os ouvidos de ouvir a lei, até a sua oração será abominável.

[9]Aki elfordítja a fülét, és nem hallgat a tanításra, annak még az imádsága is utálatos.

[10] O que desvia os retos para o mau caminho, ele mesmo cairá na cova que fez, mas os íntegros herdarão o bem.

[10]Aki a becsületeseket rossz útra csábítja, maga esik a verembe, de a feddhetetlenekre szép örökség vár.

[11] O homem rico é sábio aos seus próprios olhos; mas o pobre que é sábio sabe sondá-lo.

[11]A gazdag ember bölcsnek tartja magát, de a nincstelen, ha értelmes, átlát rajta.

[12] Quando triunfam os justos, há grande festividade; quando, porém, sobem os perversos, os homens se escondem.

[12]Ha az igazak vigadnak, az nagy dicsőséget jelent, ha a bűnösök kerülnek felül, keresni kell az embereket.

[13] O que encobre as suas transgressões jamais prosperará; mas o que as confessa e deixa alcançará misericórdia.

[13]Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer.

[14] Feliz o homem constante no temor de Deus; mas o que endurece o coração cairá no mal.

[14]Boldog ember, aki mindig istenfélő, de a kemény szívű bajba esik.

[15] Como leão que ruge e urso que ataca, assim é o perverso que domina sobre um povo pobre.

[15]Olyan a szegény népen uralkodó bűnös, mint a morgó oroszlán és az éhes medve.

[16] O príncipe falto de inteligência multiplica as opressões, mas o que aborrece a avareza viverá muitos anos.

[16]Ha esztelen a fejedelem, nagy lesz az elnyomás, de ha gyűlöli a nyerészkedést, hosszú ideig él.

[17] O homem carregado do sangue de outrem fugirá até à cova; ninguém o detenha.

[17]Akit vérontás bűne terhel, hadd fusson a sírig, ne segíts neki!

[18] O que anda em integridade será salvo, mas o perverso em seus caminhos cairá logo.

[18]Aki feddhetetlenül él, az segítséget kap, de aki görbe utakon jár, egyszer csak elbukik.

[19] O que lavra a sua terra virá a fartar-se de pão, mas o que se ajunta a vadios se fartará de pobreza.

[19]Aki műveli a földjét, annak elég kenyér jut, de aki hiábavalóságokat hajhász, annak szegénység jut.

[20] O homem fiel será cumulado de bênçãos, mas o que se apressa a enriquecer não passará sem castigo.

[20]A megbízható ember bőven kap áldást, de aki gyorsan akar meggazdagodni, nem marad büntetlenül.

[21] Parcialidade não é bom, porque até por um bocado de pão o homem prevaricará.

[21]A személyválogatás nem jó dolog, egy falat kenyérért is vétekbe viheti az embert.

[22] Aquele que tem olhos invejosos corre atrás das riquezas, mas não sabe que há de vir sobre ele a penúria.

[22]Gyorsan akar gazdagságra jutni a kapzsi, de nem tudja, hogy ínségbe jut.

[23] O que repreende ao homem achará, depois, mais favor do que aquele que lisonjeia com a língua.

[23]Aki figyelmezteti az embereket, az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg.

[24] O que rouba a seu pai ou a sua mãe e diz: Não é pecado, companheiro é do destruidor.

[24]Aki meglopja apját és anyját, és azt gondolja, hogy az nem bűn, cinkosa az a gonosztevőnek.

[25] O cobiçoso levanta contendas, mas o que confia no SENHOR prosperará.
[26] O que confia no seu próprio coração é insensato, mas o que anda em sabedoria será salvo.
[27] O que dá ao pobre não terá falta, mas o que dele esconde os olhos será cumulado de maldições.
[28] Quando sobem os perversos, os homens se escondem, mas, quando eles perecem, os justos se multiplicam.

[25]A telhetetlen ember viszályt szít, de aki az ÚRban bízik, az gyarapodik.
[26]Aki a maga eszében bízik, ostoba, de aki bölcsen él, az megmenekül.
[27]Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri.
[28]Ha fölemelkednek a bűnösök, elrejtőzik az ember, de ha azok elpusztulnak, sokan lesznek az igazak.

Provérbios 29

[1] O homem que muitas vezes repreendido endurece a cerviz será quebrantado de repente sem que haja cura.
[2] Quando se multiplicam os justos, o povo se alegra, quando, porém, domina o perverso, o povo suspira.
[3] O homem que ama a sabedoria alegra a seu pai, mas o companheiro de prostitutas desperdiça os bens.
[4] O rei justo sustém a terra, mas o amigo de impostos a transtorna.
[5] O homem que lisonjeia a seu próximo arma-lhe uma rede aos passos.
[6] Na transgressão do homem mau, há laço, mas o justo canta e se regozija.
[7] Informa-se o justo da causa dos pobres, mas o perverso de nada disso quer saber.
[8] Os homens escarnecedores alvoroçam a cidade, mas os sábios desviam a ira.
[9] Se o homem sábio discute com o insensato, quer este se encolerize, quer se ria, não haverá fim.

Példabeszédek 29

A lélek fegyelmezése csak jóra vezet

[1]Aki a fenyítés ellenére is nyakas marad, hirtelen gyógyíthatatlanul összetörik.
[2]Ha az igazak jutnak hatalomra, örül a nép, de ha a bűnösök uralkodnak, nyög a nép.
[3]Aki szereti a bölcsességet, örömet szerez apjának, de aki paráznákkal barátkozik, elpazarolja vagyonát.
[4]Igazsággal tartja fenn országát a király, de ha ajándékot fogad el, romba dönti azt.
[5]Aki hízeleg felebarátjának, hálót vet annak lába elé.
[6]A gonosz embert csapdába juttatja vétke, az igaz pedig ujjongva örül.
[7]Az igaz megérti a nincstelenek ügyét, a bűnös azonban nem tudja megérteni.
[8]Az öntelt emberek fellázítják a várost, a bölcsek pedig lecsillapítják a haragot.
[9]A bölcs ember vitatkozik az ostobával, az pedig hol háborog, hol nevet: nem marad nyugton.

[10] Os sanguinários aborrecem o íntegro, ao passo que, quanto aos retos, procuram tirar-lhes a vida.

[10]A vérszomjas emberek gyűlölik a feddhetetlent, a becsületesek pedig gondoskodnak róla.

[11] O insensato expande toda a sua ira, mas o sábio afinal lha reprime.

[11]Egész indulatát szabadjára ereszti az ostoba, de a bölcs végül is lecsendesíti.

[12] Se o governador dá atenção a palavras mentirosas, virão a ser perversos todos os seus servos.

[12]Ha az uralkodó hallgat a hazug beszédre, minden szolgája bűnössé válik.

[13] O pobre e o seu opressor se encontram, mas é o SENHOR quem dá luz aos olhos de ambos.

[13]A szegény és a zsarnok egymás mellett élnek, de mindkettő az ÚRtól kapta a szeme világát.

[14] O rei que julga os pobres com eqüidade firmará o seu trono para sempre.

[14]Ha a király igazságosan ítéli a nincsteleneket, trónja mindvégig szilárdan áll.

[15] A vara e a disciplina dão sabedoria, mas a criança entregue a si mesma vem a envergonhar a sua mãe.

[15]A bot és a fenyítés bölccsé tesz, de a kényeztetett gyermek szégyent hoz anyjára.

[16] Quando os perversos se multiplicam, multiplicam-se as transgressões, mas os justos verão a ruína deles.

[16]Sok ott a bűn, ahol sok a bűnös, de az igazak meglátják azok bukását.

[17] Corrige o teu filho, e te dará descanso, dará delícias à tua alma.

[17]Fegyelmezd fiadat, akkor nyugodt lehetsz felőle, sőt örömöt találsz benne.

[18] Não havendo profecia, o povo se corrompe; mas o que guarda a lei, esse é feliz.

[18]Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást.

[19] O servo não se emendará com palavras, porque, ainda que entenda, não obedecerá.

[19]Puszta szóból nem okul a szolga, még ha megérti, akkor sem ad rá semmit.

[20] Tens visto um homem precipitado nas suas palavras? Maior esperança há para o insensato do que para ele.

[20]Láttál-e már elhamarkodott beszédű embert? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.

[21] Se alguém amimar o escravo desde a infância, por fim ele quererá ser filho.

[21]Aki gyermekkorától fogva kényezteti szolgáját, a végén nem bír vele.

[22] O iracundo levanta contendas, e o furioso multiplica as transgressões.

[22]A haragos ember viszályt szít, az indulatos ember sok bűnt követ el.

[23] A soberba do homem o abaterá, mas o humilde de espírito obterá honra.
[24] O que tem parte com o ladrão aborrece a própria alma; ouve as maldições e nada denuncia.
[25] Quem teme ao homem arma ciladas, mas o que confia no SENHOR está seguro.
[26] Muitos buscam o favor daquele que governa, mas para o homem a justiça vem do SENHOR.
[27] Para o justo, o iníquo é abominação, e o reto no seu caminho é abominação ao perverso.

[23]Megalázza kevélysége az embert, az alázatos lelkűt pedig tisztelet övezi.

[24]Aki a tolvajjal tart, önmaga ellensége, és az is, aki átkozódást hall, de nem jelenti.

[25]Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az ÚRban bízik, az oltalmat talál.

[26]Sokan igyekeznek az uralkodó elé, pedig az ÚR szolgáltat igazságot az embernek.

[27]Utálják az igazak az álnok embert, a bűnös meg a helyes úton járót utálja.

Provérbios 30

As palavras de Agur

[1] Palavras de Agur, filho de Jaque, de Massá. Disse o homem: Fatiguei-me, ó Deus; fatiguei-me, ó Deus, e estou exausto
[2] porque sou demasiadamente estúpido para ser homem; não tenho inteligência de homem,
[3] não aprendi a sabedoria, nem tenho o conhecimento do Santo.
[4] Quem subiu ao céu e desceu? Quem encerrou os ventos nos seus punhos? Quem amarrou as águas na sua roupa? Quem estabeleceu todas as extremidades da terra? Qual é o seu nome, e qual é o nome de seu filho, se é que o sabes?
[5] Toda palavra de Deus é pura; ele é escudo para os que nele confiam.
[6] Nada acrescentes às suas palavras, para que não te repreenda, e sejas achado mentiroso.

Példabeszédek 30

Ágúr beszéde

[1]Ágúrnak, a masszái Jáke fiának beszéde. Így szólt ez a férfi: Elfáradtam, Istenem! Elfáradtam, Istenem! Végem van!

[2]Mert minden embernél tudatlanabb vagyok, nincs emberhez illő értelmem.

[3]Nem tanultam bölcsességet, és nem ismerem a Szentnek tudományát:

[4]Ki ment fel az égbe, és ki szállott le onnan? Ki szedte össze markába a szelet, ki kötötte köntösébe a vizet? Ki határozta meg az egész föld határát? Talán tudod, hogy mi a neve, vagy mi a fiának a neve?

[5]Istennek minden szava színigaz, pajzsa ő a hozzá menekülőknek.

[6]Ne tégy hozzá szavaihoz semmit, mert megcáfol, és hazugságban maradsz!

[7] Duas coisas te peço; não mas negues, antes que eu morra:

[8] afasta de mim a falsidade e a mentira; não me dês nem a pobreza nem a riqueza; dá-me o pão que me for necessário;

[9] para não suceder que, estando eu farto, te negue e diga: Quem é o SENHOR? Ou que, empobrecido, venha a furtar e profane o nome de Deus.

[10] Não calunies o servo diante de seu senhor, para que aquele te não amaldiçoe e fiques culpado.

[11] Há daqueles que amaldiçoam a seu pai e que não bendizem a sua mãe.

[12] Há daqueles que são puros aos próprios olhos e que jamais foram lavados da sua imundícia.

[13] Há daqueles – quão altivos são os seus olhos e levantadas as suas pálpebras!

[14] Há daqueles cujos dentes são espadas, e cujos queixais são facas, para consumirem na terra os aflitos e os necessitados entre os homens.

[15] A sanguessuga tem duas filhas, a saber: Dá, Dá. Há três coisas que nunca se fartam, sim, quatro que não dizem: Basta!

[16] Elas são a sepultura, a madre estéril, a terra, que se não farta de água, e o fogo, que nunca diz: Basta!

[17] Os olhos de quem zomba do pai ou de quem despreza a obediência à sua mãe, corvos no ribeiro os arrancarão e pelos pintãos da águia serão comidos.

[7]Két dolgot kérek tőled, mielőtt meghalok, ne tagadd meg tőlem:

[8]Óvj meg a hiábavaló és hazug beszédtől! Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem! Adj annyi eledelt, amennyi szükséges,

[9]hogy jóllakva meg ne tagadjalak, és ne mondjam: Kicsoda az ÚR? El se szegényedjek, hogy ne lopjak, és ne gyalázzam Istenem nevét!

[10]Ne rágalmazd a szolgát ura előtt, mert megátkoz, és bűnhődni fogsz!

[11]Micsoda népség az, amely átkozza apját, és anyját nem áldja!

[12]Micsoda népség az, amely tisztának tartja magát, pedig ki sem mosták szennyéből!

[13]Micsoda népség az, amely kevély szemű és fennhéjázó tekintetű!

[14]Micsoda népség az, amelynek fogai kardok és agyarai kések! Megennék a nincsteleneket a földön, a szegényeket az emberek között!

Számmondások

[15]A piócának két lánya van: add ide, add ide! Ez a három nem lakik jól, sőt négy nem mondja, hogy elég:

[16]a holtak hazája és a meddő asszony, a föld, mely sohasem telik el vízzel és a tűz, mely nem mondja, hogy elég.

[17]Aki gúnyolja apját, vagy engedetlenül megveti anyját, annak szemét kivájják a patak menti hollók, és megeszik a saskeselyűk.

[18] Há três coisas que são maravilhosas demais para mim, sim, há quatro que não entendo:

[18]Ez a három dolog csodálatos előttem, sőt négy dolgot nem értek:

[19] o caminho da águia no céu, o caminho da cobra na penha, o caminho do navio no meio do mar e o caminho do homem com uma donzela.

[19]a sasmadár útját az égen, a kígyó útját a kősziklán, a hajó útját a mély tengeren és a férfi útját a nővel.

[20] Tal é o caminho da mulher adúltera: come, e limpa a boca, e diz: Não cometi maldade.

[20]Ilyen a házasságtörő nő útja: eszik, aztán megtörli a száját, és ezt mondja: Nem tettem semmi rosszat!

[21] Sob três coisas estremece a terra, sim, sob quatro não pode subsistir:

[21]Három dolog miatt rendül meg a föld, sőt négyet nem bír elviselni:

[22] sob o servo quando se torna rei; sob o insensato quando anda farto de pão;

[22]ha a szolgából király lesz, ha a bolond teleeszi magát,

[23] sob a mulher desdenhada quando se casa; sob a serva quando se torna herdeira da sua senhora.

[23]ha a megvetett nő férjhez megy, és ha a szolgálóleány úrnője örökébe lép.

[24] Há quatro coisas mui pequenas na terra que, porém, são mais sábias que os sábios:

[24]Van négy kicsiny állat a földön, amelyek mégis nagyon okosak:

[25] as formigas, povo sem força; todavia, no verão preparam a sua comida;

[25]nem erős a hangyák népe, mégis beszerzik nyáron az eledelüket.

[26] os arganazes, povo não poderoso; contudo, fazem a sua casa nas rochas;

[26]Nem hatalmas a mormoták népe, mégis sziklák közt építenek házat.

[27] os gafanhotos não têm rei; contudo, marcham todos em bandos;

[27]Nincs királyuk a sáskáknak, mégis rendezetten vonulnak mindnyájan.

[28] o geco, que se apanha com as mãos; contudo, está nos palácios dos reis.

[28]Kézzel is megfogható a gyík, mégis ott van a királyi palotákban.

[29] Há três que têm passo elegante, sim, quatro que andam airosamente:

[29]Ez a három lépked szépen, sőt négynek szép a járása:

[30] O leão, o mais forte entre os animais, que por ninguém torna atrás;

[30]az oroszlán a legerősebb állat, mely nem riad vissza senkitől,

[31] o galo, que anda ereto, o bode e o rei, a quem não se pode resistir.

[31]a fölingerelt ló meg a kecskebak és a hadserege élén álló király.

[32] Se procedeste insensatamente em te exaltares ou se maquinaste o mal, põe a mão na boca.

[33] Porque o bater do leite produz manteiga, e o torcer do nariz produz sangue, e o açular a ira produz contendas.

[32]Ha fennhéjázásból bolondságot követtél el, és rájöttél, tedd kezedet a szádra!

[33]Ha tejfölt köpülnek, vaj lesz belőle, ha az orrot erősen fújják, vér jön belőle, és ha haragot szítanak, perpatvar lesz belőle.

Provérbios 31

Conselhos para o rei Lemuel

[1] Palavras do rei Lemuel, de Massá, as quais lhe ensinou sua mãe.

[2] Que te direi, filho meu? Ó filho do meu ventre? Que te direi, ó filho dos meus votos?

[3] Não dês às mulheres a tua força, nem os teus caminhos, às que destroem os reis.

[4] Não é próprio dos reis, ó Lemuel, não é próprio dos reis beber vinho, nem dos príncipes desejar bebida forte.

[5] Para que não bebam, e se esqueçam da lei, e pervertam o direito de todos os aflitos.

[6] Dai bebida forte aos que perecem e vinho, aos amargurados de espírito;

[7] para que bebam, e se esqueçam da sua pobreza, e de suas fadigas não se lembrem mais.

[8] Abre a boca a favor do mudo, pelo direito de todos os que se acham desamparados.

[9] Abre a boca, julga retamente e faze justiça aos pobres e aos necessitados.

O louvor da mulher virtuosa

[10] Mulher virtuosa, quem a achará? O seu valor muito excede o de finas jóias.

Példabeszédek 31

Anyai jótanácsok a király számára

[1]Lemúél masszái király beszéde, amelyre anyja tanította.

[2]Mit mondjak, fiam, méhemnek gyermeke, akiért fogadalmat tettem?

[3]Ne vesztegesd erődet nőkre, ne járj azokhoz, akik királyokat rontanak meg!

[4]Lemúél! Nem illik a királyokhoz a borivás, nem illik az a királyokhoz, sem a fejedelmekhez a részegeskedés.

[5]Mert ha iszik, elfeledkezik a rendeletekről, és helytelenül ítélkezik a nincstelenek ügyében.

[6]Adjatok részegítő italt a veszendőnek, és bort az elkeseredett embernek.

[7]Igyék, hogy megfeledkezzék szegénységéről, és ne gondoljon tovább nyomorúságára.

[8]Nyisd meg szádat a némáért, a mulandó emberek ügyéért!

[9]Nyisd meg szádat, ítélkezz igazságosan, juttasd igazához a nincstelent és a szegényt!

A derék asszony dicsérete

[10]Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.

11 O coração do seu marido confia nela, e não haverá falta de ganho.	11Ura szívből bízik benne, vagyona el nem fogy.
12 Ela lhe faz bem e não mal, todos os dias da sua vida.	12Egész életén át javát munkálja urának, nem kárát.
13 Busca lã e linho e de bom grado trabalha com as mãos.	13Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével.
14 É como o navio mercante: de longe traz o seu pão.	14Hasonló a kereskedők hajóihoz: távolból is hoz eledelt.
15 É ainda noite, e já se levanta, e dá mantimento à sua casa e a tarefa às suas servas.	15Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének, és rendelkezést szolgálóinak.
16 Examina uma propriedade e adquire-a; planta uma vinha com as rendas do seu trabalho.	16Ha az a szándéka, mezőt vásárol, keze munkájával szőlőt telepít.
17 Cinge os lombos de força e fortalece os braços.	17Megkeményíti derekát, megfeszíti karjait.
18 Ela percebe que o seu ganho é bom; a sua lâmpada não se apaga de noite.	18Érzi, milyen hasznos tevékenysége, éjjel sem alszik el mécsese.
19 Estende as mãos ao fuso, mãos que pegam na roca.	19Ügyesen kezeli a rokkát, tenyerében tartja az orsót.
20 Abre a mão ao aflito; e ainda a estende ao necessitado.	20Tenyerét megnyitja a nincstelen előtt, kezét nyújtja a szegénynek.
21 No tocante à sua casa, não teme a neve, pois todos andam vestidos de lã escarlate.	21Nem félti háza népét a hóeséskor sem, mert egész háza népe meleg ruhába öltözött.
22 Faz para si cobertas, veste-se de linho fino e de púrpura.	22Színes szőtteseket készít magának, lenvászon és bíbor az öltözete.
23 Seu marido é estimado entre os juízes, quando se assenta com os anciãos da terra.	23Férjét jól ismerik a városkapukban, ahol az ország véneivel ül együtt.
24 Ela faz roupas de linho fino, e vende-as, e dá cintas aos mercadores.	24Finom inget készít, és eladja, övet is ad el a kalmárnak.
25 A força e a dignidade são os seus vestidos, e, quanto ao dia de amanhã, não tem preocupações.	25Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé.

26 Fala com sabedoria, e a instrução da bondade está na sua língua.
27 Atende ao bom andamento da sua casa e não come o pão da preguiça.
28 Levantam-se seus filhos e lhe chamam ditosa; seu marido a louva, dizendo:
29 Muitas mulheres procedem virtuosamente, mas tu a todas sobrepujas.
30 Enganosa é a graça, e vã, a formosura, mas a mulher que teme ao SENHOR, essa será louvada.
31 Dai-lhe do fruto das suas mãos, e de público a louvarão as suas obras.

26Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít.
27Ügyel háza népe dolgaira, nem kenyere a semmittevés.
28Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri:
29Sok nő végez derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket!
30Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az URat félő asszony dicséretre méltó.
31Hadd élvezze munkája gyümölcsét, dicsérjék tetteiért minden helyen!

Livro do Eclesiastes ou o Pregador	A PRÉDIKÁTOR KÖNYVE

Eclesiastes 1

Tudo é vaidade

[1] Palavra do Pregador, filho de Davi, rei de Jerusalém:

[2] Vaidade de vaidades, diz o Pregador; vaidade de vaidades, tudo é vaidade.

[3] Que proveito tem o homem de todo o seu trabalho, com que se afadiga debaixo do sol?

A eterna mesmice

[4] Geração vai e geração vem; mas a terra permanece para sempre.

[5] Levanta-se o sol, e põe-se o sol, e volta ao seu lugar, onde nasce de novo.

[6] O vento vai para o sul e faz o seu giro para o norte; volve-se, e revolve-se, na sua carreira, e retorna aos seus circuitos.

[7] Todos os rios correm para o mar, e o mar não se enche; ao lugar para onde correm os rios, para lá tornam eles a correr.

[8] Todas as coisas são canseiras tais, que ninguém as pode exprimir; os olhos não se fartam de ver, nem se enchem os ouvidos de ouvir.

[9] O que foi é o que há de ser; e o que se fez, isso se tornará a fazer; nada há, pois, novo debaixo do sol.

[10] Há alguma coisa de que se possa dizer: Vê, isto é novo? Não! Já foi nos séculos que foram antes de nós.

Prédikátor 1

Nincs semmi új a nap alatt

[1]A Prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei:

[2]Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, igen nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság!

[3]Mi haszna van az embernek minden fáradozásából, ha fáradozik a nap alatt?

[4]Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de a föld örökké ugyanaz marad.

[5]Fölkel a nap, és lemegy a nap, siet vissza arra a helyre, ahol majd újból fölkel.

[6]A szél fúj délre, majd északnak fordul, körbefordul a szél járása, és visszatér oda, ahonnan elindult.

[7]Minden folyó a tengerbe ömlik, és a tenger mégsem telik meg, pedig ugyanoda folynak a folyók, újra meg újra oda folynak.

[8]Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember. Szemünk nem győz eleget nézni, fülünk nem tud eleget hallani.

[9]Ami volt, ugyanaz lesz majd, és ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs semmi új a nap alatt.

[10]Ha van is olyan dolog, amiről azt mondják, hogy új, az is megvolt már régen, megvolt már jóval előttünk.

[11] Já não há lembrança das coisas que precederam; e das coisas posteriores também não haverá memória entre os que hão de vir depois delas.

A experiência do Pregador

[12] Eu, o Pregador, venho sendo rei de Israel, em Jerusalém.

[13] Apliquei o coração a esquadrinhar e a informar-me com sabedoria de tudo quanto sucede debaixo do céu; este enfadonho trabalho impôs Deus aos filhos dos homens, para nele os afligir.

[14] Atentei para todas as obras que se fazem debaixo do sol, e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento.

[15] Aquilo que é torto não se pode endireitar; e o que falta não se pode calcular.

[16] Disse comigo: eis que me engrandeci e sobrepujei em sabedoria a todos os que antes de mim existiram em Jerusalém; com efeito, o meu coração tem tido larga experiência da sabedoria e do conhecimento.

[17] Apliquei o coração a conhecer a sabedoria e a saber o que é loucura e o que é estultícia; e vim a saber que também isto é correr atrás do vento.

[18] Porque na muita sabedoria há muito enfado; e quem aumenta ciência aumenta tristeza.

Eclesiastes 2

A vaidade das possessões

[11]Nem emlékszünk az elmúltakra, de ami ezután következik, arra sem fognak emlékezni, akik majd azután lesznek.

A Prédikátor tapasztalatai

[12]Én, a Prédikátor, Izráel királya voltam Jeruzsálemben,

[13]és rászántam magam arra, hogy megvizsgáljak és bölcsen kikutassak mindent, ami az ég alatt történik. Rossz foglalkozás ez; azért adta Isten az embereknek, hogy bajlódjanak vele.

[14]Láttam, hogy mindaz, amit véghezvisznek a nap alatt, csak hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

[15]Ami görbe, azt nem lehet kiegyenesíteni, és ami nincs, azt nem lehet számba venni.

[16]Így gondolkodtam magamban: Én sokkal nagyobb bölcsességre tettem szert, mint azok, akik elődeim voltak Jeruzsálemben; sok bölcsességet és ismeretet szereztem.

[17]Amikor azonban rászántam magam, hogy megismerjem a bölcsességet, megismertem az esztelenséget és oktalanságot is. Megtudtam, hogy ez is hasztalan erőlködés.

[18]Mert ahol sok a bölcsesség, sok a bosszúság is; és aki gyarapítja az ismeretet, gyarapítja a szenvedést is.

Prédikátor 2

A gazdagság és az élvezetek hiábavalók

[1] Disse comigo: vamos! Eu te provarei com a alegria; goza, pois, a felicidade; mas também isso era vaidade.

[2] Do riso disse: é loucura; e da alegria: de que serve?

[3] Resolvi no meu coração dar-me ao vinho, regendo-me, contudo, pela sabedoria, e entregar-me à loucura, até ver o que melhor seria que fizessem os filhos dos homens debaixo do céu, durante os poucos dias da sua vida.

[4] Empreendi grandes obras; edifiquei para mim casas; plantei para mim vinhas.

[5] Fiz jardins e pomares para mim e nestes plantei árvores frutíferas de toda espécie.

[6] Fiz para mim açudes, para regar com eles o bosque em que reverdeciam as árvores.

[7] Comprei servos e servas e tive servos nascidos em casa; também possuí bois e ovelhas, mais do que possuíram todos os que antes de mim viveram em Jerusalém.

[8] Amontoei também para mim prata e ouro e tesouros de reis e de províncias; provi-me de cantores e cantoras e das delícias dos filhos dos homens: mulheres e mulheres.

[9] Engrandeci-me e sobrepujei a todos os que viveram antes de mim em Jerusalém; perseverou também comigo a minha sabedoria.

[1]Ezt gondoltam magamban: Megpróbálom, milyen az öröm, és élvezem a jót! De kitűnt, hogy ez is hiábavalóság.

[2]A nevetésre azt kellett mondanom, hogy esztelenség, az örömre pedig azt, hogy mit sem ér.

[3]Majd azt gondoltam ki, hogy borral vidítom magam, de csak úgy, hogy eszemet a bölcsesség vezesse. Oktalan dolgokhoz fogok, hogy meglássam: jó-e az az embereknek, amit véghezvisznek az ég alatt egész életük során.

[4]Nagyszerű dolgokat alkottam: házakat építettem, szőlőket ültettem,

[5]kerteket és ligeteket létesítettem, és beültettem azokat mindenféle gyümölcsfával.

[6]Csináltattam víztárolókat, hogy öntözni lehessen belőlük az erdőben sarjadó fákat.

[7]Szereztem szolgákat és szolgálóleányokat, de házamnál született szolgáim is voltak. Marhacsordám és juhnyájam is több volt, mint mindazoknak, akik elődeim voltak Jeruzsálemben.

[8]Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat is: királyok és tartományok kincsét. Szereztem énekeseket, énekesnőket és ami a férfiakat gyönyörködteti: szép nőket.

[9]Naggyá lettem, és felülmúltam mindazokat, akik elődeim voltak Jeruzsálemben. De megmaradt a bölcsességem is.

[10] Tudo quanto desejaram os meus olhos não lhes neguei, nem privei o coração de alegria alguma, pois eu me alegrava com todas as minhas fadigas, e isso era a recompensa de todas elas.

[11] Considerei todas as obras que fizeram as minhas mãos, como também o trabalho que eu, com fadigas, havia feito; e eis que tudo era vaidade e correr atrás do vento, e nenhum proveito havia debaixo do sol.

A vaidade da sabedoria

[12] Então, passei a considerar a sabedoria, e a loucura, e a estultícia. Que fará o homem que seguir ao rei? O mesmo que outros já fizeram.

[13] Então, vi que a sabedoria é mais proveitosa do que a estultícia, quanto a luz traz mais proveito do que as trevas.

[14] Os olhos do sábio estão na sua cabeça, mas o estulto anda em trevas; contudo, entendi que o mesmo lhes sucede a ambos.

[15] Pelo que disse eu comigo: como acontece ao estulto, assim me sucede a mim; por que, pois, busquei eu mais a sabedoria? Então, disse a mim mesmo que também isso era vaidade.

[16] Pois, tanto do sábio como do estulto, a memória não durará para sempre; pois, passados alguns dias, tudo cai no esquecimento. Ah! Morre o sábio, e da mesma sorte, o estulto!

[10]Nem tagadtam meg magamtól semmit, amit megkívánt a szemem. Nem vontam meg szívemtől semmi örömöt, hanem szívből örültem mindannak, amit fáradsággal szereztem, hiszen ez volt a hasznom minden fáradozásomból.

[11]De amikor szemügyre vettem minden művemet, amit kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt.

Értelmetlen a sok fáradozás

[12]Azután arra törekedtem, hogy meglássam: mit ér a bölcsesség meg az esztelenség és az oktalanság, és hogy mit tesz az az ember, aki a király után következik. Csak azt, amit azelőtt is tett.

[13]Úgy láttam, hogy hasznosabb a bölcsesség az oktalanságnál, ahogyan hasznosabb a világosság a sötétségnél.

[14]A bölcs ember nyitott szemmel jár, a bolond pedig sötétben botorkál. De arra is rájöttem, hogy ugyanaz lesz a sorsa mindegyiküknek.

[15]Azért ezt gondoltam magamban: Ha az én sorsom is az lesz, ami a bolondé, akkor mit ér az, hogy én bölcsebb vagyok? És ezt mondtam magamban: Ez is hiábavalóság!

[16]Bizony a bölcs emberre sem emlékeznek örökké, meg a bolondra sem. Mert mindaz, ami megtörtént, feledésbe megy az eljövendő időben, és a bölcs is meghal, meg a bolond is.

[17] Pelo que aborreci a vida, pois me foi penosa a obra que se faz debaixo do sol; sim, tudo é vaidade e correr atrás do vento.

[17]Meggyűlöltem az életet, mert rossznak tartottam azokat a dolgokat, amiket véghezvisznek a nap alatt: hiszen minden hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

A vaidade do trabalho

[18] Também aborreci todo o meu trabalho, com que me afadiguei debaixo do sol, visto que o seu ganho eu havia de deixar a quem viesse depois de mim.

[18]Meggyűlöltem mindazt, amit fáradsággal szereztem, míg fáradoztam a nap alatt, mert más emberre kell hagynom, aki utánam következik.

[19] E quem pode dizer se será sábio ou estulto? Contudo, ele terá domínio sobre todo o ganho das minhas fadigas e sabedoria debaixo do sol; também isto é vaidade.

[19]Ki tudja, hogy bölcs lesz-e, vagy ostoba? És mégis rendelkezni fog mindazzal, amit fáradsággal szereztem, míg bölcsen fáradoztam a nap alatt. Ez is hiábavalóság!

[20] Então, me empenhei por que o coração se desesperasse de todo trabalho com que me afadigara debaixo do sol.

[20]Odáig jutottam, hogy már kétségbeestem minden szerzeményem miatt, amiért fáradoztam a nap alatt.

[21] Porque há homem cujo trabalho é feito com sabedoria, ciência e destreza; contudo, deixará o seu ganho como porção a quem por ele não se esforçou; também isto é vaidade e grande mal.

[21]Mert van olyan ember, aki bölcsességgel, tudással és rátermettséggel fáradozott, és olyan emberre kell hagynia vagyonát, aki nem dolgozott érte. Ez is hiábavalóság és nagyon rossz dolog.

[22] Pois que tem o homem de todo o seu trabalho e da fadiga do seu coração, em que ele anda trabalhando debaixo do sol?

[22]Mert mi jut az embernek mindabból, amit fáradsággal és teljes odaadással szerzett a nap alatt,

[23] Porque todos os seus dias são dores, e o seu trabalho, desgosto; até de noite não descansa o seu coração; também isto é vaidade.

[23]hiszen mindennap fájdalom és bosszúság gyötri, és még éjjel sincs nyugta szívének?! Ez is hiábavalóság!

[24] Nada há melhor para o homem do que comer, beber e fazer que a sua alma goze o bem do seu trabalho. No entanto, vi também que isto vem da mão de Deus,

[24]Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is.

[25] pois, separado deste, quem pode comer ou quem pode alegrar-se?

[25]Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nélküle?

[26] Porque Deus dá sabedoria, conhecimento e prazer ao homem que lhe agrada; mas ao pecador dá trabalho, para que ele ajunte e amontoe, a fim de dar àquele que agrada a Deus. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[26]Mert annak az embernek, akit ő jónak talál, bölcsességet, tudást és örömöt ad. A bűnöst pedig azzal veri meg, hogy gyűjtsön és halmozzon, azután annak hagyja, akit Isten jónak talál. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

Eclesiastes 3

Tempo para tudo

[1] Tudo tem o seu tempo determinado, e há tempo para todo propósito debaixo do céu:

[2] há tempo de nascer e tempo de morrer; tempo de plantar e tempo de arrancar o que se plantou;

[3] tempo de matar e tempo de curar; tempo de derribar e tempo de edificar;

[4] tempo de chorar e tempo de rir; tempo de prantear e tempo de saltar de alegria;

[5] tempo de espalhar pedras e tempo de ajuntar pedras; tempo de abraçar e tempo de afastar-se de abraçar;

[6] tempo de buscar e tempo de perder; tempo de guardar e tempo de deitar fora;

[7] tempo de rasgar e tempo de coser; tempo de estar calado e tempo de falar;

Prédikátor 3

Mindennek megvan a maga ideje

[1]Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.

[2]Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének.

[3]Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek.

[4]Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak.

[5]Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak.

[6]Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak.

[7]Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek.

[8] tempo de amar e tempo de aborrecer; tempo de guerra e tempo de paz.

[8]Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének.

O homem não conhece o seu tempo determinado

Örvendezz Isten ajándékainak!

[9] Que proveito tem o trabalhador naquilo com que se afadiga?

[9]Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik?

[10] Vi o trabalho que Deus impôs aos filhos dos homens, para com ele os afligir.

[10]Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük.

[11] Tudo fez Deus formoso no seu devido tempo; também pôs a eternidade no coração do homem, sem que este possa descobrir as obras que Deus fez desde o princípio até ao fim.

[11]Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott.

[12] Sei que nada há melhor para o homem do que regozijar-se e levar vida regalada;

[12]Rájöttem, hogy nincs job dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében.

[13] e também que é dom de Deus que possa o homem comer, beber e desfrutar o bem de todo o seu trabalho.

[13]De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából.

[14] Sei que tudo quanto Deus faz durará eternamente; nada se lhe pode acrescentar e nada lhe tirar; e isto faz Deus para que os homens temam diante dele.

[14]Rájöttem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt.

[15] O que é já foi, e o que há de ser também já foi; Deus fará renovar-se o que se passou.

[15]Ami volt, régóta megvan, és ami lesz, már régen megvolt; és az Isten előkeríti azt, ami tovatűnt.

Semelhança aparente na morte entre homens e animais

[16] Vi ainda debaixo do sol que no lugar do juízo reinava a maldade e no lugar da justiça, maldade ainda.

[16]Még azt is láttam a nap alatt, hogy a törvény helyén törvénytelenség van, az igazság helyén pedig gonoszság.

[17] Então, disse comigo: Deus julgará o justo e o perverso; pois há tempo para todo propósito e para toda obra.

[17]De arra gondoltam, hogy az igazat is, a bűnöst is megítéli az Isten, mert minden dolognak eljön az ideje, és ő ügyel minden cselekedetre.

[18] Disse ainda comigo: é por causa dos filhos dos homens, para que Deus os prove, e eles vejam que são em si mesmos como os animais.
[19] Porque o que sucede aos filhos dos homens sucede aos animais; o mesmo lhes sucede: como morre um, assim morre o outro, todos têm o mesmo fôlego de vida, e nenhuma vantagem tem o homem sobre os animais; porque tudo é vaidade.
[20] Todos vão para o mesmo lugar; todos procedem do pó e ao pó tornarão.
[21] Quem sabe se o fôlego de vida dos filhos dos homens se dirige para cima e o dos animais para baixo, para a terra?
[22] Pelo que vi não haver coisa melhor do que alegrar-se o homem nas suas obras, porque essa é a sua recompensa; quem o fará voltar para ver o que será depois dele?

[18]Úgy gondoltam, hogy az embereket ilyen módon próbálja meg Isten. Így tűnik ki, hogy ők magukban véve hasonlók az állatokhoz.
[19]Az emberek sorsa olyan, mint az állatoké, egyforma a sorsuk: ahogyan meghal az egyik, ugyanúgy meghal a másik is, és ugyanolyan lélek van mindegyikben, nem különb az ember az állatnál. Bizony minden hiábavalóság!
[20]Mindegyik egy helyre kerül, mindegyik porból lesz, és újból porrá lesz mindegyik.
[21]Ki tudja, hogy fölszáll-e az emberek lelke a magasba, és leszáll-e az állatok lelke a föld alá?

[22]Beláttam tehát, hogy nincs jobb, mint ha örül az ember a munkájának, mert ez jutott neki. Senki sem hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi történik utána.

Eclesiastes 4

As tribulações da vida

[1] Vi ainda todas as opressões que se fazem debaixo do sol: vi as lágrimas dos que foram oprimidos, sem que ninguém os consolasse; vi a violência na mão dos opressores, sem que ninguém consolasse os oprimidos.
[2] Pelo que tenho por mais felizes os que já morreram, mais do que os que ainda vivem;
[3] porém mais que uns e outros tenho por feliz aquele que ainda não nasceu e não viu as más obras que se fazem debaixo do sol.

Prédikátor 4

Az elnyomás és az önzés sok bajt okoz

[1]Láttam azt is, hogy milyen sok elnyomás történik a nap alatt. Láttam az elnyomottak könnyeit, akiknek nincs vigasztalójuk. Elnyomóik erőszakosan bánnak velük, és nincs vigasztalójuk.

[2]Ezért boldogabbaknak tartom a halottakat, akik már régen meghaltak, az élőknél, akik még életben vannak.
[3]De mindkettőjüknél jobb annak, aki meg sem született, mert nem látja azokat a gonosz dolgokat, amelyeket elkövetnek a nap alatt.

[4] Então, vi que todo trabalho e toda destreza em obras provêm da inveja do homem contra o seu próximo. Também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[5] O tolo cruza os braços e come a própria carne, dizendo:

[6] Melhor é um punhado de descanso do que ambas as mãos cheias de trabalho e correr atrás do vento.

[7] Então, considerei outra vaidade debaixo do sol,

[8] isto é, um homem sem ninguém, não tem filho nem irmã; contudo, não cessa de trabalhar, e seus olhos não se fartam de riquezas; e não diz: Para quem trabalho eu, se nego à minha alma os bens da vida? Também isto é vaidade e enfadonho trabalho.

[9] Melhor é serem dois do que um, porque têm melhor paga do seu trabalho.

[10] Porque se caírem, um levanta o companheiro; ai, porém, do que estiver só; pois, caindo, não haverá quem o levante.

[11] Também, se dois dormirem juntos, eles se aquentarão; mas um só como se aquentará?

[12] Se alguém quiser prevalecer contra um, os dois lhe resistirão; o cordão de três dobras não se rebenta com facilidade.

[13] Melhor é o jovem pobre e sábio do que o rei velho e insensato, que já não se deixa admoestar,

[4]És láttam, hogy minden fáradozást és sikeres munkát az emberek kölcsönös irigysége kísér. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés!

[5]Az ostoba karba teszi a kezét, és tönkreteszi önmagát.

[6]Jobb egy marokra valót szerezni nyugodtan, mint két marokra valót hajszoltan és hasztalan erőlködéssel.

A társtalanság szomorú sors

[7]Láttam a nap alatt ilyen hiábavalóságot is:

[8]Van egyedülálló ember, akinek nincs senkije, sem fia, sem testvére, még sincs vége fáradozásának; nem elégszik meg a gazdagsággal, és nem mondaná: Ugyan kiért fáradozom, és kiért vonom meg magamtól a jót? Ez is hiábavalóság és elhibázott dolog.

[9]Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van.

[10]Mert ha elesnek, föl tudják segíteni egymást. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki.

[11]Éppígy, ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek; de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg?

[12]Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. A hármas fonál nem szakad el egyhamar.

A népszerűség is mulandó

[13]Többet ér a szegény, de bölcs gyermek a vén, de ostoba királynál, aki nem ismeri el, hogy figyelmeztetésre szorul.

[14] ainda que aquele saia do cárcere para reinar ou nasça pobre no reino deste.

[15] Vi todos os viventes que andam debaixo do sol com o jovem sucessor, que ficará em lugar do rei.

[16] Era sem conta todo o povo que ele dominava; tampouco os que virão depois se hão de regozijar nele. Na verdade, que também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[14]Amaz a fogházból is kikerül, és király lesz, még ha szegénynek született is emennek az uralkodása idején.

[15]Láttam, hogy aki csak él, és jár-kel a nap alatt, a másikkal, a gyermekkel tart, aki amannak a helyébe lép.

[16]Határtalanul nagy az a nép, amelynek élére kerül. De az utána következők már nem örülnek neki. Mert ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

Eclesiastes 5

A loucura de votos precipitados

[1] Guarda o pé, quando entrares na Casa de Deus; chegar-se para ouvir é melhor do que oferecer sacrifícios de tolos, pois não sabem que fazem mal.

Ne tégy fogadalmat meggondolatlanul!

[17]Megfontoltan járj, amikor Isten házába mégy! Többet ér, ha hallgatva járulsz oda, mint há áldozol az ostobák módjára, akik nem tudják, hogy rosszat tesznek!

Prédikátor 5

[2] Não te precipites com a tua boca, nem o teu coração se apresse a pronunciar palavra alguma diante de Deus; porque Deus está nos céus, e tu, na terra; portanto, sejam poucas as tuas palavras.

[3] Porque dos muitos trabalhos vêm os sonhos, e do muito falar, palavras néscias.

[4] Quando a Deus fizeres algum voto, não tardes em cumpri-lo; porque não se agrada de tolos. Cumpre o voto que fazes.

[5] Melhor é que não votes do que votes e não cumpras.

[6] Não consintas que a tua boca te faça culpado, nem digas diante do mensageiro de Deus que foi inadvertência; por que

[1]Ne beszélj elhamarkodottan, ne hirtelenkedd el az Isten előtt kimondott szavadat, mert Isten a mennyben van, te pedig a földön, ezért kevés beszédű légy!

[2]Mert ahogyan a sok munka álommal jár, úgy a sok beszéd ostoba fecsegéssel.

[3]Ha fogadalmat teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik neki kedve az ostobákban. Teljesítsd, amit megfogadtál!

[4]Jobb, ha nem teszel fogadalmat, mint ha fogadalmat teszel, és nem teljesíted.

[5]Ne engedd, hogy beszéded vétekbe ejtsen téged, és ne mondd az Isten követének, hogy az csak tévedés volt. Miért

razão se iraria Deus por causa da tua palavra, a ponto de destruir as obras das tuas mãos?

[7] Porque, como na multidão dos sonhos há vaidade, assim também, nas muitas palavras; tu, porém, teme a Deus.

A vaidade das riquezas

[8] Se vires em alguma província opressão de pobres e o roubo em lugar do direito e da justiça, não te maravilhes de semelhante caso; porque o que está alto tem acima de si outro mais alto que o explora, e sobre estes há ainda outros mais elevados que também exploram.

[9] O proveito da terra é para todos; até o rei se serve do campo.

[10] Quem ama o dinheiro jamais dele se farta; e quem ama a abundância nunca se farta da renda; também isto é vaidade.

[11] Onde os bens se multiplicam, também se multiplicam os que deles comem; que mais proveito, pois, têm os seus donos do que os verem com seus olhos?

[12] Doce é o sono do trabalhador, quer coma pouco, quer muito; mas a fartura do rico não o deixa dormir.

[13] Grave mal vi debaixo do sol: as riquezas que seus donos guardam para o próprio dano.

[14] E, se tais riquezas se perdem por qualquer má aventura, ao filho que gerou nada lhe fica na mão.

háborodjék föl Isten szavadon, és miért tegye tönkre kezed alkotásait?

[6]Bizony a sok álommal és a sok beszéddel együtt jár a hiábavalóság. Ezért féld az Istent!

[7]Ha a szegénynek az elnyomását, a jog és az igazság megrövidítését látod az országban, ne csodálkozz el a dolgon; mert a magas rangúra vigyáz a magasabb rangú, rájuk pedig a még magasabb rangúak.

[8]Az országra nézve mindenekfölött hasznos, ha a király a földművelést pártolja.

Többet ér a kapzsiságnál a józan életöröm

[9]Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel; sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont. Ez is hiábavalóság!

[10]Ha szaporodnak a javak, szaporodnak a fogyasztói is; mi haszna van hát belőlük a gazdának? Legfeljebb annyi, hogy szemlélheti.

[11]Édesen alszik, aki dolgozik, akár keveset, akár sokat eszik; a gazdagot ellenben nem hagyja aludni a jóllakottság.

[12]Van egy fájdalmasan rossz dolog, amit láttam a nap alatt: a gazdája rovására őrizgetett gazdagság.

[13]Az ilyen gazdagság elveszhet valamilyen rossz számítás miatt, és há fia születik, annak semmi sem marad.

[15] Como saiu do ventre de sua mãe, assim nu voltará, indo-se como veio; e do seu trabalho nada poderá levar consigo.

[16] Também isto é grave mal: precisamente como veio, assim ele vai; e que proveito lhe vem de haver trabalhado para o vento?

[17] Nas trevas, comeu em todos os seus dias, com muito enfado, com enfermidades e indignação.

[18] Eis o que eu vi: boa e bela coisa é comer e beber e gozar cada um do bem de todo o seu trabalho, com que se afadigou debaixo do sol, durante os poucos dias da vida que Deus lhe deu; porque esta é a sua porção.

[19] Quanto ao homem a quem Deus conferiu riquezas e bens e lhe deu poder para deles comer, e receber a sua porção, e gozar do seu trabalho, isto é dom de Deus.

[20] Porque não se lembrará muito dos dias da sua vida, porquanto Deus lhe enche o coração de alegria.

Eclesiastes 6

[1] Há um mal que vi debaixo do sol e que pesa sobre os homens:

[2] o homem a quem Deus conferiu riquezas, bens e honra, e nada lhe falta de tudo quanto a sua alma deseja, mas Deus não lhe concede que disso coma; antes, o estranho o come; também isto é vaidade e grave aflição.

[3] Se alguém gerar cem filhos e viver muitos anos, até avançada idade, e se a

[14]Ahogyan világra jött anyja méhéből, mezítelenül, úgy megy el ismét, ahogy jött; semmit sem kap fáradozásáért, amit magával vihetne.

[15]Ez is fájdalmasan rossz dolog, hogy ahogyan jött, ugyanúgy kell elmennie. Mi haszna van céltalan fáradozásából?

[16]Hiszen egész életében sötétben eszik, és sok bosszúság, betegség és háborgatás éri!

[17]Rájöttem tehát, hogy az a jó és szép, ha az ember eszik, iszik, és élvezi a jót minden fáradozása nyomán, amivel fárad a nap alatt egész életén keresztül, amelyet Isten adott neki, mert ez jutott neki.

[18]Ha pedig Isten valakinek gazdagságot és kincseket is adott, és megengedte neki, hogy azt élvezze, kivegye belőle a részét, és örüljön fáradozása eredményének: ez Isten ajándéka.

[19]Az ilyen nem sokat gondol élete múlásával, mert Isten megengedi, hogy szívből örvendezzen.

Prédikátor 6

A gazdagság és a tekintély mulandó

[1]Láttam, hogy van egy rossz dolog a nap alatt, amely elhatalmasodhat az emberen:

[2]Ha Isten valakinek gazdagságot, kincseket és tekintélyt ad, úgyhogy nem hiányzik neki semmi, bármit is kívánna, de Isten nem engedi meg, hogy élvezze azt, hanem idegen ember élvezi, az hiábavaló és fájdalmasan rossz dolog.

[3]Ha valakinek száz gyermeke születik is, ha sok évig él is, magas kort érve meg, de

sua alma não se fartar do bem, e além disso não tiver sepultura, digo que um aborto é mais feliz do que ele;

[4] pois debalde vem o aborto e em trevas se vai, e de trevas se cobre o seu nome;

[5] não viu o sol, nada conhece. Todavia, tem mais descanso do que o outro,

[6] ainda que aquele vivesse duas vezes mil anos, mas não gozasse o bem. Porventura, não vão todos para o mesmo lugar?

[7] Todo trabalho do homem é para a sua boca; e, contudo, nunca se satisfaz o seu apetite.

[8] Pois que vantagem tem o sábio sobre o tolo? Ou o pobre que sabe andar perante os vivos?

[9] Melhor é a vista dos olhos do que o andar ocioso da cobiça; também isto é vaidade e correr atrás do vento.

[10] A tudo quanto há de vir já se lhe deu o nome, e sabe-se o que é o homem, e que não pode contender com quem é mais forte do que ele.

[11] É certo que há muitas coisas que só aumentam a vaidade, mas que aproveita isto ao homem?

[12] Pois quem sabe o que é bom para o homem durante os poucos dias da sua vida de vaidade, os quais gasta como sombra? Quem pode declarar ao homem o que será depois dele debaixo do sol?

Eclesiastes 7

ha nem tudja élvezni javait, sőt méltó temetés sem jut neki, akkor azt gondolom, hogy jobb az elvetéltnek, mint neki.

[4]Mert az hiábavalóságra jött, sötétben megy el, és nevét sötétség takarja.

[5]Még a napot sem pillantotta meg, nem tudta meg, milyen az, de nyugodtabb sors jutott neki, mint amannak.

[6]Élhet valaki kétezer évig is, ha nem tud gyönyörködni a jóban! Végül is egy helyre kerül mindenki.

[7]Az ember egyre a szájáért fáradozik, de kívánsága csak nem teljesül.

[8]Mert mi előnye van a bölcsnek az ostobával szemben, és a szegénynek azzal szemben, aki tudja, hogyan kell élni az életet?

[9]Többet ér az, amit lát a szem, mint ami után sóvárog a lélek. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

[10]Régtől fogva megvan a neve annak, ami létezik, és tudott dolog a sorsa. Ezért nem szállhat perbe az ember azzal, aki fölötte áll.

[11]Sok beszéd van, ami csak a hiábavalóságot szaporítja: mi haszna van belőle az embernek?

[12]Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben? Hiábavaló életének napjai meg vannak számlálva, árnyékként tölti el azokat. Ugyan ki mondhatná meg az embernek, hogy mi történik utána a nap alatt?

Prédikátor 7

Comparadas a sabedoria e a loucura

[1] Melhor é a boa fama do que o ungüento precioso, e o dia da morte, melhor do que o dia do nascimento.

[2] Melhor é ir à casa onde há luto do que ir à casa onde há banquete, pois naquela se vê o fim de todos os homens; e os vivos que o tomem em consideração.

[3] Melhor é a mágoa do que o riso, porque com a tristeza do rosto se faz melhor o coração.

[4] O coração dos sábios está na casa do luto, mas o dos insensatos, na casa da alegria.

[5] Melhor é ouvir a repreensão do sábio do que ouvir a canção do insensato.

[6] Pois, qual o crepitar dos espinhos debaixo de uma panela, tal é a risada do insensato; também isto é vaidade.

[7] Verdadeiramente, a opressão faz endoidecer até o sábio, e o suborno corrompe o coração.

[8] Melhor é o fim das coisas do que o seu princípio; melhor é o paciente do que o arrogante.

[9] Não te apresses em irar-te, porque a ira se abriga no íntimo dos insensatos.

[10] Jamais digas: Por que foram os dias passados melhores do que estes? Pois não é sábio perguntar assim.

[11] Boa é a sabedoria, havendo herança, e de proveito, para os que vêem o sol.

[12] A sabedoria protege como protege o dinheiro; mas o proveito da sabedoria é que ela dá vida ao seu possuidor.

A bölcs mértéktartás megóv a gonosztól

[1]Jobb a hírnév a drága olajnál, és a halál napja a születés napjánál.

[2]Jobb olyan házba menni, ahol gyászolnak, mint olyanba, ahol mulatnak, hiszen így lesz vége minden embernek. Szívlelje meg ezt, aki él!

[3]Többet ér a bánat, mint a nevetés, ha a szomorú arc mellett jobbá lesz a szív.

[4]A bölcsek a gyászolók házára gondolnak, az ostobák pedig a vigadozók házára.

[5]Jobb a bölcsek dorgálását hallgatni, mint ha az ostobák énekét hallgatja valaki.

[6]Mert olyan az ostoba nevetése, mint a tövis ropogása a fazék alatt. Ez is hiábavalóság!

[7]Az elnyomás oktalanná teszi a bölcset, és az ajándék megrontja a szívet.

[8]Jobb valaminek a befejezése, mint az elkezdése. Jobb türelmesnek lenni, mint kevélynek.

[9]Ne bosszankodj föl lelkedben hirtelen, mert a bosszankodás az ostobák szívében tanyázik.

[10]Ne mondd azt, hogy miért voltak jobbak a hajdani napok a mostaniaknál, mert nem bölcs dolog, ha ilyet kérdezel!

[11]Jó a bölcsesség az örökség mellett, hasznos azoknak, akik látják a napot.

[12]Mert oltalom a bölcsesség, akárcsak a pénz, de hasznos dolog tudni, hogy a bölcsesség élteti azokat, akiknek van.

[13] Atenta para as obras de Deus, pois quem poderá endireitar o que ele torceu?

[14] No dia da prosperidade, goza do bem; mas, no dia da adversidade, considera em que Deus fez tanto este como aquele, para que o homem nada descubra do que há de vir depois dele.

A moderação em tudo é boa

[15] Tudo isto vi nos dias da minha vaidade: há justo que perece na sua justiça, e há perverso que prolonga os seus dias na sua perversidade.

[16] Não sejas demasiadamente justo, nem exageradamente sábio; por que te destruirias a ti mesmo?

[17] Não sejas demasiadamente perverso, nem sejas louco; por que morrerias fora do teu tempo?

[18] Bom é que retenhas isto e também daquilo não retires a mão; pois quem teme a Deus de tudo isto sai ileso.

[19] A sabedoria fortalece ao sábio, mais do que dez poderosos que haja na cidade.

[20] Não há homem justo sobre a terra que faça o bem e que não peque.

[21] Não apliques o coração a todas as palavras que se dizem, para que não venhas a ouvir o teu servo a amaldiçoar-te,

[22] pois tu sabes que muitas vezes tu mesmo tens amaldiçoado a outros.

Avaliação da mulher enganosa

[23] Tudo isto experimentei pela sabedoria; e disse: tornar-me-ei sábio, mas a sabedoria estava longe de mim.

[13]Figyeld meg Isten alkotásait: ki tudná kiegyenesíteni, amit ő görbévé tett?

[14]A jó napokban élj a jóval, a rossz napokban pedig lásd be, hogy ezt is, amazt is Isten készítette azért, hogy az ember ne találja ki, mi következik.

[15]Sok mindent láttam hiábavaló életemben: Van olyan igaz ember, aki elvész, pedig igaz, és van olyan bűnös, aki sokáig él, pedig gonosz.

[16]Ne légy fölöttébb igaz, és ne bölcselkedj fölöslegesen: miért pusztulnál bele?!

[17]Ne légy fölöttébb bűnös, és ne légy bolond: miért halnál meg idő előtt?!

[18]Jó, ha az egyiket is megragadod, a másikat sem engeded ki kezedből, mert az istenfélő ember minden bajból kikerül.

[19]A bölcsesség nagyobb erőssége a bölcsnek, mint tíz olyan ember, aki a várost kormányozza.

[20]Bizony nincs olyan igaz ember a földön, aki csak jót cselekedne, és nem vétkezne.

[21]Ne figyelj mindenféle szóbeszédre, és ne halld meg, ha a szolgád átkoz!

[22]Te magad is sok esetről tudsz, amikor te átkoztál másokat.

[23]Mindent megpróbáltam a bölcsességért. Már azt gondoltam, hogy bölcs vagyok, pedig távol voltam tőle.

[24] O que está longe e mui profundo, quem o achará?

[25] Apliquei-me a conhecer, e a investigar, e a buscar a sabedoria e meu juízo de tudo, e a conhecer que a perversidade é insensatez e a insensatez, loucura.

[26] Achei coisa mais amarga do que a morte: a mulher cujo coração são redes e laços e cujas mãos são grilhões; quem for bom diante de Deus fugirá dela, mas o pecador virá a ser seu prisioneiro.

[27] Eis o que achei, diz o Pregador, conferindo uma coisa com outra, para a respeito delas formar o meu juízo,

[28] juízo que ainda procuro e não o achei: entre mil homens achei um como esperava, mas entre tantas mulheres não achei nem sequer uma.

[29] Eis o que tão-somente achei: que Deus fez o homem reto, mas ele se meteu em muitas astúcias.

Eclesiastes 8

A submissão diante do rei

[1] Quem é como o sábio? E quem sabe a interpretação das coisas? A sabedoria do homem faz reluzir o seu rosto, e muda-se a dureza da sua face.

[2] Eu te digo: observa o mandamento do rei, e isso por causa do teu juramento feito a Deus.

[24]Távol van, ami van, és nagyon mélyen: ki tudná megtalálni?

[25]Amikor rászántam magam, hogy megismerjem, kifürkésszem és kikutassam bölcsen a végső következtetést, tudva, hogy az oktalanság bűn, és a tévelygés esztelenség,

[26]úgy találtam, hogy a halálnál is keserűbb az olyan asszony, aki hasonló a vadászhurokhoz: a szíve háló, kezei pedig bilincsek. Aki kedves Isten előtt, az megmenekül tőle, de a vétkes a foglya lesz.

[27]Lásd, erre jöttem rá – mondja a Prédikátor –, mikor egyik gondolatról a másikra haladtam, hogy megtaláljam a végső következtetést,

[28]amit még most is keresek, mert nem találtam meg: ezer közül egy igazi embert találtam, de asszonyt nem találtam azok között.

[29]Lásd, csupán arra jöttem rá, hogy Isten az embereket becsületeseknek teremtette, csakhogy ők mindenféle okoskodásokhoz folyamodtak.

Prédikátor 8

A felsőbbségnek engedelmeskedni kell

[1]Kicsoda elég bölcs, és ki tudja megmagyarázni a dolgokat? A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát, és kemény arcvonásai megenyhülnek.

[2]Szerintem a király parancsát meg kell tartani, már csak az Istenre tett eskü miatt is.

[3] Não te apresses em deixar a presença dele, nem te obstines em coisa má, porque ele faz o que bem entende.
[4] Porque a palavra do rei tem autoridade suprema; e quem lhe dirá: Que fazes?
[5] Quem guarda o mandamento não experimenta nenhum mal; e o coração do sábio conhece o tempo e o modo.
[6] Porque para todo propósito há tempo e modo; porquanto é grande o mal que pesa sobre o homem.
[7] Porque este não sabe o que há de suceder; e, como há de ser, ninguém há que lho declare.
[8] Não há nenhum homem que tenha domínio sobre o vento para o reter; nem tampouco tem ele poder sobre o dia da morte; nem há tréguas nesta peleja; nem tampouco a perversidade livrará aquele que a ela se entrega.

[9] Tudo isto vi quando me apliquei a toda obra que se faz debaixo do sol; há tempo em que um homem tem domínio sobre outro homem, para arruiná-lo.

As desigualdades na vida

[10] Assim também vi os perversos receberem sepultura e entrarem no repouso, ao passo que os que freqüentavam o lugar santo foram esquecidos na cidade onde fizeram o bem; também isto é vaidade.
[11] Visto como se não executa logo a sentença sobre a má obra, o coração dos filhos dos homens está inteiramente disposto a praticar o mal.

[3]Ne hagyd el őt elhamarkodottan, ne állj rá semmi rosszra, mert mindent meg tud tenni, amit akar!
[4]Mert a király szava hatalmas, és ki mondhatná neki: Mit művelsz?
[5]Aki a parancsot megtartja, nem ismeri meg a veszedelmet, mert a bölcs ember tudja, hogy eljön az ítélet ideje.
[6]Minden dolognak megvan az ideje, amikor megítélik, mivel elhatalmasodott az emberi gonoszság.
[7]Senki sem tudja, hogy mi fog történni, mert ki tudná megmondani neki: mi hogyan lesz?
[8]Az ember nem tudja hatalmában tartani a szelet, bezárni sem tudja a szelet, és senkinek sincs hatalmában megszabni halálának idejét. Háború idején nem engednek szabadságra senkit, és a bűn nem menti meg azt, aki elkövette.

Az istenfélelem megvigasztal

[9]Ilyeneket láttam, figyelmemet azokra a tettekre irányítva, amelyeket olyankor követnek el a nap alatt, amikor egyik ember a másik rovására hatalmaskodik.

[10]Így láttam, hogy a bűnösöknek temetést rendeztek, amikor meghaltak; de eltávolították a szent helyről azokat, akik becsületesen éltek, és elfelejtették őket a városban. Ez is hiábavalóság!

[11]Mivel nem ítélkeznek hamarosan a gonosz tettek fölött, azért van tele az emberi szív gonosz indulattal,

[12] Ainda que o pecador faça o mal cem vezes, e os dias se lhe prolonguem, eu sei com certeza que bem sucede aos que temem a Deus.

[13] Mas o perverso não irá bem, nem prolongará os seus dias; será como a sombra, visto que não teme diante de Deus.

[14] Ainda há outra vaidade sobre a terra: justos a quem sucede segundo as obras dos perversos, e perversos a quem sucede segundo as obras dos justos. Digo que também isto é vaidade.

[15] Então, exaltei eu a alegria, porquanto para o homem nenhuma coisa há melhor debaixo do sol do que comer, beber e alegrar-se; pois isso o acompanhará no seu trabalho nos dias da vida que Deus lhe dá debaixo do sol.

[16] Aplicando-me a conhecer a sabedoria e a ver o trabalho que há sobre a terra – pois nem de dia nem de noite vê o homem sono nos seus olhos -,

[17] então, contemplei toda a obra de Deus e vi que o homem não pode compreender a obra que se faz debaixo do sol; por mais que trabalhe o homem para a descobrir, não a entenderá; e, ainda que diga o sábio que a virá a conhecer, nem por isso a poderá achar.

Eclesiastes 9

A sorte parece ser a mesma para todos

[12]úgyhogy a vétkes százszor is követhet el gonosztettet hosszú időn át. De én mégis tudom, hogy az istenfélőknek lesz jó dolguk, mert félik őt.

[13]A bűnösnek azonban nem lesz jó dolga, és élete nem nyúlik hosszúra, mint az árnyék, mivel nem féli az Istent.

[14]Van ilyen hiábavalóság is, ami a földön történik: Vannak igazak, akikkel úgy bánnak, mint a bűnösökkel; és vannak bűnösök, akikkel meg úgy bánnak, mint az igazakkal. Azt mondom, hogy ez is hiábavalóság.

[15]Ezért az örömöt dicsérem, mert nincs jobb dolog az ember számára a nap alatt, mint ha eszik, iszik, és örül, és ez kíséri munkáját egész életén át, amelyet Isten adott neki a nap alatt.

[16]Azután arra irányítottam figyelmemet, hogy megismerjem a bölcsességet, szemügyre véve azokat a foglalkozásokat, amelyeket úgy űznek a földön, hogy az embereknek sem éjjel, sem nappal nem szállhat álom a szemére.

[17]Úgy láttam, hogy az ember nem képes kiismerni Isten sokféle tettét, azokat a tetteket, amelyek a nap alatt történnek. Az ember ugyan fáradozik azon, hogy kikutassa, mégsem tudja kiismerni. Még ha azt mondja is a bölcs, hogy már tudja, akkor sem képes kiismerni.

Prédikátor 9

Örülj az életnek, míg tart!

[1] Deveras me apliquei a todas estas coisas para claramente entender tudo isto: que os justos, e os sábios, e os seus feitos estão nas mãos de Deus; e, se é amor ou se é ódio que está à sua espera, não o sabe o homem. Tudo lhe está oculto no futuro.

[2] Tudo sucede igualmente a todos: o mesmo sucede ao justo e ao perverso; ao bom, ao puro e ao impuro; tanto ao que sacrifica como ao que não sacrifica; ao bom como ao pecador; ao que jura como ao que teme o juramento.

[3] Este é o mal que há em tudo quanto se faz debaixo do sol: a todos sucede o mesmo; também o coração dos homens está cheio de maldade, nele há desvarios enquanto vivem; depois, rumo aos mortos.

[4] Para aquele que está entre os vivos há esperança; porque mais vale um cão vivo do que um leão morto.

[5] Porque os vivos sabem que hão de morrer, mas os mortos não sabem coisa nenhuma, nem tampouco terão eles recompensa, porque a sua memória jaz no esquecimento.

[6] Amor, ódio e inveja para eles já pereceram; para sempre não têm eles parte em coisa alguma do que se faz debaixo do sol.

[7] Vai, pois, come com alegria o teu pão e bebe gostosamente o teu vinho, pois Deus já de antemão se agrada das tuas obras.

[1]Mindezt megfigyeltem, mert tisztán akartam látni mindezt, hogy az igazak és a bölcsek minden munkájukkal együtt Isten kezében vannak. Az ember azt sem tudja, hogy szeretet, vagy gyűlölet vár-e rá: minden előtte van.

[2]Minden érhet mindenkit. Ugyanaz történhet az igazzal és a bűnössel, a jóval, a tisztával és a tisztátalannal; azzal, aki áldozik és azzal, aki nem áldozik; úgy járhat a jó, mint a vétkes, az esküdöző éppúgy, mint aki fél az eskütől.

[3]Rossz dolog ez, hogy mindannak során, ami a nap alatt történik, ugyanaz érhet utol mindenkit. Ráadásul az emberek szíve tele van gonoszsággal, és esztelenség van bennük, amíg csak élnek. Végül pedig a halottak közé kerülnek.

[4]Csak annak van reménysége, aki az élők közé tartozik. Többet ér egy élő kutya, mint egy döglött oroszlán.

[5]Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni; de a holtak semmiről sem tudnak, semmiből sincs hasznuk többé, még az emléküket is elfelejtik.

[6]Szeretetük is, gyűlöletük is, igyekezetük is tovatűnik, és nincs részük soha többé semmiben sem, ami a nap alatt történik.

[7]Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd!

[8] Em todo tempo sejam alvas as tuas vestes, e jamais falte o óleo sobre a tua cabeça.

[9] Goza a vida com a mulher que amas, todos os dias de tua vida fugaz, os quais Deus te deu debaixo do sol; porque esta é a tua porção nesta vida pelo trabalho com que te afadigaste debaixo do sol.

[10] Tudo quanto te vier à mão para fazer, faze-o conforme as tuas forças, porque no além, para onde tu vais, não há obra, nem projetos, nem conhecimento, nem sabedoria alguma.

Trabalhos sem recompensa

[11] Vi ainda debaixo do sol que não é dos ligeiros o prêmio, nem dos valentes, a vitória, nem tampouco dos sábios, o pão, nem ainda dos prudentes, a riqueza, nem dos inteligentes, o favor; porém tudo depende do tempo e do acaso.

[12] Pois o homem não sabe a sua hora. Como os peixes que se apanham com a rede traiçoeira e como os passarinhos que se prendem com o laço, assim se enredam também os filhos dos homens no tempo da calamidade, quando cai de repente sobre eles.

Exemplo que ilustra esta verdade

[13] Também vi este exemplo de sabedoria debaixo do sol, que foi para mim grande.

[14] Houve uma pequena cidade em que havia poucos homens; veio contra ela um grande rei, sitiou-a e levantou contra ela grandes baluartes.

[8]Ruhád legyen mindig fehér, és fejedről ne hiányozzék az olaj!

[9]Élvezd az életet feleségeddel együtt, akit szeretsz, mulandó életed minden napján, amelyet Isten adott neked a nap alatt; mulandó életed minden napján, mert ez jutott neked az életben, és munkád révén, amit fáradsággal végzel a nap alatt.

[10]Tedd meg mindazt, ami a kezed ügyébe esik és amihez erőd van, mert nem lesz cselekvés, gondolkozás, ismeret és bölcsesség a holtak hazájában, ahová menned kell!

[11]Azt is láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsak győznek a futásban, nem a hősök a harcban, nem a bölcseknek jut a kenyér, nem az értelmeseknek a gazdagság és nem a tudósoknak a jóindulat, mert mindezek az időtől és a körülményektől függnek.

[12]Nem tudja az ember azt sem, hogy mennyi ideje van még. Ahogyan a halak veszedelmes hálóba kerülhetnek, ahogyan a madarak tőrbe eshetnek, ugyanúgy jutnak kelepcébe az emberek is, ha hirtelen rájuk szakad a veszedelem ideje.

Többet ér a bölcsesség, mint a fegyver

[13]Ilyen bölcsességet is láttam a nap alatt, és nagyon rám nehezedett:

[14]Volt egy kicsiny város, kevés lakóval. Megtámadta azt egy nagy király, körülvette, és ostromműveket épített vele szemben.

[15] Encontrou-se nela um homem pobre, porém sábio, que a livrou pela sua sabedoria; contudo, ninguém se lembrou mais daquele pobre.

[16] Então, disse eu: melhor é a sabedoria do que a força, ainda que a sabedoria do pobre é desprezada, e as suas palavras não são ouvidas.

[17] As palavras dos sábios, ouvidas em silêncio, valem mais do que os gritos de quem governa entre tolos.

[18] Melhor é a sabedoria do que as armas de guerra, mas um só pecador destrói muitas coisas boas.

[15]De akadt benne egy szegény bölcs, aki bölcsességével megmentette a várost. Az emberek azonban nem törődtek tovább azzal a szegény emberrel.

[16]Akkor ezt mondtam: Többet ér a bölcsesség a hatalomnál, de a szegények bölcsességét mégis megvetik, és nem hallgatnak beszédükre.

[17]A bölcsek nyugodt szavaira kell inkább hallgatni, mint annak a kiabálására, aki az ostobák között uralkodik.

[18]Többet ér a bölcsesség a harci eszközöknél; egyetlen vétkes sok jót pusztíthat el.

Eclesiastes 10

A excelência da sabedoria

[1] Qual a mosca morta faz o ungüento do perfumador exalar mau cheiro, assim é para a sabedoria e a honra um pouco de estultícia.

[2] O coração do sábio se inclina para o lado direito, mas o do estulto, para o da esquerda.

[3] Quando o tolo vai pelo caminho, falta-lhe o entendimento; e, assim, a todos mostra que é estulto.

[4] Levantando-se contra ti a indignação do governador, não deixes o teu lugar, porque o ânimo sereno acalma grandes ofensores.

[5] Ainda há um mal que vi debaixo do sol, erro que procede do governador:

[6] o tolo posto em grandes alturas, mas os ricos assentados em lugar baixo.

Prédikátor 10

A bölcs és az ostoba magatartás eredménye

[1]Egy döglött légytől büdös lesz és megerjed a kenőcskészítő olaja; egy kis ostobaság hatásosabb a bölcsességnél és a tisztességnél.

[2]A bölcs ember gondolatai a jóra, az ostoba gondolatai a rosszra irányulnak.

[3]Akármerre jár is az ostoba: Őbelőle hiányzik az ész, mégis azt gondolja, hogy mindenki más az ostoba.

[4]Ha az uralkodó haragra lobban ellened, ne hagyd el helyedet, mert a higgadtság nagy vétkeket akadályoz meg!

[5]Láttam, hogy van olyan rossz dolog is a nap alatt, amely a hatalmasok tévedéséből következik:

[6]az ostobák nagy méltóságra kerülnek, az érdemesek pedig alacsony sorsra jutnak.

[7] Vi servos a cavalo e príncipes andando a pé como servos sobre a terra.

[7]Láttam rabszolgákat lóháton ülni, és fejedelmeket gyalog járni, mintha rabszolgák volnának.

[8] Quem abre uma cova nela cairá, e quem rompe um muro, mordê-lo-á uma cobra.

[8]Aki vermet ás, beleesik abba, és aki lerontja a kőkerítést, azt megmarja a kígyó.

[9] Quem arranca pedras será maltratado por elas, e o que racha lenha expõe-se ao perigo.

[9]Aki követ fejt, megsértheti magát, és aki fát hasogat, veszedelemben forog.

[10] Se o ferro está embotado, e não se lhe afia o corte, é preciso redobrar a força; mas a sabedoria resolve com bom êxito.

[10]Ha kicsorbul a vas, és nem köszörülik ki, akkor több erőt kell kifejteni. A helyesen alkalmazott bölcsesség a hasznos!

[11] Se a cobra morder antes de estar encantada, não há vantagem no encantador.

[11]Ha megmar a kígyó, mielőtt megbűvölték, semmit sem ér aztán a kígyóbűvölő tudománya.

[12] Nas palavras do sábio há favor, mas ao tolo os seus lábios devoram.

[12]A bölcs embert kedvessé teszik saját szavai, az ostobát pedig saját szája teszi tönkre.

[13] As primeiras palavras da boca do tolo são estultícia, e as últimas, loucura perversa.

[13]Beszédének a kezdete butaság, és a vége szörnyű ostobaság.

[14] O estulto multiplica as palavras, ainda que o homem não sabe o que sucederá; e quem lhe manifestará o que será depois dele?

[14]Az ostoba szaporítja a szót, pedig nem tudja senki, hogy mi fog történni. Ki is tudná megmondani, hogy mit hoz a jövő?

[15] O trabalho do tolo o fatiga, pois nem sabe ir à cidade.

[15]Az ostobát úgy kifárasztja a munkája, hogy a városba sem tud bemenni.

[16] Ai de ti, ó terra cujo rei é criança e cujos príncipes se banqueteiam já de manhã.

[16]Jaj neked, ország, ha királyod gyermek, és vezetőid már reggel lakomáznak!

[17] Ditosa, tu, ó terra cujo rei é filho de nobres e cujos príncipes se sentam à mesa a seu tempo para refazerem as forças e não para bebedice.

[17]Boldog vagy, ország, ha királyod nemes ember, és vezetőid a rendes időben étkeznek, önuralommal és nem részegeskedve!

[18] Pela muita preguiça desaba o teto, e pela frouxidão das mãos goteja a casa.

[18]Ha rest az ember, megroskad a gerenda, és ha ölbe teszi a kezét, csöpög a háztető.

[19] O festim faz-se para rir, o vinho alegra a vida, e o dinheiro atende a tudo.

[20] Nem no teu pensamento amaldiçoes o rei, nem tampouco no mais interior do teu quarto, o rico; porque as aves dos céus poderiam levar a tua voz, e o que tem asas daria notícia das tuas palavras.

Eclesiastes 11

O procedimento prudente do sábio

[1] Lança o teu pão sobre as águas, porque depois de muitos dias o acharás.

[2] Reparte com sete e ainda com oito, porque não sabes que mal sobrevirá à terra.

[3] Estando as nuvens cheias, derramam aguaceiro sobre a terra; caindo a árvore para o sul ou para o norte, no lugar em que cair, aí ficará.

[4] Quem somente observa o vento nunca semeará, e o que olha para as nuvens nunca segará.

[5] Assim como tu não sabes qual o caminho do vento, nem como se formam os ossos no ventre da mulher grávida, assim também não sabes as obras de Deus, que faz todas as coisas.

[6] Semeia pela manhã a tua semente e à tarde não repouses a mão, porque não sabes qual prosperará; se esta, se aquela ou se ambas igualmente serão boas.

[7] Doce é a luz, e agradável aos olhos, ver o sol.

[8] Ainda que o homem viva muitos anos, regozije-se em todos eles; contudo, deve

[19]Mulatság kedvéért rendeznek lakomát, és vidámmá teszi az életet a bor, de pénz kell mindehhez!

[20]Még gondolatodban se átkozd a királyt, és hálószobádban se átkozd a gazdagot! Mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is elárulja a beszédet!

Prédikátor 11

[1]Osztogasd bő kézzel kenyeredet, mert idő múltával visszanyered azt!

[2]Oszd el hét- vagy nyolcfelé is, mert nem tudod, milyen csapás érheti a földet!

[3]Ha megtelnek a fellegek, esőt hullatnak a földre. Ha ledől a fa, akár délre, akár északra, ugyanazon a helyen marad, ahová ledőlt.

[4]Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a fellegeket lesi, nem arat.

[5]Ahogyan nem ismered a szél útját, vagy a csontok formálódását a terhes asszony méhében, éppúgy nem ismered Isten munkáját, aki mindent alkotott.

[6]Reggel fogj a magvetéshez, és ne pihentesd a kezed este sem, mert nem tudod, melyik sikerül: ez, vagy amaz, vagy mind a kettő egyaránt jó lesz.

[7]Édes a világosság, és jó látni szemünkkel a napot.

[8]Azért ha sok évig élhet az ember, örüljön mindig, de gondoljon arra, hogy sok sötét

lembrar-se de que há dias de trevas, porque serão muitos. Tudo quanto sucede é vaidade.

A mocidade

[9] Alegra-te, jovem, na tua juventude, e recreie-se o teu coração nos dias da tua mocidade; anda pelos caminhos que satisfazem ao teu coração e agradam aos teus olhos; sabe, porém, que de todas estas coisas Deus te pedirá contas.

[10] Afasta, pois, do teu coração o desgosto e remove da tua carne a dor, porque a juventude e a primavera da vida são vaidade.

Eclesiastes 12

A velhice

[1] Lembra-te do teu Criador nos dias da tua mocidade, antes que venham os maus dias, e cheguem os anos dos quais dirás: Não tenho neles prazer;

[2] antes que se escureçam o sol, a lua e as estrelas do esplendor da tua vida, e tornem a vir as nuvens depois do aguaceiro;

[3] no dia em que tremerem os guardas da casa, os teus braços, e se curvarem os homens outrora fortes, as tuas pernas, e cessarem os teus moedores da boca, por já serem poucos, e se escurecerem os teus olhos nas janelas;

[4] e os teus lábios, quais portas da rua, se fecharem; no dia em que não puderes falar em alta voz, te levantares à voz das aves, e todas as harmonias, filhas da música, te diminuírem;

napja is lesz, és ami következik, az mind hiábavalóság!

Féld Istent, mert ítélőszéke elé kerülsz!

[9]Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged!

[10]Távolítsd el szívedből a bosszúságot, és tartsd távol magadtól a rosszat, mert az ifjúkor és a fiatalság mulandó!

Prédikátor 12

[1]Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!

[2]míg el nem sötétedik a nap világa meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után.

[3]Akkor reszketni fognak a ház őrei, támolyognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők.

[4]Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.

[5] como também quando temeres o que é alto, e te espantares no caminho, e te embranqueceres, como floresce a amendoeira, e o gafanhoto te for um peso, e te perecer o apetite; porque vais à casa eterna, e os pranteadores andem rodeando pela praça;

[5]Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül siratók járnak.

[6] antes que se rompa o fio de prata, e se despedace o copo de ouro, e se quebre o cântaro junto à fonte, e se desfaça a roda junto ao poço,

[6]Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba.

[7] e o pó volte à terra, como o era, e o espírito volte a Deus, que o deu.

[7]A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.

[8] Vaidade de vaidade, diz o Pregador, tudo é vaidade.

[8]Igen nagy hiábavalóság, mondja a Prédikátor, minden hiábavalóság!

Conclusão

[9] O Pregador, além de sábio, ainda ensinou ao povo o conhecimento; e, atentando e esquadrinhando, compôs muitos provérbios.

[9]Bölcs volt a Prédikátor, és azonfelül a népet is tanította ismeretre. Gondolkodott, kutatott, és sok példabeszédet szerzett.

[10] Procurou o Pregador achar palavras agradáveis e escrever com retidão palavras de verdade.

[10]Igyekezett a Prédikátor arra, hogy értékes mondásokat találjon, és őszintén leírta az igaz mondásokat.

[11] As palavras dos sábios são como aguilhões, e como pregos bem fixados as sentenças coligidas, dadas pelo único Pastor.

[11]A bölcsek szavai olyanok, mint a tüskék, és azoknak gyűjteménye olyan, mint az egymás mellé levert cövekek, amelyek egy Pásztortól valók.

[12] Demais, filho meu, atenta: não há limite para fazer livros, e o muito estudar é enfado da carne.

[12]Ezeken felül, fiam, fogadd meg az intést: A sok könyv írásának nincs vége, és a sok gondolkodás elfárasztja a testet.

[13] De tudo o que se tem ouvido, a suma é: Teme a Deus e guarda os seus mandamentos; porque isto é o dever de todo homem.

[13]Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége!

[14] Porque Deus há de trazer a juízo todas as obras, até as que estão escondidas, quer sejam boas, quer sejam más.

[14]Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

Cântico dos Cânticos de Salomão	ÉNEKEK ÉNEKE

Cântico 1

[1] Cântico dos cânticos de Salomão.

Primeiro cântico

Esposa

[2] Beija-me com os beijos de tua boca; porque melhor é o teu amor do que o vinho.

[3] Suave é o aroma dos teus ungüentos, como ungüento derramado é o teu nome; por isso, as donzelas te amam.

[4] Leva-me após ti, apressemo-nos. O rei me introduziu nas suas recâmaras.

Coro

Em ti nos regozijaremos e nos alegraremos; do teu amor nos lembraremos, mais do que do vinho; não é sem razão que te amam.

Esposa

[5] Eu estou morena e formosa, ó filhas de Jerusalém, como as tendas de Quedar, como as cortinas de Salomão.

[6] Não olheis para o eu estar morena, porque o sol me queimou. Os filhos de minha mãe se indignaram contra mim e me puseram por guarda de vinhas; a vinha, porém, que me pertence, não a guardei.

[7] Dize-me, ó amado de minha alma: onde apascentas o teu rebanho, onde o fazes repousar pelo meio-dia, para que não ande eu vagando junto ao rebanho dos teus companheiros?

Esposo

Énekek Éneke 1

A vőlegény és a menyasszony találkozása

[1]Énekek éneke. Salamoné.

[2]Csókoljon meg engem szája csókjaival: Szerelmed jobb a bornál!

[3]Jó illata van olajodnak, neved, mint a kiöntött olaj; ezért szeretnek téged a leányok.

[4]Vigyél engem magaddal, fussunk, vezess a szobádba, királyom! Ujjongva örüljünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged!

[5]Jeruzsálem leányai! Én barna vagyok, de szép, olyan, mint Kédár sátrai és mint Salamon szőnyegei.

[6]Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok, a nap sütött le engem. Anyám fiai haragudtak rám, szőlőt őriztettek velem; a magam szőlőjét nem őriztem.

[7]Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol deleltetsz? Miért keresgéljelek társaid nyájainál?

[8] Se tu não o sabes, ó mais formosa entre as mulheres, sai-te pelas pisadas dos rebanhos e apascenta os teus cabritos junto às tendas dos pastores.

[9] Às éguas dos carros de Faraó te comparo, ó querida minha.

[10] Formosas são as tuas faces entre os teus enfeites, o teu pescoço, com os colares.

[11] Enfeites de ouro te faremos, com incrustações de prata.

Esposa

[12] Enquanto o rei está assentado à sua mesa, o meu nardo exala o seu perfume.

[13] O meu amado é para mim um saquitel de mirra, posto entre os meus seios.

[14] Como um racimo de flores de hena nas vinhas de En-Gedi, é para mim o meu amado.

Esposo

[15] Eis que és formosa, ó querida minha, eis que és formosa; os teus olhos são como os das pombas.

Esposa

[16] Como és formoso, amado meu, como és amável! O nosso leito é de viçosas folhas,

[17] as traves da nossa casa são de cedro, e os seus caibros, de cipreste.

Cântico 2

[1] Eu sou a rosa de Sarom, o lírio dos vales.

Esposo

[2] Qual o lírio entre os espinhos, tal é a minha querida entre as donzelas.

Esposa

[8]Ha nem tudod, ó, asszonyok szépe, indulj el nyájam nyomán, és legeltesd kecskéidet a pásztorok tanyáinál!

[9]A fáraó kocsijába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem!

[10]Két orcád bájos a láncocskák közt, nyakad a gyöngysorokban.

[11]Aranyláncokat készítünk neked ezüstgolyócskákkal.

[12]Ha a király az asztalnál ül, nárdusom árasztja illatát.

[13]Mint egy köteg mirha, mely keblemen nyugszik, olyan az én szerelmesem.

[14]Mint a ciprusfürt Én-Gedí szőlőiben, olyan az én szerelmesem.

[15]De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok.

[16]Szép vagy te is, szerelmesem, gyönyörű vagy! Fekvőhelyünk üde zöld.

[17]Cédrusok házunk gerendái, mennyezete ciprusfa.

Énekek Éneke 2

A szerelem öröme a tavasz szépségében

[1]A Sárón nárcisza vagyok én, a völgyek liliomа.

[2]Mint liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a lányok közt.

[3] Qual a macieira entre as árvores do bosque, tal é o meu amado entre os jovens; desejo muito a sua sombra e debaixo dela me assento, e o seu fruto é doce ao meu paladar.

[3]Mint almafa az erdő fái közt, olyan szerelmesem a legények közt. Árnyékában vágyom ülni, gyümölcse édes ínyemnek.

[4] Leva-me à sala do banquete, e o seu estandarte sobre mim é o amor.

[4]Elvitt engem a borozóhelyre, melynek jelvénye a szerelem.

[5] Sustentai-me com passas, confortai-me com maçãs, pois desfaleço de amor.

[5]Erősítsetek aszú szőlővel, üdítsetek fel almával, mert a szerelem betege vagyok!

[6] A sua mão esquerda esteja debaixo da minha cabeça, e a direita me abrace.

[6]Bal karja a fejem alatt, jobbjával átölel engem.

[7] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

[7]Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

Segundo cântico

[8] Ouço a voz do meu amado; ei-lo aí galgando os montes, pulando sobre os outeiros.

[8]Szerelmesem hangját hallom! Jön már, ugrálva a hegyeken, szökdelve a halmokon.

[9] O meu amado é semelhante ao gamo ou ao filho da gazela; eis que está detrás da nossa parede, olhando pelas janelas, espreitando pelas grades.

[9]Mert olyan szerelmesem, mint a gazella, mint a fiatal szarvas. Itt áll már falaink mellett, benéz az ablakon, betekint a rácsokon.

[10] O meu amado fala e me diz:

Esposo

Levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[10]Szerelmesem így szólított meg: Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!

[11] Porque eis que passou o inverno, cessou a chuva e se foi;

[11]Nézd, vége van a télnek, elmúlt az esőzés, elment.

[12] aparecem as flores na terra, chegou o tempo de cantarem as aves, e a voz da rola ouve-se em nossa terra.

[12]Megjelentek a virágok a földön, itt az éneklés ideje, gerlebúgás hangzik földünkön.

[13] A figueira começou a dar seus figos, e as vides em flor exalam o seu aroma; levanta-te, querida minha, formosa minha, e vem.

[13]Érleli első gyümölcsét a fügefa, és a virágzó szőlők illatoznak. Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már!

[14] Pomba minha, que andas pelas fendas dos penhascos, no esconderijo das rochas escarpadas, mostra-me o rosto, faze-me ouvir a tua voz, porque a tua voz é doce, e o teu rosto, amável.

Esposa

[15] Apanhai-me as raposas, as raposinhas, que devastam os vinhedos, porque as nossas vinhas estão em flor.

[16] O meu amado é meu, e eu sou dele; ele apascenta o seu rebanho entre os lírios.

[17] Antes que refresque o dia e fujam as sombras, volta, amado meu; faze-te semelhante ao gamo ou ao filho das gazelas sobre os montes escabrosos.

Cântico 3

[1] De noite, no meu leito, busquei o amado de minha alma, busquei-o e não o achei.

[2] Levantar-me-ei, pois, e rodearei a cidade, pelas ruas e pelas praças; buscarei o amado da minha alma. Busquei-o e não o achei.

[3] Encontraram-me os guardas, que rondavam pela cidade. Então, lhes perguntei: vistes o amado da minha alma?

[4] Mal os deixei, encontrei logo o amado da minha alma; agarrei-me a ele e não o deixei ir embora, até que o fiz entrar em casa de minha mãe e na recâmara daquela que me concebeu.

[5] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, pelas gazelas e cervas do campo, que não

[14]Galambom, a sziklahasadékban, a magas kőszál rejtekében! Mutasd meg arcodat, hallasd a hangodat, mert kellemes a hangod, és bájos az arcod!

[15]Fogjátok meg a rókákat, a kölyökrókákat, mert pusztítják szőlőinket, virágzó szőlőinket!

[16]Szerelmesem enyém, és én az övé vagyok, övé, ki a liliomok közt legeltet.

[17]Ha hűs szél támad, és megnyúlnak az árnyak, jöjj vissza, szerelmesem, a hegyszakadékokon át, mint a gazella vagy a fiatal szarvas!

Énekek Éneke 3

A vőlegény érkezése

[1]Ágyamon éjjelente kerestem őt, akit lelkemből szeretek, kerestem, de nem találtam.

[2]Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket; megkeresem, akit lelkemből szeretek! Kerestem, de nem találtam.

[3]Rám találtak az őrök, akik a várost járják. Nem láttátok – kérdeztem –, akit lelkemből szeretek?

[4]Alig mentem tovább tőlük, máris megtaláltam, akit lelkemből szeretek. Megragadtam, nem is engedem el, míg be nem vezetem anyám házába, szülőmnek szobájába.

[5]Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne

acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

Terceiro cântico

Coro

[6] Que é isso que sobe do deserto, como colunas de fumaça, perfumado de mirra, e de incenso, e de toda sorte de pós aromáticos do mercador?

[6]Mi jön ott a puszta felől, mint valami füstoszlop? Mirha és tömjén illata veszi körül, az illatszerárus sokféle pora.

[7] É a liteira de Salomão; sessenta valentes estão ao redor dela, dos valentes de Israel.

[7]Nézd, Salamon gyaloghintója az, hatvan vitéz van körülötte Izráel vitézei közül!

[8] Todos sabem manejar a espada e são destros na guerra; cada um leva a espada à cinta, por causa dos temores noturnos.

[8]Mindnyájan kardforgatók, gyakorlott harcosok, mindegyiknek kard van az oldalán, nem rettegnek éjszaka sem.

[9] O rei Salomão fez para si um palanquim de madeira do Líbano.

[9]Gyaloghintót csináltatott magának Salamon király a Libánon fáiból.

[10] Fez-lhe as colunas de prata, a espalda de ouro, o assento de púrpura, e tudo interiormente ornado com amor pelas filhas de Jerusalém.

[10]Oszlopait ezüstből csináltatta, támláját aranyból, ülését bíborból, belsejét szeretettel hímezték Jeruzsálem lányai.

[11] Saí, ó filhas de Sião, e contemplai ao rei Salomão com a coroa com que sua mãe o coroou no dia do seu desposório, no dia do júbilo do seu coração.

[11]Jertek ki, Sion lányai, nézzétek Salamon királyt a koronával, mellyel megkoronázta anyja nászának napján, szíve örömének napján!

Cântico 4

Énekek Éneke 4

Esposo

A menyasszony szépsége

[1] Como és formosa, querida minha, como és formosa! Os teus olhos são como os das pombas e brilham através do teu véu. Os teus cabelos são como o rebanho de cabras que descem ondeantes do monte de Gileade.

[1]Mily szép vagy, kedvesem, mily szép vagy! Szemeid galambok fátyolod mögött. Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, amely Gileád hegyeiről hullámzik alá.

[2] São os teus dentes como o rebanho das ovelhas recém-tosquiadas, que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.

[2]Fogaid olyanok, mint a megnyírt juhok, melyek az úsztatóból jönnek: mindegyiknek van párja, nincs köztük magányos.

[3] Os teus lábios são como um fio de escarlata, e tua boca é formosa; as tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.

[3]Ajkad, mint a karmazsinfonál, és bájos vagy, ha beszélsz; halántékod, mint gránátalma gerezdjei a fátyolod mögött.

[4] O teu pescoço é como a torre de Davi, edificada para arsenal; mil escudos pendem dela, todos broquéis de soldados valorosos.

[4]Nyakad oly karcsú, amilyennek Dávid tornya épült. Ezer kerek pajzs függ rajta, mind vitézek pajzsa.

[5] Os teus dois seios são como duas crias, gêmeas de uma gazela, que se apascentam entre os lírios.

[5]Két melled, mint két őzike, mint gazellapár, mely liliomok közt legel.

Esposa

[6] Antes que refresque o dia, e fujam as sombras, irei ao monte da mirra e ao outeiro do incenso.

[6]Ha hűs szél támad, és megnyúlnak az árnyak, elmegyek a mirhahegyre és a tömjénhalomra.

Esposo

[7] Tu és toda formosa, querida minha, e em ti não há defeito.

[7]Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.

[8] Vem comigo do Líbano, noiva minha, vem comigo do Líbano; olha do cimo do Amana, do cimo do Senir e do Hermom, dos covis dos leões, dos montes dos leopardos.

[8]Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom, jöjj hozzám a Libánonról! Nézz le az Amáná csúcsáról, a Szenír és a Hermón csúcsáról, az oroszlánbarlangoktól, a párducok hegyeiről!

[9] Arrebataste-me o coração, minha irmã, noiva minha; arrebataste-me o coração com um só dos teus olhares, com uma só pérola do teu colar.

[9]Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom, megdobogtattad szemed egy pillantásával, nyakdíszed egy láncocskájával.

[10] Que belo é o teu amor, ó minha irmã, noiva minha! Quanto melhor é o teu amor do que o vinho, e o aroma dos teus ungüentos do que toda sorte de especiarias!

[10]Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom! Mennyivel jobb szerelmed a bornál, olajod illatosabb minden balzsamnál.

[11] Os teus lábios, noiva minha, destilam mel. Mel e leite se acham debaixo da tua

[11]Színméz csepeg ajkadról, menyasszonyom, méz és tej van a

língua, e a fragrância dos teus vestidos é como a do Líbano.

[12] Jardim fechado és tu, minha irmã, noiva minha, manancial recluso, fonte selada.

[13] Os teus renovos são um pomar de romãs, com frutos excelentes: a hena e o nardo;

[14] o nardo e o açafrão, o cálamo e o cinamomo, com toda a sorte de árvores de incenso, a mirra e o aloés, com todas as principais especiarias.

[15] És fonte dos jardins, poço das águas vivas, torrentes que correm do Líbano!

Esposa

[16] Levanta-te, vento norte, e vem tu, vento sul; assopra no meu jardim, para que se derramem os seus aromas. Ah! Venha o meu amado para o seu jardim e coma os seus frutos excelentes!

Cântico 5

Esposo

[1] Já entrei no meu jardim, minha irmã, noiva minha; colhi a minha mirra com a especiaria, comi o meu favo com o mel, bebi o meu vinho com o leite. Comei e bebei, amigos; bebei fartamente, ó amados.

Quarto cântico

Esposa

[2] Eu dormia, mas o meu coração velava; eis a voz do meu amado, que está batendo:

Esposo

nyelveden, s ruháid illata, mint a Libánon illata!

[12]Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom, bekerített forrás, lepecsételt kút.

[13]Paradicsomkert nőtt rajtad: gránátalmák édes gyümölcsökkel, ciprusok nárdusokkal,

[14]nárdus és sáfrány, illatos nád és fahéj, sok tömjénfával, mirha és aloé, sok drága balzsammal;

[15]kertekben levő kút, friss víznek forrása, mely a Libánonról csörgedezik.

[16]Támadj föl, északi szél, jöjj elő, déli szél, fújj rá kertemre, áradjon illata! Jöjjön el kertjébe szerelmesem, és egye annak édes gyümölcsét!

[1]Bejöttem kertembe, húgom, menyasszonyom! Szedem mirhámat és balzsamomat, eszem lépes mézemet, színmézemet, iszom boromat és tejemet. Egyetek, igyatok, barátaim, részegedjetek meg a szerelemtől!

Énekek Éneke 5

A menyasszony keresi vőlegényét, és leírja szépségét

[2]Aludtam, de ébren volt szívem. Hallga, szerelmesem kopogtat! Nyiss ajtót,

Abre-me, minha irmã, querida minha, pomba minha, imaculada minha, porque a minha cabeça está cheia de orvalho, os meus cabelos, das gotas da noite.

húgom, kedvesem, galambom, gyönyörűségem! Mert fejem belepte a harmat, fürtjeimet az éjszaka cseppjei.

Esposa

[3] Já despi a minha túnica, hei de vesti-la outra vez? Já lavei os pés, tornarei a sujá-los?

[3]Levettem alsóruhámat, hogyan ölthetném fel? Megmostam lábaimat, hogyan piszkolhatnám be?

[4] O meu amado meteu a mão por uma fresta, e o meu coração se comoveu por amor dele.

[4]Szerelmesem benyújtotta kezét a résen, és szívem felindult iránta.

[5] Levantei-me para abrir ao meu amado; as minhas mãos destilavam mirra, e os meus dedos mirra preciosa sobre a maçaneta do ferrolho.

[5]Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek, és kezemről mirha csepegett, ujjaimról mirha folyt a zárra.

[6] Abri ao meu amado, mas já ele se retirara e tinha ido embora; a minha alma se derreteu quando, antes, ele me falou; busquei-o e não o achei; chamei-o, e não me respondeu.

[6]Ajtót nyitottam szerelmesemnek, de szerelmesem már megfordult, elment. Lelkem megindult beszédétől, azért kerestem őt, de nem találtam, kiáltottam, de nem válaszolt.

[7] Encontraram-me os guardas que rondavam pela cidade; espancaram-me e feriram-me; tiraram-me o manto os guardas dos muros.

[7]Rám találtak az őrök, akik járják a várost. Megvertek, megsebeztek, letépték rólam kendőmet a várfalak őrei.

[8] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, se encontrardes o meu amado, que lhe direis? Que desfaleço de amor.

[8]Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai! Ha megtaláljátok szerelmesemet, mondjátok meg neki, hogy a szerelem betege vagyok!

Coro

[9] Que é o teu amado mais do que outro amado, ó tu, a mais formosa entre as mulheres? Que é o teu amado mais do que outro amado, que tanto nos conjuras?

[9]Mivel különb szerelmesed a másokénál, ó, asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk?

Esposa

[10] O meu amado é alvo e rosado, o mais distinguido entre dez mil.

[10]Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik.

[11] A sua cabeça é como o ouro mais apurado, os seus cabelos, cachos de palmeira, são pretos como o corvo.
[12] Os seus olhos são como os das pombas junto às correntes das águas, lavados em leite, postos em engaste.
[13] As suas faces são como um canteiro de bálsamo, como colinas de ervas aromáticas; os seus lábios são lírios que gotejam mirra preciosa;
[14] as suas mãos, cilindros de ouro, embutidos de jacintos; o seu ventre, como alvo marfim, coberto de safiras.
[15] As suas pernas, colunas de mármore, assentadas em bases de ouro puro; o seu aspecto, como o Líbano, esbelto como os cedros.
[16] O seu falar é muitíssimo doce; sim, ele é totalmente desejável. Tal é o meu amado, tal, o meu esposo, ó filhas de Jerusalém.

Cântico 6

Coro

[1] Para onde foi o teu amado, ó mais formosa entre as mulheres? Que rumo tomou o teu amado? E o buscaremos contigo.

Esposa

[2] O meu amado desceu ao seu jardim, aos canteiros de bálsamo, para pastorear nos jardins e para colher os lírios.

[3] Eu sou do meu amado, e o meu amado é meu; ele pastoreia entre os lírios.

Quinto cântico

Esposo

[11]Feje színtiszta arany, hajfürtjei hullámosak és hollófeketék.

[12]Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek.

[13]Arca, mint a balzsamillatú virágágy, melyben illatos növények nőnek. Ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha folyik.

[14]Kezei aranyhengerek topázzal borítva, dereka elefántcsont szobor zafírokkal rakva.

[15]Combjai márványoszlopok színarany talapzaton. Termete olyan, mint a Libánon, pompás, mint a cédrusok.

[16]Ínye csupa édesség, és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!

Énekek Éneke 6

Az egymásra találás öröme

[1]Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt!

[2]Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködjék a kertekben, és liliomokat szedjen.

[3]Én szerelmesemé vagyok, és szerelmesem az enyém, a liliomokban gyönyörködik ő.

[4] Formosa és, querida minha, como Tirza, aprazível como Jerusalém, formidável como um exército com bandeiras.
[5] Desvia de mim os olhos, porque eles me perturbam. Os teus cabelos descem ondeantes como o rebanho das cabras de Gileade.
[6] São os teus dentes como o rebanho de ovelhas que sobem do lavadouro, e das quais todas produzem gêmeos, e nenhuma delas há sem crias.
[7] As tuas faces, como romã partida, brilham através do véu.
[8] Sessenta são as rainhas, oitenta, as concubinas, e as virgens, sem número.
[9] Mas uma só é a minha pomba, a minha imaculada, de sua mãe, a única, a predileta daquela que a deu à luz; viram-na as donzelas e lhe chamaram ditosa; viram-na as rainhas e as concubinas e a louvaram.

Coro

[10] Quem é esta que aparece como a alva do dia, formosa como a lua, pura como o sol, formidável como um exército com bandeiras?

Esposa

[11] Desci ao jardim das nogueiras, para mirar os renovos do vale, para ver se brotavam as vides, se floresciam as romeiras.
[12] Não sei como, imaginei-me no carro do meu nobre povo!

Coro

[4]Szép vagy, kedvesem, mint Tircá városa, gyönyörű, mint Jeruzsálem, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.
[5]Vedd le rólam szemeidet, mert megzavartak engem! Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely a Gileádról hullámzik alá.
[6]Fogaid olyanok, mint az anyajuhok nyája, mely az úsztatóból jön: mindegyiknek van párja, nincs köztük magányos.
[7]Halántékod, mint gránátalma gerezdjei a fátyolod mögött.
[8]Királyné van hatvan, másodfeleség nyolcvan is, leány meg számtalan.
[9]De galambom csak egy van, ez a tökéletes, anyjának egyetlene, szülőjének kedvence. Nézik a lányok, s boldognak mondják, dicsérik a királynék és a másodfeleségek.
[10]Ki ez a lány? Úgy ragyog, mint a hajnal, szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a fénylő nap, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő.
[11]Lementem a diófaligetbe, hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben, s megnézzem, fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátalmafák?
[12]Észre sem vettem, amikor Ammínádíb kocsijába tettek engem.

Énekek Éneke 7

A vőlegény és a menyasszony boldog együttléte

[13] Volta, volta, ó sulamita, volta, volta, para que nós te contemplemos.
Esposa
Por que quereis contemplar a sulamita na dança de Maanaim?

[1]Fordulj, fordulj, Szulamit! Fordulj, fordulj, hadd csodáljunk! Mit csodáltok Szulamiton, amikor soraitok közt táncol?!

Cântico 7

Esposo

[1] Que formosos são os teus passos dados de sandálias, ó filha do príncipe! Os meneios dos teus quadris são como colares trabalhados por mãos de artista.

[2]Mily szépen lépkedsz saruidban, te fejedelmi lány! Csípőd vonalai ékszerekhez hasonlóak, művészi kéz alkotásai.

[2] O teu umbigo é taça redonda, a que não falta bebida; o teu ventre é monte de trigo, cercado de lírios.

[3]Köldököd kerek csésze, melyből nem hiányzik a fűszeres bor. Tested búzahalom liliomokkal szegélyezve.

[3] Os teus dois seios, como duas crias, gêmeas de uma gazela.

[4]Két melled, mint két őzike, mint egy gazellapár.

[4] O teu pescoço, como torre de marfim; os teus olhos são as piscinas de Hesbom, junto à porta de Bate-Rabim; o teu nariz, como a torre do Líbano, que olha para Damasco.

[5]Nyakad elefántcsont torony, szemeid hesbóni tavak a bat-rabbími kapunál; orrod, mind a Libánon tornya, mely Damaszkusz felé néz.

[5] A tua cabeça é como o monte Carmelo, a tua cabeleira, como a púrpura; um rei está preso nas tuas tranças.

[6]Fejed olyan, mint a Karmel, és fejeden a haj, mint a bíbor; egy királyt tartanak fogva fürtjei.

[6] Quão formosa e quão aprazível és, ó amor em delícias!

[7]Mily szép vagy és mily kedves, gyönyörűséges szerelmem!

[7] Esse teu porte é semelhante à palmeira, e os teus seios, a seus cachos.

[8]Termeted pálmához hasonló, melleid szőlőfürtökhöz.

[8] Dizia eu: subirei à palmeira, pegarei em seus ramos. Sejam os teus seios como os cachos da vide, e o aroma da tua respiração, como o das maçãs.

[9]Gondoltam: Felmegyek a pálmafára, megragadom fürtjeit. Olyanok melleid, mint a szőlőfürtök, leheleted, mint az alma illata.

[9] Os teus beijos são como o bom vinho,
Esposa

vinho que se escoa suavemente para o meu amado, deslizando entre seus lábios e dentes.

[10] Eu sou do meu amado, e ele tem saudades de mim.

[11] Vem, ó meu amado, saiamos ao campo, passemos as noites nas aldeias.

[12] Levantemo-nos cedo de manhã para ir às vinhas; vejamos se florescem as vides, se se abre a flor, se já brotam as romeiras; dar-te-ei ali o meu amor.

[13] As mandrágoras exalam o seu perfume, e às nossas portas há toda sorte de excelentes frutos, novos e velhos; eu tos reservei, ó meu amado.

Cântico 8

[1] Tomara fosses como meu irmão, que mamou os seios de minha mãe! Quando te encontrasse na rua, beijar-te-ia, e não me desprezariam!

[2] Levar-te-ia e te introduziria na casa de minha mãe, e tu me ensinarias; eu te daria a beber vinho aromático e mosto das minhas romãs.

[3] A sua mão esquerda estaria debaixo da minha cabeça, e a sua direita me abraçaria.

[4] Conjuro-vos, ó filhas de Jerusalém, que não acordeis, nem desperteis o amor, até que este o queira.

Sexto cântico

Coro

[5] Quem é esta que sobe do deserto e vem encostada ao seu amado?

Esposo

[10]Ajkad íze, mint a legjobb boré, mely szerelmesemtől árad felém, álomban is megnedvesíti ajkam.

[11]Én szerelmesemé vagyok, és ő is utánam vágyódik.

[12]Jöjj hát, szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a ciprusok között!

[13]Menjünk korán a szőlőkbe, nézzük meg, fakad-e a szőlő, kinyílt-e virága, virágoznak-e a gránátalmafák? Ott ajándékozlak meg szerelmemmel.

[14]A mandragórák illatoznak, ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs, van friss, van aszalt is: szerelmesem, neked tartogattam!

Énekek Éneke 8

A szeretet mindennél drágább kincs

[1]Bárcsak bátyám lennél, ki anyám mellét szopta! Ha az utcán találkoznánk, megcsókolhatnálak, s nem szólnának meg.

[2]Elvezetnélek, anyám házába vinnélek. Te tanítgatnál engem, én meg fűszeres borral itatnálak, édes gránátalmaborral.

[3]Bal karja a fejem alatt, jobbjával átölel engem.

[4]Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!

[5]Ki ez a lány, aki a pusztából jön szerelmesére támaszkodva? Az almafa

Debaixo da macieira te despertei, ali esteve tua mãe com dores; ali esteve com dores aquela que te deu à luz.

alatt költöttelek fel, ahol anyád vajúdott veled, ahol vajúdott, és megszült téged.

[6] Põe-me como selo sobre o teu coração, como selo sobre o teu braço, porque o amor é forte como a morte, e duro como a sepultura, o ciúme; as suas brasas são brasas de fogo, são veementes labaredas.

[6]Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az ÚRnak lángja.

[7] As muitas águas não poderiam apagar o amor, nem os rios, afogá-lo; ainda que alguém desse todos os bens da sua casa pelo amor, seria de todo desprezado.

[7]Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szerelemért, csak megvetnék érte.

Coro

[8] Temos uma irmãzinha que ainda não tem seios; que faremos a esta nossa irmã, no dia em que for pedida?

[8]Kicsi még a mi húgunk, nincsen neki melle. Mit csináljunk húgunkkal, amikor megkérik?

[9] Se ela for um muro, edificaremos sobre ele uma torre de prata; se for uma porta, cercá-la-emos com tábuas de cedro.

[9]Hogyha kőfal, építünk rá ezüst pártázatot; hogyha pedig ajtó, bedeszkázzuk cédrusfával.

Esposa

[10] Eu sou um muro, e os meus seios, como as suas torres; sendo eu assim, fui tida por digna da confiança do meu amado.

[10]Kőfal vagyok, melleim, mint a tornyok; de őelőtte olyan leszek, mint aki megtalálta boldogságát.

Coro

[11] Teve Salomão uma vinha em Baal-Hamom; entregou-a a uns guardas, e cada um lhe trazia pelo seu fruto mil peças de prata.

[11]Szőlője volt Salamonnak Baal-Hámónban, szőlőjét őrökre bízta, mindegyikük ezer ezüstöt hozott a terméséért.

Esposa

[12] A vinha que me pertence está ao meu dispor; tu, ó Salomão, terás os mil siclos, e os que guardam o fruto dela, duzentos.

[12]A magam szőlőjére magamnak van gondom. Az ezer ezüst legyen a tiéd, Salamon, kétszáz pedig a termés őrzőié.

Esposo

[13] Ó tu que habitas nos jardins, os companheiros estão atentos para ouvir a tua voz; faze-me, pois, também ouvi-la.

[13]Te, kertekben lakó lány! Barátaim a szavadat lesik, hadd halljam én is!

Esposa

[14] Vem depressa, amado meu, faze-te semelhante ao gamo ou ao filho da gazela, que saltam sobre os montes aromáticos.

[14]Siess hozzám, szerelmesem, mint egy gazella vagy egy fiatal szarvas a balzsamillatú hegyeken!

Isaías	ÉZSAIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Isaías 1

A nação pecaminosa

[1] Visão de Isaías, filho de Amoz, que ele teve a respeito de Judá e Jerusalém, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá.

[2] Ouvi, ó céus, e dá ouvidos, ó terra, porque o SENHOR é quem fala: Criei filhos e os engrandeci, mas eles estão revoltados contra mim.

[3] O boi conhece o seu possuidor, e o jumento, o dono da sua manjedoura; mas Israel não tem conhecimento, o meu povo não entende.

[4] Ai desta nação pecaminosa, povo carregado de iniqüidade, raça de malignos, filhos corruptores; abandonaram o SENHOR, blasfemaram do Santo de Israel, voltaram para trás.

[5] Por que haveis de ainda ser feridos, visto que continuais em rebeldia? Toda a cabeça está doente, e todo o coração, enfermo.

[6] Desde a planta do pé até à cabeça não há nele coisa sã, senão feridas, contusões e chagas inflamadas, umas e outras não espremidas, nem atadas, nem amolecidas com óleo.

[7] A vossa terra está assolada, as vossas cidades, consumidas pelo fogo; a vossa lavoura os estranhos devoram em vossa presença; e a terra se acha devastada como numa subversão de estranhos.

Ézsaiás 1

Izráel bűne és büntetése

[1]Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai.

[2]Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld, mert az ÚR szól: Fiaimat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem!

[3]Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem.

[4]Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az URat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle!

[5]Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek! Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív.

[6]Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyítgatták.

[7]Országotok pusztaság, városaitokat fölperzselték, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak.

[8] A filha de Sião é deixada como choça na vinha, como palhoça no pepinal, como cidade sitiada.

[8]Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csőszház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város.

[9] Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado alguns sobreviventes, já nos teríamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[9]Ha a Seregek URa nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennénk, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk.

Condenado o culto hipócrita

Az áldozat nem elég, meg kell térni

[10] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, príncipes de Sodoma; prestai ouvidos à lei do nosso Deus, vós, povo de Gomorra.

[10]Halljátok az ÚR igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljetek Istenünk tanítására, Gomora népe!

[11] De que me serve a mim a multidão de vossos sacrifícios? – diz o SENHOR. Estou farto dos holocaustos de carneiros e da gordura de animais cevados e não me agrado do sangue de novilhos, nem de cordeiros, nem de bodes.

[11]Mit kezdjek a sok véresáldozattal? – mondja az ÚR. – Elegem van az égőáldozati kosokból, a hízott marhák kövérjéből! A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.

[12] Quando vindes para comparecer perante mim, quem vos requereu o só pisardes os meus átrios?

[12]Ki kívánja tőletek, hogy eljöjjetek, hogy megjelenjetek előttem, és tapossátok udvaromat?

[13] Não continueis a trazer ofertas vãs; o incenso é para mim abominação, e também as Festas da Lua Nova, os sábados, e a convocação das congregações; não posso suportar iniqüidade associada ao ajuntamento solene.

[13]Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést!

[14] As vossas Festas da Lua Nova e as vossas solenidades, a minha alma as aborrece; já me são pesadas; estou cansado de as sofrer.

[14]Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.

[15] Pelo que, quando estendeis as mãos, escondo de vós os olhos; sim, quando multiplicais as vossas orações, não as

[15]Ha felém nyújtjátok kezeteket, eltakarom előletek a szemem; bármennyit is imádkoztok, nem hallgatlak meg

ouço, porque as vossas mãos estão cheias de sangue.

16 Lavai-vos, purificai-vos, tirai a maldade de vossos atos de diante dos meus olhos; cessai de fazer o mal.

17 Aprendei a fazer o bem; atendei à justiça, repreendei ao opressor; defendei o direito do órfão, pleiteai a causa das viúvas.

O convite da graça

18 Vinde, pois, e arrazoemos, diz o SENHOR; ainda que os vossos pecados sejam como a escarlata, eles se tornarão brancos como a neve; ainda que sejam vermelhos como o carmesim, se tornarão como a lã.

19 Se quiserdes e me ouvirdes, comereis o melhor desta terra.

20 Mas, se recusardes e fordes rebeldes, sereis devorados à espada; porque a boca do SENHOR o disse.

O julgamento e a redenção de Jerusalém

21 Como se fez prostituta a cidade fiel! Ela, que estava cheia de justiça! Nela, habitava a retidão, mas, agora, homicidas.

22 A tua prata se tornou em escórias, o teu licor se misturou com água.

23 Os teus príncipes são rebeldes e companheiros de ladrões; cada um deles ama o suborno e corre atrás de recompensas. Não defendem o direito do órfão, e não chega perante eles a causa das viúvas.

24 Portanto, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, o Poderoso de Israel: Ah!

benneteket, hiszen a kezetekhez vér tapad!

16Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat,

17tanuljatok meg jót cselekedni! Törekedjetek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák igazát, képviseljétek az özvegy peres ügyét!

Isten ítélettel tisztítja meg népét

18Jöjjetek, szálljunk most perbe egymással! – mondja az ÚR. – Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú.

19Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival.

20De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. – Az ÚR maga mondja ezt.

21Jaj, milyen parázna lett a hűséges város! Törvényességgel volt tele, igazság lakott benne, most pedig gyilkosok!

22Ezüstöd salakká változott, tiszta borodat vízzel hígították.

23Vezéreid megátalkodottak, tolvajok barátai. Mindegyik szereti a megvesztegetést, ajándékot hajhász. Az árvák igazát nem védik, az özvegy peres ügye nem kerül eléjük.

24Azért így szól az Úr, a Seregek URa, Izráel Erőssége: Majd elégtételt veszek

Tomarei satisfações aos meus adversários e vingar-me-ei dos meus inimigos.

[25] Voltarei contra ti a minha mão, purificar-te-ei como com potassa das tuas escórias e tirarei de ti todo metal impuro.

[26] Restituir-te-ei os teus juízes, como eram antigamente, os teus conselheiros, como no princípio; depois, te chamarão cidade de justiça, cidade fiel.

[27] Sião será redimida pelo direito, e os que se arrependem, pela justiça.

[28] Mas os transgressores e os pecadores serão juntamente destruídos; e os que deixarem o SENHOR perecerão.

[29] Porque vos envergonhareis dos carvalhos que cobiçastes e sereis confundidos por causa dos jardins que escolhestes.

[30] Porque sereis como o carvalho, cujas folhas murcham, e como a floresta que não tem água.

[31] O forte se tornará em estopa, e a sua obra, em faísca; ambos arderão juntamente, e não haverá quem os apague.

Isaías 2

A glória futura do Israel espiritual

Miqueias 4.1-5

[1] Palavra que, em visão, veio a Isaías, filho de Amoz, a respeito de Judá e Jerusalém.

[2] Nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão todos os povos.

ellenfeleimen, bosszút állok ellenségeimen!

[25]Ellened fordítom kezemet, és kiolvasztom salakodat, mint a lúg, eltávolítok belőled minden ónt.

[26]Megint olyan bírákat adok, mint régen, és olyan tanácsadókat, mint kezdetben. Akkor majd így neveznek: Igaz város, hűséges város!

[27]Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által.

[28]De összetörnek a hűtlenek a vétkesekkel együtt, és akik elhagyják az URat, megsemmisülnek.

[29]Megszégyenültök a cserfák miatt, amelyekben gyönyörködtetek, pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltetek.

[30]Hasonlók lesztek a cserfához, amelynek elhervadt a lombja, és a kerthez, amelynek nincs vize.

[31]Mert kenderkóccá lesz a hatalmas, és munkája szikrává: mindketten együtt égnek el, és nem oltja el senki.

Ézsaiás 2

A béke korszaka

(2–4. v. vö. Mik 4,1–3)

[1]Ezt az igét kapta látomásban Ézsaiás, Ámóc fia Júdáról és Jeruzsálemről:

[2]Az utolsó napokban szilárdan fog állni az ÚR házának hegye a többi hegy fölött, és kimagaslik majd a halmok közül. Özönlik majd hozzá valamennyi nép,

[3] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião sairá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[4] Ele julgará entre os povos e corrigirá muitas nações; estas converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[5] Vinde, ó casa de Jacó, e andemos na luz do SENHOR.

Abatido o orgulho dos homens

[6] Pois, tu, SENHOR, desamparaste o teu povo, a casa de Jacó, porque os seus se encheram da corrupção do Oriente e são agoureiros como os filisteus e se associam com os filhos dos estranhos.

[7] A sua terra está cheia de prata e de ouro, e não têm conta os seus tesouros; também está cheia de cavalos, e os seus carros não têm fim.

[8] Também está cheia a sua terra de ídolos; adoram a obra das suas mãos, aquilo que os seus próprios dedos fizeram.

[9] Com isso, a gente se abate, e o homem se avilta; portanto, não lhes perdoarás.

[10] Vai, entra nas rochas e esconde-te no pó, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade.

[11] Os olhos altivos dos homens serão abatidos, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[3]eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

[4]Igazságot szolgáltat a nemzetek között, ítéletet hoz minden nép ügyében. Kardjaikból ezért kapákat kovácsolnak, lándzsáikból pedig metszőkéseket; nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

[5]Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!

Isten elítéli a bálványimádókat

[6]Eltaszítottad népedet, Jákób házát, mert tele vannak keleti szokásokkal, varázslást űzőkkel, mint a filiszteusok, és idegenekkel barátkoznak.

[7]Tele van az ország ezüsttel, arannyal, kincseinek se szeri, se száma. Tele van az ország lovakkal, harci kocsijainak se szeri, se száma.

[8]Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmánya előtt borulnak le, amit ujjaikkal csináltak.

[9]Ezért meg kell hajolnia az embernek, meg kell alázkodnia a halandónak, és te nem bocsátasz meg nekik.

[10]Menj a sziklák közé, rejtőzz a porba az ÚR félelmetes fensége és méltósága elől!

[11]Megalázza a kevély tekintetű embert, a halandók nagyságát porba hajtja. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

[12] Porque o Dia do SENHOR dos Exércitos será contra todo soberbo e altivo e contra todo aquele que se exalta, para que seja abatido;
[13] contra todos os cedros do Líbano, altos, mui elevados; e contra todos os carvalhos de Basã;
[14] contra todos os montes altos e contra todos os outeiros elevados;
[15] contra toda torre alta e contra toda muralha firme;
[16] contra todos os navios de Társis e contra tudo o que é belo à vista.
[17] A arrogância do homem será abatida, e a sua altivez será humilhada; só o SENHOR será exaltado naquele dia.

[18] Os ídolos serão de todo destruídos.

[19] Então, os homens se meterão nas cavernas das rochas e nos buracos da terra, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.
[20] Naquele dia, os homens lançarão às toupeiras e aos morcegos os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que fizeram para ante eles se prostrarem,
[21] e meter-se-ão pelas fendas das rochas e pelas cavernas das penhas, ante o terror do SENHOR e a glória da sua majestade, quando ele se levantar para espantar a terra.
[22] Afastai-vos, pois, do homem cujo fôlego está no seu nariz. Pois em que é ele estimado?

[12]Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd meg kell alázkodnia;
[13]a Libánon minden cédrusa ellen, amelyek magasra emelkednek, a Básán minden tölgyfája ellen;
[14]minden magas hegy ellen és minden kiemelkedő halom ellen,
[15]minden büszke torony ellen és minden erős vár ellen,
[16]minden Tarsís-hajó ellen és minden gyönyörű gálya ellen.
[17]Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.
[18]A bálványok pedig semmivé lesznek egészen.

[19]Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az ÚR félelmetes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.

[20]Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük.

[21]Bebújnak a sziklák szakadékaiba és a kőszálak hasadékaiba az ÚR félelmetes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.

[22]Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?

Isaías 3

Julgamento de Judá e de Jerusalém

1 Porque eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tira de Jerusalém e de Judá o sustento e o apoio, todo sustento de pão e todo sustento de água;

2 o valente, o guerreiro e o juiz; o profeta, o adivinho e o ancião;

3 o capitão de cinqüenta, o respeitável, o conselheiro, o hábil entre os artífices e o encantador perito.

4 Dar-lhes-ei meninos por príncipes, e crianças governarão sobre eles.

5 Entre o povo, oprimem uns aos outros, cada um, ao seu próximo; o menino se atreverá contra o ancião, e o vil, contra o nobre.

6 Quando alguém se chegar a seu irmão e lhe disser, na casa de seu pai: Tu tens roupa, sê nosso príncipe e toma sob teu governo esta ruína;

7 naquele dia, levantará este a sua voz, dizendo: Não sou médico, não há pão em minha casa, nem veste alguma; não me ponhais por príncipe do povo.

8 Porque Jerusalém está arruinada, e Judá, caída; porquanto a sua língua e as suas obras são contra o SENHOR, para desafiarem a sua gloriosa presença.

9 O aspecto do seu rosto testifica contra eles; e, como Sodoma, publicam o seu pecado e não o encobrem. Ai da sua alma! Porque fazem mal a si mesmos.

Ézsaiás 3

Jeruzsálem nyomorúsága az ítélet idején

1Az Úr, a Seregek URa eltávolít Jeruzsálemből és Júdából mindenféle támaszt: minden támaszt, amit a kenyér nyújt, minden támaszt, amit a víz jelent,

2a zsoldost és a sorkatonát, a bírót és a prófétát, a jóst és a véneket,

3a hadnagyot és a főrendűt, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt.

4Ifjoncokat teszek vezéreikké, és sihederek uralkodnak rajtuk.

5Sanyargatja a nép között ember az embertársát, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre.

6Ha valaki így unszolja rokonsága egyik tagját: Neked még van ruhád, légy te a vezetőnk, légy úrrá ezen a felforduláson! –

7akkor az így fog válaszolni: Nem akarok sebkötöző lenni! Nincs a házamban se kenyér, se ruha, ne tegyetek engem a nép vezetőjévé!

8Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Júda, mert nyelvükkel és tetteikkel az ÚR ellen fordulnak, és dicsőségével szemben engedetlenek.

9Személyválogatásuk ellenük beszél, vétkeiket Sodoma módjára hirdetik, még csak nem is titkolják. Jaj nekik, mert maguknak okoznak bajt!

[10] Dizei aos justos que bem lhes irá; porque comerão do fruto das suas ações.

[11] Ai do perverso! Mal lhe irá; porque a sua paga será o que as suas próprias mãos fizeram.

[12] Os opressores do meu povo são crianças, e mulheres estão à testa do seu governo. Oh! Povo meu! Os que te guiam te enganam e destroem o caminho por onde deves seguir.

[13] O SENHOR se dispõe para pleitear e se apresenta para julgar os povos.

[14] O SENHOR entra em juízo contra os anciãos do seu povo e contra os seus príncipes. Vós sois os que consumistes esta vinha; o que roubastes do pobre está em vossa casa.

[15] Que há convosco que esmagais o meu povo e moeis a face dos pobres? – diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

Julgamento das filhas de Sião

[16] Diz ainda mais o SENHOR: Visto que são altivas as filhas de Sião e andam de pescoço emproado, de olhares impudentes, andam a passos curtos, fazendo tinir os ornamentos de seus pés,

[17] o SENHOR fará tinhosa a cabeça das filhas de Sião, o SENHOR porá a descoberto as suas vergonhas.

[18] Naquele dia, tirará o SENHOR o enfeite dos anéis dos tornozelos, e as toucas, e os ornamentos em forma de meia-lua;

[19] os pendentes, e os braceletes, e os véus esvoaçantes;

[10]Mondjátok az igazaknak, hogy jó dolguk lesz, mert tetteiknek gyümölcsét élvezhetik.

[11]Jaj a gonosznak! Rossz dolga lesz, mert saját tettei szerint bánnak el vele.

[12]Ó, népem! Gyermekek sanyargatnak, asszonyok uralkodnak rajtad! Ó, népem! Vezetőid félrevezetnek, tévútra visznek téged!

[13]Előlép perelni az ÚR, készen áll, hogy ítélkezzék népe fölött.

[14]Törvényt tart az ÚR népének vénei és vezérei fölött: Letaroltátok a szőlőt, szegényektől elrabolt holmi van házaitokban!

[15]Hogy meritek összezúzni népemet, összetörni a nincsteleneket?! – Az Úrnak, a Seregek URának szava ez.

Isten elítéli a júdai nőket hiúságuk miatt

[16]Ezt mondta az ÚR: Mivel Sion leányai büszkélkednek, fejüket fenn hordva, szemükkel kacsingatva járnak, kényeskedve lépegetnek, és lábpereceikkel csilingelnek,

[17]ezért kopasszá teszi az Úr Sion leányainak a fejét, és fölnyíratja halántékukat az ÚR.

[18]Azon a napon eltávolítja ékszereiket az ÚR: a lábpereceket, a napocskákat és holdacskákat,

[19]a függőket, karpereceket és fátylakat,

[20] os turbantes, as cadeiazinhas para os passos, as cintas, as caixinhas de perfumes e os amuletos;
[21] os sinetes e as jóias pendentes do nariz;
[22] os vestidos de festa, os mantos, os xales e as bolsas;
[23] os espelhos, as camisas finíssimas, os atavios de cabeça e os véus grandes.
[24] Será que em lugar de perfume haverá podridão, e por cinta, corda; em lugar de encrespadura de cabelos, calvície; e em lugar de veste suntuosa, cilício; e marca de fogo, em lugar de formosura.
[25] Os teus homens cairão à espada, e os teus valentes, na guerra.
[26] As suas portas chorarão e estarão de luto; Sião, desolada, se assentará em terra.

Isaías 4

[1] Sete mulheres, naquele dia, lançarão mão de um homem, dizendo: Nós mesmas do nosso próprio pão nos sustentaremos e do que é nosso nos vestiremos; tão-somente queremos ser chamadas pelo teu nome; tira o nosso opróbrio.

O reinado do Renovo do Senhor

[2] Naquele dia, o Renovo do SENHOR será de beleza e de glória; e o fruto da terra, orgulho e adorno para os de Israel que forem salvos.
[3] Será que os restantes de Sião e os que ficarem em Jerusalém serão chamados santos; todos os que estão inscritos em Jerusalém, para a vida,

[20]a fejdíszeket, lábláncokat, díszes öveket, az illatszeres szelencéket és a talizmánokat,
[21]a gyűrűket és orrpereceket,
[22]a díszruhákat, köpenyeket, sálakat és tarsolyokat,
[23]a tükröket, az alsóruhákat, a turbánokat és vállkendőket.
[24]Akkor majd a balzsamillat helyén bűz lesz, az öv helyén kötél, a fodorított haj helyén kopaszság, a díszköpeny helyén daróc, a szépség helyén pedig szégyenbélyeg.
[25]Embereid fegyvertől hullnak el, vitézeid a harcban.
[26]Szomorkodnak és gyászolnak a kapukban, és kisemmizve ülnek a földön.

Ézsaiás 4

[1]Hét asszony ragad majd meg egy férfit azon a napon, és ezt mondják: A magunk kenyerét esszük, a magunk ruhájába öltözünk, csak hadd viseljük a nevedet. Vedd le rólunk a gyalázatot!

Az új Jeruzsálem dicsősége

[2]Azon a napon ékes és dicső sarjat támaszt majd az ÚR, a föld gyümölcse pedig pompás és díszes lesz azoknak, akik Izráelből megmaradnak.
[3]Akkor szentnek mondják majd azt, aki megmarad a Sionon, és életben marad Jeruzsálemben, aki csak föl van írva az élők közé a jeruzsálemiek közül.

[4] quando o SENHOR lavar a imundícia das filhas de Sião e limpar Jerusalém da culpa do sangue do meio dela, com o Espírito de justiça e com o Espírito purificador.
[5] Criará o SENHOR, sobre todo o monte de Sião e sobre todas as suas assembléias, uma nuvem de dia e fumaça e resplendor de fogo chamejante de noite; porque sobre toda a glória se estenderá um dossel e um pavilhão,
[6] os quais serão para sombra contra o calor do dia e para refúgio e esconderijo contra a tempestade e a chuva.

Isaías 5

A parábola da vinha má

[1] Agora, cantarei ao meu amado o cântico do meu amado a respeito da sua vinha. O meu amado teve uma vinha num outeiro fertilíssimo.
[2] Sachou-a, limpou-a das pedras e a plantou de vides escolhidas; edificou no meio dela uma torre e também abriu um lagar. Ele esperava que desse uvas boas, mas deu uvas bravas.
[3] Agora, pois, ó moradores de Jerusalém e homens de Judá, julgai, vos peço, entre mim e a minha vinha.
[4] Que mais se podia fazer ainda à minha vinha, que eu lhe não tenha feito? E como, esperando eu que desse uvas boas, veio a produzir uvas bravas?

[5] Agora, pois, vos farei saber o que pretendo fazer à minha vinha: tirarei a sua sebe, para que a vinha sirva de pasto;

[4]Ha lemosta az ÚR Sion leányainak a szennyét, és leöblítette Jeruzsálem vérét ítélő lelkével, megtisztító lelkével,

[5]a Sion-hegy egész területe és a gyülekezet fölé nappal felhőt és ködöt teremt az ÚR, éjjel pedig lángoló tűz fényét. Mindezek fölött az ÚR dicsősége lesz majd az oltalom.

[6]Sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedék és rejtekhely a zivatar és az eső ellen.

Ézsaiás 5

Dal a terméketlen szőlőről

[1]Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről! Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon.

[2]Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot emelt, sajtót is vágatott benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de az vadszőlőt termett!
[3]Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és a szőlőm között!
[4]Mit kellett volna még a szőlőmmel tenni, amit meg nem tettem? Azt vártam, hogy jó szőlőt terem majd – miért termett mégis vadszőlőt?
[5]Megmondom én nektek, most mit teszek szőlőmmel: kerítését lerombolom, hogy lelegeljék, kőfalát kidöntöm, hogy összetiporják!

derribarei o seu muro, para que seja pisada;

6 torná-la-ei em deserto. Não será podada, nem sachada, mas crescerão nela espinheiros e abrolhos; às nuvens darei ordem que não derramem chuva sobre ela.

6Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt!

7 Porque a vinha do SENHOR dos Exércitos é a casa de Israel, e os homens de Judá são a planta dileta do SENHOR; este desejou que exercessem juízo, e eis aí quebrantamento da lei; justiça, e eis aí clamor.

7A Seregek URának szőlője: Izráelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!

Ais contra os perversos

8 Ai dos que ajuntam casa a casa, reúnem campo a campo, até que não haja mais lugar, e ficam como únicos moradores no meio da terra!

9 A meus ouvidos disse o SENHOR dos Exércitos: Em verdade, muitas casas ficarão desertas, até as grandes e belas, sem moradores.

10 E dez jeiras de vinha não darão mais do que um bato, e um ômer cheio de semente não dará mais do que um efa.

11 Ai dos que se levantam pela manhã e seguem a bebedice e continuam até alta noite, até que o vinho os esquenta!

12 Liras e harpas, tamboris e flautas e vinho há nos seus banquetes; porém não consideram os feitos do SENHOR, nem olham para as obras das suas mãos.

13 Portanto, o meu povo será levado cativo, por falta de entendimento; os seus nobres terão fome, e a sua multidão se secará de sede.

Jaj a dőzsölő gazdagoknak

8Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak, és mezőt mező mellé szereznek, míg hely sem marad másnak, és csak ti laktok ebben az országban!

9Ezt hallottam a Seregek URától: Az a sok ház romba dől majd, a nagyok és szépek lakatlanná lesznek.

10Tíz hold szőlő csak egy bat bort terem, tíz véka vetőmag csak egy vékát terem!

11Jaj azoknak, akik már reggel is ital után járnak! Estig elmulatnak, bor hevíti őket.

12Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az ÚR tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg.

13Ezért megy fogságba népem, bár még nem tudja. Éhen halnak előkelői, a köznép pedig szomjan eleped.

[14] Por isso, a cova aumentou o seu apetite, abriu a sua boca desmesuradamente; para lá desce a glória de Jerusalém, e o seu tumulto, e o seu ruído, e quem nesse meio folgava.

[14]Ezért tátja ki torkát a sír, mérhetetlen nagyra fölnyitja a száját. Odakerül az előkelő és a köznép, a zajongók és a vigadozók.

[15] Então, a gente se abate, e o homem se avilta; e os olhos dos altivos são humilhados.

[15]Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, a kevély tekintetű embereknek meg kell alázkodniuk.

[16] Mas o SENHOR dos Exércitos é exaltado em juízo; e Deus, o Santo, é santificado em justiça.

[16]De magasztos lesz a Seregek URa, mikor ítéletet tart, és a szent Isten megmutatja szentségét, mikor igazságot tesz.

[17] Então, os cordeiros pastarão lá como se no seu pasto; e os nômades se nutrirão dos campos dos ricos lá abandonados.

[17]Bárányok legelnek ott, mint a legelőkön, a gazdagok romjain kecskék keresgélnek.

[18] Ai dos que puxam para si a iniqüidade com cordas de injustiça e o pecado, como com tirantes de carro!

[18]Jaj azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétket szíjakkal, mint valami kocsit,

[19] E dizem: Apresse-se Deus, leve a cabo a sua obra, para que a vejamos; aproxime-se, manifeste-se o conselho do Santo de Israel, para que o conheçamos.

[19]akik ezt mondják: Siessen, cselekedjék hamar, hadd lássuk már! Teljesedjék be mielőbb Izráel Szentjének terve, hadd ismerjük meg!

[20] Ai dos que ao mal chamam bem e ao bem, mal; que fazem da escuridade luz e da luz, escuridade; põem o amargo por doce e o doce, por amargo!

[20]Jaj azoknak, akik azt mondják a rosszra, hogy jó, és a jóra azt, hogy rossz, akik a sötétséget világosságnak, a világosságot pedig sötétségnek mondják, akik azt állítják a keserűről, hogy édes, az édesről pedig azt, hogy keserű!

[21] Ai dos que são sábios a seus próprios olhos e prudentes em seu próprio conceito!

[21]Jaj azoknak, akik bölcseknek képzelik magukat, és magukat tartják okosnak.

[22] Ai dos que são heróis para beber vinho e valentes para misturar bebida forte,

[22]Jaj azoknak, akik a borivásban hősök és vitézek az italok keverésében,

[23] os quais por suborno justificam o perverso e ao justo negam justiça!

[24] Pelo que, como a língua de fogo consome o restolho, e a erva seca se desfaz pela chama, assim será a sua raiz como podridão, e a sua flor se esvaecerá como pó; porquanto rejeitaram a lei do SENHOR dos Exércitos e desprezaram a palavra do Santo de Israel.

[25] Por isso, se acende a ira do SENHOR contra o seu povo, povo contra o qual estende a mão e o fere, de modo que tremem os montes e os seus cadáveres são como monturo no meio das ruas. Com tudo isto não se aplaca a sua ira, mas ainda está estendida a sua mão.

[26] Ele arvorará o estandarte para as nações distantes e lhes assobiará para que venham das extremidades da terra; e vêm apressadamente.

[27] Não há entre elas cansado, nem quem tropece; ninguém tosqueneja, nem dorme; não se lhe desata o cinto dos seus lombos, nem se lhe rompe das sandálias a correia.

[28] As suas flechas são agudas, e todos os seus arcos, retesados; as unhas dos seus cavalos dizem-se de pederneira, e as rodas dos seus carros, um redemoinho.

[29] O seu rugido é como o do leão; rugem como filhos de leão, e, rosnando, arrebatam a presa, e a levam, e não há quem a livre.

[30] Bramam contra eles naquele dia, como o bramido do mar; se alguém olhar para a

[23]akik vesztegetésért igaznak mondják ki a bűnöst, de az igazaknak elvitatják az igazát.

[24]Ezért ahogyan a tarlót megemésztik a lángnyelvek, és a széna összeroskad a tűzben, úgy korhad el gyökerük. Viráguk elszáll, mint a por, mert megvetik a Seregek URának tanítását, és utálják Izráel Szentjének beszédét.

[25]Ezért lobbant haragra népe ellen az ÚR, kinyújtja kezét és megveri. Megrendülnek a hegyek, és annyi lesz a hulla, mint utcán a szemét. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

[26]Jelt ad egy távoli népnek, magához szólítja a föld széléről, s az sietve, gyorsan ott terem.

[27]Nem lesz közte fáradt és botladozó, nem szunnyad egy sem és nem alszik, nem oldódik meg derekán az öv, és nem szakad el saruszíja.

[28]Nyilai kifenve, íjai mind felajzva már. Lovainak patája mintha kova volna, kerekei olyanok, akár a forgószél.

[29]Ordítása, mint az oroszláné, ordít, mint a fiatal hímek, morog és zsákmányt ragad, elviszi menthetetlenül.

[30]Rámordul azon a napon, mint a morajló tenger. Ha rátekint valaki az országra,

terra, eis que só há trevas e angústia, e a luz se escurece em densas nuvens.

sötétséget lát és nyomort: ahol világos volt, elsötétül minden a viharfelhőktől.

Isaías 6

A visão de Isaías e o seu chamamento

[1] No ano da morte do rei Uzias, eu vi o SENHOR assentado sobre um alto e sublime trono, e as abas de suas vestes enchiam o templo.

[2] Serafins estavam por cima dele; cada um tinha seis asas: com duas cobria o rosto, com duas cobria os seus pés e com duas voava.

[3] E clamavam uns para os outros, dizendo: Santo, santo, santo é o SENHOR dos Exércitos; toda a terra está cheia da sua glória.

[4] As bases do limiar se moveram à voz do que clamava, e a casa se encheu de fumaça.

[5] Então, disse eu: ai de mim! Estou perdido! Porque sou homem de lábios impuros, habito no meio de um povo de impuros lábios, e os meus olhos viram o Rei, o SENHOR dos Exércitos!

[6] Então, um dos serafins voou para mim, trazendo na mão uma brasa viva, que tirara do altar com uma tenaz;

[7] com a brasa tocou a minha boca e disse: Eis que ela tocou os teus lábios; a tua iniqüidade foi tirada, e perdoado, o teu pecado.

[8] Depois disto, ouvi a voz do SENHOR, que dizia: A quem enviarei, e quem há de ir por nós? Disse eu: eis-me aqui, envia-me a mim.

Ézsaiás 6

Ézsaiás elhívatása

[1]Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot.

[2]Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült.

[3]Ezt harsogták egymásnak felváltva: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet!

[4]A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel.

[5]Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim!

[6]Ekkor odarepült hozzám egy szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.

[7]Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétked meg van bocsátva.

[8]Majd az ÚR szavát hallottam, amint ezt kérdezi: Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!

[9] Então, disse ele: Vai e dize a este povo: Ouvi, ouvi e não entendais; vede, vede, mas não percebais.

[10] Torna insensível o coração deste povo, endurece-lhe os ouvidos e fecha-lhe os olhos, para que não venha ele a ver com os olhos, a ouvir com os ouvidos e a entender com o coração, e se converta, e seja salvo.

[11] Então, disse eu: até quando, SENHOR? Ele respondeu: Até que sejam desoladas as cidades e fiquem sem habitantes, as casas fiquem sem moradores, e a terra seja de todo assolada,

[12] e o SENHOR afaste dela os homens, e no meio da terra seja grande o desamparo.

[13] Mas, se ainda ficar a décima parte dela, tornará a ser destruída. Como terebinto e como carvalho, dos quais, depois de derribados, ainda fica o toco, assim a santa semente é o seu toco.

[9]Ő így felelt: Menj, és mondd meg ennek a népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjetek!

[10]Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon.

[11]Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak és lakatlanok nem lesznek a városok, a házak elhagyatottá nem lesznek, a föld pedig pusztává nem válik.

[12]Eltávolítja az Úr az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország.

[13]Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri, ahogy a csernek vagy a tölgynek a kivágás után lelegelik az új hajtásait. De egy ilyen hajtás végül szent maggá válik!

Isaías 7

Profecia contra Israel e a Síria

[1] Sucedeu nos dias de Acaz, filho de Jotão, filho de Uzias, rei de Judá, que Rezim, rei da Síria, e Peca, filho de Remalias, rei de Israel, subiram a Jerusalém, para pelejarem contra ela, porém não prevaleceram contra ela.

[2] Deu-se aviso à casa de Davi: A Síria está aliada com Efraim. Então, ficou agitado o coração de Acaz e o coração do seu povo, como se agitam as árvores do bosque com o vento.

Ézsaiás 7

A szír-efraimi háború

[1]Áháznak, Jótám fiának, Uzzijjá unokájának, Júda királyának az idejében történt, hogy háborút indított Recín, Arám királya és Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen; de nem tudták legyőzni.

[2]Amikor hírül vitték Dávid házának, hogy összefogott Arám Efraimmal, reszketni kezdett a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái reszketnek a szélben.

[3] Disse o SENHOR a Isaías: Agora, sai tu com teu filho, que se chama Um-Resto-Volverá, ao encontro de Acaz, que está na outra extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro,

[3]Akkor így szólt az ÚR Ézsaiáshoz: Menj ki Seár-Jásúb fiaddal együtt Áházhoz a Felső-tó vízvezetékének a végéhez, a ruhafestők mezejéhez vezető útra,

[4] e dize-lhe: Acautela-te e aquieta-te; não temas, nem se desanime o teu coração por causa destes dois tocos de tições fumegantes; por causa do ardor da ira de Rezim, e da Síria, e do filho de Remalias.

[4]és mondd meg neki: Légy óvatos, maradj nyugton! Ne félj, ne lágyuljon meg a szíved e két füstölgő, üszkös fadarab miatt, az arámi Recínnek és Remaljá fiának a haragja miatt!

[5] Porquanto a Síria resolveu fazer-te mal, bem como Efraim e o filho de Remalias, dizendo:

[5]Mivel ezt a tervet szőtte ellened az arámi Recín az efraimi Remaljá fiával együtt:

[6] Subamos contra Judá, e amedrontemo-lo, e o conquistemos para nós, e façamos reinar no meio dele o filho de Tabeal.

[6]Vonuljunk föl Júda ellen, törjünk rá, kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királyává Tábeél fiát! –

[7] Assim diz o SENHOR Deus: Isto não subsistirá, nem tampouco acontecerá.

[7]azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Nem sikerül, nem úgy lesz,

[8] Mas a capital da Síria será Damasco, e o cabeça de Damasco, Rezim, e dentro de sessenta e cinco anos Efraim será destruído e deixará de ser povo.

[8]még ha Arámnak Damaszkusz is a fővárosa, és Damaszkusznak Recín is a vezetője! Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép;

[9] Entretanto, a capital de Efraim será Samaria, e o cabeça de Samaria, o filho de Remalias; se o não crerdes, certamente, não permanecereis.

[9]még ha Efraimnak Samária is a fővárosa, és ha Samáriának Remaljá fia is a vezetője! De ha nem hisztek, nem maradtok meg!

A promessa a respeito de Emanuel

Az Immánuél-jövendölés

[10] E continuou o SENHOR a falar com Acaz, dizendo:

[10]Ezután így szólt az ÚR Áházhoz:

[11] Pede ao SENHOR, teu Deus, um sinal, quer seja embaixo, nas profundezas, ou em cima, nas alturas.

[11]Kérj egy jelet Istenedtől, az ÚRtól, akár lentről a mélyből, akár fentről a magasból!

[12] Acaz, porém, disse: Não o pedirei, nem tentarei ao SENHOR.

[12]De Áház így válaszolt: Nem kérek, nem kísértem az URat!

[13] Então, disse o profeta: Ouvi, agora, ó casa de Davi: acaso, não vos basta fatigardes os homens, mas ainda fatigais também ao meu Deus?

[14] Portanto, o SENHOR mesmo vos dará um sinal: eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho e lhe chamará Emanuel.

[15] Ele comerá manteiga e mel quando souber desprezar o mal e escolher o bem.

[16] Na verdade, antes que este menino saiba desprezar o mal e escolher o bem, será desamparada a terra ante cujos dois reis tu tremes de medo.

Males sobre Jerusalém

[17] Mas o SENHOR fará vir sobre ti, sobre o teu povo e sobre a casa de teu pai, por intermédio do rei da Assíria, dias tais, quais nunca vieram, desde o dia em que Efraim se separou de Judá.

[18] Porque há de acontecer que, naquele dia, assobiará o SENHOR às moscas que há no extremo dos rios do Egito e às abelhas que andam na terra da Assíria;

[19] elas virão e pousarão todas nos vales profundos, nas fendas das rochas, em todos os espinhos e em todos os pastios.

[20] Naquele dia, rapar-te-á o SENHOR com uma navalha alugada doutro lado do rio, a saber, por meio do rei da Assíria, a cabeça e os cabelos das vergonhas e tirará também a barba.

[13]Akkor ezt mondta Ézsaiás: Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok?

[14]Ezért maga az Úr fog jelet adni nektek: Íme, egy fiatal nő, aki most várandós, fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezi majd el.

[15]Tejszínt és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani.

[16]Mert mielőtt ez a gyermek meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani, elhagyottá válik az a föld, amelynek két királyától rettegsz.

[17]Hoz majd az Úr rád, népedre és atyád házára olyan napokat, amilyenek még nem voltak, mióta Efraim elvált Júdától: elhozza Asszíria királyát.

[18]Azon a napon idehívja az Úr a legyeket Egyiptom folyói mellől, és a méheket Asszíria földjéről.

[19]Mind eljönnek, és letelepszenek a mély medrekben és a sziklahasadékokban, minden tövisbokron és minden itatóhelyen.

[20]Azon a napon megborotválja az Úr a Folyamon túl bérelt késsel, az asszír királlyal a fejet és a szőrös lábat, a szakállt is levágja.

[21] Naquele dia, sucederá que um homem manterá apenas uma vaca nova e duas ovelhas,
[22] e será tal a abundância de leite que elas lhe darão, que comerá manteiga; manteiga e mel comerá todo o restante no meio da terra.
[23] Também, naquele dia, todo lugar em que houver mil vides, do valor de mil siclos de prata, será para espinheiros e abrolhos.
[24] Com flechas e arco se entrará aí, porque os espinheiros e abrolhos cobrirão toda a terra.
[25] Quanto a todos os montes, que os homens costumam sachar, para ali não irás por temeres os espinhos e abrolhos; serão para pasto de bois e para serem pisados de ovelhas.

Isaías 8

A invasão dos assírios

[1] Disse-me também o SENHOR: Toma uma ardósia grande e escreve nela de maneira inteligível: Rápido-Despojo-Presa-Segura.
[2] Tomei para isto comigo testemunhas fidedignas, a Urias, sacerdote, e a Zacarias, filho de Jeberequias.
[3] Fui ter com a profetisa; ela concebeu e deu à luz um filho. Então, me disse o SENHOR: Põe-lhe o nome de Rápido-Despojo-Presa-Segura.
[4] Porque antes que o menino saiba dizer meu pai ou minha mãe, serão levadas as riquezas de Damasco e os despojos de Samaria, diante do rei da Assíria.

[21]Azon a napon mindenki csak egy tehenet és két juhot fog tartani,

[22]de azok annyi tejet adnak, hogy mindenki tejszínt eszik. Tejszínt és mézet eszik mindenki, aki az országban megmarad.

[23]És azon a napon minden helyet, ahol most ezer ezüstöt érő ezer szőlőtőke van, felver majd a tövis és a gaz.

[24]Nyilakkal és íjjal mennek majd oda, mert tövis és gaz lesz az egész ország.

[25]Nem mennek föl egyetlen hegyoldalba sem, amelyet meg szoktak kapálni, mert félnek a tövistől és a gaztól. Csak marhák járnak ott, és juhok legelésznek.

Ézsaiás 8

Ézsaiás fiának jelképes neve

[1]Ezt mondta nekem az ÚR: Fogj egy nagy írótáblát és írd rá közönséges írással: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!

[2]Megbízható tanúkul magam mellé vettem Úrijjá papot és Zekarját, Jeberekjá fiát.

[3]Miután a prófétaasszonynál voltam, teherbe esett, és fiút szült. Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Legyen a neve: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!

[4]Mert mielőtt a gyermek ki tudja mondani, hogy „apám” és „anyám”, elviszik Damaszkusz gazdagságát és a Samáriában

összeszedett zsákmányt Asszíria királyának.

Ítélet és ígéret

5 Falou-me ainda o SENHOR, dizendo:

5Még ezt is mondta nekem az ÚR:

6 Em vista de este povo ter desprezado as águas de Siloé, que correm brandamente, e se estar derretendo de medo diante de Rezim e do filho de Remalias,

6Mivel megvetette ez a nép a Silóah csendesen folydogáló vizét, és Recínnek, meg Remaljá fiának örül,

7 eis que o SENHOR fará vir sobre eles as águas do Eufrates, fortes e impetuosas, isto é, o rei da Assíria, com toda a sua glória; águas que encherão o leito dos rios e transbordarão por todas as suas ribanceiras.

7azért rájuk zúdítja az Úr az Eufrátesz hatalmas és nagy vizét, Asszíria királyát teljes hatalmával. Mindenütt kilép medréből, és elárasztja mindenütt a partjait.

8 Penetrarão em Judá, inundando-o, e, passando por ele, chegarão até ao pescoço; as alas estendidas do seu exército cobrirão a largura da tua terra, ó Emanuel.

8Betör Júdába, végigzúdul rajta, és nyakig ér. De ha kiterjesztett szárnyaival széltében ellepi az országot, „velünk lesz az Isten”!

O Senhor é a nossa esperança

9 Enfurecei-vos, ó povos, e sereis despedaçados; dai ouvidos, todos os que sois de países longínquos; cingi-vos e sereis despedaçados, cingi-vos e sereis despedaçados.

9Tomboljatok csak népek, majd meg fogtok rettenni! Figyeljetek mind, ti messzi országok! Fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni, fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni!

10 Forjai projetos, e eles serão frustrados; dai ordens, e elas não serão cumpridas, porque Deus é conosco.

10Szőjetek csak terveket, majd meghiúsulnak, tárgyaljatok csak, úgysem sikerül, mert „velünk az Isten”!

11 Porque assim o SENHOR me disse, tendo forte a mão sobre mim, e me advertiu que não andasse pelo caminho deste povo, dizendo:

11Így szólt hozzám az ÚR, amikor keze megragadott, és arra intett, hogy ne járjak ennek a népnek az útján:

12 Não chameis conjuração a tudo quanto este povo chama conjuração; não temais o que ele teme, nem tomeis isso por temível.

12Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond, amitől fél, attól ne féljetek, és ne rettegjetek!

[13] Ao SENHOR dos Exércitos, a ele santificai; seja ele o vosso temor, seja ele o vosso espanto.

[14] Ele vos será santuário; mas será pedra de tropeço e rocha de ofensa às duas casas de Israel, laço e armadilha aos moradores de Jerusalém.

[15] Muitos dentre eles tropeçarão e cairão, serão quebrantados, enlaçados e presos.

[16] Resguarda o testemunho, sela a lei no coração dos meus discípulos.

[17] Esperarei no SENHOR, que esconde o seu rosto da casa de Jacó, e a ele aguardarei.

[18] Eis-me aqui, e os filhos que o SENHOR me deu, para sinais e para maravilhas em Israel da parte do SENHOR dos Exércitos, que habita no monte Sião.

[19] Quando vos disserem: Consultai os necromantes e os adivinhos, que chilreiam e murmuram, acaso, não consultará o povo ao seu Deus? A favor dos vivos se consultarão os mortos?

[20] À lei e ao testemunho! Se eles não falarem desta maneira, jamais verão a alva.

[21] Passarão pela terra duramente oprimidos e famintos; e será que, quando tiverem fome, enfurecendo-se, amaldiçoarão ao seu rei e ao seu Deus, olhando para cima.

[13]A Seregek URát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegjetek,

[14]akkor ő lesz a szentélyetek. De Izráel két háza számára olyan kő lesz, amelybe beleütköznek, olyan szikla, amelybe belebotlanak, Jeruzsálem lakóinak pedig kelepce és csapda.

[15]Sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetörnek, megfogja őket a csapda.

A próféta hisz jövendölése igazában

[16]Lezárom ezt az intelmet, lepecsételem ezt a tanítást tanítványaim számára.

[17]És várom az URat, aki Jákób háza elől eltakarta arcát, és benne reménykedem.

[18]Én pedig és e gyermekek, akiket az ÚR adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Seregek URának akaratából, aki a Sion hegyén lakik.

A babona büntetése

[19]Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett?

[20]A törvényre és intelemre figyeljetek! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.

[21]Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban. Ha éheznie kell, fölháborodik, gyalázza királyát és Istenét. Fölfelé néz,

[22] Olharão para a terra, e eis aí angústia, escuridão e sombras de ansiedade, e serão lançados para densas trevas.

[22]majd a földre tekint, de csak nyomorúságot és sötétséget lát, nyomasztó borút, homályba taszítva.

Isaías 9

O nascimento e o reino do Príncipe da Paz

[1] Mas para a terra que estava aflita não continuará a obscuridade. Deus, nos primeiros tempos, tornou desprezível a terra de Zebulom e a terra de Naftali; mas, nos últimos, tornará glorioso o caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios.

A Messiás uralkodása

[23]De nem marad ott sötétség, ahol elnyomás van. Először megalázta Zebulon és Naftáli földjét, de végül megdicsőíti a tengerhez vezető utat, a Jordánon túli részt, a pogányok területét.

Ézsaiás 9

[2] O povo que andava em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região da sombra da morte, resplandeceu-lhes a luz.

[1]A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog.

[3] Tens multiplicado este povo, a alegria lhe aumentaste; alegram-se eles diante de ti, como se alegram na ceifa e como exultam quando repartem os despojos.

[2]Te megszaporítod a népet, nagy örömöt szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadni szoktak, akiknek zsákmányt osztanak.

[4] Porque tu quebraste o jugo que pesava sobre eles, a vara que lhes feria os ombros e o cetro do seu opressor, como no dia dos midianitas;

[3]Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján.

[5] porque toda bota com que anda o guerreiro no tumulto da batalha e toda veste revolvida em sangue serão queimadas, servirão de pasto ao fogo.

[4]Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.

[6] Porque um menino nos nasceu, um filho se nos deu; o governo está sobre os seus ombros; e o seu nome será: Maravilhoso Conselheiro, Deus Forte, Pai da Eternidade, Príncipe da Paz;

[5]Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

[7] para que se aumente o seu governo, e venha paz sem fim sobre o trono de Davi e sobre o seu reino, para o estabelecer e o firmar mediante o juízo e a justiça, desde agora e para sempre. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

Profecia contra o reino de Israel

[8] O SENHOR enviou uma palavra contra Jacó, e ela caiu em Israel.

[9] Todo o povo o saberá, Efraim e os moradores de Samaria, que em soberba e altivez de coração dizem:

[10] Os tijolos ruíram por terra, mas tornaremos a edificar com pedras lavradas; cortaram-se os sicômoros, mas por cedros os substituiremos.

[11] Portanto, o SENHOR suscita contra ele os adversários de Rezim e instiga os inimigos.

[12] Do Oriente vêm os siros, do Ocidente, os filisteus e devoram a Israel à boca escancarada. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[13] Todavia, este povo não se voltou para quem o fere, nem busca ao SENHOR dos Exércitos.

[14] Pelo que o SENHOR corta de Israel a cabeça e a cauda, a palma e o junco, num mesmo dia.

[15] O ancião, o homem de respeito, é a cabeça; o profeta que ensina a mentira é a cauda.

[16] Porque os guias deste povo são enganadores, e os que por eles são dirigidos são devorados.

[6]Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Isten megbünteti Izráelt

[7]Egy igét küldött Jákóbnak az ÚR, és az eljutott Izráelhez,

[8]hogy megtudja az egész nép, Efraim és Samária lakossága, amely gőgösen és dölyfös szívvel mondja:

[9]Téglák omlottak le, de mi faragott kőből építünk! Vadfügefákat vágtak ki, de mi cédrusokkal pótoljuk!

[10]Fölbujtja ellene az ÚR Recín vezéreit, és ráuszítja ellenségeit:

[11]az arámokat elölről, a filiszteusokat hátulról, és falják Izráelt tele szájjal. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

[12]De ez a nép nem tért meg ostorozójához, és nem kereste a Seregek URát.

[13]Ezért kiirtotta az ÚR Izráelből a fejet és a farkat, a pálmát és a kákát egyszerre.

[14]A vén és a főrendű a fej, a hazugságot tanító próféta pedig a farok.

[15]Mert tévútra vezették ezt a népet vezetői, és megzavarodtak azok, akiket vezettek.

[17] Pelo que o SENHOR não se regozija com os jovens dele e não se compadece dos seus órfãos e das suas viúvas, porque todos eles são ímpios e malfazejos, e toda boca profere doidices. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[18] Porque a maldade lavra como um fogo, ela devora os espinheiros e os abrolhos; acende as brenhas do bosque, e estas sobem em espessas nuvens de fumaça.

[19] Por causa da ira do SENHOR dos Exércitos, a terra está abrasada, e o povo é pasto do fogo; ninguém poupa a seu irmão.

[20] Abocanha à direita e ainda tem fome, devora à esquerda e não se farta; cada um come a carne do seu próximo:

[21] Manassés ataca a Efraim, e Efraim ataca a Manassés, e ambos, juntos, atacam a Judá. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

[16]Ezért nem örül ifjainak az Úr, nem könyörül árváin és özvegyein, mert mindenki elvetemült gonosztevő, és minden száj bolondságot beszél. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

[17]Mert föllángol a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gazt. Meggyújtja az erdő bozótját, gomolyogva száll föl a füstje.

[18]A Seregek URának haragja miatt borul lángba az ország, a nép pedig tűz martaléka lesz; senki sem könyörül a másikon.

[19]Jobbjába is beleharap, mert olyan éhes, balját is megenné, mert nincs mivel jóllaknia; saját karjáról is leenné mindenki a húst:

[20]Manassé Efraimra, Efraim Manasséra, mindketten Júdára támadnak. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Isaías 10

[1] Ai dos que decretam leis injustas, dos que escrevem leis de opressão,

[2] para negarem justiça aos pobres, para arrebatarem o direito aos aflitos do meu povo, a fim de despojarem as viúvas e roubarem os órfãos!

[3] Mas que fareis vós outros no dia do castigo, na calamidade que vem de longe? A quem recorrereis para obter socorro e onde deixareis a vossa glória?

Ézsaiás 10

A gonosz vezetők ítélete

[1]Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleteket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki.

[2]Mert elnyújtják a nincstelenek perét, megfosztják jogaiktól népem szegényeit. Az özvegyeket kizsákmányolják, és az árvákat kifosztják.

[3]De mit csináltok majd az ítélet napján, amikor megjön a távolból a pusztulás? Kihez futtok majd segítségért, hol hagyjátok kincseiteket?

[4] Nada mais vos resta a fazer, senão dobrar-vos entre os prisioneiros e cair entre os mortos. Com tudo isto, não se aparta a sua ira, e a mão dele continua ainda estendida.

Profecia contra a Assíria

[5] Ai da Assíria, cetro da minha ira! A vara em sua mão é o instrumento do meu furor.

[6] Envio-a contra uma nação ímpia e contra o povo da minha indignação lhe dou ordens, para que dele roube a presa, e lhe tome o despojo, e o ponha para ser pisado aos pés, como a lama das ruas.

[7] Ela, porém, assim não pensa, o seu coração não entende assim; antes, intenta consigo mesma destruir e desarraigar não poucas nações.

[8] Porque diz: Não são meus príncipes todos eles reis?

[9] Não é Calno como Carquemis? Não é Hamate como Arpade? E Samaria, como Damasco?

[10] O meu poder atingiu os reinos dos ídolos, ainda que as suas imagens de escultura eram melhores do que as de Jerusalém e do que as de Samaria.

[11] Porventura, como fiz a Samaria e aos seus ídolos, não o faria igualmente a Jerusalém e aos seus ídolos?

[12] Por isso, acontecerá que, havendo o SENHOR acabado toda a sua obra no monte Sião e em Jerusalém, então, castigará a arrogância do coração do rei da Assíria e a desmedida altivez dos seus olhos;

[4]Aki nem térdel a foglyok közé, a legyilkoltak között esik el. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Isten megalázza a gőgös Asszíriát

[5]Jaj Asszíriának, haragom botjának, melynek kezében van dühömnek vesszeje!

[6]Elvetemült nemzet ellen küldöm, az ellen a nép ellen rendelem, amelyre haragszom, hogy zsákmányt raboljon, prédát szerezzen, és eltapossa, mint az utca sarát.

[7]De ő nem így képzeli, ő maga nem így gondolkodik, mert szíve vágya az, hogy pusztítson, és minél több nemzetet ki akar irtani.

[8]Mert ezt mondja: Vezéreim nem mind királyok-e?

[9]Nem az történt-e Kalnóval, ami Karkemissel? Nem úgy járt-e Hamát, mint Arpad? Nem úgy járt-e Samária, mint Damaszkusz?

[10]Ahogyan elérte kezem a bálványok országait, bár több bálványszobruk volt, mint Jeruzsálemnek és Samáriának,

[11]ahogyan elbántam Samáriával és bálványaival, úgy fogok elbánni Jeruzsálemmel és bálványaival is.

[12]De ha véghezvitte az ÚR minden tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemen, megbünteti majd az asszír király dölyfös szívének gyümölcsét és nagyraláto szemének dicsekvését.

[13] porquanto o rei disse: Com o poder da minha mão, fiz isto, e com a minha sabedoria, porque sou inteligente; removi os limites dos povos, e roubei os seus tesouros, e como valente abati os que se assentavam em tronos.

[14] Meti a mão nas riquezas dos povos como a um ninho e, como se ajuntam os ovos abandonados, assim eu ajuntei toda a terra, e não houve quem movesse a asa, ou abrisse a boca, ou piasse.

[15] Porventura, gloriar-se-á o machado contra o que corta com ele? Ou presumirá a serra contra o que a maneja? Seria isso como se a vara brandisse os que a levantam ou o bastão levantasse a quem não é pau!

[16] Pelo que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, enviará a tísica contra os seus homens, todos gordos, e debaixo da sua glória acenderá uma queima, como a queima de fogo.

[17] Porque a Luz de Israel virá a ser como fogo, e o seu Santo, como labareda, que abrase e consuma os espinheiros e os abrolhos da Assíria, num só dia.

[18] Também consumirá a glória da sua floresta e do seu campo fértil, desde a alma até ao corpo; e será como quando um doente se definha.

[19] O resto das árvores da sua floresta será tão pouco, que um menino saberá escrever o número delas.

[13]Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket.

[14]Elérte kezem a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogy megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg én az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna.

[15]Dicsekedhet-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Hát henceghet a fűrész azzal szemben, aki őt húzza? Mintha a bot akarná azt suhogtatni, aki őt fölvette, és a vessző fölvenni az embert!

[16]Ezért az Úr, a Seregek URa sorvadást bocsát Asszíria kövérjeire, és dicsősége alatt láng lobban majd fel, tűznek lobogása.

[17]Izráel Világossága lesz a tűz, és Szentje a láng, amely elégeti és megemészti benne egyetlen napon a tövist és a gazt.

[18]Pompás erdejét és kertjét mindenestül megsemmisíti, mintha sorvadás sorvasztaná.

[19]Oly kevés fa marad erdejében, hogy egy gyermek is össze tudja írni.

A maradék megtérése és szabadulása

[20] Acontecerá, naquele dia, que os restantes de Israel e os da casa de Jacó que se tiverem salvado nunca mais se estribarão naquele que os feriu, mas, com efeito, se estribarão no SENHOR, o Santo de Israel.	[20]Azon a napon nem támaszkodik többé ostorozójára Izráel maradéka és Jákób házának megmenekült része, hanem az ÚRra, Izráel Szentjére támaszkodik hűségesen.
[21] Os restantes se converterão ao Deus forte, sim, os restantes de Jacó.	[21]A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.
[22] Porque ainda que o teu povo, ó Israel, seja como a areia do mar, o restante se converterá; destruição será determinada, transbordante de justiça.	[22]Mert ha annyi volna is néped, Izráel, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg. El van rendelve pusztulásod, igazságos ítélet árad rád.
[23] Porque uma destruição, e essa já determinada, o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, a executará no meio de toda esta terra.	[23]Mert elhatározta az Úr, a Seregek URa, hogy elpusztítja az egész országot.
[24] Pelo que assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Povo meu, que habitas em Sião, não temas a Assíria, quando te ferir com a vara e contra ti levantar o seu bastão à maneira dos egípcios;	[24]Ezért így szólt az Úr, a Seregek URa: Ne félj népem, Sion lakója, Asszíriától, ha megver bottal, és rád emeli vesszejét, mint Egyiptom tette.
[25] porque daqui a bem pouco se cumprirá a minha indignação e a minha ira, para a consumir.	[25]Mert rövid idő múlva véget ér haragom, és dühös indulatom majd őket pusztítja.
[26] Porque o SENHOR dos Exércitos suscitará contra ela um flagelo, como a matança de Midiã junto à penha de Orebe; a sua vara estará sobre o mar, e ele a levantará como fez no Egito.	[26]Ostorral csapkodja a Seregek URa, ahogyan megverte Midjánt az Óréb-sziklánál; vesszejével rácsap a tengerre, mint ahogy Egyiptomban tette.
[27] Acontecerá, naquele dia, que o peso será tirado do teu ombro, e o seu jugo, do teu pescoço, jugo que será despedaçado por causa da gordura.	[27]Azon a napon lekerül terhe válladról, igája leszakad nyakadról. Elvonul Samária mellett,

[28] A Assíria vem a Aiate, passa por Migrom e em Micmás larga a sua bagagem.

[29] Passa o desfiladeiro, aloja-se em Geba, já Ramá treme, Gibeá de Saul foge.

[30] Ergue com estrídulo a voz, ó filha de Galim! Ouve, ó Laís! Oh! Pobre Anatote!

[31] Madmena se dispersa; os moradores de Gebim fogem para salvar-se.

[32] Nesse mesmo dia, a Assíria parará em Nobe; agitará o punho ao monte da filha de Sião, o outeiro de Jerusalém.

[33] Mas eis que o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, cortará os ramos com violência, as árvores de alto porte serão derribadas, e as altivas serão abatidas.

[34] Cortará com o ferro as brenhas da floresta, e o Líbano cairá pela mão de um poderoso.

[28]Ajba érkezik, átvonul Migrónon, Mikmászba rendeli fölszerelését.

[29]Átvonulnak a hágón, Gebában térnek éjjeli szállásra. Remegés tör Rámára, Saul Gibeája menekül.

[30]Sikolts hangosan, Gallím leánya, figyelj rá, Lajis, felelj rá, Anátót!

[31]Madméná elmenekült, Gébím lakói elrejtőztek.

[32]Még ma odaér Nóbba, öklével fenyegeti Sion leányának hegyét, Jeruzsálem dombját.

[33]De az Úr, a Seregek URa kegyetlenül levagdalja az ágakat, a sudár termetűeket kivágja, és elterülnek a magasra törők.

[34]Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!

Isaías 11

O reinado pacífico do rebento de Jessé

[1] Do tronco de Jessé sairá um rebento, e das suas raízes, um renovo.

[2] Repousará sobre ele o Espírito do SENHOR, o Espírito de sabedoria e de entendimento, o Espírito de conselho e de fortaleza, o Espírito de conhecimento e de temor do SENHOR.

[3] Deleitar-se-á no temor do SENHOR; não julgará segundo a vista dos seus olhos, nem repreenderá segundo o ouvir dos seus ouvidos;

[4] mas julgará com justiça os pobres e decidirá com eqüidade a favor dos mansos da terra; ferirá a terra com a vara de sua

Ézsaiás 11

A Messiás békét hoz a földre

[1]Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.

[2]Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.

[3]Az ÚR félelme lesz a gyönyörűsége. Nem a látszat után ítél, és nem hallomás után dönt,

[4]hanem igazságosan ítél a nincstelenek ügyében, és méltányosan dönt az ország szegényeinek dolgában. Megveri a földet

boca e com o sopro dos seus lábios matará o perverso.

[5] A justiça será o cinto dos seus lombos, e a fidelidade, o cinto dos seus rins.

[6] O lobo habitará com o cordeiro, e o leopardo se deitará junto ao cabrito; o bezerro, o leão novo e o animal cevado andarão juntos, e um pequenino os guiará.

[7] A vaca e a ursa pastarão juntas, e as suas crias juntas se deitarão; o leão comerá palha como o boi.

[8] A criança de peito brincará sobre a toca da áspide, e o já desmamado meterá a mão na cova do basilisco.

[9] Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, porque a terra se encherá do conhecimento do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[10] Naquele dia, recorrerão as nações à raiz de Jessé que está posta por estandarte dos povos; a glória lhe será a morada.

A nova glória de Israel

[11] Naquele dia, o SENHOR tornará a estender a mão para resgatar o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, do Egito, de Patros, da Etiópia, de Elão, de Sinar, de Hamate e das terras do mar.

[12] Levantará um estandarte para as nações, ajuntará os desterrados de Israel e os dispersos de Judá recolherá desde os quatro confins da terra.

[13] Afastar-se-á a inveja de Efraim, e os adversários de Judá serão eliminados; Efraim não invejará a Judá, e Judá não oprimirá a Efraim.

szájának botjával, ajka leheletével megöli a bűnöst.

[5]Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség.

[6]Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroszlán és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisfiú terelgeti őket.

[7]A tehén a medvével legel, kölykeik együtt heverésznek, az oroszlán pedig szalmát eszik, mint a marha.

[8]A csecsemő a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek mérges kígyó üregébe dugja a kezét.

[9]Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki, betölti a földet az ÚR ismerete, ahogyan a tengert víz borítja.

[10]Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert ő lesz a zászlaja a népeknek, és székhelye dicsőséges lesz.

A szétszórt Izráel összegyűjtése

[11]Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy visszavásárolja népe maradékát, amely megmarad Asszíriában és Egyiptomban, Patrószban, Etiópiában és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tenger szigetein.

[12]Jelt ad a népeknek, és összegyűjti Izráel szétszórt fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.

[13]Megszűnik Efraim irigysége, vége lesz Júda ellenségeskedésének. Efraim nem irigykedik Júdára, Júda sem lesz Efraim ellensége.

[14] Antes, voarão para sobre os ombros dos filisteus ao Ocidente; juntos, despojarão os filhos do Oriente; contra Edom e Moabe lançarão as mãos, e os filhos de Amom lhes serão sujeitos.

[15] O SENHOR destruirá totalmente o braço do mar do Egito, e com a força do seu vento moverá a mão contra o Eufrates, e, ferindo-o, dividi-lo-á em sete canais, de sorte que qualquer o atravessará de sandálias.

[16] Haverá caminho plano para o restante do seu povo, que for deixado, da Assíria, como o houve para Israel no dia em que subiu da terra do Egito.

[14]Repülnek a tenger felé a filiszteusok lejtőjén, együtt ejtik prédául a keleti népet. Ráteszik kezüket Edómra és Móábra, és Ammón fiai nekik engedelmeskednek.

[15]Az ÚR pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét. Öklével megfenyegeti az Eufráteszt, forró szelével hét ágra vágja, és saruval is járhatóvá teszi.

[16]Olyan útja lesz népe maradékának, az Asszíriában megmaradtaknak, amilyen Izráelnek volt, amikor kijött Egyiptomból.

Isaías 12

Canto de louvor pela restauração de Israel

[1] Orarás naquele dia: Graças te dou, ó SENHOR, porque, ainda que te iraste contra mim, a tua ira se retirou, e tu me consolas.

[2] Eis que Deus é a minha salvação; confiarei e não temerei, porque o SENHOR Deus é a minha força e o meu cântico; ele se tornou a minha salvação.

[3] Vós, com alegria, tirareis água das fontes da salvação.

[4] Direis naquele dia: Dai graças ao SENHOR, invocai o seu nome, tornai manifestos os seus feitos entre os povos, relembrai que é excelso o seu nome.

[5] Cantai louvores ao SENHOR, porque fez coisas grandiosas; saiba-se isto em toda a terra.

Ézsaiás 12

Istent magasztaló ének

[1]Azon a napon ezt fogod mondani: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt a haragod, és megvigasztaltál.

[2]Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

[3]Örvendezve fogtok vizet merni a szabadulás forrásából.

[4]Azon a napon ezt fogjátok mondani: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét! Adjátok tudtára nagy tetteit a nemzeteknek! Emlékeztessétek őket, hogy magasztos az ő neve!

[5]Énekeljetek az ÚRnak, mert fenséges tetteket vitt véghez, hadd tudja meg ezt az egész föld!

6 Exulta e jubila, ó habitante de Sião, porque grande é o Santo de Israel no meio de ti.

6Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!

Isaías 13

Profecia contra a Babilônia

1 Sentença que, numa visão, recebeu Isaías, filho de Amoz, contra a Babilônia.

2 Alçai um estandarte sobre o monte escalvado; levantai a voz para eles; acenai-lhes com a mão, para que entrem pelas portas dos tiranos.

3 Eu dei ordens aos meus consagrados, sim, chamei os meus valentes para executarem a minha ira, os que com exultação se orgulham.

4 Já se ouve sobre os montes o rumor como o de muito povo, o clamor de reinos e de nações já congregados. O SENHOR dos Exércitos passa revista às tropas de guerra.

5 Já vêm de um país remoto, desde a extremidade do céu, o SENHOR e os instrumentos da sua indignação, para destruir toda a terra.

6 Uivai, pois está perto o Dia do SENHOR; vem do Todo-Poderoso como assolação.

7 Pelo que todos os braços se tornarão frouxos, e o coração de todos os homens se derreterá.

8 Assombrar-se-ão, e apoderar-se-ão deles dores e ais, e terão contorções como a mulher parturiente; olharão atônitos uns para outros; o seu rosto se tornará rosto flamejante.

Ézsaiás 13

Jövendölés Babilon pusztulásáról

1Fenyegető jövendölés Babilon ellen, amelyet látomásban kapott Ézsaiás, Ámóc fia:

2Jelezzetek a kopár hegyről, hangosan kiáltsatok nekik! Integessetek, hogy vonuljanak be a nemesek kapuin!

3Én már parancsot adtam megszentelt harcosaimnak és elhívtam vitézeimet, akik végrehajtják haragomat, és vigadoznak fenségemnek.

4Zúgás hallik a hegyeken, nagy nép zúgásához hasonló, országok morajlása hallik, összegyűlt nemzetek morajlása. A Seregek URa megszemléli a harcra kész sereget.

5Jönnek messze földről, az ég széléről: az ÚR és vele haragjának eszközei, hogy elpusztítsák az egész földet.

6Jajgassatok, mert közel van már az ÚR napja, pusztulás jön a Mindenhatótól.

7Ezért ellankad minden kéz, megdermed minden ember szíve.

8Megrémülnek, kínzó fájdalmak fogják el őket, vonaglanak, mint a vajúdó asszony. Riadtan néznek egymásra, és az arcuk ég a szégyentől.

[9] Eis que vem o Dia do SENHOR, dia cruel, com ira e ardente furor, para converter a terra em assolação e dela destruir os pecadores.

[9]Jön már az ÚR napja kegyetlenül, féktelen, izzó haraggal. Pusztává teszi a földet, kipusztítja róla a vétkeseket.

[10] Porque as estrelas e constelações dos céus não darão a sua luz; o sol, logo ao nascer, se escurecerá, e a lua não fará resplandecer a sua luz.

[10]Az ég csillagai és csillagképei nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa.

[11] Castigarei o mundo por causa da sua maldade e os perversos, por causa da sua iniqüidade; farei cessar a arrogância dos atrevidos e abaterei a soberba dos violentos.

[11]Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét. Véget vetek a kevélyek gőgjének, az erőszakosok gőgösségét megalázom.

[12] Farei que os homens sejam mais escassos do que o ouro puro, mais raros do que o ouro de Ofir.

[12]Ritkábbá teszem a halandót a színaranynál, és az embert Ófír aranyánál.

[13] Portanto, farei estremecer os céus; e a terra será sacudida do seu lugar, por causa da ira do SENHOR dos Exércitos e por causa do dia do seu ardente furor.

[13]Ezért megrendítem az eget, és megindul helyéből a föld a Seregek URának dühétől, izzó haragjának napján.

[14] Cada um será como a gazela que foge e como o rebanho que ninguém recolhe; cada um voltará para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[14]Akkor majd mint a felzavart gazella, és mint a nyáj, amelyet nem terelget senki, mindenki elindul a maga népe felé, mindenki szertefut a maga hazájába.

[15] Quem for achado será traspassado; e aquele que for apanhado cairá à espada.

[15]Mindenkit leszúrnak, akit csak elérnek, akit megfoghatnak, karddal ejtik el.

[16] Suas crianças serão esmagadas perante eles; a sua casa será saqueada, e sua mulher, violada.

[16]Csecsemőiket szemük láttára a falhoz verik, házaikat kifosztják, asszonyaikat megerőszakolják.

[17] Eis que eu despertarei contra eles os medos, que não farão caso de prata, nem tampouco desejarão ouro.

[17]Íme, ellenük indítom a médeket, akik ezüsttel nem törődnek, és aranyban nem gyönyörködnek.

[18] Os seus arcos matarão os jovens; eles não se compadecerão do fruto do ventre; os seus olhos não pouparão as crianças.

[18]Íjukkal leterítik az ifjakat, és nem irgalmaznak az újszülötteknek; nem szánják meg a gyermekeket.

[19] Babilônia, a jóia dos reinos, glória e orgulho dos caldeus, será como Sodoma e Gomorra, quando Deus as transtornou.

[20] Nunca jamais será habitada, ninguém morará nela de geração em geração; o arábio não armará ali a sua tenda, nem tampouco os pastores farão ali deitar os seus rebanhos.

[21] Porém, nela, as feras do deserto repousarão, e as suas casas se encherão de corujas; ali habitarão os avestruzes, e os sátiros pularão ali.

[22] As hienas uivarão nos seus castelos; os chacais, nos seus palácios de prazer; está prestes a chegar o seu tempo, e os seus dias não se prolongarão.

Isaías 14

Hino triunfal sobre a queda da Babilônia

[1] Porque o SENHOR se compadecerá de Jacó, e ainda elegerá a Israel, e os porá na sua própria terra; e unir-se-ão a eles os estrangeiros, e estes se achegarão à casa de Jacó.

[2] Os povos os tomarão e os levarão aos lugares deles, e a casa de Israel possuirá esses povos por servos e servas, na terra do SENHOR; cativarão aqueles que os cativaram e dominarão os seus opressores.

[3] No dia em que Deus vier a dar-te descanso do teu trabalho, das tuas angústias e da dura servidão com que te fizeram servir,

[19]Úgy jár majd Babilon, az országok ékessége, a káldeusok fenséges dísze, ahogyan elpusztította Isten Sodomát és Gomorát.

[20]Nem telepszik le ott többé senki, nem lakik ott senki a jövő nemzedékek során. Nem sátoroz ott az arab, nem deleltetnek ott pásztorok,

[21]hanem pusztai vadak tanyáznak ott, és baglyokkal telnek meg házaik. Struccok laknak majd ott, és démonok szökdelnek ott.

[22]Hiénák üvöltöznek kastélyaikban, gyönyörű palotáikban sakálok. Bizony, hamar eljön ennek az ideje, nem késnek napjai!

Ézsaiás 14

Gúnydal a babiloni király bukásáról

[1]Bizony, megkönyörül az Úr Jákóbon, és továbbra is Izráelt választja magának. Nyugalmat ad nekik földjükön, jövevények társulnak hozzájuk, és Jákób házához csatlakoznak.

[2]Fölkarolják és hazaviszik őket a népek, Izráel pedig tulajdonává teszi azokat az Úr földjén mint szolgákat és szolgálóleányokat. Fogságba vivőiket foglyul ejtik, és uralkodnak volt sanyargatóikon.

[3]Amikor majd nyugalomra fordítja az Úr fájdalmaidat, nyugtalanságodat és azt a kemény munkát, amit végeztettek veled,

[4] então, proferirás este motejo contra o rei da Babilônia e dirás: Como cessou o opressor! Como acabou a tirania!
[5] Quebrou o SENHOR a vara dos perversos e o cetro dos dominadores,
[6] que feriam os povos com furor, com golpes incessantes, e com ira dominavam as nações, com perseguição irreprimível.
[7] Já agora descansa e está sossegada toda a terra. Todos exultam de júbilo.
[8] Até os ciprestes se alegram sobre ti, e os cedros do Líbano exclamam: Desde que tu caíste, ninguém já sobe contra nós para nos cortar.
[9] O além, desde o profundo, se turba por ti, para te sair ao encontro na tua chegada; ele, por tua causa, desperta as sombras e todos os príncipes da terra e faz levantar dos seus tronos a todos os reis das nações.
[10] Todos estes respondem e te dizem: Tu também, como nós, estás fraco? E és semelhante a nós?
[11] Derribada está na cova a tua soberba, e, também, o som da tua harpa; por baixo de ti, uma cama de gusanos, e os vermes são a tua coberta.
[12] Como caíste do céu, ó estrela da manhã, filho da alva! Como foste lançado por terra, tu que debilitavas as nações!
[13] Tu dizias no teu coração: Eu subirei ao céu; acima das estrelas de Deus exaltarei o meu trono e no monte da congregação me assentarei, nas extremidades do Norte;
[14] subirei acima das mais altas nuvens e serei semelhante ao Altíssimo.

[4]ezt a gúnydalt fogod énekelni a babiloni királyról: Jaj, hogy vége lett a sanyargatónak, vége lett az erőszaknak!
[5]Összetörte az ÚR a gonoszság vesszejét, a zsarnokság botját,
[6]amely népeket vert dühében szüntelen veréssel, és nemzeteket tiport haragjában, kegyetlenül üldözve őket.
[7]Megnyugodott, békés az egész föld, ujjongásba törtek ki az emberek.
[8]Még a ciprusok is így örülnek, meg a Libánon cédrusai: Mióta elterültél, nem jön favágó ellenünk!
[9]Megrendült odalent a holtak hazája, amikor meglátta jöttödet. Felkölti miattad az árnyakat, a föld összes hatalmasát, fölkelti trónjukról a népek királyait.
[10]Rákezdik mindnyájan, és ezt mondják neked: Te is erőtlen lettél, mint mi, hozzánk hasonlóvá lettél!
[11]Sírba omlott gőgöd, lantjaid zengése! Férgek a derékaljad, pondrók a takaród!
[12]Jaj, leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője!
[13]Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.
[14]Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!

[15] Contudo, serás precipitado para o reino dos mortos, no mais profundo do abismo.

[16] Os que te virem te contemplarão, hão de fitar-te e dizer-te: É este o homem que fazia estremecer a terra e tremer os reinos?

[17] Que punha o mundo como um deserto e assolava as suas cidades? Que a seus cativos não deixava ir para casa?

[18] Todos os reis das nações, sim, todos eles, jazem com honra, cada um, no seu túmulo.

[19] Mas tu és lançado fora da tua sepultura, como um renovo bastardo, coberto de mortos traspassados à espada, cujo cadáver desce à cova e é pisado de pedras.

[20] Com eles não te reunirás na sepultura, porque destruíste a tua terra e mataste o teu povo; a descendência dos malignos jamais será nomeada.

[21] Preparai a matança para os filhos, por causa da maldade de seus pais, para que não se levantem, e possuam a terra, e encham o mundo de cidades.

[22] Levantar-me-ei contra eles, diz o SENHOR dos Exércitos; exterminarei de Babilônia o nome e os sobreviventes, os descendentes e a posteridade, diz o SENHOR.

[23] Reduzi-la-ei a possessão de ouriços e a lagoas de águas; varrê-la-ei com a vassoura da destruição, diz o SENHOR dos Exércitos.

Profecia contra os assírios

[15]De a sírba kell leszállnod, a gödör legmélyére.

[16]Akik csak meglátnak, rád csodálkoznak, elámulnak rajtad: Ettől az embertől reszketett a föld, ettől remegtek az országok?

[17]Ez az, aki pusztává tette a világot, lerombolta a városokat, és nem engedte haza a foglyokat?

[18]A népek királyai mind tisztességben nyugszanak, mindegyik a maga sírboltjában.

[19]Téged azonban temetetlenül dobnak el, mint valami hitvány gyomot; elborítanak a legyilkoltak, akiket karddal öltek meg, mint egy eltaposott hullát. Nekik kőhalom alatt lesz a sírjuk,

[20]de téged nem temetnek el velük, mert pusztítottad országodat, saját nemzetedet gyilkoltad. Nem emlegetik soha többé a gonosztevők ivadékát!

[21]Állítsatok vágóhidat fiainak őseik bűne miatt, hogy talpra állva el ne foglalják a földet, és be ne töltsék városokkal a világot!

[22]Rájuk támadok – így szól a Seregek URa –, és kiirtom Babilon nevét és maradékát, még az írmagját is – így szól az ÚR.

[23]Bölömbikák tanyájává teszem, vadvizes mocsárrá, és elsöpröm pusztító seprűvel – így szól a Seregek URa.

Jövendölés Asszíria ellen

[24] Jurou o SENHOR dos Exércitos, dizendo: Como pensei, assim sucederá, e, como determinei, assim se efetuará.

[25] Quebrantarei a Assíria na minha terra e nas minhas montanhas a pisarei, para que o seu jugo se aparte de Israel, e a sua carga se desvie dos ombros dele.

[26] Este é o desígnio que se formou concernente a toda a terra; e esta é a mão que está estendida sobre todas as nações.

[27] Porque o SENHOR dos Exércitos o determinou; quem, pois, o invalidará? A sua mão está estendida; quem, pois, a fará voltar atrás?

Profecia contra os filisteus

[28] No ano em que morreu o rei Acaz, foi pronunciada esta sentença:

[29] Não te alegres, tu, toda a Filístia, por estar quebrada a vara que te feria; porque da estirpe da cobra sairá uma áspide, e o seu fruto será uma serpente voadora.

[30] Os primogênitos dos pobres serão apascentados, e os necessitados se deitarão seguros; mas farei morrer de fome a tua raiz, e serão destruídos os teus sobreviventes.

[31] Uiva, ó porta; grita, ó cidade; tu, ó Filístia toda, treme; porque do Norte vem fumaça, e ninguém há que se afaste das fileiras.

[32] Que se responderá, pois, aos mensageiros dos gentios? Que o SENHOR fundou a Sião, e nela encontram refúgio os aflitos do seu povo.

Isaías 15

[24]Megesküdött a Seregek URa: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam.

[25]Országomban töröm össze Asszíriát, hegyeimen taposom el. Lekerül róluk igája, lekerül vállukról a teher.

[26]Ezt terveztem el az egész földdel szemben, így nyújtom ki kezemet minden nép ellen.

[27]Ha így határoz a Seregek URa, ki hiúsíthatja meg? Ha kinyújtja kezét, ki fordíthatja vissza?

A filiszteusokat utoléri az ítélet

[28]Áház király halála esztendejében hangzott el ez a fenyegető jövendölés:

[29]Ne örüljetek annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz.

[30]A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradékodat meggyilkolom.

[31]Jajgass, kapu, kiálts, város, rettegjetek, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki se hagyja el a kijelölt helyét!

[32]Mit szólnak majd ehhez a népek követei? Azt, hogy az ÚR vetett a Sionnak alapot, és oda menekülnek népe szegényei!

Ézsaiás 15

Profecia contra Moabe

[1] Sentença contra Moabe. Certamente, numa noite foi assolada Ar de Moabe e ela está destruída; certamente, numa noite foi assolada Quir de Moabe e ela está destruída.

[2] Sobe-se ao templo e a Dibom, aos altos, para chorar; nos montes Nebo e Medeba, lamenta Moabe; todas as cabeças se tornam calvas, e toda barba é rapada.

[3] Cingem-se de panos de saco nas suas ruas; nos seus terraços e nas suas praças, andam todos uivando e choram abundantemente.

[4] Tanto Hesbom como Eleale andam gritando; até Jaza se ouve a sua voz; por isso, os armados de Moabe clamam; a sua alma treme dentro dele.

[5] O meu coração clama por causa de Moabe, cujos fugitivos vão até Zoar, novilha de três anos; vão chorando pela subida de Luíte e no caminho de Horonaim levantam grito de desespero;

[6] porque as águas de Ninrim desaparecem; seca-se o pasto, acaba-se a erva, e já não há verdura alguma,

[7] pelo que o que pouparam, o que ganharam e depositaram eles mesmos levam para além das torrentes dos salgueiros;

[8] porque o pranto rodeia os limites de Moabe; até Eglaim chega o seu clamor, e ainda até Beer-Elim, o seu lamento;

[9] porque as águas de Dimom estão cheias de sangue; pois ainda acrescentarei a Dimom: leões contra aqueles que

Jövendölés Móáb ellen

[1]Fenyegető jövendölés Móáb ellen: Éjnek idején elpusztul, elnémul Ár-Móáb! Éjnek idején elpusztul, elnémul Kír-Móáb!

[2]Fölmennek a templomba, zokog Díbón a magaslatokon, Nébó és Médebá miatt jajgat Móáb. Minden fejet kopaszra nyírtak, és levágtak minden szakállt.

[3]Az utcákon zsákruhában járnak, a háztetőkön és a tereken mindenki jajgat, könnyeit hullatva.

[4]Segítségért kiált Hesbón és Elálé, hangjuk Jahacig hallik. Ezért riadoznak Móáb fegyveresei, riadozik lelke.

[5]Szívből kiáltok Móáb miatt. Cóarig, Eglat-Selisijjáig jutottak menekültjei. Sírva mennek föl a Lúhít-hágón, Hórónajim útján összetörve jajveszékelnek.

[6]Pusztasággá válnak Nimrím vizei, elszárad a fű, kiég a legelő, nem marad zöld növény.

[7]Ezért amijük megmarad, amit csak meg tudnak őrizni, átviszik a Nyárfa-patakon.

[8]Körös-körül jajveszékelnek Móáb határain, Eglajimig hangzik a jajgatás, Beér-Élímig hangzik a jajgatás.

[9]Bizony, megtelnek vérrel Dímón vizei! Más veszedelmet is hozok Dímónra:

escaparem de Moabe e contra os restantes da terra.

Isaías 16

1 Enviai cordeiros ao dominador da terra, desde Sela, pelo deserto, até ao monte da filha de Sião.

2 Como pássaro espantado, lançado fora do ninho, assim são as filhas de Moabe nos vaus do Arnom, que dizem:

3 Dá conselhos, executa o juízo e faze a tua sombra no pino do meio-dia como a noite; esconde os desterrados e não descubras os fugitivos.

4 Habitem entre ti os desterrados de Moabe, serve-lhes de esconderijo contra o destruidor. Quando o homem violento tiver fim, a destruição for desfeita e o opressor deixar a terra,

5 então, um trono se firmará em benignidade, e sobre ele no tabernáculo de Davi se assentará com fidelidade um que julgue, busque o juízo e não tarde em fazer justiça.

6 Temos ouvido da soberba de Moabe, soberbo em extremo; da sua arrogância, do seu orgulho e do seu furor; a sua jactância é vã.

7 Portanto, uivará Moabe, cada um por Moabe; gemereis profundamente abatidos pelas pastas de uvas de Quir-Haresete.

8 Porque os campos de Hesbom estão murchos; os senhores das nações talaram os melhores ramos da vinha de Sibma, que se estenderam até Jazer e se perderam no

oroszlánt Móáb menekültjeire és földjének maradékára.

Ézsaiás 16

Móáb népe Júdában talál menedékre

1Küldjetek bárányokat az ország uralkodójának Szelából a pusztaságon át Sion leányának hegyére!

2Bujdosó madárhoz, földúlt fészekhez hasonlítanak Móáb leányai az Arnón gázlóinál.

3Tartsatok tanácsot, hozzatok döntést! Tedd árnyékodat fényes délben olyanná, mint az éjszaka! Rejtsd el az elűzötteket, ne jelentsd föl a bujdosókat!

4Hadd lakjanak nálad az elűzött móábiak! Légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító! Mert vége lesz az erőszaknak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az ország eltiprói.

5Kegyelem által készül egy trón. Megingathatatlanul ül azon Dávid sátrában a bíró, aki törődik a joggal, és szorgalmazza az igazságot.

6Hallottunk Móáb gőgjéről, hogy milyen gőgös, fennhéjázó, dölyfös és öntelt, hazugságokkal hencegő.

7Ezért jajgatni fog egyik móábi a másikért, mindenki jajgatni fog. Nyögni fogtok összetörten Kír-Hareszet aszú szőlőjéért,

8mert elhervadtak Hesbón szőlőhegyei, Szibmá szőlőtőkéi. A népek urai lemetszették vesszőit, pedig Jazérig értek,

deserto, sarmentos que se estenderam e passaram além do mar.

[9] Pelo que prantearei, com o pranto de Jazer, a vinha de Sibma; regar-te-ei com as minhas lágrimas, ó Hesbom, ó Eleale; pois, sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima, caiu já dos inimigos o eia, como o de pisadores.

[10] Fugiu a alegria e o regozijo do pomar; nas vinhas já não se canta, nem há júbilo algum; já não se pisarão as uvas nos lagares. Eu fiz cessar o eia dos pisadores.

[11] Pelo que por Moabe vibra como harpa o meu íntimo, e o meu coração, por Quir-Heres.

[12] Ver-se-á como Moabe se cansa nos altos, como entra no santuário a orar e nada alcança.

[13] Esta é a palavra que o SENHOR há muito pronunciou contra Moabe.

[14] Agora, porém, o SENHOR fala e diz: Dentro de três anos, tais como os de jornaleiros, será envilecida a glória de Moabe, com toda a sua grande multidão; e o restante será pouco, pequeno e débil.

Isaías 17

Profecia contra Damasco e Efraim

[1] Sentença contra Damasco. Eis que Damasco deixará de ser cidade e será um montão de ruínas.

befutották a pusztaságot; hajtásai szétágaztak, a tengeren túlra nyúltak.

[9]Ezért elsiratom Szibmá szőlőtőkéit, ahogyan sirattam Jazért. Elárasztlak könnyeimmel, Hesbón és Elálé, mert szüretedről és aratásodról elmaradt a kurjantás.

[10]Odalett az öröm és vigadozás a gyümölcsöskertben, nem ujjonganak a szőlőkben, nem kiáltoznak. Nem tapos bort sajtókban a taposó, a kurjantást megszüntetem.

[11]Ezért, mint a citera, zeng a bensőm Móábért, és a keblem Kír-Hereszért.

[12]És ha megjelenik Móáb az áldozóhalmon, bárhogyan fáradozik, még ha szentélyébe megy is imádkozni, nem érhet el semmit.

[13]Ezt az igét mondta az ÚR Móábról már régen.

[14]De most így szól az ÚR: Három esztendőn belül, amelyek úgy telnek majd neki, mint egy napszámosnak, megalázzák Móáb előkelőit és hatalmas köznépét is mind; kevés lesz a maradéka, kicsiny és erőtlen.

Ézsaiás 17

Jövendölés Arám és Izráel ellen

[1]Fenyegető jövendölés Damaszkusz ellen: Damaszkusz nem lesz többé város, rom lesz és omladék.

[2] As cidades de Aroer serão abandonadas; hão de ser para os rebanhos, que aí se deitarão sem haver quem os espante.

[3] A fortaleza de Efraim desaparecerá, como também o reino de Damasco e o restante da Síria; serão como a glória dos filhos de Israel, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Naquele dia, a glória de Jacó será apoucada, e a gordura da sua carne desaparecerá.

[5] Será, quando o segador ajunta a cana do trigo e com o braço sega as espigas, como quem colhe espigas, como quem colhe espigas no vale dos Refains.

[6] Mas ainda ficarão alguns rabiscos, como no sacudir da oliveira; duas ou três azeitonas na ponta do ramo mais alto, e quatro ou cinco nos ramos mais exteriores de uma árvore frutífera, diz o SENHOR, Deus de Israel.

[7] Naquele dia, olhará o homem para o seu Criador, e os seus olhos atentarão para o Santo de Israel.

[8] E não olhará para os altares, obra das suas mãos, nem atentará para o que fizeram seus dedos, nem para os postes-ídolos, nem para os altares do incenso.

[9] Naquele dia, serão as suas cidades fortes como os lugares abandonados no bosque ou sobre o cimo das montanhas, os quais outrora foram abandonados ante os filhos de Israel, e haverá assolação;

[2]Aróér városai elhagyottá válnak, nyájak veszik birtokba, ott heverésznek háborítatlanul.

[3]Nem lesz erőd Efraimban, sem királyság Damaszkuszban: egy sorsra jut Arám maradéka és Izráel fiainak dicsősége – így szól a Seregek URa.

[4]Azon a napon lehanyatlik Jákób dicsősége, kövér teste lesoványodik.

[5]Úgy fog járni, mint amikor az arató megmarkolja a gabonát, és karjával levágja a kalászokat; úgy fog járni, mint amikor valaki a Refáím-völgyben összeszedegeti a kalászokat.

[6]Csak böngészni való marad benne, mint mikor az olajbogyót verik: két-három bogyó marad a fa legtetején, négy vagy öt a gyümölcsfa ágain – így szól az ÚR, Izráel Istene.

[7]Azon a napon Alkotójára tekint majd az ember, és meglátja szemével Izráel Szentjét.

[8]Nem tekint az oltárokra, keze alkotásaira, meg sem látja, amit ujjaival csinált, a szent fákat és a tömjénező oltárokat.

[9]Azon a napon olyanok lesznek erős városai, mint az elhagyott erdő, és mint a hegycsúcs, mivel elhagyják őket az Izráel fiai elől menekülők: pusztasággá lesznek,

[10] porquanto te esqueceste do Deus da tua salvação e não te lembraste da Rocha da tua fortaleza. Ainda que faças plantações formosas e plantes mudas de fora,

[11] e, no dia em que as plantares, as fizeres crescer, e na manhã seguinte as fizeres florescer, ainda assim a colheita voará no dia da tribulação e das dores incuráveis.

[12] Ai do bramido dos grandes povos que bramam como bramam os mares, e do rugido das nações que rugem como rugem as impetuosas águas!

[13] Rugirão as nações, como rugem as muitas águas, mas Deus as repreenderá, e fugirão para longe; serão afugentadas como a palha dos montes diante do vento e como pó levado pelo tufão.

[14] Ao anoitecer, eis que há pavor, e, antes que amanheça o dia, já não existem. Este é o quinhão daqueles que nos despojam e a sorte daqueles que nos saqueiam.

[10]mert elfeledkeztél szabadító Istenedről, erős Kőszikládra nem gondoltál! Azért csak ültess gyönyörű ültetvényt, és tűzdeld tele idegen vesszőkkel:

[11]még ha az ültetés napján be is kerítenéd, és másnap reggelre rá is bírnád a sarjadásra, oda lesz az aratás a hervadás idején, és gyógyíthatatlan lesz a fájdalom!

[12]Jaj, zúg a sok nép! Zúgásuk olyan, mint a tengerek zúgása. Morajlanak a nemzetek! Morajlásuk olyan, mint a hatalmas víz morajlása.

[13]Morajlanak a nemzetek, ahogyan morajlik a nagy víz. De ha megdorgálja az ÚR, elfut messzire; kergeti, mint a polyvát a szél a hegyek között, és mint az ördögszekeret a szélvihar.

[14]Ha leszáll az est, rémületbe esnek, mire megvirrad, nyomuk sem marad. Ez lesz a jutalma fosztogatóinknak, ez lesz a sorsa prédálóinknak.

Isaías 18

Profecia contra a Etiópia

[1] Ai da terra onde há o roçar de muitas asas de insetos, que está além dos rios da Etiópia;

[2] que envia embaixadores por mar em navios de papiro sobre as águas, dizendo: Ide, mensageiros velozes, a uma nação de homens altos e de pele brunida, a um povo terrível, de perto e de longe; a uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem.

Ézsaiás 18

Jövendölés Etiópiáról

[1]Jaj a suhogó vitorlák országának Etiópia folyóin túl!

[2]Követeket küld a tengeren, papiruszhajókon a víz színén. Induljatok gyorsan, követek, a szálas, sima arcú néphez, a közelben és távolban rettegett néphez, az elsöprő erejű néphez, melynek hazáját folyók szelik át.

[3] Vós, todos os habitantes do mundo, e vós, os moradores da terra, quando se arvorar a bandeira nos montes, olhai; e, quando se tocar a trombeta, escutai.

[3]Ti, a világ összes lakói, e föld lakosai! Ha jelt adnak a hegyeken, lássátok meg, ha megfújják a kürtöt, halljátok meg!

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Olhando da minha morada, estarei calmo como o ardor quieto do sol resplandecente, como a nuvem do orvalho no calor da sega.

[4]Mert ezt mondta nekem az ÚR: Nyugodtan nézem hajlékomból, mint izzó hőség fényes nappal, mint harmatozó felhő aratási hőségben.

[5] Porque antes da vindima, caída já a flor, e quando as uvas amadurecem, então, podará os sarmentos com a foice e cortará os ramos que se estendem.

[5]Mert még szüret előtt, virágzás után, mielőtt fürtté érnének a szőlőszemek, levágja a vesszőket metszőkéssel, és a hajtásokat lemetszi, leszaggatja róla.

[6] Serão deixados juntos às aves dos montes e aos animais da terra; sobre eles veranearão as aves de rapina, e todos os animais da terra passarão o inverno sobre eles.

[6]Ott marad mindenestül a hegyek ragadozó madarainak és a föld állatainak. Ott tölti a nyarat a ragadozó madár, és ott telel a föld minden állata.

[7] Naquele tempo, será levado um presente ao SENHOR dos Exércitos por um povo de homens altos e de pele brunida, povo terrível, de perto e de longe; por uma nação poderosa e esmagadora, cuja terra os rios dividem, ao lugar do nome do SENHOR dos Exércitos, ao monte Sião.

[7]Abban az időben ajándékot visz a Seregek URának a szálas, sima arcú nép, a közelben és távolban rettegett nép, az elsöprő erejű nép, amelynek hazáját folyók szelik át, a Seregek URa nevének lakóhelyére, a Sion hegyére.

Isaías 19

Profecia contra o Egito

[1] Sentença contra o Egito. Eis que o SENHOR, cavalgando uma nuvem ligeira, vem ao Egito; os ídolos do Egito estremecerão diante dele, e o coração dos egípcios se derreterá dentro deles.

[2] Porque farei com que egípcios se levantem contra egípcios, e cada um pelejará contra o seu irmão e cada um

Ézsaiás 19

Jövendölés Egyiptom bukásáról

[1]Fenyegető jövendölés Egyiptom ellen: Száguld az ÚR gyors felhőn: Egyiptomba megy. Meginognak előtte Egyiptom bálványai, Egyiptom szíve megdermed keblében.

[2]Egyiptomit egyiptomira uszítok, hogy testvér testvér ellen, barát barát ellen,

contra seu próximo; cidade contra cidade, reino contra reino.

3 O espírito dos egípcios se esvaecerá dentro deles, e anularei o seu conselho; eles consultarão os seus ídolos, e encantadores, e necromantes, e feiticeiros.

4 Entregarei os egípcios nas mãos de um senhor duro, e um rei feroz os dominará, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

5 Secarão as águas do Nilo, e o rio se tornará seco e árido.

6 Os canais exalarão mau cheiro, e os braços do Nilo diminuirão e se esgotarão; as canas e os juncos se murcharão.

7 A relva que está junto ao Nilo, junto às suas ribanceiras, e tudo o que foi semeado junto dele se secarão, serão levados pelo vento e não subsistirão.

8 Os pescadores gemerão, suspirarão todos os que lançam anzol ao rio, e os que estendem rede sobre as águas desfalecerão.

9 Consternar-se-ão os que trabalham em linho fino e os que tecem pano de algodão.

10 Os seus grandes serão esmagados, e todos os jornaleiros andarão de alma entristecida.

11 Na verdade, são néscios os príncipes de Zoã; os sábios conselheiros de Faraó dão conselhos estúpidos; como, pois, direis a Faraó: Sou filho de sábios, filho de antigos reis?

város város ellen, tartomány tartomány ellen harcoljon.

3 Oda lesz Egyiptom bátorsága, tanácstalanná teszem. Kérdezgetik majd a bálványokat és a szellemeket, a halottidézőket és a jövendőmondókat.

4 De én kiszolgáltatom az egyiptomiakat egy keménykezű úrnak, egy erőskezű király uralkodik majd rajtuk! – így szól az Úr, a Seregek URA.

5 Kiapad a tenger vize, kiszárad, kiszikkad a folyam.

6 Bűzössé válnak a folyók. Egyiptomban a Nílus ágai leapadnak, kiszáradnak. Elfonnyad a nád és a sás,

7 a Nílus menti káka, a Nílus torkolatánál; elszárad minden vetés a Nílus mellett, eltűnik, semmivé lesz.

8 Szomorúak a halászok, gyászolnak mind, akik a Níluson horgásznak, elalélnak, akik hálót vetnek a víz színére.

9 Szégyent vallanak a len megmunkálói, elsápadnak a gerebenezők és a vászonszövők.

10 Levertek lesznek a kötélverők, bánkódnak mind a napszámosok.

11 Milyen ostobák Cóan vezérei! A fáraó legbölcsebb tanácsosai esztelen tanácsot adnak. Hogy meritek azt mondani a fáraónak, hogy bölcsek vagytok, régi királyok sarjai?!

[12] Onde estão agora os teus sábios? Anunciem-te agora ou informem-te do que o SENHOR dos Exércitos determinou contra o Egito.

[12]Hol vannak bölcseid? Mondják meg neked, ha tudják, mit határozott a Seregek URa Egyiptom felől!

[13] Loucos se tornaram os príncipes de Zoã, enganados estão os príncipes de Mênfis; fazem errar o Egito os que são a pedra de esquina das suas tribos.

[13]Bolonddá tették Cóan vezéreit, alaposan rászedték Nóf vezéreit; tévútra vezették Egyiptomot a tartományok vezetői.

[14] O SENHOR derramou no coração deles um espírito estonteante; eles fizeram estontear o Egito em toda a sua obra, como o bêbado quando cambaleia no seu vômito.

[14]Mert beléjük öntötte az ÚR az ámítás lelkét, hogy tévútra vezessék Egyiptomot minden vállalkozásában, ahogyan a részeg beletéved okádékába.

[15] Não aproveitará ao Egito obra alguma que possa ser feita pela cabeça ou cauda, pela palma ou junco.

[15]Nem sikerül Egyiptomnak semmiféle vállalkozása, bármire vállalkozik a fő vagy a farok, a pálmaág vagy a káka.

Egyiptom és Asszíria megtér az ÚRhoz

[16] Naquele dia, os egípcios serão como mulheres; tremerão e temerão ao levantar-se da mão do SENHOR dos Exércitos, que ele agitará contra eles.

[16]Azon a napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok: borzadni és rettegni fog a Seregek URa fölemelt kezétől, mert fölemeli ellene.

[17] A terra de Judá será espanto para o Egito; todo aquele que dela se lembrar encher-se-á de pavor por causa do propósito do SENHOR dos Exércitos, do que determinou contra eles.

[17]Egyiptom rettegni fog Júdától: ha csak említik is előtte, már retteg a Seregek URának végzésétől, amelyet ellene hozott.

[18] Naquele dia, haverá cinco cidades na terra do Egito que falarão a língua de Canaã e farão juramento ao SENHOR dos Exércitos; uma delas se chamará Cidade do Sol.

[18]Azon a napon öt olyan város lesz Egyiptomban, amely kánaáni nyelven beszél, és a Seregek URára esküszik. Az egyiket Napvárosnak nevezik.

[19] Naquele dia, o SENHOR terá um altar no meio da terra do Egito, e uma coluna se erigirá ao SENHOR na sua fronteira.

[19]Azon a napon oltára lesz az ÚRnak Egyiptomban, a határán pedig az ÚRnak szentelt oszlop.

[20] Servirá de sinal e de testemunho ao SENHOR dos Exércitos na terra do Egito;

[20]A Seregek URáról tanúskodó jel lesz ez Egyiptomban. Ha segítségért kiáltanak az

ao SENHOR clamarão por causa dos opressores, e ele lhes enviará um salvador e defensor que os há de livrar.

[21] O SENHOR se dará a conhecer ao Egito, e os egípcios conhecerão o SENHOR naquele dia; sim, eles o adorarão com sacrifícios e ofertas de manjares, e farão votos ao SENHOR, e os cumprirão.

[22] Ferirá o SENHOR os egípcios, ferirá, mas os curará; converter-se-ão ao SENHOR, e ele lhes atenderá as orações e os curará.

[23] Naquele dia, haverá estrada do Egito até à Assíria, os assírios irão ao Egito, e os egípcios, à Assíria; e os egípcios adorarão com os assírios.

[24] Naquele dia, Israel será o terceiro com os egípcios e os assírios, uma bênção no meio da terra;

[25] porque o SENHOR dos Exércitos os abençoará, dizendo: Bendito seja o Egito, meu povo, e a Assíria, obra de minhas mãos, e Israel, minha herança.

Isaías 20

Profecia do cativeiro dos egípcios e dos etíopes

[1] No ano em que Tartã, enviado por Sargão, rei da Assíria, veio a Asdode, e a guerreou, e a tomou,

[2] nesse mesmo tempo, falou o SENHOR por intermédio de Isaías, filho de Amoz, dizendo: Vai, solta de teus lombos o pano grosseiro de profeta e tira dos pés o

ÚRhoz sanyargatóik miatt, ő szabadítót küld nekik, aki majd harcol értük, és megmenti őket.

[21]Akkor megismerteti magát az ÚR Egyiptommal, és Egyiptom megismeri az URat. Tisztelni fogják az URat véresáldozattal és ételáldozattal. Fogadalmat is tesznek az ÚRnak, és teljesítik.

[22]Ha csapással sújtja is az ÚR Egyiptomot, de meg is gyógyítja. Megtérnek az ÚRhoz, ő pedig meghallgatja és meggyógyítja őket.

[23]Akkor majd országút vezet Egyiptomból Asszíriába, úgyhogy az asszírok Egyiptomba, az egyiptomiak pedig Asszíriába mehetnek, és Egyiptom Asszíriával együtt tiszteli az URat.

[24]Azon a napon Egyiptom és Asszíria mellett Izráel, mint harmadik ország, áldás lesz a földön.

[25]A Seregek URa pedig ezt az áldást mondja: Áldott Egyiptom, az én népem, és Asszíria, kezem alkotása, meg Izráel, örök tulajdonom!

Ézsaiás 20

Jövendölés Egyiptom és Etiópia bukásáról

[1]Abban az évben, amikor Asdód alá érkezett az a hadvezér, aki Szargón asszír király parancsára megostromolta és elfoglalta Asdódot,

[2]abban az időben így szólt az ÚR Ézsaiáshoz, Ámóc fiához: Vedd le a zsákruhát a derekadról, és húzd le a sarut

calçado. Assim ele o fez, indo despido e descalço.

[3] Então, disse o SENHOR: Assim como Isaías, meu servo, andou três anos despido e descalço, por sinal e prodígio contra o Egito e contra a Etiópia,

[4] assim o rei da Assíria levará os presos do Egito e os exilados da Etiópia, tanto moços como velhos, despidos e descalços e com as nádegas descobertas, para vergonha do Egito.

[5] Então, se assombrarão os israelitas e se envergonharão por causa dos etíopes, sua esperança, e dos egípcios, sua glória.

[6] Os moradores desta região dirão naquele dia: Vede, foi isto que aconteceu àqueles em quem esperávamos e a quem fugimos por socorro, para livrar-nos do rei da Assíria! Como, pois, escaparemos nós?

Isaías 21

Profecia contra a Babilônia

[1] Sentença contra o deserto do mar. Como os tufões vêm do Sul, ele virá do deserto, da horrível terra.

[2] Dura visão me foi anunciada: o pérfido procede perfidamente, e o destruidor anda destruindo. Sobe, ó Elão, sitia, ó Média; já fiz cessar todo gemer.

[3] Pelo que os meus lombos estão cheios de angústias; dores se apoderaram de mim como as de parturiente; contorço-me de dores e não posso ouvir, desfaleço-me e não posso ver.

a lábadról! Ő így is tett, és meztelenül, saru nélkül járt.

[3]Akkor ezt mondta az ÚR: Ahogyan Ézsaiás, az én szolgám meztelenül és saru nélkül jár három esztendeig, intő jelül Egyiptom és Etiópia számára,

[4]úgy hajtja el az asszír király Egyiptom rabjait és Etiópia foglyait, ifjakat és véneket, meztelenül és saru nélkül, csupasz fenékkel, Egyiptom szégyenére.

[5]Akkor majd rettegni és szégyenkezni fognak, akik Etiópiában bíztak, és Egyiptommal dicsekedtek.

[6]Akkor ezt mondják e partvidék lakói: Hogyan menekülhetnénk meg mi, ha az is így járt, akiben bíztunk, és akihez segítségért folyamodtunk, hogy mentsen meg bennünket az asszír királytól?!

Ézsaiás 21

Jövendölés Babilon ellen

[1]Fenyegető jövendölés Babilon ellen: Ahogyan a szélviharok törnek elő dél felől, úgy közeledik a síkság felől, a félelmetes földről.

[2]Szörnyű látomásban ez jutott tudtomra: Csal a csaló, pusztít a pusztító! Vonulj ellene, Élám, ostromold, Média! Minden sóhajtozásnak véget vetek.

[3]Ezért görcsös fájdalom fogja el derekamat, olyan kínok gyötörnek, mint a vajúdó nő kínjai; megzavarodom attól, amit hallok, megrémülök attól, amit látok.

[4] O meu coração cambaleia, o horror me apavora; a noite que eu desejava se me tornou em tremores.

[5] Põe-se a mesa, estendem-se tapetes, come-se e bebe-se. Levantai-vos, príncipes, untai o escudo.

[6] Pois assim me disse o SENHOR: Vai, põe o atalaia, e ele que diga o que vir.

[7] Quando vir uma tropa de cavaleiros de dois a dois, uma tropa de jumentos e uma tropa de camelos, ele que escute diligentemente com grande atenção.

[8] Então, o atalaia gritou como um leão: SENHOR, sobre a torre de vigia estou em pé continuamente durante o dia e de guarda me ponho noites inteiras.

[9] Eis agora vem uma tropa de homens, cavaleiros de dois a dois. Então, ergueu ele a voz e disse: Caiu, caiu Babilônia; e todas as imagens de escultura dos seus deuses jazem despedaçadas por terra.

[10] Oh! Povo meu, debulhado e batido como o trigo da minha eira! O que ouvi do SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, isso vos anunciei.

Profecia contra Dumá

[11] Sentença contra Dumá. Gritam-me de Seir: Guarda, a que hora estamos da noite? Guarda, a que horas?

[12] Respondeu o guarda: Vem a manhã, e também a noite; se quereis perguntar, perguntai; voltai, vinde.

Profecia contra a Arábia

[4]Háborog a szívem, reszketés fogott el. Az eddig áhított alkonyat rettenetes lett nekem.

[5]Terítik az asztalt, rendezik a szőnyegeket, folyik az eszem-iszom. Rajta, vezérek, kenjétek a pajzsot!

[6]Mert ezt mondta nekem az ÚR: Menj, állíts őrszemet; amit lát, jelentse!

[7]És ha harci kocsik menetét látná, elébük két-két ló befogva, szamarak menetét, tevék menetét, erősen figyeljen, nagyon figyelmesen!

[8]Az őrszem felordított, akár egy oroszlán: Uram, őrhelyemen állok mindennap, őrségen állok minden éjjel!

[9]Jönnek már! Emberek menete, harci kocsik, elébük két-két ló befogva! Akkor megszólalt, és ezt mondta: Elesett, elesett Babilon! Minden istenszobra a földön hever összetörve!

[10]Ó, agyoncsépelt és megtiport népem! Amit a Seregek URától, Izráel Istenétől hallottam, azt jelentettem nektek.

Jövendölés Edóm ellen

[11]Fenyegető jövendölés Dúmá ellen: Kiáltást hallok Széírből: Őrálló, meddig tart még az éjszaka, őrálló, meddig tart még az éjjel?

[12]Közeleg a reggel, de még éjjel van – felelt az őrálló. Kérdezhettek, de inkább akkor, ha majd visszajöttök.

Jövendölés Arábia ellen

[13] Sentença contra a Arábia. Nos bosques da Arábia, passareis a noite, ó caravanas de dedanitas.
[14] Traga-se água ao encontro dos sedentos; ó moradores da terra de Tema, levai pão aos fugitivos.
[15] Porque fogem de diante das espadas, de diante da espada nua, de diante do arco armado e de diante do furor da guerra.
[16] Porque assim me disse o SENHOR: Dentro de um ano, tal como o de jornaleiro, toda a glória de Quedar desaparecerá.
[17] E o restante do número dos flecheiros, os valentes dos filhos de Quedar, será diminuto, porque assim o disse o SENHOR, Deus de Israel.

[13]Fenyegető jövendölés Arábia ellen: Arábia bozótjaiban töltsétek az éjszakát, Dedán karavánjai!
[14]Hozzatok vizet a szomjazónak, Téma földjének lakói, és adjatok kenyeret a menekülőknek!
[15]Mert fegyver elől menekültek el, kivont kard elől, kifeszített íj elől és súlyos harcból.
[16]Mert ezt mondta nekem az ÚR: Egy esztendő múlva, amely lassan és keservesen telik, akár a napszámosoknak, vége lesz Kédár minden dicsőségének,
[17]és alig marad meg néhány a kédári hősök íjaiból. – Izráel Istene, az ÚR ígéri ezt!

Isaías 22

Profecia contra Jerusalém

[1] Sentença contra o vale da Visão. Que tens agora, que todo o teu povo sobe aos telhados?
[2] Tu, cidade que estavas cheia de aclamações, cidade estrepitosa, cidade alegre! Os teus mortos não foram mortos à espada, nem morreram na guerra.
[3] Todos os teus príncipes fogem à uma e são presos sem que se use o arco; todos os teus que foram encontrados foram presos, sem embargo de já estarem longe na fuga.
[4] Portanto, digo: desviai de mim a vista e chorarei amargamente; não insistais por causa da ruína da filha do meu povo.

Ézsaiás 22

Jeruzsálem megaláztatása

[1]Fenyegető jövendölés a látomás völgye ellen: Mi történt veled, hogy mindenki a háztetőkre ment?
[2]Csupa lárma, zajongás a város, vigadozik a vár! A halálra sebzetteket nem kard sebezte meg, halottaid nem harcban estek el.
[3]Vezetőid mind egy szálig elmenekültek, nyíllövés nélkül kerültek fogságba. Mind fogságra jutottak, akiket csak megtaláltak, bármily messze futottak.
[4]Azért ezt mondom: Ne nézzetek rám, keservesen sírok! Ne zaklassatok vigasztalásotokkal, hiszen népem pusztulóban van!

[5] Porque dia de alvoroço, de atropelamento e confusão é este da parte do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, no vale da Visão: um derribar de muros e clamor que vai até aos montes.	[5]Mert zűrzavar, eltiprás és kavarodás napja jön az Úrtól, a Seregek URától a látomás völgyére. Aláássák a falat, és kiáltás hangzik a hegy felé.
[6] Porque Elão tomou a aljava e vem com carros e cavaleiros; e Quir descobre os escudos.	[6]Élám fölveszi tegzét, jön harci kocsikkal, emberekkel, lovasokkal, Kír is pajzsot ragad.
[7] Os teus mais formosos vales se enchem de carros, e os cavaleiros se põem em ordem às portas.	[7]Gyönyörű völgyeid megtelnek harci kocsikkal, a lovasok felsorakoznak a kapu előtt.
[8] Tira-se a proteção de Judá. Naquele dia, olharás para as armas da Casa do Bosque.	[8]Leleplezték Júda védelmét: megszemlélitek azon a napon az Erdő házának fegyvertárát,
[9] Notareis as brechas da Cidade de Davi, por serem muitas, e ajuntareis as águas do açude inferior.	[9]meglátjátok, mily sok rés van Dávid városán, és összegyűjtitek az Alsó-tó vizét.
[10] Também contareis as casas de Jerusalém e delas derribareis, para fortalecer os muros.	[10]Összeírjátok Jeruzsálem házait, egyes házakat leromboltok, hogy megerősítsétek a várfalat.
[11] Fareis também um reservatório entre os dois muros para as águas do açude velho, mas não cogitais de olhar para cima, para aquele que suscitou essas calamidades, nem considerais naquele que há muito as formou.	[11]Medencét csináltok a két várfal között a Régi-tó vizének. De aki ezt cselekszi, azzal nem törődtök, és nem látjátok meg azt, aki régóta készíti!
[12] O SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, vos convida naquele dia para chorar, prantear, rapar a cabeça e cingir o cilício.	[12]Az Úr, a Seregek URa azon a napon sírásra és gyászolásra hív, kopaszra nyírásra és zsákba öltözésre.
[13] Porém é só gozo e alegria que se vêem; matam-se bois, degolam-se ovelhas, come-se carne, bebe-se vinho e se diz: Comamos e bebamos, que amanhã morreremos.	[13]De csak vigasság és öröm van! Marhát vágnak, juhot ölnek, falják a húst, isszák a bort: „Együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk!”
[14] Mas o SENHOR dos Exércitos se declara aos meus ouvidos, dizendo: Certamente,	[14]Kijelentette nekem a Seregek URa, hogy nem engesztelődik meg irántatok emiatt,

esta maldade não será perdoada, até que morrais, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

amíg meg nem haltok! – mondja az Úr, a Seregek URa.

Sebna é degradado. Eliaquim é exaltado

Sebná helyett Eljákím lesz az udvarmester

15 Assim diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos: Anda, vai ter com esse administrador, com Sebna, o mordomo, e pergunta-lhe:

15Így szól az Úr, a Seregek URa: Menj el az udvarmesterhez, ehhez a Sebnához, a királyi palota gondnokához, és mondd:

16 Que é que tens aqui? Ou a quem tens tu aqui, para que abrisses aqui uma sepultura, lavrando em lugar alto a tua sepultura, cinzelando na rocha a tua própria morada?

16Honnan vetted a jogot, vagy ki engedte meg neked, hogy itt készíts magadnak sírboltot? Magas helyen készítetted sírodat, sziklában jelöltél ki magadnak hajlékot!

17 Eis que como homem forte o SENHOR te arrojará violentamente; agarrar-te-á com firmeza,

17Pedig keményen megragad téged az ÚR, és messzire elhajít.

18 enrolar-te-á num invólucro e te fará rolar como uma bola para terra espaçosa; ali morrerás, e ali acabarão os carros da tua glória, ó tu, vergonha da casa do teu senhor.

18Csomóba göngyölít, és labdaként elhajít egy igen tágas földre. Ott halsz meg, oda kerülnek pompás szekereid, te, urad házának gyalázata!

19 Eu te lançarei fora do teu posto, e serás derribado da tua posição.

19Megfosztalak tisztségedtől, kidoblak az állásodból.

20 Naquele dia, chamarei a meu servo Eliaquim, filho de Hilquias,

20Azután Eljákímot, Hilkijjá fiát nevezem ki szolgámmá,

21 vesti-lo-ei da tua túnica, cingi-lo-ei com a tua faixa e lhe entregarei nas mãos o teu poder, e ele será como pai para os moradores de Jerusalém e para a casa de Judá.

21palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmadat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

22 Porei sobre o seu ombro a chave da casa de Davi; ele abrirá, e ninguém fechará, fechará, e ninguém abrirá.

22Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki.

[23] Fincá-lo-ei como estaca em lugar firme, e ele será como um trono de honra para a casa de seu pai.

[24] Nele, pendurarão toda a responsabilidade da casa de seu pai, a prole e os descendentes, todos os utensílios menores, desde as taças até as garrafas.

[25] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, a estaca que fora fincada em lugar firme será tirada, será arrancada e cairá, e a carga que nela estava se desprenderá, porque o SENHOR o disse.

[23]Szilárd helyre erősítem, mint valami szöget; ott lesz a díszhely atyjának házában.

[24]Őrá aggatják atyja házának minden ékességét, utódait és leszármazottait, minden apró edényt, a tálakat és mindenféle korsót.

[25]De így szól a Seregek URa: Egyszer majd kilazul a szilárd helyre erősített szög, letörik és leesik, a teher pedig, amely rajta volt, összetörik. Megmondta az ÚR!

Isaías 23

Profecia contra Tiro

[1] Sentença contra Tiro. Uivai, navios de Társis, porque está assolada, a ponto de não haver nela casa nenhuma, nem ancoradouro. Da terra de Chipre lhes foi isto revelado.

[2] Calai-vos, moradores do litoral, vós a quem os mercadores de Sidom enriqueceram, navegando pelo mar.

[3] Através das vastas águas, vinha o cereal dos canais do Egito e a ceifa do Nilo, como a tua renda, Tiro, que vieste a ser a feira das nações.

[4] Envergonha-te, ó Sidom, porque o mar, a fortaleza do mar, fala, dizendo: Não tive dores de parto, não dei à luz, não criei rapazes, nem eduquei donzelas.

[5] Quando a notícia a respeito de Tiro chegar ao Egito, com ela se angustiarão os homens.

Ézsaiás 23

Tírusz és Szidón pusztulása

[1]Fenyegető jövendölés Tírusz ellen: Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult Tírusz! Nem maradt egy ház sem, nincs hova menni! Ciprus földjéről jövet mondták meg nekik.

[2]Némuljatok el, tengerpart lakói, szidóni kereskedők, kiknek követei átszelik a tengert,

[3]a nagy vizeket! A Síhór gabonája, a Nílus aratása volt a jövedelme, és ő volt a népek vásártere.

[4]Szégyenkezz, Szidón, mert így szól a tenger, a tengeri erődítmény: Olyan lettem, mint aki nem vajúdott, nem szült, nem nevelt ifjakat, nem dédelgetett leányokat!

[5]Úgy gyötrődnek, akik Tírusz hírét hallják, mint amikor Egyiptomról hallottak.

[6] Passai a Társis, uivai, moradores do litoral.
[7] É esta, acaso, a vossa cidade que andava exultante, cuja origem data de remotos dias, cujos pés a levaram até longe para estabelecer-se?
[8] Quem formou este desígnio contra Tiro, a cidade distribuidora de coroas, cujos mercadores são príncipes e cujos negociantes são os mais nobres da terra?
[9] O SENHOR dos Exércitos formou este desígnio para denegrir a soberba de toda beleza e envilecer os mais nobres da terra.
[10] Percorre livremente como o Nilo a tua terra, ó filha de Társis; já não há quem te restrinja.
[11] O SENHOR estendeu a mão sobre o mar e turbou os reinos; deu ordens contra Canaã, para que se destruíssem as suas fortalezas.
[12] E disse: Nunca mais exultarás, ó oprimida virgem filha de Sidom; levanta-te, passa a Chipre, mas ainda ali não terás descanso.
[13] Eis a terra dos caldeus, povo que até há pouco não era povo e que a Assíria destinara para os sátiros do deserto; povo que levantou suas torres, e arrasou os palácios de Tiro, e os converteu em ruínas.
[14] Uivai, navios de Társis, porque é destruída a que era a vossa fortaleza!
[15] Naquele dia, Tiro será posta em esquecimento por setenta anos, segundo os dias de um rei; mas no fim dos setenta

[6]Keljetek át Tarsísba, jajgassatok, tengerpart lakói!
[7]Hát ez a ti vigadozó városotok, mely ősidők óta fennáll, amely messzire elment, hogy ott is megtelepedjék?
[8]Kicsoda döntött így a koronás Tíruszról, melynek kereskedői vezérek, és kalmárjait tisztelik a földön?
[9]A Seregek URa döntött így, hogy meggyalázza a kevélységet, és megalázzon minden pompát, mindenkit, akit tisztelnek a földön.
[10]Műveld meg földedet, Tarsís leánya, mint a Nílus völgyét, mert nincs többé kikötő!
[11]Kinyújtotta kezét a tengerre az ÚR, megrendítette a királyságokat; elrendelte Kánaánról, hogy pusztítsák el erődítményeit.
[12]Ezt mondta: Nem fogsz többé vigadni, Szidón leánya, te meggyalázott szűz! Rajta, kelj csak át Ciprusra, ott sem lelsz nyugalmat!
[13]Íme, a káldeusok országa! Még nem is létezett ez a nép, mikor Asszíria kiépítette Tíruszt a hajói számára. De ostromműveket állított ellene, palotáit lerombolta, romhalmazzá tette!
[14]Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult erődítményetek!
[15]Akkor majd elfelejtik Tíruszt hetven évig, ameddig egy király él. Hetven év

anos dar-se-á com Tiro o que consta na canção da meretriz:

[16] Toma a harpa, rodeia a cidade, ó meretriz, entregue ao esquecimento; canta bem, toca, multiplica as tuas canções, para que se recordem de ti.

[17] Findos os setenta anos, o SENHOR atentará para Tiro, e ela tornará ao salário da sua impureza e se prostituirá com todos os reinos da terra.

[18] O ganho e o salário de sua impureza serão dedicados ao SENHOR; não serão entesourados, nem guardados, mas o seu ganho será para os que habitam perante o SENHOR, para que tenham comida em abundância e vestes finas.

Isaías 24

[1] Eis que o SENHOR vai devastar e desolar a terra, vai transtornar a sua superfície e lhe dispersar os moradores.

[2] O que suceder ao povo sucederá ao sacerdote; ao servo, como ao seu senhor; à serva, como à sua dona; ao comprador, como ao vendedor; ao que empresta, como ao que toma emprestado; ao credor, como ao devedor.

[3] A terra será de todo devastada e totalmente saqueada, porque o SENHOR é quem proferiu esta palavra.

[4] A terra pranteia e se murcha; o mundo enfraquece e se murcha; enlanguescem os mais altos do povo da terra.

[5] Na verdade, a terra está contaminada por causa dos seus moradores, porquanto

múlva úgy jár Tírusz, ahogy a szajha-nóta mondja:

[16]Fogd a citerát, járd be a várost, elfelejtett szajha! Szépen pengesd, dalolj sokat, hogy emlékezzenek rád!

[17]Hetven év múlva az ÚR meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén.

[18]De keresete és bére egyszer még az ÚR szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizgessék, hanem azoké lesz ez a kereset, akik az ÚR színe előtt laknak, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözhessenek.

Ézsaiás 24

Isten ítéletet tart a világ fölött

[1]Az ÚR elpusztítja, felforgatja a földet, feldúlja felszínét, szétszórja lakóit.

[2]Olyan lesz a köznép, mint a pap; a szolga, mint ura; a szolgálóleány, mint úrnője; az eladó, mint a vásárló; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő, és a hitelező, mint az adós.

[3]Teljesen elpusztul a föld, teljesen kifosztják. – Az ÚR jelentette ki ezt az igét.

[4]Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt.

[5]Gyalázatossá tették lakói a földet, mert megszegték a törvényeket, megmásították

transgridem as leis, violam os estatutos e quebram a aliança eterna.

[6] Por isso, a maldição consome a terra, e os que habitam nela se tornam culpados; por isso, serão queimados os moradores da terra, e poucos homens restarão.

[7] Pranteia o vinho, enlanguesce a vide, e gemem todos os que estavam de coração alegre.

[8] Cessou o folguedo dos tamboris, acabou o ruído dos que exultam, e descansou a alegria da harpa.

[9] Já não se bebe vinho entre canções; a bebida forte é amarga para os que a bebem.

[10] Demolida está a cidade caótica, todas as casas estão fechadas, ninguém já pode entrar.

[11] Gritam por vinho nas ruas, fez-se noite para toda alegria, foi banido da terra o prazer.

[12] Na cidade, reina a desolação, e a porta está reduzida a ruínas.

[13] Porque será na terra, no meio destes povos, como o varejar da oliveira e como o rebuscar, quando está acabada a vindima.

A alegria dos justos

[14] Eles levantam a voz e cantam com alegria; por causa da glória do SENHOR, exultam desde o mar.

[15] Por isso, glorificai ao SENHOR no Oriente e, nas terras do mar, ao nome do SENHOR, Deus de Israel.

[16] Dos confins da terra ouvimos cantar: Glória ao Justo!

a rendelkezéseket, megszegték az örök szövetséget.

[6]Ezért átok emészti a földet, megbűnhődnek lakói. Ezért elfogynak a föld lakói, úgyhogy csak kevés ember marad.

[7]Gyászol a must, búsul a szőlő, és sóhajtoznak mind, akik jókedvűek voltak.

[8]Abbamaradt a vidám dobolás, megszűnt a zajos vigadozás, abbamaradt a vidám citeraszó.

[9]Nem borozgatnak nótaszó mellett, keserű az ital annak, aki issza.

[10]Romba dőlt, puszta a város, zárva van minden ház, nem lehet bemenni.

[11]Borért kiáltoznak az utcákon, bealkonyult minden örömnek, száműzve van a földről a vidámság.

[12]Pusztán maradt a város, romhalmaz áll a kapu helyén.

[13]Mert olyasmi történik a földön, a népek között, mint amikor szüret után olajbogyót vernek, vagy szőlőt böngésznek.

[14]Azok hangosan ujjonganak az ÚR fenségének, kiáltoznak a tenger felől:

[15]„Dicsérjétek ezért Keleten az URat, az ÚRnak, Izráel Istenének nevét a tenger szigetein!”

[16]A föld széléről énekszót hallunk: „Dicsőség az igaznak!” De én ezt mondom:

A ruína dos transgressores

Mas eu digo: definho, definho, ai de mim! Os pérfidos tratam perfidamente; sim, os pérfidos tratam mui perfidamente.

17 Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó morador da terra.

18 E será que aquele que fugir da voz do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque as represas do alto se abrem, e tremem os fundamentos da terra.

19 A terra será de todo quebrantada, ela totalmente se romperá, a terra violentamente se moverá.

20 A terra cambaleará como um bêbado e balanceará como rede de dormir; a sua transgressão pesa sobre ela, ela cairá e jamais se levantará.

21 Naquele dia, o SENHOR castigará, no céu, as hostes celestes, e os reis da terra, na terra.

22 Serão ajuntados como presos em masmorra, e encerrados num cárcere, e castigados depois de muitos dias.

23 A lua se envergonhará, e o sol se confundirá quando o SENHOR dos Exércitos reinar no monte Sião e em Jerusalém; perante os seus anciãos haverá glória.

Isaías 25

Cântico de louvor pela misericórdia divina

1 Ó SENHOR, tu és o meu Deus; exaltar-te-ei a ti e louvarei o teu nome, porque tens feito maravilhas e tens executado os teus conselhos antigos, fiéis e verdadeiros.

Végem van, végem van, jaj nekem! Csalnak a csalók, csalárdul csalnak a csalók!

17Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!

18Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, s aki a veremből kimászik, kelepcébe jut. Megnyílnak odafönn az ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.

19Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld!

20Tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, akár egy kunyhó. Ránehezedik a vétke, elesik, nem is kel föl többé.

21Azon a napon megbünteti az ÚR az ég seregeit odafönn a magasságban, és a föld királyait a földön.

22Összegyűjtik őket, ahogy a foglyokat gyűjtik a verembe. Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.

23Elpirul a sápadt hold, szégyenkezik az izzó nap, mert a Seregek URa lesz a király a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt dicsőség ragyog.

Ézsaiás 25

A megváltottak hálaéneke

1URam, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot.

[2] Porque da cidade fizeste um montão de pedras e da cidade forte, uma ruína; a fortaleza dos estranhos já não é cidade e jamais será reedificada.
[3] Pelo que povos fortes te glorificarão, e a cidade das nações opressoras te temerá.
[4] Porque foste a fortaleza do pobre e a fortaleza do necessitado na sua angústia; refúgio contra a tempestade e sombra contra o calor; porque dos tiranos o bufo é como a tempestade contra o muro,
[5] como o calor em lugar seco. Tu abaterás o ímpeto dos estranhos; como se abranda o calor pela sombra da espessa nuvem, assim o hino triunfal dos tiranos será aniquilado.

[6] O SENHOR dos Exércitos dará neste monte a todos os povos um banquete de coisas gordurosas, uma festa com vinhos velhos, pratos gordurosos com tutanos e vinhos velhos bem clarificados.
[7] Destruirá neste monte a coberta que envolve todos os povos e o véu que está posto sobre todas as nações.
[8] Tragará a morte para sempre, e, assim, enxugará o SENHOR Deus as lágrimas de todos os rostos, e tirará de toda a terra o opróbrio do seu povo, porque o SENHOR falou.
[9] Naquele dia, se dirá: Eis que este é o nosso Deus, em quem esperávamos, e ele nos salvará; este é o SENHOR, a quem aguardávamos; na sua salvação exultaremos e nos alegraremos.

[2]Mert kőhalommá tetted a várost, az erődített várat romhalmazzá; a bitorlók palotája nem lesz város, soha többé föl nem épül!
[3]Ezért tisztel téged az erős nép, téged fél a hatalmas nemzetek városa.
[4]Mert erős vára vagy a nincstelennek, erős vára a szegénynek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben – mert a hatalmaskodók dühe olyan, mint a kőfalra zúduló zivatar,
[5]mint hőség a szikkadt földön. De te megalázod a harsány bitorlókat, mint a felhő árnyéka a hőséget, elnyomod a hatalmaskodók énekét.

Isten lakomát készít a Sionon

[6]Készít majd a Seregek URa ezen a hegyen minden népnek lakomát zsíros falatokból, lakomát újborral, zsíros, velős falatokkal, letisztult újborral.
[7]Ezen a hegyen leveszi a leplet, amely ráborult minden népre, és a takarót, amely betakart minden nemzetet.
[8]Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról, leveszi népéről a gyalázatot mindenütt a földön! – Ezt ígéri az ÚR!
[9]Ezt mondják majd azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, és ő megszabadított minket! Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

Móáb megaláztatása

10 Porque a mão do SENHOR descansará neste monte; mas Moabe será trilhado no seu lugar, como se pisa a palha na água da cova da esterqueira;
11 no meio disto estenderá ele as mãos, como as estende o nadador para nadar; mas o SENHOR lhe abaterá a altivez, não obstante a perícia das suas mãos;
12 e abaixará as altas fortalezas dos seus muros; abatê-las-á e derribá-las-á por terra, até ao pó.

Isaías 26

Cântico de confiança na proteção divina

1 Naquele dia, se entoará este cântico na terra de Judá: Temos uma cidade forte; Deus lhe põe a salvação por muros e baluartes.
2 Abri vós as portas, para que entre a nação justa, que guarda a fidelidade.
3 Tu, SENHOR, conservarás em perfeita paz aquele cujo propósito é firme; porque ele confia em ti.
4 Confiai no SENHOR perpetuamente, porque o SENHOR Deus é uma rocha eterna;
5 porque ele abate os que habitam no alto, na cidade elevada; abate-a, humilha-a até à terra e até ao pó.
6 O pé a pisará; os pés dos aflitos, e os passos dos pobres.
7 A vereda do justo é plana; tu, que és justo, aplanas a vereda do justo.
8 Também através dos teus juízos, SENHOR, te esperamos; no teu nome e na tua memória está o desejo da nossa alma.

10Mert az ÚR keze nyugszik ezen a hegyen. Móábot pedig eltapossák lakóhelyén, ahogyan a szalmát trágyalébe tapossák.

11Széttárja benne kezeit, ahogyan széttárja az úszó, ha úszik. De az ÚR megalázza gőgjét, hiába csapkod a kezével.

12Kőfalakkal megerősített fellegváradat ledönti, lerombolja, ízzé-porrá zúzza.

Ézsaiás 26

Isten népének hálaéneke

1Azon a napon ezt az éneket éneklik Júda országában: Erős a mi városunk: az ÚR kőfalat és bástyát állított védelmére.

2Nyissátok ki a kapukat, hadd jöjjön be az igaz nép, amely hűséges maradt!

3Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízik.

4Bízzatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kősziklánk mindörökre!

5Ő letaszítja a magasból az ott lakókat, lerombolja a megerősített várost, földig lerombolja, a porba taszítja.
6Széttapossák majd a lábak: a nincstelenek lábai, a szegények léptei.
7Az igaz ember ösvénye egyenes, te egyengeted az igaz ember útját.
8Ítéleted idején is benned reménykedtünk, URam, neved dicséretére vágyott a lelkünk.

[9] Com minha alma suspiro de noite por ti e, com o meu espírito dentro de mim, eu te procuro diligentemente; porque, quando os teus juízos reinam na terra, os moradores do mundo aprendem justiça.

[9]Lelkem hozzád vágyódik éjjel, teljes szívből kereslek téged. Mert ha ítéletet tartasz a földön, igazságot tanulnak a világ lakói.

[10] Ainda que se mostre favor ao perverso, nem por isso aprende a justiça; até na terra da retidão ele comete a iniqüidade e não atenta para a majestade do SENHOR.

[10]Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az Úr fenségét.

[11] SENHOR, a tua mão está levantada, mas nem por isso a vêem; porém verão o teu zelo pelo povo e se envergonharão; e o teu furor, por causa dos teus adversários, que os consuma.

[11]Uram, fölemelted kezedet, de nem látják. Majd meglátják, hogy féltőn szereted népedet, és megszégyenülnek: tűz emészti meg ellenségeidet.

[12] SENHOR, concede-nos a paz, porque todas as nossas obras tu as fazes por nós.

[12]Uram, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt.

[13] Ó SENHOR, Deus nosso, outros senhores têm tido domínio sobre nós; mas graças a ti somente é que louvamos o teu nome.

[13]Urunk, Istenünk, más urak voltak a gazdáink, nem te, de csak a te nevedet dicsérjük.

[14] Mortos não tornarão a viver, sombras não ressuscitam; por isso, os castigaste, e destruíste, e lhes fizeste perecer toda a memória.

[14]A halottak nem kelnek életre, az árnyak nem támadnak föl. Ezért mikor megbüntetted és kiirtottad őket, még az emlékezetüket is eltörölted!

[15] Tu, SENHOR, aumentaste o povo, aumentaste o povo e tens sido glorificado; a todos os confins da terra dilataste.

[15]Megszaporítottad e népet, Uram, megszaporítottad e népet, megdicsőítetted magad, mindenfelé kiterjesztetted az ország határait.

[16] SENHOR, na angústia te buscaram; vindo sobre eles a tua correção, derramaram as suas orações.

[16]Uram, a nyomorúságban téged kerestek, hozzád kiáltottak szüntelen, amikor fenyítetted őket.

[17] Como a mulher grávida, quando se lhe aproxima a hora de dar à luz, se contorce e dá gritos nas suas dores, assim fomos nós na tua presença, ó SENHOR!

[17]Olyanok voltunk előtted, Uram, mint a terhes asszony, amikor szülni kezd: amíg vajúdik, folyton kiáltozik fájdalmában.

[18] Concebemos nós e nos contorcemos em dores de parto, mas o que demos à luz foi vento; não trouxemos à terra livramento algum, e não nasceram moradores do mundo.

[19] Os vossos mortos e também o meu cadáver viverão e ressuscitarão; despertai e exultai, os que habitais no pó, porque o teu orvalho, ó Deus, será como o orvalho de vida, e a terra dará à luz os seus mortos.

[20] Vai, pois, povo meu, entra nos teus quartos e fecha as tuas portas sobre ti; esconde-te só por um momento, até que passe a ira.

[21] Pois eis que o SENHOR sai do seu lugar, para castigar a iniqüidade dos moradores da terra; a terra descobrirá o sangue que embebeu e já não encobrirá aqueles que foram mortos.

[18]Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk: nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra.

[19]De a te halottaid életre kelnek, föltámadnak a holttesteik! Ébredjetek, és ujjongjatok, kik a porban laktok! Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

[20]Eredj, népem, menj be a szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

[21]Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megfizessen bűneiért a föld lakóinak. A föld föltárja majd a kiontott vért, és nem fedi be többé a meggyilkoltakat.

Isaías 27

Deus ama ao seu povo e o salva

[1] Naquele dia, o SENHOR castigará com a sua dura espada, grande e forte, o dragão, serpente veloz, e o dragão, serpente sinuosa, e matará o monstro que está no mar.

[2] Naquele dia, dirá o SENHOR: Cantai a vinha deliciosa!

[3] Eu, o SENHOR, a vigio e a cada momento a regarei; para que ninguém lhe faça dano, de noite e de dia eu cuidarei dela.

[4] Não há indignação em mim. Quem me dera espinheiros e abrolhos diante de mim! Em guerra, eu iria contra eles e juntamente os queimaria.

Ézsaiás 27

Isten összegyűjti szétszórt népét

[1]Azon a napon megbünteti az ÚR kemény, nagy, erős kardjával Leviatánt, a gyors kígyót, Leviatánt, a tekergő kígyót, és megöli a tengerben lakó szörnyeteget.

[2]Azon a napon énekeljetek a színbort adó szőlőről!

[3]Én, az ÚR vagyok a védelmezője, minduntalan öntözgetem. Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki se bánthassa.

[4]Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül elém, küzdeni fogok ellene, és elégetem!

[5] Ou que homens se apoderem da minha força e façam paz comigo; sim, que façam paz comigo.
[6] Dias virão em que Jacó lançará raízes, florescerá e brotará Israel, e encherão de fruto o mundo.
[7] Porventura, feriu o SENHOR a Israel como àqueles que o feriram? Ou o matou, assim como àqueles que o mataram?
[8] Com xô!, xô! e exílio o trataste; com forte sopro o expulsaste no dia do vento oriental.
[9] Portanto, com isto será expiada a culpa de Jacó, e este é todo o fruto do perdão do seu pecado: quando o SENHOR fizer a todas as pedras do altar como pedras de cal feitas em pedaços, não ficarão em pé os postes-ídolos e os altares do incenso.
[10] Porque a cidade fortificada está solitária, habitação desamparada e abandonada como um deserto; ali pastam os bezerros, deitam-se e devoram os seus ramos.
[11] Quando os seus ramos se secam, são quebrados. Então, vêm as mulheres e lhes deitam fogo, porque este povo não é povo de entendimento; por isso, aquele que o fez não se compadecerá dele, e aquele que o formou não lhe perdoará.
[12] Naquele dia, em que o SENHOR debulhará o seu cereal desde o Eufrates até ao ribeiro do Egito; e vós, ó filhos de Israel, sereis colhidos um a um.
[13] Naquele dia, se tocará uma grande trombeta, e os que andavam perdidos pela

[5]De aki oltalmat vár tőlem, béküljön meg velem, béküljön meg velem!
[6]Eljön majd az idő, mikor gyökeret ver Jákób, virágozni, virulni fog Izráel, termésével pedig elárasztja a világot.
[7]Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták?
[8]Elűzted, elvetetted, úgy pereltél vele. Erős széllel sodortad el, amikor feltámadt a keleti szél.
[9]Ez által nyer engesztelést Jákób bűne, és ez lesz vétke eltávolításának a gyümölcse: Olyanná teszi az oltár minden kövét, mint az összetört mészkövek: nem lesznek többé szent fák, sem tömjénező oltárok!
[10]Milyen árván maradt az erődített város! Elhagyott, lakatlan hely lesz, akár a puszta. Borjak legelnek és heverésznek ott, és lerágják majd a bokrait.
[11]Ha leszáradnak ágai, letördelik az arra járó asszonyok, és eltüzelik. Mert értelmetlen nép ez; azért nem irgalmaz neki Alkotója, nem kegyelmez neki Formálója.
[12]Azon a napon kicsépeli az ÚR a kalászokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni!
[13]Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok

terra da Assíria e os que forem desterrados para a terra do Egito tornarão a vir e adorarão ao SENHOR no monte santo em Jerusalém.

földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

Isaías 28

Será castigada a impenitência de Efraim

[1] Ai da soberba coroa dos bêbados de Efraim e da flor caduca da sua gloriosa formosura que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale dos vencidos do vinho!

[2] Eis que o SENHOR tem certo homem valente e poderoso; este, como uma queda de saraiva, como uma tormenta de destruição e como uma tempestade de impetuosas águas que transbordam, com poder as derribará por terra.

[3] A soberba coroa dos bêbados de Efraim será pisada aos pés.

[4] A flor caduca da sua gloriosa formosura, que está sobre a parte alta do fertilíssimo vale, será como o figo prematuro, que amadurece antes do verão, o qual, em pondo nele alguém os olhos, mal o apanha, já o devora.

[5] Naquele dia, o SENHOR dos Exércitos será a coroa de glória e o formoso diadema para os restantes de seu povo;

[6] será o espírito de justiça para o que se assenta a julgar e fortaleza para os que fazem recuar o assalto contra as portas.

Contra os habitantes de Jerusalém

[7] Mas também estes cambaleiam por causa do vinho e não podem ter-se em pé por

Ézsaiás 28

Jövendölés Samária pusztulásáról

[1]Jaj a büszke koszorúnak, melyet Efraim részegei viselnek, és a hervadó virágnak, amely ékesen díszíti őket, akik bortól mámorosak a termékeny völgyre néző hegycsúcson!

[2]Küldi már az Úr az erőset, a hatalmasat. Olyan, mint a jégverés, a tomboló orkán, mint a roppant, elsöprő vizek áradata: hatalma földre terít.

[3]Lábbal tiporják majd Efraim részegeinek büszke koszorúját,

[4]és úgy jár majd hervadó virága, mely ékesen díszíti a termékeny völgyre néző hegycsúcson, ahogy a korai füge nyár elején: ha meglátja valaki, azonnal leszedi, és már le is nyeli.

[5]Azon a napon a Seregek URa lesz népe maradékának díszes koszorúja, ékes koronája.

[6]Ő lesz az igazság lelke azokban, akik igazságot szolgáltatnak, és a hősi erő azokban, akik visszaverik a városkapu ellen támadókat.

Jeruzsálem papjainak és prófétáinak a bűne

[7]De ezek is tántorognak a bortól, támolyognak az italtól. Papok és próféták

causa da bebida forte; o sacerdote e o profeta cambaleiam por causa da bebida forte, são vencidos pelo vinho, não podem ter-se em pé por causa da bebida forte; erram na visão, tropeçam no juízo.

tántorognak az italtól, megzavarodtak a bortól! Támolyognak az ital miatt, tántorognak, amikor látomásuk van, dülöngélnek erre-arra, amikor ítéletet hoznak.

8 Porque todas as mesas estão cheias de vômitos, e não há lugar sem imundícia.

8Minden asztalt beborít a hányás, nem maradt tiszta hely a sok okádástól!

9 A quem, pois, se ensinaria o conhecimento? E a quem se daria a entender o que se ouviu? Acaso, aos desmamados e aos que foram afastados dos seios maternos?

9Kit akar ez tudományra tanítani? Kivel akarja a kijelentést megértetni? Akiket most választottak el az anyatejtől? Akiket most vettek le az anyamellről?

10 Porque é preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali.

10Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi!

11 Pelo que por lábios gaguejantes e por língua estranha falará o SENHOR a este povo,

11Ezért majd dadogó ajakkal és érthetetlen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az,

12 ao qual ele disse: Este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigério; mas não quiseram ouvir.

12aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a megfáradtaknak! Itt van a felüdülés! – De nem akartak hallgatni rá.

13 Assim, pois, a palavra do SENHOR lhes será preceito sobre preceito, preceito e mais preceito; regra sobre regra, regra e mais regra; um pouco aqui, um pouco ali; para que vão, e caiam para trás, e se quebrantem, se enlacem, e sejam presos.

13Azért nekik ez lesz az ÚR igéje: Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi, hogy jártukban hanyatt essenek, összetörjék magukat, és csapdába essenek!

14 Ouvi, pois, a palavra do SENHOR, homens escarnecedores, que dominais este povo que está em Jerusalém.

14Ezért halljátok az ÚR igéjét, ti csúfolódók, akik uralkodtok ezen a népen Jeruzsálemben!

15 Porquanto dizeis: Fizemos aliança com a morte e com o além fizemos acordo; quando passar o dilúvio do açoite, não

15Ti ezt mondtátok: Szövetségre léptünk a halállal, szerződést kötöttünk a holtak hazájával. Ha megjön az elsöprő áradat,

chegará a nós, porque, por nosso refúgio, temos a mentira e debaixo da falsidade nos temos escondido.

16 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu assentei em Sião uma pedra, pedra já provada, pedra preciosa, angular, solidamente assentada; aquele que crer não foge.

17 Farei do juízo a régua e da justiça, o prumo; a saraiva varrerá o refúgio da mentira, e as águas arrastarão o esconderijo.

18 A vossa aliança com a morte será anulada, e o vosso acordo com o além não subsistirá; e, quando o dilúvio do açoite passar, sereis esmagados por ele.

19 Todas as vezes que passar, vos arrebatará, porque passará manhã após manhã, e todos os dias, e todas as noites; e será puro terror o só ouvir tal notícia.

20 Porque a cama será tão curta, que ninguém se poderá estender nela; e o cobertor, tão estreito, que ninguém se poderá cobrir com ele.

21 Porque o SENHOR se levantará, como no monte Perazim, e se irará, como no vale de Gibeão, para realizar a sua obra, a sua obra estranha, e para executar o seu ato, o seu ato inaudito.

22 Agora, pois, não mais escarneçais, para que os vossos grilhões não se façam mais fortes; porque já do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, ouvi falar de uma

nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk.

Sarokkő a Sionon

16Ezért így szól az én Uram, az ÚR: A Sionra egy követ teszek le alapul, szilárd követ, drága sarokkövet alapul. Aki hisz, az nem menekül el!

17A törvényt teszem akkor zsinórmértékké, és az igazság lesz majd a mérce. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet.

18Felbomlik a halállal kötött szövetségetek, és szerződésetek érvényét veszíti a holtak hazájával. Ha megjön az elsöprő áradat, elborít benneteket!

19Valahányszor megjön, elragad titeket. Mert megjön minden reggel, sőt nappal is, éjjel is. Akkor a folytonos rettegés majd megérteti veletek a kijelentést!

20Mert rövid lesz az ágy, nem tudtok kinyújtózni, kicsi lesz a takaró, nem tudtok beburkolózni.

21Mert fölindul majd az ÚR, mint a Perácím-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját.

22Most azért ne csúfolódjatok, mert még szorosabbak lesznek bilincseitek! Hallottam, hogy az Úr, a Seregek URa elhatározta az egész ország pusztulását.

destruição, e essa já está determinada sobre toda a terra.

Deus é grande em sabedoria

[23] Inclinai os ouvidos e ouvi a minha voz; atendei bem e ouvi o meu discurso.

[24] Porventura, lavra todo dia o lavrador, para semear? Ou todo dia sulca a sua terra e a esterroa?

[25] Porventura, quando já tem nivelado a superfície, não lhe espalha o endro, não semeia o cominho, não lança nela o trigo em leiras, ou cevada, no devido lugar, ou a espelta, na margem?

[26] Pois o seu Deus assim o instrui devidamente e o ensina.

[27] Porque o endro não se trilha com instrumento de trilhar, nem sobre o cominho se passa roda de carro; mas com vara se sacode o endro, e o cominho, com pau.

[28] Acaso, é esmiuçado o cereal? Não; o lavrador nem sempre o está debulhando, nem sempre está fazendo passar por cima dele a roda do seu carro e os seus cavalos.

[29] Também isso procede do SENHOR dos Exércitos; ele é maravilhoso em conselho e grande em sabedoria.

Példázat Isten bölcs cselekvéséről

[23]Figyeljetek, halljátok meg szavamat, ügyeljetek, halljátok meg beszédemet!

[24]Mindig csak szánt a szántóvető, amikor vetni készül? Tán csak barázdálja és boronálja földjét?

[25]Nem úgy van-e, hogy ha elegyengette felszínét, kaprot hint vagy köményt szór, vagy vet sorban búzát vagy árpát a kijelölt földbe, a szélére pedig tönkölyt?

[26]Így szoktatta őt rendre, erre tanította Istene.

[27]Mert nem cséplőszánnal csépelik a kaprot, és nem cséplőhengerrel nyomtatják a köményt, hanem bottal verik ki a kaprot, és pálcával a köményt.

[28]Talán szétzúzzák a kenyérgabonát? Nem csépelik azt vég nélkül; ha rá is hajt az ember cséplőhengerével és a lovaival, mégsem zúzza szét.

[29]Ez is a Seregek URától származik. Csodálatos a terve, hatalmasan hajtja végre.

Isaías 29

Jerusalém e seus inimigos

[1] Ai da Lareira de Deus, cidade-lareira de Deus, em que Davi assentou o seu arraial! Acrescentai ano a ano, deixai as festas que completem o seu ciclo;

Ézsaiás 29

Jeruzsálem ostroma és szabadulása

[1]Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid táborozott! Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást,

[2] então, porei a Lareira de Deus em aperto, e haverá pranto e lamentação; e ela será para mim verdadeira Lareira de Deus.

[2]azután ostromot indítok Ariél ellen. Akkor lesz nagy sírás-rívás, mert égő oltárrá teszem.

[3] Acamparei ao derredor de ti, cercar-te-ei com baluartes e levantarei tranqueiras contra ti.

[3]Táborral veszlek körül, sáncot vonok köréd, felállítom az ostromműveket.

[4] Então, lançada por terra, do chão falarás, e do pó sairá afogada a tua fala; subirá da terra a tua voz como a de um fantasma; como um cochicho, a tua fala, desde o pó.

[4]Megalázottan fogsz beszélni a földön, és megtörten hangzik szavad a porból. Olyan lesz a hangod, mint a föld alatti kísérteté, és szavad a porból suttog.

[5] Mas a multidão dos teus inimigos será como o pó miúdo, e a multidão dos tiranos, como a palha que voa; dar-se-á isto, de repente, num instante.

[5]De ízzé-porrá törik ellenségeid serege, a szálló polyvához hasonló lesz az erőszakosok hada. Egy szempillantás alatt következik be!

[6] Do SENHOR dos Exércitos vem o castigo com trovões, com terremotos, grande estrondo, tufão de vento, tempestade e chamas devoradoras.

[6]Mert a Seregek URa meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tűz lángjai között.

[7] Como sonho e visão noturna será a multidão de todas as nações que hão de pelejar contra a Lareira de Deus, como também todos os que pelejarem contra ela e contra os seus baluartes e a puserem em aperto.

[7]Olyan lesz, mint az álom, mint egy éjszakai látomás valamennyi nép serege, amely Ariél ellen hadakozott, és mindazok, akik ostromot indítottak hadereje és sziklavára ellen.

[8] Será também como o faminto que sonha que está a comer, mas, acordando, sente-se vazio; ou como o sequioso que sonha que está a beber, mas, acordando, sente-se desfalecido e sedento; assim será toda a multidão das nações que pelejarem contra o monte Sião.

[8]Mint az éhező, aki azt álmodja, hogy eszik, de ha fölébred, üres a gyomra, vagy mint a szomjazó, aki azt álmodja, hogy iszik, de ha fölébred, eltikkadt és szomjas, úgy jár a népek egész serege, amely Sion hegye ellen hadakozott.

A cegueira espiritual e a hipocrisia do povo

[9] Estatelai-vos e ficai estatelados, cegai-vos e permanecei cegos; bêbados estão, mas não de vinho; andam cambaleando, mas não de bebida forte.

A nép elvakultságának következményei

[9]Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok meg! Legyetek részegek, de ne bortól, tántorogjatok, de ne az italtól!

[10] Porque o SENHOR derramou sobre vós o espírito de profundo sono, e fechou os vossos olhos, que são os profetas, e vendou a vossa cabeça, que são os videntes.

[10]Mert rátok árasztotta az ÚR a kábultság lelkét. Bezárta szemeiteket: a prófétákat, befödte fejeiteket: a látnokokat.

[11] Toda visão já se vos tornou como as palavras de um livro selado, que se dá ao que sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não posso, porque está selado;

[11]Olyan lett számotokra minden látomás, mint a lepecsételt irat szavai. Ha írástudó ember kezébe adják, és azt mondják: Olvasd el! – ő azt válaszolja majd: Nem tudom, mert le van pecsételve.

[12] e dá-se o livro ao que não sabe ler, dizendo: Lê isto, peço-te; e ele responde: Não sei ler.

[12]Ha pedig írástudatlannak adják az iratot, és ezt mondják: Olvasd el ezt! – ő azt válaszolja majd: Nem tudok olvasni.

[13] O SENHOR disse: Visto que este povo se aproxima de mim e com a sua boca e com os seus lábios me honra, mas o seu coração está longe de mim, e o seu temor para comigo consiste só em mandamentos de homens, que maquinalmente aprendeu,

[13]Így szól az ÚR: Mivel ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,

[14] continuarei a fazer obra maravilhosa no meio deste povo; sim, obra maravilhosa e um portento; de maneira que a sabedoria dos seus sábios perecerá, e a prudência dos seus prudentes se esconderá.

[14]azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozni fog, igen csodálkozni: vége lesz a bölcsek bölcsességének, az értelmesek értelme is kevésnek bizonyul.

[15] Ai dos que escondem profundamente o seu propósito do SENHOR, e as suas próprias obras fazem às escuras, e dizem: Quem nos vê? Quem nos conhece?

[15]Jaj azoknak, akik el akarják titkolni tervüket az ÚR elől! Sötétben hajtják végre tettüket, mert azt gondolják: Ki láthat meg minket, ki ismerhetne ránk?

[16] Que perversidade a vossa! Como se o oleiro fosse igual ao barro, e a obra dissesse do seu artífice: Ele não me fez; e a coisa feita dissesse do seu oleiro: Ele nada sabe.

[16]Micsoda fonákság! Egyenrangú talán az agyag a fazekassal? Mondhatja-e az alkotás alkotójának: Nem ő alkotott engem?! Mondhatja-e a fazék a fazekasnak: Nem ért a dolgához?!

A redenção de Israel

Isten mindent újjá tesz

[17] Porventura, dentro em pouco não se converterá o Líbano em pomar, e o pomar não será tido por bosque?

[17]Már csak kevés idő van hátra, és a Libánon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.

[18] Naquele dia, os surdos ouvirão as palavras do livro, e os cegos, livres já da escuridão e das trevas, as verão.
[19] Os mansos terão regozijo sobre regozijo no SENHOR, e os pobres entre os homens se alegrarão no Santo de Israel.
[20] Pois o tirano é reduzido a nada, o escarnecedor já não existe, e já se acham eliminados todos os que cogitam da iniqüidade,
[21] os quais por causa de uma palavra condenam um homem, os que põem armadilhas ao que repreende na porta, e os que sem motivo negam ao justo o seu direito.
[22] Portanto, acerca da casa de Jacó, assim diz o SENHOR, que remiu a Abraão: Jacó já não será envergonhado, nem mais se empalidecerá o seu rosto.
[23] Mas, quando ele e seus filhos virem a obra das minhas mãos no meio deles, santificarão o meu nome; sim, santificarão o Santo de Jacó e temerão o Deus de Israel.
[24] E os que erram de espírito virão a ter entendimento, e os murmuradores hão de aceitar instrução.

Isaías 30

Contra a aliança com o Egito

[1] Ai dos filhos rebeldes, diz o SENHOR, que executam planos que não procedem de mim e fazem aliança sem a minha aprovação, para acrescentarem pecado sobre pecado!

[18]Azon a napon a süketek is meghallják az írás szavait, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és sötétség után.
[19]Újra örömüket lelik az alázatosak az ÚRban, a legszegényebbek is örvendezni fognak Izráel Szentje előtt,
[20]mert vége lesz a zsarnoknak, és elpusztul a csúfolódó! Kiirtják mindazokat, akiknek gonoszságon jár az eszük,
[21]akik vétkesnek nyilvánítják az embert a peres ügyekben, és tőrbe ejtik azt, aki meg meri feddni őket a kapuban, és mindenféle ürüggyel megfosztják jogától az igazat.
[22]Ezért így szól Jákób házához az ÚR, aki megváltotta Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákób, nem sápad el többé az arca,
[23]mert ha gyermekei meglátják kezem munkáját, szentnek vallják nevemet. Szentnek vallják Jákób Szentjét, és rettegnek Izráel Istenétől.
[24]A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot.

Ézsaiás 30

Egyiptom nem ad segítséget

[1]Jaj a pártütő fiaknak – így szól az ÚR –, akik tervet szőnek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva!

[2] Que descem ao Egito sem me consultar, buscando refúgio em Faraó e abrigo, à sombra do Egito!

[2]Folyton Egyiptomba járnak, de engem nem kérdeznek meg. A fáraónál keresnek oltalmat, és menedéket Egyiptom árnyékában.

[3] Mas o refúgio de Faraó se vos tornará em vergonha, e o abrigo na sombra do Egito, em confusão.

[3]De majd szégyent vallotok a fáraó oltalmával, és pironkodni fogtok amiatt, hogy Egyiptom árnyékába menekültetek!

[4] Porque os príncipes de Judá já estão em Zoã, e os seus embaixadores já chegaram a Hanes.

[4]Bár vezetői voltak már Cóanban, és követei Hánészig jutottak,

[5] Todos se envergonharão de um povo que de nada lhes valerá, não servirá nem de ajuda nem de proveito, porém de vergonha e de opróbrio.

[5]mind szégyent vallanak azzal a haszontalan néppel. Nem segít és nem használ, sőt szégyent és gyalázatot hoz.

[6] Sentença contra a Besta do Sul. Através da terra da aflição e angústia de onde vêm a leoa, o leão, a víbora e a serpente volante, levam a lombos de jumento as suas riquezas e sobre as corcovas de camelos, os seus tesouros, a um povo que de nada lhes aproveitará.

[6]Fenyegető jövendölés Dél behemótja ellen: A nyomorúság és elnyomás országába, ahol a nőstény és a hím oroszlán, a vipera és a repülő sárkány él, oda viszik szamarak hátán vagyonukat, tevék púpján kincseiket a haszontalan népnek,

[7] Pois, quanto ao Egito, vão e inútil é o seu auxílio; por isso, lhe chamei Gabarola que nada faz.

[7]Egyiptomnak, melynek segítsége üres hiábavalóság. Ezért nevezem őt így: Rahab, a tehetetlen!

Isten megbünteti az engedetleneket

[8] Vai, pois, escreve isso numa tabuinha perante eles, escreve-o num livro, para que fique registrado para os dias vindouros, para sempre, perpetuamente.

[8]Most pedig menj, és írd föl a szemük láttára egy táblára, jegyezd föl egy könyvbe, hogy megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként!

[9] Porque povo rebelde é este, filhos mentirosos, filhos que não querem ouvir a lei do SENHOR.

[9]Bizony engedetlen nép ez, hazug fiak; fiak, akik nem akarnak hallgatni az ÚR tanítására.

[10] Eles dizem aos videntes: Não tenhais visões; e aos profetas: Não profetizeis para nós o que é reto; dizei-nos coisas aprazíveis, profetizai-nos ilusões;

[10]Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! – a látnokoknak pedig: Ne a valóságot lássátok! Mondjatok inkább hízelgő dolgokat, lássatok kedvünkre valókat!

[11] desviai-vos do caminho, apartai-vos da vereda; não nos faleis mais do Santo de Israel.

[12] Pelo que assim diz o Santo de Israel: Visto que rejeitais esta palavra, confiais na opressão e na perversidade e sobre isso vos estribais,

[13] portanto, esta maldade vos será como a brecha de um muro alto, que, formando uma barriga, está prestes a cair, e cuja queda vem de repente, num momento.

[14] O SENHOR o quebrará como se quebra o vaso do oleiro, despedaçando-o sem nada lhe poupar; não se achará entre os seus cacos um que sirva para tomar fogo da lareira ou tirar água da poça.

[15] Porque assim diz o SENHOR Deus, o Santo de Israel: Em vos converterdes e em sossegardes, está a vossa salvação; na tranqüilidade e na confiança, a vossa força, mas não o quisestes.

[16] Antes, dizeis: Não, sobre cavalos fugiremos; portanto, fugireis; e: Sobre cavalos ligeiros cavalgaremos; sim, ligeiros serão os vossos perseguidores.

[17] Mil homens fugirão pela ameaça de apenas um; pela ameaça de cinco, todos vós fugireis, até que sejais deixados como o mastro no cimo do monte e como o estandarte no outeiro.

Promessas consoladoras para Sião

[18] Por isso, o SENHOR espera, para ter misericórdia de vós, e se detém, para se compadecer de vós, porque o SENHOR é

[11]Térjetek le az útról, hagyjátok el a helyes ösvényt; hagyjatok békét nekünk Izráel Szentjével!

[12]Ezért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetitek ezt az igét, zsarolásban és csalásban bíztok, ezekre támaszkodtok,

[13]azért úgy jártok bűnötökkel, mint a magas kőfal, ha megreped, és megdőlve leomlással fenyeget: bármely pillanatban összedőlhet.

[14]Darabokra törik, mint az agyagkorsó, melyet kíméletlenül összetörtek úgy, hogy darabjai között nem lehet találni akkora cserepet, amivel a tűzhelyről parazsat lehetne venni, vagy a tócsából vizet lehetne meríteni.

[15]Mert így szól az én Uram, az ÚR, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok,

[16]inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágtatunk! Hát majd vágtatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek!

[17]Egy ember fenyegetésére ezrével elfuttok, öt ember fenyegetésére úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.

[18]De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezhessen, készen áll arra, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten

Deus de justiça; bem-aventurados todos os que nele esperam.

az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.

Isten megkegyelmez népének

[19] Porque o povo habitará em Sião, em Jerusalém; tu não chorarás mais; certamente, se compadecerá de ti, à voz do teu clamor, e, ouvindo-a, te responderá.

[19]Ne sírj többé, Sion népe, Jeruzsálem lakója! Bizonyosan megkegyelmez az ÚR, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked.

[20] Embora o SENHOR vos dê pão de angústia e água de aflição, contudo, não se esconderão mais os teus mestres; os teus olhos verão os teus mestres.

[20]És bár szűkösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az ÚR, nem állítják többé félre tanítódat, hanem saját szemeddel láthatod tanítódat.

[21] Quando te desviares para a direita e quando te desviares para a esquerda, os teus ouvidos ouvirão atrás de ti uma palavra, dizendo: Este é o caminho, andai por ele.

[21]Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra le ne térjetek!

[22] E terás por contaminados a prata que recobre as imagens esculpidas e o ouro que reveste as tuas imagens de fundição; lançá-las-ás fora como coisa imunda e a cada uma dirás: Fora daqui!

[22]Tisztátalannak fogod tartani az ezüsttel bevont bálványaidat és az arannyal borított istenszobraidat. Kihajítod azokat, mint valami undorító dolgot, ezekkel a szavakkal: Ki innen veletek!

[23] Então, o SENHOR te dará chuva sobre a tua semente, com que semeares a terra, como também pão como produto da terra, o qual será farto e nutritivo; naquele dia, o teu gado pastará em lugares espaçosos.

[23]Ő pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földed, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad tágas mezőn legel azon a napon.

[24] Os bois e os jumentos que lavram a terra comerão forragem com sal, alimpada com pá e forquilha.

[24]Az ökrök és a szamarak, amelyek a szántóföldön dolgoznak, sózott abrakot esznek, amelyet lapáttal és villával raknak majd eléjük.

[25] Em todo monte alto e em todo outeiro elevado haverá ribeiros e correntes de águas, no dia da grande matança quando caírem as torres.

[25]Minden magas hegyen és kiemelkedő halmon pedig csatornák lesznek, vízvezető árkok, a nagy öldöklés napján, amikor leomlanak a vártornyok.

[26] A luz da lua será como a do sol, e a do sol, sete vezes maior, como a luz de sete dias, no dia em que o SENHOR atar a ferida do seu povo e curar a chaga do golpe que ele deu.

O julgamento da Assíria

[27] Eis o nome do SENHOR vem de longe, ardendo na sua ira, no meio de espessas nuvens; os seus lábios estão cheios de indignação, e a sua língua é como fogo devorador.

[28] A sua respiração é como a torrente que transborda e chega até ao pescoço, para peneirar as nações com peneira de destruição; um freio de fazer errar estará nos queixos dos povos.

[29] Um cântico haverá entre vós, como na noite em que se celebra festa santa; e alegria de coração, como a daquele que sai ao som da flauta para ir ao monte do SENHOR, à Rocha de Israel.

[30] O SENHOR fará ouvir a sua voz majestosa e fará ver o golpe do seu braço, que desce com indignação de ira, no meio de chamas devoradoras, de chuvas torrenciais, de tempestades e de pedra de saraiva.

[31] Porque com a voz do SENHOR será apavorada a Assíria, quando ele a fere com a vara.

[32] Cada pancada castigadora, com a vara, que o SENHOR lhe der, será ao som de tamboris e harpas; e combaterá vibrando golpes contra eles.

[26]Olyan lesz a sápadt hold fénye, mint az izzó nap fénye, az izzó nap fénye pedig hétszeres lesz, a nappali fény hétszerese azon a napon, amikor az ÚR bekötözi népe sérülését, és meggyógyítja a rajta ejtett sebet.

Isten megszabadítja népét Asszíriától

[27]Maga az ÚR jön a távolból, haragja lángol, egyre emelkedik, méltóságteljesen. Ajkán bősz harag, nyelve, mint a perzselő tűz,

[28]lehelete olyan, mint az áradó patak, amely az ember nyakáig ér. Szakadozott rostában rostálja a népeket, és tévútra vezető zablát vet a népek szájába.

[29]Akkor majd úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, és szívből örvendeztek majd, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett az ÚR hegyére, Izráel Kősziklájához érkezik.

[30]Fölmorajlik az ÚR fenséges szava, láthatóvá lesz sújtó karja, felbőszült haragjában, perzselő tűz lángjában, orkánban, zivatarban és jégverésben.

[31]Asszíria megretten az ÚR szavától, aki bottal sújt le rá!

[32]Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az ÚR, dob és citera szól, míg ő harcra emelt kézzel küzd ellene.

[33] Porque há muito está preparada a fogueira, preparada para o rei; a pira é profunda e larga, com fogo e lenha em abundância; o assopro do SENHOR, como torrente de enxofre, a acenderá.

[33]Mert régóta készen van a vesztőhely, készen áll a királynak is, mélyre és szélesre készítve, bőven van tűz is, fa is. Az ÚR lehelete úgy lobbantja lángra, mint egy kénköves patakot.

Isaías 31

O Egito é homem e não deus

[1] Ai dos que descem ao Egito em busca de socorro e se estribam em cavalos; que confiam em carros, porque são muitos, e em cavaleiros, porque são mui fortes, mas não atentam para o Santo de Israel, nem buscam ao SENHOR!

[2] Todavia, este é sábio, e faz vir o mal, e não retira as suas palavras; ele se levantará contra a casa dos malfeitores e contra a ajuda dos que praticam a iniqüidade.

[3] Pois os egípcios são homens e não deuses; os seus cavalos, carne e não espírito. Quando o SENHOR estender a mão, cairão por terra tanto o auxiliador como o ajudado, e ambos juntamente serão consumidos.

[4] Porque assim me disse o SENHOR: Como o leão e o cachorro do leão rugem sobre a sua presa, ainda que se convoque contra eles grande número de pastores, e não se espantam das suas vozes, nem se abatem pela sua multidão, assim o SENHOR dos Exércitos descerá, para pelejar sobre o monte Sião e sobre o seu outeiro.

[5] Como pairam as aves, assim o SENHOR dos Exércitos amparará a Jerusalém;

Ézsaiás 31

Jeruzsálemet megmenti az ÚR

[1]Jaj azoknak, akik Egyiptomba mennek segítségért, akik lovakban reménykednek! A harci kocsik tömegében bíznak, és az abba fogott lovak nagy erejében; de nem tekintenek Izráel Szentjére, nem folyamodnak az ÚRhoz.

[2]De ő is bölcs, és veszedelmet hoz, nem másítja meg szavát, hanem rátámad a gonoszok házára, és azokra, akik segítséget ígértek a gonosztevőknek.

[3]Hiszen Egyiptom csak ember, nem Isten! Lova is csak test, nem pedig lélek! Ha kinyújtja kezét az ÚR, elbukik a segítő, és elesik, akinek segített: mindnyájan együtt pusztulnak el.

[4]Mert ezt mondta nekem az ÚR: Ahogyan morog az oroszlán, az erős, fiatal hím a zsákmánya fölött, ha összegyűl is ellene valamennyi pásztor, és nem retten meg kiáltozásuktól, nem hunyászkodik meg a lármától, amit csapnak: úgy száll le a Seregek URa, hogy harcoljon Sion hegyéért és dombjáért.

[5]Mint repdeső madársereg, úgy oltalmazza a Seregek URa Jeruzsálemet: oltalmazza és megmenti, megvédi és megtartja.

protegê-la-á e salvá-la-á, poupá-la-á e livrá-la-á.

[6] Convertei-vos, pois, ó filhos de Israel, àquele de quem tanto vos afastastes.

[7] Pois, naquele dia, cada um lançará fora os seus ídolos de prata e os seus ídolos de ouro, que as vossas mãos fabricaram para pecardes.

[8] Então, a Assíria cairá pela espada, não de homem; a espada, não de homem, a devorará; fugirá diante da espada, e os seus jovens serão sujeitos a trabalhos forçados.

[9] De medo não atinará com a sua rocha de refúgio; os seus príncipes, espavoridos, desertarão a bandeira, diz o SENHOR, cujo fogo está em Sião e cuja fornalha, em Jerusalém.

Isaías 32

O reinado do justo Rei

[1] Eis aí está que reinará um rei com justiça, e em retidão governarão príncipes.

[2] Cada um servirá de esconderijo contra o vento, de refúgio contra a tempestade, de torrentes de águas em lugares secos e de sombra de grande rocha em terra sedenta.

[3] Os olhos dos que vêem não se ofuscarão, e os ouvidos dos que ouvem estarão atentos.

[4] O coração dos temerários saberá compreender, e a língua dos gagos falará pronta e distintamente.

[6]Térjetek meg ahhoz, akitől oly messze távolodtatok, Izráel fiai!

[7]Azon a napon mindenki megveti ezüstbálványait és aranybálványait, amelyeket bűnös kezeitekkel készítettetek.

[8]Elbukik Asszíria, de nem férfiak kardjától, nem emberek kardja pusztítja el. Menekülnie kell a kard elől, ifjainak pedig kényszermunkára kell menniük.

[9]Kőszála riadtan menekül, vezérei rettegve hagyják el a zászlót. Így szól az ÚR, kinek tüze a Sionon, kemencéje Jeruzsálemben van.

Ézsaiás 32

A Messiás-király uralkodása

[1]Íme, igazságosan uralkodik majd egy király, és törvényesen fognak kormányozni a vezérek.

[2]Mindegyik olyan lesz, mint menedék a szél ellen és fedett hely a zivatar idején, mint patak a száraz tájon, mint hatalmas kőszál árnyéka a kiszikkadt földön.

[3]Nem lesznek bekötve a szemek, ha látni kell, figyelmesek lesznek a fülek, ha hallani kell.

[4]A meggondolatlanok ismerni fognak és szívükkel érteni, a dadogó nyelvűek pedig majd folyékonyan, világosan beszélnek.

[5] Ao louco nunca mais se chamará nobre, e do fraudulento jamais se dirá que é magnânimo.

[6] Porque o louco fala loucamente, e o seu coração obra o que é iníquo, para usar de impiedade e para proferir mentiras contra o SENHOR, para deixar o faminto na ânsia da sua fome e fazer que o sedento venha a ter falta de bebida.

[7] Também as armas do fraudulento são más; ele maquina intrigas para arruinar os desvalidos, com palavras falsas, ainda quando a causa do pobre é justa.

[8] Mas o nobre projeta coisas nobres e na sua nobreza perseverará.

Advertências contra as mulheres de Jerusalém

[9] Levantai-vos, mulheres que viveis despreocupadamente, e ouvi a minha voz; vós, filhas, que estais confiantes, inclinai os ouvidos às minhas palavras.

[10] Porque daqui a um ano e dias vireis a tremer, ó mulheres que estais confiantes, porque a vindima se acabará, e não haverá colheita.

[11] Tremei, mulheres que viveis despreocupadamente; turbai-vos, vós que estais confiantes. Despi-vos, e ponde-vos desnudas, e cingi com panos de saco os lombos.

[12] Batei no peito por causa dos campos aprazíveis e por causa das vinhas frutíferas.

[13] Sobre a terra do meu povo virão espinheiros e abrolhos, como também sobre todas as casas onde há alegria, na cidade que exulta.

[5]Nem nevezik többé a bolondot nemesnek, és a gazembert sem mondják tisztességesnek.

[6]Mert a bolond csak bolondot beszél, szívében álnokságot forral: elvetemülten jár el, és hazug dolgokat hirdet az ÚRról; éhezni hagyja az éhezőt, nem kínálja itallal a szomjazót.

[7]A gazembernek gonoszak az eszközei, és galádságot tervez: hazug beszéddel megrontja az alázatosokat, még ha igaza is van a szegénynek.

[8]De a nemes lelkű nemesen gondolkozik, és kitart a nemes dolgok mellett.

Jövendölés Júda büszke asszonyai ellen

[9]Ti könnyelmű asszonyok, halljátok meg szavam! Ti elbizakodott leányok, figyeljetek beszédemre!

[10]Alig egy év múlva reszketni fogtok, ti elbizakodottak, mert nem lesz többé szüret, nem lesz gyümölcsszedés!

[11]Borzadjatok, ti könnyelműek, reszkessetek, ti elbizakodottak! Vetkőzzetek meztelenre, csak ágyékkötőt öltsetek!

[12]Mellet verve gyászoljátok a gyönyörű mezőket, a termő szőlőtőkét,

[13]népem termőföldjét, melyet fölver a tövis és a gaz, és a vigadozó város sok vidám házát!

[14] O palácio será abandonado, a cidade populosa ficará deserta; Ofel e a torre da guarda servirão de cavernas para sempre, folga para os jumentos selvagens e pastos para os rebanhos;

[15] até que se derrame sobre nós o Espírito lá do alto; então, o deserto se tornará em pomar, e o pomar será tido por bosque;
[16] o juízo habitará no deserto, e a justiça morará no pomar.

[17] O efeito da justiça será paz, e o fruto da justiça, repouso e segurança, para sempre.

[18] O meu povo habitará em moradas de paz, em moradas bem seguras e em lugares quietos e tranqüilos,
[19] ainda que haja saraivada, caia o bosque e seja a cidade inteiramente abatida.
[20] Bem-aventurados vós, os que semeais junto a todas as águas e dais liberdade ao pé do boi e do jumento.

Isaías 33

A aflição e o livramento de Jerusalém

[1] Ai de ti, destruidor que não foste destruído, que procedes perfidamente e não foste tratado com perfídia! Acabando tu de destruir, serás destruído, acabando de tratar perfidamente, serás tratado com perfídia.
[2] SENHOR, tem misericórdia de nós; em ti temos esperado; sê tu o nosso braço manhã após manhã e a nossa salvação no tempo da angústia.

[14]Mert üres lesz a palota, elnémul a város zaja. A várhegy és a bástya örökre állatok búvóhelye lesz; zebrák viháncolnak ott és nyájak legelésznek.

Boldog jövendő

[15]Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a puszta kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.
[16]A pusztában is jog lakik, a kertben igazság honol.
[17]Az igazság békét teremt, és az igazság a nyugalmat és a biztonságot szolgálja örökké.
[18]Békés hajlékban lakik majd a népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban.
[19]De jégeső hull, és ledől az erdő, a város pedig elsüllyed a mélyben.
[20]Boldogok vagytok, akik mindenütt víz mellett vethettek, és szabadjára engedhetitek az ökröt és a szamarat.

Ézsaiás 33

Csodálatos szabadulás az asszír veszélyből

[1]Jaj neked, pusztító, akit még nem ért pusztulás, te rabló, akit még nem raboltak ki! Ha befejezted a pusztítást, el fogsz pusztulni, ha bevégezted a rablást, téged fognak kirabolni!

[2]URam, kegyelmezz nekünk, benned reménykedünk! Légy segítségünk reggelenként, szabadítónk a nyomorúság idején!

[3] Ao ruído do tumulto, fogem os povos; quando tu te ergues, as nações são dispersas.
[4] Então, ajuntar-se-á o vosso despojo como se ajuntam as lagartas; como os gafanhotos saltam, assim os homens saltarão sobre ele.
[5] O SENHOR é sublime, pois habita nas alturas; encheu a Sião de direito e de justiça.
[6] Haverá, ó Sião, estabilidade nos teus tempos, abundância de salvação, sabedoria e conhecimento; o temor do SENHOR será o teu tesouro.
[7] Eis que os heróis pranteiam de fora, e os mensageiros de paz estão chorando amargamente.
[8] As estradas estão desoladas, cessam os que passam por elas; rompem-se as alianças, as cidades são desprezadas, já não se faz caso do homem.
[9] A terra geme e desfalece; o Líbano se envergonha e se murcha; Sarom se torna como um deserto, Basã e Carmelo são despidos de suas folhas.
[10] Agora, me levantarei, diz o SENHOR; levantar-me-ei a mim mesmo; agora, serei exaltado.
[11] Concebestes palha, dareis à luz restolho; o vosso bufo enfurecido é fogo que vos há de devorar.
[12] Os povos serão queimados como se queima a cal; como espinhos cortados, arderão no fogo.

[3]Dörgő hangodtól elfutnak a népek, ha felemelkedsz, szétszóródnak a nemzetek.

[4]Összeszedik a zsákmányt, ahogyan a sáskák szedik, úgy ugranak rá, ahogy a szöcskék ugranak.

[5]Fenséges az ÚR, magasságban lakik, betölti a Siont törvénnyel és igazsággal.

[6]Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és ismeret teszi szabaddá és gazdaggá; az ÚR félelme lesz a kincse.

[7]Ariél emberei az utcán kiáltoznak, keservesen sírnak a békekövetek.

[8]Kihaltak az országutak, nem járnak az ösvényeken. A pusztító megszegte a szövetséget, megvetette a városokat, semmibe vette az embereket.

[9]Gyászol, elalél a föld, hervadozik, megsárgul a Libánon, olyan lett a Sárón, mint a pusztaság, lehull a Básán és a Karmel lombja.

[10]De most fölkelek, mondja az ÚR, most fölmagasodom és fölemelkedem!

[11]Szalmával vagytok terhesek, polyvát szültök, lihegésetek tűz, megemészt benneteket!

[12]A népek égetett mésszé lesznek, és mint a kivágott gaz, tűzben égnek el.

Az igaz élet jutalma

[13] Ouvi vós, os que estais longe, o que tenho feito; e vós, os que estais perto, reconhecei o meu poder.

[13]Halljátok meg, távol lakók, hogy mit cselekedtem, és ti közel levők, ismerjétek meg hatalmamat!

[14] Os pecadores em Sião se assombram, o tremor se apodera dos ímpios; e eles perguntam: Quem dentre nós habitará com o fogo devorador? Quem dentre nós habitará com chamas eternas?

[14]Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: Ki lakhat közülünk perzselő tűz mellett, ki lakhat közülünk örökös izzás mellett?

[15] O que anda em justiça e fala o que é reto; o que despreza o ganho de opressão; o que, com um gesto de mãos, recusa aceitar suborno; o que tapa os ouvidos, para não ouvir falar de homicídios, e fecha os olhos, para não ver o mal,

[15]Aki igazságosan él, és őszintén beszél, megveti az elnyomással szerzett nyereséget, nem fogad el megvesztegetést, hanem elhárítja a kezével, bedugja a fülét, hallani sem akar vérontásról, befogja a szemét, látni sem akar gonoszságot.

[16] este habitará nas alturas; as fortalezas das rochas serão o seu alto refúgio, o seu pão lhe será dado, as suas águas serão certas.

[16]Az ilyen ember magas helyen lakik, sziklaerőd a fellegvára. Kenyerét megkapja, vize állandóan van.

[17] Os teus olhos verão o rei na sua formosura, verão a terra que se estende até longe.

[17]Saját szemeddel nézheted a király szépségét, láthatod tágas országodat.

[18] O teu coração se recordará dos terrores, dizendo: Onde está aquele que registrou, onde, o que pesou o tributo, onde, o que contou as torres?

[18]Eszedbe jutnak a rémségek: hol van már az összeíró, hol az adószedő, hol van az, aki összeírta a tornyokat?

[19] Já não verás aquele povo atrevido, povo de fala obscura, que não se pode entender, e de língua bárbara, ininteligível.

[19]Nem látod többé a galád népet, a homályos, érthetetlen beszédű népet, amelynek dadogó nyelvét nem lehet érteni.

[20] Olha para Sião, a cidade das nossas solenidades; os teus olhos verão a Jerusalém, habitação tranqüila, tenda que não será removida, cujas estacas nunca serão arrancadas, nem rebentada nenhuma de suas cordas.

[20]Nézd a Siont, ünnepeink városát! Szemeid meglátják Jeruzsálemet, a nyugalom hajlékát: a sátrat, amelyet nem bontanak le, cövekeit nem húzzák ki soha, és egy kötele sem szakad el,

[21] Mas o SENHOR ali nos será grandioso, fará as vezes de rios e correntes largas; barco nenhum de remo passará por eles, navio grande por eles não navegará.

[22] Porque o SENHOR é o nosso juiz, o SENHOR é o nosso legislador, o SENHOR é o nosso Rei; ele nos salvará.

[23] Agora, as tuas enxárcias estão frouxas; não podem ter firme o mastro, nem estender a vela. Então, se repartirá a presa de abundantes despojos; até os coxos participarão dela.

[24] Nenhum morador de Jerusalém dirá: Estou doente; porque ao povo que habita nela, perdoar-se-lhe-á a sua iniqüidade.

Isaías 34

A indignação de Deus contra as nações

[1] Chegai-vos, nações, para ouvir, e vós, povos, escutai; ouça a terra e a sua plenitude, o mundo e tudo quanto produz.

[2] Porque a indignação do SENHOR está contra todas as nações, e o seu furor, contra todo o exército delas; ele as destinou para a destruição e as entregou à matança.

[3] Os seus mortos serão lançados fora, dos seus cadáveres subirá o mau cheiro, e do sangue deles os montes se inundarão.

[4] Todo o exército dos céus se dissolverá, e os céus se enrolarão como um pergaminho; todo o seu exército cairá, como cai a folha da vide e a folha da figueira.

[21]mert dicsőséges lesz ott az ÚR! Folyók lesznek azon a helyen, messze elágazó folyamok, amelyeken nem járnak gályák, és nem kelnek át büszke hajók.

[22]Mert az ÚR a mi bíránk, az ÚR a törvényadónk, az ÚR a mi királyunk, ő megsegít bennünket!

[23]Meglazulnak a kötelek, nem tartják az árbocrudat, nem feszítik a vitorlát. Tömérdek zsákmányon osztoznak majd, még a sánták is bőséges zsákmányhoz jutnak.

[24]Nem mondja többé Sion lakója, hogy beteg, az ott lakó nép bűnei bocsánatot nyernek.

Ézsaiás 34

Edóm elpusztul

[1]Jöjjetek ide, népek, halljátok, figyeljetek, nemzetek! Hallja meg a föld és ami rajta él, a világ és minden szülötte!

[2]Megharagudott az ÚR valamennyi népre, haragra lobbant egész seregükre, kiirtja, vágóhídra viszi őket.

[3]Az elesettek kidobva hevernek, bűzt árasztanak a hullák, a hegyek is tocsognak a vértől.

[4]Széthull az ég minden serege, összecsavarodik az ég, mint egy könyvtekercs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, vagy ahogy a lomb a fügefáról.

[5] Porque a minha espada se embriagou nos céus; eis que, para exercer juízo, desce sobre Edom e sobre o povo que destinei para a destruição.

[5]Vért akar inni mennyei kardom, ezért lesújt Edómra, a népre, amelyet kiirtásra ítéltem.

[6] A espada do SENHOR está cheia de sangue, engrossada da gordura e do sangue de cordeiros e de bodes, da gordura dos rins de carneiros; porque o SENHOR tem sacrifício em Bozra e grande matança na terra de Edom.

[6]Az ÚR kardja csupa vér, csepeg róla a zsír, bárányok és bakok vére, kosok veséjének kövérje, mert áldozatot tart az ÚR Bocrában, nagy mészárlást Edóm országában.

[7] Os bois selvagens cairão com eles, e os novilhos, com os touros; a sua terra se embriagará de sangue, e o seu pó se tornará fértil com a gordura.

[7]Hullanak a bivalyok, és a marhák az erős bikákkal együtt. Vértől részegedik meg a földjük, kövérjétől lesz zsíros ott a por.

[8] Porque será o dia da vingança do SENHOR, ano de retribuições pela causa de Sião.

[8]Mert az ÚR bosszúállásának napja ez, a megtorlás esztendeje Sion perében.

[9] Os ribeiros de Edom se transformarão em piche, e o seu pó, em enxofre; a sua terra se tornará em piche ardente.

[9]Patakjai szurokká változnak, pora kénkővé válik, földje pedig égő szurokká.

[10] Nem de noite nem de dia se apagará; subirá para sempre a sua fumaça; de geração em geração será assolada, e para todo o sempre ninguém passará por ela.

[10]Nem alszik el sem éjjel, sem nappal, szüntelenül gomolyog a füstje. Nemzedékről nemzedékre pusztaság marad, soha senki nem jár arra.

[11] Mas o pelicano e o ouriço a possuirão; o bufo e o corvo habitarão nela. Estender-se-á sobre ela o cordel de destruição e o prumo de ruína.

[11]Pelikán és bölömbika veszi majd birtokba, fülesbagoly és holló tanyázik benne. Mert kifeszíti fölötte az ÚR a mérőzsinórt, hogy kietlenné váljon, és a mérőónt, hogy pusztává legyen.

[12] Já não haverá nobres para proclamarem um rei; os seus príncipes já não existem.

[12]Nemesei senkit sem kiáltanak királlyá, vezetői mind semmivé lesznek.

[13] Nos seus palácios, crescerão espinhos, e urtigas e cardos, nas suas fortalezas; será uma habitação de chacais e morada de avestruzes.

[13]Palotáit gaz veri föl, erődjeit csalán és tüskebozót. Sakálok hajléka lesz, struccmadarak tanyája.

[14] As feras do deserto se encontrarão com as hienas, e os sátiros clamarão uns para os outros; fantasmas ali pousarão e acharão para si lugar de repouso.
[15] Aninhar-se-á ali a coruja, e porá os seus ovos, e os chocará, e na sombra abrigará os seus filhotes; também ali os abutres se ajuntarão, um com o outro.
[16] Buscai no livro do SENHOR e lede: Nenhuma destas criaturas falhará, nem uma nem outra faltará; porque a boca do SENHOR o ordenou, e o seu Espírito mesmo as ajuntará.
[17] Porque ele lançou as sortes a favor delas, e a sua mão lhes repartiu a terra com o cordel; para sempre a possuirão, através de gerações habitarão nela.

[14]Ott találkozik a vadmacska a hiénával, egyik pusztai démon a másikkal. Ott pihen az éjjeli boszorkány, ott talál magának nyugvóhelyet.
[15]Ott fészkel a bagoly, oda rakja tojásait, melengeti és kikölti azokat a maga árnyékában. Ott gyülekeznek a kányák: az anyamadár és a párja.
[16]Keressétek majd ki az ÚR könyvéből, és olvassátok el! Egy sem fog hiányozni ezek közül, sem egyik, sem másik nem marad távol, hiszen az ÚR ad parancsot nekik, az ő lelke gyűjti össze őket.
[17]Ő sorsolta ki ezt nekik, az ő keze mérte ki mérőzsinórral a részüket. Birtokba veszik azt örökre, nemzedékről nemzedékre benne tanyáznak.

Isaías 35

A felicidade na Sião futura

[1] O deserto e a terra se alegrarão; o ermo exultará e florescerá como o narciso.

[2] Florescerá abundantemente, jubilará de alegria e exultará; deu-se-lhes a glória do Líbano, o esplendor do Carmelo e de Sarom; eles verão a glória do SENHOR, o esplendor do nosso Deus.
[3] Fortalecei as mãos frouxas e firmai os joelhos vacilantes.
[4] Dizei aos desalentados de coração: Sede fortes, não temais. Eis o vosso Deus. A vingança vem, a retribuição de Deus; ele vem e vos salvará.
[5] Então, se abrirão os olhos dos cegos, e se desimpedirão os ouvidos dos surdos;

Ézsaiás 35

Isten népe visszatér hazájába

[1]Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság, és kivirágzik, akár egy liliom.

[2]Virágba borul és vigad, vígan örvendezik. Része lesz a Libánon pompájában, a Karmel és a Sárón díszében. Meglátják az ÚR dicsőségét, Istenünk méltóságát.

[3]Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a megroskadt térdeket!
[4]Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljetek! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket!
[5]Akkor majd kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei.

[6] os coxos saltarão como cervos, e a língua dos mudos cantará; pois águas arrebentarão no deserto, e ribeiros, no ermo.

[7] A areia esbraseada se transformará em lagos, e a terra sedenta, em mananciais de águas; onde outrora viviam os chacais, crescerá a erva com canas e juncos.

[8] E ali haverá bom caminho, caminho que se chamará o Caminho Santo; o imundo não passará por ele, pois será somente para o seu povo; quem quer que por ele caminhe não errará, nem mesmo o louco.

[9] Ali não haverá leão, animal feroz não passará por ele, nem se achará nele; mas os remidos andarão por ele.

[10] Os resgatados do SENHOR voltarão e virão a Sião com cânticos de júbilo; alegria eterna coroará a sua cabeça; gozo e alegria alcançarão, e deles fugirá a tristeza e o gemido.

[6]Akkor majd úgy szökell a sánta, mint a szarvas, és ujjong majd a néma nyelve. Mert víz fakad a pusztában, és a kietlen tájon patakok.

[7]Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomjú földön. Ahol azelőtt sakálok tanyáztak, nád és káka fog teremni.

[8]Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az ÚR népe járhat rajta, bolondok nem tévednek rá.

[9]Nem lesz ott oroszlán, nem járnak rajta ragadozók, eggyel sem találkoznak ott, hanem a megváltottak fognak járni rajta.

[10]Így fognak visszatérni azok, akiket az ÚR kiváltott, és ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Isaías 36

Senaqueribe invade Judá

2 Reis 18.13-18; 2 Crônicas 32.1-8

[1] No ano décimo quarto do rei Ezequias, subiu Senaqueribe, rei da Assíria, contra todas as cidades fortificadas de Judá e as tomou.

[2] O rei da Assíria enviou Rabsaqué, de Laquis a Jerusalém, ao rei Ezequias, com grande exército; parou ele na extremidade do aqueduto do açude superior, junto ao caminho do campo do lavadeiro.

Ézsaiás 36

Szanhérib hadjárata Jeruzsálem ellen

(Vö. 2 Kir 18)

[1]Ezékiás király uralkodásának tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.

[2]Azután az asszír király elküldte kincstárnokát Lákisból Ezékiás király ellen erős hadsereggel Jeruzsálembe. Az megállt a Felső-tó vízvezetékénél, a ruhafestők mezejére vezető út mellett.

[3] Então, saíram a encontrar-se com ele Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista.

[3]Kiment hozzá Eljákím, Hilkijjá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

Rabsaqué afronta a Ezequias e ao Senhor
2 Reis 18.19-37; 2 Crônicas 32.9-19

[4] Rabsaqué lhes disse: Dizei a Ezequias: Assim diz o sumo rei, o rei da Assíria: Que confiança é essa em que te estribas?

[4]A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíria királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol?

[5] Bem posso dizer-te que teu conselho e poder para a guerra não passam de vãs palavras; em quem, pois, agora confias, para que te rebeles contra mim?

[5]Azt hiszed, hogy ész és erő nélkül, üres szavakkal is lehet csatát nyerni? Kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem?

[6] Confias no Egito, esse bordão de cana esmagada, o qual, se alguém nele apoiar-se, lhe entrará pela mão e a traspassará; assim é Faraó, rei do Egito, para com todos os que nele confiam.

[6]Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bíztál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja azt. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak.

[7] Mas, se me dizes: Confiamos no SENHOR, nosso Deus, não é esse aquele cujos altos e altares Ezequias removeu e disse a Judá e a Jerusalém: Perante este altar adorareis?

[7]Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le!

[8] Ora, pois, empenha-te com meu senhor, rei da Assíria, e dar-te-ei dois mil cavalos, se de tua parte achares cavaleiros para os montar.

[8]Fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával: Adok neked kétezer lovat, ha tudsz hozzájuk adni elég kocsihajtót!

[9] Como, pois, se não podes afugentar um só capitão dos menores dos servos do meu senhor, confias no Egito por causa dos carros e cavaleiros?

[9]Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgái közül?! Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovaiban bízol?

[10] Acaso, subi eu agora sem o SENHOR contra esta terra, para a destruir? Pois o

[10]Talán az ÚR tudta nélkül vonultam fel ez ellen az ország ellen, hogy elpusztítsam?

SENHOR mesmo me disse: Sobe contra a terra e destrói-a.

Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak fel ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!

11 Então, disseram Eliaquim, Sebna e Joá a Rabsaqué: Pedimos-te que fales em aramaico aos teus servos, porque o entendemos, e não nos fales em judaico, aos ouvidos do povo que está sobre os muros.

11Ekkor Eljákím, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgáiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára!

12 Mas Rabsaqué lhes respondeu: Mandou-me, acaso, o meu senhor para dizer-te estas palavras a ti somente e a teu senhor? E não, antes, aos homens que estão assentados sobre os muros, para que comam convosco o seu próprio excremento e bebam a sua própria urina?

12De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon a te uradhoz és tehozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniuk saját vizeletüket!

13 Então, Rabsaqué se pôs em pé, e clamou em alta voz em judaico, e disse: Ouvi as palavras do sumo rei, do rei da Assíria.

13Azzal odaállt a kincstárnok, és még hangosabban, kiabálva kezdett el beszélni júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíria királyának az üzenetét!

14 Assim diz o rei: Não vos engane Ezequias; porque não vos poderá livrar.

14Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket!

15 Nem tampouco Ezequias vos faça confiar no SENHOR, dizendo: O SENHOR certamente nos livrará, e esta cidade não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

15És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az ÚRral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának kezébe!

16 Não deis ouvidos a Ezequias; porque assim diz o rei da Assíria: Fazei as pazes comigo e vinde para mim; e comei, cada um da sua própria vide e da sua própria figueira, e bebei, cada um da água da sua própria cisterna;

16Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőjéről és fügefájáról ehet, és mindenki a maga kútjának vizét ihatja,

[17] até que eu venha e vos leve para uma terra como a vossa; terra de cereal e de vinho, terra de pão e de vinhas.

[18] Não vos engane Ezequias, dizendo: O SENHOR nos livrará. Acaso, os deuses das nações livraram cada um a sua terra das mãos do rei da Assíria?

[19] Onde estão os deuses de Hamate e de Arpade? Onde estão os deuses de Sefarvaim? Acaso, livraram eles a Samaria das minhas mãos?

[20] Quais são, dentre todos os deuses destes países, os que livraram a sua terra das minhas mãos, para que o SENHOR livre a Jerusalém das minhas mãos?

[21] Eles, porém, se calaram e não lhe responderam palavra; porque assim lhes havia ordenado o rei, dizendo: Não lhe respondereis.

[22] Então, Eliaquim, filho de Hilquias, o mordomo, e Sebna, o escrivão, e Joá, filho de Asafe, o cronista, rasgaram suas vestes, vieram ter com Ezequias e lhe referiram as palavras de Rabsaqué.

Isaías 37

Ezequias consulta a Isaías
2 Reis 19.1-7

[1] Tendo o rei Ezequias ouvido isto, rasgou as suas vestes, cobriu-se de pano de saco e entrou na Casa do SENHOR.

[2] Então, enviou a Eliaquim, o mordomo, a Sebna, o escrivão, e aos anciãos dos

[17]amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre.

[18]Mert félrevezet benneteket Ezékiás, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket! Megmentették-e más népek istenei a maguk országát Asszíria királyának a kezéből?

[19]Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefarvajim istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből?

[20]Ezeknek az országoknak sok-sok istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet?

[21]De azok némák maradtak, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki.

[22]Ezután Eljákím, Hilkijjá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh főtanácsadó, Ászáf fia, megszaggatott ruhában elment Ezékiáshoz, és jelentették neki a kincstárnok szavait.

Ézsaiás 37

Ezékiás követeket küld Ézsaiáshoz
(Vö. 2 Kir 19)

[1]Amikor Ezékiás király ezeket meghallotta, megszaggatta ruháját, zsákruhát öltött magára, majd bement az ÚR házába.

[2]Azután elküldte Eljákímot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok

sacerdotes, com vestes de pano de saco, ao profeta Isaías, filho de Amoz,

3 os quais lhe dissessem: Assim diz Ezequias: Este dia é dia de angústia, de castigo e de opróbrio; porque filhos são chegados à hora de nascer, e não há força para dá-los à luz.

4 Porventura, o SENHOR, teu Deus, terá ouvido as palavras de Rabsaqué, a quem o rei da Assíria, seu senhor, enviou para afrontar o Deus vivo, e repreenderá as palavras que o SENHOR ouviu; faze, pois, tuas orações pelos que ainda subsistem.

5 Foram, pois, os servos do rei Ezequias ter com Isaías;

6 Isaías lhes disse: Dizei isto a vosso senhor: Assim diz o SENHOR: Não temas por causa das palavras que ouviste, com as quais os servos do rei da Assíria blasfemaram contra mim.

7 Eis que meterei nele um espírito, e ele, ao ouvir certo rumor, voltará para a sua terra; e nela eu o farei cair morto à espada.

A carta do rei da Assíria

2 Reis 19.8-13

8 Voltou, pois, Rabsaqué e encontrou o rei da Assíria pelejando contra Libna; porque ouvira que o rei já se havia retirado de Laquis.

9 O rei ouviu que, a respeito de Tiraca, rei da Etiópia, se dizia: Saiu para guerrear contra ti. Assim que ouviu isto, enviou mensageiros a Ezequias, dizendo:

10 Assim falareis a Ezequias, rei de Judá: Não te engane o teu Deus, em quem

véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához.

3Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint mikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő megszülni őt.

4Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok szavait, akit ideküldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott. Imádkozz a még meglevő maradékért!

5Amikor Ezékiás király emberei megérkeztek Ézsaiáshoz,

6így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a szavaktól, amelyeket hallottál, amelyekkel az asszír király emberei káromoltak engem.

7Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva visszatérjen országába; saját országában pedig kard által ejtem el.

Szanhérib újabb felhívása, Ezékiás imádsága

8A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libná ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból.

9Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirhákát, Etiópia királya háborúba indult ellene. Amikor ezt meghallotta, követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel:

10Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízva azt gondolod,

confias, dizendo: Jerusalém não será entregue nas mãos do rei da Assíria.

[11] Já tens ouvido o que fizeram os reis da Assíria a todas as terras, como as destruíram totalmente; e crês tu que te livrarias?

[12] Porventura, os deuses das nações livraram os povos que meus pais destruíram: Gozã, Harã, Rezefe e os filhos de Éden, que estavam em Telassar?

[13] Onde está o rei de Hamate, e o rei de Arpade, e o rei da cidade de Sefarvaim, de Hena e de Iva?

A oração de Ezequias

2 Reis 19.14-19

[14] Tendo Ezequias recebido a carta das mãos dos mensageiros, leu-a; então, subiu à Casa do SENHOR, estendeu-a perante o SENHOR

[15] e orou ao SENHOR, dizendo:

[16] Ó SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel, que estás entronizado acima dos querubins, tu somente és o Deus de todos os reinos da terra; tu fizeste os céus e a terra.

[17] Inclina, ó SENHOR, os ouvidos e ouve; abre, SENHOR, os olhos e vê; ouve todas as palavras de Senaqueribe, as quais ele enviou para afrontar o Deus vivo.

[18] Verdade é, SENHOR, que os reis da Assíria assolaram todos os países e suas terras

[19] e lançaram no fogo os deuses deles, porque deuses não eram, senão obra de

hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe!

[11]Hiszen te is hallottad, hogy mit műveltek Asszíria királyai a többi országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz?

[12]Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Hár ánt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak?

[13]Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvajim városának a királya, meg Héna és Ivvá?

[14]Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, és kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt.

[15]És így imádkozott Ezékiás az ÚRhoz:

[16]Seregek URa, Izráel Istene, aki a kerúbokon trónolsz! Egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad az eget és a földet!

[17]URam, fordulj hozzám figyelmesen, és hallgass meg! URam, nyisd ki a szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib minden beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent!

[18]Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat.

[19]Isteneiket tűzre vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz

mãos de homens, madeira e pedra; por isso, os destruíram.

[20] Agora, pois, ó SENHOR, nosso Deus, livra-nos das suas mãos, para que todos os reinos da terra saibam que só tu és o SENHOR.

O profeta conforta a Ezequias
2 Reis 19.20-34

[21] Então, Isaías, filho de Amoz, mandou dizer a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Visto que me pediste acerca de Senaqueribe, rei da Assíria,

[22] esta é a palavra que o SENHOR falou a respeito dele: A virgem, filha de Sião, te despreza e zomba de ti; a filha de Jerusalém meneia a cabeça por detrás de ti.

[23] A quem afrontaste e de quem blasfemaste? E contra quem alçaste a voz e arrogantemente ergueste os olhos? Contra o Santo de Israel.

[24] Por meio dos teus servos, afrontaste o SENHOR e disseste: Com a multidão dos meus carros, subi ao cimo dos montes, ao mais interior do Líbano; deitarei abaixo os seus altos cedros e os ciprestes escolhidos, chegarei ao seu mais alto cimo, ao seu denso e fértil pomar.

[25] Cavei e bebi as águas e com a planta de meus pés sequei todos os rios do Egito.

[26] Acaso, não ouviste que já há muito dispus eu estas coisas, já desde os dias remotos o tinha planejado? Agora, porém, as faço executar e eu quis que tu

csinálmányai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket.

[20]De most te, URunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy egyedül az ÚR!

Ézsaiás biztató üzenete

[21]Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Mivel imádkoztál hozzám Szanhérib, Asszíria királya miatt,

[22]ezt az igét jelentette ki róla az ÚR: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya!

[23]Kit gyaláztál és káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gőgös szemmel? Izráel Szentjére!

[24]Embereid által az URat gyaláztad, amikor ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit; eljutottam legtávolabbi csúcsára, legsűrűbb erdejébe is.

[25]Kutat ástam, és ittam vizet; lépteimmel kiszárítom Egyiptomban a Nílus minden ágát.

[26]Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erődített városok.

reduzisses a montões de ruínas as cidades fortificadas.

27 Por isso, os seus moradores, debilitados, andaram cheios de temor e envergonhados; tornaram-se como a erva do campo, e a erva verde, e o capim dos telhados, e o cereal queimado antes de amadurecer.

28 Mas eu conheço o teu assentar, e o teu sair, e o teu entrar, e o teu furor contra mim.

29 Por causa do teu furor contra mim, e porque a tua arrogância subiu até aos meus ouvidos, eis que porei o meu anzol no teu nariz, e o meu freio, na tua boca, e te farei voltar pelo caminho por onde vieste.

30 Isto te será por sinal: este ano se comerá o que espontaneamente nascer e no segundo ano o que daí proceder; no terceiro ano, porém, semeai e colhei, plantai vinhas e comei os seus frutos.

31 O que escapou da casa de Judá e ficou de resto tornará a lançar raízes para baixo e dará fruto por cima;

32 porque de Jerusalém sairá o restante, e do monte Sião, o que escapou. O zelo do SENHOR dos Exércitos fará isto.

33 Pelo que assim diz o SENHOR acerca do rei da Assíria: Não entrará nesta cidade, nem lançará nela flecha alguma, não virá perante ela com escudo, nem há de levantar tranqueiras contra ela.

27Lakóinak ereje elfogyott, megrettentek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint a mezei növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű, amely elszárad, mielőtt szárba szökken.

28Én tudom, ha leülsz, ha kimégy vagy bejössz, és ahogyan tombolsz velem szemben!

29Mivel tombolsz velem szemben, és elbizakodott beszéded fülembe jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél!

30Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben azonban vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét!

31Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.

32Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Jeruzsálem megszabadul

33Azért ezt mondja az ÚR Asszíria királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá; nem fordít feléje pajzsot, ostromsáncot sem épít ellene.

[34] Pelo caminho por onde vier, por esse voltará; mas nesta cidade não entrará, diz o SENHOR.

[35] Porque eu defenderei esta cidade, para a livrar, por amor de mim e por amor do meu servo Davi.

A destruição do exército dos assírios
2 Reis 19.35-37; 2 Crônicas 32.21-22

[36] Então, saiu o Anjo do SENHOR e feriu no arraial dos assírios a cento e oitenta e cinco mil; e, quando se levantaram os restantes pela manhã, eis que todos estes eram cadáveres.

[37] Retirou-se, pois, Senaqueribe, rei da Assíria, e se foi; voltou e ficou em Nínive.

[38] Sucedeu que, estando ele a adorar na casa de Nisroque, seu deus, Adrameleque e Sarezer, seus filhos, o feriram à espada e fugiram para a terra de Ararate; e Esar-Hadom, seu filho, reinou em seu lugar.

[34]Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be – így szól az ÚR.

[35]Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért, meg az én szolgámért, Dávidért.

[36]Akkor eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggelre fölkeltek, mindenfelé holttestek hevertek.

[37]Ekkor Szanhérib, Asszíria királya fölkerekedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt.

[38]Egyszer aztán, amikor éppen istenének, Niszróknak a templomában imádkozott, a fiai, Adrammelek és Szárecer levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Ararát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Isaías 38

A doença de Ezequias e a sua cura maravilhosa
2 Reis 20.1-11; 2 Crônicas 32.24-31

[1] Naqueles dias, Ezequias adoeceu de uma enfermidade mortal; veio ter com ele o profeta Isaías, filho de Amoz, e lhe disse: Assim diz o SENHOR: Põe em ordem a tua casa, porque morrerás e não viverás.

[2] Então, virou Ezequias o rosto para a parede e orou ao SENHOR.

[3] E disse: Lembra-te, SENHOR, peço-te, de que andei diante de ti com fidelidade, com inteireza de coração e fiz o que era reto aos teus olhos; e chorou muitíssimo.

Ézsaiás 38

Ezékiás gyógyulása és hálaéneke
(1–8. Vö. 2 Kir 20,1–11)

[1]Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben!

[2]Ezékiás erre arcát a fal felé fordítva imádkozott az ÚRhoz,

[3]és ezt mondta: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel jártam a színed előtt, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.

[4] Então, veio a palavra do SENHOR a Isaías, dizendo:

[5] Vai e dize a Ezequias: Assim diz o SENHOR, o Deus de Davi, teu pai: Ouvi a tua oração e vi as tuas lágrimas; acrescentarei, pois, aos teus dias quinze anos.

[6] Livrar-te-ei das mãos do rei da Assíria, a ti e a esta cidade, e defenderei esta cidade.

[7] Ser-te-á isto da parte do SENHOR como sinal de que o SENHOR cumprirá esta palavra que falou:

[8] eis que farei retroceder dez graus a sombra lançada pelo sol declinante no relógio de Acaz. Assim, retrocedeu o sol os dez graus que já havia declinado.

Cântico de Ezequias

[9] Cântico de Ezequias, rei de Judá, depois de ter estado doente e se ter restabelecido:

[10] Eu disse: Em pleno vigor de meus dias, hei de entrar nas portas do além; roubado estou do resto dos meus anos.

[11] Eu disse: já não verei o SENHOR na terra dos viventes; jamais verei homem algum entre os moradores do mundo.

[12] A minha habitação foi arrancada e removida para longe de mim, como a tenda de um pastor; tu, como tecelão, me cortarás a vida da urdidura, do dia para a noite darás cabo de mim.

[13] Espero com paciência até à madrugada, mas ele, como leão, me quebrou todos os

[4]Ekkor így szólt az ÚR igéje Ézsaiáshoz:

[5]Menj, és mondd meg Ezékiásnak: Így szól az ÚR, ősatyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvel.

[6]Asszíria királyának a kezéből pedig kiszabadítalak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak.

[7]Ez lesz annak a jele, hogy teljesíti az ÚR azt az igét, amelyet kijelentett:

[8]visszatérítem az árnyékot tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. És visszatért a napórán az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.

[9]Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése abból az időből, amikor beteg volt, de fölgyógyult betegségéből:

[10]Már azt gondoltam, hogy életem delén kell átmennem a holtak hazájának kapuin, megfosztva még hátralévő éveimtől.

[11]Azt gondoltam, hogy nem látom többé az URat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között.

[12]Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. Összetekeri életemet, mint takács a kész vásznat, elvágja az ÚR életem fonalát; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem!

[13]Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az

ossos; do dia para a noite darás cabo de mim.

[14] Como a andorinha ou o grou, assim eu chilreava e gemia como a pomba; os meus olhos se cansavam de olhar para cima. Ó SENHOR, ando oprimido, responde tu por mim.

[15] Que direi? Como prometeu, assim me fez; passarei tranqüilamente por todos os meus anos, depois desta amargura da minha alma.

[16] SENHOR, por estas disposições tuas vivem os homens, e inteiramente delas depende o meu espírito; portanto, restaura-me a saúde e faze-me viver.

[17] Eis que foi para minha paz que tive eu grande amargura; tu, porém, amaste a minha alma e a livraste da cova da corrupção, porque lançaste para trás de ti todos os meus pecados.

[18] A sepultura não te pode louvar, nem a morte glorificar-te; não esperam em tua fidelidade os que descem à cova.

[19] Os vivos, somente os vivos, esses te louvam como hoje eu o faço; o pai fará notória aos filhos a tua fidelidade.

[20] O SENHOR veio salvar-me; pelo que, tangendo os instrumentos de cordas, nós o louvaremos todos os dias de nossa vida, na Casa do SENHOR.

[21] Ora, Isaías dissera: Tome-se uma pasta de figos e ponha-se como emplasto sobre a úlcera; e ele recuperará a saúde.

oroszlán; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem!

[14]Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, úgy nyögtem, mint a galamb. Szemeim bágyadtam néztek a magasba: Uram, szenvedek, segíts rajtam!

[15]Mit szóljak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Messze elkerül az álom, lelkem keserűségére.

[16]Uram, az éltet mindenkit, és engem is az éltet, hogy te majd megerősítesz és meggyógyítasz engem!

[17]Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé vetetted minden vétkemet.

[18]Mert nem a holtak hazájában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, akik már leszálltak a sírba, hűségedben nem reménykedhetnek.

[19]Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy.

[20]Megszabadított engem az ÚR, pengessük hát a lantot az ÚR házában egész életünkben!

[21]Ézsaiás azután ezt mondta: Hozzatok egy csomó préselt fügét, tegyétek rá a kelevényre, és életben fog maradni.

[22] Também dissera Ezequias: Qual será o sinal de que hei de subir à Casa do SENHOR?

Isaías 39

A embaixada da Babilônia

2 Reis 20.12-19

[1] Nesse tempo, Merodaque-Baladã, filho de Baladã, rei da Babilônia, enviou cartas e um presente a Ezequias, porque soube que estivera doente e já tinha convalescido.

[2] Ezequias se agradou disso e mostrou aos mensageiros a casa do seu tesouro, a prata, o ouro, as especiarias, os óleos finos, todo o seu arsenal e tudo quanto se achava nos seus tesouros; nenhuma coisa houve, nem em sua casa, nem em todo o seu domínio, que Ezequias não lhes mostrasse.

[3] Então, Isaías, o profeta, veio ao rei Ezequias e lhe disse: Que foi que aqueles homens disseram e donde vieram a ti? Respondeu Ezequias: De uma terra longínqua vieram a mim, da Babilônia.

[4] Perguntou ele: Que viram em tua casa? Respondeu Ezequias: Viram tudo quanto há em minha casa; coisa nenhuma há nos meus tesouros que eu não lhes mostrasse.

[5] Então, disse Isaías a Ezequias: Ouve a palavra do SENHOR dos Exércitos:

[6] Eis que virão dias em que tudo quanto houver em tua casa, com o que entesouraram teus pais até ao dia de hoje,

[22]Ekkor kérdezte Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy fölmehetek az ÚR házába?

Ézsaiás 39

[1]Babiloni követek Ezékiásnál

(Vö. 2 Kir 20,12–19)

[1]Abban az időben Meródak-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy beteg volt, de újra erőre kapott.

[2]Ezékiás megörült a követeknek, és megmutatta nekik a kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, egész fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.

[3]Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messze földről, Babilóniából jöttek hozzám.

[4]Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotádban? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs a kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

[5]Akkor Ézsaiás így szólt Ezékiáshoz: Halld meg a Seregek URának igéjét:

[6]Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotádban van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR!

será levado para a Babilônia; não ficará coisa alguma, disse o SENHOR.

[7] Dos teus próprios filhos, que tu gerares, tomarão, para que sejam eunucos no palácio do rei da Babilônia.

[8] Então, disse Ezequias a Isaías: Boa é a palavra do SENHOR que disseste. Pois pensava: Haverá paz e segurança em meus dias.

Isaías 40

O Senhor vem

[1] Consolai, consolai o meu povo, diz o vosso Deus.

[2] Falai ao coração de Jerusalém, bradai-lhe que já é findo o tempo da sua milícia, que a sua iniqüidade está perdoada e que já recebeu em dobro das mãos do SENHOR por todos os seus pecados.

[3] Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR; endireitai no ermo vereda a nosso Deus.

[4] Todo vale será aterrado, e nivelados, todos os montes e outeiros; o que é tortuoso será retificado, e os lugares escabrosos, aplanados.

[5] A glória do SENHOR se manifestará, e toda a carne a verá, pois a boca do SENHOR o disse.

[6] Uma voz diz: Clama; e alguém pergunta: Que hei de clamar? Toda a carne é erva, e toda a sua glória, como a flor da erva;

[7] seca-se a erva, e caem as flores, soprando nelas o hálito do SENHOR. Na verdade, o povo é erva;

[7]Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket te nemzel, elvisznek néhányat, és udvaroncok lesznek Babilónia királyának a palotájában.

[8]Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: Akkor az én időmben béke és biztonság lesz.

Ézsaiás 40

Örömhír a fogságban

[1]Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek.

[2]Beszéljetek szívhez szólóan Jeruzsálemmel, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért.

[3]Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat Istenünknek a kietlen tájon át!

[4]Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá!

[5]Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az ÚR maga mondja ezt.

[6]Egy hang szól: Kiálts! Én megkérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.

[7]Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele. – Bizony, csak fű a nép!

[8] seca-se a erva, e cai a sua flor, mas a palavra de nosso Deus permanece eternamente.

[8]Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad.

[9] Tu, ó Sião, que anuncias boas-novas, sobe a um monte alto! Tu, que anuncias boas-novas a Jerusalém, ergue a tua voz fortemente; levanta-a, não temas e dize às cidades de Judá: Eis aí está o vosso Deus!

[9]Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel a Sionnak, harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek!

[10] Eis que o SENHOR Deus virá com poder, e o seu braço dominará; eis que o seu galardão está com ele, e diante dele, a sua recompensa.

[10]Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott.

[11] Como pastor, apascentará o seu rebanho; entre os seus braços recolherá os cordeirinhos e os levará no seio; as que amamentam ele guiará mansamente.

[11]Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.

A majestade do Senhor

Nincs Istenhez fogható senki

[12] Quem na concha de sua mão mediu as águas e tomou a medida dos céus a palmos? Quem recolheu na terça parte de um efa o pó da terra e pesou os montes em romana e os outeiros em balança de precisão?

[12]Ki mérte meg markával a tenger vizét, ki mérte meg arasszal az eget? Ki mérte meg vékával a föld porát, ki tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmokat?

[13] Quem guiou o Espírito do SENHOR? Ou, como seu conselheiro, o ensinou?

[13]Ki irányította az ÚR lelkét, ki volt tanácsadója, aki oktatta?

[14] Com quem tomou ele conselho, para que lhe desse compreensão? Quem o instruiu na vereda do juízo, e lhe ensinou sabedoria, e lhe mostrou o caminho de entendimento?

[14]Kivel tanácskozott, ki világosította fel őt? Ki tanította meg a helyes eljárásra, ki tanította tudományra, és ki oktatta értelmes cselekvésre?

[15] Eis que as nações são consideradas por ele como um pingo que cai de um balde e como um grão de pó na balança; as ilhas são como pó fino que se levanta.

[15]A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak.

[16] Nem todo o Líbano basta para queimar, nem os seus animais, para um holocausto.

[16]A Libánon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz.

[17] Todas as nações são perante ele como coisa que não é nada; ele as considera menos do que nada, como um vácuo.
[18] Com quem comparareis a Deus? Ou que coisa semelhante confrontareis com ele?
[19] O artífice funde a imagem, e o ourives a cobre de ouro e cadeias de prata forja para ela.

[20] O sacerdote idólatra escolhe madeira que não se corrompe e busca um artífice perito para assentar uma imagem esculpida que não oscile.

[21] Acaso, não sabeis? Porventura, não ouvis? Não vos tem sido anunciado desde o princípio? Ou não atentastes para os fundamentos da terra?
[22] Ele é o que está assentado sobre a redondeza da terra, cujos moradores são como gafanhotos; é ele quem estende os céus como cortina e os desenrola como tenda para neles habitar;
[23] é ele quem reduz a nada os príncipes e torna em nulidade os juízes da terra.
[24] Mal foram plantados e semeados, mal se arraigou na terra o seu tronco, já se secam, quando um sopro passa por eles, e uma tempestade os leva como palha.
[25] A quem, pois, me comparareis para que eu lhe seja igual? – diz o Santo.

[26] Levantai ao alto os olhos e vede. Quem criou estas coisas? Aquele que faz sair o seu exército de estrelas, todas bem contadas, as quais ele chama pelo nome;

[17]A népek mind semmik előtte, puszta semmiségnek tartja őket.

[18]Kihez hasonlíthatnátok az Istent, és hogyan készíthetnétek el képmását?
[19]A mesterember bálványszobrot önt, az ötvös bevonja arannyal, és ezüstláncot forraszt hozzá.
[20]Aki szegény ahhoz, hogy ennyit adjon érte, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan bálványszobrot készítsen, amely nem inog.

[21]Hát nem tudjátok, nem hallottátok, nem mondták el nektek a kezdetektől fogva, nem magyarázták el a föld alapozását?

[22]Az, aki ott trónol a földkerekség fölött, ahonnan lakói csak sáskának látszanak, fátyolként terítette ki az eget, kifeszítette, mint egy lakósátrat.

[23]Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld bíráit megsemmisíti.
[24]Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, ő csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a polyvát.
[25]Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent.
[26]Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni.

por ser ele grande em força e forte em poder, nem uma só vem a faltar.

[27] Por que, pois, dizes, ó Jacó, e falas, ó Israel: O meu caminho está encoberto ao SENHOR, e o meu direito passa despercebido ao meu Deus?

[28] Não sabes, não ouviste que o eterno Deus, o SENHOR, o Criador dos fins da terra, nem se cansa, nem se fatiga? Não se pode esquadrinhar o seu entendimento.

[29] Faz forte ao cansado e multiplica as forças ao que não tem nenhum vigor.

[30] Os jovens se cansam e se fatigam, e os moços de exaustos caem,

[31] mas os que esperam no SENHOR renovam as suas forças, sobem com asas como águias, correm e não se cansam, caminham e não se fatigam.

Isaías 41

Deus suscita o Redentor

[1] Calai-vos perante mim, ó ilhas, e os povos renovem as suas forças; cheguem-se e, então, falem; cheguemo-nos e pleiteemos juntos.

[2] Quem suscitou do Oriente aquele a cujos passos segue a vitória? Quem faz que as nações se lhe submetam, e que ele calque aos pés os reis, e com a sua espada os transforme em pó, e com o seu arco, em palha que o vento arrebata?

[3] Persegue-os e passa adiante em segurança, por uma vereda que seus pés jamais trilharam.

[4] Quem fez e executou tudo isso? Aquele que desde o princípio tem chamado as

[27]Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé.

[28]Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.

[29]Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

[30]Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

[31]De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Ézsaiás 41

Isten szabadulással biztatja népét

[1]Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással!

[2]Ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a polyva.

[3]Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt.

[4]Ki tette ezt, ki vitte véghez? Ki hívja elő örök idők óta a nemzedékeket? Én, az Úr

gerações à existência, eu, o SENHOR, o primeiro, e com os últimos eu mesmo.

vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz maradok.

[5] Os países do mar viram isto e temeram, os fins da terra tremeram, aproximaram-se e vieram.

[5]Látják ezt a szigetek, és megijednek, a föld szélein is remegni kezdenek, közelednek egymáshoz és összejönnek.

[6] Um ao outro ajudou e ao seu próximo disse: Sê forte.

[6]Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős!

[7] Assim, o artífice anima ao ourives, e o que alisa com o martelo, ao que bate na bigorna, dizendo da soldadura: Está bem feita. Então, com pregos fixa o ídolo para que não oscile.

[7]Biztatja a kovács az ötvöst, a kalapáccsal egyengető azt, aki az üllőt veri, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van!, és megerősíti szegekkel, hogy majd ne inogjon.

[8] Mas tu, ó Israel, servo meu, tu, Jacó, a quem elegi, descendente de Abraão, meu amigo,

[8]De te, szolgám, Izráel, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda!

[9] tu, a quem tomei das extremidades da terra, e chamei dos seus cantos mais remotos, e a quem disse: Tu és o meu servo, eu te escolhi e não te rejeitei,

[9]A föld végén ragadtalak meg, annak legszéléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged!

[10] não temas, porque eu sou contigo; não te assombres, porque eu sou o teu Deus; eu te fortaleço, e te ajudo, e te sustento com a minha destra fiel.

[10]Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.

[11] Eis que envergonhados e confundidos serão todos os que estão indignados contra ti; serão reduzidos a nada, e os que contendem contigo perecerão.

[11]Megszégyenülnek és gyalázatra jutnak mindazok, akik gyűlölnek téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak.

[12] Aos que pelejam contra ti, buscá-los-ás, porém não os acharás; serão reduzidos a nada e a coisa de nenhum valor os que fazem guerra contra ti.

[12]Keresed, és nem találod azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak.

[13] Porque eu, o SENHOR, teu Deus, te tomo pela tua mão direita e te digo: Não temas, que eu te ajudo.

[13]Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom a jobbodat, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek!

[14] Não temas, ó vermezinho de Jacó, povozinho de Israel; eu te ajudo, diz o SENHOR, e o teu Redentor é o Santo de Israel.

[15] Eis que farei de ti um trilho cortante e novo, armado de lâminas duplas; os montes trilharás, e moerás, e os outeiros reduzirás a palha.

[16] Tu os padejarás, e o vento os levará, e redemoinho os espalhará; tu te alegrarás no SENHOR e te gloriarás no Santo de Israel.

[17] Os aflitos e necessitados buscam águas, e não as há, e a sua língua se seca de sede; mas eu, o SENHOR, os ouvirei, eu, o Deus de Israel, não os desampararei.

[18] Abrirei rios nos altos desnudos e fontes no meio dos vales; tornarei o deserto em açudes de águas e a terra seca, em mananciais.

[19] Plantarei no deserto o cedro, a acácia, a murta e a oliveira; conjuntamente, porei no ermo o cipreste, o olmeiro e o buxo,

[20] para que todos vejam e saibam, considerem e juntamente entendam que a mão do SENHOR fez isso, e o Santo de Israel o criou.

O Senhor prova a sua grandeza

[21] Apresentai a vossa demanda, diz o SENHOR; alegai as vossas razões, diz o Rei de Jacó.

[22] Trazei e anunciai-nos as coisas que hão de acontecer; relatai-nos as profecias anteriores, para que atentemos para elas e

[14]Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítelek – így szól az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje. –

[15]Új és éles fogú cséplőszánná teszlek. Hegyeket csépelsz és törsz össze, halmokat zúzol pozdorjává.

[16]Feldobod őket, és a szél elhordja, a szélvihar szétszórja őket. Te pedig ujjongani fogsz az ÚRnak, dicsekedni fogsz Izráel Szentjével.

[17]A nincstelenek és szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük kiszárad a szomjúságtól. De én, az ÚR, meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket.

[18]A kopár hegyeken folyókat fakasztok, a völgyek mélyén forrásokat, a pusztát bővizű tóvá változtatom és a szomjú földet vizek forrásává.

[19]A pusztában cédrust növesztek meg akáciát, mirtuszt és olajfát, a kietlen tájon borókát ültetek, kőrist és ciprusfát.

[20]Hadd lássák, és hadd tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az ÚR keze vitte ezt végbe, Izráel Szentje teremtette.

Egyedül az ÚR az Isten

[21]Álljatok elő peres ügyetekkel! – mondja az ÚR. Adjátok elő érveiteket! – mondja Jákób királya.

[22]Adják elő és mondják meg nekünk, hogy mi fog történni. Mondják meg, mi volt régen, hadd szívleljük meg; jelentsék ki

saibamos se se cumpriram; ou fazei-nos ouvir as coisas futuras.

23 Anunciai-nos as coisas que ainda hão de vir, para que saibamos que sois deuses; fazei bem ou fazei mal, para que nos assombremos, e juntamente o veremos.

24 Eis que sois menos do que nada, e menos do que nada é o que fazeis; abominação é quem vos escolhe.

25 Do Norte suscito a um, e ele vem, a um desde o nascimento do sol, e ele invocará o meu nome; pisará magistrados como lodo e como o oleiro pisa o barro.

26 Quem anunciou isto desde o princípio, a fim que o possamos saber, antecipadamente, para que digamos: É isso mesmo? Mas não há quem anuncie, nem tampouco quem manifeste, nem ainda quem ouça as vossas palavras.

27 Eu sou o que primeiro disse a Sião: Eis! Ei-los aí! E a Jerusalém dou um mensageiro de boas-novas.

28 Quando eu olho, não há ninguém; nem mesmo entre eles há conselheiro a quem eu pergunte, e me responda.

29 Eis que todos são nada; as suas obras são coisa nenhuma; as suas imagens de fundição, vento e vácuo.

Isaías 42

O Servo do Senhor

1 Eis aqui o meu servo, a quem sustenho; o meu escolhido, em quem a minha alma se compraz; pus sobre ele o meu Espírito, e ele promulgará o direito para os gentios.

nekünk, mi fog következni, hadd tudjuk meg a jövendőt!

23Mondjátok meg, mi lesz ezután, hadd tudjuk meg, istenek vagytok-e? Tegyetek akár jót, akár rosszat, hadd lássuk azokat csodálkozva!

24De ti semmik vagytok, semmit sem ér, amit tesztek, utálatos dolog, ha valaki titeket választ.

25Elindítottam északról azt, aki eljött, napkeletről azt, aki hirdeti nevemet. Széttiporja a helytartókat, mint a nyers vályogot, ahogy a fazekas az agyagot széttapossa.

26Ki mondta meg ezt régen, hogy tudhatnánk, jó előre, hogy azt mondhatnánk: igaz! Senki sem mondta meg, senki sem hirdette, senki sem hallotta szavaitokat.

27Én mondtam először Sionnak: Itt vannak már! Én küldtem Jeruzsálembe az örömhírhozót.

28Szétnézek, de nincs köztük senki, aki tanácsot adhatna. Ha megkérdezném őket, egy szót se szólnának.

29Mert semmik ők mindahányan, semmit sem érnek tetteik! Bálványaik csak olyanok, mint a puszta szél.

Ézsaiás 42

Az ÚR szolgája szelíd és szabadító

1Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkemmel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek.

[2] Não clamará, nem gritará, nem fará ouvir a sua voz na praça.
[3] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega; em verdade, promulgará o direito.
[4] Não desanimará, nem se quebrará até que ponha na terra o direito; e as terras do mar aguardarão a sua doutrina.
[5] Assim diz Deus, o SENHOR, que criou os céus e os estendeu, formou a terra e a tudo quanto produz; que dá fôlego de vida ao povo que nela está e o espírito aos que andam nela.
[6] Eu, o SENHOR, te chamei em justiça, tomar-te-ei pela mão, e te guardarei, e te farei mediador da aliança com o povo e luz para os gentios;
[7] para abrires os olhos aos cegos, para tirares da prisão o cativo e do cárcere, os que jazem em trevas.
[8] Eu sou o SENHOR, este é o meu nome; a minha glória, pois, não a darei a outrem, nem a minha honra, às imagens de escultura.
[9] Eis que as primeiras predições já se cumpriram, e novas coisas eu vos anuncio; e, antes que sucedam, eu vo-las farei ouvir.

Cântico de louvor pela salvação do povo

[10] Cantai ao SENHOR um cântico novo e o seu louvor até às extremidades da terra, vós, os que navegais pelo mar e tudo quanto há nele, vós, terras do mar e seus moradores.
[11] Alcem a voz o deserto, as suas cidades e as aldeias habitadas por Quedar; exultem

[2]Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.
[3]A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgő mécsest nem oltja ki, hűen hirdeti a törvényt.
[4]Nem alszik ki, és nem törik össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek.
[5]Ezt mondja az ÚRisten, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárddá tette a földet, és abból növényeket sarjaszt, leheletet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak:
[6]Én, az ÚR, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet, világosságommal a nemzeteket.
[7]Nyisd meg a vakok szemeit, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket!
[8]Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.
[9]A régebbiek már beteljesedtek, most újakat mondok. Még mielőtt kibontakoznak, tudatom veletek.
[10]Énekeljetek az ÚRnak új éneket, dicséretet a föld határáig, akik tengerre szálltok, és ami a tengert betölti, a szigetek és lakóik!
[11]Zengjen a puszta és városai, a falvak, amelyekben Kédár lakik! Ujjongjanak a

os que habitam nas rochas e clamem do cimo dos montes;

[12] dêem honra ao SENHOR e anunciem a sua glória nas terras do mar.

[13] O SENHOR sairá como valente, despertará o seu zelo como homem de guerra; clamará, lançará forte grito de guerra e mostrará sua força contra os seus inimigos.

[14] Por muito tempo me calei, estive em silêncio e me contive; mas agora darei gritos como a parturiente, e ao mesmo tempo ofegarei, e estarei esbaforido.

[15] Os montes e outeiros devastarei e toda a sua erva farei secar; tornarei os rios em terra firme e secarei os lagos.

[16] Guiarei os cegos por um caminho que não conhecem, fá-los-ei andar por veredas desconhecidas; tornarei as trevas em luz perante eles e os caminhos escabrosos, planos. Estas coisas lhes farei e jamais os desampararei.

[17] Tornarão atrás e confundir-se-ão de vergonha os que confiam em imagens de escultura e às imagens de fundição dizem: Vós sois nossos deuses.

Lamento sobre a cegueira de Israel

[18] Surdos, ouvi, e vós, cegos, olhai, para que possais ver.

[19] Quem é cego, como o meu servo, ou surdo, como o meu mensageiro, a quem envio? Quem é cego, como o meu amigo, e cego, como o servo do SENHOR?

kősziklákon lakók, a hegytetőkön is kiáltozzanak!

[12]Dicsőítsék az URat, hirdessék dicséretét a szigeteken!

[13]Az ÚR kivonul, akár egy hős, átjárja a harci kedv, akár egy katonát, harsányan zengi a csatakiáltást, és diadalmaskodik ellenségein.

Izráel nem értette Istenét

[14]Sokáig hallgattam, némán türtőztettem magam. De most zihálva nyögök és lihegek, akár egy szülő asszony.

[15]Pusztává teszek hegyet és halmot, kiszárítok rajtuk minden zöld növényt. A folyókon gázlókat készítek, és kiszárítom a mocsarakat.

[16]A vakokat olyan úton vezetem, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a göröngyös utat egyenessé. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el!

[17]Meghátrálnak, csúfosan megszégyenülnek, akik bálványokban bíznak, akik szobroknak mondogatják: Ti vagytok az isteneink!

[18]Ti süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek föl, és lássatok!

[19]Van-e olyan vak, mint az én szolgám, és olyan süket, mint követem, akit küldök? Van-e olyan vak, mint az én megbízottam, olyan vak, mint az ÚR szolgája?

[20] Tu vês muitas coisas, mas não as observas; ainda que tens os ouvidos abertos, nada ouves.

[20]Sokat láttál, de nem ügyeltél rá, nyitva volt a füled, mégsem hallottál.

[21] Foi do agrado do SENHOR, por amor da sua própria justiça, engrandecer a lei e fazê-la gloriosa.

[21]Igazsága érdekében akart az ÚR nagy és felséges tanítást adni.

[22] Não obstante, é um povo roubado e saqueado; todos estão enlaçados em cavernas e escondidos em cárceres; são postos como presa, e ninguém há que os livre; por despojo, e ninguém diz: Restitui.

[22]Ezért lett ez a nép kirabolt és kifosztott; csapdába és verembe estek mindnyájan, és börtönbe vannak zárva. Kirabolták őket, és nem volt szabadító, kifosztották őket, és nem mondta senki: add vissza!

[23] Quem há entre vós que ouça isto? Que atenda e ouça o que há de ser depois?

[23]Ki ügyel erre közületek, ki hallgatja figyelmesen a jövő érdekében?

[24] Quem entregou Jacó por despojo e Israel, aos roubadores? Acaso, não foi o SENHOR, aquele contra quem pecaram e nos caminhos do qual não queriam andar, não dando ouvidos à sua lei?

[24]Ki engedte meg, hogy kifosszák Jákóbot, és kirabolják Izráelt? Vajon nem az ÚR, aki ellen vétkeztünk? Nem akartak útjain járni, és nem hallgattak tanítására.

[25] Pelo que derramou sobre eles o furor da sua ira e a violência da guerra; isto lhes ateou fogo ao redor, contudo, não o entenderam; e os queimou, mas não fizeram caso.

[25]Ezért zúdította rá haragjának hevét és a háború tombolását. Lángolt körülötte, de nem értette, égette őt, de nem szívlelte meg.

Isaías 43

Só Deus resgata Israel

[1] Mas agora, assim diz o SENHOR, que te criou, ó Jacó, e que te formou, ó Israel: Não temas, porque eu te remi; chamei-te pelo teu nome, tu és meu.

[2] Quando passares pelas águas, eu serei contigo; quando, pelos rios, eles não te submergirão; quando passares pelo fogo, não te queimarás, nem a chama arderá em ti.

Ézsaiás 43

Isten Izráel megváltója

[1]De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!

[2]Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged.

[3] Porque eu sou o SENHOR, teu Deus, o Santo de Israel, o teu Salvador; dei o Egito por teu resgate e a Etiópia e Sebá, por ti.

[4] Visto que foste precioso aos meus olhos, digno de honra, e eu te amei, darei homens por ti e os povos, pela tua vida.

[5] Não temas, pois, porque sou contigo; trarei a tua descendência desde o Oriente e a ajuntarei desde o Ocidente.

[6] Direi ao Norte: entrega! E ao Sul: não retenhas! Trazei meus filhos de longe e minhas filhas, das extremidades da terra,

[7] a todos os que são chamados pelo meu nome, e os que criei para minha glória, e que formei, e fiz.

[8] Traze o povo que, ainda que tem olhos, é cego e surdo, ainda que tem ouvidos.

[9] Todas as nações, congreguem-se; e, povos, reúnam-se; quem dentre eles pode anunciar isto e fazer-nos ouvir as predições antigas? Apresentem as suas testemunhas e por elas se justifiquem, para que se ouça e se diga: Verdade é!

[10] Vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR, o meu servo a quem escolhi; para que o saibais, e me creiais, e entendais que sou eu mesmo, e que antes de mim deus nenhum se formou, e depois de mim nenhum haverá.

[11] Eu, eu sou o SENHOR, e fora de mim não há salvador.

[12] Eu anunciei salvação, realizei-a e a fiz ouvir; deus estranho não houve entre vós,

[3]Mert én, az ÚR vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted.

[4]Mivel drágának tartalak és becsesnek, és mivel szeretlek, embereket adok helyetted, életedért cserébe nemzeteket.

[5]Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek.

[6]Ezt mondom északnak: Add ide! – és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld széléről,

[7]mindenkit, akit rólam neveztek el, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.

Istenen kívül nincs más szabadító

[8]Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle!

[9]Gyűljön egybe minden nép, jöjjenek össze a nemzetek! Ki tudja közülük megmondani és tudtunkra adni, hogy mi volt régen? Állítsák elő tanúikat, bizonyítsák igazuk, hogy aki hallja, azt mondja rá: úgy van!

[10]Ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, és az én szolgám, akit kiválasztottam, hogy megismerjetek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz!

[11]Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító.

[12]Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem

pois vós sois as minhas testemunhas, diz o SENHOR; eu sou Deus.

[13] Ainda antes que houvesse dia, eu era; e nenhum há que possa livrar alguém das minhas mãos; agindo eu, quem o impedirá?

Libertação do jugo da Babilônia

[14] Assim diz o SENHOR, o que vos redime, o Santo de Israel: Por amor de vós, enviarei inimigos contra a Babilônia e a todos os de lá farei embarcar como fugitivos, isto é, os caldeus, nos navios com os quais se vangloriavam.

[15] Eu sou o SENHOR, o vosso Santo, o Criador de Israel, o vosso Rei.

[16] Assim diz o SENHOR, o que outrora preparou um caminho no mar e nas águas impetuosas, uma vereda;

[17] o que fez sair o carro e o cavalo, o exército e a força – jazem juntamente lá e jamais se levantarão; estão extintos, apagados como uma torcida.

[18] Não vos lembreis das coisas passadas, nem considereis as antigas.

[19] Eis que faço coisa nova, que está saindo à luz; porventura, não o percebeis? Eis que porei um caminho no deserto e rios, no ermo.

[20] Os animais do campo me glorificarão, os chacais e os filhotes de avestruzes; porque porei águas no deserto e rios, no ermo, para dar de beber ao meu povo, ao meu escolhido,

[21] ao povo que formei para mim, para celebrar o meu louvor.

valami idegen isten. Ti vagytok a tanúim – így szól az ÚR –, hogy én Isten vagyok.

[13]Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg?

Isten utat készít népének a pusztán át

[14]Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilonba, letöröm az összes zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnek.

[15]Én, az ÚR vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok.

[16]Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át,

[17]aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott feküsznek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses:

[18]Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múlton tűnődjetek!

[19]Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.

[20]Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek,

[21]a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.

A misericórdia do Senhor

[22] Contudo, não me tens invocado, ó Jacó, e de mim te cansaste, ó Israel.

[23] Não me trouxeste o gado miúdo dos teus holocaustos, nem me honraste com os teus sacrifícios; não te dei trabalho com ofertas de manjares, nem te cansei com incenso.

[24] Não me compraste por dinheiro cana aromática, nem com a gordura dos teus sacrifícios me satisfizeste, mas me deste trabalho com os teus pecados e me cansaste com as tuas iniqüidades.

[25] Eu, eu mesmo, sou o que apago as tuas transgressões por amor de mim e dos teus pecados não me lembro.

[26] Desperta-me a memória; entremos juntos em juízo; apresenta as tuas razões, para que possas justificar-te.

[27] Teu primeiro pai pecou, e os teus guias prevaricaram contra mim.

[28] Pelo que profanarei os príncipes do santuário; e entregarei Jacó à destruição e Israel, ao opróbrio.

Isaías 44

O Senhor é o único Deus

[1] Agora, pois, ouve, ó Jacó, servo meu, ó Israel, a quem escolhi.

[2] Assim diz o SENHOR, que te criou, e te formou desde o ventre, e que te ajuda: Não temas, ó Jacó, servo meu, ó amado, a quem escolhi.

[3] Porque derramarei água sobre o sedento e torrentes, sobre a terra seca; derramarei

Izráel hűtlensége

[22]De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izráel!

[23]Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, véresáldozataiddal nem engem dicsőítettél. Nem én voltam, akinek ételáldozattal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál.

[24]Nem nekem vettél drága pénzen jó illatú nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Bizony, nekem csak vétkeiddel szolgáltál, énértem csak bűnökkel fáradoztál.

[25]Én, én vagyok az, aki eltörlöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.

[26]Panaszod van ellenem? Akkor törvénykezzünk! Mondd csak el, amivel igazolhatnád magad!

[27]Már ősatyád is vétkezett ellenem, és szószólóid elpártoltak tőlem.

[28]Ezért vetettem el a szentély fejedelmeit, hagytam, hogy pusztítsák Jákóbot, és káromolják Izráelt.

Ézsaiás 44

Az ÚR Lelkét ígéri népének

[1]De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam!

[2]Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj, szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam!

[3]Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a száraz tájra. Kiárasztom

o meu Espírito sobre a tua posteridade e a minha bênção, sobre os teus descendentes;
[4] e brotarão como a erva, como salgueiros junto às correntes das águas.
[5] Um dirá: Eu sou do SENHOR; outro se chamará do nome de Jacó; o outro ainda escreverá na própria mão: Eu sou do SENHOR, e por sobrenome tomará o nome de Israel.
[6] Assim diz o SENHOR, Rei de Israel, seu Redentor, o SENHOR dos Exércitos: Eu sou o primeiro e eu sou o último, e além de mim não há Deus.
[7] Quem há, como eu, feito predições desde que estabeleci o mais antigo povo? Que o declare e o exponha perante mim! Que esse anuncie as coisas futuras, as coisas que hão de vir!
[8] Não vos assombreis, nem temais; acaso, desde aquele tempo não vo-lo fiz ouvir, não vo-lo anunciei? Vós sois as minhas testemunhas. Há outro Deus além de mim? Não, não há outra Rocha que eu conheça.

A loucura da idolatria

[9] Todos os artífices de imagens de escultura são nada, e as suas coisas preferidas são de nenhum préstimo; eles mesmos são testemunhas de que elas nada vêem, nem entendem, para que eles sejam confundidos.
[10] Quem formaria um deus ou fundiria uma imagem de escultura, que é de nenhum préstimo?
[11] Eis que todos os seus seguidores ficariam confundidos, pois os mesmos

lelkemet utódaidra, áldásomat sarjadékaidra.
[4]Növekednek, mint fű a víz mellett, mint csatornák mentén a fűzfák.
[5]Egyik ezt mondja majd: Én az Úré vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja: Az Úré vagyok! – és dicsekedve említi Izráel nevét.
[6]Ezt mondja az Úr, Izráel királya és megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.
[7]Kicsoda olyan, mint én? Szóljon, mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam; és mondják el a jövendőt, ami következik.
[8]Ne rettegjetek, és ne féljetek! Hiszen régóta hirdettem, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten rajtam kívül? Nincsen kőszikla, nem tudok róla!

A bálványimádás bolondság

[9]A bálványszobrok készítői mind hiábavalók, és amiket kedvelnek, nem érnek semmit. Tanúik nem látnak és nem tudnak semmit, ezért szégyent vallanak.
[10]Ki formált istent, ki öntött bálványszobrot, amely semmit sem ér?
[11]Akik a bálványokhoz ragaszkodnak, mind szégyent vallanak, mert maguk a

artífices não passam de homens; ajuntem-se todos e se apresentem, espantem-se e sejam, à uma, envergonhados.

mesterek is csak emberek. Gyűljenek össze, álljanak elő mind! Majd megrettennek és szégyent vallanak valamennyien!

12 O ferreiro faz o machado, trabalha nas brasas, forma um ídolo a martelo e forja-o com a força do seu braço; ele tem fome, e a sua força falta, não bebe água e desfalece.

12A kovácsmester véső fogva dolgozik az izzó szénnél. Pöröllyel készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül.

13 O artífice em madeira estende o cordel e, com o lápis, esboça uma imagem; alisa-a com plaina, marca com o compasso e faz à semelhança e beleza de um homem, que possa morar em uma casa.

13A fafaragó kifeszíti a mérőzsinórt, krétával mintát rajzol, vésővel dolgozik a művén, majd ráspollyal igazít még rajta, míg el nem készít egy emberalakot, feldíszített emberhez hasonlót, hogy egy házban lakjék.

14 Um homem corta para si cedros, toma um cipreste ou um carvalho, fazendo escolha entre as árvores do bosque; planta um pinheiro, e a chuva o faz crescer.

14Cédrust vág ki, tölgyet vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrisfát ültet, amelyet az eső nevel.

15 Tais árvores servem ao homem para queimar; com parte de sua madeira se aquenta e coze o pão; e também faz um deus e se prostra diante dele, esculpe uma imagem e se ajoelha diante dela.

15Ez lesz az ember tüzelője: vesz belőle, hogy megmelegedjék, befűt vele, és kenyeret süt. De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványszobrot készít, és imádja azt!

16 Metade queima no fogo e com ela coze a carne para comer; assa-a e farta-se; também se aquenta e diz: Ah! Já me aquento, contemplo a luz.

16Felét eltüzeli: ennél a felénél pecsenyét süt, megeszi a húst, és jóllakik. Közben melegszik, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét!

17 Então, do resto faz um deus, uma imagem de escultura; ajoelha-se diante dela, prostra-se e lhe dirige a sua oração, dizendo: Livra-me, porque tu és o meu deus.

17A fa többi részéből istent készít: bálványszobrot. Leborulva imádja, és így könyörög hozzá: Ments meg engem, mert te vagy az istenem!

[18] Nada sabem, nem entendem; porque se lhes grudaram os olhos, para que não vejam, e o seu coração já não pode entender.

[19] Nenhum deles cai em si, já não há conhecimento nem compreensão para dizer: Metade queimei e cozi pão sobre as suas brasas, assei sobre elas carne e a comi; e faria eu do resto uma abominação? Ajoelhar-me-ia eu diante de um pedaço de árvore?

[20] Tal homem se apascenta de cinza; o seu coração enganado o iludiu, de maneira que não pode livrar a sua alma, nem dizer: Não é mentira aquilo em que confio?

A promessa de livramento

[21] Lembra-te destas coisas, ó Jacó, ó Israel, porquanto és meu servo! Eu te formei, tu és meu servo, ó Israel; não me esquecerei de ti.

[22] Desfaço as tuas transgressões como a névoa e os teus pecados, como a nuvem; torna-te para mim, porque eu te remi.

[23] Regozijai-vos, ó céus, porque o SENHOR fez isto; exultai, vós, ó profundezas da terra; retumbai com júbilo, vós, montes, vós, bosques e todas as suas árvores, porque o SENHOR remiu a Jacó e se glorificou em Israel.

[24] Assim diz o SENHOR, que te redime, o mesmo que te formou desde o ventre materno: Eu sou o SENHOR, que faço todas as coisas, que sozinho estendi os céus e sozinho espraiei a terra;

[25] que desfaço os sinais dos profetizadores de mentiras e enlouqueço os adivinhos;

[18]Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek.

[19]Nem gondolja meg az ilyen ember, nem tudja és nem látja be, hogy ezt mondaná: Felét eltüzeltem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből hogy is csinálhatnék utálatos bálványt; hát egy fatuskót imádjak?!

[20]Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezeti saját becsapott szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra támaszkodtam!

Az ÚR Círust küldi szabadítóul

[21]Gondold meg, Jákób mindezeket, mert te, Izráel az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!

[22]Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj meg hozzám, mert megváltottalak!

[23]Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjetek ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen!

[24]Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR alkottam mindent: egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárddá a földet.

[25]A jósok jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcseket

que faço tornar atrás os sábios, cujo saber converto em loucuras;

[26] que confirmo a palavra do meu servo e cumpro o conselho dos meus mensageiros; que digo de Jerusalém: Ela será habitada; e das cidades de Judá: Elas serão edificadas; e quanto às suas ruínas: Eu as levantarei;

[27] que digo à profundeza das águas: Seca-te, e eu secarei os teus rios;

[28] que digo de Ciro: Ele é meu pastor e cumprirá tudo o que me apraz; que digo também de Jerusalém: Será edificada; e do templo: Será fundado.

meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság.

[26]De valóra váltom szolgáim beszédét, és követeim tervét megvalósítom. Én mondom azt Jeruzsálemnek: Lakjanak tebenned! – és Júda városainak: Épüljetek újjá! – és romjait helyreállítom.

[27]Én mondom a mély tengernek: Apadj ki; a folyóidat is kiszárítom!

[28]Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!

Isaías 45

Ciro, o libertador de Israel

[1] Assim diz o SENHOR ao seu ungido, a Ciro, a quem tomo pela mão direita, para abater as nações ante a sua face, e para descingir os lombos dos reis, e para abrir diante dele as portas, que não se fecharão.

[2] Eu irei adiante de ti, endireitarei os caminhos tortuosos, quebrarei as portas de bronze e despedaçarei as trancas de ferro;

[3] dar-te-ei os tesouros escondidos e as riquezas encobertas, para que saibas que eu sou o SENHOR, o Deus de Israel, que te chama pelo teu nome.

[4] Por amor do meu servo Jacó e de Israel, meu escolhido, eu te chamei pelo teu nome e te pus o sobrenome, ainda que não me conheces.

Ézsaiás 45

[1]Ezt mondja az ÚR fölkentjének, Círusnak, akinek erősen fogom a jobb kezét, népeket terítek le előtte, és királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:

[2]Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszárakat leverem.

[3]Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat, hogy megtudd: én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított, Izráel Istene.

[4]Szolgámért, Jákóbért, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden; nagy hírnevet szerzek neked, noha nem ismertél.

5 Eu sou o SENHOR, e não há outro; além de mim não há Deus; eu te cingirei, ainda que não me conheces.
6 Para que se saiba, até ao nascente do sol e até ao poente, que além de mim não há outro; eu sou o SENHOR, e não há outro.

7 Eu formo a luz e crio as trevas; faço a paz e crio o mal; eu, o SENHOR, faço todas estas coisas.

O Senhor é o Criador

8 Destilai, ó céus, dessas alturas, e as nuvens chovam justiça; abra-se a terra e produza a salvação, e juntamente com ela brote a justiça; eu, o SENHOR, as criei.

9 Ai daquele que contende com o seu Criador! E não passa de um caco de barro entre outros cacos. Acaso, dirá o barro ao que lhe dá forma: Que fazes? Ou: A tua obra não tem alça.

10 Ai daquele que diz ao pai: Por que geras? E à mulher: Por que dás à luz?

11 Assim diz o SENHOR, o Santo de Israel, aquele que o formou: Quereis, acaso, saber as coisas futuras? Quereis dar ordens acerca de meus filhos e acerca das obras de minhas mãos?
12 Eu fiz a terra e criei nela o homem; as minhas mãos estenderam os céus, e a todos os seus exércitos dei as minhas ordens.
13 Eu, na minha justiça, suscitei a Ciro e todos os seus caminhos endireitarei; ele edificará a minha cidade e libertará os

5Én vagyok az ÚR, nincs más, nincsen isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél.
6Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy rajtam kívül nincsen más, én vagyok az ÚR, senki más!
7Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az ÚR cselekszem mindezt.

8Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az ÚR teremtettem mindezt.

Egyedül az ÚR ad szabadulást

9Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? – és a készítmény ezt: Nem ügyes a kezed!?
10Jaj annak, aki ezt mondja apjának: Miért nemzettél? – és anyjának: Miért vajúdtál velem?!

11Ezt mondja az ÚR, Izráel Szentje és alkotója: Kérdőre akartok vonni fiaimat illetően? Parancsolni akartok kezem munkájában?

12Én alkottam a földet, és én teremtettem rá embert. Az én kezem feszítette ki az eget, minden serege az én parancsomra állt elő.
13Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útját mindenütt. Ő építi föl városomat, és hazaküldi foglyaimat, nem

meus exilados, não por preço nem por presentes, diz o SENHOR dos Exércitos.

fizetségért és nem ajándékért – mondja a Seregek URa.

14 Assim diz o SENHOR: A riqueza do Egito, e as mercadorias da Etiópia, e os sabeus, homens de grande estatura, passarão ao teu poder e serão teus; seguir-te-ão, irão em grilhões, diante de ti se prostrarão e te farão as suas súplicas, dizendo: Só contigo está Deus, e não há outro que seja Deus.

14Ezt mondja az ÚR: Egyiptom szerzeménye, Etiópia nyeresége és a szebáiak, e nagy termetű férfiak hozzád mennek, tieid lesznek, utánad mennek, megbilincselve vonulnak. Feléd fordulva leborulnak, feléd fordulva imádkoznak: Csak nálad van Isten, nincsen máshol, nincsen más isten!

15 Verdadeiramente, tu és Deus misterioso, ó Deus de Israel, ó Salvador.

15Bizony, te rejtőzködő Isten vagy, Izráel Istene, szabadító!

16 Envergonhar-se-ão e serão confundidos todos eles; cairão, à uma, em ignomínia os que fabricam ídolos.

16Szégyen és gyalázat éri őket, a bálványkészítők mind gyalázatra jutnak.

17 Israel, porém, será salvo pelo SENHOR com salvação eterna; não sereis envergonhados, nem confundidos em toda a eternidade.

17Izráelt megszabadítja az ÚR, örökké tartó szabadítással; nem ér benneteket szégyen és gyalázat soha, soha többé.

18 Porque assim diz o SENHOR, que criou os céus, o Deus que formou a terra, que a fez e a estabeleceu; que não a criou para ser um caos, mas para ser habitada: Eu sou o SENHOR, e não há outro.

18Ezt mondja az ÚR, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta: Én vagyok az ÚR, senki más!

O Senhor e os ídolos

19 Não falei em segredo, nem em lugar algum de trevas da terra; não disse à descendência de Jacó: Buscai-me em vão; eu, o SENHOR, falo a verdade e proclamo o que é direito.

19Nem rejtélyesen szóltam, a földnek egy sötét helyén. Nem azt mondtam Jákób utódainak, hogy hiábavaló dolgokban keressenek engem. Én, az ÚR, igazat mondok, a valóságot jelentem ki!

20 Congregai-vos e vinde; chegai-vos todos juntos, vós que escapastes das nações; nada sabem os que carregam o lenho das suas imagens de escultura e fazem súplicas a um deus que não pode salvar.

20Gyűljetek össze és jöjjetek! Lépjenek elő mindazok, akik megmenekültek a nemzetek közül! Semmit sem tudnak azok, akik fából készült bálványokat hordoznak, és olyan istenhez imádkoznak, aki nem tud megszabadítani.

[21] Declarai e apresentai as vossas razões. Que tomem conselho uns com os outros. Quem fez ouvir isto desde a antiguidade? Quem desde aquele tempo o anunciou? Porventura, não o fiz eu, o SENHOR? Pois não há outro Deus, senão eu, Deus justo e Salvador não há além de mim.

[22] Olhai para mim e sede salvos, vós, todos os limites da terra; porque eu sou Deus, e não há outro.

[23] Por mim mesmo tenho jurado; da minha boca saiu o que é justo, e a minha palavra não tornará atrás. Diante de mim se dobrará todo joelho, e jurará toda língua.

[24] De mim se dirá: Tão-somente no SENHOR há justiça e força; até ele virão e serão envergonhados todos os que se irritarem contra ele.

[25] Mas no SENHOR será justificada toda a descendência de Israel e nele se gloriará.

Isaías 46

A queda dos ídolos da Babilônia

[1] Bel se encurva, Nebo se abaixa; os ídolos são postos sobre os animais, sobre as bestas; as cargas que costumáveis levar são canseira para as bestas já cansadas.

[2] Esses deuses juntamente se abaixam e se encurvam, não podem salvar a carga; eles mesmos entram em cativeiro.

[3] Ouvi-me, ó casa de Jacó e todo o restante da casa de Israel; vós, a quem desde o nascimento carrego e levo nos braços desde o ventre materno.

[21]Mondjátok meg, adjátok elő, tanácskozzatok csak egymással! Hirdetett-e valaki valaha, jelentett-e ki ilyet az ősidők óta? Csak én, az ÚR! Nincs más isten rajtam kívül, igaz és szabadító isten nincsen rajtam kívül.

[22]Rám figyeljetek a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincsen más!

[23]Magamra tettem esküt, igazság jött ki számon, szavam megmásíthatatlan: Előttem hajlik meg minden térd, rám esküszik minden nyelv,

[24]és ezt mondják rólam: Csak az ÚRnál van igazság és erő! Megszégyenülve mennek hozzá mind, akik gyűlölték őt.

[25]Az ÚR által boldogul, vele dicsekszik Izráel minden utóda.

Ézsaiás 46

A tehetetlen bálványok és a hatalmas Isten

[1]Összerogyott Bél, leroskadt Nebó, teherhordó állatokra rakták szobraikat; amiket eddig ti hordoztatok, most fáradt állatokra kerülnek teherként.

[2]Ám azok sem tudják menteni a terhet, leroskadnak, összerogynak mind; a bálványok maguk is fogságba kerülnek.

[3]Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveteletek óta viszlek:

4 Até à vossa velhice, eu serei o mesmo e, ainda até às cãs, eu vos carregarei; já o tenho feito; levar-vos-ei, pois, carregar-vos-ei e vos salvarei.

5 A quem me comparareis para que eu lhe seja igual? E que coisa semelhante confrontareis comigo?

6 Os que gastam o ouro da bolsa e pesam a prata nas balanças assalariam o ourives para que faça um deus e diante deste se prostram e se inclinam.

7 Sobre os ombros o tomam, levam-no e o põem no seu lugar, e aí ele fica; do seu lugar não se move; recorrem a ele, mas nenhuma resposta ele dá e a ninguém livra da sua tribulação.

8 Lembrai-vos disto e tende ânimo; tomai-o a sério, ó prevaricadores.

9 Lembrai-vos das coisas passadas da antiguidade: que eu sou Deus, e não há outro, eu sou Deus, e não há outro semelhante a mim;

10 que desde o princípio anuncio o que há de acontecer e desde a antiguidade, as coisas que ainda não sucederam; que digo: o meu conselho permanecerá de pé, farei toda a minha vontade;

11 que chamo a ave de rapina desde o Oriente e de uma terra longínqua, o homem do meu conselho. Eu o disse, eu também o cumprirei; tomei este propósito, também o executarei.

12 Ouvi-me vós, os que sois de obstinado coração, que estais longe da justiça.

4Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.

5Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez tényleg hasonlítanék?

6Kiöntik az aranyat az erszényből, kimérik az ezüstöt a mérlegen. Ötvöst fogadnak, hogy istent készítsen belőle, és leborulva azt imádhassák.

7Vállukra veszik, úgy hordozzák: ha helyére teszik, ott áll, el nem mozdul helyéről. Ha segítségért kiáltanak hozzá, nem válaszol, nem menti meg őket a nyomorúságból.

8Emlékezzetek csak, és piruljatok, szívleljétek meg ezt, ti hűtlenek!

9Emlékezzetek vissza az ősrégi dolgokra: én vagyok az Isten, nincsen más, Isten én vagyok, nincs hozzám hasonló!

10Előre megmondtam a jövendőt, és régen a még meg nem történteket. Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.

11Elhívok napkeletről egy saskeselyűt, tervem végrehajtóját messze földről. Alig szóltam, máris elhozom, kigondoltam, máris megteszem.

12Hallgassatok rám, ti konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól!

[13] Faço chegar a minha justiça, e não está longe; a minha salvação não tardará; mas estabelecerei em Sião o livramento e em Israel, a minha glória.

[13]Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik. A Sionon szabadulást szerzek ékességemnek, Izráelnek.

Isaías 47

A queda de Babilônia

[1] Desce e assenta-te no pó, ó virgem filha de Babilônia; assenta-te no chão, pois já não há trono, ó filha dos caldeus, porque nunca mais te chamarás a mimosa e delicada.

[2] Toma a mó e mói a farinha; tira o teu véu, ergue a cauda da tua vestidura, desnuda as pernas e atravessa os rios.

[3] As tuas vergonhas serão descobertas, e se verá o teu opróbrio; tomarei vingança e não pouparei a homem algum.

[4] Quanto ao nosso Redentor, o SENHOR dos Exércitos é seu nome, o Santo de Israel.

[5] Assenta-te calada e entra nas trevas, ó filha dos caldeus, porque nunca mais serás chamada senhora de reinos.

[6] Muito me agastei contra o meu povo, profanei a minha herança e a entreguei na tua mão, porém não usaste com ela de misericórdia e até sobre os velhos fizeste mui pesado o teu jugo.

[7] E disseste: Eu serei senhora para sempre! Até agora não tomaste a sério estas coisas, nem te lembraste do seu fim.

[8] Ouve isto, pois, tu que és dada a prazeres, que habitas segura, que dizes contigo mesma: Eu só, e além de mim não

Ézsaiás 47

Babilon bukása

[1]Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz lánya! Ülj a földre, nincs már trónus, káldeusok lánya! Nem neveznek többé finomnak és dédelgetettnek.

[2]Fogd a kézimalmot, őrölj lisztet, vedd le fátyladat! Emeld föl ruhádat, takard ki combodat, úgy gázolj át a folyókon!

[3]Ne takarja semmi meztelenségedet, hadd lássák gyalázatodat! Bosszút állok kérlelhetetlenül!

[4]– mondja a megváltónk, Izráel Szentje; Seregek URa az ő neve.

[5]Ülj némán, húzódj sötét helyre, káldeusok lánya! Nem neveznek többé országok úrnőjének.

[6]Megharagudtam népemre, eltaszítottam örökségemet, és kezedbe adtam őket. Te pedig irgalmatlanul bántál velük, az öregre is súlyos igát raktál.

[7]Azt gondoltad, hogy úrnő maradhatsz örökkön-örökké? Nem fontoltad meg ezeket, nem gondoltál arra, mi lesz ennek a vége.

[8]De most halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok,

há outra; não ficarei viúva, nem conhecerei a perda de filhos.

rajtam kívül nincs más! Nem leszek özvegy, nem tudom meg azt, milyen a gyermektelenség!

9 Mas ambas estas coisas virão sobre ti num momento, no mesmo dia, perda de filhos e viuvez; virão em cheio sobre ti, apesar da multidão das tuas feitiçarias e da abundância dos teus muitos encantamentos.

9Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsige!

10 Porque confiaste na tua maldade e disseste: Não há quem me veja. A tua sabedoria e a tua ciência, isso te fez desviar, e disseste contigo mesma: Eu só, e além de mim não há outra.

10Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki. Bölcsességed és tudományod félrevezetett, amikor ezt gondoltad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más!

11 Pelo que sobre ti virá o mal que por encantamentos não saberás conjurar; tal calamidade cairá sobre ti, da qual por expiação não te poderás livrar; porque sobre ti, de repente, virá tamanha desolação, como não imaginavas.

11Pedig utolér téged is a baj, nem tudsz ellene varázsigét. Rád szakad a veszedelem, nem tudod elhárítani. Hirtelen ér utol a nem várt pusztulás.

12 Deixa-te estar com os teus encantamentos e com a multidão das tuas feitiçarias em que te fatigaste desde a tua mocidade; talvez possas tirar proveito, talvez, com isso, inspirar terror.

12Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt!

13 Já estás cansada com a multidão das tuas consultas! Levantem-se, pois, agora, os que dissecam os céus e fitam os astros, os que em cada lua nova te predizem o que há de vir sobre ti.

13Egészen kimerülsz a tervezgetésben. Álljanak hát elő, és segítsenek rajtad, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, akik újhold napján meg szokták mondani, hogy mi történik majd veled.

14 Eis que serão como restolho, o fogo os queimará; não poderão livrar-se do poder das chamas; nenhuma brasa restará para se aquentarem, nem fogo, para que diante dele se assentem.

14Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mentik meg életüket a lángok hatalmától. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni szoktak.

[15] Assim serão para contigo aqueles com quem te fatigaste; aqueles com quem negociaste desde a tua mocidade; dispersar-se-ão, cambaleantes, cada qual pelo seu caminho; ninguém te salvará.

[15]Így jársz majd a varázslókkal, akikkel ifjúságod óta vesződtél. Mindenki hanyatt-homlok menekül, nem segít rajtad senki!

Isaías 48

Repreendida a infidelidade de Israel

[1] Ouvi isto, casa de Jacó, que vos chamais pelo nome de Israel e saístes da linhagem de Judá, que jurais pelo nome do SENHOR e confessais o Deus de Israel, mas não em verdade nem em justiça.

[2] (Da santa cidade tomam o nome e se firmam sobre o Deus de Israel, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.)

[3] As primeiras coisas, desde a antiguidade, as anunciei; sim, pronunciou-as a minha boca, e eu as fiz ouvir; de repente agi, e elas se cumpriram.

[4] Porque eu sabia que eras obstinado, e a tua cerviz é um tendão de ferro, e tens a testa de bronze.

[5] Por isso, to anunciei desde aquele tempo e to dei a conhecer antes que acontecesse, para que não dissesses: O meu ídolo fez estas coisas; ou: A minha imagem de escultura e a fundição as ordenaram.

[6] Já o tens ouvido; olha para tudo isto; porventura, não o admites? Desde agora te faço ouvir coisas novas e ocultas, que não conhecias.

[7] Apareceram agora e não há muito, e antes deste dia delas não ouviste, para que não digas: Eis que já o sabia.

Ézsaiás 48

Izráel képmutató és hűtlen

[1]Halljátok meg ezt, Jákób háza, akiket Izráelről neveztek el, és akik Júdától származtok, akik az ÚR nevére esküsztök, és Izráel Istenét emlegetitek, de nem híven és nem igazán!

[2]A szent városról nevezik magukat, és Izráel Istenére támaszkodnak, akinek Seregek URa a neve.

[3]A korábbiakat már régen kijelentettem, az én számból jöttek ki, én hirdettem azokat. Hirtelen véghezvittem, bekövetkeztek.

[4]Tudom, hogy makacs vagy, vasból vannak nyakadban az inak, a homlokod pedig érc,

[5]ezért jelentettem ki neked már régen, mielőtt bekövetkezett, már meghirdettem, nehogy azt mondhasd: Bálványom tette ezt, bálványszobrom parancsára történt.

[6]Te hallottad és láthattad mindezt, és mégsem tanúskodtál róla! De mostantól fogva új dolgokat hirdetek neked, rejtett dolgokat, melyekről még nem tudsz.

[7]Most teremtem őket, nem pedig régen, ezelőtt nem hallottatok róluk; nem mondhatod, hogy tudtál róluk.

[8] Tu nem as ouviste, nem as conheceste, nem tampouco antecipadamente se te abriram os ouvidos, porque eu sabia que procederias mui perfidamente e eras chamado de transgressor desde o ventre materno.

[8]Nem hallottad, nem is tudtad, sohasem volt nyitva a füled. Tudtam én, hogy milyen hűtlen vagy, születésed óta hitszegőnek hívnak.

[9] Por amor do meu nome, retardarei a minha ira e por causa da minha honra me conterei para contigo, para que te não venha a exterminar.

[9]Csak nevemért tűrtem ilyen sokáig, dicsőségemért fékeztem magam, és nem pusztítottalak el.

[10] Eis que te acrisolei, mas disso não resultou prata; provei-te na fornalha da aflição.

[10]De megolvasztottalak, mint az ezüstöt, a nyomorúság kohójában próbára tettelek.

[11] Por amor de mim, por amor de mim, é que faço isto; porque como seria profanado o meu nome? A minha glória, não a dou a outrem.

[11]Önmagamért, önmagamért cselekszem, hogy engedhetném, hogy gyalázzanak? Nem adom másnak dicsőségemet!

Eljött a szabadulás ideje

[12] Dá-me ouvidos, ó Jacó, e tu, ó Israel, a quem chamei; eu sou o mesmo, sou o primeiro e também o último.

[12]Hallgass rám, Jákób! Izráel, akit elhívtam! Én vagyok az első, az utolsó is én vagyok!

[13] Também a minha mão fundou a terra, e a minha destra estendeu os céus; quando eu os chamar, eles se apresentarão juntos.

[13]Hiszen az én kezem vetett alapot a földnek, az én jobbom feszítette ki az eget. Ha szólítom őket, mind előállnak.

[14] Ajuntai-vos, todos vós, e ouvi! Quem, dentre eles, tem anunciado estas coisas? O SENHOR amou a Ciro e executará a sua vontade contra a Babilônia, e o seu braço será contra os caldeus.

[14]Gyűljetek össze mind, és hallgassatok ide! Ki mondta meg közülük azt, hogy akit az ÚR szeret, az hajtja végre akaratát Babilonban, és az szerez érvényt hatalmának a káldeusok között?!

[15] Eu, eu tenho falado; também já o chamei. Eu o trouxe e farei próspero o seu caminho.

[15]Én, én mondtam meg, aztán el is hívtam; vezetem őt, hogy útján sikerrel járjon.

[16] Chegai-vos a mim e ouvi isto: não falei em segredo desde o princípio; desde o tempo em que isso vem acontecendo,

[16]Jöjjetek ide hozzám, halljátok meg ezt! Régen sem beszéltem rejtélyesen, és mióta ez történik, én jelen vagyok. Most pedig az

tenho estado lá. Agora, o SENHOR Deus me enviou a mim e o seu Espírito.

[17] Assim diz o SENHOR, o teu Redentor, o Santo de Israel: Eu sou o SENHOR, o teu Deus, que te ensina o que é útil e te guia pelo caminho em que deves andar.

[18] Ah! Se tivesses dado ouvidos aos meus mandamentos! Então, seria a tua paz como um rio, e a tua justiça, como as ondas do mar.

[19] Também a tua posteridade seria como a areia, e os teus descendentes, como os grãos da areia; o seu nome nunca seria eliminado nem destruído de diante de mim.

[20] Saí da Babilônia, fugi de entre os caldeus e anunciai isto com voz de júbilo; proclamai-o e levai-o até ao fim da terra; dizei: O SENHOR remiu a seu servo Jacó.

[21] Não padeceram sede, quando ele os levava pelos desertos; fez-lhes correr água da rocha; fendeu a pedra, e as águas correram.

[22] Para os perversos, todavia, não há paz, diz o SENHOR.

Isaías 49

O Servo do Senhor é a luz dos gentios

[1] Ouvi-me, terras do mar, e vós, povos de longe, escutai! O SENHOR me chamou desde o meu nascimento, desde o ventre de minha mãe fez menção do meu nome;

[2] fez a minha boca como uma espada aguda, na sombra da sua mão me

én Uram, az ÚR elküldött engem és lelkét adta nekem.

[17]Ezt mondja az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje: Én, az ÚR vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.

[18]Bárcsak figyeltél volna parancsaimra! Akkor folyamként áradna rád a jólét, a tenger hullámaihoz hasonlóan az igazság.

[19]Annyi utódod lenne, mint tenger partján a homok, méhed gyümölcse annyi, mint a homokszemek: Nevét nem törölnék ki, és nem veszne ki előlem.

[20]Menjetek ki Babilonból, fussatok ki a káldeusok közül! Ujjongó hangon mondjátok el, hirdessétek és terjesszétek a föld határáig! Mondjátok: Megváltotta az ÚR szolgáját, Jákóbot!

[21]Nem szomjaznak, amíg a pusztán át vezeti őket. A kősziklából vizet fakaszt nekik, megnyitja a kősziklát, és víz ömlik belőle.

[22]A bűnösöknek nincs békességük! – mondja az ÚR.

Ézsaiás 49

Az ÚR a népekhez küldi szolgáját

[1]Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljetek, távoli nemzetek! Már az anyaméhben elhívott engem az ÚR, születésemtől fogva emlegeti nevemet.

[2]Éles karddá tette számat, keze ügyében tartott engem. Hegyes nyíllá tett, tegzébe dugott engem.

escondeu; fez-me como uma flecha polida, e me guardou na sua aljava,

[3] e me disse: Tu és o meu servo, és Israel, por quem hei de ser glorificado.

[4] Eu mesmo disse: debalde tenho trabalhado, inútil e vãmente gastei as minhas forças; todavia, o meu direito está perante o SENHOR, a minha recompensa, perante o meu Deus.

[5] Mas agora diz o SENHOR, que me formou desde o ventre para ser seu servo, para que torne a trazer Jacó e para reunir Israel a ele, porque eu sou glorificado perante o SENHOR, e o meu Deus é a minha força.

[6] Sim, diz ele: Pouco é o seres meu servo, para restaurares as tribos de Jacó e tornares a trazer os remanescentes de Israel; também te dei como luz para os gentios, para seres a minha salvação até à extremidade da terra.

[7] Assim diz o SENHOR, o Redentor e Santo de Israel, ao que é desprezado, ao aborrecido das nações, ao servo dos tiranos: Os reis o verão, e os príncipes se levantarão; e eles te adorarão por amor do SENHOR, que é fiel, e do Santo de Israel, que te escolheu.

Prometida a restauração de Israel

[8] Diz ainda o SENHOR: No tempo aceitável, eu te ouvi e te socorri no dia da salvação; guardar-te-ei e te farei mediador da aliança do povo, para restaurares a terra e lhe repartires as herdades assoladas;

[3]Ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Izráel, rajtad mutatom meg dicsőségemet!

[4]Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet. De az ÚRnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél.

[5]Most pedig ezt mondja az ÚR – aki már az anyaméhben szolgájának teremtett, hogy visszavezessem hozzá Jákóbot, és köréje gyűjtsem Izráelt, mert nagyra becsül engem az ÚR, és Istenemnél megvan rá az erőm –,

[6]ezt mondta: Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. A népek világosságává teszlek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.

A hazatérés öröme

[7]Ezt mondja az ÚR, Izráel megváltója, Szentje annak, akit megvetnek az emberek, akit utálnak a népek, aki a zsarnokok szolgája: Királyok kelnek föl, ha meglátnak, és fejedelmek borulnak le az ÚRért, aki hűséges hozzád, Izráel Szentjéért, aki kiválasztott téged.

[8]Ezt mondja az ÚR: A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján megsegítelek. Megőrizlek és megajándékozom általad szövetségemmel népemet, hogy te állítsd helyre az

országot, és oszd szét az elpusztult örökséget.

[9] para dizeres aos presos: Saí, e aos que estão em trevas: Aparecei. Eles pastarão nos caminhos e em todos os altos desnudos terão o seu pasto.

[9]Mondd a foglyoknak: Jöjjetek ki! – a sötétségben levőknek: Gyertek a napvilágra! Útközben lesz mit enniük, még a kopár hegyeken is lesz legelőjük.

[10] Não terão fome nem sede, a calma nem o sol os afligirá; porque o que deles se compadece os guiará e os conduzirá aos mananciais das águas.

[10]Nem éheznek és nem szomjaznak majd, nem bántja őket a nap heve, mert az terelgeti őket, aki könyörült rajtuk, az vezeti őket forrásvizekhez.

[11] Transformarei todos os meus montes em caminhos, e as minhas veredas serão alteadas.

[11]Utat készítek a hegyeken át, és feltöltik majd az országutakat.

[12] Eis que estes virão de longe, e eis que aqueles, do Norte e do Ocidente, e aqueles outros, da terra de Sinim.

[12]Ezek itt messze földről jönnek, azok észak és nyugat felől, amazok meg Színím földjéről!

[13] Cantai, ó céus, alegra-te, ó terra, e vós, montes, rompei em cânticos, porque o SENHOR consolou o seu povo e dos seus aflitos se compadece.

[13]Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, ujjongásba törjetek ki, hegyek! Mert megvigasztalja népét az ÚR, és megkönyörül az elesetteken.

Sion biztatása

[14] Mas Sião diz: O SENHOR me desamparou, o SENHOR se esqueceu de mim.

[14]De Sion ezt mondta: Elhagyott engem az ÚR, megfeledkezett rólam az én Uram!

[15] Acaso, pode uma mulher esquecer-se do filho que ainda mama, de sorte que não se compadeça do filho do seu ventre? Mas ainda que esta viesse a se esquecer dele, eu, todavia, não me esquecerei de ti.

[15]Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!

[16] Eis que nas palmas das minhas mãos te gravei; os teus muros estão continuamente perante mim.

[16]Íme, a tenyerembe véstelek be, szüntelenül előttem vannak falaid.

[17] Os teus filhos virão apressadamente, ao passo que os teus destruidores e os teus assoladores se retiram do teu meio.

[17]Fiaid hozzád sietnek, pusztítóid és rombolóid pedig kivonulnak belőled.

[18] Levanta os olhos ao redor e olha: todos estes que se ajuntam vêm a ti. Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, de todos estes te vestirás como de um ornamento e deles te cingirás como noiva.

[18]Emeld föl a tekintetedet és nézz körül: mindnyájan összegyűltek, eljönnek hozzád. Életemre mondom – így szól az ÚR –, hogy ékszerként veszed föl valamennyit, magadra aggatod őket, akár egy menyasszony!

[19] Pois, quanto aos teus lugares desertos e desolados e à tua terra destruída, agora tu, ó Sião, certamente, serás estreita demais para os moradores; e os que te devoravam estarão longe de ti.

[19]Feldúlt országod pusztán heverő romjai még szűkek lesznek az ott lakóknak, mert eltávoznak pusztítóid.

[20] Até mesmo os teus filhos, que de ti foram tirados, dirão aos teus ouvidos: Mui estreito é para mim este lugar; dá-me espaço em que eu habite.

[20]Majd mondják még neked gyermekeid, akiktől meg voltál fosztva: Szűk nekem ez a hely, menj odébb, hadd telepedjek ide én is!

[21] E dirás contigo mesma: Quem me gerou estes, pois eu estava desfilhada e estéril, em exílio e repelida? Quem, pois, me criou estes? Fui deixada sozinha; estes, onde estavam?

[21]Így töprengesz akkor majd magadban: Ki szülte ezeket? Hiszen én gyermektelen és meddő voltam, fogságban éltem, száműzötten. Ki nevelte ezeket? Hiszen én egyedül maradtam: honnan valók hát ezek?

[22] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que levantarei a mão para as nações e ante os povos arvorarei a minha bandeira; eles trarão os teus filhos nos braços, e as tuas filhas serão levadas sobre os ombros.

[22]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Intek kezemmel a népeknek, jelt adok a nemzeteknek, és ölben hozzák haza fiaidat, leányaidat pedig vállukra emelve.

[23] Reis serão os teus aios, e rainhas, as tuas amas; diante de ti se inclinarão com o rosto em terra e lamberão o pó dos teus pés; saberás que eu sou o SENHOR e que os que esperam em mim não serão envergonhados.

[23]Királyok lesznek a gondviselőid, főrangú feleségeik a dajkáid. Földre borulnak előtted, és lábad porát nyaldossák. Akkor majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR, és nem vallanak szégyent, akik bennem bíznak.

[24] Tirar-se-ia a presa ao valente? Acaso, os presos poderiam fugir ao tirano?

[24]El tudod-e venni a zsákmányt a harcostól, elszökhetnek-e az erőstől a foglyok?

[25] Mas assim diz o SENHOR: Por certo que os presos se tirarão ao valente, e a presa do tirano fugirá, porque eu contenderei com os que contendem contigo e salvarei os teus filhos.
[26] Sustentarei os teus opressores com a sua própria carne, e com o seu próprio sangue se embriagarão, como com vinho novo. Todo homem saberá que eu sou o SENHOR, o teu Salvador e o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

Isaías 50

O Servo do Senhor, ultrajado mas fiel

[1] Assim diz o SENHOR: Onde está a carta de divórcio de vossa mãe, pela qual eu a repudiei? Ou quem é o meu credor, a quem eu vos tenha vendido? Eis que por causa das vossas iniqüidades é que fostes vendidos, e por causa das vossas transgressões vossa mãe foi repudiada.
[2] Por que razão, quando eu vim, ninguém apareceu? Quando chamei, ninguém respondeu? Acaso, se encolheu tanto a minha mão, que já não pode remir ou já não há força em mim para livrar? Eis que pela minha repreensão faço secar o mar e torno os rios um deserto, até que cheirem mal os seus peixes; pois, não havendo água, morrem de sede.
[3] Eu visto os céus de negridão e lhes ponho pano de saco por sua coberta.

[4] O SENHOR Deus me deu língua de eruditos, para que eu saiba dizer boa palavra ao cansado. Ele me desperta todas

[25]Igen! – ezt mondja az ÚR. A harcostól is el lehet venni a foglyokat, és az erőstől is elszökhet a zsákmány. Perlőiddel én fogok perelni, és fiaidat megszabadítom.

[26]Elnyomóiddal megetetem saját húsukat, megrészegednek saját vérüktől, mint az édes bortól. Akkor majd megtudja minden ember, hogy én, az ÚR vagyok a te szabadítód, és a te megváltód Jákób Erőssége.

Ézsaiás 50

Isten nem vetette el népét

[1]Ezt mondja az ÚR: Hol van anyátok válólevele, amellyel elküldtem őt? Van-e hitelezőm, akinek titeket eladtalak? Csak bűneitek miatt adtalak el, vétkeitek miatt küldtem el anyátokat!

[2]Miért nem volt ott senki, amikor hozzátok mentem? Miért nem válaszolt senki, amikor szólítottalak? Olyan rövid már a kezem, hogy nem tud megváltani? Nincs már annyi erőm, hogy megmentselek? Íme, dorgáló szavammal kiszárítom a tengert, pusztává teszem a folyókat! Bűzlenek a halak, mert nem lesz víz, és elpusztulnak a szomjúságtól.
[3]Feketébe öltöztetem az eget, és zsákruhát adok rá.

Az ÚR szolgáját szenvedés éri

[4]Az én Uram, az ÚR, megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak. Minden

as manhãs, desperta-me o ouvido para que eu ouça como os eruditos.

5 O SENHOR Deus me abriu os ouvidos, e eu não fui rebelde, não me retraí.

6 Ofereci as costas aos que me feriam e as faces, aos que me arrancavam os cabelos; não escondi o rosto aos que me afrontavam e me cuspiam.

7 Porque o SENHOR Deus me ajudou, pelo que não me senti envergonhado; por isso, fiz o meu rosto como um seixo e sei que não serei envergonhado.

8 Perto está o que me justifica; quem contenderá comigo? Apresentemo-nos juntamente; quem é o meu adversário? Chegue-se para mim.

9 Eis que o SENHOR Deus me ajuda; quem há que me condene? Eis que todos eles, como um vestido, serão consumidos; a traça os comerá.

10 Quem há entre vós que tema ao SENHOR e que ouça a voz do seu Servo? Aquele que andou em trevas, sem nenhuma luz, confie em o nome do SENHOR e se firme sobre o seu Deus.

11 Eia! Todos vós, que acendeis fogo e vos armais de setas incendiárias, andai entre as labaredas do vosso fogo e entre as setas que acendestes; de mim é que vos sobrevirá isto, e em tormentas vos deitareis.

Isaías 51

Palavra de conforto para Sião

reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.

5Az én Uram, az ÚR, megnyitotta fülemet. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg.

6Hagytam, hogy verjék a hátamat, és tépjék a szakállamat. Arcomat nem takartam el a gyalázkodás és köpködés elől.

7De az én Uram, az ÚR, megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatban. Olyanná tettem arcomat, mint a kovakő, mert tudom, hogy nem vallok szégyent.

8Közel van, aki igazságot szolgáltat nekem. Ki mer perbe szállni velem?! Álljunk elő együtt! Ki az én vádlóm? Lépjen ide!

9Íme, az én Uram, az ÚR megsegít engem, ki mer bűnösnek mondani? Mindnyájan szétmállanak, mint a ruha, melyet megrágott a moly.

10Aki köztetek féli az URat, hallgasson szolgája szavára! Aki sötétségben jár, és nem ragyog rá fény, bízzon az ÚR nevében, és támaszkodjon Istenére!

11Ti azonban, mindnyájan, akik tüzet szítotok, gyújtónyilakat gyártotok, saját tüzetek lángjába kerültök, nyilaitok tüzébe, melyet ti gyújtottatok! Az én kezem teszi ezt veletek, kínok közé kell jutnotok!

Ézsaiás 51

Isten megtartja ígéretét

[1] Ouvi-me vós, os que procurais a justiça, os que buscais o SENHOR; olhai para a rocha de que fostes cortados e para a caverna do poço de que fostes cavados.

[1]Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az URat keresitek! Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok!

[2] Olhai para Abraão, vosso pai, e para Sara, que vos deu à luz; porque era ele único, quando eu o chamei, o abençoei e o multipliquei.

[2]Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megszaporítottam.

[3] Porque o SENHOR tem piedade de Sião; terá piedade de todos os lugares assolados dela, e fará o seu deserto como o Éden, e a sua solidão, como o jardim do SENHOR; regozijo e alegria se acharão nela, ações de graças e som de música.

[3]Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, minden romot megvigasztal benne. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. Boldog örvendezés hangzik majd benne, magasztalás és hangos zsoltárének.

Isten ítéletet tart a világ fölött

[4] Atendei-me, povo meu, e escutai-me, nação minha; porque de mim sairá a lei, e estabelecerei o meu direito como luz dos povos.

[4]Figyeljetek rám, ti népek, hallgassatok rám, ti nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan.

[5] Perto está a minha justiça, aparece a minha salvação, e os meus braços dominarão os povos; as terras do mar me aguardam e no meu braço esperam.

[5]Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, szabadulásukat az én karomtól várják.

[6] Levantai os olhos para os céus e olhai para a terra embaixo, porque os céus desaparecerão como a fumaça, e a terra envelhecerá como um vestido, e os seus moradores morrerão como mosquitos, mas a minha salvação durará para sempre, e a minha justiça não será anulada.

[6]Emeljétek szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

[7] Ouvi-me, vós que conheceis a justiça, vós, povo em cujo coração está a minha lei; não temais o opróbrio dos homens, nem vos turbeis por causa das suas injúrias.

[7]Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljetek az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól meg ne rettenjetek!

[8] Porque a traça os roerá como a um vestido, e o bicho os comerá como à lã; mas a minha justiça durará para sempre, e a minha salvação, para todas as gerações.

[8]Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

Régi csoda és új teremtés

[9] Desperta, desperta, arma-te de força, braço do SENHOR; desperta como nos dias passados, como nas gerações antigas; não és tu aquele que abateu o Egito e feriu o monstro marinho?

[9]Ébredj, ébredj, szedd össze erődet, ó, ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet!

[10] Não és tu aquele que secou o mar, as águas do grande abismo? Aquele que fez o caminho no fundo do mar, para que passassem os remidos?

[10]Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger fenekén, hogy átkelhessenek rajta a megváltottak!

[11] Assim voltarão os resgatados do SENHOR e virão a Sião com júbilo, e perpétua alegria lhes coroará a cabeça; o regozijo e a alegria os alcançarão, e deles fugirão a dor e o gemido.

[11]Így fognak visszatérni azok, akiket az ÚR kiváltott, és ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

[12] Eu, eu sou aquele que vos consola; quem, pois, és tu, para que temas o homem, que é mortal, ou o filho do homem, que não passa de erva?

[12]Én, én vagyok a vigasztalótok! Miért félsz a halandótól, az olyan embertől, aki a fű sorsára jut?

[13] Quem és tu que te esqueces do SENHOR, que te criou, que estendeu os céus e fundou a terra, e temes continuamente todo o dia o furor do tirano, que se prepara para destruir? Onde está o furor do tirano?

[13]Elfelejtetted alkotódat, az URat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?!

[14] O exilado cativo depressa será libertado, lá não morrerá, lá não descerá à sepultura; o seu pão não lhe faltará.

[14]Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fogy el a kenyere.

[15] Pois eu sou o SENHOR, teu Deus, que agito o mar, de modo que bramem as suas

[15]Mert én, az ÚR vagyok a te Istened, aki földriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek URa a nevem!

ondas – o SENHOR dos Exércitos é o meu nome.

[16] Ponho as minhas palavras na tua boca e te protejo com a sombra da minha mão, para que eu estenda novos céus, funde nova terra e diga a Sião: Tu és o meu povo.

[16]Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy!

Vége a nép nyomorúságának

[17] Desperta, desperta, levanta-te, ó Jerusalém, que da mão do SENHOR bebeste o cálice da sua ira, o cálice de atordoamento, e o esgotaste.

[17]Ébredj már, ébredj már, kelj föl, Jeruzsálem! Kiittad már a harag poharát, melyet az ÚR keze tartott eléd, az öblös poharat, amelytől tántorogsz, kiittad, kiürítetted.

[18] De todos os filhos que ela teve nenhum a guiou; de todos os filhos que criou nenhum a tomou pela mão.

[18]Fiai közül, akiket szült, senki sem nyújthat támaszt most neki; fiai közül, akiket fölnevelt, senki sem foghatja a kezét.

[19] Estas duas coisas te aconteceram; quem teve compaixão de ti? A assolação e a ruína, a fome e a espada! Quem foi o teu consolador?

[19]Két dolog történt veled, s még csak nem is szánnak: pusztulás és összeomlás, éhínség és fegyver. Ki vigasztalhatna meg téged?

[20] Os teus filhos já desmaiaram, jazem nas estradas de todos os caminhos, como o antílope, na rede; estão cheios da ira do SENHOR e da repreensão do teu Deus.

[20]Fiaid aléltan feküdtek minden utcasarkon, mint antilop a hálóban, betelt rajtuk az ÚR haragja, Istened dorgáló szava.

[21] Pelo que agora ouve isto, ó tu que estás aflita e embriagada, mas não de vinho.

[21]Ezért halld meg ezt, te szegény, aki részeg vagy, de nem bortól:

[22] Assim diz o teu SENHOR, o SENHOR, teu Deus, que pleiteará a causa do seu povo: Eis que eu tomo da tua mão o cálice de atordoamento, o cálice da minha ira; jamais dele beberás;

[22]Ezt mondja Urad, az ÚR, Istened, aki népéért perel: Kivettem már kezedből a poharat, melytől tántorogsz, nem kell tovább innod haragom öblös poharából.

[23] pô-lo-ei nas mãos dos que te atormentaram, que disseram à tua alma: Abaixa-te, para que passemos sobre ti; e tu

[23]Kínzóid kezébe adom azt, akik ezt mondták neked: Hajolj le, hadd tapossunk rajtad! Te pedig olyanná tetted hátadat,

puseste as costas como chão e como rua para os transeuntes.

Isaías 52

1 Desperta, desperta, reveste-te da tua fortaleza, ó Sião; veste-te das tuas roupagens formosas, ó Jerusalém, cidade santa; porque não mais entrará em ti nem incircunciso nem imundo.

2 Sacode-te do pó, levanta-te e toma assento, ó Jerusalém; solta-te das cadeias de teu pescoço, ó cativa filha de Sião.

3 Porque assim diz o SENHOR: Por nada fostes vendidos; e sem dinheiro sereis resgatados.

4 Porque assim diz o SENHOR Deus: O meu povo no princípio desceu ao Egito, para nele habitar, e a Assíria sem razão o oprimiu.

5 Agora, que farei eu aqui, diz o SENHOR, visto ter sido o meu povo levado sem preço? Os seus tiranos sobre ele dão uivos, diz o SENHOR; e o meu nome é blasfemado incessantemente todo o dia.

6 Por isso, o meu povo saberá o meu nome; portanto, naquele dia, saberá que sou eu quem fala: Eis-me aqui.

7 Que formosos são sobre os montes os pés do que anuncia as boas-novas, que faz ouvir a paz, que anuncia coisas boas, que faz ouvir a salvação, que diz a Sião: O teu Deus reina!

mint a föld, mint az utca, amelyen taposnak.

Ézsaiás 52

A szabadulás örömhíre

1Ébredj, ébredj, Sion, szedd össze erődet! Öltözz ékes ruhába, Jeruzsálem, te szent város, mert nem jön már ide többé körülmetéletlen és tisztátalan.

2Rázd le magadról a port, kelj föl, fogságba vitt Jeruzsálem, oldd le nyakadról bilincsedet, Sion fogságba vitt lánya!

3Ezt mondja az ÚR: Ingyen adtalak oda, nem pénzen váltalak meg.

4Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Egykor Egyiptomba került népem, és jövevény volt ott, aztán Asszíria sanyargatta, pedig semmit sem fizetett érte.

5Most pedig mit tegyek – így szól az ÚR –, hiszen ingyen vitték el népemet?! Ujjonganak, akik uralkodnak rajta – így szól az ÚR –, és gyalázzák nevemet szüntelen, mindennap.

6Ezért majd megismeri népem a nevemet azon a napon, hogy én vagyok az, aki így szólt: Itt vagyok!

7Milyen kedves annak az érkezése, aki örömhírrel jön a hegyeken át! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!

[8] Eis o grito dos teus atalaias! Eles erguem a voz, juntamente exultam; porque com seus próprios olhos distintamente vêem o retorno do SENHOR a Sião.

[9] Rompei em júbilo, exultai à uma, ó ruínas de Jerusalém; porque o SENHOR consolou o seu povo, remiu a Jerusalém.

[10] O SENHOR desnudou o seu santo braço à vista de todas as nações; e todos os confins da terra verão a salvação do nosso Deus.

[11] Retirai-vos, retirai-vos, saí de lá, não toqueis coisa imunda; saí do meio dela, purificai-vos, vós que levais os utensílios do SENHOR.

[12] Porquanto não saireis apressadamente, nem vos ireis fugindo; porque o SENHOR irá adiante de vós, e o Deus de Israel será a vossa retaguarda.

O sofrimento vicário do Servo do Senhor

[13] Eis que o meu Servo procederá com prudência; será exaltado e elevado e será mui sublime.

[14] Como pasmaram muitos à vista dele (pois o seu aspecto estava mui desfigurado, mais do que o de outro qualquer, e a sua aparência, mais do que a dos outros filhos dos homens),

[15] assim causará admiração às nações, e os reis fecharão a sua boca por causa dele; porque aquilo que não lhes foi anunciado verão, e aquilo que não ouviram entenderão.

Isaías 53

[8]Hallgasd csak! Őrállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az Úr a Sionra.

[9]Vígan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az Úr, megváltotta Jeruzsálemet!

[10]Kinyújtotta szent karját az Úr minden nép szeme láttára; meglátják majd mindenütt a földön Istenünk szabadítását.

[11]Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalan dolgot ne érintsetek! Vonuljatok ki belőle, tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordozzátok!

[12]De nem kell sietve vonulnotok, futva menekülnötök, mert az Úr jár előttetek, és Izráel Istene lesz mögöttetek is.

A félreismert szolga diadala

[13]Íme, eredményes lesz a szolgám! Magasztos lesz és felséges, igen magasra emelkedik.

[14]Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz volt; nem volt már emberi a külseje, kinézete nem volt emberhez hasonló.

[15]De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyasmit tudnak meg, amiről addig nem hallottak.

Ézsaiás 53

[1] Quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[2] Porque foi subindo como renovo perante ele e como raiz de uma terra seca; não tinha aparência nem formosura; olhamo-lo, mas nenhuma beleza havia que nos agradasse.

[3] Era desprezado e o mais rejeitado entre os homens; homem de dores e que sabe o que é padecer; e, como um de quem os homens escondem o rosto, era desprezado, e dele não fizemos caso.

[4] Certamente, ele tomou sobre si as nossas enfermidades e as nossas dores levou sobre si; e nós o reputávamos por aflito, ferido de Deus e oprimido.

[5] Mas ele foi traspassado pelas nossas transgressões e moído pelas nossas iniqüidades; o castigo que nos traz a paz estava sobre ele, e pelas suas pisaduras fomos sarados.

[6] Todos nós andávamos desgarrados como ovelhas; cada um se desviava pelo caminho, mas o SENHOR fez cair sobre ele a iniqüidade de nós todos.

[7] Ele foi oprimido e humilhado, mas não abriu a boca; como cordeiro foi levado ao matadouro; e, como ovelha muda perante os seus tosquiadores, ele não abriu a boca.

[8] Por juízo opressor foi arrebatado, e de sua linhagem, quem dela cogitou? Porquanto foi cortado da terra dos

[1]Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az ÚR karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló?

[2]Mint vesszőszál, sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhettünk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna.

[3]Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele.

[4]Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta.

[5]Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

[6]Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

[7]Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.

[8]Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!

viventes; por causa da transgressão do meu povo, foi ele ferido.

[9] Designaram-lhe a sepultura com os perversos, mas com o rico esteve na sua morte, posto que nunca fez injustiça, nem dolo algum se achou em sua boca.

[10] Todavia, ao SENHOR agradou moê-lo, fazendo-o enfermar; quando der ele a sua alma como oferta pelo pecado, verá a sua posteridade e prolongará os seus dias; e a vontade do SENHOR prosperará nas suas mãos.

[11] Ele verá o fruto do penoso trabalho de sua alma e ficará satisfeito; o meu Servo, o Justo, com o seu conhecimento, justificará a muitos, porque as iniqüidades deles levará sobre si.

[12] Por isso, eu lhe darei muitos como a sua parte, e com os poderosos repartirá ele o despojo, porquanto derramou a sua alma na morte; foi contado com os transgressores; contudo, levou sobre si o pecado de muitos e pelos transgressores intercedeu.

[9]A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul.

[10]Az ÚR akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az ÚR akarata célhoz jut vele.

[11]Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket.

[12]Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

Isaías 54

O futuro glorioso de Sião

[1] Canta alegremente, ó estéril, que não deste à luz; exulta com alegre canto e exclama, tu que não tiveste dores de parto; porque mais são os filhos da mulher solitária do que os filhos da casada, diz o SENHOR.

[2] Alarga o espaço da tua tenda; estenda-se o toldo da tua habitação, e não o impeças;

Ézsaiás 54

Isten örök hűsége és irgalma

[1]Ujjongj, meddő, aki nem szültél, vígan ujjongj! Örvendj, aki nem vajúdtál, mert több fia lesz az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak! – mondja az ÚR.

[2]Tágas helyet keress a sátradnak, feszítsd ki sátorlapjaidat, ahogy csak lehet! Húzd

alonga as tuas cordas e firma bem as tuas estacas.

[3] Porque transbordarás para a direita e para a esquerda; a tua posteridade possuirá as nações e fará que se povoem as cidades assoladas.

[4] Não temas, porque não serás envergonhada; não te envergonhes, porque não sofrerás humilhação; pois te esquecerás da vergonha da tua mocidade e não mais te lembrarás do opróbrio da tua viuvez.

[5] Porque o teu Criador é o teu marido; o SENHOR dos Exércitos é o seu nome; e o Santo de Israel é o teu Redentor; ele é chamado o Deus de toda a terra.

[6] Porque o SENHOR te chamou como a mulher desamparada e de espírito abatido; como a mulher da mocidade, que fora repudiada, diz o teu Deus.

[7] Por breve momento te deixei, mas com grandes misericórdias torno a acolher-te;

[8] num ímpeto de indignação, escondi de ti a minha face por um momento; mas com misericórdia eterna me compadeço de ti, diz o SENHOR, o teu Redentor.

[9] Porque isto é para mim como as águas de Noé; pois jurei que as águas de Noé não mais inundariam a terra, e assim jurei que não mais me iraria contra ti, nem te repreenderia.

[10] Porque os montes se retirarão, e os outeiros serão removidos; mas a minha misericórdia não se apartará de ti, e a

meg jól a köteleidet, erősen verd le cövekeidet!

[3]Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid elfoglalják a népek birtokát, és elpusztított városokat telepítenek be.

[4]Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat! Ifjúkorod szégyenét is elfelejted, özvegységed gyalázatára többé nem emlékezel.

[5]Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek URa a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.

[6]Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az ÚR, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened:

[7]Magadra hagytalak néhány pillanatra, de nagy irgalommal ismét összegyűjtelek.

[8]Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked – mondja megváltó URad.

[9]Mert úgy teszek, mint Nóé idejében: Ahogyan megesküdtem, hogy nem árasztja el Nóé özönvize többé a földet, úgy esküszöm meg most, hogy nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé.

[10]Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem

aliança da minha paz não será removida, diz o SENHOR, que se compadece de ti.

[11] Ó tu, aflita, arrojada com a tormenta e desconsolada! Eis que eu assentarei as tuas pedras com argamassa colorida e te fundarei sobre safiras.

[12] Farei os teus baluartes de rubis, as tuas portas, de carbúnculos e toda a tua muralha, de pedras preciosas.

[13] Todos os teus filhos serão ensinados do SENHOR; e será grande a paz de teus filhos.

[14] Serás estabelecida em justiça, longe da opressão, porque já não temerás, e também do espanto, porque não chegará a ti.

[15] Eis que poderão suscitar contendas, mas não procederá de mim; quem conspira contra ti cairá diante de ti.

[16] Eis que eu criei o ferreiro, que assopra as brasas no fogo e que produz a arma para o seu devido fim; também criei o assolador, para destruir.

[17] Toda arma forjada contra ti não prosperará; toda língua que ousar contra ti em juízo, tu a condenarás; esta é a herança dos servos do SENHOR e o seu direito que de mim procede, diz o SENHOR.

Isaías 55

Graça oferecida gratuitamente a todos

[1] Ah! Todos vós, os que tendes sede, vinde às águas; e vós, os que não tendes dinheiro, vinde, comprai e comei; sim,

szövetsége nem inog meg – mondja könyörülő URad.

[11]Ó, te nyomorult, vihartépte, vigasztalan! Íme, én drágakövekre építem falaidat, zafírokból rakom le alapodat.

[12]Rubinból készítem el bástyáid ormait, kapuidat briliánskövekből, falaidat köröskörül pedig gyémántokból.

[13]Fiaid mind az ÚR tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.

[14]Igazság által leszel erős, nem kell félned az elnyomástól: távol marad tőled, sem a rettentéstől: nem közelít hozzád.

[15]Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.

[16]Hiszen én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti, és fegyvert készít munkájával, én teremtettem az öldöklőt is, hogy pusztítson.

[17]Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az ÚR szolgáinak, így szolgáltatok nekik igazságot – így szól az ÚR.

Ézsaiás 55

Isten hívó szava

[1]Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!

vinde e comprai, sem dinheiro e sem preço, vinho e leite.

[2] Por que gastais o dinheiro naquilo que não é pão, e o vosso suor, naquilo que não satisfaz? Ouvi-me atentamente, comei o que é bom e vos deleitareis com finos manjares.

[3] Inclinai os ouvidos e vinde a mim; ouvi, e a vossa alma viverá; porque convosco farei uma aliança perpétua, que consiste nas fiéis misericórdias prometidas a Davi.

[4] Eis que eu o dei por testemunho aos povos, como príncipe e governador dos povos.

[5] Eis que chamarás a uma nação que não conheces, e uma nação que nunca te conheceu correrá para junto de ti, por amor do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque este te glorificou.

[6] Buscai o SENHOR enquanto se pode achar, invocai-o enquanto está perto.

[7] Deixe o perverso o seu caminho, o iníquo, os seus pensamentos; converta-se ao SENHOR, que se compadecerá dele, e volte-se para o nosso Deus, porque é rico em perdoar.

[8] Porque os meus pensamentos não são os vossos pensamentos, nem os vossos caminhos, os meus caminhos, diz o SENHOR,

[9] porque, assim como os céus são mais altos do que a terra, assim são os meus caminhos mais altos do que os vossos caminhos, e os meus pensamentos, mais altos do que os vossos pensamentos.

[2]Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat!

[3]Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen.

[4]Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött.

[5]Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenednek, az Úrnak dicsőségére, Izráel Szentjének dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.

Isten igéje eléri célját

[6]Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!

[7]Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.

[8]Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr.

[9]Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál.

[10] Porque, assim como descem a chuva e a neve dos céus e para lá não tornam, sem que primeiro reguem a terra, e a fecundem, e a façam brotar, para dar semente ao semeador e pão ao que come,
[11] assim será a palavra que sair da minha boca: não voltará para mim vazia, mas fará o que me apraz e prosperará naquilo para que a designei.
[12] Saireis com alegria e em paz sereis guiados; os montes e os outeiros romperão em cânticos diante de vós, e todas as árvores do campo baterão palmas.
[13] Em lugar do espinheiro, crescerá o cipreste, e em lugar da sarça crescerá a murta; e será isto glória para o SENHOR e memorial eterno, que jamais será extinto.

Isaías 56

A vocação dos gentios

[1] Assim diz o SENHOR: Mantende o juízo e fazei justiça, porque a minha salvação está prestes a vir, e a minha justiça, prestes a manifestar-se.

[2] Bem-aventurado o homem que faz isto, e o filho do homem que nisto se firma, que se guarda de profanar o sábado e guarda a sua mão de cometer algum mal.

[3] Não fale o estrangeiro que se houver chegado ao SENHOR, dizendo: O SENHOR, com efeito, me separará do seu povo; nem tampouco diga o eunuco: Eis que eu sou uma árvore seca.
[4] Porque assim diz o SENHOR: Aos eunucos que guardam os meus sábados,

[10]Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek,
[11]ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.
[12]Bizony, örömmel vonultok majd ki, és békességben vezetnek titeket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak.
[13]A tövis helyén boróka nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az ÚR dicsőségére történik ez: örök jelként, amelyet nem lehet eltörölni.

Ézsaiás 56

Idegeneknek is szól a kegyelem

[1]Ezt mondja az ÚR: Tartsátok meg a törvényt, cselekedjetek igazságosan, mert hamarosan eljön szabadításom, és nyilvánvalóvá lesz igazságom.
[2]Boldog az a halandó, aki így cselekszik, az az ember, aki ehhez ragaszkodik: vigyáz, hogy meg ne sértse a szombatot, és vigyáz, hogy keze semmi rosszat ne tegyen.

[3]Ne mondja ezt az idegen, aki az ÚRhoz csatlakozott: Bizonyára elkülönít engem népétől az ÚR. Ne mondja a herélt sem: Én már kiszáradt fa vagyok!

[4]Mert ezt mondja az ÚR: Ha a heréltek megtartják szombatjaimat, azt választják,

escolhem aquilo que me agrada e abraçam a minha aliança,

[5] darei na minha casa e dentro dos meus muros, um memorial e um nome melhor do que filhos e filhas; um nome eterno darei a cada um deles, que nunca se apagará.

[6] Aos estrangeiros que se chegam ao SENHOR, para o servirem e para amarem o nome do SENHOR, sendo deste modo servos seus, sim, todos os que guardam o sábado, não o profanando, e abraçam a minha aliança,

[7] também os levarei ao meu santo monte e os alegrarei na minha Casa de Oração; os seus holocaustos e os seus sacrifícios serão aceitos no meu altar, porque a minha casa será chamada Casa de Oração para todos os povos.

[8] Assim diz o SENHOR Deus, que congrega os dispersos de Israel: Ainda congregarei outros aos que já se acham reunidos.

Ai dos guias cegos de Israel!

[9] Vós, todos os animais do campo, todas as feras dos bosques, vinde comer.

[10] Os seus atalaias são cegos, nada sabem; todos são cães mudos, não podem ladrar; sonhadores preguiçosos, gostam de dormir.

[11] Tais cães são gulosos, nunca se fartam; são pastores que nada compreendem, e todos se tornam para o seu caminho, cada um para a sua ganância, todos sem exceção.

ami nekem kedves, és ragaszkodnak szövetségemhez,

[5]akkor fenntartom nevük emlékét házamban és falaimon belül, különbül, mint a fiak és a leányok. Örök nevet adok nekik, amelyet nem lehet eltörölni.

[6]Az idegeneket, akik csatlakoznak az ÚRhoz, és őt szolgálják, akik szeretik az ÚR nevét, és az ő szolgái lesznek, mindazokat, akik vigyáznak, hogy meg ne sértsék a szombatot, és ragaszkodnak szövetségemhez,

[7]elviszem szent hegyemre, és örömet szerzek nekik abban a házban, ahol hozzám imádkoznak. Égőáldozataik és véresáldozataik kedvesek lesznek oltáromon, mert az én házamat imádság házának fogják majd nevezni, minden nép számára!

[8]Így szól az én Uram, az ÚR, aki összegyűjti a szétszóródott Izráelt: Még gyűjtök azokhoz, akiket összegyűjtöttem!

Izráel vezetői felelőtlenek

[9]Ti mezei vadak, jöjjetek mind, és egyetek – mind, ti erdei vadak!

[10]Az őrök mind vakok, nem vesznek észre semmit. Mindannyian néma kutyák, nem tudnak ugatni: álmosan heverésznek, szeretnek szunnyadozni,

[11]telhetetlen kutyák, nem tudnak jóllakni. Ilyen pásztorok ők, nem tudnak figyelni! Mindegyik a maga útját járja, mindegyik a maga haszna után, kivétel nélkül:

[12] Vinde, dizem eles, trarei vinho, e nos encharcaremos de bebida forte; o dia de amanhã será como este e ainda maior e mais famoso.

[12]Jöjjetek – mondják –, hozok bort, igyuk részegre magunkat! Legyen a holnap is olyan, mint a ma, vagy még sokkal jobb!

Isaías 57

Ézsaiás 57

Condenada a idolatria de Israel

[1] Perece o justo, e não há quem se impressione com isso; e os homens piedosos são arrebatados sem que alguém considere nesse fato; pois o justo é levado antes que venha o mal

[1]Az igaz ember elvész, és senki sem törődik vele. A hűséges emberek kimúlnak, és senkit sem érdekel. A gonosz miatt múlik ki ugyan az igaz,

[2] e entra na paz; descansam no seu leito os que andam em retidão.

[2]de békességre jut; fekvőhelyén megpihen, aki egyenes úton járt.

A bálványimádók ítélete

[3] Mas chegai-vos para aqui, vós, os filhos da agoureira, descendência da adúltera e da prostituta.

[3]Jöjjetek csak ide, boszorkányivadékok, hűtlen és parázna fajzatok!

[4] De quem chasqueais? Contra quem escancarais a boca e deitais para fora a língua? Porventura, não sois filhos da transgressão, descendência da falsidade,

[4]Mit csúfolódtok, miért jártatjátok a szátokat, miért öltögetitek a nyelveteket? Hiszen hűtlen gyermekek vagytok, hazug fajzatok,

[5] que vos abrasais na concupiscência junto aos terebintos, debaixo de toda árvore frondosa, e sacrificais os filhos nos vales e nas fendas dos penhascos?

[5]akik a cserfák mellett bujálkodtok, minden bujazöld fa alatt, gyermekeket vágtok le a patakoknál, a sziklahasadékokban!

[6] Por entre as pedras lisas dos ribeiros está a tua parte; estas, estas te cairão em sorte; sobre elas também derramas a tua libação e lhes apresentas ofertas de manjares. Contentar-me-ia eu com estas coisas?

[6]A patak sima köveit tetted örökségeddé, azokat választottad osztályrészedül. Italáldozatot is bemutatsz nekik, ételáldozatot is viszel. Én ebbe belenyugodjak?

[7] Sobre monte alto e elevado pões o teu leito; para lá sobes para oferecer sacrifícios.

[7]Magasba nyúló hegyen helyezted el fekvőhelyedet, oda is fölmész áldozatot bemutatni.

[8] Detrás das portas e das ombreiras pões os teus símbolos eróticos, puxas as

[8]Az ajtó mögé, az ajtófélfához tetted bálványod jelképét. Tőlem elszakadva

cobertas, sobes ao leito e o alargas para os adúlteros; dizes-lhes as tuas exigências, amas-lhes a coabitação e lhes miras a nudez.

[9] Vais ao rei com óleo e multiplicas os teus perfumes; envias os teus embaixadores para longe, até à profundidade do sepulcro.

[10] Na tua longa viagem te cansas, mas não dizes: É em vão; achas o que buscas; por isso, não desfaleces.

[11] Mas de quem tiveste receio ou temor, para que mentisses e não te lembrasses de mim, nem de mim te importasses? Não é, acaso, porque me calo, e isso desde muito tempo, e não me temes?

[12] Eu publicarei essa justiça tua; e, quanto às tuas obras, elas não te aproveitarão.

[13] Quando clamares, a tua coleção de ídolos que te livre! Levá-los-á o vento; um assopro os arrebatará a todos, mas o que confia em mim herdará a terra e possuirá o meu santo monte.

Mensagem de paz para os arrependidos

[14] Dir-se-á: Aterrai, aterrai, preparai o caminho, tirai os tropeços do caminho do meu povo.

[15] Porque assim diz o Alto, o Sublime, que habita a eternidade, o qual tem o nome de Santo: Habito no alto e santo lugar, mas habito também com o contrito e abatido de espírito, para vivificar o espírito dos abatidos e vivificar o coração dos contritos.

levetkőztél, fölmentél széles fekvőhelyedre. Megegyeztél az egyikkel, akinek a fekvőhelyét szereted, és fajtalankodtál vele.

[9]Molokhoz zarándokoltál olajjal és sok illatszerrel. Messzire küldted követeidet, le egészen a holtak hazájáig.

[10]A sokféle mesterkedés elfárasztott, mégsem vallottad be, hogy hasztalan, hanem újból erőt gyűjtöttél, ezért nem betegedtél bele.

[11]Kitől tartottál és féltél, hogy hazudoznod kell? Miért nem törődtél velem, miért nem gondoltál rám? Talán hallgatok én ősidők óta, azért nem félsz engem?!

[12]Én tudom megmondani, hogyan boldogulsz. De amit te művelsz, az nem használ neked.

[13]Ha segítségért kiáltasz, tud-e rajtad segíteni bálványaid tömege? Valamennyit fölkapja a szél, a szellő is elsodorja. De aki hozzám folyamodik, az örökli az országot, és részt kap szent hegyemen.

Isten felséges, de könyörülő

[14]Ezt mondja: Töltsétek, töltsétek föl, építsétek az utat, vegyétek el népem útjából, amiben megbotolhat!

[15]Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörtek szívét.

[16] Pois não contenderei para sempre, nem me indignarei continuamente; porque, do contrário, o espírito definharia diante de mim, e o fôlego da vida, que eu criei.

[17] Por causa da indignidade da sua cobiça, eu me indignei e feri o povo; escondi a face e indignei-me, mas, rebelde, seguiu ele o caminho da sua escolha.

[18] Tenho visto os seus caminhos e o sararei; também o guiarei e lhe tornarei a dar consolação, a saber, aos que dele choram.

[19] Como fruto dos seus lábios criei a paz, paz para os que estão longe e para os que estão perto, diz o SENHOR, e eu o sararei.

[20] Mas os perversos são como o mar agitado, que não se pode aquietar, cujas águas lançam de si lama e lodo.

[21] Para os perversos, diz o meu Deus, não há paz.

[16]Mert nem örökké perlek, és nem vég nélkül haragszom, hiszen elalélna előttem a lélek, az emberek, akiket én alkottam.

[17]Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő azonban elpártolt tőlem, és ment a maga feje után.

[18]Láttam, hogyan élt, mégis meggyógyítom! Vezetem őt, vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak.

[19]Megteremtem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az ÚR: Meggyógyítom őt!

[20]De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai.

[21]A bűnösöknek nincs békességük! – mondja Istenem.

Isaías 58

Observância devida do jejum

[1] Clama a plenos pulmões, não te detenhas, ergue a voz como a trombeta e anuncia ao meu povo a sua transgressão e à casa de Jacó, os seus pecados.

[2] Mesmo neste estado, ainda me procuram dia a dia, têm prazer em saber os meus caminhos; como povo que pratica a justiça e não deixa o direito do seu Deus, perguntam-me pelos direitos da justiça, têm prazer em se chegar a Deus,

[3] dizendo: Por que jejuamos nós, e tu não atentas para isso? Por que afligimos a nossa alma, e tu não o levas em conta? Eis

Ézsaiás 58

Igaz istentisztelet

[1]Kiálts, ne sajnáld a torkod! Harsogjon hangod, mint a kürt! Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne, Jákób házának, hogy mi a vétke!

[2]Ők mindennap keresnek engem, szeretnék megismerni utaimat. Úgy tesz ez a nép, mintha igaz módon élne, és nem hagyta volna el Istene törvényét: döntést kérnek tőlem az igazságról, szeretnék Istent a közelükben tudni.

[3]Miért böjtölünk – kérdik –, ha te meg sem látod, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti

que, no dia em que jejuais, cuidais dos vossos próprios interesses e exigis que se faça todo o vosso trabalho.

napokon is megtaláljátok kedvteléseteket, és az embereiteket mind munkára hajszoljátok.

[4] Eis que jejuais para contendas e rixas e para ferirdes com punho iníquo; jejuando assim como hoje, não se fará ouvir a vossa voz no alto.

[4]Hiszen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ököllel verekedve. Nem úgy böjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban.

[5] Seria este o jejum que escolhi, que o homem um dia aflija a sua alma, incline a sua cabeça como o junco e estenda debaixo de si pano de saco e cinza? Chamarias tu a isto jejum e dia aceitável ao SENHOR?

[5]Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyötri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákruhát ölt és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnek és az ÚR kedves napjának?

[6] Porventura, não é este o jejum que escolhi: que soltes as ligaduras da impiedade, desfaças as ataduras da servidão, deixes livres os oprimidos e despedaces todo jugo?

[6]Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!

[7] Porventura, não é também que repartas o teu pão com o faminto, e recolhas em casa os pobres desabrigados, e, se vires o nu, o cubras, e não te escondas do teu semelhante?

[7]Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!

[8] Então, romperá a tua luz como a alva, a tua cura brotará sem detença, a tua justiça irá adiante de ti, e a glória do SENHOR será a tua retaguarda;

[8]Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az ÚR dicsősége lesz mögötted.

[9] então, clamarás, e o SENHOR te responderá; gritarás por socorro, e ele dirá: Eis-me aqui. Se tirares do meio de ti o jugo, o dedo que ameaça, o falar injurioso;

[9]Ha segítségül hívod az URat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul,

[10] se abrires a tua alma ao faminto e fartares a alma aflita, então, a tua luz

[10]ha falatodat megosztod az éhezővel, és jól tartod a nincstelent, akkor fölragyog a

nascerá nas trevas, e a tua escuridão será como o meio-dia.

[11] O SENHOR te guiará continuamente, fartará a tua alma até em lugares áridos e fortificará os teus ossos; serás como um jardim regado e como um manancial cujas águas jamais faltam.

[12] Os teus filhos edificarão as antigas ruínas; levantarás os fundamentos de muitas gerações e serás chamado reparador de brechas e restaurador de veredas para que o país se torne habitável.

[13] Se desviares o pé de profanar o sábado e de cuidar dos teus próprios interesses no meu santo dia; se chamares ao sábado deleitoso e santo dia do SENHOR, digno de honra, e o honrares não seguindo os teus caminhos, não pretendendo fazer a tua própria vontade, nem falando palavras vãs,

[14] então, te deleitarás no SENHOR. Eu te farei cavalgar sobre os altos da terra e te sustentarei com a herança de Jacó, teu pai, porque a boca do SENHOR o disse.

Isaías 59

Confissão da maldade nacional

[1] Eis que a mão do SENHOR não está encolhida, para que não possa salvar; nem surdo o seu ouvido, para não poder ouvir.

[2] Mas as vossas iniqüidades fazem separação entre vós e o vosso Deus; e os vossos pecados encobrem o seu rosto de vós, para que vos não ouça.

sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény.

[11]Az ÚR vezet majd szüntelen; kopár földön is jól tart téged, és csontjaidat megerősíti. Olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.

[12]Fölépítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá.

[13]Ha nem járkálsz a nyugalom napján, kedvteléseid után az én szent napomon, ha a nyugalom napját gyönyörűségesnek hívod, az ÚR szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat, nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalsz ügyeidről,

[14]akkor gyönyörködni fogsz az ÚRban, én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak ősödnek, Jákóbnak örökségében. – Az ÚR maga mondja ezt.

Ézsaiás 59

Bűn és bűnbánat

[1]Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson,

[2]hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.

[3] Porque as vossas mãos estão contaminadas de sangue, e os vossos dedos, de iniqüidade; os vossos lábios falam mentiras, e a vossa língua profere maldade.

[3]Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkatok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog.

[4] Ninguém há que clame pela justiça, ninguém que compareça em juízo pela verdade; confiam no que é nulo e andam falando mentiras; concebem o mal e dão à luz a iniqüidade.

[4]Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélkeznék. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek.

[5] Chocam ovos de áspide e tecem teias de aranha; o que comer os ovos dela morrerá; se um dos ovos é pisado, sai-lhe uma víbora.

[5]Mérges kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. Meghal, aki tojásaikból eszik: amikor felnyitja, vipera bújik ki belőle.

[6] As suas teias não se prestam para vestes, os homens não poderão cobrir-se com o que eles fazem, as obras deles são obras de iniqüidade, obra de violência há nas suas mãos.

[6]Pókhálójukból nem lesz ruha, nem takarózhatnak abba, amit készítettek; amit készítettek, csak bajt okoz, erőszakos tetteket követnek el.

[7] Os seus pés correm para o mal, são velozes para derramar o sangue inocente; os seus pensamentos são pensamentos de iniqüidade; nos seus caminhos há desolação e abatimento.

[7]Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás jelzi az útjaikat.

[8] Desconhecem o caminho da paz, nem há justiça nos seus passos; fizeram para si veredas tortuosas; quem anda por elas não conhece a paz.

[8]A békesség útját nem ismerik, eljárásuk soha nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, az békét nem ismer.

[9] Por isso, está longe de nós o juízo, e a justiça não nos alcança; esperamos pela luz, e eis que há só trevas; pelo resplendor, mas andamos na escuridão.

[9]Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk.

[10] Apalpamos as paredes como cegos, sim, como os que não têm olhos, andamos apalpando; tropeçamos ao meio-dia como

[10]Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha

nas trevas e entre os robustos somos como mortos.

11 Todos nós bramamos como ursos e gememos como pombas; esperamos o juízo, e não o há; a salvação, e ela está longe de nós.

12 Porque as nossas transgressões se multiplicam perante ti, e os nossos pecados testificam contra nós; porque as nossas transgressões estão conosco, e conhecemos as nossas iniqüidades,

13 como o prevaricar, o mentir contra o SENHOR, o retirarmo-nos do nosso Deus, o pregar opressão e rebeldia, o conceber e proferir do coração palavras de falsidade.

14 Pelo que o direito se retirou, e a justiça se pôs de longe; porque a verdade anda tropeçando pelas praças, e a retidão não pode entrar.

15 Sim, a verdade sumiu, e quem se desvia do mal é tratado como presa. O SENHOR viu isso e desaprovou o não haver justiça.

16 Viu que não havia ajudador algum e maravilhou-se de que não houvesse um intercessor; pelo que o seu próprio braço lhe trouxe a salvação, e a sua própria justiça o susteve.

17 Vestiu-se de justiça, como de uma couraça, e pôs o capacete da salvação na cabeça; pôs sobre si a vestidura da vingança e se cobriu de zelo, como de um manto.

18 Segundo as obras deles, assim retribuirá; furor aos seus adversários e o

alkonyat volna, olyan sötétségben vagyunk, mint a halottak.

11Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk.

12Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismernünk.

13Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az URat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk csupa hazugságot gondolt és szólt.

Bűn és büntetés

14Háttérbe szorul a törvény, távol marad az igazság, elbukik a hűség a tereken, és a becsület nem érvényesül.

15Odalett a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Látta ezt az ÚR, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.

16Amikor látta, hogy nincs ott senki, és elámult, hogy nincs, aki közbelépjen, saját karja segítette őt, saját igazsága támogatta.

17Felöltötte az igazságot mint páncélt, a szabadítás sisakja volt a fején. A bosszúállás ruháit öltötte magára, felindulása mint köpeny borul rá.

18Amilyenek voltak a tettek, aszerint fog megfizetni. Haraggal fizet ellenfeleinek,

devido aos seus inimigos; às terras do mar, dar-lhes-á a paga.

[19] Temerão, pois, o nome do SENHOR desde o poente e a sua glória, desde o nascente do sol; pois virá como torrente impetuosa, impelida pelo Espírito do SENHOR.

[20] Virá o Redentor a Sião e aos de Jacó que se converterem, diz o SENHOR.

[21] Quanto a mim, esta é a minha aliança com eles, diz o SENHOR: o meu Espírito, que está sobre ti, e as minhas palavras, que pus na tua boca, não se apartarão dela, nem da de teus filhos, nem da dos filhos de teus filhos, não se apartarão desde agora e para todo o sempre, diz o SENHOR.

tetteik szerint ellenségeinek, tetteik szerint fizet meg a szigeteknek.

[19]Félni fogják az ÚR nevét napnyugaton, és dicsőségét napkeleten, amikor eljön mint egy sebes folyam, amelyet az ÚR szele korbácsolt föl.

[20]De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnöseihez! – így szól az ÚR.

[21]Ilyen szövetségem van velük – mondja az ÚR: Lelkem, mely rajtad nyugszik, és igéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké – mondja az ÚR.

Isaías 60

A glória da nova Jerusalém

[1] Dispõe-te, resplandece, porque vem a tua luz, e a glória do SENHOR nasce sobre ti.

[2] Porque eis que as trevas cobrem a terra, e a escuridão, os povos; mas sobre ti aparece resplendente o SENHOR, e a sua glória se vê sobre ti.

[3] As nações se encaminham para a tua luz, e os reis, para o resplendor que te nasceu.

[4] Levanta em redor os olhos e vê; todos estes se ajuntam e vêm ter contigo; teus filhos chegam de longe, e tuas filhas são trazidas nos braços.

[5] Então, o verás e serás radiante de alegria; o teu coração estremecerá e se dilatará de júbilo, porque a abundância do mar se

Ézsaiás 60

A megváltott nép boldogsága

[1]Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége.

[2]Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad.

[3]Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez.

[4]Emeld föl tekintetedet, és nézz körül! Mindnyájan összegyűltek, és már jönnek hozzád: fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák.

[5]Ha majd látod, örömre derülsz, ujjongva repes a szíved. Özönlik hozzád a tengerek kincse, a népek gazdagsága hozzád kerül.

tornará a ti, e as riquezas das nações virão a ter contigo.

6 A multidão de camelos te cobrirá, os dromedários de Midiã e de Efa; todos virão de Sabá; trarão ouro e incenso e publicarão os louvores do SENHOR.

6Ellep a tevék sokasága, Midján és Éfá állatai. Mindnyájan Sábából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az ÚR dicső tetteit hirdetik.

7 Todas as ovelhas de Quedar se reunirão junto de ti; servir-te-ão os carneiros de Nebaiote; para o meu agrado subirão ao meu altar, e eu tornarei mais gloriosa a casa da minha glória.

7Kédár minden nyáját hozzád terelik, Nebájót kosai szolgálatodra állnak, hogy oltáromra kerüljenek kedves áldozatként. Így ékesítem föl dicső templomomat.

8 Quem são estes que vêm voando como nuvens e como pombas, ao seu pombal?

8Kik ezek, akik úgy repülnek, mint a felhő, és mint dúcaikhoz a galambok?

9 Certamente, as terras do mar me aguardarão; virão primeiro os navios de Társis para trazerem teus filhos de longe e, com eles, a sua prata e o seu ouro, para a santificação do nome do SENHOR, teu Deus, e do Santo de Israel, porque ele te glorificou.

9Csak szavamra várnak a szigetek, élükön a Tarsís-hajók, hogy elhozzák fiaidat messziről, ezüstjükkel és aranyukkal együtt, Istened, az ÚR nevének dicsőségére, Izráel Szentje dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.

10 Estrangeiros edificarão os teus muros, e os seus reis te servirão; porque no meu furor te castiguei, mas na minha graça tive misericórdia de ti.

10Idegenek építik várfalaidat, és királyaik szolgálatodra állnak. Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked.

11 As tuas portas estarão abertas de contínuo; nem de dia nem de noite se fecharão, para que te sejam trazidas riquezas das nações, e, conduzidos com elas, os seus reis.

11Kapuid állandóan legyenek nyitva, ne legyenek zárva se éjjel, se nappal, hogy elhozhassák a népek gazdagságát, és királyaikat eléd vezethessék.

12 Porque a nação e o reino que não te servirem perecerão; sim, essas nações serão de todo assoladas.

12De azok a népek és országok, amelyek nem szolgálnak téged, elpusztulnak, azok a népek egészen kipusztulnak.

13 A glória do Líbano virá a ti; o cipreste, o olmeiro e o buxo, conjuntamente, para

13Hozzád kerül a Libánon dicsősége: a boróka, kőris és ciprusfa egyaránt, hogy

adornarem o lugar do meu santuário; e farei glorioso o lugar dos meus pés.

szent helyemet ékesítse. Így teszem lábam zsámolyát dicsőségessé.

14 Também virão a ti, inclinando-se, os filhos dos que te oprimiram; prostrar-se-ão até às plantas dos teus pés todos os que te desdenharam e chamar-te-ão Cidade do SENHOR, a Sião do Santo de Israel.

14Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: Az ÚR városa, Izráel Szentjének Sionja.

15 De abandonada e odiada que eras, de modo que ninguém passava por ti, eu te constituirei glória eterna, regozijo, de geração em geração.

15Bár elhagyott és gyűlölt voltál, feléd sem járt senki, de majd örökre fenségessé teszlek, és örvendezhetsz majd nemzedékről nemzedékre.

16 Mamarás o leite das nações e te alimentarás ao peito dos reis; saberás que eu sou o SENHOR, o teu Salvador, o teu Redentor, o Poderoso de Jacó.

16Népek tejét szopod, királyi emlőkön táplálkozol, és megtudod, hogy én, az ÚR vagyok a te szabadítód, és a te megváltód Jákób Erőssége.

17 Por bronze trarei ouro, por ferro trarei prata, por madeira, bronze e por pedras, ferro; farei da paz os teus inspetores e da justiça, os teus exatores.

17Réz helyett aranyat hozatok, vas helyett ezüstöt, fa helyett rezet hozatok, és kő helyett vasat. A békét teszem meg elöljáróiddá, és az igazságot felügyelőiddé.

18 Nunca mais se ouvirá de violência na tua terra, de desolação ou ruínas, nos teus limites; mas aos teus muros chamarás Salvação, e às tuas portas, Louvor.

18Híre sem lesz országodban többé erőszaknak, határaid között pusztulásnak, romlásnak. Isten szabadítását mondod falaidnak, és dicséretét városkapuidnak.

19 Nunca mais te servirá o sol para luz do dia, nem com o seu resplendor a lua te alumiará; mas o SENHOR será a tua luz perpétua, e o teu Deus, a tua glória.

19Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az ÚR lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed.

20 Nunca mais se porá o teu sol, nem a tua lua minguará, porque o SENHOR será a tua luz perpétua, e os dias do teu luto findarão.

20Nem megy le többé a napod, és a holdad sem fogy el, mert az ÚR lesz örök világosságod, letelnek a gyászod napjai.

21 Todos os do teu povo serão justos, para sempre herdarão a terra; serão renovos

21Egész néped igaz lesz, örökre birtokában marad az ország; facsemete, amelyet én

por mim plantados, obra das minhas mãos, para que eu seja glorificado.

[22] O menor virá a ser mil, e o mínimo, uma nação forte; eu, o SENHOR, a seu tempo farei isso prontamente.

ültettem, kezem alkotása, amely dicsőségemet hirdeti.

[22]A kevés is ezerré nő, a kicsiny is hatalmas néppé. Én, az ÚR nem tétovázom, véghezviszem ezt a maga idejében!

Isaías 61

As boas-novas da salvação

[1] O Espírito do SENHOR Deus está sobre mim, porque o SENHOR me ungiu para pregar boas-novas aos quebrantados, enviou-me a curar os quebrantados de coração, a proclamar libertação aos cativos e a pôr em liberdade os algemados;

[2] a apregoar o ano aceitável do SENHOR e o dia da vingança do nosso Deus; a consolar todos os que choram

[3] e a pôr sobre os que em Sião estão de luto uma coroa em vez de cinzas, óleo de alegria, em vez de pranto, veste de louvor, em vez de espírito angustiado; a fim de que se chamem carvalhos de justiça, plantados pelo SENHOR para a sua glória.

[4] Edificarão os lugares antigamente assolados, restaurarão os de antes destruídos e renovarão as cidades arruinadas, destruídas de geração em geração.

[5] Estranhos se apresentarão e apascentarão os vossos rebanhos; estrangeiros serão os vossos lavradores e os vossos vinhateiros.

[6] Mas vós sereis chamados sacerdotes do SENHOR, e vos chamarão ministros de

Ézsaiás 61

Eljön a kegyelem ideje

[1]Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözzem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

[2]Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót.

[3]Hamu helyett fejdíszt adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, csüggedés helyett öröméneket. Igazság fáinak nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik.

[4]Felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat, újjáépítik a lerombolt városokat, amelyek nemzedékeken át romokban hevertek.

[5]Jelentkeznek majd az idegenek, hogy legeltessék nyájaitokat, és más népek fiai lesznek földműveseitek és szőlőmunkásaitok.

[6]Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Istenünk szolgáinak mondanak. A népek

nosso Deus; comereis as riquezas das nações e na sua glória vos gloriareis.

[7] Em lugar da vossa vergonha, tereis dupla honra; em lugar da afronta, exultareis na vossa herança; por isso, na vossa terra possuireis o dobro e tereis perpétua alegria.

[8] Porque eu, o SENHOR, amo o juízo e odeio a iniqüidade do roubo; dar-lhes-ei fielmente a sua recompensa e com eles farei aliança eterna.

[9] A sua posteridade será conhecida entre as nações, os seus descendentes, no meio dos povos; todos quantos os virem os reconhecerão como família bendita do SENHOR.

[10] Regozijar-me-ei muito no SENHOR, a minha alma se alegra no meu Deus; porque me cobriu de vestes de salvação e me envolveu com o manto de justiça, como noivo que se adorna de turbante, como noiva que se enfeita com as suas jóias.

[11] Porque, como a terra produz os seus renovos, e como o jardim faz brotar o que nele se semeia, assim o SENHOR Deus fará brotar a justiça e o louvor perante todas as nações.

Isaías 62

Jerusalém, a noiva do Senhor

[1] Por amor de Sião, me não calarei e, por amor de Jerusalém, não me aquietarei, até que saia a sua justiça como um resplendor, e a sua salvação, como uma tocha acesa.

gazdagságát élvezitek, kincseikkel büszkélkedhettek.

[7]A kétszeres szégyen és gyalázat után ujjongani fognak osztályrészüknek, mert kétszer annyi jut mindenkinek az országban, örökké tartó örömben lesz részük.

[8]Mert én, az ÚR, szeretem az igazságot, gyűlölöm a rablást és az álnokságot. Megadom munkájuk megérdemelt jutalmát, és örök szövetséget kötök velük.

[9]Híresek lesznek utódaik a népek között, és leszármazottaik a nemzetek között. Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az ÚR.

[10]Nagy örömöm telik az ÚRban, víg örömre indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit.

[11]Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és öröméneket minden nép hallatára.

Ézsaiás 62

Jeruzsálem boldog jövője

[1]Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyughatom Jeruzsálem miatt, míg nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya.

[2] As nações verão a tua justiça, e todos os reis, a tua glória; e serás chamada por um nome novo, que a boca do SENHOR designará.

[2]Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes király. Új neveden szólítanak téged, amelyet az ÚR maga ad majd neked.

[3] Serás uma coroa de glória na mão do SENHOR, um diadema real na mão do teu Deus.

[3]Ékes korona leszel az ÚR kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén.

[4] Nunca mais te chamarão Desamparada, nem a tua terra se denominará jamais Desolada; mas chamar-te-ão Minha-Delícia; e à tua terra, Desposada; porque o SENHOR se delicia em ti; e a tua terra se desposará.

[4]Nem mondanak többé elhagyottnak, országodat sem mondják pusztaságnak, hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem, országodat pedig úgy, hogy férjnél van. Mert gyönyörködik majd benned az ÚR, és országodnak ő lesz a férje.

[5] Porque, como o jovem desposa a donzela, assim teus filhos te desposarão a ti; como o noivo se alegra da noiva, assim de ti se alegrará o teu Deus.

[5]Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont, úgy vesz el téged, aki felépít; ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.

[6] Sobre os teus muros, ó Jerusalém, pus guardas, que todo o dia e toda a noite jamais se calarão; vós, os que fareis lembrado o SENHOR, não descanseis,

[6]Falaidra, Jeruzsálem, őröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az URat emlékeztetitek, ne legyetek némák!

[7] nem deis a ele descanso até que restabeleça Jerusalém e a ponha por objeto de louvor na terra.

[7]Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretre méltóvá nem teszi Jeruzsálemet a földön.

[8] Jurou o SENHOR pela sua mão direita e pelo seu braço poderoso: Nunca mais darei o teu cereal por sustento aos teus inimigos, nem os estrangeiros beberão o teu vinho, fruto de tuas fadigas.

[8]Az ÚR esküre emelte jobb kezét, erős karját: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek. Nem isszák többé idegenek mustodat, amelyért te fáradoztál,

[9] Mas os que o ajuntarem o comerão e louvarão ao SENHOR; e os que o recolherem beberão nos átrios do meu santuário.

[9]hanem azok élvezik, akik betakarítják, és dicsérik az URat: azok isszák meg szent udvaraimban, akik leszüretelik.

[10] Passai, passai pelas portas; preparai o caminho ao povo; aterrai, aterrai a

[10]Vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon, építsetek utat a népnek! Töltsétek,

estrada, limpai-a das pedras; arvorai bandeira aos povos.

[11] Eis que o SENHOR fez ouvir até às extremidades da terra estas palavras: Dizei à filha de Sião: Eis que vem o teu Salvador; vem com ele a sua recompensa, e diante dele, o seu galardão.

[12] Chamar-vos-ão Povo Santo, Remidos-Do-SENHOR; e tu, Sião, serás chamada Procurada, Cidade-Não-Deserta.

Isaías 63

Deus vinga o seu povo

[1] Quem é este que vem de Edom, de Bozra, com vestes de vivas cores, que é glorioso em sua vestidura, que marcha na plenitude da sua força? Sou eu que falo em justiça, poderoso para salvar.

[2] Por que está vermelho o traje, e as tuas vestes, como as daquele que pisa uvas no lagar?

[3] O lagar, eu o pisei sozinho, e dos povos nenhum homem se achava comigo; pisei as uvas na minha ira; no meu furor, as esmaguei, e o seu sangue me salpicou as vestes e me manchou o traje todo.

[4] Porque o dia da vingança me estava no coração, e o ano dos meus redimidos é chegado.

[5] Olhei, e não havia quem me ajudasse, e admirei-me de não haver quem me sustivesse; pelo que o meu próprio braço

töltsétek föl az országutat, hányjátok le róla a köveket, állítsatok útjelzőket a népek között!

[11]Hírül adta az ÚR a föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód! Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott.

[12]Szent népnek nevezik őket, az ÚR megváltottainak, téged pedig sokat látogatott városnak hívnak, nem pedig elhagyatottnak!

Ézsaiás 63

Ítélet a népek fölött

[1]Ki jön ott Edómból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? – Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz!

[2]– Miért vörös az öltözeted, miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?

[3]– A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.

[4]Mert kitűztem magamban a bosszúállás napját, eljött a megtorlás esztendeje.

[5]Körbenéztem, de nem volt, aki segítene, és csodálkoztam, hogy nincsen, aki támogasson. Saját karom segített hát engem, saját felindulásom támogatott.

me trouxe a salvação, e o meu furor me susteve.

6 Na minha ira, pisei os povos, no meu furor, embriaguei-os, derramando por terra o seu sangue.

A última oração do profeta

7 Celebrarei as benignidades do SENHOR e os seus atos gloriosos, segundo tudo o que o SENHOR nos concedeu e segundo a grande bondade para com a casa de Israel, bondade que usou para com eles, segundo as suas misericórdias e segundo a multidão das suas benignidades.

8 Porque ele dizia: Certamente, eles são meu povo, filhos que não mentirão; e se lhes tornou o seu Salvador.

9 Em toda a angústia deles, foi ele angustiado, e o Anjo da sua presença os salvou; pelo seu amor e pela sua compaixão, ele os remiu, os tomou e os conduziu todos os dias da antiguidade.

10 Mas eles foram rebeldes e contristaram o seu Espírito Santo, pelo que se lhes tornou em inimigo e ele mesmo pelejou contra eles.

11 Então, o povo se lembrou dos dias antigos, de Moisés, e disse: Onde está aquele que fez subir do mar o pastor do seu rebanho? Onde está o que pôs nele o seu Espírito Santo?

12 Aquele cujo braço glorioso ele fez andar à mão direita de Moisés? Que fendeu as águas diante deles, criando para si um nome eterno?

6Népeket tapostam el haragomban, szétzúztam őket felindulásomban, és levüket kiontottam a földre.

Bűnbánó imádság

7Az ÚR hűségét magasztalom, az ÚR dicső tetteit: mindazt, amit értünk tett az ÚR, jótéteményeinek sorát Izráel háza iránt, mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.

8Mert ezt mondta: Mégiscsak az én népem ez, fiaim, akik nem fognak rászedni. Ezért szabadította ki őket

9minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidőktől fogva.

10Ők azonban engedetlenek voltak, és megszomorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcba szállt ellenük.

11De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét?

12Hol van, aki dicső karjával megragadta Mózes jobb kezét? Kettéhasította előttük a vizet, örök nevet szerezve magának.

[13] Aquele que os guiou pelos abismos, como o cavalo no deserto, de modo que nunca tropeçaram?
[14] Como o animal que desce aos vales, o Espírito do SENHOR lhes deu descanso. Assim, guiaste o teu povo, para te criares um nome glorioso.

[15] Atenta do céu e olha da tua santa e gloriosa habitação. Onde estão o teu zelo e as tuas obras poderosas? A ternura do teu coração e as tuas misericórdias se detêm para comigo!
[16] Mas tu és nosso Pai, ainda que Abraão não nos conhece, e Israel não nos reconhece; tu, ó SENHOR, és nosso Pai; nosso Redentor é o teu nome desde a antiguidade.
[17] Ó SENHOR, por que nos fazes desviar dos teus caminhos? Por que endureces o nosso coração, para que te não temamos? Volta, por amor dos teus servos e das tribos da tua herança.
[18] Só por breve tempo foi o país possuído pelo teu santo povo; nossos adversários pisaram o teu santuário.
[19] Tornamo-nos como aqueles sobre quem tu nunca dominaste e como os que nunca se chamaram pelo teu nome.

Isaías 64

[1] Oh! Se fendesses os céus e descesses! Se os montes tremessem na tua presença,

[13]Átvezette őket a mélységes vizeken, mint egy lovat a pusztán; még csak meg sem botlottak.
[14]Mint mikor a jószág pihenni tér a völgybe, úgy pihentette meg őket az ÚR lelke. Így terelgetted népedet, dicső nevet szerezve magadnak.

Könyörgés szabadulásért

[15]Tekints le az égből, nézz le szent és dicső hajlékodból: Hol van féltő szereteted és hatalmad? Szánalmadat, irgalmadat miért vonod meg tőlünk?

[16]Hiszen te vagy a mi atyánk, Ábrahám nem ismer bennünket, Izráel nem törődik velünk. URam, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva megváltónknak nevezünk.
[17]Miért engeded, URam, hogy letévedjünk utaidról? Miért engeded, hogy a szívünk kemény legyen, és ne féljen téged? Fordulj oda ismét a te szolgáidhoz, a törzsekhez, melyek a te örök tulajdonod!
[18]Kis időre elfoglalták szent néped birtokát, szentélyedet ellenségeink taposták.

[19]Olyanok lettünk, mintha sohasem uralkodtál volna rajtunk, mintha nem a te nevedről neveztek volna el. Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek!

Ézsaiás 64

[2] como quando o fogo inflama os gravetos, como quando faz ferver as águas, para fazeres notório o teu nome aos teus adversários, de sorte que as nações tremessem da tua presença!

[3] Quando fizeste coisas terríveis, que não esperávamos, desceste, e os montes tremeram à tua presença.

[4] Porque desde a antiguidade não se ouviu, nem com ouvidos se percebeu, nem com os olhos se viu Deus além de ti, que trabalha para aquele que nele espera.

[5] Sais ao encontro daquele que com alegria pratica justiça, daqueles que se lembram de ti nos teus caminhos; eis que te iraste, porque pecamos; por muito tempo temos pecado e havemos de ser salvos?

[6] Mas todos nós somos como o imundo, e todas as nossas justiças, como trapo da imundícia; todos nós murchamos como a folha, e as nossas iniqüidades, como um vento, nos arrebatam.

[7] Já ninguém há que invoque o teu nome, que se desperte e te detenha; porque escondes de nós o rosto e nos consomes por causa das nossas iniqüidades.

[8] Mas agora, ó SENHOR, tu és nosso Pai, nós somos o barro, e tu, o nosso oleiro; e todos nós, obra das tuas mãos.

[9] Não te enfureças tanto, ó SENHOR, nem perpetuamente te lembres da nossa iniqüidade; olha, pois, nós te pedimos: todos nós somos o teu povo.

[1]Ahogy a tűz lángra lobbantja a rőzsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismertesd meg nevedet ellenségeiddel: reszkessenek tőled a népek,

[2]ha majd váratlanul félelmetes dolgokat művelsz: ha majd leszállsz, hogy meginogjanak előtted a hegyek.

[3]Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

[4]Örömmel fogadod az örvendezőt, mert igazak tettei, utaidon jár, és rád gondol. De te megharagudtál, mert vétkeztünk. Régóta így vagyunk, bárcsak megszabadulnánk!

[5]Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.

[6]Nincs, aki nevedet segítségül hívná, aki buzgón ragaszkodnék hozzád. Elrejtetted orcádat előlünk, bűneink hatalmába adtál bennünket.

[7]URam, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezed alkotása vagyunk mindannyian.

[8]URam, ne haragudj ennyire, ne emlékezz örökké bűneinkre! Tekints le ránk: mindannyian a te néped vagyunk!

[10] As tuas santas cidades tornaram-se em deserto, Sião, em ermo; Jerusalém está assolada.

[11] O nosso templo santo e glorioso, em que nossos pais te louvavam, foi queimado; todas as nossas coisas preciosas se tornaram em ruínas.

[12] Conter-te-ias tu ainda, ó SENHOR, sobre estas calamidades? Ficarias calado e nos afligirias sobremaneira?

[9]Szent városaid pusztává lettek, pusztává lett a Sion is, Jeruzsálem pedig lakatlanná.

[10]Szent és dicső templomunk, ahol őseink magasztaltak téged, tűz martaléka lett; romba dőlt minden, ami drága volt nekünk.

[11]Még ezek után is türtőzteted magad, URunk? Hallgatsz, és még tovább gyötörsz bennünket?

Isaías 65

A resposta de Deus: rejeitados os rebeldes

[1] Fui buscado pelos que não perguntavam por mim; fui achado por aqueles que não me buscavam; a um povo que não se chamava do meu nome, eu disse: Eis-me aqui, eis-me aqui.

[2] Estendi as mãos todo dia a um povo rebelde, que anda por caminho que não é bom, seguindo os seus próprios pensamentos;

[3] povo que de contínuo me irrita abertamente, sacrificando em jardins e queimando incenso sobre altares de tijolos;

[4] que mora entre as sepulturas e passa as noites em lugares misteriosos; come carne de porco e tem no seu prato ensopado de carne abominável;

[5] povo que diz: Fica onde estás, não te chegues a mim, porque sou mais santo do que tu. És no meu nariz como fumaça de fogo que arde o dia todo.

Ézsaiás 65

A bálványimádás

[1]Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! – mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet.

[2]Kitártam kezemet naphosszat az engedetlen nép felé, amely nem a jó úton jár, hanem a saját feje után.

[3]Ez a nép csak bosszant engem, dacol velem szüntelen. Kertekben mutatnak be áldozatot, téglaoltárokon tömjéneznek.

[4]Sírkamrákban üldögélnek, kriptákban töltik az éjszakát, disznóhúst esznek, és undorító moslék van az edényükben.

[5]Azt mondják: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert én szent vagyok! Olyanok ezek, mintha egész nap égő tűz füstje csavarná orromat.

[6] Eis que está escrito diante de mim, e não me calarei; mas eu pagarei, vingar-me-ei, totalmente,

[7] das vossas iniqüidades e, juntamente, das iniqüidades de vossos pais, diz o SENHOR, os quais queimaram incenso nos montes e me afrontaram nos outeiros; pelo que eu vos medirei totalmente a paga devida às suas obras antigas.

[6]Föl van ez írva nálam. Nem hallgatok, amíg meg nem fizettem. De megfizetek nekik, ahogy megérdemlik!

[7]Ezt mondja az ÚR: A ti bűneitekért, de egyben őseitek bűneiért is, akik a hegyeken tömjéneztek, és a halmokon gyaláztak engem, régi tetteik büntetését mérem ki rájuk.

A resposta de Deus: salvo o restante fiel

[8] Assim diz o SENHOR: Como quando se acha vinho num cacho de uvas, dizem: Não o desperdices, pois há bênção nele, assim farei por amor de meus servos e não os destruirei a todos.

[9] Farei sair de Jacó descendência e de Judá, um herdeiro que possua os meus montes; e os meus eleitos herdarão a terra e os meus servos habitarão nela.

[10] Sarom servirá de campo de pasto de ovelhas, e o vale de Acor, de lugar de repouso de gado, para o meu povo que me buscar.

[11] Mas a vós outros, os que vos apartais do SENHOR, os que vos esqueceis do meu santo monte, os que preparais mesa para a deusa Fortuna e misturais vinho para o deus Destino,

[12] também vos destinarei à espada, e todos vos encurvareis à matança; porquanto chamei, e não respondestes, falei, e não atendestes; mas fizestes o que é mau perante mim e escolhestes aquilo em que eu não tinha prazer.

[13] Pelo que assim diz o SENHOR Deus: Eis que os meus servos comerão, mas vós

Az ÚR megmenti híveit

[8]Ezt mondja az ÚR: Ha mustot találnak a szőlőfürtben, ezt mondják: Ne pusztítsd el, mert áldás van benne! Ugyanígy bánok majd szolgáimmal is: nem pusztítom el valamennyit.

[9]Adok még Jákóbnak utódokat, Júdának is, akik hegyeimet öröklik. Választottaim veszik birtokukba, szolgáim laknak rajta.

[10]A Sárón juhok legelője lesz, az Ákór-völgy marhák delelője, népem birtoka; azoké, akik engem keresnek.

[11]De nektek, akik elhagyjátok az URat, elfeledkeztek szent hegyemről, a szerencseistennek terítetek asztalt, a sorsistennőnek öntötök italáldozatot,

[12]fegyver lesz a sorsotok, valamennyien a vágóhídra kerültök. Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattatok rám, hanem azt tettétek, amit rossznak látok, azt választottátok, ami nem tetszik nekem.

[13]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Szolgáim enni fognak, ti pedig éheztek!

padecereis fome; os meus servos beberão, mas vós tereis sede; os meus servos se alegrarão, mas vós vos envergonhareis;

Szolgáim inni fognak, ti pedig szomjaztok! Szolgáim örülni fognak, ti pedig szégyent vallotok!

14 os meus servos cantarão por terem o coração alegre, mas vós gritareis pela tristeza do vosso coração e uivareis pela angústia de espírito.

14Szolgáim ujjongani fognak örvendező szívvel, ti pedig majd fájó szívvel kiáltoztok, és jajgattok összetört lélekkel!

15 Deixareis o vosso nome aos meus eleitos por maldição, o SENHOR Deus vos matará e a seus servos chamará por outro nome,

15Neveteket csak átok formájában hagyjátok választottaimra: Így öljön meg az én Uram, az ÚR! – Szolgáinak pedig más nevet ad.

16 de sorte que aquele que se abençoar na terra, pelo Deus da verdade é que se abençoará; e aquele que jurar na terra, pelo Deus da verdade é que jurará; porque já estão esquecidas as angústias passadas e estão escondidas dos meus olhos.

16Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást, és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől.

Novos céus e nova terra

17 Pois eis que eu crio novos céus e nova terra; e não haverá lembrança das coisas passadas, jamais haverá memória delas.

18 Mas vós folgareis e exultareis perpetuamente no que eu crio; porque eis que crio para Jerusalém alegria e para o seu povo, regozijo.

19 E exultarei por causa de Jerusalém e me alegrarei no meu povo, e nunca mais se ouvirá nela nem voz de choro nem de clamor.

20 Não haverá mais nela criança para viver poucos dias, nem velho que não cumpra os seus; porque morrer aos cem anos é morrer ainda jovem, e quem pecar só aos cem anos será amaldiçoado.

Új teremtés

17Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

18Ezért örvendjetek és vigadjatok mindörökké annak, amit majd teremtek! Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig örömre.

19Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajkiáltás hangja.

20Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öreg ember, aki magas kort ne érne. Mert a legfiatalabb is százévesen hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít.

[21] Eles edificarão casas e nelas habitarão; plantarão vinhas e comerão o seu fruto.

[22] Não edificarão para que outros habitem; não plantarão para que outros comam; porque a longevidade do meu povo será como a da árvore, e os meus eleitos desfrutarão de todo as obras das suas próprias mãos.

[23] Não trabalharão debalde, nem terão filhos para a calamidade, porque são a posteridade bendita do SENHOR, e os seus filhos estarão com eles.

[24] E será que, antes que clamem, eu responderei; estando eles ainda falando, eu os ouvirei.

[25] O lobo e o cordeiro pastarão juntos, e o leão comerá palha como o boi; pó será a comida da serpente. Não se fará mal nem dano algum em todo o meu santo monte, diz o SENHOR.

Isaías 66

Excluídos da nova Jerusalém os que praticam falsa religião

[1] Assim diz o SENHOR: O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis vós? E qual é o lugar do meu repouso?

[2] Porque a minha mão fez todas estas coisas, e todas vieram a existir, diz o SENHOR, mas o homem para quem olharei é este: o aflito e abatido de espírito e que treme da minha palavra.

[3] O que imola um boi é como o que comete homicídio; o que sacrifica um cordeiro,

[21]Házakat építenek, és ők laknak majd bennük, szőlőket ültetnek, és ők élvezik majd azoknak gyümölcsét.

[22]Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne, nem úgy ültetnek, hogy majd más élvezze. Mert népem élete oly hosszú lesz, mint a fáké, és amiért megdolgoztak, választottaim maguk élvezhetik.

[23]Nem hiába fáradoznak, nem veszedelemre szülnek, mert az ÚR áldott népe ez, ők és leszármazottaik.

[24]Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.

[25]A farkas a báránnyal együtt legel, az oroszlán szalmát eszik, mint a marha, és a kígyónak por lesz a kenyere. Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki – mondja az ÚR.

Ézsaiás 66

A hamis vallásosság ítélete

[1]Ezt mondja az ÚR: A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom?

[2]Hiszen mindent az én kezem alkotott, így keletkezett minden – így szól az ÚR. Mert én arra tekintek, aki elesett és megtört szívű, és aki igéimet tiszteli.

[3]Bikát vágnak le, de embert is ölnek, juhot áldoznak, de kutya nyakát is szegik.

como o que quebra o pescoço a um cão; o que oferece uma oblação, como o que oferece sangue de porco; o que queima incenso, como o que bendiz a um ídolo. Como estes escolheram os seus próprios caminhos, e a sua alma se deleita nas suas abominações,

[4] assim eu lhes escolherei o infortúnio e farei vir sobre eles o que eles temem; porque clamei, e ninguém respondeu, falei, e não escutaram; mas fizeram o que era mau perante mim e escolheram aquilo em que eu não tinha prazer.

[5] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, os que a temeis: Vossos irmãos, que vos aborrecem e que para longe vos lançam por causa do vosso amor ao meu nome e que dizem: Mostre o SENHOR a sua glória, para que vejamos a vossa alegria, esses serão confundidos.

[6] Voz de grande tumulto virá da cidade, voz do templo, voz do SENHOR, que dá o pago aos seus inimigos.

[7] Antes que estivesse de parto, deu à luz; antes que lhe viessem as dores, nasceu-lhe um menino.

[8] Quem jamais ouviu tal coisa? Quem viu coisa semelhante? Pode, acaso, nascer uma terra num só dia? Ou nasce uma nação de uma só vez? Pois Sião, antes que lhe viessem as dores, deu à luz seus filhos.

[9] Acaso, farei eu abrir a madre e não farei nascer? – diz o SENHOR; acaso, eu que faço nascer fecharei a madre? – diz o teu Deus.

Ételáldozatot mutatnak be, de disznóvért is, tömjéneznek emlékeztetőül, de a bálványt is áldják. Ők is maguk választották meg útjukat, és förtelmes bálványaikban gyönyörködtek.

[4]Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amitől borzadnak. Mert szóltam, de nem feleltek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem.

[5]Halljátok az ÚR igéjét, akik tisztelitek igéit: Honfitársaitok, akik gyűlölnek és kitaszítanak benneteket az én nevem miatt, ezt mondogatják: Mutassa meg dicsőségét az ÚR, látni akarjuk örömötöket! Ők azonban szégyent vallanak.

[6]Zúgás hangzik a városból, hangzik a templomból: az ÚR hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint.

Jeruzsálem jövendő boldogsága

[7]Mielőtt vajúdott, már meg is szült; mielőtt rájött a fájdalom, fiút hozott a világra.

[8]Ki hallott ilyet, ki látott ehhez foghatót? Vajon egy országért csak egy napig kell vajúdni? Születik-e nép csak úgy egyszerre? Hiszen alig vajúdott Sion, máris megszülte fiait.

[9]Csak megindítsam, és ne vezessem le a szülést? – kérdezi az ÚR. Vagy én, aki a szülést vezetem, megakadályozzam? – kérdezi Istened.

A felicidade eterna de Sião

[10] Regozijai-vos juntamente com Jerusalém e alegrai-vos por ela, vós todos os que a amais; exultai com ela, todos os que por ela pranteastes,

[11] para que mameis e vos farteis dos peitos das suas consolações; para que sugueis e vos deleiteis com a abundância da sua glória.

[12] Porque assim diz o SENHOR: Eis que estenderei sobre ela a paz como um rio, e a glória das nações, como uma torrente que transborda; então, mamareis, nos braços vos trarão e sobre os joelhos vos acalentarão.

[13] Como alguém a quem sua mãe consola, assim eu vos consolarei; e em Jerusalém vós sereis consolados.

[14] Vós o vereis, e o vosso coração se regozijará, e os vossos ossos revigorarão como a erva tenra; então, o poder do SENHOR será notório aos seus servos, e ele se indignará contra os seus inimigos.

[15] Porque eis que o SENHOR virá em fogo, e os seus carros, como um torvelinho, para tornar a sua ira em furor e a sua repreensão, em chamas de fogo,

[16] porque com fogo e com a sua espada entrará o SENHOR em juízo com toda a carne; e serão muitos os mortos da parte do SENHOR.

[17] Os que se santificam e se purificam para entrarem nos jardins após a deusa que está no meio, que comem carne de porco, coisas abomináveis e rato serão consumidos, diz o SENHOR.

[10]Örüljetek Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívből örüljetek vele mind, akik gyászoltátok!

[11]Mert jóllakásig szophattok vigasztalást nyújtó melleiből, gyönyörködve szívhatjátok duzzadó kebleit.

[12]Bizony, ezt mondja az ÚR: Folyamként árasztom rá a békességet, mint megáradt patakot a népek gazdagságát. Megszoptatnak, karjukon hordoznak, és térdükön ringatnak benneteket.

[13]Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket: Jeruzsálemben kaptok vigasztalást!

[14]Meglátjátok, és szívből örvendeztek, testetek is virul, mint a fű. Megtudják, hogy az ÚR támogatja szolgáit, ellenségeit pedig megbünteti.

[15]Mert eljön az ÚR tűzben, harci kocsijai gyorsak, mint a forgószél. Rájuk zúdítja lángoló haragját, és fenyítését lángoló tűzben.

[16]Mert tűzzel ítél az ÚR, kardja minden embert elér, és sokan lesznek, akiket megöl az ÚR.

[17]Elpusztulnak mindazok, akik megszentelik és megtisztítják magukat, de csak azért, hogy kertekben áldozzanak egy középen álló körül, és akik disznóhúst,

undorító állatot és egeret esznek – így szól az ÚR.

[18] Porque conheço as suas obras e os seus pensamentos e venho para ajuntar todas as nações e línguas; elas virão e contemplarão a minha glória.

[18]Ismerem tetteiket és gondolataikat. Eljött az ideje, hogy összegyűjtsem a különböző nyelvű népeket. Jöjjenek és lássák dicsőségemet!

[19] Porei entre elas um sinal e alguns dos que foram salvos enviarei às nações, a Társis, Pul e Lude, que atiram com o arco, a Tubal e Javã, até às terras do mar mais remotas, que jamais ouviram falar de mim, nem viram a minha glória; eles anunciarão entre as nações a minha glória.

[19]Felállítok majd köztük egy jelet, és akik megmenekültek közülük, elküldöm azokat a népekhez: Tarsísba, Pút és Lúd íjászaihoz, Túbalhoz és Jávánhoz, a messzi szigetekre, amelyek még nem hallották híremet, és nem látták dicsőségemet: vigyék hírül dicsőségemet a népeknek!

[20] Trarão todos os vossos irmãos, dentre todas as nações, por oferta ao SENHOR, sobre cavalos, em liteiras e sobre mulas e dromedários, ao meu santo monte, a Jerusalém, diz o SENHOR, como quando os filhos de Israel trazem as suas ofertas de manjares, em vasos puros à Casa do SENHOR.

[20]Elhozzák minden honfitársatokat az összes nép közül ajándékul az ÚRnak: lovakon, kocsikon és gyaloghintókon, öszvéreken és tevéken, szent hegyemre, Jeruzsálembe – mondja az ÚR –, ahogyan Izráel fiai szokták elhozni ajándékukat tiszta edényben az ÚR házába.

[21] Também deles tomarei a alguns para sacerdotes e para levitas, diz o SENHOR.

[21]Én pedig ezek közül is választok papokat és lévitákat – mondja az ÚR.

[22] Porque, como os novos céus e a nova terra, que hei de fazer, estarão diante de mim, diz o SENHOR, assim há de estar a vossa posteridade e o vosso nome.

[22]Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok – így szól az ÚR –, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is.

[23] E será que, de uma Festa da Lua Nova à outra e de um sábado a outro, virá toda a carne a adorar perante mim, diz o SENHOR.

[23]Azután újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem – mondja az ÚR.

[24] Eles sairão e verão os cadáveres dos homens que prevaricaram contra mim; porque o seu verme nunca morrerá, nem o

[24]És amikor kimennek, ott látják majd azoknak a holttestét, akik hűtlenül elpártoltak tőlem. Nem pusztulnak el ott a

seu fogo se apagará; e eles serão um horror para toda a carne.

férgek, a tűz sem alszik ki, és minden ember undorodni fog tőlük.

Jeremias	JEREMIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE
Jeremias 1	**Jeremiás 1**
A vocação de Jeremias	
[1] Palavras de Jeremias, filho de Hilquias, um dos sacerdotes que estavam em Anatote, na terra de Benjamim;	[1]Jeremiásnak, Hilkijjá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, Anátótban lakó papok közül való volt.
[2] a ele veio a palavra do SENHOR, nos dias de Josias, filho de Amom e rei de Judá, no décimo terceiro ano do seu reinado;	[2]Őhozzá szólt az ÚR igéje Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében, uralkodása tizenharmadik évében,
[3] e também nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, até ao fim do ano undécimo de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, e ainda até ao quinto mês do exílio de Jerusalém.	[3]továbbá Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében, egészen Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának a tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban történt.
	Isten prófétává teszi Jeremiást
[4] A mim me veio, pois, a palavra do SENHOR, dizendo:	[4]Így szólt hozzám az ÚR igéje:
[5] Antes que eu te formasse no ventre materno, eu te conheci, e, antes que saísses da madre, te consagrei, e te constituí profeta às nações.	[5]Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.
[6] Então, lhe disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que não sei falar, porque não passo de uma criança.	[6]De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, URam! Hiszen nem értek én a beszédhez, mert fiatal vagyok!
[7] Mas o SENHOR me disse: Não digas: Não passo de uma criança; porque a todos a quem eu te enviar irás; e tudo quanto eu te mandar falarás.	[7]Az ÚR azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!
[8] Não temas diante deles, porque eu sou contigo para te livrar, diz o SENHOR.	[8]Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szólt az ÚR.
[9] Depois, estendeu o SENHOR a mão, tocou-me na boca e o SENHOR me disse: Eis que ponho na tua boca as minhas palavras.	[9]Azután kinyújtotta kezét az ÚR, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az ÚR: Én most a szádba adom igéimet!

10 Olha que hoje te constituo sobre as nações e sobre os reinos, para arrancares e derribares, para destruíres e arruinares e também para edificares e para plantares.

A visão da vara de amendoeira

11 Veio ainda a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês tu, Jeremias? Respondi: vejo uma vara de amendoeira.

12 Disse-me o SENHOR: Viste bem, porque eu velo sobre a minha palavra para a cumprir.

A visão da panela ao fogo

13 Outra vez, me veio a palavra do SENHOR, dizendo: Que vês? Eu respondi: vejo uma panela ao fogo, cuja boca se inclina do Norte.

14 Disse-me o SENHOR: Do Norte se derramará o mal sobre todos os habitantes da terra.

15 Pois eis que convoco todas as tribos dos reinos do Norte, diz o SENHOR; e virão, e cada reino porá o seu trono à entrada das portas de Jerusalém e contra todos os seus muros em redor e contra todas as cidades de Judá.

16 Pronunciarei contra os moradores destas as minhas sentenças, por causa de toda a malícia deles; pois me deixaram a mim, e queimaram incenso a deuses estranhos, e adoraram as obras das suas próprias mãos.

17 Tu, pois, cinge os lombos, dispõe-te e dize-lhes tudo quanto eu te mandar; não te espantes diante deles, para que eu não te infunda espanto na sua presença.

10Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!

Jeremiás két látomása

11Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Mandulavesszőt látok.

12Az ÚR pedig ezt mondta nekem: Jól látod, mert gondom van rá, hogy igémet beteljesítsem.

13Másodszor is szólt hozzám az ÚR igéje: Mit látsz? Így feleltem: Gőzölgő üstöt látok, ami észak felől megdőlt.

14Ekkor így szólt az ÚR: Észak felől tör a veszedelem az ország minden lakójára.

15Mert idehívom az északi országok minden nemzetségét – így szól az ÚR. Eljönnek, és fölállítja trónját mindegyik Jeruzsálem kapuival szemben, a várfalak körül mindenütt, és Júda összes városával szemben.

16Ítéletet mondok fölöttük minden gonoszságuk miatt, mert elhagytak engem, más isteneknek tömjéneztek, és kezük csinálmányai előtt borultak le.

Isten munkába állítja a prófétát

17Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne rettenj meg tőlük, különben én rettentelek meg téged általuk!

[18] Eis que hoje te ponho por cidade fortificada, por coluna de ferro e por muros de bronze, contra todo o país, contra os reis de Judá, contra os seus príncipes, contra os seus sacerdotes e contra o seu povo.

[19] Pelejarão contra ti, mas não prevalecerão; porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para te livrar.

[18]Megerősített várossá teszlek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben.

[19]Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek – így szól az ÚR –, és majd megmentelek!

Jeremias 2

O amor de Deus e a rebeldia do povo

[1] A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Vai e clama aos ouvidos de Jerusalém: Assim diz o SENHOR: Lembro-me de ti, da tua afeição quando eras jovem, e do teu amor quando noiva, e de como me seguias no deserto, numa terra em que se não semeia.

[3] Então, Israel era consagrado ao SENHOR e era as primícias da sua colheita; todos os que o devoraram se faziam culpados; o mal vinha sobre eles, diz o SENHOR.

[4] Ouvi a palavra do SENHOR, ó casa de Jacó e todas as famílias da casa de Israel.

[5] Assim diz o SENHOR: Que injustiça acharam vossos pais em mim, para de mim se afastarem, indo após a nulidade dos ídolos e se tornando nulos eles mesmos,

[6] e sem perguntarem: Onde está o SENHOR, que nos fez subir da terra do Egito? Que nos guiou através do deserto, por uma terra de ermos e de covas, por uma terra de sequidão e sombra de morte,

Jeremiás 2

A hűtlenné vált Izráel

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Menj és hirdesd Jeruzsálemnek: Ezt mondja az ÚR: Emlékszem rád: ifjúkorod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában, a be nem vetett földön.

[3]Az ÚR szent tulajdona volt Izráel, termésének a legjava. Akik ettek belőle, mind meglakoltak, rossz végük lett – így szól az ÚR.

[4]Halljátok az ÚR igéjét, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége!

[5]Ezt mondja az ÚR: Mi rosszat találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem? Hitványságok után jártak, és maguk is hitványakká váltak.

[6]Nem kérdezték: Hol van az ÚR, aki fölhozott bennünket Egyiptom földjéről, és vezetett bennünket a pusztaságban, a sivár és szakadékos földön, a szikkadt és veszélyes földön, ahol nem járt senki, és ember nem lakott?

por uma terra em que ninguém transitava e na qual não morava homem algum?

[7] Eu vos introduzi numa terra fértil, para que comêsseis o seu fruto e o seu bem; mas, depois de terdes entrado nela, vós a contaminastes e da minha herança fizestes abominação.

[8] Os sacerdotes não disseram: Onde está o SENHOR? E os que tratavam da lei não me conheceram, os pastores prevaricaram contra mim, os profetas profetizaram por Baal e andaram atrás de coisas de nenhum proveito.

Perfídia sem exemplo

[9] Portanto, ainda pleitearei convosco, diz o SENHOR, e até com os filhos de vossos filhos pleitearei.

[10] Passai às terras do mar de Chipre e vede; mandai mensageiros a Quedar, e atentai bem, e vede se jamais sucedeu coisa semelhante.

[11] Houve alguma nação que trocasse os seus deuses, posto que não eram deuses? Todavia, o meu povo trocou a sua Glória por aquilo que é de nenhum proveito.

[12] Espantai-vos disto, ó céus, e horrorizai-vos! Ficai estupefatos, diz o SENHOR.

[13] Porque dois males cometeu o meu povo: a mim me deixaram, o manancial de águas vivas, e cavaram cisternas, cisternas rotas, que não retêm as águas.

[14] Acaso, é Israel escravo ou servo nascido em casa? Por que, pois, veio a ser presa?

[7]Dúsan termő országba hoztalak titeket, hogy élvezzétek annak gyümölcsét és javait. De amikor bejöttetek, országomat tisztátalanná tettétek, örökségemet pedig utálatossá.

[8]A papok nem kérdezték: Hol van az ÚR? A törvény magyarázói nem ismertek, népem pásztorai hűtlenül elhagytak engem; a próféták Baal nevében prófétáltak, és haszontalanságok után jártak.

[9]Ezért még perbe szállok veletek – így szól az ÚR –, és perelni fogok még unokáitokkal is!

[10]Keljetek csak át a kittiek szigeteire, és nézzetek szét! Küldjetek Kédárba, és jól figyeljetek! Lássátok meg: fordult-e elő ilyesmi?!

[11]Cserélt-e pogány nép isteneket? – pedig azok nem is istenek! De az én népem fölcserélte dicsőségét haszontalansággal.

[12]Egek, ámuljatok ezen, borzadjatok, szörnyülködjetek nagyon! – így szól az ÚR.

[13]Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a friss víznek forrását elhagytak, és víztárolókat vájnak; repedt falú víztárolókat, amelyek nem tartják a vizet.

A hűtlenség és következményei

[14]Szolga-e Izráel? Rabszolgának született? Miért lett mások zsákmányává?

[15] Os leões novos rugiram contra ele, levantaram a voz; da terra dele fizeram uma desolação; as suas cidades estão queimadas, e não há quem nelas habite.

[15]Oroszlánok ordítanak fölötte, kieresztik hangjukat. Országát sivataggá tették, városai leégtek, lakatlanok.

[16] Até os filhos de Mênfis e de Tafnes te pastaram o alto da cabeça.

[16]Nóf és Tahpanhész fiai is kopaszra nyírják fejedet.

[17] Acaso, tudo isto não te sucedeu por haveres deixado o SENHOR, teu Deus, quando te guiava pelo caminho?

[17]Te magad okoztad ezt magadnak, mert elhagytad Istenedet, az URat, amikor a helyes úton akart vezetni.

[18] Agora, pois, que lucro terás indo ao Egito para beberes as águas do Nilo; ou indo à Assíria para beberes as águas do Eufrates?

[18]Most is miért járkálsz Egyiptomba: hogy a Nílus vizét igyad? És miért járkálsz Asszíriába: hogy az Eufrátesz vizét igyad?

[19] A tua malícia te castigará, e as tuas infidelidades te repreenderão; sabe, pois, e vê que mau e quão amargo é deixares o SENHOR, teu Deus, e não teres temor de mim, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos.

[19]Saját gonoszságod ver meg, elpártolásod fenyít meg téged. Tudd meg, és lásd meg, milyen gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad Istenedet, az URat, és hogy nem félsz engem! – így szól az Úr, a Seregek URa.

Israel adorou a Baal

[20] Ainda que há muito quebrava eu o teu jugo e rompia as tuas ataduras, dizias tu: Não quero servir-te. Pois, em todo outeiro alto e debaixo de toda árvore frondosa, te deitavas e te prostituías.

[20]Réges-régen összetörted igádat, széttépted köteleidet, és ezt mondtad: Nem akarok szolgálni! De minden magas dombra és minden zöldellő fa alá odafekszel, akár egy parázna.

[21] Eu mesmo te plantei como vide excelente, da semente mais pura; como, pois, te tornaste para mim uma planta degenerada, como de vide brava?

[21]Mint nemes vesszőt ültettelek el, mint fajtájának megfelelő sarjat. Hogyan változtál idegen szőlőtő vad hajtásává?

[22] Pelo que ainda que te laves com salitre e amontoes potassa, continua a mácula da tua iniqüidade perante mim, diz o SENHOR Deus.

[22]Még ha lúgban mosakszol is, és a szappant pazarlod magadra: bűnöd akkor is szenny marad előttem – így szól az én Uram, az ÚR.

[23] Como podes dizer: Não estou maculada, não andei após os baalins? Vê o teu rasto no vale, reconhece o que fizeste,

[23]Hogy mered azt mondani: Nem lettem tisztátalan, nem jártam a Baalok után?! Lásd meg, hogyan viselkedtél a völgyben,

dromedária nova de ligeiros pés, que andas ziguezagueando pelo caminho;

ismerd be, mit csináltál, te gyors lábú tevekanca, amely összevissza futkos útjain!

[24] jumenta selvagem, acostumada ao deserto e que, no ardor do cio, sorve o vento. Quem a impediria de satisfazer ao seu desejo? Os que a procuram não têm de fatigar-se; no mês dela a acharão.

[24]Olyan vagy, mint a pusztához szokott vadszamár, mely érzéki kívánságában levegő után kapkod. Ki tudná megfékezni gerjedelmét? Senki se fáradjon keresésével: megtalálja a maga hónapjában!

[25] Guarda-te de que os teus pés andem desnudos e a tua garganta tenha sede. Mas tu dizes: Não, é inútil; porque amo os estranhos e após eles irei.

[25]Vigyázz, lejárod a lábad, és kiszárad a torkod! De te ezt mondod: Ne fáradj, nem úgy lesz: az idegeneket szeretem, hát őutánuk járok!

[26] Como se envergonha o ladrão quando o apanham, assim se envergonham os da casa de Israel; eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas,

[26]Ahogyan megszégyenül a tolvaj, ha tetten érik, úgy szégyenül meg Izráel háza is, királyával, vezéreivel, papjaival és prófétáival együtt.

[27] que dizem a um pedaço de madeira: Tu és meu pai; e à pedra: Tu me geraste. Pois me viraram as costas e não o rosto; mas, em vindo a angústia, dizem: Levanta-te e livra-nos.

[27]Mert ezt mondják a fának: Te vagy az apám! – a kőnek pedig: Te szültél engem! A hátukat fordítják felém, és nem az arcukat, de majd ha baj éri őket, így szólnak: Kelj föl, segíts rajtunk!

[28] Onde, pois, estão os teus deuses, que para ti mesmo fizeste? Eles que se levantem se te podem livrar no tempo da tua angústia; porque os teus deuses, ó Judá, são tantos como as tuas cidades.

[28]Hol vannak isteneid, amelyeket magadnak csináltál? Keljenek föl, segítsenek rajtad bajodban, ha tudnak! Hiszen annyi istened van, Júda, ahány városod!

[29] Por que contendeis comigo? Todos vós transgredistes contra mim, diz o SENHOR.

[29]Miért pereltek velem? Hiszen ti hagytatok el hűtlenül – így szól az ÚR.

[30] Em vão castiguei os vossos filhos; eles não aceitaram a minha disciplina; a vossa espada devorou os vossos profetas como leão destruidor.

[30]Hiába vertem fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtuk. Fegyveretek úgy irtotta prófétáitokat, mint a pusztító oroszlán.

[31] Oh! Que geração! Considerai vós a palavra do SENHOR. Porventura, tenho eu sido para Israel um deserto? Ou uma terra da mais espessa escuridão? Por que, pois, diz o meu povo: Somos livres! Jamais tornaremos a ti?

[32] Acaso, se esquece a virgem dos seus adornos ou a noiva do seu cinto? Todavia, o meu povo se esqueceu de mim por dias sem conta.

[33] Como dispões bem os teus caminhos, para buscares o amor! Pois até às mulheres perdidas os ensinaste.

[34] Nas orlas dos teus vestidos se achou também o sangue de pobres e inocentes, não surpreendidos no ato de roubar. Apesar de todas estas coisas,

[35] ainda dizes: Estou inocente; certamente, a sua ira se desviou de mim. Eis que entrarei em juízo contigo, porquanto dizes: Não pequei.

[36] Que mudar leviano é esse dos teus caminhos? Também do Egito serás envergonhada, como foste envergonhada da Assíria.

[37] Também daquele sairás de mãos na cabeça; porque o SENHOR rejeitou aqueles em quem confiaste, e não terás sorte por meio deles.

Jeremias 3

A clemência de Deus, apesar da infidelidade do povo

[1] Se um homem repudiar sua mulher, e ela o deixar e tomar outro marido, porventura, aquele tornará a ela? Não se

[31]Ti, mai emberek! Figyeljetek az ÚR igéjére! Olyan lettem én Izráelnek, mint a puszta, vagy mint a homályba borult föld? Miért mondta az én népem: A magunk útját járjuk, többé nem megyünk hozzád!

[32]Elfeledkezik-e ékszereiről a lány, díszes övéről a menyasszony? Rólam elfeledkezett népem számtalanszor.

Isten ítélete népén

[33]De nagyon érted, hogyan kell szerelmet keresni, még a rossz nőket is te tanítottad!

[34]Még a ruhád szegélyén is található ártatlan, szegény emberek vére, akiket nem betörésen kaptál rajta, csak ellene voltak mindezeknek.

[35]Ezt mondod: Ártatlan vagyok, hiszen haragja is elfordult rólam! Pedig ítéletet tartok fölötted, hiába mondod: Nem vétkeztem!

[36]Milyen könnyedén változtatod erre-arra az utadat! De majd Egyiptom miatt is megszégyenülsz, ahogyan megszégyenültél Asszíria miatt.

[37]Onnan is úgy jössz el, hogy kezedbe temeted arcod, mert elveti az ÚR, akikben bizakodsz, nem mégy velük semmire.

Jeremiás 3

Isten vádolja népét

[1]Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e

poluiria com isso de todo aquela terra? Ora, tu te prostituíste com muitos amantes; mas, ainda assim, torna para mim, diz o SENHOR.

[2] Levanta os olhos aos altos desnudos e vê; onde não te prostituíste? Nos caminhos te assentavas à espera deles como o arábio no deserto; assim, poluíste a terra com as tuas devassidões e com a tua malícia.

[3] Pelo que foram retiradas as chuvas, e não houve chuva serôdia; mas tu tens a fronte de prostituta e não queres ter vergonha.

[4] Não é fato que agora mesmo tu me invocas, dizendo: Pai meu, tu és o amigo da minha mocidade?

[5] Conservarás para sempre a tua ira? Ou a reterás até ao fim? Sim, assim me falas, mas cometes maldade a mais não poder.

[6] Disse mais o SENHOR nos dias do rei Josias: Viste o que fez a pérfida Israel? Foi a todo monte alto e debaixo de toda árvore frondosa e se deu ali a toda prostituição.

[7] E, depois de ela ter feito tudo isso, eu pensei que ela voltaria para mim, mas não voltou. A sua pérfida irmã Judá viu isto.

[8] Quando, por causa de tudo isto, por ter cometido adultério, eu despedi a pérfida Israel e lhe dei carta de divórcio, vi que a falsa Judá, sua irmã, não temeu; mas ela mesma se foi e se deu à prostituição.

[9] Sucedeu que, pelo ruidoso da sua prostituição, poluiu ela a terra; porque adulterou, adorando pedras e árvores.

megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatossá az ország? Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? – így szól az ÚR.

[2]Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában: gyalázatossá tetted az országot paráznaságoddal és gonoszságoddal.

[3]Ezért maradt el a tavaszi eső, és nem esett őszi eső sem. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmet.

[4]Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm!

[5]Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod.

Júda Izráel példáját követi

[6]Ezt mondta nekem az ÚR Jósiás király idejében: Láttad, hogy mit művelt az elpártolt Izráel? Eljárt minden magas hegyre, minden zöldellő fa alá, és ott paráználkodott.

[7]Így szóltam, miután mindezt elkövette: Térj vissza hozzám! – de nem tért vissza. Látta ezt hűtlen húga, Júda.

[8]És bár látta, hogy a sok házasságtörés miatt elbocsátottam az elpártolt Izráelt, és kiadtam válólevelét, mégsem félt húga, a hűtlen Júda, hanem elkezdett ő is paráználkodni.

[9]Így történt, hogy könnyelmű paráznaságával gyalázatossá tette az

[10] Apesar de tudo isso, não voltou de todo o coração para mim a sua falsa irmã Judá, mas fingidamente, diz o SENHOR.

[11] Disse-me o SENHOR: Já a pérfida Israel se mostrou mais justa do que a falsa Judá.
[12] Vai, pois, e apregoa estas palavras para o lado do Norte e dize: Volta, ó pérfida Israel, diz o SENHOR, e não farei cair a minha ira sobre ti, porque eu sou compassivo, diz o SENHOR, e não manterei para sempre a minha ira.
[13] Tão-somente reconhece a tua iniqüidade, reconhece que transgrediste contra o SENHOR, teu Deus, e te prostituíste com os estranhos debaixo de toda árvore frondosa e não deste ouvidos à minha voz, diz o SENHOR.

O povo exortado a arrepender-se

[14] Convertei-vos, ó filhos rebeldes, diz o SENHOR; porque eu sou o vosso esposo e vos tomarei, um de cada cidade e dois de cada família, e vos levarei a Sião.

[15] Dar-vos-ei pastores segundo o meu coração, que vos apascentem com conhecimento e com inteligência.
[16] Sucederá que, quando vos multiplicardes e vos tornardes fecundos na terra, então, diz o SENHOR, nunca mais se exclamará: A arca da Aliança do SENHOR! Ela não lhes virá à mente, não se lembrarão dela nem dela sentirão falta; e não se fará outra.

országot, hiszen kővel is, fával is paráználkodott.
[10]Mindezek ellenére nem tért vissza hozzám hűtlen húga, Júda, teljes szívéből, hanem csak képmutató módon – így szól az ÚR.
[11]Ezt mondta nekem az ÚR: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hűtlen Júda.
[12]Ezért indulj, kiáltsd ezeket a szavakat észak felé! Ezt mondd: Térj vissza, elpártolt Izráel – így szól az ÚR –, akkor nem haragszom rátok! Mert én hű vagyok – így szól az ÚR –, nem tart örökké haragom.

[13]Csak ismerd el bűnödet, hogy hűtlenül elhagytad Istenedet, az URat. Bájaidat idegeneknek osztogattad minden zöldellő fa alatt. Csak az én szavamra nem hallgattatok – így szól az ÚR.

Isten megtérésre hív

[14]Térjetek meg, elpártolt fiaim – így szól az ÚR –, mert én vagyok a ti Uratok! Kiválasztok közületek városonként egyet, nemzetségenként kettőt, és elviszlek benneteket a Sionra.
[15]Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan pásztorolnak titeket,

[16]és megsokasodtok és elszaporodtok majd az országban. Abban az időben – így szól az ÚR – nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem hiányolják, és nem készítik el újból.

[17] Naquele tempo, chamarão a Jerusalém de Trono do SENHOR; nela se reunirão todas as nações em nome do SENHOR e já não andarão segundo a dureza do seu coração maligno.

[18] Naqueles dias, andará a casa de Judá com a casa de Israel, e virão juntas da terra do Norte para a terra que dei em herança a vossos pais.

[19] Mas eu a mim me perguntava: como te porei entre os filhos e te darei a terra desejável, a mais formosa herança das nações? E respondi: Pai me chamarás e de mim não te desviarás.

[20] Deveras, como a mulher se aparta perfidamente do seu marido, assim com perfídia te houveste comigo, ó casa de Israel, diz o SENHOR.

[21] Nos lugares altos, se ouviu uma voz, pranto e súplicas dos filhos de Israel; porquanto perverteram o seu caminho e se esqueceram do SENHOR, seu Deus.

[22] Voltai, ó filhos rebeldes, eu curarei as vossas rebeliões. Eis-nos aqui, vimos ter contigo; porque tu és o SENHOR, nosso Deus.

[23] Na verdade, os outeiros não passam de ilusão, nem as orgias das montanhas; com efeito, no SENHOR, nosso Deus, está a salvação de Israel.

[24] Mas a coisa vergonhosa devorou o labor de nossos pais, desde a nossa mocidade: as

[17]Abban az időben Jeruzsálemet majd az ÚR trónjának nevezik. Minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint.

[18]Abban az időben Júda háza Izráel házához fog csatlakozni, és együtt jönnek meg észak földjéről abba az országba, amelyet örökségül adtam őseiteknek.

A nép hűtlensége és bűnbánata

[19]Én ezt mondtam: Szeretnék veletek úgy bánni, mint fiaimmal, és nektek adni a kívánatos földet, mint legékesebb örökséget a népek között. Azt gondoltam, hogy Atyádnak hívsz engem, és nem fordulsz el tőlem!

[20]De ahogy egy asszony hűtlenül elhagyja házastársát, úgy hagytatok el hűtlenül engem, Izráel háza! – így szól az ÚR.

[21]Hang hallatszik a hegytetőkön, Izráel fiainak panaszos sírása, mert rossz útra tértek, elfelejtették Istenüket, az URat.

[22]Térjetek meg, elpártolt fiaim! Meggyógyítlak benneteket, bár elpártoltatok. Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, URam, a mi Istenünk!

[23]Bizony, csalás folyt csupán a halmokon, zajongás a hegyeken. Bizony, csak Istenünk, az ÚR szabadítja meg Izráelt.

[24]A gyalázatos bálvány emésztette ifjúkorunk óta őseink szerzeményét:

suas ovelhas e o seu gado, os seus filhos e as suas filhas.

25 Deitemo-nos em nossa vergonha, e cubra-nos a nossa ignomínia, porque temos pecado contra o SENHOR, nosso Deus, nós e nossos pais, desde a nossa mocidade até ao dia de hoje; e não demos ouvidos à voz do SENHOR, nosso Deus.

juhaikat és marháikat, fiaikat és leányaikat.

25Fetrengünk a gyalázatban, szégyenpír a takarónk, mert vétkeztünk Istenünk, az Úr ellen, mi is, atyáink is, ifjúkorunk óta mind a mai napig, és nem hallgattunk Istenünknek, az Úrnak szavára.

Jeremias 4

1 Se voltares, ó Israel, diz o SENHOR, volta para mim; se removeres as tuas abominações de diante de mim, não mais andarás vagueando;

2 se jurares pela vida do SENHOR, em verdade, em juízo e em justiça, então, nele serão benditas as nações e nele se glorificarão.

3 Porque assim diz o SENHOR aos homens de Judá e Jerusalém: Lavrai para vós outros campo novo e não semeeis entre espinhos.

4 Circuncidai-vos para o SENHOR, circuncidai o vosso coração, ó homens de Judá e moradores de Jerusalém, para que o meu furor não saia como fogo e arda, e não haja quem o apague, por causa da malícia das vossas obras.

Vem do Norte o mal

5 Anunciai em Judá, fazei ouvir em Jerusalém e dizei: Tocai a trombeta na terra! Gritai em alta voz, dizendo: Ajuntai-vos, e entremos nas cidades fortificadas!

Jeremiás 4

Új kezdet

1Ha meg akarsz térni, Izráel – így szól az Úr –, hozzám térj meg! Ha eltávolítod színem elől förtelmes bálványaidat, ne ingadozz!

2Ha őszintén esküszöl az élő Úrra, a törvénynek és az igazságnak megfelelően, akkor áldást kapnak tőle a népek, és vele dicsekszenek.

3Ezt mondja az Úr a júdaiaknak és a jeruzsálemieknek: Szántsatok föl új szántóföldet, ne vessetek a tövisek közé!

4Metélkedjetek körül az Úrért, távolítsátok el szívetek előbőrét, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói! Különben fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteitek miatt!

Veszedelem jön északról

5Adjátok hírül Júdában, hirdessétek Jeruzsálemben, és mondjátok: Fújjátok meg a kürtöt országszerte! Kiáltsatok teljes erővel, és mondjátok: Gyülekezzetek, menjünk a megerősített városokba!

[6] Arvorai a bandeira rumo a Sião, fugi e não vos detenhais; porque eu faço vir do Norte um mal, uma grande destruição.

[6]Mutassátok Sion felé az irányt, fussatok megállás nélkül, mert veszedelmet hozok észak felől, és nagy pusztulást!

[7] Já um leão subiu da sua ramada, um destruidor das nações; ele já partiu, já deixou o seu lugar para fazer da tua terra uma desolação, a fim de que as tuas cidades sejam destruídas, e ninguém as habite.

[7]Kijött az oroszlán a bozótból, elindult a népek pusztítója, előjött rejtekéből, hogy pusztává tegye országodat; városaid romba dőlnek, lakatlanná válnak.

[8] Cingi-vos, pois, de cilício, lamentai e uivai; porque a ira ardente do SENHOR não se desviou de nós.

[8]Öltsetek azért zsákruhát, sírjatok és jajgassatok, mert nem fordult el rólunk az ÚR izzó haragja!

[9] Sucederá naquele dia, diz o SENHOR, que o rei e os príncipes perderão a coragem, os sacerdotes ficarão pasmados, e os profetas, estupefatos.

[9]Azon a napon – így szól az ÚR – odalesz a király és a vezérek bátorsága. A papok elszörnyednek, a próféták elképednek,

[10] Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus! Verdadeiramente, enganaste a este povo e a Jerusalém, dizendo: Tereis paz; e eis que a espada lhe penetra até à alma.

[10]és ezt mondják: Ó, Uram, URam! De nagyon rászedted ezt a népet és Jeruzsálemet, amikor azt mondtad, hogy békességünk lesz, pedig fegyver fenyegeti életünket.

[11] Naquele tempo, se dirá a este povo e a Jerusalém: Vento abrasador dos altos desnudos do ermo assopra diretamente à filha do meu povo, não para padejar nem para alimpar.

[11]Abban az időben ezt mondják majd ennek a népnek és Jeruzsálemnek: Heves szél fúj a hegytetőkről a pusztában népem leányára, nem a gabona szórásához és tisztításához való.

[12] Vento mais forte do que este virá ainda de minha parte, e, então, também eu pronunciarei a sentença contra eles.

[12]Erősebb szél jön annál, az én parancsomra; mert bizony most én is ítéletet hirdetek fölöttük.

[13] Eis aí que sobe o destruidor como nuvens; os seus carros, como tempestade; os seus cavalos são mais ligeiros do que as águias. Ai de nós! Estamos arruinados!

[13]Úgy jön, mint a fellegek, harci kocsijai mint a forgószél, lovai gyorsabbak a sasoknál. Jaj nekünk, elvesztünk!

[14] Lava o teu coração da malícia, ó Jerusalém, para que sejas salva! Até

[14]Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass!

quando hospedarás contigo os teus maus pensamentos?

[15] Uma voz se faz ouvir desde Dã e anuncia a calamidade desde a região montanhosa de Efraim!

[16] Proclamai isto às nações, fazei-o ouvir contra Jerusalém: De uma terra longínqua vêm sitiadores e levantam a voz contra as cidades de Judá.

[17] Como os guardas de um campo, eles cercam Jerusalém, porque ela se rebelou contra mim, diz o SENHOR.

[18] O teu proceder e as tuas obras fizeram vir sobre ti estas coisas; a tua calamidade, que é amarga, atinge até o próprio coração.

[19] Ah! Meu coração! Meu coração! Eu me contorço em dores. Oh! As paredes do meu coração! Meu coração se agita! Não posso calar-me, porque ouves, ó minha alma, o som da trombeta, o alarido de guerra.

[20] Golpe sobre golpe se anuncia, pois a terra toda já está destruída; de súbito, foram destruídas as minhas tendas; num momento, as suas lonas.

[21] Até quando terei de ver a bandeira, terei de ouvir a voz da trombeta?

[22] Deveras, o meu povo está louco, já não me conhece; são filhos néscios e não inteligentes; são sábios para o mal e não sabem fazer o bem.

[23] Olhei para a terra, e ei-la sem forma e vazia; para os céus, e não tinham luz.

Meddig maradnak még benned álnok gondolataid?

[15]Hírnök szava hallatszik Dánból, vészt hirdetőé Efraim hegyéről.

[16]Figyelmeztessétek a népeket, vigyétek hírül Jeruzsálemnek: Ostromlók jönnek messze földről, kiáltoznak Júda városai ellen.

[17]Mint mezőőrök veszik körül, mert fellázadtak ellenem – így szól az ÚR.

[18]A te utaid és tetteid okozták ezt. Gonoszságod miatt kell most keseregned, és járja át szívedet a bánat.

A próféta kesergése

[19]Mennyire gyötrődik egész bensőm, a szívem összeszorul! Háborog a szívem, nem hallgathatok, mert lelkem hallja már a kürtszót, a harci riadót!

[20]Csapás csapást követ, elpusztul az egész ország. Hirtelen pusztulnak el sátraim, egy pillanat alatt sátorlapjaim.

[21]Meddig kell még hadijelvényt látnom és kürtszót hallanom?

[22]Bizony, bolond az én népem, nem ismernek engem! Fiaim esztelenek, értelem nélkül valók! Csak abban bölcsek, hogyan kell rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak!

[23]Látom a földet: kietlen és puszta, és az eget: nincs világossága!

[24] Olhei para os montes, e eis que tremiam, e todos os outeiros estremeciam.

[25] Olhei, e eis que não havia homem nenhum, e todas as aves dos céus haviam fugido.

[26] Olhei ainda, e eis que a terra fértil era um deserto, e todas as suas cidades estavam derribadas diante do SENHOR, diante do furor da sua ira.

[27] Pois assim diz o SENHOR: Toda a terra será assolada; porém não a consumirei de todo.

[28] Por isso, a terra pranteará, e os céus acima se enegrecerão; porque falei, resolvi e não me arrependo, nem me retrato.

[29] Ao clamor dos cavaleiros e dos flecheiros, fogem todas as cidades, entram pelas selvas e sobem pelos penhascos; todas as cidades ficam desamparadas, e já ninguém habita nelas.

[30] Agora, pois, ó assolada, por que fazes assim, e te vestes de escarlata, e te adornas com enfeites de ouro, e alargas os olhos com pinturas, se debalde te fazes bela? Os amantes te desprezam e procuram tirar-te a vida.

[31] Pois ouço uma voz, como de parturiente, uma angústia como da primípara em suas dores; a voz da filha de Sião, ofegante, que estende as mãos, dizendo: Ai de mim agora! Porque a minha alma desfalece por causa dos assassinos.

Jeremias 5

[24]Látom a hegyeket: megrendülnek, és a halmok mind inognak!

[25]Látom, hogy nincs ember, és az ég minden madara elmenekült.

[26]Látom, hogy a dúsan termő ország pusztává lett, és minden városa romba dőlt az ÚR tekintetétől, izzó haragjától.

[27]Mert ezt mondja az ÚR: Sivár lesz az egész ország, bár véget nem vetek neki.

[28]Ezért gyászol a föld, és elsötétedik odafent az ég, mert kimondtam, amit határoztam, nem bánom meg, és nem térek el tőle.

[29]A lovasok és íjászok kiáltozásától menekül az egész város. Bemennek a sűrű erdőbe, és felmásznak a sziklákra. Minden város elhagyatott lesz, senki sem lakik bennük.

[30]Hát te, pusztulásra ítélt, mit csinálsz? Bíborba öltözöl, arany ékszerekkel ékesíted magad, festékkel készíted ki a szemedet? Hiába szépítgeted magad: szeretőid megvetnek, és az életedre törnek!

[31]Mintha vajúdó asszony hangját hallanám, először szülő nő sikoltozását. Sion leánya kitárja karjait, zihálva kiáltja: Jaj nekem, összeroskadok a gyilkosok miatt!

Jeremiás 5

Os pecados de Jerusalém e de Judá

[1] Dai voltas às ruas de Jerusalém; vede agora, procurai saber, buscai pelas suas praças a ver se achais alguém, se há um homem que pratique a justiça ou busque a verdade; e eu lhe perdoarei a ela.

[2] Embora digam: Tão certo como vive o SENHOR, certamente, juram falso.

[3] Ah! SENHOR, não é para a fidelidade que atentam os teus olhos? Tu os feriste, e não lhes doeu; consumiste-os, e não quiseram receber a disciplina; endureceram o rosto mais do que uma rocha; não quiseram voltar.

[4] Mas eu pensei: são apenas os pobres que são insensatos, pois não sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus.

[5] Irei aos grandes e falarei com eles; porque eles sabem o caminho do SENHOR, o direito do seu Deus; mas estes, de comum acordo, quebraram o jugo e romperam as algemas.

[6] Por isso, um leão do bosque os matará, um lobo dos desertos os assolará, um leopardo estará à espreita das suas cidades; qualquer que sair delas será despedaçado; porque as suas transgressões se multiplicaram, multiplicaram-se as suas perfídias.

[7] Como, vendo isto, te perdoaria? Teus filhos me deixam a mim e juram pelos que não são deuses; depois de eu os ter fartado, adulteraram e em casa de meretrizes se ajuntaram em bandos;

Isten szörnyű ítélete jogos

[1]Járjátok be Jeruzsálem utcáit, nézzetek szét, tudakozódjatok, kutassátok át tereit! Akad-e valaki, van-e olyan ember, aki törvény szerint él és igazságra törekszik? Akkor megbocsátanék ennek a városnak!

[2]Még ha azt mondják is: Él az ÚR! – akkor is hamisan esküsznek!

[3]Pedig te, URam, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. Kőkemény maradt az arcuk, nem akartak megtérni.

A vezetők bűne

[4]Azt gondoltam, csak a nincstelenek ilyen oktalanok, mert nem ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét.

[5]Elmegyek hát az előkelőkhöz, és beszélek velük, ők biztosan ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét! De ők éppúgy letörték magukról az igát, és leszaggatták a köteleket!

[6]Azért leteríti őket az erdei oroszlán, elpusztítja őket a pusztai farkas; párduc ólálkodik városaik körül, széttépi, aki csak kijön onnan. Mert sokszor vétkeztek, súlyosan tévelyegnek.

[7]Hogyan bocsáthatnék meg neked? Hiszen fiaid elhagytak engem, és őreá esküsznek, aki nem is isten! Jól tartottam őket, mégis házasságtörők, és parázna nő házában tolongnak.

[8] como garanhões bem fartos, correm de um lado para outro, cada um rinchando à mulher do seu companheiro.

[9] Deixaria eu de castigar estas coisas, diz o SENHOR, ou não me vingaria de nação como esta?

[10] Subi vós aos terraços da vinha, destruí-a, porém não de todo; tirai-lhe as gavinhas, porque não são do SENHOR.

[11] Porque perfidamente se houveram contra mim, a casa de Israel e a casa de Judá, diz o SENHOR.

[12] Negaram ao SENHOR e disseram: Não é ele; e: Nenhum mal nos sobrevirá; não veremos espada nem fome.

[13] Até os profetas não passam de vento, porque a palavra não está com eles, as suas ameaças se cumprirão contra eles mesmos.

[14] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos: Visto que proferiram eles tais palavras, eis que converterei em fogo as minhas palavras na tua boca e a este povo, em lenha, e eles serão consumidos.

[15] Eis que trago sobre ti uma nação de longe, ó casa de Israel, diz o SENHOR; nação robusta, nação antiga, nação cuja língua ignoras; e não entendes o que ela fala.

[16] A sua aljava é como uma sepultura aberta; todos os seus homens são valentes.

[17] Comerão a tua sega e o teu pão, os teus filhos e as tuas filhas; comerão as tuas

[8]Felajzott, buja csődörökké váltak, mindegyik a más feleségére nyerít.

[9]Ne kérjem számon ezeket – így szól az ÚR –, és ne álljak bosszút az ilyen népen?

[10]Menjetek föl szőlőhegyeire, és pusztítsátok, de ne vessetek véget neki! Távolítsátok el vadhajtásait, mert nem az ÚRéi azok!

[11]Bizony, egészen hűtlen lett hozzám Izráel és Júda háza – így szól az ÚR.

[12]Megtagadták az URat, és ezt mondták: Nincsen ő, nem érhet bennünket veszedelem, nem látunk fegyvert és éhínséget.

[13]A próféták csak fecsegnek, és nem az ige szól belőlük. Csak ennyibe kell venni őket!

[14]Azért ezt mondja az ÚR, a Seregek Istene: Mivel ti így beszéltek, most én tűzzé teszem igémet a szádban, ezt a népet pedig fává, hogy megeméssze őket.

A félelmetes ellenség

[15]Egy távoli népet hozok majd ellened, Izráel háza! – így szól az ÚR. Régi nép ez, ősidőkből való nép; olyan nép, amelynek nyelvét nem ismered, és nem érted, hogy mit beszél.

[16]Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindnyájan vitéz harcosok.

[17]Felemészti aratásodat és kenyeredet, felemészti fiaidat és leányaidat, felemészti

ovelhas e o teu gado; comerão a tua vide e a tua figueira; e com a espada derribarão as tuas cidades fortificadas, em que confias.

[18] Contudo, ainda naqueles dias, diz o SENHOR, não vos destruirei de todo.

[19] Quando disserem: Por que nos fez o SENHOR, nosso Deus, todas estas coisas? Então, lhes responderás: Como vós me deixastes e servistes a deuses estranhos na vossa terra, assim servireis a estrangeiros, em terra que não é vossa.

[20] Anunciai isto na casa de Jacó e fazei-o ouvir em Judá, dizendo:

[21] Ouvi agora isto, ó povo insensato e sem entendimento, que tendes olhos e não vedes, tendes ouvidos e não ouvis.

[22] Não temereis a mim? – diz o SENHOR; não tremereis diante de mim, que pus a areia para limite do mar, limite perpétuo, que ele não traspassará? Ainda que se levantem as suas ondas, não prevalecerão; ainda que bramem, não o traspassarão.

[23] Mas este povo é de coração rebelde e contumaz; rebelaram-se e foram-se.

[24] Não dizem a eles mesmos: Temamos agora ao SENHOR, nosso Deus, que nos dá a seu tempo a chuva, a primeira e a última, que nos conserva as semanas determinadas da sega.

[25] As vossas iniqüidades desviam estas coisas, e os vossos pecados afastam de vós o bem.

juhaidat és marháidat, felemészti szőlődet és fügefádat. Erős városaidat pedig, amelyekben bízol, fegyverrel rombolja le.

A fogság oka

[18]De még akkor sem vetek véget nektek – így szól az ÚR.

[19]Ha pedig azt kérdezik: Miért tette velünk mindezt Istenünk, az ÚR? – akkor így felelj nekik: Ahogyan elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok a saját országotokban, ugyanúgy fogtok idegeneknek szolgálni egy olyan országban, amely nem a tiétek.

Engedetlen nép és kapzsi vezetők

[20]Mondjátok meg Jákób házának, és hirdessétek Júdában:

[21]Halljátok csak, oktalan és esztelen nép, amelynek van szeme, de nem lát, van füle, de nem hall!

[22]Nem féltek engem – így szól az ÚR –, nem remegtek tőlem? Hiszen én szabtam határt homokból a tengernek, örökké tartó gátként, melyet nem léphet át. Ostromolja ugyan, de nem bír vele, hullámai zúgnak, de nem lépik át.

[23]De ennek a népnek engedetlen és konok a szíve, állandóan lázadozik.

[24]Eszükbe sem jut, hogy féljék Istenüket, az URat, aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket.

[25]Bűneitek miatt elmaradnak ezek, vétkeitek miatt elestek e javaktól!

[26] Porque entre o meu povo se acham perversos; cada um anda espiando, como espreitam os passarinheiros; como eles, dispõem armadilhas e prendem os homens.

[27] Como a gaiola cheia de pássaros, são as suas casas cheias de fraude; por isso, se tornaram poderosos e enriqueceram.

[28] Engordam, tornam-se nédios e ultrapassam até os feitos dos malignos; não defendem a causa, a causa dos órfãos, para que prospere; nem julgam o direito dos necessitados.

[29] Não castigaria eu estas coisas? – diz o SENHOR; não me vingaria eu de nação como esta?

[30] Coisa espantosa e horrenda se anda fazendo na terra:

[31] os profetas profetizam falsamente, e os sacerdotes dominam de mãos dadas com eles; e é o que deseja o meu povo. Porém que fareis quando estas coisas chegarem ao seu fim?

Jeremias 6

Jerusalém será sitiada

[1] Fugi, filhos de Benjamim, do meio de Jerusalém; tocai a trombeta em Tecoa e levantai o facho sobre Bete-Haquerém, porque do lado do Norte surge um grande mal, uma grande calamidade.

[2] A formosa e delicada, a filha de Sião, eu deixarei em ruínas.

[3] Contra ela virão pastores com os seus rebanhos; levantarão suas tendas em

[26]Mert bűnösök vannak népem soraiban, orvul leselkednek, mint a madarászok, csapdát állítanak, hogy embereket fogjanak.

[27]Ahogy a kalitka tele van madárral, úgy van tele házuk alattomossággal: így lettek hatalmasok és gazdagok.

[28]Meghíztak, kövérek, gonosz beszédükben nem ismernek határt. Nem hoznak ítéletet az árvák ügyében, hogy boldogulhatnának, a szegények igazát nem védik meg.

[29]Ne kérjem számon ezeket – így szól az ÚR –, és ne álljak bosszút az ilyen népen?!

[30]Borzasztó, szörnyű dolgok történnek az országban:

[31]A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pedig ezt szereti! De mit tesznek majd akkor, ha eljön a vég?!

Jeremiás 6

Közel a vég

[1]Benjámin fiai, meneküljetek Jeruzsálemből! Fújjátok meg a kürtöt Tekóában, adjatok vészjelet Bét-Hakkeremben! Mert veszedelem fenyeget észak felől, és nagy romlás.

[2]Elpusztítom Sion leányát, a szépet és gyönyörűségest.

[3]Pásztorok jönnek ellene nyájaikkal együtt, sátrat vernek körülötte, legeltet mindegyik, ahol csak éri:

redor, e cada um apascentará no seu devido lugar.

[4] Preparai a guerra contra ela, disponde-vos, e subamos ao meio-dia. Ai de nós, que já declina o dia, já se vão estendendo as sombras da tarde!

[5] Disponde-vos, e subamos de noite e destruamos os seus castelos.

[6] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Cortai árvores e levantai tranqueiras contra Jerusalém. Esta é a cidade que há de ser punida; só opressão há no meio dela.

[7] Como o poço conserva frescas as suas águas, assim ela, a sua malícia; violência e estrago se ouvem nela; enfermidade e feridas há diante de mim continuamente.

[8] Aceita a disciplina, ó Jerusalém, para que eu não me aparte de ti; para que eu não te torne em assolação e terra não habitada.

As iniquidades de Jerusalém são a causa de sua queda

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Diligentemente se rebuscarão os resíduos de Israel como uma vinha; vai metendo a mão, como o vindimador, por entre os sarmentos.

[10] A quem falarei e testemunharei, para que ouçam? Eis que os seus ouvidos estão incircuncisos e não podem ouvir; eis que a palavra do SENHOR é para eles coisa vergonhosa; não gostam dela.

[11] Pelo que estou cheio da ira do SENHOR; estou cansado de a conter. Derramá-la-ei sobre as crianças pelas ruas e nas reuniões

[4]Készüljetek ellene a háborúra, induljatok, vonuljunk föl délben! – Jaj nekünk, mert estébe fordult már a nap, a megnyúlt árnyak jelzik az este közeledtét!

[5]– Rajta, vonuljunk föl még az éjjel, pusztítsuk el palotáit!

[6]Mert így szól a Seregek URa: Vágjatok ki fákat, emeljetek ostromsáncot Jeruzsálem ellen, a büntetésre ítélt város ellen, amely zsarolt javakkal van tele!

[7]Ahogy frissen tartja vizét a kút, úgy tartja ez frissen gonoszságát. Erőszakról és elnyomásról híres, mindenütt betegséget és sebeket látok.

[8]Fogadd el a fenyítést, Jeruzsálem, különben el kell szakadnom tőled, és sivár, lakatlan földdé kell tegyelek!

A próféta szent haragja

[9]Így szól a Seregek URa: Még egyszer böngészd át Izráel maradékát, mint egy szőlőtövet; nyújtsd ki ellenük ismét a kezed, mint szüretelő a vesszőkre!

[10]Kinek mondjam el, kinek bizonygassam, hogy végre meg is hallják? Körülmetéletlen a fülük, nem tudnak figyelni. Gyalázzák az ÚR igéjét, nem lelik kedvüket benne.

[11]Az ÚR haragja tölt el engem, nem tudom már magamban tartani. Töltsd ki az utcán a gyermekekre meg az ifjak csapatára!

de todos os jovens; porque até o marido com a mulher serão presos, e o velho, com o decrépito.

Foglyul esik férfi és nő, öreg és aggastyán egyaránt!

[12] As suas casas passarão a outrem, os campos e também as mulheres, porque estenderei a mão contra os habitantes desta terra, diz o SENHOR,

[12]Házaik másoké lesznek, földjükkel és feleségükkel együtt, ha kinyújtom kezemet az ország lakóira! – így szól az ÚR.

[13] porque desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

[13]Mert a legkisebbtől a legnagyobbig mindenki nyereséget hajhász, a prófétától a papig mindenki elvetemült csaló.

[14] Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

[14]Népem romlását azzal gyógyítanák, hogy könnyelműen mondogatják: „Békesség, békesség!”, pedig nincs békesség!

[15] Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

[15]Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején – mondta az ÚR.

Isten hiába akarta megmenteni népét

[16] Assim diz o SENHOR: Ponde-vos à margem no caminho e vede, perguntai pelas veredas antigas, qual é o bom caminho; andai por ele e achareis descanso para a vossa alma; mas eles dizem: Não andaremos.

[16]Így szól az ÚR: Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjetek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek! De ők ezt mondták: Nem megyünk!

[17] Também pus atalaias sobre vós, dizendo: Estai atentos ao som da trombeta; mas eles dizem: Não escutaremos.

[17]Őröket is állítottam föléjük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk!

[18] Portanto, ouvi, ó nações, e informa-te, ó congregação, do que se fará entre eles!

[18]Ezért halljátok, ti népek, és tudjátok meg, akik egybegyűltetek, hogy milyen sors vár rájuk!

[19] Ouve tu, ó terra! Eis que eu trarei mal sobre este povo, o próprio fruto dos seus

[19]Halld meg, te föld! Íme, veszedelmet hozok erre a népre: saját gondolataik

pensamentos; porque não estão atentos às minhas palavras e rejeitam a minha lei.

[20] Para que, pois, me vem o incenso de Sabá e a melhor cana aromática de terras longínquas? Os vossos holocaustos não me são aprazíveis, e os vossos sacrifícios não me agradam.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que ponho tropeços a este povo; neles cairão pais e filhos juntamente; o vizinho e o seu companheiro perecerão.

O inimigo do Norte

[22] Assim diz o SENHOR: Eis que um povo vem da terra do Norte, e uma grande nação se levanta dos confins da terra.

[23] Trazem arco e dardo; eles são cruéis e não usam de misericórdia; a sua voz ruge como o mar, e em cavalos vêm montados, como guerreiros em ordem de batalha contra ti, ó filha de Sião.

[24] Ao ouvirmos a sua fama, afrouxam-se as nossas mãos, angústia nos toma e dores como de parturiente.

[25] Não saias ao campo, nem andes pelo caminho, porque o inimigo tem espada, e há terror por todos os lados.

[26] Ó filha do meu povo, cinge-te de cilício e revolve-te na cinza; pranteia como por filho único, pranto de amarguras; porque, de súbito, virá o destruidor sobre nós.

O trabalho inútil de Jeremias

[27] Qual acrisolador te estabeleci entre o meu povo, qual fortaleza, para que venhas a conhecer o seu caminho e o examines.

gyümölcsét, mert nem figyeltek beszédemre, és tanításomat megvetették.

[20]Minek nekem a tömjén, mely Sábából érkezik, és a messze földről való jó illatú nád? Égőáldozataitok nem kedvesek, véresáldozataitok nem tetszenek nekem.

[21]Ezért így szól az ÚR: Buktatókat állítok e nép elé, és elbuknak bennük apák és fiak egyaránt, elpusztulnak a szomszédok és a barátok.

Az északi ellenség

[22]Így szól az ÚR: Íme, egy nép jön észak földjéről, nagy nemzet indul el a föld széleiről.

[23]Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, lovakon nyargalnak; egy emberként sorakoznak ellened, Sion leánya!

[24]Hallottuk a hírét: elernyedtek kezeink, szorongás vett erőt rajtunk; vonaglunk, mint aki vajúdik.

[25]Ne menj ki a mezőre, és ne járj az úton, mert ellenség kardja vár, és iszonyat mindenütt!

[26]Népem leánya, öltözz zsákruhába, hempergőzz meg hamuban! Gyászolj, mintha egyszülöttedért tennéd, zokogj keservesen! Mert hirtelen eljön a pusztító ellenünk.

A csalódott próféta

[27]Népem vizsgálójává, olvasztárává tettelek, hogy megismerd és megvizsgáld életét.

[28] Todos eles são os mais rebeldes e andam espalhando calúnias; são bronze e ferro, são todos corruptores.
[29] O fole bufa, só chumbo resulta do seu fogo; em vão continua o depurador, porque os iníquos não são separados.
[30] Prata de refugo lhes chamarão, porque o SENHOR os refugou.

Jeremias 7

O templo não protege a nação iníqua

[1] Palavra que da parte do SENHOR foi dita a Jeremias:
[2] Põe-te à porta da Casa do SENHOR, e proclama ali esta palavra, e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, todos de Judá, vós, os que entrais por estas portas, para adorardes ao SENHOR.
[3] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Emendai os vossos caminhos e as vossas obras, e eu vos farei habitar neste lugar.
[4] Não confieis em palavras falsas, dizendo: Templo do SENHOR, templo do SENHOR, templo do SENHOR é este.
[5] Mas, se deveras emendardes os vossos caminhos e as vossas obras, se deveras praticardes a justiça, cada um com o seu próximo;
[6] se não oprimirdes o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, nem derramardes sangue inocente neste lugar, nem andardes após outros deuses para vosso próprio mal,
[7] eu vos farei habitar neste lugar, na terra que dei a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[28]Mindnyájan elvetemült lázadók, rágalmakat terjesztenek; közönséges réz és vas, annak is mind hitvány.
[29]Zihált a fújtató, de csak ólom került ki a tűzből; hiába a folytonos olvasztás, a gonoszokat nem lehet megtisztítani.
[30]Eldobni való ezüstnek hívják őket, mert az ÚR elveti őket.

Jeremiás 7

A templomba vetett hamis hit

[1]Ezt a parancsot kapta Jeremiás az ÚRtól:

[2]Állj ki az ÚR házának kapujába, és így hirdesd ott az igét: Halljátok az ÚR igéjét, ti júdaiak mind, akik bementek ezeken a kapukon, hogy leboruljatok az ÚR előtt!

[3]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, akkor megengedem, hogy továbbra is ezen a helyen lakjatok!
[4]Ne bízzatok ilyen hazug szavakban: Az ÚR temploma, az ÚR temploma, az ÚR temploma van itt!

[5]Mert csak ha igazán megjobbítjátok útjaitokat és tetteiteket, ha egymással szemben igazságosan jártok el,

[6]ha a jövevényt, árvát és özvegyet nem nyomjátok el, és ártatlan vért sem ontotok ezen a helyen, nem követtek más isteneket a magatok romlására:

[7]akkor megengedem, hogy ezen a helyen lakjatok, azon a földön, amelyet

őseiteknek adtam, öröktől fogva mindörökké.

[8] Eis que vós confiais em palavras falsas, que para nada vos aproveitam.

[8]Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek.

[9] Que é isso? Furtais e matais, cometeis adultério e jurais falsamente, queimais incenso a Baal e andais após outros deuses que não conheceis,

[9]Loptok, öltök, paráználkodtok, hamisan esküsztök, Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek.

[10] e depois vindes, e vos pondes diante de mim nesta casa que se chama pelo meu nome, e dizeis: Estamos salvos; sim, só para continuardes a praticar estas abominações!

[10]Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet az én nevemről neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el.

[11] Será esta casa que se chama pelo meu nome um covil de salteadores aos vossos olhos? Eis que eu, eu mesmo, vi isto, diz o SENHOR.

[11]Hát rablók barlangjának nézitek ezt a házat, amelyet az én nevemről neveztek el? Majd én is annak nézem! – így szól az Úr.

A templom elpusztul

[12] Mas ide agora ao meu lugar que estava em Siló, onde, no princípio, fiz habitar o meu nome, e vede o que lhe fiz, por causa da maldade do meu povo de Israel.

[12]Menjetek csak el szent helyemre, Sílóba, ahol először lakott az én nevem, és lássátok meg, hogyan bántam vele, népemnek, Izráelnek a gonoszsága miatt!

[13] Agora, pois, visto que fazeis todas estas obras, diz o SENHOR, e eu vos falei, começando de madrugada, e não me ouvistes, chamei-vos, e não me respondestes,

[13]Most pedig, mivel ilyen dolgokat követtetek el – így szól az Úr –, bár én intettelek benneteket, idejében intettelek, de ti nem hallgattatok rám, szóltam nektek, de nem válaszoltatok,

[14] farei também a esta casa que se chama pelo meu nome, na qual confiais, e a este lugar, que vos dei a vós outros e a vossos pais, como fiz a Siló.

[14]azért úgy bánok ezzel a házzal, amelyet nevemről neveztek el, amelyben bizakodtok, és ezzel a szent hellyel, amelyet nektek és őseiteknek adtam, ahogyan Sílóval bántam.

[15] Lançar-vos-ei da minha presença, como arrojei a todos os vossos irmãos, a toda a posteridade de Efraim.

[15]És elvetlek benneteket színem elől, ahogyan elvetettem testvéreiteket, Efraimnak minden leszármazottját.

A intercessão do profeta não salvará o povo rebelde

Az ég királynőjét tisztelik Isten helyett

[16] Tu, pois, não intercedas por este povo, nem levantes por ele clamor ou oração, nem me importunes, porque eu não te ouvirei.

[17] Acaso, não vês tu o que andam fazendo nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[18] Os filhos apanham a lenha, os pais acendem o fogo, e as mulheres amassam a farinha, para se fazerem bolos à Rainha dos Céus; e oferecem libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[19] Acaso, é a mim que eles provocam à ira, diz o SENHOR, e não, antes, a si mesmos, para a sua própria vergonha?

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que a minha ira e o meu furor se derramarão sobre este lugar, sobre os homens e sobre os animais, sobre as árvores do campo e sobre os frutos da terra; arderá e não se apagará.

A mera multiplicação dos sacrifícios é debalde

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ajuntai os vossos holocaustos aos vossos sacrifícios e comei carne.

[22] Porque nada falei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, nem lhes ordenei coisa alguma acerca de holocaustos ou sacrifícios.

[23] Mas isto lhes ordenei, dizendo: Dai ouvidos à minha voz, e eu serei o vosso Deus, e vós sereis o meu povo; andai em todo o caminho que eu vos ordeno, para que vos vá bem.

[16]Te pedig ne imádkozz ezért a népért, ne mondj értük esdeklő imádságot, ne is kérlelj engem, mert nem hallgatlak meg!

[17]Nem látod, mit csinálnak Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin?

[18]A fiak fát szedegetnek, az apák tüzet gyújtanak, az asszonyok pedig tésztát gyúrnak, hogy áldozati süteményeket készítsenek az ég királynőjének, és italáldozatot mutatnak be más isteneknek, és ezzel bosszantanak.

[19]Vajon nekem okoznak bosszúságot – így szól az ÚR –, nem inkább maguknak? Mert majd szégyen borítja arcukat!

[20]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Lángoló haragom kiárad majd erre a helyre, emberre és állatra, a mezők fájára és a föld termésére. Égni fog, nem alszik ki!

Engedelmességet követel az ÚR, nem áldozatot

[21]Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Égőáldozataitokat rakjátok véresáldozataitok mellé, és egyétek meg a húst!

[22]Mert nem az égő- és véresáldozatokról beszéltem őseitekkel, és nem azokról adtam parancsolatot nekik, amikor kihoztam őket Egyiptomból,

[23]hanem ezt parancsoltam nekik: Hallgassatok a szavamra, akkor én Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. Mindig azon az úton járjatok,

amelyet én mutatok nektek, hogy jó dolgotok legyen!

24 Mas não deram ouvidos, nem atenderam, porém andaram nos seus próprios conselhos e na dureza do seu coração maligno; andaram para trás e não para diante.

24De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem megátalkodott gonosz szívük tanácsát követték; hátukat fordították felém, nem pedig arcukat.

25 Desde o dia em que vossos pais saíram da terra do Egito até hoje, enviei-vos todos os meus servos, os profetas, todos os dias; começando de madrugada, eu os enviei.

25Attól fogva, hogy kijöttek őseitek Egyiptomból, a mai napig állandóan küldtem hozzátok szolgáimat, a prófétákat, idejében küldtem.

26 Mas não me destes ouvidos, nem me atendestes; endurecestes a cerviz e fizestes pior do que vossos pais.

26De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem megmakacsolták magukat, és gonoszabbak lettek, mint őseik.

27 Dir-lhes-ás, pois, todas estas palavras, mas não te darão ouvidos; chamá-los-ás, mas não te responderão.

27Amikor elmondod nekik mindezt, nem fognak hallgatni rád, és bár szólsz nekik, nem fognak válaszolni.

28 Dir-lhes-ás: Esta é a nação que não atende à voz do SENHOR, seu Deus, e não aceita a disciplina; já pereceu, a verdade foi eliminada da sua boca.

28Azért ezt mondd nekik: Ez az a nép, amely nem hallgatott Istenének, az ÚRnak szavára, és nem fogadta el a figyelmeztetést! Odavan az igazság, kiveszett szájukból.

Judá rejeitado por Deus

Bálványimádás és gyermekáldozat

29 Corta os teus cabelos consagrados, ó Jerusalém, e põe-te a prantear sobre os altos desnudos; porque já o SENHOR rejeitou e desamparou a geração objeto do seu furor;

29Nyírd le hajkoronád, és dobd el, kezdj gyászénekbe a hegytetőkön, mert megvetette, eltaszította az ÚR a nemzedéket, amelyre megharagudott!

30 porque os filhos de Judá fizeram o que era mau perante mim, diz o SENHOR; puseram os seus ídolos abomináveis na casa que se chama pelo meu nome, para a contaminarem.

30Mert olyasmit tettek a júdaiak, amit rossznak látok – így szól az ÚR. Förtelmes bálványaikat abban a házban állították föl, amelyet az én nevemről neveztek el, és tisztátalanná tették azt.

31 Edificaram os altos de Tofete, que está no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas; o

31Fölépítették a Tófet áldozóhalmait a Ben-Hinnóm-völgyben, hogy elégessék

que nunca ordenei, nem me passou pela mente.

[32] Portanto, eis que virão dias, diz o SENHOR, em que já não se chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança; os mortos serão enterrados em Tofete por não haver outro lugar.

[33] Os cadáveres deste povo servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém haverá que os espante.

[34] Farei cessar nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém a voz de folguedo e a de alegria, a voz de noivo e a de noiva; porque a terra se tornará em desolação.

fiaikat és leányaikat, pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott!

[32]Azért eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor nem Tófetnek nevezik többé, sem Ben- Hinnóm-völgynek, hanem az Öldöklés völgyének, és más hely híján a Tófetben fognak temetkezni.

[33]E nép halottai az ég madarainak és a föld állatainak lesznek eledele, és nem lesz majd, aki elriassza őket.

[34]Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin véget vetek a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és a menyasszony örömének, mert romhalmazzá válik az ország.

Jeremias 8

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, lançarão para fora das suas sepulturas os ossos dos reis e dos príncipes de Judá, os ossos dos sacerdotes e dos profetas e os ossos dos habitantes de Jerusalém;

[2] espalhá-los-ão ao sol, e à lua, e a todo o exército do céu, a quem tinham amado, e a quem serviram, e após quem tinham ido, e a quem procuraram, e diante de quem se tinham prostrado; não serão recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a terra.

[3] Escolherão antes a morte do que a vida todos os que restarem desta raça malvada que ficar nos lugares para onde os dispersei, diz o SENHOR dos Exércitos.

Jeremiás 8

A csillagimádás büntetése

[1]Abban az időben – így szól az ÚR – kiszórják majd sírjukból Júda királyainak és vezéreinek csontjait, a papoknak, a prófétáknak és Jeruzsálem lakóinak a csontjait.

[2]Kiterítik azokat a nap, a hold és az ég minden serege elé, amelyeket szerettek, tisztelték és követtek, amelyekhez folyamodtak, és amelyeket imádtak. Nem szedik össze, és nem temetik el: trágyaként használják majd őket a földeken.

[3]Akik pedig megmaradnak ebből a gonosz nemzetségből, az egész maradék, inkább választaná majd a halált, mint az életet bárhol, ahová a megmaradtakat szétszórtam – így szól a Seregek URa.

O castigo é inevitável

[4] Dize-lhes mais: Assim diz o SENHOR: Quando caem os homens, não se tornam a levantar? Quando alguém se desvia do caminho, não torna a voltar?

[5] Por que, pois, este povo de Jerusalém se desvia, apostatando continuamente? Persiste no engano e não quer voltar.

[6] Eu escutei e ouvi; não falam o que é reto, ninguém há que se arrependa da sua maldade, dizendo: Que fiz eu? Cada um corre a sua carreira como um cavalo que arremete com ímpeto na batalha.

[7] Até a cegonha no céu conhece as suas estações; a rola, a andorinha e o grou observam o tempo da sua arribação; mas o meu povo não conhece o juízo do SENHOR.

[8] Como, pois, dizeis: Somos sábios, e a lei do SENHOR está conosco? Pois, com efeito, a falsa pena dos escribas a converteu em mentira.

[9] Os sábios serão envergonhados, aterrorizados e presos; eis que rejeitaram a palavra do SENHOR; que sabedoria é essa que eles têm?

[10] Portanto, darei suas mulheres a outros, e os seus campos, a novos possuidores; porque, desde o menor deles até ao maior, cada um se dá à ganância, e tanto o profeta como o sacerdote usam de falsidade.

Izráel konoksága

[4]Mondd meg nekik, hogy így szól az ÚR: Ha elesik valaki, nem kel-e föl? Ha helytelen útra tér, nem fordul-e vissza?

[5]Miért tért tévútra ez a nép, miért tévelyeg állandóan Jeruzsálem? Miért ragaszkodik a csalárdsághoz, és miért nem akar megtérni?

[6]Figyeltem, és hallottam, hogy nem őszintén beszélnek. Senki sem bánja gonoszságát, és nem mondja: Mit tettem?! Mindenki összevissza futkos, mint a csatában száguldozó lovak.

[7]Még a gólya is, az égen, tudja költözése idejét, a gerlice, a fecske és a daru is vigyáz, mikor kell megjönnie, csak az én népem nem ismeri az ÚR törvényét.

[8]Hogyan mondhatjátok: Bölcsek vagyunk, nálunk van az ÚR tanítása. Hiszen hazugsággá tette ezt az írástudók hazug tolla!

[9]Szégyent vallottak a bölcsek, megrettentek, zavarba jöttek. Mit is ér a bölcsességük, ha megvetették az ÚR igéjét?!

Az ítélet súlyos lesz

[10]Azért feleségüket másoknak adom, földjüket a hódítóknak, mert a legkisebbtől a legnagyobbig mindenki nyereséget hajhász, a prófétától a papig mindenki elvetemült csaló.

11 Curam superficialmente a ferida do meu povo, dizendo: Paz, paz; quando não há paz.

12 Serão envergonhados, porque cometem abominação sem sentir por isso vergonha; nem sabem que coisa é envergonhar-se. Portanto, cairão com os que caem; quando eu os castigar, tropeçarão, diz o SENHOR.

13 Eu os consumirei de todo, diz o SENHOR; não haverá uvas na vide, nem figos na figueira, e a folha já está murcha; e já lhes designei os que passarão sobre eles.

14 Por que estamos ainda assentados aqui? Reuni-vos, e entremos nas cidades fortificadas e ali pereçamos; pois o SENHOR já nos decretou o perecimento e nos deu a beber água venenosa, porquanto pecamos contra o SENHOR.

15 Espera-se a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

16 Desde Dã se ouve o resfolegar dos seus cavalos; toda a terra treme à voz dos rinchos dos seus garanhões; e vêm e devoram a terra e a sua abundância, a cidade e os que habitam nela.

17 Porque eis que envio para entre vós serpentes, áspides contra as quais não há encantamento, e vos morderão, diz o SENHOR.

A dor do profeta por causa da ruína do povo

18 Oh! Se eu pudesse consolar-me na minha tristeza! O meu coração desfalece dentro de mim.

11Népem romlását azzal gyógyítanák, hogy könnyelműen mondogatják: „Békesség, békesség!”, pedig nincs békesség!

12Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején! – mondja az ÚR.

13Szüretelni akartam náluk – így szól az ÚR –, de nincs szőlő a tőkén, nincs füge a fán, levele is elhervadt. Ezért sorsukra hagyom őket.

14Miért maradunk veszteg? Gyűljetek össze, menjünk a megerősített városokba, hogy ott nyugton legyünk! De Istenünk, az ÚR úgy ad nyugtot, hogy méreggel itat meg minket, hiszen vétkeztünk az ÚR ellen.

15Békességre várunk, de nem lesz semmi jó; a gyógyulás idejére, de jön a rettegés.

16Dán felől hallatszik lovainak prüszkölése, méneinek nyerítésétől reng az egész föld. Megérkezve megemésztik az egész országot: a várost és lakóit.

17Bizony, mérges kígyókat küldök rátok, amelyeken nem fog a varázslás, és megmarnak benneteket! – így szól az ÚR.

A próféta elsiratja népét

18Gyógyíthatatlan vagyok, gond terhel, beteg a szívem.

[19] Eis a voz do clamor da filha do meu povo de terra mui remota: Não está o SENHOR em Sião? Não está nela o seu Rei? Por que me provocaram à ira com as suas imagens de escultura, com os ídolos dos estrangeiros?

[20] Passou a sega, findou o verão, e nós não estamos salvos.

[21] Estou quebrantado pela ferida da filha do meu povo; estou de luto; o espanto se apoderou de mim.

[22] Acaso, não há bálsamo em Gileade? Ou não há lá médico? Por que, pois, não se realizou a cura da filha do meu povo?

Jeremias 9

[1] Prouvera a Deus a minha cabeça se tornasse em águas, e os meus olhos, em fonte de lágrimas! Então, choraria de dia e de noite os mortos da filha do meu povo.

[2] Prouvera a Deus eu tivesse no deserto uma estalagem de caminhantes! Então, deixaria o meu povo e me apartaria dele, porque todos eles são adúlteros, são um bando de traidores;

[3] curvam a língua, como se fosse o seu arco, para a mentira; fortalecem-se na terra, mas não para a verdade, porque avançam de malícia em malícia e não me conhecem, diz o SENHOR.

[4] Guardai-vos cada um do seu amigo e de irmão nenhum vos fieis; porque todo

[19]Népem kiáltása hangzik messze földről: Hát nincs az ÚR a Sionon? Nincs már ott Királya? Miért bosszantottak engem bálványokkal, idegen hiábavalóságokkal?

[20]Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szabadultunk meg!

[21]Népem összetörése engem is összetört; gyászolok, rémület fogott el.

[22]Nincs balzsamolaj Gileádban, nincs ott orvos? Miért nem tudnak begyógyulni népemen a sebek?

[23]Bárcsak a fejem víznek, és a szemem könnynek forrásává válnék! Éjjel-nappal siratnám népem megöltjeit.

Jeremiás 9

Az egész nép romlott

[1]Bárcsak lenne a pusztában egy kunyhóm az út mentén! Elhagynám népemet, elmennék tőle, mert mindenki házasságtörő, hűtlen társaság!

[2]Nyelvük olyan, mint a kifeszített íj, hazugsággal biztosítják hatalmukat az országban, nem pedig igazsággal! Egyik gonoszságot teszik a másik után, de engem nem ismernek – így szól az ÚR.

[3]Óvakodjék mindenki a felebarátjától, még a testvérben se bízzatok! Hiszen a

irmão não faz mais do que enganar, e todo amigo anda caluniando.

5 Cada um zomba do seu próximo, e não falam a verdade; ensinam a sua língua a proferir mentiras; cansam-se de praticar a iniqüidade.

6 Vivem no meio da falsidade; pela falsidade recusam conhecer-me, diz o SENHOR.

Ameaças de ruína e exílio

7 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os acrisolarei e os provarei; porque de que outra maneira procederia eu com a filha do meu povo?

8 Flecha mortífera é a língua deles; falam engano; com a boca fala cada um de paz com o seu companheiro, mas no seu interior lhe arma ciladas.

9 Acaso, por estas coisas não os castigaria? – diz o SENHOR; ou não me vingaria eu de nação tal como esta?

10 Pelos montes levantarei choro e pranto e pelas pastagens do deserto, lamentação; porque já estão queimadas, e ninguém passa por elas; já não se ouve ali o mugido de gado; tanto as aves dos céus como os animais fugiram e se foram.

11 Farei de Jerusalém montões de ruínas, morada de chacais; e das cidades de Judá farei uma assolação, de sorte que fiquem desabitadas.

12 Quem é o homem sábio, que entenda isto, e a quem falou a boca do SENHOR, homem que possa explicar por que razão pereceu a terra e se queimou como

testvér is mind rá akar csak szedni, rágalmakat terjeszt még a felebarát is.

4Becsapják egymást az emberek, nem mondanak igazat. Hazug fortélyokra tanítják nyelvüket, folyvást romlottságon fáradoznak.

5Lakóhelyed álnokság tanyája; az álnokság miatt tudni sem akarnak rólam – így szól az ÚR.

6Ezért így szól a Seregek URa: Megolvasztom, megvizsgálom őket, mi mást tehetnék népemmel?

7Gyilkos nyíl a nyelvük, szájuk álnok módon beszél, békességről beszélnek egymással, de magukban cselt szőnek.

8Ne kérjem számon ezeket – így szól az ÚR –, és ne álljak bosszút az ilyen népen?

A próféta siratóéneke

9Zokogva siratom a hegyeket, gyászolom a puszta legelőit, mert kiégtek, ember sem jár arra, és nem hallik a nyájak bégetése. Az ég madarai és a jószágok is elbujdostak, elköltöztek.

10Jeruzsálemet kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, Júda városait pedig lakatlan pusztává teszem.

11Ki az a bölcs ember, aki ezt megérti, és hirdetni tudja, amit az ÚR szája kijelentett neki: Miért vész el az ország? Miért ég ki, mint a puszta, ahol senki sem jár?

deserto, de sorte que ninguém passa por ela?

13 Respondeu o SENHOR: Porque deixaram a minha lei, que pus perante eles, e não deram ouvidos ao que eu disse, nem andaram nela.

14 Antes, andaram na dureza do seu coração e seguiram os baalins, como lhes ensinaram os seus pais.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Eis que alimentarei este povo com absinto e lhe darei a beber água venenosa.

16 Espalhá-los-ei entre nações que nem eles nem seus pais conheceram; e enviarei a espada após eles, até que eu venha a consumi-los.

17 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai e chamai carpideiras, para que venham; mandai procurar mulheres hábeis, para que venham.

18 Apressem-se e levantem sobre nós o seu lamento, para que os nossos olhos se desfaçam em lágrimas, e as nossas pálpebras destilem água.

19 Porque uma voz de pranto se ouve de Sião: Como estamos arruinados! Estamos sobremodo envergonhados, porque deixamos a terra, e eles transtornaram as nossas moradas.

20 Ouvi, pois, vós, mulheres, a palavra do SENHOR, e os vossos ouvidos recebam a palavra da sua boca; ensinai o pranto a vossas filhas; e, cada uma à sua companheira, a lamentação.

12Megmondta az ÚR: Mivel elhagyták tanításomat, amelyet én adtam nekik, nem hallgattak szavamra, és nem aszerint éltek,

13hanem megátalkodott szívvel követték a Baalokat, amire elődeik tanították őket,

14ezért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Ürömmel etetem meg ezt a népet, és méreggel itatom meg őket.

15Szétszélesztem őket olyan népek közé, amelyeket nem ismertek sem ők, sem elődeik, és fegyvert küldök a nyomukba, amíg csak meg nem semmisítem őket!

A halott nép elsiratása

16Ezt mondja a Seregek URa: Gondoskodjatok siratóasszonyokról, hívjátok őket, hogy jöjjenek! Üzenjetek a siratáshoz értőknek, jöjjenek ide!

17Sietve kezdjenek elsiratni minket; a mi szemünk is hadd lábadjon könnybe, a mi szemünkből is omoljon a könny!

18Mert siratóének hangzik a Sionról: Jaj, hogy elpusztultunk, de nagy szégyen ért bennünket! El kellett hagynunk ezt a földet, feldúlták lakóhelyünket!

19Halljátok hát, asszonyok, az ÚR igéjét, figyeljetek arra jól, amit mond! Tanítsátok lányaitokat siratóénekre, egyik asszony a másikat erre a gyászénekre:

[21] Porque a morte subiu pelas nossas janelas e entrou em nossos palácios; exterminou das ruas as crianças e os jovens, das praças.

[22] Fala: Assim diz o SENHOR: Os cadáveres dos homens jazerão como esterco sobre o campo e cairão como gavela atrás do segador, e não há quem a recolha.

Conhecer a Deus constitui a glória do homem

[23] Assim diz o SENHOR: Não se glorie o sábio na sua sabedoria, nem o forte, na sua força, nem o rico, nas suas riquezas;

[24] mas o que se gloriar, glorie-se nisto: em me conhecer e saber que eu sou o SENHOR e faço misericórdia, juízo e justiça na terra; porque destas coisas me agrado, diz o SENHOR.

[25] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei a todos os circuncidados juntamente com os incircuncisos:

[26] ao Egito, e a Judá, e a Edom, e aos filhos de Amom, e a Moabe, e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas e habitam no deserto; porque todas as nações são incircuncisas, e toda a casa de Israel é incircuncisa de coração.

Jeremias 10

Contraste entre o Senhor e os ídolos

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR vos fala a vós outros, ó casa de Israel.

[2] Assim diz o SENHOR: Não aprendais o caminho dos gentios, nem vos espanteis

[20]Bemászott ablakainkon a halál, betört palotáinkba; kiirtotta a gyermekeket az utcáról, az ifjakat a terekről!

[21]Beszélj! – így szól az ÚR: Úgy hevernek ott az emberek hullái, mint trágya a mezőn, vagy mint gabona az arató mögött, amelyet nem köt kévébe senki.

A helyes dicsekvés

[22]Ezt mondja az ÚR: Ne dicsekedjék bölcsességével a bölcs, ne dicsekedjék erejével az erős, ne dicsekedjék gazdagságával a gazdag!

[23]Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az ÚR, aki szeretetet, jogot és igazságot teremtek a földön, mert ezekben telik kedvem – így szól az ÚR!

[24]Eljön az idő – így szól az ÚR –, amikor megbüntetek minden körülmetéltet és körülmetéletlent:

[25]Egyiptomot és Júdát, Edómot és az ammóniakat, Móábot és mindazokat, akik körülnyírt hajúak és a pusztában laknak. Mert mindezek a népek körülmetéletlenek, Izráel egész háza azonban körülmetéletlen szívű.

Jeremiás 10

Isten és a bálványok

[1]Halljátok meg az igét, amelyet az ÚR mond nektek, Izráel háza!

[2]Így szól az ÚR: Ne tanuljátok el a pogányok szokását, és az égi jelektől ne

com os sinais dos céus, porque com eles os gentios se atemorizam.

[3] Porque os costumes dos povos são vaidade; pois cortam do bosque um madeiro, obra das mãos do artífice, com machado;

[4] com prata e ouro o enfeitam, com pregos e martelos o fixam, para que não oscile.

[5] Os ídolos são como um espantalho em pepinal e não podem falar; necessitam de quem os leve, porquanto não podem andar. Não tenhais receio deles, pois não podem fazer mal, e não está neles o fazer o bem.

[6] Ninguém há semelhante a ti, ó SENHOR; tu és grande, e grande é o poder do teu nome.

[7] Quem te não temeria a ti, ó Rei das nações? Pois isto é a ti devido; porquanto, entre todos os sábios das nações e em todo o seu reino, ninguém há semelhante a ti.

[8] Mas eles todos se tornaram estúpidos e loucos; seu ensino é vão e morto como um pedaço de madeira.

[9] Traz-se prata batida de Társis e ouro de Ufaz; os ídolos são obra de artífice e de mãos de ourives; azuis e púrpuras são as suas vestes; todos eles são obra de homens hábeis.

[10] Mas o SENHOR é verdadeiramente Deus; ele é o Deus vivo e o Rei eterno; do seu furor treme a terra, e as nações não podem suportar a sua indignação.

rettegjetek, mert csak a pogányok rettegnek azoktól!

[3]Bizony, a népek bálványai hiábavalók. Hiszen egy fát vágnak ki az erdőben, a mesterember keze készíti el baltával.

[4]Ezüsttel és arannyal díszítik, szögekkel és kalapáccsal rögzítik, hogy ne inogjon.

[5]Olyanok, mint madárijesztő az uborkaföldön: nem beszélnek, hordozni kell őket, mert menni sem tudnak. Ne féljetek tőlük, mert nem tudnak ártani – mint ahogy jót is hiába várnátok tőlük!

[6]Nincs hozzád hasonló, URam! Nagy vagy te, és hatalmad által nagy a te neved.

[7]Ki ne félne téged, népek Királya? Bizony, megillet ez téged! Mert nincs hozzád hasonló a népek bölcsei között egyetlen országban sem.

[8]Egytől egyig ostobák, bolondok; hiábavaló a bálványok útmutatása, hiszen fából vannak!

[9]Tarsísból hozott ezüstlappal és úfázi arannyal vonják be; mesterember csinálmánya, ötvös keze munkája, öltözetük kék és piros bíbor, ügyes mesterek munkája valamennyi.

[10]De az ÚR igaz Isten, élő Isten, örökkévaló Király! Haragjától megrendül a föld, dühével szemben a népek tehetetlenek.

[11] Assim lhes direis: Os deuses que não fizeram os céus e a terra desaparecerão da terra e de debaixo destes céus.
[12] O SENHOR fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.
[13] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.
[14] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que ele mesmo esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.
[15] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.
[16] Não é semelhante a estas Aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o Criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

Lamento sobre a desolação de Judá

[17] Tira do chão a tua trouxa, ó filha de Sião, que moras em lugar sitiado.
[18] Porque assim diz o SENHOR: Eis que desta vez arrojarei para fora os moradores da terra e os angustiarei, para que venham a senti-lo.
[19] Ai de mim, por causa da minha ruína! É mui grave a minha ferida; então, eu disse: com efeito, é isto o meu sofrimento, e tenho de suportá-lo.
[20] A minha tenda foi destruída, todas as cordas se romperam; os meus filhos se

[11]Mondjátok meg nekik, hogy az istenek kivesznek a földről és az ég alól. Nem ők alkották az eget és a földet.
[12]Az ÚR ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget.
[13]Mennydörgő szavára víztömeg támad az égen, felhőt hoz fel a föld széléről; villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból.
[14]Megáll a tudománya minden embernek, szégyent vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek!
[15]Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején.
[16]De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert ő a mindenség formálója, Izráel törzse pedig az ő tulajdona: Seregek URa a neve!

Összeomlás

[17]Szedd föl a földről batyudat, ostromolt város lakója!
[18]Mert ezt mondja az ÚR: Én most kiröpítem parittyámból az ország lakóit. Sarokba szorítom őket, rájuk fognak találni.
[19]Jaj nekem, összetörtem, gyógyíthatatlan a sebem! Azt gondoltam, hogy majd csak kibírom ezt a bajomat.
[20]De ledöntötték sátramat, eltépték az összes sátorkötelet. Fiaim elhagytak,

foram e já não existem; ninguém há que levante a minha tenda e lhe erga as lonas.

[21] Porque os pastores se tornaram estúpidos e não buscaram ao SENHOR; por isso, não prosperaram, e todos os seus rebanhos se acham dispersos.

[22] Eis aí um rumor! Eis que vem grande tumulto da terra do Norte, para fazer das cidades de Judá uma assolação, morada de chacais.

[23] Eu sei, ó SENHOR, que não cabe ao homem determinar o seu caminho, nem ao que caminha o dirigir os seus passos.

[24] Castiga-me, ó SENHOR, mas em justa medida, não na tua ira, para que não me reduzas a nada.

[25] Derrama a tua indignação sobre as nações que não te conhecem e sobre os povos que não invocam o teu nome; porque devoraram a Jacó, devoraram-no, consumiram-no e assolaram a sua morada.

nincsenek. Nem feszíti ki senki a sátramat, nem vonja föl senki a sátorlapokat.

[21]Bizony, ostobák voltak a pásztorok, nem keresték az URat. Ezért nem boldogultak, egész nyájuk szétszóródott.

[22]Már a hír is megérkezett, nagy zúgás hangzik észak földje felől: Júda városai sivár pusztává válnak, sakálok tanyájává.

Jeremiás könyörgése

[23]Tudom, URam, hogy az ember nem ura élete útjának, és aki azon jár, nem maga irányítja lépteit!

[24]Fenyíts minket, URam, de mértékkel, ne haragodban, hogy semmivé ne tégy!

[25]Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokon, akik nem ismernek téged, és a nemzetségeken, amelyek nem hívják segítségül nevedet! Mert megemésztették Jákóbot, végleg megsemmisítették, és lakóhelyét elpusztították!

Jeremias 11

A aliança é violada

[1] Palavra que veio a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:

[2] Ouve as palavras desta aliança e fala aos homens de Judá e aos habitantes de Jerusalém;

[3] dize-lhes: Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Maldito o homem que não atentar para as palavras desta aliança,

[4] que ordenei a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da fornalha de

Jeremiás 11

Ítélet a szövetség megszegése miatt

[1]Ezt az igét mondta az ÚR Jeremiásnak:

[2]Halljátok meg e szövetség igéit, és mondjátok el Júda férfiainak és Jeruzsálem lakóinak!

[3]Ezt mondd nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Átkozott az az ember, aki nem hallgat ennek a szövetségnek az igéire,

[4]amelyet őseiteknek parancsoltam azon a napon, amikor kihoztam őket

ferro, dizendo: dai ouvidos à minha voz e fazei tudo segundo o que vos mando; assim, vós me sereis a mim por povo, e eu vos serei a vós outros por Deus;

Egyiptomból, a vaskohóból, és ezt parancsoltam: Hallgassatok a szavamra, és teljesítsétek mindazt, amit én parancsolok nektek! Akkor az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek,

5 para que confirme o juramento que fiz a vossos pais de lhes dar uma terra que manasse leite e mel, como se vê neste dia. Então, eu respondi e disse: amém, ó SENHOR!

5és teljesítem azt az esküt, amelyet atyáitoknak tettem, hogy nekik adom ezt a tejjel és mézzel folyó földet, ahogyan van ez ma is. Én pedig így válaszoltam: Bizony, így van, URam!

6 Tornou-me o SENHOR: Apregoa todas estas palavras nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, dizendo: Ouvi as palavras desta aliança e cumpri-as.

6Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Hirdesd mindezeket az igéket Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin: Halljátok meg, és teljesítsétek ennek a szövetségnek az igéit!

7 Porque, deveras, adverti a vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, até ao dia de hoje, testemunhando desde cedo cada dia, dizendo: dai ouvidos à minha voz.

7Mert attól fogva, hogy felhoztam őseiteket Egyiptomból, a mai napig állandóan intettem őket. Idejében intettem, hogy hallgassanak szavamra.

8 Mas não atenderam, nem inclinaram o seu ouvido; antes, andaram, cada um, segundo a dureza do seu coração maligno; pelo que fiz cair sobre eles todas as ameaças desta aliança, a qual lhes ordenei que cumprissem, mas não cumpriram.

8De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem mindenki a maga megátalkodott gonosz szíve szerint élt. Ezért beteljesítettem rajtuk ennek a szövetségnek minden igéjét, amelyről megparancsoltam, hogy teljesítsék, de nem teljesítették.

9 Disse-me ainda o SENHOR: Uma conspiração se achou entre os homens de Judá, entre os habitantes de Jerusalém.

9Majd ezt mondta nekem az ÚR: Föllázadtak ellenem Júda férfiai és Jeruzsálem lakói!

10 Tornaram às maldades de seus primeiros pais, que recusaram ouvir as minhas palavras; andaram eles após outros deuses para os servir; a casa de Israel e a casa de Judá violaram a minha aliança, que eu fizera com seus pais.

10Visszatértek őseik korábbi bűneihez, akik nem voltak hajlandók hallgatni igéimre, más isteneket követtek, és azokat tisztelték. Izráel és Júda háza megszegte a szövetséget, amelyet őseikkel kötöttem.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que trarei mal sobre eles, de que não poderão escapar; clamarão a mim, porém não os ouvirei.

[12] Então, as cidades de Judá e os habitantes de Jerusalém irão aos deuses a quem eles queimaram incenso e a eles clamarão; porém estes, de nenhuma sorte, os livrarão do tempo do seu mal.

[13] Porque, ó Judá, segundo o número das tuas cidades, são os teus deuses; segundo o número das ruas de Jerusalém, levantaste altares para vergonhosa coisa, isto é, para queimares incenso a Baal.

[14] Tu, pois, não ores por este povo, nem levantes por eles clamor nem oração; porque não os ouvirei quando eles clamarem a mim, por causa do seu mal.

[15] Que direito tem na minha casa a minha amada, ela que cometeu vilezas? Acaso, ó amada, votos e carnes sacrificadas poderão afastar de ti o mal? Então, saltarias de prazer.

[16] O SENHOR te chamou de oliveira verde, formosa por seus deliciosos frutos; mas agora, à voz de grande tumulto, acendeu fogo ao redor dela e consumiu os seus ramos.

[17] Porque o SENHOR dos Exércitos, que te plantou, pronunciou contra ti o mal, pela maldade que a casa de Israel e a casa de Judá para si mesmas fizeram, pois me provocaram à ira, queimando incenso a Baal.

[11]Ezért így szól az ÚR: Veszedelmet hozok rájuk, amely elől nem tudnak elmenekülni. Segítségért kiáltanak majd hozzám, de nem hallgatom meg őket.

[12]Akkor majd mehetnek Júda városai és Jeruzsálem lakói, és kiálthatnak segítségért azokhoz az istenekhez, akiknek tömjénezni szoktak, de azok nem tudják megszabadítani őket a veszedelem idején.

[13]Hiszen annyi istened van, Júda, ahány városod, és annyi oltárt készítettél a gyalázatos bálványnak, Jeruzsálem, ahány utcád van; oltárokat, hogy azokon tömjénezz Baalnak!

[14]Te pedig ne imádkozz ezért a népért, és ne mondj értük esdeklő imádságot! Mert nem hallgatom meg őket, amikor segítségül kiáltanak hozzám a veszedelem miatt!

Nem használ az áldozat

[15]Mit akarsz, kedves népem, templomomban? Sok ravasz tervedet elérni? Szent hússal elhárítani a rád váró veszedelmet, és aztán jót nevetni?

[16]Zöldellő, szép gyümölcsű és formás olajfának nevezett el téged az ÚR. Nagy vihar zúgása közben lángba borította lombját, letördelte ágait.

[17]A Seregek URa, aki elültetett téged, elhatározta, hogy veszedelmet hoz Izráel és Júda házára gonoszságuk miatt, amelyet a maguk kárára követtek el, mert Baalnak tömjéneztek, hogy bosszantsanak engem.

Conspiração contra Jeremias

[18] O SENHOR mo fez saber, e eu o soube; então, me fizeste ver as suas maquinações.

[19] Eu era como manso cordeiro, que é levado ao matadouro; porque eu não sabia que tramavam projetos contra mim, dizendo: Destruamos a árvore com seu fruto; a ele cortemo-lo da terra dos viventes, e não haja mais memória do seu nome.

[20] Mas, ó SENHOR dos Exércitos, justo Juiz, que provas o mais íntimo do coração, veja eu a tua vingança sobre eles; pois a ti revelei a minha causa.

[21] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos homens de Anatote que procuram a tua morte e dizem: Não profetizes em o nome do SENHOR, para que não morras às nossas mãos.

[22] Sim, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu os punirei; os jovens morrerão à espada, os seus filhos e as suas filhas morrerão de fome.

[23] E não haverá deles resto nenhum, porque farei vir o mal sobre os homens de Anatote, no ano da sua punição.

Jeremias 12

A queixa de Jeremias

[1] Justo és, ó SENHOR, quando entro contigo num pleito; contudo, falarei contigo dos teus juízos. Por que prospera o caminho dos perversos, e vivem em paz todos os que procedem perfidamente?

Az anátótiak meg akarják ölni Jeremiást

[18]Az ÚR tudatta velem, ezért tudom, mit akarnak tenni velem; megmutatta nekem.

[19]Én pedig olyan voltam, mint a gyanútlan bárány, melyet a vágóhídra visznek. Nem tudtam, hogy ilyen terveket szőttek ellenem: Irtsuk ki ezt a fát gyökerestül! Vágjuk ki az élők földjéből, hogy nevét se említsék többé!

[20]Ó, Seregek URa, igaz bíró, vesék és szívek vizsgálója! Hadd lássam, hogy állsz bosszút rajtuk, mert eléd tártam ügyemet!

[21]Azért ezt mondta az ÚR az anátótiakról, akik életedre törnek, és azt mondták: Ne prófétálj az ÚR nevében, különben a saját kezünkkel ölünk meg!

[22]Azért ezt mondja a Seregek URa: Én megbüntetem őket: az ifjak fegyver által fognak meghalni, fiaik és leányaik pedig éhen halnak.

[23]Senki sem marad meg közülük, mert veszedelmet hozok az anátótiakra a büntetésük idején.

Jeremiás 12

Miért boldogulnak a bűnösök?

[1]Igaz vagy, URam, ha perlek is veled. Hadd tegyem szóvá mégis azt, ami igazságtalan! Miért szerencsés a bűnösök sorsa? Miért boldogulnak mind, akik csalárdul élnek?

[2] Plantaste-os, e eles deitaram raízes; crescem, dão fruto; têm-te nos lábios, mas longe do coração.

[3] Mas tu, ó SENHOR, me conheces, tu me vês e provas o que sente o meu coração para contigo. Arranca-os como as ovelhas para o matadouro e destina-os para o dia da matança.

[4] Até quando estará de luto a terra, e se secará a erva de todo o campo? Por causa da maldade dos que habitam nela, perecem os animais e as aves; porquanto dizem: Ele não verá o nosso fim.

A resposta de Deus

[5] Se te fatigas correndo com homens que vão a pé, como poderás competir com os que vão a cavalo? Se em terra de paz não te sentes seguro, que farás na floresta do Jordão?

[6] Porque até os teus irmãos e a casa de teu pai, eles próprios procedem perfidamente contigo; eles mesmos te perseguem com fortes gritos. Não te fies deles ainda que te digam coisas boas.

Deus castiga os devastadores do país

[7] Desamparei a minha casa, abandonei a minha herança; a que mais eu amava entreguei na mão de seus inimigos.

[8] A minha herança tornou-se-me como leão numa floresta; levantou a voz contra mim; por isso, eu a aborreci.

[9] Acaso, é para mim a minha herança ave de rapina de várias cores contra a qual se ajuntam outras aves de rapina? Ide, pois, ajuntai todos os animais do campo, trazei-os para a devorarem.

[2]Elültetted őket, gyökeret is vertek, fejlődnek, gyümölcsöt is hoznak. Közel vagy a szájukhoz, de a szívüktől távol.

[3]Te ismersz engem, URam! Látod, mert megvizsgáltad, hogy tied a szívem. Válaszd külön őket, mint levágni való juhokat, és készítsd őket elő az öldöklés napjára!

[4]Meddig gyászol még a föld, meddig maradnak szárazak a mezei növények? Lakóinak gonoszsága miatt elpusztul jószág és madár, ők pedig ezt gondolják: Nem látja meg Isten a mi végünket!

[5]Ha gyalogosokkal futva is kifáradsz, hogyan fogsz lovakkal versenyezni? Ha csak békés tájon érzed biztonságban magad, mit fogsz csinálni a Jordán sűrűjében?!

[6]Testvéreid és rokonaid is elárultak téged, teli torokból kiabálnak a hátad mögött. Ne higgy nekik, még ha szépen beszélnek is veled!

Az elpusztult ország szomorú képe

[7]Elhagytam házamat, magára hagytam örökségemet, ellenség kezébe adtam azt, akit lelkem kedvel.

[8]Úgy bánt velem örökségem, mint oroszlán az erdőben. Hangosan ordított rám, ezért meggyűlöltem.

[9]Tarka madár az én örökségem, körülfogják a madarak. Gyűljetek össze, ti mezei vadak, jöjjetek, egyetek!

[10] Muitos pastores destruíram a minha vinha e pisaram o meu quinhão; a porção que era o meu prazer, tornaram-na em deserto.
[11] Em assolação a tornaram, e a mim clama no seu abandono; toda a terra está devastada, porque ninguém há que tome isso a peito.
[12] Sobre todos os altos desnudos do deserto vieram destruidores; porque a espada do SENHOR devora de um a outro extremo da terra; não há paz para ninguém.
[13] Semearam trigo e segaram espinhos; cansaram-se, mas sem proveito algum. Envergonhados sereis dos vossos frutos, por causa do brasume da ira do SENHOR.

As finalidades do castigo de Deus

[14] Assim diz o SENHOR acerca de todos os meus maus vizinhos, que se apoderam da minha herança, que deixei ao meu povo de Israel: Eis que os arrancarei da sua terra e a casa de Judá arrancarei do meio deles.
[15] E será que, depois de os haver arrancado, tornarei a compadecer-me deles e os farei voltar, cada um à sua herança, cada um à sua terra.
[16] Se diligentemente aprenderem os caminhos do meu povo, jurando pelo meu nome: Tão certo como vive o SENHOR, como ensinaram o meu povo a jurar por Baal, então, serão edificados no meio do meu povo.
[17] Mas, se não quiserem ouvir, arrancarei tal nação, arrancá-la-ei e a farei perecer, diz o SENHOR.

[10]Sok pásztor pusztította szőlőmet, taposta osztályrészemet. Drága osztályrészemet sivár pusztává tették.

[11]Sivárrá tették, gyászba borult előttem, mint a sivatag. Sivárrá vált az egész ország, de senki sem törődik vele.

[12]A puszta kopár hegyein pusztítók jönnek. Mert az ÚR fegyvere pusztítja az országot egyik szélétől a másikig. Nincs békessége egy embernek sem!

[13]Búzát vetettek, de tövist aratnak, hasztalan fáradoztak. Szégyent vallanak termésükkel az ÚR izzó haragja miatt.

Intelem a népekhez

[14]Ezt mondja az ÚR minden rossz szomszédomról, aki hozzányúl az örökséghez, amelyet népemnek, Izráelnek adtam: Kigyomlálom őket a földjükből, Júda házát is kigyomlálom!
[15]De miután kigyomláltam őket, újból megkönyörülök rajtuk: visszahozok mindenkit a maga örökségébe, a maga földjére.
[16]És ha majd jól megtanulják, hogy az én népem szokása szerint hogyan kell az én nevemre, az élő Úrra esküdni – ahogyan egykor ők tanították Baalra esküdni a népemet –, akkor újra felépülnek majd népemmel együtt.
[17]De amelyik nem hallgat rám, azt a népet gyökerestül kigyomlálom és elpusztítom! – így szól az ÚR.

Jeremias 13

O cinto de linho

[1] Assim me disse o SENHOR: Vai, compra um cinto de linho e põe-no sobre os lombos, mas não o metas na água.

[2] Comprei o cinto, segundo a palavra do SENHOR, e o pus sobre os lombos.

[3] Então, pela segunda vez me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[4] Toma o cinto que compraste e que tens sobre os lombos; dispõe-te, vai ao Eufrates e esconde-o ali na fenda de uma rocha.

[5] Fui e escondi-o junto ao Eufrates, como o SENHOR me havia ordenado.

[6] Passados muitos dias, disse-me o SENHOR: Dispõe-te, vai ao Eufrates e toma o cinto que te ordenei escondesses ali.

[7] Fui ao Eufrates, cavei e tomei o cinto do lugar onde o escondera; eis que o cinto se tinha apodrecido e para nada prestava.

[8] Então, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Assim diz o SENHOR: Deste modo farei também apodrecer a soberba de Judá e a muita soberba de Jerusalém.

[10] Este povo maligno, que se recusa a ouvir as minhas palavras, que caminha segundo a dureza do seu coração e anda após outros deuses para os servir e adorar, será tal como este cinto, que para nada presta.

Jeremiás 13

Az övről mondott példázat

[1]Ezt mondta nekem az ÚR: Menj, vegyél magadnak egy lenvászon övet, és kösd a derekadra! Ne engedd, hogy víz érje!

[2]Meg is vettem az övet az ÚR parancsa szerint, és a derekamra kötöttem.

[3]Másodszor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[4]Fogd az övet, amelyet vettél, és a derekadon van! Indulj, menj el az Eufráteszhez, és rejtsd el ott egy sziklahasadékban!

[5]Elmentem tehát, és elrejtettem az Eufrátesznél, ahogyan az ÚR parancsolta nekem.

[6]Hosszú idő múlva ezt mondta nekem az ÚR: Indulj, menj el az Eufráteszhez, és vedd elő az övet, amelyről azt parancsoltam, hogy rejtsd el ott!

[7]Elmentem az Eufráteszhez, megkerestem és elővettem az övet onnan, ahová elrejtettem. És íme, az öv tönkrement, egészen hasznavehetetlen volt.

[8]Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[9]Ezt mondja az ÚR: Így teszem tönkre Júda és Jeruzsálem nagy-nagy kevélységét!

[10]Ez a gonosz nép nem akar hallgatni az én beszédemre, megátalkodott szívük szerint élnek, és más isteneket követnek, azokat tisztelik és imádják. De olyan lesz ez a nép, mint ez az öv: egészen hasznavehetetlen.

[11] Porque, como o cinto se apega aos lombos do homem, assim eu fiz apegar-se a mim toda a casa de Israel e toda a casa de Judá, diz o SENHOR, para me serem por povo, e nome, e louvor, e glória; mas não deram ouvidos.

[11]Mert ahogyan az ember szorosan a derekára köti az övet, úgy kötöttem magamhoz Izráel és Júda egész házát – így szól az ÚR –, hogy az én népem legyenek, hírnevem, dicséretem és tiszteletem növekedésére. De ők nem hallgattak rám.

O jarro quebrado

A boroskorsók példázata

[12] Pelo que dize-lhes esta palavra: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Todo jarro se encherá de vinho; e dir-te-ão: Não sabemos nós muito bem que todo jarro se encherá de vinho?

[12]Mondd el nekik ezt az igét: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Minden korsót meg kell tölteni borral! És ha azt mondják neked: Talán mi nem tudjuk, hogy minden korsót meg kell tölteni borral? –

[13] Mas tu dize-lhes: Assim diz o SENHOR: Eis que eu encherei de embriaguez a todos os habitantes desta terra, e aos reis que se assentam no trono de Davi, e aos sacerdotes, e aos profetas, e a todos os habitantes de Jerusalém.

[13]akkor ezt válaszold nekik: Így szól az ÚR: Majd én megtöltöm ennek az országnak minden lakóját, a Dávid trónján ülő királyokat, a papokat, a prófétákat és Jeruzsálem minden lakóját részegítő itallal.

[14] Fá-los-ei em pedaços, atirando uns contra os outros, tanto os pais como os filhos, diz o SENHOR; não pouparei, não terei pena, nem terei deles compaixão, para que os não destrua.

[14]Összetöröm őket, egyiket a másikkal, az apákat a fiakkal együtt – így szól az ÚR. Nem kímélem és nem szánom őket, nem irgalmazok nekik, amikor elpusztítom őket!

Apelo e ameaças finais

Óvás az elbizakodottságtól

[15] Ouvi e atentai: não vos ensoberbeçais; porque o SENHOR falou.

[15]Hallgassatok, figyeljetek, ne legyetek kevélyek, mert az ÚR szól.

[16] Dai glória ao SENHOR, vosso Deus, antes que ele faça vir as trevas, e antes que tropecem vossos pés nos montes tenebrosos; antes que, esperando vós luz, ele a mude em sombra de morte e a reduza à escuridão.

[16]Dicsőítsétek az URat, a ti Isteneteket, mielőtt sötétséget támaszt, és mielőtt elbotlanátok a homályba borult hegyeken. Világosságra vártok, de az ÚR vakhomályt hoz el, és sűrű sötétséget támaszt.

[17] Mas, se isto não ouvirdes, a minha alma chorará em segredo por causa da vossa soberba; chorarão os meus olhos amargamente e se desfarão em lágrimas,

[17]Ha nem hallgattok rám, titkon sírni fogok kevélységetek miatt. Áradnak könnyeim, hull szememből a könny, mert fogságba kerül az ÚR nyája.

porquanto o rebanho do SENHOR foi levado cativo.

[18] Dize ao rei e à rainha-mãe: Humilhai-vos, assentai-vos no chão; porque caiu da vossa cabeça a coroa da vossa glória.

[19] As cidades do Sul estão fechadas, e ninguém há que as abra; todo o Judá foi levado para o exílio, todos cativos.

[20] Levantai os olhos e vede os que vêm do Norte; onde está o rebanho que te foi confiado, o teu lindo rebanho?

[21] Que dirás, quando ele puser por cabeça contra ti aqueles a quem ensinaste a ser amigos? Acaso, não se apoderarão de ti as dores, como à mulher que está de parto?

[22] Quando disseres contigo mesmo: Por que me sobrevieram estas coisas? Então, sabe que pela multidão das tuas maldades se levantaram as tuas fraldas, e os teus calcanhares sofrem violência.

[23] Pode, acaso, o etíope mudar a sua pele ou o leopardo, as suas manchas? Então, poderíeis fazer o bem, estando acostumados a fazer o mal.

[24] Pelo que os espalharei como o restolho, restolho que é arrebatado pelo vento do deserto.

[25] Esta será a tua sorte, a porção que te será medida por mim, diz o SENHOR; pois te esqueceste de mim e confiaste em mentiras.

[18]Mondd meg a királynak és az anyakirálynőnek: Alázkodjatok meg, és üljetek a porba, mert leesett fejetekről ékes koronátok!

[19]Körül vannak zárva a Délvidék városai, nincs aki felszabadítsa őket. Fogságba viszik egész Júdát, fogságba mindenestül.

Panaszdal Jeruzsálem fölött

[20]Tekints föl, Jeruzsálem, és nézd: jönnek már északról! Hol van a rád bízott nyáj, pompás juhnyájad?

[21]Mit fogsz mondani, amikor föléd rendeli, nyakadba ülteti azokat az ÚR, akiket barátokká akartál tenni? Nem vesznek-e erőt rajtad a fájdalmak, mint a vajúdó asszonyon?

[22]Ha pedig ezt kérded magadtól: Miért történt ez velem? – sok bűnöd miatt rántják le ruhádat, és követnek el rajtad erőszakot.

[23]Ha majd fehérre változtatja bőrét az etióp, vagy ha a párduc elrejti foltjait, akkor tudtok ti is jót tenni, úgy megtanultátok a rosszat!

[24]Úgy szétszórom őket, akár a polyvát, amelyet elsodor a pusztai szél.

[25]Ez lesz a sorsod, ezt mérem ki rád – így szól az ÚR –, mert elfeledtél engem, és hazugságban bíztál!

[26] Assim, também levantarei as tuas fraldas sobre o teu rosto; e aparecerão as tuas vergonhas.
[27] Tenho visto as tuas abominações sobre os outeiros e no campo, a saber, os teus adultérios, os teus rinchos e a luxúria da tua prostituição. Ai de ti, Jerusalém! Até quando ainda não te purificarás?

[26]Ezért én is arcodra borítom ruhádat, hogy kilássék gyalázatod.

[27]Bujaságodat, vihogásodat, fajtalan paráznaságodat és bálványaidat ott látom a halmokon és a mezőn. Jaj neked, Jeruzsálem! Nem akarsz megtisztulni. Mikor lesz ennek vége?!

Jeremias 14

Grande seca em Judá

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias a respeito da grande seca.
[2] Anda chorando Judá, as suas portas estão abandonadas e, de luto, se curvam até ao chão; e o clamor de Jerusalém vai subindo.
[3] Os seus poderosos enviam os criados a buscar água; estes vão às cisternas e não acham água; voltam com seus cântaros vazios e, decepcionados e confusos, cobrem a cabeça.
[4] Por não ter havido chuva sobre a terra, esta se acha deprimida; e, por isso, os lavradores, decepcionados, cobrem a cabeça.
[5] Até as cervas no campo têm as suas crias e as abandonam, porquanto não há erva.
[6] Os jumentos selvagens se põem nos desnudos altos e, ofegantes, sorvem o ar como chacais; os seus olhos desfalecem, porque não há erva.

Rejeitada a primeira intercessão de Jeremias

[7] Posto que as nossas maldades testificam contra nós, ó SENHOR, age por amor do

Jeremiás 14

A nagy szárazság

[1]Ezt az igét mondta az ÚR Jeremiásnak a szárazságról:

[2]Gyászba borult Júda, kapuiban ájuldoznak, gyászolnak országszerte, Jeruzsálemben jajkiáltás hangzik.

[3]Az előkelők vízért küldik szolgáikat; azok a ciszternákhoz mennek, de vizet nem találnak. Üres edényekkel térnek vissza, szégyenkeznek, pirulnak, fejüket eltakarják.

[4]Rettegnek a termőföld miatt, mert nem volt eső az országban. Szégyent vallanak a szántóvetők, fejüket eltakarják.

[5]Még a szarvas is, ha megellett a mezőn, otthagyja borját, mert nincsen fű.

[6]A vadszamarak ott állnak a hegytetőkön, levegő után kapkodnak, mint a sakálok, tekintetük elhomályosul, mert nincsen fű.

[7]Ha bűneink ellenünk szólnak is, tégy jót velünk, URam, a te nevedért! Mert

teu nome; porque as nossas rebeldias se multiplicaram; contra ti pecamos.

8 Ó Esperança de Israel e Redentor seu no tempo da angústia, por que serias como estrangeiro na terra e como viandante que se desvia para passar a noite?

9 Por que serias como homem surpreendido, como valente que não pode salvar? Mas tu, ó SENHOR, estás em nosso meio, e somos chamados pelo teu nome; não nos desampares.

10 Assim diz o SENHOR sobre este povo: Gostam de andar errantes e não detêm os pés; por isso, o SENHOR não se agrada deles, mas se lembrará da maldade deles e lhes punirá o pecado.

11 Disse-me ainda o SENHOR: Não rogues por este povo para o bem dele.

12 Quando jejuarem, não ouvirei o seu clamor e, quando trouxerem holocaustos e ofertas de manjares, não me agradarei deles; antes, eu os consumirei pela espada, pela fome e pela peste.

Rejeitada a segunda intercessão de Jeremias

13 Então, disse eu: Ah! SENHOR Deus, eis que os profetas lhes dizem: Não vereis espada, nem tereis fome; mas vos darei verdadeira paz neste lugar.

14 Disse-me o SENHOR: Os profetas profetizam mentiras em meu nome, nunca os enviei, nem lhes dei ordem, nem lhes falei; visão falsa, adivinhação, vaidade e o engano do seu íntimo são o que eles vos profetizam.

számtalanszor elpártoltunk, vétkeztünk ellened!

8Ó, Izráel reménysége, szabadítója a nyomorúság idején! Miért lennél olyan, mint az ország jövevénye, vagy mint a vándor, ki csak éjjelre tér be?

9Miért lennél olyan, mint a riadt férfi, vagy mint a vitéz, aki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, URam, rólad neveztek el minket: ne hagyj el bennünket!

A próféta közbenjár Istennél

10Ezt mondja az ÚR erről a népről: Úgy szeretnek ide-oda futkosni, nem sajnálják a lábukat, ezért nem kedveli őket az ÚR. Most emlékezetbe idézi bűnüket, és számon kéri vétkeiket.

11Ezt mondta nekem az ÚR: Ne imádkozz ennek a népnek a javáért!

12Ha böjtölnek, nem hallgatok esdeklésükre. Ha égőáldozatot vagy ételáldozatot mutatnak be, azok sem lesznek kedvesek előttem. Sőt fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel irtom ki őket.

13Én így szóltam: Ó, Uram, URam! Hiszen a próféták ezt mondogatják nekik: Fegyvert nem láttok, éhínség nem törrátok, sőt igazi békességet adok nektek ezen a helyen.

14De az ÚR ezt felelte nekem: Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben. Nem küldtem őket, nem adtam parancsot nekik, nem is szóltam hozzájuk. Hazug látomást, hiábavaló jóslatot és maguk koholta csalárdságot prófétálnak nekik.

[15] Portanto, assim diz o SENHOR acerca dos profetas que, profetizando em meu nome, sem que eu os tenha mandado, dizem que nem espada, nem fome haverá nesta terra: À espada e à fome serão consumidos esses profetas.

[15]Azért így szól az ÚR ezekről a prófétákról: Az én nevemben prófétálnak, pedig én nem küldtem őket! Mégis ezt mondogatják: Nem lesz ebben az országban fegyver és éhínség! – De majd ezeknek a prófétáknak fegyver és éhínség miatt lesz végük.

[16] O povo a quem eles profetizam será lançado nas ruas de Jerusalém, por causa da fome e da espada; não haverá quem os sepulte, a ele, a suas mulheres, a seus filhos e a suas filhas; porque derramarei sobre eles a sua maldade.

[16]Az a nép pedig, amelynek prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhínség és fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket és feleségüket, fiaikat és leányaikat. Így zúdítom vissza rájuk saját gonoszságukat.

[17] Portanto, lhes dirás esta palavra: Os meus olhos derramem lágrimas, de noite e de dia, e não cessem; porque a virgem, filha do meu povo, está profundamente golpeada, de ferida mui dolorosa.

[17]Mondd el nekik ezt az igét: Szememből éjjel-nappal hullanak a könnyek, nem apadnak el. Mert súlyos sebet kapott népem szűz leánya, igen fájdalmas csapást.

[18] Se eu saio ao campo, eis aí os mortos à espada; se entro na cidade, estão ali os debilitados pela fome; até os profetas e os sacerdotes vagueiam pela terra e não sabem para onde vão.

[18]Ha kimegyek a mezőre, fegyverrel megölteket látok, ha bemegyek a városba, éhínségtől szenvedőket. A próféták és a papok pedig olyan ország felé kelnek útra, amelyet nem ismernek!

Rejeitada, em absoluto, a terceira intercessão de Jeremias

[19] Acaso, já de todo rejeitaste a Judá? Ou aborrece a tua alma a Sião? Por que nos feriste, e não há cura para nós? Aguardamos a paz, e nada há de bom; o tempo da cura, e eis o terror.

[19]Ennyire megvetetted Júdát, szívből megutáltad Siont? Miért sújtottál bennünket gyógyíthatatlan csapással? Békességre vártunk, de nem jött semmi jó, és a gyógyulás idejére, de csak rettegünk!

[20] Conhecemos, ó SENHOR, a nossa maldade e a iniqüidade de nossos pais; porque temos pecado contra ti.

[20]Elismerjük, URam, gonoszságunkat, atyáink bűnét is: vétkeztünk ellened.

[21] Não nos rejeites, por amor do teu nome; não cubras de opróbrio o trono da tua

[21]A te nevedért kérünk, ne utálj meg minket, ne engedd, hogy meggyalázzák

glória; lembra-te e não anules a tua aliança conosco.

[22] Acaso, haverá entre os ídolos dos gentios algum que faça chover? Ou podem os céus de si mesmos dar chuvas? Não és tu somente, ó SENHOR, nosso Deus, o que fazes isto? Portanto, em ti esperamos, pois tu fazes todas estas coisas.

dicső trónodat! Gondolj ránk, ne bontsd fel a velünk kötött szövetséget!

[22]Tudnak-e esőt adni a népek bálványai? Vagy az ég adja-e a záporesőket? Nem, hanem te, URunk, Istenünk, benned reménykedünk: hiszen te alkottad mindezeket!

Jeremias 15

[1] Disse-me, porém, o SENHOR: Ainda que Moisés e Samuel se pusessem diante de mim, meu coração não se inclinaria para este povo; lança-os de diante de mim, e saiam.

[2] Quando te perguntarem: Para onde iremos? Dir-lhes-ás: Assim diz o SENHOR: O que é para a morte, para a morte; o que é para a espada, para a espada; o que é para a fome, para a fome; e o que é para o cativeiro, para o cativeiro.

[3] Porque os punirei com quatro sortes de castigos, diz o SENHOR: com espada para matar, com cães para os arrastarem e com as aves dos céus e as feras do campo para os devorarem e destruírem.

[4] Entregá-los-ei para que sejam um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; por causa de Manassés, filho de Ezequias, rei de Judá, por tudo quanto fez em Jerusalém.

Jeremiás 15

Isten elutasítja a próféta kérését

[1]De az ÚR ezt mondta nekem: Ha maga Mózes és Sámuel állna is elém, akkor sem esne meg a szívem ezen a népen. Kergesd el őket, menjenek előlem!

[2]Ha pedig megkérdezik tőled, hogy hová menjenek, ezt válaszold nekik: Így szól az ÚR: Aki halált érdemel, a halálba, aki fegyvert, a fegyver elé, aki éhínséget, az éhínségre, és aki fogságot, az a fogságba!

[3]Mert négyféle csapással büntetem meg őket – így szól az ÚR: fegyverrel, amely gyilkolja, kutyákkal, amelyek marcangolják, az ég madaraival és a föld állataival, amelyek fölfalják és pusztítják őket.

[4]Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára amiatt, amit Ezékiás fia, Manassé, Júda királya művelt Jeruzsálemben.

Jeruzsálem elpusztul

[5] Pois quem se compadeceria de ti, ó Jerusalém? Ou quem se entristeceria por ti? Ou quem se desviaria a perguntar pelo teu bem-estar?

[6] Tu me rejeitaste, diz o SENHOR, voltaste para trás; por isso, levantarei a mão contra ti e te destruirei; estou cansado de ter compaixão.

[7] Cirandei-os com a pá nas portas da terra; desfilhei e destruí o meu povo, mas não deixaram os seus caminhos.

[8] As suas viúvas se multiplicaram mais do que as areias dos mares; eu trouxe ao meio-dia um destruidor sobre a mãe de jovens; fiz cair de repente sobre ela angústia e pavor.

[9] Aquela que tinha sete filhos desmaiou como para expirar a alma; pôs-se-lhe o sol quando ainda era dia; ela ficou envergonhada e confundida, e os que ficaram dela, eu os entregarei à espada, diante dos seus inimigos, diz o SENHOR.

O Senhor conforta ao seu profeta

[10] Ai de mim, minha mãe! Pois me deste à luz homem de rixa e homem de contendas para toda a terra! Nunca lhes emprestei com usura, nem eles me emprestaram a mim com usura; todavia, cada um deles me amaldiçoa.

[11] Disse o SENHOR: Na verdade, eu te fortalecerei para o bem e farei que o inimigo te dirija súplicas no tempo da calamidade e no tempo da aflição.

[12] Pode alguém quebrar o ferro, o ferro do Norte, ou o bronze?

[5]Ugyan, ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, és ki szánakozik rajtad? Ki tér be hozzád, hogy megkérdezze, jól vagy-e?

[6]Te dobtál el engem – így szól az ÚR –, hátat fordítottál nekem. Ezért kinyújtom kezemet és elpusztítalak, belefáradtam abba, hogy mindig megsajnáljalak.

[7]Szélnek szórom őket szórólapáttal az ország városaiban, gyermektelenné teszem, elpusztítom népem, mert nem tértek meg útjaikról.

[8]Özvegyei többen lesznek, mint a tengerparton a homok. Pusztítót hozok ellenük, anyára és ifjúra, fényes délben; a félelemtől hideglelést bocsátok rájuk hirtelen.

[9]Eleped a hétgyermekes anya, kileheli lelkét, idő előtt leáldozik napja, szégyen és gyalázat éri. Maradékukat kiszolgáltatom az ellenség fegyverének! – így szól az ÚR.

A próféta panasza

[10]Jaj nekem, anyám, mert arra szültél, hogy perlekedjem és vitázzam az egész országgal! Nem adtam és nem kaptam kölcsönt, mégis mindenki átkoz engem.

[11]Az ÚR mondta: Javadat munkáltam, közbeléptem érted a veszedelem és nyomorúság idején az ellenséggel szemben.

[12]El lehet-e törni a vasat, az északi vasat és rezet?

[13] Os teus bens e os teus tesouros entregarei gratuitamente ao saque, por todos os teus pecados e em todos os teus territórios.

[14] Levar-te-ei com os teus inimigos para a terra que não conheces; porque o fogo se acendeu em minha ira e sobre vós arderá.

[15] Tu, ó SENHOR, o sabes; lembra-te de mim, ampara-me e vinga-me dos meus perseguidores; não me deixes ser arrebatado, por causa da tua longanimidade; sabe que por amor de ti tenho sofrido afrontas.

[16] Achadas as tuas palavras, logo as comi; as tuas palavras me foram gozo e alegria para o coração, pois pelo teu nome sou chamado, ó SENHOR, Deus dos Exércitos.

[17] Nunca me assentei na roda dos que se alegram, nem me regozijei; oprimido por tua mão, eu me assentei solitário, pois já estou de posse das tuas ameaças.

[18] Por que dura a minha dor continuamente, e a minha ferida me dói e não admite cura? Serias tu para mim como ilusório ribeiro, como águas que enganam?

[19] Portanto, assim diz o SENHOR: Se tu te arrependeres, eu te farei voltar e estarás diante de mim; se apartares o precioso do vil, serás a minha boca; e eles se tornarão a ti, mas tu não passarás para o lado deles.

[20] Eu te porei contra este povo como forte muro de bronze; eles pelejarão contra ti,

[13]Vagyonodat és kincseidet zsákmányul adom másoknak – nem kapsz érte semmit! – sok vétked miatt, melyeket országszerte elkövettél.

[14]Ellenségeid szolgájává teszlek olyan országban, amelyet nem ismersz, mert lángra lobbant haragom, miattatok ég!

[15]Te ismersz, URam! Gondolj rám, és fogd pártomat, állj bosszút üldözőimen! Ne tartsd vissza tovább a haragod, mert elfognak engem! Tudd meg, hogy érted szenvedek gyalázatot!

[16]Ha eljutott hozzám igéd, én élvezettel forgattam a számban, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömöt, hiszen rólad neveztek el engem, URam, Seregek Istene.

[17]Nem ültem vigadozva a tréfálkozók körében. Magamra maradtam, mert kezed rám nehezedett, haraggal töltöttél el engem.

[18]Miért tart fájdalmam szüntelen, miért nincs gyógyulás súlyos sebemre? Olyan vagy hozzám, mint a csalóka patak, amelynek nincsen állandóan vize.

Isten válasza

[19]Erre így szólt az ÚR: Ha megtérsz, megengedem, hogy újból szolgálatomba állj. Ha értékes dolgokat beszélsz értéktelenek helyett, akkor szószólóm lehetsz. Nekik kell hozzád térniük, nem neked hozzájuk.

[20]Bevehetetlen ércfallá teszlek ezzel a néppel szemben. Harcolni fognak ellened,

mas não prevalecerão contra ti; porque eu sou contigo para te salvar, para te livrar deles, diz o SENHOR;

[21] Arrebatar-te-ei das mãos dos iníquos, livrar-te-ei das garras dos violentos.

Jeremias 16

A vida solitária do profeta, figura do povo

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Não tomarás mulher, não terás filhos nem filhas neste lugar.

[3] Porque assim diz o SENHOR acerca dos filhos e das filhas que nascerem neste lugar, acerca das mães que os tiverem e dos pais que os gerarem nesta terra:

[4] Morrerão vitimados de enfermidades e não serão pranteados, nem sepultados; servirão de esterco para a terra. A espada e a fome os consumirão, e o seu cadáver servirá de pasto às aves do céu e aos animais da terra.

[5] Porque assim diz o SENHOR: Não entres na casa do luto, não vás a lamentá-los, nem te compadeças deles; porque deste povo retirei a minha paz, diz o SENHOR, a benignidade e a misericórdia.

[6] Nesta terra, morrerão grandes e pequenos e não serão sepultados; não os prantearão, nem se farão por eles incisões, nem por eles se raparão as cabeças.

[7] Não se dará pão a quem estiver de luto, para consolá-lo por causa de morte; nem lhe darão a beber do copo de consolação, pelo pai ou pela mãe.

de nem bírnak veled, mert én veled leszek: megszabadítalak és megmentelek – így szól az ÚR.

[21]Kiragadlak a gonoszok kezéből, és kiváltalak az erőszakosak markából.

Jeremiás 16

Jeremiás élete ítéletet példáz

[1]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen!

[3]Mert ezt mondja az ÚR a fiakról és a leányokról, akik ezen a helyen születnek, az anyákról, akik szülik, és az apákról, akik nemzik őket ebben az országban:

[4]Halálos betegségben halnak meg, nem gyászolják meg, és nem temetik el őket, trágyává lesznek a föld színén. Fegyver és éhínség miatt lesz végük, holttestük pedig az ég madarainak és a föld állatainak lesz az eledele.

[5]Mert ezt mondja az ÚR: Ne menj be gyászolók házába, siratni se menj, részvétet se mutass irántuk! Mert elveszem a békességet ettől a néptől – így szól az ÚR –, a szeretetet és az irgalmat.

[6]Meghal ennek az országnak apraja-nagyja. Nem temetik el, és nem gyászolják meg őket, nem vagdossák össze magukat, és hajukat sem nyírják le értük.

[7]Nem törnek kenyeret a gyászolónak vigasztalásul a halottért, és nem itatják meg a vigasztalás kelyhével se apjáért, se anyjáért.

[8] Nem entres na casa do banquete, para te assentares com eles a comer e a beber.
[9] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que farei cessar neste lugar, perante vós e em vossos dias, a voz de regozijo e a voz de alegria, o canto do noivo e o da noiva.
[10] Quando anunciares a este povo todas estas palavras e eles te disserem: Por que nos ameaça o SENHOR com todo este grande mal? Qual é a nossa iniqüidade, qual é o nosso pecado, que cometemos contra o SENHOR, nosso Deus?
[11] Então, lhes responderás: Porque vossos pais me deixaram, diz o SENHOR, e se foram após outros deuses, e os serviram, e os adoraram, mas a mim me deixaram e a minha lei não guardaram.

[12] Vós fizestes pior do que vossos pais; pois eis que cada um de vós anda segundo a dureza do seu coração maligno, para não me dar ouvidos a mim.

[13] Portanto, lançar-vos-ei fora desta terra, para uma terra que não conhecestes, nem vós nem vossos pais, onde servireis a outros deuses, de dia e de noite, porque não usarei de misericórdia para convosco.

[14] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais se dirá: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel do Egito;
[15] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os

[8]Lakodalmas házba se menj be, és enni-inni ne ülj le közéjük!
[9]Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Majd meglátjátok, hogy még a ti időtökben véget vetek ezen a helyen a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és a menyasszony örömének!

[10]Ha majd elmondod ennek a népnek mindezeket, megkérdezik tőled: Miért fenyeget bennünket az ÚR ennyi nagy veszedelemmel? Milyen bűnt és vétket követtünk el Istenünk, az ÚR ellen?

[11]Így válaszolj nekik: Azt, hogy őseitek elhagytak engem – így szól az ÚR –, más isteneket követtek, azokat szolgálták és imádták. Engem pedig elhagytak, és nem tartották meg törvényemet.
[12]Ti meg még őseiteknél is nagyobb gonoszságot követtetek el, hiszen ti mindnyájan megátalkodott gonosz szívetek szerint éltek, és nem hallgattok rám.
[13]Ezért eldoblak benneteket ebből az országból egy olyan országba, amelyet nemcsak ti, de még őseitek sem ismertek. Ott majd szolgálhattok más isteneket éjjel-nappal. Nem kegyelmezek meg nektek!

Ígéret a hazatérésről

[14]De majd eljön az idő – így szól az ÚR –, amikor nem azt mondják többé, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről,
[15]hanem azt, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráelt észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket.

tinha lançado. Pois eu os farei voltar para a sua terra, que dei a seus pais.

16 Eis que mandarei muitos pescadores, diz o SENHOR, os quais os pescarão; depois, enviarei muitos caçadores, os quais os caçarão de sobre todos os montes, de sobre todos os outeiros e até nas fendas das rochas.

17 Porque os meus olhos estão sobre todos os seus caminhos; ninguém se esconde diante de mim, nem se encobre a sua iniqüidade aos meus olhos.

18 Primeiramente, pagarei em dobro a sua iniqüidade e o seu pecado, porque profanaram a minha terra com os cadáveres dos seus ídolos detestáveis e encheram a minha herança com as suas abominações.

19 Ó SENHOR, força minha, e fortaleza minha, e refúgio meu no dia da angústia, a ti virão as nações desde os fins da terra e dirão: Nossos pais herdaram só mentiras e coisas vãs, em que não há proveito.

20 Acaso, fará o homem para si deuses que, de fato, não são deuses?

21 Portanto, eis que lhes farei conhecer, desta vez lhes farei conhecer a minha força e o meu poder; e saberão que o meu nome é SENHOR.

Jeremias 17

O pecado engana e destrói

1 O pecado de Judá está escrito com um ponteiro de ferro e com diamante

Mert visszaviszem őket földjükre, amelyet őseiknek adtam.

16Íme, sok halászt hívatok – így szól az ÚR –, hogy halásszák ki őket. Azután sok vadászt hívatok, hogy hajtsák össze őket minden hegyről, minden halomról és sziklahasadékból.

17Bizony, szemmel tartom minden útjukat. Nem rejtőzhetnek el előlem, és bűnük nem maradhat rejtve szemem előtt.

18Előbb azonban kétszeresen megfizetek nekik bűnükért és vétkükért, mert meggyalázták országomat holt bálványaikkal, és megtöltötték örökségemet utálatos szokásaikkal.

A pogányok is megtérnek

19Ó, URam, én erőm és mentsváram, menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld legszéléről is, és ezt mondják: Bizony, hamis isteneik voltak elődeinknek, hiábavalók, egyik sem ér semmit!

20Hiszen nem istenek azok, akiket istenként készít magának az ember!

21Ezért most megmutatom, ezúttal megmutatom nekik kezemnek hatalmát, és megtudják, hogy ÚR az én nevem!

Jeremiás 17

Júda bűne és bűnhődése

1Júda vétke föl van írva vasból készült íróvesszővel, rá van vésve

pontiagudo, gravado na tábua do seu coração e nas pontas dos seus altares.

[2] Seus filhos se lembram dos seus altares e dos seus postes-ídolos junto às árvores frondosas, sobre os altos outeiros.

[3] Ó monte do campo, os teus bens e todos os teus tesouros darei por presa, como também os teus altos por causa do pecado, em todos os teus territórios!

[4] Assim, por ti mesmo te privarás da tua herança que te dei, e far-te-ei servir os teus inimigos, na terra que não conheces; porque o fogo que acendeste na minha ira arderá para sempre.

[5] Assim diz o SENHOR: Maldito o homem que confia no homem, faz da carne mortal o seu braço e aparta o seu coração do SENHOR!

[6] Porque será como o arbusto solitário no deserto e não verá quando vier o bem; antes, morará nos lugares secos do deserto, na terra salgada e inabitável.

[7] Bendito o homem que confia no SENHOR e cuja esperança é o SENHOR.

[8] Porque ele é como a árvore plantada junto às águas, que estende as suas raízes para o ribeiro e não receia quando vem o calor, mas a sua folha fica verde; e, no ano de sequidão, não se perturba, nem deixa de dar fruto.

[9] Enganoso é o coração, mais do que todas as coisas, e desesperadamente corrupto; quem o conhecerá?

gyémántheggyel szívük táblájára és oltáraik szarvára.

[2]Mert fiaik is oltáraikkal és bálványoszlopaikkal törődnek a zöldellő fáknál, a magas halmokon

[3]és a síkságból kiemelkedő hegyeken. Vagyonodat és minden kincsedet zsákmányul adom másoknak áldozóhalmaid és vétkeid miatt, melyeket országszerte elkövettél.

[4]Elveszíted örökségedet, melyet neked adtam, ellenségeid szolgájává teszlek olyan országban, amelyet nem ismersz, mert lángra lobbantottad haragomat, örökké égni fog!

Az Istenben bízók élete

[5]Ezt mondja az ÚR: Átkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik, az ÚRtól pedig elfordul szíve!

[6]Olyan lesz, mint bokor a pusztában: nem remélhet a jövőtől semmi jót. Kövek között tengődik a pusztában, a szikes, lakatlan földön.

[7]De áldott az a férfi, aki az ÚRban bízik, akinek az ÚR a bizodalma.

[8]Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.

Isten az emberi szívek ismerője

[9]Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?!

[10] Eu, o SENHOR, esquadrinho o coração, eu provo os pensamentos; e isto para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas ações.

[11] Como a perdiz que choca ovos que não pôs, assim é aquele que ajunta riquezas, mas não retamente; no meio de seus dias, as deixará e no seu fim será insensato.

Jeremias clama a Deus que o socorra dos seus inimigos

[12] Trono de glória enaltecido desde o princípio é o lugar do nosso santuário.

[13] Ó SENHOR, Esperança de Israel! Todos aqueles que te deixam serão envergonhados; o nome dos que se apartam de mim será escrito no chão; porque abandonam o SENHOR, a fonte das águas vivas.

[14] Cura-me, SENHOR, e serei curado, salva-me, e serei salvo; porque tu és o meu louvor.

[15] Eis que eles me dizem: Onde está a palavra do SENHOR? Que se cumpra!

[16] Mas eu não me recusei a ser pastor, seguindo-te; nem tampouco desejei o dia da aflição, tu o sabes; o que saiu dos meus lábios está no teu conhecimento.

[17] Não me sejas motivo de terror; meu refúgio és tu no dia do mal.

[18] Sejam envergonhados os que me perseguem, e não seja eu envergonhado; assombrem-se eles, e não me assombre eu; traze sobre eles o dia do mal e destrói-os com dobrada destruição.

A santificação do sábado

[10]Én, az ÚR vagyok a szívek ismerője, a vesék vizsgálója, mindenkivel úgy bánok, ahogyan élete és tetteinek gyümölcse szerint megérdemli.

[11]Aki törvénytelenül gyűjt gazdagságot, olyan, mint a madár, amely idegen tojásokon ül. Élete derekán itt kell hagynia, és a végén bolondnak tartják.

[12]Ó, dicső trónus, kezdettől fogva felséges a hely, ahol szentélyünk áll!

[13]URam, te vagy Izráel reménysége, megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az URat, a friss víznek forrását.

A próféta Isten oltalmát kéri

[14]Gyógyíts meg, URam, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek.

[15]Lásd, ők ezt mondogatják nekem: Hol van az ÚR igéje? Teljesedjék már be!

[16]Én nem vonakodtam attól, hogy pásztorod legyek, és a végzetes napot nem kívántam. Te tudod, mi jött ki ajkamon, ismert volt az előtted.

[17]Ne ejts rémületbe engem, légy oltalmam a veszedelem napján!

[18]Szégyenüljenek meg üldözőim, ne én szégyenüljek meg! Ők rettegjenek, ne én rettegjek! Rájuk hozd el a veszedelem napját, ismételten zúzd össze őket!

Felhívás a szombat megszentelésére

[19] Assim me disse o SENHOR: Vai, põe-te à porta dos filhos do povo, pela qual entram e saem os reis de Judá, como também a todas as portas de Jerusalém,

[20] e dize-lhes: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, reis de Judá, e todo o Judá, e todos os moradores de Jerusalém que entrais por estas portas.

[21] Assim diz o SENHOR: Guardai-vos por amor da vossa alma, não carregueis cargas no dia de sábado, nem as introduzais pelas portas de Jerusalém;

[22] não tireis cargas de vossa casa no dia de sábado, nem façais obra alguma; antes, santificai o dia de sábado, como ordenei a vossos pais.

[23] Mas não atenderam, não inclinaram os ouvidos; antes, endureceram a cerviz, para não me ouvirem, para não receberem disciplina.

[24] Se, deveras, me ouvirdes, diz o SENHOR, não introduzindo cargas pelas portas desta cidade no dia de sábado, e santificardes o dia de sábado, não fazendo nele obra alguma,

[25] então, pelas portas desta cidade entrarão reis e príncipes, que se assentarão no trono de Davi, andando em carros e montados em cavalos, eles e seus príncipes, os homens de Judá e os moradores de Jerusalém; e esta cidade será para sempre habitada.

[19]Ezt mondta nekem az ÚR: Menj, és állj ki a nép kapujába, amelyen Júda királyai járnak ki és be, azután Jeruzsálem valamennyi kapujába,

[20]és ezt mondd nekik: Halljátok az ÚR igéjét, Júda királyai, ti júdaiak mind, és Jeruzsálem minden lakója, akik bejártok ezeken a kapukon!

[21]Így szól az ÚR: Nagyon vigyázzatok, ne hordjatok ki, és ne vigyetek be semmiféle terhet Jeruzsálem kapuin szombaton!

[22]Házatokból se vigyetek ki terhet szombaton, és ne végezzetek azon semmiféle munkát, hanem szenteljétek meg a szombati napot, ahogyan őseiteknek megparancsoltam!

[23]De ők nem hallgattak és nem figyeltek rá, hanem megmakacsolták magukat, nem engedelmeskedtek, és nem fogadták meg az intést.

[24]De ha ti figyelmesen hallgattok rám – így szól az ÚR –, és nem visztek be terhet a város kapuin szombaton, és megszentelitek a szombati napot azzal, hogy semmiféle munkát nem végeztek azon,

[25]akkor olyan királyok és vezérek fognak bejárni ennek a városnak a kapuin, akik Dávid trónján ülnek, és harci kocsin meg lovon járnak; bejárnak majd ők és vezéreik, meg Júda férfiai és Jeruzsálem lakói, és lakott lesz ez a város örökre.

[26] Virão das cidades de Judá e dos contornos de Jerusalém, da terra de Benjamim, das planícies, das montanhas e do Sul, trazendo holocaustos, sacrifícios, ofertas de manjares e incenso, oferecendo igualmente sacrifícios de ações de graças na Casa do SENHOR.

[27] Mas, se não me ouvirdes, e, por isso, não santificardes o dia de sábado, e carregardes alguma carga, quando entrardes pelas portas de Jerusalém no dia de sábado, então, acenderei fogo nas suas portas, o qual consumirá os palácios de Jerusalém e não se apagará.

Jeremias 18

O vaso do oleiro

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, dizendo:

[2] Dispõe-te, e desce à casa do oleiro, e lá ouvirás as minhas palavras.

[3] Desci à casa do oleiro, e eis que ele estava entregue à sua obra sobre as rodas.

[4] Como o vaso que o oleiro fazia de barro se lhe estragou na mão, tornou a fazer dele outro vaso, segundo bem lhe pareceu.

[5] Então, veio a mim a palavra do SENHOR:

[6] Não poderei eu fazer de vós como fez este oleiro, ó casa de Israel? – diz o SENHOR; eis que, como o barro na mão do oleiro, assim sois vós na minha mão, ó casa de Israel.

[26]És ide járnak majd Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földjéről, a Sefélá-alföldről, a hegyvidékről és a Délvidékről mindazok, akik égőáldozatot, véresáldozatot, ételáldozatot és füstáldozatnak való tömjént hoznak, meg akik hálaáldozatot hoznak az ÚR házába.

[27]De ha nem hallgattok rám, és nem szentelitek meg a szombatot, ha terhet hordtok, és úgy mentek be szombaton Jeruzsálem kapuin, akkor olthatatlan tüzet gyújtok kapuiban, és az megemészti Jeruzsálem palotáit!

Jeremiás 18

Jeremiás a fazekasnál

[1]Ezt az igét mondta az ÚR Jeremiásnak:

[2]Indulj, menj el a fazekas házába, mert ott akarom közölni veled igéimet.

[3]Elmentem tehát a fazekas házába, aki éppen a korongon dolgozott.

[4]De rosszul sikerült az edény, amelyet a fazekas agyagból készített a kezével. Ekkor egy másik edényt készített belőle a fazekas, ahogyan azt jónak látta.

[5]Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[6]Vajon nem bánhatok-e én is úgy veled, Izráel háza, mint ez a fazekas? – így szól az ÚR. Hiszen olyanok vagytok a kezemben, Izráel háza, mint az agyag a fazekas kezében.

[7] No momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino para o arrancar, derribar e destruir,
[8] se a tal nação se converter da maldade contra a qual eu falei, também eu me arrependerei do mal que pensava fazer-lhe.
[9] E, no momento em que eu falar acerca de uma nação ou de um reino, para o edificar e plantar,
[10] se ele fizer o que é mau perante mim e não der ouvidos à minha voz, então, me arrependerei do bem que houvera dito lhe faria.
[11] Ora, pois, fala agora aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém, dizendo: Assim diz o SENHOR: Eis que estou forjando mal e formo um plano contra vós outros; convertei-vos, pois, agora, cada um do seu mau proceder e emendai os vossos caminhos e as vossas ações.
[12] Mas eles dizem: Não há esperança, porque andaremos consoante os nossos projetos, e cada um fará segundo a dureza do seu coração maligno.
[13] Portanto, assim diz o SENHOR: Perguntai agora entre os gentios sobre quem ouviu tal coisa. Coisa sobremaneira horrenda cometeu a virgem de Israel!
[14] Acaso, a neve deixará o Líbano, a rocha que se ergue na planície? Ou faltarão as águas que vêm de longe, frias e correntes?
[15] Contudo, todos os do meu povo se têm esquecido de mim, queimando incenso aos

[7]Megtörténik, hogy kimondom egy népről vagy országról, hogy kigyomlálom, lerombolom és elpusztítom.
[8]De ha megtér gonoszságából az a nép, amelyről beszéltem, akkor én is megbánom, hogy veszedelmet akartam zúdítani rá.
[9]Megtörténik, hogy megígérem egy népnek vagy egy országnak, hogy felépítem és elplántálom.
[10]De ha azt műveli, amit rossznak látok, és nem hallgat a szavamra, akkor megbánom, hogy jót akartam vele tenni.
[11]Most azért mondd meg Júda férfiainak és Jeruzsálem lakóinak, hogy ezt mondja az ÚR: Én most veszedelmet készítek, és tervet szövök ellenetek! Térjetek meg azért mindnyájan gonosz útjaitokról, jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket!
[12]De ők ezt mondták: Ne fáradj! Mert mi csak a magunk feje után megyünk, és megátalkodott, gonosz szívünk szerint élünk!

A nép hűtlensége érthetetlen

[13]Azért ezt mondja az ÚR: Kérdezzétek csak meg a népeket: ki hallott ilyesmit? Nagyon borzalmas, amit elkövetett Izráel szűz leánya.
[14]Eltűnik-e a hó a Libánon sziklás tetejéről? Kiszáradnak-e a másoktól érkező, hűs vizű patakok?
[15]De az én népem elfelejtett engem, és a hitvány bálványoknak tömjénezik!

ídolos, que os fizeram tropeçar nos seus caminhos e nas veredas antigas, para que andassem por veredas não aterradas;

16 para fazerem da sua terra um espanto e objeto de perpétuo assobio; todo aquele que passar por ela se espantará e meneará a cabeça.

17 Com vento oriental os espalharei diante do inimigo; mostrar-lhes-ei as costas e não o rosto, no dia da sua calamidade.

O profeta ora contra seus inimigos

18 Então, disseram: Vinde, e forjemos projetos contra Jeremias; porquanto não há de faltar a lei ao sacerdote, nem o conselho ao sábio, nem a palavra ao profeta; vinde, firamo-lo com a língua e não atendamos a nenhuma das suas palavras.

19 Olha para mim, SENHOR, e ouve a voz dos que contendem comigo.

20 Acaso, pagar-se-á mal por bem? Pois abriram uma cova para a minha alma. Lembra-te de que eu compareci à tua presença, para interceder pelo seu bem-estar, para desviar deles a tua indignação.

21 Portanto, entrega seus filhos à fome e ao poder da espada; sejam suas mulheres roubadas dos filhos e fiquem viúvas; seus maridos sejam mortos de peste, e os seus jovens, feridos à espada na peleja.

22 Ouça-se o clamor de suas casas, quando trouxeres bandos sobre eles de repente. Porquanto abriram cova para prender-me e puseram armadilha aos meus pés.

Eltántorították őket útjukról, a régi ösvényről, hogy más csapásokon járjanak, egyenetlen úton.

16Így teszik pusztává országukat, mely iszonyatos marad örökre; aki csak arra jár, megborzad, és a fejét csóválja.

17Keleti szélként szórom szét őket az ellenség előtt. A hátamat mutatom nekik, és nem az arcomat a pusztulásuk napján.

A papok és a próféták összeesküsznek Jeremiás ellen

18Akkor ezt mondták: Gyertek, találjuk ki, mit tehetnénk Jeremiás ellen! Mert nem igaz, hogy nincs már a papnál tanítás, a bölcsnél tanács és a prófétánál ige! Gyertek, győzzük le vitában, hogy ne kelljen többé figyelnünk soha a szavára!

19Figyelj rám, URam, halld meg, mit beszélnek ellenfeleim!

20Szabad a jóért rosszal fizetni? Hiszen vermet ástak nekem! Emlékezz rá, hogy eléd álltam, és szót emeltem értük, hogy elfordítsam róluk haragodat.

21Büntesd azért fiaikat éhínséggel, és tedd őket fegyver martalékává! Asszonyaik legyenek meddők és özvegyek, férfiaikat terítse le a halál, ifjaikat háborúban a fegyver vágja le!

22Jajkiáltás hangozzék házaikból, ha portyázó csapatokat hozol rájuk hirtelen! Mert vermet ástak, hogy megfogjanak, és csapdákat raktak lábam elé.

[23] Mas tu, ó SENHOR, sabes todo o seu conselho contra mim para matar-me; não lhes perdoes a iniqüidade, nem lhes apagues o pecado de diante da tua face; mas sejam derribados diante de ti; age contra eles no tempo da tua ira.

[23]De te, URam, ismered ellenem szőtt gyilkos terveiket. Ne bocsásd meg bűnüket, ne töröld el színed elől vétküket! Roskadjanak össze előtted, bánj el velük haragod idején!

Jeremias 19

A botija quebrada

[1] Assim diz o SENHOR: Vai, compra uma botija de oleiro e leva contigo alguns dos anciãos do povo e dos anciãos dos sacerdotes;

[2] sai ao vale do filho de Hinom, que está à entrada da Porta do Oleiro, e apregoa ali as palavras que eu te disser;

[3] e dize: Ouvi a palavra do SENHOR, ó reis de Judá e moradores de Jerusalém. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei mal sobre este lugar, e quem quer que dele ouvir retinir-lhe-ão os ouvidos.

[4] Porquanto me deixaram e profanaram este lugar, queimando nele incenso a outros deuses, que nunca conheceram, nem eles, nem seus pais, nem os reis de Judá; e encheram este lugar de sangue de inocentes;

[5] e edificaram os altos de Baal, para queimarem os seus filhos no fogo em holocaustos a Baal, o que nunca lhes ordenei, nem falei, nem me passou pela mente.

[6] Por isso, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que este lugar já não se

Jeremiás 19

Az eltört cserépedény

[1]Ezt mondta az ÚR: Menj el a fazekashoz, és vegyél tőle egy cserépkorsót! Azután végy magad mellé néhány embert a nép és a papok vénei közül,

[2]és menj ki a Ben-Hinnómvölgybe, a fazekasok kapujának bejáratához, és hirdesd ott azokat az igéket, amelyeket én mondok neked!

[3]Ezt mondd: Halljátok az ÚR igéjét, Júda királyai és Jeruzsálem lakói! Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Én olyan veszedelmet hozok erre a helyre, hogy belecsendül a füle annak, aki csak hallja!

[4]Mert elhagytak engem, ezt a helyet pedig idegenné tették számomra azzal, hogy más isteneknek tömjéneztek benne, akiket nem ismertek sem ők, sem őseik, sem Júda királyai. Sok ártatlan vért is ontottak ezen a helyen.

[5]Áldozóhalmokat is építettek Baalnak, hogy elégessék fiaikat égőáldozatul Baalnak, pedig ezt nem parancsoltam, nem rendeltem el, sőt eszembe sem jutott!

[6]Azért eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor nem Tófetnek nevezik többé ezt a

chamará Tofete, nem vale do filho de Hinom, mas o vale da Matança.

[7] Porque dissiparei o conselho de Judá e de Jerusalém neste lugar e os farei cair à espada diante de seus inimigos e pela mão dos que procuram tirar-lhes a vida; e darei o seu cadáver por pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[8] Porei esta cidade por espanto e objeto de assobios; todo aquele que passar por ela se espantará e assobiará, por causa de todas as suas pragas.

[9] Fá-los-ei comer as carnes de seus filhos e as carnes de suas filhas, e cada um comerá a carne do seu próximo, no cerco e na angústia em que os apertarão os seus inimigos e os que buscam tirar-lhes a vida.

[10] Então, quebrarás a botija à vista dos homens que foram contigo

[11] e lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Deste modo quebrarei eu este povo e esta cidade, como se quebra o vaso do oleiro, que não pode mais refazer-se, e os enterrarão em Tofete, porque não haverá outro lugar para os enterrar.

[12] Assim farei a este lugar, diz o SENHOR, e aos seus moradores; e farei desta cidade um Tofete.

[13] As casas de Jerusalém e as casas dos reis de Judá serão imundas como o lugar de Tofete; também todas as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a todo o

helyet, sem Ben-Hinnóm-völgynek, hanem az Öldöklés völgyének.

[7]Meghiúsítom ezen a helyen Júda és Jeruzsálem terveit: kiszolgáltatom őket ellenségeiknek, akik az életükre törnek, hogy fegyverrel ejtsék el őket. Holttestüket pedig az ég madarainak és a föld állatainak adom eledelül.

[8]Ezt a várost pusztává és iszonyatossá teszem, és aki csak erre jár, megborzad, és iszonyat fogja el a várost ért mindenféle csapás miatt.

[9]Megetetem velük fiaik és leányaik húsát, egyik ember megeszi a másiknak a húsát az ostrom és a szorongatás idején, amikor majd szorongatják őket ellenségeik, akik az életükre törnek.

[10]Ezután törd össze a korsót azoknak a férfiaknak szeme láttára, akik veled mentek,

[11]és mondd nekik, hogy így szól a Seregek URa: Úgy összetöröm ezt a népet és ezt a várost, ahogyan összetörik a cserépedényt, úgyhogy nem lehet többé megjavítani. A Tófetben pedig temetni fognak, mert másutt nem lesz elég hely a temetkezéshez.

[12]Így cselekszem ezzel a hellyel és lakóival – így szól az ÚR. A Tófethez teszem hasonlóvá ezt a várost.

[13]Jeruzsálem házai és Júda királyainak palotái olyan tisztátalanok lesznek, mint az egész Tófet, mindazokkal a házakkal együtt, amelyeknek a tetején az ég minden

exército dos céus e ofereceram libações a outros deuses.

[14] Voltando, pois, Jeremias de Tofete, lugar para onde o enviara o SENHOR a profetizar, se pôs em pé no átrio da Casa do SENHOR e disse a todo o povo:
[15] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre esta cidade e sobre todas as suas vilas todo o mal que pronunciei contra ela, porque endureceram a cerviz, para não ouvirem as minhas palavras.

seregének tömjéneztek, és italáldozatokat mutattak be más isteneknek.

Pashúr kalodába záratja Jeremiást

[14]Amikor Jeremiás visszaért a Tófetből, ahová prófétálni küldte az ÚR, kiállt az ÚR házának udvarára, és ezt mondta az egész népnek:
[15]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: El fogom hozni erre a városra és a hozzá tartozó többi városra mindazt a veszedelmet, amit kijelentettem róla. Mert megmakacsolták magukat, és nem hallgattak az én igéimre.

Jeremias 20

Amaldiçoado Pasur, que meteu o profeta no tronco

[1] Pasur, filho do sacerdote Imer, que era presidente na Casa do SENHOR, ouviu a Jeremias profetizando estas coisas.
[2] Então, feriu Pasur ao profeta Jeremias e o meteu no tronco que estava na porta superior de Benjamim, na Casa do SENHOR. No dia seguinte, Pasur tirou a Jeremias do tronco.

[3] Então, lhe disse Jeremias: O SENHOR já não te chama Pasur, e sim Terror-Por-Todos-Os-Lados.

[4] Pois assim diz o SENHOR: Eis que te farei ser terror para ti mesmo e para todos os teus amigos; estes cairão à espada de seus inimigos, e teus olhos o verão; todo o Judá entregarei nas mãos do rei da Babilônia; este os levará presos à Babilônia e feri-los-á à espada.

Jeremiás 20

[1]De Pashúr pap, Immér fia, aki az ÚR háza felügyelőinek volt a vezetője, meghallotta, hogy mit prófétált Jeremiás.

[2]Ezért megverette Pashúr Jeremiás prófétát, majd bezáratta abba a kalodába, amely a felső Benjámin-kapuban volt, az ÚR háza mellett.

[3]Reggel, amikor kivétette Pashúr Jeremiást a kalodából, ezt mondta neki Jeremiás: Nem Pashúrnak nevez téged az ÚR, hanem így: Iszonyat mindenütt!
[4]Mert ezt mondja az ÚR: Iszonyatot támasztok benned és minden barátodban. Elhullanak ellenségeik fegyvere által szemed láttára. Egész Júdát pedig Babilónia királyának kezébe adom, aki fogságba viszi őket Babilóniába, vagy karddal vágatja le őket.

[5] Também entregarei toda a riqueza desta cidade, todo o fruto do seu trabalho e todas as suas coisas preciosas; sim, todos os tesouros dos reis de Judá entregarei nas mãos de seus inimigos, os quais hão de saqueá-los, tomá-los e levá-los à Babilônia.

[5]Neki adom ennek a városnak minden vagyonát, szerzeményét és értékét. Júda királyainak összes kincsét is ellenségeik kezébe adom. Zsákmányul ejtik, elveszik, és Babilóniába viszik.

[6] E tu, Pasur, e todos os moradores da tua casa ireis para o cativeiro; irás à Babilônia, onde morrerás e serás sepultado, tu e todos os teus amigos, aos quais profetizaste falsamente.

[6]Te pedig, Pashúr, házad összes lakójával együtt fogságba mégy, és Babilóniába kerülsz. Ott halsz meg, ott temetnek el téged is, meg összes barátodat is, mivel hazugságot prófétáltál nekik!

O lamento do profeta

Jeremiás kesereg, hogy próféta lett

[7] Persuadiste-me, ó SENHOR, e persuadido fiquei; mais forte foste do que eu e prevaleceste; sirvo de escárnio todo o dia; cada um deles zomba de mim.

[7]Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam, és legyőztél! Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki.

[8] Porque, sempre que falo, tenho de gritar e clamar: Violência e destruição! Porque a palavra do SENHOR se me tornou um opróbrio e ludíbrio todo o dia.

[8]Ahányszor csak megszólalok, kiáltanom kell és hirdetnem, hogy erőszak és elnyomás uralkodik. Az Úr igéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem egész nap.

[9] Quando pensei: não me lembrarei dele e já não falarei no seu nome, então, isso me foi no coração como fogo ardente, encerrado nos meus ossos; já desfaleço de sofrer e não posso mais.

[9]Azt gondoltam: nem törődöm vele, nem szólok többé az ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.

[10] Porque ouvi a murmuração de muitos: Há terror por todos os lados! Denunciai, e o denunciaremos! Todos os meus íntimos amigos que aguardam de mim que eu tropece dizem: Bem pode ser que se deixe persuadir; então, prevaleceremos contra ele e dele nos vingaremos.

[10]Hallom, hogy sokan suttogják: Iszonyat mindenütt?! Jelentsétek föl! Föl is jelentjük! Akik jóakaróim voltak, mind a bukásomra várnak: Talán rá lehet szedni! Hatalmunkba ejtjük, és bosszút állunk rajta!

[11] Mas o SENHOR está comigo como um poderoso guerreiro; por isso, tropeçarão

[11]De az Úr velem van, mint egy erős vitéz. Ezért elbuknak üldözőim, nem bírnak

os meus perseguidores e não prevalecerão; serão sobremodo envergonhados; e, porque não se houveram sabiamente, sofrerão afronta perpétua, que jamais se esquecerá.

velem. Csúfosan felsülnek, kudarcot vallanak, gyalázatuk soha nem megy majd feledésbe!

12 Tu, pois, ó SENHOR dos Exércitos, que provas o justo e esquadrinhas os afetos e o coração, permite veja eu a tua vingança contra eles, pois te confiei a minha causa.

12Ó, Seregek URa, aki megvizsgálod az igazat, aki belelátsz a vesékbe és a szívekbe! Hadd lássam, hogy állsz bosszút rajtuk, mert eléd tártam ügyemet!

13 Cantai ao SENHOR, louvai ao SENHOR; pois livrou a alma do necessitado das mãos dos malfeitores.

13Énekeljetek az ÚRnak, dicsérjétek az URat, mert kiragadja a szegény ember életét a gonoszok kezéből!

Jeremias amaldiçoa o dia de seu nascimento

14 Maldito o dia em que nasci! Não seja bendito o dia em que me deu à luz minha mãe!

14Átkozott az a nap, amelyen születtem, ne legyen áldott az a nap, amelyen anyám szült!

15 Maldito o homem que deu as novas a meu pai, dizendo: Nasceu-te um filho!, alegrando-o com isso grandemente.

15Átkozott az az ember, aki hírül vitte apámnak, hogy fiúgyermeke született, és nagy örömet szerzett neki!

16 Seja esse homem como as cidades que o SENHOR, sem ter compaixão, destruiu; ouça ele clamor pela manhã e ao meio-dia, alarido.

16Úgy járjon az az ember, mint a városok, amelyeket szánalom nélkül elpusztított az ÚR: reggel jajkiáltást halljon, délben harci zajt!

17 Por que não me matou Deus no ventre materno? Por que minha mãe não foi minha sepultura? Ou não permaneceu grávida perpetuamente?

17Miért nem öltek meg anyám méhében, hogy anyám lett volna a sírom, méhe örökre terhes maradt volna!

18 Por que saí do ventre materno tão-somente para ver trabalho e tristeza e para que se consumam de vergonha os meus dias?

18Minek is jöttem ki anyám méhéből, ha csak gyötrelmet és szenvedést látok, és napjaim szégyenben érnek véget?!

Jeremias 21

Predita a destruição de Jerusalém por Nabucodonosor

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, quando o rei Zedequias lhe

Jeremiás 21

Jeremiás válaszol a király követeinek

1Ezt az igét mondta az ÚR Jeremiásnak, amikor Cidkijjá király elküldte hozzá

enviou Pasur, filho de Malquias, e o sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, dizendo:

[2] Pergunta agora por nós ao SENHOR, por que Nabucodonosor, rei da Babilônia, guerreia contra nós; bem pode ser que o SENHOR nos trate segundo todas as suas maravilhas e o faça retirar-se de nós.

[3] Então, Jeremias lhes disse: Assim direis a Zedequias:

[4] Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Eis que farei retroceder as armas de guerra que estão nas vossas mãos, com que vós pelejais fora dos muros contra o rei da Babilônia e contra os caldeus, que vos oprimem; tais armas, eu as ajuntarei no meio desta cidade.

[5] Pelejarei eu mesmo contra vós outros com braço estendido e mão poderosa, com ira, com indignação e grande furor.

[6] Ferirei os habitantes desta cidade, tanto os homens como os animais; de grande pestilência morrerão.

[7] Depois disto, diz o SENHOR, entregarei Zedequias, rei de Judá, e seus servos, e o povo, e quantos desta cidade restarem da pestilência, da espada e da fome na mão de Nabucodonosor, rei da Babilônia, na de seus inimigos e na dos que procuram tirar-lhes a vida; feri-los-á a fio de espada; não os poupará, não se compadecerá, nem terá misericórdia.

[8] A este povo dirás: Assim diz o SENHOR: Eis que ponho diante de vós o caminho da vida e o caminho da morte.

Pashúrt, Malkijjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéjá fiát, ezzel az üzenettel:

[2]Kérdezd meg ügyünkben az URat, mert Nebukadneccar, Babilónia királya háborút indított ellenünk! Talán csodát tesz velünk az ÚR, ahogyan máskor, és ő is elvonul tőlünk.

[3]Jeremiás így felelt nekik: Mondjátok meg Cidkijjának,

[4]hogy ezt mondta az ÚR, Izráel Istene: Én visszafordítok minden fegyvert a kezetekben, amivel Babilónia királya és a káldeusok ellen harcoltok, akik ostromolnak benneteket a várfalon kívül, és behozom őket a város közepébe.

[5]Mert én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, lángoló haraggal és nagy felháborodással.

[6]Megverem e város lakóit, embert és állatot egyaránt: súlyos dögvészben halnak meg.

[7]Azután pedig – így szól az ÚR – Cidkijját, Júda királyát, udvari embereit és a népet, akik megmaradnak e városban a dögvész, a fegyver és az éhínség után, kezébe adom Nebukadneccarnak, Babilónia királyának és ellenségeiknek, akik az életükre törnek. Kardélre hányja őket, nem szánja, nem kíméli, és nem irgalmaz nekik.

[8]Ennek a népnek pedig mondd meg: Így szól az ÚR: Én most elétek adom az élet útját és a halál útját.

[9] O que ficar nesta cidade há de morrer à espada, ou à fome, ou de peste; mas o que sair e render-se aos caldeus, que vos cercam, viverá, e a vida lhe será como despojo.
[10] Pois voltei o rosto contra esta cidade, para mal e não para bem, diz o SENHOR; ela será entregue nas mãos do rei da Babilônia, e este a queimará.

[11] À casa do rei de Judá dirás: Ouvi a palavra do SENHOR!
[12] Ó casa de Davi, assim diz o SENHOR: Julgai pela manhã justamente e livrai o oprimido das mãos do opressor; para que não seja o meu furor como fogo e se acenda, sem que haja quem o apague, por causa da maldade das vossas ações.
[13] Eis que eu sou contra ti, ó Moradora do vale, ó Rocha da campina, diz o SENHOR; contra vós outros que dizeis: Quem descerá contra nós? Ou: Quem entrará nas nossas moradas?
[14] Castigar-vos-ei segundo o fruto das vossas ações, diz o SENHOR; acenderei fogo na cidade, qual bosque, o qual devorará todos os seus arredores.

Jeremias 22

Profecia contra a casa real de Judá

[1] Assim diz o SENHOR: Desce à casa do rei de Judá, e anuncia ali esta palavra,
[2] e dize: Ouve a palavra do SENHOR, ó rei de Judá, que te assentas no trono de Davi, tu, os teus servos e o teu povo, que entrais por estas portas.

[9]Aki ebben a városban marad, az fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Aki azonban kimegy, és a benneteket ostromló káldeusokhoz pártol, az megmarad, és ajándékul kapja az életét.
[10]Mert e város ellen fordulok, vesztére és nem javára – így szól az ÚR. Babilónia királyának a kezébe kerül, és ő fölperzseli azt.

Jeruzsálem elpusztul

[11]Júda királyi házának pedig mondd meg: Halljátok az ÚR igéjét,

[12]Dávid háza! Így szól az ÚR: Törvényesen ítéljetek reggelenként, mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától – különben fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteik miatt!

[13]Én rátok támadok, akik a völgyben és a fennsík szikláján laktok – így szól az ÚR –, akik ezt gondoljátok: Ki törhetne ránk, ki hatolhat be erődjeinkbe?
[14]Ezért megbüntetlek titeket saját tetteitek gyümölcse szerint – így szól az ÚR: Tüzet gyújtok erdőtökben, amely mindenestül megemészti azt!

Jeremiás 22

Jövendölés a királyi ház és Jeruzsálem ellen

[1]Ezt mondta az ÚR: Menj Júda királyának a palotájába, és mondd el ott ezt az igét!
[2]Mondd: Júda királya, aki Dávid trónján ülsz, hallgasd meg az ÚR igéjét, udvari embereiddel és népeddel együtt, akik bejártok ezeken a kapukon!

[3] Assim diz o SENHOR: Executai o direito e a justiça e livrai o oprimido das mãos do opressor; não oprimais ao estrangeiro, nem ao órfão, nem à viúva; não façais violência, nem derrameis sangue inocente neste lugar.

[3]Ezt mondja az ÚR: Járjatok el törvényesen és igazságosan! Mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától! A jövevényt, árvát és özvegyet ne nyomorgassátok! Ne erőszakoskodjatok, és ne ontsatok ártatlan vért ezen a helyen!

[4] Porque, se, deveras, cumprirdes esta palavra, entrarão pelas portas desta casa os reis que se assentarão no trono de Davi, em carros e montados em cavalos, eles, os seus servos e o seu povo.

[4]Ha eszerint jártok el, akkor olyan királyok fognak bejárni ennek a háznak a kapuin, akik Dávid trónján ülnek, és harci kocsin meg lovon járnak; bejárnak majd ők udvari embereikkel és népükkel együtt.

[5] Mas, se não derdes ouvidos a estas palavras, juro por mim mesmo, diz o SENHOR, que esta casa se tornará em desolação.

[5]De ha nem hallgattok ezekre az igékre, én magamra esküszöm – így szól az ÚR –, hogy rommá lesz ez a ház!

[6] Porque assim diz o SENHOR acerca da casa do rei de Judá: Tu és para mim Gileade e a cabeça do Líbano; mas certamente farei de ti um deserto e cidades desabitadas.

[6]Mert ezt mondja az ÚR Júda királyának palotájáról: Ha olyan volnál is, mint a Gileád vagy a Libánon csúcsa, akkor is pusztává teszlek, lakatlan várossá.

[7] Designarei contra ti destruidores, cada um com as suas armas; cortarão os teus cedros escolhidos e lançá-los-ão no fogo.

[7]Pusztítókat küldök ellened, csupa fölfegyverzett embert. Kivágják legszebb cédrusaidat, és tűzre vetik azokat.

[8] Muitas nações passarão por esta cidade, e dirá cada um ao seu companheiro: Por que procedeu o SENHOR assim com esta grande cidade?

[8]Sok nép megy majd el e város mellett, és azt kérdezik egymástól: Miért bánt el így az ÚR ezzel a nagy várossal?

[9] Então, se lhes responderá: Porque deixaram a aliança do SENHOR, seu Deus, e adoraram a outros deuses, e os serviram.

[9]Akkor majd ezt fogják felelni: Azért, mert elhagyták Istenüknek, az ÚRnak szövetségét, más isteneket imádtak, és azokat tisztelték.

Contra Salum, rei de Judá

[10] Não choreis o morto, nem o lastimeis; chorai amargamente aquele que sai; porque nunca mais tornará, nem verá a terra onde nasceu.

Siratóének Sallúm fölött

[10]Ne a halottat sirassátok, és ne azt sajnáljátok! Azt sirassátok, aki elmegy, mert nem tér vissza többé, nem láthatja viszont szülőföldjét.

[11] Porque assim diz o SENHOR acerca de Salum, filho de Josias, rei de Judá, que reinou em lugar de Josias, seu pai, e que saiu deste lugar: Jamais tornará para ali.

[12] Mas no lugar para onde o levaram cativo morrerá e nunca mais verá esta terra.

Contra Jeoaquim, rei de Judá

[13] Ai daquele que edifica a sua casa com injustiça e os seus aposentos, sem direito! Que se vale do serviço do seu próximo, sem paga, e não lhe dá o salário;

[14] que diz: Edificarei para mim casa espaçosa e largos aposentos, e lhe abre janelas, e forra-a de cedros, e a pinta de vermelhão.

[15] Reinarás tu, só porque rivalizas com outro em cedro? Acaso, teu pai não comeu, e bebeu, e não exercitou o juízo e a justiça? Por isso, tudo lhe sucedeu bem.

[16] Julgou a causa do aflito e do necessitado; por isso, tudo lhe ia bem. Porventura, não é isso conhecer-me? – diz o SENHOR.

[17] Mas os teus olhos e o teu coração não atentam senão para a tua ganância, e para derramar o sangue inocente, e para levar a efeito a violência e a extorsão.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR acerca de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá: Não o lamentarão, dizendo: Ai, meu irmão! Ou: Ai, minha irmã! Nem o lamentarão, dizendo: Ai, senhor! Ou: Ai, sua glória!

[19] Como se sepulta um jumento, assim o sepultarão; arrastá-lo-ão e o lançarão para

[11]Mert ezt mondja az ÚR Sallúmról, Jósiás fiáról, Júda királyáról, aki apja, Jósiás után lett király: Aki most elmegy erről a helyről, nem tér vissza ide többé.

[12]Ott hal meg, ahová fogságba viszik, nem látja többé ezt az országot!

Jövendölés Jójákímról

[13]Jaj annak, aki nem igaz úton építi a házát, és a felső szobáit törvénytelen módon, felebarátját ingyen dolgoztatja, és a bérét nem adja meg neki,

[14]de ezt mondja: Hatalmas palotát építek, tágas felső szobákat! Ablakokat vágat rá, cédrusfával burkolja, és vörösre festeti!

[15]Attól leszel király, hogy halmozod a cédrust? Apád talán nem evett és nem ivott? De törvényesen és igazságosan járt el: ezért ment jól a dolga!

[16]Jogához segítette a nincstelent és szegényt, ezért ment jól a dolga! Így tesz, aki ismer engem – így szól az ÚR.

[17]Szemed és szíved nem törődik mással, csak a magad hasznával. Kiontod az ártatlanok vérét, elnyomsz és sanyargatsz másokat!

[18]Azért ezt mondja az ÚR Jójákímról, Jósiás fiáról, Júda királyáról: Nem fogják így elsiratni: Jaj, bátyám! Jaj, öcsém! Így sem siratják el: Jaj, uram! Jaj, felség!

[19]Úgy temetik el, mint egy szamarat; kivonszolják, kidobják Jeruzsálem kapuin.

bem longe, para fora das portas de Jerusalém.

[20] Sobe ao Líbano, ó Jerusalém, e clama; ergue a voz em Basã e clama desde Abarim, porque estão esmagados todos os teus amantes.

[21] Falei contigo na tua prosperidade, mas tu disseste: Não ouvirei. Tem sido este o teu caminho, desde a tua mocidade, pois nunca deste ouvidos à minha voz.

[22] O vento apascentará todos os teus pastores, e os teus amantes irão para o cativeiro; então, certamente ficarás envergonhada e confundida, por causa de toda a tua maldade.

[23] Ó tu que habitas no Líbano e fazes o teu ninho nos cedros! Como gemerás quando te vierem as dores e as angústias como da que está de parto!

Contra Jeconias, rei de Judá

[24] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR, ainda que Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, fosse o anel do selo da minha mão direita, eu dali o arrancaria.

[25] Entregar-te-ei, ó rei, nas mãos dos que procuram tirar-te a vida e nas mãos daqueles a quem temes, a saber, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos caldeus.

[26] Lançar-te-ei a ti e a tua mãe, que te deu à luz, para outra terra, em que não nasceste; e ali morrereis.

[27] Mas à terra da qual eles têm saudades, a ela não tornarão.

Jeruzsálem panaszos éneke

[20]Menj föl a Libánonra, és jajgass, a Básánon is hallasd hangodat! Jajgass az Abárímon, mert tönkrementek mind a szeretőid!

[21]Intettelek, mikor még békében éltél, de azt mondtad: Nem hallgatok rád! Így éltél ifjúságod óta, nem hallgattál a szavamra.

[22]Pásztoraidat elsodorja a szél, szeretőid fogságba mennek, te pedig majd akkor szégyenkezni és pirulni fogsz minden gonoszságodért.

[23]A Libánonon trónolsz, a cédrusok közt van a fészked?! Hogy fogsz majd nyögni, ha rád törnek a fájdalmak, mint a szülő asszonyra a vajúdás!

Jövendölés Konjáhúról

[24]Életemre mondom neked, Konjáhú, Jójákím fia, Júda királya, ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak! – így szól az ÚR.

[25]Azoknak a kezébe adlak, akik az életedre törnek, akiktől iszonyodsz: Nebukadneccarnak, Babilónia királyának és a káldeusoknak a kezébe!

[26]Szülőanyáddal együtt egy másik országba doblak; nem ott születtetek, de ott fogtok meghalni!

[27]Nem térhetnek vissza abba az országba, ahova oly nagyon szeretnének majd visszatérni.

[28] Acaso, é este Jeconias homem vil, coisa quebrada ou objeto de que ninguém se agrada? Por que foram lançados fora, ele e os seus filhos, e arrojados para a terra que não conhecem?
[29] Ó terra, terra, terra! Ouve a palavra do SENHOR!

[30] Assim diz o SENHOR: Registrai este como se não tivera filhos; homem que não prosperará nos seus dias, e nenhum dos seus filhos prosperará, para se assentar no trono de Davi e ainda reinar em Judá.

Jeremias 23

Profecia contra os maus pastores

[1] Ai dos pastores que destroem e dispersam as ovelhas do meu pasto! – diz o SENHOR.
[2] Portanto, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, contra os pastores que apascentam o meu povo: Vós dispersastes as minhas ovelhas, e as afugentastes, e delas não cuidastes; mas eu cuidarei em vos castigar a maldade das vossas ações, diz o SENHOR.
[3] Eu mesmo recolherei o restante das minhas ovelhas, de todas as terras para onde as tiver afugentado, e as farei voltar aos seus apriscos; serão fecundas e se multiplicarão.
[4] Levantarei sobre elas pastores que as apascentem, e elas jamais temerão, nem se espantarão; nem uma delas faltará, diz o SENHOR.

Profecia sobre o Renovo de Davi

Jeremias 33.14-16

[28]Vajon hitvány, törött edény ez a Konjáhú, ami senkinek sem kell? Miért dobták hát el gyermekével együtt? Miért dobták őket olyan országba, amelyet nem ismertek?
[29]Ország, ország, ország! Hallgass az ÚR szavára!
[30]Így szól az ÚR: Úgy tartsátok számon ezt az embert, mintha gyermektelen volna, olyan emberként, akinek sikertelen az élete. Mert egyetlen leszármazottjának sem sikerül Dávid trónjára ülnie és valaha is uralkodnia Júdában.

Jeremiás 23

A hűtlen pásztorok és az eljövendő király

[1]Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és szétszélesztik legelőm nyáját! – így szól az ÚR.

[2]Azért ezt mondja az ÚR, Izráel Istene a pásztorokról, akik népemet pásztorolják: Ti hagytátok, hogy elszéledjen és szétszóródjon a nyájam, nem törődtetek vele. Hát én majd törődöm veletek és gaztetteitekkel! – így szól az ÚR.

[3]Összegyűjtöm nyájam maradékát minden országból, ahová szétszórtam őket, és visszahozom őket legelőjükre, ahol szaporodni és sokasodni fognak.

[4]Olyan pásztorokat adok melléjük, akik majd jól pásztorolják őket. Nem kell többé rettegniük és ijedezniük, számolgatni sem kell őket – így szól az ÚR.

[5] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que levantarei a Davi um Renovo justo; e, rei que é, reinará, e agirá sabiamente, e executará o juízo e a justiça na terra.

[6] Nos seus dias, Judá será salvo, e Israel habitará seguro; será este o seu nome, com que será chamado: SENHOR, Justiça Nossa.

[7] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que nunca mais dirão: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir os filhos de Israel da terra do Egito;

[8] mas: Tão certo como vive o SENHOR, que fez subir, que trouxe a descendência da casa de Israel da terra do Norte e de todas as terras para onde os tinha arrojado; e habitarão na sua terra.

Contra os falsos profetas

[9] Acerca dos profetas. O meu coração está quebrantado dentro de mim; todos os meus ossos estremecem; sou como homem embriagado e como homem vencido pelo vinho, por causa do SENHOR e por causa das suas santas palavras.

[10] Porque a terra está cheia de adúlteros e chora por causa da maldição divina; os pastos do deserto se secam; pois a carreira dos adúlteros é má, e a sua força não é reta.

[11] Pois estão contaminados, tanto o profeta como o sacerdote; até na minha casa achei a sua maldade, diz o SENHOR.

[12] Portanto, o caminho deles será como lugares escorregadios na escuridão; serão empurrados e cairão nele; porque trarei

[5]Eljön majd az idő – így szól az ÚR –, amikor igaz sarjadékot támasztok Dávidnak, olyan királyt, aki bölcsen uralkodik, törvényesen és igazságosan jár el az országban.

[6]Az ő napjaiban szabad lesz Júda, Izráel is biztonságban él, és így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk!

[7]Eljön majd az idő – így szól az ÚR –, amikor nem azt mondják többé, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről,

[8]hanem azt, hogy él az ÚR, aki fölhozta, hazahozta Izráel házának utódait észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket; és a maguk földjén fognak lakni.

Harc a hamis próféták ellen

[9]A prófétákról: Összetört a szívem, reszket minden csontom. Olyan vagyok, mint a részeg, és mint aki bortól lett mámoros, ha az ÚRra és szent igéjére gondolok.

[10]Mert tele van az ország házasságtörőkkel, átkozódás miatt gyászol a föld, és szárazak a puszta legelői. Törekvésük gonosz, erejük a jogtalanság.

[11]Próféta és pap egyaránt elvetemült, még házamban is megtalálom gonoszságukat – így szól az ÚR.

[12]Ezért síkossá válik útjuk, a homályban elcsúsznak és elesnek rajta, mert

sobre eles calamidade, o ano mesmo em que os castigarei, diz o SENHOR.

13 Nos profetas de Samaria bem vi eu loucura; profetizavam da parte de Baal e faziam errar o meu povo de Israel.

14 Mas nos profetas de Jerusalém vejo coisa horrenda; cometem adultérios, andam com falsidade e fortalecem as mãos dos malfeitores, para que não se convertam cada um da sua maldade; todos eles se tornaram para mim como Sodoma, e os moradores de Jerusalém, como Gomorra.

15 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca dos profetas: Eis que os alimentarei com absinto e lhes darei a beber água venenosa; porque dos profetas de Jerusalém se derramou a impiedade sobre toda a terra.

16 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Não deis ouvidos às palavras dos profetas que entre vós profetizam e vos enchem de vãs esperanças; falam as visões do seu coração, não o que vem da boca do SENHOR.

17 Dizem continuamente aos que me desprezam: O SENHOR disse: Paz tereis; e a qualquer que anda segundo a dureza do seu coração dizem: Não virá mal sobre vós.

18 Porque quem esteve no conselho do SENHOR, e viu, e ouviu a sua palavra? Quem esteve atento à sua palavra e a ela atendeu?

veszedelmet hozok rájuk, büntetésük esztendejét! – így szól az ÚR.

13Samária prófétáinál botrányos dolgot látok: Baal nevében prófétálnak, és félrevezetik népemet, Izráelt.

14Jeruzsálem prófétáinál borzasztó dolgokat látok: házasságtörők, hazugságban élnek, bátorítják a gonosztevőket, ezért senki sem tér meg gonoszságából. Olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, lakói pedig, mint Gomora.

15Így szól tehát a Seregek URa a próféták ellen: Ürömmel etetem meg őket, és méreggel itatom meg őket, mert Jeruzsálem prófétái terjesztik az elvetemültséget az egész országban.

16Ezt mondja a Seregek URa: Ne hallgassatok a próféták szavára, amikor prófétálnak nektek; bolonddá tesznek benneteket! Saját szívük látomását hirdetik, nem azt, amit az ÚR adott.

17Váltig mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondja az ÚR, hogy békességetek lesz! És ezt mondják mindazoknak, akik megátalkodott szívük szerint élnek: Nem jön rátok veszedelem!

18Mert ki volt jelen az ÚR tanácsülésén, ki látta őt, és hallotta igéjét? Ki figyelt igéjére, és ki hallgatta engedelmesen?

[19] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.

[20] Não se desviará a ira do SENHOR, até que ele execute e cumpra os desígnios do seu coração; nos últimos dias, entendereis isso claramente.

[21] Não mandei esses profetas; todavia, eles foram correndo; não lhes falei a eles; contudo, profetizaram.

[22] Mas, se tivessem estado no meu conselho, então, teriam feito ouvir as minhas palavras ao meu povo e o teriam feito voltar do seu mau caminho e da maldade das suas ações.

[23] Acaso, sou Deus apenas de perto, diz o SENHOR, e não também de longe?

[24] Ocultar-se-ia alguém em esconderijos, de modo que eu não o veja? – diz o SENHOR; porventura, não encho eu os céus e a terra? – diz o SENHOR.

[25] Tenho ouvido o que dizem aqueles profetas, proclamando mentiras em meu nome, dizendo: Sonhei, sonhei.

[26] Até quando sucederá isso no coração dos profetas que proclamam mentiras, que proclamam só o engano do próprio coração?

[27] Os quais cuidam em fazer que o meu povo se esqueça do meu nome pelos seus sonhos que cada um conta ao seu companheiro, assim como seus pais se

[19]Íme, az ÚR forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavarog a bűnösök feje fölött.

[20]Nem szűnik az ÚR haragja, amíg el nem végzi és meg nem valósítja szíve szándékait. Az utolsó napokban értitek majd meg ennek az értelmét.

[21]Nem küldtem e prófétákat, mégis igyekeztek; nem szóltam hozzájuk, mégis prófétáltak.

[22]Ha tanácsülésemen ott lettek volna, akkor az én igéimet hirdetnék népemnek, megtérítenék őket gonosz útjukról és gaztetteikből.

A hazug jövendölések ellen

[23]Nemcsak a közelben vagyok Isten – így szól az ÚR –, hanem Isten vagyok a távolban is!

[24]El tud-e rejtőzni valaki olyan helyre, ahol nem látom? – így szól az ÚR. Nem én töltöm-e be az eget és a földet? – így szól az ÚR.

[25]Hallottam, hogy mit mondanak a próféták, akik hazug módon így prófétálnak nevemben: Álmot láttam, álmot láttam!

[26]Meddig tart még ez? Mit forgatnak a hazugságot prófétáló próféták a fejükben, mikor saját szívük csalárdságát prófétálják?

[27]El akarják talán feledtetni népemmel az én nevemet álmaikkal, amelyeket elbeszélnek egymásnak, ahogyan Baal kedvéért őseik is elfeledték nevemet?

esqueceram do meu nome, por causa de Baal.

[28] O profeta que tem sonho conte-o como apenas sonho; mas aquele em quem está a minha palavra fale a minha palavra com verdade. Que tem a palha com o trigo? – diz o SENHOR.

[28]Az a próféta, aki álmot látott, mondja meg, hogy csak álom volt. De aki igét kapott, hirdesse igémet igazán! Mi köze a szalmának a tiszta búzához? – így szól az ÚR.

[29] Não é a minha palavra fogo, diz o SENHOR, e martelo que esmiúça a penha?

[29]Nem olyan-e az én igém, mint a tűz – így szól az ÚR –, vagy mint a sziklazúzó pöröly?

[30] Portanto, eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que furtam as minhas palavras, cada um ao seu companheiro.

[30]Ezért rátámadok az olyan prófétákra – így szól az ÚR –, akik egymástól lopkodják igéimet!

[31] Eis que eu sou contra esses profetas, diz o SENHOR, que pregam a sua própria palavra e afirmam: Ele disse.

[31]Rátámadok az olyan prófétákra – így szól az ÚR –, akik csak a szájukat járatják, és azt állítják, hogy az kijelentés.

[32] Eis que eu sou contra os que profetizam sonhos mentirosos, diz o SENHOR, e os contam, e com as suas mentiras e leviandades fazem errar o meu povo; pois eu não os enviei, nem lhes dei ordem; e também proveito nenhum trouxeram a este povo, diz o SENHOR.

[32]Rátámadok az olyan prófétákra, akik hazug álmaikat beszélik el – így szól az ÚR –, és félrevezetik népemet hazugságaikkal és kérkedésükkel. Pedig nem küldtem őket, nem adtam parancsot nekik, és használni sem tudnak ennek a népnek – így szól az ÚR.

[33] Quando, pois, este povo te perguntar, ou qualquer profeta, ou sacerdote, dizendo: Qual é a sentença pesada do SENHOR? Então, lhe dirás: Vós sois o peso, e eu vos arrojarei, diz o SENHOR.

[33]Ha megkérdezi tőled ez a nép vagy egy próféta vagy egy pap, hogy mi az ÚR ígérete, akkor ezt mondd nekik: Az az ígéret, hogy elvetlek benneteket – így szól az ÚR.

[34] Quanto ao profeta, e ao sacerdote, e ao povo que disser: Sentença pesada do SENHOR, a esse homem eu castigarei e a sua casa.

[34]Ha egy próféta, pap vagy a nép az ÚR ígéretéről beszél, megbüntetem azt az embert háza népével együtt.

[35] Antes, direis, cada um ao seu companheiro e cada um ao seu irmão: Que respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[36] Mas nunca mais fareis menção da sentença pesada do SENHOR; porque a cada um lhe servirá de sentença pesada a sua própria palavra; pois torceis as palavras do Deus vivo, do SENHOR dos Exércitos, o nosso Deus.

[37] Assim dirás ao profeta: Que te respondeu o SENHOR? Que falou o SENHOR?

[38] Mas, porque dizeis: Sentença pesada do SENHOR, assim o diz o SENHOR: Porque dizeis esta palavra: Sentença pesada do SENHOR (havendo-vos eu proibido de dizerdes esta palavra: Sentença pesada do SENHOR),

[39] por isso, levantar-vos-ei e vos arrojarei da minha presença, a vós outros e à cidade que vos dei e a vossos pais.

[40] Porei sobre vós perpétuo opróbrio e eterna vergonha, que jamais será esquecida.

[35]Csak azt kérdezhetitek egymástól, egyik ember a másiktól, hogy mit válaszolt az ÚR, vagy hogy mit szólt az ÚR!

[36]De az ÚR ígéretét ne emlegessétek többé, mert az ígéret csak emberi beszéd, amivel megváltoztatjátok az élő Istennek, a Seregek URának, Istenünknek az igéjét.

[37]Csak azt lehet kérdezni a prófétától, hogy mit válaszolt neki az ÚR, vagy hogy mit szólt az ÚR!

[38]Ha azonban az ÚR ígéretéről beszéltek, akkor így szól az ÚR: Mivel ki mertétek mondani azt, hogy az ÚR ígérete, noha üzentem nektek, hogy ne beszéljetek az ÚR ígéretéről,

[39]ezért fölemellek benneteket, és elvetlek benneteket színem elől azzal a várossal együtt, amelyet nektek és őseiteknek adtam.

[40]Örök szégyennel és örök gyalázattal sújtalak titeket, ami soha nem megy majd feledésbe!

Jeremias 24

A visão dos dois cestos de figos

[1] Fez-me ver o SENHOR, e vi dois cestos de figos postos diante do templo do SENHOR, depois que Nabucodonosor, rei da Babilônia, levou em cativeiro a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e os príncipes de Judá, e os artífices, e os

Jeremiás 24

Látomás a két kosár fügéről

[1]Ezt mutatta nekem látomásában az ÚR: Két kosár füge volt letéve az ÚR temploma előtt. Ez azután történt, hogy Nebukadneccar, Babilónia királya fogságba vitte Konjáhút, Jójákím fiát, Júda királyát és Júda vezetőit, meg a mesterembereket és várépítőket

ferreiros de Jerusalém e os trouxe à Babilônia.

2 Tinha um cesto figos muito bons, como os figos temporãos; mas o outro, ruins, que, de ruins que eram, não se podiam comer.

3 Então, me perguntou o SENHOR: Que vês tu, Jeremias? Respondi: Figos; os figos muito bons e os muito ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

4 A mim me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

5 Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel: Do modo por que vejo estes bons figos, assim favorecerei os exilados de Judá, que eu enviei deste lugar para a terra dos caldeus.

6 Porei sobre eles favoravelmente os olhos e os farei voltar para esta terra; edificá-los-ei e não os destruirei, plantá-los-ei e não os arrancarei.

7 Dar-lhes-ei coração para que me conheçam que eu sou o SENHOR; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus; porque se voltarão para mim de todo o seu coração.

8 Como se rejeitam os figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer, assim tratarei a Zedequias, rei de Judá, diz o SENHOR, e a seus príncipes, e ao restante de Jerusalém, tanto aos que ficaram nesta terra como aos que habitam na terra do Egito.

9 Eu os farei objeto de espanto, calamidade para todos os reinos da terra; opróbrio e

Jeruzsálemből, és elvitette őket Babilóniába.

2 Az egyik kosárban nagyon jó fügék voltak, amilyenek a korai fügék. A másik kosárban igen rossz fügék voltak, ehetetlenül rosszak.

3 Ezt kérdezte tőlem az ÚR: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Fügéket. A jó fügék igen jók, a rosszak pedig igen rosszak, ehetetlenül rosszak.

4 Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

5 Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Ahogy ezekre a jó fügékre nézek, olyan jó szándékkal nézek majd Júda foglyaira is, akiket a káldeusok országába küldtem erről a helyről.

6 Jó szándékkal tekintek rájuk, és visszahozom őket ebbe az országba: felépítem őket és nem döntöm romba, elplántálom és nem gyomlálom ki őket.

7 Olyan szívet adok nekik, amellyel megismernek engem, hogy én vagyok az ÚR. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek, mert teljes szívükkel megtérnek hozzám.

8 De amilyenek a rossz fügék, amelyek ehetetlenül rosszak – mondja az ÚR –, olyanná teszem Cidkijját, Júda királyát, vezető embereit és Jeruzsálem maradékát, akik itt maradtak ebben az országban, meg azokat is, akik Egyiptomba települtek.

9 Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára. Szitokszóként,

provérbio, escárnio e maldição em todos os lugares para onde os arrojarei.

[10] Enviarei contra eles a espada, a fome e a peste, até que se consumam de sobre a terra que lhes dei, a eles e a seus pais.

Jeremias 25

Setenta anos de cativeiro

[1] Palavra que veio a Jeremias acerca de todo o povo de Judá, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, ano que era o primeiro de Nabucodonosor, rei da Babilônia,

[2] a qual anunciou Jeremias, o profeta, a todo o povo de Judá e a todos os habitantes de Jerusalém, dizendo:

[3] Durante vinte e três anos, desde o décimo terceiro de Josias, filho de Amom, rei de Judá, até hoje, tem vindo a mim a palavra do SENHOR, e, começando de madrugada, eu vo-la tenho anunciado; mas vós não escutastes.

[4] Também, começando de madrugada, vos enviou o SENHOR todos os seus servos, os profetas, mas vós não os escutastes, nem inclinastes os ouvidos para ouvir,

[5] quando diziam: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho e da maldade das suas ações, e habitai na terra que o SENHOR vos deu e a vossos pais, desde os tempos antigos e para sempre.

[6] Não andeis após outros deuses para os servirdes e para os adorardes, nem me provoqueis à ira com as obras de vossas mãos; não vos farei mal algum.

átkaikban példálózva, maró gúnnyal fogják emlegetni őket mindenütt, ahová csak szétszórom őket.

[10]Fegyvert, éhínséget és dögvészt bocsátok rájuk, amíg csak el nem tűnnek arról a földről, amelyet nekik és őseiknek adtam.

Jeremiás 25

Babilónia Isten büntetésének az eszköze

[1]Ez az ige szólt Jeremiáshoz Júda egész népéről, Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében, amely Nebukadneccarnak, Babilónia királyának első esztendeje volt.

[2]Ezt hirdette Jeremiás próféta Júda egész népének és Jeruzsálem minden lakójának:

[3]Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának a tizenharmadik esztendejétől fogva a mai napig, tehát huszonhárom éven át szólt hozzám az ÚR igéje, én pedig hirdettem nektek, idejében hirdettem, de ti nem hallgattatok rám.

[4]Az ÚR elküldte hozzátok szolgáit, a prófétákat, idejében küldte, de ti nem hallgattatok és nem figyeltetek rájuk, meg sem hallgattátok őket.

[5]A próféták ezt mondták: Térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról és gaztetteiből! Akkor mindörökké azon a földön lakhattok, amelyet nektek és őseiteknek adott az ÚR.

[6]Ne kövessetek más isteneket, ne tiszteljétek és ne imádjátok őket! Ne bosszantsatok engem kezetek

csinálmányaival, hogy rosszat ne tegyek veletek!

[7] Todavia, não me destes ouvidos, diz o SENHOR, mas me provocastes à ira com as obras de vossas mãos, para o vosso próprio mal.

[7]De ti nem hallgattatok rám – így szól az ÚR –, csak azért, hogy bosszantsatok kezetek csinálmányaival, a saját vesztetekre.

[8] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Visto que não escutastes as minhas palavras,

[8]Azért ezt mondja a Seregek URa: Mivel nem hallgattatok az én igéimre,

[9] eis que mandarei buscar todas as tribos do Norte, diz o SENHOR, como também a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e os trarei contra esta terra, contra os seus moradores e contra todas estas nações em redor, e os destruirei totalmente, e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de ruínas perpétuas.

[9]elhozatom észak valamennyi nemzetségét – így szól az ÚR –, meg szolgámat, Nebukadneccart, Babilónia királyát. Rázúdítom erre az országra, lakóira és valamennyi szomszédos népre. Kiirtom őket, hogy megborzadva felszisszen, aki látja, mert örökre romhalmazzá teszem őket.

[10] Farei cessar entre eles a voz de folguedo e a de alegria, e a voz do noivo, e a da noiva, e o som das mós, e a luz do candeeiro.

[10]Megszüntetem náluk a hangos, vidám örvendezést, a vőlegény és a menyasszony örömét, a malomzúgást és a mécsvilágot.

[11] Toda esta terra virá a ser um deserto e um espanto; estas nações servirão ao rei da Babilônia setenta anos.

[11]Ez az ország szörnyű romhalmazzá lesz, és ezek a népek Babilónia királyának fognak szolgálni hetven esztendeig.

[12] Acontecerá, porém, que, quando se cumprirem os setenta anos, castigarei a iniqüidade do rei da Babilônia e a desta nação, diz o SENHOR, como também a da terra dos caldeus; farei deles ruínas perpétuas.

[12]De ha majd letelik a hetven év, megbüntetem Babilónia királyát és népét – így szól az ÚR –, meg a káldeusok országát bűnei miatt, és pusztasággá teszem örökre.

[13] Farei que se cumpram sobre aquela terra todas as minhas ameaças que proferi contra ela, tudo quanto está escrito neste

[13]Mert beteljesítem mindazt, amit erről az országról mondtam, mindazt, ami meg van írva ebben a könyvben, amit Jeremiás a népekről prófétált.

livro, que profetizou Jeremias contra todas as nações.

[14] Porque também eles serão escravos de muitas nações e de grandes reis; assim, lhes retribuirei segundo os seus feitos e segundo as obras das suas mãos.

O cálice da ira de Deus contra as nações

[15] Porque assim me disse o SENHOR, o Deus de Israel: Toma da minha mão este cálice do vinho do meu furor e darás a beber dele a todas as nações às quais eu te enviar.

[16] Para que bebam, e tremam, e enlouqueçam, por causa da espada que eu enviarei para o meio delas.

[17] Recebi o cálice da mão do SENHOR e dei a beber a todas as nações às quais o SENHOR me tinha enviado:

[18] a Jerusalém, às cidades de Judá, aos seus reis e aos seus príncipes, para fazer deles uma ruína, objeto de espanto, de assobio e maldição, como hoje se vê;

[19] a Faraó, rei do Egito, a seus servos, a seus príncipes e a todo o seu povo;

[20] a todo misto de gente, a todos os reis da terra de Uz, a todos os reis da terra dos filisteus, a Asquelom, a Gaza, a Ecrom e ao resto de Asdode;

[21] a Edom, a Moabe e aos filhos de Amom;

[22] a todos os reis de Tiro, a todos os reis de Sidom e aos reis das terras dalém do mar;

[14]Ők is szolgálni fognak hatalmas népeknek és nagy királyoknak. Így fizetek meg nekik tetteikért, amiket elkövettek.

A harag serlege

[15]Ezt mondta nekem az ÚR, Izráel Istene: Vedd el kezemből ezt a poharat, amelyben a harag bora van, és adj inni belőle minden népnek, amelyhez küldelek.

[16]Igyanak és tántorogjanak eszeveszetten a fegyver miatt, amelyet én küldök ellenük!

[17]Elvettem a poharat az ÚR kezéből, és inni adtam minden népnek, amelyhez küldött az ÚR:

[18]Jeruzsálemnek és Júda városainak, királyainak és vezetőinek, hogy romhalmazzá tegye azokat. Megborzad és felszisszen, aki látja, és átkaiban példálózik velük. Így van ez ma is.

[19]Inni adtam a fáraónak, Egyiptom királyának, udvari embereinek, vezéreinek és egész népének;

[20]minden keverék népnek és Úc földje minden királyának; a filiszteusok országa valamennyi királyának: Askelónnak, Gázának, Ekrónnak és Asdód maradékának,

[21]továbbá Edómnak, Móábnak és az ammóniaknak,

[22]Tírusz minden királyának, Szidón minden királyának és a tengeri szigetek királyainak:

[23] a Dedã, a Tema, a Buz e a todos os que cortam os cabelos nas têmporas;

[24] a todos os reis da Arábia e todos os reis do misto de gente que habita no deserto;

[25] a todos os reis de Zinri, a todos os reis de Elão e a todos os reis da Média;

[26] a todos os reis do Norte, os de perto e os de longe, um após outro, e a todos os reinos do mundo sobre a face da terra; e, depois de todos eles, ao rei da Babilônia.

[27] Pois lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Bebei, embebedai-vos e vomitai; caí e não torneis a levantar-vos, por causa da espada que estou enviando para o vosso meio.

[28] Se recusarem receber o cálice da tua mão para beber, então, lhes dirás: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tereis de bebê-lo.

[29] Pois eis que na cidade que se chama pelo meu nome começo a castigar; e ficareis vós de todo impunes? Não, não ficareis impunes, porque eu chamo a espada sobre todos os moradores da terra, diz o SENHOR dos Exércitos.

[30] Tu, pois, lhes profetizarás todas estas palavras e lhes dirás: O SENHOR lá do alto rugirá e da sua santa morada fará ouvir a sua voz; rugirá fortemente contra a sua malhada, com brados contra todos os moradores da terra, como o eia! dos que pisam as uvas.

[23]Dedánnak, Témának, Búznak és minden körülnyírt hajúnak;

[24]Arábia összes királyának és a keverék népek minden királyának, akik a pusztában laknak,

[25]Zimrí összes királyának, Élám összes királyának és Média összes királyának,

[26]észak összes királyának, a közelieknek és távoliaknak egyaránt, egyiknek a másik után: a föld minden országának, ahány csak van a föld színén. Legvégül Sésak királyának is kell innia!

[27]Mondd nekik: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Igyatok, részegedjetek le, és hányjatok! Ejtsen el benneteket az ellenetek küldött fegyver, ne tudjatok fölkelni!

[28]Ha pedig nem akarják elvenni kezedből a poharat, hogy igyanak belőle, ezt mondd nekik: Így szól a Seregek URa: Ki kell innotok!

[29]Mert ha először arra a városra hoztam veszedelmet, amelyet az én nevemről neveztek el, ti talán büntetlenül maradhattok? Nem maradtok büntetlenül! Mert a föld minden lakója ellen fegyvert küldök – így szól a Seregek URa.

A népek pusztulása

[30]Te pedig prófétálj, és mondd el nekik ezeket az igéket: Felharsan az ÚR hangja a magasból, mennydörög szent hajlékából, harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára; szőlőtaposók módján kiált,

[31] Chegará o estrondo até à extremidade da terra, porque o SENHOR tem contenda com as nações, entrará em juízo contra toda carne; os perversos entregará à espada, diz o SENHOR.

[32] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que o mal passa de nação para nação, e grande tormenta se levanta dos confins da terra.

[33] Os que o SENHOR entregar à morte naquele dia se estenderão de uma a outra extremidade da terra; não serão pranteados, nem recolhidos, nem sepultados; serão como esterco sobre a face da terra.

[34] Uivai, pastores, e clamai; revolvei-vos na cinza, vós, donos dos rebanhos, porque já se cumpriram os vossos dias de matardes e dispersardes, e vós mesmos caireis como jarros preciosos.

[35] Não haverá refúgio para os pastores, nem salvamento para os donos dos rebanhos.

[36] Eis o grito dos pastores, o uivo dos donos dos rebanhos! Porque o SENHOR está destruindo o pasto deles.

[37] Porque as suas malhadas pacíficas serão devastadas, por causa do brasume da ira do SENHOR.

[38] Saiu da sua morada como o filho de leão; porque a terra deles foi posta em ruínas, por causa do furor da espada e por causa do brasume da ira do SENHOR.

Jeremias 26

Jeremias ameaçado de morte

[31]zúgása eljut a föld határáig. Mert pere van az ÚRnak a népekkel, megítél minden embert, a bűnösöket kardélre hányja – így szól az ÚR.

[32]Ezt mondja a Seregek URa: Indul a vész néptől néphez, nagy forgószél támad a föld végéről.

[33]Azon a napon annyi embert öl meg az ÚR a föld egyik szélétől a másikig, hogy nem tudják elsiratni, sem összegyűjteni, sem eltemetni őket: trágyaként hevernek szerte a földön.

[34]Jajgassatok, pásztorok, kiáltozzatok, hempergőzzetek meg a porban, vezetői a nyájnak, mert eljött rátok a mészárlás ideje; összetörtök, mint amikor leesik a drága edény!

[35]Nincs hová futniuk a pásztoroknak, és menekülniük a nyáj vezetőinek.

[36]Pásztorok kiáltása hangzik, a nyáj vezetőinek jajgatása, mert elpusztította legelőiket az ÚR.

[37]Kihaltak a békés delelőhelyek az ÚR izzó haragja miatt.

[38]Elhagyta rejtekét, mint egy hím oroszlán; gyilkos fegyverétől, izzó haragjától országuk pusztasággá válik.

Jeremiás 26

Jeremiást elfogják

[1] No princípio do reinado de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR:
[2] Assim diz o SENHOR: Põe-te no átrio da Casa do SENHOR e dize a todas as cidades de Judá, que vêm adorar à Casa do SENHOR, todas as palavras que eu te mando lhes digas; não omitas nem uma palavra sequer.
[3] Bem pode ser que ouçam e se convertam, cada um do seu mau caminho; então, me arrependerei do mal que intento fazer-lhes por causa da maldade das suas ações.
[4] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR: Se não me derdes ouvidos para andardes na minha lei, que pus diante de vós,
[5] para que ouvísseis as palavras dos meus servos, os profetas, que, começando de madrugada, vos envio, posto que até aqui não me ouvistes,
[6] então, farei que esta casa seja como Siló e farei desta cidade maldição para todas as nações da terra.
[7] Os sacerdotes, os profetas e todo o povo ouviram a Jeremias, quando proferia estas palavras na Casa do SENHOR.
[8] Tendo Jeremias acabado de falar tudo quanto o SENHOR lhe havia ordenado que dissesse a todo o povo, lançaram mão dele os sacerdotes, os profetas e todo o povo, dizendo: Serás morto.
[9] Por que profetizas em nome do SENHOR, dizendo: Será como Siló esta casa, e esta cidade, desolada e sem habitantes? E

[1]Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:
[2]Ezt mondja az ÚR: Állj az ÚR házának udvarába, és szólj mindazokhoz, akik Júda városaiból eljönnek, hogy az ÚR házában leboruljanak. Hirdesd nekik mindazt, amit megparancsoltam neked, egyetlen szót sem hagyhatsz el belőle!
[3]Talán hallgatnak rá, és mindenki megtér a maga gonosz útjáról; akkor én is megbánom, hogy gaztetteik miatt veszedelmet akartam zúdítani rájuk.
[4]Ezt mondd nekik: Így szól az ÚR: Ha nem hallgattok rám, és nem éltek törvényem szerint, amit elétek tártam,
[5]és nem hallgattok szolgáimnak, a prófétáknak beszédére, akiket hozzátok küldtem – méghozzá idejében küldtem, de ti nem hallgattatok rájuk –,
[6]akkor úgy bánok ezzel a házzal, ahogyan Sílóval; ezzel a várossal pedig átkaiban példálózik majd a föld minden népe!
[7]A papok, a próféták és az egész nép hallották, amint Jeremiás az ÚR házában elmondta ezeket az igéket.
[8]Amikor Jeremiás elmondott mindent, amit az ÚR parancsa szerint mondania kellett az egész népnek, megragadták a papok, a próféták és az egész nép, és ezt mondták: Meg kell halnod!
[9]Miért prófétáltad az ÚR nevében, hogy úgy jár ez a templom, mint Síló, ez a város pedig romhalmazzá és lakatlanná válik?

ajuntou-se todo o povo contra Jeremias, na Casa do SENHOR.

10 Tendo os príncipes de Judá ouvido estas palavras, subiram da casa do rei à Casa do SENHOR e se assentaram à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR.

11 Então, os sacerdotes e os profetas falaram aos príncipes e a todo o povo, dizendo: Este homem é réu de morte, porque profetizou contra esta cidade, como ouvistes com os vossos próprios ouvidos.

12 Falou Jeremias a todos os príncipes e a todo o povo, dizendo: O SENHOR me enviou a profetizar contra esta casa e contra esta cidade todas as palavras que ouvistes.

13 Agora, pois, emendai os vossos caminhos e as vossas ações e ouvi a voz do SENHOR, vosso Deus; então, se arrependerá o SENHOR do mal que falou contra vós outros.

14 Quanto a mim, eis que estou nas vossas mãos; fazei de mim o que for bom e reto segundo vos parecer.

15 Sabei, porém, com certeza que, se me matardes a mim, trareis sangue inocente sobre vós, sobre esta cidade e sobre os seus moradores; porque, na verdade, o SENHOR me enviou a vós outros, para me ouvirdes dizer-vos estas palavras.

16 Então, disseram os príncipes e todo o povo aos sacerdotes e aos profetas: Este homem não é réu de morte, porque em nome do SENHOR, nosso Deus, nos falou.

És az egész nép összesereglett Jeremiás körül az ÚR házánál.

A prófétát szabadon bocsátják

10Amikor meghallották ezeket Júda vezetői, felmentek a királyi palotából az ÚR házába, és leültek az ÚR háza új kapujának bejáratánál.

11A papok és a próféták ezt mondták a vezetőknek és az egész népnek: Halálra kell ítélni ezt az embert, mert ez ellen a város ellen prófétált, ahogyan magatok is hallottátok.

12Jeremiás viszont ezt mondta az összes vezetőnek és az egész népnek: Az ÚR küldött engem, hogy a templom és a város ellen elmondjam mindazokat a prófétai igéket, amelyeket hallottatok.

13Most azért jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, és hallgassatok az ÚRnak, a ti Isteneteknek szavára! Akkor majd megbánja az ÚR, hogy veszedelemmel fenyegetett titeket.

14Ami pedig engem illet: a kezetekben vagyok. Bánjatok velem úgy, ahogyan jónak és helyesnek látjátok!

15De tudjátok meg, hogy ha megöltök, ártatlan vér terhel benneteket, ezt a várost és lakóit, mert valóban az ÚR küldött engem hozzátok, hogy elmondjam nektek mindezeket az igéket.

16A vezetők és az egész nép ezt mondták a papoknak és prófétáknak: Nem kell halálra ítélni ezt az embert, hiszen

[17] Também se levantaram alguns dentre os anciãos da terra e falaram a toda a congregação do povo, dizendo:

[18] Miqueias, o morastita, profetizou nos dias de Ezequias, rei de Judá, e falou a todo o povo de Judá, dizendo: Assim disse o SENHOR dos Exércitos: Sião será lavrada como um campo, Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

[19] Mataram-no, acaso, Ezequias, rei de Judá, e todo o Judá? Antes, não temeu este ao SENHOR, não implorou o favor do SENHOR? E o SENHOR não se arrependeu do mal que falara contra eles? E traríamos nós tão grande mal sobre a nossa alma?

A execução do profeta Urias

[20] Também houve outro homem, Urias, filho de Semaías, de Quiriate-Jearim, que profetizava em nome do SENHOR e profetizou contra esta cidade e contra esta terra, segundo todas as palavras de Jeremias.

[21] Ouvindo o rei Jeoaquim, e todos os seus valentes, e todos os príncipes as suas palavras, procurou o rei matá-lo; mas, ouvindo isto Urias, temeu, fugiu e foi para o Egito.

[22] O rei Jeoaquim, porém, enviou a Elnatã, filho de Acbor, ao Egito e com ele outros homens.

[23] Eles tiraram a Urias do Egito e o trouxeram ao rei Jeoaquim; este mandou

Istenünknek, az ÚRnak nevében beszélt hozzánk.

[17]Az ország vénei közül is felálltak egyesek, és ezt mondták az egész összegyűlt népnek:

[18]Ezékiás júdai király idejében is volt egy próféta, a móreseti Mikeás, aki ezt mondta Júda egész népének: Így szól a Seregek URa: Felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.

[19]Mégsem ölte meg Ezékiás júdai király és egész Júda, mert félték az URat, és mert esedeztek az ÚRhoz. Az ÚR pedig megbánta, hogy veszedelemmel fenyegette őket. Mi pedig ilyen nagy bajt zúdítanánk magunkra?

Úrijjá mártírhalála

[20]Volt egy másik ember is, aki az ÚR nevében prófétált: a Kirjat-Jeárímból való Úrijjá, Semajá fia. Ő is ez ellen a város és ország ellen prófétált, egészen úgy, ahogy Jeremiás.

[21]Amikor meghallotta Jójákím király, az előkelők és a vezérek, hogy mit beszélt, halálra kerestette a király. Úrijjá ezt meghallva megijedt, és Egyiptomba menekült.

[22]Jójákím király azonban embereket küldött Egyiptomba: Elnátánt, Akbór fiát, és vele együtt másokat is Egyiptomba küldött.

[23]Ezek visszahozták Úrijját Egyiptomból, Jójákím király elé vitték, aki kivégeztette,

feri-lo à espada e lançar-lhe o cadáver nas sepulturas da plebe.

[24] Porém a influência de Aicão, filho de Safã, protegeu a Jeremias, para que o não entregassem nas mãos do povo, para ser morto.

Jeremias 27

Os canzis simbólicos

[1] No princípio do reinado de Zedequias, filho de Josias, rei de Judá, veio da parte do SENHOR esta palavra a Jeremias:

[2] Assim me disse o SENHOR: Faze correias e canzis e põe-nos ao pescoço.

[3] E envia outros ao rei de Edom, ao rei de Moabe, ao rei dos filhos de Amom, ao rei de Tiro e ao rei de Sidom, por intermédio dos mensageiros que vieram a Jerusalém ter com Zedequias, rei de Judá.

[4] Ordena-lhes que digam aos seus senhores: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Assim direis a vossos senhores:

[5] Eu fiz a terra, o homem e os animais que estão sobre a face da terra, com o meu grande poder e com o meu braço estendido, e os dou àquele a quem for justo.

[6] Agora, eu entregarei todas estas terras ao poder de Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo; e também lhe dei os animais do campo para que o sirvam.

holttestét pedig aköznép temetőjébe dobatta.

[24]Jeremiásnak azonban pártját fogta Ahíkám, Sáfán fia; ezért nem adták a nép kezébe, és nem ölték meg.

Jeremiás 27

Jeremiás igát vesz a nyakába

[1]Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[2]Ezt mondta nekem az ÚR: Készíts magadnak kötelet meg jármot, és vedd a nyakadba!

[3]Azután küldj üzenetet Edóm királyához, Móáb királyához, az ammóniak királyához, Tírusz királyához és Szidón királyához azokkal a követekkel, akik Jeruzsálembe érkeztek Cidkijjá júdai királyhoz!

[4]Parancsold meg nekik, hogy mondják meg uruknak: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Mondjátok meg uratoknak:

[5]Nagy hatalmammal és kinyújtott karommal én alkottam meg a földet, meg az embereket és az állatokat, amelyek a földön élnek, és annak adom, akinek jónak látom.

[6]Most szolgámnak, Nebukadneccar babilóniai királynak a kezébe adom mindezeket az országokat. Még a vadállatokat is neki adom, hogy neki szolgáljanak.

[7] Todas as nações servirão a ele, a seu filho e ao filho de seu filho, até que também chegue a vez da sua própria terra, quando muitas nações e grandes reis o fizerem seu escravo.

[7]Őt, fiát és unokáját szolgálja majd minden nép, amíg el nem érkezik az az idő, amikor az ő országa is szolgálni fog hatalmas népeknek és nagy királyoknak.

[8] Se alguma nação e reino não servirem o mesmo Nabucodonosor, rei da Babilônia, e não puserem o pescoço debaixo do jugo do rei da Babilônia, a essa nação castigarei com espada, e com fome, e com peste, diz o SENHOR, até que eu a consuma pela sua mão.

[8]Ezért fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel büntetem azt a népet és országot, amely nem szolgálja Nebukadneccart, Babilónia királyát, és nem hajtja nyakát Babilónia királyának az igájába! – így szól az ÚR. Végül egészen megsemmisítem őket általa.

[9] Não deis ouvidos aos vossos profetas e aos vossos adivinhos, aos vossos sonhadores, aos vossos agoureiros e aos vossos encantadores, que vos falam, dizendo: Não servireis o rei da Babilônia.

[9]Ne hallgassatok azért prófétáitokra, a jósokra és álomlátókra, a varázslókra és az igézőkre, akik ezt mondják nektek: Ne szolgáljatok Babilónia királyának!

[10] Porque eles vos profetizam mentiras para vos mandarem para longe da vossa terra, e para que eu vos expulse, e pereçais.

[10]Mert hazugságot prófétálnak nektek, hogy eltávolítsalak benneteket földetekről, szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok.

[11] Mas a nação que meter o pescoço sob o jugo do rei da Babilônia e o servir, eu a deixarei na sua terra, diz o SENHOR, e lavrá-la-á e habitará nela.

[11]Azt a népet azonban, amely a nyakát Babilónia királyának az igájába hajtja, és őt szolgálja, meghagyom földjén – így szól az ÚR –, hogy művelje azt, és lakjék rajta.

[12] Falei a Zedequias, rei de Judá, segundo todas estas palavras, dizendo: Metei o pescoço no jugo do rei da Babilônia, servi-o, a ele e ao seu povo, e vivereis.

[12]Cidkijjának, Júda királyának is ugyanezeket mondtam: Hajtsátok a nyakatokat Babilónia királyának az igájába, szolgáljátok őt és népét, akkor élni fogtok!

[13] Por que morrerias tu e o teu povo, à espada, à fome e de peste, como o SENHOR disse com respeito à nação que não servir ao rei da Babilônia?

[13]Miért halnál meg népeddel együtt fegyver, éhínség és dögvész miatt, ahogyan megmondta az ÚR arról a népről, amely nem akarja szolgálni Babilónia királyát?

[14] Não deis ouvidos às palavras dos profetas, que vos dizem: Não servireis ao rei da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[15] Porque não os enviei, diz o SENHOR, e profetizam falsamente em meu nome, para que eu vos expulse e pereçais, vós e eles que vos profetizam.

[16] Também falei aos sacerdotes e a todo este povo, dizendo: Assim diz o SENHOR: Não deis ouvidos às palavras dos vossos profetas que vos profetizam, dizendo: Eis que os utensílios da Casa do SENHOR voltarão em breve da Babilônia. É mentira o que eles vos profetizam.

[17] Não lhes deis ouvidos, servi ao rei da Babilônia e vivereis; por que se tornaria esta cidade em desolação?

[18] Porém, se são profetas, e se a palavra do SENHOR está com eles, que orem ao SENHOR dos Exércitos, para que os utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém não sejam levados para a Babilônia.

[19] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos acerca das colunas, do mar, dos suportes e dos restantes utensílios que ficaram na cidade,

[20] os quais Nabucodonosor, rei da Babilônia, não levou, quando deportou, de Jerusalém para a Babilônia, a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, assim

[14]Ne hallgassatok azoknak a prófétáknak a szavára, akik azt mondják, hogy ne szolgáljatok Babilónia királyának, mert hazugságot prófétálnak nektek!

[15]Nem én küldtem őket – így szól az ÚR –, hazugságot prófétálnak a nevemben, hogy szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok azokkal a prófétákkal együtt, akik ilyeneket prófétálnak nektek.

[16]A papokhoz és az egész néphez pedig így beszéltem: Ezt mondja az ÚR: Ne hallgassatok prófétáitok szavára, akik azt prófétálják nektek, hogy most már hamarosan visszahozzák Babilonból az ÚR házának edényeit. Hazugságot prófétálnak nektek.

[17]Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Babilónia királyát, és élni fogtok! Miért legyen romhalmazzá ez a város?

[18]Ha próféták ők, és az ÚR igéje van náluk, akkor kérleljék a Seregek URát, hogy ne kerüljenek Babilonba azok az edények, amelyek még megmaradtak az ÚR házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben.

[19]Ezt mondja a Seregek URa az oszlopokról, a nagy medencéről, az állványokról és a többi edényről, amelyek még ebben a városban vannak,

[20]amelyeket nem vitt el Nebukadneccar, Babilónia királya, amikor fogságba vitte Jekonját, Jójákím fiát, Júda királyát, meg Júda és Jeruzsálem valamennyi nemesét Jeruzsálemből Babilóniába;

como a todos os nobres de Judá e de Jerusalém;

21 sim, isto diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca dos utensílios que ficaram na Casa do SENHOR, e na casa do rei de Judá, e em Jerusalém:

22 à Babilônia serão levados, onde ficarão até ao dia em que eu atentar para eles, diz o SENHOR; então, os farei trazer e os devolverei a este lugar.

21bizony, ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene azokról az edényekről, amelyek még az ÚR házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben maradtak:

22Ezek is Babilonba kerülnek, és ott lesznek mindaddig, amíg számon nem kérem azokat – így szól az ÚR –, és vissza nem hozom erre a helyre.

Jeremias 28

A luta de Jeremias com o falso profeta Hananias

1 No mesmo ano, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, isto é, no ano quarto, no quinto mês, Hananias, filho de Azur e profeta de Gibeão, me falou na Casa do SENHOR, na presença dos sacerdotes e de todo o povo, dizendo:

2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Quebrei o jugo do rei da Babilônia.

3 Dentro de dois anos, eu tornarei a trazer a este lugar todos os utensílios da Casa do SENHOR, que daqui tomou Nabucodonosor, rei da Babilônia, levando-os para a Babilônia.

4 Também a Jeconias, filho de Jeoaquim, rei de Judá, e a todos os exilados de Judá, que entraram na Babilônia, eu tornarei a trazer a este lugar, diz o SENHOR; porque quebrei o jugo do rei da Babilônia.

5 Então, respondeu Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias, na presença dos sacerdotes e perante todo o povo que estava na Casa do SENHOR.

Jeremiás 28

Hananjá és Jeremiás összetűzése

1Abban az esztendőben, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén, a negyedik esztendő ötödik hónapjában ezt mondta nekem a Gibeónból való Hananjá próféta, Azzúr fia, az ÚR házánál, a papok és az egész nép előtt:

2Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Összetöröm Babilónia királyának az igáját!

3Két esztendőn belül visszahozom erre a helyre az ÚR házának minden edényét, amelyet elvitt Nebukadneccar, Babilónia királya erről a helyről, és Babilonba vitt.

4Visszahozom erre a helyre Jekonját, Jójákím fiát, Júda királyát, és az összes júdai foglyot, aki elkerült Babilóniába – így szól az ÚR –, mert összetöröm Babilónia királyának az igáját.

5De Jeremiás próféta válaszolt Hananjá prófétának a papok és az egész nép előtt, akik ott álltak az ÚR házánál.

[6] Disse, pois, Jeremias, o profeta: Amém! Assim faça o SENHOR; confirme o SENHOR as tuas palavras, com que profetizaste, e torne ele a trazer da Babilônia a este lugar os utensílios da Casa do SENHOR e todos os exilados.

[6]Ezt mondta Jeremiás próféta: Ámen! Bár megtenné ezt az ÚR, és teljesítené az ÚR a szavaidat, amelyben azt prófétáltad, hogy az ÚR házának edényei és azok, akik fogságba mentek, mind visszakerülnek Babilonból erre a helyre!

[7] Mas ouve agora esta palavra, que eu falo a ti e a todo o povo para que ouçais:

[7]De hallgasd csak meg azt az igét, amelyet én hirdetek most neked és az egész népnek:

[8] Os profetas que houve antes de mim e antes de ti, desde a antiguidade, profetizaram guerra, mal e peste contra muitas terras e grandes reinos.

[8]Azok a próféták, akik előttem és előtted voltak régtől fogva, háborúról, éhínségről és dögvészről prófétáltak hatalmas országok és nagy királyságok ellen.

[9] O profeta que profetizar paz, só ao cumprir-se a sua palavra, será conhecido como profeta, de fato, enviado do SENHOR.

[9]Ha pedig egy próféta békességről prófétál, akkor a prófétai ige beteljesedésekor majd kiderül, hogy valóban az ÚR küldte-e azt a prófétát.

[10] Então, o profeta Hananias tomou os canzis do pescoço de Jeremias, o profeta, e os quebrou;

[10]Ekkor Hananjá próféta levette a jármot Jeremiás próféta nyakáról, és összetörte.

[11] e falou na presença de todo o povo: Assim diz o SENHOR: Deste modo, dentro de dois anos, quebrarei o jugo de Nabucodonosor, rei da Babilônia, de sobre o pescoço de todas as nações. E Jeremias, o profeta, se foi, tomando o seu caminho.

[11]Majd ezt mondta Hananjá az egész nép előtt: Ezt mondja az ÚR: Így töröm le Nebukadneccar babilóniai király igáját két esztendőn belül minden nép nyakáról! Jeremiás próféta ekkor elment útjára.

[12] Mas depois que Hananias, o profeta, quebrou os canzis de sobre o pescoço do profeta Jeremias, veio a este a palavra do SENHOR, dizendo:

[12]De így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, miután Hananjá próféta letörte a jármot Jeremiás próféta nyakáról:

[13] Vai e fala a Hananias, dizendo: Assim diz o SENHOR: Canzis de madeira quebraste. Mas, em vez deles, farei canzis de ferro.

[13]Menj, és ezt mondd Hananjának: Így szól az ÚR: Fajármot törtél össze, de vasjármot csináltál helyette!

14 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Jugo de ferro pus sobre o pescoço de todas estas nações, para servirem a Nabucodonosor, rei da Babilônia; e o servirão. Também lhe dei os animais do campo.

15 Disse Jeremias, o profeta, ao profeta Hananias: Ouve agora, Hananias: O SENHOR não te enviou, mas tu fizeste que este povo confiasse em mentiras.

16 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que te lançarei de sobre a face da terra; morrerás este ano, porque pregaste rebeldia contra o SENHOR.

17 Morreu, pois, o profeta Hananias, no mesmo ano, no sétimo mês.

Jeremias 29

A carta de Jeremias aos cativos da Babilônia

1 São estas as palavras da carta que Jeremias, o profeta, enviou de Jerusalém ao resto dos anciãos do cativeiro, como também aos sacerdotes, aos profetas e a todo o povo que Nabucodonosor havia deportado de Jerusalém para a Babilônia,

2 depois que saíram de Jerusalém o rei Jeconias, a rainha-mãe, os oficiais, os príncipes de Judá e Jerusalém e os carpinteiros e ferreiros.

3 A carta foi mandada por intermédio de Elasa, filho de Safã, e de Gemarias, filho de Hilquias, os quais Zedequias, rei de Judá, tinha enviado à Babilônia, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, e dizia:

14 Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Vasigát teszek mindezeknek a népeknek a nyakára, hogy Nebukadneccart, Babilónia királyát szolgálják. Szolgálni is fogják, sőt még a vadállatokat is neki adom.

15 Majd ezt mondta Jeremiás próféta Hananjá prófétának: Hallgass ide, Hananjá! Nem küldött téged az ÚR, hazugsággal biztatod ezt a népet!

16 Azért ezt mondja az ÚR: Eltöröllek téged a föld színéről, még ebben az esztendőben meghalsz, mert szavaiddal el akartad téríteni őket az ÚRtól.

17 Meg is halt Hananjá próféta még annak az esztendőnek a hetedik hónapjában.

Jeremiás 29

Jeremiás levelet ír a száműzötteknek

1 Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, prófétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccar Jeruzsálemből Babilóniába,

2 miután Jekonjá király, az anyakirálynő, a főemberek, Júda és Jeruzsálem vezetői, a mesteremberek és a várépítők elkerültek Jeruzsálemből.

3 Elászá, Sáfán fia és Gemarjá, Hilkijjá fia által küldte el, akiket Cidkijjá, Júda királya küldött Nebukadneccar babilóniai királyhoz Babilonba:

4 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, a todos os exilados que eu deportei de Jerusalém para a Babilônia:	4Így szól a Seregek URa, Izráel Istene valamennyi fogolyhoz, akiket fogságba vitettem Jeruzsálemből Babilóniába:
5 Edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.	5Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét!
6 Tomai esposas e gerai filhos e filhas, tomai esposas para vossos filhos e dai vossas filhas a maridos, para que tenham filhos e filhas; multiplicai-vos aí e não vos diminuais.	6Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok azon a helyen, és ne fogyjatok!
7 Procurai a paz da cidade para onde vos desterrei e orai por ela ao SENHOR; porque na sua paz vós tereis paz.	7Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vitettelek titeket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak a jólététől függ a ti jólétetek is!
8 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Não vos enganem os vossos profetas que estão no meio de vós, nem os vossos adivinhos, nem deis ouvidos aos vossos sonhadores, que sempre sonham segundo o vosso desejo;	8Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a próféták és a jósok, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álomlátók álmaira!
9 porque falsamente vos profetizam eles em meu nome; eu não os enviei, diz o SENHOR.	9Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben. Nem én küldtem őket! – így szól az ÚR.
10 Assim diz o SENHOR: Logo que se cumprirem para a Babilônia setenta anos, atentarei para vós outros e cumprirei para convosco a minha boa palavra, tornando a trazer-vos para este lugar.	10Ezt mondja az ÚR: Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jót, amit megígértem, és visszahozlak benneteket erre a helyre.
11 Eu é que sei que pensamentos tenho a vosso respeito, diz o SENHOR; pensamentos de paz e não de mal, para vos dar o fim que desejais.	11Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amit nektek szánok.

[12] Então, me invocareis, passareis a orar a mim, e eu vos ouvirei.

[13] Buscar-me-eis e me achareis quando me buscardes de todo o vosso coração.

[14] Serei achado de vós, diz o SENHOR, e farei mudar a vossa sorte; congregar-vos-ei de todas as nações e de todos os lugares para onde vos lancei, diz o SENHOR, e tornarei a trazer-vos ao lugar donde vos mandei para o exílio.

[15] Vós dizeis: O SENHOR nos suscitou profetas na Babilônia.

[16] Mas assim diz o SENHOR a respeito do rei que se assenta no trono de Davi e de todo o povo que habita nesta cidade, vossos irmãos, que não saíram convosco para o exílio;

[17] assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que enviarei contra eles a espada, a fome e a peste e fá-los-ei como a figos ruins, que, de ruins que são, não se podem comer.

[18] Persegui-los-ei com a espada, a fome e a peste; fá-los-ei um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra; e os porei por objeto de espanto, e de assobio, e de opróbrio entre todas as nações para onde os tiver arrojado;

[19] porque não deram ouvidos às minhas palavras, diz o SENHOR, com as quais, começando de madrugada, lhes enviei os

[12]Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.

[13]Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.

[14]Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az ÚR –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenhonnan, ahová csak szétszórtalak – így szól az ÚR –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vitettelek titeket.

[15]Hiába mondtátok, hogy támasztott nektek az ÚR prófétákat Babilóniában is!

[16]Ezt mondja az ÚR a királynak, aki Dávid trónján ül, és az egész népnek, amely ebben a városban lakik, honfitársaitoknak, akik nem mentek veletek fogságba:

[17]Így szól a Seregek URa: Fegyvert, éhínséget és dögvészt bocsátok rájuk, és olyanná teszem őket, mint a rothadt fügék, amelyek ehetetlenül rosszak.

[18]Üldözni fogom őket fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel. Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára: átkaikban velük példálóznak, elborzadva fölszisszennek láttukra, és gyalázattal fogják emlegetni őket mindazok a népek, amelyek közé szétszórtam őket.

[19]Mert nem hallgattak a szavamra – így szól az ÚR –, pedig üzentem nekik szolgáim, a próféták által, méghozzá

meus servos, os profetas; mas vós não os escutastes, diz o SENHOR.

[20] Vós, pois, ouvi a palavra do SENHOR, todos os do exílio que enviei de Jerusalém para a Babilônia.

[21] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, acerca de Acabe, filho de Colaías, e de Zedequias, filho de Maaséias, que vos profetizam falsamente em meu nome: Eis que os entregarei nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele os ferirá diante dos vossos olhos.

[22] Daí surgirá nova espécie de maldição entre os exilados de Judá que estão na Babilônia: o SENHOR te faça como a Zedequias e como a Acabe, os quais o rei da Babilônia assou no fogo;

[23] porquanto fizeram loucuras em Israel, cometeram adultérios com as mulheres de seus companheiros e anunciaram falsamente em meu nome palavras que não lhes mandei dizer; eu o sei e sou testemunha disso, diz o SENHOR.

[24] A Semaías, o neelamita, falarás, dizendo:

[25] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Porquanto enviaste no teu nome cartas a todo o povo que está em Jerusalém, como também a Sofonias, filho de Maaséias, o sacerdote, e a todos os sacerdotes, dizendo:

[26] O SENHOR te pôs por sacerdote em lugar do sacerdote Joiada, para que sejas encarregado da Casa do SENHOR sobre todo homem fanático que quer passar por

idejében üzentem, de nem engedelmeskedtek – így szól az ÚR.

Jövendölés a hamis próféták ellen

[20]Halljátok meg az ÚR igéjét mindnyájan, ti foglyok, akiket Jeruzsálemből Babilóniába száműztem!

[21]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene Ahábról, Kólájá fiáról, és Cidkijjáról, Maaszéjá fiáról, akik hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben: Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom őket, és ő kivégezteti őket a szemetek láttára.

[22]Átkaikba foglalják őket a Babilóniában élő júdai foglyok, és ezt mondják: Olyanná tegyen téged az ÚR, mint Cidkijját és Ahábot, akiket lassú tűzön égetett meg Babilónia királya!

[23]Mert olyan dolgot követtek el, ami becstelenség Izráelben: paráználkodtak felebarátaik feleségével, és hazug igét hirdettek az én nevemben, amit nem parancsoltam nekik. Én tudom és tanúsítom ezt – így szól az ÚR.

[24]A nehelámi Semajának pedig mondd meg:

[25]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Te leveleket küldtél a magad nevében Jeruzsálem egész népének és Cefanjá főpapnak, Maaszéjá fiának, meg az egész papságnak, és ezt írtad:

[26]Az ÚR tett téged Jójádá főpap utódjává, hogy ügyelj az ÚR házában minden féleszű és prófétálgató emberre, és zárd kalodába, vagy verd vasra őket.

profeta, para o lançares na prisão e no tronco.

[27] Agora, pois, por que não repreendeste a Jeremias, o anatotita, que vos profetiza?

[28] Pois nos enviou mensageiros à Babilônia para nos dizer: Há de durar muito o exílio; edificai casas e habitai nelas; plantai pomares e comei o seu fruto.

[29] Sofonias, o sacerdote, leu esta carta aos ouvidos do profeta Jeremias.

[30] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[31] Manda dizer a todos os exilados: Assim diz o SENHOR acerca de Semaías, o neelamita: Porquanto Semaías vos profetizou, não o havendo eu enviado, e vos fez confiar em mentiras,

[32] assim diz o SENHOR: Eis que castigarei a Semaías, o neelamita, e à sua descendência; ele não terá ninguém que habite entre este povo e não verá o bem que hei de fazer ao meu povo, diz o SENHOR, porque pregou rebeldia contra o SENHOR.

Jeremias 30

Deus promete trazer do cativeiro o seu povo

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, dizendo:

[2] Assim fala o SENHOR, Deus de Israel: Escreve num livro todas as palavras que eu disse.

[3] Porque eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que mudarei a sorte do meu povo de Israel e de Judá, diz o SENHOR; fá-los-ei

[27]Akkor miért nem fenyítetted meg az anátóti Jeremiást, aki nektek prófétálgat?

[28]Hiszen ilyen levelet küldött hozzánk Babilóniába: Hosszú lesz a fogság! Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét!

[29]Cefanjá főpap azonban felolvasta ezt a levelet Jeremiás prófétának.

[30]Ekkor így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[31]Küldd el ezt az üzenetet mindazoknak, akik fogságba mentek: Így szól az ÚR a nehelámi Semajáról: Mivel Semajá prófétált nektek, pedig nem én küldtem őt, és hazugsággal biztatott benneteket,

[32]azért ezt mondja az ÚR: Megbüntetem a nehelámi Semaját és ivadékait. Nem marad meg közülük senki e nép soraiban, és nem fogja élvezni azt a jót, amit népemmel teszek – így szól az ÚR –, mert szavaival el akarta téríteni őket az ÚRtól.

Jeremiás 30

Vigasztaló ígéret a népnek

[1]Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[2]Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Írd le magadnak egy könyvbe mindazokat az igéket, amelyeket kijelentettem neked!

[3]Eljön az idő – így szól az ÚR –, amikor jóra fordítom népemnek, Izráelnek és Júdának a sorsát – mondja az ÚR –, és visszahozom

voltar para a terra que dei a seus pais, e a possuirão.

4 São estas as palavras que disse o SENHOR acerca de Israel e de Judá:

5 Assim diz o SENHOR: Ouvimos uma voz de tremor e de temor e não de paz.

6 Perguntai, pois, e vede se, acaso, um homem tem dores de parto. Por que vejo, pois, a cada homem com as mãos na cintura, como a que está dando à luz? E por que se tornaram pálidos todos os rostos?

7 Ah! Que grande é aquele dia, e não há outro semelhante! É tempo de angústia para Jacó; ele, porém, será livre dela.

8 Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, eu quebrarei o seu jugo de sobre o teu pescoço e quebrarei os teus canzis; e nunca mais estrangeiros farão escravo este povo,

9 que servirá ao SENHOR, seu Deus, como também a Davi, seu rei, que lhe levantarei.

10 Não temas, pois, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, nem te espantes, ó Israel; pois eis que te livrarei das terras de longe e à tua descendência, da terra do exílio; Jacó voltará e ficará tranqüilo e em sossego; e não haverá quem o atemorize.

11 Porque eu sou contigo, diz o SENHOR, para salvar-te; por isso, darei cabo de todas as nações entre as quais te espalhei; de ti, porém, não darei cabo, mas castigar-te-ei em justa medida e de todo não te inocentarei.

őket arra a földre, amelyet őseiknek adtam, és birtokba fogják azt venni.

4Ezeket az igéket jelentette ki az ÚR Izráelről és Júdáról.

5Így szól az ÚR: Riadt lármát hallok, rettegés van, nincs békesség!

6Kérdezzétek meg, nézzetek utána: szokott-e szülni férfiember? Miért látok ennyi férfit ágyékra tett kézzel, mintha vajúdnának? Miért sápadt el annyira minden arc?

7Jaj, mert nagy nap lesz az, nincs hozzá fogható! Nyomorúság ideje lesz az Jákóbnak, de megszabadul belőle!

8Azon a napon letöröm igáját nyakadról – így szól a Seregek URa –, köteleidet leszaggatom. Nem szolgálnak többé idegeneknek,

9hanem Istenüket, az URat fogják szolgálni, és Dávidot, a királyukat, akit adok nekik.

10Te azért ne félj, szolgám, Jákób – így szól az ÚR –, és ne rettegj, Izráel! Mert én hazasegítelek a messzeségből, gyermekeidet a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem háborgatja senki.

11Én veled leszek – így szól az ÚR –, és megszabadítalak. Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget. Megfenyítelek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül.

Izráel újjáépül

[12] Porque assim diz o SENHOR: Teu mal é incurável, a tua chaga é dolorosa.
[13] Não há quem defenda a tua causa; para a tua ferida não tens remédios nem emplasto.
[14] Todos os teus amantes se esqueceram de ti, já não perguntam por ti; porque te feri com ferida de inimigo e com castigo de cruel, por causa da grandeza da tua maldade e da multidão de teus pecados.
[15] Por que gritas por motivo da tua ferida? Tua dor é incurável. Por causa da grandeza de tua maldade e da multidão de teus pecados é que eu fiz estas coisas.
[16] Por isso, todos os que te devoram serão devorados; e todos os teus adversários serão levados, cada um deles para o cativeiro; os que te despojam serão despojados, e entregarei ao saque todos os que te saqueiam.
[17] Porque te restaurarei a saúde e curarei as tuas chagas, diz o SENHOR; pois te chamaram a repudiada, dizendo: É Sião, já ninguém pergunta por ela.
[18] Assim diz o SENHOR: Eis que restaurarei a sorte das tendas de Jacó e me compadecerei das suas moradas; a cidade será reedificada sobre o seu montão de ruínas, e o palácio será habitado como outrora.
[19] Sairão deles ações de graças e o júbilo dos que se alegram. Multiplicá-los-ei, e não serão diminuídos; glorificá-los-ei, e não serão apoucados.

[12]Ezt mondja az ÚR: Halálos a bajod, sérüléseid gyógyíthatatlanok!

[13]Sebedet senki sem orvosolja, gyógyír és kötszer nincsen a számodra.

[14]Szeretőid mind elfelejtettek, nem törődnek veled. Megvertelek, mintha ellenség vert volna, és kegyetlen ember fenyített volna meg. Mert sok a bűnöd, és súlyosak a vétkeid.

[15]Miért kiáltozol bajodban, kibírhatatlan fájdalmaid miatt? Mert sok a bűnöd és súlyosak a vétkeid, azért bántam így veled.

[16]De majd elpusztulnak pusztítóid, fogságba fog menni minden ellenséged. Ki fogják fosztani fosztogatóidat, prédára vetem minden prédálódat.

[17]Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat – így szól az ÚR. Mert eltaszítottnak hívnak téged, Sion, akivel senki sem törődik.

[18]Ezt mondja az ÚR: Jóra fordítom Jákób sátrainak sorsát, és megkönyörülök lakóhelyein. A romok helyén fölépül a város, és ott áll majd a palota az őt illető helyen.

[19]Hálaének hangzik belőlük, örvendezők hangja. Megszaporítom őket, és nem fognak el, tiszteletet támasztok irántuk, és nem nézik le őket.

[20] Seus filhos serão como na antiguidade, e a sua congregação será firmada diante de mim, e castigarei todos os seus opressores.
[21] O seu príncipe procederá deles, do meio deles sairá o que há de reinar; fá-lo-ei aproximar, e ele se chegará a mim; pois quem de si mesmo ousaria aproximar-se de mim? – diz o SENHOR.
[22] Vós sereis o meu povo, eu serei o vosso Deus.
[23] Eis a tempestade do SENHOR! O furor saiu, e um redemoinho tempestuou sobre a cabeça dos perversos.
[24] Não voltará atrás o brasume da ira do SENHOR, até que tenha executado e cumprido os desígnios do seu coração. Nos últimos dias, entendereis isto.

Jeremias 31

Lamento transformado em júbilo

[1] Naquele tempo, diz o SENHOR, serei o Deus de todas as tribos de Israel, e elas serão o meu povo.
[2] Assim diz o SENHOR: O povo que se livrou da espada logrou graça no deserto. Eu irei e darei descanso a Israel.
[3] De longe se me deixou ver o SENHOR, dizendo: Com amor eterno eu te amei; por isso, com benignidade te atraí.
[4] Ainda te edificarei, e serás edificada, ó virgem de Israel! Ainda serás adornada com os teus adufes e sairás com o coro dos que dançam.

[20]Fiai olyanok lesznek, mint hajdan, és gyülekezete szilárdan áll majd előttem. De megbüntetem minden sanyargatóját!
[21]Közülük származik fejedelme, közülük kerül ki uralkodója. Közelembe engedem, s ő közeledik hozzám; mert ki merné kockáztatni életét, hogy közeledjék hozzám? – így szól az ÚR.
[22]Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek.
[23]Íme, az ÚR forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavarog a bűnösök feje fölött.
[24]Nem szűnik az ÚR izzó haragja, amíg el nem végzi és meg nem valósítja szíve szándékait. Az utolsó napokban majd megértitek ezt.

Jeremiás 31

Jövendölés a hazatérésről

[1]Abban az időben – így szól az ÚR – Izráel minden nemzetségének Istene leszek, ők pedig az én népem lesznek.
[2]Ezt mondja az ÚR: Kegyelmet kapott a pusztában a fegyvertől megmenekült nép, a nyugalma felé tartó Izráel.
[3]A messzeségben is megjelent az ÚR: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.
[4]Fölépítelek még téged, és fölépülsz, Izráel szüze! Fölékesíted még magad, és kézi dobokkal lejtesz majd táncot a vigadozók között!

5 Ainda plantarás vinhas nos montes de Samaria; plantarão os plantadores e gozarão dos frutos.

6 Porque haverá um dia em que gritarão os atalaias na região montanhosa de Efraim: Levantai-vos, e subamos a Sião, ao SENHOR, nosso Deus!

7 Porque assim diz o SENHOR: Cantai com alegria a Jacó, exultai por causa da cabeça das nações; proclamai, cantai louvores e dizei: Salva, SENHOR, o teu povo, o restante de Israel.

8 Eis que os trarei da terra do Norte e os congregarei das extremidades da terra; e, entre eles, também os cegos e aleijados, as mulheres grávidas e as de parto; em grande congregação, voltarão para aqui.

9 Virão com choro, e com súplicas os levarei; guiá-los-ei aos ribeiros de águas, por caminho reto em que não tropeçarão; porque sou pai para Israel, e Efraim é o meu primogênito.

10 Ouvi a palavra do SENHOR, ó nações, e anunciai nas terras longínquas do mar, e dizei: Aquele que espalhou a Israel o congregará e o guardará, como o pastor, ao seu rebanho.

11 Porque o SENHOR redimiu a Jacó e o livrou da mão do que era mais forte do que ele.

12 Hão de vir e exultar na altura de Sião, radiantes de alegria por causa dos bens do SENHOR, do cereal, do vinho, do azeite, dos cordeiros e dos bezerros; a sua alma

5 Ültetsz te még szőlőt Samária hegyein, és akik elültetik, azok fogják szüretelni is.

6 Mert eljön az a nap, amikor az őrök így kiáltanak Efraim hegyein: Jöjjetek, menjünk a Sionra, Istenünkhöz, az ÚRhoz!

A hazatérés

7 Ezt mondja az ÚR: Ujjongjatok, örüljetek Jákób sorsán, vigadozzatok a népek élén, hirdessétek, és mondjatok dicséretet: az ÚR megszabadította népét, Izráel maradékát!

8 Visszahozom őket észak földjéről, összegyűjtöm a föld pereméről. Lesz közöttük vak és sánta, terhes és szülő asszony egyaránt: nagy gyülekezetként térnek ide vissza.

9 Sírva jönnek, és fohászkodnak, miközben vezetem őket; folyóvizekhez vezetem egyenes úton, amelyen nem botladoznak. Mert atyja vagyok Izráelnek: Efraim az elsőszülöttem.

10 Halljátok az ÚR igéjét, ti népek, hirdessétek a távoli szigeteken, és mondjátok: Aki szétszórta Izráelt, össze is gyűjti, és őrzi, mint pásztor a nyáját.

11 Mert megváltotta az ÚR Jákóbot, kiszabadította az erősebb kezéből.

12 Megjönnek majd, és ujjonganak Sion magaslatán, élvezik az ÚRtól kapott javakat: a gabonát, a mustot és az olajat, a juhokat és a marhákat. Olyan lesz a lelkük,

será como um jardim regado, e nunca mais desfalecerão.

[13] Então, a virgem se alegrará na dança, e também os jovens e os velhos; tornarei o seu pranto em júbilo e os consolarei; transformarei em regozijo a sua tristeza.

[14] Saciarei de gordura a alma dos sacerdotes, e o meu povo se fartará com a minha bondade, diz o SENHOR.

[15] Assim diz o SENHOR: Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável por causa deles, porque já não existem.

[16] Assim diz o SENHOR: Reprime a tua voz de choro e as lágrimas de teus olhos; porque há recompensa para as tuas obras, diz o SENHOR, pois os teus filhos voltarão da terra do inimigo.

[17] Há esperança para o teu futuro, diz o SENHOR, porque teus filhos voltarão para os seus territórios.

[18] Bem ouvi que Efraim se queixava, dizendo: Castigaste-me, e fui castigado como novilho ainda não domado; converte-me, e serei convertido, porque tu és o SENHOR, meu Deus.

[19] Na verdade, depois que me converti, arrependi-me; depois que fui instruído, bati no peito; fiquei envergonhado, confuso, porque levei o opróbrio da minha mocidade.

[20] Não é Efraim meu precioso filho, filho das minhas delícias? Pois tantas vezes quantas falo contra ele, tantas vezes

mint az öntözött kert, és nem hervadoznak többé.

[13]Akkor örömtáncot jár a szűz, örülnek az ifjak a vénekkel együtt. Gyászukat örömre fordítom, megvigasztalom őket, örömet szerzek nekik a kiállott szenvedés után.

[14]A papokat bőséggel árasztom el, népem pedig jóllakik javaimmal – így szól az Úr.

[15]Ezt mondja az Úr: Hangos jajgatás hallatszik Rámában, és keserves sírás: Ráhel siratja fiait, nem tud megvigasztalódni, mert nincsenek többé fiai.

[16]Ezt mondja az Úr: Hagyd abba a hangos sírást, ne könnyezzenek szemeid! Mert meglesz szenvedésed jutalma – így szól az Úr –, visszatérnek fiaid az ellenség földjéről.

[17]Reménykedhetsz a jövőben – így szól az Úr –, mert visszatérnek hazájukba fiaid.

Efraim bűnbánata – Isten irgalmassága

[18]Jól hallom Efraim kesergését: Megvertél, mint egy tanulatlan borjút, és én elszenvedtem a verést. Téríts meg engem, hogy megtérjek, mert te vagy, Uram, az én Istenem!

[19]Elfordultam tőled, de aztán megbántam, belátva bűnömet a mellemet vertem, szégyenkeztem, pironkodtam, mert viselnem kellett ifjúságom gyalázatát.

[20]Hát nem az én drága fiam Efraim? Hát nem az én kedves gyermekem? Valahányszor megfenyegetem, végül

ternamente me lembro dele; comove-se por ele o meu coração, deveras me compadecerei dele, diz o SENHOR.

21 Põe-te marcos, finca postes que te guiem, presta atenção na vereda, no caminho por onde passaste; regressa, ó virgem de Israel, regressa às tuas cidades.

22 Até quando andarás errante, ó filha rebelde? Porque o SENHOR criou coisa nova na terra: a mulher infiel virá a requestar um homem.

23 Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda dirão esta palavra na terra de Judá e nas suas cidades, quando eu lhe restaurar a sorte: O SENHOR te abençoe, ó morada de justiça, ó santo monte!

24 Nela, habitarão Judá e todas as suas cidades juntamente, como também os lavradores e os que pastoreiam os rebanhos.

25 Porque satisfiz à alma cansada, e saciei a toda alma desfalecida.

26 Nisto, despertei e olhei; e o meu sono fora doce para mim.

27 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que semearei a casa de Israel e a casa de Judá com a semente de homens e de animais.

28 Como velei sobre eles, para arrancar, para derribar, para subverter, para destruir e para afligir, assim velarei sobre eles para edificar e para plantar, diz o SENHOR.

mégis elfog a törődés iránta: megremeg érte a bensőm, irgalmaznom kell neki – így szól az ÚR.

21Állíts magadnak jelzőoszlopokat, rakj le útjelzőket, figyeld az országutat, az utat, amelyen elmentél! Térj vissza, Izráel szüze, térj vissza városaidba!

22Meddig tétovázol még, te szófogadatlan leány? Mert valami újat teremt az ÚR a földön: a nő fog járni a férfi után!

23Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Fogják még ezt mondani Júda országában és városaiban, ha majd jóra fordítom sorsukat: Áldjon meg téged az ÚR, igazság hajléka, szent hegy!

24Ott laknak majd Júdában és összes városában együtt a földművesek és a pásztorkodók.

25Felüdítem a fáradt lelket, és megelégítek minden elcsüggedt lelket.

26Akkor mondják majd: Fölébredtem és fölnéztem; milyen jólesett az alvás!

27Eljön még az az idő – így szól az ÚR –, amikor bevetem Izráel házát és Júda házát embermaggal és állatmaggal.

28És ahogy gondom volt arra, hogy kigyomláljam és leromboljam, ledöntsem és elpusztítsam őket, és veszedelmet hozzak rájuk, úgy gondom lesz arra is, hogy fölépítsem és elplántáljam őket – így szól az ÚR.

[29] Naqueles dias, já não dirão: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram.

[30] Cada um, porém, será morto pela sua iniqüidade; de todo homem que comer uvas verdes os dentes se embotarão.

Firmada nova aliança com Israel

[31] Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, em que firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá.

[32] Não conforme a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os tirar da terra do Egito; porquanto eles anularam a minha aliança, não obstante eu os haver desposado, diz o SENHOR.

[33] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Na mente, lhes imprimirei as minhas leis, também no coração lhas inscreverei; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[34] Não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR. Pois perdoarei as suas iniqüidades e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[35] Assim diz o SENHOR, que dá o sol para a luz do dia e as leis fixas à lua e às estrelas para a luz da noite, que agita o mar e faz bramir as suas ondas; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[29]Abban az időben nem mondják többé, hogy az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle,

[30]hanem mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik.

Isten új szövetséget köt népével

[31]Eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával.

[32]Nem olyan szövetséget, amilyet őseikkel kötöttem, amikor kézen fogva vezettem ki őket Egyiptom földjéről; mert ezt a szövetséget megszegték, pedig én voltam az Uruk – így szól az ÚR.

[33]Hanem ilyen lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje – így szól az ÚR –: Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek.

[34]Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az URat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok – így szól az ÚR –, mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre.

[35]Ezt mondja az ÚR, aki adta a napot, hogy nappal világítson, és megszabta a hold meg a csillagok rendjét, hogy éjjel világítsanak, aki mozgásban tartja a tengert, hogy zúgjanak hullámai, akinek Seregek URa a neve:

[36] Se falharem estas leis fixas diante de mim, diz o SENHOR, deixará também a descendência de Israel de ser uma nação diante de mim para sempre.

[37] Assim diz o SENHOR: Se puderem ser medidos os céus lá em cima e sondados os fundamentos da terra cá embaixo, também eu rejeitarei toda a descendência de Israel, por tudo quanto fizeram, diz o SENHOR.

[38] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que esta cidade será reedificada para o SENHOR, desde a Torre de Hananel até à Porta da Esquina.

[39] O cordel de medir estender-se-á para diante, até ao outeiro de Garebe, e virar-se-á para Goa.

[40] Todo o vale dos cadáveres e da cinza e todos os campos até ao ribeiro Cedrom, até à esquina da Porta dos Cavalos para o oriente, serão consagrados ao SENHOR. Esta Jerusalém jamais será desarraigada ou destruída.

Jeremias 32

Jeremias compra um campo em Anatote

[1] Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, no ano décimo de Zedequias, rei de Judá, ou décimo oitavo de Nabucodonosor.

[2] Ora, nesse tempo o exército do rei da Babilônia cercava Jerusalém; Jeremias, o profeta, estava encarcerado no pátio da guarda que estava na casa do rei de Judá.

[36]Ha majd eltűnik ez a rend színem elől – így szól az ÚR –, akkor szakad magva Izráelnek is, és soha többé nem lesz az én népem.

[37]Ezt mondja az ÚR: Ha majd meg lehet mérni az eget odafent, és ki lehet kutatni idelent a föld alapjait, akkor vetem el Izráel utódait mindazért, amit elkövettek – így szól az ÚR.

[38]Eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor fölépül az ÚR városa, a Hananél-toronytól a Szeglet-kapuig.

[39]Azután továbbmegy a mérőzsinór egyenesen a Gáréb-halomig, majd elfordul Góá felé.

[40]Az egész Hulla-völgy és Hamu-völgy, a Kidrón-patakig valamennyi mező, a Ló-kapu szegletéig kelet felé az ÚR szent helye lesz. Nem dúlják föl, és nem rombolják le soha többé.

Jeremiás 32

Jeremiás földet vásárol

[1]Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz Cidkijjának, Júda királyának a tizedik esztendejében, amely Nebukadneccar tizennyolcadik esztendeje volt.

[2]Akkor már körülzárva tartotta a babilóniai király hadserege Jeruzsálemet, Jeremiás próféta pedig fogoly volt Júda királyának palotájában, a börtön udvarában.

[3] Pois Zedequias, rei de Judá, o havia encerrado, dizendo: Por que profetizas tu que o SENHOR disse que entregaria esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, e ele a tomaria;

[3]Itt tartotta fogva Cidkijjá, Júda királya, ezzel a váddal: Miért prófétálod, hogy azt mondja az ÚR: „Ezt a várost a babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt!"

[4] que Zedequias, rei de Judá, não se livraria das mãos dos caldeus, mas infalivelmente seria entregue nas mãos do rei da Babilônia, e com ele falaria boca a boca, e o veria face a face;

[4]És hogy „Cidkijjá, Júda királya sem fog megmenekülni a káldeusok kezéből, hanem a babilóniai király kezébe kerül: személyesen beszél majd vele, és szemtől szemben fog majd állni vele.

[5] e que ele levaria Zedequias para a Babilônia, onde estaria até que o SENHOR se lembrasse dele, como este disse; e, ainda que pelejásseis contra os caldeus, não seríeis bem sucedidos?

[5]Babilóniába viszi Cidkijját, és ott lesz, amíg rá nem tekintek – így szól az ÚR. Hiába harcoltok a káldeusok ellen, nem boldogultok!"

[6] Disse, pois, Jeremias: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[6]Jeremiás ezt mondta: Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[7] Eis que Hananel, filho de teu tio Salum, virá a ti, dizendo: Compra o meu campo que está em Anatote, pois a ti, a quem pertence o direito de resgate, compete comprá-lo.

[7]Sallúm nagybátyádnak a fia, Hanamél el fog jönni hozzád, és ezt mondja majd: Vedd meg a szántóföldemet Anátótban, mert te vagy a legközelebbi rokonom, neked van jogod megvenni.

[8] Veio, pois, a mim, segundo a palavra do SENHOR, Hananel, filho de meu tio, ao pátio da guarda e me disse: Compra agora o meu campo que está em Anatote, na terra de Benjamim; porque teu é o direito de posse e de resgate; compra-o. Então, entendi que isto era a palavra do SENHOR.

[8]El is jött hozzám Hanamél, a nagybátyám fia az ÚR szava szerint a börtön udvarába, és ezt mondta nekem: Vedd meg szántóföldemet, amely Benjámin földjén, Anátótban van, mert tied az öröklés joga, vedd meg mint legközelebbi rokon! Mivel ráismertem, hogy ez az ÚR szava,

[9] Comprei, pois, de Hananel, filho de meu tio, o campo que está em Anatote; e lhe pesei o dinheiro, dezessete siclos de prata.

[9]megvettem Hanaméltól, nagybátyám fiától az anátóti szántóföldet, és kimértem ezüstben az árát: tizenhét sekelt.

[10] Assinei a escritura, fechei-a com selo, chamei testemunhas e pesei-lhe o dinheiro numa balança.

[10]Megírtam a szerződést, lepecsételtem, és tanúkkal hitelesíttettem, az ezüstöt pedig kimértem mérlegen.

[11] Tomei a escritura da compra, tanto a selada, segundo mandam a lei e os estatutos, como a cópia aberta;
[12] dei-a a Baruque, filho de Nerias, filho de Maaséias, na presença de Hananel, filho de meu tio, e perante as testemunhas, que assinaram a escritura da compra, e na presença de todos os judeus que se assentavam no pátio da guarda.
[13] Perante eles dei ordem a Baruque, dizendo:
[14] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Toma esta escritura, esta escritura da compra, tanto a selada como a aberta, e mete-as num vaso de barro, para que se possam conservar por muitos dias;
[15] porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ainda se comprarão casas, campos e vinhas nesta terra.

Jeremias pede esclarecimentos a Deus

[16] Depois que dei a escritura da compra a Baruque, filho de Nerias, orei ao SENHOR, dizendo:
[17] Ah! SENHOR Deus, eis que fizeste os céus e a terra com o teu grande poder e com o teu braço estendido; coisa alguma te é demasiadamente maravilhosa.
[18] Tu usas de misericórdia para com milhares e retribuis a iniqüidade dos pais nos filhos; tu és o grande, o poderoso Deus, cujo nome é o SENHOR dos Exércitos,
[19] grande em conselho e magnífico em obras; porque os teus olhos estão abertos

[11]Azután fogtam az adásvételi szerződést, azt is, amely annak rendjemódja szerint le volt pecsételve, meg a le nem zártat is,

[12]és odaadtam az adásvételi szerződést Bárúknak, Nérijjá fiának, Mahszéjá unokájának, nagybátyám fia, Hanamél előtt, az adásvételi szerződést aláíró tanúk meg a börtön udvarán ülő júdaiak előtt.

[13]És megparancsoltam Bárúknak mindannyiuk előtt:

[14]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Fogd ezeket az iratokat, ezt az adásvételi szerződést, a lepecsételtet is, meg ezt a le nem zárt szerződést is, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sokáig megmaradjanak!

[15]Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Fognak még házat, szántóföldet és szőlőt venni ebben az országban!

Jeremiás tanácsért könyörög Istenhez

[16]Majd így imádkoztam az ÚRhoz, miután odaadtam az adásvételi szerződést Bárúknak, Nérijjá fiának:

[17]Ó, Uram, URam! Nagy hatalmaddal és kinyújtott karoddal te alkottad meg az eget és a földet; neked semmi sem lehetetlen!

[18]Te irgalmas vagy ezer nemzedéken át, de megfizetsz az atyák bűnéért fiaiknak is, te nagy Isten, te hatalmas, akinek Seregek URa a neve!

[19]Nagyszerűek a terveid, hatalmasak a tetteid. Szemedet rajta tartod az emberek

sobre todos os caminhos dos filhos dos homens, para dar a cada um segundo o seu proceder, segundo o fruto das suas obras.

[20] Tu puseste sinais e maravilhas na terra do Egito até ao dia de hoje, tanto em Israel como entre outros homens; e te fizeste um nome, qual o que tens neste dia.

[21] Tiraste o teu povo de Israel da terra do Egito, com sinais e maravilhas, com mão poderosa e braço estendido e com grande espanto;

[22] e lhe deste esta terra, que com juramento prometeste a seus pais, terra que mana leite e mel.

[23] Entraram nela e dela tomaram posse, mas não obedeceram à tua voz, nem andaram na tua lei; de tudo o que lhes mandaste que fizessem, nada fizeram; pelo que trouxeste sobre eles todo este mal.

[24] Eis aqui as trincheiras já atingem a cidade, para ser tomada; já está a cidade entregue nas mãos dos caldeus, que pelejam contra ela, pela espada, pela fome e pela peste. O que disseste aconteceu; e tu mesmo o vês.

[25] Contudo, ó SENHOR Deus, tu me disseste: Compra o campo por dinheiro e chama testemunhas, embora já esteja a cidade entregue nas mãos dos caldeus.

A resposta de Deus

[26] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[27] Eis que eu sou o SENHOR, o Deus de todos os viventes; acaso, haveria coisa demasiadamente maravilhosa para mim?

minden útján, mindenkivel úgy bánsz, ahogyan élete és tetteinek a gyümölcse szerint megérdemli.

[20]Jeleket és csodákat tettél Egyiptomban, Izráelben és az emberek között is mind a mai napig. Olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is ismert.

[21]Kihoztad népedet, Izráelt Egyiptomból jelek és csodák között, erős kézzel, kinyújtott karral, nagy és félelmetes tettek kíséretében.

[22]Nekik adtad ezt az országot, amelyet esküvel ígértél oda őseiknek, ezt a tejjel-mézzel folyó földet.

[23]Ők bementek, és birtokba is vették. De nem hallgattak szavadra, nem éltek törvényed szerint, és nem tették meg mindazt, amit megparancsoltál nekik. Ezért zúdítottad rájuk mindezt a veszedelmet.

[24]Az ostromsáncok már elérték a várost, elfoglalására készen, és ez a város a fegyver, éhínség és dögvész miatt hamarosan az ostromló káldeusok kezébe kerül. Amit megígértél, megtörtént, magad is láthatod!

[25]És mégis ezt mondtad nekem, Uram, ó, URam: Vedd meg ezt a szántóföldet ezüstért, és hitelesíttesd tanúkkal! – pedig ez a város a káldeusok kezébe kerül!

Isten válasza

[26]Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[27]Én vagyok az ÚR, minden élőnek az Istene. Van-e számomra lehetetlen?

[28] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que entrego esta cidade nas mãos dos caldeus, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e ele a tomará.

[28]Azért ezt mondja az ÚR: Én ezt a várost a káldeusok és Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt.

[29] Os caldeus, que pelejam contra esta cidade, entrarão nela, porão fogo a esta cidade e queimarão as casas sobre cujos terraços queimaram incenso a Baal e ofereceram libações a outros deuses, para me provocarem à ira.

[29]Behatolnak az ostromló káldeusok ebbe a városba, fölgyújtják a várost, és fölperzselik a házakkal együtt, amelyeknek a tetején Baalnak tömjéneztek, és más isteneknek mutattak be italáldozatokat, hogy engem bosszantsanak.

[30] Porque os filhos de Israel e os filhos de Judá não fizeram senão mal perante mim, desde a sua mocidade; porque os filhos de Israel não fizeram senão provocar-me à ira com as obras das suas mãos, diz o SENHOR.

[30]Bizony, Izráel és Júda fiai ifjúságuktól fogva mindig azt tették, amit rossznak látok, Izráel fiai csak bosszantottak engem kezük csinálmányaival – így szól az ÚR.

[31] Porque para minha ira e para meu furor me tem sido esta cidade, desde o dia em que a edificaram e até ao dia de hoje, para que eu a removesse da minha presença,

[31]Mert csak dühített és bosszantott engem ez a város felépítése napjától fogva mind a mai napig; ezért elvetem színem elől.

[32] por causa de toda a maldade que fizeram os filhos de Israel e os filhos de Judá, para me provocarem à ira, eles, os seus reis, os seus príncipes, os seus sacerdotes e os seus profetas, como também os homens de Judá e os moradores de Jerusalém.

[32]Mert Izráel és Júda fiai sok gonoszságot követtek el bosszantásomra, ők maguk, királyaik, vezetőik, papjaik, prófétáik, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói.

[33] Viraram-me as costas e não o rosto; ainda que eu, começando de madrugada, os ensinava, eles não deram ouvidos, para receberem a advertência.

[33]A hátukat fordították felém, és nem az arcukat; bár tanítottam őket, idejében tanítottam, de nem fogadták meg engedelmesen az intést.

[34] Antes, puseram as suas abominações na casa que se chama pelo meu nome, para a profanarem.

[34]Förtelmes bálványaikat abban a házban állították föl, amelyet az én nevemről neveztek el, és tisztátalanná tették azt.

[35] Edificaram os altos de Baal, que estão no vale do filho de Hinom, para queimarem a seus filhos e a suas filhas a Moloque, o que nunca lhes ordenei, nem me passou pela mente fizessem tal abominação, para fazerem pecar a Judá.

[35]Áldozóhalmokat építettek Baalnak a Ben-Hinnóm-völgyben, és feláldozták fiaikat és leányaikat Moloknak. Pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott, hogy ilyen utálatos dolgot követhetnek el, és ezzel viszik majd vétekbe Júdát.

[36] Agora, pois, assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, acerca desta cidade, da qual vós dizeis: Já está entregue nas mãos do rei da Babilônia, pela espada, pela fome e pela peste.

[36]Most mégis ezt mondja az ÚR, Izráel Istene erről a városról, amelyről azt mondjátok, hogy a fegyver, éhínség és dögvész miatt a babilóniai király kezébe kerül:

[37] Eis que eu os congregarei de todas as terras, para onde os lancei na minha ira, no meu furor e na minha grande indignação; tornarei a trazê-los a este lugar e farei que nele habitem seguramente.

[37]Összegyűjtöm majd lakóit mindazokból az országokból, ahová lángoló haragomban és nagy felháborodásomban szétszórtam őket. Visszahozom őket erre a helyre, és megengedem, hogy biztonságban lakjanak.

[38] Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[38]Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

[39] Dar-lhes-ei um só coração e um só caminho, para que me temam todos os dias, para seu bem e bem de seus filhos.

[39]Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek mindenkor, és jó dolguk legyen nekik is, meg utódaiknak is.

[40] Farei com eles aliança eterna, segundo a qual não deixarei de lhes fazer o bem; e porei o meu temor no seu coração, para que nunca se apartem de mim.

[40]Örök szövetséget kötök velük: nem fordulok el tőlük, mindig jót teszek velük, és olyanná teszem szívüket, hogy féljenek engem, és többé ne hagyjanak el.

[41] Alegrar-me-ei por causa deles e lhes farei bem; plantá-los-ei firmemente nesta terra, de todo o meu coração e de toda a minha alma.

[41]Örömmel, teljes szívemből és teljes lelkemből teszek jót velük, és véglegesen elültetem őket ebbe a földbe.

[42] Porque assim diz o SENHOR: Assim como fiz vir sobre este povo todo este grande mal, assim lhes trarei todo o bem que lhes estou prometendo.

[42]Mert ezt mondja az ÚR: Ahogyan elhoztam erre a népre mindezt a nagy rosszat, ugyanúgy elhozom rájuk mindazt a jót is, amit most ígérek nekik.

[43] Comprar-se-ão campos nesta terra, da qual vós dizeis: Está deserta, sem homens nem animais; está entregue nas mãos dos caldeus.

[44] Comprarão campos por dinheiro, e lavrarão as escrituras, e as fecharão com selos, e chamarão testemunhas na terra de Benjamim, nos contornos de Jerusalém, nas cidades de Judá, nas cidades da região montanhosa, nas cidades das planícies e nas cidades do Sul; porque lhes restaurarei a sorte, diz o SENHOR.

[43]Mert fognak még szántóföldet venni ebben az országban, amelyről azt mondjátok, hogy ember és állat nélkül maradt pusztaság, amely a káldeusok kezébe került.

[44]Ezüstért vesznek szántóföldet, lepecsételt és tanúkkal hitelesített szerződést írnak róla Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyvidék, az alföld és a Délvidék városaiban, mert jóra fordítom sorsukat! – így szól az ÚR.

Jeremias 33

Promessas de paz e prosperidade

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, segunda vez, estando ele ainda encarcerado no pátio da guarda, dizendo:
[2] Assim diz o SENHOR que faz estas coisas, o SENHOR que as forma para as estabelecer (SENHOR é o seu nome):

[3] Invoca-me, e te responderei; anunciar-te-ei coisas grandes e ocultas, que não sabes.

[4] Porque assim diz o SENHOR, o Deus de Israel, a respeito das casas desta cidade e das casas dos reis de Judá, que foram derribadas para a defesa contra as trincheiras e a espada:
[5] Quando se der a peleja contra os caldeus, para que eu as encha de cadáveres de homens, feridos por minha ira e meu furor, porquanto desta cidade escondi o meu rosto, por causa de toda a sua maldade,

Jeremiás 33

Jeruzsálem és Júda sorsa jóra fordul

[1]Másodszor is szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, amikor még fogoly volt a börtön udvarában.
[2]Ezt mondta az ÚR, aki a földet megalkotta, az ÚR, aki azt formálta és megerősítette – az ÚR az ő neve –:
[3]Kiálts hozzám, és én válaszolok, hatalmas és rejtett dolgokat jelentek ki neked, melyekről még nem tudsz!
[4]Mert ezt mondja az ÚR, Izráel Istene e város házairól és Júda királyi palotáiról, amelyeket leromboltak, hogy felhasználják az ostromsáncokkal és fegyverekkel szemben

[5]azok, akik harcba bocsátkoztak a káldeusokkal, de csak a lángoló haragomban megölt emberek holttestével lett tele a város, mert elrejtettem arcomat az elől a város elől sok gonoszsága miatt:

[6] eis que lhe trarei a ela saúde e cura e os sararei; e lhes revelarei abundância de paz e segurança.

[6]Én majd bekötözöm és orvoslom sebeit, meggyógyítom őket, és megmutatom nekik, milyen kincs az igazi béke.

[7] Restaurarei a sorte de Judá e de Israel e os edificarei como no princípio.

[7]Jóra fordítom Júda és Izráel sorsát, újjáépítem őket, hogy olyanok legyenek, mint régen.

[8] Purificá-los-ei de toda a sua iniqüidade com que pecaram contra mim; e perdoarei todas as suas iniqüidades com que pecaram e transgrediram contra mim.

[8]Megtisztítom őket minden bűnüktől, amelyeket elkövettek ellenem; megbocsátom minden bűnüket, amelyeket elkövettek ellenem, amikor elpártoltak tőlem.

[9] Jerusalém me servirá por nome, por louvor e glória, entre todas as nações da terra que ouvirem todo o bem que eu lhe faço; espantar-se-ão e tremerão por causa de todo o bem e por causa de toda a paz que eu lhe dou.

[9]Ez a város hírnevet, örömöt, dicséretet és tisztességet szerez majd nekem a föld minden népe előtt, ha meghallják, hogy mennyi jót teszek velük. De rettegni és reszketni is fognak, ha látják, mennyi jót és milyen békességet adok nekik.

[10] Assim diz o SENHOR: Neste lugar, que vós dizeis que está deserto, sem homens nem animais, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que estão assoladas, sem homens, sem moradores e sem animais, ainda se ouvirá

[10]Ezt mondja az ÚR erről a helyről, amelyet ember és állat nélkül maradt pusztának mondtok, Júda városairól és Jeruzsálem utcáiról, amelyek lakatlan pusztasággá váltak, ember és állat nélkül:

[11] a voz de júbilo e de alegria, e a voz de noivo, e a de noiva, e a voz dos que cantam: Rendei graças ao SENHOR dos Exércitos, porque ele é bom, porque a sua misericórdia dura para sempre; e dos que trazem ofertas de ações de graças à Casa do SENHOR; porque restaurarei a sorte da terra como no princípio, diz o SENHOR.

[11]Felhangzik még a vidám örvendezés hangja, a vőlegény és a menyasszony hangja, és azoké, akik így énekelnek: Adjatok hálát a Seregek URának, mert jó az ÚR, mert örökké tart szeretete! Hálaadó énekkel jönnek az ÚR házába, mert jóra fordítom az ország sorsát, és olyan lesz, amilyen régen volt – ezt mondja az ÚR.

[12] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda neste lugar, que está deserto, sem homens e sem animais, e em todas as suas

[12]Ezt mondja a Seregek URa: Ezen az ember és állat nélkül maradt, pusztasággá vált helyen és ennek minden városában

cidades, haverá morada de pastores que façam repousar aos seus rebanhos.

13 Nas cidades da região montanhosa, e nas cidades das planícies, e nas cidades do Sul, na terra de Benjamim, e nos contornos de Jerusalém, e nas cidades de Judá, ainda passarão os rebanhos pelas mãos de quem os conte, diz o SENHOR.

Repetição da promessa do Renovo de Davi
Jeremias 23.5-6

14 Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que cumprirei a boa palavra que proferi à casa de Israel e à casa de Judá.

15 Naqueles dias e naquele tempo, farei brotar a Davi um Renovo de justiça; ele executará juízo e justiça na terra.

16 Naqueles dias, Judá será salvo e Jerusalém habitará seguramente; ela será chamada SENHOR, Justiça Nossa.

17 Porque assim diz o SENHOR: Nunca faltará a Davi homem que se assente no trono da casa de Israel;

18 nem aos sacerdotes levitas faltará homem diante de mim, para que ofereça holocausto, queime oferta de manjares e faça sacrifício todos os dias.

19 Veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

20 Assim diz o SENHOR: Se puderdes invalidar a minha aliança com o dia e a minha aliança com a noite, de tal modo que não haja nem dia nem noite a seu tempo,

fognak még pásztorok tanyázni, nyájakat legeltetve.

13A hegyvidék, a Sefélá-alföld és a Délvidék városaiban, Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban átmegy még a nyáj a számadó keze alatt – ezt mondja az ÚR.

Ígéret a dávidi királyságról és a lévita papságról

14Eljön majd az idő – így szól az ÚR –, amikor valóra váltom azt a jót, amit Izráel és Júda házáról ígértem.

15Azokban a napokban és abban az időben igazi sarjadékot sarjasztok Dávidnak, aki törvényesen és igazságosan jár el az országban.

16Azokban a napokban szabad lesz Júda, Jeruzsálem is biztonságban él, és így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk!

17Mert így szól az ÚR: Nem halnak ki Dávid utódai; lesz, aki Izráel házának trónján üljön.

18És nem halnak ki a lévita papok utódai sem; lesznek, akik égőáldozatot mutatnak be, ételáldozatot égetnek, és véresáldozatot készítenek színem előtt mindenkor.

19Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

20Ezt mondja az ÚR: Ha érvénytelenné tudjátok tenni a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségemet úgy, hogy ne legyen nappal és éjszaka a maga idejében,

[21] poder-se-á também invalidar a minha aliança com Davi, meu servo, para que não tenha filho que reine no seu trono; como também com os levitas sacerdotes, meus ministros.

[22] Como não se pode contar o exército dos céus, nem medir-se a areia do mar, assim tornarei incontável a descendência de Davi, meu servo, e os levitas que ministram diante de mim.

[23] Veio ainda a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[24] Não atentas para o que diz este povo: As duas famílias que o SENHOR elegeu, agora as rejeitou? Assim desprezam a meu povo, que a seus olhos já não é povo.

[25] Assim diz o SENHOR: Se a minha aliança com o dia e com a noite não permanecer, e eu não mantiver as leis fixas dos céus e da terra,

[26] também rejeitarei a descendência de Jacó e de Davi, meu servo, de modo que não tome da sua descendência quem domine sobre a descendência de Abraão, Isaque e Jacó; porque lhes restaurarei a sorte e deles me apiedarei.

Jeremias 34

Prediz-se a sorte de Zedequias

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, quando Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, e todos os reinos da terra que estavam debaixo do seu poder, e todos os povos pelejavam contra

[21]akkor válik érvénytelenné szolgámmal, Dáviddal kötött szövetségem is úgy, hogy nem lesz fia, aki a trónján uralkodjék; meg szolgáimmal, a lévita papokkal kötött szövetségem is.

[22]Amilyen megszámlálhatatlan az ég serege, és megmérhetetlen a tenger partján a homok, úgy megszaporítom szolgámnak, Dávidnak az utódait és a lévitákat, akik nekem szolgálnak.

[23]Azután így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[24]Nem veszed észre, mit beszél ez a nép? Azt, hogy elvetette az ÚR azt a két nemzetséget, amelyet kiválasztott. Népemet pedig azzal csúfolják, hogy az már nem is számít nemzetnek előttük.

[25]Ezt mondja az ÚR: Ha már nem lesz érvényben a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségem, ha már nem én szabom meg az ég és a föld rendjét,

[26]akkor vetem el Jákóbnak és szolgámnak, Dávidnak az utódait is, hogy ne az ő utódai közül válasszak uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákób utódai fölé. Mert én jóra fordítom sorsukat, és megkönyörülök rajtuk.

Jeremiás 34

Cidkijjá sorsa megpecsételődik

[1]Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz, amikor Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével, az uralma alatt álló országok minden királyságával és népével ostromolni kezdte Jeruzsálemet és a többi várost.

Jerusalém e contra todas as suas cidades, dizendo:	
[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Vai, fala a Zedequias, rei de Judá, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR: Eis que eu entrego esta cidade nas mãos do rei da Babilônia, o qual a queimará.	[2]Ezt mondta az ÚR, Izráel Istene: Menj, szólj Cidkijjának, Júda királyának, és mondd meg neki, hogy így szól az ÚR: Ezt a várost Babilónia királyának a kezébe adom, és ő fölperzseli.
[3] Tu não lhe escaparás das mãos; pelo contrário, serás preso e entregue nas suas mãos; tu verás o rei da Babilônia face a face, e ele te falará boca a boca, e entrarás na Babilônia.	[3]Te sem menekülsz meg a kezéből, hanem elfognak, és átadnak neki. Szemtől szemben állsz a babiloni királlyal, személyesen beszél majd veled, és Babilonba kerülsz.
[4] Todavia, ouve a palavra do SENHOR, ó Zedequias, rei de Judá: Assim diz o SENHOR a teu respeito: Não morrerás à espada.	[4]De azért halld meg az ÚR igéjét, Cidkijjá, Júda királya! Ezt mondja rólad az ÚR: Nem fegyvertől fogsz meghalni!
[5] Em paz morrerás, e te queimarão perfumes a ti, como se queimaram a teus pais, que, como reis, te precederam, e te prantearão, dizendo: Ah! SENHOR! Pois eu é que disse a palavra, diz o SENHOR.	[5]Békességben halsz meg, és amilyen gyásztüzet gyújtottak őseidnek, a korábbi királyoknak, elődeidnek, olyat gyújtanak neked is, és így siratnak el: Jaj, uram! Ezt határoztam! – így szól az ÚR.
[6] Falou Jeremias, o profeta, a Zedequias, rei de Judá, todas estas palavras, em Jerusalém,	[6]Akkor jelentette ki mindezt Jeremiás próféta Cidkijjának, Júda királyának Jeruzsálemben,
[7] quando o exército do rei da Babilônia pelejava contra Jerusalém e contra todas as cidades que restavam de Judá, contra Laquis e contra Azeca; porque só estas ficaram das cidades fortificadas de Judá.	[7]amikor Babilónia királyának a hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Júda megmaradt városait, Lákíst és Azékát; mert Júda városai közül csak ezek a megerősített városok maradtak már meg.
As ameaças de Deus por causa da escravatura	**A vezetők megszegik a rabszolgáknak adott ígéretet**
[8] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, depois que o rei Zedequias fez aliança com todo o povo de Jerusalém, para lhes apregoar a liberdade:	[8]Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz, miután Cidkijjá király egyezséget kötött Jeruzsálem egész népével, hogy hirdessék ki a rabszolgák felszabadítását,

[9] que cada um despedisse forro o seu servo e cada um, a sua serva, hebreu ou hebréia, de maneira que ninguém retivesse como escravos hebreus, seus irmãos.

[10] Todos os príncipes e todo o povo que haviam entrado na aliança obedeceram, despedindo forro cada um o seu servo e cada um a sua serva, de maneira que já não os retiveram como escravos; obedeceram e os despediram.

[11] Mas depois se arrependeram, e fizeram voltar os servos e as servas que haviam despedido forros, e os sujeitaram por servos e por servas.

[12] Veio, pois, a palavra do SENHOR a Jeremias, da parte do SENHOR, dizendo:
[13] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Eu fiz aliança com vossos pais, no dia em que os tirei da terra do Egito, da casa da servidão, dizendo:
[14] Ao fim de sete anos, libertareis cada um a seu irmão hebreu, que te for vendido a ti e te houver servido seis anos, e despedi-lo-ás forro; mas vossos pais não me obedeceram, nem inclinaram os seus ouvidos a mim.

[15] Não há muito, havíeis voltado a fazer o que é reto perante mim, apregoando liberdade cada um ao seu próximo; e tínheis feito perante mim aliança, na casa que se chama pelo meu nome;

[9]és engedje szabadon mindenki a héber rabszolgáját és rabszolganőjét, és ne tartsa szolgaságban senki a júdai embertársát.

[10]Engedelmeskedtek is a vezetők valamennyien meg az egész nép; belementek az egyezségbe, hogy mindenki szabadon engedi rabszolgáját és rabszolganőjét, és nem tartja tovább senki szolgaságban őket. Engedelmeskedtek, és elengedték őket,

[11]de azután kényszerítették a szabadon bocsátott rabszolgákat és rabszolganőket, hogy térjenek vissza, és erőszakkal újra rabszolgákká és rabszolganőkké tették őket.

[12]Ekkor így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[13]Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én szövetséget kötöttem őseitekkel, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és azt mondtam,

[14]hogy minden hetedik esztendőben engedje el mindenki héber embertársát, aki eladta magát. Hat évig szolgáljon, azután engedd őt szabadon! De őseitek nem hallgattak és nem figyeltek rám.

[15]Ti viszont most megtértetek, és azt tettétek, amit én helyesnek látok. Kihirdettétek felebarátaitok felszabadítását, és egyezséget kötöttetek színem előtt abban a házban, amelyet az én nevemről neveztek el.

[16] mudastes, porém, e profanastes o meu nome, fazendo voltar cada um o seu servo e cada um, a sua serva, os quais, deixados à vontade, já tínheis despedido forros, e os sujeitastes, para que fossem vossos servos e servas.

[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Vós não me obedecestes, para apregoardes a liberdade, cada um a seu irmão e cada um ao seu próximo; pois eis que eu vos apregôo a liberdade, diz o SENHOR, para a espada, para a peste e para a fome; farei que sejais um espetáculo horrendo para todos os reinos da terra.

[18] Farei aos homens que transgrediram a minha aliança e não cumpriram as palavras da aliança que fizeram perante mim como eles fizeram com o bezerro que dividiram em duas partes, passando eles pelo meio das duas porções;

[19] os príncipes de Judá, os príncipes de Jerusalém, os oficiais, os sacerdotes e todo o povo da terra, os quais passaram por meio das porções do bezerro,

[20] entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, e os cadáveres deles servirão de pasto às aves dos céus e aos animais da terra.

[21] A Zedequias, rei de Judá, e a seus príncipes, entregá-los-ei nas mãos de seus inimigos e nas mãos dos que procuram a sua morte, nas mãos do exército do rei da Babilônia, que já se retiraram de vós.

[16]De azután újra meggyaláztátok nevemet, mert mindenki visszakényszerítette rabszolgáját és rabszolganőjét, akit szabadon bocsátott, hogy menjen, amerre lát, majd erőszakkal újra rabszolgákká és rabszolganőkké tettétek őket.

[17]Azért ezt mondja az ÚR: Ti nem engedelmeskedtetek nekem igazán, amikor felszabadulást hirdettetek, ki-ki az embertársának és a felebarátjának. Most azért én hirdetek nektek felszabadulást – így szól az ÚR –, hogy szabadon pusztítson titeket a fegyver, a dögvész és az éhínség, és elrettentő példává teszlek benneteket a föld minden országa számára.

[18]Azokat pedig, akik megszegték az egyezséget, akik nem tartották meg azt, amit színem előtt foglaltak egyezségbe, olyanokká teszem, mint azt a borjút, amelyet kettévágtak, és átmentek a részei között.

[19]Júda és Jeruzsálem vezetőit, az udvarnokokat, a papokat és az ország egész népét, akik átmentek a borjú részei között,

[20]ellenségeik kezébe adom, az életükre törők kezébe, holttestük pedig az ég madarainak és a föld állatainak lesz az eledele.

[21]Cidkijját, Júda királyát és vezéreit is ellenségeik kezébe adom, az életükre törők kezébe, a babilóniai király hadseregének hatalmába, amely most elvonult innen.

[22] Eis que eu darei ordem, diz o SENHOR, e os farei tornar a esta cidade, e pelejarão contra ela, tomá-la-ão e a queimarão; e as cidades de Judá porei em assolação, de sorte que ninguém habite nelas.

Jeremias 35

A fidelidade dos recabitas

[1] Palavra que do SENHOR veio a Jeremias, nos dias de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Vai à casa dos recabitas, fala com eles, leva-os à Casa do SENHOR, a uma das câmaras, e dá-lhes vinho a beber.

[3] Então, tomei a Jazanias, filho de Jeremias, filho de Habazinias, aos irmãos, e a todos os filhos dele, e a toda a casa dos recabitas;

[4] e os levei à Casa do SENHOR, à câmara dos filhos de Hanã, filho de Jigdalias, homem de Deus, que está junto à câmara dos príncipes e sobre a de Maaséias, filho de Salum, guarda do vestíbulo;

[5] e pus diante dos filhos da casa dos recabitas taças cheias de vinho e copos e lhes disse: Bebei vinho.

[6] Mas eles disseram: Não beberemos vinho, porque Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, nos ordenou: Nunca jamais bebereis vinho, nem vós nem vossos filhos;

[7] não edificareis casa, não fareis sementeiras, não plantareis, nem possuireis vinha alguma; mas habitareis em tendas todos os vossos dias, para que

[22]Mert parancsot adok – így szól az ÚR –, és visszahozom őket ehhez a városhoz: ostrom alá veszik, elfoglalják és fölperzselik. Júda városait pedig lakatlan pusztasággá teszem!

Jeremiás 35

A rékábiak példaadó engedelmessége

[1]Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében:

[2]Menj el a rékábiak háza népéhez, és beszélj velük; vidd be őket az ÚR házának egyik kamrájába, és adj nekik bort inni!

[3]Magam mellé vettem tehát Jaazanját, aki Jirmejá fia, Habaccinjá unokája volt, továbbá a testvéreit és valamennyi fiát: a rékábiak egész háza népét.

[4]Bevittem őket az ÚR házába, Hánán fiainak a kamrájába, aki Jigdaljának, az Isten emberének volt a fia. Ez a kamra a vezetők kamrája mellett volt, Maaszéjának, Sallúm fiának a kamrája fölött, aki ajtóőr volt.

[5]Itt a rékábiak háza népének a fiai elé borral telt kelyheket és poharakat tettem, és ezt mondtam nekik: Igyatok bort!

[6]De ők így feleltek: Nem iszunk bort, mert a mi ősünk, Jónádáb, Rékáb fia ezt parancsolta nekünk: Ne igyatok bort soha, se ti, se a fiaitok!

[7]Házat se építsetek, gabonát se vessetek, szőlőt se ültessetek, birtokotok se legyen, hanem sátorban lakjatok egész

vivais muitos dias sobre a terra em que viveis peregrinando.

[8] Obedecemos, pois, à voz de Jonadabe, filho de Recabe, nosso pai, em tudo quanto nos ordenou; de maneira que não bebemos vinho em todos os nossos dias, nem nós, nem nossas mulheres, nem nossos filhos, nem nossas filhas;

[9] nem edificamos casas para nossa habitação; não temos vinha, nem campo, nem semente.

[10] Mas habitamos em tendas, e, assim, obedecemos, e tudo fizemos segundo nos ordenou Jonadabe, nosso pai.

[11] Quando, porém, Nabucodonosor, rei da Babilônia, subia a esta terra, dissemos: Vinde, e refugiemo-nos em Jerusalém, por causa do exército dos caldeus e dos siros; e assim ficamos em Jerusalém.

[12] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[13] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Vai e dize aos homens de Judá e aos moradores de Jerusalém: Acaso, nunca aceitareis a minha advertência para obedecerdes às minhas palavras? – diz o SENHOR.

[14] As palavras de Jonadabe, filho de Recabe, que ordenou a seus filhos não bebessem vinho, foram guardadas; pois, até ao dia de hoje, não beberam; antes, obedecem às ordens de seu pai; a mim, porém, que, começando de madrugada, vos tenho falado, não me obedecestes.

életetekben, hogy sokáig éljetek azon a földön, ahol jövevények vagytok!

[8]És mi hallgattunk ősünknek, Jónádábnak, Rékáb fiának a szavára, mindarra, amit parancsolt nekünk, hogy ne igyunk egész életünkben bort, se mi, se feleségünk, se fiaink, se leányaink;

[9]és házakat se építsünk, hogy azokban lakjunk; ne legyen szőlőnk, szántóföldünk és vetésünk sem,

[10]hanem sátrakban lakjunk. Engedelmeskedtünk tehát, és mindent úgy tettünk, ahogyan ősünk, Jónádáb parancsolta.

[11]Csak amikor fölvonult Nebukadneccar, Babilónia királya az ország ellen, akkor mondtuk: Gyertek, menjünk Jeruzsálembe a káldeusok és az arámok hadserege elől! Ezért lakunk Jeruzsálemben.

[12]Ekkor így szólt Jeremiáshoz az Úr igéje:

[13]Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Menj, és mondd meg Júda férfiainak és Jeruzsálem lakóinak: Miért nem fogadjátok meg az intést, és miért nem hallgattok a szavamra? – így szól az Úr.

[14]Jónádábnak, Rékáb fiának betartották az utasításait. Ő azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort; nem is ittak a mai napig sem, hanem engedelmeskedtek ősük parancsának. Én is szóltam hozzátok, idejében szóltam, de ti nem hallgattatok rám.

[15] Começando de madrugada, vos tenho enviado todos os meus servos, dizendo: Convertei-vos agora, cada um do seu mau caminho, fazei boas as vossas ações e não sigais a outros deuses para servi-los; assim ficareis na terra que vos dei a vós outros e a vossos pais; mas não me inclinastes os ouvidos, nem me obedecestes a mim.

[16] Visto que os filhos de Jonadabe, filho de Recabe, guardaram o mandamento de seu pai, que ele lhes ordenara, mas este povo não me obedeceu,

[17] por isso, assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que trarei sobre Judá e sobre todos os moradores de Jerusalém todo o mal que falei contra eles; pois lhes tenho falado, e não me obedeceram, clamei a eles, e não responderam.

[18] À casa dos recabitas disse Jeremias: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Pois que obedecestes ao mandamento de Jonadabe, vosso pai, e guardastes todos os seus preceitos, e tudo fizestes segundo vos ordenou,

[19] por isso, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Nunca faltará homem a Jonadabe, filho de Recabe, que esteja na minha presença.

Jeremias 36

O rolo de Jeremias é lido no templo

[15]Elküldtem hozzátok szolgáimat, a prófétákat, idejében küldtem, és ezt mondtam: Térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról! Jobbítsátok meg tetteiteket, ne kövessetek más isteneket, és ne tiszteljétek őket! Akkor azon a földön lakhattok, amelyet nektek és őseiteknek adtam. De ti nem figyeltetek és nem hallgattatok rám.

[16]Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai megtartották ősük parancsát, amit az megparancsolt, de ez a nép nem hallgatott rám.

[17]Azért ezt mondja az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Elhozom Júdára és Jeruzsálem minden lakójára mindazt a veszedelmet, amit meghirdettem ellenük. Mert beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rám, hívtam őket, de nem válaszoltak.

[18]A rékábiak háza népének pedig ezt mondta Jeremiás: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Mivel ti hallgattatok ősötöknek, Jónádábnak a parancsára, megtartottátok minden parancsát, és mindent úgy tettetek, ahogyan ő parancsolta nektek,

[19]azért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Nem halnak ki Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai, színem előtt maradnak mindenkor!

Jeremiás 36

Jeremiás leíratja jövendöléseit

[1] No quarto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, veio esta palavra do SENHOR a Jeremias, dizendo:

[2] Toma um rolo, um livro, e escreve nele todas as palavras que te falei contra Israel, contra Judá e contra todas as nações, desde o dia em que te falei, desde os dias de Josias até hoje.

[3] Talvez ouçam os da casa de Judá todo o mal que eu intento fazer-lhes e venham a converter-se cada um do seu mau caminho, e eu lhes perdoe a iniqüidade e o pecado.

[4] Então, Jeremias chamou a Baruque, filho de Nerias; escreveu Baruque no rolo, segundo o que ditou Jeremias, todas as palavras que a este o SENHOR havia revelado.

[5] Jeremias ordenou a Baruque, dizendo: Estou encarcerado; não posso entrar na Casa do SENHOR.

[6] Entra, pois, tu e, do rolo que escreveste, segundo o que eu ditei, lê todas as palavras do SENHOR, diante do povo, na Casa do SENHOR, no dia de jejum; e também as lerás diante de todos os de Judá que vêm das suas cidades.

[7] Pode ser que as suas humildes súplicas sejam bem acolhidas pelo SENHOR, e cada um se converta do seu mau caminho; porque grande é a ira e o furor que o SENHOR tem manifestado contra este povo.

[1]Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[2]Fogj egy irattekercset, és írd rá mindazokat az igéket, amelyeket kijelentettem neked Izráelről, Júdáról és a többi népről, attól fogva, hogy beszélni kezdtem hozzád: Jósiás idejétől kezdve egészen mindmáig.

[3]Talán meghallja Júda háza, hogy mennyi veszedelmet készülök rájuk zúdítani, és megtér mindenki a maga gonosz útjáról. Akkor én is megbocsátom bűnüket és vétküket.

Bárúk felolvassa a jövendölést a templomban

[4]Ekkor Jeremiás hívta Bárúkot, Nérijjá fiát, Bárúk pedig leírta Jeremiás diktálása után az irattekercsre az ÚRnak mindazokat az igéit, amelyeket kijelentett neki.

[5]Majd ezt parancsolta Jeremiás Bárúknak: Én akadályoztatva vagyok, nem mehetek az ÚR házába,

[6]azért menj el te, és az ÚR házában a böjt napján olvasd fel a nép előtt a tekercset, amelyre diktálásom után leírtad az ÚR igéjét. Olvasd fel azok előtt a júdaiak előtt is, akik a városaikból érkeztek!

[7]Talán az ÚR elé jut könyörgésük, és megtér mindenki a maga gonosz útjáról. Mert nagy és lángoló haraggal beszélt az ÚR ez ellen a nép ellen.

[8] Fez Baruque, filho de Nerias, segundo tudo quanto lhe havia ordenado Jeremias, o profeta, e leu naquele livro as palavras do SENHOR, na Casa do SENHOR.

[9] No quinto ano de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, no mês nono, apregoaram jejum diante do SENHOR a todo o povo em Jerusalém, como também a todo o povo que vinha das cidades de Judá a Jerusalém.

[10] Leu, pois, Baruque naquele livro as palavras de Jeremias na Casa do SENHOR, na câmara de Gemarias, filho de Safã, o escriba, no átrio superior, à entrada da Porta Nova da Casa do SENHOR, diante de todo o povo.

O rolo é lido diante dos príncipes

[11] Ouvindo Micaías, filho de Gemarias, filho de Safã, todas as palavras do SENHOR, naquele livro,

[12] desceu à casa do rei, à câmara do escrivão. Eis que todos os príncipes estavam ali assentados: Elisama, o escrivão, Delaías, filho de Semaías, Elnatã, filho de Acbor, Gemarias, filho de Safã, Zedequias, filho de Hananias, e todos os outros príncipes.

[13] Micaías anunciou-lhes todas as palavras que ouvira, quando Baruque leu o livro diante do povo.

[14] Então, todos os príncipes mandaram Jeudi, filho de Netanias, filho de Selemias, filho de Cusi, dizer a Baruque: O rolo que leste diante do povo, toma-o contigo e vem. Baruque, filho de Nerias, tomou o rolo consigo e veio ter com eles.

[8]Bárúk, Nérijjá fia mindenben úgy járt el, ahogyan Jeremiás próféta parancsolta, és felolvasta az iratból az ÚR igéjét az ÚR házában.

[9]Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilencedik hónapban ugyanis kihirdették Jeruzsálem egész népének és a Júda városaiból Jeruzsálembe érkezett egész népnek, hogy tartsanak böjtöt az ÚR előtt.

[10]Ekkor olvasta fel Bárúk az iratból Jeremiás szavait az ÚR házában, Gemarjának, Sáfán kancellár fiának a kamrájában, a felső udvarban, az ÚR háza új kapujának a bejáratánál, az egész nép füle hallatára.

[11]Amikor meghallgatta Míkájehú, Gemarjá fia, Sáfán unokája ebből az iratból az ÚR minden igéjét,

[12]lement a királyi palotába a kancellár szobájába, ahol éppen együtt volt valamennyi vezető ember: Elísámá kancellár, Delájá, Semajának a fia, Elnátán, Akbórnak a fia, Gemarjá, Sáfánnak a fia, Cidkijjá, Hananjának a fia és a többi vezető ember.

[13]Míkájehú jelentette nekik mindazt, amit hallott, amikor Bárúk felolvasta az iratot a nép előtt.

[14]Ekkor elküldték a vezető emberek Bárúkhoz Jehúdít, Netanjá fiát, Selemjá unokáját, Kúsí dédunokáját ezzel az üzenettel: Vedd magadhoz a tekercset, amelyet felolvastál a nép előtt, és gyere

ide! Bárúk, Nérijjá fia magához vette a tekercset, és elment hozzájuk.

[15] Disseram-lhe: Assenta-te, agora, e lê-o para nós. E Baruque o leu diante deles.

[15]Ők ezt mondták neki: Ülj le és olvasd fel előttünk! És Bárúk felolvasta előttük.

[16] Tendo eles ouvido todas aquelas palavras, entreolharam-se atemorizados e disseram a Baruque: Sem dúvida nenhuma, anunciaremos ao rei todas estas palavras.

[16]Amikor az egészet végighallgatták, megrettenve néztek egymásra, és ezt mondták Bárúknak: Nekünk jelentenünk kell mindezt a királynak.

[17] E perguntaram a Baruque, dizendo: Declara-nos, como escreveste isto? Acaso, te ditou o profeta todas estas palavras?

[17]Majd ezt kérdezték Bárúktól: Mondd el nekünk, hogyan írtad le mindezeket? Az ő diktálása után?

[18] Respondeu-lhes Baruque: Ditava-me pessoalmente todas estas palavras, e eu as escrevia no livro com tinta.

[18]Bárúk így felelt nekik: Ő mondta nekem tollba mindezeket az igéket, én pedig leírtam a tekercsre tintával.

[19] Então, disseram os príncipes a Baruque: Vai, esconde-te, tu e Jeremias; ninguém saiba onde estais.

[19]A vezetők ezt mondták Bárúknak: Menj, és rejtőzz el te is, meg Jeremiás is; ne tudja senki, hogy hol vagytok!

O rei lança o rolo no fogo

A király elégeti a tekercset

[20] Foram os príncipes ter com o rei ao átrio, depois de terem depositado o rolo na câmara de Elisama, o escrivão, e anunciaram diante do rei todas aquelas palavras.

[20]Majd bementek a királyhoz az udvarba, miután a tekercset elhelyezték Elísámá kancellár szobájában, és jelentették mindezt a királynak.

[21] Então, enviou o rei a Jeudi, para que trouxesse o rolo; Jeudi tomou-o da câmara de Elisama, o escrivão, e o leu diante do rei e de todos os príncipes que estavam com ele.

[21]A király elküldte Jehúdít, hogy hozza el a tekercset. Jehúdí el is hozta Elísámá kancellár szobájából, és felolvasta a király és a király szolgálatában álló vezető emberek előtt.

[22] O rei estava assentado na casa de inverno, pelo nono mês, e diante dele estava um braseiro aceso.

[22]A király éppen a téli palotában tartózkodott, mert az év kilencedik hónapja volt; előtte a szenesserpenyőben égett a tűz.

[23] Tendo Jeudi lido três ou quatro folhas do livro, cortou-o o rei com um canivete de escrivão e o lançou no fogo que havia

[23]Amikor Jehúdí három vagy négy hasábot elolvasott, a király levágta azt a kancellár késével, és a serpenyő tüzébe

no braseiro, e, assim, todo o rolo se consumiu no fogo que estava no braseiro.

24 Não se atemorizaram, não rasgaram as vestes, nem o rei nem nenhum dos seus servos que ouviram todas aquelas palavras.

25 Posto que Elnatã, Delaías e Gemarias tinham insistido com o rei que não queimasse o rolo, ele não lhes deu ouvidos.

26 Antes, deu ordem o rei a Jerameel, filho de Hameleque, a Seraías, filho de Azriel, e a Selemias, filho de Abdeel, que prendessem a Baruque, o escrivão, e a Jeremias, o profeta; mas o SENHOR os havia escondido.

Baruque reescreve o rolo

27 Então, veio a Jeremias a palavra do SENHOR, depois que o rei queimara o rolo com as palavras que Baruque escrevera ditadas por Jeremias, dizendo:

28 Toma outro rolo e escreve nele todas as palavras que estavam no original, que Jeoaquim, rei de Judá, queimou.

29 E a Jeoaquim, rei de Judá, dirás: Assim diz o SENHOR: Tu queimaste aquele rolo, dizendo: Por que escreveste nele que certamente viria o rei da Babilônia, e destruiria esta terra, e acabaria com homens e animais dela?

30 Portanto, assim diz o SENHOR, acerca de Jeoaquim, rei de Judá: Ele não terá quem se assente no trono de Davi, e o seu cadáver será largado ao calor do dia e à geada da noite.

dobta, míg csak az egész tekercs a serpenyő tüzébe nem került.

24Nem rettentek meg, ruháikat sem szaggatták meg, sem a király, sem udvari emberei, amikor hallották mindezeket.

25Elnátán, Delájá és Gemarjá kérlelték ugyan a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk.

26Sőt megparancsolta a király Jerahmeélnek, a király fiának, Szerájának, Azríél fiának és Selemjának, Abdeél fiának, hogy fogják el Bárúk írnokot és Jeremiás prófétát. De az ÚR elrejtette őket.

Jeremiás újból lediktálja az ÚR kijelentését

27Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz azután, hogy a király elégette a tekercset azokkal az igékkel, amelyeket Bárúk leírt Jeremiás diktálása után:

28Végy elő egy másik tekercset, és írd rá az előbbi igéket mind, amelyek az előző tekercsen voltak, de elégette Jójákím, Júda királya!

29Jójákímnak, Júda királyának pedig mondd meg: Így szól az ÚR: Te elégetted azt a tekercset, és ezt mondtad: Miért írtad rá, hogy el fog jönni a babilóniai király, elpusztítja ezt az országot, és véget vet benne embernek és állatnak?!

30Ezért így szól az ÚR Jójákímról, Júda királyáról: Nem fog az utódja Dávid trónján ülni. Holttestét pedig kidobják, és ott hever nappal a hőségben, éjszaka a fagyban.

[31] Castigá-lo-ei, e à sua descendência, e aos seus servos por causa da iniqüidade deles; sobre ele, sobre os moradores de Jerusalém e sobre os homens de Judá farei cair todo o mal que tenho falado contra eles, e não ouviram.

[32] Tomou, pois, Jeremias outro rolo e o deu a Baruque, filho de Nerias, o escrivão, o qual escreveu nele, ditado por Jeremias, todas as palavras do livro que Jeoaquim, rei de Judá, queimara; e ainda se lhes acrescentaram muitas palavras semelhantes.

Jeremias 37

Jeremias na prisão

[1] Zedequias, filho de Josias e a quem Nabucodonosor, rei da Babilônia, constituíra rei na terra de Judá, reinou em lugar de Conias, filho de Jeoaquim.

[2] Mas nem ele, nem os seus servos, nem o povo da terra deram ouvidos às palavras do SENHOR que falou por intermédio de Jeremias, o profeta.

[3] Contudo, mandou o rei Zedequias a Jucal, filho de Selemias, e ao sacerdote Sofonias, filho de Maaséias, ao profeta Jeremias, para lhe dizerem: Roga por nós ao SENHOR, nosso Deus.

[4] Jeremias andava livremente entre o povo, porque ainda o não haviam encarcerado.

[5] O exército de Faraó saíra do Egito; e, quando os caldeus, que sitiavam Jerusalém, ouviram esta notícia, retiraram-se dela.

[31]Megbüntetem őt és utódját meg udvari embereit a bűneik miatt. Elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira meg a júdaiakra mindazt a veszedelmet, amit megmondtam nekik, de nem hallgattak meg.

[32]Jeremiás tehát elővett egy másik tekercset, odaadta Bárúk írnoknak, Nérijjá fiának, az pedig felírta rá Jeremiás diktálása után azokat a beszédeket, amelyek a Jójákím, Júda királya által elégetett iratban voltak. Sőt még sok más hasonló kijelentést is csatoltak hozzájuk.

Jeremiás 37

Jeremiás válasza a király követeinek

[1]Konjáhú, Jójákím fia helyett Cidkijjá, Jósiás fia lett a király, akit Nebukadneccar, Babilónia királya tett meg Júda királyának.

[2]Nem hallgatott sem ő, sem udvari emberei, sem az ország népe az ÚR igéjére, amelyet Jeremiás próféta által jelentett ki.

[3]Egyszer elküldte Cidkijjá király Júkalt, Selemjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéjá fiát Jeremiás prófétához ezzel az üzenettel: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az ÚRhoz!

[4]Jeremiás szabadon járt-kelt a nép között, mert még nem vetették börtönbe.

[5]Akkor vonult ki a fáraó hadserege Egyiptomból, a Jeruzsálemet ostromló káldeusok pedig, hallva ennek hírét, elvonultak Jeruzsálem alól.

[6] Então, veio a Jeremias, o profeta, a palavra do SENHOR:

[7] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel: Assim direis ao rei de Judá, que vos enviou a mim, para me consultar: Eis que o exército de Faraó, que saiu em vosso socorro, voltará para a sua terra, no Egito.

[8] Retornarão os caldeus, pelejarão contra esta cidade, tomá-la-ão e a queimarão.

[9] Assim diz o SENHOR: Não vos enganeis a vós mesmos, dizendo: Sem dúvida, se irão os caldeus de nós; pois, de fato, não se retirarão.

[10] Porque, ainda que derrotásseis a todo o exército dos caldeus, que pelejam contra vós outros, e ficassem deles apenas homens mortalmente feridos, cada um se levantaria na sua tenda e queimaria esta cidade.

[11] Tendo-se retirado o exército dos caldeus de Jerusalém, por causa do exército de Faraó,

[12] saiu Jeremias de Jerusalém, a fim de ir à terra de Benjamim, para receber o quinhão de uma herança que tinha no meio do povo.

[13] Estando ele à Porta de Benjamim, achava-se ali um capitão da guarda, cujo nome era Jerias, filho de Selemias, filho de Hananias, capitão que prendeu a Jeremias, o profeta, dizendo: Tu foges para os caldeus.

[6]Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához:

[7]Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Júda királyának, aki hozzám küldött titeket, hogy megkérdezzetek, mondjátok meg, hogy a fáraó hadserege, amely segítségetekre indult, visszatér országába, Egyiptomba.

[8]A káldeusok pedig újból ostrom alá veszik ezt a várost, elfoglalják és fölperzselik.

[9]Ezt mondja az ÚR: Ne áltassátok magatokat azzal, hogy majd elvonulnak innen a káldeusok, mert nem fognak elvonulni!

[10]Ha megvernétek is az ellenetek harcoló káldeusok egész hadseregét, úgyhogy csak sebesültek maradnának belőle, még ezek is fölkelnének sátrukból, és fölperzselnék ezt a várost.

Jeremiást fogságba vetik

[11]Amikor a káldeusok hadserege a fáraó hadserege miatt elvonult Jeruzsálem alól,

[12]Jeremiás el akart menni Jeruzsálemből Benjámin földjére, hogy átvegye birtokát rokonai körében.

[13]De amikor a Benjámin-kapuhoz ért, az őrség parancsnoka, név szerint Jirijjá, Selemjá fia, Hananjá unokája letartóztatta Jeremiás prófétát, mert azt mondta: Át akarsz szökni a káldeusokhoz!

[14] Disse Jeremias: É mentira, não fujo para os caldeus. Mas Jerias não lhe deu ouvidos; prendeu a Jeremias e o levou aos príncipes.

[14]Jeremiás azonban így felelt: Hazugság! Nem akarok átszökni a káldeusokhoz! De Jirijjá nem hallgatott rá, hanem letartóztatta Jeremiást, és a vezetők elé hurcolta.

[15] Os príncipes, irados contra Jeremias, açoitaram-no e o meteram no cárcere, na casa de Jônatas, o escrivão, porque a tinham transformado em cárcere.

[15]A vezetők felháborodtak, megverték Jeremiást, és börtönbe vetették Jónátán kancellár házában, mert azt használták fogháznak.

[16] Tendo Jeremias entrado nas celas do calabouço, ali ficou muitos dias.

[16]Így került Jeremiás a tömlöcbe, egy föld alatti üregbe. Ott kellett maradnia Jeremiásnak sokáig.

A király megmenti a prófétát

[17] Mandou o rei Zedequias trazê-lo para sua casa e, em secreto, lhe perguntou: Há alguma palavra do SENHOR? Respondeu Jeremias: Há. Disse ainda: Nas mãos do rei da Babilônia serás entregue.

[17]Cidkijjá király azonban érte küldött, kihozatta, és a palotájában titokban megkérdezte tőle a király: Van-e mondanivalója az ÚRnak? Jeremiás ezt felelte: Van – és hozzátette –, a babilóniai király kezébe kerülsz!

[18] Disse mais Jeremias ao rei Zedequias: Em que pequei contra ti, ou contra os teus servos, ou contra este povo, para que me pusesses na prisão?

[18]Majd ezt kérdezte Jeremiás Cidkijjá királytól: Mit vétettem ellened, udvari embereid és a nép ellen, hogy fogházba vetettetek?

[19] Onde estão agora os vossos profetas, que vos profetizavam, dizendo: O rei da Babilônia não virá contra vós outros, nem contra esta terra?

[19]Hol vannak prófétáitok, akik azt prófétálták nektek, hogy nem jön el Babilónia királya ellenetek és az ország ellen?!

[20] Agora, pois, ouve, ó rei, meu senhor: Que a minha humilde súplica seja bem acolhida por ti, e não me deixes tornar à casa de Jônatas, o escrivão, para que eu não venha a morrer ali.

[20]Most azért, uram, királyom, hallgass meg, és jusson eléd könyörgésem: Ne vitess vissza Jónátán kancellár házába, ne kelljen ott meghalnom!

[21] Então, ordenou o rei Zedequias que pusessem a Jeremias no átrio da guarda; e, cada dia, deram-lhe um pão da Rua dos Padeiros, até acabar-se todo pão da

[21]Cidkijjá király ezért azt parancsolta, hogy a börtön udvarán legyen felügyelet alatt Jeremiás, és adjanak neki naponként egy kenyeret a pékek utcájából, amíg csak

cidade. Assim ficou Jeremias no átrio da guarda.

Jeremias 38

O etíope Ebede-Meleque salva Jeremias da cisterna

[1] Ouviu, pois, Sefatias, filho de Matã, e Gedalias, filho de Pasur, e Jucal, filho de Selemias, e Pasur, filho de Malquias, as palavras que Jeremias anunciava a todo o povo, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR: O que ficar nesta cidade morrerá à espada, à fome e de peste; mas o que passar para os caldeus viverá; porque a vida lhe será como despojo, e viverá.

[3] Assim diz o SENHOR: Esta cidade infalivelmente será entregue nas mãos do exército do rei da Babilônia, e este a tomará.

[4] Disseram os príncipes ao rei: Morra este homem, visto que ele, dizendo assim estas palavras, afrouxa as mãos dos homens de guerra que restam nesta cidade e as mãos de todo o povo; porque este homem não procura o bem-estar para o povo, e sim o mal.

[5] Disse o rei Zedequias: Eis que ele está nas vossas mãos; pois o rei nada pode contra vós outros.

[6] Tomaram, então, a Jeremias e o lançaram na cisterna de Malquias, filho do rei, que estava no átrio da guarda; desceram a Jeremias com cordas. Na

el nem fogy a kenyér a városban. Így maradhatott Jeremiás a börtön udvarában.

Jeremiás 38

Jeremiás a ciszternában

[1]Hallotta Sefatjá, Mattánnak a fia, Gedaljá, Pashúrnak a fia, Júkal, Selemjának a fia és Pashúr, Malkijjának a fia is, amikor Jeremiás ezt mondta az egész népnek:

[2]Ezt mondja az ÚR: Aki ebben a városban marad, az fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Aki azonban kimegy a káldeusokhoz, az megmarad, életét ajándékul kapja, és élni fog.

[3]Ezt mondja az ÚR: A babilóniai király hadseregének a kezébe fog kerülni ez a város, és elfoglalja.

[4]Ezért a vezető emberek ezt mondták a királynak: Meg kell halnia ennek az embernek, mert elcsüggeszti a városban megmaradt harcosokat és az egész népet azzal, hogy ilyeneket hirdet nekik. Hiszen ez az ember a népnek nem a javára, hanem a vesztére törekszik!

[5]Cidkijjá király így válaszolt: A kezetekben van, hiszen a király tehetetlen veletek szemben!

[6]Fogták tehát Jeremiást, és beledobták Malkijjának, a király fiának a ciszternájába, amely a börtön udvarán volt. Köteleken bocsátották le Jeremiást,

cisterna não havia água, senão lama; e Jeremias se atolou na lama.

és mivel a ciszternában nem volt víz, csak sár, belesüllyedt Jeremiás a sárba.

Ebed-Melek kiszabadítja Jeremiást

[7] Ouviu Ebede-Meleque, o etíope, eunuco que estava na casa do rei, que tinham metido a Jeremias na cisterna; ora, estando o rei assentado à Porta de Benjamim,

[7]Meghallotta az etióp Ebed-Melek, a királyi palota egyik udvarnoka, hogy Jeremiást a ciszternába vetették. A király akkor a Benjámin-kapuban tartózkodott,

[8] saiu Ebede-Meleque da casa do rei e lhe falou:

[8]ezért kiment Ebed- Melek a királyi palotából, és így szólt a királyhoz:

[9] Ó rei, senhor meu, agiram mal estes homens em tudo quanto fizeram a Jeremias, o profeta, que lançaram na cisterna; no lugar onde se acha, morrerá de fome, pois já não há pão na cidade.

[9]Uram, királyom! Rosszul tették ezek az emberek, hogy így bántak Jeremiás prófétával, és a ciszternába dobták. Anélkül is meghalt volna az éhínség miatt, hiszen nincs már kenyér a városban!

[10] Então, deu ordem o rei a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Toma contigo daqui trinta homens e tira da cisterna o profeta Jeremias, antes que morra.

[10]Akkor a király ezt parancsolta az etióp Ebed-Meleknek: Vigyél innen magaddal harminc embert, és húzasd föl Jeremiás prófétát a ciszternából, mielőtt meghalna!

[11] Tomou Ebede-Meleque os homens consigo, e foi à casa do rei, por debaixo da tesouraria, e tomou dali umas roupas usadas e trapos, e os desceu a Jeremias na cisterna, por meio de cordas.

[11]Ebed-Melek tehát magával vitte az embereket, bement a királyi palotába, a kincstár alatt levő helyiségbe, összeszedett ott régi és elnyűtt ruhadarabokat, és leeresztette azokat Jeremiásnak köteleken a ciszternába.

[12] Disse Ebede-Meleque, o etíope, a Jeremias: Põe agora estas roupas usadas e estes trapos nas axilas, calçando as cordas; Jeremias o fez.

[12]Majd ezt mondta az etióp Ebed-Melek Jeremiásnak: Tedd ezeket a régi és elnyűtt ruhadarabokat hónod alatt a kötelek alá! Jeremiás úgy is tett,

[13] Puxaram a Jeremias com as cordas e o tiraram da cisterna; e Jeremias ficou no átrio da guarda.

[13]és akkor kihúzták Jeremiást a kötelekkel, és kiemelték a ciszternából. Jeremiás ezután ott maradt a börtön udvarában.

Zedequias consulta o profeta

A király titkos tárgyalása a prófétával

[14] Então, o rei Zedequias mandou trazer o profeta Jeremias à sua presença, à terceira

[14]Cidkijjá király magához hívatta Jeremiás prófétát az ÚR házának a

entrada na Casa do SENHOR, e lhe disse: Quero perguntar-te uma coisa, nada me encubras.

[15] Disse Jeremias a Zedequias: Se eu ta disser, porventura, não me matarás? Se eu te aconselhar, não me atenderás.

[16] Então, Zedequias jurou secretamente a Jeremias, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR, que nos deu a vida, não te matarei, nem te entregarei nas mãos desses homens que procuram tirar-te a vida.

[17] Então, Jeremias disse a Zedequias: Assim diz o SENHOR, o Deus dos Exércitos, Deus de Israel: Se te renderes voluntariamente aos príncipes do rei da Babilônia, então, viverá tua alma, e esta cidade não se queimará, e viverás tu e a tua casa.

[18] Mas, se não te renderes aos príncipes do rei da Babilônia, então, será entregue esta cidade nas mãos dos caldeus, e eles a queimarão, e tu não escaparás das suas mãos.

[19] Disse o rei Zedequias a Jeremias: Receio-me dos judeus que se passaram para os caldeus; não suceda que estes me entreguem nas mãos deles, e eles escarneçam de mim.

[20] Disse Jeremias: Não te entregarão; ouve, te peço, a palavra do SENHOR, segundo a qual eu te falo; e bem te irá, e será poupada a tua vida.

harmadik bejáratához. A király így szólt Jeremiáshoz: Akarok valamit kérdezni tőled, de ne titkolj el semmit előlem!

[15]Jeremiás így válaszolt Cidkijjának: Ha kijelentést mondok neked, biztosan megöletsz, ha pedig tanácsot adok, nem hallgatsz rám.

[16]Cidkijjá király ekkor titokban megesküdött Jeremiásnak: Az élő ÚRra mondom, aki az életet adta nekünk, hogy nem öletlek meg, és nem adlak azoknak a kezébe, akik az életedre törnek!

[17]Jeremiás ezt mondta Cidkijjának: Így szól az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Ha kimégy a babilóniai király vezéreihez, akkor életben maradsz, és nem perzselik föl ezt a várost sem; életben maradsz házad népével együtt.

[18]De ha nem mégy ki a babilóniai király vezéreihez, akkor ez a város a káldeusok kezébe kerül, és fölperzselik, és te sem menekülsz meg a kezükből!

[19]De Cidkijjá király ezt felelte Jeremiásnak: Aggódom, hogy a káldeusokhoz pártolt júdaiak kezébe adnak, és azok gúnyt űznek belőlem.

[20]Nem adnak! – szólt Jeremiás. – Hallgass az ÚR szavára, amelyet most mondok neked, akkor jól jársz, és életben maradsz!

[21] Mas, se não quiseres sair, esta é a palavra que me revelou o SENHOR:

[22] Eis que todas as mulheres que ficaram na casa do rei de Judá serão levadas aos príncipes do rei da Babilônia, e elas mesmas dirão: Os teus bons amigos te enganaram e prevaleceram contra ti; mas, agora que se atolaram os teus pés na lama, voltaram atrás.

[23] Assim, a todas as tuas mulheres e a teus filhos levarão aos caldeus, e tu não escaparás das suas mãos; antes, pela mão do rei da Babilônia serás preso; e por tua culpa esta cidade será queimada.

[24] Então, disse Zedequias a Jeremias: Ninguém saiba estas palavras, e não morrerás.

[25] Quando, ouvindo os príncipes que falei contigo, vierem a ti e te disserem: Declara-nos agora o que disseste ao rei e o que ele te disse a ti, nada nos encubras, e não te mataremos,

[26] então, lhes dirás: Apresentei a minha humilde súplica diante do rei para que não me fizesse tornar à casa de Jônatas, para morrer ali.

[27] Vindo, pois, todos os príncipes a Jeremias, e, interrogando-o, declarou-lhes segundo todas as palavras que o rei lhe havia ordenado; e o deixaram em paz, porque da conversação nada transpirara.

[28] Ficou Jeremias no átrio da guarda, até ao dia em que foi tomada Jerusalém.

[21]De ha nem akarsz kimenni, megmutatta nekem az ÚR, hogy akkor mi történik:

[22]Kivisznek minden asszonyt, aki itt maradt a júdai király palotájában, a babilóniai király vezéreihez, és akkor ezt mondják az asszonyok: Rászedtek, hatalmukba kerítettek legjobb barátaid. És amikor lábad ingoványba merült, ők cserbenhagytak!

[23]Feleségeidet és fiaidat is mind kiviszik a káldeusokhoz. Te sem menekülsz meg kezükből, hanem elfognak, és a babilóniai király kezébe adnak; ezt a várost pedig fölperzselik.

[24]Cidkijjá ezt mondta Jeremiásnak: Senkinek sem szabad megtudnia ezeket a dolgokat, mert különben meghalsz!

[25]Ha meghallják a vezető emberek, hogy beszéltem veled, elmennek hozzád, és ezt mondják neked: Mondd el, miről beszéltél a királlyal! Ne titkolj el előttünk semmit, különben megölünk! Miről beszélt veled a király?

[26]Akkor te így válaszolj nekik: A király elé terjesztettem kérésemet, hogy ne vitessen vissza Jónátán házába, mert ott meghalnék.

[27]El is mentek a vezető emberek Jeremiáshoz, és kikérdezték. De ő úgy tájékoztatta őket, ahogyan a király megparancsolta. Azok aztán békén hagyták, mert semmit nem tudtak meg tőle.

[28]Így maradt Jeremiás a börtönudvarban egészen addig, amíg el nem foglalták

Jeruzsálemet. Ott volt, amikor elfoglalták Jeruzsálemet.

Jeremias 39

Nabucodonosor toma Jerusalém
2 Reis 24.20—25.12; 2 Crônicas 36.17-21; Jeremias 52.1-16

1 Foi tomada Jerusalém. Era o ano nono de Zedequias, rei de Judá, no mês décimo, quando veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, e todo o seu exército, contra Jerusalém, e a cercaram;

2 era o undécimo ano de Zedequias, no quarto mês, aos nove do mês, quando se fez uma brecha na cidade.

3 Então, entraram todos os príncipes do rei da Babilônia e se assentaram na Porta do Meio: Nergal-Sarezer, Sangar-Nebo, Sarsequim, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague e todos os outros príncipes do rei da Babilônia.

4 Tendo-os visto Zedequias, rei de Judá, e todos os homens de guerra, fugiram e, de noite, saíram da cidade, pelo caminho do jardim do rei, pela porta que está entre os dois muros; Zedequias saiu pelo caminho da campina.

5 Mas o exército dos caldeus os perseguiu e alcançou a Zedequias nas campinas de Jericó; eles o prenderam e o fizeram subir a Ribla, na terra de Hamate, a Nabucodonosor, rei da Babilônia, que lhe pronunciou a sentença.

6 O rei da Babilônia mandou matar, em Ribla, os filhos de Zedequias à vista deste; também matou a todos os príncipes de Judá.

Jeremiás 39

Jeruzsálemet elfoglalják a káldeusok

1Cidkijjá, Júda királya uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban jött el Nebukadneccar, Babilónia királya egész haderejével Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette.

2Cidkijjá uralkodásának tizenegyedik évében, a negyedik hónap kilencedik napján törtek be a városba.

3Bevonultak a babilóniai király vezérei, és leültek a középső kapuban: Nérgal-Szárecer, Szamgar-Nebú, Szár-Szekím udvarmester, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király összes többi vezére.

4Amikor meglátta őket Cidkijjá, Júda királya és a harcosai, éjszaka kimenekültek a városból a király kertje felé vezető úton, a két várfal közt levő kapun át, és elvonultak az Arábá-völgy felé vezető úton.

5A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette őket, és utolérték Cidkijját Jerikó síkságán. Elfogták, és elvitték Nebukadneccarhoz, Babilónia királyához Riblába, Hamát földjére, ahol ítéletet tartott fölötte.

6Babilónia királya Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg Riblában, és megölette Babilónia királya Júda valamennyi nemesét is.

[7] Vazou os olhos a Zedequias e o atou com duas cadeias de bronze, para o levar à Babilônia.

[8] Os caldeus queimaram a casa do rei e as casas do povo e derribaram os muros de Jerusalém.

[9] O mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram a ele e o sobrevivente do povo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os cativos para a Babilônia.

[10] Porém dos mais pobres da terra, que nada tinham, deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, na terra de Judá; e lhes deu vinhas e campos naquele dia.

Nabucodonosor cuida de Jeremias

[11] Mas Nabucodonosor, rei da Babilônia, havia ordenado acerca de Jeremias, a Nebuzaradã, o chefe da guarda, dizendo:

[12] Toma-o, cuida dele e não lhe faças nenhum mal; mas faze-lhe como ele te disser.

[13] Deste modo, Nebuzaradã, o chefe da guarda, ordenou a Nebusazbã, Rabe-Saris, Nergal-Sarezer, Rabe-Mague, e todos os príncipes do rei da Babilônia

[14] mandaram retirar Jeremias do átrio da guarda e o entregaram a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, para que o levasse para o seu palácio; assim, habitou entre o povo.

[7]Azután Cidkijját megvakíttatta, majd bilincsbe verette és úgy vitette el Babilonba.

[8]A káldeusok fölperzselték a királyi palotát, még a köznép házait is, Jeruzsálem várfalait pedig lerombolták.

[9]A nép maradékát, akár a városban maradtak életben, akár átpártolók voltak, akik átpártoltak hozzá, tehát a nép maradékát, akik életben maradtak, fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok Babilóniába.

[10]A népből csak a nincsteleneket, akiknek semmijük sem volt, hagyta Júda földjén Nebuzaradán testőrparancsnok, és szőlőket meg szántóföldeket adott nekik azon a napon.

Jeremiás sorsa

[11]Jeremiásra nézve pedig ezt a parancsot adta Nebukadneccar, Babilónia királya Nebuzaradán testőrparancsnoknak:

[12]Vedd magad mellé, és legyen rá gondod! Ne tégy vele semmi rosszat, hanem úgy bánj vele, ahogyan kívánja.

[13]Intézkedett tehát Nebuzaradán testőrparancsnok, Nebusazbán udvarmester, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király többi vezető embere,

[14]kihozatták Jeremiást a börtönudvarból, és átadták Gedaljának, Ahíkám fiának, Sáfán unokájának, hogy vigye haza. Így ő a nép között maradt.

Jövendölés Ebed-Meleknek

15 Ora, tinha vindo a Jeremias a palavra do SENHOR, estando ele ainda detido no átrio da guarda, dizendo:

16 Vai e fala a Ebede-Meleque, o etíope, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu trarei as minhas palavras sobre esta cidade para mal e não para bem; e se cumprirão diante de ti naquele dia.

17 A ti, porém, eu livrarei naquele dia, diz o SENHOR, e não serás entregue nas mãos dos homens a quem temes.

18 Pois certamente te salvarei, e não cairás à espada, porque a tua vida te será como despojo, porquanto confiaste em mim.

15Jeremiáshoz pedig így szólt az ÚR igéje, amikor még fogoly volt a börtön udvarában:

16Menj, és mondd meg az etióp Ebed-Meleknek: Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Én beteljesítem, amit kijelentettem erről a városról, vesztére és nem javára. Szemed láttára következik be minden a maga idejében.

17De téged megmentelek azon a napon – így szól az ÚR –, és nem kerülsz azoknak az embereknek a kezébe, akiktől félsz.

18Mert én megszabadítalak, nem esel el fegyvertől, és életedet ajándékul kapod, mert bíztál bennem! – így szól az ÚR.

Jeremias 40

Jeremias e os restantes do povo ficam com Gedalias

1 Palavra que veio a Jeremias da parte do SENHOR, depois que Nebuzaradã, o chefe da guarda, o pôs em liberdade em Ramá, estando ele atado com cadeias no meio de todos os do cativeiro de Jerusalém e de Judá, que foram levados cativos para a Babilônia.

2 Tomou o chefe da guarda a Jeremias e lhe disse: O SENHOR, teu Deus, pronunciou este mal contra este lugar;

3 o SENHOR o trouxe e fez como tinha dito. Porque pecastes contra o SENHOR e não obedecestes à sua voz, tudo isto vos sucedeu.

4 Agora, pois, eis que te livrei hoje das cadeias que estavam sobre as tuas mãos.

Jeremiás 40

Jeremiás Gedaljá helytartónál

1Így következett be az, amit Jeremiásnak mondott az ÚR, miután Nebuzaradán testőrparancsnok szabadon bocsátotta Rámában. Mert elfogatásakor őt is láncra verték a többi jeruzsálemi és júdai fogollyal, akiket fogságba vittek Babilóniába.

2A testőrparancsnok kivette közülük Jeremiást, és ezt mondta neki: Az ÚR, a te Istened kijelentette, hogy milyen veszedelem éri ezt a helyet.

3Beteljesítette, véghezvitte az ÚR, amit kijelentett. Mert vétkeztetek az ÚR ellen, és nem hallgattatok a szavára, ezért történt ez veletek.

4Én tehát még ma leveszem a kezedről a láncot. Ha úgy látod jónak, hogy

Se te apraz vir comigo para a Babilônia, vem, e eu cuidarei bem de ti; mas, se não te apraz vir comigo para a Babilônia, deixa de vir. Olha, toda a terra está diante de ti; para onde julgares bom e próprio ir, vai para aí.

Babilóniába jöjj velem, akkor jöjj, és nekem gondom lesz rád. Ha pedig nem látod jónak, hogy velem jöjj Babilóniába, akkor maradj! Nézd, előtted van az egész ország, mehetsz, ahová jónak és helyesnek látod!

5 Mas, visto que ele tardava em decidir-se, o capitão lhe disse: Volta a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, a quem o rei da Babilônia nomeou governador das cidades de Judá, e habita com ele no meio do povo; ou, se para qualquer outra parte te aprouver ir, vai. Deu-lhe o chefe da guarda mantimento e um presente e o deixou ir.

5De később már nem lehet visszatérni. Menj Gedaljához, Ahíkám fiához, Sáfán unokájához, akit Babilónia királya Júda városainak a helytartójává tett. Lakj vele a nép között, vagy menj akárhová, ahova akarsz! A testőrparancsnok élelmet és ajándékot adott neki, és elbocsátotta.

6 Assim, foi Jeremias a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e habitou com ele no meio do povo que havia ficado na terra.

6Jeremiás pedig elment Gedaljához, Ahíkám fiához Micpába, és ott lakott vele az országban maradt nép között.

Gedaljá összegyűjti a júdaiakat

7 Ouvindo, pois, os capitães dos exércitos que estavam no campo, eles e seus homens, que o rei da Babilônia nomeara governador da terra a Gedalias, filho de Aicão, e que lhe havia confiado os homens, as mulheres, os meninos e os mais pobres da terra que não foram levados ao exílio, para a Babilônia,

7Amikor meghallották a szétszóródott csapatok parancsnokai és embereik, hogy Babilónia királya Gedalját, Ahíkám fiát nevezte ki helytartóvá az országban, és hogy rábízta a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, az ország nincstelenjeit, akiket nem vittek fogságba Babilóniába,

8 vieram ter com ele a Mispa, a saber: Ismael, filho de Netanias, Joanã e Jônatas, filhos de Careá, Seraías, filho de Tanumete, os filhos de Efai, o netofatita, Jezanias, filho do maacatita, eles e os seus homens.

8elmentek Gedaljához Micpába, mégpedig Jismáél, Netanjá fia, Jóhánán és Jónátán, Káréah fiai, Szerájá, Tanhumet fia, a netófái Éfaj fiai meg Jaazanjá, Maakáti fia embereikkel együtt.

9 Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, jurou a eles e aos seus homens e lhes disse: Nada temais da parte dos caldeus; ficai na

9Gedaljá, Ahíkám fia, Sáfán unokája megesküdött nekik és embereiknek, és így szólt: Ne féljetek attól, hogy a káldeusokat kell szolgálnotok! Maradjatok az

terra, servi ao rei da Babilônia, e bem vos irá.

országban, és szolgáljátok Babilónia királyát, akkor jó dolgotok lesz!

[10] Quanto a mim, eis que habito em Mispa, para estar às ordens dos caldeus que vierem a nós; vós, porém, colhei o vinho, as frutas de verão e o azeite, metei-os nas vossas vasilhas e habitai nas vossas cidades que tomastes.

[10]Én is itt maradok Micpában, hogy a káldeusok szolgálatára álljak, akik idejönnek majd hozzánk. Ti pedig gyűjtsétek be a bort, a gyümölcsöt és az olajat, és tegyétek el edényekbe! Lakjatok a városokban, amelyeket birtokba vehettek!

[11] Da mesma sorte, todos os judeus que estavam em Moabe, entre os filhos de Amom e em Edom e os que havia em todas aquelas terras ouviram que o rei da Babilônia havia deixado um resto de Judá e que havia nomeado governador sobre eles a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã;

[11]Meghallották a móábiaknál, az ammóniaknál, az edómiaknál és a többi országban élő júdaiak is, hogy Babilónia királya otthon hagyta a júdaiak maradékát, és hogy Gedalját, Ahíkám fiát, Sáfán unokáját nevezte ki helytartójukká.

[12] então, voltaram todos eles de todos os lugares para onde foram lançados e vieram à terra de Judá, a Gedalias, a Mispa; e colheram vinho e frutas de verão em muita abundância.

[12]Visszatértek tehát a júdaiak mindenhonnan, ahová szétszóródtak; megjöttek Júda földjére Gedaljához Micpába. Igen sok bort és gyümölcsöt gyűjtöttek be.

Ismael conspira contra Gedalias

[13] Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam no campo vieram a Gedalias, a Mispa,

[13]Jóhánán, Káréah fia és a szétszóródott csapatok parancsnokai mindnyájan elmentek Gedaljához Micpába,

[14] e lhe disseram: Sabes tu que Baalis, rei dos filhos de Amom, enviou a Ismael, filho de Netanias, para tirar-te a vida? Mas Gedalias, filho de Aicão, não lhes deu crédito.

[14]és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Baalísz ammóni király elküldte Jismáélt, Netanjá fiát, hogy megöljön téged? De Gedaljá, Ahíkám fia nem hitt nekik.

[15] Todavia, Joanã, filho de Careá, disse a Gedalias em segredo, em Mispa: Irei agora e matarei a Ismael, filho de Netanias, sem que ninguém o saiba; por que razão tiraria ele a tua vida, de maneira que todo o Judá

[15]Jóhánán, Káréah fia pedig titokban ezt mondta Gedaljának Micpában: Majd én elmegyek, és megölöm Jismáélt, Netanjá fiát úgy, hogy senki sem fogja megtudni. Miért ölne meg ő téged? Hiszen akkor

que se tem congregado a ti fosse disperso, e viesse a perecer o resto de Judá?

[16] Mas disse Gedalias, filho de Aicão, a Joanã, filho de Careá: Não faças tal coisa, porque isso que falas contra Ismael é falso.

Jeremias 41

[1] Sucedeu, porém, que, no sétimo mês, veio Ismael, filho de Netanias, filho de Elisama, de família real, e dez homens, capitães do rei, com ele, a Gedalias, filho de Aicão, a Mispa; e ali comeram pão juntos, em Mispa.

[2] Dispuseram-se Ismael, filho de Netanias, e os dez homens que estavam com ele e feriram à espada a Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã, matando, assim, aquele que o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

[3] Também matou Ismael a todos os judeus que estavam com Gedalias, em Mispa, como também aos caldeus, homens de guerra, que se achavam ali.

[4] Sucedeu no dia seguinte ao em que ele matara a Gedalias, sem ninguém o saber,

[5] que vieram homens de Siquém, de Siló e de Samaria; oitenta homens, com a barba rapada, as vestes rasgadas e o corpo retalhado, trazendo consigo ofertas de manjares e incenso, para levarem à Casa do SENHOR.

szétszóródnának mindazok a júdaiak, akik köréd gyűltek, és Júdának még a maradéka is elpusztulna.

[16]De Gedaljá, Ahíkám fia így válaszolt Jóhánánnak, Káréah fiának: Nehogy ezt megtedd; hazugság, amit Jismáélról mondasz!

Jeremiás 41

Jismáél megöli a helytartót és híveit

[1]A hetedik hónapban azonban Jismáél, Netanjá fia, Elisámá unokája, aki királyi származású és a király vezető emberei közül való volt, elment tíz emberével Gedaljához, Ahíkám fiához Micpába. És amikor együtt étkeztek Micpában,

[2]fölkelt Jismáél, Netanjá fia meg az a tíz ember, aki vele volt, és levágták Gedalját, Ahíkám fiát, Sáfán unokáját karddal. Így ölték meg azt, akit Babilónia királya nevezett ki az ország helytartójává.

[3]Levágta Jismáél azokat a júdaiakat is, akik Gedaljával voltak Micpában, sőt az ott tartózkodó káldeusokat és harcosokat is.

[4]A Gedaljá megölése után következő napon, amikor még nem tudtak a dologról,

[5]nyolcvan ember jött Sikemből, Sílóból és Samáriából levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel. Ételáldozat és tömjén volt náluk, amelyet az Úr házába akartak vinni.

[6] Saindo-lhes ao encontro Ismael, filho de Netanias, de Mispa, ia chorando; ao encontrá-los, lhes disse: Vinde a Gedalias, filho de Aicão.

[6]Jismáél, Netanjá fia azonban kiment eléjük Micpából, és amíg ment, egyre sírt. Amikor összetalálkoztak, ezt mondta nekik: Jöjjetek el Gedaljához, Ahíkám fiához!

[7] Vindo eles, porém, até ao meio da cidade, matou-os Ismael, filho de Netanias, ele e os que estavam com ele, e os lançaram num poço.

[7]De amint a város közepére értek, Jismáél, Netanjá fia meg a vele levő emberek lemészárolták és bedobálták őket egy ciszternába.

[8] Mas houve dentre eles dez homens que disseram a Ismael: Não nos mates a nós, porque temos depósitos de trigo, cevada, azeite e mel escondidos no campo. Por isso, ele desistiu e não os matou como aos outros.

[8]De volt közöttük tíz ember, akik ezt mondták Jismáélnak: Ne ölj meg bennünket, mert rejtett készleteink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Ezért békén hagyta, és nem ölte meg őket a többiekkel együtt.

[9] O poço em que Ismael lançou todos os cadáveres dos homens que ferira além de Gedalias é o mesmo que fez o rei Asa, na sua defesa contra Baasa, rei de Israel; foi esse mesmo que encheu de mortos Ismael, filho de Netanias.

[9]Azoknak az embereknek a holttestét, akiket megöltek, mert Gedaljával tartottak, abba a ciszternába dobatta Jismáél, amelyet Ászá király készíttetett, amikor megtámadta őt Baasá, Izráel királya. Ezt töltötte meg Jismáél, Netanjá fia a legyilkoltakkal.

[10] Ismael levou cativo a todo o resto do povo que estava em Mispa, isto é, as filhas do rei e todo o povo que ficara em Mispa, que Nebuzaradã, o chefe da guarda, havia confiado a Gedalias, filho de Aicão; levou-os cativos Ismael, filho de Netanias; e se foi para passar aos filhos de Amom.

[10]Azután foglyul ejtette Jismáél Micpában a nép egész maradékát, a király leányait és az egész népet, amely Micpában maradt, akiket Nebuzaradán testőrparancsnok Gedaljára, Ahíkám fiára bízott. Foglyul ejtette őket Jismáél, Netanjá fia, és elindult, hogy visszamenjen az ammóniakhoz.

Joanã livra os cativos

[11] Ouvindo, pois, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele todo o mal que havia feito Ismael, filho de Netanias,

[11]De meghallotta Jóhánán, Káréah fia és a csapatparancsnokok, akik vele voltak, hogy milyen gonoszságot követett el Jismáél, Netanjá fia.

[12] tomaram consigo a todos os seus homens e foram pelejar contra Ismael, filho de Netanias; acharam-no junto às grandes águas que há em Gibeão.
[13] Ora, todo o povo que estava com Ismael se alegrou quando viu a Joanã, filho de Careá, e a todos os príncipes dos exércitos que vinham com ele.
[14] Todo o povo que Ismael levara cativo de Mispa virou as costas, voltou e foi para Joanã, filho de Careá.
[15] Mas Ismael, filho de Netanias, escapou de Joanã com oito homens e se foi para os filhos de Amom.

[16] Tomou, então, Joanã, filho de Careá, e todos os príncipes dos exércitos que estavam com ele a todo o restante do povo que Ismael, filho de Netanias, levara cativo de Mispa, depois de ter ferido a Gedalias, filho de Aicão, isto é, os homens valentes de guerra, as mulheres, os meninos e os eunucos que havia recobrado de Gibeão;
[17] partiram e pararam em Gerute-Quimã, que está perto de Belém, para dali entrarem no Egito,
[18] por causa dos caldeus; porque os temiam, por ter Ismael, filho de Netanias, ferido a Gedalias, filho de Aicão, a quem o rei da Babilônia nomeara governador da terra.

Jeremias 42

Jeremias exorta o povo a não ir ao Egito

[12]Ezért maguk mellé vették összes emberüket, és elindultak, hogy megtámadják Jismáélt, Netanjá fiát. Utol is érték a Gibeón melletti tónál.
[13]Amikor az egész nép, amely Jismáéllal volt, megpillantotta Jóhánánt, Káréah fiát és vele az összes csapatparancsnokot, megörült,
[14]és megfordult az egész nép, amelyet Jismáél foglyul ejtett Micpában, és visszament Jóhánánhoz, Káréah fiához.
[15]Jismáél, Netanjá fia pedig nyolc emberrel elmenekült Jóhánán elől, és az ammóniakhoz ment.

A júdaiak Egyiptomba akarnak menni

[16]Jóhánán, Káréah fia a vele levő összes csapatparancsnokkal együtt maga mellé vette a Micpából megmaradt népet, amelyet visszaszerzett Jismáéltól, Netanjá fiától, miután ez megölte Gedalját, Ahíkám fiát: a vitézeket és a harcosokat, az asszonyokat és a gyermekeket meg az udvarnokokat, akiket visszahozott Gibeónból.
[17]Elindultak, és Kimhám szállásainál tartózkodtak Betlehem mellett, mert Egyiptomba akartak menni.
[18]Féltek ugyanis a káldeusoktól, mert Jismáél, Netanjá fia megölte Gedalját, Ahíkám fiát, akit Babilónia királya nevezett ki az ország helytartójává.

Jeremiás 42

A vezetők Jeremiástól kérnek tanácsot

[1] Então, chegaram todos os capitães dos exércitos, e Joanã, filho de Careá, e Jezanias, filho de Hosaías, e todo o povo, desde o menor até ao maior,

[1]Az összes csapatparancsnok, Jóhánán, Káréah fia, Jaazanjá, Hósajá fia és az egész nép apraja-nagyja odament

[2] e disseram a Jeremias, o profeta: Apresentamos-te a nossa humilde súplica, a fim de que rogues ao SENHOR, teu Deus, por nós e por este resto; porque, de muitos que éramos, só restamos uns poucos, como vês com os teus próprios olhos;

[2]Jeremiás prófétához, és ezt mondta neki: Jusson eléd könyörgésünk, és imádkozz Istenedhez, az ÚRhoz értünk és ezért az egész maradékért! Hiszen saját szemeddel láthatod, milyen kevesen maradtunk meg, pedig sokan voltunk.

[3] a fim de que o SENHOR, teu Deus, nos mostre o caminho por onde havemos de andar e aquilo que havemos de fazer.

[3]Mondja meg nekünk Istened, az ÚR, hogy milyen úton kell járnunk, és mit kell tennünk.

[4] Respondeu-lhes Jeremias, o profeta: Já vos ouvi; eis que orarei ao SENHOR, vosso Deus, segundo o vosso pedido. Tudo o que o SENHOR vos responder, eu vo-lo declararei; não vos ocultarei nada.

[4]Jeremiás próféta pedig ezt mondta nekik: Hallottam. Imádkozni fogok Istenetekhez, az ÚRhoz, ahogy kívántátok. Azután elmondom nektek mindazt, amit válaszol az ÚR, semmit sem hallgatok el előttetek.

[5] Então, eles disseram a Jeremias: Seja o SENHOR testemunha verdadeira e fiel contra nós, se não fizermos segundo toda a palavra com que o SENHOR, teu Deus, te enviar a nós outros.

[5]Ők pedig ezt mondták Jeremiásnak: Az ÚR legyen ellenünk hű és igaz tanú, ha nem úgy teszünk mindent, ahogyan üzeni általad Istened, az ÚR!

[6] Seja ela boa ou seja má, obedeceremos à voz do SENHOR, nosso Deus, a quem te enviamos, para que nos suceda bem ao obedecermos à voz do SENHOR, nosso Deus.

[6]Akár jó, akár rossz, hallgatni fogunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, akihez küldünk téged. Bizony, hallgatunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, hogy jó dolgunk legyen!

[7] Ao fim de dez dias, veio a palavra do SENHOR a Jeremias.

[7]Tíz nap múlva szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz.

[8] Então, chamou a Joanã, filho de Careá, e a todos os capitães dos exércitos que havia com ele, e a todo o povo, desde o menor até ao maior,

[8]Akkor hívatta Jóhánánt, Káréah fiát és valamennyi csapatparancsnokot, akik vele voltak, meg az egész nép apraját-nagyját.

[9] e lhes disse: Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, a quem me enviastes para apresentar a vossa súplica diante dele:
[10] Se permanecerdes nesta terra, então, vos edificarei e não vos derribarei; plantar-vos-ei e não vos arrancarei, porque estou arrependido do mal que vos tenho feito.

[11] Não temais o rei da Babilônia, a quem vós temeis; não o temais, diz o SENHOR, porque eu sou convosco, para vos salvar e vos livrar das suas mãos.

[12] Eu vos serei propício, para que ele tenha misericórdia de vós e vos faça morar em vossa terra.

[13] Mas, se vós disserdes: Não ficaremos nesta terra, não obedecendo à voz do SENHOR, vosso Deus,

[14] dizendo: Não; antes, iremos à terra do Egito, onde não veremos guerra, nem ouviremos som de trombeta, nem teremos fome de pão, e ali ficaremos,
[15] nesse caso, ouvi a palavra do SENHOR, ó resto de Judá. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Se tiverdes o firme propósito de entrar no Egito e fordes para morar,
[16] acontecerá, então, que a espada que vós temeis vos alcançará na terra do Egito, e a fome que receais vos seguirá de perto os passos no Egito, onde morrereis.
[17] Assim será com todos os homens que tiverem o propósito de entrar no Egito

[9]Ezt mondta nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene, akihez küldtetek engem, hogy terjesszem eléje könyörgéseteket:
[10]Ha itt maradtok ebben az országban, akkor felépítelek és nem döntelek romba, elplántállak és nem gyomlállak ki benneteket, mert megbántam, hogy veszedelmet zúdítottam rátok.
[11]Ne féljetek Babilónia királyától, akitől most féltek! Ne féljetek tőle – így szól az ÚR –, mert én veletek leszek, megszabadítalak és megmentelek benneteket a kezéből!
[12]Irgalmasan bánok veletek, és ő is irgalmas lesz hozzátok, és visszaenged benneteket a földetekre.
[13]De ha az a szándékotok, hogy nem maradtok ebben az országban, és nem hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára,
[14]hanem ezt mondjátok: Egyiptomba akarunk menni, ahol nem látunk harcot, és nem hallunk kürtszót, ahol van kenyér, nem éhezünk, ezért ott akarunk lakni! –
[15]akkor halljátok meg az ÚR igéjét, Júda maradéka! Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ha ti Egyiptomba szándékoztok menni, és odamentek, hogy ott lakjatok mint jövevények,
[16]akkor utolér benneteket Egyiptomban a fegyver, amelytől féltek, és nyomon követ Egyiptomba az éhínség is, ami miatt aggódtok, és ott haltok meg.
[17]Mert minden ember, aki Egyiptomba szándékozik menni, hogy ott lakjék mint

para morar: morrerão à espada, à fome e de peste; não restará deles nem um, nem escapará do mal que farei vir sobre eles.

18 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Como se derramou a minha ira e o meu furor sobre os habitantes de Jerusalém, assim se derramará a minha indignação sobre vós, quando entrardes no Egito; sereis objeto de maldição, de espanto, de desprezo e opróbrio e não vereis mais este lugar.

19 Falou-vos o SENHOR, ó resto de Judá: Não entreis no Egito; tende por certo que vos adverti hoje.

20 Porque vós, à custa da vossa vida, a vós mesmos vos enganastes, pois me enviastes ao SENHOR, vosso Deus, dizendo: Ora por nós ao SENHOR, nosso Deus; e, segundo tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus, declara-no-lo assim, e o faremos;

21 mas, tendo-vos declarado isso hoje, não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus, em coisa alguma pela qual ele me enviou a vós outros.

22 Agora, pois, sabei por certo que morrereis à espada, à fome e de peste no mesmo lugar aonde desejastes ir para morar.

Jeremias 43

Jeremias é levado ao Egito pelo povo

1 Tendo Jeremias acabado de falar a todo o povo todas as palavras do SENHOR, seu

jövevény, fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Senki sem tud közülük elfutni vagy elmenekülni a veszedelem elől, amelyet én hozok rájuk.

18Bizony, ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ahogyan kiáradt lángoló haragom Jeruzsálem lakóira, úgy árad ki majd rátok is haragom, ha Egyiptomba mentek. Átokszóvá lesztek, hogy beleborzong, aki hallja; veletek fognak példálózni az átokmondók és a csúfolódók, és nem látjátok meg többé ezt a helyet.

19Így szól hozzátok az ÚR, Júda maradéka: Ne menjetek Egyiptomba! Jól értsétek meg, hogy mire figyelmeztetlek ma benneteket!

20Magatokat csaptátok be, amikor engem Istenetekhez, az ÚRhoz küldtetek, és azt mondtátok: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az ÚRhoz, és mondd meg nekünk mindazt, amit Istenünk, az ÚR üzen, mi pedig teljesítjük.

21Meg is mondtam ma nektek, de nem hallgattatok Isteneteknek, az ÚRnak szavára semmiben, amit üzent nektek.

22Ezért tudjátok meg, hogy fegyver, éhínség és dögvész miatt fogtok meghalni azon a helyen, ahová menni akartok, hogy ott lakjatok mint jövevények.

Jeremiás 43

A kivándorlók magukkal hurcolják Jeremiást

1Amikor Jeremiás elmondta az egész népnek Istenüknek, az ÚRnak minden

Deus, palavras todas com as quais o SENHOR, seu Deus, o enviara,

[2] então, falou Azarias, filho de Hosaías, e Joanã, filho de Careá, e todos os homens soberbos, dizendo a Jeremias: É mentira isso que dizes; o SENHOR, nosso Deus, não te enviou a dizer: Não entreis no Egito, para morar.

[3] Baruque, filho de Nerias, é que te incita contra nós, para nos entregar nas mãos dos caldeus, a fim de nos matarem ou nos exilarem na Babilônia.

[4] Não obedeceu, pois, Joanã, filho de Careá, e nenhum de todos os capitães dos exércitos, nem o povo todo à voz do SENHOR, para ficarem na terra de Judá.

[5] Antes, tomaram Joanã, filho de Careá, e todos os capitães dos exércitos a todo o resto de Judá que havia voltado dentre todas as nações para as quais haviam sido lançados, para morar na terra de Judá;

[6] tomaram aos homens, às mulheres e aos meninos, às filhas do rei e a todos que Nebuzaradã, o chefe da guarda, deixara com Gedalias, filho de Aicão, filho de Safã; como também a Jeremias, o profeta, e a Baruque, filho de Nerias;

[7] e entraram na terra do Egito, porque não obedeceram à voz do SENHOR, e vieram até Tafnes.

Jeremias profetiza a conquista do Egito por Nabucodonosor

[8] Então, veio a palavra do SENHOR a Jeremias, em Tafnes, dizendo:

[9] Toma contigo pedras grandes, encaixa-as na argamassa do pavimento que está à

igéjét, amit Istenük, az ÚR üzent nekik, mindezeket a szavakat,

[2]így szólt Azarjá, Hósajá fia meg Jóhánán, Káréah fia és valamennyi kevély ember Jeremiáshoz: Hazugságot beszélsz! Nem üzente veled Istenünk, az ÚR, hogy ne menjünk Egyiptomba, hogy ott lakjunk mint jövevények.

[3]Bárúk, Nérijjá fia izgat téged ellenünk, hogy a káldeusok kezébe juttasson bennünket, és halálunkat okozza, vagy pedig fogságba vitessen Babilóniába.

[4]Nem is hallgatott Jóhánán, Káréah fia, sem a csapatparancsnokok, sem az egész nép az ÚR szavára, hogy maradjanak Júda földjén.

[5]És magával vitte Jóhánán, Káréah fia és a csapatparancsnokok Júda egész maradékát, akik visszatértek Júdába azok közül a népek közül, amelyek közé szétszóródtak mint jövevények:

[6]a férfiakat, a nőket és a gyermekeket meg a király leányait és mindenkit, akit Nebuzaradán testőrparancsnok otthagyott Gedaljánál, Ahíkám fiánál, Sáfán unokájánál, végül Jeremiás prófétát és Bárúkot, Nérijjá fiát is.

[7]Elmentek tehát Egyiptomba, mert nem hallgattak az ÚR szavára; és eljutottak Tahpanhészig.

Jeremiás megjövendöli Egyiptom leigázását

[8]Tahpanhészban így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:

[9]Végy magadhoz néhány nagy követ, és ásd el a júdai férfiak szeme láttára a fáraó

entrada da casa de Faraó, em Tafnes, à vista de homens judeus,

[10] e dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu mandarei vir a Nabucodonosor, rei da Babilônia, meu servo, e porei o seu trono sobre estas pedras que encaixei; ele estenderá o seu baldaquino real sobre elas.

[11] Virá e ferirá a terra do Egito; quem é para a morte, para a morte; quem é para o cativeiro, para o cativeiro; e quem é para a espada, para a espada.

[12] Lançará fogo às casas dos deuses do Egito e as queimará; levará cativos os ídolos e despiolhará a terra do Egito, como o pastor despiolha a sua própria veste; e sairá dali em paz.

[13] Quebrará as colunas de Bete-Semes na terra do Egito e queimará as casas dos deuses do Egito.

tahpanhészi palotájánál a bejárat előtti téren, a kövezet alá!

[10]Azután ezt mondd nekik: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Elküldök szolgámért, Nebukadneccar babilóniai királyért, idehozom, és trónját e kövek fölé helyezem, amelyeket elástam; ezek fölött feszíti ki sátrát.

[11]El fog jönni, és megveri Egyiptomot: aki halált érdemel, meghal, aki fogságot, az fogságba megy, aki pedig fegyvert, azt a fegyver öli meg.

[12]Felgyújtja az egyiptomi istenek templomait, fölperzseli azokat, isteneiket pedig fogságba viszi. Átkutatja Egyiptomot, ahogyan a pásztor kitetvezi a ruháját, és háborítatlanul vonul el onnan.

[13]Összetöri az egyiptomi Bét-Semes oszlopait, az egyiptomi istenek templomait pedig fölperzseli.

Jeremias 44

Repreendida a infidelidade dos judeus no Egito

[1] Palavra que veio a Jeremias, acerca de todos os judeus moradores da terra do Egito, em Migdol, em Tafnes, em Mênfis e na terra de Patros, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos, Deus de Israel: Vistes todo o mal que fiz cair sobre Jerusalém e sobre todas as cidades de Judá; e eis que hoje são elas uma desolação, e ninguém habita nelas,

[3] por causa da maldade que fizeram, para me irarem, indo queimar incenso e servir a outros deuses que eles nunca conheceram, eles, vós e vossos pais.

Jeremiás 44

Jeremiás vitája honfitársaival

[1]Ez az ige szólt Jeremiáshoz mindazokról a júdaiakról, akik Egyiptomba költöztek, és Migdólban, Tahpanhészban, Nófban és Patrósz földjén laktak:

[2]Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Láttátok, milyen nagy veszedelmet hoztam Jeruzsálemre és Júda minden városára; azok most mind romokban hevernek és lakatlanok.

[3]Azért van ez, mert gonoszságukkal bosszantottak engem, amikor tömjénezni jártak, és más isteneket tiszteltek, akiket nem ismertek sem ők, sem ti, sem őseitek.

[4] Todavia, começando eu de madrugada, lhes enviei os meus servos, os profetas, para lhes dizer: Não façais esta coisa abominável que aborreço.

[5] Mas eles não obedeceram, nem inclinaram os ouvidos para se converterem da sua maldade, para não queimarem incenso a outros deuses.

[6] Derramou-se, pois, a minha indignação e a minha ira, acenderam-se nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, que se tornaram em deserto e em assolação, como hoje se vê.

[7] Agora, pois, assim diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, o Deus de Israel: Por que fazeis vós tão grande mal contra vós mesmos, eliminando homens e mulheres, crianças e aqueles que mamam do meio de Judá, a fim de que não vos fique resto algum?

[8] Por que me irritais com as obras de vossas mãos, queimando incenso a outros deuses na terra do Egito, aonde viestes para morar, para que a vós mesmos vos elimineis e para que vos torneis objeto de desprezo e de opróbrio entre todas as nações da terra?

[9] Esquecestes já as maldades de vossos pais, as maldades dos reis de Judá, as maldades das suas mulheres, as vossas maldades e as maldades das vossas mulheres, maldades cometidas na terra de Judá e nas ruas de Jerusalém?

[10] Não se humilharam até ao dia de hoje, não temeram, não andaram na minha lei

[4]Pedig elküldtem hozzátok szolgáimat, a prófétákat, idejében küldtem, és megmondtam, hogy ne kövessetek el olyan utálatos dolgot, amit gyűlölök!

[5]De nem hallgattak és nem figyeltek rájuk, nem tértek meg gonoszságukból, hanem más isteneknek tömjéneztek.

[6]Ezért áradt ki lángoló haragom, és tombolt Júda városaiban meg Jeruzsálem utcáin, úgyhogy romhalmazzá és pusztasággá váltak. Így van ez ma is.

[7]Ezért most így szól az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Miért követtek el ilyen nagy gonoszságot a magatok vesztére, amely miatt kiirtanak Júdában férfit és nőt, gyermeket és csecsemőt, hogy még maradékot se hagyjanak belőletek?!

[8]Hiszen kezetek csinálmányaival bosszantotok engem, és más isteneknek tömjéneztek Egyiptomban, ahová jöttetek, hogy itt lakjatok mint jövevények. Emiatt kiirtanak benneteket, átok- és szitokszóvá lesztek a föld valamennyi népe között.

[9]Talán elfelejtettétek őseitek gonoszságát, Júda királyainak és feleségeiknek gonoszságát, a magatok és feleségeitek gonoszságát, amelyet Júdában és Jeruzsálem utcáin követtek el?

[10]Nem alázkodtak meg a mai napig sem, nem féltek, és nem éltek törvényem és

nem nos meus estatutos, que pus diante de vós e diante de vossos pais.

11 Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que voltarei o rosto contra vós outros para mal e para eliminar a todo o Judá.

12 Tomarei o resto de Judá que se obstinou em entrar na terra do Egito para morar, onde será ele de todo consumido; cairá à espada e à fome; desde o menor até ao maior perecerão; morrerão à espada e à fome; e serão objeto de maldição, espanto, desprezo e opróbrio.

13 Porque castigarei os que habitam na terra do Egito, como o fiz a Jerusalém, com a espada, a fome e a peste,

14 de maneira que, dos restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar, não haverá quem escape e sobreviva para tornar à terra de Judá, à qual desejam voltar para morar; mas não tornarão senão alguns fugitivos.

Jeremias é contraditado

15 Então, responderam a Jeremias todos os homens que sabiam que suas mulheres queimavam incenso a outros deuses e todas as mulheres que se achavam ali em pé, grande multidão, como também todo o povo que habitava na terra do Egito, em Patros, dizendo:

rendelkezéseim szerint, amelyeket nektek és őseiteknek adtam.

11Ezért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Én most ellenetek fordulok, veszedelmet hozok rátok, és kiirtom egész Júdát.

12Elragadom Júda maradékát, akik elhatározták, hogy Egyiptomba mennek, és ott laknak mint jövevények. Elpusztulnak mindnyájan Egyiptom országában. Fegyver által esnek el, éhínség miatt vesznek el, a nép apraja-nagyja fegyver és éhínség miatt hal meg: Átokszóvá lesznek, hogy beleborzong, aki hallja; velük fognak példálózni az átokmondók és a csúfolódók.

13Megbüntetem az Egyiptomba településőket, ahogyan Jeruzsálemet is megbüntettem: fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel!

14Nem menekül és nem szabadul meg senki Júda maradékából, akik Egyiptomba mentek, hogy ott lakjanak mint jövevények. Nem térhetnek vissza Júdába, pedig sóvárognak arra, hogy újból ott lakjanak. De nem térhet vissza, csak néhány menekült!

15Akkor mindazok a férfiak, akik tudták, hogy feleségeik más isteneknek szoktak tömjénezni, és mindazok az asszonyok, akik nagy tömegben ott álltak, meg az egész nép, amely Egyiptomban, Patrószban lakott, így válaszoltak Jeremiásnak:

[16] Quanto à palavra que nos anunciaste em nome do SENHOR, não te obedeceremos a ti;

[17] antes, certamente, toda a palavra que saiu da nossa boca, isto é, queimaremos incenso à Rainha dos Céus e lhe ofereceremos libações, como nós, nossos pais, nossos reis e nossos príncipes temos feito, nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém; tínhamos fartura de pão, prosperávamos e não víamos mal algum.

[18] Mas, desde que cessamos de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações, tivemos falta de tudo e fomos consumidos pela espada e pela fome.

[19] Quando queimávamos incenso à Rainha dos Céus e lhe oferecíamos libações, acaso, lhe fizemos bolos que a retratavam e lhe oferecemos libações, sem nossos maridos?

Jeremias prediz castigo

[20] Então, disse Jeremias a todo o povo, aos homens e às mulheres, a todo o povo que lhe tinha dado esta resposta, dizendo:

[21] Quanto ao incenso que queimastes nas cidades de Judá e nas ruas de Jerusalém, vós e vossos pais, os vossos reis e os vossos príncipes e o povo da terra, acaso, não se lembrou disso o SENHOR, nem lhe andou isso pela mente?

[22] O SENHOR já não podia por mais tempo sofrer a maldade das vossas obras, as abominações que cometestes; pelo que a vossa terra se tornou deserta, um objeto

[16]Nem hallgatunk rád abban, amit az ÚR nevében hirdettél nekünk,

[17]hanem mindazt megtesszük, amit kimondtunk: tömjénezünk az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki, ahogyan tettük mi és atyáink, királyaink és vezetőink Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin. Mert akkor jóllaktunk kenyérrel, jó dolgunk volt, és nem ért minket veszedelem.

[18]De amióta abbahagytuk a tömjénezést az ég királynőjének, és nem mutatunk be neki italáldozatot, azóta mindenben szűkölködünk, fegyver és éhínség miatt pusztulunk.

[19]És ha mi, asszonyok az ég királynőjének tömjénezünk és italáldozatot mutatunk be neki, talán férjeink tudta nélkül készítünk áldozati süteményeket, amelyek őt ábrázolják, és úgy mutatunk be neki italáldozatot?

[20]Amikor a férfiak, az asszonyok és az egész nép így válaszolt Jeremiásnak, ő ezt mondta az egész népnek:

[21]Éppen ezt a tömjénezést nem tudta elfelejteni az ÚR: azt, hogy Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin tömjéneztetek ti, őseitek, királyaitok, vezetőitek és az ország népe, és ezt vette szívére!

[22]Nem tűrhette tovább az ÚR gonosz tetteiteket és utálatos szokásaitokat, amelyeket követtetek. Ezért lett

de espanto e de desprezo e desabitada, como hoje se vê.

[23] Pois queimastes incenso e pecastes contra o SENHOR, não obedecestes à voz do SENHOR e na sua lei e nos seus testemunhos não andastes; por isso, vos sobreveio este mal, como hoje se vê.

[24] Disse mais Jeremias a todo o povo e a todas as mulheres: Ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que estais na terra do Egito:

[25] Assim fala o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, dizendo: Vós e vossas mulheres não somente fizestes por vossa boca, senão também que cumpristes por vossas mãos os vossos votos, a saber: Certamente cumpriremos os nossos votos, que fizemos, de queimar incenso à Rainha dos Céus e de lhe oferecer libações. Confirmai, pois, perfeitamente, os vossos votos, sim, cumpri-os.

[26] Portanto, ouvi a palavra do SENHOR, vós, todo o Judá, que habitais na terra do Egito: Eis que eu juro pelo meu grande nome, diz o SENHOR, que nunca mais será pronunciado o meu nome por boca de qualquer homem de Judá em toda a terra do Egito, dizendo: Tão certo como vive o SENHOR Deus.

[27] Eis que velarei sobre eles para mal e não para bem; todos os homens de Judá que estão na terra do Egito serão consumidos à espada e à fome, até que se acabem de todo.

országotok borzalmas romhalmazzá, átokszóvá, lakatlanná, amilyen az ma is!

[23]Mivel tömjéneztetek, vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Úr szavára, nem éltetek az ő törvénye, rendelkezései és intelmei szerint, azért ért utol benneteket ez a veszedelem. Így van ez ma is!

[24]Azután ezt mondta Jeremiás az egész népnek és az asszonyoknak: Halljátok meg az Úr igéjét ti júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban vagytok!

[25]Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Ti és feleségeitek megtettétek, amit kimondtatok: Teljesítjük fogadalmainkat, amelyekben megfogadtuk, hogy tömjénezünk az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki. Jól van, tartsátok meg fogadalmaitokat, teljesítsétek csak fogadalmaitokat!

[26]De halljátok meg az Úr igéjét ti júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban laktok: Esküszöm az én nagy nevemre – mondja az Úr –, hogy egyetlen júdai sem ejti ki többé a nevemet egész Egyiptomban így: Az én Uramra, az élő Úrra mondom!

[27]Gondom lesz rájuk, de kárukra és nem javukra. Fegyver és éhínség pusztítja azokat a júdaiakat, akik Egyiptomban vannak, amíg ki nem pusztulnak.

[28] Os que escaparem da espada tornarão da terra do Egito à terra de Judá, poucos em número; e todos os restantes de Judá que vieram à terra do Egito para morar saberão se subsistirá a minha palavra ou a sua.

[28]Csak az a kevés ember, aki megmenekül a fegyvertől, térhet majd vissza Egyiptomból Júdába. Akkor majd megtudja Júda maradéka, mindazok, akik jövevényként Egyiptomba mentek, hogy kinek a szava teljesedik be: az enyém vagy az övék?!

[29] Isto vos será sinal de que eu vos castigarei neste lugar, diz o SENHOR, para que saibais que certamente subsistirão as minhas palavras contra vós outros para mal.

[29]Ez lesz annak a jele – így szól az ÚR –, hogy megbüntetlek benneteket ezen a helyen, és majd megtudjátok, hogy beteljesednek az én igéim rajtatok, a ti károtokra:

[30] Eis o sinal, diz o SENHOR: Eu entregarei o Faraó-Hofra, rei do Egito, nas mãos de seus inimigos, nas mãos dos que procuram a sua morte, como entreguei Zedequias, rei de Judá, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, que era seu inimigo e procurava tirar-lhe a vida.

[30]Hofra fáraót, Egyiptom királyát ellenségeinek a kezébe adom – így szól az ÚR –, azoknak a kezébe, akik az életére törnek, ahogyan Cidkijját, Júda királyát is Nebukadneccar babilóniai király kezébe adtam, aki ellensége volt, és az életére tört.

Jeremias 45

A mensagem de Jeremias a Baruque

[1] Palavra que falou Jeremias, o profeta, a Baruque, filho de Nerias, escrevendo ele aquelas palavras num livro, ditadas por Jeremias, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR, Deus de Israel, acerca de ti, ó Baruque:

[3] Disseste: Ai de mim agora! Porque me acrescentou o SENHOR tristeza ao meu sofrimento; estou cansado do meu gemer e não acho descanso.

[4] Assim lhe dirás: Isto diz o SENHOR: Eis que estou demolindo o que edifiquei e

Jeremiás 45

A próféta vigasztalja Bárúkot

[1]Ezt az igét mondta Jeremiás próféta Bárúknak, Nérijjá fiának, amikor leírta egy könyvbe Jeremiás beszédeit az ő diktálása nyomán, Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében:

[2]Az ÚR, Izráel Istene, ezt mondja rólad, Bárúk:

[3]Te így beszélsz: Jaj nekem, mert az ÚR kínnal tetézi fájdalmamat! Belefáradtam a sóhajtozásba, nem találok nyugalmat!

[4]Ezt feleld neki: Így szól az ÚR: Nézd csak, amit építettem, azt most romba döntöm,

arrancando o que plantei, e isto em toda a terra.

[5] E procuras tu grandezas? Não as procures; porque eis que trarei mal sobre toda carne, diz o SENHOR; a ti, porém, eu te darei a tua vida como despojo, em todo lugar para onde fores.

Jeremias 46

Profecia a respeito do Egito

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra as nações.

[2] A respeito do Egito. Contra o exército de Faraó-Neco, rei do Egito, exército que estava junto ao rio Eufrates em Carquemis; ao qual feriu Nabucodonosor, rei da Babilônia, no ano quarto de Jeoaquim, filho de Josias, rei de Judá:

[3] Preparai o escudo e o pavês e chegai-vos para a peleja.

[4] Selai os cavalos, montai, cavaleiros, e apresentai-vos com elmos; poli as lanças, vesti-vos de couraças.

[5] Por que razão vejo os medrosos voltando as costas? Estão derrotados os seus valentes e vão fugindo, sem olhar para trás; há terror ao redor, diz o SENHOR.

[6] Não fuja o ligeiro, nem escape o valente; para o lado do Norte, junto à borda do rio Eufrates, tropeçaram e caíram.

[7] Quem é este que vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam?

[8] O Egito vem subindo como o Nilo, como rios cujas águas se agitam; ele disse:

és amit ültettem, most kigyomlálom az egész országban.

[5]És neked nagy kívánságaid vannak? Ne legyenek! Mert most veszedelmet hozok minden emberre – így szól az ÚR –, de te ajándékul kapod az életedet, bárhová is mégy.

Jeremiás 46

Jövendölések idegen népek ellen

[1]Az ÚR igéje, amely Jeremiás prófétához szólt a népekről:

Az egyiptomiak veresége Karkemisnél

[2]Egyiptomról; Nékó fáraónak, Egyiptom királyának a hadseregéről, melyet megvert Nebukadneccar, Babilónia királya az Eufrátesz folyó mellett Karkemisnél Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében:

[3]Készítsétek a pajzsot és a vértet: induljatok a harcba!

[4]Nyergeljétek a lovakat, üljetek föl, lovasok! Álljatok sorba sisakban, fenjétek a lándzsákat, öltsetek páncélt!

[5]De mit látok? Megrettennek, meghátrálnak, vitézeiket leverik, hanyatt-homlok menekülnek, vissza se néznek! Iszonyat mindenütt – így szól az ÚR.

[6]Nem futhat el a gyors, a vitéz sem menekülhet meg. Megbotlanak és elesnek északon az Eufrátesz folyó mellett.

[7]Ki az, aki árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok?

[8]Egyiptom árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok. Ezt mondta:

Subirei, cobrirei a terra, destruirei a cidade e os que habitam nela.

[9] Avançai, ó cavaleiros, estrondeai, ó carros, e saiam os valentes; os etíopes e os de Pute, que manejam o escudo, e os lídios, que manejam e entesam o arco.

[10] Porque este dia é o Dia do SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, dia de vingança contra os seus adversários; a espada devorará, fartar-se-á e se embriagará com o sangue deles; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos tem um sacrifício na terra do Norte, junto ao rio Eufrates.

[11] Sobe a Gileade e toma bálsamo, ó virgem filha do Egito; debalde multiplicas remédios, pois não há remédio para curar-te.

[12] As nações ouviram falar da tua vergonha, e a terra está cheia do teu clamor; porque, fugindo o valente, tropeçou no valente, e ambos caíram juntos.

[13] Palavra que falou o SENHOR a Jeremias, o profeta, acerca da vinda de Nabucodonosor, rei da Babilônia, para ferir a terra do Egito:

[14] Anunciai no Egito e fazei ouvir isto em Migdol; fazei também ouvi-lo em Mênfis e em Tafnes; dizei: Apresenta-te e prepara-te; porque a espada já devorou o que está ao redor de ti.

[15] Por que foi derribado o teu Touro? Não se pôde ter de pé, porque o SENHOR o abateu.

Elárasztom, elborítom a földet, városokat pusztítok el lakosaikkal együtt!

[9]Vágtassatok, lovak, robogjatok, harci kocsik, vonuljanak ki a vitézek, pajzzsal fölszerelt etiópok és pútiak és íjjal fölszerelt lúdiak!

[10]De az a nap az Úré, a Seregek URáé; bosszúállás napja, bosszút áll ellenségein. Pusztít a fegyver, amíg csak bírja, csurog róla a vér. Az ÚRnak, a Seregek URának véresáldozata ez észak földjén, az Eufrátesz folyónál.

[11]Menj Gileádba, és vegyél balzsamot, Egyiptom szűz leánya! Hiába a sok orvosság, számodra nincsen gyógyulás!

[12]Hallják gyalázatodat a népek, jajgatásod betölti a földet, mert egyik vitéz a másikba botlik, és elesnek együtt mindketten.

Jövendölés Egyiptom elfoglalásáról

[13]Ezt az igét jelentette ki az ÚR Jeremiás prófétának arról, hogy eljön Nebukadneccar, Babilónia királya, és megveri Egyiptomot:

[14]Mondjátok el Egyiptomban, hirdessétek Migdólban, hirdessétek Nófban és Tahpanhészban! Ezt mondjátok: Állj elő, légy erős, mert fegyver pusztít körülötted!

[15]Miért menekül Ápisz, a te hatalmas istened? Nem tudott ellenállni, mert elkergette az ÚR!

[16] O SENHOR multiplicou os que tropeçavam; também caíram uns sobre os outros e disseram: Levanta-te, e voltemos ao nosso povo e à terra do nosso nascimento, por causa da espada que oprime.

[17] Ali, apelidarão a Faraó, rei do Egito, de Espalhafatoso, porque deixou passar o tempo adequado.

[18] Tão certo como vivo eu, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos, certamente, como o Tabor é entre os montes e o Carmelo junto ao mar, assim ele virá.

[19] Prepara a tua bagagem para o exílio, ó moradora, filha do Egito; porque Mênfis se tornará em desolação e ficará arruinada e sem moradores.

[20] Novilha mui formosa é o Egito; mas mutuca do Norte já lhe vem, sim, vem.

[21] Até os seus soldados mercenários no meio dele, bezerros cevados, viraram as costas e fugiram juntos; não resistiram, porque veio sobre eles o dia da sua ruína e o tempo do seu castigo.

[22] Faz o Egito um ruído como o da serpente que foge, porque os seus inimigos vêm contra ele, com machados, quais derribadores de árvores.

[23] Cortarão o seu bosque, diz o SENHOR, ainda que impenetrável; porque se multiplicaram mais do que os gafanhotos; são inumeráveis.

[24] A filha do Egito está envergonhada; foi entregue nas mãos do povo do Norte.

[16]Sokan megtántorodtak, egymásra hullottak. Akkor ezt mondták: Jöjjetek, térjünk vissza népünkhöz, szülőföldünkre a gyilkos fegyver elől!

[17]A fáraót, Egyiptom királyát szájhősnek nevezik, aki elmulasztotta az alkalmat.

[18]Életemre mondom – így szól a Király, akinek Seregek URa a neve –: Oly bizonyosan bekövetkezik ez, ahogyan a Tábor ott áll a hegyek között, és a Karmel belenyúlik a tengerbe.

[19]Készítsd a holmidat, mert fogságba mégy, Egyiptom lakossága! Mert pusztasággá lesz Nóf, tűzvész miatt válik lakatlanná.

[20]Szépséges üszőborjú Egyiptom, de bögöly száll rá északról.

[21]Zsoldosai is olyanok benne, mint a hizlalt bikaborjúk; de még ők is megfordulnak, elfutnak mind, meg sem állnak, ha eljön rájuk a veszedelem napja, büntetésük ideje.

[22]Kígyó sziszegése hangzik, mert haderővel jönnek, és fejszékkel mennek neki, mint a favágók.

[23]Kivágják erdejét – így szól az ÚR –, noha áthatolhatatlan. Mert többen vannak, mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok.

[24]Megszégyenül Egyiptom leánya; északi nép kezébe kerül.

[25] Diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que eu castigarei a Amom de Nô, a Faraó, ao Egito, aos deuses e aos seus reis, ao próprio Faraó e aos que confiam nele.

[26] Entregá-los-ei nas mãos dos que lhes procuram a morte, nas mãos de Nabucodonosor, rei da Babilônia, e nas mãos dos seus servos; mas depois será habitada, como nos dias antigos, diz o SENHOR.

[27] Não temas, pois, tu, servo meu, Jacó, nem te espantes, ó Israel; porque eu te livrarei do país remoto e a tua descendência, da terra do seu cativeiro; Jacó voltará e ficará tranqüilo e confiante; não haverá quem o atemorize.

[28] Não temas, servo meu, Jacó, diz o SENHOR, porque estou contigo; darei cabo de todas as nações para as quais eu te arrojei; mas de ti não darei cabo; castigar-te-ei, mas em justa medida; não te inocentarei de todo.

Jeremias 47

Profecia a respeito dos filisteus

[1] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, a respeito dos filisteus, antes que Faraó ferisse a Gaza.

[2] Assim diz o SENHOR: Eis que do Norte se levantam as águas, e se tornarão em torrentes transbordantes, e inundarão a terra e a sua plenitude, a cidade e os seus habitantes; clamarão os homens, e todos os moradores da terra se lamentarão,

[25]Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Csapással sújtom Ámón istent Nó városában, a fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, a fáraót és azokat, akik benne bíznak.

[26]Azoknak a kezébe adom őket, akik az életükre törnek, Nebukadneccar babilóniai királynak és szolgáinak a kezébe. De azután megint úgy laknak ott, mint hajdan – így szól az ÚR.

Vigasztalás Izráel számára

[27]De te ne félj, szolgám, Jákób, és ne rettegj, Izráel! Mert én hazasegítelek a messzeségből, gyermekeidet a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem háborgatja senki.

[28]Ne félj, szolgám, Jákób – így szól az ÚR –, mert én veled leszek! Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget. Megfenyítelek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül.

Jeremiás 47

Jövendölés a filiszteusokról

[1]Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához a filiszteusokról, mielőtt a fáraó megverte Gázát.

[2]Ezt mondja az ÚR: Víz indul el észak felől, áradó folyóvá duzzad; elárasztja az országot és a benne élőket, a városokat és a bennük lakókat. Az emberek segítségért kiáltanak, jajgat az ország minden lakója.

[3] ao ruído estrepitoso das unhas dos seus fortes cavalos, ao barulho de seus carros, ao estrondo das suas rodas. Os pais não atendem aos filhos, por se afrouxarem as suas mãos;

[4] por causa do dia que vem para destruir a todos os filisteus, para cortar de Tiro e de Sidom todo o resto que os socorra; porque o SENHOR destruirá os filisteus, o resto de Caftor da terra do mar.

[5] Sobreveio calvície a Gaza, Asquelom está reduzida a silêncio, com o resto do seu vale; até quando vós vos retalhareis?

[6] Ah! Espada do SENHOR, até quando deixarás de repousar? Volta para a tua bainha, descansa e aquieta-te.

[7] Como podes estar quieta, se o SENHOR te deu ordem? Contra Asquelom e contra as bordas do mar é para onde ele te dirige.

[3]Mert csattognak a mének patái, dübörögnek a harci kocsik, robognak a kerekei. Az apák még fiaikkal sem törődnek, mert erejük odalett,

[4]mert eljön az a nap, amely elpusztít minden filiszteust, kiirtja Tírusz és Szidón utolsó segítőit is. Elpusztítja az ÚR a filiszteusokat, a Kaftór szigetéről valók utódait.

[5]Kopaszra nyiratkoznak Gázában, elnémulnak Askelónban. Völgyüknek maradék népe, még meddig vagdosod magad?

[6]Jaj, ÚRnak kardja, meddig nem nyugszol meg? Húzódj vissza hüvelyedbe, csillapodj, maradj veszteg!

[7]Hogyan maradhatna nyugton? Hiszen az ÚR parancsolta Askelónhoz, a tengerpart ellen ő rendelte ki.

Jeremias 48

Profecia a respeito de Moabe

[1] A respeito de Moabe. Assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Ai de Nebo, porque foi destruída! Envergonhada está Quiriataim, já está tomada; a fortaleza está envergonhada e abatida.

[2] A glória de Moabe já não é; em Hesbom tramaram contra ela, dizendo: Vinde, e eliminemo-la para que não seja mais povo; também tu, ó Madmém, serás reduzida a silêncio; a espada te perseguirá.

[3] Há gritos de Horonaim: Ruína e grande destruição!

Jeremiás 48

Jövendölés Móábról

[1]Móábról ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Jaj Nebónak, mert elpusztul! Kirjátajim megszégyenül, elfoglalják, Miszgáb megszégyenül, összezúzzák.

[2]Odavan már Móáb dicsősége, Hesbónban gonosz tervet szőnek ellene: Gyertek, irtsuk ki a népek közül! Te is elnémulsz, Madmén, utolér a fegyver!

[3]Kiáltás hangzik Hórónajimból a pusztulás és nagy romlás miatt.

[4] Destruída está Moabe; seus filhinhos fizeram ouvir gritos.

[5] Pela subida de Luíte, eles seguem com choro contínuo; na descida de Horonaim, se ouvem gritos angustiosos de ruína.

[6] Fugi, salvai a vossa vida, ainda que venhais a ser como o arbusto solitário no deserto.

[7] Pois, por causa da tua confiança nas tuas obras e nos teus tesouros, também tu serás tomada; Quemos sairá para o cativeiro com os seus sacerdotes e os seus príncipes juntamente.

[8] Virá o destruidor sobre cada uma das cidades, e nenhuma escapará; perecerá o vale, e se destruirá a campina; porque o SENHOR o disse.

[9] Dai asas a Moabe, porque, voando, sairá; as suas cidades se tornarão em ruínas, e ninguém morará nelas.

[10] Maldito aquele que fizer a obra do SENHOR relaxadamente! Maldito aquele que retém a sua espada do sangue!

[11] Despreocupado esteve Moabe desde a sua mocidade e tem repousado nas fezes do seu vinho; não foi mudado de vasilha para vasilha, nem foi para o cativeiro; por isso, conservou o seu sabor, e o seu aroma não se alterou.

[12] Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que lhe enviarei trasfegadores, que o trasfegarão; despejarão as suas vasilhas e despedaçarão os seus jarros.

[4]Összeomlott Móáb, kiáltásuk Cóárig hangzik.

[5]Zokogva mennek föl a Luhít-hágón, Hórónajim lejtőjén jajkiáltás hangzik az ellenség pusztítása miatt.

[6]Meneküljetek, mentsétek az életeteket, és legyetek olyanok, mint bokor a pusztában!

[7]Mivel alkotásaidban és kincseidben bíztál, téged is elfoglalnak. Kemós fogságba megy papjaival és a vezetőkkel együtt.

[8]Eljön a pusztító minden város ellen, egy város sem menekül meg. Odalesz a völgy, elpusztul a fennsík, ahogyan megmondta az ÚR.

[9]Adjatok szárnyat Móábnak, hogy elszállhasson, mert városai pusztasággá lesznek, senki sem lakik bennük.

[10]Átkozott, aki az ÚR dolgát hanyagul végzi, átkozott, aki kíméli kardját a vértől!

Móábot veszedelem fenyegeti

[11]Gondtalanul élt Móáb ifjúsága óta, és csak pihent, mint seprőjén a bor. Nem öntötték át egyik edényből a másikba, nem kellett fogságba mennie. Ezért maradt meg a zamata, illata sem változott.

[12]De jön már az az idő – így szól az ÚR –, amikor csaposokat küldök hozzá, akik megcsapolják, edényeit kiürítik, korsóit összetörik.

[13] Moabe terá vergonha de Quemos, como a casa de Israel se envergonhou de Betel, sua confiança.
[14] Como dizeis: Somos valentes e homens fortes para a guerra?
[15] Moabe está destruído e subiu das suas cidades, e os seus jovens escolhidos desceram à matança, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.
[16] Está prestes a vir a perdição de Moabe, e muito se apressa o seu mal.
[17] Condoei-vos dele, todos os que estais ao seu redor e todos os que lhe sabeis o nome; dizei: Como se quebrou a vara forte, o cajado formoso!
[18] Desce da tua glória e assenta-te em terra sedenta, ó moradora, filha de Dibom; porque o destruidor de Moabe sobe contra ti e desfaz as tuas fortalezas.
[19] Põe-te no caminho e espia, ó moradora de Aroer; pergunta ao que foge e à que escapa: Que sucedeu?
[20] Moabe está envergonhado, porque foi abatido; uivai e gritai; anunciai em Arnom que Moabe está destruído.
[21] Também o julgamento veio sobre a terra da campina, sobre Holom, Jasa e Mefaate,
[22] sobre Dibom, Nebo e Bete-Diblataim,
[23] sobre Quiriataim, Bete-Gamul e Bete-Meom,
[24] sobre Queriote e Bozra, e até sobre todas as cidades da terra de Moabe, quer as de longe, quer as de perto.
[25] Está eliminado o poder de Moabe, e quebrado, o seu braço, diz o SENHOR.

[13]Megszégyenül Móáb Kemós miatt, ahogyan megszégyenült Izráel háza Bétel miatt, amelyben bízott.
[14]Hogyan mondhatjátok: Vitézek vagyunk, és harcra termett erős férfiak?
[15]Elpusztul Móáb, városait megszállják, válogatott ifjai vágóhídra kerülnek! – így szól a Király, akinek Seregek URa a neve.
[16]Közeledik Móáb veszte, nagyon gyorsan eléri romlása.
[17]Szánakozzatok rajta, kik körülötte laktok, mindenki, aki ismeri nevét! Mondjátok: Jaj, de összetört az erős bot, az ékes pálca!
[18]Szállj le dicsőségedből, ülj a porba, Díbón lakossága, mert Móáb pusztítója fölvonult ellened, lerombolja erődjeidet!
[19]Állj ki az útra, nézz körül, Aróér lakossága! Kérdezd a futva menekülőt: Mondd, mi történt?
[20]Megszégyenült Móáb, összezúzták! Jajgassatok és kiáltsatok, hirdessétek az Arnón mellett, hogy elpusztult Móáb!
[21]Eljött az ítélet a sík földre: Hólónra, Jahcára és Méfáatra,
[22]Díbónra, Nebóra és Bét- Diblátajimra,
[23]Kirjátajimra, Bét-Gámúlra és Bét-Meónra,
[24]Kerijjótra, Bocrára és Móáb országának összes városára közel és távol.
[25]Letörték Móáb szarvát, és karját összezúzták! – így szól az ÚR.

A gőgös Móáb megalázása

[26] Embriagai-o, porque contra o SENHOR se engrandeceu; Moabe se revolverá no seu vômito e será ele também objeto de escárnio.

[26]Itassátok le Móábot, mert felfuvalkodott az ÚRral szemben! Tenyereljen bele a saját okádásába, és legyen nevetségessé ő is!

[27] Pois Israel não te foi também objeto de escárnio? Mas, acaso, foi achado entre ladrões, para que meneies a cabeça, falando dele?

[27]Teelőtted is nevetséges volt Izráel, és mintha a tolvajok közé tartozott volna, valahányszor beszéltél róla, gúnyosan csóváltad a fejed!

[28] Deixai as cidades e habitai no rochedo, ó moradora de Moabe; sede como as pombas que se aninham nos flancos da boca do abismo.

[28]Hagyjátok el a városokat, és lakjatok a kősziklán, Móáb lakosai! Legyetek olyanok, mint a galamb, amely a barlangok nyílásában fészkel!

[29] Ouvimos falar da soberba de Moabe, que de fato é extremamente soberba, da sua arrogância, do seu orgulho, da sua sobranceria e da altivez do seu coração.

[29]Hallottunk Móáb gőgjéről, hogy milyen gőgös, büszke és dölyfös, fennhéjázó és kevély szívű.

[30] Conheço, diz o SENHOR, a sua insolência, mas isso nada é; as suas gabarolices nada farão.

[30]Tudom, hogy milyen féktelen – így szól az ÚR –, hazug a fecsegése, hamisak a tettei.

[31] Por isso, uivarei por Moabe, sim, gritarei por todo o Moabe; pelos homens de Quir-Heres lamentarei.

[31]Ezért jajgatok Móáb miatt, sóhajtozom egész Móábért, sóhajtozom Kír-Heresz lakóiért.

[32] Mais que a Jazer, te chorarei a ti, ó vide de Sibma; os teus ramos passaram o mar, chegaram até ao mar de Jazer; mas o destruidor caiu sobre os teus frutos de verão e sobre a tua vindima.

[32]Jobban siratlak, mint Jazért, Szibmá szőlője! Hajtásaid a tengeren túlra nyúltak, Jazérig elértek, de gyümölcsszedésedre és szüretedre rátört a pusztító!

[33] Tirou-se, pois, o folguedo e a alegria do campo fértil e da terra de Moabe; pois fiz cessar nos lagares o vinho; já não pisarão uvas com júbilo; o júbilo não será júbilo.

[33]Odalett az öröm és a vigadozás Móáb földjéről és kertjeiből. A sajtóból kifogyott a bor, nem taposnak kurjongatva, nem is hallatszik kurjantás.

[34] Ouve-se o grito de Hesbom até Eleale e Jasa, e de Zoar se dão gritos até Horonaim e Eglate-Selisias; porque até as águas do Ninrim se tornaram em assolação.

[34]Hesbón és Elálé kiáltása Jahacig ér, hangjuk Cóártól Hórónajimig és Eglat-Selisijjáig hallatszik, mert Nimrím vizei is elapadnak.

[35] Farei desaparecer de Moabe, diz o SENHOR, quem sacrifique nos altos e queime incenso aos seus deuses.

[35]Elpusztítom Móábban – így szól az ÚR –, aki az áldozóhalmon áldozik, és isteneinek tömjénez.

[36] Por isso, o meu coração geme como flautas por causa de Moabe, e como flautas geme por causa dos homens de Quir-Heres; porquanto já se perdeu a abundância que ajuntou.

[36]Ezért sír a szívem Móábért, mint a fuvola; sír a szívem Kír-Heresz lakóiért, mint a fuvola. Mert elveszett mindene, amit szerzett.

[37] Porque toda cabeça ficará calva, e toda barba, rapada; sobre todas as mãos haverá incisões, e sobre os lombos, pano de saco.

[37]Minden fej kopaszra nyírva, minden szakáll levágva, minden kéz összevagdosva, minden derékon zsákruha.

[38] Sobre todos os eirados de Moabe e em todas as suas praças há pranto, porque fiz Moabe em pedaços, como vasilha de barro que não agrada, diz o SENHOR. Como está desfalecido!

[38]Móábban minden háztetőn és minden téren gyászolnak, mert összetörtem Móábot, mint egy edényt, amely nem kell senkinek – így szól az ÚR.

[39] Como uivam! Como, de vergonha, virou Moabe as costas! Assim, se tornou Moabe objeto de escárnio e de espanto para todos os que estão em seu redor.

[39]Jaj, de összetört Móáb! Jajgassatok! Jaj, de szégyenletesen megfutamodott! Nevetséges lett Móáb, elrettennek tőle szomszédai.

[40] Porque assim diz o SENHOR: Eis que voará como a águia e estenderá as suas asas contra Moabe.

[40]Ezt mondja az ÚR: Lecsap Móábra, mint a sas, kiterjesztett szárnnyal.

[41] São tomadas as cidades, e ocupadas, as fortalezas; naquele dia, o coração dos valentes de Moabe será como o coração da mulher que está em dores de parto.

[41]Elfoglalja a városokat, beveszi a várakat. Olyan lesz azon a napon Móáb vitézeinek a szíve, mint a vajúdó asszonyé.

[42] Moabe será destruído, para que não seja povo, porque se engrandeceu contra o SENHOR.

[42]Elpusztul Móáb, nem lesz többé, mert felfuvalkodott az ÚRral szemben.

[43] Terror, cova e laço vêm sobre ti, ó moradora de Moabe, diz o SENHOR.

[43]Rettegés, verem és csapda fenyeget téged, Móáb lakossága – így szól az ÚR.

[44] Quem fugir do terror cairá na cova, e, se sair da cova, o laço o prenderá; porque

[44]Aki a rettegés miatt menekül, verembe esik, és aki feljön a veremből, azt a csapda

trarei sobre ele, sobre Moabe, o ano do seu castigo.

45 Os que fogem param sem forças à sombra de Hesbom; porém sai fogo de Hesbom e labareda do meio de Seom e devora as têmporas de Moabe e o alto da cabeça dos filhos do tumulto.

46 Ai de ti, Moabe! Pereceu o povo de Quemos, porque teus filhos ficaram cativos, e tuas filhas, em cativeiro.

47 Contudo, mudarei a sorte de Moabe, nos últimos dias, diz o SENHOR. Até aqui o juízo contra Moabe.

fogja meg, mert elhozom Móábra a büntetés esztendejét! – így szól az ÚR.

45Hesbón árnyékában kimerülten megállnak, akik menekülnek. De tűz csap ki Hesbónból, és láng Szíhón palotájából, megégeti Móáb halántékát és a lármázók koponyáját.

46Jaj neked, Móáb! Elpusztul Kemós népe, mert fiaidat fogságba viszik, és leányaidat rabságba.

47De majd jóra fordítom Móáb sorsát az utolsó napokban – így szól az ÚR. Eddig tart Móáb ítélete.

Jeremias 49

Profecia a respeito dos amonitas

1 A respeito dos filhos de Amom. Assim diz o SENHOR: Acaso, não tem Israel filhos? Não tem herdeiro? Por que, pois, herdou Milcom a Gade, e o seu povo habitou nas cidades dela?

2 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que farei ouvir em Rabá dos filhos de Amom o alarido de guerra, e tornar-se-á num montão de ruínas, e as suas aldeias serão queimadas; e Israel herdará aos que o herdaram, diz o SENHOR.

3 Uiva, ó Hesbom, porque é destruída Ai; clamai, ó filhos de Rabá, cingi-vos de cilício, lamentai e dai voltas por entre os muros; porque Milcom irá em cativeiro, juntamente com os seus sacerdotes e os seus príncipes.

4 Por que te glorias nos vales, nos teus luxuriantes vales, ó filha rebelde, que

Jeremiás 49

Jövendölés Ammónról

1Ammón fiairól ezt mondja az ÚR: Talán nincsenek Izráelnek fiai, nincs neki örököse? Miért vette Milkóm birtokba Gádot, és népe miért lakik annak városaiban?

2Ezért még eljön az idő – így szól az ÚR –, amikor harci riadó hallatszik az ammóni Rabbá körül. Romhalmazzá lesz, falvait felégetik, Izráel pedig birtokba veszi örökségét – mondja az ÚR.

3Jajgassatok Hesbón miatt, mert romba dől, kiáltozzatok, Rabbá leányai! Öltsetek gyászruhát, gyászoljatok, tántorogjatok a kőfalak között! Mert Milkóm fogságba megy papjaival és a vezetőkkel együtt.

4Mit dicsekszel a völgyeiddel, termékeny völgyeiddel, te elbizakodott leány, aki

confias nos teus tesouros, dizendo: Quem virá contra mim?

5 Eis que eu trarei terror sobre ti, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, de todos os que estão ao redor de ti; e cada um de vós será lançado em frente de si, e não haverá quem recolha os fugitivos.

6 Mas depois disto mudarei a sorte dos filhos de Amom, diz o SENHOR.

Profecia a respeito dos edomitas

7 A respeito de Edom. Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Acaso, já não há sabedoria em Temã? Já pereceu o conselho dos sábios? Desvaneceu-se-lhe a sabedoria?

8 Fugi, voltai, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Dedã, porque eu trarei sobre ele a ruína de Esaú, o tempo do seu castigo.

9 Se vindimadores viessem a ti, não deixariam alguns cachos? Se ladrões, de noite, não te danificariam só o que lhes bastasse?

10 Mas eu despi a Esaú, descobri os seus esconderijos, e não se poderá esconder; está destruída a sua descendência, como também seus irmãos e seus vizinhos, e ele já não é.

11 Deixa os teus órfãos, e eu os guardarei em vida; e as tuas viúvas confiem em mim.

12 Porque assim diz o SENHOR: Eis que os que não estavam condenados a beber o cálice totalmente o beberão, e tu serias de todo inocentado? Não serás tido por inocente, mas certamente o beberás.

kincseidben bízol, és azt mondod: Ki törhetne rám?

5Hozok én még rád rettegést mindenfelől – így szólt az Úr, a Seregek URa. Szétszóródtok, ki merre lát, senki sem gyűjti össze a bujdosókat.

6De végül jóra fordítom Ammón fiainak sorsát – így szól az ÚR.

Jövendölés Edómról

7Edómról ezt mondja a Seregek URa: Nincs már bölcsesség Témánban? Semmivé lett az értelmesek terve, megzavarodott bölcsességük?

8Fussatok, távozzatok innen, völgyek mélyén bujkáljatok, Dedán lakosai! Mert veszedelmet hozok Ézsaura, a büntetés idejét.

9Ha szüretelők lepnek el, böngésznivalót sem hagynak; ha rablók jönnek éjszaka, rombolnak, amíg kedvük tartja.

10Átkutatom Ézsaut, rejtekhelyeit fölfedem, nem tud elbújni. Elpusztul leszármazottja, rokonsága és szomszédai. Senki sem mondja:

11Hagyd rám árváidat, én eltartom őket, és özvegyeid rám bízhatják maguk!

12Mert ezt mondja az ÚR: Akikre nem vonatkozott az ítélet, hogy kiigyák a poharat, kénytelenek kiinni, és te büntetlen maradnál?! Nem maradsz büntetlen, hanem ki kell innod!

[13] Porque por mim mesmo jurei, diz o SENHOR, que Bozra será objeto de espanto, de opróbrio, de assolação e de desprezo; e todas as suas cidades se tornarão em assolações perpétuas.

Os pecados e o castigo de Edom

[14] Ouvi novas da parte do SENHOR, e um mensageiro foi enviado às nações, para lhes dizer: Ajuntai-vos, e vinde contra ela, e levantai-vos para a guerra.

[15] Porque eis que te fiz pequeno entre as nações, desprezado entre os homens.

[16] O terror que inspiras e a soberba do teu coração te enganaram. Tu que habitas nas fendas das rochas, que ocupas as alturas dos outeiros, ainda que eleves o teu ninho como a águia, de lá te derribarei, diz o SENHOR.

[17] Assim, será Edom objeto de espanto; todo aquele que passar por ele se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[18] Como na destruição de Sodoma e Gomorra e das suas cidades vizinhas, diz o SENHOR, assim não habitará ninguém ali, nem morará nela homem algum.

[19] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojarei dali a Edom e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[20] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR que ele decretou contra Edom e os desígnios que ele formou contra os

[13]Mert magamra esküszöm – így szól az ÚR –, hogy Bocrá borzalmas romhalmazzá válik, vele példálóznak majd az átokmondók és a csúfolódók; a többi város is örökre romhalmaz marad.

[14]Üzenetet kaptam az ÚRtól, követet küldött a népekhez: Gyűljetek össze, támadjatok rá, keljetek harcra ellene!

[15]Kicsinnyé teszlek a népek között, megvetetté az emberek között.

[16]Az szedett rá téged, hogy rettegtek tőled; kevély volt a szíved. Sziklahasadékokban laksz, elfoglaltad a magas halmokat. De ha oly magasan fészkelsz is, mint a sas, onnan is letaszítalak! – így szól az ÚR.

[17]Edóm pusztasággá válik: aki csak arra jár, megborzad és fölszisszen, látva az őt ért számtalan csapást.

[18]Ahogyan elpusztult Sodoma és Gomora meg a szomszédsága – mondja az ÚR –, úgy itt sem lakik többé senki, és nem él benne senki emberfia.

[19]Mint egy oroszlán, amely a Jordán bozótjából feljön az üde legelőre, úgy űzöm el őket egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat engem felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem?

[20]Halljátok hát az ÚR tervét, amelyet Edóm ellen készített, és elhatározását, amelyre Témán lakóival kapcsolatban

moradores de Temã; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

jutott: Még a báránykákat is el fogják hurcolni, legelőjüket is pusztává teszik.

21 A terra estremeceu com o estrondo da sua queda; e, do seu grito, até ao mar Vermelho se ouviu o som.

21Bukásuk hangjától megrendül a föld, hangos jajgatásuk elhallatszik a Vörös-tengerig.

22 Eis que como águia subirá, voará e estenderá as suas asas contra Bozra; naquele dia, o coração dos valentes de Edom será como o coração da mulher que está em dores de parto.

22Fölszáll, majd lecsap Bocrára, mint a sas, kiterjesztett szárnnyal. Olyan lesz azon a napon Edóm vitézeinek a szíve, mint a vajúdó asszonyé.

Profecia a respeito de Damasco

Jövendölés Damaszkuszról

23 A respeito de Damasco. Envergonhou-se Hamate e Arpade; e, tendo ouvido más novas, cambaleiam; são como o mar agitado, que não se pode sossegar.

23Damaszkuszról. Megszégyenült Hamát és Arpád, mivel rossz hírt kaptak; remegnek, mint a háborgó tenger, nem lelnek nyugalmat.

24 Enfraquecida está Damasco; virou as costas para fugir, e tremor a tomou; angústia e dores a tomaram como da que está de parto.

24Elhagyta az ereje Damaszkuszt, menekülni készül, rémület fogta el, szorongás és fájdalom jött rá, mint a szülő nőre.

25 Como está abandonada a famosa cidade, a cidade de meu folguedo!

25Miért nem hagyták el a dicső várost, az örvendező várost?

26 Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças; todos os homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos.

26Ezért elesnek ifjai a tereken, és a harcosok mind elvesznek azon a napon – így szól a Seregek URa.

27 Acenderei fogo dentro do muro de Damasco, o qual consumirá os palácios de Ben-Hadade.

27Tüzet gyújtok Damaszkusz várfalán, és az megemészti Ben-Hadad palotáit.

Profecia a respeito da Arábia

Jövendölés az arabokról

28 A respeito de Quedar e dos reinos de Hazor, que Nabucodonosor, rei da Babilônia, feriu. Assim diz o SENHOR: Levantai-vos, subi contra Quedar e destruí os filhos do Oriente.

28Így szól az ÚR Kédárról és Hácór királyságairól, amelyeket megvert Nebukadneccar, Babilónia királya: Rajta, vonuljatok Kédár ellen, és pusztítsátok a keleti népet!

[29] Tomarão as suas tendas, os seus rebanhos; as lonas das suas tendas, todos os seus bens e os seus camelos levarão para si; e lhes gritarão: Há horror por toda parte!

[30] Fugi, desviai-vos para mui longe, retirai-vos para as cavernas, ó moradores de Hazor, diz o SENHOR; porque Nabucodonosor, rei da Babilônia, tomou conselho e formou desígnio contra vós outros.

[31] Levantai-vos, ó babilônios, subi contra uma nação que habita em paz e confiada, diz o SENHOR; que não tem portas, nem ferrolhos; eles habitam a sós.

[32] Os seus camelos serão para presa, e a multidão dos seus gados, para despojo; espalharei a todo vento aqueles que cortam os cabelos nas têmporas e de todos os lados lhes trarei a ruína, diz o SENHOR.

[33] Hazor se tornará em morada de chacais, em assolação para sempre; ninguém habitará ali, homem nenhum habitará nela.

Profecia a respeito dos elamitas

[34] Palavra do SENHOR que veio a Jeremias, o profeta, contra Elão, no princípio do reinado de Zedequias, rei de Judá, dizendo:

[35] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que eu quebrarei o arco de Elão, a fonte do seu poder.

[36] Trarei sobre Elão os quatro ventos dos quatro ângulos do céu e os espalharei na direção de todos estes ventos; e não

[29]Elveszik sátraikat és nyájukat, sátorlapjaikat, minden értéküket, elviszik tevéiket is, és kihirdetik róluk ezt: Iszonyat mindenütt!

[30]Meneküljetek, bujdossatok el messzire, völgyek mélyén bujkáljatok, Hácór lakói! – így szól az ÚR. Mert tervet szőtt ellenetek Nebukadneccar, Babilónia királya, és veletek kapcsolatban elhatározásra jutott.

[31]Rajta, vonuljatok föl a nép ellen, amely békében és biztonságban lakik! – így szól az ÚR. Nincsen kapuja, nincsen zára, egyedül lakik.

[32]Tevéik prédára jutnak, tömérdek jószágukat zsákmányul ejtik. Szélnek szórom azokat, akik körülnyírt hajúak, a négy égtáj felé, veszedelmet hozok rájuk mindenfelől – így szól az ÚR.

[33]Hácór sakálok tanyája lesz, pusztaság marad örökre. Nem lakik többé benne senki, nem tartózkodik ott ember.

Jövendölés Élámról

[34]Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához Élámról, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén:

[35]Ezt mondja a Seregek URa: Összetöröm Élám íját, legfőbb erősségét.

[36]Ráküldök Élámra négy szelet a négy égtáj felől, szélnek szórom őket minden irányba, és nem lesz olyan nép, amely közé ne jutnának Élámból szerteszórtak.

haverá país aonde não venham os fugitivos de Elão.

37 Farei tremer a Elão diante de seus inimigos e diante dos que procuram a sua morte; farei vir sobre os elamitas o mal, o brasume da minha ira, diz o SENHOR; e enviarei após eles a espada, até que venha a consumi-los.

38 Porei o meu trono em Elão e destruirei dali o rei e os príncipes, diz o SENHOR.

39 Nos últimos dias, mudarei a sorte de Elão, diz o SENHOR.

Jeremias 50

Profecia a respeito da Babilônia

1 Palavra que falou o SENHOR contra a Babilônia e contra a terra dos caldeus, por intermédio de Jeremias, o profeta.

2 Anunciai entre as nações; fazei ouvir e arvorai estandarte; proclamai, não encubrais; dizei: Tomada é a Babilônia, Bel está confundido, e abatido, Merodaque; cobertas de vergonha estão as suas imagens, e seus ídolos tremem de terror.

3 Porque do Norte subiu contra ela uma nação que tornará deserta a sua terra, e não haverá quem nela habite; tanto os homens como os animais fugiram e se foram.

4 Naqueles dias, naquele tempo, diz o SENHOR, voltarão os filhos de Israel, eles e os filhos de Judá juntamente; andando e chorando, virão e buscarão ao SENHOR, seu Deus.

37Rettegést hozok Élámra ellenségei előtt, akik életére törnek. Veszedelmet hozok rájuk izzó haragomban – így szól az ÚR. Fegyvert küldök a nyomukba, míg csak meg nem semmisítem őket.

38Felállítom trónomat Élámban, elpusztítom királyát és vezetőit! – így szól az ÚR.

39De az utolsó napokban jóra fordítom majd Élám sorsát! – így szól az ÚR.

Jeremiás 50

Jövendölés Babilóniáról

1Ezt az igét jelentette ki az ÚR Jeremiás próféta által Babilóniáról, a káldeusok országáról:

2Mondjátok el a népeknek, hirdessétek, adjatok jelt, hirdessétek, ne titkoljátok! Mondjátok: Elfoglalták Babilont! Megszégyenült Bél, összetört Marduk; megszégyenültek szobrai, összetörtek bálványai.

3Mert észak felől egy nép vonul ellene, országát pusztasággá teszi, nem marad lakója. Ember és állat elbujdosik, elmegy!

4Azokban a napokban, abban az időben – így szól az ÚR –, megjönnek majd Izráel fiai Júda fiaival együtt. Sírva mennek, és keresik Istenüket, az URat.

[5] Perguntarão pelo caminho de Sião, de rostos voltados para lá, e dirão: Vinde, e unamo-nos ao SENHOR, em aliança eterna que jamais será esquecida.

[5]Sion felől kérdezősködnek, arrafelé igyekeznek: Gyertek, csatlakozzunk az ÚRhoz örök szövetséggel, amely nem megy feledésbe!

[6] O meu povo tem sido ovelhas perdidas; seus pastores as fizeram errar e as deixaram desviar para os montes; do monte passaram ao outeiro, esqueceram-se do seu redil.

[6]Pusztuló nyáj volt népem: pásztorai félrevezették, a hegyeken tévútra terelték. Hegyekenhalmokon jártak, elfeledték legelőjüket.

[7] Todos os que as acharam as devoraram; e os seus adversários diziam: Culpa nenhuma teremos; porque pecaram contra o SENHOR, a morada da justiça, e contra a esperança de seus pais, o SENHOR.

[7]Aki csak érte, pusztította őket. Ellenségeik azt gondolták, hogy nem fognak bűnhődni, hiszen ezek vétkeztek az ÚR ellen, aki az ő igazi hajlékuk, az ÚR ellen, aki atyáik reménysége volt.

[8] Fugi do meio da Babilônia e saí da terra dos caldeus; e sede como os bodes que vão adiante do rebanho.

[8]Bujdossatok el Babilonból, távozzatok a káldeusok országából! Legyetek olyanok, mint a kosok a nyáj előtt!

[9] Porque eis que eu suscitarei e farei subir contra a Babilônia um conjunto de grandes nações da terra do Norte, e se porão em ordem de batalha contra ela; assim será tomada. As suas flechas serão como de destro guerreiro, nenhuma tornará sem efeito.

[9]Mert én nagy népek tömegét indítom és hozom Babilon ellen észak földjéről. Felsorakoznak ellene, és úgy foglalják el. Nyilaik olyanok, mint a győztes vitéz, aki nem tér vissza eredménytelenül.

[10] A Caldéia servirá de presa; todos os que a saquearem se fartarão, diz o SENHOR;

[10]A káldeusok országa zsákmánnyá lesz, annyit zsákmányolnak, amennyit csak bírnak! – így szól az ÚR.

[11] ainda que vos alegrais e exultais, ó saqueadores da minha herança, saltais como bezerros na relva e rinchais como cavalos fogosos,

[11]Örüljetek csak és vigadjatok, akik kifosztottátok örökségemet! Ugrándozzatok csak, mint a nyomtató üsző, és nyerítsetek, mint a mének!

[12] será mui envergonhada vossa mãe, será confundida a que vos deu à luz; eis que ela será a última das nações, um deserto, uma terra seca e uma solidão.

[12]Nagyon megszégyenül anyátok, pironkodni fog, aki szült titeket, hiszen utolsó lesz a népek között, pusztaság, kiszikkadt föld és sivatag.

[13] Por causa da indignação do SENHOR, não será habitada; antes, se tornará de todo deserta; qualquer que passar por Babilônia se espantará e assobiará por causa de todas as suas pragas.

[14] Ponde-vos em ordem de batalha em redor contra Babilônia, todos vós que manejais o arco; atirai-lhe, não poupeis as flechas; porque ela pecou contra o SENHOR.

[15] Gritai contra ela, rodeando-a; ela já se rendeu; caíram-lhe os baluartes, estão em terra os seus muros; pois esta é a vingança do SENHOR; vingai-vos dela; fazei-lhe a ela o que ela fez.

[16] Eliminai da Babilônia o que semeia e o que maneja a foice no tempo da sega; por causa da espada do opressor, virar-se-á cada um para o seu povo e cada um fugirá para a sua terra.

[17] Cordeiro desgarrado é Israel; os leões o afugentaram; primeiro, devorou-o o rei da Assíria, e, por fim, Nabucodonosor o desossou.

[18] Portanto, assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: Eis que castigarei o rei da Babilônia e a sua terra, como castiguei o rei da Assíria.

[19] Farei tornar Israel para a sua morada, e pastará no Carmelo e em Basã; fartar-se-á na região montanhosa de Efraim e em Gileade.

[20] Naqueles dias e naquele tempo, diz o SENHOR, buscar-se-á a iniqüidade de

[13]Az ÚR haragja miatt lakatlan lesz, és sivár pusztaság. Aki csak elmegy Babilon mellett, megborzad és fölszisszen az őt ért számtalan csapás miatt.

[14]Íjászok, vegyétek körbe Babilont! Lőjétek, ne sajnáljátok a nyilat, mert vétkezett az ÚR ellen!

[15]Harsanjon fel körülötte a diadalkiáltás: Megadta magát, ledőltek oszlopai, leomlottak várfalai! Az ÚR bosszúállása ez, álljatok bosszút rajta! Úgy bánjatok el vele, ahogyan ő bánt el másokkal!

[16]Irtsátok ki Babilonból a magvetőt és azt, aki sarlót fog aratás idején! A gyilkos fegyver elől mindenki elindul a maga népe felé, mindenki szertefut a maga hazájába.

Izráel megszabadul Babilon bukásakor

[17]Meghajszolt bárány Izráel, oroszlánok kergették. Először Asszíria királya marcangolta, utoljára pedig Nebukadneccar, Babilónia királya rágta le csontjait.

[18]Azért ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Megbüntetem Babilónia királyát és országát, ahogyan megbüntettem Asszíria királyát is.

[19]Izráelt pedig visszaviszem legelőjére, és a Karmelen meg a Básánon legel, Efraim hegyvidékén és Gileádban kedvére jóllakhat.

[20]Azokban a napokban, abban az időben – így szól az ÚR – keresni fogják Izráel

Israel, e já não haverá; os pecados de Judá, mas não se acharão; porque perdoarei aos remanescentes que eu deixar.

bűnét, de nem lesz, és Júda vétkeit, de nem fogják találni, mert megbocsátok azoknak, akiket meghagyok.

21 Sobe, ó espada, contra a terra duplamente rebelde, sobe contra ela e contra os moradores da terra de castigo; assola irremissivelmente, destrói tudo após eles, diz o SENHOR, e faze segundo tudo o que te mandei.

21Vonulj Merátajim földje ellen és Pekód lakói ellen! Kaszabold le, irtsd ki őket egészen! – így szól az ÚR. Mindent úgy tégy, ahogy parancsoltam!

22 Há na terra estrondo de batalha e de grande destruição.

22Csatazaj hallatszik szerte az országban, és nagy összeomlás zaja!

23 Como está quebrado, feito em pedaços o martelo de toda a terra! Como se tornou a Babilônia objeto de espanto entre as nações!

23Jaj, de összetörték, darabokra zúzták az egész föld pörölyét! Jaj, de borzongnak a népek, ha meglátják Babilont!

24 Lancei-te o laço, ó Babilônia, e foste presa, e não o soubeste; foste surpreendida e apanhada, porque contra o SENHOR te entremeteste.

24Csapdát állítottam neked, meg is vagy már fogva, Babilon, észre sem vetted! Rád találtak, és megragadtak, mert szembe mertél szállni az ÚRral!

25 O SENHOR abriu o seu arsenal e tirou dele as armas da sua indignação; porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, tem obra a realizar na terra dos caldeus.

25Kinyitotta fegyvertárát az ÚR, előhozta haragjának fegyvereit. Mert dolga van az Úrnak, a Seregek URának a káldeusok országában.

26 Vinde contra ela de todos os confins da terra, abri os seus celeiros, fazei dela montões de ruínas, destruí-a de todo; dela nada fique de resto.

26Törjetek rá mindenfelől, nyissátok ki raktárait, hányjátok halomra, ahogy a gabonát, és semmisítsétek meg, ne maradjon belőle semmi!

27 Matai à espada a todos os seus touros, aos seus valentes; desçam eles para o matadouro; ai deles! Pois é chegado o seu dia, o tempo do seu castigo.

27Vágjátok le minden bikáját, menjenek a vágóhídra! Jaj nekik, mert eljött a napjuk, büntetésük ideje!

28 Ouve-se a voz dos que fugiram e escaparam da terra da Babilônia, para anunciarem em Sião a vingança do

28Hallatszik már a menekültek hangja, akik futva jönnek Babilóniából, úgy hozzák a hírt Sionnak: Bosszút állt Istenünk, az ÚR, bosszút állt templomáért!

SENHOR, nosso Deus, a vingança do seu templo.

[29] Convocai contra Babilônia a multidão dos que manejam o arco; acampai-vos contra ela em redor, e ninguém escape. Retribuí-lhe segundo a sua obra; conforme tudo o que fez, assim fazei a ela; porque se houve arrogantemente contra o SENHOR, contra o Santo de Israel.

[30] Portanto, cairão os seus jovens nas suas praças, e todos os seus homens de guerra serão reduzidos a silêncio naquele dia, diz o SENHOR.

[31] Eis que eu sou contra ti, ó orgulhosa, diz o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos; porque veio o teu dia, o tempo em que te hei de castigar.

[32] Então, tropeçará o soberbo, e cairá, e ninguém haverá que o levante; porei fogo às suas cidades, o qual consumirá todos os seus arredores.

[33] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os filhos de Israel e os filhos de Judá sofrem opressão juntamente; todos os que os levaram cativos os retêm; recusam deixá-los ir;

[34] mas o seu Redentor é forte, SENHOR dos Exércitos é o seu nome; certamente, pleiteará a causa deles, para aquietar a terra e inquietar os moradores da Babilônia.

[35] A espada virá sobre os caldeus, diz o SENHOR, e sobre os moradores da

Babilónia megbűnhődik kevélységéért

[29]Hívjátok össze Babilon ellen a lövészeket, minden íjászt! Verjetek tábort körülötte, ne menekülhessen el senki! Fizessetek meg neki tettei szerint, bánjatok el vele egészen úgy, ahogyan ő bánt el másokkal! Mert kevélyen viselkedett az ÚRral, Izráel Szentjével szemben.

[30]Ezért elesnek ifjai a tereken, és harcosai mind elvesznek azon a napon – így szól az ÚR.

[31]Rád támadok, te kevély – így szól az Úr, a Seregek URa –, mert eljött a napod, büntetésed ideje!

[32]Elbukik a kevély, elesik, nincs, aki talpra állítsa. Tüzet gyújtok városaiban, megemészti egész környékét.

[33]Ezt mondja a Seregek URa: Sanyargatták Izráel fiait Júda fiaival együtt. Akik fogságba hurcolták, ott tartják őket, nem akarják elbocsátani.

[34]De megváltójuk erős, Seregek URa a neve. Győzelemre viszi ügyüket, nyugalmat hoz a földre; Babilon lakóira azonban rettegést.

[35]Fegyvert küldök a káldeusok ellen – így szól az ÚR –, Babilónia lakói ellen, vezetői és bölcsei ellen;

Babilônia, sobre os seus príncipes, sobre os seus sábios.

[36] A espada virá sobre os gabarolas, e ficarão insensatos; virá sobre os valentes dela, e ficarão aterrorizados.

[37] A espada virá sobre os seus cavalos, e sobre os seus carros, e sobre todo o misto de gente que está no meio dela, e este será como mulheres; a espada virá sobre os tesouros dela, e serão saqueados.

[38] A espada virá sobre as suas águas, e estas secarão; porque a terra é de imagens de escultura, e os seus moradores enlouquecem por estas coisas horríveis.

[39] Por isso, as feras do deserto com os chacais habitarão em Babilônia; também os avestruzes habitarão nela, e nunca mais será povoada, nem habitada de geração em geração,

[40] como quando Deus destruiu a Sodoma, e a Gomorra, e às suas cidades vizinhas, diz o SENHOR; assim, ninguém habitará ali, nem morará nela homem algum.

[41] Eis que um povo vem do Norte; grande nação e muitos reis se levantarão dos confins da terra.

[42] Armam-se de arco e de lança; eles são cruéis e não conhecem a compaixão; a voz deles é como o mar, que brama; montam cavalos, cada um posto em ordem de batalha contra ti, ó filha da Babilônia.

[43] O rei da Babilônia ouviu a fama deles, e desfaleceram as suas mãos; a angústia se apoderou dele, e dores, como as da mulher que está de parto.

[36]fegyvert a hazugok ellen, derüljön ki, hogy bolondok! Fegyvert vitézei ellen: hadd rettegjenek!

[37]Fegyvert lovaikra és harci kocsijaikra, az ott lakó gyülevész népre: legyenek olyanok, mint az asszonyok! Fegyvert raktáraikra: fosszák ki mindet!

[38]Fegyvert vizei ellen: száradjanak ki! Mert a bálványszobrok országa ez, és szörnyalakokkal dicsekszenek.

[39]Azért vadmacskák meg hiénák laknak ott, és struccmadarak laknak majd benne. Nem lakják soha többé, lakatlan lesz nemzedékről nemzedékre.

[40]Ahogyan elpusztította Isten Sodomát és Gomorát meg a szomszédságát – így szól az ÚR –, úgy itt sem lakik többé senki, és nem él benne senki emberfia.

Az északról jövő ellenség Isten eszköze

[41]Íme, egy nép jön északról, nagy nemzet és sok király indul el a föld széleiről.

[42]Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, lovakon nyargalnak; egy emberként sorakoznak ellened, Babilon leánya!

[43]Ha meghallja hírüket Babilónia királya, kezei elernyednek, szorongás vesz erőt rajta; úgy vonaglik majd, mint aki vajúdik.

[44] Eis que, como sobe o leãozinho da floresta jordânica contra o rebanho em pasto verde, assim, num momento, arrojá-la-ei dali e lá estabelecerei a quem eu escolher. Pois quem é semelhante a mim? Quem me pedirá contas? E quem é o pastor que me poderá resistir?

[45] Portanto, ouvi o conselho do SENHOR, que ele decretou contra Babilônia, e os desígnios que ele formou contra a terra dos caldeus; certamente, até os menores do rebanho serão arrastados, e as suas moradas, espantadas por causa deles.

[46] Ao estrondo da tomada de Babilônia, estremeceu a terra; e o grito se ouviu entre as nações.

Jeremias 51

O poder e a queda da Babilônia

[1] Assim diz o SENHOR: Eis que levantarei um vento destruidor contra a Babilônia e contra os que habitam em Lebe-Camai.

[2] Enviarei padejadores contra a Babilônia, que a padejarão e despojarão a sua terra; porque virão contra ela em redor no dia da calamidade.

[3] O flecheiro arme o seu arco contra o que o faz com o seu e contra o que presume da sua couraça; não poupeis os seus jovens, destruí de todo o seu exército.

[4] Caiam mortos na terra dos caldeus e atravessados pelas ruas!

[5] Porque Israel e Judá não enviuvaram do seu Deus, do SENHOR dos Exércitos; mas a terra dos caldeus está cheia de culpas perante o Santo de Israel.

[44]Mint egy oroszlán, amely a Jordán bozótjából feljön az üde legelőre, úgy űzöm el őket egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat engem felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem?

[45]Halljátok hát az ÚR tervét, amelyet Babilónia ellen készített, és elhatározását, amelyre a káldeusok országával kapcsolatban jutott: Még a báránykákat is el fogják hurcolni, a legelőt is pusztává teszik.

[46]Babilon elfoglalásának zajától megrendül a föld, jajgatása hangzik a népek között.

Jeremiás 51

Babilónia pusztulása Isten akarata

[1]Így szól az ÚR: Pusztító szelet küldök Babilóniára, Léb-Kámaj lakói ellen.

[2]Idegeneket küldök Babilónia ellen, akik szélnek szórják, és elpusztítják országát. Rátámadnak mindenfelől a veszedelem napján.

[3]Az íjász feszítse íját, és öltse föl páncélját! Ne kíméljétek ifjait, irtsátok ki egész seregét!

[4]Hulljanak a halálra sebzettek a káldeusok földjén, és az utcáin azok, akiket ledöftek!

[5]Mert nem hagyta magára Izráelt és Júdát Istenük, a Seregek URa, bár megtelt országuk vétekkel Izráel Szentjével szemben.

[6] Fugi do meio da Babilônia, e cada um salve a sua vida; não pereçais na sua maldade; porque é tempo da vingança do SENHOR: ele lhe dará a sua paga.

[7] A Babilônia era um copo de ouro na mão do SENHOR, o qual embriagava a toda a terra; do seu vinho beberam as nações; por isso, enlouqueceram.

[8] Repentinamente, caiu Babilônia e ficou arruinada; lamentai por ela, tomai bálsamo para a sua ferida; porventura, sarará.

[9] Queríamos curar Babilônia, ela, porém, não sarou; deixai-a, e cada um vá para a sua terra; porque o seu juízo chega até ao céu e se eleva até às mais altas nuvens.

[10] O SENHOR trouxe a nossa justiça à luz; vinde, e anunciemos em Sião a obra do SENHOR, nosso Deus.

[11] Aguçai as flechas! Preparai os escudos! O SENHOR despertou o espírito dos reis dos medos; porque o seu intento contra a Babilônia é para a destruir; pois esta é a vingança do SENHOR, a vingança do seu templo.

[12] Arvorai estandarte contra os muros de Babilônia, reforçai a guarda, colocai sentinelas, preparai emboscadas; porque o SENHOR intentou e fez o que tinha dito acerca dos moradores da Babilônia.

[13] Ó tu que habitas sobre muitas águas, rica de tesouros! Chegou o teu fim, a medida da tua avareza.

[6]Meneküljetek Babilonból, mindenki mentse az életét, el ne vesszetek az ő bűne miatt! Mert az ÚR bosszúállásának ideje ez, megfizet neki tetteiért.

[7]Aranyserleg volt Babilon az ÚR kezében, megrészegítette az egész földet. Borából ittak a népek, ezért vesztették eszüket a népek.

[8]Hirtelen esett el Babilon, összeomlott, jajgassatok miatta! Szerezzetek balzsamot sebére, hátha meggyógyul!

[9]Gyógyítgattuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok hát, induljon mindenki a saját hazájába! – mert ítélete felcsapott az égig, a fellegekig emelkedett.

[10]Igazságot szolgáltatott nekünk az ÚR. Jöjjetek, beszéljük el a Sionon, hogy mit tett az ÚR, a mi Istenünk!

[11]Hegyezzétek a nyilakat, készítsétek elő a pajzsokat! Fölindította az ÚR a méd királyok lelkét, mert azt akarja, hogy feldúlják Babilont. Bizony, az ÚR bosszúállása ez, bosszút áll templomáért.

[12]Tűzzétek ki a hadijelvényeket Babilon falaival szemben, erősítsétek meg az őrséget! Helyezzetek el őrszemeket, állítsatok lesbe csapatokat! Mert az ÚR elhatározta és végre is hajtja, amit megmondott Babilon lakóiról.

[13]Te nagy vizek mellett lakó, kincsekben gazdag nép, eljött a véged, rablásod véget ért!

[14] Jurou o SENHOR dos Exércitos por si mesmo, dizendo: Encher-te-ei certamente de homens, como de gafanhotos, e eles cantarão sobre ti o eia! dos que pisam as uvas.

[15] Ele fez a terra pelo seu poder; estabeleceu o mundo por sua sabedoria e com a sua inteligência estendeu os céus.

[16] Fazendo ele ribombar o trovão, logo há tumulto de águas no céu, e sobem os vapores das extremidades da terra; ele cria os relâmpagos para a chuva e dos seus depósitos faz sair o vento.

[17] Todo homem se tornou estúpido e não tem saber; todo ourives é envergonhado pela imagem que esculpiu; pois as suas imagens são mentira, e nelas não há fôlego.

[18] Vaidade são, obra ridícula; no tempo do seu castigo, virão a perecer.

[19] Não é semelhante a estas aquele que é a Porção de Jacó; porque ele é o criador de todas as coisas, e Israel é a tribo da sua herança; SENHOR dos Exércitos é o seu nome.

[20] Tu, Babilônia, eras meu martelo e minhas armas de guerra; por meio de ti, despedacei nações e destruí reis;

[21] por meio de ti, despedacei o cavalo e o seu cavaleiro; despedacei o carro e o seu cocheiro;

[22] por meio de ti, despedacei o homem e a mulher, despedacei o velho e o moço, despedacei o jovem e a virgem;

[14]Megesküdött önmagára a Seregek URa: Ha annyi embered volna is, mint a sáska, akkor is fölhangzik majd fölötted a diadalének!

[15]Az ÚR ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget.

[16]Mennydörgő szavára víztömeg támad az égen, felhőt hoz fel a föld széléről; villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból.

[17]Megáll a tudománya minden embernek, szégyent vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek!

[18]Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején.

[19]De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert ő a mindenség formálója, Izráel törzse pedig az ő tulajdona: Seregek URa a neve!

Babilónia bűne és bűnhődése

[20]Kalapácsom voltál, fegyverem. Népeket zúztam össze veled, országokat pusztítottam el.

[21]Összezúztam veled lovat és lovasát, összezúztam veled harci kocsit és kocsisát.

[22]Összezúztam veled férfit és nőt, összezúztam veled öreget és fiatalt, összezúztam veled ifjat és szüzet.

[23] por meio de ti, despedacei o pastor e o seu rebanho, despedacei o lavrador e a sua junta de bois, despedacei governadores e vice-reis.

[23]Összezúztam veled pásztort és nyáját, összezúztam veled földművest és igás állatait, összezúztam veled helytartókat és elöljárókat.

[24] Pagarei, ante os vossos próprios olhos, à Babilônia e a todos os moradores da Caldéia toda a maldade que fizeram em Sião, diz o SENHOR.

[24]Megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakójának azért a sok gonoszságért, amelyet a Sionon elkövettek szemetek láttára – így szól az ÚR.

[25] Eis que sou contra ti, ó monte que destróis, diz o SENHOR, que destróis toda a terra; estenderei a mão contra ti, e te revolverei das rochas, e farei de ti um monte em chamas.

[25]Én most ellened fordulok, rombolás hegye, aki az egész földet rombolod! – így szól az ÚR. Kinyújtom a kezem ellened, lehengerítlek a sziklákról, és égő heggyé teszlek!

[26] De ti não se tirarão pedras, nem para o ângulo nem para fundamentos, porque te tornarás em desolação perpétua, diz o SENHOR.

[26]Nem vesznek belőled sarokkövet, sem alapkövet, mert elpusztulsz örökre! – így szól az ÚR.

[27] Arvorai estandarte na terra, tocai trombeta entre as nações, consagrai as nações contra ela, convocai contra ela os reinos de Ararate, Mini e Asquenaz; ordenai contra ela chefes, fazei subir cavalos como gafanhotos eriçados.

[27]Tűzzetek ki hadijelvényeket a földön, fújjátok meg a kürtöt a népek között! Indítsátok ellene a népeket, hívjátok ellene Ararát, Minní és Askenáz országait! Nevezzetek ki összeírókat, vonultassátok fel a lovasságot, mint roppant sáskahadat!

[28] Consagrai contra ela as nações, os reis dos medos, os seus governadores, todos os seus vice-reis e toda a terra do seu domínio.

[28]Indítsátok ellene a népeket, a médek királyait, helytartóit, minden elöljáróját és az uralmuk alatt álló egész földet!

[29] Estremece a terra e se contorce em dores, porque cada um dos desígnios do SENHOR está firme contra Babilônia, para fazer da terra da Babilônia uma desolação, sem que haja quem nela habite.

[29]Megrendül a föld és megvonaglik, mert beteljesednek Babilonon az ÚR szándékai, amikor Babilon földjét lakatlan pusztasággá teszi.

[30] Os valentes da Babilônia cessaram de pelejar, permanecem nas fortalezas, desfaleceu-lhes a força, tornaram-se como

[30]Feladták a harcot Babilon vitézei, az erődökbe húzódtak. Odalett a bátorságuk, olyanok lettek, mint az asszonyok.

mulheres; estão em chamas as suas moradas, quebrados, os seus ferrolhos.

Fölgyújtották Babilon házait, összetörték zárait.

31 Sai um correio ao encontro de outro correio, um mensageiro ao encontro de outro mensageiro, para anunciar ao rei da Babilônia que a sua cidade foi tomada de todos os lados;

31Futár futárt ér, hírnök hírnököt. Hozzák már a hírt Babilon királyának, hogy betörtek városába mindenfelől;

32 que os vaus estão ocupados, e as defesas, queimadas, e os homens de guerra, amedrontados.

32elfoglalták a gázlókat, fölgyújtották az őrhelyeket, a harcosokat rémület fogta el.

33 Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel: A filha da Babilônia é como a eira quando é aplanada e pisada; ainda um pouco, e o tempo da ceifa lhe virá.

33Mert így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Úgy van most Babilon leánya, mint amikor cséphez döngölik a szérűt: még egy kis idő, és eljön számára az aratás ideje!

34 Nabucodonosor, rei da Babilônia, nos devorou, esmagou-nos e fez de nós um objeto inútil; como monstro marinho, nos tragou, encheu a sua barriga das nossas comidas finas e nos arrojou fora.

34Felfalt, kisemmizett engem Nebukadneccar, Babilónia királya, és aztán félretett, mint egy üres edényt. Elnyelt, mint egy sárkány, megtöltötte hasát csemegéimmel, aztán félredobott.

35 A violência que se me fez a mim e à minha carne caia sobre a Babilônia, diga a moradora de Sião; o meu sangue caia sobre os moradores da Caldéia, diga Jerusalém.

35A rajtam elkövetett erőszak szálljon Babilonra – mondja ezt Sion lakója! Vérem Káldea lakóira – mondja ezt Jeruzsálem!

36 Pelo que assim diz o SENHOR: Eis que pleitearei a tua causa e te vingarei da vingança que se tomou contra ti; secarei o seu mar e farei que se esgote o seu manancial.

36Ezért így szól az ÚR: Íme, én perlem peredet, én állok bosszút érted! Kiszárítom tengerét, kiapasztom forrását.

37 Babilônia se tornará em montões de ruínas, morada de chacais, objeto de espanto e assobio, e não haverá quem nela habite.

37Kőhalommá lesz Babilon, sakálok tanyájává. Megborzad és felszisszen, aki látja, hogy lakatlanná vált.

[38] Ainda que juntos rujam como leões e rosnem como cachorros de leões,
[39] estando eles esganados, preparar-lhes-ei um banquete, embriagá-los-ei para que se regozijem e durmam sono eterno e não acordem, diz o SENHOR.
[40] Fá-los-ei descer como cordeiros ao matadouro, como carneiros e bodes.

[41] Como foi tomada Babilônia, e apanhada de surpresa, a glória de toda a terra! Como se tornou Babilônia objeto de espanto entre as nações!
[42] O mar é vindo sobre Babilônia, coberta está com o tumulto das suas ondas.
[43] Tornaram-se as suas cidades em desolação, terra seca e deserta, terra em que ninguém habita, nem passa por ela homem algum.
[44] Castigarei a Bel na Babilônia e farei que lance de sua boca o que havia tragado, e nunca mais concorrerão a ele as nações; também o muro de Babilônia caiu.
[45] Saí do meio dela, ó povo meu, e salve cada um a sua vida do brasume da ira do SENHOR.

[46] Não desfaleça o vosso coração, não temais o rumor que se há de ouvir na terra; pois virá num ano um rumor, noutro ano, outro rumor; haverá violência na terra, dominador contra dominador.

[47] Portanto, eis que vêm dias, em que castigarei as imagens de escultura da Babilônia, toda a sua terra será

[38]Együtt ordítanak, mint az oroszlánok, morognak, mint a fiatal hímek.
[39]Mikor fölhevülnek, lakomát készítek nekik, leitatom őket, hadd vigadjanak, aludjanak aztán örök álmot, és ne ébredjenek föl! – így szól az ÚR.
[40]Vágóhídra viszem őket, mint a bárányokat, mint a kosokat és a bakokat.

Vége van Babilonnak!

[41]Jaj, hogy elfoglalták Sésakot, leigázták az egész föld büszkeségét! Jaj, milyen pusztaság lett Babilon a népek között!
[42]Rázúdult Babilonra a tenger, hullámainak özöne elborította.
[43]Városai pusztasággá lettek, kiszikkadt földdé és pusztává, olyan országgá, ahol senki sem lakik, és nem fordul meg arra senki emberfia.
[44]Megbüntetem Bélt Babilonban, és kiszedem a szájából, amit elnyelt. Nem özönlenek hozzá többé a népek, Babilon várfala is leomlik.
[45]Jöjj ki onnan, népem, mindenki mentse az életét, hogy el ne érje az ÚR izzó haragja!
[46]Ne lágyuljon meg a szívetek, és ne rémítsenek meg titeket a hírek, amelyek bejárják a földet, mert egyik évben ilyen hír jön, a másik évben amolyan, és ha erőszak is lesz úrrá a földön, és uralkodó tör majd uralkodó ellen!
[47]Mert eljön az az idő, amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt. Egész országa megszégyenül, és hullanak benne a halálra sebzettek.

envergonhada, e todos os seus cairão traspassados no meio dela.

48 Os céus, e a terra, e tudo quanto neles há jubilarão sobre Babilônia; porque do Norte lhe virão os destruidores, diz o SENHOR.

49 Como Babilônia fez cair traspassados os de Israel, assim, em Babilônia, cairão traspassados os de toda a terra.

50 Vós que escapastes da espada, ide-vos, não pareis; de longe lembrai-vos do SENHOR, e suba Jerusalém à vossa mente.

51 Direis: Envergonhados estamos, porque ouvimos opróbrio; vergonha cobriu-nos o rosto, porque vieram estrangeiros e entraram nos santuários da Casa do SENHOR.

52 Portanto, eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que castigarei as suas imagens de escultura; e gemerão os traspassados em toda a sua terra.

53 Ainda que a Babilônia subisse aos céus e ainda que fortificasse no alto a sua fortaleza, de mim viriam destruidores contra ela, diz o SENHOR.

54 De Babilônia se ouvem gritos, e da terra dos caldeus, o ruído de grande destruição;

55 porque o SENHOR destrói Babilônia e faz perecer nela a sua grande voz; bramarão as ondas do inimigo como muitas águas, ouvir-se-á o tumulto da sua voz,

48Ujjongani fog Babilon bukásán az ég, a föld és minden, ami bennük van. Mert pusztítók törnek rá északról – így szól az ÚR.

49Babilonnak is el kell esnie Izráel halálra sebzettjeiért, ahogyan Babilon miatt hullottak az egész földön a halálra sebzettek.

50Menjetek, akik a fegyvertől megmenekültetek, meg ne álljatok! Gondoljatok a távolból is az ÚRra, jusson eszetekbe Jeruzsálem!

51Szégyenkeztünk, mert gyalázkodást kellett hallanunk, arcunkat szégyenpír borította, mert idegenek törtek az ÚR házának a szentélyére.

52Azért eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt, és egész országában halálra sebzettek hörögnek.

53Ha az égig emelkedik is Babilon, és ha hozzáférhetetlenné teszi is magas erődítményét, akkor is rátörnek a pusztítók, akiket én küldök – így szól az ÚR.

54Jajkiáltás hallatszik Babilonból, és nagy összeomlás zaja a káldeusok országából.

55Mert elpusztítja az ÚR Babilont, elnémítja benne a nagy hangoskodást, ha úgy zúgnának is hullámai, mint a nagy vizek, és visszhangzanék harsogásuk.

[56] porque o destruidor vem contra ela, contra Babilônia; os seus valentes estão presos, já estão quebrados os seus arcos; porque o SENHOR, Deus que dá a paga, certamente, lhe retribuirá.

[57] Embriagarei os seus príncipes, os seus sábios, os seus governadores, os seus vice-reis e os seus valentes; dormirão sono eterno e não acordarão, diz o Rei, cujo nome é SENHOR dos Exércitos.

[58] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Os largos muros de Babilônia totalmente serão derribados, e as suas altas portas serão abrasadas pelo fogo; assim, trabalharam os povos em vão, e para o fogo se afadigaram as nações.

[59] Palavra que mandou Jeremias, o profeta, a Seraías, filho de Nerias, filho de Maaséias, indo este com Zedequias, rei de Judá, à Babilônia, no ano quarto do seu reinado. Seraías era o camareiro-mor.

[60] Escreveu, pois, Jeremias num livro todo o mal que havia de vir sobre a Babilônia, a saber, todas as palavras já escritas contra a Babilônia.

[61] Disse Jeremias a Seraías: Quando chegares a Babilônia, vê que leias em voz alta todas estas palavras.

[62] E dirás: Ó SENHOR! Falaste a respeito deste lugar que o exterminarias, a fim de que nada fique nele, nem homem nem animal, e que se tornaria em perpétuas assolações.

[56]Mert pusztító tör Babilonra, elfogják vitézeit, összetörik íjukat, mert a megtorlás Istene, az ÚR, bizonyosan megfizet.

[57]Leitatom vezetőit, bölcseit, helytartóit, elöljáróit és vitézeit, aludjanak örök álmot, és nem ébrednek föl! – így szól a Király, akinek Seregek URa a neve.

[58]Így szól a Seregek URa: Babilon széles várfalát földig lerombolják, és magas kapui tűzben égnek el. Így dolgoznak a népek semmiért; a nemzetek a tűznek fáradoznak.

A jövendölést az Eufráteszbe süllyesztik

[59]Ezt parancsolta Jeremiás próféta Szerájának, Nérijjá fiának, Mahszéjá unokájának, amikor Babilonba ment Cidkijjával, Júda királyával, uralkodása negyedik esztendejében. Ez a Szerájá szállásmester volt.

[60]Jeremiás ugyanis leírta egy tekercsre azt a sok veszedelmet, amely Babilont fogja érni; mindazokat az igéket, amelyek megírattak Babilonról.

[61]Ezt mondta Jeremiás Szerájának: Mihelyt Babilonba érkezel, láss hozzá, és olvasd fel ezeket az igéket,

[62]és ezt mondd: URam, te kijelentetted, hogy elpusztítod ezt a helyet, és nem lakik majd benne sem ember, sem állat, hanem pusztaság marad örökre!

[63] Quando acabares de ler o livro, atá-lo-ás a uma pedra e o lançarás no meio do Eufrates;

[64] e dirás: Assim será afundada a Babilônia e não se levantará, por causa do mal que eu hei de trazer sobre ela; e os seus moradores sucumbirão. Até aqui as palavras de Jeremias.

[63]Miután felolvastad ezt a tekercset, köss rá egy követ, dobd bele az Eufráteszbe,

[64]és ezt mondd: Így süllyed el Babilon, és nem kel fel többé, bárhogyan fáradozik is, olyan nagy veszedelmet hozok rá! Eddig tartanak Jeremiás beszédei.

Jeremias 52

A queda de Jerusalém e o cativeiro de Judá

2 Reis 24.18—25.22; 2 Crônicas 36.10-21; Jeremias 39.1-10

[1] Tinha Zedequias a idade de vinte e um anos, quando começou a reinar e reinou onze anos em Jerusalém. Sua mãe se chamava Hamutal e era filha de Jeremias, de Libna.

[2] Fez ele o que era mau perante o SENHOR, conforme tudo quanto fizera Jeoaquim.

[3] Assim sucedeu por causa da ira do SENHOR contra Jerusalém e contra Judá, a ponto de os rejeitar de sua presença; Zedequias rebelou-se contra o rei da Babilônia.

[4] Sucedeu que, em o nono ano do reinado de Zedequias, aos dez dias do décimo mês, Nabucodonosor, rei da Babilônia, veio contra Jerusalém, ele e todo o seu exército, e se acamparam contra ela, e levantaram contra ela tranqueiras em redor.

[5] A cidade ficou sitiada até ao undécimo ano do rei Zedequias.

Jeremiás 52

Nebukadneccar elfoglalja Jeruzsálemet

(Vö. 2 Kir 24,18–20; 25,1–21. 27–34)

[1]Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejá leánya, Libnából.

[2]Azt tette, amit rossznak lát az Úr, egészen úgy, ahogyan Jójákím tette.

[3]Bizony, az Úr haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Júdával! Végül is elvetette őket a színe elől. Cidkijjá azután fellázadt Babilónia királya ellen.

[4]Uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónap tizedikén megérkezett Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével Jeruzsálem alá. Tábort ütöttek vele szemben, körülötte pedig ostromműveket építettek.

[5]Ostrom alatt állt a város Cidkijjá király tizenegyedik évéig.

[6] Aos nove dias do quarto mês, quando a cidade se via apertada da fome, e não havia pão para o povo da terra,

[6]A negyedik hónap kilencedikére elhatalmasodott a városban az éhínség, mert nem volt már ennivalója az ország népének.

[7] então, a cidade foi arrombada, e todos os homens de guerra fugiram e saíram de noite pelo caminho da porta que está entre os dois muros perto do jardim do rei, a despeito de os caldeus se acharem contra a cidade em redor; e se foram pelo caminho da campina.

[7]Akkor betörtek a városba. A harcosok azonban éjszaka mind kimenekültek a városból a két várfal közt levő kapun át, amely a király kertje mellett van, és bár a káldeusok ott voltak körös-körül a város alatt, kijutottak az Arábá-völgy felé vezető útra.

[8] Porém o exército dos caldeus perseguiu o rei Zedequias e o alcançou nas campinas de Jericó; e todo o exército deste se dispersou e o abandonou.

[8]A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette a királyt, és utolérték Cidkijját Jerikó síkságán; ekkor egész csapata szétszóródott mellőle.

[9] Então, o tomaram preso e o fizeram subir ao rei da Babilônia, a Ribla, na terra de Hamate, e este lhe pronunciou a sentença.

[9]El is fogták a királyt, és elvitték Babilónia királyához Riblába, Hamát földjére, ahol ítéletet tartott fölötte.

[10] Matou o rei da Babilônia os filhos de Zedequias à sua própria vista, bem assim todos os príncipes de Judá, em Ribla.

[10]Babilónia királya Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg, és Júda összes vezéreit is megölette Riblában.

[11] Vazou os olhos de Zedequias, atou-o com duas cadeias de bronze, levou-o à Babilônia e o conservou no cárcere até ao dia da sua morte.

[11]Azután Cidkijját megvakíttatta, majd bilincsbe verette, és úgy vitette el Babilonba, és börtönben tartotta halála napjáig.

Jeruzsálem kifosztása és elpusztítása

[12] No décimo dia do quinto mês, do ano décimo nono de Nabucodonosor, rei da Babilônia, Nebuzaradã, o chefe da guarda e servidor do rei da Babilônia, veio a Jerusalém.

[12]Az ötödik hónap tizedikén, Nebukadneccar királynak, Babilónia királyának tizenkilencedik évében, eljött Jeruzsálembe Nebuzaradán testőrparancsnok, aki Babilónia királyának a szolgálatában állt.

[13] E queimou a Casa do SENHOR e a casa do rei, como também todas as casas de Jerusalém; também entregou às chamas todos os edifícios importantes.

[13]Felgyújtotta az Úr házát és a királyi palotát, fölperzselte Jeruzsálem minden házát és valamennyi nagy palotáját.

[14] Todo o exército dos caldeus que estava com o chefe da guarda derribou todos os muros em redor de Jerusalém.

[15] Dos mais pobres do povo, o mais do povo que havia ficado na cidade, os desertores que se entregaram ao rei da Babilônia e o mais da multidão Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativos.

[16] Porém dos mais pobres da terra deixou Nebuzaradã, o chefe da guarda, ficar alguns para vinheiros e para lavradores.

[17] Os caldeus cortaram em pedaços as colunas de bronze que estavam na Casa do SENHOR, como também os suportes e o mar de bronze que estavam na Casa do SENHOR; e levaram todo o bronze para a Babilônia.

[18] Levaram também as panelas, as pás, as espevitadeiras, as bacias, os recipientes de incenso e todos os utensílios de bronze, com que se ministrava.

[19] Tomou também o chefe da guarda os copos, os braseiros, as bacias, as panelas, os candeeiros, os recipientes de incenso e as taças, tudo quanto fosse de ouro ou de prata.

[20] Quanto às duas colunas, ao mar e aos suportes que Salomão fizera para a Casa do SENHOR, o peso do bronze de todos estes utensílios era incalculável.

[14]A testőrparancsnokkal levő egész káldeus haderő pedig körös-körül mindenütt lerombolta Jeruzsálem várfalait.

[15]A nép nincstelenjeinek egy részét és a nép maradékát – akár a városban maradtak életben, akár átpártolók voltak, akik átpártoltak Babilónia királyához –, a megmaradt kézművesekkel együtt fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok.

[16]Az ország nincstelenjeinek másik részét otthon hagyta Nebuzaradán testőrparancsnok szőlőműveseknek és mezei munkásoknak.

[17]Összetörték a káldeusok az ÚR házánál levő rézoszlopokat, továbbá az ÚR házához tartozó mosóállványokat meg a rézmedencét, és az összes rezet elvitték Babilóniába.

[18]Elvitték a fazekakat, a lapátokat, a késeket és a hintőedényeket, a serpenyőket és minden rézeszközt, amelyekkel a szent szolgálatot szokták végezni.

[19]Elvitte a testőrparancsnok a tálakat, a szenesserpenyőket, a hintőedényeket, a fazekakat, a mécstartókat, a serpenyőket és az áldozati kelyheket is; mindent, ami csak aranyból és ezüstből volt.

[20]A két oszlopban, az egyetlen rézmedencében, a talapzatként alatta levő tizenkét rézbikában és a mosóállványokban, amelyeket Salamon

király készíttetett az ÚR házához, mindezekben a tárgyakban megmérhetetlen súlyú réz volt.

[21] Quanto às colunas, a altura de uma era de dezoito côvados, um cordão de doze côvados a cercava, e a grossura era de quatro dedos; era oca.

[21]Az oszlopok magassága tizennyolc könyök volt, és tizenkét könyök hosszú zsinór érte körül őket. Négyujjnyi vastagok voltak, belül pedig üregesek.

[22] Sobre ela havia um capitel de bronze; a altura de cada um era de cinco côvados; a obra de rede e as romãs sobre o capitel ao redor eram de bronze.

[22]Réz oszlopfő volt rajtuk. Az egyik oszlopfő öt könyök magas volt, és az oszlopfőn körös-körül recézet meg gránátalma volt, mind rézből. Ugyanilyen gránátalmák voltak a másik oszlopon is.

[23] Semelhante a esta era a outra coluna com as romãs. Havia noventa e seis romãs aos lados; as romãs todas sobre a obra de rede ao redor eram cem.

[23]Kilencvenhat gránátalma volt a külső oldalon, összesen száz gránátalma volt a recézeten körös-körül.

[24] Levou também o chefe da guarda a Seraías, sumo sacerdote, e a Sofonias, segundo sacerdote, e aos três guardas da porta.

[24]Elvitte a testőrparancsnok Szerájá főpapot meg Cefanjá papot, a helyettesét és a három ajtóőrt.

[25] Da cidade tomou a um oficial, que era comandante das tropas de guerra, e a sete homens dos que eram conselheiros pessoais do rei e se achavam na cidade, como também ao escrivão-mor do exército, que alistava o povo da terra, e a sessenta homens do povo do lugar, que se achavam na cidade.

[25]Elvitt egy főembert is a városból, aki a harcosok parancsnoka volt, hét embert a király személyes környezetéből, akiket a városban találtak, továbbá a hadseregparancsnok írnokát, aki fegyverbe szokta hívni az ország hadinépét, végül hatvan férfit az ország népéből, akiket ott találtak a városban.

[26] Tomando-os Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou-os ao rei da Babilônia, a Ribla.

[26]Fogta és elvitte őket Nebuzaradán testőrparancsnok Babilónia királyához Riblába.

[27] O rei da Babilônia os feriu e os matou em Ribla, na terra de Hamate.

[27]Babilónia királya pedig kivégeztette, megölette őket Riblában, Hamát földjén. Így kellett fogságba mennie Júdának a saját földjéről.

[28] Assim, Judá foi levado cativo para fora de sua terra. Este é o povo que Nabucodonosor levou para o exílio: no sétimo ano, três mil e vinte e três judeus;
[29] no ano décimo oitavo de Nabucodonosor, levou ele cativas de Jerusalém oitocentas e trinta e duas pessoas;
[30] no ano vigésimo terceiro de Nabucodonosor, Nebuzaradã, o chefe da guarda, levou cativas, dentre os judeus, setecentas e quarenta e cinco pessoas; todas as pessoas são quatro mil e seiscentas.

Libertado e honrado o rei Joaquim
2 Reis 25.27-30

[31] No trigésimo sétimo ano do cativeiro de Joaquim, rei de Judá, no dia vinte e cinco do duodécimo mês, Evil-Merodaque, rei da Babilônia, no ano em que começou a reinar, libertou a Joaquim, rei de Judá, e o fez sair do cárcere.

[32] Falou com ele benignamente e lhe deu lugar de mais honra do que o dos reis que estavam consigo em Babilônia.
[33] Mudou-lhe as vestes do cárcere, e Joaquim passou a comer pão na sua presença, todos os dias da sua vida.
[34] E da parte do rei da Babilônia lhe foi dada subsistência vitalícia, uma pensão diária, até ao dia da sua morte, durante os dias da sua vida.

[28]Ennyien voltak azok, akiket fogságba vitt Nebukadneccar: uralkodása hetedik évében háromezer-huszonhárom júdait,

[29]Nebukadneccar uralkodásának tizennyolcadik esztendejében Jeruzsálemből nyolcszázharminckét lelket,

[30]majd Nebukadneccar uralkodásának huszonharmadik esztendejében hétszáznegyvenöt lelket vitt fogságba Júdából Nebuzaradán testőrparancsnok: összesen tehát négyezer-hatszáz lelket.

Evíl-Meródak megkegyelmez Jójákínnak

[31]Jójákín júdai király fogságának harminchetedik évében, a tizenkettedik hónap huszonötödikén történt, hogy Evíl-Meródak, Babilónia királya, abban az évben, amikor uralkodni kezdett, megkegyelmezett Jójákín júdai királynak, és kiengedte a fogházból.

[32]Jóindulattal beszélt vele, és székét följebb tétette a többi király székénél, akik nála voltak Babilonban.

[33]Letehette Jójákín a rabruháját, és állandóan vele étkezhetett, egész életében.

[34]Ellátmányát állandó ellátásként Babilónia királyától kapta, napi szükséglete szerint, egész életében, halála napjáig.

Lamentações de Jeremias

Lamentações 1

Jerusalém destruída e desolada

[1] Como jaz solitária a cidade outrora populosa! Tornou-se como viúva a que foi grande entre as nações; princesa entre as províncias, ficou sujeita a trabalhos forçados!

[2] Chora e chora de noite, e as suas lágrimas lhe correm pelas faces; não tem quem a console entre todos os que a amavam; todos os seus amigos procederam perfidamente contra ela, tornaram-se seus inimigos.

[3] Judá foi levado ao exílio, afligido e sob grande servidão; habita entre as nações, não acha descanso; todos os seus perseguidores o apanharam nas suas angústias.

[4] Os caminhos de Sião estão de luto, porque não há quem venha à reunião solene; todas as suas portas estão desoladas; os seus sacerdotes gemem; as suas virgens estão tristes, e ela mesma se acha em amargura.

[5] Os seus adversários triunfam, os seus inimigos prosperam; porque o SENHOR a afligiu, por causa da multidão das suas prevaricações; os seus filhinhos tiveram de ir para o exílio, na frente do adversário.

[6] Da filha de Sião já se passou todo o esplendor; os seus príncipes ficaram sendo como corços que não acham pasto e caminham exaustos na frente do perseguidor.

JEREMIÁS SIRALMAI

Siralmai 1

Első ének: Az elpusztult Jeruzsálem

[1]Jaj, de magára maradt az egykor oly népes város! Olyanná lett, mint az özvegy. Nagy volt a népek között, úrnő a tartományok között, de kényszermunkássá lett!

[2]Sírva sír az éjszakában, könny áztatja arcát. Senki sem vigasztalja azok közül, akik szerették, barátai mind hűtlenné lettek, ellenségeivé váltak.

[3]A nyomorúság és terhes szolgálat után fogságba került Júda. Ott lakik a népek között, de nem talál magának nyugalmat: üldözői mind utolérik nyomorúságában.

[4]Gyászolnak a Sion útjai, nincs, aki ünnepekre járjon. Kapui mind elpusztultak, papjai sóhajtoznak. Szüzei szomorkodnak, ő maga csupa keserűség!

[5]Elnyomói fölülkerekedtek, ellenségei jólétben élnek. Az ÚR szomorította meg sok vétke miatt. Gyermekei fogságba mentek elnyomóik előtt.

[6]Odalett Sion leányának minden ékessége. Vezérei olyanok lettek, mint a szarvasok, amelyek nem találnak legelőt: erőtlenül menekültek üldözőik előtt.

[7] Agora, nos dias da sua aflição e do seu desterro, lembra-se Jerusalém de todas as suas mais estimadas coisas, que tivera dos tempos antigos; de como o seu povo caíra nas mãos do adversário, não tendo ela quem a socorresse; e de como os adversários a viram e fizeram escárnio da sua queda.

[7]Visszagondol Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága idején arra, hogy milyen jó dolga volt az elmúlt időkben. De népét ellenség kerítette hatalmába, és nem volt segítője, csak nézték ellenségei, és nevettek romlásán.

[8] Jerusalém pecou gravemente; por isso, se tornou repugnante; todos os que a honravam a desprezam, porque lhe viram a nudez; ela também geme e se retira envergonhada.

[8]Sokat vétkezett Jeruzsálem, beszennyezte magát. Korábbi tisztelői mind lenézik, mert látták gyalázatát. Ő maga is sóhajtozott, és elfordult.

[9] A sua imundícia está nas suas saias; ela não pensava no seu fim; por isso, caiu de modo espantoso e não tem quem a console. Vê, SENHOR, a minha aflição, porque o inimigo se torna insolente.

[9]Ruhája szegélye piszkos; nem gondolt a jövendőre. Szörnyű mélyre süllyedt, nincs vigasztalója. Nézd, URam, milyen nyomorult vagyok, ellenségem pedig milyen fölfuvalkodott!

[10] Estendeu o adversário a mão a todas as coisas mais estimadas dela; pois ela viu entrar as nações no seu santuário, acerca das quais proibiste que entrassem na tua congregação.

[10]Rátette kezét az ellenség Sion valamennyi kincsére. Végig kellett néznie, amint bementek szentélyébe azok a népek, akikről megparancsoltad, hogy nem tartozhatnak a te gyülekezetedhez!

[11] Todo o seu povo anda gemendo e à procura de pão; deram eles as suas coisas mais estimadas a troco de mantimento para restaurar as forças; vê, SENHOR, e contempla, pois me tornei desprezível.

[11]Az egész nép sóhajtozik, kenyeret keresgélnek, odaadják értékeiket ennivalóért, hogy erőre kapjanak. Nézd, URam, és lásd meg, mennyire lenéznek minket!

[12] Não vos comove isto, a todos vós que passais pelo caminho? Considerai e vede se há dor igual à minha, que veio sobre mim, com que o SENHOR me afligiu no dia do furor da sua ira.

[12]Mindnyájan, akik erre jártok, nézzetek ide, és lássátok: Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalmam, amelyet nekem okoztak, amellyel megszomorított engem az ÚR izzó haragjának napján?!

[13] Lá do alto enviou fogo a meus ossos, o qual se assenhoreou deles; estendeu uma

[13]A magasból tüzet bocsátott csontjaimba, és eltiport engem. Hálót terített a lábam

rede aos meus pés, arrojou-me para trás, fez-me assolada e enferma todo o dia.

elé, és a földre döntött. Elhagyottá tett, beteggé egész nap.

[14] O jugo das minhas transgressões está atado pela sua mão; elas estão entretecidas, subiram sobre o meu pescoço, e ele abateu a minha força; entregou-me o SENHOR nas mãos daqueles contra os quais não posso resistir.

[14]Vétkeim igáját hordozom, köteleit az ő keze fonta. Mióta felkerült nyakamra, megtört az erőm. Olyanok kezébe adott az Úr, akikkel nem tudok szembeszállni.

[15] O SENHOR dispersou todos os valentes que estavam comigo; apregoou contra mim um ajuntamento, para esmagar os meus jovens; o SENHOR pisou, como num lagar, a virgem filha de Judá.

[15]Félredobta mellőlem az Úr hőseimet mind. Gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóban taposta össze az Úr Júda szűz leányát.

[16] Por estas coisas, choro eu; os meus olhos, os meus olhos se desfazem em águas; porque se afastou de mim o consolador que devia restaurar as minhas forças; os meus filhos estão desolados, porque prevaleceu o inimigo.

[16]Ezek miatt sírok én, szemem könnybe lábadt, mert messze van vigasztalóm, aki erőt önthetne belém. Fiaim odalettek, oly erős volt az ellenség.

[17] Estende Sião as mãos, e não há quem a console; ordenou o SENHOR acerca de Jacó que os seus vizinhos se tornem seus inimigos; Jerusalém é para eles como coisa imunda.

[17]Sion kinyújtja a kezét, de nincs vigasztalója. Elnyomókat rendelt az Úr Jákób ellen körös-körül: tisztátalan lett közöttük Jeruzsálem.

[18] Justo é o SENHOR, pois me rebelei contra a sua palavra; ouvi todos os povos e vede a minha dor; as minhas virgens e os meus jovens foram levados para o cativeiro.

[18]Igazságos velem az Úr, mert szembeszálltam parancsával. Halljátok meg mind, ti népek, és lássátok fájdalmamat: szüzeim és ifjaim fogságba mentek.

[19] Chamei os meus amigos, mas eles me enganaram; os meus sacerdotes e os meus anciãos expiraram na cidade, quando estavam à procura de mantimento para restaurarem as suas forças.

[19]Hívtam azokat, akik szerettek, de ők cserbenhagytak. Papjaim és véneim elpusztultak a városban, miközben ennivalót keresgéltek, hogy erőre kapjanak.

[20] Olha, SENHOR, porque estou angustiada; turbada está a minha alma, o meu coração, transtornado dentro de mim, porque gravemente me rebelei; fora, a espada mata os filhos; em casa, anda a morte.

[21] Ouvem que eu suspiro, mas não tenho quem me console; todos os meus inimigos que souberam do meu mal folgam, porque tu o fizeste; mas, em trazendo tu o dia que apregoaste, serão semelhantes a mim.

[22] Venha toda a sua iniqüidade à tua presença, e faze-lhes como me fizeste a mim por causa de todas as minhas prevaricações; porque os meus gemidos são muitos, e o meu coração está desfalecido.

Lamentações 2

As tristezas de Sião provêm do Senhor

[1] Como o SENHOR cobriu de nuvens, na sua ira, a filha de Sião! Precipitou do céu à terra a glória de Israel e não se lembrou do estrado de seus pés, no dia da sua ira.

[2] Devorou o SENHOR todas as moradas de Jacó e não se apiedou; derribou no seu furor as fortalezas da filha de Judá; lançou por terra e profanou o reino e os seus príncipes.

[3] No furor da sua ira, cortou toda a força de Israel; retirou a sua destra de diante do inimigo; e ardeu contra Jacó, como

[20]Nézd, URam, milyen nyomorult vagyok! Háborog a bensőm, vergődik bennem a szívem, mert nagyon engedetlen voltam. Ott kint a fegyver öli gyermekeimet, otthon a halál.

[21]Hallották, hogy sóhajtozom, de nem volt vigasztalóm. Minden ellenségem hallott a bajomról, és örvendezett, hogy így cselekedtél! Majd ha elhozod a napot, amelyet kitűztél, úgy fognak járni, ahogyan én!

[22]Jusson eléd minden gonoszságuk, és bánj velük úgy, ahogyan velem bántál minden vétkem miatt! Bizony, sokat sóhajtozom, és beteg a szívem!

Siralmai 2

Második ének: Júda és Jeruzsálem megtapasztalta Istene haragját

[1]Jaj, de sötét az a felhő, amit az Úr haragjában Sion leányára borított! Az égből a földre dobta Izráel ékességét, nem törődött lábai zsámolyával haragja napján.

[2]Elpusztította az Úr kíméletlenül Jákób összes hajlékát, ledöntötte haragjában Júda leányának erődítményeit; földre terítette, meggyalázta az országot és vezéreit.

[3]Izzó haragjában megfosztotta Izráelt minden hatalmától, visszavonta segítő jobbját, amikor jött az ellenség. Lángoló

labareda de fogo que tudo consome em redor.

[4] Entesou o seu arco, qual inimigo; firmou a sua destra, como adversário, e destruiu tudo o que era formoso à vista; derramou o seu furor, como fogo, na tenda da filha de Sião.

[5] Tornou-se o SENHOR como inimigo, devorando Israel; devorou todos os seus palácios, destruiu as suas fortalezas e multiplicou na filha de Judá o pranto e a lamentação.

[6] Demoliu com violência o seu tabernáculo, como se fosse uma horta; destruiu o lugar da sua congregação; o SENHOR, em Sião, pôs em esquecimento as festas e o sábado e, na indignação da sua ira, rejeitou com desprezo o rei e o sacerdote.

[7] Rejeitou o SENHOR o seu altar e detestou o seu santuário; entregou nas mãos do inimigo os muros dos seus castelos; deram gritos na Casa do SENHOR, como em dia de festa.

[8] Intentou o SENHOR destruir o muro da filha de Sião; estendeu o cordel e não retirou a sua mão destruidora; fez gemer o antemuro e o muro; eles estão juntamente enfraquecidos.

[9] As suas portas caíram por terra; ele quebrou e despedaçou os seus ferrolhos; o seu rei e os seus príncipes estão entre as nações onde já não vigora a lei, nem recebem visão alguma do SENHOR os seus profetas.

tűzként perzselte Jákóbot, emésztette körös-körül.

[4]Fölvonta íját, mintha ellenség volna, ráemelte jobb kezét, akár egy támadó, és megölt mindent, ami a szemnek kívánatos, Sion leányának a sátrában tűzként öntötte ki haragját.

[5]Olyan volt az Úr, mint az ellenség: pusztította Izráelt. Elpusztította minden palotáját, lerombolta erődítményeit, megsokasította Júda leányának búját és keservét.

[6]Földúlta hajlékát, akár egy kertet, lerombolta ünnepeinek helyét. Feledésre juttatott az Úr a Sionon ünnepet, szombatot, bosszús haragjában megutált királyt és papot.

[7]Elvetette oltárát az Úr, elhagyta szentélyét. Ellenség kezére juttatta falakkal körülvett palotáit; úgy hangoskodtak az Úr házában, mint egy ünnepnapon.

[8]Az Úr akarta, hogy lerombolják Sion leánya várfalát: mérőzsinórt feszített, nem hagyta abba keze a pusztítást. Gyászol az erőd és a várfal, együtt omladoznak.

[9]Földbe süllyedtek kapui, elpusztították, összetörték zárait. Királya és vezérei a népek közt vannak, ahol nincsen kijelentés, prófétái sem kapnak látomást az Úrtól.

[10] Sentados em terra se acham, silenciosos, os anciãos da filha de Sião; lançam pó sobre a cabeça, cingidos de cilício; as virgens de Jerusalém abaixam a cabeça até ao chão.

[10]Némán ülnek a földön Sion leányának vénei, port hintettek a fejükre, zsákruhába öltöztek; lehorgasztják fejüket Jeruzsálem szüzei.

[11] Com lágrimas se consumiram os meus olhos, turbada está a minha alma, e o meu coração se derramou de angústia por causa da calamidade da filha do meu povo; pois desfalecem os meninos e as crianças de peito pelas ruas da cidade.

[11]Szemem könnybe borult, bensőm háborog, a földre roskadtam népem leányának romlása miatt, mert elalélt csecsemő és kisded a város terein.

[12] Dizem às mães: Onde há pão e vinho?, quando desfalecem como o ferido pelas ruas da cidade ou quando exalam a alma nos braços de sua mãe.

[12]Azt kérdik anyjuktól: Hol van kenyér, hol van bor? Elalélnak, mint a halálra sebzettek a város terein, kilehelik lelküket anyjuk kebelén.

[13] Que poderei dizer-te? A quem te compararei, ó filha de Jerusalém? A quem te assemelharei, para te consolar a ti, ó virgem filha de Sião? Porque grande como o mar é a tua calamidade; quem te acudirá?

[13]Kihez mérjelek, kihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya? Kinek a példájával vigasztaljalak, Sion szűz leánya? Romlásod nagy, mint a tenger, ki gyógyíthatna meg?

[14] Os teus profetas te anunciaram visões falsas e absurdas e não manifestaram a tua maldade, para restaurarem a tua sorte; mas te anunciaram visões de sentenças falsas, que te levaram para o cativeiro.

[14]Prófétáid hiábavaló látomásokkal ámítottak téged! Nem leplezték le bűnödet, hogy fordítsanak sorsodon, hanem hiábavaló látomásokkal félrevezettek téged.

[15] Todos os que passam pelo caminho batem palmas, assobiam e meneiam a cabeça sobre a filha de Jerusalém: É esta a cidade que denominavam a perfeição da formosura, a alegria de toda a terra?

[15]Összecsapják kezüket miattad, akik arra járnak. Fölszisszennek, és fejüket csóválják Jeruzsálem leánya miatt: Erről a városról mondták, hogy szépsége tökéletes, és az egész föld öröme?

[16] Todos os teus inimigos abrem contra ti a boca, assobiam e rangem os dentes; dizem: Devoramo-la; certamente, este é o

[16]Föltátotta rád a száját minden ellenséged. Fölszisszentek, fogukat csikorgatták, és ezt mondták:

dia que esperávamos; achamo-lo e vimo-lo.

[17] Fez o SENHOR o que intentou; cumpriu a ameaça que pronunciou desde os dias da antiguidade; derrubou e não se apiedou; fez que o inimigo se alegrasse por tua causa e exaltou o poder dos teus adversários.

[18] O coração de Jerusalém clama ao SENHOR. Ó muralha da filha de Sião, corram as tuas lágrimas como um ribeiro, de dia e de noite, não te dês descanso, nem pare de chorar a menina de teus olhos!

[19] Levanta-te, clama de noite no princípio das vigílias; derrama, como água, o coração perante o SENHOR; levanta a ele as mãos, pela vida de teus filhinhos, que desfalecem de fome à entrada de todas as ruas.

[20] Vê, ó SENHOR, e considera a quem fizeste assim! Hão de as mulheres comer o fruto de si mesmas, as crianças do seu carinho? Ou se matará no santuário do SENHOR o sacerdote e o profeta?

[21] Jazem por terra pelas ruas o moço e o velho; as minhas virgens e os meus jovens vieram a cair à espada; tu os mataste no dia da tua ira, fizeste matança e não te apiedaste.

[22] Convocaste de toda parte terrores contra mim, como num dia de solenidade; não houve, no dia da ira do SENHOR, quem escapasse ou ficasse; aqueles do meu carinho os quais eu criei, o meu inimigo os consumiu.

Elpusztítottuk! Erre a napra vártunk, megértük, megláttuk!

[17]Véghezvitte az ÚR, amit eltervezett, valóra váltotta, amit megmondott, amit régóta elrendelt: rombolt, és nem kímélt; örömöt szerzett ellenségeidnek, ő növelte meg támadód hatalmát.

[18]Szívük az Úrhoz kiáltott Sion leányának várfala miatt. Patakként áradjon a könnyed éjjel és nappal! Ne csillapodj, ne hagyj a szemednek nyugalmat!

[19]Kelj föl, jajgass az éjszakában, az őrködés kezdetén! Öntsd ki szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt! Emeld föl hozzá kezeidet gyermekeid életéért, akik elaléltak az éhségtől minden utcasarkon.

[20]Nézd, URam, és lásd meg azt, akivel így bántál! Miért kell az asszonyoknak megenniük gyermekeiket, dédelgetett csecsemőiket? Miért gyilkolják az Úr szentélyében a papot és a prófétát?

[21]Az utcákon gyermekek és vének hevernek a földön, szüzeim és ifjaim fegyvertől estek el. Gyilkoltál haragod napján, mészároltál kíméletlenül.

[22]Mintha ünnepnap lett volna, összehívtad mindenünnen azokat, akiktől iszonyodtam. Nem tudott az ÚR haragja napján megmenekülni, megszökni senki sem! Akiket dédelgettem és fölneveltem, azokkal ellenségem végzett.

Lamentações 3

Convidado o povo a reconhecer o seu pecado

[1] Eu sou o homem que viu a aflição pela vara do furor de Deus.

[2] Ele me levou e me fez andar em trevas e não na luz.

[3] Deveras ele volveu contra mim a mão, de contínuo, todo o dia.

[4] Fez envelhecer a minha carne e a minha pele, despedaçou os meus ossos.

[5] Edificou contra mim e me cercou de veneno e de dor.

[6] Fez-me habitar em lugares tenebrosos, como os que estão mortos para sempre.

[7] Cercou-me de um muro, e já não posso sair; agravou-me com grilhões de bronze.

[8] Ainda quando clamo e grito, ele não admite a minha oração.

[9] Fechou os meus caminhos com pedras lavradas, fez tortuosas as minhas veredas.

[10] Fez-se-me como urso à espreita, um leão de emboscada.

[11] Desviou os meus caminhos e me fez em pedaços; deixou-me assolado.

[12] Entesou o seu arco e me pôs como alvo à flecha.

[13] Fez que me entrassem no coração as flechas da sua aljava.

[14] Fui feito objeto de escárnio para todo o meu povo e a sua canção, todo o dia.

[15] Fartou-me de amarguras, saciou-me de absinto.

[16] Fez-me quebrar com pedrinhas de areia os meus dentes, cobriu-me de cinza.

Siralmai 3

Harmadik ének: A kegyesek szenvedése és annak értelme

[1]Én vagyok az a férfi, aki nyomorúságot látott az Úr haragjának botja miatt.

[2]Sötétben űzött, hajtott, ahol nincs világosság.

[3]Bizony, ellenem fordítja kezét újra meg újra, egész nap.

[4]Elsorvasztotta húsom és bőröm, összetörte csontjaimat.

[5]Falat húzott köröm, méreggel és fáradsággal kerített be engem.

[6]Vaksötétbe helyezett engem, mint a régen meghaltakat.

[7]Falat emelt köröm, nem juthatok ki, súlyos bilincsbe vert.

[8]Ha segítségért kiáltok is, elzárkózik imádságom elől.

[9]Faragott kövekkel zárta el utamat, járhatatlanná tette ösvényemet.

[10]Olyan hozzám, mint a leselkedő medve, mint a rejtekhelyen lapuló oroszlán.

[11]Lekergetett utamról, összetépett, elpusztított engem.

[12]Felvonta íját, és nyilai céltáblájává tett engem.

[13]Veséimbe eresztette tegzének nyilait.

[14]Nevetséges lettem minden nép előtt, és gúnydalt énekelnek rólam egész nap.

[15]Keserűséggel lakatott jól, bánattal itatott.

[16]Kavicsot rágatott velem, hamuba kényszerített engem.

[17] Afastou a paz de minha alma; esqueci-me do bem.
[18] Então, disse eu: já pereceu a minha glória, como também a minha esperança no SENHOR.
[19] Lembra-te da minha aflição e do meu pranto, do absinto e do veneno.
[20] Minha alma, continuamente, os recorda e se abate dentro de mim.
[21] Quero trazer à memória o que me pode dar esperança.

Esperança de auxílio pela misericórdia de Deus

[22] As misericórdias do SENHOR são a causa de não sermos consumidos, porque as suas misericórdias não têm fim;
[23] renovam-se cada manhã. Grande é a tua fidelidade.
[24] A minha porção é o SENHOR, diz a minha alma; portanto, esperarei nele.
[25] Bom é o SENHOR para os que esperam por ele, para a alma que o busca.
[26] Bom é aguardar a salvação do SENHOR, e isso, em silêncio.
[27] Bom é para o homem suportar o jugo na sua mocidade.
[28] Assente-se solitário e fique em silêncio; porquanto esse jugo Deus pôs sobre ele;
[29] ponha a boca no pó; talvez ainda haja esperança.
[30] Dê a face ao que o fere; farte-se de afronta.
[31] O SENHOR não rejeitará para sempre;
[32] pois, ainda que entristeça a alguém, usará de compaixão segundo a grandeza das suas misericórdias;

[17]Elvette békességemet, elfeledtem, mi a jólét.
[18]Már azt gondoltam: Nem lehet reménykednem és bizakodnom az ÚRban!
[19]Üröm és méreg nyomorúságomra és hontalanságomra gondolnom;
[20]mindig erre gondol, és elcsügged a lelkem.
[21]De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek:
[22]Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma:
[23]minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!
[24]Az ÚR az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom.
[25]Jó az ÚR azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak.
[26]Jó csendben várni az ÚR szabadítására.
[27]Jó, ha a férfi már ifjúkorában igát hordoz.
[28]Üljön hát magányosan és maradjon néma, amikor ráteszik.
[29]Hajtsa porba fejét, talán van reménysége.
[30]Tartsa oda arcát, ha ütik, tűrje el, ha gyalázzák.
[31]Mert nem vet el örökre az Úr.
[32]Még ha megszomorít is, irgalmaz, mert nagyon szeret.

[33] porque não aflige, nem entristece de bom grado os filhos dos homens.

[34] Pisar debaixo dos pés a todos os presos da terra,

[35] perverter o direito do homem perante o Altíssimo,

[36] subverter ao homem no seu pleito, não o veria o SENHOR?

[37] Quem é aquele que diz, e assim acontece, quando o SENHOR o não mande?

[38] Acaso, não procede do Altíssimo tanto o mal como o bem?

[39] Por que, pois, se queixa o homem vivente? Queixe-se cada um dos seus próprios pecados.

[40] Esquadrinhemos os nossos caminhos, provemo-los e voltemos para o SENHOR.

[41] Levantemos o coração, juntamente com as mãos, para Deus nos céus, dizendo:

[42] Nós prevaricamos e fomos rebeldes, e tu não nos perdoaste.

[43] Cobriste-nos de ira e nos perseguiste; e sem piedade nos mataste.

[44] De nuvens te encobriste para que não passe a nossa oração.

[45] Como cisco e refugo nos puseste no meio dos povos.

[46] Todos os nossos inimigos abriram contra nós a boca.

[47] Sobre nós vieram o temor e a cova, a assolação e a ruína.

[48] Dos meus olhos se derramam torrentes de águas, por causa da destruição da filha do meu povo.

[33]Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.

[34]Amikor lábbal tiporják egy ország foglyait,

[35]amikor az embert kiforgatják jogából, a Felséges szemei előtt zajlik ez;

[36]amikor az ember nem jut a perben igazához, azt nem nézi el az Úr!

[37]Ha bekövetkezik, amit valaki megmond, nem az Úr parancsából van-e az?

[38]Nem a Felséges szavától függ a rossz is, meg a jó is?

[39]Miért siránkozik az élő ember, a férfi, ha vétkezett?

[40]Inkább kutassuk, vizsgáljuk meg útjainkat, és térjünk meg az ÚRhoz!

[41]Emeljük föl szívünket és kezünket Istenhez, aki a mennyekben van:

[42]Mi voltunk a vétkesek és engedetlenek, ezért nem bocsátottál meg.

[43]Elzárkóztál haragodban, és üldöztél, kíméletlenül gyilkoltál bennünket.

[44]Elzárkóztál felhőid mögé, nem jutott el hozzád az imádság.

[45]Megvetett söpredékké tettél bennünket a többi nép között.

[46]Föltátotta ránk a száját minden ellenségünk.

[47]Rettegés és csapda lett a részünk, pusztulás és összeomlás.

[48]Könny patakzik szememből népem összeomlása miatt.

49 Os meus olhos choram, não cessam, e não há descanso,
50 até que o SENHOR atenda e veja lá do céu.
51 Os meus olhos entristecem a minha alma, por causa de todas as filhas da minha cidade.
52 Caçaram-me, como se eu fosse ave, os que sem motivo são meus inimigos.
53 Para me destruírem, lançaram-me na cova e atiraram pedras sobre mim.
54 Águas correram sobre a minha cabeça; então, disse: estou perdido!
55 Da mais profunda cova, SENHOR, invoquei o teu nome.
56 Ouviste a minha voz; não escondas o ouvido aos meus lamentos, ao meu clamor.
57 De mim te aproximaste no dia em que te invoquei; disseste: Não temas.
58 Pleiteaste, SENHOR, a causa da minha alma, remiste a minha vida.
59 Viste, SENHOR, a injustiça que me fizeram; julga a minha causa.
60 Viste a sua vingança toda, todos os seus pensamentos contra mim.
61 Ouviste as suas afrontas, SENHOR, todos os seus pensamentos contra mim;
62 as acusações dos meus adversários e o seu murmurar contra mim, o dia todo.
63 Observa-os quando se assentam e quando se levantam; eu sou objeto da sua canção.
64 Tu lhes darás a paga, SENHOR, segundo a obra das suas mãos.

49 Szemem szüntelen könnyezik, megállás nélkül,
50 míg le nem tekint, és meg nem látja a mennyekből az ÚR.
51 Fáj a lelkem, ha látom városom lakóinak sorsát.
52 Vadásztak rám, mint a madárra, ellenségeim ok nélkül.
53 Verembe taszítottak engem, és köveket dobtak rám.
54 Összecsapott a víz a fejem fölött, már azt mondtam: Elvesztem!
55 Segítségül hívtam nevedet, URam, a verem mélyéről.
56 Meghallottad szavamat: Ne fogd be a füled sóhajtásom és kiáltásom előtt!
57 Mellém léptél, mikor kiáltottam hozzád, ezt mondtad: Ne félj!
58 Te perelted, Uram, peremet, és megváltottad életemet.
59 Láttad, URam, hogy csaltak a perlőim: ítéld meg igazságomat!
60 Láttad, milyen bosszúvágyók, mi mindent terveztek ellenem.
61 Hallottad, URam, hogyan gyalázkodtak, mi mindent terveztek ellenem.
62 Engem rágalmaz egész nap támadóim szája.
63 Akár ülnek, akár állnak, nézd: rajtam gúnyolódnak!
64 Fizess meg nekik, URam, azért, amit elkövettek!

[65] Tu lhes darás cegueira de coração, a tua maldição imporás sobre eles.
[66] Na tua ira, os perseguirás, e eles serão eliminados de debaixo dos céus do SENHOR.

Lamentações 4

Os sofrimentos do cerco

[1] Como se escureceu o ouro! Como se mudou o ouro refinado! Como estão espalhadas as pedras do santuário pelas esquinas de todas as ruas!
[2] Os nobres filhos de Sião, comparáveis a puro ouro, como são agora reputados por objetos de barro, obra das mãos de oleiro!
[3] Até os chacais dão o peito, dão de mamar a seus filhos; mas a filha do meu povo tornou-se cruel como os avestruzes no deserto.
[4] A língua da criança que mama fica pegada, pela sede, ao céu da boca; os meninos pedem pão, e ninguém há que lho dê.
[5] Os que se alimentavam de comidas finas desfalecem nas ruas; os que se criaram entre escarlata se apegam aos monturos.
[6] Porque maior é a maldade da filha do meu povo do que o pecado de Sodoma, que foi subvertida como num momento, sem o emprego de mãos nenhumas.
[7] Os seus príncipes eram mais alvos do que a neve, mais brancos do que o leite; eram mais ruivos de corpo do que os corais e tinham a formosura da safira.

[65]Adj nekik elborult elmét, ez legyen átkod rajtuk!

[66]Üldözze haragod őket, pusztítsd ki őket az ÚR ege alól!

Siralmai 4

Negyedik ének: Az ostromolt Jeruzsálem ínsége

[1]Jaj, de megfeketedett az arany, elváltozott a színarany! Szétszórták a drágaköveket minden utcasarkon!

[2]Sionnak színaranyat érő drága fiait, jaj, csak cserépedénynek tekintették, fazekas keze munkájának!

[3]Még a sakálok is odatartják emlőiket kölykeiknek, és szoptatják őket, de népem leányai oly kegyetlenek lettek, mint a struccok a pusztában.

[4]A csecsemő nyelve ínyéhez tapadt a szomjúság miatt, a gyermekek kenyeret kértek, de senki sem tört nekik.

[5]Akik csemegéket szoktak enni, éhen pusztultak az utcákon, akiket bíborban neveltek, a szemétdombon turkáltak.

[6]Nagyobb volt népem bűne, mint Sodoma vétke, amely egy pillanat alatt elpusztult, kezét sem mozdíthatta benne senki.

[7]Előkelői tisztábbak voltak, mint a hó, fehérebbek, mint a tej, testük pirosabb volt, mint a korall, mintha zafírból metszették volna őket.

[8] Mas, agora, escureceu-se-lhes o aspecto mais do que a fuligem; não são conhecidos nas ruas; a sua pele se lhes pegou aos ossos, secou-se como uma madeira.

[9] Mais felizes foram as vítimas da espada do que as vítimas da fome; porque estas se definham atingidas mortalmente pela falta do produto dos campos.

[10] As mãos das mulheres outrora compassivas cozeram seus próprios filhos; estes lhes serviram de alimento na destruição da filha do meu povo.

[11] Deu o SENHOR cumprimento à sua indignação, derramou o ardor da sua ira; acendeu fogo em Sião, que consumiu os seus fundamentos.

[12] Não creram os reis da terra, nem todos os moradores do mundo, que entrasse o adversário e o inimigo pelas portas de Jerusalém.

[13] Foi por causa dos pecados dos seus profetas, das maldades dos seus sacerdotes que se derramou no meio dela o sangue dos justos.

[14] Erram como cegos nas ruas, andam contaminados de sangue, de tal sorte que ninguém lhes pode tocar nas roupas.

[15] Apartai-vos, imundos! – gritavam-lhes; apartai-vos, apartai-vos, não toqueis! Quando fugiram errantes, dizia-se entre as nações: Jamais habitarão aqui.

[16] A ira do SENHOR os espalhou; ele jamais atentará para eles; o inimigo não

[8]Testük feketébb lett, mint a korom, nem ismerni rájuk az utcákon, bőrük a csontjukhoz tapadt, elszáradtak, mint a fa.

[9]Jobban jártak azok, akiket fegyver ölt meg, mint akik éhen haltak; azok átdöfve múltak ki, ezek pedig azért, mert elfogyott a föld termése.

[10]A gyöngéd lelkű asszonyok saját kezükkel főzték meg gyermekeiket, hogy legyen táplálékuk népem összeomlása idején.

[11]Szabad folyást engedett haragjának az ÚR, kiöntötte izzó haragját. Lángba borította a Siont, megemésztette még az alapját is.

[12]Nem hitték a föld királyai, sem az egész világ lakói, hogy be tud hatolni az ostromló ellenség Jeruzsálem kapuin.

[13]Prófétáinak vétkei miatt, papjainak bűnei miatt történt ez, akik igazak vérét ontották benne.

[14]Vakon botorkáltak az utcákon, vértől beszennyezve; érinteni sem lehetett az öltözetüket.

[15]Félre az útból, tisztátalan – kiáltoztak feléjük –, félre, félre az útból, meg ne érintsétek! Ha botladozva eljutottak is a népek közé, azok azt mondták: Nem maradhatnak itt tovább!

[16]Maga az ÚR szolgáltatta ki őket, nem tekint rájuk többé. A papok személyét nem tisztelték, a véneknek sem kegyelmeztek.

honra os sacerdotes, nem se compadece dos anciãos.

[17] Os nossos olhos ainda desfalecem, esperando vão socorro; temos olhado das vigias para um povo que não pode livrar.

[17]Már a szemünk is belefáradt, vártuk a segítséget, de hiába; őrhelyünkről lestük a népet, amely nem hozott szabadulást.

[18] Espreitavam os nossos passos, de maneira que não podíamos andar pelas nossas praças; aproximava-se o nosso fim, os nossos dias se cumpriam, era chegado o nosso fim.

[18]Minden lépésünket figyelték, az utcára se mertünk kilépni. Elközeledett a vég, letelt az időnk, eljött a vég!

[19] Os nossos perseguidores foram mais ligeiros do que as aves dos céus; sobre os montes nos perseguiram, no deserto nos armaram ciladas.

[19]Gyorsabbak voltak üldözőink, mint sasok az égen. A hegyeken hajszoltak bennünket, a pusztában leselkedtek ránk.

[20] O fôlego da nossa vida, o ungido do SENHOR, foi preso nos forjes deles; dele dizíamos: debaixo da sua sombra, viveremos entre as nações.

[20]Az Úr fölkentje, éltető leheletünk, foglyul esett vermükben, pedig azt gondoltuk, hogy oltalma alatt élhetünk a népek között.

[21] Regozija-te e alegra-te, ó filha de Edom, que habitas na terra de Uz; o cálice se passará também a ti; embebedar-te-ás e te desnudarás.

[21]Örülj, örvendezz, Edóm leánya, aki Úc földjén laksz! Hozzád is odakerül még a pohár, te is lerészegedsz, és pőrére vetkőzöl.

[22] O castigo da tua maldade está consumado, ó filha de Sião; o SENHOR nunca mais te levará para o exílio; a tua maldade, ó filha de Edom, descobrirá os teus pecados.

[22]Véget ért büntetésed, Sion leánya, nem maradsz tovább a fogságban! De a te bűnödet, Edóm leánya, számon kéri az Úr, és leleplezi vétkeidet.

Lamentações 5

Os fiéis pedem misericórdia

[1] Lembra-te, SENHOR, do que nos tem sucedido; considera e olha para o nosso opróbrio.

[2] A nossa herança passou a estranhos, e as nossas casas, a estrangeiros;

Siralmai 5

Ötödik ének: Könyörgés irgalomért

[1]Emlékezz, Uram, mi történt velünk! Tekints ránk, és lásd meg gyalázatunkat!

[2]Örökségünk bitorlókra szállt, házunk idegenekre.

[3] somos órfãos, já não temos pai, nossas mães são como viúvas.	[3]Apátlan árvák lettünk, anyáink özvegyek.
[4] A nossa água, por dinheiro a bebemos, por preço vem a nossa lenha.	[4]Vizünket pénzért isszuk, a saját fánkért is fizetni kell.
[5] Os nossos perseguidores estão sobre o nosso pescoço; estamos exaustos e não temos descanso.	[5]Nyakunkon vannak elnyomóink, fáradozunk pihenés nélkül.
[6] Submetemo-nos aos egípcios e aos assírios, para nos fartarem de pão.	[6]Egyiptomnak adtunk kezet, meg Asszíriának, hogy legyen elég kenyerünk.
[7] Nossos pais pecaram e já não existem; nós é que levamos o castigo das suas iniqüidades.	[7]Atyáink, akik vétkeztek, már nem élnek: nekünk kell hordoznunk bűneik terhét.
[8] Escravos dominam sobre nós; ninguém há que nos livre das suas mãos.	[8]Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs, aki kiragadjon kezükből.
[9] Com perigo de nossa vida, providenciamos o nosso pão, por causa da espada do deserto.	[9]Életünk kockáztatásával hordjuk be élelmünket, a pusztalakók fegyverétől veszélyeztetve.
[10] Nossa pele se esbraseia como um forno, por causa do ardor da fome.	[10]Bőrünk tüzel, mint a kemence, a kínzó éhségtől.
[11] Forçaram as mulheres em Sião; as virgens, nas cidades de Judá.	[11]Meggyalázták az asszonyokat a Sionon, a szüzeket Júda városaiban.
[12] Os príncipes foram por eles enforcados, as faces dos velhos não foram reverenciadas.	[12]A vezéreket felakasztották, a véneket sem becsülték.
[13] Os jovens levaram a mó, os meninos tropeçaram debaixo das cargas de lenha;	[13]Az ifjaknak kell a malomkövet forgatniuk, a gyermekek a fahordásban botladoznak.
[14] os anciãos já não se assentam na porta, os jovens já não cantam.	[14]Nincsenek már vének a kapuban, nem muzsikálnak az ifjak.
[15] Cessou o júbilo de nosso coração, converteu-se em lamentações a nossa dança.	[15]Odavan szívünk vidámsága, örömtánc helyett gyászolunk.
[16] Caiu a coroa da nossa cabeça; ai de nós, porque pecamos!	[16]Leesett fejünkről a koszorú, jaj nekünk, mert vétkeztünk!

[17] Por isso, caiu doente o nosso coração; por isso, se escureceram os nossos olhos.	[17]Ezért lett beteg a szívünk, emiatt lett homályos a szemünk,
[18] Pelo monte Sião, que está assolado, andam as raposas.	[18]mert pusztaság lett a Sion hegye, rókák szaladgálnak rajta.
[19] Tu, SENHOR, reinas eternamente, o teu trono subsiste de geração em geração.	[19]De te, URam, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre.
[20] Por que te esquecerias de nós para sempre? Por que nos desampararias por tanto tempo?	[20]Miért feledkezel meg rólunk ilyen sokáig, miért hagysz el minket oly hosszú időn át?
[21] Converte-nos a ti, SENHOR, e seremos convertidos; renova os nossos dias como dantes.	[21]Téríts magadhoz, URam, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak!
[22] Por que nos rejeitarias totalmente? Por que te enfurecerias sobremaneira contra nós outros?	[22]Vagy talán végképp elvetettél minket, annyira megharagudtál volna ránk?

Ezequiel	EZÉKIEL PRÓFÉTA KÖNYVE
Ezequiel 1	**Ezékiel 1**
A visão dos quatro querubins	**Ezékiel látomása**
1 Aconteceu no trigésimo ano, no quinto dia do quarto mês, que, estando eu no meio dos exilados, junto ao rio Quebar, se abriram os céus, e eu tive visões de Deus.	1A harmincadik évben, a negyedik hónap ötödikén, amikor a fogságban élő nép között voltam a Kebár-folyó mellett, megnyílt az ég, és isteni látomásokat láttam.
2 No quinto dia do referido mês, no quinto ano de cativeiro do rei Joaquim,	2A hónap ötödikén, Jójákín király fogságba vitelének ötödik évében,
3 veio expressamente a palavra do SENHOR a Ezequiel, filho de Buzi, o sacerdote, na terra dos caldeus, junto ao rio Quebar, e ali esteve sobre ele a mão do SENHOR.	3szólt az ÚR igéje Ezékiel paphoz, Búzí fiához, a káldeusok országában, a Kebár-folyó mellett, és megragadta őt ott az ÚR.
4 Olhei, e eis que um vento tempestuoso vinha do Norte, e uma grande nuvem, com fogo a revolver-se, e resplendor ao redor dela, e no meio disto, uma coisa como metal brilhante, que saía do meio do fogo.	4Láttam, hogy forgószél jött észak felől, nagy felhővel és egymást érő villámlással, körülötte fényözönnel. A közepéből, a villámok közül mintha ezüstös csillogás tündöklött volna.
5 Do meio dessa nuvem saía a semelhança de quatro seres viventes, cuja aparência era esta: tinham a semelhança de homem.	5Négy élőlény alakja volt ott. Ilyennek látszottak: emberhez hasonló alakjuk volt,
6 Cada um tinha quatro rostos, como também quatro asas.	6de mindegyiknek négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt.
7 As suas pernas eram direitas, a planta de cujos pés era como a de um bezerro e luzia como o brilho de bronze polido.	7Lábaik egyenes lábak voltak, de lábfejük olyan volt, mint a borjúláb. Ragyogóak voltak, mint a fénylő réz.
8 Debaixo das asas tinham mãos de homem, aos quatro lados; assim todos os quatro tinham rostos e asas.	8Szárnyuk alatt négyfelől emberi kezek voltak. Mind a négynek több arca és szárnya volt.
9 Estas se uniam uma à outra; não se viravam quando iam; cada qual andava para a sua frente.	9Szárnyaik összeértek, egyiké a másikéhoz. Nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, mindegyik előre nézve tudott menni.

[10] A forma de seus rostos era como o de homem; à direita, os quatro tinham rosto de leão; à esquerda, rosto de boi; e também rosto de águia, todos os quatro.

[11] Assim eram os seus rostos. Suas asas se abriam em cima; cada ser tinha duas asas, unidas cada uma à do outro; outras duas cobriam o corpo deles.

[12] Cada qual andava para a sua frente; para onde o espírito havia de ir, iam; não se viravam quando iam.

[13] O aspecto dos seres viventes era como carvão em brasa, à semelhança de tochas; o fogo corria resplendente por entre os seres, e dele saíam relâmpagos,

[14] os seres viventes ziguezagueavam à semelhança de relâmpagos.

A visão das quatro rodas

[15] Vi os seres viventes; e eis que havia uma roda na terra, ao lado de cada um deles.

[16] O aspecto das rodas e a sua estrutura eram brilhantes como o berilo; tinham as quatro a mesma aparência, cujo aspecto e estrutura eram como se estivera uma roda dentro da outra.

[17] Andando elas, podiam ir em quatro direções; e não se viravam quando iam.

[18] As suas cambotas eram altas, e metiam medo; e, nas quatro rodas, as mesmas eram cheias de olhos ao redor.

[19] Andando os seres viventes, andavam as rodas ao lado deles; elevando-se eles, também elas se elevavam.

[10]Ilyen volt az arcuk: volt emberarcuk, de volt oroszlánarca is mind a négynek jobbról, bikaarca is volt mind a négynek balról, és volt sasarca is mind a négynek.

[11]Ilyen volt az arcuk. Felső szárnyaik ki voltak terjesztve, ez a két szárny összeért, egyiké a másikéval, kettő pedig eltakarta a testüket.

[12]Mindegyik előre nézve tudott menni. Ahova a lélek akart menni, oda mentek, nem kellett megfordulniuk, amikor jártak.

[13]Ilyenek voltak az élőlények: külsejük olyan volt, mint az izzó parázs, és az élőlények között mintha égő fáklyák lobogtak volna. Tűz ragyogott, és a tűzből villámok cikáztak.

[14]Az élőlények úgy suhantak ide-oda, akár a villám.

[15]Amint néztem az élőlényeket, megpillantottam egy-egy kereket a földön az élőlények mellett, mind a négy előtt.

[16]A kerekek úgy voltak elkészítve, hogy ragyogó drágaköveknek látszottak, és mind a négy egyforma volt. Úgy készültek, hogy mindegyik kerék közepében egy másik kerék látszott.

[17]Amikor jártak, négy irányban tudtak menni; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak.

[18]A kerekek abroncsai magasak és félelmetesek voltak, és mind a négy abroncs körös-körül tele volt szemekkel.

[19]Amikor az élőlények jártak, a kerekek is jártak mellettük, és amikor az élőlények

[20] Para onde o espírito queria ir, iam, pois o espírito os impelia; e as rodas se elevavam juntamente com eles, porque nelas havia o espírito dos seres viventes.
[21] Andando eles, andavam elas e, parando eles, paravam elas, e, elevando-se eles da terra, elevavam-se também as rodas juntamente com eles; porque o espírito dos seres viventes estava nas rodas.
[22] Sobre a cabeça dos seres viventes havia algo semelhante ao firmamento, como cristal brilhante que metia medo, estendido por sobre a sua cabeça.
[23] Por debaixo do firmamento, estavam estendidas as suas asas, a de um em direção à de outro; cada um tinha outras duas asas com que cobria o corpo de um e de outro lado.

[24] Andando eles, ouvi o tatalar das suas asas, como o rugido de muitas águas, como a voz do Onipotente; ouvi o estrondo tumultuoso, como o tropel de um exército. Parando eles, abaixavam as asas.

[25] Veio uma voz de cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça. Parando eles, abaixavam as asas.

A visão da glória divina

[26] Por cima do firmamento que estava sobre a sua cabeça, havia algo semelhante a um trono, como uma safira; sobre esta espécie de trono, estava sentada uma figura semelhante a um homem.

fölemelkedtek a földről, a kerekek is fölemelkedtek.
[20]Ahová a lélek akart menni, oda mentek: oda, ahová a lélek akarta. És a kerekek is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította a kerekeket.
[21]Ha azok jártak, ezek is jártak, ha azok megálltak, ezek is megálltak; és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkedtek a kerekek is, mert az élőlények lelke irányította a kerekeket.

[22]Az élőlények feje fölött mintha boltozat lett volna, amely félelmetesen csillogott, akár a jég, és ki volt feszítve a fejük fölött.

[23]A boltozat alatt ki voltak terjesztve szárnyaik, egyiké a másiké felé. Mindegyiknek volt másik két szárnya is: ezekkel eltakarták a testüket elöl is, hátul is.
[24]Amikor jártak, olyannak hallottam szárnyaik zúgását, amilyen a nagy vizek zúgása, mint a Mindenható hangja. Hangjuk zúgása olyan volt, mint egy tábor morajlása. Amikor megálltak, leeresztették szárnyaikat.
[25]És egy hang hallatszott a fejük fölött levő boltozatról, amikor megálltak, és leeresztették szárnyaikat.

[26]A fejük fölött levő boltozaton fölül egy zafírfényű trónus alakja látszott, a trónus alakja fölött pedig emberhez hasonló alak látszott.

[27] Vi-a como metal brilhante, como fogo ao redor dela, desde os seus lombos e daí para cima; e desde os seus lombos e daí para baixo, vi-a como fogo e um resplendor ao redor dela.

[28] Como o aspecto do arco que aparece na nuvem em dia de chuva, assim era o resplendor em redor. Esta era a aparência da glória do SENHOR; vendo isto, caí com o rosto em terra e ouvi a voz de quem falava.

Ezequiel 2

A vocação de Ezequiel

[1] Esta voz me disse: Filho do homem, põe-te em pé, e falarei contigo.

[2] Então, entrou em mim o Espírito, quando falava comigo, e me pôs em pé, e ouvi o que me falava.

[3] Ele me disse: Filho do homem, eu te envio aos filhos de Israel, às nações rebeldes que se insurgiram contra mim; eles e seus pais prevaricaram contra mim, até precisamente ao dia de hoje.

[4] Os filhos são de duro semblante e obstinados de coração; eu te envio a eles, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus.

[5] Eles, quer ouçam quer deixem de ouvir, porque são casa rebelde, hão de saber que esteve no meio deles um profeta.

[6] Tu, ó filho do homem, não os temas, nem temas as suas palavras, ainda que haja sarças e espinhos para contigo, e tu habites com escorpiões; não temas as suas palavras, nem te assustes com o rosto deles, porque são casa rebelde.

[27]Ezüstösen csillogónak láttam: derekától fölfelé úgy látszott, mintha tűz fogná körül, derekától lefelé pedig úgy láttam, mintha fényözön venné körül.

[28]A körülötte levő fényözön olyannak látszott, mint a szivárvány, amely a felhőkön szokott lenni esős napon. Ilyen volt az ÚR dicsőségének a látványa. Amikor megláttam, arcra borultam, és hallottam, hogy valaki megszólal.

Ezékiel 2

Ezékiel prófétai küldetése

[1]Ezt mondta nekem: Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled!

[2]Miközben beszélt, lélek áradt belém, talpra állított, én pedig hallottam, hogy beszél hozzám.

[3]Ezt mondta nekem: Emberfia, elküldelek téged Izráel fiaihoz, a lázadó néphez, amely fellázadt ellenem. Hűtlenek voltak hozzám ők is, őseik is egészen a mai napig.

[4]A makacs és konok szívű fiakhoz küldelek. Mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!...

[5]Akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele – hiszen engedetlen nép ez –, majd megtudják, hogy próféta volt közöttük.

[6]Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez.

7 Mas tu lhes dirás as minhas palavras, quer ouçam quer deixem de ouvir, pois são rebeldes.

7Hirdesd nekik az én igéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele; hiszen engedetlen nép ez!

Visão do rolo de um livro

8 Tu, ó filho do homem, ouve o que eu te digo, não te insurjas como a casa rebelde; abre a boca e come o que eu te dou.

8Te pedig, emberfia, hallgasd meg, amit mondok neked! Ne légy engedetlen, mint ez az engedetlen nép! Nyisd ki a szád, és edd meg, amit adok neked!

9 Então, vi, e eis que certa mão se estendia para mim, e nela se achava o rolo de um livro.

9Láttam, hogy egy kéz nyúlt felém, és egy irattekercs volt benne.

10 Estendeu-o diante de mim, e estava escrito por dentro e por fora; nele, estavam escritas lamentações, suspiros e ais.

10Kiterítette előttem, és az tele volt írva mindkét oldalán. Siratóének, sóhaj meg jajszó volt ráírva.

Ezequiel 3

Ezékiel 3

1 Ainda me disse: Filho do homem, come o que achares; come este rolo, vai e fala à casa de Israel.

1Ezt mondta nekem: Emberfia, edd meg, amit itt találsz! Edd meg ezt a tekercset, azután menj, és szólj Izráel házához!

2 Então, abri a boca, e ele me deu a comer o rolo.

2Kinyitottam a számat, ő pedig megetette velem azt a tekercset.

3 E me disse: Filho do homem, dá de comer ao teu ventre e enche as tuas entranhas deste rolo que eu te dou. Eu o comi, e na boca me era doce como o mel.

3Ezt mondta nekem: Emberfia, rakd tele a hasadat, töltsd meg a gyomrodat ezzel a tekerccsel, amelyet adok neked! Meg is ettem, és olyan édes volt a számban, mint a méz.

O comissionamento do profeta

Az igehirdetés kötelessége

4 Disse-me ainda: Filho do homem, vai, entra na casa de Israel e dize-lhe as minhas palavras.

4Azután ezt mondta nekem: Emberfia, menj el Izráel házához, és hirdesd nekik igéimet!

5 Porque tu não és enviado a um povo de estranho falar nem de língua difícil, mas à casa de Israel;

5Nem érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez szól a küldetésed, hanem Izráel házához.

6 nem a muitos povos de estranho falar e de língua difícil, cujas palavras não possas

6Nem ahhoz a sok érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez, akiknek a beszédét

entender; se eu aos tais te enviasse, certamente, te dariam ouvidos.

[7] Mas a casa de Israel não te dará ouvidos, porque não me quer dar ouvidos a mim; pois toda a casa de Israel é de fronte obstinada e dura de coração.

[8] Eis que fiz duro o teu rosto contra o rosto deles e dura a tua fronte, contra a sua fronte.

[9] Fiz a tua fronte como o diamante, mais dura do que a pederneira; não os temas, pois, nem te assustes com o seu rosto, porque são casa rebelde.

[10] Ainda me disse mais: Filho do homem, mete no coração todas as minhas palavras que te hei de falar e ouve-as com os teus ouvidos.

[11] Eia, pois, vai aos do cativeiro, aos filhos do teu povo, e, quer ouçam quer deixem de ouvir, fala com eles, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus.

[12] Levantou-me o Espírito, e ouvi por detrás de mim uma voz de grande estrondo, que, levantando-se do seu lugar, dizia: Bendita seja a glória do SENHOR.

[13] Ouvi o tatalar das asas dos seres viventes, que tocavam umas nas outras, e o barulho das rodas juntamente com eles e o sonido de um grande estrondo.

[14] Então, o Espírito me levantou e me levou; eu fui amargurado na excitação do meu espírito; mas a mão do SENHOR se fez muito forte sobre mim.

[15] Então, fui a Tel-Abibe, aos do exílio, que habitavam junto ao rio Quebar, e passei a

nem érted. Bizony, ha azokhoz küldtelek volna, ők hallgatnának rád.

[7]De Izráel háza nem akar majd rád hallgatni, mert énrám nem akarnak hallgatni. Bizony, Izráel egész háza keményfejű és konok szívű!

[8]De én ugyanolyan keménnyé teszem arcodat, mint az ő arcuk, és ugyanolyan keménnyé a fejedet, mint az ő fejük.

[9]Olyan keménnyé teszem a fejedet, mint a gyémánt, amely a tűzkőnél is keményebb. Ne félj, és ne rettegj tőlük! Bizony, engedetlen nép ez!

[10]Azután ezt mondta nekem: Emberfia, minden szavamat, amelyet elmondok neked, fogadd a szívedbe, és hallgasd figyelmesen!

[11]Menj oda néped fogságban élő fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... – akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele.

[12]Ekkor fölemelt engem a lélek, hátam mögött pedig nagy, dörgő hangot hallottam, amint az ÚR dicsősége felemelkedett a helyéről.

[13]Az élőlények szárnyainak zúgása, amint egymáshoz csapódtak, meg a kerekek robaja volt a nagy, dörgő hang.

[14]A lélek fölemelt, és elragadott engem. Én pedig mentem keserűen, felindult lélekkel, de az ÚR kemény kézzel tartott engem.

[15]Így kerültem Tél-Ábíbba, a fogságban élőkhöz, akik a Kebár-folyó mellett laktak.

morar onde eles habitavam; e, por sete dias, assentei-me ali, atônito, no meio deles.

O atalaia de Israel

[16] Findos os sete dias, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, eu te dei por atalaia sobre a casa de Israel; da minha boca ouvirás a palavra e os avisarás da minha parte.

[18] Quando eu disser ao perverso: Certamente, morrerás, e tu não o avisares e nada disseres para o advertir do seu mau caminho, para lhe salvar a vida, esse perverso morrerá na sua iniqüidade, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[19] Mas, se avisares o perverso, e ele não se converter da sua maldade e do seu caminho perverso, ele morrerá na sua iniqüidade, mas tu salvaste a tua alma.

[20] Também quando o justo se desviar da sua justiça e fizer maldade, e eu puser diante dele um tropeço, ele morrerá; visto que não o avisaste, no seu pecado morrerá, e suas justiças que praticara não serão lembradas, mas o seu sangue da tua mão o requererei.

[21] No entanto, se tu avisares o justo, para que não peque, e ele não pecar, certamente, viverá, porque foi avisado; e tu salvaste a tua alma.

Letelepedtem ott, ahol ők laktak, és ott ültem közöttük hét napig összetörve.

A próféta őrállói hivatása

[16]Hét nap múlva ez történt: Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[17]Emberfia! Őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha igét hallasz tőlem, figyelmeztesd őket az én nevemben!

[18]Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon: akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon.

[19]De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő mégsem tér meg bűnéből és bűnös útjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet.

[20]Ha az igaz letér az igaz útról, és gonoszságot követ el, akkor én bukását okozom, és ő meg fog halni. Ha nem figyelmezteted őt, akkor meghal ugyan vétke miatt, és emléke sem marad meg igaz tetteinek, amelyeket véghezvitt, de a vérét tőled kérem számon.

[21]Ha viszont figyelmezteted az igazat, hogy ne vétkezzen többé az igaz, és ő nem vétkezik, akkor életben marad, mert engedett a figyelmeztetésnek, és te is megmented a lelkedet.

A prófétai küldetés megerősítése újabb látomás során

[22] A mão do SENHOR veio sobre mim, e ele me disse: Levanta-te e sai para o vale, onde falarei contigo.

[23] Levantei-me e saí para o vale, e eis que a glória do SENHOR estava ali, como a glória que eu vira junto ao rio Quebar; e caí com o rosto em terra.

[24] Então, entrou em mim o Espírito, e me pôs em pé, e falou comigo, e me disse: Vai e encerra-te dentro da tua casa.

[25] Porque, ó filho do homem, eis que porão cordas sobre ti e te ligarão com elas; e não sairás ao meio deles.

[26] Farei que a tua língua se pegue ao teu paladar, ficarás mudo e incapaz de os repreender; porque são casa rebelde.

[27] Mas, quando eu falar contigo, darei que fale a tua boca, e lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Quem ouvir ouça, e quem deixar de ouvir deixe; porque são casa rebelde.

[22]Az ÚR ott megragadott engem, és ezt mondta nekem: Indulj, menj ki a völgybe, mert ott akarok veled beszélni!

[23]El is indultam, kimentem a völgybe, és íme, ott állt az ÚR dicsősége. Ugyanolyan volt, mint amilyennek a Kebár-folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam.

[24]De lélek áradt belém, talpra állított, szólt hozzám, és ezt mondta nekem: Menj, és zárkózz be a házadba!

[25]Emberfia, köteleket fognak hozni, megkötöznek velük, és nem mehetsz közéjük.

[26]Nyelvedet az ínyedhez ragasztom, néma leszel, és nem tudod dorgálni őket, noha engedetlen nép ez.

[27]Csak ha én szólok hozzád, és megnyitom a szádat, akkor mondhatod nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... Aki hallgat rá, az hallgat rá, aki nem törődik vele, az nem törődik vele. Hiszen engedetlen nép ez!

Ezequiel 4

O cerco simbólico de Jerusalém

[1] Tu, pois, ó filho do homem, toma um tijolo, põe-no diante de ti e grava nele a cidade de Jerusalém.

[2] Põe cerco contra ela, edifica contra ela fortificações, levanta contra ela tranqueiras e põe contra ela arraiais e aríetes em redor.

[3] Toma também uma assadeira de ferro e põe-na por muro de ferro entre ti e a cidade; dirige para ela o rosto, e assim será cercada, e a cercarás; isto servirá de sinal para a casa de Israel.

Ezékiel 4

Jeruzsálem ostromának kiábrázolása

[1]Te pedig, emberfia, fogj egy téglát, tedd magad elé, és véss rá egy várost: Jeruzsálemet!

[2]Vedd ostrom alá, építs vele szemben ostromgépeket, emelj sáncot, állíts fel táborokat, helyezz el körülötte faltörő kosokat!

[3]Azután fogj egy vas sütőlapot, tedd oda mint egy vasfalat magad és a város közé, és szegezd rá a tekintetedet: így legyen ostrom alatt, így ostromold! Intő jel ez Izráel házának.

[4] Deita-te também sobre o teu lado esquerdo e põe a iniqüidade da casa de Israel sobre ele; conforme o número dos dias que te deitares sobre ele, levarás sobre ti a iniqüidade dela.

[5] Porque eu te dei os anos da sua iniqüidade, segundo o número dos dias, trezentos e noventa dias; e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Israel.

[6] Quando tiveres cumprido estes dias, deitar-te-ás sobre o teu lado direito e levarás sobre ti a iniqüidade da casa de Judá.

[7] Quarenta dias te dei, cada dia por um ano. Voltarás, pois, o rosto para o cerco de Jerusalém, com o teu braço descoberto, e profetizarás contra ela.

[8] Eis que te prenderei com cordas; assim não te voltarás de um lado para o outro, até que cumpras os dias do teu cerco.

[9] Toma trigo e cevada, favas e lentilhas, mete-os numa vasilha e faze deles pão; segundo o número dos dias que te deitares sobre o teu lado, trezentos e noventa dias, comerás dele.

[10] A tua comida será por peso, vinte siclos por dia; de tempo em tempo, a comerás.

[11] Também beberás a água por medida, a sexta parte de um him; de tempo em tempo, a beberás.

[12] O que comeres será como bolos de cevada; cozê-lo-ás sobre esterco de homem, à vista do povo.

[4]Azután feküdj a bal oldaladra, és vedd magadra Izráel házának a büntetését! Addig kell elszenvedned büntetésüket, ahány napig így fekszel.

[5]Napokban kifejezve adtam meg büntetésük éveit: háromszázkilencven nap. Így szenvedd el Izráel házának büntetését!

[6]Ha ezt letöltötted, másodszor feküdj a jobb oldaladra, és szenvedd el Júda házának a büntetését negyven napig. Egy-egy évet egy-egy napban adtam meg.

[7]Szegezd tekintetedet Jeruzsálem ostromára, tűrd fel ruhád ujját, és prófétálj ellene!

[8]Megkötözlek, és nem fordulhatsz egyik oldaladról a másikra, míg le nem telnek ostromod napjai.

[9]Azután végy búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt; tedd azokat egy edénybe, és készíts magadnak belőlük kenyeret! Ahány napig fekszel az oldaladon, azt edd: háromszázkilencven napig!

[10]Húsz sekel súlyú ennivalót ehetsz naponként, mindig ugyanabban az időben egyed.

[11]Vizet is mérték szerint igyál: egyhatod hínt, mindig ugyanabban az időben igyad!

[12]Mint az árpakenyeret, úgy egyed, de emberi ganéjon süsd meg a szemük láttára!

[13] Disse o SENHOR: Assim comerão os filhos de Israel o seu pão imundo, entre as nações para onde os lançarei.
[14] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eis que a minha alma não foi contaminada, pois, desde a minha mocidade até agora, nunca comi animal morto de si mesmo nem dilacerado por feras, nem carne abominável entrou na minha boca.

[15] Então, ele me disse: Dei-te esterco de vacas, em lugar de esterco humano; sobre ele prepararás o teu pão.

[16] Disse-me ainda: Filho do homem, eis que eu tirarei o sustento de pão em Jerusalém; comerão o pão por peso e, com ansiedade, beberão a água por medida e com espanto;
[17] porque lhes faltará o pão e a água, espantar-se-ão uns com os outros e se consumirão nas suas iniqüidades.

Ezequiel 5

[1] Tu, ó filho do homem, toma uma espada afiada; como navalha de barbeiro a tomarás e a farás passar pela tua cabeça e pela tua barba; tomarás uma balança de peso e repartirás os cabelos.
[2] Uma terça parte queimarás, no meio da cidade, quando se cumprirem os dias do cerco; tomarás outra terça parte e a ferirás com uma espada ao redor da cidade; e a outra terça parte espalharás ao vento; desembainharei a espada atrás deles.

[13]Ezt mondja az ÚR: Így eszik majd Izráel fiai tisztátalan kenyerüket a népek között, amelyek közé szétszórom őket.
[14]De én ezt mondtam: Jaj, Uram, URam! Én nem tettem magamat tisztátalanná ifjúkoromtól fogva mostanáig sohasem azzal, hogy elhullott vagy széttépett állatot ettem volna, és nem vettem a számba romlott húst.
[15]Ő így válaszolt nekem: Nézd, megengedem neked, hogy emberi ganéj helyett marhaganéjon süsd meg a kenyeredet.
[16]Azután ezt mondta nekem: Emberfia, én összetöröm a kenyér botját Jeruzsálemben. Kenyeret mértékkel és aggódva esznek, vizet is kimérve és borzadva isznak,
[17]mivel szűkösen lesz kenyerük és vizük; borzadva néznek egymásra, és megrothadnak bűnük miatt.

Ezékiel 5

Jövendölés Jeruzsálem pusztulásáról

[1]Emberfia, fogj egy éles kardot, használd borotvának, vágd le a hajadat és a szakálladat! Azután végy egy mérleget, és oszd el, amit levágtál!

[2]Harmadrészét égesd el a város közepén, amikor letelnek az ostrom napjai! Azután fogd a harmadrészét, vágd össze karddal a városon kívül, harmadrészét pedig szórd széjjel, én meg kivont karddal üldözöm!

[3] Desta terça parte tomarás uns poucos e os atarás nas abas da tua veste.

[4] Destes ainda tomarás alguns, e os lançarás no meio do fogo, e os queimarás; dali sairá um fogo contra toda a casa de Israel.

As causas do cerco de Jerusalém

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Esta é Jerusalém; pu-la no meio das nações e terras que estão ao redor dela.

[6] Ela, porém, se rebelou contra os meus juízos, praticando o mal mais do que as nações e transgredindo os meus estatutos mais do que as terras que estão ao redor dela; porque rejeitaram os meus juízos e não andaram nos meus estatutos.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Porque sois mais rebeldes do que as nações que estão ao vosso redor e não tendes andado nos meus estatutos, nem cumprido os meus juízos, nem procedido segundo os direitos das nações ao redor de vós,

[8] por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu, eu mesmo, estou contra ti; e executarei juízos no meio de ti, à vista das nações.

[9] Farei contigo o que nunca fiz e o que jamais farei, por causa de todas as tuas abominações.

[10] Portanto, os pais devorarão a seus filhos no meio de ti, e os filhos devorarão a seus pais; executarei em ti juízos e tudo o que restar de ti espalharei a todos os ventos.

[3]De végy ki belőle egy keveset, és kösd be a ruhád szegélyébe!

[4]Még ebből is végy ki, dobd bele a tűzbe, és égesd el: ebből csap ki a tűz Izráel egész házára.

[5]Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Ez itt Jeruzsálem. A pogány népek között helyeztem el, országokkal vettem körül.

[6]De engedetlen volt törvényeimmel szemben, bűnösebb, mint a pogányok, és rendelkezéseimmel szemben engedetlenebb volt, mint a környező országok. Megvetették törvényeimet, és nem éltek rendelkezéseim szerint.

[7]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel megátalkodottabbak voltatok a körülöttetek élő pogányoknál, nem éltetek rendelkezéseim szerint, és nem teljesítettétek törvényeimet, sőt még olyanok sem voltatok, mint a körülöttetek élő pogányok, akik a maguk törvényeit teljesítik,

[8]azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én is ellened fordulok, és ítéletet tartok köztetek a pogányok szeme láttára.

[9]Olyat teszek veletek sok utálatos bűnötök miatt, amilyet még nem tettem, és amihez foghatót többé nem is teszek.

[10]Ezért apák fogják megenni fiaikat közöttetek, és fiak fogják megenni apáikat. Ítéletet tartok majd fölötted, és aki csak megmarad belőletek, szétszórom mindenfelé.

[11] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, pois que profanaste o meu santuário com todas as tuas coisas detestáveis e com todas as tuas abominações, eu retirarei, sem piedade, os olhos de ti e não te pouparei.

[12] Uma terça parte de ti morrerá de peste e será consumida de fome no meio de ti; outra terça parte cairá à espada em redor de ti; e a outra terça parte espalharei a todos os ventos e desembainharei a espada atrás dela.

[13] Assim, se cumprirá a minha ira, e satisfarei neles o meu furor e me consolarei; saberão que eu, o SENHOR, falei no meu zelo, quando cumprir neles o meu furor.

[14] Pôr-te-ei em desolação e por objeto de opróbrio entre as nações que estão ao redor de ti, à vista de todos os que passarem.

[15] Assim, serás objeto de opróbrio e ludíbrio, de escarmento e espanto às nações que estão ao redor de ti, quando eu executar em ti juízos com ira e indignação, em furiosos castigos. Eu, o SENHOR, falei.

[16] Quando eu despedir as malignas flechas da fome contra eles, flechas destruidoras, que eu enviarei para vos destruir, então, aumentarei a fome sobre vós e vos tirarei o sustento de pão.

[17] Enviarei sobre vós a fome e bestas-feras que te desfilharão; a peste e o sangue

[11]Ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, mivel te tisztátalanná tetted szentélyemet minden förtelmes és utálatos bálványoddal, azért én elveszem tőled; nem szánakozom, és nem leszek könyörületes!

[12]A nép harmadrésze dögvészben hal meg vagy éhen pusztul a városban, egyharmada fegyvertől hull el körülötte, egyharmadát pedig széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket.

[13]Kitöltöm rájuk haragomat, hogy kitombolja magát lángoló haragom, amikor elégtételt veszek. Akkor tudják meg, hogy én, az ÚR, szóltam bosszúságomban, amikor majd kitöltöm rajtuk lángoló haragomat.

[14]Lerombollak, és gyalázatossá teszlek a körülötted élő népek között, látni fogja minden arra járó.

[15]Gyalázni és csúfolni fognak, elrettentő példa leszel a körülötted élő népek számára, mert ítéletet tartok fölötted haraggal, felindulással és súlyos büntetéssel. Én, az ÚR, megmondtam!

[16]Belétek lövöm az éhínség veszedelmes nyilait, amelyek romlást okoznak, mert romlásotokra lövöm ki azokat; egyre súlyosabbá teszem köztetek az éhínséget, és eltöröm nálatok a kenyér botját.

[17]Éhínséget és vadállatokat bocsátok rád, amelyek megfosztanak gyermekeidtől; dögvész és vérontás gázol át rajtad, és

passarão por ti, e trarei a espada sobre ti. Eu, o SENHOR, falei.

Ezequiel 6

Profecia contra a idolatria de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, vira o rosto para os montes de Israel e profetiza contra eles, dizendo:

[3] Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes, aos outeiros, aos ribeiros e aos vales: Eis que eu, eu mesmo, trarei a espada sobre vós e destruirei os vossos altos.

[4] Ficarão desolados os vossos altares, e quebrados, os vossos altares de incenso; arrojarei os vossos mortos à espada, diante dos vossos ídolos.

[5] Porei os cadáveres dos filhos de Israel diante dos seus ídolos e espalharei os vossos ossos ao redor dos vossos altares.

[6] Em todos os vossos lugares habitáveis, as cidades serão destruídas, e os altos ficarão desolados, para que os vossos altares sejam destruídos e arruinados, e os vossos ídolos, quebrados e extintos, e os vossos altares do incenso sejam eliminados, e desfeitas as vossas obras.

[7] Os mortos à espada cairão no meio de vós, para que saibais que eu sou o SENHOR.

[8] Mas deixarei um resto, porquanto alguns de vós escapareis da espada entre as

fegyvert bocsátok rád. Én, az ÚR, megmondtam!

Ezékiel 6

Ítélethirdetés a bálványimádás miatt

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia, fordulj Izráel hegyei felé, és prófétálj ellenük!

[3]Ezt mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az én Uramnak, az ÚRnak az igéjét! Ezt mondja az én Uram, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a patakmedreknek és a völgyeknek: Én most fegyvert bocsátok rátok, és elpusztítom áldozóhalmaitokat!

[4]Elpusztulnak oltáraitok, összetörnek tömjénező oltáraitok, és odadobom a halálra sebzetteket bálványaitok elé.

[5]Izráel fiainak hulláit bálványaik elé szórom, és oltáraitok köré hajigálom csontjaitokat.

[6]Romba dőlnek a városok mindenütt, ahol csak laktok, és elpusztulnak az áldozóhalmok, hogy oltáraitok is romba dőljenek és elpusztuljanak. Összetörik és megsemmisítik bálványaitokat, szétzúzzák tömjénező oltáraitokat, és tönkreteszik csinálmányaitokat.

[7]Hullanak majd köztetek a halálra sebzettek – akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

[8]De hagyok maradékot. Lesznek, akik megmenekülnek a fegyvertől, a népek közé szétszóródva a többi országban.

nações, quando fordes espalhados pelas terras.

[9] Então, se lembrarão de mim os que dentre vós escaparem entre as nações para onde foram levados em cativeiro; pois me quebrantei por causa do seu coração dissoluto, que se desviou de mim, e por causa dos seus olhos, que se prostituíram após os seus ídolos. Eles terão nojo de si mesmos, por causa dos males que fizeram em todas as suas abominações.

[10] Saberão que eu sou o SENHOR e não disse debalde que lhes faria este mal.

[11] Assim diz o SENHOR Deus: Bate as palmas, bate com o pé e dize: Ah! Por todas as terríveis abominações da casa de Israel! Pois cairão à espada, e de fome, e de peste.

[12] O que estiver longe morrerá de peste; o que estiver perto cairá à espada; e o que ficar de resto e cercado morrerá de fome. Assim, neles cumprirei o meu furor.

[13] Então, sabereis que eu sou o SENHOR, quando os seus mortos à espada jazerem no meio dos seus ídolos, em redor dos seus altares, em todo outeiro alto, em todos os cimos dos montes e debaixo de toda árvore frondosa, debaixo de todo carvalho espesso, lugares onde ofereciam suave perfume a todos os seus ídolos.

[14] Estenderei a mão sobre eles e farei a terra tornar-se desolada, desolada desde o deserto até Ribla, em todas as suas

[9]Akkor mindazok, akik közületek megmenekültek, megértik majd a népek között, ahová fogságba vitték őket, hogy én törtem össze tőlem elfordult parázna szívüket és bálványaikkal paráználkodó szemüket. Megundorodnak önmaguktól gonoszságuk miatt, mert mindenféle utálatosságot követtek el.

[10]Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR; nem hiába mondtam meg, hogy ilyen veszedelmet hozok rájuk.

[11]Így szól az én Uram, az ÚR: Csapj a tenyeredbe, dobbants a lábaddal, és mondd: Jaj Izráel házának a sok gonosz, utálatos dolog miatt! Fegyver, éhínség és dögvész miatt fognak elhullani!

[12]Aki messze van, dögvészben hal meg, aki közel van, fegyvertől esik el, és aki az ostromlottak között marad, az éhen hal. Így töltöm ki rajtuk haragomat.

[13]Majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor ott hevernek a halálra sebzettek a bálványaik között, az oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegycsúcson, minden zöldellő fa és minden lombos cserfa alatt; mindenütt, ahol engesztelő illatáldozatot szoktak bemutatni bálványaiknak.

[14]Kinyújtom a kezemet ellenük, sivárrá és kietlenné teszem az országot, minden lakóhelyüket a pusztától Dibláig. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

habitações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 7

O fim vem! O fim vem!

[1] Veio ainda a palavra do SENHOR a mim, dizendo:

[2] Ó tu, filho do homem, assim diz o SENHOR Deus acerca da terra de Israel: Haverá fim! O fim vem sobre os quatro cantos da terra.

[3] Agora, vem o fim sobre ti; enviarei sobre ti a minha ira, e te julgarei segundo os teus caminhos, e farei cair sobre ti todas as tuas abominações.

[4] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade, mas porei sobre ti os teus caminhos, e as tuas abominações estarão no meio de ti. Sabereis que eu sou o SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus: Mal após mal, eis que vêm.

[6] Haverá fim, vem o fim, despertou-se contra ti;

[7] vem a tua sentença, ó habitante da terra. Vem o tempo; é chegado o dia da turbação, e não da alegria, sobre os montes.

[8] Agora, em breve, derramarei o meu furor sobre ti, cumprirei a minha ira contra ti, julgar-te-ei segundo os teus caminhos e porei sobre ti todas as tuas abominações.

[9] Os meus olhos não te pouparão, nem terei piedade; segundo os teus caminhos, assim te castigarei, e as tuas abominações

Ezékiel 7

A harag napja

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Te, emberfia, ezt mondja az én Uram, az ÚR Izráel földjének: Vége van, jön a vég az ország négy oldalán!

[3]Most véged lesz! Rád zúdítom haragomat, elítéllek úgy, ahogy megérdemled, megbüntetlek minden utálatos tettedért.

[4]Nem szánakozom rajtad, és nem leszek könyörületes, hanem úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[5]Így szól az én Uram, az ÚR: Egyik veszedelem jön a másik után!

[6]Jön a vég, jön a vég! Rád virradt, jön már!

[7]Jön rátok a felfordulás, ország lakói! Jön már az az idő, közel az a nap, amelyen rémület lesz a hegyeken víg ének helyett!

[8]Most már hamarosan kitöltöm rajtad lángoló haragomat, elbánok veled haragomban; elítéllek úgy, ahogy megérdemled, és megbüntetlek minden utálatos tettedért.

[9]Nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid

estarão no meio de ti. Sabereis que eu, o SENHOR, é que firo.

következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok, aki lesújtott rátok!

10 Eis o dia, eis que vem; brotou a tua sentença, já floresceu a vara, reverdeceu a soberba.

10Itt van az a nap, eljött már, eljött a felfordulás! Virágzik a törvénysértés, virít a kevélység,

11 Levantou-se a violência para servir de vara perversa; nada restará deles, nem da sua riqueza, nem dos seus rumores, nem da sua glória.

11az erőszak bűnös uralommá lett. Nem marad belőlük semmi, sem gazdagságukból, sem a zajos sokaságból, sem előkelőikből.

12 Vem o tempo, é chegado o dia; o que compra não se alegre, e o que vende não se entristeça; porque a ira ardente está sobre toda a multidão deles.

12Eljött az idő, elérkezett a nap! A vevő ne örüljön, az eladó ne búsuljon, mert minden gazdagságot utolér a harag.

13 Porque o que vende não tornará a possuir aquilo que vendeu, por mais que viva; porque a profecia contra a multidão não voltará atrás; ninguém fortalece a sua vida com a sua própria iniqüidade.

13Az eladó nem veheti vissza, amit eladott, még ha életben maradna is, mert a látomás minden gazdagságra vonatkozik, és visszavonhatatlan, hiszen még az életét sem tarthatja meg senki a bűne miatt.

14 Tocaram a trombeta e prepararam tudo, mas não há quem vá à peleja, porque toda a minha ira ardente está sobre toda a multidão deles.

14Fújjátok csak a kürtöt, készítsetek elő mindent! Nem fog senki harcba menni, mert izzó haragom elért minden gazdagságot.

15 Fora está a espada; dentro, a peste e a fome; o que está no campo morre à espada, e o que está na cidade, a fome e a peste o consomem.

15Kint fegyver pusztít, bent dögvész és éhínség. Aki a mezőn van, fegyvertől hal meg, aki a városban van, azt éhínség és dögvész emészti meg.

16 Se alguns deles, fugindo, escaparem, estarão pelos montes, como pombas dos vales, todos gemendo, cada um por causa da sua iniqüidade.

16És ha lesznek is, akik megmenekülnek, olyanok lesznek, mint a búgó galambok a hegyeken, mindnyájan nyögnek bűneik miatt.

17 Todas as mãos se tornarão débeis, e todos os joelhos, em água.

17Minden kéz ellankad, minden térd nedves lesz.

[18] Cingir-se-ão de pano de saco, e o horror os cobrirá; em todo rosto haverá vergonha, e calva, em toda a cabeça.

[19] A sua prata lançarão pelas ruas, e o seu ouro lhes será como sujeira; nem a sua prata, nem o seu ouro os poderá livrar no dia da indignação do SENHOR; eles não saciarão a sua fome, nem lhes encherão o estômago, porque isto lhes foi o tropeço para cair em iniqüidade.

[20] De tais preciosas jóias fizeram seu objeto de soberba e fabricaram suas abomináveis imagens e seus ídolos detestáveis;

[21] portanto, eu fiz que isso lhes fosse por sujeira e o entregarei nas mãos dos estrangeiros, por presa, e aos perversos da terra, por despojo; eles o profanarão.

[22] Desviarei deles o rosto, e profanarão o meu recesso; nele, entrarão profanadores e o saquearão.

[23] Faze cadeia, porque a terra está cheia de crimes de sangue, e a cidade, cheia de violência.

[24] Farei vir os piores de entre as nações, que possuirão as suas casas; farei cessar a arrogância dos valentes, e os seus lugares santos serão profanados.

[25] Vem a destruição; eles buscarão paz, mas não há nenhuma.

[26] Virá miséria sobre miséria, e se levantará rumor sobre rumor; buscarão visões de profetas; mas do sacerdote perecerá a lei, e dos anciãos, o conselho.

[18]Zsákruhát öltenek, rettegés borul rájuk. Minden arcon szégyenpír lesz, mindenki fején kopaszság.

[19]Ezüstjüket az utcára dobják, és aranyuk szemétbe kerül. Ezüstjük és aranyuk nem tudja megmenteni őket az ÚR haragjának napján. Éhségüket nem csillapítják, gyomrukat nem tölthetik meg vele; ez csak bűnbe vitte őket.

[20]Díszes ékszerként büszkélkedtek vele, sőt utálatos és förtelmes bálványokat csináltak belőle; ezért tettem a számukra szemétté.

[21]Odaadtam prédaként az idegeneknek, és zsákmányul a föld bűnöseinek, akik meggyalázzák.

[22]Elfordítom tőlük arcomat, és meggyalázzák szent helyemet. Fosztogatók hatolnak be oda, és meggyalázzák.

[23]Készítsd a láncot, mert tele van az ország törvényesített vérontással, és tele van a város erőszakkal.

[24]De én idehozom a leggonoszabb népeket, és birtokba veszik a házaikat. Véget vetek az erőszakosok gőgjének, és meggyalázzák szentélyeiket.

[25]Rettegés jön; békét keresnek, de hiába.

[26]Egyik baj jön a másik után, egyik hír a másik után érkezik. Látomást keresnek a prófétánál, de hiába; nem tud útmutatást adni a pap, sem tanácsot a vén.

[27] O rei se lamentará, e o príncipe se vestirá de horror, e as mãos do povo da terra tremerão de medo; segundo o seu caminho, lhes farei e, com os seus próprios juízos, os julgarei; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 8

Visão das abominações em Jerusalém

[1] No sexto ano, no sexto mês, aos cinco dias do mês, estando eu sentado em minha casa, e os anciãos de Judá, assentados diante de mim, sucedeu que ali a mão do SENHOR Deus caiu sobre mim.

[2] Olhei, e eis uma figura como de fogo; desde os seus lombos e daí para baixo, era fogo e, dos seus lombos para cima, como o resplendor de metal brilhante.

[3] Estendeu ela dali uma semelhança de mão e me tomou pelos cachos da cabeça; o Espírito me levantou entre a terra e o céu e me levou a Jerusalém em visões de Deus, até à entrada da porta do pátio de dentro, que olha para o norte, onde estava colocada a imagem dos ciúmes, que provoca o ciúme de Deus.

[4] Eis que a glória do Deus de Israel estava ali, como a glória que eu vira no vale.

[5] Ele me disse: Filho do homem, levanta agora os olhos para o norte. Levantei os olhos para lá, e eis que do lado norte, à porta do altar, estava esta imagem dos ciúmes, à entrada.

[6] Disse-me ainda: Filho do homem, vês o que eles estão fazendo? As grandes

[27]A király gyászolni fog, a fejedelmet döbbenet fogja el, és az ország népét rémület bénítja meg. Úgy bánok velük, ahogy megérdemlik. Ahogyan ők ítéltek, úgy ítélem meg őket. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezékiel 8

Bálványimádás a jeruzsálemi templomban

[1]A hatodik esztendőben, a hatodik hónap ötödik napján, amikor a házamban ültem, Júda vénei pedig előttem ültek, megérintett ott az ÚRnak, az én Uramnak a keze.

[2]Egy alakot láttam, amely tűzhöz volt hasonló. Derekától lefelé tűznek látszott, derekától fölfelé pedig ragyogónak látszott, ezüstösen csillogónak.

[3]Ekkor kinyúlt felém valami kézhez hasonló, és megragadott engem a hajamnál fogva. Fölemelt engem a lélek az ég és a föld közé, és isteni látomásban elvitt Jeruzsálembe, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent ingerlő bálvány foglalt helyet az ő bosszantására.

[4]De megjelent ott Izráel Istenének a dicsősége; ugyanolyan volt, mint amilyennek a völgyben láttam.

[5]Ezt mondta nekem: Emberfia! Tekints észak felé! Föl is tekintettem észak felé, és megláttam a kaputól északra egy oltárt, ahol az Istent ingerlő bálvány volt a bejáratnál.

[6]Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, mit művelnek? Olyan nagy

abominações que a casa de Israel faz aqui, para que me afaste do meu santuário? Pois verás ainda maiores abominações.

utálatosságot művel itt Izráel háza, hogy el kell távoznom miattuk a szentélyemből. De még más nagy utálatosságokat is fogsz látni.

7 Ele me levou à porta do átrio; olhei, e eis que havia um buraco na parede. Então, me disse: Filho do homem, cava naquela parede.

7Azután bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, hogy egy rés van a falban.

8 Cavei na parede, e eis que havia uma porta.

8Ezt mondta nekem: Emberfia! Törj át a falon! Áttörtem a falon, és láttam ott egy ajtót.

9 Disse-me: Entra e vê as terríveis abominações que eles fazem aqui.

9Majd ezt mondta nekem: Menj be, és nézd meg, hogy milyen gonosz, utálatos dolgokat művelnek ott!

10 Entrei e vi; eis toda forma de répteis e de animais abomináveis e de todos os ídolos da casa de Israel, pintados na parede em todo o redor.

10Be is mentem, és láttam, hogy mindenféle csúszómászónak és förtelmes állatnak a képe, és Izráel házának valamennyi bálványa be volt vésve körös-körül a falba.

11 Setenta homens dos anciãos da casa de Israel, com Jazanias, filho de Safã, que se achava no meio deles, estavam em pé diante das pinturas, tendo cada um na mão o seu incensário; e subia o aroma da nuvem de incenso.

11Ott álltak előttük Izráel házának vénei közül hetvenen, közöttük Jaazanjá, Sáfán fia. Mindegyiknek tömjénező volt a kezében, és illatos füstfelhő szállt fölfelé.

12 Então, me disse: Viste, filho do homem, o que os anciãos da casa de Israel fazem nas trevas, cada um nas suas câmaras pintadas de imagens? Pois dizem: O SENHOR não nos vê, o SENHOR abandonou a terra.

12Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, hogy mit művelnek Izráel házának a vénei a sötétben, mindegyik a maga bálványának fülkéjénél?! Mert ezt mondják: Nem lát bennünket az ÚR! Elhagyta az ÚR ezt az országot!

13 Disse-me ainda: Tornarás a ver maiores abominações que eles estão fazendo.

13Majd ezt mondta nekem: Még más nagy utálatosságokat is fogsz látni, amiket művelnek.

[14] Levou-me à entrada da porta da Casa do SENHOR, que está no lado norte, e eis que estavam ali mulheres assentadas chorando a Tamuz.
[15] Disse-me: Vês isto, filho do homem? Verás ainda abominações maiores do que estas.
[16] Levou-me para o átrio de dentro da Casa do SENHOR, e eis que estavam à entrada do templo do SENHOR, entre o pórtico e o altar, cerca de vinte e cinco homens, de costas para o templo do SENHOR e com o rosto para o oriente; adoravam o sol, virados para o oriente.

[17] Então, me disse: Vês, filho do homem? Acaso, é coisa de pouca monta para a casa de Judá o fazerem eles as abominações que fazem aqui, para que ainda encham de violência a terra e tornem a irritar-me? Ei-los a chegar o ramo ao seu nariz.

[18] Pelo que também eu os tratarei com furor; os meus olhos não pouparão, nem terei piedade. Ainda que me gritem aos ouvidos em alta voz, nem assim os ouvirei.

Ezequiel 9

Os castigos de Jerusalém

[1] Então, ouvi que gritava em alta voz, dizendo: Chegai-vos, vós executores da cidade, cada um com a sua arma destruidora na mão.
[2] Eis que vinham seis homens a caminho da porta superior, que olha para o norte,

[14]És bevitt engem az ÚR háza kapujának a bejáratához, amely északra néz. Asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták.
[15]Ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Még ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni.

[16]És bevitt engem az ÚR házának belső udvarába. Az ÚR templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között mintegy huszonöt férfi volt, háttal az ÚR templomának, arccal pedig kelet felé, és kelet felé leborulva imádták a napot.

[17]Akkor ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Nem volt elég az, hogy Júda háza olyan utálatos dolgokat művelt, amilyeneket itt elkövettek! Még az országot is elárasztották erőszakkal, és engem folyton-folyvást csak bosszantottak! Nézd, hogy tartják a szőlőhajtásokat az orruk előtt!
[18]De én majd elbánok velük haragomban, nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Kiálthatnak hozzám bármilyen nagy hangon, nem hallgatom meg őket.

Ezékiel 9

Látomás Jeruzsálem pusztulásáról

[1]Ezután így kiáltott nagy hangon a fülem hallatára: Eljött a város büntetésének ideje; mindenkinek a kezében ott van már a pusztító fegyver.
[2]És íme, hat férfi jött a Felső-kapu felől, amely északra néz, öldöklő fegyver volt

cada um com a sua arma esmagadora na mão, e entre eles, certo homem vestido de linho, com um estojo de escrevedor à cintura; entraram e se puseram junto ao altar de bronze.

mindegyiknek a kezében. De volt közöttük egy gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán. Bejöttek, és odaálltak a rézoltár mellé.

[3] A glória do Deus de Israel se levantou do querubim sobre o qual estava, indo até à entrada da casa; e o SENHOR clamou ao homem vestido de linho, que tinha o estojo de escrevedor à cintura,

[3]Ekkor Izráel Istenének a dicsősége fölemelkedett a kerúbról, amely fölött volt, a templom küszöbéhez vonult, és szólította a gyolcsba öltözött férfit, akinek az oldalán íróeszközök voltak.

[4] e lhe disse: Passa pelo meio da cidade, pelo meio de Jerusalém, e marca com um sinal a testa dos homens que suspiram e gemem por causa de todas as abominações que se cometem no meio dela.

[4]Ezt mondta neki az ÚR: Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne.

[5] Aos outros disse, ouvindo eu: Passai pela cidade após ele; e, sem que os vossos olhos poupem e sem que vos compadeçais, matai;

[5]A többieknek pedig ezt mondta a fülem hallatára: Menjetek mögötte végig a városon, és öldököljetek! Ne szánakozzatok, és ne legyetek könyörületesek!

[6] matai a velhos, a moços e a virgens, a crianças e a mulheres, até exterminá-los; mas a todo homem que tiver o sinal não vos chegueis; começai pelo meu santuário.

[6]Gyilkoljátok az öreget, az ifjat és a szüzet, a gyermekeket és az asszonyokat, hadd pusztuljanak! De azokhoz, akiken jel van, ne nyúljatok! Az én szentélyemnél kezdjétek el! Elkezdték tehát az öregeken, akik a templom előtt voltak.

[7] Então, começaram pelos anciãos que estavam diante da casa. E ele lhes disse: Contaminai a casa, enchei de mortos os átrios e saí. Saíram e mataram na cidade.

[7]Majd ezt mondta nekik: Tegyétek tisztátalanná a templomot, és töltsétek meg az udvarokat halálra sebzettekkel! Menjetek! Ők tehát mentek, és öldöklésbe kezdtek a városban.

[8] Havendo-os eles matado, e ficando eu de resto, caí com o rosto em terra, clamei e disse: ah! SENHOR Deus! Dar-se-á o caso

[8]Miközben folyt az öldöklés, én ott maradtam, arcra borultam, és így kiáltottam: Ó, Uram, URam! El akarod

que destruas todo o restante de Israel, derramando o teu furor sobre Jerusalém?

[9] Então, me respondeu: A iniqüidade da casa de Israel e de Judá é excessivamente grande, a terra se encheu de sangue, e a cidade, de injustiça; e eles ainda dizem: O SENHOR abandonou a terra, o SENHOR não nos vê.

[10] Também quanto a mim, os meus olhos não pouparão, nem me compadecerei; porém sobre a cabeça deles farei recair as suas obras.

[11] Eis que o homem que estava vestido de linho, a cuja cintura estava o estojo de escrevedor, relatou, dizendo: Fiz como me mandaste.

pusztítani Izráel egész maradékát, amikor kitöltöd haragodat Jeruzsálemen?

[9]De ő így felelt nekem: Igen-igen nagy Izráel és Júda házának a bűne! Hiszen tele van az ország vérontással, és tele van a város törvénysértéssel, mert azt mondják, hogy elhagyta az ÚR az országot, és nem lát az ÚR.

[10]Azért én sem szánakozom, és nem leszek könyörületes: fejükre olvasom tetteiket.

[11]Ekkor a gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, jelentette: Megtettem, amit parancsoltál.

Ezequiel 10

A visão das brasas de fogo

[1] Olhei, e eis que, no firmamento que estava por cima da cabeça dos querubins, apareceu sobre eles uma como pedra de safira semelhando a forma de um trono.

[2] E falou ao homem vestido de linho, dizendo: Vai por entre as rodas, até debaixo dos querubins, e enche as mãos de brasas acesas dentre os querubins, e espalha-as sobre a cidade. Ele entrou à minha vista.

[3] Os querubins estavam ao lado direito da casa, quando entrou o homem; e a nuvem encheu o átrio interior.

[4] Então, se levantou a glória do SENHOR de sobre o querubim, indo para a entrada da casa; a casa encheu-se da nuvem, e o

Ezékiel 10

Isten tüzet küld Jeruzsálemre

[1]Azután láttam, hogy a boltozaton a kerúbok feje fölött egy zafírfényű trónushoz hasonló látvány tűnt fel.

[2]Az ÚR pedig ezt mondta a gyolcsba öltözött férfinak: Menj be a kerúbok alatt levő kerekek közé, rakd tele mind a két markodat a kerúbok között levő parázzsal, és szórd azt a városra! Be is ment a szemem láttára.

[3]A kerúbok a templomtól jobbra álltak, amikor a férfi bement, és felhő töltötte be a belső udvart.

[4]Akkor az ÚR dicsősége a kerúbról átvonult a templom küszöbéhez. A templom megtelt a felhővel, az udvar

átrio, da resplandecência da glória do SENHOR.

5 O tatalar das asas dos querubins se ouviu até ao átrio exterior, como a voz do Deus Todo-Poderoso, quando fala.

6 Tendo o SENHOR dado ordem ao homem vestido de linho, dizendo: Toma fogo dentre as rodas, dentre os querubins, ele entrou e se pôs junto às rodas.

7 Então, estendeu um querubim a mão de entre os querubins para o fogo que estava entre os querubins; tomou dele e o pôs nas mãos do homem que estava vestido de linho, o qual o tomou e saiu.

8 Tinham os querubins uma semelhança de mão de homem debaixo das suas asas.

A visão das quatro rodas

9 Olhei, e eis quatro rodas junto aos querubins, uma roda junto a cada querubim; o aspecto das rodas era brilhante como pedra de berilo.

10 Quanto ao seu aspecto, tinham as quatro a mesma aparência; eram como se estivesse uma roda dentro da outra.

11 Andando elas, podiam ir em quatro direções e não se viravam quando iam; para onde ia a primeira, seguiam as outras e não se viravam quando iam.

12 Todo o corpo dos querubins, suas costas, as mãos, as asas e também as rodas que os quatro tinham estavam cheias de olhos ao redor.

pedig megtelt az ÚR dicsőségének fényével.

5A kerúbok szárnyainak zúgása elhallatszott a külső udvarig; olyan volt, mintha a mindenható Isten hangja szólt volna.

6Amikor azt parancsolta a gyolcsba öltözött férfinak, hogy vegyen tüzet a kerúbok között levő kerekek közül, akkor az bement, és megállt a kerék mellett.

7Az egyik kerúb pedig kinyújtotta kezét a kerúbok közül a kerúbok között levő tűz felé, vett belőle, és a gyolcsba öltözött férfi markába tette; az elvette, és kiment.

8A kerúbok szárnyai alatt valami emberi kézhez hasonló látszott.

A kerúbok: Isten dicsőségének hordozói

(Vö. Ez 1,4–28)

9Láttam, hogy négy kerék volt a kerúbok mellett: egy-egy kerék egy-egy kerúb mellett, és a kerekek ragyogó drágaköveknek látszottak.

10Mind a négy egyformának látszott: olyannak, mintha mindegyik kerék közepében egy másik kerék lett volna.

11Négy irányban tudtak menni, amikor jártak, és nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, hanem amerre az első akart menni, arra ment a többi is; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak.

12Egész testük és hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekek körös-körül tele voltak szemekkel, mind a négynek a kereke.

[13] Quanto às rodas, foram elas chamadas girantes, ouvindo-o eu.
[14] Cada um dos seres viventes tinha quatro rostos: o rosto do primeiro era rosto de querubim, o do segundo, rosto de homem, o do terceiro, rosto de leão, e o do quarto, rosto de águia.
[15] Os querubins se elevaram. São estes os mesmos seres viventes que vi junto ao rio Quebar.
[16] Andando os querubins, andavam as rodas juntamente com eles; e, levantando os querubins as suas asas, para se elevarem de sobre a terra, as rodas não se separavam deles.
[17] Parando eles, paravam elas; e, elevando-se eles, elevavam-se elas, porque o espírito dos seres viventes estava nelas.

A glória de Deus abandona o templo

[18] Então, saiu a glória do SENHOR da entrada da casa e parou sobre os querubins.
[19] Os querubins levantaram as suas asas e se elevaram da terra à minha vista, quando saíram acompanhados pelas rodas; pararam à entrada da porta oriental da Casa do SENHOR, e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.
[20] São estes os seres viventes que vi debaixo do Deus de Israel, junto ao rio Quebar, e fiquei sabendo que eram querubins.
[21] Cada um tinha quatro rostos e quatro asas e a semelhança de mãos de homem debaixo das asas.

[13]A kerekeket pedig valaki a fülem hallatára forgóknak nevezte.

[14]Négy arca volt mindegyiknek: az első kerúbarc volt, a második arc emberarc, a harmadik oroszlánarc, a negyedik pedig sasarc.

[15]És fölemelkedtek a kerúbok. Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam.

[16]Amikor a kerúbok jártak, a kerekek is jártak mellettük, amikor pedig a kerúbok fölemelték szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, a kerekek sem maradtak el mellőlük.

[17]Ha azok megálltak, ezek is megálltak, ha azok fölemelkedtek, ezek is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította őket.

[18]Akkor elvonult az Úr dicsősége a templom küszöbétől, és megállapodott a kerúbok fölött.

[19]A kerúbok pedig fölemelték szárnyaikat, szemem láttára fölemelkedtek a földről, és elindultak a kerekekkel együtt. Az Úr háza keleti kapujának a bejáratánál megálltak, és Izráel Istenének dicsősége ott volt fölöttük.

[20]Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, Izráel Istene alatt, és fölismertem, hogy ezek kerúbok.

[21]Mindegyiknek négynégy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt;

szárnyaik alatt olyanforma kezük volt, mint az embernek.

[22] A aparência dos seus rostos era como a dos rostos que eu vira junto ao rio Quebar; tinham o mesmo aspecto, eram os mesmos seres. Cada qual andava para a sua frente.

[22]Arcuk hasonló volt azokhoz az arcokhoz, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, meg az alakjuk is; ők voltak azok. Mindegyik előre nézve tudott menni.

Ezequiel 11

O juízo de Deus contra os chefes do povo

[1] Então, o Espírito me levantou e me levou à porta oriental da Casa do SENHOR, a qual olha para o oriente. À entrada da porta, estavam vinte e cinco homens; no meio deles, vi a Jazanias, filho de Azur, e a Pelatias, filho de Benaías, príncipes do povo.

[2] E disse-me: Filho do homem, são estes os homens que maquinam vilezas e aconselham perversamente nesta cidade,

[3] os quais dizem: Não está próximo o tempo de construir casas; esta cidade é a panela, e nós, a carne.

[4] Portanto, profetiza contra eles, profetiza, ó filho do homem.

[5] Caiu, pois, sobre mim o Espírito do SENHOR e disse-me: Fala: Assim diz o SENHOR: Assim tendes dito, ó casa de Israel; porque, quanto às coisas que vos surgem à mente, eu as conheço.

[6] Multiplicastes os vossos mortos nesta cidade e deles enchestes as suas ruas.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Os que vós matastes e largastes no meio dela são a carne, e ela, a panela; a vós outros, porém, vos tirarei do meio dela.

Ezékiel 11

Ítélet Júda elöljárói fölött

[1]Azután fölemelt engem a lélek, és az ÚR házának keleti kapujához vitt, amely keletre néz. Ott, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt. Közöttük láttam Jaazanját, Azzúr fiát és Pelatját, Benájá fiát, a nép vezetőit.

[2]Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Ezek azok a férfiak, akik álnok terveket szőnek, és rossz tanácsokat adnak ebben a városban.

[3]Ezt mondják: Nem kell itt még házat építeni! Fazék ez a város, mi vagyunk a hús!

[4]Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, emberfia!

[5]Ekkor rám szállt az ÚR lelke, és ezt mondta nekem: Mondd meg, hogy így szól az ÚR: Jól mondtátok, Izráel háza! Tudom én, hogy mit gondoltok magatokban.

[6]Sokakat öltetek meg ebben a városban, megtöltöttétek utcáit halálra sebzettekkel.

[7]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Akiket városszerte megöltetek, azok a hús, a város pedig a fazék. De titeket kiveszlek belőle.

[8] Temestes a espada, mas a espada trarei sobre vós, diz o SENHOR Deus.

[9] Tirar-vos-ei do meio dela, e vos entregarei nas mãos de estrangeiros, e executarei juízos entre vós.

[10] Caireis à espada; nos confins de Israel, vos julgarei, e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11] Esta cidade não vos servirá de panela, nem vós servireis de carne no seu meio; nos confins de Israel, vos julgarei,

[12] e sabereis que eu sou o SENHOR. Pois não andastes nos meus estatutos, nem executastes os meus juízos; antes, fizestes segundo os juízos das nações que estão em redor de vós.

[13] Ao tempo em que eu profetizava, morreu Pelatias, filho de Benaías. Então, caí com o rosto em terra, clamei em alta voz e disse: ah! SENHOR Deus! Darás fim ao resto de Israel?

Promessa da restauração de Israel

[14] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[15] Filho do homem, teus irmãos, os teus próprios irmãos, os homens do teu parentesco e toda a casa de Israel, todos eles são aqueles a quem os habitantes de Jerusalém disseram: Apartai-vos para longe do SENHOR; esta terra se nos deu em possessão.

[16] Portanto, dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda que os lancei para longe entre as nações e ainda que os espalhei pelas terras, todavia, lhes servirei de santuário,

[8]Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok rátok! – így szól az én Uram, az ÚR.

[9]Kiviszlek innen titeket, idegenek kezébe adlak, és ítéletet tartok fölöttetek.

[10]Fegyvertől fogtok elesni, Izráel határán ítélkezem fölöttetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[11]Nem lesz fazék nektek ez a város, és nem lesztek ti benne a hús. Izráel határán ítélkezem fölöttetek.

[12]Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, mert nem az én rendelkezéseim szerint éltetek, és nem az én törvényeim szerint cselekedtetek, hanem a körülöttetek élő népek szokásai szerint cselekedtetek.

[13]Miközben prófétáltam, Pelatjá, Benájá fia meghalt. Én pedig arcra borultam, és hangosan így kiáltottam: Ó, jaj, Uram, URam, véget akarsz vetni Izráel maradékának?!

Ígéret a hazatérésre

[14]Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[15]Emberfia! A te testvéreidről, rokonaidról és Izráel egész házáról így beszélnek Jeruzsálem lakói: Messzire vetődtek az ÚRtól; a miénk lett, a mi birtokunkba került az ország!

[16]Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Elvetettem őket messzire a pogányok közé, szétszélesztettem őket más országokban, de én vagyok a szentélyük

por um pouco de tempo, nas terras para onde foram.

[17] Dize ainda: Assim diz o SENHOR Deus: Hei de ajuntá-los do meio dos povos, e os recolherei das terras para onde foram lançados, e lhes darei a terra de Israel.

[18] Voltarão para ali e tirarão dela todos os seus ídolos detestáveis e todas as suas abominações.

[19] Dar-lhes-ei um só coração, espírito novo porei dentro deles; tirarei da sua carne o coração de pedra e lhes darei coração de carne;

[20] para que andem nos meus estatutos, e guardem os meus juízos, e os executem; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[21] Mas, quanto àqueles cujo coração se compraz em seus ídolos detestáveis e abominações, eu farei recair sobre sua cabeça as suas obras, diz o SENHOR Deus.

[22] Então, os querubins elevaram as suas asas, e as rodas os acompanhavam; e a glória do Deus de Israel estava no alto, sobre eles.

[23] A glória do SENHOR subiu do meio da cidade e se pôs sobre o monte que está ao oriente da cidade.

[24] Depois, o Espírito de Deus me levantou e me levou na sua visão à Caldéia, para os do cativeiro; e de mim se foi a visão que eu tivera.

egy kis időre azokban az országokban, amelyekbe jutottak.

[17]Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Összegyűjtelek benneteket a népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szétszéledtetek, és nektek adom Izráel földjét.

[18]És ha hazaérkeznek, eltávolítanak onnan minden förtelmes és utálatos bálványt.

[19]Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet, és hússzívet adok nekik,

[20]hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

[21]A szívről pedig így szól az én Uram, az ÚR: Akiknek a szíve a förtelmes és utálatos bálványokat követte, azoknak a tetteit a fejükre olvasom!

Isten dicsősége elhagyja Jeruzsálemet

[22]Ekkor a kerúbok fölemelték szárnyaikat a kerekekkel együtt, Izráel Istenének a dicsősége pedig ott volt fölöttük.

[23]Fölszállt az ÚR dicsősége a városból, és megállt azon a hegyen, amely a várostól keletre van.

[24]Engem pedig fölemelt a lélek, és elvitt a káldeusok földjére a fogságban élő néphez, látomásban, Isten lelke által. Azután eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam.

[25] Então, falei aos do cativeiro todas as coisas que o SENHOR me havia mostrado.

[25]Én pedig elmondtam a fogságban élő népnek az ÚR igéjét, amelyet látomásban adott nekem.

Ezequiel 12

O profeta descreve o cativeiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, tu habitas no meio da casa rebelde, que tem olhos para ver e não vê, tem ouvidos para ouvir e não ouve, porque é casa rebelde.

[3] Tu, pois, ó filho do homem, prepara a bagagem de exílio e de dia sai, à vista deles, para o exílio; e, do lugar onde estás, parte para outro lugar, à vista deles. Bem pode ser que o entendam, ainda que eles são casa rebelde.

[4] À vista deles, pois, traze para a rua, de dia, a tua bagagem de exílio; depois, à tarde, sairás, à vista deles, como quem vai para o exílio.

[5] Abre um buraco na parede, à vista deles, e sai por ali.

[6] À vista deles, aos ombros a levarás; às escuras, a transportarás; cobre o rosto para que não vejas a terra; porque por sinal te pus à casa de Israel.

[7] Como se me ordenou, assim eu fiz: de dia, levei para fora a minha bagagem de exílio; então, à tarde, com as mãos abri para mim um buraco na parede; às escuras, eu saí e, aos ombros, transportei a bagagem, à vista deles.

[8] Pela manhã, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

Ezékiel 12

Ezékiel jelképesen kiábrázolja a fogságot

[1]Azután így szólt az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Engedetlen nép között laksz, akiknek van szemük, hogy lássanak, mégsem látnak, van fülük, hogy halljanak, mégsem hallanak; mert engedetlen nép ez.

[3]Te pedig, emberfia, készíts egy fogolynak való batyut, és készülj fogságba nappal, a szemük láttára, majd indulj el a lakóhelyedről egy másik helyre, a szemük láttára. Talán most látni fognak, bár engedetlen nép ez!

[4]A batyut, amely olyan, mint a foglyoké, nappal vidd ki a szemük láttára, de te este menj ki a szemük láttára, ahogy fogságba szoktak menni!

[5]Szemük láttára törd át a falat, és azon át vidd ki azt!

[6]Szemük láttára vedd a válladra, sötétben vidd el, arcodat takard el, hogy ne lásd a földet, mert intő jellé teszlek téged Izráel háza számára.

[7]Úgy tettem azért, ahogy megparancsolta nekem: nappal kivittem a batyut, amely olyan volt, mint a foglyoké, este pedig áttörtem kezemmel a falat, a sötétben kivittem, és vállamra vettem a szemük láttára.

[8]Másnap reggel így szólt hozzám az ÚR igéje:

[9] Filho do homem, não te perguntou a casa de Israel, aquela casa rebelde: Que fazes tu?

[10] Dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Esta sentença refere-se ao príncipe em Jerusalém e a toda a casa de Israel, que está no meio dela.

[11] Dize: Eu sou o vosso sinal. Como eu fiz, assim se lhes fará a eles; irão para o exílio, para o cativeiro.

[12] O príncipe que está no meio deles levará aos ombros a bagagem e, às escuras, sairá; abrirá um buraco na parede para sair por ele; cobrirá o rosto para que seus olhos não vejam a terra.

[13] Também estenderei a minha rede sobre ele, e será apanhado nas minhas malhas; levá-lo-ei a Babilônia, à terra dos caldeus, mas não a verá, ainda que venha a morrer ali.

[14] A todos os ventos espalharei todos os que, para o ajudarem, estão ao redor dele, e todas as suas tropas; desembainharei a espada após eles.

[15] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu os dispersar entre as nações e os espalhar pelas terras.

[16] Deles deixarei ficar alguns poucos, escapos da espada, da fome e da peste, para que publiquem todas as suas coisas abomináveis entre as nações para onde forem; e saberão que eu sou o SENHOR.

[17] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9]Emberfia! Ugye, megkérdezte tőled Izráel háza, ez az engedetlen nép, hogy mit csinálsz?

[10]Mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ez a fenyegető jövendölés Jeruzsálem fejedelmének és Izráel egész házának szól, akik ott élnek.

[11]Mondd: Én intő jel vagyok számotokra! Ahogyan én tettem, úgy kell majd nekik is tenniük: mint rabok mennek a fogságba.

[12]A fejedelem, aki közöttük van, terhet vesz a vállára, és sötétben megy el. Áttörik a falat, azon vezetik ki; arcát eltakarja, hogy ne is lássa szeme a földet.

[13]Hálómat kifeszítem ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, a káldeusok országába, de azt már nem fogja látni; ott kell majd meghalnia.

[14]Segítőit pedig és egész csapatát, akik csak körülötte vannak, széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket.

[15]Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba.

[16]De meghagyok közülük néhány embert a fegyver, éhínség és dögvész után, hogy elbeszélhessék utálatos dolgaikat a népek között, amelyek közé kerülnek. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

[17]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[18] Filho do homem, o teu pão comerás com tremor e a tua água beberás com estremecimento e ansiedade;

[18]Emberfia! Remegve edd a kenyeredet, reszketve és aggódva igyad a vizedet!

[19] e dirás ao povo da terra: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos habitantes de Jerusalém, na terra de Israel: O seu pão comerão com ansiedade e a sua água beberão com espanto, pois que a sua terra será despojada de tudo quanto contém, por causa da violência de todos os que nela habitam.

[19]Az ország népéhez pedig így szólj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: Aggódva eszik majd kenyerüket, és borzadva isszák vizüket, mert mindenestül pusztasággá válik az ország a benne lakók erőszakos tettei miatt.

[20] As cidades habitadas cairão em ruínas, e a terra se tornará em desolação; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[20]A lakott városok romba dőlnek, és az ország pusztasággá válik. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

Közel van az ítélet

[21] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[22] Filho do homem, que provérbio é esse que vós tendes na terra de Israel: Prolongue-se o tempo, e não se cumpra a profecia?

[22]Emberfia! Miféle szóbeszéd az, amelyet mondogattok Izráel földjéről: Telnek-múlnak a napok, de nem teljesült semmi a sok látomásból?!

[23] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Farei cessar esse provérbio, e já não se servirão dele em Israel; mas dize-lhes: Os dias estão próximos e o cumprimento de toda profecia.

[23]Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Véget vetek ennek a szóbeszédnek, nem példálóznak így többé Izráelben. Ezt hirdesd nekik: Közeledik már az idő, amikor valóra válik minden látomás.

[24] Porque já não haverá visão falsa nenhuma, nem adivinhação lisonjeira, no meio da casa de Israel.

[24]Akkor nem lesz többé hiábavaló látomás és hízelgő jósolgatás Izráel házában.

[25] Porque eu, o SENHOR, falarei, e a palavra que eu falar se cumprirá e não será retardada; porque, em vossos dias, ó casa rebelde, falarei a palavra e a cumprirei, diz o SENHOR Deus.

[25]Mert ha én, az ÚR szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késedelem nélkül valóra is válik. Ha a ti napjaitokban mondok ki egy igét, te engedetlen nép, akkor azt még akkor valóra is váltom! – így szól az én Uram, az ÚR.

[26] Veio-me ainda a palavra do SENHOR, dizendo:

[27] Filho do homem, eis que os da casa de Israel dizem: A visão que tem este é para muitos dias, e ele profetiza de tempos que estão mui longe.

[28] Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Não será retardada nenhuma das minhas palavras; e a palavra que falei se cumprirá, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 13

Profecia contra os falsos profetas

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os profetas de Israel que, profetizando, exprimem, como dizes, o que lhes vem do coração. Ouvi a palavra do SENHOR.

[3] Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos profetas loucos, que seguem o seu próprio espírito sem nada ter visto!

[4] Os teus profetas, ó Israel, são como raposas entre as ruínas.

[5] Não subistes às brechas, nem fizestes muros para a casa de Israel, para que ela permaneça firme na peleja no Dia do SENHOR.

[6] Tiveram visões falsas e adivinhação mentirosa os que dizem: O SENHOR disse; quando o SENHOR os não enviou; e esperam o cumprimento da palavra.

[7] Não tivestes visões falsas e não falastes adivinhação mentirosa, quando dissestes: O SENHOR diz, sendo que eu tal não falei?

[26]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[27]Emberfia! Izráel háza ezt mondja: Az a látomás, amelyet ez az ember lát, csak később fog beteljesedni; ő a távoli jövőről prófétál.

[28]Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem késik tovább egyetlen igém sem, valóra válik az az ige, amelyet mondok – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 13

Hamis próféták ítélete

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Prófétálj Izráel prófétái ellen, akik prófétálgatnak; mondd meg azoknak, akik a maguk gondolatait prófétálják: Halljátok meg az ÚR igéjét!

[3]Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk feje után mennek, mert semmit sem láttak!

[4]Olyanok lettek a prófétáid, Izráel, mint a rókák a romok között!

[5]Nem álltatok oda a résekhez, nem építettetek falat Izráel háza körül, hogy helyt tudjatok állni az ÚR napján a harcban.

[6]Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot, amikor azt mondogatták, hogy „így szól az ÚR”, pedig az ÚR nem is küldte őket; és még azt várják, hogy a szavukat beteljesítse!

[7]Hiszen hiábavaló látomást láttatok, és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt

mondogattátok, hogy „így szól az ÚR”, pedig én nem is beszéltem!

[8] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como falais falsidade e tendes visões mentirosas, por isso, eu sou contra vós outros, diz o SENHOR Deus.

[8]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hiábavalóság a beszédetek és hazugság a látomásotok, azért én ellenetek fordulok! – így szól az én Uram, az ÚR.

[9] Minha mão será contra os profetas que têm visões falsas e que adivinham mentiras; não estarão no conselho do meu povo, não serão inscritos nos registros da casa de Israel, nem entrarão na terra de Israel. Sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[9]Kezem ránehezedik azokra a prófétákra, akik hiábavalóságot látnak, és hazugságot jósolgatnak. Nem maradnak népem körében, nem írják be őket Izráel házának a könyvébe, és nem jutnak el Izráel földjére. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

[10] Visto que andam enganando, sim, enganando o meu povo, dizendo: Paz, quando não há paz, e quando se edifica uma parede, e os profetas a caiam,

[10]Mivel félrevezették népemet, amikor azt mondták, hogy békesség, pedig nincs békesség; és ha a nép falat épít, ők bevakolják habarccsal,

[11] dize aos que a caiam que ela ruirá. Haverá chuva de inundar. Vós, ó pedras de saraivada, caireis, e tu, vento tempestuoso, irromperás.

[11]ezért mondd meg a habarccsal vakolóknak, hogy ledől az. Ha majd ömlik a záporeső, parancsomra jégeső esik, és kitör a szélvihar,

[12] Ora, eis que, caindo a parede, não vos dirão: Onde está a cal com que a caiastes?

[12]akkor ledől a fal. Tőletek pedig ezt kérdezik: Hova lett a vakolat, amellyel bevakoltátok?

[13] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tempestuoso vento farei irromper no meu furor, e chuva de inundar haverá na minha ira, e pedras de saraivada, na minha indignação, para a consumir.

[13]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Izzó haragom miatt kitör a szélvihar, haragom miatt záporeső ömlik, és jégesővel vetek neki véget izzó haragomban.

[14] Derribarei a parede que caiastes, darei com ela por terra, e o seu fundamento se descobrirá; quando cair, perecereis no meio dela e sabereis que eu sou o SENHOR.

[14]Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, hogy még az alapja is kilátszik. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[15] Assim, cumprirei o meu furor contra a parede e contra os que a caiaram e vos direi: a parede já não existe, nem aqueles que a caiaram,

[15]Véget vetek haragomban a falnak, és azoknak, akik azt habarccsal vakolták be, és azt mondom majd nektek: Oda van a fal, és oda vannak a vakolói:

[16] os profetas de Israel que profetizaram a respeito de Jerusalém e para ela têm visões de paz, quando não há paz, diz o SENHOR Deus.

[16]Izráel prófétái, akik Jeruzsálemnek prófétálgattak, és a békességről láttak látomásokat, pedig nincs békesség! – így szól az én Uram, az ÚR.

Contra as falsas profetisas

[17] Tu, ó filho do homem, põe-te contra as filhas do teu povo que profetizam de seu coração, profetiza contra elas

[17]Te pedig, emberfia, szegezd tekintetedet néped leányaira, akik a maguk gondolatait prófétálják, és prófétálj ellenük!

[18] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai das que cosem invólucros feiticeiros para todas as articulações das mãos e fazem véus para cabeças de todo tamanho, para caçarem almas! Querereis matar as almas do meu povo e preservar outras para vós mesmas?

[18]Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj azoknak, akik bűvös szalagokat varrogatnak minden kéz csuklójára, és varázskendőket készítenek az emberek fejére minden méretben, lelkekre vadászva! Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok élettel a magatok javára.

[19] Vós me profanastes entre o meu povo, por punhados de cevada e por pedaços de pão, para matardes as almas que não haviam de morrer e para preservardes com vida as almas que não haviam de viver, mentindo, assim, ao meu povo, que escuta mentiras.

[19]Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy halállal fenyegettek olyan lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és élettel biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra.

[20] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis aí vou eu contra vossos invólucros feiticeiros, com que vós caçais as almas como aves, e as arrancarei de vossas mãos; soltarei livres como aves as almas que prendestes.

[20]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel lelkekre vadásztok, mint a madarakra. Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra.

[21] Também rasgarei os vossos véus e livrarei o meu povo das vossas mãos, e

[21]Letépem varázskendőiteket, és kiszabadítom kezetekből népemet; nem

nunca mais estará ao vosso alcance para ser caçado; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[22] Visto que com falsidade entristecestes o coração do justo, não o havendo eu entristecido, e fortalecestes as mãos do perverso para que não se desviasse do seu mau caminho e vivesse,

[23] por isso, já não tereis visões falsas, nem jamais fareis adivinhações; livrarei o meu povo das vossas mãos, e sabereis que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 14

O castigo dos idólatras

[1] Então, vieram ter comigo alguns dos anciãos de Israel e se assentaram diante de mim.

[2] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[3] Filho do homem, estes homens levantaram os seus ídolos dentro do seu coração, tropeço para a iniqüidade que sempre têm eles diante de si; acaso, permitirei que eles me interroguem?

[4] Portanto, fala com eles e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Qualquer homem da casa de Israel que levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tem tal tropeço para a sua iniqüidade, e vier ao profeta, eu, o SENHOR, vindo ele, lhe responderei segundo a multidão dos seus ídolos;

marad az tovább vadászzsákmányként a kezetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[22]Mivel hazug módon fájdalmat okoztok az igaznak, pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyhogy az nem tér meg a maga gonosz útjáról, és nem marad életben,

[23]ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgathattok tovább, mert kiszabadítom a kezetekből népemet. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

Ezékiel 14

A bálványimádók nem kaphatnak kijelentést

[1]Egyszer eljöttek hozzám Izráel vénei közül néhányan, és leültek velem szemben.

[2]Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[3]Emberfia! Ezek az emberek szívükbe fogadták bálványaikat, és azon jár az eszük, ami bűnbe viszi őket. Hagyjam, hogy engem ilyenek kérdezgessenek?

[4]Ezért beszélj velük, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Ha valaki Izráel házából a szívébe fogadja bálványait, és azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, és így megy el a prófétához, annak majd én, az ÚR a sok bálványnak megfelelően magam válaszolok.

[5] para que eu possa apanhar a casa de Israel no seu próprio coração, porquanto todos se apartaram de mim para seguirem os seus ídolos.

[6] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Convertei-vos, e apartai-vos dos vossos ídolos, e dai as costas a todas as vossas abominações,

[7] porque qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que moram em Israel que se alienar de mim, e levantar os seus ídolos dentro do seu coração, e tiver tal tropeço para a iniqüidade, e vier ao profeta, para me consultar por meio dele, a esse, eu, o SENHOR, responderei por mim mesmo.

[8] Voltarei o rosto contra o tal homem, e o farei sinal e provérbio, e eliminá-lo-ei do meio do meu povo; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[9] Se o profeta for enganado e falar alguma coisa, fui eu, o SENHOR, que enganei esse profeta; estenderei a mão contra ele e o eliminarei do meio do meu povo de Israel.

[10] Ambos levarão sobre si a sua iniqüidade; a iniqüidade daquele que consulta será como a do profeta;

[11] para que a casa de Israel não se desvie mais de mim, nem mais se contamine com todas as suas transgressões. Então, diz o SENHOR Deus: Eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

A justiça dos castigos de Deus

[5]Mert megragadom Izráel házát saját szíve miatt, mindazokat, akik elfordultak tőlem bálványaik kedvéért.

[6]Mondd meg ezért Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Térjetek meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra!

[7]Mert ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül elfordul tőlem, a szívébe fogadja bálványait, azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, és így megy el a prófétához, hogy megkérdezzen engem, annak majd én, az ÚR válaszolok.

[8]Ellene fordulok az ilyen embernek, intő példává teszem, és kiirtom népem közül. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

[9]Ha azt a prófétát rászedik, és kijelentést ad, én, az ÚR hagyom, hogy rászedjék azt a prófétát, de majd kinyújtom a kezem ellene, és kipusztítom népemből, Izráelből.

[10]A próféta éppen olyan bűnös, mint aki megkérdezte. Bűnhődni fognak bűnükért,

[11]hogy többé ne tévelyedjen el tőlem Izráel háza, és ne tegyék magukat tisztátalanná semmiféle vétkükkel. Akkor majd az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek – így szól az én Uram, az ÚR.

Jeruzsálem nem kerülheti el az ítéletet

[12] Veio ainda a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[13] Filho do homem, quando uma terra pecar contra mim, cometendo graves transgressões, estenderei a mão contra ela, e tornarei instável o sustento do pão, e enviarei contra ela fome, e eliminarei dela homens e animais;

[14] ainda que estivessem no meio dela estes três homens, Noé, Daniel e Jó, eles, pela sua justiça, salvariam apenas a sua própria vida, diz o SENHOR Deus.

[15] Se eu fizer passar pela terra bestas-feras, e elas a assolarem, que fique assolada, e ninguém possa passar por ela por causa das feras;

[16] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos, e a terra seria assolada.

[17] Ou se eu fizer vir a espada sobre essa terra e disser: Espada, passa pela terra; e eu eliminar dela homens e animais,

[18] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que esses três homens estivessem no meio dela, não salvariam nem a seus filhos nem a suas filhas; só eles seriam salvos.

[19] Ou se eu enviar a peste sobre essa terra e derramar o meu furor sobre ela com sangue, para eliminar dela homens e animais,

[12]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[13]Emberfia! Ha egy ország vétkezik ellenem, hűtlenséget követ el, én pedig kinyújtom a kezemet ellene, eltöröm a kenyér botját, és éhínséget bocsátok rá, hogy kiirtsak belőle embert és állatot,

[14]akkor még ha ott volna is ez a három férfi, Nóé, Dániel és Jób, ők is csak magukat menthetnék meg igazságukkal – így szól az én Uram, az ÚR.

[15]Ha vadállatokat bocsátok az országra, hogy néptelen pusztasággá tegyék, ahol senki sem jár a vadállatok miatt,

[16]és ott volna az a három férfi, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg, az ország pedig pusztasággá válna!

[17]Vagy ha fegyvert hozok arra az országra, és megparancsolom, hogy járja végig a fegyver az országot, mert ki akarok belőle irtani embert és állatot,

[18]és az a három férfi ott volna, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, hanem csak magukat menthetnék meg!

[19]Vagy ha dögvészt bocsátok arra az országra, és vérbe borítom haragomban, hogy kiirtsak belőle embert és állatot,

[20] tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, ainda que Noé, Daniel e Jó estivessem no meio dela, não salvariam nem a seu filho nem a sua filha; pela sua justiça salvariam apenas a sua própria vida.

[21] Porque assim diz o SENHOR Deus: Quanto mais, se eu enviar os meus quatro maus juízos, a espada, a fome, as bestas-feras e a peste, contra Jerusalém, para eliminar dela homens e animais?

[22] Mas eis que alguns restarão nela, que levarão fora tanto filhos como filhas; eis que eles virão a vós outros, e vereis o seu caminho e os seus feitos; e ficareis consolados do mal que eu fiz vir sobre Jerusalém, sim, de tudo o que fiz vir sobre ela.

[23] Eles vos consolarão quando virdes o seu caminho e os seus feitos; e sabereis que não foi sem motivo tudo quanto fiz nela, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 15

Jerusalém é qual videira inútil

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, por que mais é o sarmento de videira que qualquer outro, o sarmento que está entre as árvores do bosque?

[3] Toma-se dele madeira para fazer alguma obra? Ou toma-se dele alguma estaca, para que se lhe pendure algum objeto?

[20]és ott volna Nóé, Dániel és Jób: életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, sem a fiukat, sem a lányukat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg az igazságukkal.

[21]De így szól az én Uram, az ÚR: Ha rá is bocsátom Jeruzsálemre ezt a négyféle pusztító büntetést, a fegyvert, az éhínséget, a vadállatokat és a dögvészt, hogy kiirtsak belőle embert és állatot,

[22]mégis marad ott, aki megmenekül: fiak és leányok, akik kijutnak onnan. Ők majd eljönnek hozzátok, és ti meglátjátok életüket és tetteiket, és vigasztalást találtok a veszedelem ellenére, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindazok ellenére, amiket ráhoztam.

[23]Megvigasztalnak benneteket, amikor látjátok életüket és tetteiket. Akkor majd megtudjátok, hogy nem hiába tettem mindazt, amit tettem vele – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 15

A haszontalan szőlőtőke példázata

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Mivel különb a szőlőtőke fája a többi fánál, és a szőlővessző, ha az erdő fái közé kerül?

[3]Fölhasználják-e a fáját, hogy valamit készítsenek belőle? Használják-e cöveknek, hogy mindenfélét akasszanak rá?

[4] Eis que é lançado no fogo, para ser consumido; se ambas as suas extremidades consome o fogo, e o meio dele fica também queimado, serviria, acaso, para alguma obra?

[5] Ora, se, estando inteiro, não servia para obra alguma, quanto menos sendo consumido pelo fogo ou sendo queimado, se faria dele qualquer obra?

[6] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como o sarmento da videira entre as árvores do bosque, que dei ao fogo para que seja consumido, assim entregarei os habitantes de Jerusalém.

[7] Voltarei o rosto contra eles; ainda que saiam do fogo, o fogo os consumirá; e sabereis que eu sou o SENHOR, quando tiver voltado o rosto contra eles.

[8] Tornarei a terra em desolação, porquanto cometeram graves transgressões, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 16

A infidelidade de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, faze conhecer a Jerusalém as suas abominações;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus a Jerusalém: A tua origem e o teu nascimento procedem da terra dos cananeus; teu pai era amorreu, e tua mãe, hetéia.

[4] Quanto ao teu nascimento, no dia em que nasceste, não te foi cortado o umbigo, nem

[4]Inkább tűzbe dobják, hogy az megeméssze. És ha a két végét megemésztette a tűz, ha már a közepe is parázslik, alkalmas-e még valamire?

[5]Hiszen amíg ép volt, addig sem készült belőle semmi. Hát ha tűz emészti és parázslik, készülhet-e belőle valami?

[6]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Ahogy az erdő fái közé került szőlőtőke fáját tűzbe dobom, hogy az megeméssze, úgy dobom oda Jeruzsálem lakosait.

[7]Ellenük fordítom arcomat. Tűzből kerültek ki, tűz emészti meg őket. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor ellenük fordítom arcomat.

[8]Pusztasággá teszem az országot, mivel hűtlenséget követtek el – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 16

Példázat a hűtlen Jeruzsálemről

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Szembesítsd Jeruzsálemet utálatos dolgaival!

[3]Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR, Jeruzsálemhez: Kánaán földjéről származol, ott születtél; apád emóri, anyád pedig hettita.

[4]Ilyen volt a születésed: Amikor megszülettél, nem kötötték el a köldökzsinórodat, nem mostak tisztára

foste lavada com água para te limpar, nem esfregada com sal, nem envolta em faixas.
[5] Não se apiedou de ti olho algum, para te fazer alguma destas coisas, compadecido de ti; antes, foste lançada em pleno campo, no dia em que nasceste, porque tiveram nojo de ti.

[6] Passando eu por junto de ti, vi-te a revolver-te no teu sangue e te disse: Ainda que estás no teu sangue, vive; sim, ainda que estás no teu sangue, vive.

[7] Eu te fiz multiplicar como o renovo do campo; cresceste, e te engrandeceste, e chegaste a grande formosura; formaram-se os teus seios, e te cresceram cabelos; no entanto, estavas nua e descoberta.
[8] Passando eu por junto de ti, vi-te, e eis que o teu tempo era tempo de amores; estendi sobre ti as abas do meu manto e cobri a tua nudez; dei-te juramento e entrei em aliança contigo, diz o SENHOR Deus; e passaste a ser minha.
[9] Então, te lavei com água, e te enxuguei do teu sangue, e te ungi com óleo.
[10] Também te vesti de roupas bordadas, e te calcei com couro da melhor qualidade, e te cingi de linho fino, e te cobri de seda.
[11] Também te adornei com enfeites e te pus braceletes nas mãos e colar à roda do teu pescoço.
[12] Coloquei-te um pendente no nariz, arrecadas nas orelhas e linda coroa na cabeça.

vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólyába sem tettek.

[5]Senki sem szánt meg, hogy bármit is megtett volna ezekből, könyörülve rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszülettél.

[6]De én arra jártam, és megláttam, hogy véredben fetrengsz. Azt mondtam hát neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! Igen, azt mondtam neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben!

[7]Fölneveltelek, mint a mező füvét. Nagyra nőttél, fölserdültél, melled kitelt, szőröd kinőtt, de még teljesen meztelen voltál.

[8]Arra jártam, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az ÚR –, és az enyém lettél.
[9]Megfürdettelek vízben, lemostam rólad a vért, és bekentelek olajjal.
[10]Tarka ruhába öltöztettelek, és delfinbőr sarut húztam a lábadra; gyolcsba takartalak, selymet terítettem rád.
[11]Földíszítettelek ékszerekkel, karpereceket tettem a kezeidre és a nyakadra láncot.

[12]Orrodba orrperecet tettem, füleidbe fülbevalót, a fejedre pedig ékes koronát.

[13] Assim, foste ornada de ouro e prata; o teu vestido era de linho fino, de seda e de bordados; nutriste-te de flor de farinha, de mel e azeite; eras formosa em extremo e chegaste a ser rainha.

[13]Fölékesítetted magadat arannyal, ezüsttel; gyolcsba, selyembe és tarka ruhába öltöztél; finomliszt, méz és olaj volt az eledeled. Nagyon-nagyon megszépültél, sőt még a királyságot is elérted.

[14] Correu a tua fama entre as nações, por causa da tua formosura, pois era perfeita, por causa da minha glória que eu pusera em ti, diz o SENHOR Deus.

[14]Szépségednek híre ment a népek között, mert tökéletessé tették azok az ékszerek, amelyeket én aggattam rád – így szól az én Uram, az ÚR.

[15] Mas confiaste na tua formosura e te entregaste à lascívia, graças à tua fama; e te ofereceste a todo o que passava, para seres dele.

[15]De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznaságoddal, aki csak elment melletted, és az övé lettél.

[16] Tomaste dos teus vestidos e fizeste lugares altos adornados de diversas cores, nos quais te prostituíste; tais coisas nunca se deram e jamais se darão.

[16]Fogtad a ruháidat, tarka sátrakat készítettél a halmokon, és ott paráználkodtál. Ilyen még nem volt, és nem is lesz!

[17] Tomaste as tuas jóias de enfeite, que eu te dei do meu ouro e da minha prata, fizeste estátuas de homens e te prostituíste com elas.

[17]Fogtad arany és ezüst ékszereidet, amelyeket én adtam neked, férfiszobrokat készítettél, és azokkal paráználkodtál.

[18] Tomaste os teus vestidos bordados e as cobriste; o meu óleo e o meu perfume puseste diante delas.

[18]Fogtad tarka ruháidat, és rájuk terítetted, a nekem járó olajat és illatszert pedig eléjük tetted.

[19] O meu pão, que te dei, a flor da farinha, o óleo e o mel, com que eu te sustentava, também puseste diante delas em aroma suave; e assim se fez, diz o SENHOR Deus.

[19]Az ételt, amelyet neked adtam, a finomlisztet, az olajat és a mézet, amellyel tápláltalak, eléjük tetted kedves illatú áldozatul. Ez történt – így szól az én Uram, az ÚR.

[20] Demais, tomaste a teus filhos e tuas filhas, que me geraste, os sacrificaste a elas, para serem consumidos. Acaso, é pequena a tua prostituição?

[20]Fogtad fiaidat és leányaidat, akiket nekem szültél, és őket is feláldoztad nekik eledelül. Hát nem volt eleged a paráznaságból,

[21] Mataste a meus filhos e os entregaste a elas como oferta pelo fogo.

[22] Em todas as tuas abominações e nas tuas prostituições, não te lembraste dos dias da tua mocidade, quando estavas nua e descoberta, a revolver-te no teu sangue.

[23] Depois de toda a tua maldade (Ai, ai de ti! – diz o SENHOR Deus),

[24] edificaste prostíbulo de culto e fizeste elevados altares por todas as praças.

[25] A cada canto do caminho, edificaste o teu altar, e profanaste a tua formosura, e abriste as pernas a todo que passava, e multiplicaste as tuas prostituições.

[26] Também te prostituíste com os filhos do Egito, teus vizinhos de grandes membros, e multiplicaste a tua prostituição, para me provocares à ira.

[27] Por isso, estendi a mão contra ti e diminuí a tua porção; e te entreguei à vontade das que te aborrecem, as filhas dos filisteus, as quais se envergonhavam do teu caminho depravado.

[28] Também te prostituíste com os filhos da Assíria, porquanto eras insaciável; e, prostituindo-te com eles, nem ainda assim te fartaste;

[29] antes, multiplicaste as tuas prostituições na terra de Canaã até a Caldéia e ainda com isso não te fartaste.

[30] Quão fraco é o teu coração, diz o SENHOR Deus, fazendo tu todas estas coisas, só próprias de meretriz descarada.

[21]hogy még fiaimat is levágtad, és odaadtad, feláldozva őket?!

[22]Sok utálatosságod és paráznaságod közben nem gondoltál vissza ifjúkorodra, amikor még teljesen meztelen voltál, és a véredben fetrengtél.

[23]Sok gonoszságod után – jaj, jaj neked! Így szól az én Uram, az ÚR –

[24]dombot emeltél, és magaslatot készítettél minden téren.

[25]Magaslatot építettél minden keresztúton, és szépségedet utálatosságra használtad: szétterpesztetted lábaidat minden arra járó előtt, és rengeteget paráználkodtál.

[26]Paráználkodtál a szomszédos egyiptomiakkal, a nagy testűekkel, rengeteget paráználkodtál: így bosszantottál engem.

[27]Ezért kinyújtottam kezemet ellened, elvettem a részedből, és kiszolgáltattalak a téged gyűlölő filiszteusok indulatának, akik szégyenkeznek fajtalankodásod miatt.

[28]Az asszírokkal is paráználkodtál telhetetlenül; paráználkodtál, de nem érted be vele.

[29]Rengeteget paráználkodtál a kalmár káldeusok országával, de ezzel sem érted be.

[30]Mennyire epekedett a szíved! – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy mindezt megtehesd: egy nagy parázna tetteit,

[31] Edificando tu o teu prostíbulo de culto à entrada de cada rua e os teus elevados altares em cada praça, não foste sequer como a meretriz, pois desprezaste a paga;

[32] foste como a mulher adúltera, que, em lugar de seu marido, recebe os estranhos.

[33] A todas as meretrizes se dá a paga, mas tu dás presentes a todos os teus amantes; e o fazes para que venham a ti de todas as partes adulterar contigo.

[34] Contigo, nas tuas prostituições, sucede o contrário do que se dá com outras mulheres, pois não te procuram para prostituição, porque, dando tu a paga e a ti não sendo dada, fazes o contrário.

[35] Portanto, ó meretriz, ouve a palavra do SENHOR.

[36] Assim diz o SENHOR Deus: Por se ter exagerado a tua lascívia e se ter descoberto a tua nudez nas tuas prostituições com os teus amantes; e por causa também das abominações de todos os teus ídolos e do sangue de teus filhos a estes sacrificados,

[37] eis que ajuntarei todos os teus amantes, com os quais te deleitaste, como também todos os que amaste, com todos os que aborreceste; ajuntá-los-ei de todas as partes contra ti e descobrirei as tuas vergonhas diante deles, para que todos as vejam.

[31]amikor dombot emeltél minden keresztúton, és magaslatot készítettél minden téren! Csak abban nem voltál olyan, mint a parázna, hogy nem törődtél a bérrel.

[32]Te házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának!

[33]Minden paráznának fizetséget adnak, de te magad adtál fizetséget minden szeretődnek: megfizetted őket, hogy jöjjenek hozzád mindenünnen paráználkodni.

[34]A te paráznaságod fordítva történt, mint más asszonyoké: nem mások jártak utánad paráználkodni; te adtál bért, és nem neked adtak bért; veled tehát fordítva történt.

A hűtlen Izráel büntetése

[35]Ezért halld meg az ÚR igéjét, te parázna!

[36]Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel meztelenre vetkőztél, és mutogattad szemérmedet, amikor paráználkodtál szeretőiddel és minden utálatos bálványoddal, sőt fiaid vérét is nekik adtad,

[37]ezért íme, összegyűjtöm minden szeretődet, akiknek kelletted magad: azokat is, akiket szerettél, meg azokat is, akiket gyűlöltél. Köréd gyűjtöm őket mindenfelől, és leleplezem előttük szemérmedet, hadd lássák egész szemérmedet.

[38] Julgar-te-ei como são julgadas as adúlteras e as sanguinárias; e te farei vítima de furor e de ciúme.

[38]Azután elítéllek a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, és kiszolgáltatlak a haragnak és a vérbosszúnak.

[39] Entregar-te-ei nas suas mãos, e derribarão o teu prostíbulo de culto e os teus elevados altares; despir-te-ão de teus vestidos, tomarão as tuas finas jóias e te deixarão nua e descoberta.

[39]Kezükbe adlak: szétdúlják dombjaidat, lerombolják magaslataidat, lehúzzák rólad a ruhát, elveszik ékszereidet, és otthagynak teljesen meztelenül.

[40] Farão subir contra ti uma multidão, apedrejar-te-ão e te traspassarão com suas espadas.

[40]Gyűlést hívnak össze ellened, megköveznek, és kardjukkal darabokra vágnak.

[41] Queimarão as tuas casas e executarão juízos contra ti, à vista de muitas mulheres; farei cessar o teu meretrício, e já não darás paga.

[41]Házaidat fölperzselik, és végrehajtják rajtad az ítéletet a többi asszony szeme láttára. Véget vetek paráznaságodnak, és nem fogsz többé senkinek bért adni érte.

[42] Desse modo, satisfarei em ti o meu furor, os meus ciúmes se apartarão de ti, aquietar-me-ei e jamais me indignarei.

[42]Akkor majd lecsillapszik rajtad lángoló haragom, és elmúlik felindulásom; megnyugszom, és nem bosszankodom többé.

[43] Visto que não te lembraste dos dias da tua mocidade e me provocaste à ira com tudo isto, eis que também eu farei recair sobre a tua cabeça o castigo do teu procedimento, diz o SENHOR Deus; e a todas as tuas abominações não acrescentarás esta depravação.

[43]Mivel nem gondoltál vissza ifjúkorodra, sőt mindezekkel ingereltél engem, én majd a fejedre olvasom tetteidet – így szól az én Uram, az ÚR –, és nem folytathatod többé fajtalankodásodat, sem utálatos dolgaidat.

[44] Eis que todo o que usa de provérbios usará contra ti este, dizendo: Tal mãe, tal filha.

[44]Aki szereti a szólásokat, ezt a szólást fogja majd mondani rád: Amilyen az anya, olyan a leánya!

[45] Tu és filha de tua mãe, que teve nojo de seu marido e de seus filhos; e tu és irmã de tuas irmãs, que tiveram nojo de seus maridos e de seus filhos; vossa mãe foi hetéia, e vosso pai, amorreu.

[45]Anyád lánya vagy te, aki megutálta férjét és fiait. Ugyanolyan vagy, mint a nővéreid, akik megutálták férjüket és fiaikat. Anyátok hettita volt, apátok pedig emóri.

[46] E tua irmã, a maior, é Samaria, que habita à tua esquerda com suas filhas; e a tua irmã, a menor, que habita à tua mão direita, é Sodoma e suas filhas.

[47] Todavia, não só andaste nos seus caminhos, nem só fizeste segundo as suas abominações; mas, como se isto fora mui pouco, ainda te corrompeste mais do que elas, em todos os teus caminhos.

[48] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não fez Sodoma, tua irmã, ela e suas filhas, como tu fizeste, e também tuas filhas.

[49] Eis que esta foi a iniqüidade de Sodoma, tua irmã: soberba, fartura de pão e próspera tranqüilidade teve ela e suas filhas; mas nunca amparou o pobre e o necessitado.

[50] Foram arrogantes e fizeram abominações diante de mim; pelo que, em vendo isto, as removi dali.

[51] Também Samaria não cometeu metade de teus pecados; pois tu multiplicaste as tuas abominações mais do que elas e assim justificaste a tuas irmãs com todas as abominações que fizeste.

[52] Tu, pois, levas a tua ignomínia, tu que advogaste a causa de tuas irmãs; pelos pecados que cometeste, mais abomináveis do que elas, mais justas são elas do que tu; envergonha-te logo também e leva a tua ignomínia, pois justificaste a tuas irmãs.

[46]A nővéred Samária, aki lányaival együtt tőled északra lakik, húgod pedig a lányaival együtt tőled délre lakó Sodoma.

[47]Egy kis ideig nem úgy éltél, mint ők, és nem követtél el olyan utálatos dolgokat. De azután mindenben, amit csak tettél, romlottabbá váltál náluk.

[48]Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy még a húgod, Sodoma sem tett olyat lányaival együtt, amiket te tettél lányaiddal együtt!

[49]Az volt a bűne a húgodnak, Sodomának, hogy bár fenségben, kenyérbőségben és zavartalan békességben volt része neki és lányainak, a nincstelent és a szegényt mégsem támogatta.

[50]Felfuvalkodtak, és utálatos dolgokat műveltek előttem; azért elvetettem őket, amikor ezt láttam.

[51]Samária hozzád képest feleannyit sem vétkezett, hiszen te több utálatos dolgot követtél el, mint ő; nővéreid igazabbak nálad, olyan sok utálatos dolgot követtél el.

[52]Viseld azért te is gyalázatodat, mert nővéreid oldalára álltál vétkeiddel, amikor még náluk is utálatosabb dolgokat követtél el; még ők is igazabbak nálad. Szégyelld magad, és viseld gyalázatodat te is, hiszen még nővéreid is igazabbak nálad!

Új élet reménysége

53 Restaurarei a sorte delas, a de Sodoma e de suas filhas, a de Samaria e de suas filhas e a tua própria sorte entre elas,

54 para que leves a tua ignomínia e sejas envergonhada por tudo o que fizeste, servindo-lhes de consolação.

55 Quando tuas irmãs, Sodoma e suas filhas, tornarem ao seu primeiro estado, e Samaria e suas filhas tornarem ao seu, também tu e tuas filhas tornareis ao vosso primeiro estado.

56 Não usaste como provérbio o nome Sodoma, tua irmã, nos dias da tua soberba,

57 antes que se descobrisse a tua maldade? Agora, te tornaste, como ela, objeto de opróbrio das filhas da Síria e de todos os que estão ao redor dela, as filhas dos filisteus que te desprezam.

58 As tuas depravações e as tuas abominações tu levarás, diz o SENHOR.

59 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eu te farei a ti como fizeste, pois desprezaste o juramento, invalidando a aliança.

60 Mas eu me lembrarei da aliança que fiz contigo nos dias da tua mocidade e estabelecerei contigo uma aliança eterna.

61 Então, te lembrarás dos teus caminhos e te envergonharás quando receberes as tuas irmãs, tanto as mais velhas como as

53De majd jóra fordítom a sorsukat, Sodomának és leányainak, meg Samáriának és leányainak a sorsát; és akkor a te sorsodat is jóra fordítom majd az övékével együtt.

54Viseld azért gyalázatodat, és szenvedd el a gyalázatot mindazért, amit elkövettél, vigasztalódásukra.

55Nővéreid, Sodoma és leányai ismét olyanok lehetnek majd, mint hajdan, Samária és leányai is olyanok lehetnek majd ismét, mint hajdan; azután te és leányaid is olyanok lehettek majd ismét, mint hajdan.

56Milyen rossz hírét terjesztetted húgodnak, Sodomának, amikor még gőgös voltál,

57míg le nem lepleződött a te gonoszságod! Ugyanígy gyaláznak most téged a körülötted élő arámok és filiszteusok, akik mindnyájan utálnak téged.

58Neked is viselned kell fajtalan és utálatos tetteid következményeit! – így szól az ÚR.

59Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Úgy bánok majd veled, ahogy viselkedtél, mert semmibe vetted az esküt, és megszegted a szövetséget.

60De én visszaemlékezem szövetségemre, amelyet ifjúkorodban kötöttem veled, és örök szövetségre lépek veled.

61Akkor visszagondolsz majd a tetteidre, és szégyenkezni fogsz. Magadhoz fogadod nővéreidet és húgaidat, én pedig

mais novas, e tas darei por filhas, mas não pela tua aliança.

[62] Estabelecerei a minha aliança contigo, e saberás que eu sou o SENHOR,

[63] para que te lembres e te envergonhes, e nunca mais fale a tua boca soberbamente, por causa do teu opróbrio, quando eu te houver perdoado tudo quanto fizeste, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 17

A parábola das duas águias e da videira

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, propõe um enigma e usa de uma parábola para com a casa de Israel;

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Uma grande águia, de grandes asas, de comprida plumagem, farta de penas de várias cores, veio ao Líbano e levou a ponta de um cedro.

[4] Arrancou a ponta mais alta dos seus ramos e a levou para uma terra de negociantes; na cidade de mercadores, a deixou.

[5] Tomou muda da terra e a plantou num campo fértil; tomou-a e pôs junto às muitas águas, como salgueiro.

[6] Ela cresceu e se tornou videira mui larga, de pouca altura, virando para a águia os seus ramos, porque as suas raízes estavam debaixo dela; assim, se tornou em videira, e produzia ramos, e lançava renovos.

[7] Houve outra grande águia, de grandes asas e de muitas penas; e eis que a videira

leányaiddá teszem őket, bár ők nem tartoznak a veled kötött szövetséghez.

[62]Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

[63]Gondolj erre, szégyenkezz, és gyalázatod miatt ne nyisd ki többé a szádat, ha majd megbocsátom mindazt, amit elkövettél – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 17

Példázat a szőlőtőkéről és a saskeselyűről

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Adj elő egy jelképes történetet, mondj el egy példázatot Izráel házának,

[3]és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: A nagy saskeselyű, a nagy szárnyú és hosszú tollú, amelynek sűrű tollazat a tarka ruhája, eljött a Libánonra, és lecsípte a cédrusfa hegyét.

[4]Legfelső hajtását letépte, kalmárok földjére vitte, kereskedők városába tette le.

[5]Majd vett egy magot az országból, termékeny mezőn elültette, sok víz mellé vitte, fűzfák mellé tette.

[6]Kihajtott és terebélyes, ám alacsony szőlőtőke lett belőle, amely leveleit feléje fordítja, gyökerei is őalatta vannak. Ilyen tőke lett belőle; vesszőket hajtott, és indákat eresztett.

[7]De volt egy másik nagy saskeselyű, nagy szárnyú és sok tollú, és az a tőke őfelé

lançou para ela as suas raízes e estendeu para ela os seus ramos, desde a cova do seu plantio, para que a regasse.

[8] Em boa terra, à borda de muitas águas, estava ela plantada, para produzir ramos, e dar frutos, e ser excelente videira.

[9] Dize: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, prosperará ela? Não lhe arrancará a águia as raízes e não cortará o seu fruto, para que se sequem todas as folhas de seus renovos? Não será necessário nem poderoso braço nem muita gente para a arrancar por suas raízes.

[10] Mas, ainda plantada, prosperará? Acaso, tocando-lhe o vento oriental, de todo não se secará? Desde a cova do seu plantio se secará.

[11] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[12] Dize agora à casa rebelde: Não sabeis o que significam estas coisas? Dize: Eis que veio o rei da Babilônia a Jerusalém, e tomou o seu rei e os seus príncipes, e os levou consigo para a Babilônia;

[13] tomou um da estirpe real e fez aliança com ele; também tomou dele juramento, levou os poderosos da terra,

[14] para que o reino ficasse humilhado e não se levantasse, mas, guardando a sua aliança, pudesse subsistir.

[15] Mas ele se rebelou contra o rei da Babilônia, enviando os seus mensageiros ao Egito, para que se lhe mandassem cavalos e muita gente. Prosperará,

eresztette gyökereit, és felé hajtotta leveleit, hogy az táplálja őt, ne a talaj, amelybe ültették.

[8]Pedig jó mezőn, sok víz mellé ültették, hogy vesszőket hajtson, gyümölcsöt hozzon, és pompás szőlőtőke legyen.

[9]Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Jó vége lesz ennek? Nem fogják kiszaggatni gyökereit, és letépni gyümölcseit, úgyhogy elszárad, minden friss hajtása elszárad? Nem kell hozzá nagy hatalom és sok nép, hogy gyökerestül kiszakítsák.

[10]Elültették ugyan, de jó vége lesz-e? Épp csak megérinti a keleti szél, elszárad máris egészen, elszárad azon a talajon, amelyből kihajtott.

A példázat magyarázata

[11]Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

[12]Kérdezd meg az engedetlen népet: Tudjátok, mint jelent ez? Majd mondd: Azt, hogy eljött Babilónia királya Jeruzsálembe, fogta annak királyát és vezéreit, és magával vitte őket Babilóniába.

[13]De vett egy királyi sarjat, szövetséget kötött vele, és hűségesküt tétetett vele. Az ország előkelőit azonban elvitte,

[14]hogy alávetett királyság maradjon, és föl ne fuvalkodjék, hanem ragaszkodjék a szövetséghez, és így megmaradjon.

[15]Mégis föllázadt ellene: elküldte követeit Egyiptomba, hogy az lovakat és sok hadinépet adjon neki. De jó vége lesz-e ennek? Megmenekülhet-e, aki ilyet csinál?

escapará aquele que faz tais coisas? Violará a aliança e escapará?

Megszegte a szövetséget: megmenekülhet-e?

16 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, no lugar em que habita o rei que o fez reinar, cujo juramento desprezou e cuja aliança violou, sim, junto dele, no meio da Babilônia será morto.

16Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy ott fog meghalni Babilonban, annak a királynak a székhelyén, aki őt királlyá tette, akivel szemben a hűségeskütt semmibe vette, és akinek a szövetségét megszegte.

17 Faraó, nem com grande exército, nem com numerosa companhia, o ajudará na guerra, levantando tranqueiras e edificando baluartes, para destruir muitas vidas.

17Mert nem fog elég haderővel és elég nagy sereggel melléállni a fáraó a harcban, amikor sáncot emelnek és ostromgépeket építenek majd sok ember vesztére.

18 Pois desprezou o juramento, violando a aliança feita com aperto de mão, e praticou todas estas coisas; por isso, não escapará.

18Nem fog megmenekülni, mert semmibe vette a hűségeskütt, és megszegte a szövetséget. Bár kezet adott rá, mégis elkövette ezt!

19 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, o meu juramento que desprezou e a minha aliança que violou, isto farei recair sobre a sua cabeça.

19Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom: Fejére olvasom, hogy semmibe vette és megszegte az előttem tett hűségeskütt, az előttem kötött szövetséget.

20 Estenderei sobre ele a minha rede, e ficará preso no meu laço; levá-lo-ei à Babilônia e ali entrarei em juízo com ele por causa da rebeldia que praticou contra mim.

20Kifeszítem hálómat ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, és ott ítélkezem fölötte, amiért hűtlenséget követett el ellenem.

21 Todos os seus fugitivos, com todas as suas tropas, cairão à espada, e os que restarem serão espalhados a todos os ventos; e sabereis que eu, o SENHOR, o disse.

21Legkiválóbb katonái, valamennyi csapatából, fegyvertől fognak elhullani, akik pedig megmaradnak, szétszóródnak majd mindenfelé. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR voltam az, aki szólt!

Ígéret Izráel helyreállítására

22 Assim diz o SENHOR Deus: Também eu tomarei a ponta de um cedro e a plantarei;

22Így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam török le a magas cédrus hegyéről

do principal dos seus ramos cortarei o renovo mais tenro e o plantarei sobre um monte alto e sublime.

[23] No monte alto de Israel, o plantarei, e produzirá ramos, dará frutos e se fará cedro excelente. Debaixo dele, habitarão animais de toda sorte, e à sombra dos seus ramos se aninharão aves de toda espécie.

[24] Saberão todas as árvores do campo que eu, o SENHOR, abati a árvore alta, elevei a baixa, sequei a árvore verde e fiz reverdecer a seca; eu, o SENHOR, o disse e o fiz.

Ezequiel 18

A responsabilidade é pessoal

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Que tendes vós, vós que, acerca da terra de Israel, proferis este provérbio, dizendo: Os pais comeram uvas verdes, e os dentes dos filhos é que se embotaram?

[3] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, jamais direis este provérbio em Israel.

[4] Eis que todas as almas são minhas; como a alma do pai, também a alma do filho é minha; a alma que pecar, essa morrerá.

[5] Sendo, pois, o homem justo e fazendo juízo e justiça,

[6] não comendo carne sacrificada nos altos, nem levantando os olhos para os ídolos da casa de Israel, nem contaminando a

egy ágat, és elplántálom; tetejéről letépek egy gyenge hajtást, és elültetem egy magasba emelkedő hegyen.

[23]Izráel magas hegyén ültetem el, hogy ágat növeljen és gyümölcsöt hozzon. Pompás cédrus lesz belőle, amelyen mindenféle madár lakik, mindenféle szárnyas lakik lombja árnyékában.

[24]Akkor majd megtudja a mező minden fája, hogy én, az ÚR, teszem alacsonnyá a magas fát, és magassá az alacsony fát. Én szárítom ki a zöldellő fát, és én teszem virulóvá a kiszáradt fát. Amit én, az ÚR, megmondok, azt meg is teszem!

Ezékiel 18

Tanítás az egyéni felelősségről

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről: Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle?!

[3]Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben!

[4]Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik.

[5]Ha valaki igaz, ha törvény és igazság szerint él:

[6]nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának bálványaira, nem teszi tisztátalanná

mulher do seu próximo, nem se chegando à mulher na sua menstruação;

7 não oprimindo a ninguém, tornando ao devedor a coisa penhorada, não roubando, dando o seu pão ao faminto e cobrindo ao nu com vestes;

8 não dando o seu dinheiro à usura, não recebendo juros, desviando a sua mão da injustiça e fazendo verdadeiro juízo entre homem e homem;

9 andando nos meus estatutos, guardando os meus juízos e procedendo retamente, o tal justo, certamente, viverá, diz o SENHOR Deus.

10 Se ele gerar um filho ladrão, derramador de sangue, que fizer a seu irmão qualquer destas coisas

11 e não cumprir todos aqueles deveres, mas, antes, comer carne sacrificada nos altos, contaminar a mulher de seu próximo,

12 oprimir ao pobre e necessitado, praticar roubos, não tornar o penhor, levantar os olhos para os ídolos, cometer abominação,

13 emprestar com usura e receber juros, porventura, viverá? Não viverá. Todas estas abominações ele fez e será morto; o seu sangue será sobre ele.

14 Eis que, se ele gerar um filho que veja todos os pecados que seu pai fez, e, vendo-os, não cometer coisas semelhantes,

15 não comer carne sacrificada nos altos, não levantar os olhos para os ídolos da

felebarátja feleségét, és nem közeledik asszonyhoz tisztulása idején,

7senkit sem nyomorgat, visszaadja adósának a zálogot, nem rabol el semmit, kenyeréből ad az éhezőnek, és a meztelent felruházza,

8kamatot nem szed, uzsorát nem vesz, tartózkodik az álnokságtól, igazságosan ítélkezik a peres felek között,

9rendelkezéseim szerint él, törvényeimet megtartja és hűségesen teljesíti: az ilyen ember igaz, ő élni fog! – így szól az én Uram, az ÚR.

10Ha olyan fia születik, aki rabló és vérontó lesz, és csak egyet is elkövet ezekből,

11bár apja mindezt nem követte el: eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, tisztátalanná teszi felebarátja feleségét,

12nyomorgatja a nincstelent és szegényt, mindenfélét rabol, a zálogot nem adja vissza, föltekint a bálványokra, és utálatos dolgokat követ el,

13kamatot szed és uzsorát vesz: az ilyen éljen? Nem fog élni! Mivel elkövette mindezeket az utálatos dolgokat, halállal lakoljon: vére őt terheli!

14Ha azonban ennek olyan fia születik, aki látja apja vétkeit, amelyeket az elkövet, látja ugyan, de ő maga nem követ el olyanokat:

15nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának

casa de Israel e não contaminar a mulher de seu próximo;

16 não oprimir a ninguém, não retiver o penhor, não roubar, der o seu pão ao faminto, cobrir ao nu com vestes;

17 desviar do pobre a mão, não receber usura e juros, fizer os meus juízos e andar nos meus estatutos, o tal não morrerá pela iniqüidade de seu pai; certamente, viverá.

18 Quanto a seu pai, porque praticou extorsão, roubou os bens do próximo e fez o que não era bom no meio de seu povo, eis que ele morrerá por causa de sua iniqüidade.

19 Mas dizeis: Por que não leva o filho a iniqüidade do pai? Porque o filho fez o que era reto e justo, e guardou todos os meus estatutos, e os praticou, por isso, certamente, viverá.

20 A alma que pecar, essa morrerá; o filho não levará a iniqüidade do pai, nem o pai, a iniqüidade do filho; a justiça do justo ficará sobre ele, e a perversidade do perverso cairá sobre este.

21 Mas, se o perverso se converter de todos os pecados que cometeu, e guardar todos os meus estatutos, e fizer o que é reto e justo, certamente, viverá; não será morto.

22 De todas as transgressões que cometeu não haverá lembrança contra ele; pela justiça que praticou, viverá.

23 Acaso, tenho eu prazer na morte do perverso? – diz o SENHOR Deus; não

bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét,

16nem nyomorgat senkit, nem tartja vissza a zálogot, nem rabol el semmit, kenyeréből ad az éhezőnek, és felruházza a meztelent,

17tartózkodik az álnokságtól, kamatot és uzsorát nem szed, törvényeimet teljesíti és rendelkezéseim szerint él: az ilyen nem hal meg apja bűne miatt, hanem élni fog!

18Apja azonban, mivel sanyargatta és kirabolta embertársát, és csak rosszat tett népe között, meg fog halni bűne miatt!

19Ti ezt mondjátok: Miért nem bűnhődik a fiú is az apa bűne miatt? Ez a fiú törvény és igazság szerint él, minden rendelkezésemet megtartja és teljesíti, ezért élni fog.

20Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik a fia bűne miatt. Igazságáért csak az igaz kap jutalmat, a bűn pedig csak magát a bűnöst terheli.

Isten kegyelmes a megtérőkhöz

21De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem kell meghalnia.

22Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog!

23Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR –,

desejo eu, antes, que ele se converta dos seus caminhos e viva?

24 Mas, desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, fazendo segundo todas as abominações que faz o perverso, acaso, viverá? De todos os atos de justiça que tiver praticado não se fará memória; na sua transgressão com que transgrediu e no seu pecado que cometeu, neles morrerá.

25 No entanto, dizeis: O caminho do SENHOR não é direito. Ouvi, agora, ó casa de Israel: Não é o meu caminho direito? Não são os vossos caminhos tortuosos?

26 Desviando-se o justo da sua justiça e cometendo iniqüidade, morrerá por causa dela; na iniqüidade que cometeu, morrerá.

27 Mas, convertendo-se o perverso da perversidade que cometeu e praticando o que é reto e justo, conservará ele a sua alma em vida.

28 Pois se considera e se converte de todas as transgressões que cometeu, certamente, viverá; não será morto.

29 No entanto, diz a casa de Israel: O caminho do SENHOR não é direito. Não são os meus caminhos direitos, ó casa de Israel? E não são os vossos caminhos tortuosos?

30 Portanto, eu vos julgarei, a cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus. Convertei-vos e desviai-vos de todas as vossas transgressões; e a iniqüidade não vos servirá de tropeço.

hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.

24Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és gonoszságot művel, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tetteit, amelyeket azelőtt véghezvitt, elfelejtem: Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni!

25Ti azt mondjátok: Nem következetes az ÚR. Figyeljetek ide, Izráel háza! Én nem vagyok következetes? Inkább ti nem vagytok következetesek!

26Ha az igaz eltér igazságától, gonoszságot művel és meghal: azért hal meg, mert gonoszságot művelt.

27Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé a bűneit, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét.

28Ha belátásra jut és megtér, és nem követi el többé a vétkeit, élni fog, nem hal meg.

29De Izráel háza azt mondja: Nem következetes az ÚR. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek!

30Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! – így szól az én Uram, az ÚR. Térjetek hát meg, hagyjátok el vétkeiteket, és akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt!

[31] Lançai de vós todas as vossas transgressões com que transgredistes e criai em vós coração novo e espírito novo; pois, por que morreríeis, ó casa de Israel?
[32] Porque não tenho prazer na morte de ninguém, diz o SENHOR Deus. Portanto, convertei-vos e vivei.

[31]Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövettetek, és újuljatok meg szívetekben és lelketekben! Miért halnátok meg, Izráel háza?
[32]Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, térjetek hát meg és éljetek!

Ezequiel 19

A parábola do leão enjaulado

[1] E tu levanta uma lamentação sobre os príncipes de Israel

[2] e dize: Quem é tua mãe? Uma leoa entre leões, a qual, deitada entre os leõezinhos, criou os seus filhotes.

[3] Criou um dos seus filhotinhos, o qual veio a ser leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[4] As nações ouviram falar dele, e foi ele apanhado na cova que elas fizeram e levado com ganchos para a terra do Egito.
[5] Vendo a leoa frustrada e perdida a sua esperança, tomou outro dos seus filhotes e o fez leãozinho.
[6] Este, andando entre os leões, veio a ser um leãozinho, e aprendeu a apanhar a presa, e devorou homens.
[7] Aprendeu a fazer viúvas e a tornar desertas as cidades deles; ficaram estupefatos a terra e seus habitantes, ao ouvirem o seu rugido.
[8] Então, se ajuntaram contra ele as gentes das províncias em roda, estenderam sobre ele a rede, e foi apanhado na cova que elas fizeram.

Ezékiel 19

Jelképes gyászének Júda két királyáról

[1]Te pedig kezdj siratóénekbe Izráel fejedelmeiről,

[2]és mondd: Mily pompás oroszlán volt anyád a többi oroszlán között! Ifjú oroszlánok közt hevert, ott nevelte föl kölykeit.

[3]Nagyra nevelte egyik kölykét, ifjú oroszlán lett belőle; megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett.
[4]De összehívták ellene a népeket, és foglyul ejtették vermükben; láncra verve vitték el Egyiptom földjére.
[5]Amikor anyja látta, hogy hiába várja, és már nincsen remény, fogta egy másik kölykét, és azt tette ifjú oroszlánná.
[6]Ez járt-kelt az oroszlánok között, ifjú oroszlán lett belőle; megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett.

[7]Lerontotta palotáikat, romhalmazzá tette városaikat, rettegett az egész ország hangos ordításától.

[8]De összefogtak ellene a környező tartományok népei; kivetették rá hálójukat, foglyul ejtették vermükben.

[9] Com gancho, meteram-no em jaula, e o levaram ao rei da Babilônia, e fizeram-no entrar nos lugares fortes, para que se não ouvisse mais a sua voz nos montes de Israel.

[9]Láncra verve ketrecbe zárták, és elvitték Babilónia királyához, elvitték a börtönbe, hogy ne hallják többé a hangját Izráel hegyein.

A parábola da videira arruinada

A pusztába kitelepített szőlőtőke

[10] Tua mãe, de sua natureza, era qual videira plantada junto às águas; plantada à borda, ela frutificou e se encheu de ramos, por causa das muitas águas.

[10]Olyan volt anyád, mint egy szőlőtő a szőlőskertben, amelyet víz mellé ültettek: termékeny volt, számtalan hajtása lett a sok víztől.

[11] Tinha galhos fortes para cetros de dominadores; elevou-se a sua estatura entre os espessos ramos, e foi vista na sua altura com a multidão deles.

[11]Erős vesszői nőttek, királyi pálcának valók, magasra nyúlt, kiemelkedett a fák lombjai közül, kitűnt magasságával és sok levelével.

[12] Mas foi arrancada com furor e lançada por terra, e o vento oriental secou-lhe o fruto; quebraram-se e secaram os seus fortes galhos, e o fogo os consumiu.

[12]De aztán dühösen kitépték, földre terítették; a keleti szél leszárította gyümölcsét, erős vesszői letöredeztek, elszáradtak, tűz emésztette meg őket.

[13] Agora, está plantada no deserto, numa terra seca e sedenta.

[13]Most a pusztába van ültetve, a szikkadt és szomjú földbe.

[14] Dos galhos dos seus ramos saiu fogo que consumiu o seu fruto, de maneira que já não há nela galho forte que sirva de cetro para dominar. Esta é uma lamentação e ficará servindo de lamentação.

[14]Tűz csapott ki vesszőjéből, megemésztette hajtásait és gyümölcsét. Nincs rajta több erős vessző, királyi pálca. Siratóének ez, siratóének lett.

Ezequiel 20

Ezékiel 20

As abominações da casa de Israel depois do êxodo

Történelmi lecke Izráel hűtlenségéről

[1] No quinto mês do sétimo ano, aos dez dias do mês, vieram alguns dos anciãos de Israel para consultar ao SENHOR; e assentaram-se diante de mim.

[1]A hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén eljöttek hozzám néhányan Izráel vénei közül megkérdezni az URat, és leültek velem szemben.

[2] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2]Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje:

[3] Filho do homem, fala aos anciãos de Israel e dize-lhes: Assim diz o SENHOR

[3]Emberfia, szólj Izráel véneihez, és mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Deus: Acaso, viestes consultar-me? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

Azért jöttetek, hogy megkérdezzetek engem? Életemre mondom: Nem hagyom, hogy kérdezgessetek! – így szól az én Uram, az ÚR.

4 Julgá-los-ias tu, ó filho do homem, julgá-los-ias? Faze-lhes saber as abominações de seus pais

4Akarsz-e ítélkezni fölöttük, emberfia, akarsze? Akkor szembesítsd őket elődeik utálatos tetteivel!

5 e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que escolhi a Israel, levantando a mão, jurei à descendência da casa de Jacó e me dei a conhecer a eles na terra do Egito; levantei-lhes a mão e jurei: Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

5Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor kiválasztottam Izráelt, fölemelt kézzel tettem esküt Jákób háza leszármazottjainak. Megismertettem magam velük Egyiptom földjén, és fölemelt kézzel tettem esküt, amikor ezt mondtam: Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

6 Naquele dia, levantei-lhes a mão e jurei tirá-los da terra do Egito para uma terra que lhes tinha previsto, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

6Akkor fölemelt kézzel tettem esküt, hogy kihozom őket Egyiptom földjéről abba az országba, amelyet kiszemeltem nekik: tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna.

7 Então, lhes disse: Cada um lance de si as abominações de que se agradam os seus olhos, e não vos contamineis com os ídolos do Egito; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7Ezt mondtam nekik: Vessétek el mindnyájan szemetek elől a förtelmes bálványokat, ne tegyétek magatokat tisztátalanná Egyiptom bálványisteneivel! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

8 Mas rebelaram-se contra mim e não me quiseram ouvir; ninguém lançava de si as abominações de que se agradavam os seus olhos, nem abandonava os ídolos do Egito. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir a minha ira contra eles, no meio da terra do Egito.

8De engedetlenek voltak velem szemben, és nem akartak hallgatni rám. Senki sem vetette el szeme elől a förtelmes bálványokat, és nem hagyták el Egyiptom bálványisteneit. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban ott, Egyiptom országában.

9 O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações no meio das quais eles

9Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyek között éltek, és amelyek előtt

estavam, diante das quais eu me dei a conhecer a eles, para os tirar da terra do Egito.

[10] Tirei-os da terra do Egito e os levei para o deserto.

[11] Dei-lhes os meus estatutos e lhes fiz conhecer os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles.

[12] Também lhes dei os meus sábados, para servirem de sinal entre mim e eles, para que soubessem que eu sou o SENHOR que os santifica.

[13] Mas a casa de Israel se rebelou contra mim no deserto, não andando nos meus estatutos e rejeitando os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; e profanaram grandemente os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor no deserto, para os consumir.

[14] O que fiz, porém, foi por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[15] Demais, levantei-lhes no deserto a mão e jurei não deixá-los entrar na terra que lhes tinha dado, a qual mana leite e mel, coroa de todas as terras.

[16] Porque rejeitaram os meus juízos, e não andaram nos meus estatutos, e profanaram os meus sábados, pois o seu coração andava após os seus ídolos.

megismertettem magamat velük. Kihoztam hát őket Egyiptomból.

[10]Kihoztam őket Egyiptomból, és elvittem őket a pusztába.

[11]Eléjük tártam rendelkezéseimet, és megismertettem velük törvényeimet, hogy aki teljesíti azokat, életet nyerjen általuk.

[12]Szombatjaimat is nekik adtam, annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem őket.

[13]De Izráel háza engedetlen volt velem szemben a pusztában: rendelkezéseimet nem követték, és törvényeimet megvetették, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is súlyosan meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat a pusztában, és végzek velük.

[14]Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket.

[15]De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy nem viszem be őket arra a földre, amelyet nekik akartam adni – tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna –,

[16]mivel törvényeimet megvetették, nem követték rendelkezéseimet, és szombatjaimat meggyalázták, mert bálványaikhoz vonzódott a szívük.

[17] Não obstante, os meus olhos lhes perdoaram, e eu não os destruí, nem os consumi de todo no deserto.

[18] Mas disse eu a seus filhos no deserto: Não andeis nos estatutos de vossos pais, nem guardeis os seus juízos, nem vos contamineis com os seus ídolos.

[19] Eu sou o SENHOR, vosso Deus; andai nos meus estatutos, e guardai os meus juízos, e praticai-os;

[20] santificai os meus sábados, pois servirão de sinal entre mim e vós, para que saibais que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

[21] Mas também os filhos se rebelaram contra mim e não andaram nos meus estatutos, nem guardaram os meus juízos, os quais, cumprindo-os o homem, viverá por eles; antes, profanaram os meus sábados. Então, eu disse que derramaria sobre eles o meu furor, para cumprir contra eles a minha ira no deserto.

[22] Mas detive a mão e o fiz por amor do meu nome, para que não fosse profanado diante das nações perante as quais os fiz sair.

[23] Também levantei-lhes no deserto a mão e jurei espalhá-los entre as nações e derramá-los pelas terras;

[24] porque não executaram os meus juízos, rejeitaram os meus estatutos, profanaram

[17]Mégis megszántam őket: nem pusztítottam el őket, és nem végeztem velük a pusztában.

[18]De azt mondtam fiaiknak a pusztában: Ne kövessétek atyáitok szokásait, ne az ő törvényeikhez igazodjatok, és bálványaikkal ne tegyétek magatokat tisztátalanokká!

[19]Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! Az én rendelkezéseimet kövessétek, az én törvényeimhez igazodjatok és azokat teljesítsétek!

[20]Szenteljétek meg szombatjaimat annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.

[21]De a fiak is engedetlenek voltak velem szemben: nem követték rendelkezéseimet, nem tartották meg és nem teljesítették törvényeimet, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban a pusztában.

[22]Mégis visszavontam a kezemet, és másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket.

[23]De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba,

[24]mivel törvényeimet nem teljesítették, rendelkezéseimet megvetették,

os meus sábados, e os seus olhos se iam após os ídolos de seus pais;

[25] pelo que também lhes dei estatutos que não eram bons e juízos pelos quais não haviam de viver;

[26] e permiti que eles se contaminassem com seus dons sacrificiais, como quando queimavam tudo o que abre a madre, para horrorizá-los, a fim de que soubessem que eu sou o SENHOR.

[27] Portanto, fala à casa de Israel, ó filho do homem, e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto me blasfemaram vossos pais e transgrediram contra mim.

[28] Porque, havendo-os eu introduzido na terra sobre a qual eu, levantando a mão, jurara dar-lha, onde quer que viam um outeiro alto e uma árvore frondosa, aí ofereciam os seus sacrifícios, apresentavam suas ofertas provocantes, punham os seus suaves aromas e derramavam as suas libações.

[29] Eu lhes disse: Que alto é este, aonde vós ides? O seu nome tem sido Lugar Alto, até ao dia de hoje.

[30] Portanto, dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Vós vos contaminais a vós mesmos, à maneira de vossos pais, e vos prostituís com as suas abominações?

[31] Ao oferecerdes os vossos dons sacrificiais, como quando queimais os

szombatjaimat meggyalázták, és atyáik bálványait kereste a tekintetük.

[25]Ezért én is hagytam, hogy legyenek olyan rendelkezéseik, amelyek nem jók, és olyan törvényeik, amelyek által nem élnek.

[26]Hagytam, hogy tisztátalanokká váljanak ajándékaikkal, amikor áldozatul elégettek mindent, ami az anyja méhét megnyitotta; hagytam, hogy maguk is megrémüljenek, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

[27]Ezért, emberfia, szólj Izráel házához, és mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Még azzal is megcsúfoltak engem őseitek, hogy hűtlenséget követtek el ellenem.

[28]Mert én bevezettem őket abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy nekik adom, ők azonban ahol csak láttak egy magas halmot vagy egy lombos fát, ott vágták le véresáldozataikat, ott bosszantottak áldozati ajándékaikkal, ott mutatták be engesztelő illatáldozataikat, és ott öntötték ki italáldozataikat.

[29]Akkor megkérdeztem tőlük: Mire való az a halom, ahová áldozni jártok? Azért nevezik ezeket áldozóhalmoknak még ma is.

[30]Ezért mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Őseitek módján teszitek tisztátalanná magatokat, és az ő förtelmes bálványaikkal paráználkodtok!

[31]Tisztátalanokká teszitek magatokat, amikor ajándékot hoztok, és elégetitek

vossos filhos, vós vos contaminais com todos os vossos ídolos, até ao dia de hoje. Porventura, me consultaríeis, ó casa de Israel? Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, vós não me consultareis.

32 O que vos ocorre à mente de maneira nenhuma sucederá; isto que dizeis: Seremos como as nações, como as outras gerações da terra, servindo às árvores e às pedras.

33 Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, com mão poderosa, com braço estendido e derramado furor, hei de reinar sobre vós;

34 tirar-vos-ei dentre os povos e vos congregarei das terras nas quais andais espalhados, com mão forte, com braço estendido e derramado furor.

35 Levar-vos-ei ao deserto dos povos e ali entrarei em juízo convosco, face a face.

36 Como entrei em juízo com vossos pais, no deserto da terra do Egito, assim entrarei em juízo convosco, diz o SENHOR Deus.

37 Far-vos-ei passar debaixo do meu cajado e vos sujeitarei à disciplina da aliança;

38 separarei dentre vós os rebeldes e os que transgrediram contra mim; da terra das suas moradas eu os farei sair, mas não entrarão na terra de Israel; e sabereis que eu sou o SENHOR.

áldozatul fiaitokat bálványaitoknak mindmáig! És én engedjem, hogy kérdezgessetek, Izráel háza? Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, nem hagyom, hogy kérdezgessetek!

Isten megtisztító ítélete

32Semmi sem lesz abból, amit tervezgettek, amikor azt mondjátok: Legyünk olyanok, mint más nemzetek, mint a többi ország népei, akik fát és követ tisztelnek!

33Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy királyotok maradok erős kézzel és kinyújtott karral, de kiáradó, lángoló haraggal is.

34Kivezetlek majd benneteket a népek közül, és összegyűjtelek az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiáradó, lángoló haraggal!

35Elviszlek benneteket a népek pusztájába, ahol szemtől szemben állva törvénykezem veletek.

36Ahogyan őseitekkel törvénykeztem Egyiptom pusztájában, úgy törvénykezem veletek – így szól az én Uram, az ÚR.

37Átterellek benneteket pásztorbotom alatt, és beveszlek a szövetség kötelékébe.

38Megtisztítlak benneteket az ellenem lázadóktól és a hitszegőktől: abból az országból, amelyben jövevényként laknak, kivezetem őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

[39] Quanto a vós outros, vós, ó casa de Israel, assim diz o SENHOR Deus: Ide; cada um sirva aos seus ídolos, agora e mais tarde, pois que a mim não me quereis ouvir; mas não profaneis mais o meu santo nome com as vossas dádivas e com os vossos ídolos.

[39]Ti azért, Izráel háza – így szól az én Uram, az ÚR –, kövessétek csak mindnyájan bálványaitokat, és tiszteljétek őket! De majd egyszer hallgatni fogtok rám, és többé nem gyalázzátok meg szent nevemet ajándékaitokkal és bálványaitokkal.

[40] Porque no meu santo monte, no monte alto de Israel, diz o SENHOR Deus, ali toda a casa de Israel me servirá, toda, naquela terra; ali me agradarei deles, ali requererei as vossas ofertas e as primícias das vossas dádivas, com todas as vossas coisas santas.

[40]Mert szent hegyemen, Izráel magas hegyén – így szól az én Uram, az ÚR –, ott fog tisztelni engem Izráel egész háza, mindnyájan azon a földön. Ott gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek.

[41] Agradar-me-ei de vós como de aroma suave, quando eu vos tirar dentre os povos e vos congregar das terras em que andais espalhados; e serei santificado em vós perante as nações.

[41]Gyönyörködöm bennetek, mint a kedves illatú áldozatban, amikor kivezetlek a népek közül, és összegyűjtelek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és a népek szeme láttára mutatom meg rajtatok, hogy szent vagyok.

[42] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu vos der entrada na terra de Israel, na terra que, levantando a mão, jurei dar a vossos pais.

[42]Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor beviszlek benneteket Izráel földjére, abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom.

[43] Ali, vos lembrareis dos vossos caminhos e de todos os vossos feitos com que vos contaminastes e tereis nojo de vós mesmos, por todas as vossas iniqüidades que tendes cometido.

[43]Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek, és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól a számtalan gonoszság miatt, amit elkövettetek.

[44] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu proceder para convosco por amor do meu nome, não segundo os vossos maus caminhos, nem segundo os vossos feitos

[44]Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életetek és romlott tetteitek

corruptos, ó casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

A profecia contra o Sul

[45] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[46] Filho do homem, volve o rosto para o Sul e derrama as tuas palavras contra ele; profetiza contra o bosque do campo do Sul

[47] e dize ao bosque do Sul: Ouve a palavra do SENHOR: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que acenderei em ti um fogo que consumirá em ti toda árvore verde e toda árvore seca; não se apagará a chama flamejante; antes, com ela se queimarão todos os rostos, desde o Sul até ao Norte.

[48] E todos os homens verão que eu, o SENHOR, o acendi; não se apagará.

[49] Então, disse eu: ah! SENHOR Deus! Eles dizem de mim: Não é ele proferidor de parábolas?

Ezequiel 21

A espada do Senhor

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Jerusalém, derrama as tuas palavras contra os santuários e profetiza contra a terra de Israel.

[3] Dize à terra de Israel: Assim diz o SENHOR: Eis que sou contra ti, e tirarei a minha espada da bainha, e eliminarei do meio de ti tanto o justo como o perverso.

szerint bánok így veletek, Izráel háza! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 21

Ítéletes prófécia Jeruzsálem ellen

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia, fordulj Témán irányába, mondj szózatot dél felé, és prófétálj a Délvidék erdeje ellen!

[3]Ezt mondd a Délvidék erdejének: Hallgasd meg az ÚR igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR: Íme, én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden zöldellő fát és minden kiszáradt fát. Nem alszik el a lobogó láng, és megperzselődik benne minden arc déltől északig.

[4]És látni fogja minden ember, hogy én, az ÚR, gyújtottam fel, nem is fog elaludni!

[5]Én azonban ezt mondtam: Ó, Uram, URam! Ők azt mondják rólam: Ez már megint példázatokban beszél!

[6]Ezért így szólt hozzám az ÚR igéje:

[7]Emberfia, fordulj Jeruzsálem felé, mondj szózatot a szentélyek felé, és prófétálj Izráel földje ellen!

[8]Mondd Izráel földjéről: Így szól az ÚR: Íme, én rád támadok, kihúzom kardomat hüvelyéből, és kiirtok belőled bűnöst és igazat.

[4] Porque hei de eliminar do meio de ti o justo e o perverso, a minha espada sairá da bainha contra todo vivente, desde o Sul até ao Norte.

[5] Saberão todos os homens que eu, o SENHOR, tirei da bainha a minha espada; jamais voltará a ela.

[6] Tu, porém, ó filho do homem, suspira; à vista deles, suspira de coração quebrantado e com amargura.

[7] Quando te perguntarem: Por que suspiras tu? Então, dirás: Por causa das novas. Quando elas vêm, todo coração desmaia, todas as mãos se afrouxam, todo espírito se angustia, e todos os joelhos se desfazem em água; eis que elas vêm e se cumprirão, diz o SENHOR Deus.

[8] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR: A espada, a espada está afiada e polida;

[10] afiada para matança, polida para reluzir como relâmpago. Israel diz: Alegremo-nos! O cetro do meu filho despreza qualquer outra madeira.

[11] Mas Deus responde: Deu-se a espada a polir, para ser manejada; ela está afiada e polida, para ser posta na mão do matador.

[12] Grita e geme, ó filho do homem, porque ela será contra o meu povo, contra todos os príncipes de Israel. Estes, juntamente com o meu povo, estão entregues à espada; dá, pois, pancadas na tua coxa.

[9]Mivel ki akarok irtani belőled bűnöst és igazat, azért jön ki kardom a hüvelyéből minden ember ellen déltől északig.

[10]Akkor majd megtudja minden ember, hogy én, az ÚR, húztam ki a kardomat hüvelyéből: nem is tér az oda vissza!

[11]Te meg, emberfia, sóhajtozz! Meggörnyedt derékkal, keservesen sóhajtozz a szemük láttára!

[12]Ha majd megkérdezik tőled, hogy miért sóhajtozol, így felelj: Egy hír miatt, amely ha ideér, megdermed minden szív, ellankad minden kéz, elcsügged minden lélek, és minden térd nedves lesz. Íme, eljön és beteljesül! – így szól az én Uram, az ÚR.

Isten kivont kardja Izráelre támad

[13]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[14]Emberfia, prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram...! Ezt mondd: Kard, kard! Ki van köszörülve, ki is van fényesítve!

[15]Ki van köszörülve, hogy vadul mészároljon, ki van fényesítve, hogy villámokat szórjon. Örüljünk-e annak, hogy fiamnak királyi pálcája van, mikor minden fa megveti?

[16]Odaadta azt, hogy kifényesítve kézbe fogják. Kiköszörült, kifényesített kard ez, arra való, hogy gyilkos kézbe adják.

[17]Kiálts és jajgass, emberfia, mert ez történik népemmel, Izráel minden főrangú emberével: kardélre hányják őket népemmel együtt. Azért fájdalmadban verd a melledet!

[13] Pois haverá uma prova; e que haverá, se o próprio cetro que desprezou a todos não vier a subsistir? – diz o SENHOR Deus.

[14] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza e bate com as palmas uma na outra; duplique a espada o seu golpe, triplique-o a espada da matança, da grande matança, que os rodeia;

[15] para que desmaie o seu coração, e se multiplique o seu tropeçar junto a todas as portas. Faço reluzir a espada. Ah! Ela foi feita para ser raio e está afiada para matar.

[16] Ó espada, vira-te, com toda a força, para a direita, vira-te para a esquerda, para onde quer que o teu rosto se dirigir.

[17] Também eu baterei as minhas palmas uma na outra e desafogarei o meu furor; eu, o SENHOR, é que falei.

[18] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[19] Tu, pois, ó filho do homem, propõe dois caminhos por onde venha a espada do rei da Babilônia; ambos procederão da mesma terra; põe neles marcos indicadores, põe-nos na entrada do caminho para a cidade.

[20] Indica o caminho para que a espada chegue à Rabá dos filhos de Amom, a Judá e a Jerusalém, a fortificada.

[21] Porque o rei da Babilônia pára na encruzilhada, na entrada dos dois caminhos, para consultar os oráculos:

[18]Mert megvolt a próbatétel, de mit érünk vele? Ha van is még királyi pálca, elvetik azt, nem marad meg! – így szól az én Uram, az ÚR.

[19]Te azért, emberfia, prófétálj! Csapd össze a tenyeredet! Kétszeres, sőt háromszoros erejű lesz a kard: halálos sebeket osztó kard ez, nagy öldöklésnek a kardja, amely ott jár közöttük.

[20]Azért, hogy kétségbeessék a szív, és sokan elessenek, minden városkapu ellen öldöklő kardot küldtem. Arra készült, hogy villámokat szórjon, ki van fényesítve, hogy öldököljön.

[21]Vágj élesen jobb felé, fordulj, és vágj bal felé, amerre csak az éledet fordítják!

[22]Akkor én is összecsapom a tenyeremet, és lecsillapodik lángoló haragom! Én, az ÚR, megmondtam!

Jelképes prófécia a babiloniak támadásáról

[23]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[24]Te, emberfia, rajzolj magad elé két utat, amelyen feljön Babilónia királyának kardja: egy országból induljon ki mindkettő! Azután faragj útjelzőt; a város felé vezető út elágazásához faragd!

[25]Rajzolj utat, amelyen eljön a kard az ammóni Rabbá ellen, meg Júda és az erődített Jeruzsálem ellen!

[26]Mert odaáll Babilónia királya a válaszútra, a két út elejére, hogy jósoltasson, megrázza a nyilakat,

sacode as flechas, interroga os ídolos do lar, examina o fígado.

22 Caiu-lhe o oráculo para a direita, sobre Jerusalém, para dispor os aríetes, para abrir a boca com ordens de matar, para lançar gritos de guerra, para colocar os aríetes contra as portas, para levantar terraplenos, para edificar baluartes.

23 Aos judeus, lhes parecerá isto oráculo enganador, pois têm em seu favor juramentos solenes; mas Deus se lembrará da iniqüidade deles, para que sejam apreendidos.

24 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Visto que me fazeis lembrar da vossa iniqüidade, descobrindo-se as vossas transgressões, aparecendo os vossos pecados em todos os vossos atos, e visto que me viestes à memória, sereis apreendidos por causa disso.

25 E tu, ó profano e perverso, príncipe de Israel, cujo dia virá no tempo do seu castigo final;

26 assim diz o SENHOR Deus: Tira o diadema e remove a coroa; o que é já não será o mesmo; será exaltado o humilde e abatido o soberbo.

27 Ruína! Ruína! A ruínas a reduzirei, e ela já não será, até que venha aquele a quem ela pertence de direito; a ele a darei.

28 E tu, ó filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus acerca dos filhos de Amom e acerca dos seus insultos;

megkérdezze a bálványokat, megnézze a májat.

27A jóslat jobb felé mutat, Jeruzsálem felé. Faltörő kosokat helyez el, gyilkos parancsra nyitja száját, harsány harci kiáltást hallat, faltörő kosokat helyez el a kapukkal szemben, sáncot emel és ostromgépeket épít.

28De ezt ők üres jósolgatásnak tartják, esküvel is bizonygatják. De az ÚR majd emlékezteti őket bűnükre, és megfogja őket.

29Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel bűnötöket nem tudjátok feledtetni, hisz lelepleződik hűtlenségetek, és kiderül, hogy minden tettetek csupa vétek: mivel nem tudjátok ezt feledtetni, kézre kerítenek titeket!

30Neked pedig, te gyalázatos bűnös, Izráel fejedelme, akinek eljön a napja az utolsó bűntett idején,

31ezt mondja az én Uram, az ÚR: Félre a süveggel, le a koronával! Nem marad úgy semmi, ahogyan most van! Legyen a magas alacsony, és legyen az alacsony magas!

32Rommá, rommá, rommá teszem a várost, amilyen még nem volt – míg el nem jön az, akié az ítélet, mert végül majd neki adom!

Ítélethirdetés az ammóniak ellen

33Te, emberfia, prófétálj és mondd: Ezt mondja az én Uram, az ÚR az ammóniakról és gyalázkodásukról...! Ezt

dize, pois: A espada, a espada está desembainhada, polida para a matança, para consumir, para reluzir como relâmpago;

[29] para ser posta no pescoço dos profanos, dos perversos, cujo dia virá no tempo do castigo final, ao passo que te pregam visões falsas e te adivinham mentiras.

[30] Torna a tua espada à sua bainha. No lugar em que foste formado, na terra do teu nascimento, te julgarei.

[31] Derramarei sobre ti a minha indignação, assoprarei contra ti o fogo do meu furor e te entregarei nas mãos de homens brutais, mestres de destruição.

[32] Servirás de pasto ao fogo, o teu sangue será derramado no meio da terra, já não serás lembrado; pois eu, o SENHOR, é que falei.

mondd: Kard, kard! – amely ki van húzva, hogy öldököljön, ki van fényesítve, hogy megsemmisítsen és villámokat szórjon!

[34]Mivel téged hiábavaló látomásokkal és hazug jóslatokkal ámítanak, hogy odatesznek téged a gyalázatos bűnösök nyakára, akiknek eljön a napja az utolsó bűntett idején:

[35]térjen vissza a kard a hüvelyébe! Teremtésed helyén, származásod földjén ítélkezem fölötted!

[36]Kiárasztom rád bosszús haragomat, viharként török rád haragom tüzével; vad indulatú emberek kezébe adlak, akik mesterei a pusztításnak.

[37]A tűz martaléka leszel, véredet fölissza a föld, nem is fognak rád emlékezni! – Én, az ÚR, megmondtam!

Ezequiel 22

As abominações de Jerusalém

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, acaso, julgarás, julgarás a cidade sanguinária? Faze-lhe conhecer, pois, todas as suas abominações

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade que derrama sangue no meio de si, para que venha o seu tempo, e que faz ídolos contra si mesma, para se contaminar!

[4] Pelo teu sangue, por ti mesma derramado, tu te fizeste culpada e pelos

Ezékiel 22

Jeruzsálem bűnei és bűnhődése

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Akarsz-e ítélkezni, emberfia? Akarsz-e ítéletet mondani a vérontó város fölött? Akkor szembesítsd minden utálatos tettével,

[3]és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Ennek a vérontó városnak eljön az ideje, mert bálványokat készített a maga vesztére, és tisztátalan lett.

[4]A vér, amelyet kiontottál, vétkessé tett, és bálványaid, amelyeket készítettél,

teus ídolos, por ti mesma fabricados, tu te contaminaste e fizeste chegar o dia do teu julgamento e o término de teus anos; por isso, eu te fiz objeto de opróbrio das nações e de escárnio de todas as terras.

tisztátalanná tettek. Te vagy az oka, hogy közel van már a napod, elérkeztél esztendeid végéhez. Ezért gyalázatossá teszlek a népek előtt, és csúffá teszlek minden országban.

5 As que estão perto de ti e as que estão longe escarnecerão de ti, ó infamada, cheia de inquietação.

5Csúfolni fognak téged közel és távol, te rossz hírű, te sokat viszálykodó!

6 Eis que os príncipes de Israel, cada um segundo o seu poder, nada mais intentam, senão derramar sangue.

6Íme, Izráel összes fejedelme annyi vért ontott, amennyit csak bírt.

7 No meio de ti, desprezam o pai e a mãe, praticam extorsões contra o estrangeiro e são injustos para com o órfão e a viúva.

7Apjukat és anyjukat gyalázták országodban, a jövevényt zsarolták, az árvát és az özvegyet nyomorgatták.

8 Desprezaste as minhas coisas santas e profanaste os meus sábados.

8A szent dolgokat semmibe vetted, és szombatjaimat meggyaláztad.

9 Homens caluniadores se acham no meio de ti, para derramarem sangue; no meio de ti, comem carne sacrificada nos montes e cometem perversidade.

9Rágalmakat terjesztettek országodban, hogy vért onthassanak; a hegyeken bemutatott áldozatból ettek, fajtalanságokat követtek el.

10 No teu meio, descobrem a vergonha de seu pai e abusam da mulher no prazo da sua menstruação.

10A fiúk apjuk feleségével háltak. Erőszakoskodtak a tisztulásban levő nővel.

11 Um comete abominação com a mulher do seu próximo, outro contamina torpemente a sua nora, e outro humilha no meio de ti a sua irmã, filha de seu pai.

11Volt, aki a más feleségével követett el fajtalanságokat, volt, aki a saját menyét gyalázta meg galádul; olyan is volt, aki a húgával, saját apja leányával erőszakoskodott.

12 No meio de ti, aceitam subornos para se derramar sangue; usura e lucros tomaste, extorquindo-o; exploraste o teu próximo com extorsão; mas de mim te esqueceste, diz o SENHOR Deus.

12Hagyták magukat megvesztegetni országodban, hogy vért onthassanak. Kamatot és uzsorát szedtél, felebarátaid rovására nyerészkedtél, zsarolva őket, engem pedig elfelejtettél! – így szól az én Uram, az ÚR.

[13] Eis que bato as minhas palmas com furor contra a exploração que praticaste e por causa da tua culpa de sangue, que há no meio de ti. Estará firme o teu coração?	[13]Azért én majd a tenyerembe csapok nyerészkedésed miatt, amelyet elkövettél, és a vérontás miatt, amely országodban történt.
[14] Estarão fortes as tuas mãos, nos dias em que eu vier a tratar contigo? Eu, o SENHOR, o disse e o farei.	[14]Lesz-e elég bátorságod, lesz-e elég erőd akkor, amikor majd elbánok veled? Amit én, az ÚR, mondok, azt meg is teszem!
[15] Espalhar-te-ei entre as nações, e te dispersarei em outras terras, e porei termo à tua imundícia.	[15]Szétszélesztelek majd a népek közé, és szerteszórlak az országokba; véget vetek országodban a tisztátalanságnak!
[16] Serás profanada em ti mesma, à vista das nações, e saberás que eu sou o SENHOR.	[16]Gyalázatos leszel a népek előtt. Akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR.
[17] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:	[17]Így szólt hozzám az ÚR igéje:
[18] Filho do homem, a casa de Israel se tornou para mim em escória; todos eles são cobre, estanho, ferro e chumbo no meio do forno; em escória de prata se tornaram.	[18]Emberfia! Izráel háza salakká lett számomra: a réz, az ón, a vas és az ólom a kemencében ezüstsalakká lett.
[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Pois que todos vós vos tornastes em escória, eis que vos ajuntarei no meio de Jerusalém.	[19]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel mindenestül salakká lettetek, összegyűjtelek benneteket Jeruzsálembe.
[20] Como se ajuntam a prata, e o cobre, e o ferro, e o chumbo, e o estanho no meio do forno, para assoprar o fogo sobre eles, a fim de se fundirem, assim vos ajuntarei na minha ira e no meu furor, e ali vos deixarei, e fundirei.	[20]Ahogyan összegyűjtik az ezüstöt, a rezet, a vasat, az ólmot és az ónt a kemencébe, és felszítják a tüzet alatta, hogy megolvasszák, úgy gyűjtelek össze benneteket lángoló haragomban, kemencébe raklak, és megolvasztalak benne.
[21] Congregar-vos-ei e assoprarei sobre vós o fogo do meu furor; e sereis fundidos no meio de Jerusalém.	[21]Összeszedlek benneteket, felszítom ellenetek haragom tüzét, és megolvasztalak benne.

[22] Como se funde a prata no meio do forno, assim sereis fundidos no meio dela; e sabereis que eu, o SENHOR, derramei o meu furor sobre vós.

[23] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, dize-lhe: Tu és terra que não está purificada e que não tem chuva no dia da indignação.

[25] Conspiração dos seus profetas há no meio dela; como um leão que ruge, que arrebata a presa, assim eles devoram as almas; tesouros e coisas preciosas tomam, multiplicam as suas viúvas no meio dela.

[26] Os seus sacerdotes transgridem a minha lei e profanam as minhas coisas santas; entre o santo e o profano, não fazem diferença, nem discernem o imundo do limpo e dos meus sábados escondem os olhos; e, assim, sou profanado no meio deles.

[27] Os seus príncipes no meio dela são como lobos que arrebatam a presa para derramarem o sangue, para destruírem as almas e ganharem lucro desonesto.

[28] Os seus profetas lhes encobrem isto com cal por visões falsas, predizendo mentiras e dizendo: Assim diz o SENHOR Deus, sem que o SENHOR tenha falado.

[29] Contra o povo da terra praticam extorsão, andam roubando, fazem violência ao aflito e ao necessitado e ao estrangeiro oprimem sem razão.

[22]Ahogyan megolvad az ezüst a kemencében, úgy fogtok megolvadni Jeruzsálemben. Amikor kitöltöm rajtatok haragomat, majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

A nép vezetőinek bűne

[23]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[24]Emberfia, mondd meg ennek az országnak: Tisztátalan föld vagy, amely nem kapott esőt a harag napján!

[25]Prófétái összeesküvést szőnek, olyanok, mint az ordító, ragadozó oroszlán: embereket esznek, kincset és drágaságot harácsolnak, sok asszonyt tesznek özveggyé.

[26]Papjai erőszakot követtek el törvényemen, és meggyalázták szent dolgaimat. Nem tettek különbséget a szent és a közönséges között, nem tanították a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére. Szombatjaimmal nem törődtek, és gyalázatot hoztak rám.

[27]Vezérei olyanok, mint a ragadozó farkasok: vért ontanak, embereket pusztítanak el nyereségvágyból.

[28]Prófétái habarccsal vakolgatnak; hiábavalóságot látnak, hazugságokat jósolgatnak nekik, amikor ezt mondják: „Így szól az én Uram, az ÚR…” – pedig nem is szólt az ÚR!

[29]Az ország népe kegyetlenül sanyargat és lelketlenül rabol, a nincstelent és szegényt nyomorgatják, a jövevényt pedig törvénytelenül sanyargatják.

[30] Busquei entre eles um homem que tapasse o muro e se colocasse na brecha perante mim, a favor desta terra, para que eu não a destruísse; mas a ninguém achei.
[31] Por isso, eu derramei sobre eles a minha indignação, com o fogo do meu furor os consumi; fiz cair-lhes sobre a cabeça o castigo do seu procedimento, diz o SENHOR Deus.

[30]Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállna a résre színem elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam.

[31]Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzével, fejükre olvasom tetteiket! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezequiel 23

Oolá e Oolibá, as duas meretrizes

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, houve duas mulheres, filhas de uma só mãe.
[3] Estas se prostituíram no Egito; prostituíram-se na sua mocidade; ali foram apertados os seus peitos e apalpados os seios da sua virgindade.
[4] Os seus nomes eram: Oolá, a mais velha, e Oolibá, sua irmã; e foram minhas e tiveram filhos e filhas; e, quanto ao seu nome, Samaria é Oolá, e Jerusalém é Oolibá.

[5] Prostituiu-se Oolá, quando era minha; inflamou-se pelos seus amantes, pelos assírios, seus vizinhos,

[6] que se vestiam de azul, governadores e sátrapas, todos jovens de cobiçar, cavaleiros montados a cavalo.

[7] Assim, cometeu ela as suas devassidões com eles, que eram todos a fina flor dos filhos da Assíria, e com todos aqueles

Ezékiel 23

Példázat a két házasságtörő asszonyról

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Volt két asszony, egy anya lányai.
[3]Paráznaságból éltek Egyiptomban, már ifjúkorukban paráznák voltak. Ott tapogatták a mellüket, ott szorongatták szűzies keblüket.

[4]Az idősebbik neve Oholá volt, a húgáé Oholíbá. Aztán az enyéim lettek, fiakat és leányokat szültek. A nevük így értendő: Oholá Samária, Oholíbá pedig Jeruzsálem.

[5]Oholá azonban ismét parázna lett, noha már a feleségem volt. Vágyra gerjedt szeretői, az asszírok iránt, akik eljöttek hozzá
[6]kék bíborba öltözve: helytartók és elöljárók, kívánatos ifjak mindnyájan, lovasok, harci kocsin járók.
[7]Paráználkodott velük, Asszíria válogatott ifjaival és mindazokkal, akik iránt vágyra gerjedt, és tisztátalanná tette magát bálványaikkal.

pelos quais se inflamava; com todos os seus ídolos se contaminou.

8 As suas impudicícias, que trouxe do Egito, não as deixou; porque com ela se deitaram na sua mocidade, e eles apalparam os seios da sua virgindade e derramaram sobre ela a sua impudicícia.

9 Por isso, a entreguei nas mãos dos seus amantes, nas mãos dos filhos da Assíria, pelos quais se inflamara.

10 Estes descobriram as vergonhas dela, levaram seus filhos e suas filhas; porém a ela mataram à espada; e ela se tornou falada entre as mulheres, e sobre ela executaram juízos.

11 Vendo isto sua irmã Oolibá, corrompeu a sua paixão mais do que ela, e as suas devassidões foram maiores do que as de sua irmã.

12 Inflamou-se pelos filhos da Assíria, governadores e sátrapas, seus vizinhos, vestidos com primor, cavaleiros montados a cavalo, todos jovens de cobiçar.

13 Vi que se tinha contaminado; o caminho de ambas era o mesmo.

14 Aumentou as suas impudicícias, porque viu homens pintados na parede, imagens dos caldeus, pintados de vermelho:

15 de lombos cingidos e turbantes pendentes da cabeça, todos com aparência de oficiais, semelhantes aos filhos da Babilônia, na Caldéia, em terra do seu nascimento.

8De az egyiptomiakkal sem hagyta abba a paráználkodását, hiszen azok háltak vele fiatal korában; ők is tapogatták szűzies kebleit, és sokat paráználkodtak vele.

9Ezért a szeretői kezébe adtam, az asszírok kezébe, akik iránt vágyra gerjedt.

10Azok kitakarták szemérmét, elvették fiait és leányait, őt magát pedig megölték fegyverrel, és hírhedtté lett az asszonyok között, amikor végrehajtották rajta az ítéletet.

11Amikor látta ezt a húga, Oholíbá, romlottabb lett nála, mert fölgerjedt a vágya, és még a nővérén is túltett a paráználkodásban.

12Vágyra gerjedt az asszírok iránt: a helytartók és az elöljárók iránt, akik gyönyörű ruhákban jöttek el hozzá, meg a lovasok és a harci kocsin járók iránt, akik mindnyájan kívánatos ifjak.

13Láttam, hogy tisztátalan lett; egyformák ők mind a ketten.

14De ez még tovább ment a paráználkodásban, mert látott férfialakokat a falra vésve, a káldeusok képmását vörös festékkel rajzolva.

15Ezek övet viselnek a derekukon, kendős turbánt a fejükön; látszik mindnyájukról, hogy tisztek, hasonlók a babilóniaiakhoz, akiknek Káldea a szülőföldje.

[16] Vendo-os, inflamou-se por eles e lhes mandou mensageiros à Caldéia.

[17] Então, vieram ter com ela os filhos da Babilônia, para o leito dos amores, e a contaminaram com as suas impudicícias; ela, após contaminar-se com eles, enojada, os deixou.

[18] Assim, tendo ela posto a descoberto as suas devassidões e sua nudez, a minha alma se alienou dela, como já se dera com respeito à sua irmã.

[19] Ela, todavia, multiplicou as suas impudicícias, lembrando-se dos dias da sua mocidade, em que se prostituíra na terra do Egito.

[20] Inflamou-se pelos seus amantes, cujos membros eram como o de jumento e cujo fluxo é como o fluxo de cavalos.

[21] Assim, trouxeste à memória a luxúria da tua mocidade, quando os do Egito apalpavam os teus seios, os peitos da tua mocidade.

[22] Por isso, ó Oolibá, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu suscitarei contra ti os teus amantes, os quais, enojada, tu os deixaras, e os trarei contra ti de todos os lados:

[23] os filhos da Babilônia e todos os caldeus de Pecode, de Soa, de Coa e todos os filhos da Assíria com eles, jovens de cobiçar, governadores e sátrapas, príncipes e homens de renome, todos montados a cavalo.

[16]Amint megpillantotta ezeket, fölgerjedt a vágya irántuk, és követeket küldött hozzájuk Káldeába.

[17]El is jöttek hozzá a babilóniaiak, hogy szeretkezzenek vele, és tisztátalanná tették paráznaságukkal. Amikor tisztátalanná lett miattuk, megundorodott tőlük.

[18]Mivel nyíltan paráználkodott, és szemérmetlenül viselkedett, megundorodtam tőle, ahogyan megundorodtam nővérétől is.

[19]De ő egyre többet paráználkodott, emlékezve fiatalkorára, amikor Egyiptomban paráználkodott.

[20]Olyan szeretők iránt gerjedt vágyra, akiknek a teste feltüzelve olyan, mint a szamaraké, és akkora a hímtagjuk, akár a lovaké.

[21]Vágyódott fiatalkori fajtalankodására, amikor még Egyiptomban tapogatták kebleit, szorongatták fiatal melleit.

A hűtlenség büntetése

[22]Ezért Oholíbá – így szól az én Uram, az ÚR –, én majd ellened uszítom a szeretőidet, akiktől megundorodtál, és elhozom őket ellened mindenfelől:

[23]a babilóniaiakat, az összes káldeust, a Pekódból, Sóából és Kóából valókat, meg az összes asszírt velük együtt, a kívánatos ifjakat, a helytartókat és elöljárókat mind, a tiszteket, a kiváló vitézeket meg az összes harci kocsin járót.

[24] Virão contra ti do Norte, com carros e carretas e com multidão de povos; pôr-se-ão contra ti em redor, com paveses, e escudos, e capacetes; e porei diante deles o juízo, e julgar-te-ão segundo os seus direitos.

[25] Porei contra ti o meu zelo, e eles te tratarão com furor; cortar-te-ão o nariz e as orelhas, e o que restar cairá à espada; levarão teus filhos e tuas filhas, e quem ainda te restar será consumido pelo fogo.

[26] Despojar-te-ão dos teus vestidos e tomarão as tuas jóias de adorno.

[27] Assim, farei cessar em ti a tua luxúria e a tua prostituição, provenientes da terra do Egito; não levantarás os olhos para eles e já não te lembrarás do Egito.

[28] Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu te entregarei nas mãos daqueles a quem aborreces, nas mãos daqueles que, enojada, tu deixaste.

[29] Eles te tratarão com ódio, e levarão todo o fruto do teu trabalho, e te deixarão nua e despida; descobrir-se-á a vergonha da tua prostituição, a tua luxúria e as tuas devassidões.

[30] Estas coisas se te farão, porque te prostituíste com os gentios e te contaminaste com os seus ídolos.

[31] Andaste no caminho de tua irmã; por isso, entregarei o seu copo na tua mão.

[24]Fölvonulnak ellened kerekeken gördülő harci kocsikkal, népek tömegével, fölszerelve nehéz és könnyű pajzzsal, sisakban, és körülvesznek téged. Én majd eléjük tárom az ügyedet, és ők saját törvényeik szerint tartanak ítéletet fölötted.

[25]Rád zúdítom féltékenységemet, és haragjukban elbánnak veled: orrodat, füledet levágják, ami pedig megmarad belőled, az fegyvertől pusztul el. Elviszik fiaidat és leányaidat, akik pedig megmaradnak, azokat tűz emészti meg.

[26]Lehúzzák rólad a ruhát, és elveszik ékszereidet.

[27]Véget vetek fajtalankodásodnak és Egyiptomban elkezdett paráználkodásodnak. Nem tekintgetsz rájuk, és Egyiptomra sem gondolsz többé!

[28]Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Azoknak a kezébe adlak, akiket meggyűlöltél, akiktől megundorodtál.

[29]Gyűlöletükben elbánnak veled: elvesznek tőled mindent, amit megszereztél, azután otthagynak csupaszon, meztelenül, kitakarva parázna szemérmedet és fajtalan paráznaságodat.

[30]Így bánnak veled, mert paráználkodtál a népekkel, és tisztátalanná tetted magadat bálványaikkal.

[31]Nővéred útján jártál, ezért az ő poharát adom a kezedbe!

A harag pohara

[32] Assim diz o SENHOR Deus: Beberás o copo de tua irmã, fundo e largo; servirás de riso e escárnio; pois nele cabe muito.

[32]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ki kell innod a nővéred poharát, a mélyet és öblöset; kinevetnek és kigúnyolnak, mert sok fér bele!

[33] Encher-te-ás de embriaguez e de dor; o copo de tua irmã Samaria é copo de espanto e de desolação.

[33]Részeg leszel, gyötrelemmel tele, szörnyű borzalom pohara nővérednek, Samáriának a pohara.

[34] Tu o beberás, e esgotá-lo-ás, e lhe roerás os cacos, e te rasgarás os peitos, pois eu o falei, diz o SENHOR Deus.

[34]Ki kell innod, ki kell ürítened! Még a cserepeit is rágni fogod, és téped a melledet. Megmondtam! – így szól az én Uram, az ÚR.

[35] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como te esqueceste de mim e me viraste as costas, também carregarás com a tua luxúria e as tuas devassidões.

[35]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel te elfelejtettél, és hátat fordítottál nekem, viseld hát fajtalan paráznaságod következményét!

Vád és ítélet

[36] Disse-me ainda o SENHOR: Filho do homem, julgarás tu a Oolá e a Oolibá? Declara-lhes, pois, as suas abominações.

[36]Ezt mondta nekem az ÚR: Emberfia! Akarsz-e ítéletet mondani Oholá és Oholíbá fölött? Akkor szembesítsd őket utálatos tetteikkel!

[37] Porque adulteraram, e nas suas mãos há culpa de sangue; com seus ídolos adulteraram, e até os seus filhos, que me geraram, ofereceram a eles para serem consumidos pelo fogo.

[37]Mert házasságtörők, vér tapad a kezükhöz; bálványaikkal követték el a házasságtörést, azoknak áldozták oda eledelül még a fiaikat is, akiket nekem szültek.

[38] Ainda isto me fizeram: no mesmo dia contaminaram o meu santuário e profanaram os meus sábados.

[38]Azt is megtették velem, hogy ugyanazon a napon tisztátalanná tették szentélyemet, és meggyalázták szombatjaimat.

[39] Pois, havendo sacrificado seus filhos aos ídolos, vieram, no mesmo dia, ao meu santuário para o profanarem; e assim o fizeram no meio da minha casa.

[39]Mert levágták fiaikat bálványaiknak, és még aznap elmentek szentélyembe, meggyalázva azt: ezt tették az én házammal!

[40] E mais ainda: mandaram vir uns homens de longe; fora-lhes enviado um mensageiro, e eis que vieram; por amor

[40]Sőt emberekért küldtek, akik messze laknak tőlük; követet küldtek hozzájuk, és azok el is jöttek. A kedvükért

deles, te banhaste, coloriste os olhos e te ornaste de enfeites;

[41] e te assentaste num suntuoso leito, diante do qual se achava mesa preparada, sobre que puseste o meu incenso e o meu óleo.

[42] Com ela se ouvia a voz de muita gente que folgava; com homens de classe baixa foram trazidos do deserto uns bêbados, que puseram braceletes nas mãos delas e, na cabeça, coroas formosas.

[43] Então, disse eu da envelhecida em adultérios: continuará ela em suas prostituições?

[44] E passaram a estar com ela, como quem freqüenta a uma prostituta; assim, passaram a freqüentar a Oolá e a Oolibá, mulheres depravadas,

[45] de maneira que homens justos as julgarão como se julgam as adúlteras e as sanguinárias; porque são adúlteras, e, nas suas mãos, há culpa de sangue.

[46] Pois assim diz o SENHOR Deus: Farei subir contra elas grande multidão e as entregarei ao tumulto e ao saque.

[47] A multidão as apedrejará e as golpeará com as suas espadas; a seus filhos e suas filhas matarão e as suas casas queimarão.

[48] Assim, farei cessar a luxúria da terra, para que se escarmentem todas as mulheres e não façam segundo a luxúria delas.

[49] O castigo da vossa luxúria recairá sobre vós, e levareis os pecados dos vossos

megmosakodtál, kifestetted a szemedet, és ékszerekkel ékesítetted fel magad.

[41]Vetett ágyra ültél, előtte terített asztal volt, és az én tömjénemet és olajomat tetted arra.

[42]Vidám lárma hallatszott ott. Az embertömeghez még ivócimborákat is hoztak a pusztából. Ezek karperecet adtak a nők kezére, díszes koszorút a fejükre.

[43]Akkor ezt mondtam: Még a kivénült asszony is házasságtörő? Már egy ilyen paráznával is paráználkodnak?

[44]Úgy jártak hozzá, ahogy a parázna nőhöz szokás: úgy jártak Oholához és Oholíbához, ezekhez a fajtalan nőkhöz.

[45]De majd igaz férfiak ítélkeznek fölöttük a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, mert házasságtörők, és vér tapad a kezükhöz.

[46]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Hívjanak össze ügyükben népgyűlést, és elrettentő példaként vessék őket prédára!

[47]Kövezze meg őket a népgyűlés, és vágják őket a kardjukkal darabokra; fiaikat és leányaikat gyilkolják le, házaikat pedig perzseljék föl.

[48]Véget vetek a fajtalankodásnak az országban, hogy okuljon belőle minden asszony, és ne kövessen el olyan fajtalanságot, mint amilyet ti.

[49]Így rójják ki rátok fajtalankodásotok büntetését, és viselni fogjátok

ídolos; e sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

Ezequiel 24

A parábola da panela

1 Veio a mim a palavra do SENHOR, em o nono ano, no décimo mês, aos dez dias do mês, dizendo:

2 Filho do homem, escreve o nome deste dia, deste mesmo dia; porque o rei da Babilônia se atira contra Jerusalém neste dia.

3 Propõe uma parábola à casa rebelde e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Põe ao lume a panela, põe-na, deita-lhe água dentro,

4 ajunta nela pedaços de carne, todos os bons pedaços, as coxas e as espáduas; enche-a de ossos escolhidos.

5 Pega do melhor do rebanho e empilha lenha debaixo dela; faze-a ferver bem, e cozam-se dentro dela os ossos.

6 Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária, da panela cheia de ferrugem, ferrugem que não foi tirada dela! Tira de dentro a carne, pedaço por pedaço, sem escolha.

7 Porque a culpa de sangue está no meio dela; derramou-o sobre penha descalvada e não sobre a terra, para o cobrir com o pó;

8 para fazer subir a indignação, para tomar vingança, eu pus o seu sangue numa penha descalvada, para que não fosse coberto.

bálványozásotok vétkének következményeit. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

Ezékiel 24

Példázat a rozsdás fazékról

1Így szólt az ÚR igéje hozzám a kilencedik évben, a tizedik hónap tizedikén:

2Emberfia! Írd föl magadnak ezt a nevezetes napot, éppen a mai napot: Babilónia királya éppen a mai napon indított támadást Jeruzsálem ellen.

3Mondj példázatot az engedetlen népről, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Tedd föl a fazekat, tedd föl, vizet is tölts belé!

4Rakj bele húsdarabokat, csupa jó darabot, combot és lapockát, a legjava csontokkal rakd tele!

5A nyáj legjavából vedd azt, és rakj alá körben fát! Főzd a húsdarabokat, míg csak meg nem főnek a csontok is benne!

6Ezzel azt mondja az én Uram, az ÚR: Jaj a vérontó városnak, e rozsdás fazéknak, mert a rozsdája nem megy le róla! Szedd ki belőle a darabokat sorra, válogatás nélkül.

7Mert ott van benne a vér, melyet a csupasz kőre ontott, nem a földre öntötte, hogy a por betakarhatná,

8így keltett haragot, így indított bosszúra. Én is kiontom a vérét a csupasz kőre, hogy ne lehessen betakarni!

[9] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Ai da cidade sanguinária! Também eu farei pilha grande.

[10] Amontoa muita lenha, acende o fogo, cozinha a carne, engrossa o caldo, e ardam os ossos.

[11] Então, porás a panela vazia sobre as brasas, para que ela aqueça, o seu cobre se torne candente, funda-se a sua imundícia dentro dela, e se consuma a sua ferrugem.

[12] Trabalho inútil! Não sai dela a sua muita ferrugem, nem pelo fogo.

[13] Na tua imundícia está a luxúria; porque eu quis purificar-te, e não te purificaste, não serás nunca purificada da tua imundícia, até que eu tenha satisfeito o meu furor contra ti.

[14] Eu, o SENHOR, o disse: será assim, e eu o farei; não tornarei atrás, não pouparei, nem me arrependerei; segundo os teus caminhos e segundo os teus feitos, serás julgada, diz o SENHOR Deus.

A viuvez de Ezequiel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Filho do homem, eis que, às súbitas, tirarei a delícia dos teus olhos, mas não lamentarás, nem chorarás, nem te correrão as lágrimas.

[17] Geme em silêncio, não faças lamentação pelos mortos, prende o teu turbante, mete as tuas sandálias nos pés, não cubras os bigodes e não comas o pão que te mandam.

[9]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Jaj a vérontó városnak! Én is nagy máglyát rakatok:

[10]hozzatok sok fát, gyújtsatok nagy tüzet, főzzétek puhára a húst, hadd főjön szét teljesen, égjenek oda a csontok!

[11]Hagyjátok üresen állni a parázson, hadd tüzesedjék át, legyen izzó a rézfazék, hogy megolvadjon benne a tisztátalanság, leégjen róla a rozsda!

[12]Kimerítő volt a fáradozás, mégsem ment le róla a sok rozsda, a tűzben is rajta maradt a rozsda!

[13]Fajtalan tisztátalanságodból meg akartalak ugyan tisztogatni, de te nem tisztultál meg. Hát ne is tisztulj meg tisztátalanságodtól, amíg ki nem töltöm rajtad haragomat!

[14]Én, az ÚR, megmondtam, be is teljesedik, mert véghezviszem! Nem engedek, nem szánakozom, és nem könyörülök! Ahogyan éltél és amiket tettél, aszerint ítéllek el! – így szól az én Uram, az ÚR.

Híradás Jeruzsálem elestéről

[15]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[16]Emberfia! Én most hirtelen halállal elveszem tőled azt, aki neked kedves, de te ne gyászold, ne sirasd, könnyedet se hullasd!

[17]Csak halkan sóhajtozz, ne gyászold úgy, ahogy a halottakat szokták! Tedd föl a fejdíszedet, és kösd a lábadra sarudat, ne takard el a bajuszodat, és ne edd a gyászolók kenyerét!

[18] Falei ao povo pela manhã, e, à tarde, morreu minha mulher; na manhã seguinte, fiz segundo me havia sido mandado.

[19] Então, me disse o povo: Não nos farás saber o que significam estas coisas que estás fazendo?

[20] Eu lhes disse: Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Dize à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu profanarei o meu santuário, objeto do vosso mais alto orgulho, delícia dos vossos olhos e anelo de vossa alma; vossos filhos e vossas filhas, que deixastes, cairão à espada.

[22] Fareis como eu fiz: não cobrireis os bigodes, nem comereis o pão que vos mandam.

[23] Trareis à cabeça os vossos turbantes e as vossas sandálias, nos pés; não lamentareis, nem chorareis, mas definhar-vos-eis nas vossas iniqüidades e gemereis uns com os outros.

[24] Assim vos servirá Ezequiel de sinal; segundo tudo o que ele fez, assim fareis. Quando isso acontecer, sabereis que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Filho do homem, não sucederá que, no dia em que eu lhes tirar o objeto do seu orgulho, o seu júbilo, a sua glória, a delícia dos seus olhos e o anelo de sua alma e a seus filhos e suas filhas,

[18]Elmondtam ezt reggel a népnek; estére meghalt a feleségem. Másnap reggel a kapott parancs szerint cselekedtem.

[19]Ekkor a nép ezt mondta nekem: Magyarázd meg nekünk, hogy mit jelent a számunkra az, amit előttünk csinálsz!

[20]Ezt feleltem nekik: Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[21]Mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Én most meggyalázom szentélyemet, erősségeteket, melyre büszkék vagytok, amely nektek kedves, amely után vágyódtok; fiaitok és leányaitok pedig, akiket ott hagytatok, fegyvertől esnek el.

[22]Azt fogjátok csinálni, amit én csináltam: nem takarjátok el bajuszotokat, és nem eszitek a gyászolók kenyerét.

[23]Fejdísz lesz a fejeteken, saru a lábatokon; nem fogtok gyászolni, sem sírni, hanem elsorvadtok bűneitek miatt, és csak sóhajtoztok egymás között.

[24]Ezékiel pedig intő jel lesz a számotokra: amit ő csinált, ugyanazt csináljátok majd ti is. Amikor ez bekövetkezik, akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

[25]Hozzád pedig, emberfia, azon a napon, amelyen elveszem tőlük erősségüket, ékességüket, amelynek örülnek, amely kedves nekik és amely után vágyódnak, meg a fiaikat és leányaikat,

[26] nesse dia, virá ter contigo algum que escapar, para te dar a notícia pessoalmente?
[27] Nesse dia, abrir-se-á a tua boca para com aquele que escapar; falarás e já não ficarás mudo. Assim, lhes servirás de sinal, e saberão que eu sou o SENHOR.

[26]azon a napon egy menekült jön hozzád, hogy hírt hozzon neked.

[27]Azon a napon megnyílik majd a szád, beszélni fogsz a menekülttel, és többé nem kell hallgatnod. Intő jel leszel számukra, és majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezequiel 25

Profecia contra Amom

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:
[2] Filho do homem, volve o rosto contra os filhos de Amom e profetiza contra eles.
[3] Dize aos filhos de Amom: Ouvi a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que tu disseste: Bem feito!, acerca do meu santuário, quando foi profanado; acerca da terra de Israel, quando foi assolada; e da casa de Judá, quando foi para o exílio,
[4] eis que te entregarei ao poder dos filhos do Oriente, e estabelecerão em ti os seus acampamentos e porão em ti as suas moradas; eles comerão os teus frutos e beberão o teu leite.

[5] Farei de Rabá uma estrebaria de camelos e dos filhos de Amom, um curral de ovelhas; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[6] Porque assim diz o SENHOR Deus: Visto como bateste as palmas, e pateaste, e, com toda a malícia de tua alma, te alegraste da terra de Israel,
[7] eis que estendi a mão contra ti e te darei por despojo às nações; eliminar-te-ei

Ezékiel 25

Ítélethirdetés Ammón ellen

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Fordulj Ammón népe felé, és prófétálj ellene!

[3]Ezt mondd Ammón népének: Halljátok az én Uramnak, az ÚRnak igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hahotáztál, amikor szentélyemet meggyalázták, amikor Izráel földje elpusztult, és amikor Júda háza fogságba került,

[4]azért én a keleten lakók birtokába adlak. Tábort vernek országodban, ott építik fel hajlékukat; ők eszik meg gyümölcsödet, és tejedet ők fogják meginni.

[5]Rabbá városát tevék legelőjévé teszem, Ammón földjét pedig juhok delelőhelyévé. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

[6]Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel tapsoltál kezeddel, dobogtál lábaddal, és megvetéssel, szívből örültél Izráel földjének a sorsán,

[7]azért én kinyújtom a kezemet ellened, odavetlek zsákmányul a népeknek,

dentre os povos e te farei perecer dentre as terras. Acabarei de todo contigo, e saberás que eu sou o SENHOR.

kiirtalak a nemzetek közül, és kipusztítalak az országok közül. Megsemmisítelek, és majd akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

Profecia contra Moabe

[8] Assim diz o SENHOR Deus: Visto como dizem Moabe e Seir: Eis que a casa de Judá é como todas as nações,

[9] eis que eu abrirei o flanco de Moabe desde as cidades, desde as suas cidades fronteiras, a glória da terra, Bete-Jesimote, Baal-Meom e Quiriataim;

[10] dá-las-ei aos povos do Oriente em possessão, como também os filhos de Amom, para que destes não haja memória entre as nações.

[11] Também executarei juízos contra Moabe, e os moabitas saberão que eu sou o SENHOR.

Ítélethirdetés Móáb és Edóm ellen

[8]Így szól az én Uram, az ÚR: Móáb és Széír azt mondja, hogy Júda háza is csak olyan, mint a többi nép.

[9]Azért én most utat nyitok Móáb hegyoldalán a városok felé, végvárai felé, az ország díszei, Bét-Hajjesímót, Baal-Meón és Kirjátajim felé.

[10]Ammón népe felé is utat nyitok a keleten lakók előtt, és birtokukba adom. Nem is emlékeznek többé Ammónra a népek körében.

[11]Móáb fölött is ítéletet tartok; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Profecia contra Edom

[12] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que Edom se houve vingativamente para com a casa de Judá e se fez culpadíssimo, quando se vingou dela,

[13] assim diz o SENHOR Deus: Também estenderei a mão contra Edom e eliminarei dele homens e animais; torná-lo-ei deserto, e desde Temã até Dedã cairão à espada.

[14] Exercerei a minha vingança contra Edom, por intermédio do meu povo de Israel; este fará em Edom segundo a minha ira e segundo o meu furor; e os edomitas conhecerão a minha vingança, diz o SENHOR Deus.

[12]Így szól az én Uram, az ÚR: Edóm kegyetlen bosszút állt Júda házán, és nagy bűnt követett el azzal, hogy bosszút állt rajta.

[13]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Kinyújtom a kezemet Edóm ellen, és kiirtok belőle embert és állatot. Romhalmazzá teszem, Témántól Dedánig fegyvertől esnek el.

[14]Népem, Izráel által állok bosszút Edómon, és ők lángoló haragom szerint bánnak el Edómmal. Akkor majd megtudják, hogy milyen az, ha én bosszút állok! – így szól az én Uram, az ÚR.

Profecia contra a Filístia

Ítélethirdetés a filiszteusok ellen

[15] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que os filisteus se houveram vingativamente e com desprezo de alma executaram vingança, para destruírem com perpétua inimizade,

[16] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estendo a mão contra os filisteus, e eliminarei os queretitas, e farei perecer o resto da costa do mar.

[17] Tomarei deles grandes vinganças, com furiosas repreensões; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver exercido a minha vingança contra eles.

[15]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: A filiszteusok bosszúból cselekedtek, és kegyetlen bosszút álltak, fennhéjázó lélekkel, örökös ellenségként pusztítva.

[16]Ezért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kinyújtom kezemet a filiszteusok ellen, kiirtom a krétaiakat, és elpusztítom a tengerparton lakók maradékát.

[17]Kegyetlenül bosszút állok rajtuk, megfenyítem őket haragomban. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor bosszút állok rajtuk!

Ezequiel 26

Profecia contra Tiro

[1] No undécimo ano, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, visto que Tiro disse no tocante a Jerusalém: Bem feito! Está quebrada a porta dos povos; abriu-se para mim; eu me tornarei rico, agora que ela está assolada,

[3] assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó Tiro, e farei subir contra ti muitas nações, como faz o mar subir as suas ondas.

[4] Elas destruirão os muros de Tiro e deitarão abaixo as suas torres; e eu varrerei o seu pó, e farei dela penha descalvada.

[5] No meio do mar, virá a ser um enxugadouro de redes, porque eu o anunciei, diz o SENHOR Deus; e ela servirá de despojo para as nações.

Ezékiel 26

Jövendölés Tírusz ostromáról és pusztulásáról

[1]A tizenegyedik évben, a hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Tírusz ezt mondta Jeruzsálemről: Haha! Összetört a népek kapuja, feltárult előttem! Gazdag leszek, mert romhalmazzá vált!

[3]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, Tírusz, sok népet hozok ellened, ahogyan a tenger hozza hullámait.

[4]Lerombolják Tírusz várfalait, ledöntik bástyáit. Még a port is lesöpröm róla, kopár sziklává teszem.

[5]Hálók szárítóhelye lesz a tenger közepén. Megmondtam – így szól az én Uram, az ÚR –: a népek zsákmánya lesz!

6 Suas filhas que estão no continente serão mortas à espada; e saberão que eu sou o SENHOR.

7 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu trarei contra Tiro a Nabucodonosor, rei da Babilônia, desde o Norte, o rei dos reis, com cavalos, carros e cavaleiros e com a multidão de muitos povos.

8 As tuas filhas que estão no continente, ele as matará à espada; levantará baluarte contra ti; contra ti levantará terrapleno e um telhado de paveses.

9 Disporá os seus aríetes contra os teus muros e, com os seus ferros, deitará abaixo as tuas torres.

10 Pela multidão de seus cavalos, te cobrirá de pó; os teus muros tremerão com o estrondo dos cavaleiros, das carretas e dos carros, quando ele entrar pelas tuas portas, como pelas entradas de uma cidade em que se fez brecha.

11 Com as unhas dos seus cavalos, socará todas as tuas ruas; ao teu povo matará à espada, e as tuas fortes colunas cairão por terra.

12 Roubarão as tuas riquezas, saquearão as tuas mercadorias, derribarão os teus muros e arrasarão as tuas casas preciosas; as tuas pedras, as tuas madeiras e o teu pó lançarão no meio das águas.

13 Farei cessar o arruído das tuas cantigas, e já não se ouvirá o som das tuas harpas.

14 Farei de ti uma penha descalvada; virás a ser um enxugadouro de redes, jamais

6A szárazföldön levő falvait fegyverrel irtják ki. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

7Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elhozom Tírusz ellen Nebukadneccart, Babilónia királyát, a királyok királyát északról, lovakkal, harci kocsikkal, lovasokkal és nagy tömegű hadinéppel.

8A szárazföldön levő falvaidat fegyverrel irtja ki. Ostromgépeket állít veled szemben, sáncot emel ellened, és pajzsok alatt tör ellened.

9Faltörő kost szegez falaidnak, bástyáidat pedig csákányaival rombolja le.

10Belep a por, amelyet felver tömérdek lova; megrendülnek várfalaid a lovasok és a kerekeken gördülő harci kocsik zajától, amikor betör kapuidon, ahogy betörnek egy ostromlott városba.

11Lovainak patái utcáidon tipornak, népedet fegyverrel gyilkolja le, hatalmas oszlopaid a földre zuhannak.

12Elragadják zsákmányként gazdagságodat, elrabolják áruidat; ledöntik várfalaidat, gyönyörű házaidat lerombolják, a köveket, a gerendákat, még a port is a tenger közepébe szórják.

13Véget vetek hangos éneklésednek, citerád hangja sem hallatszik majd többé.

14Kopár sziklává teszlek; hálók szárítóhelye leszel; nem építenek fel

serás edificada, porque eu, o SENHOR, o falei, diz o SENHOR Deus.

többé. Én, az ÚR, megmondtam! – így szól az én Uram, az ÚR.

15 Assim diz o SENHOR Deus a Tiro: Não tremerão as terras do mar com o estrondo da tua queda, quando gemerem os traspassados, quando se fizer espantosa matança no meio de ti?

15Ezt mondja az én Uram, az ÚR Tírusznak: Megrendülnek a szigetek összeomlásod hallatára, amikor nyögnek a halálra sebzettek, és ott tombolnak a gyilkosok.

16 Todos os príncipes do mar descerão dos seus tronos, tirarão de si os seus mantos e despirão as suas vestes bordadas; de tremores se vestirão, assentar-se-ão na terra e estremecerão a cada momento; e, por tua causa, pasmarão.

16Leszáll majd trónjáról a tengeri országok összes fejedelme, leteszik palástjukat, és levetik tarka ruháikat. Rémületbe öltöznek, a földre ülnek, nem múlik remegésük, úgy szörnyülködnek rajtad.

17 Levantarão lamentações sobre ti e te dirão: Como pereceste, ó bem povoada e afamada cidade, que foste forte no mar, tu e os teus moradores, que atemorizastes a todos os teus visitantes!

17Siratóénekbe kezdenek, és ezt mondják majd rólad: Jaj, de elpusztultál, te dicsőített város, amely a tenger közepén lakott! A tenger volt az erőssége, neki és lakóinak, rettegésben tartottak minden környékükön lakót!

18 Agora, estremecerão as ilhas no dia da tua queda; as ilhas, que estão no mar, turbar-se-ão com tua saída.

18Most, amikor elbuktál, remegés tör a szigetekre, megrémülnek a tenger szigetei, hogy ilyen véged lett.

19 Porque assim diz o SENHOR Deus: Quando eu te fizer cidade assolada, como as cidades que não se habitam, quando eu fizer vir sobre ti as ondas do mar e as muitas águas te cobrirem,

19Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Amikor romvárossá teszlek, amilyenek az elhagyatottá lett városok, amikor rád zúdítom a mélység árját, és elborítanak a nagy vizek,

20 então, te farei descer com os que descem à cova, ao povo antigo, e te farei habitar nas mais baixas partes da terra, em lugares desertos antigos, com os que descem à cova, para que não sejas habitada; e criarei coisas gloriosas na terra dos viventes.

20akkor letaszítalak a sírba roskadókhoz, a hajdan élt emberekhez, és ott kell laknod a föld mélyében, az ősidők óta puszta helyen, a sírba roskadóknál; lakatlan leszel, bár ékessé tettelek az élők földjén.

[21] Farei de ti um grande espanto, e já não serás; quando te buscarem, jamais serás achada, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 27

Lamentação sobre Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Tu, pois, ó filho do homem, levanta lamentação sobre Tiro;

[3] dize a Tiro, que habita nas entradas do mar e negocia com os povos em muitas terras do mar: Assim diz o SENHOR Deus: Ó Tiro, tu dizes: Eu sou perfeita em formosura.

[4] No coração dos mares, estão os teus limites; os que te edificaram aperfeiçoaram a tua formosura.

[5] Fabricaram todos os teus conveses de ciprestes de Senir; trouxeram cedros do Líbano, para te fazerem mastros.

[6] Fizeram os teus remos de carvalhos de Basã; os teus bancos, fizeram-nos de marfim engastado em pinho das ilhas dos quiteus.

[7] De linho fino bordado do Egito era a tua vela, para servir de estandarte; azul e púrpura das ilhas de Elisá eram o teu toldo.

[8] Os moradores de Sidom e de Arvade foram os teus remeiros; os teus sábios, ó Tiro, que se achavam em ti, esses foram os teus pilotos.

[9] Os anciãos de Gebal e os seus sábios foram em ti os teus calafates; todos os

[21]Rettenetes véget hozok rád, többé nem leszel! Keresni fognak, de nem találnak meg soha többé! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 27

Tírusz összeomlása

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Te, emberfia, kezdj siratóénekbe Tíruszról,

[3]és mondd Tírusznak, amely a tenger kapujánál lakik, és sok sziget népével kereskedik: Így szól az én Uram, az ÚR: Tírusz, te azt mondtad: Tökéletesen szép vagyok!

[4]A tenger közepén van a birodalmad, tökéletesen szépnek építettek.

[5]Szenír ciprusaiból készítették összes oldaldeszkádat, libánoni cédrust hoztak, abból csinálták árbocodat.

[6]Básáni tölgyfából készítették evezőidet, elefántcsonttal díszített fedélzetedet ciprusfából készítették, mely a kittiek szigeteiről való.

[7]Egyiptomi tarka vászonból volt a vitorlád, hogy felismerjenek; Elísá szigeteiről való kék és piros bíbort használtál ponyvának.

[8]Szidón és Arvad lakói voltak evezőseid, Tírusz legügyesebb emberei voltak matrózaid.

[9]Gebál legtapasztaltabb és legügyesebb emberei javítgatták sérüléseidet. A tenger

navios do mar e os marinheiros se acharam em ti, para trocar as tuas mercadorias.

minden hajója és hajósa megfordult nálad, hogy veled kereskedjék.

[10] Os persas, os lídios e os de Pute se acharam em teu exército e eram teus homens de guerra; escudos e capacetes penduraram em ti; manifestaram a tua glória.

[10]Perzsák, lídek és pútiak voltak hadsereged katonái, pajzsot és sisakot akasztottak rád: azok díszítettek.

[11] Os filhos de Arvade e o teu exército estavam sobre os teus muros em redor, e os gamaditas, nas torres; penduravam os seus escudos nos teus muros em redor; aperfeiçoavam a tua formosura.

[11]Falaidon körös-körül arvadiak álltak seregedben, bástyáidon pedig gammádiak. Pajzsaikat körös-körül falaidra akasztották, ezek tették teljessé szépségedet.

[12] Társis negociava contigo, por causa da abundância de toda sorte de riquezas; trocavam por tuas mercadorias prata, ferro, estanho e chumbo.

[12]Tarsís sokféle árut vásárolt tőled, piacodra pedig ezüstöt, vasat, ónt és ólmot hoztak,

[13] Javã, Tubal e Meseque eram os teus mercadores; em troca das tuas mercadorias, davam escravos e objetos de bronze.

[13]Jáván, Túbal és Mesek kalmárai rabszolgákkal és rézből készült tárgyakkal fizettek áruidért,

[14] Os da casa de Togarma, em troca das tuas mercadorias, davam cavalos, ginetes e mulos.

[14]Bét- Tógarmából hátaslovakat, kocsi elé valókat és öszvéreket hoztak piacodra.

[15] Os filhos de Dedã eram os teus mercadores; muitas terras do mar eram o mercado das tuas manufaturas; em troca, traziam dentes de marfim e madeira de ébano.

[15]Dedáni kalmárokkal és sok szigettel kereskedtél, elefántcsontot és ébenfát hoztak neked fizetségül.

[16] A Síria negociava contigo por causa da multidão das tuas manufaturas; por tuas mercadorias, eles davam esmeralda, púrpura, obras bordadas, linho fino, coral e pedras preciosas.

[16]Az arámok is vásároltak tőled sokféle készítményt, és türkizt, bíborszínű gyapjút, tarka szőtteseket, fehér gyolcsot, korallokat és rubint hoztak piacodra.

[17] Judá e a terra de Israel eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, trocavam o trigo de Minite, confeitos, mel, azeite e bálsamo.

[17]Júda és Izráel kalmárai minníti búzát, fügét, mézet, olajat és balzsamot adtak cserébe áruidért.

[18] Damasco negociava contigo, por causa da multidão das tuas manufaturas, por causa da abundância de toda sorte de riquezas, dando em troca vinho de Helbom e lã de Saar.

[18]Damaszkusz is vásárolt tőled sokféle készítményt, mindenféle árut: helbóni borért és hófehér gyapjúért.

[19] Também Dã e Javã, de Uzal, pelas tuas mercadorias, davam em troca ferro trabalhado, cássia e cálamo, que assim entravam no teu comércio.

[19]Vedán és Jáván Uzzálból kovácsolt vasat, fahéjat és illatos nádat hozott piacodra; ezeket adták cserébe áruidért.

[20] Dedã negociava contigo com baixeiros para cavalgaduras.

[20]A dedáni kalmárok lótakarókat hoztak.

[21] A Arábia e todos os príncipes de Quedar eram mercadores ao teu serviço; negociavam contigo com cordeiros, carneiros e bodes; nisto, negociavam contigo.

[21]Arábiával és Kédár összes fejedelmével kereskedtél: bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedtek veled.

[22] Os mercadores de Sabá e Raamá eram os teus mercadores; pelas tuas mercadorias, davam em troca os mais finos aromas, pedras preciosas e ouro.

[22]Sába és Ramá kalmárai a legfinomabb balzsamot, mindenféle drágakövet és aranyat hoztak piacodra.

[23] Harã, Cane e Éden, mercadores de Sabá, Assíria e Quilmade negociavam contigo.

[23]Hárán, Kanné, Eden és Sába kalmárai, Assúr és Kilmad kalmárai

[24] Estes eram teus mercadores em toda sorte de mercadorias, em pano de púrpura e bordados, tapetes de várias cores e cordas trançadas e fortes.

[24]díszruhákat, kék bíbor köpenyeket és tarka ruhákat árusítottak vásáraidon, színes szőnyegeket, fonott és sodrott köteleket.

[25] Os navios de Társis eram as tuas caravanas para as tuas mercadorias; e te enriqueceste e ficaste mui famosa no coração dos mares.

[25]Tarsís-hajók szállították áruidat; gazdag és tekintélyes lettél a tenger közepén.

[26] Os teus remeiros te conduziram sobre grandes águas; o vento oriental te quebrou no coração dos mares.

[26]Nagy vizekre vittek evezőseid, de szétzúzott a keleti szél a tenger közepén.

[27] As tuas riquezas, as tuas mercadorias, os teus bens, os teus marinheiros, os teus pilotos, os calafates, os que faziam os teus negócios e todos os teus soldados que estão em ti, juntamente com toda a multidão do povo que está no meio de ti, se afundarão no coração dos mares no dia da tua ruína.

[27]Kincseid és piaci áruid, hajósaid és matrózaid, azok, akik javítgatták sérülésedet, akik áruiddal kereskedtek és az összes katonád: a rajtad levő sokaság elsüllyed mindenestül a tenger közepén, összeomlásod idején.

[28] Ao estrondo da gritaria dos teus pilotos, tremerão as praias.

[28]Matrózaid jajkiáltásától megrendülnek a partvidékek.

[29] Todos os que pegam no remo, os marinheiros, e todos os pilotos do mar descerão de seus navios e pararão em terra;

[29]Kiszáll a hajókból minden evezős, a tengeri hajósok és a matrózok mind a szárazföldre lépnek.

[30] farão ouvir a sua voz sobre ti e gritarão amargamente; lançarão pó sobre a cabeça e na cinza se revolverão;

[30]Hangosan jajgatnak miattad, és keservesen kiáltoznak; port hintenek a fejükre, és meghemperegnek a hamuban.

[31] far-se-ão calvos por tua causa, cingir-se-ão de pano de saco e chorarão sobre ti, com amargura de alma, com amargura e lamentação.

[31]Kopaszra nyiratkoznak miattad és gyászruhát öltenek, sírnak miattad keserű lélekkel, siratnak keservesen.

[32] Levantarão lamentações sobre ti no seu pranto, lamentarão sobre ti, dizendo: Quem foi como Tiro, como a que está reduzida ao silêncio no meio do mar?

[32]Fájdalmukban siratóénekbe kezdenek, és így énekelnek rólad: Kicsoda pusztult el úgy, mint Tírusz a tenger közepén?!

[33] Quando as tuas mercadorias eram exportadas pelos mares, fartaste a muitos povos; com a multidão da tua riqueza e do teu negócio, enriqueceste os reis da terra.

[33]Amikor áruid a tengerről megérkeztek, sok népet elláttál, kincset érő portékáid tömegével gazdaggá tetted a föld királyait.

[34] No tempo em que foste quebrada nos mares, nas profundezas das águas se

[34]Most pedig hajótörött lettél a tengeren, a vizek mélyén, elsüllyedtek áruid és a rajtad levő egész embertömeg.

afundaram os teus negócios e toda a tua multidão, no meio de ti.

[35] Todos os moradores das terras dos mares se espantam por tua causa; os seus reis tremem sobremaneira e estão de rosto perturbado.

[35]A szigetek összes lakója rajtad szörnyülködik, királyaikat rémület fogja el, eltorzul az arcuk.

[36] Os mercadores dentre os povos assobiam contra ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

[36]A népek kereskedői fölszisszennek miattad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi!

Ezequiel 28

Profecia contra o rei de Tiro

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize ao príncipe de Tiro: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que se eleva o teu coração, e dizes: Eu sou Deus, sobre a cadeira de Deus me assento no coração dos mares, e não passas de homem e não és Deus, ainda que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus -

[3] sim, és mais sábio que Daniel, não há segredo algum que se possa esconder de ti;

[4] pela tua sabedoria e pelo teu entendimento, alcançaste o teu poder e adquiriste ouro e prata nos teus tesouros;

[5] pela extensão da tua sabedoria no teu comércio, aumentaste as tuas riquezas; e, por causa delas, se eleva o teu coração -,

[6] assim diz o SENHOR Deus: Visto que estimas o teu coração como se fora o coração de Deus,

[7] eis que eu trarei sobre ti os mais terríveis estrangeiros dentre as nações, os quais desembainharão a espada contra a

Ezékiel 28

Tírusz elpusztul felfuvalkodottsága miatt

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Felfuvalkodtál, és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten lakóhelyén lakom, a tenger közepén! Pedig csak ember vagy, nem Isten, csak te tartod magad olyan nagyra, akár egy isten.

[3]Biztosan bölcsebb vagy Dánielnél, nem marad előtted titokban semmi!

[4]Bölcsességeddel és értelmeddel szereztél gazdagságot, aranyat és ezüstöt szereztél kincstáraidba.

[5]Nagyon értesz a kereskedéshez, így gyarapítottad egyre gazdagságodat, és felfuvalkodtál, mert meggazdagodtál.

[6]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel olyan okosnak tartottad magad, mint amilyen Isten,

[7]ezért íme, idegeneket küldök ellened, a legkegyetlenebb népeket. Kardot rántanak

formosura da tua sabedoria e mancharão o teu resplendor.

8 Eles te farão descer à cova, e morrerás da morte dos traspassados no coração dos mares.

9 Dirás ainda diante daquele que te matar: Eu sou Deus? Pois não passas de homem e não és Deus, no poder do que te traspassa.

10 Da morte de incircuncisos morrerás, por intermédio de estrangeiros, porque eu o falei, diz o SENHOR Deus.

Outra lamentação contra o rei de Tiro

11 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

12 Filho do homem, levanta uma lamentação contra o rei de Tiro e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Tu és o sinete da perfeição, cheio de sabedoria e formosura.

13 Estavas no Éden, jardim de Deus; de todas as pedras preciosas te cobrias: o sárdio, o topázio, o diamante, o berilo, o ônix, o jaspe, a safira, o carbúnculo e a esmeralda; de ouro se te fizeram os engastes e os ornamentos; no dia em que foste criado, foram eles preparados.

14 Tu eras querubim da guarda ungido, e te estabeleci; permanecias no monte santo de Deus, no brilho das pedras andavas.

15 Perfeito eras nos teus caminhos, desde o dia em que foste criado até que se achou iniqüidade em ti.

16 Na multiplicação do teu comércio, se encheu o teu interior de violência, e

ellened, bármilyen szép és bölcs legyél is, és véget vetnek fényűzésednek.

8Sírba taszítanak, halálra sebzetten pusztulsz el a tenger közepén.

9Mondhatod-e majd gyilkosaidnak: Isten vagyok én!? Csak ember vagy te, nem Isten, kiszolgáltatva azoknak, aki az életedre törnek!

10A körülmetéletlenek módján halsz meg, idegeneknek kiszolgáltatva. Én megmondtam – így szól az én Uram, az ÚR!

Újabb siratóének Tírusz bukásán

11Így szólt hozzám az ÚR igéje:

12Emberfia! Kezdj siratóénekbe Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletes szépség.

13Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

14Kiterjesztett szárnyú, fölkent kerúb voltál. Isten szent hegyén helyeztelek el, tüzes kövek közt járkáltál.

15Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem találtatott benned.

16Bősz kufárkodásod közben megteltél erőszakkal, és vétkessé lettél. Azért

pecaste; pelo que te lançarei, profanado, fora do monte de Deus e te farei perecer, ó querubim da guarda, em meio ao brilho das pedras.

száműztelek Isten hegyéről, és elkergettelek, te kiterjesztett szárnyú kerúb, a tüzes kövek közül.

17 Elevou-se o teu coração por causa da tua formosura, corrompeste a tua sabedoria por causa do teu resplendor; lancei-te por terra, diante dos reis te pus, para que te contemplem.

17Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fényűzés kedvéért. Ledobtalak hát a földre, látványossággá tettelek a királyok számára.

18 Pela multidão das tuas iniqüidades, pela injustiça do teu comércio, profanaste os teus santuários; eu, pois, fiz sair do meio de ti um fogo, que te consumiu, e te reduzi a cinzas sobre a terra, aos olhos de todos os que te contemplam.

18Sok bűnöddel, álnok kufárkodásoddal meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet gyújtottam benned, és megemésztett téged, hamuvá tettelek a földön mindenki szeme láttára.

19 Todos os que te conhecem entre os povos estão espantados de ti; vens a ser objeto de espanto e jamais subsistirás.

19Akik csak ismertek a népek között, szörnyülködnek rajtad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi!

Profecia contra Sidom

Prófécia Szidónról

20 Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

20Így szólt hozzám az ÚR igéje:

21 Filho do homem, volve o rosto contra Sidom, profetiza contra ela

21Emberfia! Fordulj Szidón irányába, és prófétálj ellene!

22 e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Sidom, e serei glorificado no meio de ti; saberão que eu sou o SENHOR, quando nela executar juízos e nela me santificar.

22Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Ellened fordulok, Szidón, és megmutatom rajtad dicsőségemet. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor ítéletet tartok fölötte, és megmutatom rajta, hogy szent vagyok!

23 Pois enviarei contra ela a peste e o sangue nas suas ruas, e os traspassados cairão no meio dela, pela espada contra ela, por todos os lados; e saberão que eu sou o SENHOR.

23Mert dögvészt bocsátok rá, és vérontást utcáira, hullanak benne a halálra sebzettek, mert rátör a fegyver mindenfelől. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

24 Para a casa de Israel já não haverá espinho que a pique, nem abrolho que

24Szidón nem lesz többé Izráel háza számára szúrós tövis és fájdalmas tüske

cause dor, entre todos os vizinhos que a tratam com desprezo; e saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[25] Assim diz o SENHOR Deus: Quando eu congregar a casa de Israel dentre os povos entre os quais estão espalhados e eu me santificar entre eles, perante as nações, então, habitarão na terra que dei a meu servo, a Jacó.

[26] Habitarão nela seguros, edificarão casas e plantarão vinhas; sim, habitarão seguros, quando eu executar juízos contra todos os que os tratam com desprezo ao redor deles; e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

Ezequiel 29

Profecia contra o Egito

[1] No décimo ano, no décimo mês, aos doze dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Faraó, rei do Egito, e profetiza contra ele e contra todo o Egito.

[3] Fala e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis-me contra ti, ó Faraó, rei do Egito, crocodilo enorme, que te deitas no meio dos seus rios e que dizes: O meu rio é meu, e eu o fiz para mim mesmo.

[4] Mas eu porei anzóis em teus queixos e farei que os peixes dos teus rios se apeguem às tuas escamas; tirar-te-ei do meio dos teus rios, juntamente com todos

azok között, akik körülötte laknak, és akik megvetik. Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

[25]Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor összegyűjtöm Izráel házát a népek közül, amelyek közé szétszóródtak, akkor a népek szeme láttára mutatom meg rajtuk, hogy szent vagyok; mert a maguk földjén fognak lakni, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam.

[26]Biztonságban laknak ott; házakat építenek, és szőlőket ültetnek, biztonságban laknak. Amikor ítéletet tartok a körülöttük lakók fölött, akik megvetették őket, megtudják majd, hogy én, az ÚR vagyok az ő Istenük.

Ezékiel 29

Jövendölés Egyiptom lehanyatlásáról

[1]A tizedik esztendőben, a tizedik hónap tizenkettedikén így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Fordulj a fáraónak, Egyiptom királyának az irányába, és prófétálj ellene és Egyiptom ellen!

[3]Szólj és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, te fáraó, Egyiptom királya, te nagy szörnyeteg, aki a Nílus ágai között heverészel, és ezt mondod: Enyém a Nílus, én magam alkottam!

[4]Horgokat akasztok az álladba, pikkelypáncélodhoz ragasztom a Nílusod halait, aztán kirántalak a Nílusodból a Nílusod halaival együtt, amelyek pikkelypáncélodhoz ragadtak.

os peixes dos teus rios que se apeguem às tuas escamas.

[5] Lançar-te-ei para o deserto, a ti e a todo peixe dos teus rios; sobre o campo aberto cairás; não serás recolhido, nem sepultado; aos animais da terra e às aves do céu te dei por pasto.

[6] E saberão todos os moradores do Egito que eu sou o SENHOR, pois se tornaram um bordão de cana para a casa de Israel.

[7] Tomando-te eles pela mão, tu te rachaste e lhes rasgaste o ombro; e, encostando-se eles a ti, tu te quebraste, fazendo tremer os lombos deles.

[8] Por isso, assim diz o SENHOR Deus: Eis que trarei sobre ti a espada e eliminarei de ti homem e animal.

[9] A terra do Egito se tornará em desolação e deserto; e saberão que eu sou o SENHOR.

[10] Visto que disseste: O rio é meu, e eu o fiz, eis que eu estou contra ti e contra os teus rios; tornarei a terra do Egito deserta, em completa desolação, desde Migdol até Sevene, até às fronteiras da Etiópia.

[11] Não passará por ela pé de homem, nem pé de animal passará por ela, nem será habitada quarenta anos,

[12] porquanto tornarei a terra do Egito em desolação, no meio de terras desoladas; as suas cidades no meio das cidades desertas se tornarão em desolação por quarenta anos; espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[5]Kidoblak a pusztába a Nílusod halaival együtt, a nyílt mezőre esel. Nem szednek föl és nem temetnek el, a föld vadjainak és az ég madarainak adlak eledelül.

[6]Majd megtudja Egyiptom minden lakója, hogy én vagyok az ÚR. Mert olyan támasz voltál Izráel házának, mint a nád:

[7]Ha kézbe fogtak, összetörtél, és végighasítottad vállukat, ha rád támaszkodtak, összeroppantál, és megrogyasztottad derekukat.

[8]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, fegyvert hozok ellened, és kiirtok belőled embert és állatot.

[9]Egyiptom földje pusztaság és romhalmaz lesz, mivel azt mondta: Enyém a Nílus, én magam alkottam! Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

[10]Ezért én ellened fordulok és a Nílus ellen. Egyiptom földjét romhalmazzá, csupa rommá teszem Migdóltól Szevénéig, Etiópia határáig.

[11]Nem jár arra ember, állat sem jár arra; lakatlan lesz negyven évig.

[12]Egyiptom földjét pusztasággá teszem az elpusztult országok sorában. Városai a romvárosok sorába kerülnek, pusztán maradnak negyven évig. Az egyiptomiakat pedig szétszélesztem a

népek közé, és elszórom őket az országokba!

[13] Mas assim diz o SENHOR Deus: Ao cabo de quarenta anos, ajuntarei os egípcios dentre os povos para o meio dos quais foram espalhados.

[13]De ezt mondja az én Uram, az ÚR: Negyven év múlva összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak.

[14] Restaurarei a sorte dos egípcios e os farei voltar à terra de Patros, à terra de sua origem; e serão ali um reino humilde.

[14]Jóra fordítom Egyiptom sorsát; visszahozom őket Patrósz földjére, eredeti hazájukba, és ott alávetett királyság lesznek.

[15] Tornar-se-á o mais humilde dos reinos e nunca mais se exaltará sobre as nações; porque os diminuirei, para que não dominem sobre as nações.

[15]Alávetettebb lesz, mint más királyságok, nem tud többé a népek fölé emelkedni. Erőtlenné teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken.

[16] Já não terá a confiança da casa de Israel, confiança essa que me traria à memória a iniqüidade de Israel quando se voltava a ele à procura de socorro; antes, saberão que eu sou o SENHOR Deus.

[16]Nem ő lesz többé Izráel házának a bizodalma, nem emlékeztet arra a bűnre, hogy hozzá fordultak. Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

[17] No vigésimo sétimo ano, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17]A huszonhetedik évben, az első hónap első napján így szólt hozzám az ÚR igéje:

[18] Filho do homem, Nabucodonosor, rei da Babilônia, fez que o seu exército me prestasse grande serviço contra Tiro; toda cabeça se tornou calva, e de todo ombro saiu a pele, e não houve paga de Tiro para ele, nem para o seu exército, pelo serviço que prestou contra ela.

[18]Emberfia! Nebukadneccar, Babilónia királya nehéz munkát végeztetett haderejével Tírusszal szemben. Mindenkinek belekopaszodott a feje, és feltört a válla, mégsem lett meg a jutalma sem neki, sem haderejének azért a munkáért, amelyet Tírusszal szemben végeztek.

[19] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu darei a Nabucodonosor, rei da Babilônia, a terra do Egito; ele levará a sua multidão, e tomará o seu despojo, e

[19]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, én Nebukadneccarnak, Babilónia királyának adom Egyiptomot. Elveszi kincseit, zsákmányt ejt, és prédát szerez. Ez lesz a jutalma haderejének

roubará a sua presa, e isto será a paga para o seu exército.

[20] Por paga do seu trabalho, com que serviu contra ela, lhe dei a terra do Egito, visto que trabalharam por mim, diz o SENHOR Deus.

[21] Naquele dia, farei brotar o poder na casa de Israel e te darei que fales livremente no meio deles; e saberão que eu sou o SENHOR.

[20]azért a munkáért, amelyet végzett: neki adom Egyiptomot, mert nekem szolgált vele – így szól az én Uram, az ÚR.

[21]Azon a napon újra megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezequiel 30

O Egito será conquistado pela Babilônia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Gemei: Ah! Aquele dia!

[3] Porque está perto o dia, sim, está perto o Dia do SENHOR, dia nublado; será o tempo dos gentios.

[4] A espada virá contra o Egito, e haverá grande dor na Etiópia, quando caírem os traspassados no Egito; o seu povo será levado para o cativeiro, e serão destruídos os seus fundamentos.

[5] A Etiópia, Pute e Lude e toda a Arábia, os de Cube e os outros aliados do Egito cairão juntamente com ele à espada.

[6] Assim diz o SENHOR: Também cairão os que sustêm o Egito, e será humilhado o orgulho do seu poder; desde Migdol até Sevene, cairão à espada, diz o SENHOR Deus.

Ezékiel 30

Ítélet jön Egyiptomra

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Prófétálj, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR: Jajgassatok: Jaj, micsoda nap!

[3]Mert közel van a nap, közel van az ÚR napja! Borús nap lesz az, a népek ideje.

[4]Eljön a fegyver Egyiptom ellen, reszketés lesz Etiópiában, hullanak a halálra sebzettek Egyiptomban, elviszik kincseit, és földig lerombolják.

[5]Etiópok, pútiak, lídek, mindenféle keverék nép, Kúb és a vele szövetséges ország lakói egyaránt fegyver által esnek el.

[6]Ezt mondja az ÚR: Elesnek Egyiptom támogatói, lehanyatlik gőgös hatalma. Migdóltól Szevénéig fegyvertől esnek el a benne lakók! – így szól az én Uram, az ÚR.

[7] Serão desolados no meio das terras desertas; e as suas cidades estarão no meio das cidades devastadas.

[8] Saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tiver posto fogo no Egito e se acharem destruídos todos os que lhe prestavam auxílio.

[9] Naquele dia, sairão mensageiros de diante de mim em navios, para espantarem a Etiópia descuidada; e sobre ela haverá angústia, como no dia do Egito; pois eis que já vem.

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eu, pois, farei cessar a pompa do Egito, por intermédio de Nabucodonosor, rei da Babilônia.

[11] Ele e o seu povo com ele, os mais terríveis das nações, serão levados para destruírem a terra; desembainharão a espada contra o Egito e encherão de traspassados a terra.

[12] Secarei os rios e venderei a terra, entregando-a nas mãos dos maus; por meio de estrangeiros, farei desolada a terra e tudo o que nela houver; eu, o SENHOR, é que falei.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Também destruirei os ídolos e darei cabo das imagens em Mênfis; já não haverá príncipe na terra do Egito, onde implantarei o terror.

[14] Farei desolada a Patros, porei fogo em Zoã e executarei juízo em Nô.

[7]Pusztává lesz, az elpusztult országok sorsára jut, és városai a romvárosok sorsára jutnak.

[8]Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor lángba borítom Egyiptomot, és segítői mind összetörnek.

[9]Azon a napon követeket küldök ki hajókon, hogy fölriasszák a gondtalan Etiópiát. Reszketés jön rájuk Egyiptom napja miatt, amely már közeleg!

[10]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Véget vetek a hatalmas egyiptomi népnek Nebukadneccar babilóniai király által.

[11]Elhozom őt és népét, a legkegyetlenebb népeket az ország elpusztítására. Kardot rántanak Egyiptom ellen, és halálra sebzettekkel töltik meg az országot.

[12]Kiszárítom a Nílus ágait, és gonosztevők kezébe adom az országot. Idegenekkel pusztíttatom el az országot és a benne levőket. Én, az ÚR, megmondtam!

[13]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elpusztítom a bálványokat, kiirtom a bálványszobrokat Nófból, Egyiptomban nem lesz többé fejedelem. Félelmet keltek majd Egyiptomban.

[14]Elpusztítom Patrószt, lángba borítom Cóant, ítéletet tartok Nó fölött.

[15] Derramarei o meu furor sobre Sim, fortaleza do Egito, e exterminarei a multidão de Nô.

[16] Atearei fogo no Egito; Sim terá grande angústia, Nô será destruída, e Mênfis terá adversários em pleno dia.

[17] Os jovens de Áven e de Pi-Besete cairão à espada, e estas cidades cairão em cativeiro.

[18] Em Tafnes, se escurecerá o dia, quando eu quebrar ali os jugos do Egito e nela cessar o orgulho do seu poder; uma nuvem a cobrirá, e suas filhas cairão em cativeiro.

[19] Assim, executarei juízo no Egito, e saberão que eu sou o SENHOR.

[20] No undécimo ano, no mês primeiro, aos sete dias do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[21] Filho do homem, eu quebrei o braço de Faraó, rei do Egito, e eis que não foi atado, nem tratado com remédios, nem lhe porão ligaduras, para tornar-se forte e pegar da espada.

[22] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra Faraó, rei do Egito; quebrar-lhe-ei os braços, tanto o forte como o que já está quebrado, e lhe farei cair da mão a espada.

[23] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras.

[24] Fortalecerei os braços do rei da Babilônia e lhe porei na mão a minha espada; mas quebrarei os braços de Faraó,

[15]Kiöntöm haragomat Színre, Egyiptom erős várára, és kiirtom Nó népének tömegét.

[16]Lángba borítom Egyiptomot, kínok között vergődik Szín, Nó falain réseket törnek, Nófot fényes nappal ostromolják.

[17]Ón és Pí-Beszet ifjai fegyvertől esnek el, az asszonyok pedig fogságba mennek.

[18]Tahpanhészben sötét lesz nappal, ha összetöröm ott Egyiptom igáját. Vége lesz gőgös erejének. Őt magát felhő borítja be, leányai pedig fogságba mennek.

[19]Így tartok ítéletet Egyiptom fölött; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

[20]A tizenegyedik évben, az első hónap hetedikén így szólt hozzám az ÚR igéje:

[21]Emberfia! Eltörtem a fáraónak, Egyiptom királyának a karját, de nem kötözték be, hogy meggyógyítsák, pólyát sem raktak rá, hogy megerősödjék, és fegyvert foghasson.

[22]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Íme, én a fáraó, Egyiptom királya ellen fordulok, és mindkét karját eltöröm: az épet is, meg a töröttet is, és kiütöm kezéből a fegyvert.

[23]Szétszélesztem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba.

[24]Babilónia királyának a karjait megerősítem, és kardomat a kezébe adom. A fáraó karjait azonban eltöröm, és

que, diante dele, gemerá como geme o traspassado.

[25] Levantarei os braços do rei da Babilônia, mas os braços de Faraó cairão; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu puser a minha espada na mão do rei da Babilônia e ele a estender contra a terra do Egito.

[26] Espalharei os egípcios entre as nações e os derramarei pelas terras; assim, saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 31

O destino do Egito

[1] No undécimo ano, no terceiro mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, dize a Faraó, rei do Egito, e à multidão do seu povo: A quem és semelhante na tua grandeza?

[3] Eis que a Assíria era um cedro no Líbano, de lindos ramos, de sombrosa folhagem, de grande estatura, cujo topo estava entre os ramos espessos.

[4] As águas o fizeram crescer, as fontes das profundezas da terra o exalçaram e fizeram correr as torrentes no lugar em que estava plantado, enviando ribeiros para todas as árvores do campo.

[5] Por isso, se elevou a sua estatura sobre todas as árvores do campo, e se multiplicaram os seus ramos, e se alongaram as suas varas, por causa das muitas águas durante o seu crescimento.

keservesen fog nyögni előtte, mint akit halálra sebeztek.

[25]Megerősítem Babilónia királyának a karjait, a fáraó karjai pedig lehanyatlanak. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor kardomat Babilónia királyának a kezébe adom, hogy azt Egyiptom ellen fordítsa.

[26]Szétszélesztem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezékiel 31

Asszíria intő példa Egyiptom számára

[1]A tizenegyedik évben, a harmadik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Mondd ezt a fáraóról, Egyiptom királyáról és népe tömegéről: Nagyságban ki volna hozzád fogható?

[3]Nézd, Asszíria olyan volt, mint egy libánoni cédrus: szépek voltak ágai, árnyas a lombja; magasra nőtt, teteje a felhőket érte.

[4]Víz növelte nagyra, a mélység vizei tették magassá. Folyóikat az ő tövéhez árasztották mindenfelől, csak patakokat bocsátottak a mező többi fájához.

[5]Ezért lett magasabb növésű, mint a mező többi fája: sok ága nőtt, és hosszú hajtásai lettek a sok víztől, amely feléje áradt.

[6] Todas as aves do céu se aninhavam nos seus ramos, todos os animais do campo geravam debaixo da sua fronde, e todos os grandes povos se assentavam à sua sombra.

[6]Ágain fészket rakott minden égi madár, hajtásai alatt fialt a mező minden vadja, s árnyékában lakott mindenféle nép.

[7] Assim, era ele formoso na sua grandeza e na extensão dos seus ramos, porque a sua raiz estava junto às muitas águas.

[7]Szép volt nagyságával, hosszan kinyúló ágaival, mert gyökerei sok vizet kaptak.

[8] Os cedros no jardim de Deus não lhe eram rivais; os ciprestes não igualavam os seus ramos, e os plátanos não tinham renovos como os seus; nenhuma árvore no jardim de Deus se assemelhava a ele na sua formosura.

[8]Nem volt hozzá fogható cédrus az Isten kertjében, a ciprusoknak sem voltak hozzá hasonló ágai, és a platánoknak sem voltak olyan hajtásai, mint neki: Isten kertjében egy fa sem volt szépségben hozzá hasonló.

[9] Formoso o fiz com a multidão dos seus ramos; todas as árvores do Éden, que estavam no jardim de Deus, tiveram inveja dele.

[9]Széppé tettem őt lombos ágaival, irigykedett is rá Éden minden fája az Isten kertjében.

[10] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Como sobremaneira se elevou, e se levantou o seu topo no meio dos espessos ramos, e o seu coração se exalçou na sua altura,

[10]Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel magasra nőtt, és teteje a felhőket érte, felfuvalkodott magassága miatt,

[11] eu o entregarei nas mãos da mais poderosa das nações, que lhe dará o tratamento segundo merece a sua perversidade; lançá-lo-ei fora.

[11]a népek urának kezébe adtam: tegyen vele azt, amit akar. Bűne miatt taszítottam el.

[12] Os mais terríveis estrangeiros das nações o cortaram e o deixaram; caíram os seus ramos sobre os montes e por todos os vales; os seus renovos foram quebrados por todas as correntes da terra; todos os povos da terra se retiraram da sua sombra e o deixaram.

[12]Kivágták az idegenek, ledöntötték a legkegyetlenebb népek. A hegyekre és a völgyekbe hullottak lombos ágai, hajtásai összetörtek az ország patakmedreiben. Árnyékából elvonult a föld összes népe, és magára hagyta.

[13] Todas as aves do céu habitarão na sua ruína, e todos os animais do campo se acolherão sob os seus ramos,

[14] para que todas as árvores junto às águas não se exaltem na sua estatura, nem levantem o seu topo no meio dos ramos espessos, nem as que bebem as águas venham a confiar em si, por causa da sua altura; porque todos os orgulhosos estão entregues à morte e se abismarão às profundezas da terra, no meio dos filhos dos homens, com os que descem à cova.

[15] Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que ele passou para o além, fiz eu que houvesse luto; por sua causa, cobri a profundeza da terra, retive as suas correntes, e as suas muitas águas se detiveram; cobri o Líbano de preto, por causa dele, e todas as árvores do campo desfaleceram por causa dele.

[16] Ao som da sua queda, fiz tremer as nações, quando o fiz passar para o além com os que descem à cova; todas as árvores do Éden, a fina flor e o melhor do Líbano, todas as que foram regadas pelas águas se consolavam nas profundezas da terra.

[17] Também estas, com ele, passarão para o além, a juntar-se aos que foram traspassados à espada; sim, aos que foram seu braço e que estavam assentados à sombra no meio das nações.

[18] A quem, pois, és semelhante em glória e em grandeza entre as árvores do Éden? Todavia, descerás com as árvores do Éden

[13]Ledőlt törzsére rátelepedett minden égi madár, hajtásain ott tanyázott minden mezei vad.

[14]Azért ne nőjön túl magasra a víz mellett egy fa sem, ne nyújtsa fel tetejét a felhők közé! Ne bizakodjék el nagyságában senki, ha a víz táplálja, mert mindenki halálra jut, a föld mélyébe, azokkal az emberekkel, akik leszálltak a sírba.

[15]Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor leszállt a holtak hazájába, gyászba borítottam miatta a mélység vizeit, gátat vetettem folyóinak, és visszatartottam a víztömegeket. Feketébe öltöztettem miatta a Libánont, miatta a mező fái is mind elepedtek.

[16]Zuhanásának hangjával megrendítettem a népeket, amikor a holtak hazájába taszítottam a sírba roskadókkal együtt; és megvigasztalódott a föld mélyében Éden minden fája, Libánon válogatott szépsége, mindaz, amit a víz táplált.

[17]Mert ezek is leszálltak vele a holtak hazájába, a fegyverrel megöltekhez, azokkal a népekkel együtt, amelyek hatalmának árnyékában éltek.

[18]Dicsőségben és nagyságban Éden fái között ki volna hozzád fogható? De majd Éden fáival együtt le kell szállnod a föld

às profundezas da terra; no meio dos incircuncisos, jazerás com os que foram traspassados à espada; este é Faraó e toda a sua pompa, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 32

Lamentação contra Faraó, rei do Egito

1 No ano duodécimo, no duodécimo mês, no primeiro dia do mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

2 Filho do homem, levanta uma lamentação contra Faraó, rei do Egito, e dize-lhe: Foste comparado a um filho de leão entre as nações, mas não passas de um crocodilo nas águas; agitavas as águas, turvando-as com os pés, sujando os rios.

3 Assim diz o SENHOR Deus: Estenderei sobre ti a minha rede no meio de muitos povos, que te puxarão para fora na minha rede.

4 Então, te deixarei em terra; no campo aberto, te lançarei e farei morar sobre ti todas as aves do céu; e se fartarão de ti os animais de toda a terra.

5 Porei as tuas carnes sobre os montes e encherei os vales da tua corpulência.

6 Com o teu sangue que se derrama, regarei a terra até aos montes, e dele se encherão as correntes.

7 Quando eu te extinguir, cobrirei os céus e farei enegrecer as suas estrelas; encobrirei o sol com uma nuvem, e a lua não resplandecerá a sua luz.

8 Por tua causa, vestirei de preto todos os brilhantes luminares do céu e trarei trevas sobre o teu país, diz o SENHOR Deus.

mélyébe, ahol körülmetéletlenek közt fekszel, fegyverrel megöltekkel együtt. Így jár majd a fáraó és népének egész tömege! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 32

Siratóének Egyiptom fölött

1A tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje:

2Emberfia! Kezdj siratóénekbe a fáraóról, Egyiptom királyáról! Ezt mondd róla: Olyan voltál a népek között, akár egy oroszlán! Mint egy tengeri szörnyeteg, hullámokat vertél folyóidban, fölzavartad lábaiddal a vizet, fölkavartad folyamait.

3Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Kivetem rád hálómat a sok összegyűjtött néppel, és kihúzlak kerítőhálómmal.

4Ledoblak a földre, kivetlek a nyílt mezőre; elhozok rád mindenféle égi madarat, jól tartok belőled minden földi állatot.

5Testedet a hegyekre hajítom, megtöltöm a völgyeket hulláddal.

6Kiömlő véreddel megöntözöm a földet egészen a hegyekig, megtelnek vele a patakmedrek.

7Amikor kimúlsz, befedem az eget, és elsötétítem csillagait; a napot felhővel takarom el, a hold fénye sem világít.

8Minden égitestet elsötétítek miattad, és országodat sötétségbe borítom! – így szól az én Uram, az ÚR.

[9] Afligirei o coração de muitos povos, quando se levar às nações, às terras que não conheceste, a notícia da tua destruição.

[9]Sok népet megdöbbentek, amikor eljuttatom összeomlásod hírét a nemzetekhez; olyan országokba, amelyeket nem ismersz.

[10] Farei que muitos povos fiquem pasmados a teu respeito, e os seus reis tremam sobremaneira, quando eu brandir a minha espada ante o seu rosto; estremecerão a cada momento, cada um pela sua vida, no dia da tua queda.

[10]Rémületbe ejtek sok népet, királyaikat borzalom fogja el miattad, amikor kardomat suhogtatom előttük; állandó rettegésben lesznek a maguk életéért összeomlásod idején.

[11] Pois assim diz o SENHOR Deus: A espada do rei da Babilônia virá contra ti.

[11]Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elér téged Babilónia királyának fegyvere!

[12] Farei cair a tua multidão com as espadas dos valentes, que são todos os mais terríveis dos povos; eles destruirão a soberba do Egito, e toda a sua pompa será destruída.

[12]Leterítem néped tömegét a hősök fegyverével, akik a népek közt a legkegyetlenebbek; elpusztítják Egyiptom büszkeségét, kipusztul népének egész tömege.

[13] Farei perecer todos os seus animais ao longo de muitas águas; pé de homem não as turbará, nem as turbarão unhas de animais.

[13]Kipusztítok minden állatot a nagy vizek mellől, többé nem zavarja föl azokat ember lába, állatok patája sem zavarja föl.

[14] Então, farei assentar as suas águas; e farei correr os seus rios como o azeite, diz o SENHOR Deus.

[14]Akkor megtisztítom vizeiket, hogy olajként folyjanak folyóik! – így szól az én Uram, az ÚR.

[15] Quando eu tornar a terra do Egito em desolação e a terra for destituída de tudo que a enchia, e quando eu ferir a todos os que nela habitam, então, saberão que eu sou o SENHOR.

[15]Amikor pusztává teszem Egyiptomot, és mindenestül elpusztul az ország, amikor megverem minden lakóját, megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR!

[16] Esta é a lamentação que se fará, que farão as filhas das nações; sobre o Egito e toda sua pompa se lamentará, diz o SENHOR Deus.

[16]Siratóének ez, sírva énekeljék a népek leányai, sírva énekeljék, Egyiptomról és egész tömegéről sírva énekeljék! – így szól az én Uram, az ÚR.

Os egípcios com outras nações no além

Egyiptom is a népek temetőjébe kerül

[17] Também no ano duodécimo, aos quinze dias do primeiro mês, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[18] Filho do homem, pranteia sobre a multidão do Egito, faze-a descer, a ela e as filhas das nações formosas, às profundezas da terra, juntamente com os que descem à cova.

[19] A quem sobrepujas tu em beleza? Desce e deita-te com os incircuncisos.

[20] No meio daqueles que foram traspassados à espada, eles cairão; à espada, ele está entregue; arrastai o Egito e a toda a sua multidão.

[21] Os mais poderosos dos valentes, juntamente com os que o socorrem, lhe gritarão do além: Desceram e lá jazem eles, os incircuncisos, traspassados à espada.

[22] Ali, está a Assíria com todo o seu povo; em redor dela, todos os seus sepulcros; todos eles foram traspassados e caíram à espada.

[23] Os seus sepulcros foram postos nas extremidades da cova, e todo o seu povo se encontra ao redor do seu sepulcro; todos foram traspassados, e caíram à espada os que tinham causado espanto na terra dos viventes.

[24] Ali, está Elão com todo o seu povo, em redor do seu sepulcro; todos eles foram traspassados e caíram à espada; eles, os incircuncisos, desceram às profundezas da terra, causaram terror na terra dos

[17]A tizenkettedik évben, az első hónap tizenötödikén így szólt hozzám az ÚR igéje:

[18]Emberfia! Sirasd el a népek leányaival Egyiptom népe tömegét, és küldd le az előkelőket a föld mélyébe, a sírba roskadókhoz!

[19]Különb vagy-e bárkinél is? Menj, és feküdj a körülmetéletlenek mellé!

[20]A fegyverrel megöltek közt fognak elesni! Fegyver martaléka lett, elvonszolták őt és népe egész tömegét.

[21]Így fognak beszélni róla és segítőiről a hatalmas hősök a holtak hazájában: Leszálltak, itt fekszenek a körülmetéletlenek között, a fegyverrel megöltek között!

[22]Ott van Asszíria, egész népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten.

[23]A sírgödör legalján adtak neki helyet, ott van népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten, pedig rettegésben tartották az élők földjét.

[24]Ott van Élám, népének egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten. Körülmetéletlenül szálltak le a föld mélyébe, pedig rettegésben tartották az

viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova.

[25] No meio dos traspassados, lhe puseram um leito entre todo o seu povo; ao redor dele, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos, traspassados à espada, porque causaram terror na terra dos viventes e levaram a sua vergonha com os que desceram à cova; no meio dos traspassados, foram postos.

[26] Ali, estão Meseque e Tubal com todo o seu povo; ao redor deles, estão os seus sepulcros; todos eles são incircuncisos e traspassados à espada, porquanto causaram terror na terra dos viventes.

[27] E não se acharão com os valentes de outrora que, dentre os incircuncisos, caíram e desceram ao sepulcro com as suas próprias armas de guerra e com a espada debaixo da cabeça; a iniqüidade deles está sobre os seus ossos, porque eram o terror dos heróis na terra dos viventes.

[28] Também tu, Egito, serás quebrado no meio dos incircuncisos e jazerás com os que foram traspassados à espada.

[29] Ali, está Edom, os seus reis e todos os seus príncipes, que, apesar do seu poder, foram postos com os que foram traspassados à espada; estes jazem com os incircuncisos e com os que desceram à cova.

[30] Ali, estão os príncipes do Norte, todos eles, e todos os sidônios, que desceram com os traspassados, envergonhados com o terror causado pelo seu poder; e jazem

élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt.

[25]A megöltek közt adtak fekvőhelyet neki, népe egész tömegének körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt; odadobták őket a halálra sebzettek közé.

[26]Ott van Mesek és Túbal, népük egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét.

[27]Nem fekhetnek együtt azokkal a hősökkel, akik a körülmetéletlenek közül estek el, de fegyverzetükkel együtt szálltak le a holtak hazájába, és kardjukat a fejük alá tették. Büntetésük még a csontjaikra is ránehezedik, mert erejükkel rettegésben tartották az élők földjét.

[28]Te is összeomlasz a körülmetéletlenekkel együtt, és ott fekszel majd a fegyverrel megöltek között.

[29]Ott van Edóm, királyaival és összes fejedelmével, akiket vitézségük ellenére odadobtak a fegyverrel megöltek közé; a körülmetéletlenek és a sírba roskadók között fekszenek.

[30]Ott vannak észak uralkodói, és minden szidóni, akik megszégyenülve szálltak le a halálra sebzettekkel együtt, pedig rettegett vitézek voltak; körülmetéletlenül

incircuncisos com os que foram traspassados à espada e levam a sua vergonha com os que desceram à cova.

[31] Faraó os verá e se consolará com toda a sua multidão; sim, o próprio Faraó e todo o seu exército, pelo que jazerá no meio dos traspassados à espada, diz o SENHOR Deus.

[32] Porque também eu pus o meu espanto na terra dos viventes; pelo que jazerá, no meio dos incircuncisos, com os traspassados à espada, Faraó e todo o seu povo, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 33

O dever do verdadeiro atalaia

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, fala aos filhos de teu povo e dize-lhes: Quando eu fizer vir a espada sobre a terra, e o povo da terra tomar um homem dos seus limites, e o constituir por seu atalaia;

[3] e, vendo ele que a espada vem sobre a terra, tocar a trombeta e avisar o povo;

[4] se aquele que ouvir o som da trombeta não se der por avisado, e vier a espada e o abater, o seu sangue será sobre a sua cabeça.

[5] Ele ouviu o som da trombeta e não se deu por avisado; o seu sangue será sobre ele; mas o que se dá por avisado salvará a sua vida.

fekszenek a fegyverrel megöltek között, és gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt.

[31]Ha ezeket látja a fáraó, megvigasztalódik népe tömegének sorsán. Fegyver ölte meg a fáraót és egész haderejét – így szól az én Uram, az ÚR.

[32]Rettegésben tartottam vele az élők földjét, de oda kellett feküdnie a fáraónak és népe egész tömegének a körülmetéletlenekkel együtt a fegyverrel megöltek közé – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 33

Az őrálló felelőssége

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi,

[3]az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet,

[4]akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, akkor csak magát okolhatja majd a haláláért.

[5]Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: ő a hibás a haláláért, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét.

[6] Mas, se o atalaia vir que vem a espada e não tocar a trombeta, e não for avisado o povo; se a espada vier e abater uma vida dentre eles, este foi abatido na sua iniqüidade, mas o seu sangue demandarei do atalaia.

[7] A ti, pois, ó filho do homem, te constituí por atalaia sobre a casa de Israel; tu, pois, ouvirás a palavra da minha boca e lhe darás aviso da minha parte.

[8] Se eu disser ao perverso: Ó perverso, certamente, morrerás; e tu não falares, para avisar o perverso do seu caminho, morrerá esse perverso na sua iniqüidade, mas o seu sangue eu o demandarei de ti.

[9] Mas, se falares ao perverso, para o avisar do seu caminho, para que dele se converta, e ele não se converter do seu caminho, morrerá ele na sua iniqüidade, mas tu livraste a tua alma.

[10] Tu, pois, filho do homem, dize à casa de Israel: Assim falais vós: Visto que as nossas prevaricações e os nossos pecados estão sobre nós, e nós desfalecemos neles, como, pois, viveremos?

[11] Dize-lhes: Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, não tenho prazer na morte do perverso, mas em que o perverso se converta do seu caminho e viva. Convertei-vos, convertei-vos dos vossos maus caminhos; pois por que haveis de morrer, ó casa de Israel?

[6]Ha ellenben az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de vérét az őrállótól kérem számon.

[7]Emberfia! Ilyen őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha igét hallasz tőlem, figyelmeztesd őket az én nevemben!

[8]Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondod meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon.

[9]De ha figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented az életedet.

[10]Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házának: Ti így beszéltek: Ránk nehezednek bűneink és vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben?

[11]Ezt mondd nekik: Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjetek meg, térjetek meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza?

[12] Tu, pois, filho do homem, dize aos filhos do teu povo: A justiça do justo não o livrará no dia da sua transgressão; quanto à perversidade do perverso, não cairá por ela, no dia em que se converter da sua perversidade; nem o justo pela justiça poderá viver no dia em que pecar.

[13] Quando eu disser ao justo que, certamente, viverá, e ele, confiando na sua justiça, praticar iniqüidade, não me virão à memória todas as suas justiças, mas na sua iniqüidade, que pratica, ele morrerá.

[14] Quando eu também disser ao perverso: Certamente, morrerás; se ele se converter do seu pecado, e fizer juízo e justiça,

[15] e restituir esse perverso o penhor, e pagar o furtado, e andar nos estatutos da vida, e não praticar iniqüidade, certamente, viverá; não morrerá.

[16] De todos os seus pecados que cometeu não se fará memória contra ele; juízo e justiça fez; certamente, viverá.

[17] Todavia, os filhos do teu povo dizem: Não é reto o caminho do SENHOR; mas o próprio caminho deles é que não é reto.

[18] Desviando-se o justo da sua justiça e praticando iniqüidade, morrerá nela.

[19] E, convertendo-se o perverso da sua perversidade e fazendo juízo e justiça, por isto mesmo viverá.

[20] Todavia, vós dizeis: Não é reto o caminho do SENHOR. Mas eu vos julgarei, cada um segundo os seus caminhos, ó casa de Israel.

O castigo de Israel por causa da sua presunção

[12]Te pedig, emberfia, mondd meg a népednek: Az igazat nem menti meg igazsága, ha vétkessé válik; a bűnös sem bukik el bűne miatt, ha megtér bűnéből. Az igaz sem maradhat életben, ha vétkessé válik.

[13]Ha azt mondom az igaznak, hogy élni fog, de ő elbizakodik igazságában, és gonoszságot művel, akkor elfelejtem neki igaz tetteit, és meg fog halni, mert gonoszságot művelt.

[14]Ha pedig azt mondom a bűnösnek, hogy meg fog halni, de ő megtér vétkéből, törvény és igazság szerint él,

[15]ha a bűnös visszaadja a zálogot, a rablott holmiért kártérítést fizet, az életre vivő rendelkezéseket követi és nem követ el gonoszságot, akkor élni fog, nem kell meghalnia.

[16]Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Követte a törvényt és az igazságot, tehát élni fog.

[17]Néped ezt mondja: Nem következetes az ÚR! Pedig ők nem következetesek.

[18]Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot művel, meghal miatta.

[19]Ha pedig a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, akkor emiatt élni fog.

[20]Mondhatjátok, hogy nem következetes az ÚR, én akkor is mindegyikőtöket a maga tettei szerint ítélem meg, Izráel háza!

Ítélethirdetés a júdaiak elbizakodottsága miatt

[21] No ano duodécimo do nosso exílio, aos cinco dias do décimo mês, veio a mim um que tinha escapado de Jerusalém, dizendo: Caiu a cidade.

[22] Ora, a mão do SENHOR estivera sobre mim pela tarde, antes que viesse o que tinha escapado; abrira-se-me a boca antes de, pela manhã, vir ter comigo o tal homem; e, uma vez aberta, já não fiquei em silêncio.

[23] Então, veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[24] Filho do homem, os moradores destes lugares desertos da terra de Israel falam, dizendo: Abraão era um só; no entanto, possuiu esta terra; ora, sendo nós muitos, certamente, esta terra nos foi dada em possessão.

[25] Dize-lhes, portanto: Assim diz o SENHOR Deus: Comeis a carne com sangue, levantais os olhos para os vossos ídolos e derramais sangue; porventura, haveis de possuir a terra?

[26] Vós vos estribais sobre a vossa espada, cometeis abominações, e contamina cada um a mulher do seu próximo; e possuireis a terra?

[27] Assim lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Tão certo como eu vivo, os que estiverem em lugares desertos cairão à espada, e o que estiver em campo aberto, o entregarei às feras, para que o devorem, e os que estiverem em fortalezas e em cavernas morrerão de peste.

[21]Fogságunk tizenkettedik évében, a tizedik hónap ötödikén egy menekült érkezett hozzám Jeruzsálemből, és ezt mondta: Elesett a város!

[22]Az ÚR pedig már a menekült érkezése előtti estén megragadott engem, és reggel, mielőtt megérkezett volna hozzám a menekült, megnyitotta a számat. Megnyílt a szám, és nem kellett tovább hallgatnom.

[23]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[24]Emberfia! Azoknak a romoknak a lakói, ott Izráel földjén, ezt mondogatják: Ábrahám egymaga volt, és örökségül kapta az országot. Mi sokan vagyunk, nekünk jutott örökségül az ország.

[25]Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Vérrel együtt eszitek a húst, fölnéztek bálványaitokra, vért ontotok, és ti akarjátok örökölni az országot?

[26]Fegyveretekre támaszkodtok, utálatos dolgokat műveltek, egymás feleségét tisztátalanná teszitek, és ti akarjátok örökölni az országot?

[27]Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy akik a romok között vannak, fegyvertől esnek el, akik a mezőn vannak, azokat a vadállatoknak adom eledelül, akik pedig erődökben és barlangokban vannak, dögvészben pusztulnak el.

[28] Tornarei a terra em desolação e espanto, e será humilhado o orgulho do seu poder; os montes de Israel ficarão tão desolados, que ninguém passará por eles.

[29] Então, saberão que eu sou o SENHOR, quando eu tornar a terra em desolação e espanto, por todas as abominações que cometeram.

[30] Quanto a ti, ó filho do homem, os filhos do teu povo falam de ti junto aos muros e nas portas das casas; fala um com o outro, cada um a seu irmão, dizendo: Vinde, peço-vos, e ouvi qual é a palavra que procede do SENHOR.

[31] Eles vêm a ti, como o povo costuma vir, e se assentam diante de ti como meu povo, e ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra; pois, com a boca, professam muito amor, mas o coração só ambiciona lucro.

[32] Eis que tu és para eles como quem canta canções de amor, que tem voz suave e tange bem; porque ouvem as tuas palavras, mas não as põem por obra.

[33] Mas, quando vier isto e aí vem, então, saberão que houve no meio deles um profeta.

Ezequiel 34

Profecia contra os pastores infiéis de Israel

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, profetiza contra os pastores de Israel; profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Ai dos pastores

[28]Sivárrá és kietlenné teszem az országot, vége lesz gőgös erejének. Kopárak lesznek Izráel hegyei, nem jár rajtuk senki.

[29]Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor az országot sivárrá és kietlenné teszem, a sok utálatos dolog miatt, amit elkövettek.

A próféta csúfolói

[30]Emberfia! Rólad beszélget néped a falak mellett és a házak kapujában. Így beszélgetnek maguk közt egymással: Gyertek csak, hallgassátok, miféle ige jön az ÚRtól!

[31]Azután eljönnek hozzád, mintha népgyűlésre jönnének; odaül eléd az én népem, hallgatják beszédedet, de nem aszerint élnek. Ismételgetik, mint a pajzán dalokat, de az eszük nyereségen jár.

[32]Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek.

[33]De ha majd beteljesedik – mert beteljesedik! –, akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

Ezékiel 34

Ítélet a hűtlen pásztorok fölött

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Prófétálj Izráel pásztorairól! Prófétálj, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj Izráel

de Israel que se apascentam a si mesmos! Não apascentarão os pastores as ovelhas?

pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyájat kell legeltetniük a pásztoroknak?

[3] Comeis a gordura, vestis-vos da lã e degolais o cevado; mas não apascentais as ovelhas.

[3]A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyájat nem legeltettétek!

[4] A fraca não fortalecestes, a doente não curastes, a quebrada não ligastes, a desgarrada não tornastes a trazer e a perdida não buscastes; mas dominais sobre elas com rigor e dureza.

[4]A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöztétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk.

[5] Assim, se espalharam, por não haver pastor, e se tornaram pasto para todas as feras do campo.

[5]Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledele lettek, úgy szétszóródtak.

[6] As minhas ovelhas andam desgarradas por todos os montes e por todo elevado outeiro; as minhas ovelhas andam espalhadas por toda a terra, sem haver quem as procure ou quem as busque.

[6]Ott bolyongott nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána eredjen, nincs aki megkeresse.

[7] Portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[7]Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét:

[8] Tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, visto que as minhas ovelhas foram entregues à rapina e se tornaram pasto para todas as feras do campo, por não haver pastor, e que os meus pastores não procuram as minhas ovelhas, pois se apascentam a si mesmos e não apascentam as minhas ovelhas, -

[8]Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –: Mivel préda lett a nyájam, mindenféle mezei vad eledele lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztora, pásztoraim nem eredtek a nyájam után, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, nem a nyájamat legeltették,

[9] portanto, ó pastores, ouvi a palavra do SENHOR:

[9]ezért, ti pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét!

[10] Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra os pastores e deles demandarei as minhas ovelhas; porei

[10]Így szól az én Uram, az ÚR: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számon kérem tőlük a nyájamat. Gondoskodom róla,

termo no seu pastoreio, e não se apascentarão mais a si mesmos; livrarei as minhas ovelhas da sua boca, para que já não lhes sirvam de pasto.

O cuidado do Senhor pelo seu rebanho

11 Porque assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo procurarei as minhas ovelhas e as buscarei.

12 Como o pastor busca o seu rebanho, no dia em que encontra ovelhas dispersas, assim buscarei as minhas ovelhas; livrá-las-ei de todos os lugares para onde foram espalhadas no dia de nuvens e de escuridão.

13 Tirá-las-ei dos povos, e as congregarei dos diversos países, e as introduzirei na sua terra; apascentá-las-ei nos montes de Israel, junto às correntes e em todos os lugares habitados da terra.

14 Apascentá-las-ei de bons pastos, e nos altos montes de Israel será a sua pastagem; deitar-se-ão ali em boa pastagem e terão pastos bons nos montes de Israel.

15 Eu mesmo apascentarei as minhas ovelhas e as farei repousar, diz o SENHOR Deus.

16 A perdida buscarei, a desgarrada tornarei a trazer, a quebrada ligarei e a enferma fortalecerei; mas a gorda e a forte destruirei; apascentá-las-ei com justiça.

17 Quanto a vós outras, ó ovelhas minhas, assim diz o SENHOR Deus: Eis que julgarei entre ovelhas e ovelhas, entre carneiros e bodes.

hogy ne ők legeltessék a nyájat, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és többé nem esznek belőlük.

A jó pásztor uralkodása

11Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat.

12Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon.

13Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre; Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén fogom legeltetni őket.

14Jó legelőn fogom legeltetni őket, és Izráel magas hegyein fognak majd tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein.

15Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet – így szól az én Uram, az ÚR.

16Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérre és az erősre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell.

17De köztetek is igazságot teszek, juhaim – így szól az én Uram, az ÚR –, bárány és bárány között, kosok és bakok között.

[18] Acaso, não vos basta a boa pastagem? Haveis de pisar aos pés o resto do vosso pasto? E não vos basta o terdes bebido as águas claras? Haveis de turvar o resto com os pés?

[18]Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit otthagytok?

[19] Quanto às minhas ovelhas, elas pastam o que haveis pisado com os pés e bebem o que haveis turvado com os pés.

[19]Azt legeljék az én juhaim, amit a lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a lábatok fölzavart?

[20] Por isso, assim lhes diz o SENHOR Deus: Eis que eu mesmo julgarei entre ovelhas gordas e ovelhas magras.

[20]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Majd én igazságot teszek kövér bárány és sovány bárány között.

[21] Visto que, com o lado e com o ombro, dais empurrões e, com os chifres, impelis as fracas até as espalhardes fora,

[21]Oldalatokkal és vállatokkal taszigáljátok, és szarvatokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket.

[22] eu livrarei as minhas ovelhas, para que já não sirvam de rapina, e julgarei entre ovelhas e ovelhas.

[22]De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot teszek bárány és bárány között!

[23] Suscitarei para elas um só pastor, e ele as apascentará; o meu servo Davi é que as apascentará; ele lhes servirá de pastor.

[23]Egyetlen pásztort rendelek föléjük, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk.

[24] Eu, o SENHOR, lhes serei por Deus, e o meu servo Davi será príncipe no meio delas; eu, o SENHOR, o disse.

[24]Én, az ÚR, Istenük leszek, szolgám, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az ÚR, megmondtam!

[25] Farei com elas aliança de paz e acabarei com as bestas-feras da terra; seguras habitarão no deserto e dormirão nos bosques.

[25]Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek: kipusztítom az országból a vadállatokat, biztonságban lakhatnak majd a pusztában, és az erdőkben is alhatnak.

[26] Delas e dos lugares ao redor do meu outeiro, eu farei bênção; farei descer a chuva a seu tempo, serão chuvas de bênçãos.

[26]Áldást adok nekik hegyem körül, esőt adok idejében: áldásos esők lesznek.

[27] As árvores do campo darão o seu fruto, e a terra dará a sua novidade, e estarão

[27]A mező fája megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, biztonságban élnek

seguras na sua terra; e saberão que eu sou o SENHOR, quando eu quebrar as varas do seu jugo e as livrar das mãos dos que as escravizavam.

[28] Já não servirão de rapina aos gentios, e as feras da terra nunca mais as comerão; e habitarão seguramente, e ninguém haverá que as espante.

[29] Levantar-lhes-ei plantação memorável, e nunca mais serão consumidas pela fome na terra, nem mais levarão sobre si o opróbrio dos gentios.

[30] Saberão, porém, que eu, o SENHOR, seu Deus, estou com elas e que elas são o meu povo, a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

[31] Vós, pois, ó ovelhas minhas, ovelhas do meu pasto; homens sois, mas eu sou o vosso Deus, diz o SENHOR Deus.

földjükön. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor darabokra töröm igájukat, és kiszabadítom őket azok kezéből, akiket szolgálnak.

[28]Nem esnek többé zsákmányul a népeknek, és nem falják fel őket a vadállatok, hanem biztonságban laknak, senki sem háborgatja majd őket.

[29]Híres ültetvényt sarjasztok nekik, nem hal éhen többé senki az országban, és nem kell tűrniük többé a népek gyalázkodását.

[30]Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR, az ő Istenük, velük vagyok, és hogy ők, Izráel háza, az én népem – így szól az én Uram, az ÚR.

[31]Mert ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok. Emberek vagytok, én pedig Istenetek! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezequiel 35

Profecia contra o monte Seir

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra o monte Seir e profetiza contra ele.

[3] Dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu estou contra ti, ó monte Seir, e estenderei a mão contra ti, e te farei desolação e espanto.

[4] Farei desertas as tuas cidades, e tu serás desolado; e saberás que eu sou o SENHOR.

[5] Pois guardaste inimizade perpétua e abandonaste os filhos de Israel à violência

Ezékiel 35

Ítélet Edóm országa fölött

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Fordulj a Széír-hegység irányába, és prófétálj ellene!

[3]Ezt mondd róla: Így szól az én Uram, az ÚR: Én most ellened fordulok, Széír hegyvidéke, kinyújtom kezem ellened, sivárrá és kietlenné teszlek.

[4]Városaidat romba döntöm, te pedig pusztaság leszel; akkor majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR!

[5]Mivel örökösen ellenségeskedtél, és Izráel fiait fegyver martalékává tetted

da espada, no tempo da calamidade e do castigo final.

6 Por isso, diz o SENHOR Deus, tão certo como eu vivo, eu te fiz sangrar, e sangue te perseguirá; visto que não aborreceste o sangue, o sangue te perseguirá.

7 Farei do monte Seir extrema desolação e eliminarei dele o que por ele passa e o que por ele volta.

8 Encherei os seus montes dos seus traspassados; nos teus outeiros, nos teus vales e em todas as tuas correntes, cairão os traspassados à espada.

9 Em perpétuas desolações, te porei, e as tuas cidades jamais serão habitadas; assim sabereis que eu sou o SENHOR.

10 Visto que dizes: Os dois povos e as duas terras serão meus, e os possuirei, ainda que o SENHOR se achava ali,

11 por isso, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR Deus, procederei segundo a tua ira e segundo a tua inveja, com que, no teu ódio, os trataste; e serei conhecido deles, quando te julgar.

12 Saberás que eu, o SENHOR, ouvi todas as blasfêmias que proferiste contra os montes de Israel, dizendo: Já estão desolados, a nós nos são entregues por pasto.

13 Vós vos engrandecestes contra mim com a vossa boca e multiplicastes as vossas palavras contra mim; eu o ouvi.

14 Assim diz o SENHOR Deus: Ao alegrar-se toda a terra, eu te reduzirei à desolação.

veszedelmük idején, a végső bűnhődés idején,

6ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy vérbe borítlak, üldözni fog a vér! Te nem gyűlölted a vért, ezért üldözni fog a vér!

7Széír hegyvidékét sivárrá és kietlenné teszem, és kiirtok onnan mindenkit, aki arra jár.

8Halálra sebzettekkel borítom be hegyeidet, halmaidra, völgyeidbe és összes folyómedredbe fegyverrel legyilkoltak hullanak.

9Örökre pusztasággá teszlek, városaid nem népesülnek be soha. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

10Mivel ezt mondod: Az a két nép és az a két ország az enyém lesz, birtokba veszem – pedig ott volt az ÚR –,

11azért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy ugyanolyan haraggal és indulattal bánok majd veled, ahogyan te bántál velük gyűlöletedben. Majd megismersz engem, amikor ítéletet tartok fölötted!

12Akkor majd megtudod, hogy én, az ÚR, meghallottam, mennyi szitkot szórtál Izráel hegyeire, amikor így beszéltél: Elpusztultak, nekünk adták őket martalékul!

13Nagyszájúak voltatok, és sokat szidtatok engem; hallottam én!

14Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az egész föld örülni fog, ha pusztasággá teszlek,

[15] Como te alegraste com a sorte da casa de Israel, porque foi desolada, assim também farei a ti; desolado serás, ó monte Seir e todo o Edom, sim, todo; e saberão que eu sou o SENHOR.

[15]ahogy te örültél, amikor Izráel házának birtoka pusztasággá vált. Így bánok veled: pusztaság lesz Széír hegyvidéke egész Edómmal együtt; akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

Ezequiel 36

Profecia aos montes de Israel

[1] Tu, ó filho do homem, profetiza aos montes de Israel e dize: Montes de Israel, ouvi a palavra do SENHOR.

[2] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que diz o inimigo contra vós outros: Bem feito!, e também: Os eternos lugares altos são nossa herança,

[3] portanto, profetiza e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Visto que vos assolaram e procuraram abocar-vos de todos os lados, para que fôsseis possessão do resto das nações e andais em lábios paroleiros e na infâmia do povo,

[4] portanto, ouvi, ó montes de Israel, a palavra do SENHOR Deus: Assim diz o SENHOR Deus aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales, aos lugares desertos e desolados e às cidades desamparadas, que se tornaram rapina e escárnio para o resto das nações circunvizinhas.

[5] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Certamente, no fogo do meu zelo, falei contra o resto das nações e contra todo o Edom. Eles se apropriaram da minha terra, com alegria de todo o coração e com menosprezo de alma, para despovoá-la e saqueá-la.

Ezékiel 36

Új élet ígérete

[1]Te pedig, emberfia, prófétálj Izráel hegyeinek, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az ÚR igéjét!

[2]Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel az ellenség hahotázva azt mondta rólatok: Birtokunkba kerültek az ősi halmok! –

[3]ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vettek titeket a rágalmakat terjesztő népek,

[4]azért, Izráel hegyei, halljátok az én Uramnak, az ÚRnak igéjét! Ezt mondja az én Uram, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép fosztogatott és kigúnyolt,

[5]ezért tehát így szól az én Uram, az ÚR: Heves indulattal beszélek a többi nép és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat kárörvendő szívvel és megvető lélekkel, hogy néptelenné tegyék és teljesen kifosszák.

[6] Portanto, profetiza sobre a terra de Israel e dize aos montes e aos outeiros, às correntes e aos vales: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que falei no meu zelo e no meu furor, porque levastes sobre vós o opróbrio das nações.

[6]Ezért prófétálj Izráel földjéről, mondd a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az ÚR: Haragos indulattal beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett elviselnetek.

[7] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Levantando eu a mão, jurei que as nações que estão ao redor de vós levem o seu opróbrio sobre si mesmas.

[7]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Fölemelt kézzel esküszöm, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűrniük, hogy gyalázzák őket!

[8] Mas vós, ó montes de Israel, vós produzireis os vossos ramos e dareis o vosso fruto para o meu povo de Israel, o qual está prestes a vir.

[8]Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek.

[9] Porque eis que eu estou convosco; voltar-me-ei para vós outros, e sereis lavrados e semeados.

[9]Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket.

[10] Multiplicarei homens sobre vós, a toda a casa de Israel, sim, toda; as cidades serão habitadas, e os lugares devastados serão edificados.

[10]Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házát; városaitok benépesülnek, a romok újjáépülnek.

[11] Multiplicarei homens e animais sobre vós; eles se multiplicarão e serão fecundos; fá-los-ei habitar-vos como dantes e vos tratarei melhor do que outrora; e sabereis que eu sou o SENHOR.

[11]Megszaporítok rajtatok embert és állatot, sokasodni és szaporodni fognak. Benépesítelek titeket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

[12] Farei andar sobre vós homens, o meu povo de Israel; eles vos possuirão, e sereis a sua herança e jamais os desfilhareis.

[12]Gondoskodni fogok róla, hogy emberek járjanak rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek.

[13] Assim diz o SENHOR Deus: Visto que te dizem: Tu és terra que devora os homens e és terra que desfilha o seu povo,

[13]Így szól az én Uram, az ÚR: Bár azt mondják, hogy emberevő föld vagy, mert el szoktad pusztítani a rajtad élő népeket,

[14] por isso, tu não devorarás mais os homens, nem desfilharás mais o teu povo, diz o SENHOR Deus.

[15] Não te permitirei jamais que ouças a ignomínia dos gentios; não mais levarás sobre ti o opróbrio dos povos, nem mais farás tropeçar o teu povo, diz o SENHOR Deus.

A restauração de Israel

[16] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[17] Filho do homem, quando os da casa de Israel habitavam na sua terra, eles a contaminaram com os seus caminhos e as suas ações; como a imundícia de uma mulher em sua menstruação, tal era o seu caminho perante mim.

[18] Derramei, pois, o meu furor sobre eles, por causa do sangue que derramaram sobre a terra e por causa dos seus ídolos com que a contaminaram.

[19] Espalhei-os entre as nações, e foram derramados pelas terras; segundo os seus caminhos e segundo os seus feitos, eu os julguei.

[20] Em chegando às nações para onde foram, profanaram o meu santo nome, pois deles se dizia: São estes o povo do SENHOR, porém tiveram de sair da terra dele.

[21] Mas tive compaixão do meu santo nome, que a casa de Israel profanou entre as nações para onde foi.

[22] Dize, portanto, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Não é por amor de

[14]nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az ÚR.

[15]Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell tűrnöd többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az ÚR.

[16]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[17]Emberfia! Amikor Izráel háza a saját földjén lakott, tisztátalanná tették azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a havi vérzés.

[18]Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal.

[19]Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük.

[20]De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatot hoztak szent nevemre, mert ezt mondták róluk: Az ÚR népe ezek, mégis el kellett hagyniuk az országát!

[21]Ekkor szánalomra indultam szent nevemért, amelyre gyalázatot hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt.

[22]Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem tiértetek

vós que eu faço isto, ó casa de Israel, mas pelo meu santo nome, que profanastes entre as nações para onde fostes.

23 Vindicarei a santidade do meu grande nome, que foi profanado entre as nações, o qual profanastes no meio delas; as nações saberão que eu sou o SENHOR, diz o SENHOR Deus, quando eu vindicar a minha santidade perante elas.

24 Tomar-vos-ei de entre as nações, e vos congregarei de todos os países, e vos trarei para a vossa terra.

25 Então, aspergirei água pura sobre vós, e ficareis purificados; de todas as vossas imundícias e de todos os vossos ídolos vos purificarei.

26 Dar-vos-ei coração novo e porei dentro de vós espírito novo; tirarei de vós o coração de pedra e vos darei coração de carne.

27 Porei dentro de vós o meu Espírito e farei que andeis nos meus estatutos, guardeis os meus juízos e os observeis.

28 Habitareis na terra que eu dei a vossos pais; vós sereis o meu povo, e eu serei o vosso Deus.

29 Livrar-vos-ei de todas as vossas imundícias; farei vir o trigo, e o multiplicarei, e não trarei fome sobre vós.

30 Multiplicarei o fruto das árvores e a novidade do campo, para que jamais

cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyre gyalázatot hoztatok a népek között, amerre csak jártatok.

23Majd én megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatot hoztatok rá közöttük. Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR – így szól az én Uram, az ÚR –, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy én szent vagyok!

24Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre.

25Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket.

26Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.

27Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljetek, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.

28Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek.

29Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Előhívom a gabonát és megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget.

30Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek.

recebais o opróbrio da fome entre as nações.

31 Então, vos lembrareis dos vossos maus caminhos e dos vossos feitos que não foram bons; tereis nojo de vós mesmos por causa das vossas iniqüidades e das vossas abominações.

31Akkor majd visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt.

32 Não é por amor de vós, fique bem entendido, que eu faço isto, diz o SENHOR Deus. Envergonhai-vos e confundi-vos por causa dos vossos caminhos, ó casa de Israel.

32Nem tiértetek cselekszem – így szól az én Uram, az ÚR –, tudjátok meg ezt! Szégyenkezzetek, és piruljatok életetek miatt, Izráel háza!

33 Assim diz o SENHOR Deus: No dia em que eu vos purificar de todas as vossas iniqüidades, então, farei que sejam habitadas as cidades e sejam edificados os lugares desertos.

33Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnötöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok.

34 Lavrar-se-á a terra deserta, em vez de estar desolada aos olhos de todos os que passam.

34Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára.

35 Dir-se-á: Esta terra desolada ficou como o jardim do Éden; as cidades desertas, desoladas e em ruínas estão fortificadas e habitadas.

35Akkor majd ezt mondják: Ez a pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje; a rommá lett, elpusztult, a falaitól megfosztott városokat pedig megerősítették, és újból laknak bennük!

36 Então, as nações que tiverem restado ao redor de vós saberão que eu, o SENHOR, reedifiquei as cidades destruídas e replantei o que estava abandonado. Eu, o SENHOR, o disse e o farei.

36Akkor majd megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az ÚR, építettem újjá a romba dőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az ÚR, megmondtam, és meg is teszem!

37 Assim diz o SENHOR Deus: Ainda nisto permitirei que seja eu solicitado pela casa de Israel: que lhe multiplique eu os homens como um rebanho.

37Így szól az én Uram, az ÚR: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy megsokasítom az embereket, mint a juhokat.

[38] Como um rebanho de santos, o rebanho de Jerusalém nas suas festas fixas, assim as cidades desertas se encherão de rebanhos de homens; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 37

A visão de um vale de ossos secos

[1] Veio sobre mim a mão do SENHOR; ele me levou pelo Espírito do SENHOR e me deixou no meio de um vale que estava cheio de ossos,

[2] e me fez andar ao redor deles; eram mui numerosos na superfície do vale e estavam sequíssimos.

[3] Então, me perguntou: Filho do homem, acaso, poderão reviver estes ossos? Respondi: SENHOR Deus, tu o sabes.

[4] Disse-me ele: Profetiza a estes ossos e dize-lhes: Ossos secos, ouvi a palavra do SENHOR.

[5] Assim diz o SENHOR Deus a estes ossos: Eis que farei entrar o espírito em vós, e vivereis.

[6] Porei tendões sobre vós, farei crescer carne sobre vós, sobre vós estenderei pele e porei em vós o espírito, e vivereis. E sabereis que eu sou o SENHOR.

[7] Então, profetizei segundo me fora ordenado; enquanto eu profetizava, houve um ruído, um barulho de ossos que batiam contra ossos e se ajuntavam, cada osso ao seu osso.

[38]Úgy megtelnek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezékiel 37

Látomás Izráel újjáéledéséről

[1]Az ÚR megragadott engem; elvitt engem az ÚR lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal.

[2]Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak.

[3]Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, URam, te tudod!

[4]Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét!

[5]Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre keltek.

[6]Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

[7]Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint prófétálni kezdtem, hirtelen nagy zörgés támadt, a csontok pedig remegni kezdtek, és egymáshoz illeszkedtek.

[8] Olhei, e eis que havia tendões sobre eles, e cresceram as carnes, e se estendeu a pele sobre eles; mas não havia neles o espírito.

[9] Então, ele me disse: Profetiza ao espírito, profetiza, ó filho do homem, e dize-lhe: Assim diz o SENHOR Deus: Vem dos quatro ventos, ó espírito, e assopra sobre estes mortos, para que vivam.

[10] Profetizei como ele me ordenara, e o espírito entrou neles, e viveram e se puseram em pé, um exército sobremodo numeroso.

[11] Então, me disse: Filho do homem, estes ossos são toda a casa de Israel. Eis que dizem: Os nossos ossos se secaram, e pereceu a nossa esperança; estamos de todo exterminados.

[12] Portanto, profetiza e dize-lhes: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que abrirei a vossa sepultura, e vos farei sair dela, ó povo meu, e vos trarei à terra de Israel.

[13] Sabereis que eu sou o SENHOR, quando eu abrir a vossa sepultura e vos fizer sair dela, ó povo meu.

[14] Porei em vós o meu Espírito, e vivereis, e vos estabelecerei na vossa própria terra. Então, sabereis que eu, o SENHOR, disse isto e o fiz, diz o SENHOR.

Reunião de Judá e Israel

[15] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[16] Tu, pois, ó filho do homem, toma um pedaço de madeira e escreve nele: Para

[8]Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük.

[9]Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, prófétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltekbe, hogy életre keljenek!

[10]Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt.

[11]Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Kiszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van.

[12]Azért prófétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Íme, felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére.

[13]Majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor fölnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem!

[14]Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földeteken. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam – így szól az ÚR.

Izráel és Júda újra egy néppé lesz

[15]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[16]Te emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdáé és a hozzá tartozó izráelieké.

Judá e para os filhos de Israel, seus companheiros; depois, toma outro pedaço de madeira e escreve nele: Para José, pedaço de madeira de Efraim, e para toda a casa de Israel, seus companheiros.

Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, azaz Efraimé, és az egész hozzá tartozó Izráel házáé.

[17] Ajunta-os um ao outro, faze deles um só pedaço, para que se tornem apenas um na tua mão.

[17]Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezedben!

[18] Quando te falarem os filhos do teu povo, dizendo: Não nos revelarás o que significam estas coisas?

[18]Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! –

[19] Tu lhes dirás: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que tomarei o pedaço de madeira de José, que esteve na mão de Efraim, e das tribos de Israel, suas companheiras, e o ajuntarei ao pedaço de Judá, e farei deles um só pedaço, e se tornarão apenas um na minha mão.

[19]akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinálok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben.

[20] Os pedaços de madeira em que houveres escrito estarão na tua mão, perante eles.

[20]Amikor szemük láttára ott lesznek a kezedben azok a fadarabok, amelyekre írtál,

[21] Dize-lhes, pois: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu tomarei os filhos de Israel de entre as nações para onde eles foram, e os congregarei de todas as partes, e os levarei para a sua própria terra.

[21]így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre.

[22] Farei deles uma só nação na terra, nos montes de Israel, e um só rei será rei de todos eles. Nunca mais serão duas nações; nunca mais para o futuro se dividirão em dois reinos.

[22]Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra.

[23] Nunca mais se contaminarão com os seus ídolos, nem com as suas abominações, nem com qualquer das suas transgressões; livrá-los-ei de todas as suas

[23]Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobraikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, amelyet elkövettek, és

apostasias em que pecaram e os purificarei. Assim, eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus.

[24] O meu servo Davi reinará sobre eles; todos eles terão um só pastor, andarão nos meus juízos, guardarão os meus estatutos e os observarão.

[25] Habitarão na terra que dei a meu servo Jacó, na qual vossos pais habitaram; habitarão nela, eles e seus filhos e os filhos de seus filhos, para sempre; e Davi, meu servo, será seu príncipe eternamente.

[26] Farei com eles aliança de paz; será aliança perpétua. Estabelecê-los-ei, e os multiplicarei, e porei o meu santuário no meio deles, para sempre.

[27] O meu tabernáculo estará com eles; eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[28] As nações saberão que eu sou o SENHOR que santifico a Israel, quando o meu santuário estiver para sempre no meio deles.

Ezequiel 38

Profecia contra Gogue

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR, dizendo:

[2] Filho do homem, volve o rosto contra Gogue, da terra de Magogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal; profetiza contra ele

[3] e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

[24]Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor majd az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik.

[25]Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre.

[26]Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek; örök szövetség lesz az. Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre.

[27]Közöttük lesz hajlékom; én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek.

[28]Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre!

Ezékiel 38

Góg népe rátámad Izráelre

[1]Így szólt hozzám az ÚR igéje:

[2]Emberfia! Fordulj Gógnak, Magóg országának, Rós, Mesek és Túbal fejedelmének irányába, és prófétálj ellene!

[3]Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbal fejedelme vagy!

[4] Far-te-ei que te volvas, porei anzóis no teu queixo e te levarei a ti e todo o teu exército, cavalos e cavaleiros, todos vestidos de armamento completo, grande multidão, com pavês e escudo, empunhando todos a espada;
[5] persas e etíopes e Pute com eles, todos com escudo e capacete;
[6] Gômer e todas as suas tropas; a casa de Togarma, do lado do Norte, e todas as suas tropas, muitos povos contigo.
[7] Prepara-te, sim, dispõe-te, tu e toda a multidão do teu povo que se reuniu a ti, e serve-lhe de guarda.
[8] Depois de muitos dias, serás visitado; no fim dos anos, virás à terra que se recuperou da espada, ao povo que se congregou dentre muitos povos sobre os montes de Israel, que sempre estavam desolados; este povo foi tirado de entre os povos, e todos eles habitarão seguramente.
[9] Então, subirás, virás como tempestade, far-te-ás como nuvem que cobre a terra, tu, e todas as tuas tropas, e muitos povos contigo.
[10] Assim diz o SENHOR Deus: Naquele dia, terás imaginações no teu coração e conceberás mau desígnio;
[11] e dirás: Subirei contra a terra das aldeias sem muros, virei contra os que estão em repouso, que vivem seguros, que habitam, todos, sem muros e não têm ferrolhos nem portas;

[4]Megfordítalak, horgokat akasztok az álladba, kivezetlek téged meg egész haderődet, a lovakat és a lovasokat, akik mindnyájan fegyverbe öltöztek, ezt a nagy sereget, amely nagy és kis pajzzsal meg karddal van fölszerelve.
[5]Perzsák, etiópok és pútiak vannak velük, mindegyiknek pajzsa és sisakja van,
[6]továbbá Gómer minden csapatával, Bét-Tógarmá a messze északról, minden csapatával – sok nép van veled!
[7]Készülj, állj készenlétben az egész sereggel együtt, amely köréd sereglett, és légy a vezérük!
[8]Egy idő múlva utasítást kapsz, évek múltán betörsz a fegyveres pusztítás után helyreállított országba, amelynek lakói a többi nép közül gyűltek össze Izráel hegyeire, amelyek sokáig pusztán álltak. Kihoztam őket a népek közül, és biztonságban laknak mindnyájan.
[9]De te fölvonulsz, betörsz, mint a fergeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő.
[10]Így szól az én Uram, az ÚR: Abban az időben rossz gondolataid támadnak, és gonosz terveket fogsz szőni.
[11]Ezt gondolod: Fölvonulok a védtelen ország ellen, rátámadok a békében és biztonságban lakókra, akik mindnyájan úgy élnek, hogy sem várfaluk, sem zárral ellátott kapujuk nincsen.

[12] isso a fim de tomares o despojo, arrebatares a presa e levantares a mão contra as terras desertas que se acham habitadas e contra o povo que se congregou dentre as nações, o qual tem gado e bens e habita no meio da terra.

[13] Sabá e Dedã, e os mercadores de Társis, e todos os seus governadores rapaces te dirão: Vens tu para tomar o despojo? Ajuntaste o teu bando para arrebatar a presa, para levar a prata e o ouro, para tomar o gado e as possessões, para saquear grandes despojos?

Gogue invadirá Israel

[14] Portanto, ó filho do homem, profetiza e dize a Gogue: Assim diz o SENHOR Deus: Acaso, naquele dia, quando o meu povo de Israel habitar seguro, não o saberás tu?

[15] Virás, pois, do teu lugar, dos lados do Norte, tu e muitos povos contigo, montados todos a cavalo, grande multidão e poderoso exército;

[16] e subirás contra o meu povo de Israel, como nuvem, para cobrir a terra. Nos últimos dias, hei de trazer-te contra a minha terra, para que as nações me conheçam a mim, quando eu tiver vindicado a minha santidade em ti, ó Gogue, perante elas.

[17] Assim diz o SENHOR Deus: Não és tu aquele de quem eu disse nos dias antigos, por intermédio dos meus servos, os profetas de Israel, os quais, então, profetizaram, durante anos, que te faria vir contra eles?

[12]Zsákmányt akarsz ejteni, prédát akarsz szerezni, hatalmaddal az újra benépesült romok ellen akarsz fordulni, a nemzetek közül összegyűjtött nép ellen, amely már jószágot és birtokot szerzett, és a világ közepén lakik.

[13]Sába, Dedán és Tarsís kereskedői és előkelői ezt kérdezik tőled: Azért jöttél, hogy zsákmányt ejts? Azért gyűjtötted össze seregedet, hogy prédát szerezz, hogy elvidd az ezüstöt és az aranyat, elvedd a jószágot és a birtokot, és gazdag zsákmányt ejts?

Isten szembeszáll Góg népével

[14]Azért prófétálj, emberfia, és mondd meg Gógnak: Így szól az én Uram, az ÚR: Azon a napon, amikor majd megtudod, hogy népem, Izráel, biztonságban él,

[15]eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő.

[16]Úgy vonulsz föl népem, Izráel ellen, mint a földet beborító felhő. Az utolsó napokban elhozlak téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, amikor szemük láttára megmutatom rajtad, Góg, hogy szent vagyok.

[17]Így szól az én Uram, az ÚR: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában a szolgáim, Izráel prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhozlak ellenük.

[18] Naquele dia, quando vier Gogue contra a terra de Israel, diz o SENHOR Deus, a minha indignação será mui grande.
[19] Pois, no meu zelo, no brasume do meu furor, disse que, naquele dia, será fortemente sacudida a terra de Israel,
[20] de tal sorte que os peixes do mar, e as aves do céu, e os animais do campo, e todos os répteis que se arrastam sobre a terra, e todos os homens que estão sobre a face da terra tremerão diante da minha presença; os montes serão deitados abaixo, os precipícios se desfarão, e todos os muros desabarão por terra.
[21] Chamarei contra Gogue a espada em todos os meus montes, diz o SENHOR Deus; a espada de cada um se voltará contra o seu próximo.
[22] Contenderei com ele por meio da peste e do sangue; chuva inundante, grandes pedras de saraiva, fogo e enxofre farei cair sobre ele, sobre as suas tropas e sobre os muitos povos que estiverem com ele.
[23] Assim, eu me engrandecerei, vindicarei a minha santidade e me darei a conhecer aos olhos de muitas nações; e saberão que eu sou o SENHOR.

Ezequiel 39

A queda de Gogue

[1] Tu, pois, ó filho do homem, profetiza ainda contra Gogue e dize: Assim diz o SENHOR Deus: Eis que eu sou contra ti, ó Gogue, príncipe de Rôs, de Meseque e Tubal.

[18]De azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izráel földjére – így szól az én Uram, az ÚR –, fellángol majd a haragom.
[19]Felindulásomban, izzó haragomban így beszélek: Azon a napon nagy földrengés lesz Izráel földjén.
[20]Megrettennek tőlem a tenger halai, az ég madarai, a mező vadjai, meg a földön csúszó-mászó mindenféle állat és minden ember a föld színén. Leomlanak a hegyek, lezuhannak a sziklák, és földre dőlnek a várfalak.
[21]Fegyverbe szólítok ellene hegyeimen mindenkit – így szól az én Uram, az ÚR –, ember ember ellen támad fegyverével.
[22]Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporesőt, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre.
[23]Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ezékiel 39

Góg népe megsemmisül az ítélet napján

[1]Te pedig, emberfia, prófétálj Gógról, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened támadok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbal fejedelme vagy!

[2] Far-te-ei que te volvas e te conduzirei, far-te-ei subir dos lados do Norte e te trarei aos montes de Israel.

[3] Tirarei o teu arco da tua mão esquerda e farei cair as tuas flechas da tua mão direita.

[4] Nos montes de Israel, cairás, tu, e todas as tuas tropas, e os povos que estão contigo; a toda espécie de aves de rapina e aos animais do campo eu te darei, para que te devorem.

[5] Cairás em campo aberto, porque eu falei, diz o SENHOR Deus.

[6] Meterei fogo em Magogue e nos que habitam seguros nas terras do mar; e saberão que eu sou o SENHOR.

[7] Farei conhecido o meu santo nome no meio do meu povo de Israel e nunca mais deixarei profanar o meu santo nome; e as nações saberão que eu sou o SENHOR, o Santo em Israel.

[8] Eis que vem e se cumprirá, diz o SENHOR Deus; este é o dia de que tenho falado.

[9] Os habitantes das cidades de Israel sairão e queimarão, de todo, as armas, os escudos, os paveses, os arcos, as flechas, os bastões de mão e as lanças; farão fogo com tudo isto por sete anos.

[10] Não trarão lenha do campo, nem a cortarão dos bosques, mas com as armas acenderão fogo; saquearão aos que os saquearam e despojarão aos que os despojaram, diz o SENHOR Deus.

O sepultamento das hordas de Gogue

[2]Irányítlak és vezetgetlek, elhozlak a messze északról, és Izráel hegyeire viszlek.

[3]Kiütöm az íjat bal kezedből, és kiverem a nyilakat jobb kezedből.

[4]Izráel hegyein fogsz elesni valamennyi csapatoddal és a veled levő népekkel együtt; mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül.

[5]A harcmezőn esel el; én megmondtam! – így szól az én Uram, az ÚR.

[6]Tüzet bocsátok Magógra és azokra, akik biztonságban laknak a szigeteken; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

[7]Megismertetem szent nevemet népemmel, Izráellel, és többé nem hagyom, hogy gyalázzák szent nevemet. Akkor majd megtudják a népek, hogy én, az ÚR, Izráel Szentje vagyok!

[8]Eljön ez, és megtörténik – így szól az én Uram, az ÚR –, ez az a nap, amelyről beszéltem.

[9]Akkor Izráel városainak lakói kimennek, meggyújtják és elégetik a fegyvereket, a nagy és kis pajzsokat, az íjakat és a nyilakat, a buzogányokat és a dárdákat, és hét évig tüzelnek velük.

[10]Nem kell fát hordaniuk a mezőről, az erdőből sem kell vágniuk, mert a fegyvereket használják tüzelőnek. Kifosztják fosztogatóikat, és prédát szereznek prédálóiktól – így szól az én Uram, az ÚR.

[11] Naquele dia, darei ali a Gogue um lugar de sepultura em Israel, o vale dos Viajantes, ao oriente do mar; espantar-se-ão os que por ele passarem. Nele, sepultarão a Gogue e a todas as suas forças e lhe chamarão o vale das Forças de Gogue.

[12] Durante sete meses, estará a casa de Israel a sepultá-los, para limpar a terra.

[13] Sim, todo o povo da terra os sepultará; ser-lhes-á memorável o dia em que eu for glorificado, diz o SENHOR Deus.

[14] Serão separados homens que, sem cessar, percorrerão a terra para sepultar os que entre os transeuntes tenham ficado nela, para a limpar; depois de sete meses, iniciarão a busca.

[15] Ao percorrerem eles a terra, a qual atravessarão, em vendo algum deles o osso de algum homem, porá ao lado um sinal, até que os enterradores o sepultem no vale das Forças de Gogue.

[16] Também o nome da cidade será o das Forças. Assim, limparão a terra.

O grande sacrifício do Senhor

[17] Tu, pois, ó filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: Dize às aves de toda espécie e a todos os animais do campo: Ajuntai-vos e vinde, ajuntai-vos de toda parte para o meu sacrifício, que eu oferecerei por vós, sacrifício grande nos montes de Israel; e comereis carne e bebereis sangue.

[11]Azon a napon nevezetes sírhelyet adok Gógnak Izráelben: a Vándorok völgyét a tengertől keletre, és az elzárja a vándorok előtt az utat. Ott temetik el Gógot egész seregével együtt; ezért fogják azt Góg serege völgyének nevezni.

[12]Hét hónapon át fogja őket temetni Izráel háza, hogy megtisztítsa az országot.

[13]Temetni fog az ország egész népe, és dicséretükre válik majd ez azon a napon, amelyen megmutatom dicsőségemet – így szól az én Uram, az ÚR.

[14]Férfiakat jelölnek ki arra, hogy állandóan járják az országot, és temessék el azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy megtisztítsák az országot. Ha letelt a hét hónap, kezdjék meg a keresést,

[15]járják végig az országot, és ha valaki emberi csontokat lát, állítson fel mellé egy jelet, míg a sírásók el nem temetik a Góg serege völgyében.

[16]Van ott egy Hamóná nevű város is. Így tisztítsák meg az országot.

[17]Te pedig, emberfia – így szól az én Uram, az ÚR –, mondd ezt a madaraknak, mindenféle szárnyasnak és mindenféle mezei vadnak: Gyűljetek össze, jöjjetek és gyülekezzetek mindenfelől az én véresáldozatom köré! Mert én nagy véresáldozatot készítek nektek Izráel hegyein: egyetek húst, igyatok vért!

[18] Comereis a carne dos poderosos e bebereis o sangue dos príncipes da terra, dos carneiros, dos cordeiros, dos bodes e dos novilhos, todos engordados em Basã.

[19] Do meu sacrifício, que oferecerei por vós, comereis a gordura até vos fartardes e bebereis o sangue até vos embriagardes.

[20] À minha mesa, vós vos fartareis de cavalos e de cavaleiros, de valentes e de todos os homens de guerra, diz o SENHOR Deus.

[21] Manifestarei a minha glória entre as nações, e todas as nações verão o meu juízo, que eu tiver executado, e a minha mão, que sobre elas tiver descarregado.

[22] Desse dia em diante, os da casa de Israel saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus.

[23] Saberão as nações que os da casa de Israel, por causa da sua iniqüidade, foram levados para o exílio, porque agiram perfidamente contra mim, e eu escondi deles o rosto, e os entreguei nas mãos de seus adversários, e todos eles caíram à espada.

[24] Segundo a sua imundícia e as suas transgressões, assim me houve com eles e escondi deles o rosto.

[25] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Agora, tornarei a mudar a sorte de Jacó e me compadecerei de toda a casa de Israel; terei zelo pelo meu santo nome.

[26] Esquecerão a sua vergonha e toda a perfídia com que se rebelaram contra

[18]Vitézek húsát eszitek, és a föld fejedelmeinek a vérét isszátok: Básánban hízott kosok, bárányok, bakok és bikák ezek mindnyájan.

[19]Kövéret esztek a jóllakásig, és vért isztok a megrészegedésig az én véresáldozatomból, amelyet nektek készítek!

[20]Jóllaktok majd asztalomnál lóval és lovassal, vitézzel és mindenféle harcossal! – így szól az én Uram, az ÚR.

Izráel kegyelmet és békességet nyer

[21]Megmutatom dicsőségemet a népek között, és minden nép meglátja, hogy én hajtottam rajtuk végre az ítéletet, és hogy az én kezem nehezedett rájuk.

[22]Izráel háza megtudja majd, hogy én, az ÚR, vagyok az ő Istenük attól fogva továbbra is.

[23]A pogány népek pedig megtudják, hogy bűne miatt kellett fogságba mennie Izráel házának, mert hűtlenné váltak hozzám, és én elrejtettem arcomat előlük; ellenségeik kezébe adtam őket, és sokan elestek fegyver által.

[24]Tisztátalanságuk és vétkeik szerint bántam velük, amikor elrejtettem arcomat előlük.

[25]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és Izráel egész házán megkönyörülök, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért.

[26]Akkor elfelejthetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem

mim, quando eles habitarem seguros na sua terra, sem haver quem os espante,

[27] quando eu tornar a trazê-los de entre os povos, e os houver ajuntado das terras de seus inimigos, e tiver vindicado neles a minha santidade perante muitas nações.

[28] Saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, quando virem que eu os fiz ir para o cativeiro entre as nações, e os tornei a ajuntar para voltarem à sua terra, e que lá não deixarei a nenhum deles.

[29] Já não esconderei deles o rosto, pois derramarei o meu Espírito sobre a casa de Israel, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 40

A visão do templo

[1] No ano vigésimo quinto do nosso exílio, no princípio do ano, no décimo dia do mês, catorze anos após ter caído a cidade, nesse mesmo dia, veio sobre mim a mão do SENHOR, e ele me levou para lá.

[2] Em visões, Deus me levou à terra de Israel e me pôs sobre um monte muito alto; sobre este havia um como edifício de cidade, para o lado sul.

[3] Ele me levou para lá, e eis um homem cuja aparência era como a do bronze; estava de pé na porta e tinha na mão um cordel de linho e uma cana de medir.

[4] Disse-me o homem: Filho do homem, vê com os próprios olhos, ouve com os próprios ouvidos; e põe no coração tudo quanto eu te mostrar, porque para isso

elkövettek. Biztonságban laknak a földjükön, és senki sem háborgatja őket.

[27]Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból: így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy én szent vagyok.

[28]Majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az ő Istenük, amikor én, aki fogságba vittem őket a népek közé, ismét összegyűjtöm őket a földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit.

[29]Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kitöltöm majd lelkemet Izráel házára – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 40

Ezékiel látomása az új templomról

[1]Fogságunk huszonötödik évében, az év elején, a hónap tizedikén – tizennégy évvel azután, hogy bevették a várost, ugyanazon a napon – megragadott, és elvitt engem az ÚR.

[2]Isteni látomásban elvitt engem Izráel országába, letett egy igen magas hegyre, amelynek a déli oldalán egy városhoz hasonló építmény volt.

[3]Odavitt engem, és egy férfit láttam, amint állt a kapuban. Olyannak látszott, mintha ércből lett volna; kezében lenzsinór és mérőnád volt.

[4]Ez a férfi így szólt hozzám: Emberfia! Nyisd ki jól a szemedet és hallgass meg mindent figyelmesen! Jól figyeld meg mindazt, amit mutatok neked, mert azért kellett idejönnöd, hogy meglásd ezeket a

foste trazido para aqui; anuncia, pois, à casa de Israel tudo quanto estás vendo.

5 Vi um muro exterior que rodeava toda a casa e, na mão do homem, uma cana de medir, de seis côvados, cada um dos quais media um côvado e quatro dedos. Ele mediu a largura do edifício, uma cana; e a altura, uma cana.

6 Então, veio à porta que olhava para o oriente e subiu pelos seus degraus; mediu o limiar da porta: uma cana de largura, e o outro limiar: uma cana de largura.

7 Cada câmara tinha uma cana de comprido e uma cana de largura; o espaço entre uma e outra câmara era de cinco côvados; o limiar da porta, junto ao vestíbulo da porta interior, tinha uma cana.

8 Também mediu o vestíbulo da porta interior: uma cana.

9 Então, mediu o vestíbulo da porta, que tinha oito côvados; e os seus pilares: dois côvados; o vestíbulo olha do interior da casa para a porta.

10 A porta para o lado oriental possuía três câmaras de cada lado, cuja medida era a mesma para cada uma; também os pilares deste lado e do outro mediam o mesmo.

11 Mediu mais a largura da entrada da porta, que era de dez côvados; a profundidade da entrada: treze côvados.

12 O espaço em frente das câmaras era de um côvado, e de um côvado, o espaço do outro lado; cada câmara tinha seis côvados em quadrado.

dolgokat. Mindazt, amit látsz, mondd el aztán Izráel házának!

A külső udvar kapuinak leírása

5A templomon kívül körös-körül várfal húzódott. A férfi kezében egy hat könyöknyi mérőnád volt (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt). Megmérte az építményt: egy mérőnád széles és egy mérőnád magas volt.

6Azután a keletre néző kapuhoz ment, fölment a lépcsőjén, és megmérte a kapu küszöbét: egy mérőnád széles volt, és a másik küszöb is egy mérőnád széles.

7Egy-egy őrszoba egy mérőnád hosszú és egy mérőnád széles volt; az őrszobák közötti tér öt könyök, a kapu küszöbe pedig, a kapu csarnoka mellett, a templom felől egy mérőnád volt.

8Megmérte a kapu csarnokát a templom felől: egy mérőnád széles volt.

9Megmérte a kapu csarnokát: nyolc könyök volt, pillérei pedig két könyök vastagok voltak. A kapu csarnoka a templomra nézett.

10A keleti kapunak mind a két oldalán három-három őrszoba volt, mind a három azonos méretű, és a pillérek is azonos méretűek voltak mind a két oldalon.

11Azután megmérte a kapunyílás szélességét: tíz könyök volt, a kaputér pedig tizenhárom könyök.

12Az őrszobák előtti terület egy könyök volt, és egy könyöknyi terület volt a másik oldalon is. Mindegyik őrszoba hat könyök

volt az egyik oldalon, és hat könyök a másik oldalon is.

[13] Então, mediu a porta desde a extremidade do teto de uma câmara até à da outra: vinte e cinco côvados de largura; e uma porta defronte da outra.

[13]Azután megmérte a kaput az egyik őrszoba hátsó falától a másiknak a hátsó faláig: huszonöt könyök széles volt, ahol egyik bejárat a másikkal szemben volt.

[14] Mediu a distância até aos pilares, sessenta côvados, e o átrio se estendia até aos pilares em redor da porta.

[14]Így járt el a csarnoknál is: húsz könyök volt az, és a kapu csarnokát udvar vette körül.

[15] Desde a dianteira da porta da entrada até à dianteira do vestíbulo da porta interior, havia cinqüenta côvados.

[15]A bejárati kapu elejétől a kapu csarnokának a végéig a távolság ötven könyök volt.

[16] Havia também janelas com fasquias fixas superpostas para as câmaras e para os pilares, e da mesma sorte, para os vestíbulos; as janelas estavam à roda pela parte de dentro, e nos pilares havia palmeiras esculpidas.

[16]Az őrszobákon kőkeretes ablakok voltak, meg a pilléreiken is belül, a kapu felé körös-körül. Ugyanilyen ablakai voltak a csarnoknak is befelé körös-körül. A pilléreken pálmadísz volt.

[17] Ele me levou ao átrio exterior; e eis que havia nele câmaras e um pavimento feito no átrio em redor; defronte deste pavimento havia trinta câmaras.

[17]Azután bevitt engem a külső udvarba. Ott kamrák voltak: az udvarnak körös-körül volt egy kikövezett része, és harminc kamra volt a kikövezett részen.

[18] O pavimento ao lado das portas era a par do comprimento das portas; era o pavimento inferior.

[18]A kövezet a kapuk oldaláig ért, és szélessége megfelelt a kaputér hosszának. Ez volt az alsó kövezet.

[19] Então, mediu a largura desde a dianteira da porta inferior até à dianteira do átrio interior, por fora: cem côvados do lado leste e do norte.

[19]Azután megmérte a szélességet az alsó kapu homlokzatától a belső udvar kapujának külső homlokzatáig: száz könyök volt. Amilyen volt keleten, olyan volt északon is.

[20] Quanto à porta que olhava para o norte, no átrio exterior, ele mediu o seu comprimento e a sua largura.

[20]Megmérte a külső udvar északra néző kapujának a hosszúságát és szélességét is.

[21] As suas câmaras, três de um lado e três do outro, e os seus pilares, e os seus

[21]Ennek is volt három-három őrszobája mind a két oldalon, továbbá pillérei és

vestíbulos eram da medida do primeiro vestíbulo; de cinqüenta côvados era o seu comprimento, e a largura, de vinte e cinco côvados.

előcsarnoka, az első kapu méretei szerint: ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége.

[22] As suas janelas, e os seus vestíbulos, e as suas palmeiras eram da medida da porta que olhava para o oriente; subia-se para ela por sete degraus, e o seu vestíbulo estava diante dela.

[22]Ablakai, pillérei és pálmadíszei is megfeleltek a keletre néző kapu méreteinek. Hét lépcsőfok vezetett föl oda, ezek felől volt az előcsarnok.

[23] Essa porta do átrio interior estava defronte tanto da porta do norte como da do oriente; e mediu, de porta a porta, cem côvados.

[23]Az északi kapuval szemben is volt a belső udvarnak egy kapuja, ugyanúgy, mint a keleti kapunál. Egyik kaputól a másikig a távolságot száz könyöknek mérte.

[24] Então, ele me levou para o lado sul, e eis que havia ali uma porta que olhava para o sul; e mediu os seus pilares e os seus vestíbulos, que tinham as mesmas dimensões.

[24]Azután déli irányba vezetett, ott volt a déli kapu. Megmérte a pilléreit és az előcsarnokát: ezek is ugyanolyan méretűek voltak.

[25] Havia também janelas em redor dos seus vestíbulos, como as outras janelas; cinqüenta côvados, o comprimento do vestíbulo, e a largura, vinte e cinco côvados.

[25]Ennek is, meg az előcsarnokának is ugyanolyan ablakai voltak körös-körül, mint amazok az ablakok. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt.

[26] De sete degraus eram as suas subidas, e os seus vestíbulos estavam diante deles; e tinha palmeiras esculpidas, uma de um lado e outra do outro, nos seus pilares.

[26]Följáratának hét lépcsőfoka volt, ezek felől volt az előcsarnoka. Pálmadíszek is voltak a pillérein mind a két oldalon.

[27] Também havia uma porta no átrio interior para o sul; e mediu, de porta a porta, para o sul, cem côvados.

[27]A belső udvarnak dél felé is volt egy kapuja. Egyik kaputól a másikig a távolságot dél felé is száz könyöknek mérte.

A belső udvar kapui és építményei

[28] Então, me levou ao átrio interior pela porta do sul; e mediu a porta do sul, que tinha as mesmas dimensões.

[28]Azután bevitt engem a belső udvarba, a déli kapuhoz, és megmérte a déli kaput:

29 As suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos eram segundo estas medidas; e tinham também janelas ao redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

30 Havia vestíbulos em redor; o comprimento era de vinte e cinco côvados, e a largura, de cinco côvados.

31 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior, e havia palmeiras nos seus pilares; e de oito degraus eram as suas subidas.

32 Depois, me levou ao átrio interior, para o oriente, e mediu a porta, que tinha as mesmas dimensões.

33 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, segundo estas medidas; havia também janelas em redor dos seus vestíbulos; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

34 Os seus vestíbulos olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

35 Então, me levou à porta do norte e a mediu; tinha as mesmas dimensões.

36 Também as suas câmaras, e os seus pilares, e os seus vestíbulos, e as suas janelas em redor; o comprimento do vestíbulo era de cinqüenta côvados, e a largura, de vinte e cinco côvados.

méretei ugyanazok voltak, mint a külsőknek.

29Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának ugyanazok voltak a méretei. Ennek is, meg előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt.

30Körös-körül csarnokok voltak: hosszúságuk huszonöt könyök volt, szélességük pedig öt könyök.

31A kapu előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

32Azután elvitt engem a belső udvarban kelet felé, és megmérte a kaput: méretei ugyanazok voltak.

33Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának is ugyanazok voltak a méretei. Ennek és az előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége.

34Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak mind a két oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

35Azután elvitt engem az északi kapuhoz, és megmérte: méretei ugyanazok voltak.

36Ennek is voltak őrszobái, pillérei és előcsarnoka, ablakai is voltak körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége.

[37] Os seus pilares olhavam para o átrio exterior; também havia palmeiras nos seus pilares, de um e de outro lado; e eram as suas subidas de oito degraus.

[37]Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pálmadíszek voltak a pillérein mind a két oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

[38] A sua câmara e a sua entrada estavam junto aos pilares dos vestíbulos onde lavavam o holocausto.

[38]Volt egy kamra is, amelynek az ajtaja a kapu csarnokára nézett. Ott mosták meg az égőáldozatot.

[39] No vestíbulo da porta havia duas mesas de um lado e duas do outro, para nelas se degolar o holocausto e a oferta pelo pecado e pela culpa.

[39]A kapu csarnokának egyik oldalán is, meg a másik oldalán is volt két asztal. Azokon darabolták föl az égőáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot.

[40] Também do lado de fora da subida para a entrada da porta do norte havia duas mesas; e, no outro lado do vestíbulo da porta, havia duas mesas.

[40]A külső oldalon, az északi kapu bejáratához vezető lépcsőnél is volt két asztal, meg a kapu csarnokának másik oldalán is volt két asztal.

[41] Quatro mesas de um lado, e quatro do outro lado; junto à porta, oito mesas, sobre as quais imolavam.

[41]Egyik oldalon is, meg a másik oldalon is négy asztal volt a kapu mellett, összesen nyolc asztal: ezeken darabolták föl az áldozatokat.

[42] As quatro mesas para o holocausto eram de pedras lavradas; o comprimento era de um côvado e meio, a largura, de um côvado e meio, e a altura, de um côvado; sobre elas se punham os instrumentos com que imolavam o holocausto e os sacrifícios.

[42]Az égőáldozat számára négy asztal volt faragott kőből: másfél könyök hosszú, másfél könyök széles és egy könyök magas. Ezekre tették azokat az eszközöket, amelyekkel az égőáldozatot és a véresáldozatot földarabolják.

[43] Os ganchos, de quatro dedos de comprimento, estavam fixados por dentro ao redor, e sobre as mesas estava a carne da oblação.

[43]A peremük egy tenyérnyi volt, befelé hajlóan odaerősítve körös-körül. Az asztalokra tették az áldozati húst.

[44] Fora da porta interior estavam duas câmaras dos cantores, no átrio de dentro; uma, do lado da porta do norte, e olhava para o sul; outra, do lado da porta do sul, e olhava para o norte.

[44]A belső kapu mellett volt két kamra a belső udvarban, az egyik az északi kapu oldalán dél felé nézett, a másik a déli kapu oldalán észak felé nézett.

[45] Ele me disse: Esta câmara que olha para o sul é para os sacerdotes que têm a guarda do templo.

[46] Mas a câmara que olha para o norte é para os sacerdotes que têm a guarda do altar; são estes os filhos de Zadoque, os quais, dentre os filhos de Levi, se chegam ao SENHOR para o servirem.

[47] Ele mediu o átrio: comprimento, cem côvados, largura, cem côvados, um quadrado; o altar estava diante do templo.

[48] Então, me levou ao vestíbulo do templo e mediu cada pilar do vestíbulo, cinco côvados de um lado e cinco do outro; e a largura da porta, três côvados de um lado e três do outro.

[49] O comprimento do vestíbulo era de vinte côvados, e a largura, de onze; e era por degraus que se subia. Havia colunas junto aos pilares, uma de um lado e outra do outro.

Ezequiel 41

[1] Então, me levou ao templo e mediu os pilares, seis côvados de largura de um lado e seis de largura do outro, que era a largura do tabernáculo.

[2] A largura da entrada: dez côvados; os lados da entrada: cinco côvados de um lado e cinco do outro; também mediu a

[45]Akkor így szólt hozzám az a férfi: Ez a kamra, amely dél felé néz, azoké a papoké, akik a templomban végzik tennivalójukat.
[46]Az a kamra pedig, amely északra néz, azoké a papoké, akik az oltárnál végzik tennivalójukat: ezek Cádók leszármazottai. A léviták közül ezek járulhatnak az ÚRhoz a szent szolgálat végzésére.
[47]Azután megmérte az udvart: hosszúsága száz könyök, szélessége is száz könyök, tehát négyzet alakú volt. A templom előtt volt az oltár.

A templomépület leírása

[48]Azután bevitt engem a templom csarnokába, és megmérte a csarnok pilléreit: öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. A kapu szélessége pedig három könyök volt az egyik oldalon, és három könyök a másik oldalon.
[49]A csarnok hosszúsága húsz könyök volt, szélessége tizenegy könyök, és tíz lépcsőfok vezetett föl oda. A pilléreknél oszlopok voltak, egy az egyik oldalon, egy a másik oldalon.

Ezékiel 41

[1]Azután bevitt a templomba, és megmérte a pillléreket. Hat könyök széles volt az egyik oldalon, és hat könyök széles a másik oldalon: ilyen szélesek voltak a pillérek.
[2]A bejárat szélessége tíz könyök volt, a bejárat oldalfala pedig öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik

profundidade da entrada: quarenta côvados, e a largura: vinte côvados.

oldalon. Megmérte a templom hosszúságát is: negyven könyök volt, a szélessége pedig húsz könyök.

[3] Penetrou e mediu o pilar da entrada: dois côvados, a altura da entrada: seis côvados, e a largura da entrada: sete côvados.

[3]Azután bement a legbelső részbe, és megmérte a bejárat pilléreit: két könyök vastagok voltak. A bejárat hat könyök széles volt, a bejárat oldalfalai pedig hét könyök hosszúak voltak.

[4] Também mediu o seu comprimento: vinte côvados, e a largura: vinte côvados, diante do templo, e me disse: Este é o Santo dos Santos.

[4]Megmérte a hosszúságát: húsz könyök volt, a szélessége pedig a templom felől húsz könyök. Akkor ezt mondta nekem: Ez a szentek szentje.

A templom körül levő építmények

[5] Então, mediu a parede do templo: seis côvados, e a largura de cada câmara lateral: quatro côvados, por todo o redor do templo.

[5]Ezután megmérte a templom falát: hat könyök volt, a templomot körülvevő oldalépítmény szélessége pedig mindenütt négy könyök volt.

[6] As câmaras laterais estavam em três andares, câmara sobre câmara, trinta em cada andar; e havia reentrâncias na parede do templo ao redor, para as câmaras laterais, para que as vigas se apoiassem nelas e não fossem introduzidas na parede do templo.

[6]Harminc oldalfülke volt, egyik fülke a másik mellett, három sorban egymás fölött. A templom fala lépcsőzetesen volt építve az oldalfülkék számára körös-körül, hogy erősen álljanak, és a templom falába ne kelljen belekötni őket.

[7] As câmaras laterais aumentavam em largura de andar para andar, correspondendo às reentrâncias do templo de andar em andar ao redor; daí ter o templo mais largura em cima. Assim, se subia do andar inferior para o superior pelo intermediário.

[7]Az oldalfülkék emeletről emeletre szélesedtek, mert a templom fala lépcsőzetesen épült emeletről emeletre körös-körül: ezért lettek az oldalfülkék emeletről emeletre egyre szélesebbek. Az alsó sorról a középsőn át lehetett fölmenni a felsőre.

[8] E vi um pavimento elevado ao redor do templo; eram os fundamentos das câmaras laterais de uma cana inteira, isto é, de seis côvados de altura.

[8]Láttam, hogy a templom mellett köröskörül kiemelkedő kövezet van, az oldalfülkék alapjától oldalra egy teljes mérőnádnyira, vagyis hat könyöknyire.

[9] A grossura da parede das câmaras laterais de fora era de cinco côvados; e a área aberta entre as câmaras laterais, que estavam junto ao templo

[10] e às células, tinha a largura de vinte côvados por todo o redor do templo.

[11] As entradas das câmaras laterais estavam voltadas para a área aberta: uma entrada para o norte e outra para o sul; a largura da área aberta era de cinco côvados em redor.

[12] O edifício que estava numa área separada, do lado ocidental, tinha a largura de setenta côvados; a parede do edifício era de cinco côvados de largura em redor, e o seu comprimento, de noventa côvados.

[13] Assim, mediu o templo: cem côvados de comprimento, como também a área separada, o edifício e as suas paredes: cem côvados de comprimento.

[14] A largura da frente oriental do templo e da área separada, de uma e de outra parte: cem côvados.

[15] Também mediu o comprimento do edifício, que estava na área separada e por detrás do templo, e as suas galerias de uma e de outra parte: cem côvados. O templo propriamente dito, o Santíssimo e o vestíbulo do átrio eram apainelados.

[16] As janelas, de fasquias fixas superpostas, estavam ao redor dos três lugares. Dentro, as paredes estavam cobertas de madeira em redor, e isto desde o chão até às janelas, que estavam cobertas.

[9]Az oldalépítmény külső falának szélessége öt könyök volt. Volt egy szabad térség is a templom oldalfülkéi

[10]és a kamrák között: ez húsz könyök széles volt mindenütt a templom körül.

[11]Az oldalépítmény bejáratai a szabad térségre nyíltak, az egyik bejárat észak felé, a másik bejárat dél felé. A szabad térségen körös-körül volt egy öt könyök széles fal.

[12]Az elkülönített helyen, a nyugat felőli melléképület hetven könyök széles volt; a melléképület fala öt könyök széles volt körös-körül, a hosszúsága pedig kilencven könyök volt.

[13]Azután megmérte a templomot: száz könyök hosszú volt. Az elkülönített hely, a melléképület és annak falai száz könyök hosszúak voltak.

[14]A templom eleje és az elkülönített hely keleti része száz könyök széles volt.

[15]Megmérte a melléképület hosszúságát a mögötte levő elkülönített hely felől: a két oldalán levő falakkal együtt száz könyök volt.

A templom belső díszítése

A templom belseje és az udvari csarnok,

[16]meg a küszöbök, az ablakkeretek és az ablakmélyedések is a bejárattal szemben három oldalon faburkolattal voltak ellátva köröskörül, a földtől az ablakokig, az ablakok pedig zárhatók voltak.

[17] No espaço em cima da porta, e até ao templo de dentro e de fora, e em toda a parede em redor, por dentro e por fora, havia obras de escultura,

[18] querubins e palmeiras, de sorte que cada palmeira estava entre querubim e querubim, e cada querubim tinha dois rostos,

[19] a saber, um rosto de homem olhava para a palmeira de um lado, e um rosto de leãozinho, para a palmeira do outro lado; assim se fez pela casa toda ao redor.

[20] Desde o chão até acima da entrada estavam feitos os querubins e as palmeiras, como também pela parede do templo.

[21] As ombreiras do templo eram quadradas, e, no tocante à entrada do Santo dos Santos, era esta da mesma aparência.

[22] O altar de madeira era de três côvados de altura, e o seu comprimento, de dois côvados; os seus cantos, a sua base e as suas paredes eram de madeira; e o homem me disse: Esta é a mesa que está perante o SENHOR.

[23] O templo e o Santíssimo, ambos tinham duas portas.

[24] Havia duas folhas para as portas, duas folhas dobráveis; duas para cada porta.

[25] Nelas, isto é, nas portas do templo, foram feitos querubins e palmeiras, como estavam feitos nas paredes, e havia um

[17]A bejárattól a templom legbelsejéig, meg onnan kifelé az egész falat körös-körül befelé és kifelé, egyforma méretű

[18]kerúbok és pálmák díszítették, úgyhogy minden pálma egy-egy kerúb közé került. Mindegyik kerúbnak két arca volt:

[19]emberarc nézett az egyik oldalon levő pálmára, oroszlánarc a másik oldalon levő pálmára. Ilyen díszítés volt az egész templomban köröskörül.

[20]A földtől a bejárat felső részének a magasságáig kerúbok és pálmák díszítették a templom falát.

[21]A templom ajtófélfái négyszögletesek voltak. A szentély előtt pedig olyasmi látszott,

[22]mint egy faoltár. Három könyök volt a magassága, két könyök a hosszúsága. Fából voltak a sarkai, az alapja meg az oldalai. Akkor így szólt hozzám: Ez az ÚR színe előtt álló asztal.

[23]Kétszárnyú ajtaja volt a templomnak és a szentélynek.

[24]Ezeknek az ajtóknak két szárnyuk volt, két lengő ajtószárny: kettő volt az egyik ajtón, és két szárnya volt a másik ajtónak is.

[25]A templom ajtószárnyait ugyanolyan kerúbok és pálmák díszítették, mint a falakat. A csarnok előtt kívül fakorlát volt.

baldaquino de madeira na frontaria do vestíbulo por fora.

26 E havia janelas de fasquias fixas superpostas e palmeiras, em ambos os lados do vestíbulo, como também nas câmaras laterais do templo e no baldaquino.

26Kőkeretes ablakok és pálmadíszek voltak mind az egyik, mind a másik oldalon, a csarnok oldalainál. A templom oldalfülkéinél is korlátok voltak.

Ezequiel 42

1 Depois disto, me fez sair para o átrio exterior, para o norte; e me levou às celas que estavam para o norte, opostas ao edifício na área separada, edifício que olha para o norte,

2 do comprimento de cem côvados, com portas que davam para o norte; e a largura era de cinqüenta côvados.

3 Em frente dos vinte côvados que pertenciam ao átrio interior, defronte do pavimento que pertencia ao átrio exterior, havia galeria contra galeria em três andares.

4 Diante das câmaras havia um passeio de dez côvados de largura, do lado de dentro, e cem de comprimento; e as suas entradas eram para o lado norte.

5 As câmaras superiores eram mais estreitas; porque as galerias tiravam mais espaço destas do que das de baixo e das do meio do edifício.

6 Porque elas eram de três andares e não tinham colunas como as colunas dos átrios; por isso, as superiores eram mais estreitas do que as de baixo e as do meio.

Ezékiel 42

A papok használatára rendelt kamrák

1Azután kivitt engem a külső udvarba északi irányban, és odavitt azoknak a kamráknak az épületéhez, amelyek az elkülönített hellyel szemben és a melléképülettel szemben északra voltak.

2Hossza száz könyök volt, szélessége pedig ötven könyök; a bejárat északra nézett.

3A belső udvar húsz könyöknyi térségével és a külső udvar kövezett részével párhuzamosan teraszok voltak egymással szemben, három szinten.

4Belül a kamrák előtt tíz könyök széles, száz könyök hosszú járda volt; bejárataik északra néztek.

5Az építmény felső kamrái rövidebbek voltak az alsó és a középső kamráknál, mert a teraszok helyet vettek el belőlük.

6Mivel három szinten voltak, és nem voltak olyan oszlopaik, mint az udvari oszlopok, azért kellett az alsókhoz, majd a középsőkhöz képest, a földszinttől fölfelé egyre kisebbre készíteni.

[7] O muro que estava por fora, defronte das câmaras, no caminho do átrio exterior, diante das câmaras, tinha cinqüenta côvados de comprimento.

[8] Pois o comprimento das câmaras, que estavam no átrio exterior, era de cinqüenta côvados; e eis que defronte do templo havia cem côvados.

[9] Da parte de baixo destas câmaras, estava a entrada do lado do oriente, quando se entra nelas pelo átrio exterior.

[10] Do muro do átrio para o oriente, diante do edifício na área separada, havia também celas

[11] e um passeio; tinham a feição das celas que olhavam para o norte, e o mesmo comprimento, e a mesma largura, e ainda as mesmas saídas, e o mesmo arranjo; como eram as suas entradas,

[12] assim eram as das celas que olhavam para o sul, no princípio do caminho, a saber, o caminho bem defronte do muro para o oriente, para quem por elas entra.

[13] Então, o homem me disse: As câmaras do norte e as câmaras do sul, que estão diante da área separada, são câmaras santas, em que os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, comerão e onde depositarão as coisas santíssimas, isto é, as ofertas de manjares e as pelo pecado e pela culpa; porque o lugar é santo.

[14] Quando os sacerdotes entrarem, não sairão do santuário para o átrio exterior, mas porão ali as vestiduras com que ministraram, porque elas são santas;

[7]Volt kívül egy fal, amely a kamrákkal párhuzamosan a külső udvar irányában húzódott a kamrák mentén, ennek a hossza ötven könyök volt.

[8]A kamrák teljes hosszúsága a külső udvar felől ötven könyök volt, a templom felől pedig száz könyök.

[9]Ezek alatt a kamrák alatt kelet felől volt egy bejárat azok számára, akik a külső udvar felől érkeztek.

[10]Az udvar falának szélességében dél felől is voltak kamrák, az elkülönített hellyel és a melléképülettel szemben,

[11]és előttük futott egy út. Ugyanolyanok voltak, mint az északi kamrák, ugyanolyan hosszúak és szélesek voltak, azoknak megfelelők voltak a kijárataik és a bejárataik is:

[12]olyanok voltak, mint a dél felőli kamrák bejáratai. Az út elejénél egy bejárat volt: ez az út a megfelelő fal előtt volt, amelyen kelet felől lehetett bemenni.

[13]Azután ezt mondta nekem: Az északi és a déli kamrák, amelyek az elkülönített hely előtt vannak, szent kamrák. Ott ehetik meg a papok, akik az ÚRhoz járulnak, az igen szent áldozatokat. Ott helyezik el az igen szent áldozatokat: az ételáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot, mert szent az a hely.

[14]Ha a papok bemennek oda, nem jöhetnek ki addig a szent területről a külső udvarra, míg ott bent le nem teszik ruháikat, amelyekben a szent szolgálatot

usarão outras vestiduras e assim se aproximarão do lugar destinado ao povo.

végzik, mert szentek azok. Más ruhába kell öltözködniük, úgy mehetnek a nép számára kijelölt helyre.

A templomtér kerülete

[15] Acabando ele de medir o templo interior, ele me fez sair pela porta que olha para o oriente; e mediu em redor.

[15]Miután lemérte a belső építményeket, kivitt engem a kelet felé néző kapuhoz, és mérni kezdett körös-körül.

[16] Mediu o lado oriental com a cana de medir: quinhentas canas ao redor.

[16]Megmérte a keleti oldalt mérőnáddal: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult,

[17] Mediu o lado norte: quinhentas canas ao redor.

[17]és megmérte az északi oldalt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult,

[18] Mediu também o lado sul: quinhentas canas.

[18]és a déli oldalt is megmérte: az is ötszáz könyök volt, mérőnáddal mérve.

[19] Voltou-se para o lado ocidental e mediu quinhentas canas.

[19]Azután a nyugati oldal felé fordulva megmérte azt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve.

[20] Mediu pelos quatro lados; havia um muro em redor, de quinhentas canas de comprimento e quinhentas de largura, para fazer separação entre o santo e o profano.

[20]Mind a négy égtáj felől megmérte. Kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. Ez választotta el a szent területet a közönségestől.

Ezequiel 43

A glória do Senhor enche o templo

[1] Então, o homem me levou à porta, à porta que olha para o oriente.

[2] E eis que, do caminho do oriente, vinha a glória do Deus de Israel; a sua voz era como o ruído de muitas águas, e a terra resplandeceu por causa da sua glória.

[3] O aspecto da visão que tive era como o da visão que eu tivera, quando vim destruir a cidade; e eram as visões como a

Ezékiel 43

Isten dicsősége az új templomban

[1]Azután odavezetett engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely keletre néz.

[2]És íme, Izráel Istenének a dicsősége közeledett kelet felől; zúgása olyan volt, mint nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől.

[3]A látvány, amelyet láttam, olyan volt, mint az, amelyet akkor láttam, amikor a város pusztulása bekövetkezett. Ugyanolyan volt, mint az a látvány,

que tive junto ao rio Quebar; e me prostrei, rosto em terra.

4 A glória do SENHOR entrou no templo pela porta que olha para o oriente.

5 O Espírito me levantou e me levou ao átrio interior; e eis que a glória do SENHOR enchia o templo.

6 Então, ouvi uma voz que me foi dirigida do interior do templo, e o homem se pôs de pé junto a mim, e o SENHOR me disse:

7 Filho do homem, este é o lugar do meu trono, e o lugar das plantas dos meus pés, onde habitarei no meio dos filhos de Israel para sempre; os da casa de Israel não contaminarão mais o meu nome santo, nem eles nem os seus reis, com as suas prostituições e com o cadáver dos seus reis, nos seus monumentos,

8 pondo o seu limiar junto ao meu limiar e a sua ombreira, junto à minha ombreira, e havendo uma parede entre mim e eles. Contaminaram o meu santo nome com as suas abominações que faziam; por isso, eu os consumi na minha ira.

9 Agora, lancem eles para longe de mim a sua prostituição e o cadáver dos seus reis, e habitarei no meio deles para sempre.

O altar dos holocaustos

10 Tu, pois, ó filho do homem, mostra à casa de Israel este templo, para que ela se envergonhe das suas iniqüidades; e meça o modelo.

11 Envergonhando-se eles de tudo quanto praticaram, faze-lhes saber a planta desta

amelyet a Kebár-folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam.

4Az ÚR dicsősége pedig bement a templomba, a keletre néző kapun át.

5Ekkor fölemelt engem a lélek, bevitt a belső udvarba, és láttam, amint az ÚR dicsősége betölti a templomot.

6Hallottam, hogy a templomból szól hozzám valaki – pedig az a férfi mellettem állt –,

7és ezt mondja nekem: Emberfia! Ez az én trónusomnak és lábaimnak a helye, ahol Izráel fiai között fogok lakni örökre. Nem szennyezi be többé szent nevemet Izráel háza, sem ők, sem királyaik paráznasággal, a királyok holttestével és áldozóhalmokkal,

8meg azzal, hogy küszöbüket az én küszöböm mellé, ajtófélfáikat pedig az én ajtófélfáim mellé helyezték, úgyhogy csak egy fal volt köztem és köztük. Beszennyezték szent nevemet utálatos tetteikkel, azért elbántam velük haragomban.

9Most azonban felhagynak a paráznasággal, és elviszik előlem a királyok holttestét, én pedig köztük fogok lakni örökre.

10Te, emberfia, mondd el Izráel házának, hogy milyen ez a templom. Ők pedig szégyenkezzenek bűneik miatt, és azután mértékül vehetik ezt a mintát.

11Ha majd szégyenkezni fognak mindazok miatt, amiket elkövettek, akkor ismertesd

casa e o seu arranjo, as suas saídas, as suas entradas e todas as suas formas; todos os seus estatutos, todos os seus dispositivos e todas as suas leis; escreve isto na sua presença para que observem todas as suas instituições e todos os seus estatutos e os cumpram.

12 Esta é a lei do templo; sobre o cimo do monte, todo o seu limite ao redor será santíssimo; eis que esta é a lei do templo.

13 São estas as medidas do altar, em côvados, sendo o côvado de côvado comum e quatro dedos; a base será de um côvado de altura e um côvado de largura, e a sua borda, em todo o seu contorno, de quatro dedos; esta é a base do altar.

14 Da base, na linha da terra, até à fiada do fundo, dois côvados, e de largura, um côvado; da fiada pequena até à fiada grande, quatro côvados, e a largura, um côvado.

15 A lareira, de quatro côvados de altura; da lareira para cima se projetarão quatro chifres.

16 A lareira terá doze côvados de comprimento e doze de largura, quadrada nos quatro lados.

17 A fiada terá catorze côvados de comprimento e catorze de largura, nos seus quatro lados; a borda ao redor dela, de meio côvado; e a base ao redor do altar se projetará um côvado; os seus degraus olharão para o oriente.

A consagração do altar

velük a templom tervét és elrendezését, kijáratait és bejáratait, egész tervét és előírásait, egész tervét és a rá vonatkozó törvényeket; rajzold le a szemük láttára, hogy jegyezzék meg tervének és előírásainak minden részletét, és valósítsák meg!

12Ez a templom törvénye. A hegy tetején körülhatárolt egész terület igen szent. Íme, ez a templom törvénye.

Az új oltár

13Ezek az oltár méretei könyökben megadva (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt): körülötte volt egy egy könyök mély és egy könyök széles árok, amelynek a szélén egy arasznyi szegély volt. Ilyen magas volt az oltár:

14az árok fenekétől az alsó tömb két könyök magas volt, a szélessége pedig egy könyök; a kisebb tömbtől a nagyobb tömbig négy könyök, és a szélessége egy könyök.

15Maga a tűztér négy könyök magas volt, és a tűztérből négy szarv emelkedett ki.

16A tűztér hosszúsága tizenkét könyök volt, a szélessége is tizenkét könyök: a négy oldala tehát egy négyzetet alkotott.

17A felső tömb hosszúsága tizennégy könyök volt, a szélessége is tizennégy könyök, egyformán mind a négy oldalán. Egy félkönyöknyi szegély vette körül, az árok pedig egy könyök volt körös-körül. Az oltár lépcsője kelet felől volt.

[18] E o SENHOR me disse: Filho do homem, assim diz o SENHOR Deus: São estas as determinações do altar, no dia em que o farão, para oferecerem sobre ele holocausto e para sobre ele aspergirem sangue.

[19] Aos sacerdotes levitas, que são da descendência de Zadoque, que se chegam a mim, diz o SENHOR Deus, para me servirem, darás um novilho para oferta pelo pecado.

[20] Tomarás do seu sangue e o porás sobre os quatro chifres do altar, e nos quatro cantos da fiada, e na borda ao redor; assim, farás a purificação e a expiação.

[21] Então, tomarás o novilho da oferta pelo pecado, o qual será queimado no lugar da casa para isso designado, fora do santuário.

[22] No segundo dia, oferecerás um bode sem defeito, oferta pelo pecado; e purificarão o altar, como o purificaram com o novilho.

[23] Acabando tu de o purificar, oferecerás um novilho sem defeito e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[24] Oferecê-los-ás perante o SENHOR; os sacerdotes deitarão sal sobre eles e os oferecerão em holocausto ao SENHOR.

[25] Durante sete dias, prepararás cada dia um bode para oferta pelo pecado; também prepararão um novilho e, do rebanho, um carneiro sem defeito.

[18]Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Így szól az én Uram, az ÚR: Ezek az oltárra vonatkozó rendelkezések, arra az időre, amikor majd elkészül, hogy égőáldozatot mutassanak be rajta, és vért hintsenek rá.

[19]A Cádók leszármazottai közül való lévita papoknak, akik elém járulhatnak a szent szolgálat végzésére – így szól az én Uram, az ÚR –, adj egy bikaborjút vétekáldozatul!

[20]Végy a véréből, és kend meg az oltár négy szarvát, a felső tömb négy sarkát, meg a szegélyt körös-körül. Így mutass be vétekáldozatot, és végezz engesztelést érte!

[21]Azután vedd a vétekáldozatra szánt bikát, és égesd el azt a templomhoz tartozó kijelölt helyen, a szentélyen kívül!

[22]Másnap pedig vigyél egy hibátlan kecskebakot vétekáldozatul! Ugyanúgy mutassák be vétekáldozatul az oltárért, ahogyan a bikát bemutatták.

[23]Miután megvolt a vétekáldozat, mutass be áldozatul egy hibátlan bikaborjút és egy hibátlan kost a nyájból!

[24]Vidd oda azokat az ÚR színe elé, a papok pedig szórjanak rájuk sót, és mutassák be azokat égőáldozatul az ÚRnak.

[25]Hét napon át mindennap készíts el egy kecskebakot vétekáldozatul, továbbá egy bikaborjút és egy kost a nyájból; hibátlanokat készítsenek!

[26] Por sete dias, expiarão o altar e o purificarão; e, assim, o consagrarão.

[27] Tendo eles cumprido estes dias, será que, ao oitavo dia, dali em diante, prepararão os sacerdotes sobre o altar os vossos holocaustos e as vossas ofertas pacíficas; e eu vos serei propício, diz o SENHOR Deus.

[26]Hét napon át végezzenek engesztelést az oltárért, így tisztítsák meg, és így avassák föl!

[27]Ezeknek a napoknak az elteltével, a nyolcadik naptól kezdve készítsék oda a papok az oltárra égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, én pedig kegyelmes leszek hozzátok – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezequiel 44

Reformas no ministério do santuário

[1] Então, o homem me fez voltar para o caminho da porta exterior do santuário, que olha para o oriente, a qual estava fechada.

[2] Disse-me o SENHOR: Esta porta permanecerá fechada, não se abrirá; ninguém entrará por ela, porque o SENHOR, Deus de Israel, entrou por ela; por isso, permanecerá fechada.

[3] Quanto ao príncipe, ele se assentará ali por ser príncipe, para comer o pão diante do SENHOR; pelo vestíbulo da porta entrará e por aí mesmo sairá.

[4] Depois, o homem me levou pela porta do norte, diante da casa; olhei, e eis que a glória do SENHOR enchia a Casa do SENHOR; então, caí rosto em terra.

[5] Disse-me o SENHOR: Filho do homem, nota bem, e vê com os próprios olhos, e ouve com os próprios ouvidos tudo quanto eu te disser de todas as determinações a respeito da Casa do SENHOR e de todas as leis dela; nota bem quem pode entrar no

Ezékiel 44

A keleti kaput zárva kell tartani

[1]Azután visszavitt engem a szentély keletre néző külső kapujához, de az zárva volt.

[2]Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ez a kapu zárva marad. Nem nyithatják ki és nem mehet be rajta senki, mert az ÚR, Izráel Istene ment be rajta; ezért marad zárva.

[3]Csak a fejedelem tartózkodhat ott, és étkezhet az ÚR színe előtt, mivel fejedelem ő. A kapu csarnoka felől menjen be, és arra is jöjjön ki.

A léviták szolgálati beosztása

[4]Azután bevitt engem az északi kapun a templom elé, és láttam, hogy az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát. Ekkor arcra borultam.

[5]Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Jó figyeld meg: nyisd ki jól a szemedet és hallgasd meg mindazt figyelmesen, amit elmondok neked az ÚR házára vonatkozó rendelkezésekről és törvényekről! Jól figyelj arra, hogy kik mehetnek be a

templo e quem deve ser excluído do santuário.

templomba, és kiket kell eltávolítani a szentélyből!

[6] Dize aos rebeldes, à casa de Israel: Assim diz o SENHOR Deus: Bastem-vos todas as vossas abominações, ó casa de Israel!

[6]Mondd meg Izráelnek, ennek az engedetlen népnek: Így szól az én Uram, az ÚR: Elég volt már mindenféle utálatos dolgotokból, Izráel háza!

[7] Porquanto introduzistes estrangeiros, incircuncisos de coração e incircuncisos de carne, para estarem no meu santuário, para o profanarem em minha casa, quando ofereceis o meu pão, a gordura e o sangue; violastes a minha aliança com todas as vossas abominações.

[7]Hiszen idegeneket, körülmetéletlen szívű és testű embereket engedtetek bejönni; jelenlétük szentélyemben meggyalázta házamat, amikor kenyeret, kövérjét és vért hoztatok nekem áldozatul. Ezzel megszegtétek szövetségemet, tetézve utálatos dolgaitokat.

[8] Não cumpristes as prescrições a respeito das minhas coisas sagradas; antes, constituístes em vosso lugar estrangeiros para executarem o serviço no meu santuário.

[8]Nem ti végeztétek a tennivalókat a szent dolgok körül, hanem rájuk bíztátok, hogy azok végezzék a tennivalókat helyettetek az én szentélyemben.

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Nenhum estrangeiro que se encontra no meio dos filhos de Israel, incircunciso de coração ou incircunciso de carne, entrará no meu santuário.

[9]Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Az idegenek, az Izráel fiai között élő körülmetéletlen szívű és testű idegenek, nem mehetnek be a szentélyembe.

[10] Os levitas, porém, que se apartaram para longe de mim, quando Israel andava errado, que andavam transviados, desviados de mim, para irem atrás dos seus ídolos, bem levarão sobre si a sua iniqüidade.

[10]Azok a léviták pedig, akik eltávolodtak tőlem, amikor tévelygett Izráel – tévelygett, mert a bálványokat követte –, bűnhődjenek bűnükért,

[11] Contudo, eles servirão no meu santuário como guardas nas portas do templo e ministros dele; eles imolarão o holocausto e o sacrifício para o povo e estarão perante este para lhe servir.

[11]és ilyen szolgálatot teljesítsenek a szentélyemben: őrködjenek a templom kapuinál, és szolgáljanak a templomnál! Ők vágják le a nép égőáldozatát és véresáldozatát, és álljanak szolgálatukra!

[12] Porque lhe ministraram diante dos seus ídolos e serviram à casa de Israel de tropeço de maldade; por isso, levantando a mão, jurei a respeito deles, diz o SENHOR Deus, que eles levarão sobre si a sua iniqüidade.

[13] Não se chegarão a mim, para me servirem no sacerdócio, nem se chegarão a nenhuma de todas as minhas coisas sagradas, que são santíssimas, mas levarão sobre si a sua vergonha e as suas abominações que cometeram.

[14] Contudo, eu os encarregarei da guarda do templo, e de todo o serviço, e de tudo o que se fizer nele.

Os deveres dos sacerdotes

[15] Mas os sacerdotes levitas, os filhos de Zadoque, que cumpriram as prescrições do meu santuário, quando os filhos de Israel se extraviaram de mim, eles se chegarão a mim, para me servirem, e estarão diante de mim, para me oferecerem a gordura e o sangue, diz o SENHOR Deus.

[16] Eles entrarão no meu santuário, e se chegarão à minha mesa, para me servirem, e cumprirão as minhas prescrições.

[17] E será que, quando entrarem pelas portas do átrio interior, usarão vestes de linho; não se porá lã sobre eles, quando servirem nas portas do átrio interior, dentro do templo.

[12]Mivel bálványaik előtt szolgálták őket, és ezzel bűnbe vitték Izráel házát, azért felemelt kézzel tettem esküt arra – így szól az én Uram, az Úr –, hogy bűnhődni fognak bűnükért.

[13]Nem járulhatnak elém, hogy mint papok szolgáljanak nekem, és nem nyúlhatnak a nekem szentelt dolgokhoz, sem az igen szent áldozatokhoz. Szégyenkezve kell viselniük utálatos tetteik következményét.

[14]Arra rendelem őket, hogy a templom körül végezzék a tennivalókat, mindenféle szolgálatot és mindazt, amit el kell ott végezni.

A papi szolgálat kiváltsága

[15]De a Cádók leszármazottai közül való lévita papok, akik szentélyemben végezték tennivalójukat, amikor Izráel fiai tévelyegtek, ők elém járulhatnak, hogy szolgáljanak engem. Ők állhatnak színem elé, hogy kövérjét és vért mutassanak be nekem áldozatul – így szól az én Uram, az Úr.

[16]Ők mehetnek be a szentélyembe, és ők járulhatnak asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; ők végezhetik előttem a tennivalókat!

[17]Ha bemennek a belső udvar kapuihoz, vászonruhába öltözzenek. Ne viseljenek gyapjúruhát, amikor szolgálatukat végzik a belső udvar kapuinál és a templomban.

[18] Tiaras de linho lhes estarão sobre a cabeça, e calções de linho sobre as coxas; não se cingirão a ponto de lhes vir suor.

[19] Saindo eles ao átrio exterior, ao povo, despirão as vestes com que ministraram, pô-las-ão nas santas câmaras e usarão outras vestes, para que, com as suas vestes, não santifiquem o povo.

[20] Não raparão a cabeça, nem deixarão crescer o cabelo; antes, como convém, tosquiarão a cabeça.

[21] Nenhum sacerdote beberá vinho quando entrar no átrio interior.

[22] Não se casarão nem com viúva nem com repudiada, mas tomarão virgens da linhagem da casa de Israel ou viúva que o for de sacerdote.

[23] A meu povo ensinarão a distinguir entre o santo e o profano e o farão discernir entre o imundo e o limpo.

[24] Quando houver contenda, eles assistirão a ela para a julgarem; pelo meu direito julgarão; as minhas leis e os meus estatutos em todas as festas fixas guardarão e santificarão os meus sábados.

[25] Não se aproximarão de nenhuma pessoa morta, porque se contaminariam; somente por pai, ou mãe, ou filho, ou filha, ou irmão, ou por irmã que não tiver marido, se poderão contaminar.

[26] Depois de ser ele purificado, contar-se-lhe-ão sete dias.

[18]Vászonsüveget viseljenek a fejükön, és vászonnadrágot a derekukon. Ne öltözzenek úgy föl, hogy megizzadjanak!

[19]Ha pedig kijönnek a külső udvarba a kint levő néphez, vessék le azt a ruhájukat, amelyben a szolgálatot végezték, és tegyék le azt a szent kamrákban. Öltözzenek másik ruhába, hogy a szent ruhájukkal meg ne érintsék a népet!

[20]Fejüket ne borotválják kopaszra, de hosszú hajat se növesszenek, hanem egyenletesen nyírassák a hajukat.

[21]A papok nem ihatnak bort, amikor a belső udvarba mennek.

[22]Özvegy vagy elbocsátott asszonyt nem vehetnek feleségül, csak Izráelből származó hajadont; papnak az özvegyét azonban elvehetik.

[23]Oktassák a népemet, hogy különbséget tudjon tenni a szent és a közönséges között, és tanítsák meg őt a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére.

[24]Peres ügyekben ők álljanak elő ítélkezni: az én törvényeim alapján ítélkezzenek! Ünnepeimre vonatkozó minden törvényemet és rendelkezésemet tartsák meg, és szombatjaimat szenteljék meg!

[25]Halotthoz nem mehet, nehogy tisztátalanná váljék. Csak apjáért, anyjáért, fiáért, leányáért, testvéréért vagy nővéréért – ha az még nem volt férjnél – vállalhatja a tisztátalanságot.

[26]Megtisztulása után számoljanak hét napot.

[27] No dia em que ele entrar no lugar santo, no átrio interior, para ministrar no lugar santo, apresentará a sua oferta pelo pecado, diz o SENHOR Deus.

A repartição das terras

[28] Os sacerdotes terão uma herança; eu sou a sua herança. Não lhes dareis possessão em Israel; eu sou a sua possessão.

[29] A oferta de manjares, e a oferta pelo pecado, e a pela culpa eles comerão; e toda coisa consagrada em Israel será deles.

[30] O melhor de todos os primeiros frutos de toda espécie e toda oferta serão dos sacerdotes; também as primeiras das vossas massas dareis ao sacerdote, para que faça repousar a bênção sobre a vossa casa.

[31] Não comerão os sacerdotes coisa alguma que de si mesma haja morrido ou tenha sido dilacerada de aves e de animais.

[27]És amikor újra bemegy a szent helyre, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutasson be vétekáldozatot – így szól az én Uram, az ÚR.

[28]Lesz nekik örökségük: én leszek az örökségük! Ezért ne adjatok nekik birtokot Izráelben: én leszek az ő birtokuk!

[29]Az ételáldozatból, a vétekáldozatból és a jóvátételi áldozatból fognak élni, és övék lesz mindaz, amit Izráelben esküvel szentelnek az ÚRnak.

[30]Minden első termésnek és minden felajánlásnak a legjava, bármiből ajánljátok fel, a papoké lesz. A tésztátokból készült első lepényt is adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házatokon!

[31]Semmiféle döglött vagy széttépett állatot, legyen az madár vagy egyéb állat, nem ehetnek a papok.

Ezequiel 45

[1] Quando, pois, repartirdes a terra por sortes em herança, fareis uma oferta ao SENHOR, uma porção santa da terra; o comprimento desta porção será de vinte e cinco mil côvados, e a largura, de dez mil; ela será santa em toda a sua extensão ao redor.

[2] Será o santuário de quinhentos côvados com mais quinhentos, em quadrado, e terá em redor uma área aberta de cinqüenta côvados.

Ezékiel 45

A szent terület kijelölése

[1]Ha majd sorsvetéssel felosztjátok az országot, és mindenki megkapja a maga örökségét, ajánljatok fel az országból szent felajánlásként az ÚRnak egy huszonötezer könyök hosszú és húszezer könyök széles területet! Az így körülhatárolt terület szent lesz.

[2]Ebből a szent helyé lesz egy ötszázszor ötszáz könyöknyi négyzet, körülötte pedig ötven könyök szélességű legelő lesz.

[3] Desta porção santa medirás vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; ali estará o santuário, o lugar santíssimo.

[4] Este será o lugar santo da terra; ele será para os sacerdotes, ministros do santuário, que dele se aproximam para servir ao SENHOR, e lhes servirá de lugar para casas; e, como lugar santo, pertencerá ao santuário.

[5] Os levitas, ministros da casa, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura, para possessão sua, para vinte câmaras.

[6] Para a possessão da cidade, de largura dareis cinco mil côvados e vinte e cinco mil de comprimento defronte da porção santa, o que será para toda a casa de Israel.

[7] O príncipe, porém, terá a sua parte deste e do outro lado da santa porção e da possessão da cidade, diante da santa porção e diante da possessão da cidade, ao lado ocidental e oriental; e o comprimento corresponderá a uma das porções, desde o limite ocidental até ao limite oriental.

[8] Esta terra será a sua possessão em Israel; os meus príncipes nunca mais oprimirão o meu povo; antes, distribuirão a terra à casa de Israel, segundo as suas tribos.

Deveres dos magistrados

[9] Assim diz o SENHOR Deus: Basta, ó príncipes de Israel; afastai a violência e a opressão e praticai juízo e justiça: tirai as vossas desapropriações do meu povo, diz o SENHOR Deus.

[3]Ebből a lemért területből mérj ki egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles területet: ezen lesz a szentély, amely igen szent.

[4]Az ország szent területe ez: a papoké, a szentély szolgáié lesz, akik a szent szolgálat végzésére járulnak az ÚRhoz. Itt lesz hely a házaik számára, és itt lesz a szentély szent területe.

[5]Egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles terület pedig a lévitáké, a templom szolgáié lesz; ez lesz a birtokuk és a lakóhelyük.

[6]Adjatok a városnak birtokul egy ötezer könyök széles és huszonötezer könyök hosszú területet a felajánlott szent terület mentén! Izráel egész házáé lesz ez.

[7]A fejedelemé lesz a föld a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán a felajánlott szent terület mellett, meg a város birtoka mellett a nyugati szélétől nyugat felé, a keleti szélétől kelet felé. Hosszúsága olyan lesz, mint az egyes törzsek birtokrészeié, a nyugati határtól a keleti határig.

[8]Ez a föld lesz a fejedelmek birtoka Izráelben, és többé ne nyomorgassák népemet. A többi földet pedig adják át Izráel háza törzseinek.

[9]Így szól az én Uram, az ÚR: Most már elég volt, Izráel fejedelmei! Hagyjatok fel az erőszakkal és a nép sanyargatásával, törvényesen és igazságosan járjatok el! Ne

forgassátok ki többé népemet az örökségéből! – így szól az én Uram, az ÚR.

[10] Tereis balanças justas, efa justo e bato justo.

[10]Hiteles mérleget, hiteles vékát és hiteles batot használjatok!

[11] O efa e o bato serão da mesma capacidade, de maneira que o bato contenha a décima parte do ômer, e o efa, a décima parte do ômer; segundo o ômer, será a sua medida.

[11]A véka és a bat azonos űrtartalmú legyen. A bat a hómernak egy tizedrésze legyen, és a véka is a hómernak egy tizedrésze legyen; a hómert kell alapul venni.

[12] O siclo será de vinte geras. Vinte siclos, mais vinte e cinco siclos, mais quinze siclos serão iguais a uma mina para vós.

[12]A sekel húsz géra legyen. Az ötsekeles öt sekel legyen, a tízsekeles tíz sekel, egy mina pedig ötven sekel legyen nálatok.

Áldozati rendtartás

[13] Esta será a oferta que haveis de fazer: de trigo, a sexta parte de um efa de cada ômer, e também de cevada, a sexta parte de um efa de cada ômer.

[13]Felajánlásként adjatok minden hómer búzából egyhatod vékát, és minden hómer árpából egyhatod vékát.

[14] A porção determinada de azeite será a décima parte de um bato de cada coro; um coro, como o ômer, tem dez batos.

[14]Az olajból rendelt rész, batban megadva az olajat, ez: minden kór olajból egytized bat. Tíz bat tesz ki egy hómert, ahogyan tíz bat tesz ki egy kórt is.

[15] De cada rebanho de duzentas cabeças, um cordeiro tirado dos pastos ricos de Israel; tudo para oferta de manjares, e para holocausto, e para sacrifício pacífico; para que façam expiação pelo povo, diz o SENHOR Deus.

[15]Izráel nyájaiból minden kétszáz juh után adjatok egy juhot, ételáldozatnak, égőáldozatnak és békeáldozatnak, hogy engesztelést végezzenek velük – így szól az én Uram, az ÚR.

[16] Todo o povo da terra fará contribuição, para esta oferta, ao príncipe em Israel.

[16]Az ország egész népe járuljon hozzá ehhez a felajánláshoz, amely Izráel fejedelmét illeti.

[17] Estarão a cargo do príncipe os holocaustos, e as ofertas de manjares, e as libações, nas Festas da Lua Nova e nos sábados, em todas as festas fixas da casa de Israel; ele mesmo proverá a oferta pelo pecado, e a oferta de manjares, e o

[17]A fejedelem kötelessége pedig az lesz, hogy égőáldozatokat, ételáldozatot és italáldozatot vigyen az ünnepeken, újholdkor és szombatonként, meg Izráel házának valamennyi ünnepén. Ő készíttessen vétekáldozatot, égőáldozatot

holocausto, e os sacrifícios pacíficos, para fazer expiação pela casa de Israel.

és békeáldozatot, hogy engesztelést végezzenek Izráel házáért.

Ofertas no Ano-Novo

[18] Assim diz o SENHOR Deus: No primeiro mês, no primeiro dia do mês, tomarás um novilho sem defeito e purificarás o santuário.

[18]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az első hónap első napján végy egy hibátlan bikaborjút, és mutass be vétekáldozatot a szentélyért!

[19] O sacerdote tomará do sangue e porá dele nas ombreiras da casa, e nos quatro cantos da fiada do altar, e nas ombreiras da porta do átrio interior.

[19]A pap vegyen a vétekáldozat véréből, és kenje meg a templom ajtófélfáját, meg az oltár felső tömbjének négy sarkát és a belső udvar kapujának ajtófélfáját.

[20] Assim também farás no sétimo dia do mês, por causa dos que pecam por ignorância e por causa dos símplices; assim, expiareis o templo.

[20]Így kell tenni a hónap hetedik napján a tévedésből vagy tudatlanságból vétkezők miatt, és így végezzetek engesztelést a templomért!

Na Páscoa

[21] No primeiro mês, no dia catorze do mês, tereis a Páscoa, festa de sete dias; pão asmo se comerá.

[21]Az első hónap tizennegyedik napján ünnepeljétek meg a páskát! Az ünnep hét napján kovásztalan kenyeret kell enni.

[22] O príncipe, no mesmo dia, por si e por todo o povo da terra, proverá um novilho para oferta pelo pecado.

[22]A fejedelem készíttessen azon a napon egy bikát vétekáldozatul önmagáért és az ország egész népéért.

[23] Nos sete dias da festa, preparará ele um holocausto ao SENHOR, sete novilhos e sete carneiros sem defeito, cada dia durante os sete dias; e um bode cada dia como oferta pelo pecado.

[23]Az ünnepnek mind a hét napján készíttessen hét hibátlan bikát és hét hibátlan kost égőáldozatul az ÚRnak, hét napon át mindennap; vétekáldozatul pedig naponként egy kecskebakot.

[24] Também preparará uma oferta de manjares: para cada novilho, um efa, e um efa para cada carneiro, e um him de azeite para cada efa.

[24]Ételáldozatul készíttessen egy véka lisztet bikánként és egy vékát kosonként, olajból pedig egy hínt minden véka liszthez.

[25] No dia quinze do sétimo mês e durante os sete dias da festa, fará o mesmo: a mesma oferta pelo pecado, o mesmo holocausto, a mesma oferta e a mesma porção de azeite.

[25]A hetedik hónap tizenötödik napján, az ünnepen ugyanúgy készíttessen vétekáldozatot, égőáldozatot, ételáldozatot és olajat, mint ezen a hét napon.

Ezequiel 46

Nos sábados e Festas da Lua Nova

[1] Assim diz o SENHOR Deus: A porta do átrio interior, que olha para o oriente, estará fechada durante os seis dias que são de trabalho; mas no sábado ela se abrirá e também no dia da Festa da Lua Nova.

[2] O príncipe entrará de fora pelo vestíbulo da porta e permanecerá junto da ombreira da porta; os sacerdotes prepararão o holocausto dele e os seus sacrifícios pacíficos, e ele adorará no limiar da porta e sairá; mas a porta não se fechará até à tarde.

[3] O povo da terra adorará na entrada da mesma porta, nos sábados e nas Festas da Lua Nova, diante do SENHOR.

[4] O holocausto que o príncipe oferecer ao SENHOR serão, no dia de sábado, seis cordeiros sem defeito e um carneiro sem defeito.

[5] A oferta de manjares será um efa para cada carneiro; para cada cordeiro, a oferta de manjares será o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[6] Mas, no dia da Festa da Lua Nova, será um novilho sem defeito e seis cordeiros e um carneiro; eles serão sem defeito.

[7] Preparará por oferta de manjares um efa para cada novilho e um efa para cada carneiro, mas, pelos cordeiros, segundo puder; e um him de azeite para cada efa.

Ezékiel 46

Az áldozati rendtartás folytatása

[1]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: A belső udvar keletre néző kapuja legyen bezárva a hat munkanapon, de szombaton és újhold napján legyen nyitva.

[2]A fejedelem kívülről, a kapu csarnokán át menjen be, és álljon meg a kapuban az ajtófélfánál; amíg a papok elkészítik égőáldozatát és békeáldozatát, ő imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki; de a kaput ne zárják be estig.

[3]Az ország népe is ennek a kapunak a bejáratánál imádkozzék szombaton és újholdkor az ÚR színe előtt.

[4]Az az égőáldozat, amelyet a fejedelem szombaton mutat be az ÚRnak, hat hibátlan bárány és egy hibátlan kos legyen.

[5]Az ételáldozat legyen a koshoz egy véka finomliszt, a bárányokhoz pedig adjon annyi ételáldozatot, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez.

[6]Újhold napján adjon egy hibátlan bikaborjút, hat bárányt meg egy kost; ezek is hibátlanok legyenek!

[7]A bikához egy véka finomlisztet, a koshoz is egy vékát készítsen ételáldozatul, a bárányokhoz pedig annyit, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez.

[8] Quando entrar o príncipe, entrará pelo vestíbulo da porta e sairá pelo mesmo caminho.

Instruções referentes às ofertas

[9] Mas, quando vier o povo da terra perante o SENHOR, nas festas fixas, aquele que entrar pela porta do norte, para adorar, sairá pela porta do sul; e aquele que entrar pela porta do sul sairá pela porta do norte; não tornará pela porta por onde entrou, mas sairá pela porta oposta.

[10] O príncipe entrará no meio deles, quando eles entrarem; em saindo eles, ele sairá.

[11] Nas solenidades e nas festas fixas, a oferta de manjares será um efa para cada novilho e um para cada carneiro; mas, pelos cordeiros, o que puder dar; e de azeite, um him para cada efa.

[12] Quando o príncipe preparar holocausto ou sacrifícios pacíficos como oferta voluntária ao SENHOR, então, lhe abrirão a porta que olha para o oriente, e fará ele o seu holocausto e os seus sacrifícios pacíficos, como costuma fazer no dia de sábado; e sairá, e se fechará a porta depois de ele sair.

[13] Prepararás um cordeiro de um ano, sem defeito, em holocausto ao SENHOR, cada dia; manhã após manhã, o prepararás.

[14] Juntamente com ele, prepararás, manhã após manhã, uma oferta de manjares para o SENHOR, a sexta parte de um efa e, de azeite, a terça parte de um him, para

[8]Ha bemegy a fejedelem, a kapu csarnokán át menjen be, és ugyanazon az úton távozzék.

[9]De ha az ország népe megy be az ÚR színe elé az ünnepeken, akkor aki az északi kapun át ment be imádkozni, az a déli kapun át távozzon; aki pedig a déli kapun át ment be, az az északi kapun át távozzon. Ne azon a kapun át térjen vissza, amelyen bement, hanem a szemben levőn át távozzon.

[10]A fejedelem pedig ugyanakkor menjen be, amikor azok bemennek, és akkor távozzon, amikor azok távoznak.

[11]A különféle ünnepeken legyen az ételáldozat egy véka liszt egy bikához, egy véka egy koshoz, a bárányokhoz annyi, amennyit akar; az olajból pedig egy hín minden véka finomliszthez.

[12]Ha a fejedelem önkéntes áldozatot készíttet, akár égőáldozatot, akár békeáldozatot mutat be önkéntes áldozatul az ÚRnak, akkor nyittassa ki a keletre néző kaput, és úgy készíttesse el égőáldozatát vagy békeáldozatát, ahogyan a nyugalom napján szokta elkészíttetni. Amikor távozik, zárják be a kaput utána.

[13]Készíttessen naponként egy egyéves hibátlan bárányt égőáldozatul az ÚRnak; minden reggel készíttesse el.

[14]Ételáldozatul készíttessen hozzá minden reggel egyhatod véka finomlisztet és egyharmad hín olajat, amit a finomlisztbe kell keverni. Az ÚRnak szóló ételáldozat ez, örök érvényű, állandó rendelkezés.

misturar com a flor de farinha. Isto é estatuto perpétuo e contínuo.

15 Assim prepararão o cordeiro, e a oferta de manjares, e o azeite, manhã após manhã, em holocausto contínuo.

16 Assim diz o SENHOR Deus: Quando o príncipe der um presente de sua herança a alguns de seus filhos, pertencerá a estes; será possessão deles por herança.

17 Mas, dando ele um presente da sua herança a algum dos seus servos, será deste até ao ano da liberdade; então, tornará para o príncipe, porque a seus filhos, somente a eles, pertencerá a herança.

18 O príncipe não tomará nada da herança do povo, não os esbulhará da sua possessão; da sua própria possessão deixará herança a seus filhos, para que o meu povo não seja retirado, cada um da sua possessão.

19 Depois disto, o homem me trouxe, pela entrada que estava ao lado da porta, às câmaras santas dos sacerdotes, as quais olhavam para o norte; e eis que ali havia um lugar nos fundos extremos que olham para o ocidente.

20 Ele me disse: Este é o lugar onde os sacerdotes cozerão a oferta pela culpa e a oferta pelo pecado e onde cozerão a oferta de manjares, para que não a tragam ao átrio exterior e assim santifiquem o povo.

15Így készítsék el a bárányt, az ételáldozatot és az olajat minden reggel; állandó égőáldozat ez.

A fejedelem birtokának öröklési rendje

16Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha a fejedelem ajándékot akar adni az örökségéből valamelyik fiának, akkor az a fiáé lehet, hiszen az örökségen belül marad a birtokuk.

17De ha az egyik szolgájának ad ajándékot az örökségéből, akkor az csak a felszabadulás meghirdetésének évéig lehet azé, azután visszaszáll a fejedelemre, mert az ő öröksége az, és a fiaié kell hogy legyen.

18A nép örökségéből azonban nem vehet el a fejedelem, hogy ki ne szorítsa őket a birtokukból. A maga birtokából adjon örökséget a fiainak, nehogy elszéledjen népem a maga birtokáról.

Az áldozati konyhák

19Azután bevitt engem oda, ahol a kapu mellett a papoknak rendelt szent kamrák voltak, amelyek északra néztek. Volt ott a nyugati szélén egy helyiség.

20Ezt mondta nekem: Ezen a helyen főzzék a papok a jóvátételi áldozatot meg a vétekáldozatot, és ott süssék az ételáldozatot, mert nem szabad kivinniük a külső udvarba, hogy a nép meg ne érintse a szent dolgokat.

[21] Então, me levou para fora, para o átrio exterior, e me fez passar aos quatro cantos do átrio; e eis que em cada canto do átrio havia outro átrio.
[22] Nos quatro cantos do átrio havia átrios pequenos, menores, de quarenta côvados de comprimento e trinta de largura; estes quatro cantos tinham a mesma dimensão.
[23] Havia um muro ao redor dos átrios, ao redor dos quatro, e havia lugares para cozer ao pé dos muros ao redor.
[24] E me disse: São estas as cozinhas, onde os ministros do templo cozerão o sacrifício do povo.

Ezequiel 47

A torrente das águas purificadoras

[1] Depois disto, o homem me fez voltar à entrada do templo, e eis que saíam águas de debaixo do limiar do templo, para o oriente; porque a face da casa dava para o oriente, e as águas vinham de baixo, do lado direito da casa, do lado sul do altar.
[2] Ele me levou pela porta do norte e me fez dar uma volta por fora, até à porta exterior, que olha para o oriente; e eis que corriam as águas ao lado direito.
[3] Saiu aquele homem para o oriente, tendo na mão um cordel de medir; mediu mil côvados e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos tornozelos.
[4] Mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos joelhos; mediu mais mil e me fez passar pelas águas, águas que me davam pelos lombos.

[21]Azután kivitt a külső udvarba, és odavezetett az udvar négy sarkához: az udvar mindegyik sarkában egy-egy kisebb udvar volt.
[22]Az udvar négy sarkában kisebb udvarok voltak: ezek negyven könyök hosszúak és harminc könyök szélesek voltak; mind a négynek ugyanaz volt a mérete.
[23]Mind a négyet kerítés vette körül, a kerítések mellé pedig köröskörül tűzhelyek voltak telepítve.
[24]Azt mondta nekem: Ezek a konyhák, itt főzik a templom szolgái a népnek jutó részt a véresáldozatból.

Ezékiel 47

A templomból forrás fakad

[1]Azután visszavitt engem a templom bejáratához. Ott víz fakadt a templom küszöbe alól kelet felől, mert a templom keletre néz. A víz a templom déli oldala mellől, az oltártól délre folyt tovább.

[2]Azután kivitt engem az északi kapun át, és körülvitt kívül a keletre néző külső kapuhoz. A víz ott folydogált a kapu déli oldalánál.

[3]Azután kelet felé ment mérőzsinórral a kezében, lemért ezer könyököt, és átvezetett a vízen: a víz bokáig ért.

[4]Ismét lemért ezret, és átvezetett a vízen: a víz térdig ért. Újra lemért ezret, és átvezetett: a víz derékig ért.

[5] Mediu ainda outros mil, e era já um rio que eu não podia atravessar, porque as águas tinham crescido, águas que se deviam passar a nado, rio pelo qual não se podia passar.

[6] E me disse: Viste isto, filho do homem? Então, me levou e me tornou a trazer à margem do rio.

[7] Tendo eu voltado, eis que à margem do rio havia grande abundância de árvores, de um e de outro lado.

[8] Então, me disse: Estas águas saem para a região oriental, e descem à campina, e entram no mar Morto, cujas águas ficarão saudáveis.

[9] Toda criatura vivente que vive em enxames viverá por onde quer que passe este rio, e haverá muitíssimo peixe, e, aonde chegarem estas águas, tornarão saudáveis as do mar, e tudo viverá por onde quer que passe este rio.

[10] Junto a ele se acharão pescadores; desde En-Gedi até En-Eglaim haverá lugar para se estenderem redes; o seu peixe, segundo as suas espécies, será como o peixe do mar Grande, em multidão excessiva.

[11] Mas os seus charcos e os seus pântanos não serão feitos saudáveis; serão deixados para o sal.

[12] Junto ao rio, às ribanceiras, de um e de outro lado, nascerá toda sorte de árvore que dá fruto para se comer; não fenecerá a sua folha, nem faltará o seu fruto; nos seus meses, produzirá novos frutos, porque as suas águas saem do santuário; o

[5]Amikor újabb ezret mért, már nem tudtam átkelni a patakon, mert annyira mély volt a víz, hogy úszni kellett volna benne: a patakon nem lehetett átgázolni.

[6]Akkor ezt kérdezte tőlem: Láttad-e, emberfia? Majd visszavezetett engem a patak partján.

[7]Ahogy visszafelé mentem, láttam, hogy a patak partján innen is, túl is igen sok fa van.

[8]Ezt mondta nekem: Ez a víz a keleti vidék felé tart, az Arábá-völgyben folyik tovább, és a tengerbe ömlik, a sóssá vált tengerbe, és meggyógyul tőle a víz.

[9]Élni fog benne mindenféle élőlény, csak úgy nyüzsögnek majd, és ahová csak eljut a patak, igen sok hal lesz. Eljut oda ez a víz, és meggyógyul. Élni fog benne minden, ahová csak eljut a patak.

[10]Halászok állnak majd ott, és Én-Gedítől Én-Eglajimig hálók szárítóhelye lesz. Olyan sok hal lesz benne és annyiféle, mint a Nagy-tengerben.

[11]De a posványai és a mocsarai nem gyógyulnak meg, hogy sót adhassanak.

[12]A patak partján innen is, túl is mindenféle gyümölcsfa nő majd. Levelük nem hervad el, gyümölcsük nem fogy el: havonként új terem, mert a szentélyből folyik oda a víz. Gyümölcsük eledelül szolgál, levelük pedig orvosságul.

seu fruto servirá de alimento, e a sua folha, de remédio.

As fronteiras da terra de Israel

13 Assim diz o SENHOR Deus: Este será o limite pelo qual repartireis a terra em herança, segundo as doze tribos de Israel. José terá duas partes.

14 Vós a repartireis em heranças iguais, tanto para um como para outro; pois jurei, levantando a mão, dá-la a vossos pais; assim, que esta mesma terra vos cairá a vós outros em herança.

15 Este será o limite da terra: do lado norte, desde o mar Grande, caminho de Hetlom, até à entrada de Zedade,

16 Hamate, Berota, Sibraim (que estão entre o limite de Damasco e o de Hamate), a cidade Hazer-Haticom (que está junto ao limite de Haurã).

17 Assim, o limite será desde o mar até Hazar-Enom, o limite de Damasco, e, na direção do norte, está o limite de Hamate; este será o lado do Norte.

18 O lado do oriente, entre Haurã, e Damasco, e Gileade, e a terra de Israel, será o Jordão; desde o limite do norte até ao mar do oriente, medireis; este será o lado do oriente.

19 O lado do sul será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, junto ao ribeiro do Egito até ao mar Grande; este será o lado do sul.

20 O lado do ocidente será o mar Grande, desde o limite do sul até à entrada de Hamate; este será o lado do ocidente.

Az új ország határai

13Így szól az én Uram, az ÚR: Ez lesz a határ, ezen belül osszátok fel az országot Izráel tizenkét törzse között; de Józsefnek két rész jusson!

14Ugyanakkora örökséget osszatok az egyiknek, mint a másiknak! Fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom, most pedig rátok száll ez az ország örökségül.

15Ez lesz az ország határa: az északi határvonal a Nagy-tengertől Hetlónon át a Cedádba vezető útig,

16Hamát, Bérótá és Szibrajim, amely a Damaszkusz és Hamát közti határon van, Hácér-Hattíkón, amely Haurán határán van.

17Ez lesz tehát a határ a tengertől Hacar-Énánig: Damaszkusz és Hamát területe ettől északra esik. Ez az északi oldal.

18A keleti oldal Haurán és Damaszkusz közé esik. Azután a Jordán a határ Gileád és Izráel földje között, egészen a keleti tenger mellett levő Támárig. Ez a keleti oldal.

19A dél felé eső oldal Támártól a Kádés melletti Meríbá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. Ez a dél felé eső oldal.

20A nyugati oldal a Nagy-tenger a déli határtól a Hamátba vezető útig. Ez a nyugati oldal.

[21] Repartireis, pois, esta terra entre vós, segundo as tribos de Israel.

[22] Será, porém, que a sorteareis para vossa herança e para a dos estrangeiros que moram no meio de vós, que gerarem filhos no meio de vós; e vos serão como naturais entre os filhos de Israel; convosco entrarão em herança, no meio das tribos de Israel.

[23] E será que, na tribo em que morar o estrangeiro, ali lhe dareis a sua herança, diz o SENHOR Deus.

Ezequiel 48

Os limites de sete tribos

[1] São estes os nomes das tribos: desde a parte extrema do norte, via Hetlom, até à entrada de Hamate, até Hazar-Enom, o limite norte de Damasco até junto de Hamate e desde o lado oriental até ao ocidente, Dã terá uma porção.

[2] Limitando-se com Dã, desde o lado oriental até ao ocidental, Aser, uma porção.

[3] Limitando-se com Aser, desde o lado oriental até ao ocidental, Naftali, uma porção.

[4] Limitando-se com Naftali, desde o lado oriental até ao ocidental, Manassés, uma porção.

[5] Limitando-se com Manassés, desde o lado oriental até ao ocidental, Efraim, uma porção.

[21]Ezt a földet fogjátok felosztani Izráel törzsei között.

[22]És amikor elosztjátok magatok között az örökséget, a köztetek élő jövevényeknek is adjatok, akiknek fiai már nálatok születtek. Olyanoknak tekintsétek őket, mint Izráel fiait, veletek együtt ők is osztozzanak Izráel törzseinek örökségében.

[23]Abban a törzsben adjatok nekik örökséget, amelyben jövevényként élnek! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel 48

Az új ország felosztása

[1]Így következnek a törzsek név szerint: az északi határszéltől kiindulva, amely a Hetlónba vezető út mentén halad Hamát felé Hacar-Énánig úgy, hogy Damaszkusz területe észak felé esik, Hamát mellett; a keleti oldaltól a nyugati oldalig Dáné lesz egy rész.

[2]Dán területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Áséré lesz egy rész.

[3]Ásér területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Naftálié lesz egy rész.

[4]Naftáli területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Manasséé lesz egy rész.

[5]Manassé területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Efraimé lesz egy rész.

[6] Limitando-se com Efraim, desde o lado oriental até ao ocidental, Rúben, uma porção.

[7] Limitando-se com Rúben, desde o lado oriental até ao ocidental, Judá, uma porção.

[8] Limitando-se com Judá, desde o lado oriental até ao ocidental, será a região sagrada que haveis de separar, de vinte e cinco mil côvados de largura e de comprimento, o mesmo que o das porções, desde o lado oriental até ao ocidental; o santuário estará no meio dela.

[9] A região que haveis de separar ao SENHOR será do comprimento de vinte e cinco mil côvados e da largura de dez mil.

[10] Esta região santa dos sacerdotes terá, ao norte, vinte e cinco mil côvados, ao ocidente, dez mil de largura, ao oriente, dez mil de largura e ao sul, vinte e cinco mil de comprimento; o santuário do SENHOR estará no meio dela.

[11] Será para os sacerdotes santificados, para os filhos de Zadoque, que cumpriram o seu dever e não andaram errados, quando os filhos de Israel se extraviaram, como fizeram os levitas.

[12] Será região especial dentro da região sagrada, lugar santíssimo, fazendo limites com a porção dos levitas.

Os limites dos sacerdotes e dos levitas

[13] Os levitas, segundo o limite dos sacerdotes, terão vinte e cinco mil côvados de comprimento e dez mil de largura; todo o comprimento será vinte e cinco mil, e a largura, dez mil.

[6]Efraim területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Rúbené lesz egy rész.

[7]Rúben területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Júdáé lesz egy rész.

[8]Júda területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig lesz a felajánlott terület: szélessége huszonötezer könyök, hosszúsága pedig annyi, mint egy-egy birtokrészé a keleti oldaltól a nyugati oldalig. Ennek a közepén lesz a szentély.

[9]Az a felajánlott terület, amelyet az ÚRnak felajánlotok, huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles lesz.

[10]A felajánlott szent terület így oszlik meg: a papoké északon huszonötezer könyök hosszú, nyugaton tízezer könyök széles, keleten tízezer könyök széles, délen huszonötezer könyök hosszú. Ennek a közepén lesz az ÚR szentélye.

[11]Ez a Cádók leszármazottai közül fölszentelt papoké lesz, akik előttem végezték tennivalójukat, és nem tévelyegtek, mint a léviták, amikor tévelygett Izráel.

[12]Övék lesz ez, mint az országból felajánlott igen szent terület, a léviták területe mellett.

[13]A lévitáké lesz a papok területe mentén egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles rész. Az egésznek a hosszúsága tehát huszonötezer könyök, szélessége pedig húszezer könyök.

[14] Não venderão nada disto, nem trocarão, nem transferirão a outrem o melhor da terra, porque é santo ao SENHOR.

[14]Nem szabad ebből semmit sem eladniuk, sem elcserélniük, és nem szállhat át másra, mert ez az ország legjava, az ÚR szent tulajdona.

Os limites da cidade

[15] Mas os cinco mil côvados que ficaram da largura diante dos vinte e cinco mil serão para o uso civil da cidade, para habitação e para arredores; a cidade estará no meio.

[15]Az az ötezer könyöknyi terület, amely a huszonötezer könyök szélességből még fennmaradt, a város közönséges területe lesz, lakóhelyül és legelőül. Ennek a közepén lesz a város.

[16] Serão estas as suas medidas: o lado norte, de quatro mil e quinhentos côvados, o lado sul, de quatro mil e quinhentos, o lado oriental, de quatro mil e quinhentos, e o lado ocidental, de quatro mil e quinhentos.

[16]Ezek a méretei: az északi oldala négyezer-ötszáz, a déli oldala négyezer-ötszáz, a keleti oldala négyezer-ötszáz és a nyugati oldala is négyezer-ötszáz könyök.

[17] Os arredores da cidade serão, ao norte, de duzentos e cinqüenta côvados, ao sul, de duzentos e cinqüenta côvados, ao oriente, de duzentos e cinqüenta e, ao ocidente, de duzentos e cinqüenta.

[17]A város legelője észak felé kétszázötven, dél felé kétszázötven, kelet felé kétszázötven és nyugat felé is kétszázötven könyök lesz.

[18] Quanto ao que ficou do resto do comprimento, paralelo à região sagrada, será de dez mil para o oriente e de dez mil para o ocidente e corresponderá à região sagrada; e o seu produto será para o sustento daqueles que trabalham na cidade.

[18]Ami megmarad a felajánlott szent terület hosszúságából – keletre tízezer könyök, nyugatra tízezer könyök –, az ott lesz a felajánlott szent terület mellett, termése pedig legyen a városban dolgozó emberek kenyere.

[19] Lavrá-lo-ão os trabalhadores da cidade, provindos de todas as tribos de Israel.

[19]Ami pedig a városban dolgozó embereket illeti, Izráel minden törzséből fognak ott dolgozni.

[20] A região toda será de vinte e cinco mil côvados em quadrado, isto é, a região sagrada juntamente com a possessão da cidade.

[20]A felajánlott terület összesen huszonötezerszer huszonötezer könyök. Ez a négyzet, amelyhez hozzátartozik a város birtoka is, legyen a felajánlott szent terület!

Os limites do príncipe

[21] O que restar será para o príncipe, deste e do outro lado da região sagrada e da possessão da cidade. Por isso, aquilo que se estende dos vinte e cinco mil côvados em direção do oriente e também dos vinte e cinco mil côvados em direção do ocidente, paralelamente com as porções, será do príncipe; a região sagrada e o santuário do templo estarão no meio.

[22] Excetuando o que pertence aos levitas e a cidade que está no meio daquilo que pertence ao príncipe, entre o território de Judá e o de Benjamim, será isso para o príncipe.

Os limites das outras cinco tribos

[23] Quanto ao resto das tribos, desde o lado oriental até ao ocidental, Benjamim terá uma porção.

[24] Limitando-se com Benjamim, desde o lado oriental até ao ocidental, Simeão, uma porção.

[25] Limitando-se com Simeão, desde o lado oriental até ao ocidental, Issacar, uma porção.

[26] Limitando-se com Issacar, desde o lado oriental até ao ocidental, Zebulom, uma porção.

[27] Limitando-se com Zebulom, desde o lado oriental até ao ocidental, Gade, uma porção.

[28] Limitando-se com o território de Gade, ao sul, o limite será desde Tamar até às águas de Meribá-Cades, ao longo do ribeiro do Egito até ao mar Grande.

[21]A fennmaradó rész a fejedelemé: a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán, a huszonötezer könyöknyi területtől a keleti határig, és nyugat felé a huszonötezer könyöknyi területtől a nyugati határig, a törzseknek kiosztott birtokrészek közé eső terület lesz a fejedelemé. Ennek a közepén lesz a felajánlott szent terület és a szent templom.

[22]A léviták birtoka és a város birtoka a fejedelem birtokai közé, a fejedelem birtoka pedig Júda területe és Benjámin területe közé esik.

[23]A többi törzs területe így következik: a keleti oldaltól a nyugati oldalig Benjáminé lesz egy rész.

[24]Benjámin területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeoné lesz egy rész.

[25]Simeon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Issakáré lesz egy rész.

[26]Issakár területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Zebuloné lesz egy rész.

[27]Zebulon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Gádé lesz egy rész.

[28]Gád területe mellett a dél felé eső oldalon a határ Támártól a Kádés melletti Meríbá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett.

[29] Esta é a terra que sorteareis em herança às tribos de Israel; e estas, as suas porções, diz o SENHOR Deus.

As portas da cidade

[30] São estas as saídas da cidade: do lado norte, que mede quatro mil e quinhentos côvados,

[31] três portas: a porta de Rúben, a de Judá e a de Levi, tomando as portas da cidade os nomes das tribos de Israel;

[32] do lado oriental, quatro mil e quinhentos côvados e três portas, a saber: a porta de José, a de Benjamim e a de Dã;

[33] do lado sul, quatro mil e quinhentos côvados e três portas: a porta de Simeão, a de Issacar e a de Zebulom;

[34] do lado ocidental, quatro mil e quinhentos côvados e as suas três portas: a porta de Gade, a de Aser e a de Naftali.

[35] Dezoito mil côvados em redor; e o nome da cidade desde aquele dia será: O SENHOR Está Ali.

[29]Ezt a földet kell örökségként sorsvetéssel felosztani, és így részesednek belőle Izráel törzsei! – így szól az én Uram, az ÚR.

Az új Jeruzsálem

[30]Ezek lesznek a város kijáratai, a négyezer-ötszáz könyök hosszú északi oldalon kezdve.

[31]A város kapui Izráel törzseiről kapják a nevüket. Három kapu van északon: Rúbené egy kapu, Júdáé egy kapu és Lévié egy kapu.

[32]Négyezer-ötszáz könyök hosszú a keleti oldal, és három kapu van rajta: Józsefé egy kapu, Benjáminé egy kapu és Dáné egy kapu.

[33]Négyezer-ötszáz könyök hosszú a déli oldal, és három kapu van rajta: Simeoné egy kapu, Issakáré egy kapu és Zebuloné egy kapu.

[34]Négyezer-ötszáz könyök hosszú a nyugati oldal, és három kapu van rajta: Gádé egy kapu, Áséré egy kapu és Naftálié egy kapu.

[35]A város kerülete tizennyolcezer könyök. A város neve pedig ez lesz: Ott van az ÚR!

Daniel	DÁNIEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Daniel 1

A educação de Daniel e de seus companheiros

[1] No ano terceiro do reinado de Jeoaquim, rei de Judá, veio Nabucodonosor, rei da Babilônia, a Jerusalém e a sitiou.

[2] O SENHOR lhe entregou nas mãos a Jeoaquim, rei de Judá, e alguns dos utensílios da Casa de Deus; a estes, levou-os para a terra de Sinar, para a casa do seu deus, e os pôs na casa do tesouro do seu deus.

[3] Disse o rei a Aspenaz, chefe dos seus eunucos, que trouxesse alguns dos filhos de Israel, tanto da linhagem real como dos nobres,

[4] jovens sem nenhum defeito, de boa aparência, instruídos em toda a sabedoria, doutos em ciência, versados no conhecimento e que fossem competentes para assistirem no palácio do rei e lhes ensinasse a cultura e a língua dos caldeus.

[5] Determinou-lhes o rei a ração diária, das finas iguarias da mesa real e do vinho que ele bebia, e que assim fossem mantidos por três anos, ao cabo dos quais assistiriam diante do rei.

[6] Entre eles, se achavam, dos filhos de Judá, Daniel, Hananias, Misael e Azarias.

[7] O chefe dos eunucos lhes pôs outros nomes, a saber: a Daniel, o de Beltessazar;

Dániel 1

Dániel és három társa a babilóniai király szolgálatába kerül

[1]Jójákím júdai király uralkodásának harmadik évében felvonult Nebukadneccar, Babilónia királya Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette azt.

[2]Az Úr a kezébe adta Jójákímot, Júda királyát és az Isten háza fölszerelésének egy részét; ő pedig elvitte a fölszerelést Sineár földjére, a maga isteneinek a templomába, és isteneinek a kincstárában helyezte el.

[3]A király parancsba adta udvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izráel fiai közül királyi vérből való vagy nemesi származású

[4]ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékosságuk nincs, hanem szépek, fogékonyak minden bölcsességre, műveltek, járatosak a tudományban, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére is.

[5]A király elrendelte, hogy napi ellátmányukat a király ételeiből adják, és abból a borból, amit ő szokott inni. Így kellett őket nevelni három esztendeig, hogy azután a király szolgálatába álljanak.

[6]Voltak közöttük júdaiak is: Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá.

[7]Az udvarmester ilyen neveket adott nekik: Dánielt Baltazárnak, Hananját

a Hananias, o de Sadraque; a Misael, o de Mesaque; e a Azarias, o de Abede-Nego.

Sadraknak, Mísáélt Mésaknak, Azarját pedig Abéd-Negónak nevezte el.

[8] Resolveu Daniel, firmemente, não contaminar-se com as finas iguarias do rei, nem com o vinho que ele bebia; então, pediu ao chefe dos eunucos que lhe permitisse não contaminar-se.

[8]Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni. Megkérte hát az udvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie.

[9] Ora, Deus concedeu a Daniel misericórdia e compreensão da parte do chefe dos eunucos.

[9]Isten az udvarmestert jóindulatra és szeretetre indította Dániel iránt,

[10] Disse o chefe dos eunucos a Daniel: Tenho medo do meu senhor, o rei, que determinou a vossa comida e a vossa bebida; por que, pois, veria ele o vosso rosto mais abatido do que o dos outros jovens da vossa idade? Assim, poríeis em perigo a minha cabeça para com o rei.

[10]de azért ezt mondta az udvarmester Dánielnek: Félek az én uramtól, a királytól, mert ő rendelkezett így az ételetekről és az italotokról. Mi lesz, ha azt látja, hogy ti soványabbak vagytok, mint a veletek egykorú ifjak? Még bajba kerülök miattatok a királynál!

[11] Então, disse Daniel ao cozinheiro-chefe, a quem o chefe dos eunucos havia encarregado de cuidar de Daniel, Hananias, Misael e Azarias:

[11]Akkor Dániel ezt mondta annak a felügyelőnek, akit az udvarmester rendelt Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá mellé:

[12] Experimenta, peço-te, os teus servos dez dias; e que se nos dêem legumes a comer e água a beber.

[12]Tégy próbát szolgáiddal tíz napig! Engedjék meg, hogy zöldségféléket együnk, és vizet igyunk.

[13] Então, se veja diante de ti a nossa aparência e a dos jovens que comem das finas iguarias do rei; e, segundo vires, age com os teus servos.

[13]Azután mutassanak meg neked minket és azokat az ifjakat, akik a király ételéből esznek, és amit majd látsz, aszerint bánj szolgáiddal!

[14] Ele atendeu e os experimentou dez dias.

[14]Az hallgatott rájuk ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig.

[15] No fim dos dez dias, a sua aparência era melhor; estavam eles mais robustos do que todos os jovens que comiam das finas iguarias do rei.

[15]Tíz nap múlva szebbnek látszottak, és kövérebbek voltak azoknál az ifjaknál, akik a király ételéből ettek.

[16] Com isto, o cozinheiro-chefe tirou deles as finas iguarias e o vinho que deviam beber e lhes dava legumes.

[16]Ezért a felügyelő fölmentette őket az alól, hogy az előírt ételt egyék, és hogy bort igyanak, és ahelyett zöldségféléket adott nekik.

[17] Ora, a estes quatro jovens Deus deu o conhecimento e a inteligência em toda cultura e sabedoria; mas a Daniel deu inteligência de todas as visões e sonhos.

[17]Isten megadta ennek a négy ifjúnak, hogy előrehaladjanak a tudományban, mindenféle írásban és bölcsességben. Dániel pedig értett a látomások és az álmok magyarázatához is.

[18] Vencido o tempo determinado pelo rei para que os trouxessem, o chefe dos eunucos os trouxe à presença de Nabucodonosor.

[18]Amikor eljött az az idő, amelyről megparancsolta a király, hogy vezessék őket eléje, az udvarmester bevezette őket Nebukadneccar elé.

[19] Então, o rei falou com eles; e, entre todos, não foram achados outros como Daniel, Hananias, Misael e Azarias; por isso, passaram a assistir diante do rei.

[19]A király elbeszélgetett velük, de egy sem akadt közöttük, aki olyan lett volna, mint Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá. Ők tehát a király szolgálatába álltak.

[20] Em toda matéria de sabedoria e de inteligência sobre que o rei lhes fez perguntas, os achou dez vezes mais doutos do que todos os magos e encantadores que havia em todo o seu reino.

[20]Akármit kérdezett tőlük a király, bölcsesség és értelem dolgában tízszer okosabbaknak találta őket egész országa minden mágusánál és varázslójánál.

[21] Daniel continuou até ao primeiro ano do rei Ciro.

[21]Ott is maradt Dániel Círus király uralkodásának első évéig.

Daniel 2

Daniel interpreta o sonho de Nabucodonosor

[1] No segundo ano do reinado de Nabucodonosor, teve este um sonho; o seu espírito se perturbou, e passou-se-lhe o sono.

[2] Então, o rei mandou chamar os magos, os encantadores, os feiticeiros e os caldeus, para que declarassem ao rei quais lhe foram os sonhos; eles vieram e se apresentaram diante do rei.

Dániel 2

Dániel megfejti Nebukadneccar álmát

[1]Nebukadneccar uralkodásának tizenkettedik évében álmot látott Nebukadneccar, nyugtalan lett a lelke, és nem tudott tovább aludni.

[2]Ekkor elrendelte a király, hogy hívják össze a mágusokat, az igézőket, a varázslókat és a csillagjósokat, hogy mondják meg, mit álmodott a király. Azok eljöttek, és a király elé álltak.

[3] Disse-lhes o rei: Tive um sonho, e para sabê-lo está perturbado o meu espírito.

[3]A király így szólt hozzájuk: Álmot láttam, és nyugtalan a lelkem, amíg meg nem tudom, hogy mit jelent az álom.

[4] Os caldeus disseram ao rei em aramaico: Ó rei, vive eternamente! Dize o sonho a teus servos, e daremos a interpretação.

[4]A csillagjósok így szóltak arámul a királyhoz: Király, örökké élj! Mondd el az álmot szolgáidnak, és mi megadjuk a magyarázatát.

[5] Respondeu o rei e disse aos caldeus: Uma coisa é certa: se não me fizerdes saber o sonho e a sua interpretação, sereis despedaçados, e as vossas casas serão feitas monturo;

[5]A király így válaszolt a csillagjósoknak: Ez az elhatározásom: Ha nem adjátok tudtomra az álmot és a magyarázatát, akkor darabokra vágnak benneteket, házaitokat pedig szemétdombbá teszik.

[6] mas, se me declarardes o sonho e a sua interpretação, recebereis de mim dádivas, prêmios e grandes honras; portanto, declarai-me o sonho e a sua interpretação.

[6]De ha az álmot és a magyarázatát is meg tudjátok mondani, akkor ajándékokat, birtokokat és nagy méltóságot kaptok tőlem. Mondjátok hát el az álmot és a magyarázatát!

[7] Responderam segunda vez e disseram: Diga o rei o sonho a seus servos, e lhe daremos a interpretação.

[7]Azok másodszor is így válaszoltak: Mondja el a király az álmot az ő szolgáinak, mi pedig majd megadjuk a magyarázatot!

[8] Tornou o rei e disse: Bem percebo que quereis ganhar tempo, porque vedes que o que eu disse está resolvido,

[8]A király erre így felelt: Most már bizonyosan tudom, hogy ti csak időt akartok nyerni, mert látjátok, hogy mi az elhatározásom.

[9] isto é: se não me fazeis saber o sonho, uma só sentença será a vossa; pois combinastes palavras mentirosas e perversas para as proferirdes na minha presença, até que se mude a situação; portanto, dizei-me o sonho, e saberei que me podeis dar-lhe a interpretação.

[9]Ha az álmot nem adjátok tudtomra, csak egyféleképpen ítélhetlek meg titeket: megegyeztetek, hogy hazug és haszontalan dolgokat beszéltek előttem, amíg a körülmények meg nem változnak. Ezért mondjátok el az álmot, és abból tudni fogom, hogy helyes magyarázatot adtok-e nekem.

[10] Responderam os caldeus na presença do rei e disseram: Não há mortal sobre a terra

[10]A csillagjósok így válaszoltak a királynak: Nincs olyan halandó a földön,

que possa revelar o que o rei exige; pois jamais houve rei, por grande e poderoso que tivesse sido, que exigisse semelhante coisa de algum mago, encantador ou caldeu.

[11] A coisa que o rei exige é difícil, e ninguém há que a possa revelar diante do rei, senão os deuses, e estes não moram com os homens.

[12] Então, o rei muito se irou e enfureceu; e ordenou que matassem a todos os sábios da Babilônia.

[13] Saiu o decreto, segundo o qual deviam ser mortos os sábios; e buscaram a Daniel e aos seus companheiros, para que fossem mortos.

[14] Então, Daniel falou, avisada e prudentemente, a Arioque, chefe da guarda do rei, que tinha saído para matar os sábios da Babilônia.

[15] E disse a Arioque, encarregado do rei: Por que é tão severo o mandado do rei? Então, Arioque explicou o caso a Daniel.

[16] Foi Daniel ter com o rei e lhe pediu designasse o tempo, e ele revelaria ao rei a interpretação.

[17] Então, Daniel foi para casa e fez saber o caso a Hananias, Misael e Azarias, seus companheiros,

[18] para que pedissem misericórdia ao Deus do céu sobre este mistério, a fim de que Daniel e seus companheiros não perecessem com o resto dos sábios da Babilônia.

aki a király kívánságának meg tudna felelni; de nincs is olyan nagy és hatalmas király sem, aki ilyen dolgot kérdezett volna mágusaitól, varázslóitól vagy csillagjósaitól.

[11]Mert az, amit a király kérdez, igen nehéz. Nincs is más, aki azt el tudná mondani a királynak, csak az istenek, akik nem laknak együtt a testben élőkkel.

[12]A király erre nagyon megharagudott, és elrendelte, hogy végezzék ki az összes babiloni bölcset.

[13]Amikor kiadták a parancsot, hogy öljék meg a bölcseket, Dánielt és társait is keresni kezdték, hogy őket is megöljék.

[14]Ekkor Dániel okos és értelmes szavakkal fordult Arjókhoz, a király testőrparancsnokához, aki már elindult, hogy megölesse a babiloni bölcseket.

[15]Így szólt Arjókhoz, a király megbízottjához: Miért adott ki ilyen kegyetlen parancsot a király? Akkor Arjók tudtára adta a dolgot Dánielnek.

[16]Dániel erre bement a királyhoz, és azt kérte tőle, hogy adjon neki időt, ő majd megadja a magyarázatot a királynak.

[17]Ezután Dániel hazament, és tudtára adta a dolgot társainak, Hananjának, Mísáélnak és Azarjának,

[18]majd irgalomért könyörögtek a menny Istenéhez, hogy e titok miatt ne vesszenek el Dániel és társai a babiloni bölcsekkel együtt.

[19] Então, foi revelado o mistério a Daniel numa visão de noite; Daniel bendisse o Deus do céu.

[20] Disse Daniel: Seja bendito o nome de Deus, de eternidade a eternidade, porque dele é a sabedoria e o poder;

[21] é ele quem muda o tempo e as estações, remove reis e estabelece reis; ele dá sabedoria aos sábios e entendimento aos inteligentes.

[22] Ele revela o profundo e o escondido; conhece o que está em trevas, e com ele mora a luz.

[23] A ti, ó Deus de meus pais, eu te rendo graças e te louvo, porque me deste sabedoria e poder; e, agora, me fizeste saber o que te pedimos, porque nos fizeste saber este caso do rei.

[24] Por isso, Daniel foi ter com Arioque, ao qual o rei tinha constituído para exterminar os sábios da Babilônia; entrou e lhe disse: Não mates os sábios da Babilônia; introduze-me na presença do rei, e revelarei ao rei a interpretação.

[25] Então, Arioque depressa introduziu Daniel na presença do rei e lhe disse: Achei um dentre os filhos dos cativos de Judá, o qual revelará ao rei a interpretação.

[26] Respondeu o rei e disse a Daniel, cujo nome era Beltessazar: Podes tu fazer-me saber o que vi no sonho e a sua interpretação?

[19]Ekkor egy éjszakai látomásban feltárult a titok Dániel előtt, Dániel pedig áldotta érte a menny Istenét.

[20]Ezt mondta Dániel: Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké; övé a bölcsesség és a hatalom!

[21]Ő szabja meg a különböző időket és alkalmakat. Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt a nagy tudósoknak.

[22]Ő tárja fel a mélyen elrejtett titkokat; tudja, mi van a sötétségben, és nála lakik a világosság.

[23]Magasztallak és dicsőítelek én téged, atyáim Istene, mert bölcsességet és erőt adtál nekem, és most tudtul adtad, amit kértünk tőled, tudtul adtad nekünk a király dolgát.

[24]Dániel ezután elment Arjókhoz, akinek a király azt parancsolta, hogy pusztítsa el a babiloni bölcseket. Odament, és ezt mondta neki: Ne pusztítsd el a babiloni bölcseket! Vezess engem a király elé, és én megmagyarázom a királynak az álmát!

[25]Akkor Arjók sietve bevitte Dánielt a király elé, és jelentette: Találtam egy férfit a Júdából hozott foglyok közül, aki meg tudja magyarázni a királynak az álmát.

[26]A király erre így szólt Dánielhez, akinek Baltazár lett a neve: Képes vagy arra, hogy megmondd, milyen álmot láttam, és mi annak a magyarázata?

[27] Respondeu Daniel na presença do rei e disse: O mistério que o rei exige, nem encantadores, nem magos nem astrólogos o podem revelar ao rei;

[27]Dániel így válaszolt a királynak: A titkot, amelyre a király választ keres, bölcsek, varázslók, mágusok és csillagászok nem tudják megfejteni a királynak.

[28] mas há um Deus no céu, o qual revela os mistérios, pois fez saber ao rei Nabucodonosor o que há de ser nos últimos dias. O teu sonho e as visões da tua cabeça, quando estavas no teu leito, são estas:

[28]De van Isten a mennyben, aki feltárja a titkokat. Ő azt tudatta Nebukadneccar királlyal, hogy mi fog történni az utolsó napokban. A te álmod és az a látomás, amelyet fekvőhelyeden láttál, ez volt:

[29] Estando tu, ó rei, no teu leito, surgiram-te pensamentos a respeito do que há de ser depois disto. Aquele, pois, que revela mistérios te revelou o que há de ser.

[29]Te, ó, király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok Kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni.

[30] E a mim me foi revelado este mistério, não porque haja em mim mais sabedoria do que em todos os viventes, mas para que a interpretação se fizesse saber ao rei, e para que entendesses as cogitações da tua mente.

[30]Előttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és hogy megtudd, amin magadban töprengsz.

[31] Tu, ó rei, estavas vendo, e eis aqui uma grande estátua; esta, que era imensa e de extraordinário esplendor, estava em pé diante de ti; e a sua aparência era terrível.

[31]Neked, ó, király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is.

[32] A cabeça era de fino ouro, o peito e os braços, de prata, o ventre e os quadris, de bronze;

[32]Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüstből, a hasa és az oldala rézből,

[33] as pernas, de ferro, os pés, em parte, de ferro, em parte, de barro.

[33]a lábszárai vasból, lábai pedig részben vasból, részben cserépből voltak.

[34] Quando estavas olhando, uma pedra foi cortada sem auxílio de mãos, feriu a estátua nos pés de ferro e de barro e os esmiuçou.

[34]Miközben nézted, lezuhant egy kő anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet.

[35] Então, foi juntamente esmiuçado o ferro, o barro, o bronze, a prata e o ouro,

[35]Összetört a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint

os quais se fizeram como a palha das eiras no estio, e o vento os levou, e deles não se viram mais vestígios. Mas a pedra que feriu a estátua se tornou em grande montanha, que encheu toda a terra.

[36] Este é o sonho; e também a sua interpretação diremos ao rei.

[37] Tu, ó rei, rei de reis, a quem o Deus do céu conferiu o reino, o poder, a força e a glória;

[38] a cujas mãos foram entregues os filhos dos homens, onde quer que eles habitem, e os animais do campo e as aves do céu, para que dominasses sobre todos eles, tu és a cabeça de ouro.

[39] Depois de ti, se levantará outro reino, inferior ao teu; e um terceiro reino, de bronze, o qual terá domínio sobre toda a terra.

[40] O quarto reino será forte como ferro; pois o ferro a tudo quebra e esmiúça; como o ferro quebra todas as coisas, assim ele fará em pedaços e esmiuçará.

[41] Quanto ao que viste dos pés e dos artelhos, em parte, de barro de oleiro e, em parte, de ferro, será esse um reino dividido; contudo, haverá nele alguma coisa da firmeza do ferro, pois que viste o ferro misturado com barro de lodo.

[42] Como os artelhos dos pés eram, em parte, de ferro e, em parte, de barro, assim, por uma parte, o reino será forte e, por outra, será frágil.

[43] Quanto ao que viste do ferro misturado com barro de lodo, misturar-se-ão

nyári szérűn a pelyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. Az a kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy heggyé változott, és elfoglalta az egész földet.

[36]Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak.

[37]Ó, király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott,

[38]kezedbe adta az embereket, a mezei vadakat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej!

[39]De utánad egy másik királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely uralkodni fog az egész földön.

[40]A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat.

[41]Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részben cserépből, részben vasból vannak. Az a királyság ugyanis megosztott lesz, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel.

[42]Lábujjai részben vasból, részben cserépből voltak; eszerint a királyság részben erős, részben törékeny lesz.

[43]Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek,

mediante casamento, mas não se ligarão um ao outro, assim como o ferro não se mistura com o barro.

[44] Mas, nos dias destes reis, o Deus do céu suscitará um reino que não será jamais destruído; este reino não passará a outro povo; esmiuçará e consumirá todos estes reinos, mas ele mesmo subsistirá para sempre,

[45] como viste que do monte foi cortada uma pedra, sem auxílio de mãos, e ela esmiuçou o ferro, o bronze, o barro, a prata e o ouro. O Grande Deus fez saber ao rei o que há de ser futuramente. Certo é o sonho, e fiel, a sua interpretação.

[46] Então, o rei Nabucodonosor se inclinou, e se prostrou rosto em terra perante Daniel, e ordenou que lhe fizessem oferta de manjares e suaves perfumes.

[47] Disse o rei a Daniel: Certamente, o vosso Deus é o Deus dos deuses, e o SENHOR dos reis, e o revelador de mistérios, pois pudeste revelar este mistério.

[48] Então, o rei engrandeceu a Daniel, e lhe deu muitos e grandes presentes, e o pôs por governador de toda a província da Babilônia, como também o fez chefe supremo de todos os sábios da Babilônia.

[49] A pedido de Daniel, constituiu o rei a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego sobre os negócios da província da Babilônia; Daniel, porém, permaneceu na corte do rei.

de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel.

[44]Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt majd a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennmarad mindörökké.

[45]Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rezet, a cserepet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata.

[46]Akkor Nebukadneccar király arcra borult, úgy hódolt Dániel előtt, és megparancsolta, hogy mutassanak be áldozatot, és tömjénezzenek neki.

[47]Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok URa és a titkok Feltárója, ezért tudtad feltárni ezt a titkot.

[48]Akkor a király nagy méltóságra emelte Dánielt, sok és nagy ajándékot adott neki, majd Babilon város kormányzójává és a babiloni bölcsek elöljárójává tette.

[49]Dániel viszont azt kérte a királytól, hogy Babilon városának ügyeivel Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót bízza meg; maga Dániel pedig a királyi udvarban maradt.

Daniel 3

Livrados os companheiros de Daniel da fornalha de fogo

[1] O rei Nabucodonosor fez uma imagem de ouro que tinha sessenta côvados de altura e seis de largura; levantou-a no campo de Dura, na província da Babilônia.

[2] Então, o rei Nabucodonosor mandou ajuntar os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para que viessem à consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[3] Então, se ajuntaram os sátrapas, os prefeitos, os governadores, os juízes, os tesoureiros, os magistrados, os conselheiros e todos os oficiais das províncias, para a consagração da imagem que o rei Nabucodonosor tinha levantado; e estavam em pé diante da imagem que Nabucodonosor tinha levantado.

[4] Nisto, o arauto apregoava em alta voz: Ordena-se a vós outros, ó povos, nações e homens de todas as línguas:

[5] no momento em que ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música, vos prostrareis e adorareis a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor levantou.

[6] Qualquer que se não prostrar e não a adorar será, no mesmo instante, lançado na fornalha de fogo ardente.

Dániel 3

Három férfi a tüzes kemencében

[1]Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranyszobrot. Fölállíttatta azt a Dúrá-völgyben, Babilon városában.

[2]Azután összehívatta Nebukadneccar király a kormányzókat, az elöljárókat, a helytartókat, a tanácsosokat, a kincstárnokokat, a bírákat, a rendőrparancsnokokat és a tartományok összes tisztviselőjét, hogy jöjjenek el a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott.

[3]Akkor összegyűltek a kormányzók, az elöljárók, a helytartók, a tanácsosok, a kincstárnokok, a bírák, a rendőrparancsnokok és a tartományok összes tisztviselője a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott, és odaálltak a szobor elé, amelyet Nebukadneccar felállíttatott.

[4]A hírnök pedig hangos szóval kihirdette: Megparancsoljuk nektek, különböző nyelvű népek és nemzetek,

[5]hogy amint meghalljátok a kürt, síp, citera, hárfa, lant, duda és egyéb hangszerek hangját, boruljatok le, és hódoljatok az aranyszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott!

[6]Ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt azon nyomban bedobják az izzó tüzes kemencébe!

[7] Portanto, quando todos os povos ouviram o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério e de toda sorte de música, se prostraram os povos, nações e homens de todas as línguas e adoraram a imagem de ouro que o rei Nabucodonosor tinha levantado.

[8] Ora, no mesmo instante, se chegaram alguns homens caldeus e acusaram os judeus;

[9] disseram ao rei Nabucodonosor: Ó rei, vive eternamente!

[10] Tu, ó rei, baixaste um decreto pelo qual todo homem que ouvisse o som da trombeta, do pífaro, da harpa, da cítara, do saltério, da gaita de foles e de toda sorte de música se prostraria e adoraria a imagem de ouro;

[11] e qualquer que não se prostrasse e não adorasse seria lançado na fornalha de fogo ardente.

[12] Há uns homens judeus, que tu constituíste sobre os negócios da província da Babilônia: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego; estes homens, ó rei, não fizeram caso de ti, a teus deuses não servem, nem adoram a imagem de ouro que levantaste.

[13] Então, Nabucodonosor, irado e furioso, mandou chamar Sadraque, Mesaque e Abede-Nego. E trouxeram a estes homens perante o rei.

[14] Falou Nabucodonosor e lhes disse: É verdade, ó Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que vós não servis a meus deuses,

[7]Amikor tehát a különböző nyelvű népek és nemzetek meghallották a kürt, síp, citera, hárfa, lant és egyéb hangszerek hangját, leborultak, és hódoltak az aranyszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállíttatott.

[8]Ekkor azonban káldeus férfiak álltak elő, és bevádolták a zsidókat.

[9]Így beszéltek Nebukadneccar királyhoz: Király, örökké élj!

[10]Te, ó, király, megparancsoltad, hogy minden ember, aki meghallja a kürt, síp, citera, hárfa, lant, duda és egyéb hangszerek hangját, boruljon le, és hódoljon az aranyszobor előtt;

[11]ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt dobják be az izzó tüzes kemencébe.

[12]Vannak itt zsidó férfiak, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó, akiket Babilon városának az élére állítottál; ezek a férfiak semmibe sem vesznek téged, ó, király, nem tisztelik isteneidet, és nem hódolnak az aranyszobor előtt, amelyet felállíttattál.

[13]Ekkor Nebukadneccar nagyon megharagudott, és megparancsolta, hogy vezessék elő Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót. Oda is vezették ezeket a férfiakat a király elé.

[14]Nebukadneccar ezt kérdezte tőlük: Sadrak, Mésak és Abéd-Negó! Igaz-e, hogy ti nem tisztelitek isteneimet, és nem

nem adorais a imagem de ouro que levantei?

hódoltok az aranyszobor előtt, amelyet felállíttattam?

15 Agora, pois, estai dispostos e, quando ouvirdes o som da trombeta, do pífaro, da cítara, da harpa, do saltério, da gaita de foles, prostrai-vos e adorai a imagem que fiz; porém, se não a adorardes, sereis, no mesmo instante, lançados na fornalha de fogo ardente. E quem é o deus que vos poderá livrar das minhas mãos?

15Készek vagytok-e most, ha meghalljátok a kürt, síp, citera, hárfa, lant, duda és egyéb hangszerek hangját, leborulni és hódolni a szobor előtt, amelyet csináltattam? Mert ha nem hódoltok, azon nyomban bedobnak benneteket az izzó tüzes kemencébe. És van-e olyan Isten, aki az én kezemből ki tud szabadítani benneteket?

16 Responderam Sadraque, Mesaque e Abede-Nego ao rei: Ó Nabucodonosor, quanto a isto não necessitamos de te responder.

16Sadrak, Mésak és Abéd-Negó így válaszolt a királynak: Ó, Nebukadneccar! Nem szükséges, hogy erre bármit is feleljünk.

17 Se o nosso Deus, a quem servimos, quer livrar-nos, ele nos livrará da fornalha de fogo ardente e das tuas mãos, ó rei.

17Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király!

18 Se não, fica sabendo, ó rei, que não serviremos a teus deuses, nem adoraremos a imagem de ouro que levantaste.

18De ha nem tenné is, tudd meg, ó, király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranyszobor előtt, amelyet felállíttattál!

19 Então, Nabucodonosor se encheu de fúria e, transtornado o aspecto do seu rosto contra Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, ordenou que se acendesse a fornalha sete vezes mais do que se costumava.

19Ekkor Nebukadneccart úgy elöntötte a harag Sadrak, Mésak és Abéd-Negó miatt, hogy még az arca is eltorzult. Meghagyta, hogy hétszerte jobban fűtsék be a kemencét, mint ahogyan be szokták fűteni.

20 Ordenou aos homens mais poderosos que estavam no seu exército que atassem a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego e os lançassem na fornalha de fogo ardente.

20Azután megparancsolta hadserege legerősebb vitézeinek, hogy kötözzék meg Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót, és dobják be őket az izzó tüzes kemencébe.

21 Então, estes homens foram atados com os seus mantos, suas túnicas e chapéus e

21Megkötözték tehát ezeket a férfiakat, és úgy, ahogy fel voltak öltözve, nadrágostul,

suas outras roupas e foram lançados na fornalha sobremaneira acesa.

[22] Porque a palavra do rei era urgente e a fornalha estava sobremaneira acesa, as chamas do fogo mataram os homens que lançaram de cima para dentro a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego.

[23] Estes três homens, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, caíram atados dentro da fornalha sobremaneira acesa.

[24] Então, o rei Nabucodonosor se espantou, e se levantou depressa, e disse aos seus conselheiros: Não lançamos nós três homens atados dentro do fogo? Responderam ao rei: É verdade, ó rei.

[25] Tornou ele e disse: Eu, porém, vejo quatro homens soltos, que andam passeando dentro do fogo, sem nenhum dano; e o aspecto do quarto é semelhante a um filho dos deuses.

[26] Então, se chegou Nabucodonosor à porta da fornalha sobremaneira acesa, falou e disse: Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, servos do Deus Altíssimo, saí e vinde! Então, Sadraque, Mesaque e Abede-Nego saíram do meio do fogo.

[27] Ajuntaram-se os sátrapas, os prefeitos, os governadores e conselheiros do rei e viram que o fogo não teve poder algum sobre os corpos destes homens; nem foram chamuscados os cabelos da sua cabeça, nem os seus mantos se mudaram, nem cheiro de fogo passara sobre eles.

alsóruhástul és süvegestül, bedobták őket az izzó tüzes kemencébe.

[22]Mivel a király szigorú parancsára a kemencét a szokottnál is jobban befűtötték, a lángoló tűz megölte azokat az embereket, akik Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót odahurcolták.

[23]A három férfi, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó pedig megkötözve az izzó tüzes kemencébe esett.

[24]Nebukadneccar király azonban megdöbbent, sietve fölkelt, és ezt kérdezte udvari embereitől: Nem három férfit dobtunk megkötözve a tűzbe? Azok így válaszoltak a királynak: Valóban úgy van, ó, király!

[25]Ő azonban így szólt: Én mégis négy férfit látok szabadon járni a tűzben, és nincs rajtuk semmi sérülés. A negyedik pedig olyannak látszik, mint valami isten.

[26]Ekkor Nebukadneccar király odament az izzó tüzes kemence ajtajához, és így szólt: Sadrak, Mésak és Abéd-Negó, szolgái a felséges Istennek! Gyertek ki, jöjjetek ide! Sadrak, Mésak és Abéd-Negó pedig kijött a tűzből.

[27]Az összegyűlt kormányzók, elöljárók, helytartók és a király udvari emberei pedig látták, hogy ezeknek a férfiaknak semmit sem ártott a tűz, a hajuk szála sem perzselődött meg, a ruhájuk sem égett meg, sőt még a füst szaga sem járta át őket.

[28] Falou Nabucodonosor e disse: Bendito seja o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego, que enviou o seu anjo e livrou os seus servos, que confiaram nele, pois não quiseram cumprir a palavra do rei, preferindo entregar o seu corpo, a servirem e adorarem a qualquer outro deus, senão ao seu Deus.

[29] Portanto, faço um decreto pelo qual todo povo, nação e língua que disser blasfêmia contra o Deus de Sadraque, Mesaque e Abede-Nego seja despedaçado, e as suas casas sejam feitas em monturo; porque não há outro deus que possa livrar como este.

[30] Então, o rei fez prosperar a Sadraque, Mesaque e Abede-Nego na província da Babilônia.

[28]Nebukadneccar ekkor így szólt: Áldott legyen Sadrak, Mésak és Abéd-Negó Istene, mert elküldte az angyalát, és kiszabadította szolgáit, akik benne bíztak. Még a király parancsát is megszegték, és kockára tették az életüket, de a maguk Istenén kívül nem tiszteltek egy istent sem, és nem hódoltak előttük.

[29]Megparancsolom azért, hogy aki nem tiszteli Sadrak, Mésak és Abéd-Negó Istenét, azt vágják darabokra, bármilyen nyelvű népből vagy nemzetből való is legyen, házát pedig tegyék szemétdombbá! Mert nincs más isten, aki így meg tud szabadítani.

[30]Azután a király megerősítette tisztségében Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót Babilon városában.

Daniel 4

A loucura de Nabucodonosor

[1] O rei Nabucodonosor a todos os povos, nações e homens de todas as línguas, que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

[2] Pareceu-me bem fazer conhecidos os sinais e maravilhas que Deus, o Altíssimo, tem feito para comigo.

[3] Quão grandes são os seus sinais, e quão poderosas, as suas maravilhas! O seu reino é reino sempiterno, e o seu domínio, de geração em geração.

Nebukadneccar álma a kivágott fáról

[31]Nebukadneccar király üzenete az egész birodalmában lakó különféle nyelvű népekhez és nemzetekhez: Békességetek növekedjék!

[32]Jónak látom kihirdetni azokat a jeleket és a csodákat, amelyeket a felséges Isten tett velem.

[33]Mily nagyok az ő jelei, mily hatalmasak csodái! Az ő királysága örök királyság, és uralma megmarad nemzedékről nemzedékre!

[4] Eu, Nabucodonosor, estava tranqüilo em minha casa e feliz no meu palácio.

Dániel 4

[1]Én, Nebukadneccar, békében éltem házamban, boldog voltam palotámban.

[5] Tive um sonho, que me espantou; e, quando estava no meu leito, os pensamentos e as visões da minha cabeça me turbaram.

[6] Por isso, expedi um decreto, pelo qual fossem introduzidos à minha presença todos os sábios da Babilônia, para que me fizessem saber a interpretação do sonho.

[7] Então, entraram os magos, os encantadores, os caldeus e os feiticeiros, e lhes contei o sonho; mas não me fizeram saber a sua interpretação.

[8] Por fim, se me apresentou Daniel, cujo nome é Beltessazar, segundo o nome do meu deus, e no qual há o espírito dos deuses santos; e eu lhe contei o sonho, dizendo:

[9] Beltessazar, chefe dos magos, eu sei que há em ti o espírito dos deuses santos, e nenhum mistério te é difícil; eis as visões do sonho que eu tive; dize-me a sua interpretação.

[10] Eram assim as visões da minha cabeça quando eu estava no meu leito: eu estava olhando e vi uma árvore no meio da terra, cuja altura era grande;

[11] crescia a árvore e se tornava forte, de maneira que a sua altura chegava até ao céu; e era vista até aos confins da terra.

[12] A sua folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e havia nela sustento para todos; debaixo dela os animais do campo achavam sombra, e as aves do céu faziam morada nos seus ramos, e todos os seres viventes se mantinham dela.

[2]De egyszer olyan álmot láttam, amely megrettentett; megrémítettek azok az álomképek, amelyeket fekhelyemen láttam.

[3]Megparancsoltam azért, hogy vezessék elém a babiloni bölcseket mind, és azok magyarázzák meg nekem az álmot.

[4]Amikor eljöttek a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a jövendőmondók, elmondtam nekik az álmomat, de ők nem tudták nekem megmagyarázni.

[5]Végül megjelent előttem Dániel, akinek a neve az én istenem neve után Baltazár, akiben szent, isteni lélek van, és elmondtam neki az álmomat:

[6]Baltazár, te nagy mágus! Tudom, hogy szent, isteni lélek van benned, és nincs olyan titok, amit ne tudnál megfejteni. Magyarázd meg azt a látomást, amelyet álmomban láttam!

[7]A látomás, amelyet fekvőhelyemen láttam, ez volt: Láttam egy fát a föld közepén; nagyon magas volt.

[8]A fa csak nőtt és erősödött; olyan magas lett, hogy az égig ért, és még a föld széléről is látni lehetett.

[9]Szép lombja volt és sok gyümölcse, táplálékot nyújtott mindenkinek. Alatta mezei vadak tanyáztak, ágain égi madarak fészkeltek, róla táplálkozott minden élőlény.

[13] No meu sonho, quando eu estava no meu leito, vi um vigilante, um santo, que descia do céu,

[14] clamando fortemente e dizendo: Derribai a árvore, cortai-lhe os ramos, derriçai-lhe as folhas, espalhai o seu fruto; afugentem-se os animais de debaixo dela e as aves, dos seus ramos.

[15] Mas a cepa, com as raízes, deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo. Seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja, com os animais, a erva da terra.

[16] Mude-se-lhe o coração, para que não seja mais coração de homem, e lhe seja dado coração de animal; e passem sobre ela sete tempos.

[17] Esta sentença é por decreto dos vigilantes, e esta ordem, por mandado dos santos; a fim de que conheçam os viventes que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens; e o dá a quem quer e até ao mais humilde dos homens constitui sobre eles.

[18] Isto vi eu, rei Nabucodonosor, em sonhos. Tu, pois, ó Beltessazar, dize a interpretação, porquanto todos os sábios do meu reino não me puderam fazer saber a interpretação, mas tu podes; pois há em ti o espírito dos deuses santos.

[19] Então, Daniel, cujo nome era Beltessazar, esteve atônito por algum tempo, e os seus pensamentos o turbavam. Então, lhe falou o rei e disse: Beltessazar, não te perturbe o sonho, nem a sua

[10]Majd láttam fekhelyemen a látomásban, amint egy szent angyal leszáll a mennyből.

[11]Hangos szóval így kiáltott: Vágjátok ki ezt a fát, és vagdaljátok le ágait, tépjétek le leveleit, és szórjátok szét gyümölcseit! Meneküljenek alóla a vadak, és ágairól a madarak!

[12]De a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között! Hadd áztassa az ég harmatja, és egye a föld füvét, mint az állatok!

[13]Boruljon el emberi elméje, állati értelem maradjon csak benne, hét időszak teljék el így fölötte!

[14]Az angyalok hozták ezt a rendelkezést, a szentek végzése ez a parancsolat. Hadd tudják meg az élők, hogy az emberek királyságán a Felséges uralkodik: annak adja, akinek akarja, és a legalacsonyabb sorból is trónra emelhet valakit.

[15]Én, Nebukadneccar király, ezt az álmot láttam, te pedig, Baltazár, magyarázd meg, mert országomnak egyetlen bölcse sem tudta megmagyarázni nekem. De neked tudnod kell, mert szent, isteni lélek van benned.

[16]Ekkor Dániel, más néven Baltazár, egy pillanatra megdöbbent, mert gondolatai megrémítették. De a király így szólt hozzá: Baltazár, ne rémülj meg az álomtól és a jelentésétől! Baltazár erre így válaszolt:

interpretação. Respondeu Beltessazar e disse: SENHOR meu, o sonho seja contra os que te têm ódio, e a sua interpretação, para os teus inimigos.

Uram, szálljon az álom gyűlölőidre, jelentése pedig ellenségeidre!

[20] A árvore que viste, que cresceu e se tornou forte, cuja altura chegou até ao céu, e que foi vista por toda a terra,

[17]Az a fa, amelyet láttál, és amely olyan nagyra és hatalmasra nőtt, hogy az égig ért és az egész földről látszott,

[21] cuja folhagem era formosa, e o seu fruto, abundante, e em que para todos havia sustento, debaixo da qual os animais do campo achavam sombra, e em cujos ramos as aves do céu faziam morada,

[18]szép lombja és sok gyümölcse volt, táplálékot nyújtott mindenkinek, alatta tanyáztak a mezei vadak, ágain fészkeltek az égi madarak,

[22] és tu, ó rei, que cresceste e vieste a ser forte; a tua grandeza cresceu e chega até ao céu, e o teu domínio, até à extremidade da terra.

[19]az te magad vagy, ó, király! Te lettél naggyá és hatalmassá; hatalmad megnőtt, felér az égig, és uralmad kiterjed a föld határáig.

[23] Quanto ao que viu o rei, um vigilante, um santo, que descia do céu e que dizia: Cortai a árvore e destruí-a, mas a cepa com as raízes deixai na terra, atada com cadeias de ferro e de bronze, na erva do campo; seja ela molhada do orvalho do céu, e a sua porção seja com os animais do campo, até que passem sobre ela sete tempos,

[20]Annak pedig, hogy a király egy szent angyalt látott leszállni a mennyből, aki ezt mondta: Vágjátok ki ezt a fát és pusztítsátok el, de a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között, hadd áztassa az ég harmatja, és azt egye, amit a mezei vadak, míg csak hét időszak el nem telik fölötte! –

[24] esta é a interpretação, ó rei, e este é o decreto do Altíssimo, que virá contra o rei, meu senhor:

[21]annak ez a magyarázata, ó, király: Utolér téged a Felséges ítélete, uram, királyom!

[25] serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo, e dar-te-ão a comer ervas como aos bois, e serás molhado do orvalho do céu; e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que conheças que o Altíssimo

[22]Száműznek téged az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, füvet eszel, mint az ökrök, és az ég harmatja áztat. Hét időszak telik így el fölötted, amíg el nem ismered, hogy az emberek királyságán a Felséges uralkodik, és annak adja, akinek akarja.

tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

26 Quanto ao que foi dito, que se deixasse a cepa da árvore com as suas raízes, o teu reino tornará a ser teu, depois que tiveres conhecido que o céu domina.

27 Portanto, ó rei, aceita o meu conselho e põe termo, pela justiça, em teus pecados e em tuas iniqüidades, usando de misericórdia para com os pobres; e talvez se prolongue a tua tranqüilidade.

28 Todas estas coisas sobrevieram ao rei Nabucodonosor.

29 Ao cabo de doze meses, passeando sobre o palácio real da cidade de Babilônia,

30 falou o rei e disse: Não é esta a grande Babilônia que eu edifiquei para a casa real, com o meu grandioso poder e para glória da minha majestade?

31 Falava ainda o rei quando desceu uma voz do céu: A ti se diz, ó rei Nabucodonosor: Já passou de ti o reino.

32 Serás expulso de entre os homens, e a tua morada será com os animais do campo; e far-te-ão comer ervas como os bois, e passar-se-ão sete tempos por cima de ti, até que aprendas que o Altíssimo tem domínio sobre o reino dos homens e o dá a quem quer.

33 No mesmo instante, se cumpriu a palavra sobre Nabucodonosor; e foi expulso de entre os homens e passou a comer erva como os bois, o seu corpo foi molhado do orvalho do céu, até que lhe

23 Azért mondták, hogy a fa tövét gyökerestül hagyják meg, mert királyságod megmarad, mihelyt elismered, hogy a menny uralkodik.

24 Azért, ó, király, fogadd meg a tanácsomat: Hagyj fel vétkeiddel, légy igazságos, és gonoszság helyett bánj irgalmasan a szegényekkel! Így majd boldogan élhetsz sokáig.

25 Mindez meg is történt Nebukadneccar királlyal.

26 Tizenkét hónap múlva, amikor királyi palotája tetején sétált Babilonban,

27 így szólt a király: Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhellyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére!

28 Alighogy kimondta a király ezeket a szavakat, egy hang hallatszott az égből: Neked szól ez az üzenet, Nebukadneccar király! Elvesztetted királyságodat!

29 Száműznek az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, füvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy az emberek királyságán a Felséges uralkodik, és annak adja, akinek akarja.

30 Azon nyomban beteljesedtek ezek az igék Nebukadneccaron. Számműzték az emberek közül, füvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg olyan hosszúra nem nőtt a szőre, mint a sasnak

cresceram os cabelos como as penas da águia, e as suas unhas, como as das aves.

34 Mas ao fim daqueles dias, eu, Nabucodonosor, levantei os olhos ao céu, tornou-me a vir o entendimento, e eu bendisse o Altíssimo, e louvei, e glorifiquei ao que vive para sempre, cujo domínio é sempiterno, e cujo reino é de geração em geração.

35 Todos os moradores da terra são por ele reputados em nada; e, segundo a sua vontade, ele opera com o exército do céu e os moradores da terra; não há quem lhe possa deter a mão, nem lhe dizer: Que fazes?

36 Tão logo me tornou a vir o entendimento, também, para a dignidade do meu reino, tornou-me a vir a minha majestade e o meu resplendor; buscaram-me os meus conselheiros e os meus grandes; fui restabelecido no meu reino, e a mim se me ajuntou extraordinária grandeza.

37 Agora, pois, eu, Nabucodonosor, louvo, exalço e glorifico ao Rei do céu, porque todas as suas obras são verdadeiras, e os seus caminhos, justos, e pode humilhar aos que andam na soberba.

Daniel 5

A escritura na parede

1 O rei Belsazar deu um grande banquete a mil dos seus grandes e bebeu vinho na presença dos mil.

2 Enquanto Belsazar bebia e apreciava o vinho, mandou trazer os utensílios de ouro

a tolla, és olyan karmai nem lettek, mint a madaraknak.

31Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élőt, mert az ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre.

32A föld minden lakóját semminek tekinti, tetszése szerint bánik az ég seregével és a föld lakóival. Senki sem foghatja le a kezét, és senki sem mondhatja neki: Mit csinálsz?

33Abban az időben értelmem visszatért, és királyi uralmamhoz méltóan visszatért tündöklő dicsőségem is. Az udvari emberek és a főurak fölkerestek engem, visszahelyeztek királyságomba, és még nagyobb hatalomra jutottam.

34Most azért én, Nebukadneccar, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden tette helyes, eljárása igazságos, és meg tudja alázni azokat, akik kevélyen élnek.

Dániel 5

Bélsaccar lakomája

1Bélsaccar király nagy lakomát rendezett ezer főrangú emberének, és az ezer emberrel együtt itta a bort.

2A bor hatására megparancsolta Bélsaccar, hogy hozzák elő azokat az arany- és

e de prata que Nabucodonosor, seu pai, tirara do templo, que estava em Jerusalém, para que neles bebessem o rei e os seus grandes, as suas mulheres e concubinas.

[3] Então, trouxeram os utensílios de ouro, que foram tirados do templo da Casa de Deus que estava em Jerusalém, e beberam neles o rei, os seus grandes e as suas mulheres e concubinas.

[4] Beberam o vinho e deram louvores aos deuses de ouro, de prata, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra.

[5] No mesmo instante, apareceram uns dedos de mão de homem e escreviam, defronte do candeeiro, na caiadura da parede do palácio real; e o rei via os dedos que estavam escrevendo.

[6] Então, se mudou o semblante do rei, e os seus pensamentos o turbaram; as juntas dos seus lombos se relaxaram, e os seus joelhos batiam um no outro.

[7] O rei ordenou, em voz alta, que se introduzissem os encantadores, os caldeus e os feiticeiros; falou o rei e disse aos sábios da Babilônia: Qualquer que ler esta escritura e me declarar a sua interpretação será vestido de púrpura, trará uma cadeia de ouro ao pescoço e será o terceiro no meu reino.

[8] Então, entraram todos os sábios do rei; mas não puderam ler a escritura, nem fazer saber ao rei a sua interpretação.

ezüstedényeket, amelyeket apja, Nebukadneccar hozott el a jeruzsálemi templomból. Azokból akart inni a király főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt.

[3]Elő is hozták az aranyedényeket, amelyeket a jeruzsálemi templomból, az Isten házából hoztak el, és a király azokból ivott főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt.

[4]Itták a bort, és közben dicsőítették az aranyból, ezüstből, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket.

[5]Egyszerre csak egy emberi kéz ujjai tűntek fel, és írni kezdtek a királyi palota festett falára, a lámpatartóval szemben; a király pedig nézte a kezet, ahogyan írt.

[6]Közben a király arca elsápadt, gyötrő gondolatai támadtak, meggörnyedt a háta, és még a térdei is reszkettek.

[7]A király hangosan kiáltozni kezdett, hogy vezessék eléje a varázslókat, a csillagjósokat és a jövendőmondókat. Azután így szólt a király a babiloni bölcsekhez: Bárki is legyen az, aki elolvassa ezt az írást, és meg tudja nekem magyarázni, az bíborba öltözhet, aranyláncot kap a nyakára, és rang szerint harmadik lesz az országomban.

[8]Akkor eljött a király valamennyi bölcse, de nem tudták az írást elolvasni és megmagyarázni a királynak.

[9] Com isto, se perturbou muito o rei Belsazar, e mudou-se-lhe o semblante; e os seus grandes estavam sobressaltados.

[10] A rainha-mãe, por causa do que havia acontecido ao rei e aos seus grandes, entrou na casa do banquete e disse: Ó rei, vive eternamente! Não te turbem os teus pensamentos, nem se mude o teu semblante.

[11] Há no teu reino um homem que tem o espírito dos deuses santos; nos dias de teu pai, se achou nele luz, e inteligência, e sabedoria como a sabedoria dos deuses; teu pai, o rei Nabucodonosor, sim, teu pai, ó rei, o constituiu chefe dos magos, dos encantadores, dos caldeus e dos feiticeiros,

[12] porquanto espírito excelente, conhecimento e inteligência, interpretação de sonhos, declaração de enigmas e solução de casos difíceis se acharam neste Daniel, a quem o rei pusera o nome de Beltessazar; chame-se, pois, a Daniel, e ele dará a interpretação.

[13] Então, Daniel foi introduzido à presença do rei. Falou o rei e disse a Daniel: És tu aquele Daniel, dos cativos de Judá, que o rei, meu pai, trouxe de Judá?

[14] Tenho ouvido dizer a teu respeito que o espírito dos deuses está em ti, e que em ti se acham luz, inteligência e excelente sabedoria.

[15] Acabam de ser introduzidos à minha presença os sábios e os encantadores, para lerem esta escritura e me fazerem saber a

[9]Ekkor Bélsaccar király még jobban megrémült, arca elsápadt, és a főrangú emberek is tanácstalanok voltak.

[10]Amikor azonban az anyakirálynő meghallotta, min tanakodnak a király és főemberei, bement a mulatozókhoz, és ott így szólt a királyné: Király, örökké élj! Ne gyötörjenek téged gondolataid, és az arcod se legyen sápadt!

[11]Van országodban egy férfi, akiben szent, isteni lélek van. Apád idejében őt úgy ismerték, mint akinek világos értelme van, és olyan a bölcsessége, akár az isteneké. Apád, Nebukadneccar király a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a jövendőmondók elöljárójává tette; igen, a te apád, ó, király!

[12]Mert Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett el, rendkívüli lélek, tudás és értelem lakik, és képes arra, hogy megmagyarázza az álmokat, feltárja a titkokat és megfejtse a rejtett értelmű dolgokat. Most azért hívatni kell Dánielt, majd ő megadja a magyarázatot!

[13]Dánielt ekkor a király elé vezették. A király így szólt Dánielhez: Te vagy az a Dániel, a zsidó foglyok egyike, akit apám, a király hozott ide Júdából?

[14]Azt hallottam felőled, hogy isteni lélek, világos értelem és rendkívüli bölcsesség van benned.

[15]Most vezették elém a bölcseket és a varázslókat, hogy olvassák el ezt az írást,

sua interpretação; mas não puderam dar a interpretação destas palavras.

[16] Eu, porém, tenho ouvido dizer de ti que podes dar interpretações e solucionar casos difíceis; agora, se puderes ler esta escritura e fazer-me saber a sua interpretação, serás vestido de púrpura, terás cadeia de ouro ao pescoço e serás o terceiro no meu reino.

[17] Então, respondeu Daniel e disse na presença do rei: Os teus presentes fiquem contigo, e dá os teus prêmios a outrem; todavia, lerei ao rei a escritura e lhe farei saber a interpretação.

[18] Ó rei! Deus, o Altíssimo, deu a Nabucodonosor, teu pai, o reino e grandeza, glória e majestade.

[19] Por causa da grandeza que lhe deu, povos, nações e homens de todas as línguas tremiam e temiam diante dele; matava a quem queria e a quem queria deixava com vida; a quem queria exaltava e a quem queria abatia.

[20] Quando, porém, o seu coração se elevou, e o seu espírito se tornou soberbo e arrogante, foi derribado do seu trono real, e passou dele a sua glória.

[21] Foi expulso dentre os filhos dos homens, o seu coração foi feito semelhante ao dos animais, e a sua morada foi com os jumentos monteses; deram-lhe a comer erva como aos bois, e do orvalho do céu foi molhado o seu corpo, até que conheceu

és magyarázzák meg nekem, de ők nem tudták azt megmagyarázni.

[16]Rólad azonban azt hallottam, hogy meg tudod magyarázni, ami magyarázatra szorul, és meg tudod fejteni a rejtélyeket. Ha tehát most el tudod olvasni ezt az írást, és meg tudod nekem magyarázni, akkor bíborba öltözhetsz, aranyláncot kapsz a nyakadra, és rang szerint harmadik leszel országomban.

[17]Dániel így válaszolt a királynak: Ajándékaidat tartsd meg, és adományaidat add másnak! De azért az írást elolvasom, és megmagyarázom neked, királyom.

[18]Ó, király! A felséges Isten királyi uralmat, nagyságot, méltóságot és dicsőséget adott apádnak, Nebukadneccarnak.

[19]Olyan nagy hatalmat adott neki, hogy remegtek és rettegtek tőle a különböző nyelvű népek és nemzetek. Megölte, akit akart, és életben hagyta, akit akart; fölemelte, akit akart, és megalázta, akit akart.

[20]De amikor szíve fölfuvalkodott, és gőgösen megkeményedett, letaszították királyi trónjáról, és méltóságát elvették tőle.

[21]Száműzték az emberek közül, és csak annyi értelme maradt, mint az állatoknak. A vadszamarak között tanyázott, füvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg el nem ismerte, hogy az

que Deus, o Altíssimo, tem domínio sobre o reino dos homens e a quem quer constitui sobre ele.

[22] Tu, Belsazar, que és seu filho, não humilhaste o teu coração, ainda que sabias tudo isto.

[23] E te levantaste contra o SENHOR do céu, pois foram trazidos os utensílios da casa dele perante ti, e tu, e os teus grandes, e as tuas mulheres, e as tuas concubinas bebestes vinho neles; além disso, deste louvores aos deuses de prata, de ouro, de bronze, de ferro, de madeira e de pedra, que não vêem, não ouvem, nem sabem; mas a Deus, em cuja mão está a tua vida e todos os teus caminhos, a ele não glorificaste.

[24] Então, da parte dele foi enviada aquela mão que traçou esta escritura.

[25] Esta, pois, é a escritura que se traçou: MENE, MENE, TEQUEL e PARSIM.

[26] Esta é a interpretação daquilo: MENE: Contou Deus o teu reino e deu cabo dele.

[27] TEQUEL: Pesado foste na balança e achado em falta.

[28] PERES: Dividido foi o teu reino e dado aos medos e aos persas.

[29] Então, mandou Belsazar que vestissem Daniel de púrpura, e lhe pusessem cadeia de ouro ao pescoço, e proclamassem que passaria a ser o terceiro no governo do seu reino.

emberek királyságán a Felséges Isten uralkodik, és ő azt ülteti trónra, akit akar.

[22]De te, Bélsaccar, aki a fia vagy, nem aláztad meg magadat, bár mindezt tudtad.

[23]A menny Ura fölé helyezted magad, mert az ő házának edényeit hozták eléd, és te bort ittál azokból főrangú embereiddel, feleségeiddel és ágyasaiddal együtt, miközben dicsőítetted az ezüstből, aranyból, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket, amelyek nem látnak, nem hallanak, és semmit sem tudnak. De azt az Istent, akinek a kezében van az életed és a sorsod, nem dicsőítetted.

[24]Ezért küldte ő ezt a kezet, és íratta föl ezt az írást.

[25]Az írás, amely oda van írva, így hangzik: *mené mené tekél ú-parszín.*

[26]A szavak magyarázata pedig ez: A *mené* azt jelenti, hogy számba vette Isten királyságodat, és véget vet annak.

[27]A *tekél* azt jelenti, hogy megmért téged mérlegen, és könnyűnek talált.

[28]A *perész* azt jelenti, hogy felosztotta királyságodat, és a médeknek meg a perzsáknak adta.

[29]Akkor Bélsaccar parancsára Dánielt bíborba öltöztették, nyakára aranyláncot tettek, és kihirdették, hogy rang szerint ő a harmadik az országban.

[30] Naquela mesma noite, foi morto Belsazar, rei dos caldeus.

[30]Még azon az éjszakán megölték Bélsaccart, a káldeusok királyát.

Dániel 6

[31] E Dario, o medo, com cerca de sessenta e dois anos, se apoderou do reino.

[1]A méd Dárius pedig elfoglalta az országot hatvankét esztendős korában.

Daniel 6

Daniel na cova dos leões

Dániel az oroszlánok vermében

[1] Pareceu bem a Dario constituir sobre o reino a cento e vinte sátrapas, que estivessem por todo o reino;

[2]Dárius úgy látta jónak, hogy országa vezetésére százhúsz kormányzót nevezzen ki, felosztva köztük az egész országot.

[2] e sobre eles, três presidentes, dos quais Daniel era um, aos quais estes sátrapas dessem conta, para que o rei não sofresse dano.

[3]Ezek fölé pedig három főkormányzót rendelt, akik közül az egyik Dániel volt. Ők számoltatták el a kormányzókat, hogy a királyt semmi kár ne érje.

[3] Então, o mesmo Daniel se distinguiu destes presidentes e sátrapas, porque nele havia um espírito excelente; e o rei pensava em estabelecê-lo sobre todo o reino.

[4]Ez a Dániel kiemelkedett a főkormányzók és a kormányzók közül, mivel rendkívüli lélek volt benne; ezért a király őt akarta az egész ország élére állítani.

[4] Então, os presidentes e os sátrapas procuravam ocasião para acusar a Daniel a respeito do reino; mas não puderam achá-la, nem culpa alguma; porque ele era fiel, e não se achava nele nenhum erro nem culpa.

[5]A főkormányzók és a kormányzók igyekeztek ürügyet találni az ország ügyeinek intézésében arra, hogy bevádolhassák Dánielt. De nem sikerült semmiféle ürügyet vagy hibát találniuk, mert megbízható volt; sem hanyagságot, sem hibát nem lehetett találni nála.

[5] Disseram, pois, estes homens: Nunca acharemos ocasião alguma para acusar a este Daniel, se não a procurarmos contra ele na lei do seu Deus.

[6]Akkor azt mondták ezek az emberek: Nem találunk semmiféle ürügyet, hogy bevádolhassuk ezt a Dánielt, hacsak Istenének a törvényével kapcsolatban nem találunk ellene valamit.

[6] Então, estes presidentes e sátrapas foram juntos ao rei e lhe disseram: Ó rei Dario, vive eternamente!

[7]Akkor ezek a főkormányzók és kormányzók a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Dárius király, örökké élj!

[7] Todos os presidentes do reino, os prefeitos e sátrapas, conselheiros e governadores concordaram em que o rei estabeleça um decreto e faça firme o interdito que todo homem que, por espaço de trinta dias, fizer petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, seja lançado na cova dos leões.

[8] Agora, pois, ó rei, sanciona o interdito e assina a escritura, para que não seja mudada, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[9] Por esta causa, o rei Dario assinou a escritura e o interdito.

[10] Daniel, pois, quando soube que a escritura estava assinada, entrou em sua casa e, em cima, no seu quarto, onde havia janelas abertas do lado de Jerusalém, três vezes por dia, se punha de joelhos, e orava, e dava graças, diante do seu Deus, como costumava fazer.

[11] Então, aqueles homens foram juntos, e, tendo achado a Daniel a orar e a suplicar, diante do seu Deus,

[12] se apresentaram ao rei, e, a respeito do interdito real, lhe disseram: Não assinaste um interdito que, por espaço de trinta dias, todo homem que fizesse petição a qualquer deus ou a qualquer homem e não a ti, ó rei, fosse lançado na cova dos leões? Respondeu o rei e disse: Esta palavra é certa, segundo a lei dos medos e dos persas, que se não pode revogar.

[8]Azt tanácsolják az ország főkormányzói, az elöljárók, a kormányzók, az udvari emberek és a helytartók, hogy hozzon a király végzést, és adjon ki szigorú rendeletet: aki harminc napon belül bármiért könyörög, akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, ó, király, azt dobják az oroszlánok vermébe!

[9]Most azért add ki, ó, király, ezt a rendeletet, és írd alá ezt az iratot, hogy a médek és a perzsák megmásíthatatlan törvénye szerint visszavonhatatlan legyen!

[10]Így is történt: Dárius király aláírta a rendeletet tartalmazó iratot.

[11]Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.

[12]Azok az emberek pedig odasiettek, és ott találták Dánielt, amint Istenéhez könyörgött és esedezett.

[13]Akkor a király elé járultak, és ezt mondták a királyi rendeletre hivatkozva: Ó, király! Nem írtad-e alá azt a rendeletet, hogy aki harminc napon belül bármiért könyörög, akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, azt dobják az oroszlánok vermébe? A király így válaszolt: De igen, így van, a médek és a perzsák visszavonhatatlan törvénye szerint.

[13] Então, responderam e disseram ao rei: Esse Daniel, que é dos exilados de Judá, não faz caso de ti, ó rei, nem do interdito que assinaste; antes, três vezes por dia, faz a sua oração.

[14] Tendo o rei ouvido estas coisas, ficou muito penalizado e determinou consigo mesmo livrar a Daniel; e, até ao pôr-do-sol, se empenhou por salvá-lo.

[15] Então, aqueles homens foram juntos ao rei e lhe disseram: Sabe, ó rei, que é lei dos medos e dos persas que nenhum interdito ou decreto que o rei sancione se pode mudar.

[16] Então, o rei ordenou que trouxessem a Daniel e o lançassem na cova dos leões. Disse o rei a Daniel: O teu Deus, a quem tu continuamente serves, que ele te livre.

[17] Foi trazida uma pedra e posta sobre a boca da cova; selou-a o rei com o seu próprio anel e com o dos seus grandes, para que nada se mudasse a respeito de Daniel.

[18] Então, o rei se dirigiu para o seu palácio, passou a noite em jejum e não deixou trazer à sua presença instrumentos de música; e fugiu dele o sono.

[19] Pela manhã, ao romper do dia, levantou-se o rei e foi com pressa à cova dos leões.

[20] Chegando-se ele à cova, chamou por Daniel com voz triste; disse o rei a Daniel: Daniel, servo do Deus vivo! Dar-se-ia o

[14]Erre ők azt mondták a királynak: Dániel, a zsidó foglyok egyike, semmibe vesz téged, ó, király, meg azt a rendeletet is, amelyet aláírtál, és naponta háromszor imádkozik a maga Istenéhez.

[15]Amikor a király ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, és azon töprengett, hogyan segíthetne Dánielen. Napnyugtáig azon fáradozott, hogy megmentse őt.

[16]De azok az emberek újra a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Tudnod kell, ó, király, hogy a médek és a perzsák törvénye szerint nem szabad megmásítani semmiféle rendeletet vagy végzést, amelyet a király kiadott.

[17]Ekkor a király parancsára előhozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe dobták. De a király ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit állhatatosan tisztelsz, szabadítson meg téged!

[18]Odavittek egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga és a főrangú embereinek a gyűrűjével, hogy Dániel sorsán ne lehessen változtatni.

[19]Azután a király bement a palotájába, és böjtölve töltötte az éjszakát; nőt sem engedett be magához, és kerülte őt az álom.

[20]Pirkadatkor aztán fölkelt gyorsan a király, és az oroszlánok verméhez sietett.

[21]Amikor odaért a veremhez, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Így szólt Dánielhez a király: Dániel, aki az élő Isten

caso que o teu Deus, a quem tu continuamente serves, tenha podido livrar-te dos leões?

21 Então, Daniel falou ao rei: Ó rei, vive eternamente!

22 O meu Deus enviou o seu anjo e fechou a boca aos leões, para que não me fizessem dano, porque foi achada em mim inocência diante dele; também contra ti, ó rei, não cometi delito algum.

23 Então, o rei se alegrou sobremaneira e mandou tirar a Daniel da cova; assim, foi tirado Daniel da cova, e nenhum dano se achou nele, porque crera no seu Deus.

24 Ordenou o rei, e foram trazidos aqueles homens que tinham acusado a Daniel, e foram lançados na cova dos leões, eles, seus filhos e suas mulheres; e ainda não tinham chegado ao fundo da cova, e já os leões se apoderaram deles, e lhes esmigalharam todos os ossos.

25 Então, o rei Dario escreveu aos povos, nações e homens de todas as línguas que habitam em toda a terra: Paz vos seja multiplicada!

26 Faço um decreto pelo qual, em todo o domínio do meu reino, os homens tremam e temam perante o Deus de Daniel, porque ele é o Deus vivo e que permanece para sempre; o seu reino não será destruído, e o seu domínio não terá fim.

27 Ele livra, e salva, e faz sinais e maravilhas no céu e na terra; foi ele quem livrou a Daniel do poder dos leões.

szolgája vagy! A te Istened, akit olyan állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól?

22Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj!

23Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel.

24Erre a király nagyon megörült, és megparancsolta, hogy húzzák ki Dánielt a veremből. Ki is húzták Dánielt a veremből, és egyetlen sérülést sem találtak rajta, mert hitt Istenében.

25Ezután a király odavitette azokat az embereket, akik bevádolták Dánielt, és bedobták őket fiaikkal és feleségeikkel együtt az oroszlánok vermébe. Még a verem fenekére sem értek, máris megragadták őket az oroszlánok, és összezúzták minden csontjukat.

26Akkor Dárius király ezt írta a birodalmában lakó különböző nyelvű népeknek és nemzeteknek: Békességetek növekedjék!

27Elrendelem, hogy birodalmam minden tartományában rettegve féljék Dániel Istenét! Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké. Az ő királysága megdönthetetlen, uralkodása végtelen.

28Ő megment, megszabadít, jeleket és csodákat tesz égen és földön. Ő mentette meg Dánielt is az oroszlánok karmából.

[28] Daniel, pois, prosperou no reinado de Dario e no reinado de Ciro, o persa.

[29]Ennek a Dánielnek aztán jó dolga volt Dárius, majd a perzsa Círus uralkodása alatt.

Daniel 7

O sonho sobre os quatro animais

[1] No primeiro ano de Belsazar, rei da Babilônia, teve Daniel um sonho e visões ante seus olhos, quando estava no seu leito; escreveu logo o sonho e relatou a suma de todas as coisas.

[2] Falou Daniel e disse: Eu estava olhando, durante a minha visão da noite, e eis que os quatro ventos do céu agitavam o mar Grande.

[3] Quatro animais, grandes, diferentes uns dos outros, subiam do mar.

[4] O primeiro era como leão e tinha asas de águia; enquanto eu olhava, foram-lhe arrancadas as asas, foi levantado da terra e posto em dois pés, como homem; e lhe foi dada mente de homem.

[5] Continuei olhando, e eis aqui o segundo animal, semelhante a um urso, o qual se levantou sobre um dos seus lados; na boca, entre os dentes, trazia três costelas; e lhe diziam: Levanta-te, devora muita carne.

[6] Depois disto, continuei olhando, e eis aqui outro, semelhante a um leopardo, e tinha nas costas quatro asas de ave; tinha também este animal quatro cabeças, e foi-lhe dado domínio.

[7] Depois disto, eu continuava olhando nas visões da noite, e eis aqui o quarto animal, terrível, espantoso e sobremodo forte, o

Dániel 7

Látomás a világbirodalmakról

[1]Bélsaccar babilóniai király uralkodásának első évében álmot látott Dániel, és látomásai támadtak fekhelyén. Az álmot leírta; itt kezdődik a beszámolója, a saját szavaival:

[2]Ezeket mondta el Dániel: Éjszakai látomásomban azt láttam, hogy az ég négy szele felkorbácsolta a nagy tengert.

[3]Négy hatalmas vadállat emelkedett ki a tengerből, mindegyik különbözött a többitől.

[4]Az első olyan volt, mint az oroszlán, de sasszárnyai voltak. Láttam, hogy kitépték a szárnyait, és fölemelték a földről, két lábra állították, mint egy embert, és emberi értelmet adtak neki.

[5]A következő, a második vadállat medvéhez hasonlított. Félig már fölkelt, és három borda volt a szájában, a fogai között. Ezt mondták neki: Kelj föl, egyél nagyon sok húst!

[6]Azután láttam a következőt, amely olyan volt, mint egy párduc, de négy madárszárny volt a hátán. Négy feje is volt a vadállatnak, és hatalmat adtak neki.

[7]Ezután egy negyedik vadállatot láttam az éjszakai látomásban: ijesztő, félelmetes és rendkívül erős volt. Hatalmas vasfogai

qual tinha grandes dentes de ferro; ele devorava, e fazia em pedaços, e pisava aos pés o que sobejava; era diferente de todos os animais que apareceram antes dele e tinha dez chifres.

voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. Ez egészen más volt, mint az előző vadállatok, és tíz szarva volt.

8 Estando eu a observar os chifres, eis que entre eles subiu outro pequeno, diante do qual três dos primeiros chifres foram arrancados; e eis que neste chifre havia olhos, como os de homem, e uma boca que falava com insolência.

8Figyeltem a szarvakat: egyszer csak egy újabb, kicsi szarv bújt elő közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Olyan szemei voltak ennek a szarvnak, mint az embereknek, és kérkedő szája volt.

9 Continuei olhando, até que foram postos uns tronos, e o Ancião de Dias se assentou; sua veste era branca como a neve, e os cabelos da cabeça, como a pura lã; o seu trono eram chamas de fogo, e suas rodas eram fogo ardente.

9Azután ezt láttam: Trónokat állítottak föl, és helyet foglalt egy öregkorú. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj, mint a tiszta gyapjú. Trónja olyan volt, mint a lángoló tűz, s annak kerekei, mint az égő tűz.

10 Um rio de fogo manava e saía de diante dele; milhares de milhares o serviam, e miríades de miríades estavam diante dele; assentou-se o tribunal, e se abriram os livros.

10Tűzfolyam fakadt és áradt ki előle. Ezerszer ezren szolgáltak neki, tízezerszer tízezren álltak előtte. Összeült a törvényszék, és könyveket nyitottak fel.

11 Então, estive olhando, por causa da voz das insolentes palavras que o chifre proferia; estive olhando e vi que o animal foi morto, e o seu corpo desfeito e entregue para ser queimado.

11Akkor láttam, hogy a kérkedő szavak miatt, amelyeket az a szarv mondott, megölték a vadállatot. Láttam, hogy a teste elpusztult, és a tűzbe vetették, hogy elégjen.

12 Quanto aos outros animais, foi-lhes tirado o domínio; todavia, foi-lhes dada prolongação de vida por um prazo e um tempo.

12A többi vadállattól is elvették a hatalmat, de ideig-óráig életben hagyták őket.

13 Eu estava olhando nas minhas visões da noite, e eis que vinha com as nuvens do céu um como o Filho do Homem, e dirigiu-

13Láttam az éjszakai látomásban: Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá.

se ao Ancião de Dias, e o fizeram chegar até ele.

[14] Foi-lhe dado domínio, e glória, e o reino, para que os povos, nações e homens de todas as línguas o servissem; o seu domínio é domínio eterno, que não passará, e o seu reino jamais será destruído.

[15] Quanto a mim, Daniel, o meu espírito foi alarmado dentro de mim, e as visões da minha cabeça me perturbaram.

[16] Cheguei-me a um dos que estavam perto e lhe pedi a verdade acerca de tudo isto. Assim, ele me disse e me fez saber a interpretação das coisas:

[17] Estes grandes animais, que são quatro, são quatro reis que se levantarão da terra.

[18] Mas os santos do Altíssimo receberão o reino e o possuirão para todo o sempre, de eternidade em eternidade.

[19] Então, tive desejo de conhecer a verdade a respeito do quarto animal, que era diferente de todos os outros, muito terrível, cujos dentes eram de ferro, cujas unhas eram de bronze, que devorava, fazia em pedaços e pisava aos pés o que sobejava;

[20] e também a respeito dos dez chifres que tinha na cabeça e do outro que subiu, diante do qual caíram três, daquele chifre que tinha olhos e uma boca que falava com insolência e parecia mais robusto do que os seus companheiros.

[14]Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.

A látomás magyarázata

[15]Én, Dániel, megdöbbentem emiatt, és látomásaim megrettentettek engem.

[16]Odamentem az ott állók egyikéhez, és felvilágosítást kértem tőle mindezekről. Az pedig felelt nekem, és megmagyarázta ezt a dolgot:

[17]Ez a négy hatalmas vadállat négy királyságot jelent, amelyek létrejönnek a földön.

[18]De a Felséges szentjei nyerik majd el a királyságot, és örökre ők birtokolják azt, örökkön-örökké.

[19]Ezután többet akartam megtudni a negyedik vadállatról, amely más volt, mint a többiek: roppant ijesztő volt, vasfogai és rézkarmai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival.

[20]Tíz szarv volt a fején, majd egy újabb is előbújt közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Ennek a szarvnak szemei voltak és kérkedő szája, és nagyobbra nőtt a többinél.

[21] Eu olhava e eis que este chifre fazia guerra contra os santos e prevalecia contra eles,

[22] até que veio o Ancião de Dias e fez justiça aos santos do Altíssimo; e veio o tempo em que os santos possuíram o reino.

[23] Então, ele disse: O quarto animal será um quarto reino na terra, o qual será diferente de todos os reinos; e devorará toda a terra, e a pisará aos pés, e a fará em pedaços.

[24] Os dez chifres correspondem a dez reis que se levantarão daquele mesmo reino; e, depois deles, se levantará outro, o qual será diferente dos primeiros, e abaterá a três reis.

[25] Proferirá palavras contra o Altíssimo, magoará os santos do Altíssimo e cuidará em mudar os tempos e a lei; e os santos lhe serão entregues nas mãos, por um tempo, dois tempos e metade de um tempo.

[26] Mas, depois, se assentará o tribunal para lhe tirar o domínio, para o destruir e o consumir até ao fim.

[27] O reino, e o domínio, e a majestade dos reinos debaixo de todo o céu serão dados ao povo dos santos do Altíssimo; o seu reino será reino eterno, e todos os domínios o servirão e lhe obedecerão.

[28] Aqui, terminou o assunto. Quanto a mim, Daniel, os meus pensamentos muito me perturbaram, e o meu rosto se

[21]Láttam, hogy ez a szarv hadat indított a szentek ellen, és legyőzte őket,

[22]míg el nem jött az öregkorú, és igazságot nem szolgáltatott a Felséges szentjeinek. És akkor bekövetkezett az az idő, amikor a szentek birtokba vették a királyságot.

[23]A válasz így szólt a negyedik vadállatról: Lesz egy negyedik királyság a földön, amely egészen más lesz, mint a többi királyság volt. Az egész földet bekebelezi, eltapossa és összezúzza.

[24]A tíz szarv ezt jelenti: Ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk; ez más lesz, mint az előzők, és három királyt fog leverni.

[25]Sokat beszél majd a Felséges ellen, és gyötörni fogja a Felséges szentjeit. Arra törekszik, hogy megváltoztassa az ünnepeket és a törvényt. Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra, meg két időszakra és egy fél időszakra.

[26]De majd összeül a törvényszék, és elveszik hatalmát; megsemmisül, és végleg elpusztul.

[27]A Felséges szentjeinek a népéé lesz az ég alatt minden ország királyi uralma, hatalma és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd, és neki engedelmeskedik minden hatalom.

[28]Így végződött a beszéd. Engem, Dánielt, gondolataim nagyon megrémítettek, még az arcom is belesápadt. De a mondottakat eszemben tartottam.

empalideceu; mas guardei estas coisas no coração.

Daniel 8

A visão sobre um carneiro e um bode

1 No ano terceiro do reinado do rei Belsazar, eu, Daniel, tive uma visão depois daquela que eu tivera a princípio.

2 Quando a visão me veio, pareceu-me estar eu na cidadela de Susã, que é província de Elão, e vi que estava junto ao rio Ulai.

3 Então, levantei os olhos e vi, e eis que, diante do rio, estava um carneiro, o qual tinha dois chifres, e os dois chifres eram altos, mas um, mais alto do que o outro; e o mais alto subiu por último.

4 Vi que o carneiro dava marradas para o ocidente, e para o norte, e para o sul; e nenhum dos animais lhe podia resistir, nem havia quem pudesse livrar-se do seu poder; ele, porém, fazia segundo a sua vontade e, assim, se engrandecia.

5 Estando eu observando, eis que um bode vinha do ocidente sobre toda a terra, mas sem tocar no chão; este bode tinha um chifre notável entre os olhos;

6 dirigiu-se ao carneiro que tinha os dois chifres, o qual eu tinha visto diante do rio; e correu contra ele com todo o seu furioso poder.

7 Vi-o chegar perto do carneiro, e, enfurecido contra ele, o feriu e lhe quebrou os dois chifres, pois não havia força no carneiro para lhe resistir; e o bode

Dániel 8

Látomás egy kos és egy bak küzdelméről

1Bélsaccar király uralkodásának harmadik évében nekem, Dánielnek látomásom támadt, az után, amelyet először láttam.

2Azt láttam a látomásban, hogy Súsán várában vagyok, Élám tartományában. A látomásban az Úlaj csatornánál láttam magamat.

3Föltekintve láttam, hogy egy kétszarvú kos áll a csatorna mellett. Mind a két szarv nagy volt, de az egyik nagyobb volt a másiknál, és a nagyobbik később nőtt ki.

4Láttam, hogy a kos szarvaival nyugat, észak és dél felé öklelt. Egy állat sem állhatott meg vele szemben, és nem lehetett megmenekülni tőle. Azt tette, amit akart, és felfuvalkodott.

5Majd azt vettem észre, hogy egy kecskebak jön napnyugat felől az egész föld fölött, nem is érintve a földet. Ennek a baknak a két szeme közt egy hatalmas szarv volt.

6Amikor odaért a kétszarvú koshoz, amelyet a csatorna mellett láttam állni, rárontott teljes erővel.

7Láttam, hogy mikor a koshoz ért, nekivadulva felöklelte a kost, és letörte a két szarvát. A kosnak pedig nem volt annyi ereje, hogy megálljon vele szemben.

o lançou por terra e o pisou aos pés, e não houve quem pudesse livrar o carneiro do poder dele.

[8] O bode se engrandeceu sobremaneira; e, na sua força, quebrou-se-lhe o grande chifre, e em seu lugar saíram quatro chifres notáveis, para os quatro ventos do céu.

[9] De um dos chifres saiu um chifre pequeno e se tornou muito forte para o sul, para o oriente e para a terra gloriosa.

[10] Cresceu até atingir o exército dos céus; a alguns do exército e das estrelas lançou por terra e os pisou.

[11] Sim, engrandeceu-se até ao príncipe do exército; dele tirou o sacrifício diário e o lugar do seu santuário foi deitado abaixo.

[12] O exército lhe foi entregue, com o sacrifício diário, por causa das transgressões; e deitou por terra a verdade; e o que fez prosperou.

[13] Depois, ouvi um santo que falava; e disse outro santo àquele que falava: Até quando durará a visão do sacrifício diário e da transgressão assoladora, visão na qual é entregue o santuário e o exército, a fim de serem pisados?

[14] Ele me disse: Até duas mil e trezentas tardes e manhãs; e o santuário será purificado.

[15] Havendo eu, Daniel, tido a visão, procurei entendê-la, e eis que se me apresentou diante uma como aparência de homem.

A földre terítette, megtaposta, és nem volt, aki a kost megmenthette volna a hatalmától.

[8]A kecskebak azután nagyon nagyra nőtt; de amint elérte hatalmának csúcsát, letört a nagy szarv, és helyette négy hatalmas szarv nőtt a négy égtáj felé.

[9]Azok közül az egyiken egy kis szarv tűnt elő, és igen nagyra nőtt délen, keleten és az ékes földön.

[10]Felnőtt egészen az ég seregéig, és a földre dobott néhányat ebből a seregből, a csillagokból, és összetaposta őket.

[11]Még a sereg vezérével is szembeszállt, elvette tőle a mindennapi áldozatot, és feldúlta szentélyét.

[12]Sereget rendelt bűnös módon a mindennapi áldozat ellen, és földre terítette az igazságot. Minden tette sikerült.

[13]Azután hallottam, hogy egy szent beszélni kezdett, egy másik szent pedig válaszolt annak, aki ezt kérdezte: Meddig tart az, amit a mindennapi áldozatról és a szörnyű bűnről láttál? Meddig lesz kiszolgáltatva a szentély, és meddig tiporja azt a sereg?

[14]Ezt válaszolta neki: Kétezer-háromszáz este és reggel; azután a szentély visszanyeri igazi rendeltetését.

A látomás magyarázata

[15]Amikor én, Dániel, ezt a látomást láttam, és kerestem az értelmét, egyszer csak elém állt valaki, aki egy férfihoz hasonlított.

[16] E ouvi uma voz de homem de entre as margens do Ulai, a qual gritou e disse: Gabriel, dá a entender a este a visão.

[17] Veio, pois, para perto donde eu estava; ao chegar ele, fiquei amedrontado e prostrei-me com o rosto em terra; mas ele me disse: Entende, filho do homem, pois esta visão se refere ao tempo do fim.

[18] Falava ele comigo quando caí sem sentidos, rosto em terra; ele, porém, me tocou e me pôs em pé no lugar onde eu me achava;

[19] e disse: Eis que te farei saber o que há de acontecer no último tempo da ira, porque esta visão se refere ao tempo determinado do fim.

[20] Aquele carneiro com dois chifres, que viste, são os reis da Média e da Pérsia;

[21] mas o bode peludo é o rei da Grécia; o chifre grande entre os olhos é o primeiro rei;

[22] o ter sido quebrado, levantando-se quatro em lugar dele, significa que quatro reinos se levantarão deste povo, mas não com força igual à que ele tinha.

[23] Mas, no fim do seu reinado, quando os prevaricadores acabarem, levantar-se-á um rei de feroz catadura e especialista em intrigas.

[24] Grande é o seu poder, mas não por sua própria força; causará estupendas destruições, prosperará e fará o que lhe aprouver; destruirá os poderosos e o povo santo.

[16]És emberi hangot hallottam az Úlaj felől, amely így kiáltott: Gábriel, magyarázd meg neki ezt a látványt!

[17]Ő odajött, ahol álltam, én pedig megrémültem jöttére, és arcra borultam. Akkor ezt mondta nekem: Értsd meg, emberfia, hogy a végső időről szól ez a látomás.

[18]Amikor hozzám szólt, ájultan estem a földre; de ő megérintett, és talpra állított.

[19]Majd ezt mondta: Én a tudtodra adom, hogy mi fog majd történni, amikor véget ér a harag; mert meg van szabva a vége!

[20]Az a kétszarvú kos, amelyet láttál, a médek és a perzsák királya.

[21]A szőrös bak a görögök királya; a két szeme között levő nagy szarv az első király.

[22]Hogy az letört, és a helyére négy nőtt, az azt jelenti, hogy népéből négy királyság lesz, de nem olyan erős, mint amaz volt.

[23]Az ő uralkodásuk végén, a bűnök tetőfokán, előáll majd egy bősz tekintetű király, kétértelmű beszédek mestere.

[24]Hatalmas lesz az ereje, bár nem a maga erejéből. Szörnyű módon fog pusztítani, minden tette sikerül. Pusztítja az erőseket és a szentek népét.

[25] Por sua astúcia nos seus empreendimentos, fará prosperar o engano, no seu coração se engrandecerá e destruirá a muitos que vivem despreocupadamente; levantar-se-á contra o Príncipe dos príncipes, mas será quebrado sem esforço de mãos humanas.

[26] A visão da tarde e da manhã, que foi dita, é verdadeira; tu, porém, preserva a visão, porque se refere a dias ainda mui distantes.

[27] Eu, Daniel, enfraqueci e estive enfermo alguns dias; então, me levantei e tratei dos negócios do rei. Espantava-me com a visão, e não havia quem a entendesse.

Daniel 9

A oração de Daniel pelo povo

[1] No primeiro ano de Dario, filho de Assuero, da linhagem dos medos, o qual foi constituído rei sobre o reino dos caldeus,

[2] no primeiro ano do seu reinado, eu, Daniel, entendi, pelos livros, que o número de anos, de que falara o SENHOR ao profeta Jeremias, que haviam de durar as assolações de Jerusalém, era de setenta anos.

[3] Voltei o rosto ao SENHOR Deus, para o buscar com oração e súplicas, com jejum, pano de saco e cinza.

[4] Orei ao SENHOR, meu Deus, confessei e disse: ah! SENHOR! Deus grande e temível, que guardas a aliança e a

[25]Okossága révén sikerül, amihez álnokul hozzáfog, ezért fölfuvalkodik szívében, és háborítatlanul pusztít el sokakat. De amikor a vezérek vezére ellen támad, összetörik anélkül, hogy hozzányúlnának.

[26]Az estékről és reggelekről szóló látomás színigaz. Mégis tartsd titokban ezt a látomást, mert a távoli jövendőről szól!

[27]Akkor én, Dániel, összeroskadtam, és napokig beteg voltam. De azután fölkeltem, és végeztem teendőimet a király mellett. Ez az érthetetlen látomás azonban lenyűgözve tartott.

Dániel 9

Dániel bűnvalló imádsága

[1]A médek közül származó Ahasvérus fiának, Dáriusnak az első évében, miután ő a káldeusok országának a királya lett,

[2]az ő uralkodásának első évében én, Dániel, megértettem az írásokból, hogy mit jelent azoknak az éveknek a száma, amelyekről az ÚR igéje szólt Jeremiás prófétának, hogy hetven évnek kell eltelnie a romba dőlt Jeruzsálem fölött.

[3]Az Úristenhez fordultam, hozzá folyamodtam imádsággal és könyörgéssel, böjtölve zsákruhában és hamuban.

[4]Imádkoztam Istenemhez, az ÚRhoz, és vallást téve ezt mondtam: Ó, Uram, nagy és félelmetes Isten, aki hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik

misericórdia para com os que te amam e guardam os teus mandamentos;

5 temos pecado e cometido iniqüidades, procedemos perversamente e fomos rebeldes, apartando-nos dos teus mandamentos e dos teus juízos;

6 e não demos ouvidos aos teus servos, os profetas, que em teu nome falaram aos nossos reis, nossos príncipes e nossos pais, como também a todo o povo da terra.

7 A ti, ó SENHOR, pertence a justiça, mas a nós, o corar de vergonha, como hoje se vê; aos homens de Judá, os moradores de Jerusalém, todo o Israel, quer os de perto, quer os de longe, em todas as terras por onde os tens lançado, por causa das suas transgressões que cometeram contra ti.

8 Ó SENHOR, a nós pertence o corar de vergonha, aos nossos reis, aos nossos príncipes e aos nossos pais, porque temos pecado contra ti.

9 Ao SENHOR, nosso Deus, pertence a misericórdia e o perdão, pois nos temos rebelado contra ele

10 e não obedecemos à voz do SENHOR, nosso Deus, para andarmos nas suas leis, que nos deu por intermédio de seus servos, os profetas.

11 Sim, todo o Israel transgrediu a tua lei, desviando-se, para não obedecer à tua voz; por isso, a maldição e as imprecações que estão escritas na Lei de Moisés, servo de Deus, se derramaram sobre nós, porque temos pecado contra ti.

szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat!

5Vétkeztünk és bűnbe estünk, megszegtük törvényedet és ellened lázadtunk, eltértünk parancsolataidtól és törvényeidtől.

6Nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak királyainkhoz, vezéreinkhez, elődeinkhez és az ország egész népéhez.

7Neked, Uram, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; nekünk, Júda férfiainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izráelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt, amelyet ellened elkövettek.

8Szégyenkeznünk kell, URam, nekünk, királyainknak, vezéreinknek és elődeinknek, mert vétkeztünk ellened.

9A mi Urunk, Istenünk irgalmas és megbocsát. De mi ellene lázadtunk,

10és nem hallgattunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára. Nem az ő törvényei szerint éltünk, amelyeket szolgái, a próféták által adott nekünk.

11Egész Izráel megszegte törvényedet, és eltért tőle, nem hallgatott a szavadra. Azért szakadtak ránk az eskü alatt kimondott átkok, amelyek meg vannak írva Mózesnek, az Isten szolgájának törvényében, mert vétkeztünk ellene.

[12] Ele confirmou a sua palavra, que falou contra nós e contra os nossos juízes que nos julgavam, e fez vir sobre nós grande mal, porquanto nunca, debaixo de todo o céu, aconteceu o que se deu em Jerusalém.

[12]Beteljesítette a szavát, amellyel fenyegetett minket és bíráinkat, akik fölöttünk bíráskodtak: azt, hogy nagy veszedelmet zúdít ránk. Mert nem történt még sehol olyan az ég alatt, mint ami Jeruzsálemmel történt.

[13] Como está escrito na Lei de Moisés, todo este mal nos sobreveio; apesar disso, não temos implorado o favor do SENHOR, nosso Deus, para nos convertermos das nossas iniqüidades e nos aplicarmos à tua verdade.

[13]Utolért bennünket mindaz a veszedelem, ami meg van írva Mózes törvényében. Mégsem esedeztünk Istenünkhöz, az ÚRhoz, nem tértünk meg bűneinkből, és nem törődtünk igazságoddal.

[14] Por isso, o SENHOR cuidou em trazer sobre nós o mal e o fez vir sobre nós; pois justo é o SENHOR, nosso Deus, em todas as suas obras que faz, pois não obedecemos à sua voz.

[14]Ezért az ÚRnak gondja volt arra, hogy elhozza ránk a veszedelmet. Bizony igazságos volt az ÚR, a mi Istenünk, bármit is cselekedett, hiszen nem hallgattunk az ő szavára.

[15] Na verdade, ó SENHOR, nosso Deus, que tiraste o teu povo da terra do Egito com mão poderosa, e a ti mesmo adquiriste renome, como hoje se vê, temos pecado e procedido perversamente.

[15]Most azért, Urunk, Istenünk, aki kihoztad népedet Egyiptomból erős kézzel, és olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is híres: vétkeztünk, bűnbe estünk!

[16] Ó SENHOR, segundo todas as tuas justiças, aparte-se a tua ira e o teu furor da tua cidade de Jerusalém, do teu santo monte, porquanto, por causa dos nossos pecados e por causa das iniqüidades de nossos pais, se tornaram Jerusalém e o teu povo opróbrio para todos os que estão em redor de nós.

[16]Urunk, bár mindenben igazad van, forduljon el lángoló haragod városodtól, Jeruzsálemtől és a szent hegyedtől! Mert a mi vétkeink és elődeink bűne miatt gyalázzák Jeruzsálemet és népedet mindazok, akik körülöttünk élnek.

[17] Agora, pois, ó Deus nosso, ouve a oração do teu servo e as suas súplicas e sobre o teu santuário assolado faze resplandecer o rosto, por amor do SENHOR.

[17]Hallgasd meg mégis, Istenünk, szolgád imádságát és könyörgését, és ragyogjon rá orcád elpusztult szentélyedre, önmagadért, ó, Urunk!

[18] Inclina, ó Deus meu, os ouvidos e ouve; abre os olhos e olha para a nossa desolação e para a cidade que é chamada pelo teu nome, porque não lançamos as nossas súplicas perante a tua face fiados em nossas justiças, mas em tuas muitas misericórdias.

[19] Ó SENHOR, ouve; ó SENHOR, perdoa; ó SENHOR, atende-nos e age; não te retardes, por amor de ti mesmo, ó Deus meu; porque a tua cidade e o teu povo são chamados pelo teu nome.

A profecia das setenta semanas

[20] Falava eu ainda, e orava, e confessava o meu pecado e o pecado do meu povo de Israel, e lançava a minha súplica perante a face do SENHOR, meu Deus, pelo monte santo do meu Deus.

[21] Falava eu, digo, falava ainda na oração, quando o homem Gabriel, que eu tinha observado na minha visão ao princípio, veio rapidamente, voando, e me tocou à hora do sacrifício da tarde.

[22] Ele queria instruir-me, falou comigo e disse: Daniel, agora, saí para fazer-te entender o sentido.

[23] No princípio das tuas súplicas, saiu a ordem, e eu vim, para to declarar, porque és mui amado; considera, pois, a coisa e entende a visão.

[24] Setenta semanas estão determinadas sobre o teu povo e sobre a tua santa cidade, para fazer cessar a transgressão, para dar fim aos pecados, para expiar a iniqüidade, para trazer a justiça eterna,

[18]Istenem, fordítsd felém füledet, és hallgass meg! Nyisd ki szemedet, és lásd meg: milyen pusztulás ért bennünket és azt a várost, amelyet terólad neveztek el! Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket.

[19]Uram, hallgass meg! Uram, bocsáss meg! Uram, figyelj ránk, és cselekedj, ne késlekedj! – önmagadért, Istenem, hiszen rólad nevezték el városodat és népedet!

Kijelentés a fogság hetven évéről

[20]Még beszéltem, imádkoztam, vallást téve vétkemről és népemnek, Izráelnek a vétkéről, és könyörögtem Istenemhez, az ÚRhoz, Istenem szent hegyéért;

[21]még mondtam az imádságot, amikor Gábriel, az a férfi, akit azelőtt láttam a látomásban, sebesen hozzám repült, és megérintett engem az esti áldozat idején.

[22]Magyarázni kezdett, és így beszélt hozzám: Dániel, azért jöttem ide, hogy segítsek megérteni a látottakat.

[23]Amikor könyörögni kezdtél, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel kedvel téged az Isten. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt!

[24]Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. Akkor véget ér a hitszegés, és megszűnik a vétek, engesztelést nyer a bűn, és eljön hozzánk az örökké tartó igazság. Beteljesül a

para selar a visão e a profecia e para ungir o Santo dos Santos.

[25] Sabe e entende: desde a saída da ordem para restaurar e para edificar Jerusalém, até ao Ungido, ao Príncipe, sete semanas e sessenta e duas semanas; as praças e as circunvalações se reedificarão, mas em tempos angustiosos.

[26] Depois das sessenta e duas semanas, será morto o Ungido e já não estará; e o povo de um príncipe que há de vir destruirá a cidade e o santuário, e o seu fim será num dilúvio, e até ao fim haverá guerra; desolações são determinadas.

[27] Ele fará firme aliança com muitos, por uma semana; na metade da semana, fará cessar o sacrifício e a oferta de manjares; sobre a asa das abominações virá o assolador, até que a destruição, que está determinada, se derrame sobre ele.

Daniel 10

A visão de Daniel no rio Tigre

[1] No terceiro ano de Ciro, rei da Pérsia, foi revelada uma palavra a Daniel, cujo nome é Beltessazar; a palavra era verdadeira e envolvia grande conflito; ele entendeu a palavra e teve a inteligência da visão.

[2] Naqueles dias, eu, Daniel, pranteei durante três semanas.

[3] Manjar desejável não comi, nem carne, nem vinho entraram na minha boca, nem me ungi com óleo algum, até que passaram as três semanas inteiras.

prófétai látomás, és felkenik a szentek szentjét.

[25]Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét telik majd el a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és bár viszontagságos idők jönnek, a terek és a falak újjáépülnek.

[26]A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz. Egy eljövendő fejedelem népe pedig elpusztítja a várost és a szentélyt. Elvégzett dolog, hogy pusztán álljanak a háború végéig. De a fejedelemnek is vége lesz, ha jön az áradat.

[27]Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre, de a hét közepén véget vet a véres- és az ételáldozatnak. A templom párkányára odakerül az iszonyatos bálvány, míg csak rá nem szakad a pusztítóra a végleges megsemmisülés.

Dániel 10

Dánielhez mennyei követ jön

[1]Círus perzsa király uralkodása harmadik évében kijelentést kapott Dániel, akit Baltazárnak is neveztek. Igaz ez a kijelentés, amely súlyos háborúkról szól. Ő figyelt a kijelentésre, és megértette a látomást.

[2]Azokban a napokban én, Dániel, gyászoltam három egész héten át.

[3]Ízletes ételt nem ettem, húst és bort nem vettem a számba, olajjal sem kentem meg magamat, míg el nem telt a három hét.

[4] No dia vinte e quatro do primeiro mês, estando eu à borda do grande rio Tigre,

[5] levantei os olhos e olhei, e eis um homem vestido de linho, cujos ombros estavam cingidos de ouro puro de Ufaz;

[6] o seu corpo era como o berilo, o seu rosto, como um relâmpago, os seus olhos, como tochas de fogo, os seus braços e os seus pés brilhavam como bronze polido; e a voz das suas palavras era como o estrondo de muita gente.

[7] Só eu, Daniel, tive aquela visão; os homens que estavam comigo nada viram; não obstante, caiu sobre eles grande temor, e fugiram e se esconderam.

[8] Fiquei, pois, eu só e contemplei esta grande visão, e não restou força em mim; o meu rosto mudou de cor e se desfigurou, e não retive força alguma.

[9] Contudo, ouvi a voz das suas palavras; e, ouvindo-a, caí sem sentidos, rosto em terra.

Daniel é consolado

[10] Eis que certa mão me tocou, sacudiu-me e me pôs sobre os meus joelhos e as palmas das minhas mãos.

[11] Ele me disse: Daniel, homem muito amado, está atento às palavras que te vou dizer; levanta-te sobre os pés, porque eis que te sou enviado. Ao falar ele comigo esta palavra, eu me pus em pé, tremendo.

[12] Então, me disse: Não temas, Daniel, porque, desde o primeiro dia em que aplicaste o coração a compreender e a humilhar-te perante o teu Deus, foram

[4]Az első hónap huszonnegyedikén a nagy folyamnak, a Tigrisnek a partján voltam.

[5]Föltekintettem, és láttam egy gyolcsruhába öltözött férfit, akinek színarany öv volt a derekán.

[6]Teste olyan volt, mint a drágakő, arca fénylett, mint a villám, szemei, mint az égő fáklyák. Karjai és lábai csillogtak, mint a fénylő réz, és beszéde oly hangos volt, mint a tömeg zúgása.

[7]Egyedül én, Dániel, láttam ezt a látomást. A férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást, mert nagy rémület fogta el őket; elmenekültek és elrejtőztek.

[8]Én magamra maradva láttam ezt a nagy látomást, de engem is elhagyott az erőm, belesápadtam, és nem tudtam az erőmet összeszedni.

[9]Hallottam hangos beszédét, és amikor hangos beszédét meghallottam, ájultan roskadtam arcommal a földre.

[10]Ekkor megérintett egy kéz, és fölsegített térdeimre és tenyereimre.

[11]Ezt mondta nekem: Dániel, akit az Isten kedvel! Figyelj arra, amit neked mondok, és állj fel, mert neked hoztam üzenetet! Amikor így szólt hozzám, reszketve feláálltam.

[12]Majd ezt mondta nekem: Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, hogy rászántad magad a dolgok megértésére, megalázkodva Istened előtt, meghallotta

ouvidas as tuas palavras; e, por causa das tuas palavras, é que eu vim.

szavadat Isten, és én a te szavaid miatt jöttem.

[13] Mas o príncipe do reino da Pérsia me resistiu por vinte e um dias; porém Miguel, um dos primeiros príncipes, veio para ajudar-me, e eu obtive vitória sobre os reis da Pérsia.

[13]A perzsa birodalom vezére ugyan utamat állta huszonegy napig, de Mihály, az egyik legfőbb vezér, segítségemre jött. Ezért kellett ott maradnom a perzsa birodalomban,

[14] Agora, vim para fazer-te entender o que há de suceder ao teu povo nos últimos dias; porque a visão se refere a dias ainda distantes.

[14]de most megjöttem, és elmondom neked, hogy mi fog történni néppeddel az utolsó napokban; mert ez a látomás is arról az időről szól.

[15] Ao falar ele comigo estas palavras, dirigi o olhar para a terra e calei.

[15]Miközben így beszélt hozzám, lehajtottam a fejemet, és némán hallgattam.

[16] E eis que uma como semelhança dos filhos dos homens me tocou os lábios; então, passei a falar e disse àquele que estava diante de mim: meu senhor, por causa da visão me sobrevieram dores, e não me ficou força alguma.

[16]Ekkor egy emberhez hasonló lény megérintette ajkamat. Én pedig kinyitottam a számat, és így kezdtem beszélni az előttem állóhoz: Uram, a látomás alatt annyira elfogott a fájdalom, hogy nem tudtam erőmet összeszedni.

[17] Como, pois, pode o servo do meu senhor falar com o meu senhor? Porque, quanto a mim, não me resta já força alguma, nem fôlego ficou em mim.

[17]De uram, hogyan is merne a te szolgád beszélni veled, ó, uram! Még most sincs semmi erőm, és a lélegzetem is elállt.

[18] Então, me tornou a tocar aquele semelhante a um homem e me fortaleceu;

[18]Akkor ismét megérintett az az emberhez hasonló lény, és hogy bátorságot öntsön belém,

[19] e disse: Não temas, homem muito amado! Paz seja contigo! Sê forte, sê forte. Ao falar ele comigo, fiquei fortalecido e disse: fala, meu senhor, pois me fortaleceste.

[19]ezt mondta: Ne félj te, akit az Isten kedvel! Békesség neked! Légy erős, légy erős! Amikor így beszélt hozzám, megerősödtem, és ezt mondtam: Beszélj, uram, mert megerősítettél engem!

[20] E ele disse: Sabes por que eu vim a ti? Eu tornarei a pelejar contra o príncipe dos

[20]Azután így szólt: Tudod-e, miért jöttem hozzád? Nekem most újra harcolnom kell

persas; e, saindo eu, eis que virá o príncipe da Grécia.

[21] Mas eu te declararei o que está expresso na escritura da verdade; e ninguém há que esteja ao meu lado contra aqueles, a não ser Miguel, vosso príncipe.

Perzsia vezérével, és miután végeztem vele, a görögök vezére következik.

[21]De előbb elmondom neked, hogy mi van megírva az igazság könyvében. – Senki sincs, aki velem tartana azok ellen, csak Mihály, a ti vezéretek.

Daniel 11

Os reis do Norte e do Sul

[1] Mas eu, no primeiro ano de Dario, o medo, me levantei para o fortalecer e animar.

[2] Agora, eu te declararei a verdade: eis que ainda três reis se levantarão na Pérsia, e o quarto será cumulado de grandes riquezas mais do que todos; e, tornado forte por suas riquezas, empregará tudo contra o reino da Grécia.

[3] Depois, se levantará um rei poderoso, que reinará com grande domínio e fará o que lhe aprouver.

[4] Mas, no auge, o seu reino será quebrado e repartido para os quatro ventos do céu; mas não para a sua posteridade, nem tampouco segundo o poder com que reinou, porque o seu reino será arrancado e passará a outros fora de seus descendentes.

[5] O rei do Sul será forte, como também um de seus príncipes; este será mais forte do que ele, e reinará, e será grande o seu domínio.

[6] Mas, ao cabo de anos, eles se aliarão um com o outro; a filha do rei do Sul casará

Dániel 11

[1]Mert én is mellette álltam a méd Dárius uralkodásának első évében: erősítettem és támogattam.

Egyiptom és Szíria harca az uralomért

[2]Most pedig elmondom neked a való igazságot: Íme, ezután még három király következik Perzsiában, majd a negyedik mindegyiknél nagyobb gazdagságra tesz szert. Amikor aztán gazdagsága révén megerősödik, mindent megmozgat majd a görög birodalom ellen.

[3]De ott majd egy hős király lép fel, aki nagy hatalommal uralkodik, és azt tesz, amit csak akar.

[4]Ám alig lépett fel, összeomlik a birodalma, és négyfelé osztják, a négy égtáj szerint. Nem az ő utódaira száll, és nem lesz olyan hatalmas, mint amikor ő uralkodott, mert részekre szakad a birodalma, és másoké lesz, nem az övék.

[5]A déli király erős lesz, de vezérei közül egyik erősebb lesz nála, és hatalomra jut; még nagyobb hatalommal uralkodik, mint ő.

[6]Évek múltával barátságot kötnek: a déli király lánya hozzámegy az északi

com o rei do Norte, para estabelecer a concórdia; ela, porém, não conservará a força do seu braço, e ele não permanecerá, nem o seu braço, porque ela será entregue, e bem assim os que a trouxeram, e seu pai, e o que a tomou por sua naqueles tempos.

[7] Mas, de um renovo da linhagem dela, um se levantará em seu lugar, e avançará contra o exército do rei do Norte, e entrará na sua fortaleza, e agirá contra eles, e prevalecerá.

[8] Também aos seus deuses com a multidão das suas imagens fundidas, com os seus objetos preciosos de prata e ouro levará como despojo para o Egito; por alguns anos, ele deixará em paz o rei do Norte.

[9] Mas, depois, este avançará contra o reino do rei do Sul e tornará para a sua terra.

[10] Os seus filhos farão guerra e reunirão numerosas forças; um deles virá apressadamente, arrasará tudo e passará adiante; e, voltando à guerra, a levará até à fortaleza do rei do Sul.

[11] Então, este se exasperará, sairá e pelejará contra ele, contra o rei do Norte; este porá em campo grande multidão, mas a sua multidão será entregue nas mãos daquele.

[12] A multidão será levada, e o coração dele se exaltará; ele derribará miríades, porém não prevalecerá.

[13] Porque o rei do Norte tornará, e porá em campo multidão maior do que a primeira, e, ao cabo de tempos, isto é, de anos, virá

királyhoz a jó viszony érdekében. De ezzel nem tudja megtartani hatalmát. Nem marad meg sem a király, sem a gyermeke. Az asszony pedig áldozatul esik kíséretével és fiával, meg azzal együtt, aki támogatta őt abban az időben.

[7]De helyébe áll egy másik hajtás az asszony gyökeréről, aki majd rátámad az északi király haderejére. Betör a várába, és kénye-kedve szerint bánik el velük.

[8]Elhurcolja Egyiptomba isteneiket, bálványszobraikat és drága ezüst- és aranytárgyaikat. Így ő néhány évig békén marad az északi királytól.

[9]Az ugyan betör egyszer a déli király országába, de vissza kell térnie a maga földjére.

[10]Azután a fiai indítanak háborút. Nagy hadsereget gyűjtenek, amely betör és végigzúdul az országon. Később ismét háborút indítanak, és eljutnak az erődítményig.

[11]Ekkor a déli király nekikeseredve kivonul, és harcba bocsátkozik az északi királlyal. Az nagy sereget állít vele szembe, de a sereg ennek a kezébe kerül.

[12]Amikor ezt a sereget elhurcolják, felfuvalkodik, és bár ezreket ejt el, hatalma nem lesz tartós.

[13]Mert az északi király újabb sereget állít fel, nagyobbat az előzőnél, és néhány év

à pressa com grande exército e abundantes provisões.

[14] Naqueles tempos, se levantarão muitos contra o rei do Sul; também os dados à violência dentre o teu povo se levantarão para cumprirem a profecia, mas cairão.

[15] O rei do Norte virá, levantará baluartes e tomará cidades fortificadas; os braços do Sul não poderão resistir, nem o seu povo escolhido, pois não haverá força para resistir.

[16] O que, pois, vier contra ele fará o que bem quiser, e ninguém poderá resistir a ele; estará na terra gloriosa, e tudo estará em suas mãos.

[17] Resolverá vir com a força de todo o seu reino, e entrará em acordo com ele, e lhe dará uma jovem em casamento, para destruir o seu reino; isto, porém, não vingará, nem será para a sua vantagem.

[18] Depois, se voltará para as terras do mar e tomará muitas; mas um príncipe fará cessar-lhe o opróbrio e ainda fará recair este opróbrio sobre aquele.

[19] Então, voltará para as fortalezas da sua própria terra; mas tropeçará, e cairá, e não será achado.

[20] Levantar-se-á, depois, em lugar dele, um que fará passar um exator pela terra mais gloriosa do seu reino; mas, em poucos dias, será destruído, e isto sem ira nem batalha.

múlva rátör egy jól felszerelt, nagy haderővel.

[14]Abban az időben sokan támadnak a déli király ellen. A te néped erőszakos fiai is fölkelnek, hogy beteljesítsenek egy látomást, de elbuknak.

[15]Mert az északi király eljön, sáncot emel, és elfoglalja a megerősített várost. A déli csapatok nem tudnak helytállni, válogatott embereinek sem lesz majd ereje az ellenállásra.

[16]Támadójuk azt tesz velük, amit akar, és senki sem tud helytállni vele szemben. Így eljut az ékes földre is, mely egészen a kezébe kerül.

[17]Azután arra törekszik, hogy érvényesítse hatalmát a déli király országában. Egyezséget köt vele, és leányát feleségül adja hozzá, hogy romlását okozza. De leánya nem áll mellé, és nem lesz az ő pártján.

[18]Ezután a szigetek ellen fordul, és sokat elfoglal, de egy hadvezér véget vet gyalázatosságának, és nem tudja gyalázatosságát folytatni.

[19]Ekkor saját országának erődjei ellen fordul, de megbotlik, elesik, és nyoma sem marad.

[20]Aki az ő helyére áll, az adószedőt küld a dicső országba, de rövid idő múlva elpusztítják orvul, nem háborúban.

IV.
Antiochus szír király erőszakos uralma

[21] Depois, se levantará em seu lugar um homem vil, ao qual não tinham dado a dignidade real; mas ele virá caladamente e tomará o reino, com intrigas.

[21]Az ő helyére áll egy gyalázatos. Nem neki szánják a királyi hatalmat; váratlanul bukkan fel, és csellel szerzi meg a királyságot.

[22] As forças inundantes serão arrasadas de diante dele; serão quebrantadas, como também o príncipe da aliança.

[22]Seregek szélednek szét előtte, és megsemmisülnek; még a szövetség fejedelme is.

[23] Apesar da aliança com ele, usará de engano; subirá e se tornará forte com pouca gente.

[23]Mert mióta barátságot kötött vele, mindig álnok volt. Maroknyi néppel vonul ellene, és győz.

[24] Virá também caladamente aos lugares mais férteis da província e fará o que nunca fizeram seus pais, nem os pais de seus pais: repartirá entre eles a presa, os despojos e os bens; e maquinará os seus projetos contra as fortalezas, mas por certo tempo.

[24]Háborítatlanul eljut a leggazdagabb tartományba is, és olyat tesz, amilyet sem elődei, sem ősei nem tettek. Prédát, zsákmányt és kincseket osztogat híveinek, és az erődök megtámadására is terveket sző egy ideig.

[25] Suscitará a sua força e o seu ânimo contra o rei do Sul, à frente de grande exército; o rei do Sul sairá à batalha com grande e mui poderoso exército, mas não prevalecerá, porque maquinarão projetos contra ele.

[25]Azután összeszedi erejét és bátorságát, és a déli király ellen vonul nagy haderővel. A déli király is felkészül a harcra igen nagy és hatalmas haderővel, de nem tud győzni, mert árulást követnek el ellene.

[26] Os que comerem os seus manjares o destruirão, e o exército dele será arrasado, e muitos cairão traspassados.

[26]Azok teszik tönkre, akik az ő kenyerét eszik. Serege szétszéled, és sokan esnek el halálra sebzetten.

[27] Também estes dois reis se empenharão em fazer o mal e a uma só mesa falarão mentiras; porém isso não prosperará, porque o fim virá no tempo determinado.

[27]Mindkét király rosszat forral. Egy asztalnál ülve hazugságokat beszélnek, de eredménytelenül, mert a vég ideje meg van szabva.

[28] Então, o homem vil tornará para a sua terra com grande riqueza, e o seu coração será contra a santa aliança; ele fará o que lhe aprouver e tornará para a sua terra.

[28]Azután az északi király sok kinccsel hazaindul országába. A szent szövetség ellen fordul, és szándékát végrehajtva tér vissza országába.

[29] No tempo determinado, tornará a avançar contra o Sul; mas não será nesta última vez como foi na primeira,

[30] porque virão contra ele navios de Quitim, que lhe causarão tristeza; voltará, e se indignará contra a santa aliança, e fará o que lhe aprouver; e, tendo voltado, atenderá aos que tiverem desamparado a santa aliança.

[31] Dele sairão forças que profanarão o santuário, a fortaleza nossa, e tirarão o sacrifício diário, estabelecendo a abominação desoladora.

[32] Aos violadores da aliança, ele, com lisonjas, perverterá, mas o povo que conhece ao seu Deus se tornará forte e ativo.

[33] Os sábios entre o povo ensinarão a muitos; todavia, cairão pela espada e pelo fogo, pelo cativeiro e pelo roubo, por algum tempo.

[34] Ao caírem eles, serão ajudados com pequeno socorro; mas muitos se ajuntarão a eles com lisonjas.

[35] Alguns dos sábios cairão para serem provados, purificados e embranquecidos, até ao tempo do fim, porque se dará ainda no tempo determinado.

[36] Este rei fará segundo a sua vontade, e se levantará, e se engrandecerá sobre todo deus; contra o Deus dos deuses falará coisas incríveis e será próspero, até que se cumpra a indignação; porque aquilo que está determinado será feito.

[29]Egy idő múlva újra a déli ország ellen támad, de másodszor nem olyan eredménnyel, mint először.

[30]Mert a kittiek hajói felvonulnak ellene, úgyhogy megijed, visszavonul, és a szent szövetségen tölti ki dühét. És ismét azoknak kedvez, akik elhagyták a szent szövetséget.

[31]Parancsára előállnak csapatai. Meggyalázzák a megerősített szentélyt, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják az iszonyatos bálványt.

[32]Akik vétkeztek a szövetség ellen, azokat ráveszi, hogy elhagyják hitüket. De azok, akik ragaszkodnak Istenükhöz, bátor tetteket visznek véghez.

[33]Az értelmesek sokakat meggyőznek a népből, de fegyver, tűz, fogság és fosztogatás miatt elesnek egy időre.

[34]Elbukásuk idején kapnak egy kevés segítséget, mire számításból sokan csatlakoznak hozzájuk.

[35]Az értelmesek közül is elesnek néhányan, hogy kipróbáltak, tiszták és fehérek legyenek a vég idejére, mert még nincs itt a megszabott idő.

[36]Ez a király azt tesz, amit csak akar. Fölmagasztalja és nagyobbnak tartja magát minden istennél, és szörnyűségeket mond még az istenek Istene ellen is. De csak addig boldogul, amíg véget nem ér a harag, mert ami el van határozva, annak meg kell történnie.

37 Não terá respeito aos deuses de seus pais, nem ao desejo de mulheres, nem a qualquer deus, porque sobre tudo se engrandecerá.

38 Mas, em lugar dos deuses, honrará o deus das fortalezas; a um deus que seus pais não conheceram, honrará com ouro, com prata, com pedras preciosas e coisas agradáveis.

39 Com o auxílio de um deus estranho, agirá contra as poderosas fortalezas, e aos que o reconhecerem, multiplicar-lhes-á a honra, e fá-los-á reinar sobre muitos, e lhes repartirá a terra por prêmio.

40 No tempo do fim, o rei do Sul lutará com ele, e o rei do Norte arremeterá contra ele com carros, cavaleiros e com muitos navios, e entrará nas suas terras, e as inundará, e passará.

41 Entrará também na terra gloriosa, e muitos sucumbirão, mas do seu poder escaparão estes: Edom, e Moabe, e as primícias dos filhos de Amom.

42 Estenderá a mão também contra as terras, e a terra do Egito não escapará.

43 Apoderar-se-á dos tesouros de ouro e de prata e de todas as coisas preciosas do Egito; os líbios e os etíopes o seguirão.

44 Mas, pelos rumores do Oriente e do Norte, será perturbado e sairá com grande furor, para destruir e exterminar a muitos.

45 Armará as suas tendas palacianas entre os mares contra o glorioso monte santo; mas chegará ao seu fim, e não haverá quem o socorra.

37 Nem törődik ősei istenével, nem törődik az asszonyok bálványával, egy istennel sem, mert mindegyiknél nagyobbnak tartja magát.

38 Ezek helyett az erődök istenét tiszteli, olyan istent, akit ősei nem ismertek; tiszteli arannyal, ezüsttel, drágakővel és egyéb értékes dolgokkal.

39 A megerősített várakkal így bánik az idegen istenek nevében: amelyik elismeri, annak a tekintélyét megnöveli, uralomra juttatja sokak fölött, és földet oszt jutalmul.

40 A vég idején összecsap vele a déli király. Az északi király forgószélként tör rá harci kocsikkal, lovasokkal és sok hajóval. Behatol az országokba, és elözönli őket, mint az áradat.

41 Behatol az ékes földre is, ahol sokan elesnek. De Edóm, Móáb és az ammóni nép legjava megmenekül a hatalmából.

42 Kiterjeszti hatalmát az országokra, nem menekül meg Egyiptom sem.

43 Birtokba veszi Egyiptom arany- és ezüstkincseit és a többi értékeit; líbiaiak és etiópok lesznek kíséretében.

44 De a keletről és északról jövő hírek megrémítik, ezért kivonul nagy haraggal, elpusztít és kiirt sokakat.

45 Felállítja pompás sátrát a tenger és az ékes szent hegy között. De eléri a vég, és senki sem segíthet rajta.

Daniel 12

O tempo do fim

[1] Nesse tempo, se levantará Miguel, o grande príncipe, o defensor dos filhos do teu povo, e haverá tempo de angústia, qual nunca houve, desde que houve nação até àquele tempo; mas, naquele tempo, será salvo o teu povo, todo aquele que for achado inscrito no livro.

[2] Muitos dos que dormem no pó da terra ressuscitarão, uns para a vida eterna, e outros para vergonha e horror eterno.

[3] Os que forem sábios, pois, resplandecerão como o fulgor do firmamento; e os que a muitos conduzirem à justiça, como as estrelas, sempre e eternamente.

[4] Tu, porém, Daniel, encerra as palavras e sela o livro, até ao tempo do fim; muitos o esquadrinharão, e o saber se multiplicará.

[5] Então, eu, Daniel, olhei, e eis que estavam em pé outros dois, um, de um lado do rio, o outro, do outro lado.

[6] Um deles disse ao homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio: Quando se cumprirão estas maravilhas?

[7] Ouvi o homem vestido de linho, que estava sobre as águas do rio, quando levantou a mão direita e a esquerda ao céu e jurou, por aquele que vive eternamente,

Dániel 12

Jövendölés a próbatétel végéről és a feltámadásról

[1]Abban az időben eljön Mihály, a nagy vezér, aki a te néped mellett áll. Nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt, mióta népek vannak, addig az időig. De abban az időben megmenekül néped, mindaz, aki be lesz írva a könyvbe.

[2]Azok közül, akik a föld porában alszanak, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra.

[3]Az értelmesek fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké.

[4]Te pedig, Dániel, tartsd titokban ezeket az igéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végső időkig. Sokan tévelyegnek majd, de az ismeret gyarapodik.

[5]Azután én, Dániel, láttam, hogy még ketten állnak ott; egyikük a folyam innenső oldalán, a másik pedig a túlparton.

[6]Az egyik megkérdezte a gyolcsruhába öltözött férfit, aki ott állt a folyam vize mellett: Mikor fognak bekövetkezni ezek a csodálatos dolgok?

[7]Hallottam, hogy a gyolcsruhába öltözött férfi, aki ott állt a folyam vize fölött, jobbját és balját az égre emelve megesküdött az Örökké Élőre: Egy

que isso seria depois de um tempo, dois tempos e metade de um tempo. E, quando se acabar a destruição do poder do povo santo, estas coisas todas se cumprirão.

[8] Eu ouvi, porém não entendi; então, eu disse: meu senhor, qual será o fim destas coisas?

[9] Ele respondeu: Vai, Daniel, porque estas palavras estão encerradas e seladas até ao tempo do fim.

[10] Muitos serão purificados, embranquecidos e provados; mas os perversos procederão perversamente, e nenhum deles entenderá, mas os sábios entenderão.

[11] Depois do tempo em que o sacrifício diário for tirado, e posta a abominação desoladora, haverá ainda mil duzentos e noventa dias.

[12] Bem-aventurado o que espera e chega até mil trezentos e trinta e cinco dias.

[13] Tu, porém, segue o teu caminho até ao fim; pois descansarás e, ao fim dos dias, te levantarás para receber a tua herança.

időszak, meg két időszak és egy fél időszak múlva! Mert amikor véget ér a szent nép megrontójának hatalma, mindezek beteljesednek.

[8]Hallottam ugyan, de nem értettem, ezért megkérdeztem: Uram, mi lesz végül mindebből?

[9]Ő így válaszolt: Menj el, Dániel, mert ezek az igék titkosak, és le vannak pecsételve a végső időkig.

[10]Sokan megtisztulnak, fehérek és kipróbáltak lesznek, a bűnösök pedig bűnösök maradnak. A bűnösök közül senki sem érti meg, de az értelmesek megértik.

[11]Attól fogva, hogy megszüntették a mindennapi áldozatot, és felállították az iszonyatos bálványt, ezerkétszázkilencven nap telik el.

[12]Boldog, aki állhatatos marad, és megéri az ezerháromszázharmincöt nap végét.

[13]Te pedig menj a vég felé! Elpihensz majd, de fölkelsz kijelölt sorsodra a végső napon!

Oseias	HÓSEÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Oseias 1

O casamento de Oseias, símbolo da infidelidade de Israel

1 Palavra do SENHOR, que foi dirigida a Oseias, filho de Beeri, nos dias de Uzias, Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel.

2 Quando, pela primeira vez, falou o SENHOR por intermédio de Oseias, então, o SENHOR lhe disse: Vai, toma uma mulher de prostituições e terás filhos de prostituição, porque a terra se prostituiu, desviando-se do SENHOR.

3 Foi-se, pois, e tomou a Gômer, filha de Diblaim, e ela concebeu e lhe deu um filho.

4 Disse-lhe o SENHOR: Põe-lhe o nome de Jezreel, porque, daqui a pouco, castigarei, pelo sangue de Jezreel, a casa de Jeú e farei cessar o reino da casa de Israel.

5 Naquele dia, quebrarei o arco de Israel no vale de Jezreel.

6 Tornou ela a conceber e deu à luz uma filha. Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Desfavorecida, porque eu não mais tornarei a favorecer a casa de Israel, para lhe perdoar.

7 Porém da casa de Judá me compadecerei e os salvarei pelo SENHOR, seu Deus, pois não os salvarei pelo arco, nem pela espada, nem pela guerra, nem pelos cavalos, nem pelos cavaleiros.

Hóseás 1

Hóseás házasságkötése és gyermekei

1Ez az ÚR igéje, amely Hóseáshoz, Beérí fiához szólt, Uzzijjának, Jótámnak, Áháznak és Ezékiásnak, Júda királyainak az idejében, és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében.

2Amikor az ÚR szólni kezdett Hóseáshoz, ezt mondta Hóseásnak az ÚR: Menj, végy feleségül egy parázna nőt, és legyenek gyermekeid a paráznától, mert rútul paráználkodik ez az ország, hátat fordít az Úrnak.

3Ő elment, és elvette Gómert, Diblajim leányát; az teherbe esett, és fiút szült neki.

4Akkor ezt mondta neki az ÚR: Nevezd el Jezréelnek, mert már csak egy kis idő, és megbüntetem Jéhú házát a jezréeli vérontás miatt, és véget vetek Izráel háza királyságának.

5Azon a napon összetöröm Izráel íját Jezréel síkságán.

6Gómer újból teherbe esett, és leányt szült. Akkor ezt mondta Hóseásnak az ÚR: Nevezd őt így: „Nincs irgalom.” Mert nem leszek többé irgalmas Izráel házához, és nem bocsátok meg nekik.

7Júda házához azonban irgalmas leszek, és megsegítem őket mint Uruk, Istenük. De nem íjjal, karddal és harccal, nem lovakkal és lovasokkal segítem meg őket.

8 Depois de haver desmamado a Desfavorecida, concebeu e deu à luz um filho.

9 Disse o SENHOR a Oseias: Põe-lhe o nome de Não-Meu-Povo, porque vós não sois meu povo, nem eu serei vosso Deus.

10 Todavia, o número dos filhos de Israel será como a areia do mar, que se não pode medir, nem contar; e acontecerá que, no lugar onde se lhes dizia: Vós não sois meu povo, se lhes dirá: Vós sois filhos do Deus vivo.

11 Os filhos de Judá e os filhos de Israel se congregarão, e constituirão sobre si uma só cabeça, e subirão da terra, porque grande será o dia de Jezreel.

Oseias 2

1 Chamai a vosso irmão Meu-Povo e a vossa irmã, Favor.

A infidelidade do povo e a fidelidade de Deus

2 Repreendei vossa mãe, repreendei-a, porque ela não é minha mulher, e eu não sou seu marido, para que ela afaste as suas prostituições de sua presença e os seus adultérios de entre os seus seios;

3 para que eu não a deixe despida, e a ponha como no dia em que nasceu, e a torne semelhante a um deserto, e a faça como terra seca, e a mate à sede,

4 e não me compadeça de seus filhos, porque são filhos de prostituições.

8 Miután elválasztotta „Nincs irgalom” nevű leányát, újból teherbe esett, és fiút szült.

9 Az ÚR pedig ezt mondta: Nevezd őt így: „Nem népem.” Mert nem vagytok az én népem, és én sem vagyok a tietek.

Hóseás 2

Isten újra megkönyörül népén

1 De lesznek még annyian Izráel fiai, mint a homok a tengerparton, amelyet nem lehet megmérni, sem megszámolni. Akkor ahelyett, hogy ezt mondanák nekik: Nem vagytok népem! – ezt fogják mondani: Az élő Isten fiai vagytok!

2 Összegyűlnek majd Júda fiai és Izráel fiai, és egyetlen fejedelmet választanak maguknak. Eljönnek az országból, mert nagy lesz még Jezréel napja.

3 Mondjátok fivéreiteknek: „Népem!”, és nővéreiteknek: „Van irgalom!”

Isten perbe száll népével

4 Pereljetek anyátokkal, pereljetek, mert ő nem a feleségem, és én sem vagyok a férje! Tüntesse el arcáról a paráznaság jelét, és melléről a házasságtörés jelét!

5 Különben levetkőztetem, és olyan meztelenné teszem, amilyen születésekor volt. Olyanná teszem, amilyen a puszta, olyanná változtatom, amilyen a szikkadt föld, és hagyom, hogy szomjan haljon.

6 Fiainak sem irgalmazok, mert paráznaságból születtek.

[5] Pois sua mãe se prostituiu; aquela que os concebeu houve-se torpemente, porque diz: Irei atrás de meus amantes, que me dão o meu pão e a minha água, a minha lã e o meu linho, o meu óleo e as minhas bebidas.

[7]Hiszen paráználkodott az anyjuk, gyalázatos volt szülőjük, mert ezt mondta: Elmegyek a szeretőim után. Ők adnak nekem kenyeret és vizet, gyapjút és lent, olajat és italt.

[6] Portanto, eis que cercarei o seu caminho com espinhos; e levantarei um muro contra ela, para que ela não ache as suas veredas.

[8]Azért most elrekesztem az útját tövissel, kerítést húzok elé, nem talál rá ösvényeire.

[7] Ela irá em seguimento de seus amantes, porém não os alcançará; buscá-los-á, sem, contudo, os achar; então, dirá: Irei e tornarei para o meu primeiro marido, porque melhor me ia então do que agora.

[9]Futkos majd a szeretői után, de nem éri el őket, keresi őket, de nem találja. Ezért azt mondja: Visszamegyek első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most.

[8] Ela, pois, não soube que eu é que lhe dei o trigo, e o vinho, e o óleo, e lhe multipliquei a prata e o ouro, que eles usaram para Baal.

[10]Nem ismerte fel, hogy én adtam neki gabonát, mustot és olajat. Ezüstöt is bőven adtam neki, meg aranyat, amit ők Baalra költöttek.

[9] Portanto, tornar-me-ei, e reterei, a seu tempo, o meu trigo e o meu vinho, e arrebatarei a minha lã e o meu linho, que lhe deviam cobrir a nudez.

[11]Azért elveszem tőle a gabonát aratás idején, a mustot is szüret táján. Letépem róla a gyapjút és a lent, amely szemérmét takarja.

[10] Agora, descobrirei as suas vergonhas aos olhos dos seus amantes, e ninguém a livrará da minha mão.

[12]Most leleplezem csupasz testét szeretői szeme láttára, senki sem menti meg tőlem.

[11] Farei cessar todo o seu gozo, as suas Festas de Lua Nova, os seus sábados e todas as suas solenidades.

[13]Megszüntetem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepnapját.

[12] Devastarei a sua vide e a sua figueira, de que ela diz: Esta é a paga que me deram os meus amantes; eu, pois, farei delas um bosque, e as bestas-feras do campo as devorarão.

[14]Elpusztítom szőlőjét és fügefáját, amelyekről azt mondta: Az én keresetem ez, amelyet szeretőim adtak. Hagyom, hogy elvaduljanak, hadd pusztítsa a mezei vad.

[13] Castigá-la-ei pelos dias dos baalins, nos quais lhes queimou incenso, e se adornou com as suas arrecadas e com as suas jóias, e andou atrás de seus amantes, mas de mim se esqueceu, diz o SENHOR.

[14] Portanto, eis que eu a atrairei, e a levarei para o deserto, e lhe falarei ao coração.

[15] E lhe darei, dali, as suas vinhas e o vale de Acor por porta de esperança; será ela obsequiosa como nos dias da sua mocidade e como no dia em que subiu da terra do Egito.

[16] Naquele dia, diz o SENHOR, ela me chamará: Meu marido e já não me chamará: Meu Baal.

[17] Da sua boca tirarei os nomes dos baalins, e não mais se lembrará desses nomes.

[18] Naquele dia, farei a favor dela aliança com as bestas-feras do campo, e com as aves do céu, e com os répteis da terra; e tirarei desta o arco, e a espada, e a guerra e farei o meu povo repousar em segurança.

[19] Desposar-te-ei comigo para sempre; desposar-te-ei comigo em justiça, e em juízo, e em benignidade, e em misericórdias;

[20] desposar-te-ei comigo em fidelidade, e conhecerás ao SENHOR.

[21] Naquele dia, eu serei obsequioso, diz o SENHOR, obsequioso aos céus, e estes, à terra;

[15]Megbüntetem azokért a napokért, amelyeken a Baaloknak tömjénezett, gyűrűvel és nyaklánccal ékesítette magát, úgy ment a szeretői után, engem pedig elfelejtett – így szól az ÚR.

Új kezdet

[16]Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szívhez szólóan beszélek vele.

[17]Azután visszaadom szőlőjét, és az Ákór-völgyet a reménység kapujává teszem. Ott majd úgy válaszol nekem, mint ifjúsága idején, mint amikor kijött Egyiptomból.

[18]Azon a napon férjednek fogsz hívni – így szól az ÚR –, és nem hívsz többé a Baalodnak.

[19]Kiveszem szájából a Baalok nevét, nem emlegetik többé nevüket.

[20]Azon a napon szövetséget kötök javukra a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a földön csúszó-mászó állatokkal. Kiirtom az íjat, a kardot és a háborút az országból, és biztonságban élhetnek.

[21]Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával.

[22]Eljegyezlek magamnak a hit ajándékával, és megismered az URat.

[23]Azon a napon meghallgatom – így szól az ÚR –, meghallgatom az eget, az meghallgatja a földet,

[22] a terra, obsequiosa ao trigo, e ao vinho, e ao óleo; e estes, a Jezreel.

[23] Semearei Israel para mim na terra e compadecer-me-ei da Desfavorecida; e a Não-Meu-Povo direi: Tu és o meu povo! Ele dirá: Tu és o meu Deus!

[24]a föld is meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat, azok pedig meghallgatják Jezréelt.

[25]Mert bevetem vele a földet, és akit „Nincs irgalom”-nak hívnak, ahhoz irgalmas leszek, a „Nem népem”-nek ezt mondom: Népem vagy, ő pedig ezt mondja: Én Istenem!

Oseias 3

A longanimidade de Deus

[1] Disse-me o SENHOR: Vai outra vez, ama uma mulher, amada de seu amigo e adúltera, como o SENHOR ama os filhos de Israel, embora eles olhem para outros deuses e amem bolos de passas.

[2] Comprei-a, pois, para mim por quinze peças de prata e um ômer e meio de cevada;

[3] e lhe disse: tu esperarás por mim muitos dias; não te prostituirás, nem serás de outro homem; assim também eu esperarei por ti.

[4] Porque os filhos de Israel ficarão por muitos dias sem rei, sem príncipe, sem sacrifício, sem coluna, sem estola sacerdotal ou ídolos do lar.

[5] Depois, tornarão os filhos de Israel, e buscarão ao SENHOR, seu Deus, e a Davi, seu rei; e, nos últimos dias, tremendo, se aproximarão do SENHOR e da sua bondade.

Hóseás 3

Isten neveli népét

[1]Ezt mondta nekem az ÚR: Szeresd csak tovább azt az asszonyt, aki más szeretője és házasságtörő, ahogyan az ÚR szereti Izráel fiait, bár más istenekhez fordulnak, és szeretik a mazsolás süteményt.

[2]Megvettem az asszonyt tizenöt ezüstért és másfél hómer árpáért,

[3]és ezt mondtam neki: Sokáig kell majd várnod rám. Nem paráználkodhatsz és nem leszel senkié, és én sem megyek be hozzád.

[4]Hosszú ideig élnek majd Izráel fiai is király és vezér nélkül, áldozat és szent oszlop nélkül, éfód és házibálvány nélkül.

[5]Azután megtérnek Izráel fiai, keresni fogják Istenüket, az URat és királyukat, Dávidot: remegve fordulnak az ÚRhoz, az ő jóságához az utolsó napokban.

Oseias 4

Corrupção geral de Israel

[1] Ouvi a palavra do SENHOR, vós, filhos de Israel, porque o SENHOR tem uma

Hóseás 4

A nép és a papok bűne

[1]Halljátok meg az ÚR igéjét, Izráel fiai! Pere van az ÚRnak az ország lakóival, mert

contenda com os habitantes da terra, porque nela não há verdade, nem amor, nem conhecimento de Deus.

nincs igazság, nincs hűség, és nem ismerik Istent az országban.

[2] O que só prevalece é perjurar, mentir, matar, furtar e adulterar, e há arrombamentos e homicídios sobre homicídios.

[2]Esküdöznek, hazudoznak, ölnek, lopnak és paráználkodnak, betörnek, és vérontás vérontást ér!

[3] Por isso, a terra está de luto, e todo o que mora nela desfalece, com os animais do campo e com as aves do céu; e até os peixes do mar perecem.

[3]Ezért gyászolni fog az ország, és elalél minden lakója a mezei vadakkal és az égi madarakkal együtt; még a tenger halai is halomra pusztulnak.

[4] Todavia, ninguém contenda, ninguém repreenda; porque o teu povo é como os sacerdotes aos quais acusa.

[4]De senki se pereljen, senki se vádaskodjék. Veled van perem, te pap!

[5] Por isso, tropeçarás de dia, e o profeta contigo tropeçará de noite; e destruirei a tua mãe.

[5]El fogsz bukni nappal, elbukik a próféta is veled együtt éjjel, anyádat is elpusztítom!

[6] O meu povo está sendo destruído, porque lhe falta o conhecimento. Porque tu, sacerdote, rejeitaste o conhecimento, também eu te rejeitarei, para que não sejas sacerdote diante de mim; visto que te esqueceste da lei do teu Deus, também eu me esquecerei de teus filhos.

[6]Elpusztul népem, mert nem ismeri Istent. Mivel te megvetetted ezt az ismeretet, én is megvetlek: nem leszel papom! Nem törődtél Istened tanításával, én sem törődöm fiaiddal.

[7] Quanto mais estes se multiplicaram, tanto mais contra mim pecaram; eu mudarei a sua honra em vergonha.

[7]Minél többen lettek, annál többet vétkeztek ellenem, de dicsőségüket gyalázatra változtatom.

[8] Alimentam-se do pecado do meu povo e da maldade dele têm desejo ardente.

[8]Népem vétekáldozatából élnek, azért azt kívánják, hogy vétkezzen.

[9] Por isso, como é o povo, assim é o sacerdote; castigá-lo-ei pelo seu procedimento e lhe darei o pago das suas obras.

[9]Úgy jár a pap is, mint a nép: Megbüntetem útjaiért, megfizetek neki tetteiért.

[10] Comerão, mas não se fartarão; entregar-se-ão à sensualidade, mas não se multiplicarão, porque ao SENHOR deixaram de adorar.

[10]Esznek majd, de nem laknak jól, paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az URat, nem ügyelnek rá.

[11] A sensualidade, o vinho e o mosto tiram o entendimento.

[11]Paráznaság, bor és must elveszi az ember eszét.

[12] O meu povo consulta o seu pedaço de madeira, e a sua vara lhe dá resposta; porque um espírito de prostituição os enganou, eles, prostituindo-se, abandonaram o seu Deus.

[12]Népem a fától kér tanácsot, és a bot ad neki kijelentést. A parázna lelkület miatt tévelyegnek, paráznává lettek, elhagyták Istenüket.

[13] Sacrificam sobre o cimo dos montes e queimam incenso sobre os outeiros, debaixo do carvalho, dos choupos e dos terebintos, porque é boa a sua sombra; por isso, vossas filhas se prostituem, e as vossas noras adulteram.

[13]Hegytetőkön áldoznak, dombokon tömjéneznek, cserfa, nyárfa és tölgyfa alatt, mert kellemes az árnyékuk. Ezért paráznák leányaitok, és házasságtörők menyeitek.

[14] Não castigarei vossas filhas, que se prostituem, nem vossas noras, quando adulteram, porque os homens mesmos se retiram com as meretrizes e com as prostitutas cultuais sacrificam, pois o povo que não tem entendimento corre para a sua perdição.

[14]Mégsem büntetem meg leányaitokat, bár paráznák, menyeiteket sem, bár házasságtörők, mert a férfiak is paráznákhoz járnak, és együtt áldoznak a kéjnőkkel. Az ilyen értelmetlen népnek el kell pusztulnia.

[15] Ainda que tu, ó Israel, queres prostituir-te, contudo, não se faça culpado Judá; nem venhais a Gilgal e não subais a Bete-Áven, nem jureis, dizendo: Vive o SENHOR.

[15]Ha te parázna vagy is, Izráel, csak Júda ne vétkezzen! Ne menjetek Gilgálba, ne járjatok Bét-Ávenbe! Ne esküdözzetek az élő ÚRra!

[16] Como vaca rebelde, se rebelou Israel; será que o SENHOR o apascenta como a um cordeiro em vasta campina?

[16]Izráel olyan szilaj, mint egy szilaj tehén. Hogyan legeltethetné hát őket tágas helyen az ÚR, mint a bárányokat?

[17] Efraim está entregue aos ídolos; é deixá-lo.

[17]Bálványokhoz szegődött Efraim: hadd tegye!

[18] Tendo acabado de beber, eles se entregam à prostituição; os seus príncipes amam apaixonadamente a desonra.

[19] O vento os envolveu nas suas asas; e envergonhar-se-ão por causa dos seus sacrifícios.

Oseias 5

Repreensão contra sacerdotes e príncipes

[1] Ouvi isto, ó sacerdotes; escutai, ó casa de Israel; e dai ouvidos, ó casa do rei, porque este juízo é contra vós outros, visto que fostes um laço em Mispa e rede estendida sobre o Tabor.

[2] Na prática de excessos, vos aprofundastes; mas eu castigarei a todos eles.

[3] Conheço a Efraim, e Israel não me está oculto; porque, agora, te tens prostituído, ó Efraim, e Israel está contaminado.

[4] O seu proceder não lhes permite voltar para o seu Deus, porque um espírito de prostituição está no meio deles, e não conhecem ao SENHOR.

[5] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; Israel e Efraim cairão por causa da sua iniqüidade, e Judá cairá juntamente com eles.

[6] Estes irão com os seus rebanhos e o seu gado à procura do SENHOR, porém não o acharão; ele se retirou deles.

[7] Aleivosamente se houveram contra o SENHOR, porque geraram filhos bastardos; agora, a Festa da Lua Nova os consumirá com as suas porções.

[18]Dőzsölésük féktelen, egyre paráználkodnak, jobban szeretik a gyalázatos bálványt, mint oltalmazójukat.

[19]Szárnyára kapja őket a szél, és szégyent vallanak oltáraik miatt.

Hóseás 5

Fenyegetés Izráel vezetői ellen

[1]Halljátok ezt, papok, figyelj ide, Izráel háza, hallgass ide, királyi udvar, mert nektek szól az ítélet! Hiszen csapdává lettetek Micpában, és kifeszített hálóvá a Tábór-hegyen!

[2]Belemerültek a hűtlenek az erkölcstelenségbe, de én mindnyájukat megfenyítem.

[3]Ismerem én Efraimot, Izráel nem titkolhat előlem semmit: Most is paráználkodsz, Efraim, tisztátalan lettél, Izráel!

[4]Tetteik nem engedik, hogy megtérjenek Istenükhöz, mert parázna lelkület van bennük, nem ismerik az URat.

[5]Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, és elbukik Izráel és Efraim a maga bűne miatt, Júda is elbukik velük együtt.

[6]Juhokat és marhákat áldozva mennek keresni az URat, de nem találják: elzárkózott előlük.

[7]Hűtlenek lettek az ÚRhoz, törvénytelen fiakat nemzettek, de majd fölemészti őket az újhold ünneplése birtokukkal együtt.

[8] Tocai a trombeta em Gibeá e em Ramá tocai a rebate! Levantai gritos em Bete-Áven! Cuidado, Benjamim!

[9] Efraim tornar-se-á assolação no dia do castigo; entre as tribos de Israel, tornei conhecido o que se cumprirá.

[10] Os príncipes de Judá são como os que mudam os marcos; derramarei, pois, o meu furor sobre eles como água.

[11] Efraim está oprimido e quebrantado pelo castigo, porque foi do seu agrado andar após a vaidade.

[12] Portanto, para Efraim serei como a traça e para a casa de Judá, como a podridão.

[13] Quando Efraim viu a sua enfermidade, e Judá, a sua chaga, subiu Efraim à Assíria e se dirigiu ao rei principal, que o acudisse; mas ele não poderá curá-los, nem sarar a sua chaga.

[14] Porque para Efraim serei como um leão e como um leãozinho, para a casa de Judá; eu, eu mesmo, os despedaçarei e ir-me-ei embora; arrebatá-los-ei, e não haverá quem os livre.

Conversão insincera

[15] Irei e voltarei para o meu lugar, até que se reconheçam culpados e busquem a minha face; estando eles angustiados, cedo me buscarão, dizendo:

Oseias 6

[1] Vinde, e tornemos para o SENHOR, porque ele nos despedaçou e nos sarará; fez a ferida e a ligará.

[8]Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, és a trombitát Rámában, lármázzátok föl Bét-Ávent, riasszátok Benjámint!

[9]Efraim pusztává lesz a fenyítés napján, Izráel törzseinek tudtára adom ezt az elhatározást.

[10]Júda fejedelmei olyanok lettek, mint akik elmozdítják mások határát; rájuk zúdítom haragomat, mint a vizet.

[11]Elnyomás éri Efraimot, ítélet töri össze, mert elvetemült lett, haszontalan bálványt követ.

[12]Ezért én olyan leszek Efraimban, mint a moly, és Júda házában, mint a rothadás.

[13]Látta Efraim a betegségét, Júda is a fekélyét, ezért Efraim Asszíriába járt, a nagy királyhoz küldözgetett. De az nem tud meggyógyítani benneteket, nem orvosolja fekélyeteket.

[14]Rátámadok Efraimra, mint az oroszlán, és Júda házára, mint a fiatal hímoroszlán. Én magam tépem széjjel, azután elmegyek, és magammal hurcolom menthetetlenül.

[15]Majd visszavonulok lakóhelyemre, amíg meg nem bűnhődnek, és hozzám nem folyamodnak. Nyomorúságukban keresnek majd engem.

Hóseás 6

A nép bűnbánata csak múló hangulat

[1]„Jöjjetek, térjünk meg az Úrhoz, mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.

[2] Depois de dois dias, nos revigorará; ao terceiro dia, nos levantará, e viveremos diante dele.

[3] Conheçamos e prossigamos em conhecer ao SENHOR; como a alva, a sua vinda é certa; e ele descerá sobre nós como a chuva, como chuva serôdia que rega a terra.

[4] Que te farei, ó Efraim? Que te farei, ó Judá? Porque o vosso amor é como a nuvem da manhã e como o orvalho da madrugada, que cedo passa.

[5] Por isso, os abati por meio dos profetas; pela palavra da minha boca, os matei; e os meus juízos sairão como a luz.

[6] Pois misericórdia quero, e não sacrifício, e o conhecimento de Deus, mais do que holocaustos.

[7] Mas eles transgrediram a aliança, como Adão; eles se portaram aleivosamente contra mim.

[8] Gileade é a cidade dos que praticam a injustiça, manchada de sangue.

[9] Como hordas de salteadores que espreitam alguém, assim é a companhia dos sacerdotes, pois matam no caminho para Siquém; praticam abominações.

[10] Vejo uma coisa horrenda na casa de Israel: ali está a prostituição de Efraim; Israel está contaminado.

[11] Também tu, ó Judá, serás ceifado.

Oseias 7

Iniquidade dos reis e príncipes

[2]Két nap múltán életre kelt, harmadnapra föltámaszt bennünket, és élünk majd előtte.

[3]Ismerjük hát meg, törekedjünk megismerni az URat! Eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás, eljön hozzánk, mint az őszi eső, mint a tavaszi eső, mely megáztatja a földet.”

[4]Mit csináljak veled, Efraim? Mit csináljak veled, Júda? Hűségetek csak olyan, mint a reggeli felhő, vagy mint a korán tűnő harmat.

[5]Ezért a próféták által ostoroztam őket, beszédeimmel gyilkoltam őket: ítéletem napvilágra jön.

[6]Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat.

Papok és vezetők bűnei

[7]De ők megszegték a szövetséget Ádámban, hűtlenné lettek ott hozzám.

[8]Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva.

[9]A papok társasága olyan, mint a lesben álló rablóbanda: embereket gyilkolnak a sikemi úton, galádságokat követnek el.

[10]Szörnyűségeket láttam Izráel házában! Ott paráználkodik Efraim, tisztátalanná lett Izráel.

[11]Júda, számodra is eljön az aratás, amikor fordítok népem sorsán.

Hóseás 7

Összeesküvések a királyi udvarban

[1] Quando me disponho a mudar a sorte do meu povo e a sarar a Israel, se descobre a iniqüidade de Efraim, como também a maldade de Samaria, porque praticam a falsidade; por dentro há ladrões, e por fora rouba a horda de salteadores.

[1]Amikor gyógyítani akartam Izráelt, lelepleződött Efraim bűne és Samária gonoszsága. Álnok módon élnek: tolvaj jár a házban, rablóbanda fosztogat az utcán.

[2] Não dizem no seu coração que eu me lembro de toda a sua maldade; agora, pois, os seus próprios feitos os cercam; acham-se diante da minha face.

[2]Eszükbe sem jut, hogy emlékszem minden gonoszságukra. Pedig ott vannak körülöttük tetteik, amelyek színem elé kerültek.

[3] Com a sua malícia, alegram ao rei e com as suas mentiras, aos príncipes.

[3]Álnok módon keresik kegyét a királynak, hízelkedéssel a vezéreknek.

[4] Todos eles são adúlteros: semelhantes ao forno aceso pelo padeiro, que somente cessa de atiçar o fogo desde que sovou a massa até que seja levedada.

[4]Mindnyájan házasságtörők. Olyanok, mint amikor a kemencét befűti a pékmester, de abbahagyja a tüzelést, míg a megdagasztott tészta meg nem kel.

[5] No dia da festa do nosso rei, os príncipes se tornaram doentes com o excitamento do vinho, e ele deu a mão aos escarnecedores.

[5]Beteggé teszik királyunkat ünnepnapján tüzes borral a vezérek; kezet nyújt a hangoskodóknak.

[6] Porque prepararam o coração como um forno, enquanto estão de espreita; toda a noite, dorme o seu furor, mas, pela manhã, arde como labaredas de fogo.

[6]Közelébe férkőztek álnokul, szívük olyan, akár a kemence: egész éjjel parázslott a haragjuk, de reggelre lángra kap, és lobog, mint a tűz.

[7] Todos eles são quentes como um forno e consomem os seus juízes; todos os seus reis caem; ninguém há, entre eles, que me invoque.

[7]Mindnyájan izzanak, akár a kemence, megemésztik bíráikat. Királyaik mind elestek, egyikük sem kiáltott hozzám.

Izráel hiába bízik idegenekben

[8] Efraim se mistura com os povos e é um pão que não foi virado.

[8]Efraim a népek közé keveredett. Olyan lett Efraim, mint a meg nem fordított lángos.

[9] Estrangeiros lhe comem a força, e ele não o sabe; também as cãs já se espalham sobre ele, e ele não o sabe.

[9]Idegenek emésztik erejét, de észre sem veszi. Megőszült már, fehérlik a haja, de ő nem veszi észre.

[10] A soberba de Israel, abertamente, o acusa; todavia, não voltam para o SENHOR, seu Deus, nem o buscam em tudo isto.

[11] Porque Efraim é como uma pomba enganada, sem entendimento; chamam o Egito e vão para a Assíria.

[12] Quando forem, sobre eles estenderei a minha rede e como aves do céu os farei descer; castigá-los-ei, segundo o que eles têm ouvido na sua congregação.

[13] Ai deles! Porque fugiram de mim; destruição sobre eles, porque se rebelaram contra mim! Eu os remiria, mas eles falam mentiras contra mim.

[14] Não clamam a mim de coração, mas dão uivos nas suas camas; para o trigo e para o vinho se ajuntam, mas contra mim se rebelam.

[15] Adestrei e fortaleci os seus braços; no entanto, maquinam contra mim.

[16] Eles voltam, mas não para o Altíssimo. Fizeram-se como um arco enganoso; caem à espada os seus príncipes, por causa da insolência da sua língua; este será o seu escárnio na terra do Egito.

[10]Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, mert nem tértek meg Istenükhöz, az ÚRhoz, és mindezek ellenére sem keresték.

[11]Olyan lett Efraim, mint az együgyű, esztelen galamb! Egyiptomhoz kiáltanak, Asszíriába járnak.

[12]Akármerre induljanak, kifeszítem hálómat eléjük. Elfogom őket, mint az égi madarakat, megfogom őket, amint hallom sereglésüket.

[13]Jaj nekik, mert elhagytak engem! Pusztulás vár rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én megváltanám őket, de ők hazugságot beszélnek rólam.

[14]Ahelyett, hogy szívből hozzám kiáltanának, csak jajgatnak fekhelyükön; keseregnek, hogy nincs gabona, nincsen must, elfordulnak tőlem.

[15]Én neveltem őket, és erősítettem karjukat, mégis rosszat gondolnak rólam.

[16]Megtérnek, de nem a Felségeshez, olyanok, mint a meglazult íj. Fegyver által esnek el vezéreik, szitkozódó nyelvük miatt: így lesznek csúffá Egyiptomban.

Oseias 8

O castigo está próximo

[1] Emboca a trombeta! Ele vem como a águia contra a casa do SENHOR, porque transgrediram a minha aliança e se rebelaram contra a minha lei.

[2] A mim, me invocam: Nosso Deus! Nós, Israel, te conhecemos.

Hóseás 8

A szövetségszegés következményei

[1]Kürtöt a szádhoz! Saskként tör az ellenség az ÚR házára! Mert megszegték szövetségemet, ellene szegültek utasításaimnak.

[2]Akkor majd így kiált hozzám Izráel: Istenem! Mi ismerünk téged!

[3] Israel rejeitou o bem; o inimigo o perseguirá.

[4] Eles estabeleceram reis, mas não da minha parte; constituíram príncipes, mas eu não o soube; da sua prata e do seu ouro fizeram ídolos para si, para serem destruídos.

[5] O teu bezerro, ó Samaria, é rejeitado; a minha ira se acende contra eles; até quando serão eles incapazes da inocência?

[6] Porque vem de Israel, é obra de artífice, não é Deus; mas em pedaços será desfeito o bezerro de Samaria.

[7] Porque semeiam ventos e segarão tormentas; não haverá seara; a erva não dará farinha; e, se a der, comê-la-ão os estrangeiros.

[8] Israel foi devorado; agora, está entre as nações como coisa de que ninguém se agrada,

[9] porque subiram à Assíria; o jumento montês anda solitário, mas Efraim mercou amores.

[10] Todavia, ainda que eles merquem socorros entre as nações, eu os congregarei; já começaram a ser diminuídos por causa da opressão do rei e dos príncipes.

[11] Porquanto Efraim multiplicou altares para pecar, estes lhe foram para pecar.

[12] Embora eu lhe escreva a minha lei em dez mil preceitos, estes seriam tidos como coisa estranha.

[13] Amam o sacrifício; por isso, sacrificam, pois gostam de carne e a comem, mas o

[3]Elvetette Izráel a jót, hát ellenség üldözi majd!

[4]Királyt választottak, de nélkülem, és olyan vezért, akihez nincs közöm. Ezüstjükből és aranyukból bálványokat készítettek, de csak romlásukra.

[5]Félredobom borjúdat, Samária! Haragra gyulladtam miatta, nem maradhat ez soká büntetés nélkül!

[6]Izráelből való ez, mesterember csinálta, nem isten ez. Bizony, ízzé-porrá törik Samária borjúja!

[7]Ha szelet vetnek, vihart aratnak. A gabona nem hoz kalászt, nem lesz belőle liszt, vagy ha lesz is, idegenek emésztik föl.

[8]Elpusztítják Izráelt! Olyan lett a népek között, mint egy ócska holmi, ami senkinek sem kell.

[9]Hiszen ők Asszíriába jártak, mint a kóborló vadszamár; Efraim pénzen vásárolt szeretőket.

[10]Ha pénzt fizetnek is a népeknek, én majd összegyűjtöm őket. Még egy kis idő, és vállukon érzik majd a fejedelmek királyának terhét.

[11]Sok oltárt épített Efraim vétkesen: ezek az oltárok vitték őt a bűnbe.

[12]Előírhatok nekik ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk.

[13]Szeretik a véresáldozatot, mert ha bemutatják, ők maguk ehetik a húst. De

SENHOR não os aceita; agora, se lembrará da sua iniqüidade e lhes castigará o pecado; eles voltarão para o Egito.

[14] Porque Israel se esqueceu do seu Criador e edificou palácios, e Judá multiplicou cidades fortes; mas eu enviarei fogo contra as suas cidades, fogo que consumirá os seus palácios.

Oseias 9

Israel já antes castigado

[1] Não te alegres, ó Israel, não exultes, como os povos; porque, com prostituir-te, abandonaste o teu Deus, amaste a paga de prostituição em todas as eiras de cereais.

[2] A eira e o lagar não os manterão; e o vinho novo lhes faltará.

[3] Na terra do SENHOR, não permanecerão; mas Efraim tornará ao Egito e na Assíria comerá coisa imunda.

[4] Não derramarão libações de vinho ao SENHOR, nem os seus sacrifícios lhe serão agradáveis; seu pão será como pão de pranteadores, todos os que dele comerem serão imundos; porque o seu pão será exclusivamente para eles e não entrará na Casa do SENHOR.

[5] Que fareis vós no dia da solenidade e no dia da festa do SENHOR?

[6] Porque eis que eles se foram por causa da destruição, mas o Egito os ceifará, Mênfis os sepultará; as preciosidades da sua prata, as urtigas as possuirão; espinhos crescerão nas suas moradas.

nem is fogadja tőlük kedvesen az ÚR! Nem feledkezik meg bűnükről, megbünteti őket vétkeik miatt: vissza fognak térni Egyiptomba.

[14]Izráel elfelejtette alkotóját, és palotákat épített, Júda pedig számos erődített várost. De tüzet bocsátok városaira, és megemészti palotáit.

Hóseás 9

Isten megbünteti hűtlen népét

[1]Ne örülj, Izráel, ne ujjongj, mint a népek! Mert hűtlen lettél Istenedhez, és szereted a paráznaság bérét, minden szérűn a gabonát.

[2]De a szérű és a sajtó nem tartja el őket, hiányozni fog a must.

[3]Nem lakhatnak az ÚR országában: Efraim visszatér Egyiptomba, Asszíriában pedig tisztátalant eszik.

[4]Nem áldozhatnak bort az ÚRnak, és véresáldozataik nem lesznek kedvesek neki. Kenyerük olyan, mint a gyászolóké, tisztátalan lesz az, aki eszi. Kenyerük csak éhségüket csillapítja, de nem juthat az ÚR házába.

[5]Mit fogtok készíteni az ünnepnapra, az ÚR ünnepnapjára?

[6]Akik elmennek az elpusztult országból, azokat Egyiptom gyűjti össze, Móf temeti el. Ezüstön szerzett értékeiket benövi a csalán, sátraikat fölveri a gaz.

[7] Chegaram os dias do castigo, chegaram os dias da retribuição; Israel o saberá; o seu profeta é um insensato, o homem de espírito é um louco, por causa da abundância da tua iniqüidade, ó Israel, e o muito do teu ódio.	[7]Eljön a büntetés ideje, eljön a megtorlás ideje. Majd megtudja Izráel, bolond-e a próféta, eszelős-e a lélek embere. Mivel sok a bűnöd, nagy a gyűlölködés.
[8] O profeta é sentinela contra Efraim, ao lado de meu Deus, laço do passarinheiro em todos os seus caminhos e inimizade na casa do seu Deus.	[8]Ólálkodik a próféta körül Efraim, Istenem népe. Csapdát állítottak minden útjára, gyűlölködnek Istene házában.
[9] Mui profundamente se corromperam, como nos dias de Gibeá. O SENHOR se lembrará das suas injustiças e castigará os pecados deles.	[9]Mélységesen megromlottak, mint egykor Gibeában. De nem feledkezik meg bűnükről az ÚR, megbünteti őket vétkeik miatt.
[10] Achei a Israel como uvas no deserto, vi a vossos pais como as primícias da figueira nova; mas eles foram para Baal-Peor, e se consagraram à vergonhosa idolatria, e se tornaram abomináveis como aquilo que amaram.	[10]A pusztában olyannak találtam Izráelt, mint a szőlőfürtöt. Őseitekre úgy néztem, mint a fügefa első termésére. De amikor Baal-Peórhoz elértek, átpártoltak a gyalázatoshoz. Olyan förtelmessé lettek, mint akit szerettek.
[11] Quanto a Efraim, a sua glória voará como ave; não haverá nascimento, nem gravidez, nem concepção.	[11]Elszáll, mint a madár Efraim dicsősége. Nem lesz többé szülés, sem terhesség, sem fogamzás!
[12] Ainda que venham a criar seus filhos, eu os privarei deles, para que não fique nenhum homem. Ai deles, quando deles me apartar!	[12]Ha fölnevelik is fiaikat, elveszem tőlük, nem lesz belőlük ember. Jaj lesz nekik, ha elfordulok tőlük.
[13] Efraim, como planejei, seria como Tiro, plantado num lugar aprazível; mas Efraim levará seus filhos ao matador.	[13]Efraimra úgy néztem, mint a mezőn elültetett fára. De Efraimnak ki kell szolgáltatnia fiait a gyilkosoknak.
[14] Dá-lhes, ó SENHOR; que lhes darás? Dá-lhes um ventre estéril e seios secos.	[14]Adj nekik, URam! – de mit adj? Adj nekik meddő méhet és elapadt emlőket!
[15] Toda a sua malícia se acha em Gilgal, porque ali passei a aborrecê-los; por causa da maldade das suas obras, os lançarei	[15]Minden gonoszságuk Gilgálban kezdődött, már ott meggyűlöltem őket. Gonosz tetteik miatt kiűzöm őket

fora de minha casa; já não os amarei; todos os seus príncipes são rebeldes.

házamból. Nem szeretem őket többé, mert vezéreik mind pártütők.

[16] Ferido está Efraim, secaram-se as suas raízes; não dará fruto; ainda que gere filhos, eu matarei os mais queridos do seu ventre.

[16]Csapás érte Efraimot, gyökere elszáradt, nem hoz több gyümölcsöt. Ha születnek is gyermekei, megölöm kedves magzatait.

[17] O meu Deus os rejeitará, porque não o ouvem; e andarão errantes entre as nações.

[17]Elveti őket az én Istenem, mert nem hallgattak rá. Bujdosók lesznek a népek között.

Oseias 10

Israel semeou malícia e segará destruição

[1] Israel é vide luxuriante, que dá o fruto; segundo a abundância do seu fruto, assim multiplicou os altares; quanto melhor a terra, tanto mais belas colunas fizeram.

[2] O seu coração é falso; por isso, serão culpados; o SENHOR quebrará os seus altares e deitará abaixo as colunas.

[3] Agora, pois, dirão eles: Não temos rei, porque não tememos ao SENHOR. E o rei, que faria por nós?

[4] Falam palavras vãs, jurando falsamente, fazendo aliança; por isso, brota o juízo como erva venenosa nos sulcos dos campos.

[5] Os moradores de Samaria serão atemorizados por causa do bezerro de Bete-Áven; o seu povo se lamentará por causa dele, e os sacerdotes idólatras tremerão por causa da sua glória, que já se foi.

[6] Também o bezerro será levado à Assíria como presente ao rei principal; Efraim se cobrirá de vexame, e Israel se

Hóseás 10

A bálványimádás vége pusztulás

[1]Dús lombú szőlőtő Izráel, gyümölcsöt is bőven terem. Minél több gyümölcse lett, annál több oltárt épített; minél szebb lett országa, annál szebb szent oszlopokat állított.

[2]Csalárd a szívük, de most meglakolnak. Isten lerombolja oltáraikat, elpusztítja szent oszlopaikat.

[3]Akkor majd azt mondják: Nincs nekünk királyunk, mert nem féltük az URat! De mit is tehetne értünk a király?

[4]Hangzatosan fogadkoztak, hamisan esküdöztek, még szerződéseket is írtak, az igazság pedig olyan lett, mint a burjánzó mérges gaz a szántóföld barázdáiban.

[5]A bét-áveni borjú miatt aggódnak Samária lakói, meggyászolja azt a nép, jajgatnak miatta a bálványpapok, mert odalett dicsősége.

[6]Azt is elviszik Asszíriába, ajándékul a nagy királynak. Megszégyenül Efraim, szégyent vall tervével Izráel!

envergonhará por causa de seu próprio capricho.

[7] O rei de Samaria será como lasca de madeira na superfície da água.

[8] E os altos de Áven, pecado de Israel, serão destruídos; espinheiros e abrolhos crescerão sobre os seus altares; e aos montes se dirá: Cobri-nos! E aos outeiros: Caí sobre nós!

[9] Desde os dias de Gibeá, pecaste, ó Israel, e nisto permaneceste. A peleja contra os filhos da perversidade não há de alcançar-te em Gibeá?

[10] Castigarei o povo na medida do meu desejo; e congregar-se-ão contra eles os povos, quando eu o punir por causa de sua dupla transgressão.

[11] Porque Efraim era uma bezerra domada, que gostava de trilhar; coloquei o jugo sobre a formosura do seu pescoço; atrelei Efraim ao carro. Judá lavrará, Jacó lhe desfará os torrões.

[12] Então, eu disse: semeai para vós outros em justiça, ceifai segundo a misericórdia; arai o campo de pousio; porque é tempo de buscar ao SENHOR, até que ele venha, e chova a justiça sobre vós.

[13] Arastes a malícia, colhestes a perversidade; comestes o fruto da mentira, porque confiastes nos vossos carros e na multidão dos vossos valentes.

[14] Portanto, entre o teu povo se levantará tumulto de guerra, e todas as tuas fortalezas serão destruídas, como Salmã destruiu a Bete-Arbel no dia da guerra; as

[7]Elpusztul Samária, királya olyan lesz, mint forgács a víz színén!

[8]Elpusztulnak a bét-áveni áldozóhalmok, ahol Izráel vétkezik, gaz és bogáncs növi be oltárait. Azt mondják majd a hegyeknek: Takarjatok el! – a halmoknak pedig: Omoljatok ránk!

[9]Gibea óta vétkes vagy, Izráel! Ellenem lázadtak ott, de majd eléri őket Gibeában a háború a gonosz emberek miatt.

[10]Megfenyítem őket tetszésem szerint, összesereglenek ellenük a népek, és megbűnhődnek kettős bűnükért.

[11]Efraim betanított üsző, szeret gabonát nyomtatni. Én megkíméltem szép nyakát, de majd igába fogom Efraimot, Júda szántani fog, Jákób meg boronál.

Isten áldást ígér a megtérőknek

[12]Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok! Törjetek föl új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az URat, míg majd eljön, és hullatja rátok az igazság esőjét.

[13]Bűnösen szántottatok, álnokságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét. Bizony, a magad tetteiben és sok harcosodban bíztál.

[14]De néped körében harci lárma támad, és elpusztul minden erődítményed, ahogyan Salman elpusztította Bét-Arbélt, mikor a

mães ali foram despedaçadas com seus filhos.

[15] Assim vos fará Betel, por causa da vossa grande malícia; como passa a alva, assim será o rei de Israel totalmente destruído.

csatában az anyákat gyermekeikkel együtt mészárolták le.

[15]Így bánnak el veletek Bételben szörnyű gonoszságotok miatt. Hajnalra menthetetlenül elpusztul Izráel királya!

Oseias 11

O amor de Deus Pai. A ingratidão de Israel

[1] Quando Israel era menino, eu o amei; e do Egito chamei o meu filho.

[2] Quanto mais eu os chamava, tanto mais se iam da minha presença; sacrificavam a baalins e queimavam incenso às imagens de escultura.

[3] Todavia, eu ensinei a andar a Efraim; tomei-os nos meus braços, mas não atinaram que eu os curava.

[4] Atraí-os com cordas humanas, com laços de amor; fui para eles como quem alivia o jugo de sobre as suas queixadas e me inclinei para dar-lhes de comer.

[5] Não voltarão para a terra do Egito, mas o assírio será seu rei, porque recusam converter-se.

[6] A espada cairá sobre as suas cidades, e consumirá os seus ferrolhos, e as devorará, por causa dos seus caprichos.

[7] Porque o meu povo é inclinado a desviar-se de mim; se é concitado a dirigir-se acima, ninguém o faz.

[8] Como te deixaria, ó Efraim? Como te entregaria, ó Israel? Como te faria como a Admá? Como fazer-te um Zeboim? Meu coração está comovido dentro de mim, as minhas compaixões, à uma, se acendem.

Hóseás 11

Isten hűséges szeretete

[1]Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat.

[2]Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek.

[3]Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem ismerték fel, hogy én viselem gondjukat.

[4]Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint mikor valaki arcához emeli gyermekét: jóságosan enni adtam nekik.

[5]Vissza fog térni Egyiptomba, vagy Asszíria lesz a királya, mert nem akarnak megtérni.

[6]Fegyver pusztít városaiban, véget vet a fecsegésnek, és megemészti őket terveik miatt.

[7]Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul.

[8]Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatnálak ki, Izráel? Hogyan adnálak oda, mint Admát, hogyan bánnék veled úgy, mint Cebójimmal? Megindult a szívem, egészen elfogott a szánalom.

[9] Não executarei o furor da minha ira; não tornarei para destruir a Efraim, porque eu sou Deus e não homem, o Santo no meio de ti; não voltarei em ira.

[9]Nem izzó haragom szerint bánok vele, nem döntöm újból romlásba Efraimot, mert Isten vagyok én, nem ember. Szent vagyok köztetek, hogyan is törnék a vesztetekre?

[10] Andarão após o SENHOR; este bramará como leão, e, bramando, os filhos, tremendo, virão do Ocidente;

[10]Az URat fogják követni, mert oroszlánként ordít majd, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől.

[11] tremendo, virão, como passarinhos, os do Egito, e, como pombas, os da terra da Assíria, e os farei habitar em suas próprias casas, diz o SENHOR.

[11]Remegve jönnek Egyiptomból, mint a madár, és az asszírok földjéről, mint a galamb. Letelepítem majd őket házaikba – így szól az ÚR.

Hóseás 12

Izráel népe folytatja ősatyja bűneit

[12] Efraim me cercou por meio de mentiras, e a casa de Israel, com engano; mas Judá ainda domina com Deus e é fiel com o Santo.

[1]Hazugsággal fordult hozzám Efraim, Izráel háza pedig alattomosan. De Júda még Isten útján jár, a szentek népe állhatatos.

Oseias 12

Jacó, modelo para o povo de Israel

[1] Efraim apascenta o vento e persegue o vento leste todo o dia; multiplica mentiras e destruição e faz aliança com a Assíria, e o azeite se leva ao Egito.

[2]Efraim szelet hajszol, a keleti szelet űzi egész nap, hazugságot és erőszakot szaporít: szövetséget kötnek Asszíriával, és olajat visznek Egyiptomba.

[2] O SENHOR também com Judá tem contenda e castigará Jacó segundo o seu proceder; segundo as suas obras, o recompensará.

[3]Pere van az ÚRnak Izráellel: megbünteti Jákóbot, ahogy megérdemli, tettei szerint fizet meg neki.

[3] No ventre, pegou do calcanhar de seu irmão; no vigor da sua idade, lutou com Deus;

[4]Már az anyaméhben rászedte testvérét, ereje teljében Istennel küzdött.

[4] lutou com o anjo e prevaleceu; chorou e lhe pediu mercê; em Betel, achou a Deus, e ali falou Deus conosco.

[5]Küzdött az angyallal és győzött, hogy az sírva könyörgött neki. Bételben talált rá, ott beszélt vele.

[5] O SENHOR, o Deus dos Exércitos, o SENHOR é o seu nome;

[6] converte-te a teu Deus, guarda o amor e o juízo e no teu Deus espera sempre.

[7] Efraim, mercador, tem nas mãos balança enganosa e ama a opressão;

[8] mas diz: Contudo, me tenho enriquecido e adquirido grandes bens; em todos esses meus esforços, não acharão em mim iniqüidade alguma, nada que seja pecado.

[9] Mas eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; eu ainda te farei habitar em tendas, como nos dias da festa.

[10] Falei aos profetas e multipliquei as visões; e, pelo ministério dos profetas, propus símiles.

[11] Se há em Gileade transgressão, pura vaidade são eles; se em Gilgal sacrificam bois, os seus altares são como montões de pedra nos sulcos dos campos.

[12] Jacó fugiu para a terra da Síria, e Israel serviu por uma mulher e por ela guardou o gado.

[13] Mas o SENHOR, por meio de um profeta, fez subir a Israel do Egito e, por um profeta, foi ele guardado.

[14] Efraim mui amargamente provocou à ira; portanto, o SENHOR deixará ficar sobre ele o sangue por ele derramado; e fará cair sobre ele o seu opróbrio.

Oseias 13

Castigo definitivo

[6]Bizony, az ÚR a Seregek Istene; az ÚR: ez az ő neve.

[7]Térj hát meg Istenedhez, ragaszkodj az irgalomhoz és az igazsághoz, és reménykedj szüntelenül Istenedben!

[8]Kalmár lett, hamis mérleg van a kezében, szeret harácsolni.

[9]Efraim így beszél: Milyen gazdag lettem, nagy vagyonra tettem szert! Nem találhatnak bennem bűnt, semmit sem szereztem vétkesen.

[10]De én, az ÚR vagyok a te Istened Egyiptom óta: újra sátorlakóvá teszlek, amilyen egykor voltál!

[11]Én szóltam a prófétákhoz, én adtam a sok látomást és a példázatokat a próféták által.

[12]Mivel Gileád gonosz, semmivé kell lennie! Gilgálban bikákat áldoznak, de oltáraikból kőhalmok lesznek a szántóföld szélén.

[13]Jákób Arám mezejére menekült, egy asszonyért szolgált Izráel, egy asszonyért őrizte a nyájat.

[14]De próféta által hozta föl az ÚR Izráelt Egyiptomból, és próféta által őrizte meg.

[15]Efraim az elkeseredésig bosszantotta Urát, de ő megtorolja a vérontást, gyalázatos tetteiért megfizet neki.

Hóseás 13

Efraim hűtlensége és büntetése

[1] Quando falava Efraim, havia tremor; foi exaltado em Israel, mas ele se fez culpado no tocante a Baal e morreu.

[2] Agora, pecam mais e mais, e da sua prata fazem imagens de fundição, ídolos segundo o seu conceito, todos obra de artífices, e dizem: Sacrificai a eles. Homens até beijam bezerros!

[3] Por isso, serão como nuvem de manhã, como orvalho que cedo passa, como palha que se lança da eira e como fumaça que sai por uma janela.

[4] Todavia, eu sou o SENHOR, teu Deus, desde a terra do Egito; portanto, não conhecerás outro deus além de mim, porque não há salvador, senão eu.

[5] Eu te conheci no deserto, em terra muito seca.

[6] Quando tinham pasto, eles se fartaram, e, uma vez fartos, ensoberbeceu-se-lhes o coração; por isso, se esqueceram de mim.

[7] Sou, pois, para eles como leão; como leopardo, espreito no caminho.

[8] Como ursa, roubada de seus filhos, eu os atacarei e lhes romperei a envoltura do coração; e, como leão, ali os devorarei, as feras do campo os despedaçarão.

[9] A tua ruína, ó Israel, vem de ti, e só de mim, o teu socorro.

[10] Onde está, agora, o teu rei, para que te salve em todas as tuas cidades? E os teus juízes, dos quais disseste: Dá-me rei e príncipes?

[1]Ha Efraim megszólalt, mindenki rettegett, naggyá lett Izráelben. De bűnbe esett Baallal, ezért meg kell halnia.

[2]Most is tovább vétkeznek, istenszobrot csináltak maguknak, ezüstbálványokat a maguk esze szerint: mindez mesterember készítménye csupán. Azt mondják: Ezeknek áldozzatok! Emberek borjúkat csókolgatnak!

[3]Azért olyanok lesznek, mint a reggeli felhő és mint a korán tűnő harmat, mint a szérűről elsodort pelyva és mint a kémény füstje.

[4]De én, az ÚR vagyok a te Istened Egyiptom óta. Nem ismerhetsz rajtam kívül Istent, nincs más szabadító, csak én.

[5]Én gondoskodtam rólad a pusztában, a kiszikkadt földön.

[6]De amikor eleget legeltek, jóllaktak és fölfuvalkodtak, ezért elfeledtek engem.

[7]Úgy bánok hát velük, mint az oroszlán, párducként lesek rájuk az úton.

[8]Rájuk támadok, mint a kölykét vesztett anyamedve, és föltépem a mellkasukat. Felfalom őket, mint a nőstény oroszlán, vadállatok szaggatják szét őket.

[9]Az vitt romlásba téged, Izráel, hogy ellenem, segítőd ellen lázadtál.

[10]Hol van a királyod? Szabadítsa meg városaidat! Hol vannak a bíráid? Hiszen te mondtad: Adj nekem királyt és vezéreket!

[11] Dei-te um rei na minha ira e to tirei no meu furor.

[12] As iniqüidades de Efraim estão atadas juntas, o seu pecado está armazenado.

[13] Dores de parturiente lhe virão; ele é filho insensato, porque é tempo, e não sai à luz, ao abrir-se da madre.

[14] Eu os remirei do poder do inferno e os resgatarei da morte; onde estão, ó morte, as tuas pragas? Onde está, ó inferno, a tua destruição? Meus olhos não vêem em mim arrependimento algum.

[15] Ainda que ele viceja entre os irmãos, virá o vento leste, vento do SENHOR, subindo do deserto, e secará a sua nascente, e estancará a sua fonte; ele saqueará o tesouro de todas as coisas preciosas.

[16] Samaria levará sobre si a sua culpa, porque se rebelou contra o seu Deus; cairá à espada, seus filhos serão despedaçados, e as suas mulheres grávidas serão abertas pelo meio.

Oseias 14

Promessas de perdão

[1] Volta, ó Israel, para o SENHOR, teu Deus, porque, pelos teus pecados, estás caído.

[2] Tende convosco palavras de arrependimento e convertei-vos ao SENHOR; dizei-lhe: Perdoa toda iniqüidade, aceita o que é bom e, em vez

[11]Adok én neked királyt, de csak haragomban, el is fogom venni felindulásomban.

[12]Össze vannak gyűjtve Efraim bűnei, el vannak téve a vétkei.

[13]Szülési fájdalmak jönnek, de a gyermek nem tudja a dolgát; nem bújik ki időben az anyaméhből.

[14]Kiváltom őket a holtak hazájából, megváltom őket a haláltól. Hol van a tövised, halál? Hol a fullánkod, holtak hazája? Nincs bennem megbánás!

[15]Bár kitűnik szépségével testvérei közül, eljön majd a keleti szél, az ÚR szele, mely a puszta felől támad, kiszárítja kútját, elapasztja forrását, megfosztja kincseitől, minden értékétől.

Hóseás 14

[1]Megbűnhődik Samária, mert engedetlen volt Istenével szemben. Fegyver által esnek el, csecsemőit sziklához vágják, és terhes asszonyait fölhasogatják.

Ha Izráel megtér, virágozni fog

[2]Térj meg, Izráel, Istenedhez, az ÚRhoz, mert bűnöd miatt buktál el!

[3]Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az ÚRhoz, ezt mondjátok neki: Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked!

de novilhos, os sacrifícios dos nossos lábios.

[3] A Assíria já não nos salvará, não iremos montados em cavalos e não mais diremos à obra das nossas mãos: tu és o nosso Deus; por ti o órfão alcançará misericórdia.

[4] Curarei a sua infidelidade, eu de mim mesmo os amarei, porque a minha ira se apartou deles.

[5] Serei para Israel como orvalho, ele florescerá como o lírio e lançará as suas raízes como o cedro do Líbano.

[6] Estender-se-ão os seus ramos, o seu esplendor será como o da oliveira, e sua fragrância, como a do Líbano.

[7] Os que se assentam de novo à sua sombra voltarão; serão vivificados como o cereal e florescerão como a vide; a sua fama será como a do vinho do Líbano.

[8] Ó Efraim, que tenho eu com os ídolos? Eu te ouvirei e cuidarei de ti; sou como o cipreste verde; de mim procede o teu fruto.

Apelo final

[9] Quem é sábio, que entenda estas coisas; quem é prudente, que as saiba, porque os caminhos do SENHOR são retos, e os justos andarão neles, mas os transgressores neles cairão.

[4]Asszíria nem segít meg minket, lóra sem ülünk többé. Nem nevezzük többé Istenünknek kezünk csinálmányát. Csak nálad talál irgalmat az árva.

[5]Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom.

[6]Harmat leszek Izráelnek: virágzik majd, mint a liliom, gyökeret ver, mint a Libánon fái.

[7]Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libánon.

[8]Akkor majd ismét Isten oltalmában élnek, gabonát termesztenek; virulnak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libánoni bor.

[9]Efraimnak nem lesz köze többé a bálványokhoz. Én majd meghallgatom, és törődöm vele. Olyan leszek, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod majd a gyümölcseidet!

Utószó

[10]Aki bölcs, belátja ezeket, aki értelmes, az megérti. Mert egyenesek az ÚR útjai: az igazak járnak rajtuk, a vétkesek elbuknak rajtuk.

Joel	JÓEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Joel 1

A carestia causada pelo gafanhoto e pela seca

1 Palavra do SENHOR que foi dirigida a Joel, filho de Petuel.

2 Ouvi isto, vós, velhos, e escutai, todos os habitantes da terra: Aconteceu isto em vossos dias? Ou nos dias de vossos pais?

3 Narrai isto a vossos filhos, e vossos filhos o façam a seus filhos, e os filhos destes, à outra geração.

4 O que deixou o gafanhoto cortador, comeu-o o gafanhoto migrador; o que deixou o migrador, comeu-o o gafanhoto devorador; o que deixou o devorador, comeu-o o gafanhoto destruidor.

5 Ébrios, despertai-vos e chorai; uivai, todos os que bebeis vinho, por causa do mosto, porque está ele tirado da vossa boca.

6 Porque veio um povo contra a minha terra, poderoso e inumerável; os seus dentes são dentes de leão, e ele tem os queixais de uma leoa.

7 Fez de minha vide uma assolação, destroçou a minha figueira, tirou-lhe a casca, que lançou por terra; os seus sarmentos se fizeram brancos.

8 Lamenta com a virgem que, pelo marido da sua mocidade, está cingida de pano de saco.

9 Cortada está da Casa do SENHOR a oferta de manjares e a libação; os

Jóel 1

1Ez az ÚR igéje, amely Jóelhez, Petúél fiához szólt.

A sáskajárás az ÚR ÚR napjának az előhírnöke

2Halljátok meg ezt, ti vének, figyeljen az ország minden lakója! Történt-e ilyesmi a ti időtökben vagy őseitek idejében?

3Beszéljétek el fiaitoknak, fiaitok meg az ő fiaiknak, azok pedig a következő nemzedéknek!

4Amit a hernyó meghagyott, megette a sáska, amit a sáska meghagyott, megette a szöcske, amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár.

5Ébredjetek föl, ti részegek, és sírjatok! Jajgassatok mindnyájan, ti iszákosok, mert szátok elől elvették az édes bort!

6Egy nép támadt országomra, hatalmas, és száma sincsen. Fogai oroszlánfogak, úgy harap, mint a nőstény oroszlán.

7Elpusztította szőlőmet, letördelte fügefáimat. Lehántotta, és szétszórta: ágai fehérlenek.

8Keseregj, mint a szűz, ki vőlegényét gyászolja!

9Megszűnt az étel- és italáldozat az ÚR házában, gyászolnak a papok, az ÚRnak szolgái.

sacerdotes, ministros do SENHOR, estão enlutados.

10 O campo está assolado, e a terra, de luto, porque o cereal está destruído, a vide se secou, as olivas se murcharam.

11 Envergonhai-vos, lavradores, uivai, vinhateiros, sobre o trigo e sobre a cevada, porque pereceu a messe do campo.

12 A vide se secou, a figueira se murchou, a romeira também, e a palmeira e a macieira; todas as árvores do campo se secaram, e já não há alegria entre os filhos dos homens.

13 Cingi-vos de pano de saco e lamentai, sacerdotes; uivai, ministros do altar; vinde, ministros de meu Deus; passai a noite vestidos de panos de saco; porque da casa de vosso Deus foi cortada a oferta de manjares e a libação.

14 Promulgai um santo jejum, convocai uma assembléia solene, congregai os anciãos, todos os moradores desta terra, para a Casa do SENHOR, vosso Deus, e clamai ao SENHOR.

15 Ah! Que dia! Porque o Dia do SENHOR está perto e vem como assolação do Todo-Poderoso.

16 Acaso, não está destruído o mantimento diante dos vossos olhos? E, da casa do nosso Deus, a alegria e o regozijo?

17 A semente mirrou debaixo dos seus torrões, os celeiros foram assolados, os armazéns, derribados, porque se perdeu o cereal.

10Elpusztult a mező, gyászol a termőföld, mert elpusztult a gabona, elapadt a must, odalett az olaj.

11Szomorkodnak a parasztok, jajgatnak a szőlőművesek, mert nincs búza, se árpa, odalett a mezőn az aratnivaló!

12A szőlőtő elszáradt, a fügefa elhervadt, a gránátalma, a pálma, az almafa és a mező minden fája kiszáradt; a mosoly is lehervadt az emberek arcáról.

Felhívás a bűnbánatra

13Öltsetek gyászruhát, és sírjatok, ti papok! Jajgassatok, kik az oltárnál szolgáltok! Gyászruhában töltsétek az éjszakát, Istenem szolgái, mert megszűnt Isteneteк házában az étel- és italáldozat.

14Tartsatok szent böjtöt, hívjátok istentiszteletre a népet! Gyűjtsétek össze a véneket, az ország minden lakóját Isteneteknek, az ÚRnak a házába, és kiáltsatok az ÚRhoz!

15Jaj, micsoda nap! Közel van már az ÚR napja, pusztulás jön a Mindenhatótól!

16Szemünk láttára veszett ki az élelem, az öröm és vidámság Istenünk házából!

17Elszáradt a vetőmag a földben, üresen állnak a magtárak, beomlottak a vermek, mert nincsen gabona.

[18] Como geme o gado! As manadas de bois estão sobremodo inquietas, porque não têm pasto; também os rebanhos de ovelhas estão perecendo.
[19] A ti, ó SENHOR, clamo, porque o fogo consumiu os pastos do deserto, e a chama abrasou todas as árvores do campo.
[20] Também todos os animais do campo bramam suspirantes por ti; porque os rios se secaram, e o fogo devorou os pastos do deserto.

[18]Hogy nyögnek az állatok! Kóborolnak a marhacsordák, mert nincs legelőjük, a juhnyájak is sínylődnek.

[19]Hozzád kiáltok, URam, mert tűz égette ki a puszta legelőit, és láng perzselte fel a mező minden fáját.

[20]A vadállatok is hozzád sóhajtoznak, mert kiszáradtak a folyóvizek, és tűz égette ki a puszta legelőit.

Joel 2

[1] Tocai a trombeta em Sião e dai voz de rebate no meu santo monte; perturbem-se todos os moradores da terra, porque o Dia do SENHOR vem, já está próximo;
[2] dia de escuridade e densas trevas, dia de nuvens e negridão! Como a alva por sobre os montes, assim se difunde um povo grande e poderoso, qual desde o tempo antigo nunca houve, nem depois dele haverá pelos anos adiante, de geração em geração.
[3] À frente dele vai fogo devorador, atrás, chama que abrasa; diante dele, a terra é como o jardim do Éden; mas, atrás dele, um deserto assolado. Nada lhe escapa.
[4] A sua aparência é como a de cavalos; e, como cavaleiros, assim correm.
[5] Estrondeando como carros, vêm, saltando pelos cimos dos montes, crepitando como chamas de fogo que devoram o restolho, como um povo poderoso posto em ordem de combate.

Jóel 2

Tovább tart a sáskajárás

[1]Fújjátok meg a kürtöt a Sionon, fújjatok riadót szent hegyemen! Reszkessen az ország minden lakója, mert jön az ÚR napja, bizony, közel van már!

[2]Sötétség és ború napja az, felhő és homály napja, mint a hegyeket elborító szürkület. Jön egy nagy és hatalmas nép, hozzá hasonló nem volt még soha, és ezután sem lesz többé, míg csak emberek élnek.

[3]Előtte tűz emészt, utána láng perzsel. Előtte Éden kertje az ország, utána sivár pusztaság. Nem menekül meg előle semmi.

[4]Olyan az alakjuk, mint a lovaké, úgy száguldanak, mint a lovasok.

[5]Amikor a hegycsúcsokon ugrálnak, olyan zajt csapnak, mint a harci kocsik, vagy mint amikor lángoló tűz ropog, ha a tarlót égeti. Olyanok, mint egy hatalmas sereg, amely felsorakozott a harcra.

[6] Diante deles, tremem os povos; todos os rostos empalidecem.
[7] Correm como valentes; como homens de guerra, sobem muros; e cada um vai no seu caminho e não se desvia da sua fileira.
[8] Não empurram uns aos outros; cada um segue o seu rumo; arremetem contra lanças e não se detêm no seu caminho.

[9] Assaltam a cidade, correm pelos muros, sobem às casas; pelas janelas entram como ladrão.

[10] Diante deles, treme a terra, e os céus se abalam; o sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.
[11] O SENHOR levanta a voz diante do seu exército; porque muitíssimo grande é o seu arraial; porque é poderoso quem executa as suas ordens; sim, grande é o Dia do SENHOR e mui terrível! Quem o poderá suportar?

A misericórdia do Senhor

[12] Ainda assim, agora mesmo, diz o SENHOR: Convertei-vos a mim de todo o vosso coração; e isso com jejuns, com choro e com pranto.
[13] Rasgai o vosso coração, e não as vossas vestes, e convertei-vos ao SENHOR, vosso Deus, porque ele é misericordioso, e compassivo, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e se arrepende do mal.
[14] Quem sabe se não se voltará, e se arrependerá, e deixará após si uma bênção, uma oferta de manjares e libação para o SENHOR, vosso Deus?

[6]Rettegnek tőle a népek, minden arc elsápad.
[7]Száguldanak, mint a vitézek, fölhágnak a kőfalakra, mint a harcosok. Mindegyik a maga útján halad, nem tér le ösvényéről.
[8]Nem taszigálják egymást, mindegyik a maga útján jár. Áttörnek a fegyvereken, nem lehet föltartóztatni őket.
[9]Megrohanják a várost, felfutnak a várfalon; behatolnak a házakba, az ablakokon keresztül mennek be, akár a tolvajok.
[10]Reszket előtte a föld, megrendül az ég. A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.

[11]Az ÚR mennydörög serege előtt. Roppant nagy a tábora, hatalmas az, ki végrehajtja parancsát. Az ÚR napja nagy és igen félelmetes; ki fogja kibírni azt!?

Újabb fölhívás a megtérésre

[12]De még most is így szól az ÚR: Térjetek meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva!

[13]Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjetek meg Isteneteknek, az ÚRhoz! Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és visszavonhatja még a veszedelmet!

[14]Ki tudja, hátha most is megbánja, és áldást hagy maga után? Hozzatok étel- és italáldozatot Isteneteknek, az ÚRnak!

[15] Tocai a trombeta em Sião, promulgai um santo jejum, proclamai uma assembléia solene.

[16] Congregai o povo, santificai a congregação, ajuntai os anciãos, reuni os filhinhos e os que mamam; saia o noivo da sua recâmara, e a noiva, do seu aposento.

[17] Chorem os sacerdotes, ministros do SENHOR, entre o pórtico e o altar, e orem: Poupa o teu povo, ó SENHOR, e não entregues a tua herança ao opróbrio, para que as nações façam escárnio dele. Por que hão de dizer entre os povos: Onde está o seu Deus?

[18] Então, o SENHOR se mostrou zeloso da sua terra, compadeceu-se do seu povo

[19] e, respondendo, lhe disse: Eis que vos envio o cereal, e o vinho, e o óleo, e deles sereis fartos, e vos não entregarei mais ao opróbrio entre as nações.

[20] Mas o exército que vem do Norte, eu o removerei para longe de vós, lançá-lo-ei em uma terra seca e deserta; lançarei a sua vanguarda para o mar oriental, e a sua retaguarda, para o mar ocidental; subirá o seu mau cheiro, e subirá a sua podridão; porque agiu poderosamente.

[21] Não temas, ó terra, regozija-te e alegra-te, porque o SENHOR faz grandes coisas.

[22] Não temais, animais do campo, porque os pastos do deserto reverdecerão, porque o arvoredo dará o seu fruto, a figueira e a vide produzirão com vigor.

[15]Fújjátok meg a kürtöt a Sionon! Tartsatok szent böjtöt, hívjátok istentiszteletre a népet!

[16]Gyűjtsétek össze a népet, tartsatok szent gyűlést, gyűjtsétek össze a véneket, gyűjtsétek össze a gyermekeket, még a csecsemőket is! Jöjjön ki lakásából a vőlegény, a menyasszony is a szobájából!

[17]A templomcsarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Úrnak szolgái! Így szóljanak: Szánd meg, Uram, a népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet! Ne csúfolhassák őket a nemzetek! Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük?

Isten ígérete

[18]Szánalomra indult országa iránt az Úr, és megkönyörült népén.

[19]Így szól népéhez az Úr: Most már adok nektek gabonát, mustot és olajat, hogy jóllakjatok vele. Nem engedem többé, hogy gyalázzanak titeket a nemzetek.

[20]Messze űzöm tőletek az északi ellenséget. Sivár és puszta földre kergetem szét őket: elejét a keleti tengerbe, végét pedig a nyugatiba. Fölszáll a bűze, fölszáll tetemének szaga, bármilyen nagy pusztítást hajtott is végre.

[21]Ne félj, termőföld! Vigadj és örülj, mert nagy dolgokat vitt véghez az Úr!

[22]Ne féljetek, mezei vadak, mert kizöldülnek a puszta legelői, mert a fák gyümölcsöt hoznak, a fügefa és a szőlő gazdagon terem.

[23] Alegrai-vos, pois, filhos de Sião, regozijai-vos no SENHOR, vosso Deus, porque ele vos dará em justa medida a chuva; fará descer, como outrora, a chuva temporã e a serôdia.

[24] As eiras se encherão de trigo, e os lagares transbordarão de vinho e de óleo.

[25] Restituir-vos-ei os anos que foram consumidos pelo gafanhoto migrador, pelo destruidor e pelo cortador, o meu grande exército que enviei contra vós outros.

[26] Comereis abundantemente, e vos fartareis, e louvareis o nome do SENHOR, vosso Deus, que se houve maravilhosamente convosco; e o meu povo jamais será envergonhado.

[27] Sabereis que estou no meio de Israel e que eu sou o SENHOR, vosso Deus, e não há outro; e o meu povo jamais será envergonhado.

Promessa do derramamento do Espírito

[28] E acontecerá, depois, que derramarei o meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos velhos sonharão, e vossos jovens terão visões;

[29] até sobre os servos e sobre as servas derramarei o meu Espírito naqueles dias.

[30] Mostrarei prodígios no céu e na terra: sangue, fogo e colunas de fumaça.

[31] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR.

[23]Sion fiai, vigadjatok és örüljetek az ÚRnak, a ti Isteneteknek! Mert megadta nektek a szükséges esőt, záport hullat rátok ősszel és tavasszal, mint régen.

[24]Megtelnek majd a szérűk gabonával, bőven ömlik a sajtókból a must és az olaj.

[25]Kárpótollak azokért az évekért, amelyekben pusztított a sáska, a szöcske, a cserebogár és a hernyó: az a nagy sereg, amelyet rátok küldtem.

[26]Ehettek majd jóllakásig, és dicséritek az ÚRnak, Isteneteknek a nevét, mert csodát tett veletek. Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé.

[27]Akkor megtudjátok, hogy én Izráellel vagyok, és hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, senki más! Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé.

Jóel 3

A Lélek kitöltése

[1]Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.

[2]Még a szolgákra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.

[3]Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.

[4]A nap elsötétül, a hold vérvörössé válik, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.

[32] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo; porque, no monte Sião e em Jerusalém, estarão os que forem salvos, como o SENHOR prometeu; e, entre os sobreviventes, aqueles que o SENHOR chamar.

[5]De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék, ahogyan megmondta az ÚR, és azok menekülnek meg, akiket elhív az ÚR.

Joel 3

Os juízos de Deus sobre as nações inimigas

[1] Eis que, naqueles dias e naquele tempo, em que mudarei a sorte de Judá e de Jerusalém,

[2] congregarei todas as nações e as farei descer ao vale de Josafá; e ali entrarei em juízo contra elas por causa do meu povo e da minha herança, Israel, a quem elas espalharam por entre os povos, repartindo a minha terra entre si.

[3] Lançaram sortes sobre o meu povo, e deram meninos por meretrizes, e venderam meninas por vinho, que beberam.

[4] Que tendes vós comigo, Tiro, e Sidom, e todas as regiões da Filístia? É isso vingança que quereis contra mim? Se assim me quereis vingar, farei, sem demora, cair sobre a vossa cabeça a vossa vingança.

[5] Visto que levastes a minha prata e o meu ouro, e as minhas jóias preciosas metestes nos vossos templos,

[6] e vendestes os filhos de Judá e os filhos de Jerusalém aos filhos dos gregos, para os apartar para longe dos seus limites,

Jóel 4

Isten ítéletet mond a népek fölött

[1]Mert íme, azokban a napokban és abban az időben, amikor jóra fordítom Júda és Jeruzsálem sorsát,

[2]összegyűjtök minden népet. Jósáfát völgyébe vezetem őket, és ott tartok ítéletet fölöttük, amiért szétszórták a népek közé tulajdon népemet, Izráelt, és felosztották országomat.

[3]Népemre sorsot vetettek: a fiúkat parázna nőért adták oda, a leányokat pedig borért adták el, hogy ihassanak.

[4]Hát nektek mi bajotok van velem, Tírusz, Szidón és Filisztea tartományai? Bántottalak én valamivel benneteket, amiért meg kellene fizetnetek? Ha viszont ti akartok bántani engem, nagyon hamar visszaadom nektek azt, amivel bántotok!

[5]Hiszen elvettétek tőlem az ezüstöt és az aranyat, kincseim legjavát templomaitokba vittétek.

[6]Júda és Jeruzsálem fiait eladtátok a görögöknek, hogy messze kerüljenek hazájuktól.

[7] eis que eu os suscitarei do lugar para onde os vendestes e farei cair a vossa vingança sobre a vossa própria cabeça.

[7]De én visszahívom őket onnan, ahová eladtátok őket, és visszaadom nektek azt, amivel őket bántottátok!

[8] Venderei vossos filhos e vossas filhas aos filhos de Judá, e estes, aos sabeus, a uma nação remota, porque o SENHOR o disse.

[8]Fiaitokat és leányaitokat a júdaiaknak adom, azok pedig eladják őket a sábaiaknak, a távoli népnek. Megmondta az ÚR!

[9] Proclamai isto entre as nações: Apregoai guerra santa e suscitai os valentes; cheguem-se, subam todos os homens de guerra.

[9]Hirdessétek ki ezt a népek között: Készüljetek fel a háborúra! Buzdítsátok a vitézeket! Jöjjenek, vonuljanak föl a harcosok mind!

[10] Forjai espadas das vossas relhas de arado e lanças, das vossas podadeiras; diga o fraco: Eu sou forte.

[10]Kovácsoljatok kapáitokból kardokat, metszőkéseitekből dárdákat! Mondja még a gyáva is: Vitéz vagyok!

[11] Apressai-vos, e vinde, todos os povos em redor, e congregai-vos; para ali, ó SENHOR, faze descer os teus valentes.

[11]Jöjjetek sietve, ti népek, gyülekezzetek ide mindenfelől! Vezesd, URam, vitézeidet!

[12] Levantem-se as nações e sigam para o vale de Josafá; porque ali me assentarei para julgar todas as nações em redor.

[12]Induljanak, vonuljanak a népek Jósáfát völgyébe, mert ott tartok ítéletet minden szomszédos nép fölött.

[13] Lançai a foice, porque está madura a seara; vinde, pisai, porque o lagar está cheio, os seus compartimentos transbordam, porquanto a sua malícia é grande.

[13]Eresszétek rá a sarlót, mert megérett az aratnivaló! Gyertek, tapossatok, mert tele van a taposókád, csordultig vannak a sajtók, mert nagy a gonoszságuk.

[14] Multidões, multidões no vale da Decisão! Porque o Dia do SENHOR está perto, no vale da Decisão.

[14]Hatalmas tömeg van az ítélet völgyében, mert közel van az ÚR napja az ítélet völgyében!

[15] O sol e a lua se escurecem, e as estrelas retiram o seu resplendor.

[15]A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.

[16] O SENHOR brama de Sião e se fará ouvir de Jerusalém, e os céus e a terra tremerão; mas o SENHOR será o refúgio do seu povo e a fortaleza dos filhos de Israel.

[16]Felharsan az ÚR hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az ÚR, és erőssége lesz Izráel fiainak.

[17] Sabereis, assim, que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que habito em Sião, meu santo monte; e Jerusalém será santa; estranhos não passarão mais por ela.

A restauração de Israel

[18] E há de ser que, naquele dia, os montes destilarão mosto, e os outeiros manarão leite, e todos os rios de Judá estarão cheios de águas; sairá uma fonte da Casa do SENHOR e regará o vale de Sitim.

[19] O Egito se tornará uma desolação, e Edom se fará um deserto abandonado, por causa da violência que fizeram aos filhos de Judá, em cuja terra derramaram sangue inocente.

[20] Judá, porém, será habitada para sempre, e Jerusalém, de geração em geração.

[21] Eu expiarei o sangue dos que não foram expiados, porque o SENHOR habitará em Sião.

[17]Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki szent hegyemen, a Sionon lakom. Szent lesz Jeruzsálem, nem hatolnak be oda többé idegenek.

Júda békéje

[18]Azon a napon majd must csorog a hegyekről, tej folyik a halmokról. Júda minden patakjában bőven folyik a víz, forrás fakad az ÚR házából, és megöntözi a Sittím-völgyet.

[19]Egyiptom pusztaság lesz, Edóm meg sivár puszta, a Júda fiain elkövetett erőszak miatt, mivel ártatlan vért ontottak földjükön.

[20]Júdában azonban örökké lakni fognak, Jeruzsálemben is nemzedékről nemzedékre.

[21]Megfizetek majd a vérontásért, nem engedem azt, hogy büntetlen maradjon! Az ÚR a Sionon lakik!

Amós	ÁMÓSZ PRÓFÉTA KÖNYVE
Amós 1	**Ámósz 1**
Ameaças contra diversas nações	
1 Palavras que, em visão, vieram a Amós, que era entre os pastores de Tecoa, a respeito de Israel, nos dias de Uzias, rei de Judá, e nos dias de Jeroboão, filho de Joás, rei de Israel, dois anos antes do terremoto.	1Ámósz beszédei, aki a tekóai pásztorok közé tartozott. Ezt látta Izráelről Uzzijjának, Júda királyának, és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében, két évvel a földrengés előtt.
2 Ele disse: O SENHOR rugirá de Sião e de Jerusalém fará ouvir a sua voz; os prados dos pastores estarão de luto, e secar-se-á o cimo do Carmelo.	2Ezt mondta: Felharsan az ÚR hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből; gyászba borulnak a pásztorok legelői, és elszárad a Karmel teteje.
	Fenyegető próféciák Izráel szomszédai ellen
3 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Damasco e por quatro, não sustarei o castigo, porque trilharam a Gileade com trilhos de ferro.	3Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Damaszkusznak, mert vas cséplőszánokkal csépelték Gileádot.
4 Por isso, meterei fogo à casa de Hazael, fogo que consumirá os castelos de Ben-Hadade.	4Ezért tüzet bocsátok Hazáél házára, és az megemészti Ben-Hadad palotáit.
5 Quebrarei o ferrolho de Damasco e eliminarei o morador de Biqueate-Áven e ao que tem o cetro de Bete-Éden; e o povo da Síria será levado em cativeiro a Quir, diz o SENHOR.	5Letöröm Damaszkusz zárait, kiirtom az Áven-völgyből az uralkodót, és Bét-Édenből a fejedelmet. Fogságba megy az arám nép Kírbe – mondja az ÚR.
6 Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Gaza e por quatro, não sustarei o castigo, porque levaram em cativeiro todo o povo, para o entregarem a Edom.	6Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Gázának, mert a foglyokat mind elhurcolták, és kiszolgáltatták Edómnak.
7 Por isso, meterei fogo aos muros de Gaza, fogo que consumirá os seus castelos.	7Ezért tüzet bocsátok Gáza várfalára, és az megemészti palotáit.
8 Eliminarei o morador de Asdode e o que tem o cetro de Asquelom e volverei a mão	8Kiirtom Asdódból az uralkodót, és Askelónból a fejedelmet. Azután Ekrón

contra Ecrom; e o resto dos filisteus perecerá, diz o SENHOR.

[9] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Tiro e por quatro, não sustarei o castigo, porque entregaram todos os cativos a Edom e não se lembraram da aliança de irmãos.

[10] Por isso, meterei fogo aos muros de Tiro, fogo que consumirá os seus castelos.

[11] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Edom e por quatro, não sustarei o castigo, porque perseguiu o seu irmão à espada e baniu toda a misericórdia; e a sua ira não cessou de despedaçar, e reteve a sua indignação para sempre.

[12] Por isso, meterei fogo a Temã, fogo que consumirá os castelos de Bozra.

[13] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões dos filhos de Amom e por quatro, não sustarei o castigo, porque rasgaram o ventre às grávidas de Gileade, para dilatarem os seus próprios limites.

[14] Por isso, meterei fogo aos muros de Rabá, fogo que consumirá os seus castelos, com alarido no dia da batalha, com turbilhão no dia da tempestade.

[15] O seu rei irá para o cativeiro, ele e os seus príncipes juntamente, diz o SENHOR.

Amós 2

[1] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Moabe e por quatro, não sustarei o castigo, porque queimou os ossos do rei de Edom, até os reduzir a cal.

ellen fordulok, elpusztul a filiszteusok maradéka is – mondja az én Uram, az ÚR.

[9]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Título Tírusznak, mert a foglyokat mind kiszolgáltatták Edómnak, nem törődtek a testvéri szövetséggel.

[10]Ezért tüzet bocsátok Tírusz várfalára, és az megemészti palotáit.

[11]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Edómnak, mert fegyverrel üldözte testvérét, nem ismert irgalmat, szüntelen tombolt haragja, nem engedte dühét csillapodni.

[12]Ezért tüzet bocsátok Témánra, és az megemészti Bocrá palotáit.

[13]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg az ammóni népnek, mert felhasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy kiterjesszék határaikat.

[14]Ezért tüzet gyújtok Rabbá várfalán, és az megemészti palotáit harci zajban a csata napján, szélvészben a vihar napján.

[15]Királyuk fogságba kerül vezéreivel együtt – mondja az ÚR.

Ámósz 2

[1]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Móábnak, mert mésszé égette Edóm királyának csontjait.

[2] Por isso, meterei fogo a Moabe, fogo que consumirá os castelos de Queriote; Moabe morrerá entre grande estrondo, alarido e som de trombeta.

[3] Eliminarei o juiz do meio dele e a todos os seus príncipes com ele matarei, diz o SENHOR.

Ameaças contra Judá

[4] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Judá e por quatro, não sustarei o castigo, porque rejeitaram a lei do SENHOR e não guardaram os seus estatutos; antes, as suas próprias mentiras os enganaram, e após elas andaram seus pais.

[5] Por isso, meterei fogo a Judá, fogo que consumirá os castelos de Jerusalém.

Ameaças contra Israel

[6] Assim diz o SENHOR: Por três transgressões de Israel e por quatro, não sustarei o castigo, porque os juízes vendem o justo por dinheiro e condenam o necessitado por causa de um par de sandálias.

[7] Suspiram pelo pó da terra sobre a cabeça dos pobres e pervertem o caminho dos mansos; um homem e seu pai coabitam com a mesma jovem e, assim, profanam o meu santo nome.

[8] E se deitam ao pé de qualquer altar sobre roupas empenhadas e, na casa do seu deus, bebem o vinho dos que foram multados.

[9] Todavia, eu destruí diante deles o amorreu, cuja altura era como a dos cedros, e que era forte como os carvalhos;

[2]Ezért tüzet bocsátok Móábra, és az megemészti Kerijjót palotáit. Csatazajban hal meg Móáb népe, harci lárma és kürtzengés közben.

[3]Kiirtom belőle a bírót, és vele együtt minden vezérét megölöm – mondja az ÚR.

[4]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Júdának, mert megvetették az ÚR törvényét, és nem tartották meg rendelkezéseit. Tévelygésbe vitték őket bálványaik, amelyeket elődeik követtek.

[5]Ezért tüzet bocsátok Júdára, és az megemészti Jeruzsálem palotáit.

Fenyegető prófécia Izráel ellen

[6]Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Izráelnek, mert eladják pénzért az igazat, és egy pár saruért a szegényt.

[7]Azt kívánják, hogy a nincstelenek a föld porát szórják a fejükre, és elutasítják a szűkölködő ügyét. Apa és fia egy leányhoz járnak, így gyalázzák meg szent nevemet.

[8]Zálogba vett ruhán terpeszkednek minden oltár mellett, és a megbírságoltak borát isszák Istenük házában.

[9]Pedig én kipusztítottam előlük az emóriakat, akik magasak voltak, mint a cédrusok, és erősek, mint a tölgyek, de

e destruí o seu fruto por cima e as suas raízes por baixo.

elpusztítottam gyümölcsüket fent, és gyökerüket lent.

[10] Também vos fiz subir da terra do Egito e quarenta anos vos conduzi no deserto, para que possuísseis a terra do amorreu.

[10]Fölhoztalak benneteket Egyiptom földjéről, és vezettelek a pusztában negyven esztendeig, hogy birtokba vegyétek az emóriak földjét.

[11] Dentre os vossos filhos, suscitei profetas e, dentre os vossos jovens, nazireus. Não é isto assim, filhos de Israel? – diz o SENHOR.

[11]Fiaitok közül prófétákat támasztottam, ifjaitok közül názírokat. Nem így van-e, Izráel fiai? – így szól az ÚR.

[12] Mas vós aos nazireus destes a beber vinho e aos profetas ordenastes, dizendo: Não profetizeis.

[12]De ti a názírokat borral itattátok, a prófétákra meg ráparancsoltatok: Ne prófétáljatok!

[13] Eis que farei oscilar a terra debaixo de vós, como oscila um carro carregado de feixes.

[13]Ezért én megingatom alattatok a földet, ahogyan meginog a szekér, ha kévékkel van tele.

[14] De nada valerá a fuga ao ágil, o forte não usará a sua força, nem o valente salvará a sua vida.

[14]Nem lesz menekvés a gyorsnak, az erős semmire sem megy az erejével, és a vitéz sem menti meg életét.

[15] O que maneja o arco não resistirá, nem o ligeiro de pés se livrará, nem tampouco o que vai montado a cavalo salvará a sua vida.

[15]Az íjász sem tud helytállni, a gyorslábú sem tud elmenekülni, és a lovas sem menti meg életét.

[16] E o mais corajoso entre os valentes fugirá nu naquele dia, disse o SENHOR.

[16]A legbátrabb vitéz is páncélját eldobva menekül majd azon a napon – így szól az ÚR.

Amós 3

O castigo contra a maldade de Israel

[1] Ouvi a palavra que o SENHOR fala contra vós outros, filhos de Israel, contra toda a família que ele fez subir da terra do Egito, dizendo:

[2] De todas as famílias da terra, somente a vós outros vos escolhi; portanto, eu vos punirei por todas as vossas iniqüidades.

Ámósz 3

A próféta küldetése a választott néphez

[1]Halljátok meg azt az igét, amelyet az ÚR mond rólatok, Izráel fiai, az egész nemzetségről, amelyet fölhoztam Egyiptomból:

[2]Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzetsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.

[3] Andarão dois juntos, se não houver entre eles acordo?

[4] Rugirá o leão no bosque, sem que tenha presa? Levantará o leãozinho no covil a sua voz, se nada tiver apanhado?

[5] Cairá a ave no laço em terra, se não houver armadilha para ela? Levantar-se-á o laço da terra, sem que tenha apanhado alguma coisa?

[6] Tocar-se-á a trombeta na cidade, sem que o povo se estremeça? Sucederá algum mal à cidade, sem que o SENHOR o tenha feito?

[7] Certamente, o SENHOR Deus não fará coisa alguma, sem primeiro revelar o seu segredo aos seus servos, os profetas.

[8] Rugiu o leão, quem não temerá? Falou o SENHOR Deus, quem não profetizará?

[9] Fazei ouvir isto nos castelos de Asdode e nos castelos da terra do Egito e dizei: Ajuntai-vos sobre os montes de Samaria e vede que grandes tumultos há nela e que opressões há no meio dela.

[10] Porque Israel não sabe fazer o que é reto, diz o SENHOR, e entesoura nos seus castelos a violência e a devastação.

[11] Portanto, assim diz o SENHOR Deus: Um inimigo cercará a tua terra, derribará a tua fortaleza, e os teus castelos serão saqueados.

[12] Assim diz o SENHOR: Como o pastor livra da boca do leão as duas pernas ou um pedacinho da orelha, assim serão salvos os filhos de Israel que habitam em Samaria

[3]Útra kelnek-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg?

[4]Ordít-e az oroszlán az erdőben, ha nincsen zsákmánya? Bömböl-e rejtekhelyén a fiatal oroszlán, ha semmit sem fogott?

[5]Csapdába esik-e a madár a földön, ha nem vetnek tőrt neki? Fölpattan-e a csapda a földről, ha semmit sem fogott?

[6]Ha megfújják a kürtöt a városban, nem kezd-e remegni a nép? Ha valami baj éri a várost, nem az ÚR hozza-e azt?

[7]Az én Uram, az ÚR semmit sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgáinak, a prófétáknak.

[8]Ha oroszlán ordít, ki ne félne? Ha az én Uram, az ÚR szól, ki ne prófétálna?

Samária bűnös fényűzése

[9]Hirdessétek Asdód palotáinak tetejéről és az Egyiptomban levő palotákról, és mondjátok: Gyűljetek össze Samária hegyein, lássátok meg, milyen zűrzavar van ott, és milyen elnyomás van benne!

[10]Nem tudnak helyesen cselekedni – így szól az ÚR –, erőszakkal és zsarolással gyűjtenek kincset palotáikba.

[11]Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Ellenség veszi körül az országot, megfosztanak hatalmadtól, kirabolják palotáidat.

[12]Így szól az ÚR: Ahogyan a pásztor az oroszlán szájából két lábszárat vagy egy fülhegyet ment meg, csak úgy menekülnek meg Izráel fiai, akik most Samáriában az

com apenas o canto da cama e parte do leito.

[13] Ouvi e protestai contra a casa de Jacó, diz o SENHOR Deus, o Deus dos Exércitos:

[14] No dia em que eu punir Israel, por causa das suas transgressões, visitarei também os altares de Betel; e as pontas do altar serão cortadas e cairão por terra.

[15] Derribarei a casa de inverno com a casa de verão; as casas de marfim perecerão, e as grandes casas serão destruídas, diz o SENHOR.

ágy szélén és damaszkuszi pamlagon ülnek.

[13]Halljátok, és tanúskodjatok Jákób háza ellen! – így szól az én Uram, az ÚR, a Seregek Istene. –

[14]Amikor megbüntetem Izráelt bűnei miatt, megbüntetem Bételt is oltárai miatt. Letörnek az oltár szarvai, és a földre hullnak.

[15]Összedöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, elpusztulnak az elefántcsont házak, vége lesz a sokféle háznak – így szól az ÚR.

Amós 4

Ameaças contra as mulheres de Samaria

[1] Ouvi esta palavra, vacas de Basã, que estais no monte de Samaria, oprimis os pobres, esmagais os necessitados e dizeis a vosso marido: Dá cá, e bebamos.

[2] Jurou o SENHOR Deus, pela sua santidade, que dias estão para vir sobre vós, em que vos levarão com anzóis e as vossas restantes com fisga de pesca.

[3] Saireis cada uma em frente de si pelas brechas e vos lançareis para Hermom, disse o SENHOR.

A cegueira espiritual de Israel

[4] Vinde a Betel e transgredi, a Gilgal, e multiplicai as transgressões; e, cada manhã, trazei os vossos sacrifícios e, de três em três dias, os vossos dízimos;

[5] e oferecei sacrifício de louvores do que é levedado, e apregoai ofertas voluntárias, e

Ámósz 4

Samária asszonyai ellen

[1]Halljátok meg ezt az igét, ti básáni tehenek Samária hegyén, akik sanyargatjátok a nincsteleneket, és bántalmazzátok a szegényeket, akik ezt mondjátok uraitoknak: Hozzatok még, hadd igyunk!

[2]Megesküdött szentségére az én Uram, az ÚR, hogy eljön rátok az az idő, amikor szigonnyal visznek el benneteket, maradékotokat pedig halászhorgokkal.

[3]A leomlott falon át mentek ki egymás után, és a Hermón felé hajtanak benneteket – így szól az ÚR.

Izráelnek nem használt a fenyítés

[4]Jöjjetek csak Bételbe, és vétkezzetek, Gilgálban vétkezzetek még többet! Hozzátok reggelenként áldozataitokat, harmadnapra tizedeiteket!

[5]Égessetek kovásszal készült hálaáldozatot, kiáltsátok, híreszteljétek,

publicai-as, porque disso gostais, ó filhos de Israel, disse o SENHOR Deus.

hogy önkéntes áldozatot hoztok, mert így szeretitek, Izráel fiai! – így szól az én Uram, az ÚR.

[6] Também vos deixei de dentes limpos em todas as vossas cidades e com falta de pão em todos os vossos lugares; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[6]Én meg azt tettem veletek, hogy nem volt harapnivaló városaitokban, kenyérhiány volt minden helységetekben, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az ÚR.

[7] Além disso, retive de vós a chuva, três meses ainda antes da ceifa; e fiz chover sobre uma cidade e sobre a outra, não; um campo teve chuva, mas o outro, que ficou sem chuva, se secou.

[7]Én az esőt is megvontam tőletek három hónappal az aratás előtt: az egyik városra adtam esőt, a másik városra nem adtam esőt. Az egyik föld kapott esőt, a másik föld nem kapott esőt, és kiszáradt.

[8] Andaram duas ou três cidades, indo a outra cidade para beberem água, mas não se saciaram; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[8]Két-három városból támolyogtak egy városba, hogy vizet ihassanak, de nem jutott nekik elég, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az ÚR.

[9] Feri-vos com o crestamento e a ferrugem; a multidão das vossas hortas, e das vossas vinhas, e das vossas figueiras, e das vossas oliveiras, devorou-a o gafanhoto; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[9]Megvertelek benneteket aszállyal és gabonarozsdával, kertjeiteknek és szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét leette a sáska, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az ÚR.

[10] Enviei a peste contra vós outros à maneira do Egito; os vossos jovens, matei-os à espada, e os vossos cavalos, deixei-os levar presos, e o mau cheiro dos vossos arraiais fiz subir aos vossos narizes; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[10]Dögvészt küldtem rátok, olyat, mint Egyiptomra. Ifjaitokat fegyverrel öltem meg, lovaitok zsákmányul estek. Táborotok bűze orrotokba szállt, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az ÚR.

[11] Subverti alguns dentre vós, como Deus subverteu a Sodoma e Gomorra, e vós fostes como um tição arrebatado da fogueira; contudo, não vos convertestes a mim, disse o SENHOR.

[11]Olyan pusztulást hoztam rátok, mint amikor Sodomát és Gomorát elpusztította Isten. Olyanok lettetek, mint a tűzből kiragadott üszkös fadarab, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az ÚR.

[12] Portanto, assim te farei, ó Israel! E, porque isso te farei, prepara-te, ó Israel, para te encontrares com o teu Deus.
[13] Porque é ele quem forma os montes, e cria o vento, e declara ao homem qual é o seu pensamento; e faz da manhã trevas e pisa os altos da terra; SENHOR, Deus dos Exércitos, é o seu nome.

[12]Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel!
[13]Mert aki hegyeket formál, és szelet teremt, aki tudtára adja szándékát az embernek, aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked, annak neve: az ÚR, a Seregek Istene.

Amós 5

Buscai a Deus e vivei

[1] Ouvi esta palavra que levanto como lamentação sobre vós, ó casa de Israel:
[2] Caiu a virgem de Israel, nunca mais tornará a levantar-se; estendida está na sua terra, e não há quem a levante.
[3] Porque assim diz o SENHOR Deus: A cidade da qual saem mil conservará cem, e aquela da qual saem cem conservará dez à casa de Israel.
[4] Pois assim diz o SENHOR à casa de Israel: Buscai-me e vivei.
[5] Porém não busqueis a Betel, nem venhais a Gilgal, nem passeis a Berseba, porque Gilgal, certamente, será levada cativa, e Betel será desfeita em nada.
[6] Buscai ao SENHOR e vivei, para que não irrompa na casa de José como um fogo que a consuma, e não haja em Betel quem o apague.
[7] Vós que converteis o juízo em alosna e deitais por terra a justiça,
[8] procurai o que faz o Sete-estrelo e o Órion, e torna a densa treva em manhã, e muda o dia em noite; o que chama as

Ámósz 5

A próféta elsiratja Izráelt

[1]Halljátok meg ezt az igét! Siratóéneket mondok rólatok, Izráel háza!
[2]Elesett, nem kel fel többé Izráel szüze! Ott hever a földjén, nincs, ki fölemelje.
[3]Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha egy városból ezren vonulnak ki, csak százan maradnak meg; ha százan vonulnak ki, csak tízen maradnak meg Izráel házából.
[4]Ezt mondja az ÚR Izráel házának: Engem keressetek, akkor életben maradtok!
[5]Ne keressétek fel Bételt, ne járjatok Gilgálba, Beérsebába se menjetek! Mert Gilgál fogságba jut, Bétel pedig megsemmisül.
[6]Az URat keressétek, és életben maradtok! Különben rátör József házára, mint a tűz, amely megemészti olthatatlanul Bétel miatt.
[7]Mert méreggé teszitek a törvényt, és az igazságot földre tiporjátok.
[8]Aki a Fiastyúkot alkotta, meg a Kaszás-csillagot, aki a homályt reggelre változtatja, és sötét éjszakává a nappalt,

águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[9] É ele que faz vir súbita destruição sobre o forte e ruína contra a fortaleza.

[10] Aborreceis na porta ao que vos repreende e abominais o que fala sinceramente.

[11] Portanto, visto que pisais o pobre e dele exigis tributo de trigo, não habitareis nas casas de pedras lavradas que tendes edificado; nem bebereis do vinho das vides desejáveis que tendes plantado.

[12] Porque sei serem muitas as vossas transgressões e graves os vossos pecados; afligis o justo, tomais suborno e rejeitais os necessitados na porta.

[13] Portanto, o que for prudente guardará, então, silêncio, porque é tempo mau.

[14] Buscai o bem e não o mal, para que vivais; e, assim, o SENHOR, o Deus dos Exércitos, estará convosco, como dizeis.

[15] Aborrecei o mal, e amai o bem, e estabelecei na porta o juízo; talvez o SENHOR, o Deus dos Exércitos, se compadeça do restante de José.

[16] Portanto, assim diz o SENHOR, o SENHOR, Deus dos Exércitos: Em todas as praças haverá pranto; e em todas as ruas dirão: Ai! Ai! E ao lavrador chamarão para o pranto e, para o choro, os que sabem prantear.

[17] Em todas as vinhas haverá pranto, porque passarei pelo meio de ti, diz o SENHOR.

aki szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre, annak neve: az ÚR.

[9]Pusztulással sújtja az erőseket, és pusztulást hoz az erődökre.

Ítélet a társadalmi igazságtalanság miatt

[10]Gyűlölik azt, aki megfeddi őket a kapuban, és utálják, aki megmondja az igazat.

[11]Ti kihasználjátok a nincstelent, és gabonaadót szedtek tőle. Ezért bár faragott kőből építettetek házakat, nem fogtok bennük lakni, bár gyönyörű szőlőket ültettetek, nem isszátok azok borát.

[12]Tudom, hogy milyen sok a bűnötök, és vétkeitek mily nagyok: sanyargatjátok az igazat, elfogadjátok a megvesztegetést, elnyomjátok a szegényeket a kapuban.

[13]Ezért hallgat most az okos, mert gonosz idő ez!

[14]A jóra törekedjetek, ne a rosszra, akkor életben maradtok, és veletek lesz az ÚR, a Seregek Istene – ahogy mondogatjátok.

[15]Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, szerezzetek érvényt a törvénynek a kapuban! Talán megkegyelmez József maradékának az ÚR, a Seregek Istene.

[16]Ezért így szól az ÚR, a Seregek Istene, az én Uram: Minden téren sírni fognak, minden utcán jajgatnak. A mezei munkást gyászolni hívják, és a halottsiratókat jajveszékelni.

[17]Minden szőlőben sírni fognak, ha átvonulok közöttetek – mondja az ÚR.

[18] Ai de vós que desejais o Dia do SENHOR! Para que desejais vós o Dia do SENHOR? É dia de trevas e não de luz.

[19] Como se um homem fugisse de diante do leão, e se encontrasse com ele o urso; ou como se, entrando em casa, encostando a mão à parede, fosse mordido de uma cobra.

[20] Não será, pois, o Dia do SENHOR trevas e não luz? Não será completa escuridão, sem nenhuma claridade?

Deus exige justiça e não sacrifícios

[21] Aborreço, desprezo as vossas festas e com as vossas assembléias solenes não tenho nenhum prazer.

[22] E, ainda que me ofereçais holocaustos e vossas ofertas de manjares, não me agradarei deles, nem atentarei para as ofertas pacíficas de vossos animais cevados.

[23] Afasta de mim o estrépito dos teus cânticos, porque não ouvirei as melodias das tuas liras.

[24] Antes, corra o juízo como as águas; e a justiça, como ribeiro perene.

[25] Apresentastes-me, vós, sacrifícios e ofertas de manjares no deserto por quarenta anos, ó casa de Israel?

[26] Sim, levastes Sicute, vosso rei, Quium, vossa imagem, e o vosso deus-estrela, que fizestes para vós mesmos.

[27] Por isso, vos desterrarei para além de Damasco, diz o SENHOR, cujo nome é Deus dos Exércitos.

Amós 6

[18]Jaj azoknak, akik az ÚR napját kívánják! Minek nektek az ÚR napja? Sötét lesz az, nem világos!

[19]Olyan lesz, mint mikor valaki oroszlán elől fut, és medve támad rá, bejut a házba, kezével a falnak támaszkodik, és megmarja egy kígyó.

[20]Bizony, sötét lesz az ÚR napja, nem világos, vaksötét lesz, fénysugár nélkül!

A lélektelen istentisztelet hiábavaló

[21]Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom!

[22]Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ha ételáldozatot, nem gyönyörködöm bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hizlalt állatokból adtok!

[23]Távozzatok előlem hangos éneklésetekkel, hallani sem akarom lantotok zengését!

[24]Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!

[25]Véresáldozatot és ételáldozatot úgy hoztatok-e nekem a pusztában negyven éven át, Izráel háza,

[26]hogy közben királyotokat, Szikkútot hordoztátok, és Kijjúnt, csillagistenetek képmását, amelyeket ti készítettetek?!

[27]Ezért fogságba küldelek titeket Damaszkuszon túlra – mondja az ÚR, akinek Seregek Istene a neve.

Ámósz 6

A corrupção e a destruição de Israel

[1] Ai dos que andam à vontade em Sião e dos que vivem sem receio no monte de Samaria, homens notáveis da principal das nações, aos quais vem a casa de Israel!

[2] Passai a Calné e vede; e, dali, ide à grande Hamate; depois, descei a Gate dos filisteus; sois melhores que estes reinos? Ou será maior o seu território do que o vosso território?

[3] Vós que imaginais estar longe o dia mau e fazeis chegar o trono da violência;

[4] que dormis em camas de marfim, e vos espreguiçais sobre o vosso leito, e comeis os cordeiros do rebanho e os bezerros do cevadouro;

[5] que cantais à toa ao som da lira e inventais, como Davi, instrumentos músicos para vós mesmos;

[6] que bebeis vinho em taças e vos ungis com o mais excelente óleo, mas não vos afligis com a ruína de José.

[7] Portanto, agora, ireis em cativeiro entre os primeiros que forem levados cativos, e cessarão as pândegas dos espreguiçadores.

[8] Jurou o SENHOR Deus por si mesmo, o SENHOR, Deus dos Exércitos, e disse: Abomino a soberba de Jacó e odeio os seus castelos; e abandonarei a cidade e tudo o que nela há.

[9] Se numa casa ficarem dez homens, também esses morrerão.

[10] Se, porém, um parente chegado, o qual os há de queimar, toma os cadáveres para os levar fora da casa e diz ao que estiver

A kevélység büntetése

[1]Jaj a gondtalanoknak a Sionon, az elbizakodottaknak Samária hegyén, a legkiválóbb nép előkelőinek, akikhez folyamodik Izráel háza!

[2]Járjátok be Kalnét, és nézzetek szét! Onnan menjetek a nagy Hamátba, azután menjetek el a filiszteus Gátba: Különbek vagytok-e ezeknél az országoknál, nagyobb-e a területük a tiétekénél?

[3]Ti azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja, ezért közel hoztátok az erőszak uralmát!

[4]Elefántcsont ágyakon heverésznek, pamlagokon terpeszkednek, megeszik a nyájból a bárányokat, és a hizlalóból a borjúkat!

[5]Hárfakísérettel dalolásznak, és azt hiszik, hogy zenéjük olyan, mint Dávidé.

[6]Kelyhekből isszák a bort, és finom olajjal kenik magukat, de József romlásával nem törődnek.

[7]Ezért majd ők mennek a foglyok élén fogságba, és vége lesz a terpeszkedők mulatozásának.

[8]Önmagára esküdött az én Uram, az ÚR. Így szól az ÚR, a Seregek Istene: Utálom Jákób kevélységét, gyűlölöm palotáit: prédára vetem a várost mindenestül.

[9]Ha tíz ember marad meg egy házban, azok is meghalnak.

[10]Ha fölemeli valakinek a holttestét a nagybátyja vagy a rokona, hogy kivigye a házból, akkor odaszól annak, aki a ház

no seu mais interior: Haverá outro contigo? E este responder: Não há; então, lhe dirá: Cala-te, não menciones o nome do SENHOR.

belsejében van: Van-e még valaki veled? Az így felel: Nincs! – és hozzáteszi: Csitt, ki ne ejtsd az ÚR nevét!

[11] Pois eis que o SENHOR ordena, e será destroçada em ruínas a casa grande, e a pequena, feita em pedaços.

[11]Mert íme, az ÚR parancsára darabokra zúzzák a nagy házakat, a kis házakat pedig törmelékké.

[12] Poderão correr cavalos na rocha? E lavrá-la com bois? No entanto, haveis tornado o juízo em veneno e o fruto da justiça, em alosna.

[12]Futhatnak-e kősziklán a lovak, fel lehet-e azt szántani ökrökkel? Ti pedig méreggé tettétek a törvényt, és az igazság gyümölcsét ürömmé.

[13] Vós vos alegrais com Lo-Debar e dizeis: Não é assim que, por nossas próprias forças, nos apoderamos de Carnaim?

[13]Örültök Lódebárnak, és azt mondjátok: A magunk erejével foglaltuk el Karnajimot!

[14] Pois eis que levantarei sobre vós, ó casa de Israel, uma nação, diz o SENHOR, Deus dos Exércitos, a qual vos oprimirá, desde a entrada de Hamate até ao ribeiro da Arabá.

[14]Én majd egy népet indítok ellened, Izráel háza – így szól az ÚR, a Seregek Istene –, amely sanyargat benneteket a Hamátba vezető úttól le az Arábá-völgyig.

Amós 7

A visão do gafanhoto, do fogo e do prumo

[1] Isto me fez ver o SENHOR Deus: eis que ele formava gafanhotos ao surgir o rebento da erva serôdia; e era a erva serôdia depois de findas as ceifas do rei.

[2] Tendo eles comido de todo a erva da terra, disse eu: SENHOR Deus, perdoa, rogo-te; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[3] Então, o SENHOR se arrependeu disso. Não acontecerá, disse o SENHOR.

[4] Isto me mostrou o SENHOR Deus: eis que o SENHOR Deus chamou o fogo para exercer a sua justiça; este consumiu o

Ámósz 7

Az első három látomás

[1]Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Íme, egy sáskarajt teremtett a sarjúfakadás kezdetén, amikor már nőtt a sarjú a királyi kaszálás után.

[2]És amikor a föld összes növényét meg akarták enni, ezt mondtam: Ó, Uram, URam! Bocsáss meg! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny?

[3]Megbánta ezt az ÚR: Nem történik meg! – mondta az ÚR.

[4]Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Tüzet hívott elő ítéletre az én Uram, az ÚR, és az megemésztette a

grande abismo e devorava a herança do SENHOR.

nagy mélységet. Mikor már a földet kezdte perzselni,

[5] Então, disse eu: SENHOR Deus, cessa agora; como subsistirá Jacó? Pois ele é pequeno.

[5]ezt mondtam: Ó, Uram, URam, hagyd abba! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny?

[6] E o SENHOR se arrependeu disso. Também não acontecerá, disse o SENHOR Deus.

[6]Megbánta ezt az ÚR: Ez sem történik meg! – mondta az én Uram, az ÚR.

[7] Mostrou-me também isto: eis que o SENHOR estava sobre um muro levantado a prumo; e tinha um prumo na mão.

[7]Ezt mutatta nekem látomásban az ÚR: Íme, az Úr ott állt egy meredek falon, függőónnal a kezében.

[8] O SENHOR me disse: Que vês tu, Amós? Respondi: Um prumo. Então, me disse o SENHOR: Eis que eu porei o prumo no meio do meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.

[8]Ezt kérdezte tőlem az ÚR: Mit látsz, Ámósz? Így feleltem: függőónt. Akkor ezt mondta az Úr: Függőónnal vizsgálom meg népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki.

[9] Mas os altos de Isaque serão assolados, e destruídos, os santuários de Israel; e levantar-me-ei com a espada contra a casa de Jeroboão.

[9]Elpusztulnak Izsák áldozóhalmai, romba dőlnek Izráel szentélyei, mert fegyverrel támadok Jeroboám házára.

Amós acusado como conspirador

Amacjá és Ámósz vitája

[10] Então, Amazias, o sacerdote de Betel, mandou dizer a Jeroboão, rei de Israel: Amós tem conspirado contra ti, no meio da casa de Israel; a terra não pode sofrer todas as suas palavras.

[10]Ezt az üzenetet küldte Amacjá, Bétel papja, Jeroboámnak, Izráel királyának: Összeesküvést szít ellened Ámósz Izráel népe körében. Nem tűrheti el az ország az ő beszédeit!

[11] Porque assim diz Amós: Jeroboão morrerá à espada, e Israel, certamente, será levado para fora de sua terra, em cativeiro.

[11]Mert így beszél Ámósz: Fegyvertől hal meg Jeroboám, Izráelnek pedig fogságba kell mennie földjéről.

[12] Então, Amazias disse a Amós: Vai-te, ó vidente, foge para a terra de Judá, e ali come o teu pão, e ali profetiza;

[12]Ámósznak viszont ezt mondta Amacjá: Te látnok! Menj el innen, menekülj Júdába, ott keresd a kenyeredet, és ott prófétálj!

[13] mas em Betel, daqui por diante, já não profetizarás, porque é o santuário do rei e o templo do reino.
[14] Respondeu Amós e disse a Amazias: Eu não sou profeta, nem discípulo de profeta, mas boieiro e colhedor de sicômoros.
[15] Mas o SENHOR me tirou de após o gado e o SENHOR me disse: Vai e profetiza ao meu povo de Israel.
[16] Ora, pois, ouve a palavra do SENHOR. Tu dizes: Não profetizarás contra Israel, nem falarás contra a casa de Isaque.
[17] Portanto, assim diz o SENHOR: Tua mulher se prostituirá na cidade, e teus filhos e tuas filhas cairão à espada, e a tua terra será repartida a cordel, e tu morrerás na terra imunda, e Israel, certamente, será levado cativo para fora da sua terra.

Amós 8

A visão de um cesto de frutos

[1] O SENHOR Deus me fez ver isto: eis aqui um cesto de frutos de verão.

[2] E perguntou: Que vês, Amós? E eu respondi: Um cesto de frutos de verão. Então, o SENHOR me disse: Chegou o fim para o meu povo de Israel; e jamais passarei por ele.
[3] Mas os cânticos do templo, naquele dia, serão uivos, diz o SENHOR Deus; multiplicar-se-ão os cadáveres; em todos os lugares, serão lançados fora. Silêncio!

A ruína de Israel está perto

[13]Bételben nem prófétálhatsz többé, mert királyi szentély ez itt, és az ország temploma!
[14]Ámósz így válaszolt Amacjának: Nem vagyok próféta, sem prófétatanítvány. Pásztor vagyok én, és fügét termesztek.
[15]De elhívott engem az ÚR a nyáj mellől, és ezt mondta nekem az ÚR: Eredj, és prófétálj népemnek, Izráelnek!
[16]Most azért halld meg az ÚR igéjét! Te ezt mondtad: Nem prófétálhatsz Izráel ellen, nem prédikálhatsz Izsák házáról!
[17]Ezért így szól az ÚR: Feleséged parázna nő lesz a városban, fiaid és leányaid fegyver által esnek el, földedet fölosztják mérőzsinórral, te magad tisztátalan földön halsz meg, Izráel pedig fogságba megy földjéről!

Ámósz 8

A negyedik látomás

[1]Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Íme, egy kosár érett gyümölcs!
[2]Ezt kérdezte tőlem: Mit látsz, Ámósz? Így feleltem: Egy kosár érett gyümölcsöt. Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Elérte a vég népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki.
[3]Azon a napon jajgatássá válnak a templomi énekek – így szól az én Uram, az ÚR. Tömérdek hulla lesz mindenütt, csendben rakják le őket.

A csaló kereskedők ítélete

[4] Ouvi isto, vós que tendes gana contra o necessitado e destruís os miseráveis da terra,

[5] dizendo: Quando passará a Festa da Lua Nova, para vendermos os cereais? E o sábado, para abrirmos os celeiros de trigo, diminuindo o efa, e aumentando o siclo, e procedendo dolosamente com balanças enganadoras,

[6] para comprarmos os pobres por dinheiro e os necessitados por um par de sandálias e vendermos o refugo do trigo?

[7] Jurou o SENHOR pela glória de Jacó: Eu não me esquecerei de todas as suas obras, para sempre!

[8] Por causa disto, não estremecerá a terra? E não se enlutará todo aquele que habita nela? Certamente, levantar-se-á toda como o Nilo, será agitada e abaixará como o rio do Egito.

[9] Sucederá que, naquele dia, diz o SENHOR Deus, farei que o sol se ponha ao meio-dia e entenebrecerei a terra em dia claro.

[10] Converterei as vossas festas em luto e todos os vossos cânticos em lamentações; porei pano de saco sobre todos os lombos e calva sobre toda cabeça; e farei que isso seja como luto por filho único, luto cujo fim será como dia de amarguras.

[11] Eis que vêm dias, diz o SENHOR Deus, em que enviarei fome sobre a terra, não de pão, nem sede de água, mas de ouvir as palavras do SENHOR.

[4]Halljátok meg ezt ti, akik a szegények vesztét kívánjátok, és ki akarjátok pusztítani az ország nincstelenjeit!

[5]Mert így beszéltek: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk, és a szombat, hogy gabonával kereskedjünk, kisebb vékával, nagyobb súlyokkal, és hamis mérleggel csalva,

[6]hogy megvehessük a nincsteleneket pénzen, a szegényeket egy pár saruért, és eladhassuk a hulladék gabonát?

[7]Megesküdött az ÚR Jákób büszkeségére: Sosem felejtem el, hogy miket műveltek!

[8]Ne rendüljön meg emiatt a föld, és ne gyászoljon minden lakója? Úgy megemelkedik, akár a Nílus, árad és apad, mint Egyiptom folyója.

[9]Azon a napon – így szól az én Uram, az ÚR – naplementét idézek elő délben, és sötétségbe borítom a földet fényes nappal.

[10]Ünnepeiteket gyászra változtatom, és dalaitokat siratóénekre. Minden derékra gyászruhát vetetek, minden fejet kopasszá teszek; olyan gyászba borítom őket, amilyet az egyszülöttért tartanak. Ilyen keserves nap lesz a végük.

[11]Jön majd olyan idő – így szól az én Uram, az ÚR –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az ÚR igéjének hallgatására.

[12] Andarão de mar a mar e do Norte até ao Oriente; correrão por toda parte, procurando a palavra do SENHOR, e não a acharão.

[13] Naquele dia, as virgens formosas e os jovens desmaiarão de sede,

[14] os que, agora, juram pelo ídolo de Samaria e dizem: Como é certo viver o teu deus, ó Dã! E: Como é certo viver o culto de Berseba! Esses mesmos cairão e não se levantarão jamais.

[12]Támolyognak majd tengertől tengerig és északtól keletig. Bolyonganak, és keresik az ÚR igéjét, de nem találják.

[13]Azon a napon elepednek a szomjúságtól a szép szüzek és az ifjak,

[14]akik Samária bálványára esküsznek, és így beszélnek: „Dán Istenére mondom!”, vagy: „A beérsebai útra mondom!” Elesnek, és nem kelnek fel többé!

Amós 9

Os juízos de Deus são inevitáveis

[1] Vi o SENHOR, que estava em pé junto ao altar; e me disse: Fere os capitéis, e estremecerão os umbrais, e faze tudo em pedaços sobre a cabeça de todos eles; matarei à espada até ao último deles; nenhum deles fugirá, e nenhum escapará.

[2] Ainda que desçam ao mais profundo abismo, a minha mão os tirará de lá; se subirem ao céu, de lá os farei descer.

[3] Se se esconderem no cimo do Carmelo, de lá buscá-los-ei e de lá os tirarei; e, se dos meus olhos se ocultarem no fundo do mar, de lá darei ordem à serpente, e ela os morderá.

[4] Se forem para o cativeiro diante de seus inimigos, ali darei ordem à espada, e ela os matará; porei os olhos sobre eles, para o mal e não para o bem.

[5] Porque o SENHOR, o SENHOR dos Exércitos, é o que toca a terra, e ela se derrete, e todos os que habitam nela se

Ámósz 9

Az ötödik látomás: Nincs menekvés az ítélet elől

[1]Láttam az Urat az oltárnál állni. Ezt mondta: Üss az oszlopfőre, hogy belerendüljenek a küszöbök, hadd hulljanak a kövek mindnyájuk fejére! Akik megmaradnak, azokat fegyverrel ölöm meg. Nem tud elfutni közülük senki, nem fog megmenekülni közülük senki!

[2]Ha a holtak hazájába hatolnak be, onnan is kiragadja őket a kezem. Ha az égbe mennek föl, onnan is lehozom őket.

[3]Ha a Karmel tetején bújnak el, ott is felkutatom és megragadom őket. Ha a tenger mélyére rejtőznek előlem, parancsomra ott is megmarja őket a kígyó.

[4]Még ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, parancsomra ott is megöli őket a fegyver. Szemmel tartom őket, de vesztükre és nem javukra.

[5]Ha az Úr, a Seregek URa megérinti a földet, megrendül az, és gyászol minden

enlutarão; ela subirá toda como o Nilo e abaixará como o rio do Egito.

lakója. Úgy megemelkedik, akár a Nílus, majd leapad, mint Egyiptom folyója.

[6] Deus é o que edifica as suas câmaras no céu e a sua abóbada fundou na terra; é o que chama as águas do mar e as derrama sobre a terra; SENHOR é o seu nome.

[6]A mennyben építette meg palotáját, és a földön vetett alapot boltozatának. Szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre: az ÚR az ő neve!

Az ÚR megrostálja Izráelt

[7] Não sois vós para mim, ó filhos de Israel, como os filhos dos etíopes? – diz o SENHOR. Não fiz eu subir a Israel da terra do Egito, e de Caftor, os filisteus, e de Quir, os siros?

[7]Nem olyanok vagytok-e a szememben, Izráel fiai, mint az etiópok? – így szól az ÚR. Én hoztam föl Izráelt Egyiptomból, a filiszteusokat meg Kaftórból és az arámokat Kírből!

[8] Eis que os olhos do SENHOR Deus estão contra este reino pecador, e eu o destruirei de sobre a face da terra; mas não destruirei de todo a casa de Jacó, diz o SENHOR.

[8]Az én Uram, az ÚR szemmel tartja a vétkes országot. Eltörlöm azt a föld színéről! Bár mégsem pusztítom ki egészen Jákób házát – így szól az ÚR.

[9] Porque eis que darei ordens e sacudirei a casa de Israel entre todas as nações, assim como se sacode trigo no crivo, sem que caia na terra um só grão.

[9]Mert íme, parancsot adok a népeknek, és megrostálom Izráel házát, mintha rostában ráznák, melyből egy szem sem esik a földre.

[10] Todos os pecadores do meu povo morrerão à espada, os quais dizem: O mal não nos alcançará, nem nos encontrará.

[10]Fegyvertől halnak meg népem vétkesei, akik azt gondolják: Nem ér el minket, és nem talál ránk a veszedelem.

Restauração do Israel espiritual

Boldog jövő ígérete

[11] Naquele dia, levantarei o tabernáculo caído de Davi, repararei as suas brechas; e, levantando-o das suas ruínas, restaurá-lo-ei como fora nos dias da antiguidade;

[11]Azon a napon fölállítom Dávid összedőlt hajlékát, kijavítom réseit, helyreállítom romjait, fölépítem, és olyan lesz, mint hajdan.

[12] para que possuam o restante de Edom e todas as nações que são chamadas pelo meu nome, diz o SENHOR, que faz estas coisas.

[12]Birtokba veszik Edóm maradékát és mindazokat a népeket, amelyeket majd rólam neveznek el – így szól az ÚR, aki ezt véghezviszi.

[13] Eis que vêm dias, diz o SENHOR, em que o que lavra segue logo ao que ceifa, e o que pisa as uvas, ao que lança a semente;

[13]Eljön majd az idő – így szól az ÚR –, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt; must csorog

os montes destilarão mosto, e todos os outeiros se derreterão.

[14] Mudarei a sorte do meu povo de Israel; reedificarão as cidades assoladas e nelas habitarão, plantarão vinhas e beberão o seu vinho, farão pomares e lhes comerão o fruto.

[15] Plantá-los-ei na sua terra, e, dessa terra que lhes dei, já não serão arrancados, diz o SENHOR, teu Deus.

majd a hegyekről, folyik mindenütt a halmokról.

[14]Jóra fordítom majd népemnek, Izráelnek a sorsát. Az elpusztult városokat fölépítik, és azokban fognak lakni. Szőlőket ültetnek, és isszák azok borát, kerteket művelnek, és eszik azok gyümölcsét.

[15]Elültetem őket földjükbe, és többé nem tépik ki őket a földjükből, amelyet nekik adtam – ezt mondja az ÚR, a te Istened.

Obadias	ABDIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE
Obadias 1	**Abdiás 1**
Os pecados e o castigo de Edom Jeremias 49.14-16	**Jövendölés Edóm pusztulásáról**
1 Visão de Obadias. Assim diz o SENHOR Deus a respeito de Edom: Temos ouvido as novas do SENHOR, e às nações foi enviado um mensageiro que disse: Levantai-vos, e levantemo-nos contra Edom, para a guerra.	1 Abdiás látomása. Ezt mondja Edómról az én Uram, az ÚR: Üzenetet kaptunk az ÚRtól, követet küldött a népekhez: Keljetek föl, indítsunk háborút ellene!
2 Eis que te fiz pequeno entre as nações; tu és mui desprezado.	2 Kicsinnyé teszlek a népek között, nagyon megvetett leszel!
3 A soberba do teu coração te enganou, ó tu que habitas nas fendas das rochas, na tua alta morada, e dizes no teu coração: Quem me deitará por terra?	3 Rászedett téged szíved kevélysége, mert sziklahasadékokban laksz, magasan van lakóhelyed, és ezt mondod magadban: Ki tudna letaszítani a földre?
4 Se te remontares como águia e puseres o teu ninho entre as estrelas, de lá te derribarei, diz o SENHOR.	4 Ha olyan magasra szállsz is, mint a sas, és ha a csillagok közé rakod is fészkedet, onnan is letaszítalak – így szól az ÚR!
5 Se viessem a ti ladrões ou roubadores de noite (como estás destruído!), não furtariam só o que lhes bastasse? Se a ti viessem os vindimadores, não deixariam pelo menos alguns cachos?	5 Ha tolvajok törnek be hozzád, vagy éjszaka a rablók, mennyire tönkretesznek! Hiszen annyit visznek el, amennyit akarnak! Ha szüretelők lepnek el, böngésznivalót sem hagynak.
6 Como foram rebuscados os bens de Esaú! Como foram esquadrinhados os seus tesouros escondidos!	6 Mennyire átkutatják Ézsaut! Megkeresik elrejtett kincseit.
7 Todos os teus aliados te levaram para fora dos teus limites; os que gozam da tua paz te enganaram, prevaleceram contra ti; os que comem o teu pão puseram armadilhas para teus pés; não há em Edom entendimento.	7 A határig űznek szövetségeseid, rászednek, levernek legjobb barátaid. Akikkel együtt ettél, titokban csapdát állítanak neked.

[8] Não acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR, que farei perecer os sábios de Edom e o entendimento do monte de Esaú?

[8]Azon a napon – így szól az ÚR – kipusztítom a bölcseket Edómból; nem lesz több értelem Ézsau hegyein.

[9] Os teus valentes, ó Temã, estarão atemorizados, para que, do monte de Esaú, seja cada um exterminado pela matança.

[9]Rettegnek majd hőseid is, Témán, mert mindenkit kiirtanak öldöklésed miatt Ézsau hegyein!

[10] Por causa da violência feita a teu irmão Jacó, cobrir-te-á a vergonha, e serás exterminado para sempre.

[10]Erőszakos voltál testvéreddel, Jákóbbal szemben, ezért szégyen borít el, és végleg kiirtanak.

[11] No dia em que, estando tu presente, estranhos lhe levaram os bens, e estrangeiros lhe entraram pelas portas e deitaram sortes sobre Jerusalém, tu mesmo eras um deles.

[11]Te is jelen voltál, mikor az ellenség elhurcolta kincseit, idegenek törtek be kapuján, Jeruzsálemre pedig sorsot vetettek. Te is úgy viselkedtél, mint azok!

[12] Mas tu não devias ter olhado com prazer para o dia de teu irmão, o dia da sua calamidade; nem ter-te alegrado sobre os filhos de Judá, no dia da sua ruína; nem ter falado de boca cheia, no dia da angústia;

[12]Ne nézz kárörömmel testvéredre balsorsa napján! Ne nevess Júda fiain pusztulásuk napján! Ne beszélj róluk nagy hangon nyomorúságuk napján!

[13] não devias ter entrado pela porta do meu povo, no dia da sua calamidade; tu não devias ter olhado com prazer para o seu mal, no dia da sua calamidade; nem ter lançado mão nos seus bens, no dia da sua calamidade;

[13]Ne törj be népem kapuján veszedelme napján! Ne nézd te is kárörömmel baját veszedelme napján! Ne nyúljatok kincseihez veszedelme napján!

[14] não devias ter parado nas encruzilhadas, para exterminares os que escapassem; nem ter entregado os que lhe restassem, no dia da angústia.

[14]Ne állj oda az útfélre azért, hogy irtsd a menekülőket, és ne ejtsd foglyul a megmaradtakat a nyomorúság napján!

A restauração e felicidade de Israel

[15] Porque o Dia do SENHOR está prestes a vir sobre todas as nações; como tu fizeste,

[15]Mert közel van már az ÚR napja, fenyegeti a népeket. Amit te csináltál, azt

assim se fará contigo; o teu malfeito tornará sobre a tua cabeça.

[16] Porque, como bebestes no meu santo monte, assim beberão, de contínuo, todas as nações; beberão, sorverão e serão como se nunca tivessem sido.

[17] Mas, no monte Sião, haverá livramento; o monte será santo; e os da casa de Jacó possuirão as suas herdades.

[18] A casa de Jacó será fogo, e a casa de José, chama, e a casa de Esaú, restolho; aqueles incendiarão a este e o consumirão; e ninguém mais restará da casa de Esaú, porque o SENHOR o falou.

[19] Os de Neguebe possuirão o monte de Esaú, e os da planície, aos filisteus; possuirão também os campos de Efraim e os campos de Samaria; e Benjamim possuirá a Gileade.

[20] Os cativos do exército dos filhos de Israel possuirão os cananeus até Sarepta, e os cativos de Jerusalém, que estão em Sefarade, possuirão as cidades do Sul.

[21] Salvadores hão de subir ao monte Sião, para julgarem o monte de Esaú; e o reino será do SENHOR.

teszik veled is, visszaszáll fejedre, amit elkövettél!

[16]Ahogyan ti szent hegyemen ittatok, úgy iszik majd szüntelenül minden nép. Részegre isszák magukat, olyanok lesznek, mintha nem is lettek volna.

A megszabadított Jeruzsálem

[17]De a Sion hegyén menedék lesz, szent hely lesz az, és Jákób háza visszanyeri birtokát.

[18]Jákób háza tűz lesz, József háza láng, Ézsau háza meg pozdorja: meggyújtják és felégetik; nem marad meg senki Ézsau házából. Megmondta az ÚR!

[19]Birtokba veszik a Délvidéket és Ézsau hegyeit, a Sefélá-alföldet és a filiszteusok földjét. Birtokba veszik Efraim és Samária mezejét, Benjámint és Gileádot.

[20]Izráel fiainak a fogságból jövő serege birtokba veszi a kánaániak földjét Sareptáig, a fogságból jövő jeruzsálemiek, akik Szefáradban vannak, birtokba veszik a Délvidék városait.

[21]Győzelmesen vonulnak föl a Sion hegyére, és ítéletet tartanak Ézsau hegyei fölött. Azután az ÚR fog uralkodni.

Jonas	JÓNÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Jonas 1

A vocação de Jonas, a sua fuga e o seu castigo

[1] Veio a palavra do SENHOR a Jonas, filho de Amitai, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e clama contra ela, porque a sua malícia subiu até mim.

[3] Jonas se dispôs, mas para fugir da presença do SENHOR, para Társis; e, tendo descido a Jope, achou um navio que ia para Társis; pagou, pois, a sua passagem e embarcou nele, para ir com eles para Társis, para longe da presença do SENHOR.

[4] Mas o SENHOR lançou sobre o mar um forte vento, e fez-se no mar uma grande tempestade, e o navio estava a ponto de se despedaçar.

[5] Então, os marinheiros, cheios de medo, clamavam cada um ao seu deus e lançavam ao mar a carga que estava no navio, para o aliviarem do peso dela. Jonas, porém, havia descido ao porão e se deitado; e dormia profundamente.

[6] Chegou-se a ele o mestre do navio e lhe disse: Que se passa contigo? Agarrado no sono? Levanta-te, invoca o teu deus; talvez, assim, esse deus se lembre de nós, para que não pereçamos.

[7] E diziam uns aos outros: Vinde, e lancemos sortes, para que saibamos por causa de quem nos sobreveio este mal. E lançaram sortes, e a sorte caiu sobre Jonas.

Jónás 1

Jónás engedetlensége és büntetése

[1]Így szólt az Úr igéje Jónáshoz, Amittaj fiához:

[2]Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ellene, mert feljutott hozzám gonoszságának híre!

[3]El is indult Jónás, de azért, hogy Tarsísba meneküljön az Úr elől. Elment Jáfóba, talált ott egy hajót, amely Tarsísba készült. Kifizette az útiköltséget, és hajóra szállt, hogy a rajta levőkkel Tarsísba menjen az Úr elől.

[4]Az Úr azonban nagy szelet bocsátott a tengerre. Nagy vihar támadt a tengeren, és már azt hitték, hogy hajótörést szenvednek.

[5]Félelem fogta el a hajósokat; mindegyik a maga istenéhez kiáltott, és a hajóban levő holmikat a tengerbe dobták, hogy így könnyítsenek rajta. Ezalatt Jónás, aki lement és lefeküdt a hajó egyik zugában, mélyen aludt.

[6]De odament hozzá a hajóskapitány, és így szólt hozzá: Hogy tudsz ilyen nyugodtan aludni!? Kelj föl, és kiálts az istenedhez! Talán gondol ránk az Isten, és nem veszünk el!

[7]Az emberek meg ezt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk sorsot, és tudjuk meg, ki miatt ért bennünket ez a veszedelem! Sorsot vetettek, és a sors Jónásra esett.

[8] Então, lhe disseram: Declara-nos, agora, por causa de quem nos sobreveio este mal. Que ocupação é a tua? Donde vens? Qual a tua terra? E de que povo és tu?

[9] Ele lhes respondeu: Sou hebreu e temo ao SENHOR, o Deus do céu, que fez o mar e a terra.

[10] Então, os homens ficaram possuídos de grande temor e lhe disseram: Que é isto que fizeste! Pois sabiam os homens que ele fugia da presença do SENHOR, porque lho havia declarado.

[11] Disseram-lhe: Que te faremos, para que o mar se nos acalme? Porque o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso.

[12] Respondeu-lhes: Tomai-me e lançai-me ao mar, e o mar se aquietará, porque eu sei que, por minha causa, vos sobreveio esta grande tempestade.

[13] Entretanto, os homens remavam, esforçando-se por alcançar a terra, mas não podiam, porquanto o mar se ia tornando cada vez mais tempestuoso contra eles.

[14] Então, clamaram ao SENHOR e disseram: Ah! SENHOR! Rogamos-te que não pereçamos por causa da vida deste homem, e não faças cair sobre nós este sangue, quanto a nós, inocente; porque tu, SENHOR, fizeste como te aprouve.

[15] E levantaram a Jonas e o lançaram ao mar; e cessou o mar da sua fúria.

[8]Akkor így beszéltek hozzá: Mondd el nekünk, miért van rajtunk ez a veszedelem? Mi a foglalkozásod, és honnan jössz? Hol a hazád, és melyik népből való vagy?

[9]Ő így felelt nekik: Héber vagyok. Az URat, a menny Istenét félem, aki a tengert és a szárazföldet alkotta.

[10]Az embereket nagy félelem fogta el, amikor megtudták, hogy az ÚR elől menekül – mert Jónás elmondta nekik –, és ezt mondták neki: Hogy tehettél ilyet?!

[11]Majd ezt kérdezték tőle: Mit tegyünk veled, hogy lecsendesedjék körülöttünk a tenger? Mert a tenger egyre viharosabb lett.

[12]Ő pedig így válaszolt nekik: Fogjatok meg, és dobjatok a tengerbe, akkor lecsendesedik körülöttetek a tenger! Mert tudom, hogy énmiattam zúdult rátok ez a nagy vihar.

[13]Az emberek azonban megpróbálták kievezni a szárazföldre, de nem tudtak, mert a tenger egyre viharosabb lett körülöttük.

[14]Ekkor így kiáltottak az ÚRhoz: Jaj, URam, ne vesszünk el emiatt az ember miatt, ne terheljen bennünket ártatlan vér! Mert te, URam, azt teszed, amit akarsz!

[15]Azzal fogták Jónást, és beledobták a tengerbe; a tenger pedig lecsendesedett.

[16] Temeram, pois, estes homens em extremo ao SENHOR; e ofereceram sacrifícios ao SENHOR e fizeram votos.

[16]Ezért az emberekben nagy félelem támadt az ÚR iránt; áldozatot mutattak be, és fogadalmakat tettek az ÚRnak.

Jónás 2

Jónás imádsága

[17] Deparou o SENHOR um grande peixe, para que tragasse a Jonas; e esteve Jonas três dias e três noites no ventre do peixe.

[1]Az ÚR azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában.

Jonas 2

A oração de Jonas no ventre do peixe

[1] Então, Jonas, do ventre do peixe, orou ao SENHOR, seu Deus,

[2]Jónás ekkor a hal gyomrában Istenéhez, az ÚRhoz imádkozott,

[2] e disse: Na minha angústia, clamei ao SENHOR, e ele me respondeu; do ventre do abismo, gritei, e tu me ouviste a voz.

[3]és ezt mondta: Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat.

[3] Pois me lançaste no profundo, no coração dos mares, e a corrente das águas me cercou; todas as tuas ondas e as tuas vagas passaram por cima de mim.

[4]Mélységbe dobtál, a tenger közepébe, és áradat vett körül. Minden habod és hullámod átcsapott fölöttem.

[4] Então, eu disse: lançado estou de diante dos teus olhos; tornarei, porventura, a ver o teu santo templo?

[5]Én már azt gondoltam, hogy eltaszítottál magadtól, és nem láthatom többé szent templomodat.

[5] As águas me cercaram até à alma, o abismo me rodeou; e as algas se enrolaram na minha cabeça.

[6]Már-már életemet fenyegette a víz, mélység és örvény vett körül, hínár fonódott a fejemre.

[6] Desci até aos fundamentos dos montes, desci até à terra, cujos ferrolhos se correram sobre mim, para sempre; contudo, fizeste subir da sepultura a minha vida, ó SENHOR, meu Deus!

[7]Lesüllyedtem a hegyek alapjáig, örökre bezárult mögöttem a föld. De te kiemelted életemet a sírból, ó, URam, Istenem!

[7] Quando, dentro de mim, desfalecia a minha alma, eu me lembrei do SENHOR; e subiu a ti a minha oração, no teu santo templo.

[8]Amikor elcsüggedt a lelkem, az ÚRra gondoltam, és imádságom eljutott hozzád, szent templomodba.

[8] Os que se entregam à idolatria vã abandonam aquele que lhes é misericordioso.

[9] Mas, com a voz do agradecimento, eu te oferecerei sacrifício; o que votei pagarei. Ao SENHOR pertence a salvação!

[10] Falou, pois, o SENHOR ao peixe, e este vomitou a Jonas na terra.

[9]Akik hitvány bálványokhoz ragaszkodnak, azok elhagyják jótevőjüket.

[10]De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem. Az ÚRtól jön a szabadulás!

[11]Az ÚR pedig parancsot adott a halnak, és az kiköpte Jónást a szárazföldre.

Jonas 3

Jonas prega em Nínive

[1] Veio a palavra do SENHOR, segunda vez, a Jonas, dizendo:

[2] Dispõe-te, vai à grande cidade de Nínive e proclama contra ela a mensagem que eu te digo.

[3] Levantou-se, pois, Jonas e foi a Nínive, segundo a palavra do SENHOR. Ora, Nínive era cidade mui importante diante de Deus e de três dias para percorrê-la.

[4] Começou Jonas a percorrer a cidade caminho de um dia, e pregava, e dizia: Ainda quarenta dias, e Nínive será subvertida.

O arrependimento dos ninivitas

[5] Os ninivitas creram em Deus, e proclamaram um jejum, e vestiram-se de panos de saco, desde o maior até o menor.

[6] Chegou esta notícia ao rei de Nínive; ele levantou-se do seu trono, tirou de si as vestes reais, cobriu-se de pano de saco e assentou-se sobre cinza.

[7] E fez-se proclamar e divulgar em Nínive: Por mandado do rei e seus grandes, nem homens, nem animais, nem bois, nem

Jónás 3

Jónás prédikálására Ninive megtér

[1]Az ÚR igéje másodszor is szólt Jónáshoz:

[2]Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked!

[3]Jónás elindult, és elment Ninivébe az ÚR szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek: három nap kellett a bejárásához.

[4]Elindult tehát Jónás befelé a városba egynapi járásra, és ezt hirdette: Még negyven nap és elpusztul Ninive!

[5]Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város aprajanagyja.

[6]Amikor ez a hír eljutott Ninive királyához, fölkelt a trónjáról, levetette magáról díszruháját, zsákruhát öltött magára, és hamuba ült.

[7]Azután kihirdették Ninivében a király és a főemberek parancsára: Az emberek és állatok, a marhák és juhok semmit meg ne

ovelhas provem coisa alguma, nem os levem ao pasto, nem bebam água;

[8] mas sejam cobertos de pano de saco, tanto os homens como os animais, e clamarão fortemente a Deus; e se converterão, cada um do seu mau caminho e da violência que há nas suas mãos.

[9] Quem sabe se voltará Deus, e se arrependerá, e se apartará do furor da sua ira, de sorte que não pereçamos?

[10] Viu Deus o que fizeram, como se converteram do seu mau caminho; e Deus se arrependeu do mal que tinha dito lhes faria e não o fez.

kóstoljanak, ne legeljenek, vizet se igyanak!

[8]Öltsön zsákruhát ember és állat, kiáltsanak teljes erővel Istenhez, térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról, és hagyjon fel erőszakos tetteivel!

[9]Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfékezi izzó haragját, és nem veszünk el!

[10]Amikor Isten látta, amit tettek, és hogy mindenki megtért a maga gonosz útjáról, megbánta Isten, hogy pusztulásba akarta dönteni őket, és nem tette meg.

Jonas 4

O descontentamento de Jonas

[1] Com isso, desgostou-se Jonas extremamente e ficou irado.

[2] E orou ao SENHOR e disse: Ah! SENHOR! Não foi isso o que eu disse, estando ainda na minha terra? Por isso, me adiantei, fugindo para Társis, pois sabia que és Deus clemente, e misericordioso, e tardio em irar-se, e grande em benignidade, e que te arrependes do mal.

[3] Peço-te, pois, ó SENHOR, tira-me a vida, porque melhor me é morrer do que viver.

[4] E disse o SENHOR: É razoável essa tua ira?

[5] Então, Jonas saiu da cidade, e assentou-se ao oriente da mesma, e ali fez uma enramada, e repousou debaixo dela, à

Jónás 4

Jónás vitája Istennel

[1]Ez azonban nagyon rosszul esett Jónásnak, és megharagudott.

[2]Így imádkozott az ÚRhoz: Ó, URam! Gondoltam én ezt már akkor, amikor még otthon voltam! Azért akartam először Tarsísba menekülni, mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, türelmed hosszú, szereteted nagy, és visszavonhatod még a veszedelmet.

[3]Most azért, URam, vedd el az életemet, mert jobb nekem meghalnom, mint élnem!

[4]Az ÚR azonban ezt kérdezte: Igazad van-e, hogy haragszol?!

[5]Azután kiment Jónás a városból, letelepedett a várostól keletre, készített ott magának egy kunyhót, és odaült az

sombra, até ver o que aconteceria à cidade.

A lição do Senhor

6 Então, fez o SENHOR Deus nascer uma planta, que subiu por cima de Jonas, para que fizesse sombra sobre a sua cabeça, a fim de o livrar do seu desconforto. Jonas, pois, se alegrou em extremo por causa da planta.

7 Mas Deus, no dia seguinte, ao subir da alva, enviou um verme, o qual feriu a planta, e esta se secou.

8 Em nascendo o sol, Deus mandou um vento calmoso oriental; o sol bateu na cabeça de Jonas, de maneira que desfalecia, pelo que pediu para si a morte, dizendo: Melhor me é morrer do que viver!

9 Então, perguntou Deus a Jonas: É razoável essa tua ira por causa da planta? Ele respondeu: É razoável a minha ira até à morte.

10 Tornou o SENHOR: Tens compaixão da planta que te não custou trabalho, a qual não fizeste crescer, que numa noite nasceu e numa noite pereceu;

11 e não hei de eu ter compaixão da grande cidade de Nínive, em que há mais de cento e vinte mil pessoas, que não sabem discernir entre a mão direita e a mão esquerda, e também muitos animais?

árnyékába, hogy lássa, mi történik majd a várossal.

6Az ÚRisten pedig úgy rendelte, hogy nőjön ott egy bokor; az felfutott Jónás fölé, és árnyékot tartott a feje fölött, hogy megvédje a rosszulléttől. Jónás nagyon örült a bokornak.

7Isten azonban úgy rendelte, hogy másnap, amint hajnalodni kezdett, megrágja egy féreg a bokrot, és az elszáradjon.

8Amikor kisütött a nap, Isten úgy rendelte, hogy tikkasztó keleti szél támadjon. Jónás napszúrást kapott, ájuldozott, a halált kívánta magának, és azt mondta: Jobb nekem meghalnom, mint élnem!

9Akkor Isten ezt kérdezte Jónástól: Igazad van-e, amikor haragszol emiatt a bokor miatt? Ő így felelt: Igazam van! Haragszom mindhalálig!

10Az ÚR ezt mondta: Te szánod ezt a bokrot, amelyért nem fáradtál, és amelyet nem te neveltél; amely egyik éjjel felnőtt, másik éjjelre pedig elpusztult.

11Én pedig ne szánjam meg Ninivét, a nagy várost, amelyben több mint tizenkétszer tízezer ember van, akik nem tudnak különbséget tenni a jobb és a bal kezük között? És ott az a sok állat is!

Miqueias 1

Ameaças contra Israel e Judá

[1] Palavra do SENHOR que em visão veio a Miqueias, morastita, nos dias de Jotão, Acaz e Ezequias, reis de Judá, sobre Samaria e Jerusalém.

[2] Ouvi, todos os povos, prestai atenção, ó terra e tudo o que ela contém, e seja o SENHOR Deus testemunha contra vós outros, o SENHOR desde o seu santo templo.

[3] Porque eis que o SENHOR sai do seu lugar, e desce, e anda sobre os altos da terra.

[4] Os montes debaixo dele se derretem, e os vales se fendem; são como a cera diante do fogo, como as águas que se precipitam num abismo.

[5] Tudo isto por causa da transgressão de Jacó e dos pecados da casa de Israel. Qual é a transgressão de Jacó? Não é Samaria? E quais os altos de Judá? Não é Jerusalém?

[6] Por isso, farei de Samaria um montão de pedras do campo, uma terra de plantar vinhas; farei rebolar as suas pedras para o vale e descobrirei os seus fundamentos.

[7] Todas as suas imagens de escultura serão despedaçadas, e todos os salários de sua impureza serão queimados, e de todos os seus ídolos eu farei uma ruína, porque do preço da prostituição os ajuntou, e a este preço volverão.

Mikeás 1

Isten megítéli Izráelt

[1]Ez az ÚR igéje, amely a móreseti Mikeáshoz szólt Jótámnak, Áháznak és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében. Ezt látta Samáriáról és Jeruzsálemről.

[2]Halljátok meg mind, ti népek, figyeljen a föld, és aki rajta él! Mert az én Uram, az ÚR tanúskodik ellenetek, igen, az Úr az ő szent templomából.

[3]Az ÚR eljön szent helyéről, leszáll, és a föld magaslatain lépked.

[4]Megolvadnak alatta a hegyek, és a völgyek meghasadoznak, mint a viasz a tűztől, vagy mint a lejtő a lezúduló víztől.

[5]Jákób bűne miatt történik mindez, és Izráel házának vétkei miatt. Honnan ered Jákób bűne? Nem Samáriából? Honnan ered Júda vétke? Nem Jeruzsálemből?

[6]Samáriát romhalmazzá teszem, mezővé és szőlőskertté, lezúdítom köveit a völgybe, láthatóvá teszem az alapjait.

[7]Bálványszobrai mind összetörnek, és minden szerzeménye a tűz martaléka lesz. Összes bálványát megsemmisítem: paráznák béréből gyűjtötte azokat, paráznák bérévé lesznek hát ismét.

A próféta siratóéneke

[8] Por isso, lamento e uivo; ando despojado e nu; faço lamentações como de chacais e pranto como de avestruzes.

[9] Porque as suas feridas são incuráveis; o mal chegou até Judá; estendeu-se até à porta do meu povo, até Jerusalém.

[10] Não o anuncieis em Gate, nem choreis; revolvei-vos no pó, em Bete-Leafra.

[11] Passa, ó moradora de Safir, em vergonhosa nudez; a moradora de Zaanã não pode sair; o pranto de Bete-Ezel tira de vós o vosso refúgio.

[12] Pois a moradora de Marote suspira pelo bem, porque desceu do SENHOR o mal até à porta de Jerusalém.

[13] Ata os corcéis ao carro, ó moradora de Laquis; foste o princípio do pecado para a filha de Sião, porque em ti se acharam as transgressões de Israel.

[14] Portanto, darás presentes de despedida a Moresete-Gate; as casas de Aczibe serão para engano dos reis de Israel.

[15] Enviar-te-ei ainda quem tomará posse de ti, ó moradora de Maressa; chegará até Adulão a glória de Israel.

[16] Faze-te calva e tosquia-te, por causa dos filhos que eram as tuas delícias; alarga a tua calva como a águia, porque de ti serão levados para o cativeiro.

Miqueias 2

Ai dos opressores gananciosos

[1] Ai daqueles que, no seu leito, imaginam a iniqüidade e maquinam o mal! À luz da

[8]Emiatt gyászolok és jajgatok, mezítláb és ruhátlanul járok. Üvöltök gyászomban, mint a sakálok, és jajgatok, mint a struccok.

[9]Mert halálos a csapás, amely Júdát érte, egészen népem kapujáig, Jeruzsálemig eljutott.

[10]Ne mondjátok el Gátban, ne is sírjatok! A Bét-Afrában lakók porban hemperegjenek!

[11]Vonulj el, Sáfír lakossága, szégyenkezve, mezítelenül! Nem mer kijönni a lakosság Caanánból, Bét-Écel gyásza miatt nem lehet ott megmaradni.

[12]Hogy várja a jó hírt Márót lakossága! Milyen veszedelem jött az ÚRtól Jeruzsálem kapujára!

[13]Fogd be a lovakat harci kocsid elé, Lákís lakossága! Itt kezdődött el a vétke Sion leányának, bizony, benned találhatók Izráel bűnei!

[14]Ezért adj válólevelet Móreset-Gátnak! Akzíb házai rá fogják majd szedni Izráel királyait.

[15]Elhozom, aki meghódít téged, Márésá lakossága! Adullámig terjed csak Izráel dicsősége.

[16]Vágd le a hajad gyászodban, drága gyermekeid miatt! Olyan kopaszra nyírd magad, amilyen a keselyű nyaka, mert fogságba mennek a tieid!

Mikeás 2

A gazdagok kifosztják a népet

[1]Jaj azoknak, akik álnokságot és gaztetteket terveznek fekhelyükön, és

alva, o praticam, porque o poder está em suas mãos.

[2] Se cobiçam campos, os arrebatam; se casas, as tomam; assim, fazem violência a um homem e à sua casa, a uma pessoa e à sua herança.

[3] Portanto, assim diz o SENHOR: Eis que projeto mal contra esta família, do qual não tirareis a vossa cerviz; e não andareis altivamente, porque o tempo será mau.

[4] Naquele dia, se criará contra vós outros um provérbio, se levantará pranto lastimoso e se dirá: Estamos inteiramente desolados! A porção do meu povo, Deus a troca! Como me despoja! Reparte os nossos campos aos rebeldes!

[5] Portanto, não terás, na congregação do SENHOR, quem, pela sorte, lançando o cordel, meça possessões.

Contra os falsos profetas

[6] Não babujeis, dizem eles. Não babujeis tais coisas, porque a desgraça não cairá sobre nós.

[7] Tais coisas anunciadas não alcançarão a casa de Jacó. Está irritado o Espírito do SENHOR? São estas as suas obras? Sim, as minhas palavras fazem o bem ao que anda retamente;

[8] mas, há pouco, se levantou o meu povo como inimigo; além da roupa, roubais a capa àqueles que passam seguros, sem pensar em guerra.

kora reggel végrehajtják, mert van hozzá hatalmuk!

[2]Megkívánják a mezőket, és elorozzák, a házakat is elveszik, kihasználják az embert és házát, őt magát és birtokát.

[3]Azért ezt mondja az ÚR: Most én tervezek rosszat e nemzetség ellen, nem húzhatjátok ki belőle nyakatokat, és nem járhattok majd kevélyen, mert gonosz idő lesz az!

[4]Azon a napon példázatot költenek és siratóéneket mondanak rólatok, amely így szól: Végünk van, el kell vesznünk! Népem öröksége gazdát cserél! Jaj, elveszik tőlünk, és bitorlók közt osztják szét mezeinket!

[5]Ezért nem lesz senki, aki földet mérjen sorsolással az ÚR gyülekezetében.

A prófétát kigúnyolják

[6]Ne prédikáljatok – prédikálják ők –, ne prédikáljatok ilyeneket! Nem érhet minket ilyen szégyen!

[7]Szabad-e ilyet mondani Jákób házáról? Talán elfogyott az ÚR türelme? Ilyeneket tenne velünk? Az ő igéi javára válnak annak, aki becsületesen él!

A próféta válasza

[8]Ti ellenségként támadtok népemre, letépitek a ruhát, a köntöst a gyanútlan járókelőkről, akik kerülik a háborúskodást.

[9] Lançais fora as mulheres de meu povo do seu lar querido; dos filhinhos delas tirais a minha glória, para sempre.

[10] Levantai-vos e ide-vos embora, porque não é lugar aqui de descanso; ide-vos por causa da imundícia que destrói, sim, que destrói dolorosamente.

[11] Se houver alguém que, seguindo o vento da falsidade, mentindo, diga: Eu te profetizarei do vinho e da bebida forte, será este tal o profeta deste povo.

O Senhor congrega o restante de Israel

[12] Certamente, te ajuntarei todo, ó Jacó; certamente, congregarei o restante de Israel; pô-los-ei todos juntos, como ovelhas no aprisco, como rebanho no meio do seu pasto; farão grande ruído, por causa da multidão dos homens.

[13] Subirá diante deles o que abre caminho; eles romperão, entrarão pela porta e sairão por ela; e o seu Rei irá adiante deles; sim, o SENHOR, à sua frente.

Miqueias 3

Ameaças contra os chefes, os sacerdotes e os falsos profetas

[1] Disse eu: Ouvi, agora, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel: Não é a vós outros que pertence saber o juízo?

[2] Os que aborreceis o bem e amais o mal; e deles arrancais a pele e a carne de cima dos seus ossos;

[3] que comeis a carne do meu povo, e lhes arrancais a pele, e lhes esmiuçais os ossos, e os repartis como para a panela e como carne no meio do caldeirão?

[9]Népem asszonyait kiűzitek kényelmes otthonukból, gyermekeiktől elveszitek ékes országomat örökre.

[10]Keljetek föl, menjetek innen, mert nincs itt hely a számotokra! Elpusztultok a tisztátalanság miatt, a megsemmisítő pusztulás miatt!

[11]Ha egy szélhámos és csaló így hazudozna: Borról és italról prédikálok – az lenne csak prófétája ennek a népnek!

Isten összegyűjti szétszórt népét

[12]Összeszedem az egész Jákóbot, összegyűjtöm Izráel maradékát. Összeterelem őket, mint juhokat a karámba, mint nyájat az akolba, tömegestül lesznek ott emberek.

[13]Előttük megy, aki utat tör, áttörnek, átmennek a kapun, és kivonulnak. Előttük megy át királyuk, élükön maga az ÚR.

Mikeás 3

A gonosz vezetők és a hamis próféták ellen

[1]Ezt mondtam: Halljátok meg, Jákób elöljárói, Izráel házának vezetői! Nem tinektek kell-e ismerni a törvényt?

[2]Ti gyűlölitek a jót, és szeretitek a rosszat! Lenyúzzátok az emberekről a bőrt, és csontjaikról a húst.

[3]Ti megettétek népem húsát, lenyúztátok róluk a bőrt, csontjaikat összetörtétek és feldaraboltátok, mint a húst, amely fazékba vagy bográcsba kerül.

[4] Então, chamarão ao SENHOR, mas não os ouvirá; antes, esconderá deles a sua face, naquele tempo, visto que eles fizeram mal nas suas obras.

[4]Majd kiáltanak még az ÚRhoz, de ő nem válaszol nekik; elrejti majd akkor az arcát előlük, mert gonosz tetteket követtek el.

[5] Assim diz o SENHOR acerca dos profetas que fazem errar o meu povo e que clamam: Paz, quando têm o que mastigar, mas apregoam guerra santa contra aqueles que nada lhes metem na boca.

[5]Ezt mondja az ÚR azokról a prófétákról, akik félrevezetik népemet, akik békességet hirdetnek, ha van harapnivalójuk, de hadat indítanak az ellen, aki nem ad nekik enni:

[6] Portanto, se vos fará noite sem visão, e tereis treva sem adivinhação; pôr-se-á o sol sobre os profetas, e sobre eles se enegrecerá o dia.

[6]Olyan éjszaka száll rátok, amelyben nem lesz látomás, és olyan sötétség, amelyben nem lesz jövendölés. Leáldozik a próféták napja, nappal is sötétség borul majd rájuk.

[7] Os videntes se envergonharão, e os adivinhadores se confundirão; sim, todos eles cobrirão o seu bigode, porque não há resposta de Deus.

[7]Szégyent vallanak a látnokok, pironkodnak a jósok, eltakarják arcukat mindnyájan, mert nem kapnak választ Istentől.

[8] Eu, porém, estou cheio do poder do Espírito do SENHOR, cheio de juízo e de força, para declarar a Jacó a sua transgressão e a Israel, o seu pecado.

[8]Engem azonban betölt az ÚR lelke erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak, mi a bűne, és Izráelnek, hogy mi a vétke.

[9] Ouvi, agora, isto, vós, cabeças de Jacó, e vós, chefes da casa de Israel, que abominais o juízo, e perverteis tudo o que é direito,

[9]Halljátok meg ezt, Jákób házának elöljárói, Izráel házának vezetői, akik utáljátok a törvényt, és minden igaz ügyet kiforgattok!

[10] e edificais a Sião com sangue e a Jerusalém, com perversidade.

[10]Vérontással építitek a Siont, álnoksággal Jeruzsálemet!

[11] Os seus cabeças dão as sentenças por suborno, os seus sacerdotes ensinam por interesse, e os seus profetas adivinham por dinheiro; e ainda se encostam ao SENHOR, dizendo: Não está o SENHOR no meio de nós? Nenhum mal nos sobrevirá.

[11]Elöljárói megvesztegetve bíráskodnak, papjai megkérik az árát a tanításnak, prófétái pénzért jósolnak, és még az ÚRra hivatkozva mondják: Közöttünk van az ÚR, nem érhet minket baj!

[12] Portanto, por causa de vós, Sião será lavrada como um campo, e Jerusalém se tornará em montões de ruínas, e o monte do templo, numa colina coberta de mato.

Miqueias 4

O anúncio do chamamento dos gentios
Isaías 2.1-4

[1] Mas, nos últimos dias, acontecerá que o monte da Casa do SENHOR será estabelecido no cimo dos montes e se elevará sobre os outeiros, e para ele afluirão os povos.

[2] Irão muitas nações e dirão: Vinde, e subamos ao monte do SENHOR e à casa do Deus de Jacó, para que nos ensine os seus caminhos, e andemos pelas suas veredas; porque de Sião procederá a lei, e a palavra do SENHOR, de Jerusalém.

[3] Ele julgará entre muitos povos e corrigirá nações poderosas e longínquas; estes converterão as suas espadas em relhas de arados e suas lanças, em podadeiras; uma nação não levantará a espada contra outra nação, nem aprenderão mais a guerra.

[4] Mas assentar-se-á cada um debaixo da sua videira e debaixo da sua figueira, e não haverá quem os espante, porque a boca do SENHOR dos Exércitos o disse.

[5] Porque todos os povos andam, cada um em nome do seu deus; mas, quanto a nós, andaremos em o nome do SENHOR, nosso Deus, para todo o sempre.

[6] Naquele dia, diz o SENHOR, congregarei os que coxeiam e recolherei os que foram expulsos e os que eu afligira.

[12]Ezért miattatok felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.

Mikeás 4

A béke korszaka
(1–3 v. vö. Ézs 2,2–4)

[1]Az utolsó napokban az ÚR házának hegye szilárdan fog állni a többi hegy fölött, és kimagaslik majd a halmok közül. Özönlenek majd hozzá a népek.

[2]Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

[3]Igazságot szolgáltat majd valamennyi nép között, ítéletet hoz a távoli, erős nemzetek ügyében. Kardjaikból ezért kapákat kovácsolnak, lándzsáikból pedig metszőkéseket; nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

[4]Mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, és senki sem háborgatja őket. Maga a Seregek URa mondta ezt!

[5]Ha minden nép a maga istenének nevében jár is, mi az ÚRnak, a mi Istenünknek nevében járunk mindörökké.

[6]Azon a napon – így szól az ÚR – összeszedem a sántákat, összegyűjtöm a szétszórtakat, akikre veszedelmet hoztam.

[7] Dos que coxeiam farei a parte restante e dos que foram arrojados para longe, uma poderosa nação; e o SENHOR reinará sobre eles no monte Sião, desde agora e para sempre.

[8] A ti, ó torre do rebanho, monte da filha de Sião, a ti virá; sim, virá o primeiro domínio, o reino da filha de Jerusalém.

[9] Agora, por que tamanho grito? Não há rei em ti? Pereceu o teu conselheiro? Apoderou-se de ti a dor como da que está para dar à luz?

[10] Sofre dores e esforça-te, ó filha de Sião, como a que está para dar à luz, porque, agora, sairás da cidade, e habitarás no campo, e virás até à Babilônia; ali, porém, serás libertada; ali, te remirá o SENHOR das mãos dos teus inimigos.

[11] Acham-se, agora, congregadas muitas nações contra ti, que dizem: Seja profanada, e vejam os nossos olhos o seu desejo sobre Sião.

[12] Mas não sabem os pensamentos do SENHOR, nem lhe entendem o plano que as ajuntou como feixes na eira.

[13] Levanta-te e debulha, ó filha de Sião, porque farei de ferro o teu chifre e de bronze, as tuas unhas; e esmiuçarás a muitos povos, e o seu ganho será dedicado ao SENHOR, e os seus bens, ao SENHOR de toda a terra.

Miqueias 5

[7]A sántákból gyűjtök maradékot, a gyengékből egy erős nemzetet, és az ÚR uralkodik fölöttük a Sion hegyén, mostantól fogva örökké.

[8]És te, őrtornya a nyájnak, Sionnak várhegye! Visszatér hozzád, és helyreáll a régi hatalom, Jeruzsálem királysága.

Sion megpróbáltatása

[9]Miért kiáltozol annyira? Talán nincs királyod? Vagy elveszett a tanácsadód, hogy rád tört a vonaglás, mint a szülő nőre?

[10]Gyötrődj és kínlódj, Sion leánya, mint a szülő asszony! Mert el kell hagynod a várost, a mezőn fogsz tanyázni, Babilóniába kell menned. Onnan menekülsz majd meg, ott vált meg téged az ÚR ellenségeid kezéből.

[11]Most sok nép gyűlt össze ellened. Ezt mondják: Elbukott! Megvetéssel nézhetünk a Sionra!

[12]De ők nem ismerik az ÚR gondolatait, és nem értik tervét. Hiszen ő gyűjtötte össze őket, mint kévéket a szérűre.

[13]Indulj és csépelj, Sion! Mert olyanná teszem szarvaidat, mint a vas, patáidat pedig olyanná, mint az érc. Összezúzod a sok népet, szerzeményüket az ÚRnak áldozod, vagyonukat az egész föld Urának.

[1] Agora, ajunta-te em tropas, ó filha de tropas; pôr-se-á sítio contra nós; ferirão com a vara a face do juiz de Israel.

O nascimento do Messias e o seu reinado

[2] E tu, Belém-Efrata, pequena demais para figurar como grupo de milhares de Judá, de ti me sairá o que há de reinar em Israel, e cujas origens são desde os tempos antigos, desde os dias da eternidade.
[3] Portanto, o SENHOR os entregará até ao tempo em que a que está em dores tiver dado à luz; então, o restante de seus irmãos voltará aos filhos de Israel.
[4] Ele se manterá firme e apascentará o povo na força do SENHOR, na majestade do nome do SENHOR, seu Deus; e eles habitarão seguros, porque, agora, será ele engrandecido até aos confins da terra.
[5] Este será a nossa paz. Quando a Assíria vier à nossa terra e quando passar sobre os nossos palácios, levantaremos contra ela sete pastores e oito príncipes dentre os homens.
[6] Estes consumirão a terra da Assíria à espada e a terra de Ninrode, dentro de suas próprias portas. Assim, nos livrará da Assíria, quando esta vier à nossa terra e pisar os nossos limites.
[7] O restante de Jacó estará no meio de muitos povos, como orvalho do SENHOR, como chuvisco sobre a erva, que não espera pelo homem, nem depende dos filhos de homens.

[14]Vagdosd magad össze gyászodban, mert ostromot indítottak ellenünk! Bottal verik arcul Izráel bíráját.

Mikeás 5

A Messiás uralkodása

[1]Te pedig, efrátai Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba.
[2]Csak annyi időre szolgáltatja ki őket, amíg egy asszony szül, de honfitársainak maradéka haza fog térni Izráel fiaival együtt.

[3]A nyáj elé áll, és legelteti az ÚR hatalmával, az ÚRisten fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig.

[4]Ez lesz a békesség! Ha Asszíria országunkra támad, és behatol palotáinkba, hét pásztort állítunk ki ellene, és nyolc főrangú embert.

[5]Ezek fegyverrel verik le Asszíriát, kivont karddal Nimród országát. Megment, ha Asszíria országunkra támad, és behatol a földünkre.

[6]Olyan lesz Jákób maradéka a többi nép között, mint az ÚRtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bízik.

[8] O restante de Jacó estará entre as nações, no meio de muitos povos, como um leão entre os animais das selvas, como um leãozinho entre os rebanhos de ovelhas, o qual, se passar, as pisará e despedaçará, sem que haja quem as livre.

[7]Olyan lesz Jákób maradéka a nemzetek között, a többi nép között, mint az oroszlán az erdő vadjai között, mint a fiatal hímoroszlán a juhnyájak között: amerre jár, tipor és tép menthetetlenül.

[9] A tua mão se exaltará sobre os teus adversários; e todos os teus inimigos serão eliminados.

[8]Kezed ellenfeleidre nehezedik, minden ellenségedet kiirtod.

[10] E sucederá, naquele dia, diz o SENHOR, que eu eliminarei do meio de ti os teus cavalos e destruirei os teus carros de guerra;

[9]Azon a napon – így szól az ÚR – kiirtom a lovaidat, és elpusztítom harci kocsijaidat.

[11] destruirei as cidades da tua terra e deitarei abaixo todas as tuas fortalezas;

[10]Kiirtom országod városait, és lerombolom minden erődödet.

[12] eliminarei as feitiçarias das tuas mãos, e não terás adivinhadores;

[11]Kiirtom varázsszereidet a kezedből, nem lesznek többé jelmagyarázóid.

[13] do meio de ti eliminarei as tuas imagens de escultura e as tuas colunas, e tu já não te inclinarás diante da obra das tuas mãos;

[12]Kiirtom bálványszobraidat és szent oszlopaidat az országból; nem borulsz le többé kezed csinálmánya előtt.

[14] eliminarei do meio de ti os teus postes-ídolos e destruirei as tuas cidades.

[13]Kiszaggatom szent fáidat, és elpusztítom városaidat.

[15] Com ira e furor, tomarei vingança sobre as nações que não me obedeceram.

[14]Az engedetlen népeken pedig lángoló haraggal állok majd bosszút!

Miqueias 6

Deus e seu povo em juízo

[1] Ouvi, agora, o que diz o SENHOR: Levanta-te, defende a tua causa perante os montes, e ouçam os outeiros a tua voz.

[2] Ouvi, montes, a controvérsia do SENHOR, e vós, duráveis fundamentos da terra, porque o SENHOR tem controvérsia com o seu povo e com Israel entrará em juízo.

Mikeás 6

A helyes istentisztelet

[1]Hallgassátok meg, amit az ÚR mond! Tárd a hegyek elé peredet, hadd hallják meg hangodat a halmok!

[2]Halljátok meg, hegyek, az ÚR perbeszédét, ti is, ősrégi alapjai a földnek! Mert pere van népével az ÚRnak, törvénykezni akar Izráellel.

[3] Povo meu, que te tenho feito? E com que te enfadei? Responde-me!

[4] Pois te fiz sair da terra do Egito e da casa da servidão te remi; e enviei adiante de ti Moisés, Arão e Miriã.

[5] Povo meu, lembra-te, agora, do que maquinou Balaque, rei de Moabe, e do que lhe respondeu Balaão, filho de Beor, e do que aconteceu desde Sitim até Gilgal, para que conheças os atos de justiça do SENHOR.

[6] Com que me apresentarei ao SENHOR e me inclinarei ante o Deus excelso? Virei perante ele com holocaustos, com bezerros de um ano?

[7] Agradar-se-á o SENHOR de milhares de carneiros, de dez mil ribeiros de azeite? Darei o meu primogênito pela minha transgressão, o fruto do meu corpo, pelo pecado da minha alma?

[8] Ele te declarou, ó homem, o que é bom e que é o que o SENHOR pede de ti: que pratiques a justiça, e ames a misericórdia, e andes humildemente com o teu Deus.

A injustiça terá seu castigo

[9] A voz do SENHOR clama à cidade (e é verdadeira sabedoria temer-lhe o nome): Ouvi, ó tribos, aquele que a cita.

[10] Ainda há, na casa do ímpio, os tesouros da impiedade e o detestável efa minguado?

[11] Poderei eu inocentar balanças falsas e bolsas de pesos enganosos?

[3]Én népem, mit vétettem ellened, mivel bántottalak? Felelj nekem!

[4]Hiszen fölhoztalak Egyiptom földjéről, kiváltottalak a szolgaság házából. Elküldtem Mózest, Áront és Mirjámot, hogy vezessenek.

[5]Én népem, emlékezz csak! Mit tervezett Bálák, Móáb királya, mit válaszolt neki Bálám, Beór fia, és mi történt Sittímtől Gilgálig? Akkor megismered az ÚR igaz tetteit!

[6]Mivel járuljak az ÚR elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe, esztendős borjakkal?

[7]Talán kedvét leli az ÚR a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezreiben? Talán elsőszülöttemet áldozzam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért?

[8]Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az ÚR! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

[9]Az ÚR hangosan kiált a városnak – és üdvös dolog félni az ő nevét –: Engedelmeskedjetek a vesszőnek, és annak, aki azt rendelte!

[10]Még mindig van bűnös ház bűnös kincsekkel tele, és van átkozott, hamis véka!

[11]Eltűrhetem-e a hamis mérleget és a zacskóban levő hamis súlyokat?

[12] Porque os ricos da cidade estão cheios de violência, e os seus habitantes falam mentiras, e a língua deles é enganosa na sua boca.

[12]Hiszen gazdagságuk csupa rablott holmi, a város lakói hazugságot beszélnek, csalárd nyelv van szájukban.

[13] Assim, também passarei eu a ferir-te e te deixarei desolada por causa dos teus pecados.

[13]Pedig én már elkezdtelek verni téged, és pusztítani vétkeid miatt.

[14] Comerás e não te fartarás; a fome estará nas tuas entranhas; removerás os teus bens, mas não os livrarás; e aquilo que livrares, eu o entregarei à espada.

[14]Eszel majd, de nem laksz jól, hanem éhen maradsz. Ha félreraksz is, nem mentheted meg, mert amit meg akarsz menteni, fegyver martalékává teszem.

[15] Semearás; contudo, não segarás; pisarás a azeitona, porém não te ungirás com azeite; pisarás a vindima; no entanto, não lhe beberás o vinho,

[15]Vetni fogsz, de nem aratsz, olajbogyót sajtolsz, de nem kened magad olajjal, mustot is préselsz, de nem iszol bort.

[16] porque observaste os estatutos de Onri e todas as obras da casa de Acabe e andaste nos conselhos deles. Por isso, eu farei de ti uma desolação e dos habitantes da tua cidade, um alvo de vaias; assim, trareis sobre vós o opróbrio dos povos.

[16]Omrí szokásaihoz ragaszkodtok, Aháb házának cselekedeteihez, és az ő tanácsaik szerint éltek. Ezért pusztasággá teszem az országot, lakóira pedig iszonyodva néznek, a népek gyalázkodását kell elviselniük.

Miqueias 7

A corrupção moral de Israel

[1] Ai de mim! Porque estou como quando são colhidas as frutas do verão, como os rabiscos da vindima: não há cacho de uvas para chupar, nem figos temporãos que a minha alma deseja.

[2] Pereceu da terra o piedoso, e não há entre os homens um que seja reto; todos espreitam para derramarem sangue; cada um caça a seu irmão com rede.

[3] As suas mãos estão sobre o mal e o fazem diligentemente; o príncipe exige condenação, o juiz aceita suborno, o

Mikeás 7

Panasz a nép romlottsága miatt

[1]Jaj nekem, mert úgy jártam, mint mikor valaki gyümölcsöt akar szedni, szőlőt akar szüretelni, de nincs ehető fürt, sem korai füge, amire vágyódott.

[2]Kivesztek az országból a hívek, nincs becsületes ember. Alattomban mindnyájan vért ontanak, hálóval vadásznak egymásra.

[3]Jól használják kezüket a rosszra: a vezető ember követelőzik, a bíró fizetségre vár, a

grande fala dos maus desejos de sua alma, e, assim, todos eles juntamente urdem a trama.

főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csűrik-csavarják az ügyeket.

[4] O melhor deles é como um espinheiro; o mais reto é pior do que uma sebe de espinhos. É chegado o dia anunciado por tuas sentinelas, o dia do teu castigo; aí está a confusão deles.

[4]Aki a legjobb köztük, olyan, mint a tüskebokor, a legbecsületesebb is olyan, mint a tövisbokor. De eljön még számodra az ítélet napja, amelyet őrállóid láttak. Akkor lesz majd zűrzavar!

[5] Não creiais no amigo, nem confieis no companheiro. Guarda a porta de tua boca àquela que reclina sobre o teu peito.

[5]Ne higgyetek a barátnak, ne bízzatok a jó ismerősben, még asszonyod előtt is, akit magadhoz ölelsz, vigyázz, hogy mit mondasz!

[6] Porque o filho despreza o pai, a filha se levanta contra a mãe, a nora, contra a sogra; os inimigos do homem são os da sua própria casa.

[6]Mert a fiú gyalázatosan bánik apjával, a lány anyja ellen támad, a meny az anyósa ellen, az embernek saját háza népe is az ellensége.

Reménység a nyomorúság idején

[7] Eu, porém, olharei para o SENHOR e esperarei no Deus da minha salvação; o meu Deus me ouvirá.

[7]De én az URat várom, szabadító Istenemben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem!

O Senhor se compadece de Israel

[8] Ó inimiga minha, não te alegres a meu respeito; ainda que eu tenha caído, levantar-me-ei; se morar nas trevas, o SENHOR será a minha luz.

[8]Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom.

[9] Sofrerei a ira do SENHOR, porque pequei contra ele, até que julgue a minha causa e execute o meu direito; ele me tirará para a luz, e eu verei a sua justiça.

[9]Viselnem kell az ÚR haragját, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.

[10] A minha inimiga verá isso, e a ela cobrirá a vergonha, a ela que me diz: Onde está o SENHOR, teu Deus? Os meus olhos a contemplarão; agora, será pisada aos pés como a lama das ruas.

[10]Látja majd ezt ellenségem, és szégyen borítja el, bár most ezt kérdezi tőlem: Hol van az ÚR, a te Istened? Saját szememmel látom majd, hogy összetapossák, akár az utca sarát!

[11] No dia da reedificação dos teus muros, nesse dia, serão os teus limites removidos para mais longe.

[12] Nesse dia, virão a ti, desde a Assíria até às cidades do Egito, e do Egito até ao rio Eufrates, e do mar até ao mar, e da montanha até à montanha.

[13] Todavia, a terra será posta em desolação, por causa dos seus moradores, por causa do fruto das suas obras.

[14] Apascenta o teu povo com o teu bordão, o rebanho da tua herança, que mora a sós no bosque, no meio da terra fértil; apascentem-se em Basã e Gileade, como nos dias de outrora.

[15] Eu lhe mostrarei maravilhas, como nos dias da tua saída da terra do Egito.

[16] As nações verão isso e se envergonharão de todo o seu poder; porão a mão sobre a boca, e os seus ouvidos ficarão surdos.

[17] Lamberão o pó como serpentes; como répteis da terra, tremendo, sairão dos seus esconderijos e, tremendo, virão ao SENHOR, nosso Deus; e terão medo de ti.

[18] Quem, ó Deus, é semelhante a ti, que perdoas a iniqüidade e te esqueces da transgressão do restante da tua herança? O SENHOR não retém a sua ira para sempre, porque tem prazer na misericórdia.

[19] Tornará a ter compaixão de nós; pisará aos pés as nossas iniqüidades e lançará

[11]Eljön a nap, amikor felépítik falaidat, azon a napon szélesre tágul a határ.

[12]Azon a napon jönnek majd hozzád Asszíriából és Egyiptom városaiból, Egyiptomból és az Eufrátesz mellől, a tengereken át, a hegyeken át,

[13]bár puszta volt az ország, lakói miatt, tetteik gyümölcseképpen.

[14]Pásztorold botoddal népedet, tulajdon nyájadat, amely elhagyatva élt az erdőben, termékeny földön! Hadd legeljenek Básánban és Gileádban, mint a régi időkben!

[15]Csodás dolgokat mutatok neked, mint amikor kijöttél Egyiptomból.

[16]Látják majd ezt a népek és szégyenkeznek, elvesztik minden erejüket, kezüket szájukra teszik, füleik megsüketülnek,

[17]port nyalnak, mint a kígyó, mint a föld férgei, reszketve jönnek elő rejtekhelyükről, rettegve folyamodnak Istenünkhöz, az ÚRhoz, és félnek majd tőled is.

[18]Van-e olyan isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad.

[19]Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, minden vétkünket a tenger mélyére dobja!

todos os nossos pecados nas profundezas do mar.

[20] Mostrarás a Jacó a fidelidade e a Abraão, a misericórdia, as quais juraste a nossos pais, desde os dias antigos.

[20]Hűségesen bánsz Jákóbbal, kegyelmesen Ábrahámmal, ahogyan megesküdtél őseinknek a régi időkben.

Naum

Naum 1

A ira e a misericórdia de Deus

[1] Sentença contra Nínive. Livro da visão de Naum, o elcosita.

[2] O SENHOR é Deus zeloso e vingador, o SENHOR é vingador e cheio de ira; o SENHOR toma vingança contra os seus adversários e reserva indignação para os seus inimigos.

[3] O SENHOR é tardio em irar-se, mas grande em poder e jamais inocenta o culpado; o SENHOR tem o seu caminho na tormenta e na tempestade, e as nuvens são o pó dos seus pés.

[4] Ele repreende o mar, e o faz secar, e míngua todos os rios; desfalecem Basã e o Carmelo, e a flor do Líbano se murcha.

[5] Os montes tremem perante ele, e os outeiros se derretem; e a terra se levanta diante dele, sim, o mundo e todos os que nele habitam.

[6] Quem pode suportar a sua indignação? E quem subsistirá diante do furor da sua ira? A sua cólera se derrama como fogo, e as rochas são por ele demolidas.

[7] O SENHOR é bom, é fortaleza no dia da angústia e conhece os que nele se refugiam.

[8] Mas, com inundação transbordante, acabará de uma vez com o lugar desta cidade; com trevas, perseguirá o SENHOR os seus inimigos.

NÁHUM PRÓFÉTA KÖNYVE

Náhum 1

Jó az ÚR, de a bűnöst megbünteti

[1]Fenyegető jövendölés Ninivéről. Az elkósi Náhum látomásának könyve.

[2]Indulatos és bosszúálló Isten az ÚR, bosszúálló az ÚR és haragvó. Bosszút áll ellenfelein az ÚR, és haragtartó ellenségeivel szemben.

[3]Türelmes az ÚR, de nagy a hatalma; senkit sem hagy az ÚR büntetés nélkül. Förgeteg és forgószél kíséri az útján, felhő a lépteinek pora.

[4]Megdorgálja a tengert és kiszárítja, a folyamokat mind kiapasztja. Elhervad a Básán és a Karmel, a Libánon virágai is elhervadnak.

[5]Megrendülnek előtte a hegyek, és a halmok megremegnek. Tekintetétől megindul a föld, a földkerekség és minden lakója.

[6]Ha megharagszik, ki állhat meg előtte, izzó haragjának ki állhat ellene? Lángoló haragja árad, mint a tűz, még a sziklák is szétporladnak tőle.

[7]Jó az ÚR! Oltalom a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül.

[8]De elsöprő áradattal vet véget ellenfeleinek, ellenségeit sötétség üldözi.

[9] Que pensais vós contra o SENHOR? Ele mesmo vos consumirá de todo; não se levantará por duas vezes a angústia.

[10] Porque, ainda que eles se entrelaçam como os espinhos e se saturam de vinho como bêbados, serão inteiramente consumidos como palha seca.

[11] De ti, Nínive, saiu um que maquina o mal contra o SENHOR, um conselheiro vil.

[12] Assim diz o SENHOR: Por mais seguros que estejam e por mais numerosos que sejam, ainda assim serão exterminados e passarão; eu te afligi, mas não te afligirei mais.

[13] Mas de sobre ti, Judá, quebrarei o jugo deles e romperei os teus laços.

[14] Porém contra ti, Assíria, o SENHOR deu ordem que não haja posteridade que leve o teu nome; da casa dos teus deuses exterminarei as imagens de escultura e de fundição; farei o teu sepulcro, porque és vil.

[15] Eis sobre os montes os pés do que anuncia boas-novas, do que anuncia a paz! Celebra as tuas festas, ó Judá, cumpre os teus votos, porque o homem vil já não passará por ti; ele é inteiramente exterminado.

Naum 2

O cerco e a tomada de Nínive

[1] O destruidor sobe contra ti, ó Nínive! Guarda a fortaleza, vigia o caminho,

[9]Mit terveztek ti az ÚR ellen? Ha ő véget vet valaminek, nem lesz szükség még egy csapásra!

[10]Összefonódhatnak, mint a tüskebokor ágai, lehetnek üdék és nedvesek; akkor is megégnek, mint a teljesen kiszáradt tarló.

[11]Belőled indultak útnak, akik gonoszat terveztek az ÚR ellen, pusztító szándékkal.

Izráel szabadulása, Ninive pusztulása

[12]Így szól az ÚR: Ha erejük teljében és oly sokan vannak is, levágják őket, és elmúlnak. Megaláztalak ugyan, de többé nem alázlak meg.

[13]Most összetöröm a rád nehezedő igát, és köteleidet leszaggatom.

[14]Rólad, Ninive, ezt parancsolta az ÚR: Neved nem marad fenn többé, isteneid házából kiirtom a faragott és öntött bálványokat, megásom sírodat, mert átkozott vagy!

Náhum 2

[1]Jön már a hegyeken az örömhírhozó, aki békességet hirdet! Ünnepeld, Júda, ünnepeidet, teljesítsd fogadalmaidat, mert nem gázol át rajtad többé a pusztító, teljesen megsemmisült!

[2]Ostromló vonul ellened, Ninive! Őrizd az erődöt, figyeld az utat, öltözz fegyverbe, szedd össze minden erődet!

fortalece os lombos, reúne todas as tuas forças!

2 (Porque o SENHOR restaura a glória de Jacó, como a glória de Israel; porque saqueadores os saquearam e destruíram os seus sarmentos.)

3 Os escudos dos seus heróis são vermelhos, os homens valentes vestem escarlata, cintila o aço dos carros no dia do seu aparelhamento, e vibram as lanças.

4 Os carros passam furiosamente pelas ruas e se cruzam velozes pelas praças; parecem tochas, correm como relâmpago.

5 Os nobres são chamados, mas tropeçam em seu caminho; apressam-se para chegar ao muro e já encontram o testudo inimigo armado.

6 As comportas dos rios se abrem, e o palácio é destruído.

7 Está decretado: a cidade-rainha está despida e levada em cativeiro, as suas servas gemem como pombas e batem no peito.

8 Nínive, desde que existe, tem sido como um açude de águas; mas, agora, fogem. Parai! Parai! Clama-se; mas ninguém se volta.

9 Saqueai a prata, saqueai o ouro, porque não se acabam os tesouros; há abastança de todo objeto desejável.

10 Ah! Vacuidade, desolação, ruína! O coração se derrete, os joelhos tremem, em todos os lombos há angústia, e o rosto de todos eles empalidece.

3Visszaadja az ÚR Jákób méltóságát, Izráel méltóságát, bár rablók rabolták ki őket, levagdalták ágaikat.

Ninive feldúlása

4A vitézek pajzsa vörös, a katonák ruhája bíborszínű. Harci kocsijaik acélosan csillognak, amikor harcra készülnek, és fenyegetve rázzák a lándzsát.

5Harci kocsik robognak az utcákon, fel-alá száguldoznak a tereken, ragyognak, mint a fáklyák, cikáznak, mint a villámok.

6Felriadnak a parancsnokok, hanyatt-homlok rohannak, sietnek a várfalakra, de már áll az ostrom.

7A folyam felőli kapuk föltárultak, a palota rémületbe esik.

8A királynőt fogolyként hurcolják el, szolgálólányai keseregnek, mint a nyögő galambok, és mellüket verik.

9Olyan lett Ninive, mint egy víztároló, amelynek elfolyt a vize. Álljatok meg, álljatok meg! – kiáltják, de senki sem fordul vissza.

10Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat! Határtalan sok a kincs, tömegével van mindenféle drága holmi!

11Dúlás, pusztulás, felfordulás! Megdermed a szív, reszketnek a térdek, meggörnyed minden derék, minden arc elsápad.

[11] Onde está, agora, o covil dos leões e o lugar do pasto dos leõezinhos, onde passeavam o leão, a leoa e o filhote do leão, sem que ninguém os espantasse?

[12] O leão arrebatava o bastante para os seus filhotes, estrangulava a presa para as suas leoas, e enchia de vítimas as suas cavernas, e os seus covis, de rapina.

[13] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; queimarei na fumaça os teus carros, a espada devorará os teus leõezinhos, arrancarei da terra a tua presa, e já não se ouvirá a voz dos teus embaixadores.

[12]Hová lett az oroszlánok tanyája, az oroszlánkölykök barlangja, ahová hazajárt nőstényéhez a hímoroszlán, ahol a kölykeivel lakott, és senki sem merte fölriasztani?!

[13]Az oroszlán bőven szerzett zsákmányt kölykeinek, és öldökölt nőstényeinek, megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával.

[14]De én most rád támadok – így szól a Seregek URa –, és porrá égetem harci kocsijaidat! Oroszlánkölykeidet fegyver emészti meg, véget vetek zsákmányszerzésednek a földön, és nem hallatszik többé követeid szava.

Naum 3

A ruína completa de Nínive

[1] Ai da cidade sanguinária, toda cheia de mentiras e de roubo e que não solta a sua presa!

[2] Eis o estalo de açoites e o estrondo das rodas; o galope de cavalos e carros que vão saltando;

[3] os cavaleiros que esporeiam, a espada flamejante, o relampejar da lança e multidão de traspassados, massa de cadáveres, mortos sem fim; tropeça gente sobre os mortos.

[4] Tudo isso por causa da grande prostituição da bela e encantadora meretriz, da mestra de feitiçarias, que vendia os povos com a sua prostituição e as gentes, com as suas feitiçarias.

[5] Eis que eu estou contra ti, diz o SENHOR dos Exércitos; levantarei as abas de tua

Náhum 3

Ninive összeomlása

[1]Jaj a vérontó városnak! Az egész csupa hazugság, rablással van tele, nincs vége a zsákmányszerzésnek.

[2]Csattog az ostor, dübörög a kerék, lovak dobognak, harci kocsik robognak,

[3]lovak ágaskodnak, kardok ragyognak, dárdák villognak, tömérdek a halálra sebzett, rengeteg a hulla, számtalan a holttest, lépni se lehet a hulláktól.

[4]Mert rengeteget paráználkodott ez a parázna nő, a szépséges és bűbájos asszony, aki népeket ejtett rabul paráznaságával, és nemzetségeket bűbájával.

[5]Én most rád támadok – így szól a Seregek URa –, ruhádat az arcodra borítom,

saia sobre o teu rosto, e mostrarei às nações a tua nudez, e aos reinos, as tuas vergonhas.

megmutatom meztelenségedet a népeknek, gyalázatodat az országoknak!

[6] Lançarei sobre ti imundícias, tratar-te-ei com desprezo e te porei por espetáculo.

[6]Szemetet szórok rád, megszégyenítelek, és pellengérre állítalak.

[7] Há de ser que todos os que te virem fugirão de ti e dirão: Nínive está destruída; quem terá compaixão dela? De onde buscarei os que te consolem?

[7]Aki csak lát, menekül előled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki sajnálja? Hol találnék olyanokat, akik részvéttel vannak iránta?

[8] És tu melhor do que Nô-Amom, que estava situada entre o Nilo e seus canais, cercada de águas, tendo por baluarte o mar e ainda o mar, por muralha?

[8]Jobb vagy-e Nó-Ámónnál, mely a Nílus ágai között fekszik? Víz veszi körül, ereje a tenger, tenger a várfala.

[9] Etiópia e Egito eram a sua força, e esta, sem limite; Pute e Líbia, o seu socorro.

[9]Etiópia és Egyiptom végtelenül erőssé tette, Pút és Líbia őt segítette.

[10] Todavia, ela foi levada ao exílio, foi para o cativeiro; também os seus filhos foram despedaçados nas esquinas de todas as ruas; sobre os seus nobres lançaram sortes, e todos os seus grandes foram presos com grilhões.

[10]Mégis számkivetésbe, fogságba kellett mennie. Csecsemőit is falhoz verték az utcasarkokon. Előkelőire sorsot vetettek, főrangú embereit mind bilincsbe verték.

[11] Também tu, Nínive, serás embriagada e te esconderás; também procurarás refúgio contra o inimigo.

[11]Te is lerészegedsz majd, elveszted eszedet, te is keresed majd a menedéket az ellenség elől!

[12] Todas as tuas fortalezas são como figueiras com figos temporãos; se os sacodem, caem na boca do que os há de comer.

[12]Minden erődöd olyan, mint a fügefa korai gyümölcse: aki enni akar, csak megrázza, és a füge a szájába hull.

[13] Eis que as tuas tropas, no meio de ti, são como mulheres; as portas do teu país estão abertas de par em par aos teus inimigos; o fogo consome os teus ferrolhos.

[13]Harcosaid olyanok, mint az asszonyok. Országod kapui az ellenség előtt tárva-nyitva állnak, tűz pusztítja el a kapuzárakat.

[14] Tira água para o tempo do cerco, fortifica as tuas fortalezas, entra no barro

[14]Gyűjts vizet az ostrom idejére, erősítsd meg falaidat! Dagaszd a sarat, taposd az agyagot, készítsd a téglát!

e pisa a massa, toma a forma para os ladrilhos.

[15] No entanto, o fogo ali te consumirá, a espada te exterminará, consumir-te-á como o gafanhoto. Ainda que te multiplicas como o gafanhoto e te multiplicas como a locusta;

[15]Mindjárt megemészt téged a tűz, kiirt a fegyver, megesz, mint a sáska, ha annyian vagytok is, mint a sáskák, annyian is, mint a szöcskék!

[16] ainda que fizeste os teus negociantes mais numerosos do que as estrelas do céu, o gafanhoto devorador invade e sai voando.

[16]Hiába vannak többen kalmáraid, mint égen a csillag: „Megvedlik a sáska, és elrepül!”

[17] Os teus príncipes são como os gafanhotos, e os teus chefes, como os gafanhotos grandes, que se acampam nas sebes nos dias de frio; em subindo o sol, voam embora, e não se conhece o lugar onde estão.

[17]Tisztviselőd annyi van, mint a sáska, írnokod, mint a sáskaraj, hideg időben a falakon tanyáznak, de ha kisüt a nap, odébb állnak: senki sem tudja, hova lettek.

[18] Os teus pastores dormem, ó rei da Assíria; os teus nobres dormitam; o teu povo se derrama pelos montes, e não há quem o ajunte.

[18]Alszanak már pásztoraid, Asszíria királya! Nyugosznak előkelőid. Elszéledt néped a hegyeken, nincs, aki összegyűjtse.

[19] Não há remédio para a tua ferida; a tua chaga é incurável; todos os que ouvirem a tua fama baterão palmas sobre ti; porque sobre quem não passou continuamente a tua maldade?

[19]Nincs enyhülés bajodra, sebed gyógyíthatatlan. Akik híredet hallják, mind tapsolnak, mert van-e, akin nem gázolt át örökös gonoszságod?!

Habacuque

Habacuque 1

A iniquidade de Judá

[1] Sentença revelada ao profeta Habacuque.

[2] Até quando, SENHOR, clamarei eu, e tu não me escutarás? Gritar-te-ei: Violência! E não salvarás?

[3] Por que me mostras a iniqüidade e me fazes ver a opressão? Pois a destruição e a violência estão diante de mim; há contendas, e o litígio se suscita.

[4] Por esta causa, a lei se afrouxa, e a justiça nunca se manifesta, porque o perverso cerca o justo, a justiça é torcida.

Judá será castigado pelos caldeus

[5] Vede entre as nações, olhai, maravilhai-vos e desvanecei, porque realizo, em vossos dias, obra tal, que vós não crereis, quando vos for contada.

[6] Pois eis que suscito os caldeus, nação amarga e impetuosa, que marcham pela largura da terra, para apoderar-se de moradas que não são suas.

[7] Eles são pavorosos e terríveis, e criam eles mesmos o seu direito e a sua dignidade.

[8] Os seus cavalos são mais ligeiros do que os leopardos, mais ferozes do que os lobos ao anoitecer são os seus cavaleiros que se espalham por toda parte; sim, os seus cavaleiros chegam de longe, voam como águia que se precipita a devorar.

HABAKUK PRÓFÉTA KÖNYVE

Habakuk 1

Habakuk panasza, Isten válasza

[1]Fenyegető jövendölés. Habakuk próféta látomása.

[2]Meddig kell még kiáltanom, URam, miért nem hallgatsz meg? Kiáltok hozzád az erőszak miatt, de nem segítesz!

[3]Miért kell látnom a romlottságot, és néznem a nyomorúságot? Erőszak és önkény van szemem előtt. Folyik a per, és viszály támad.

[4]Azért nem érvényesül a törvény, nem hoznak soha igaz ítéletet, mert a bűnös kijátssza az igazat: ezért hoznak igazságtalan ítéletet.

[5]Nézzétek a népeket és lássátok, ámulva csodálkozzatok, mert olyan dolgot viszek véghez napjaitokban, amit nem is hinnétek, ha elbeszélnék!

[6]Mert most útnak indítom a káldeusokat, ezt a kegyetlen és szilaj népet. Bejárja a széles földet, birtokba veszi mások hajlékait.

[7]Rettenetes, félelmetes ez a nép, önmaga szabja meg törvényét és méltóságát.

[8]Lovai gyorsabbak a párducoknál, és vadabbak a pusztai farkasoknál, vágtatnak lovasai. Noha messziről jönnek lovasai, repülnek, mint a zsákmányra lecsapó sasok.

[9] Eles todos vêm para fazer violência; o seu rosto suspira por seguir avante; eles reúnem os cativos como areia.

[9]Erőszakos szándékkal érkeznek mindnyájan, arcuk csak előre néz, annyi foglyot ejtenek, mint a föveny.

[10] Eles escarnecem dos reis; os príncipes são objeto do seu riso; riem-se de todas as fortalezas, porque, amontoando terra, as tomam.

[10]Csúfot űz a királyokból, kineveti a hatalmasokat. Nevet az erődítményeken, sáncot emel a földből, és elfoglalja őket.

[11] Então, passam como passa o vento e seguem; fazem-se culpados estes cujo poder é o seu deus.

[11]Azután mást gondol, és továbbmegy. Vétkes ő, mert a saját erejét isteníti.

A intercessão do profeta

[12] Não és tu desde a eternidade, ó SENHOR, meu Deus, ó meu Santo? Não morreremos. Ó SENHOR, para executar juízo, puseste aquele povo; tu, ó Rocha, o fundaste para servir de disciplina.

[12]URam, ősidőktől fogva te vagy az én szent Istenem! Nem fogunk meghalni! URam, te az ítélet eszközévé tetted őt! Kősziklám, te arra szántad, hogy büntessen!

[13] Tu és tão puro de olhos, que não podes ver o mal e a opressão não podes contemplar; por que, pois, toleras os que procedem perfidamente e te calas quando o perverso devora aquele que é mais justo do que ele?

[13]Szemed tiszta, nem nézheti a rosszat, nem tudod elnézni az elnyomást. Miért nézed hát el a hűtlenséget, miért hallgatsz, amikor a bűnös tönkreteszi a nála igazabbat?

[14] Por que fazes os homens como os peixes do mar, como os répteis, que não têm quem os governe?

[14]Olyanná tetted az embert, mint a tenger halait, mint a férget, amelynek nincsen gazdája.

[15] A todos levanta o inimigo com o anzol, pesca-os de arrastão e os ajunta na sua rede varredoura; por isso, ele se alegra e se regozija.

[15]Mindenkit kifog horoggal, hálójába terel, és kerítőhálójába gyűjt; azután örül és vigad.

[16] Por isso, oferece sacrifício à sua rede e queima incenso à sua varredoura; porque por elas enriqueceu a sua porção, e tem gordura a sua comida.

[16]Ezért áldoz hálójának, és tömjénez kerítőhálójának; mert velük szerez gazdag jövedelmet és bőséges élelmet.

[17] Acaso, continuará, por isso, esvaziando a sua rede e matando sem piedade os povos?

[17]Hát örökké kivetheti hálóját, és gyilkolhatja a népeket kíméletlenül?!

Habacuque 2

A resposta do Senhor

[1] Pôr-me-ei na minha torre de vigia, colocar-me-ei sobre a fortaleza e vigiarei para ver o que Deus me dirá e que resposta eu terei à minha queixa.

[2] O SENHOR me respondeu e disse: Escreve a visão, grava-a sobre tábuas, para que a possa ler até quem passa correndo.

[3] Porque a visão ainda está para cumprir-se no tempo determinado, mas se apressa para o fim e não falhará; se tardar, espera-o, porque, certamente, virá, não tardará.

[4] Eis o soberbo! Sua alma não é reta nele; mas o justo viverá pela sua fé.

[5] Assim como o vinho é enganoso, tampouco permanece o arrogante, cuja gananciosa boca se escancara como o sepulcro e é como a morte, que não se farta; ele ajunta para si todas as nações e congrega todos os povos.

Cinco ais sobre os caldeus

[6] Não levantarão, pois, todos estes contra ele um provérbio, um dito zombador? Dirão: Ai daquele que acumula o que não é seu (até quando?), e daquele que a si mesmo se carrega de penhores!

[7] Não se levantarão de repente os teus credores? E não despertarão os que te hão de abalar? Tu lhes servirás de despojo.

[8] Visto como despojaste a muitas nações, todos os mais povos te despojarão a ti, por causa do sangue dos homens e da

Habakuk 2

Az igaz ember hitből él

[1]Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra.

[2]Válaszolt is nekem az ÚR, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni!

[3]Eldöntött dolog már, amiről kijelentést kaptál; hamarosan célhoz ér, és nem okoz csalódást. Ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el.

[4]Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, de az igaz ember a hite által él.

Jaj a kizsákmányolóknak!

[5]Bizony, csalóka a bor! Nagyhangúvá lesz a férfi, nem nyughatik. Szélesre tátja torkát, mint a sír, telhetetlen, mint a halál, magához ragad minden nemzetet, magához gyűjt minden népet.

[6]De majd mindezek példázatot költenek, és ilyen jelképes hasonlatokat mondanak róla: Jaj annak, aki rakásra gyűjti, ami nem az övé – de meddig? –, és másoktól elvett javakkal gazdagodik!

[7]De rád támadnak hirtelen, akik marcangolnak, fölébrednek, akiktől reszketsz, és zsákmányul esel nekik.

[8]Mivel te sok népet kizsákmányoltál, te is zsákmányul esel a többi népnek; azért, mert emberek vérét ontottad, és

violência contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[9] Ai daquele que ajunta em sua casa bens mal adquiridos, para pôr em lugar alto o seu ninho, a fim de livrar-se das garras do mal!

[10] Vergonha maquinaste para a tua casa; destruindo tu a muitos povos, pecaste contra a tua alma.

[11] Porque a pedra clamará da parede, e a trave lhe responderá do madeiramento.

[12] Ai daquele que edifica a cidade com sangue e a fundamenta com iniqüidade!

[13] Não vem do SENHOR dos Exércitos que as nações labutem para o fogo e os povos se fatiguem em vão?

[14] Pois a terra se encherá do conhecimento da glória do SENHOR, como as águas cobrem o mar.

[15] Ai daquele que dá de beber ao seu companheiro, misturando à bebida o seu furor, e que o embebeda para lhe contemplar as vergonhas!

[16] Serás farto de opróbrio em vez de honra; bebe tu também e exibe a tua incircuncisão; chegará a tua vez de tomares o cálice da mão direita do SENHOR, e ignomínia cairá sobre a tua glória.

[17] Porque a violência contra o Líbano te cobrirá, e a destruição que fizeste dos animais ferozes te assombrará, por causa do sangue dos homens e da violência

erőszakosan bántál országokkal, városokkal és a bennük lakókkal.

[9]Jaj annak, aki a házába tisztességtelen hasznot gyűjt, aki fészkét magasba rakja, hogy megmenekülhessen a fenyegető veszedelemtől!

[10]Házad gyalázatára vált, amit kiterveltél. Önmagad ellen vétkeztél, amikor sok népet tönkretettél,

[11]mert a kő is igazságért kiált a falból, és a tetőgerenda válaszol neki.

[12]Jaj annak, aki vérontással épít várost, és aki álnoksággal emel várat!

[13]Hiszen a Seregek URa így határozott: Amiért a népek fáradoznak, azt tűz pusztítja el, amiért a nemzetek fáradoznak, az semmivé válik.

[14]De a föld tele lesz az ÚR dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.

[15]Jaj annak, aki leitatja embertársát, mérget kever italába és lerészegíti, hogy lássa gyalázatát!

[16]Szégyen fog eltölteni dicsőség helyett. Neked is innod kell, és támolyogni fogsz, amikor az ÚR jobbja átnyújtja neked a poharat, és szégyen borítja dicsőségedet.

[17]A Libánon elleni erőszak visszahullik rád; a vadállatok kipusztítása miatt majd te is rettegni fogsz. Hiszen te emberek vérét ontottad, és erőszakosan bántál

contra a terra, contra a cidade e contra todos os seus moradores.

[18] Que aproveita o ídolo, visto que o seu artífice o esculpiu? E a imagem de fundição, mestra de mentiras, para que o artífice confie na obra, fazendo ídolos mudos?

[19] Ai daquele que diz à madeira: Acorda! E à pedra muda: Desperta! Pode o ídolo ensinar? Eis que está coberto de ouro e de prata, mas, no seu interior, não há fôlego nenhum.

[20] O SENHOR, porém, está no seu santo templo; cale-se diante dele toda a terra.

Habacuque 3

A oração de Habacuque

[1] Oração do profeta Habacuque sob a forma de canto.

[2] Tenho ouvido, ó SENHOR, as tuas declarações, e me sinto alarmado; aviva a tua obra, ó SENHOR, no decorrer dos anos, e, no decurso dos anos, faze-a conhecida; na tua ira, lembra-te da misericórdia.

[3] Deus vem de Temã, e do monte Parã vem o Santo. A sua glória cobre os céus, e a terra se enche do seu louvor.

[4] O seu resplendor é como a luz, raios brilham da sua mão; e ali está velado o seu poder.

[5] Adiante dele vai a peste, e a pestilência segue os seus passos.

[6] Ele pára e faz tremer a terra; olha e sacode as nações. Esmigalham-se os

országokkal, városokkal és a bennük lakókkal.

[18]Mit használ a bálványszobor? – hiszen csak szobrász formálta! Mit ér az istenszobor? – hamis útmutatást ad! Bár bízott benne, aki megformálta, csak néma bálványt készített.

[19]Jaj annak, aki a fának mondja: Ébredj! – és a néma kőnek: Kelj föl! Adhat ez útmutatást? Arannyal, ezüsttel van ugyan borítva, de semmilyen lélek nincs benne!

[20]Az ÚR azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!

Habakuk 3

Isten eljön ítéletre

[1]Habakuk próféta imádsága. A panaszénekek dallamára.

[2]URam, hallottam, amit hirdettél, félelem fog el attól, amit teszel, URam. A közeli években valósítsd meg, a közeli években tedd ismertté! De haragodban is gondolj az irgalomra!

[3]Témán felől jön az Isten, Párán hegyéről a Szent. (Szela.) Fensége beborítja az eget, dicsősége betölti a földet.

[4]Ragyogása olyan, mint a napfény, sugarak támadnak kezéből: abban rejlik az ereje.

[5]Előtte dögvész jár, lába nyomán láz támad.

[6]Megáll, és megrendíti a földet, szétnéz, és megriasztja a népeket. Szétporladnak az

montes primitivos; os outeiros eternos se abatem. Os caminhos de Deus são eternos.

ősi hegyek, lesüllyednek az ősrégi halmok; ősrégi ösvényeken jár.

[7] Vejo as tendas de Cusã em aflição; os acampamentos da terra de Midiã tremem.

[7]Látom, amint omladoznak Kúsán sátrai, reszketnek Midján földjének sátorlapjai.

[8] Acaso, é contra os rios, SENHOR, que estás irado? É contra os ribeiros a tua ira ou contra o mar, o teu furor, já que andas montado nos teus cavalos, nos teus carros de vitória?

[8]A folyamok ellen lobbantál haragra, URam? A folyamokra haragszol, vagy a tengerre vagy dühös? Azért jössz vágtató lovakkal, győzelmet hozó harci kocsikkal?

[9] Tiras a descoberto o teu arco, e farta está a tua aljava de flechas. Tu fendes a terra com rios.

[9]Íjad harcra kész, tegzed nyilakkal tele. (Szela.) Folyóknak hasítasz medret a földbe.

[10] Os montes te vêem e se contorcem; passam torrentes de água; as profundezas do mar fazem ouvir a sua voz e levantam bem alto as suas mãos.

[10]Ha meglátnak téged a hegyek, remegni kezdenek, mindent elborít az áradat, morajlik a mélység vize, magasra emelkednek partjai.

[11] O sol e a lua param nas suas moradas, ao resplandecer a luz das tuas flechas sibilantes, ao fulgor do relâmpago da tua lança.

[11]A nap és a hold lakóhelyén marad, amikor nyilaid villogva cikáznak, és dárdád ragyogva villámlik.

[12] Na tua indignação, marchas pela terra, na tua ira, calcas aos pés as nações.

[12]Felindulásodban taposod a földet, haragodban csépeled a népeket.

[13] Tu sais para salvamento do teu povo, para salvar o teu ungido; feres o telhado da casa do perverso e lhe descobres de todo o fundamento.

[13]Kivonulsz néped szabadítására, fölkented szabadítására. Szétzúzod a bűnös házának tetejét, föltárod alapját, egészen a sziklaig. (Szela.)

[14] Traspassas a cabeça dos guerreiros do inimigo com as suas próprias lanças, os quais, como tempestade, avançam para me destruir; regozijam-se, como se estivessem para devorar o pobre às ocultas.

[14]Nyilaiddal átlőtted harcosainak vezérét, pedig már rám törtek, hogy megfutamítsanak; ujjongtak, hogy fölfalhatják rejtekhelyén a szegényt.

[15] Marchas com os teus cavalos pelo mar, pela massa de grandes águas.

[15]Átgázoltál lovaiddal a tengeren, a nagy vizek habjain.

[16] Ouvi-o, e o meu íntimo se comoveu, à sua voz, tremeram os meus lábios; entrou a podridão nos meus ossos, e os joelhos me vacilaram, pois, em silêncio, devo esperar o dia da angústia, que virá contra o povo que nos acomete.

[17] Ainda que a figueira não floresça, nem haja fruto na vide; o produto da oliveira minta, e os campos não produzam mantimento; as ovelhas sejam arrebatadas do aprisco, e nos currais não haja gado,

[18] todavia, eu me alegro no SENHOR, exulto no Deus da minha salvação.

[19] O SENHOR Deus é a minha fortaleza, e faz os meus pés como os da corça, e me faz andar altaneiramente. Ao mestre de canto. Para instrumentos de cordas.

[16]Hallottam, és reszketett a szívem, hangjától megremegtek ajkaim; fájdalom járja át csontjaimat, reszkető léptekkel járok. Bárcsak nyugtom lenne a nyomorúság napján, amely eljön a bennünket fosztogató népre!

[17]Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkéken nem lesz gyümölcs. Hiányozni fog az olajfák termése, a kertek sem teremnek ennivalót. Kivész a juh az akolból, és nem lesz marha az istállókban.

[18]De én vigadozni fogok az ÚR előtt, víg örömre indít szabadító Istenem.

[19]Az ÚR, az én Uram ad nekem erőt; olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem. A karmesternek: húros hangszerre.

Sofonias	ZOFÓNIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE
Sofonias 1	**Zofóniás 1**
Ameaças contra Judá e Jerusalém	**A harag napja**
[1] Palavra do SENHOR que veio a Sofonias, filho de Cusi, filho de Gedalias, filho de Amarias, filho de Ezequias, nos dias de Josias, filho de Amom, rei de Judá.	[1]Az ÚR igéje szólt Zofóniáshoz, Kúsí fiához, aki Gedaljá fia, aki Amarjá fia, aki Hizkijjá fia volt, Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében.
[2] De fato, consumirei todas as coisas sobre a face da terra, diz o SENHOR.	[2]Elsöprök, mindent elsöprök a föld színéről! – így szól az ÚR.
[3] Consumirei os homens e os animais, consumirei as aves do céu, e os peixes do mar, e as ofensas com os perversos; e exterminarei os homens de sobre a face da terra, diz o SENHOR.	[3]Elsöprök embert és állatot, elsöpröm az ég madarait és a tenger halait; mindent, ami bűnre csábít, a bűnösökkel együtt, kiirtom az embert a föld színéről! – így szól az ÚR.
[4] Estenderei a mão contra Judá e contra todos os habitantes de Jerusalém; exterminarei deste lugar o resto de Baal, o nome dos ministrantes dos ídolos e seus sacerdotes;	[4]Kinyújtom kezemet Júda és Jeruzsálem minden lakója ellen. Kiirtom erről a helyről Baalt, hogy nyoma se maradjon, tisztelőinek és papjainak még a neve is feledésbe megy.
[5] os que sobre os eirados adoram o exército do céu e os que adoram ao SENHOR e juram por ele e também por Milcom;	[5]Kiirtom azokat, akik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, azokat is, akik leborulnak az ÚR előtt, és esküsznek rá, de esküsznek Molokra is;
[6] os que deixam de seguir ao SENHOR e os que não buscam o SENHOR, nem perguntam por ele.	[6]és azokat is, akik elfordultak az ÚRtól, nem keresik az URat, és nem törődnek vele.
O dia da ira do Senhor	
[7] Cala-te diante do SENHOR Deus, porque o Dia do SENHOR está perto, pois o SENHOR preparou o sacrifício e santificou os seus convidados.	[7]Csend legyen az én Uram, az ÚR előtt! Mert közel van az ÚR napja, amikor áldozati lakomát rendez az ÚR, és megszenteli azokat, akiket meghívott.
[8] No dia do sacrifício do SENHOR, hei de castigar os oficiais, e os filhos do rei, e todos os que trajam vestiduras estrangeiras.	[8]Az ÚR áldozatának napján ez történik: megbüntetem a főurakat, a király fiait és mindazokat, akik idegen ruhába öltözködnek.

[9] Castigarei também, naquele dia, todos aqueles que sobem o pedestal dos ídolos e enchem de violência e engano a casa dos seus senhores.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR, far-se-á ouvir um grito desde a Porta do Peixe, e um uivo desde a Cidade Baixa, e grande lamento desde os outeiros.

[11] Uivai vós, moradores de Mactés, porque todo o povo de Canaã está arruinado, todos os que pesam prata são destruídos.

[12] Naquele tempo, esquadrinharei a Jerusalém com lanternas e castigarei os homens que estão apegados à borra do vinho e dizem no seu coração: O SENHOR não faz bem, nem faz mal.

[13] Por isso, serão saqueados os seus bens e assoladas as suas casas; e edificarão casas, mas não habitarão nelas, plantarão vinhas, porém não lhes beberão o vinho.

[14] Está perto o grande Dia do SENHOR; está perto e muito se apressa. Atenção! O Dia do SENHOR é amargo, e nele clama até o homem poderoso.

[15] Aquele dia é dia de indignação, dia de angústia e dia de alvoroço e desolação, dia de escuridade e negrume, dia de nuvens e densas trevas,

[16] dia de trombeta e de rebate contra as cidades fortes e contra as torres altas.

[17] Trarei angústia sobre os homens, e eles andarão como cegos, porque pecaram contra o SENHOR; e o sangue deles se

[9]Azon a napon megbüntetem mindazokat, akik átugrálnak a küszöbön, akik megtöltik uralkodójuk palotáját erőszakkal és csalással.

[10]Azon a napon – így szól az ÚR – kiáltás hangzik a Hal-kapu felől, jajgatás az Újvárosból, nagy robaj a halmokról.

[11]Jajgassatok, akik a völgyben laktok, mert mindenestül elpusztul a kalmárok népe, kiirtják azokat, akik ezüstöt méricskélnek.

[12]Akkor majd lámpással kutatom át Jeruzsálemet, és megbüntetem azokat, akik csak heverésznek, mint seprején a bor, és ezt gondolják magukban: Nem tesz az ÚR sem jót, sem rosszat!

[13]Gazdagságuk prédára jut, házaik pedig elpusztulnak. Ha építenek is házakat, nem laknak bennük, ha telepítenek is szőlőket, nem isszák azok borát.

[14]Közel van az ÚR nagy napja, közel van, nagyon hamar eljön. Keserves hang hallatszik az ÚR napján, kiáltozik akkor még a hős is!

[15]Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és ínség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja,

[16]kürtszó és riadó napja a megerősített városok és a büszke bástyák ellen!

[17]Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az ÚR ellen. Kiömlik a vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét.

derramará como pó, e a sua carne será atirada como esterco.

18 Nem a sua prata nem o seu ouro os poderão livrar no dia da indignação do SENHOR, mas, pelo fogo do seu zelo, a terra será consumida, porque, certamente, fará destruição total e repentina de todos os moradores da terra.

18 Sem ezüstjük, sem aranyuk nem mentheti meg őket az ÚR haragjának napján, amikor felindulásának tüzében elpusztítja az egész földet. Bizony, egyszer csak véget vet a föld összes lakójának!

Sofonias 2

Ameaças contra os filisteus

1 Concentra-te e examina-te, ó nação que não tens pudor,

2 antes que saia o decreto, pois o dia se vai como a palha; antes que venha sobre ti o furor da ira do SENHOR, sim, antes que venha sobre ti o dia da ira do SENHOR.

3 Buscai o SENHOR, vós todos os mansos da terra, que cumpris o seu juízo; buscai a justiça, buscai a mansidão; porventura, lograreis esconder-vos no dia da ira do SENHOR.

4 Porque Gaza será desamparada, e Asquelom ficará deserta; Asdode, ao meio-dia, será expulsa, e Ecrom, desarraigada.

5 Ai dos que habitam no litoral, do povo dos quereítas! A palavra do SENHOR será contra vós outros, ó Canaã, terra dos filisteus, e eu vos farei destruir, até que não haja um morador sequer.

6 O litoral será de pastagens, com refúgios para os pastores e currais para os rebanhos.

Zofóniás 2

Felhívás megtérésre

1 Térj eszedhez, szállj magadba, te szemérmetlen nép,

2 mielőtt bekövetkezik az ítélet, mielőtt rátok tör az ÚR izzó haragja, mielőtt rátok tör az ÚR haragjának napja! Mert oly gyorsan jön az a nap, ahogyan a pelyva száll!

3 Keressétek az URat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényeit! Törekedjetek az igazságra, törekedjetek az alázatra, talán oltalmat találtok az ÚR haragjának napján!

4 Bizony, elhagyatott lesz Gáza, Askelón pedig pusztaság! Az asdódiakat fényes nappal hajtják el, az ekróniaknak írmagjuk sem marad.

5 Jaj a tengerpart lakóinak, a Krétából származó népnek! Így szól rólatok az ÚR igéje: Kánaán, filiszteusok földje, elpusztítalak, lakatlan leszel!

6 Pásztorok legeltető helye és juhok karámja lesz a tengerpart.

[7] O litoral pertencerá aos restantes da casa de Judá; nele, apascentarão os seus rebanhos e, à tarde, se deitarão nas casas de Asquelom; porque o SENHOR, seu Deus, atentará para eles e lhes mudará a sorte.

[7]Ez a vidék Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek estéként, mert gondot visel róluk Istenük, az ÚR, és jóra fordítja sorsukat.

Ameaças contra Moabe e Amom

[8] Ouvi o escárnio de Moabe e as injuriosas palavras dos filhos de Amom, com que escarneceram do meu povo e se gabaram contra o seu território.

[8]Hallottam Móáb gyalázkodását, és Ammón fiainak káromló szavait, amelyekkel gyalázták népemet, és területének rovására terjeszkedtek.

[9] Portanto, tão certo como eu vivo, diz o SENHOR dos Exércitos, o Deus de Israel, Moabe será como Sodoma, e os filhos de Amom, como Gomorra, campo de urtigas, poços de sal e assolação perpétua; o restante do meu povo os saqueará, e os sobreviventes da minha nação os possuirão.

[9]Ezért életemre mondom – így szól a Seregek URa, Izráel Istene –, hogy úgy jár Móáb, mint Sodoma, Ammón fiai pedig, mint Gomora. Csalános terület lesz, sós gödör és pusztaság örökre. Kifosztja őket népem maradéka, és birtokukat elfoglalja megmaradt népem.

[10] Isso lhes sobrevirá por causa da sua soberba, porque escarneceram e se gabaram contra o povo do SENHOR dos Exércitos.

[10]Így járnak gőgjük miatt, mert gyalázkodtak, és terjeszkedtek a Seregek URa népének rovására.

[11] O SENHOR será terrível contra eles, porque aniquilará todos os deuses da terra; todas as ilhas das nações, cada uma do seu lugar, o adorarão.

[11]Félelmetes dolgokat tesz majd velük az ÚR, semmivé teszi a föld minden istenét. Akkor majd előtte borulnak le mindenütt az emberek, még a szigeteken lakó népek is.

Ameaças contra a Etiópia e a Assíria

[12] Também vós, ó etíopes, sereis mortos pela espada do SENHOR.

[12]Titeket is, etiópok, az ÚR kardja sebez halálra!

[13] Ele estenderá também a mão contra o Norte e destruirá a Assíria; e fará de Nínive uma desolação e terra seca como o deserto.

[13]Kinyújtja kezét észak felé és elpusztítja Asszíriát. Ninivét pusztasággá teszi, kiszikkadt pusztává.

[14] No meio desta cidade, repousarão os rebanhos e todos os animais em bandos; alojar-se-ão nos seus capitéis tanto o pelicano como o ouriço; a voz das aves retinirá nas janelas, o monturo estará nos limiares, porque já lhe arrancaram o madeiramento de cedro.

[15] Esta é a cidade alegre e confiante, que dizia consigo mesma: Eu sou a única, e não há outra além de mim. Como se tornou em desolação, em pousada de animais! Qualquer que passar por ela assobiará com desprezo e agitará a mão.

[14]Csordákban lepi majd el mindenféle állat. Pelikán és bagoly is tanyázik az oszlopokon, hangosan rikoltoz az ablakokban. Omladék borítja a küszöböket, leválik a cédrusburkolat.

[15]Ez lesz a vigadozó városból, amely biztonságban élt, és ezt gondolta magában: Nincs több olyan, mint én! Milyen pusztává lesz: vadak tanyájává! Aki csak arra jár, fölszisszen, és kezével legyint.

Sofonias 3

Ameaças contra Jerusalém

[1] Ai da cidade opressora, da rebelde e manchada!

[2] Não atende a ninguém, não aceita disciplina, não confia no SENHOR, nem se aproxima do seu Deus.

[3] Os seus príncipes são leões rugidores no meio dela, os seus juízes são lobos do cair da noite, que não deixam os ossos para serem roídos no dia seguinte.

[4] Os seus profetas são levianos, homens pérfidos; os seus sacerdotes profanam o santuário e violam a lei.

[5] O SENHOR é justo, no meio dela; ele não comete iniqüidade; manhã após manhã, traz ele o seu juízo à luz; não falha; mas o iníquo não conhece a vergonha.

[6] Exterminei as nações, as suas torres estão assoladas; fiz desertas as suas praças, a ponto de não haver quem passe por elas; as suas cidades foram destruídas, de

Zofóniás 3

Ítélethirdetés Jeruzsálem ellen

[1]Jaj a lázadozó, beszennyezett és erőszakos városnak!

[2]Nem hallgatott a szóra, nem fogadta meg az intést, nem bízott az ÚRban, nem járult Istene elé.

[3]Olyanok benne a vezérek, mint az ordító oroszlánok, a bírák, mint a pusztai farkasok: egy csontot sem hagynak meg reggelre.

[4]Prófétái hitványak, csalók. Papjai szentségtörők, önkényesen magyarázzák a törvényt.

[5]De igazságos közöttük az ÚR, ő nem követ el álnokságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza, nem halasztja el. De az álnok ember nem tud szégyenkezni!

[6]Népeket irtottam ki, elpusztultak bástyáik, utcáikat feldúltam, senki sem jár rajtuk. Romba dőltek városaik, elnéptelenedtek, lakatlanok.

maneira que não há ninguém, ninguém que as habite.

[7] Eu dizia: certamente, me temerás e aceitarás a disciplina, e, assim, a sua morada não seria destruída, segundo o que havia determinado; mas eles se levantaram de madrugada e corromperam todos os seus atos.

A salvação da filha de Jerusalém

[8] Esperai-me, pois, a mim, diz o SENHOR, no dia em que eu me levantar para o despojo; porque a minha resolução é ajuntar as nações e congregar os reinos, para sobre eles fazer cair a minha maldição e todo o furor da minha ira; pois toda esta terra será devorada pelo fogo do meu zelo.

[9] Então, darei lábios puros aos povos, para que todos invoquem o nome do SENHOR e o sirvam de comum acordo.

[10] Dalém dos rios da Etiópia, os meus adoradores, que constituem a filha da minha dispersão, me trarão sacrifícios.

[11] Naquele dia, não te envergonharás de nenhuma das tuas obras, com que te rebelaste contra mim; então, tirarei do meio de ti os que exultam na sua soberba, e tu nunca mais te ensoberbecerás no meu santo monte.

[12] Mas deixarei, no meio de ti, um povo modesto e humilde, que confia em o nome do SENHOR.

[13] Os restantes de Israel não cometerão iniqüidade, nem proferirão mentira, e na sua boca não se achará língua enganosa,

[7]Azt gondoltam, hogy félni fog engem, és megfogadja az intést, akkor nem pusztul el lakóhelye, úgy, ahogyan meg akartam büntetni. De ők egyre gonoszabb tetteket követtek el.

[8]Azért várjatok rám – így szól az ÚR –, arra a napra, amikor mint vádló előlépek! Mert úgy döntöttem, hogy összegyűjtöm a népeket, egybegyűjtöm az országokat, és kiöntöm rájuk bosszús haragomat, haragom egész hevét. Bizony, felindulásomnak tüze pusztítja majd az egész földet!

Isten ígérete

[9]Akkor majd megtisztítom a népek ajkát, mindnyájan az ÚR nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarattal.

[10]Etiópia folyamain túlról nekem hoznak áldozatot imádóim: szétszóródott népem.

[11]Azon a napon nem kell szégyenkezned tetteid miatt, melyekkel vétkeztél ellenem. Akkor eltávolítom körödből a gőgösen vigadozókat, nem fogsz többé kevélykedni szent hegyemen.

[12]De meghagyom közöttetek maradékul a szegény és nincstelen népet, amely az ÚR nevében keres oltalmat.

[13]Izráel maradéka nem cselekszik hamisan, nem beszél hazugságot, és nem lesz csalárd nyelv a szájában. Olyan lesz,

porque serão apascentados, deitar-se-ão, e não haverá quem os espante.

[14] Canta, ó filha de Sião; rejubila, ó Israel; regozija-te e, de todo o coração, exulta, ó filha de Jerusalém.

[15] O SENHOR afastou as sentenças que eram contra ti e lançou fora o teu inimigo. O Rei de Israel, o SENHOR, está no meio de ti; tu já não verás mal algum.

[16] Naquele dia, se dirá a Jerusalém: Não temas, ó Sião, não se afrouxem os teus braços.

[17] O SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, poderoso para salvar-te; ele se deleitará em ti com alegria; renovar-te-á no seu amor, regozijar-se-á em ti com júbilo.

[18] Os que estão entristecidos por se acharem afastados das festas solenes, eu os congregarei, estes que são de ti e sobre os quais pesam opróbrios.

[19] Eis que, naquele tempo, procederei contra todos os que te afligem; salvarei os que coxeiam, e recolherei os que foram expulsos, e farei deles um louvor e um nome em toda a terra em que sofrerem ignomínia.

[20] Naquele tempo, eu vos farei voltar e vos recolherei; certamente, farei de vós um nome e um louvor entre todos os povos da terra, quando eu vos mudar a sorte diante dos vossos olhos, diz o SENHOR.

mint egy nyáj, amelyet nem háborgat senki, legelésznek és heverésznek.

[14]Ujjongj, Sion leánya! Kiálts örömödben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya!

[15]Eltörli az ÚR az ítéletedet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az ÚR, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől tartanod.

[16]Azon a napon így biztatják majd Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el!

[17]Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Repesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.

[18]Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvedniük.

[19]Elbánok majd elnyomóiddal abban az időben. A sántákat megsegítem, és a szétszóródottakat összegyűjtöm, dicsővé és hírnevessé teszem őket az egész földön, ahol gyalázták őket.

[20]Abban az időben, amikor összegyűjtelek, haza is hozlak benneteket. Bizony, hírnevessé és dicsővé teszlek benneteket a föld minden népe között. Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat! – mondja az ÚR.

Ageu	HAGGEUS PRÓFÉTA KÖNYVE
Ageu 1	**Haggeus 1**
Ageu exorta o povo a reedificar o templo	**Buzdítás a templom újjáépítésére**
1 No segundo ano do rei Dario, no sexto mês, no primeiro dia do mês, veio a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, dizendo:	1Dárius király uralkodásának második esztendejében, a hatodik hónap első napján így szólt az ÚR igéje Haggeus próféta által Zerubbábelhez, Sealtíél fiához, Júda helytartójához, és Jósua főpaphoz, Jócádák fiához:
2 Assim fala o SENHOR dos Exércitos: Este povo diz: Não veio ainda o tempo, o tempo em que a Casa do SENHOR deve ser edificada.	2Így szól a Seregek URa: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az ÚR háza újjáépítésének ideje.
3 Veio, pois, a palavra do SENHOR, por intermédio do profeta Ageu, dizendo:	3Az ÚR igéje azonban így szólt Haggeus próféta által:
4 Acaso, é tempo de habitardes vós em casas apaineladas, enquanto esta casa permanece em ruínas?	4Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever?
5 Ora, pois, assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.	5Azért így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek!
6 Tendes semeado muito e recolhido pouco; comeis, mas não chega para fartar-vos; bebeis, mas não dá para saciar-vos; vestis-vos, mas ninguém se aquece; e o que recebe salário, recebe-o para pô-lo num saquitel furado.	6Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészegedni; felöltöztök, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét.
7 Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Considerai o vosso passado.	7Így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek!
8 Subi ao monte, trazei madeira e edificai a casa; dela me agradarei e serei glorificado, diz o SENHOR.	8Menjetek a hegyekbe, hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! – mondja az ÚR.

[9] Esperastes o muito, e eis que veio a ser pouco, e esse pouco, quando o trouxestes para casa, eu com um assopro o dissipei. Por quê? – diz o SENHOR dos Exércitos; por causa da minha casa, que permanece em ruínas, ao passo que cada um de vós corre por causa de sua própria casa.

[10] Por isso, os céus sobre vós retêm o seu orvalho, e a terra, os seus frutos.

[11] Fiz vir a seca sobre a terra e sobre os montes; sobre o cereal, sobre o vinho, sobre o azeite e sobre o que a terra produz, como também sobre os homens, sobre os animais e sobre todo trabalho das mãos.

O povo atende ao Senhor

[12] Então, Zorobabel, filho de Salatiel, e Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e todo o resto do povo atenderam à voz do SENHOR, seu Deus, e às palavras do profeta Ageu, as quais o SENHOR, seu Deus, o tinha mandado dizer; e o povo temeu diante do SENHOR.

[13] Então, Ageu, o enviado do SENHOR, falou ao povo, segundo a mensagem do SENHOR, dizendo: Eu sou convosco, diz o SENHOR.

[14] O SENHOR despertou o espírito de Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e o espírito de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e o espírito do resto de todo o povo; eles vieram e se puseram ao trabalho na Casa do SENHOR dos Exércitos, seu Deus,

[15] ao vigésimo quarto dia do sexto mês.

[9]Sokra számítottatok, de csak kevés lett, és amit hazahordtatok, azt is elfújtam. Ugyan miért? – így szól a Seregek URa. Azért, mert az én házam romokban hever, ti meg csak a magatok háza körül szorgoskodtok.

[10]Ezért nem adott nektek harmatot az ég, és nem hozta meg termését a föld.

[11]Parancsomra szárazság sújtotta a földet és a hegyeket, a búzát, a bort, az olajat és mindent, amit a föld terem, sőt az embert és az állatot is, meg mindent, amiért csak dolgoznak.

[12]Zerubbábel, Sealtíél fia és Józsua főpap, Jócádák fia meg az egész megmaradt nép hallgatott Istenének, az ÚRnak a szavára, Haggeus próféta beszédére, amit általa üzent Istenük, az ÚR; és az ÚRtól való félelem fogta el a népet.

[13]Haggeus, az ÚR követe pedig ezt mondta a népnek az ÚR megbízásából: Én veletek vagyok! – így szól az ÚR.

[14]És felindította az ÚR Zerubbábelnek, Sealtíél fiának, Júda helytartójának, Józsua főpapnak, Jócádák fiának és az egész megmaradt népnek a lelkét, úgyhogy eljöttek, és nekifogtak a munkának Istenüknek, a Seregek URának a házán,

[15]a hatodik hónap huszonnegyedik napján, Dárius király uralkodásának második esztendejében.

Ageu 2

A glória do segundo templo

1 No segundo ano do rei Dario, no sétimo mês, ao vigésimo primeiro do mês, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

2 Fala, agora, a Zorobabel, filho de Salatiel, governador de Judá, e a Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e ao resto do povo, dizendo:

3 Quem dentre vós, que tenha sobrevivido, contemplou esta casa na sua primeira glória? E como a vedes agora? Não é ela como nada aos vossos olhos?

4 Ora, pois, sê forte, Zorobabel, diz o SENHOR, e sê forte, Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote, e tu, todo o povo da terra, sê forte, diz o SENHOR, e trabalhai, porque eu sou convosco, diz o SENHOR dos Exércitos;

5 segundo a palavra da aliança que fiz convosco, quando saístes do Egito, o meu Espírito habita no meio de vós; não temais.

6 Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda uma vez, dentro em pouco, farei abalar o céu, a terra, o mar e a terra seca;

7 farei abalar todas as nações, e as coisas preciosas de todas as nações virão, e encherei de glória esta casa, diz o SENHOR dos Exércitos.

8 Minha é a prata, meu é o ouro, diz o SENHOR dos Exércitos.

Haggeus 2

Az új templom dicsősége

1A hetedik hónap huszonegyedik napján így szólt az ÚR igéje Haggeus próféta által:

2Beszélj Zerubbábellel, Sealtíél fiával, Júda helytartójával és Jósua főpappal, Jócádák fiával, meg a megmaradt néppel, és kérdezd meg tőlük:

3Van-e köztetek olyan, aki még látta ezt a templomot régi dicsőségében? És milyennek látjátok most? Ugye, szerintetek ez semmit sem ér ahhoz képest?

4Azért most légy bátor, Zerubbábel! – így szól az ÚR. Légy bátor te is, Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe – így szól az ÚR –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek URa.

5Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljetek!

6Így szól a Seregek URa: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet.

7Megrendítek minden népet, és elhozzák kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – mondja a Seregek URa.

8Enyém az ezüst, enyém az arany – így szól a Seregek URa.

[9] A glória desta última casa será maior do que a da primeira, diz o SENHOR dos Exércitos; e, neste lugar, darei a paz, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9]Nagyobb lesz ennek a későbbi templomnak a dicsősége, mint amilyen a korábbié volt, mondja a Seregek URa, és ezen a helyen békességet adok! – így szól a Seregek URa.

Repreendida a infidelidade do povo

Kik építhetik a templomot?

[10] Ao vigésimo quarto dia do mês nono, no segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR por intermédio do profeta Ageu, dizendo:

[10]Dárius uralkodásának második esztendejében, a kilencedik hónap huszonnegyedikén így szólt az ÚR igéje Haggeus prófétához.

[11] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Pergunta, agora, aos sacerdotes a respeito da lei:

[11]Ezt mondja a Seregek URa: Kérj útmutatást a papoktól erre nézve:

[12] Se alguém leva carne santa na orla de sua veste, e ela vier a tocar no pão, ou no cozinhado, ou no vinho, ou no azeite, ou em qualquer outro mantimento, ficará isto santificado? Responderam os sacerdotes: Não.

[12]Ha valaki szentelt húst visz ruhája szárnyában, és a ruha szárnyával hozzáér a kenyérhez, főzelékhez, borhoz vagy olajhoz, vagy bármi más eledelhez, szentté válik-e az? A papok ezt válaszolták: Nem!

[13] Então, perguntou Ageu: Se alguém que se tinha tornado impuro pelo contato com um corpo morto tocar nalguma destas coisas, ficará ela imunda? Responderam os sacerdotes: Ficará imunda.

[13]Akkor Haggeus ezt kérdezte: Ha egy holttest érintése miatt tisztátalan ember ér hozzá mindezekhez, tisztátalanná válnak-e? A papok ezt válaszolták: Tisztátalanná!

[14] Então, prosseguiu Ageu: Assim é este povo, e assim esta nação perante mim, diz o SENHOR; assim é toda a obra das suas mãos, e o que ali oferecem: tudo é imundo.

[14]Haggeus erre így felelt: Ilyen ez a nép, ilyen ez a nemzet énelőttem – így szól az ÚR –, és ilyen minden munkájuk, sőt amit áldozatul hoznak ide, az is tisztátalan!

[15] Agora, pois, considerai tudo o que está acontecendo desde aquele dia. Antes de pordes pedra sobre pedra no templo do SENHOR,

[15]Most azért gondoljátok meg, hogy mi történt a múltban mindmáig, mióta elkezdtetek követ kőre rakni az ÚR templomában!

[16] antes daquele tempo, alguém vinha a um monte de vinte medidas, e havia

[16]Az történt, hogy ha valaki odament gabonájához, amelytől húsz vékát várt, csak tíz lett, és ha valaki odament a

somente dez; vinha ao lagar para tirar cinqüenta, e havia somente vinte.

[17] Eu vos feri com queimaduras, e com ferrugem, e com saraiva, em toda a obra das vossas mãos; e não houve, entre vós, quem voltasse para mim, diz o SENHOR.

[18] Considerai, eu vos rogo, desde este dia em diante, desde o vigésimo quarto dia do mês nono, desde o dia em que se fundou o templo do SENHOR, considerai nestas coisas.

[19] Já não há semente no celeiro. Além disso, a videira, a figueira, a romeira e a oliveira não têm dado os seus frutos; mas, desde este dia, vos abençoarei.

A promessa do Senhor a Zorobabel

[20] Veio a palavra do SENHOR segunda vez a Ageu, ao vigésimo quarto dia do mês, dizendo:

[21] Fala a Zorobabel, governador de Judá: Farei abalar o céu e a terra;

[22] derribarei o trono dos reinos e destruirei a força dos reinos das nações; destruirei o carro e os que andam nele; os cavalos e os seus cavaleiros cairão, um pela espada do outro.

[23] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, tomar-te-ei, ó Zorobabel, filho de Salatiel, servo meu, diz o SENHOR, e te farei como um anel de selar, porque te escolhi, diz o SENHOR dos Exércitos.

borsajtóhoz, remélve, hogy ötven korsóra valót fog meríteni, csak húsz lett.

[17]Megvertelek benneteket aszállyal, gabonarozsdával, és jégeső verte el mindazt, amiért munkálkodtatok, de ez sem térített titeket hozzám – így szól az ÚR.

[18]Gondoljátok meg hát, hogy mi történt a múltban mindmáig, a kilencedik hónap huszonnegyedik napjáig, addig a napig, amelyen lerakták az ÚR templomának alapját; gondoljátok csak meg!

[19]Van-e még gabona a magtárban? És még a szőlő, a fügefa, a gránátalma és az olajfa sem hozott termést! De ettől a naptól fogva majd áldást adok!

Ígéret Zerubbábelnek

[20]Így szólt az ÚR igéje Haggeushoz másodszor is a hónap huszonnegyedik napján:

[21]Mondd meg Zerubbábelnek, Júda helytartójának: Megrendítem az eget és a földet,

[22]ledöntöm a királyi trónokat, és megtöröm a népek királyainak erejét. Felforgatom a harci kocsikat a harcosokkal együtt, elhullanak a lovak a lovasokkal együtt; az emberek egymás kardja által esnek el.

[23]Így szól a Seregek URa: Azon a napon a kezembe veszlek téged, Zerubbábel, Sealtíél fia, én szolgám – így szól az ÚR –, és olyanná teszlek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! – így szól a Seregek URa.

Zacarias	ZAKARIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Zacarias 1

Exortação ao arrependimento

1 No oitavo mês do segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido, dizendo:

2 O SENHOR se irou em extremo contra vossos pais.

3 Portanto, dize-lhes: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tornai-vos para mim, diz o SENHOR dos Exércitos, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos.

4 Não sejais como vossos pais, a quem clamavam os primeiros profetas, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Convertei-vos, agora, dos vossos maus caminhos e das vossas más obras; mas não ouviram, nem me atenderam, diz o SENHOR.

5 Vossos pais, onde estão eles? E os profetas, acaso, vivem para sempre?

6 Contudo, as minhas palavras e os meus estatutos, que eu prescrevi aos profetas, meus servos, não alcançaram a vossos pais? Sim, estes se arrependeram e disseram: Como o SENHOR dos Exércitos fez tenção de nos tratar, segundo os nossos caminhos e segundo as nossas obras, assim ele nos fez.

A primeira visão: os cavalos

7 No vigésimo quarto dia do mês undécimo, que é o mês de sebate, no

Zakariás 1

Isten megtérést kíván népétől

1 Dárius uralkodásának második esztendejében, a nyolcadik hónapban így szólt az ÚR igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt:

2 Nagyon megharagudott elődeitekre az ÚR.

3 Mondd meg azért népednek: Ezt mondja a Seregek URa: Térjetek meg hozzám, így szól a Seregek URa, és én is hozzátok térek! – mondja a Seregek URa.

4 Ne legyetek olyanok, mint elődeitek, akiknek a régebbi próféták ezt hirdették: „Ezt mondja a Seregek URa: Térjetek meg gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből!”, de nem hallgattak és nem figyeltek rám – így szól az ÚR.

5 Hol vannak elődeitek? És a próféták talán örökké élnek?

6 De az én igéim és rendelkezéseim, amelyeket megparancsoltam szolgáim, a próféták által, utolérték elődeiteket! Azután megtértek, és ezt mondták: Úgy bánt velünk a Seregek URa, ahogyan útjaink és tetteink miatt jónak látta.

Látomás a mennyei lovasról

7 Dárius uralkodásának második esztendejében, a tizenegyedik hónapnak,

segundo ano de Dario, veio a palavra do SENHOR ao profeta Zacarias, filho de Baraquias, filho de Ido.

azaz sebát hónapnak a huszonnegyedik napján, szólt az ÚR igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt:

[8] Tive de noite uma visão, e eis um homem montado num cavalo vermelho; estava parado entre as murteiras que havia num vale profundo; atrás dele se achavam cavalos vermelhos, baios e brancos.

[8]Ezt láttam az éjszaka: Valaki, egy vörös ló hátán ülve, a mirtuszfák között állt a völgyben; mögötte vörös, fakó és fehér lovak voltak.

[9] Então, perguntei: meu senhor, quem são estes? Respondeu-me o anjo que falava comigo: Eu te mostrarei quem são eles.

[9]Ezt kérdeztem: Mik ezek, URam? Egy angyal pedig, aki velem beszélt, ezt mondta nekem: Majd én megmagyarázom neked, hogy mik ezek.

[10] Então, respondeu o homem que estava entre as murteiras e disse: São os que o SENHOR tem enviado para percorrerem a terra.

[10]Ekkor megszólalt az, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondta: Ezeket az ÚR azért küldte, hogy járják be a földet.

[11] Eles responderam ao anjo do SENHOR, que estava entre as murteiras, e disseram: Nós já percorremos a terra, e eis que toda a terra está, agora, repousada e tranqüila.

[11]Megszólították az ÚR angyalát, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondták: Bejártuk a földet, és az egész föld nyugodt és békés.

[12] Então, o anjo do SENHOR respondeu: Ó SENHOR dos Exércitos, até quando não terás compaixão de Jerusalém e das cidades de Judá, contra as quais estás indignado faz já setenta anos?

[12]Az ÚR angyala erre azt mondta: Seregek URa! Mikor könyörülsz meg végre Jeruzsálemen és Júda városain? Hiszen már hetven éve tart a haragod!

[13] Respondeu o SENHOR com palavras boas, palavras consoladoras, ao anjo que falava comigo.

[13]Az ÚR jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal válaszolt a velem beszélő angyalnak.

[14] E este me disse: Clama: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Com grande empenho, estou zelando por Jerusalém e por Sião.

[14]A velem beszélő angyal pedig ezt mondta nekem: Hirdesd, hogy így szól a Seregek URa: Szánalomra indultam Jeruzsálem iránt és a Sion iránt, nagy-nagy szánalomra!

[15] E, com grande indignação, estou irado contra as nações que vivem confiantes; porque eu estava um pouco indignado, e elas agravaram o mal.
[16] Portanto, assim diz o SENHOR: Voltei-me para Jerusalém com misericórdia; a minha casa nela será edificada, diz o SENHOR dos Exércitos, e o cordel será estendido sobre Jerusalém.
[17] Clama outra vez, dizendo: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: As minhas cidades ainda transbordarão de bens; o SENHOR ainda consolará a Sião e ainda escolherá a Jerusalém.

A segunda visão: os quatro chifres e os quatro ferreiros

[18] Levantei os olhos e vi, e eis quatro chifres.
[19] Perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto? Ele me respondeu: São os chifres que dispersaram a Judá, a Israel e a Jerusalém.
[20] O SENHOR me mostrou quatro ferreiros.
[21] Então, perguntei: que vêm fazer estes? Ele respondeu: Aqueles são os chifres que dispersaram a Judá, de maneira que ninguém pode levantar a cabeça; estes ferreiros, pois, vieram para os amedrontar, para derribar os chifres das nações que levantaram o seu poder contra a terra de Judá, para a espalhar.

Zacarias 2

A terceira visão: Jerusalém é medida

[15] És nagyonnagyon haragszom az elbizakodott népekre, mert amikor én csak kicsit haragudtam, ők a teljes romláson fáradoztak.
[16] Azért ezt mondja az ÚR: Irgalommal fordulok Jeruzsálemhez, templomom fel fog épülni benne – így szól a Seregek URa –, és feszítenek még ki mérőzsinórt Jeruzsálemben.
[17] Hirdesd még azt is, hogy így szól a Seregek URa: Bővelkedni fognak még városaim minden jóban, megvigasztalja még az ÚR a Siont, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja.

Zakariás 2

Látomás négy szarvról és négy kovácsról

[1] Azután föltekintettem, és négy szarvat láttam.
[2] Azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek? Ő pedig így felelt nekem: Ezek a szarvak szórták szét Júdát, Izráelt és Jeruzsálemet.
[3] Azután az ÚR négy kovácsot mutatott nekem.

[4] Ezt kérdeztem: Mit akarnak ezek csinálni? Így felelt: Ezek a szarvak úgy szétszórták Júdát, hogy még a fejét sem merte fölemelni senki. De eljöttek ezek, hogy megrémítsék a népeket, és letörjék a szarvukat, mert szarvukkal támadtak Júda országára, és szétszórták.

Látomás Jeruzsálem jövendő nagyságáról

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um homem que tinha na mão um cordel de medir.

[2] Então, perguntei: para onde vais tu? Ele me respondeu: Medir Jerusalém, para ver qual é a sua largura e qual o seu comprimento.

[3] Eis que saiu o anjo que falava comigo, e outro anjo lhe saiu ao encontro.

[4] E lhe disse: Corre, fala a este jovem: Jerusalém será habitada como as aldeias sem muros, por causa da multidão de homens e animais que haverá nela.

[5] Pois eu lhe serei, diz o SENHOR, um muro de fogo em redor e eu mesmo serei, no meio dela, a sua glória.

Israel exortado a voltar para Sião

[6] Eh! Eh! Fugi, agora, da terra do Norte, diz o SENHOR, porque vos espalhei como os quatro ventos do céu, diz o SENHOR.

[7] Eh! Salva-te, ó Sião, tu que habitas com a filha da Babilônia.

[8] Pois assim diz o SENHOR dos Exércitos: Para obter ele a glória, enviou-me às nações que vos despojaram; porque aquele que tocar em vós toca na menina do seu olho.

[9] Porque eis aí agitarei a mão contra eles, e eles virão a ser a presa daqueles que os serviram; assim, sabereis vós que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou.

[10] Canta e exulta, ó filha de Sião, porque eis que venho e habitarei no meio de ti, diz o SENHOR.

[5]Azután föltekintettem, és egy férfit láttam, mérőzsinórral a kezében.

[6]Megkérdeztem: Hová mégy? Ő így válaszolt nekem: Megmérem Jeruzsálemet, hogy lássam, milyen széles, és milyen hosszú.

[7]Ekkor előlépett a velem beszélő angyal, majd egy másik angyal lépett oda hozzá,

[8]akinek ezt mondta: Fuss oda ehhez az ifjúhoz, és mondd meg neki, hogy falak nélküli város lesz Jeruzsálem, olyan sok ember és állat lesz benne!

[9]Én magam oltalmazom mindenfelől – így szól az ÚR –, mint egy tüzes fal, és ott leszek benne dicsőségesen.

[10]Jaj! Jaj! Fussatok ki az északi országból – így szól az ÚR –, hiszen szétszórtalak benneteket a négy égtáj felé! – így szól az ÚR.

[11]Jaj! Menekülj, Sion, aki Babilóniában laksz!

[12]Mert a Seregek URa, aki a maga dicsőségére küldött el engem, ezt mondja azokról a népekről, amelyeknek ti zsákmányul estetek: Bizony, aki titeket bánt, a szemem fényét bántja!

[13]Majd én fölemelem a kezemet ellenük, és saját szolgáik zsákmányává lesznek! Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem.

[14]Ujjong, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és veled fogok lakni – így szól az ÚR.

[11] Naquele dia, muitas nações se ajuntarão ao SENHOR e serão o meu povo; habitarei no meio de ti, e saberás que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a ti.

[12] Então, o SENHOR herdará a Judá como sua porção na terra santa e, de novo, escolherá a Jerusalém.

[13] Cale-se toda carne diante do SENHOR, porque ele se levantou da sua santa morada.

[15]A többi nép is csatlakozik az ÚRhoz azon a napon, és az ő népévé lesznek, ő pedig köztetek fog lakni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok.

[16]Az ÚR birtokba veszi Júdát, mint tulajdonát a szent földön, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja.

[17]Csendesedjék el mindenki az ÚR előtt, mert elindult szent lakhelyéről!

Zacarias 3

A quarta visão: o sumo sacerdote Josué

[1] Deus me mostrou o sumo sacerdote Josué, o qual estava diante do Anjo do SENHOR, e Satanás estava à mão direita dele, para se lhe opor.

[2] Mas o SENHOR disse a Satanás: O SENHOR te repreende, ó Satanás; sim, o SENHOR, que escolheu a Jerusalém, te repreende; não é este um tição tirado do fogo?

[3] Ora, Josué, trajado de vestes sujas, estava diante do Anjo.

[4] Tomou este a palavra e disse aos que estavam diante dele: Tirai-lhe as vestes sujas. A Josué disse: Eis que tenho feito que passe de ti a tua iniqüidade e te vestirei de finos trajes.

[5] E disse eu: ponham-lhe um turbante limpo sobre a cabeça. Puseram-lhe, pois, sobre a cabeça um turbante limpo e o vestiram com trajes próprios; e o Anjo do SENHOR estava ali,

Zakariás 3

Jósua főpap kegyelmet nyer

[1]Azután megmutatta nekem Jósua főpapot, aki az ÚR angyala előtt állt, meg a Sátánt, aki jobb keze felől állt, és vádolta őt.

[2]Az ÚR angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az ÚR, Sátán! Dorgáljon meg téged az ÚR, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez?

[3]Jósua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt.

[4]Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödet, és díszes ruhába öltöztetlek téged.

[5]Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az ÚR angyala ott állt.

[6] protestou a Josué e disse:

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se andares nos meus caminhos e observares os meus preceitos, também tu julgarás a minha casa e guardarás os meus átrios, e te darei livre acesso entre estes que aqui se encontram.

[8] Ouve, pois, Josué, sumo sacerdote, tu e os teus companheiros que se assentam diante de ti, porque são homens de presságio; eis que eu farei vir o meu servo, o Renovo.

[9] Porque eis aqui a pedra que pus diante de Josué; sobre esta pedra única estão sete olhos; eis que eu lavrarei a sua escultura, diz o SENHOR dos Exércitos, e tirarei a iniqüidade desta terra, num só dia.

[10] Naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, cada um de vós convidará ao seu próximo para debaixo da vide e para debaixo da figueira.

Zacarias 4

A quinta visão: o candelabro de ouro entre duas oliveiras

[1] Tornou o anjo que falava comigo e me despertou, como a um homem que é despertado do seu sono,

[2] e me perguntou: Que vês? Respondi: olho, e eis um candelabro todo de ouro e um vaso de azeite em cima com as suas sete lâmpadas e sete tubos, um para cada uma das lâmpadas que estão em cima do candelabro.

[6]És így figyelmeztette az ÚR angyala Jósuát:

[7]Ezt mondja a Seregek URa: Ha az én utamon jársz, és ha teljesíted, amit elrendeltem, akkor ítélkezhetsz házamban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj.

[8]Hallgass ide, Jósua főpap, társaiddal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgámat, a Sarjadékot!

[9]Mert itt van egy kő, amelyet Jósua elé tettem: hét szem van egyetlen kövön, én magam véstem bele a mintákat – így szól a Seregek URa. Egyetlen nap alatt fogom eltörölni ennek az országnak a bűneit is!

[10]Azon a napon – így szól a Seregek URa – meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefája alá.

Zakariás 4

Látomás a lámpatartóról és a két olajfáról

[1]A velem beszélő angyal újra fölébresztett engem, ahogyan álmából szokták fölébreszteni az embert,

[2]és ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? Én így feleltem: Egy színarany lámpatartót látok, tetején egy tál; hét mécses van rajta, és a tetején levő mécseseknek hét-hét csücske van.

[3] Junto a este, duas oliveiras, uma à direita do vaso de azeite, e a outra à sua esquerda.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: meu senhor, que é isto?

[5] Respondeu-me o anjo que falava comigo: Não sabes tu que é isto? Respondi: não, meu senhor.

[6] Prosseguiu ele e me disse: Esta é a palavra do SENHOR a Zorobabel: Não por força nem por poder, mas pelo meu Espírito, diz o SENHOR dos Exércitos.

[7] Quem és tu, ó grande monte? Diante de Zorobabel serás uma campina; porque ele colocará a pedra de remate, em meio a aclamações: Haja graça e graça para ela!

[8] Novamente, me veio a palavra do SENHOR, dizendo:

[9] As mãos de Zorobabel lançaram os fundamentos desta casa, elas mesmas a acabarão, para que saibais que o SENHOR dos Exércitos é quem me enviou a vós outros.

[10] Pois quem despreza o dia dos humildes começos, esse alegrar-se-á vendo o prumo na mão de Zorobabel. Aqueles sete olhos são os olhos do SENHOR, que percorrem toda a terra.

[11] Prossegui e lhe perguntei: que são as duas oliveiras à direita e à esquerda do candelabro?

[12] Tornando a falar-lhe, perguntei: que são aqueles dois raminhos de oliveira que estão junto aos dois tubos de ouro, que vertem de si azeite dourado?

[3]Két olajfa áll mellette, az egyik a táltól jobbra, a másik balra.

[4]Megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mit jelentenek ezek, uram?

[5]A velem beszélő angyal így válaszolt nekem: Nem tudod, mit jelentenek? Azt feleltem: Nem, uram!

[6]Erre ő így szólt hozzám: Ezt az igét küldi az ÚR Zerubbábelnek: „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek URa.”

[7]Ki vagy te, nagy hegy? Síksággá válsz Zerubbábel előtt! Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: „Áldás, áldás szálljon rá!”

[8]Azután így szólt hozzám az ÚR igéje:

[9]Zerubbábel keze rakta le ennek a templomnak az alapját, és az ő keze fogja bevégezni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok.

[10]Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet. Az a hét mécses pedig az ÚR szemeit jelenti, amelyek áttekintik az egész földet.

[11]Ekkor megszólaltam, és megkérdeztem tőle: Mit jelent ez a két olajfa a lámpatartó jobb és bal oldalán?

[12]Másodszor is megszólaltam, és megkérdeztem: Mit jelent az olajfáknak az a két ága, amelyekből két aranycsövön át folyik le az aranyszínű olaj?

[13] Ele me respondeu: Não sabes que é isto? Eu disse: não, meu senhor.

[14] Então, ele disse: São os dois ungidos, que assistem junto ao SENHOR de toda a terra.

Zacarias 5

A sexta visão: o rolo voante

[1] Tornei a levantar os olhos e vi, e eis um rolo voante.

[2] Perguntou-me o anjo: Que vês? Eu respondi: vejo um rolo voante, que tem vinte côvados de comprimento e dez de largura.

[3] Então, me disse: Esta é a maldição que sai pela face de toda a terra, porque qualquer que furtar será expulso segundo a maldição, e qualquer que jurar falsamente será expulso também segundo a mesma.

[4] Fá-la-ei sair, diz o SENHOR dos Exércitos, e a farei entrar na casa do ladrão e na casa do que jurar falsamente pelo meu nome; nela, pernoitará e consumirá a sua madeira e as suas pedras.

A sétima visão: a mulher e o efa

[5] Saiu o anjo que falava comigo e me disse: Levanta, agora, os olhos e vê que é isto que sai.

[6] Eu perguntei: que é isto? Ele me respondeu: É um efa que sai. Disse ainda: Isto é a iniqüidade em toda a terra.

[7] Eis que foi levantada a tampa de chumbo, e uma mulher estava sentada dentro do efa.

[13]Megkérdezte tőlem: Nem tudod, mik ezek? Azt feleltem: Nem, uram!

[14]Ekkor így felelt: Ezek ketten a fölkentek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak.

Zakariás 5

Látomás egy irattekercsről

[1]Ismét föltekintettem, és egy repülő irattekercset láttam.

[2]Megkérdezte tőlem: Mit látsz? Én így feleltem: Egy repülő irattekercset látok, amely húsz könyök hosszú és tíz könyök széles.

[3]Akkor ezt mondta nekem: Ez az az átok, amely mindenhová eljut az ország területén. Bizony, megbűnhődik minden tolvaj, ahogyan abban írva van, és megbűnhődik minden esküdöző, ahogyan abban írva van.

[4]Kibocsátottam az átkot – így szól a Seregek URa –, és behatol az a tolvaj házába, meg annak a házába, aki az én nevemre hamisan esküszik. Ott marad annak a házában, és elpusztítja azt gerendástul, kövestül.

Látomás a bűn eltávolításáról

[5]Azután előlépett a velem beszélő angyal, és ezt mondta: Tekints fel, és nézd, mi közeledik itt!

[6]Én azt kérdeztem: Mi ez? Ő így felelt: Egy véka közeledik itt. És így folytatta: Ebben van az egész ország bűne.

[7]Egyszer csak fölemelkedett az ólomfedő, és íme, egy asszony ült a vékában.

[8] Prosseguiu o anjo: Isto é a impiedade. E a lançou para o fundo do efa, sobre cuja boca pôs o peso de chumbo.

[8]Az angyal ezt mondta: Ez a gonoszság! Majd visszalökte az asszonyt a vékába, az ólomfödelet pedig rácsapta a vékára.

[9] Levantei os olhos e vi, e eis que saíram duas mulheres; havia vento em suas asas, que eram como de cegonha; e levantaram o efa entre a terra e o céu.

[9]Majd föltekintettem, és láttam, hogy két asszony közeledik, nagy szelet kavarva szárnyaikkal – olyan szárnyaik voltak, mint a gólyáknak –, és fölemelték a vékát az ég és a föld közé.

[10] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: para onde levam elas o efa?

[10]Ekkor megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Hova viszik ezek a vékát?

[11] Respondeu-me: Para edificarem àquela mulher uma casa na terra de Sinar, e, estando esta acabada, ela será posta ali em seu próprio lugar.

[11]Ő így válaszolt: Sineár földjére, ott építenek házat neki, és ha elkészült, odateszik egy emelvényre.

Zacarias 6

A oitava visão: os quatro carros

[1] Outra vez, levantei os olhos e vi, e eis que quatro carros saíam dentre dois montes, e estes montes eram de bronze.

[2] No primeiro carro, os cavalos eram vermelhos, no segundo, pretos,

[3] no terceiro, brancos e no quarto, baios; todos eram fortes.

[4] Então, perguntei ao anjo que falava comigo: que é isto, meu senhor?

[5] Respondeu-me o anjo: São os quatro ventos do céu, que saem donde estavam perante o SENHOR de toda a terra.

[6] O carro em que estão os cavalos pretos sai para a terra do Norte; o dos brancos, após eles; o dos baios, para a terra do Sul.

[7] Saem, assim, os cavalos fortes, forcejando por andar avante, para

Zakariás 6

Látomás négy fogatról

[1]Ismét föltekintettem, és láttam, hogy négy harci kocsi jön ki két hegy közül. Ezek a hegyek érchegyek voltak.

[2]Az első kocsiba vörös lovak voltak fogva, a második kocsiba fekete lovak,

[3]a harmadik kocsiba fehér lovak, a negyedik kocsiba pedig erős, tarka lovak.

[4]Megszólaltam, és ezt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek, uram?

[5]Az angyal így felelt nekem: Ezek a négy égtáj szelei, amelyek eddig az egész föld Ura előtt álltak, most pedig útjukra kelnek.

[6]A fekete lovak észak földjére mennek; utánuk mennek a fehérek, a tarkák pedig dél földjére mennek.

[7]Az erősek is előálltak, és indulni akartak, hogy bejárják a földet. Ezt mondta:

percorrerem a terra. O SENHOR lhes disse: Ide, percorrei a terra. E percorriam a terra.

8 E me chamou e me disse: Eis que aqueles que saíram para a terra do Norte fazem repousar o meu Espírito na terra do Norte.

A coroação de Josué. O Renovo

9 A palavra do SENHOR veio a mim, dizendo:

10 Recebe dos que foram levados cativos, a saber, de Heldai, de Tobias e de Jedaías, e vem tu no mesmo dia e entra na casa de Josias, filho de Sofonias, para a qual vieram da Babilônia.

11 Recebe, digo, prata e ouro, e faze coroas, e põe-nas na cabeça de Josué, filho de Jozadaque, o sumo sacerdote.

12 E dize-lhe: Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis aqui o homem cujo nome é Renovo; ele brotará do seu lugar e edificará o templo do SENHOR.

13 Ele mesmo edificará o templo do SENHOR e será revestido de glória; assentar-se-á no seu trono, e dominará, e será sacerdote no seu trono; e reinará perfeita união entre ambos os ofícios.

14 As coroas serão para Helém, para Tobias, para Jedaías e para Hem, filho de Sofonias, como memorial no templo do SENHOR.

15 Aqueles que estão longe virão e ajudarão no edificar o templo do SENHOR, e sabereis que o SENHOR dos Exércitos me enviou a vós outros. Isto sucederá se diligentemente ouvirdes a voz do SENHOR, vosso Deus.

Menjetek, járjátok be a földet! Be is járták a földet.

8Majd odakiáltott hozzám, és így szólt: Lásd, amelyek észak földjére mentek, megnyugtatták lelkemet észak földjén.

A babilóniai zsidók adománya a templomépítésre

9Így szólt hozzám az ÚR igéje:

10Vedd át a fogságban maradtak adományát Heldajtól, Tóbijjától és Jedajától, akik Babilóniából jöttek. Menj el még ma Jósijjának, Cefanjá fiának a házához,

11vedd át az ezüstöt és az aranyat, csináltass koronát, és tedd Jósua főpapnak, Jócádák fiának a fejére!

12Ezt mondd neki: Így szól a Seregek URa: Van egy férfi, akinek Sarjadék a neve. Minden sarjadásnak indul a kezei alatt, ő felépíti majd az ÚR templomát.

13Ő fogja felépíteni az ÚR templomát, és nagy méltóságra emelkedik, trónra lép, és uralkodik. Egy pap is lesz mellette a trónon, és békés egyetértés lesz kettőjük között.

14A korona pedig legyen ott az ÚR templomában, hogy emlékeztessen Heldajra, Tóbijjára, Jedajára és Cefanjá fiának a jóságára.

15Eljönnek azok is, akik távol laknak, és építik az ÚR templomát. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok. Így lesz, ha engedelmesen hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára.

Zacarias 7

O jejum que não agrada a Deus

1 No quarto ano do rei Dario, veio a palavra do SENHOR a Zacarias, no dia quarto do nono mês, que é quisleu.

2 Quando de Betel foram enviados Sarezer, e Regém-Meleque, e seus homens, para suplicarem o favor do SENHOR,

3 perguntaram aos sacerdotes, que estavam na Casa do SENHOR dos Exércitos, e aos profetas: Continuaremos nós a chorar, com jejum, no quinto mês, como temos feito por tantos anos?

4 Então, a palavra do SENHOR dos Exércitos me veio a mim, dizendo:

5 Fala a todo o povo desta terra e aos sacerdotes: Quando jejuastes e pranteastes, no quinto e no sétimo mês, durante estes setenta anos, acaso, foi para mim que jejuastes, com efeito, para mim?

6 Quando comeis e bebeis, não é para vós mesmos que comeis e bebeis?

7 Não ouvistes vós as palavras que o SENHOR pregou pelo ministério dos profetas que nos precederam, quando Jerusalém estava habitada e em paz com as suas cidades ao redor dela, e o Sul e a campina eram habitados?

A desobediência foi a causa do cativeiro

8 A palavra do SENHOR veio a Zacarias, dizendo:

9 Assim falara o SENHOR dos Exércitos: Executai juízo verdadeiro, mostrai

Zakariás 7

Kérdés a böjtről

1Így szólt az ÚR igéje Zakariáshoz Dárius király uralkodásának negyedik évében, a kilencedik, azaz kiszlév hónap negyedik napján,

2amikor a bételiek elküldték Szárecert, Regem-Meleket és embereiket, hogy esedezzenek az ÚRhoz,

3és kérdezzék meg a Seregek URának házában levő papoktól és prófétáktól: Tartsunk-e siratást az ötödik hónapban, megtartóztatva magunkat, ahogyan évek óta tesszük?

4Így szólt hozzám a Seregek URának igéje:

5Mondd ezt az ország egész népének és a papoknak: Amikor böjtöltetek és gyászoltatok az elmúlt hetven év alatt, az ötödik és a hetedik hónapban, talán az én kedvemért tartottatok böjtöt?

6Amikor meg ettetek és ittatok, akkor nem a magatok kedvéért ettetek és ittatok?

7Hiszen az volt az ÚR igéje, amelyet a régebbi próféták által hirdetett, amikor Jeruzsálem és a körülötte levő városok még lakottak és sértetlenek voltak, és amikor még a Délvidék és a Sefélá-alföld is lakott volt,

8amit Zakariásnak is mond az ÚR igéje.

9Ezt mondja a Seregek URa: Igazságos ítéletet hozzatok, szeretettel és irgalmasan bánjatok egymással!

bondade e misericórdia, cada um a seu irmão;

[10] não oprimais a viúva, nem o órfão, nem o estrangeiro, nem o pobre, nem intente cada um, em seu coração, o mal contra o seu próximo.

[11] Eles, porém, não quiseram atender e, rebeldes, me deram as costas e ensurdeceram os ouvidos, para que não ouvissem.

[12] Sim, fizeram o seu coração duro como diamante, para que não ouvissem a lei, nem as palavras que o SENHOR dos Exércitos enviara pelo seu Espírito, mediante os profetas que nos precederam; daí veio a grande ira do SENHOR dos Exércitos.

[13] Visto que eu clamei, e eles não me ouviram, eles também clamaram, e eu não os ouvi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[14] Espalhei-os com um turbilhão por entre todas as nações que eles não conheceram; e a terra foi assolada atrás deles, de sorte que ninguém passava por ela, nem voltava; porque da terra desejável fizeram uma desolação.

[10]Az özvegyet és az árvát, a jövevényt és a nincstelent ne sanyargassátok, és ne tervezzetek egymás ellen magatokban semmi rosszat!

[11]De ők nem akartak figyelni, sőt lázadozva hátat fordítottak, és bedugták fülüket, hogy ne halljanak.

[12]Szívüket gyémántkeménnyé tették, hogy ne hallják a törvényt, sem azokat az igéket, amelyeket a Seregek URa küldött lelke által a régebbi prófétákkal. Emiatt háborodott fel olyan nagyon a Seregek URa.

[13]Nem hallgattak rá, amikor ő kiáltott, ezért így szól a Seregek URa: Én sem hallgatom meg őket, ha hozzám kiáltanak.

[14]Szétszórtam őket valamennyi nép közé, akiket nem ismertek, az ország pedig pusztán maradt utánuk, senki sem járt arra. Így tették pusztává a gyönyörű országot.

Zacarias 8

Sião restaurada

[1] Veio a mim a palavra do SENHOR dos Exércitos, dizendo:

[2] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Tenho grandes zelos de Sião e com grande indignação tenho zelos dela.

Zakariás 8

Boldog jövendő

[1]A Seregek URának szava szól.

[2]Ezt mondja a Seregek URa: Szánalomra indultam Sion iránt, nagy-nagy szánalomra. Nagy haragra indultam, annyira féltem őt!

[3] Assim diz o SENHOR: Voltarei para Sião e habitarei no meio de Jerusalém; Jerusalém chamar-se-á a cidade fiel, e o monte do SENHOR dos Exércitos, monte santo.

[3]Ezt mondja az ÚR: Visszatérek a Sionra, és Jeruzsálemben fogok lakni. Akkor Jeruzsálemet igaz városnak nevezik, a Seregek URának a hegyét pedig szent hegynek.

[4] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda nas praças de Jerusalém sentar-se-ão velhos e velhas, levando cada um na mão o seu arrimo, por causa da sua muita idade.

[4]Ezt mondja a Seregek URa: Fognak még öregemberek és öregasszonyok üldögélni Jeruzsálem terein, és mindegyiknek bot lesz a kezében, mert magas kort érnek meg.

[5] As praças da cidade se encherão de meninos e meninas, que nelas brincarão.

[5]A város terei megtelnek fiúkkal és leányokkal, akik vígan játszadoznak a tereken.

[6] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Se isto for maravilhoso aos olhos do restante deste povo naqueles dias, será também maravilhoso aos meus olhos? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[6]Ezt mondja a Seregek URa: Bár lehetetlennek tartja a megmaradt nép, hogy ez így legyen abban az időben, az én számomra ez mégsem lehetetlen – így szól a Seregek URa.

[7] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Eis que salvarei o meu povo, tirando-o da terra do Oriente e da terra do Ocidente;

[7]Ezt mondja a Seregek URa: Íme, én kiszabadítom népemet napkelet földjéről és napnyugat földjéről.

[8] eu os trarei, e habitarão em Jerusalém; eles serão o meu povo, e eu serei o seu Deus, em verdade e em justiça.

[8]Hazahozom őket, és Jeruzsálemben laknak; az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek, valósággal és igazán.

[9] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Sejam fortes as mãos de todos vós que nestes dias ouvis estas palavras da boca dos profetas, a saber, nos dias em que foram postos os fundamentos da Casa do SENHOR dos Exércitos, para que o templo fosse edificado.

[9]Ezt mondja a Seregek URa: Legyetek erősek, ti, akik hallottátok ezeket az igéket a próféták szájából akkor, amikor lerakták a Seregek URa házának az alapját, hogy felépítsék a templomot.

[10] Porque, antes daqueles dias, não havia salário para homens, nem os animais lhes davam ganho, não havia paz para o que entrava, nem para o que saía, por causa do

[10]Mert azelőtt nem ért semmit, amit az ember keresett, sem az, amit az állatával keresett. Nem volt biztonságban az ellenség miatt sem a városból kimenő, sem

inimigo, porque eu incitei todos os homens, cada um contra o seu próximo.

[11] Mas, agora, não serei para com o restante deste povo como nos primeiros dias, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Porque haverá sementeira de paz; a vide dará o seu fruto, a terra, a sua novidade, e os céus, o seu orvalho; e farei que o resto deste povo herde tudo isto.

[13] E há de acontecer, ó casa de Judá, ó casa de Israel, que, assim como fostes maldição entre as nações, assim vos salvarei, e sereis bênção; não temais, e sejam fortes as vossas mãos.

[14] Porque assim diz o SENHOR dos Exércitos: Como pensei fazer-vos mal, quando vossos pais me provocaram à ira, diz o SENHOR dos Exércitos, e não me arrependi,

[15] assim pensei de novo em fazer bem a Jerusalém e à casa de Judá nestes dias; não temais.

[16] Eis as coisas que deveis fazer: Falai a verdade cada um com o seu próximo, executai juízo nas vossas portas, segundo a verdade, em favor da paz;

[17] nenhum de vós pense mal no seu coração contra o seu próximo, nem ame o juramento falso, porque a todas estas coisas eu aborreço, diz o SENHOR.

[18] A palavra do SENHOR dos Exércitos veio a mim, dizendo:

[19] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: O jejum do quarto mês, e o do quinto, e o do

a hazatérő, mert az embereket egymás ellen fordítottam.

[11]De most már nem leszek olyan a megmaradt néphez, amilyen azelőtt voltam – így szól a Seregek URa.

[12]Mert békességben vetnek, a szőlő megadja gyümölcsét, a föld megadja termését, az ég megadja harmatát, és mindezeket a megmaradt nép tulajdonába adom.

[13]És bár szitokszóként emlegettek titeket a népek, Júda háza és Izráel háza, én megsegítelek benneteket, úgyhogy áldássá lesztek. Ne féljetek, legyetek erősek!

[14]Mert ezt mondja a Seregek URa: Bár úgy határoztam, hogy veszedelmet hozok rátok, mert elődeitek haragra ingereltek engem – így szól a Seregek URa –, és azt nem is vontam vissza,

[15]most viszont úgy határoztam, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával. Ne féljetek!

[16]Ezeket tegyétek: Mondjatok igazat egymásnak! Hozzatok igaz és békét szerző ítéletet kapuitokban!

[17]Ne tervezzetek magatokban egymás ellen semmi rosszat, és ne szeressétek a hamis esküt! Mindezt gyűlölöm én – így szól az ÚR.

[18]Így szólt hozzám a Seregek URának igéje:

[19]Ezt mondja a Seregek URa: A negyedik, az ötödik, a hetedik és a tizedik hónapban

sétimo, e o do décimo serão para a casa de Judá regozijo, alegria e festividades solenes; amai, pois, a verdade e a paz.

tartott böjt vidám örvendezéssé és boldog ünneppé változik majd Júda házában. Csak szeressétek az igazságot és a békességet!

[20] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Ainda sucederá que virão povos e habitantes de muitas cidades;

[20]Ezt mondja a Seregek URa: Eljönnek még a népek és a többi város lakói,

[21] e os habitantes de uma cidade irão à outra, dizendo: Vamos depressa suplicar o favor do SENHOR e buscar ao SENHOR dos Exércitos; eu também irei.

[21]és az egyik város lakói elmennek a másikba, és ezt mondják: Jertek, menjünk el, könyörögjünk az ÚRhoz, folyamodjunk a Seregek URához! Én is megyek!

[22] Virão muitos povos e poderosas nações buscar em Jerusalém ao SENHOR dos Exércitos e suplicar o favor do SENHOR.

[22]Nagy népek és erős nemzetek jönnek Jeruzsálembe, hogy a Seregek URához folyamodjanak, és az ÚRhoz könyörögjenek.

[23] Assim diz o SENHOR dos Exércitos: Naquele dia, sucederá que pegarão dez homens, de todas as línguas das nações, pegarão, sim, na orla da veste de um judeu e lhe dirão: Iremos convosco, porque temos ouvido que Deus está convosco.

[23]Ezt mondja a Seregek URa: Azokban a napokban tízen is megragadnak a mindenféle nyelvű népek közül egy júdait ruhája szegélyénél fogva, és ezt mondják: Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!

Zacarias 9

O castigo de diversos povos

[1] A sentença pronunciada pelo SENHOR é contra a terra de Hadraque e repousa sobre Damasco, porque o SENHOR põe os olhos sobre os homens e sobre todas as tribos de Israel;

[2] também repousa sobre Hamate, que confina com ele, sobre Tiro e Sidom, cuja sabedoria é grande.

[3] Tiro edificou para si fortalezas e amontoou prata como o pó e ouro, como a lama das ruas.

Zakariás 9

Fenyegetés Izráel szomszédai ellen

[1]Fenyegető jövendölés. Az ÚR igéje szól Hadrák földje ellen, és Damaszkuszra nehezedik. Mert az ÚR szemmel tartja az embereket, Izráel minden törzsét,

[2]a szomszédos Hamátot is, meg Tíruszt és Szidónt, bármilyen bölcsek is.

[3]Várat épített magának Tírusz, és annyi ezüstöt halmozott fel, mint a por, annyi színaranyat, mint az utcán a sár.

[4] Eis que o SENHOR a despojará e precipitará no mar a sua força; e ela será consumida pelo fogo.

[5] Asquelom o verá e temerá; também Gaza e terá grande dor; igualmente Ecrom, porque a sua esperança será iludida; o rei de Gaza perecerá, e Asquelom não será habitada.

[6] Povo bastardo habitará em Asdode, e exterminarei a soberba dos filisteus.

[7] Da boca destes tirarei o sangue dos sacrifícios idólatras e, dentre os seus dentes, tais abominações; então, ficarão eles como um restante para o nosso Deus; e serão como chefes em Judá, e Ecrom, como jebuseu.

[8] Acampar-me-ei ao redor da minha casa para defendê-la contra forças militantes, para que ninguém passe, nem volte; que não passe mais sobre eles o opressor; porque, agora, vejo isso com os meus olhos.

O Rei vem de Sião

[9] Alegra-te muito, ó filha de Sião; exulta, ó filha de Jerusalém: eis aí te vem o teu Rei, justo e salvador, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de jumenta.

[10] Destruirei os carros de Efraim e os cavalos de Jerusalém, e o arco de guerra será destruído. Ele anunciará paz às nações; o seu domínio se estenderá de mar a mar e desde o Eufrates até às extremidades da terra.

[4]De most az Úr szegénnyé teszi, tengerbe dönti várfalát, a várost pedig tűz pusztítja el.

[5]Ha meglátja ezt Askelón, megijed, Gáza is reszketni fog nagyon, Ekrón reménysége hamisnak bizonyul. Nem lesz király Gázában, Askelón lakatlan marad.

[6]Asdódban keverék népség lakik majd, a filiszteusok gőgjét pedig megtöröm.

[7]Kiveszem szájukból a húst, amit vérrel együtt esznek, és fogaik közül a förtelmes eledelt. De Istenünké lesz a maradékuk: olyanok lesznek majd, mint Júda egyik törzse, az ekróniak pedig olyanok, mint a jebúsziak.

[8]Házam mellett táborozok, hogy megvédjem azoktól, akik arra járnak. Nem támadhat rájuk többé fosztogató, mert ezentúl figyelek majd rájuk.

A Messiás eljövetele

[9]Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és szamáron ül, szamárcsikó hátán.

[10]Mert kiirtom a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből – mondja az Úr. Kivész majd a harci íj, mert békét hirdet a népeknek; uralma tengertől tengerig ér, az Eufrátesztől a föld határáig.

[11] Quanto a ti, Sião, por causa do sangue da tua aliança, tirei os teus cativos da cova em que não havia água.
[12] Voltai à fortaleza, ó presos de esperança; também, hoje, vos anuncio que tudo vos restituirei em dobro.
[13] Porque para mim curvei Judá como um arco e o enchi de Efraim; suscitarei a teus filhos, ó Sião, contra os teus filhos, ó Grécia! E te porei, ó Sião, como a espada de um valente.
[14] O SENHOR será visto sobre os filhos de Sião, e as suas flechas sairão como o relâmpago; o SENHOR Deus fará soar a trombeta e irá com os redemoinhos do Sul.
[15] O SENHOR dos Exércitos os protegerá; eles devorarão os fundibulários e os pisarão; também beberão deles o sangue como vinho; encher-se-ão como bacias do sacrifício e ficarão ensopados como os cantos do altar.
[16] O SENHOR, seu Deus, naquele dia, os salvará, como ao rebanho do seu povo; porque eles são pedras de uma coroa e resplandecem na terra dele.
[17] Pois quão grande é a sua bondade! E quão grande, a sua formosura! O cereal fará florescer os jovens, e o vinho, as donzelas.

Zacarias 10

Deus abençoará Judá e Israel

[1] Pedi ao SENHOR chuva no tempo das chuvas serôdias, ao SENHOR, que faz as nuvens de chuva, dá aos homens aguaceiro e a cada um, erva no campo.

[11]A veled kötött szövetség véréért szabadon bocsátom foglyaidat a kiszáradt kútból.
[12]Térjetek vissza a fellegvárba, reménykedő foglyok! Még ma kijelentem: Kétszeresen kárpótollak titeket!
[13]Mert kifeszítem Júdát, mint egy íjat, Efraimot nyílnak használom. Felbuzdítom fiaidat, Sion, a görögök ellen, és olyanná teszlek, mint a hős kardja.
[14]Akkor megjelenik fölöttük az ÚR, kirepül nyila, mint a villám. Az én Uram, az ÚR megfújja a kürtöt, és Témán felől támadó forgószélben vonul.
[15]A Seregek URa oltalmazza népét, győzelmet aratnak, és taposnak a parittyaköveken. Úgy zúgnak, mintha bort ittak volna, megtelnek, mint az áldozati kehely, mint az oltár sarkai.
[16]Megsegíti őket Istenük, az ÚR azon a napon. Pásztorolja népét, mint egy nyájat. Mint a korona drágakövei, úgy ragyognak földjén.
[17]Milyen nagy az ő jósága, milyen nagy az ő szépsége! Bőven ad gabonát az ifjaknak, mustot a leányoknak.

Zakariás 10

A szétszóródott Izráel hazatér

[1]Kérjetek esőt az ÚRtól a tavaszi eső idején! Az ÚR alkot viharfelhőket, ő ad záporesőt és mezei növényeket mindenkinek.

[2] Porque os ídolos do lar falam coisas vãs, e os adivinhos vêem mentiras, contam sonhos enganadores e oferecem consolações vazias; por isso, anda o povo como ovelhas, aflito, porque não há pastor.

[2]De a házibálványok hazug kijelentést adnak, a jósok rászednek látomásaikkal, haszontalan álmokat beszélnek el, és amivel vigasztalnak, mit sem ér. Ezért széledt el népem, mint egy nyáj, nyomorúságra jutott, mert nem volt pásztora.

[3] Contra os pastores se acendeu a minha ira, e castigarei os bodes-guias; mas o SENHOR dos Exércitos tomará a seu cuidado o rebanho, a casa de Judá, e fará desta o seu cavalo de glória na batalha.

[3]Fellángolt haragom a pásztorok ellen, megbüntetem a nyáj élén járókat. Gondja lesz a Seregek URának nyájára, Júda házára, fölékesíti őket, mint a harci paripát.

[4] De Judá sairá a pedra angular; dele, a estaca da tenda; dele, o arco de guerra; dele sairão todos os chefes juntos.

[4]Közülük való a sarokkő, közülük a sátorcövek, közülük való a harci íj, közülük kerül ki minden elöljáró is.

[5] E serão como valentes que, na batalha, pisam aos pés os seus inimigos na lama das ruas; pelejarão, porque o SENHOR está com eles, e envergonharão os que andam montados em cavalos.

[5]Olyanok lesznek, mint a hősök, az utca sarába tapossák az ellenséget a harcban. Harcolnak, mert velük van az ÚR, még a lovasokat is megszégyenítik.

[6] Fortalecerei a casa de Judá, e salvarei a casa de José, e fá-los-ei voltar, porque me compadeço deles; e serão como se eu não os tivera rejeitado, porque eu sou o SENHOR, seu Deus, e os ouvirei.

[6]Hatalmassá teszem Júda házát, és József házát megsegítem. Hazahozom őket, irgalmas leszek hozzájuk, és olyanok lesznek, mintha nem is vetettem volna el őket. Mert én, az ÚR vagyok az Istenük, és meghallgatom őket.

[7] Os de Efraim serão como um valente, e o seu coração se alegrará como pelo vinho; seus filhos o verão e se alegrarão; o seu coração se regozijará no SENHOR.

[7]Olyan lesz Efraim, mint a hős, szíve vidám lesz, mint aki bort ivott. Látják ezt fiai, és vigadnak, örvendezve gondolnak az ÚRra.

[8] Eu lhes assobiarei e os ajuntarei, porque os tenho remido; multiplicar-se-ão como antes se tinham multiplicado.

[8]Idehívom, összegyűjtöm őket, mert megváltottam őket, és annyian lesznek, mint régen.

[9] Ainda que os espalhei por entre os povos, eles se lembram de mim em lugares remotos; viverão com seus filhos e voltarão.
[10] Porque eu os farei voltar da terra do Egito e os congregarei da Assíria; trá-los-ei à terra de Gileade e do Líbano, e não se achará lugar para eles.
[11] Passarão o mar de angústia, as ondas do mar serão feridas, e todas as profundezas do Nilo se secarão; então, será derribada a soberba da Assíria, e o cetro do Egito se retirará.
[12] Eu os fortalecerei no SENHOR, e andarão no seu nome, diz o SENHOR.

[9]Bár szétszórtam őket a népek közé, ők a távolban is gondolnak rám, életben maradnak, és visszatérnek fiaikkal együtt.
[10]Hazahozom őket Egyiptomból, az Asszíriában levőket is összegyűjtöm, elviszem őket Gileád és Libánon földjére is, de még az sem lesz nekik elég.
[11]Aggódva kelnek át a tengeren, de az ÚR megveri a tenger hullámait, egészen kiszárad a Nílus mély vize. Letűnik Asszíria gőgös uralma, vége lesz Egyiptom hatalmának.
[12]Hatalmassá lesznek az ÚR által, és az ő nevében bízva élnek – így szól az ÚR.

Zacarias 11

[1] Abre, ó Líbano, as tuas portas, para que o fogo consuma os teus cedros.
[2] Geme, ó cipreste, porque os cedros caíram, porque as mais excelentes árvores são destruídas; gemei, ó carvalhos de Basã, porque o denso bosque foi derribado.
[3] Eis o uivo dos pastores, porque a sua glória é destruída! Eis o bramido dos filhos de leões, porque foi destruída a soberba do Jordão!

A parábola do bom pastor

[4] Assim diz o SENHOR, meu Deus: Apascenta as ovelhas destinadas para a matança.
[5] Aqueles que as compram matam-nas e não são punidos; os que as vendem dizem: Louvado seja o SENHOR, porque me

Zakariás 11

Prófécia a hűtlen pásztorokról

[1]Tárd ki kapuidat, Libánon, hadd eméssze cédrusaidat a tűz!
[2]Jajgassatok, ciprusok, mert ledőltek a cédrusok, elpusztultak a hatalmas fák! Jajgassatok, Básán tölgyei, mert földre dőlt a rengeteg erdő!
[3]Pásztorok jajszava hangzik, mert elpusztult pompás legelőjük. Oroszlánok üvöltése hangzik, mert elpusztult a Jordán bozótosa!
[4]Így szól az én Istenem, az ÚR: Legeltesd csak a levágni való juhokat!
[5]Akik megveszik, levágják majd őket, és nem tartják azt bűnnek, akik meg eladják, ezt fogják mondani: „Áldott az ÚR, mert

tornei rico; e os seus pastores não se compadecem delas.

[6] Certamente, já não terei piedade dos moradores desta terra, diz o SENHOR; eis, porém, que entregarei os homens, cada um nas mãos do seu próximo e nas mãos do seu rei; eles ferirão a terra, e eu não os livrarei das mãos deles.

[7] Apascentai, pois, as ovelhas destinadas para a matança, as pobres ovelhas do rebanho. Tomei para mim duas varas: a uma chamei Graça, e à outra, União; e apascentei as ovelhas.

[8] Dei cabo dos três pastores num mês. Então, perdi a paciência com as ovelhas, e também elas estavam cansadas de mim.

[9] Então, disse eu: não vos apascentarei; o que quer morrer, morra, o que quer ser destruído, seja, e os que restarem, coma cada um a carne do seu próximo.

[10] Tomei a vara chamada Graça e a quebrei, para anular a minha aliança, que eu fizera com todos os povos.

[11] Foi, pois, anulada naquele dia; e as pobres do rebanho, que fizeram caso de mim, reconheceram que isto era palavra do SENHOR.

[12] Eu lhes disse: se vos parece bem, dai-me o meu salário; e, se não, deixai-o. Pesaram, pois, por meu salário trinta moedas de prata.

[13] Então, o SENHOR me disse: Arroja isso ao oleiro, esse magnífico preço em que fui avaliado por eles. Tomei as trinta moedas

meggazdagodtam!” Pásztoraik se szánják hát őket!

[6]Mert én sem szánom többé az ország lakóit! – így szól az ÚR. Kiszolgáltatom az embereket egymásnak és királyuknak, darabokra szaggatják az országot, és én nem mentem meg őket.

[7]Legeltettem tehát a levágni való juhokat a juhkereskedők számára. Fogtam két botot, az egyiket elneveztem Jóakaratnak, a másikat pedig Egyetértésnek; így legeltettem a nyájat.

[8]De három pásztort is elzavartam egy hónap alatt, mert elfogyott a türelmem irántuk; és ők is meguntak engem.

[9]Ezért azt mondtam: Nem legeltetlek titeket! Haljon meg, aki halálra való, pusztuljon, aki pusztulásra való, a megmaradtak pedig marják egymás húsát!

[10]Fogtam a Jóakarat nevű botomat, és eltörtem, és ezzel felbontottam a szövetséget, amelyet valamennyi néppel kötöttem.

[11]Fel is bomlott az még azon a napon, és a juhkereskedők, akik figyeltek engem, megértették, hogy az ÚR akarata ez.

[12]Akkor ezt mondtam nekik: Ha jónak látjátok, adjátok meg béremet! De ha nem, akkor tartsátok meg! Ekkor kifizették a béremet: harminc ezüstöt.

[13]Az ÚR pedig ezt mondta nekem: Dobd a kincsek közé ezt a becses díjat, amire engem becsültek! Fogtam tehát a harminc

de prata e as arrojei ao oleiro, na Casa do SENHOR.

[14] Então, quebrei a segunda vara, chamada União, para romper a irmandade entre Judá e Israel.

A parábola do pastor insensato

[15] O SENHOR me disse: Toma ainda os petrechos de um pastor insensato,

[16] porque eis que suscitarei um pastor na terra, o qual não cuidará das que estão perecendo, não buscará a desgarrada, não curará a que foi ferida, nem apascentará a sã; mas comerá a carne das gordas e lhes arrancará até as unhas.

[17] Ai do pastor inútil, que abandona o rebanho! A espada lhe cairá sobre o braço e sobre o olho direito; o braço, completamente, se lhe secará, e o olho direito, de todo, se escurecerá.

Zacarias 12

A salvação de Jerusalém

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel. Fala o SENHOR, o que estendeu o céu, fundou a terra e formou o espírito do homem dentro dele.

[2] Eis que eu farei de Jerusalém um cálice de tontear para todos os povos em redor e também para Judá, durante o sítio contra Jerusalém.

[3] Naquele dia, farei de Jerusalém uma pedra pesada para todos os povos; todos os que a erguerem se ferirão gravemente;

ezüstöt, és odadobtam az ÚR házának a kincsei közé.

[14]Azután eltörtem a másik botomat is, az Egyetértés nevűt, és ezzel felbontottam a testvéri viszonyt Júda és Izráel között.

[15]Azután ezt mondta nekem az ÚR: Most szerezz magadnak megint bolond pásztorhoz illő holmikat!

[16]Mert olyan pásztort fogok támasztani az országban, aki az elveszettekkel nem törődik, az elkóboroltakat nem keresi meg, a sérülteket nem gyógyítja, a fáradtaknak nem viseli gondját, de a kövéreknek a húsát megeszi, és körmeiket letördeli.

[17]Jaj a mihaszna pásztornak, aki elhagyja a nyáját! Fegyver járja át a karját, meg a jobb szemét! Száradjon le a karja, vakuljon meg a jobb szeme!

Zakariás 12

Jeruzsálem ellenségei elpusztulnak

[1]Fenyegető jövendölés. Az ÚR igéje szól Izráelről. Így szól az ÚR, aki az eget kifeszítette, a földnek alapot vetett, aki lelket adott az emberbe:

[2]Íme, én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet a körülötte levő népek számára. Júdára is rákerül a sor, amikor ostromolják Jeruzsálemet.

[3]Azon a napon súlyos kővé teszem majd Jeruzsálemet minden nép számára: aki csak megemeli, mind beleszakad, még ha

e, contra ela, se ajuntarão todas as nações da terra.

össze is fogna ellene a föld valamennyi népe.

[4] Naquele dia, diz o SENHOR, ferirei de espanto a todos os cavalos e de loucura os que os montam; sobre a casa de Judá abrirei os olhos e ferirei de cegueira a todos os cavalos dos povos.

[4]Azon a napon – így szól az ÚR – azzal verem meg őket, hogy a lovak mind megvadulnak, és a lovasok megzavarodnak. Júda házát éberen őrzöm, de a népek lovait vaksággal verem meg.

[5] Então, os chefes de Judá pensarão assim: Os habitantes de Jerusalém têm a força do SENHOR dos Exércitos, seu Deus.

[5]Akkor Júda törzsfői majd ezt mondják magukban: Istenükben, a Seregek URában van az erejük Jeruzsálem lakóinak!

[6] Naquele dia, porei os chefes de Judá como um braseiro ardente debaixo da lenha e como uma tocha entre a palha; eles devorarão, à direita e à esquerda, a todos os povos em redor, e Jerusalém será habitada outra vez no seu próprio lugar, em Jerusalém mesma.

[6]Azon a napon olyanokká teszem Júda törzsfőit, amilyen a tüzes serpenyő a fahasábok között, és amilyen a kévék között a fáklya: jobbra-balra felperzselik a körülöttük levő népeket, Jeruzsálem pedig sértetlenül megmarad a maga helyén.

[7] O SENHOR salvará primeiramente as tendas de Judá, para que a glória da casa de Davi e a glória dos habitantes de Jerusalém não sejam exaltadas acima de Judá.

[7]Először Júda sátrait szabadítja meg az ÚR, hogy ne dicsekedjék Dávid háza, és ne dicsekedjenek Jeruzsálem lakói Júdával szemben.

[8] Naquele dia, o SENHOR protegerá os habitantes de Jerusalém; e o mais fraco dentre eles, naquele dia, será como Davi, e a casa de Davi será como Deus, como o Anjo do SENHOR diante deles.

[8]Azon a napon az ÚR fogja oltalmazni Jeruzsálem lakóit. Olyan lesz közöttük azon a napon még a botladozó is, mint Dávid, Dávid háza pedig olyan lesz előttük, mint az Isten, mint az ÚR angyala.

[9] Naquele dia, procurarei destruir todas as nações que vierem contra Jerusalém.

[9]Azon a napon meg fogok semmisíteni minden népet, amely Jeruzsálemre támad.

O arrependimento dos habitantes de Jerusalém

Jeruzsálem bűnbánata

[10] E sobre a casa de Davi e sobre os habitantes de Jerusalém derramarei o espírito da graça e de súplicas; olharão para aquele a quem traspassaram; pranteá-lo-ão como quem pranteia por um

[10]Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könyörület és a könyörgés lelkét. Rátekintenek majd arra, akit átszúrtak, és úgy gyászolják, ahogyan az egyetlen gyermeket szokták, és úgy

unigênito e chorarão por ele como se chora amargamente pelo primogênito.

keseregnek miatta, ahogyan az elsőszülött miatt szoktak.

[11] Naquele dia, será grande o pranto em Jerusalém, como o pranto de Hadade-Rimom, no vale de Megido.

[11]Azon a napon olyan nagy gyászt tartanak Jeruzsálemben, amilyet Hadad-Rimmónért szoktak tartani a megiddói völgyben.

[12] A terra panteará, cada família à parte; a família da casa de Davi à parte, e suas mulheres à parte; a família da casa de Natã à parte, e suas mulheres à parte;

[12]Gyászolni fog az ország, külön-külön minden nemzetség: külön Dávid házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Nátán házának a nemzetsége, asszonyaik is külön;

[13] a família da casa de Levi à parte, e suas mulheres à parte; a família dos simeítas à parte, e suas mulheres à parte.

[13]külön Lévi házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Simí nemzetsége, asszonyaik is külön.

[14] Todas as mais famílias, cada família à parte, e suas mulheres à parte.

[14]A többi nemzetség is mind, külön minden nemzetség, asszonyaik is külön.

Zacarias 13

Eliminados os ídolos e os falsos profetas

[1] Naquele dia, haverá uma fonte aberta para a casa de Davi e para os habitantes de Jerusalém, para remover o pecado e a impureza.

[2] Acontecerá, naquele dia, diz o SENHOR dos Exércitos, que eliminarei da terra os nomes dos ídolos, e deles não haverá mais memória; e também removerei da terra os profetas e o espírito imundo.

[3] Quando alguém ainda profetizar, seu pai e sua mãe, que o geraram, lhe dirão: Não viverás, porque tens falado mentiras em nome do SENHOR; seu pai e sua mãe, que o geraram, o traspassarão quando profetizar.

[4] Naquele dia, se sentirão envergonhados os profetas, cada um da sua visão quando

Zakariás 13

Isten megtisztítja népét

[1]Azon a napon forrás fakad Dávid háza és Jeruzsálem lakói számára, hogy lemossa a vétket és a szennyet.

[2]Azon a napon – így szól a Seregek URa – kiirtom a bálványok neveit az országból, és nem emlegetik őket többé. A prófétákat és a tisztátalan lelkületet is eltávolítom az országból.

[3]És ha valaki még prófétálni merne, a saját szülei, az apja és anyja mondják azt neki: Nem maradhatsz életben, mert hazugságot beszéltél az ÚR nevében! És a saját szülei, az apja és anyja szúrja le, amikor prófétál.

[4]Azon a napon szégyent vallanak a próféták látomásuk miatt, amiről

profetiza; nem mais se vestirão de manto de pêlos, para enganarem.

[5] Cada um, porém, dirá: Não sou profeta, sou lavrador da terra, porque fui comprado desde a minha mocidade.

[6] Se alguém lhe disser: Que feridas são essas nas tuas mãos?, responderá ele: São as feridas com que fui ferido na casa dos meus amigos.

Ferido o pastor de Deus

[7] Desperta, ó espada, contra o meu pastor e contra o homem que é o meu companheiro, diz o SENHOR dos Exércitos; fere o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas; mas volverei a mão para os pequeninos.

[8] Em toda a terra, diz o SENHOR, dois terços dela serão eliminados e perecerão; mas a terceira parte restará nela.

[9] Farei passar a terceira parte pelo fogo, e a purificarei como se purifica a prata, e a provarei como se prova o ouro; ela invocará o meu nome, e eu a ouvirei; direi: é meu povo, e ela dirá: O SENHOR é meu Deus.

Zacarias 14

O juízo sobre Jerusalém e seus opressores

[1] Eis que vem o Dia do SENHOR, em que os teus despojos se repartirão no meio de ti.

[2] Porque eu ajuntarei todas as nações para a peleja contra Jerusalém; e a cidade será tomada, e as casas serão saqueadas, e as mulheres, forçadas; metade da cidade

prófétálnak. Nem öltöznek többé állatszőr ruhába, és nem hazudoznak.

[5]Azt mondják majd: Nem vagyok én próféta; földműves vagyok, a földből élek ifjúkorom óta!

[6]Ha pedig megkérdi valaki: Miféle sebek ezek a melleden? – azt fogja felelni: Barátaim házában vertek meg engem.

[7]Kard! Támadj pásztoromra, bizalmas emberemre! – így szól a Seregek URa. Vágd le a pásztort, széledjen el a nyáj! Még a bojtárokra is kezet emelek!

[8]Úgy jár az egész ország – így szól az ÚR – , hogy kétharmad részét kiirtják, és elpusztul, csak egyharmada marad meg.

[9]Ezt a harmadrészt is tűzbe teszem, megtisztítom őket, ahogyan az ezüstöt tisztítják, megpróbálom őket, ahogyan az aranyat próbálják. Ő segítségül hívja nevemet, én pedig meghallgatom őt. Ezt mondom: Népem ő, és ő ezt mondja: Az ÚR az én Istenem!

Zakariás 14

Végső ítélet. Jeruzsálem felmagasztalása

[1]Eljön az ÚR napja, amikor a tőled elvett zsákmányon fognak osztozkodni.

[2]Mert összegyűjtök minden népet, hogy harcoljanak Jeruzsálem ellen. Elfoglalják a várost, kifosztják a házakat, és meggyalázzák az asszonyokat. A város fele

sairá para o cativeiro, mas o restante do povo não será expulso da cidade.

[3] Então, sairá o SENHOR e pelejará contra essas nações, como pelejou no dia da batalha.

[4] Naquele dia, estarão os seus pés sobre o monte das Oliveiras, que está defronte de Jerusalém para o oriente; o monte das Oliveiras será fendido pelo meio, para o oriente e para o ocidente, e haverá um vale muito grande; metade do monte se apartará para o norte, e a outra metade, para o sul.

[5] Fugireis pelo vale dos meus montes, porque o vale dos montes chegará até Azal; sim, fugireis como fugistes do terremoto nos dias de Uzias, rei de Judá; então, virá o SENHOR, meu Deus, e todos os santos, com ele.

[6] Acontecerá, naquele dia, que não haverá luz, mas frio e gelo.

[7] Mas será um dia singular conhecido do SENHOR; não será nem dia nem noite, mas haverá luz à tarde.

[8] Naquele dia, também sucederá que correrão de Jerusalém águas vivas, metade delas para o mar oriental, e a outra metade, até ao mar ocidental; no verão e no inverno, sucederá isto.

[9] O SENHOR será Rei sobre toda a terra; naquele dia, um só será o SENHOR, e um só será o seu nome.

[10] Toda a terra se tornará como a planície de Geba a Rimom, ao sul de Jerusalém; esta será exaltada e habitada no seu lugar,

fogságba megy, a megmaradt népet azonban nem űzik ki a városból.

[3]De az ÚR harcba száll majd azokkal a népekkel, ahogyan harcolt egykor, a csata napján.

[4]Megveti majd lábát azon a napon az Olajfák hegyén, amely Jeruzsálemtől keletre van. Az Olajfák hegye pedig középen kettéhasad; kelet-nyugati irányban egy igen nagy völgy támad, mert a hegy egyik fele északra, a másik fele délre mozdul el.

[5]Akkor meneküljetek a hegyek szakadékaiba, mert a hegyek között a szakadék Ácalig ér. Úgy fussatok, ahogyan Uzzijjának, Júda királyának az idejében futottatok a földrengés elől! Mert eljön az ÚR, az én Istenem, szentjeivel együtt.

[6]Azon a napon nem lesz sem hőség, sem hideg, sem fagy.

[7]Akkor csak nappal lesz – az ÚR tudja ezt. Nem lesz külön nappal és éjszaka, világos lesz még este is.

[8]Azon a napon folyóvíz fakad Jeruzsálemből, egyik ága a keleti tenger felé folyik, másik ága a nyugati tenger felé; így lesz télen-nyáron át.

[9]Az ÚR lesz a király az egész földön. Azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve az egyetlen név.

[10]Az egész ország síksággá változik Gebától Rimmónig, Jeruzsálemtől délre. Jeruzsálem pedig kimagaslik, és a régi

desde a Porta de Benjamim até ao lugar da primeira porta, até à Porta da Esquina e desde a Torre de Hananel até aos lagares do rei.

[11] Habitarão nela, e já não haverá maldição, e Jerusalém habitará segura.

[12] Esta será a praga com que o SENHOR ferirá a todos os povos que guerrearem contra Jerusalém: a sua carne se apodrecerá, estando eles de pé, apodrecer-se-lhes-ão os olhos nas suas órbitas, e lhes apodrecerá a língua na boca.

[13] Naquele dia, também haverá da parte do SENHOR grande confusão entre eles; cada um agarrará a mão do seu próximo, cada um levantará a mão contra o seu próximo.

[14] Também Judá pelejará em Jerusalém; e se ajuntarão as riquezas de todas as nações circunvizinhas, ouro, prata e vestes em grande abundância.

[15] Como esta praga, assim será a praga dos cavalos, dos mulos, dos camelos, dos jumentos e de todos os animais que estiverem naqueles arraiais.

A glória futura da cidade de Deus

[16] Todos os que restarem de todas as nações que vieram contra Jerusalém subirão de ano em ano para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, e para celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[17] Se alguma das famílias da terra não subir a Jerusalém, para adorar o Rei, o SENHOR dos Exércitos, não virá sobre ela a chuva.

helyén marad; a Benjámin-kaputól addig, ahol a régi kapu volt a Szeglet-kapuig, és a Hananél-toronytól a királyi borsajtókig.

[11]Lakni fognak benne, és háború nem pusztítja többé, hanem biztonságban lesz Jeruzsálem.

[12]Ilyen csapással fog az ÚR sújtani minden népet, amely Jeruzsálem ellen vonul: megrothad a húsuk még életükben, szemük is megrothad gödrében, nyelvük is megrothad szájukban.

[13]Azon a napon az ÚR nagy zűrzavart támaszt közöttük: az emberek egymásra támadnak, és kezet emelnek egymásra.

[14]Még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen. A körülöttük lakó népek minden kincsét összegyűjtik: aranyat, ezüstöt és tömérdek ruhát.

[15]Ugyanaz a csapás éri a lovakat, öszvéreket, tevéket, szamarakat és minden állatot abban a táborban, amely az embereket érte.

[16]Azután mindazok, akik megmaradnak a Jeruzsálemre támadó népek közül, évről évre elmennek, és leborulnak a Király, a Seregek URa előtt, és megünneplik a lombsátrak ünnepét.

[17]Ha pedig a föld valamelyik népe nem megy el Jeruzsálembe, hogy leboruljon a Király, a Seregek URa előtt, az nem kap esőt.

[18] Se a família dos egípcios não subir, nem vier, não cairá sobre eles a chuva; virá a praga com que o SENHOR ferirá as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[19] Este será o castigo dos egípcios e o castigo de todas as nações que não subirem a celebrar a Festa dos Tabernáculos.

[20] Naquele dia, será gravado nas campainhas dos cavalos: Santo ao SENHOR; e as panelas da Casa do SENHOR serão como as bacias diante do altar;

[21] sim, todas as panelas em Jerusalém e Judá serão santas ao SENHOR dos Exércitos; todos os que oferecerem sacrifícios virão, lançarão mão delas e nelas cozerão a carne do sacrifício. Naquele dia, já não haverá mercador na Casa do SENHOR dos Exércitos.

[18]Még Egyiptom sem kap, ha népe nem megy el, és nem jelenik meg. Ugyanaz a csapás éri, amellyel az ÚR azokat a népeket sújtja, amelyek nem mennek el megünnepelni a lombsátrak ünnepét.

[19]Így bűnhődik majd Egyiptom, és így bűnhődik minden nép, amely nem megy el megünnepelni a lombsátrak ünnepét.

[20]Azon a napon a lovak csengettyűin is ez áll majd: Az ÚR szent tulajdona! Az ÚR házában még a fazekak is olyan szentek lesznek, mint az oltárnál használt kelyhek.

[21]Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek URának szent tulajdona lesz, és aki csak eljön, hogy áldozatot mutasson be, bármelyiket előveheti, és főzhet benne. Attól a naptól fogva nem lesz többé kereskedő a Seregek URának házában.

Malaquias

Malaquias 1

O amor do Senhor por Jacó

[1] Sentença pronunciada pelo SENHOR contra Israel, por intermédio de Malaquias.

[2] Eu vos tenho amado, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Em que nos tens amado? Não foi Esaú irmão de Jacó? – disse o SENHOR; todavia, amei a Jacó,

[3] porém aborreci a Esaú; e fiz dos seus montes uma assolação e dei a sua herança aos chacais do deserto.

[4] Se Edom diz: Fomos destruídos, porém tornaremos a edificar as ruínas, então, diz o SENHOR dos Exércitos: Eles edificarão, mas eu destruirei; e Edom será chamado Terra-De-Perversidade e Povo-Contra-Quem-O-SENHOR-Está-Irado-Para-Sempre.

[5] Os vossos olhos o verão, e vós direis: Grande é o SENHOR também fora dos limites de Israel.

O Senhor reprova os sacerdotes

[6] O filho honra o pai, e o servo, ao seu senhor. Se eu sou pai, onde está a minha honra? E, se eu sou senhor, onde está o respeito para comigo? – diz o SENHOR dos Exércitos a vós outros, ó sacerdotes que desprezais o meu nome. Vós dizeis: Em que desprezamos nós o teu nome?

[7] Ofereceis sobre o meu altar pão imundo e ainda perguntais: Em que te havemos

MALAKIÁS PRÓFÉTA KÖNYVE

Malakiás 1

Az ÚR szereti Izráelt

[1]Fenyegető jövendölés. Az ÚR igéje, amelyet Malakiás által jelentett ki Izráelnek.

[2]Szeretlek benneteket – mondja az ÚR. De ti azt kérdezitek: Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket? Abból, hogy Ézsau testvére volt Jákóbnak – így szól az ÚR –, mégis Jákóbot szerettem,

[3]Ézsaut pedig gyűlöltem; hegyeit pusztasággá tettem, birtokát a pusztai sakáloknak adtam.

[4]Edóm ugyan ezt mondja: Összezúztak bennünket, de mi újjáépítjük a romokat! – a Seregek URa azonban azt mondja erre: Ők csak építsenek, én majd lerombolom! Gonosz országnak nevezik őket, olyan népnek, amelyre mindig haragudni fog az ÚR.

[5]Saját szemetekkel fogjátok látni, és magatok fogjátok megvallani: Nagy az ÚR Izráel határán túl is!

A hazug áldozatok ellen

[6]A fiú tiszteli atyját, a szolga az urát. Ha én atya vagyok, miért nem tisztelnek? Ha én ÚR vagyok, miért nem félnek engem? – mondja a Seregek URa nektek, ti papok, akik megvetitek nevemet. Ti ezt kérdezitek: Mivel vetettük meg nevedet?

[7]– Azzal, hogy oltáromra tisztátalan kenyeret hoztok. – Mivel tettük

profanado? Nisto, que pensais: A mesa do SENHOR é desprezível.

[8] Quando trazeis animal cego para o sacrificardes, não é isso mal? E, quando trazeis o coxo ou o enfermo, não é isso mal? Ora, apresenta-o ao teu governador; acaso, terá ele agrado em ti e te será favorável? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Agora, pois, suplicai o favor de Deus, que nos conceda a sua graça; mas, com tais ofertas nas vossas mãos, aceitará ele a vossa pessoa? – diz o SENHOR dos Exércitos.

[10] Tomara houvesse entre vós quem feche as portas, para que não acendêsseis, debalde, o fogo do meu altar. Eu não tenho prazer em vós, diz o SENHOR dos Exércitos, nem aceitarei da vossa mão a oferta.

[11] Mas, desde o nascente do sol até ao poente, é grande entre as nações o meu nome; e em todo lugar lhe é queimado incenso e trazidas ofertas puras, porque o meu nome é grande entre as nações, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Mas vós o profanais, quando dizeis: A mesa do SENHOR é imunda, e o que nela se oferece, isto é, a sua comida, é desprezível.

[13] E dizeis ainda: Que canseira! E me desprezais, diz o SENHOR dos Exércitos; vós ofereceis o dilacerado, e o coxo, e o enfermo; assim fazeis a oferta. Aceitaria eu isso da vossa mão? – diz o SENHOR.

tisztátalanná? – kérdezitek. – Azzal, hogy az ÚR asztalát semmibe veszitek.

[8]Mert vak állatot hoztok áldozatul, és nem tartjátok rossznak. Sántát vagy bénát hoztok, és nem tartjátok rossznak. De vidd csak azt a helytartódnak: kegyes lesz-e hozzád, és szívesen fogad-e? – mondja a Seregek URa.

[9]Esedezzetek csak Istenhez, hogy kegyelmezzen nektek! Ha ilyen ajándék van a kezetekben, szívesen fogadja-e tőletek? – mondja a Seregek URa.

[10]Bárcsak volna valaki köztetek, aki bezárná a templom ajtaját, és ne égne hiába oltáromon a tűz! Nem telik kedvem bennetek – mondja a Seregek URa –, nem kívánok tőletek áldozatot!

[11]Hiszen napkelettől napnyugatig nagy az én nevem a népek között, és mindenütt jó illatú áldozatot mutatnak be nevemnek, és az tiszta áldozat! Mert nagy az én nevem a népek között – mondja a Seregek URa.

[12]Ti pedig meggyalázzátok, amikor azt gondoljátok, hogy az ÚR asztalát hitvány terménnyel és eledellel tisztátalanná tehetitek.

[13]Azt mondjátok: Micsoda fáradság! – és még lihegtek is közben – mondja a Seregek URa. Pedig lopott állatot hoztok, vagy sántát és bénát. Ha ilyen áldozatot akartok hozni, nem kívánom tőletek! – mondja az ÚR.

[14] Pois maldito seja o enganador, que, tendo um animal sadio no seu rebanho, promete e oferece ao SENHOR um defeituoso; porque eu sou grande Rei, diz o SENHOR dos Exércitos, o meu nome é terrível entre as nações.

[14]Átkozott a csaló! Van ép hím állat a nyájában, mégis hitványat áldoz az ÚRnak, ha fogadalmat tesz. Pedig én nagy király vagyok – mondja a Seregek URa –, és félik nevemet a népek!

Malaquias 2

O castigo dos sacerdotes

[1] Agora, ó sacerdotes, para vós outros é este mandamento.

[2] Se o não ouvirdes e se não propuserdes no vosso coração dar honra ao meu nome, diz o SENHOR dos Exércitos, enviarei sobre vós a maldição e amaldiçoarei as vossas bênçãos; já as tenho amaldiçoado, porque vós não propondes isso no coração.

[3] Eis que vos reprovarei a descendência, atirarei excremento ao vosso rosto, excremento dos vossos sacrifícios, e para junto deste sereis levados.

[4] Então, sabereis que eu vos enviei este mandamento, para que a minha aliança continue com Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[5] Minha aliança com ele foi de vida e de paz; ambas lhe dei eu para que me temesse; com efeito, ele me temeu e tremeu por causa do meu nome.

[6] A verdadeira instrução esteve na sua boca, e a injustiça não se achou nos seus lábios; andou comigo em paz e em retidão e da iniqüidade apartou a muitos.

[7] Porque os lábios do sacerdote devem guardar o conhecimento, e da sua boca devem os homens procurar a instrução,

Malakiás 2

Feddő beszéd a papok ellen

[1]Most azért nektek szól ez a figyelmeztetés, ti papok!

[2]Ha nem hallgattok rá, és nem szívlelitek meg, ha nem dicsőítitek nevemet – mondja a Seregek URa –, akkor átkot bocsátok rátok; átokká változtatom a nektek adott áldásokat. Bizony, átokká változtatom, ha nem szívlelitek meg ezt.

[3]Én megátkozom áldó karotokat, szemetet szórok arcotokba, ünnepeitek szemetjét, és kihordanak benneteket a szemétre.

[4]Akkor megtudjátok, hogy azért küldtem nektek ezt a figyelmeztetést, hogy érvényben maradjon a Lévivel kötött szövetségem – mondja a Seregek URa.

[5]Szövetségem volt vele, élet és békesség szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és remegve tisztelte nevemet.

[6]Igaz tanítás volt a szájában, és nem volt álnokság az ajkán. Békességben és becsületesen élt előttem, és sokakat megtérített a bűnből.

[7]Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek URának követe ő!

porque ele é mensageiro do SENHOR dos Exércitos.

[8] Mas vós vos tendes desviado do caminho e, por vossa instrução, tendes feito tropeçar a muitos; violastes a aliança de Levi, diz o SENHOR dos Exércitos.

[9] Por isso, também eu vos fiz desprezíveis e indignos diante de todo o povo, visto que não guardastes os meus caminhos e vos mostrastes parciais no aplicardes a lei.

Advertência contra a infidelidade conjugal

[10] Não temos nós todos o mesmo Pai? Não nos criou o mesmo Deus? Por que seremos desleais uns para com os outros, profanando a aliança de nossos pais?

[11] Judá tem sido desleal, e abominação se tem cometido em Israel e em Jerusalém; porque Judá profanou o santuário do SENHOR, o qual ele ama, e se casou com adoradora de deus estranho.

[12] O SENHOR eliminará das tendas de Jacó o homem que fizer tal, seja quem for, e o que apresenta ofertas ao SENHOR dos Exércitos.

[13] Ainda fazeis isto: cobris o altar do SENHOR de lágrimas, de choro e de gemidos, de sorte que ele já não olha para a oferta, nem a aceita com prazer da vossa mão.

[14] E perguntais: Por quê? Porque o SENHOR foi testemunha da aliança entre ti e a mulher da tua mocidade, com a qual tu foste desleal, sendo ela a tua companheira e a mulher da tua aliança.

[8]De ti letértetek erről az útról, és tanításotok miatt sokan elbuktak. Megrontottátok Lévi szövetségét – mondja a Seregek URa.

[9]Ezért én is megvetetté és megalázottá teszlek benneteket az egész nép előtt, mert nem ügyeltetek útjaimra, és személyválogatók vagytok, amikor útmutatást adtok.

A hűtlen nép ellen

[10]Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget?

[11]Hűtlenné vált Júda, utálatos dolgokat követtek el Izráelben és Jeruzsálemben. Meggyalázta Júda az ÚR szent helyét, mert idegen isten leányait szerette meg, és velük házasodott össze.

[12]Irtson ki az ÚR mindenkit Jákób sátraiból, aki ilyet követ el, a csábítót, és aki hallgat rá, még ha áldozatot visz is a Seregek URának!

[13]Továbbá ezt teszitek: könnyel öntözitek az ÚR oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, és nem fogadja kegyelmesen tőletek.

[14]Ezt kérdezitek: Miért nem? – Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ahhoz, akit ifjúkorodban feleségül vettél, pedig ő a társad, a feleséged, akivel szövetség köt össze.

[15] Não fez o SENHOR um, mesmo que havendo nele um pouco de espírito? E por que somente um? Ele buscava a descendência que prometera. Portanto, cuidai de vós mesmos, e ninguém seja infiel para com a mulher da sua mocidade.
[16] Porque o SENHOR, Deus de Israel, diz que odeia o repúdio e também aquele que cobre de violência as suas vestes, diz o SENHOR dos Exércitos; portanto, cuidai de vós mesmos e não sejais infiéis.

A vinda do Senhor precedida pelo seu Anjo

[17] Enfadais o SENHOR com vossas palavras; e ainda dizeis: Em que o enfadamos? Nisto, que pensais: Qualquer que faz o mal passa por bom aos olhos do SENHOR, e desses é que ele se agrada; ou: Onde está o Deus do juízo?

[15]Egy ember se tesz ilyet, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ahhoz, akit ifjúkorotokban feleségül vettetek!
[16]Gyűlölöm azt, aki elválik feleségétől – mondja az ÚR, Izráel Istene –, mert erőszak tapad a ruhájához – mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!

Hamarosan eljön az ÚR

[17]Fárasztjátok beszédetekkel az URat. Ezt kérdezitek: Mivel fárasztjuk? – Azzal, hogy ezt mondjátok: Minden gonosztevőt jónak tart az ÚR, kedvét leli bennük! Vagy amikor ezt kérdezitek: Hol van az igazságos Isten?

Malaquias 3

[1] Eis que eu envio o meu mensageiro, que preparará o caminho diante de mim; de repente, virá ao seu templo o SENHOR, a quem vós buscais, o Anjo da Aliança, a quem vós desejais; eis que ele vem, diz o SENHOR dos Exércitos.
[2] Mas quem poderá suportar o dia da sua vinda? E quem poderá subsistir quando ele aparecer? Porque ele é como o fogo do ourives e como a potassa dos lavandeiros.
[3] Assentar-se-á como derretedor e purificador de prata; purificará os filhos de Levi e os refinará como ouro e como prata; eles trarão ao SENHOR justas ofertas.

Malakiás 3

[1]Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat. Hamar eljön templomába az ÚR, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! – mondja a Seregek URa.
[2]De ki tudja majd elviselni eljövetelének napját, és ki állhatna meg, amikor megjelenik? Mert olyan lesz az, mint az ötvösök tüze, és mint a ruhatisztítók lúgja.
[3]Ahogyan nekiül az ötvös, hogy megtisztítsa az ezüstöt, úgy tisztítja meg az ÚR Lévi fiait. Fényessé teszi őket, mint az aranyat és az ezüstöt. Akkor majd igaz áldozatokat visznek az ÚRnak.

[4] Então, a oferta de Judá e de Jerusalém será agradável ao SENHOR, como nos dias antigos e como nos primeiros anos.

[5] Chegar-me-ei a vós outros para juízo; serei testemunha veloz contra os feiticeiros, e contra os adúlteros, e contra os que juram falsamente, e contra os que defraudam o salário do jornaleiro, e oprimem a viúva e o órfão, e torcem o direito do estrangeiro, e não me temem, diz o SENHOR dos Exércitos.

O roubo no tocante aos dízimos e às ofertas

[6] Porque eu, o SENHOR, não mudo; por isso, vós, ó filhos de Jacó, não sois consumidos.

[7] Desde os dias de vossos pais, vos desviastes dos meus estatutos e não os guardastes; tornai-vos para mim, e eu me tornarei para vós outros, diz o SENHOR dos Exércitos; mas vós dizeis: Em que havemos de tornar?

[8] Roubará o homem a Deus? Todavia, vós me roubais e dizeis: Em que te roubamos? Nos dízimos e nas ofertas.

[9] Com maldição sois amaldiçoados, porque a mim me roubais, vós, a nação toda.

[10] Trazei todos os dízimos à casa do Tesouro, para que haja mantimento na minha casa; e provai-me nisto, diz o SENHOR dos Exércitos, se eu não vos abrir as janelas do céu e não derramar sobre vós bênção sem medida.

[11] Por vossa causa, repreenderei o devorador, para que não vos consuma o

[4]És olyan kedves lesz az ÚRnak Júda és Jeruzsálem áldozata, mint az ősrégi napokban, a hajdani években.

[5]Eljövök majd, és ítéletet tartok fölöttetek. Hamarosan vádat emelek a varázslók, a házasságtörők és a hamisan eskük tevők ellen; azok ellen, akik sanyargatják a napszámost, az özvegyet és az árvát, akik elnyomják a jövevényt, mert nem félnek engem! – mondja a Seregek URa.

Visszaélés a templomi ajándékokkal

[6]Én, az ÚR, nem változtam meg, de ti is Jákób fiai maradtatok!

[7]Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendelkezéseimtől, nem tartottátok meg azokat. Térjetek meg hozzám, és én is hozzátok térek! – mondja a Seregek URa. De ti ezt kérdezitek: Miből térjünk meg?

[8]– Becsaphatja-e Istent az ember? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? – A tizeddel és a felajánlásokkal!

[9]Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem!

[10]Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem – mondja a Seregek URa. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok.

[11]Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik

fruto da terra; a vossa vide no campo não será estéril, diz o SENHOR dos Exércitos.

[12] Todas as nações vos chamarão felizes, porque vós sereis uma terra deleitosa, diz o SENHOR dos Exércitos.

A diferença entre o justo e o perverso

[13] As vossas palavras foram duras para mim, diz o SENHOR; mas vós dizeis: Que temos falado contra ti?

[14] Vós dizeis: Inútil é servir a Deus; que nos aproveitou termos cuidado em guardar os seus preceitos e em andar de luto diante do SENHOR dos Exércitos?

[15] Ora, pois, nós reputamos por felizes os soberbos; também os que cometem impiedade prosperam, sim, eles tentam ao SENHOR e escapam.

[16] Então, os que temiam ao SENHOR falavam uns aos outros; o SENHOR atentava e ouvia; havia um memorial escrito diante dele para os que temem ao SENHOR e para os que se lembram do seu nome.

[17] Eles serão para mim particular tesouro, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos; poupá-los-ei como um homem poupa a seu filho que o serve.

[18] Então, vereis outra vez a diferença entre o justo e o perverso, entre o que serve a Deus e o que não o serve.

Malaquias 4

O sol da justiça e seu precursor

tönkre szőlőtöket a határban – mondja a Seregek URa.

[12]Boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok – mondja a Seregek URa.

Az ÚR megvigasztalja az istenfélőket

[13]Vakmerően beszéltetek ellenem – mondja az ÚR. Ezt kérdezitek: Mit beszéltünk ellened?

[14]Azt mondtátok: Hiábavaló az Istennek szolgálni, mi haszna, hogy teljesítettük, amit elrendelt, és hogy gyászban jártunk a Seregek URa előtt?

[15]Inkább a kevélyeket tartjuk boldogoknak, hiszen a gonosztevők gyarapodnak, kísértik az Istent, mégis megmenekülnek.

[16]Amikor erről beszélgettek egymás között azok, akik félik az URat, az ÚR figyelt, és meghallotta. És beírták egy könyvbe az ÚR előtt emlékezetül azokat, akik őt félik és megbecsülik nevét.

[17]Az én tulajdonommá lesznek – mondja a Seregek URa – azon a napon, amelyet elhozok. Könyörületes leszek hozzájuk, amilyen könyörületes az ember a fiához, aki tiszteli őt.

[18]Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Isten tisztelői és az őt nem tisztelők között.

[1] Pois eis que vem o dia e arde como fornalha; todos os soberbos e todos os que cometem perversidade serão como o restolho; o dia que vem os abrasará, diz o SENHOR dos Exércitos, de sorte que não lhes deixará nem raiz nem ramo.

[2] Mas para vós outros que temeis o meu nome nascerá o sol da justiça, trazendo salvação nas suas asas; saireis e saltareis como bezerros soltos da estrebaria.

[3] Pisareis os perversos, porque se farão cinzas debaixo das plantas de vossos pés, naquele dia que prepararei, diz o SENHOR dos Exércitos.

[4] Lembrai-vos da Lei de Moisés, meu servo, a qual lhe prescrevi em Horebe para todo o Israel, a saber, estatutos e juízos.

[5] Eis que eu vos enviarei o profeta Elias, antes que venha o grande e terrível Dia do SENHOR;

[6] ele converterá o coração dos pais aos filhos e o coração dos filhos a seus pais, para que eu não venha e fira a terra com maldição.

[19]Eljön az a nap, amely olyan lesz, mint az izzó kemence. Olyan lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pelyva, és elégeti őket az az eljövendő nap – mondja a Seregek URa –, nem marad sem gyökerük, sem águk.

[20]De fölragyog majd az igazság napja számotokra, akik nevemet félitek, és sugarai gyógyulást hoznak. Úgy ugrándoztok majd, mint a hizlalóból kiszabadult borjak.

[21]Úgy széttapossátok a gonoszokat, hogy porrá lesznek talpatok alatt azon a napon, amelyet elhozok! – mondja a Seregek URa.

Jövendölés Illés eljöveteléről

[22]Gondoljatok szolgámnak, Mózesnek a tanítására, azokra a rendelkezésekre és a törvényekre, amelyeket általa parancsoltam egész Izráelnek a Hóreben!

[23]Én pedig elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.

[24]Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök.

NOVO TESTAMENTO
Português
Almeida Revista e Atualizada

AZ ÚJSZÖVETSÉG KÖNYVEI
Húngaro
Magyar Bibliatársulat (2014)

O evangelho segundo Mateus

MÁTÉ EVANGÉLIUMA

Mateus 1

A genealogia de Jesus Cristo
Lucas 3.23-38

1 Livro da genealogia de Jesus Cristo, filho de Davi, filho de Abraão.

2 Abraão gerou a Isaque; Isaque, a Jacó; Jacó, a Judá e a seus irmãos;

3 Judá gerou de Tamar a Perez e a Zera; Perez gerou a Esrom; Esrom, a Arão;

4 Arão gerou a Aminadabe; Aminadabe, a Naassom; Naassom, a Salmom;

5 Salmom gerou de Raabe a Boaz; este, de Rute, gerou a Obede; e Obede, a Jessé;

6 Jessé gerou ao rei Davi; e o rei Davi, a Salomão, da que fora mulher de Urias;

7 Salomão gerou a Roboão; Roboão, a Abias; Abias, a Asa;

8 Asa gerou a Josafá; Josafá, a Jorão; Jorão, a Uzias;

9 Uzias gerou a Jotão; Jotão, a Acaz; Acaz, a Ezequias;

10 Ezequias gerou a Manassés; Manassés, a Amom; Amom, a Josias;

11 Josias gerou a Jeconias e a seus irmãos, no tempo do exílio na Babilônia.

12 Depois do exílio na Babilônia, Jeconias gerou a Salatiel; e Salatiel, a Zorobabel;

13 Zorobabel gerou a Abiúde; Abiúde, a Eliaquim; Eliaquim, a Azor;

Máté 1

Jézus Krisztus származása
(Lk 3,23–38)

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségkönyve.

2 Ábrahám fia volt Izsák, Izsák fia Jákób, Jákób fiai pedig Júda és testvérei.

3 Júda fia volt a Támártól született Pérec és Zerah, Pérec fia Hecrón, Hecrón fia pedig Rám.

4 Rám fia volt Ammínádáb, Ammínádáb fia Nahsón, Nahsón fia Szalmón.

5 Szalmón fia volt Ráhábtól Boáz, Boáz fia Ruthtól Óbéd, Óbéd fia Isai.

6 Isai fia volt Dávid király. Dávid fia volt Salamon, Úriás feleségétől.

7 Salamon fia volt Roboám, Roboám fia Abijjá, Abijjá fia pedig Ászá.

8 Ászá fia volt Jósafát, Jósafát fia Jórám, Jórám fia Uzziás.

9 Uzziás fia volt Jótám, Jótám fia Áház, Áház fia Ezékiás.

10 Ezékiás fia volt Manassé, Manassé fia Ámón, Ámón fia Jósiás.

11 Jósiás fia pedig Jekonjá és testvérei, a babiloni fogságbavitel idején.

12 A babiloni fogságbavitel után: Jekonjá fia volt Sealtiél, Sealtiél fia Zerubbábel.

13 Zerubbábel fia volt Abihúd, Abihúd fia Eljákim, Eljákim fia pedig Azór.

[14] Azor gerou a Sadoque; Sadoque, a Aquim; Aquim, a Eliúde;
[15] Eliúde gerou a Eleazar; Eleazar, a Matã; Matã, a Jacó.
[16] E Jacó gerou a José, marido de Maria, da qual nasceu Jesus, que se chama o Cristo.
[17] De sorte que todas as gerações, desde Abraão até Davi, são catorze; desde Davi até ao exílio na Babilônia, catorze; e desde o exílio na Babilônia até Cristo, catorze.

[18] Ora, o nascimento de Jesus Cristo foi assim: estando Maria, sua mãe, desposada com José, sem que tivessem antes coabitado, achou-se grávida pelo Espírito Santo.

O nascimento de Jesus Cristo

Lucas 2.1-7

[19] Mas José, seu esposo, sendo justo e não a querendo infamar, resolveu deixá-la secretamente.
[20] Enquanto ponderava nestas coisas, eis que lhe apareceu, em sonho, um anjo do SENHOR, dizendo: José, filho de Davi, não temas receber Maria, tua mulher, porque o que nela foi gerado é do Espírito Santo.
[21] Ela dará à luz um filho e lhe porás o nome de Jesus, porque ele salvará o seu povo dos pecados deles.
[22] Ora, tudo isto aconteceu para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR por intermédio do profeta:

[14]Azór fia volt Cádók, Cádók fia Ákim, Ákim fia Elihúd.
[15]Elihúd fia volt Eleázár, Eleázár fia Mattán, Mattán fia Jákób.
[16]Jákób fia volt József, férje annak a Máriának, akitől Jézus született, akit Krisztusnak neveznek.
[17]Összesen tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék, Dávidtól a babiloni fogságbavitelig is tizennégy nemzedék, a babiloni fogságbaviteltől Krisztusig szintén tizennégy nemzedék.

Jézus Krisztus születése

[18]Jézus Krisztus születése pedig így történt: Mikor anyja, Mária már jegyese volt Józsefnek, de még nem keltek egybe, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől.

[19]Férje, József, aki igaz ember volt, és nem akarta őt szégyenbe hozni, elhatározta, hogy titokban elbocsátja.
[20]Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van.
[21]Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.
[22]Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által:

[23] Eis que a virgem conceberá e dará à luz um filho, e ele será chamado pelo nome de Emanuel (que quer dizer: Deus conosco).

[24] Despertado José do sono, fez como lhe ordenara o anjo do SENHOR e recebeu sua mulher.

[25] Contudo, não a conheceu, enquanto ela não deu à luz um filho, a quem pôs o nome de Jesus.

Mateus 2

A visita dos magos

[1] Tendo Jesus nascido em Belém da Judéia, em dias do rei Herodes, eis que vieram uns magos do Oriente a Jerusalém.

[2] E perguntavam: Onde está o recém-nascido Rei dos judeus? Porque vimos a sua estrela no Oriente e viemos para adorá-lo.

[3] Tendo ouvido isso, alarmou-se o rei Herodes, e, com ele, toda a Jerusalém;

[4] então, convocando todos os principais sacerdotes e escribas do povo, indagava deles onde o Cristo deveria nascer.

[5] Em Belém da Judéia, responderam eles, porque assim está escrito por intermédio do profeta:

[6] E tu, Belém, terra de Judá, não és de modo algum a menor entre as principais de Judá; porque de ti sairá o Guia que há de apascentar a meu povo, Israel.

[23]„Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnek nevezik majd” – ami azt jelenti: „Velünk az Isten.”

[24]József pedig, amikor felébredt álmából, úgy tett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki, és feleségül vette őt,

[25]de nem érintette addig, amíg meg nem szülte fiát, akit Jézusnak nevezett el.

Máté 2

A napkeleti bölcsek imádják Jézust

[1]Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe,

[2]és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.

[3]Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet.

[4]Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak.

[5]Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta:

[6]„Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.”

7 Com isto, Herodes, tendo chamado secretamente os magos, inquiriu deles com precisão quanto ao tempo em que a estrela aparecera.

7Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag,

8 E, enviando-os a Belém, disse-lhes: Ide informar-vos cuidadosamente a respeito do menino; e, quando o tiverdes encontrado, avisai-me, para eu também ir adorá-lo.

8majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjetek el, és kérdezősködjetek a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!

9 Depois de ouvirem o rei, partiram; e eis que a estrela que viram no Oriente os precedia, até que, chegando, parou sobre onde estava o menino.

9Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

10 E, vendo eles a estrela, alegraram-se com grande e intenso júbilo.

10Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük.

11 Entrando na casa, viram o menino com Maria, sua mãe. Prostrando-se, o adoraram; e, abrindo os seus tesouros, entregaram-lhe suas ofertas: ouro, incenso e mirra.

11Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.

12 Sendo por divina advertência prevenidos em sonho para não voltarem à presença de Herodes, regressaram por outro caminho a sua terra.

12Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

A fuga para o Egito

Menekülés Egyiptomba

13 Tendo eles partido, eis que apareceu um anjo do SENHOR a José, em sonho, e disse: Dispõe-te, toma o menino e sua mãe, foge para o Egito e permanece lá até que eu te avise; porque Herodes há de procurar o menino para o matar.

13Miután elmentek, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában, és így szólt: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes halálra fogja kerestetni a gyermeket.

14 Dispondo-se ele, tomou de noite o menino e sua mãe e partiu para o Egito;

14Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjnek idején, és elment Egyiptomba.

[15] e lá ficou até à morte de Herodes, para que se cumprisse o que fora dito pelo SENHOR, por intermédio do profeta: Do Egito chamei o meu Filho.

A matança dos inocentes

[16] Vendo-se iludido pelos magos, enfureceu-se Herodes grandemente e mandou matar todos os meninos de Belém e de todos os seus arredores, de dois anos para baixo, conforme o tempo do qual com precisão se informara dos magos.

[17] Então, se cumpriu o que fora dito por intermédio do profeta Jeremias:

[18] Ouviu-se um clamor em Ramá, pranto, [choro] e grande lamento; era Raquel chorando por seus filhos e inconsolável porque não mais existem.

A volta do Egito

[19] Tendo Herodes morrido, eis que um anjo do SENHOR apareceu em sonho a José, no Egito, e disse-lhe:

[20] Dispõe-te, toma o menino e sua mãe e vai para a terra de Israel; porque já morreram os que atentavam contra a vida do menino.

[21] Dispôs-se ele, tomou o menino e sua mãe e regressou para a terra de Israel.

[22] Tendo, porém, ouvido que Arquelau reinava na Judéia em lugar de seu pai Herodes, temeu ir para lá; e, por divina advertência prevenido em sonho, retirou-se para as regiões da Galiléia.

[23] E foi habitar numa cidade chamada Nazaré, para que se cumprisse o que fora

[15]Ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesedjék az, amit az Úr mondott a próféta által: „Egyiptomból hívtam el a fiamat."

A betlehemi gyermekek megöletése

[16]Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendős és ennél fiatalabb fiúgyermeket, ahhoz az időhöz mérten, melyet a bölcsektől megtudott.

[17]Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás prófétált:

[18]„Hang hallatszott Rámában, nagy sírás és jajgatás. Ráhel siratta gyermekeit, és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek."

Visszatérés Názáretbe

[19]Heródes halála után, íme, az Úr angyala álomban megjelent Józsefnek Egyiptomban,

[20]és ezt mondta: Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és menj Izráel földjére, mert meghaltak azok, akik a gyermek életére törtek.

[21]Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját, és Izráel földjére ment.

[22]Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik apja, Heródes után, félt oda visszatérni. Miután pedig kijelentést kapott álmában, Galilea vidékére ment;

[23]és amikor odaért, egy Názáret nevű városban telepedett le, hogy beteljesedjék,

dito por intermédio dos profetas: Ele será chamado Nazareno.

Mateus 3

A pregação de João Batista
Marcos 1.2-6; Lucas 3.1-9

[1] Naqueles dias, apareceu João Batista pregando no deserto da Judéia e dizia:

[2] Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

[3] Porque este é o referido por intermédio do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4] Usava João vestes de pêlos de camelo e um cinto de couro; a sua alimentação eram gafanhotos e mel silvestre.

[5] Então, saíam a ter com ele Jerusalém, toda a Judéia e toda a circunvizinhança do Jordão;

[6] e eram por ele batizados no rio Jordão, confessando os seus pecados.

[7] Vendo ele, porém, que muitos fariseus e saduceus vinham ao batismo, disse-lhes: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento;

[9] e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

amit a próféták mondtak: názáretinek fogják őt nevezni.

Máté 3

Keresztelő János
(Mk 1,2–8; Lk 3,1–9. 15–18; Jn 1,6–28)

[1]Azokban a napokban kezdett Keresztelő János prédikálni Júdea pusztájában:

[2]Térjetek meg, mert elközelített a mennyek országa!

[3]Mert ő az, akiről Ézsaiás így prófétált: „Kiáltó szava hangzik a pusztában: készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!”

[4]János teveszőr ruhát viselt, derekán pedig bőrövet, tápláléka sáska volt és vadméz.

[5]Akkor kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész környéke;

[6]és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban.

[7]Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és szadduceusok közül sokan jönnek, hogy megkeresztelje őket, így szólt hozzájuk: Ti viperafajzatok! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljetek az eljövendő harag elől?

[8]Teremjetek hát megtéréshez illő gyümölcsöt,

[9]és ne gondoljátok, hogy ezt mondhatjátok magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.

[10] Já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

João dá testemunho de Cristo

Marcos 1.7-8; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[11] Eu vos batizo com água, para arrependimento; mas aquele que vem depois de mim é mais poderoso do que eu, cujas sandálias não sou digno de levar. Ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[12] A sua pá, ele a tem na mão e limpará completamente a sua eira; recolherá o seu trigo no celeiro, mas queimará a palha em fogo inextinguível.

O batismo de Jesus

Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

[13] Por esse tempo, dirigiu-se Jesus da Galiléia para o Jordão, a fim de que João o batizasse.

[14] Ele, porém, o dissuadia, dizendo: Eu é que preciso ser batizado por ti, e tu vens a mim?

[15] Mas Jesus lhe respondeu: Deixa por enquanto, porque, assim, nos convém cumprir toda a justiça. Então, ele o admitiu.

[16] Batizado Jesus, saiu logo da água, e eis que se lhe abriram os céus, e viu o Espírito de Deus descendo como pomba, vindo sobre ele.

[17] E eis uma voz dos céus, que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

Mateus 4

A tentação de Jesus

[10]A fejsze már a fák gyökerén van: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik és tűzre vettetik.

[11]Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjetek, de aki utánam jön, erősebb nálam, a saruját vinni se vagyok méltó. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket.

[12]Kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szérűjét: csűrbe hordja gabonáját, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

Jézus megkeresztelése

(Mk 1,9–11; Lk 3,21–22; Jn 1,32–34)

[13]Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt.

[14]János azonban megpróbálta visszatartani őt: Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?

[15]Jézus ezt válaszolta: Engedj most, mert így illik minden igazságot betöltenünk. Akkor engedett neki.

[16]Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt az ég, és látta, hogy Isten Lelke mint egy galamb aláereszkedik, és őreá száll.

[17]És íme, hang hallatszott a mennyből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.

Máté 4

Jézus megkísértése

Marcos 1.12-13; Lucas 4.1-13

[1] A seguir, foi Jesus levado pelo Espírito ao deserto, para ser tentado pelo diabo.

[2] E, depois de jejuar quarenta dias e quarenta noites, teve fome.

[3] Então, o tentador, aproximando-se, lhe disse: Se és Filho de Deus, manda que estas pedras se transformem em pães.

[4] Jesus, porém, respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem, mas de toda palavra que procede da boca de Deus.

[5] Então, o diabo o levou à Cidade Santa, colocou-o sobre o pináculo do templo

[6] e lhe disse: Se és Filho de Deus, atira-te abaixo, porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem; e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[7] Respondeu-lhe Jesus: Também está escrito: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[8] Levou-o ainda o diabo a um monte muito alto, mostrou-lhe todos os reinos do mundo e a glória deles

[9] e lhe disse: Tudo isto te darei se, prostrado, me adorares.

[10] Então, Jesus lhe ordenou: Retira-te, Satanás, porque está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás, e só a ele darás culto.

[11] Com isto, o deixou o diabo, e eis que vieram anjos e o serviram.

Jesus volta para a Galileia

Marcos 1.14-15; Lucas 4.14-15

[12] Ouvindo, porém, Jesus que João fora preso, retirou-se para a Galiléia;

(Mk 1,12–13; Lk 4,1–13)

[1]Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög.

[2]Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.

[3]Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré.

[4]Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik."

[5]Ezután magával vitte őt az ördög a szent városba, a templom párkányára állította,

[6]és így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsot ad, és azok tenyerükön hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe."

[7]Jézus ezt mondta neki: Viszont meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!"

[8]Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét,

[9]és ezt mondta neki: Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.

[10]Ekkor így szólt hozzá Jézus: Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!"

[11]Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.

Jézus prédikálni kezd

(Mk 1,14–15; Lk 4,14–15)

[12]Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába.

[13] e, deixando Nazaré, foi morar em Cafarnaum, situada à beira-mar, nos confins de Zebulom e Naftali;
[14] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías:
[15] Terra de Zebulom, terra de Naftali, caminho do mar, além do Jordão, Galiléia dos gentios!
[16] O povo que jazia em trevas viu grande luz, e aos que viviam na região e sombra da morte resplandeceu-lhes a luz.
[17] Daí por diante, passou Jesus a pregar e a dizer: Arrependei-vos, porque está próximo o reino dos céus.

A vocação de discípulos

Marcos 1.16-20; Lucas 5.1-11

[18] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu dois irmãos, Simão, chamado Pedro, e André, que lançavam as redes ao mar, porque eram pescadores.

[19] E disse-lhes: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.
[20] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.
[21] Passando adiante, viu outros dois irmãos, Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco em companhia de seu pai, consertando as redes; e chamou-os.
[22] Então, eles, no mesmo instante, deixando o barco e seu pai, o seguiram.

Jesus prega por toda a Galileia e cura muitos enfermos

Lucas 6.17-19

[23] Percorria Jesus toda a Galiléia, ensinando nas sinagogas, pregando o

[13]Majd elhagyta Názáretet, elment, és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftáli területén,
[14]hogy beteljesedjék az, amit Ézsaiás prófétált:
[15]„Zebulon földje és Naftáli földje, a Tenger melléke, a Jordánon túl, pogányok Galileája!
[16]A nép, amely sötétségben él, nagy világosságot lát, és akik a halál árnyékának földjén élnek, azoknak világosság támad.”
[17]Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: Térjetek meg, mert elközelített a mennyek országa.

Jézus elhívja első tanítványait

(Mk 1,16–20; Lk 5,1–11; Jn 1,35–51)

[18]Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátott két testvért, Simont, akit Péternek hívtak, és testvérét, Andrást, amint hálójukat a tengerbe vetették, mivel halászok voltak.

[19]Így szólt hozzájuk: Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszlek titeket.
[20]Ők pedig azonnal otthagyták hálóikat, és követték őt.
[21]Miután továbbment onnan, meglátott két másik testvért, Jakabot, a Zebedeus fiát és testvérét, Jánost, amint a hajóban apjukkal, Zebedeussal együtt rendezgették hálóikat, és őket is elhívta.
[22]Ők pedig azonnal otthagyták a hajót és apjukat, és követték őt.

Jézus tanít és gyógyít

(Mk 3,7–12; Lk 6,17–19)

[23]Azután bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek

evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades entre o povo.

[24] E a sua fama correu por toda a Síria; trouxeram-lhe, então, todos os doentes, acometidos de várias enfermidades e tormentos: endemoninhados, lunáticos e paralíticos. E ele os curou.

[25] E da Galiléia, Decápolis, Jerusalém, Judéia e dalém do Jordão numerosas multidões o seguiam.

országának evangéliumát, és gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget a nép körében.

[24]El is terjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték a sokféle betegségtől és kíntól gyötört szenvedőket, a megszállottakat, holdkórosokat és bénákat, és meggyógyította őket.

[25]Nagy sokaság követte Galileából, a Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

Mateus 5

O sermão do monte
As bem-aventuranças
Lucas 6.20-23

[1] Vendo Jesus as multidões, subiu ao monte, e, como se assentasse, aproximaram-se os seus discípulos;

[2] e ele passou a ensiná-los, dizendo:

[3] Bem-aventurados os humildes de espírito, porque deles é o reino dos céus.

[4] Bem-aventurados os que choram, porque serão consolados.

[5] Bem-aventurados os mansos, porque herdarão a terra.

[6] Bem-aventurados os que têm fome e sede de justiça, porque serão fartos.

[7] Bem-aventurados os misericordiosos, porque alcançarão misericórdia.

[8] Bem-aventurados os limpos de coração, porque verão a Deus.

[9] Bem-aventurados os pacificadores, porque serão chamados filhos de Deus.

Máté 5

A HEGYI BESZÉD
Bevezetés

[1]Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai.

[2]Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:

Kik a boldogok?
(Lk 6,20–23)

[3]Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

[4]Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

[5]Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

[6]Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégíttetnek.

[7]Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

[8]Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.

[9]Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.

[10] Bem-aventurados os perseguidos por causa da justiça, porque deles é o reino dos céus.

[11] Bem-aventurados sois quando, por minha causa, vos injuriarem, e vos perseguirem, e, mentindo, disserem todo mal contra vós.

[12] Regozijai-vos e exultai, porque é grande o vosso galardão nos céus; pois assim perseguiram aos profetas que viveram antes de vós.

Os discípulos, o sal da terra

Marcos 9.49-50; Lucas 14.34-35

[13] Vós sois o sal da terra; ora, se o sal vier a ser insípido, como lhe restaurar o sabor? Para nada mais presta senão para, lançado fora, ser pisado pelos homens.

Os discípulos, a luz do mundo

[14] Vós sois a luz do mundo. Não se pode esconder a cidade edificada sobre um monte;

[15] nem se acende uma candeia para colocá-la debaixo do alqueire, mas no velador, e alumia a todos os que se encontram na casa.

[16] Assim brilhe também a vossa luz diante dos homens, para que vejam as vossas boas obras e glorifiquem a vosso Pai que está nos céus.

Jesus não veio revogar a Lei, mas cumprir

[17] Não penseis que vim revogar a Lei ou os Profetas; não vim para revogar, vim para cumprir.

[10]Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

[11]Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.

[12]Örüljetek és ujjongjatok, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.

Só és világosság

(Mk 9,50; 4,21; Lk 14,34–35; 8,16; 11,33)

[13]Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.

[14]Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város.

[15]Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban.

[16]Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

A törvény magyarázata

[17]Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltsem azokat.

[18] Porque em verdade vos digo: até que o céu e a terra passem, nem um i ou um til jamais passará da Lei, até que tudo se cumpra.

[18]Mert bizony mondom nektek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg az egész be nem teljesedik.

[19] Aquele, pois, que violar um destes mandamentos, posto que dos menores, e assim ensinar aos homens, será considerado mínimo no reino dos céus; aquele, porém, que os observar e ensinar, esse será considerado grande no reino dos céus.

[19]Tehát ha valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában; ha pedig valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz az a mennyek országában.

[20] Porque vos digo que, se a vossa justiça não exceder em muito a dos escribas e fariseus, jamais entrareis no reino dos céus.

[20]Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudók és farizeusok igazságát, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.

Jesus completa o que foi dito aos antigos
Do homicídio

[21] Ouvistes que foi dito aos antigos: Não matarás; e: Quem matar estará sujeito a julgamento.

[21]Hallottátok, hogy megmondtatott a régieknek: „Ne ölj!” Mert aki öl, megérdemli az ítéletet.

[22] Eu, porém, vos digo que todo aquele que [sem motivo] se irar contra seu irmão estará sujeito a julgamento; e quem proferir um insulto a seu irmão estará sujeito a julgamento do tribunal; e quem lhe chamar: Tolo, estará sujeito ao inferno de fogo.

[22]Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik testvérére, megérdemli az ítéletet, aki pedig azt mondja testvérének: Ostoba! – megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki pedig azt mondja: Bolond! – méltó a gyehenna tüzére.

[23] Se, pois, ao trazeres ao altar a tua oferta, ali te lembrares de que teu irmão tem alguma coisa contra ti,

[23]Amikor tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened,

[24] deixa perante o altar a tua oferta, vai primeiro reconciliar-te com teu irmão; e, então, voltando, faze a tua oferta.

[24]hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb testvéreddel, és akkor térj vissza, és vidd fel ajándékodat!

[25] Entra em acordo sem demora com o teu adversário, enquanto estás com ele a caminho, para que o adversário não te

[25]Békülj meg ellenfeleddel idejében, amíg együtt vagy vele az úton, hogy át ne adjon

entregue ao juiz, o juiz, ao oficial de justiça, e sejas recolhido à prisão.

ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és börtönbe ne kerülj!

26 Em verdade te digo que não sairás dali, enquanto não pagares o último centavo.

26Bizony, mondom neked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillérig.

Do adultério

27 Ouvistes que foi dito: Não adulterarás.

27Hallottátok, hogy megmondatott: „Ne paráználkodj!”

28 Eu, porém, vos digo: qualquer que olhar para uma mulher com intenção impura, no coração, já adulterou com ela.

28Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében.

29 Se o teu olho direito te faz tropeçar, arranca-o e lança-o de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não seja todo o teu corpo lançado no inferno.

29Ha a jobb szemed visz bűnre, vájd ki, és vesd el magadtól, mert jobb neked, ha egy testrészed vész el, mintha egész tested vettetik a gyehennára.

30 E, se a tua mão direita te faz tropeçar, corta-a e lança-a de ti; pois te convém que se perca um dos teus membros, e não vá todo o teu corpo para o inferno.

30Ha pedig jobb kezed visz bűnre, vágd le, és vesd el magadtól, mert jobb neked, ha egy testrészed vész el, mintha egész tested vettetik a gyehennára.

31 Também foi dito: Aquele que repudiar sua mulher, dê-lhe carta de divórcio.

31Megmondatott ez is: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet!

32 Eu, porém, vos digo: qualquer que repudiar sua mulher, exceto em caso de relações sexuais ilícitas, a expõe a tornar-se adúltera; e aquele que casar com a repudiada comete adultério.

32Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, az házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.

Dos juramentos

33 Também ouvistes que foi dito aos antigos: Não jurarás falso, mas cumprirás rigorosamente para com o SENHOR os teus juramentos.

33Hallottátok azt is, hogy megmondatott a régieknek: Ne szegd meg esküdet, hanem teljesítsd az Úrnak, amit esküvel fogadtál!

34 Eu, porém, vos digo: de modo algum jureis; nem pelo céu, por ser o trono de Deus;

34Én pedig azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjetek: sem az égre, mert az Isten trónusa,

[35] nem pela terra, por ser estrado de seus pés; nem por Jerusalém, por ser cidade do grande Rei;

[35]sem a földre, mert az lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa;

[36] nem jures pela tua cabeça, porque não podes tornar um cabelo branco ou preto.

[36]de ne esküdj saját fejedre sem, hiszen egyetlen hajszáladat sem teheted fehérré vagy feketévé.

[37] Seja, porém, a tua palavra: Sim, sim; não, não. O que disto passar vem do maligno.

[37]Ellenben ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem, minden további szó a gonosztól van.

Da vingança

Lucas 6.27-30

[38] Ouvistes que foi dito: Olho por olho, dente por dente.

[38]Hallottátok, hogy megmondatott: „Szemet szemért, fogat fogért.”

[39] Eu, porém, vos digo: não resistais ao perverso; mas, a qualquer que te ferir na face direita, volta-lhe também a outra;

[39]Én pedig azt mondom nektek, hogy ne szálljatok szembe a gonosz emberrel, hanem aki arcul üt téged jobb felől, tartsd oda annak arcod másik felét is!

[40] e, ao que quer demandar contigo e tirar-te a túnica, deixa-lhe também a capa.

[40]Ha valaki pereskedni akar veled, és el akarja venni az alsóruhádat, engedd át neki a felsőt is!

[41] Se alguém te obrigar a andar uma milha, vai com ele duas.

[41]Ha pedig valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, menj el vele kettőre!

[42] Dá a quem te pede e não voltes as costas ao que deseja que lhe emprestes.

[42]Aki kér tőled, annak adj, és ne fordulj el a kölcsönt kérőtől!

Do amor ao próximo

Lucas 6.32-36

[43] Ouvistes que foi dito: Amarás o teu próximo e odiarás o teu inimigo.

[43]Hallottátok, hogy megmondatott: „Szeresd felebarátodat”, és gyűlöld ellenségedet.

[44] Eu, porém, vos digo: amai os vossos inimigos e orai pelos que vos perseguem;

[44]Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket,

[45] para que vos torneis filhos do vosso Pai celeste, porque ele faz nascer o seu sol sobre maus e bons e vir chuvas sobre justos e injustos.

[45]hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek, mert ő felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak.

[46] Porque, se amardes os que vos amam, que recompensa tendes? Não fazem os publicanos também o mesmo?
[47] E, se saudardes somente os vossos irmãos, que fazeis de mais? Não fazem os gentios também o mesmo?
[48] Portanto, sede vós perfeitos como perfeito é o vosso Pai celeste.

Mateus 6

A prática da justiça

[1] Guardai-vos de exercer a vossa justiça diante dos homens, com o fim de serdes vistos por eles; doutra sorte, não tereis galardão junto de vosso Pai celeste.

Como se deve dar esmolas

[2] Quando, pois, deres esmola, não toques trombeta diante de ti, como fazem os hipócritas, nas sinagogas e nas ruas, para serem glorificados pelos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.
[3] Tu, porém, ao dares a esmola, ignore a tua mão esquerda o que faz a tua mão direita;
[4] para que a tua esmola fique em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Como se deve orar

[5] E, quando orardes, não sereis como os hipócritas; porque gostam de orar em pé nas sinagogas e nos cantos das praças, para serem vistos dos homens. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

[46]Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is?
[47]És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a többi népek is?
[48]Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.

Máté 6

Az adakozás

[1]Vigyázzatok: kegyességeteket ne az emberek előtt gyakoroljátok, csak azért, hogy lássák azt, mert így nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól.
[2]Amikor tehát adományt adsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek. Bizony, mondom nektek: megkapják jutalmukat.
[3]Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb,
[4]hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged.

Az imádkozás
(Lk 11,1–4)

[5]Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom nektek: megkapják jutalmukat.

[6] Tu, porém, quando orares, entra no teu quarto e, fechada a porta, orarás a teu Pai, que está em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

[6]Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.

[7] E, orando, não useis de vãs repetições, como os gentios; porque presumem que pelo seu muito falar serão ouvidos.

[7]Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a többi nép, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.

[8] Não vos assemelheis, pois, a eles; porque Deus, o vosso Pai, sabe o de que tendes necessidade, antes que lho peçais.

[8]Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek tőle.

A oração dominical

Lucas 11.2-4

[9] Portanto, vós orareis assim: Pai nosso, que estás nos céus, santificado seja o teu nome;

[9]Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved,

[10] venha o teu reino; faça-se a tua vontade, assim na terra como no céu;

[10]jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is;

[11] o pão nosso de cada dia dá-nos hoje;

[11]mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

[12] e perdoa-nos as nossas dívidas, assim como nós temos perdoado aos nossos devedores;

[12]és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;

[13] e não nos deixes cair em tentação; mas livra-nos do mal [pois teu é o reino, o poder e a glória para sempre. Amém]!

[13]és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

[14] Porque, se perdoardes aos homens as suas ofensas, também vosso Pai celeste vos perdoará;

[14]Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok.

[15] se, porém, não perdoardes aos homens [as suas ofensas], tampouco vosso Pai vos perdoará as vossas ofensas.

[15]Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.

A böjtölés

[16] Quando jejuardes, não vos mostreis contristados como os hipócritas; porque

[16]Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik

desfiguram o rosto com o fim de parecer aos homens que jejuam. Em verdade vos digo que eles já receberam a recompensa.

Como jejuar

[17] Tu, porém, quando jejuares, unge a cabeça e lava o rosto,

[18] com o fim de não parecer aos homens que jejuas, e sim ao teu Pai, em secreto; e teu Pai, que vê em secreto, te recompensará.

Os tesouros no céu

[19] Não acumuleis para vós outros tesouros sobre a terra, onde a traça e a ferrugem corroem e onde ladrões escavam e roubam;

[20] mas ajuntai para vós outros tesouros no céu, onde traça nem ferrugem corrói, e onde ladrões não escavam, nem roubam;

[21] porque, onde está o teu tesouro, aí estará também o teu coração.

A luz e as trevas

Lucas 11.34-36

[22] São os olhos a lâmpada do corpo. Se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso;

[23] se, porém, os teus olhos forem maus, todo o teu corpo estará em trevas. Portanto, caso a luz que em ti há sejam trevas, que grandes trevas serão!

Os dois senhores

[24] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro, ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom nektek: megkapták jutalmukat.

[17]Te pedig, ha böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat,

[18]hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja ami titokban történik, megjutalmaz majd téged.

Az igazi kincs

(Lk 12,33–34)

[19]Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsda megemészti, és ahol a tolvajok betörnek és ellopják,

[20]hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsda nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el.

[21]Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.

A test lámpása

(Lk 11,34–36)

[22]A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz.

[23]Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ha tehát a benned lévő világosság sötétség, mily nagy akkor a sötétség!

Isten és a mammon

(Lk 16,13)

[24]Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig

megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

A ansiosa solicitude pela vida
Lucas 12.22-31

[25] Por isso, vos digo: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer ou beber; nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir. Não é a vida mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes?

[26] Observai as aves do céu: não semeiam, não colhem, nem ajuntam em celeiros; contudo, vosso Pai celeste as sustenta. Porventura, não valeis vós muito mais do que as aves?

[27] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[28] E por que andais ansiosos quanto ao vestuário? Considerai como crescem os lírios do campo: eles não trabalham, nem fiam.

[29] Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[30] Ora, se Deus veste assim a erva do campo, que hoje existe e amanhã é lançada no forno, quanto mais a vós outros, homens de pequena fé?

[31] Portanto, não vos inquieteis, dizendo: Que comeremos? Que beberemos? Ou: Com que nos vestiremos?

[32] Porque os gentios é que procuram todas estas coisas; pois vosso Pai celeste sabe que necessitais de todas elas;

Isten gondviselése
(Lk 12,22–31)

[25]Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál?

[26]Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?

[27]Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is?

[28]Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak,

[29]de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is.

[30]Ha pedig a mező füvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek?

[31]Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezgessétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltsünk magunkra?

[32]Ilyesmikért a többi nép töri magát; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.

[33] buscai, pois, em primeiro lugar, o seu reino e a sua justiça, e todas estas coisas vos serão acrescentadas.

[34] Portanto, não vos inquieteis com o dia de amanhã, pois o amanhã trará os seus cuidados; basta ao dia o seu próprio mal.

[33]Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadatnak majd nektek.

[34]Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.

Mateus 7

O juízo temerário é proibido
Lucas 6.37-38,41-42

[1] Não julgueis, para que não sejais julgados.

[2] Pois, com o critério com que julgardes, sereis julgados; e, com a medida com que tiverdes medido, vos medirão também.

[3] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[4] Ou como dirás a teu irmão: Deixa-me tirar o argueiro do teu olho, quando tens a trave no teu?

[5] Hipócrita! Tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro do olho de teu irmão.

Não deis o que é santo aos cães

[6] Não deis aos cães o que é santo, nem lanceis ante os porcos as vossas pérolas, para que não as pisem com os pés e, voltando-se, vos dilacerem.

Jesus incita a orar
Lucas 11.9-13

[7] Pedi, e dar-se-vos-á; buscai e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[8] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e, a quem bate, abrir-se-lhe-á.

Máté 7

A képmutató ítélkezés
(Lk 6,37–38. 41–42)

[1]Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek!

[2]Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal fogtok megítéltetni; és amilyen mértékkel mértek, nektek is olyannal mérnek majd.

[3]Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a saját szemedben pedig még a gerendát sem veszed észre?

[4]Vagy hogyan mondhatod testvérednek: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – miközben ott a gerenda a saját szemedben?

[5]Képmutató, vedd ki előbb saját szemedből a gerendát, és akkor majd jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd testvéred szeméből a szálkát.

A szent dolgok megbecsülése

[6]Ne adjátok azt, ami szent, a kutyáknak, gyöngyeiteket se dobjátok a disznók elé, nehogy lábukkal megtiporják azokat, majd ellenetek fordulva széttépjenek titeket.

Az imádság meghallgatása
(Lk 11,9–13)

[7]Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.

[8]Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.

[9] Ou qual dentre vós é o homem que, se porventura o filho lhe pedir pão, lhe dará pedra?

[10] Ou, se lhe pedir um peixe, lhe dará uma cobra?

[11] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais vosso Pai, que está nos céus, dará boas coisas aos que lhe pedirem?

[12] Tudo quanto, pois, quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles; porque esta é a Lei e os Profetas.

As duas estradas

Lucas 13.24

[13] Entrai pela porta estreita (larga é a porta, e espaçoso, o caminho que conduz para a perdição, e são muitos os que entram por ela),

[14] porque estreita é a porta, e apertado, o caminho que conduz para a vida, e são poucos os que acertam com ela.

Os falsos profetas

[15] Acautelai-vos dos falsos profetas, que se vos apresentam disfarçados em ovelhas, mas por dentro são lobos roubadores.

[16] Pelos seus frutos os conhecereis. Colhem-se, porventura, uvas dos espinheiros ou figos dos abrolhos?

[17] Assim, toda árvore boa produz bons frutos, porém a árvore má produz frutos maus.

[18] Não pode a árvore boa produzir frutos maus, nem a árvore má produzir frutos bons.

[9]Vagy ki az közületek, aki fiának követ ad, amikor az kenyeret kér tőle,

[10]vagy amikor halat kér, kígyót ad neki?

[11]Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle?

Az aranyszabály

(Lk 6,31)

[12]Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük, mert ezt tanítja a törvény és a próféták.

Szoros kapu, keskeny út

(Lk 13,23–24)

[13]Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon.

[14]Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

A hamis próféták

(Lk 6,43–44)

[15]Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

[16]Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Tüskebokorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét?

[17]Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.

[18]Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, a rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt.

[19] Toda árvore que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[20] Assim, pois, pelos seus frutos os conhecereis.

[19]Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik.

[20]Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket.

Isten akaratának cselekvése
(Lk 6,46; 13,26–27)

[21] Nem todo o que me diz: SENHOR, SENHOR! entrará no reino dos céus, mas aquele que faz a vontade de meu Pai, que está nos céus.

[22] Muitos, naquele dia, hão de dizer-me: SENHOR, SENHOR! Porventura, não temos nós profetizado em teu nome, e em teu nome não expelimos demônios, e em teu nome não fizemos muitos milagres?

[23] Então, lhes direi explicitamente: nunca vos conheci. Apartai-vos de mim, os que praticais a iniqüidade.

[21]Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.

[22]Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben űztünk-e ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát?

[23]És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!

Os dois fundamentos
Lucas 6.46-49

[24] Todo aquele, pois, que ouve estas minhas palavras e as pratica será comparado a um homem prudente que edificou a sua casa sobre a rocha;

[25] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, que não caiu, porque fora edificada sobre a rocha.

[26] E todo aquele que ouve estas minhas palavras e não as pratica será comparado a um homem insensato que edificou a sua casa sobre a areia;

[27] e caiu a chuva, transbordaram os rios, sopraram os ventos e deram com ímpeto contra aquela casa, e ela desabou, sendo grande a sua ruína.

O fim do sermão do monte

Aki kősziklára épít
(Lk 6,46–49)

[24]Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette a házát.

[25]És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, tomboltak a szelek, és nekirontottak annak a háznak, de nem dőlt össze, mert kősziklára volt alapozva.

[26]Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló a bolond emberhez, aki homokra építette a házát.

[27]És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, tomboltak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és az összedőlt, és teljesen elpusztult.

A Hegyi Beszéd vége

[28] Quando Jesus acabou de proferir estas palavras, estavam as multidões maravilhadas da sua doutrina;

[29] porque ele as ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[28]Amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, a sokaság álmélkodott tanításán,

[29]mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.

Mateus 8

A cura de um leproso

Marcos 1.40-44; Lucas 5.12-14

[1] Ora, descendo ele do monte, grandes multidões o seguiram.

[2] E eis que um leproso, tendo-se aproximado, adorou-o, dizendo: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[3] E Jesus, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E imediatamente ele ficou limpo da sua lepra.

[4] Disse-lhe, então, Jesus: Olha, não o digas a ninguém, mas vai mostrar-te ao sacerdote e fazer a oferta que Moisés ordenou, para servir de testemunho ao povo.

A cura do criado de um centurião

Lucas 7.1-10

[5] Tendo Jesus entrado em Cafarnaum, apresentou-se-lhe um centurião, implorando:

[6] SENHOR, o meu criado jaz em casa, de cama, paralítico, sofrendo horrivelmente.

[7] Jesus lhe disse: Eu irei curá-lo.

[8] Mas o centurião respondeu: SENHOR, não sou digno de que entres em minha casa; mas apenas manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

Máté 8

Jézus meggyógyít egy leprást

(Mk 1,40–45; Lk 5,12–16)

[1]Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt,

[2]és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz.

[3]Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: Akarom. Tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától.

[4]Ekkor így szólt hozzá Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes rendelt el, bizonyságul nekik.

Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját

(Lk 7,1–10; Jn 4,46–53)

[5]Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte őt:

[6]Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak.

[7]Ő így szólt hozzá: Elmegyek, és meggyógyítom.

[8]De a százados ezt felelte: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám.

[9] Pois também eu sou homem sujeito à autoridade, tenho soldados às minhas ordens e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[10] Ouvindo isto, admirou-se Jesus e disse aos que o seguiam: Em verdade vos afirmo que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[11] Digo-vos que muitos virão do Oriente e do Ocidente e tomarão lugares à mesa com Abraão, Isaque e Jacó no reino dos céus.

[12] Ao passo que os filhos do reino serão lançados para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[13] Então, disse Jesus ao centurião: Vai-te, e seja feito conforme a tua fé. E, naquela mesma hora, o servo foi curado.

A cura da sogra de Pedro
Marcos 1.29-31; Lucas 4.38-39

[14] Tendo Jesus chegado à casa de Pedro, viu a sogra deste acamada e ardendo em febre.

[15] Mas Jesus tomou-a pela mão, e a febre a deixou. Ela se levantou e passou a servi-lo.

Muitas outras curas
Marcos 1.32-34; Lucas 4.40-41

[16] Chegada a tarde, trouxeram-lhe muitos endemoninhados; e ele meramente com a palavra expeliu os espíritos e curou todos os que estavam doentes;

[9]Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, nekem is vannak alárendelt katonáim. És ha azt mondom az egyiknek: menj el, akkor elmegy, és a másiknak: gyere ide, akkor idejön, vagy ha szólok a szolgámnak: tedd meg ezt, akkor megteszi.
[10]Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhöz: Bizony, mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben.
[11]De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában;
[12]akik pedig a mennyek országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.
[13]A századosnak pedig ezt mondta Jézus: Menj el, és legyen a te hited szerint. És meggyógyult a szolga még abban az órában.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát
(Mk 1,29–31; Lk 4,38–39)

[14]Amikor Jézus bement Péter házába, látta, hogy annak anyósa lázasan fekszik.

[15]Megérintette a kezét, és elhagyta az asszonyt a láz, és felkelt, és szolgált neki.

Jézus sok beteget meggyógyít
(Mk 1,32–34; Lk 4,40–41)

[16]Amikor beesteledett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szavával kiűzte a tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított,

[17] para que se cumprisse o que fora dito por intermédio do profeta Isaías: Ele mesmo tomou as nossas enfermidades e carregou com as nossas doenças.

[17]hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: „Erőtlenségünket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta."

Jesus põe à prova os que querem segui-lo
Lucas 9.57-62

Jézus követése
(Lk 9,57–60)

[18] Vendo Jesus muita gente ao seu redor, ordenou que passassem para a outra margem.

[18]Amikor Jézus meglátta maga körül a sokaságot, megparancsolta, hogy keljenek át a túlsó partra.

[19] Então, aproximando-se dele um escriba, disse-lhe: Mestre, seguir-te-ei para onde quer que fores.

[19]És odalépve így szólt hozzá egy írástudó: Mester, követlek téged, bárhová mégy.

[20] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[20]Jézus ezt mondta neki: A rókáknak barlangjuk van és az égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.

[21] E outro dos discípulos lhe disse: SENHOR, permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[21]Egy másik tanítvány pedig ezt mondta neki: Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat.

[22] Replicou-lhe, porém, Jesus: Segue-me, e deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos.

[22]De Jézus így szólt hozzá: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak eltemessék saját halottaikat!

Jesus acalma uma tempestade
Marcos 4.35-41; Lucas 8.22-25

Jézus lecsendesíti a tengert
(Mk 4,35–41; Lk 8,22–25)

[23] Então, entrando ele no barco, seus discípulos o seguiram.

[23]Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai.

[24] E eis que sobreveio no mar uma grande tempestade, de sorte que o barco era varrido pelas ondas. Entretanto, Jesus dormia.

[24]És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok. Ő pedig aludt.

[25] Mas os discípulos vieram acordá-lo, clamando: SENHOR, salva-nos! Perecemos!

[25]Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták: Uram, ments meg minket, elveszünk!

[26] Perguntou-lhes, então, Jesus: Por que sois tímidos, homens de pequena fé? E, levantando-se, repreendeu os ventos e o mar; e fez-se grande bonança.

[26]De ő így szólt hozzájuk: Mit féltek, ti kicsinyhitűek? Ekkor felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és minden elcsendesült.

[27] E maravilharam-se os homens, dizendo: Quem é este que até os ventos e o mar lhe obedecem?

A cura de dois endemoninhados gadarenos
Marcos 5.1-20; Lucas 8.26-39

[28] Tendo ele chegado à outra margem, à terra dos gadarenos, vieram-lhe ao encontro dois endemoninhados, saindo dentre os sepulcros, e a tal ponto furiosos, que ninguém podia passar por aquele caminho.

[29] E eis que gritaram: Que temos nós contigo, ó Filho de Deus! Vieste aqui atormentar-nos antes do tempo?

[30] Ora, andava pastando, não longe deles, uma grande manada de porcos.

[31] Então, os demônios lhe rogavam: Se nos expeles, manda-nos para a manada de porcos.

[32] Pois ide, ordenou-lhes Jesus. E eles, saindo, passaram para os porcos; e eis que toda a manada se precipitou, despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, e nas águas pereceram.

[33] Fugiram os porqueiros e, chegando à cidade, contaram todas estas coisas e o que acontecera aos endemoninhados.

[34] Então, a cidade toda saiu para encontrar-se com Jesus; e, vendo-o, lhe rogaram que se retirasse da terra deles.

Mateus 9

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Marcos 2.1-12; Lucas 5.17-26

[1] Entrando Jesus num barco, passou para o outro lado e foi para a sua própria cidade.

[27]Az emberek pedig elcsodálkoztak, és ezt mondták: Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?

Jézus meggyógyít két gadarai megszállottat
(Mk 5,1–20; Lk 8,26–39)

[28]Amikor a túlsó partra, a gadaraiak földjére ért, két megszállott ment elé, akik a sírboltokból jöttek elő; annyira veszedelmesek voltak, hogy senki sem mert azon az úton járni.

[29]És egyszerre felkiáltottak: Mi dolgod velünk, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?

[30]Tőlük távolabb egy egész sereg disznót legeltettek.

[31]Az ördögök pedig ezt kérték tőle: Ha kiűzöl minket, küldj a disznónyájba!

[32]Ő pedig ezt mondta nekik: Menjetek! Akkor azok előjöttek, és belementek a disznókba. És íme, a meredekről a tengerbe rohant az egész nyáj, és beleveszett a vízbe.

[33]A legeltetők pedig elfutottak, és a városba érve elhíresztelték mindent, azt is, ami a megszállottakkal történt.

[34]Ezután az egész város kiment Jézus elé, és amikor meglátták, kérték, hogy menjen el a határukból.

Máté 9

Jézus meggyógyítja a bénát
(Mk 2,1–12; Lk 5,17–26)

[1]Jézus hajóra szállva átkelt, és elment a maga városába.

[2] E eis que lhe trouxeram um paralítico deitado num leito. Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Tem bom ânimo, filho; estão perdoados os teus pecados.

[3] Mas alguns escribas diziam consigo: Este blasfema.

[4] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Por que cogitais o mal no vosso coração?

[5] Pois qual é mais fácil? Dizer: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te e anda?

[6] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse, então, ao paralítico: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[7] E, levantando-se, partiu para sua casa.

[8] Vendo isto, as multidões, possuídas de temor, glorificaram a Deus, que dera tal autoridade aos homens.

A vocação de Mateus

Marcos 2.13-14; Lucas 5.27-28

[9] Partindo Jesus dali, viu um homem chamado Mateus sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

Jesus come com pecadores

Marcos 2.15-17; Lucas 5.29-32

[10] E sucedeu que, estando ele em casa, à mesa, muitos publicanos e pecadores vieram e tomaram lugares com Jesus e seus discípulos.

[11] Ora, vendo isto, os fariseus perguntavam aos discípulos: Por que

[2]És íme, odavittek hozzá egy bénát, aki ágyban feküdt. Amikor Jézus látta hitüket, így szólt a bénához: Bízzál, fiam, megbocsáttatnak a te bűneid.

[3]Ekkor néhányan az írástudók közül így szóltak magukban: istenkáromló!

[4]Jézus pedig, mivel ismerte gondolataikat, ezt mondta: Miért gondoltok gonoszt szívetekben?

[5]Ugyan mi könnyebb? Azt mondani, hogy megbocsáttatnak a te bűneid, vagy ezt mondani: kelj fel, és járj?

[6]De azért, hogy megtudjátok, az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön – ekkor ezt mondta a bénának: Kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza!

[7]Ő pedig felkelt, és hazament.

[8]Amikor a sokaság ezt látta, félelem fogta el őket; és dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Jézus elhívja Mátét

(Mk 2,13–17; Lk 5,27–32)

[9]Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert a vámszedő helyen ülni, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: Kövess engem! Az felkelt, és követte őt.

[10]És történt, amikor Jézus asztalnál ült a házban, hogy sok vámszedő és bűnös jött, és odatelepedett Jézushoz és az ő tanítványaihoz.

[11]Meglátták ezt a farizeusok, és szóltak tanítványainak: Miért eszik a ti mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?

come o vosso Mestre com os publicanos e pecadores?

12 Mas Jesus, ouvindo, disse: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

13 Ide, porém, e aprendei o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos; pois não vim chamar justos, e sim pecadores [ao arrependimento].

Do jejum

Marcos 2.18-22; Lucas 5.33-39

14 Vieram, depois, os discípulos de João e lhe perguntaram: Por que jejuamos nós, e os fariseus [muitas vezes], e teus discípulos não jejuam?

15 Respondeu-lhes Jesus: Podem, acaso, estar tristes os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo, e nesses dias hão de jejuar.

16 Ninguém põe remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo tira parte da veste, e fica maior a rotura.

17 Nem se põe vinho novo em odres velhos; do contrário, rompem-se os odres, derrama-se o vinho, e os odres se perdem. Mas põe-se vinho novo em odres novos, e ambos se conservam.

O pedido de um chefe

Marcos 5.21-24a; Lucas 8.40-42a

18 Enquanto estas coisas lhes dizia, eis que um chefe, aproximando-se, o adorou e disse: Minha filha faleceu agora mesmo; mas vem, impõe a mão sobre ela, e viverá.

A cura de uma mulher enferma

12Ő pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

13Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot.” Mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.

Jézus tanítása a böjtről

(Mk 2,18–22; Lk 5,33–39)

14Akkor odamentek hozzá János tanítványai, és megkérdezték: Miért van az, hogy mi és a farizeusok gyakran böjtölünk, a te tanítványaid viszont nem böjtölnek?

15Jézus ezt mondta nekik: Gyászolhat-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak.

16Senki sem tesz foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja a ruhát, és még nagyobb lesz a szakadás.

17Új bort sem töltenek régi tömlőbe, mert a tömlő szétreped: a bor is kiömlik, a tömlő is tönkremegy; hanem új bort új tömlőbe töltenek, és akkor mindkettő megmarad.

A vérfolyásos asszony meggyógyítása
Jairus leányának feltámasztása

(Mk 5,21–43; Lk 8,40–56)

18Miközben ezeket mondta nekik, íme, egy elöljáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezed, és élni fog.

Marcos 5.24b-34; Lucas 8.42b-48

[19] E Jesus, levantando-se, o seguia, e também os seus discípulos.

[20] E eis que uma mulher, que durante doze anos vinha padecendo de uma hemorragia, veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste;

[21] porque dizia consigo mesma: Se eu apenas lhe tocar a veste, ficarei curada.

[22] E Jesus, voltando-se e vendo-a, disse: Tem bom ânimo, filha, a tua fé te salvou. E, desde aquele instante, a mulher ficou sã.

A ressurreição da filha de Jairo

Marcos 5.35-43; Lucas 8.49-56

[23] Tendo Jesus chegado à casa do chefe e vendo os tocadores de flauta e o povo em alvoroço, disse:

[24] Retirai-vos, porque não está morta a menina, mas dorme. E riam-se dele.

[25] Mas, afastado o povo, entrou Jesus, tomou a menina pela mão, e ela se levantou.

[26] E a fama deste acontecimento correu por toda aquela terra.

A cura de dois cegos

[27] Partindo Jesus dali, seguiram-no dois cegos, clamando: Tem compaixão de nós, Filho de Davi!

[28] Tendo ele entrado em casa, aproximaram-se os cegos, e Jesus lhes perguntou: Credes que eu posso fazer isso? Responderam-lhe: Sim, SENHOR!

[29] Então, lhes tocou os olhos, dizendo: Faça-se-vos conforme a vossa fé.

[19]Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt.

[20]És íme, egy tizenkét éve vérfolyásos asszony odament hozzá, és hátulról megérintette ruhája szegélyét,

[21]mert ezt mondta magában: ha csak megérinthetem ruháját, meggyógyulok.

[22]Amikor Jézus megfordult, és meglátta őt, így szólt: Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában.

[23]Amikor Jézus bement az elöljáró házába, és meglátta a furulyásokat meg a zajongó sokaságot,

[24]így szólt: Menjetek innen, mert nem halt meg a leányka, csak alszik. Azok pedig kinevették őt.

[25]Amikor azután kiküldték onnan a sokaságot, bement, megfogta a leányka kezét, mire az felkelt.

[26]És híre ment ennek az egész vidéken.

Jézus meggyógyít két vakot

(Mt 20,29–34; Mk 10,46–52; Lk 18,35–43)

[27]Amikor Jézus továbbment onnan, követte őt két vak, akik ezt kiáltozták: Könyörülj rajtunk, Dávid Fia!

[28]Amikor bement a házba, odamentek hozzá a vakok; Jézus pedig megkérdezte tőlük: Hiszitek-e, hogy meg tudom ezt tenni? Ezt felelték: Igen, Uram!

[29]Ekkor megérintette a szemüket, és ezt mondta: Legyen a ti hitetek szerint!

[30] E abriram-se-lhes os olhos. Jesus, porém, os advertiu severamente, dizendo: Acautelai-vos de que ninguém o saiba.
[31] Saindo eles, porém, divulgaram-lhe a fama por toda aquela terra.

A cura de um mudo endemoninhado. A blasfêmia dos fariseus

[32] Ao retirarem-se eles, foi-lhe trazido um mudo endemoninhado.

[33] E, expelido o demônio, falou o mudo; e as multidões se admiravam, dizendo: Jamais se viu tal coisa em Israel!

[34] Mas os fariseus murmuravam: Pelo maioral dos demônios é que expele os demônios.

Jesus ia por toda parte fazendo o bem. A seara e os trabalhadores

[35] E percorria Jesus todas as cidades e povoados, ensinando nas sinagogas, pregando o evangelho do reino e curando toda sorte de doenças e enfermidades.

[36] Vendo ele as multidões, compadeceu-se delas, porque estavam aflitas e exaustas como ovelhas que não têm pastor.
[37] E, então, se dirigiu a seus discípulos: A seara, na verdade, é grande, mas os trabalhadores são poucos.
[38] Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

Mateus 10

A escolha dos doze apóstolos
Os seus nomes
Marcos 3.13-19; Lucas 6.12-16

[30]Erre megnyílt a szemük. Jézus pedig megparancsolta nekik: Vigyázzatok, senki meg ne tudja!
[31]De azok kimenve onnan, elterjesztették hírét az egész vidéken.

Jézus meggyógyítja a megszállott némát

(Mt 12,22–24; Mk 3,22; Lk 11,14–15)

[32]Alighogy ezek elmentek, íme, odavittek hozzá egy megszállott némát.
[33]Miután kiűzte belőle az ördögöt, megszólalt a néma, a sokaság pedig elcsodálkozott, és ezt mondta: Sohasem láttak még ilyet Izráelben!

[34]A farizeusok viszont ezt mondták: Az ördögök fejedelmével űzi ki az ördögöket.

Az aratnivaló sok, a munkás kevés

(Mk 6,6. 34; Lk 10,1–2; Jn 4,35)

[35]Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erőtlenséget.
[36]Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elveszettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.

[37]Ekkor így szólt tanítványaihoz: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés:

[38]kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.

Máté 10

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát

(Mk 6,7–11; Lk 6,13–16; 9,1–5; 10,1–12)

[1] Tendo chamado os seus doze discípulos, deu-lhes Jesus autoridade sobre espíritos imundos para os expelir e para curar toda sorte de doenças e enfermidades.

[2] Ora, os nomes dos doze apóstolos são estes: primeiro, Simão, por sobrenome Pedro, e André, seu irmão; Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão;
[3] Filipe e Bartolomeu; Tomé e Mateus, o publicano; Tiago, filho de Alfeu, e Tadeu;
[4] Simão, o Zelote, e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

As instruções para os doze
Marcos 6.7-11; Lucas 9.1-5

[5] A estes doze enviou Jesus, dando-lhes as seguintes instruções: Não tomeis rumo aos gentios, nem entreis em cidade de samaritanos;
[6] mas, de preferência, procurai as ovelhas perdidas da casa de Israel;
[7] e, à medida que seguirdes, pregai que está próximo o reino dos céus.

[8] Curai enfermos, ressuscitai mortos, purificai leprosos, expeli demônios; de graça recebestes, de graça dai.

[9] Não vos provereis de ouro, nem de prata, nem de cobre nos vossos cintos;
[10] nem de alforje para o caminho, nem de duas túnicas, nem de sandálias, nem de bordão; porque digno é o trabalhador do seu alimento.
[11] E, em qualquer cidade ou povoado em que entrardes, indagai quem neles é digno; e aí ficai até vos retirardes.

[1]Magához hívta tizenkét tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget.

[2]A tizenkét apostol neve pedig ez: az első Simon, akit Péternek hívnak, és testvére, András és Jakab, a Zebedeus fia és testvére, János,
[3]Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő, Jakab, az Alfeus fia és Taddeus,
[4]Simon, a Kananeus és Júdás, az Iskáriótes, aki el is árulta őt.

[5]Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, megparancsolva nekik: Idegen népekhez vezető útra ne térjetek, samaritánusok városába ne menjetek be,
[6]inkább menjetek Izráel házának elveszett juhaihoz!
[7]Menjetek el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa!
[8]Gyógyítsatok betegeket, támasszatok fel halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, űzzetek ki ördögöket! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!
[9]Ne vigyetek magatokkal sem aranyat, sem ezüstöt, sem rézpénzt az övetekben,

[10]sem tarisznyát az útra, sem két felsőruhát, sem sarut, sem botot: mert méltó a munkás a kenyerére.

[11]Ha pedig egy városba vagy faluba mentek be, tudjátok meg, hogy ki méltó ott

[12] Ao entrardes na casa, saudai-a;

[13] se, com efeito, a casa for digna, venha sobre ela a vossa paz; se, porém, não o for, torne para vós outros a vossa paz.

[14] Se alguém não vos receber, nem ouvir as vossas palavras, ao sairdes daquela casa ou daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés.

[15] Em verdade vos digo que menos rigor haverá para Sodoma e Gomorra, no Dia do Juízo, do que para aquela cidade.

As admoestações

[16] Eis que eu vos envio como ovelhas para o meio de lobos; sede, portanto, prudentes como as serpentes e símplices como as pombas.

[17] E acautelai-vos dos homens; porque vos entregarão aos tribunais e vos açoitarão nas suas sinagogas;

[18] por minha causa sereis levados à presença de governadores e de reis, para lhes servir de testemunho, a eles e aos gentios.

[19] E, quando vos entregarem, não cuideis em como ou o que haveis de falar, porque, naquela hora, vos será concedido o que haveis de dizer,

[20] visto que não sois vós os que falais, mas o Espírito de vosso Pai é quem fala em vós.

[21] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que

erre, és maradjatok annál, míg csak tovább nem mentek.

[12]Amikor beléptek a házba, köszöntsétek a ház népét,

[13]és ha a ház népe méltó, szálljon rá békességetek, ha pedig nem méltó, békességetek térjen vissza rátok!

[14]Ha pedig valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja meg beszédeteket: menjetek ki abból a házból vagy városból, még a port is verjétek le lábatokról!

[15]Bizony, mondom nektek: könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének az ítélet napján, mint annak a városnak.

[16]Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok!

[17]Óvakodjatok az emberektől, mert átadnak a törvényszékeknek, és megkorbácsolnak zsinagógáikban,

[18]sőt helytartók és királyok elé hurcolnak énmiattam, tanúbizonyságul nekik és a népeknek.

[19]Amikor azonban átadnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan szóljatok vagy mit mondjatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok.

[20]Mert nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem Atyátok Lelke szól általatok.

[21]Akkor majd testvér a testvérét, apa a gyermekét adja halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megölik őket,

se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[22] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

[22]és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözül.

[23] Quando, porém, vos perseguirem numa cidade, fugi para outra; porque em verdade vos digo que não acabareis de percorrer as cidades de Israel, até que venha o Filho do Homem.

[23]Ha pedig üldöznek az egyik városban, meneküljetek a másikba! Bizony, mondom nektek: még végig sem járjátok Izráel városait, mire eljön az Emberfia.

Os estímulos

[24] O discípulo não está acima do seu mestre, nem o servo, acima do seu senhor.

[24]Nem különb a tanítvány a mesterénél, sem a szolga az ő uránál.

[25] Basta ao discípulo ser como o seu mestre, e ao servo, como o seu senhor. Se chamaram Belzebu ao dono da casa, quanto mais aos seus domésticos?

[25]Elég a tanítványnak, hogy olyan legyen, mint a mestere, és a szolgának, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak nevezték el, mennyivel inkább a háza népét?

[26] Portanto, não os temais; pois nada há encoberto, que não venha a ser revelado; nem oculto, que não venha a ser conhecido.

[26]Ne féljetek hát tőlük! Mert nincs olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék.

[27] O que vos digo às escuras, dizei-o a plena luz; e o que se vos diz ao ouvido, proclamai-o dos eirados.

[27]Amit mondok nektek a sötétben, azt mondjátok el napvilágnál; amit fülbe súgva hallotok, azt hirdessétek a háztetőkről!

[28] Não temais os que matam o corpo e não podem matar a alma; temei, antes, aquele que pode fazer perecer no inferno tanto a alma como o corpo.

[28]Ne féljetek azoktól, akik a testet megölik, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljetek, aki mind a lelket, mind a testet elpusztíthatja a gyehennában.

[29] Não se vendem dois pardais por um asse? E nenhum deles cairá em terra sem o consentimento de vosso Pai.

[29]Nem úgy van, hogy két verebet adnak egy fillérért, de egy sem esik le közülük a földre Atyátok tudta nélkül?

[30] E, quanto a vós outros, até os cabelos todos da cabeça estão contados.

[30]Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva.

[31] Não temais, pois! Bem mais valeis vós do que muitos pardais.

[31]Ne féljetek tehát: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.

[32] Portanto, todo aquele que me confessar diante dos homens, também eu o confessarei diante de meu Pai, que está nos céus;
[33] mas aquele que me negar diante dos homens, também eu o negarei diante de meu Pai, que está nos céus.

As dificuldades

[34] Não penseis que vim trazer paz à terra; não vim trazer paz, mas espada.
[35] Pois vim causar divisão entre o homem e seu pai; entre a filha e sua mãe e entre a nora e sua sogra.
[36] Assim, os inimigos do homem serão os da sua própria casa.
[37] Quem ama seu pai ou sua mãe mais do que a mim não é digno de mim; quem ama seu filho ou sua filha mais do que a mim não é digno de mim;
[38] e quem não toma a sua cruz e vem após mim não é digno de mim.
[39] Quem acha a sua vida perdê-la-á; quem, todavia, perde a vida por minha causa achá-la-á.

As recompensas

[40] Quem vos recebe a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.
[41] Quem recebe um profeta, no caráter de profeta, receberá o galardão de profeta; quem recebe um justo, no caráter de justo, receberá o galardão de justo.
[42] E quem der a beber, ainda que seja um copo de água fria, a um destes

[32]Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt,
[33]aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.
[34]Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy kardot.
[35]Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyet anyósával,
[36]és így az embernek ellensége lesz a háza népe.
[37]Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó hozzám; aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám;
[38]és aki nem veszi fel keresztjét, és nem követ engem, az nem méltó hozzám.
[39]Aki megtalálja életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti életét énértem, az megtalálja azt.
[40]Aki titeket befogad, az engem fogad be, és aki engem fogad be, az azt fogadja be, aki elküldött engem.
[41]Aki befogad egy prófétát azért, mert az próféta, prófétának járó jutalmat kap; aki pedig egy igaz embert fogad be azért, mert az igaz, igaz embernek járó jutalmat kap.
[42]Aki pedig csak egyetlen pohár friss vizet ad inni egynek e kicsinyek közül, mert az

pequeninos, por ser este meu discípulo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Mateus 11

Jesus prega nas cidades

[1] Ora, tendo acabado Jesus de dar estas instruções a seus doze discípulos, partiu dali a ensinar e a pregar nas cidades deles.

João envia mensageiros a Jesus

Lucas 7.18-23

[2] Quando João ouviu, no cárcere, falar das obras de Cristo, mandou por seus discípulos perguntar-lhe:

[3] És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[4] E Jesus, respondendo, disse-lhes: Ide e anunciai a João o que estais ouvindo e vendo:

[5] os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres está sendo pregado o evangelho.

[6] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João

Lucas 7.24-35

[7] Então, em partindo eles, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[8] Sim, que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Ora, os que vestem roupas finas assistem nos palácios reais.

tanítvány: bizony, mondom nektek, semmiképpen sem fogja elveszteni jutalmát.

Máté 11

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

(Lk 7,18–30)

[1]Amikor Jézus elmondta parancsait a tizenkét tanítványnak, továbbment onnan, hogy tanítson és igét hirdessen a városokban.

[2]János pedig, amikor hallott a börtönben Krisztus cselekedeteiről, elküldte tanítványait,

[3]és megkérdezte tőle: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?

[4]Jézus így válaszolt nekik: Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok:

[5]vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium,

[6]és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.

[7]Amikor azok elindultak, Jézus beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni?

[8]Ugyan miért mentetek ki? Finom ruhába öltözött embert látni? Íme, akik finom ruhákat viselnek, azok a királyok palotáiban vannak.

[9] Mas para que saístes? Para ver um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[10] Este é de quem está escrito: Eis aí eu envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[11] Em verdade vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém apareceu maior do que João Batista; mas o menor no reino dos céus é maior do que ele.

[12] Desde os dias de João Batista até agora, o reino dos céus é tomado por esforço, e os que se esforçam se apoderam dele.

[13] Porque todos os Profetas e a Lei profetizaram até João.

[14] E, se o quereis reconhecer, ele mesmo é Elias, que estava para vir.

[15] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

[16] Mas a quem hei de comparar esta geração? É semelhante a meninos que, sentados nas praças, gritam aos companheiros:

[17] Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não pranteastes.

[18] Pois veio João, que não comia nem bebia, e dizem: Tem demônio!

[19] Veio o Filho do Homem, que come e bebe, e dizem: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores! Mas a sabedoria é justificada por suas obras.

Ai das cidades impenitentes!

Lucas 10.13-15

[9]Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony, mondom nektek, még prófétánál is nagyobbat.

[10]Ő az, akiről meg van írva: „Íme, én elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat.”

[11]Bizony, mondom nektek: az asszonytól születettek között nincs nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.

[12]Keresztelő János napjaitól mostanáig a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok igyekeznek hatalmukba keríteni.

[13]Mert valamennyi próféta és a törvény is Jánosig prófétált.

[14]És ha el akarjátok fogadni, ő maga Illés, akinek el kellett jönnie.

[15]Akinek van füle, hallja!

[16]De mihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonló a piacon ülő gyermekekhez, akik ezt kiáltják a többieknek:

[17]Zenéltünk nektek, és nem táncoltatok; siratót mondtunk, és nem gyászoltatok.

[18]Mert eljött János, aki nem eszik, és nem is iszik, és ezt mondják: Ördög van benne!

[19]Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, falánk és részeges, vámszedők és bűnösök barátja! De cselekedetei által nyert igazolást a bölcsesség.

Jézus kárhoztatja a meg nem térő városokat

(Lk 10,13–15)

[20] Passou, então, Jesus a increpar as cidades nas quais ele operara numerosos milagres, pelo fato de não se terem arrependido:

[21] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido com pano de saco e cinza.

[22] E, contudo, vos digo: no Dia do Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[23] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno; porque, se em Sodoma se tivessem operado os milagres que em ti se fizeram, teria ela permanecido até ao dia de hoje.

[24] Digo-vos, porém, que menos rigor haverá, no Dia do Juízo, para com a terra de Sodoma do que para contigo.

Jesus, o Salvador dos humildes

Lucas 10.21-22

[25] Por aquele tempo, exclamou Jesus: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos.

[26] Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[27] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém conhece o Filho, senão o Pai; e ninguém conhece o Pai, senão o Filho e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

Vinde a mim

[20]Akkor feddeni kezdte azokat a városokat, amelyekben legtöbb csodája történt, mert nem tértek meg:

[21]Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, régen bűnbánatot tartottak volna zsákruhában és hamuban!

[22]Sőt mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb lesz az ítélet napján, mint nektek.

[23]Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz alászállni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek nálad történtek, megmaradt volna a mai napig.

[24]Sőt mondom nektek, hogy Sodoma földjének könnyebb lesz az ítélet napján, mint neked.

Jézus hálaadása és hívó szava

(Lk 10,21–22)

[25]Abban az időben így szólt Jézus: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek.

[26]Igen, Atyám, mert így láttad jónak.

[27]Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.

28 Vinde a mim, todos os que estais cansados e sobrecarregados, e eu vos aliviarei.
29 Tomai sobre vós o meu jugo e aprendei de mim, porque sou manso e humilde de coração; e achareis descanso para a vossa alma.
30 Porque o meu jugo é suave, e o meu fardo é leve.

28Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.
29Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.
30Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.

Mateus 12

Jesus é senhor do sábado
Marcos 2.23-28; Lucas 6.1-5

1 Por aquele tempo, em dia de sábado, passou Jesus pelas searas. Ora, estando os seus discípulos com fome, entraram a colher espigas e a comer.
2 Os fariseus, porém, vendo isso, disseram-lhe: Eis que os teus discípulos fazem o que não é lícito fazer em dia de sábado.
3 Mas Jesus lhes disse: Não lestes o que fez Davi quando ele e seus companheiros tiveram fome?
4 Como entrou na Casa de Deus, e comeram os pães da proposição, os quais não lhes era lícito comer, nem a ele nem aos que com ele estavam, mas exclusivamente aos sacerdotes?
5 Ou não lestes na Lei que, aos sábados, os sacerdotes no templo violam o sábado e ficam sem culpa? Pois eu vos digo:
6 aqui está quem é maior que o templo.

Máté 12

Kalásztépés szombaton
(Mk 2,23–28; Lk 6,1–5)

1Abban az időben Jézus gabonaföldeken ment át szombaton, tanítványai pedig megéheztek, és kalászokat szakítottak le, és azt ették.
2Amikor ezt meglátták a farizeusok, szóltak neki: Íme, tanítványaid olyat tesznek, amit szombaton nem szabad.
3Ő pedig ezt válaszolta nekik: Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid, amikor kísérőivel együtt megéhezett?
4Miként ment be az Isten házába, és hogyan ették meg a szent kenyereket, amelyeket nem lett volna szabad megenni sem neki, sem kísérőinek, hanem csak a papoknak?
5Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombaton a papok a templomban megszegik a szombatot, mégsem vétkeznek?
6De mondom nektek, nagyobb van itt a templomnál!

[7] Mas, se vós soubésseis o que significa: Misericórdia quero e não holocaustos, não teríeis condenado inocentes.

[8] Porque o Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Marcos 3.1-6; Lucas 6.6-11

[9] Tendo Jesus partido dali, entrou na sinagoga deles.

[10] Achava-se ali um homem que tinha uma das mãos ressequida; e eles, então, com o intuito de acusá-lo, perguntaram a Jesus: É lícito curar no sábado?

[11] Ao que lhes respondeu: Qual dentre vós será o homem que, tendo uma ovelha, e, num sábado, esta cair numa cova, não fará todo o esforço, tirando-a dali?

[12] Ora, quanto mais vale um homem que uma ovelha? Logo, é lícito, nos sábados, fazer o bem.

[13] Então, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e ela ficou sã como a outra.

[14] Retirando-se, porém, os fariseus, conspiravam contra ele, sobre como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira

[15] Mas Jesus, sabendo disto, afastou-se dali. Muitos o seguiram, e a todos ele curou,

[16] advertindo-lhes, porém, que o não expusessem à publicidade,

[17] para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta Isaías:

[18] Eis aqui o meu servo, que escolhi, o meu amado, em quem a minha alma se

[7]Ha pedig értenétek, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatot”, nem ítéltétek volna el azokat, akik nem vétkeztek.

[8]Mert az Emberfia ura a szombatnak.

Jézus meggyógyítja a sorvadt kezűt szombaton
(Mk 3,1–6; Lk 6,6–11)

[9]Onnan eltávozva bement a zsinagógájukba,

[10]ahol volt egy sorvadt kezű ember. Megkérdezték Jézustól: Szabad-e szombaton gyógyítani? – azért, hogy vádat emeljenek ellene.

[11]Ő pedig ezt mondta nekik: Ki az közületek, akinek ha egyetlen juha van, és az verembe esik szombaton, nem ragadja meg, és nem húzza ki?

[12]Mennyivel többet ér az ember a juhnál! Szabad tehát jót tenni szombaton.

[13]Ekkor így szólt ahhoz az emberhez: Nyújtsd ki a kezedet! Ő kinyújtotta, és az újra olyan egészséges lett, mint a másik.

[14]A farizeusok pedig kimentek, és elhatározták, hogy végeznek vele.

[15]Mivel Jézus tudta ezt, eltávozott onnan. És sokan követték őt, ő pedig meggyógyította mindnyájukat,

[16]és megparancsolta nekik, hogy ne fedjék fel, kicsoda ő,

[17]hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás prófétált:

[18]„Íme, az én szolgám, akit kiválasztottam, akit én szeretek, akiben gyönyörködöm!

compraz. Farei repousar sobre ele o meu Espírito, e ele anunciará juízo aos gentios.

[19] Não contenderá, nem gritará, nem alguém ouvirá nas praças a sua voz.

[20] Não esmagará a cana quebrada, nem apagará a torcida que fumega, até que faça vencedor o juízo.

[21] E, no seu nome, esperarão os gentios.

A cura de um endemoninhado cego e mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Marcos 3.22-30; Lucas 11.14-23

[22] Então, lhe trouxeram um endemoninhado, cego e mudo; e ele o curou, passando o mudo a falar e a ver.

[23] E toda a multidão se admirava e dizia: É este, porventura, o Filho de Davi?

[24] Mas os fariseus, ouvindo isto, murmuravam: Este não expele demônios senão pelo poder de Belzebu, maioral dos demônios.

[25] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e toda cidade ou casa dividida contra si mesma não subsistirá.

[26] Se Satanás expele a Satanás, dividido está contra si mesmo; como, pois, subsistirá o seu reino?

[27] E, se eu expulso demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[28] Se, porém, eu expulso demônios pelo Espírito de Deus, certamente é chegado o reino de Deus sobre vós.

Lelkemet adom neki, és ítéletet hirdet a népeknek.

[19]Nem szít viszályt, és nem lármáz, senki sem hallja hangját az utcákon.

[20]Megrepedt nádszálat nem tör el, és füstölgő mécsest nem olt ki, míg győzelemre nem viszi az ítéletet.

[21]És az ő nevében reménykednek majd a népek.”

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

(Mk 3,22–30; Lk 11,14–23; 12,10; Mt 9,32–34; Lk 6,43–45)

[22]Akkor odavittek hozzá egy vak és néma megszállottat, és ő meggyógyította, úgyhogy a néma beszélt és látott.

[23]És az egész sokaság megdöbbenve kérdezte: Csak nem ő a Dávid Fia?

[24]A farizeusok pedig, akik ezt hallották, így szóltak: Ez nem űzheti ki az ördögöket másként, csak Belzebubbal, az ördögök fejedelmével!

[25]Ő pedig, ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és egyetlen város vagy ház sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával.

[26]Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, akkor meghasonlott önmagával: hogyan maradhat fenn így az országa?

[27]És ha én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki? Ezért ők lesznek a ti bíráitok!

[28]Ha viszont én Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa.

[29] Ou como pode alguém entrar na casa do valente e roubar-lhe os bens sem primeiro amarrá-lo? E, então, lhe saqueará a casa.

[30] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

[31] Por isso, vos declaro: todo pecado e blasfêmia serão perdoados aos homens; mas a blasfêmia contra o Espírito não será perdoada.

[32] Se alguém proferir alguma palavra contra o Filho do Homem, ser-lhe-á isso perdoado; mas, se alguém falar contra o Espírito Santo, não lhe será isso perdoado, nem neste mundo nem no porvir.

Árvores e seus frutos

Lucas 6.43-45

[33] Ou fazei a árvore boa e o seu fruto bom ou a árvore má e o seu fruto mau; porque pelo fruto se conhece a árvore.

[34] Raça de víboras, como podeis falar coisas boas, sendo maus? Porque a boca fala do que está cheio o coração.

[35] O homem bom tira do tesouro bom coisas boas; mas o homem mau do mau tesouro tira coisas más.

[36] Digo-vos que de toda palavra frívola que proferirem os homens, dela darão conta no Dia do Juízo;

[37] porque, pelas tuas palavras, serás justificado e, pelas tuas palavras, serás condenado.

O sinal de Jonas

[29]Vagy hogyan mehetne be valaki egy erős ember házába, és hogyan rabolhatná el annak javait, ha előbb meg nem kötözi azt az erős embert? Akkor kirabolhatja a házát.

[30]Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem velem gyűjt, az tékozol.

[31]Ezért mondom nektek: minden bűn és káromlás megbocsáttatik majd az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg.

[32]Aki az Emberfia ellen szól valamit, annak megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak nem bocsáttatik meg sem ebben a világban, sem az eljövendőben.

[33]Ha jó a fa, jó a gyümölcse is, ha rossz a fa, rossz a gyümölcse is. Mert gyümölcséről lehet megismerni a fát.

[34]Ti viperafajzatok! Hogyan szólhatnátok jót gonosz létetekre? Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.

[35]A jó ember jó kincseiből jót hoz elő, a gonosz ember gonosz kincseiből gonoszt hoz elő.

[36]De mondom nektek, hogy minden haszontalan szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot fognak adni az ítélet napján:

[37]mert szavaid alapján ítéltetsz majd igaznak, és szavaid alapján ítéltetsz majd bűnösnek.

Jézustól jelt kívánnak

Lucas 11.29-32

(Lk 11,16; 11,29–32; 11,24–26; Mt 16,1–4; Mk 8,11–12)

38 Então, alguns escribas e fariseus replicaram: Mestre, queremos ver de tua parte algum sinal.

38Akkor újra megszólította őt néhány írástudó és farizeus: Mester, jelt akarunk látni tőled.

39 Ele, porém, respondeu: Uma geração má e adúltera pede um sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o do profeta Jonas.

39Ő pedig így válaszolt nekik: Ez a gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele.

40 Porque assim como esteve Jonas três dias e três noites no ventre do grande peixe, assim o Filho do Homem estará três dias e três noites no coração da terra.

40Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.

41 Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

41Ninive lakói feltámadnak majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítélik ezt a nemzedéket, mert ők megtértek Jónás prédikálására; de íme, nagyobb van itt Jónásnál!

42 A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com esta geração e a condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

42Dél királynője feltámad majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítéli ezt a nemzedéket, mert ő a föld végső határáról is eljött, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; de íme, nagyobb van itt Salamonnál!

A estratégia de Satanás

Lucas 11.24-26

43 Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos procurando repouso, porém não encontra.

43Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong, nyugalmat keres, de nem talál.

44 Por isso, diz: Voltarei para minha casa donde saí. E, tendo voltado, a encontra vazia, varrida e ornamentada.

44Akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem. Amikor odaér, üresen, kiseperve és felékesítve találja azt.

45 Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem torna-se pior do que o primeiro.

45Akkor elmegy, maga mellé vesz másik hét lelket, még magánál is gonoszabbakat, és bemenve megtelepednek ott; és végül ennek az embernek az állapota rosszabb

Assim também acontecerá a esta geração perversa.

A família de Jesus
Marcos 3.31-35; Lucas 8.19-21

46 Falava ainda Jesus ao povo, e eis que sua mãe e seus irmãos estavam do lado de fora, procurando falar-lhe.

47 E alguém lhe disse: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem falar-te.

48 Porém ele respondeu ao que lhe trouxera o aviso: Quem é minha mãe e quem são meus irmãos?

49 E, estendendo a mão para os discípulos, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

50 Porque qualquer que fizer a vontade de meu Pai celeste, esse é meu irmão, irmã e mãe.

Mateus 13

A parábola do semeador
Marcos 4.1-9; Lucas 8.4-8

1 Naquele mesmo dia, saindo Jesus de casa, assentou-se à beira-mar;

2 e grandes multidões se reuniram perto dele, de modo que entrou num barco e se assentou; e toda a multidão estava em pé na praia.

3 E de muitas coisas lhes falou por parábolas e dizia: Eis que o semeador saiu a semear.

4 E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e, vindo as aves, a comeram.

lesz, mint azelőtt volt. Ez történik majd ezzel a gonosz nemzedékkel is.

Jézus igazi rokonai
(Mk 3,31–35; Lk 8,19–21)

46Még beszélt Jézus a sokasághoz, amikor íme, anyja és testvérei megálltak odakint, mert beszélni akartak vele.

47Valaki szólt neki: Íme, anyád és testvéreid odakint állnak, és beszélni akarnak veled.

48Ő azonban így felelt annak, aki szólt neki: Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?

49Erre kinyújtotta kezét tanítványai felé, és így szólt: Íme, az én anyám és az én testvéreim!

50Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én testvérem és az én anyám.

Máté 13

A magvető
(Mk 4,1–20.25; Lk 8,4–15.18)

1Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger partján,

2de nagy sokaság gyűlt köré, úgyhogy hajóba szállt, és leült; az egész sokaság pedig a parton állt.

3Azután elmondott nekik sok mindent példázatokban: Íme, kiment a magvető vetni,

4és amint vetette a magot, néhány az útfélre esett, jöttek a madarak, és felkapkodták azokat.

[5] Outra parte caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.
[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.
[7] Outra caiu entre os espinhos, e os espinhos cresceram e a sufocaram.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto: a cem, a sessenta e a trinta por um.

[9] Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

A explicação da parábola

Marcos 4.10-20; Lucas 8.9-15

[10] Então, se aproximaram os discípulos e lhe perguntaram: Por que lhes falas por parábolas?
[11] Ao que respondeu: Porque a vós outros é dado conhecer os mistérios do reino dos céus, mas àqueles não lhes é isso concedido.
[12] Pois ao que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.
[13] Por isso, lhes falo por parábolas; porque, vendo, não vêem; e, ouvindo, não ouvem, nem entendem.
[14] De sorte que neles se cumpre a profecia de Isaías: Ouvireis com os ouvidos e de nenhum modo entendereis; vereis com os olhos e de nenhum modo percebereis.
[15] Porque o coração deste povo está endurecido, de mau grado ouviram com os ouvidos e fecharam os olhos; para não suceder que vejam com os olhos, ouçam com os ouvidos, entendam com o

[5]Más magok köves helyre estek, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben;
[6]de amikor a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökerük, kiszáradtak.
[7]Más magok tövisek közé estek, és amikor a tövisek megnőttek, megfojtották azokat.
[8]A többi viszont jó földbe esett, és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.
[9]Akinek van füle, hallja!

[10]A tanítványok odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: Miért beszélsz nekik példázatokban?

[11]Ő így válaszolt: Mert nektek megadatott, hogy ismerjétek a mennyek országának titkait, azoknak pedig nem adatott meg.

[12]Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van.
[13]Azért beszélek nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek,

[14]és beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése: „Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjetek!
[15]Mert megkövéredett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

coração, se convertam e sejam por mim curados.

[16] Bem-aventurados, porém, os vossos olhos, porque vêem; e os vossos ouvidos, porque ouvem.

[17] Pois em verdade vos digo que muitos profetas e justos desejaram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não ouviram.

[18] Atendei vós, pois, à parábola do semeador.

[19] A todos os que ouvem a palavra do reino e não a compreendem, vem o maligno e arrebata o que lhes foi semeado no coração. Este é o que foi semeado à beira do caminho.

[20] O que foi semeado em solo rochoso, esse é o que ouve a palavra e a recebe logo, com alegria;

[21] mas não tem raiz em si mesmo, sendo, antes, de pouca duração; em lhe chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandaliza.

[22] O que foi semeado entre os espinhos é o que ouve a palavra, porém os cuidados do mundo e a fascinação das riquezas sufocam a palavra, e fica infrutífera.

[23] Mas o que foi semeado em boa terra é o que ouve a palavra e a compreende; este frutifica e produz a cem, a sessenta e a trinta por um.

A parábola do joio

[24] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um homem que semeou boa semente no seu campo;

[16]A ti szemetek pedig boldog, mert lát, és fületek boldog, mert hall.

[17]Bizony, mondom nektek, hogy sok próféta és igaz ember kívánta látni, amiket ti láttok, de nem látták, és hallani, amiket ti hallotok, de nem hallották.

[18]Ti azért halljátok meg a magvető példázatát!

[19]Mindazokhoz, akik hallják a mennyek országának igéjét, és nem értik, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívükbe van vetve: ez az útfélre esett mag.

[20]A köves talajra esett mag pedig az, aki hallja az igét, és azonnal örömmel fogadja,

[21]de valójában nincs gyökere, nem állhatatos: mihelyt nyomorúság vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal elbukik.

[22]A tövisek közé esett mag pedig az, aki hallja az igét, de e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az igét, és terméketlen lesz.

[23]A jó földbe esett mag pedig az, aki hallja és érti az igét, és termést hoz: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.

A búza és a konkoly

[24]Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe.

[25] mas, enquanto os homens dormiam, veio o inimigo dele, semeou o joio no meio do trigo e retirou-se.

[26] E, quando a erva cresceu e produziu fruto, apareceu também o joio.

[27] Então, vindo os servos do dono da casa, lhe disseram: SENHOR, não semeaste boa semente no teu campo? Donde vem, pois, o joio?

[28] Ele, porém, lhes respondeu: Um inimigo fez isso. Mas os servos lhe perguntaram: Queres que vamos e arranquemos o joio?

[29] Não! Replicou ele, para que, ao separar o joio, não arranqueis também com ele o trigo.

[30] Deixai-os crescer juntos até à colheita, e, no tempo da colheita, direi aos ceifeiros: ajuntai primeiro o joio, atai-o em feixes para ser queimado; mas o trigo, recolhei-o no meu celeiro.

A parábola do grão de mostarda
Marcos 4.30-32; Lucas 13.18-19

[31] Outra parábola lhes propôs, dizendo: O reino dos céus é semelhante a um grão de mostarda, que um homem tomou e plantou no seu campo;

[32] o qual é, na verdade, a menor de todas as sementes, e, crescida, é maior do que as hortaliças, e se faz árvore, de modo que as aves do céu vêm aninhar-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Lucas 13.20-21

[33] Disse-lhes outra parábola: O reino dos céus é semelhante ao fermento que uma

[25]De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.

[26]Amikor a vetés szárba szökkent, és kezdett kalászt hozni, látható lett a konkoly is.

[27]A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és ezt mondták neki: Uram, te jó magot vetettél a földedbe. Honnan került hát bele a konkoly?

[28]Ő pedig így felelt: Valamelyik ellenségem tette ezt! A szolgák erre megkérdezték: Akarod-e, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt?

[29]Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is.

[30]Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és majd az aratás idején szólok az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig gyűjtsétek be csűrömbe!

A mustármag és a kovász
(Mk 4,31–34; Lk 13,18–21)

[31]Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet vesz az ember, és elvet a szántóföldjébe.

[32]Ez ugyan kisebb minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között.

[33]Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa a kovászhoz,

mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

amelyet vesz az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.

Por que Jesus falou por parábolas
Marcos 4.33-34

34 Todas estas coisas disse Jesus às multidões por parábolas e sem parábolas nada lhes dizia;

34Mindezt példázatokban mondta el Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit nem mondott nekik,

35 para que se cumprisse o que foi dito por intermédio do profeta: Abrirei em parábolas a minha boca; publicarei coisas ocultas desde a criação [do mundo].

35hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Példázatokra nyitom meg számat, a világ kezdete óta rejtett dolgokat jelentek ki."

A explicação da parábola do joio

A búza és a konkoly példázatának értelme

36 Então, despedindo as multidões, foi Jesus para casa. E, chegando-se a ele os seus discípulos, disseram: Explica-nos a parábola do joio do campo.

36Ekkor elbocsátotta a sokaságot, és bement a házba, tanítványai pedig ezzel a kéréssel fordultak hozzá: Magyarázd meg nekünk a szántóföldben nőtt konkoly példázatát!

37 E ele respondeu: O que semeia a boa semente é o Filho do Homem;

37Ő pedig így válaszolt nekik: Az, aki a jó magot veti, az Emberfia,

38 o campo é o mundo; a boa semente são os filhos do reino; o joio são os filhos do maligno;

38a szántóföld a világ, a jó mag a mennyek országának fiai, a konkoly a gonosz fiai,

39 o inimigo que o semeou é o diabo; a ceifa é a consumação do século, e os ceifeiros são os anjos.

39az ellenség, aki elvetette a konkolyt, az ördög; az aratás a világ vége, az aratók pedig az angyalok.

40 Pois, assim como o joio é colhido e lançado ao fogo, assim será na consumação do século.

40Ahogyan tehát a konkolyt összegyűjtik és megégetik, úgy lesz a világ végén.

41 Mandará o Filho do Homem os seus anjos, que ajuntarão do seu reino todos os escândalos e os que praticam a iniqüidade

41Az Emberfia elküldi majd angyalait, és összegyűjtenek országából minden botránkozást okozót és gonosztevőt,

42 e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

42és a tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.

43 Então, os justos resplandecerão como o sol, no reino de seu Pai. Quem tem ouvidos [para ouvir], ouça.

43Akkor majd az igazak fénylenek Atyjuk országában, mint a nap. Akinek van füle, hallja!

A parábola do tesouro escondido

[44] O reino dos céus é semelhante a um tesouro oculto no campo, o qual certo homem, tendo-o achado, escondeu. E, transbordante de alegria, vai, vende tudo o que tem e compra aquele campo.

A parábola da pérola

[45] O reino dos céus é também semelhante a um que negocia e procura boas pérolas;

[46] e, tendo achado uma pérola de grande valor, vende tudo o que possui e a compra.

A parábola da rede

[47] O reino dos céus é ainda semelhante a uma rede que, lançada ao mar, recolhe peixes de toda espécie.

[48] E, quando já está cheia, os pescadores arrastam-na para a praia e, assentados, escolhem os bons para os cestos e os ruins deitam fora.

[49] Assim será na consumação do século: sairão os anjos, e separarão os maus dentre os justos,

[50] e os lançarão na fornalha acesa; ali haverá choro e ranger de dentes.

Coisas novas e velhas

[51] Entendestes todas estas coisas? Responderam-lhe: Sim!

[52] Então, lhes disse: Por isso, todo escriba versado no reino dos céus é semelhante a um pai de família que tira do seu depósito coisas novas e coisas velhas.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Marcos 6.1-6; Lucas 4.16-30

[53] Tendo Jesus proferido estas parábolas, retirou-se dali.

Az elrejtett kincs, az igazgyöngy és a háló

[44]Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, majd örömében elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet.

[45]Hasonló a mennyek országa a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres.

[46]Amikor egy nagy értékű gyöngyre talál, elmegy, eladja mindenét, amije van, és megvásárolja azt.

[47]Hasonló a mennyek országa a tengerbe kivetett hálóhoz is, amely mindenféle halat összegyűjt.

[48]Amikor megtelik, kivonják a partra, és nekiülve a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják.

[49]Így lesz a világ végén is: eljönnek az angyalok, és kiválogatják a gonoszokat az igazak közül,

[50]és a tüzes kemencébe vetik őket, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.

[51]Megértettétek mindezt? – kérdezte tőlük Jézus. Azok így válaszoltak: Igen.

[52]Ő pedig ezt mondta nekik: Azért minden írástudó, aki tanítványává lett a mennyek országának, hasonló ahhoz a házigazdához, aki újat és ót hoz elő kamrájából.

Jézus Názáretben

(Mk 6,1–6; Lk 4,16-30; Jn 6,42; 4,44)

[53]Miután Jézus elmondta ezeket a példázatokat, továbbment onnan.

54 E, chegando à sua terra, ensinava-os na sinagoga, de tal sorte que se maravilhavam e diziam: Donde lhe vêm esta sabedoria e estes poderes miraculosos?

55 Não é este o filho do carpinteiro? Não se chama sua mãe Maria, e seus irmãos, Tiago, José, Simão e Judas?

56 Não vivem entre nós todas as suas irmãs? Donde lhe vem, pois, tudo isto?

57 E escandalizavam-se nele. Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra e na sua casa.

58 E não fez ali muitos milagres, por causa da incredulidade deles.

Mateus 14

A morte de João Batista
Marcos 6.14-29; Lucas 9.7-9

1 Por aquele tempo, ouviu o tetrarca Herodes a fama de Jesus

2 e disse aos que o serviam: Este é João Batista; ele ressuscitou dos mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

3 Porque Herodes, havendo prendido e atado a João, o metera no cárcere, por causa de Herodias, mulher de Filipe, seu irmão;

4 pois João lhe dizia: Não te é lícito possuí-la.

54És hazájába érve úgy tanította őket a zsinagógájukban, hogy megdöbbenve mondták: Honnan van benne ez a bölcsesség és a csodatevő erő?

55Vajon nem az ácsmester fia ez? Nem az ő anyját hívják Máriának, testvéreit pedig Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak?

56És a nőtestvérei is nem itt élnek valamennyien? Ugyan honnan van benne mindez?

57És megbotránkoztak benne, Jézus pedig így szólt hozzájuk: Sehol sem vetik meg a prófétát, csak saját hazájában és a maga házában.

58Nem is tett ott sok csodát hitetlenségük miatt.

Máté 14

Keresztelő János halála
(Mk 6,14; 6,17–29; Lk 9,7–9; 3,19–20)

1Abban az időben Heródes, a negyedes fejedelem, meghallotta, hogy mit beszélnek Jézusról,

2és ezt mondta szolgáinak: Ez az ember Keresztelő János, ő támadt fel a halottak közül, és ezért vannak benne a csodatevő erők.

3Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe záratta, testvérének, Fülöpnek a felesége, Heródiás miatt.

4János ugyanis azt mondta neki: Nem szabad együtt élned vele!

[5] E, querendo matá-lo, temia o povo, porque o tinham como profeta.

[6] Ora, tendo chegado o dia natalício de Herodes, dançou a filha de Herodias diante de todos e agradou a Herodes.

[7] Pelo que prometeu, com juramento, dar-lhe o que pedisse.

[8] Então, ela, instigada por sua mãe, disse: Dá-me, aqui, num prato, a cabeça de João Batista.

[9] Entristeceu-se o rei, mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, determinou que lha dessem;

[10] e deu ordens e decapitou a João no cárcere.

[11] Foi trazida a cabeça num prato e dada à jovem, que a levou a sua mãe.

[12] Então, vieram os seus discípulos, levaram o corpo e o sepultaram; depois, foram e o anunciaram a Jesus.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17; João 6.1-13

[13] Jesus, ouvindo isto, retirou-se dali num barco, para um lugar deserto, à parte; sabendo-o as multidões, vieram das cidades seguindo-o por terra.

[14] Desembarcando, viu Jesus uma grande multidão, compadeceu-se dela e curou os seus enfermos.

[15] Ao cair da tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: O lugar é deserto, e vai adiantada a hora; despede, pois, as multidões para que, indo pelas aldeias, comprem para si o que comer.

[5]Heródes szerette volna megöletni, de félt a sokaságtól, mert prófétának tartották.

[6]Amikor azonban eljött Heródes születésnapja, Heródiás leánya táncolt a társaság előtt, és ez kedvére volt Heródesnek;

[7]ezért esküvel fogadta, hogy bármit kér, megadja neki.

[8]Ő pedig anyja tanácsára így szólt: Add nekem egy tálon Keresztelő János fejét.

[9]A király elkomorodott, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy teljesítsék kérését.

[10]Elküldte embereit, lefejeztette Jánost a börtönben.

[11]Elhozták a fejét egy tálon, átadták a leánynak, ő pedig odavitte anyjának.

[12]Azután eljöttek tanítványai, elvitték a holttestet, és eltemették. Majd elmentek, és hírül adták ezt Jézusnak.

Ötezer ember megvendégelése

(Mk 6,34–44; Lk 9,10–17; Jn 6,1–15)

[13]Amikor meghallotta ezt Jézus, eltávozott onnan hajón egy lakatlan helyre egyedül. Amikor meghallotta ezt a sokaság, gyalog követte őt a városokból.

[14]Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, és meggyógyította betegeiket.

[15]Amikor esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt mondták: Lakatlan ez a hely, és későre jár. Bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek a falvakba, és vegyenek élelmet maguknak.

[16] Jesus, porém, lhes disse: Não precisam retirar-se; dai-lhes, vós mesmos, de comer.

[17] Mas eles responderam: Não temos aqui senão cinco pães e dois peixes.

[18] Então, ele disse: Trazei-mos.

[19] E, tendo mandado que a multidão se assentasse sobre a relva, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou. Depois, tendo partido os pães, deu-os aos discípulos, e estes, às multidões.

[20] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que sobejaram recolheram ainda doze cestos cheios.

[21] E os que comeram foram cerca de cinco mil homens, além de mulheres e crianças.

Jesus anda por sobre o mar

Marcos 6.45-52; João 6.15-21

[22] Logo a seguir, compeliu Jesus os discípulos a embarcar e passar adiante dele para o outro lado, enquanto ele despedia as multidões.

[23] E, despedidas as multidões, subiu ao monte, a fim de orar sozinho. Em caindo a tarde, lá estava ele, só.

[24] Entretanto, o barco já estava longe, a muitos estádios da terra, açoitado pelas ondas; porque o vento era contrário.

[25] Na quarta vigília da noite, foi Jesus ter com eles, andando por sobre o mar.

[26] E os discípulos, ao verem-no andando sobre as águas, ficaram aterrados e

[16]Jézus azonban ezt mondta nekik: Nem kell elmenniük: ti adjatok nekik enni!

[17]Ők így válaszoltak: Nincs itt egyebünk, csak öt kenyerünk és két halunk.

[18]Ő pedig ezt mondta: Hozzátok nekem ide azokat!

[19]Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a fűre, azután vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyereket, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

[20]Miután valamennyien ettek és jóllaktak, összeszedték a maradék darabokat, tizenkét tele kosárral.

[21]Aki pedig evett, mintegy ötezer férfi volt az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.

Jézus a tengeren jár

(Mk 6,45–52; Jn 6,16–21)

[22]Ezután nyomban sürgetni kezdte tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot.

[23]Miután elbocsátotta a sokaságot, egyedül felment a hegyre imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott.

[24]A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hányódott, mert ellenszél volt.

[25]Már hajnalodott, mikor Jézus odament hozzájuk a tengeren járva.

[26]Mikor pedig a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megrémültek, és ezt

exclamaram: É um fantasma! E, tomados de medo, gritaram.

27 Mas Jesus imediatamente lhes disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

28 Respondendo-lhe Pedro, disse: Se és tu, SENHOR, manda-me ir ter contigo, por sobre as águas.

29 E ele disse: Vem! E Pedro, descendo do barco, andou por sobre as águas e foi ter com Jesus.

30 Reparando, porém, na força do vento, teve medo; e, começando a submergir, gritou: Salva-me, SENHOR!

31 E, prontamente, Jesus, estendendo a mão, tomou-o e lhe disse: Homem de pequena fé, por que duvidaste?

32 Subindo ambos para o barco, cessou o vento.

33 E os que estavam no barco o adoraram, dizendo: Verdadeiramente és Filho de Deus!

Jesus em Genesaré

Marcos 6.53-56

34 Então, estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré.

35 Reconhecendo-o os homens daquela terra, mandaram avisar a toda a circunvizinhança e trouxeram-lhe todos os enfermos;

36 e lhe rogavam que ao menos pudessem tocar na orla da sua veste. E todos os que tocaram ficaram sãos.

Mateus 15

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Marcos 7.1-23

mondták: Kísértet ez! És ijedtükben felkiáltottak.

27De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!

28Péter ekkor így válaszolt neki: Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy odamenjek hozzád a vízen!

29Ő pedig így szólt: Jöjj! És Péter kiszállva a hajóból, járni kezdett a vízen, és elindult Jézus felé.

30Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: Uram, ments meg!

31Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél?

32És amint beszálltak a hajóba, elült a szél.

33A hajóban levők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: valóban Isten Fia vagy!

Jézus sok beteget meggyógyít

(Mk 6,53–56)

34Átkelve Genezáretnél értek partot.

35Amikor felismerték őt annak a helynek a lakói, hírül adták az egész környéken, és odavittek hozzá minden beteget,

36és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét megérinthessék. És aki csak megérintette, meggyógyult.

Máté 15

Jézus tanítása a tisztaságról

(Mk 7,1–23)

[1] Então, vieram de Jerusalém a Jesus alguns fariseus e escribas e perguntaram:
[2] Por que transgridem os teus discípulos a tradição dos anciãos? Pois não lavam as mãos, quando comem.
[3] Ele, porém, lhes respondeu: Por que transgredis vós também o mandamento de Deus, por causa da vossa tradição?
[4] Porque Deus ordenou: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.
[5] Mas vós dizeis: Se alguém disser a seu pai ou a sua mãe: É oferta ao SENHOR aquilo que poderias aproveitar de mim;
[6] esse jamais honrará a seu pai ou a sua mãe. E, assim, invalidastes a palavra de Deus, por causa da vossa tradição.
[7] Hipócritas! Bem profetizou Isaías a vosso respeito, dizendo:
[8] Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.
[9] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.
[10] E, tendo convocado a multidão, lhes disse: Ouvi e entendei:
[11] não é o que entra pela boca o que contamina o homem, mas o que sai da boca, isto, sim, contamina o homem.
[12] Então, aproximando-se dele os discípulos, disseram: Sabes que os fariseus, ouvindo a tua palavra, se escandalizaram?

[1]Akkor farizeusok és írástudók mentek Jeruzsálemből Jézushoz, és ezt mondták:
[2]Miért szegik meg tanítványaid a vének hagyományát? Amikor ugyanis étkeznek, nem mossák meg a kezüket.
[3]Ő így válaszolt nekik: És ti miért szegitek meg Isten parancsolatát a ti hagyományotokért?
[4]Mert Isten ezt mondta: „Tiszteld apádat és anyádat”, és ezt: „Aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bűnhődjék.”
[5]Ti pedig azt tanítjátok, hogy aki ezt mondja apjának vagy anyjának: áldozati ajándék az, amivel kötelességem volna téged megsegíteni,
[6]annak nem kell tisztelnie az apját. Így tettétek érvénytelenné Isten igéjét a ti hagyományotokért.
[7]Képmutatók, helyesen prófétált rólatok Ézsaiás:
[8]„Ez a nép ajkával tisztel engem, szíve azonban távol van tőlem.
[9]Pedig hiába tisztelnek engem, ha tanításként emberi parancsolatokat tanítanak.”
[10]Ekkor odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: Halljátok és értsétek meg!
[11]Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert.
[12]Tanítványai ekkor hozzá lépve megkérdezték tőle: Tudod-e, hogy a farizeusok megbotránkoztak, amikor meghallották ezt a beszédet?

[13] Ele, porém, respondeu: Toda planta que meu Pai celestial não plantou será arrancada.

[14] Deixai-os; são cegos, guias de cegos. Ora, se um cego guiar outro cego, cairão ambos no barranco.

[15] Então, lhe disse Pedro: Explica-nos a parábola.

[16] Jesus, porém, disse: Também vós não entendeis ainda?

[17] Não compreendeis que tudo o que entra pela boca desce para o ventre e, depois, é lançado em lugar escuso?

[18] Mas o que sai da boca vem do coração, e é isso que contamina o homem.

[19] Porque do coração procedem maus desígnios, homicídios, adultérios, prostituição, furtos, falsos testemunhos, blasfêmias.

[20] São estas as coisas que contaminam o homem; mas o comer sem lavar as mãos não o contamina.

A mulher cananeia
Marcos 7.24-30

[21] Partindo Jesus dali, retirou-se para os lados de Tiro e Sidom.

[22] E eis que uma mulher cananéia, que viera daquelas regiões, clamava: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de mim! Minha filha está horrivelmente endemoninhada.

[23] Ele, porém, não lhe respondeu palavra. E os seus discípulos, aproximando-se, rogaram-lhe: Despede-a, pois vem clamando atrás de nós.

[13]Ő pedig így válaszolt: Minden növényt, amelyet nem az én mennyei Atyám ültetett, ki fognak gyomlálni.

[14]Hagyjátok őket, világtalanok vak vezetői ők! Ha pedig vak vezet világtalant, mind a ketten gödörbe esnek.

[15]Péter ekkor ezt kérte: Magyarázd meg nekünk az előbbi példázatot!

[16]Ő pedig így szólt: Még mindig értetlenek vagytok?

[17]Nem gondoltok arra, hogy minden, ami bemegy a szájon, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül?

[18]Ami azonban kijön a szájból, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert.

[19]Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúskodások és istenkáromlások.

[20]Ezek teszik tisztátalanná az embert. De az, hogy mosatlan kézzel eszik, nem teszi tisztátalanná az embert.

A kánaáni asszony
(Mk 7,24–30)

[21]Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón vidékére.

[22]És ekkor egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltozott: Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek!

[23]Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá a tanítványai, és kérték: Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.

[24] Mas Jesus respondeu: Não fui enviado senão às ovelhas perdidas da casa de Israel.

[24]De ő így felelt: Én nem küldettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz.

[25] Ela, porém, veio e o adorou, dizendo: SENHOR, socorre-me!

[25]Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: Uram, segíts rajtam!

[26] Então, ele, respondendo, disse: Não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[26]Jézus erre így válaszolt: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak.

[27] Ela, contudo, replicou: Sim, SENHOR, porém os cachorrinhos comem das migalhas que caem da mesa dos seus donos.

[27]Az asszony azonban így felelt: Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek gazdájuk asztaláról lehullanak.

[28] Então, lhe disse Jesus: Ó mulher, grande é a tua fé! Faça-se contigo como queres. E, desde aquele momento, sua filha ficou sã.

[28]Ekkor így szólt hozzá Jézus: Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod! És meggyógyult a leánya még abban az órában.

Jesus volta para o mar da Galileia e cura muitos enfermos

Négyezer ember megvendégelése

(Mk 7,31–37; 8,1–10)

[29] Partindo Jesus dali, foi para junto do mar da Galiléia; e, subindo ao monte, assentou-se ali.

[29]Jézus azután eltávozott onnan, elment a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült.

[30] E vieram a ele muitas multidões trazendo consigo coxos, aleijados, cegos, mudos e outros muitos e os largaram junto aos pés de Jesus; e ele os curou.

[30]Nagy sokaság ment hozzá, és bénákat, nyomorékokat, vakokat, némákat és sok más beteget vittek magukkal. Ezeket Jézus lába elé tették, ő pedig meggyógyította őket.

[31] De modo que o povo se maravilhou ao ver que os mudos falavam, os aleijados recobravam saúde, os coxos andavam e os cegos viam. Então, glorificavam ao Deus de Israel.

[31]A sokaság pedig csodálkozott, amikor látta, hogy a némák beszélnek, a nyomorékok egészségesek lesznek, a bénák járnak, a vakok pedig látnak, és dicsőítette Izráel Istenét.

A segunda multiplicação de pães e peixes

Marcos 8.1-10

[32] E, chamando Jesus os seus discípulos, disse: Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanece

[32]Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit

comigo e não tem o que comer; e não quero despedi-la em jejum, para que não desfaleça pelo caminho.

enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton.

33 Mas os discípulos lhe disseram: Onde haverá neste deserto tantos pães para fartar tão grande multidão?

33Tanítványai így válaszoltak: Honnan volna itt a pusztában annyi kenyerünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot?

34 Perguntou-lhes Jesus: Quantos pães tendes? Responderam: Sete e alguns peixinhos.

34Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyeretek van? Ők így feleltek: Hét, és egy kevés halunk.

35 Então, tendo mandado o povo assentar-se no chão,

35Miután megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre,

36 tomou os sete pães e os peixes, e, dando graças, partiu, e deu aos discípulos, e estes, ao povo.

36vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

37 Todos comeram e se fartaram; e, do que sobejou, recolheram sete cestos cheios.

37Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután hét kosarat szedtek tele a maradék darabokkal.

38 Ora, os que comeram eram quatro mil homens, além de mulheres e crianças.

38Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.

39 E, tendo despedido as multidões, entrou Jesus no barco e foi para o território de Magadã.

39Ezek után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és lement Magadán vidékére.

Mateus 16

Os fariseus e os saduceus pedem um sinal do céu

Marcos 8.11-13

Máté 16

A farizeusok jelt kívánnak

(Mk 8,11–21; Lk 11,16–29; 12,1; Mt 12,38–39)

1 Aproximando-se os fariseus e os saduceus, tentando-o, pediram-lhe que lhes mostrasse um sinal vindo do céu.

1A farizeusok és a szadduceusok odamentek, hogy kísértsék őt, és kérték, hogy mutasson mennyei jelt nekik.

2 Ele, porém, lhes respondeu: Chegada a tarde, dizeis: Haverá bom tempo, porque o céu está avermelhado;

2Ő azonban így válaszolt nekik: Napnyugtakor azt mondjátok, hogy szép idő lesz, mert vörös az ég.

3 e, pela manhã: Hoje, haverá tempestade, porque o céu está de um vermelho sombrio. Sabeis, na verdade, discernir o

3Reggel pedig, hogy ma zivatar lesz, mert vörös és borús az ég. Képmutatók! Az ég

aspecto do céu e não podeis discernir os sinais dos tempos?

[4] Uma geração má e adúltera pede um sinal; e nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas. E, deixando-os, retirou-se.

O fermento dos fariseus e dos saduceus
Marcos 8.14-21

[5] Ora, tendo os discípulos passado para o outro lado, esqueceram-se de levar pão.

[6] E Jesus lhes disse: Vede e acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[7] Eles, porém, discorriam entre si, dizendo: É porque não trouxemos pão.

[8] Percebendo-o Jesus, disse: Por que discorreis entre vós, homens de pequena fé, sobre o não terdes pão?

[9] Não compreendeis ainda, nem vos lembrais dos cinco pães para cinco mil homens e de quantos cestos tomastes?

[10] Nem dos sete pães para os quatro mil e de quantos cestos tomastes?

[11] Como não compreendeis que não vos falei a respeito de pães? E sim: acautelai-vos do fermento dos fariseus e dos saduceus.

[12] Então, entenderam que não lhes dissera que se acautelassem do fermento de pães, mas da doutrina dos fariseus e dos saduceus.

A confissão de Pedro
Marcos 8.27-30; Lucas 9.18-21

színét meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?

[4]E gonosz és parázna nemzedék jelt kíván, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele. Ezzel otthagyta őket, és elment.

[5]Amikor a tanítványok átmentek a túlsó partra, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.

[6]Jézus így szólt hozzájuk: Vigyázzatok, és óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászától!

[7]Ők pedig így gondolkodtak magukban: Nem is hoztunk kenyeret!

[8]Tudva ezt Jézus, így szólt hozzájuk: Miért gondolkodtok magatokban azon, ti kicsinyhitűek, hogy nincs kenyeretek?

[9]Még mindig nem értitek? Nem emlékeztek az ötezer ember öt kenyerére, és arra, hány kosárra valót szedtetek össze?

[10]A négyezer ember hét kenyerére sem emlékeztek, és arra sem, hány kosár maradékot szedtetek össze?

[11]Miért nem értitek meg, hogy én nem kenyérről beszéltem nektek? Óvakodjatok a farizeusok és szadduceusok kovászától!

[12]Ekkor megértették: nem azt mondta, hogy a kenyér kovászától óvakodjanak, hanem a farizeusok és szadduceusok tanításától.

Péter vallástétele
(Mk 8,27–30; Lk 9,18–21)

[13] Indo Jesus para os lados de Cesaréia de Filipe, perguntou a seus discípulos: Quem diz o povo ser o Filho do Homem?

[14] E eles responderam: Uns dizem: João Batista; outros: Elias; e outros: Jeremias ou algum dos profetas.

[15] Mas vós, continuou ele, quem dizeis que eu sou?

[16] Respondendo Simão Pedro, disse: Tu és o Cristo, o Filho do Deus vivo.

[17] Então, Jesus lhe afirmou: Bem-aventurado és, Simão Barjonas, porque não foi carne e sangue que to revelaram, mas meu Pai, que está nos céus.

[18] Também eu te digo que tu és Pedro, e sobre esta pedra edificarei a minha igreja, e as portas do inferno não prevalecerão contra ela.

[19] Dar-te-ei as chaves do reino dos céus; o que ligares na terra terá sido ligado nos céus; e o que desligares na terra terá sido desligado nos céus.

[20] Então, advertiu os discípulos de que a ninguém dissessem ser ele o Cristo.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 8.31-33; Lucas 9.22

[21] Desde esse tempo, começou Jesus Cristo a mostrar a seus discípulos que lhe era necessário seguir para Jerusalém e sofrer muitas coisas dos anciãos, dos principais sacerdotes e dos escribas, ser morto e ressuscitado no terceiro dia.

[13]Amikor Jézus Cézárea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát?

[14]Ők így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának.

[15]Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem?

[16]Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.

[17]Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.

[18]Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.

[19]Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.

[20]Akkor megparancsolta tanítványainak: ne mondják meg senkinek, hogy ő a Krisztus.

Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról

(Mk 8,31–33; Lk 9,22)

[21]Ettől fogva kezdett Jézus nyíltan beszélni az ő tanítványainak arról, hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia.

[22] E Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo, dizendo: Tem compaixão de ti, SENHOR; isso de modo algum te acontecerá.

[23] Mas Jesus, voltando-se, disse a Pedro: Arreda, Satanás! Tu és para mim pedra de tropeço, porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Cristo deve levar a sua cruz
Marcos 8.34—9.1; Lucas 9.23-27

[24] Então, disse Jesus a seus discípulos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[25] Porquanto, quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por minha causa achá-la-á.

[26] Pois que aproveitará o homem se ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma? Ou que dará o homem em troca da sua alma?

[27] Porque o Filho do Homem há de vir na glória de seu Pai, com os seus anjos, e, então, retribuirá a cada um conforme as suas obras.

[28] Em verdade vos digo que alguns há, dos que aqui se encontram, que de maneira nenhuma passarão pela morte até que vejam vir o Filho do Homem no seu reino.

Mateus 17

A transfiguração
Marcos 9.2-8; Lucas 9.28-36

[1] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro e aos irmãos Tiago e João e os levou, em particular, a um alto monte.

[22]Péter ekkor félrevonta őt, és feddeni kezdte: Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled!

[23]Ő pedig megfordulva ezt mondta Péternek: Távozz tőlem, Sátán, kísértesz engem, mert nem Isten akaratára ügyelsz, hanem az emberekére.

Jézus követése
(Mk 8,34–9, 1; Lk 9,23–27)

[24]Akkor Jézus ezt mondta tanítványainak: Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem.

[25]Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja azt.

[26]Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjul a lelkéért?

[27]Mert eljön az Emberfia az ő Atyjának dicsőségében angyalaival együtt, és akkor megfizet mindenkinek cselekedetei szerint.

[28]Bizony, mondom nektek, hogy vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízlelik meg a halált addig, amíg meg nem látják az Emberfiát, amint eljön az ő országában.

Máté 17

Jézus megdicsőülése
(Mk 9,2–13; Lk 9,28–36)

[1]Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette külön Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, és felvitte őket egy magas hegyre.

[2] E foi transfigurado diante deles; o seu rosto resplandecia como o sol, e as suas vestes tornaram-se brancas como a luz.

[3] E eis que lhes apareceram Moisés e Elias, falando com ele.

[4] Então, disse Pedro a Jesus: SENHOR, bom é estarmos aqui; se queres, farei aqui três tendas; uma será tua, outra para Moisés, outra para Elias.

[5] Falava ele ainda, quando uma nuvem luminosa os envolveu; e eis, vindo da nuvem, uma voz que dizia: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo; a ele ouvi.

[6] Ouvindo-a os discípulos, caíram de bruços, tomados de grande medo.

[7] Aproximando-se deles, tocou-lhes Jesus, dizendo: Erguei-vos e não temais!

[8] Então, eles, levantando os olhos, a ninguém viram, senão Jesus.

A vinda de Elias

Marcos 9.9-13

[9] E, descendo eles do monte, ordenou-lhes Jesus: A ninguém conteis a visão, até que o Filho do Homem ressuscite dentre os mortos.

[10] Mas os discípulos o interrogaram: Por que dizem, pois, os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[11] Então, Jesus respondeu: De fato, Elias virá e restaurará todas as coisas.

[12] Eu, porém, vos declaro que Elias já veio, e não o reconheceram; antes, fizeram com ele tudo quanto quiseram.

[2]És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehéren ragyogott, mint a világosság.

[3]És íme, megjelent előttük Mózes és Illés, és beszélgettek Jézussal.

[4]Péter ekkor megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lenni! Ha akarod, készítek itt három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

[5]Miközben ezt mondta, íme, fényes felhő borította be őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok!

[6]Amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak, és nagy félelem fogta el őket.

[7]Ekkor Jézus odament, megérintette őket, és így szólt hozzájuk: Keljetek fel, és ne féljetek!

[8]Amikor pedig föltekintettek, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül.

[9]Miközben jöttek le a hegyről, megparancsolta nekik Jézus: Senkinek se mondjátok el ezt a látomást, amíg fel nem támad az Emberfia a halottak közül.

[10]Erre megkérdezték tőle tanítványai: Miért mondják akkor az írástudók, hogy Illésnek kell előbb eljönnie?

[11]Ő így válaszolt: Illés valóban eljön, és helyreállít mindent.

[12]Mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel, hanem azt tették vele,

Assim também o Filho do Homem há de padecer nas mãos deles.

[13] Então, os discípulos entenderam que lhes falara a respeito de João Batista.

A cura de um jovem possesso

Marcos 9.14-29; Lucas 9.37-42

[14] E, quando chegaram para junto da multidão, aproximou-se dele um homem, que se ajoelhou e disse:

[15] SENHOR, compadece-te de meu filho, porque é lunático e sofre muito; pois muitas vezes cai no fogo e outras muitas, na água.

[16] Apresentei-o a teus discípulos, mas eles não puderam curá-lo.

[17] Jesus exclamou: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-me aqui o menino.

[18] E Jesus repreendeu o demônio, e este saiu do menino; e, desde aquela hora, ficou o menino curado.

[19] Então, os discípulos, aproximando-se de Jesus, perguntaram em particular: Por que motivo não pudemos nós expulsá-lo?

[20] E ele lhes respondeu: Por causa da pequenez da vossa fé. Pois em verdade vos digo que, se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a este monte: Passa daqui para acolá, e ele passará. Nada vos será impossível.

[21] [Mas esta casta não se expele senão por meio de oração e jejum.]

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Marcos 9.30-32; Lucas 9.43b-45

amit csak akartak: így fog szenvedni tőlük az Emberfia is.

[13]Ekkor értették meg a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

A holdkóros fiú meggyógyítása

(Mk 9,14–29; Lk 9,37–43a)

[14]Amikor a sokasághoz értek, odament hozzá egy ember, térdre borult előtte,

[15]és ezt mondta: Uram, könyörülj a fiamon, mert holdkóros, és nagyon szenved: gyakran esik a tűzbe, meg a vízbe is.

[16]Elhoztam őt tanítványaidhoz, de nem tudták meggyógyítani.

[17]Jézus így válaszolt: Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt ide!

[18]Ekkor Jézus rákiáltott, és kiment abból az ördög, a gyermek pedig meggyógyult még abban az órában.

[19]Akkor külön a tanítványok odamentek Jézushoz, és megkérdezték: Mi miért nem tudtuk kiűzni?

[20]Ő így válaszolt: Kishitűségetek miatt. Bizony mondom nektek: ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: menj innen oda, akkor odamenne, és semmi sem volna nektek lehetetlen.

[21]Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mk 9,30–32; Lk 9,43b–45)

[22] Reunidos eles na Galiléia, disse-lhes Jesus: O Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens;
[23] e estes o matarão; mas, ao terceiro dia, ressuscitará. Então, os discípulos se entristeceram grandemente.

Jesus paga imposto

[24] Tendo eles chegado a Cafarnaum, dirigiram-se a Pedro os que cobravam o imposto das duas dracmas e perguntaram: Não paga o vosso Mestre as duas dracmas?
[25] Sim, respondeu ele. Ao entrar Pedro em casa, Jesus se lhe antecipou, dizendo: Simão, que te parece? De quem cobram os reis da terra impostos ou tributo: dos seus filhos ou dos estranhos?
[26] Respondendo Pedro: Dos estranhos, Jesus lhe disse: Logo, estão isentos os filhos.

[27] Mas, para que não os escandalizemos, vai ao mar, lança o anzol, e o primeiro peixe que fisgar, tira-o; e, abrindo-lhe a boca, acharás um estáter. Toma-o e entrega-lhes por mim e por ti.

[22]Amikor újra együtt voltak Galileában, így szólt hozzájuk Jézus: Az Emberfia emberek kezébe adatik,

[23]és megölik őt, de a harmadik napon feltámad. Ekkor igen elszomorodtak.

Jézus megfizeti a templomadót

[24]Amikor Kapernaumba értek, odamentek Péterhez azok, akik a templomadót szedik, és megkérdezték tőle: A ti mesteretek nem fizet templomadót?

[25]De igen – felelte. És amikor bement a házba, mielőtt még szólt volna, Jézus megkérdezte: Mit gondolsz, Simon, a földi királyok kiktől szednek vámot vagy adót: a fiaiktól vagy az idegenektől?
[26]Miután így felelt: Az idegenektől, Jézus ezt mondta neki: Akkor tehát a fiak szabadok.
[27]De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerhez, vesd be a horgot, és fogd ki az első halat, amely ráakad. Amikor felnyitod a száját, találsz benne egy ezüstpénzt, vedd ki, és add oda nekik értem és érted.

Mateus 18

O maior no reino dos céus
Marcos 9.33-37; Lucas 9.46-48

[1] Naquela hora, aproximaram-se de Jesus os discípulos, perguntando: Quem é, porventura, o maior no reino dos céus?
[2] E Jesus, chamando uma criança, colocou-a no meio deles.

Máté 18

A kisgyermek példája
Botránkozás és botránkoztatás
(Mk 9,33–37.42–48; Lk 9,46–48; 17,1–2)

[1]Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: Ki a nagyobb a mennyek országában?
[2]Ő odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította,

[3] E disse: Em verdade vos digo que, se não vos converterdes e não vos tornardes como crianças, de modo algum entrareis no reino dos céus.

[4] Portanto, aquele que se humilhar como esta criança, esse é o maior no reino dos céus.

[5] E quem receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe.

Os tropeços

Marcos 9.42-48; Lucas 17.1-2

[6] Qualquer, porém, que fizer tropeçar a um destes pequeninos que crêem em mim, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse afogado na profundeza do mar.

[7] Ai do mundo, por causa dos escândalos; porque é inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual vem o escândalo!

[8] Portanto, se a tua mão ou o teu pé te faz tropeçar, corta-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida manco ou aleijado do que, tendo duas mãos ou dois pés, seres lançado no fogo eterno.

[9] Se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o e lança-o fora de ti; melhor é entrares na vida com um só dos teus olhos do que, tendo dois, seres lançado no inferno de fogo.

A parábola da ovelha perdida

Lucas 15.3-7

[10] Vede, não desprezeis a qualquer destes pequeninos; porque eu vos afirmo que os seus anjos nos céus vêem

[3]és ezt mondta: Bizony, mondom nektek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, nem mentek be a mennyek országába.

[4]Aki tehát megalázza magát, és olyan lesz, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában.

[5]És aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be.

[6]Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik.

[7]Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki megbotránkoztat!

[8]Ha a kezed vagy lábad megbotránkoztat téged, vágd le, és vesd el magadtól: jobb neked, ha csonkán vagy sántán mégy be az életre, mint ha két kezeddel vagy két lábaddal együtt vettetsz az örök tűzre.

[9]Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vájd ki, és vesd el magadtól: jobb neked, ha fél szemmel mégy be az életre, mint ha két szemeddel együtt vettetsz a gyehenna tüzére.

[10]Vigyázzatok, nehogy egyet is megvessetek e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a

incessantemente a face de meu Pai celeste.

11 [Porque o Filho do Homem veio salvar o que estava perdido.]

12 Que vos parece? Se um homem tiver cem ovelhas, e uma delas se extraviar, não deixará ele nos montes as noventa e nove, indo procurar a que se extraviou?

13 E, se porventura a encontra, em verdade vos digo que maior prazer sentirá por causa desta do que pelas noventa e nove que não se extraviaram.

14 Assim, pois, não é da vontade de vosso Pai celeste que pereça um só destes pequeninos.

Como se deve tratar a um irmão culpado

15 Se teu irmão pecar [contra ti], vai argüi-lo entre ti e ele só. Se ele te ouvir, ganhaste a teu irmão.

16 Se, porém, não te ouvir, toma ainda contigo uma ou duas pessoas, para que, pelo depoimento de duas ou três testemunhas, toda palavra se estabeleça.

17 E, se ele não os atender, dize-o à igreja; e, se recusar ouvir também a igreja, considera-o como gentio e publicano.

18 Em verdade vos digo que tudo o que ligardes na terra terá sido ligado nos céus, e tudo o que desligardes na terra terá sido desligado nos céus.

19 Em verdade também vos digo que, se dois dentre vós, sobre a terra,

mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám arcát.

Az eltévedt juh

(Lk 15,3–7)

11Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.

12Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és eltéved közülük egy, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyekben, és nem megy el megkeresni az eltévedtet?

13És ha megtalálja, bizony mondom nektek, jobban örül neki, mint annak a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedt el.

14Ugyanígy a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elvesszen egy is e kicsinyek közül.

Testvériség a gyülekezetben

(Lk 17,3)

15Ha pedig vétkezik ellened a testvéred, menj el hozzá, fedd meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted a testvéredet.

16Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást.

17Ha nem hallgat rájuk, mondd meg a gyülekezetnek! Ha pedig a gyülekezetre sem hallgat, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt!

18Bizony, mondom nektek: amit megköttök a földön, kötve lesz a mennyben is, amit pedig feloldotok a földön, oldva lesz a mennyben is.

19Bizony, mondom nektek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön

concordarem a respeito de qualquer coisa que, porventura, pedirem, ser-lhes-á concedida por meu Pai, que está nos céus.

[20] Porque, onde estiverem dois ou três reunidos em meu nome, ali estou no meio deles.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão

Lucas 17.3-4

[21] Então, Pedro, aproximando-se, lhe perguntou: SENHOR, até quantas vezes meu irmão pecará contra mim, que eu lhe perdoe? Até sete vezes?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Não te digo que até sete vezes, mas até setenta vezes sete.

A parábola do credor incompassivo

[23] Por isso, o reino dos céus é semelhante a um rei que resolveu ajustar contas com os seus servos.

[24] E, passando a fazê-lo, trouxeram-lhe um que lhe devia dez mil talentos.

[25] Não tendo ele, porém, com que pagar, ordenou o senhor que fosse vendido ele, a mulher, os filhos e tudo quanto possuía e que a dívida fosse paga.

[26] Então, o servo, prostrando-se reverente, rogou: Sê paciente comigo, e tudo te pagarei.

[27] E o senhor daquele servo, compadecendo-se, mandou-o embora e perdoou-lhe a dívida.

[28] Saindo, porém, aquele servo, encontrou um dos seus conservos que lhe devia cem denários; e, agarrando-o, o sufocava, dizendo: Paga-me o que me deves.

mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.

[20]Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

A gonosz szolga

[21]Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: Uram, hányszor kell megbocsátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is?

[22]Jézus így válaszolt: Mondom neked, nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.

[23]Ezért hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki számadást akart tartani szolgáival.

[24]Amikor hozzákezdett, egy olyan embert vittek elé, aki tízezer talentummal volt adósa.

[25]Mivel nem volt miből fizetnie, megparancsolta az úr, hogy adják el őt és feleségét, gyermekeit és mindenét, amije van, és úgy fizesse meg.

[26]A szolga ekkor leborult előtte, és így esedezett: Légy türelemmel irántam, és mindent megfizetek neked.

[27]Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát.

[28]Amikor azonban kiment az a szolga, találkozott egyik szolgatársával, aki száz dénárral tartozott neki. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta neki: Fizesd meg, amivel tartozol!

[29] Então, o seu conservo, caindo-lhe aos pés, lhe implorava: Sê paciente comigo, e te pagarei.
[30] Ele, entretanto, não quis; antes, indo-se, o lançou na prisão, até que saldasse a dívida.
[31] Vendo os seus companheiros o que se havia passado, entristeceram-se muito e foram relatar ao seu senhor tudo que acontecera.
[32] Então, o seu senhor, chamando-o, lhe disse: Servo malvado, perdoei-te aquela dívida toda porque me suplicaste;
[33] não devias tu, igualmente, compadecer-te do teu conservo, como também eu me compadeci de ti?
[34] E, indignando-se, o seu senhor o entregou aos verdugos, até que lhe pagasse toda a dívida.
[35] Assim também meu Pai celeste vos fará, se do íntimo não perdoardes cada um a seu irmão.

[29]Szolgatársa ekkor leborult előtte, és így kérlelte: Légy türelemmel irántam, és megadom majd neked.
[30]De az nem engedett, hanem elmenve börtönbe záratta őt, amíg meg nem fizeti a tartozását.
[31]Amikor szolgatársai látták ezt, nagyon felháborodtak. Elmentek, és jelentették uruknak mindazt, ami történt.
[32]Akkor magához hívatta őt ura, és így szólt hozzá: Gonosz szolga, elengedtem minden tartozásodat, mivel könyörögtél nekem.
[33]Nem kellett volna neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, amint én is megkönyörültem rajtad?
[34]És ura haragjában átadta őt a hóhéroknak, amíg meg nem fizeti neki az egész tartozását.
[35]Így tesz majd az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátotok, mindenki az ő testvérének.

Mateus 19

Jesus atravessa o Jordão
Marcos 10.1

[1] E aconteceu que, concluindo Jesus estas palavras, deixou a Galiléia e foi para o território da Judéia, além do Jordão.
[2] Seguiram-no muitas multidões, e curou-as ali.

A questão do divórcio
Marcos 10.2-12; Lucas 16.18

[3] Vieram a ele alguns fariseus e o experimentavam, perguntando: É lícito

Máté 19

Kérdés a házassági elválásról
(Mk 10,1–12; Mt 5,31–32; Lk 16,18)

[1]Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elhagyta Galileát, és elment Júdeának a Jordánon túli vidékére.
[2]Nagy sokaság követte, és ott meggyógyította őket.
[3]Ekkor farizeusok mentek hozzá, hogy kísértsék őt, és megkérdezték tőle: Szabad-

ao marido repudiar a sua mulher por qualquer motivo?

4 Então, respondeu ele: Não tendes lido que o Criador, desde o princípio, os fez homem e mulher

5 e que disse: Por esta causa deixará o homem pai e mãe e se unirá a sua mulher, tornando-se os dois uma só carne?

6 De modo que já não são mais dois, porém uma só carne. Portanto, o que Deus ajuntou não o separe o homem.

7 Replicaram-lhe: Por que mandou, então, Moisés dar carta de divórcio e repudiar?

8 Respondeu-lhes Jesus: Por causa da dureza do vosso coração é que Moisés vos permitiu repudiar vossa mulher; entretanto, não foi assim desde o princípio.

9 Eu, porém, vos digo: quem repudiar sua mulher, não sendo por causa de relações sexuais ilícitas, e casar com outra comete adultério [e o que casar com a repudiada comete adultério].

10 Disseram-lhe os discípulos: Se essa é a condição do homem relativamente à sua mulher, não convém casar.

11 Jesus, porém, lhes respondeu: Nem todos são aptos para receber este conceito, mas apenas aqueles a quem é dado.

12 Porque há eunucos de nascença; há outros a quem os homens fizeram tais; e há outros que a si mesmos se fizeram

e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?

4Ő pedig így válaszolt: Nem olvastátoke, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?

5És ezt mondta Isten: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté."

6Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válassza.

7Erre azt mondták neki: Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon neki válólevelet?

8Jézus így válaszolt nekik: Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket, de ez kezdettől fogva nem így volt.

9Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaság esetét kivéve –, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.

10Erre így szóltak hozzá tanítványai: Ha ilyen a férj helyzete a feleséggel, akkor nem érdemes megházasodni.

11Ő azonban így válaszolt nekik: Nem mindenki fogadja be ezt a beszédet, csak azok, akiknek megadatott.

12Mert vannak házasságra alkalmatlanok, akik anyjuk méhétől így születtek, és vannak házasságra alkalmatlanok, akiket az emberek tettek házasságra

eunucos, por causa do reino dos céus. Quem é apto para o admitir admita.

alkalmatlanná, és vannak házasságra alkalmatlanok, akik önmagukat tették házasságra alkalmatlanná a mennyek országáért. Aki el tudja fogadni, fogadja el!

Jesus abençoa as crianças

Marcos 10.13-16; Lucas 18.15-17

13 Trouxeram-lhe, então, algumas crianças, para que lhes impusesse as mãos e orasse; mas os discípulos os repreendiam.

14 Jesus, porém, disse: Deixai os pequeninos, não os embaraceis de vir a mim, porque dos tais é o reino dos céus.

15 E, tendo-lhes imposto as mãos, retirou-se dali.

Jézus megáldja a gyermekeket

(Mk 10,13–16; Lk 18,15–17)

13Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét, és imádkozzék értük, a tanítványok azonban rájuk szóltak.

14De Jézus ezt mondta: Engedjétek e kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.

15Azután rájuk tette a kezét, és eltávozott onnan.

O jovem rico

Marcos 10.17-22; Lucas 18.18-23

16 E eis que alguém, aproximando-se, lhe perguntou: Mestre, que farei eu de bom, para alcançar a vida eterna?

17 Respondeu-lhe Jesus: Por que me perguntas acerca do que é bom? Bom só existe um. Se queres, porém, entrar na vida, guarda os mandamentos.

18 E ele lhe perguntou: Quais? Respondeu Jesus: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho;

19 honra a teu pai e a tua mãe e amarás o teu próximo como a ti mesmo.

20 Replicou-lhe o jovem: Tudo isso tenho observado; que me falta ainda?

21 Disse-lhe Jesus: Se queres ser perfeito, vai, vende os teus bens, dá aos pobres e terás um tesouro no céu; depois, vem e segue-me.

A gazdag ifjú

(Mk 10,17–27; Lk 18,18–27)

16Odament hozzá valaki, és ezt kérdezte: Mester, mi jót tegyek, hogy örök életet nyerjek?

17Ő pedig azt mondta neki: Miért kérdezel engem a jóról? Csak egy van, aki jó. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat!

18Az megkérdezte: Melyeket? Jézus így felelt: Ezeket: „Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan,

19tiszteld apádat és anyádat”, és „szeresd felebarátodat, mint magadat!”

20Az ifjú erre ezt mondta: Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem?

21Jézus így válaszolt neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.

[22] Tendo, porém, o jovem ouvido esta palavra, retirou-se triste, por ser dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas
Marcos 10.23-31; Lucas 18.24-30

[23] Então, disse Jesus a seus discípulos: Em verdade vos digo que um rico dificilmente entrará no reino dos céus.

[24] E ainda vos digo que é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25] Ouvindo isto, os discípulos ficaram grandemente maravilhados e disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26] Jesus, fitando neles o olhar, disse-lhes: Isto é impossível aos homens, mas para Deus tudo é possível.

[27] Então, lhe falou Pedro: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos; que será, pois, de nós?

[28] Jesus lhes respondeu: Em verdade vos digo que vós, os que me seguistes, quando, na regeneração, o Filho do Homem se assentar no trono da sua glória, também vos assentareis em doze tronos para julgar as doze tribos de Israel.

[29] E todo aquele que tiver deixado casas, ou irmãos, ou irmãs, ou pai, ou mãe [ou mulher], ou filhos, ou campos, por causa do meu nome, receberá muitas vezes mais e herdará a vida eterna.

[30] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

[22]Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

[23]Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Bizony, mondom nektek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába.

[24]Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.

[25]Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbentek, és így szóltak: Akkor kicsoda üdvözülhet?

[26]Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta nekik: Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.

A tanítványok jutalma
(Mk 10,28–31; Lk 18,28–30)

[27]Ekkor megszólalt Péter, és ezt kérdezte: Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, hát velünk mi lesz?

[28]Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony, mondom nektek, hogy ti, akik követtek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének trónszékébe, ti is tizenkét trónszékbe ültök, és ítéletet tartotok Izráel tizenkét törzse felett.

[29]És mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet.

[30]De sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból első.

Mateus 20

A parábola dos trabalhadores na vinha

[1] Porque o reino dos céus é semelhante a um dono de casa que saiu de madrugada para assalariar trabalhadores para a sua vinha.

[2] E, tendo ajustado com os trabalhadores a um denário por dia, mandou-os para a vinha.

[3] Saindo pela terceira hora, viu, na praça, outros que estavam desocupados

[4] e disse-lhes: Ide vós também para a vinha, e vos darei o que for justo. Eles foram.

[5] Tendo saído outra vez, perto da hora sexta e da nona, procedeu da mesma forma,

[6] e, saindo por volta da hora undécima, encontrou outros que estavam desocupados e perguntou-lhes: Por que estivestes aqui desocupados o dia todo?

[7] Responderam-lhe: Porque ninguém nos contratou. Então, lhes disse ele: Ide também vós para a vinha.

[8] Ao cair da tarde, disse o senhor da vinha ao seu administrador: Chama os trabalhadores e paga-lhes o salário, começando pelos últimos, indo até aos primeiros.

[9] Vindo os da hora undécima, recebeu cada um deles um denário.

[10] Ao chegarem os primeiros, pensaram que receberiam mais; porém também estes receberam um denário cada um.

Máté 20

A szőlőmunkások

[1]Hasonló a mennyek országa ahhoz a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe.

[2]Miután megegyezett a munkásokkal napi egy dénárban, elküldte őket a szőlőjébe.

[3]Amikor kiment kilenc óra tájban, látta, hogy mások is állnak a piacon tétlenül,

[4]és ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőmbe, és ami jogos, megadom nektek.

[5]Azok pedig elmentek. Ismét kiment tizenkét óra körül és délután három óra tájban, és ugyanígy tett.

[6]Amikor pedig délután öt óra tájban is kiment, talált újabb embereket, akik ott álldogáltak, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész nap tétlenül?

[7]Azok pedig így válaszoltak: Mert senki sem fogadott fel bennünket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőmbe!

[8]Miután pedig beesteledett, ezt mondta a szőlő gazdája a munkások vezetőjének: Hívd ide a munkásokat, és fizesd ki a bérüket, az utolsókon kezdve az elsőkig.

[9]Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába, és kaptak egy-egy dénárt.

[10]Amikor az elsők jöttek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de egy-egy dénárt kaptak ők is.

[11] Mas, tendo-o recebido, murmuravam contra o dono da casa,

[12] dizendo: Estes últimos trabalharam apenas uma hora; contudo, os igualaste a nós, que suportamos a fadiga e o calor do dia.

[13] Mas o proprietário, respondendo, disse a um deles: Amigo, não te faço injustiça; não combinaste comigo um denário?

[14] Toma o que é teu e vai-te; pois quero dar a este último tanto quanto a ti.

[15] Porventura, não me é lícito fazer o que quero do que é meu? Ou são maus os teus olhos porque eu sou bom?

[16] Assim, os últimos serão primeiros, e os primeiros serão últimos [porque muitos são chamados, mas poucos escolhidos].

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Marcos 10.32-34; Lucas 18.31-33

[17] Estando Jesus para subir a Jerusalém, chamou à parte os doze e, em caminho, lhes disse:

[18] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas. Eles o condenarão à morte.

[19] E o entregarão aos gentios para ser escarnecido, açoitado e crucificado; mas, ao terceiro dia, ressurgirá.

O pedido da mãe de Tiago e João

Marcos 10.35-45

[20] Então, se chegou a ele a mulher de Zebedeu, com seus filhos, e, adorando-o, pediu-lhe um favor.

[11]Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen,

[12]és ezt mondták: Ezek az utolsók egyetlen órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől.

[13]Ő pedig egyiküknek így felelt: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul. Vajon nem egy dénárban egyeztél meg velem?

[14]Vedd, ami a tied, és menj! Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked.

[15]Hát nem tehetek azt a javaimmal, amit akarok? Vagy azért vagy irigy, mert én jó vagyok hozzájuk?

[16]Így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből utolsók.

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mk 10,32–34; Lk 18,31–34)

[17]Amikor Jézus Jeruzsálembe készült felmenni, maga mellé vette külön a tizenkét tanítványt, és útközben ezt mondta nekik:

[18]Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik,

[19]és átadják a népeknek, hogy kigúnyolják, megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad.

Zebedeus fiainak kérése

(Mk 10,35–45; Lk 22,24–27; Lk 12,50)

[20]Akkor odament hozzá Zebedeus fiainak anyja a fiaival együtt, leborult előtte, és kérni akart tőle valamit.

[21] Perguntou-lhe ele: Que queres? Ela respondeu: Manda que, no teu reino, estes meus dois filhos se assentem, um à tua direita, e o outro à tua esquerda.

[22] Mas Jesus respondeu: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu estou para beber? Responderam-lhe: Podemos.

[23] Então, lhes disse: Bebereis o meu cálice; mas o assentar-se à minha direita e à minha esquerda não me compete concedê-lo; é, porém, para aqueles a quem está preparado por meu Pai.

[24] Ora, ouvindo isto os dez, indignaram-se contra os dois irmãos.

[25] Então, Jesus, chamando-os, disse: Sabeis que os governadores dos povos os dominam e que os maiorais exercem autoridade sobre eles.

[26] Não é assim entre vós; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

[27] e quem quiser ser o primeiro entre vós será vosso servo;

[28] tal como o Filho do Homem, que não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura de dois cegos de Jericó
Marcos 10.46-52; Lucas 18.35-43

[29] Saindo eles de Jericó, uma grande multidão o acompanhava.

[30] E eis que dois cegos, assentados à beira do caminho, tendo ouvido que Jesus passava, clamaram: SENHOR, Filho de Davi, tem compaixão de nós!

[21]Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz? Ő így felelt: Mondd, hogy melletted üljön az én két fiam a te országodban, az egyik jobb kezed, a másik bal kezed felől.

[22]Jézus így válaszolt: Nem tudjátok, mit kértek. Kiihatjátok-e azt a poharat, amelyet én fogok kiinni? Ők így feleltek: Kiihatjuk.

[23]Erre ő ezt mondta nekik: Az én poharamat kiisszátok ugyan, de hogy ki üljön jobb és bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni. Azoké lesz, akiknek az én Atyám elkészítette.

[24]Amikor ezt meghallotta a többi tíz, megharagudott a két testvérre.

[25]De Jézus magához hívta őket, és ezt mondta: Tudjátok, hogy a népek felett zsarnokoskodnak fejedelmeik, és vezetőik hatalmaskodnak rajtuk.

[26]De közöttetek ne így legyen, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok,

[27]és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok.

[28]Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.

A két jerikói vak meggyógyítása
(Mk 10,46–52; Lk 18,35–43)

[29]Amikor elindultak Jerikóból, nagy sokaság követte őt.

[30]És íme, két vak ült az út mellett, és amikor hallották, hogy Jézus arra megy, így kiáltoztak: Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!

[31] Mas a multidão os repreendia para que se calassem; eles, porém, gritavam cada vez mais: SENHOR, Filho de Davi, tem misericórdia de nós!

[32] Então, parando Jesus, chamou-os e perguntou: Que quereis que eu vos faça?

[33] Responderam: SENHOR, que se nos abram os olhos.

[34] Condoído, Jesus tocou-lhes os olhos, e imediatamente recuperaram a vista e o foram seguindo.

[31]A sokaság azonban rájuk szólt, hogy hallgassanak el, de ők még hangosabban kiáltozták: Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!

[32]Jézus megállt, megszólította őket, és ezt kérdezte: Mit akartok, mit tegyek veletek?

[33]Ők ezt mondták: Uram, nyisd meg a szemünket!

[34]Jézus megszánta őket, megérintette szemüket, és azonnal visszanyerték látásukat, és követték őt.

Mateus 21

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40; João 12.12-15

[1] Quando se aproximaram de Jerusalém e chegaram a Betfagé, ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois discípulos, dizendo-lhes:

[2] Ide à aldeia que aí está diante de vós e logo achareis presa uma jumenta e, com ela, um jumentinho. Desprendei-a e trazei-mos.

[3] E, se alguém vos disser alguma coisa, respondei-lhe que o SENHOR precisa deles. E logo os enviará.

[4] Ora, isto aconteceu para se cumprir o que foi dito por intermédio do profeta:

[5] Dizei à filha de Sião: Eis aí te vem o teu Rei, humilde, montado em jumento, num jumentinho, cria de animal de carga.

[6] Indo os discípulos e tendo feito como Jesus lhes ordenara,

Máté 21

Jézus bevonul Jeruzsálembe

(Mk 11,1–11; Lk 19,28–38; Jn 12,12–19)

[1]Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus előreküldte két tanítványát,

[2]és ezt mondta nekik: Menjetek az előttetek lévő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt, oldjátok el, és vezessétek hozzám.

[3]Ha valaki szólna nektek, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.

[4]Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által:

[5]„Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, aki alázatos és szamárháton ül, igavonó állat csikóján.”

[6]A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik:

[7] trouxeram a jumenta e o jumentinho. Então, puseram em cima deles as suas vestes, e sobre elas Jesus montou.

[8] E a maior parte da multidão estendeu as suas vestes pelo caminho, e outros cortavam ramos de árvores, espalhando-os pela estrada.

[9] E as multidões, tanto as que o precediam como as que o seguiam, clamavam: Hosana ao Filho de Davi! Bendito o que vem em nome do SENHOR! Hosana nas maiores alturas!

[10] E, entrando ele em Jerusalém, toda a cidade se alvoroçou, e perguntavam: Quem é este?

[11] E as multidões clamavam: Este é o profeta Jesus, de Nazaré da Galiléia!

A purificação do templo

Marcos 11.15-17; Lucas 19.45-46

[12] Tendo Jesus entrado no templo, expulsou todos os que ali vendiam e compravam; também derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[13] E disse-lhes: Está escrito: A minha casa será chamada casa de oração; vós, porém, a transformais em covil de salteadores.

Jesus efetua curas no templo

[14] Vieram a ele, no templo, cegos e coxos, e ele os curou.

[15] Mas, vendo os principais sacerdotes e os escribas as maravilhas que Jesus fazia e os meninos clamando: Hosana ao Filho de Davi!, indignaram-se e perguntaram-lhe:

[16] Ouves o que estes estão dizendo? Respondeu-lhes Jesus: Sim; nunca lestes:

[7]odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig felült rá.

[8]A sokaság az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták.

[9]Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!

[10]Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezgették: Kicsoda ez?

[11]A sokaság ezt mondta: Ő Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

Jézus megtisztítja a templomot

(Mk 11,15–19; Lk 19,45–48; Jn 2,13–22)

[12]Azután bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította,

[13]és ezt mondta nekik: Meg van írva: „Az én házamat imádság házának nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek.”

[14]Azután vakok és sánták mentek hozzá a templomba, és meggyógyította őket.

[15]Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltozták: „Hozsánna a Dávid Fiának!” – haragra lobbantak,

[16]és így szóltak hozzá: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig így válaszolt

Da boca de pequeninos e crianças de peito tiraste perfeito louvor?

[17] E, deixando-os, saiu da cidade para Betânia, onde pernoitou.

A figueira sem fruto
Marcos 11.12-14,20-24

[18] Cedo de manhã, ao voltar para a cidade, teve fome;

[19] e, vendo uma figueira à beira do caminho, aproximou-se dela; e, não tendo achado senão folhas, disse-lhe: Nunca mais nasça fruto de ti! E a figueira secou imediatamente.

[20] Vendo isto os discípulos, admiraram-se e exclamaram: Como secou depressa a figueira!

[21] Jesus, porém, lhes respondeu: Em verdade vos digo que, se tiverdes fé e não duvidardes, não somente fareis o que foi feito à figueira, mas até mesmo, se a este monte disserdes: Ergue-te e lança-te no mar, tal sucederá;

[22] e tudo quanto pedirdes em oração, crendo, recebereis.

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Marcos 11.27-33; Lucas 20.1-8

[23] Tendo Jesus chegado ao templo, estando já ensinando, acercaram-se dele os principais sacerdotes e os anciãos do povo, perguntando: Com que autoridade fazes estas coisas? E quem te deu essa autoridade?

[24] E Jesus lhes respondeu: Eu também vos farei uma pergunta; se me responderdes, também eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

nekik: Hallom. Sohasem olvastátok: „Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet”?

[17]Erre otthagyva őket kiment a városból Betániába, és ott töltötte az éjszakát.

A fügefa elszáradása
(Mk 11,12–14.20–24)

[18]Amikor korán reggel a város felé ment, megéhezett.

[19]Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólt hozzá: Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé! És azonnal elszáradt a fügefa.

[20]Amikor látták ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, és azt kérdezték: Hogyan száradt el ilyen hirtelen ez a fügefa?

[21]Jézus így válaszolt nekik: Bizony, mondom nektek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem, ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel, és vesd magad a tengerbe! – az is meglesz.

[22]És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.

Kérdés Jézus hatalmáról
(Mk 11,27–33; Lk 20,1–8)

[23]Azután bement a templomba, és miközben tanított, a főpapok a nép véneivel együtt odamentek hozzá, és azt kérdezték tőle: Milyen hatalommal teszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat?

[24]Jézus így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit, és ha megfeleltek rá, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

[25] Donde era o batismo de João, do céu ou dos homens? E discorriam entre si: Se dissermos: do céu, ele nos dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[26] E, se dissermos: dos homens, é para temer o povo, porque todos consideram João como profeta.

[27] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E ele, por sua vez: Nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos dois filhos

[28] E que vos parece? Um homem tinha dois filhos. Chegando-se ao primeiro, disse: Filho, vai hoje trabalhar na vinha.

[29] Ele respondeu: Sim, senhor; porém não foi.

[30] Dirigindo-se ao segundo, disse-lhe a mesma coisa. Mas este respondeu: Não quero; depois, arrependido, foi.

[31] Qual dos dois fez a vontade do pai? Disseram: O segundo. Declarou-lhes Jesus: Em verdade vos digo que publicanos e meretrizes vos precedem no reino de Deus.

[32] Porque João veio a vós outros no caminho da justiça, e não acreditastes nele; ao passo que publicanos e meretrizes creram. Vós, porém, mesmo vendo isto, não vos arrependestes, afinal, para acreditardes nele.

A parábola dos lavradores maus

Marcos 12.1-12; Lucas 20.9-19

[25]Honnan való volt János keresztsége: mennyből vagy emberektől? Ők pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani nekünk: Akkor miért nem hittetek neki?

[26]Ha pedig azt mondjuk, emberektől, akkor félhetünk a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja.

[27]Ezért ezt felelték Jézusnak: Nem tudjuk. Ő pedig így válaszolt nekik: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

A két testvér példázata

[28]Erről pedig mit gondoltok? Egy embernek volt két fia. Az elsőhöz fordulva ezt mondta: Fiam, menj el, dolgozz ma a szőlőben!

[29]Ő így felelt: Nem akarok; később azonban meggondolta magát, és elment.

[30]Azután a másikhoz fordulva annak is ugyanezt mondta. Ő azonban így felelt: Megyek, uram – de nem ment el.

[31]Ki teljesítette a kettő közül az apja akaratát? Azt felelték: Az első. Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony, mondom nektek, hogy a vámszedők és a parázna nők előttetek mennek be az Isten országába.

[32]Mert eljött hozzátok János az igazság útján, de nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti azonban ezt látva még később sem gondoltátok meg magatokat, hogy higgyetek neki.

A gonosz szőlőművesek

(Mk 12,1–12; Lk 20,9–19)

[33] Atentai noutra parábola. Havia um homem, dono de casa, que plantou uma vinha. Cercou-a de uma sebe, construiu nela um lagar, edificou-lhe uma torre e arrendou-a a uns lavradores. Depois, se ausentou do país.

[33]Hallgassatok meg egy másik példázatot! Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített, azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott.

[34] Ao tempo da colheita, enviou os seus servos aos lavradores, para receber os frutos que lhe tocavam.

[34]Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést.

[35] E os lavradores, agarrando os servos, espancaram a um, mataram a outro e a outro apedrejaram.

[35]A munkások megfogták szolgáit, és volt, akit megvertek, volt, akit megöltek, és volt, akit megköveztek.

[36] Enviou ainda outros servos em maior número; e trataram-nos da mesma sorte.

[36]Ekkor újabb szolgákat küldött, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is.

[37] E, por último, enviou-lhes o seu próprio filho, dizendo: A meu filho respeitarão.

[37]Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni.

[38] Mas os lavradores, vendo o filho, disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo e apoderemo-nos da sua herança.

[38]De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös! Gyertek, öljük meg, hogy mienk legyen az örökség.

[39] E, agarrando-o, lançaram-no fora da vinha e o mataram.

[39]Majd megragadták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték.

[40] Quando, pois, vier o senhor da vinha, que fará àqueles lavradores?

[40]Amikor megjön a szőlő ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?

[41] Responderam-lhe: Fará perecer horrivelmente a estes malvados e arrendará a vinha a outros lavradores que lhe remetam os frutos nos seus devidos tempos.

[41]Ezt felelték neki: Rosszért rosszal fizetve elpusztítja őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják neki a termést a maga idejében.

[42] Perguntou-lhes Jesus: Nunca lestes nas Escrituras: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal

[42]Megkérdezte tőlük Jézus: Sohasem olvastátok az Írásokban: „A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az

pedra, angular; isto procede do SENHOR e é maravilhoso aos nossos olhos?

[43] Portanto, vos digo que o reino de Deus vos será tirado e será entregue a um povo que lhe produza os respectivos frutos.

[44] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

[45] Os principais sacerdotes e os fariseus, ouvindo estas parábolas, entenderam que era a respeito deles que Jesus falava;

[46] e, conquanto buscassem prendê-lo, temeram as multidões, porque estas o consideravam como profeta.

Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben"?

[43]Ezért mondom nektek, hogy elvétetik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcseit.

[44]És aki erre a kőre esik, összezúzza magát, akire pedig ez a kő ráesik, azt szétmorzsolja.

[45]Amikor a főpapok hallották példázatait, megértették, hogy róluk beszél.

[46]El akarták fogni, de féltek a sokaságtól, mert az prófétának tartotta.

Mateus 22

A parábola das bodas

[1] De novo, entrou Jesus a falar por parábolas, dizendo-lhes:

[2] O reino dos céus é semelhante a um rei que celebrou as bodas de seu filho.

[3] Então, enviou os seus servos a chamar os convidados para as bodas; mas estes não quiseram vir.

[4] Enviou ainda outros servos, com esta ordem: Dizei aos convidados: Eis que já preparei o meu banquete; os meus bois e cevados já foram abatidos, e tudo está pronto; vinde para as bodas.

[5] Eles, porém, não se importaram e se foram, um para o seu campo, outro para o seu negócio;

Máté 22

A királyi menyegző

(Lk 14,15–24)

[1]Jézus ismét példázatokban beszélt hozzájuk:

[2]Hasonló a mennyek országa ahhoz a királyhoz, aki menyegzőt készített a fiának.

[3]Elküldte szolgáit, hogy hívják össze a meghívottakat a menyegzőre, de azok nem akartak elmenni.

[4]Ekkor újabb szolgákat küldött, akikhez így szólt: Mondjátok meg a meghívottaknak: Íme, elkészítettem az ünnepi lakomát, ökreim és hízott állataim levágva, és minden készen van, jöjjetek a menyegzőre!

[5]De némelyek, ezzel mit sem törődve, elmentek: egyik a földjére, a másik a kereskedésébe.

[6] e os outros, agarrando os servos, os maltrataram e mataram.

[7] O rei ficou irado e, enviando as suas tropas, exterminou aqueles assassinos e lhes incendiou a cidade.

[8] Então, disse aos seus servos: Está pronta a festa, mas os convidados não eram dignos.

[9] Ide, pois, para as encruzilhadas dos caminhos e convidai para as bodas a quantos encontrardes.

[10] E, saindo aqueles servos pelas estradas, reuniram todos os que encontraram, maus e bons; e a sala do banquete ficou repleta de convidados.

[11] Entrando, porém, o rei para ver os que estavam à mesa, notou ali um homem que não trazia veste nupcial

[12] e perguntou-lhe: Amigo, como entraste aqui sem veste nupcial? E ele emudeceu.

[13] Então, ordenou o rei aos serventes: Amarrai-o de pés e mãos e lançai-o para fora, nas trevas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[14] Porque muitos são chamados, mas poucos, escolhidos.

A questão do tributo

Marcos 12.13-17; Lucas 20.20-26

[15] Então, retirando-se os fariseus, consultaram entre si como o surpreenderiam em alguma palavra.

[16] E enviaram-lhe discípulos, juntamente com os herodianos, para dizer-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e que

[6]A többiek pedig megragadták szolgáit, bántalmazták és megölték őket.

[7]A király haragra gerjedt, elküldte seregeit, és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette.

[8]Akkor ezt mondta szolgáinak: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók.

[9]Menjetek ki tehát az országutakra, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre!

[10]A szolgák ki is mentek az utakra, összegyűjtöttek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel.

[11]Amikor a király bement, hogy megtekintse a vendégeket, meglátott ott egy embert, aki nem volt menyegzői ruhába öltözve,

[12]és így szólt hozzá: Barátom, hogyan jöhettél be ide, hiszen nincs menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott.

[13]Akkor a király ezt mondta szolgáinak: Kötözzétek meg kezét-lábát, és vessétek ki a külső sötétségre; ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.

[14]Mert sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak.

Az adópénz

(Mk 12,13–17; Lk 20,20–26)

[15]Akkor a farizeusok elmentek, és elhatározták, hogy egy kérdéssel fogják tőrbe csalni.

[16]Elküldték tehát hozzá a Heródes-pártiakkal együtt a tanítványaikat, akik ezt mondták: Mester, tudjuk, hogy igaz ember

ensinas o caminho de Deus, de acordo com a verdade, sem te importares com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens.

[17] Dize-nos, pois: que te parece? É lícito pagar tributo a César ou não?

[18] Jesus, porém, conhecendo-lhes a malícia, respondeu: Por que me experimentais, hipócritas?

[19] Mostrai-me a moeda do tributo. Trouxeram-lhe um denário.

[20] E ele lhes perguntou: De quem é esta efígie e inscrição?

[21] Responderam: De César. Então, lhes disse: Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[22] Ouvindo isto, se admiraram e, deixando-o, foram-se.

Os saduceus e a ressurreição

Marcos 12.18-27; Lucas 20.27-40

[23] Naquele dia, aproximaram-se dele alguns saduceus, que dizem não haver ressurreição, e lhe perguntaram:

[24] Mestre, Moisés disse: Se alguém morrer, não tendo filhos, seu irmão casará com a viúva e suscitará descendência ao falecido.

[25] Ora, havia entre nós sete irmãos. O primeiro, tendo casado, morreu e, não tendo descendência, deixou sua mulher a seu irmão;

[26] o mesmo sucedeu com o segundo, com o terceiro, até ao sétimo;

vagy, és az Isten útját az igazsághoz ragaszkodva tanítod, és nem törődsz azzal, hogy ki mit mond, mert nem veszed figyelembe az emberek tekintélyét.

[17]Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy sem?

[18]Jézus pedig felismerve gonoszságukat, így szólt: Képmutatók, miért kísértetek engem?

[19]Mutassátok nekem az adópénzt! Azok pedig odavittek neki egy dénárt.

[20]Ő megkérdezte tőlük: Kié ez a kép és ez a felirat?

[21]Azt felelték: A császáré. Ő akkor ezt mondta nekik: Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.

[22]Amikor ezt meghallották, elcsodálkoztak, és otthagyva őt, elmentek.

Kérdés a feltámadásról

(Mk 12,18–27; Lk 20,27–40)

[23]Azon a napon szadduceusok is mentek hozzá, akik azt állítják, hogy nincs feltámadás, és megkérdezték őt:

[24]Mester! Mózes ezt mondta: „Ha valaki úgy hal meg, hogy nincs fiúgyermeke, akkor testvére vegye feleségül az asszonyt, és támasszon utódot testvérének.”

[25]Volt nálunk hét testvér: az első, miután megnősült, meghalt, és mivel nem volt utóda, a feleségét testvérére hagyta.

[26]Hasonlóan a második is, a harmadik is, és így egymásután mind a hét.

[27] depois de todos eles, morreu também a mulher.

[28] Portanto, na ressurreição, de qual dos sete será ela esposa? Porque todos a desposaram.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Errais, não conhecendo as Escrituras nem o poder de Deus.

[30] Porque, na ressurreição, nem casam, nem se dão em casamento; são, porém, como os anjos no céu.

[31] E, quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido o que Deus vos declarou:

[32] Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó? Ele não é Deus de mortos, e sim de vivos.

[33] Ouvindo isto, as multidões se maravilhavam da sua doutrina.

O grande mandamento

Marcos 12.28-31

[34] Entretanto, os fariseus, sabendo que ele fizera calar os saduceus, reuniram-se em conselho.

[35] E um deles, intérprete da Lei, experimentando-o, lhe perguntou:

[36] Mestre, qual é o grande mandamento na Lei?

[37] Respondeu-lhe Jesus: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma e de todo o teu entendimento.

[38] Este é o grande e primeiro mandamento.

[39] O segundo, semelhante a este, é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[27]Végül meghalt az asszony is.

[28]A feltámadáskor tehát a hét közül melyiké lesz az asszony, hiszen mindegyiké volt?

[29]Jézus így válaszolt nekik: Tévelyegtek, mivel nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát.

[30]Mert a feltámadáskor nem házasodnak, férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben.

[31]A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok-e, amit Isten mondott nektek:

[32]„Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene”? Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké.

[33]Amikor a sokaság ezt hallotta, álmélkodott tanításán.

A nagy parancsolat

(Mk 12,28–34; Lk 10,25–28)

[34]Amikor a farizeusok meghallották, hogy a szadduceusokat elnémította, összegyűltek.

[35]Egyikük pedig, egy törvénytudó, kísérteni akarta őt, és megkérdezte tőle:

[36]Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?

[37]Jézus így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

[38]Ez az első és a nagy parancsolat.

[39]A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

[40] Destes dois mandamentos dependem toda a Lei e os Profetas.

[40]E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.

O Cristo, Filho de Davi
Marcos 12.35-37; Lucas 20.41-44

Krisztus Dávidnak Fia és Ura
(Mk 12,35–37a; Lk 20,41–44)

[41] Reunidos os fariseus, interrogou-os Jesus:

[41]Amíg a farizeusok együtt voltak, megkérdezte tőlük Jézus:

[42] Que pensais vós do Cristo? De quem é filho? Responderam-lhe eles: De Davi.

[42]Mit gondoltok a Krisztusról? Kinek a fia? Ezt felelték: Dávidé.

[43] Replicou-lhes Jesus: Como, pois, Davi, pelo Espírito, chama-lhe SENHOR, dizendo:

[43]Ő azt kérdezte: Hogyan nevezheti akkor Dávid a Lélek által urának, amikor ezt mondja:

[44] Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés?

[44]„Így szól az Úr az én uramhoz: Ülj az én jobbomra, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet!”

[45] Se Davi, pois, lhe chama SENHOR, como é ele seu filho?

[45]Ha tehát Dávid urának nevezi őt, miképpen lehet a fia?

[46] E ninguém lhe podia responder palavra, nem ousou alguém, a partir daquele dia, fazer-lhe perguntas.

[46]De senki sem tudott neki válaszolni egyetlen szót sem, és attól a naptól fogva senki sem merte őt megkérdezni többé.

Mateus 23

Jesus censura os escribas e os fariseus
Marcos 12.38-40; Lucas 11.37-52; 20.45-47

Máté 23

Jézus beszéde az írástudók és a farizeusok ellen
(Mk 12,37b–40; Lk 20,45–47; 11,37–52)

[1] Então, falou Jesus às multidões e aos seus discípulos:

[1]Akkor Jézus így szólt a sokasághoz és a tanítványaihoz:

[2] Na cadeira de Moisés, se assentaram os escribas e os fariseus.

[2]Az írástudók és a farizeusok Mózes törvényhozó székében ülnek.

[3] Fazei e guardai, pois, tudo quanto eles vos disserem, porém não os imiteis nas suas obras; porque dizem e não fazem.

[3]Mindazt tehát, amit mondanak, tegyétek meg és tartsátok meg, de cselekedeteiket ne kövessétek, mert nem azt teszik, amit mondanak.

[4] Atam fardos pesados [e difíceis de carregar] e os põem sobre os ombros dos homens; entretanto, eles mesmos nem com o dedo querem movê-los.

[4]Súlyos és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállára rakják, de maguk egy ujjal sem akarják azokat megmozdítani.

5 Praticam, porém, todas as suas obras com o fim de serem vistos dos homens; pois alargam os seus filactérios e alongam as suas franjas.

6 Amam o primeiro lugar nos banquetes e as primeiras cadeiras nas sinagogas,

7 as saudações nas praças e o serem chamados mestres pelos homens.

8 Vós, porém, não sereis chamados mestres, porque um só é vosso Mestre, e vós todos sois irmãos.

9 A ninguém sobre a terra chameis vosso pai; porque só um é vosso Pai, aquele que está nos céus.

10 Nem sereis chamados guias, porque um só é vosso Guia, o Cristo.

11 Mas o maior dentre vós será vosso servo.

12 Quem a si mesmo se exaltar será humilhado; e quem a si mesmo se humilhar será exaltado.

Várias advertências de Jesus

13 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque fechais o reino dos céus diante dos homens; pois vós não entrais, nem deixais entrar os que estão entrando!

14 [Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque devorais as casas das viúvas e, para o justificar, fazeis longas orações; por isso, sofrereis juízo muito mais severo!]

15 Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque rodeais o mar e a terra para fazer um prosélito; e, uma vez feito,

5Mindent csak azért tesznek, hogy lássák az emberek: megszélesítik imaszíjaikat, és megnagyobbítják ruhabojtjaikat;

6a lakomákon az asztalfőn és a zsinagógákban a főhelyeken szeretnek ülni;

7szeretik, ha köszöntik őket a tereken, és ha mesternek szólítják őket.

8De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.

9Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van.

10Ne hívassátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus.

11Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok!

12Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

13Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt: ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni.

14Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színlelésből mégis hosszasan imádkoztok: ezzel súlyosabb ítéletet vontok magatokra.

15Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert bejárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyetlen embert

o tornais filho do inferno duas vezes mais do que vós!

megtérítsetek, és ha ez megtörtént, akkor a gyehenna fiává teszitek, kétszerte inkább magatoknál.

[16] Ai de vós, guias cegos, que dizeis: Quem jurar pelo santuário, isso é nada; mas, se alguém jurar pelo ouro do santuário, fica obrigado pelo que jurou!

[16]Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: ha valaki a templomra esküszik, az érvénytelen, de ha valaki a templom aranyára esküszik, azt köti az eskü.

[17] Insensatos e cegos! Pois qual é maior: o ouro ou o santuário que santifica o ouro?

[17]Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az arany vagy a templom, amely megszenteli az aranyat?

[18] E dizeis: Quem jurar pelo altar, isso é nada; quem, porém, jurar pela oferta que está sobre o altar fica obrigado pelo que jurou.

[18]Ezt is mondjátok: ha valaki az oltárra esküszik, az érvénytelen, de ha valaki a rajta levő ajándékra esküszik, azt köti az eskü.

[19] Cegos! Pois qual é maior: a oferta ou o altar que santifica a oferta?

[19]Bolondok és vakok, mi a nagyobb: az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot?

[20] Portanto, quem jurar pelo altar jura por ele e por tudo o que sobre ele está.

[20]Aki tehát az oltárra esküszik, az arra is esküszik, ami rajta van.

[21] Quem jurar pelo santuário jura por ele e por aquele que nele habita;

[21]Aki pedig a templomra esküszik, az arra is esküszik, aki benne lakozik.

[22] e quem jurar pelo céu jura pelo trono de Deus e por aquele que no trono está sentado.

[22]Aki pedig az égre esküszik, az Isten trónusára esküszik, és arra is, aki azon ül.

[23] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque dais o dízimo da hortelã, do endro e do cominho e tendes negligenciado os preceitos mais importantes da Lei: a justiça, a misericórdia e a fé; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas!

[23]Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagytátok azt, ami a törvényben fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.

[24] Guias cegos, que coais o mosquito e engolis o camelo!

[24]Vak vezetők, kiszűritek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek.

[25] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque limpais o exterior do copo e do prato, mas estes, por dentro, estão cheios de rapina e intemperança!

[26] Fariseu cego, limpa primeiro o interior do copo, para que também o seu exterior fique limpo!

[27] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque sois semelhantes aos sepulcros caiados, que, por fora, se mostram belos, mas interiormente estão cheios de ossos de mortos e de toda imundícia!

[28] Assim também vós exteriormente pareceis justos aos homens, mas, por dentro, estais cheios de hipocrisia e de iniqüidade.

[29] Ai de vós, escribas e fariseus, hipócritas, porque edificais os sepulcros dos profetas, adornais os túmulos dos justos

[30] e dizeis: Se tivéssemos vivido nos dias de nossos pais, não teríamos sido seus cúmplices no sangue dos profetas!

[31] Assim, contra vós mesmos, testificais que sois filhos dos que mataram os profetas.

[32] Enchei vós, pois, a medida de vossos pais.

[33] Serpentes, raça de víboras! Como escapareis da condenação do inferno?

[34] Por isso, eis que eu vos envio profetas, sábios e escribas. A uns matareis e crucificareis; a outros açoitareis nas

[25]Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belül pedig tele vannak rablásvággyal és féktelenséggel.

[26]Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy azután a külseje is tiszta legyen!

[27]Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlók vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal.

[28]Így kívülről ti is igaznak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és törvényszegéssel.

[29]Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert síremlékeket emeltek a prófétáknak, és felékesítitek az igazak sírköveit,

[30]és ezt mondjátok: Ha atyáink idejében éltünk volna, nem vettünk volna részt velük a próféták vérének kiontásában.

[31]Ezzel csak azt bizonyítjátok magatokról, hogy fiai vagytok a próféták gyilkosainak.

[32]Cselekedjetek csak ti is atyáitok mértéke szerint!

[33]Kígyók, viperafajzatok! Hogyan menekülhetnétek meg a gyehennával sújtó ítélettől?

[34]Ezért íme, én prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: egyeseket közülük megöltök és keresztre feszítetek

vossas sinagogas e perseguireis de cidade em cidade;

majd, másokat pedig megkorbácsoltok zsinagógáitokban, és városról városra üldöztök,

[35] para que sobre vós recaia todo o sangue justo derramado sobre a terra, desde o sangue do justo Abel até ao sangue de Zacarias, filho de Baraquias, a quem matastes entre o santuário e o altar.

[35]hogy rátok szálljon minden igaz vér, amelyet kiontottak a földön, az igaz Ábel vérétől Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, akit meggyilkoltatok a templom és az áldozati oltár között.

[36] Em verdade vos digo que todas estas coisas hão de vir sobre a presente geração.

[36]Bizony, mondom nektek: mindez megtörténik ezzel a nemzedékkel.

O lamento sobre Jerusalém
Lucas 13.34-35

Jézus panasza Jeruzsálem ellen
(Lk 13,34–35)

[37] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir os teus filhos, como a galinha ajunta os seus pintinhos debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[37]Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megöli a prófétákat, és megkövezi azokat, akik hozzá küldettek! Hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a kotlós szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok!

[38] Eis que a vossa casa vos ficará deserta.

[38]Íme, elhagyatottá lesz a ti házatok.

[39] Declaro-vos, pois, que, desde agora, já não me vereis, até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[39]Mert mondom nektek, nem láttok engem mostantól fogva mindaddig, amíg azt nem mondjátok: „Áldott, aki az Úr nevében jön!”

Mateus 24

O sermão profético
A destruição do templo
Marcos 13.1-2; Lucas 21.5-6

Máté 24

Jézus jövendölése a templomról
(Mk 13,1–2; Lk 21,5–6)

[1] Tendo Jesus saído do templo, ia-se retirando, quando se aproximaram dele os seus discípulos para lhe mostrar as construções do templo.

[1]Amikor Jézus kijött a templomból, és tovább akart menni, odaléptek hozzá a tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit.

[2] Ele, porém, lhes disse: Não vedes tudo isto? Em verdade vos digo que não ficará aqui pedra sobre pedra que não seja derribada.

[2]Ő azonban így szólt hozzájuk: Látjátok mindezt? Bizony, mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.

O princípio das dores

A nagy megpróbáltatás ideje

Marcos 13.3-13; Lucas 21.7-19

[3] No monte das Oliveiras, achava-se Jesus assentado, quando se aproximaram dele os discípulos, em particular, e lhe pediram: Dize-nos quando sucederão estas coisas e que sinal haverá da tua vinda e da consumação do século.

[4] E ele lhes respondeu: Vede que ninguém vos engane.

[5] Porque virão muitos em meu nome, dizendo: Eu sou o Cristo, e enganarão a muitos.

[6] E, certamente, ouvireis falar de guerras e rumores de guerras; vede, não vos assusteis, porque é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

[7] Porquanto se levantará nação contra nação, reino contra reino, e haverá fomes e terremotos em vários lugares;

[8] porém tudo isto é o princípio das dores.

[9] Então, sereis atribulados, e vos matarão. Sereis odiados de todas as nações, por causa do meu nome.

[10] Nesse tempo, muitos hão de se escandalizar, trair e odiar uns aos outros;

[11] levantar-se-ão muitos falsos profetas e enganarão a muitos.

[12] E, por se multiplicar a iniqüidade, o amor se esfriará de quase todos.

[13] Aquele, porém, que perseverar até o fim, esse será salvo.

[14] E será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações. Então, virá o fim.

A grande tribulação

Marcos 13.14-23; Lucas 21.20-23

(Mk 13,3–20; Lk 21,7–24; Mt 10,17–22)

[3]Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá tanítványai külön, és ezt kérdezték: Mondd meg nekünk, mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének?

[4]Jézus így válaszolt nekik: Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket!

[5]Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! – és sokakat megtévesztenek.

[6]Fogtok hallani háborúkról, és hallotok háborús híreket. Vigyázzatok, ne rémüljetek meg, mert ennek meg kell lennie, de ez még nem a vég.

[7]Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, éhínségek és földrengések lesznek mindenfelé.

[8]De mindez a vajúdás kínjainak kezdete.

[9]Akkor átadnak titeket kínvallatásra, megölnek benneteket, és gyűlöl titeket minden nép az én nevemért.

[10]Akkor sokan eltántorodnak, elárulják és meggyűlölik egymást.

[11]Sok hamis próféta támad, és sokakat megtévesztenek.

[12]Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül.

[13]De aki mindvégig kitart, az üdvözül.

[14]Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jön el a vég.

[15] Quando, pois, virdes o abominável da desolação de que falou o profeta Daniel, no lugar santo (quem lê entenda),

[15]Amikor tehát meglátjátok, hogy „a pusztító utálatosság” ott áll a szent helyen – erről beszélt Dániel próféta, aki olvassa, értse meg! –,

[16] então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[16]akkor azok, akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe,

[17] quem estiver sobre o eirado não desça a tirar de casa alguma coisa;

[17]aki a ház tetején lesz, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit,

[18] e quem estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[18]és aki a mezőn lesz, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját.

[19] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[19]Jaj a terhes és a szoptató anyáknak azokban a napokban!

[20] Orai para que a vossa fuga não se dê no inverno, nem no sábado;

[20]Imádkozzatok, hogy ne kelljen télen, sem szombaton menekülnötök.

[21] porque nesse tempo haverá grande tribulação, como desde o princípio do mundo até agora não tem havido e nem haverá jamais.

[21]Mert olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha.

[22] Não tivessem aqueles dias sido abreviados, ninguém seria salvo; mas, por causa dos escolhidos, tais dias serão abreviados.

[22]Ha nem rövidíttetnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidíttetnek azok a napok.

Az Emberfia eljövetele

(Mk 13,21–37; Lk 17,23–27. 34–37; 21,25–31; 12,39–40)

[23] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[23]Akkor, ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek el!

[24] porque surgirão falsos cristos e falsos profetas operando grandes sinais e prodígios para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[24]Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak majd, nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy így megtévesszék, ha lehet, a választottakat is.

[25] Vede que vo-lo tenho predito.

[25]Íme, előre megmondtam nektek.

[26] Portanto, se vos disserem: Eis que ele está no deserto!, não saiais. Ou: Ei-lo no interior da casa!, não acrediteis.

[26]Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban van, ne higgyétek el!

[27] Porque, assim como o relâmpago sai do oriente e se mostra até no ocidente, assim há de ser a vinda do Filho do Homem.

[28] Onde estiver o cadáver, aí se ajuntarão os abutres.

A vinda do Filho do Homem
Marcos 13.24-27; Lucas 21.25-28

[29] Logo em seguida à tribulação daqueles dias, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade, as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[30] Então, aparecerá no céu o sinal do Filho do Homem; todos os povos da terra se lamentarão e verão o Filho do Homem vindo sobre as nuvens do céu, com poder e muita glória.

[31] E ele enviará os seus anjos, com grande clangor de trombeta, os quais reunirão os seus escolhidos, dos quatro ventos, de uma a outra extremidade dos céus.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância
Marcos 13.28-37; Lucas 21.29-36

[32] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[33] Assim também vós: quando virdes todas estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[34] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[35] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[27]Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is.

[28]Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.

[29]Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig „a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az ég tartóoszlopai megrendülnek”.

[30]És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden nemzetsége, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel.

[31]És ő elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.

[32]Tanuljatok a fügefa példájából: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

[33]Így ti is, amikor látjátok mindezt, tudjátok, hogy közel van ő, az ajtó előtt!

[34]Bizony, mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik.

[35]Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.

[36] Mas a respeito daquele dia e hora ninguém sabe, nem os anjos dos céus, nem o Filho, senão o Pai.
[37] Pois assim como foi nos dias de Noé, também será a vinda do Filho do Homem.
[38] Porquanto, assim como nos dias anteriores ao dilúvio comiam e bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca,

[39] e não o perceberam, senão quando veio o dilúvio e os levou a todos, assim será também a vinda do Filho do Homem.

[40] Então, dois estarão no campo, um será tomado, e deixado o outro;
[41] duas estarão trabalhando num moinho, uma será tomada, e deixada a outra.
[42] Portanto, vigiai, porque não sabeis em que dia vem o vosso SENHOR.
[43] Mas considerai isto: se o pai de família soubesse a que hora viria o ladrão, vigiaria e não deixaria que fosse arrombada a sua casa.
[44] Por isso, ficai também vós apercebidos; porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

A parábola do bom servo e do mau
Lucas 12.42-46

[45] Quem é, pois, o servo fiel e prudente, a quem o senhor confiou os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?
[46] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.
[47] Em verdade vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[36]Azt a napot pedig és azt az órát senki nem tudja, sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül.
[37]Mert ahogyan Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.
[38]Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nóé bement a bárkába,
[39]és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.
[40]Akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik,
[41]két asszony őröl a kézimalommal, az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.
[42]Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti Uratok!
[43]Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy mikor jön el éjjel a tolvaj, akkor virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házába.
[44]Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!

Az okos és a gonosz szolga
(Lk 12,42–46)

[45]Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgái fölé az úr, hogy a maga idejében eledelt adjon nekik?

[46]Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjön!

[47]Bizony, mondom nektek, hogy egész vagyona fölé rendeli őt.

[48] Mas, se aquele servo, sendo mau, disser consigo mesmo: Meu senhor demora-se,

[49] e passar a espancar os seus companheiros e a comer e beber com ébrios,

[50] virá o senhor daquele servo em dia em que não o espera e em hora que não sabe

[51] e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os hipócritas; ali haverá choro e ranger de dentes.

[48]Ha pedig az a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram,

[49]és verni kezdené szolgatársait, és együtt enne és inna a részegesekkel;

[50]megjön annak a szolgának ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem is gondolja;

[51]akkor kettévágatja, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.

Mateus 25

A parábola das dez virgens

[1] Então, o reino dos céus será semelhante a dez virgens que, tomando as suas lâmpadas, saíram a encontrar-se com o noivo.

[2] Cinco dentre elas eram néscias, e cinco, prudentes.

[3] As néscias, ao tomarem as suas lâmpadas, não levaram azeite consigo;

[4] no entanto, as prudentes, além das lâmpadas, levaram azeite nas vasilhas.

[5] E, tardando o noivo, foram todas tomadas de sono e adormeceram.

[6] Mas, à meia-noite, ouviu-se um grito: Eis o noivo! Saí ao seu encontro!

[7] Então, se levantaram todas aquelas virgens e prepararam as suas lâmpadas.

[8] E as néscias disseram às prudentes: Dai-nos do vosso azeite, porque as nossas lâmpadas estão-se apagando.

[9] Mas as prudentes responderam: Não, para que não nos falte a nós e a vós

Máté 25

A tíz szűz

[1]Akkor hasonló lesz a mennyek országa ahhoz a tíz szűzhöz, akik vették a lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására.

[2]Öt közülük balga volt, öt pedig okos.

[3]A balgák ugyanis amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat,

[4]az okosak viszont a lámpásukkal együtt olajat is vittek korsókban.

[5]Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak, és elaludtak.

[6]Éjfélkor azután kiáltás hangzott: Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására!

[7]Ekkor ezek a szüzek mind felébredtek, és rendbe hozták a lámpásukat.

[8]A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert a lámpásunk kialszik.

[9]Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is, menjetek

outras! Ide, antes, aos que o vendem e comprai-o.

10 E, saindo elas para comprar, chegou o noivo, e as que estavam apercebidas entraram com ele para as bodas; e fechou-se a porta.

11 Mais tarde, chegaram as virgens néscias, clamando: SENHOR, senhor, abre-nos a porta!

12 Mas ele respondeu: Em verdade vos digo que não vos conheço.

13 Vigiai, pois, porque não sabeis o dia nem a hora.

A parábola dos talentos

14 Pois será como um homem que, ausentando-se do país, chamou os seus servos e lhes confiou os seus bens.

15 A um deu cinco talentos, a outro, dois e a outro, um, a cada um segundo a sua própria capacidade; e, então, partiu.

16 O que recebera cinco talentos saiu imediatamente a negociar com eles e ganhou outros cinco.

17 Do mesmo modo, o que recebera dois ganhou outros dois.

18 Mas o que recebera um, saindo, abriu uma cova e escondeu o dinheiro do seu senhor.

19 Depois de muito tempo, voltou o senhor daqueles servos e ajustou contas com eles.

20 Então, aproximando-se o que recebera cinco talentos, entregou outros cinco, dizendo: SENHOR, confiaste-me cinco

inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak!

10Amíg azok vásárolni voltak, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót.

11Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót nekünk!

12Ő azonban így válaszolt: Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket.

13Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!

A talentumok
(Lk 19,12–27)

14Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgáit, és rájuk bízta vagyonát.

15Az egyiknek adott öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elment idegenbe.

16Az, aki az öt talentumot kapta, azonnal elindult, vállalkozásba fogott velük, és másik ötöt keresett hozzá.

17Ugyanígy a két talentumos is másik kettőt keresett hozzá.

18Aki pedig az egyet kapta, elment, gödröt ásott a földbe, és elrejtette ura pénzét.

19Hosszú idő múlva azután megjött ezeknek a szolgáknak az ura, és számadást tartott velük.

20Eljött az, aki az öt talentumot kapta, hozott másik öt talentumot, és így szólt:

talentos; eis aqui outros cinco talentos que ganhei.

Uram, öt talentumot bíztál rám: nézd, másik öt talentumot kerestem.

21 Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

21Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében!

22 E, aproximando-se também o que recebera dois talentos, disse: SENHOR, dois talentos me confiaste; aqui tens outros dois que ganhei.

22Eljött az is, aki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot bíztál rám: nézd, másik két talentumot kerestem.

23 Disse-lhe o senhor: Muito bem, servo bom e fiel; foste fiel no pouco, sobre o muito te colocarei; entra no gozo do teu senhor.

23Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében!

24 Chegando, por fim, o que recebera um talento, disse: SENHOR, sabendo que és homem severo, que ceifas onde não semeaste e ajuntas onde não espalhaste,

24És amikor eljött az, aki az egy talentumot kapta, ezt mondta: Uram, tudtam, hogy könyörtelen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál.

25 receoso, escondi na terra o teu talento; aqui tens o que é teu.

25Félelmemben elmentem tehát, és elástam a talentumodat a földbe: nézd, itt van az, ami a tied.

26 Respondeu-lhe, porém, o senhor: Servo mau e negligente, sabias que ceifo onde não semeei e ajunto onde não espalhei?

26Ura így válaszolt neki: Te gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és onnan is gyűjtök, ahova nem szórtam?

27 Cumpria, portanto, que entregasses o meu dinheiro aos banqueiros, e eu, ao voltar, receberia com juros o que é meu.

27Ezért el kellett volna vinned a pénzemet a pénzváltókhoz, és amikor megjöttem, kamatostul kaptam volna vissza azt, ami az enyém.

28 Tirai-lhe, pois, o talento e dai-o ao que tem dez.

28Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van!

29 Porque a todo o que tem se lhe dará, e terá em abundância; mas ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

29Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van.

[30] E o servo inútil, lançai-o para fora, nas trevas. Ali haverá choro e ranger de dentes.

O grande julgamento

[31] Quando vier o Filho do Homem na sua majestade e todos os anjos com ele, então, se assentará no trono da sua glória;

[32] e todas as nações serão reunidas em sua presença, e ele separará uns dos outros, como o pastor separa dos cabritos as ovelhas;

[33] e porá as ovelhas à sua direita, mas os cabritos, à esquerda;

[34] então, dirá o Rei aos que estiverem à sua direita: Vinde, benditos de meu Pai! Entrai na posse do reino que vos está preparado desde a fundação do mundo.

[35] Porque tive fome, e me destes de comer; tive sede, e me destes de beber; era forasteiro, e me hospedastes;

[36] estava nu, e me vestistes; enfermo, e me visitastes; preso, e fostes ver-me.

[37] Então, perguntarão os justos: SENHOR, quando foi que te vimos com fome e te demos de comer? Ou com sede e te demos de beber?

[38] E quando te vimos forasteiro e te hospedamos? Ou nu e te vestimos?

[39] E quando te vimos enfermo ou preso e te fomos visitar?

[40] O Rei, respondendo, lhes dirá: Em verdade vos afirmo que, sempre que o fizestes a um destes meus pequeninos irmãos, a mim o fizestes.

[30]A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.

Az utolsó ítéletről

[31]Amikor pedig az Emberfia eljön az ő dicsőségében, és vele az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára.

[32]Összegyűjtenek elé minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

[33]A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

[34]Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot, amely készen áll számotokra a világ kezdete óta.

[35]Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

[36]mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

[37]Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

[38]Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

[39]Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

[40]A király így felel majd nekik: Bizony, mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.

[41] Então, o Rei dirá também aos que estiverem à sua esquerda: Apartai-vos de mim, malditos, para o fogo eterno, preparado para o diabo e seus anjos.

[42] Porque tive fome, e não me destes de comer; tive sede, e não me destes de beber;

[43] sendo forasteiro, não me hospedastes; estando nu, não me vestistes; achando-me enfermo e preso, não fostes ver-me.

[44] E eles lhe perguntarão: SENHOR, quando foi que te vimos com fome, com sede, forasteiro, nu, enfermo ou preso e não te assistimos?

[45] Então, lhes responderá: Em verdade vos digo que, sempre que o deixastes de fazer a um destes mais pequeninos, a mim o deixastes de fazer.

[46] E irão estes para o castigo eterno, porém os justos, para a vida eterna.

Mateus 26

O plano para tirar a vida de Jesus

Marcos 14.1-2; Lucas 22.1-2; João 11.45-53

[1] Tendo Jesus acabado todos estes ensinamentos, disse a seus discípulos:

[2] Sabeis que, daqui a dois dias, celebrar-se-á a Páscoa; e o Filho do Homem será entregue para ser crucificado.

[3] Então, os principais sacerdotes e os anciãos do povo se reuniram no palácio do sumo sacerdote, chamado Caifás;

[4] e deliberaram prender Jesus, à traição, e matá-lo.

[41]Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

[42]Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom,

[43]jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

[44]Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

[45]Akkor így felel nekik: Bizony, mondom nektek, valahányszor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

[46]És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.

Máté 26

Jézus utoljára szól szenvedéséről

(Mk 14,1–2; Lk 22,1–2; Jn 11,47–53)

[1]Amikor Jézus befejezte mindezeket a beszédeket, így szólt tanítványaihoz:

[2]Tudjátok, hogy két nap múlva lesz a húsvét ünnepe, és az Emberfia átadatik, hogy megfeszíttessék.

[3]Ekkor összegyűltek a főpapok és a nép vénei Kajafás főpap palotájában,

[4]és elhatározták, hogy Jézust csellel elfogják és megölik.

[5] Mas diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Marcos 14.3-9; João 12.1-8

[6] Ora, estando Jesus em Betânia, em casa de Simão, o leproso,

[7] aproximou-se dele uma mulher, trazendo um vaso de alabastro cheio de precioso bálsamo, que lhe derramou sobre a cabeça, estando ele à mesa.

[8] Vendo isto, indignaram-se os discípulos e disseram: Para que este desperdício?

[9] Pois este perfume podia ser vendido por muito dinheiro e dar-se aos pobres.

[10] Mas Jesus, sabendo disto, disse-lhes: Por que molestais esta mulher? Ela praticou boa ação para comigo.

[11] Porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes;

[12] pois, derramando este perfume sobre o meu corpo, ela o fez para o meu sepultamento.

[13] Em verdade vos digo: Onde for pregado em todo o mundo este evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição
Marcos 14.10-11; Lucas 22.3-6

[14] Então, um dos doze, chamado Judas Iscariotes, indo ter com os principais sacerdotes, propôs:

[15] Que me quereis dar, e eu vo-lo entregarei? E pagaram-lhe trinta moedas de prata.

[5]De ezt mondták: Ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép között.

Jézus megkenetése Betániában
(Mk 14,3–9; Jn 12,1–8)

[6]Amikor pedig Jézus Betániában, a leprás Simon házában volt,

[7]odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástrom tartóban drága olaj volt, és ráöntötte az asztalnál ülő Jézus fejére.

[8]Amikor látták ezt a tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: Mire való ez a pazarlás?

[9]Hiszen el lehetett volna ezt adni sok pénzért, és odaadni a szegényeknek.

[10]Amikor ezt Jézus észrevette, megkérdezte tőlük: Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem,

[11]mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek.

[12]Mert amikor ezt az olajat a testemre öntötte, a temetésemre készített elő.

[13]Bizony, mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.

Júdás elárulja Jézust
(Mk 14,10–11; Lk 22,3–6)

[14]Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskáriótes Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz,

[15]és így szólt: Mit adnátok nekem, ha kezetekbe adnám őt? Azok pedig harminc ezüstöt fizettek neki.

[16] E, desse momento em diante, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa
Marcos 14.12-16; Lucas 22.7-13

[17] No primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, vieram os discípulos a Jesus e lhe perguntaram: Onde queres que te façamos os preparativos para comeres a Páscoa?

[18] E ele lhes respondeu: Ide à cidade ter com certo homem e dizei-lhe: O Mestre manda dizer: O meu tempo está próximo; em tua casa celebrarei a Páscoa com os meus discípulos.

[19] E eles fizeram como Jesus lhes ordenara e prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado
Marcos 14.17-21; Lucas 22.21-23; João 13.21-30

[20] Chegada a tarde, pôs-se ele à mesa com os doze discípulos.

[21] E, enquanto comiam, declarou Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] E eles, muitíssimo contristados, começaram um por um a perguntar-lhe: Porventura, sou eu, SENHOR?

[23] E ele respondeu: O que mete comigo a mão no prato, esse me trairá.

[24] O Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito, mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

[25] Então, Judas, que o traía, perguntou: Acaso, sou eu, Mestre? Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste.

[16]Ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.

Az utolsó vacsora
(Mk 14,12–25; Lk 22,7–23; 1Kor 11,23–25)

[17]A kovásztalan kenyerek első napján odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?

[18]Ő ezt válaszolta: Menjetek a városba egy bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van, nálad tartom meg a húsvéti vacsorát tanítványaimmal.

[19]A tanítványok úgy tettek, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

[20]Amikor beesteledett, asztalhoz telepedett a tizenkét tanítvánnyal.

[21]Miközben ettek, így szólt: Bizony, mondom nektek, hogy közületek egy el fog árulni engem.

[22]Ekkor nagyon elszomorodtak, és egyenként kezdték kérdezni tőle: Talán csak nem én vagyok az, Uram?

[23]Ő pedig így válaszolt: Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem.

[24]Az Emberfia elmegy, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik.

[25]Megszólalt Júdás is, az áruló, és ezt kérdezte: Talán csak nem én vagyok az, Mester? Ő azt felelte neki: Te mondtad.

A Ceia do Senhor
Marcos 14.22-26; Lucas 22.14-20; 1 Coríntios 11.23-25

26 Enquanto comiam, tomou Jesus um pão, e, abençoando-o, o partiu, e o deu aos discípulos, dizendo: Tomai, comei; isto é o meu corpo.

27 A seguir, tomou um cálice e, tendo dado graças, o deu aos discípulos, dizendo: Bebei dele todos;

28 porque isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos, para remissão de pecados.

29 E digo-vos que, desta hora em diante, não beberei deste fruto da videira, até aquele dia em que o hei de beber, novo, convosco no reino de meu Pai.

30 E, tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado
Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

31 Então, Jesus lhes disse: Esta noite, todos vós vos escandalizareis comigo; porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas do rebanho ficarão dispersas.

32 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

33 Disse-lhe Pedro: Ainda que venhas a ser um tropeço para todos, nunca o serás para mim.

34 Replicou-lhe Jesus: Em verdade te digo que, nesta mesma noite, antes que o galo cante, tu me negarás três vezes.

26Miközben ettek, Jézus vette a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, a tanítványoknak adta, és ezt mondta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem!

27Azután vette a poharat, és hálát adva nekik adta, és ezt mondta: Igyatok ebből mindnyájan,

28mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.

29De mondom nektek, nem iszom mostantól fogva a szőlőtőnek ebből a terméséből ama napig, amelyen majd újat iszom veletek Atyám országában.

Az Olajfák hegyén
(Mk 14,26–31; Lk 22,33–34)

30Miután elénekelték a zsoltárokat, kimentek az Olajfák hegyére.

31Akkor így szólt hozzájuk Jézus: Mindnyájan megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: „Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai.”

32De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába.

33Ekkor Péter így szólt hozzá: Ha mindenki megbotránkozik is benned, én soha meg nem botránkozom.

34Jézus ezt mondta neki: Bizony, mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.

[35] Disse-lhe Pedro: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. E todos os discípulos disseram o mesmo.

Jesus no Getsêmani
Marcos 14.32-42; Lucas 22.39-46

[36] Em seguida, foi Jesus com eles a um lugar chamado Getsêmani e disse a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou ali orar;

[37] e, levando consigo a Pedro e aos dois filhos de Zebedeu, começou a entristecer-se e a angustiar-se.

[38] Então, lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai comigo.

[39] Adiantando-se um pouco, prostrou-se sobre o seu rosto, orando e dizendo: Meu Pai, se possível, passe de mim este cálice! Todavia, não seja como eu quero, e sim como tu queres.

[40] E, voltando para os discípulos, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Então, nem uma hora pudestes vós vigiar comigo?

[41] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.

[42] Tornando a retirar-se, orou de novo, dizendo: Meu Pai, se não é possível passar de mim este cálice sem que eu o beba, faça-se a tua vontade.

[43] E, voltando, achou-os outra vez dormindo; porque os seus olhos estavam pesados.

[35]Péter így válaszolt: Ha meg is kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg. Ugyanígy beszélt a többi tanítvány is.

A Gecsemáné-kertben
(Mk 14,32–42; Lk 22,39–46)

[36]Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szólt tanítványaihoz: Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom.

[37]Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett.

[38]Akkor így szólt hozzájuk: Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem!

[39]Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.

[40]Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: Nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem?

[41]Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.

[42]Másodszor is elment, és így imádkozott: Atyám, ha nem távozhat el tőlem ez a pohár, hanem ki kell innom, legyen meg a te akaratod.

[43]Amikor visszament, ismét alva találta őket, mert elnehezült a szemük.

[44] Deixando-os novamente, foi orar pela terceira vez, repetindo as mesmas palavras.

[45] Então, voltou para os discípulos e lhes disse: Ainda dormis e repousais! Eis que é chegada a hora, e o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos de pecadores.

[46] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53; João 18.2-11

[47] Falava ele ainda, e eis que chegou Judas, um dos doze, e, com ele, grande turba com espadas e porretes, vinda da parte dos principais sacerdotes e dos anciãos do povo.

[48] Ora, o traidor lhes tinha dado este sinal: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o.

[49] E logo, aproximando-se de Jesus, lhe disse: Salve, Mestre! E o beijou.

[50] Jesus, porém, lhe disse: Amigo, para que vieste? Nisto, aproximando-se eles, deitaram as mãos em Jesus e o prenderam.

[51] E eis que um dos que estavam com Jesus, estendendo a mão, sacou da espada e, golpeando o servo do sumo sacerdote, cortou-lhe a orelha.

[52] Então, Jesus lhe disse: Embainha a tua espada; pois todos os que lançam mão da espada à espada perecerão.

[53] Acaso, pensas que não posso rogar a meu Pai, e ele me mandaria neste momento mais de doze legiões de anjos?

[44]Otthagyta őket, újra elment, és harmadszor is imádkozott ugyanazokkal a szavakkal.

[45]Azután visszatért a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: Aludjatok tovább és pihenjetek! Íme, eljött az óra, és az Emberfia bűnösök kezébe adatik.

[46]Ébredjetek, menjünk! Íme, közel van az, aki engem elárul.

Jézus elfogatása

(Mk 14,43–52; Lk 22,47–53; Jn 18,3–11)

[47]Még beszélt, amikor megjött Júdás, egy a tizenkettő közül, és nagy sokaság jött vele kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől.

[48]Az árulója ezt a jelet adta nekik: Akit megcsókolok, ő az, őt fogjátok el!

[49]És azonnal Jézushoz lépett, és így szólt: Üdvözlégy, Mester! – és megcsókolta őt.

[50]Jézus ezt mondta neki: Barátom, ezért jöttél! Akkor odamentek, megragadták Jézust, és elfogták.

[51]Egy pedig azok közül, akik Jézussal voltak, a kardjához kapott, kirántotta azt, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta a fülét.

[52]Ekkor így szólt hozzá Jézus: Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el.

[53]Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet?

[54] Como, pois, se cumpririam as Escrituras, segundo as quais assim deve suceder?

[55] Naquele momento, disse Jesus às multidões: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador? Todos os dias, no templo, eu me assentava [convosco] ensinando, e não me prendestes.

[56] Tudo isto, porém, aconteceu para que se cumprissem as Escrituras dos profetas. Então, os discípulos todos, deixando-o, fugiram.

Jesus perante o Sinédrio

Marcos 14.53-65; Lucas 22.63-71; João 18.12-14,19-24

[57] E os que prenderam Jesus o levaram à casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde se haviam reunido os escribas e os anciãos.

[58] Mas Pedro o seguia de longe até ao pátio do sumo sacerdote e, tendo entrado, assentou-se entre os serventuários, para ver o fim.

[59] Ora, os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho falso contra Jesus, a fim de o condenarem à morte.

[60] E não acharam, apesar de se terem apresentado muitas testemunhas falsas. Mas, afinal, compareceram duas, afirmando:

[61] Este disse: Posso destruir o santuário de Deus e reedificá-lo em três dias.

[54]De akkor miképpen teljesednének be az Írások, hogy ennek így kell történnie?

[55]Abban az órában így szólt Jézus a sokasághoz: Mint valami rabló ellen, úgy vonultatok ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok engem! Mindennap a templomban ültem és tanítottam, és nem fogtatok el.

[56]Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Akkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak.

Jézus a nagytanács előtt

(Mk 14,53–65; Lk 22,66–71; Jn 18,12–14. 19–24)

[57]Azok pedig, akik elfogták Jézust, elvitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének.

[58]Péter távolról követte őt egészen a főpap palotájáig, bement az udvarra, és ott ült a szolgákkal, hogy lássa, mi lesz ennek a vége.

[59]A főpapok pedig és az egész nagytanács hamis tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák,

[60]de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő. Végül előálltak ketten,

[61]akik azt állították, hogy Jézus ezt mondta: Le tudom rombolni az Isten templomát, és három nap alatt fel tudom építeni.

[62] E, levantando-se o sumo sacerdote, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

[63] Jesus, porém, guardou silêncio. E o sumo sacerdote lhe disse: Eu te conjuro pelo Deus vivo que nos digas se tu és o Cristo, o Filho de Deus.

[64] Respondeu-lhe Jesus: Tu o disseste; entretanto, eu vos declaro que, desde agora, vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo sobre as nuvens do céu.

[65] Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes, dizendo: Blasfemou! Que necessidade mais temos de testemunhas? Eis que ouvistes agora a blasfêmia!

[66] Que vos parece? Responderam eles: É réu de morte.

[67] Então, uns cuspiram-lhe no rosto e lhe davam murros, e outros o esbofeteavam, dizendo:

[68] Profetiza-nos, ó Cristo, quem é que te bateu!

Pedro nega a Jesus

Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62; João 18.15-18,25-27

[69] Ora, estava Pedro assentado fora no pátio; e, aproximando-se uma criada, lhe disse: Também tu estavas com Jesus, o galileu.

[70] Ele, porém, o negou diante de todos, dizendo: Não sei o que dizes.

[71] E, saindo para o alpendre, foi ele visto por outra criada, a qual disse aos que ali estavam: Este também estava com Jesus, o Nazareno.

[62]A főpap felállt, és így szólt hozzá: Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?

[63]Jézus azonban hallgatott. A főpap azt mondta neki: Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia!

[64]Jézus így felelt: Te mondtad. Sőt, azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin.

[65]A főpap ekkor megszaggatta ruháját, és így szólt: Istent káromolta! Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást.

[66]Mit gondoltok? Azok így feleltek: Méltó a halálra!

[67]Azután szembeköpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték,

[68]és ezt mondták: Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki ütött meg téged!

Péter megtagadja Jézust

(Mk 14,66–72; Lk 22,54–62; Jn 18,15–18. 25–27)

[69]Péter pedig kinn ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és így szólt: Te is a galileai Jézussal voltál.

[70]Ő azonban tagadta mindenki előtt, és ezt mondta: Nem tudom, mit beszélsz.

[71]Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: Ez a názáreti Jézussal volt.

[72] E ele negou outra vez, com juramento: Não conheço tal homem.
[73] Logo depois, aproximando-se os que ali estavam, disseram a Pedro: Verdadeiramente, és também um deles, porque o teu modo de falar o denuncia.
[74] Então, começou ele a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem! E imediatamente cantou o galo.

[75] Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que o galo cante, tu me negarás três vezes. E, saindo dali, chorou amargamente.

Mateus 27

Jesus entregue a Pilatos
Marcos 15.1; Lucas 23.1-2; João 18.28-32

[1] Ao romper o dia, todos os principais sacerdotes e os anciãos do povo entraram em conselho contra Jesus, para o matarem;
[2] e, amarrando-o, levaram-no e o entregaram ao governador Pilatos.

O suicídio de Judas

[3] Então, Judas, o que o traiu, vendo que Jesus fora condenado, tocado de remorso, devolveu as trinta moedas de prata aos principais sacerdotes e aos anciãos, dizendo:
[4] Pequei, traindo sangue inocente. Eles, porém, responderam: Que nos importa? Isso é contigo.
[5] Então, Judas, atirando para o santuário as moedas de prata, retirou-se e foi enforcar-se.

[72]Ő ismét tagadta: Esküszöm, hogy nem ismerem azt az embert.
[73]Kis idő múlva az ott álldogálók mentek oda, és így szóltak Péterhez: Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a beszéded is elárul téged.
[74]Akkor átkozódni és esküdözni kezdett: Nem ismerem azt az embert. És nyomban megszólalt a kakas.
[75]Péter visszaemlékezett Jézus szavára, aki azt mondta neki: Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. Azután kiment onnan, és keserves sírásra fakadt.

Máté 27

Jézust átadják Pilátusnak
(Mk 15,1; Lk 23,1; Jn 18,28–32)

[1]Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei valamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra adják őt.

[2]Azután megkötözték, elvitték, és átadták Pilátusnak, a helytartónak.

Júdás halála
(ApCsel 1,16–20)

[3]Amikor pedig Júdás, aki elárulta őt, látta, hogy elítélték, megbánta tettét, visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek,

[4]és ezt mondta: Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el. De azok ezt mondták: Mi közünk hozzá? A te dolgod.
[5]Ekkor ő behajította az ezüstöket a templomba, és eltávozott, majd elment, és felakasztotta magát.

[6] E os principais sacerdotes, tomando as moedas, disseram: Não é lícito deitá-las no cofre das ofertas, porque é preço de sangue.

[7] E, tendo deliberado, compraram com elas o campo do oleiro, para cemitério de forasteiros.

[8] Por isso, aquele campo tem sido chamado, até ao dia de hoje, Campo de Sangue.

[9] Então, se cumpriu o que foi dito por intermédio do profeta Jeremias: Tomaram as trinta moedas de prata, preço em que foi estimado aquele a quem alguns dos filhos de Israel avaliaram;

[10] e as deram pelo campo do oleiro, assim como me ordenou o SENHOR.

Jesus perante Pilatos

Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-5,13-25; João 18.33—19.16

[11] Jesus estava em pé ante o governador; e este o interrogou, dizendo: És tu o rei dos judeus? Respondeu-lhe Jesus: Tu o dizes.

[12] E, sendo acusado pelos principais sacerdotes e pelos anciãos, nada respondeu.

[13] Então, lhe perguntou Pilatos: Não ouves quantas acusações te fazem?

[14] Jesus não respondeu nem uma palavra, vindo com isto a admirar-se grandemente o governador.

[15] Ora, por ocasião da festa, costumava o governador soltar ao povo um dos presos, conforme eles quisessem.

[6]A főpapok felszedték az ezüstöket, és így szóltak: Nem szabad a templom kincséhez tenni, mert vérdíj ez.

[7]Azután határozatot hoztak, és megvásárolták belőle a Fazekasmezőt, az idegenek számára temetőnek.

[8]Ezért hívják ezt a mezőt a mai napig Vérmezőnek.

[9]Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása: „És vették a harminc ezüstöt, a felbecsültnek árát, akit ennyire becsültek” Izráel fiai,

[10]és odaadták a Fazekasmezőért, „ahogyan megparancsolta nekem az Úr”.

Jézus Pilátus előtt

(Mk 15,2–5; Lk 23,1–5; Jn 18,33–38)

[11]Jézust pedig a helytartó elé állították, aki ezt kérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Jézus pedig ezt felelte: Te mondod.

[12]De mikor a főpapok és a vének vádolták, semmit sem válaszolt.

[13]Akkor így szólt hozzá Pilátus: Nem hallod, mennyi mindennel vádolnak?

[14]Jézus azonban nem felelt egyetlen szavára sem, úgyhogy a helytartó nagyon elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

(Mk 15,6–15; Lk 23,17–25; Jn 18,39–40; 19,4–16)

[15]Ünnepenként a helytartó szabadon szokott bocsátani a sokaságnak egy foglyot, akit ők kívántak.

[16] Naquela ocasião, tinham eles um preso muito conhecido, chamado Barrabás.	[16]Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak.
[17] Estando, pois, o povo reunido, perguntou-lhes Pilatos: A quem quereis que eu vos solte, a Barrabás ou a Jesus, chamado Cristo?	[17]Amikor tehát összegyűltek, Pilátus ezt kérdezte tőlük: Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?
[18] Porque sabia que, por inveja, o tinham entregado.	[18]Tudta ugyanis, hogy Jézust irigységből szolgáltatták ki neki.
[19] E, estando ele no tribunal, sua mulher mandou dizer-lhe: Não te envolvas com esse justo; porque hoje, em sonho, muito sofri por seu respeito.	[19]Mikor pedig a bírói székben ült, felesége ezt üzente neki: Ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.
[20] Mas os principais sacerdotes e os anciãos persuadiram o povo a que pedisse Barrabás e fizesse morrer Jesus.	[20]A főpapok és a vének azonban rávették a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el.
[21] De novo, perguntou-lhes o governador: Qual dos dois quereis que eu vos solte? Responderam eles: Barrabás!	[21]A helytartó újra megkérdezte őket: Mit kívántok, a kettő közül melyiket bocsássam nektek szabadon? Azok ezt mondták: Barabbást.
[22] Replicou-lhes Pilatos: Que farei, então, de Jesus, chamado Cristo? Seja crucificado! Responderam todos.	[22]Pilátus így szólt hozzájuk: Mit tegyek akkor Jézussal, akit Krisztusnak mondanak? Mindnyájan azt kiáltották: Feszíttessék meg!
[23] Que mal fez ele? Perguntou Pilatos. Porém cada vez clamavam mais: Seja crucificado!	[23]Azután ezt kérdezte: De mi rosszat tett? Azok pedig még hangosabban kiáltoztak: Feszíttessék meg!
[24] Vendo Pilatos que nada conseguia, antes, pelo contrário, aumentava o tumulto, mandando vir água, lavou as mãos perante o povo, dizendo: Estou inocente do sangue deste [justo]; fique o caso convosco!	[24]Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt a zavargás még nagyobb lesz, vizet hozatott, a sokaság előtt megmosta a kezét, és így szólt: Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a vérétől. A ti dolgotok!
[25] E o povo todo respondeu: Caia sobre nós o seu sangue e sobre nossos filhos!	[25]Az egész nép így kiáltott: Az ő vére mirajtunk és a mi gyermekeinken!

[26] Então, Pilatos lhes soltou Barrabás; e, após haver açoitado a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

Jesus entregue aos soldados
Marcos 15.16-20; João 19.2-3

[27] Logo a seguir, os soldados do governador, levando Jesus para o pretório, reuniram em torno dele toda a coorte.

[28] Despojando-o das vestes, cobriram-no com um manto escarlate;

[29] tecendo uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e, na mão direita, um caniço; e, ajoelhando-se diante dele, o escarneciam, dizendo: Salve, rei dos judeus!

[30] E, cuspindo nele, tomaram o caniço e davam-lhe com ele na cabeça.

[31] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe o manto e o vestiram com as suas próprias vestes. Em seguida, o levaram para ser crucificado.

Simão leva a cruz do Senhor
Marcos 15.21; Lucas 23.26

[32] Ao saírem, encontraram um cireneu, chamado Simão, a quem obrigaram a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Marcos 15.22-32; Lucas 23.32-43; João 19.17-24

[33] E, chegando a um lugar chamado Gólgota, que significa Lugar da Caveira,

[34] deram-lhe a beber vinho com fel; mas ele, provando-o, não o quis beber.

[35] Depois de o crucificarem, repartiram entre si as suas vestes, tirando a sorte.

[26]Akkor szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta őt, hogy megfeszítsék.

Jézus megcsúfolása
(Mk 15,16–19; Jn 19,1–5)

[27]Akkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra, és az egész őrség köré gyűlt.

[28]Levetkőztették őt, bíborszínű köpenyt adtak rá,

[29]tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte, gúnyolták őt: Üdvözlégy, zsidók királya!

[30]Azután leköpdösték, majd elvették tőle a nádszálat, és a fejét verték vele.

Jézus megfeszítése
(Mk 15,20–32; Lk 23,26–39; Jn 19,16–24)

[31]Miután kigúnyolták, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruhájába, és elvitték, hogy keresztre feszítsék.

[32]Kifelé menet találkoztak egy cirénei emberrel, akinek Simon volt a neve: ezt arra kényszerítették, hogy vigye a keresztet.

[33]Amikor arra a helyre értek, amelyet Golgotának, azaz Koponya-helynek neveznek,

[34]epével kevert bort adtak neki inni. De amikor megízlelte, nem akart inni belőle.

[35]Miután megfeszítették, sorsvetéssel megosztoztak ruháin;

[36] E, assentados ali, o guardavam.
[37] Por cima da sua cabeça puseram escrita a sua acusação: ESTE É JESUS, O REI DOS JUDEUS.
[38] E foram crucificados com ele dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[39] Os que iam passando blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo:

[40] Ó tu que destróis o santuário e em três dias o reedificas! Salva-te a ti mesmo, se és Filho de Deus, e desce da cruz!

[41] De igual modo, os principais sacerdotes, com os escribas e anciãos, escarnecendo, diziam:
[42] Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se. É rei de Israel! Desça da cruz, e creremos nele.
[43] Confiou em Deus; pois venha livrá-lo agora, se, de fato, lhe quer bem; porque disse: Sou Filho de Deus.
[44] E os mesmos impropérios lhe diziam também os ladrões que haviam sido crucificados com ele.

A morte de Jesus

Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[45] Desde a hora sexta até à hora nona, houve trevas sobre toda a terra.
[46] Por volta da hora nona, clamou Jesus em alta voz, dizendo: Eli, Eli, lamá sabactâni? O que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?
[47] E alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Ele chama por Elias.

[36]azután leültek ott, és őrizték.
[37]Feje fölé függesztették az ellene szóló vádat, ezzel a felirattal: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.
[38]Vele együtt feszítettek keresztre két rablót is, az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől.
[39]Akik elmentek mellette, a fejüket rázva káromolták,
[40]és ezt mondták: Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Isten Fia vagy, és szállj le a keresztről!
[41]Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták az írástudókkal és a vénekkel együtt:
[42]Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk benne!
[43]Bízott az Istenben, szabadítsa meg most, ha kedveli őt; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.

[44]A vele együtt megfeszített rablók is ugyanígy gyalázták.

Jézus halála

(Mk 15,33–41; Lk 23,44–49; Jn 19,28–30)

[45]Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség támadt az egész földön.
[46]Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: „Éli, éli, lamá sabaktáni?” azaz: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”
[47]Néhányan az ott állók közül, akik hallották ezt, így szóltak: Illést hívja.

[48] E, logo, um deles correu a buscar uma esponja e, tendo-a embebido de vinagre e colocado na ponta de um caniço, deu-lhe a beber.

[49] Os outros, porém, diziam: Deixa, vejamos se Elias vem salvá-lo.

[50] E Jesus, clamando outra vez com grande voz, entregou o espírito.

[51] Eis que o véu do santuário se rasgou em duas partes de alto a baixo; tremeu a terra, fenderam-se as rochas;

[52] abriram-se os sepulcros, e muitos corpos de santos, que dormiam, ressuscitaram;

[53] e, saindo dos sepulcros depois da ressurreição de Jesus, entraram na cidade santa e apareceram a muitos.

[54] O centurião e os que com ele guardavam a Jesus, vendo o terremoto e tudo o que se passava, ficaram possuídos de grande temor e disseram: Verdadeiramente este era Filho de Deus.

[55] Estavam ali muitas mulheres, observando de longe; eram as que vinham seguindo a Jesus desde a Galiléia, para o servirem;

[56] entre elas estavam Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago e de José, e a mulher de Zebedeu.

O sepultamento de Jesus

Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[57] Caindo a tarde, veio um homem rico de Arimatéia, chamado José, que era também discípulo de Jesus.

[48]Egyikük azonnal elfutott, hozott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, nádszálra tűzte, és inni adott neki.

[49]De a többiek ezt mondták: Hagyd csak, lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse őt.

[50]Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.

[51]És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.

[52]A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.

[53]Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

[54]Amikor pedig a százados és akik vele őrizték Jézust, látták a földrengést és a történteket, nagyon megrémültek, és így szóltak: Bizony, Isten Fia volt ez!

[55]Volt ott sok asszony is, akik távolról figyelték mindezt. Ezek Galileából követték Jézust, hogy szolgáljanak neki.

[56]Közöttük volt a magdalai Mária és Mária, a Jakab és József anyja, valamint a Zebedeus fiainak anyja.

Jézus temetése

(Mk 15,42–47; Lk 23,50–55; Jn 19,38–42)

[57]Amikor beesteledett, eljött egy Arimátiából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak.

[58] Este foi ter com Pilatos e lhe pediu o corpo de Jesus. Então, Pilatos mandou que lho fosse entregue.
[59] E José, tomando o corpo, envolveu-o num pano limpo de linho
[60] e o depositou no seu túmulo novo, que fizera abrir na rocha; e, rolando uma grande pedra para a entrada do sepulcro, se retirou.
[61] Achavam-se ali, sentadas em frente da sepultura, Maria Madalena e a outra Maria.

A guarda do sepulcro

[62] No dia seguinte, que é o dia depois da preparação, reuniram-se os principais sacerdotes e os fariseus e, dirigindo-se a Pilatos,
[63] disseram-lhe: SENHOR, lembramo-nos de que aquele embusteiro, enquanto vivia, disse: Depois de três dias ressuscitarei.
[64] Ordena, pois, que o sepulcro seja guardado com segurança até ao terceiro dia, para não suceder que, vindo os discípulos, o roubem e depois digam ao povo: Ressuscitou dos mortos; e será o último embuste pior que o primeiro.
[65] Disse-lhes Pilatos: Aí tendes uma escolta; ide e guardai o sepulcro como bem vos parecer.
[66] Indo eles, montaram guarda ao sepulcro, selando a pedra e deixando ali a escolta.

Mateus 28

A ressurreição de Jesus. Seu aparecimento às mulheres

[58]Ő elment Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét. Akkor Pilátus megparancsolta, hogy adják ki neki.
[59]József elvitte a holttestet, tiszta gyolcsba göngyölte,
[60]és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír bejáratához egy nagy követ hengerített, és elment.
[61]Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.

A sír őrzése

[62]Másnap pedig, szombaton, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátusnál,
[63]és így szóltak: Uram, eszünkbe jutott, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Három nap múlva feltámadok!
[64]Ezért parancsold meg, hogy őrizzék a sírt a harmadik napig, nehogy tanítványai odamenjenek és ellopják őt, azután azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül! Ez az utóbbi csalás rosszabb lenne az előzőnél.
[65]Pilátus azonban ezt válaszolta: Van őrségetek, menjetek, őriztessétek ti, ahogyan tudjátok.
[66]Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és őrséggel őriztették a sírt.

Máté 28

Jézus feltámadása

Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] No findar do sábado, ao entrar o primeiro dia da semana, Maria Madalena e a outra Maria foram ver o sepulcro.

[2] E eis que houve um grande terremoto; porque um anjo do SENHOR desceu do céu, chegou-se, removeu a pedra e assentou-se sobre ela.

[3] O seu aspecto era como um relâmpago, e a sua veste, alva como a neve.

[4] E os guardas tremeram espavoridos e ficaram como se estivessem mortos.

[5] Mas o anjo, dirigindo-se às mulheres, disse: Não temais; porque sei que buscais Jesus, que foi crucificado.

[6] Ele não está aqui; ressuscitou, como tinha dito. Vinde ver onde ele jazia.

[7] Ide, pois, depressa e dizei aos seus discípulos que ele ressuscitou dos mortos e vai adiante de vós para a Galiléia; ali o vereis. É como vos digo!

[8] E, retirando-se elas apressadamente do sepulcro, tomadas de medo e grande alegria, correram a anunciá-lo aos discípulos.

[9] E eis que Jesus veio ao encontro delas e disse: Salve! E elas, aproximando-se, abraçaram-lhe os pés e o adoraram.

[10] Então, Jesus lhes disse: Não temais! Ide avisar a meus irmãos que se dirijam à Galiléia e lá me verão.

Os judeus subornam os guardas

(Mk 16,1–11; Lk 24,1–12; Jn 20,1–18)

[1]Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

[2]És íme, nagy földrengés lett, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá.

[3]Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó.

[4]Az őrök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak.

[5]Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.

[6]Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt.

[7]És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.

[8]Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak.

[9]És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözölve! Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte.

[10]Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: Ne féljetek! Menjetek el, adjátok hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.

Az őrség megvesztegetése

[11] E, indo elas, eis que alguns da guarda foram à cidade e contaram aos principais sacerdotes tudo o que sucedera.

[12] Reunindo-se eles em conselho com os anciãos, deram grande soma de dinheiro aos soldados,

[13] recomendando-lhes que dissessem: Vieram de noite os discípulos dele e o roubaram enquanto dormíamos.

[14] Caso isto chegue ao conhecimento do governador, nós o persuadiremos e vos poremos em segurança.

[15] Eles, recebendo o dinheiro, fizeram como estavam instruídos. Esta versão divulgou-se entre os judeus até ao dia de hoje.

Jesus aparece aos discípulos na Galileia

[16] Seguiram os onze discípulos para a Galiléia, para o monte que Jesus lhes designara.

[17] E, quando o viram, o adoraram; mas alguns duvidaram.

A Grande Comissão

Marcos 16.15-18; Lucas 24.44-49

[18] Jesus, aproximando-se, falou-lhes, dizendo: Toda a autoridade me foi dada no céu e na terra.

[19] Ide, portanto, fazei discípulos de todas as nações, batizando-os em nome do Pai, e do Filho, e do Espírito Santo;

[20] ensinando-os a guardar todas as coisas que vos tenho ordenado. E eis que estou convosco todos os dias até à consumação do século.

[11]Amikor az asszonyok eltávoztak, íme, néhányan az őrségből bementek a városba, és jelentették a főpapoknak mindazt, ami történt.

[12]Azok pedig összegyűltek a vénekkel, és úgy határoztak, hogy sok ezüstpénzt adnak a katonáknak,

[13]és így szóltak: Ezt mondjátok: Tanítványai éjjel odajöttek, és ellopták őt, amíg mi aludtunk.

[14]És ha a helytartó meghallja ezt, majd mi meggyőzzük őt, és kimentünk benneteket a bajból.

[15]Azok elfogadták a pénzt, és úgy tettek, ahogyan kioktatták őket. El is terjedt ez a szóbeszéd a zsidók között mind a mai napig.

Az apostolok kiküldése

(Mk 16,15–16)

[16]A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket.

[17]És amikor meglátták őt, leborultak előtte, némelyek azonban kételkedtek.

[18]Jézus pedig hozzájuk lépett, és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

[19]Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,

[20]tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

O evangelho segundo Marcos

Marcos 1

[1] Princípio do evangelho de Jesus Cristo, Filho de Deus.

João Batista

Mateus 3.1-6; Lucas 3.1-6

[2] Conforme está escrito na profecia de Isaías: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho;

[3] voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas;

[4] apareceu João Batista no deserto, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados.

[5] Saíam a ter com ele toda a província da Judéia e todos os habitantes de Jerusalém; e, confessando os seus pecados, eram batizados por ele no rio Jordão.

[6] As vestes de João eram feitas de pêlos de camelo; ele trazia um cinto de couro e se alimentava de gafanhotos e mel silvestre.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Lucas 3.15-17; João 1.19-28

[7] E pregava, dizendo: Após mim vem aquele que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de, curvando-me, desatar-lhe as correias das sandálias.

[8] Eu vos tenho batizado com água; ele, porém, vos batizará com o Espírito Santo.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Lucas 3.21-22; João 1.32-34

MÁRK EVANGÉLIUMA

Márk 1

Keresztelő János

(Mt 3,1–12; Lk 3,1–9.15–18; Jn 1,6–28)

[1]Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete.

[2]Amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat;

[3]kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!”,

[4]megjelent Keresztelő János a pusztában, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára.

[5]Akkor kiment hozzá Júdea egész vidéke és a jeruzsálemiek is mind, és amikor megvallották bűneiket, megkeresztelte őket a Jordán folyóban.

[6]János teveszőr ruhába volt öltözve, derekán bőrövet viselt, sáskát evett és vadmézet.

[7]Ezt hirdette: Utánam jön az, aki erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva saruja szíját megoldjam.

[8]Én vízzel kereszteltelek meg titeket, ő pedig Szentlélekkel fog megkeresztelni.

Jézus megkeresztelése

(Mt 3,13–17; Lk 3,21–22; Jn 1,32–34)

[9] Naqueles dias, veio Jesus de Nazaré da Galiléia e por João foi batizado no rio Jordão.

[10] Logo ao sair da água, viu os céus rasgarem-se e o Espírito descendo como pomba sobre ele.

[11] Então, foi ouvida uma voz dos céus: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Lucas 4.1-13

[12] E logo o Espírito o impeliu para o deserto,

[13] onde permaneceu quarenta dias, sendo tentado por Satanás; estava com as feras, mas os anjos o serviam.

Jesus volta para a Galileia
Mateus 4.12-17; Lucas 4.14-15

[14] Depois de João ter sido preso, foi Jesus para a Galiléia, pregando o evangelho de Deus,

[15] dizendo: O tempo está cumprido, e o reino de Deus está próximo; arrependei-vos e crede no evangelho.

A vocação de discípulos
Mateus 4.18-22; Lucas 5.1-11

[16] Caminhando junto ao mar da Galiléia, viu os irmãos Simão e André, que lançavam a rede ao mar, porque eram pescadores.

[17] Disse-lhes Jesus: Vinde após mim, e eu vos farei pescadores de homens.

[18] Então, eles deixaram imediatamente as redes e o seguiram.

[19] Pouco mais adiante, viu Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, que estavam no barco consertando as redes.

[9]Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban.

[10]És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek, mint egy galamb;

[11]a mennyből pedig hang hallatszott: Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.

Jézus megkísértése
(Mt 4,1–11; Lk 4,1–13)

[12]A Lélek pedig azonnal kivitte őt a pusztába.

[13]Negyven napig volt a pusztában, miközben kísértette a Sátán. Vadállatok között élt, és angyalok szolgáltak neki.

Jézus prédikálni kezd
(Mt 4,12–17; Lk 4,14–15)

[14]Miután Jánost fogságba vetették, elment Jézus Galileába, és így hirdette az Isten evangéliumát:

[15]Beteljesedett az idő, és elközelített az Isten országa. Térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban!

Jézus elhívja első tanítványait
(Mt 4,18–22; Lk 5,1–11; Jn 1,35–51)

[16]Amikor a Galileai-tenger partján járt, meglátta Simont és Andrást, a Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mivel halászok voltak;

[17]és így szólt hozzájuk Jézus: Kövessetek engem, és én emberhalászokká teszlek titeket.

[18]Erre azok a hálókat otthagyva azonnal követték őt.

[19]Amikor egy kissé tovább ment, meglátta Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a

[20] E logo os chamou. Deixando eles no barco a seu pai Zebedeu com os empregados, seguiram após Jesus.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Lucas 4.31-37

[21] Depois, entraram em Cafarnaum, e, logo no sábado, foi ele ensinar na sinagoga.

[22] Maravilhavam-se da sua doutrina, porque os ensinava como quem tem autoridade e não como os escribas.

[23] Não tardou que aparecesse na sinagoga um homem possesso de espírito imundo, o qual bradou:

[24] Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[25] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai desse homem.

[26] Então, o espírito imundo, agitando-o violentamente e bradando em alta voz, saiu dele.

[27] Todos se admiraram, a ponto de perguntarem entre si: Que vem a ser isto? Uma nova doutrina! Com autoridade ele ordena aos espíritos imundos, e eles lhe obedecem!

[28] Então, correu célere a fama de Jesus em todas as direções, por toda a circunvizinhança da Galiléia.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Lucas 4.38-39

testvérét, amint a hálóikat rendezgették a hajóban;

[20]és azonnal elhívta őket, azok pedig apjukat, Zebedeust a napszámosokkal együtt a hajóban hagyva, elmentek őutána.

Jézus tisztátalan lelket űz ki
(Lk 4,31–37)

[21]Ezután elmentek Kapernaumba. Szombaton pedig azonnal a zsinagógába ment, és tanított.

[22]Álmélkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

[23]Éppen ott volt a zsinagógájukban egy tisztátalan lélektől megszállott ember, aki így kiáltott fel:

[24]Mi közünk hozzád, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom rólad, ki vagy: az Isten Szentje.

[25]Jézus ráparancsolt: Némulj el, és menj ki belőle!

[26]A tisztátalan lélek pedig megrázta azt az embert, és hangos kiáltással kiment belőle.

[27]Mindnyájan annyira megdöbbentek, hogy ezt kérdezgették egymástól: Milyen új tanítás ez? Hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok engedelmeskednek neki.

[28]És gyorsan elterjedt a híre mindenfelé, Galilea egész környékén.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát
(Mt 8,14–15; Lk 4,38–39)

[29] E, saindo eles da sinagoga, foram, com Tiago e João, diretamente para a casa de Simão e André.

[30] A sogra de Simão achava-se acamada, com febre; e logo lhe falaram a respeito dela.

[31] Então, aproximando-se, tomou-a pela mão; e a febre a deixou, passando ela a servi-los.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Lucas 4.40-41

[32] À tarde, ao cair do sol, trouxeram a Jesus todos os enfermos e endemoninhados.

[33] Toda a cidade estava reunida à porta.

[34] E ele curou muitos doentes de toda sorte de enfermidades; também expeliu muitos demônios, não lhes permitindo que falassem, porque sabiam quem ele era.

Jesus se retira para orar
Lucas 4.42-44

[35] Tendo-se levantado alta madrugada, saiu, foi para um lugar deserto e ali orava.

[36] Procuravam-no diligentemente Simão e os que com ele estavam.

[37] Tendo-o encontrado, lhe disseram: Todos te buscam.

[38] Jesus, porém, lhes disse: Vamos a outros lugares, às povoações vizinhas, a fim de que eu pregue também ali, pois para isso é que eu vim.

[39] Então, foi por toda a Galiléia, pregando nas sinagogas deles e expelindo os demônios.

A cura de um leproso
Mateus 8.1-4; Lucas 5.12-16

[29]És azonnal, amint kijöttek a zsinagógából, elmentek Jakabbal és Jánossal együtt Simon és András házába.

[30]Simon anyósa lázasan feküdt, és azonnal szóltak felőle Jézusnak.

[31]Ő pedig odalépve megfogta a kezét, és talpra állította, úgyhogy az asszonyt elhagyta a láz, és szolgált nekik.

Jézus sok beteget meggyógyít
(Mt 8,16–17; Lk 4,40–44)

[32]Estefelé pedig, amikor lement a nap, hozzá vittek minden beteget és megszállottat;

[33]és az egész város összegyűlt az ajtó előtt.

[34]Sokakat meggyógyított, akik különféle betegségekben sínylődtek, sok ördögöt is kiűzött, és nem engedte megszólalni az ördögöket, mivel azok ismerték őt.

[35]Nagyon korán, amikor még sötét volt, felkelt, és félrevonult egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.

[36]Simon és a vele levők azonban utána siettek,

[37]és amikor megtalálták, így szóltak hozzá: Mindenki téged keres.

[38]Ő pedig ezt mondta nekik: Menjünk máshova, a szomszédos helységekbe, hogy ott is hirdessem az igét, mert ezért jöttem.

[39]És elment Galilea-szerte a zsinagógáikba, hirdette az igét, és kiűzte az ördögöket.

Jézus meggyógyít egy leprást
(Mt 8,1–4; Lk 5,12–16)

[40] Aproximou-se dele um leproso rogando-lhe, de joelhos: Se quiseres, podes purificar-me.
[41] Jesus, profundamente compadecido, estendeu a mão, tocou-o e disse-lhe: Quero, fica limpo!
[42] No mesmo instante, lhe desapareceu a lepra, e ficou limpo.
[43] Fazendo-lhe, então, veemente advertência, logo o despediu
[44] e lhe disse: Olha, não digas nada a ninguém; mas vai, mostra-te ao sacerdote e oferece pela tua purificação o que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.
[45] Mas, tendo ele saído, entrou a propalar muitas coisas e a divulgar a notícia, a ponto de não mais poder Jesus entrar publicamente em qualquer cidade, mas permanecia fora, em lugares ermos; e de toda parte vinham ter com ele.

[40]Odament hozzá egy leprás, aki könyörögve és térdre borulva így szólt hozzá: Ha akarod, megtisztíthatsz.
[41]Jézus megszánta, kezét kinyújtva megérintette, és így szólt hozzá: Akarom, tisztulj meg!
[42]És a lepra azonnal eltűnt róla, és megtisztult.
[43]Jézus ráparancsolva azonnal elküldte,
[44]és ezt mondta neki: Vigyázz, senkinek ne mondj semmit, hanem menj el, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel tisztulásodért mindazt, amit Mózes rendelt; ez legyen számukra bizonyságul!
[45]Az pedig elment, és elkezdte mindenfelé hirdetni és híresztelni az esetet, úgyhogy Jézus nem mehetett többé nyíltan egyetlen városba sem, hanem kint, lakatlan helyeken tartózkodott, és oda mentek hozzá mindenfelől.

Marcos 2

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Lucas 5.17-26

[1] Dias depois, entrou Jesus de novo em Cafarnaum, e logo correu que ele estava em casa.
[2] Muitos afluíram para ali, tantos que nem mesmo junto à porta eles achavam lugar; e anunciava-lhes a palavra.
[3] Alguns foram ter com ele, conduzindo um paralítico, levado por quatro homens.
[4] E, não podendo aproximar-se dele, por causa da multidão, descobriram o eirado no ponto correspondente ao em que ele

Márk 2

Jézus meggyógyítja a bénát
(Mt 9,1–8; Lk 5,17–26)

[1]Néhány nap múlva ismét elment Kapernaumba, és elterjedt a híre, hogy otthon van.
[2]Erre olyan sokan gyűltek össze, hogy még az ajtó előtt sem volt hely; ő pedig hirdette nekik az igét.
[3]Oda akartak hozzá menni egy bénával, akit négyen vittek.
[4]De mivel a sokaság miatt nem vihették őt hozzá, megbontották a tetőt ott, ahol ő

estava e, fazendo uma abertura, baixaram o leito em que jazia o doente.

[5] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Filho, os teus pecados estão perdoados.

[6] Mas alguns dos escribas estavam assentados ali e arrazoavam em seu coração:

[7] Por que fala ele deste modo? Isto é blasfêmia! Quem pode perdoar pecados, senão um, que é Deus?

[8] E Jesus, percebendo logo por seu espírito que eles assim arrazoavam, disse-lhes: Por que arrazoais sobre estas coisas em vosso coração?

[9] Qual é mais fácil? Dizer ao paralítico: Estão perdoados os teus pecados, ou dizer: Levanta-te, toma o teu leito e anda?

[10] Ora, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico:

[11] Eu te mando: Levanta-te, toma o teu leito e vai para tua casa.

[12] Então, ele se levantou e, no mesmo instante, tomando o leito, retirou-se à vista de todos, a ponto de se admirarem todos e darem glória a Deus, dizendo: Jamais vimos coisa assim!

A vocação de Levi

Mateus 9.9; Lucas 5.27-28

[13] De novo, saiu Jesus para junto do mar, e toda a multidão vinha ao seu encontro, e ele os ensinava.

volt, és a résen át leeresztették az ágyat, amelyen a béna feküdt.

[5]Jézus pedig látva a hitüket, így szólt a bénához: Fiam, megbocsáttattak a te bűneid.

[6]Ott ültek néhányan az írástudók közül, és így tanakodtak szívükben:

[7]Hogyan beszélhet ez így? Istent káromolja! Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül?

[8]Jézus lelkében azonnal felismerte, hogy így tanakodnak magukban, és ezt mondta nekik: Miért tanakodtok így szívetekben?

[9]Mi könnyebb? Azt mondani a bénának, hogy megbocsáttattak a te bűneid, vagy azt mondani, kelj fel, vedd az ágyadat és járj?

[10]Azért pedig, hogy megtudjátok, az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön – így szólt a bénához:

[11]neked mondom, kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza!

[12]Az pedig felkelt, azonnal felvette az ágyát, és kiment mindenki szeme láttára; úgyhogy ámulatba estek mind, dicsőítették Istent, és ezt mondták: Ilyet még sohasem láttunk!

Jézus elhívja Lévit

(Mt 9,9–13; Lk 5,27–32)

[13]Azután ismét kiment a tenger mellé, az egész sokaság pedig odament hozzá, és tanította őket.

[14] Quando ia passando, viu a Levi, filho de Alfeu, sentado na coletoria e disse-lhe: Segue-me! Ele se levantou e o seguiu.

[14]Amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedőhelyen ült, és így szólt hozzá: Kövess engem! Az pedig felkelt, és követte őt.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Lucas 5.29-32

[15] Achando-se Jesus à mesa na casa de Levi, estavam juntamente com ele e com seus discípulos muitos publicanos e pecadores; porque estes eram em grande número e também o seguiam.

[15]És történt, hogy mikor Lévi házában az asztalnál ült, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézus és a tanítványai mellé, mivel sokan voltak, és követték őt.

[16] Os escribas dos fariseus, vendo-o comer em companhia dos pecadores e publicanos, perguntavam aos discípulos dele: Por que come [e bebe] ele com os publicanos e pecadores?

[16]Amint a farizeusok közül való írástudók látták, hogy bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, így szóltak a tanítványainak: Miért eszik együtt a vámszedőkkel és bűnösökkel?

[17] Tendo Jesus ouvido isto, respondeu-lhes: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes; não vim chamar justos, e sim pecadores.

[17]Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzájuk: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Lucas 5.33-39

Jézus tanítása a böjtről
(Mt 9,14–17; Lk 5,33–39)

[18] Ora, os discípulos de João e os fariseus estavam jejuando. Vieram alguns e lhe perguntaram: Por que motivo jejuam os discípulos de João e os dos fariseus, mas os teus discípulos não jejuam?

[18]János tanítványai és a farizeusok tartották a böjtöt. Odamentek Jézushoz, és megkérdezték tőle: Miért böjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig miért nem böjtölnek?

[19] Respondeu-lhes Jesus: Podem, porventura, jejuar os convidados para o casamento, enquanto o noivo está com eles? Durante o tempo em que estiver presente o noivo, não podem jejuar.

[19]Jézus ezt mondta nekik: Vajon böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek.

[20] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; e, nesse tempo, jejuarão.

[20]De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor azon a napon böjtölni fognak.

[21] Ninguém costura remendo de pano novo em veste velha; porque o remendo novo tira parte da veste velha, e fica maior a rotura.

[22] Ninguém põe vinho novo em odres velhos; do contrário, o vinho romperá os odres; e tanto se perde o vinho como os odres. Mas põe-se vinho novo em odres novos.

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Lucas 6.1-5

[23] Ora, aconteceu atravessar Jesus, em dia de sábado, as searas, e os discípulos, ao passarem, colhiam espigas.

[24] Advertiram-no os fariseus: Vê! Por que fazem o que não é lícito aos sábados?

[25] Mas ele lhes respondeu: Nunca lestes o que fez Davi, quando se viu em necessidade e teve fome, ele e os seus companheiros?

[26] Como entrou na Casa de Deus, no tempo do sumo sacerdote Abiatar, e comeu os pães da proposição, os quais não é lícito comer, senão aos sacerdotes, e deu também aos que estavam com ele?

[27] E acrescentou: O sábado foi estabelecido por causa do homem, e não o homem por causa do sábado;

[28] de sorte que o Filho do Homem é senhor também do sábado.

Marcos 3

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Lucas 6.6-11

[21]Senki sem varr foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja, az új a régit, és még nagyobb lesz a szakadás.

[22]És senki sem tölt új bort régi tömlőbe, mert szétrepeszti a bor a tömlőt, és tönkremegy a bor is, a tömlő is; hanem az új bor új tömlőbe való.

Kalásztépés szombaton
(Mt 12,1–8; Lk 6,1–5)

[23]És történt, hogy Jézus szombaton gabonaföldeken ment át, és tanítványai útközben tépdesni kezdték a kalászokat.

[24]A farizeusok így szóltak hozzá: Nézd, miért tesznek szombaton olyat, amit nem szabad?

[25]Ő ezt kérdezte tőlük: Sohasem olvastátok, mit tett Dávid, amikor szükséget szenvedett, és megéhezett ő is, meg azok is, akik vele voltak?

[26]Miként ment be az Isten házába Abjátár főpap idején, és hogyan ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni másnak, csak a papoknak, és azoknak is adott, akik vele voltak?

[27]Majd hozzátette Jézus: A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért;

[28]tehát az Emberfia ura a szombatnak is.

Márk 3

Jézus szombaton gyógyít
(Mt 12,9–14; Lk 6,6–11)

[1] De novo, entrou Jesus na sinagoga e estava ali um homem que tinha ressequida uma das mãos.

[2] E estavam observando a Jesus para ver se o curaria em dia de sábado, a fim de o acusarem.

[3] E disse Jesus ao homem da mão ressequida: Vem para o meio!

[4] Então, lhes perguntou: É lícito nos sábados fazer o bem ou fazer o mal? Salvar a vida ou tirá-la? Mas eles ficaram em silêncio.

[5] Olhando-os ao redor, indignado e condoído com a dureza do seu coração, disse ao homem: Estende a mão. Estendeu-a, e a mão lhe foi restaurada.

[6] Retirando-se os fariseus, conspiravam logo com os herodianos, contra ele, em como lhe tirariam a vida.

Jesus se retira. A cura de muitos à beira-mar

[7] Retirou-se Jesus com os seus discípulos para os lados do mar. Seguia-o da Galiléia uma grande multidão. Também da Judéia,

[8] de Jerusalém, da Iduméia, dalém do Jordão e dos arredores de Tiro e de Sidom uma grande multidão, sabendo quantas coisas Jesus fazia, veio ter com ele.

[9] Então, recomendou a seus discípulos que sempre lhe tivessem pronto um barquinho, por causa da multidão, a fim de não o comprimirem.

[1]Ezután ismét a zsinagógába ment. Volt ott egy sorvadt kezű ember,

[2]és figyelték Jézust: vajon meggyógyítja-e szombaton, hogy vádat emelhessenek ellene.

[3]Ekkor ezt mondta a sorvadt kezű embernek: Állj ki középre!

[4]Hozzájuk pedig így szólt: Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni, életet menteni, vagy kioltani? De azok hallgattak.

[5]Ekkor haragosan végignézett rajtuk, szomorkodva szívük keménysége miatt; majd így szólt ahhoz az emberhez: Nyújtsd ki a kezedet! Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze.

[6]A farizeusok pedig kimenve, a Heródes-pártiakkal együtt azonnal arról tanácskoztak, hogyan végezzenek vele.

Jézus sok beteget gyógyít a tenger mellett

(Mt 4,23–25; Lk 6,17–19)

[7]Jézus pedig tanítványaival együtt visszavonult a tengerhez, ahová nagy sokaság követte Galileából, Júdeából

[8]és Jeruzsálemből, sőt Idumeából, a Jordánon túlról, Tírusz és Szidón környékéről is nagy sokaság ment hozzá, amikor hallottak arról, milyen nagy dolgokat tett.

[9]Jézus pedig szólt tanítványainak, legyen készen számára egy csónak a sokaság miatt, hogy ne tolongjanak körülötte.

[10] Pois curava a muitos, de modo que todos os que padeciam de qualquer enfermidade se arrojavam a ele para o tocar.

[11] Também os espíritos imundos, quando o viam, prostravam-se diante dele e exclamavam: Tu és o Filho de Deus!

[12] Mas Jesus lhes advertia severamente que o não expusessem à publicidade.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes

Mateus 10.1-4; Lucas 6.12-16

[13] Depois, subiu ao monte e chamou os que ele mesmo quis, e vieram para junto dele.

[14] Então, designou doze para estarem com ele e para os enviar a pregar

[15] e a exercer a autoridade de expelir demônios.

[16] Eis os doze que designou: Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro;

[17] Tiago, filho de Zebedeu, e João, seu irmão, aos quais deu o nome de Boanerges, que quer dizer: filhos do trovão;

[18] André, Filipe, Bartolomeu, Mateus, Tomé, Tiago, filho de Alfeu, Tadeu, Simão, o Zelote,

[19] e Judas Iscariotes, que foi quem o traiu.

A blasfêmia dos escribas

Mateus 12.22-32; Lucas 11.14-23

[20] Então, ele foi para casa. Não obstante, a multidão afluiu de novo, de tal modo que nem podiam comer.

[10]Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, hozzá tódultak, hogy megérinthessék.

[11]Amikor pedig meglátták őt a tisztátalan lelkek, leborultak előtte, és így kiáltoztak: Te vagy az Isten Fia!

[12]Ő azonban szigorúan rájuk parancsolt, hogy ne fedjék fel, kicsoda ő.

A tizenkét tanítvány elhívása

(Mt 10,1–4; Lk 6,13–16)

[13]Azután felment a hegyre, és magához hívta, akiket akart; ők pedig odamentek hozzá.

[14]Tizenkettőt pedig, akiket apostoloknak is nevezett, kiválasztott arra, hogy vele legyenek, és azután elküldje őket, hogy hirdessék az igét,

[15]és hogy a tőle kapott hatalommal kiűzzék az ördögöket.

[16]Kiválasztotta tehát a tizenkettőt: Simont, akinek a Péter nevet adta,

[17]Jakabot, a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét, akiknek a Boanérgesz nevet adta, ami azt jelenti, mennydörgés fiai;

[18]továbbá Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot, az Alfeus fiát, Taddeust és Simont, a Kananeust,

[19]és Júdás Iskáriótest, aki el is árulta őt.

Jézus rokonainak a szándéka

[20]Azután hazament, és ismét összegyűlt a sokaság, úgyhogy ők még enni sem tudtak emiatt.

[21] E, quando os parentes de Jesus ouviram isto, saíram para o prender; porque diziam: Está fora de si.

[22] Os escribas, que haviam descido de Jerusalém, diziam: Ele está possesso de Belzebu. E: É pelo maioral dos demônios que expele os demônios.

[23] Então, convocando-os Jesus, lhes disse, por meio de parábolas: Como pode Satanás expelir a Satanás?

[24] Se um reino estiver dividido contra si mesmo, tal reino não pode subsistir;

[25] se uma casa estiver dividida contra si mesma, tal casa não poderá subsistir.

[26] Se, pois, Satanás se levantou contra si mesmo e está dividido, não pode subsistir, mas perece.

[27] Ninguém pode entrar na casa do valente para roubar-lhe os bens, sem primeiro amarrá-lo; e só então lhe saqueará a casa.

[28] Em verdade vos digo que tudo será perdoado aos filhos dos homens: os pecados e as blasfêmias que proferirem.

[29] Mas aquele que blasfemar contra o Espírito Santo não tem perdão para sempre, visto que é réu de pecado eterno.

[30] Isto, porque diziam: Está possesso de um espírito imundo.

A família de Jesus

Mateus 12.46-50; Lucas 8.19-21

[21]Amikor ezt meghallották a rokonai, odamentek, hogy megfogják őt, mivel azt mondták: megzavarodott.

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

(Mt 9,34; 12,22–32; Lk 11,14–22; 12,10)

[22]A Jeruzsálemből érkező írástudók pedig azt mondták, hogy Belzebub van benne, és hogy az ördögök fejedelmével űzi ki az ördögöket.

[23]Jézus odahívta őket, és példázatokban szólt hozzájuk: Hogyan űzheti ki a Sátán a Sátánt?

[24]Ha egy ország meghasonlik önmagával, nem maradhat fenn az az ország;

[25]és ha egy háznép meghasonlik önmagával, az a háznép sem maradhat fenn.

[26]Ha tehát a Sátán önmaga ellen támad, és meghasonlik, akkor szintén nem maradhat meg tovább, hanem vége van.

[27]Viszont az erős ember házába sem törhet be senki, és nem rabolhatja ki, hacsak előbb meg nem kötözi az erős embert, és akkor kirabolhatja a házát.

[28]Bizony, mondom nektek, hogy az emberek minden bűne meg fog bocsáttatni, még a káromlások is, bármennyi káromlást is szóljanak,

[29]de aki a Szentlelket káromolja, az nem nyer bocsánatot soha, hanem vétkes marad bűne miatt örökké.

[30]Mert azt mondták róla, hogy tisztátalan lélek van benne.

Jézus igazi rokonai

(Mt 12,46–50; Lk 8,19–21)

[31] Nisto, chegaram sua mãe e seus irmãos e, tendo ficado do lado de fora, mandaram chamá-lo.

[32] Muita gente estava assentada ao redor dele e lhe disseram: Olha, tua mãe, teus irmãos e irmãs estão lá fora à tua procura.

[33] Então, ele lhes respondeu, dizendo: Quem é minha mãe e meus irmãos?

[34] E, correndo o olhar pelos que estavam assentados ao redor, disse: Eis minha mãe e meus irmãos.

[35] Portanto, qualquer que fizer a vontade de Deus, esse é meu irmão, irmã e mãe.

[31]Ekkor megérkeztek anyja és testvérei; kint megállva beküldtek hozzá, és hívatták őt.

[32]Sok ember ült körülötte, és azok szóltak neki: Íme, anyád és a testvéreid odakint keresnek téged!

[33]De ő így válaszolt nekik: Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?

[34]És végignézve a körülötte ülőkön, így szólt: Íme, az én anyám és az én testvéreim.

[35]Mert aki Isten akaratát cselekszi, az az én testvérem és az én anyám.

Marcos 4

A parábola do semeador

Mateus 13.1-9; Lucas 8.4-8

[1] Voltou Jesus a ensinar à beira-mar. E reuniu-se numerosa multidão a ele, de modo que entrou num barco, onde se assentou, afastando-se da praia. E todo o povo estava à beira-mar, na praia.

[2] Assim, lhes ensinava muitas coisas por parábolas, no decorrer do seu doutrinamento.

[3] Ouvi: Eis que saiu o semeador a semear.

[4] E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho, e vieram as aves e a comeram.

[5] Outra caiu em solo rochoso, onde a terra era pouca, e logo nasceu, visto não ser profunda a terra.

[6] Saindo, porém, o sol, a queimou; e, porque não tinha raiz, secou-se.

Márk 4

A magvető

(Mt 13,1–11.13–15.18–23; Lk 8,4–15)

[1]Ismét tanítani kezdett a tengerparton, és igen nagy sokaság gyülekezett hozzá, ezért hajóba szállva a tengeren maradt; az egész sokaság pedig a tengerparton volt.

[2]Sokat tanította őket példázatokban; és ezt mondta nekik tanítás közben:

[3]Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni,

[4]és történt vetés közben, hogy némely mag az útfélre esett, de jöttek a madarak, és felkapkodták.

[5]Némelyik pedig a köves helyre esett, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtott, mert nem volt mélyen a földben;

[6]amikor pedig felkelt a nap, megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt.

[7] Outra parte caiu entre os espinhos; e os espinhos cresceram e a sufocaram, e não deu fruto.

[7]Más része a tövisek közé esett, de a tövisek megnőttek, megfojtották, és így nem hozott termést.

[8] Outra, enfim, caiu em boa terra e deu fruto, que vingou e cresceu, produzindo a trinta, a sessenta e a cem por um.

[8]A többi pedig a jó földbe esett, és mikor kikelt, és szárba szökkent, termést hozott: egyik a harmincszorosát, másik a hatvanszorosát, sőt némelyik a százszorosát is.

[9] E acrescentou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[9]Majd hozzátette: Akinek van füle a hallásra, hallja!

A explicação da parábola

Mateus 13.10-23; Lucas 8.9-15

[10] Quando Jesus ficou só, os que estavam junto dele com os doze o interrogaram a respeito das parábolas.

[10]Amikor egyedül maradt, a körülötte lévők a tizenkettővel együtt megkérdezték őt a példázatokról.

[11] Ele lhes respondeu: A vós outros vos é dado conhecer o mistério do reino de Deus; mas, aos de fora, tudo se ensina por meio de parábolas,

[11]Jézus így szólt hozzájuk: Nektek megadatott az Isten országának titka, de a kívül valóknak minden példázatokban adatik,

[12] para que, vendo, vejam e não percebam; e, ouvindo, ouçam e não entendam; para que não venham a converter-se, e haja perdão para eles.

[12]hogy látván lássanak, de ne ismerjenek, és hallván halljanak, de ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és bűneik meg ne bocsáttassanak.

[13] Então, lhes perguntou: Não entendeis esta parábola e como compreendereis todas as parábolas?

[13]Azután így szólt hozzájuk: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor hogyan fogjátok megérteni a többit?

[14] O semeador semeia a palavra.

[14]A magvető az igét veti.

[15] São estes os da beira do caminho, onde a palavra é semeada; e, enquanto a ouvem, logo vem Satanás e tira a palavra semeada neles.

[15]Az útfélre esett mag: azok, akiknek hirdettetik az ige, de amikor hallgatják, azonnal jön a Sátán, és kiragadja a beléjük vetett igét.

[16] Semelhantemente, são estes os semeados em solo rochoso, os quais, ouvindo a palavra, logo a recebem com alegria.

[16]A köves helyre vetett mag: azok, akik mikor hallgatják az igét, azonnal örömmel fogadják azt,

[17] Mas eles não têm raiz em si mesmos, sendo, antes, de pouca duração; em lhes chegando a angústia ou a perseguição por causa da palavra, logo se escandalizam.

[18] Os outros, os semeados entre os espinhos, são os que ouvem a palavra,

[19] mas os cuidados do mundo, a fascinação da riqueza e as demais ambições, concorrendo, sufocam a palavra, ficando ela infrutífera.

[20] Os que foram semeados em boa terra são aqueles que ouvem a palavra e a recebem, frutificando a trinta, a sessenta e a cem por um.

A parábola da candeia

Lucas 8.16-18

[21] Também lhes disse: Vem, porventura, a candeia para ser posta debaixo do alqueire ou da cama? Não vem, antes, para ser colocada no velador?

[22] Pois nada está oculto, senão para ser manifesto; e nada se faz escondido, senão para ser revelado.

[23] Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.

[24] Então, lhes disse: Atentai no que ouvis. Com a medida com que tiverdes medido vos medirão também, e ainda se vos acrescentará.

[25] Pois ao que tem se lhe dará; e, ao que não tem, até o que tem lhe será tirado.

A parábola da semente

[26] Disse ainda: O reino de Deus é assim como se um homem lançasse a semente à terra;

[17]de nem gyökerezik meg bennük, ezért állhatatlanok, és ha nyomorúságot vagy üldözést kell szenvedniük az ige miatt, azonnal elbuknak.

[18]Megint más a tövisek közé vetett mag: ezek azok, akik meghallják az igét,

[19]de e világ gondja, a gazdagság csábítása, vagy egyéb dolgok megkívánása benövi és megfojtja az igét, úgyhogy ez sem hoz termést.

[20]A jó földbe vetett mag: azok, akik hallgatják az igét, befogadják, és az egyik harmincannyi, a másik hatvanannyi, és némelyik százannyi termést hoz.

A lámpás és a mérték

(Mt 5,15; 10,26; 7,2; 25,29; Lk 8,16–18; 11,33; 6,38; 19,26; 12,2)

[21]Ezután megkérdezte tőlük: Vajon azért veszik elő a lámpást, hogy a véka alá tegyék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóba tegyék?

[22]Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne derülne, és semmi titok, ami napfényre ne jutna.

[23]Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!

[24]Ezt is mondta nekik: Vigyázzatok arra, hogy mit hallotok! Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak.

[25]Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van.

A magától növekedő vetés

[26]Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe,

[27] depois, dormisse e se levantasse, de noite e de dia, e a semente germinasse e crescesse, não sabendo ele como.

[28] A terra por si mesma frutifica: primeiro a erva, depois, a espiga, e, por fim, o grão cheio na espiga.

[29] E, quando o fruto já está maduro, logo se lhe mete a foice, porque é chegada a ceifa.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Lucas 13.18-19

[30] Disse mais: A que assemelharemos o reino de Deus? Ou com que parábola o apresentaremos?

[31] É como um grão de mostarda, que, quando semeado, é a menor de todas as sementes sobre a terra;

[32] mas, uma vez semeada, cresce e se torna maior do que todas as hortaliças e deita grandes ramos, a ponto de as aves do céu poderem aninhar-se à sua sombra.

Por que Jesus falou por parábolas
Mateus 13.34-35

[33] E com muitas parábolas semelhantes lhes expunha a palavra, conforme o permitia a capacidade dos ouvintes.

[34] E sem parábolas não lhes falava; tudo, porém, explicava em particular aos seus próprios discípulos.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Lucas 8.22-25

[35] Naquele dia, sendo já tarde, disse-lhes Jesus: Passemos para a outra margem.

[36] E eles, despedindo a multidão, o levaram assim como estava, no barco; e outros barcos o seguiam.

[27]azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan.

[28]Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban.

[29]Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.

A mustármag
(Mt 13,31–32.34; Lk 13,18–19)

[30]Majd így folytatta: Mihez hasonlítsuk az Isten országát, vagy milyen példázatba foglaljuk?

[31]Olyan, mint a mustármag: mikor elvetik a földbe, kisebb minden magnál a földön,

[32]miután pedig elvetették, megnő és nagyobb lesz minden veteménynél, és olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak.

[33]Még sok hasonló példázatban hirdette nekik az igét úgy, amint megérthették.

[34]Példázat nélkül nem is szólt hozzájuk, maguk között azonban tanítványainak megmagyarázott mindent.

Jézus lecsendesíti a tengert
(Mt 8,23–27; Lk 8,22–25)

[35]Ugyanezen a napon, amikor este lett, így szólt hozzájuk: Menjünk át a túlsó partra!

[36]Ők pedig otthagyva a sokaságot, csatlakoztak hozzá, minthogy ő már a hajóban volt; de más hajók is követték őt.

[37] Ora, levantou-se grande temporal de vento, e as ondas se arremessavam contra o barco, de modo que o mesmo já estava a encher-se de água.

[38] E Jesus estava na popa, dormindo sobre o travesseiro; eles o despertaram e lhe disseram: Mestre, não te importa que pereçamos?

[39] E ele, despertando, repreendeu o vento e disse ao mar: Acalma-te, emudece! O vento se aquietou, e fez-se grande bonança.

[40] Então, lhes disse: Por que sois assim tímidos?! Como é que não tendes fé?

[41] E eles, possuídos de grande temor, diziam uns aos outros: Quem é este que até o vento e o mar lhe obedecem?

[37]Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni.

[38]Ő pedig a hajó hátsó részében a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?

[39]Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: Hallgass el, némulj meg! És elült a vihar, és nagy csendesség lett.

[40]Akkor ezt mondta nekik: Miért féltek ennyire? Még mindig nincs hitetek?

[41]Nagy félelem fogta el őket, és így szóltak egymáshoz: Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskedik neki?

Marcos 5

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Lucas 8.26-34

[1] Entrementes, chegaram à outra margem do mar, à terra dos gerasenos.

[2] Ao desembarcar, logo veio dos sepulcros, ao seu encontro, um homem possesso de espírito imundo,

[3] o qual vivia nos sepulcros, e nem mesmo com cadeias alguém podia prendê-lo;

[4] porque, tendo sido muitas vezes preso com grilhões e cadeias, as cadeias foram quebradas por ele, e os grilhões, despedaçados. E ninguém podia subjugá-lo.

[5] Andava sempre, de noite e de dia, clamando por entre os sepulcros e pelos montes, ferindo-se com pedras.

Márk 5

Jézus meggyógyítja a gadarai megszállottat

(Mt 8,28–34; Lk 8,26–39)

[1]Azután elmentek a tenger túlsó partjára, a gadaraiak földjére.

[2]Amikor kiszállt a hajóból, egyszer csak szembejött vele a sírboltok közül egy tisztátalan lélektől megszállott ember,

[3]aki a sírboltokban lakott, és akit már lánccal sem tudott megkötözni senki,

[4]mert már sokszor meg volt kötözve bilincsekkel és láncokkal, de szétszaggatta a láncokat, a bilincseket pedig összetörte, úgyhogy senki sem tudta megfékezni.

[5]Éjjel-nappal mindig a sírokban és a hegyek között kiáltozott, és kővel vagdosta magát.

[6] Quando, de longe, viu Jesus, correu e o adorou,

[7] exclamando com alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Conjuro-te por Deus que não me atormentes!

[8] Porque Jesus lhe dissera: Espírito imundo, sai desse homem!

[9] E perguntou-lhe: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião é o meu nome, porque somos muitos.

[10] E rogou-lhe encarecidamente que os não mandasse para fora do país.

[11] Ora, pastava ali pelo monte uma grande manada de porcos.

[12] E os espíritos imundos rogaram a Jesus, dizendo: Manda-nos para os porcos, para que entremos neles.

[13] Jesus o permitiu. Então, saindo os espíritos imundos, entraram nos porcos; e a manada, que era cerca de dois mil, precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do mar, onde se afogaram.

[14] Os porqueiros fugiram e o anunciaram na cidade e pelos campos.

Os gerasenos rejeitam a Jesus

Mateus 8.34; Lucas 8.35-39

Então, saiu o povo para ver o que sucedera.

[15] Indo ter com Jesus, viram o endemoninhado, o que tivera a legião, assentado, vestido, em perfeito juízo; e temeram.

[16] Os que haviam presenciado os fatos contaram-lhes o que acontecera ao endemoninhado e acerca dos porcos.

[6]Amikor távolról meglátta Jézust, odafutott, leborult előtte,

[7]és hangosan felkiáltott: Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságos Isten Fia? Az Istenre kérlek, ne gyötörj engem!

[8]Jézus ugyanis ezt mondta neki: Menj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből!

[9]És megkérdezte tőle: Mi a neved? Az így felelt: Légió a nevem, mert sokan vagyunk.

[10]És nagyon kérte őt, hogy ne űzze el őket arról a vidékről.

[11]Ott a hegyoldalban egy egész sereg disznót legeltettek,

[12]ezért a tisztátalan lelkek azt kérték tőle: Küldj minket a disznókba, hadd menjünk beléjük!

[13]Ő megengedte nekik, a tisztátalan lelkek pedig kijöttek, és belementek a disznókba; a nyáj, mintegy kétezer állat, a meredekről a tengerbe rohant, és belefulladt a tengerbe.

[14]A legeltetők pedig elfutottak, és elvitték a hírt a városba és a környékre. Erre kijöttek az emberek, hogy lássák, mi történt.

[15]Amikor Jézus közelébe értek, és látták, hogy a megszállott, akiben a légió volt, felöltözve ül, és eszénél van, félelem fogta el őket.

[16]Akik pedig látták, elmondták nekik, hogy mi történt a megszállottal és a disznókkal.

[17] E entraram a rogar-lhe que se retirasse da terra deles.

[18] Ao entrar Jesus no barco, suplicava-lhe o que fora endemoninhado que o deixasse estar com ele.

[19] Jesus, porém, não lho permitiu, mas ordenou-lhe: Vai para tua casa, para os teus. Anuncia-lhes tudo o que o SENHOR te fez e como teve compaixão de ti.

[20] Então, ele foi e começou a proclamar em Decápolis tudo o que Jesus lhe fizera; e todos se admiravam.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Lucas 8.40-42

[21] Tendo Jesus voltado no barco, para o outro lado, afluiu para ele grande multidão; e ele estava junto do mar.

[22] Eis que se chegou a ele um dos principais da sinagoga, chamado Jairo, e, vendo-o, prostrou-se a seus pés

[23] e insistentemente lhe suplicou: Minha filhinha está à morte; vem, impõe as mãos sobre ela, para que seja salva, e viverá.

[24] Jesus foi com ele.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Lucas 8.43-48

Grande multidão o seguia, comprimindo-o.

[25] Aconteceu que certa mulher, que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia

[26] e muito padecera à mão de vários médicos, tendo despendido tudo quanto possuía, sem, contudo, nada aproveitar, antes, pelo contrário, indo a pior,

[17]Ekkor kérlelni kezdték Jézust, hogy menjen el a határukból.

[18]Amikor azután beszállt a hajóba, kérte őt az előbb még megszállott ember, hogy vele maradhasson.

[19]Ő azonban nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: Menj haza a tieidhez, és vidd hírül nekik, milyen nagy dolgot tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad.

[20]Az pedig elment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus, és mindenki csodálkozott.

Jairus leányának feltámasztása
A vérfolyásos asszony meggyógyítása

(Mt 9,18–26; Lk 8,40–56)

[21]Amikor Jézus ismét átkelt hajón a túlsó partra, nagy sokaság sereglett köré, ő pedig a tenger partján maradt.

[22]Akkor jött egy zsinagógai elöljáró, név szerint Jairus, aki meglátva őt, lába elé borult,

[23]és esedezve kérte: A kislányom halálán van, jöjj, tedd rá a kezed, hogy meggyógyuljon, és életben maradjon.

[24]Jézus ekkor elindult vele. A nagy sokaság követte őt, és tolongott körülötte.

[25]Egy asszony pedig, aki tizenkét éve vérfolyásos volt,

[26]sok orvostól sokat szenvedett, és mindenét rájuk költötte ugyan, mégsem látta semmi hasznát, hanem még rosszabbul lett;

[27] tendo ouvido a fama de Jesus, vindo por trás dele, por entre a multidão, tocou-lhe a veste.

[28] Porque, dizia: Se eu apenas lhe tocar as vestes, ficarei curada.

[29] E logo se lhe estancou a hemorragia, e sentiu no corpo estar curada do seu flagelo.

[30] Jesus, reconhecendo imediatamente que dele saíra poder, virando-se no meio da multidão, perguntou: Quem me tocou nas vestes?

[31] Responderam-lhe seus discípulos: Vês que a multidão te aperta e dizes: Quem me tocou?

[32] Ele, porém, olhava ao redor para ver quem fizera isto.

[33] Então, a mulher, atemorizada e tremendo, cônscia do que nela se operara, veio, prostrou-se diante dele e declarou-lhe toda a verdade.

[34] E ele lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz e fica livre do teu mal.

A ressurreição da filha de Jairo

Mateus 9.23-26; Lucas 8.49-56

[35] Falava ele ainda, quando chegaram alguns da casa do chefe da sinagoga, a quem disseram: Tua filha já morreu; por que ainda incomodas o Mestre?

[36] Mas Jesus, sem acudir a tais palavras, disse ao chefe da sinagoga: Não temas, crê somente.

[27]amikor hallott Jézusról, eljött, és a sokaságban hátulról megérintette a ruháját,

[28]mert így gondolkodott: Ha megérintem akár csak a ruháját is, meggyógyulok.

[29]És azonnal elapadt a vérzés forrása, és érezte testében, hogy meggyógyult bajából.

[30]Jézus azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a sokaságban megfordulva így szólt: Ki érintette meg a ruhámat?

[31]Tanítványai így feleltek: Látod, hogyan tolong körülötted a sokaság, és azt kérdezed: Ki érintett meg engem?

[32]Jézus körülnézett, hogy lássa, ki tette ezt.

[33]Az asszony pedig, mivel tudta, mi történt vele, félve és remegve jött elő; leborult előtte, és elmondta neki a teljes igazságot.

[34]Ő pedig ezt mondta neki: Leányom, a hited megtartott téged: menj el békességgel, és bajodtól megszabadulva légy egészséges!

[35]Még beszélt Jézus, amikor emberek érkeztek a zsinagógai elöljáró házától, és ezt mondták: Leányod meghalt. Miért fárasztod még a Mestert?

[36]Jézus pedig nem ügyelve arra, hogy mit mondanak, így szólt a zsinagógai elöljáróhoz: Ne félj, csak higgy!

[37] Contudo, não permitiu que alguém o acompanhasse, senão Pedro e os irmãos Tiago e João.
[38] Chegando à casa do chefe da sinagoga, viu Jesus o alvoroço, os que choravam e os que pranteavam muito.
[39] Ao entrar, lhes disse: Por que estais em alvoroço e chorais? A criança não está morta, mas dorme.
[40] E riam-se dele. Tendo ele, porém, mandado sair a todos, tomou o pai e a mãe da criança e os que vieram com ele e entrou onde ela estava.
[41] Tomando-a pela mão, disse: Talitá cumi!, que quer dizer: Menina, eu te mando, levanta-te!
[42] Imediatamente, a menina se levantou e pôs-se a andar; pois tinha doze anos. Então, ficaram todos sobremaneira admirados.
[43] Mas Jesus ordenou-lhes expressamente que ninguém o soubesse; e mandou que dessem de comer à menina.

[37]És senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.
[38]Amikor megérkeztek a zsinagógai elöljáró házához, látva a zűrzavart, a hangosan sírókat és jajgatókat,
[39]bement, és így szólt hozzájuk: Miért csináltok ilyen zűrzavart, és miért sírtok? A gyermek nem halt meg, csak alszik.
[40]Erre kinevették; de ő mindenkit kiküldve maga mellé vette a gyermek apját, anyját és a vele lévőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt.
[41]Majd megfogva a gyermek kezét, ezt mondta neki: Talitha kúmi!, ami azt jelenti: Leányka, neked mondom, kelj fel!
[42]A leányka pedig azonnal felkelt és járt, mert tizenkét éves volt már. Azok pedig azt sem tudták, hova legyenek a nagy ámulattól.
[43]Jézus azonban szigorúan meghagyta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja; azután szólt, hogy adjanak enni a leánykának.

Marcos 6

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus
Mateus 13.53-58; Lucas 4.16-30

[1] Tendo Jesus partido dali, foi para a sua terra, e os seus discípulos o acompanharam.
[2] Chegando o sábado, passou a ensinar na sinagoga; e muitos, ouvindo-o, se maravilhavam, dizendo: Donde vêm a este estas coisas? Que sabedoria é esta que lhe foi dada? E como se fazem tais maravilhas por suas mãos?

Márk 6

Jézus Názáretben
(Mt 13,53–58; Lk 4,16–30; Jn 4,44; 6,42)

[1]Jézus akkor elment onnan, a hazájába ment, és követték a tanítványai.
[2]Amikor azután eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában. Sokan hallgatták, és álmélkodva így szóltak: Honnan kapta ezeket, miféle bölcsesség az, amely neki adatott, és hogyan lehet, hogy ilyen csodák történnek általa?

[3] Não é este o carpinteiro, filho de Maria, irmão de Tiago, José, Judas e Simão? E não vivem aqui entre nós suas irmãs? E escandalizavam-se nele.

[3]Vajon nem az ácsmester ő, Mária fia, Jakab, József, Júdás és Simon testvére? Nem itt élnek-e közöttünk húgai is? És megbotránkoztak benne.

[4] Jesus, porém, lhes disse: Não há profeta sem honra, senão na sua terra, entre os seus parentes e na sua casa.

[4]Jézus pedig így szólt hozzájuk: Nem vetik meg a prófétát másutt, csak a tulajdon hazájában, a rokonai között és a saját házában.

[5] Não pôde fazer ali nenhum milagre, senão curar uns poucos enfermos, impondo-lhes as mãos.

[5]Nem is tudott ott egyetlen csodát sem tenni, azon kívül, hogy néhány beteget meggyógyított, kezét rájuk téve.

[6] Admirou-se da incredulidade deles. Contudo, percorria as aldeias circunvizinhas, a ensinar.

[6]Csodálkozott is hitetlenségükön. Majd sorra járta a környező falvakat, és tanított.

As instruções para os doze

Mateus 10.5-15; Lucas 9.1-6

Jézus kiküldi tanítványait

(Mt 10,5–16; Lk 9,1–6; 10,1–12)

[7] Chamou Jesus os doze e passou a enviá-los de dois a dois, dando-lhes autoridade sobre os espíritos imundos.

[7]Ezek után magához hívta a tizenkettőt, és kiküldte őket kettesével. Hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek fölött,

[8] Ordenou-lhes que nada levassem para o caminho, exceto um bordão; nem pão, nem alforje, nem dinheiro;

[8]és megparancsolta nekik, hogy semmit se vigyenek az útra egyetlen boton kívül, se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben;

[9] que fossem calçados de sandálias e não usassem duas túnicas.

[9]csak saru legyen rajtuk, de ne vigyenek magukkal második ruhát.

[10] E recomendou-lhes: Quando entrardes nalguma casa, permanecei aí até vos retirardes do lugar.

[10]Ezt is mondta nekik: Ha valahol bementek egy házba, maradjatok ott addig, amíg tovább nem mentek onnan.

[11] Se nalgum lugar não vos receberem nem vos ouvirem, ao sairdes dali, sacudi o pó dos pés, em testemunho contra eles.

[11]Ha egy helyen nem fogadnak be titeket, és nem hallgatnak rátok, akkor kimenve onnan, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyságul ellenük.

[12] Então, saindo eles, pregavam ao povo que se arrependesse;

[12]A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg;

[13] expeliam muitos demônios e curavam numerosos enfermos, ungindo-os com óleo.

A morte de João Batista
Mateus 14.1-12; Lucas 9.7-9

[14] Chegou isto aos ouvidos do rei Herodes, porque o nome de Jesus já se tornara notório; e alguns diziam: João Batista ressuscitou dentre os mortos, e, por isso, nele operam forças miraculosas.

[15] Outros diziam: É Elias; ainda outros: É profeta como um dos profetas.

[16] Herodes, porém, ouvindo isto, disse: É João, a quem eu mandei decapitar, que ressurgiu.

[17] Porque o mesmo Herodes, por causa de Herodias, mulher de seu irmão Filipe (porquanto Herodes se casara com ela), mandara prender a João e atá-lo no cárcere.

[18] Pois João lhe dizia: Não te é lícito possuir a mulher de teu irmão.

[19] E Herodias o odiava, querendo matá-lo, e não podia.

[20] Porque Herodes temia a João, sabendo que era homem justo e santo, e o tinha em segurança. E, quando o ouvia, ficava perplexo, escutando-o de boa mente.

[21] E, chegando um dia favorável, em que Herodes no seu aniversário natalício dera um banquete aos seus dignitários, aos oficiais militares e aos principais da Galiléia,

[22] entrou a filha de Herodias e, dançando, agradou a Herodes e aos seus convivas.

[13]sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal, és meggyógyították őket.

Keresztelő János halála
(Mt 14,1–12; Lk 9,7–9; 3,19–20)

[14]Hallott erről Heródes király, mert Jézus neve ismertté vált; és azt beszélték, hogy Keresztelő János támadt fel a halálból, és ezért vannak benne a csodatevő erők.

[15]Mások pedig azt mondták, hogy Illés ő, ismét mások azt beszélték, hogy olyan, mint valamelyik próféta.

[16]Amikor Heródes ezt meghallotta, így szólt: Az a János támadt fel, akit én lefejeztettem.

[17]Ez a Heródes fogatta el ugyanis Jánost, és záratta börtönbe, testvérének, Fülöp feleségének, Heródiásnak a kedvéért, mivel feleségül vette őt.

[18]Mert János megmondta Heródesnek: Nem veheted el a testvéred feleségét!

[19]Heródiás ezért megharagudott rá, és meg akarta öletni. De nem tehette,

[20]mert Heródes félt Jánostól, akiről tudta, hogy igaz és szent ember, ezért védelmébe vette; bár hallgatva őt gyakran zavarba jött, mégis szívesen hallgatta.

[21]De eljött a kedvező alkalom, amikor Heródes a születésnapján lakomát adott főembereinek, vezéreinek és Galilea előkelőinek.

[22]Ekkor Heródiás leánya ment be táncolni. Ez kedvére volt Heródesnek és a

Então, disse o rei à jovem: Pede-me o que quiseres, e eu to darei.

vendégeknek. A király ezt mondta a leánynak: Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked.

[23] E jurou-lhe: Se pedires mesmo que seja a metade do meu reino, eu ta darei.

[23]Meg is esküdött neki: Bármit kérsz, megadom neked, akár országom felét is.

[24] Saindo ela, perguntou a sua mãe: Que pedirei? Esta respondeu: A cabeça de João Batista.

[24]A leány kiment, és megkérdezte anyjától: Mit kérjek? Az pedig ezt válaszolta: Keresztelő János fejét.

[25] No mesmo instante, voltando apressadamente para junto do rei, disse: Quero que, sem demora, me dês num prato a cabeça de João Batista.

[25]A leány nagy sietve bement a királyhoz, és azt mondta: Szeretném, ha rögtön ideadnád nekem egy tálon Keresztelő János fejét.

[26] Entristeceu-se profundamente o rei; mas, por causa do juramento e dos que estavam com ele à mesa, não lha quis negar.

[26]Ekkor a király nagyon elszomorodott, mert a vendégek előtt tett esküje miatt nem akarta őt elutasítani.

[27] E, enviando logo o executor, mandou que lhe trouxessem a cabeça de João. Ele foi, e o decapitou no cárcere,

[27]Azonnal el is küldte a hóhért, és megparancsolta, hogy hozza el János fejét. Az elment, lefejezte Jánost a börtönben,

[28] e, trazendo a cabeça num prato, a entregou à jovem, e esta, por sua vez, a sua mãe.

[28]elhozta a fejét egy tálon, és átadta a leánynak, a leány pedig odaadta azt az anyjának.

[29] Os discípulos de João, logo que souberam disto, vieram, levaram-lhe o corpo e o depositaram no túmulo.

[29]Amikor ezt meghallották a tanítványai, eljöttek, elvitték a holttestét, és egy sírboltba helyezték.

A primeira multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Lucas 9.10-17; João 6.1-14

Ötezer ember megvendégelése

(Mt 14,13–21; Lk 9,10–17; Jn 6,1–15)

[30] Voltaram os apóstolos à presença de Jesus e lhe relataram tudo quanto haviam feito e ensinado.

[30]Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszélték neki mindazt, amit tettek és tanítottak.

[31] E ele lhes disse: Vinde repousar um pouco, à parte, num lugar deserto; porque eles não tinham tempo nem para comer, visto serem numerosos os que iam e vinham.

[31]Ő pedig így szólt hozzájuk: Jöjjetek velem, csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjetek meg egy kissé. Mert olyan sokan mentek hozzá, hogy még enni sem volt idejük.

32 Então, foram sós no barco para um lugar solitário.

33 Muitos, porém, os viram partir e, reconhecendo-os, correram para lá, a pé, de todas as cidades, e chegaram antes deles.

34 Ao desembarcar, viu Jesus uma grande multidão e compadeceu-se deles, porque eram como ovelhas que não têm pastor. E passou a ensinar-lhes muitas coisas.

35 Em declinando a tarde, vieram os discípulos a Jesus e lhe disseram: É deserto este lugar, e já avançada a hora;

36 despede-os para que, passando pelos campos ao redor e pelas aldeias, comprem para si o que comer.

37 Porém ele lhes respondeu: Dai-lhes vós mesmos de comer. Disseram-lhe: Iremos comprar duzentos denários de pão para lhes dar de comer?

38 E ele lhes disse: Quantos pães tendes? Ide ver! E, sabendo-o eles, responderam: Cinco pães e dois peixes.

39 Então, Jesus lhes ordenou que todos se assentassem, em grupos, sobre a relva verde.

40 E o fizeram, repartindo-se em grupos de cem em cem e de cinqüenta em cinqüenta.

41 Tomando ele os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos ao céu, os abençoou; e, partindo os pães, deu-os aos

32Elhajóztak tehát egy lakatlan helyre magukban.

33De sokan meglátták és felismerték őt, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket.

34Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani.

35De amikor az idő már későre járt, odamentek hozzá a tanítványai, és ezt mondták neki: Lakatlan hely ez, és az idő már későre jár.

36Bocsásd el őket, hogy a környező tanyákra és falvakba menve ennivalót vegyenek maguknak.

37Ő azonban így válaszolt nekik: Ti adjatok nekik enni! De ők ezt mondták neki: Talán mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?

38Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyeretek van? Menjetek, nézzétek meg! Amikor megnézték, ezt mondták: Öt kenyerünk van, meg két halunk.

39Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportokban a zöld fűre.

40Le is ültek százas és ötvenes csoportokban.

41Jézus pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyereket, majd átadta a

discípulos para que os distribuíssem; e por todos repartiu também os dois peixes.

[42] Todos comeram e se fartaram;

[43] e ainda recolheram doze cestos cheios de pedaços de pão e de peixe.

[44] Os que comeram dos pães eram cinco mil homens.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; João 6.16-21

[45] Logo a seguir, compeliu Jesus os seus discípulos a embarcar e passar adiante para o outro lado, a Betsaida, enquanto ele despedia a multidão.

[46] E, tendo-os despedido, subiu ao monte para orar.

[47] Ao cair da tarde, estava o barco no meio do mar, e ele, sozinho em terra.

[48] E, vendo-os em dificuldade a remar, porque o vento lhes era contrário, por volta da quarta vigília da noite, veio ter com eles, andando por sobre o mar; e queria tomar-lhes a dianteira.

[49] Eles, porém, vendo-o andar sobre o mar, pensaram tratar-se de um fantasma e gritaram.

[50] Pois todos ficaram aterrados à vista dele. Mas logo lhes falou e disse: Tende bom ânimo! Sou eu. Não temais!

[51] E subiu para o barco para estar com eles, e o vento cessou. Ficaram entre si atônitos,

[52] porque não haviam compreendido o milagre dos pães; antes, o seu coração estava endurecido.

Jesus em Genesaré

tanítványoknak, hogy tegyék eléjük; és a két halat is elosztotta mindnyájuknak.

[42]Miután mind ettek, és jóllaktak,

[43]összeszedték a kenyérdarabokat tizenkét tele kosárral; és azt is, ami a halakból maradt.

[44]Akik pedig ettek a kenyerekből, ötezren voltak, csak férfiak.

Jézus a tengeren jár

(Mt 14,22–33; Jn 6,16–21)

[45]Ekkor Jézus azonnal sürgetni kezdte tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előre a túlsó partra, Bétsaida felé, amíg ő elbocsátja a sokaságot.

[46]Miután pedig elbocsátotta őket, felment a hegyre imádkozni.

[47]Amikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig a parton egyedül.

[48]Amikor látta, hogy mennyire küszködnek az evezéssel, mert szembe fújt a szél, hajnaltájban elindult feléjük a tengeren járva, és el akart menni mellettük.

[49]Amikor meglátták őt, amint a tengeren jár, azt hitték, hogy kísértet, és felkiáltottak.

[50]Mert mindnyájan látták őt, és megrettentek. De ő azonnal megszólította őket, és ezt mondta nekik: Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!

[51]Beszállt hozzájuk a hajóba, és elült a szél, ők pedig szerfölött csodálkoztak magukban.

[52]Mert a kenyerekből még nem okultak, és a szívük kemény maradt.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mateus 14.34-36

[53] Estando já no outro lado, chegaram a terra, em Genesaré, onde aportaram.

[54] Saindo eles do barco, logo o povo reconheceu Jesus;

[55] e, percorrendo toda aquela região, traziam em leitos os enfermos, para onde ouviam que ele estava.

[56] Onde quer que ele entrasse nas aldeias, cidades ou campos, punham os enfermos nas praças, rogando-lhe que os deixasse tocar ao menos na orla da sua veste; e quantos a tocavam saíam curados.

Marcos 7

Jesus e a tradição dos anciãos. O que contamina o homem

Mateus 15.1-20

[1] Ora, reuniram-se a Jesus os fariseus e alguns escribas, vindos de Jerusalém.

[2] E, vendo que alguns dos discípulos dele comiam pão com as mãos impuras, isto é, por lavar

[3] (pois os fariseus e todos os judeus, observando a tradição dos anciãos, não comem sem lavar cuidadosamente as mãos;

[4] quando voltam da praça, não comem sem se aspergirem; e há muitas outras coisas que receberam para observar, como a lavagem de copos, jarros e vasos de metal [e camas]),

(Mt 14,34–36)

[53]A túlsó partra átkelve megérkeztek Genezáretbe, és kikötöttek.

[54]Amikor kiszálltak a hajóból, az emberek azonnal felismerték őt,

[55]és körbefutották a hírrel az egész környéket; kezdték a betegeket oda hordani, ahol hallomásuk szerint éppen volt.

[56]Ahova csak bement, falvakba, városokba vagy tanyákra, letették a tereken a betegeket, és kérték őt, hogy azok legalább a ruhája szegélyét érinthessék; és akik csak megérintették, meggyógyultak.

Márk 7

Jézus tanítása a tisztaságról

(Mt 15,10–20)

[1]Köré gyűltek a farizeusok és néhányan az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek,

[2]mivel észrevették, hogy némelyik tanítványa tisztátalan, vagyis mosatlan kézzel eszik.

[3]A farizeusok és általában a zsidók ugyanis addig nem esznek, míg meg nem mosták a kezüket egy maréknyi vízzel, mert ragaszkodnak a vének hagyományához,

[4]és amikor hazamennek a piacról, addig nem esznek, míg meg nem mosakodtak. Sok egyéb más is van, amit hagyományként átvettek és őriznek, amilyen például a poharak, korsók, rézedények és fekhelyek megmosása.

[5] interpelaram-no os fariseus e os escribas: Por que não andam os teus discípulos de conformidade com a tradição dos anciãos, mas comem com as mãos por lavar?

[6] Respondeu-lhes: Bem profetizou Isaías a respeito de vós, hipócritas, como está escrito: Este povo honra-me com os lábios, mas o seu coração está longe de mim.

[7] E em vão me adoram, ensinando doutrinas que são preceitos de homens.

[8] Negligenciando o mandamento de Deus, guardais a tradição dos homens.

[9] E disse-lhes ainda: Jeitosamente rejeitais o preceito de Deus para guardardes a vossa própria tradição.

[10] Pois Moisés disse: Honra a teu pai e a tua mãe; e: Quem maldisser a seu pai ou a sua mãe seja punido de morte.

[11] Vós, porém, dizeis: Se um homem disser a seu pai ou a sua mãe: Aquilo que poderias aproveitar de mim é Corbã, isto é, oferta para o SENHOR,

[12] então, o dispensais de fazer qualquer coisa em favor de seu pai ou de sua mãe,

[13] invalidando a palavra de Deus pela vossa própria tradição, que vós mesmos transmitistes; e fazeis muitas outras coisas semelhantes.

[14] Convocando ele, de novo, a multidão, disse-lhes: Ouvi-me, todos, e entendei.

[15] Nada há fora do homem que, entrando nele, o possa contaminar; mas o que sai do homem é o que o contamina.

[5]Megkérdezték tehát tőle a farizeusok és az írástudók: Miért nem élnek a te tanítványaid a vének hagyománya szerint, és miért esznek tisztátalan kézzel?

[6]Ő pedig ezt válaszolta nekik: Ti képmutatók, igazán illik rátok Ézsaiás próféta szava, amint meg van írva: „Ez a nép csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem.

[7]Pedig hiába tisztelnek engem, ha emberi tanításokat és parancsolatokat tanítanak."

[8]Az Isten parancsolatát elhagyva az emberek hagyományához ragaszkodtok.

[9]Ezt is mondta nekik: Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát, hogy helyébe állíthassátok a magatok hagyományát.

[10]Mert Mózes ezt mondta: „Tiszteld apádat és anyádat", és ezt: „Aki gyalázza apját vagy anyját, halállal bűnhődjék."

[11]Ti pedig így beszéltek: Ha ezt mondja valaki apjának vagy anyjának: korbán, vagyis áldozati ajándék az, amivel kötelességem volna téged megsegíteni,

[12]akkor már nem engeditek, hogy bármit is tegyen apjáért vagy anyjáért;

[13]és így érvénytelenné teszitek az Isten igéjét a ti továbbadott hagyományotokkal. De sok más ehhez hasonlót is tesztek.

[14]Ismét odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: Hallgassatok rám mindnyájan, és értsétek meg!

[15]Nincs semmi, ami kívülről az emberbe jutva tisztátalanná tehetné őt; hanem ami kijön az emberből, az teszi tisztátalanná.

[16] [Se alguém tem ouvidos para ouvir, ouça.]

[17] Quando entrou em casa, deixando a multidão, os seus discípulos o interrogaram acerca da parábola.

[18] Então, lhes disse: Assim vós também não entendeis? Não compreendeis que tudo o que de fora entra no homem não o pode contaminar,

[19] porque não lhe entra no coração, mas no ventre, e sai para lugar escuso? E, assim, considerou ele puros todos os alimentos.

[20] E dizia: O que sai do homem, isso é o que o contamina.

[21] Porque de dentro, do coração dos homens, é que procedem os maus desígnios, a prostituição, os furtos, os homicídios, os adultérios,

[22] a avareza, as malícias, o dolo, a lascívia, a inveja, a blasfêmia, a soberba, a loucura.

[23] Ora, todos estes males vêm de dentro e contaminam o homem.

A mulher siro-fenícia

Mateus 15.21-28

[24] Levantando-se, partiu dali para as terras de Tiro [e Sidom]. Tendo entrado numa casa, queria que ninguém o soubesse; no entanto, não pôde ocultar-se,

[25] porque uma mulher, cuja filhinha estava possessa de espírito imundo, tendo ouvido a respeito dele, veio e prostrou-se-lhe aos pés.

[16]Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!

[17]Amikor azután a sokaságot elhagyva bement a házba, megkérdezték tanítványai a példázatról.

[18]Ő pedig ezt mondta nekik: Ti is ennyire értetlenek vagytok? Nem értitek, hogy ami kívülről megy be az emberbe, az nem teheti tisztátalanná,

[19]mert nem a szívébe megy, hanem a gyomrába, és az árnyékszékbe kerül? Jézus ezzel tisztának nyilvánított minden ételt,

[20]és hozzátette: Ami az emberből kijön, az teszi őt tisztátalanná.

[21]Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaság, lopás, gyilkosság,

[22]házasságtörés, kapzsiság, gonoszság; csalás, kicsapongás, irigység, rágalmazás, gőg, esztelenség.

[23]Ezek a gonoszságok mind belülről jönnek, és teszik tisztátalanná az embert.

A pogány asszony hite

(Mt 15,21–28)

[24]Onnan elindulva elment Tírusz vidékére. Bement egy házba, és nem akarta, hogy bárki is tudjon róla. De nem maradhatott titokban,

[25]mert azonnal tudomást szerzett róla egy asszony, akinek a leányában tisztátalan lélek volt, eljött hozzá, és a lába elé borult.

[26] Esta mulher era grega, de origem siro-fenícia, e rogava-lhe que expelisse de sua filha o demônio.

[27] Mas Jesus lhe disse: Deixa primeiro que se fartem os filhos, porque não é bom tomar o pão dos filhos e lançá-lo aos cachorrinhos.

[28] Ela, porém, lhe respondeu: Sim, SENHOR; mas os cachorrinhos, debaixo da mesa, comem das migalhas das crianças.

[29] Então, lhe disse: Por causa desta palavra, podes ir; o demônio já saiu de tua filha.

[30] Voltando ela para casa, achou a menina sobre a cama, pois o demônio a deixara.

A cura de um surdo e gago

[31] De novo, se retirou das terras de Tiro e foi por Sidom até ao mar da Galiléia, através do território de Decápolis.

[32] Então, lhe trouxeram um surdo e gago e lhe suplicaram que impusesse as mãos sobre ele.

[33] Jesus, tirando-o da multidão, à parte, pôs-lhe os dedos nos ouvidos e lhe tocou a língua com saliva;

[34] depois, erguendo os olhos ao céu, suspirou e disse: Efatá!, que quer dizer: Abre-te!

[35] Abriram-se-lhe os ouvidos, e logo se lhe soltou o empecilho da língua, e falava desembaraçadamente.

[36] Mas lhes ordenou que a ninguém o dissessem; contudo, quanto mais

[26]Ez az asszony görög volt, szirofőníciai származású, és azt kérte, hogy űzze ki az ördögöt a leányából.

[27]Jézus ezt mondta az asszonynak: Hadd lakjanak jól először a gyermekek, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak.

[28]Az pedig így válaszolt neki: Uram, a kutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból.

[29]Jézus ezt mondta neki: Ezért a szavadért, mondom, menj el, leányodból kiment az ördög.

[30]Amikor hazaért az asszony, látta, hogy gyermeke az ágyon fekszik, és az ördög már kiment belőle.

A süketnéma meggyógyítása
(Mt 15,29–31)

[31]Jézus ismét elhagyta Tírusz határát, és Szidónon át a Galileai-tengerhez ment a Tízváros vidékén keresztül.

[32]Ekkor egy süketnémát vittek hozzá, és kérték, hogy tegye rá a kezét.

[33]Jézus félrevonta őt a sokaságtól, ujját a süket fülébe dugta, majd ujjára köpve megérintette a nyelvét;

[34]azután az égre tekintve fohászkodott, és így szólt hozzá: Effata, azaz nyílj meg!

[35]És megnyílt a füle, nyelvének bilincse is azonnal megoldódott, úgyhogy rendesen tudott beszélni.

[36]Jézus megparancsolta nekik, hogy ezt senkinek se mondják el; de minél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték,

recomendava, tanto mais eles o divulgavam.

37 Maravilhavam-se sobremaneira, dizendo: Tudo ele tem feito esplendidamente bem; não somente faz ouvir os surdos, como falar os mudos.

37és szerfölött álmélkodtak, és ezt mondták: Milyen jó mindaz, amit tesz! Képes azt is megtenni, hogy a süketek halljanak és a némák beszéljenek!

Marcos 8

A segunda multiplicação de pães e peixes
Mateus 15.32-39

1 Naqueles dias, quando outra vez se reuniu grande multidão, e não tendo eles o que comer, chamou Jesus os discípulos e lhes disse:

2 Tenho compaixão desta gente, porque há três dias que permanecem comigo e não têm o que comer.

3 Se eu os despedir para suas casas, em jejum, desfalecerão pelo caminho; e alguns deles vieram de longe.

4 Mas os seus discípulos lhe responderam: Donde poderá alguém fartá-los de pão neste deserto?

5 E Jesus lhes perguntou: Quantos pães tendes? Responderam eles: Sete.

6 Ordenou ao povo que se assentasse no chão. E, tomando os sete pães, partiu-os, após ter dado graças, e os deu a seus discípulos, para que estes os distribuíssem, repartindo entre o povo.

7 Tinham também alguns peixinhos; e, abençoando-os, mandou que estes igualmente fossem distribuídos.

8 Comeram e se fartaram; e dos pedaços restantes recolheram sete cestos.

Márk 8

Négyezer ember megvendégelése
(Mt 15,32–39)

1Azokban a napokban, amikor ismét nagy sokaság vette körül, és nem volt mit enniük, magához hívta tanítványait, és így szólt hozzájuk:

2Szánakozom a sokaságon, mert már három napja vannak velem, és nincs mit enniük;

3ha pedig éhesen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton, mert némelyikük messziről jött.

4Tanítványai így feleltek: Hogyan tudná bárki is ezeket kenyérrel jóllakatni itt a pusztában?

5Megkérdezte tőlük: Hány kenyeretek van? Ők ezt válaszolták: Hét.

6Ekkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, azután vette a hét kenyeret, hálát adott, megtörte, és tanítványainak adta, hogy tegyék eléjük. Ők pedig a sokaság elé tették.

7Volt néhány kis haluk is, és miután áldást mondott, szólt, hogy ezeket is tegyék eléjük.

8Ettek és jóllaktak, azután összeszedték a maradék darabokat hét kosárral,

[9] Eram cerca de quatro mil homens. Então, Jesus os despediu.

[10] Logo a seguir, tendo embarcado juntamente com seus discípulos, partiu para as regiões de Dalmanuta.

Os fariseus pedem um sinal do céu
Mateus 16.1-4

[11] E, saindo os fariseus, puseram-se a discutir com ele; e, tentando-o, pediram-lhe um sinal do céu.

[12] Jesus, porém, arrancou do íntimo do seu espírito um gemido e disse: Por que pede esta geração um sinal? Em verdade vos digo que a esta geração não se lhe dará sinal algum.

[13] E, deixando-os, tornou a embarcar e foi para o outro lado.

O fermento dos fariseus e o de Herodes
Mateus 16.5-12

[14] Ora, aconteceu que eles se esqueceram de levar pães e, no barco, não tinham consigo senão um só.

[15] Preveniu-os Jesus, dizendo: Vede, guardai-vos do fermento dos fariseus e do fermento de Herodes.

[16] E eles discorriam entre si: É que não temos pão.

[17] Jesus, percebendo-o, lhes perguntou: Por que discorreis sobre o não terdes pão? Ainda não considerastes, nem compreendestes? Tendes o coração endurecido?

[18] Tendo olhos, não vedes? E, tendo ouvidos, não ouvis? Não vos lembrais

[19] de quando parti os cinco pães para os cinco mil, quantos cestos cheios de

[9]pedig mintegy négyezren voltak. Ezek után elbocsátotta őket,

[10]és azonnal hajóba szállva tanítványaival együtt elment Dalmanuta vidékére.

A farizeusok jelt kívánnak
(Mt 16,1–12; Lk 11,16. 29; 12,1; Mt 12,38–39)

[11]Kimentek hozzá a farizeusok, és vitatkozni kezdtek vele, mennyei jelt követelve tőle, hogy kísértsék őt.

[12]Jézus pedig lelke mélyéről felsóhajtva így szólt: Miért kíván jelt ez a nemzedék? Bizony, mondom nektek, nem adatik jel ennek a nemzedéknek.

[13]Ezzel otthagyta őket, ismét hajóba szállt, és elment a túlsó partra.

[14]De elfelejtettek kenyeret vinni, és csak egyetlen kenyér volt náluk a hajóban.

[15]Jézus figyelmeztette őket: Vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok kovászától és Heródes kovászától!

[16]Ők pedig tanakodni kezdtek egymás között, hogy nincs kenyerük.

[17]Amikor ezt Jézus észrevette, így szólt hozzájuk: Miért tanakodtok, hogy nincs kenyeretek? Még mindig nem értitek és nem látjátok be? Még mindig keményszívűek vagytok?

[18]Van szemetek, mégsem láttok? Van fületek, mégsem hallotok? És nem emlékeztek,

[19]amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezernek, hány kosarat szedtetek tele

pedaços recolhestes? Responderam eles: Doze!

[20] E de quando parti os sete pães para os quatro mil, quantos cestos cheios de pedaços recolhestes? Responderam: Sete!

[21] Ao que lhes disse Jesus: Não compreendeis ainda?

A cura de um cego em Betsaida

[22] Então, chegaram a Betsaida; e lhe trouxeram um cego, rogando-lhe que o tocasse.

[23] Jesus, tomando o cego pela mão, levou-o para fora da aldeia e, aplicando-lhe saliva aos olhos e impondo-lhe as mãos, perguntou-lhe: Vês alguma coisa?

[24] Este, recobrando a vista, respondeu: Vejo os homens, porque como árvores os vejo, andando.

[25] Então, novamente lhe pôs as mãos nos olhos, e ele, passando a ver claramente, ficou restabelecido; e tudo distinguia de modo perfeito.

[26] E mandou-o Jesus embora para casa, recomendando-lhe: Não entres na aldeia.

A confissão de Pedro

Mateus 16.13-20; Lucas 9.18-21

[27] Então, Jesus e os seus discípulos partiram para as aldeias de Cesaréia de Filipe; e, no caminho, perguntou-lhes: Quem dizem os homens que sou eu?

[28] E responderam: João Batista; outros: Elias; mas outros: Algum dos profetas.

[29] Então, lhes perguntou: Mas vós, quem dizeis que eu sou? Respondendo, Pedro lhe disse: Tu és o Cristo.

kenyérdarabokkal? Így feleltek: Tizenkettőt.

[20]És amikor a hét kenyeret megtörtem a négyezernek, hány kosarat szedtetek tele kenyérdarabokkal? Ezt mondták: Hetet.

[21]Ő pedig megkérdezte tőlük: Még mindig nem értitek?

A bétsaidai vak meggyógyítása

[22]Amikor Bétsaidába érkeztek, egy vakot vittek hozzá, és kérték, hogy érintse meg.

[23]Ő pedig a vakot kézen fogva kivezette a faluból, azután szemére köpve rátette kezét, és megkérdezte: Látsz-e valamit?

[24]Az felnézett, és így szólt: Látom az embereket, amint jönnek-mennek, de mintha fákat látnék.

[25]Azután Jézus ismét rátette a kezét a szemére, ő pedig körülnézett, és meggyógyult, tisztán látott mindent.

[26]Jézus ekkor hazaküldte őt, és azt mondta: Még a faluba se menj be!

Péter vallástétele

(Mt 16,13–20; Lk 9,18–21)

[27]Jézus pedig elindult tanítványaival együtt a Cézárea Filippi mellett levő falvakba. Útközben megkérdezte tanítványaitól: Kinek mondanak engem az emberek?

[28]Ők így feleltek: Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, ismét mások pedig egynek a próféták közül.

[29]Jézus tovább kérdezte őket: Ti kinek mondotok engem? Péter így válaszolt neki: Te vagy a Krisztus.

[30] Advertiu-os Jesus de que a ninguém dissessem tal coisa a seu respeito.

Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 16.21-23; Lucas 9.22

[31] Então, começou ele a ensinar-lhes que era necessário que o Filho do Homem sofresse muitas coisas, fosse rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas, fosse morto e que, depois de três dias, ressuscitasse.

[32] E isto ele expunha claramente. Mas Pedro, chamando-o à parte, começou a reprová-lo.

[33] Jesus, porém, voltou-se e, fitando os seus discípulos, repreendeu a Pedro e disse: Arreda, Satanás! Porque não cogitas das coisas de Deus, e sim das dos homens.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Lucas 9.23-27

[34] Então, convocando a multidão e juntamente os seus discípulos, disse-lhes: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, tome a sua cruz e siga-me.

[35] Quem quiser, pois, salvar a sua vida perdê-la-á; e quem perder a vida por causa de mim e do evangelho salvá-la-á.

[36] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro e perder a sua alma?

[37] Que daria um homem em troca de sua alma?

[38] Porque qualquer que, nesta geração adúltera e pecadora, se envergonhar de

[30]Jézus pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek se beszéljenek őróla.

Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról

(Mt 16,21–23; Lk 9,22)

[31]És tanítani kezdte őket, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, és el kell vettetnie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia.

[32]Jézus nyíltan beszélt erről. Péter ekkor félrevonva őt feddeni kezdte;

[33]ő azonban megfordulva tanítványaira tekintett, megfeddte Pétert, és ezt mondta: Távozz tőlem, Sátán, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint.

Jézus követése

(Mt 16,24–28; Lk 9,23–27)

[34]Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem.

[35]Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.

[36]Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de élete veszendőbe megy?

[37]Mert mit is adhatna az ember váltságdíjul az életéért?

[38]Mert ha valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzedék

mim e das minhas palavras, também o Filho do Homem se envergonhará dele, quando vier na glória de seu Pai com os santos anjos.

Marcos 9

[1] Dizia-lhes ainda: Em verdade vos afirmo que, dos que aqui se encontram, alguns há que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam ter chegado com poder o reino de Deus.

A transfiguração
Mateus 17.1-8; Lucas 9.28-36

[2] Seis dias depois, tomou Jesus consigo a Pedro, Tiago e João e levou-os sós, à parte, a um alto monte. Foi transfigurado diante deles;

[3] as suas vestes tornaram-se resplandecentes e sobremodo brancas, como nenhum lavandeiro na terra as poderia alvejar.

[4] Apareceu-lhes Elias com Moisés, e estavam falando com Jesus.

[5] Então, Pedro, tomando a palavra, disse: Mestre, bom é estarmos aqui e que façamos três tendas: uma será tua, outra, para Moisés, e outra, para Elias.

[6] Pois não sabia o que dizer, por estarem eles aterrados.

[7] A seguir, veio uma nuvem que os envolveu; e dela uma voz dizia: Este é o meu Filho amado; a ele ouvi.

[8] E, de relance, olhando ao redor, a ninguém mais viram com eles, senão Jesus.

A vinda de Elias
Mateus 17.9-13

előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

Márk 9

[1]Azután így szólt hozzájuk: Bizony, mondom nektek, hogy vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízlelik meg a halált addig, amíg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal.

Jézus megdicsőülése
(Mt 17,1–13; Lk 9,28–36)

[2]Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, felvitte csak őket magukban egy magas hegyre, és szemük láttára elváltozott.

[3]Ruhája olyan tündöklő fehér lett, amilyet a földön ruhafestő nem tud fehéríteni.

[4]És megjelent nekik Illés Mózessel együtt, és beszélgettek Jézussal.

[5]Péter megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni; hadd készítsünk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

[6]Nem tudta ugyanis, hogy mit beszél, mert nagy félelem fogta el őket.

[7]És felhő támadt, amely beárnyékolta őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!

[8]És amint körülnéztek, már senki mást nem láttak maguk mellett, csak Jézust egyedül.

[9] Ao descerem do monte, ordenou-lhes Jesus que não divulgassem as coisas que tinham visto, até o dia em que o Filho do Homem ressuscitasse dentre os mortos.
[10] Eles guardaram a recomendação, perguntando uns aos outros que seria o ressuscitar dentre os mortos.
[11] E interrogaram-no, dizendo: Por que dizem os escribas ser necessário que Elias venha primeiro?

[12] Então, ele lhes disse: Elias, vindo primeiro, restaurará todas as coisas; como, pois, está escrito sobre o Filho do Homem que sofrerá muito e será aviltado?

[13] Eu, porém, vos digo que Elias já veio, e fizeram com ele tudo o que quiseram, como a seu respeito está escrito.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-21; Lucas 9.37-43

[14] Quando eles se aproximaram dos discípulos, viram numerosa multidão ao redor e que os escribas discutiam com eles.
[15] E logo toda a multidão, ao ver Jesus, tomada de surpresa, correu para ele e o saudava.
[16] Então, ele interpelou os escribas: Que é que discutíeis com eles?
[17] E um, dentre a multidão, respondeu: Mestre, trouxe-te o meu filho, possesso de um espírito mudo;
[18] e este, onde quer que o apanha, lança-o por terra, e ele espuma, rilha os dentes e vai definhando. Roguei a teus discípulos que o expelissem, e eles não puderam.

[9]Amikor jöttek lefelé a hegyről, megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, amit láttak, csak amikor az Emberfia már feltámadt a halottak közül.
[10]Engedelmeskedtek a parancsnak, de azon tanakodtak egymás között, mit jelent a halottak közül való feltámadás.
[11]Ezért megkérdezték tőle: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?
[12]Ő pedig így válaszolt: Illés valóban előbb jön el, hogy helyreállítson mindent. Akkor viszont miért van megírva az Emberfiáról, hogy sok szenvedésben és megvetésben lesz része?
[13]De mondom nektek, Illés már eljött, és azt tették vele, amit csak akartak, amint meg van írva róla.

A néma lélek kiűzése

(Mt 17,14–21; Lk 9,37–43a)

[14]Amikor a tanítványok közelébe értek, nagy sokaságot láttak körülöttük, írástudókat is, akik vitatkoztak velük.
[15]Amint meglátták Jézust, az egész sokaság felbolydult, és eléje futott, hogy köszöntse őt.
[16]Ő pedig megkérdezte tőlük: Miről vitatkoztok velük?
[17]A sokaságból így felelt neki valaki: Mester, elhoztam hozzád a fiamat, akiben néma lélek van;
[18]és ahol hatalmába keríti, földhöz vágja őt, habzik a szája, és megmerevedik. Szóltam a tanítványaidnak, hogy űzzék ki, de nem tudták.

[19] Então, Jesus lhes disse: Ó geração incrédula, até quando estarei convosco? Até quando vos sofrerei? Trazei-mo.

[19]Jézus így válaszolt nekik: Ó, hitetlen nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt elém!

[20] E trouxeram-lho; quando ele viu a Jesus, o espírito imediatamente o agitou com violência, e, caindo ele por terra, revolvia-se espumando.

[20]Odavitték hozzá, és amikor meglátta Jézust a lélek, azonnal megrázta a fiút, úgyhogy az a földre esve fetrengett és habzott a szája.

[21] Perguntou Jesus ao pai do menino: Há quanto tempo isto lhe sucede? Desde a infância, respondeu;

[21]Jézus megkérdezte a fiú apjától: Mióta gyötri ez a betegség? Ő pedig ezt válaszolta: Gyermekkora óta.

[22] e muitas vezes o tem lançado no fogo e na água, para o matar; mas, se tu podes alguma coisa, tem compaixão de nós e ajuda-nos.

[22]Gyakran vetette tűzbe is, meg vízbe is, hogy elpusztítsa, de ha valamit tehetsz, légy segítségünkre, könyörülj rajtunk!

[23] Ao que lhe respondeu Jesus: Se podes! Tudo é possível ao que crê.

[23]Jézus pedig ezt mondta neki: Ha tehetsz?! Minden lehetséges annak, aki hisz.

[24] E imediatamente o pai do menino exclamou [com lágrimas]: Eu creio! Ajuda-me na minha falta de fé!

[24]A fiú apja azonnal felkiáltott: Hiszek! Segíts a hitetlenségemen!

[25] Vendo Jesus que a multidão concorria, repreendeu o espírito imundo, dizendo-lhe: Espírito mudo e surdo, eu te ordeno: Sai deste jovem e nunca mais tornes a ele.

[25]Amikor látta Jézus, hogy összefut a sokaság, ráparancsolt a tisztátalan lélekre ezt mondva neki: Te néma és süket lélek, én parancsolom neked: menj ki belőle, és ne menj bele többé!

[26] E ele, clamando e agitando-o muito, saiu, deixando-o como se estivesse morto, a ponto de muitos dizerem: Morreu.

[26]Az pedig felkiáltott, erősen megrázta őt, és kiment belőle. A gyermek olyan lett, mint a halott, úgyhogy sokan azt mondták: meghalt.

[27] Mas Jesus, tomando-o pela mão, o ergueu, e ele se levantou.

[27]Jézus azonban kezét megragadva felemelte, és az felkelt.

[28] Quando entrou em casa, os seus discípulos lhe perguntaram em particular: Por que não pudemos nós expulsá-lo?

[28]Amikor azután Jézus bement egy házba, a tanítványai megkérdezték tőle maguk között: Mi miért nem tudtuk kiűzni?

[29] Respondeu-lhes: Esta casta não pode sair senão por meio de oração [e jejum].

[29] Ő pedig ezt mondta nekik: Ez a fajta semmivel sem űzhető ki, csak imádsággal.

De novo Jesus prediz a sua morte e ressurreição

Mateus 17.22-23; Lucas 9.43b-45

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mt 17,22–23; Lk 9,43b–45)

[30] E, tendo partido dali, passavam pela Galiléia, e não queria que ninguém o soubesse;

[30] Onnan elindulva keresztülmentek Galileán, és nem akarta, hogy valaki megtudja,

[31] porque ensinava os seus discípulos e lhes dizia: O Filho do Homem será entregue nas mãos dos homens, e o matarão; mas, três dias depois da sua morte, ressuscitará.

[31] mert tanította a tanítványait, és ezt mondta nekik: az Emberfia emberek kezébe adatik, és megölik őt, de miután megölték, a harmadik napon feltámad.

[32] Eles, contudo, não compreendiam isto e temiam interrogá-lo.

[32] Ők nem értették ezt a beszédet, de féltek megkérdezni őt.

O maior no reino dos céus

Mateus 18.1-5; Lucas 9.46-48

A kisgyermek példája

(Mt 18,1–5; Lk 9,46–48)

[33] Tendo eles partido para Cafarnaum, estando ele em casa, interrogou os discípulos: De que é que discorríeis pelo caminho?

[33] Megérkeztek Kapernaumba, és amikor már otthon volt, megkérdezte tőlük: Miről vitatkoztatok útközben?

[34] Mas eles guardaram silêncio; porque, pelo caminho, haviam discutido entre si sobre quem era o maior.

[34] Ők azonban hallgattak, mert arról vitatkoztak egymás között az úton, hogy ki a legnagyobb?

[35] E ele, assentando-se, chamou os doze e lhes disse: Se alguém quer ser o primeiro, será o último e servo de todos.

[35] Jézus ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó és mindenki szolgája.

[36] Trazendo uma criança, colocou-a no meio deles e, tomando-a nos braços, disse-lhes:

[36] És kézen fogva egy kisgyermeket, középük állította, átölelte, és ezt mondta nekik:

[37] Qualquer que receber uma criança, tal como esta, em meu nome, a mim me recebe; e qualquer que a mim me receber, não recebe a mim, mas ao que me enviou.

[37] Aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevemért, az engem fogad be; és aki engem befogad, az nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.

Jesus ensina a tolerância e a caridade

Lucas 9.49-50

Az ismeretlen ördögűző

(Lk 9,49–50)

[38] Disse-lhe João: Mestre, vimos um homem que, em teu nome, expelia demônios, o qual não nos segue; e nós lho proibimos, porque não seguia conosco.

[39] Mas Jesus respondeu: Não lho proibais; porque ninguém há que faça milagre em meu nome e, logo a seguir, possa falar mal de mim.

[40] Pois quem não é contra nós é por nós.

[41] Porquanto, aquele que vos der de beber um copo de água, em meu nome, porque sois de Cristo, em verdade vos digo que de modo algum perderá o seu galardão.

Os tropeços
Mateus 18.6-9; Lucas 17.1-2

[42] E quem fizer tropeçar a um destes pequeninos crentes, melhor lhe fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma grande pedra de moinho, e fosse lançado no mar.

[43] E, se tua mão te faz tropeçar, corta-a; pois é melhor entrares maneta na vida do que, tendo as duas mãos, ires para o inferno, para o fogo inextinguível

[44] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[45] E, se teu pé te faz tropeçar, corta-o; é melhor entrares na vida aleijado do que, tendo os dois pés, seres lançado no inferno

[46] [onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga].

[47] E, se um dos teus olhos te faz tropeçar, arranca-o; é melhor entrares no reino de

[38]János ezt mondta neki: Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben űzött ki ördögöket, és igyekeztünk megakadályozni ebben, mert nem követ minket.

[39]Jézus azonban ezt mondta: Ne akadályozzátok őt! Mert senki sem fog csodát tenni az én nevemben, hogy azután gyalázhasson engem,

[40]mert aki nincs ellenünk, az mellettünk van.

[41]Aki inni ad nektek egy pohár vizet azért, mert Krisztuséi vagytok, bizony, mondom nektek, hogy el nem marad a jutalma.

Óvás a megbotránkoztatástól
(Mt 18,6–10; Lk 17,1–2)

[42]Aki pedig egyet is megbotránkoztat e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik.

[43]Ha megbotránkoztat téged a kezed, vágd le azt, mert jobb, ha csonkán mégy be az életre, mint ha két kezeddel együtt jutsz a gyehennára, az olthatatlan tűzre,

[44]ahol férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik el.

[45]És ha a lábad megbotránkoztat téged, vágd le azt, mert jobb, ha sántán mégy be az életre, mintha két lábaddal együtt vettetsz a gyehennára,

[46]ahol férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik el.

[47]És ha a szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt, mert jobb, ha fél szemmel

Deus com um só dos teus olhos do que, tendo os dois seres lançado no inferno,

[48] onde não lhes morre o verme, nem o fogo se apaga.

Os discípulos, o sal da terra
Mateus 5.13; Lucas 14.34-35

[49] Porque cada um será salgado com fogo.

[50] Bom é o sal; mas, se o sal vier a tornar-se insípido, como lhe restaurar o sabor? Tende sal em vós mesmos e paz uns com os outros.

mégy be az Isten országába, mint ha két szemeddel együtt vettetsz a gyehennára,

[48]ahol férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik el.

Az ízetlenné vált só
(Mt 5,13; Lk 14,34–35)

[49]Mert majd minden ember tűzzel sózatik meg.

[50]Jó a só, de ha a só ízét veszti, hogyan adjátok vissza az ízét? Legyen bennetek só, és éljetek békességben egymással!

Marcos 10

Jesus atravessa o Jordão
Mateus 19.1-2

[1] Levantando-se Jesus, foi dali para o território da Judéia, além do Jordão. E outra vez as multidões se reuniram junto a ele, e, de novo, ele as ensinava, segundo o seu costume.

A questão do divórcio
Mateus 19.3-12; Lucas 16.18

[2] E, aproximando-se alguns fariseus, o experimentaram, perguntando-lhe: É lícito ao marido repudiar sua mulher?

[3] Ele lhes respondeu: Que vos ordenou Moisés?

[4] Tornaram eles: Moisés permitiu lavrar carta de divórcio e repudiar.

[5] Mas Jesus lhes disse: Por causa da dureza do vosso coração, ele vos deixou escrito esse mandamento;

[6] porém, desde o princípio da criação, Deus os fez homem e mulher.

[7] Por isso, deixará o homem a seu pai e mãe [e unir-se-á a sua mulher],

Márk 10

Kérdés a házassági elválásról
(Mt 19,1–9; Lk 16,18; Mt 5,31–32)

[1]Onnan útrakelve elment Jézus Júdea vidékére és a Jordánon túlra; és megint nagy sokaság gyülekezett hozzá, ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.

[2]Farizeusok is mentek hozzá, hogy megkísértsék őt, és megkérdezték tőle: szabad-e a férjnek a feleségét elbocsátania?

[3]Ő azonban visszakérdezett: Mit parancsolt nektek Mózes?

[4]Azok ezt mondták: Mózes megengedte a válólevél írását és az elbocsátást.

[5]Jézus erre így szólt hozzájuk: Szívetek keménysége miatt írta nektek Mózes ezt a parancsolatot,

[6]mert a teremtés kezdete óta Isten férfivá és nővé teremtette őket.

[7]Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez,

[8] e, com sua mulher, serão os dois uma só carne. De modo que já não são dois, mas uma só carne.

[8]és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy.

[9] Portanto, o que Deus ajuntou não separe o homem.

[9]Amit tehát Isten egybekötött, ember el ne válassza.

[10] Em casa, voltaram os discípulos a interrogá-lo sobre este assunto.

[10]Otthon a tanítványai is megkérdezték őt erről.

[11] E ele lhes disse: Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério contra aquela.

[11]Ő pedig ezt mondta nekik: Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörést követ el feleségével szemben;

[12] E, se ela repudiar seu marido e casar com outro, comete adultério.

[12]és ha a feleség bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, házasságtörést követ el.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Lucas 18.15-17

Jézus megáldja a gyermekeket

(Mt 19,13–15; Lk 18,15–17)

[13] Então, lhe trouxeram algumas crianças para que as tocasse, mas os discípulos os repreendiam.

[13]Ekkor kisgyermekeket vittek hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak.

[14] Jesus, porém, vendo isto, indignou-se e disse-lhes: Deixai vir a mim os pequeninos, não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[14]Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.

[15] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira nenhuma entrará nele.

[15]Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be oda.

[16] Então, tomando-as nos braços e impondo-lhes as mãos, as abençoava.

[16]Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.

O jovem rico

Mateus 19.16-22; Lucas 18.18-23

A gazdag ifjú

(Mt 19,16–26; Lk 18,18–27)

[17] E, pondo-se Jesus a caminho, correu um homem ao seu encontro e, ajoelhando-se, perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[17]Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és térdre borulva előtte, azt kérdezte tőle: Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?

[18] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom senão um, que é Deus.
[19] Sabes os mandamentos: Não matarás, não adulterarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, não defraudarás ninguém, honra a teu pai e tua mãe.
[20] Então, ele respondeu: Mestre, tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21] E Jesus, fitando-o, o amou e disse: Só uma coisa te falta: Vai, vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro no céu; então, vem e segue-me.

[22] Ele, porém, contrariado com esta palavra, retirou-se triste, porque era dono de muitas propriedades.

O perigo das riquezas

Mateus 19.23-30; Lucas 18.24-30

[23] Então, Jesus, olhando ao redor, disse aos seus discípulos: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!
[24] Os discípulos estranharam estas palavras; mas Jesus insistiu em dizer-lhes: Filhos, quão difícil é [para os que confiam nas riquezas] entrar no reino de Deus!
[25] É mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.
[26] Eles ficaram sobremodo maravilhados, dizendo entre si: Então, quem pode ser salvo?

[18]Jézus így szólt hozzá: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül.
[19]Tudod a parancsolatokat: „Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ne károsíts meg senkit, tiszteld apádat és anyádat.”
[20]Ő pedig ezt mondta neki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.
[21]Jézus rátekintett, megkedvelte őt, és ezt mondta neki: Egy hiányosságod van még: menj, add el, amid van, és oszd szét a szegények között, akkor kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.
[22]A válasz miatt elborult az ember arca, és szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

[23]Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: Milyen nehezen mennek be Isten országába a gazdagok!
[24]A tanítványok megdöbbentek szavain, Jézus azonban ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Gyermekeim, milyen nehéz az Isten országába bejutni!
[25]Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.
[26]Ők pedig még jobban megrökönyödtek, és ezt kérdezgették egymás között: Akkor kicsoda üdvözülhet?

[27] Jesus, porém, fitando neles o olhar, disse: Para os homens é impossível; contudo, não para Deus, porque para Deus tudo é possível.

[28] Então, Pedro começou a dizer-lhe: Eis que nós tudo deixamos e te seguimos.
[29] Tornou Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou irmãos, ou irmãs, ou mãe, ou pai, ou filhos, ou campos por amor de mim e por amor do evangelho,

[30] que não receba, já no presente, o cêntuplo de casas, irmãos, irmãs, mães, filhos e campos, com perseguições; e, no mundo por vir, a vida eterna.

[31] Porém muitos primeiros serão últimos; e os últimos, primeiros.

Jesus ainda outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Lucas 18.31-34

[32] Estavam de caminho, subindo para Jerusalém, e Jesus ia adiante dos seus discípulos. Estes se admiravam e o seguiam tomados de apreensões. E Jesus, tornando a levar à parte os doze, passou a revelar-lhes as coisas que lhe deviam sobrevir, dizendo:
[33] Eis que subimos para Jerusalém, e o Filho do Homem será entregue aos principais sacerdotes e aos escribas; condená-lo-ão à morte e o entregarão aos gentios;

[27]Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta: Az embereknél lehetetlen, de Istennél nem, mert Istennél minden lehetséges.

A tanítványok jutalma

(Mt 19,27–30; Lk 18,28–30)

[28]Péter ezt mondta neki: Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.
[29]Jézus így szólt: Bizony, mondom nektek: mindaz, aki elhagyta házát vagy testvéreit, anyját vagy apját, gyermekeit vagy szántóföldjeit énértem és az evangéliumért,
[30]az százannyit kap: most ebben a világban házakat és testvéreket, anyát, gyermeket, és szántóföldeket üldöztetésekkel együtt, a jövendő világban pedig örök életet.
[31]De sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból első.

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mt 20,17–19; Lk 18,31–34)

[32]Mikor pedig a Jeruzsálembe vezető úton mentek, Jézus előttük haladt. Akik vele voltak, álmélkodtak, akik pedig követték, féltek. Ekkor újra maga mellé vette a tizenkettőt, és beszélni kezdett nekik arról, ami vele történni fog:

[33]Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, halálra ítélik őt, és átadják a népeknek,

[34] hão de escarnecê-lo, cuspir nele, açoitá-lo e matá-lo; mas, depois de três dias, ressuscitará.

O pedido de Tiago e João
Mateus 20.20-28

[35] Então, se aproximaram dele Tiago e João, filhos de Zebedeu, dizendo-lhe: Mestre, queremos que nos concedas o que te vamos pedir.

[36] E ele lhes perguntou: Que quereis que vos faça?

[37] Responderam-lhe: Permite-nos que, na tua glória, nos assentemos um à tua direita e o outro à tua esquerda.

[38] Mas Jesus lhes disse: Não sabeis o que pedis. Podeis vós beber o cálice que eu bebo ou receber o batismo com que eu sou batizado?

[39] Disseram-lhe: Podemos. Tornou-lhes Jesus: Bebereis o cálice que eu bebo e recebereis o batismo com que eu sou batizado;

[40] quanto, porém, ao assentar-se à minha direita ou à minha esquerda, não me compete concedê-lo; porque é para aqueles a quem está preparado.

[41] Ouvindo isto, indignaram-se os dez contra Tiago e João.

[42] Mas Jesus, chamando-os para junto de si, disse-lhes: Sabeis que os que são considerados governadores dos povos

[34]kigúnyolják és leköpik, megkorbácsolják és megölik, de a harmadik napon feltámad.

Zebedeus fiainak kérése
(Mt 20,20–28; Lk 22,24–27; 12,50)

[35]Hozzálépett Jakab és János, a Zebedeus két fia, és így szóltak hozzá: Mester, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk.

[36]Jézus megkérdezte tőlük: Mit szeretnétek, mit tegyek meg nektek?

[37]Ők pedig ezt mondták neki: Add meg nekünk, hogy egyikünk a jobb, másikunk a bal kezed felől üljön majd a te dicsőségedben.

[38]Jézus így válaszolt: Nem tudjátok, mit kértek. Vajon ki tudjátok-e inni azt a poharat, amelyet én kiiszom, és meg tudtok-e keresztelkedni azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?

[39]Ők pedig így feleltek neki: Meg tudjuk tenni. Jézus ezt mondta nekik: Azt a poharat, amelyből én iszom, kiisszátok, és azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek,

[40]de hogy ki üljön jobb vagy bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz, akiknek elkészíttetett.

[41]Amikor ezt a többi tíz meghallotta, megharagudott Jakabra és Jánosra.

[42]De Jézus odahívta őket, és így szólt hozzájuk: Tudjátok, hogy azok, akik a népek fejedelmeinek számítanak,

têm-nos sob seu domínio, e sobre eles os seus maiorais exercem autoridade.

43 Mas entre vós não é assim; pelo contrário, quem quiser tornar-se grande entre vós, será esse o que vos sirva;

44 e quem quiser ser o primeiro entre vós será servo de todos.

45 Pois o próprio Filho do Homem não veio para ser servido, mas para servir e dar a sua vida em resgate por muitos.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Lucas 18.35-43

46 E foram para Jericó. Quando ele saía de Jericó, juntamente com os discípulos e numerosa multidão, Bartimeu, cego mendigo, filho de Timeu, estava assentado à beira do caminho

47 e, ouvindo que era Jesus, o Nazareno, pôs-se a clamar: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

48 E muitos o repreendiam, para que se calasse; mas ele cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

49 Parou Jesus e disse: Chamai-o. Chamaram, então, o cego, dizendo-lhe: Tem bom ânimo; levanta-te, ele te chama.

50 Lançando de si a capa, levantou-se de um salto e foi ter com Jesus.

51 Perguntou-lhe Jesus: Que queres que eu te faça? Respondeu o cego: Mestre, que eu torne a ver.

52 Então, Jesus lhe disse: Vai, a tua fé te salvou. E imediatamente tornou a ver e seguia a Jesus estrada fora.

zsarnokoskodnak rajtuk, és nagyjaik hatalmaskodnak fölöttük.

43De nem így van közöttetek, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok;

44és aki közöttetek első akar lenni, az legyen mindenki rabszolgája.

45Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.

A vak Bartimeus meggyógyítása

(Mt 20,29–34; Lk 18,35–43)

46Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, a Timeus fia ült az út mellett.

47Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus az, így kiáltott fel: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!

48Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: Dávid Fia, könyörülj rajtam!

49Jézus megállt és ezt mondta: Hívjátok ide! Odahívták a vakot, és ezt mondták neki: Bízzál! Kelj fel! Hív téged!

50Ő pedig ledobta felsőruháját, felugrott, és odament Jézushoz.

51Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz, mit tegyek veled? A vak ezt mondta: Mester, hogy újra lássak.

52Jézus pedig így szólt hozzá: Menj el, a te hited megtartott téged. És azonnal visszanyerte látását, és követte őt az úton.

Marcos 11

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém
Mateus 21.1-17; Lucas 19.28-40; João 12.12-19

1 Quando se aproximavam de Jerusalém, de Betfagé e Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou Jesus dois dos seus discípulos

2 e disse-lhes: Ide à aldeia que aí está diante de vós e, logo ao entrar, achareis preso um jumentinho, o qual ainda ninguém montou; desprendei-o e trazei-o.

3 Se alguém vos perguntar: Por que fazeis isso? Respondei: O SENHOR precisa dele e logo o mandará de volta para aqui.

4 Então, foram e acharam o jumentinho preso, junto ao portão, do lado de fora, na rua, e o desprenderam.

5 Alguns dos que ali estavam reclamaram: Que fazeis, soltando o jumentinho?

6 Eles, porém, responderam conforme as instruções de Jesus; então, os deixaram ir.

7 Levaram o jumentinho, sobre o qual puseram as suas vestes, e Jesus o montou.

8 E muitos estendiam as suas vestes no caminho, e outros, ramos que haviam cortado dos campos.

9 Tanto os que iam adiante dele como os que vinham depois clamavam: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR!

10 Bendito o reino que vem, o reino de Davi, nosso pai! Hosana, nas maiores alturas!

Márk 11

Jézus bevonul Jeruzsálembe
(Mt 21,1–11; Lk 19,28–38; Jn 12,12–19)

1Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél Jézus elküldött tanítványai közül kettőt,

2és így szólt hozzájuk: Menjetek be az előttetek lévő faluba, és amint beértek, találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült soha senki: oldjátok el, és hozzátok ide.

3Ha pedig valaki szólna nektek: Miért teszitek ezt? – mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi.

4Azok elmentek, megtalálták a szamárcsikót az ajtó elé kötve kinn az utcán, és eloldották.

5Az ott álldogálók közül néhányan megkérdezték tőlük: Mit csináltok, miért oldjátok el a szamárcsikót?

6Ők pedig úgy válaszoltak, ahogyan Jézus mondta, és elengedték őket.

7Elvitték tehát Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, ő pedig felült rá.

8Sokan felsőruhájukat terítették az útra, mások a mezőn vágott lombos ágakat;

9az előtte haladók és az őt követők pedig ezt kiáltották: Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében!

10Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hozsánna a magasságban!

[11] E, quando entrou em Jerusalém, no templo, tendo observado tudo, como fosse já tarde, saiu para Betânia com os doze.

A figueira sem fruto
Mateus 21.18-22

[12] No dia seguinte, quando saíram de Betânia, teve fome.

[13] E, vendo de longe uma figueira com folhas, foi ver se nela, porventura, acharia alguma coisa. Aproximando-se dela, nada achou, senão folhas; porque não era tempo de figos.

[14] Então, lhe disse Jesus: Nunca jamais coma alguém fruto de ti! E seus discípulos ouviram isto.

A purificação do templo
Mateus 21.12-17; Lucas 19.45-48

[15] E foram para Jerusalém. Entrando ele no templo, passou a expulsar os que ali vendiam e compravam; derribou as mesas dos cambistas e as cadeiras dos que vendiam pombas.

[16] Não permitia que alguém conduzisse qualquer utensílio pelo templo;

[17] também os ensinava e dizia: Não está escrito: A minha casa será chamada casa de oração para todas as nações? Vós, porém, a tendes transformado em covil de salteadores.

[18] E os principais sacerdotes e escribas ouviam estas coisas e procuravam um modo de lhe tirar a vida; pois o temiam, porque toda a multidão se maravilhava de sua doutrina.

[19] Em vindo a tarde, saíram da cidade.

[11]Jézus bement Jeruzsálemben a templomba; mikor pedig már mindent megnézett, és mivel már későre járt az idő, kiment Betániába a tizenkettővel.

A terméketlen fügefa
(Mt 21,18–19a)

[12]Másnap pedig, amikor Betániából elindultak, megéhezett,

[13]és messziről meglátva egy zöldellő fügefát, odament, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert nem volt fügeérés ideje.

[14]Megszólalt, és ezt mondta a fának: Senki ne egyen rólad gyümölcsöt soha többé. A tanítványai is hallották ezt.

Jézus megtisztítja a templomot
(Mt 21,12–17; Lk 19,45–48; Jn 2,14–22)

[15]Azután Jeruzsálembe értek. Bement a templomba, és kezdte kiűzni azokat, akik a templomban adtak és vettek, felborította a pénzváltók asztalait, és a galambárusok székeit,

[16]és nem engedte, hogy bármit átvigyenek a templomon.

[17]Azután így tanította őket: Nincs-e megírva: Az én házam imádság háza lesz minden nép számára? Ti pedig rablók barlangjává tettétek.

[18]Meghallották ezt a főpapok és az írástudók, és keresték a módját, hogyan veszítsék el. Féltek ugyanis tőle, mert az egész sokaság álmélkodott a tanításán.

[19]És amikor beesteledett, kimentek a városból.

O poder da fé

[20] E, passando eles pela manhã, viram que a figueira secara desde a raiz.

[21] Então, Pedro, lembrando-se, falou: Mestre, eis que a figueira que amaldiçoaste secou.

[22] Ao que Jesus lhes disse: Tende fé em Deus;

[23] porque em verdade vos afirmo que, se alguém disser a este monte: Ergue-te e lança-te no mar, e não duvidar no seu coração, mas crer que se fará o que diz, assim será com ele.

[24] Por isso, vos digo que tudo quanto em oração pedirdes, crede que recebestes, e será assim convosco.

[25] E, quando estiverdes orando, se tendes alguma coisa contra alguém, perdoai, para que vosso Pai celestial vos perdoe as vossas ofensas.

[26] [Mas, se não perdoardes, também vosso Pai celestial não vos perdoará as vossas ofensas.]

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Lucas 20.1-8

[27] Então, regressaram para Jerusalém. E, andando ele pelo templo, vieram ao seu encontro os principais sacerdotes, os escribas e os anciãos

[28] e lhe perguntaram: Com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu tal autoridade para as fazeres?

A fügefa elszáradása
(Mt 21,19b–22)

[20]Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt.

[21]Péter visszaemlékezve így szólt hozzá: Mester, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.

[22]Jézus így válaszolt nekik: Higgyetek Istenben!

[23]Bizony, mondom nektek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: emelkedjél fel, és vesd magad a tengerbe, és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak megadatik az.

[24]Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amit imádságotokban kértek, azt megkapjátok, és megadatik nektek.

[25]És amikor imádkoztok, bocsássatok meg annak, aki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.

[26]Ha pedig ti nem bocsátotok meg, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a vétkeiteket.

Kérdés Jézus hatalmáról
(Mt 21,23–27; Lk 20,1–8)

[27]Ismét bementek Jeruzsálembe. És amikor Jézus a templomban volt, odamentek a főpapok, az írástudók és a vének,

[28]és így szóltak hozzá: Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked ezt a hatalmat, hogy ilyeneket tegyél?

[29] Jesus lhes respondeu: Eu vos farei uma pergunta; respondei-me, e eu vos direi com que autoridade faço estas coisas.

[30] O batismo de João era do céu ou dos homens? Respondei!

[31] E eles discorriam entre si: Se dissermos: Do céu, dirá: Então, por que não acreditastes nele?

[32] Se, porém, dissermos: dos homens, é de temer o povo. Porque todos consideravam a João como profeta.

[33] Então, responderam a Jesus: Não sabemos. E Jesus, por sua vez, lhes disse: Nem eu tampouco vos digo com que autoridade faço estas coisas.

Marcos 12

A parábola dos lavradores maus

Mateus 21.33-46; Lucas 20.9-19

[1] Depois, entrou Jesus a falar-lhes por parábola: Um homem plantou uma vinha, cercou-a de uma sebe, construiu um lagar, edificou uma torre, arrendou-a a uns lavradores e ausentou-se do país.

[2] No tempo da colheita, enviou um servo aos lavradores para que recebesse deles dos frutos da vinha;

[3] eles, porém, o agarraram, espancaram e o despacharam vazio.

[4] De novo, lhes enviou outro servo, e eles o esbordoaram na cabeça e o insultaram.

[29]Jézus pedig így válaszolt nekik: Kérdezek tőletek valamit, feleljetek rá, és akkor megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

[30]Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Válaszoljatok nekem!

[31]Azok pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, a mennyből, azt fogja mondani, akkor miért nem hittetek neki?

[32]Vagy talán mondjuk azt: emberektől? De féltek a sokaságtól, mert Jánosról mindenki úgy gondolta, hogy valóban próféta volt.

[33]Ezért így feleltek Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus pedig ezt mondta nekik: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

Márk 12

A gonosz szőlőmunkások

(Mt 21,33–46; Lk 20,9–19)

[1]Jézus ekkor példázatokban kezdett szólni hozzájuk: Egy ember szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót ásott, és őrtornyot épített. Azután bérbe adta szőlőmunkásoknak, és idegenbe távozott.

[2]Majd amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy megkapja tőlük a részét a szőlő terméséből.

[3]De azok megragadták a szolgát, megverték, és elküldték üres kézzel.

[4]Ismét elküldött hozzájuk egy másik szolgát, ezt pedig agyba-főbe verték, és kigúnyolták.

[5] Ainda outro lhes mandou, e a este mataram. Muitos outros lhes enviou, dos quais espancaram uns e mataram outros.

[6] Restava-lhe ainda um, seu filho amado; a este lhes enviou, por fim, dizendo: Respeitarão a meu filho.

[7] Mas os tais lavradores disseram entre si: Este é o herdeiro; ora, vamos, matemo-lo, e a herança será nossa.

[8] E, agarrando-o, mataram-no e o atiraram para fora da vinha.

[9] Que fará, pois, o dono da vinha? Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros.

[10] Ainda não lestes esta Escritura: A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular;

[11] isto procede do SENHOR, e é maravilhoso aos nossos olhos?

[12] E procuravam prendê-lo, mas temiam o povo; porque compreenderam que contra eles proferira esta parábola. Então, desistindo, retiraram-se.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Lucas 20.19-26

[13] E enviaram-lhe alguns dos fariseus e dos herodianos, para que o apanhassem em alguma palavra.

[14] Chegando, disseram-lhe: Mestre, sabemos que és verdadeiro e não te importas com quem quer que seja, porque não olhas a aparência dos homens; antes, segundo a verdade, ensinas o caminho de Deus; é lícito pagar tributo a César ou não? Devemos ou não devemos pagar?

[5]Újból küldött egy szolgát; ezt megölték, azután sok más szolgát is; némelyeket megvertek, másokat pedig megöltek.

[6]Volt még egy szeretett fia. Utoljára őt küldte el hozzájuk, mivel azt gondolta: A fiamat meg fogják becsülni.

[7]A munkások azonban ezt mondták egymás között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és mienk lesz az örökség!

[8]Megragadták, megölték őt, és kidobták a szőlőn kívülre.

[9]Mit tesz hát majd a szőlő ura? Eljön, és elpusztítja a munkásokat, azután másoknak adja a szőlőt.

[10]Vajon nem olvastátok a Szentírásban: „A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő;

[11]az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben?”

[12]Ekkor el akarták őt fogni, de féltek a sokaságtól. Mert megértették, hogy róluk mondta a példázatot. Ezért otthagyták őt, és elmentek.

Az adópénz

(Mt 22,15–22; Lk 20,20–26)

[13]Elküldtek hozzá a farizeusok és a Heródes-pártiak közül néhányat, hogy egy kérdéssel csalják tőrbe.

[14]Odamentek tehát, és így szóltak hozzá: Mester, tudjuk, hogy igaz ember vagy, és nem törődsz azzal, hogy ki mit mond, mert nem veszed figyelembe az emberek tekintélyét, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy sem? Fizessük-e, vagy ne fizessük?

[15] Mas Jesus, percebendo-lhes a hipocrisia, respondeu: Por que me experimentais? Trazei-me um denário para que eu o veja.
[16] E eles lho trouxeram. Perguntou-lhes: De quem é esta efígie e inscrição? Responderam: De César.
[17] Disse-lhes, então, Jesus: Dai a César o que é de César e a Deus o que é de Deus. E muito se admiraram dele.

Os saduceus e a ressurreição

Mateus 22.23-33; Lucas 20.27-40

[18] Então, os saduceus, que dizem não haver ressurreição, aproximaram-se dele e lhe perguntaram, dizendo:

[19] Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém e deixar mulher sem filhos, seu irmão a tome como esposa e suscite descendência a seu irmão.

[20] Ora, havia sete irmãos; o primeiro casou e morreu sem deixar descendência;
[21] o segundo desposou a viúva e morreu, também sem deixar descendência; e o terceiro, da mesma forma.
[22] E, assim, os sete não deixaram descendência. Por fim, depois de todos, morreu também a mulher.
[23] Na ressurreição, quando eles ressuscitarem, de qual deles será ela a esposa? Porque os sete a desposaram.
[24] Respondeu-lhes Jesus: Não provém o vosso erro de não conhecerdes as Escrituras, nem o poder de Deus?
[25] Pois, quando ressuscitarem de entre os mortos, nem casarão, nem se darão em

[15]Ő pedig ismerve képmutatásukat, ezt mondta nekik: Miért kísértetek engem? Hozzatok nekem egy dénárt, hadd lássam.
[16]Azok pedig hoztak egyet, és ő megkérdezte: Kié ez a kép és ez a felirat? Ők pedig így feleltek: A császáré.
[17]Jézus ezt mondta nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené. És igen elcsodálkoztak rajta.

Kérdés a feltámadásról

(Mt 22,23–33; Lk 20,27–40)

[18]Szadduceusok is jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincs feltámadás, és ezt kérdezték tőle:
[19]Mester, Mózes elrendelte nekünk, hogy ha valakinek a testvére meghal, és asszonyt hagy hátra, de nem marad gyermek utána, akkor a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének.
[20]Volt hét testvér. Az első megnősült, de utód nélkül halt meg.
[21]A második is elvette az asszonyt, és meghalt úgy, hogy tőle sem maradt utód. Ugyanígy történt a harmadikkal is,

[22]és a hét testvér egyikétől sem maradt utód. Végül meghalt az asszony is.

[23]A feltámadáskor, amikor majd ezek feltámadnak, melyiknek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt.
[24]Jézus ezt mondta nekik: Vajon nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem Isten hatalmát?
[25]Mert amikor majd az emberek feltámadnak a halálból, nem házasodnak,

casamento; porém, são como os anjos nos céus.

[26] Quanto à ressurreição dos mortos, não tendes lido no Livro de Moisés, no trecho referente à sarça, como Deus lhe falou: Eu sou o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó?

[27] Ora, ele não é Deus de mortos, e sim de vivos. Laborais em grande erro.

O grande mandamento

Mateus 22.34-40; Lucas 10.25-28

[28] Chegando um dos escribas, tendo ouvido a discussão entre eles, vendo como Jesus lhes houvera respondido bem, perguntou-lhe: Qual é o principal de todos os mandamentos?

[29] Respondeu Jesus: O principal é: Ouve, ó Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR!

[30] Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todo o teu entendimento e de toda a tua força.

[31] O segundo é: Amarás o teu próximo como a ti mesmo. Não há outro mandamento maior do que estes.

[32] Disse-lhe o escriba: Muito bem, Mestre, e com verdade disseste que ele é o único, e não há outro senão ele,

[33] e que amar a Deus de todo o coração e de todo o entendimento e de toda a força, e amar ao próximo como a si mesmo excede a todos os holocaustos e sacrifícios.

[34] Vendo Jesus que ele havia respondido sabiamente, declarou-lhe: Não estás longe

férjhez sem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben.

[26]Ami pedig a halottak feltámadását illeti, vajon nem olvastátok Mózes könyvében, a csipkebokorról szóló részben, hogy mit mondott neki Isten? „Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákób Istene.”

[27]Isten nem a holtak Istene, hanem az élőké. Ti tehát nagyon tévelyegtek.

A nagy parancsolat

(Mt 22,34–40; Lk 10,25–28)

[28]Ekkor odament az egyik írástudó, aki hallotta őket vitázni, és mivel tudta, hogy Jézus jól felelt nekik, megkérdezte tőle: Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül?

[29]Jézus így válaszolt: A legfőbb ez: „Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!”

[30]és: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!”

[31]A második ez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat.

[32]Az írástudó ezt mondta neki: Úgy van, Mester, helyesen mondtad, hogy egy Isten van, és rajta kívül nincsen más;

[33]és ha szeretjük őt teljes szívünkből, teljes elménkből és teljes erőnkből, és ha szeretjük felebarátunkat, mint magunkat, sokkal több az minden égő- és véresáldozatnál.

[34]Jézus pedig látva, hogy okosan felelt, ezt mondta neki: Nem vagy messze Isten

do reino de Deus. E já ninguém mais ousava interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Lucas 20.41-44

35 Jesus, ensinando no templo, perguntou: Como dizem os escribas que o Cristo é filho de Davi?

36 O próprio Davi falou, pelo Espírito Santo: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos debaixo dos teus pés.

37 O mesmo Davi chama-lhe SENHOR; como, pois, é ele seu filho? E a grande multidão o ouvia com prazer.

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-7,14; Lucas 20.45-47

38 E, ao ensinar, dizia ele: Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e das saudações nas praças;

39 e das primeiras cadeiras nas sinagogas e dos primeiros lugares nos banquetes;

40 os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

A oferta da viúva pobre
Lucas 21.1-4

41 Assentado diante do gazofilácio, observava Jesus como o povo lançava ali o dinheiro. Ora, muitos ricos depositavam grandes quantias.

42 Vindo, porém, uma viúva pobre, depositou duas pequenas moedas correspondentes a um quadrante.

43 E, chamando os seus discípulos, disse-lhes: Em verdade vos digo que esta viúva

országától. És többé senki sem merte őt megkérdezni.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura
(Mt 22,41–46a; Lk 20,41–44)

35Amikor Jézus a templomban tanított, ezt kérdezte: Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid Fia?

36Maga Dávid mondta a Szentlélek által: „Így szólt az Úr az én uramhoz: Ülj az én jobb kezem felől, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet.”

37Ha maga Dávid mondja őt Urának, akkor hogyan lehet a Fia? A nagy sokaság szívesen hallgatta őt.

Az írástudók nagyravágyása és kapzsisága
(Mt 23,6–7. 14; Lk 20,45–47)

38Tanítás közben így szólt Jézus: Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni, és szeretik, ha köszöntik őket a tereken,

39szeretnek a főhelyeken ülni a zsinagógákban és az asztalfőn a lakomákon;

40felemésztik az özvegyek házát, és színlelésből hosszan imádkoznak: ezekre súlyosabb ítélet vár.

Az özvegyasszony két fillérje
(Lk 21,1–4)

41Jézus pedig leült a templomi persellyel szemben, és nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele,

42egy szegény özvegyasszony pedig odamenve beledobott két fillért, azaz a legkisebb pénzt.

43Jézus odahívta tanítványait, és ezt mondta nekik: Bizony, mondom nektek,

pobre depositou no gazofilácio mais do que o fizeram todos os ofertantes.

44 Porque todos eles ofertaram do que lhes sobrava; ela, porém, da sua pobreza deu tudo quanto possuía, todo o seu sustento.

hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe.

44Mert mindannyian a fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindent beledobott, amije csak volt, az egész vagyonát.

Marcos 13

O sermão profético
A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Lucas 21.5-6

1 Ao sair Jesus do templo, disse-lhe um de seus discípulos: Mestre! Que pedras, que construções!

2 Mas Jesus lhe disse: Vês estas grandes construções? Não ficará pedra sobre pedra, que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Lucas 21.7-19

3 No monte das Oliveiras, defronte do templo, achava-se Jesus assentado, quando Pedro, Tiago, João e André lhe perguntaram em particular:

4 Dize-nos quando sucederão estas coisas, e que sinal haverá quando todas elas estiverem para cumprir-se.

5 Então, Jesus passou a dizer-lhes: Vede que ninguém vos engane.

6 Muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu; e enganarão a muitos.

7 Quando, porém, ouvirdes falar de guerras e rumores de guerras, não vos assusteis; é necessário assim acontecer, mas ainda não é o fim.

Márk 13

Jézus jövendölése a templomról
(Mt 24,1–2; Lk 21,5–6)

1Amikor Jézus kiment a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: Mester, nézd, mekkora kövek és mekkora épületek!

2Jézus ezt mondta neki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.

A nagy megpróbáltatás ideje
(Mt 24,3–22; Lk 21,7–24; Mt 10,17–22)

3Amikor az Olajfák hegyén ült, a templommal átellenben, maguk között megkérdezte tőle Péter, Jakab, János és András:

4Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek, és mi lesz annak a jele, hogy mindez beteljesedik?

5Jézus pedig így kezdett beszélni hozzájuk: Vigyázzatok, hogy senki meg ne tévesszen titeket.

6Sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! – és sokakat megtévesztenek.

7Amikor pedig háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne rémüljetek meg: ennek meg kell történnie, de ez még nem a vég.

[8] Porque se levantará nação contra nação, e reino, contra reino. Haverá terremotos em vários lugares e também fomes. Estas coisas são o princípio das dores.

[9] Estai vós de sobreaviso, porque vos entregarão aos tribunais e às sinagogas; sereis açoitados, e vos farão comparecer à presença de governadores e reis, por minha causa, para lhes servir de testemunho.

[10] Mas é necessário que primeiro o evangelho seja pregado a todas as nações.

[11] Quando, pois, vos levarem e vos entregarem, não vos preocupeis com o que haveis de dizer, mas o que vos for concedido naquela hora, isso falai; porque não sois vós os que falais, mas o Espírito Santo.

[12] Um irmão entregará à morte outro irmão, e o pai, ao filho; filhos haverá que se levantarão contra os progenitores e os matarão.

[13] Sereis odiados de todos por causa do meu nome; aquele, porém, que perseverar até ao fim, esse será salvo.

A grande tribulação

Mateus 24.15-28; Lucas 21.20-24

[14] Quando, pois, virdes o abominável da desolação situado onde não deve estar (quem lê entenda), então, os que estiverem na Judéia fujam para os montes;

[15] quem estiver em cima, no eirado, não desça nem entre para tirar da sua casa alguma coisa;

[8]Mert nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, mindenfelé földrengések és éhínségek lesznek: ez csak a vajúdás kínjainak kezdete!

[9]Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert bíróságoknak adnak át titeket, zsinagógákban vernek meg, helytartók és királyok elé állítanak énértem, tanúbizonyságul nekik.

[10]Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot.

[11]Amikor pedig elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjatok, hanem ami megadatik nektek abban az órában, azt mondjátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.

[12]Akkor majd testvér a testvérét, apa a gyermekét adja halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megölik őket,

[13]és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az üdvözül.

[14]Amikor pedig meglátjátok, hogy a pusztító utálatosság ott áll, ahol nem volna szabad – aki olvassa, értse meg! –, akkor azok, akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe,

[15]aki a ház tetején lesz, ne szálljon le, és ne menjen be, hogy kihozzon valamit a házából,

[16] e o que estiver no campo não volte atrás para buscar a sua capa.

[17] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias!

[18] Orai para que isso não suceda no inverno.

[19] Porque aqueles dias serão de tamanha tribulação como nunca houve desde o princípio do mundo, que Deus criou, até agora e nunca jamais haverá.

[20] Não tivesse o SENHOR abreviado aqueles dias, e ninguém se salvaria; mas, por causa dos eleitos que ele escolheu, abreviou tais dias.

[21] Então, se alguém vos disser: Eis aqui o Cristo! Ou: Ei-lo ali! Não acrediteis;

[22] pois surgirão falsos cristos e falsos profetas, operando sinais e prodígios, para enganar, se possível, os próprios eleitos.

[23] Estai vós de sobreaviso; tudo vos tenho predito.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Lucas 21.25-28

[24] Mas, naqueles dias, após a referida tribulação, o sol escurecerá, a lua não dará a sua claridade,

[25] as estrelas cairão do firmamento, e os poderes dos céus serão abalados.

[26] Então, verão o Filho do Homem vir nas nuvens, com grande poder e glória.

[16]és aki a mezőn lesz, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját!

[17]Jaj a terhes és a szoptatós anyáknak azokban a napokban!

[18]Imádkozzatok, hogy ne télen legyen ez,

[19]mert azokban a napokban olyan nyomorúság lesz, amilyen az Isten által teremtett világ kezdete óta egészen mostanáig nem volt, és nem is lesz soha.

[20]És ha az Úr nem rövidítette volna meg azokat a napokat, nem menekülne meg egyetlen halandó sem; a választottakért azonban, akiket magának kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.

Az Emberfia eljövetele

(Mt 24,29–36; Lk 21,25–33)

[21]Ha valaki akkor ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus! – vagy: Íme, ott van! Ne higgyétek!

[22]Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak majd, jeleket és csodákat tesznek, hogy így megtévesszék, ha lehet, a választottakat.

[23]Ti azonban vigyázzatok: előre megmondtam nektek mindent!

[24]Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik,

[25]és a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóoszlopai megrendülnek.

[26]És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkön, nagy hatalommal és dicsőséggel.

[27] E ele enviará os anjos e reunirá os seus escolhidos dos quatro ventos, da extremidade da terra até à extremidade do céu.

[27]És akkor elküldi az angyalokat, és összegyűjti választottait a négy égtáj felől, a föld szélétől az ég határáig.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Lucas 21.29-36

[28] Aprendei, pois, a parábola da figueira: quando já os seus ramos se renovam, e as folhas brotam, sabeis que está próximo o verão.

[28]Tanuljatok a fügefa példájából: amikor már zsendül az ága, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

[29] Assim, também vós: quando virdes acontecer estas coisas, sabei que está próximo, às portas.

[29]Így ti is, amikor meglátjátok, hogy ezek történnek, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.

[30] Em verdade vos digo que não passará esta geração sem que tudo isto aconteça.

[30]Bizony, mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindez meg nem történik.

[31] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[31]Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.

[32] Mas a respeito daquele dia ou da hora ninguém sabe; nem os anjos no céu, nem o Filho, senão o Pai.

[32]Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja, sem az angyalok az égben, sem a Fiú, hanem csak az Atya.

[33] Estai de sobreaviso, vigiai [e orai]; porque não sabeis quando será o tempo.

[33]Vigyázzatok, virrasszatok! Mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!

[34] É como um homem que, ausentando-se do país, deixa a sua casa, dá autoridade aos seus servos, a cada um a sua obrigação, e ao porteiro ordena que vigie.

[34]Amint az útrakelő ember is, amikor elhagyja házát, megbízza szolgáit, mindegyiket a maga feladatával, az ajtóőrnek is megparancsolja, hogy vigyázzon.

[35] Vigiai, pois, porque não sabeis quando virá o dono da casa: se à tarde, se à meia-noite, se ao cantar do galo, se pela manhã;

[35]Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mikor tér vissza a ház ura; este vagy éjfélkor, kakasszóra vagy reggel;

[36] para que, vindo ele inesperadamente, não vos ache dormindo.

[36]ha váratlanul megérkezik, nehogy alva találjon titeket!

[37] O que, porém, vos digo, digo a todos: vigiai!

[37]Amit pedig nektek mondok, azt mindenkinek mondom: Vigyázzatok!

Marcos 14

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Lucas 22.1-2

1 Dali a dois dias, era a Páscoa e a Festa dos Pães Asmos; e os principais sacerdotes e os escribas procuravam como o prenderiam, à traição, e o matariam.

2 Pois diziam: Não durante a festa, para que não haja tumulto entre o povo.

Jesus ungido em Betânia
Mateus 26.6-13; João 12.1-8

3 Estando ele em Betânia, reclinado à mesa, em casa de Simão, o leproso, veio uma mulher trazendo um vaso de alabastro com preciosíssimo perfume de nardo puro; e, quebrando o alabastro, derramou o bálsamo sobre a cabeça de Jesus.

4 Indignaram-se alguns entre si e diziam: Para que este desperdício de bálsamo?

5 Porque este perfume poderia ser vendido por mais de trezentos denários e dar-se aos pobres. E murmuravam contra ela.

6 Mas Jesus disse: Deixai-a; por que a molestais? Ela praticou boa ação para comigo.

7 Porque os pobres, sempre os tendes convosco e, quando quiserdes, podeis fazer-lhes bem, mas a mim nem sempre me tendes.

8 Ela fez o que pôde: antecipou-se a ungir-me para a sepultura.

Márk 14

A nép vezetőinek tanácskozása Jézus ellen
(Mt 26,3–5; Lk 22,1–2; Jn 11,47–53)

1 Két nap múlva volt a páska és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogy Jézust valamiképpen csellel elfogják és megöljék,

2 mert ezt mondták: Ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép körében.

Jézus megkenetése Betániában
(Mt 26,6–13; Jn 12,1–8)

3 Amikor Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél valódi és drága nárdusolaj volt egy alabástrom tartóban, és az alabástrom tartót feltörve, ráöntötte az olajat Jézus fejére.

4 Némelyek pedig maguk között bosszankodtak: Mire való az olajnak ez a pazarlása?

5 Hiszen el lehetett volna adni ezt az olajat több, mint háromszáz dénárért, és a pénzt szétosztani a szegényeknek. És korholták az asszonyt,

6 de Jézus ezt mondta: Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem.

7 Mert a szegények mindig veletek lesznek, és amikor csak akartok, jót tehettek velük, én azonban nem leszek mindig veletek.

8 Azt tette, ami tőle telt: előre megkente a testemet a temetésemre.

[9] Em verdade vos digo: onde for pregado em todo o mundo o evangelho, será também contado o que ela fez, para memória sua.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Lucas 22.3-6

[10] E Judas Iscariotes, um dos doze, foi ter com os principais sacerdotes, para lhes entregar Jesus.

[11] Eles, ouvindo-o, alegraram-se e lhe prometeram dinheiro; nesse meio tempo, buscava ele uma boa ocasião para o entregar.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Lucas 22.7-13

[12] E, no primeiro dia da Festa dos Pães Asmos, quando se fazia o sacrifício do cordeiro pascal, disseram-lhe seus discípulos: Onde queres que vamos fazer os preparativos para comeres a Páscoa?

[13] Então, enviou dois dos seus discípulos, dizendo-lhes: Ide à cidade, e vos sairá ao encontro um homem trazendo um cântaro de água;

[14] segui-o e dizei ao dono da casa onde ele entrar que o Mestre pergunta: Onde é o meu aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[15] E ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado e pronto; ali fazei os preparativos.

[16] Saíram, pois, os discípulos, foram à cidade e, achando tudo como Jesus lhes tinha dito, prepararam a Páscoa.

O traidor é indicado
Mateus 26.20-25

[9]Bizony, mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.

Júdás elárulja Jézust
(Mt 26,14–16; Lk 22,3–6)

[10]Ekkor Júdás Iskáriótes, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy elárulja őt nekik.

[11]Amikor azok ezt meghallották, megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig várta a megfelelő alkalmat, hogy elárulhassa Jézust.

Az utolsó vacsora
(Mt 26,17–29; Lk 22,7–23; 1 Kor 11,23–25)

[12]A kovásztalan kenyerek első napján, amikor a húsvéti bárányt szokták áldozni, így szóltak hozzá a tanítványai: Hol akarod megenni a húsvéti vacsorát, hol készítsük el?

[13]Jézus elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: Menjetek a városba, és ott szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt,

[14]és ahova bemegy, mondjátok meg a házigazdának, hogy a Mester ezt üzeni: Hol van a szállás, ahol tanítványaimmal együtt megehetem a húsvéti vacsorát?

[15]Ő majd mutat nektek egy nagy emeleti termet berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk a vacsorát.

[16]Elindultak a tanítványok, és bementek a városba. Mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

[17] Ao cair da tarde, foi com os doze.

[18] Quando estavam à mesa e comiam, disse Jesus: Em verdade vos digo que um dentre vós, o que come comigo, me trairá.

[19] E eles começaram a entristecer-se e a dizer-lhe, um após outro: Porventura, sou eu?

[20] Respondeu-lhes: É um dos doze, o que mete comigo a mão no prato.

[21] Pois o Filho do Homem vai, como está escrito a seu respeito; mas ai daquele por intermédio de quem o Filho do Homem está sendo traído! Melhor lhe fora não haver nascido!

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Lucas 22.19-23; 1 Coríntios 11.23-25

[22] E, enquanto comiam, tomou Jesus um pão e, abençoando-o, o partiu e lhes deu, dizendo: Tomai, isto é o meu corpo.

[23] A seguir, tomou Jesus um cálice e, tendo dado graças, o deu aos seus discípulos; e todos beberam dele.

[24] Então, lhes disse: Isto é o meu sangue, o sangue da [nova] aliança, derramado em favor de muitos.

[25] Em verdade vos digo que jamais beberei do fruto da videira, até àquele dia em que o hei de beber, novo, no reino de Deus.

[26] Tendo cantado um hino, saíram para o monte das Oliveiras.

Pedro é avisado

[17]Amikor beesteledett, odament a tizenkettővel.

[18]És amikor asztalhoz telepedtek és ettek, ezt mondta Jézus: Bizony, mondom nektek, egy közületek elárul engem, aki együtt eszik velem.

[19]Elszomorodva egymás után kezdték kérdezgetni tőle: Csak nem én?

[20]Ő pedig ezt mondta nekik: Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt mártogat a tálba.

[21]Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja: jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik.

[22]És amikor ettek, vette a kenyeret, áldást mondott, és megtörte, odaadta nekik, és ezt mondta: Vegyétek, ez az én testem.

[23]Azután vette a poharat, hálát adott, odaadta nekik, és ittak belőle mindnyájan,

[24]és ezt mondta nekik: Ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik.

[25]Bizony, mondom nektek, hogy nem iszom többé a szőlőtő terméséből ama napig, amelyen újat iszom az Isten országában.

Az Olajfák hegyén

(Mt 26,30–35; Lk 22,33–34)

[26]Miután elénekelték a zsoltárokat, kimentek az Olajfák hegyére.

Mateus 26.31-35; Lucas 22.31-34; João 13.36-38

27 Então, lhes disse Jesus: Todos vós vos escandalizareis, porque está escrito: Ferirei o pastor, e as ovelhas ficarão dispersas.

28 Mas, depois da minha ressurreição, irei adiante de vós para a Galiléia.

29 Disse-lhe Pedro: Ainda que todos se escandalizem, eu, jamais!

30 Respondeu-lhe Jesus: Em verdade te digo que hoje, nesta noite, antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes.

31 Mas ele insistia com mais veemência: Ainda que me seja necessário morrer contigo, de nenhum modo te negarei. Assim disseram todos.

27És akkor így szólt hozzájuk Jézus: Mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.

28De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába.

29Péter ezt mondta neki: Ha mindenki megbotránkozik is, én akkor sem.

30Jézus így szólt hozzá: Bizony, mondom neked: te még ma, ezen az éjszakán, mielőtt másodszor megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.

31Ő azonban annál inkább mondta: Ha meg is kell halnom veled, akkor sem tagadlak meg. Ugyanígy beszéltek a többiek is.

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Lucas 22.39-46

32 Então, foram a um lugar chamado Getsêmani; ali chegados, disse Jesus a seus discípulos: Assentai-vos aqui, enquanto eu vou orar.

33 E, levando consigo a Pedro, Tiago e João, começou a sentir-se tomado de pavor e de angústia.

34 E lhes disse: A minha alma está profundamente triste até à morte; ficai aqui e vigiai.

35 E, adiantando-se um pouco, prostrou-se em terra; e orava para que, se possível, lhe fosse poupada aquela hora.

36 E dizia: Aba, Pai, tudo te é possível; passa de mim este cálice; contudo, não seja o que eu quero, e sim o que tu queres.

A Gecsemáné-kertben

(Mt 26,36–46; Lk 22,39–46)

32Ekkor arra a helyre értek, amelynek neve Gecsemáné, és így szólt tanítványaihoz: Üljetek le itt, amíg imádkozom.

33Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, azután rettegni és gyötrődni kezdett,

34majd így szólt hozzájuk: Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok!

35Egy kissé tovább ment, a földre borult és imádkozott, hogy ha lehetséges, múljék el tőle ez az óra.

36És így szólt: Abbá, Atyám! Minden lehetséges neked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.

[37] Voltando, achou-os dormindo; e disse a Pedro: Simão, tu dormes? Não pudeste vigiar nem uma hora?
[38] Vigiai e orai, para que não entreis em tentação; o espírito, na verdade, está pronto, mas a carne é fraca.
[39] Retirando-se de novo, orou repetindo as mesmas palavras.
[40] Voltando, achou-os outra vez dormindo, porque os seus olhos estavam pesados; e não sabiam o que lhe responder.
[41] E veio pela terceira vez e disse-lhes: Ainda dormis e repousais! Basta! Chegou a hora; o Filho do Homem está sendo entregue nas mãos dos pecadores.
[42] Levantai-vos, vamos! Eis que o traidor se aproxima.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Lucas 22.47-53; João 18.1-11

[43] E logo, falava ele ainda, quando chegou Judas, um dos doze, e com ele, vinda da parte dos principais sacerdotes, escribas e anciãos, uma turba com espadas e porretes.
[44] Ora, o traidor tinha-lhes dado esta senha: Aquele a quem eu beijar, é esse; prendei-o e levai-o com segurança.
[45] E, logo que chegou, aproximando-se, disse-lhe: Mestre! E o beijou.
[46] Então, lhe deitaram as mãos e o prenderam.
[47] Nisto, um dos circunstantes, sacando da espada, feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha.

[37]Amikor visszament, alva találta őket, és így szólt Péterhez: Simon, alszol? Nem tudtál egy órát sem virrasztani?
[38]Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.
[39]Újra elment, és ugyanazokkal a szavakkal imádkozott.
[40]Amikor visszatért, ismét alva találta őket, mert szemük elnehezült; és nem tudták, mit feleljenek neki.
[41]Harmadszor is visszatért, és így szólt hozzájuk: Aludjatok tovább és pihenjetek! Elég! Eljött az óra! Íme, átadatik az Emberfia a bűnösök kezébe.
[42]Ébredjetek, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.

Jézus elfogatása

(Mt 26,47–56; Lk 22,47–53; Jn 18,3–11)

[43]Még beszélt, amikor egyszer csak megjelent Júdás, egy a tizenkettő közül, és nagy sokaság jött vele a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől, kardokkal és botokkal a kezükben.
[44]Aki elárulta őt, ezt az ismertetőjelet adta meg nekik: Akit megcsókolok, az lesz ő: fogjátok el, és vigyétek el biztos kísérettel.
[45]Amikor odaért, azonnal hozzálépett, és így szólt: Mester! – és megcsókolta.
[46]Azok pedig megragadták Jézust, és elfogták.
[47]Valaki az ott állók közül kirántotta a kardját, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta a fülét.

[48] Disse-lhes Jesus: Saístes com espadas e porretes para prender-me, como a um salteador?

[49] Todos os dias eu estava convosco no templo, ensinando, e não me prendestes; contudo, é para que se cumpram as Escrituras.

[50] Então, deixando-o, todos fugiram.

Jesus seguido por um jovem

[51] Seguia-o um jovem, coberto unicamente com um lençol, e lançaram-lhe a mão.

[52] Mas ele, largando o lençol, fugiu desnudo.

Jesus perante o Sinédrio

Mateus 26.57-68; Lucas 22.63-71

[53] E levaram Jesus ao sumo sacerdote, e reuniram-se todos os principais sacerdotes, os anciãos e os escribas.

[54] Pedro seguira-o de longe até ao interior do pátio do sumo sacerdote e estava assentado entre os serventuários, aquentando-se ao fogo.

[55] E os principais sacerdotes e todo o Sinédrio procuravam algum testemunho contra Jesus para o condenar à morte e não achavam.

[56] Pois muitos testemunhavam falsamente contra Jesus, mas os depoimentos não eram coerentes.

[57] E, levantando-se alguns, testificavam falsamente, dizendo:

[58] Nós o ouvimos declarar: Eu destruirei este santuário edificado por mãos

[48]Ekkor megszólalt Jézus, és ezt mondta nekik: Úgy vonultatok ki ellenem, mint valami rabló ellen, kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok.

[49]Veletek voltam mindennap a templomban, és tanítottam, és nem fogtatok el. Az Írásoknak azonban be kell teljesedniük.

[50]Ekkor mindnyájan elhagyták őt, és elfutottak.

[51]De követte őt egy ifjú, aki csak egy inget viselt mezítelen testén; őt is megragadták,

[52]de ő az ingét otthagyva mezítelenül elmenekült.

Jézus a nagytanács előtt

(Mt 26,57–68; Lk 22,54–55. 63–71; Jn 18,13–14. 19–24)

[53]Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpapok, a vének és az írástudók is mindannyian.

[54]Péter távolról követte őt, egészen a főpap palotájának udvaráig, és ott ült a szolgákkal, és melegedett a tűznél.

[55]A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák; de nem találtak.

[56]Mert sokan tettek hamis tanúvallomást ellene, de a vallomások nem egyeztek.

[57]Ekkor előálltak néhányan, és ezt a hamis vallomást tették ellene:

[58]Mi hallottuk, hogy ezt mondta: Én lerombolom az emberkéz alkotta

humanas e, em três dias, construirei outro, não por mãos humanas.

templomot, és három nap alatt másikat építek, amelyet nem emberkéz alkotott.

59 Nem assim o testemunho deles era coerente.

59De vallomásuk így sem egyezett.

60 Levantando-se o sumo sacerdote, no meio, perguntou a Jesus: Nada respondes ao que estes depõem contra ti?

60A főpap ekkor középre állt, és megkérdezte Jézustól: Semmit sem felelsz arra, amit ezek ellened vallanak?

61 Ele, porém, guardou silêncio e nada respondeu. Tornou a interrogá-lo o sumo sacerdote e lhe disse: És tu o Cristo, o Filho do Deus Bendito?

61Ő azonban hallgatott, és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte őt a főpap: Te vagy a Krisztus, az Áldottnak Fia?

62 Jesus respondeu: Eu sou, e vereis o Filho do Homem assentado à direita do Todo-Poderoso e vindo com as nuvens do céu.

62Jézus ezt mondta: Én vagyok, és meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin.

63 Então, o sumo sacerdote rasgou as suas vestes e disse: Que mais necessidade temos de testemunhas?

63A főpap megszaggatta a ruháját, és így szólt: Mi szükségünk van még tanúkra?

64 Ouvistes a blasfêmia; que vos parece? E todos o julgaram réu de morte.

64Hallottátok az istenkáromlást. Mi a ti véleményetek erről? Azok pedig valamennyien kimondták az ítéletet, hogy méltó a halálra.

65 Puseram-se alguns a cuspir nele, a cobrir-lhe o rosto, a dar-lhe murros e a dizer-lhe: Profetiza! E os guardas o tomaram a bofetadas.

65Akkor némelyek leköpték őt, majd arcát letakarva ököllel ütötték őt, és ezt mondták neki: Most prófétálj! A szolgák is arcul verték őt.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Lucas 22.54-62; João 18.15-18,25-27

Péter megtagadja Jézust

(Mt 26,69–75; Lk 22,56–62; Jn 18,15–18. 25–27)

66 Estando Pedro embaixo no pátio, veio uma das criadas do sumo sacerdote

66Amikor Péter lent volt az udvaron, arra ment a főpap egyik szolgálóleánya.

67 e, vendo a Pedro, que se aquentava, fixou-o e disse: Tu também estavas com Jesus, o Nazareno.

67Meglátta a tűznél melegedő Pétert, ránézett és így szólt: Te is a názáreti Jézussal voltál.

68 Mas ele o negou, dizendo: Não o conheço, nem compreendo o que dizes. E saiu para o alpendre. [E o galo cantou.]

68Ő azonban tagadta, és ezt mondta: Nem tudom, nem is értem, mit beszélsz. És

[69] E a criada, vendo-o, tornou a dizer aos circunstantes: Este é um deles.

[70] Mas ele outra vez o negou. E, pouco depois, os que ali estavam disseram a Pedro: Verdadeiramente, és um deles, porque também tu és galileu.

[71] Ele, porém, começou a praguejar e a jurar: Não conheço esse homem de quem falais!

[72] E logo cantou o galo pela segunda vez. Então, Pedro se lembrou da palavra que Jesus lhe dissera: Antes que duas vezes cante o galo, tu me negarás três vezes. E, caindo em si, desatou a chorar.

Marcos 15

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2,11-26; Lucas 23.1-7,13-25; João 18.28—19.16

[1] Logo pela manhã, entraram em conselho os principais sacerdotes com os anciãos, os escribas e todo o Sinédrio; e, amarrando a Jesus, levaram-no e o entregaram a Pilatos.

[2] Pilatos o interrogou: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[3] Então, os principais sacerdotes o acusavam de muitas coisas.

[4] Tornou Pilatos a interrogá-lo: Nada respondes? Vê quantas acusações te fazem!

[5] Jesus, porém, não respondeu palavra, a ponto de Pilatos muito se admirar.

kiment az előcsarnokba. A kakas pedig megszólalt.

[69]A szolgálóleány ismét meglátta őt, és újra mondta az ott állóknak: Ez közülük való.

[70]De ő ismét tagadta. Egy kis idő múlva viszont az ott állók mondták Péternek: Bizony, közülük való vagy, hiszen Galileából való vagy te is.

[71]Ekkor ő átkozódni és esküdözni kezdett: Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.

[72]És nyomban megszólalt a kakas másodszor is. Péternek ekkor eszébe jutott, amit Jézus mondott neki: Mielőtt a kakas másodszor megszólal, háromszor tagadsz meg engem. És sírásra fakadt.

Márk 15

Jézus Pilátus előtt

(Mt 27,1–2. 11–14; Lk 23,1–5; Jn 18,28–38)

[1]Korán reggel azonnal határozatot hoztak a főpapok a vénekkel és az írástudókkal együtt, vagyis az egész nagytanács. Azután Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak.

[2]Pilátus pedig megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Ő így válaszolt neki: Te mondod.

[3]A főpapok hevesen vádolták őt.

[4]Pilátus ismét megkérdezte tőle: Nem felelsz semmit? Nézd, mennyire vádolnak!

[5]Jézus pedig többé semmit sem válaszolt, úgyhogy Pilátus elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

(Mt 27,15–26; Lk 23,13–25; Jn 18,39–40; 19,4–16)

[6] Ora, por ocasião da festa, era costume soltar ao povo um dos presos, qualquer que eles pedissem.

[6]Ünnepenként pedig szabadon szokott bocsátani nekik egy foglyot, akit kértek.

[7] Havia um, chamado Barrabás, preso com amotinadores, os quais em um tumulto haviam cometido homicídio.

[7]Volt akkor egy Barabbás nevű fogoly a lázadók között, akik a lázadás idején gyilkosságot követtek el.

[8] Vindo a multidão, começou a pedir que lhes fizesse como de costume.

[8]A sokaság tehát felmenve Pilátus elé kérte, hogy tegyen eleget a szokásnak.

[9] E Pilatos lhes respondeu, dizendo: Quereis que eu vos solte o rei dos judeus?

[9]Pilátus pedig megkérdezte tőlük: Akarjátok, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? –

[10] Pois ele bem percebia que por inveja os principais sacerdotes lho haviam entregado.

[10]mert tudta, hogy irigységből szolgáltatták ki Jézust a főpapok.

[11] Mas estes incitaram a multidão no sentido de que lhes soltasse, de preferência, Barrabás.

[11]A főpapok azonban felbujtották a sokaságot, hogy inkább Barabbás elbocsátását követeljék.

[12] Mas Pilatos lhes perguntou: Que farei, então, deste a quem chamais o rei dos judeus?

[12]Pilátus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Mit tegyek akkor azzal, akit a zsidók királyának mondotok?

[13] Eles, porém, clamavam: Crucifica-o!

[13]Azok ismét felkiáltottak: Feszítsd meg!

[14] Mas Pilatos lhes disse: Que mal fez ele? E eles gritavam cada vez mais: Crucifica-o!

[14]Pilátus megkérdezte tőlük: De mi rosszat tett? Azok pedig még hangosabban kiáltották: Feszítsd meg!

[15] Então, Pilatos, querendo contentar a multidão, soltou-lhes Barrabás; e, após mandar açoitar a Jesus, entregou-o para ser crucificado.

[15]Pilátus pedig, minthogy a sokaság kedvére akart tenni, szabadon bocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta, hogy megfeszítsék.

Jesus entregue aos soldados

Mateus 27.27-31

Jézus megcsúfolása

(Mt 27,27–30; Jn 19,2–5)

[16] Então, os soldados o levaram para dentro do palácio, que é o pretório, e reuniram todo o destacamento.

[16]A katonák bevitték őt a palotába, azaz a helytartóságra, és összehívták az egész őrséget.

[17] Vestiram-no de púrpura e, tecendo uma coroa de espinhos, lha puseram na cabeça.
[18] E o saudavam, dizendo: Salve, rei dos judeus!
[19] Davam-lhe na cabeça com um caniço, cuspiam nele e, pondo-se de joelhos, o adoravam.

[20] Depois de o terem escarnecido, despiram-lhe a púrpura e o vestiram com as suas próprias vestes. Então, conduziram Jesus para fora, com o fim de o crucificarem.

Simão leva a cruz de Jesus
Mateus 27.32; Lucas 23.26

[21] E obrigaram a Simão Cireneu, que passava, vindo do campo, pai de Alexandre e de Rufo, a carregar-lhe a cruz.

A crucificação
Mateus 27.33-44; Lucas 23.33-43; João 19.17-24

[22] E levaram Jesus para o Gólgota, que quer dizer Lugar da Caveira.
[23] Deram-lhe a beber vinho com mirra; ele, porém, não tomou.
[24] Então, o crucificaram e repartiram entre si as vestes dele, lançando-lhes sorte, para ver o que levaria cada um.
[25] Era a hora terceira quando o crucificaram.
[26] E, por cima, estava, em epígrafe, a sua acusação: O REI DOS JUDEUS.
[27] Com ele crucificaram dois ladrões, um à sua direita, e outro à sua esquerda.
[28] [E cumpriu-se a Escritura que diz: Com malfeitores foi contado.]

[17]Bíborszínű köpenyt adtak rá, és tövisből font koronát tettek a fejére,
[18]és elkezdték köszönteni: Üdvözlégy, zsidók királya!
[19]Nádszállal verték a fejét, leköpdösték, és térdhajtással hódoltak előtte.

Jézus megfeszítése
(Mt 27,31–44; Lk 23,26. 33–35. 38–39; Jn 19,16–24)

[20]Miután kigúnyolták, levették róla a bíborruhát, és felöltöztették a saját ruhájába. Majd kivitték, hogy megfeszítsék őt.

[21]Kényszerítettek egy arra menő embert, a cirénei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki a mezőről jött, hogy vigye Jézus keresztjét.

[22]Elvitték őt a Golgota nevű helyre, ami ezt jelenti: Koponya-hely,
[23]és mirhás bort adtak neki, de ő nem fogadta el.
[24]Keresztre feszítették, és megosztoztak a ruháin, sorsot vetve, hogy ki mit kapjon.
[25]Kilenc óra volt, amikor megfeszítették.
[26]Felirat is volt a kereszten az ellene szóló vádról, amely így szólt: A ZSIDÓK KIRÁLYA.
[27]Vele együtt feszítettek keresztre két rablót, egyet jobb, egyet pedig bal keze felől.
[28]És így teljesedett be az Írás, amely ezt mondja: „És a bűnösök közé sorolták.”

[29] Os que iam passando, blasfemavam dele, meneando a cabeça e dizendo: Ah! Tu que destróis o santuário e, em três dias, o reedificas!

[30] Salva-te a ti mesmo, descendo da cruz!

[31] De igual modo, os principais sacerdotes com os escribas, escarnecendo, entre si diziam: Salvou os outros, a si mesmo não pode salvar-se;

[32] desça agora da cruz o Cristo, o rei de Israel, para que vejamos e creiamos. Também os que com ele foram crucificados o insultavam.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Lucas 23.44-49; João 19.28-30

[33] Chegada a hora sexta, houve trevas sobre toda a terra até a hora nona.

[34] À hora nona, clamou Jesus em alta voz: Eloí, Eloí, lamá sabactâni? Que quer dizer: Deus meu, Deus meu, por que me desamparaste?

[35] Alguns dos que ali estavam, ouvindo isto, diziam: Vede, chama por Elias!

[36] E um deles correu a embeber uma esponja em vinagre e, pondo-a na ponta de um caniço, deu-lhe de beber, dizendo: Deixai, vejamos se Elias vem tirá-lo!

[37] Mas Jesus, dando um grande brado, expirou.

[38] E o véu do santuário rasgou-se em duas partes, de alto a baixo.

[39] O centurião que estava em frente dele, vendo que assim expirara, disse: Verdadeiramente, este homem era o Filho de Deus.

[29]Akik elmentek mellette, fejüket rázva káromolták, és ezt mondták: Te, aki lerombolod a templomot, és felépíted három nap alatt,

[30]mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!

[31]Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták maguk között az írástudókkal együtt: Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni.

[32]A Krisztus, Izráel királya szálljon le most a keresztről, hogy lássuk, és higgyünk. Azok is gyalázták, akik vele együtt voltak megfeszítve.

Jézus halála

(Mt 27,45–56; Lk 23,44–49; Jn 19,28–30)

[33]Amikor tizenkét óra lett, sötétség támadt az egész földön három óráig.

[34]Három órakor Jézus hangosan felkiáltott: Elói, elói, lámá sabaktáni! – ami ezt jelenti: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?

[35]Néhányan az ott állók közül, amikor ezt hallották, így szóltak: Íme, Illést hívja.

[36]Valaki elfutott, és ecettel megtöltve egy szivacsot, nádszálra tűzte azt, inni adott neki, és így szólt: Lássuk csak, eljön-e Illés, hogy levegye őt?

[37]Jézus pedig hangosan felkiáltva kilehelte a lelkét.

[38]Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt.

[39]Amikor pedig látta a százados, aki ott állt vele szemben, hogy így lehelte ki a lelkét, ezt mondta: Bizony, ez az ember Isten Fia volt!

[40] Estavam também ali algumas mulheres, observando de longe; entre elas, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, o menor, e de José, e Salomé;

[41] as quais, quando Jesus estava na Galiléia, o acompanhavam e serviam; e, além destas, muitas outras que haviam subido com ele para Jerusalém.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Lucas 23.50-56; João 19.38-42

[42] Ao cair da tarde, por ser o dia da preparação, isto é, a véspera do sábado,

[43] vindo José de Arimatéia, ilustre membro do Sinédrio, que também esperava o reino de Deus, dirigiu-se resolutamente a Pilatos e pediu o corpo de Jesus.

[44] Mas Pilatos admirou-se de que ele já tivesse morrido. E, tendo chamado o centurião, perguntou-lhe se havia muito que morrera.

[45] Após certificar-se, pela informação do comandante, cedeu o corpo a José.

[46] Este, baixando o corpo da cruz, envolveu-o em um lençol que comprara e o depositou em um túmulo que tinha sido aberto numa rocha; e rolou uma pedra para a entrada do túmulo.

[47] Ora, Maria Madalena e Maria, mãe de José, observaram onde ele foi posto.

Marcos 16

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Lucas 24.1-12; João 20.1-10

[1] Passado o sábado, Maria Madalena, Maria, mãe de Tiago, e Salomé,

[40]Voltak ott asszonyok is, akik távolról figyelték; köztük a magdalai Mária, továbbá Mária, a kis Jakab és József anyja, valamint Salómé,

[41]akik követték őt, és szolgáltak neki, amikor Galileában volt, és sok más asszony is, akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

Jézus temetése

(Mt 27,57–61; Lk 23,50–55; Jn 19,38–42)

[42]Amikor beesteledett, mivel az előkészület napja, vagyis szombat előtti nap volt,

[43]eljött az arimátiai József, a nagytanács tekintélyes tagja, aki maga is várta az Isten országát; bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét.

[44]Pilátus csodálkozott azon, hogy Jézus már meghalt, ezért hívatta a századost, és megkérdezte tőle, hogy meghalt-e már.

[45]Amikor ezt megtudta a századostól, kiadatta a holttestet Józsefnek.

[46]Ő pedig gyolcsot vásárolt, levette őt, begöngyölte a gyolcsba, elhelyezte egy sziklába vágott sírboltba, és követ hengerített a sírbolt bejárata elé.

[47]A magdalai Mária és Mária, a József anyja pedig figyelte, hova helyezték őt.

Márk 16

Jézus feltámadása

(Mt 28,1–7; Lk 24,1–12; Jn 20,1–10)

[1]Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint

compraram aromas para irem embalsamá-lo.

[2] E, muito cedo, no primeiro dia da semana, ao despontar do sol, foram ao túmulo.

[3] Diziam umas às outras: Quem nos removerá a pedra da entrada do túmulo?

[4] E, olhando, viram que a pedra já estava removida; pois era muito grande.

[5] Entrando no túmulo, viram um jovem assentado ao lado direito, vestido de branco, e ficaram surpreendidas e atemorizadas.

[6] Ele, porém, lhes disse: Não vos atemorizeis; buscais a Jesus, o Nazareno, que foi crucificado; ele ressuscitou, não está mais aqui; vede o lugar onde o tinham posto.

[7] Mas ide, dizei a seus discípulos e a Pedro que ele vai adiante de vós para a Galiléia; lá o vereis, como ele vos disse.

[8] E, saindo elas, fugiram do sepulcro, porque estavam possuídas de temor e de assombro; e, de medo, nada disseram a ninguém.

Jesus aparece a Maria Madalena

João 20.11-18

[9] Havendo ele ressuscitado de manhã cedo no primeiro dia da semana, apareceu primeiro a Maria Madalena, da qual expelira sete demônios.

Salómé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus holttestét.

[2]A hét első napján, korán reggel, napkeltekor, elmentek a sírbolthoz,

[3]és így beszélgettek egymás között: Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?

[4]Amint felnéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, pedig igen nagy volt.

[5]És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek.

[6]De az így szólt hozzájuk: Ne féljetek! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették.

[7]De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.

[8]Kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és rémület fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.

Jézus többeknek megjelenik

(Mt 28,8–10; Lk 24,13–35; Jn 20,11–18)

[9]Miután a hét első napjának reggelén feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből hét ördögöt űzött ki.

[10] E, partindo ela, foi anunciá-lo àqueles que, tendo sido companheiros de Jesus, se achavam tristes e choravam.

[11] Estes, ouvindo que ele vivia e que fora visto por ela, não acreditaram.

Jesus aparece a dois de seus discípulos
Lucas 24.13-35

[12] Depois disto, manifestou-se em outra forma a dois deles que estavam de caminho para o campo.

[13] E, indo, eles o anunciaram aos demais, mas também a estes dois eles não deram crédito.

A ordem para a evangelização

[14] Finalmente, apareceu Jesus aos onze, quando estavam à mesa, e censurou-lhes a incredulidade e dureza de coração, porque não deram crédito aos que o tinham visto já ressuscitado.

[15] E disse-lhes: Ide por todo o mundo e pregai o evangelho a toda criatura.

[16] Quem crer e for batizado será salvo; quem, porém, não crer será condenado.

[17] Estes sinais hão de acompanhar aqueles que crêem: em meu nome, expelirão demônios; falarão novas línguas;

[18] pegarão em serpentes; e, se alguma coisa mortífera beberem, não lhes fará mal; se impuserem as mãos sobre enfermos, eles ficarão curados.

A ascensão de Jesus
Lucas 24.50-53; Atos 1.6-11

[19] De fato, o SENHOR Jesus, depois de lhes ter falado, foi recebido no céu e assentou-se à destra de Deus.

[10]Ő elment, és megvitte a hírt azoknak akik ővele voltak, akik gyászoltak és sírtak.

[11]Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, nem hittek neki.

[12]Azután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek.

[13]Ezek is elmentek, és megvitték a hírt a többieknek, de nekik sem hittek.

Az apostolok kiküldése
(Mt 28,16–20)

[14]Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt.

[15]Ezután így szólt hozzájuk: Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!

[16]Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.

[17]Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak,

[18]kígyókat vesznek a kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.

Jézus mennybemenetele
(Lk 24,50–53; ApCsel 1,4–12)

[19]Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbjára ült.

[20] E eles, tendo partido, pregaram em toda parte, cooperando com eles o SENHOR e confirmando a palavra por meio de sinais, que se seguiam.

[20]Azok pedig elmentek, hirdették az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.

O evangelho segundo Lucas

Lucas 1

Prefácio

1 Visto que muitos houve que empreenderam uma narração coordenada dos fatos que entre nós se realizaram,

2 conforme nos transmitiram os que desde o princípio foram deles testemunhas oculares e ministros da palavra,

3 igualmente a mim me pareceu bem, depois de acurada investigação de tudo desde sua origem, dar-te por escrito, excelentíssimo Teófilo, uma exposição em ordem,

4 para que tenhas plena certeza das verdades em que foste instruído.

Zacarias e Isabel

5 Nos dias de Herodes, rei da Judéia, houve um sacerdote chamado Zacarias, do turno de Abias. Sua mulher era das filhas de Arão e se chamava Isabel.

6 Ambos eram justos diante de Deus, vivendo irrepreensivelmente em todos os preceitos e mandamentos do SENHOR.

7 E não tinham filhos, porque Isabel era estéril, sendo eles avançados em dias.

Predições referentes a João Batista

8 Ora, aconteceu que, exercendo ele diante de Deus o sacerdócio na ordem do seu turno, coube-lhe por sorte,

9 segundo o costume sacerdotal, entrar no santuário do SENHOR para queimar o incenso;

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

Lukács 1

Ajánlás

1Miután sokan vállalkoztak már arra, hogy írásba foglalják a közöttünk beteljesedett eseményeket úgy,

2amint ránk hagyták azok, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az igének:

3magam is jónak láttam, hogy miután kezdettől fogva mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírjam neked, nagyrabecsült Theofilosz,

4hogy meggyőződhess annak a megbízhatóságáról, amire tanítottak.

Keresztelő János születésének ígérete

5Heródesnek, Júdea királyának idejében élt egy pap, név szerint Zakariás, Abijá rendjéből; a felesége, Erzsébet, Áron leányai közül való volt.

6Igazak voltak mindketten Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úr minden parancsolata és rendelése szerint.

7Nem volt gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és már mindketten idősek voltak.

8Történt pedig egyszer, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatát végezte Isten előtt,

9a papi szolgálat szokott módja szerint, sorsolással őt jelölték ki arra, hogy bemenjen az Úr templomába, és bemutassa az illatáldozatot.

[10] e, durante esse tempo, toda a multidão do povo permanecia da parte de fora, orando.

[10]Az egész nép pedig kint imádkozott az illatáldozat órájában.

[11] E eis que lhe apareceu um anjo do SENHOR, em pé, à direita do altar do incenso.

[11]Ekkor megjelent neki az Úr angyala, és megállt az illatáldozati oltár mellett jobb felől.

[12] Vendo-o, Zacarias turbou-se, e apoderou-se dele o temor.

[12]Amikor Zakariás meglátta, megrettent, és félelem szállta meg.

[13] Disse-lhe, porém, o anjo: Zacarias, não temas, porque a tua oração foi ouvida; e Isabel, tua mulher, te dará à luz um filho, a quem darás o nome de João.

[13]De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak.

[14] Em ti haverá prazer e alegria, e muitos se regozijarão com o seu nascimento.

[14]Örömöd lesz ő és vigasságod, és sokan örülnek majd az ő születésének,

[15] Pois ele será grande diante do SENHOR, não beberá vinho nem bebida forte e será cheio do Espírito Santo, já do ventre materno.

[15]mert nagy lesz ő az Úr előtt; bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel,

[16] E converterá muitos dos filhos de Israel ao SENHOR, seu Deus.

[16]Izráel fiai közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz,

[17] E irá adiante do SENHOR no espírito e poder de Elias, para converter o coração dos pais aos filhos, converter os desobedientes à prudência dos justos e habilitar para o SENHOR um povo preparado.

[17]és őelőtte jár Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez térítse, és az engedetleneket az igazak lelkületére, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.

[18] Então, perguntou Zacarias ao anjo: Como saberei isto? Pois eu sou velho, e minha mulher, avançada em dias.

[18]Zakariás így szólt az angyalhoz: Miből tudom meg ezt? Hiszen én már öreg vagyok, és a feleségem is igen idős.

[19] Respondeu-lhe o anjo: Eu sou Gabriel, que assisto diante de Deus, e fui enviado para falar-te e trazer-te estas boas-novas.

[19]Az angyal pedig így válaszolt: Én Gábriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Elküldött engem, hogy beszéljek veled, és meghozzam neked ezt az örömhírt.

[20] Todavia, ficarás mudo e não poderás falar até ao dia em que estas coisas

[20]De íme, most megnémulsz, és nem tudsz megszólalni egészen addig, amíg ezek

venham a realizar-se; porquanto não acreditaste nas minhas palavras, as quais, a seu tempo, se cumprirão.

végbe nem mennek, mert nem hittél szavaimnak, amelyek be fognak teljesedni a maguk idejében.

21 O povo estava esperando a Zacarias e admirava-se de que tanto se demorasse no santuário.

21A nép várta Zakariást, és csodálkozott, hogy olyan sokáig marad a templomban.

22 Mas, saindo ele, não lhes podia falar; então, entenderam que tivera uma visão no santuário. E expressava-se por acenos e permanecia mudo.

22Amikor mégis kijött, nem tudott hozzájuk szólni, és megértették, hogy látomást látott a templomban. Ő pedig csak integetett nekik, de néma maradt.

23 Sucedeu que, terminados os dias de seu ministério, voltou para casa.

23Amikor leteltek papi szolgálatának napjai, hazament.

A felicidade de Isabel

24 Passados esses dias, Isabel, sua mulher, concebeu e ocultou-se por cinco meses, dizendo:

24E napok után fogant felesége, Erzsébet, és öt hónapon át nem mutatkozott. Ezt mondta:

25 Assim me fez o SENHOR, contemplando-me, para anular o meu opróbrio perante os homens.

25Így tett velem az Úr azokban a napokban, amikor gondja volt arra, hogy elvegye gyalázatomat az emberek előtt.

Predito o nascimento de Jesus

Jézus születésének ígérete

26 No sexto mês, foi o anjo Gabriel enviado, da parte de Deus, para uma cidade da Galiléia, chamada Nazaré,

26A hatodik hónapban pedig Isten elküldte Gábriel angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe,

27 a uma virgem desposada com certo homem da casa de Davi, cujo nome era José; a virgem chamava-se Maria.

27egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó József jegyese volt. A szűznek pedig Mária volt a neve.

28 E, entrando o anjo aonde ela estava, disse: Alegra-te, muito favorecida! O SENHOR é contigo.

28És hozzálépve így szólt az angyal: Üdvöz légy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van!

29 Ela, porém, ao ouvir esta palavra, perturbou-se muito e pôs-se a pensar no que significaria esta saudação.

29Mária megdöbbent e szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés.

30 Mas o anjo lhe disse: Maria, não temas; porque achaste graça diante de Deus.

30Az angyal ezt mondta neki: Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél!

[31] Eis que conceberás e darás à luz um filho, a quem chamarás pelo nome de Jesus.

[32] Este será grande e será chamado Filho do Altíssimo; Deus, o SENHOR, lhe dará o trono de Davi, seu pai;

[33] ele reinará para sempre sobre a casa de Jacó, e o seu reinado não terá fim.

[34] Então, disse Maria ao anjo: Como será isto, pois não tenho relação com homem algum?

[35] Respondeu-lhe o anjo: Descerá sobre ti o Espírito Santo, e o poder do Altíssimo te envolverá com a sua sombra; por isso, também o ente santo que há de nascer será chamado Filho de Deus.

[36] E Isabel, tua parenta, igualmente concebeu um filho na sua velhice, sendo este já o sexto mês para aquela que diziam ser estéril.

[37] Porque para Deus não haverá impossíveis em todas as suas promessas.

[38] Então, disse Maria: Aqui está a serva do SENHOR; que se cumpra em mim conforme a tua palavra. E o anjo se ausentou dela.

Maria visita a Isabel

[39] Naqueles dias, dispondo-se Maria, foi apressadamente à região montanhosa, a uma cidade de Judá,

[40] entrou na casa de Zacarias e saudou Isabel.

[41] Ouvindo esta a saudação de Maria, a criança lhe estremeceu no ventre; então, Isabel ficou possuída do Espírito Santo.

[31]Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevezz Jézusnak.

[32]Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának nevezik majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját,

[33]ő pedig uralkodik a Jákób házán örökké, és uralkodásának nem lesz vége.

[34]Mária megkérdezte az angyalt: Hogyan lehetséges ez, mivel én férfit nem ismerek?

[35]Az angyal így válaszolt neki: A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.

[36]Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapjában van az, akit meddőnek mondanak,

[37]mert Istennek semmi sem lehetetlen.

[38]Mária ezt mondta: Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint! És eltávozott tőle az angyal.

Mária Erzsébetnél

[39]Azokban a napokban útra kelt Mária, és sietve elment a hegyvidékre, Júda egyik városába.

[40]Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet.

[41]Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Betelt Erzsébet Szentlélekkel,

[42] E exclamou em alta voz: Bendita és tu entre as mulheres, e bendito o fruto do teu ventre!

[43] E de onde me provém que me venha visitar a mãe do meu SENHOR?

[44] Pois, logo que me chegou aos ouvidos a voz da tua saudação, a criança estremeceu de alegria dentro de mim.

[45] Bem-aventurada a que creu, porque serão cumpridas as palavras que lhe foram ditas da parte do SENHOR.

O cântico de Maria

[46] Então, disse Maria: A minha alma engrandece ao SENHOR,

[47] e o meu espírito se alegrou em Deus, meu Salvador,

[48] porque contemplou na humildade da sua serva. Pois, desde agora, todas as gerações me considerarão bem-aventurada,

[49] porque o Poderoso me fez grandes coisas. Santo é o seu nome.

[50] A sua misericórdia vai de geração em geração sobre os que o temem.

[51] Agiu com o seu braço valorosamente; dispersou os que, no coração, alimentavam pensamentos soberbos.

[52] Derribou do seu trono os poderosos e exaltou os humildes.

[53] Encheu de bens os famintos e despediu vazios os ricos.

[54] Amparou a Israel, seu servo, a fim de lembrar-se da sua misericórdia

[55] a favor de Abraão e de sua descendência, para sempre, como prometera aos nossos pais.

[42]és hangos szóval kiáltotta: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!

[43]Hogyan lehetséges, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám?

[44]Mert íme, amint meghallottam köszöntésed, ujjongva mozdult meg méhemben a magzat.

[45]Boldog, aki elhitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.

Mária éneke

[46]Mária pedig ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat,

[47]és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben,

[48]mert rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék,

[49]mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve,

[50]irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt félőkön.

[51]Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat.

[52]Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel;

[53]éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel.

[54]Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról,

[55]amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké.

[56] Maria permaneceu cerca de três meses com Isabel e voltou para casa.

O nascimento de João Batista

[57] A Isabel cumpriu-se o tempo de dar à luz, e teve um filho.

[58] Ouviram os seus vizinhos e parentes que o SENHOR usara de grande misericórdia para com ela e participaram do seu regozijo.

[59] Sucedeu que, no oitavo dia, foram circuncidar o menino e queriam dar-lhe o nome de seu pai, Zacarias.

[60] De modo nenhum! Respondeu sua mãe. Pelo contrário, ele deve ser chamado João.

[61] Disseram-lhe: Ninguém há na tua parentela que tenha este nome.

[62] E perguntaram, por acenos, ao pai do menino que nome queria que lhe dessem.

[63] Então, pedindo ele uma tabuinha, escreveu: João é o seu nome. E todos se admiraram.

[64] Imediatamente, a boca se lhe abriu, e, desimpedida a língua, falava louvando a Deus.

[65] Sucedeu que todos os seus vizinhos ficaram possuídos de temor, e por toda a região montanhosa da Judéia foram divulgadas estas coisas.

[66] Todos os que as ouviram guardavam-nas no coração, dizendo: Que virá a ser, pois, este menino? E a mão do SENHOR estava com ele.

O cântico de Zacarias

[67] Zacarias, seu pai, cheio do Espírito Santo, profetizou, dizendo:

[56]Mária Erzsébettel maradt mintegy három hónapig, azután visszatért otthonába.

Keresztelő János születése

[57]Amikor pedig eljött Erzsébet szülésének ideje, fiút szült.

[58]Meghallották a szomszédai és a rokonai, hogy milyen nagy irgalmat tanúsított iránta az Úr, és vele együtt örültek.

[59]A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket, és apja nevéről Zakariásnak akarták nevezni.

[60]Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta: Nem, hanem János legyen a neve.

[61]De ezt mondták neki: Senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának.

[62]Ekkor intettek az apjának, hogy milyen nevet akar neki adni.

[63]Ő pedig egy írótáblát kért, és ezt írta rá: János a neve. Mindnyájan elcsodálkoztak.

[64]És azonnal megnyílt Zakariás szája, megoldódott a nyelve, beszélni kezdett, és áldotta az Istent.

[65]Valamennyi szomszédját félelem szállta meg, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek minderről.

[66]Akik meghallották, szívükbe vésték, és így szóltak: Vajon mi lesz ebből a gyermekből? Az Úr keze pedig valóban vele volt.

Zakariás éneke

[67]Apja, Zakariás, betelt Szentlélekkel, és így prófétált:

[68] Bendito seja o SENHOR, Deus de Israel, porque visitou e redimiu o seu povo,
[69] e nos suscitou plena e poderosa salvação na casa de Davi, seu servo,
[70] como prometera, desde a antiguidade, por boca dos seus santos profetas,
[71] para nos libertar dos nossos inimigos e das mãos de todos os que nos odeiam;
[72] para usar de misericórdia com os nossos pais e lembrar-se da sua santa aliança

[73] e do juramento que fez a Abraão, o nosso pai,

[74] de conceder-nos que, livres das mãos de inimigos, o adorássemos sem temor,

[75] em santidade e justiça perante ele, todos os nossos dias.
[76] Tu, menino, serás chamado profeta do Altíssimo, porque precederás o SENHOR, preparando-lhe os caminhos,
[77] para dar ao seu povo conhecimento da salvação, no redimi-lo dos seus pecados,
[78] graças à entranhável misericórdia de nosso Deus, pela qual nos visitará o sol nascente das alturas,

[79] para alumiar os que jazem nas trevas e na sombra da morte, e dirigir os nossos pés pelo caminho da paz.

[80] O menino crescia e se fortalecia em espírito. E viveu nos desertos até ao dia em que havia de manifestar-se a Israel.

Lucas 2

[68]Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét.
[69]Erős szabadítót támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából,
[70]amint kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva,
[71]hogy megszabadítson ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnek minket;
[72]hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent szövetségéről,
[73]arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk,
[74]hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki,
[75]szentségben és igazságban őelőtte életünk minden napján.
[76]Téged pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétájának neveznek majd, mert az Úr előtt jársz, hogy elkészítsd az ő útjait,
[77]hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére, bűneik bocsánata által,
[78]Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő nap a magasságból;
[79]hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békesség útjára igazítsa.
[80]A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben, és a pusztában élt addig a napig, amíg meg nem kezdte küldetését Izráelben.

Lukács 2

O nascimento de Jesus Cristo
Mateus 1.18-25

1 Naqueles dias, foi publicado um decreto de César Augusto, convocando toda a população do império para recensear-se.
2 Este, o primeiro recenseamento, foi feito quando Quirino era governador da Síria.
3 Todos iam alistar-se, cada um à sua própria cidade.
4 José também subiu da Galiléia, da cidade de Nazaré, para a Judéia, à cidade de Davi, chamada Belém, por ser ele da casa e família de Davi,
5 a fim de alistar-se com Maria, sua esposa, que estava grávida.
6 Estando eles ali, aconteceu completarem-se-lhe os dias,
7 e ela deu à luz o seu filho primogênito, enfaixou-o e o deitou numa manjedoura, porque não havia lugar para eles na hospedaria.

Os anjos e os pastores

8 Havia, naquela mesma região, pastores que viviam nos campos e guardavam o seu rebanho durante as vigílias da noite.
9 E um anjo do SENHOR desceu aonde eles estavam, e a glória do SENHOR brilhou ao redor deles; e ficaram tomados de grande temor.
10 O anjo, porém, lhes disse: Não temais; eis aqui vos trago boa-nova de grande alegria, que o será para todo o povo:
11 é que hoje vos nasceu, na cidade de Davi, o Salvador, que é Cristo, o SENHOR.
12 E isto vos servirá de sinal: encontrareis uma criança envolta em faixas e deitada em manjedoura.

Jézus születése

1Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet.
2Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.
3Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.
4Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott,
5hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt.
6És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje,
7és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.
8Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és őrködtek éjszaka a nyájuk mellett.
9És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk.
10Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:
11üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.
12A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.

[13] E, subitamente, apareceu com o anjo uma multidão da milícia celestial, louvando a Deus e dizendo:
[14] Glória a Deus nas maiores alturas, e paz na terra entre os homens, a quem ele quer bem.
[15] E, ausentando-se deles os anjos para o céu, diziam os pastores uns aos outros: Vamos até Belém e vejamos os acontecimentos que o SENHOR nos deu a conhecer.
[16] Foram apressadamente e acharam Maria e José e a criança deitada na manjedoura.
[17] E, vendo-o, divulgaram o que lhes tinha sido dito a respeito deste menino.
[18] Todos os que ouviram se admiraram das coisas referidas pelos pastores.
[19] Maria, porém, guardava todas estas palavras, meditando-as no coração.
[20] Voltaram, então, os pastores glorificando e louvando a Deus por tudo o que tinham ouvido e visto, como lhes fora anunciado.

A circuncisão de Jesus

[21] Completados oito dias para ser circuncidado o menino, deram-lhe o nome de JESUS, como lhe chamara o anjo, antes de ser concebido.

A apresentação de Jesus no templo

[22] Passados os dias da purificação deles segundo a Lei de Moisés, levaram-no a Jerusalém para o apresentarem ao SENHOR,

[13]És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták:
[14]Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat.
[15]Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott.
[16]Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket.
[17]Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek,
[18]és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik.
[19]Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta.
[20]A pásztorok pedig visszatértek dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzente nekik.

Jézus bemutatása a templomban
Simeon és Anna

[21]Amikor pedig eljött a nyolcadik nap, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.

[22]És amikor leteltek tisztulásuk napjai Mózes törvénye szerint, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak,

[23] conforme o que está escrito na Lei do SENHOR: Todo primogênito ao SENHOR será consagrado;
[24] e para oferecer um sacrifício, segundo o que está escrito na referida Lei: Um par de rolas ou dois pombinhos.

O cântico de Simeão

[25] Havia em Jerusalém um homem chamado Simeão; homem este justo e piedoso que esperava a consolação de Israel; e o Espírito Santo estava sobre ele.
[26] Revelara-lhe o Espírito Santo que não passaria pela morte antes de ver o Cristo do SENHOR.
[27] Movido pelo Espírito, foi ao templo; e, quando os pais trouxeram o menino Jesus para fazerem com ele o que a Lei ordenava,
[28] Simeão o tomou nos braços e louvou a Deus, dizendo:
[29] Agora, SENHOR, podes despedir em paz o teu servo, segundo a tua palavra;
[30] porque os meus olhos já viram a tua salvação,
[31] a qual preparaste diante de todos os povos:
[32] luz para revelação aos gentios, e para glória do teu povo de Israel.
[33] E estavam o pai e a mãe do menino admirados do que dele se dizia.
[34] Simeão os abençoou e disse a Maria, mãe do menino: Eis que este menino está destinado tanto para ruína como para levantamento de muitos em Israel e para ser alvo de contradição

[23]amint meg van írva az Úr törvényében, hogy „minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak szenteltessék”;
[24]és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében mondottak szerint, „egy pár gerlét vagy két galambfiókát”.
[25]És íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta.
[26]Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát.
[27]A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak,
[28]akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta:
[29]Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel,
[30]mert meglátták szemeim üdvösségedet,
[31]amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára,
[32]hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.
[33]Apja és anyja csodálkoztak azon, amit a gyermekről mondott,
[34]Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta anyjának, Máriának: Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak

[35] (também uma espada traspassará a tua própria alma), para que se manifestem os pensamentos de muitos corações.

[35]– a te lelkedet is éles kard járja majd át –, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata.

A profetisa Ana

[36] Havia uma profetisa, chamada Ana, filha de Fanuel, da tribo de Aser, avançada em dias, que vivera com seu marido sete anos desde que se casara

[36]Volt ott egy prófétanő is, Anna, Fánuél leánya, Ásér törzséből. Igen idős volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után,

[37] e que era viúva de oitenta e quatro anos. Esta não deixava o templo, mas adorava noite e dia em jejuns e orações.

[37]nyolcvannégy éves özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, hanem böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal.

[38] E, chegando naquela hora, dava graças a Deus e falava a respeito do menino a todos os que esperavam a redenção de Jerusalém.

[38]Abban az órában is megjelent, hálát adott Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását.

O menino Jesus em Nazaré

[39] Cumpridas todas as ordenanças segundo a Lei do SENHOR, voltaram para a Galiléia, para a sua cidade de Nazaré.

[39]Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názáretbe.

[40] Crescia o menino e se fortalecia, enchendo-se de sabedoria; e a graça de Deus estava sobre ele.

[40]A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és Isten kegyelme volt rajta.

O menino Jesus no meio dos doutores

A tizenkét éves Jézus a templomban

[41] Ora, anualmente iam seus pais a Jerusalém, para a Festa da Páscoa.

[41]Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére.

[42] Quando ele atingiu os doze anos, subiram a Jerusalém, segundo o costume da festa.

[42]Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint.

[43] Terminados os dias da festa, ao regressarem, permaneceu o menino Jesus em Jerusalém, sem que seus pais o soubessem.

[43]Miután pedig elteltek az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre.

[44] Pensando, porém, estar ele entre os companheiros de viagem, foram caminho de um dia e, então, passaram a procurá-lo entre os parentes e os conhecidos;

[44]Mivel azt hitték, hogy az útitársak között van, elmentek egy napi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között.

[45] e, não o tendo encontrado, voltaram a Jerusalém à sua procura.

[46] Três dias depois, o acharam no templo, assentado no meio dos doutores, ouvindo-os e interrogando-os.

[47] E todos os que o ouviam muito se admiravam da sua inteligência e das suas respostas.

[48] Logo que seus pais o viram, ficaram maravilhados; e sua mãe lhe disse: Filho, por que fizeste assim conosco? Teu pai e eu, aflitos, estamos à tua procura.

[49] Ele lhes respondeu: Por que me procuráveis? Não sabíeis que me cumpria estar na casa de meu Pai?

[50] Não compreenderam, porém, as palavras que lhes dissera.

[51] E desceu com eles para Nazaré; e era-lhes submisso. Sua mãe, porém, guardava todas estas coisas no coração.

[52] E crescia Jesus em sabedoria, estatura e graça, diante de Deus e dos homens.

Lucas 3

A pregação de João Batista
Mateus 3.1-10; Marcos 1.2-5

[1] No décimo quinto ano do reinado de Tibério César, sendo Pôncio Pilatos governador da Judéia, Herodes, tetrarca da Galiléia, seu irmão Filipe, tetrarca da região da Ituréia e Traconites, e Lisânias, tetrarca de Abilene,

[45]De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább.

[46]Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket,

[47]és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein.

[48]Amikor szülei meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged.

[49]Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?

[50]Ők azonban a nekik adott választ nem értették.

[51]Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében,

[52]Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Lukács 3

Keresztelő János
(Mt 3,1–12; Mk 1,2–8; Jn 1,19–28)

[1]Tiberius császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp,

Abiléné negyedes fejedelme pedig Lüszániász volt,

[2] sendo sumos sacerdotes Anás e Caifás, veio a palavra de Deus a João, filho de Zacarias, no deserto.

[2]Annás és Kajafás főpapok idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

[3] Ele percorreu toda a circunvizinhança do Jordão, pregando batismo de arrependimento para remissão de pecados,

[3]Ő pedig bejárta a Jordán egész környékét, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára,

[4] conforme está escrito no livro das palavras do profeta Isaías: Voz do que clama no deserto: Preparai o caminho do SENHOR, endireitai as suas veredas.

[4]ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: „Kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!

[5] Todo vale será aterrado, e nivelados todos os montes e outeiros; os caminhos tortuosos serão retificados, e os escabrosos, aplanados;

[5]minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává:

[6] e toda carne verá a salvação de Deus.

[6]és meglátja minden halandó az Isten szabadítását."

[7] Dizia ele, pois, às multidões que saíam para serem batizadas: Raça de víboras, quem vos induziu a fugir da ira vindoura?

[7]A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelje őket, ezt mondta: Ti viperafajzatok! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljetek az eljövendő harag elől?

[8] Produzi, pois, frutos dignos de arrependimento e não comeceis a dizer entre vós mesmos: Temos por pai a Abraão; porque eu vos afirmo que destas pedras Deus pode suscitar filhos a Abraão.

[8]Teremjetek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.

[9] E também já está posto o machado à raiz das árvores; toda árvore, pois, que não produz bom fruto é cortada e lançada ao fogo.

[9]A fejsze pedig már a fák gyökerén van: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik és tűzre vettetik.

[10] Então, as multidões o interrogavam, dizendo: Que havemos, pois, de fazer?

[11] Respondeu-lhes: Quem tiver duas túnicas, reparta com quem não tem; e quem tiver comida, faça o mesmo.

[12] Foram também publicanos para serem batizados e perguntaram-lhe: Mestre, que havemos de fazer?

[13] Respondeu-lhes: Não cobreis mais do que o estipulado.

[14] Também soldados lhe perguntaram: E nós, que faremos? E ele lhes disse: A ninguém maltrateis, não deis denúncia falsa e contentai-vos com o vosso soldo.

João dá testemunho de Jesus

Mateus 3.11-12; Marcos 1.7-8; João 1.19-27

[15] Estando o povo na expectativa, e discorrendo todos no seu íntimo a respeito de João, se não seria ele, porventura, o próprio Cristo,

[16] disse João a todos: Eu, na verdade, vos batizo com água, mas vem o que é mais poderoso do que eu, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias; ele vos batizará com o Espírito Santo e com fogo.

[17] A sua pá, ele a tem na mão, para limpar completamente a sua eira e recolher o trigo no seu celeiro; porém queimará a palha em fogo inextinguível.

[18] Assim, pois, com muitas outras exortações anunciava o evangelho ao povo;

[10]A sokaság pedig megkérdezte tőle: Akkor hát mit tegyünk?

[11]János így válaszolt nekik: Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék!

[12]Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: Mester, mit tegyünk?

[13]Nekik ezt mondta: Semmivel se hajtsatok be többet a megszabottnál!

[14]Megkérdezték tőle a katonák is: Mi pedig mit tegyünk? Nekik ezt felelte: Senkit ne bántalmazzatok, senkit meg ne zsaroljatok, hanem elégedjetek meg a zsoldotokkal!

[15]Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívükben mind azt fontolgatták, vajon nem János-e a Krisztus,

[16]János így válaszolt mindenkinek: Én vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket,

[17]kezében szórólapát lesz, hogy megtisztítsa szérűjét: csűrébe hordja gabonáját, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

[18]Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek.

[19] mas Herodes, o tetrarca, sendo repreendido por ele, por causa de Herodias, mulher de seu irmão, e por todas as maldades que o mesmo Herodes havia feito,

[20] acrescentou ainda sobre todas a de lançar João no cárcere.

O batismo de Jesus
Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; João 1.32-34

[21] E aconteceu que, ao ser todo o povo batizado, também o foi Jesus; e, estando ele a orar, o céu se abriu,

[22] e o Espírito Santo desceu sobre ele em forma corpórea como pomba; e ouviu-se uma voz do céu: Tu és o meu Filho amado, em ti me comprazo.

A genealogia de Jesus Cristo
Mateus 1.1-16

[23] Ora, tinha Jesus cerca de trinta anos ao começar o seu ministério. Era, como se cuidava, filho de José, filho de Eli;

[24] Eli, filho de Matate, Matate, filho de Levi, Levi, filho de Melqui, este, filho de Janai, filho de José;

[25] José, filho de Matatias, Matatias, filho de Amós, Amós, filho de Naum, este, filho de Esli, filho de Nagai;

[26] Nagai, filho de Maate, Maate, filho de Matatias, Matatias, filho de Semei, este, filho de José, filho de Jodá;

[27] Jodá, filho de Joanã, Joanã, filho de Resa, Resa, filho de Zorobabel, este, de Salatiel, filho de Neri;

[28] Neri, filho de Melqui, Melqui, filho de Adi, Adi, filho de Cosã, este, de Elmadã, filho de Er;

[19]Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet Heródiásért, a testvére feleségéért, és minden gonosz tettéért, Heródes

[20]mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost.

Jézus megkeresztelkedése
(Mt 3,13–17; Mk 1,9–11; Jn 1,29–34)

[21]Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég,

[22]leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.

Jézus nemzetségi táblázata
(Mt 1,1–17)

[23]Jézus ekkor mintegy harminc esztendős volt, és úgy gondolták róla, hogy József fia, ez pedig Élié;

[24]ez Mattáté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannájé, ez Józsefé,

[25]ez Mattatiásé, ez Ámósé, ez Náhumé, ez Heszlié, ez Naggaié,

[26]ez Mahaté, ez Mattatiásé, ez Simeié, ez Jószeké, ez Jódáé;

[27]ez Jóhánáné, ez Résáé, ez Zerubbábelé, ez Sealtielé, ez Nérié,

[28]ez Melkié, ez Addié, ez Kószámé, ez Elmadámé, ez Éré;

[29] Er, filho de Josué, Josué, filho de Eliézer, Eliézer, filho de Jorim, este, de Matate, filho de Levi;

[30] Levi, filho de Simeão, Simeão, filho de Judá, Judá, filho de José, este, filho de Jonã, filho de Eliaquim;

[31] Eliaquim, filho de Meleá, Meleá, filho de Mená, Mená, filho de Matatá, este, filho de Natã, filho de Davi;

[32] Davi, filho de Jessé, Jessé, filho de Obede, Obede, filho de Boaz, este, filho de Salá, filho de Naassom;

[33] Naassom, filho de Aminadabe, Aminadabe, filho de Admim, Admim, filho de Arni, Arni, filho de Esrom, este, filho de Perez, filho de Judá;

[34] Judá, filho de Jacó, Jacó, filho de Isaque, Isaque, filho de Abraão, este, filho de Tera, filho de Naor;

[35] Naor, filho de Serugue, Serugue, filho de Ragaú, Ragaú, filho de Faleque, este, filho de Éber, filho de Salá;

[36] Salá, filho de Cainã, Cainã, filho de Arfaxade, Arfaxade, filho de Sem, este, filho de Noé, filho de Lameque;

[37] Lameque, filho de Metusalém, Metusalém, filho de Enoque, Enoque, filho de Jarede, este, filho de Maalalel, filho de Cainã;

[38] Cainã, filho de Enos, Enos, filho de Sete, e este, filho de Adão, filho de Deus.

Lucas 4

A tentação de Jesus
Mateus 4.1-11; Marcos 1.12-13

[29]ez Jézusé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattáté, ez Lévié,

[30]ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónámé, ez Eljákimé;

[31]ez Meleáé, ez Mennáé, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé,

[32]ez Isaié, ez Óbédé, ez Bóázé, ez Szalmóné, ez Nahsóné,

[33]ez Ammínádábé, ez Adminé, ez Arnié, ez Heszróné, ez Fáreszé, ez Júdáé;

[34]ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Náhóré,

[35]ez Szerugé, ez Reué, ez Pelegé, ez Héberé, ez Selahé,

[36]ez Kénáné, ez Arpaksádé, ez Sémé, ez Nóéé, ez Lámeké;

[37]ez Metusélahé, ez Hénóké, ez Járedé, ez Mahalalélé, ez Kénáné,

[38]ez Enósé, ez Sété, ez Ádámé; ez pedig az Istené.

Lukács 4

Jézus megkísértése
(Mt 4,1–11; Mk 1,12–13)

[1] Jesus, cheio do Espírito Santo, voltou do Jordão e foi guiado pelo mesmo Espírito, no deserto,

[2] durante quarenta dias, sendo tentado pelo diabo. Nada comeu naqueles dias, ao fim dos quais teve fome.

[3] Disse-lhe, então, o diabo: Se és o Filho de Deus, manda que esta pedra se transforme em pão.

[4] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Não só de pão viverá o homem.

[5] E, elevando-o, mostrou-lhe, num momento, todos os reinos do mundo.

[6] Disse-lhe o diabo: Dar-te-ei toda esta autoridade e a glória destes reinos, porque ela me foi entregue, e a dou a quem eu quiser.

[7] Portanto, se prostrado me adorares, toda será tua.

[8] Mas Jesus lhe respondeu: Está escrito: Ao SENHOR, teu Deus, adorarás e só a ele darás culto.

[9] Então, o levou a Jerusalém, e o colocou sobre o pináculo do templo, e disse: Se és o Filho de Deus, atira-te daqui abaixo;

[10] porque está escrito: Aos seus anjos ordenará a teu respeito que te guardem;

[11] e: Eles te susterão nas suas mãos, para não tropeçares nalguma pedra.

[12] Respondeu-lhe Jesus: Dito está: Não tentarás o SENHOR, teu Deus.

[1]Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában tartózkodott

[2]negyven napon át, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de azok elmúltával megéhezett.

[3]Az ördög pedig így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.

[4]Jézus így válaszolt neki: Meg van írva, hogy „nem csak kenyérrel él az ember”.

[5]Ezután felvitte őt az ördög, megmutatta neki a földkerekség minden országát egy szempillantás alatt,

[6]és ezt mondta neki: Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom.

[7]Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez.

[8]Jézus így válaszolt neki: Meg van írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.”

[9]Ezután elvitte őt Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: Ha Isten Fia vagy, vesd le innen magad,

[10]mert meg van írva: „Megparancsolja angyalainak, hogy őrizzenek téged”;

[11]és „kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben”.

[12]Jézus így válaszolt neki: Megmondatott: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.”

[13] Passadas que foram as tentações de toda sorte, apartou-se dele o diabo, até momento oportuno.

Jesus volta para a Galileia e principia a sua missão

Mateus 4.12-17; Marcos 1.14-15

[14] Então, Jesus, no poder do Espírito, regressou para a Galiléia, e a sua fama correu por toda a circunvizinhança.

[15] E ensinava nas sinagogas, sendo glorificado por todos.

Jesus prega em Nazaré. É rejeitado pelos seus

Mateus 13.54-58; Marcos 6.1-4

[16] Indo para Nazaré, onde fora criado, entrou, num sábado, na sinagoga, segundo o seu costume, e levantou-se para ler.

[17] Então, lhe deram o livro do profeta Isaías, e, abrindo o livro, achou o lugar onde estava escrito:

[18] O Espírito do SENHOR está sobre mim, pelo que me ungiu para evangelizar os pobres; enviou-me para proclamar libertação aos cativos e restauração da vista aos cegos, para pôr em liberdade os oprimidos,

[19] e apregoar o ano aceitável do SENHOR.

[20] Tendo fechado o livro, devolveu-o ao assistente e sentou-se; e todos na sinagoga tinham os olhos fitos nele.

[21] Então, passou Jesus a dizer-lhes: Hoje, se cumpriu a Escritura que acabais de ouvir.

[13]Amikor mindezek a kísértések véget értek, eltávozott tőle az ördög egy időre.

Jézus Názáretben

(Mt 13,53–58; Mk 6,1–6)

[14]Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken.

[15]Tanított a zsinagógáikban, és dicsőítette mindenki.

[16]Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombaton a zsinagógába, és felállt, hogy felolvasson.

[17]Odanyújtották neki Ézsaiás próféta könyvét, ő pedig kinyitotta a könyvtekercset, és megkereste azt a helyet, ahol ez van megírva:

[18]„Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat,

[19]és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”

[20]Ekkor összegöngyölítve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a tekintete rajta függött;

[21]ő pedig így kezdett beszélni hozzájuk: Ma teljesedett be ez az írás a fületek hallatára.

[22] Todos lhe davam testemunho, e se maravilhavam das palavras de graça que lhe saíam dos lábios, e perguntavam: Não é este o filho de José?
[23] Disse-lhes Jesus: Sem dúvida, citar-me-eis este provérbio: Médico, cura-te a ti mesmo; tudo o que ouvimos ter-se dado em Cafarnaum, faze-o também aqui na tua terra.
[24] E prosseguiu: De fato, vos afirmo que nenhum profeta é bem recebido na sua própria terra.

[25] Na verdade vos digo que muitas viúvas havia em Israel no tempo de Elias, quando o céu se fechou por três anos e seis meses, reinando grande fome em toda a terra;

[26] e a nenhuma delas foi Elias enviado, senão a uma viúva de Sarepta de Sidom.

[27] Havia também muitos leprosos em Israel nos dias do profeta Eliseu, e nenhum deles foi purificado, senão Naamã, o siro.
[28] Todos na sinagoga, ouvindo estas coisas, se encheram de ira.
[29] E, levantando-se, expulsaram-no da cidade e o levaram até ao cimo do monte sobre o qual estava edificada, para, de lá, o precipitarem abaixo.
[30] Jesus, porém, passando por entre eles, retirou-se.

A cura de um endemoninhado em Cafarnaum
Marcos 1.21-28

[31] E desceu a Cafarnaum, cidade da Galiléia, e os ensinava no sábado.

[22]Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálkoztak azon, hogy a kegyelem igéit hirdeti, és azt kérdezgették: Nem a József fia ez?
[23]Ő pedig így szólt hozzájuk: Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban.
[24]Majd így folytatta: Bizony, mondom nektek, hogy egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában.
[25]Igazán mondom nektek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken,
[26]de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz.
[27]És sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán.
[28]Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal,

[29]felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák;

[30]ő azonban átment közöttük, és eltávozott.

Jézus tisztátalan lelket űz ki
(Mk 1,21–28)

[31]Jézus lement Kapernaumba, Galilea egyik városába, és tanította őket szombaton;

[32] E muito se maravilhavam da sua doutrina, porque a sua palavra era com autoridade.

[32]Ők pedig álmélkodtak tanításán, mert szavának hatalma volt.

[33] Achava-se na sinagoga um homem possesso de um espírito de demônio imundo, e bradou em alta voz:

[33]A zsinagógában volt egy tisztátalan, ördögi lélektől megszállott ember, aki hangosan felkiáltott:

[34] Ah! Que temos nós contigo, Jesus Nazareno? Vieste para perder-nos? Bem sei quem és: o Santo de Deus!

[34]Áh! Mi közünk hozzád, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy, az Isten Szentje!

[35] Mas Jesus o repreendeu, dizendo: Cala-te e sai deste homem. O demônio, depois de o ter lançado por terra no meio de todos, saiu dele sem lhe fazer mal.

[35]Jézus azonban ráparancsolt: Némulj el, és menj ki belőle! Erre az ördög odavetette az embert közéjük, kiment belőle, de semmi kárt nem tett benne.

[36] Todos ficaram grandemente admirados e comentavam entre si, dizendo: Que palavra é esta, pois, com autoridade e poder, ordena aos espíritos imundos, e eles saem?

[36]Rémület fogta el mindnyájukat, és így szóltak egymáshoz: Miféle beszéd ez, hogy hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek?!

[37] E a sua fama corria por todos os lugares da circunvizinhança.

[37]És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

A cura da sogra de Pedro
Mateus 8.14-15; Marcos 1.29-31

Jézus meggyógyítja Péter anyósát
(Mt 8,14–15; Mk 1,29–31)

[38] Deixando ele a sinagoga, foi para a casa de Simão. Ora, a sogra de Simão achava-se enferma, com febre muito alta; e rogaram-lhe por ela.

[38]A zsinagógából eltávozva elment Simon házába. Simon anyósát pedig magas láz gyötörte, és kérték Jézust, hogy segítsen rajta.

[39] Inclinando-se ele para ela, repreendeu a febre, e esta a deixou; e logo se levantou, passando a servi-los.

[39]Jézus ekkor fölé hajolva ráparancsolt a lázra, mire az elhagyta az asszonyt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik.

Muitas outras curas
Mateus 8.16-17; Marcos 1.32-34

Jézus sok beteget meggyógyít
(Mt 8,16–17; Mk 1,32–39)

[40] Ao pôr-do-sol, todos os que tinham enfermos de diferentes moléstias lhos traziam; e ele os curava, impondo as mãos sobre cada um.

[40]Napnyugtakor mindenki hozzávitte a különféle bajokban szenvedő betegét; ő pedig mindegyikükre rátette a kezét, és meggyógyította őket.

[41] Também de muitos saíam demônios, gritando e dizendo: Tu és o Filho de Deus!

[41]Sok emberből ördögök is kimentek, és ezt kiáltozták: Te vagy az Isten Fia! De

Ele, porém, os repreendia para que não falassem, pois sabiam ser ele o Cristo.

rájuk parancsolt, és nem engedte őket beszélni, mert tudták, hogy ő a Krisztus.

Jesus vai a um lugar deserto
Marcos 1.35-39

42 Sendo dia, saiu e foi para um lugar deserto; as multidões o procuravam, e foram até junto dele, e instavam para que não os deixasse.

42 Napkeltekor pedig elindult, és kiment egy lakatlan helyre. De a sokaság megkereste őt, odamentek hozzá, és marasztalták, hogy ne menjen el tőlük.

43 Ele, porém, lhes disse: É necessário que eu anuncie o evangelho do reino de Deus também às outras cidades, pois para isso é que fui enviado.

43 Ő azonban ezt mondta nekik: Más városokban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem.

44 E pregava nas sinagogas da Judéia.

44 És hirdette az igét Júdea zsinagógáiban.

Lucas 5

A pesca maravilhosa
Mateus 4.18-22; Marcos 1.16-20

1 Aconteceu que, ao apertá-lo a multidão para ouvir a palavra de Deus, estava ele junto ao lago de Genesaré;

2 e viu dois barcos junto à praia do lago; mas os pescadores, havendo desembarcado, lavavam as redes.

3 Entrando em um dos barcos, que era o de Simão, pediu-lhe que o afastasse um pouco da praia; e, assentando-se, ensinava do barco as multidões.

4 Quando acabou de falar, disse a Simão: Faze-te ao largo, e lançai as vossas redes para pescar.

5 Respondeu-lhe Simão: Mestre, havendo trabalhado toda a noite, nada apanhamos, mas sob a tua palavra lançarei as redes.

6 Isto fazendo, apanharam grande quantidade de peixes; e rompiam-se-lhes as redes.

Lukács 5

Péter halfogása
(Mt 4,18–22; Mk 1,16–20)

1 Amikor egyszer a sokaság hozzá tódult, és hallgatta Isten igéjét, ő a Genezáret-tó partján állt.

2 Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták.

3 Beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot.

4 Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!

5 Simon így felelt: Mester, egész éjszaka fáradoztunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat.

6 Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálóik;

[7] Então, fizeram sinais aos companheiros do outro barco, para que fossem ajudá-los. E foram e encheram ambos os barcos, a ponto de quase irem a pique.

[7]ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek.

[8] Vendo isto, Simão Pedro prostrou-se aos pés de Jesus, dizendo: SENHOR, retira-te de mim, porque sou pecador.

[8]Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!

[9] Pois, à vista da pesca que fizeram, a admiração se apoderou dele e de todos os seus companheiros,

[9]A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak;

[10] bem como de Tiago e João, filhos de Zebedeu, que eram seus sócios. Disse Jesus a Simão: Não temas; doravante serás pescador de homens.

[10]de ugyanígy Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!

[11] E, arrastando eles os barcos sobre a praia, deixando tudo, o seguiram.

[11]Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagyva követték őt.

A cura de um leproso

Mateus 8.1-4; Marcos 1.40-45

Jézus meggyógyít egy leprást

(Mt 8,1–4; Mk 1,40–45)

[12] Aconteceu que, estando ele numa das cidades, veio à sua presença um homem coberto de lepra; ao ver a Jesus, prostrando-se com o rosto em terra, suplicou-lhe: SENHOR, se quiseres, podes purificar-me.

[12]Amikor Jézus az egyik városban járt, egy leprával borított ember meglátva őt, arcra borult, és kérte: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.

[13] E ele, estendendo a mão, tocou-lhe, dizendo: Quero, fica limpo! E, no mesmo instante, lhe desapareceu a lepra.

[13]Jézus kinyújtva a kezét, megérintette őt, és így szólt: Akarom, tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától.

[14] Ordenou-lhe Jesus que a ninguém o dissesse, mas vai, disse, mostra-te ao sacerdote e oferece, pela tua purificação, o sacrifício que Moisés determinou, para servir de testemunho ao povo.

[14]Ő pedig megparancsolta neki: Senkinek ne mondd el ezt, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánlj fel áldozatot megtisztulásodért, ahogyan Mózes elrendelte, bizonyságul nekik.

[15] Porém o que se dizia a seu respeito cada vez mais se divulgava, e grandes

[15]De a híre annál jobban terjedt, és nagy sokaság gyűlt össze, hogy hallgassák, és meggyógyítsa őket betegségeikből.

multidões afluíam para o ouvirem e serem curadas de suas enfermidades.

[16] Ele, porém, se retirava para lugares solitários e orava.

A cura de um paralítico em Cafarnaum
Mateus 9.1-8; Marcos 2.1-12

[17] Ora, aconteceu que, num daqueles dias, estava ele ensinando, e achavam-se ali assentados fariseus e mestres da Lei, vindos de todas as aldeias da Galiléia, da Judéia e de Jerusalém. E o poder do SENHOR estava com ele para curar.

[18] Vieram, então, uns homens trazendo em um leito um paralítico; e procuravam introduzi-lo e pô-lo diante de Jesus.

[19] E, não achando por onde introduzi-lo por causa da multidão, subindo ao eirado, o desceram no leito, por entre os ladrilhos, para o meio, diante de Jesus.

[20] Vendo-lhes a fé, Jesus disse ao paralítico: Homem, estão perdoados os teus pecados.

[21] E os escribas e fariseus arrazoavam, dizendo: Quem é este que diz blasfêmias? Quem pode perdoar pecados, senão Deus?

[22] Jesus, porém, conhecendo-lhes os pensamentos, disse-lhes: Que arrazoais em vosso coração?

[23] Qual é mais fácil, dizer: Estão perdoados os teus pecados ou: Levanta-te e anda?

[24] Mas, para que saibais que o Filho do Homem tem sobre a terra autoridade para perdoar pecados – disse ao paralítico: Eu

[16]Ő azonban visszavonult a pusztába, és imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát
(Mt 9,1–8; Mk 2,1–12)

[17]Amikor az egyik napon tanított, és körülötte ültek a farizeusok és törvénytudók, akik Galilea és Júdea különböző falvaiból, továbbá Jeruzsálemből jöttek, az Úr ereje gyógyításra indította őt.

[18]És íme, férfiak ágyon hoztak egy béna embert, és igyekeztek bevinni és letenni eléje.

[19]Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a középre.

[20]Ő pedig látva hitüket, így szólt: Ember, megbocsáttattak a te bűneid.

[21]Erre az írástudók és a farizeusok tanakodni kezdtek: Kicsoda ez, hogy így káromolja az Istent? Ki bocsáthat meg bűnöket az egy Istenen kívül?

[22]Jézus pedig ismerve gondolataikat megkérdezte tőlük: Miről tanakodtok szívetekben?

[23]Melyik a könnyebb? Azt mondani, hogy megbocsáttattak a te bűneid, vagy azt mondani, kelj fel és járj?

[24]Azért pedig, hogy megtudjátok: van hatalma az Emberfiának bűnöket megbocsátani a földön – így szólt a

te ordeno: Levanta-te, toma o teu leito e vai para casa.

[25] Imediatamente, se levantou diante deles e, tomando o leito em que permanecera deitado, voltou para casa, glorificando a Deus.

[26] Todos ficaram atônitos, davam glória a Deus e, possuídos de temor, diziam: Hoje, vimos prodígios.

A vocação de Levi
Mateus 9.9; Marcos 2.13-14

[27] Passadas estas coisas, saindo, viu um publicano, chamado Levi, assentado na coletoria, e disse-lhe: Segue-me!

[28] Ele se levantou e, deixando tudo, o seguiu.

Jesus come com pecadores
Mateus 9.10-13; Marcos 2.15-17

[29] Então, lhe ofereceu Levi um grande banquete em sua casa; e numerosos publicanos e outros estavam com eles à mesa.

[30] Os fariseus e seus escribas murmuravam contra os discípulos de Jesus, perguntando: Por que comeis e bebeis com os publicanos e pecadores?

[31] Respondeu-lhes Jesus: Os sãos não precisam de médico, e sim os doentes.

[32] Não vim chamar justos, e sim pecadores, ao arrependimento.

Do jejum
Mateus 9.14-17; Marcos 2.18-22

[33] Disseram-lhe eles: Os discípulos de João e bem assim os dos fariseus freqüentemente jejuam e fazem orações; os teus, entretanto, comem e bebem.

bénához: Neked mondom, kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza!

[25]Az pedig szemük láttára azonnal felkelt; fogta az ágyát, amelyen feküdt, és Istent dicsőítve hazament.

[26]Ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, megteltek félelemmel, és ezt mondták: Csodálatos dolgokat láttunk ma!

Jézus elhívja Lévit
(Mt 9,9–13; Mk 2,13–17)

[27]Ezután kiment, és meglátott egy Lévi nevű vámszedőt a vámszedő helyen ülni. Így szólt hozzá: Kövess engem!

[28]Az otthagyott mindent, felkelt, és követte őt.

[29]Lévi nagy vendégséget rendezett neki a házában. Nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz.

[30]A farizeusok és a közülük való írástudók pedig zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?

[31]Jézus így válaszolt nekik: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.

[32]Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.

Jézus tanítása a böjtről
(Mt 9,14–17; Mk 2,18–22)

[33]Ők pedig ezt mondták neki: János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, ugyanígy a farizeusok

tanítványai is; a tieid pedig esznek és isznak.

[34] Jesus, porém, lhes disse: Podeis fazer jejuar os convidados para o casamento, enquanto está com eles o noivo?

[34]Jézus így válaszolt: Kívánhatjátok-e a násznéptől, hogy böjtöljön, amíg velük van a vőlegény?

[35] Dias virão, contudo, em que lhes será tirado o noivo; naqueles dias, sim, jejuarão.

[35]De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, akkor azokban a napokban böjtölni fognak.

[36] Também lhes disse uma parábola: Ninguém tira um pedaço de veste nova e o põe em veste velha; pois rasgará a nova, e o remendo da nova não se ajustará à velha.

[36]Mondott nekik egy példázatot is: Senki sem készít foltot új ruhából, hogy régi ruhára varrja, mert így az újat is tönkretenné; és nem is illene a régihez az új ruhából való folt.

[37] E ninguém põe vinho novo em odres velhos, pois o vinho novo romperá os odres; entornar-se-á o vinho, e os odres se estragarão.

[37]Újbort sem tölt senki régi tömlőbe, mert az újbor szétrepesztené a tömlőt, és kiömlene, sőt a tömlő is tönkremenne.

[38] Pelo contrário, vinho novo deve ser posto em odres novos [e ambos se conservam].

[38]Hanem újbort új tömlőbe kell tölteni.

[39] E ninguém, tendo bebido o vinho velho, prefere o novo; porque diz: O velho é excelente.

[39]Aki már óbort ivott, az nem akar újat, mert ezt mondja: Az óbor a jó.

Lucas 6

Jesus é senhor do sábado
Mateus 12.1-8; Marcos 2.23-28

[1] Aconteceu que, num sábado, passando Jesus pelas searas, os seus discípulos colhiam e comiam espigas, debulhando-as com as mãos.

[2] E alguns dos fariseus lhes disseram: Por que fazeis o que não é lícito aos sábados?

Lukács 6

Kalásztépés szombaton
(Mt 12,1–8; Mk 2,23–28)

[1]Egyik szombaton gabonaföldeken ment át, és tanítványai kalászokat tépdestek, tenyerük között morzsolták és ették.

[2]A farizeusok közül némelyek megkérdezték: Miért tesztek olyat, amit szombaton nem szabad?

[3] Respondeu-lhes Jesus: Nem ao menos tendes lido o que fez Davi, quando teve fome, ele e seus companheiros?

[4] Como entrou na casa de Deus, tomou, e comeu os pães da proposição, e os deu aos que com ele estavam, pães que não lhes era lícito comer, mas exclusivamente aos sacerdotes?

[5] E acrescentou-lhes: O Filho do Homem é senhor do sábado.

O homem da mão ressequida
Mateus 12.9-14; Marcos 3.1-6

[6] Sucedeu que, em outro sábado, entrou ele na sinagoga e ensinava. Ora, achava-se ali um homem cuja mão direita estava ressequida.

[7] Os escribas e os fariseus observavam-no, procurando ver se ele faria uma cura no sábado, a fim de acharem de que o acusar.

[8] Mas ele, conhecendo-lhes os pensamentos, disse ao homem da mão ressequida: Levanta-te e vem para o meio; e ele, levantando-se, permaneceu de pé.

[9] Então, disse Jesus a eles: Que vos parece? É lícito, no sábado, fazer o bem ou o mal? Salvar a vida ou deixá-la perecer?

[10] E, fitando todos ao redor, disse ao homem: Estende a mão. Ele assim o fez, e a mão lhe foi restaurada.

[11] Mas eles se encheram de furor e discutiam entre si quanto ao que fariam a Jesus.

A escolha dos doze apóstolos. Os seus nomes
Mateus 10.1-4; Marcos 3.13-19

[3]Jézus így válaszolt nekik: Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid, amikor megéhezett ő is, meg azok is, akik vele voltak?

[4]Bement az Úr házába, elvette a szent kenyereket, és megette, sőt azoknak is adott, akik vele voltak; pedig a kenyereket nem lett volna szabad megenni, csak a papoknak.

[5]És kijelentette nekik: Az Emberfia ura a szombatnak.

Jézus szombaton gyógyít
(Mt 12,9–14; Mk 3,1–6)

[6]Egy másik szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Volt ott egy ember, akinek a jobb keze sorvadt volt.

[7]Az írástudók és a farizeusok figyelték Jézust, vajon gyógyít-e szombaton; hogy találjanak valamit, amivel vádolhatják.

[8]Ő azonban, ismerve gondolataikat, ezt mondta a sorvadt kezű embernek: Kelj fel, és állj a középre! Az felkelt és odaállt.

[9]Jézus pedig így szólt hozzájuk: Kérdezlek titeket: szabad-e szombaton jót tenni vagy rosszat tenni, életet menteni vagy kioltani?

[10]És végignézve mindnyájukon így szólt a beteghez: Nyújtsd ki a kezedet! Ő kinyújtotta, és meggyógyult a keze.

[11]Azokat pedig esztelen indulat szállta meg, és arról beszéltek egymás között, hogy mit tegyenek Jézussal.

A tizenkét tanítvány elhívása
(Mt 10,1–4; Mk 3,13–19)

[12] Naqueles dias, retirou-se para o monte, a fim de orar, e passou a noite orando a Deus.

[13] E, quando amanheceu, chamou a si os seus discípulos e escolheu doze dentre eles, aos quais deu também o nome de apóstolos:

[14] Simão, a quem acrescentou o nome de Pedro, e André, seu irmão; Tiago e João; Filipe e Bartolomeu;

[15] Mateus e Tomé; Tiago, filho de Alfeu, e Simão, chamado Zelote;

[16] Judas, filho de Tiago, e Judas Iscariotes, que se tornou traidor.

Jesus cura muitos enfermos

Mateus 4.23-25

[17] E, descendo com eles, parou numa planura onde se encontravam muitos discípulos seus e grande multidão do povo, de toda a Judéia, de Jerusalém e do litoral de Tiro e de Sidom,

[18] que vieram para o ouvirem e serem curados de suas enfermidades; também os atormentados por espíritos imundos eram curados.

[19] E todos da multidão procuravam tocá-lo, porque dele saía poder; e curava todos.

As bem-aventuranças

Mateus 5.1-12

[20] Então, olhando ele para os seus discípulos, disse-lhes: Bem-aventurados vós, os pobres, porque vosso é o reino de Deus.

[21] Bem-aventurados vós, os que agora tendes fome, porque sereis fartos. Bem-

[12]Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát.

[13]Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezett:

[14]Simont, akit Péternek nevezett el, Andrást, a testvérét, Jakabot és Jánost, Fülöpöt és Bertalant,

[15]Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Simont, akit Zélótának neveztek,

[16]Júdást, Jakab fiát, és Júdás Iskáriótest, aki árulóvá lett.

Jézus tanít és gyógyít

(Mt 4,24–25; Mk 3,7–12)

[17]Azután lement velük, megállt egy sík helyen, vele együtt tanítványainak nagy sokasága és nagy néptömeg egész Júdeából, Jeruzsálemből, a tengermelléki Tíruszból és Szidónból.

[18]Azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak betegségeikből. Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak.

[19]Az egész sokaság igyekezett megérinteni őt, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.

Kik a boldogok?

(Mt 5,1–12)

[20]Ő pedig tanítványaira nézett, és így szólt: Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek az Isten országa.

[21]Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert majd megelégíttettek. Boldogok

aventurados vós, os que agora chorais, porque haveis de rir.

vagytok, akik most sírtok, mert nevetni fogtok.

22 Bem-aventurados sois quando os homens vos odiarem e quando vos expulsarem da sua companhia, vos injuriarem e rejeitarem o vosso nome como indigno, por causa do Filho do Homem.

22Boldogok vagytok, amikor gyűlölnek titeket az emberek, és amikor kiközösítenek, gyaláznak benneteket, és kitörlik neveteket mint gonosz nevet, az Emberfiáért.

23 Regozijai-vos naquele dia e exultai, porque grande é o vosso galardão no céu; pois dessa forma procederam seus pais com os profetas.

23Örüljetek azon a napon, és ujjongjatok! Íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal.

Os ais

24 Mas ai de vós, os ricos! Porque tendes a vossa consolação.

24De jaj nektek, ti gazdagok, mert megkaptátok vigasztalásotokat!

25 Ai de vós, os que estais agora fartos! Porque vireis a ter fome. Ai de vós, os que agora rides! Porque haveis de lamentar e chorar.

25Jaj nektek, akik most jóllaktatok, mert éhezni fogtok! Jaj, akik most nevettek, mert gyászolni és sírni fogtok!

26 Ai de vós, quando todos vos louvarem! Porque assim procederam seus pais com os falsos profetas.

26Jaj, amikor jót mond rólatok minden ember, mert ugyanezt tették atyáik a hamis prófétákkal!

Da vingança

Mateus 5.38-42

Az ellenség szeretete

(Mt 5,38–48)

27 Digo-vos, porém, a vós outros que me ouvis: amai os vossos inimigos, fazei o bem aos que vos odeiam;

27Nektek pedig, akik hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket;

28 bendizei aos que vos maldizem, orai pelos que vos caluniam.

28áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket.

29 Ao que te bate numa face, oferece-lhe também a outra; e, ao que tirar a tua capa, deixa-o levar também a túnica;

29Aki arcul üt téged, tartsd oda annak arcod másik felét is, és aki elveszi felsőruhádat, attól alsóruhádat se tagadd meg!

30 dá a todo o que te pede; e, se alguém levar o que é teu, não entres em demanda.

30Adj mindenkinek, aki kér tőled, és aki elveszi a tiedet, attól ne követeld vissza!

[31] Como quereis que os homens vos façam, assim fazei-o vós também a eles.

Do amor ao próximo
Mateus 5.43-48

[32] Se amais os que vos amam, qual é a vossa recompensa? Porque até os pecadores amam aos que os amam.

[33] Se fizerdes o bem aos que vos fazem o bem, qual é a vossa recompensa? Até os pecadores fazem isso.

[34] E, se emprestais àqueles de quem esperais receber, qual é a vossa recompensa? Também os pecadores emprestam aos pecadores, para receberem outro tanto.

[35] Amai, porém, os vossos inimigos, fazei o bem e emprestai, sem esperar nenhuma paga; será grande o vosso galardão, e sereis filhos do Altíssimo. Pois ele é benigno até para com os ingratos e maus.

[36] Sede misericordiosos, como também é misericordioso vosso Pai.

O juízo temerário é proibido
Mateus 7.1-5

[37] Não julgueis e não sereis julgados; não condeneis e não sereis condenados; perdoai e sereis perdoados;

[38] dai, e dar-se-vos-á; boa medida, recalcada, sacudida, transbordante, generosamente vos darão; porque com a medida com que tiverdes medido vos medirão também.

A parábola do cego que guia a outro cego

[31]És amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!

[32]Ha azokat szeretitek, akik szeretnek titeket, mi a jutalmatok? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik.

[33]És ha azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, mi a jutalmatok? Hiszen a bűnösök is ugyanezt teszik.

[34]És ha azoknak adtok kölcsönt, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, mi a jutalmatok? Bűnösök is adnak kölcsönt bűnösöknek, hogy visszakapják azt, ami jár nekik.

[35]Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit sem várva érte: nagy lesz akkor a jutalmatok, és a Magasságos fiai lesztek, mert ő jóságos a hálátlanok és gonoszok iránt.

[36]Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas!

A képmutató ítélkezés
(Mt 7,1–5)

[37]Ne ítéljetek, és nem ítéltettek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsáttatik.

[38]Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.

[39] Propôs-lhes também uma parábola: Pode, porventura, um cego guiar a outro cego? Não cairão ambos no barranco?

[40] O discípulo não está acima do seu mestre; todo aquele, porém, que for bem instruído será como o seu mestre.

[41] Por que vês tu o argueiro no olho de teu irmão, porém não reparas na trave que está no teu próprio?

[42] Como poderás dizer a teu irmão: Deixa, irmão, que eu tire o argueiro do teu olho, não vendo tu mesmo a trave que está no teu? Hipócrita, tira primeiro a trave do teu olho e, então, verás claramente para tirar o argueiro que está no olho de teu irmão.

Árvores e seus frutos
Mateus 12.33-35

[43] Não há árvore boa que dê mau fruto; nem tampouco árvore má que dê bom fruto.

[44] Porquanto cada árvore é conhecida pelo seu próprio fruto. Porque não se colhem figos de espinheiros, nem dos abrolhos se vindimam uvas.

[45] O homem bom do bom tesouro do coração tira o bem, e o mau do mau tesouro tira o mal; porque a boca fala do que está cheio o coração.

Os dois fundamentos
Mateus 7.24-27

[46] Por que me chamais SENHOR, SENHOR, e não fazeis o que vos mando?

[47] Todo aquele que vem a mim, e ouve as minhas palavras, e as pratica, eu vos mostrarei a quem é semelhante.

[39]Példázatot is mondott nekik: Vajon vezethet-e vak világtalant? Nem esnek-e mindketten verembe?

[40]A tanítvány nem feljebb való mesterénél; de aki teljesen felkészült, az mind olyan lesz, mint a mestere.

[41]Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a saját szemedben pedig még a gerendát sem veszed észre?

[42]Hogyan mondhatod testvérednek: Testvérem, hadd vegyem ki szemedből a szálkát! – mikor a saját szemedben nem látod a gerendát? Képmutató, előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd a szálkát testvéred szeméből.

Amilyen a fa, olyan a gyümölcse
(Mt 7,15–23; 12,33–34)

[43]Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem, és ugyanúgy nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem.

[44]Mert minden fát a maga gyümölcséről ismernek meg. Hiszen tüskebokorról nem szednek fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt.

[45]A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.

[46]Miért mondjátok nekem: Uram, Uram, ha nem teszitek, amit mondok?

Aki kősziklára épít
(Mt 7,24–27)

[47]Megmutatom nektek, kihez hasonló az, aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és cselekszi azokat.

[48] É semelhante a um homem que, edificando uma casa, cavou, abriu profunda vala e lançou o alicerce sobre a rocha; e, vindo a enchente, arrojou-se o rio contra aquela casa e não a pôde abalar, por ter sido bem construída.

[49] Mas o que ouve e não pratica é semelhante a um homem que edificou uma casa sobre a terra sem alicerces, e, arrojando-se o rio contra ela, logo desabou; e aconteceu que foi grande a ruína daquela casa.

Lucas 7

A cura do servo de um centurião

Mateus 8.5-13

[1] Tendo Jesus concluído todas as suas palavras dirigidas ao povo, entrou em Cafarnaum.

[2] E o servo de um centurião, a quem este muito estimava, estava doente, quase à morte.

[3] Tendo ouvido falar a respeito de Jesus, enviou-lhe alguns anciãos dos judeus, pedindo-lhe que viesse curar o seu servo.

[4] Estes, chegando-se a Jesus, com instância lhe suplicaram, dizendo: Ele é digno de que lhe faças isto;

[5] porque é amigo do nosso povo, e ele mesmo nos edificou a sinagoga.

[6] Então, Jesus foi com eles. E, já perto da casa, o centurião enviou-lhe amigos para lhe dizer: SENHOR, não te incomodes, porque não sou digno de que entres em minha casa.

[48]Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki mélyre ásott, és a kősziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve.

[49]Aki pedig hallja beszédeimet, de nem cselekszi, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házát: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult.

Lukács 7

Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját

(Mt 8,5–13)

[1]Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba.

[2]Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott.

[3]Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte őt, hogy jöjjön el, és mentse meg a szolgáját.

[4]Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: Méltó arra, hogy megtedd ezt neki,

[5]mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk.

[6]Jézus pedig elindult velük. Amikor már közel járt a házhoz, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzente neki: Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj.

[7] Por isso, eu mesmo não me julguei digno de ir ter contigo; porém manda com uma palavra, e o meu rapaz será curado.

[8] Porque também eu sou homem sujeito à autoridade, e tenho soldados às minhas ordens, e digo a este: vai, e ele vai; e a outro: vem, e ele vem; e ao meu servo: faze isto, e ele o faz.

[9] Ouvidas estas palavras, admirou-se Jesus dele e, voltando-se para o povo que o acompanhava, disse: Afirmo-vos que nem mesmo em Israel achei fé como esta.

[10] E, voltando para casa os que foram enviados, encontraram curado o servo.

A ressurreição do filho da viúva de Naim

[11] Em dia subseqüente, dirigia-se Jesus a uma cidade chamada Naim, e iam com ele os seus discípulos e numerosa multidão.

[12] Como se aproximasse da porta da cidade, eis que saía o enterro do filho único de uma viúva; e grande multidão da cidade ia com ela.

[13] Vendo-a, o SENHOR se compadeceu dela e lhe disse: Não chores!

[14] Chegando-se, tocou o esquife e, parando os que o conduziam, disse: Jovem, eu te mando: levanta-te!

[15] Sentou-se o que estivera morto e passou a falar; e Jesus o restituiu a sua mãe.

[16] Todos ficaram possuídos de temor e glorificavam a Deus, dizendo: Grande profeta se levantou entre nós; e: Deus visitou o seu povo.

[7]Ezért magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám.

[8]Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok az egyiknek: Menj el, akkor az elmegy; és a másiknak: Jöjj ide, akkor az idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt, akkor az megteszi.

[9]Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet.

[10]Amikor a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.

Jézus feltámasztja a naini ifjút

[11]Ezután elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt.

[12]Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte.

[13]Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: Ne sírj!

[14]Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: Ifjú, neked mondom, kelj fel!

[15]Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának.

[16]Félelem fogta el mindnyájukat, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét.

[17] Esta notícia a respeito dele divulgou-se por toda a Judéia e por toda a circunvizinhança.

João envia mensageiros a Jesus
Mateus 11.2-6

[18] Todas estas coisas foram referidas a João pelos seus discípulos. E João, chamando dois deles,

[19] enviou-os ao SENHOR para perguntar: És tu aquele que estava para vir ou havemos de esperar outro?

[20] Quando os homens chegaram junto dele, disseram: João Batista enviou-nos para te perguntar: És tu aquele que estava para vir ou esperaremos outro?

[21] Naquela mesma hora, curou Jesus muitos de moléstias, e de flagelos, e de espíritos malignos; e deu vista a muitos cegos.

[22] Então, Jesus lhes respondeu: Ide e anunciai a João o que vistes e ouvistes: os cegos vêem, os coxos andam, os leprosos são purificados, os surdos ouvem, os mortos são ressuscitados, e aos pobres, anuncia-se-lhes o evangelho.

[23] E bem-aventurado é aquele que não achar em mim motivo de tropeço.

Jesus dá testemunho de João
Mateus 11.7-19

[24] Tendo-se retirado os mensageiros, passou Jesus a dizer ao povo a respeito de João: Que saístes a ver no deserto? Um caniço agitado pelo vento?

[25] Que saístes a ver? Um homem vestido de roupas finas? Os que se vestem bem e

[17]Ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és az egész környéken.

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza
(Mt 11,2–19)

[18]Mindezt hírül vitték Jánosnak a tanítványai. Ő pedig magához hívatott tanítványai közül kettőt,

[19]és elküldte őket az Úrhoz ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?

[20]Amikor odaérkeztek hozzá ezek a férfiak, ezt mondták: Keresztelő János küldött minket hozzád ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?

[21]Jézus abban az órában sokakat meggyógyított betegségükből és bajukból, megszabadított gonosz lelkektől, és sok vaknak adta vissza a látását.

[22]Ezért így válaszolt nekik: Menjetek el, vigyétek hírül Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek hirdettetik az evangélium,

[23]és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.

[24]Amikor János követei elmentek, beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni?

[25]Ugyan miért mentetek ki? Finom ruhákba öltözött embert látni? Hiszen

vivem no luxo assistem nos palácios dos reis.

[26] Sim, que saístes a ver? Um profeta? Sim, eu vos digo, e muito mais que profeta.

[27] Este é aquele de quem está escrito: Eis aí envio diante da tua face o meu mensageiro, o qual preparará o teu caminho diante de ti.

[28] E eu vos digo: entre os nascidos de mulher, ninguém é maior do que João; mas o menor no reino de Deus é maior do que ele.

[29] Todo o povo que o ouviu e até os publicanos reconheceram a justiça de Deus, tendo sido batizados com o batismo de João;

[30] mas os fariseus e os intérpretes da Lei rejeitaram, quanto a si mesmos, o desígnio de Deus, não tendo sido batizados por ele.

[31] A que, pois, compararei os homens da presente geração, e a que são eles semelhantes?

[32] São semelhantes a meninos que, sentados na praça, gritam uns para os outros: Nós vos tocamos flauta, e não dançastes; entoamos lamentações, e não chorastes.

[33] Pois veio João Batista, não comendo pão, nem bebendo vinho, e dizeis: Tem demônio!

[34] Veio o Filho do Homem, comendo e bebendo, e dizeis: Eis aí um glutão e bebedor de vinho, amigo de publicanos e pecadores!

akik drága ruhákat viselnek és fényűzően élnek, azok a királyi palotákban vannak.

[26]Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony, mondom nektek, még prófétánál is nagyobbat!

[27]Ő az, akiről meg van írva: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat.”

[28]Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül senki nem nagyobb Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten országában, nagyobb nála.

[29]Az egész nép, sőt még a vámszedők is hallgattak rá, és igazat adtak Istennek azzal, hogy megkeresztelkedtek János keresztségével,

[30]a farizeusok és a törvénytudók azonban elvetették Isten akaratát azzal, hogy nem keresztelkedtek meg általa.

[31]Kihez hasonlítsam tehát e nemzedéket? Kihez is hasonlók?

[32]Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik azt kiáltják egymásnak: Zenéltünk nektek, és nem táncoltatok, siratót mondtunk, és nem sírtatok.

[33]Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret, nem iszik bort, és azt mondjátok: Ördög van benne.

[34]Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja.

35 Mas a sabedoria é justificada por todos os seus filhos.

A pecadora que ungiu os pés de Jesus

36 Convidou-o um dos fariseus para que fosse jantar com ele. Jesus, entrando na casa do fariseu, tomou lugar à mesa.

37 E eis que uma mulher da cidade, pecadora, sabendo que ele estava à mesa na casa do fariseu, levou um vaso de alabastro com ungüento;

38 e, estando por detrás, aos seus pés, chorando, regava-os com suas lágrimas e os enxugava com os próprios cabelos; e beijava-lhe os pés e os ungia com o ungüento.

39 Ao ver isto, o fariseu que o convidara disse consigo mesmo: Se este fora profeta, bem saberia quem e qual é a mulher que lhe tocou, porque é pecadora.

40 Dirigiu-se Jesus ao fariseu e lhe disse: Simão, uma coisa tenho a dizer-te. Ele respondeu: Dize-a, Mestre.

41 Certo credor tinha dois devedores: um lhe devia quinhentos denários, e o outro, cinqüenta.

42 Não tendo nenhum dos dois com que pagar, perdoou-lhes a ambos. Qual deles, portanto, o amará mais?

43 Respondeu-lhe Simão: Suponho que aquele a quem mais perdoou. Replicou-lhe: Julgaste bem.

44 E, voltando-se para a mulher, disse a Simão: Vês esta mulher? Entrei em tua casa, e não me deste água para os pés; esta, porém, regou os meus pés com

35De a bölcsességet minden bölcs igazolja.

A bűnös nő megkeni Jézus lábát

36Egy farizeus arra kérte őt, hogy egyék nála. Ő bement a farizeus házába, és asztalhoz telepedett.

37Egy bűnös asszony pedig, aki abban a városban élt, megtudva, hogy Jézus a farizeus házának vendége, olajat vitt magával egy alabástrom tartóban,

38megállt mögötte, a lábánál sírva, és könnyeivel kezdte öntözni a lábát, és hajával törölte meg; csókolgatta a lábát, és megkente olajjal.

39Amikor pedig látta ezt a farizeus, aki meghívta őt, ezt mondta magában: Ha ő próféta volna, tudná, ki és miféle asszony az, aki őt megérinti, mivel bűnös ez az asszony.

40Ekkor megszólalt Jézus, és ezt mondta neki: Simon, van valami mondanivalóm neked. Ő pedig így szólt: Mester, mondd!

41Jézus ezt mondta: Egy hitelezőnek volt két adósa: az egyik ötszáz dénárral tartozott, a másik ötvennel.

42Mivel nem volt miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Vajon melyikük szereti őt jobban?

43Simon így válaszolt: Úgy gondolom, hogy az, akinek többet engedett el. Ő pedig ezt mondta neki: Helyesen ítéltél.

44Majd az asszony felé fordulva ezt mondta Simonnak: Látod ezt az asszonyt? Bejöttem a házadba, és nem adtál vizet a

lágrimas e os enxugou com os seus cabelos.

45 Não me deste ósculo; ela, entretanto, desde que entrei não cessa de me beijar os pés.

46 Não me ungiste a cabeça com óleo, mas esta, com bálsamo, ungiu os meus pés.

47 Por isso, te digo: perdoados lhe são os seus muitos pecados, porque ela muito amou; mas aquele a quem pouco se perdoa, pouco ama.

48 Então, disse à mulher: Perdoados são os teus pecados.

49 Os que estavam com ele à mesa começaram a dizer entre si: Quem é este que até perdoa pecados?

50 Mas Jesus disse à mulher: A tua fé te salvou; vai-te em paz.

lábam megmosására, ő pedig könnyeivel öntözte lábamat, és hajával törölte meg.

45Te nem csókoltál meg, ő pedig mióta bejöttem, nem szűnt meg csókolni a lábamat.

46Te nem kented meg olajjal a fejemet, ő pedig drága olajjal kente meg a lábamat.

47Ezért mondom neked: neki sok bűne bocsáttatott meg, hiszen nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.

48Az asszonynak pedig ezt mondta: Megbocsáttattak a te bűneid.

49Az asztalnál ülők erre kérdezgetni kezdték egymás között: Kicsoda ez, aki a bűnöket is megbocsátja?

50Ő pedig így szólt az asszonyhoz: A te hited megtartott téged, menj el békességgel!

Lucas 8

As mulheres que assistiam Jesus

1 Aconteceu, depois disto, que andava Jesus de cidade em cidade e de aldeia em aldeia, pregando e anunciando o evangelho do reino de Deus, e os doze iam com ele,

2 e também algumas mulheres que haviam sido curadas de espíritos malignos e de enfermidades: Maria, chamada Madalena, da qual saíram sete demônios;

3 e Joana, mulher de Cuza, procurador de Herodes, Suzana e muitas outras, as quais lhe prestavam assistência com os seus bens.

Lukács 8

A Jézust követő asszonyok

1Ezután városról városra és faluról falura járt, és hirdette az Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő

2és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveztek, akiből hét ördög ment ki,

3Johanna, Kuzának, Heródes egyik főemberének felesége, és Zsuzsanna, de sok más asszony is, akik vagyonukból támogatták őket.

A parábola do semeador
Mateus 13.1-9; Marcos 4.1-9

[4] Afluindo uma grande multidão e vindo ter com ele gente de todas as cidades, disse Jesus por parábola:

[5] Eis que o semeador saiu a semear. E, ao semear, uma parte caiu à beira do caminho; foi pisada, e as aves do céu a comeram.

[6] Outra caiu sobre a pedra; e, tendo crescido, secou por falta de umidade.

[7] Outra caiu no meio dos espinhos; e estes, ao crescerem com ela, a sufocaram.

[8] Outra, afinal, caiu em boa terra; cresceu e produziu a cento por um. Dizendo isto, clamou: Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

A explicação da parábola
Mateus 13.10-23; Marcos 4.10-20

[9] E os seus discípulos o interrogaram, dizendo: Que parábola é esta?

[10] Respondeu-lhes Jesus: A vós outros é dado conhecer os mistérios do reino de Deus; aos demais, fala-se por parábolas, para que, vendo, não vejam; e, ouvindo, não entendam.

[11] Este é o sentido da parábola: a semente é a palavra de Deus.

[12] A que caiu à beira do caminho são os que a ouviram; vem, a seguir, o diabo e arrebata-lhes do coração a palavra, para não suceder que, crendo, sejam salvos.

[13] A que caiu sobre a pedra são os que, ouvindo a palavra, a recebem com alegria; estes não têm raiz, crêem apenas por

A magvető
(Mt 13,1–23; Mk 4,1–20)

[4]Amikor pedig nagy sokaság gyűlt össze, és városról városra sokan csatlakoztak hozzá, egy példázatot mondott nekik:

[5]Kiment a magvető vetni. Vetés közben némely mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak.

[6]Némelyik a köves helyre esett, és alighogy kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet.

[7]Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották.

[8]Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. Amikor ezeket elmondta, így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja!

[9]Megkérdezték tőle a tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat.

[10]Ő ezt mondta: Nektek megadatott, hogy ismerjétek az Isten országának titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek.

[11]A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje.

[12]Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek.

[13]Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek

algum tempo e, na hora da provação, se desviam.

[14] A que caiu entre espinhos são os que ouviram e, no decorrer dos dias, foram sufocados com os cuidados, riquezas e deleites da vida; os seus frutos não chegam a amadurecer.

[15] A que caiu na boa terra são os que, tendo ouvido de bom e reto coração, retêm a palavra; estes frutificam com perseverança.

A parábola da candeia
Marcos 4.21-25

[16] Ninguém, depois de acender uma candeia, a cobre com um vaso ou a põe debaixo de uma cama; pelo contrário, coloca-a sobre um velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[17] Nada há oculto, que não haja de manifestar-se, nem escondido, que não venha a ser conhecido e revelado.

[18] Vede, pois, como ouvis; porque ao que tiver, se lhe dará; e ao que não tiver, até aquilo que julga ter lhe será tirado.

A família de Jesus
Mateus 12.46-50; Marcos 3.31-35

[19] Vieram ter com ele sua mãe e seus irmãos e não podiam aproximar-se por causa da concorrência de povo.

[20] E lhe comunicaram: Tua mãe e teus irmãos estão lá fora e querem ver-te.

[21] Ele, porém, lhes respondeu: Minha mãe e meus irmãos são aqueles que ouvem a palavra de Deus e a praticam.

Jesus acalma uma tempestade
Mateus 8.23-27; Marcos 4.35-41

hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak.

[14]A tövisek közé esett mag: ezek azok, akik hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést.

[15]A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.

A lámpás
(Mk 4,21–25)

[16]Aki lámpást gyújt, nem takarja le edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem a lámpatartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.

[17]Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napvilágra ne kerülne, és nincs olyan titok, amely ki ne tudódna, és ismertté ne válna.

[18]Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok! Mert akinek van, annak adatik, de akinek nincs, attól még az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé.

Jézus igazi rokonai
(Mt 12,46–50; Mk 3,31–35)

[19]Egyszer elmentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak Jézushoz jutni a sokaság miatt.

[20]Ezért tudtára adták neki: Anyád és testvéreid kint állnak, és látni szeretnének.

[21]Ő azonban így válaszolt: Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.

Jézus lecsendesíti a tengert
(Mt 8,23–37; Mk 4,35–41)

[22] Aconteceu que, num daqueles dias, entrou ele num barco em companhia dos seus discípulos e disse-lhes: Passemos para a outra margem do lago; e partiram.

[23] Enquanto navegavam, ele adormeceu. E sobreveio uma tempestade de vento no lago, correndo eles o perigo de soçobrar.

[24] Chegando-se a ele, despertaram-no dizendo: Mestre, Mestre, estamos perecendo! Despertando-se Jesus, repreendeu o vento e a fúria da água. Tudo cessou, e veio a bonança.

[25] Então, lhes disse: Onde está a vossa fé? Eles, possuídos de temor e admiração, diziam uns aos outros: Quem é este que até aos ventos e às ondas repreende, e lhe obedecem?

A cura do endemoninhado geraseno

Mateus 8.28-33; Marcos 5.1-14

[26] Então, rumaram para a terra dos gerasenos, fronteira da Galiléia.

[27] Logo ao desembarcar, veio da cidade ao seu encontro um homem possesso de demônios que, havia muito, não se vestia, nem habitava em casa alguma, porém vivia nos sepulcros.

[28] E, quando viu a Jesus, prostrou-se diante dele, exclamando e dizendo em alta voz: Que tenho eu contigo, Jesus, Filho do Deus Altíssimo? Rogo-te que não me atormentes.

[29] Porque Jesus ordenara ao espírito imundo que saísse do homem, pois muitas vezes se apoderara dele. E, embora procurassem conservá-lo preso com

[22]Történt egy napon, hogy Jézus tanítványaival együtt hajóra szállt, és így szólt hozzájuk: Menjünk át a tó túlsó partjára! És elindultak.

[23]Miközben hajóztak, ő elaludt. Ekkor szélvihar csapott le a tóra, és a hajó kezdett vízzel megtelni, úgyhogy nagy veszélyben voltak.

[24]Odamentek hozzá, felébresztették, és így szóltak: Mester, Mester, elveszünk! Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre és a hullámokra, mire azok lecsillapodtak, és csendesség lett.

[25]Ezt kérdezte tőlük: Hol van a ti hitetek? Ők pedig megrettenve és csodálkozva mondogatták egymásnak: Hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?

Jézus meggyógyítja a gadarai megszállottat

(Mt 8,28–34; Mk 5,1–20)

[26]Azután áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben fekszik.

[27]Amikor partra szállt, a város felől szembejött vele egy ember, akiben ördögök voltak. Már régóta nem vett magára ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban.

[28]Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, leborult előtte, és hangosan ezt mondta: Mi közöm hozzád Jézus, a magasságos Isten Fia? Kérlek, ne gyötörj engem!

[29]Jézus megparancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mivel az régóta tartotta megszállva, láncokkal és bilincsekkel

cadeias e grilhões, tudo despedaçava e era impelido pelo demônio para o deserto.

kötözték meg, úgy őrizték, de ő elszaggatta a kötelékeket, a gonosz lélek pedig a pusztába hajtotta.

30 Perguntou-lhe Jesus: Qual é o teu nome? Respondeu ele: Legião, porque tinham entrado nele muitos demônios.

30Jézus megkérdezte tőle: Mi a neved? Az így felelt: Légió! – mert sok ördög költözött bele.

31 Rogavam-lhe que não os mandasse sair para o abismo.

31Ezek nagyon kérték őt, ne parancsolja őket vissza az alvilágba.

32 Ora, andava ali, pastando no monte, uma grande manada de porcos; rogaram-lhe que lhes permitisse entrar naqueles porcos. E Jesus o permitiu.

32Ott a hegyen egy egész sereg disznót legeltettek; arra kérték őt a gonosz lelkek, engedje meg, hogy azokba mehessenek. Ő pedig megengedte nekik.

33 Tendo os demônios saído do homem, entraram nos porcos, e a manada precipitou-se despenhadeiro abaixo, para dentro do lago, e se afogou.

33Kijöttek az ördögök az emberből, és belementek a disznókba. A nyáj a meredekről a tóba rohant, és belefulladt.

34 Os porqueiros, vendo o que acontecera, fugiram e foram anunciá-lo na cidade e pelos campos.

34A pásztorok a történtek láttára elfutottak, és elvitték a hírt a városba és a környékre.

Os gerasenos rejeitam Jesus
Mateus 8.34; Marcos 5.14b-20

35 Então, saiu o povo para ver o que se passara, e foram ter com Jesus. De fato, acharam o homem de quem saíram os demônios, vestido, em perfeito juízo, assentado aos pés de Jesus; e ficaram dominados de terror.

35Az emberek erre kijöttek, hogy lássák, mi történt. Amint odaértek, megdöbbenve látták, hogy felöltözve és ép elmével ül Jézus lábánál az az ember, akiből kimentek az ördögök.

36 E algumas pessoas que tinham presenciado os fatos contaram-lhes também como fora salvo o endemoninhado.

36Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg a megszállott.

37 Todo o povo da circunvizinhança dos gerasenos rogou-lhe que se retirasse deles, pois estavam possuídos de grande medo. E Jesus, tomando de novo o barco, voltou.

37Ekkor Gadara vidékének egész népe kérte őt, hogy menjen el tőlük, mert nagy félelem lett úrrá rajtuk. Jézus ekkor hajóra szállt, és visszatért.

[38] O homem de quem tinham saído os demônios rogou-lhe que o deixasse estar com ele; Jesus, porém, o despediu, dizendo:

[39] Volta para casa e conta aos teus tudo o que Deus fez por ti. Então, foi ele anunciando por toda a cidade todas as coisas que Jesus lhe tinha feito.

O pedido de Jairo

Mateus 9.18-19; Marcos 5.21-24

[40] Ao regressar Jesus, a multidão o recebeu com alegria, porque todos o estavam esperando.

[41] Eis que veio um homem chamado Jairo, que era chefe da sinagoga, e, prostrando-se aos pés de Jesus, lhe suplicou que chegasse até a sua casa.

[42] Pois tinha uma filha única de uns doze anos, que estava à morte.

A cura de uma mulher enferma

Mateus 9.20-22; Marcos 5.24b-34

Enquanto ele ia, as multidões o apertavam.

[43] Certa mulher que, havia doze anos, vinha sofrendo de uma hemorragia, e a quem ninguém tinha podido curar [e que gastara com os médicos todos os seus haveres],

[44] veio por trás dele e lhe tocou na orla da veste, e logo se lhe estancou a hemorragia.

[45] Mas Jesus disse: Quem me tocou? Como todos negassem, Pedro [com seus companheiros] disse: Mestre, as multidões te apertam e te oprimem [e dizes: Quem me tocou?].

[38]Az az ember pedig, akiből kimentek az ördögök, arra kérte, hogy vele maradhasson. De Jézus elküldte, ezt mondva neki:

[39]Térj haza, és beszéld el, mit tett veled az Isten. Ő pedig elment, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy jót tett vele Jézus.

Jairus leányának feltámasztása

(Mt 9,18–26; Mk 5,21–43)

[40]Amikor Jézus visszatért, a sokaság örömmel fogadta, mert mindnyájan várták őt.

[41]Ekkor egy Jairus nevű ember jött hozzá, aki a zsinagóga elöljárója volt, és Jézus lába elé borulva kérlelte, hogy jöjjön el a házába,

[42]mivel egyetlen leánya, aki mintegy tizenkét éves volt, halálán van. Menet közben a sokaság minden oldalról szorongatta Jézust.

[43]Ekkor egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásos volt, és minden vagyonát az orvosokra költötte, de senki sem tudta meggyógyítani,

[44]odament, és hátulról megérintette a ruhája szegélyét, és azonnal elállt a vérzése.

[45]Jézus ezt kérdezte: Ki érintett engem? Amikor mindnyájan tagadták, Péter ezt mondta: Mester, a sokaság szorongat és tolong körülötted!

[46] Contudo, Jesus insistiu: Alguém me tocou, porque senti que de mim saiu poder.

[46]De Jézus ezt mondta: Valaki megérintett, mert észrevettem, hogy erő áradt ki belőlem.

[47] Vendo a mulher que não podia ocultar-se, aproximou-se trêmula e, prostrando-se diante dele, declarou, à vista de todo o povo, a causa por que lhe havia tocado e como imediatamente fora curada.

[47]Mikor az asszony látta, hogy nem maradhat észrevétlen, remegve előjött, leborult előtte, és elbeszélte az egész nép előtt, hogy miért érintette meg őt, és hogy miként gyógyult meg azonnal.

[48] Então, lhe disse: Filha, a tua fé te salvou; vai-te em paz.

[48]Jézus pedig ezt mondta neki: Leányom, hited megtartott téged, menj el békességgel!

A ressurreição da filha de Jairo
Mateus 9.23-25; Marcos 5.35-43

[49] Falava ele ainda, quando veio uma pessoa da casa do chefe da sinagoga, dizendo: Tua filha já está morta, não incomodes mais o Mestre.

[49]Még beszélt, amikor jött valaki a zsinagógai elöljáró házától, és így szólt: Meghalt a leányod, ne fáraszd tovább a Mestert!

[50] Mas Jesus, ouvindo isto, lhe disse: Não temas, crê somente, e ela será salva.

[50]Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt az apához: Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.

[51] Tendo chegado à casa, a ninguém permitiu que entrasse com ele, senão Pedro, João, Tiago e bem assim o pai e a mãe da menina.

[51]Amikor bement a házba, senkit sem bocsátott be, csak Pétert, Jánost, Jakabot, meg a kislány apját és anyját.

[52] E todos choravam e a pranteavam. Mas ele disse: Não choreis; ela não está morta, mas dorme.

[52]Mindnyájan sírtak és gyászolták a leányt, de Jézus így szólt hozzájuk: Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik!

[53] E riam-se dele, porque sabiam que ela estava morta.

[53]De kinevették, mert tudták, hogy meghalt.

[54] Entretanto, ele, tomando-a pela mão, disse-lhe, em voz alta: Menina, levanta-te!

[54]Ő azonban megfogta a leány kezét, és szólította: Leányom, ébredj!

[55] Voltou-lhe o espírito, ela imediatamente se levantou, e ele mandou que lhe dessem de comer.

[55]Ekkor visszatért belé a lelke, és azonnal felkelt. Jézus pedig meghagyta, hogy adjanak neki enni.

[56] Seus pais ficaram maravilhados, mas ele lhes advertiu que a ninguém contassem o que havia acontecido.

Lucas 9

As instruções para os doze
Mateus 10.1,5-15; Marcos 6.7-13

[1] Tendo Jesus convocado os doze, deu-lhes poder e autoridade sobre todos os demônios, e para efetuarem curas.

[2] Também os enviou a pregar o reino de Deus e a curar os enfermos.

[3] E disse-lhes: Nada leveis para o caminho: nem bordão, nem alforje, nem pão, nem dinheiro; nem deveis ter duas túnicas.

[4] Na casa em que entrardes, ali permanecei e dali saireis.

[5] E onde quer que não vos receberem, ao sairdes daquela cidade, sacudi o pó dos vossos pés em testemunho contra eles.

[6] Então, saindo, percorriam todas as aldeias, anunciando o evangelho e efetuando curas por toda parte.

Herodes e João Batista
Mateus 14.1-12; Marcos 6.14-29

[7] Ora, o tetrarca Herodes soube de tudo o que se passava e ficou perplexo, porque alguns diziam: João ressuscitou dentre os mortos;

[8] outros: Elias apareceu; e outros: Ressurgiu um dos antigos profetas.

[9] Herodes, porém, disse: Eu mandei decapitar a João; quem é, pois, este a

[56]A leány szülei elcsodálkoztak, ő pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, ami történt.

Lukács 9

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát
(Mt 10,1–14; 14,1–12; Mk 6,7–29)

[1]Miután összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és a betegségek gyógyítására.

[2]Azután elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát, és gyógyítsanak.

[3]Ezt mondta nekik: Semmit ne vigyetek az útra, se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt; második ruhátok se legyen!

[4]Amikor betértek egy házba, maradjatok ott, és onnan induljatok tovább!

[5]Ha valahol nem fogadnak be titeket, amikor kimentek abból a városból, verjétek le még a port is lábatokról, bizonyságul ellenük.

[6]Útra keltek tehát, és jártak faluról falura, hirdették az evangéliumot, és gyógyítottak mindenütt.

[7]Heródes, a negyedes fejedelem meghallotta mindazt, ami történt, és nem tudta, mit gondoljon, mert némelyek azt állították, hogy János támadt fel a halálból,

[8]némelyek azt, hogy Illés jelent meg, mások pedig azt, hogy valamelyik régi próféta támadt fel.

[9]Heródes ezt mondta: Jánost lefejeztettem, de ki lehet ez, akiről ezeket hallom? És látni akarta őt.

respeito do qual tenho ouvido tais coisas? E se esforçava por vê-lo.

A primeira multiplicação de pães e peixes
Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; João 6.1-13

10 Ao regressarem, os apóstolos relataram a Jesus tudo o que tinham feito. E, levando-os consigo, retirou-se à parte para uma cidade chamada Betsaida.

11 Mas as multidões, ao saberem, seguiram-no. Acolhendo-as, falava-lhes a respeito do reino de Deus e socorria os que tinham necessidade de cura.

12 Mas o dia começava a declinar. Então, se aproximaram os doze e lhe disseram: Despede a multidão, para que, indo às aldeias e campos circunvizinhos, se hospedem e achem alimento; pois estamos aqui em lugar deserto.

13 Ele, porém, lhes disse: Dai-lhes vós mesmos de comer. Responderam eles: Não temos mais que cinco pães e dois peixes, salvo se nós mesmos formos comprar comida para todo este povo.

14 Porque estavam ali cerca de cinco mil homens. Então, disse aos seus discípulos: Fazei-os sentar-se em grupos de cinqüenta.

15 Eles atenderam, acomodando a todos.

16 E, tomando os cinco pães e os dois peixes, erguendo os olhos para o céu, os abençoou, partiu e deu aos discípulos para que os distribuíssem entre o povo.

10Amikor az apostolok visszatértek, elbeszélték Jézusnak mindazt, amit tettek. Akkor maga mellé vette őket, és elvonult velük külön egy Bétsaida nevű városba.

11De amikor a sokaság ezt megtudta, utánament. Jézus örömmel fogadta őket; beszélt nekik az Isten országáról, és meggyógyította azokat, akiknek gyógyulásra volt szükségük.

Ötezer ember megvendégelése
(Mt 14,13–21; Mk 6,34–44)

12Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, és ezt mondta neki: Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el a környező falvakba és tanyákra, hogy ott megszálljanak, és élelmet szerezzenek, mert itt lakatlan helyen vagyunk.

13Ő azonban ezt mondta nekik: Ti adjatok nekik enni! Ők így válaszoltak: Nincs nálunk több, mint öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt ennek az egész sokaságnak.

14Ugyanis mintegy ötezer férfi volt ott. Jézus így szólt a tanítványaihoz: Ültessétek le őket ötvenes csoportokban!

15Így tettek, és leültették valamennyit.

16Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte, és a tanítványoknak adta, hogy tegyék a sokaság elé.

[17] Todos comeram e se fartaram; e dos pedaços que ainda sobejaram foram recolhidos doze cestos.

[17]Ettek és jóllaktak mindnyájan; azután összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.

A confissão de Pedro. Jesus prediz a própria morte

Mateus 16.13-21; Marcos 8.27-31

Péter vallástétele. Jézus először szól haláláról és feltámadásáról

(Mt 16,13–20; Mk 8,27–30)

[18] Estando ele orando à parte, achavam-se presentes os discípulos, a quem perguntou: Quem dizem as multidões que sou eu?

[18]Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte tőlük: Kinek mond engem a sokaság?

[19] Responderam eles: João Batista, mas outros, Elias; e ainda outros dizem que ressurgiu um dos antigos profetas.

[19]Ők így válaszoltak: Keresztelő Jánosnak, de némelyek Illésnek; némelyek pedig azt mondják, hogy valamelyik régi próféta támadt fel.

[20] Mas vós, perguntou ele, quem dizeis que eu sou? Então, falou Pedro e disse: És o Cristo de Deus.

[20]Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem? Péter így felelt: Az Isten Krisztusának.

[21] Ele, porém, advertindo-os, mandou que a ninguém declarassem tal coisa,

[21]Jézus rájuk parancsolt, hogy ezt senkinek se mondják el.

[22] dizendo: É necessário que o Filho do Homem sofra muitas coisas, seja rejeitado pelos anciãos, pelos principais sacerdotes e pelos escribas; seja morto e, no terceiro dia, ressuscite.

[22]Majd azt mondta, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia.

O discípulo de Jesus deve levar a sua cruz

Mateus 16.24-28; Marcos 8.34—9.1

Jézus követése

(Mt 16,24–28; Mk 8,34–9,1)

[23] Dizia a todos: Se alguém quer vir após mim, a si mesmo se negue, dia a dia tome a sua cruz e siga-me.

[23]Azután így szólt mindnyájukhoz: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem.

[24] Pois quem quiser salvar a sua vida perdê-la-á; quem perder a vida por minha causa, esse a salvará.

[24]Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megmenti azt.

[25] Que aproveita ao homem ganhar o mundo inteiro, se vier a perder-se ou a causar dano a si mesmo?

[25]Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi?

[26] Porque qualquer que de mim e das minhas palavras se envergonhar, dele se envergonhará o Filho do Homem, quando vier na sua glória e na do Pai e dos santos anjos.

[27] Verdadeiramente, vos digo: alguns há dos que aqui se encontram que, de maneira nenhuma, passarão pela morte até que vejam o reino de Deus.

A transfiguração

Mateus 17.1-8; Marcos 9.2-8

[28] Cerca de oito dias depois de proferidas estas palavras, tomando consigo a Pedro, João e Tiago, subiu ao monte com o propósito de orar.

[29] E aconteceu que, enquanto ele orava, a aparência do seu rosto se transfigurou e suas vestes resplandeceram de brancura.

[30] Eis que dois varões falavam com ele: Moisés e Elias,

[31] os quais apareceram em glória e falavam da sua partida, que ele estava para cumprir em Jerusalém.

[32] Pedro e seus companheiros achavam-se premidos de sono; mas, conservando-se acordados, viram a sua glória e os dois varões que com ele estavam.

[33] Ao se retirarem estes de Jesus, disse-lhe Pedro: Mestre, bom é estarmos aqui; então, façamos três tendas: uma será tua, outra, de Moisés, e outra, de Elias, não sabendo, porém, o que dizia.

[34] Enquanto assim falava, veio uma nuvem e os envolveu; e encheram-se de medo ao entrarem na nuvem.

[26]Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön az ő dicsőségében, az Atya és a szent angyalok dicsőségében.

[27]Bizony, mondom nektek, vannak az itt állók között némelyek, akik nem ízlelik meg addig a halált, amíg meg nem látják az Isten országát.

Jézus megdicsőülése

(Mt 17,1–8; Mk 9,2–8)

[28]E beszédek után mintegy nyolc nappal, Jézus maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni.

[29]Imádkozás közben arca elváltozott, és ruhája fehéren tündöklött.

[30]És íme, két férfi beszélt vele: Mózes és Illés,

[31]akik dicsőségben megjelenve, élete végéről beszéltek, amelynek Jeruzsálemben kell beteljesednie.

[32]Pétert és társait pedig elnyomta az álom. Amikor azonban felébredtek, látták az ő dicsőségét, és azt a két férfit, akik ott álltak vele.

[33]És amikor azok távozni akartak tőle, azt mondta Péter Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lennünk, készítsünk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet. Mert nem tudta, mit beszél.

[34]Alighogy ezt kimondta, felhő támadt, és beárnyékolta őket. Nagyon megrémültek, amikor a felhőbe kerültek.

[35] E dela veio uma voz, dizendo: Este é o meu Filho, o meu eleito; a ele ouvi.

[36] Depois daquela voz, achou-se Jesus sozinho. Eles calaram-se e, naqueles dias, a ninguém contaram coisa alguma do que tinham visto.

A cura de um jovem possesso

Mateus 17.14-20; Marcos 9.14-29

[37] No dia seguinte, ao descerem eles do monte, veio ao encontro de Jesus grande multidão.

[38] E eis que, dentre a multidão, surgiu um homem, dizendo em alta voz: Mestre, suplico-te que vejas meu filho, porque é o único;

[39] um espírito se apodera dele, e, de repente, o menino grita, e o espírito o atira por terra, convulsiona-o até espumar; e dificilmente o deixa, depois de o ter quebrantado.

[40] Roguei aos teus discípulos que o expelissem, mas eles não puderam.

[41] Respondeu Jesus: Ó geração incrédula e perversa! Até quando estarei convosco e vos sofrerei? Traze o teu filho.

[42] Quando se ia aproximando, o demônio o atirou no chão e o convulsionou; mas Jesus repreendeu o espírito imundo, curou o menino e o entregou a seu pai.

[43] E todos ficaram maravilhados ante a majestade de Deus.

De novo prediz Jesus a sua morte

Mateus 17.22-23; Marcos 9.30-32

[35]És hang hallatszott a felhőből: Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, reá hallgassatok!

[36]Amikor a hang hallatszott, Jézust egyedül találták. Ők pedig hallgattak, és azokban a napokban senkinek nem mondtak el semmit abból, amit láttak.

A megszállott fiú meggyógyítása

(Mt 17,14–21; Mk 9,17–29)

[37]A következő napon, amikor lejöttek a hegyről, nagy sokaság ment eléje.

[38]És ekkor egy ember így kiáltott a sokaságból: Mester, kérlek, tekints a fiamra, mert ő az én egyetlenem.

[39]Időnként valami lélek ragadja meg, és hirtelen kiáltozni kezd, úgy rázza őt, hogy habzik a szája, és nehezen távozik tőle, miután meggyötörte.

[40]Megkértem tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták.

[41]Jézus így szólt: Ó, hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek még veletek, és meddig szenvedlek még titeket? Vezesd ide a fiadat!

[42]Még feléje tartott a fiú, amikor leteperte az ördög és megrázta. Jézus azonban ráparancsolt a tisztátalan lélekre, meggyógyította a gyermeket, és visszaadta az apjának.

[43]Mindnyájan elámultak az Isten nagyságán.

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mt 17,22–23; Mk 9,30–32)

Como todos se maravilhassem de quanto Jesus fazia, disse aos seus discípulos:

[44] Fixai nos vossos ouvidos as seguintes palavras: o Filho do Homem está para ser entregue nas mãos dos homens.

[45] Eles, porém, não entendiam isto, e foi-lhes encoberto para que o não compreendessem; e temiam interrogá-lo a este respeito.

O maior no reino dos céus
Mateus 18.1-5; Marcos 9.33-37

[46] Levantou-se entre eles uma discussão sobre qual deles seria o maior.

[47] Mas Jesus, sabendo o que se lhes passava no coração, tomou uma criança, colocou-a junto a si

[48] e lhes disse: Quem receber esta criança em meu nome a mim me recebe; e quem receber a mim recebe aquele que me enviou; porque aquele que entre vós for o menor de todos, esse é que é grande.

Jesus ensina a tolerância e a caridade
Marcos 9.38-40

[49] Falou João e disse: Mestre, vimos certo homem que, em teu nome, expelia demônios e lho proibimos, porque não segue conosco.

[50] Mas Jesus lhe disse: Não proibais; pois quem não é contra vós outros é por vós.

Os samaritanos não recebem Jesus

[51] E aconteceu que, ao se completarem os dias em que devia ele ser assunto ao céu, manifestou, no semblante, a intrépida resolução de ir para Jerusalém

Amikor mindnyájan csodálkoztak azon, amit tett, ezt mondta tanítványainak:

[44]Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: az Emberfia emberek kezébe adatik!

[45]De ők nem értették ezt a kijelentést, mivel el volt rejtve előlük, hogy ne tudják megérteni. És féltek őt megkérdezni a kijelentés értelméről.

A kisgyermek példája
(Mt 18,1–5; Mk 9,33–37)

[46]Azután vita támadt a tanítványok között arról, hogy melyikük a legnagyobb.

[47]Jézus pedig ismerve szívük gondolatát, kézen fogott egy kisgyermeket, és maga mellé állította;

[48]majd ezt mondta nekik: Aki befogadja ezt a kisgyermeket az én nevemért, az engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. Mert aki a legkisebb mindnyájatok között, az az igazán nagy.

Az ismeretlen ördögűző
(Mk 9,38–41)

[49]Ekkor megszólalt János: Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben űzött ki ördögöket, és igyekeztünk megakadályozni ebben, mert nem követ téged velünk együtt.

[50]Jézus azonban ezt mondta neki: Ne akadályozzátok őt, mert aki nincs ellenetek, az mellettetek van.

Jézust nem fogadják be egy samáriai faluban

[51]Amikor pedig közeledett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe,

[52] e enviou mensageiros que o antecedessem. Indo eles, entraram numa aldeia de samaritanos para lhe preparar pousada.

[52]és követeket küldött maga előtt. Azok útnak indultak, és betértek a samaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki.

[53] Mas não o receberam, porque o aspecto dele era de quem, decisivamente, ia para Jerusalém.

[53]De nem fogadták be, mivel Jeruzsálembe szándékozott menni.

[54] Vendo isto, os discípulos Tiago e João perguntaram: SENHOR, queres que mandemos descer fogo do céu para os consumir?

[54]Látva ezt tanítványai, Jakab és János, így szóltak: Uram, akarod-e, hogy ezt mondjuk: Szálljon le tűz az égből, és eméssze meg őket!?

[55] Jesus, porém, voltando-se os repreendeu [e disse: Vós não sabeis de que espírito sois].

[55]De Jézus feléjük fordult, megdorgálta őket, és ezt mondta: Nem tudjátok, milyen lélek van bennetek,

[56] [Pois o Filho do Homem não veio para destruir as almas dos homens, mas para salvá-las.] E seguiram para outra aldeia.

[56]mert az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse. Azután elmentek egy másik faluba.

Jesus põe à prova os que queriam segui-lo
Mateus 8.18-22

Jézus követése
(Mt 8,18–22)

[57] Indo eles caminho fora, alguém lhe disse: Seguir-te-ei para onde quer que fores.

[57]Amikor mentek az úton, valaki ezt mondta neki: Követlek, akárhova mégy.

[58] Mas Jesus lhe respondeu: As raposas têm seus covis, e as aves do céu, ninhos; mas o Filho do Homem não tem onde reclinar a cabeça.

[58]Jézus azonban így felelt: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészkük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.

[59] A outro disse Jesus: Segue-me! Ele, porém, respondeu: Permite-me ir primeiro sepultar meu pai.

[59]Egy másikhoz pedig így szólt: Kövess engem! De ő ezt kérte: Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem apámat.

[60] Mas Jesus insistiu: Deixa aos mortos o sepultar os seus próprios mortos. Tu, porém, vai e prega o reino de Deus.

[60]Jézus így válaszolt neki: Hadd temessék el a halottak a halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd az Isten országát!

[61] Outro lhe disse: Seguir-te-ei, SENHOR; mas deixa-me primeiro despedir-me dos de casa.

[62] Mas Jesus lhe replicou: Ninguém que, tendo posto a mão no arado, olha para trás é apto para o reino de Deus.

Lucas 10

A missão dos setenta

[1] Depois disto, o SENHOR designou outros setenta; e os enviou de dois em dois, para que o precedessem em cada cidade e lugar aonde ele estava para ir.

[2] E lhes fez a seguinte advertência: A seara é grande, mas os trabalhadores são poucos. Rogai, pois, ao SENHOR da seara que mande trabalhadores para a sua seara.

[3] Ide! Eis que eu vos envio como cordeiros para o meio de lobos.

[4] Não leveis bolsa, nem alforje, nem sandálias; e a ninguém saudeis pelo caminho.

[5] Ao entrardes numa casa, dizei antes de tudo: Paz seja nesta casa!

[6] Se houver ali um filho da paz, repousará sobre ele a vossa paz; se não houver, ela voltará sobre vós.

[7] Permanecei na mesma casa, comendo e bebendo do que eles tiverem; porque digno é o trabalhador do seu salário. Não andeis a mudar de casa em casa.

[8] Quando entrardes numa cidade e ali vos receberem, comei do que vos for oferecido.

[61]Egy másik is ezt mondta: Követlek, Uram, de előbb engedd meg, hogy búcsút vegyek házam népétől.

[62]Jézus pedig így felelt: Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.

Lukács 10

Jézus kiküldi hetvenkét tanítványát

(Mt 9,37–38; 10,7–16; 11,21–24)

[1]Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült.

[2]Így szólt hozzájuk: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.

[3]Menjetek el! Íme, elküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé.

[4]Ne vigyetek magatokkal erszényt, se tarisznyát, se sarut! Útközben ne köszöntsetek senkit!

[5]Ha azonban egy házba beléptek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak!

[6]Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek, ha pedig nem, rátok száll vissza.

[7]Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek, igyátok, amit adnak, mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra!

[8]Ha bementek egy városba, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek!

[9] Curai os enfermos que nela houver e anunciai-lhes: A vós outros está próximo o reino de Deus.

[10] Quando, porém, entrardes numa cidade e não vos receberem, saí pelas ruas e clamai:

[11] Até o pó da vossa cidade, que se nos pegou aos pés, sacudimos contra vós outros. Não obstante, sabei que está próximo o reino de Deus.

[12] Digo-vos que, naquele dia, haverá menos rigor para Sodoma do que para aquela cidade.

Ai das cidades impenitentes!

Mateus 11.20-24

[13] Ai de ti, Corazim! Ai de ti, Betsaida! Porque, se em Tiro e em Sidom, se tivessem operado os milagres que em vós se fizeram, há muito que elas se teriam arrependido, assentadas em pano de saco e cinza.

[14] Contudo, no Juízo, haverá menos rigor para Tiro e Sidom do que para vós outras.

[15] Tu, Cafarnaum, elevar-te-ás, porventura, até ao céu? Descerás até ao inferno.

[16] Quem vos der ouvidos ouve-me a mim; e quem vos rejeitar a mim me rejeita; quem, porém, me rejeitar rejeita aquele que me enviou.

O regresso dos setenta

[17] Então, regressaram os setenta, possuídos de alegria, dizendo: SENHOR, os próprios demônios se nos submetem pelo teu nome!

[18] Mas ele lhes disse: Eu via Satanás caindo do céu como um relâmpago.

[9]Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.

[10]Ha pedig bementek egy városba, és nem fogadnak be titeket, menjetek ki annak az utcáira, és mondjátok ezt:

[11]Leverjük még a port is, amely városotokból lábunkra tapadt, de tudjátok meg, hogy elközelített az Isten országa.

[12]Mondom nektek: könnyebb lesz Sodomának azon a napon, mint annak a városnak.

[13]Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, rég megtértek volna zsákruhában és hamuban ülve.

[14]De Tírusznak és Szidónnak könnyebb lesz az ítéletkor, mint nektek.

[15]Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz? A pokolig fogsz alászállni!

[16]Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket elutasít, engem utasít el, és aki engem elutasít, az azt utasítja el, aki elküldött engem.

A hetvenkét tanítvány visszatérése

[17]Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel mondta: Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk!

[18]Ő pedig ezt mondta nekik: Láttam a Sátánt villámként leesni az égből.

[19] Eis aí vos dei autoridade para pisardes serpentes e escorpiões e sobre todo o poder do inimigo, e nada, absolutamente, vos causará dano.

[20] Não obstante, alegrai-vos, não porque os espíritos se vos submetem, e sim porque o vosso nome está arrolado nos céus.

Jesus, o Salvador dos humildes
Mateus 11.25-27

[21] Naquela hora, exultou Jesus no Espírito Santo e exclamou: Graças te dou, ó Pai, SENHOR do céu e da terra, porque ocultaste estas coisas aos sábios e instruídos e as revelaste aos pequeninos. Sim, ó Pai, porque assim foi do teu agrado.

[22] Tudo me foi entregue por meu Pai. Ninguém sabe quem é o Filho, senão o Pai; e também ninguém sabe quem é o Pai, senão o Filho, e aquele a quem o Filho o quiser revelar.

[23] E, voltando-se para os seus discípulos, disse-lhes particularmente: Bem-aventurados os olhos que vêem as coisas que vós vedes.

[24] Pois eu vos afirmo que muitos profetas e reis quiseram ver o que vedes e não viram; e ouvir o que ouvis e não o ouviram.

O bom samaritano

[25] E eis que certo homem, intérprete da Lei, se levantou com o intuito de pôr Jesus à prova e disse-lhe: Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[26] Então, Jesus lhe perguntou: Que está escrito na Lei? Como interpretas?

[19]Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek.

[20]De ne annak örüljetek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljetek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.

Jézus hálaadása
(Mt 11,25–27)

[21]Abban az órában így ujjongott Jézus a Szentlélek által: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak.

[22]Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.

[23]Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok.

[24]Mert mondom nektek: sok próféta és király szerette volna látni azt, amit ti láttok, de nem látták, és hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallották.

Az irgalmas samaritánus

[25]Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?

[26]Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?

[27] A isto ele respondeu: Amarás o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, de toda a tua alma, de todas as tuas forças e de todo o teu entendimento; e: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[27]Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.”

[28] Então, Jesus lhe disse: Respondeste corretamente; faze isto e viverás.

[28]Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz.

[29] Ele, porém, querendo justificar-se, perguntou a Jesus: Quem é o meu próximo?

[29]Ő viszont igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: De ki a felebarátom?

[30] Jesus prosseguiu, dizendo: Certo homem descia de Jerusalém para Jericó e veio a cair em mãos de salteadores, os quais, depois de tudo lhe roubarem e lhe causarem muitos ferimentos, retiraram-se, deixando-o semimorto.

[30]Válaszul Jézus ezt mondta neki: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik kifosztották, meg is verték, azután félholtan otthagyva elmentek.

[31] Casualmente, descia um sacerdote por aquele mesmo caminho e, vendo-o, passou de largo.

[31]Történetesen egy pap ment azon az úton lefelé, de amikor meglátta, elkerülte.

[32] Semelhantemente, um levita descia por aquele lugar e, vendo-o, também passou de largo.

[32]Hasonlóképpen egy lévita is odaért arra a helyre, de amikor meglátta, ő is elkerülte.

[33] Certo samaritano, que seguia o seu caminho, passou-lhe perto e, vendo-o, compadeceu-se dele.

[33]Egy arra utazó samaritánus pedig, amikor odaért hozzá és meglátta, megszánta;

[34] E, chegando-se, pensou-lhe os ferimentos, aplicando-lhes óleo e vinho; e, colocando-o sobre o seu próprio animal, levou-o para uma hospedaria e tratou dele.

[34]odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötötte azokat. Azután feltette őt a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondját viselte.

[35] No dia seguinte, tirou dois denários e os entregou ao hospedeiro, dizendo: Cuida deste homem, e, se alguma coisa gastares a mais, eu to indenizarei quando voltar.

[35]Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnak, és azt mondta neki: Viselj rá gondot, és ha valamit még ráköltesz, amikor visszatérek, megadom neked.

[36] Qual destes três te parece ter sido o próximo do homem que caiu nas mãos dos salteadores?

[37] Respondeu-lhe o intérprete da Lei: O que usou de misericórdia para com ele. Então, lhe disse: Vai e procede tu de igual modo.

Marta e Maria

[38] Indo eles de caminho, entrou Jesus num povoado. E certa mulher, chamada Marta, hospedou-o na sua casa.

[39] Tinha ela uma irmã, chamada Maria, e esta quedava-se assentada aos pés do SENHOR a ouvir-lhe os ensinamentos.

[40] Marta agitava-se de um lado para outro, ocupada em muitos serviços. Então, se aproximou de Jesus e disse: SENHOR, não te importas de que minha irmã tenha deixado que eu fique a servir sozinha? Ordena-lhe, pois, que venha ajudar-me.

[41] Respondeu-lhe o SENHOR: Marta! Marta! Andas inquieta e te preocupas com muitas coisas.

[42] Entretanto, pouco é necessário ou mesmo uma só coisa; Maria, pois, escolheu a boa parte, e esta não lhe será tirada.

Lucas 11

A oração dominical

Mateus 6.9-15

[1] De uma feita, estava Jesus orando em certo lugar; quando terminou, um dos seus discípulos lhe pediu: SENHOR, ensina-nos a orar como também João ensinou aos seus discípulos.

[36]Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?

[37]Ő így felelt: Az, aki irgalmas volt hozzá. Jézus erre ezt mondta neki: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!

Mária és Márta

[38]Amikor továbbhaladtak, betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta.

[39]Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét.

[40]Mártát pedig teljesen lefoglalta a sok munka. Ezért odajött, és így szólt: Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen!

[41]Az Úr azonban így felelt neki: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz,

[42]pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.

Lukács 11

Jézus imádkozni tanít

(Mt 6,9–13; 7,7–11)

[1]Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait.

[2] Então, ele os ensinou: Quando orardes, dizei: Pai, santificado seja o teu nome; venha o teu reino;

[2]Ő pedig ezt mondta nekik: Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: Atyánk, szenteltessék meg a te neved! Jöjjön el a te országod!

[3] o pão nosso cotidiano dá-nos de dia em dia;

[3]Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként.

[4] perdoa-nos os nossos pecados, pois também nós perdoamos a todo o que nos deve; e não nos deixes cair em tentação.

[4]És bocsásd meg bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek. És ne vígy minket kísértésbe.

A parábola do amigo importuno

[5] Disse-lhes ainda Jesus: Qual dentre vós, tendo um amigo, e este for procurá-lo à meia-noite e lhe disser: Amigo, empresta-me três pães,

[5]Azután így szólt hozzájuk: Ki az közületek, akinek van egy barátja, és az elmegy hozzá éjfélkor, és ezt mondja neki: Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret,

[6] pois um meu amigo, chegando de viagem, procurou-me, e eu nada tenho que lhe oferecer.

[6]mert útról érkezett egy barátom, és nincs mit elébe tegyek;

[7] E o outro lhe responda lá de dentro, dizendo: Não me importunes; a porta já está fechada, e os meus filhos comigo também já estão deitados. Não posso levantar-me para tos dar;

[7] – és az így válaszolna belülről: Hagyjál békén! Az ajtó már be van zárva, és velem együtt gyermekeim is ágyban vannak; nem kelhetek fel, hogy adjak neked!

[8] digo-vos que, se não se levantar para dar-lhos por ser seu amigo, todavia, o fará por causa da importunação e lhe dará tudo o de que tiver necessidade.

[8]Mondom nektek, ha nem is kelne fel, és nem is adna neki azért, mert a barátja, tolakodása miatt fel fog kelni, és megadja neki, amire szüksége van.

Jesus incita a orar

Mateus 7.7-11

[9] Por isso, vos digo: Pedi, e dar-se-vos-á; buscai, e achareis; batei, e abrir-se-vos-á.

[9]Én is azt mondom nektek: kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.

[10] Pois todo o que pede recebe; o que busca encontra; e a quem bate, abrir-se-lhe-á.

[10]Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyittatik.

[11] Qual dentre vós é o pai que, se o filho lhe pedir [pão, lhe dará uma pedra? Ou se

[11]Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle,

pedir] um peixe, lhe dará em lugar de peixe uma cobra?

[12] Ou, se lhe pedir um ovo lhe dará um escorpião?

[13] Ora, se vós, que sois maus, sabeis dar boas dádivas aos vossos filhos, quanto mais o Pai celestial dará o Espírito Santo àqueles que lho pedirem?

A cura de um endemoninhado mudo. A blasfêmia dos fariseus. Jesus se defende

Mateus 12.22-32; Marcos 3.20-30

[14] De outra feita, estava Jesus expelindo um demônio que era mudo. E aconteceu que, ao sair o demônio, o mudo passou a falar; e as multidões se admiravam.

[15] Mas alguns dentre eles diziam: Ora, ele expele os demônios pelo poder de Belzebu, o maioral dos demônios.

[16] E outros, tentando-o, pediam dele um sinal do céu.

[17] E, sabendo ele o que se lhes passava pelo espírito, disse-lhes: Todo reino dividido contra si mesmo ficará deserto, e casa sobre casa cairá.

[18] Se também Satanás estiver dividido contra si mesmo, como subsistirá o seu reino? Isto, porque dizeis que eu expulso os demônios por Belzebu.

[19] E, se eu expulso os demônios por Belzebu, por quem os expulsam vossos filhos? Por isso, eles mesmos serão os vossos juízes.

[20] Se, porém, eu expulso os demônios pelo dedo de Deus, certamente, é chegado o reino de Deus sobre vós.

[12]vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki?

[13]Ha tehát ti gonosz létetekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

(Mt 12,22–30. 43–45; Mk 3,22–27)

[14]Egyszer Jézus egy néma ördögöt űzött ki, és amikor kiment az ördög, megszólalt a néma. A sokaság pedig elcsodálkozott.

[15]Néhányan közülük azonban így szóltak: Belzebubbal, az ördögök fejedelmével űzi ki az ördögöket.

[16]Mások pedig kísértették, és mennyei jelt követeltek tőle.

[17]Ő azonban ismerve gondolataikat, ezt mondta nekik: Minden ország, amely meghasonlik önmagával, elpusztul, és ház házra omlik.

[18]Ha a Sátán is meghasonlik önmagával, miképpen maradhat fenn az országa? Ti azt mondjátok, hogy én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket.

[19]De ha én Belzebubbal űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok kivel űzik ki azokat? Ezért ők lesznek a bíráitok.

[20]Ha viszont én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, akkor bizony elérkezett hozzátok az Isten országa.

[21] Quando o valente, bem armado, guarda a sua própria casa, ficam em segurança todos os seus bens.

[22] Sobrevindo, porém, um mais valente do que ele, vence-o, tira-lhe a armadura em que confiava e lhe divide os despojos.

[23] Quem não é por mim é contra mim; e quem comigo não ajunta espalha.

A estratégia de Satanás
Mateus 12.43-45

[24] Quando o espírito imundo sai do homem, anda por lugares áridos, procurando repouso; e, não o achando, diz: Voltarei para minha casa, donde saí.

[25] E, tendo voltado, a encontra varrida e ornamentada.

[26] Então, vai e leva consigo outros sete espíritos, piores do que ele, e, entrando, habitam ali; e o último estado daquele homem se torna pior do que o primeiro.

A exclamação de uma mulher

[27] Ora, aconteceu que, ao dizer Jesus estas palavras, uma mulher, que estava entre a multidão, exclamou e disse-lhe: Bem-aventurada aquela que te concebeu, e os seios que te amamentaram!

[28] Ele, porém, respondeu: Antes, bem-aventurados são os que ouvem a palavra de Deus e a guardam!

O sinal de Jonas
Mateus 12.38-42

[29] Como afluíssem as multidões, passou Jesus a dizer: Esta é geração perversa! Pede sinal; mas nenhum sinal lhe será dado, senão o de Jonas.

[21]Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga házát, biztonságban van a vagyona.

[22]De ha nála erősebb tör ellene, és legyőzi őt, akkor elveszi fegyverzetét, amelyben bízott, és szétosztja a zsákmányt.

[23]Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem velem gyűjt, az tékozol.

[24]Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong nyugalmat keresve, és ha nem talál, akkor így szól: Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem.

[25]És amikor odaér, kisöpörve és felékesítve találja.

[26]Akkor elmegy, vesz maga mellé még másik hét, magánál is gonoszabb lelket, bemennek és ott laknak; és végül ennek az embernek az állapota rosszabb lesz, mint azelőtt volt.

[27]Amikor ezt mondta, a sokaságból egy asszony hangosan így szólt hozzá: Boldog az anyaméh, amely téged hordozott, és boldog az emlő, amely téged táplált!

[28]Erre ő így felelt: De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják.

Jónás jele
(Mt 12,38–42)

[29]Amikor pedig egyre nagyobb sokaság gyülekezett hozzá, ő így kezdett beszélni: Ez a nemzedék gonosz nemzedék: jelt

[30] Porque, assim como Jonas foi sinal para os ninivitas, o Filho do Homem o será para esta geração.

[31] A rainha do Sul se levantará, no Juízo, com os homens desta geração e os condenará; porque veio dos confins da terra para ouvir a sabedoria de Salomão. E eis aqui está quem é maior do que Salomão.

[32] Ninivitas se levantarão, no Juízo, com esta geração e a condenarão; porque se arrependeram com a pregação de Jonas. E eis aqui está quem é maior do que Jonas.

A parábola da candeia

Mateus 6.22-23

[33] Ninguém, depois de acender uma candeia, a põe em lugar escondido, nem debaixo do alqueire, mas no velador, a fim de que os que entram vejam a luz.

[34] São os teus olhos a lâmpada do teu corpo; se os teus olhos forem bons, todo o teu corpo será luminoso; mas, se forem maus, o teu corpo ficará em trevas.

[35] Repara, pois, que a luz que há em ti não sejam trevas.

[36] Se, portanto, todo o teu corpo for luminoso, sem ter qualquer parte em trevas, será todo resplandecente como a candeia quando te ilumina em plena luz.

Jesus censura os fariseus

[37] Ao falar Jesus estas palavras, um fariseu o convidou para ir comer com ele; então, entrando, tomou lugar à mesa.

követel, de nem adatik neki más jel, mint Jónás próféta jele.

[30]Mert amiképpen Jónás jel volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek.

[31]Dél királynője feltámad majd az ítéletkor e nemzedék férfiaival együtt, és elítéli őket, mert ő eljött a föld végső határáról, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét; de íme, nagyobb van itt Salamonnál.

[32]Ninive lakói feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítélik, mert ők megtértek Jónás prédikálására; de íme, nagyobb van itt Jónásnál.

A lámpás és a szem

(Mt 5,15; 6,22–23)

[33]Aki lámpást gyújt, nem teszi rejtett helyre, sem véka alá, hanem a lámpatartóra, hogy a belépők lássák a világosságot.

[34]A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét.

[35]Vigyázz tehát, hogy a benned levő világosság sötétséggé ne legyen!

[36]Ha tehát az egész tested világos, és nincsen benne semmi sötétség, akkor olyan világos lesz az egész, mint amikor a lámpás megvilágít téged a fényével.

Jézus beszéde a farizeusok és a törvénytudók ellen

(Mt 23,1–36)

[37]Amikor ezekről beszélt, egy farizeus arra kérte őt, hogy ebédeljen nála. Jézus bement, és asztalhoz telepedett.

[38] O fariseu, porém, admirou-se ao ver que Jesus não se lavara primeiro, antes de comer.

[39] O SENHOR, porém, lhe disse: Vós, fariseus, limpais o exterior do copo e do prato; mas o vosso interior está cheio de rapina e perversidade.

[40] Insensatos! Quem fez o exterior não é o mesmo que fez o interior?

[41] Antes, dai esmola do que tiverdes, e tudo vos será limpo.

[42] Mas ai de vós, fariseus! Porque dais o dízimo da hortelã, da arruda e de todas as hortaliças e desprezais a justiça e o amor de Deus; devíeis, porém, fazer estas coisas, sem omitir aquelas.

[43] Ai de vós, fariseus! Porque gostais da primeira cadeira nas sinagogas e das saudações nas praças.

[44] Ai de vós que sois como as sepulturas invisíveis, sobre as quais os homens passam sem o saber!

Ai dos intérpretes da Lei!

[45] Então, respondendo um dos intérpretes da Lei, disse a Jesus: Mestre, dizendo estas coisas, também nos ofendes a nós outros!

[46] Mas ele respondeu: Ai de vós também, intérpretes da Lei! Porque sobrecarregais os homens com fardos superiores às suas forças, mas vós mesmos nem com um dedo os tocais.

[47] Ai de vós! Porque edificais os túmulos dos profetas que vossos pais assassinaram.

[38]A farizeus pedig elcsodálkozott, amikor látta, hogy ebéd előtt nem mosdott meg.

[39]Az Úr azonban ezt mondta neki: Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belül telve vagytok rablásvággyal és gonoszsággal.

[40]Esztelenek! Aki megalkotta a külsőt, nem az alkotta-e meg a belsőt is?

[41]Azt adjátok oda alamizsnául, ami belül van, és minden tiszta lesz nektek.

[42]De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhanyagolni!

[43]Jaj nektek, farizeusok, mert szeretitek a főhelyet a zsinagógában, és a köszöntéseket a tereken!

[44]Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a jeltelen sírok: az emberek mit sem sejtve járnak felettük!

[45]Ekkor megszólalt egy törvénytudó, és ezt mondta neki: Mester, amikor ezt mondod, minket is megsértesz.

[46]De ő így válaszolt: Jaj nektek is, törvénytudók, mert megterhelitek az embereket elhordozhatatlan terhekkel, de magatok egyetlen ujjal sem érintitek azokat.

[47]Jaj nektek, mert síremlékeket építetek a prófétáknak, pedig atyáitok ölték meg őket.

[48] Assim, sois testemunhas e aprovais com cumplicidade as obras dos vossos pais; porque eles mataram os profetas, e vós lhes edificais os túmulos.
[49] Por isso, também disse a sabedoria de Deus: Enviar-lhes-ei profetas e apóstolos, e a alguns deles matarão e a outros perseguirão,
[50] para que desta geração se peçam contas do sangue dos profetas, derramado desde a fundação do mundo;
[51] desde o sangue de Abel até ao de Zacarias, que foi assassinado entre o altar e a casa de Deus. Sim, eu vos afirmo, contas serão pedidas a esta geração.

[52] Ai de vós, intérpretes da Lei! Porque tomastes a chave da ciência; contudo, vós mesmos não entrastes e impedistes os que estavam entrando.

O plano para tirar a vida de Jesus

[53] Saindo Jesus dali, passaram os escribas e fariseus a argüi-lo com veemência, procurando confundi-lo a respeito de muitos assuntos,
[54] com o intuito de tirar das suas próprias palavras motivos para o acusar.

[48]Tehát egyetértetek atyáitok tetteivel, és helyeslitek azokat, hiszen azok megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek.
[49]Ezért mondta az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és közülük némelyeket megölnek, másokat pedig üldöznek,
[50]hogy számot adjon ez a nemzedék minden próféta véréért, amelyet kiontottak a világ kezdete óta,
[51]Ábel vérétől Zakariás véréig, akit az áldozati oltár és a templom között öltek meg. Bizony, mondom nektek, számot kell adnia ennek a nemzedéknek.
[52]Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni.

Az írástudók és a farizeusok támadása

[53]Amikor kiment onnan, az írástudók és a farizeusok hevesen támadni és mindenféléről faggatni kezdték őt,
[54]és csak azt lesték, hogy beszédében valamin rajtakaphassák.

Lucas 12

O fermento dos fariseus. Algumas admoestações

[1] Posto que miríades de pessoas se aglomeraram, a ponto de uns aos outros se atropelarem, passou Jesus a dizer, antes de tudo, aos seus discípulos: Acautelai-vos do fermento dos fariseus, que é a hipocrisia.

Lukács 12

Bátorítás vallástételre

(Mt 10,26–33. 19–20; 12,32; Mk 3,28–29)

[1]Miközben megszámlálhatatlan sokaság gyűlt össze, úgyhogy majd letaposták egymást, beszélni kezdett, de először csak a tanítványaihoz: Óvakodjatok a farizeusok kovászától, vagyis a képmutatástól!

[2] Nada há encoberto que não venha a ser revelado; e oculto que não venha a ser conhecido.

[3] Porque tudo o que dissestes às escuras será ouvido em plena luz; e o que dissestes aos ouvidos no interior da casa será proclamado dos eirados.

[4] Digo-vos, pois, amigos meus: não temais os que matam o corpo e, depois disso, nada mais podem fazer.

[5] Eu, porém, vos mostrarei a quem deveis temer: temei aquele que, depois de matar, tem poder para lançar no inferno. Sim, digo-vos, a esse deveis temer.

[6] Não se vendem cinco pardais por dois asses? Entretanto, nenhum deles está em esquecimento diante de Deus.

[7] Até os cabelos da vossa cabeça estão todos contados. Não temais! Bem mais valeis do que muitos pardais.

[8] Digo-vos ainda: todo aquele que me confessar diante dos homens, também o Filho do Homem o confessará diante dos anjos de Deus;

[9] mas o que me negar diante dos homens será negado diante dos anjos de Deus.

[10] Todo aquele que proferir uma palavra contra o Filho do Homem, isso lhe será perdoado; mas, para o que blasfemar contra o Espírito Santo, não haverá perdão.

[2]Nincsen olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódnék.

[3]Ezért tehát amit a sötétségben mondtatok, azt napvilágnál fogják hallani, és amit fülbe súgva mondtatok a belső szobában, azt a háztetőkről fogják hirdetni.

[4]Nektek, barátaimnak mondom: Ne féljetek azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak.

[5]Megmondom nektek, kitől féljetek: attól féljetek, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom nektek: tőle féljetek!

[6]Ugye, öt verebet adnak két fillérért, de Isten egyről sem feledkezik meg közülük.

[7]Nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva. Ne féljetek, ti sok verébnél értékesebbek vagytok!

[8]Mondom nektek: ha valaki vallást tesz rólam az emberek előtt, az Emberfia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt.

[9]Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom az Isten angyalai előtt.

[10]Ha valaki az Emberfia ellen szól valamit, annak megbocsáttatik, de aki a Szentlelket káromolja, annak nem bocsáttatik meg.

[11] Quando vos levarem às sinagogas e perante os governadores e as autoridades, não vos preocupeis quanto ao modo por que respondereis, nem quanto às coisas que tiverdes de falar.

[12] Porque o Espírito Santo vos ensinará, naquela mesma hora, as coisas que deveis dizer.

Jesus reprova a avareza

[13] Nesse ponto, um homem que estava no meio da multidão lhe falou: Mestre, ordena a meu irmão que reparta comigo a herança.

[14] Mas Jesus lhe respondeu: Homem, quem me constituiu juiz ou partidor entre vós?

[15] Então, lhes recomendou: Tende cuidado e guardai-vos de toda e qualquer avareza; porque a vida de um homem não consiste na abundância dos bens que ele possui.

[16] E lhes proferiu ainda uma parábola, dizendo: O campo de um homem rico produziu com abundância.

[17] E arrazoava consigo mesmo, dizendo: Que farei, pois não tenho onde recolher os meus frutos?

[18] E disse: Farei isto: destruirei os meus celeiros, reconstruí-los-ei maiores e aí recolherei todo o meu produto e todos os meus bens.

[19] Então, direi à minha alma: tens em depósito muitos bens para muitos anos; descansa, come, bebe e regala-te.

[20] Mas Deus lhe disse: Louco, esta noite te pedirão a tua alma; e o que tens preparado, para quem será?

[11]Amikor a zsinagógákba, a hatóság és a felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok,

[12]mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.

A bolond gazdag

[13]A sokaságból így szólt hozzá valaki: Mester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!

[14]De ő így válaszolt: Ember, ki tett engem bíróvá fölöttetek, hogy megosszam az örökséget?

[15]Azután ezt mondta nekik: Vigyázzatok, és őrizkedjetek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg.

[16]Aztán példázatot mondott nekik: Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje.

[17]Így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet.

[18]Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csűreimet, nagyobbakat építek, oda gyűjtöm be minden gabonámat és javamat,

[19]és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál!

[20]Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkérik tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?

[21] Assim é o que entesoura para si mesmo e não é rico para com Deus.

A ansiosa solicitude pela vida

Mateus 6.25-34

[22] A seguir, dirigiu-se Jesus a seus discípulos, dizendo: Por isso, eu vos advirto: não andeis ansiosos pela vossa vida, quanto ao que haveis de comer, nem pelo vosso corpo, quanto ao que haveis de vestir.

[23] Porque a vida é mais do que o alimento, e o corpo, mais do que as vestes.

[24] Observai os corvos, os quais não semeiam, nem ceifam, não têm despensa nem celeiros; todavia, Deus os sustenta. Quanto mais valeis do que as aves!

[25] Qual de vós, por ansioso que esteja, pode acrescentar um côvado ao curso da sua vida?

[26] Se, portanto, nada podeis fazer quanto às coisas mínimas, por que andais ansiosos pelas outras?

[27] Observai os lírios; eles não fiam, nem tecem. Eu, contudo, vos afirmo que nem Salomão, em toda a sua glória, se vestiu como qualquer deles.

[28] Ora, se Deus veste assim a erva que hoje está no campo e amanhã é lançada no forno, quanto mais tratando-se de vós, homens de pequena fé!

[29] Não andeis, pois, a indagar o que haveis de comer ou beber e não vos entregueis a inquietações.

[21]Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.

Isten gondviselése

(Mt 6,25–33)

[22]Tanítványaihoz pedig így szólt: Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek,

[23]mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál.

[24]Nézzétek meg a hollókat: nem vetnek, nem is aratnak, nincsen kamrájuk, sem csűrük, Isten mégis táplálja őket. Mennyivel értékesebbek vagytok ti a madaraknál!

[25]De aggódásával ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is?

[26]Ha tehát a legcsekélyebbre sem vagytok képesek, miért aggódtok a többi miatt?

[27]Nézzétek a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül bármelyik.

[28]Ha pedig a mező füvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kicsinyhitűek!

[29]Ti se kérdezzétek tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok!

30 Porque os gentios de todo o mundo é que procuram estas coisas; mas vosso Pai sabe que necessitais delas.

31 Buscai, antes de tudo, o seu reino, e estas coisas vos serão acrescentadas.

32 Não temais, ó pequenino rebanho; porque vosso Pai se agradou em dar-vos o seu reino.

33 Vendei os vossos bens e dai esmola; fazei para vós outros bolsas que não desgastem, tesouro inextinguível nos céus, onde não chega o ladrão, nem a traça consome,

34 porque, onde está o vosso tesouro, aí estará também o vosso coração.

A parábola do servo vigilante

35 Cingido esteja o vosso corpo, e acesas, as vossas candeias.

36 Sede vós semelhantes a homens que esperam pelo seu senhor, ao voltar ele das festas de casamento; para que, quando vier e bater à porta, logo lha abram.

37 Bem-aventurados aqueles servos a quem o senhor, quando vier, os encontre vigilantes; em verdade vos afirmo que ele há de cingir-se, dar-lhes lugar à mesa e, aproximando-se, os servirá.

38 Quer ele venha na segunda vigília, quer na terceira, bem-aventurados serão eles, se assim os achar.

30Mert ilyesmikért a világ többi népe töri magát; a ti Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van ezekre.

31Inkább keressétek az ő országát, és ezek ráadásként megadatnak majd nektek.

32Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!

Az igazi kincs

(Mt 6,19–21)

33Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául, szerezzetek magatoknak el nem avuló erszényeket, el nem fogyó kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férkőzhet hozzá, a moly sem emészti meg.

34Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.

Intés vigyázásra

(Mt 24,43–44; Mk 13,28–37; Lk 17,20–37; 21,29–33)

35Legyen derekatok felövezve, és lámpásotok meggyújtva.

36Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki.

37Boldogok azok a szolgák, akiket ébren talál az uruk, amikor megérkezik. Bizony, mondom nektek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, odamegy, és felszolgál nekik.

38És ha éjfélkor vagy ha éjfél után érkezik is meg, és virrasztva találja őket: boldogok azok a szolgák!

[39] Sabei, porém, isto: se o pai de família soubesse a que hora havia de vir o ladrão, [vigiaria e] não deixaria arrombar a sua casa.

[39]Gondoljatok arra, ha tudná a ház ura, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem hagyná, hogy betörjön a házába.

[40] Ficai também vós apercebidos, porque, à hora em que não cuidais, o Filho do Homem virá.

[40]Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!

Az okos és a gonosz szolga
(Mt 24,45–51)

[41] Então, Pedro perguntou: SENHOR, proferes esta parábola para nós ou também para todos?

[41]Péter ekkor megkérdezte: Uram, nekünk mondod ezt a példázatot, vagy mindenkinek?

[42] Disse o SENHOR: Quem é, pois, o mordomo fiel e prudente, a quem o senhor confiará os seus conservos para dar-lhes o sustento a seu tempo?

[42]Az Úr így válaszolt: Ki tehát a hű és okos sáfár, akit az úr a szolgái fölé rendel, hogy idejében kiadja élelmüket?

[43] Bem-aventurado aquele servo a quem seu senhor, quando vier, achar fazendo assim.

[43]Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál az úr, amikor megérkezik!

[44] Verdadeiramente, vos digo que lhe confiará todos os seus bens.

[44]Bizony, mondom nektek, hogy az egész vagyona fölé rendeli őt.

[45] Mas, se aquele servo disser consigo mesmo: Meu senhor tarda em vir, e passar a espancar os criados e as criadas, a comer, a beber e a embriagar-se,

[45]Ha pedig ezt mondaná szívében az a szolga: Késik az én uram, és kezdené verni a szolgákat és szolgálóleányokat, elkezdene enni, inni és részegeskedni;

[46] virá o senhor daquele servo, em dia em que não o espera e em hora que não sabe, e castigá-lo-á, lançando-lhe a sorte com os infiéis.

[46]azon a napon jön meg annak a szolgának az ura, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem gondolja: kettévágatja, és a hűtlenek sorsára juttatja.

[47] Aquele servo, porém, que conheceu a vontade de seu senhor e não se aprontou, nem fez segundo a sua vontade será punido com muitos açoites.

[47]Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem teljesítette azt, vagy nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap;

[48] Aquele, porém, que não soube a vontade do seu senhor e fez coisas dignas de

[48]aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat,

reprovação levará poucos açoites. Mas àquele a quem muito foi dado, muito lhe será exigido; e àquele a quem muito se confia, muito mais lhe pedirão.

az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.

Jesus traz fogo e dissensão à terra

Meghasonlás az evangélium miatt
(Mt 10,34–36)

49 Eu vim para lançar fogo sobre a terra e bem quisera que já estivesse a arder.

49Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre, és mennyire szeretném, ha már lángolna!

50 Tenho, porém, um batismo com o qual hei de ser batizado; e quanto me angustio até que o mesmo se realize!

50Keresztséggel kell azonban még megkereszteltetnem, és mennyire gyötrődöm, míg ez végbe nem megy!

51 Supondes que vim para dar paz à terra? Não, eu vo-lo afirmo; antes, divisão.

51Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Mondom nektek: semmiképpen, hanem inkább meghasonlást.

52 Porque, daqui em diante, estarão cinco divididos numa casa: três contra dois, e dois contra três.

52Mert mostantól fogva, ha öten lesznek egy családban, meghasonlik három a kettővel, és kettő a hárommal.

53 Estarão divididos: pai contra filho, filho contra pai; mãe contra filha, filha contra mãe; sogra contra nora, e nora contra sogra.

53Meghasonlik az apa a fiával, és a fiú az apjával, az anya a leányával, és a leány az anyjával, az anyós a menyével, és a meny az anyósával.

Os sinais dos tempos

Az idők jelei
(Mt 16,2–3)

54 Disse também às multidões: Quando vedes aparecer uma nuvem no poente, logo dizeis que vem chuva, e assim acontece;

54Azután szólt a sokasághoz is: Amikor látjátok, hogy felhő támad nyugatról, mindjárt azt mondjátok, hogy eső jön, és úgy lesz.

55 e, quando vedes soprar o vento sul, dizeis que haverá calor, e assim acontece.

55Amikor pedig déli szél fúj, azt mondjátok, hogy hőség jön, és úgy lesz.

56 Hipócritas, sabeis interpretar o aspecto da terra e do céu e, entretanto, não sabeis discernir esta época?

56Képmutatók, a föld és az ég jelenségeit felismeritek, e mostani időt miért nem tudjátok felismerni?

Megbékélés útközben
(Mt 5,25–26)

57 E por que não julgais também por vós mesmos o que é justo?

57De miért nem ítélitek meg magatoktól is, hogy mi a helyes?

[58] Quando fores com o teu adversário ao magistrado, esforça-te para te livrares desse adversário no caminho; para que não suceda que ele te arraste ao juiz, o juiz te entregue ao meirinho e o meirinho te recolha à prisão.

[59] Digo-te que não sairás dali enquanto não pagares o último centavo.

[58]Amikor ellenfeleddel az elöljáró elé mégy, még útközben igyekezz megegyezni vele, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró átadjon a börtönőrnek, a börtönőr pedig tömlöcbe vessen téged.

[59]Mondom neked, nem jössz ki onnan addig, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.

Lucas 13

A morte dos galileus e a queda da torre de Siloé

[1] Naquela mesma ocasião, chegando alguns, falavam a Jesus a respeito dos galileus cujo sangue Pilatos misturara com os sacrifícios que os mesmos realizavam.

[2] Ele, porém, lhes disse: Pensais que esses galileus eram mais pecadores do que todos os outros galileus, por terem padecido estas coisas?

[3] Não eram, eu vo-lo afirmo; se, porém, não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

[4] Ou cuidais que aqueles dezoito sobre os quais desabou a torre de Siloé e os matou eram mais culpados que todos os outros habitantes de Jerusalém?

[5] Não eram, eu vo-lo afirmo; mas, se não vos arrependerdes, todos igualmente perecereis.

A parábola da figueira estéril

[6] Então, Jesus proferiu a seguinte parábola: Certo homem tinha uma figueira

Lukács 13

Pilátus vérengzése és a siloámi torony leomlása

[1]Abban az időben néhányan hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek a vérét Pilátus az áldozati állataik vérével elegyítette.

[2]Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileai emberek bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivel ezeket kellett elszenvedniük?

[3]Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek.

[4]Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizennyolc, akire rádőlt a torony Siloámnál, és megölte őket, vétkesebb volt minden más embernél, aki Jeruzsálemben lakik?

[5]Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek.

A terméketlen fügefa

[6]Azután ezt a példázatot mondta: Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében,

plantada na sua vinha e, vindo procurar fruto nela, não achou.

[7] Pelo que disse ao viticultor: Há três anos venho procurar fruto nesta figueira e não acho; podes cortá-la; para que está ela ainda ocupando inutilmente a terra?

[8] Ele, porém, respondeu: SENHOR, deixa-a ainda este ano, até que eu escave ao redor dela e lhe ponha estrume.

[9] Se vier a dar fruto, bem está; se não, mandarás cortá-la.

A cura de uma enferma

[10] Ora, ensinava Jesus no sábado numa das sinagogas.

[11] E veio ali uma mulher possessa de um espírito de enfermidade, havia já dezoito anos; andava ela encurvada, sem de modo algum poder endireitar-se.

[12] Vendo-a Jesus, chamou-a e disse-lhe: Mulher, estás livre da tua enfermidade;

[13] e, impondo-lhe as mãos, ela imediatamente se endireitou e dava glória a Deus.

[14] O chefe da sinagoga, indignado de ver que Jesus curava no sábado, disse à multidão: Seis dias há em que se deve trabalhar; vinde, pois, nesses dias para serdes curados e não no sábado.

[15] Disse-lhe, porém, o SENHOR: Hipócritas, cada um de vós não desprende da manjedoura, no sábado, o seu boi ou o seu jumento, para levá-lo a beber?

és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált.

[7]Azt mondta a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába?

[8]De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom,

[9]hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki!

Jézus meggyógyítja a meggörnyedt asszonyt

[10]Egyszer valamelyik zsinagógában tanított szombaton.

[11]Íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke lakott tizennyolc éve, és annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem volt képes felegyenesedni.

[12]Amikor Jézus meglátta őt, előszólította, és ezt mondta neki: Asszony, megszabadultál betegségedből.

[13]És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent.

[14]A zsinagógai elöljáró azonban megharagudott, hogy szombaton gyógyított Jézus, és így szólt a sokasághoz: Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek gyógyíttatni magatokat, és ne szombaton!

[15]Az Úr így válaszolt neki: Képmutatók, vajon szombaton nem oldja-e el mindegyikőtök a maga ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e ki itatni?

[16] Por que motivo não se devia livrar deste cativeiro, em dia de sábado, esta filha de Abraão, a quem Satanás trazia presa há dezoito anos?

[17] Tendo ele dito estas palavras, todos os seus adversários se envergonharam. Entretanto, o povo se alegrava por todos os gloriosos feitos que Jesus realizava.

A parábola do grão de mostarda
Mateus 13.31-32; Marcos 4.30-32

[18] E dizia: A que é semelhante o reino de Deus, e a que o compararei?

[19] É semelhante a um grão de mostarda que um homem plantou na sua horta; e cresceu e fez-se árvore; e as aves do céu aninharam-se nos seus ramos.

A parábola do fermento
Mateus 13.33

[20] Disse mais: A que compararei o reino de Deus?

[21] É semelhante ao fermento que uma mulher tomou e escondeu em três medidas de farinha, até ficar tudo levedado.

A porta estreita

[22] Passava Jesus por cidades e aldeias, ensinando e caminhando para Jerusalém.

[23] E alguém lhe perguntou: SENHOR, são poucos os que são salvos?

[24] Respondeu-lhes: Esforçai-vos por entrar pela porta estreita, pois eu vos digo que muitos procurarão entrar e não poderão.

[25] Quando o dono da casa se tiver levantado e fechado a porta, e vós, do lado de fora, começardes a bater, dizendo:

[16]Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit tizennyolc éve megkötözött a Sátán, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombaton?

[17]Amikor ezt mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, de az egész sokaság örült mindazoknak a csodáknak, amelyeket ő vitt véghez.

A mustármag és a kovász
(Mt 13,31–33; Mk 4,30–32)

[18]Azután így szólt Jézus: Mihez hasonló az Isten országa, és mihez hasonlítsam?

[19]Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjében; az pedig felnövekedett, és fává lett, úgyhogy az égi madarak fészket raktak ágai között.

[20]Majd ismét szólt: Mihez hasonlítsam az Isten országát?

[21]Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, míg végül az egész megkelt.

A szoros kapu
(Mt 7,13–14; 25,10–12; 7,22–23; 8,11–12)

[22]Amikor Jeruzsálem felé tartott, városról városra és faluról falura haladva mindenütt tanított.

[23]Valaki ezt kérdezte tőle: Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek? Ő így felelt nekik:

[24]Igyekezzetek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak.

[25]Amikor már felkelt a ház ura, és bezárta az ajtót, megálltok kívül és zörgetni kezdtek az ajtón, és így szóltok: Uram,

SENHOR, abre-nos a porta, ele vos responderá: Não sei donde sois.

nyiss ajtót nekünk! De ő így válaszol nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok.

[26] Então, direis: Comíamos e bebíamos na tua presença, e ensinavas em nossas ruas.

[26]Akkor kezditek majd mondani: Előtted ettünk és ittunk, és az utcáinkon tanítottál.

[27] Mas ele vos dirá: Não sei donde vós sois; apartai-vos de mim, vós todos os que praticais iniqüidades.

[27]Ő pedig ezt mondja nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők!

[28] Ali haverá choro e ranger de dentes, quando virdes, no reino de Deus, Abraão, Isaque, Jacó e todos os profetas, mas vós, lançados fora.

[28]Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, és hogy ti magatok ki vagytok rekesztve onnan.

[29] Muitos virão do Oriente e do Ocidente, do Norte e do Sul e tomarão lugares à mesa no reino de Deus.

[29]Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában.

[30] Contudo, há últimos que virão a ser primeiros, e primeiros que serão últimos.

[30]És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek.

A mensagem de Jesus a Herodes. O lamento sobre Jerusalém

Mateus 23.37-39

Jézus üzen Heródesnek

[31] Naquela mesma hora, alguns fariseus vieram para dizer-lhe: Retira-te e vai-te daqui, porque Herodes quer matar-te.

[31]Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: Menj, távozz el innen, mert Heródes meg akar ölni.

[32] Ele, porém, lhes respondeu: Ide dizer a essa raposa que, hoje e amanhã, expulso demônios e curo enfermos e, no terceiro dia, terminarei.

[32]Ő ezt mondta nekik: Menjetek, mondjátok meg annak a rókának: Íme, ma és holnap ördögöket űzök ki, és gyógyítok, de harmadnap bevégzem küldetésemet.

[33] Importa, contudo, caminhar hoje, amanhã e depois, porque não se espera que um profeta morra fora de Jerusalém.

[33]Viszont ma, holnap és a következő napon úton kell lennem, mert nem veszhet el próféta Jeruzsálemen kívül.

Jézus ítéletet mond Jeruzsálem felett

(Mt 23,37–39)

[34] Jerusalém, Jerusalém, que matas os profetas e apedrejas os que te foram enviados! Quantas vezes quis eu reunir teus filhos como a galinha ajunta os do seu próprio ninho debaixo das asas, e vós não o quisestes!

[35] Eis que a vossa casa vos ficará deserta. E em verdade vos digo que não mais me vereis até que venhais a dizer: Bendito o que vem em nome do SENHOR!

[34]Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a kotlós a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok!

[35]Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. De mondom nektek, nem láttok addig engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: „Áldott, aki az Úr nevében jön!”

Lucas 14

A cura de um hidrópico

[1] Aconteceu que, ao entrar ele num sábado na casa de um dos principais fariseus para comer pão, eis que o estavam observando.
[2] Ora, diante dele se achava um homem hidrópico.

[3] Então, Jesus, dirigindo-se aos intérpretes da Lei e aos fariseus, perguntou-lhes: É ou não é lícito curar no sábado?

[4] Eles, porém, nada disseram. E, tomando-o, o curou e o despediu.
[5] A seguir, lhes perguntou: Qual de vós, se o filho ou o boi cair num poço, não o tirará logo, mesmo em dia de sábado?
[6] A isto nada puderam responder.

Os primeiros lugares

[7] Reparando como os convidados escolhiam os primeiros lugares, propôs-lhes uma parábola:
[8] Quando por alguém fores convidado para um casamento, não procures o primeiro lugar; para não suceder que,

Lukács 14

Jézus meggyógyít egy vízkórost szombaton

[1]Amikor egyszer szombaton bement a farizeusok egyik vezetőjének a házába ebédelni, azok figyelték őt.

[2]Íme, ott egy vízkóros ember került elébe.

[3]Ekkor Jézus megkérdezte a törvénytudóktól és a farizeusoktól: Szabad-e szombaton gyógyítani, vagy nem?

[4]De ők hallgattak. Erre megérintette a beteget, meggyógyította és elbocsátotta.
[5]Hozzájuk pedig így szólt: Ha közületek valakinek a fia vagy ökre szombaton esik a kútba, vajon nem húzza-e ki azonnal?
[6]Nem tudtak erre mit felelni.

A főhelyek válogatása

[7]Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, amikor látta, hogyan válogatják a főhelyeket:
[8]Ha valaki lakodalomba hív, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy nálad érdemesebb embert is meghívott.

havendo um convidado mais digno do que tu,

[9] vindo aquele que te convidou e também a ele, te diga: Dá o lugar a este. Então, irás, envergonhado, ocupar o último lugar.

[10] Pelo contrário, quando fores convidado, vai tomar o último lugar; para que, quando vier o que te convidou, te diga: Amigo, senta-te mais para cima. Ser-te-á isto uma honra diante de todos os mais convivas.

[11] Pois todo o que se exalta será humilhado; e o que se humilha será exaltado.

[12] Disse também ao que o havia convidado: Quando deres um jantar ou uma ceia, não convides os teus amigos, nem teus irmãos, nem teus parentes, nem vizinhos ricos; para não suceder que eles, por sua vez, te convidem e sejas recompensado.

[13] Antes, ao dares um banquete, convida os pobres, os aleijados, os coxos e os cegos;

[14] e serás bem-aventurado, pelo fato de não terem eles com que recompensar-te; a tua recompensa, porém, tu a receberás na ressurreição dos justos.

A parábola da grande ceia

[15] Ora, ouvindo tais palavras, um dos que estavam com ele à mesa, disse-lhe: Bem-aventurado aquele que comer pão no reino de Deus.

[9]És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: Engedd át neki a helyed! – akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni.

[10]Hanem ha meghívnak, menj el, ülj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki meghívott, így szóljon hozzád: Barátom, ülj feljebb! Akkor becsületed lesz minden asztaltársad előtt.

[11]Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.

Vendéglátás viszonzás nélkül

[12]Azután szólt Jézus ahhoz is, aki őt meghívta: Ha ebédet vagy vacsorát készítesz, ne a barátaidat hívd meg, ne is a testvéreidet, rokonaidat vagy gazdag szomszédaidat, nehogy viszonzásul ők is meghívjanak téged.

[13]Hanem ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg,

[14]és boldog leszel, mert nincs miből viszonozniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor.

A nagy vacsora
(Mt 22,1–10)

[15]Mikor pedig ezt az egyik vendég meghallotta, így szólt hozzá: Boldog az, aki Isten országának vendége.

[16] Ele, porém, respondeu: Certo homem deu uma grande ceia e convidou muitos.

[17] À hora da ceia, enviou o seu servo para avisar aos convidados: Vinde, porque tudo já está preparado.

[18] Não obstante, todos, à uma, começaram a escusar-se. Disse o primeiro: Comprei um campo e preciso ir vê-lo; rogo-te que me tenhas por escusado.

[19] Outro disse: Comprei cinco juntas de bois e vou experimentá-las; rogo-te que me tenhas por escusado.

[20] E outro disse: Casei-me e, por isso, não posso ir.

[21] Voltando o servo, tudo contou ao seu senhor. Então, irado, o dono da casa disse ao seu servo: Sai depressa para as ruas e becos da cidade e traze para aqui os pobres, os aleijados, os cegos e os coxos.

[22] Depois, lhe disse o servo: SENHOR, feito está como mandaste, e ainda há lugar.

[23] Respondeu-lhe o senhor: Sai pelos caminhos e atalhos e obriga a todos a entrar, para que fique cheia a minha casa.

[24] Porque vos declaro que nenhum daqueles homens que foram convidados provará a minha ceia.

O serviço de Cristo exige abnegação

[25] Grandes multidões o acompanhavam, e ele, voltando-se, lhes disse:

[16]Ő pedig a következőképpen válaszolt: Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg.

[17]A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van.

[18]De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzente neki: Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem!

[19]A másik azt mondta: Öt pár ökröt vettem, megyek, hogy lássam, mit érnek. Kérlek, ments ki engem!

[20]Megint egy másik azt mondta: Most nősültem, azért nem mehetek.

[21]Amikor visszatért a szolga, jelentette mindezt urának. A ház ura ekkor megharagudott, és ezt mondta szolgájának: Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat!

[22]A szolga aztán jelentette: Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely.

[23]Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék a házam.

[24]Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.

Önmegtagadás és kereszthordozás

(Mt 10,37–38)

[25]Nagy sokaság ment vele, és ő feléjük fordulva így szólt:

[26] Se alguém vem a mim e não aborrece a seu pai, e mãe, e mulher, e filhos, e irmãos, e irmãs e ainda a sua própria vida, não pode ser meu discípulo.	[26]Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, az nem lehet az én tanítványom.
[27] E qualquer que não tomar a sua cruz e vier após mim não pode ser meu discípulo.	[27]Ha valaki nem hordozza a maga keresztjét, és nem jön utánam, az nem lehet az én tanítványom.
	A toronyépítés, a hadbavonulás, a megízetlenült só (Mt 5,13; Mk 9,49–50)
[28] Pois qual de vós, pretendendo construir uma torre, não se assenta primeiro para calcular a despesa e verificar se tem os meios para a concluir?	[28]Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a befejezésig?
[29] Para não suceder que, tendo lançado os alicerces e não a podendo acabar, todos os que a virem zombem dele,	[29]Nehogy – miután alapot vetett, de nem tudta befejezni – gúnyolni kezdje mindenki, aki látja,
[30] dizendo: Este homem começou a construir e não pôde acabar.	[30]és ezt mondja: Ez az ember építkezni kezdett, de nem tudta befejezni.
[31] Ou qual é o rei que, indo para combater outro rei, não se assenta primeiro para calcular se com dez mil homens poderá enfrentar o que vem contra ele com vinte mil?	[31]Vagy ha egy király elmegy, hogy harcba bocsátkozzék egy másik királlyal, vajon nem ül le előbb, és nem tart tanácsot arról, hogy szembeszállhat-e tízezer élén azzal, aki húszezerrel jön ellene?
[32] Caso contrário, estando o outro ainda longe, envia-lhe uma embaixada, pedindo condições de paz.	[32]Mert ha nem, akkor követséget küld, amikor az még távol van, és megkérdezi a békefeltételeket.
[33] Assim, pois, todo aquele que dentre vós não renuncia a tudo quanto tem não pode ser meu discípulo.	[33]Így tehát, aki közületek nem mond le minden vagyonáról, az nem lehet az én tanítványom.
Os discípulos, sal da terra Mateus 5.13; Marcos 9.50	
[34] O sal é certamente bom; caso, porém, se torne insípido, como restaurar-lhe o sabor?	[34]Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan tudják azt visszaadni?

[35] Nem presta para a terra, nem mesmo para o monturo; lançam-no fora. Quem tem ouvidos para ouvir, ouça.

[35]Sem a földre, sem a trágyadombra nem való: tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!

Lucas 15

Jesus recebe pecadores

[1] Aproximavam-se de Jesus todos os publicanos e pecadores para o ouvir.

[2] E murmuravam os fariseus e os escribas, dizendo: Este recebe pecadores e come com eles.

A parábola da ovelha perdida

Mateus 18.10-14

[3] Então, lhes propôs Jesus esta parábola:

[4] Qual, dentre vós, é o homem que, possuindo cem ovelhas e perdendo uma delas, não deixa no deserto as noventa e nove e vai em busca da que se perdeu, até encontrá-la?

[5] Achando-a, põe-na sobre os ombros, cheio de júbilo.

[6] E, indo para casa, reúne os amigos e vizinhos, dizendo-lhes: Alegrai-vos comigo, porque já achei a minha ovelha perdida.

[7] Digo-vos que, assim, haverá maior júbilo no céu por um pecador que se arrepende do que por noventa e nove justos que não necessitam de arrependimento.

A parábola da dracma perdida

[8] Ou qual é a mulher que, tendo dez dracmas, se perder uma, não acende a candeia, varre a casa e a procura diligentemente até encontrá-la?

[9] E, tendo-a achado, reúne as amigas e vizinhas, dizendo: Alegrai-vos comigo,

Lukács 15

Az elveszett juh

(Mt 18,11–14)

[1]A vámszedők és a bűnösök mindnyájan Jézushoz igyekeztek, hogy hallgassák őt.

[2]A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük.

[3]Ő ezt a példázatot mondta nekik:

[4]Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja?

[5]És ha megtalálta, felveszi a vállára örömében,

[6]hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.

[7]Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.

Az elveszett drahma

[8]Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házát, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja?

[9]És ha megtalálta, összehívja barátnőit és szomszédasszonyait, és így szól: Örüljetek

porque achei a dracma que eu tinha perdido.

[10] Eu vos afirmo que, de igual modo, há júbilo diante dos anjos de Deus por um pecador que se arrepende.

A parábola do filho pródigo

[11] Continuou: Certo homem tinha dois filhos;

[12] o mais moço deles disse ao pai: Pai, dá-me a parte dos bens que me cabe. E ele lhes repartiu os haveres.

[13] Passados não muitos dias, o filho mais moço, ajuntando tudo o que era seu, partiu para uma terra distante e lá dissipou todos os seus bens, vivendo dissolutamente.

[14] Depois de ter consumido tudo, sobreveio àquele país uma grande fome, e ele começou a passar necessidade.

[15] Então, ele foi e se agregou a um dos cidadãos daquela terra, e este o mandou para os seus campos a guardar porcos.

[16] Ali, desejava ele fartar-se das alfarrobas que os porcos comiam; mas ninguém lhe dava nada.

[17] Então, caindo em si, disse: Quantos trabalhadores de meu pai têm pão com fartura, e eu aqui morro de fome!

[18] Levantar-me-ei, e irei ter com o meu pai, e lhe direi: Pai, pequei contra o céu e diante de ti;

[19] já não sou digno de ser chamado teu filho; trata-me como um dos teus trabalhadores.

velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem.

[10]Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.

A tékozló fiú

[11]Azután így folytatta: Egy embernek volt két fia.

[12]A fiatalabb ezt mondta az apjának: Atyám, add ki nekem a vagyon rám eső részét. Ő pedig megosztotta közöttük a vagyont.

[13]Néhány nap múlva a fiatalabb fiú összeszedett mindent, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta a vagyonát, mert kicsapongó életet élt.

[14]Miután elköltötte mindenét, nagy éhínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett.

[15]Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki kiküldte őt a földjeire disznókat legeltetni.

[16]Ő pedig szívesen jóllakott volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.

[17]Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok!

[18]Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened.

[19]Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy.

[20] E, levantando-se, foi para seu pai. Vinha ele ainda longe, quando seu pai o avistou, e, compadecido dele, correndo, o abraçou, e beijou.

[20]És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.

[21] E o filho lhe disse: Pai, pequei contra o céu e diante de ti; já não sou digno de ser chamado teu filho.

[21]A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek.

[22] O pai, porém, disse aos seus servos: Trazei depressa a melhor roupa, vesti-o, ponde-lhe um anel no dedo e sandálias nos pés;

[22]Az apa viszont ezt mondta szolgáinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok rá, húzzatok gyűrűt az ujjára, és sarut a lábára!

[23] trazei também e matai o novilho cevado. Comamos e regozijemo-nos,

[23]Hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le! Együnk, és vigadjunk,

[24] porque este meu filho estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado. E começaram a regozijar-se.

[24]mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek.

[25] Ora, o filho mais velho estivera no campo; e, quando voltava, ao aproximar-se da casa, ouviu a música e as danças.

[25]Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot.

[26] Chamou um dos criados e perguntou-lhe que era aquilo.

[26]Előhívott egy szolgát, és megtudakolta tőle, hogy mi történt.

[27] E ele informou: Veio teu irmão, e teu pai mandou matar o novilho cevado, porque o recuperou com saúde.

[27]A szolga így felelt: A testvéred jött meg, és apád levágatta a hízott borjút, mivel egészségben visszakapta őt.

[28] Ele se indignou e não queria entrar; saindo, porém, o pai, procurava conciliá-lo.

[28]Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérlelte őt.

[29] Mas ele respondeu a seu pai: Há tantos anos que te sirvo sem jamais transgredir uma ordem tua, e nunca me deste um cabrito sequer para alegrar-me com os meus amigos;

[29]Ő azonban ezt mondta az apjának: Látod, hány esztendeje szolgálok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, de te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal.

[30] vindo, porém, esse teu filho, que desperdiçou os teus bens com meretrizes, tu mandaste matar para ele o novilho cevado.

[31] Então, lhe respondeu o pai: Meu filho, tu sempre estás comigo; tudo o que é meu é teu.

[32] Entretanto, era preciso que nos regozijássemos e nos alegrássemos, porque esse teu irmão estava morto e reviveu, estava perdido e foi achado.

[30]Amikor pedig megjött ez a te fiad, aki parázna nőkkel tékozolta el vagyonodat, levágattad neki a hízott borjút.

[31]Ő azonban ezt mondta neki: Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied.

[32]Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.

Lucas 16

A parábola do administrador infiel

[1] Disse Jesus também aos discípulos: Havia um homem rico que tinha um administrador; e este lhe foi denunciado como quem estava a defraudar os seus bens.

[2] Então, mandando-o chamar, lhe disse: Que é isto que ouço a teu respeito? Presta contas da tua administração, porque já não podes mais continuar nela.

[3] Disse o administrador consigo mesmo: Que farei, pois o meu senhor me tira a administração? Trabalhar na terra não posso; também de mendigar tenho vergonha.

[4] Eu sei o que farei, para que, quando for demitido da administração, me recebam em suas casas.

[5] Tendo chamado cada um dos devedores do seu senhor, disse ao primeiro: Quanto deves ao meu patrão?

Lukács 16

A hamis sáfár

[1]Majd szólt a tanítványaihoz is: Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát.

[2]Ezért előhívatta őt, és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számot a sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.

[3]Erre a sáfár így gondolkozott magában: Mit tegyek, ha uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek.

[4]Tudom már, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a sáfárságból, legyen, aki befogadjon a házába.

[5]Egyenként magához hívatta urának minden adósát, és megkérdezte az elsőtől: Mennyivel tartozol az én uramnak?

[6] Respondeu ele: Cem cados de azeite. Então, disse: Toma a tua conta, assenta-te depressa e escreve cinqüenta.

[7] Depois, perguntou a outro: Tu, quanto deves? Respondeu ele: Cem coros de trigo. Disse-lhe: Toma a tua conta e escreve oitenta.

[8] E elogiou o senhor o administrador infiel porque se houvera atiladamente, porque os filhos do mundo são mais hábeis na sua própria geração do que os filhos da luz.

[9] E eu vos recomendo: das riquezas de origem iníqua fazei amigos; para que, quando aquelas vos faltarem, esses amigos vos recebam nos tabernáculos eternos.

[10] Quem é fiel no pouco também é fiel no muito; e quem é injusto no pouco também é injusto no muito.

[11] Se, pois, não vos tornastes fiéis na aplicação das riquezas de origem injusta, quem vos confiará a verdadeira riqueza?

[12] Se não vos tornastes fiéis na aplicação do alheio, quem vos dará o que é vosso?

[13] Ninguém pode servir a dois senhores; porque ou há de aborrecer-se de um e amar ao outro ou se devotará a um e desprezará ao outro. Não podeis servir a Deus e às riquezas.

Jesus reprova os fariseus

[14] Os fariseus, que eram avarentos, ouviam tudo isto e o ridiculizavam.

[15] Mas Jesus lhes disse: Vós sois os que vos justificais a vós mesmos diante dos homens, mas Deus conhece o vosso

[6]Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre azt mondta neki: Vedd az írásodat, ülj le gyorsan, és írj ötvenet!

[7]Azután a másiktól is megkérdezte: Te mennyivel tartozol? Az így válaszolt: Száz kórus búzával. Erre így szólt hozzá: Vedd az írásodat, és írj nyolcvanat.

[8]Az ura pedig megdicsérte a hamis sáfárt, hogy okosan cselekedett, mert e világ fiai a maguk nemében okosabbak, mint a világosság fiai.

[9]Én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

[10]Aki hű a kevesen, a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.

[11]Ha tehát a hamis mammonon nem voltatok hűségesek, ki bízza rátok az igazit?

[12]És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tietek?

Isten és a mammon

(Mt 6,24)

[13]Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

A törvény érvényessége és a válás tilalma

(Mt 11,12–13; 5,18. 32)

[14]Hallották mindezt a farizeusok is, akik pénzsóvárak voltak, és kigúnyolták őt.

[15]Ő pedig ezt mondta nekik: Ti igazaknak tartjátok magatokat az emberek előtt, de Isten ismeri a szíveteket. Mert ami az

coração; pois aquilo que é elevado entre homens é abominação diante de Deus.

emberek előtt magasztos, Isten előtt utálatos.

[16] A Lei e os Profetas vigoraram até João; desde esse tempo, vem sendo anunciado o evangelho do reino de Deus, e todo homem se esforça por entrar nele.

[16]A törvényt és a prófétákat Jánosig hirdették, azóta Isten országát hirdetik, és mindenki erőnek erejével törekszik feléje.

[17] E é mais fácil passar o céu e a terra do que cair um til sequer da Lei.

[17]De hamarabb elmúlik az ég és a föld, mint hogy a törvényből egyetlen vessző is elveszne.

Acerca do divórcio

Mateus 19.9; Marcos 10.10-12

[18] Quem repudiar sua mulher e casar com outra comete adultério; e aquele que casa com a mulher repudiada pelo marido também comete adultério.

[18]Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő.

O rico e o mendigo

A gazdag és Lázár

[19] Ora, havia certo homem rico que se vestia de púrpura e de linho finíssimo e que, todos os dias, se regalava esplendidamente.

[19]Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett.

[20] Havia também certo mendigo, chamado Lázaro, coberto de chagas, que jazia à porta daquele;

[20]Egy Lázár nevű koldus ott feküdt a kapuja előtt, fekélyekkel tele,

[21] e desejava alimentar-se das migalhas que caíam da mesa do rico; e até os cães vinham lamber-lhe as úlceras.

[21]és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

[22] Aconteceu morrer o mendigo e ser levado pelos anjos para o seio de Abraão; morreu também o rico e foi sepultado.

[22]Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették.

[23] No inferno, estando em tormentos, levantou os olhos e viu ao longe a Abraão e Lázaro no seu seio.

[23]Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt.

[24] Então, clamando, disse: Pai Abraão, tem misericórdia de mim! E manda a Lázaro que molhe em água a ponta do dedo e me

[24]Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujja hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a

refresque a língua, porque estou atormentado nesta chama.

[25] Disse, porém, Abraão: Filho, lembra-te de que recebeste os teus bens em tua vida, e Lázaro igualmente, os males; agora, porém, aqui, ele está consolado; tu, em tormentos.

[26] E, além de tudo, está posto um grande abismo entre nós e vós, de sorte que os que querem passar daqui para vós outros não podem, nem os de lá passar para nós.

[27] Então, replicou: Pai, eu te imploro que o mandes à minha casa paterna,

[28] porque tenho cinco irmãos; para que lhes dê testemunho, a fim de não virem também para este lugar de tormento.

[29] Respondeu Abraão: Eles têm Moisés e os Profetas; ouçam-nos.

[30] Mas ele insistiu: Não, pai Abraão; se alguém dentre os mortos for ter com eles, arrepender-se-ão.

[31] Abraão, porém, lhe respondeu: Se não ouvem a Moisés e aos Profetas, tampouco se deixarão persuadir, ainda que ressuscite alguém dentre os mortos.

Lucas 17

Os tropeços

Mateus 18.6-7; Marcos 9.42

[1] Disse Jesus a seus discípulos: É inevitável que venham escândalos, mas ai do homem pelo qual eles vêm!

[2] Melhor fora que se lhe pendurasse ao pescoço uma pedra de moinho, e fosse

nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban.

[25]De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrődsz.

[26]Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

[27]Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek, atyám, hogy küldd el őt apám házához;

[28]mert van öt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelem helyére.

[29]Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra!

[30]Ő pedig ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek.

[31]Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.

Lukács 17

Botránkozás és botránkoztatás

(Mt 18,6–7; Mk 9,42)

[1]Jézus így szólt a tanítványaihoz: Lehetetlen, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak, aki által esnek.

[2]Jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tengerbe vetik, mintsem

atirado no mar, do que fazer tropeçar a um destes pequeninos.

Quantas vezes se deve perdoar a um irmão
Mateus 18.21-22

3 Acautelai-vos. Se teu irmão pecar contra ti, repreende-o; se ele se arrepender, perdoa-lhe.

4 Se, por sete vezes no dia, pecar contra ti e, sete vezes, vier ter contigo, dizendo: Estou arrependido, perdoa-lhe.

5 Então, disseram os apóstolos ao SENHOR: Aumenta-nos a fé.

6 Respondeu-lhes o SENHOR: Se tiverdes fé como um grão de mostarda, direis a esta amoreira: Arranca-te e transplanta-te no mar; e ela vos obedecerá.

7 Qual de vós, tendo um servo ocupado na lavoura ou em guardar o gado, lhe dirá quando ele voltar do campo: Vem já e põe-te à mesa?

8 E que, antes, não lhe diga: Prepara-me a ceia, cinge-te e serve-me, enquanto eu como e bebo; depois, comerás tu e beberás?

9 Porventura, terá de agradecer ao servo porque este fez o que lhe havia ordenado?

10 Assim também vós, depois de haverdes feito quanto vos foi ordenado, dizei: Somos servos inúteis, porque fizemos apenas o que devíamos fazer.

A cura de dez leprosos

egyet is megbotránkoztasson e kicsinyek közül.

3Vigyázzatok magatokra!

A megbocsátás
(Mt 18,15. 21–22)

Ha vétkezik ellened a testvéred, figyelmeztesd, és ha megbánja, bocsáss meg neki!

4És ha naponta hétszer vétkezik ellened, és hétszer visszatér hozzád ezt mondva: Megbántam – akkor is bocsáss meg neki!

A mustármagnyi hit
(Mt 17,20)

5Az apostolok így szóltak az Úrhoz: Növeld a hitünket!

6Az Úr ezt válaszolta: Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és így szólnátok ehhez a vadfügefához: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben – az engedelmeskedne nektek.

A szolga jutalma

7Ki az közületek, aki ezt mondja szolgájának, amikor az szántás vagy legeltetés után megjön a mezőről: Jöjj ide hamar, és ülj az asztalhoz!

8Nem azt mondja-e inkább neki: Készíts nekem valami vacsorára valót, övezd fel magadat, és szolgálj fel nekem, míg eszem és iszom, te majd azután egyél és igyál!?

9Vajon megköszöni annak a szolgának, hogy teljesítette, amit parancsolt neki?

10Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.

Tíz leprás meggyógyítása

[11] De caminho para Jerusalém, passava Jesus pelo meio de Samaria e da Galiléia.

[12] Ao entrar numa aldeia, saíram-lhe ao encontro dez leprosos,

[13] que ficaram de longe e lhe gritaram, dizendo: Jesus, Mestre, compadece-te de nós!

[14] Ao vê-los, disse-lhes Jesus: Ide e mostrai-vos aos sacerdotes. Aconteceu que, indo eles, foram purificados.

[15] Um dos dez, vendo que fora curado, voltou, dando glória a Deus em alta voz,

[16] e prostrou-se com o rosto em terra aos pés de Jesus, agradecendo-lhe; e este era samaritano.

[17] Então, Jesus lhe perguntou: Não eram dez os que foram curados? Onde estão os nove?

[18] Não houve, porventura, quem voltasse para dar glória a Deus, senão este estrangeiro?

[19] E disse-lhe: Levanta-te e vai; a tua fé te salvou.

A vinda do reino de Deus

[20] Interrogado pelos fariseus sobre quando viria o reino de Deus, Jesus lhes respondeu: Não vem o reino de Deus com visível aparência.

[21] Nem dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Porque o reino de Deus está dentro de vós.

[11]Amikor úton volt Jeruzsálem felé, Samária és Galilea között haladt át.

[12]Amint beért egy faluba, szembejött vele tíz leprás férfi, akik távol megálltak,

[13]és kiáltozva kérték: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!

[14]Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: Menjetek el, és mutassátok meg magatokat a papoknak! És amíg odaértek, megtisztultak.

[15]Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent.

[16]Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt.

[17]Megszólalt Jézus, és ezt kérdezte: Vajon nem tízen tisztultak-e meg? Hol van a többi kilenc?

[18]Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen?

[19]És ezt mondta az Úr: Kelj fel és menj el, a hited megtartott téged.

Isten országa és az Emberfia eljövetele

(Mt 24,26–28. 37–41)

[20]Amikor a farizeusok megkérdezték tőle, hogy mikor jön el az Isten országa, így válaszolt nekik: Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember azt előre kiszámíthatná.

[21]Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! Mert az Isten országa közöttetek van!

[22] A seguir, dirigiu-se aos discípulos: Virá o tempo em que desejareis ver um dos dias do Filho do Homem e não o vereis.

[23] E vos dirão: Ei-lo aqui! Ou: Lá está! Não vades nem os sigais;

[24] porque assim como o relâmpago, fuzilando, brilha de uma à outra extremidade do céu, assim será, no seu dia, o Filho do Homem.

[25] Mas importa que primeiro ele padeça muitas coisas e seja rejeitado por esta geração.

[26] Assim como foi nos dias de Noé, será também nos dias do Filho do Homem:

[27] comiam, bebiam, casavam e davam-se em casamento, até ao dia em que Noé entrou na arca, e veio o dilúvio e destruiu a todos.

[28] O mesmo aconteceu nos dias de Ló: comiam, bebiam, compravam, vendiam, plantavam e edificavam;

[29] mas, no dia em que Ló saiu de Sodoma, choveu do céu fogo e enxofre e destruiu a todos.

[30] Assim será no dia em que o Filho do Homem se manifestar.

[31] Naquele dia, quem estiver no eirado e tiver os seus bens em casa não desça para tirá-los; e de igual modo quem estiver no campo não volte para trás.

[32] Lembrai-vos da mulher de Ló.

[33] Quem quiser preservar a sua vida perdê-la-á; e quem a perder de fato a salvará.

[22]A tanítványoknak pedig ezt mondta: Jönnek majd napok, amikor szeretnétek akár egyetlen egyet is látni az Emberfiának napjai közül, de nem láttok.

[23]Ha ezt mondják majd nektek: Íme, ott, vagy íme, itt van, ne menjetek oda, és ne fussatok utána!

[24]Mert ahogyan a villám az egész égbolton egyszerre villan fel és fénylik, úgy jön el az Emberfia is az ő napján.

[25]Előbb azonban még sokat kell neki szenvednie és megvettetnie ettől a nemzedéktől.

[26]És amint Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is:

[27]ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Nóé be nem ment a bárkába. Azután jött az özönvíz, és elpusztított mindenkit.

[28]Éppen úgy lesz, mint ahogy Lót napjaiban történt: ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek;

[29]de amely napon Lót kiment Szodomából, tűz és kénkő esett az égből, és elpusztított mindenkit.

[30]Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik.

[31]Aki azon a napon a háztetőn lesz, a holmija pedig a házban, ne jöjjön le, hogy elvigye, és aki a mezőn lesz, az se forduljon vissza!

[32]Emlékezzetek Lót feleségére!

[33]Aki meg akarja tartani az életét, elveszti, aki pedig elveszti, megtartja azt.

[34] Digo-vos que, naquela noite, dois estarão numa cama; um será tomado, e deixado o outro;
[35] duas mulheres estarão juntas moendo; uma será tomada, e deixada a outra.
[36] [Dois estarão no campo; um será tomado, e o outro, deixado.]
[37] Então, lhe perguntaram: Onde será isso, SENHOR? Respondeu-lhes: Onde estiver o corpo, aí se ajuntarão também os abutres.

[34]Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik.
[35]Két asszony őröl együtt, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik.
[36]Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.
[37]Azok pedig ezt kérdezték tőle: Hol, Uram? Ő pedig így felelt: Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk is.

Lucas 18

A parábola do juiz iníquo

[1] Disse-lhes Jesus uma parábola sobre o dever de orar sempre e nunca esmorecer:
[2] Havia em certa cidade um juiz que não temia a Deus, nem respeitava homem algum.
[3] Havia também, naquela mesma cidade, uma viúva que vinha ter com ele, dizendo: Julga a minha causa contra o meu adversário.
[4] Ele, por algum tempo, não a quis atender; mas, depois, disse consigo: Bem que eu não temo a Deus, nem respeito a homem algum;
[5] todavia, como esta viúva me importuna, julgarei a sua causa, para não suceder que, por fim, venha a molestar-me.
[6] Então, disse o SENHOR: Considerai no que diz este juiz iníquo.
[7] Não fará Deus justiça aos seus escolhidos, que a ele clamam dia e noite, embora pareça demorado em defendê-los?

Lukács 18

A hamis bíró

[1]Arról is mondott nekik példázatot, hogy mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk.
[2]Ezt mondta: Az egyik városban volt egy bíró, aki Istent nem félte, az embereket pedig nem becsülte.
[3]Élt abban a városban egy özvegyasszony is, aki gyakran elment hozzá, és azt kérte tőle: Szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben.
[4]Az egy ideig nem volt rá hajlandó, de azután azt mondta magában: Ha nem is félem az Istent, és az embereket sem becsülöm,
[5]mégis, mivel terhemre van ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide, és ne zaklasson engem vég nélkül.
[6]Azután így szólt az Úr: Halljátok, mit mond a hamis bíró!
[7]Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket?

[8] Digo-vos que, depressa, lhes fará justiça. Contudo, quando vier o Filho do Homem, achará, porventura, fé na terra?

A parábola do fariseu e o publicano

[9] Propôs também esta parábola a alguns que confiavam em si mesmos, por se considerarem justos, e desprezavam os outros:

[10] Dois homens subiram ao templo com o propósito de orar: um, fariseu, e o outro, publicano.

[11] O fariseu, posto em pé, orava de si para si mesmo, desta forma: Ó Deus, graças te dou porque não sou como os demais homens, roubadores, injustos e adúlteros, nem ainda como este publicano;

[12] jejuo duas vezes por semana e dou o dízimo de tudo quanto ganho.

[13] O publicano, estando em pé, longe, não ousava nem ainda levantar os olhos ao céu, mas batia no peito, dizendo: Ó Deus, sê propício a mim, pecador!

[14] Digo-vos que este desceu justificado para sua casa, e não aquele; porque todo o que se exalta será humilhado; mas o que se humilha será exaltado.

Jesus abençoa as crianças

Mateus 19.13-15; Marcos 10.13-16

[15] Traziam-lhe também as crianças, para que as tocasse; e os discípulos, vendo, os repreendiam.

[16] Jesus, porém, chamando-as para junto de si, ordenou: Deixai vir a mim os pequeninos e não os embaraceis, porque dos tais é o reino de Deus.

[8]Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?

A farizeus és a vámszedő

[9]Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta:

[10]Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő.

[11]A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Istenem, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is.

[12]Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek.

[13]A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Istenem, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

[14]Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz. Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.

Jézus megáldja a gyermekeket

(Mt 19,13–15; Mk 10,13–16)

[15]Kisgyermekeket is vittek hozzá, hogy megérintse őket. Amikor a tanítványok ezt meglátták, rájuk szóltak,

[16]Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.

[17] Em verdade vos digo: Quem não receber o reino de Deus como uma criança de maneira alguma entrará nele.

[17]Bizony, mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba.

O jovem rico
Mateus 19.16-22; Marcos 10.17-22

A gazdag ifjú
(Mt 19,16–30; Mk 10,17–31)

[18] Certo homem de posição perguntou-lhe: Bom Mestre, que farei para herdar a vida eterna?

[18]Akkor egy előkelő ember megkérdezte tőle: Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?

[19] Respondeu-lhe Jesus: Por que me chamas bom? Ninguém é bom, senão um, que é Deus.

[19]Jézus ezt válaszolta neki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül.

[20] Sabes os mandamentos: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não dirás falso testemunho, honra a teu pai e a tua mãe.

[20]A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, tiszteld apádat és anyádat!

[21] Replicou ele: Tudo isso tenho observado desde a minha juventude.

[21]Ő pedig így szólt: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

[22] Ouvindo-o Jesus, disse-lhe: Uma coisa ainda te falta: vende tudo o que tens, dá-o aos pobres e terás um tesouro nos céus; depois, vem e segue-me.

[22]Amikor Jézus ezt hallotta, így szólt hozzá: Még egy fogyatkozásod van: add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem!

[23] Mas, ouvindo ele estas palavras, ficou muito triste, porque era riquíssimo.

[23]Az pedig, mikor ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, mert igen gazdag volt.

O perigo das riquezas
Mateus 19.23-30; Marcos 10.23-31

[24] E Jesus, vendo-o assim triste, disse: Quão dificilmente entrarão no reino de Deus os que têm riquezas!

[24]Jézus ezt látva, így szólt: Milyen nehezen mennek be az Isten országába a gazdagok!

[25] Porque é mais fácil passar um camelo pelo fundo de uma agulha do que entrar um rico no reino de Deus.

[25]Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.

[26] E os que ouviram disseram: Sendo assim, quem pode ser salvo?

[26]Akik pedig ezt hallották, megkérdezték: Akkor ki üdvözülhet?

[27] Mas ele respondeu: Os impossíveis dos homens são possíveis para Deus.

[27]Ő így felelt: Ami lehetetlen az embereknél, az Istennél lehetséges.

[28] E disse Pedro: Eis que nós deixamos nossa casa e te seguimos.

[29] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade vos digo que ninguém há que tenha deixado casa, ou mulher, ou irmãos, ou pais, ou filhos, por causa do reino de Deus,

[30] que não receba, no presente, muitas vezes mais e, no mundo por vir, a vida eterna.

Jesus outra vez prediz sua morte e ressurreição

Mateus 20.17-19; Marcos 10.32-34

[31] Tomando consigo os doze, disse-lhes Jesus: Eis que subimos para Jerusalém, e vai cumprir-se ali tudo quanto está escrito por intermédio dos profetas, no tocante ao Filho do Homem;

[32] pois será ele entregue aos gentios, escarnecido, ultrajado e cuspido;

[33] e, depois de o açoitarem, tirar-lhe-ão a vida; mas, ao terceiro dia, ressuscitará.

[34] Eles, porém, nada compreenderam acerca destas coisas; e o sentido destas palavras era-lhes encoberto, de sorte que não percebiam o que ele dizia.

A cura do cego de Jericó

Mateus 20.29-34; Marcos 10.46-52

[35] Aconteceu que, ao aproximar-se ele de Jericó, estava um cego assentado à beira do caminho, pedindo esmolas.

[36] E, ouvindo o tropel da multidão que passava, perguntou o que era aquilo.

[37] Anunciaram-lhe que passava Jesus, o Nazareno.

A tanítványok jutalma

(Mt 19,27–30; Mk 10,28–31)

[28]Ekkor így szólt Péter: Íme, mi otthagytunk mindent, és követtünk téged.

[29]Ő pedig ezt mondta nekik: Bizony, mondom nektek, hogy mindaz, aki elhagyta házát vagy feleségét, testvéreit, szüleit vagy gyermekeit az Isten országáért,

[30]az a sokszorosát kapja vissza már ebben a világban, a jövendő világban pedig az örök életet.

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról

(Mt 20,17–19; Mk 10,32–34)

[31]Azután maga mellé vette a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik mindaz, amit a próféták az Emberfiáról megírtak.

[32]Átadják a népeknek, kigúnyolják, meggyalázzák, leköpik,

[33]és miután megostorozták, megölik, de a harmadik napon feltámad.

[34]Ők azonban semmit sem értettek ezekből. Ez a beszéd rejtve maradt előlük, és nem értették meg a mondottakat.

A jerikói vak meggyógyítása

(Mt 20,29–34; Mk 10,46–52)

[35]Történt pedig, amikor Jerikóhoz közeledett, hogy egy vak ült az út mellett, és koldult.

[36]Hallotta, hogy sokaság megy el mellette, kérdezősködött, hogy mi ez.

[37]Megmondták neki, hogy a názáreti Jézus megy arra.

[38] Então, ele clamou: Jesus, Filho de Davi, tem compaixão de mim!

[39] E os que iam na frente o repreendiam para que se calasse; ele, porém, cada vez gritava mais: Filho de Davi, tem misericórdia de mim!

[40] Então, parou Jesus e mandou que lho trouxessem. E, tendo ele chegado, perguntou-lhe:

[41] Que queres que eu te faça? Respondeu ele: SENHOR, que eu torne a ver.

[42] Então, Jesus lhe disse: Recupera a tua vista; a tua fé te salvou.

[43] Imediatamente, tornou a ver e seguia-o glorificando a Deus. Também todo o povo, vendo isto, dava louvores a Deus.

Lucas 19

Zaqueu, o publicano

[1] Entrando em Jericó, atravessava Jesus a cidade.

[2] Eis que um homem, chamado Zaqueu, maioral dos publicanos e rico,

[3] procurava ver quem era Jesus, mas não podia, por causa da multidão, por ser ele de pequena estatura.

[4] Então, correndo adiante, subiu a um sicômoro a fim de vê-lo, porque por ali havia de passar.

[5] Quando Jesus chegou àquele lugar, olhando para cima, disse-lhe: Zaqueu, desce depressa, pois me convém ficar hoje em tua casa.

[6] Ele desceu a toda a pressa e o recebeu com alegria.

[38]Ekkor így kiáltott fel: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!

[39]Akik elöl mentek, rászóltak, hogy hallgasson el, de ő annál inkább kiáltozott: Dávid Fia, könyörülj rajtam!

[40]Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék hozzá. Amikor közel jött, megkérdezte tőle:

[41]Mit kívánsz, mit tegyek veled? Ő így szólt: Uram, hogy újra lássak.

[42]Jézus ezt mondta neki: Láss! A hited megtartott.

[43]És azonnal megjött a szeme világa, és követte őt, dicsőítve Istent. Amikor ezt látta az egész nép, dicsőítette Istent.

Lukács 19

Zákeus

[1]Ezután Jerikóba ért, és áthaladt rajta.

[2]Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt.

[3]Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól.

[4]Ezért előrefutott és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie.

[5]Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: Zákeus, jöjj le hamar, mert ma a te házadban kell megszállnom.

[6]Ekkor sietve lejött, és örömmel befogadta.

[7] Todos os que viram isto murmuravam, dizendo que ele se hospedara com homem pecador.

[8] Entrementes, Zaqueu se levantou e disse ao SENHOR: SENHOR, resolvo dar aos pobres a metade dos meus bens; e, se nalguma coisa tenho defraudado alguém, restituo quatro vezes mais.

[9] Então, Jesus lhe disse: Hoje, houve salvação nesta casa, pois que também este é filho de Abraão.

[10] Porque o Filho do Homem veio buscar e salvar o perdido.

A parábola das dez minas

[11] Ouvindo eles estas coisas, Jesus propôs uma parábola, visto estar perto de Jerusalém e lhes parecer que o reino de Deus havia de manifestar-se imediatamente.

[12] Então, disse: Certo homem nobre partiu para uma terra distante, com o fim de tomar posse de um reino e voltar.

[13] Chamou dez servos seus, confiou-lhes dez minas e disse-lhes: Negociai até que eu volte.

[14] Mas os seus concidadãos o odiavam e enviaram após ele uma embaixada, dizendo: Não queremos que este reine sobre nós.

[15] Quando ele voltou, depois de haver tomado posse do reino, mandou chamar os servos a quem dera o dinheiro, a fim de saber que negócio cada um teria conseguido.

[7]Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: Bűnös embernél szállt meg.

[8]Zákeus pedig odaállt az Úr elé, és ezt mondta: Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit törvénytelenül vettem el, a négyszeresét adom vissza annak.

[9]Jézus így felelt neki: Ma lett üdvössége ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia.

[10]Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

A minák

(Mt 25,14–30)

[11]Amikor pedig ezeket hallották, mondott egy példázatot is, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azt gondolták, hogy azonnal meg fog jelenni az Isten országa.

[12]Így szólt tehát: Egy előkelő ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, és úgy térjen vissza.

[13]Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg vissza nem jövök.

[14]Alattvalói azonban gyűlölték őt, ezért küldöttséget menesztettek utána, és azt üzenték: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk.

[15]Amikor pedig megszerezte a királyi méltóságot és visszatért, magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja, ki hogyan kereskedett.

[16] Compareceu o primeiro e disse: SENHOR, a tua mina rendeu dez.

[16]Jött az első, és azt mondta: Uram, a minád tíz minát nyert.

[17] Respondeu-lhe o senhor: Muito bem, servo bom; porque foste fiel no pouco, terás autoridade sobre dez cidades.

[17]Az erre így szólt: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevésen, legyen hatalmad tíz város fölött!

[18] Veio o segundo, dizendo: SENHOR, a tua mina rendeu cinco.

[18]Aztán jött a második, és jelentette: Uram, a minád öt minát nyert.

[19] A este disse: Terás autoridade sobre cinco cidades.

[19]Ehhez pedig így szólt: Uralkodj te is öt városon!

[20] Veio, então, outro, dizendo: Eis aqui, senhor, a tua mina, que eu guardei embrulhada num lenço.

[20]Jött a harmadik is, aki így beszélt: Uram, itt a minád. Egy kendőbe kötve őriztem.

[21] Pois tive medo de ti, que és homem rigoroso; tiras o que não puseste e ceifas o que não semeaste.

[21]Féltem ugyanis tőled, mivel könyörtelen ember vagy: azt is behajtod, amit nem fektettél be, és learatod azt is, amit nem vetettél el.

[22] Respondeu-lhe: Servo mau, por tua própria boca te condenarei. Sabias que eu sou homem rigoroso, que tiro o que não pus e ceifo o que não semeei;

[22]Ekkor az így szólt hozzá: A saját szavaid alapján ítéllek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy én könyörtelen ember vagyok, hogy behajtom azt is, amit nem fektettem be, és hogy learatom azt is, amit nem vetettem el?

[23] por que não puseste o meu dinheiro no banco? E, então, na minha vinda, o receberia com juros.

[23]Miért nem tetted hát a pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam meg?

[24] E disse aos que o assistiam: Tirai-lhe a mina e dai-a ao que tem as dez.

[24]Az ott állóknak pedig ezt mondta: Vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van!

[25] Eles ponderaram: SENHOR, ele já tem dez.

[25]Mire ezt mondták neki: Uram, annak tíz minája van!

[26] Pois eu vos declaro: a todo o que tem dar-se-lhe-á; mas ao que não tem, o que tem lhe será tirado.

[26]De ő így válaszolt: Mondom nektek, hogy akinek van, annak adatik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van.

[27] Quanto, porém, a esses meus inimigos, que não quiseram que eu reinasse sobre eles, trazei-os aqui e executai-os na minha presença.

[27]Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy királlyá legyek felettük, hozzátok ide, és vágjátok le itt előttem.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; João 12.12-19

Jézus bevonul Jeruzsálembe

(Mt 21,1–11; Mk 11,1–11; Jn 12,12–19)

[28] E, dito isto, prosseguia Jesus subindo para Jerusalém.

[28]Miután ezeket elmondta, tovább haladt Jeruzsálem felé.

[29] Ora, aconteceu que, ao aproximar-se de Betfagé e de Betânia, junto ao monte das Oliveiras, enviou dois de seus discípulos,

[29]Amikor közeledett Betfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik:

[30] dizendo-lhes: Ide à aldeia fronteira e ali, ao entrardes, achareis preso um jumentinho que jamais homem algum montou; soltai-o e trazei-o.

[30]Menjetek a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide!

[31] Se alguém vos perguntar: Por que o soltais? Respondereis assim: Porque o SENHOR precisa dele.

[31]Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? – mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá.

[32] E, indo os que foram mandados, acharam segundo lhes dissera Jesus.

[32]Amikor a küldöttek elmentek, mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik.

[33] Quando eles estavam soltando o jumentinho, seus donos lhes disseram: Por que o soltais?

[33]Miközben eloldották a szamárcsikót, gazdái ezt kérdezték tőlük: Miért oldjátok el a szamárcsikót?

[34] Responderam: Porque o SENHOR precisa dele.

[34]Ők így feleltek: Mert az Úrnak van szüksége rá.

[35] Então, o trouxeram e, pondo as suas vestes sobre ele, ajudaram Jesus a montar.

[35]Azután elvezették Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, és felültették rá Jézust.

[36] Indo ele, estendiam no caminho as suas vestes.

[36]Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat.

[37] E, quando se aproximava da descida do monte das Oliveiras, toda a multidão dos discípulos passou, jubilosa, a louvar a Deus em alta voz, por todos os milagres que tinham visto,

[37]Mikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak,

38 dizendo: Bendito é o Rei que vem em nome do SENHOR! Paz no céu e glória nas maiores alturas!

39 Ora, alguns dos fariseus lhe disseram em meio à multidão: Mestre, repreende os teus discípulos!

40 Mas ele lhes respondeu: Asseguro-vos que, se eles se calarem, as próprias pedras clamarão.

Jesus chora à vista de Jerusalém

41 Quando ia chegando, vendo a cidade, chorou

42 e dizia: Ah! Se conheceras por ti mesma, ainda hoje, o que é devido à paz! Mas isto está agora oculto aos teus olhos.

43 Pois sobre ti virão dias em que os teus inimigos te cercarão de trincheiras e, por todos os lados, te apertarão o cerco;

44 e te arrasarão e aos teus filhos dentro de ti; não deixarão em ti pedra sobre pedra, porque não reconheceste a oportunidade da tua visitação.

A purificação do templo

Mateus 21.12-17; Marcos 11.15-19

45 Depois, entrando no templo, expulsou os que ali vendiam,

46 dizendo-lhes: Está escrito: A minha casa será casa de oração. Mas vós a transformastes em covil de salteadores.

O Mestre ensina no templo

47 Diariamente, Jesus ensinava no templo; mas os principais sacerdotes, os escribas e os maiorais do povo procuravam eliminá-lo;

38és ezt kiáltották: Áldott a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!

39A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: Mester, utasítsd rendre a tanítványaidat!

40De ő így válaszolt: Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.

Jézus siratja Jeruzsálemet

41Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta,

42és így szólt: Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed elől.

43Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid ostromfalat emelnek körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak;

44földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és kő kövön nem marad benned, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.

Jézus megtisztítja a templomot

(Mt 21,12–13; Mk 11,15–19; Jn 2,14–22)

45Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat,

46ezt mondva nekik: Meg van írva: „Az én házam imádság háza lesz”, ti pedig rablók barlangjává tettétek.

47Ezután naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép vezetői arra törekedtek, hogy elveszítsék őt;

[48] contudo, não atinavam em como fazê-lo, porque todo o povo, ao ouvi-lo, ficava dominado por ele.

Lucas 20

A autoridade de Jesus e o batismo de João
Mateus 21.23-27; Marcos 11.27-33

[1] Aconteceu que, num daqueles dias, estando Jesus a ensinar o povo no templo e a evangelizar, sobrevieram os principais sacerdotes e os escribas, juntamente com os anciãos,

[2] e o argüiram nestes termos: Dize-nos: com que autoridade fazes estas coisas? Ou quem te deu esta autoridade?

[3] Respondeu-lhes: Também eu vos farei uma pergunta; dizei-me:

[4] o batismo de João era dos céus ou dos homens?

[5] Então, eles arrazoavam entre si: Se dissermos: do céu, ele dirá: Por que não acreditastes nele?

[6] Mas, se dissermos: dos homens, o povo todo nos apedrejará; porque está convicto de ser João um profeta.

[7] Por fim, responderam que não sabiam.

[8] Então, Jesus lhes replicou: Pois nem eu vos digo com que autoridade faço estas coisas.

A parábola dos lavradores maus
Mateus 21.33-46; Marcos 12.1-12

[9] A seguir, passou Jesus a proferir ao povo esta parábola: Certo homem plantou uma vinha, arrendou-a a lavradores e

[48]de még nem találták meg a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép odaadó figyelemmel hallgatta őt.

Lukács 20

Kérdés Jézus hatalmáról
(Mt 21,23–27; Mk 11,27–33)

[1]Történt az egyik napon, amikor a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, hogy odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

[2]és megkérdezték tőle: Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?

[3]Ő pedig így válaszolt nekik: Én is kérdezek tőletek valamit; mondjátok meg nekem:

[4]Vajon János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől?

[5]Ők pedig így tanakodtak egymás között: Ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

[6]Ha pedig azt mondjuk, emberektől, az egész nép megkövez minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt.

[7]Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való.

[8]Erre Jézus így szólt hozzájuk: Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

A gonosz szőlőmunkások
(Mt 21,33–46; Mk 12,1–12)

[9]Azután ezt a példázatot mondta a népnek: Egy ember szőlőt ültetett, és

ausentou-se do país por prazo considerável.

[10] No devido tempo, mandou um servo aos lavradores para que lhe dessem do fruto da vinha; os lavradores, porém, depois de o espancarem, o despacharam vazio.

[11] Em vista disso, enviou-lhes outro servo; mas eles também a este espancaram e, depois de o ultrajarem, o despacharam vazio.

[12] Mandou ainda um terceiro; também a este, depois de o ferirem, expulsaram.

[13] Então, disse o dono da vinha: Que farei? Enviarei o meu filho amado; talvez o respeitem.

[14] Vendo-o, porém, os lavradores, arrazoavam entre si, dizendo: Este é o herdeiro; matemo-lo, para que a herança venha a ser nossa.

[15] E, lançando-o fora da vinha, o mataram. Que lhes fará, pois, o dono da vinha?

[16] Virá, exterminará aqueles lavradores e passará a vinha a outros. Ao ouvirem isto, disseram: Tal não aconteça!

[17] Mas Jesus, fitando-os, disse: Que quer dizer, pois, o que está escrito: A pedra que os construtores rejeitaram, esta veio a ser a principal pedra, angular?

[18] Todo o que cair sobre esta pedra ficará em pedaços; e aquele sobre quem ela cair ficará reduzido a pó.

A questão do tributo

Mateus 22.15-22; Marcos 12.13-17

munkásoknak adta bérbe, majd hosszú időre idegenbe távozott.

[10]És amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy adják oda neki a részét a szőlő terméséből. De a munkások megverték, és üres kézzel küldték el.

[11]Azután egy másik szolgát küldött, de azt is megverték, megalázták, és üres kézzel küldték vissza.

[12]Majd egy harmadikat is küldött, de ezt is megsebesítették és kidobták.

[13]Akkor így szólt a szőlő gazdája: Mit tegyek? Elküldöm szeretett fiamat, őt talán meg fogják becsülni.

[14]De mikor meglátták őt a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség!

[15]És kidobták a szőlőből, majd megölték. Vajon mit fog velük tenni a szőlő ura?

[16]Eljön, és elpusztítja ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja. Amikor ezt hallották, így szóltak: Ez nem történhet meg!

[17]Ő azonban rájuk nézett, és ezt mondta: Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: „a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő”,

[18]aki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt.

[19] Naquela mesma hora, os escribas e os principais sacerdotes procuravam lançar-lhe as mãos, pois perceberam que, em referência a eles, dissera esta parábola; mas temiam o povo.

[19]Az írástudók és főpapok már abban az órában el akarták őt fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

Az adópénz
(Mt 22,15–22; Mk 12,13–17)

[20] Observando-o, subornaram emissários que se fingiam de justos para verem se o apanhavam em alguma palavra, a fim de entregá-lo à jurisdição e à autoridade do governador.

[20]Ezután szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána. Azok igazaknak tettették magukat, hogy Jézust egy kérdéssel tőrbe csalják, és átadhassák a hatóságnak és a helytartói hatalomnak.

[21] Então, o consultaram, dizendo: Mestre, sabemos que falas e ensinas retamente e não te deixas levar de respeitos humanos, porém ensinas o caminho de Deus segundo a verdade;

[21]Ezek megkérdezték tőle: Mester, tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját.

[22] é lícito pagar tributo a César ou não?

[22]Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?

[23] Mas Jesus, percebendo-lhes o ardil, respondeu:

[23]Ő azonban felismerte álnokságukat, és így szólt hozzájuk:

[24] Mostrai-me um denário. De quem é a efígie e a inscrição? Prontamente disseram: De César. Então, lhes recomendou Jesus:

[24]Mutassatok nekem egy dénárt! Kinek a képe és felirata van rajta? Ők ezt felelték: A császáré.

[25] Dai, pois, a César o que é de César e a Deus o que é de Deus.

[25]Ő pedig így válaszolt nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.

[26] Não puderam apanhá-lo em palavra alguma diante do povo; e, admirados da sua resposta, calaram-se.

[26]Így tehát nem tudták tőrbe csalni a nép előtt, hanem elcsodálkoztak válaszán, és elhallgattak.

Os saduceus e a ressurreição
Mateus 22.23-33; Marcos 12.18-27

Kérdés a feltámadásról
(Mt 22,23–33; Mk 12,18–27)

[27] Chegando alguns dos saduceus, homens que dizem não haver ressurreição,

[27]Azután odamentek hozzá néhányan a szadduceusok közül, akik tagadják, hogy van feltámadás, és ezt kérdezték tőle:

[28] perguntaram-lhe: Mestre, Moisés nos deixou escrito que, se morrer o irmão de alguém, sendo aquele casado e não deixando filhos, seu irmão deve casar com a viúva e suscitar descendência ao falecido.	[28]Mester, Mózes elrendelte nekünk, hogy ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének.
[29] Ora, havia sete irmãos: o primeiro casou e morreu sem filhos;	[29]Volt hét testvér. Az első megnősült, de meghalt gyermektelenül.
[30] o segundo e o terceiro também desposaram a viúva;	[30]Ekkor a második vette el az asszonyt,
[31] igualmente os sete não tiveram filhos e morreram.	[31]aztán a harmadik, majd sorban mind a hét, de mind úgy haltak meg, hogy nem hagytak maguk után gyermeket.
[32] Por fim, morreu também a mulher.	[32]Végül meghalt az asszony is.
[33] Esta mulher, pois, no dia da ressurreição, de qual deles será esposa? Porque os sete a desposaram.	[33]Ez az asszony melyikük felesége lesz a feltámadáskor, hiszen mind a hétnek a felesége volt?
[34] Então, lhes acrescentou Jesus: Os filhos deste mundo casam-se e dão-se em casamento;	[34]Jézus így válaszolt nekik: E világ fiai házasodnak és férjhez mennek,
[35] mas os que são havidos por dignos de alcançar a era vindoura e a ressurreição dentre os mortos não casam, nem se dão em casamento.	[35]de akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részük legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek.
[36] Pois não podem mais morrer, porque são iguais aos anjos e são filhos de Deus, sendo filhos da ressurreição.	[36]Sőt meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók, és Isten fiaivá lesznek, mivel feltámadnak a halálból.
[37] E que os mortos hão de ressuscitar, Moisés o indicou no trecho referente à sarça, quando chama ao SENHOR o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.	[37]Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokorról szóló részben, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondta.

[38] Ora, Deus não é Deus de mortos, e sim de vivos; porque para ele todos vivem.
[39] Então, disseram alguns dos escribas: Mestre, respondeste bem!
[40] Dali por diante, não ousaram mais interrogá-lo.

O Cristo, filho de Davi
Mateus 22.41-46; Marcos 12.35-37

[41] Mas Jesus lhes perguntou: Como podem dizer que o Cristo é filho de Davi?

[42] Visto como o próprio Davi afirma no livro dos Salmos: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,
[43] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.
[44] Assim, pois, Davi lhe chama SENHOR, e como pode ser ele seu filho?

Jesus censura os escribas
Mateus 23.1-12; Marcos 12.38-40

[45] Ouvindo-o todo o povo, recomendou Jesus a seus discípulos:
[46] Guardai-vos dos escribas, que gostam de andar com vestes talares e muito apreciam as saudações nas praças, as primeiras cadeiras nas sinagogas e os primeiros lugares nos banquetes;
[47] os quais devoram as casas das viúvas e, para o justificar, fazem longas orações; estes sofrerão juízo muito mais severo.

Lucas 21

A oferta da viúva pobre
Marcos 12.41-44

[1] Estando Jesus a observar, viu os ricos lançarem suas ofertas no gazofilácio.

[38]Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él.
[39]Néhány írástudó ekkor így szólt: Mester, jól mondtad.
[40]És többé semmit sem mertek kérdezni tőle.

Krisztus Dávidnak Fia és Ura
(Mt 22,41–46; Mk 12,35–37)

[41]Ő azonban megkérdezte tőlük: Hogyan mondhatják azt, hogy a Krisztus Dávid Fia?

[42]Hiszen maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: „Így szólt az Úr az én Uramhoz: Ülj a jobb kezem felől,
[43]amíg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem.”
[44]Ha tehát Dávid Urának szólítja őt, hogyan lehet akkor a Fia?

Az írástudók nagyravágyása és kapzsisága
(Mt 23,6–7; Mk 12,38–40)

[45]Miközben pedig az egész nép hallgatta őt, így szólt a tanítványaihoz:
[46]Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni, és szívesen veszik a köszöntéseket a tereken; szeretik a főhelyeket a zsinagógákban és az asztalfőn ülni a lakomákon;
[47]akik felemésztik az özvegyek házát, és színlelésből hosszan imádkoznak. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet.

Lukács 21

Az özvegyasszony két fillére
(Mk 12,41–44)

[1]Amikor feltekintett, látta, amint a gazdagok áldozati ajándékaikat a perselybe dobják.

[2] Viu também certa viúva pobre lançar ali duas pequenas moedas;

[3] e disse: Verdadeiramente, vos digo que esta viúva pobre deu mais do que todos.

[4] Porque todos estes deram como oferta daquilo que lhes sobrava; esta, porém, da sua pobreza deu tudo o que possuía, todo o seu sustento.

A destruição do templo
Mateus 24.1-2; Marcos 13.1-2

[5] Falavam alguns a respeito do templo, como estava ornado de belas pedras e de dádivas;

[6] então, disse Jesus: Vedes estas coisas? Dias virão em que não ficará pedra sobre pedra que não seja derribada.

O princípio das dores
Mateus 24.3-14; Marcos 13.3-13

[7] Perguntaram-lhe: Mestre, quando sucederá isto? E que sinal haverá de quando estas coisas estiverem para se cumprir?

[8] Respondeu ele: Vede que não sejais enganados; porque muitos virão em meu nome, dizendo: Sou eu! E também: Chegou a hora! Não os sigais.

[9] Quando ouvirdes falar de guerras e revoluções, não vos assusteis; pois é necessário que primeiro aconteçam estas coisas, mas o fim não será logo.

[10] Então, lhes disse: Levantar-se-á nação contra nação, e reino, contra reino;

[2]Észrevett egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba,

[3]és így szólt: Bizony, mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe.

[4]Azok ugyanis mind a feleslegükből dobtak az áldozati ajándékokhoz, ő azonban szegénységéből mindent beledobott, amije volt, az egész vagyonát.

Jézus jövendölése a templomról
(Mt 24,1–2; Mk 13,1–4)

[5]Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az gyönyörű kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve, ő így szólt:

[6]Jönnek majd napok, amikor ezekből, amiket itt láttok, nem marad kő kövön, amit le ne rombolnának.

A nagy megpróbáltatás ideje
(Mt 24,3–14; Mk 13,5–13)

[7]Ekkor azt kérdezték tőle: Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez megtörténik?

[8]Ő pedig így válaszolt: Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! – meg azt: Eljött az idő! De ti ne kövessétek őket!

[9]Amikor pedig háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rettenjetek meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de ez még nem a vég.

[10]Azután így folytatta: Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad,

[11] haverá grandes terremotos, epidemias e fome em vários lugares, coisas espantosas e também grandes sinais do céu.

[12] Antes, porém, de todas estas coisas, lançarão mão de vós e vos perseguirão, entregando-vos às sinagogas e aos cárceres, levando-vos à presença de reis e governadores, por causa do meu nome;

[13] e isto vos acontecerá para que deis testemunho.

[14] Assentai, pois, em vosso coração de não vos preocupardes com o que haveis de responder;

[15] porque eu vos darei boca e sabedoria a que não poderão resistir, nem contradizer todos quantos se vos opuserem.

[16] E sereis entregues até por vossos pais, irmãos, parentes e amigos; e matarão alguns dentre vós.

[17] De todos sereis odiados por causa do meu nome.

[18] Contudo, não se perderá um só fio de cabelo da vossa cabeça.

[19] É na vossa perseverança que ganhareis a vossa alma.

Jerusalém sitiada

Mateus 24.15-28; Marcos 13.14-23

[20] Quando, porém, virdes Jerusalém sitiada de exércitos, sabei que está próxima a sua devastação.

[21] Então, os que estiverem na Judéia, fujam para os montes; os que se encontrarem dentro da cidade, retirem-se;

[11]mindenfelé nagy földrengések, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek tűnnek fel az égen.

[12]De mindezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket; átadnak benneteket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért.

[13]De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre.

[14]Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre,

[15]mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni, vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem.

[16]Kiszolgáltatnak titeket még a szülők, testvérek, rokonok és barátok is, egyeseket meg is ölnek közületek,

[17]és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért.

[18]De egyetlen hajszál sem vész el a fejetekről.

[19]Állhatatosságotokkal nyeritek meg majd a lelketeket.

Jeruzsálem pusztulása

(Mt 24,15–22; Mk 13,14–20)

[20]Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet ellenséges seregek kerítik be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített annak pusztulása.

[21]Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, és akik a városban vannak, menjenek ki onnan;

e os que estiverem nos campos, não entrem nela.

[22] Porque estes dias são de vingança, para se cumprir tudo o que está escrito.

[23] Ai das que estiverem grávidas e das que amamentarem naqueles dias! Porque haverá grande aflição na terra e ira contra este povo.

[24] Cairão a fio de espada e serão levados cativos para todas as nações; e, até que os tempos dos gentios se completem, Jerusalém será pisada por eles.

A vinda do Filho do Homem

Mateus 24.29-31; Marcos 13.24-27

[25] Haverá sinais no sol, na lua e nas estrelas; sobre a terra, angústia entre as nações em perplexidade por causa do bramido do mar e das ondas;

[26] haverá homens que desmaiarão de terror e pela expectativa das coisas que sobrevirão ao mundo; pois os poderes dos céus serão abalados.

[27] Então, se verá o Filho do Homem vindo numa nuvem, com poder e grande glória.

[28] Ora, ao começarem estas coisas a suceder, exultai e erguei a vossa cabeça; porque a vossa redenção se aproxima.

A parábola da figueira. Exortação à vigilância

Mateus 24.32-44; Marcos 13.28-37

[29] Ainda lhes propôs uma parábola, dizendo: Vede a figueira e todas as árvores.

[30] Quando começam a brotar, vendo-o, sabeis, por vós mesmos, que o verão está próximo.

akik pedig vidéken vannak, ne menjenek be oda.

[22]Mert ezek a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva.

[23]Jaj azokban a napokban a terhes és a szoptatós anyáknak, mert nagy nyomorúság szakad a földre, és harag erre a népre.

[24]Kardélre hányják és fogságba viszik őket mindenféle nép közé, és népek tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a népek ideje.

Az Emberfia eljövetele

(Mt 24,29–36; Mk 13,24–32)

[25]És jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban.

[26]Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóoszlopai megrendülnek.

[27]És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel.

[28]Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik a megváltásotok.

[29]Mondott nekik egy példázatot is: Nézzétek meg a fügefát és a fákat mind!

[30]Amikor látjátok, hogy már kihajtottak, magatoktól is tudjátok, hogy már közel van a nyár.

[31] Assim também, quando virdes acontecerem estas coisas, sabei que está próximo o reino de Deus.

[32] Em verdade vos digo que não passará esta geração, sem que tudo isto aconteça.

[33] Passará o céu e a terra, porém as minhas palavras não passarão.

[34] Acautelai-vos por vós mesmos, para que nunca vos suceda que o vosso coração fique sobrecarregado com as conseqüências da orgia, da embriaguez e das preocupações deste mundo, e para que aquele dia não venha sobre vós repentinamente, como um laço.

[35] Pois há de sobrevir a todos os que vivem sobre a face de toda a terra.

[36] Vigiai, pois, a todo tempo, orando, para que possais escapar de todas estas coisas que têm de suceder e estar em pé na presença do Filho do Homem.

O povo vai ter com Jesus para o ouvir

[37] Jesus ensinava todos os dias no templo, mas à noite, saindo, ia pousar no monte chamado das Oliveiras.

[38] E todo o povo madrugava para ir ter com ele no templo, a fim de ouvi-lo.

Lucas 22

O plano para tirar a vida de Jesus
Mateus 26.1-5; Marcos 14.1-2

[1] Estava próxima a Festa dos Pães Asmos, chamada Páscoa.

[2] Preocupavam-se os principais sacerdotes e os escribas em como tirar a vida a Jesus; porque temiam o povo.

[31]Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa.

[32]Bizony, mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem lesz.

[33]Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.

[34]Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen lepjen meg titeket az a nap,

[35]mint valami csapda, mert rá fog törni mindazokra, akik a föld színén laknak.

[36]Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjetek, hogy legyen erőtök kimenekülni mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.

[37]Nappal a templomban tanított, éjszakánként pedig az Olajfák hegyére ment, és ott töltötte az éjszakákat.

[38]Kora reggel az egész nép hozzásietett, hogy hallgassa őt a templomban.

Lukács 22

Júdás elárulja Jézust
(Mt 26,1–5. 14–16; Mk 14,1–2. 10–11)

[1]Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet páskának neveztek.

[2]A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg Jézust. Féltek ugyanis a néptől.

O pacto da traição
Mateus 26.14-16; Marcos 14.10-11

[3] Ora, Satanás entrou em Judas, chamado Iscariotes, que era um dos doze.

[4] Este foi entender-se com os principais sacerdotes e os capitães sobre como lhes entregaria a Jesus;

[5] então, eles se alegraram e combinaram em lhe dar dinheiro.

[6] Judas concordou e buscava uma boa ocasião de lho entregar sem tumulto.

Os discípulos preparam a Páscoa
Mateus 26.17-19; Marcos 14.12-16

[7] Chegou o dia da Festa dos Pães Asmos, em que importava comemorar a Páscoa.

[8] Jesus, pois, enviou Pedro e João, dizendo: Ide preparar-nos a Páscoa para que a comamos.

[9] Eles lhe perguntaram: Onde queres que a preparemos?

[10] Então, lhes explicou Jesus: Ao entrardes na cidade, encontrareis um homem com um cântaro de água; segui-o até à casa em que ele entrar

[11] e dizei ao dono da casa: O Mestre manda perguntar-te: Onde é o aposento no qual hei de comer a Páscoa com os meus discípulos?

[12] Ele vos mostrará um espaçoso cenáculo mobilado; ali fazei os preparativos.

[3]A Sátán pedig bement Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és egyike volt a tizenkettőnek.

[4]Elment, és megbeszélte a főpapokkal és a templomőrség vezetőivel, hogyan adja őt a kezükre.

[5]Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki.

[6]Ő elfogadta az egyezséget, és kedvező alkalmat keresett arra, hogy a kezükre adhassa őt, amikor nincs jelen a sokaság.

Az utolsó vacsora
(Mt 26,20–29; Mk 14,17–25)

[7]Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a húsvéti bárányt.

[8]Jézus elküldte Pétert és Jánost ezt mondva: Menjetek el, és készítsétek el nekünk a húsvéti vacsorát, hogy megehessük.

[9]Ők pedig ezt kérdezték tőle: Mi a kívánságod, hol készítsük el?

[10]Ő így válaszolt: Íme, amikor beértek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, ahova bemegy,

[11]és mondjátok meg a ház gazdájának: a Mester ezt üzeni neked: hol van a szállás, ahol tanítványaimmal együtt megehetem a húsvéti vacsorát?

[12]Ő majd mutat nektek egy nagy, berendezett emeleti termet: ott készítsétek el!

[13] E, indo, tudo encontraram como Jesus lhes dissera e prepararam a Páscoa.

[13]Akkor elmentek, és mindent úgy találtak, amint előre megmondta nekik; és elkészítették a húsvéti vacsorát.

A última Páscoa

[14] Chegada a hora, pôs-se Jesus à mesa, e com ele os apóstolos.

[14]Amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt,

[15] E disse-lhes: Tenho desejado ansiosamente comer convosco esta Páscoa, antes do meu sofrimento.

[15]és ezt mondta nekik: Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a húsvéti vacsorát.

[16] Pois vos digo que nunca mais a comerei, até que ela se cumpra no reino de Deus.

[16]Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik az Isten országában.

[17] E, tomando um cálice, havendo dado graças, disse: Recebei e reparti entre vós;

[17]Azután vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: Vegyétek, és osszátok el magatok között!

[18] pois vos digo que, de agora em diante, não mais beberei do fruto da videira, até que venha o reino de Deus.

[18]Mert mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa.

A Ceia do Senhor

Mateus 26.26-30; Marcos 14.22-26; 1 Coríntios 11.23-25

[19] E, tomando um pão, tendo dado graças, o partiu e lhes deu, dizendo: Isto é o meu corpo oferecido por vós; fazei isto em memória de mim.

[19]És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és e szavakkal adta nekik: Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!

[20] Semelhantemente, depois de cear, tomou o cálice, dizendo: Este é o cálice da nova aliança no meu sangue derramado em favor de vós.

[20]Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.

[21] Todavia, a mão do traidor está comigo à mesa.

[21]De íme, annak a keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon.

[22] Porque o Filho do Homem, na verdade, vai segundo o que está determinado, mas ai daquele por intermédio de quem ele está sendo traído!

[22]Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt.

[23] Então, começaram a indagar entre si quem seria, dentre eles, o que estava para fazer isto.

Seja o maior como o menor

[24] Suscitaram também entre si uma discussão sobre qual deles parecia ser o maior.

[25] Mas Jesus lhes disse: Os reis dos povos dominam sobre eles, e os que exercem autoridade são chamados benfeitores.

[26] Mas vós não sois assim; pelo contrário, o maior entre vós seja como o menor; e aquele que dirige seja como o que serve.

[27] Pois qual é maior: quem está à mesa ou quem serve? Porventura, não é quem está à mesa? Pois, no meio de vós, eu sou como quem serve.

[28] Vós sois os que tendes permanecido comigo nas minhas tentações.

[29] Assim como meu Pai me confiou um reino, eu vo-lo confio,

[30] para que comais e bebais à minha mesa no meu reino; e vos assentareis em tronos para julgar as doze tribos de Israel.

Pedro é avisado

Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; João 13.36-38

[31] Simão, Simão, eis que Satanás vos reclamou para vos peneirar como trigo!

[32] Eu, porém, roguei por ti, para que a tua fé não desfaleça; tu, pois, quando te converteres, fortalece os teus irmãos.

[23]Azok pedig kérdezgetni kezdték egymástól, hogy ki lehet az közülük, aki ezt meg fogja tenni.

Ki a legnagyobb?

(Mt 20,25–28; 19,28; Mk 10,42–45)

[24]Versengés is támadt közöttük, hogy melyikük a legnagyobb.

[25]Ő így felelt nekik: A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat.

[26]Ti azonban ne így cselekedjetek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.

[27]Mert ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

[28]Ti vagytok azok, akik megmaradtatok velem kísértéseimben,

[29]és én örökségül adom nektek az országot, ahogyan az én Atyám is nekem adta azt;

[30]hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és trónszékekbe ülve ítéljétek Izráel tizenkét törzsét.

Jézus inti Pétert és a többi tanítványt

(Mt 26,31–35; Mk 14,27–31; Jn 13,36–38)

[31]Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát,

[32]de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd a testvéreidet!

33 Ele, porém, respondeu: SENHOR, estou pronto a ir contigo, tanto para a prisão como para a morte.

33Ő így válaszolt: Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, akár a halálba is!

34 Mas Jesus lhe disse: Afirmo-te, Pedro, que, hoje, três vezes negarás que me conheces, antes que o galo cante.

34Jézus azonban ezt felelte: Mondom neked, Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem.

As duas espadas

35 A seguir, Jesus lhes perguntou: Quando vos mandei sem bolsa, sem alforje e sem sandálias, faltou-vos, porventura, alguma coisa? Nada, disseram eles.

35Azután ezt kérdezte tőlük: Amikor kiküldtelek titeket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben? Semmiben – válaszolták.

36 Então, lhes disse: Agora, porém, quem tem bolsa, tome-a, como também o alforje; e o que não tem espada, venda a sua capa e compre uma.

36Majd ezt mondta nekik: Most azonban, akinek van erszénye, vegye elő, ugyanúgy a tarisznyát is; és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és vegyen.

37 Pois vos digo que importa que se cumpra em mim o que está escrito: Ele foi contado com os malfeitores. Porque o que a mim se refere está sendo cumprido.

37Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: „És a bűnösök közé sorolták.” Mert ami felőlem megíratott, az most beteljesedik.

38 Então, lhe disseram: SENHOR, eis aqui duas espadas! Respondeu-lhes: Basta!

38Erre így szóltak: Uram, íme, van itt két kard. Ő pedig azt felelte: Elég!

Jesus no Getsêmani

Mateus 26.36-46; Marcos 14.32-42

A Gecsemáné-kertben

(Mt 26,36–46; Mk 14,32–42; Jn 18,1–2)

39 E, saindo, foi, como de costume, para o monte das Oliveiras; e os discípulos o acompanharam.

39Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is.

40 Chegando ao lugar escolhido, Jesus lhes disse: Orai, para que não entreis em tentação.

40Mikor pedig odaért, így szólt hozzájuk: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

41 Ele, por sua vez, se afastou, cerca de um tiro de pedra, e, de joelhos, orava,

41Azután eltávolodott tőlük, mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott:

42 dizendo: Pai, se queres, passa de mim este cálice; contudo, não se faça a minha vontade, e sim a tua.

42Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.

[43] [Então, lhe apareceu um anjo do céu que o confortava.

[44] E, estando em agonia, orava mais intensamente. E aconteceu que o seu suor se tornou como gotas de sangue caindo sobre a terra.]

[45] Levantando-se da oração, foi ter com os discípulos, e os achou dormindo de tristeza,

[46] e disse-lhes: Por que estais dormindo? Levantai-vos e orai, para que não entreis em tentação.

Jesus é preso

Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; João 18.1-11

[47] Falava ele ainda, quando chegou uma multidão; e um dos doze, o chamado Judas, que vinha à frente deles, aproximou-se de Jesus para o beijar.

[48] Jesus, porém, lhe disse: Judas, com um beijo trais o Filho do Homem?

[49] Os que estavam ao redor dele, vendo o que ia suceder, perguntaram: SENHOR, feriremos à espada?

[50] Um deles feriu o servo do sumo sacerdote e cortou-lhe a orelha direita.

[51] Mas Jesus acudiu, dizendo: Deixai, basta. E, tocando-lhe a orelha, o curou.

[52] Então, dirigindo-se Jesus aos principais sacerdotes, capitães do templo e anciãos que vieram prendê-lo, disse: Saístes com espadas e porretes como para deter um salteador?

[53] Diariamente, estando eu convosco no templo, não pusestes as mãos sobre mim.

[43]Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, hogy erősítse őt.

[44]Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.

[45]Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, és látta, hogy a szomorúságtól kimerülve alszanak.

[46]Ekkor így szólt hozzájuk: Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

Jézust elfogják

(Mt 26,47–56; Mk 14,43–52; Jn 18,1–11)

[47]Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett. Júdás jött elöl, a tizenkettő egyike, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja.

[48]Jézus így szólt hozzá: Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?

[49]Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdezték: Uram, odavágjunk a karddal?

[50]Egyikük oda is csapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét.

[51]Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: Hagyjátok abba! És megérintve a fülét, meggyógyította őt.

[52]Majd ezt mondta az ellene kivonuló főpapoknak, a templomőrség vezetőinek és a véneknek: Úgy vonultok ki ellenem kardokkal és botokkal, mint valami rabló ellen.

[53]Mindennap veletek voltam a templomban, mégsem emeltetek rám

Esta, porém, é a vossa hora e o poder das trevas.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; João 18.15-18,25-27

54 Então, prendendo-o, o levaram e o introduziram na casa do sumo sacerdote. Pedro seguia de longe.

55 E, quando acenderam fogo no meio do pátio e juntos se assentaram, Pedro tomou lugar entre eles.

56 Entrementes, uma criada, vendo-o assentado perto do fogo, fitando-o, disse: Este também estava com ele.

57 Mas Pedro negava, dizendo: Mulher, não o conheço.

58 Pouco depois, vendo-o outro, disse: Também tu és dos tais. Pedro, porém, protestava: Homem, não sou.

59 E, tendo passado cerca de uma hora, outro afirmava, dizendo: Também este, verdadeiramente, estava com ele, porque também é galileu.

60 Mas Pedro insistia: Homem, não compreendo o que dizes. E logo, estando ele ainda a falar, cantou o galo.

61 Então, voltando-se o SENHOR, fixou os olhos em Pedro, e Pedro se lembrou da palavra do SENHOR, como lhe dissera: Hoje, três vezes me negarás, antes de cantar o galo.

62 Então, Pedro, saindo dali, chorou amargamente.

Os guardas zombam de Jesus

63 Os que detinham Jesus zombavam dele, davam-lhe pancadas e,

kezet. De ez a ti órátok és a sötétség hatalmának ideje.

Jézus a főpap házában Péter megtagadja Jézust

(Mt 26,57–75; Mk 14,53–72; Jn 18,15–18,25–27)

54Miután pedig elfogták őt, elvitték és bekísérték a főpap házába. Péter pedig távolról követte.

55Mikor az udvar közepén tüzet raktak, és körülülték, Péter is leült közéjük.

56Amint ott ült a tűz világánál, meglátta őt egy szolgáló, szemügyre vette, és így szólt: Ez is vele volt.

57Ő azonban letagadta, ezt mondva: Asszony, nem ismerem őt!

58Röviddel ezután más látta meg, és ezt mondta: Te is közülük való vagy! De Péter így válaszolt: Ember, nem vagyok!

59Körülbelül egy óra múlva másvalaki is bizonygatta: De bizony, ez is vele volt, hiszen ő is Galileából való.

60Péter azonban ismét tagadta: Ember, nem tudom, mit beszélsz. És amikor ezt mondta, egyszerre megszólalt a kakas.

61Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.

62Azután kiment, és keserves sírásra fakadt.

63Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt,

[64] vendando-lhe os olhos, diziam: Profetiza-nos: quem é que te bateu?

[65] E muitas outras coisas diziam contra ele, blasfemando.

Jesus perante o Sinédrio
Mateus 26.57-68; Marcos 14.53-65

[66] Logo que amanheceu, reuniu-se a assembléia dos anciãos do povo, tanto os principais sacerdotes como os escribas, e o conduziram ao Sinédrio, onde lhe disseram:

[67] Se tu és o Cristo, dize-nos. Então, Jesus lhes respondeu: Se vo-lo disser, não o acreditareis;

[68] também, se vos perguntar, de nenhum modo me respondereis.

[69] Desde agora, estará sentado o Filho do Homem à direita do Todo-Poderoso Deus.

[70] Então, disseram todos: Logo, tu és o Filho de Deus? E ele lhes respondeu: Vós dizeis que eu sou.

[71] Clamaram, pois: Que necessidade mais temos de testemunho? Porque nós mesmos o ouvimos da sua própria boca.

Lucas 23

Jesus perante Pilatos
Mateus 27.1-2,11-14; Marcos 15.1-5; João 18.28-38

[1] Levantando-se toda a assembléia, levaram Jesus a Pilatos.

[2] E ali passaram a acusá-lo, dizendo: Encontramos este homem pervertendo a nossa nação, vedando pagar tributo a César e afirmando ser ele o Cristo, o Rei.

[64]majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: Ki ütött meg téged? Prófétáld meg!

[65]És sok más szidalmat is szórtak rá.

Jézus a nagytanács előtt
(Mt 26,63–66; Mk 14,60–64)

[66]Amint megvirradt, összegyűlt a nép véneinek tanácsa, a főpapok és az írástudók. Jézust a nagytanács elé vezették,

[67]és felszólították: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk! Ő pedig így válaszolt: Ha megmondom nektek, nem hiszitek,

[68]ha pedig én kérdezlek titeket, nem feleltek.

[69]De mostantól fogva ott ül majd az Emberfia a mindenható Isten jobbján.

[70]Erre mind azt kérdezték:Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik.

[71]Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra? Hiszen magunk hallottuk a saját szájából.

Lukács 23

Jézus Pilátus előtt
(Mt 27,1–2. 11–14; Mk 15,1–5)

[1]Ezután valamennyien elindultak, és elvitték őt Pilátushoz.

[2]Ott így kezdték vádolni: Megállapítottuk, hogy félrevezeti népünket, ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak, és azt állítja magáról, hogy ő a felkent király.

[3] Então, lhe perguntou Pilatos: És tu o rei dos judeus? Respondeu Jesus: Tu o dizes.

[4] Disse Pilatos aos principais sacerdotes e às multidões: Não vejo neste homem crime algum.

[5] Insistiam, porém, cada vez mais, dizendo: Ele alvoroça o povo, ensinando por toda a Judéia, desde a Galiléia, onde começou, até aqui.

[6] Tendo Pilatos ouvido isto, perguntou se aquele homem era galileu.

[7] Ao saber que era da jurisdição de Herodes, estando este, naqueles dias, em Jerusalém, lho remeteu.

Jesus perante Herodes

[8] Herodes, vendo a Jesus, sobremaneira se alegrou, pois havia muito queria vê-lo, por ter ouvido falar a seu respeito; esperava também vê-lo fazer algum sinal.

[9] E de muitos modos o interrogava; Jesus, porém, nada lhe respondia.

[10] Os principais sacerdotes e os escribas ali presentes o acusavam com grande veemência.

[11] Mas Herodes, juntamente com os da sua guarda, tratou-o com desprezo, e, escarnecendo dele, fê-lo vestir-se de um manto aparatoso, e o devolveu a Pilatos.

[12] Naquele mesmo dia, Herodes e Pilatos se reconciliaram, pois, antes, viviam inimizados um com o outro.

Jesus outra vez perante Pilatos

Mateus 27.15-26; Marcos 15.6-15; João 18.39—19.16

[3]Pilátus megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Ő pedig ezt felelte: Te mondod.

[4]Pilátus erre így szólt a főpapokhoz és a sokasághoz: Semmi bűnt nem találok ebben az emberben.

[5]De azok még erősebben kiáltozták: Fellázítja a népet tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig.

Jézus Heródes előtt

[6]Pilátus ezt hallva megkérdezte: Galileából való ez az ember?

[7]Amikor pedig megtudta, hogy Heródes fennhatósága alá tartozik, átküldte Heródeshez, aki szintén Jeruzsálemben tartózkodott ezekben a napokban.

[8]Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Már jó ideje szerette volna látni, mert hallott róla, és azt remélte, hogy valami csodát tesz majd a szeme láttára.

[9]Hosszasan kérdezgette őt, de Jézus semmit sem válaszolt neki.

[10]Ott álltak a főpapok és az írástudók is, akik hevesen vádolták.

[11]Heródes pedig katonai kíséretével együtt megvetően bánt vele, kigúnyolta, és fényes ruhába öltöztetve visszaküldte Pilátushoz.

[12]Ezen a napon Heródes és Pilátus barátságot kötöttek egymással, korábban ugyanis ellenségek voltak.

Jézus és Barabbás

(Mt 27,15–26; Mk 15,6–15)

[13] Então, reunindo Pilatos os principais sacerdotes, as autoridades e o povo,

[14] disse-lhes: Apresentastes-me este homem como agitador do povo; mas, tendo-o interrogado na vossa presença, nada verifiquei contra ele dos crimes de que o acusais.

[15] Nem tampouco Herodes, pois no-lo tornou a enviar. É, pois, claro que nada contra ele se verificou digno de morte.

[16] Portanto, após castigá-lo, soltá-lo-ei.

[17] [E era-lhe forçoso soltar-lhes um detento por ocasião da festa.]

[18] Toda a multidão, porém, gritava: Fora com este! Solta-nos Barrabás!

[19] Barrabás estava no cárcere por causa de uma sedição na cidade e também por homicídio.

[20] Desejando Pilatos soltar a Jesus, insistiu ainda.

[21] Eles, porém, mais gritavam: Crucifica-o! Crucifica-o!

[22] Então, pela terceira vez, lhes perguntou: Que mal fez este? De fato, nada achei contra ele para condená-lo à morte; portanto, depois de o castigar, soltá-lo-ei.

[23] Mas eles instavam com grandes gritos, pedindo que fosse crucificado. E o seu clamor prevaleceu.

[24] Então, Pilatos decidiu atender-lhes o pedido.

[25] Soltou aquele que estava encarcerado por causa da sedição e do homicídio, a quem eles pediam; e, quanto a Jesus, entregou-o à vontade deles.

Simão leva a cruz de Jesus

[13]Pilátus összehívta a főpapokat, a vezetőket és a népet,

[14]és így szólt hozzájuk: Ezt az embert elém hoztátok azzal, hogy a népet félrevezeti. Íme, én előttetek hallgattam ki, és semmi olyan bűnt nem találtam ebben az emberben, amivel vádoljátok.

[15]De még Heródes sem, mert visszaküldte hozzánk. Láthatjátok, hogy semmi halált érdemlő dolgot nem követett el:

[16]megfenyítem tehát, és elbocsátom.

[17]Ünnepenként pedig szabadon kellett neki bocsátania egy foglyot.

[18]Erre valamennyien felkiáltottak: Ezt öld meg! Barabbást pedig bocsásd el nekünk!

[19]Ez az ember a városban történt lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe.

[20]Pilátus ismét szólt hozzájuk, mert szerette volna szabadon bocsátani Jézust.

[21]De ezek kiáltoztak: Feszítsd meg, feszítsd meg őt!

[22]Ő azonban harmadszor is így szólt hozzájuk: De hát mi rosszat tett ez? Nem találtam benne semmiféle halált érdemlő bűnt: megfenyítem tehát, és elbocsátom.

[23]De azok hangos kiáltásokkal sürgették és követelték, hogy feszítsék meg. És kiáltozásuk győzött.

[24]Pilátus ekkor úgy döntött, hogy legyen meg, amit kívánnak:

[25]szabadon bocsátotta azt, akit kértek, aki lázadás és gyilkosság miatt volt börtönben; Jézust pedig kiszolgáltatta akaratuknak.

Jézus útja a Golgotára

Mateus 27.32; Marcos 15.21

[26] E, como o conduzissem, constrangendo um cireneu, chamado Simão, que vinha do campo, puseram-lhe a cruz sobre os ombros, para que a levasse após Jesus.

Jesus rumo ao Calvário

[27] Seguia-o numerosa multidão de povo, e também mulheres que batiam no peito e o lamentavam.

[28] Porém Jesus, voltando-se para elas, disse: Filhas de Jerusalém, não choreis por mim; chorai, antes, por vós mesmas e por vossos filhos!

[29] Porque dias virão em que se dirá: Bem-aventuradas as estéreis, que não geraram, nem amamentaram.

[30] Nesses dias, dirão aos montes: Caí sobre nós! E aos outeiros: Cobri-nos!

[31] Porque, se em lenho verde fazem isto, que será no lenho seco?

[32] E também eram levados outros dois, que eram malfeitores, para serem executados com ele.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; João 19.17-27

[33] Quando chegaram ao lugar chamado Calvário, ali o crucificaram, bem como aos malfeitores, um à direita, outro à esquerda.

[34] Contudo, Jesus dizia: Pai, perdoa-lhes, porque não sabem o que fazem. Então, repartindo as vestes dele, lançaram sortes.

(Mt 27,32; Mk 15,21)

[26]Amikor elvezették őt, megragadtak egy bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, és rátették a keresztet, hogy vigye Jézus után.

[27]Követte őt a nép és az asszonyok nagy sokasága, akik jajgattak, és siratták őt.

[28]Jézus pedig feléjük fordulva ezt mondta nekik: Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok;

[29]mert íme, jönnek majd napok, amikor ezt mondják: Boldogok a meddők, az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak!

[30]Akkor majd kiáltani kezdik a hegyeknek: Essetek ránk! – és a halmoknak: Borítsatok el minket!

[31]Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal?

Jézus a keresztfán

(Mt 27,33–44; Mk 15,22–32; Jn 19,16–24)

[32]Két gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki őket.

[33]Amikor arra a helyre értek, amelyet Koponya-helynek hívtak, keresztre feszítették őt és a gonosztevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől.

[34]Jézus pedig így könyörgött: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Azután sorsvetéssel megosztoztak ruháin.

[35] O povo estava ali e a tudo observava. Também as autoridades zombavam e diziam: Salvou os outros; a si mesmo se salve, se é, de fato, o Cristo de Deus, o escolhido.

[35]A nép ott állt és nézte. A főemberek pedig velük együtt így csúfolódtak: Másokat megmentett, mentse meg magát, ha ő a Krisztus, az Isten választottja!

[36] Igualmente os soldados o escarneciam e, aproximando-se, trouxeram-lhe vinagre, dizendo:

[36]Kigúnyolták a katonák is, odamentek hozzá, ecetet vittek neki,

[37] Se tu és o rei dos judeus, salva-te a ti mesmo.

[37]és így szóltak: Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat!

[38] Também sobre ele estava esta epígrafe [em letras gregas, romanas e hebraicas]: ESTE É O REI DOS JUDEUS.

[38]Felirat is volt a feje fölött görög, latin és héber betűkkel írva: EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA.

Os dois malfeitores

[39] Um dos malfeitores crucificados blasfemava contra ele, dizendo: Não és tu o Cristo? Salva-te a ti mesmo e a nós também.

[39]A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is!

[40] Respondendo-lhe, porém, o outro, repreendeu-o, dizendo: Nem ao menos temes a Deus, estando sob igual sentença?

[40]De a másik megrótta, ezt mondva neki: Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy!

[41] Nós, na verdade, com justiça, porque recebemos o castigo que os nossos atos merecem; mas este nenhum mal fez.

[41]Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el.

[42] E acrescentou: Jesus, lembra-te de mim quando vieres no teu reino.

[42]Majd így szólt: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba.

[43] Jesus lhe respondeu: Em verdade te digo que hoje estarás comigo no paraíso.

[43]Jézus így felelt neki: Bizony, mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; João 19.28-30

Jézus halála

(Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Jn 19,28–30)

[44] Já era quase a hora sexta, e, escurecendo-se o sol, houve trevas sobre toda a terra até à hora nona.

[44]Tizenkét órától három óráig sötétség lett az egész földön.

[45] E rasgou-se pelo meio o véu do santuário.

[45]A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt.

[46] Então, Jesus clamou em alta voz: Pai, nas tuas mãos entrego o meu espírito! E, dito isto, expirou.

[47] Vendo o centurião o que tinha acontecido, deu glória a Deus, dizendo: Verdadeiramente, este homem era justo.

[48] E todas as multidões reunidas para este espetáculo, vendo o que havia acontecido, retiraram-se a lamentar, batendo nos peitos.

[49] Entretanto, todos os conhecidos de Jesus e as mulheres que o tinham seguido desde a Galiléia permaneceram a contemplar de longe estas coisas.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; João 19.38-42

[50] E eis que certo homem, chamado José, membro do Sinédrio, homem bom e justo

[51] (que não tinha concordado com o desígnio e ação dos outros), natural de Arimatéia, cidade dos judeus, e que esperava o reino de Deus,

[52] tendo procurado a Pilatos, pediu-lhe o corpo de Jesus,

[53] e, tirando-o do madeiro, envolveu-o num lençol de linho, e o depositou num túmulo aberto em rocha, onde ainda ninguém havia sido sepultado.

[54] Era o dia da preparação, e começava o sábado.

[55] As mulheres que tinham vindo da Galiléia com Jesus, seguindo, viram o túmulo e como o corpo fora ali depositado.

[46]Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt.

[47]Amikor a százados látta, hogy mi történt, dicsőítette Istent, és így szólt: Ez az ember valóban igaz volt.

[48]És az egész sokaság, amely erre a látványra összeverődött, amikor látta a történteket, mellét verve tért haza.

[49]Jézus ismerősei pedig mindnyájan és az őt Galileától fogva követő asszonyok távolabb állva szemlélték mindezt.

Jézus temetése

(Mt 27,57–61; Mk 15,42–47; Jn 19,38–42)

[50]Volt egy József nevű ember, Arimátiából, a júdeaiak egyik városából, a nagytanács tagja, derék és igaz férfiú,

[51]aki nem értett egyet a többiek döntésével és eljárásával, mert várta az Isten országát.

[52]Ő elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét.

[53]Azután levette, gyolcsba göngyölte, és elhelyezte egy sziklába vágott sírboltban, amelyben még soha senki sem feküdt.

[54]Az ünnepi előkészület napja volt és hamarosan kezdődött a szombat.

[55]Elkísérték őt az asszonyok, akik együtt jöttek Jézussal Galileából, és megnézték a sírboltot, meg azt is, hogyan helyezték el Jézus testét.

[56] Então, se retiraram para preparar aromas e bálsamos. E, no sábado, descansaram, segundo o mandamento.

[56]Azután visszatértek, illatszereket és drága keneteket készítettek. Szombaton azonban pihentek a parancsolat szerint.

Lucas 24

A ressurreição de Jesus
Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; João 20.1-10

[1] Mas, no primeiro dia da semana, alta madrugada, foram elas ao túmulo, levando os aromas que haviam preparado.

[2] E encontraram a pedra removida do sepulcro;

[3] mas, ao entrarem, não acharam o corpo do SENHOR Jesus.

[4] Aconteceu que, perplexas a esse respeito, apareceram-lhes dois varões com vestes resplandecentes.

[5] Estando elas possuídas de temor, baixando os olhos para o chão, eles lhes falaram: Por que buscais entre os mortos ao que vive?

[6] Ele não está aqui, mas ressuscitou. Lembrai-vos de como vos preveniu, estando ainda na Galiléia,

[7] quando disse: Importa que o Filho do Homem seja entregue nas mãos de pecadores, e seja crucificado, e ressuscite no terceiro dia.

[8] Então, se lembraram das suas palavras.

[9] E, voltando do túmulo, anunciaram todas estas coisas aos onze e a todos os mais que com eles estavam.

[10] Eram Maria Madalena, Joana e Maria, mãe de Tiago; também as demais que estavam com elas confirmaram estas coisas aos apóstolos,

Lukács 24

Jézus feltámadása
(Mt 28,1–10; Mk 16,1–8; Jn 20,1–10)

[1]A hét első napján pedig kora hajnalban elmentek a sírhoz, és magukkal vitték az elkészített illatszereket.

[2]A követ a sírbolt elől elhengerítve találták,

[3]és amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét.

[4]Amikor emiatt tanácstalanul álltak, íme, két férfi lépett melléjük fénylő ruhában.

[5]Az asszonyok megrémültek, és a földre szegezték tekintetüket, de azok így szóltak hozzájuk: Miért keresitek a holtak között az élőt?

[6]Nincsen itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza: megmondta nektek még Galileában,

[7]hogy az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, de a harmadik napon fel kell támadnia.

[8]Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira,

[9]és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek.

[10]A magdalai Mária, Johanna, valamint a Jakab anyja, Mária és más, velük lévő asszonyok elmondták mindezt az apostoloknak,

[11] Tais palavras lhes pareciam um como delírio, e não acreditaram nelas.

[12] Pedro, porém, levantando-se, correu ao sepulcro. E, abaixando-se, nada mais viu, senão os lençóis de linho; e retirou-se para casa, maravilhado do que havia acontecido.

Os discípulos no caminho de Emaús

Marcos 16.12-13

[13] Naquele mesmo dia, dois deles estavam de caminho para uma aldeia chamada Emaús, distante de Jerusalém sessenta estádios.

[14] E iam conversando a respeito de todas as coisas sucedidas.

[15] Aconteceu que, enquanto conversavam e discutiam, o próprio Jesus se aproximou e ia com eles.

[16] Os seus olhos, porém, estavam como que impedidos de o reconhecer.

[17] Então, lhes perguntou Jesus: Que é isso que vos preocupa e de que ides tratando à medida que caminhais? E eles pararam entristecidos.

[18] Um, porém, chamado Cleopas, respondeu, dizendo: És o único, porventura, que, tendo estado em Jerusalém, ignoras as ocorrências destes últimos dias?

[19] Ele lhes perguntou: Quais? E explicaram: O que aconteceu a Jesus, o Nazareno, que era varão profeta, poderoso em obras e palavras, diante de Deus e de todo o povo,

[11]de ők üres fecsegésnek tartották ezt a beszédet, és nem hittek nekik.

[12]Péter azonban felkelt, elfutott a sírhoz, és amikor behajolt, csak a lepedőket látta ott. Erre elment, és csodálkozott magában a történteken.

Az emmausi tanítványok

[13]Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve,

[14]és beszélgettek egymással mindarról, ami történt.

[15]Miközben egymással beszélgettek és vitáztak, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük.

[16]Látásukat azonban mintha valami akadályozta volna, hogy ne ismerjék fel őt.

[17]Ő pedig így szólt hozzájuk: Miről beszélgettek egymással útközben? Erre szomorúan megálltak.

[18]Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban?

[19]Mi történt? – kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki cselekedetben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt;

[20] e como os principais sacerdotes e as nossas autoridades o entregaram para ser condenado à morte e o crucificaram.

[21] Ora, nós esperávamos que fosse ele quem havia de redimir a Israel; mas, depois de tudo isto, é já este o terceiro dia desde que tais coisas sucederam.

[22] É verdade também que algumas mulheres, das que conosco estavam, nos surpreenderam, tendo ido de madrugada ao túmulo;

[23] e, não achando o corpo de Jesus, voltaram dizendo terem tido uma visão de anjos, os quais afirmam que ele vive.

[24] De fato, alguns dos nossos foram ao sepulcro e verificaram a exatidão do que disseram as mulheres; mas não o viram.

[25] Então, lhes disse Jesus: Ó néscios e tardos de coração para crer tudo o que os profetas disseram!

[26] Porventura, não convinha que o Cristo padecesse e entrasse na sua glória?

[27] E, começando por Moisés, discorrendo por todos os Profetas, expunha-lhes o que a seu respeito constava em todas as Escrituras.

[28] Quando se aproximavam da aldeia para onde iam, fez ele menção de passar adiante.

[29] Mas eles o constrangeram, dizendo: Fica conosco, porque é tarde, e o dia já declina. E entrou para ficar com eles.

[20]és hogyan adták át főpapjaink és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg.

[21]Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek.

[22]Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál,

[23]de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszélték, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él.

[24]El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszélték; őt azonban nem látták.

[25]Akkor ő így szólt hozzájuk: Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták!

[26]Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?

[27]És Mózestől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt.

[28]Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni.

[29]De azok unszolták és kérték: Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már! Bement hát, hogy velük maradjon.

[30] E aconteceu que, quando estavam à mesa, tomando ele o pão, abençoou-o e, tendo-o partido, lhes deu;

[31] então, se lhes abriram os olhos, e o reconheceram; mas ele desapareceu da presença deles.

[32] E disseram um ao outro: Porventura, não nos ardia o coração, quando ele, pelo caminho, nos falava, quando nos expunha as Escrituras?

[33] E, na mesma hora, levantando-se, voltaram para Jerusalém, onde acharam reunidos os onze e outros com eles,

[34] os quais diziam: O SENHOR ressuscitou e já apareceu a Simão!

[35] Então, os dois contaram o que lhes acontecera no caminho e como fora por eles reconhecido no partir do pão.

Jesus aparece aos discípulos
João 20.19-23

[36] Falavam ainda estas coisas quando Jesus apareceu no meio deles e lhes disse: Paz seja convosco!

[37] Eles, porém, surpresos e atemorizados, acreditavam estarem vendo um espírito.

[38] Mas ele lhes disse: Por que estais perturbados? E por que sobem dúvidas ao vosso coração?

[39] Vede as minhas mãos e os meus pés, que sou eu mesmo; apalpai-me e verificai, porque um espírito não tem carne nem ossos, como vedes que eu tenho.

[40] Dizendo isto, mostrou-lhes as mãos e os pés.

[30]És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta.

[31]Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük.

[32]Ekkor így szóltak egymásnak: Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?

[33]Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket.

[34]Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak.

[35]Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

Jézus megjelenik a tanítványoknak
(Jn 20,19–23)

[36]Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: Békesség nektek!

[37]Azok megrettentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak.

[38]Ő azonban így szólt hozzájuk: Miért rémültetek meg, és miért támad kétség a szívetekben?

[39]Nézzétek meg a kezeimet és a lábaimat, hogy valóban én vagyok! Tapintsatok meg, és nézzetek meg jól! Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.

[40]És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezeit és a lábait.

[41] E, por não acreditarem eles ainda, por causa da alegria, e estando admirados, Jesus lhes disse: Tendes aqui alguma coisa que comer?	[41]Amikor pedig még mindig hitetlenkedtek örömükben, és csodálkoztak, megkérdezte tőlük: Van itt valami ennivalótok?
[42] Então, lhe apresentaram um pedaço de peixe assado [e um favo de mel].	[42]Ők pedig adtak neki egy darab sült halat.
[43] E ele comeu na presença deles.	[43]Elvette és szemük láttára megette.
Jesus explica as Escrituras	
[44] A seguir, Jesus lhes disse: São estas as palavras que eu vos falei, estando ainda convosco: importava se cumprisse tudo o que de mim está escrito na Lei de Moisés, nos Profetas e nos Salmos.	[44]Majd így szólt hozzájuk: Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban.
[45] Então, lhes abriu o entendimento para compreenderem as Escrituras;	[45]Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írásokat,
[46] e lhes disse: Assim está escrito que o Cristo havia de padecer e ressuscitar dentre os mortos no terceiro dia	[46]és így szólt hozzájuk: Úgy van megírva, hogy a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül,
[47] e que em seu nome se pregasse arrependimento para remissão de pecados a todas as nações, começando de Jerusalém.	[47]és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve.
[48] Vós sois testemunhas destas coisas.	[48]Ti vagytok erre a tanúk.
[49] Eis que envio sobre vós a promessa de meu Pai; permanecei, pois, na cidade, até que do alto sejais revestidos de poder.	[49]És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.
A ascensão de Jesus Marcos 16.19-20	**Jézus mennybemenetele**
[50] Então, os levou para Betânia e, erguendo as mãos, os abençoou.	[50]Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket.
[51] Aconteceu que, enquanto os abençoava, ia-se retirando deles, sendo elevado para o céu.	[51]És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe.
[52] Então, eles, adorando-o, voltaram para Jerusalém, tomados de grande júbilo;	[52]Azok pedig leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe;

[53] e estavam sempre no templo, louvando a Deus.

[53]mindig a templomban voltak, és áldották Istent.

O evangelho segundo João

João 1

A encarnação do Verbo

[1] No princípio era o Verbo, e o Verbo estava com Deus, e o Verbo era Deus.

[2] Ele estava no princípio com Deus.

[3] Todas as coisas foram feitas por intermédio dele, e, sem ele, nada do que foi feito se fez.

[4] A vida estava nele e a vida era a luz dos homens.

[5] A luz resplandece nas trevas, e as trevas não prevaleceram contra ela.

[6] Houve um homem enviado por Deus cujo nome era João.

[7] Este veio como testemunha para que testificasse a respeito da luz, a fim de todos virem a crer por intermédio dele.

[8] Ele não era a luz, mas veio para que testificasse da luz,

[9] a saber, a verdadeira luz, que, vinda ao mundo, ilumina a todo homem.

[10] O Verbo estava no mundo, o mundo foi feito por intermédio dele, mas o mundo não o conheceu.

[11] Veio para o que era seu, e os seus não o receberam.

[12] Mas, a todos quantos o receberam, deu-lhes o poder de serem feitos filhos de Deus, a saber, aos que crêem no seu nome;

[13] os quais não nasceram do sangue, nem da vontade da carne, nem da vontade do homem, mas de Deus.

JÁNOS EVANGÉLIUMA

János 1

Az Ige testté lett

[1]Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt.

[2]Ő kezdetben Istennél volt.

[3]Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött.

[4]Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.

[5]A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.

[6]Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János.

[7]Ő tanúként jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa.

[8]Nem ő volt a világosság, de bizonyságot kellett tennie a világosságról.

[9]Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.

[10]A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt:

[11]a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt.

[12]Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében,

[13]akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

[14] E o Verbo se fez carne e habitou entre nós, cheio de graça e de verdade, e vimos a sua glória, glória como do unigênito do Pai.

[14]Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

O testemunho de João Batista

[15] João testemunha a respeito dele e exclama: Este é o de quem eu disse: o que vem depois de mim tem, contudo, a primazia, porquanto já existia antes de mim.

[15]János bizonyságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.

[16] Porque todos nós temos recebido da sua plenitude e graça sobre graça.

[16]Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre.

[17] Porque a lei foi dada por intermédio de Moisés; a graça e a verdade vieram por meio de Jesus Cristo.

[17]Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el.

[18] Ninguém jamais viu a Deus; o Deus unigênito, que está no seio do Pai, é quem o revelou.

[18]Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.

João Batista repete o seu testemunho

Mateus 3.1-12; Marcos 1.2-8; Lucas 3.1-18

Keresztelő János bizonyságtétele

[19] Este foi o testemunho de João, quando os judeus lhe enviaram de Jerusalém sacerdotes e levitas para lhe perguntarem: Quem és tu?

[19]János így tett bizonyságot, amikor a zsidók papokat és lévitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: Ki vagy te?

[20] Ele confessou e não negou; confessou: Eu não sou o Cristo.

[20]Ő megvallotta, és nem tagadta. Ezt vallotta: Én nem a Krisztus vagyok.

[21] Então, lhe perguntaram: Quem és, pois? És tu Elias? Ele disse: Não sou. És tu o profeta? Respondeu: Não.

[21]Erre megkérdezték tőle: Hát akkor? Te vagy Illés? Ő azt mondta: Nem az vagyok. – A próféta vagy? Így válaszolt: Nem.

[22] Disseram-lhe, pois: Declara-nos quem és, para que demos resposta àqueles que nos enviaram; que dizes a respeito de ti mesmo?

[22]Ezt mondták tehát: Ki vagy? – hogy választ adhassunk azoknak, akik elküldtek minket: mit mondasz magadról?

[23] Então, ele respondeu: Eu sou a voz do que clama no deserto: Endireitai o

[23]Erre ő így felelt: „Én kiáltó hang vagyok a pusztában: egyengessétek az Úr útját”, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta.

caminho do SENHOR, como disse o profeta Isaías.

[24] Ora, os que haviam sido enviados eram de entre os fariseus.

[25] E perguntaram-lhe: Então, por que batizas, se não és o Cristo, nem Elias, nem o profeta?

[26] Respondeu-lhes João: Eu batizo com água; mas, no meio de vós, está quem vós não conheceis,

[27] o qual vem após mim, do qual não sou digno de desatar-lhe as correias das sandálias.

[28] Estas coisas se passaram em Betânia, do outro lado do Jordão, onde João estava batizando.

João Batista torna a repetir o seu testemunho

[29] No dia seguinte, viu João a Jesus, que vinha para ele, e disse: Eis o Cordeiro de Deus, que tira o pecado do mundo!

[30] É este a favor de quem eu disse: após mim vem um varão que tem a primazia, porque já existia antes de mim.

[31] Eu mesmo não o conhecia, mas, a fim de que ele fosse manifestado a Israel, vim, por isso, batizando com água.

O batismo de Jesus

Mateus 3.13-17; Marcos 1.9-11; Lucas 3.21-22

[32] E João testemunhou, dizendo: Vi o Espírito descer do céu como pomba e pousar sobre ele.

[33] Eu não o conhecia; aquele, porém, que me enviou a batizar com água me disse: Aquele sobre quem vires descer e pousar o Espírito, esse é o que batiza com o Espírito Santo.

[24]A küldöttek között voltak farizeusok is,

[25]és ezek tovább kérdezték őt: Miért keresztelsz hát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a próféta?

[26]János így válaszolt nekik: Én vízzel keresztelek. De közöttetek áll az, akit ti nem ismertek,

[27]aki utánam jön, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.

[28]Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

[29]Másnap János látta, hogy Jézus hozzá jön, és így szólt: Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét!

[30]Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön egy férfi, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.

[31]Én nem ismertem őt, de azért jöttem, és azért keresztelek vízzel, hogy ismertté legyen Izráel előtt.

[32]Így tett erről bizonyságot János: Láttam, hogy a Lélek leszállt az égből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta.

[33]Én nem ismertem őt, de aki elküldött engem, hogy vízzel kereszteljek, ő mondta nekem: Akire látod, hogy leszáll a Lélek, és megnyugszik rajta, ő az, aki Szentlélekkel keresztel.

[34] Pois eu, de fato, vi e tenho testificado que ele é o Filho de Deus.

Dois discípulos de João Batista seguem Jesus

[35] No dia seguinte, estava João outra vez na companhia de dois dos seus discípulos

[36] e, vendo Jesus passar, disse: Eis o Cordeiro de Deus!

[37] Os dois discípulos, ouvindo-o dizer isto, seguiram Jesus.

[38] E Jesus, voltando-se e vendo que o seguiam, disse-lhes: Que buscais? Disseram-lhe: Rabi (que quer dizer Mestre), onde assistes?

[39] Respondeu-lhes: Vinde e vede. Foram, pois, e viram onde Jesus estava morando; e ficaram com ele aquele dia, sendo mais ou menos a hora décima.

[40] Era André, o irmão de Simão Pedro, um dos dois que tinham ouvido o testemunho de João e seguido Jesus.

[41] Ele achou primeiro o seu próprio irmão, Simão, a quem disse: Achamos o Messias (que quer dizer Cristo),

[42] e o levou a Jesus. Olhando Jesus para ele, disse: Tu és Simão, o filho de João; tu serás chamado Cefas (que quer dizer Pedro).

Filipe e Natanael

[43] No dia imediato, resolveu Jesus partir para a Galiléia e encontrou a Filipe, a quem disse: Segue-me.

[44] Ora, Filipe era de Betsaida, cidade de André e de Pedro.

[45] Filipe encontrou a Natanael e disse-lhe: Achamos aquele de quem Moisés escreveu

[34]Én láttam, és bizonyságot tettem arról, hogy ő az Isten Fia.

Jézus első követői

[35]Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt,

[36]és amikor megpillantotta Jézust, aki arra járt, így szólt: Íme, az Isten Báránya!

[37]Meghallotta a két tanítvány, hogy ő ezt mondta, és követték Jézust.

[38]Jézus megfordult, és amikor látta, hogy követik őt, megszólította őket: Mit kerestek? Ők pedig ezt válaszolták: Rabbi – ami azt jelenti: Mester –, hol laksz?

[39]Ő így szólt: Jöjjetek, és meglátjátok. Elmentek tehát, meglátták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; mintegy délután négy óra volt.

[40]A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól és követték őt, András, Simon Péter testvére volt az egyik.

[41]Ő, mihelyt találkozott testvérével, Simonnal, ezt mondta neki: Megtaláltuk a Messiást – ami azt jelenti: Felkent.

[42]Odavitte Jézushoz, aki rátekintve így szólt: Te Simon vagy, Jóna fia: téged Kéfásnak fognak hívni – ami azt jelenti: Kőszikla.

[43]Másnap Jézus Galileába akart indulni. Találkozott Fülöppel, és így szólt hozzá: Kövess engem!

[44]Fülöp pedig Bétsaidából származott, András és Péter városából.

[45]Fülöp találkozott Nátánaéllel, és így szólt hozzá: Megtaláltuk azt, akiről Mózes

na lei, e a quem se referiram os profetas: Jesus, o Nazareno, filho de José.

[46] Perguntou-lhe Natanael: De Nazaré pode sair alguma coisa boa? Respondeu-lhe Filipe: Vem e vê.

[47] Jesus viu Natanael aproximar-se e disse a seu respeito: Eis um verdadeiro israelita, em quem não há dolo!

[48] Perguntou-lhe Natanael: Donde me conheces? Respondeu-lhe Jesus: Antes de Filipe te chamar, eu te vi, quando estavas debaixo da figueira.

[49] Então, exclamou Natanael: Mestre, tu és o Filho de Deus, tu és o Rei de Israel!

[50] Ao que Jesus lhe respondeu: Porque te disse que te vi debaixo da figueira, crês? Pois maiores coisas do que estas verás.

[51] E acrescentou: Em verdade, em verdade vos digo que vereis o céu aberto e os anjos de Deus subindo e descendo sobre o Filho do Homem.

João 2

As bodas em Caná da Galileia

[1] Três dias depois, houve um casamento em Caná da Galiléia, achando-se ali a mãe de Jesus.

[2] Jesus também foi convidado, com os seus discípulos, para o casamento.

[3] Tendo acabado o vinho, a mãe de Jesus lhe disse: Eles não têm mais vinho.

[4] Mas Jesus lhe disse: Mulher, que tenho eu contigo? Ainda não é chegada a minha hora.

írt a törvényben, akiről a próféták is írtak: a názáreti Jézust, József fiát.

[46]Származhat-e valami jó Názáretből? – kérdezte tőle Nátánaél. Fülöp így válaszolt: Jöjj, és lásd meg!

[47]Amikor Jézus látta, hogy Nátánaél közeledik feléje, azt mondta róla: Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság.

[48]Nátánaél megkérdezte tőle: Honnan ismersz engem? Jézus így válaszolt neki: Mielőtt Fülöp idehívott téged, láttam, hogy a fügefa alatt voltál.

[49]Nátánaél így szólt hozzá: Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!

[50]Jézus így válaszolt neki: Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni.

[51]És hozzátette: Bizony, bizony, mondom nektek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.

János 2

A kánai menyegző

[1]A harmadik napon menyegző volt a galileai Kánában, és ott volt Jézus anyja.

[2]Meghívták Jézust és tanítványait is a menyegzőre.

[3]Amikor elfogyott a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: Nincs boruk.

[4]Mire Jézus azt mondta: Vajon énrám tartozik ez, vagy terád, asszony? Nem jött még el az én órám.

[5] Então, ela falou aos serventes: Fazei tudo o que ele vos disser.
[6] Estavam ali seis talhas de pedra, que os judeus usavam para as purificações, e cada uma levava duas ou três metretas.
[7] Jesus lhes disse: Enchei de água as talhas. E eles as encheram totalmente.

[8] Então, lhes determinou: Tirai agora e levai ao mestre-sala. Eles o fizeram.

[9] Tendo o mestre-sala provado a água transformada em vinho (não sabendo donde viera, se bem que o sabiam os serventes que haviam tirado a água), chamou o noivo
[10] e lhe disse: Todos costumam pôr primeiro o bom vinho e, quando já beberam fartamente, servem o inferior; tu, porém, guardaste o bom vinho até agora.
[11] Com este, deu Jesus princípio a seus sinais em Caná da Galiléia; manifestou a sua glória, e os seus discípulos creram nele.
[12] Depois disto, desceu ele para Cafarnaum, com sua mãe, seus irmãos e seus discípulos; e ficaram ali não muitos dias.

Jesus purifica o templo

[13] Estando próxima a Páscoa dos judeus, subiu Jesus para Jerusalém.
[14] E encontrou no templo os que vendiam bois, ovelhas e pombas e também os cambistas assentados;
[15] tendo feito um azorrague de cordas, expulsou todos do templo, bem como as

[5]Anyja így szólt a szolgákhoz: Bármit mond nektek, tegyétek meg!
[6]Volt ott hat kőveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három metréta fért.
[7]Jézus így szólt hozzájuk: Töltsétek meg a vedreket vízzel! És megtöltötték színültig.
[8]Majd ezt mondta nekik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. Ők pedig vittek.

[9]Amikor a násznagy megízlelte a vizet, amely borrá lett, mivel nem tudta, honnan van, csak a szolgák tudták, akik a vizet merítették, odahívta a vőlegényt,

[10]és így szólt hozzá: Minden ember a jó bort kínálja először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig mostanáig tartogattad a jó bort.

[11]Ezt tette Jézus első jelként a galileai Kánában, így jelentette ki dicsőségét, és tanítványai hittek benne.

[12]Ezután lement Kapernaumba anyjával, testvéreivel és tanítványaival együtt, és ott maradtak néhány napig.

Jézus megtisztítja a templomot
(Mt 21,12–13; Mk 11,15–17; Lk 19,45–46)

[13]Közel volt a zsidók páskaünnepe, és Jézus felment Jeruzsálembe.
[14]A templomban találta a marhák, juhok és galambok árusait, és az ott ülő pénzváltókat.
[15]Kötélből korbácsot csinált, és kiűzte mindet a templomból, a marhákkal és

ovelhas e os bois, derramou pelo chão o dinheiro dos cambistas, virou as mesas

[16] e disse aos que vendiam as pombas: Tirai daqui estas coisas; não façais da casa de meu Pai casa de negócio.

[17] Lembraram-se os seus discípulos de que está escrito: O zelo da tua casa me consumirá.

[18] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Que sinal nos mostras, para fazeres estas coisas?

[19] Jesus lhes respondeu: Destruí este santuário, e em três dias o reconstruirei.

[20] Replicaram os judeus: Em quarenta e seis anos foi edificado este santuário, e tu, em três dias, o levantarás?

[21] Ele, porém, se referia ao santuário do seu corpo.

[22] Quando, pois, Jesus ressuscitou dentre os mortos, lembraram-se os seus discípulos de que ele dissera isto; e creram na Escritura e na palavra de Jesus.

Muitos creem em Jesus

[23] Estando ele em Jerusalém, durante a Festa da Páscoa, muitos, vendo os sinais que ele fazia, creram no seu nome;

[24] mas o próprio Jesus não se confiava a eles, porque os conhecia a todos.

[25] E não precisava de que alguém lhe desse testemunho a respeito do homem, porque ele mesmo sabia o que era a natureza humana.

João 3

Nicodemos visita a Jesus

juhokkal együtt. A pénzváltók pénzét kiszórta, az asztalokat felborította,

[16]a galambárusoknak pedig ezt mondta: Vigyétek ezeket innen, ne csináljatok piacteret az én Atyám házából!

[17]Tanítványai visszaemlékeztek, hogy meg van írva: „A te házad iránti féltő szeretet emészt engem.”

[18]A zsidók pedig azt kérdezték tőle: Milyen jelt mutatsz nekünk, hogy ezeket teszed?

[19]Jézus így felelt nekik: Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem.

[20]Ezt mondták rá a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt felépíted?

[21]Ő azonban testének templomáról beszélt.

[22]Amikor azután feltámadt a halálból, visszaemlékeztek tanítványai arra, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak és a beszédnek, amelyet Jézus mondott.

[23]Amikor Jeruzsálemben volt a páska ünnepén, sokan hittek az ő nevében, mert látták a jeleket, amelyeket tett.

[24]Jézus azonban nem bízta magát rájuk, mert ismerte mindnyájukat,

[25]és nem volt szüksége arra, hogy bárki tanúskodjék az emberről, mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben.

János 3

Nikodémus Jézusnál

1 Havia, entre os fariseus, um homem chamado Nicodemos, um dos principais dos judeus.

2 Este, de noite, foi ter com Jesus e lhe disse: Rabi, sabemos que és Mestre vindo da parte de Deus; porque ninguém pode fazer estes sinais que tu fazes, se Deus não estiver com ele.

3 A isto, respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo que, se alguém não nascer de novo, não pode ver o reino de Deus.

4 Perguntou-lhe Nicodemos: Como pode um homem nascer, sendo velho? Pode, porventura, voltar ao ventre materno e nascer segunda vez?

5 Respondeu Jesus: Em verdade, em verdade te digo: quem não nascer da água e do Espírito não pode entrar no reino de Deus.

6 O que é nascido da carne é carne; e o que é nascido do Espírito é espírito.

7 Não te admires de eu te dizer: importa-vos nascer de novo.

8 O vento sopra onde quer, ouves a sua voz, mas não sabes donde vem, nem para onde vai; assim é todo o que é nascido do Espírito.

9 Então, lhe perguntou Nicodemos: Como pode suceder isto? Acudiu Jesus:

10 Tu és mestre em Israel e não compreendes estas coisas?

11 Em verdade, em verdade te digo que nós dizemos o que sabemos e testificamos o

1Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere.

2Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha Isten van vele.

3Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.

4Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethet ismét?

5Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.

6Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az.

7Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.

8A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.

9Nikodémus megkérdezte tőle: Hogyan történhet meg mindez?

10Jézus így válaszolt: Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod?

11Bizony, bizony, mondom neked: amit tudunk, azt szóljuk, és amit láttunk, arról

que temos visto; contudo, não aceitais o nosso testemunho.

[12] Se, tratando de coisas terrenas, não me credes, como crereis, se vos falar das celestiais?

[13] Ora, ninguém subiu ao céu, senão aquele que de lá desceu, a saber, o Filho do Homem [que está no céu].

[14] E do modo por que Moisés levantou a serpente no deserto, assim importa que o Filho do Homem seja levantado,

[15] para que todo o que nele crê tenha a vida eterna.

A missão do Filho

[16] Porque Deus amou ao mundo de tal maneira que deu o seu Filho unigênito, para que todo o que nele crê não pereça, mas tenha a vida eterna.

[17] Porquanto Deus enviou o seu Filho ao mundo, não para que julgasse o mundo, mas para que o mundo fosse salvo por ele.

[18] Quem nele crê não é julgado; o que não crê já está julgado, porquanto não crê no nome do unigênito Filho de Deus.

[19] O julgamento é este: que a luz veio ao mundo, e os homens amaram mais as trevas do que a luz; porque as suas obras eram más.

[20] Pois todo aquele que pratica o mal aborrece a luz e não se chega para a luz, a fim de não serem argüidas as suas obras.

[21] Quem pratica a verdade aproxima-se da luz, a fim de que as suas obras sejam manifestas, porque feitas em Deus.

Outro testemunho de João Batista

teszünk bizonyságot, de nem fogadjátok el a mi bizonyságtételünket.

[12]Ha a földi dolgokról szóltam nektek, és nem hisztek, akkor hogyan fogtok hinni, ha majd a mennyeiekről szólok nektek?

[13]Nem ment fel a mennybe senki, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia.

[14]És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie,

[15]hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.

[16]Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

[17]Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa.

[18]Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.

[19]Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak.

[20]Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjenek a cselekedetei.

[21]Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánvalóvá legyen cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.

Keresztelő János öröme

[22] Depois disto, foi Jesus com seus discípulos para a terra da Judéia; ali permaneceu com eles e batizava.

[22]Jézus ezután elment tanítványaival együtt Júdea földjére, ott tartózkodott velük, és keresztelt.

[23] Ora, João estava também batizando em Enom, perto de Salim, porque havia ali muitas águas, e para lá concorria o povo e era batizado.

[23]János is keresztelt Ainónban, Szálim közelében, mert ott sok víz volt, és az emberek odamentek és megkeresztelkedtek.

[24] Pois João ainda não tinha sido encarcerado.

[24]János ugyanis még nem volt börtönbe vetve.

[25] Ora, entre os discípulos de João e um judeu suscitou-se uma contenda com respeito à purificação.

[25]János tanítványai vitába szálltak a zsidókkal a megtisztulásról.

[26] E foram ter com João e lhe disseram: Mestre, aquele que estava contigo além do Jordão, do qual tens dado testemunho, está batizando, e todos lhe saem ao encontro.

[26]Odamentek Jánoshoz, és ezt mondták neki: Mester, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyságot tettél, íme, az keresztel, és mindenki őhozzá megy.

[27] Respondeu João: O homem não pode receber coisa alguma se do céu não lhe for dada.

[27]János így válaszolt: Semmit sem kaphat az ember, ha nem a mennyből adatott meg neki.

[28] Vós mesmos sois testemunhas de que vos disse: eu não sou o Cristo, mas fui enviado como seu precursor.

[28]Ti magatok tanúskodhattok arról, hogy megmondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem előtte küldettem el.

[29] O que tem a noiva é o noivo; o amigo do noivo que está presente e o ouve muito se regozija por causa da voz do noivo. Pois esta alegria já se cumpriu em mim.

[29]Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll, és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának: ez az örömöm lett teljessé.

[30] Convém que ele cresça e que eu diminua.

[30]Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.

O Filho em relação ao mundo

[31] Quem vem das alturas certamente está acima de todos; quem vem da terra é terreno e fala da terra; quem veio do céu está acima de todos

[31]Aki felülről jön, az felette van mindenkinek. Aki a földről való, földi az, és földiekről szól. Aki a mennyből jön, az felette van mindenkinek:

[32] e testifica o que tem visto e ouvido; contudo, ninguém aceita o seu testemunho.

[33] Quem, todavia, lhe aceita o testemunho, por sua vez, certifica que Deus é verdadeiro.

[34] Pois o enviado de Deus fala as palavras dele, porque Deus não dá o Espírito por medida.

[35] O Pai ama ao Filho, e todas as coisas tem confiado às suas mãos.

[36] Por isso, quem crê no Filho tem a vida eterna; o que, todavia, se mantém rebelde contra o Filho não verá a vida, mas sobre ele permanece a ira de Deus.

[32]arról tesz bizonyságot, amit látott és hallott, de bizonyságtételét senki sem fogadja el.

[33]Aki befogadja bizonyságtételét, az pecsétet tesz arra, hogy Isten igaz.

[34]Mert akit Isten küldött, Isten beszédeit szólja, mert annak ő bőségesen adja a Lelket.

[35]Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent.

[36]Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta.

João 4

A mulher de Samaria

[1] Quando, pois, o SENHOR veio a saber que os fariseus tinham ouvido dizer que ele, Jesus, fazia e batizava mais discípulos que João

[2] (se bem que Jesus mesmo não batizava, e sim os seus discípulos),

[3] deixou a Judéia, retirando-se outra vez para a Galiléia.

[4] E era-lhe necessário atravessar a província de Samaria.

[5] Chegou, pois, a uma cidade samaritana, chamada Sicar, perto das terras que Jacó dera a seu filho José.

[6] Estava ali a fonte de Jacó. Cansado da viagem, assentara-se Jesus junto à fonte, por volta da hora sexta.

János 4

Jézus és a samáriai asszony

[1]Amikor pedig megtudta Jézus, hogy a farizeusok meghallották, hogy ő több tanítványt szerez és keresztel, mint János –

[2]bár maga Jézus nem keresztelt, hanem a tanítványai –,

[3]elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába.

[4]Samárián kellett pedig átmennie,

[5]és így jutott el Samária egyik városához, amelynek Sikár volt a neve. Ez közel volt ahhoz a birtokhoz, amelyet Jákób adott fiának, Józsefnek.

[6]Ott volt Jákób forrása. Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál; az idő délfelé járt.

[7] Nisto, veio uma mulher samaritana tirar água. Disse-lhe Jesus: Dá-me de beber.
[8] Pois seus discípulos tinham ido à cidade para comprar alimentos.
[9] Então, lhe disse a mulher samaritana: Como, sendo tu judeu, pedes de beber a mim, que sou mulher samaritana (porque os judeus não se dão com os samaritanos)?
[10] Replicou-lhe Jesus: Se conheceras o dom de Deus e quem é o que te pede: dá-me de beber, tu lhe pedirias, e ele te daria água viva.
[11] Respondeu-lhe ela: SENHOR, tu não tens com que a tirar, e o poço é fundo; onde, pois, tens a água viva?
[12] És tu, porventura, maior do que Jacó, o nosso pai, que nos deu o poço, do qual ele mesmo bebeu, e, bem assim, seus filhos, e seu gado?
[13] Afirmou-lhe Jesus: Quem beber desta água tornará a ter sede;
[14] aquele, porém, que beber da água que eu lhe der nunca mais terá sede; pelo contrário, a água que eu lhe der será nele uma fonte a jorrar para a vida eterna.
[15] Disse-lhe a mulher: SENHOR, dá-me dessa água para que eu não mais tenha sede, nem precise vir aqui buscá-la.
[16] Disse-lhe Jesus: Vai, chama teu marido e vem cá;
[17] ao que lhe respondeu a mulher: Não tenho marido. Replicou-lhe Jesus: Bem disseste, não tenho marido;

[7]Egy samáriai asszony jött vizet meríteni. Jézus így szólt hozzá: Adj innom!
[8]Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek.
[9]A samáriai asszony ezt mondta: Hogyan? Te zsidó létedre tőlem kérsz inni, mikor én samáriai vagyok? Mert a zsidók nem érintkeztek a samáriaiakkal.
[10]Jézus így válaszolt: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki így szól hozzád: Adj innom!, te kértél volna tőle, és ő adott volna neked élő vizet.
[11]Az asszony így szólt hozzá: Uram, merítőedényed sincs, a kút is mély; honnan vennéd az élő vizet?
[12]Talán nagyobb vagy te atyánknál, Jákóbnál, aki ezt a kutat adta nekünk, és aki maga is ebből ivott, sőt fiai és jószágai is?
[13]Jézus így válaszolt neki: Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik,
[14]de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.
[15]Az asszony erre ezt mondta: Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam meg, és ne kelljen idejárnom meríteni.
[16]Jézus így szólt hozzá: Menj el, hívd a férjedet, és jöjj vissza!
[17]Az asszony így válaszolt: Nincs férjem. Jézus erre ezt mondta: Jól mondtad, hogy férjed nincs,

[18] porque cinco maridos já tiveste, e esse que agora tens não é teu marido; isto disseste com verdade.

[18]mert öt férjed volt, és akivel most élsz, nem férjed: ebben igazat mondtál.

A verdadeira adoração

[19] SENHOR, disse-lhe a mulher, vejo que tu és profeta.

[19]Az asszony így felelt: Uram, látom, hogy próféta vagy.

[20] Nossos pais adoravam neste monte; vós, entretanto, dizeis que em Jerusalém é o lugar onde se deve adorar.

[20]A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell.

[21] Disse-lhe Jesus: Mulher, podes crer-me que a hora vem, quando nem neste monte, nem em Jerusalém adorareis o Pai.

[21]Jézus így válaszolt: Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.

[22] Vós adorais o que não conheceis; nós adoramos o que conhecemos, porque a salvação vem dos judeus.

[22]Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad.

[23] Mas vem a hora e já chegou, em que os verdadeiros adoradores adorarão o Pai em espírito e em verdade; porque são estes que o Pai procura para seus adoradores.

[23]De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres.

[24] Deus é espírito; e importa que os seus adoradores o adorem em espírito e em verdade.

[24]Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.

[25] Eu sei, respondeu a mulher, que há de vir o Messias, chamado Cristo; quando ele vier, nos anunciará todas as coisas.

[25]Az asszony így felelt: Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.

[26] Disse-lhe Jesus: Eu o sou, eu que falo contigo.

[26]Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az, aki veled beszélek.

[27] Neste ponto, chegaram os seus discípulos e se admiraram de que estivesse falando com uma mulher; todavia, nenhum lhe disse: Que perguntas? Ou: Por que falas com ela?

[27]Ekkor megérkeztek a tanítványai, és csodálkoztak azon, hogy asszonnyal beszél, mégsem mondta egyikük sem: Mit akarsz tőle? Miért beszélgetsz vele?

[28] Quanto à mulher, deixou o seu cântaro, foi à cidade e disse àqueles homens:

[28]Az asszony pedig otthagyta korsóját, elment a városba, és szólt az embereknek:

[29] Vinde comigo e vede um homem que me disse tudo quanto tenho feito. Será este, porventura, o Cristo?!

[30] Saíram, pois, da cidade e vieram ter com ele.

A ceifa e os ceifeiros

[31] Nesse ínterim, os discípulos lhe rogavam, dizendo: Mestre, come!

[32] Mas ele lhes disse: Uma comida tenho para comer, que vós não conheceis.

[33] Diziam, então, os discípulos uns aos outros: Ter-lhe-ia, porventura, alguém trazido o que comer?

[34] Disse-lhes Jesus: A minha comida consiste em fazer a vontade daquele que me enviou e realizar a sua obra.

[35] Não dizeis vós que ainda há quatro meses até à ceifa? Eu, porém, vos digo: erguei os olhos e vede os campos, pois já branquejam para a ceifa.

[36] O ceifeiro recebe desde já a recompensa e entesoura o seu fruto para a vida eterna; e, dessarte, se alegram tanto o semeador como o ceifeiro.

[37] Pois, no caso, é verdadeiro o ditado: Um é o semeador, e outro é o ceifeiro.

[38] Eu vos enviei para ceifar o que não semeastes; outros trabalharam, e vós entrastes no seu trabalho.

Muitos samaritanos creem em Jesus

[39] Muitos samaritanos daquela cidade creram nele, em virtude do testemunho da

[29]Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ő a Krisztus?

[30]Erre azok elindultak a városból, és kimentek hozzá.

[31]Közben kérték őt a tanítványai: Mester, egyél!

[32]Ő pedig azt mondta nekik: Nekem van mit ennem, amiről ti nem tudtok.

[33]A tanítványok egymást kérdezgették: Valaki talán hozott neki enni?

[34]Jézus ezt mondta nekik: Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.

[35]Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra.

[36]Az arató jutalmat kap, és begyűjti a termést az örök életre, hogy együtt örüljön a vető és az arató.

[37]Mert abban igaza van a mondásnak, hogy más a vető, és más az arató.

[38]Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be.

[39]Abból a városból pedig a samáriaiak közül sokan hittek benne az asszony szava

mulher, que anunciara: Ele me disse tudo quanto tenho feito.

40 Vindo, pois, os samaritanos ter com Jesus, pediam-lhe que permanecesse com eles; e ficou ali dois dias.

41 Muitos outros creram nele, por causa da sua palavra,

42 e diziam à mulher: Já agora não é pelo que disseste que nós cremos; mas porque nós mesmos temos ouvido e sabemos que este é verdadeiramente o Salvador do mundo.

Jesus volta à Galileia

43 Passados dois dias, partiu dali para a Galiléia.

44 Porque o mesmo Jesus testemunhou que um profeta não tem honras na sua própria terra.

45 Assim, quando chegou à Galiléia, os galileus o receberam, porque viram todas as coisas que ele fizera em Jerusalém, por ocasião da festa, à qual eles também tinham comparecido.

A cura do filho de um oficial do rei

46 Dirigiu-se, de novo, a Caná da Galiléia, onde da água fizera vinho. Ora, havia um oficial do rei, cujo filho estava doente em Cafarnaum.

47 Tendo ouvido dizer que Jesus viera da Judéia para a Galiléia, foi ter com ele e lhe rogou que descesse para curar seu filho, que estava à morte.

48 Então, Jesus lhe disse: Se, porventura, não virdes sinais e prodígios, de modo nenhum crereis.

miatt, aki így tanúskodott: Megmondott nekem mindent, amit tettem.

40Amikor tehát a samáriaiak Jézushoz értek, kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig.

41Az ő szavának sokkal többen hittek,

42az asszonynak pedig meg is mondták: Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője.

Jézus újra Galileában

43Két nap múlva pedig elment onnan Galileába,

44bár maga Jézus tett bizonyságot arról, hogy nincs becsülete a prófétának a saját hazájában.

45Mégis, amikor Galileába érkezett, befogadták őt azok a galileaiak, akik látták mindazt, amit Jeruzsálemben tett az ünnepen, mivel ők is ott voltak.

Jézus meggyógyítja a kapernaumi királyi tisztviselő gyermekét

(Mk 8,5–13; Lk 7,1–10)

46Azután ismét a galileai Kánába ment, ahol a vizet borrá változtatta. Kapernaumban pedig volt egy királyi tisztviselő, akinek betegen feküdt a fia.

47Amikor meghallotta, hogy Jézus megérkezett Júdeából Galileába, elment hozzá, és kérte, hogy jöjjön és gyógyítsa meg a fiát, mert halálán van.

48Erre Jézus ezt mondta neki: Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek.

[49] Rogou-lhe o oficial: SENHOR, desce, antes que meu filho morra.

[50] Vai, disse-lhe Jesus; teu filho vive. O homem creu na palavra de Jesus e partiu.

[51] Já ele descia, quando os seus servos lhe vieram ao encontro, anunciando-lhe que o seu filho vivia.

[52] Então, indagou deles a que hora o seu filho se sentira melhor. Informaram: Ontem, à hora sétima a febre o deixou.

[53] Com isto, reconheceu o pai ser aquela precisamente a hora em que Jesus lhe dissera: Teu filho vive; e creu ele e toda a sua casa.

[54] Foi este o segundo sinal que fez Jesus, depois de vir da Judéia para a Galiléia.

João 5

A cura de um paralítico

[1] Passadas estas coisas, havia uma festa dos judeus, e Jesus subiu para Jerusalém.

[2] Ora, existe ali, junto à Porta das Ovelhas, um tanque, chamado em hebraico Betesda, o qual tem cinco pavilhões.

[3] Nestes, jazia uma multidão de enfermos, cegos, coxos, paralíticos

[4] [esperando que se movesse a água. Porquanto um anjo descia em certo tempo, agitando-a; e o primeiro que entrava no tanque, uma vez agitada a água, sarava de qualquer doença que tivesse].

[5] Estava ali um homem enfermo havia trinta e oito anos.

[49]A királyi tisztviselő kérte őt: Uram, jöjj, mielőtt meghal a gyermekem.

[50]Jézus így válaszolt: Menj el, a te fiad él. Hitt az ember a szónak, amelyet Jézus mondott neki, és elindult.

[51]Még hazafelé tartott, amikor szembejöttek vele a szolgái a hírrel, hogy a gyermeke él.

[52]Ekkor megkérdezte tőlük, hány órakor lett jobban. Ezt mondták neki: Tegnap délután egy órakor hagyta el a láz.

[53]Megértette tehát az apa, hogy abban az órában történt ez, amikor ezt mondta neki Jézus: A te fiad él. És hitt ő, valamint egész háza népe.

[54]Ezt pedig második jelként tette Jézus, miután megérkezett Júdeából Galileába.

János 5

Jézus beteget gyógyít szombaton a Betesdánál

[1]Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe.

[2]Jeruzsálemben a Juhkapunál van egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek. Ennek öt oszlopcsarnoka van.

[3]A betegek, vakok, sánták, sorvadásosak tömege feküdt ezekben, és várták a víz megmozdulását.

[4]Mert az Úr angyala időnként leszállt a medencére, és felkavarta a vizet: aki elsőnek lépett bele a víz felkavarása után, egészséges lett, bármilyen betegségben is szenvedett.

[5]Volt ott egy ember, aki harmincnyolc éve szenvedett betegségében.

[6] Jesus, vendo-o deitado e sabendo que estava assim há muito tempo, perguntou-lhe: Queres ser curado?

[7] Respondeu-lhe o enfermo: SENHOR, não tenho ninguém que me ponha no tanque, quando a água é agitada; pois, enquanto eu vou, desce outro antes de mim.

[8] Então, lhe disse Jesus: Levanta-te, toma o teu leito e anda.

[9] Imediatamente, o homem se viu curado e, tomando o leito, pôs-se a andar. E aquele dia era sábado.

[10] Por isso, disseram os judeus ao que fora curado: Hoje é sábado, e não te é lícito carregar o leito.

[11] Ao que ele lhes respondeu: O mesmo que me curou me disse: Toma o teu leito e anda.

[12] Perguntaram-lhe eles: Quem é o homem que te disse: Toma o teu leito e anda?

[13] Mas o que fora curado não sabia quem era; porque Jesus se havia retirado, por haver muita gente naquele lugar.

[14] Mais tarde, Jesus o encontrou no templo e lhe disse: Olha que já estás curado; não peques mais, para que não te suceda coisa pior.

[15] O homem retirou-se e disse aos judeus que fora Jesus quem o havia curado.

[16] E os judeus perseguiam Jesus, porque fazia estas coisas no sábado.

[6]Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni?

[7]A beteg így válaszolt neki: Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe: amíg én odaérek, más lép be előttem.

[8]Jézus ezt mondta neki: Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!

[9]És azonnal meggyógyult ez az ember, felvette az ágyát, és járt. Aznap pedig szombat volt.

[10]A zsidók ekkor így szóltak a meggyógyított emberhez: Szombat van, nem szabad felvenned az ágyadat.

[11]Ő így válaszolt nekik: Aki meggyógyított, az mondta nekem: Vedd az ágyadat, és járj!

[12]Megkérdezték tőle: Ki az az ember, aki azt mondta neked, hogy vedd fel és járj?

[13]De a meggyógyított ember nem tudta, hogy ki az, mert Jézus félrehúzódott az ott tartózkodó sokaság miatt.

[14]Ezek után találkozott vele Jézus a templomban, és ezt mondta neki: Íme, meggyógyultál, többé ne vétkezz, hogy valami rosszabb ne történjék veled.

[15]Elment ez az ember, és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki meggyógyította.

A Fiú feltámaszt és ítél

[16]Azért üldözték a zsidók Jézust, mert szombaton tette ezt.

[17] Mas ele lhes disse: Meu Pai trabalha até agora, e eu trabalho também.

[18] Por isso, pois, os judeus ainda mais procuravam matá-lo, porque não somente violava o sábado, mas também dizia que Deus era seu próprio Pai, fazendo-se igual a Deus.

Jesus explica a sua missão

[19] Então, lhes falou Jesus: Em verdade, em verdade vos digo que o Filho nada pode fazer de si mesmo, senão somente aquilo que vir fazer o Pai; porque tudo o que este fizer, o Filho também semelhantemente o faz.

[20] Porque o Pai ama ao Filho, e lhe mostra tudo o que faz, e maiores obras do que estas lhe mostrará, para que vos maravilheis.

[21] Pois assim como o Pai ressuscita e vivifica os mortos, assim também o Filho vivifica aqueles a quem quer.

[22] E o Pai a ninguém julga, mas ao Filho confiou todo julgamento,

[23] a fim de que todos honrem o Filho do modo por que honram o Pai. Quem não honra o Filho não honra o Pai que o enviou.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: quem ouve a minha palavra e crê naquele que me enviou tem a vida eterna, não entra em juízo, mas passou da morte para a vida.

[25] Em verdade, em verdade vos digo que vem a hora e já chegou, em que os mortos

[17]Jézus így szólt hozzájuk: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.

[18]Ezért azután a zsidók még inkább meg akarták ölni, mert nemcsak megtörte a szombatot, hanem saját Atyjának is nevezte Istent, és így egyenlővé tette magát az Istennel.

[19]Megszólalt tehát Jézus, és ezeket mondta nekik: Bizony, bizony, mondom nektek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya; mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon.

[20]Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit ő tesz. És ezeknél nagyobb tetteket is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok.

[21]Mert ahogy az Atya feltámasztja a halottakat, és életre kelti őket, úgy a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar.

[22]Az Atya nem is ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta át,

[23]hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogyan az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki őt elküldte.

[24]Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.

[25]Bizony, bizony, mondom nektek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a

ouvirão a voz do Filho de Deus; e os que a ouvirem viverão.

26 Porque assim como o Pai tem vida em si mesmo, também concedeu ao Filho ter vida em si mesmo.

27 E lhe deu autoridade para julgar, porque é o Filho do Homem.

28 Não vos maravilheis disto, porque vem a hora em que todos os que se acham nos túmulos ouvirão a sua voz e sairão:

29 os que tiverem feito o bem, para a ressurreição da vida; e os que tiverem praticado o mal, para a ressurreição do juízo.

30 Eu nada posso fazer de mim mesmo; na forma por que ouço, julgo. O meu juízo é justo, porque não procuro a minha própria vontade, e sim a daquele que me enviou.

31 Se eu testifico a respeito de mim mesmo, o meu testemunho não é verdadeiro.

32 Outro é o que testifica a meu respeito, e sei que é verdadeiro o testemunho que ele dá de mim.

33 Mandastes mensageiros a João, e ele deu testemunho da verdade.

34 Eu, porém, não aceito humano testemunho; digo-vos, entretanto, estas coisas para que sejais salvos.

35 Ele era a lâmpada que ardia e alumiava, e vós quisestes, por algum tempo, alegrar-vos com a sua luz.

halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak.

26Mert ahogyan az Atyának van önmagában élete, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában.

27Sőt arra is adott neki hatalmat, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia.

28Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját,

29és kijönnek: akik a jót tették, az életre támadnak fel, akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel.

30Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.

Jézusról tanúskodnak a cselekedetei, az Atya és az Írás

31Ha én magamról tennék bizonyságot, az én bizonyságtételem nem volna igaz.

32Más az, aki bizonyságot tesz énrólam, és tudom, hogy igaz az a bizonyságtétel, amellyel rólam tanúskodik.

33Ti elküldtetek Jánoshoz, és ő bizonyságot tett az igazságról.

34Nekem azonban nincs szükségem embertől való bizonyságtételre, hanem azért mondom ezeket, hogy ti üdvözüljetek.

35Ő volt az égő és világító fáklya, de ti csak egy ideig akartatok az ő világosságában örvendezni.

[36] Mas eu tenho maior testemunho do que o de João; porque as obras que o Pai me confiou para que eu as realizasse, essas que eu faço testemunham a meu respeito de que o Pai me enviou.

[36]Nekem azonban Jánosénál nagyobb bizonyságtételem van. Mert azok a tettek, amelyeket átadott nekem az Atya, hogy teljesítsem azokat, e tetteim maguk tanúskodnak arról, hogy engem az Atya küldött el.

[37] O Pai, que me enviou, esse mesmo é que tem dado testemunho de mim. Jamais tendes ouvido a sua voz, nem visto a sua forma.

[37]Az Atya, aki elküldött engem, ő tett bizonyságot rólam. Az ő hangját nem hallottátok soha, arcát sem láttátok,

[38] Também não tendes a sua palavra permanente em vós, porque não credes naquele a quem ele enviou.

[38]és az igéje sem marad meg bennetek, mert annak, akit ő elküldött, nem hisztek.

[39] Examinais as Escrituras, porque julgais ter nelas a vida eterna, e são elas mesmas que testificam de mim.

[39]Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyságot,

[40] Contudo, não quereis vir a mim para terdes vida.

[40]és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.

[41] Eu não aceito glória que vem dos homens;

[41]Én nem fogadok el dicsőséget emberektől,

[42] sei, entretanto, que não tendes em vós o amor de Deus.

[42]rólatok viszont tudom, hogy nincs meg bennetek az Isten szeretete.

[43] Eu vim em nome de meu Pai, e não me recebeis; se outro vier em seu próprio nome, certamente, o recebereis.

[43]Én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be; ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.

[44] Como podeis crer, vós os que aceitais glória uns dos outros e, contudo, não procurais a glória que vem do Deus único?

[44]Hogyan tudnátok hinni ti, akik egymástól fogadtok el dicsőséget, de azt a dicsőséget, amely az egy Istentől van, nem keresitek?

[45] Não penseis que eu vos acusarei perante o Pai; quem vos acusa é Moisés, em quem tendes firmado a vossa confiança.

[45]Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni benneteket az Atyánál. Van, aki vádol benneteket: Mózes, akiben ti reménykedtek.

[46] Porque, se, de fato, crêsseis em Moisés, também creríeis em mim; porquanto ele escreveu a meu respeito.

[47] Se, porém, não credes nos seus escritos, como crereis nas minhas palavras?

[46]Mert ha hinnétek Mózesnek, hinnétek nekem: mert ő énrólam írt.

[47]Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, akkor az én beszédeimnek hogyan hinnétek?

João 6

A multiplicação de pães e peixes

Mateus 14.13-21; Marcos 6.30-44; Lucas 9.10-17

[1] Depois destas coisas, atravessou Jesus o mar da Galiléia, que é o de Tiberíades.

[2] Seguia-o numerosa multidão, porque tinham visto os sinais que ele fazia na cura dos enfermos.

[3] Então, subiu Jesus ao monte e assentou-se ali com os seus discípulos.

[4] Ora, a Páscoa, festa dos judeus, estava próxima.

[5] Então, Jesus, erguendo os olhos e vendo que grande multidão vinha ter com ele, disse a Filipe: Onde compraremos pães para lhes dar a comer?

[6] Mas dizia isto para o experimentar; porque ele bem sabia o que estava para fazer.

[7] Respondeu-lhe Filipe: Não lhes bastariam duzentos denários de pão, para receber cada um o seu pedaço.

[8] Um de seus discípulos, chamado André, irmão de Simão Pedro, informou a Jesus:

[9] Está aí um rapaz que tem cinco pães de cevada e dois peixinhos; mas isto que é para tanta gente?

[10] Disse Jesus: Fazei o povo assentar-se; pois havia naquele lugar muita relva.

János 6

Ötezer ember megvendégelése

(Mt 14,13–21; Mk 6,32–44; Lk 9,10–17)

[1]Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, Tibériás tavának túlsó partjára.

[2]Nagy sokaság követte őt, mert látták, milyen jeleket vitt végbe a betegeken.

[3]Jézus pedig felment a hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt.

[4]Közel volt a páska, a zsidók ünnepe.

[5]Amikor Jézus észrevette, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek?

[6]Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni.

[7]Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset.

[8]Egyik tanítványa, András, Simon Péter testvére így szólt hozzá:

[9]Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyi embernek?

[10]Jézus ezt mondta: Ültessétek le az embereket. Füves terület volt az.

Assentaram-se, pois, os homens em número de quase cinco mil.

11 Então, Jesus tomou os pães e, tendo dado graças, distribuiu-os entre eles; e também igualmente os peixes, quanto queriam.

12 E, quando já estavam fartos, disse Jesus aos seus discípulos: Recolhei os pedaços que sobraram, para que nada se perca.

13 Assim, pois, o fizeram e encheram doze cestos de pedaços dos cinco pães de cevada, que sobraram aos que haviam comido.

14 Vendo, pois, os homens o sinal que Jesus fizera, disseram: Este é, verdadeiramente, o profeta que devia vir ao mundo.

15 Sabendo, pois, Jesus que estavam para vir com o intuito de arrebatá-lo para o proclamarem rei, retirou-se novamente, sozinho, para o monte.

Jesus anda por sobre o mar

Mateus 14.22-33; Marcos 6.45-52

16 Ao descambar o dia, os seus discípulos desceram para o mar.

17 E, tomando um barco, passaram para o outro lado, rumo a Cafarnaum. Já se fazia escuro, e Jesus ainda não viera ter com eles.

18 E o mar começava a empolar-se, agitado por vento rijo que soprava.

19 Tendo navegado uns vinte e cinco a trinta estádios, eis que viram Jesus andando por sobre o mar, aproximando-se do barco; e ficaram possuídos de temor.

Letelepedtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezren.

11Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak.

12Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaihoz: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba.

13Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával, amit meghagytak azok, akik ettek.

14Miután látták az emberek, hogy milyen jelt tett, ezt mondták: Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba.

15Amikor pedig Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék, visszavonult ismét a hegyre egymagában.

Jézus a tengeren jár

(Mt 14,22–33; Mk 6,45–52)

16Estefelé lementek tanítványai a tengerhez,

17hajóra szálltak, hogy átmenjenek a tenger túlsó partjára, Kapernaumba. Sötét volt már, és még nem ment oda hozzájuk Jézus;

18a tenger pedig háborgott, mert nagy szél fújt.

19Közben eljutottak mintegy huszonöt vagy harminc futamnyira, amikor meglátták, hogy Jézus a tengeren jár, és közeledik a hajóhoz. Megrémültek,

[20] Mas Jesus lhes disse: Sou eu. Não temais!

[21] Então, eles, de bom grado, o receberam, e logo o barco chegou ao seu destino.

Jesus, o pão da vida

[22] No dia seguinte, a multidão que ficara do outro lado do mar notou que ali não havia senão um pequeno barco e que Jesus não embarcara nele com seus discípulos, tendo estes partido sós.

[23] Entretanto, outros barquinhos chegaram de Tiberíades, perto do lugar onde comeram o pão, tendo o SENHOR dado graças.

[24] Quando, pois, viu a multidão que Jesus não estava ali nem os seus discípulos, tomaram os barcos e partiram para Cafarnaum à sua procura.

[25] E, tendo-o encontrado no outro lado do mar, lhe perguntaram: Mestre, quando chegaste aqui?

[26] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: vós me procurais, não porque vistes sinais, mas porque comestes dos pães e vos fartastes.

[27] Trabalhai, não pela comida que perece, mas pela que subsiste para a vida eterna, a qual o Filho do Homem vos dará; porque Deus, o Pai, o confirmou com o seu selo.

[28] Dirigiram-se, pois, a ele, perguntando: Que faremos para realizar as obras de Deus?

[20]de ő így szólt hozzájuk: Én vagyok, ne féljetek!

[21]Fel akarták venni a hajóra, de a hajó egyszeriben odaért a partra, ahová tartottak.

A sokaság mennyei kenyeret kér

[22]Másnap megértette a tenger túlsó partján maradt sokaság, hogy nem volt ott más hajó, csak egy, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival együtt abba a hajóba, hanem csupán a tanítványai mentek el.

[23]De Tibériásból jöttek más hajók, annak a helynek a közelébe, ahol a kenyeret ették, miután hálát adott az Úr.

[24]Amikor tehát látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak a hajókba, és elmentek Kapernaumba, hogy megkeressék Jézust.

[25]Amikor megtalálták a tenger túlsó partján, megkérdezték tőle: Mester, mikor jöttél ide?

[26]Jézus ezt válaszolta nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.

[27]Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Atya Isten.

[28]Ekkor megkérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?

[29] Respondeu-lhes Jesus: A obra de Deus é esta: que creiais naquele que por ele foi enviado.

[29]Jézus ezt felelte nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.

[30] Então, lhe disseram eles: Que sinal fazes para que o vejamos e creiamos em ti? Quais são os teus feitos?

[30]Erre megkérdezték tőle: És te milyen jelt mutatsz, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit cselekszel?

[31] Nossos pais comeram o maná no deserto, como está escrito: Deu-lhes a comer pão do céu.

[31]Atyáink a mannát ették a pusztában, ahogyan meg van írva: „Mennyei kenyeret adott nekik enni."

[32] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: não foi Moisés quem vos deu o pão do céu; o verdadeiro pão do céu é meu Pai quem vos dá.

[32]Jézus pedig így válaszolt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, nem Mózes adta nektek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja nektek az igazi mennyei kenyeret.

[33] Porque o pão de Deus é o que desce do céu e dá vida ao mundo.

[33]Mert az Isten kenyere a mennyből száll le, és életet ad a világnak.

[34] Então, lhe disseram: SENHOR, dá-nos sempre desse pão.

[34]Erre ezt mondták neki: Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!

Jézus az élet kenyere

[35] Declarou-lhes, pois, Jesus: Eu sou o pão da vida; o que vem a mim jamais terá fome; e o que crê em mim jamais terá sede.

[35]Jézus azt mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhezik meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.

[36] Porém eu já vos disse que, embora me tenhais visto, não credes.

[36]De megmondtam nektek: láttatok ugyan engem, és mégsem hisztek.

[37] Todo aquele que o Pai me dá, esse virá a mim; e o que vem a mim, de modo nenhum o lançarei fora.

[37]Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el;

[38] Porque eu desci do céu, não para fazer a minha própria vontade, e sim a vontade daquele que me enviou.

[38]mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem hogy annak az akaratát, aki elküldött engem.

[39] E a vontade de quem me enviou é esta: que nenhum eu perca de todos os que me deu; pelo contrário, eu o ressuscitarei no último dia.

[39]Annak pedig, aki elküldött engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon.

[40] De fato, a vontade de meu Pai é que todo homem que vir o Filho e nele crer tenha a vida eterna; e eu o ressuscitarei no último dia.

A murmuração dos judeus

[41] Murmuravam, pois, dele os judeus, porque dissera: Eu sou o pão que desceu do céu.

[42] E diziam: Não é este Jesus, o filho de José? Acaso, não lhe conhecemos o pai e a mãe? Como, pois, agora diz: Desci do céu?

[43] Respondeu-lhes Jesus: Não murmureis entre vós.

[44] Ninguém pode vir a mim se o Pai, que me enviou, não o trouxer; e eu o ressuscitarei no último dia.

[45] Está escrito nos profetas: E serão todos ensinados por Deus. Portanto, todo aquele que da parte do Pai tem ouvido e aprendido, esse vem a mim.

[46] Não que alguém tenha visto o Pai, salvo aquele que vem de Deus; este o tem visto.

[47] Em verdade, em verdade vos digo: quem crê em mim tem a vida eterna.

[48] Eu sou o pão da vida.

[49] Vossos pais comeram o maná no deserto e morreram.

[50] Este é o pão que desce do céu, para que todo o que dele comer não pereça.

[51] Eu sou o pão vivo que desceu do céu; se alguém dele comer, viverá eternamente; e o pão que eu darei pela vida do mundo é a minha carne.

[40]Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

[41]A zsidók zúgolódni kezdtek ellene, mert ezt mondta: Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállt le –

[42]és azt kérdezték: Nem Jézus ez, a József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Akkor hogyan mondhatja: A mennyből szálltam le?

[43]Jézus így válaszolt nekik: Ne zúgolódjatok egymás között!

[44]Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. Én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

[45]Meg van írva a prófétáknál: „És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.” Aki az Atyára hallgatott, és tőle tanult, az mind énhozzám jön.

[46]Nem mintha bárki látta volna az Atyát: csak aki az Istentől van, az látta az Atyát.

[47]Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz, annak örök élete van.

[48]Én vagyok az élet kenyere.

[49]Atyáitok a mannát ették a pusztában, mégis meghaltak.

[50]De ez az a kenyér, amely a mennyből szállt le, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon.

[51]Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem.

52 Disputavam, pois, os judeus entre si, dizendo: Como pode este dar-nos a comer a sua própria carne?

53 Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: se não comerdes a carne do Filho do Homem e não beberdes o seu sangue, não tendes vida em vós mesmos.

54 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue tem a vida eterna, e eu o ressuscitarei no último dia.

55 Pois a minha carne é verdadeira comida, e o meu sangue é verdadeira bebida.

56 Quem comer a minha carne e beber o meu sangue permanece em mim, e eu, nele.

57 Assim como o Pai, que vive, me enviou, e igualmente eu vivo pelo Pai, também quem de mim se alimenta por mim viverá.

58 Este é o pão que desceu do céu, em nada semelhante àquele que os vossos pais comeram e, contudo, morreram; quem comer este pão viverá eternamente.

59 Estas coisas disse Jesus, quando ensinava na sinagoga de Cafarnaum.

Os discípulos escandalizados

60 Muitos dos seus discípulos, tendo ouvido tais palavras, disseram: Duro é este discurso; quem o pode ouvir?

61 Mas Jesus, sabendo por si mesmo que eles murmuravam a respeito de suas palavras, interpelou-os: Isto vos escandaliza?

62 Que será, pois, se virdes o Filho do Homem subir para o lugar onde primeiro estava?

Jézus teste igazi étel és vére igazi ital

52A zsidók vitatkozni kezdtek egymás között, és ezt kérdezték: Hogyan adhatná ez nekünk a testét eledelül?

53Jézus így szólt hozzájuk: Bizony, bizony, mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a vérét, nincsen élet tibennetek.

54Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.

55Mert az én testem igazi étel, és az én vérem igazi ital.

56Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az énbennem marad, és én őbenne.

57Ahogyan engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, élni fog énáltalam.

58Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt le; ez nem olyan, mint amilyet atyáitok ettek, és mégis meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, élni fog örökké.

59Ezeket a zsinagógában mondta, amikor Kapernaumban tanított.

A tanítványok zúgolódása és Péter vallástétele

(Mt 16,13–20; Mk 8,27–30; Lk 9,18–21)

60Tanítványai közül sokan, amikor ezt hallották, így szóltak: Kemény beszéd ez: ki hallgathatja őt?

61Mivel pedig Jézus jól tudta, hogy ezért zúgolódnak a tanítványai, így szólt hozzájuk: Ez megbotránkoztat titeket?

62Mi lesz, ha majd meglátjátok az Emberfiát felmenni oda, ahol előzőleg volt?

[63] O espírito é o que vivifica; a carne para nada aproveita; as palavras que eu vos tenho dito são espírito e são vida.

[64] Contudo, há descrentes entre vós. Pois Jesus sabia, desde o princípio, quais eram os que não criam e quem o havia de trair.

[65] E prosseguiu: Por causa disto, é que vos tenho dito: ninguém poderá vir a mim, se, pelo Pai, não lhe for concedido.

Muitos discípulos se retiram

[66] À vista disso, muitos dos seus discípulos o abandonaram e já não andavam com ele.

[67] Então, perguntou Jesus aos doze: Porventura, quereis também vós outros retirar-vos?

[68] Respondeu-lhe Simão Pedro: SENHOR, para quem iremos? Tu tens as palavras da vida eterna;

[69] e nós temos crido e conhecido que tu és o Santo de Deus.

[70] Replicou-lhes Jesus: Não vos escolhi eu em número de doze? Contudo, um de vós é diabo.

[71] Referia-se ele a Judas, filho de Simão Iscariotes; porque era quem estava para traí-lo, sendo um dos doze.

João 7

A incredulidade dos irmãos de Jesus

[1] Passadas estas coisas, Jesus andava pela Galiléia, porque não desejava percorrer a Judéia, visto que os judeus procuravam matá-lo.

[63]A Lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: Lélek és élet.

[64]De vannak közöttetek néhányan, akik nem hisznek. Mert Jézus kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki el fogja árulni őt.

[65]És így folytatta: Ezért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, ha nem adta meg ezt neki az Atya.

[66]Ettől fogva tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé.

[67]Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: Vajon ti is el akartok menni?

[68]Simon Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad.

[69]És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.

[70]Jézus így válaszolt nekik: Vajon nem én választottalak ki titeket, a tizenkettőt? Egyikőtök mégis ördög.

[71]Júdás Iskáriótesre, Simon fiára értette ezt, mert ez akarta őt elárulni, egy a tizenkettő közül.

János 7

Jézus Jeruzsálemben a lombsátrak ünnepén

[1]Jézus ezután Galileát járta. Nem akart ugyanis Júdeában maradni, mivel a zsidók meg akarták ölni.

[2] Ora, a festa dos judeus, chamada de Festa dos Tabernáculos, estava próxima.

[3] Dirigiram-se, pois, a ele os seus irmãos e lhe disseram: Deixa este lugar e vai para a Judéia, para que também os teus discípulos vejam as obras que fazes.

[4] Porque ninguém há que procure ser conhecido em público e, contudo, realize os seus feitos em oculto. Se fazes estas coisas, manifesta-te ao mundo.

[5] Pois nem mesmo os seus irmãos criam nele.

[6] Disse-lhes, pois, Jesus: O meu tempo ainda não chegou, mas o vosso sempre está presente.

[7] Não pode o mundo odiar-vos, mas a mim me odeia, porque eu dou testemunho a seu respeito de que as suas obras são más.

[8] Subi vós outros à festa; eu, por enquanto, não subo, porque o meu tempo ainda não está cumprido.

[9] Disse-lhes Jesus estas coisas e continuou na Galiléia.

Jesus na Festa dos Tabernáculos

[10] Mas, depois que seus irmãos subiram para a festa, então, subiu ele também, não publicamente, mas em oculto.

[11] Ora, os judeus o procuravam na festa e perguntavam: Onde estará ele?

[12] E havia grande murmuração a seu respeito entre as multidões. Uns diziam: Ele é bom. E outros: Não, antes, engana o povo.

[13] Entretanto, ninguém falava dele abertamente, por ter medo dos judeus.

A controvérsia entre Jesus e os judeus

[2]Közel volt a zsidók ünnepe, a lombsátrak ünnepe.

[3]Testvérei ekkor ezt mondták neki: Menj el innen, és eredj Júdeába, hadd lássák a tanítványaid is a tetteidet, amelyeket cselekszel.

[4]Mert senki sem cselekszik titokban, ha ismertségre törekszik. Ha ilyeneket cselekszel, tedd ismertté magadat a világ előtt.

[5]Mert a testvérei sem hittek benne.

[6]Jézus pedig így szólt hozzájuk: Az én időm még nincs itt, nektek azonban minden idő alkalmas.

[7]Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert én arról tanúskodom, hogy a cselekedetei gonoszak.

[8]Ti menjetek fel az ünnepre, én erre az ünnepre még nem megyek fel, mert az én időm még nem jött el.

[9]Ezeket mondta nekik, és ott maradt Galileában.

[10]Miután azonban elindultak testvérei az ünnepre, akkor ő is felment, nem nyíltan, hanem titokban.

[11]A zsidók pedig keresték őt az ünnepen, és kérdezgették: Hol van ő?

[12]És sokat suttogtak róla a tömegben: némelyek azt mondták róla, hogy jó ember, mások viszont azt, hogy nem az, sőt félrevezeti a népet.

[13]De nyilvánosan senki sem beszélt róla, mert féltek a zsidóktól.

Jézus nyilvánosan tanít a templomban

[14] Corria já em meio a festa, e Jesus subiu ao templo e ensinava.

[15] Então, os judeus se maravilhavam e diziam: Como sabe este letras, sem ter estudado?

[16] Respondeu-lhes Jesus: O meu ensino não é meu, e sim daquele que me enviou.

[17] Se alguém quiser fazer a vontade dele, conhecerá a respeito da doutrina, se ela é de Deus ou se eu falo por mim mesmo.

[18] Quem fala por si mesmo está procurando a sua própria glória; mas o que procura a glória de quem o enviou, esse é verdadeiro, e nele não há injustiça.

[19] Não vos deu Moisés a lei? Contudo, ninguém dentre vós a observa. Por que procurais matar-me?

[20] Respondeu a multidão: Tens demônio. Quem é que procura matar-te?

[21] Replicou-lhes Jesus: Um só feito realizei, e todos vos admirais.

[22] Pelo motivo de que Moisés vos deu a circuncisão (se bem que ela não vem dele, mas dos patriarcas), no sábado circuncidais um homem.

[23] E, se o homem pode ser circuncidado em dia de sábado, para que a lei de Moisés não seja violada, por que vos indignais contra mim, pelo fato de eu ter curado, num sábado, ao todo, um homem?

[24] Não julgueis segundo a aparência, e sim pela reta justiça.

Os guardas mandados para prender Jesus

[14]Már az ünnepi hét fele elmúlt, amikor Jézus felment a templomba, és tanítani kezdett.

[15]A zsidók csodálkoztak ezen, és ezt kérdezték: Hogyan ismerheti ez az Írást, hiszen nem is tanulta?

[16]Jézus így válaszolt nekik: Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem.

[17]Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok.

[18]Aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, és abban nincs hamisság.

[19]Nem Mózes adta-e nektek a törvényt? De közületek senki sem tartja meg a törvényt. Miért akartok engem megölni?

[20]A sokaság erre ezt mondta: Ördög van benned! Ki akar téged megölni?

[21]Jézus így válaszolt nekik: Egyetlen dolgot cselekedtem, és ti mindnyájan csodálkoztok rajta.

[22]Gondoljátok meg: a körülmetélkedést Mózes rendelte el nektek – nem mintha Mózestől volna, hanem az atyáktól van –, és szombaton is körülmetélitek az embert.

[23]Ha körülmetélitek az embert szombaton, hogy Mózes törvénye ne sérüljön, akkor miért haragusztok énrám, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton?

[24]Ne ítéljetek látszat szerint, hanem hozzatok igazságos ítéletet!

[25] Diziam alguns de Jerusalém: Não é este aquele a quem procuram matar?

[25]A jeruzsálemiek közül ekkor így szóltak némelyek: Vajon nem ő az, akit meg akarnak ölni?

[26] Eis que ele fala abertamente, e nada lhe dizem. Porventura, reconhecem verdadeiramente as autoridades que este é, de fato, o Cristo?

[26]És íme, nyilvánosan beszél, és semmit sem szólnak ellene. Lehet, hogy a vezetők meggyőződtek arról, hogy ő a Krisztus?

[27] Nós, todavia, sabemos donde este é; quando, porém, vier o Cristo, ninguém saberá donde ele é.

[27]Csakhogy róla tudjuk, honnan való; amikor azonban eljön a Krisztus, róla senki sem tudja majd, honnan való.

[28] Jesus, pois, enquanto ensinava no templo, clamou, dizendo: Vós não somente me conheceis, mas também sabeis donde eu sou; e não vim porque eu, de mim mesmo, o quisesse, mas aquele que me enviou é verdadeiro, aquele a quem vós não conheceis.

[28]Amikor Jézus a templomban tanított, hangosan kiáltva szólt: Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok; de én nem önmagamtól jöttem, hanem igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismeritek.

[29] Eu o conheço, porque venho da parte dele e fui por ele enviado.

[29]Én ismerem őt, hiszen tőle való vagyok, és ő küldött el engem.

[30] Então, procuravam prendê-lo; mas ninguém lhe pôs a mão, porque ainda não era chegada a sua hora.

[30]El akarták fogni tehát, de senki sem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az ő órája.

Jézus az élő vizet ígéri

[31] E, contudo, muitos de entre a multidão creram nele e diziam: Quando vier o Cristo, fará, porventura, maiores sinais do que este homem tem feito?

[31]A sokaságból többen hittek benne, és ezt mondták: Amikor eljön a Krisztus, vajon több jelt tesz majd, mint amennyit ez tett?

[32] Os fariseus, ouvindo a multidão murmurar estas coisas a respeito dele, juntamente com os principais sacerdotes enviaram guardas para o prenderem.

[32]Meghallották a farizeusok, hogy a sokaság ezeket suttogja róla, és szolgákat küldtek a főpapok és a farizeusok, hogy fogják el őt.

[33] Disse-lhes Jesus: Ainda por um pouco de tempo estou convosco e depois irei para junto daquele que me enviou.

[33]Jézus ekkor így szólt: Még egy kis ideig veletek vagyok, azután elmegyek ahhoz, aki elküldött engem.

34 Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir.

34Kerestek majd engem, de nem találtok meg, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.

35 Disseram, pois, os judeus uns aos outros: Para onde irá este que não o possamos achar? Irá, porventura, para a Dispersão entre os gregos, com o fim de os ensinar?

35A zsidók erre így beszéltek egymás között: Hová akar menni, hogy nem találjuk meg? Talán a görögök között lévő szórványba készül, és a görögöket akarja tanítani?

36 Que significa, de fato, o que ele diz: Haveis de procurar-me e não me achareis; também aonde eu estou, vós não podeis ir?

36Miféle beszéd ez: „Kerestek majd engem, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek?"

Jesus, a fonte da água viva

37 No último dia, o grande dia da festa, levantou-se Jesus e exclamou: Se alguém tem sede, venha a mim e beba.

37Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!

38 Quem crer em mim, como diz a Escritura, do seu interior fluirão rios de água viva.

38Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!

39 Isto ele disse com respeito ao Espírito que haviam de receber os que nele cressem; pois o Espírito até aquele momento não fora dado, porque Jesus não havia sido ainda glorificado.

39Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.

Ellentétes vélemények Jézusról

40 Então, os que dentre o povo tinham ouvido estas palavras diziam: Este é verdadeiramente o profeta;

40A sokaságból azok, akik hallották ezt az igét, ezt mondták: Valóban ő a próféta.

41 outros diziam: Ele é o Cristo; outros, porém, perguntavam: Porventura, o Cristo virá da Galiléia?

41Mások így szóltak: Ő a Krisztus. Többen pedig ezt mondták: Csak nem Galileából jön el a Krisztus?

42 Não diz a Escritura que o Cristo vem da descendência de Davi e da aldeia de Belém, donde era Davi?

42Nem azt mondta-e az Írás, hogy a Krisztus Dávid magvából és Betlehemből jön el, abból a faluból, ahol Dávid élt?

43 Assim, houve uma dissensão entre o povo por causa dele;

43Ellentét támadt tehát miatta a sokaságban:

44 alguns dentre eles queriam prendê-lo, mas ninguém lhe pôs as mãos.

44 némelyek közülük el akarták fogni, de senki sem vetette rá a kezét.

Os guardas voltam sem Jesus

45 Voltaram, pois, os guardas à presença dos principais sacerdotes e fariseus, e estes lhes perguntaram: Por que não o trouxestes?

45 A szolgák visszamentek a főpapokhoz és farizeusokhoz, akik ezt kérdezték tőlük: Miért nem hoztátok ide?

46 Responderam eles: Jamais alguém falou como este homem.

46 A szolgák így feleltek: Ember még így soha nem beszélt, ahogyan ő.

47 Replicaram-lhes, pois, os fariseus: Será que também vós fostes enganados?

47 A farizeusok ezt mondták nekik: Titeket is megtévesztett?

48 Porventura, creu nele alguém dentre as autoridades ou algum dos fariseus?

48 Vajon a vezetők vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki?

49 Quanto a esta plebe que nada sabe da lei, é maldita.

49 De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!

50 Nicodemos, um deles, que antes fora ter com Jesus, perguntou-lhes:

50 Ekkor Nikodémus, aki korábban már járt nála, és közülük való volt, így szólt hozzájuk:

51 Acaso, a nossa lei julga um homem, sem primeiro ouvi-lo e saber o que ele fez?

51 Elítéli-e az embert a mi törvényünk, míg ki nem hallgatták, és meg nem tudták tőle, hogy mit tett?

52 Responderam eles: Dar-se-á o caso de que também tu és da Galiléia? Examina e verás que da Galiléia não se levanta profeta.

52 Azok pedig így válaszoltak neki: Talán te is galileai vagy? Nézz utána és lásd be, hogy Galileából nem támad próféta.

53 [E cada um foi para sua casa.

53 Ezután mindenki hazament.

João 8

János 8

A mulher adúltera

Jézus és a házasságtörő asszony

1 Jesus, entretanto, foi para o monte das Oliveiras.

1 Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére.

2 De madrugada, voltou novamente para o templo, e todo o povo ia ter com ele; e, assentado, os ensinava.

2 De korán reggel ismét megjelent a templomban, és az egész nép hozzásereglett; ő pedig leült, és tanította őket.

[3] Os escribas e fariseus trouxeram à sua presença uma mulher surpreendida em adultério e, fazendo-a ficar de pé no meio de todos,

[3]Ekkor odavezettek az írástudók és a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtörésen értek, középre állították,

[4] disseram a Jesus: Mestre, esta mulher foi apanhada em flagrante adultério.

[4]és így szóltak Jézushoz: Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték.

[5] E na lei nos mandou Moisés que tais mulheres sejam apedrejadas; tu, pois, que dizes?

[5]Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?

[6] Isto diziam eles tentando-o, para terem de que o acusar. Mas Jesus, inclinando-se, escrevia na terra com o dedo.

[6]Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és legyen mivel vádolniuk őt. Jézus pedig lehajolt, és ujjával írt a földre.

[7] Como insistissem na pergunta, Jesus se levantou e lhes disse: Aquele que dentre vós estiver sem pecado seja o primeiro que lhe atire pedra.

[7]Amikor továbbra is faggatták, felegyenesedett, és ezt mondta nekik: Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ.

[8] E, tornando a inclinar-se, continuou a escrever no chão.

[8]És lehajolva tovább írt a földre.

[9] Mas, ouvindo eles esta resposta e acusados pela própria consciência, foram-se retirando um por um, a começar pelos mais velhos até aos últimos, ficando só Jesus e a mulher no meio onde estava.

[9]Azok pedig ezt hallva, egymás után kimentek, kezdve a véneken. Egyedül ő meg az asszony maradt ott a középen.

[10] Erguendo-se Jesus e não vendo a ninguém mais além da mulher, perguntou-lhe: Mulher, onde estão aqueles teus acusadores? Ninguém te condenou?

[10]Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, így szólt hozzá: Asszony, hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélt el téged?

[11] Respondeu ela: Ninguém, SENHOR! Então, lhe disse Jesus: Nem eu tampouco te condeno; vai e não peques mais.]

[11]Ő így felelt: Senki, Uram. Jézus pedig ezt mondta neki: Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!

Jesus, a luz do mundo

Jézus a világ világossága

[12] De novo, lhes falava Jesus, dizendo: Eu sou a luz do mundo; quem me segue não andará nas trevas; pelo contrário, terá a luz da vida.

[12]Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.

[13] Então, lhe objetaram os fariseus: Tu dás testemunho de ti mesmo; logo, o teu testemunho não é verdadeiro.

[13]A farizeusok ekkor ezt mondták neki: Te önmagadról teszel bizonyságot: a te bizonyságtételed nem igaz.

[14] Respondeu Jesus e disse-lhes: Posto que eu testifico de mim mesmo, o meu testemunho é verdadeiro, porque sei donde vim e para onde vou; mas vós não sabeis donde venho, nem para onde vou.

[14]Jézus így válaszolt nekik: Még ha én önmagamról teszek is bizonyságot, akkor is igaz a bizonyságtételem, mert tudom, honnan jöttem, és hová megyek, ti azonban nem tudjátok, honnan jövök, vagy hová megyek.

[15] Vós julgais segundo a carne, eu a ninguém julgo.

[15]Ti test szerint ítéltek; én nem ítélkezem senki felett.

[16] Se eu julgo, o meu juízo é verdadeiro, porque não sou eu só, porém eu e aquele que me enviou.

[16]De még ha ítélkezem is, igaz az én ítéletem, mert nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki elküldött engem.

[17] Também na vossa lei está escrito que o testemunho de duas pessoas é verdadeiro.

[17]A ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember tanúságtétele igaz.

[18] Eu testifico de mim mesmo, e o Pai, que me enviou, também testifica de mim.

[18]Én önmagamról teszek bizonyságot, és bizonyságot tesz rólam az Atya is, aki elküldött engem.

[19] Então, eles lhe perguntaram: Onde está teu Pai? Respondeu Jesus: Não me conheceis a mim nem a meu Pai; se conhecêsseis a mim, também conheceríeis a meu Pai.

[9]Erre megkérdezték tőle: Hol van a te Atyád? Jézus így válaszolt: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat: ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek.

[20] Proferiu ele estas palavras no lugar do gazofilácio, quando ensinava no templo; e ninguém o prendeu, porque não era ainda chegada a sua hora.

[20]Mindezeket a kincstárnál mondta Jézus, amikor tanított a templomban, és senki sem fogta el, mert még nem jött el az ő órája.

Jesus defende a sua missão e autoridade

[21] De outra feita, lhes falou, dizendo: Vou retirar-me, e vós me procurareis, mas perecereis no vosso pecado; para onde eu vou vós não podeis ir.

Jézus az Atyától jön, és az Atyához megy

[21]Majd Jézus ismét szólt hozzájuk: Én elmegyek, és keresni fogtok engem, de meghaltok bűnötökben: ahova én megyek, oda ti nem jöhettek.

[22] Então, diziam os judeus: Terá ele, acaso, a intenção de suicidar-se? Porque diz: Para onde eu vou vós não podeis ir.

[22]Erre ezt mondták a zsidók: Csak nem akarja megölni magát, hogy azt mondja: „Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek”?

[23] E prosseguiu: Vós sois cá de baixo, eu sou lá de cima; vós sois deste mundo, eu deste mundo não sou.

[23]Ő így folytatta: Ti lentről valók vagytok, én pedig fentről való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem e világból való vagyok.

[24] Por isso, eu vos disse que morrereis nos vossos pecados; porque, se não crerdes que EU SOU, morrereis nos vossos pecados.

[24]Ezért mondtam nektek, hogy meghaltok bűneitekben: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben.

[25] Então, lhe perguntaram: Quem és tu? Respondeu-lhes Jesus: Que é que desde o princípio vos tenho dito?

[25]Megkérdezték tehát tőle: Ki vagy te? Jézus így válaszolt nekik: Az, akinek kezdettől fogva mondom magamat.

[26] Muitas coisas tenho para dizer a vosso respeito e vos julgar; porém aquele que me enviou é verdadeiro, de modo que as coisas que dele tenho ouvido, essas digo ao mundo.

[26]Sok mindent kellene mondanom rólatok és ítélnem felőletek, de igaz az, aki elküldött engem, és én azt mondom a világban, amit tőle hallottam.

[27] Eles, porém, não atinaram que lhes falava do Pai.

[27]Ők nem ismerték fel, hogy az Atyáról szólt nekik.

[28] Disse-lhes, pois, Jesus: Quando levantardes o Filho do Homem, então, sabereis que EU SOU e que nada faço por mim mesmo; mas falo como o Pai me ensinou.

[28]Jézus tehát ezt mondta: Amikor felemelitek az Emberfiát, akkor tudjátok meg, hogy én vagyok, és önmagamtól nem teszek semmit, hanem azt mondom, amire az Atya tanított engem.

[29] E aquele que me enviou está comigo, não me deixou só, porque eu faço sempre o que lhe agrada.

[29]És aki elküldött engem, velem van: nem hagyott egyedül, mert mindig azt teszem, ami neki kedves.

Jézus megszabadít a bűntől

[30] Ditas estas coisas, muitos creram nele.

[30]Amikor ezeket mondta, sokan hittek benne.

[31] Disse, pois, Jesus aos judeus que haviam crido nele: Se vós permanecerdes na minha palavra, sois verdadeiramente meus discípulos;

[31]Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: Ha ti megtartjátok az én igémet, valóban tanítványaim vagytok;

[32] e conhecereis a verdade, e a verdade vos libertará.

[32]megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.

[33] Responderam-lhe: Somos descendência de Abraão e jamais fomos escravos de alguém; como dizes tu: Sereis livres?

[33]Ők ezt kérdezték tőle: Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek. Hogyan mondhatod hát: szabadok lesztek?

[34] Replicou-lhes Jesus: Em verdade, em verdade vos digo: todo o que comete pecado é escravo do pecado.

[34]Jézus így válaszolt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, hogy aki a bűnt cselekszi, az a bűn szolgája.

[35] O escravo não fica sempre na casa; o filho, sim, para sempre.

[35]A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre.

[36] Se, pois, o Filho vos libertar, verdadeiramente sereis livres.

[36]Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.

Ábrahám utódai és az ördög fiai

[37] Bem sei que sois descendência de Abraão; contudo, procurais matar-me, porque a minha palavra não está em vós.

[37]Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de ti meg akartok ölni, mert az én igémnek nincs helye bennetek.

[38] Eu falo das coisas que vi junto de meu Pai; vós, porém, fazeis o que vistes em vosso pai.

[38]Én azt mondom, amit az én Atyámnál láttam, és ti is azt teszitek, amit a ti atyátoktól hallottatok.

[39] Então, lhe responderam: Nosso pai é Abraão. Disse-lhes Jesus: Se sois filhos de Abraão, praticai as obras de Abraão.

[39]Ezt mondták neki: A mi atyánk Ábrahám. Jézus így szólt hozzájuk: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám cselekedeteit tennétek.

[40] Mas agora procurais matar-me, a mim que vos tenho falado a verdade que ouvi de Deus; assim não procedeu Abraão.

[40]De ti meg akartok engem ölni, olyan valakit, aki azt az igazságot hirdettem nektek, amelyet Istentől hallottam: Ábrahám ezt nem tette volna.

[41] Vós fazeis as obras de vosso pai. Disseram-lhe eles: Nós não somos bastardos; temos um pai, que é Deus.

[41]Ti ugyanazt cselekszitek, amit atyátok. Ezt mondták neki: Mi nem paráznaságból születtünk: egy atyánk van, az Isten.

[42] Replicou-lhes Jesus: Se Deus fosse, de fato, vosso pai, certamente, me havíeis de amar; porque eu vim de Deus e aqui estou; pois não vim de mim mesmo, mas ele me enviou.

[42]Jézus így szólt hozzájuk: Ha Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem, mert én Istentől indultam el, és tőle jövök; nem magamtól jöttem, hanem ő küldött el engem.

[43] Qual a razão por que não compreendeis a minha linguagem? É porque sois incapazes de ouvir a minha palavra.

[43]Miért nem értitek az én beszédemet? Mert hallani sem bírtátok az én igémet.

[44] Vós sois do diabo, que é vosso pai, e quereis satisfazer-lhe os desejos. Ele foi homicida desde o princípio e jamais se firmou na verdade, porque nele não há verdade. Quando ele profere mentira, fala do que lhe é próprio, porque é mentiroso e pai da mentira.

[44]Ti atyátoktól, az ördögtől valók vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergyilkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéból szól, mert hazug, és a hazugság atyja.

[45] Mas, porque eu digo a verdade, não me credes.

[45]Mivel pedig én az igazságot mondom, nem hisztek nekem.

[46] Quem dentre vós me convence de pecado? Se vos digo a verdade, por que razão não me credes?

[46]Közületek ki tud rám bűnt bizonyítani? Ha az igazságot mondom, miért nem hisztek nekem?

[47] Quem é de Deus ouve as palavras de Deus; por isso, não me dais ouvidos, porque não sois de Deus.

[47]Aki Istentől van, hallja Isten beszédeit; ti azért nem halljátok, mert nem Istentől valók vagytok.

Jézus előbb volt, mint Ábrahám

[48] Responderam, pois, os judeus e lhe disseram: Porventura, não temos razão em dizer que és samaritano e tens demônio?

[48]Azután így szóltak hozzá a zsidók: Vajon nem jól mondjuk, hogy samáriai vagy te, és ördög van benned?

[49] Replicou Jesus: Eu não tenho demônio; pelo contrário, honro a meu Pai, e vós me desonrais.

[49]Jézus így válaszolt: Bennem nincsen ördög, ellenben én tisztelem az én Atyámat, ti mégis gyaláztok engem.

[50] Eu não procuro a minha própria glória; há quem a busque e julgue.

[50]Én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi, és ő majd ítéletet mond.

[51] Em verdade, em verdade vos digo: se alguém guardar a minha palavra, não verá a morte, eternamente.

[51]Bizony, bizony, mondom nektek, ha valaki megtartja az én igémet, nem lát halált soha.

[52] Disseram-lhe os judeus: Agora, estamos certos de que tens demônio. Abraão morreu, e também os profetas, e tu dizes: Se alguém guardar a minha palavra, não provará a morte, eternamente.

[52]A zsidók ezt mondták neki: Most már tudjuk, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te pedig azt mondod: Ha valaki megtartja az én igémet, az nem ízleli meg a halált soha.

[53] És maior do que Abraão, o nosso pai, que morreu? Também os profetas morreram. Quem, pois, te fazes ser?
[54] Respondeu Jesus: Se eu me glorifico a mim mesmo, a minha glória nada é; quem me glorifica é meu Pai, o qual vós dizeis que é vosso Deus.

[55] Entretanto, vós não o tendes conhecido; eu, porém, o conheço. Se eu disser que não o conheço, serei como vós: mentiroso; mas eu o conheço e guardo a sua palavra.

[56] Abraão, vosso pai, alegrou-se por ver o meu dia, viu-o e regozijou-se.

[57] Perguntaram-lhe, pois, os judeus: Ainda não tens cinqüenta anos e viste Abraão?

[58] Respondeu-lhes Jesus: Em verdade, em verdade eu vos digo: antes que Abraão existisse, EU SOU.
[59] Então, pegaram em pedras para atirarem nele; mas Jesus se ocultou e saiu do templo.

João 9

A cura de um cego de nascença

[1] Caminhando Jesus, viu um homem cego de nascença.
[2] E os seus discípulos perguntaram: Mestre, quem pecou, este ou seus pais, para que nascesse cego?
[3] Respondeu Jesus: Nem ele pecou, nem seus pais; mas foi para que se manifestem nele as obras de Deus.

[53]Csak nem vagy nagyobb atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak! Kinek tartod magadat?
[54]Jézus így válaszolt: Ha én dicsőíteném magamat, a dicsőségem semmi volna: az én Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek,
[55]pedig nem ismeritek őt; én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, hozzátok hasonlóvá, hazuggá lennék; de én ismerem őt, és megtartom az ő igéjét.
[56]Ábrahám, a ti atyátok ujjongott, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is.
[57]A zsidók erre ezt mondták neki: Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?
[58]Jézus így felelt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.
[59]Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.

János 9

A vakon született ember meggyógyítása szombaton

[1]Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert.
[2]Tanítványai megkérdezték tőle: Mester, ki vétkezett? Ez vagy a szülei, hogy vakon született?

[3]Jézus így válaszolt: Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy

nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.

[4] É necessário que façamos as obras daquele que me enviou, enquanto é dia; a noite vem, quando ninguém pode trabalhar.

[4]Nekünk, amíg nappal van, annak a cselekedeteit kell végeznünk, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat.

[5] Enquanto estou no mundo, sou a luz do mundo.

[5]Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok.

[6] Dito isso, cuspiu na terra e, tendo feito lodo com a saliva, aplicou-o aos olhos do cego,

[6]Ezt mondta, és a földre köpött, sarat csinált a nyállal, és rákente a sarat a vakon született ember szemeire,

[7] dizendo-lhe: Vai, lava-te no tanque de Siloé (que quer dizer Enviado). Ele foi, lavou-se e voltou vendo.

[7]majd így szólt hozzá: Menj el, mosakodj meg a Siloám tavában – ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért.

[8] Então, os vizinhos e os que dantes o conheciam de vista, como mendigo, perguntavam: Não é este o que estava assentado pedindo esmolas?

[8]A szomszédok pedig, és azok, akik látták azelőtt, hogy koldus volt, így szóltak: Nem ő az, aki itt szokott ülni és koldulni?

[9] Uns diziam: É ele. Outros: Não, mas se parece com ele. Ele mesmo, porém, dizia: Sou eu.

[9]Egyesek azt mondták, hogy ő az, mások pedig azt, hogy nem, csak hasonlít hozzá. De ő kijelentette: Én vagyok az.

[10] Perguntaram-lhe, pois: Como te foram abertos os olhos?

[10]Erre ezt kérdezték tőle: Akkor hogyan nyílt meg a szemed?

[11] Respondeu ele: O homem chamado Jesus fez lodo, untou-me os olhos e disse-me: Vai ao tanque de Siloé e lava-te. Então, fui, lavei-me e estou vendo.

[11]Ő így válaszolt: Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, rákente a szemeimre, és azt mondta nekem: Menj a Siloámhoz, és mosakodj meg. Elmentem tehát, megmosakodtam, és most látok.

[12] Disseram-lhe, pois: Onde está ele? Respondeu: Não sei.

[12]Megkérdezték tőle: Hol van az az ember? Nem tudom – felelte.

Os fariseus interrogam o cego

A meggyógyított vak kihallgatása és kiközösítése

[13] Levaram, pois, aos fariseus o que dantes fora cego.

[13]Ezt az embert, aki nemrég még vak volt, a farizeusok elé vezették.

[14] E era sábado o dia em que Jesus fez o lodo e lhe abriu os olhos.

[15] Então, os fariseus, por sua vez, lhe perguntaram como chegara a ver; ao que lhes respondeu: Aplicou lodo aos meus olhos, lavei-me e estou vendo.

[16] Por isso, alguns dos fariseus diziam: Esse homem não é de Deus, porque não guarda o sábado. Diziam outros: Como pode um homem pecador fazer tamanhos sinais? E houve dissensão entre eles.

[17] De novo, perguntaram ao cego: Que dizes tu a respeito dele, visto que te abriu os olhos? Que é profeta, respondeu ele.

[18] Não acreditaram os judeus que ele fora cego e que agora via, enquanto não lhe chamaram os pais

[19] e os interrogaram: É este o vosso filho, de quem dizeis que nasceu cego? Como, pois, vê agora?

[20] Então, os pais responderam: Sabemos que este é nosso filho e que nasceu cego;

[21] mas não sabemos como vê agora; ou quem lhe abriu os olhos também não sabemos. Perguntai a ele, idade tem; falará de si mesmo.

[22] Isto disseram seus pais porque estavam com medo dos judeus; pois estes já haviam assentado que, se alguém confessasse ser Jesus o Cristo, fosse expulso da sinagoga.

[14]Az a nap pedig szombat volt, amelyen Jézus a sarat csinálta, és megnyitotta annak az embernek a szemét.

[15]A farizeusok is megkérdezték tőle, hogyan jött meg a látása. Ő ezt mondta nekik: Sarat tett a szemeimre, aztán megmosakodtam, és most látok.

[16]Erre a farizeusok közül néhányan ezt mondták: Nem Istentől való ez az ember, mert nem tartja meg a szombatot. Mások így szóltak: Hogyan tehetne bűnös ember ilyen jeleket? És meghasonlás támadt köztük.

[17]Ezért ismét a vakhoz fordultak: Te mit mondasz róla? Hiszen a te szemedet nyitotta meg. Ő ezt felelte: Próféta.

[18]A zsidók azonban nem hitték el róla, hogy vak volt és megjött a látása, amíg oda nem hívták a szüleit,

[19]és meg nem kérdezték tőlük: A ti fiatok ez, akiről azt állítjátok, hogy vakon született? Akkor hogyan lehetséges, hogy most lát?

[20]Szülei pedig így válaszoltak: Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született,

[21]de hogy most mi módon lát, azt nem tudjuk, és hogy ki nyitotta meg a szemét, azt sem tudjuk. Tőle kérdezzétek meg, nagykorú már, majd ő beszél önmagáról.

[22]Ezt azért mondták a szülei, mert féltek a zsidóktól, mivel a zsidók már megegyeztek abban, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, azt ki kell zárni a zsinagógából.

[23] Por isso, é que disseram os pais: Ele idade tem, interrogai-o.

[24] Então, chamaram, pela segunda vez, o homem que fora cego e lhe disseram: Dá glória a Deus; nós sabemos que esse homem é pecador.

[25] Ele retrucou: Se é pecador, não sei; uma coisa sei: eu era cego e agora vejo.

[26] Perguntaram-lhe, pois: Que te fez ele? como te abriu os olhos?

[27] Ele lhes respondeu: Já vo-lo disse, e não atendestes; por que quereis ouvir outra vez? Porventura, quereis vós também tornar-vos seus discípulos?

[28] Então, o injuriaram e lhe disseram: Discípulo dele és tu; mas nós somos discípulos de Moisés.

[29] Sabemos que Deus falou a Moisés; mas este nem sabemos donde é.

[30] Respondeu-lhes o homem: Nisto é de estranhar que vós não saibais donde ele é, e, contudo, me abriu os olhos.

[31] Sabemos que Deus não atende a pecadores; mas, pelo contrário, se alguém teme a Deus e pratica a sua vontade, a este atende.

[32] Desde que há mundo, jamais se ouviu que alguém tenha aberto os olhos a um cego de nascença.

[33] Se este homem não fosse de Deus, nada poderia ter feito.

[23]Ezért mondták a szülei: Nagykorú már, tőle kérdezzétek meg.

[24]Odahívták tehát másodszor is azt az embert, aki nemrég még vak volt, és ezt mondták neki: Dicsőítsd az Istent: mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.

[25]Ő így válaszolt: Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: bár vak voltam, most látok.

[26]Ekkor megkérdezték tőle: Mit tett veled? Hogyan nyitotta meg a szemedet?

[27]Ő így válaszolt: Megmondtam már nektek, de nem hallgattatok rám. Miért akarjátok ismét hallani? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?

[28]Megszidták, és ezt mondták: Te vagy az ő tanítványa, mi Mózes tanítványai vagyunk.

[29]Mi tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, de erről azt sem tudjuk, honnan való.

[30]Az ember így válaszolt nekik: Ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, mégis megnyitotta a szememet.

[31]Tudjuk, hogy Isten nem hallgat meg bűnösöket; de ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt meghallgatja.

[32]Örök idők óta nem hallott olyat senki, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született ember szemét.

[33]Ha ő nem volna Istentől való, semmit sem tudott volna tenni.

[34] Mas eles retrucaram: Tu és nascido todo em pecado e nos ensinas a nós? E o expulsaram.

Jesus revela-se ao cego

[35] Ouvindo Jesus que o tinham expulsado, encontrando-o, lhe perguntou: Crês tu no Filho do Homem?

[36] Ele respondeu e disse: Quem é, SENHOR, para que eu nele creia?

[37] E Jesus lhe disse: Já o tens visto, e é o que fala contigo.

[38] Então, afirmou ele: Creio, SENHOR; e o adorou.

[39] Prosseguiu Jesus: Eu vim a este mundo para juízo, a fim de que os que não vêem vejam, e os que vêem se tornem cegos.

[40] Alguns dentre os fariseus que estavam perto dele perguntaram-lhe: Acaso, também nós somos cegos?

[41] Respondeu-lhes Jesus: Se fôsseis cegos, não teríeis pecado algum; mas, porque agora dizeis: Nós vemos, subsiste o vosso pecado.

João 10

Jesus, o bom pastor

[1] Em verdade, em verdade vos digo: o que não entra pela porta no aprisco das ovelhas, mas sobe por outra parte, esse é ladrão e salteador.

[2] Aquele, porém, que entra pela porta, esse é o pastor das ovelhas.

[3] Para este o porteiro abre, as ovelhas ouvem a sua voz, ele chama pelo nome as suas próprias ovelhas e as conduz para fora.

[34]Erre így feleltek neki: Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz minket? És kiközösítették.

A meggyógyított vak hite és a farizeusok vaksága

[35]Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: Hiszel te az Emberfiában?

[36]Ő így válaszolt: Ki az, Uram, hogy higgyek benne?

[37]Jézus így felelt neki: Látod őt, és ő az, aki veled beszél.

[38]Erre az így szólt: Hiszek, Uram. És leborulva imádta őt.

[39]Jézus pedig ezt mondta: Én ítéletre jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek.

[40]Meghallották ezt azok a farizeusok, akik a közelében voltak, és ezt kérdezték tőle: Talán mi is vakok vagyunk?

[41]Jézus ezt mondta nekik: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök.

János 10

A jó pásztor

[1]Bizony, bizony, mondom nektek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló;

[2]de aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora.

[3]Neki ajtót nyit az őr, és a juhok hallgatnak a hangjára, a maga juhait pedig nevükön szólítja és kivezeti.

4 Depois de fazer sair todas as que lhe pertencem, vai adiante delas, e elas o seguem, porque lhe reconhecem a voz;

5 mas de modo nenhum seguirão o estranho; antes, fugirão dele, porque não conhecem a voz dos estranhos.

6 Jesus lhes propôs esta parábola, mas eles não compreenderam o sentido daquilo que lhes falava.

7 Jesus, pois, lhes afirmou de novo: Em verdade, em verdade vos digo: eu sou a porta das ovelhas.

8 Todos quantos vieram antes de mim são ladrões e salteadores; mas as ovelhas não lhes deram ouvido.

9 Eu sou a porta. Se alguém entrar por mim, será salvo; entrará, e sairá, e achará pastagem.

10 O ladrão vem somente para roubar, matar e destruir; eu vim para que tenham vida e a tenham em abundância.

11 Eu sou o bom pastor. O bom pastor dá a vida pelas ovelhas.

12 O mercenário, que não é pastor, a quem não pertencem as ovelhas, vê vir o lobo, abandona as ovelhas e foge; então, o lobo as arrebata e dispersa.

13 O mercenário foge, porque é mercenário e não tem cuidado com as ovelhas.

14 Eu sou o bom pastor; conheço as minhas ovelhas, e elas me conhecem a mim,

15 assim como o Pai me conhece a mim, e eu conheço o Pai; e dou a minha vida pelas ovelhas.

4 Amikor a maga juhait mind kivezeti, előttük jár, és a juhok követik, mert ismerik a hangját.

5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.

6 Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mit jelent, amit mondott nekik.

7 Jézus tehát így szólt hozzájuk: Bizony, bizony, mondom nektek: én vagyok a juhok ajtaja.

8 Aki énelőttem jött, mind tolvaj és rabló, de a juhok nem is hallgattak rájuk.

9 Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, az megtartatik, bejár és kijár, és legelőre talál.

10 A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.

11 Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.

12 Aki béres és nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, az látva, hogy jön a farkas, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és szétkergeti őket.

13 A béres azért fut el, mert csak béres, és nem törődik a juhokkal.

14 Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem,

15 ahogyan az Atya ismer engem, én is úgy ismerem az Atyát, és én életemet adom a juhokért.

[16] Ainda tenho outras ovelhas, não deste aprisco; a mim me convém conduzi-las; elas ouvirão a minha voz; então, haverá um rebanho e um pastor.

[17] Por isso, o Pai me ama, porque eu dou a minha vida para a reassumir.

[18] Ninguém a tira de mim; pelo contrário, eu espontaneamente a dou. Tenho autoridade para a entregar e também para reavê-la. Este mandato recebi de meu Pai.

Nova dissensão entre os judeus

[19] Por causa dessas palavras, rompeu nova dissensão entre os judeus.

[20] Muitos deles diziam: Ele tem demônio e enlouqueceu; por que o ouvis?

[21] Outros diziam: Este modo de falar não é de endemoninhado; pode, porventura, um demônio abrir os olhos aos cegos?

A Festa da Dedicação. Jesus é interrogado

[22] Celebrava-se em Jerusalém a Festa da Dedicação. Era inverno.

[23] Jesus passeava no templo, no Pórtico de Salomão.

[24] Rodearam-no, pois, os judeus e o interpelaram: Até quando nos deixarás a mente em suspenso? Se tu és o Cristo, dize-o francamente.

[25] Respondeu-lhes Jesus: Já vo-lo disse, e não credes. As obras que eu faço em nome de meu Pai testificam a meu respeito.

[26] Mas vós não credes, porque não sois das minhas ovelhas.

[16]Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra, és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor.

[17]Azért szeret engem az Atya, mert én odaadom az életemet, hogy azután újra visszavegyem.

[18]Senki sem veheti el tőlem: én magamtól adom oda. Hatalmam van arra, hogy odaadjam, és hatalmam van arra, hogy ismét visszavegyem: ezt a küldetést kaptam az én Atyámtól.

[19]Ismét meghasonlás támadt a zsidók között e beszédek miatt.

[20]Sokan így szóltak közülük: Ördög van benne, és nincs eszénél: mit hallgattok rá?

[21]Mások ezt mondták: Nem megszállott ember beszédei ezek. Vajon meg tudja-e nyitni az ördög a vakok szemét?

Jézus a templomszentelési ünnepen

[22]Elérkezett Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe. Tél volt.

[23]Jézus a templomban, Salamon csarnokában volt.

[24]Ekkor körülvették a zsidók, és így szóltak hozzá: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!

[25]Jézus így válaszolt nekik: Megmondtam nektek, de nem hisztek. Atyám nevében végzett cselekedeteim tanúskodnak mellettem,

[26]de ti nem hisztek, mert nem az én juhaim közül valók vagytok.

[27] As minhas ovelhas ouvem a minha voz; eu as conheço, e elas me seguem.

[28] Eu lhes dou a vida eterna; jamais perecerão, e ninguém as arrebatará da minha mão.

[29] Aquilo que meu Pai me deu é maior do que tudo; e da mão do Pai ninguém pode arrebatar.

[30] Eu e o Pai somos um.

[31] Novamente, pegaram os judeus em pedras para lhe atirar.

[32] Disse-lhes Jesus: Tenho-vos mostrado muitas obras boas da parte do Pai; por qual delas me apedrejais?

[33] Responderam-lhe os judeus: Não é por obra boa que te apedrejamos, e sim por causa da blasfêmia, pois, sendo tu homem, te fazes Deus a ti mesmo.

[34] Replicou-lhes Jesus: Não está escrito na vossa lei: Eu disse: sois deuses?

[35] Se ele chamou deuses àqueles a quem foi dirigida a palavra de Deus, e a Escritura não pode falhar,

[36] então, daquele a quem o Pai santificou e enviou ao mundo, dizeis: Tu blasfemas; porque declarei: sou Filho de Deus?

[37] Se não faço as obras de meu Pai, não me acrediteis;

[38] mas, se faço, e não me credes, crede nas obras; para que possais saber e

[27]Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.

[28]Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.

[29]Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből.

[30]Én és az Atya egy vagyunk.

Jézust meg akarják kövezni istenkáromlásért

[31]Ekkor újra köveket ragadtak a zsidók, hogy megkövezzék őt.

[32]Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: Sok jó cselekedetet vittem véghez előttetek az én Atyám nevében: ezek közül melyik miatt köveztek meg engem?

[33]A zsidók így feleltek neki: Nem jó cselekedetért kövezünk meg téged, hanem istenkáromlásért, vagyis azért, mert te ember létedre Istenné teszed magad.

[34]Jézus így válaszolt: Nincs-e megírva a ti törvényetekben: „Én mondtam: istenek vagytok”?

[35]Ha isteneknek mondta azokat, akikhez az Isten igéje szólt, márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni,

[36]akkor ti hogyan mondhatjátok rólam, akit az Atya megszentelt, és elküldött a világba, hogy káromlást szólok, mert azt mondtam: az Isten Fia vagyok?!

[37]Ha nem az én Atyám cselekedeteit teszem, ne higgyetek nekem;

[38]de ha azokat teszem, akkor ha nekem nem is hinnétek, higgyetek a cselekedeteknek, hogy felismerjétek és

compreender que o Pai está em mim, e eu estou no Pai.

39 Nesse ponto, procuravam, outra vez, prendê-lo; mas ele se livrou das suas mãos.

40 Novamente, se retirou para além do Jordão, para o lugar onde João batizava no princípio; e ali permaneceu.

41 E iam muitos ter com ele e diziam: Realmente, João não fez nenhum sinal, porém tudo quanto disse a respeito deste era verdade.

42 E muitos ali creram nele.

João 11

A ressurreição de Lázaro

1 Estava enfermo Lázaro, de Betânia, da aldeia de Maria e de sua irmã Marta.

2 Esta Maria, cujo irmão Lázaro estava enfermo, era a mesma que ungiu com bálsamo o SENHOR e lhe enxugou os pés com os seus cabelos.

3 Mandaram, pois, as irmãs de Lázaro dizer a Jesus: SENHOR, está enfermo aquele a quem amas.

4 Ao receber a notícia, disse Jesus: Esta enfermidade não é para morte, e sim para a glória de Deus, a fim de que o Filho de Deus seja por ela glorificado.

5 Ora, amava Jesus a Marta, e a sua irmã, e a Lázaro.

6 Quando, pois, soube que Lázaro estava doente, ainda se demorou dois dias no lugar onde estava.

7 Depois, disse aos seus discípulos: Vamos outra vez para a Judéia.

tudjátok: az Atya énbennem van, és én az Atyában.

39Ekkor ismét el akarták fogni, de ő kimenekült a kezük közül.

40Jézus újra elment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol korábban János keresztelt, és ott maradt.

41Sokan mentek oda hozzá, és azt mondták, hogy János nem tett ugyan egyetlen csodát sem, de mindaz, amit János őróla mondott, igaz volt.

42És ott sokan hittek benne.

János 11

Lázár feltámasztása

1Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Betániából, Máriának és testvérének, Mártának a falujából.

2Mária volt az, aki megkente az Urat olajjal, és megtörölte a lábát a hajával: az ő testvére, Lázár volt a beteg.

3A nővérei megüzenték Jézusnak: Uram, íme, akit szeretsz, beteg.

4Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.

5Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt.

6Amikor tehát meghallotta, hogy beteg, még két napig azon a helyen maradt, ahol volt,

7de azután így szólt a tanítványaihoz: Menjünk ismét Júdeába!

[8] Disseram-lhe os discípulos: Mestre, ainda agora os judeus procuravam apedrejar-te, e voltas para lá?

[9] Respondeu Jesus: Não são doze as horas do dia? Se alguém andar de dia, não tropeça, porque vê a luz deste mundo;

[10] mas, se andar de noite, tropeça, porque nele não há luz.

[11] Isto dizia e depois lhes acrescentou: Nosso amigo Lázaro adormeceu, mas vou para despertá-lo.

[12] Disseram-lhe, pois, os discípulos: SENHOR, se dorme, estará salvo.

[13] Jesus, porém, falara com respeito à morte de Lázaro; mas eles supunham que tivesse falado do repouso do sono.

[14] Então, Jesus lhes disse claramente: Lázaro morreu;

[15] e por vossa causa me alegro de que lá não estivesse, para que possais crer; mas vamos ter com ele.

[16] Então, Tomé, chamado Dídimo, disse aos condiscípulos: Vamos também nós para morrermos com ele.

[17] Chegando Jesus, encontrou Lázaro já sepultado, havia quatro dias.

[18] Ora, Betânia estava cerca de quinze estádios perto de Jerusalém.

[19] Muitos dentre os judeus tinham vindo ter com Marta e Maria, para as consolar a respeito de seu irmão.

[20] Marta, quando soube que vinha Jesus, saiu ao seu encontro; Maria, porém, ficou sentada em casa.

[8]A tanítványok ezt mondták neki: Mester, most akartak megkövezni a zsidók, és ismét oda mégy?

[9]Jézus így válaszolt: Nem tizenkét órája van a nappalnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világ világosságát,

[10]de ha valaki éjjel jár, megbotlik, mert nincs világossága.

[11]Ezeket mondta, azután így szólt hozzájuk: Lázár, a mi barátunk elaludt, de elmegyek, hogy felébresszem.

[12]A tanítványok ezt felelték: Uram, ha elaludt, meggyógyul.

[13]Pedig Jézus Lázár haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy álomba merülésről szól.

[14]Akkor azután Jézus nyíltan megmondta nekik: Lázár meghalt,

[15]és örülök, hogy nem voltam ott: tiértetek, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá!

[16]Tamás, akit Ikernek neveztek, azt mondta tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele együtt.

[17]Amikor Jézus odaért, megtudta, hogy már négy napja a sírban van.

[18]Betánia pedig közel, mintegy félórányira volt Jeruzsálemhez,

[19]ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.

[20]Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária azonban otthon maradt.

[21] Disse, pois, Marta a Jesus: SENHOR, se estiveras aqui, não teria morrido meu irmão.

[21]Márta így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

[22] Mas também sei que, mesmo agora, tudo quanto pedires a Deus, Deus to concederá.

[22]De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.

[23] Declarou-lhe Jesus: Teu irmão há de ressurgir.

[23]Jézus ezt mondta neki: Feltámad a testvéred!

[24] Eu sei, replicou Marta, que ele há de ressurgir na ressurreição, no último dia.

[24]Márta így válaszolt: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.

[25] Disse-lhe Jesus: Eu sou a ressurreição e a vida. Quem crê em mim, ainda que morra, viverá;

[25]Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

[26] e todo o que vive e crê em mim não morrerá, eternamente. Crês isto?

[26]és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?

[27] Sim, SENHOR, respondeu ela, eu tenho crido que tu és o Cristo, o Filho de Deus que devia vir ao mundo.

[27]Márta így felelt: Igen, Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kell jönnie a világba.

[28] Tendo dito isto, retirou-se e chamou Maria, sua irmã, e lhe disse em particular: O Mestre chegou e te chama.

[28]Miután ezt mondta, elment, és titokban szólt a testvérének, Máriának: A Mester itt van, és hív téged.

[29] Ela, ouvindo isto, levantou-se depressa e foi ter com ele,

[29]Ő pedig, amint ezt meghallotta, gyorsan felkelt, és odament hozzá.

[30] pois Jesus ainda não tinha entrado na aldeia, mas permanecia onde Marta se avistara com ele.

[30]De Jézus még nem ért be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta találkozott vele.

[31] Os judeus que estavam com Maria em casa e a consolavam, vendo-a levantar-se depressa e sair, seguiram-na, supondo que ela ia ao túmulo para chorar.

[31]A zsidók, akik Máriával voltak a házban, és vigasztalták, látták, hogy hirtelen feláll és kimegy. Utánamentek tehát, mert azt gondolták, a sírbolthoz megy, hogy ott sírjon.

[32] Quando Maria chegou ao lugar onde estava Jesus, ao vê-lo, lançou-se-lhe aos

[32]Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta őt, leborult a lába elé, és így

pés, dizendo: SENHOR, se estiveras aqui, meu irmão não teria morrido.

33 Jesus, vendo-a chorar, e bem assim os judeus que a acompanhavam, agitou-se no espírito e comoveu-se.

34 E perguntou: Onde o sepultastes? Eles lhe responderam: SENHOR, vem e vê!

35 Jesus chorou.

36 Então, disseram os judeus: Vede quanto o amava.

37 Mas alguns objetaram: Não podia ele, que abriu os olhos ao cego, fazer que este não morresse?

38 Jesus, agitando-se novamente em si mesmo, encaminhou-se para o túmulo; era este uma gruta a cuja entrada tinham posto uma pedra.

39 Então, ordenou Jesus: Tirai a pedra. Disse-lhe Marta, irmã do morto: SENHOR, já cheira mal, porque já é de quatro dias.

40 Respondeu-lhe Jesus: Não te disse eu que, se creres, verás a glória de Deus?

41 Tiraram, então, a pedra. E Jesus, levantando os olhos para o céu, disse: Pai, graças te dou porque me ouviste.

42 Aliás, eu sabia que sempre me ouves, mas assim falei por causa da multidão presente, para que creiam que tu me enviaste.

43 E, tendo dito isto, clamou em alta voz: Lázaro, vem para fora!

szólt hozzá: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

33Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött zsidók is sírnak, háborgott lelkében és megrendült,

34és megkérdezte: Hova helyeztétek őt? Azt felelték: Uram, jöjj és lásd meg!

35Jézus könnyekre fakadt.

36A zsidók ezt mondták: Íme, mennyire szerette!

37Közülük néhányan pedig így szóltak: Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg?

38Jézus – még mindig háborogva magában – a sírhoz ment: ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta.

39Jézus így szólt: Vegyétek el a követ! Márta, az elhunyt testvére így szólt hozzá: Uram, már szaga van, hiszen negyednapos.

40Jézus azonban ezt mondta neki: Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?

41Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.

42Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.

43Miután ezt mondta, hangosan kiáltott: Lázár, jöjj ki!

[44] Saiu aquele que estivera morto, tendo os pés e as mãos ligados com ataduras e o rosto envolto num lenço. Então, lhes ordenou Jesus: Desatai-o e deixai-o ir.

[45] Muitos, pois, dentre os judeus que tinham vindo visitar Maria, vendo o que fizera Jesus, creram nele.

[46] Outros, porém, foram ter com os fariseus e lhes contaram dos feitos que Jesus realizara.

O plano para tirar a vida de Jesus

[47] Então, os principais sacerdotes e os fariseus convocaram o Sinédrio; e disseram: Que estamos fazendo, uma vez que este homem opera muitos sinais?

[48] Se o deixarmos assim, todos crerão nele; depois, virão os romanos e tomarão não só o nosso lugar, mas a própria nação.

[49] Caifás, porém, um dentre eles, sumo sacerdote naquele ano, advertiu-os, dizendo: Vós nada sabeis,

[50] nem considerais que vos convém que morra um só homem pelo povo e que não venha a perecer toda a nação.

[51] Ora, ele não disse isto de si mesmo; mas, sendo sumo sacerdote naquele ano, profetizou que Jesus estava para morrer pela nação

[52] e não somente pela nação, mas também para reunir em um só corpo os filhos de Deus, que andam dispersos.

[53] Desde aquele dia, resolveram matá-lo.

[44]És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülkötve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!

A nagytanács elhatározza Jézus megölését

[45]Ekkor sokan hittek benne azok közül a zsidók közül, akik elmentek Máriához és látták, amit Jézus tett.

[46]Némelyek pedig közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, mit tett Jézus.

[47]Összehívták tehát a főpapok és a farizeusok a nagytanácsot, és így szóltak: Mit tegyünk? Ez az ember ugyanis sok jelt tesz.

[48]Ha egyszerűen csak hagyjuk őt, mindenki hisz majd benne, aztán jönnek a rómaiak, és elveszik tőlünk a helyet is, a népet is.

[49]Egyikük pedig, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, ezt mondta nekik: Ti nem értetek semmit.

[50]Azt sem veszitek fontolóra: jobb nektek, hogy egyetlen ember haljon meg a népért, semhogy az egész nép elvesszen.

[51]Mindezt pedig nem magától mondta, hanem mivel főpap volt abban az esztendőben, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a népért;

[52]és nem is csak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit egybegyűjtse.

[53]Attól a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik őt.

[54] De sorte que Jesus já não andava publicamente entre os judeus, mas retirou-se para uma região vizinha ao deserto, para uma cidade chamada Efraim; e ali permaneceu com os discípulos.

[54]Jézus tehát nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztához közeli vidékre, egy Efraim nevű városba; és ott maradt tanítványaival.

[55] Estava próxima a Páscoa dos judeus; e muitos daquela região subiram para Jerusalém antes da Páscoa, para se purificarem.

[55]Közeledett a zsidók páskaünnepe, és vidékről sokan felmentek Jeruzsálembe az ünnep előtt, hogy megtisztuljanak.

[56] Lá, procuravam Jesus e, estando eles no templo, diziam uns aos outros: Que vos parece? Não virá ele à festa?

[56]Keresték Jézust, és a templomban megállva így tanakodtak egymás között: Mit gondoltok, lehet, hogy el sem jön az ünnepre?

[57] Ora, os principais sacerdotes e os fariseus tinham dado ordem para, se alguém soubesse onde ele estava, denunciá-lo, a fim de o prenderem.

[57]A főpapok és a farizeusok pedig már kiadták a parancsot, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse be, hogy elfoghassák.

João 12

Jesus ungido por Maria em Betânia
Mateus 26.6-13; Marcos 14.3-9

János 12

Jézus megkenetése Betániában
(Mt 26,6–13; Mk 14,3–9)

[1] Seis dias antes da Páscoa, foi Jesus para Betânia, onde estava Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[1]Jézus tehát hat nappal a páska ünnepe előtt elment Betániába, ahol Lázár élt, akit feltámasztott a halottak közül.

[2] Deram-lhe, pois, ali, uma ceia; Marta servia, sendo Lázaro um dos que estavam com ele à mesa.

[2]Vacsorát készítettek ott neki, és Márta szolgált fel, Lázár pedig egyike volt azoknak, akik Jézussal együtt ültek az asztalnál.

[3] Então, Maria, tomando uma libra de bálsamo de nardo puro, mui precioso, ungiu os pés de Jesus e os enxugou com os seus cabelos; e encheu-se toda a casa com o perfume do bálsamo.

[3]Mária ekkor elővett egy font drága valódi nárdusolajat, megkente Jézus lábát, és hajával törölte meg; a ház pedig megtelt az olaj illatával.

[4] Mas Judas Iscariotes, um dos seus discípulos, o que estava para traí-lo, disse:

[4]Tanítványai közül az egyik, Júdás Iskáriótes, aki el akarta őt árulni, így szólt:

[5] Por que não se vendeu este perfume por trezentos denários e não se deu aos pobres?

[6] Isto disse ele, não porque tivesse cuidado dos pobres; mas porque era ladrão e, tendo a bolsa, tirava o que nela se lançava.

[7] Jesus, entretanto, disse: Deixa-a! Que ela guarde isto para o dia em que me embalsamarem;

[8] porque os pobres, sempre os tendes convosco, mas a mim nem sempre me tendes.

O plano para tirar a vida de Lázaro

[9] Soube numerosa multidão dos judeus que Jesus estava ali, e lá foram não só por causa dele, mas também para verem Lázaro, a quem ele ressuscitara dentre os mortos.

[10] Mas os principais sacerdotes resolveram matar também Lázaro;

[11] porque muitos dos judeus, por causa dele, voltavam crendo em Jesus.

A entrada triunfal de Jesus em Jerusalém

Mateus 21.1-11; Marcos 11.1-11; Lucas 19.28-40

[12] No dia seguinte, a numerosa multidão que viera à festa, tendo ouvido que Jesus estava de caminho para Jerusalém,

[13] tomou ramos de palmeiras e saiu ao seu encontro, clamando: Hosana! Bendito o que vem em nome do SENHOR e que é Rei de Israel!

[14] E Jesus, tendo conseguido um jumentinho, montou-o, segundo está escrito:

[5]Miért nem adták el inkább ezt a kenetet háromszáz dénárért, és miért nem juttatták az árát a szegényeknek?

[6]De nem azért mondta ezt, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem azért, mert tolvaj volt, és a nála levő erszényből elszedegette, amit beletettek.

[7]Jézus erre így szólt: Hagyd őt, hiszen a temetésem napjára szánta;

[8]mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek!

A nagytanács elhatározza Lázár megölését

[9]Nagyon sokan megtudták a zsidók közül, hogy ő ott van, és odamentek; nemcsak Jézus miatt, hanem azért is, hogy lássák Lázárt, akit feltámasztott a halottak közül.

[10]A főpapok pedig elhatározták, hogy Lázárt is megölik,

[11]mert a zsidók közül sokan miatta mentek oda, és hittek Jézusban.

Jézus bevonul Jeruzsálembe

(Mt 21,1–11; Mk 11,1–11; Lk 19,29–38)

[12]Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön,

[13]pálmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya!

[14]Jézus pedig egy szamárcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva:

[15] Não temas, filha de Sião, eis que o teu Rei aí vem, montado em um filho de jumenta.

[15]„Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, szamárcsikón ülve.”

[16] Seus discípulos a princípio não compreenderam isto; quando, porém, Jesus foi glorificado, então, eles se lembraram de que estas coisas estavam escritas a respeito dele e também de que isso lhe fizeram.

[16]Tanítványai először nem értették mindezt, de miután Jézus megdicsőült, visszaemlékeztek arra, hogy az történt vele, ami meg volt írva róla.

[17] Dava, pois, testemunho disto a multidão que estivera com ele, quando chamara a Lázaro do túmulo e o levantara dentre os mortos.

[17]Bizonyságot tett mellette a sokaság, amely vele volt, amikor Lázárt kihívta a sírból, és feltámasztotta a halálból.

[18] Por causa disso, também, a multidão lhe saiu ao encontro, pois ouviu que ele fizera este sinal.

[18]Ezért is vonult ki elé a sokaság, mert hallották, hogy ezt a jelt tette.

[19] De sorte que os fariseus disseram entre si: Vede que nada aproveitais! Eis aí vai o mundo após ele.

[19]A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: Látjátok, hogy semmit sem tudtok elérni: íme, a világ őt követi!

Alguns gregos desejam ver Jesus

A földbe vetett búzaszem

[20] Ora, entre os que subiram para adorar durante a festa, havia alguns gregos;

[20]Néhány görög is volt azok között, akik felmentek az ünnepre, hogy imádják az Istent.

[21] estes, pois, se dirigiram a Filipe, que era de Betsaida da Galiléia, e lhe rogaram: SENHOR, queremos ver Jesus.

[21]Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából való volt, és ezzel a kéréssel fordultak hozzá: Uram, Jézust szeretnénk látni.

[22] Filipe foi dizê-lo a André, e André e Filipe o comunicaram a Jesus.

[22]Fülöp elment, és szólt Andrásnak, András és Fülöp elment, és szólt Jézusnak.

[23] Respondeu-lhes Jesus: É chegada a hora de ser glorificado o Filho do Homem.

[23]Jézus így válaszolt nekik: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia.

[24] Em verdade, em verdade vos digo: se o grão de trigo, caindo na terra, não morrer, fica ele só; mas, se morrer, produz muito fruto.

[24]Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.

[25] Quem ama a sua vida perde-a; mas aquele que odeia a sua vida neste mundo preservá-la-á para a vida eterna.

[26] Se alguém me serve, siga-me, e, onde eu estou, ali estará também o meu servo. E, se alguém me servir, o Pai o honrará.

[27] Agora, está angustiada a minha alma, e que direi eu? Pai, salva-me desta hora? Mas precisamente com este propósito vim para esta hora.

[28] Pai, glorifica o teu nome. Então, veio uma voz do céu: Eu já o glorifiquei e ainda o glorificarei.

[29] A multidão, pois, que ali estava, tendo ouvido a voz, dizia ter havido um trovão. Outros diziam: Foi um anjo que lhe falou.

[30] Então, explicou Jesus: Não foi por mim que veio esta voz, e sim por vossa causa.

[31] Chegou o momento de ser julgado este mundo, e agora o seu príncipe será expulso.

[32] E eu, quando for levantado da terra, atrairei todos a mim mesmo.

[33] Isto dizia, significando de que gênero de morte estava para morrer.

[34] Replicou-lhe, pois, a multidão: Nós temos ouvido da lei que o Cristo permanece para sempre, e como dizes tu ser necessário que o Filho do Homem seja levantado? Quem é esse Filho do Homem?

[35] Respondeu-lhes Jesus: Ainda por um pouco a luz está convosco. Andai enquanto tendes a luz, para que as trevas

[25]Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt.

[26]Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol vagyok én, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.

[27]Most megrendült az én lelkem. Kérjem azt: Atyám, ments meg ettől az órától engem? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem!

[28]Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Erre hang hallatszott az égből: Már megdicsőítettem, és ismét megdicsőítem.

[29]A sokaság pedig, amely ott állt, és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgés volt; mások azonban így szóltak: Angyal beszélt vele.

[30]Jézus megszólalt: Nem énértem hallatszott ez a hang, hanem tiértetek.

[31]Most megy végbe az ítélet e világ felett, most vettetik ki e világ fejedelme.

[32]Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.

[33]Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni.

Járjatok a világosságban!

[34]A sokaság megkérdezte tőle: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökre megmarad: akkor hogyan mondhatod, hogy fel kell emeltetnie az Emberfiának? Ki ez az Emberfia?

[35]Jézus ezt mondta nekik: Még egy kis ideig közöttetek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok

não vos apanhem; e quem anda nas trevas não sabe para onde vai.

van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket; mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.

[36] Enquanto tendes a luz, crede na luz, para que vos torneis filhos da luz. Jesus disse estas coisas e, retirando-se, ocultou-se deles.

[36]Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek! Ezeket mondta Jézus, majd elment és elrejtőzött előlük.

A explicação da incredulidade dos judeus

A nép hite és hitetlensége

[37] E, embora tivesse feito tantos sinais na sua presença, não creram nele,

[37]Noha ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek benne,

[38] para se cumprir a palavra do profeta Isaías, que diz: SENHOR, quem creu em nossa pregação? E a quem foi revelado o braço do SENHOR?

[38]hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amely így hangzik: „Uram, ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karjának ereje ki előtt lett nyilvánvalóvá?”

[39] Por isso, não podiam crer, porque Isaías disse ainda:

[39]Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ezt is mondta:

[40] Cegou-lhes os olhos e endureceu-lhes o coração, para que não vejam com os olhos, nem entendam com o coração, e se convertam, e sejam por mim curados.

[40]„Megvakította a szemüket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

[41] Isto disse Isaías porque viu a glória dele e falou a seu respeito.

[41]Ezeket mondta Ézsaiás, mert látta az ő dicsőségét, és őróla szólt.

[42] Contudo, muitos dentre as próprias autoridades creram nele, mas, por causa dos fariseus, não o confessavam, para não serem expulsos da sinagoga;

[42]Jóllehet a vezetők közül is sokan hittek benne, mégsem vallották meg ezt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából;

[43] porque amaram mais a glória dos homens do que a glória de Deus.

[43]mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.

O resumo do ensino de Jesus

Aki hisz Jézusban, az Atyában hisz

[44] E Jesus clamou, dizendo: Quem crê em mim crê, não em mim, mas naquele que me enviou.

[44]Jézus pedig hangos szóval ezt mondta: Aki hisz énbennem, az nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem;

[45] E quem me vê a mim vê aquele que me enviou.

[45]és aki engem lát, az azt látja, aki elküldött engem.

[46] Eu vim como luz para o mundo, a fim de que todo aquele que crê em mim não permaneça nas trevas.

[47] Se alguém ouvir as minhas palavras e não as guardar, eu não o julgo; porque eu não vim para julgar o mundo, e sim para salvá-lo.

[48] Quem me rejeita e não recebe as minhas palavras tem quem o julgue; a própria palavra que tenho proferido, essa o julgará no último dia.

[49] Porque eu não tenho falado por mim mesmo, mas o Pai, que me enviou, esse me tem prescrito o que dizer e o que anunciar.

[50] E sei que o seu mandamento é a vida eterna. As coisas, pois, que eu falo, como o Pai mo tem dito, assim falo.

João 13

Jesus lava os pés aos discípulos

[1] Ora, antes da Festa da Páscoa, sabendo Jesus que era chegada a sua hora de passar deste mundo para o Pai, tendo amado os seus que estavam no mundo, amou-os até ao fim.

[2] Durante a ceia, tendo já o diabo posto no coração de Judas Iscariotes, filho de Simão, que traísse a Jesus,

[3] sabendo este que o Pai tudo confiara às suas mãos, e que ele viera de Deus, e voltava para Deus,

[46]Én világosságul jöttem a világba, hogy aki hisz énbennem, ne maradjon a sötétségben.

[47]Ha valaki hallja az én beszédeimet, de nem tartja meg azokat, én nem ítélem el azt; mert nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem azért, hogy megmentsem.

[48]Aki elvet engem, és nem fogadja el az én beszédeimet, annak van ítélő bírája: az az ige, amelyet szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon.

[49]Mert én nem magamtól szóltam, hanem aki elküldött engem, maga az Atya parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek.

[50]Én pedig tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amit tehát én mondok, úgy hirdetem, ahogyan az Atya mondta nekem.

János 13

Jézus megmossa tanítványai lábát

[1]Közeledett a páska ünnepe, és Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, amelyben át kell mennie e világból az Atyához. Szerette övéit e világban, szerette őket mindvégig.

[2]És vacsora közben, amikor az ördög már a szívébe sugallta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának, hogy árulja el őt,

[3]Jézus tudva, hogy az Atya mindent a kezébe adott, és hogy az Istentől jött, és az Istenhez megy,

[4] levantou-se da ceia, tirou a vestimenta de cima e, tomando uma toalha, cingiu-se com ela.

[4]felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt kötött magára,

[5] Depois, deitou água na bacia e passou a lavar os pés aos discípulos e a enxugar-lhos com a toalha com que estava cingido.

[5]azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni, és törölni a magára kötött kendővel.

[6] Aproximou-se, pois, de Simão Pedro, e este lhe disse: SENHOR, tu me lavas os pés a mim?

[6]Simon Péterhez lépett, aki így szólt hozzá: Uram, te mosod meg az én lábamat?

[7] Respondeu-lhe Jesus: O que eu faço não o sabes agora; compreendê-lo-ás depois.

[7]Jézus így válaszolt neki: Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted.

[8] Disse-lhe Pedro: Nunca me lavarás os pés. Respondeu-lhe Jesus: Se eu não te lavar, não tens parte comigo.

[8]Péter így szólt hozzá: Az én lábamat nem mosod meg soha. Jézus így válaszolt neki: Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám.

[9] Então, Pedro lhe pediu: SENHOR, não somente os pés, mas também as mãos e a cabeça.

[9]Simon Péter erre ezt mondta neki: Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is!

[10] Declarou-lhe Jesus: Quem já se banhou não necessita de lavar senão os pés; quanto ao mais, está todo limpo. Ora, vós estais limpos, mas não todos.

[10]Jézus így szólt hozzá: Aki megfürdött, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg, különben teljesen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mind.

[11] Pois ele sabia quem era o traidor. Foi por isso que disse: Nem todos estais limpos.

[11]Mert tudta, ki árulja el, azért mondta: Nem vagytok mindnyájan tiszták.

Uma lição de humildade

A Mester és tanítványai

[12] Depois de lhes ter lavado os pés, tomou as vestes e, voltando à mesa, perguntou-lhes: Compreendeis o que vos fiz?

[12]Miután megmosta a lábukat, és felvette a felsőruháját, ismét asztalhoz telepedett, és ezt mondta nekik: Értitek, hogy mit tettem veletek?

[13] Vós me chamais o Mestre e o SENHOR e dizeis bem; porque eu o sou.

[13]Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és jól mondjátok, mert az vagyok.

[14] Ora, se eu, sendo o SENHOR e o Mestre, vos lavei os pés, também vós deveis lavar os pés uns dos outros.

[14]Ha tehát megmostam a ti lábatokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.

[15] Porque eu vos dei o exemplo, para que, como eu vos fiz, façais vós também.

[16] Em verdade, em verdade vos digo que o servo não é maior do que seu senhor, nem o enviado, maior do que aquele que o enviou.

[17] Ora, se sabeis estas coisas, bem-aventurados sois se as praticardes.

[18] Não falo a respeito de todos vós, pois eu conheço aqueles que escolhi; é, antes, para que se cumpra a Escritura: Aquele que come do meu pão levantou contra mim seu calcanhar.

[19] Desde já vos digo, antes que aconteça, para que, quando acontecer, creiais que EU SOU.

[20] Em verdade, em verdade vos digo: quem recebe aquele que eu enviar, a mim me recebe; e quem me recebe recebe aquele que me enviou.

O traidor indicado

[21] Ditas estas coisas, angustiou-se Jesus em espírito e afirmou: Em verdade, em verdade vos digo que um dentre vós me trairá.

[22] Então, os discípulos olharam uns para os outros, sem saber a quem ele se referia.

[23] Ora, ali estava conchegado a Jesus um dos seus discípulos, aquele a quem ele amava;

[24] a esse fez Simão Pedro sinal, dizendo-lhe: Pergunta a quem ele se refere.

[25] Então, aquele discípulo, reclinando-se sobre o peito de Jesus, perguntou-lhe: SENHOR, quem é?

[15]Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.

[16]Bizony, bizony, mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a küldött sem nagyobb annál, aki elküldte őt.

[17]Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha meg is teszitek.

[18]Nem mindnyájatokról szólok: én tudom, kiket választottam ki, de be kell teljesednie az Írásnak: „Aki velem együtt eszik, az támadt ellenem.”

[19]Már most megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor meglesz, higgyétek, hogy én vagyok.

[20]Bizony, bizony, mondom nektek: aki befogadja azt, akit elküldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött.

Jézus árulója

(Mt 26,20–25; Mk 14,17–21; Lk 22,21–23)

[21]Miután ezeket elmondta Jézus, megrendült lelkében, és bizonyságot tett e szavakkal: Bizony, bizony, mondom nektek, közületek egy elárul engem.

[22]Zavartan néztek egymásra a tanítványok: vajon kiről beszél?

[23]Jézus mellett telepedett asztalhoz egyik tanítványa, akit Jézus szeretett.

[24]Intett neki Simon Péter, hogy tudakolja meg, ki az, akiről beszél.

[25]Az ráhajolt Jézus keblére, és megkérdezte tőle: Uram, ki az?

[26] Respondeu Jesus: É aquele a quem eu der o pedaço de pão molhado. Tomou, pois, um pedaço de pão e, tendo-o molhado, deu-o a Judas, filho de Simão Iscariotes.

[27] E, após o bocado, imediatamente, entrou nele Satanás. Então, disse Jesus: O que pretendes fazer, faze-o depressa.

[28] Nenhum, porém, dos que estavam à mesa percebeu a que fim lhe dissera isto.

[29] Pois, como Judas era quem trazia a bolsa, pensaram alguns que Jesus lhe dissera: Compra o que precisamos para a festa ou lhe ordenara que desse alguma coisa aos pobres.

[30] Ele, tendo recebido o bocado, saiu logo. E era noite.

O novo mandamento

[31] Quando ele saiu, disse Jesus: Agora, foi glorificado o Filho do Homem, e Deus foi glorificado nele;

[32] se Deus foi glorificado nele, também Deus o glorificará nele mesmo; e glorificá-lo-á imediatamente.

[33] Filhinhos, ainda por um pouco estou convosco; buscar-me-eis, e o que eu disse aos judeus também agora vos digo a vós outros: para onde eu vou, vós não podeis ir.

[34] Novo mandamento vos dou: que vos ameis uns aos outros; assim como eu vos amei, que também vos ameis uns aos outros.

[35] Nisto conhecerão todos que sois meus discípulos: se tiverdes amor uns aos outros.

[26]Jézus így felelt: Az, akinek én mártom be a falatot és odaadom. Bemártotta tehát a falatot, és odaadta Júdás Iskáriótesnek, Simon fiának;

[27]és akkor a falat után belement a Sátán. Jézus pedig így szólt hozzá: Amit tenni akarsz, tedd meg hamar!

[28]Az ott ülők közül senki sem értette, hogy miért mondja ezt neki.

[29]Egyesek ugyanis azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: „Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre”, vagy azt, hogy a szegényeknek adjon valamit.

[30]Miután tehát elfogadta a falatot, azonnal kiment. Már éjszaka volt.

Az új parancsolat

[31]Amikor Júdás kiment, így szólt Jézus: Most dicsőült meg az Emberfia, és az Isten dicsőült meg őbenne;

[32]ha pedig az Isten dicsőült meg benne, az Isten is megdicsőíti majd őt önmagában, sőt azonnal megdicsőíti őt.

[33]Gyermekeim, még egy kis ideig veletek vagyok: kerestek majd engem, és ahogyan megmondtam a zsidóknak, hogy ahova én megyek, oda ti nem jöhettek, most nektek is ezt mondom.

[34]Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!

[35]Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.

Pedro é avisado
Mateus 26.31-35; Marcos 14.27-31; Lucas 22.31-34

36 Perguntou-lhe Simão Pedro: SENHOR, para onde vais? Respondeu Jesus: Para onde vou, não me podes seguir agora; mais tarde, porém, me seguirás.

37 Replicou Pedro: SENHOR, por que não posso seguir-te agora? Por ti darei a própria vida.

38 Respondeu Jesus: Darás a vida por mim? Em verdade, em verdade te digo que jamais cantará o galo antes que me negues três vezes.

João 14

Jesus conforta os discípulos

1 Não se turbe o vosso coração; credes em Deus, crede também em mim.

2 Na casa de meu Pai há muitas moradas. Se assim não fora, eu vo-lo teria dito. Pois vou preparar-vos lugar.

3 E, quando eu for e vos preparar lugar, voltarei e vos receberei para mim mesmo, para que, onde eu estou, estejais vós também.

4 E vós sabeis o caminho para onde eu vou.

5 Disse-lhe Tomé: SENHOR, não sabemos para onde vais; como saber o caminho?

6 Respondeu-lhe Jesus: Eu sou o caminho, e a verdade, e a vida; ninguém vem ao Pai senão por mim.

Péter fogadkozása
(Mt 26,31–35; Mk 14,27–31; Lk 22,31–34)

36Simon Péter megkérdezte tőle: Uram, hova mégy? Jézus így felelt: Ahova én megyek, oda most nem követhetsz, de később követni fogsz.

37Péter így szólt hozzá: Uram, miért ne követhetnélek most? Az életemet adom érted!

38Jézus így válaszolt: Az életedet adod énértem? Bizony, bizony, mondom neked, mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.

János 14

Jézus az út az Atyához

1Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!

2Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?

3És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

4Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat.

5Tamás erre így szólt hozzá: Uram, nem tudjuk, hova mégy: honnan tudnánk akkor az utat?

6Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.

[7] Se vós me tivésseis conhecido, conheceríeis também a meu Pai. Desde agora o conheceis e o tendes visto.
[8] Replicou-lhe Filipe: SENHOR, mostra-nos o Pai, e isso nos basta.

[9] Disse-lhe Jesus: Filipe, há tanto tempo estou convosco, e não me tens conhecido? Quem me vê a mim vê o Pai; como dizes tu: Mostra-nos o Pai?

[10] Não crês que eu estou no Pai e que o Pai está em mim? As palavras que eu vos digo não as digo por mim mesmo; mas o Pai, que permanece em mim, faz as suas obras.

[11] Crede-me que estou no Pai, e o Pai, em mim; crede ao menos por causa das mesmas obras.

[12] Em verdade, em verdade vos digo que aquele que crê em mim fará também as obras que eu faço e outras maiores fará, porque eu vou para junto do Pai.

[13] E tudo quanto pedirdes em meu nome, isso farei, a fim de que o Pai seja glorificado no Filho.
[14] Se me pedirdes alguma coisa em meu nome, eu o farei.
[15] Se me amais, guardareis os meus mandamentos.

Jesus promete outro Consolador

[7]Ha ismernétek engem, ismernétek az én Atyámat is: mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok őt.
[8]Fülöp így szólt hozzá: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!
[9]Jézus erre ezt mondta: Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem lát, látja az Atyát. Hogyan mondhatod: Mutasd meg nekünk az Atyát?
[10]Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? Azokat a beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya, aki énbennem van, ő viszi végbe a maga cselekedeteit.
[11]Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; ha pedig másért nem, magukért a cselekedetekért higgyetek!

A másik Pártfogó ígérete

[12]Bizony, bizony, mondom nektek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek,
[13]és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban;
[14]ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.
[15]Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat,

[16] E eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Consolador, a fim de que esteja para sempre convosco,	[16]én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké:
[17] o Espírito da verdade, que o mundo não pode receber, porque não o vê, nem o conhece; vós o conheceis, porque ele habita convosco e estará em vós.	[17]az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.
[18] Não vos deixarei órfãos, voltarei para vós outros.	[18]Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.
[19] Ainda por um pouco, e o mundo não me verá mais; vós, porém, me vereis; porque eu vivo, vós também vivereis.	[19]Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.
[20] Naquele dia, vós conhecereis que eu estou em meu Pai, e vós, em mim, e eu, em vós.	[20]Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek.
[21] Aquele que tem os meus mandamentos e os guarda, esse é o que me ama; e aquele que me ama será amado por meu Pai, e eu também o amarei e me manifestarei a ele.	[21]Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.
[22] Disse-lhe Judas, não o Iscariotes: Donde procede, SENHOR, que estás para manifestar-te a nós e não ao mundo?	[22]Azt mondta neki Júdás, nem az Iskáriótes: Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenteni magadat, és nem a világnak?
[23] Respondeu Jesus: Se alguém me ama, guardará a minha palavra; e meu Pai o amará, e viremos para ele e faremos nele morada.	[23]Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja az én igémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és nála maradunk.
[24] Quem não me ama não guarda as minhas palavras; e a palavra que estais ouvindo não é minha, mas do Pai, que me enviou.	[24]Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én igéimet. Az az ige pedig, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki elküldött engem.
[25] Isto vos tenho dito, estando ainda convosco;	[25]Elmondom ezeket nektek, amíg veletek vagyok.

[26] mas o Consolador, o Espírito Santo, a quem o Pai enviará em meu nome, esse vos ensinará todas as coisas e vos fará lembrar de tudo o que vos tenho dito.

[27] Deixo-vos a paz, a minha paz vos dou; não vo-la dou como a dá o mundo. Não se turbe o vosso coração, nem se atemorize.

[28] Ouvistes que eu vos disse: vou e volto para junto de vós. Se me amásseis, alegrar-vos-íeis de que eu vá para o Pai, pois o Pai é maior do que eu.

[29] Disse-vos agora, antes que aconteça, para que, quando acontecer, vós creiais.

[30] Já não falarei muito convosco, porque aí vem o príncipe do mundo; e ele nada tem em mim;

[31] contudo, assim procedo para que o mundo saiba que eu amo o Pai e que faço como o Pai me ordenou. Levantai-vos, vamo-nos daqui.

João 15

A videira e os ramos

[1] Eu sou a videira verdadeira, e meu Pai é o agricultor.

[2] Todo ramo que, estando em mim, não der fruto, ele o corta; e todo o que dá fruto limpa, para que produza mais fruto ainda.

[3] Vós já estais limpos pela palavra que vos tenho falado;

[26]A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.

[27]Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!

[28]Hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam.

[29]Most mondom ezt nektek, mielőtt megtörténik, hogy ha majd megtörténik, higgyetek.

[30]Már nem sokat beszélek veletek, mert eljön e világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma.

[31]A világnak azonban meg kell tudnia, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, ahogyan az Atya parancsolta. Keljetek fel, menjünk el innen!

János 15

Az igazi szőlőtő

[1]Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.

[2]Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

[3]Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

[4] permanecei em mim, e eu permanecerei em vós. Como não pode o ramo produzir fruto de si mesmo, se não permanecer na videira, assim, nem vós o podeis dar, se não permanecerdes em mim.

[5] Eu sou a videira, vós, os ramos. Quem permanece em mim, e eu, nele, esse dá muito fruto; porque sem mim nada podeis fazer.

[6] Se alguém não permanecer em mim, será lançado fora, à semelhança do ramo, e secará; e o apanham, lançam no fogo e o queimam.

[7] Se permanecerdes em mim, e as minhas palavras permanecerem em vós, pedireis o que quiserdes, e vos será feito.

[8] Nisto é glorificado meu Pai, em que deis muito fruto; e assim vos tornareis meus discípulos.

[9] Como o Pai me amou, também eu vos amei; permanecei no meu amor.

[10] Se guardardes os meus mandamentos, permanecereis no meu amor; assim como também eu tenho guardado os mandamentos de meu Pai e no seu amor permaneço.

[11] Tenho-vos dito estas coisas para que o meu gozo esteja em vós, e o vosso gozo seja completo.

[12] O meu mandamento é este: que vos ameis uns aos outros, assim como eu vos amei.

[4]Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

[5]Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

[6]Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad; ezeket összegyűjtik, tűzre vetik és elégetik.

[7]Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

[8]Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.

Aki Krisztusban marad, megmarad a szeretetben

[9]Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben!

[10]Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

[11]Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen.

[12]Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.

[13] Ninguém tem maior amor do que este: de dar alguém a própria vida em favor dos seus amigos.

[13]Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.

[14] Vós sois meus amigos, se fazeis o que eu vos mando.

[14]Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.

[15] Já não vos chamo servos, porque o servo não sabe o que faz o seu senhor; mas tenho-vos chamado amigos, porque tudo quanto ouvi de meu Pai vos tenho dado a conhecer.

[15]Többé nem mondalak titeket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.

[16] Não fostes vós que me escolhestes a mim; pelo contrário, eu vos escolhi a vós outros e vos designei para que vades e deis fruto, e o vosso fruto permaneça; a fim de que tudo quanto pedirdes ao Pai em meu nome, ele vo-lo conceda.

[16]Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

[17] Isto vos mando: que vos ameis uns aos outros.

[17]Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

A tanítványok és a világ

[18] Se o mundo vos odeia, sabei que, primeiro do que a vós outros, me odiou a mim.

[18]Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.

[19] Se vós fôsseis do mundo, o mundo amaria o que era seu; como, todavia, não sois do mundo, pelo contrário, dele vos escolhi, por isso, o mundo vos odeia.

[19]Ha a világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem a világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.

[20] Lembrai-vos da palavra que eu vos disse: não é o servo maior do que seu senhor. Se me perseguiram a mim, também perseguirão a vós outros; se guardaram a minha palavra, também guardarão a vossa.

[20]Emlékezzetek arra az igére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én igémet megtartották, a tieteket is meg fogják tartani.

[21] Tudo isto, porém, vos farão por causa do meu nome, porquanto não conhecem aquele que me enviou.

[21]De mindezt az én nevemért teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki elküldött engem.

[22] Se eu não viera, nem lhes houvera falado, pecado não teriam; mas, agora, não têm desculpa do seu pecado.
[23] Quem me odeia odeia também a meu Pai.
[24] Se eu não tivesse feito entre eles tais obras, quais nenhum outro fez, pecado não teriam; mas, agora, não somente têm eles visto, mas também odiado, tanto a mim como a meu Pai.
[25] Isto, porém, é para que se cumpra a palavra escrita na sua lei: Odiaram-me sem motivo.
[26] Quando, porém, vier o Consolador, que eu vos enviarei da parte do Pai, o Espírito da verdade, que dele procede, esse dará testemunho de mim;
[27] e vós também testemunhareis, porque estais comigo desde o princípio.

[22]Ha nem jöttem volna, és nem szóltam volna hozzájuk, nem volna bűnük, most azonban nincs mentségük bűneikre.
[23]Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is.
[24]Ha nem tettem volna közöttük olyan cselekedeteket, amilyeneket senki más nem tett, nem volna bűnük; most azonban látták azokat, és mégis meggyűlöltek engem és az én Atyámat is.
[25]De be kell teljesednie annak az igének, amely meg van írva az ő törvényükben: „Ok nélkül gyűlölnek engem.”
[26]Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyságot énrólam;
[27]de ti is bizonyságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.

João 16

A missão do Consolador

[1] Tenho-vos dito estas coisas para que não vos escandalizeis.

[2] Eles vos expulsarão das sinagogas; mas vem a hora em que todo o que vos matar julgará com isso tributar culto a Deus.

[3] Isto farão porque não conhecem o Pai, nem a mim.

[4] Ora, estas coisas vos tenho dito para que, quando a hora chegar, vos recordeis de que eu vo-las disse. Não vo-las disse desde o princípio, porque eu estava convosco.

János 16

[1]Ezeket azért mondom nektek, hogy meg ne botránkozzatok.
[2]A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy Istennek tetsző szolgálatot végez;
[3]és mindezt azért teszik, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem.
[4]Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön ez az óra, emlékezzetek rá: én megmondtam nektek.

A Szentlélek elvezet a teljes igazságra

Ezeket azért nem mondtam nektek kezdetben, mert veletek voltam.

[5] Mas, agora, vou para junto daquele que me enviou, e nenhum de vós me pergunta: Para onde vais?

[6] Pelo contrário, porque vos tenho dito estas coisas, a tristeza encheu o vosso coração.

[7] Mas eu vos digo a verdade: convém-vos que eu vá, porque, se eu não for, o Consolador não virá para vós outros; se, porém, eu for, eu vo-lo enviarei.

[8] Quando ele vier, convencerá o mundo do pecado, da justiça e do juízo:

[9] do pecado, porque não crêem em mim;

[10] da justiça, porque vou para o Pai, e não me vereis mais;

[11] do juízo, porque o príncipe deste mundo já está julgado.

[12] Tenho ainda muito que vos dizer, mas vós não o podeis suportar agora;

[13] quando vier, porém, o Espírito da verdade, ele vos guiará a toda a verdade; porque não falará por si mesmo, mas dirá tudo o que tiver ouvido e vos anunciará as coisas que hão de vir.

[14] Ele me glorificará, porque há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[15] Tudo quanto o Pai tem é meu; por isso é que vos disse que há de receber do que é meu e vo-lo há de anunciar.

[16] Um pouco, e não mais me vereis; outra vez um pouco, e ver-me-eis.

[17] Então, alguns dos seus discípulos disseram uns aos outros: Que vem a ser

[5]De most elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki sem kérdezi tőlem: Hova mégy?

[6]Mivel azonban ezeket mondom nektek, szomorúság tölti el a szíveteket.

[7]Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.

[8]És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.

[9]A bűn az, hogy nem hisznek énbennem;

[10]az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem;

[11]az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.

[12]Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni;

[13]amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek.

[14]Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.

[15]Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.

Jézus közeli visszatérését ígéri

[16]Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és meglátok engem.

[17]A tanítványai közül némelyek ezt kérdezték egymástól: Mi az, amit mond

isto que nos diz: Um pouco, e não mais me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis; e: Vou para o Pai?

[18] Diziam, pois: Que vem a ser esse – um pouco? Não compreendemos o que quer dizer.

[19] Percebendo Jesus que desejavam interrogá-lo, perguntou-lhes: Indagais entre vós a respeito disto que vos disse: Um pouco, e não me vereis, e outra vez um pouco, e ver-me-eis?

[20] Em verdade, em verdade eu vos digo que chorareis e vos lamentareis, e o mundo se alegrará; vós ficareis tristes, mas a vossa tristeza se converterá em alegria.

[21] A mulher, quando está para dar à luz, tem tristeza, porque a sua hora é chegada; mas, depois de nascido o menino, já não se lembra da aflição, pelo prazer que tem de ter nascido ao mundo um homem.

[22] Assim também agora vós tendes tristeza; mas outra vez vos verei; o vosso coração se alegrará, e a vossa alegria ninguém poderá tirar.

[23] Naquele dia, nada me perguntareis. Em verdade, em verdade vos digo: se pedirdes alguma coisa ao Pai, ele vo-la concederá em meu nome.

[24] Até agora nada tendes pedido em meu nome; pedi e recebereis, para que a vossa alegria seja completa.

Palavras de despedida

nekünk: Egy kis idő, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem, és ez: Mert én elmegyek az Atyához?

[18]Ezt kérdezgették: Mi az a kis idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit beszél.

[19]Jézus észrevette, hogy meg akarják kérdezni, és ezt mondta nekik: Arról kérdezősködtök egymás között, hogy ezt mondtam: Egy kis idő még, és nem láttok engem, de ismét egy kis idő, és megláttok engem?

[20]Bizony, bizony, mondom nektek, hogy ti sírni és jajgatni fogtok, a világ pedig örül; ti szomorkodtok, de szomorúságotok örömre fordul.

[21]Amikor az asszony szül, fájdalma van, mert eljött az ő órája, de amikor megszülte gyermekét, nem emlékszik többé a gyötrelemre az öröm miatt, hogy ember született a világra.

[22]Így most ti is szomorúak vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömötöket senki sem veheti el tőletek:

[23]és azon a napon nem kérdeztek éntőlem semmit.

Jézus az imádság meghallgatását ígéri

Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

[24]Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjetek és megkapjátok, hogy örömötök teljes legyen.

[25] Estas coisas vos tenho dito por meio de figuras; vem a hora em que não vos falarei por meio de comparações, mas vos falarei claramente a respeito do Pai.

[26] Naquele dia, pedireis em meu nome; e não vos digo que rogarei ao Pai por vós.

[27] Porque o próprio Pai vos ama, visto que me tendes amado e tendes crido que eu vim da parte de Deus.

[28] Vim do Pai e entrei no mundo; todavia, deixo o mundo e vou para o Pai.

[29] Disseram os seus discípulos: Agora é que falas claramente e não empregas nenhuma figura.

[30] Agora, vemos que sabes todas as coisas e não precisas de que alguém te pergunte; por isso, cremos que, de fato, vieste de Deus.

[31] Respondeu-lhes Jesus: Credes agora?

[32] Eis que vem a hora e já é chegada, em que sereis dispersos, cada um para sua casa, e me deixareis só; contudo, não estou só, porque o Pai está comigo.

[33] Estas coisas vos tenho dito para que tenhais paz em mim. No mundo, passais por aflições; mas tende bom ânimo; eu venci o mundo.

João 17

A oração sacerdotal de Jesus

[1] Tendo Jesus falado estas coisas, levantou os olhos ao céu e disse: Pai, é chegada a

[25]Ezeket példázatokban mondom nektek, de eljön az óra, amikor többé nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról.

[26]Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek,

[27]mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem.

[28]Én az Atyától jöttem, és eljöttem a világba; de most elhagyom a világot, és az Atyához megyek.

[29]Ekkor így szóltak hozzá tanítványai: Íme, most nyíltan beszélsz, és nem példázatot mondasz.

[30]Most már tudjuk, hogy mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki megkérdezzen téged: ezért hisszük, hogy Istentől jöttél.

[31]Jézus így válaszolt: Most hiszitek?

[32]Íme, eljön az óra, sőt már el is jött, amikor elszéledtek, mindenki a maga otthonába, és engem egyedül hagytok: de én mégsem vagyok egyedül, mert az Atya velem van.

[33]Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbennem. A világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.

János 17

Jézus főpapi imádsága

[1]Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: Atyám, eljött az

hora; glorifica a teu Filho, para que o Filho te glorifique a ti,

óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged,

[2] assim como lhe conferiste autoridade sobre toda a carne, a fim de que ele conceda a vida eterna a todos os que lhe deste.

[2]mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon.

[3] E a vida eterna é esta: que te conheçam a ti, o único Deus verdadeiro, e a Jesus Cristo, a quem enviaste.

[3]Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.

[4] Eu te glorifiquei na terra, consumando a obra que me confiaste para fazer;

[4]Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bíztál, hogy elvégezzem:

[5] e, agora, glorifica-me, ó Pai, contigo mesmo, com a glória que eu tive junto de ti, antes que houvesse mundo.

[5]és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett.

[6] Manifestei o teu nome aos homens que me deste do mundo. Eram teus, tu mos confiaste, e eles têm guardado a tua palavra.

[6]Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál a világból. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és ők megtartották a te igédet.

[7] Agora, eles reconhecem que todas as coisas que me tens dado provêm de ti;

[7]Most már tudják, hogy mindaz, amit nekem adtál, tőled van;

[8] porque eu lhes tenho transmitido as palavras que me deste, e eles as receberam, e verdadeiramente conheceram que saí de ti, e creram que tu me enviaste.

[8]mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik, ők pedig befogadták azokat, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél el engem.

[9] É por eles que eu rogo; não rogo pelo mundo, mas por aqueles que me deste, porque são teus;

[9]Én őértük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid,

[10] ora, todas as minhas coisas são tuas, e as tuas coisas são minhas; e, neles, eu sou glorificado.

[10]és ami az enyém, az mind a tied, és ami a tied, az az enyém, és én megdicsőíttetem őbennük.

[11] Já não estou no mundo, mas eles continuam no mundo, ao passo que eu vou

[11]Többé nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád

para junto de ti. Pai santo, guarda-os em teu nome, que me deste, para que eles sejam um, assim como nós.

12 Quando eu estava com eles, guardava-os no teu nome, que me deste, e protegi-os, e nenhum deles se perdeu, exceto o filho da perdição, para que se cumprisse a Escritura.

13 Mas, agora, vou para junto de ti e isto falo no mundo para que eles tenham o meu gozo completo em si mesmos.

14 Eu lhes tenho dado a tua palavra, e o mundo os odiou, porque eles não são do mundo, como também eu não sou.

15 Não peço que os tires do mundo, e sim que os guardes do mal.

16 Eles não são do mundo, como também eu não sou.

17 Santifica-os na verdade; a tua palavra é a verdade.

18 Assim como tu me enviaste ao mundo, também eu os enviei ao mundo.

19 E a favor deles eu me santifico a mim mesmo, para que eles também sejam santificados na verdade.

20 Não rogo somente por estes, mas também por aqueles que vierem a crer em mim, por intermédio da sua palavra;

21 a fim de que todos sejam um; e como és tu, ó Pai, em mim e eu em ti, também sejam eles em nós; para que o mundo creia que tu me enviaste.

megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

12Amikor velük voltam, én megtartottam őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, és megőriztem őket, és senki sem kárhozott el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az Írás.

13Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük.

14Én nekik adtam igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való.

15Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

16Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való.

17Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság.

18Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba:

19én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal.

20De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek énbennem;

21hogy mindnyájan egyek legyenek, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.

[22] Eu lhes tenho transmitido a glória que me tens dado, para que sejam um, como nós o somos;
[23] eu neles, e tu em mim, a fim de que sejam aperfeiçoados na unidade, para que o mundo conheça que tu me enviaste e os amaste, como também amaste a mim.
[24] Pai, a minha vontade é que onde eu estou, estejam também comigo os que me deste, para que vejam a minha glória que me conferiste, porque me amaste antes da fundação do mundo.
[25] Pai justo, o mundo não te conheceu; eu, porém, te conheci, e também estes compreenderam que tu me enviaste.
[26] Eu lhes fiz conhecer o teu nome e ainda o farei conhecer, a fim de que o amor com que me amaste esteja neles, e eu neles esteja.

João 18

Jesus no Getsêmani
Mateus 26.47-56; Marcos 14.43-50; Lucas 22.47-53

[1] Tendo Jesus dito estas palavras, saiu juntamente com seus discípulos para o outro lado do ribeiro Cedrom, onde havia um jardim; e aí entrou com eles.
[2] E Judas, o traidor, também conhecia aquele lugar, porque Jesus ali estivera muitas vezes com seus discípulos.
[3] Tendo, pois, Judas recebido a escolta e, dos principais sacerdotes e dos fariseus, alguns guardas, chegou a este lugar com lanternas, tochas e armas.

[22]Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk:
[23]én őbennük és te énbennem, hogy teljesen eggyé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szerettél.
[24]Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt.
[25]Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem.
[26]És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük.

János 18

Jézus elfogatása
(Mt 26,47–56; Mk 14,43–50; Lk 22,47–53)

[1]Miután ezeket elmondta Jézus, kiment tanítványaival a Kidrón-patakon túlra. Volt itt egy kert, ide ment be tanítványaival együtt.
[2]Júdás, aki elárulta őt, szintén ismerte ezt a helyet, mert gyakran gyűltek ott össze Jézus és a tanítványai.
[3]Júdás tehát maga mellé vette a katonai csapatot, a főpapoktól és a farizeusoktól küldött templomi szolgákat, és odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.

[4] Sabendo, pois, Jesus todas as coisas que sobre ele haviam de vir, adiantou-se e perguntou-lhes: A quem buscais?
[5] Responderam-lhe: A Jesus, o Nazareno. Então, Jesus lhes disse: Sou eu. Ora, Judas, o traidor, estava também com eles.
[6] Quando, pois, Jesus lhes disse: Sou eu, recuaram e caíram por terra.
[7] Jesus, de novo, lhes perguntou: A quem buscais? Responderam: A Jesus, o Nazareno.
[8] Então, lhes disse Jesus: Já vos declarei que sou eu; se é a mim, pois, que buscais, deixai ir estes;

[9] para se cumprir a palavra que dissera: Não perdi nenhum dos que me deste.

[10] Então, Simão Pedro puxou da espada que trazia e feriu o servo do sumo sacerdote, cortando-lhe a orelha direita; e o nome do servo era Malco.

[11] Mas Jesus disse a Pedro: Mete a espada na bainha; não beberei, porventura, o cálice que o Pai me deu?

Jesus perante Anás

[12] Assim, a escolta, o comandante e os guardas dos judeus prenderam Jesus, manietaram-no
[13] e o conduziram primeiramente a Anás; pois era sogro de Caifás, sumo sacerdote naquele ano.

[4]Jézus pedig tudva mindazt, ami reá vár, előlépett, és így szólt hozzájuk: Kit kerestek?
[5]Azok így feleltek: A názáreti Jézust. Én vagyok – mondta Jézus. Ott állt velük Júdás is, aki elárulta őt.
[6]Amikor azt mondta nekik: Én vagyok – visszatántorodtak, és a földre estek.
[7]Ekkor újra megkérdezte tőlük: Kit kerestek? Ők ismét ezt felelték: A názáreti Jézust.
[8]Jézus így szólt: Megmondtam nektek, hogy én vagyok: ha tehát engem kerestek, engedjétek ezeket elmenni!
[9]Így kellett beteljesednie annak az igének, amelyet mondott: Azok közül, akiket nekem adtál, nem hagytam elveszni senkit.
[10]Simon Péternél volt egy kard, azt kihúzta, lecsapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét: a szolga neve pedig Málkus volt.
[11]Erre Jézus így szólt Péterhez: Tedd hüvelyébe a kardodat! Vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?

Jézus kihallgatása Annás és Kajafás előtt
(Mt 26,57–75; Mk 14,53–72; Lk 22,54–71)

[12]A katonai csapat, az ezredes és a zsidók templomszolgái ekkor elfogták Jézust és megkötözték.
[13]Először Annáshoz vitték, ez ugyanis apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esztendőben.

[14] Ora, Caifás era quem havia declarado aos judeus ser conveniente morrer um homem pelo povo.

[14]Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért.

Pedro nega a Jesus

Mateus 26.69-75; Marcos 14.66-72; Lucas 22.55-62

[15] Simão Pedro e outro discípulo seguiam a Jesus. Sendo este discípulo conhecido do sumo sacerdote, entrou para o pátio deste com Jesus.

[15]Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal együtt a főpap palotájába;

[16] Pedro, porém, ficou de fora, junto à porta. Saindo, pois, o outro discípulo, que era conhecido do sumo sacerdote, falou com a encarregada da porta e levou a Pedro para dentro.

[16]Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment tehát a másik tanítvány, a főpap ismerőse, szólt az ajtót őrző lánynak, és bevitte Pétert.

[17] Então, a criada, encarregada da porta, perguntou a Pedro: Não és tu também um dos discípulos deste homem? Não sou, respondeu ele.

[17]Az ajtót őrző szolgálólány így szólt Péterhez: Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy te is? De ő így felelt: Nem vagyok.

[18] Ora, os servos e os guardas estavam ali, tendo acendido um braseiro, por causa do frio, e aquentavam-se. Pedro estava no meio deles, aquentando-se também.

[18]Ott álltak a szolgák és a templomőrök, akik tüzet raktak, mert hideg volt, és melegedtek. Péter is ott állt köztük, és melegedett.

Anás interroga a Jesus

[19] Então, o sumo sacerdote interrogou a Jesus acerca dos seus discípulos e da sua doutrina.

[19]A főpap pedig tanítványai és tanítása felől kérdezte Jézust.

[20] Declarou-lhe Jesus: Eu tenho falado francamente ao mundo; ensinei continuamente tanto nas sinagogas como no templo, onde todos os judeus se reúnem, e nada disse em oculto.

[20]Jézus így válaszolt neki: Én nyilvánosan szóltam a világhoz: én mindig a zsinagógában és a templomban tanítottam, ahol a zsidók mind összegyűlnek, titokban nem beszéltem semmit.

[21] Por que me interrogas? Pergunta aos que ouviram o que lhes falei; bem sabem eles o que eu disse.

[21]Miért engem kérdezel? Kérdezd meg azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik: íme, ők tudják, mit mondtam.

[22] Dizendo ele isto, um dos guardas que ali estavam deu uma bofetada em Jesus, dizendo: É assim que falas ao sumo sacerdote?

[23] Replicou-lhe Jesus: Se falei mal, dá testemunho do mal; mas, se falei bem, por que me feres?

[24] Então, Anás o enviou, manietado, à presença de Caifás, o sumo sacerdote.

De novo, Pedro nega a Jesus

[25] Lá estava Simão Pedro, aquentando-se. Perguntaram-lhe, pois: És tu, porventura, um dos discípulos dele? Ele negou e disse: Não sou.

[26] Um dos servos do sumo sacerdote, parente daquele a quem Pedro tinha decepado a orelha, perguntou: Não te vi eu no jardim com ele?

[27] De novo, Pedro o negou, e, no mesmo instante, cantou o galo.

Jesus perante Pilatos

Mateus 27.1-2; Marcos 15.1; Lucas 23.1

[28] Depois, levaram Jesus da casa de Caifás para o pretório. Era cedo de manhã. Eles não entraram no pretório para não se contaminarem, mas poderem comer a Páscoa.

[29] Então, Pilatos saiu para lhes falar e lhes disse: Que acusação trazeis contra este homem?

[30] Responderam-lhe: Se este não fosse malfeitor, não to entregaríamos.

[31] Replicou-lhes, pois, Pilatos: Tomai-o vós outros e julgai-o segundo a vossa lei. Responderam-lhe os judeus: A nós não nos é lícito matar ninguém;

[22]Amikor ezt mondta, az ott álló őrök közül az egyik arcul ütötte Jézust, és így szólt: Így felelsz a főpapnak?

[23]Jézus így válaszolt neki: Ha rosszat mondtam, bizonyítsd be, hogy rossz volt, ha pedig jót mondtam, miért ütsz engem?

[24]Annás ezután elküldte őt megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

[25]Simon Péter pedig ott állt, és melegedett. Ekkor így szóltak hozzá: Nem az ő tanítványai közül való vagy te is? Ő tagadta, és megint csak azt mondta: Nem vagyok.

[26]A főpap egyik szolgája, annak a rokona, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: Nem láttalak én téged vele együtt a kertben?

[27]Péter ismét tagadta, és akkor nyomban megszólalt a kakas.

Jézus kihallgatása Pilátus előtt

(Mt 27,1–2. 11–21; Mk 15,1–15; Lk 23,1–5. 13–25)

[28]Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték. Kora reggel volt. Akik vitték, maguk nem mentek be a helytartóságra, hogy ne legyenek tisztátalanokká, hanem megehessék a páskavacsorát.

[29]Pilátus kiment hozzájuk, és megkérdezte: Milyen vádat emeltek ez ellen az ember ellen?

[30]Ezt válaszolták: Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.

[31]Pilátus erre ezt mondta nekik: Vegyétek át, és ti ítéljétek el a törvényetek szerint! A zsidók így feleltek: Nekünk senkit sincs jogunk megölni!

[32] para que se cumprisse a palavra de Jesus, significando o modo por que havia de morrer.

[32]Így kellett beteljesednie Jézus szavának, amelyet akkor mondott, amikor jelezte: milyen halállal kell meghalnia.

Pilatos interroga a Jesus

Mateus 27.11-26; Marcos 15.1-15; Lucas 23.1-7,13-25

[33] Tornou Pilatos a entrar no pretório, chamou Jesus e perguntou-lhe: És tu o rei dos judeus?

[33]Pilátus azután ismét bement a helytartóságra, behívatta Jézust, és megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya?

[34] Respondeu Jesus: Vem de ti mesmo esta pergunta ou to disseram outros a meu respeito?

[34]Jézus viszont ezt kérdezte tőle: Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked rólam?

[35] Replicou Pilatos: Porventura, sou judeu? A tua própria gente e os principais sacerdotes é que te entregaram a mim. Que fizeste?

[35]Pilátus erre így szólt: Hát zsidó vagyok én? A te néped és a főpapok adtak át nekem téged: Mit tettél?

[36] Respondeu Jesus: O meu reino não é deste mundo. Se o meu reino fosse deste mundo, os meus ministros se empenhariam por mim, para que não fosse eu entregue aos judeus; mas agora o meu reino não é daqui.

[36]Jézus így felelt: Az én országom nem e világból való: ha ebből a világból való volna, az én szolgáim harcolnának, hogy ne jussak a zsidók kezére. De az én országom nem innen való.

[37] Então, lhe disse Pilatos: Logo, tu és rei? Respondeu Jesus: Tu dizes que sou rei. Eu para isso nasci e para isso vim ao mundo, a fim de dar testemunho da verdade. Todo aquele que é da verdade ouve a minha voz.

[37]Pilátus ezt mondta neki: Akkor mégis király vagy te? Jézus így válaszolt: Te mondod, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.

[38] Perguntou-lhe Pilatos: Que é a verdade? Tendo dito isto, voltou aos judeus e lhes disse: Eu não acho nele crime algum.

[38]Pilátus ezt kérdezte tőle: Mi az igazság? Miután ezt mondta, ismét kiment a zsidókhoz, és így szólt hozzájuk: Én nem találok benne semmiféle bűnt.

[39] É costume entre vós que eu vos solte alguém por ocasião da Páscoa; quereis, pois, que vos solte o rei dos judeus?

[39]Szokás nálatok, hogy szabadon bocsássak egy foglyot a páska ünnepén:

akarjátok-e hát, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?

[40] Então, gritaram todos, novamente: Não este, mas Barrabás! Ora, Barrabás era salteador.

[40]Ekkor újra kiáltozni kezdtek: Ne ezt, hanem Barabbást! Ez a Barabbás pedig rabló volt.

João 19

[1] Então, por isso, Pilatos tomou a Jesus e mandou açoitá-lo.

[2] Os soldados, tendo tecido uma coroa de espinhos, puseram-lha na cabeça e vestiram-no com um manto de púrpura.

[3] Chegavam-se a ele e diziam: Salve, rei dos judeus! E davam-lhe bofetadas.

[4] Outra vez saiu Pilatos e lhes disse: Eis que eu vo-lo apresento, para que saibais que eu não acho nele crime algum.

[5] Saiu, pois, Jesus trazendo a coroa de espinhos e o manto de púrpura. Disse-lhes Pilatos: Eis o homem!

[6] Ao verem-no, os principais sacerdotes e os seus guardas gritaram: Crucifica-o! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Tomai-o vós outros e crucificai-o; porque eu não acho nele crime algum.

[7] Responderam-lhe os judeus: Temos uma lei, e, de conformidade com a lei, ele deve morrer, porque a si mesmo se fez Filho de Deus.

[8] Pilatos, ouvindo tal declaração, ainda mais atemorizado ficou,

János 19

Pilátus kiszolgáltatja Jézust

[1]Akkor Pilátus elvitette Jézust, és megkorbácsoltatta.

[2]A katonák tövisből koronát fontak, a fejére tették, és bíborruhát adtak rá;

[3]odajárultak hozzá, és ezt mondták: Üdvözlégy, zsidók királya! – és arcul ütötték.

[4]Pilátus ismét kiment, és így szólt hozzájuk: Íme, kihozom őt nektek. Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne.

[5]Ekkor kijött Jézus, rajta volt a töviskorona és a bíborruha. Pilátus így szólt hozzájuk: Íme, az ember!

[6]Amint meglátták Jézust a főpapok és a szolgák, így kiáltoztak: Feszítsd meg, feszítsd meg! Pilátus pedig ezt mondta nekik: Vegyétek át ti, és feszítsétek meg, mert én nem találom bűnösnek.

[7]A zsidók így válaszoltak neki: Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát.

[8]Amikor Pilátus ezt meghallotta, még nagyobb félelem szállta meg.

[9] e, tornando a entrar no pretório, perguntou a Jesus: Donde és tu? Mas Jesus não lhe deu resposta.

[9]Ismét bement a helytartóságra, és megkérdezte Jézust: Honnan való vagy te? De Jézus nem felelt neki.

[10] Então, Pilatos o advertiu: Não me respondes? Não sabes que tenho autoridade para te soltar e autoridade para te crucificar?

[10]Pilátus ekkor így szólt hozzá: Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?

[11] Respondeu Jesus: Nenhuma autoridade terias sobre mim, se de cima não te fosse dada; por isso, quem me entregou a ti maior pecado tem.

[11]Jézus így válaszolt: Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.

[12] A partir deste momento, Pilatos procurava soltá-lo, mas os judeus clamavam: Se soltas a este, não és amigo de César! Todo aquele que se faz rei é contra César!

[12]Ettől fogva Pilátus igyekezett őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltoztak: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki királlyá teszi magát, az ellene szegül a császárnak.

[13] Ouvindo Pilatos estas palavras, trouxe Jesus para fora e sentou-se no tribunal, no lugar chamado Pavimento, no hebraico Gabatá.

[13]Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozatta Jézust, és a bírói székbe ült azon a helyen, amelyet Kövezett-udvarnak, héberül pedig Gabbatának neveztek.

[14] E era a parasceve pascal, cerca da hora sexta; e disse aos judeus: Eis aqui o vosso rei.

[14]A páskaünnep előkészületi napja volt, délfelé járt az idő. Pilátus így szólt a zsidókhoz: Íme, a ti királyotok!

[15] Eles, porém, clamavam: Fora! Fora! Crucifica-o! Disse-lhes Pilatos: Hei de crucificar o vosso rei? Responderam os principais sacerdotes: Não temos rei, senão César!

[15]Azok pedig felkiáltottak: Vidd el, vidd el, feszítsd meg! Pilátus ezt mondta nekik: A ti királyotokat feszítsem meg? A főpapok így válaszoltak: Nem királyunk van, hanem császárunk!

[16] Então, Pilatos o entregou para ser crucificado.

[16]Ekkor kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék.

A crucificação

Mateus 27.33-44; Marcos 15.22-32; Lucas 23.33-43

Jézus megfeszítése

(Mt 27,31–44; Mk 15,20–32; Lk 23,26–43)

Átvették tehát Jézust,

[17] Tomaram eles, pois, a Jesus; e ele próprio, carregando a sua cruz, saiu para o lugar chamado Calvário, Gólgota em hebraico,

[18] onde o crucificaram e com ele outros dois, um de cada lado, e Jesus no meio.

[19] Pilatos escreveu também um título e o colocou no cimo da cruz; o que estava escrito era: JESUS NAZARENO, O REI DOS JUDEUS.

[20] Muitos judeus leram este título, porque o lugar em que Jesus fora crucificado era perto da cidade; e estava escrito em hebraico, latim e grego.

[21] Os principais sacerdotes diziam a Pilatos: Não escrevas: Rei dos judeus, e sim que ele disse: Sou o rei dos judeus.

[22] Respondeu Pilatos: O que escrevi escrevi.

Os soldados deitam sortes

[23] Os soldados, pois, quando crucificaram Jesus, tomaram-lhe as vestes e fizeram quatro partes, para cada soldado uma parte; e pegaram também a túnica. A túnica, porém, era sem costura, toda tecida de alto a baixo.

[24] Disseram, pois, uns aos outros: Não a rasguemos, mas lancemos sortes sobre ela para ver a quem caberá – para se cumprir a Escritura: Repartiram entre si as minhas vestes e sobre a minha túnica lançaram sortes. Assim, pois, o fizeram os soldados.

[17]ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponyahelyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek.

[18]Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust.

[19]Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.

[20]A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust.

[21]A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: Ne azt írd: „A zsidók királya!” – hanem ahogyan ő mondta: „A zsidók királya vagyok.”

[22]Pilátus így válaszolt: Amit megírtam, megírtam.

[23]A katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháit, elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszőve.

[24]Ezt mondták egymásnak: Ezt ne szakítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen! Így teljesedett be az Írás: Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek. Ezt tették a katonák.

[25] E junto à cruz estavam a mãe de Jesus, e a irmã dela, e Maria, mulher de Clopas, e Maria Madalena.

[26] Vendo Jesus sua mãe e junto a ela o discípulo amado, disse: Mulher, eis aí teu filho.

[27] Depois, disse ao discípulo: Eis aí tua mãe. Dessa hora em diante, o discípulo a tomou para casa.

A morte de Jesus

Mateus 27.45-56; Marcos 15.33-41; Lucas 23.44-49

[28] Depois, vendo Jesus que tudo já estava consumado, para se cumprir a Escritura, disse: Tenho sede!

[29] Estava ali um vaso cheio de vinagre. Embeberam de vinagre uma esponja e, fixando-a num caniço de hissopo, lha chegaram à boca.

[30] Quando, pois, Jesus tomou o vinagre, disse: Está consumado! E, inclinando a cabeça, rendeu o espírito.

Um soldado abre o lado de Jesus com uma lança

[31] Então, os judeus, para que no sábado não ficassem os corpos na cruz, visto como era a preparação, pois era grande o dia daquele sábado, rogaram a Pilatos que se lhes quebrassem as pernas, e fossem tirados.

[32] Os soldados foram e quebraram as pernas ao primeiro e ao outro que com ele tinham sido crucificados;

[33] chegando-se, porém, a Jesus, como vissem que já estava morto, não lhe quebraram as pernas.

[34] Mas um dos soldados lhe abriu o lado com uma lança, e logo saiu sangue e água.

[25]Jézus keresztjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária.

[26]Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme, a te fiad!

[27]Azután így szólt a tanítványhoz: Íme, a te anyád! És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.

Jézus halála

(Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Lk 23,44–49)

[28]Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: Szomjazom.

[29]Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához.

[30]Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.

[31]Mivel péntek volt, a zsidók nem akarták, hogy a holttestek szombaton a kereszten maradjanak; az a szombat ugyanis nagy ünnepnap volt. Arra kérték tehát Pilátust, hogy törjék el a lábszárcsontjukat, és vegyék le őket.

[32]Ezért odamentek a katonák, és eltörték az egyik, majd a másik vele együtt megfeszített ember lábszárcsontját.

[33]Amikor pedig Jézushoz értek, mivel látták, hogy már halott, az ő lábszárcsontját nem törték el,

[34]hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki.

[35] Aquele que isto viu testificou, sendo verdadeiro o seu testemunho; e ele sabe que diz a verdade, para que também vós creiais.

[36] E isto aconteceu para se cumprir a Escritura: Nenhum dos seus ossos será quebrado.

[37] E outra vez diz a Escritura: Eles verão aquele a quem traspassaram.

O sepultamento de Jesus

Mateus 27.57-61; Marcos 15.42-47; Lucas 23.50-56

[38] Depois disto, José de Arimatéia, que era discípulo de Jesus, ainda que ocultamente pelo receio que tinha dos judeus, rogou a Pilatos lhe permitisse tirar o corpo de Jesus. Pilatos lho permitiu. Então, foi José de Arimatéia e retirou o corpo de Jesus.

[39] E também Nicodemos, aquele que anteriormente viera ter com Jesus à noite, foi, levando cerca de cem libras de um composto de mirra e aloés.

[40] Tomaram, pois, o corpo de Jesus e o envolveram em lençóis com os aromas, como é de uso entre os judeus na preparação para o sepulcro.

[41] No lugar onde Jesus fora crucificado, havia um jardim, e neste, um sepulcro novo, no qual ninguém tinha sido ainda posto.

[42] Ali, pois, por causa da preparação dos judeus e por estar perto o túmulo, depositaram o corpo de Jesus.

João 20

A ressurreição de Jesus

Mateus 28.1-10; Marcos 16.1-8; Lucas 24.1-12

[35]Aki pedig látta ezt, az tesz róla bizonyságot, és az ő bizonyságtétele igaz, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek.

[36]Ezek pedig azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontja ne töressék meg.”

[37]Viszont az Írásnak egy másik helye így szól: „Néznek majd arra, akit átszúrtak.”

Jézus temetése

(Mt 27,57–61; Mk 15,42–47; Lk 23,50–56)

[38]Ezután az arimátiai József, aki Jézus tanítványa volt – de csak titokban, mert félt a zsidóktól –, megkérte Pilátust, hogy levehesse Jézus holttestét. Pilátus megengedte neki. Elment tehát, és levette Jézus holttestét.

[39]Eljött Nikodémus is, aki először éjszaka ment Jézushoz, és mirhából és aloéból készült olajat hozott, mintegy száz fontnyit.

[40]Fogták tehát Jézus holttestét, és leplekbe takarták az illatszerekkel együtt, ahogyan a zsidóknál szokás temetni.

[41]Azon a helyen, ahol Jézust megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sír, amelybe még senkit sem helyeztek.

[42]Mivel közel volt a sír, a zsidók ünnepi előkészülete miatt ott helyezték el Jézust.

János 20

Az üres sír

[1] No primeiro dia da semana, Maria Madalena foi ao sepulcro de madrugada, sendo ainda escuro, e viu que a pedra estava revolvida.

[2] Então, correu e foi ter com Simão Pedro e com o outro discípulo, a quem Jesus amava, e disse-lhes: Tiraram do sepulcro o SENHOR, e não sabemos onde o puseram.

[3] Saiu, pois, Pedro e o outro discípulo e foram ao sepulcro.

[4] Ambos corriam juntos, mas o outro discípulo correu mais depressa do que Pedro e chegou primeiro ao sepulcro;

[5] e, abaixando-se, viu os lençóis de linho; todavia, não entrou.

[6] Então, Simão Pedro, seguindo-o, chegou e entrou no sepulcro. Ele também viu os lençóis,

[7] e o lenço que estivera sobre a cabeça de Jesus, e que não estava com os lençóis, mas deixado num lugar à parte.

[8] Então, entrou também o outro discípulo, que chegara primeiro ao sepulcro, e viu, e creu.

[9] Pois ainda não tinham compreendido a Escritura, que era necessário ressuscitar ele dentre os mortos.

[10] E voltaram os discípulos outra vez para casa.

Jesus aparece a Maria Madalena
Marcos 16.9-11

[11] Maria, entretanto, permanecia junto à entrada do túmulo, chorando. Enquanto chorava, abaixou-se, e olhou para dentro do túmulo,

[1]A hét első napján, korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől.

[2]Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették!

[3]Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz.

[4]Együtt futott a kettő, de a másik tanítvány előrefutott, gyorsabban, mint Péter, és elsőnek ért a sírhoz.

[5]Behajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de nem ment be.

[6]Nyomában megérkezett Simon Péter is, bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek,

[7]és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen.

[8]Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz, és látott, és hitt.

[9]Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halottak közül.

[10]A tanítványok ezután hazamentek.

Jézus megjelenik a magdalai Máriának
(Mk 16,9)

[11]Mária pedig a sírbolton kívül állt és sírt. Amint ott sírt, behajolt a sírboltba,

[12] e viu dois anjos vestidos de branco, sentados onde o corpo de Jesus fora posto, um à cabeceira e outro aos pés.

[13] Então, eles lhe perguntaram: Mulher, por que choras? Ela lhes respondeu: Porque levaram o meu SENHOR, e não sei onde o puseram.

[14] Tendo dito isto, voltou-se para trás e viu Jesus em pé, mas não reconheceu que era Jesus.

[15] Perguntou-lhe Jesus: Mulher, por que choras? A quem procuras? Ela, supondo ser ele o jardineiro, respondeu: SENHOR, se tu o tiraste, dize-me onde o puseste, e eu o levarei.

[16] Disse-lhe Jesus: Maria! Ela, voltando-se, lhe disse, em hebraico: Raboni (que quer dizer Mestre)!

[17] Recomendou-lhe Jesus: Não me detenhas; porque ainda não subi para meu Pai, mas vai ter com os meus irmãos e dize-lhes: Subo para meu Pai e vosso Pai, para meu Deus e vosso Deus.

[18] Então, saiu Maria Madalena anunciando aos discípulos: Vi o SENHOR! E contava que ele lhe dissera estas coisas.

Jesus aparece aos discípulos

Lucas 24.36-43

[19] Ao cair da tarde daquele dia, o primeiro da semana, trancadas as portas da casa onde estavam os discípulos com medo dos judeus, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[12]és látta, hogy két angyal ül ott fehér ruhában, ahol előbb Jézus holtteste feküdt; az egyik fejtől, a másik pedig lábtól.

[13]Azok így szóltak hozzá: Asszony, miért sírsz? Ő ezt felelte nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették.

[14]Amikor ezt mondta, hátrafordult, és látta, hogy Jézus ott áll, de nem ismerte fel, hogy Jézus az.

[15]Jézus így szólt hozzá: Asszony, miért sírsz? Kit keresel? Ő azt gondolta, hogy a kertész az, ezért így szólt hozzá: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.

[16]Jézus nevén szólította: Mária! Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: Rabbuni! – ami azt jelenti: Mester.

[17]Jézus ezt mondta neki: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.

[18]Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.

Jézus megjelenik tanítványainak

(Mk 16,14; Lk 24,36–49)

[19]Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott, ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: Békesség nektek!

[20] E, dizendo isto, lhes mostrou as mãos e o lado. Alegraram-se, portanto, os discípulos ao verem o SENHOR.

[21] Disse-lhes, pois, Jesus outra vez: Paz seja convosco! Assim como o Pai me enviou, eu também vos envio.

[22] E, havendo dito isto, soprou sobre eles e disse-lhes: Recebei o Espírito Santo.

[23] Se de alguns perdoardes os pecados, são-lhes perdoados; se lhos retiverdes, são retidos.

A incredulidade de Tomé

[24] Ora, Tomé, um dos doze, chamado Dídimo, não estava com eles quando veio Jesus.

[25] Disseram-lhe, então, os outros discípulos: Vimos o SENHOR. Mas ele respondeu: Se eu não vir nas suas mãos o sinal dos cravos, e ali não puser o dedo, e não puser a mão no seu lado, de modo algum acreditarei.

Jesus aparece novamente aos discípulos

[26] Passados oito dias, estavam outra vez ali reunidos os seus discípulos, e Tomé, com eles. Estando as portas trancadas, veio Jesus, pôs-se no meio e disse-lhes: Paz seja convosco!

[27] E logo disse a Tomé: Põe aqui o dedo e vê as minhas mãos; chega também a mão e põe-na no meu lado; não sejas incrédulo, mas crente.

[28] Respondeu-lhe Tomé: SENHOR meu e Deus meu!

[20]És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat.

[21]Jézus erre ismét ezt mondta nekik: Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.

[22]Ezt mondva rájuk lehelt, és így folytatta: Vegyetek Szentlelket!

[23]Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak.

Jézus és Tamás

[24]Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt velük, amikor megjelent Jézus.

[25]A többi tanítvány így szólt hozzá: Láttuk az Urat. Ő azonban ezt mondta nekik: Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.

[26]Nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, és Tamás is velük. Bár az ajtók zárva voltak, bement Jézus, megállt középen, és ezt mondta: Békesség nektek!

[27]Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.

[28]Tamás pedig így felelt: Én Uram, és én Istenem!

[29] Disse-lhe Jesus: Porque me viste, creste? Bem-aventurados os que não viram e creram.

O objetivo deste Evangelho

[30] Na verdade, fez Jesus diante dos discípulos muitos outros sinais que não estão escritos neste livro.

[31] Estes, porém, foram registrados para que creiais que Jesus é o Cristo, o Filho de Deus, e para que, crendo, tenhais vida em seu nome.

João 21

Jesus aparece a sete discípulos

[1] Depois disto, tornou Jesus a manifestar-se aos discípulos junto do mar de Tiberíades; e foi assim que ele se manifestou:

[2] estavam juntos Simão Pedro, Tomé, chamado Dídimo, Natanael, que era de Caná da Galiléia, os filhos de Zebedeu e mais dois dos seus discípulos.

[3] Disse-lhes Simão Pedro: Vou pescar. Disseram-lhe os outros: Também nós vamos contigo. Saíram, e entraram no barco, e, naquela noite, nada apanharam.

[4] Mas, ao clarear da madrugada, estava Jesus na praia; todavia, os discípulos não reconheceram que era ele.

[5] Perguntou-lhes Jesus: Filhos, tendes aí alguma coisa de comer? Responderam-lhe: Não.

[6] Então, lhes disse: Lançai a rede à direita do barco e achareis. Assim fizeram e já

[29]Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.

Az evangélium célja

[30]Sok más jelt is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben.

[31]Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.

János 21

Jézus megjelenik a Tibériás-tengernél: a nagy halfogás

[1]Ezután ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériás-tengernél. Így jelent meg:

[2]együtt voltak Simon Péter és Tamás, akit Ikernek hívtak, és Nátánaél, a galileai Kánából és Zebedeus fiai; és a tanítványok közül még kettő.

[3]Simon Péter így szólt hozzájuk: Elmegyek halászni. Ők erre ezt mondták: Mi is elmegyünk veled. Elindultak, és beszálltak a hajóba, de azon az éjszakán semmit sem fogtak.

[4]Amikor már reggel lett, megállt Jézus a parton, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az.

[5]Jézus megkérdezte tőlük: Fiaim, nincs valami ennivalótok? Így válaszoltak neki: Nincs.

[6]Ő pedig ezt mondta nekik: Vessétek ki a hálót a hajó jobb oldalán, és találtok!

não podiam puxar a rede, tão grande era a quantidade de peixes.	Kivetették tehát, de kivonni már nem tudták a rengeteg hal miatt.
7 Aquele discípulo a quem Jesus amava disse a Pedro: É o SENHOR! Simão Pedro, ouvindo que era o SENHOR, cingiu-se com sua veste, porque se havia despido, e lançou-se ao mar;	7Ekkor odaszólt Péterhez az a tanítvány, akit Jézus szeretett: Az Úr az! Amikor Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára vette felsőruháját, mert mezítelen volt, és belevetette magát a tengerbe.
8 mas os outros discípulos vieram no barquinho puxando a rede com os peixes; porque não estavam distantes da terra senão quase duzentos côvados.	8A többi tanítvány pedig a hajóval jött, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és kivonták a hálót a halakkal.
9 Ao saltarem em terra, viram ali umas brasas e, em cima, peixes; e havia também pão.	9Amint kiszálltak a partra, parazsat láttak ott, rajta halat és még kenyeret is.
10 Disse-lhes Jesus: Trazei alguns dos peixes que acabastes de apanhar.	10Jézus így szólt hozzájuk: Hozzatok a most fogott halakból!
11 Simão Pedro entrou no barco e arrastou a rede para a terra, cheia de cento e cinqüenta e três grandes peixes; e, não obstante serem tantos, a rede não se rompeu.	11Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal; és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló.
12 Disse-lhes Jesus: Vinde, comei. Nenhum dos discípulos ousava perguntar-lhe: Quem és tu? Porque sabiam que era o SENHOR.	12Jézus ezt mondta nekik: Jöjjetek, egyetek! A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: Ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő.
13 Veio Jesus, tomou o pão, e lhes deu, e, de igual modo, o peixe.	13Jézus tehát odament, vette a kenyeret, és odaadta nekik; ugyanúgy a halat is.
14 E já era esta a terceira vez que Jesus se manifestava aos discípulos, depois de ressuscitado dentre os mortos.	14Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül.
Pedro é interrogado	**Jézus kérdése Péterhez, Péter megbízatása**
15 Depois de terem comido, perguntou Jesus a Simão Pedro: Simão, filho de João, amas-me mais do que estes outros? Ele respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te	15Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek? Ő pedig így felelt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek

amo. Ele lhe disse: Apascenta os meus cordeiros.

[16] Tornou a perguntar-lhe pela segunda vez: Simão, filho de João, tu me amas? Ele lhe respondeu: Sim, SENHOR, tu sabes que te amo. Disse-lhe Jesus: Pastoreia as minhas ovelhas.

[17] Pela terceira vez Jesus lhe perguntou: Simão, filho de João, tu me amas? Pedro entristeceu-se por ele lhe ter dito, pela terceira vez: Tu me amas? E respondeu-lhe: SENHOR, tu sabes todas as coisas, tu sabes que eu te amo. Jesus lhe disse: Apascenta as minhas ovelhas.

[18] Em verdade, em verdade te digo que, quando eras mais moço, tu te cingias a ti mesmo e andavas por onde querias; quando, porém, fores velho, estenderás as mãos, e outro te cingirá e te levará para onde não queres.

[19] Disse isto para significar com que gênero de morte Pedro havia de glorificar a Deus. Depois de assim falar, acrescentou-lhe: Segue-me.

[20] Então, Pedro, voltando-se, viu que também o ia seguindo o discípulo a quem Jesus amava, o qual na ceia se reclinara sobre o peito de Jesus e perguntara: SENHOR, quem é o traidor?

[21] Vendo-o, pois, Pedro perguntou a Jesus: E quanto a este?

[22] Respondeu-lhe Jesus: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa? Quanto a ti, segue-me.

téged! Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én bárányaimat!

[16]Másodszor is megkérdezte: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Ő ismét így válaszolt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus erre ezt mondta neki: Őrizd az én juhaimat!

[17]Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat!

[18]Bizony, bizony, mondom neked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál; de amikor megöregszel, kinyújtod a kezedet, más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.

[19]Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti meg majd Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: Kövess engem!

Jézus szava Péter és a szeretett tanítvány sorsáról

[20]Péter ekkor megfordult, és látta, hogy követi az a tanítvány, akit Jézus szeretett, aki a vacsorán ráhajolt a keblére, és megkérdezte: Uram, ki az, aki elárul téged?

[21]Őt látta tehát Péter, és megkérdezte Jézustól: Uram, hát vele mi lesz?

[22]Jézus pedig így szólt hozzá: Ha azt akarom, hogy ő megmaradjon, amíg

eljövök, mit tartozik rád? Te kövess engem!

[23] Então, se tornou corrente entre os irmãos o dito de que aquele discípulo não morreria. Ora, Jesus não dissera que tal discípulo não morreria, mas: Se eu quero que ele permaneça até que eu venha, que te importa?

[23]Elterjedt tehát a testvérek között az a mondás, hogy ez a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki, hogy nem hal meg, hanem ezt: Ha akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik rád?

O testemunho de João

[24] Este é o discípulo que dá testemunho a respeito destas coisas e que as escreveu; e sabemos que o seu testemunho é verdadeiro.

Az evangélium írója Befejezés

[24]Ez az a tanítvány, aki bizonyságot tesz ezekről, és megírta ezeket, és tudjuk, hogy igaz az ő bizonyságtétele.

[25] Há, porém, ainda muitas outras coisas que Jesus fez. Se todas elas fossem relatadas uma por uma, creio eu que nem no mundo inteiro caberiam os livros que seriam escritos.

[25]De van sok egyéb is, amit Jézus tett, és ha azt mind megírnák egytől egyig, úgy vélem, maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket.

Atos dos Apóstolos

Atos 1

Prólogo

1 Escrevi o primeiro livro, ó Teófilo, relatando todas as coisas que Jesus começou a fazer e a ensinar

2 até ao dia em que, depois de haver dado mandamentos por intermédio do Espírito Santo aos apóstolos que escolhera, foi elevado às alturas.

3 A estes também, depois de ter padecido, se apresentou vivo, com muitas provas incontestáveis, aparecendo-lhes durante quarenta dias e falando das coisas concernentes ao reino de Deus.

4 E, comendo com eles, determinou-lhes que não se ausentassem de Jerusalém, mas que esperassem a promessa do Pai, a qual, disse ele, de mim ouvistes.

5 Porque João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo, não muito depois destes dias.

A ascensão de Jesus

6 Então, os que estavam reunidos lhe perguntaram: SENHOR, será este o tempo em que restaures o reino a Israel?

7 Respondeu-lhes: Não vos compete conhecer tempos ou épocas que o Pai reservou pela sua exclusiva autoridade;

8 mas recebereis poder, ao descer sobre vós o Espírito Santo, e sereis minhas testemunhas tanto em Jerusalém como em

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

ApCesel 1

Bevezetés

1Az első könyvet arról írtam, Teofiloszom, amit Jézus tett és tanított kezdettől fogva

2egészen addig a napig, amelyen felvitetett, miután a Szentlélek által megbízást adott az apostoloknak, akiket kiválasztott.

3Szenvedése után sok bizonyítékkal meg is mutatta nekik, hogy ő él, amikor negyven napon át megjelent előttük, és beszélt az Isten országa dolgairól.

A Szentlélek ígérete és Jézus mennybemenetele

4Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígéretét, amelyről hallottátok tőlem,

5hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg.

6Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: Uram, nem ebben az időben állítod helyre Izráel országát?

7Így válaszolt nekik: Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

8Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.

toda a Judéia e Samaria e até aos confins da terra.

[9] Ditas estas palavras, foi Jesus elevado às alturas, à vista deles, e uma nuvem o encobriu dos seus olhos.

[10] E, estando eles com os olhos fitos no céu, enquanto Jesus subia, eis que dois varões vestidos de branco se puseram ao lado deles

[11] e lhes disseram: Varões galileus, por que estais olhando para as alturas? Esse Jesus que dentre vós foi assunto ao céu virá do modo como o vistes subir.

Os discípulos em Jerusalém

[12] Então, voltaram para Jerusalém, do monte chamado Olival, que dista daquela cidade tanto como a jornada de um sábado.

[13] Quando ali entraram, subiram para o cenáculo onde se reuniam Pedro, João, Tiago, André, Filipe, Tomé, Bartolomeu, Mateus, Tiago, filho de Alfeu, Simão, o Zelote, e Judas, filho de Tiago.

[14] Todos estes perseveravam unânimes em oração, com as mulheres, com Maria, mãe de Jesus, e com os irmãos dele.

A escolha de Matias

[15] Naqueles dias, levantou-se Pedro no meio dos irmãos (ora, compunha-se a assembléia de umas cento e vinte pessoas) e disse:

[16] Irmãos, convinha que se cumprisse a Escritura que o Espírito Santo proferiu anteriormente por boca de Davi, acerca de

[9]Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől.

[10]Amint távozása közben feszülten néztek az ég felé, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában,

[11]akik ezt mondták: Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.

[12]Ezután visszatértek Jeruzsálembe az Olajfák hegyéről, amely Jeruzsálem közelében van egy szombatnapi járóföldre.

[13]Amikor hazatértek, felmentek a felső szobába, ahol a szállásuk volt, mégpedig Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, Simon, a zélóta és Júdás, a Jakab fia.

[14]Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával és testvéreivel együtt.

Mátyás apostollá választása

[15]Azokban a napokban felállt Péter a testvérek körében, amikor mintegy százhúsz főnyi sokaság volt ott együtt, és így szólt:

[16]Testvéreim, férfiak! Be kellett teljesednie az Írásból annak, amit előre megmondott a Szentlélek Dávid szája által

Judas, que foi o guia daqueles que prenderam Jesus,

[17] porque ele era contado entre nós e teve parte neste ministério.

[18] (Ora, este homem adquiriu um campo com o preço da iniqüidade; e, precipitando-se, rompeu-se pelo meio, e todas as suas entranhas se derramaram;

[19] e isto chegou ao conhecimento de todos os habitantes de Jerusalém, de maneira que em sua própria língua esse campo era chamado Aceldama, isto é, Campo de Sangue.)

[20] Porque está escrito no Livro dos Salmos: Fique deserta a sua morada; e não haja quem nela habite; e: Tome outro o seu encargo.

[21] É necessário, pois, que, dos homens que nos acompanharam todo o tempo que o SENHOR Jesus andou entre nós,

[22] começando no batismo de João, até ao dia em que dentre nós foi levado às alturas, um destes se torne testemunha conosco da sua ressurreição.

[23] Então, propuseram dois: José, chamado Barsabás, cognominado Justo, e Matias.

[24] E, orando, disseram: Tu, SENHOR, que conheces o coração de todos, revela-nos qual destes dois tens escolhido

[25] para preencher a vaga neste ministério e apostolado, do qual Judas se transviou, indo para o seu próprio lugar.

Júdásról, aki vezetője lett azoknak, akik elfogták Jézust;

[17]közénk tartozott, és részt kapott ebből a szolgálatból.

[18]Ez gonosztettének jutalmából mezőt szerzett, de fejjel lezuhant, kettészakadt derékban, és egész belső része kifordult.

[19]Közismertté is vált ez Jeruzsálem lakói előtt, ezért nevezték el azt a mezőt a maguk nyelvén Akeldamának, azaz Vérmezőnek.

[20]Mert meg van megírva a Zsoltárok könyvében: „Legyen a szállása pusztává, és lakó ne legyen abban”, és „az ő tisztségét más kapja meg”.

[21]Szükséges tehát, hogy azok közül a férfiak közül, akik egész idő alatt együtt voltak velünk, amíg közöttünk járt az Úr Jézus,

[22]kezdve János keresztségétől addig a napig, amelyen felvitetett tőlünk, még valaki tanúja legyen velünk együtt az ő feltámadásának.

[23]Ekkor kijelöltek kettőt: Józsefet, más néven Barsabbást, akinek mellékneve Jusztusz volt, és Mátyást,

[24]és így imádkoztak: Urunk, minden szívnek ismerője, te mutasd meg, hogy e kettő közül melyiket választottad magadnak,

[25]hogy megkapja ebben a szolgálatban, az apostolságban azt a helyet, amelyet Júdás

elhagyott, hogy az őt megillető helyre jusson.

[26] E os lançaram em sortes, vindo a sorte recair sobre Matias, sendo-lhe, então, votado lugar com os onze apóstolos.

[26]Sorsot vetettek rájuk: a sors Mátyásra esett, és a tizenegy apostol közé sorolták őt.

Atos 2

A descida do Espírito Santo

[1] Ao cumprir-se o dia de Pentecostes, estavam todos reunidos no mesmo lugar;

[2] de repente, veio do céu um som, como de um vento impetuoso, e encheu toda a casa onde estavam assentados.

[3] E apareceram, distribuídas entre eles, línguas, como de fogo, e pousou uma sobre cada um deles.

[4] Todos ficaram cheios do Espírito Santo e passaram a falar em outras línguas, segundo o Espírito lhes concedia que falassem.

O dom de línguas

[5] Ora, estavam habitando em Jerusalém judeus, homens piedosos, vindos de todas as nações debaixo do céu.

[6] Quando, pois, se fez ouvir aquela voz, afluiu a multidão, que se possuiu de perplexidade, porquanto cada um os ouvia falar na sua própria língua.

[7] Estavam, pois, atônitos e se admiravam, dizendo: Vede! Não são, porventura, galileus todos esses que aí estão falando?

[8] E como os ouvimos falar, cada um em nossa própria língua materna?

ApCesel 2

A Szentlélek kitöltése

[1]Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen,

[2]hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.

[3]Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre.

[4]Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.

[5]Sok kegyes zsidó férfi élt akkor Jeruzsálemben, akik a föld minden nemzete közül jöttek.

[6]Amikor ez a zúgás támadt, összefutott a sokaság, és zavar támadt, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni.

[7]Megdöbbentek, és csodálkozva mondták: Íme, akik beszélnek, nem valamennyien Galileából valók-e?

[8]Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén:

[9] Somos partos, medos, elamitas e os naturais da Mesopotâmia, Judéia, Capadócia, Ponto e Ásia,

[10] da Frígia, da Panfília, do Egito e das regiões da Líbia, nas imediações de Cirene, e romanos que aqui residem,

[11] tanto judeus como prosélitos, cretenses e arábios. Como os ouvimos falar em nossas próprias línguas as grandezas de Deus?

[12] Todos, atônitos e perplexos, interpelavam uns aos outros: Que quer isto dizer?

[13] Outros, porém, zombando, diziam: Estão embriagados!

O discurso de Pedro

[14] Então, se levantou Pedro, com os onze; e, erguendo a voz, advertiu-os nestes termos: Varões judeus e todos os habitantes de Jerusalém, tomai conhecimento disto e atentai nas minhas palavras.

[15] Estes homens não estão embriagados, como vindes pensando, sendo esta a terceira hora do dia.

[16] Mas o que ocorre é o que foi dito por intermédio do profeta Joel:

[17] E acontecerá nos últimos dias, diz o SENHOR, que derramarei do meu Espírito sobre toda a carne; vossos filhos e vossas filhas profetizarão, vossos jovens terão visões, e sonharão vossos velhos;

[18] até sobre os meus servos e sobre as minhas servas derramarei do meu Espírito naqueles dias, e profetizarão.

[9]pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában laknak, vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában,

[10]Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények,

[11]zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.

[12]Megdöbbentek mindnyájan, és tanácstalanul kérdezgették egymástól: Mi akar ez lenni?

[13]Mások azonban gúnyolódva mondták: Édes bortól részegedtek meg.

Péter apostol pünkösdi beszéde

[14]Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak, és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljetek szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez!

[15]Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van;

[16]hanem ez az, amiről Jóel így prófétált:

[17]„Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak;

[18]még szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.

[19] Mostrarei prodígios em cima no céu e sinais embaixo na terra: sangue, fogo e vapor de fumaça.

[20] O sol se converterá em trevas, e a lua, em sangue, antes que venha o grande e glorioso Dia do SENHOR.

[21] E acontecerá que todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[22] Varões israelitas, atendei a estas palavras: Jesus, o Nazareno, varão aprovado por Deus diante de vós com milagres, prodígios e sinais, os quais o próprio Deus realizou por intermédio dele entre vós, como vós mesmos sabeis;

[23] sendo este entregue pelo determinado desígnio e presciência de Deus, vós o matastes, crucificando-o por mãos de iníquos;

[24] ao qual, porém, Deus ressuscitou, rompendo os grilhões da morte; porquanto não era possível fosse ele retido por ela.

[25] Porque a respeito dele diz Davi: Diante de mim via sempre o SENHOR, porque está à minha direita, para que eu não seja abalado.

[26] Por isso, se alegrou o meu coração, e a minha língua exultou; além disto, também a minha própria carne repousará em esperança,

[27] porque não deixarás a minha alma na morte, nem permitirás que o teu Santo veja corrupção.

[19]És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot.

[20]A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja.

[21]De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét."

[22]Izráelita férfiak, halljátok meg ezeket az igéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erőkkel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok,

[23]azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek.

[24]De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt.

[25]Mert ezt mondja róla Dávid: „Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam.

[26]Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni,

[27]mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.

[28] Fizeste-me conhecer os caminhos da vida, encher-me-ás de alegria na tua presença.

[28]Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt.”

[29] Irmãos, seja-me permitido dizer-vos claramente a respeito do patriarca Davi que ele morreu e foi sepultado, e o seu túmulo permanece entre nós até hoje.

[29]Testvéreim, férfiak! Hadd szóljak nektek nyíltan ősatyánkról, Dávidról: meghalt, eltemették, és sírja is nálunk van mind a mai napig.

[30] Sendo, pois, profeta e sabendo que Deus lhe havia jurado que um dos seus descendentes se assentaria no seu trono,

[30]De próféta volt, és tudta, hogy Isten esküvel fogadta neki, hogy véréből valót ültet a trónjára;

[31] prevendo isto, referiu-se à ressurreição de Cristo, que nem foi deixado na morte, nem o seu corpo experimentou corrupção.

[31]ezért előretekintve, a Krisztus feltámadásáról mondta azt, hogy nem marad a holtak hazájában, és teste sem lát elmúlást.

[32] A este Jesus Deus ressuscitou, do que todos nós somos testemunhas.

[32]Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, aminek mi valamennyien tanúi vagyunk.

[33] Exaltado, pois, à destra de Deus, tendo recebido do Pai a promessa do Espírito Santo, derramou isto que vedes e ouvis.

[33]Miután tehát felemeltetett az Isten jobbjára, és megkapta az Atyától a megígért Szentlelket, kitöltötte ezt, amint látjátok is, halljátok is.

[34] Porque Davi não subiu aos céus, mas ele mesmo declara: Disse o SENHOR ao meu SENHOR: Assenta-te à minha direita,

[34]Mert nem Dávid ment fel a mennyekbe, hiszen ő maga mondja: „Így szól az Úr az én uramhoz: Ülj a jobb kezem felől,

[35] até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés.

[35]míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem.”

[36] Esteja absolutamente certa, pois, toda a casa de Israel de que a este Jesus, que vós crucificastes, Deus o fez SENHOR e Cristo.

[36]Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.

Três mil batizados

Az első gyülekezet

[37] Ouvindo eles estas coisas, compungiu-se-lhes o coração e perguntaram a Pedro e aos demais apóstolos: Que faremos, irmãos?

[37]Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?

[38] Respondeu-lhes Pedro: Arrependei-vos, e cada um de vós seja batizado em nome

[38]Péter így válaszolt: Térjetek meg, és keresztelkedjetek meg mindnyájan Jézus

de Jesus Cristo para remissão dos vossos pecados, e recebereis o dom do Espírito Santo.

[39] Pois para vós outros é a promessa, para vossos filhos e para todos os que ainda estão longe, isto é, para quantos o SENHOR, nosso Deus, chamar.

[40] Com muitas outras palavras deu testemunho e exortava-os, dizendo: Salvai-vos desta geração perversa.

[41] Então, os que lhe aceitaram a palavra foram batizados, havendo um acréscimo naquele dia de quase três mil pessoas.

Como viviam os convertidos

[42] E perseveravam na doutrina dos apóstolos e na comunhão, no partir do pão e nas orações.

[43] Em cada alma havia temor; e muitos prodígios e sinais eram feitos por intermédio dos apóstolos.

[44] Todos os que creram estavam juntos e tinham tudo em comum.

[45] Vendiam as suas propriedades e bens, distribuindo o produto entre todos, à medida que alguém tinha necessidade.

[46] Diariamente perseveravam unânimes no templo, partiam pão de casa em casa e tomavam as suas refeições com alegria e singeleza de coração,

[47] louvando a Deus e contando com a simpatia de todo o povo. Enquanto isso, acrescentava-lhes o SENHOR, dia a dia, os que iam sendo salvos.

Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.

[39]Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.

[40]Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérlelte őket: Szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől!

[41]Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.

[42]Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

[43]Félelem támadt minden lélekben, és az apostolok által sok csoda és jel történt.

[44]Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt.

[45]Vagyonukat és javaikat eladták, szétosztották mindenkinek: ahogyan éppen szükség volt rá.

[46]Mindennap állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben;

[47]dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

Atos 3

A cura de um coxo

[1] Pedro e João subiam ao templo para a oração da hora nona.

[2] Era levado um homem, coxo de nascença, o qual punham diariamente à porta do templo chamada Formosa, para pedir esmola aos que entravam.

[3] Vendo ele a Pedro e João, que iam entrar no templo, implorava que lhe dessem uma esmola.

[4] Pedro, fitando-o, juntamente com João, disse: Olha para nós.

[5] Ele os olhava atentamente, esperando receber alguma coisa.

[6] Pedro, porém, lhe disse: Não possuo nem prata nem ouro, mas o que tenho, isso te dou: em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, anda!

[7] E, tomando-o pela mão direita, o levantou; imediatamente, os seus pés e tornozelos se firmaram;

[8] de um salto se pôs em pé, passou a andar e entrou com eles no templo, saltando e louvando a Deus.

[9] Viu-o todo o povo a andar e a louvar a Deus,

[10] e reconheceram ser ele o mesmo que esmolava, assentado à Porta Formosa do templo; e se encheram de admiração e assombro por isso que lhe acontecera.

O discurso de Pedro no templo

ApCesel 3

Péter meggyógyítja a sántát

[1]Péter és János felment a templomba, a délutáni imádkozás idejére, három órára.

[2]Arra vittek egy születése óta sánta férfit, akit mindennap letettek a templomnak abba a kapujába, amelyet Ékes-kapunak hívtak, hogy alamizsnát kérjen a templomba menőktől.

[3]Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük.

[4]Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: Nézz ránk!

[5]Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit.

[6]Péter így szólt hozzá: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!

[7]És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája,

[8]felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent.

[9]Látta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent.

[10]Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékeskapujában. És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt.

Péter bizonyságot tesz Jézusról

[11] Apegando-se ele a Pedro e a João, todo o povo correu atônito para junto deles no pórtico chamado de Salomão.

[12] À vista disto, Pedro se dirigiu ao povo, dizendo: Israelitas, por que vos maravilhais disto ou por que fitais os olhos em nós como se pelo nosso próprio poder ou piedade o tivéssemos feito andar?

[13] O Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, o Deus de nossos pais, glorificou a seu Servo Jesus, a quem vós traístes e negastes perante Pilatos, quando este havia decidido soltá-lo.

[14] Vós, porém, negastes o Santo e o Justo e pedistes que vos concedessem um homicida.

[15] Dessarte, matastes o Autor da vida, a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, do que nós somos testemunhas.

[16] Pela fé em o nome de Jesus, é que esse mesmo nome fortaleceu a este homem que agora vedes e reconheceis; sim, a fé que vem por meio de Jesus deu a este saúde perfeita na presença de todos vós.

[17] E agora, irmãos, eu sei que o fizestes por ignorância, como também as vossas autoridades;

[18] mas Deus, assim, cumpriu o que dantes anunciara por boca de todos os profetas: que o seu Cristo havia de padecer.

[19] Arrependei-vos, pois, e convertei-vos para serem cancelados os vossos pecados,

[11]Mivel ez az ember feltartóztatta Pétert és Jánost, az egész nép megdöbbenve futott hozzájuk az úgynevezett Salamon-csarnokba.

[12]Amikor Péter ezt látta, így szólt a néphez: Izráelita férfiak, miért csodálkoztok ezen? Miért néztek úgy ránk, mintha saját erőnkkel vagy kegyességünkkel értük volna el, hogy ő járjon?

[13]Ábrahám, Izsák és Jákób Istene, a mi atyáink Istene megdicsőítette Fiát, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok, és megtagadtatok Pilátus színe előtt, pedig az úgy döntött, hogy elbocsátja őt.

[14]De ti a Szentet és Igazat megtagadtátok, és azt kértétek, hogy egy gyilkost bocsásson szabadon a kedvetekért,

[15]az élet fejedelmét pedig megöltétek. Őt Isten feltámasztotta a halálból, aminek mi tanúi vagyunk.

[16]Az ő nevébe vetett hitért erősítette meg Jézus neve ezt az embert, akit itt láttok és ismertek, és a tőle való hit adta vissza neki a teljes egészségét mindnyájatok szeme láttára.

[17]Most már tudom, testvéreim, hogy tudatlanságból cselekedtetek, mint a ti elöljáróitok is.

[18]De Isten így teljesítette be azt, amit minden prófétája által előre megmondott, hogy az ő Krisztusa szenvedni fog.

[19]Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek;

[20] a fim de que, da presença do SENHOR, venham tempos de refrigério, e que envie ele o Cristo, que já vos foi designado, Jesus,

[20]hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust, akit Messiásul rendelt nektek.

[21] ao qual é necessário que o céu receba até aos tempos da restauração de todas as coisas, de que Deus falou por boca dos seus santos profetas desde a antiguidade.

[21]Őt azonban az égnek kell befogadnia addig, amíg a mindenség újjáteremtése meg nem történik, amiről Isten öröktől fogva szólt szent prófétái által.

[22] Disse, na verdade, Moisés: O SENHOR Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim; a ele ouvireis em tudo quanto vos disser.

[22]Mózes ezt mondta: „Prófétát támaszt nektek testvéreitek közül az Úr, a ti Istenetek, olyat, mint én: őrá hallgassatok mindenben, amit csak mond nektek.

[23] Acontecerá que toda alma que não ouvir a esse profeta será exterminada do meio do povo.

[23]És aki nem hallgat erre a prófétára, azt ki kell irtani a nép közül."

[24] E todos os profetas, a começar com Samuel, assim como todos quantos depois falaram, também anunciaram estes dias.

[24]A próféták is – Sámueltől és az utána következőktől fogva –, akik csak szóltak, mind ezekről a napokról jövendöltek.

[25] Vós sois os filhos dos profetas e da aliança que Deus estabeleceu com vossos pais, dizendo a Abraão: Na tua descendência, serão abençoadas todas as nações da terra.

[25]Ti vagytok a fiai ezeknek a prófétáknak és annak a szövetségnek, amelyet Isten atyáinkkal kötött, amikor így szólt Ábrahámhoz: „És a te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége."

[26] Tendo Deus ressuscitado o seu Servo, enviou-o primeiramente a vós outros para vos abençoar, no sentido de que cada um se aparte das suas perversidades.

[26]Isten elsősorban számotokra támasztotta és küldte el Szolgáját, hogy megáldjon titeket, ha ti megtértek gonoszságaitokból.

Atos 4

Pedro e João presos

[1] Falavam eles ainda ao povo quando sobrevieram os sacerdotes, o capitão do templo e os saduceus,

[2] ressentidos por ensinarem eles o povo e anunciarem, em Jesus, a ressurreição dentre os mortos;

ApCsel 4

Pétert és Jánost börtönbe vetik

[1]Amíg beszéltek a néphez, eléjük álltak a papok, a templomőrség parancsnoka és a szadduceusok;

[2]bosszankodtak ugyanis azon, hogy tanítják a népet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból.

3 e os prenderam, recolhendo-os ao cárcere até ao dia seguinte, pois já era tarde.

4 Muitos, porém, dos que ouviram a palavra a aceitaram, subindo o número de homens a quase cinco mil.

Pedro e João perante o Sinédrio

5 No dia seguinte, reuniram-se em Jerusalém as autoridades, os anciãos e os escribas

6 com o sumo sacerdote Anás, Caifás, João, Alexandre e todos os que eram da linhagem do sumo sacerdote;

7 e, pondo-os perante eles, os argüiram: Com que poder ou em nome de quem fizestes isto?

8 Então, Pedro, cheio do Espírito Santo, lhes disse: Autoridades do povo e anciãos,

9 visto que hoje somos interrogados a propósito do benefício feito a um homem enfermo e do modo por que foi curado,

10 tomai conhecimento, vós todos e todo o povo de Israel, de que, em nome de Jesus Cristo, o Nazareno, a quem vós crucificastes, e a quem Deus ressuscitou dentre os mortos, sim, em seu nome é que este está curado perante vós.

11 Este Jesus é pedra rejeitada por vós, os construtores, a qual se tornou a pedra angular.

12 E não há salvação em nenhum outro; porque abaixo do céu não existe nenhum outro nome, dado entre os homens, pelo qual importa que sejamos salvos.

3Ezek elfogták őket, és mivel már este volt, őrizetbe vették őket másnapig.

4De azok közül, akik hallgatták az igét, sokan hittek, és a hívő férfiak száma mintegy ötezerre nőtt.

Péter a nagytanács előtt

5Másnap összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők, a vének és az írástudók;

6Annás, a főpap, Kajafás, Jóannész, Alexandrosz és a főpapi család valamennyi tagja.

7Középre állították és vallatták őket: Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?

8Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: Népünk vezetői, Izráel vénei!

9Ha minket ma azért vallattok, mert egy beteg emberrel jót tettünk, és azt kérdezitek, hogyan gyógyult meg,

10tudjátok meg valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll előttetek ez az ember egészségesen.

11Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek,

12és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.

Péter és János szabadon bocsátása

[13] Ao verem a intrepidez de Pedro e João, sabendo que eram homens iletrados e incultos, admiraram-se; e reconheceram que haviam eles estado com Jesus.

[13]Amikor látták, milyen bátran beszél Péter és János, és felfogták, hogy írástudatlan és iskolázatlan emberek, elcsodálkoztak. Azt is megtudták, hogy Jézussal voltak,

[14] Vendo com eles o homem que fora curado, nada tinham que dizer em contrário.

[14]de mivel látták, hogy velük együtt ott áll a meggyógyult ember is, semmit sem szólhattak ellenük.

[15] E, mandando-os sair do Sinédrio, consultavam entre si,

[15]Felszólították tehát őket, hogy menjenek ki a nagytanács elől, és így tanakodtak egymás között:

[16] dizendo: Que faremos com estes homens? Pois, na verdade, é manifesto a todos os habitantes de Jerusalém que um sinal notório foi feito por eles, e não o podemos negar;

[16]Mit tegyünk ezekkel az emberekkel? Mert hogy nyilvánvaló csoda történt általuk, azt tudja Jeruzsálem minden lakója, és nem is tagadhatjuk.

[17] mas, para que não haja maior divulgação entre o povo, ameacemo-los para não mais falarem neste nome a quem quer que seja.

[17]De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegessük meg őket, hogy többé ne szóljanak az ő nevében egyetlen embernek se.

[18] Chamando-os, ordenaram-lhes que absolutamente não falassem, nem ensinassem em o nome de Jesus.

[18]Miután tehát behívták őket, megparancsolták, hogy egyáltalán ne beszéljenek és ne tanítsanak Jézus nevében.

[19] Mas Pedro e João lhes responderam: Julgai se é justo diante de Deus ouvir-vos antes a vós outros do que a Deus;

[19]Péter és János azonban így válaszolt nekik: Ítéljétek meg ti magatok, vajon igaz dolog-e Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre!

[20] pois nós não podemos deixar de falar das coisas que vimos e ouvimos.

[20]Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk.

[21] Depois, ameaçando-os mais ainda, os soltaram, não tendo achado como os castigar, por causa do povo, porque todos glorificavam a Deus pelo que acontecera.

[21]Azok pedig, miután megfenyegették, elbocsátották őket, mivel semmi lehetőséget nem találtak arra, hogy megbüntessék őket, a nép miatt, mivel

mindenki dicsőítette az Istent a történtekért,

[22] Ora, tinha mais de quarenta anos aquele em quem se operara essa cura milagrosa.

[22]hiszen több mint negyvenéves volt az az ember, akin a gyógyításnak ez a csodája történt.

A igreja em oração

[23] Uma vez soltos, procuraram os irmãos e lhes contaram quantas coisas lhes haviam dito os principais sacerdotes e os anciãos.

A gyülekezet imádsága

[23]Amint elbocsátották őket, elmentek az övéikhez, és elbeszélték mindazt, amit a főpapok és a vének mondtak nekik.

[24] Ouvindo isto, unânimes, levantaram a voz a Deus e disseram: Tu, Soberano SENHOR, que fizeste o céu, a terra, o mar e tudo o que neles há;

[24]Amikor ezt meghallották, egy szívvel és egy lélekkel Istenhez kiáltottak, és így szóltak: Urunk, te teremtetted az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van,

[25] que disseste por intermédio do Espírito Santo, por boca de Davi, nosso pai, teu servo: Por que se enfureceram os gentios, e os povos imaginaram coisas vãs?

[25]te mondtad a Szentlélek által Dávid atyánknak, a te szolgádnak szájával: „Miért tombolnak a népek, és a nemzetek miért terveznek hiábavalóságot?

[26] Levantaram-se os reis da terra, e as autoridades ajuntaram-se à uma contra o SENHOR e contra o seu Ungido;

[26]Felkeltek a föld királyai, és a fejedelmek megegyeztek az Úr ellen és az ő Felkentje ellen.”

[27] porque verdadeiramente se ajuntaram nesta cidade contra o teu santo Servo Jesus, ao qual ungiste, Herodes e Pôncio Pilatos, com gentios e gente de Israel,

[27]Mert a te szent Szolgád, Jézus ellen, akit felkentél, valóban megegyezett ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus, a pogányokkal és Izráel népével,

[28] para fazerem tudo o que a tua mão e o teu propósito predeterminaram;

[28]hogy végrehajtsák mindazt, amiről kezed és akaratod előre elrendelte, hogy megtörténjék.

[29] agora, SENHOR, olha para as suas ameaças e concede aos teus servos que anunciem com toda a intrepidez a tua palavra,

[29]Most pedig, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre, és add meg szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék igédet;

[30] enquanto estendes a mão para fazer curas, sinais e prodígios por intermédio do nome do teu santo Servo Jesus.

[30]nyújtsd ki a kezedet gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Szolgád, Jézus neve által.

[31] Tendo eles orado, tremeu o lugar onde estavam reunidos; todos ficaram cheios do Espírito Santo e, com intrepidez, anunciavam a palavra de Deus.

A comunidade cristã

[32] Da multidão dos que creram era um o coração e a alma. Ninguém considerava exclusivamente sua nem uma das coisas que possuía; tudo, porém, lhes era comum.

[33] Com grande poder, os apóstolos davam testemunho da ressurreição do SENHOR Jesus, e em todos eles havia abundante graça.

[34] Pois nenhum necessitado havia entre eles, porquanto os que possuíam terras ou casas, vendendo-as, traziam os valores correspondentes

[35] e depositavam aos pés dos apóstolos; então, se distribuía a qualquer um à medida que alguém tinha necessidade.

A oferta de Barnabé

[36] José, a quem os apóstolos deram o sobrenome de Barnabé, que quer dizer filho de exortação, levita, natural de Chipre,

[37] como tivesse um campo, vendendo-o, trouxe o preço e o depositou aos pés dos apóstolos.

Atos 5

Ananias e Safira

[1] Entretanto, certo homem, chamado Ananias, com sua mulher Safira, vendeu uma propriedade,

[31]Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.

Testvéri közösség a gyülekezetben

[32]A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából semmit a magáénak, hanem mindenük közös volt.

[33]Az apostolok pedig nagy erővel tettek bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról, és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

[34]Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem, mert akiknek földjük vagy házuk volt, eladták azokat, az eladott javak árát pedig elhozták,

[35]és letették az apostolok lába elé, azután szétosztották mindenkinek, ahogyan éppen szükség volt rá.

[36]József például, akinek az apostolok a Barnabás melléknevet adták, ami azt jelenti: Vigasztalás fia, egy ciprusi származású lévita,

[37]mivel földje volt, eladta azt, elhozta a pénzt, és letette az apostolok lába elé.

ApCsel 5

Ananiás és Szafira

[1]Egy ember, név szerint Ananiás, feleségével, Szafirával együtt eladott egy birtokot,

[2] mas, em acordo com sua mulher, reteve parte do preço e, levando o restante, depositou-o aos pés dos apóstolos.	[2]és az árából feleségének tudtával félretett magának, egy részét pedig elvitte, és az apostolok lába elé tette.
[3] Então, disse Pedro: Ananias, por que encheu Satanás teu coração, para que mentisses ao Espírito Santo, reservando parte do valor do campo?	[3]Péter azonban így szólt: Ananiás, miért szállta meg a Sátán a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek, és félretegyél magadnak a föld árából?
[4] Conservando-o, porventura, não seria teu? E, vendido, não estaria em teu poder? Como, pois, assentaste no coração este desígnio? Não mentiste aos homens, mas a Deus.	[4]Vajon nem a tiéd volt-e, amíg el nem adtad, és miután eladtad, nem te rendelkeztél-e az árával? Mi indította szívedet ilyen cselekedetre? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.
[5] Ouvindo estas palavras, Ananias caiu e expirou, sobrevindo grande temor a todos os ouvintes.	[5]Amint meghallotta Ananiás ezeket a szavakat, összeesett, és meghalt. Nagy félelem szállta meg mindazokat, akik ezt hallották.
[6] Levantando-se os moços, cobriram-lhe o corpo e, levando-o, o sepultaram.	[6]Az ifjak pedig feláálltak és betakarták őt, majd kivitték és eltemették.
[7] Quase três horas depois, entrou a mulher de Ananias, não sabendo o que ocorrera.	[7]Mintegy három óra múlva a felesége is bement, mit sem tudva a történtekről.
[8] Então, Pedro, dirigindo-se a ela, perguntou-lhe: Dize-me, vendestes por tanto aquela terra? Ela respondeu: Sim, por tanto.	[8]Péter megkérdezte tőle: Mondd meg nekem, ennyiért adtátok el a földet? Ő így felelt: Igen, ennyiért.
[9] Tornou-lhe Pedro: Por que entrastes em acordo para tentar o Espírito do SENHOR? Eis aí à porta os pés dos que sepultaram o teu marido, e eles também te levarão.	[9]Péter így szólt hozzá: Miért egyeztetek meg abban, hogy próbára teszitek az Úr Lelkét? Íme, azok, akik a férjedet eltemették, az ajtó előtt állnak, és kivisznek téged.
[10] No mesmo instante, caiu ela aos pés de Pedro e expirou. Entrando os moços, acharam-na morta e, levando-a, sepultaram-na junto do marido.	[10]Az asszony pedig azonnal összeesett a lába előtt, és meghalt. Amikor bejöttek az ifjak, halva találták, kivitték őt is, és eltemették a férje mellé.

[11] E sobreveio grande temor a toda a igreja e a todos quantos ouviram a notícia destes acontecimentos.

Os apóstolos fazem muitos milagres

[12] Muitos sinais e prodígios eram feitos entre o povo pelas mãos dos apóstolos. E costumavam todos reunir-se, de comum acordo, no Pórtico de Salomão.

[13] Mas, dos restantes, ninguém ousava ajuntar-se a eles; porém o povo lhes tributava grande admiração.

[14] E crescia mais e mais a multidão de crentes, tanto homens como mulheres, agregados ao SENHOR,

[15] a ponto de levarem os enfermos até pelas ruas e os colocarem sobre leitos e macas, para que, ao passar Pedro, ao menos a sua sombra se projetasse nalguns deles.

[16] Afluía também muita gente das cidades vizinhas a Jerusalém, levando doentes e atormentados de espíritos imundos, e todos eram curados.

A prisão dos apóstolos

[17] Levantando-se, porém, o sumo sacerdote e todos os que estavam com ele, isto é, a seita dos saduceus, tomaram-se de inveja,

[18] prenderam os apóstolos e os recolheram à prisão pública.

[19] Mas, de noite, um anjo do SENHOR abriu as portas do cárcere e, conduzindo-os para fora, lhes disse:

[20] Ide e, apresentando-vos no templo, dizei ao povo todas as palavras desta Vida.

[11]Nagy félelem szállta meg az egész gyülekezetet és mindazokat, akik hallották ezeket.

Az apostolok csodákat tesznek

[12]Az apostolok által sok jel és csoda történt a nép között. Mindnyájan egy akarattal együtt voltak a Salamon-csarnokban,

[13]de mások nem mertek hozzájuk csatlakozni. A nép azonban magasztalta őket.

[14]Az Úr pedig egyre növelte a hívők számát, férfiak és nők sokaságával.

[15]A betegeket is kivitték az utcákra, ágyakra és fekvőhelyekre tették le őket, hogy amikor Péter arra jár, legalább az árnyéka érje valamelyiküket.

[16]Összegyűlt a Jeruzsálem körüli városok népe is, hoztak betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket, akik mind meggyógyultak.

Az apostolok fogsága és szabadulása

[17]Ekkor azonban megjelent a főpap és egész kísérete, a szadduceusok pártja, és féltékenységtől eltelve

[18]elfogták az apostolokat, és börtönbe vetették őket.

[19]De az Úr angyala éjszaka megnyitotta a börtön ajtaját, és kivezetve őket ezt mondta nekik:

[20]Menjetek, álljatok fel a templomban, és hirdessétek a népnek ennek az életnek minden beszédét!

[21] Tendo ouvido isto, logo ao romper do dia, entraram no templo e ensinavam. Chegando, porém, o sumo sacerdote e os que com ele estavam, convocaram o Sinédrio e todo o senado dos filhos de Israel e mandaram buscá-los no cárcere.
[22] Mas os guardas, indo, não os acharam no cárcere; e, tendo voltado, relataram,
[23] dizendo: Achamos o cárcere fechado com toda a segurança e as sentinelas nos seus postos junto às portas; mas, abrindo-as, a ninguém encontramos dentro.
[24] Quando o capitão do templo e os principais sacerdotes ouviram estas informações, ficaram perplexos a respeito deles e do que viria a ser isto.
[25] Nesse ínterim, alguém chegou e lhes comunicou: Eis que os homens que recolhestes no cárcere, estão no templo ensinando o povo.

[26] Nisto, indo o capitão e os guardas, os trouxeram sem violência, porque temiam ser apedrejados pelo povo.

[27] Trouxeram-nos, apresentando-os ao Sinédrio. E o sumo sacerdote interrogou-os,
[28] dizendo: Expressamente vos ordenamos que não ensinásseis nesse nome; contudo, enchestes Jerusalém de vossa doutrina; e quereis lançar sobre nós o sangue desse homem.
[29] Então, Pedro e os demais apóstolos afirmaram: Antes, importa obedecer a Deus do que aos homens.

[21]Ők engedelmeskedtek, korán reggel bementek a templomba, és tanítottak. Amikor megérkezett a főpap és kísérete, összehívták a nagytanácsot, Izráel véneinek egész testületét, és elküldtek a börtönbe, hogy vezessék elő őket.
[22]A szolgák elmentek, de nem találták őket a börtönben; ezért visszatérve jelentették:
[23]A börtönt ugyan gondosan bezárva találtuk, az őrök is az ajtó előtt álltak, de amikor kinyitottuk, bent senkit sem találtunk.
[24]Amint a templomőrség parancsnoka és a főpapok meghallották ezeket a szavakat, zavarba jöttek, és ezt kérdezték: Miként történhetett ez?
[25]De valaki odament és jelentette nekik: Íme, azok a férfiak, akiket börtönbe vetettetek, ott állnak a templomban, és tanítják a népet.
[26]Ekkor elment a parancsnok a szolgákkal, és elővezették őket, de minden erőszak nélkül, mert féltek a néptől, hogy megkövezi őket.
[27]Bevitték, és a nagytanács elé állították őket, a főpap pedig elkezdte kihallgatásukat:
[28]Szigorúan megtiltottuk nektek, hogy tanítsatok annak a nevében, és íme, egész Jeruzsálemet betöltitek tanításotokkal, és ránk akarjátok hárítani annak az embernek a vérét.
[29]Péter és az apostolok így válaszoltak: Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.

[30] O Deus de nossos pais ressuscitou a Jesus, a quem vós matastes, pendurando-o num madeiro.

[31] Deus, porém, com a sua destra, o exaltou a Príncipe e Salvador, a fim de conceder a Israel o arrependimento e a remissão de pecados.

[32] Ora, nós somos testemunhas destes fatos, e bem assim o Espírito Santo, que Deus outorgou aos que lhe obedecem.

O parecer de Gamaliel

[33] Eles, porém, ouvindo, se enfureceram e queriam matá-los.

[34] Mas, levantando-se no Sinédrio um fariseu, chamado Gamaliel, mestre da lei, acatado por todo o povo, mandou retirar os homens, por um pouco,

[35] e lhes disse: Israelitas, atentai bem no que ides fazer a estes homens.

[36] Porque, antes destes dias, se levantou Teudas, insinuando ser ele alguma coisa, ao qual se agregaram cerca de quatrocentos homens; mas ele foi morto, e todos quantos lhe prestavam obediência se dispersaram e deram em nada.

[37] Depois desse, levantou-se Judas, o galileu, nos dias do recenseamento, e levou muitos consigo; também este pereceu, e todos quantos lhe obedeciam foram dispersos.

[30]A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve kivégeztetek.

[31]Isten őt mint fejedelmet és szabadítót emelte a jobbjára, hogy megtérést és bűnbocsánatot adjon Izráelnek.

[32]Mi tanúi vagyunk ezeknek az eseményeknek, és tanúja a Szentlélek, akit azoknak adott Isten, akik engedelmeskednek neki.

Gamáliél tanácsa

[33]Amikor ezt meghallották, dühükben a fogukat csikorgatták, és arról tanácskoztak, hogy végeznek velük.

[34]De felállt a nagytanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliél, az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó, és megparancsolta, hogy egy kis időre vezessék ki ezeket az embereket.

[35]Azután így szólt a nagytanácshoz: Izráelita férfiak! Jól gondoljátok meg, hogy mit akartok tenni ezekkel az emberekkel!

[36]Mert nem is olyan régen felkelt Teudás, és azt állította magáról, hogy ő valaki, csatlakozott is hozzá mintegy négyszáz ember, de végeztek vele; akik pedig bíztak benne, azok mind elszéledtek, és ügyük semmivé lett.

[37]Azután felkelt a galileai Júdás az összeírás idején. Sokakat állított a maga pártjára, de ő is elpusztult; akik pedig bíztak benne, azok is mind szétszóródtak.

[38] Agora, vos digo: dai de mão a estes homens, deixai-os; porque, se este conselho ou esta obra vem de homens, perecerá;

[39] mas, se é de Deus, não podereis destruí-los, para que não sejais, porventura, achados lutando contra Deus. E concordaram com ele.

[40] Chamando os apóstolos, açoitaram-nos e, ordenando-lhes que não falassem em o nome de Jesus, os soltaram.

[41] E eles se retiraram do Sinédrio regozijando-se por terem sido considerados dignos de sofrer afrontas por esse Nome.

[42] E todos os dias, no templo e de casa em casa, não cessavam de ensinar e de pregar Jesus, o Cristo.

Atos 6

A instituição dos diáconos

[1] Ora, naqueles dias, multiplicando-se o número dos discípulos, houve murmuração dos helenistas contra os hebreus, porque as viúvas deles estavam sendo esquecidas na distribuição diária.

[2] Então, os doze convocaram a comunidade dos discípulos e disseram: Não é razoável que nós abandonemos a palavra de Deus para servir às mesas.

[3] Mas, irmãos, escolhei dentre vós sete homens de boa reputação, cheios do

[38]A mostani esetre is azt mondom: hagyjátok békén ezeket az embereket, és bocsássátok el őket. Mert ha emberektől való ez a szándék vagy ez a mozgalom, akkor megsemmisül;

[39]ha pedig Istentől való, akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni őket, és még úgy tűnhetne, hogy Isten ellen harcoltok. Azok hallgattak rá,

[40]behívatták az apostolokat, megverették őket, azután megparancsolták nekik, hogy ne szóljanak Jézus nevében, és elbocsátották őket.

[41]Ők pedig örömmel távoztak a nagytanács színe elől, mert méltónak bizonyultak arra, hogy gyalázatot szenvedjenek az ő nevéért;

[42]és nem hagytak fel a naponkénti tanítással a templomban és házanként, és hirdették, hogy Jézus a Krisztus.

ApCsel 6

A görög nyelvűek hét gondozója

[1]Azokban a napokban pedig, mivel nőtt a tanítványok száma, a görögül beszélő zsidók zúgolódni kezdtek a héberül beszélők ellen, hogy a naponkénti gondoskodásban elhanyagolják a közülük való özvegyasszonyokat.

[2]Ekkor összehívta a tizenkettő a tanítványok egész gyülekezetét, és ezt mondták nekik: Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál.

[3]Hanem válasszatok ki magatok közül, testvérek, hét férfit, akikről jó bizonyságot

Espírito e de sabedoria, aos quais encarregaremos deste serviço;

tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába;

4 e, quanto a nós, nos consagraremos à oração e ao ministério da palavra.

4mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálata mellett.

5 O parecer agradou a toda a comunidade; e elegeram Estêvão, homem cheio de fé e do Espírito Santo, Filipe, Prócoro, Nicanor, Timão, Pármenas e Nicolau, prosélito de Antioquia.

5Tetszett ez a beszéd az egész gyülekezetnek, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, valamint Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikolaoszt, az antiókhiai prozelitát;

6 Apresentaram-nos perante os apóstolos, e estes, orando, lhes impuseram as mãos.

6az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket.

7 Crescia a palavra de Deus, e, em Jerusalém, se multiplicava o número dos discípulos; também muitíssimos sacerdotes obedeciam à fé.

7Az Isten igéje pedig terjedt, és nagyon megnövekedett a tanítványok száma Jeruzsálemben, sőt igen sok pap is engedelmeskedett a hitnek.

Estêvão perante o Sinédrio

Istvánt elfogják és vádolják

8 Estêvão, cheio de graça e poder, fazia prodígios e grandes sinais entre o povo.

8István pedig – kegyelemmel és erővel telve – nagy csodákat és jeleket tett a nép között.

9 Levantaram-se, porém, alguns dos que eram da sinagoga chamada dos Libertos, dos cireneus, dos alexandrinos e dos da Cilícia e Ásia, e discutiam com Estêvão;

9Megjelentek azonban néhányan a szabadosok, a cirénieik és az alexandriaiak zsinagógájából, valamint néhányan a kilikiaiak és ázsiaiak közül, és vitatkoztak Istvánnal;

10 e não podiam resistir à sabedoria e ao Espírito, pelo qual ele falava.

10de nem tudtak szembeszállni azzal a bölcsességgel és Lélekkel, amellyel beszélt.

11 Então, subornaram homens que dissessem: Temos ouvido este homem proferir blasfêmias contra Moisés e contra Deus.

11Ekkor felbujtottak némelyeket, akik ezt mondták: Hallottuk, amikor káromolta Mózest és az Istent.

12 Sublevaram o povo, os anciãos e os escribas e, investindo, o arrebataram, levando-o ao Sinédrio.

12A népet, a véneket és az írástudókat is fellázították. Rárontottak, elfogták őt, és a nagytanács elé hurcolták.

[13] Apresentaram testemunhas falsas, que depuseram: Este homem não cessa de falar contra o lugar santo e contra a lei;

[14] porque o temos ouvido dizer que esse Jesus, o Nazareno, destruirá este lugar e mudará os costumes que Moisés nos deu.

[15] Todos os que estavam assentados no Sinédrio, fitando os olhos em Estêvão, viram o seu rosto como se fosse rosto de anjo.

Atos 7

A defesa de Estêvão

[1] Então, lhe perguntou o sumo sacerdote: Porventura, é isto assim?

[2] Estêvão respondeu: Varões irmãos e pais, ouvi. O Deus da glória apareceu a Abraão, nosso pai, quando estava na Mesopotâmia, antes de habitar em Harã,

[3] e lhe disse: Sai da tua terra e da tua parentela e vem para a terra que eu te mostrarei.

[4] Então, saiu da terra dos caldeus e foi habitar em Harã. E dali, com a morte de seu pai, Deus o trouxe para esta terra em que vós agora habitais.

[5] Nela, não lhe deu herança, nem sequer o espaço de um pé; mas prometeu dar-lhe a posse dela e, depois dele, à sua descendência, não tendo ele filho.

[6] E falou Deus que a sua descendência seria peregrina em terra estrangeira, onde seriam escravizados e maltratados por quatrocentos anos;

[13]Hamis tanúkat is állítottak, akik ezt mondták: Ez az ember állandóan e szent hely és a törvény ellen beszél.

[14]Hallottuk is, amikor azt mondta, hogy az a názáreti Jézus lerombolja ezt a helyet, és megváltoztatja azokat a szokásokat, amelyeket Mózes hagyott ránk.

[15]Ekkor a nagytanácsban ülők mind rátekintettek, és látták, hogy az arca olyan, mint egy angyalé.

ApCsel 7

István védőbeszéde

[1]A főpap megkérdezte: Valóban így van ez?

[2]Ő erre így szólt: Férfiak, testvérek és atyák, halljátok! A dicsőség Istene megjelent a mi atyánknak, Ábrahámnak, amikor Mezopotámiában volt, mielőtt letelepedett Háránban,

[3]és ezt mondta neki: Menj ki földedről és rokonaid közül, és menj arra a földre, amelyet mutatok neked.

[4]Ekkor kiment a káldeusok földjéről, és letelepedett Háránban. Miután pedig meghalt az apja, Isten elvezette őt erre a földre, amelyen ti most laktok.

[5]Nem adott neki ebből örökségül egy talpalatnyi földet sem, de megígérte, hogy birtokul adja azt neki és utódainak, pedig nem volt gyermeke.

[6]Így mondta meg Isten, hogy utódai jövevények lesznek idegen földön, rabszolgává teszik és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig.

[7] eu, disse Deus, julgarei a nação da qual forem escravos; e, depois disto, sairão daí e me servirão neste lugar.	[7]De ezt a népet, amelynek szolgálnak, ítélettel sújtom, így szólt az Isten, ők pedig ezek után kiszabadulnak, és szolgálni fognak nekem ezen a helyen.
[8] Então, lhe deu a aliança da circuncisão; assim, nasceu Isaque, e Abraão o circuncidou ao oitavo dia; de Isaque procedeu Jacó, e deste, os doze patriarcas.	[8]A körülmetélés szövetségét is adta neki. Így nemzette Ábrahám Izsákot, és körülmetélte őt a nyolcadik napon, Izsák pedig Jákóbot, Jákób pedig a tizenkét ősatyát.
[9] Os patriarcas, invejosos de José, venderam-no para o Egito; mas Deus estava com ele	[9]Az ősatyák pedig féltékenykedtek Józsefre, és eladták Egyiptomba, de Isten vele volt.
[10] e livrou-o de todas as suas aflições, concedendo-lhe também graça e sabedoria perante Faraó, rei do Egito, que o constituiu governador daquela nação e de toda a casa real.	[10]Megszabadította őt minden nyomorúságából, kedvessé és bölccsé tette Egyiptom királya, a fáraó előtt, és kormányzóvá emelte Egyiptom és a fáraó egész háza fölé.
[11] Sobreveio, porém, fome em todo o Egito; e, em Canaã, houve grande tribulação, e nossos pais não achavam mantimentos.	[11]Éhínség támadt egész Egyiptomban és Kánaánban, és olyan nagy nyomorúság, hogy atyáink sem találtak élelmet.
[12] Mas, tendo ouvido Jacó que no Egito havia trigo, enviou, pela primeira vez, os nossos pais.	[12]Amikor azonban meghallotta Jákób, hogy van gabona Egyiptomban, elküldte először atyáinkat.
[13] Na segunda vez, José se fez reconhecer por seus irmãos, e se tornou conhecida de Faraó a família de José.	[13]A második alkalommal József megismertette magát testvéreivel, és így a fáraó tudomására jutott József származása.
[14] Então, José mandou chamar a Jacó, seu pai, e toda a sua parentela, isto é, setenta e cinco pessoas.	[14]József pedig magához hívatta atyját, Jákóbot és hetvenöt főből álló egész rokonságát.
[15] Jacó desceu ao Egito, e ali morreu ele e também nossos pais;	[15]Így ment le Jákób Egyiptomba, ott halt meg ő és a mi atyáink is.

[16] e foram transportados para Siquém e postos no sepulcro que Abraão ali comprara a dinheiro aos filhos de Hamor.

[17] Como, porém, se aproximasse o tempo da promessa que Deus jurou a Abraão, o povo cresceu e se multiplicou no Egito,

[18] até que se levantou ali outro rei, que não conhecia a José.

[19] Este outro rei tratou com astúcia a nossa raça e torturou os nossos pais, a ponto de forçá-los a enjeitar seus filhos, para que não sobrevivessem.

[20] Por esse tempo, nasceu Moisés, que era formoso aos olhos de Deus. Por três meses, foi ele mantido na casa de seu pai;

[21] quando foi exposto, a filha de Faraó o recolheu e criou como seu próprio filho.

[22] E Moisés foi educado em toda a ciência dos egípcios e era poderoso em palavras e obras.

[23] Quando completou quarenta anos, veio-lhe a idéia de visitar seus irmãos, os filhos de Israel.

[24] Vendo um homem tratado injustamente, tomou-lhe a defesa e vingou o oprimido, matando o egípcio.

[25] Ora, Moisés cuidava que seus irmãos entenderiam que Deus os queria salvar por intermédio dele; eles, porém, não compreenderam.

[26] No dia seguinte, aproximou-se de uns que brigavam e procurou reconduzi-los à

[16]Átvitték őket Sikembe, és elhelyezték abban a sírban, amelyet Ábrahám ezüstpénzért vásárolt Emór fiaitól Sikemben.

[17]Amint közeledett az ígéret beteljesülésének ideje, amelyet Isten kijelentett Ábrahámnak, a nép egyre szaporodott és sokasodott Egyiptomban,

[18]amíg csak más király nem lett Egyiptomban, aki nem tudott Józsefről.

[19]Ez a király álnokul bánt népünkkel, és azzal sújtotta atyáinkat, hogy ki kellett tenniük csecsemőiket, hogy ne maradjanak életben.

[20]Ebben az időben született Mózes, aki kedves volt az Istennek. Három hónapig nevelték apja házában,

[21]amikor pedig kitették, a fáraó leánya magához vette, és saját fiaként neveltette.

[22]Megtanították Mózest az egyiptomiak minden bölcsességére, és kiváló volt mind szavaiban, mind tetteiben.

[23]Amikor pedig betöltötte a negyvenedik életévét, az a gondolata támadt, hogy meglátogatja testvéreit, Izráel fiait.

[24]Amikor meglátta, hogy az egyiket bántalmazzák, védelmére kelt, bosszút állt az elnyomottért, és leütötte az egyiptomit.

[25]Azt gondolta, megértik a testvérei, hogy Isten az ő keze által szabadítja meg őket. De nem értették meg.

[26]Másnap éppen veszekedtek, amikor megjelent közöttük, ki akarta őket

paz, dizendo: Homens, vós sois irmãos; por que vos ofendeis uns aos outros?

[27] Mas o que agredia o próximo o repeliu, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz sobre nós?

[28] Acaso, queres matar-me, como fizeste ontem ao egípcio?

[29] A estas palavras Moisés fugiu e tornou-se peregrino na terra de Midiã, onde lhe nasceram dois filhos.

[30] Decorridos quarenta anos, apareceu-lhe, no deserto do monte Sinai, um anjo, por entre as chamas de uma sarça que ardia.

[31] Moisés, porém, diante daquela visão, ficou maravilhado e, aproximando-se para observar, ouviu-se a voz do SENHOR:

[32] Eu sou o Deus dos teus pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó. Moisés, tremendo de medo, não ousava contemplá-la.

[33] Disse-lhe o SENHOR: Tira a sandália dos pés, porque o lugar em que estás é terra santa.

[34] Vi, com efeito, o sofrimento do meu povo no Egito, ouvi o seu gemido e desci para libertá-lo. Vem agora, e eu te enviarei ao Egito.

[35] A este Moisés, a quem negaram reconhecer, dizendo: Quem te constituiu autoridade e juiz? A este enviou Deus como chefe e libertador, com a assistência do anjo que lhe apareceu na sarça.

békíteni, és ezt mondta: Férfiak, testvérek vagytok, miért bántjátok egymást?

[27]De az, aki bántalmazta testvérét, ellökte őt magától, és ezt mondta: Ki tett téged elöljáróvá és bíróvá közöttünk?

[28]Talán meg akarsz ölni bennünket, mint ahogyan tegnap megölted az egyiptomit?

[29]Mózes ezt hallva elmenekült, és jövevény lett Midján földjén, ahol két fia született.

[30]Negyven esztendő elteltével a Sínai-hegy pusztájában megjelent neki egy angyal csipkebokor tüzének lángjában.

[31]Amikor Mózes meglátta, csodálkozott a látomáson, de amint feléje tartott, hogy megnézze, megszólalt az Úr hangja:

[32]Én vagyok a te atyáid Istene, Ábrahám, Izsák és Jákób Istene. Mózes megrémült és nem mert odanézni;

[33]az Úr pedig ezt mondta: Oldd le a sarut a lábadról, mert ez a hely, amelyen állsz, szent föld.

[34]Látván láttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam sóhajtozását, le is szálltam, hogy megszabadítsam őket. És most menj, elküldelek Egyiptomba.

[35]Ezt a Mózest, akit megtagadtak, amikor ezt mondták: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? – őt küldte el az Isten elöljáróul és szabadítóul az angyal által, aki megjelent neki a csipkebokorban.

[36] Este os tirou, fazendo prodígios e sinais na terra do Egito, assim como no mar Vermelho e no deserto, durante quarenta anos.

[37] Foi Moisés quem disse aos filhos de Israel: Deus vos suscitará dentre vossos irmãos um profeta semelhante a mim.

[38] É este Moisés quem esteve na congregação no deserto, com o anjo que lhe falava no monte Sinai e com os nossos pais; o qual recebeu palavras vivas para no-las transmitir.

[39] A quem nossos pais não quiseram obedecer; antes, o repeliram e, no seu coração, voltaram para o Egito,

[40] dizendo a Arão: Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque, quanto a este Moisés, que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe aconteceu.

[41] Naqueles dias, fizeram um bezerro e ofereceram sacrifício ao ídolo, alegrando-se com as obras das suas mãos.

[42] Mas Deus se afastou e os entregou ao culto da milícia celestial, como está escrito no Livro dos Profetas: Ó casa de Israel, porventura, me oferecestes vítimas e sacrifícios no deserto, pelo espaço de quarenta anos,

[43] e, acaso, não levantastes o tabernáculo de Moloque e a estrela do deus Renfã, figuras que fizestes para as adorar? Por isso, vos desterrarei para além da Babilônia.

[36]Ő hozta ki őket, ő tett csodákat és jeleket Egyiptom földjén, a Vöröstengeren és a pusztában negyven esztendeig.

[37]Ez az a Mózes, aki azt mondta Izráel fiainak: Prófétát támaszt nektek az Isten testvéreitek közül, olyat, mint én.

[38]Ő az, aki ott volt a gyülekezet előtt a pusztában atyáink és az angyal között, aki szólt hozzá a Sínai-hegyen: ő vette át az élő igéket, hogy átadja nekünk.

[39]Neki nem akartak engedelmeskedni atyáink, hanem elutasították maguktól, és visszafordultak szívükben Egyiptom felé,

[40]amikor ezt mondták Áronnak: Készíts nekünk isteneket, hogy előttünk járjanak, mert nem tudjuk, mi történt ezzel a Mózessel, aki minket kivezetett Egyiptom földjéről.

[41]Elkészítették a borjút azokban a napokban, és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek kezük munkájában.

[42]Isten pedig elfordult tőlük, és kiszolgáltatta őket arra, hogy imádják az ég csillagseregét, amint meg van írva a próféták könyvében: „Véres- és égőáldozatot hoztál-e nekem negyven esztendeig a pusztában, Izráel háza?

[43]Sőt inkább hordoztátok Molok sátorát és isteneteknek, Romfának a csillagát, azokat a képeket, amelyeket készítettetek, hogy leboruljatok előttük. Száműzlek ezért titeket Babilonon túlra.”

[44] O tabernáculo do Testemunho estava entre nossos pais no deserto, como determinara aquele que disse a Moisés que o fizesse segundo o modelo que tinha visto.

[45] O qual também nossos pais, com Josué, tendo-o recebido, o levaram, quando tomaram posse das nações que Deus expulsou da presença deles, até aos dias de Davi.

[46] Este achou graça diante de Deus e lhe suplicou a faculdade de prover morada para o Deus de Jacó.

[47] Mas foi Salomão quem lhe edificou a casa.

[48] Entretanto, não habita o Altíssimo em casas feitas por mãos humanas; como diz o profeta:

[49] O céu é o meu trono, e a terra, o estrado dos meus pés; que casa me edificareis, diz o SENHOR, ou qual é o lugar do meu repouso?

[50] Não foi, porventura, a minha mão que fez todas estas coisas?

[51] Homens de dura cerviz e incircuncisos de coração e de ouvidos, vós sempre resistis ao Espírito Santo; assim como fizeram vossos pais, também vós o fazeis.

[52] Qual dos profetas vossos pais não perseguiram? Eles mataram os que anteriormente anunciavam a vinda do Justo, do qual vós agora vos tornastes traidores e assassinos,

[53] vós que recebestes a lei por ministério de anjos e não a guardastes.

A morte de Estêvão

[44]A Bizonyság sátora ott volt atyáinknál a pusztában, amint parancsolta az, aki azt mondta Mózesnek, hogy készítse el arra a mintára, amelyet látott.

[45]Ezt átvették atyáink, és behozták Józsuéval, amikor elfoglalták a pogányok földjét, akiket kiűzött az Isten atyáink elől. Így volt ez egészen Dávid idejéig,

[46]aki kegyelmet talált az Isten színe előtt, és könyörgött, hogy lakóhelyet találhasson Jákób Istenének,

[47]de Salamon épített neki házat.

[48]A Magasságos azonban nem emberkéz alkotásaiban lakik, amint a próféta mondja:

[49]„A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Miféle házat építhetnél nekem – mondja az Úr –, vagy hol van az én nyugalmam helye?

[50]Nem az én kezem alkotta-e mindezt?”

[51]Ti keménynyakú, körülmetéletlen szívű és fülű emberek, mindig ellene szegültök a Szentléleknek, atyáitokhoz hasonlóan ti is.

[52]A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? Meg is ölték azokat, akik megjövendölték az Igaznak eljövetelét. Most pedig ti az ő árulóivá és gyilkosaivá lettetek,

[53]akik bár angyalok által kaptátok a törvényt, mégsem tartottátok meg.

Istvánt megkövezik

[54] Ouvindo eles isto, enfureciam-se no seu coração e rilhavam os dentes contra ele.

[54]Amikor ezeket hallották, haragra gerjedtek szívükben, és fogukat csikorgatták ellene.

[55] Mas Estêvão, cheio do Espírito Santo, fitou os olhos no céu e viu a glória de Deus e Jesus, que estava à sua direita,

[55]Ő azonban Szentlélekkel telve az égre függesztette tekintetét, és látta Isten dicsőségét és Jézust, amint Isten jobbja felől áll.

[56] e disse: Eis que vejo os céus abertos e o Filho do Homem, em pé à destra de Deus.

[56]Ekkor így szólt: Íme, látom a megnyílt eget, és az Emberfiát, amint Isten jobbja felől áll.

[57] Eles, porém, clamando em alta voz, taparam os ouvidos e, unânimes, arremeteram contra ele.

[57]Akkor azok hangosan kiáltoztak, bedugták a fülüket, és egy akarattal rárohantak;

[58] E, lançando-o fora da cidade, o apedrejaram. As testemunhas deixaram suas vestes aos pés de um jovem chamado Saulo.

[58]azután kiűzték a városon kívülre, és megkövezték. A tanúk pedig egy Saul nevű ifjú lába elé tették le felsőruháikat.

[59] E apedrejavam Estêvão, que invocava e dizia: SENHOR Jesus, recebe o meu espírito!

[59]Amikor megkövezték Istvánt, az így imádkozott: Uram, Jézus, vedd magadhoz lelkemet!

[60] Então, ajoelhando-se, clamou em alta voz: SENHOR, não lhes imputes este pecado! Com estas palavras, adormeceu.

[60]Azután térdre esett, és hangosan felkiáltott: Uram, ne ródd fel nekik ezt a bűnt! És amikor ezt mondta, meghalt.

Atos 8

ApCsel 8

Saul üldözi az egyházat

[1] E Saulo consentia na sua morte.

A primeira perseguição à igreja

Atos 26.9-11

Naquele dia, levantou-se grande perseguição contra a igreja em Jerusalém; e todos, exceto os apóstolos, foram dispersos pelas regiões da Judéia e Samaria.

[1]Saul pedig egyetértett István megölésével. Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak Júdea és Samária területén.

[2] Alguns homens piedosos sepultaram Estêvão e fizeram grande pranto sobre ele.

[2]Kegyes férfiak azonban eltemették Istvánt, és nagyon megsiratták.

[3] Saulo, porém, assolava a igreja, entrando pelas casas; e, arrastando homens e mulheres, encerrava-os no cárcere.

Filipe prega em Samaria

[4] Entrementes, os que foram dispersos iam por toda parte pregando a palavra.

[5] Filipe, descendo à cidade de Samaria, anunciava-lhes a Cristo.

[6] As multidões atendiam, unânimes, às coisas que Filipe dizia, ouvindo-as e vendo os sinais que ele operava.

[7] Pois os espíritos imundos de muitos possessos saíam gritando em alta voz; e muitos paralíticos e coxos foram curados.

[8] E houve grande alegria naquela cidade.

Simão, o mágico

[9] Ora, havia certo homem, chamado Simão, que ali praticava a mágica, iludindo o povo de Samaria, insinuando ser ele grande vulto;

[10] ao qual todos davam ouvidos, do menor ao maior, dizendo: Este homem é o poder de Deus, chamado o Grande Poder.

[11] Aderiam a ele porque havia muito os iludira com mágicas.

[12] Quando, porém, deram crédito a Filipe, que os evangelizava a respeito do reino de Deus e do nome de Jesus Cristo, iam sendo batizados, assim homens como mulheres.

[13] O próprio Simão abraçou a fé; e, tendo sido batizado, acompanhava a Filipe de perto, observando extasiado os sinais e grandes milagres praticados.

Pedro e João em Samaria

[3]Saul pedig pusztította az egyházat, házról házra járt, férfiakat és nőket hurcolt el, és börtönbe vetette őket.

Fülöp Krisztust hirdeti Samáriában

[4]Akik pedig szétszóródtak, elmentek, és hirdették az igét.

[5]Fülöp lement Samária városába, és ott hirdette nekik a Krisztust.

[6]A sokaság egy szívvel és egy lélekkel figyelt arra, amit Fülöp mondott, amikor hallgatták őt, és látták azokat a jeleket, amelyeket tett.

[7]Sok megszállottból ugyanis hangos kiáltással kimentek a tisztátalan lelkek, sok béna és sánta is meggyógyult,

[8]és nagy öröm volt abban a városban.

[9]Élt abban a városban már azelőtt is egy Simon nevű férfi, aki varázslással foglalkozott, és ámulatba ejtette Samária népét, mert hatalmasnak mondta magát.

[10]A város apraja-nagyja hallgatott rá, és azt mondták: Ő az Isten Hatalmasnak nevezett ereje.

[11]Hallgattak rá, mert varázslásával már jó ideje ámulatban tartotta őket.

[12]De amikor hittek Fülöpnek, aki az Isten országáról és a Jézus Krisztus nevéről szóló evangéliumot hirdette, megkeresztelkedtek; férfiak és nők egyaránt.

[13]Simon maga is hívő lett, majd miután megkeresztelkedett, Fülöp mellé szegődött, és amikor látta, hogy jelek és nagy csodák történnek, egészen elámult.

[14] Ouvindo os apóstolos, que estavam em Jerusalém, que Samaria recebera a palavra de Deus, enviaram-lhe Pedro e João;
[15] os quais, descendo para lá, oraram por eles para que recebessem o Espírito Santo;
[16] porquanto não havia ainda descido sobre nenhum deles, mas somente haviam sido batizados em o nome do SENHOR Jesus.
[17] Então, lhes impunham as mãos, e recebiam estes o Espírito Santo.
[18] Vendo, porém, Simão que, pelo fato de imporem os apóstolos as mãos, era concedido o Espírito [Santo], ofereceu-lhes dinheiro,
[19] propondo: Concedei-me também a mim este poder, para que aquele sobre quem eu impuser as mãos receba o Espírito Santo.
[20] Pedro, porém, lhe respondeu: O teu dinheiro seja contigo para perdição, pois julgaste adquirir, por meio dele, o dom de Deus.
[21] Não tens parte nem sorte neste ministério, porque o teu coração não é reto diante de Deus.
[22] Arrepende-te, pois, da tua maldade e roga ao SENHOR; talvez te seja perdoado o intento do coração;
[23] pois vejo que estás em fel de amargura e laço de iniqüidade.
[24] Respondendo, porém, Simão lhes pediu: Rogai vós por mim ao SENHOR, para que nada do que dissestes sobrevenha a mim.

[14]Amikor meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Samária befogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost.
[15]Ők lementek, és imádkoztak értük, hogy részesüljenek a Szentlélek ajándékában,
[16]mert még nem szállt le egyikükre sem, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére.
[17]Akkor rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában.
[18]Amikor látta Simon, hogy az apostolok kézrátételével adatik a Lélek, pénzt ajánlott fel nekik,
[19]és így szólt: Adjátok meg nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem a kezemet, az vegye a Szentlelket.
[20]Péter azonban ezt mondta neki: Vesszen el a pénzed veled együtt, amiért azt gondoltad, hogy pénzen megszerezheted az Isten ajándékát!
[21]Nem részesülhetsz, és nem is örökölhetsz ebből, mert a szíved nem tiszta az Isten előtt.
[22]Térj meg tehát e gonoszságodból, és könyörögj az Úrhoz, hátha megbocsátja neked szíved szándékát.
[23]Mert látom, hogy a keserű irigység és a gonoszság fogságába estél.
[24]Simon így válaszolt: Könyörögjetek értem az Úrhoz, hogy semmi se szálljon rám abból, amit mondtatok.

[25] Eles, porém, havendo testificado e falado a palavra do SENHOR, voltaram para Jerusalém e evangelizavam muitas aldeias dos samaritanos.

[25]Ők pedig bizonyságot tettek, és hirdették az Úr igéjét, azután visszatértek Jeruzsálembe, és útközben sok samáriai faluban hirdették az evangéliumot.

Filipe e o eunuco

Az etióp kincstárnok megtérése

[26] Um anjo do SENHOR falou a Filipe, dizendo: Dispõe-te e vai para o lado do Sul, no caminho que desce de Jerusalém a Gaza; este se acha deserto. Ele se levantou e foi.

[26]Az Úr angyala pedig így szólt Fülöphöz: Kelj fel, és menj Dél felé a Jeruzsálemből Gázába vezető útra, amely néptelen.

[27] Eis que um etíope, eunuco, alto oficial de Candace, rainha dos etíopes, o qual era superintendente de todo o seu tesouro, que viera adorar em Jerusalém,

[27]Ő felkelt, és elindult. És íme, egy etióp férfi, a kandakénak, az etiópok királynőjének udvari főembere, aki egész kincstára fölé volt rendelve, és Jeruzsálemben járt az Istent imádni,

[28] estava de volta e, assentado no seu carro, vinha lendo o profeta Isaías.

[28]visszatérőben hintóján ülve Ézsaiás prófétát olvasta.

[29] Então, disse o Espírito a Filipe: Aproxima-te desse carro e acompanha-o.

[29]Ezt mondta a Lélek Fülöpnek: Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hintóhoz!

[30] Correndo Filipe, ouviu-o ler o profeta Isaías e perguntou: Compreendes o que vens lendo?

[30]Amikor Fülöp odafutott, hallotta, hogy Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: Érted is, amit olvasol?

[31] Ele respondeu: Como poderei entender, se alguém não me explicar? E convidou Filipe a subir e a sentar-se junto a ele.

[31]Erre az így válaszolt: Hogyan érthetném, ha valaki meg nem magyarázza? És megkérte Fülöpöt, hogy szálljon fel, és üljön mellé.

[32] Ora, a passagem da Escritura que estava lendo era esta: Foi levado como ovelha ao matadouro; e, como um cordeiro mudo perante o seu tosquiador, assim ele não abriu a boca.

[32]Az Írásnak az a szakasza, amelyet olvasott, ez volt: „Amint a juhot levágni viszik, és amint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitja meg a száját.

[33] Na sua humilhação, lhe negaram justiça; quem lhe poderá descrever a geração? Porque da terra a sua vida é tirada.

[33]Megaláztatásában elvétetett róla az ítélet, nemzetségét ki sorolhatná fel? Mert élete felvitetik a földről."

[34] Então, o eunuco disse a Filipe: Peço-te que me expliques a quem se refere o profeta. Fala de si mesmo ou de algum outro?

[34]A főember megkérdezte Fülöptől: Kérlek, kiről mondja ezt a próféta? Önmagáról vagy valaki másról?

[35] Então, Filipe explicou; e, começando por esta passagem da Escritura, anunciou-lhe a Jesus.

[35]Fülöp beszélni kezdett, és az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust.

[36] Seguindo eles caminho fora, chegando a certo lugar onde havia água, disse o eunuco: Eis aqui água; que impede que seja eu batizado?

[36]Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt a főember: Íme, itt a víz! Mi akadálya annak, hogy megkeresztelkedjem?

[37] [Filipe respondeu: É lícito, se crês de todo o coração. E, respondendo ele, disse: Creio que Jesus Cristo é o Filho de Deus.]

[37]Ezt mondta neki Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet. Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.

[38] Então, mandou parar o carro, ambos desceram à água, e Filipe batizou o eunuco.

[38]Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és a főember, és megkeresztelte őt.

[39] Quando saíram da água, o Espírito do SENHOR arrebatou a Filipe, não o vendo mais o eunuco; e este foi seguindo o seu caminho, cheio de júbilo.

[39]Amikor kijöttek a vízből, az Úr Lelke elragadta Fülöpöt, és nem látta őt többé a főember, de örvendezve haladt tovább az útján.

[40] Mas Filipe veio a achar-se em Azoto; e, passando além, evangelizava todas as cidades até chegar a Cesaréia.

[40]Fülöp pedig Azótoszba került, és végigjárva valamennyi várost, hirdette az evangéliumot, míg Cézáreába nem ért.

Atos 9

A conversão de Saulo

Atos 22.4-11; 26.9-18

[1] Saulo, respirando ainda ameaças e morte contra os discípulos do SENHOR, dirigiu-se ao sumo sacerdote

[2] e lhe pediu cartas para as sinagogas de Damasco, a fim de que, caso achasse alguns que eram do Caminho, assim

ApCesel 9

Saul megtérése

[1]Saul pedig az Úr tanítványai elleni fenyegetéstől és öldökléstől lihegve elment a főpaphoz,

[2]és leveleket kért tőle Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál olyanokat, akik az Úr útjának követői, akár férfiakat,

homens como mulheres, os levasse presos para Jerusalém.

[3] Seguindo ele estrada fora, ao aproximar-se de Damasco, subitamente uma luz do céu brilhou ao seu redor,

[4] e, caindo por terra, ouviu uma voz que lhe dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[5] Ele perguntou: Quem és tu, SENHOR? E a resposta foi: Eu sou Jesus, a quem tu persegues;

[6] mas levanta-te e entra na cidade, onde te dirão o que te convém fazer.

[7] Os seus companheiros de viagem pararam emudecidos, ouvindo a voz, não vendo, contudo, ninguém.

[8] Então, se levantou Saulo da terra e, abrindo os olhos, nada podia ver. E, guiando-o pela mão, levaram-no para Damasco.

[9] Esteve três dias sem ver, durante os quais nada comeu, nem bebeu.

A visita de Ananias

Atos 22.12-16

[10] Ora, havia em Damasco um discípulo chamado Ananias. Disse-lhe o SENHOR numa visão: Ananias! Ao que respondeu: Eis-me aqui, SENHOR!

[11] Então, o SENHOR lhe ordenou: Dispõe-te, e vai à rua que se chama Direita, e, na casa de Judas, procura por Saulo, apelidado de Tarso; pois ele está orando

[12] e viu entrar um homem, chamado Ananias, e impor-lhe as mãos, para que recuperasse a vista.

akár nőket, megkötözve vihesse azokat Jeruzsálembe.

[3]Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte,

[4]és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

[5]Ő pedig megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

[6]De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned.

[7]A vele utazó férfiak pedig szótlanul álltak, mert hallották ugyan a hangot, de senkit sem láttak.

[8]Saul pedig felkelt a földről, és kinyitotta szemét, de semmit sem látott. Ezért kézen fogva vezették be Damaszkuszba,

[9]és három napig nem látott, nem evett, és nem ivott.

[10]Volt Damaszkuszban egy tanítvány, név szerint Anániás. Az Úr megszólította őt látomásban: Anániás! Ő így válaszolt: Íme, itt vagyok, Uram.

[11]Az Úr pedig így szólt hozzá: Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes utcának hívnak, és keresd meg Júdás házában a tarzuszi Sault: mert íme, imádkozik,

[12]és látomásban látja, hogy egy Anániás nevű férfi jön be hozzá, és ráteszi a kezét, hogy lásson.

[13] Ananias, porém, respondeu: SENHOR, de muitos tenho ouvido a respeito desse homem, quantos males tem feito aos teus santos em Jerusalém;
[14] e para aqui trouxe autorização dos principais sacerdotes para prender a todos os que invocam o teu nome.
[15] Mas o SENHOR lhe disse: Vai, porque este é para mim um instrumento escolhido para levar o meu nome perante os gentios e reis, bem como perante os filhos de Israel;
[16] pois eu lhe mostrarei quanto lhe importa sofrer pelo meu nome.
[17] Então, Ananias foi e, entrando na casa, impôs sobre ele as mãos, dizendo: Saulo, irmão, o SENHOR me enviou, a saber, o próprio Jesus que te apareceu no caminho por onde vinhas, para que recuperes a vista e fiques cheio do Espírito Santo.
[18] Imediatamente, lhe caíram dos olhos como que umas escamas, e tornou a ver. A seguir, levantou-se e foi batizado.
[19] E, depois de ter-se alimentado, sentiu-se fortalecido. Então, permaneceu em Damasco alguns dias com os discípulos.

Saulo prega em Damasco

[20] E logo pregava, nas sinagogas, a Jesus, afirmando que este é o Filho de Deus.
[21] Ora, todos os que o ouviam estavam atônitos e diziam: Não é este o que exterminava em Jerusalém os que invocavam o nome de Jesus e para aqui veio precisamente com o fim de os levar amarrados aos principais sacerdotes?

[13]Anániás így válaszolt: Uram, sokaktól hallottam erről a férfiról, mennyi rosszat tett a te szentjeid ellen Jeruzsálemben,
[14]és ide is meghatalmazást kapott a főpapoktól, hogy elfogja mindazokat, akik segítségül hívják a te nevedet.
[15]Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a pogányok, a királyok és Izráel fiai elé.
[16]Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.
[17]Anániás pedig elment, és bement abba a házba; rátette a kezét, és ezt mondta: Testvérem, Saul! Az Úr, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, azért küldött engem, hogy újra láss, és megtelj Szentlélekkel.
[18]És egyszerre, mintha pikkelyek estek volna le a szeméről, újra látott; azután felkelt, és megkeresztelkedett,
[19]majd miután evett, erőre kapott. Néhány napig együtt volt a damaszkuszi tanítványokkal,
[20]és azonnal hirdetni kezdte a zsinagógákban, hogy Jézus az Isten Fia.
[21]Mindenki csodálkozott, aki hallotta, és így szóltak: Hát nem ő az, aki üldözte Jeruzsálemben azokat, akik segítségül hívják ezt a nevet, és aki ide is azért jött, hogy megkötözve a főpapok elé vigye őket?

[22] Saulo, porém, mais e mais se fortalecia e confundia os judeus que moravam em Damasco, demonstrando que Jesus é o Cristo.

[23] Decorridos muitos dias, os judeus deliberaram entre si tirar-lhe a vida;

[24] porém o plano deles chegou ao conhecimento de Saulo. Dia e noite guardavam também as portas, para o matarem.

[25] Mas os seus discípulos tomaram-no de noite e, colocando-o num cesto, desceram-no pela muralha.

Saulo em Jerusalém e em Tarso

[26] Tendo chegado a Jerusalém, procurou juntar-se com os discípulos; todos, porém, o temiam, não acreditando que ele fosse discípulo.

[27] Mas Barnabé, tomando-o consigo, levou-o aos apóstolos; e contou-lhes como ele vira o SENHOR no caminho, e que este lhe falara, e como em Damasco pregara ousadamente em nome de Jesus.

[28] Estava com eles em Jerusalém, entrando e saindo, pregando ousadamente em nome do SENHOR.

[29] Falava e discutia com os helenistas; mas eles procuravam tirar-lhe a vida.

[30] Tendo, porém, isto chegado ao conhecimento dos irmãos, levaram-no até Cesaréia e dali o enviaram para Tarso.

A igreja cresce

[31] A igreja, na verdade, tinha paz por toda a Judéia, Galiléia e Samaria, edificando-se e caminhando no temor do SENHOR, e, no

[22]De Saul egyre jobban felbátorodott, és zavarba hozta a damaszkuszi zsidókat, bebizonyítva nekik, hogy Jézus a Krisztus.

[23]Amikor pedig már jó néhány nap eltelt, a zsidók elhatározták, hogy végeznek vele.

[24]Saul azonban megtudta, hogy mire készülnek. Még a kapukat is éjjel-nappal őrizték, hogy megölhessék;

[25]de a tanítványok elvitték, és éjjel a városfalon lebocsátották egy kosárban.

[26]Amikor Saul megérkezett Jeruzsálembe, csatlakozni próbált a tanítványokhoz, de mindenki félt tőle, mert nem hitték el, hogy tanítvány.

[27]Barnabás azonban maga mellé vette, elvitte az apostolokhoz, és elmondta nekik, hogyan látta az Urat az úton, beszélt is vele, és milyen bátran szólt Damaszkuszban Jézus nevében.

[28]Ettől fogva velük együtt járt-kelt Jeruzsálemben, nyíltan szólt az Úr nevében.

[29]Beszélt és vitázott a görög nyelvűekkel, azok pedig arra készültek, hogy végeznek vele.

[30]Amikor azonban megtudták ezt a testvérek, levitték őt Cézáreába, és elküldték Tarzuszba.

Péter Liddában és Joppéban

[31]Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt:

conforto do Espírito Santo, crescia em número.

eközben épült, az Úr félelmében járt, és a Szentlélek segítségével egyre gyarapodott.

A cura de Eneias

32 Passando Pedro por toda parte, desceu também aos santos que habitavam em Lida.

32Amikor Péter valamennyi gyülekezetet végigjárta, eljutott a Liddában lakó szentekhez is.

33 Encontrou ali certo homem, chamado Enéias, que havia oito anos jazia de cama, pois era paralítico.

33Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc éve feküdt az ágyban bénultan.

34 Disse-lhe Pedro: Enéias, Jesus Cristo te cura! Levanta-te e arruma o teu leito. Ele, imediatamente, se levantou.

34Péter így szólt hozzá: Éneász, meggyógyít téged Jézus Krisztus. Kelj fel, és magad vesd be az ágyadat! És azonnal felkelt.

35 Viram-no todos os habitantes de Lida e Sarona, os quais se converteram ao SENHOR.

35Lidda és Sárón lakói mind látták őt, és megtértek az Úrhoz.

A ressurreição de Dorcas

36 Havia em Jope uma discípula por nome Tabita, nome este que, traduzido, quer dizer Dorcas; era ela notável pelas boas obras e esmolas que fazia.

36Joppéban volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, ami azt jelenti: Dorkász, vagyis Zerge. Sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát.

37 Ora, aconteceu, naqueles dias, que ela adoeceu e veio a morrer; e, depois de a lavarem, puseram-na no cenáculo.

37Éppen azokban a napokban megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, a felső szobában ravatalra tették.

38 Como Lida era perto de Jope, ouvindo os discípulos que Pedro estava ali, enviaram-lhe dois homens que lhe pedissem: Não demores em vir ter conosco.

38Mivel Lidda közel volt Joppéhoz, a tanítványok, akik meghallották, hogy Péter ott van, elküldtek hozzá két férfit, és kérték: Jöjj át hozzánk mielőbb!

39 Pedro atendeu e foi com eles. Tendo chegado, conduziram-no para o cenáculo; e todas as viúvas o cercaram, chorando e mostrando-lhe túnicas e vestidos que Dorcas fizera enquanto estava com elas.

39Péter felkelt, és velük ment. Amikor odaért, felvezették a felső szobába, az özvegyasszonyok pedig mind elébe álltak, és sírva mutogatták azokat az ingeket és ruhákat, amelyeket Dorkász készített, amíg velük volt.

[40] Mas Pedro, tendo feito sair a todos, pondo-se de joelhos, orou; e, voltando-se para o corpo, disse: Tabita, levanta-te! Ela abriu os olhos e, vendo a Pedro, sentou-se.

[41] Ele, dando-lhe a mão, levantou-a; e, chamando os santos, especialmente as viúvas, apresentou-a viva.

[42] Isto se tornou conhecido por toda Jope, e muitos creram no SENHOR.

[43] Pedro ficou em Jope muitos dias, em casa de um curtidor chamado Simão.

[40]Péter ekkor kiküldött mindenkit, letérdelt, és imádkozott; azután a holttest felé fordulva ezt mondta: Tábita, kelj fel! Ő pedig kinyitotta a szemét, és amikor meglátta Pétert, felült.

[41]Péter odanyújtotta neki a kezét, és talpra állította; majd behívta a szenteket és az özvegyeket, és megmutatta nekik, hogy él.

[42]Elterjedt ennek a híre egész Joppéban, és sokan hittek az Úrban.

[43]Péter pedig több napig Joppéban maradt egy Simon nevű tímárnál.

Atos 10

O centurião Cornélio

[1] Morava em Cesaréia um homem de nome Cornélio, centurião da coorte chamada Italiana,

[2] piedoso e temente a Deus com toda a sua casa e que fazia muitas esmolas ao povo e, de contínuo, orava a Deus.

[3] Esse homem observou claramente durante uma visão, cerca da hora nona do dia, um anjo de Deus que se aproximou dele e lhe disse:

[4] Cornélio! Este, fixando nele os olhos e possuído de temor, perguntou: Que é, SENHOR? E o anjo lhe disse: As tuas orações e as tuas esmolas subiram para memória diante de Deus.

[5] Agora, envia mensageiros a Jope e manda chamar Simão, que tem por sobrenome Pedro.

[6] Ele está hospedado com Simão, curtidor, cuja residência está situada à beira-mar.

ApCesel 10

Kornéliusz és Péter látomása

[1]Élt Cézáreában egy Kornéliusz nevű férfi, az úgynevezett itáliai csapat századosa.

[2]Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez.

[3]Ő az egyik délután három óra tájban látomásban tisztán látta, hogy az Isten angyala bemegy hozzá, és megszólítja: Kornéliusz!

[4]Ő pedig rátekintett, és megrémülve kérdezte: Mi az, Uram? Erre az angyal ezt mondta neki: Imádságaid és alamizsnáid feljutottak az Isten elé, és ő emlékezik azokra.

[5]Most azért küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz azt a Simont, akit Péternek is hívnak.

[6]Ő egy Simon nevű tímár vendége, akinek a háza a tengerparton van.

[7] Logo que se retirou o anjo que lhe falava, chamou dois dos seus domésticos e um soldado piedoso dos que estavam a seu serviço

[8] e, havendo-lhes contado tudo, enviou-os a Jope.

Pedro tem uma visão

[9] No dia seguinte, indo eles de caminho e estando já perto da cidade, subiu Pedro ao eirado, por volta da hora sexta, a fim de orar.

[10] Estando com fome, quis comer; mas, enquanto lhe preparavam a comida, sobreveio-lhe um êxtase;

[11] então, viu o céu aberto e descendo um objeto como se fosse um grande lençol, o qual era baixado à terra pelas quatro pontas,

[12] contendo toda sorte de quadrúpedes, répteis da terra e aves do céu.

[13] E ouviu-se uma voz que se dirigia a ele: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[14] Mas Pedro replicou: De modo nenhum, SENHOR! Porque jamais comi coisa alguma comum e imunda.

[15] Segunda vez, a voz lhe falou: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[16] Sucedeu isto por três vezes, e, logo, aquele objeto foi recolhido ao céu.

Os enviados de Cornélio chegam a Jope

[17] Enquanto Pedro estava perplexo sobre qual seria o significado da visão, eis que os homens enviados da parte de Cornélio,

[7]Miután eltűnt az angyal, aki vele beszélt, előhívta két szolgáját, és egy istenfélő katonát azok közül, akik állandóan mellette voltak.

[8]Ezeknek mindent elmondott, majd elküldte őket Joppéba.

[9]Másnap, amíg ők úton voltak, és a városhoz közeledtek, Péter déltájban felment a ház tetejére imádkozni.

[10]Közben azonban megéhezett, és enni kívánt. Amíg az ételt készítették, révületbe esett,

[11]és látta, hogy az ég megnyílik, és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre.

[12]Benne volt a föld mindenféle négylábú és csúszómászó állata, és az ég mindenféle madara.

[13]Ekkor hang hallatszott: Kelj fel, Péter, öld és egyél!

[14]Péter azonban így szólt: Semmiképpen sem, Uram, mert soha nem ettem semmi szentségtelent vagy tisztátalant.

[15]De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak!

[16]Ez pedig három ízben is így történt, és azután az egész azonnal felemelkedett az égbe.

Kornéliusz követei Péternél

[17]Amint pedig Péter azon tűnődött magában, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott, íme, azok a férfiak, akiket

tendo perguntado pela casa de Simão, pararam junto à porta;

[18] e, chamando, indagavam se estava ali hospedado Simão, por sobrenome Pedro.

[19] Enquanto meditava Pedro acerca da visão, disse-lhe o Espírito: Estão aí dois homens que te procuram;

[20] levanta-te, pois, desce e vai com eles, nada duvidando; porque eu os enviei.

[21] E, descendo Pedro para junto dos homens, disse: Aqui me tendes; sou eu a quem buscais? A que viestes?

[22] Então, disseram: O centurião Cornélio, homem reto e temente a Deus e tendo bom testemunho de toda a nação judaica, foi instruído por um santo anjo para chamar-te a sua casa e ouvir as tuas palavras.

Pedro vai com eles

[23] Pedro, pois, convidando-os a entrar, hospedou-os. No dia seguinte, levantou-se e partiu com eles; também alguns irmãos dos que habitavam em Jope foram em sua companhia.

[24] No dia imediato, entrou em Cesaréia. Cornélio estava esperando por eles, tendo reunido seus parentes e amigos íntimos.

[25] Aconteceu que, indo Pedro a entrar, lhe saiu Cornélio ao encontro e, prostrando-se-lhe aos pés, o adorou.

Kornéliusz küldött, Simon háza után kérdezősködve megálltak a kapu előtt,

[18]és bekiáltva megkérdezték, hogy ott van-e szálláson Simon, akit Péternek is hívnak.

[19]Amíg Péter a látomásról elmélkedett, ezt mondta neki a Lélek: Íme, három férfi keres téged:

[20]kelj fel hát, menj le, és eredj el velük! Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket!

[21]Péter tehát lement a férfiakhoz, és így szólt hozzájuk: Íme, én vagyok az, akit kerestek. Milyen ügyben jártok itt?

[22]Azok így feleltek: Kornéliusz százados, ez az igaz és istenfélő ember, aki mellett bizonyságot tesz az egész zsidó nép, egy szent angyaltól azt a kijelentést kapta, hogy hívasson téged a házába, és hallgassa meg, amit te mondasz.

[23]Ekkor Péter behívta, és vendégül látta őket.

Péter Kornéliusz házában

Másnap aztán velük együtt útra kelt, és a joppéi testvérek közül is vele tartottak néhányan.

[24]A következő napon megérkeztek Cézáreába, Kornéliusz pedig összegyűjtötte rokonait és legjobb barátait, és úgy várta őket.

[25]Amint Péter be akart lépni, Kornéliusz eléje ment, és a lábához borulva hódolt előtte.

[26] Mas Pedro o levantou, dizendo: Ergue-te, que eu também sou homem.

[27] Falando com ele, entrou, encontrando muitos reunidos ali,

[28] a quem se dirigiu, dizendo: Vós bem sabeis que é proibido a um judeu ajuntar-se ou mesmo aproximar-se a alguém de outra raça; mas Deus me demonstrou que a nenhum homem considerasse comum ou imundo;

[29] por isso, uma vez chamado, vim sem vacilar. Pergunto, pois: por que razão me mandastes chamar?

[30] Respondeu-lhe Cornélio: Faz, hoje, quatro dias que, por volta desta hora, estava eu observando em minha casa a hora nona de oração, e eis que se apresentou diante de mim um varão de vestes resplandecentes

[31] e disse: Cornélio, a tua oração foi ouvida, e as tuas esmolas, lembradas na presença de Deus.

[32] Manda, pois, alguém a Jope a chamar Simão, por sobrenome Pedro; acha-se este hospedado em casa de Simão, curtidor, à beira-mar.

[33] Portanto, sem demora, mandei chamar-te, e fizeste bem em vir. Agora, pois, estamos todos aqui, na presença de Deus, prontos para ouvir tudo o que te foi ordenado da parte do SENHOR.

[34] Então, falou Pedro, dizendo: Reconheço, por verdade, que Deus não faz acepção de pessoas;

[26]Péter azonban felemelte, és így szólt hozzá: Állj fel, én magam is csak ember vagyok!

[27]Amikor beszélgetve bement vele, sok embert talált ott összegyűlve.

[28]Ekkor így szólt hozzájuk: Tudjátok, hogy tiltott dolog zsidó embernek idegennel kapcsolatba kerülni, vagy hozzá bemenni. Nekem azonban Isten megmutatta, hogy egyetlen embert se mondjak szentségtelennek vagy tisztátalannak.

[29]Ezért is jöttem vonakodás nélkül, amikor értem küldtetek. Most pedig hadd kérdezzem meg: miért küldtetek értem?

[30]Kornéliusz így felelt: Három nappal ezelőtt körülbelül ebben az időben, délután három órakor imádkoztam a házamban, és íme, egy férfi állt meg előttem fénylő ruhában;

[31]és azt mondta: Kornéliusz, Isten meghallgatta imádságod, és megemlékezett alamizsnáidról.

[32]Küldj el tehát Joppéba, és hívasd át Simont, akit Péternek is neveznek. Ő Simon tímár házában szállt meg a tengerparton.

[33]Ezért nyomban elküldtem hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr.

[34]Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató,

[35] pelo contrário, em qualquer nação, aquele que o teme e faz o que é justo lhe é aceitável.

[36] Esta é a palavra que Deus enviou aos filhos de Israel, anunciando-lhes o evangelho da paz, por meio de Jesus Cristo. Este é o SENHOR de todos.

[37] Vós conheceis a palavra que se divulgou por toda a Judéia, tendo começado desde a Galiléia, depois do batismo que João pregou,

[38] como Deus ungiu a Jesus de Nazaré com o Espírito Santo e com poder, o qual andou por toda parte, fazendo o bem e curando a todos os oprimidos do diabo, porque Deus era com ele;

[39] e nós somos testemunhas de tudo o que ele fez na terra dos judeus e em Jerusalém; ao qual também tiraram a vida, pendurando-o no madeiro.

[40] A este ressuscitou Deus no terceiro dia e concedeu que fosse manifesto,

[41] não a todo o povo, mas às testemunhas que foram anteriormente escolhidas por Deus, isto é, a nós que comemos e bebemos com ele, depois que ressurgiu dentre os mortos;

[42] e nos mandou pregar ao povo e testificar que ele é quem foi constituído por Deus Juiz de vivos e de mortos.

[43] Dele todos os profetas dão testemunho de que, por meio de seu nome, todo aquele que nele crê recebe remissão de pecados.

O Espírito Santo desce sobre os gentios

[35]hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik.

[36]Ezt az igét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által. Ő a mindenség Ura!

[37]Ti tudjátok, mi történt, Galileától kezdve egész Júdeában, az után a keresztség után, amelyet János hirdetett:

[38]a názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele.

[39]Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték;

[40]de Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy megjelenjék;

[41]de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket Isten előre kiválasztott: minekünk, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból.

[42]És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírája élőknek és holtaknak.

[43]Róla tesznek bizonyságot a próféták mind, hogy aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.

[44] Ainda Pedro falava estas coisas quando caiu o Espírito Santo sobre todos os que ouviam a palavra.
[45] E os fiéis que eram da circuncisão, que vieram com Pedro, admiraram-se, porque também sobre os gentios foi derramado o dom do Espírito Santo;
[46] pois os ouviam falando em línguas e engrandecendo a Deus. Então, perguntou Pedro:
[47] Porventura, pode alguém recusar a água, para que não sejam batizados estes que, assim como nós, receberam o Espírito Santo?
[48] E ordenou que fossem batizados em nome de Jesus Cristo. Então, lhe pediram que permanecesse com eles por alguns dias.

Atos 11

A defesa de Pedro

[1] Chegou ao conhecimento dos apóstolos e dos irmãos que estavam na Judéia que também os gentios haviam recebido a palavra de Deus.

[2] Quando Pedro subiu a Jerusalém, os que eram da circuncisão o argüiram, dizendo:

[3] Entraste em casa de homens incircuncisos e comeste com eles.
[4] Então, Pedro passou a fazer-lhes uma exposição por ordem, dizendo:
[5] Eu estava na cidade de Jope orando e, num êxtase, tive uma visão em que observei descer um objeto como se fosse

[44]Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét.
[45]És elámultak a zsidó származású hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka.
[46]Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent. Akkor megszólalt Péter:

[47]Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy vették a Szentlelket, mint mi?

[48]És úgy rendelkezett, hogy keresztelkedjenek meg a Jézus Krisztus nevében. Ők pedig kérték, hogy maradjon náluk néhány napig.

ApCsel 11

Péter beszámol Jeruzsálemben a pogányok megtéréséről

[1]Meghallották azonban az apostolok és a Júdeában lévő testvérek, hogy a pogányok is befogadták az Isten igéjét.

[2]Amikor aztán felment Péter Jeruzsálembe, vitatkoztak vele a zsidó származású hívők, ezt mondva neki:
[3]Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.
[4]Ekkor Péter sorjában beszámolt a történtekről, és ezt mondta:
[5]Én éppen Joppé városában voltam, és imádkoztam, amikor révületben látomást láttam: valami nagy lepedőhöz hasonló

um grande lençol baixado do céu pelas quatro pontas e vindo até perto de mim.

szállt le, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le az égből, és lejött egészen énhozzám.

[6] E, fitando para dentro dele os olhos, vi quadrúpedes da terra, feras, répteis e aves do céu.

[6]Közelebbről megnéztem, és láttam benne a föld négylábú állatait, a vadakat, a csúszómászókat és az ég madarait.

[7] Ouvi também uma voz que me dizia: Levanta-te, Pedro! Mata e come.

[7]Hallottam egy hangot is, amely így szólt hozzám: Kelj fel, Péter, öld és egyél!

[8] Ao que eu respondi: de modo nenhum, SENHOR; porque jamais entrou em minha boca qualquer coisa comum ou imunda.

[8]Én azonban így szóltam: Semmiképpen sem, Uram, mert szentségtelen vagy tisztátalan még soha nem volt a számban.

[9] Segunda vez, falou a voz do céu: Ao que Deus purificou não consideres comum.

[9]De másodszor is megszólalt a hang az égből: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak.

[10] Isto sucedeu por três vezes, e, de novo, tudo se recolheu para o céu.

[10]Ez pedig három ízben történt, azután az egész felemelkedett újra az égbe.

[11] E eis que, na mesma hora, pararam junto da casa em que estávamos três homens enviados de Cesaréia para se encontrarem comigo.

[11]És íme, abban a pillanatban három férfi állt meg az előtt a ház előtt, amelyben voltam, akiket Cézáreából küldtek hozzám.

[12] Então, o Espírito me disse que eu fosse com eles, sem hesitar. Foram comigo também estes seis irmãos; e entramos na casa daquele homem.

[12]A Lélek pedig azt mondta nekem: menj velük, és semmit ne tétovázz! Eljött velem ez a hat testvér is, akikkel bementünk annak a férfiúnak a házába.

[13] E ele nos contou como vira o anjo em pé em sua casa e que lhe dissera: Envia a Jope e manda chamar Simão, por sobrenome Pedro,

[13]Ő pedig elbeszélte nekünk, hogy látta, amint az angyal megáll a házában, és ezt mondja neki: Küldj el Joppéba, és hívasd át Simont, akit Péternek is neveznek,

[14] o qual te dirá palavras mediante as quais serás salvo, tu e toda a tua casa.

[14]aki olyan igéket hirdet neked, amelyek által üdvözülsz mind te, mind egész házad népe.

[15] Quando, porém, comecei a falar, caiu o Espírito Santo sobre eles, como também sobre nós, no princípio.

[15]Amikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt rájuk a Szentlélek, ahogyan ránk is leszállt kezdetben.

[16] Então, me lembrei da palavra do SENHOR, quando disse: João, na verdade, batizou com água, mas vós sereis batizados com o Espírito Santo.

[17] Pois, se Deus lhes concedeu o mesmo dom que a nós nos outorgou quando cremos no SENHOR Jesus, quem era eu para que pudesse resistir a Deus?

[18] E, ouvindo eles estas coisas, apaziguaram-se e glorificaram a Deus, dizendo: Logo, também aos gentios foi por Deus concedido o arrependimento para vida.

Os discípulos são chamados cristãos em Antioquia

[19] Então, os que foram dispersos por causa da tribulação que sobreveio a Estêvão se espalharam até à Fenícia, Chipre e Antioquia, não anunciando a ninguém a palavra, senão somente aos judeus.

[20] Alguns deles, porém, que eram de Chipre e de Cirene e que foram até Antioquia, falavam também aos gregos, anunciando-lhes o evangelho do SENHOR Jesus.

[21] A mão do SENHOR estava com eles, e muitos, crendo, se converteram ao SENHOR.

[22] A notícia a respeito deles chegou aos ouvidos da igreja que estava em Jerusalém; e enviaram Barnabé até Antioquia.

[23] Tendo ele chegado e, vendo a graça de Deus, alegrou-se e exortava a todos a que, com firmeza de coração, permanecessem no SENHOR.

[16]Ekkor eszembe jutott az Úr szava, aki így szólt: János vízzel keresztelt, de ti Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni.

[17]Ha tehát ugyanazt az ajándékot adta nekik is az Isten, mint nekünk, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam az Istent?

[18]Amikor mindezt hallották, megnyugodtak, dicsőítették Istent, és így szóltak: Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten, hogy megtérjenek és éljenek!

Az első keresztyének Antiókhiában

[19]Azok, akik az István miatt támadt üldözés következtében szétszóródtak, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókhiáig, de senki másnak nem hirdették az igét, csak a zsidóknak.

[20]Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei férfi. Amikor ők eljutottak Antiókhiába, a görögökhöz is szóltak, és hirdették az Úr Jézust.

[21]És az Úr keze velük volt, úgyhogy sokan hittek, és tértek meg az Úrhoz.

[22]Ennek a híre eljutott a jeruzsálemi gyülekezethez, ezért kiküldték Barnabást Antiókhiába.

[23]Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban,

[24] Porque era homem bom, cheio do Espírito Santo e de fé. E muita gente se uniu ao SENHOR.

[25] E partiu Barnabé para Tarso à procura de Saulo;

[26] tendo-o encontrado, levou-o para Antioquia. E, por todo um ano, se reuniram naquela igreja e ensinaram numerosa multidão. Em Antioquia, foram os discípulos, pela primeira vez, chamados cristãos.

Ágabo prediz grande fome

[27] Naqueles dias, desceram alguns profetas de Jerusalém para Antioquia,

[28] e, apresentando-se um deles, chamado Ágabo, dava a entender, pelo Espírito, que estava para vir grande fome por todo o mundo, a qual sobreveio nos dias de Cláudio.

[29] Os discípulos, cada um conforme as suas posses, resolveram enviar socorro aos irmãos que moravam na Judéia;

[30] o que eles, com efeito, fizeram, enviando-o aos presbíteros por intermédio de Barnabé e de Saulo.

Atos 12

Herodes persegue a Tiago e a Pedro

[1] Por aquele tempo, mandou o rei Herodes prender alguns da igreja para os maltratar,

[2] fazendo passar a fio de espada a Tiago, irmão de João.

[24]mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.

[25]Barnabás azután elment Tarzuszba, hogy felkeresse Sault. Amikor megtalálta, magával vitte Antiókhiába.

[26]Így történt, hogy egy teljes esztendőt töltöttek együtt a gyülekezetben, és igen nagy sokaságot tanítottak. A tanítványokat pedig Antiókhiában nevezték először keresztyéneknek.

Agabosz próféciája, éhínség Júdeában

[27]Ezekben a napokban próféták jöttek le Jeruzsálemből Antiókhiába.

[28]Előállt egyikük, név szerint Agabosz, és a Lélek által megjövendölte, hogy nagy éhínség lesz az egész földön. Ez be is következett Klaudiusz idejében.

[29]A tanítványok pedig valamennyien elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek módjában áll, valami segítséget küldenek a Júdeában lakó testvéreknek.

[30]Ezt meg is tették, és elküldték Barnabással és Saullal a gyülekezet elöljáróihoz.

ApCsel 12

Jakab kivégzése, Péter újabb fogsága

[1]Abban az időben Heródes király kegyetlenkedni kezdett a gyülekezet egyes tagjaival.

[2]Jakabot, János testvérét pedig karddal kivégeztette.

[3] Vendo ser isto agradável aos judeus, prosseguiu, prendendo também a Pedro. E eram os dias dos pães asmos.

[4] Tendo-o feito prender, lançou-o no cárcere, entregando-o a quatro escoltas de quatro soldados cada uma, para o guardarem, tencionando apresentá-lo ao povo depois da Páscoa.

[5] Pedro, pois, estava guardado no cárcere; mas havia oração incessante a Deus por parte da igreja a favor dele.

[6] Quando Herodes estava para apresentá-lo, naquela mesma noite, Pedro dormia entre dois soldados, acorrentado com duas cadeias, e sentinelas à porta guardavam o cárcere.

[7] Eis, porém, que sobreveio um anjo do SENHOR, e uma luz iluminou a prisão; e, tocando ele o lado de Pedro, o despertou, dizendo: Levanta-te depressa! Então, as cadeias caíram-lhe das mãos.

[8] Disse-lhe o anjo: Cinge-te e calça as sandálias. E ele assim o fez. Disse-lhe mais: Põe a capa e segue-me.

Pedro é livre da prisão

[9] Então, saindo, o seguia, não sabendo que era real o que se fazia por meio do anjo; parecia-lhe, antes, uma visão.

[10] Depois de terem passado a primeira e a segunda sentinela, chegaram ao portão de ferro que dava para a cidade, o qual se lhes abriu automaticamente; e, saindo,

[3]Amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, azzal folytatta, hogy elfogatta Pétert is. Ez a kovásztalan kenyerek ünnepén történt.

[4]Miután elfogatta Pétert, börtönbe vetette, és átadta négy, egyenként négy tagból álló katonai őrségnek, hogy őrizzék, mert a páskaünnep után akarta őt a nép elé vezettetni.

[5]Pétert tehát a börtönben őrizték, a gyülekezet pedig buzgón imádkozott érte Istenhez.

Péter megszabadul a börtönből

[6]Amikor Heródes elő akarta vezettetni, azon az éjszakán Péter – két bilinccsel megkötözve – két katona között aludt, az ajtó előtt pedig őrök őrizték a börtönt.

[7]És íme, az Úr angyala odalépett hozzá, és világosság támadt a cellában; oldalát meglökve felébresztette Pétert, és így szólt hozzá: Kelj fel gyorsan! És lehulltak a bilincsek Péter kezéről.

[8]Ezt mondta neki az angyal: Övezd fel magadat, és kösd fel sarudat! Péter megtette. Az angyal pedig ezt mondta neki: Vedd fel a felsőruhádat, és kövess engem!

[9]Péter kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság az, amit az angyal cselekszik, hanem azt hitte, hogy látomást lát.

[10]Amikor átmentek az első őrségen, majd a másodikon, eljutottak a vaskapuhoz, amely a városba visz. Ez magától megnyílt előttük. Amikor kimentek rajta,

enveredaram por uma rua, e logo adiante o anjo se apartou dele.

végighaladtak egy utcán, azután hirtelen eltűnt mellőle az angyal.

[11] Então, Pedro, caindo em si, disse: Agora, sei, verdadeiramente, que o SENHOR enviou o seu anjo e me livrou da mão de Herodes e de toda a expectativa do povo judaico.

[11]Ekkor Péter magához tért, és így szólt: Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és kimentett engem Heródes kezéből, és mindabból, amit a zsidó nép várt.

[12] Considerando ele a sua situação, resolveu ir à casa de Maria, mãe de João, cognominado Marcos, onde muitas pessoas estavam congregadas e oravam.

[12]Amikor ezt felismerte, elment Mária házához, aki a Márknak is nevezett János anyja volt. Itt sokan voltak együtt és imádkoztak.

[13] Quando ele bateu ao postigo do portão, veio uma criada, chamada Rode, ver quem era;

[13]Amikor megzörgette az ajtót, odament egy Rodé nevű szolgálóleány, hogy megtudja, ki az.

[14] reconhecendo a voz de Pedro, tão alegre ficou, que nem o fez entrar, mas voltou correndo para anunciar que Pedro estava junto do portão.

[14]Megismerve Péter hangját, örömében nem nyitotta ki a kaput, hanem beszaladt, és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt.

[15] Eles lhe disseram: Estás louca. Ela, porém, persistia em afirmar que assim era. Então, disseram: É o seu anjo.

[15]De azok azt mondták: Elment az eszed! Ő azonban bizonygatta, hogy úgy van. Azok erre így szóltak: Az ő angyala az!

[16] Entretanto, Pedro continuava batendo; então, eles abriram, viram-no e ficaram atônitos.

[16]Péter azonban tovább zörgetett. Amikor pedig kaput nyitottak, és meglátták őt, elámultak.

[17] Ele, porém, fazendo-lhes sinal com a mão para que se calassem, contou-lhes como o SENHOR o tirara da prisão e acrescentou: Anunciai isto a Tiago e aos irmãos. E, saindo, retirou-se para outro lugar.

[17]Akkor intett nekik a kezével, hogy hallgassanak, és elbeszélte nekik, hogyan vezette ki az Úr a börtönből, és így szólt: Mondjátok el ezeket Jakabnak és a testvéreknek! Azután kiment, és más helyre távozott.

[18] Sendo já dia, houve não pouco alvoroço entre os soldados sobre o que teria acontecido a Pedro.

[18]Amikor megvirradt, nagy riadalom támadt a katonák között, hogy vajon mi történt Péterrel.

[19] Herodes, tendo-o procurado e não o achando, submetendo as sentinelas a

[19]Heródes pedig kerestette őt, és amikor nem találta, kivallatta az őrséget, és

inquérito, ordenou que fossem justiçadas. E, descendo da Judéia para Cesaréia, Herodes passou ali algum tempo.

A morte de Herodes

[20] Ora, havia séria divergência entre Herodes e os habitantes de Tiro e de Sidom; porém estes, de comum acordo, se apresentaram a ele e, depois de alcançar o favor de Blasto, camarista do rei, pediram reconciliação, porque a sua terra se abastecia do país do rei.

[21] Em dia designado, Herodes, vestido de trajo real, assentado no trono, dirigiu-lhes a palavra;

[22] e o povo clamava: É voz de um deus, e não de homem!

[23] No mesmo instante, um anjo do SENHOR o feriu, por ele não haver dado glória a Deus; e, comido de vermes, expirou.

[24] Entretanto, a palavra do SENHOR crescia e se multiplicava.

[25] Barnabé e Saulo, cumprida a sua missão, voltaram de Jerusalém, levando também consigo a João, apelidado Marcos.

Atos 13

Barnabé e Saulo. A primeira viagem missionária

[1] Havia na igreja de Antioquia profetas e mestres: Barnabé, Simeão, por sobrenome Níger, Lúcio de Cirene, Manaém, colaço de Herodes, o tetrarca, e Saulo.

megparancsolta, hogy végezzék ki őket. Azután lement Júdeából Cézáreába, és ott tartózkodott.

I. Heródes Agrippa halála

[20]Heródes ellenséges indulattal volt a tírusziak és szidóniak iránt. De azok egy akarattal eljöttek hozzá, és miután megnyerték Blásztoszt, a király kamarását, békét kértek, mivel tartományuk a királytól kapta az élelmet.

[21]A kitűzött napon Heródes felöltözött királyi ruhába, és a trónjára ülve beszédet intézett hozzájuk.

[22]A nép pedig felkiáltott: Isten hangja ez, és nem emberé!

[23]Az Úr angyala pedig azonnal lesújtott rá, amiért nem Istennek adta a dicsőséget. Férgek emésztették meg, így pusztult el.

[24]Az Úr igéje pedig egyre szélesebb körben terjedt.

[25]Barnabás és Saul, miután elvégezték szolgálatukat, visszatértek Jeruzsálemből, és magukkal vitték Jánost, akit Márknak is hívtak.

ApCsel 13

A Szentlélek elhívja Barnabást és Pált

[1]Antiókhiában, az ottani gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernek is hívtak, cirénei Lúciusz és Manaén, aki Heródes negyedes fejedelemmel együtt nevelkedett, valamint Saul.

[2] E, servindo eles ao SENHOR e jejuando, disse o Espírito Santo: Separai-me, agora, Barnabé e Saulo para a obra a que os tenho chamado.

[3] Então, jejuando, e orando, e impondo sobre eles as mãos, os despediram.

Elimas, o mágico

[4] Enviados, pois, pelo Espírito Santo, desceram a Selêucia e dali navegaram para Chipre.

[5] Chegados a Salamina, anunciavam a palavra de Deus nas sinagogas judaicas; tinham também João como auxiliar.

[6] Havendo atravessado toda a ilha até Pafos, encontraram certo judeu, mágico, falso profeta, de nome Barjesus,

[7] o qual estava com o procônsul Sérgio Paulo, que era homem inteligente. Este, tendo chamado Barnabé e Saulo, diligenciava para ouvir a palavra de Deus.

[8] Mas opunha-se-lhes Elimas, o mágico (porque assim se interpreta o seu nome), procurando afastar da fé o procônsul.

[9] Todavia, Saulo, também chamado Paulo, cheio do Espírito Santo, fixando nele os olhos, disse:

[10] Ó filho do diabo, cheio de todo o engano e de toda a malícia, inimigo de toda a justiça, não cessarás de perverter os retos caminhos do SENHOR?

[11] Pois, agora, eis aí está sobre ti a mão do SENHOR, e ficarás cego, não vendo o sol por algum tempo. No mesmo instante, caiu sobre ele névoa e escuridade, e,

[2]Egyszer, amikor az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket.

[3]Akkor böjtölés, imádkozás és kézrátétel után elbocsátották őket.

Pál első missziói útjára indul
Barnabás és Pál Ciprusban

[4]Ők tehát a Szentlélektől kiküldve lementek Szeleukiába, onnan pedig elhajóztak Ciprusba.

[5]Amikor Szalamiszba értek, hirdették az Isten igéjét a zsidók zsinagógáiban. János is velük volt, mint segítőtárs.

[6]Miután bejárták az egész szigetet Páfoszig, találkoztak egy zsidó varázslóval és álprófétával, akinek Barjézus volt a neve.

[7]Ez közel állt Szergiusz Paulusz helytartóhoz, aki értelmes ember volt. Ő magához hívatta Barnabást és Sault, mert hallani kívánta az Isten igéjét.

[8]De Elimász, a varázsló – neve ugyanis ezt jelenti –, szembeszállt velük, és igyekezett eltéríteni a helytartót a hittől.

[9]Saul pedig, akit Pálnak is hívnak, megtelve Szentlélekkel ránézett,

[10]és így szólt: Te mindenféle csalással és gonoszsággal tele ember, te ördögfajzat, te minden igazság ellensége, nem szűnsz meg elferdíteni az Úr egyenes útjait?

[11]Most íme, az Úr keze rajtad van, megvakulsz és nem látod a napot egy ideig! Erre hirtelen homály és sötétség szállt rá, és botorkálva keresett vezetőket.

andando à roda, procurava quem o guiasse pela mão.

12 Então, o procônsul, vendo o que sucedera, creu, maravilhado com a doutrina do SENHOR.

12Mikor a helytartó látta a történteket, hitt, elámulva az Úr tanításán.

João Marcos volta a Jerusalém

13 E, navegando de Pafos, Paulo e seus companheiros dirigiram-se a Perge da Panfília. João, porém, apartando-se deles, voltou para Jerusalém.

A piszidiai Antiókhia zsinagógájában

13Azután Pál és kísérői elhajóztak Páfoszból, és eljutottak a pamfíliai Pergébe; János azonban elvált tőlük, és visszatért Jeruzsálembe.

14 Mas eles, atravessando de Perge para a Antioquia da Pisídia, indo num sábado à sinagoga, assentaram-se.

14Ők pedig továbbmentek Pergéből, és megérkeztek a piszidiai Antiókhiába. Itt szombaton elmentek a zsinagógába és leültek.

15 Depois da leitura da lei e dos profetas, os chefes da sinagoga mandaram dizer-lhes: Irmãos, se tendes alguma palavra de exortação para o povo, dizei-a.

15A törvény és a próféták felolvasása után a zsinagóga elöljárói odaküldtek hozzájuk, és azt üzenték nekik: Testvéreink, férfiak, ha van valami buzdító szavatok a néphez, szóljatok!

O testemunho de Paulo em Antioquia

16 Paulo, levantando-se e fazendo com a mão sinal de silêncio, disse: Varões israelitas e vós outros que também temeis a Deus, ouvi.

16Pál felállt, intett a kezével, és ezt mondta: Izráelita férfiak, és ti, istenfélők, halljátok!

17 O Deus deste povo de Israel escolheu nossos pais e exaltou o povo durante sua peregrinação na terra do Egito, donde os tirou com braço poderoso;

17Ennek a népnek, Izráelnek Istene kiválasztotta atyáinkat, és naggyá tette a népet, amikor jövevények voltak Egyiptom földjén, és hatalmas karjával kivezette őket onnan.

18 e suportou-lhes os maus costumes por cerca de quarenta anos no deserto;

18Azután közel negyven esztendeig hordozta őket a pusztában.

19 e, havendo destruído sete nações na terra de Canaã, deu-lhes essa terra por herança,

19És miután eltörölt hét népet Kánaán földjén, örökségül adta nekik azoknak a földjét.

[20] vencidos cerca de quatrocentos e cinqüenta anos. Depois disto, lhes deu juízes, até o profeta Samuel.

[21] Então, eles pediram um rei, e Deus lhes deparou Saul, filho de Quis, da tribo de Benjamim, e isto pelo espaço de quarenta anos.

[22] E, tendo tirado a este, levantou-lhes o rei Davi, do qual também, dando testemunho, disse: Achei Davi, filho de Jessé, homem segundo o meu coração, que fará toda a minha vontade.

[23] Da descendência deste, conforme a promessa, trouxe Deus a Israel o Salvador, que é Jesus,

[24] havendo João, primeiro, pregado a todo o povo de Israel, antes da manifestação dele, batismo de arrependimento.

[25] Mas, ao completar João a sua carreira, dizia: Não sou quem supondes; mas após mim vem aquele de cujos pés não sou digno de desatar as sandálias.

[26] Irmãos, descendência de Abraão e vós outros os que temeis a Deus, a nós nos foi enviada a palavra desta salvação.

[27] Pois os que habitavam em Jerusalém e as suas autoridades, não conhecendo Jesus nem os ensinos dos profetas que se lêem todos os sábados, quando o condenaram, cumpriram as profecias;

[28] e, embora não achassem nenhuma causa de morte, pediram a Pilatos que ele fosse morto.

[20]Mindez mintegy négyszázötven évig tartott. Ezután bírákat adott nekik egészen Sámuel prófétáig.

[21]Ekkor királyt kértek maguknak, Isten pedig Sault, Kís fiát, a Benjámin törzséből való férfit adta nekik negyven esztendőre.

[22]Amikor őt elvetette, Dávidot emelte királyukká, akiről bizonyságot is tett, és ezt mondta: Megtaláltam Dávidot, Isai fiát, a szívem szerint való férfit, aki teljesíti minden akaratomat.

[23]Az ő utódai közül tette Isten Izráel üdvözítőjévé Jézust, ígéret szerint,

[24]miután János előre meghirdette, még az ő eljövetele előtt, Izráel egész népének, hogy térjenek meg és keresztelkedjenek meg.

[25]Küldetése végén János így szólt: Én nem az vagyok, akinek ti gondoltok engem. Hanem íme, utánam jön az, akinek a saruját sem vagyok méltó leoldani.

[26]Testvéreim, férfiak, Ábrahám nemzetségének fiai, és a hozzátok csatlakozott istenfélők! Nekünk küldetett el ennek az üdvösségnek az igéje.

[27]De Jeruzsálem lakói és vezetői nem ismerték fel őt, és így betöltötték a próféták szavait, amelyeket minden szombaton felolvasnak azáltal, hogy elítélték őt.

[28]Bár semmiféle halálos bűnt nem találtak benne, mégis azt követelték Pilátustól, hogy ölesse meg.

[29] Depois de cumprirem tudo o que a respeito dele estava escrito, tirando-o do madeiro, puseram-no em um túmulo.	[29]Amikor véghezvitték mindazt, ami meg van írva róla, levették a fáról, és sírba tették.
[30] Mas Deus o ressuscitou dentre os mortos;	[30]De Isten feltámasztotta őt a halálból,
[31] e foi visto muitos dias pelos que, com ele, subiram da Galiléia para Jerusalém, os quais são agora as suas testemunhas perante o povo.	[31]és ő több napon át megjelent azoknak, akik együtt mentek fel vele Galileából Jeruzsálembe, és akik most az ő tanúi a nép előtt.
[32] Nós vos anunciamos o evangelho da promessa feita a nossos pais,	[32]Mi is hirdetjük nektek, hogy azt az ígéretet, amelyet az atyáknak tett Isten, beteljesítette nekünk, az ő gyermekeiknek, amikor feltámasztotta Jézust.
[33] como Deus a cumpriu plenamente a nós, seus filhos, ressuscitando a Jesus, como também está escrito no Salmo segundo: Tu és meu Filho, eu, hoje, te gerei.	[33]Ahogyan meg van írva a második zsoltárban is: „Fiam vagy te, ma nemzettelek téged.”
[34] E, que Deus o ressuscitou dentre os mortos para que jamais voltasse à corrupção, desta maneira o disse: E cumprirei a vosso favor as santas e fiéis promessas feitas a Davi.	[34]Azt pedig, hogy feltámasztotta őt a halálból, és többé nem fog visszatérni az elmúlásba, így mondta meg: „Nektek váltom be a Dávidnak tett biztos, szent ígéreteket.”
[35] Por isso, também diz em outro Salmo: Não permitirás que o teu Santo veja corrupção.	[35]Ezért más helyen is így szól: „Nem engeded, hogy a te Szented elmúlást lásson.”
[36] Porque, na verdade, tendo Davi servido à sua própria geração, conforme o desígnio de Deus, adormeceu, foi para junto de seus pais e viu corrupção.	[36]Mert Dávid, miután a maga nemzedékében szolgált Isten akarata szerint, meghalt, és eltemették atyái mellé, tehát elmúlást látott.
[37] Porém aquele a quem Deus ressuscitou não viu corrupção.	[37]Akit azonban Isten feltámasztott, az nem látott elmúlást.
[38] Tomai, pois, irmãos, conhecimento de que se vos anuncia remissão de pecados por intermédio deste;	[38]Vegyétek tehát tudomásul, testvéreim, férfiak, hogy őáltala hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát,

[39] e, por meio dele, todo o que crê é justificado de todas as coisas das quais vós não pudestes ser justificados pela lei de Moisés.

[39]és mindabból, amiből Mózes törvénye által nem igazulhattatok meg, őáltala mindenki megigazul, aki hisz.

[40] Notai, pois, que não vos sobrevenha o que está dito nos profetas:

[40]Vigyázzatok tehát, hogy be ne következzék az, amit megmondott az Úr a próféták által:

[41] Vede, ó desprezadores, maravilhai-vos e desvanecei, porque eu realizo, em vossos dias, obra tal que não crereis se alguém vo-la contar.

[41]„Lássátok meg, ti gúnyolódók, és ámuljatok, és semmisüljetek meg, mert olyasmit viszek véghez napjaitokban, amelyet el sem hinnétek, ha valaki elbeszélné nektek."

Instados a pregar no sábado seguinte

[42] Ao saírem eles, rogaram-lhes que, no sábado seguinte, lhes falassem estas mesmas palavras.

[42]Amikor pedig mentek kifelé, kérték őket, hogy a következő szombaton is beszéljenek nekik ezekről a dolgokról.

[43] Despedida a sinagoga, muitos dos judeus e dos prosélitos piedosos seguiram Paulo e Barnabé, e estes, falando-lhes, os persuadiam a perseverar na graça de Deus.

[43]Miután szétoszlott a gyülekezet, sokan követték a zsidók és az istenfélő prozeliták közül Pált és Barnabást, akik szóltak hozzájuk, és biztatták őket, hogy maradjanak meg Isten kegyelmében.

Paulo e Barnabé vão para os gentios

[44] No sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus.

[44]A következő szombaton szinte az egész város összegyűlt, hogy hallgassa az Úr igéjét.

[45] Mas os judeus, vendo as multidões, tomaram-se de inveja e, blasfemando, contradiziam o que Paulo falava.

[45]Amikor meglátták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és káromolva ellene mondtak Pál beszédének.

[46] Então, Paulo e Barnabé, falando ousadamente, disseram: Cumpria que a vós outros, em primeiro lugar, fosse pregada a palavra de Deus; mas, posto que a rejeitais e a vós mesmos vos julgais indignos da vida eterna, eis aí que nos volvemos para os gentios.

[46]Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta: Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk.

[47] Porque o SENHOR assim no-lo determinou: Eu te constituí para luz dos gentios, a fim de que sejas para salvação até aos confins da terra.

[47]Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszlek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig."

[48] Os gentios, ouvindo isto, regozijavam-se e glorificavam a palavra do SENHOR, e creram todos os que haviam sido destinados para a vida eterna.

[48]Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választattak, mindnyájan hívőkké lettek.

[49] E divulgava-se a palavra do SENHOR por toda aquela região.

[49]Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.

[50] Mas os judeus instigaram as mulheres piedosas de alta posição e os principais da cidade e levantaram perseguição contra Paulo e Barnabé, expulsando-os do seu território.

[50]De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból.

[51] E estes, sacudindo contra aqueles o pó dos pés, partiram para Icônio.

[51]Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba.

[52] Os discípulos, porém, transbordavam de alegria e do Espírito Santo.

[52]A tanítványok azonban megteltek örömmel és Szentlélekkel.

Atos 14

Paulo e Barnabé em Icônio

[1] Em Icônio, Paulo e Barnabé entraram juntos na sinagoga judaica e falaram de tal modo, que veio a crer grande multidão, tanto de judeus como de gregos.

[2] Mas os judeus incrédulos incitaram e irritaram os ânimos dos gentios contra os irmãos.

[3] Entretanto, demoraram-se ali muito tempo, falando ousadamente no SENHOR, o qual confirmava a palavra da sua graça, concedendo que, por mão deles, se fizessem sinais e prodígios.

ApCsel 14

Ikóniumban

[1]Ikóniumban szintén bementek a zsidók zsinagógájába, és úgy hirdették az igét, hogy a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívőkké.

[2]De azok a zsidók, akik nem hittek, felingerelték és megharagították a pogányokat a testvérek ellen.

[3]Mégis hosszabb időt töltöttek ott, és bátran szóltak az Úrban bízva, aki bizonyságot tett kegyelmének igéje mellett, és megadta, hogy jeleket és csodákat vigyenek véghez.

[4] Mas dividiu-se o povo da cidade: uns eram pelos judeus; outros, pelos apóstolos.

[5] E, como surgisse um tumulto dos gentios e judeus, associados com as suas autoridades, para os ultrajar e apedrejar,
[6] sabendo-o eles, fugiram para Listra e Derbe, cidades da Licaônia e circunvizinhança,
[7] onde anunciaram o evangelho.

A cura de um coxo em Listra

[8] Em Listra, costumava estar assentado certo homem aleijado, paralítico desde o seu nascimento, o qual jamais pudera andar.
[9] Esse homem ouviu falar Paulo, que, fixando nele os olhos e vendo que possuía fé para ser curado,

[10] disse-lhe em alta voz: Apruma-te direito sobre os pés! Ele saltou e andava.

[11] Quando as multidões viram o que Paulo fizera, gritaram em língua licaônica, dizendo: Os deuses, em forma de homens, baixaram até nós.
[12] A Barnabé chamavam Júpiter, e a Paulo, Mercúrio, porque era este o principal portador da palavra.
[13] O sacerdote de Júpiter, cujo templo estava em frente da cidade, trazendo para junto das portas touros e grinaldas, queria sacrificar juntamente com as multidões.
[14] Porém, ouvindo isto, os apóstolos Barnabé e Paulo, rasgando as suas vestes, saltaram para o meio da multidão, clamando:

[4]A város népe meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások pedig az apostolokkal tartottak.

[5]Amikor a pogányok és a zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket,
[6]ők ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre,
[7]és ott hirdették az evangéliumot.

Pál meggyógyít egy sántát Lisztrában

[8]Lisztrában élt egy sánta lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és sohasem tudott járni.

[9]Ő hallgatta Pál beszédét, aki rátekintett, és látta, hogy van hite ahhoz, hogy meggyógyuljon.
[10]Ezért hangosan így szólt hozzá: Állj a lábadra egyenesen! Ekkor az talpra ugrott, és járt.

[11]Amikor a sokaság látta, amit Pál tett, likaóniai nyelven így kiáltottak: Az istenek jöttek le hozzánk emberi alakban!

[12]Barnabást Zeusznak mondták, Pált pedig Hermésznek, mivel ő volt a szóvivő.

[13]Zeusz papja pedig, akinek a temploma a város előtt volt, bikákat és koszorúkat vitt a kapuk elé, és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni nekik.

[14]Amikor meghallották ezt az apostolok, Barnabás és Pál, ruhájukat megszaggatva a sokaság közé futottak,

[15] Senhores, por que fazeis isto? Nós também somos homens como vós, sujeitos aos mesmos sentimentos, e vos anunciamos o evangelho para que destas coisas vãs vos convertais ao Deus vivo, que fez o céu, a terra, o mar e tudo o que há neles;

[16] o qual, nas gerações passadas, permitiu que todos os povos andassem nos seus próprios caminhos;

[17] contudo, não se deixou ficar sem testemunho de si mesmo, fazendo o bem, dando-vos do céu chuvas e estações frutíferas, enchendo o vosso coração de fartura e de alegria.

[18] Dizendo isto, foi ainda com dificuldade que impediram as multidões de lhes oferecerem sacrifícios.

Paulo é apedrejado

[19] Sobrevieram, porém, judeus de Antioquia e Icônio e, instigando as multidões e apedrejando a Paulo, arrastaram-no para fora da cidade, dando-o por morto.

[20] Rodeando-o, porém, os discípulos, levantou-se e entrou na cidade. No dia seguinte, partiu, com Barnabé, para Derbe.

[21] E, tendo anunciado o evangelho naquela cidade e feito muitos discípulos, voltaram para Listra, e Icônio, e Antioquia,

[22] fortalecendo a alma dos discípulos, exortando-os a permanecer firmes na fé; e mostrando que, através de muitas

[15]és így kiáltottak: Emberek, miért teszitek ezt? Mi is hozzátok hasonlóan emberek vagyunk, és azt az evangéliumot hirdetjük nektek, hogy ezekből a hiábavaló dolgokból térjetek meg az élő Istenhez, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van.

[16]Ő az előző nemzedékek során megengedte, hogy minden nép a maga útján járjon,

[17]bár nem hagyta magát bizonyság nélkül, mert jótevőtök volt, a mennyből esőt adott nektek és termést hozó időket; bőven adott nektek eledelt és szívbéli örömet.

[18]Így szóltak, és nagy nehezen lebeszélték a sokaságot arról, hogy áldozatot mutasson be nekik.

Pált megkövezik, de életben marad

[19]Antiókhiából és Ikóniumból azonban zsidók érkeztek oda, akik annyira felbujtották a tömeget, hogy megkövezték Pált, és kivonszolták a városon kívülre, mivel halottnak hitték.

[20]De amikor körülvették a tanítványok, felkelt, és visszament a városba. Másnap pedig Barnabással együtt elment Derbébe.

Pál és Barnabás visszatér a szíriai Antiókhiába

[21]Miután hirdették az evangéliumot ebben a városban, és sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhiába.

[22]Erősítették a tanítványok lelkét, és bátorították őket, hogy maradjanak meg a

tribulações, nos importa entrar no reino de Deus.

23 E, promovendo-lhes, em cada igreja, a eleição de presbíteros, depois de orar com jejuns, os encomendaram ao SENHOR em quem haviam crido.

24 Atravessando a Pisídia, dirigiram-se a Panfília.

25 E, tendo anunciado a palavra em Perge, desceram a Atália

26 e dali navegaram para Antioquia, onde tinham sido recomendados à graça de Deus para a obra que haviam já cumprido.

27 Ali chegados, reunida a igreja, relataram quantas coisas fizera Deus com eles e como abrira aos gentios a porta da fé.

28 E permaneceram não pouco tempo com os discípulos.

Atos 15

A controvérsia sobre a circuncisão de gentios

1 Alguns indivíduos que desceram da Judéia ensinavam aos irmãos: Se não vos circuncidardes segundo o costume de Moisés, não podeis ser salvos.

2 Tendo havido, da parte de Paulo e Barnabé, contenda e não pequena discussão com eles, resolveram que esses dois e alguns outros dentre eles subissem a Jerusalém, aos apóstolos e presbíteros, com respeito a esta questão.

3 Enviados, pois, e até certo ponto acompanhados pela igreja, atravessaram as províncias da Fenícia e Samaria e, narrando a conversão dos gentios,

hitben, mivel sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába.

23Miután pedig gyülekezetenként elöljárókat választottak nekik, böjtölve és imádkozva az Úrnak ajánlották őket, akiben hittek.

24Azután Piszidián áthaladva eljutottak Pamfíliába,

25hirdették az igét Pergében, és lementek Attáliába.

26Innen Antiókhiába hajóztak, ahonnan Isten kegyelmébe ajánlva indították el őket a most elvégzett munkára.

27Amikor megérkeztek, összehívták a gyülekezetet, és elbeszélték, milyen nagy dolgokat tett velük az Isten, és hogy kaput nyitott a pogányoknak a hitre.

28Azután hosszabb időt töltöttek ott a tanítványokkal.

ApCsel 15

Vita a pogánykeresztyének körülmetéléséről

1Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították a testvéreket: Ha nem metélkedtek körül a mózesi szokás szerint, nem üdvözülhettek.

2Mivel pedig Pálnak és Barnabásnak nem kis viszálya és vitája támadt velük, úgy rendelkeztek, hogy ebben a vitás ügyben Pál, Barnabás és néhányan mások is menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe.

3Miután a gyülekezet útnak indította őket, áthaladtak Fönícián és Samárián, elbeszélték a pogányok megtérését, és nagy örömet szereztek minden testvérnek.

causaram grande alegria a todos os irmãos.

4 Tendo eles chegado a Jerusalém, foram bem recebidos pela igreja, pelos apóstolos e pelos presbíteros e relataram tudo o que Deus fizera com eles.

5 Insurgiram-se, entretanto, alguns da seita dos fariseus que haviam crido, dizendo: É necessário circuncidá-los e determinar-lhes que observem a lei de Moisés.

A reunião dos apóstolos e presbíteros em Jerusalém

6 Então, se reuniram os apóstolos e os presbíteros para examinar a questão.

7 Havendo grande debate, Pedro tomou a palavra e lhes disse: Irmãos, vós sabeis que, desde há muito, Deus me escolheu dentre vós para que, por meu intermédio, ouvissem os gentios a palavra do evangelho e cressem.

8 Ora, Deus, que conhece os corações, lhes deu testemunho, concedendo o Espírito Santo a eles, como também a nós nos concedera.

9 E não estabeleceu distinção alguma entre nós e eles, purificando-lhes pela fé o coração.

10 Agora, pois, por que tentais a Deus, pondo sobre a cerviz dos discípulos um jugo que nem nossos pais puderam suportar, nem nós?

11 Mas cremos que fomos salvos pela graça do SENHOR Jesus, como também aqueles o foram.

O parecer de Tiago

4Amikor megérkeztek Jeruzsálembe, örömmel fogadta őket a gyülekezet, az apostolok és a vének, ők pedig elbeszélték, milyen nagy dolgokat tett velük Isten.

5Előálltak azonban néhányan, akik a farizeusok pártjából lettek hívőkké, és azt mondták, hogy körül kell metélni azokat, és meg kell parancsolni nekik, hogy tartsák meg Mózes törvényét.

Az apostoli gyűlés Jeruzsálemben. Péter beszéde

6Összegyűltek tehát az apostolok és a vének, hogy tanácskozzanak ebben az ügyben.

7Amikor nagy vita támadt, Péter felállt, és így beszélt hozzájuk: Testvéreim, férfiak, ti tudjátok, hogy régtől fogva engem választott ki Isten közületek, hogy az én számból hallják a pogányok az evangélium igéjét, és higgyenek.

8A szíveket ismerő Isten pedig bizonyságot tett mellettük, amikor éppen úgy megadta nekik is a Szentlelket, ahogyan nekünk,

9és nem tett semmi különbséget közöttünk és közöttük, mert hit által megtisztította szívüket.

10Most tehát miért kísértitek azzal Istent, hogy olyan igát akartok a tanítványok nyakába tenni, amelyet sem atyáink, sem mi nem tudtunk elhordozni?

11Ellenben mi abban hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Éppen úgy, mint ők.

Jakab beszéde az apostoli gyűlésen

[12] E toda a multidão silenciou, passando a ouvir a Barnabé e a Paulo, que contavam quantos sinais e prodígios Deus fizera por meio deles entre os gentios.

[12]Ekkor elcsendesedett az egész gyűlés, és meghallgatták Pált és Barnabást, amint elbeszélték, milyen nagy jeleket és csodákat tett általuk Isten a pogányok között.

[13] Depois que eles terminaram, falou Tiago, dizendo: Irmãos, atentai nas minhas palavras:

[13]Amikor elhallgattak, megszólalt Jakab, és ezt mondta: Testvéreim, férfiak, hallgassatok meg!

[14] expôs Simão como Deus, primeiramente, visitou os gentios, a fim de constituir dentre eles um povo para o seu nome.

[14]Simon elbeszélte, hogyan gondoskodott már kezdetben Isten arról, hogy a pogányok közül népet szerezzen magának.

[15] Conferem com isto as palavras dos profetas, como está escrito:

[15]És ezzel egyeznek a próféták szavai, amint meg van írva:

[16] Cumpridas estas coisas, voltarei e reedificarei o tabernáculo caído de Davi; e, levantando-o de suas ruínas, restaurá-lo-ei.

[16]„Ezután visszatérek, és felépítem Dávid leomlott sátorát, romjait is felépítem, és helyreállítom azt,

[17] Para que os demais homens busquem o SENHOR, e também todos os gentios sobre os quais tem sido invocado o meu nome,

[17]hogy keresse az emberek maradéka az Urat, és mindazok a pogányok, akiket tulajdonomnak neveztem. Így szól az Úr, aki ezeket

[18] diz o SENHOR, que faz estas coisas conhecidas desde séculos.

[18]öröktől fogva ismertté tette.”

[19] Pelo que, julgo eu, não devemos perturbar aqueles que, dentre os gentios, se convertem a Deus,

[19]Ezért én úgy gondolom: ne terheljük meg azokat a pogányokat, akik megtérnek Istenhez,

[20] mas escrever-lhes que se abstenham das contaminações dos ídolos, bem como das relações sexuais ilícitas, da carne de animais sufocados e do sangue.

[20]hanem rendeljük el nekik, hogy tartózkodjanak a bálvány okozta tisztátalanságtól, a paráznaságtól, a megfulladt állattól és a vértől.

[21] Porque Moisés tem, em cada cidade, desde tempos antigos, os que o pregam nas sinagogas, onde é lido todos os sábados.

[21]Mert Mózesnek ősidőktől fogva minden városban megvannak a hirdetői, hiszen a zsinagógákban minden szombaton olvassák.

A decisão enviada a Antioquia

Az apostoli gyűlés határozata

[22] Então, pareceu bem aos apóstolos e aos presbíteros, com toda a igreja, tendo elegido homens dentre eles, enviá-los, juntamente com Paulo e Barnabé, a Antioquia: foram Judas, chamado Barsabás, e Silas, homens notáveis entre os irmãos,

[23] escrevendo, por mão deles: Os irmãos, tanto os apóstolos como os presbíteros, aos irmãos de entre os gentios em Antioquia, Síria e Cilícia, saudações.

[24] Visto sabermos que alguns [que saíram] de entre nós, sem nenhuma autorização, vos têm perturbado com palavras, transtornando a vossa alma,

[25] pareceu-nos bem, chegados a pleno acordo, eleger alguns homens e enviá-los a vós outros com os nossos amados Barnabé e Paulo,

[26] homens que têm exposto a vida pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[27] Enviamos, portanto, Judas e Silas, os quais pessoalmente vos dirão também estas coisas.

[28] Pois pareceu bem ao Espírito Santo e a nós não vos impor maior encargo além destas coisas essenciais:

[29] que vos abstenhais das coisas sacrificadas a ídolos, bem como do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas; destas coisas fareis bem se vos guardardes. Saúde.

A leitura da mensagem

[22]Akkor az apostolok és a vének, az egész gyülekezettel együtt, jónak látták, hogy férfiakat válasszanak ki maguk közül és elküldjék őket Pállal és Barnabással Antiókhiába: mégpedig Júdást, akit Barsabbásnak hívtak, és Szilászt, akik vezető emberek voltak a testvérek között.

[23]Ezt a levelet küldték velük: „Mi, az apostolok és a vének, a ti testvéreitek, az antiókhiai, szíriai és kilikiai pogány származású testvéreknek üdvözletünket küldjük!

[24]Mivel meghallottuk, hogy közülünk egyesek megzavartak titeket, és szavaikkal feldúlták lelketeket – pedig mi nem adtunk nekik megbízást –,

[25]egymás között egyetértésre jutva, jónak láttuk, hogy férfiakat válasszunk és küldjünk hozzátok a mi szeretett Barnabásunkkal és Pálunkkal,

[26]olyan emberekkel, akik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért.

[27]Elküldtük tehát Júdást és Szilászt, hogy ők maguk is elmondják nektek ugyanezt élőszóban.

[28]Mert jónak látta a Szentlélek, és mi is, hogy ne tegyünk több terhet rátok a szükségesnél:

[29]hogy tartózkodjatok a bálványáldozati hústól, a vértől, a megfulladt állattól és a paráznaságtól. Ha ezektől őrizkedtek, jól teszitek. Legyetek egészségben!”

[30] Os que foram enviados desceram logo para Antioquia e, tendo reunido a comunidade, entregaram a epístola.

[31] Quando a leram, sobremaneira se alegraram pelo conforto recebido.

[32] Judas e Silas, que eram também profetas, consolaram os irmãos com muitos conselhos e os fortaleceram.

[33] Tendo-se demorado ali por algum tempo, os irmãos os deixaram voltar em paz aos que os enviaram.

[34] [Mas pareceu bem a Silas permanecer ali.]

[35] Paulo e Barnabé demoraram-se em Antioquia, ensinando e pregando, com muitos outros, a palavra do SENHOR.

A segunda viagem missionária. Separação entre Paulo e Barnabé

[36] Alguns dias depois, disse Paulo a Barnabé: Voltemos, agora, para visitar os irmãos por todas as cidades nas quais anunciamos a palavra do SENHOR, para ver como passam.

[37] E Barnabé queria levar também a João, chamado Marcos.

[38] Mas Paulo não achava justo levarem aquele que se afastara desde a Panfília, não os acompanhando no trabalho.

[39] Houve entre eles tal desavença, que vieram a separar-se. Então, Barnabé, levando consigo a Marcos, navegou para Chipre.

[40] Mas Paulo, tendo escolhido a Silas, partiu encomendado pelos irmãos à graça do SENHOR.

[30]Ők tehát, miután útnak indították őket, lementek Antiókhiába, összehívták az egész gyülekezetet, és átadták a levelet.

[31]Amikor felolvasták, megörültek a bátorításnak.

[32]Júdás és Szilász, akik maguk is próféták voltak, sok beszéddel buzdították és erősítették a testvéreket.

[33]Azután ott időztek még egy darabig, majd békességgel elbocsátották őket a testvérek azokhoz, akik küldték őket.

[34]De Szilász jónak látta, hogy ott maradjon.

[35]Pál és Barnabás pedig Antiókhiában maradt, többekkel együtt tanítva és hirdetve az Úr igéjét.

Pál második missziói útja. Barnabás külön útra indul

[36]Néhány nap múlva pedig ezt mondta Pál Barnabásnak: Térjünk vissza, látogassuk meg a testvéreket valamennyi városban, ahol hirdettük az Úr igéjét, és lássuk, hogy megy a soruk.

[37]Barnabás azt akarta, hogy vigyék magukkal Jánost is, akit Márknak hívtak.

[38]Pál azonban úgy tartotta helyesnek, hogy ne vigyék magukkal azt, aki elvált tőlük Pamfíliánál, és nem ment velük együtt a munkába.

[39]Emiatt meghasonlás támadt közöttük, és ezért különváltak egymástól: Barnabás magával vitte Márkot, és elhajózott Ciprusra.

[40]Pál pedig Szilászt választotta társul, és miután az Úr kegyelmébe ajánlották őt a testvérek, útnak indult;

[41] E passou pela Síria e Cilícia, confirmando as igrejas.

[41]bejárta Szíriát és Kilikiát, és erősítette a gyülekezeteket.

Atos 16

Paulo leva consigo a Timóteo

[1] Chegou também a Derbe e a Listra. Havia ali um discípulo chamado Timóteo, filho de uma judia crente, mas de pai grego;

[2] dele davam bom testemunho os irmãos em Listra e Icônio.

[3] Quis Paulo que ele fosse em sua companhia e, por isso, circuncidou-o por causa dos judeus daqueles lugares; pois todos sabiam que seu pai era grego.

[4] Ao passar pelas cidades, entregavam aos irmãos, para que as observassem, as decisões tomadas pelos apóstolos e presbíteros de Jerusalém.

[5] Assim, as igrejas eram fortalecidas na fé e, dia a dia, aumentavam em número.

A visão em Trôade

[6] E, percorrendo a região frígio-gálata, tendo sido impedidos pelo Espírito Santo de pregar a palavra na Ásia,

[7] defrontando Mísia, tentavam ir para Bitínia, mas o Espírito de Jesus não o permitiu.

[8] E, tendo contornado Mísia, desceram a Trôade.

[9] À noite, sobreveio a Paulo uma visão na qual um varão macedônio estava em pé e lhe rogava, dizendo: Passa à Macedônia e ajuda-nos.

[10] Assim que teve a visão, imediatamente, procuramos partir para aquele destino,

ApCesel 16

Pál Derbében és Lisztrában

[1]Így jutott el Derbébe, majd Lisztrába is. Volt ott egy Timóteus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak és egy görög apának a fia,

[2]akiről jó bizonyságot tettek a lisztrai és ikóniumi testvérek.

[3]Pál magával akarta őt vinni, ezért az ott lakó zsidókra tekintettel körülmetélte őt. Mert mindenki tudta, hogy az apja görög volt.

[4]Amikor végigjárták a városokat, átadták nekik azokat a határozatokat, amelyeket a jeruzsálemi apostolok és vének hoztak, hogy tartsák meg azokat.

[5]A gyülekezetek pedig erősödtek a hitben, és naponként gyarapodtak lélekszámban.

Pál Makedóniába indul

[6]Azután átmentek Frígia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában.

[7]Amikor Míszia felé mentek, Bitiniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket.

[8]Erre Míszián áthaladva lementek Tróászba.

[9]Egy éjjel látomás jelent meg Pálnak: egy makedón férfi állt előtte, és ezekkel a szavakkal kérlelte őt: Jöjj át Makedóniába, légy segítségünkre!

[10]A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Makedóniába, mert megértettük:

concluindo que Deus nos havia chamado para lhes anunciar o evangelho.

Paulo em Filipos. Lídia convertida

11 Tendo, pois, navegado de Trôade, seguimos em direitura a Samotrácia, no dia seguinte, a Neápolis

12 e dali, a Filipos, cidade da Macedônia, primeira do distrito e colônia. Nesta cidade, permanecemos alguns dias.

13 No sábado, saímos da cidade para junto do rio, onde nos pareceu haver um lugar de oração; e, assentando-nos, falamos às mulheres que para ali tinham concorrido.

14 Certa mulher, chamada Lídia, da cidade de Tiatira, vendedora de púrpura, temente a Deus, nos escutava; o SENHOR lhe abriu o coração para atender às coisas que Paulo dizia.

15 Depois de ser batizada, ela e toda a sua casa, nos rogou, dizendo: Se julgais que eu sou fiel ao SENHOR, entrai em minha casa e aí ficai. E nos constrangeu a isso.

A cura de uma jovem adivinhadora

16 Aconteceu que, indo nós para o lugar de oração, nos saiu ao encontro uma jovem possessa de espírito adivinhador, a qual, adivinhando, dava grande lucro aos seus senhores.

17 Seguindo a Paulo e a nós, clamava, dizendo: Estes homens são servos do Deus Altíssimo e vos anunciam o caminho da salvação.

18 Isto se repetia por muitos dias. Então, Paulo, já indignado, voltando-se, disse ao

Isten oda hívott minket, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.

Pál Filippiben

11Elhajóztunk tehát Tróászból; egyenesen Szamotrakéba mentünk, másnap Neapoliszba,

12onnan pedig Filippibe, amely Makedónia vidékének első városa, római település volt. Néhány napot ebben a városban töltöttünk.

13Szombaton kimentünk a városkapun kívülre, egy folyó mellé, ahol tudomásunk szerint imádkozni szoktak. Leültünk, és szóltunk az egybegyűlt asszonyokhoz.

14Hallgatott minket egy Lídia nevű istenfélő asszony, egy Tiatírából való bíborárus, akinek az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.

15Amikor pedig háza népével együtt megkeresztelkedett, azt kérte: Ha úgy látjátok, hogy az Úr híve vagyok, jöjjetek, és szálljatok meg a házamban! És kérlelt bennünket.

16Történt pedig egyszer, hogy amikor az imádkozás helyére mentünk, egy szolgálóleány jött velünk szembe, akiben jövendőmondó lélek volt, és jóslásával nagy hasznot hajtott gazdáinak.

17Követte Pált és minket, és így kiáltozott: Ezek az emberek a magasságos Isten szolgái, akik az üdvösség útját hirdetik nektek!

18Ezt több napon át művelte. Mivel Pált bosszantotta ez, megfordult, és ezt mondta

espírito: Em nome de Jesus Cristo, eu te mando: retira-te dela. E ele, na mesma hora, saiu.

a léleknek: Parancsolom neked Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle! És az még abban az órában kiment belőle.

Paulo e Silas açoitados e presos

[19] Vendo os seus senhores que se lhes desfizera a esperança do lucro, agarrando em Paulo e Silas, os arrastaram para a praça, à presença das autoridades;

[19]Amikor pedig látták a gazdái, hogy odalett az, amiből hasznot reméltek, megragadva Pált és Szilászt, a hatóság elé, a főtérre hurcolták őket.

[20] e, levando-os aos pretores, disseram: Estes homens, sendo judeus, perturbam a nossa cidade,

[20]Azután az elöljárók elé vezették őket, és ezt mondták: Ezek az emberek felforgatják a városunkat.

[21] propagando costumes que não podemos receber, nem praticar, porque somos romanos.

[21]Zsidók lévén, olyan szokásokat hirdetnek, amelyeket nekünk nem szabad sem átvennünk, sem követnünk, mert rómaiak vagyunk.

[22] Levantou-se a multidão, unida contra eles, e os pretores, rasgando-lhes as vestes, mandaram açoitá-los com varas.

[22]Velük együtt a sokaság is rájuk támadt, az elöljárók pedig letépették ruhájukat, és megbotoztatták őket.

[23] E, depois de lhes darem muitos açoites, os lançaram no cárcere, ordenando ao carcereiro que os guardasse com toda a segurança.

[23]Sok ütést mértek rájuk, majd börtönbe vetették őket, és megparancsolták a börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket.

[24] Este, recebendo tal ordem, levou-os para o cárcere interior e lhes prendeu os pés no tronco.

[24]Az pedig, mivel ilyen parancsot kapott, a belső börtönbe vetette őket, és a lábukat kalodába zárta.

[25] Por volta da meia-noite, Paulo e Silas oravam e cantavam louvores a Deus, e os demais companheiros de prisão escutavam.

[25]Éjféltájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket.

[26] De repente, sobreveio tamanho terremoto, que sacudiu os alicerces da prisão; abriram-se todas as portas, e soltaram-se as cadeias de todos.

[26]Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek.

A conversão do carcereiro

[27] O carcereiro despertou do sono e, vendo abertas as portas do cárcere, puxando da

[27]Amikor a börtönőr felriadt álmából, és meglátta, hogy nyitva vannak a

espada, ia suicidar-se, supondo que os presos tivessem fugido.

börtönajtók, kivonta a kardját, és végezni akart magával, mert azt hitte, hogy megszöktek a foglyok.

[28] Mas Paulo bradou em alta voz: Não te faças nenhum mal, que todos aqui estamos!

[28]Pál azonban hangosan rákiáltott: Ne tégy kárt magadban, mert valamennyien itt vagyunk!

[29] Então, o carcereiro, tendo pedido uma luz, entrou precipitadamente e, trêmulo, prostrou-se diante de Paulo e Silas.

[29]Ekkor az világosságot kért, berohant, és remegve borult Pál és Szilász elé;

[30] Depois, trazendo-os para fora, disse: Senhores, que devo fazer para que seja salvo?

[30]majd kivezette őket, és ezt kérdezte: Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek? Ők pedig így válaszoltak:

[31] Responderam-lhe: Crê no SENHOR Jesus e serás salvo, tu e tua casa.

[31]Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe.

[32] E lhe pregaram a palavra de Deus e a todos os de sua casa.

[32]Ekkor hirdették az Isten igéjét neki és mindazoknak, akik a házában voltak.

[33] Naquela mesma hora da noite, cuidando deles, lavou-lhes os vergões dos açoites. A seguir, foi ele batizado, e todos os seus.

[33]Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt.

[34] Então, levando-os para a sua própria casa, lhes pôs a mesa; e, com todos os seus, manifestava grande alegria, por terem crido em Deus.

[34]Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben.

Paulo e Silas livres da prisão

[35] Quando amanheceu, os pretores enviaram oficiais de justiça, com a seguinte ordem: Põe aqueles homens em liberdade.

[35]Amikor megvirradt, elküldték az elöljárók a törvényszolgákat, és azt üzenték: Bocsásd szabadon azokat az embereket!

[36] Então, o carcereiro comunicou a Paulo estas palavras: Os pretores ordenaram que fôsseis postos em liberdade. Agora, pois, saí e ide em paz.

[36]A börtönőr tudtára adta Pálnak ezt az üzenetet: Az elöljárók azt a parancsot küldték, hogy bocsássalak szabadon titeket: most tehát távozzatok, menjetek el békességgel!

[37] Paulo, porém, lhes replicou: Sem ter havido processo formal contra nós, nos açoitaram publicamente e nos recolheram ao cárcere, sendo nós cidadãos romanos; querem agora, às ocultas, lançar-nos fora? Não será assim; pelo contrário, venham eles e, pessoalmente, nos ponham em liberdade.

[38] Os oficiais de justiça comunicaram isso aos pretores; e estes ficaram possuídos de temor, quando souberam que se tratava de cidadãos romanos.

[39] Então, foram ter com eles e lhes pediram desculpas; e, relaxando-lhes a prisão, rogaram que se retirassem da cidade.

[40] Tendo-se retirado do cárcere, dirigiram-se para a casa de Lídia e, vendo os irmãos, os confortaram. Então, partiram.

[37]Pál azonban így szólt hozzájuk: Megvertek minket nyilvánosan, ítélet nélkül, és börtönbe vetettek, holott római polgárok vagyunk; most pedig titokban akarnak elküldeni minket? Azt már nem! Jöjjenek ide, és ők maguk vezessenek ki bennünket!

[38]A törvényszolgák pedig jelentették ezt az elöljáróknak. Amikor ezek meghallották, hogy rómaiakról van szó, megijedtek.

[39]Odamentek, és bocsánatot kértek tőlük, majd kivezették őket, és kérték, hogy távozzanak a városból.

[40]Amint kijöttek a börtönből, elmentek Lídiához, ahol találkoztak a testvérekkel, és bátorították őket, majd továbbmentek.

Atos 17

Paulo e Silas em Tessalônica

[1] Tendo passado por Anfípolis e Apolônia, chegaram a Tessalônica, onde havia uma sinagoga de judeus.

[2] Paulo, segundo o seu costume, foi procurá-los e, por três sábados, arrazoou com eles acerca das Escrituras,

[3] expondo e demonstrando ter sido necessário que o Cristo padecesse e ressurgisse dentre os mortos; e este, dizia ele, é o Cristo, Jesus, que eu vos anuncio.

[4] Alguns deles foram persuadidos e unidos a Paulo e Silas, bem como numerosa multidão de gregos piedosos e muitas distintas mulheres.

ApCsel 17

Pál Thesszalonikában

[1]Miután áthaladtak Amfipoliszon és Apollónián, Thesszalonikába értek, ahol zsinagógájuk volt a zsidóknak.

[2]Pál pedig szokása szerint bement hozzájuk, és három szombaton is vitába szállt velük az Írások alapján.

[3]Megmagyarázta és bizonyította nekik, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, és fel kellett támadnia a halálból; és hogy „ez a Jézus a Krisztus, akit én hirdetek nektek”.

[4]Néhányan hívőkké lettek közülük, csatlakoztak Pálhoz és Sziláshoz, ugyanúgy igen sok istenfélő görög is, valamint sok előkelő asszony.

[5] Os judeus, porém, movidos de inveja, trazendo consigo alguns homens maus dentre a malandragem, ajuntando a turba, alvoroçaram a cidade e, assaltando a casa de Jasom, procuravam trazê-los para o meio do povo.

[6] Porém, não os encontrando, arrastaram Jasom e alguns irmãos perante as autoridades, clamando: Estes que têm transtornado o mundo chegaram também aqui,

[7] os quais Jasom hospedou. Todos estes procedem contra os decretos de César, afirmando ser Jesus outro rei.

[8] Tanto a multidão como as autoridades ficaram agitadas ao ouvirem estas palavras;

[9] contudo, soltaram Jasom e os mais, após terem recebido deles a fiança estipulada.

Paulo e Silas em Bereia

[10] E logo, durante a noite, os irmãos enviaram Paulo e Silas para Beréia; ali chegados, dirigiram-se à sinagoga dos judeus.

[11] Ora, estes de Beréia eram mais nobres que os de Tessalônica; pois receberam a palavra com toda a avidez, examinando as Escrituras todos os dias para ver se as coisas eram, de fato, assim.

[12] Com isso, muitos deles creram, mulheres gregas de alta posição e não poucos homens.

[13] Mas, logo que os judeus de Tessalônica souberam que a palavra de Deus era

[5]Ez irigységgel töltötte el a zsidókat, ezért maguk mellé vettek a piaci csavargók közül néhány hitvány embert, csődületet támasztottak, és fellármázták a várost; felvonultak Jászón házához, és ki akarták vezetni Pálékat a népgyűlés elé.

[6]Amikor nem találták ott őket, Jászónt néhány testvérrel együtt a város elöljárói elé hurcolták, és így kiáltoztak: Ezek, akik az egész világot felforgatták, itt is megjelentek.

[7]Jászón befogadta őket, holott ezek mind a császár parancsai ellen cselekszenek, mivel mást mondanak királynak: Jézust.

[8]Ezzel fel is izgatták a sokaságot és a város elöljáróit, akik ezt hallották.

[9]Amikor azonban kezességet kaptak Jászóntól és a többiektől, elbocsátották őket.

Pál Béreában

[10]A testvérek pedig még aznap éjjel elküldték Pált Szilással együtt Béreába. Amikor megérkeztek, bementek a zsidók zsinagógájába.

[11]Ezek nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalonikaiak, teljes készséggel fogadták az igét, és napról napra kutatták az Írásokat, hogy igaz-e, amit Pál mond.

[12]Sokan hittek tehát közülük, sőt a tekintélyes görög asszonyok és férfiak közül sem kevesen.

[13]De amint megtudták a thesszalonikai zsidók, hogy Pál Béreában is hirdeti az

anunciada por Paulo também em Beréia, foram lá excitar e perturbar o povo.

[14] Então, os irmãos promoveram, sem detença, a partida de Paulo para os lados do mar. Porém Silas e Timóteo continuaram ali.

[15] Os responsáveis por Paulo levaram-no até Atenas e regressaram trazendo ordem a Silas e Timóteo para que, o mais depressa possível, fossem ter com ele.

O discurso de Paulo em Atenas

[16] Enquanto Paulo os esperava em Atenas, o seu espírito se revoltava em face da idolatria dominante na cidade.

[17] Por isso, dissertava na sinagoga entre os judeus e os gentios piedosos; também na praça, todos os dias, entre os que se encontravam ali.

[18] E alguns dos filósofos epicureus e estóicos contendiam com ele, havendo quem perguntasse: Que quer dizer esse tagarela? E outros: Parece pregador de estranhos deuses; pois pregava a Jesus e a ressurreição.

[19] Então, tomando-o consigo, o levaram ao Areópago, dizendo: Poderemos saber que nova doutrina é essa que ensinas?

[20] Posto que nos trazes aos ouvidos coisas estranhas, queremos saber o que vem a ser isso.

[21] Pois todos os de Atenas e os estrangeiros residentes de outra coisa não cuidavam senão dizer ou ouvir as últimas novidades.

Isten igéjét, odajöttek és ott is fellázították és felizgatták a sokaságot.

[14]Akkor a testvérek azonnal továbbküldték Pált, hogy menjen a tengerpartra. Szilász és Timóteus azonban ott maradt.

[15]Pált pedig elvitték kísérői egészen Athénig, majd visszatértek azzal az utasítással, hogy Szilász és Timóteus minél hamarabb menjen hozzá.

Pál Athénban

[16]Miközben Pál Athénban várta őket, háborgott a lelke, mert látta, hogy a város tele van bálványokkal.

[17]Nap mint nap vitázott a zsinagógában a zsidókkal és a hozzájuk csatlakozott istenfélőkkel; a főtéren pedig azokkal, akiket éppen ott talált.

[18]Néhány epikureus és sztoikus filozófus is vitázott vele. Némelyek ezt kérdezték: „Mit akarhat ez a fecsegő mondani?”, mások ezt mondták: „Úgy látszik, hogy idegen istenségek hirdetője”, mivel Jézust és a feltámadást hirdette.

[19]Ekkor megfogták, az Areopágoszra vitték, és megkérdezték tőle: Megtudhatjuk-e, mi az az új tanítás, amelyet hirdetsz?

[20]Mert, amint halljuk, idegen dolgokkal hozakodsz elő; szeretnénk tehát megérteni, hogy miről is van szó.

[21]Az athéniak és a bevándorolt idegenek ugyanis egyébbel sem töltötték az idejüket, mint azzal, hogy valami újdonságot mondjanak vagy halljanak.

Pál beszéde az Areopágoszon

[22] Então, Paulo, levantando-se no meio do Areópago, disse: Senhores atenienses! Em tudo vos vejo acentuadamente religiosos;

[22]Pál ekkor kiállt az Areopágosz közepére, és így szólt: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon vallásos embereknek látlak titeket,

[23] porque, passando e observando os objetos de vosso culto, encontrei também um altar no qual está inscrito: AO DEUS DESCONHECIDO. Pois esse que adorais sem conhecer é precisamente aquele que eu vos anuncio.

[23]mert amikor bejártam és megtekintettem szentélyeiteket, találtam olyan oltárt is, amelyre ez volt felírva: AZ ISMERETLEN ISTENNEK. Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltek, én azt hirdetem nektek.

[24] O Deus que fez o mundo e tudo o que nele existe, sendo ele SENHOR do céu e da terra, não habita em santuários feitos por mãos humanas.

[24]Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban,

[25] Nem é servido por mãos humanas, como se de alguma coisa precisasse; pois ele mesmo é quem a todos dá vida, respiração e tudo mais;

[25]nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, leheletet és mindent.

[26] de um só fez toda a raça humana para habitar sobre toda a face da terra, havendo fixado os tempos previamente estabelecidos e os limites da sua habitação;

[26]Az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakjon az egész föld színén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait,

[27] para buscarem a Deus se, porventura, tateando, o possam achar, bem que não está longe de cada um de nós;

[27]hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs messzire egyikünktől sem;

[28] pois nele vivemos, e nos movemos, e existimos, como alguns dos vossos poetas têm dito: Porque dele também somos geração.

[28]mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. Ahogy a ti költőitek közül is mondták némelyek: „Bizony, az ő nemzetsége vagyunk.”

[29] Sendo, pois, geração de Deus, não devemos pensar que a divindade é semelhante ao ouro, à prata ou à pedra, trabalhados pela arte e imaginação do homem.

[29]Mivel tehát az Isten nemzetsége vagyunk, nem szabad azt hinnünk, hogy aranyhoz vagy ezüsthöz vagy kőhöz, művészi alkotáshoz vagy emberi elképzeléshez hasonló az istenség.

[30] Ora, não levou Deus em conta os tempos da ignorância; agora, porém, notifica aos homens que todos, em toda parte, se arrependam;

[31] porquanto estabeleceu um dia em que há de julgar o mundo com justiça, por meio de um varão que destinou e acreditou diante de todos, ressuscitando-o dentre os mortos.

Uns zombam, outros creem

[32] Quando ouviram falar de ressurreição de mortos, uns escarneceram, e outros disseram: A respeito disso te ouviremos noutra ocasião.

[33] A essa altura, Paulo se retirou do meio deles.

[34] Houve, porém, alguns homens que se agregaram a ele e creram; entre eles estava Dionísio, o areopagita, uma mulher chamada Dâmaris e, com eles, outros mais.

[30]A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg.

[31]Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonyságot adott mindenki előtt azáltal, hogy feltámasztotta a halálból.

[32]Amikor a halottak feltámadásáról hallottak, egyesek gúnyolódtak, mások pedig azt mondták: Majd meghallgatunk erről máskor is.

[33]Pál ezután eltávozott közülük.

[34]Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá, és hívővé lett: közöttük az areopágita Dionüsziosz is, egy Damarisz nevű asszony, és velük együtt mások.

Atos 18

Paulo em Corinto

[1] Depois disto, deixando Paulo Atenas, partiu para Corinto.

[2] Lá, encontrou certo judeu chamado Áqüila, natural do Ponto, recentemente chegado da Itália, com Priscila, sua mulher, em vista de ter Cláudio decretado que todos os judeus se retirassem de Roma. Paulo aproximou-se deles.

[3] E, posto que eram do mesmo ofício, passou a morar com eles e ali trabalhava, pois a profissão deles era fazer tendas.

ApCsel 18

Pál Korinthusban

[1]Ezek után Pál eltávozott Athénből, és Korinthusba ment.

[2]Ott találkozott egy Akvila nevű pontuszi származású zsidóval, aki nemrég jött Itáliából, feleségével, Priszcillával, mivel Klaudiusz elrendelte, hogy minden zsidó távozzék Rómából. Pál csatlakozott hozzájuk,

[3]és mivel ugyanaz volt a mestersége, náluk lakott és dolgozott; ők ugyanis sátorkészítő mesterek voltak.

[4] E todos os sábados discorria na sinagoga, persuadindo tanto judeus como gregos.

Paulo anuncia a Jesus

[5] Quando Silas e Timóteo desceram da Macedônia, Paulo se entregou totalmente à palavra, testemunhando aos judeus que o Cristo é Jesus.

[6] Opondo-se eles e blasfemando, sacudiu Paulo as vestes e disse-lhes: Sobre a vossa cabeça, o vosso sangue! Eu dele estou limpo e, desde agora, vou para os gentios.

[7] Saindo dali, entrou na casa de um homem chamado Tício Justo, que era temente a Deus; a casa era contígua à sinagoga.

[8] Mas Crispo, o principal da sinagoga, creu no SENHOR, com toda a sua casa; também muitos dos coríntios, ouvindo, criam e eram batizados.

[9] Teve Paulo durante a noite uma visão em que o SENHOR lhe disse: Não temas; pelo contrário, fala e não te cales;

[10] porquanto eu estou contigo, e ninguém ousará fazer-te mal, pois tenho muito povo nesta cidade.

[11] E ali permaneceu um ano e seis meses, ensinando entre eles a palavra de Deus.

Paulo perante Gálio

[12] Quando, porém, Gálio era procônsul da Acaia, levantaram-se os judeus, concordemente, contra Paulo e o levaram ao tribunal,

[4]Szombatonként azonban a zsinagógában vitázott, és igyekezett meggyőzni zsidókat és görögöket.

[5]Amikor pedig Szilász és Timóteus megérkezett Makedóniából, Pál teljesen az ige hirdetésének szentelte magát, és bizonyságot tett a zsidók előtt, hogy Jézus a Krisztus.

[6]Amikor azonban ellene szegültek és szidalmazták, lerázta ruhájáról a port, és ezt mondta nekik: Véretek a ti fejetekre szálljon: Én tiszta vagyok! Mostantól fogva a pogányokhoz megyek.

[7]Ekkor eltávozott onnan, és egy Tíciusz Jusztusz nevű istenfélő ember házába költözött, akinek a háza szomszédos volt a zsinagógával.

[8]Kriszpusz, a zsinagógai elöljáró pedig hitt az Úrban egész háza népével együtt; és a korinthusiak közül, akik hallgatták őt, szintén sokan hittek és megkeresztelkedtek.

[9]Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass:

[10]mert én veled vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban.

[11]Ott is maradt egy évig és hat hónapig, és tanította közöttük Isten igéjét.

[12]Amikor pedig Gallió volt Akhája helytartója, a zsidók egy akarattal Pálra támadtak, a törvényszék elé vitték,

[13] dizendo: Este persuade os homens a adorar a Deus por modo contrário à lei.

[14] Ia Paulo falar, quando Gálio declarou aos judeus: Se fosse, com efeito, alguma injustiça ou crime da maior gravidade, ó judeus, de razão seria atender-vos;

[15] mas, se é questão de palavra, de nomes e da vossa lei, tratai disso vós mesmos; eu não quero ser juiz dessas coisas!

[16] E os expulsou do tribunal.

[17] Então, todos agarraram Sóstenes, o principal da sinagoga, e o espancavam diante do tribunal; Gálio, todavia, não se incomodava com estas coisas.

O final da segunda viagem missionária de Paulo

[18] Mas Paulo, havendo permanecido ali ainda muitos dias, por fim, despedindo-se dos irmãos, navegou para a Síria, levando em sua companhia Priscila e Áqüila, depois de ter raspado a cabeça em Cencréia, porque tomara voto.

[19] Chegados a Éfeso, deixou-os ali; ele, porém, entrando na sinagoga, pregava aos judeus.

[20] Rogando-lhe eles que permanecesse ali mais algum tempo, não acedeu.

[21] Mas, despedindo-se, disse: Se Deus quiser, voltarei para vós outros. E, embarcando, partiu de Éfeso.

[13]és így szóltak: Ez az ember arra csábítja az embereket, hogy törvényellenes módra tiszteljék az Istent.

[14]Amikor azonban Pál szólásra akarta nyitni a száját, Gallió ezt mondta a zsidóknak: Ha valami törvénytelenségről vagy súlyos bűntettről volna szó, ti zsidók, a törvény értelmében meghallgatnálak benneteket.

[15]Ha viszont tanításról, nevekről és a ti törvényetekről vitatkoztok, azt intézzétek el magatok, mert én ilyenekben nem kívánok bíró lenni.

[16]Aztán kiutasította őket a törvényszék elől.

[17]Ekkor valamennyien megragadták Szósztenészt, a zsinagógai elöljárót, és ütlegelték a törvényszék előtt; de Gallió mit sem törődött ezzel.

Pál visszatér Antiókhiába

[18]Pál pedig még jó néhány napig ott maradt, azután elbúcsúzott a testvérektől, és Szíriába hajózott Priszcillával és Akvilával együtt, előbb azonban megnyíratta a fejét Kenkhreában, mert fogadalmat tett.

[19]Efezusba érve elvált tőlük, maga pedig bement a zsinagógába, és vitázott a zsidókkal.

[20]Amikor arra kérték, hogy hosszabb ideig maradjon náluk, nem volt rá hajlandó,

[21]hanem búcsút vett tőlük, és ezt mondta: Visszatérek hozzátok, ha Isten úgy akarja. Azután elhajózott Efezusból.

[22] Chegando a Cesaréia, desembarcou, subindo a Jerusalém; e, tendo saudado a igreja, desceu para Antioquia.

[23] Havendo passado ali algum tempo, saiu, atravessando sucessivamente a região da Galácia e Frígia, confirmando todos os discípulos.

A terceira viagem missionária de Paulo. Apolo em Éfeso

[24] Nesse meio tempo, chegou a Éfeso um judeu, natural de Alexandria, chamado Apolo, homem eloqüente e poderoso nas Escrituras.

[25] Era ele instruído no caminho do SENHOR; e, sendo fervoroso de espírito, falava e ensinava com precisão a respeito de Jesus, conhecendo apenas o batismo de João.

[26] Ele, pois, começou a falar ousadamente na sinagoga. Ouvindo-o, porém, Priscila e Áqüila, tomaram-no consigo e, com mais exatidão, lhe expuseram o caminho de Deus.

[27] Querendo ele percorrer a Acaia, animaram-no os irmãos e escreveram aos discípulos para o receberem. Tendo chegado, auxiliou muito aqueles que, mediante a graça, haviam crido;

[28] porque, com grande poder, convencia publicamente os judeus, provando, por meio das Escrituras, que o Cristo é Jesus.

Atos 19

Paulo em Éfeso

[22]Miután Cézáreába érkezett, felment Jeruzsálembe, köszöntötte a gyülekezetet, azután lement Antiókhiába.

Pál harmadik missziói útjára indul

[23]Ott időzött egy darabig, majd útra kelt, sorra végigjárta Galácia vidékét és Frígiát, erősítve valamennyi tanítványt.

Apollós Efezusban

[24]Eközben Efezusba érkezett egy Apollós nevű alexandriai származású zsidó férfi, aki ékesen szóló és az Írásokban jártas ember volt.

[25]Ő már tanítást kapott az Úr útjáról, és buzgó lélekkel hirdette, és helyesen tanította a Jézusról szóló igéket, de csak János keresztségét ismerte.

[26]Bátran kezdett beszélni a zsinagógában is. Amikor meghallgatta őt Akvila és Priszcilla, maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját.

[27]Amikor pedig át akart menni Akhájába, a testvérek biztatták, és írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor megérkezett, nagy segítségükre volt azoknak, akik a kegyelem által hívőkké lettek.

[28]Mert erélyesen cáfolta a zsidókat, és a nyilvánosság előtt bizonyította az Írások alapján, hogy Jézus a Krisztus.

ApCsel 19

Keresztelő János tanítványai Efezusban

[1] Aconteceu que, estando Apolo em Corinto, Paulo, tendo passado pelas regiões mais altas, chegou a Éfeso e, achando ali alguns discípulos,

[2] perguntou-lhes: Recebestes, porventura, o Espírito Santo quando crestes? Ao que lhe responderam: Pelo contrário, nem mesmo ouvimos que existe o Espírito Santo.

[3] Então, Paulo perguntou: Em que, pois, fostes batizados? Responderam: No batismo de João.

[4] Disse-lhes Paulo: João realizou batismo de arrependimento, dizendo ao povo que cresse naquele que vinha depois dele, a saber, em Jesus.

[5] Eles, tendo ouvido isto, foram batizados em o nome do SENHOR Jesus.

[6] E, impondo-lhes Paulo as mãos, veio sobre eles o Espírito Santo; e tanto falavam em línguas como profetizavam.

[7] Eram, ao todo, uns doze homens.

Paulo na escola de Tirano

[8] Durante três meses, Paulo freqüentou a sinagoga, onde falava ousadamente, dissertando e persuadindo com respeito ao reino de Deus.

[9] Visto que alguns deles se mostravam empedernidos e descrentes, falando mal do Caminho diante da multidão, Paulo, apartando-se deles, separou os discípulos, passando a discorrer diariamente na escola de Tirano.

[10] Durou isto por espaço de dois anos, dando ensejo a que todos os habitantes da

[1]Amíg Apollós Korinthusban volt, Pál végigjárva a felső vidékeket, Efezusba érkezett. Ott néhány tanítványra talált,

[2]és így szólt hozzájuk: Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívőkké lettetek? Ők így feleltek: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.

[3]Ezután megkérdezte tőlük: Akkor milyen keresztséget kaptatok? János keresztségét – válaszolták ezek.

[4]Pál ekkor így szólt: János, amikor keresztelt, megtérést követelt, de azt mondta a népnek, hogy abban higgyenek, aki utána jön, azaz Jézusban.

[5]Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére.

[6]És amikor Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, úgyhogy különböző nyelveken szóltak, és prófétáltak.

[7]Ezek a férfiak pedig összesen mintegy tizenketten voltak.

Pál tanítása és csodatételei Efezusban

[8]Azután eljárt a zsinagógába, ahol három hónapon át bátran szólt, vitázott, és igyekezett meggyőzni őket az Isten országának dolgairól.

[9]Amikor pedig egyesek ellenálltak és nem hittek, sőt gyalázták az Úr útját az egész nép előtt, otthagyta őket, a tanítványokat is távol tartotta tőlük, és mindennap egy Tirannosz nevű ember iskolájában tanított.

[10]Ez két éven át tartott, úgyhogy mindazok, akik Ázsiában laktak,

Ásia ouvissem a palavra do SENHOR, tanto judeus como gregos.

[11] E Deus, pelas mãos de Paulo, fazia milagres extraordinários,

[12] a ponto de levarem aos enfermos lenços e aventais do seu uso pessoal, diante dos quais as enfermidades fugiam das suas vítimas, e os espíritos malignos se retiravam.

[13] E alguns judeus, exorcistas ambulantes, tentaram invocar o nome do SENHOR Jesus sobre possessos de espíritos malignos, dizendo: Esconjuro-vos por Jesus, a quem Paulo prega.

[14] Os que faziam isto eram sete filhos de um judeu chamado Ceva, sumo sacerdote.

[15] Mas o espírito maligno lhes respondeu: Conheço a Jesus e sei quem é Paulo; mas vós, quem sois?

[16] E o possesso do espírito maligno saltou sobre eles, subjugando a todos, e, de tal modo prevaleceu contra eles, que, desnudos e feridos, fugiram daquela casa.

[17] Chegou este fato ao conhecimento de todos, assim judeus como gregos habitantes de Éfeso; veio temor sobre todos eles, e o nome do SENHOR Jesus era engrandecido.

[18] Muitos dos que creram vieram confessando e denunciando publicamente as suas próprias obras.

[19] Também muitos dos que haviam praticado artes mágicas, reunindo os seus livros, os queimaram diante de todos.

meghallották az Úr igéjét, mind a zsidók, mind a görögök.

[11]Isten pedig nem mindennapi csodákat tett Pál keze által;

[12]úgyhogy még levetett kendőit vagy kötényeit is elvitték a betegekhez, és a betegségek eltávoztak tőlük, a gonosz lelkek pedig kimentek belőlük.

[13]Erre a vándorló zsidó ördögűzők közül is megkísérelték néhányan, hogy a gonosz lelkektől megszállottak felett kimondják az Úr Jézus nevét. Így szóltak: Kényszerítünk titeket arra a Jézusra, akit Pál hirdet!

[14]Egy Szkéva nevű zsidó főpap hét fia is ezt tette.

[15]A gonosz lélek azonban így válaszolt nekik: Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok?

[16]Az az ember pedig, akiben a gonosz lélek volt, rájuk ugrott, legyűrte őket, és föléjük kerekedett, úgyhogy mezítelenül és sebesülten futottak ki abból a házból.

[17]Tudomására jutott ez minden Efezusban lakó zsidónak és görögnek, úgyhogy félelem szállta meg mindnyájukat, és magasztalták az Úr Jézus nevét.

[18]A hívők közül is sokan eljöttek, megvallották és elbeszélték ilyenféle mesterkedéseiket.

[19]Sokan, akik varázslással foglalkoztak, összehordták könyveiket, és mindenki szeme láttára elégették. Amikor

Calculados os seus preços, achou-se que montavam a cinqüenta mil denários.

kiszámították a könyvek értékét, ötvenezer ezüstpénzre becsülték.

[20] Assim, a palavra do SENHOR crescia e prevalecia poderosamente.

[20]Így az Úr ereje által az ige hatalmasan terjedt és megerősödött.

Paulo envia à Macedônia Timóteo e Erasto

[21] Cumpridas estas coisas, Paulo resolveu, no seu espírito, ir a Jerusalém, passando pela Macedônia e Acaia, considerando: Depois de haver estado ali, importa-me ver também Roma.

[21]Amikor mindez megtörtént, Pál elhatározta a Lélek által, hogy Makedóniát és Akháját bejárva, Jeruzsálembe megy. Így szólt: Ha ott már voltam, Rómát is meg kell látnom.

[22] Tendo enviado à Macedônia dois daqueles que lhe ministravam, Timóteo e Erasto, permaneceu algum tempo na Ásia.

[22]Elküldött Makedóniába kettőt azok közül, akik neki szolgáltak, Timóteust és Erasztoszt; ő pedig egy ideig Ázsiában maradt.

Demétrio excita grande tumulto

Az ötvösök zavargása Efezusban

[23] Por esse tempo, houve grande alvoroço acerca do Caminho.

[23]Abban az időben nem csekély zavargás támadt az Úr útja miatt.

[24] Pois um ourives, chamado Demétrio, que fazia, de prata, nichos de Diana e que dava muito lucro aos artífices,

[24]Mert egy Demeter nevű ötvös, aki ezüstből kis Artemisz-templomokat készített, nem csekély keresethez juttatta a kézműveseket.

[25] convocando-os juntamente com outros da mesma profissão, disse-lhes: Senhores, sabeis que deste ofício vem a nossa prosperidade

[25]Ez az ember összegyűjtötte a kézműveseket, valamint a hasonló foglalkozásúakat, és így szólt hozzájuk: Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből származik a mi jólétünk.

[26] e estais vendo e ouvindo que não só em Éfeso, mas em quase toda a Ásia, este Paulo tem persuadido e desencaminhado muita gente, afirmando não serem deuses os que são feitos por mãos humanas.

[26]De látjátok és halljátok, hogy nemcsak Efezusban, hanem szinte az egész Ázsiában nagy tömeget nyert meg és vezetett félre ez a Pál, aki azt mondja, hogy amiket emberkéz alkot, azok nem istenek.

[27] Não somente há o perigo de a nossa profissão cair em descrédito, como também o de o próprio templo da grande deusa, Diana, ser estimado em nada, e ser

[27]Nemcsak az a veszély fenyeget azonban, hogy a mesterségünk csődbe jut, hanem az is, hogy a nagy istennőnek, Artemisznek a templomát is semmibe veszik, és így ő,

mesmo destruída a majestade daquela que toda a Ásia e o mundo adoram.

akit egész Ázsia és az egész földkerekség tisztel, el fogja veszteni dicsőségét.

28 Ouvindo isto, encheram-se de furor e clamavam: Grande é a Diana dos efésios!

28Amikor ezeket hallották, haragra gerjedtek, és így kiáltoztak: Nagy az efezusi Artemisz!

29 Foi a cidade tomada de confusão, e todos, à uma, arremeteram para o teatro, arrebatando os macedônios Gaio e Aristarco, companheiros de Paulo.

29A zűrzavar kiterjedt az egész városra. Majd megragadva a makedón Gájuszt és Arisztarkhoszt, Pál útitársait, egy akarattal a színházba rohantak.

30 Querendo este apresentar-se ao povo, não lhe permitiram os discípulos.

30Pál is be akart menni a nép közé, de őt nem engedték a tanítványok.

31 Também asiarcas, que eram amigos de Paulo, mandaram rogar-lhe que não se arriscasse indo ao teatro.

31Néhány tartományi főtisztviselő, aki barátja volt, szintén üzent neki, és kérte, hogy ne menjen el a színházba.

32 Uns, pois, gritavam de uma forma; outros, de outra; porque a assembléia caíra em confusão. E, na sua maior parte, nem sabiam por que motivo estavam reunidos.

32Ott pedig az egyik ezt, a másik azt kiáltozta, a gyűlésben ugyanis nagy volt a zűrzavar, és a legtöbben azt sem tudták, miért jöttek össze.

33 Então, tiraram Alexandre dentre a multidão, impelindo-o os judeus para a frente. Este, acenando com a mão, queria falar ao povo.

33A tömegből előszólították Alexandroszt, mivel a zsidók őt tuszkolták előre; Alexandrosz pedig intett a kezével, hogy védőbeszédet akar mondani a nép előtt.

34 Quando, porém, reconheceram que ele era judeu, todos, a uma voz, gritaram por espaço de quase duas horas: Grande é a Diana dos efésios!

34De amikor felismerték, hogy zsidó, egyetlen kiáltás tört ki mindenkiből, és ezt lehetett hallani mintegy két órán át: Nagy az efezusi Artemisz!

35 O escrivão da cidade, tendo apaziguado o povo, disse: Senhores, efésios: quem, porventura, não sabe que a cidade de Éfeso é a guardiã do templo da grande Diana e da imagem que caiu de Júpiter?

35Végre a város jegyzője lecsendesítette a sokaságot, és így szólt: Efezusi férfiak, van-e olyan ember, aki ne tudná, hogy Efezus városa a nagy istennő, Artemisz templomának, és az ő égből leszállt képének az őrizője?

[36] Ora, não podendo isto ser contraditado, convém que vos mantenhais calmos e nada façais precipitadamente;
[37] porque estes homens que aqui trouxestes não são sacrílegos, nem blasfemam contra a nossa deusa.

[38] Portanto, se Demétrio e os artífices que o acompanham têm alguma queixa contra alguém, há audiências e procônsules; que se acusem uns aos outros.

[39] Mas, se alguma outra coisa pleiteais, será decidida em assembléia regular.

[40] Porque também corremos perigo de que, por hoje, sejamos acusados de sedição, não havendo motivo algum que possamos alegar para justificar este ajuntamento.
[41] E, havendo dito isto, dissolveu a assembléia.

[36]Mivel tehát ezt senki nem vitathatja, nyugodjatok meg, és ne kövessetek el semmiféle meggondolatlanságot!
[37]Mert idehoztátok ezeket az embereket, akik nem templomrablók, és nem is káromolják a mi istennőnket.
[38]Ha tehát Demeternek és a hozzá tartozó kézműveseknek panaszuk van valaki ellen, vannak törvénykezési napok, és vannak helytartók, pereljenek ott egymással!
[39]Ha pedig ezenkívül van valami kívánságotok, azt törvényes népgyűlésen kell elintézni.

[40]Mert így is az a veszély fenyeget minket, hogy lázadással vádolnak a mai nap miatt; nincs ugyanis semmiféle ok, amellyel meg tudnánk magyarázni ezt a csődületet. Ezeket mondva feloszlatta a gyűlést.

Atos 20

De novo, Paulo visita a Macedônia e a Grécia

[1] Cessado o tumulto, Paulo mandou chamar os discípulos, e, tendo-os confortado, despediu-se, e partiu para a Macedônia.
[2] Havendo atravessado aquelas terras, fortalecendo os discípulos com muitas exortações, dirigiu-se para a Grécia,
[3] onde se demorou três meses. Tendo havido uma conspiração por parte dos judeus contra ele, quando estava para

ApCesel 20

Pál útja Makedónián át Görögországba és vissza Tróászig

[1]Miután megszűnt a zavargás, magához hívatta Pál a tanítványokat, bátorította őket, és elköszönve tőlük elindult Makedóniába.
[2]Bejárta annak vidékeit, számos beszédben bátorította őket, majd elment Görögországba.
[3]Három hónapig maradt ott, mivel azonban a zsidók merényletet terveztek ellene, amikor hajóra akart szállni Szíria

embarcar rumo à Síria, determinou voltar pela Macedônia.

[4] Acompanharam-no [até à Ásia] Sópatro, de Beréia, filho de Pirro, Aristarco e Secundo, de Tessalônica, Gaio, de Derbe, e Timóteo, bem como Tíquico e Trófimo, da Ásia;

[5] estes nos precederam, esperando-nos em Trôade.

[6] Depois dos dias dos pães asmos, navegamos de Filipos e, em cinco dias, fomos ter com eles naquele porto, onde passamos uma semana.

Paulo em Trôade

[7] No primeiro dia da semana, estando nós reunidos com o fim de partir o pão, Paulo, que devia seguir viagem no dia imediato, exortava-os e prolongou o discurso até à meia-noite.

[8] Havia muitas lâmpadas no cenáculo onde estávamos reunidos.

[9] Um jovem, chamado Êutico, que estava sentado numa janela, adormecendo profundamente durante o prolongado discurso de Paulo, vencido pelo sono, caiu do terceiro andar abaixo e foi levantado morto.

[10] Descendo, porém, Paulo inclinou-se sobre ele e, abraçando-o, disse: Não vos perturbeis, que a vida nele está.

[11] Subindo de novo, partiu o pão, e comeu, e ainda lhes falou largamente até ao romper da alva. E, assim, partiu.

[12] Então, conduziram vivo o rapaz e sentiram-se grandemente confortados.

Paulo embarca em Assôs. Chega a Mileto

felé, úgy döntött, hogy Makedónián át tér vissza.

[4]Elkísérte őt a béreai Szópatrosz, Pirrosz fia, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztarkhosz és Szekundusz, a derbéi Gájusz és Timóteus, valamint az ázsiai Tikhikosz és Trofimosz.

[5]Ezek előre mentek, és Tróászban vártak ránk.

[6]Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után elhajóztunk Filippiből, és öt nap múlva érkeztünk hozzájuk Tróászba, ahol hét napot töltöttünk.

Pál prédikál Tróászban. Eutikhosz

[7]A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret, Pál tanította őket, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjfélig meghosszabbította.

[8]Sok lámpás volt abban a felső szobában, ahol együtt voltunk.

[9]Egy Eutikhosz nevű ifjú pedig, aki az ablakban ült, mély álomba merült, mivel Pál sokáig tanított, és az álomtól elnehezülve leesett a harmadik emeletről, úgyhogy holtan szedték fel.

[10]Pál lement, ráborult, átölelte, és ezt mondta: Ne zajongjatok, mert a lelke benne van.

[11]Azután felment, megtörte a kenyeret, evett, és még sokáig, egészen virradatig beszélt hozzájuk, majd útnak indult.

[12]A fiút pedig élve hozták fel, és egészen megvigasztalódtak.

Pál útja Milétoszig

[13] Nós, porém, prosseguindo, embarcamos e navegamos para Assôs, onde devíamos receber Paulo, porque assim nos fora determinado, devendo ele ir por terra.

[14] Quando se reuniu conosco em Assôs, recebemo-lo a bordo e fomos a Mitilene;

[15] dali, navegando, no dia seguinte, passamos defronte de Quios, no dia imediato, tocamos em Samos e, um dia depois, chegamos a Mileto.

[16] Porque Paulo já havia determinado não aportar em Éfeso, não querendo demorar-se na Ásia, porquanto se apressava com o intuito de passar o dia de Pentecostes em Jerusalém, caso lhe fosse possível.

Em Mileto, fala aos presbíteros da igreja de Éfeso

[17] De Mileto, mandou a Éfeso chamar os presbíteros da igreja.

[18] E, quando se encontraram com ele, disse-lhes: Vós bem sabeis como foi que me conduzi entre vós em todo o tempo, desde o primeiro dia em que entrei na Ásia,

[19] servindo ao SENHOR com toda a humildade, lágrimas e provações que, pelas ciladas dos judeus, me sobrevieram,

[20] jamais deixando de vos anunciar coisa alguma proveitosa e de vo-la ensinar publicamente e também de casa em casa,

[21] testificando tanto a judeus como a gregos o arrependimento para com Deus e a fé em nosso SENHOR Jesus [Cristo].

[13]Mi pedig előre mentünk, és hajóra szállva Asszoszba utaztunk, hogy ott vegyük fel Pált, mivel így rendelkezett; odáig ugyanis gyalog akart jönni.

[14]Mikor Asszoszban ránk talált, felvettük a hajóra, és Mitilénébe mentünk.

[15]Onnan tovább hajóztunk, és a következő napon eljutottunk Khioszig. Másnap befutottunk Számoszba, az ezt követő napon pedig elmentünk Milétoszba.

[16]Pál ugyanis már előzőleg úgy döntött, hogy Efezus mellett csak elhajózik, hogy ne kelljen időt töltenie Ázsiában. Sietett, hogy lehetőleg pünkösd napjára Jeruzsálembe érkezzen.

Pál Milétoszban elbúcsúzik az efezusi vénektől

[17]Milétoszból azután elküldött Efezusba, és magához hívatta a gyülekezet véneit.

[18]Mikor azok megérkeztek hozzá, ezt mondta nekik: Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, amelyen Ázsiába léptem, hogyan viselkedtem közöttetek az egész idő alatt:

[19]szolgáltam az Úrnak teljes alázatossággal, könnyek és megpróbáltatások között, amelyek a zsidók cselszövései miatt értek.

[20]Semmit sem hallgattam el abból, ami hasznos, hanem inkább hirdettem és tanítottam azt nektek nyilvánosan és házanként.

[21]Bizonyságot tettem zsidóknak is meg görögöknek is az Istenhez való megtérésről és a mi Urunkban, Jézusban való hitről.

[22] E, agora, constrangido em meu espírito, vou para Jerusalém, não sabendo o que ali me acontecerá,

[23] senão que o Espírito Santo, de cidade em cidade, me assegura que me esperam cadeias e tribulações.

[24] Porém em nada considero a vida preciosa para mim mesmo, contanto que complete a minha carreira e o ministério que recebi do SENHOR Jesus para testemunhar o evangelho da graça de Deus.

[25] Agora, eu sei que todos vós, em cujo meio passei pregando o reino, não vereis mais o meu rosto.

[26] Portanto, eu vos protesto, no dia de hoje, que estou limpo do sangue de todos;

[27] porque jamais deixei de vos anunciar todo o desígnio de Deus.

[28] Atendei por vós e por todo o rebanho sobre o qual o Espírito Santo vos constituiu bispos, para pastoreardes a igreja de Deus, a qual ele comprou com o seu próprio sangue.

[29] Eu sei que, depois da minha partida, entre vós penetrarão lobos vorazes, que não pouparão o rebanho.

[30] E que, dentre vós mesmos, se levantarão homens falando coisas pervertidas para arrastar os discípulos atrás deles.

[31] Portanto, vigiai, lembrando-vos de que, por três anos, noite e dia, não cessei de admoestar, com lágrimas, a cada um.

[22]És most, íme, én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, és hogy mi ér ott engem, nem tudom;

[23]csak azt, hogy a Szentlélek városról városra bizonyságot tesz, hogy fogság és nyomorúság vár rám.

[24]De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.

[25]És most tudom, hogy közületek, akik között jártam, az Isten országát hirdetve, többé nem látja arcomat senki.

[26]Ezért bizonyságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindenki vérétől tiszta vagyok.

[27]Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes akaratát.

[28]Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.

[29]Tudom, hogy távozásom után ragadozó farkasok jönnek közétek, akik nem kímélik a nyájat,

[30]sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik hazugságokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat.

[31]Vigyázzatok azért, és emlékezzetek arra, hogy három évig éjjel és nappal szüntelenül könnyek között intettelek mindnyájatokat.

[32] Agora, pois, encomendo-vos ao SENHOR e à palavra da sua graça, que tem poder para vos edificar e dar herança entre todos os que são santificados.

[33] De ninguém cobicei prata, nem ouro, nem vestes;

[34] vós mesmos sabeis que estas mãos serviram para o que me era necessário a mim e aos que estavam comigo.

[35] Tenho-vos mostrado em tudo que, trabalhando assim, é mister socorrer os necessitados e recordar as palavras do próprio SENHOR Jesus: Mais bem-aventurado é dar que receber.

Paulo ora com eles

[36] Tendo dito estas coisas, ajoelhando-se, orou com todos eles.

[37] Então, houve grande pranto entre todos, e, abraçando afetuosamente a Paulo, o beijavam,

[38] entristecidos especialmente pela palavra que ele dissera: que não mais veriam o seu rosto. E acompanharam-no até ao navio.

Atos 21

Paulo chega a Tiro

[1] Depois de nos apartarmos, fizemo-nos à vela e, correndo em direitura, chegamos a Cós; no dia seguinte, a Rodes, e dali, a Pátara.

[2] Achando um navio que ia para a Fenícia, embarcamos nele, seguindo viagem.

[3] Quando Chipre já estava à vista, deixando-a à esquerda, navegamos para a

[32]Most pedig Istenre bízlak titeket és kegyelme igéjére, akinek van hatalma arra, hogy építsen és örökséget adjon a szentek közösségében.

[33]Senkinek ezüstjét, aranyát vagy ruháját nem kívántam,

[34]sőt ti jól tudjátok, hogy a magam szükségleteiről, meg a velem levőkéről ezek a kezek gondoskodtak.

[35]Mindezekben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”

[36]Miután ezeket elmondta, mindnyájukkal együtt térdre borulva imádkozott.

[37]Valamennyien nagy sírásra fakadtak, Pál nyakába borultak, és csókolgatták őt.

[38]Különösen azon a szaván szomorodtak el, hogy többé nem fogják őt viszontlátni. Azután kikísérték a hajóhoz.

ApCsel 21

Pál útja Milétosztól Jeruzsálemig

[1]Amikor elbúcsúztunk tőlük, útnak indultunk, és egyenes irányban haladva Kószba érkeztünk; másnap Rodoszba, onnan pedig Patarába.

[2]Ott találtunk egy Föníciába induló hajót: beszálltunk és elhajóztunk.

[3]Miután Ciprust megpillantottuk, és bal kéz felől elhagytuk, Szíria felé tartottunk,

Síria e chegamos a Tiro; pois o navio devia ser descarregado ali.

4 Encontrando os discípulos, permanecemos lá durante sete dias; e eles, movidos pelo Espírito, recomendavam a Paulo que não fosse a Jerusalém.

5 Passados aqueles dias, tendo-nos retirado, prosseguimos viagem, acompanhados por todos, cada um com sua mulher e filhos, até fora da cidade; ajoelhados na praia, oramos.

6 E, despedindo-nos uns dos outros, então, embarcamos; e eles voltaram para casa.

Paulo em Cesareia

7 Quanto a nós, concluindo a viagem de Tiro, chegamos a Ptolemaida, onde saudamos os irmãos, passando um dia com eles.

8 No dia seguinte, partimos e fomos para Cesaréia; e, entrando na casa de Filipe, o evangelista, que era um dos sete, ficamos com ele.

9 Tinha este quatro filhas donzelas, que profetizavam.

10 Demorando-nos ali alguns dias, desceu da Judéia um profeta chamado Ágabo;

11 e, vindo ter conosco, tomando o cinto de Paulo, ligando com ele os próprios pés e mãos, declarou: Isto diz o Espírito Santo: Assim os judeus, em Jerusalém, farão ao dono deste cinto e o entregarão nas mãos dos gentios.

és kikötöttünk Tíruszban, mert a hajó ott tette ki a rakományát.

4Felkerestük a tanítványokat, és ott maradtunk hét napig: ők a Lélek indítására azt mondták Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe.

5Amikor pedig eltöltöttük ezeket a napokat, és elindultunk, hogy utunkat folytassuk, valamennyien elkísértek bennünket feleségükkel és gyermekeikkel a városon kívülre, és a tengerparton térdre esve imádkoztunk.

6Ezután elbúcsúztunk egymástól, mi hajóra szálltunk, ők pedig visszatértek otthonukba.

7Hajóutunk végére érve Tíruszból Ptolemaiszba jutottunk. Köszöntöttük a testvéreket, és ott maradtunk náluk egy napig.

8Másnap elindultunk, és megérkeztünk Cézáreába. Bementünk Fülöp evangélista házába, aki a hét diakónus egyike volt, és nála maradtunk.

9Neki volt négy hajadon leánya, akik prófétáltak.

10Már több napja ott voltunk, amikor lejött Júdeából egy Agabosz nevű próféta.

11Odajött hozzánk, levette Pál övét, megkötözte vele saját kezét és lábát, és ezt mondta: Így szól a Szentlélek: Azt a férfit, akié ez az öv, így kötözik meg Jeruzsálemben a zsidók, és pogányok kezébe adják.

[12] Quando ouvimos estas palavras, tanto nós como os daquele lugar, rogamos a Paulo que não subisse a Jerusalém.

[13] Então, ele respondeu: Que fazeis chorando e quebrantando-me o coração? Pois estou pronto não só para ser preso, mas até para morrer em Jerusalém pelo nome do SENHOR Jesus.

[14] Como, porém, não o persuadimos, conformados, dissemos: Faça-se a vontade do SENHOR!

[15] Passados aqueles dias, tendo feito os preparativos, subimos para Jerusalém;

[16] e alguns dos discípulos também vieram de Cesaréia conosco, trazendo consigo Mnasom, natural de Chipre, velho discípulo, com quem nos deveríamos hospedar.

Paulo chega a Jerusalém

[17] Tendo nós chegado a Jerusalém, os irmãos nos receberam com alegria.

[18] No dia seguinte, Paulo foi conosco encontrar-se com Tiago, e todos os presbíteros se reuniram.

[19] E, tendo-os saudado, contou minuciosamente o que Deus fizera entre os gentios por seu ministério.

[20] Ouvindo-o, deram eles glória a Deus e lhe disseram: Bem vês, irmão, quantas dezenas de milhares há entre os judeus que creram, e todos são zelosos da lei;

[21] e foram informados a teu respeito que ensinas todos os judeus entre os gentios a apostatarem de Moisés, dizendo-lhes que

[12]Amikor ezt meghallottuk, a helybeliekkel együtt arra kértük Pált, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe.

[13]De Pál így felelt: Miért sírtok, és miért keserítitek meg a szívemet? Hiszen én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézus nevéért.

[14]Amikor pedig nem hagyta magát meggyőzni, megnyugodtunk és azt mondtuk: Legyen meg az Úr akarata!

[15]E napok után felkészültünk, és felmentünk Jeruzsálembe.

[16]Velünk jött néhány cézáreai tanítvány is, akik elvezettek egy régi tanítványhoz, a ciprusi Mnászónhoz, hogy az ő vendégei legyünk.

Pál a jeruzsálemi templomban

[17]Amikor Jeruzsálembe érkeztünk, örömmel fogadtak a testvérek.

[18]Másnap eljött Pál velünk együtt Jakabhoz, ahol a vének is jelen voltak mindnyájan.

[19]Köszöntötte őket, majd részletesen elbeszélte, mit tett az Isten a pogányok között az ő szolgálata által.

[20]Amikor ezt hallották, dicsőítették az Istent, aztán így szóltak hozzá: Látod, testvérem, milyen sok ezren vannak a zsidók között, akik hívők, és mindnyájan buzgón ragaszkodnak a törvényhez.

[21]Rólad pedig azt hallottuk, hogy Mózestől való elszakadásra tanítod a pogányok között lévő zsidókat, és azt

não devem circuncidar os filhos, nem andar segundo os costumes da lei.

[22] Que se há de fazer, pois? Certamente saberão da tua chegada.

[23] Faze, portanto, o que te vamos dizer: estão entre nós quatro homens que, voluntariamente, aceitaram voto;

[24] toma-os, purifica-te com eles e faze a despesa necessária para que raspem a cabeça; e saberão todos que não é verdade o que se diz a teu respeito; e que, pelo contrário, andas também, tu mesmo, guardando a lei.

[25] Quanto aos gentios que creram, já lhes transmitimos decisões para que se abstenham das coisas sacrificadas a ídolos, do sangue, da carne de animais sufocados e das relações sexuais ilícitas.

[26] Então, Paulo, tomando aqueles homens, no dia seguinte, tendo-se purificado com eles, entrou no templo, acertando o cumprimento dos dias da purificação, até que se fizesse a oferta em favor de cada um deles.

A prisão de Paulo

[27] Quando já estavam por findar os sete dias, os judeus vindos da Ásia, tendo visto Paulo no templo, alvoroçaram todo o povo e o agarraram,

[28] gritando: Israelitas, socorro! Este é o homem que por toda parte ensina todos a serem contra o povo, contra a lei e contra este lugar; ainda mais, introduziu até

mondod, hogy ne metéljék körül fiaikat, és hogy ne a zsidó szokás szerint éljenek.

[22]Mi tegyünk tehát? Mindenképpen híre megy annak, hogy megjöttél.

[23]Tedd hát azt, amit mondunk neked! Van nálunk négy férfi, akik fogadalmat tettek.

[24]Vedd magad mellé őket, végezd el velük együtt a tisztulási szertartást, vállald a költségeiket, hogy megnyírhassák a fejüket! Így megtudja mindenki, hogy semmi sem igaz abból, amit rólad hallott, hanem magad is megtartod a törvényt, és aszerint élsz.

[25]A pogányokból lett hívőknek pedig már megírtuk azt a határozatunkat, hogy tartózkodjanak a bálványoknak áldozott hústól és a vértől, a megfulladt állattól, és a paráznaságtól.

[26]Akkor Pál maga mellé vette ezeket a férfiakat, a következő napon elvégezve velük együtt a tisztulási szertartást, bement a templomba, és bejelentette, hogy mikor telnek le az ő tisztulásának napjai, amíg mindegyikükért be kell mutatni az áldozatot.

Pált megkötözik

[27]Amikor végéhez közeledett a hét nap, az Ázsiából való zsidók meglátták őt a templomban. Fellázították az egész sokaságot, megragadták,

[28]és így kiáltoztak: Izráelita férfiak, segítsetek! Ez az az ember, aki a nép ellen, a törvény ellen és a szent hely ellen tanít mindenütt mindenkit, sőt még görögöket

gregos no templo e profanou este recinto sagrado.

[29] Pois, antes, tinham visto Trófimo, o efésio, em sua companhia na cidade e julgavam que Paulo o introduzira no templo.

[30] Agitou-se toda a cidade, havendo concorrência do povo; e, agarrando a Paulo, arrastaram-no para fora do templo, e imediatamente foram fechadas as portas.

[31] Procurando eles matá-lo, chegou ao conhecimento do comandante da força que toda a Jerusalém estava amotinada.

[32] Então, este, levando logo soldados e centuriões, correu para o meio do povo. Ao verem chegar o comandante e os soldados, cessaram de espancar Paulo.

[33] Aproximando-se o comandante, apoderou-se de Paulo e ordenou que fosse acorrentado com duas cadeias, perguntando quem era e o que havia feito.

[34] Na multidão, uns gritavam de um modo; outros, de outro; não podendo ele, porém, saber a verdade por causa do tumulto, ordenou que Paulo fosse recolhido à fortaleza.

[35] Ao chegar às escadas, foi preciso que os soldados o carregassem, por causa da violência da multidão,

[36] pois a massa de povo o seguia gritando: Mata-o!

[37] E, quando Paulo ia sendo recolhido à fortaleza, disse ao comandante: É-me permitido dizer-te alguma coisa? Respondeu ele: Sabes o grego?

is hozott be a templomba, és megszentségtelenítette ezt a szent helyet.

[29]Néhányan ugyanis látták vele a városban azelőtt az efezusi Trofimoszt, és azt hitték, hogy Pál bevitte a templomba.

[30]Felbolydult tehát az egész város, a nép összecsődült, Pált megragadták, kivonszolták a templomból, és a kapukat azonnal bezárták.

[31]Mikor pedig meg akarták ölni, jelentés érkezett a helyőrség ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem lázong.

[32]Ez azonnal katonákat és századosokat vett maga mellé, és lerohant hozzájuk. Amikor azok meglátták az ezredest és a katonákat, abbahagyták Pál ütlegelését.

[33]Amint az ezredes odaért, elfogatta őt, és megparancsolta, hogy verjék kettős bilincsbe; majd kérdezősködött, hogy ki ez, és mit követett el.

[34]De a tömegből ki ezt, ki azt kiáltotta. Mivel a zajongás miatt nem tudhatott meg semmi bizonyosat, megparancsolta, hogy vigyék a várba.

[35]Amikor pedig a lépcsőhöz ért, valósággal vinniük kellett Pált a katonáknak a tömeg erőszakossága miatt,

[36]mert az egész tömeg követte, és kiáltozott: Végeztesd ki!

[37]Amikor már éppen be akarták vinni Pált a várba, így szólt az ezredeshez: Szabad valamit mondanom neked? Az megkérdezte: Te tudsz görögül?

[38] Não és tu, porventura, o egípcio que, há tempos, sublevou e conduziu ao deserto quatro mil sicários?

[39] Respondeu-lhe Paulo: Eu sou judeu, natural de Tarso, cidade não insignificante da Cilícia; e rogo-te que me permitas falar ao povo.

[40] Obtida a permissão, Paulo, em pé na escada, fez com a mão sinal ao povo. Fez-se grande silêncio, e ele falou em língua hebraica, dizendo:

Atos 22

Paulo apresenta a sua defesa

[1] Irmãos e pais, ouvi, agora, a minha defesa perante vós.

[2] Quando ouviram que lhes falava em língua hebraica, guardaram ainda maior silêncio. E continuou:

[3] Eu sou judeu, nasci em Tarso da Cilícia, mas criei-me nesta cidade e aqui fui instruído aos pés de Gamaliel, segundo a exatidão da lei de nossos antepassados, sendo zeloso para com Deus, assim como todos vós o sois no dia de hoje.

[4] Persegui este Caminho até à morte, prendendo e metendo em cárceres homens e mulheres,

[5] de que são testemunhas o sumo sacerdote e todos os anciãos. Destes, recebi cartas para os irmãos; e ia para Damasco, no propósito de trazer manietados para Jerusalém os que

[38]Hát nem te vagy az az egyiptomi, aki néhány nappal ezelőtt fellázította és a pusztába vezette a szikáriusok négyezer emberét?

[39]Pál így felelt: Én Tarzuszból való zsidó vagyok, Kilikia nevezetes városának polgára. Arra kérlek, engedd meg, hogy szóljak a néphez.

[40]Miután ő megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek, és amikor nagy csend lett, héber nyelven így kezdett beszélni:

ApCsel 22

Pál beszéde a néphez

[1]Férfiak, testvérek és atyák, hallgassátok meg védekezésemet, amelyet most hozzátok intézek!

[2]Mikor hallották, hogy héber nyelven szól hozzájuk, még jobban elcsendesedtek. Aztán így folytatta:

[3]Én zsidó ember vagyok, a kilikiai Tarzuszban születtem, de ebben a városban növekedtem fel; Gamáliél lábainál kaptam nevelést az ősi törvény szigora szerint, Isten buzgó híve voltam, ahogyan ma ti mindnyájan.

[4]E tanítás követőit halálra üldöztem, megkötöztem, és börtönbe juttattam férfiakat és nőket is.

[5]Tanúm erre a főpap és a vének egész tanácsa, akiktől leveleket is kaptam a testvérekhez, és elmentem Damaszkuszba, hogy az ott lévőket is megkötözve hozzam Jeruzsálembe, hogy megkapják büntetésüket.

também lá estivessem, para serem punidos.

[6] Ora, aconteceu que, indo de caminho e já perto de Damasco, quase ao meio-dia, repentinamente, grande luz do céu brilhou ao redor de mim.

[7] Então, caí por terra, ouvindo uma voz que me dizia: Saulo, Saulo, por que me persegues?

[8] Perguntei: quem és tu, SENHOR? Ao que me respondeu: Eu sou Jesus, o Nazareno, a quem tu persegues.

[9] Os que estavam comigo viram a luz, sem, contudo, perceberem o sentido da voz de quem falava comigo.

[10] Então, perguntei: que farei, SENHOR? E o SENHOR me disse: Levanta-te, entra em Damasco, pois ali te dirão acerca de tudo o que te é ordenado fazer.

[11] Tendo ficado cego por causa do fulgor daquela luz, guiado pela mão dos que estavam comigo, cheguei a Damasco.

[12] Um homem, chamado Ananias, piedoso conforme a lei, tendo bom testemunho de todos os judeus que ali moravam,

[13] veio procurar-me e, pondo-se junto a mim, disse: Saulo, irmão, recebe novamente a vista. Nessa mesma hora, recobrei a vista e olhei para ele.

[14] Então, ele disse: O Deus de nossos pais, de antemão, te escolheu para conheceres

[6]Történt pedig, hogy amikor úton voltam, és Damaszkuszhoz közeledtem, déltájban hirtelen vakító fényesség sugárzott le rám az égből.

[7]A földre estem, és hangot hallottam, amely így szólt: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

[8]Én pedig megkérdeztem: Ki vagy, Uram? És ő így szólt hozzám: Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözöl.

[9]Akik velem voltak, a fényt ugyan látták, de a velem beszélő hangját nem hallották.

[10]Ezt kérdeztem akkor: Mit tegyek, Uram? Az Úr pedig azt felelte nekem: Kelj fel, menj Damaszkuszba, és ott megmondják neked mindazt, amit Isten elrendelt, hogy megtedd.

[11]Mivel pedig annak a fényességnek a ragyogása miatt nem láttam, a velem lévők kézen fogva vezettek; úgy mentem be Damaszkuszba.

[12]Egy bizonyos Ananiás pedig, aki törvény szerint élő kegyes férfi, aki mellett bizonyságot tesznek az ott lakó zsidók mind,

[13]eljött hozzám, elém állt, és így szólt: Testvérem, Saul, láss! És én abban a pillanatban ismét láttam, és rátekintettem.

[14]Ő pedig ezt mondta nekem: Atyáink Istene választott ki téged, hogy megismerd

a sua vontade, veres o Justo e ouvires uma voz da sua própria boca,

[15] porque terás de ser sua testemunha diante de todos os homens, das coisas que tens visto e ouvido.

[16] E agora, por que te demoras? Levanta-te, recebe o batismo e lava os teus pecados, invocando o nome dele.

[17] Tendo eu voltado para Jerusalém, enquanto orava no templo, sobreveio-me um êxtase,

[18] e vi aquele que falava comigo: Apressa-te e sai logo de Jerusalém, porque não receberão o teu testemunho a meu respeito.

[19] Eu disse: SENHOR, eles bem sabem que eu encerrava em prisão e, nas sinagogas, açoitava os que criam em ti.

[20] Quando se derramava o sangue de Estêvão, tua testemunha, eu também estava presente, consentia nisso e até guardei as vestes dos que o matavam.

[21] Mas ele me disse: Vai, porque eu te enviarei para longe, aos gentios.

Paulo livra-se de ser açoitado

[22] Ouviram-no até essa palavra e, então, gritaram, dizendo: Tira tal homem da terra, porque não convém que ele viva!

[23] Ora, estando eles gritando, arrojando de si as suas capas, atirando poeira para os ares,

[24] ordenou o comandante que Paulo fosse recolhido à fortaleza e que, sob açoite,

az ő akaratát, meglásd az Igazat, és hangot hallj az ő ajkáról.

[15]Mert az ő tanúja leszel minden ember előtt arról, amiket láttál és hallottál.

[16]Most tehát miért késlekedsz? Kelj fel, keresztelkedj meg, mosd le bűneidet, segítségül híva az Úr nevét.

[17]Történt azután, hogy visszatértem Jeruzsálembe, és a templomban imádkoztam: révületbe estem,

[18]és láttam őt, aki ezt mondta nekem: Siess, és menj ki hamar Jeruzsálemből, mert nem fogadják el a rólam való bizonyságtételedet.

[19]Én így szóltam: Uram, ők tudják, hogy én voltam az, aki börtönbe vetettem, és zsinagógáról zsinagógára járva megverettem a benned hívőket.

[20]Amikor pedig kiontották Istvánnak, a te vértanúdnak a vérét, magam is ott álltam, helyeseltem az ő megölését, és őriztem azoknak a ruháját, akik megölték.

[21]De ő azt mondta nekem: Eredj el, mert én messze küldelek téged, a pogányok közé.

Pált a várba viszik

[22]Eddig a kijelentésig hallgatták, de akkor így kezdtek kiáltozni: Töröld el a föld színéről az ilyet, mert nem szabad neki élnie!

[23]Kiáltoztak, ruháikat eldobálták, és port szórtak a levegőbe.

[24]Az ezredes ezért elrendelte, hogy vigyék a várba, és meghagyta, hogy korbáccsal

fosse interrogado para saber por que motivo assim clamavam contra ele.

[25] Quando o estavam amarrando com correias, disse Paulo ao centurião presente: Ser-vos-á, porventura, lícito açoitar um cidadão romano, sem estar condenado?

[26] Ouvindo isto, o centurião procurou o comandante e lhe disse: Que estás para fazer? Porque este homem é cidadão romano.

[27] Vindo o comandante, perguntou a Paulo: Dize-me: és tu romano? Ele disse: Sou.

[28] Respondeu-lhe o comandante: A mim me custou grande soma de dinheiro este título de cidadão. Disse Paulo: Pois eu o tenho por direito de nascimento.

[29] Imediatamente, se afastaram os que estavam para o inquirir com açoites. O próprio comandante sentiu-se receoso quando soube que Paulo era romano, porque o mandara amarrar.

[30] No dia seguinte, querendo certificar-se dos motivos por que vinha ele sendo acusado pelos judeus, soltou-o, e ordenou que se reunissem os principais sacerdotes e todo o Sinédrio, e, mandando trazer Paulo, apresentou-o perante eles.

Atos 23

Paulo perante o Sinédrio

[1] Fitando Paulo os olhos no Sinédrio, disse: Varões, irmãos, tenho andado diante de

vallassák ki: hadd tudja meg, miért kiáltoztak így ellene.

[25]Amikor pedig szíjakkal lekötözték, ezt kérdezte Pál az ott álló századostól: Szabad-e római polgárt ítélet nélkül megkorbácsolnotok?

[26]Amikor ezt meghallotta a százados, az ezredeshez ment, és jelentést tett neki: Mit akarsz tenni? Hiszen ez az ember római polgár.

[27]Erre az ezredes odament, és megkérdezte tőle: Mondd meg nekem: csakugyan római polgár vagy? Ő így felelt: Az vagyok.

[28]Az ezredes így szólt: Én nagy összegért szereztem meg ezt a polgárjogot. Pál ezt mondta: Én viszont beleszülettem.

[29]Ekkor azonnal félreálltak mellőle azok, akik vallatni akarták. Sőt az ezredes is megijedt, amikor megtudta, hogy római polgár az, akit megkötöztetett.

[30]Másnap aztán meg akarta tudni a valóságot arról, hogy mivel vádolják a zsidók, levétette tehát bilincseit, és megparancsolta, hogy gyűljenek össze a főpapok és az egész nagytanács. Ekkor lehozatta Pált, és eléjük állította.

ApCsel 23

Pál beszéde a nagytanács előtt

[1]Pál rátekintett a nagytanácsra, és így szólt: Testvéreim, férfiak, én teljesen tiszta

Deus com toda a boa consciência até ao dia de hoje.

[2] Mas o sumo sacerdote, Ananias, mandou aos que estavam perto dele que lhe batessem na boca.

[3] Então, lhe disse Paulo: Deus há de ferir-te, parede branqueada! Tu estás aí sentado para julgar-me segundo a lei e, contra a lei, mandas agredir-me?

[4] Os que estavam a seu lado disseram: Estás injuriando o sumo sacerdote de Deus?

[5] Respondeu Paulo: Não sabia, irmãos, que ele é sumo sacerdote; porque está escrito: Não falarás mal de uma autoridade do teu povo.

[6] Sabendo Paulo que uma parte do Sinédrio se compunha de saduceus e outra, de fariseus, exclamou: Varões, irmãos, eu sou fariseu, filho de fariseus! No tocante à esperança e à ressurreição dos mortos sou julgado!

[7] Ditas estas palavras, levantou-se grande dissensão entre fariseus e saduceus, e a multidão se dividiu.

[8] Pois os saduceus declaram não haver ressurreição, nem anjo, nem espírito; ao passo que os fariseus admitem todas essas coisas.

[9] Houve, pois, grande vozearia. E, levantando-se alguns escribas da parte dos fariseus, contendiam, dizendo: Não achamos neste homem mal algum; e será

lelkiismerettel szolgáltam Istennek, mind e mai napig.

[2]Ánániás főpap ekkor megparancsolta a mellette állóknak, hogy üssék szájon.

[3]Pál ekkor így szólt hozzá: Megver téged az Isten, te meszelt fal! Itt ülsz, hogy ítélkezz felettem a törvény szerint, mégis a törvény ellenére azt parancsolod, hogy megüssenek?

[4]Erre az ott állók ezt mondták: Isten főpapját gyalázod?

[5]Pál így válaszolt: Nem tudtam, testvéreim, hogy főpap. Mert meg van írva: „Néped fejedelmét ne átkozd!”

[6]Mivel pedig Pál tudta, hogy egyik részük a szadduceusok, másik részük pedig a farizeusok közül való, így kiáltott a nagytanács előtt: Testvéreim, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia; a halottak feltámadásába vetett reménységem miatt vádolnak engem.

[7]Mihelyt ezt mondta, vita támadt a farizeusok és a szadduceusok között, és a gyűlés véleménye megoszlott.

[8]A szadduceusok ugyanis azt állítják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem lélek, a farizeusok pedig vallják mindegyiket.

[9]Nagy kiáltozás támadt, a farizeuspárti írástudók közül néhányan felállva hevesen vitatkoztak, és így szóltak: Semmi rosszat

que algum espírito ou anjo lhe tenha falado?

[10] Tomando vulto a celeuma, temendo o comandante que fosse Paulo espedaçado por eles, mandou descer a guarda para que o retirassem dali e o levassem para a fortaleza.

sem találunk ebben az emberben. Hátha valóban Lélek szólt hozzá vagy angyal?

[10]Mivel a felfordulás egyre nagyobb lett, az ezredes attól félve, hogy Pált széttépik, megparancsolta, hogy a csapat menjen le, ragadja ki őt közülük, és vigye a várba.

O Senhor aparece a Paulo

[11] Na noite seguinte, o SENHOR, pondo-se ao lado dele, disse: Coragem! Pois do modo por que deste testemunho a meu respeito em Jerusalém, assim importa que também o faças em Roma.

[11]Aznap éjjel pedig odaállt Pál mellé az Úr, és ezt mondta: Bízzál, mert ahogyan bizonyságot tettél az én ügyem mellett Jeruzsálemben, úgy kell Rómában is bizonyságot tenned!

A cilada dos judeus

[12] Quando amanheceu, os judeus se reuniram e, sob anátema, juraram que não haviam de comer, nem beber, enquanto não matassem Paulo.

[13] Eram mais de quarenta os que entraram nesta conspirata.

[14] Estes, indo ter com os principais sacerdotes e os anciãos, disseram: Juramos, sob pena de anátema, não comer coisa alguma, enquanto não matarmos Paulo.

[15] Agora, pois, notificai ao comandante, juntamente com o Sinédrio, que vo-lo apresente como se estivésseis para investigar mais acuradamente a sua causa; e nós, antes que ele chegue, estaremos prontos para assassiná-lo.

[16] Mas o filho da irmã de Paulo, tendo ouvido a trama, foi, entrou na fortaleza e de tudo avisou a Paulo.

Összeesküvés Pál ellen

[12]Amikor megvirradt, a zsidók összeseregletttek, és átokkal kötelezték magukat, hogy nem esznek és nem isznak addig, amíg meg nem ölik Pált.

[13]Több mint negyvenen voltak, akik ezt az összeesküvést szőtték.

[14]Ezek elmentek a főpapokhoz és a vénekhez, és így szóltak: Súlyos átokkal köteleztük magunkat, hogy semmit sem veszünk magunkhoz, amíg meg nem öljük Pált.

[15]Most tehát a nagytanáccsal együtt javasoljátok az ezredesnek, hogy vezettesse őt hozzátok, mintha alaposabban akarnátok kivizsgálni az ügyét. Mi pedig készen állunk, hogy végezzünk vele, mielőtt ideér.

[16]Pál nőtestvérének fia azonban hallott a cselszövésről, elment, és a várba bejutva elmondta ezt Pálnak.

[17] Então, este, chamando um dos centuriões, disse: Leva este rapaz ao comandante, porque tem alguma coisa a comunicar-lhe.

[17]Pál magához kérette az egyik századost, és ezt kérte tőle: Ezt az ifjút vezesd el az ezredeshez, mert jelenteni akar valamit.

[18] Tomando-o, pois, levou-o ao comandante, dizendo: O preso Paulo, chamando-me, pediu-me que trouxesse à tua presença este rapaz, pois tem algo que dizer-te.

[18]Az tehát maga mellé vette az ifjút, elvezette az ezredeshez, és ezt mondta: A fogoly Pál hívatott engem, és megkért, hogy ezt az ifjút vezessem hozzád, mert valamit mondani akar neked.

[19] Tomou-o pela mão o comandante e, pondo-se à parte, perguntou-lhe: Que tens a comunicar-me?

[19]Az ezredes kezénél fogva félrevonta az ifjút, és megkérdezte tőle: Mit akarsz nekem jelenteni?

[20] Respondeu ele: Os judeus decidiram rogar-te que, amanhã, apresentes Paulo ao Sinédrio, como se houvesse de inquirir mais acuradamente a seu respeito.

[20]Az pedig így válaszolt: A zsidók megegyeztek, hogy megkérnek téged: vezettesd le Pált holnap a nagytanács elé, mintha valamit pontosabban akarnának megtudni róla.

[21] Tu, pois, não te deixes persuadir, porque mais de quarenta entre eles estão pactuados entre si, sob anátema, de não comer, nem beber, enquanto não o matarem; e, agora, estão prontos, esperando a tua promessa.

[21]De te ne engedj nekik, mert közülük több mint negyven férfi leselkedik rá, akik átokkal kötelezték magukat, hogy addig nem esznek és nem isznak, amíg meg nem ölik. Már készen is állnak, csak üzenetedet várják.

[22] Então, o comandante despediu o rapaz, recomendando-lhe que a ninguém dissesse ter-lhe trazido estas informações.

[22]Az ezredes elbocsátotta az ifjút, és meghagyta neki: Senkinek se szólj arról, hogy ezt jelentetted nekem.

Pált Cézáreába szállítják

[23] Chamando dois centuriões, ordenou: Tende de prontidão, desde a hora terceira da noite, duzentos soldados, setenta de cavalaria e duzentos lanceiros para irem até Cesaréia;

[23]Ezután hívatott két századost, és megparancsolta nekik: Este kilenc órára állítsatok készenlétbe kétszáz katonát, hetven lovast és kétszáz lándzsást, hogy induljanak Cézáreába.

[24] preparai também animais para fazer Paulo montar e ir com segurança ao governador Félix.

[24]Adjatok melléjük hátas állatokat is, hogy Pált felültetve biztonságban juttassák el Félix helytartóhoz.

[25] E o comandante escreveu uma carta nestes termos:

A carta de Cláudio a Félix

[26] Cláudio Lísias ao excelentíssimo governador Félix, saúde.

[27] Este homem foi preso pelos judeus e estava prestes a ser morto por eles, quando eu, sobrevindo com a guarda, o livrei, por saber que ele era romano.

[28] Querendo certificar-me do motivo por que o acusavam, fi-lo descer ao Sinédrio deles;

[29] verifiquei ser ele acusado de coisas referentes à lei que os rege, nada, porém, que justificasse morte ou mesmo prisão.

[30] Sendo eu informado de que ia haver uma cilada contra o homem, tratei de enviá-lo a ti, sem demora, intimando também os acusadores a irem dizer, na tua presença, o que há contra ele. [Saúde.]

Paulo no pretório de Herodes

[31] Os soldados, pois, conforme lhes foi ordenado, tomaram Paulo e, durante a noite, o conduziram até Antipátride;

[32] no dia seguinte, voltaram para a fortaleza, tendo deixado aos de cavalaria o irem com ele;

[33] os quais, chegando a Cesaréia, entregaram a carta ao governador e também lhe apresentaram Paulo.

[34] Lida a carta, perguntou o governador de que província ele era; e, quando soube que era da Cilícia,

[25]Azután levelet írt, amelynek ez volt a tartalma:

[26]„Klaudiusz Lisziász a nagyra becsült helytartónak, Félixnek üdvözletét küldi.

[27]Ezt a férfit a zsidók elfogták, és meg akarták ölni, de csapatommal megjelenve kiszabadítottam, mivel tudomásomra jutott, hogy római polgár.

[28]Mivel meg akartam tudni, mivel vádolják, a nagytanácsuk elé vezettettem.

[29]Megállapítottam, hogy az ő törvényük vitás kérdéseivel kapcsolatban vádolják, de nincs ellene semmiféle halált vagy fogságot érdemlő vád.

[30]Mivel pedig jelentették nekem, hogy merénylet készül ez ellen a férfi ellen, azonnal elküldtem hozzád, és vádlóinak is meghagytam, hogy ha panaszuk van ellene, előtted mondják el.”

[31]A katonák tehát a kapott parancs értelmében átvették Pált, és elvitték az éjszaka folyamán Antipatriszba.

[32]Másnap a lovasokat továbbküldték vele, ők pedig visszatértek a várba.

[33]Mikor megérkeztek Cézáreába, átadták a levelet a helytartónak, és elébe vezették Pált is.

[34]A helytartó elolvasta a levelet, és megkérdezte Páltól, hogy melyik tartományból való; és amikor megtudta, hogy Kilikiából,

[35] disse: Ouvir-te-ei quando chegarem os teus acusadores. E mandou que ele fosse detido no pretório de Herodes.

[35]így szólt: Akkor foglak kihallgatni, ha vádlóid is megérkeztek. És megparancsolta, hogy Heródes palotájában őrizzék.

Atos 24

Ananias e Tértulo acusam Paulo perante Félix

[1] Cinco dias depois, desceu o sumo sacerdote, Ananias, com alguns anciãos e com certo orador, chamado Tértulo, os quais apresentaram ao governador libelo contra Paulo.

[2] Sendo este chamado, passou Tértulo a acusá-lo, dizendo: Excelentíssimo Félix, tendo nós, por teu intermédio, gozado de paz perene, e, também por teu providente cuidado, se terem feito notáveis reformas em benefício deste povo,

[3] sempre e por toda parte, isto reconhecemos com toda a gratidão.

[4] Entretanto, para não te deter por longo tempo, rogo-te que, de conformidade com a tua clemência, nos atendas por um pouco.

[5] Porque, tendo nós verificado que este homem é uma peste e promove sedições entre os judeus esparsos por todo o mundo, sendo também o principal agitador da seita dos nazarenos,

[6] o qual também tentou profanar o templo, nós o prendemos [com o intuito de julgá-lo segundo a nossa lei.

ApCesel 24

Pált vádolják Félix előtt

[1]Öt nap múlva azután lement Ananiás főpap néhány vénnel és egy Tertullusz nevű ügyvéddel, és panaszt tettek a helytartónál Pál ellen.

[2]Amikor behívták, Tertullusz így kezdte vádolni:

[3]Nagy békességet biztosítasz számunkra, nagyra becsült Félix, és üdvös változások történnek népünk javára a te gondoskodásod folytán. Ezt mindenkor és mindenütt teljes hálával ismerjük el.

[4]De hogy hosszan ne fárasszalak, kérlek, hallgasd meg rövid beszédünket, jóindulattal.

[5]Mi ugyanis megállapítottuk, hogy ez az ember valóságos pestis, lázadást szít a földkerekségen élő valamennyi zsidó között, és a názáreti irányzat feje.

[6]A templomot is meg akarta szentségteleníteni, de elfogtuk, és a mi törvényünk szerint akartuk elítélni.

[7] Mas, sobrevindo o comandante Lísias, o arrebatou das nossas mãos com grande violência,

[7]Lisziász ezredes azonban odajött, és erőszakkal kivette őt a kezünk közül,

[8] ordenando que os seus acusadores viessem à tua presença]. Tu mesmo, examinando-o, poderás tomar conhecimento de todas as coisas de que nós o acusamos.

[8]és azt parancsolta, hogy vádlói hozzád jöjjenek. Magad is tudomást szerezhetsz mindarról, amivel vádoljuk, ha őt kihallgatod.

[9] Os judeus também concordaram na acusação, afirmando que estas coisas eram assim.

[9]Csatlakoztak ehhez a vádhoz a zsidók is, és bizonygatták, hogy mindez valóban így van.

Paulo apresenta a sua defesa

Pál védekezése Félix előtt

[10] Paulo, tendo-lhe o governador feito sinal que falasse, respondeu: Sabendo que há muitos anos és juiz desta nação, sinto-me à vontade para me defender,

[10]Amikor a helytartó intett Pálnak, hogy beszélhet, ő így szólt: Mivel tudom, hogy sok éve vagy már bírája ennek a népnek, nagyobb bizalommal védekezem a magam ügyében.

[11] visto poderes verificar que não há mais de doze dias desde que subi a Jerusalém para adorar;

[11]Magad is meggyőződhetsz arról, hogy alig tizenkét napja jöttem fel Jeruzsálembe imádkozni.

[12] e que não me acharam no templo discutindo com alguém, nem tampouco amotinando o povo, fosse nas sinagogas ou na cidade;

[12]De nem láttak engem sem a templomban, sem a zsinagógákban, sem a városban bárkivel is vitatkozni vagy a nép között lázadást szítani.

[13] nem te podem provar as acusações que, agora, fazem contra mim.

[13]Azt sem tudják rám bizonyítani, amivel most vádolnak.

[14] Porém confesso-te que, segundo o Caminho, a que chamam seita, assim eu sirvo ao Deus de nossos pais, acreditando em todas as coisas que estejam de acordo com a lei e nos escritos dos profetas,

[14]De azt megvallom előtted, hogy én a szerint a tanítás szerint, amelyet ők eretnekségnek mondanak, úgy szolgálok atyáim Istenének, hogy hiszek mindabban, ami megfelel a törvénynek, és ami meg van írva a próféták könyvében.

[15] tendo esperança em Deus, como também estes a têm, de que haverá ressurreição, tanto de justos como de injustos.

[15]És nekem ugyanaz az Istenbe vetett reménységem, amit ők maguk is várnak, hogy lesz feltámadásuk mind az igazaknak, mind a gonoszoknak.

[16] Por isso, também me esforço por ter sempre consciência pura diante de Deus e dos homens.

[17] Depois de anos, vim trazer esmolas à minha nação e também fazer oferendas,

[18] e foi nesta prática que alguns judeus da Ásia me encontraram já purificado no templo, sem ajuntamento e sem tumulto,

[19] os quais deviam comparecer diante de ti e acusar, se tivessem alguma coisa contra mim.

[20] Ou estes mesmos digam que iniqüidade acharam em mim, por ocasião do meu comparecimento perante o Sinédrio,

[21] salvo estas palavras que clamei, estando entre eles: hoje, sou eu julgado por vós acerca da ressurreição dos mortos.

Paulo perante Félix e Drusila

[22] Então, Félix, conhecendo mais acuradamente as coisas com respeito ao Caminho, adiou a causa, dizendo: Quando descer o comandante Lísias, tomarei inteiro conhecimento do vosso caso.

[23] E mandou ao centurião que conservasse a Paulo detido, tratando-o com indulgência e não impedindo que os seus próprios o servissem.

[24] Passados alguns dias, vindo Félix com Drusila, sua mulher, que era judia, mandou chamar Paulo e passou a ouvi-lo a respeito da fé em Cristo Jesus.

[16]Ezért magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem mindenkor tiszta legyen Isten és emberek előtt.

[17]Több év múltán eljöttem népemhez, hogy adományokat adjak, és áldozatokat mutassak be.

[18]A tisztulási fogadalom teljesítése közben talált rám a templomban néhány Ázsiából való zsidó, nem pedig csődületben vagy lázítás közben.

[19]Nekik kellett volna megjelenniük előtted, és vádolniuk engem, ha valami panaszuk van ellenem.

[20]Vagy mondják meg ezek maguk, találtak-e bennem valamilyen vétket, amikor a nagytanács előtt álltam.

[21]Ha csak azt a kijelentést nem, amelyet közöttük állva kiáltottam: A halottak feltámadása miatt vádolnak engem ma előttetek!

Pál kétévi fogsága Félix alatt

[22]Erre Félix elnapolta az ügyet, mert sokat tudott erről a tanításról, és így szólt: Amikor Lisziász ezredes idejön, akkor fogok dönteni az ügyetekben.

[23]Ugyanakkor megparancsolta a századosnak, hogy tartsák őrizetben Pált, de enyhébb fogságban; és az övéi közül senkit se akadályozzanak abban, hogy szolgálatára legyen.

[24]Néhány nap múlva pedig megjelent Félix a feleségével, Druszillával, aki zsidó származású volt. Magához hívatta Pált, és meghallgatta őt a Krisztus Jézusban való hitről.

[25] Dissertando ele acerca da justiça, do domínio próprio e do Juízo vindouro, ficou Félix amedrontado e disse: Por agora, podes retirar-te, e, quando eu tiver vagar, chamar-te-ei;

[26] esperando também, ao mesmo tempo, que Paulo lhe desse dinheiro; pelo que, chamando-o mais freqüentemente, conversava com ele.

[27] Dois anos mais tarde, Félix teve por sucessor Pórcio Festo; e, querendo Félix assegurar o apoio dos judeus, manteve Paulo encarcerado.

Atos 25

Paulo perante Festo. Apela para César

[1] Tendo, pois, Festo assumido o governo da província, três dias depois, subiu de Cesaréia para Jerusalém;

[2] e, logo, os principais sacerdotes e os maiorais dos judeus lhe apresentaram queixa contra Paulo e lhe solicitavam,

[3] pedindo como favor, em detrimento de Paulo, que o mandasse vir a Jerusalém, armando eles cilada para o matarem na estrada.

[4] Festo, porém, respondeu achar-se Paulo detido em Cesaréia; e que ele mesmo, muito em breve, partiria para lá.

[5] Portanto, disse ele, os que dentre vós estiverem habilitados que desçam comigo; e, havendo contra este homem qualquer crime, acusem-no.

[6] E, não se demorando entre eles mais de oito ou dez dias, desceu para Cesaréia; e,

[25]De amikor igazságról, önmegtartóztatásról és a jövendő ítéletről kezdett beszélni, Félix megrémült, és így szólt: Most menj el, de ha alkalmat találok, majd ismét hívatlak.

[26]Egyúttal azt is remélte, hogy pénzt kap Páltól, ezért gyakrabban hívatta, és elbeszélgetett vele.

[27]Két esztendő múlva Porciusz Fesztusz lett Félix utóda. Félix pedig fogságban hagyta Pált, mert kedvében akart járni a zsidóknak.

ApCsel 25

Fesztusz Jeruzsálemben

[1]Amint Fesztusz megérkezett a tartományba, három nap múlva felment Cézáreából Jeruzsálembe.

[2]Ott a zsidók főpapjai és vezetői panaszt tettek Pál ellen, és kérték,

[3]hogy – bár Pál ezt nem akarja – a kedvükért vitesse Pált Jeruzsálembe. Mert azt a tervet szőtték ellene, hogy megölik útközben.

[4]Fesztusz azonban azt felelte, hogy Pál Cézáreában van őrizetben, ő maga pedig hamarosan odautazik.

[5]Ezért a közöttetek lévő vezetők – mondta – jöjjenek le velem, és ha van valami kifogásolható abban az emberben, emeljenek vádat ellene!

Pál a császárhoz fellebbez

[6]Miután pedig nyolc vagy tíz napot közöttük töltött, lement Cézáreába. A

no dia seguinte, assentando-se no tribunal, ordenou que Paulo fosse trazido.

7 Comparecendo este, rodearam-no os judeus que haviam descido de Jerusalém, trazendo muitas e graves acusações contra ele, as quais, entretanto, não podiam provar.

8 Paulo, porém, defendendo-se, proferiu as seguintes palavras: Nenhum pecado cometi contra a lei dos judeus, nem contra o templo, nem contra César.

9 Então, Festo, querendo assegurar o apoio dos judeus, respondeu a Paulo: Queres tu subir a Jerusalém e ser ali julgado por mim a respeito destas coisas?

10 Disse-lhe Paulo: Estou perante o tribunal de César, onde convém seja eu julgado; nenhum agravo pratiquei contra os judeus, como tu muito bem sabes.

11 Caso, pois, tenha eu praticado algum mal ou crime digno de morte, estou pronto para morrer; se, pelo contrário, não são verdadeiras as coisas de que me acusam, ninguém, para lhes ser agradável, pode entregar-me a eles. Apelo para César.

12 Então, Festo, tendo falado com o conselho, respondeu: Para César apelaste, para César irás.

Festo expõe a Agripa o caso de Paulo

13 Passados alguns dias, o rei Agripa e Berenice chegaram a Cesaréia a fim de saudar a Festo.

14 Como se demorassem ali alguns dias, Festo expôs ao rei o caso de Paulo,

következő napon pedig beült a bírói székbe, és elővezettette Pált.

7Amikor Pál megjelent, körülállták a Jeruzsálemből lejött zsidók, és sok súlyos vádat emeltek ellene, amelyeket azonban nem tudtak bizonyítani.

8Pál így védekezett: Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen nem vétettem semmit.

9Fesztusz azonban a zsidók kedvében akart járni, és ezt kérdezte Páltól: Akarsz-e Jeruzsálembe menni, hogy ott ítélkezzem feletted ebben az ügyben?

10Pál azonban így válaszolt: A császár ítélőszéke előtt állok, itt kell ítélkezni felettem. A zsidók ellen nem vétettem semmit, amint magad is jól tudod.

11Mert ha vétkes vagyok, és halált érdemlő dolgot cselekedtem, nem vonakodom a haláltól. Ha pedig ezek alaptalanul vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki nekik. A császárhoz fellebbezek.

12Akkor Fesztusz megbeszélést tartott a tanácsosaival, majd így válaszolt: A császárhoz fellebbeztél, tehát a császár elé fogsz menni.

Pál Fesztusz és Agrippa előtt

13Néhány nap elteltével Agrippa király és Bereniké Cézáreába érkezett, hogy köszöntsék Fesztuszt.

14Amikor már több napja időztek ott, Fesztusz szóba hozta a király előtt Pál

dizendo: Félix deixou aqui preso certo homem,
[15] a respeito de quem os principais sacerdotes e os anciãos dos judeus apresentaram queixa, estando eu em Jerusalém, pedindo que o condenasse.

[16] A eles respondi que não é costume dos romanos condenar quem quer que seja, sem que o acusado tenha presentes os seus acusadores e possa defender-se da acusação.

[17] De sorte que, chegando eles aqui juntos, sem nenhuma demora, no dia seguinte, assentando-me no tribunal, determinei fosse trazido o homem;
[18] e, levantando-se os acusadores, nenhum delito referiram dos crimes de que eu suspeitava.
[19] Traziam contra ele algumas questões referentes à sua própria religião e particularmente a certo morto, chamado Jesus, que Paulo afirmava estar vivo.

[20] Estando eu perplexo quanto ao modo de investigar estas coisas, perguntei-lhe se queria ir a Jerusalém para ser ali julgado a respeito disso.

[21] Mas, havendo Paulo apelado para que ficasse em custódia para o julgamento de César, ordenei que o acusado continuasse detido até que eu o enviasse a César.
[22] Então, Agripa disse a Festo: Eu também gostaria de ouvir este homem. Amanhã, respondeu ele, o ouvirás.

ügyét: Van itt egy férfi – mondta –, akit Félix hagyott itt fogolyként.

[15]Mikor Jeruzsálemben voltam, panaszt emeltek ellene a zsidók főpapjai és vénei, és az elítélését kérték.

[16]Azt válaszoltam nekik, hogy a rómaiaknak nem szokásuk bárkit is kiszolgáltatni, amíg a vádlott szemtől szemben nem áll vádlóival, és alkalmat nem kap arra, hogy védekezzék a vád ellen.

[17]Mikor tehát megérkeztek ide, halogatás nélkül mindjárt másnap bírói székembe ültem, és elővezettettem azt a férfit.

[18]Ekkor vádlói körülállták, de semmi olyan bűnt sem hoztak fel ellene, amilyenre gondoltam,
[19]hanem valami vitás kérdéseik voltak vele a maguk vallásáról, meg egy bizonyos meghalt Jézusról, akiről Pál azt állította, hogy él.
[20]Mivel pedig én nem tudtam eligazodni ezekben a vitás kérdésekben, azt kérdeztem tőle, nem akar-e Jeruzsálembe menni, és ott állni törvény elé ezek miatt a dolgok miatt.
[21]Pál azonban fellebbezett, és azt kívánta, hogy tartsák őrizetben a császár döntéséig. Ezért parancsot adtam, hogy őrizzék őt, amíg a császárhoz küldhetem.

[22]Agrippa erre így szólt Fesztuszhoz: Szeretném magam is hallani ezt az

embert! – Holnap hallani fogod – válaszolta ő.

Festo, de novo, fala a Agripa

[23] De fato, no dia seguinte, vindo Agripa e Berenice, com grande pompa, tendo eles entrado na audiência juntamente com oficiais superiores e homens eminentes da cidade, Paulo foi trazido por ordem de Festo.

[23]Másnap megérkezett Agrippa és Bereniké nagy pompával, és miután az ezredessel és a város előkelőségeivel együtt bevonultak a nagyterembe, Fesztusz parancsára elővezették Pált.

[24] Então, disse Festo: Rei Agripa e todos vós que estais presentes conosco, vedes este homem, por causa de quem toda a multidão dos judeus recorreu a mim tanto em Jerusalém como aqui, clamando que não convinha que ele vivesse mais.

[24]Fesztusz ezután így szólt: Agrippa király és ti, férfiak, mind, akik velünk együtt jelen vagytok, látjátok ezt az embert, aki miatt engem ostromolt az egész zsidóság Jeruzsálemben, sőt még itt is, azt kiáltozva, hogy nem szabad tovább élnie.

[25] Porém eu achei que ele nada praticara passível de morte; entretanto, tendo ele apelado para o imperador, resolvi mandá-lo ao imperador.

[25]Én azonban azt állapítottam meg, hogy semmi halált érdemlő dolgot nem cselekedett. De mivel a császárhoz fellebbezett, úgy döntöttem, hogy oda küldöm őt.

[26] Contudo, a respeito dele, nada tenho de positivo que escreva ao soberano; por isso, eu o trouxe à vossa presença e, mormente, à tua, ó rei Agripa, para que, feita a argüição, tenha eu alguma coisa que escrever;

[26]Ámde semmi bizonyosat nem tudok írni róla uramnak, ezért elétek vezettettem, elsősorban is eléd, Agrippa király, hogy kihallgatása után legyen mit írnom róla.

[27] porque não me parece razoável remeter um preso sem mencionar, ao mesmo tempo, as acusações que militam contra ele.

[27]Mert értelmetlennek tartom, hogy aki foglyot küld, ne jelentse az ellene emelt vádat is.

Atos 26

Paulo discursa perante o rei Agripa

[1] A seguir, Agripa, dirigindo-se a Paulo, disse: É permitido que uses da palavra em

ApCesel 26

Pál beszéde Agrippa előtt

[1]Agrippa erre így szólt Pálhoz: Megengedjük, hogy szólj a magad

tua defesa. Então, Paulo, estendendo a mão, passou a defender-se nestes termos:
[2] Tenho-me por feliz, ó rei Agripa, pelo privilégio de, hoje, na tua presença, poder produzir a minha defesa de todas as acusações feitas contra mim pelos judeus;
[3] mormente porque és versado em todos os costumes e questões que há entre os judeus; por isso, eu te peço que me ouças com paciência.
[4] Quanto à minha vida, desde a mocidade, como decorreu desde o princípio entre o meu povo e em Jerusalém, todos os judeus a conhecem;
[5] pois, na verdade, eu era conhecido deles desde o princípio, se assim o quiserem testemunhar, porque vivi fariseu conforme a seita mais severa da nossa religião.
[6] E, agora, estou sendo julgado por causa da esperança da promessa que por Deus foi feita a nossos pais,
[7] a qual as nossas doze tribos, servindo a Deus fervorosamente de noite e de dia, almejam alcançar; é no tocante a esta esperança, ó rei, que eu sou acusado pelos judeus.
[8] Por que se julga incrível entre vós que Deus ressuscite os mortos?
[9] Na verdade, a mim me parecia que muitas coisas devia eu praticar contra o nome de Jesus, o Nazareno;
[10] e assim procedi em Jerusalém. Havendo eu recebido autorização dos principais sacerdotes, encerrei muitos dos santos nas

mentségére. Akkor Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet mondott:
[2]Boldognak tartom magam, Agrippa király, hogy mindazok ellen, amikkel a zsidók vádolnak, ma előtted védekezhetem,
[3]mert te kiváló ismerője vagy a zsidók minden szokásának és vitás kérdéseinek. Kérlek azért, hallgass meg engem türelemmel.
[4]Életemet, amely kezdettől fogva népem között és Jeruzsálemben folyt, ifjúságomtól fogva ismerik a zsidók mindnyájan.
[5]Mivel ők kezdettől fogva ismernek, tanúsíthatják, ha akarják, hogy kegyességünk legszigorúbb irányzata szerint éltem mint farizeus.
[6]Most is amiatt a reménység miatt állok itt vád alatt, amelyet atyáinknak ígért Isten.
[7]Ennek a teljesülését reméli tizenkét törzsünk is, éjjel-nappal állhatatosan szolgálva Istennek. Ezért a reménységért vádolnak engem a zsidók, Agrippa király.
[8]Miért tartjátok hihetetlennek, hogy Isten halottakat támaszt fel?
[9]Egykor magam is úgy gondoltam, hogy mindent meg kell tennem a názáreti Jézus neve ellen.
[10]Meg is tettem ezt Jeruzsálemben, és a főpapoktól kapott felhatalmazás alapján a szentek közül sokat börtönbe vetettem.

prisões; e contra estes dava o meu voto, quando os matavam.

11 Muitas vezes, os castiguei por todas as sinagogas, obrigando-os até a blasfemar. E, demasiadamente enfurecido contra eles, mesmo por cidades estranhas os perseguia.

12 Com estes intuitos, parti para Damasco, levando autorização dos principais sacerdotes e por eles comissionado.

13 Ao meio-dia, ó rei, indo eu caminho fora, vi uma luz no céu, mais resplandecente que o sol, que brilhou ao redor de mim e dos que iam comigo.

14 E, caindo todos nós por terra, ouvi uma voz que me falava em língua hebraica: Saulo, Saulo, por que me persegues? Dura coisa é recalcitrares contra os aguilhões.

15 Então, eu perguntei: Quem és tu, SENHOR? Ao que o SENHOR respondeu: Eu sou Jesus, a quem tu persegues.

16 Mas levanta-te e firma-te sobre teus pés, porque por isto te apareci, para te constituir ministro e testemunha, tanto das coisas em que me viste como daquelas pelas quais te aparecerei ainda,

17 livrando-te do povo e dos gentios, para os quais eu te envio,

18 para lhes abrires os olhos e os converteres das trevas para a luz e da potestade de Satanás para Deus, a fim de que recebam eles remissão de pecados e herança entre os que são santificados pela fé em mim.

Amikor pedig halálra ítélték őket, én is ellenük szavaztam.

11A zsinagógákban mindenfelé gyakran büntetéssel kényszerítettem őket káromlásra, sőt ellenük való féktelen őrjöngésemben egészen az idegen városokig üldöztem őket.

12Egyszer éppen ilyen ügyben utaztam a főpapok felhatalmazásával és megbízásával Damaszkuszba.

13Déltájban az úton láttam, ó, király, amint a mennyből a nap fényénél is ragyogóbb világosság sugároz körül engem és útitársaimat.

14Mikor pedig mindnyájan a földre estünk, egy hangot hallottam, amely így szólt hozzám héber nyelven: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.

15Erre ezt kérdeztem: Ki vagy, Uram? Az Úr pedig így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

16De kelj fel, és állj a lábadra, mert azért jelentem meg neked, hogy szolgámmá tegyelek, hogy tanúbizonyságot tegyél arról, amiket láttál, és arról, amit ezután fogok neked magamról kijelenteni.

17Megoltalmazlak e néptől és a pogányoktól, akikhez küldelek.

18Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és

örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.

[19] Pelo que, ó rei Agripa, não fui desobediente à visão celestial,

[19]Ezért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látomás iránt,

[20] mas anunciei primeiramente aos de Damasco e em Jerusalém, por toda a região da Judéia, e aos gentios, que se arrependessem e se convertessem a Deus, praticando obras dignas de arrependimento.

[20]hanem először Damaszkuszban és Jeruzsálemben, majd Júdea lakóinak és a pogányoknak hirdettem, hogy térjenek meg, forduljanak az Istenhez, és éljenek a megtéréshez méltóan.

[21] Por causa disto, alguns judeus me prenderam, estando eu no templo, e tentaram matar-me.

[21]Ezért fogtak el engem a zsidók a templomban, és ezért akartak kivégezni.

[22] Mas, alcançando socorro de Deus, permaneço até ao dia de hoje, dando testemunho, tanto a pequenos como a grandes, nada dizendo, senão o que os profetas e Moisés disseram haver de acontecer,

[22]De mivel Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyságot teszek kicsinyeknek és nagyoknak, és semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták megjövendöltek:

[23] isto é, que o Cristo devia padecer e, sendo o primeiro da ressurreição dos mortos, anunciaria a luz ao povo e aos gentios.

[23]a Krisztusnak szenvednie kell, és mint aki elsőnek támad fel a halottak közül, világosságot fog hirdetni népének és a pogányoknak.

Paulo é interrompido por Festo

[24] Dizendo ele estas coisas em sua defesa, Festo o interrompeu em alta voz: Estás louco, Paulo! As muitas letras te fazem delirar!

[24]Mikor pedig ezeket hozta fel védelmére, Fesztusz hangosan így kiáltott: Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány őrültségbe visz.

[25] Paulo, porém, respondeu: Não estou louco, ó excelentíssimo Festo! Pelo contrário, digo palavras de verdade e de bom senso.

[25]Pál azonban így válaszolt: Nem vagyok bolond, nagyra becsült Fesztusz, hanem igaz és józan beszédet szólok.

[26] Porque tudo isto é do conhecimento do rei, a quem me dirijo com franqueza, pois estou persuadido de que nenhuma destas

[26]Mert tud ezekről a király, akihez bátran szólok, mert nem hiszem, hogy rejtve volna előtte ezek közül bármi is, hiszen nem valami zugban történt dolgok ezek.

coisas lhe é oculta; porquanto nada se passou em algum lugar escondido.

27 Acreditas, ó rei Agripa, nos profetas? Bem sei que acreditas.

28 Então, Agripa se dirigiu a Paulo e disse: Por pouco me persuades a me fazer cristão.

29 Paulo respondeu: Assim Deus permitisse que, por pouco ou por muito, não apenas tu, ó rei, porém todos os que hoje me ouvem se tornassem tais qual eu sou, exceto estas cadeias.

Paulo teria sido solto, se não tivesse apelado para César

30 A essa altura, levantou-se o rei, e também o governador, e Berenice, bem como os que estavam assentados com eles;

31 e, havendo-se retirado, falavam uns com os outros, dizendo: Este homem nada tem feito passível de morte ou de prisão.

32 Então, Agripa se dirigiu a Festo e disse: Este homem bem podia ser solto, se não tivesse apelado para César.

27Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.

28Agrippa így szólt Pálhoz: Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénné legyek!

29Pál pedig így válaszolt: Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.

30Ezután felállt a király, a helytartó, Bereniké, és felálltak a velük együtt ülők.

31Távozóban így beszélgettek egymás között: Semmi halálra vagy fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember.

32Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: Szabadon lehetne bocsátani ezt az embert, ha nem fellebbezett volna a császárhoz.

Atos 27

Paulo enviado para a Itália

1 Quando foi decidido que navegássemos para a Itália, entregaram Paulo e alguns outros presos a um centurião chamado Júlio, da Coorte Imperial.

2 Embarcando num navio adramitino, que estava de partida para costear a Ásia, fizemo-nos ao mar, indo conosco Aristarco, macedônio de Tessalônica.

3 No dia seguinte, chegamos a Sidom, e Júlio, tratando Paulo com humanidade,

ApCesel 27

Pált Rómába viszik

1Miután úgy határoztak, hogy hajón Itáliába szállítanak bennünket, átadták Pált a többi fogollyal együtt a császári csapatból való Júliusz nevű századosnak.

2Azután felszálltunk egy adramittiumi hajóra, amely Ázsia tartomány partvidékének kikötőibe készült, és elindultunk. Velünk volt a makedón Arisztarkhosz is Thesszalonikából.

3Másnap befutottunk Szidónba. Júliusz emberségesen bánt Pállal, és megengedte,

permitiu-lhe ir ver os amigos e obter assistência.

[4] Partindo dali, navegamos sob a proteção de Chipre, por serem contrários os ventos;

[5] e, tendo atravessado o mar ao longo da Cilícia e Panfília, chegamos a Mirra, na Lícia.

[6] Achando ali o centurião um navio de Alexandria, que estava de partida para a Itália, nele nos fez embarcar.

[7] Navegando vagarosamente muitos dias e tendo chegado com dificuldade defronte de Cnido, não nos sendo permitido prosseguir, por causa do vento contrário, navegamos sob a proteção de Creta, na altura de Salmona.

[8] Costeando-a, penosamente, chegamos a um lugar chamado Bons Portos, perto do qual estava a cidade de Laséia.

Os perigos da viagem

[9] Depois de muito tempo, tendo-se tornado a navegação perigosa, e já passado o tempo do Dia do Jejum, admoestava-os Paulo,

[10] dizendo-lhes: Senhores, vejo que a viagem vai ser trabalhosa, com dano e muito prejuízo, não só da carga e do navio, mas também da nossa vida.

[11] Mas o centurião dava mais crédito ao piloto e ao mestre do navio do que ao que Paulo dizia.

[12] Não sendo o porto próprio para invernar, a maioria deles era de opinião que partissem dali, para ver se podiam chegar a Fenice e aí passar o inverno, visto

hogy elmenjen barátaihoz, és azok gondoskodjanak róla.

[4]Onnan továbbindulva az ellenszél miatt Ciprus szélárnyékos oldalán hajóztunk el.

[5]Majd Kilikia és Pamfília partja mentén haladva befutottunk a líkiai Mirába.

[6]Ott a százados egy Itáliába induló alexandriai hajót talált, és arra szállított át minket.

[7]Több napig tartó lassú hajózás után nagy nehezen jutottunk el Knidoszig; de a szél miatt nem tudtunk kikötni, ezért elhajóztunk Kréta szélárnyékos oldalán Szalmóné közelében.

[8]Nagy nehezen elhaladtunk mellette, és eljutottunk egy helyre, amelyet Szépkikötőnek neveznek, és amelyhez közel van Lászea városa.

Pál tanácsa ellenére továbbhajóznak

[9]Mivel pedig közben sok idő telt el, és a hajózás is veszedelmessé vált, hiszen a böjt is elmúlt már, Pál figyelmeztette őket:

[10]Férfiak, látom, hogy a további hajózás nemcsak a rakományban és a hajóban okozhat nagy kárt, hanem életünket is veszélyezteti.

[11]De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott.

[12]A kikötő nem volt alkalmas a telelésre, ezért a többség úgy döntött, hogy továbbhajóznak onnan, hátha eljutnak Főnixbe, ahol áttelelhetnek. Ez Kréta

ser um porto de Creta, o qual olhava para o nordeste e para o sudeste.

egyik kikötője, amely délnyugat és északnyugat felé néz.

13 Soprando brandamente o vento sul, e pensando eles ter alcançado o que desejavam, levantaram âncora e foram costeando mais de perto a ilha de Creta.

13Mivel pedig enyhe déli szél kezdett fújni, azt hitték, hogy megvalósíthatják elhatározásukat; felszedték tehát a horgonyt, és továbbhajóztak Kréta közelében.

14 Entretanto, não muito depois, desencadeou-se, do lado da ilha, um tufão de vento, chamado Euroaquilão;

14Nemsokára azonban a sziget irányából lecsapott az Eurakvilónak nevezett szélvihar.

15 e, sendo o navio arrastado com violência, sem poder resistir ao vento, cessamos a manobra e nos fomos deixando levar.

15Mikor az magával ragadta a hajót, úgyhogy nem tudott a széllel szemben haladni, rábíztuk a hajót, és sodortattuk magunkat vele.

16 Passando sob a proteção de uma ilhota chamada Cauda, a custo conseguimos recolher o bote;

16Amikor egy kis sziget, Klauda szélárnyékos oldalára befutottunk, nagy nehezen ugyan, de meg tudtuk tartani a mentőcsónakot.

17 e, levantando este, usaram de todos os meios para cingir o navio, e, temendo que dessem na Sirte, arriaram os aparelhos, e foram ao léu.

17Miután ezt felvonták, óvintézkedéseket tettek: alul átkötötték a hajót, és mivel féltek, hogy a Szirtisz tengeröböl zátonyaira futnak, a horgonyt leeresztették, és úgy sodródtak tovább.

18 Açoitados severamente pela tormenta, no dia seguinte, já aliviavam o navio.

18A vihar hevesen hányt-vetett bennünket, ezért másnap kidobálták a hajóterhet,

19 E, ao terceiro dia, nós mesmos, com as próprias mãos, lançamos ao mar a armação do navio.

19harmadnap pedig a hajó felszerelését dobálták ki saját kezükkel.

20 E, não aparecendo, havia já alguns dias, nem sol nem estrelas, caindo sobre nós grande tempestade, dissipou-se, afinal, toda a esperança de salvamento.

20Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszottak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye.

21 Havendo todos estado muito tempo sem comer, Paulo, pondo-se em pé no meio deles, disse: Senhores, na verdade, era

21Minthogy már sokat éheztek is, Pál felállt közöttük, és így szólt: Az lett volna a helyes, férfiak, ha rám hallgattok, és

preciso terem-me atendido e não partir de Creta, para evitar este dano e perda.

22 Mas, já agora, vos aconselho bom ânimo, porque nenhuma vida se perderá de entre vós, mas somente o navio.

23 Porque, esta mesma noite, um anjo de Deus, de quem eu sou e a quem sirvo, esteve comigo,

24 dizendo: Paulo, não temas! É preciso que compareças perante César, e eis que Deus, por sua graça, te deu todos quantos navegam contigo.

25 Portanto, senhores, tende bom ânimo! Pois eu confio em Deus que sucederá do modo por que me foi dito.

26 Porém é necessário que vamos dar a uma ilha.

O naufrágio

27 Quando chegou a décima quarta noite, sendo nós batidos de um lado para outro no mar Adriático, por volta da meia-noite, pressentiram os marinheiros que se aproximavam de alguma terra.

28 E, lançando o prumo, acharam vinte braças; passando um pouco mais adiante, tornando a lançar o prumo, acharam quinze braças.

29 E, receosos de que fôssemos atirados contra lugares rochosos, lançaram da popa quatro âncoras e oravam para que rompesse o dia.

30 Procurando os marinheiros fugir do navio, e, tendo arriado o bote no mar, a pretexto de que estavam para largar âncoras da proa,

nem indulunk el Krétából, hogy elkerüljük ezt a veszélyt és ezt a kárt.

22Én azonban most is azt tanácsolom nektek, hogy bizakodjatok, mert egy lélek sem vész el közületek, csak a hajó.

23Mert ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgálok.

24Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.

25Ezért bizakodjatok, férfiak! Én hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, ahogyan nekem megmondta.

26Egy szigetre kell kivetődnünk.

Hajótörés és megmenekülés

27Tizennegyedik napja sodródtunk az Adrián, amikor éjféltájban azt gyanították a hajósok, hogy valamilyen szárazföldhöz közelednek.

28Lebocsátották a mérőónt, és húsz öl mélységet mértek. Amikor pedig kissé továbbmentek, és ismét lebocsátották, tizenöt ölet mértek.

29De mivel féltek, hogy esetleg sziklás helyre vetődünk, a hajó farából négy horgonyt vetettek ki, alig várva a virradatot.

30Ekkor azonban a hajósok meg akartak szökni a hajóról. Le akarták ereszteni a mentőcsónakot a tengerre, azzal az ürüggyel, hogy a hajó orrából akarnak horgonyokat kifeszíteni.

[31] disse Paulo ao centurião e aos soldados: Se estes não permanecerem a bordo, vós não podereis salvar-vos.

[32] Então, os soldados cortaram os cabos do bote e o deixaram afastar-se.

[33] Enquanto amanhecia, Paulo rogava a todos que se alimentassem, dizendo: Hoje, é o décimo quarto dia em que, esperando, estais sem comer, nada tendo provado.

[34] Eu vos rogo que comais alguma coisa; porque disto depende a vossa segurança; pois nenhum de vós perderá nem mesmo um fio de cabelo.

[35] Tendo dito isto, tomando um pão, deu graças a Deus na presença de todos e, depois de o partir, começou a comer.

[36] Todos cobraram ânimo e se puseram também a comer.

[37] Estávamos no navio duzentas e setenta e seis pessoas ao todo.

[38] Refeitos com a comida, aliviaram o navio, lançando o trigo ao mar.

[39] Quando amanheceu, não reconheceram a terra, mas avistaram uma enseada, onde havia praia; então, consultaram entre si se não podiam encalhar ali o navio.

[40] Levantando as âncoras, deixaram-no ir ao mar, largando também as amarras do leme; e, alçando a vela de proa ao vento, dirigiram-se para a praia.

[41] Dando, porém, num lugar onde duas correntes se encontravam, encalharam ali

[31]Pál így szólt a századoshoz és a katonákhoz: Ha ezek nem maradnak a hajón, akkor ti sem menekülhettek meg.

[32]A katonák ekkor elvágták a mentőcsónak köteleit, és hagyták, hogy elsodorja az ár.

[33]Addig pedig, amíg megvirradt, Pál mindnyájukat arra biztatta, hogy egyenek. Így szólt: Ma a tizennegyedik napja, hogy étlen várakoztok, és semmit sem ettetek.

[34]Ezért intelek titeket, hogy egyetek, mert az is megmeneküléseteket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egyetlen hajszál sem a fejéről.

[35]E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett.

[36]Erre mindnyájan nekibátorodtak, és ők is enni kezdtek.

[37]Összesen kétszázhetvenhatan voltunk a hajón.

[38]Miután jóllaktak, a gabonát a tengerbe szórva könnyítettek a hajón.

[39]Amikor megvirradt, nem tudták, milyen szárazföldhöz értek, de egy öblöt vettek észre, amelynek lapos volt a partja. Elhatározták, hogy ha tudják, erre futtatják rá a hajót.

[40]A horgonyokat eloldották, és a tengerben hagyták, egyúttal a kormányrúd tartóköteleit is megeresztették, és az orrvitorlát szélnek feszítve igyekeztek a part felé.

[41]Mikor azonban egy földnyelvhez értek, ráfuttatták a hajót, amelynek orra

o navio; a proa encravou-se e ficou imóvel, mas a popa se abria pela violência do mar.

befúródva ott maradt mozdulatlanul, hátsó része pedig a hullámveréstől szakadozni kezdett.

[42] O parecer dos soldados era que matassem os presos, para que nenhum deles, nadando, fugisse;

[42]A katonáknak az volt a szándékuk, hogy megölik a foglyokat, nehogy valaki kiúszva elmeneküljön.

[43] mas o centurião, querendo salvar a Paulo, impediu-os de o fazer; e ordenou que os que soubessem nadar fossem os primeiros a lançar-se ao mar e alcançar a terra.

[43]De a százados meg akarta menteni Pált, ezért visszatartotta őket elhatározásuktól, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, azok ugorjanak először a tengerbe, és meneküljenek a szárazföldre,

[44] Quanto aos demais, que se salvassem, uns, em tábuas, e outros, em destroços do navio. E foi assim que todos se salvaram em terra.

[44]azután pedig a többiek, ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. Így történt, hogy mindnyájan kimenekültek a szárazföldre.

Atos 28

A ilha de Malta

[1] Uma vez em terra, verificamos que a ilha se chamava Malta.

[2] Os bárbaros trataram-nos com singular humanidade, porque, acendendo uma fogueira, acolheram-nos a todos por causa da chuva que caía e por causa do frio.

[3] Tendo Paulo ajuntado e atirado à fogueira um feixe de gravetos, uma víbora, fugindo do calor, prendeu-se-lhe à mão.

[4] Quando os bárbaros viram a víbora pendente da mão dele, disseram uns aos outros: Certamente, este homem é assassino, porque, salvo do mar, a Justiça não o deixa viver.

[5] Porém ele, sacudindo o réptil no fogo, não sofreu mal nenhum;

ApCsel 28

Pál Málta szigetén

[1]Miután megmenekültünk, akkor tudtuk meg, hogy Máltának hívják ezt a szigetet.

[2]A barbárok nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk, mert tüzet raktak, és a ránk zúduló eső és a hideg miatt mindnyájunkat befogadtak.

[3]Amikor Pál összegyűjtött egy csomó rőzsét, és a tűzre tette, a melegtől egy vipera bújt ki belőle, és a kezébe mart.

[4]Amikor a barbárok meglátták a kezéről lecsüngő mérges kígyót, így szóltak egymáshoz: Bizonyára gyilkos ez az ember, aki a tengerből kimenekült ugyan, de az isteni bosszúállás nem engedi, hogy életben maradjon.

[5]Ő azonban lerázta a kígyót a tűzbe, és semmi baja sem esett.

[6] mas eles esperavam que ele viesse a inchar ou a cair morto de repente. Mas, depois de muito esperar, vendo que nenhum mal lhe sucedia, mudando de parecer, diziam ser ele um deus.

[6]Azok pedig azt várták, hogy feldagad, vagy hirtelen holtan esik össze. Mikor azonban hosszas várakozás után azt látták, hogy nem történik semmi baja, megváltozott a véleményük, és azt mondták róla, hogy isten.

Públio hospeda a Paulo

[7] Perto daquele lugar, havia um sítio pertencente ao homem principal da ilha, chamado Públio, o qual nos recebeu e hospedou benignamente por três dias.

[7]Azon a környéken volt a sziget elöljárójának, Publiusznak a birtoka, aki befogadott minket, és három napon át nagyon barátságosan megvendégelt.

[8] Aconteceu achar-se enfermo de disenteria, ardendo em febre, o pai de Públio. Paulo foi visitá-lo, e, orando, impôs-lhe as mãos, e o curou.

[8]Történt pedig, hogy Publiusz apja lázrohamoktól és vérhastól gyötörve ágynak esett. Pál bement hozzá, és miután imádkozott, rátette a kezét, és meggyógyította.

[9] À vista deste acontecimento, os demais enfermos da ilha vieram e foram curados,

[9]Miután ez megtörtént, a többi beteg szigetlakó is odament hozzá, és ő meggyógyította őket.

[10] os quais nos distinguiram com muitas honrarias; e, tendo nós de prosseguir viagem, nos puseram a bordo tudo o que era necessário.

[10]Ezek nagy megbecsülésben részesítettek minket, és amikor elhajóztunk, elláttak bennünket minden szükséges dologgal.

A continuação da viagem

Pál megérkezik Rómába

[11] Ao cabo de três meses, embarcamos num navio alexandrino, que invernara na ilha e tinha por emblema Dióscuros.

[11]Három hónap múlva azután elindultunk egy alexandriai hajón, amely a szigeten telelt, és amelynek címerében a Dioszkuroszok voltak.

[12] Tocando em Siracusa, ficamos ali três dias,

[12]Szirakúzába érkezve ott maradtunk három napig.

[13] donde, bordejando, chegamos a Régio. No dia seguinte, tendo soprado vento sul, em dois dias, chegamos a Putéoli,

[13]Innen a part mentén hajózva megérkeztünk Régiumba, és mivel egy nap múlva feltámadt a déli szél, másnap Puteoliba értünk.

[14] onde achamos alguns irmãos que nos rogaram ficássemos com eles sete dias; e foi assim que nos dirigimos a Roma.

[15] Tendo ali os irmãos ouvido notícias nossas, vieram ao nosso encontro até à Praça de Ápio e às Três Vendas. Vendo-os Paulo e dando, por isso, graças a Deus, sentiu-se mais animado.

Paulo em Roma

[16] Uma vez em Roma, foi permitido a Paulo morar por sua conta, tendo em sua companhia o soldado que o guardava.

[17] Três dias depois, ele convocou os principais dos judeus e, quando se reuniram, lhes disse: Varões irmãos, nada havendo feito contra o povo ou contra os costumes paternos, contudo, vim preso desde Jerusalém, entregue nas mãos dos romanos;

[18] os quais, havendo-me interrogado, quiseram soltar-me sob a preliminar de não haver em mim nenhum crime passível de morte.

[19] Diante da oposição dos judeus, senti-me compelido a apelar para César, não tendo eu, porém, nada de que acusar minha nação.

[20] Foi por isto que vos chamei para vos ver e falar; porque é pela esperança de Israel que estou preso com esta cadeia.

[21] Então, eles lhe disseram: Nós não recebemos da Judéia nenhuma carta que te dissesse respeito; também não veio qualquer dos irmãos que nos anunciasse ou dissesse de ti mal algum.

[14]Itt testvéreket találtunk, akik kértek, hogy maradjunk náluk hat napig. Így érkeztünk Rómába.

[15]Mikor az ottani testvérek hallottak érkezésünkről, elénk jöttek Appiusz fórumáig és Trész Tabernéig. Amikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek, és megtelt bizakodással.

Pál és a római zsidók

[16]Amikor megérkeztünk Rómába, Pálnak megengedték, hogy külön lakjék az őt őrző katonával.

[17]Három nap múlva magához hívatta a zsidók ottani elöljáróit. Amikor ezek összegyűltek, így szólt hozzájuk: Férfiak, testvéreim, bár semmit sem vétkeztem e nép ellen, vagy ősi szokásaik ellen, Jeruzsálemben mégis foglyul adtak engem a rómaiak kezébe.

[18]Miután ezek kihallgattak, szabadon akartak bocsátani, mert semmi halállal büntetendő vétek nincs bennem.

[19]Mivel azonban ez ellen tiltakoztak a zsidók, kénytelen voltam fellebbezni a császárhoz; de nem azért, mintha népem ellen akarnék vádaskodni.

[20]Emiatt kértem, hogy láthassalak titeket, és beszélhessek veletek, hiszen Izráel reménységéért viselem ezt a láncot.

[21]Ők pedig ezt mondták: Mi sem levelet nem kaptunk rólad Júdeából, sem a testvérek közül nem jött ide senki, és nem jelentett vagy mondott rólad semmi rosszat.

[22] Contudo, gostaríamos de ouvir o que pensas; porque, na verdade, é corrente a respeito desta seita que, por toda parte, é ela impugnada.

[22]Helyesnek tartjuk tehát, hogy tőled halljuk meg, hogyan gondolkozol. Mert erről az irányzatról tudjuk, hogy mindenfelé ellenzik.

Paulo prega em Roma

[23] Havendo-lhe eles marcado um dia, vieram em grande número ao encontro de Paulo na sua própria residência. Então, desde a manhã até à tarde, lhes fez uma exposição em testemunho do reino de Deus, procurando persuadi-los a respeito de Jesus, tanto pela lei de Moisés como pelos profetas.

[23]Kitűztek tehát számára egy napot, és akkor sokan eljöttek hozzá a szállására. Pál bizonyságot tett előttük az Isten országáról, és reggeltől estig igyekezett őket meggyőzni Jézusról Mózes törvénye és a próféták alapján.

[24] Houve alguns que ficaram persuadidos pelo que ele dizia; outros, porém, continuaram incrédulos.

[24]Egyesek hittek a beszédének, mások pedig nem hittek.

[25] E, havendo discordância entre eles, despediram-se, dizendo Paulo estas palavras: Bem falou o Espírito Santo a vossos pais, por intermédio do profeta Isaías, quando disse:

[25]Mivel nem értettek egyet egymással, szétoszlottak, s ekkor Pál ezt az egy igét mondta nekik: Helyesen szólt a Szentlélek Ézsaiás próféta által atyáitokról:

[26] Vai a este povo e dize-lhe: De ouvido, ouvireis e não entendereis; vendo, vereis e não percebereis.

[26]„Menj el ehhez a néphez, és mondd meg: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjetek!

[27] Porquanto o coração deste povo se tornou endurecido; com os ouvidos ouviram tardiamente e fecharam os olhos, para que jamais vejam com os olhos, nem ouçam com os ouvidos, para que não entendam com o coração, e se convertam, e por mim sejam curados.

[27]Mert megkövéredett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

[28] Tomai, pois, conhecimento de que esta salvação de Deus foi enviada aos gentios. E eles a ouvirão.

[28]Vegyétek tehát tudomásul, hogy a pogányoknak küldetett el Istennek ez az üdvössége. Ők pedig meg is fogják azt hallani.

Pál kétévi fogsága Rómában

[29] [Ditas estas palavras, partiram os judeus, tendo entre si grande contenda.]

Paulo prisioneiro durante dois anos

[30] Por dois anos, permaneceu Paulo na sua própria casa, que alugara, onde recebia todos que o procuravam,

[31] pregando o reino de Deus, e, com toda a intrepidez, sem impedimento algum, ensinava as coisas referentes ao SENHOR Jesus Cristo.

[29]Miután ezt mondta, a zsidók maguk között sokat vitatkozva eltávoztak.

[30]Ő pedig ott maradt két teljes esztendeig saját bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik felkeresték.

[31]Hirdette az Isten országát, és tanított az Úr Jézus Krisztusról, teljes bátorsággal, minden akadályoztatás nélkül.

Epístola de Paulo aos Romanos

Romanos 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, servo de Jesus Cristo, chamado para ser apóstolo, separado para o evangelho de Deus,

2 o qual foi por Deus, outrora, prometido por intermédio dos seus profetas nas Sagradas Escrituras,

3 com respeito a seu Filho, o qual, segundo a carne, veio da descendência de Davi

4 e foi designado Filho de Deus com poder, segundo o espírito de santidade pela ressurreição dos mortos, a saber, Jesus Cristo, nosso SENHOR,

5 por intermédio de quem viemos a receber graça e apostolado por amor do seu nome, para a obediência por fé, entre todos os gentios,

6 de cujo número sois também vós, chamados para serdes de Jesus Cristo.

7 A todos os amados de Deus, que estais em Roma, chamados para serdes santos, graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

O amor de Paulo pelos cristãos de Roma. Seu desejo de vê-los

8 Primeiramente, dou graças a meu Deus, mediante Jesus Cristo, no tocante a todos vós, porque, em todo o mundo, é proclamada a vossa fé.

9 Porque Deus, a quem sirvo em meu espírito, no evangelho de seu Filho, é minha testemunha de como incessantemente faço menção de vós

PÁL LEVELE A RÓMAIAKHOZ

Rómaiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

1Pál, Krisztus Jézus szolgája, elhívott apostol, akit Isten kiválasztott arra, hogy hirdesse evangéliumát,

2amelyet prófétái által a szent iratokban előre megígért,

3az ő Fiáról, aki test szerint Dávid utódaitól származott,

4a szentség Lelke szerint pedig a halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult. Jézus Krisztus a mi Urunk,

5 általa kegyelmet és apostolságot kaptunk arra, hogy az ő nevéért hitre és engedelmességre hívjunk fel minden népet:

6 akik közé tartoztok ti is, Jézus Krisztus elhívottai.

7Mindazoknak, akik Rómában vagytok, Isten szeretteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Pál hálaadása és útiterve

8Először is hálát adok az én Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy hiteteknek az egész világon híre van.

9Mert Isten a tanúm, akit lelkemből szolgálok Fia evangéliumának hirdetésével, hogy szüntelenül megemlékezem rólatok,

[10] em todas as minhas orações, suplicando que, nalgum tempo, pela vontade de Deus, se me ofereça boa ocasião de visitar-vos.

[11] Porque muito desejo ver-vos, a fim de repartir convosco algum dom espiritual, para que sejais confirmados,

[12] isto é, para que, em vossa companhia, reciprocamente nos confortemos por intermédio da fé mútua, vossa e minha.

[13] Porque não quero, irmãos, que ignoreis que, muitas vezes, me propus ir ter convosco (no que tenho sido, até agora, impedido), para conseguir igualmente entre vós algum fruto, como também entre os outros gentios.

[14] Pois sou devedor tanto a gregos como a bárbaros, tanto a sábios como a ignorantes;

[15] por isso, quanto está em mim, estou pronto a anunciar o evangelho também a vós outros, em Roma.

O assunto da epístola: a justiça pela fé em Jesus Cristo

[16] Pois não me envergonho do evangelho, porque é o poder de Deus para a salvação de todo aquele que crê, primeiro do judeu e também do grego;

[17] visto que a justiça de Deus se revela no evangelho, de fé em fé, como está escrito: O justo viverá por fé.

A idolatria e depravação dos homens

[18] A ira de Deus se revela do céu contra toda impiedade e perversão dos homens que detêm a verdade pela injustiça;

[10]mindenkor kérve imádságaimban, hogy Isten akaratából egyszer már el tudjak menni hozzátok.

[11]Mert szeretnélek meglátogatni titeket, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak át nektek,

[12]azaz, hogy együtt nyerjünk vigasztalást nálatok egymás hite által, a tietek és az enyém által.

[13]Tudjátok meg, testvéreim: sokszor elhatároztam már, hogy elmegyek hozzátok, de mindeddig megakadályoztattam abban, hogy munkámnak némi gyümölcse lehessen közöttetek, amint a többi nép között is.

[14]Görögöknek és barbároknak, bölcseknek és tudatlanoknak egyaránt adósa vagyok.

[15]Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni nektek is, akik Rómában vagytok.

A levél tárgya

[16]Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten hatalma az minden hívőnek üdvösségére, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek.

[17]Mert abban Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki hitből hitbe, amint meg van írva: „Az igaz ember pedig hitből fog élni."

Isten haragja minden emberen

[18] Isten ugyanis kinyilatkoztatja a maga haragját a mennyből az igazság útját álló gonosz emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen,

[19] porquanto o que de Deus se pode conhecer é manifesto entre eles, porque Deus lhes manifestou.

[19]mert ami megismerhető Istenből, az nyilvánvaló előttük, mivel Isten nyilvánvalóvá tette számukra.

[20] Porque os atributos invisíveis de Deus, assim o seu eterno poder, como também a sua própria divindade, claramente se reconhecem, desde o princípio do mundo, sendo percebidos por meio das coisas que foram criadas. Tais homens são, por isso, indesculpáveis;

[20]Láthatatlan valóját, azaz örök hatalmát és istenségét meglátja alkotásain az értelem a világ teremtésétől fogva. Ezért nincs mentségük,

[21] porquanto, tendo conhecimento de Deus, não o glorificaram como Deus, nem lhe deram graças; antes, se tornaram nulos em seus próprios raciocínios, obscurecendo-se-lhes o coração insensato.

[21]mert bár Istent ismerték, mégsem dicsőítették vagy áldották mint Istent, hanem hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és sötétség borult oktalan szívükre.

[22] Inculcando-se por sábios, tornaram-se loucos

[22]Akik bölcseknek mondják magukat, bolonddá lettek,

[23] e mudaram a glória do Deus incorruptível em semelhança da imagem de homem corruptível, bem como de aves, quadrúpedes e répteis.

[23]és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték halandó emberek, sőt madarak, négylábúak és csúszómászók képmásával.

[24] Por isso, Deus entregou tais homens à imundícia, pelas concupiscências de seu próprio coração, para desonrarem o seu corpo entre si;

[24]Ezért kiszolgáltatta őket Isten szívük vágyaiban a tisztátalanságnak, hogy meggyalázzák egymás testét.

[25] pois eles mudaram a verdade de Deus em mentira, adorando e servindo a criatura em lugar do Criador, o qual é bendito eternamente. Amém!

[25]Az ilyenek Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen.

[26] Por causa disso, os entregou Deus a paixões infames; porque até as mulheres mudaram o modo natural de suas relações íntimas por outro, contrário à natureza;

[26]Ezért kiszolgáltatta őket Isten gyalázatos szenvedélyeiknek: mert asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessel,

[27] semelhantemente, os homens também, deixando o contato natural da mulher, se

[27]ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és

inflamaram mutuamente em sua sensualidade, cometendo torpeza, homens com homens, e recebendo, em si mesmos, a merecida punição do seu erro.

Entregues os gentios a reprováveis sentimentos

28 E, por haverem desprezado o conhecimento de Deus, o próprio Deus os entregou a uma disposição mental reprovável, para praticarem coisas inconvenientes,

29 cheios de toda injustiça, malícia, avareza e maldade; possuídos de inveja, homicídio, contenda, dolo e malignidade; sendo difamadores,

30 caluniadores, aborrecidos de Deus, insolentes, soberbos, presunçosos, inventores de males, desobedientes aos pais,

31 insensatos, pérfidos, sem afeição natural e sem misericórdia.

32 Ora, conhecendo eles a sentença de Deus, de que são passíveis de morte os que tais coisas praticam, não somente as fazem, mas também aprovam os que assim procedem.

Romanos 2

Os gentios e os judeus igualmente culpados. O juízo de Deus

1 Portanto, és indesculpável, ó homem, quando julgas, quem quer que sejas; porque, no que julgas a outro, a ti mesmo te condenas; pois praticas as próprias coisas que condenas.

egymás iránt ébredt vágy bennük: férfiak férfiakkal fajtalankodnak, de el is veszik tévelygésük méltó büntetését önmagukban.

28És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket megbízhatatlan gondolkodásuknak, hogy azt tegyék, ami nem illik.

29Tele vannak mindenféle hamissággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal, tele irigységgel, gyilkos indulattal, viszálykodással, csalással, rosszindulattal; besúgók,

30 rágalmazók, istengyűlölők, gőgösek, fennhéjázók, dicsekvők, találékonyak a rosszban, szüleiknek engedetlenek,

31kíméletlenek, szószegők, szeretetlenek és irgalmatlanok.

32Ezek ismerik ugyan Isten igazságos rendjét, amely szerint halálra méltók, akik ilyeneket tesznek; mégis nemcsak teszik ezeket a dolgokat, hanem azokkal is egyetértenek, akik ilyeneket tesznek.

Isten nem személyválogató

Rómaiakhoz 2

1Ezért nincs mentséged, te ítélkező ember, mert amiben mást megítélsz, abban önmagadat ítéled el, hiszen ugyanazokat teszed, miközben ítélkezel!

[2] Bem sabemos que o juízo de Deus é segundo a verdade contra os que praticam tais coisas.

[3] Tu, ó homem, que condenas os que praticam tais coisas e fazes as mesmas, pensas que te livrarás do juízo de Deus?

[4] Ou desprezas a riqueza da sua bondade, e tolerância, e longanimidade, ignorando que a bondade de Deus é que te conduz ao arrependimento?

[5] Mas, segundo a tua dureza e coração impenitente, acumulas contra ti mesmo ira para o dia da ira e da revelação do justo juízo de Deus,

[6] que retribuirá a cada um segundo o seu procedimento:

[7] a vida eterna aos que, perseverando em fazer o bem, procuram glória, honra e incorruptibilidade;

[8] mas ira e indignação aos facciosos, que desobedecem à verdade e obedecem à injustiça.

[9] Tribulação e angústia virão sobre a alma de qualquer homem que faz o mal, ao judeu primeiro e também ao grego;

[10] glória, porém, e honra, e paz a todo aquele que pratica o bem, ao judeu primeiro e também ao grego.

[11] Porque para com Deus não há acepção de pessoas.

[2]Azt pedig tudjuk, hogy Isten ítélete igazságosan sújtja azokat, akik ilyeneket tesznek.

[3]Azt gondolod, te ember, aki ítélkezel azok felett, akik ilyeneket tesznek, holott magad is ugyanazokat cselekszed, hogy te megmenekülhetsz az Isten ítéletétől?

[4]Vagy megveted jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged Isten jósága megtérésre ösztönöz?

[5]Te azonban kemény szívvel és megtérés nélkül haragot gyűjtesz magadnak a harag napjára, amikor Isten kihirdeti igaz ítéletét.

[6]Ő mindenkinek cselekedetei szerint fog megfizetni:

[7]azoknak, akik állhatatosan jót cselekedve törekszenek dicsőségre, megbecsülésre és halhatatlanságra, örök életet ad,

[8]azoknak pedig, akik viszálykodók, akik ellenállnak az igazságnak, és a gonoszságnak engednek, haraggal és bosszúállással fizet majd.

[9]Gyötrelem és szorongattatás vár minden emberi lélekre, aki a rosszat cselekszi, először a zsidókra, majd pedig a görögökre;

[10]viszont dicsőség, tisztelet és békesség jut majd osztályrészül mindazoknak, akik jót tesznek, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek.

A törvény nélkül élők bűnössége

[11]Mert Isten nem személyválogató.

[12] Assim, pois, todos os que pecaram sem lei também sem lei perecerão; e todos os que com lei pecaram mediante lei serão julgados.

[12]Akik ugyanis a törvény ismerete nélkül vétkeztek, a törvény nélkül vesznek majd el, és akik a törvény ismeretében vétkeztek, azokat a törvény alapján sújtja majd az ítélet.

[13] Porque os simples ouvidores da lei não são justos diante de Deus, mas os que praticam a lei hão de ser justificados.

[13]Hiszen nem a törvény hallgatói igazak Isten előtt, hanem a törvény megtartói fognak megigazíttatni.

[14] Quando, pois, os gentios, que não têm lei, procedem, por natureza, de conformidade com a lei, não tendo lei, servem eles de lei para si mesmos.

[14]Mert amikor a törvényt nem ismerő népek természetükből fakadóan cselekszik azt, amit a törvény követel, akkor ezek a törvény nélküliek önmagukban hordozzák a törvényt.

[15] Estes mostram a norma da lei gravada no seu coração, testemunhando-lhes também a consciência e os seus pensamentos, mutuamente acusando-se ou defendendo-se,

[15]Ezzel azt bizonyítják, hogy a törvény cselekedete a szívükbe van írva, bizonysága ennek lelkiismeretük és gondolataik, melyek hol vádolják, hol felmentik őket

[16] no dia em que Deus, por meio de Cristo Jesus, julgar os segredos dos homens, de conformidade com o meu evangelho.

[16]azon a napon, amelyen megítéli Isten az emberek titkait az én evangéliumom szerint Krisztus Jézus által.

Os judeus são indesculpáveis

A törvény alatt élők bűnössége

[17] Se, porém, tu, que tens por sobrenome judeu, e repousas na lei, e te glorias em Deus;

[17]Ha pedig te zsidónak nevezed magadat, aki a törvényre hagyatkozol, és Istennel dicsekszel,

[18] que conheces a sua vontade e aprovas as coisas excelentes, sendo instruído na lei;

[18]és ismered az ő akaratát, és el tudod dönteni, mi a helyes, hiszen megtanultad a törvényből;

[19] que estás persuadido de que és guia dos cegos, luz dos que se encontram em trevas,

[19]és meg vagy győződve arról is, hogy te a vakok vezetője vagy, a sötétben járók világossága,

[20] instrutor de ignorantes, mestre de crianças, tendo na lei a forma da sabedoria e da verdade;

[20]az oktalanok nevelője, a kiskorúak tanítója, mivel tied a törvényben megtestesült ismeret és igazság:

[21] tu, pois, que ensinas a outrem, não te ensinas a ti mesmo? Tu, que pregas que não se deve furtar, furtas?

[22] Dizes que não se deve cometer adultério e o cometes? Abominas os ídolos e lhes roubas os templos?

[23] Tu, que te glorias na lei, desonras a Deus pela transgressão da lei?

[24] Pois, como está escrito, o nome de Deus é blasfemado entre os gentios por vossa causa.

O verdadeiro israelita

[25] Porque a circuncisão tem valor se praticares a lei; se és, porém, transgressor da lei, a tua circuncisão já se tornou incircuncisão.

[26] Se, pois, a incircuncisão observa os preceitos da lei, não será ela, porventura, considerada como circuncisão?

[27] E, se aquele que é incircunciso por natureza cumpre a lei, certamente, ele te julgará a ti, que, não obstante a letra e a circuncisão, és transgressor da lei.

[28] Porque não é judeu quem o é apenas exteriormente, nem é circuncisão a que é somente na carne.

[29] Porém judeu é aquele que o é interiormente, e circuncisão, a que é do coração, no espírito, não segundo a letra, e cujo louvor não procede dos homens, mas de Deus.

Romanos 3

Paulo responde a objeções

[21]ha tehát mást tanítasz, önmagadat nem tanítod? Aki hirdeted: ne lopj, lopsz?

[22]Aki azt mondod: ne paráználkodj, paráználkodsz? Aki utálod a bálványokat, templomrabló vagy?

[23]Aki a törvénnyel dicsekszel, törvényszegéseddel meggyalázod Istent?

[24]Bizony „miattatok gyalázzák Isten nevét a népek között”, amint meg van írva.

[25]A körülmetélkedés valóban használ, ha megtartod a törvényt; de ha törvényszegő vagy, akkor körülmetéltséged körülmetéletlenséggé lett.

[26]Ha pedig a körülmetéletlen megtartja a törvény rendelkezéseit, nem számít-e Isten előtt a körülmetéletlensége körülmetéltségnek?

[27]És a származása szerint körülmetéletlen is, aki betölti a törvényt, megítél majd téged, aki az Írás és a körülmetélés ellenére törvényszegő vagy.

[28]Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az, sem nem az a körülmetélkedés, ami a testen, külsőleg látszik;

[29]hanem az a zsidó, aki belsőleg az, és az a körülmetélkedés, ami a szívben van, Lélek szerint és nem betű szerint. Az ilyen dicsérete nem emberektől van, hanem Istentől.

Izráel előnye és ítélete

Rómaiakhoz 3

[1] Qual é, pois, a vantagem do judeu? Ou qual a utilidade da circuncisão?
[2] Muita, sob todos os aspectos. Principalmente porque aos judeus foram confiados os oráculos de Deus.
[3] E daí? Se alguns não creram, a incredulidade deles virá desfazer a fidelidade de Deus?
[4] De maneira nenhuma! Seja Deus verdadeiro, e mentiroso, todo homem, segundo está escrito: Para seres justificado nas tuas palavras e venhas a vencer quando fores julgado.

[5] Mas, se a nossa injustiça traz a lume a justiça de Deus, que diremos? Porventura, será Deus injusto por aplicar a sua ira? (Falo como homem.)

[6] Certo que não. Do contrário, como julgará Deus o mundo?
[7] E, se por causa da minha mentira, fica em relevo a verdade de Deus para a sua glória, por que sou eu ainda condenado como pecador?

[8] E por que não dizemos, como alguns, caluniosamente, afirmam que o fazemos: Pratiquemos males para que venham bens? A condenação destes é justa.

Todos os homens na condição de pecadores

[9] Que se conclui? Temos nós qualquer vantagem? Não, de forma nenhuma; pois já temos demonstrado que todos, tanto judeus como gregos, estão debaixo do pecado;

[1]Mi tehát a zsidó előnye? Vagy mi a körülmetélés haszna?

[2]Minden szempontból sok! Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta igéit.

[3]De mi van akkor, ha némelyek hűtlenné váltak? Vajon az ő hűtlenségük hűtlenné tenné Istent?

[4]Szó sincs róla! Sőt azt kell mondanunk: Isten igaz, viszont „minden ember hazug”, amint meg van írva: „Igaz légy beszédeidben, és győzedelmes, amikor vádolnak téged.”

[5]Ha pedig a mi gonoszságunk teszi nyilvánvalóvá Isten igazságát, mit mondjunk? Emberi módon szólok: igazságtalan az Isten, hogy kiönti ránk haragját?

[6]Szó sincs róla! Hiszen akkor hogyan ítélné meg Isten a világot?

[7]Mert ha Isten igazsága az én hazugságom által lett naggyá az ő dicsőségére, akkor miért kell még nekem bűnösként megítéltetnem?

[8]Vagy talán igaz az, amivel rágalmaznak minket, és amit állítanak némelyek, hogy tudniillik ezt mondjuk: tegyünk rosszat, hogy jó következzék belőle? Az ilyeneket méltán sújtja az ítélet!

Isten előtt nincsen igaz ember

[9]Hogyan van tehát? Különbek vagyunk? Egyáltalán nem! Hiszen előbb már bebizonyítottuk, hogy zsidók is, görögök is mind bűn alatt vannak,

[10] como está escrito: Não há justo, nem um sequer,
[11] não há quem entenda, não há quem busque a Deus;
[12] todos se extraviaram, à uma se fizeram inúteis; não há quem faça o bem, não há nem um sequer.
[13] A garganta deles é sepulcro aberto; com a língua, urdem engano, veneno de víbora está nos seus lábios,
[14] a boca, eles a têm cheia de maldição e de amargura;
[15] são os seus pés velozes para derramar sangue,
[16] nos seus caminhos, há destruição e miséria;
[17] desconheceram o caminho da paz.
[18] Não há temor de Deus diante de seus olhos.

O judeu não constitui exceção

[19] Ora, sabemos que tudo o que a lei diz, aos que vivem na lei o diz para que se cale toda boca, e todo o mundo seja culpável perante Deus,
[20] visto que ninguém será justificado diante dele por obras da lei, em razão de que pela lei vem o pleno conhecimento do pecado.

A justificação pela fé em Jesus Cristo

[21] Mas agora, sem lei, se manifestou a justiça de Deus testemunhada pela lei e pelos profetas;
[22] justiça de Deus mediante a fé em Jesus Cristo, para todos [e sobre todos] os que crêem; porque não há distinção,

[10]amint meg van írva: „Nincsen igaz ember egy sem,
[11]nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent.
[12]Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.
[13]Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámítanak, kígyóméreg az ajkukon;
[14]szájuk átokkal és keserűséggel van tele.
[15]Lábuk gyors a vérontásra,
[16]romlás és nyomorúság jár a nyomukban,
[17]és a békesség útját nem ismerik:
[18]Isten félelmével nem törődnek.”
[19]Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azt a törvény hatálya alatt élőknek mondja, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világ vétkessé legyen Isten előtt.
[20]Mert a törvény cselekedeteiből senki sem fog megigazulni őelőtte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.

Isten igazsága minden emberé kegyelemből, hit által

[21]Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága, amelyről bizonyságot is tesznek a törvény és a próféták,
[22]mégpedig Isten igazsága a Jézus Krisztusban való hit által minden hívőnek. Mert nincs különbség,

[23] pois todos pecaram e carecem da glória de Deus,
[24] sendo justificados gratuitamente, por sua graça, mediante a redenção que há em Cristo Jesus,
[25] a quem Deus propôs, no seu sangue, como propiciação, mediante a fé, para manifestar a sua justiça, por ter Deus, na sua tolerância, deixado impunes os pecados anteriormente cometidos;
[26] tendo em vista a manifestação da sua justiça no tempo presente, para ele mesmo ser justo e o justificador daquele que tem fé em Jesus.

[27] Onde, pois, a jactância? Foi de todo excluída. Por que lei? Das obras? Não; pelo contrário, pela lei da fé.

[28] Concluímos, pois, que o homem é justificado pela fé, independentemente das obras da lei.
[29] É, porventura, Deus somente dos judeus? Não o é também dos gentios? Sim, também dos gentios,
[30] visto que Deus é um só, o qual justificará, por fé, o circunciso e, mediante a fé, o incircunciso.
[31] Anulamos, pois, a lei pela fé? Não, de maneira nenhuma! Antes, confirmamos a lei.

Romanos 4

Abraão justificado pela fé

[1] Que, pois, diremos ter alcançado Abraão, nosso pai segundo a carne?

[23]mivel mindenki vétkezett, és nélkülözi Isten dicsőségét,
[24] Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által.

[25]Őt rendelte Isten áldozatul az ő vére által azoknak, akik hisznek. Ebben mutatta meg igazságát. A korábban elkövetett bűnöket ugyanis elengedte

[26] türelmében, hogy e mostani időben megmutassa igazságát: mert ő igaz, és igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz.

[27]Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált. Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit törvénye által.
[28]Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.

[29]Vagy Isten kizárólag a zsidóké? Nem a népeké is? Bizony, a népeké is;

[30]mert egy az Isten, aki megigazítja a körülmetéltet hitből, a körülmetéletlent pedig hit által.
[31]Érvénytelenné tesszük tehát a törvényt a hit által? Semmiképpen! Sőt inkább érvényt szerzünk a törvénynek.

Ábrahám hit által igazult meg

Rómaiakhoz 4

[1]Mit mondjunk tehát, mit ért el Ábrahám, a mi ősatyánk a saját erejéből?

[2] Porque, se Abraão foi justificado por obras, tem de que se gloriar, porém não diante de Deus.

[3] Pois que diz a Escritura? Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[4] Ora, ao que trabalha, o salário não é considerado como favor, e sim como dívida.

[5] Mas, ao que não trabalha, porém crê naquele que justifica o ímpio, a sua fé lhe é atribuída como justiça.

[6] E é assim também que Davi declara ser bem-aventurado o homem a quem Deus atribui justiça, independentemente de obras:

[7] Bem-aventurados aqueles cujas iniqüidades são perdoadas, e cujos pecados são cobertos;

[8] bem-aventurado o homem a quem o SENHOR jamais imputará pecado.

[9] Vem, pois, esta bem-aventurança exclusivamente sobre os circuncisos ou também sobre os incircuncisos? Visto que dizemos: a fé foi imputada a Abraão para justiça.

[10] Como, pois, lhe foi atribuída? Estando ele já circuncidado ou ainda incircunciso? Não no regime da circuncisão, e sim quando incircunciso.

[11] E recebeu o sinal da circuncisão como selo da justiça da fé que teve quando ainda incircunciso; para vir a ser o pai de todos os que crêem, embora não circuncidados, a fim de que lhes fosse imputada a justiça,

[2]Ha ugyanis Ábrahám cselekedetekből igazult volna meg, akkor volna mivel dicsekednie, de nem Isten előtt.

[3]De mit mond az Írás? „Hitt Ábrahám Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul."

[4]Aki fáradozik, annak a bért nem jutalomként számítják, hanem azért, mert tartoznak azzal.

[5]Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent, annak Isten a hitét számítja igazságul.

[6]Ahogyan Dávid is azt az embert mondja boldognak, akinek Isten cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot:

[7]„Boldogok, akiknek megbocsáttattak törvényszegéseik, és akiknek elfedeztettek bűneik.

[8]Boldog az az ember, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít."

Ábrahám minden hívő atyja

[9]Most tehát ez a boldognak mondás csak a körülmetélteknek szól-e, vagy a körülmetéletleneknek is? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak Isten a hitet számította be igazságul.

[10]De milyen állapotában fogadta el őt igaznak: körülmetélten vagy körülmetéletlenül? Nem körülmetélten, hanem körülmetéletlenül.

[11]Sőt a körülmetélkedés jelét is körülmetéletlenül tanúsított hite igazságának pecsétjéül kapta, hogy atyja legyen minden körülmetéletlen hívőnek, és az igazság azoknak is beszámíttassék;

[12] e pai da circuncisão, isto é, daqueles que não são apenas circuncisos, mas também andam nas pisadas da fé que teve Abraão, nosso pai, antes de ser circuncidado.

[12]és hogy atyja legyen azoknak a körülmetélteknek is, akik nemcsak körül vannak metélve, hanem nyomába is lépnek atyánk, Ábrahám körülmetéletlenül tanúsított hitének.

Ábrahám az ígéretben bízó hit példája

[13] Não foi por intermédio da lei que a Abraão ou a sua descendência coube a promessa de ser herdeiro do mundo, e sim mediante a justiça da fé.

[13]Mert Ábrahám vagy az utóda nem a törvény, hanem a hitből való igazsága alapján részesült abban az ígéretben, hogy örökölni fogja a világot.

[14] Pois, se os da lei é que são os herdeiros, anula-se a fé e cancela-se a promessa,

[14]Hiszen ha a törvény alatt élők az örökösök, akkor üressé lett a hit, és hiábavaló az ígéret,

[15] porque a lei suscita a ira; mas onde não há lei, também não há transgressão.

[15]mivel a törvény csak Isten haragjához vezet. Ahol azonban nincs törvény, ott nincs törvényszegés sem.

[16] Essa é a razão por que provém da fé, para que seja segundo a graça, a fim de que seja firme a promessa para toda a descendência, não somente ao que está no regime da lei, mas também ao que é da fé que teve Abraão (porque Abraão é pai de todos nós,

[16]Azért hitből, hogy kegyelemből legyen, és így bizonyos legyen az ígéret Ábrahám minden utóda számára: nemcsak a törvényből valóknak, hanem az Ábrahám hitét követőknek is.

[17] como está escrito: Por pai de muitas nações te constituí.), perante aquele no qual creu, o Deus que vivifica os mortos e chama à existência as coisas que não existem.

[17]Ő, ahogyan meg van írva: „sok nép atyjává tettelek téged”, mindnyájunk atyja Isten színe előtt, akiben hitt, aki megeleveníti a holtakat, és létrehívja a nem létezőket.

[18] Abraão, esperando contra a esperança, creu, para vir a ser pai de muitas nações, segundo lhe fora dito: Assim será a tua descendência.

[18]Reménység ellenére is reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondatott: „Ilyen sok lesz a te utódod!”

[19] E, sem enfraquecer na fé, embora levasse em conta o seu próprio corpo amortecido, sendo já de cem anos, e a idade avançada de Sara,

[19]Mert hitében nem gyengült meg, amikor arra gondolt, hogy százesztendős lévén, elhalt már saját teste, és Sára méhe is elhalt.

[20] não duvidou, por incredulidade, da promessa de Deus; mas, pela fé, se fortaleceu, dando glória a Deus,
[21] estando plenamente convicto de que ele era poderoso para cumprir o que prometera.
[22] Pelo que isso lhe foi também imputado para justiça.
[23] E não somente por causa dele está escrito que lhe foi levado em conta,
[24] mas também por nossa causa, posto que a nós igualmente nos será imputado, a saber, a nós que cremos naquele que ressuscitou dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR,
[25] o qual foi entregue por causa das nossas transgressões e ressuscitou por causa da nossa justificação.

Romanos 5

A justificação pela fé e paz com Deus

[1] Justificados, pois, mediante a fé, temos paz com Deus por meio de nosso SENHOR Jesus Cristo;
[2] por intermédio de quem obtivemos igualmente acesso, pela fé, a esta graça na qual estamos firmes; e gloriamo-nos na esperança da glória de Deus.
[3] E não somente isto, mas também nos gloriamos nas próprias tribulações, sabendo que a tribulação produz perseverança;
[4] e a perseverança, experiência; e a experiência, esperança.

[20] Isten ígéretében nem kételkedett hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek,

[21]és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.

[22]Ezért Isten ezt „be is számította neki igazságul”.

[23]De nem egyedül érte van megírva, hogy „beszámította neki igazságul”,

[24]hanem értünk is, akiknek majd beszámítja, mert hiszünk abban, aki feltámasztotta a halottak közül Jézust, a mi Urunkat;

[25]aki halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért.

A megigazulás megbékélés Istennel

Rómaiakhoz 5

[1]Mivel tehát megigazultunk hitből, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.

[2]Őáltala járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk Isten dicsőségében.

[3]Sőt dicsekszünk a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás szüli az állhatatosságot,

[4]az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet;

[5] Ora, a esperança não confunde, porque o amor de Deus é derramado em nosso coração pelo Espírito Santo, que nos foi outorgado.

[6] Porque Cristo, quando nós ainda éramos fracos, morreu a seu tempo pelos ímpios.

[7] Dificilmente, alguém morreria por um justo; pois poderá ser que pelo bom alguém se anime a morrer.

[8] Mas Deus prova o seu próprio amor para conosco pelo fato de ter Cristo morrido por nós, sendo nós ainda pecadores.

[9] Logo, muito mais agora, sendo justificados pelo seu sangue, seremos por ele salvos da ira.

[10] Porque, se nós, quando inimigos, fomos reconciliados com Deus mediante a morte do seu Filho, muito mais, estando já reconciliados, seremos salvos pela sua vida;

[11] e não apenas isto, mas também nos gloriamos em Deus por nosso SENHOR Jesus Cristo, por intermédio de quem recebemos, agora, a reconciliação.

Adão e Cristo

[12] Portanto, assim como por um só homem entrou o pecado no mundo, e pelo pecado, a morte, assim também a morte passou a todos os homens, porque todos pecaram.

[13] Porque até ao regime da lei havia pecado no mundo, mas o pecado não é levado em conta quando não há lei.

[14] Entretanto, reinou a morte desde Adão até Moisés, mesmo sobre aqueles que não

[5]a reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.

[6]Mert amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus az istentelenekért.

[7]Még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált.

[8] Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.

[9]Ha tehát már most megigazított minket az ő vére által, még inkább meg fog menteni minket a haragtól.

[10]Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltetettünk Istennel Fia halála által, akkor, miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.

[11]Sőt ezenkívül még dicsekszünk is Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most részesültünk a megbékélésben.

Ádám és Krisztus

[12]Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre átterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.

[13]Mert a törvényig is volt bűn a világban, bár a bűn nem róható fel, ha nincs törvény.

[14]Mégis uralkodott a halál Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem Ádám

pecaram à semelhança da transgressão de Adão, o qual prefigurava aquele que havia de vir.

bűnéhez hasonlóan vétkeztek. Ő pedig előképe az eljövendőnek.

[15] Todavia, não é assim o dom gratuito como a ofensa; porque, se, pela ofensa de um só, morreram muitos, muito mais a graça de Deus e o dom pela graça de um só homem, Jesus Cristo, foram abundantes sobre muitos.

[15]De nem igaz az, hogy amilyen a vétek, olyan a kegyelmi ajándék is. Mert ha annak az egynek a bűne miatt sokan haltak meg, még inkább igaz, hogy Isten kegyelme és ajándéka kiáradt az egy ember, Jézus Krisztus kegyelme által sokakra.

[16] O dom, entretanto, não é como no caso em que somente um pecou; porque o julgamento derivou de uma só ofensa, para a condenação; mas a graça transcorre de muitas ofensas, para a justificação.

[16]És az sem igaz, hogy a kegyelmi ajándék ugyanolyan, mint az első ember bűnbeesése. Az ítélet ugyanis egyetlen eset folytán vitt a kárhozatba, a kegyelmi ajándék viszont sokak elbukásából visz megigazulásra.

[17] Se, pela ofensa de um e por meio de um só, reinou a morte, muito mais os que recebem a abundância da graça e o dom da justiça reinarão em vida por meio de um só, a saber, Jesus Cristo.

[17]Ha pedig az egynek elbukása miatt uralkodhatott a halál egyetlen ember által, akkor még inkább igaz, hogy azok, akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát, uralkodni fognak az életben az egy Jézus Krisztus által.

[18] Pois assim como, por uma só ofensa, veio o juízo sobre todos os homens para condenação, assim também, por um só ato de justiça, veio a graça sobre todos os homens para a justificação que dá vida.

[18]Ahogyan tehát egy ember bűne lett minden ember számára kárhozattá, úgy lett egynek az igazsága minden ember számára éltető megigazulássá.

[19] Porque, como, pela desobediência de um só homem, muitos se tornaram pecadores, assim também, por meio da obediência de um só, muitos se tornarão justos.

[19]Mert ahogyan az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmessége által is sokan lesznek igazakká.

[20] Sobreveio a lei para que avultasse a ofensa; mas onde abundou o pecado, superabundou a graça,

[20]Közben pedig eljött a törvény, hogy megnövekedjék a bűn. De ahol

[21] a fim de que, como o pecado reinou pela morte, assim também reinasse a graça pela justiça para a vida eterna, mediante Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Romanos 6

Livres do pecado pela graça

[1] Que diremos, pois? Permaneceremos no pecado, para que seja a graça mais abundante?

[2] De modo nenhum! Como viveremos ainda no pecado, nós os que para ele morremos?

[3] Ou, porventura, ignorais que todos nós que fomos batizados em Cristo Jesus fomos batizados na sua morte?

[4] Fomos, pois, sepultados com ele na morte pelo batismo; para que, como Cristo foi ressuscitado dentre os mortos pela glória do Pai, assim também andemos nós em novidade de vida.

[5] Porque, se fomos unidos com ele na semelhança da sua morte, certamente, o seremos também na semelhança da sua ressurreição,

[6] sabendo isto: que foi crucificado com ele o nosso velho homem, para que o corpo do pecado seja destruído, e não sirvamos o pecado como escravos;

[7] porquanto quem morreu está justificado do pecado.

[8] Ora, se já morremos com Cristo, cremos que também com ele viveremos,

megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem;

[21]hogy amiképpen uralkodott a bűn a halálban, úgy uralkodjék a kegyelem is az igazság által az örök életre Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

Keresztség és új élet

Rómaiakhoz 6

[1]Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?

[2]Szó sincs róla! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élhetnénk még benne?

[3]Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk?

[4]A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.

[5]Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele feltámadásának hasonlóságában is.

[6]Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszíttetett vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.

[7]Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől.

[8]Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk.

[9] sabedores de que, havendo Cristo ressuscitado dentre os mortos, já não morre; a morte já não tem domínio sobre ele.

[10] Pois, quanto a ter morrido, de uma vez para sempre morreu para o pecado; mas, quanto a viver, vive para Deus.

[11] Assim também vós considerai-vos mortos para o pecado, mas vivos para Deus, em Cristo Jesus.

[12] Não reine, portanto, o pecado em vosso corpo mortal, de maneira que obedeçais às suas paixões;

[13] nem ofereçais cada um os membros do seu corpo ao pecado, como instrumentos de iniqüidade; mas oferecei-vos a Deus, como ressurretos dentre os mortos, e os vossos membros, a Deus, como instrumentos de justiça.

[14] Porque o pecado não terá domínio sobre vós; pois não estais debaixo da lei, e sim da graça.

A lei, a escravidão e a graça

[15] E daí? Havemos de pecar porque não estamos debaixo da lei, e sim da graça? De modo nenhum!

[16] Não sabeis que daquele a quem vos ofereceis como servos para obediência, desse mesmo a quem obedeceis sois servos, seja do pecado para a morte ou da obediência para a justiça?

[17] Mas graças a Deus porque, outrora, escravos do pecado, contudo, viestes a

[9]Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta.

[10]Mert meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, amely életet pedig él, azt az Istennek éli.

[11] Így azt tartsátok ti is magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Krisztus Jézusban.

A kegyelem állapotában ne a bűnnek, hanem az igazságnak szolgáljunk

[12]Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedelmeskedjetek kívánságainak.

[13]Tagjaitokat se állítsátok a gonoszság fegyvereiként a bűn szolgálatába, hanem álljatok Isten szolgálatába, mint akik a halálból életre keltetek, és tagjaitok az igazság fegyvereiként szolgáljanak Istennek.

[14]Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.

[15]Mit tegyünk tehát? Vétkezzünk, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élünk? Szó sincs róla!

[16]Nem tudjátok, hogy ha valakinek a szolgálatába álltok, akkor engedelmességre kötelezett szolgái vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgái a halálra, vagy az engedelmesség szolgái az igazságra?

[17]De hála az Istennek, hogy ugyan a bűn szolgái voltatok, de szívetek szerint

obedecer de coração à forma de doutrina a que fostes entregues;

[18] e, uma vez libertados do pecado, fostes feitos servos da justiça.

[19] Falo como homem, por causa da fraqueza da vossa carne. Assim como oferecestes os vossos membros para a escravidão da impureza e da maldade para a maldade, assim oferecei, agora, os vossos membros para servirem à justiça para a santificação.

[20] Porque, quando éreis escravos do pecado, estáveis isentos em relação à justiça.

[21] Naquele tempo, que resultados colhestes? Somente as coisas de que, agora, vos envergonhais; porque o fim delas é morte.

[22] Agora, porém, libertados do pecado, transformados em servos de Deus, tendes o vosso fruto para a santificação e, por fim, a vida eterna;

[23] porque o salário do pecado é a morte, mas o dom gratuito de Deus é a vida eterna em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 7

A analogia do casamento

[1] Porventura, ignorais, irmãos (pois falo aos que conhecem a lei), que a lei tem domínio sobre o homem toda a sua vida?

[2] Ora, a mulher casada está ligada pela lei ao marido, enquanto ele vive; mas, se o

engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelynek követésére átadattatok!

[18]Miután tehát megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgáivá lettetek.

[19]Emberi módon beszélek, mivel erőtlenek vagytok. Ahogyan tehát tagjaitokat a tisztátalanság és a törvénytelenség szolgálatába állítottátok, hogy törvénytelenekké legyenek, úgy most állítsátok tagjaitokat az igazság szolgálatába, hogy szentek legyenek.

[20]Mert amikor a bűn szolgái voltatok, szabadok voltatok az igazságtól.

[21]De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál!

[22]Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgái lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a megszentelődést, amelynek vége az örök élet.

[23]Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

Többé nem vagyunk a törvény uralma alatt

Rómaiakhoz 7

[1]Vagy nem tudjátok, testvéreim, pedig a törvényt ismerőkhöz szólók, hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él?

[2]Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint, de ha

mesmo morrer, desobrigada ficará da lei conjugal.

meghal a férj, akkor felszabadul a törvény hatálya alól, amely a férjéhez kötötte.

[3] De sorte que será considerada adúltera se, vivendo ainda o marido, unir-se com outro homem; porém, se morrer o marido, estará livre da lei e não será adúltera se contrair novas núpcias.

[3]Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek mondják, ha más férfié lesz, de ha meghal a férje, megszabadul e törvénytől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz.

[4] Assim, meus irmãos, também vós morrestes relativamente à lei, por meio do corpo de Cristo, para pertencerdes a outro, a saber, aquele que ressuscitou dentre os mortos, a fim de que frutifiquemos para Deus.

[4]Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, hogy másé legyetek: azé, aki feltámadt a halottak közül, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

[5] Porque, quando vivíamos segundo a carne, as paixões pecaminosas postas em realce pela lei operavam em nossos membros, a fim de frutificarem para a morte.

[5]Mert amíg test szerint éltünk, a bűnök törvény által szított szenvedélyei hatottak tagjainkban, hogy a halálnak teremjenek gyümölcsöt.

[6] Agora, porém, libertados da lei, estamos mortos para aquilo a que estávamos sujeitos, de modo que servimos em novidade de espírito e não na caducidade da letra.

[6]Most azonban, miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy a Lélek új rendjében szolgálunk, nem pedig a törvény betűjének régi rendjében.

A lei e o pecado

A törvény jó, de a bűn által halált okoz

[7] Que diremos, pois? É a lei pecado? De modo nenhum! Mas eu não teria conhecido o pecado, senão por intermédio da lei; pois não teria eu conhecido a cobiça, se a lei não dissera: Não cobiçarás.

[7]Mit mondjunk tehát? A törvény bűn? Szó sincs róla! Viszont a bűnt nem ismerném, ha nem ismertem volna meg a törvény által, és a kívánságot sem ismerném, ha a törvény nem mondaná: „Ne kívánd!”

[8] Mas o pecado, tomando ocasião pelo mandamento, despertou em mim toda sorte de concupiscência; porque, sem lei, está morto o pecado.

[8]De a bűn, kihasználva a parancsolatot, mindenféle kívánságot szült bennem. Mert a törvény nélkül halott a bűn.

[9] Outrora, sem a lei, eu vivia; mas, sobrevindo o preceito, reviveu o pecado, e eu morri.

[9]Én törvény nélkül éltem egykor. Amikor azonban eljött a parancsolat, a bűn életre kelt,

[10] E o mandamento que me fora para vida, verifiquei que este mesmo se me tornou para morte.

[11] Porque o pecado, prevalecendo-se do mandamento, pelo mesmo mandamento, me enganou e me matou.

[12] Por conseguinte, a lei é santa; e o mandamento, santo, e justo, e bom.

[13] Acaso o bom se me tornou em morte? De modo nenhum! Pelo contrário, o pecado, para revelar-se como pecado, por meio de uma coisa boa, causou-me a morte, a fim de que, pelo mandamento, se mostrasse sobremaneira maligno.

[14] Porque bem sabemos que a lei é espiritual; eu, todavia, sou carnal, vendido à escravidão do pecado.

[15] Porque nem mesmo compreendo o meu próprio modo de agir, pois não faço o que prefiro, e sim o que detesto.

[16] Ora, se faço o que não quero, consinto com a lei, que é boa.

[17] Neste caso, quem faz isto já não sou eu, mas o pecado que habita em mim.

[18] Porque eu sei que em mim, isto é, na minha carne, não habita bem nenhum, pois o querer o bem está em mim; não, porém, o efetuá-lo.

[19] Porque não faço o bem que prefiro, mas o mal que não quero, esse faço.

[20] Mas, se eu faço o que não quero, já não sou eu quem o faz, e sim o pecado que habita em mim.

[10]én pedig meghaltam, és megértettem, hogy éppen az életre adott parancsolat lett halálommá.

[11]Mert a bűn, kihasználva a parancsolatot, megcsalt engem, és megölt általa.

[12]A törvény tehát szent, a parancsolat is szent, igaz és jó.

[13]Akkor a jó lett halálommá? Szó sincs róla! Hanem a bűn, hogy bűn volta nyilvánvalóvá legyen. A jó által hoz rám halált, hogy így a parancsolat által a bűn bűnné legyen.

A belső ember harca a benne lakó bűnnel

[14]Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én pedig testi vagyok: a bűn rabszolgája.

[15]Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök.

[16]Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor elismerem a törvényről, hogy jó.

[17]Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.

[18]Mert tudom, hogy énbennem, vagyis a testemben nem lakik jó, hiszen az akarat megvolna bennem a jóra, de nem tudom véghezvinni azt.

[19]Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.

[20]Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem, hanem a bennem lakó bűn.

[21] Então, ao querer fazer o bem, encontro a lei de que o mal reside em mim.

[22] Porque, no tocante ao homem interior, tenho prazer na lei de Deus;
[23] mas vejo, nos meus membros, outra lei que, guerreando contra a lei da minha mente, me faz prisioneiro da lei do pecado que está nos meus membros.
[24] Desventurado homem que sou! Quem me livrará do corpo desta morte?
[25] Graças a Deus por Jesus Cristo, nosso SENHOR. De maneira que eu, de mim mesmo, com a mente, sou escravo da lei de Deus, mas, segundo a carne, da lei do pecado.

Romanos 8

Nenhuma condenação. O pendor do Espírito

[1] Agora, pois, já nenhuma condenação há para os que estão em Cristo Jesus.

[2] Porque a lei do Espírito da vida, em Cristo Jesus, te livrou da lei do pecado e da morte.
[3] Porquanto o que fora impossível à lei, no que estava enferma pela carne, isso fez Deus enviando o seu próprio Filho em semelhança de carne pecaminosa e no tocante ao pecado; e, com efeito, condenou Deus, na carne, o pecado,
[4] a fim de que o preceito da lei se cumprisse em nós, que não andamos segundo a carne, mas segundo o Espírito.

[21]Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem.
[22]Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint,
[23]de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével.
[24]Én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?
[25]Hála legyen Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által! Tehát én magam értelmemmel ugyan Isten törvényének szolgálok, testemmel azonban a bűn törvényének.

Akik Krisztusban vannak, Lélek szerint járnak

Rómaiakhoz 8

[1]Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak,
[2]mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.
[3]Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor bűnért való áldozatként tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben,
[4]hogy a törvény követelése teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.

[5] Porque os que se inclinam para a carne cogitam das coisas da carne; mas os que se inclinam para o Espírito, das coisas do Espírito.

[5]Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira törekszenek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaira.

[6] Porque o pendor da carne dá para a morte, mas o do Espírito, para a vida e paz.

[6]A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békesség,

[7] Por isso, o pendor da carne é inimizade contra Deus, pois não está sujeito à lei de Deus, nem mesmo pode estar.

[7]minthogy a test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert Isten törvényének nem engedelmeskedik, és nem is tud engedelmeskedni.

[8] Portanto, os que estão na carne não podem agradar a Deus.

[8]Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.

[9] Vós, porém, não estais na carne, mas no Espírito, se, de fato, o Espírito de Deus habita em vós. E, se alguém não tem o Espírito de Cristo, esse tal não é dele.

[9]Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs Krisztus Lelke, az nem az övé.

[10] Se, porém, Cristo está em vós, o corpo, na verdade, está morto por causa do pecado, mas o espírito é vida, por causa da justiça.

[10]Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test halott a bűn miatt, a Lélek élet az igazság miatt.

[11] Se habita em vós o Espírito daquele que ressuscitou a Jesus dentre os mortos, esse mesmo que ressuscitou a Cristo Jesus dentre os mortos vivificará também o vosso corpo mortal, por meio do seu Espírito, que em vós habita.

[11]Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.

Filhos e herdeiros

[12] Assim, pois, irmãos, somos devedores, não à carne como se constrangidos a viver segundo a carne.

[12]Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk.

[13] Porque, se viverdes segundo a carne, caminhais para a morte; mas, se, pelo Espírito, mortificardes os feitos do corpo, certamente, vivereis.

[13]Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Lélek által megölitek a test cselekedeteit, élni fogtok.

[14] Pois todos os que são guiados pelo Espírito de Deus são filhos de Deus.

[15] Porque não recebestes o espírito de escravidão, para viverdes, outra vez, atemorizados, mas recebestes o espírito de adoção, baseados no qual clamamos: Aba, Pai.

[16] O próprio Espírito testifica com o nosso espírito que somos filhos de Deus.

[17] Ora, se somos filhos, somos também herdeiros, herdeiros de Deus e co-herdeiros com Cristo; se com ele sofremos, também com ele seremos glorificados.

Os sofrimentos do presente e as glórias do porvir

[18] Porque para mim tenho por certo que os sofrimentos do tempo presente não podem ser comparados com a glória a ser revelada em nós.

[19] A ardente expectativa da criação aguarda a revelação dos filhos de Deus.

[20] Pois a criação está sujeita à vaidade, não voluntariamente, mas por causa daquele que a sujeitou,

[21] na esperança de que a própria criação será redimida do cativeiro da corrupção, para a liberdade da glória dos filhos de Deus.

[22] Porque sabemos que toda a criação, a um só tempo, geme e suporta angústias até agora.

[23] E não somente ela, mas também nós, que temos as primícias do Espírito,

[14]Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.

[15]Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljetek, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atyám!”

[16]Maga a Lélek tesz bizonyságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk.

[17]Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

Isten fiainak reménysége

[18]Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.

[19]Mert a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.

[20]A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önként, hanem annak akaratából, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel,

[21]hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

[22]Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.

[23]De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek zsengéjét kapták: mi

igualmente gememos em nosso íntimo, aguardando a adoção de filhos, a redenção do nosso corpo.

[24] Porque, na esperança, fomos salvos. Ora, esperança que se vê não é esperança; pois o que alguém vê, como o espera?

[25] Mas, se esperamos o que não vemos, com paciência o aguardamos.

A intercessão do Espírito

[26] Também o Espírito, semelhantemente, nos assiste em nossa fraqueza; porque não sabemos orar como convém, mas o mesmo Espírito intercede por nós sobremaneira, com gemidos inexprimíveis.

[27] E aquele que sonda os corações sabe qual é a mente do Espírito, porque segundo a vontade de Deus é que ele intercede pelos santos.

[28] Sabemos que todas as coisas cooperam para o bem daqueles que amam a Deus, daqueles que são chamados segundo o seu propósito.

[29] Porquanto aos que de antemão conheceu, também os predestinou para serem conformes à imagem de seu Filho, a fim de que ele seja o primogênito entre muitos irmãos.

[30] E aos que predestinou, a esses também chamou; e aos que chamou, a esses também justificou; e aos que justificou, a esses também glorificou.

As provas e a certeza do amor de Deus

[31] Que diremos, pois, à vista destas coisas? Se Deus é por nós, quem será contra nós?

magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.

[24]Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a reménység, amelyet már látunk, nem is reménység, hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie?

[25]Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.

[26]Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

[27]Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.

[28]Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

[29]Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsőszülött.

[30]Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

A választottakat semmi sem szakíthatja el Isten szeretetétől

[31]Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

[32] Aquele que não poupou o seu próprio Filho, antes, por todos nós o entregou, porventura, não nos dará graciosamente com ele todas as coisas?
[33] Quem intentará acusação contra os eleitos de Deus? É Deus quem os justifica.
[34] Quem os condenará? É Cristo Jesus quem morreu ou, antes, quem ressuscitou, o qual está à direita de Deus e também intercede por nós.

[35] Quem nos separará do amor de Cristo? Será tribulação, ou angústia, ou perseguição, ou fome, ou nudez, ou perigo, ou espada?

[36] Como está escrito: Por amor de ti, somos entregues à morte o dia todo, fomos considerados como ovelhas para o matadouro.
[37] Em todas estas coisas, porém, somos mais que vencedores, por meio daquele que nos amou.
[38] Porque eu estou bem certo de que nem a morte, nem a vida, nem os anjos, nem os principados, nem as coisas do presente, nem do porvir, nem os poderes,

[39] nem a altura, nem a profundidade, nem qualquer outra criatura poderá separar-nos do amor de Deus, que está em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

Romanos 9

Paulo e a incredulidade dos judeus

[32]Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

[33]Ki vádolná Isten választottait? Hiszen Isten, aki megigazít.

[34]Ki ítélne kárhozatra? Hiszen Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt feltámadt, aki Isten jobbján van, és esedezik is értünk.

[35]Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

[36]Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.”

[37]De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

[38]Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,
[39]sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

Pál fájdalma népe miatt

Rómaiakhoz 9

[1] Digo a verdade em Cristo, não minto, testemunhando comigo, no Espírito Santo, a minha própria consciência:
[2] tenho grande tristeza e incessante dor no coração;
[3] porque eu mesmo desejaria ser anátema, separado de Cristo, por amor de meus irmãos, meus compatriotas, segundo a carne.
[4] São israelitas. Pertence-lhes a adoção e também a glória, as alianças, a legislação, o culto e as promessas;
[5] deles são os patriarcas, e também deles descende o Cristo, segundo a carne, o qual é sobre todos, Deus bendito para todo o sempre. Amém!

A rejeição de Israel não é incompatível com as promessas de Deus

[6] E não pensemos que a palavra de Deus haja falhado, porque nem todos os de Israel são, de fato, israelitas;
[7] nem por serem descendentes de Abraão são todos seus filhos; mas: Em Isaque será chamada a tua descendência.
[8] Isto é, estes filhos de Deus não são propriamente os da carne, mas devem ser considerados como descendência os filhos da promessa.
[9] Porque a palavra da promessa é esta: Por esse tempo, virei, e Sara terá um filho.
[10] E não ela somente, mas também Rebeca, ao conceber de um só, Isaque, nosso pai.
[11] E ainda não eram os gêmeos nascidos, nem tinham praticado o bem ou o mal

[1] Igazat mondok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem tanúskodik mellettem a Szentlélek által,
[2]hogy nagy az én szomorúságom, és szüntelen fájdalom gyötri a szívemet.
[3]Mert azt kívánom, hogy inkább én magam legyek átok alatt, Krisztustól elszakítva, az én testvéreim, az én test szerinti rokonaim helyett;
[4]akik izráeliták, akiké a fiúság és a dicsőség, a szövetségek és a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek,
[5]akiké az ősatyák, és akik közül származik a Krisztus test szerint, aki Isten mindenek felett: áldott legyen mindörökké. Ámen.

Az ígéret gyermekei az igazi izráeliták

[6]Nem mintha Isten igéje erejét vesztette volna. Mert nem tartoznak mind Izráelhez, akik Izráeltől származnak,
[7]és nem mindnyájan Ábrahám gyermekei, akik az ő utódai, hanem amint meg van írva: „Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni."
[8]Azaz nem a testi származás szerinti gyermekek Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekei számítanak az ő utódainak.
[9]Mert így szól az ígéret: „Abban az időben eljövök, és fia lesz Sárának."
[10]Sőt Rebeka esetében még inkább, aki egy férfitól fogant, Izsáktól, a mi atyánktól.
[11]Amikor ugyanis még meg sem születtek gyermekei, és nem tettek semmi jót vagy

(para que o propósito de Deus, quanto à eleição, prevalecesse, não por obras, mas por aquele que chama),

12 já fora dito a ela: O mais velho será servo do mais moço.

13 Como está escrito: Amei Jacó, porém me aborreci de Esaú.

A rejeição de Israel não é incompatível com a justiça de Deus

14 Que diremos, pois? Há injustiça da parte de Deus? De modo nenhum!

15 Pois ele diz a Moisés: Terei misericórdia de quem me aprouver ter misericórdia e compadecer-me-ei de quem me aprouver ter compaixão.

16 Assim, pois, não depende de quem quer ou de quem corre, mas de usar Deus a sua misericórdia.

17 Porque a Escritura diz a Faraó: Para isto mesmo te levantei, para mostrar em ti o meu poder e para que o meu nome seja anunciado por toda a terra.

18 Logo, tem ele misericórdia de quem quer e também endurece a quem lhe apraz.

A soberania de Deus

19 Tu, porém, me dirás: De que se queixa ele ainda? Pois quem jamais resistiu à sua vontade?

20 Quem és tu, ó homem, para discutires com Deus?! Porventura, pode o objeto perguntar a quem o fez: Por que me fizeste assim?

rosszat, de hogy Istennek az ő kiválasztáson alapuló elhatározása érvényesüljön,

12nem a cselekedetek alapján, hanem az elhívó akarata szerint, már akkor megmondatott Rebekának, hogy „a nagyobbik fog szolgálni a kisebbiknek",

13amint meg van írva: „Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem."

Isten szabad kegyelme

14Mit mondjunk tehát? Igazságtalan az Isten? Szó sincs róla!

15Hiszen így szól Mózeshez: „Könyörülök, akin könyörülök, és irgalmazok, akinek irgalmazok."

16Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.

17Mert így szól az Írás a fáraóhoz: „Éppen azért emeltelek trónra, hogy megmutassam rajtad hatalmamat, és hogy hirdessék nevemet az egész földön."

18Ezért tehát akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít.

19Azt mondod erre nekem: „Akkor miért hibáztat mégis? Hiszen ki állhat ellene akaratának?"

20Ugyan ki vagy te, ember, hogy perbe szállsz az Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alkotás: „Miért formáltál engem ilyenre?"

[21] Ou não tem o oleiro direito sobre a massa, para do mesmo barro fazer um vaso para honra e outro, para desonra?

[22] Que diremos, pois, se Deus, querendo mostrar a sua ira e dar a conhecer o seu poder, suportou com muita longanimidade os vasos de ira, preparados para a perdição,

[23] a fim de que também desse a conhecer as riquezas da sua glória em vasos de misericórdia, que para glória preparou de antemão,

[24] os quais somos nós, a quem também chamou, não só dentre os judeus, mas também dentre os gentios?

[25] Assim como também diz em Oseias: Chamarei povo meu ao que não era meu povo; e amada, à que não era amada;

[26] e no lugar em que se lhes disse: Vós não sois meu povo, ali mesmo serão chamados filhos do Deus vivo.

[27] Mas, relativamente a Israel, dele clama Isaías: Ainda que o número dos filhos de Israel seja como a areia do mar, o remanescente é que será salvo.

[28] Porque o SENHOR cumprirá a sua palavra sobre a terra, cabalmente e em breve;

[29] como Isaías já disse: Se o SENHOR dos Exércitos não nos tivesse deixado descendência, ter-nos-íamos tornado como Sodoma e semelhantes a Gomorra.

[21]Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt nemes célra, a másikat pedig közönségesre formálja?

[22] Isten pedig nem haragját akarta-e megmutatni és hatalmát megláttatni, és nem ezért hordozta-e türelemmel a harag eszközeit, amelyek pusztulásra készültek?

[23]Vajon nem azért is, hogy megismertesse dicsőségének gazdagságát az irgalom eszközein, amelyeket dicsőségre készített,

[24]amilyenekké minket is elhívott, nemcsak a zsidók, hanem a többi nép közül is?

[25]Amint Hóseásnál is mondja: „Azt a népet, amely nem az én népem, az én népemnek hívom, és azt, amelyet nem szeretek, szeretett népemnek,

[26]és úgy lesz, hogy azon a helyen, ahol megmondtam nekik: ti nem az én népem vagytok, ott neveztetnek majd az élő Isten fiainak."

[27]Ézsaiás pedig ezt hirdeti Izráelről: „Ha Izráel fiainak száma annyi volna, mint a tenger fövenye, akkor is csak a maradék üdvözül,

[28]mert az Úr teljes mértékben és gyorsan váltja valóra szavát a földön."

[29]És amint előre megmondta Ézsaiás: „Ha a Seregek Ura nem hagyott volna utódot nekünk, olyanná lettünk volna, mint

Sodoma, és hasonlóvá lettünk volna Gomorához."

Israel é responsável pela sua rejeição

30 Que diremos, pois? Que os gentios, que não buscavam a justificação, vieram a alcançá-la, todavia, a que decorre da fé;

31 e Israel, que buscava a lei de justiça, não chegou a atingir essa lei.

32 Por quê? Porque não decorreu da fé, e sim como que das obras. Tropeçaram na pedra de tropeço,

33 como está escrito: Eis que ponho em Sião uma pedra de tropeço e rocha de escândalo, e aquele que nela crê não será confundido.

Krisztus a megütközés köve Izráel számára

30Mit mondjunk tehát? Azt, hogy a népek, amelyek nem törekedtek az igazságra, igazságot nyertek, mégpedig azt az igazságot, amely hitből van;

31 Izráel viszont, amely kereste az igazság törvényét, nem érte el a törvényt.

32Miért? Azért, mert nem hitből, hanem mintegy cselekedetekből törekedtek rá: beleütköztek a megütközés kövébe,

33amint meg van írva: „Íme, elhelyezem Sionban a megütközés kövét, a megbotránkozás szikláját, és aki hisz abban, az nem fog megszégyenülni."

Romanos 10

Os judeus rejeitam a justiça de Deus

1 Irmãos, a boa vontade do meu coração e a minha súplica a Deus a favor deles são para que sejam salvos.

2 Porque lhes dou testemunho de que eles têm zelo por Deus, porém não com entendimento.

3 Porquanto, desconhecendo a justiça de Deus e procurando estabelecer a sua própria, não se sujeitaram à que vem de Deus.

4 Porque o fim da lei é Cristo, para justiça de todo aquele que crê.

5 Ora, Moisés escreveu que o homem que praticar a justiça decorrente da lei viverá por ela.

A törvényből és a hitből való igazság

Rómaiakhoz 10

1Testvéreim, én szívemből kívánom, és könyörgök értük Istenhez, hogy üdvözüljenek.

2Mert tanúskodom mellettük, hogy Isten iránti buzgóság van bennük, de nem a helyes ismeret szerint.

3Mert azzal, hogy Isten igazságát nem értették meg, hanem a maguk igazságát igyekeztek érvényesíteni, nem engedelmeskedtek Isten igazságának.

4Mert a törvény végcélja Krisztus, minden hívő megigazulására.

5Mózes ugyanis azt írja a törvényből való igazságról, hogy aki „cselekszi azokat, él általuk".

[6] Mas a justiça decorrente da fé assim diz: Não perguntes em teu coração: Quem subirá ao céu?, isto é, para trazer do alto a Cristo;

[7] ou: Quem descerá ao abismo?, isto é, para levantar Cristo dentre os mortos.

[8] Porém que se diz? A palavra está perto de ti, na tua boca e no teu coração; isto é, a palavra da fé que pregamos.

[9] Se, com a tua boca, confessares Jesus como SENHOR e, em teu coração, creres que Deus o ressuscitou dentre os mortos, serás salvo.

[10] Porque com o coração se crê para justiça e com a boca se confessa a respeito da salvação.

[11] Porquanto a Escritura diz: Todo aquele que nele crê não será confundido.

[12] Pois não há distinção entre judeu e grego, uma vez que o mesmo é o SENHOR de todos, rico para com todos os que o invocam.

[13] Porque: Todo aquele que invocar o nome do SENHOR será salvo.

[14] Como, porém, invocarão aquele em quem não creram? E como crerão naquele de quem nada ouviram? E como ouvirão, se não há quem pregue?

[15] E como pregarão, se não forem enviados? Como está escrito: Quão formosos são os pés dos que anunciam coisas boas!

Israel não pode alegar falta de oportunidade

[6]A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd szívedben: Ki megy fel a mennybe?” Azért tudniillik, hogy Krisztust lehozza.

[7]Vagy: „Ki megy le az alvilágba?” Azért tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza.

[8]Hanem mit mond? „Közel van hozzád az ige, a te szádban és a te szívedben”, mégpedig a hit igéje, amelyet mi hirdetünk.

[9]Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.

[10]Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.

[11]Az Írás is így szól: „Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.”

[12]Nincs különbség zsidók és görögök között, mert mindenkinek ugyanaz az Ura, és ő bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják őt;

[13]mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül”.

A hit hallásból van

[14]De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?

[15]És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Amint meg van írva: „Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!”

[16] Mas nem todos obedeceram ao evangelho; pois Isaías diz: SENHOR, quem acreditou na nossa pregação?

[17] E, assim, a fé vem pela pregação, e a pregação, pela palavra de Cristo.

[18] Mas pergunto: Porventura, não ouviram? Sim, por certo: Por toda a terra se fez ouvir a sua voz, e as suas palavras, até aos confins do mundo.

[19] Pergunto mais: Porventura, não terá chegado isso ao conhecimento de Israel? Moisés já dizia: Eu vos porei em ciúmes com um povo que não é nação, com gente insensata eu vos provocarei à ira.

[20] E Isaías a mais se atreve e diz: Fui achado pelos que não me procuravam, revelei-me aos que não perguntavam por mim.

[21] Quanto a Israel, porém, diz: Todo o dia estendi as mãos a um povo rebelde e contradizente.

Romanos 11

O futuro de Israel

[1] Pergunto, pois: terá Deus, porventura, rejeitado o seu povo? De modo nenhum! Porque eu também sou israelita da descendência de Abraão, da tribo de Benjamim.

[2] Deus não rejeitou o seu povo, a quem de antemão conheceu. Ou não sabeis o que a Escritura refere a respeito de Elias, como insta perante Deus contra Israel, dizendo:

[16]Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, hiszen Ézsaiás is ezt mondja: „Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott?”

[17]A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.

[18]Kérdem: talán nem hallották? Sőt nagyon is! „Az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a földkerekség széléig az ő beszédük.”

[19]De tovább kérdem: Izráel talán nem értette meg? Először Mózes mondja: „Egy olyan néppel teszlek féltékennyé, amely nem az én népem, értetlen néppel haragítlak meg titeket.”

[20]Ézsaiás pedig nyíltan ki is mondja: „Megtaláltak azok, akik nem kerestek, megjelentem azoknak, akik nem kérdezősködtek utánam.”

[21] Izráelről viszont így szól: „Egész nap kitártam karjaimat az engedetlen és ellenszegülő nép felé.”

Isten nem vetette el Izráelt

Rómaiakhoz 11

[1]Azt kérdem tehát: elvetette Isten az ő népét? Szó sincs róla! Hiszen én is izráelita vagyok, Ábrahám utódai közül, Benjámin törzséből.

[2] Isten nem vetette el az ő népét, amelyet eleve kiválasztott. Vagy nem tudjátok, mit mond az Írás Illésről, amikor Isten előtt vádat emel Izráel ellen:

[3] SENHOR, mataram os teus profetas, arrasaram os teus altares, e só eu fiquei, e procuram tirar-me a vida.

[4] Que lhe disse, porém, a resposta divina? Reservei para mim sete mil homens, que não dobraram os joelhos diante de Baal.

[5] Assim, pois, também agora, no tempo de hoje, sobrevive um remanescente segundo a eleição da graça.

[6] E, se é pela graça, já não é pelas obras; do contrário, a graça já não é graça.

[7] Que diremos, pois? O que Israel busca, isso não conseguiu; mas a eleição o alcançou; e os mais foram endurecidos,

[8] como está escrito: Deus lhes deu espírito de entorpecimento, olhos para não ver e ouvidos para não ouvir, até ao dia de hoje.

[9] E diz Davi: Torne-se-lhes a mesa em laço e armadilha, em tropeço e punição;

[10] escureçam-se-lhes os olhos, para que não vejam, e fiquem para sempre encurvadas as suas costas.

A rejeição de Israel não é final

[11] Pergunto, pois: porventura, tropeçaram para que caíssem? De modo nenhum! Mas, pela sua transgressão, veio a salvação aos gentios, para pô-los em ciúmes.

[12] Ora, se a transgressão deles redundou em riqueza para o mundo, e o seu

[3]„Uram, prófétáidat megölték, oltáraidat lerombolták, én maradtam meg egyedül, de nekem is az életemre törnek.”

[4]Viszont mit mond neki az isteni kijelentés? „Meghagytam magamnak hétezer férfit, akik nem hajtottak térdet a Baalnak.”

[5]Így tehát most is van maradék a kegyelmi kiválasztás szerint;

[6]ha pedig kegyelemből van, akkor nem cselekedetekből, különben a kegyelem nem volna kegyelem.

[7]Mi tehát a helyzet? Amire Izráel törekedett, azt nem érte el. A választottak azonban elérték, a többiek pedig megkeményíttettek,

[8]amint meg van írva: „Adott nekik az Isten bódult lelket, olyan szemet, amellyel nem láthatnak, és olyan fület, amellyel nem hallhatnak mindmáig.”

[9]Dávid is ezt mondja: „Asztaluk legyen számukra csapdává és hálóvá, megbotlássá és megtorlássá.

[10]Homályosodjék el szemük, hogy ne lássanak, és hátukat görnyeszd meg örökre.”

Izráel elesése üdvösség a népeknek

[11]Kérdem tehát: azért botlottak meg, hogy elbukjanak? Szó sincs róla! Viszont az ő bukásuk által jutott el az üdvösség a népekhez, hogy Isten féltékennyé tegye Izráelt.

[12]Ha pedig az ő bukásuk a világ gazdagságává lett, veszteségük pedig a népek gazdagságává, akkor mennyivel

abatimento, em riqueza para os gentios, quanto mais a sua plenitude!

[13] Dirijo-me a vós outros, que sois gentios! Visto, pois, que eu sou apóstolo dos gentios, glorifico o meu ministério,

[14] para ver se, de algum modo, posso incitar à emulação os do meu povo e salvar alguns deles.

[15] Porque, se o fato de terem sido eles rejeitados trouxe reconciliação ao mundo, que será o seu restabelecimento, senão vida dentre os mortos?

[16] E, se forem santas as primícias da massa, igualmente o será a sua totalidade; se for santa a raiz, também os ramos o serão.

[17] Se, porém, alguns dos ramos foram quebrados, e tu, sendo oliveira brava, foste enxertado em meio deles e te tornaste participante da raiz e da seiva da oliveira,

[18] não te glories contra os ramos; porém, se te gloriares, sabe que não és tu que sustentas a raiz, mas a raiz, a ti.

[19] Dirás, pois: Alguns ramos foram quebrados, para que eu fosse enxertado.

[20] Bem! Pela sua incredulidade, foram quebrados; tu, porém, mediante a fé, estás firme. Não te ensoberbeças, mas teme.

[21] Porque, se Deus não poupou os ramos naturais, também não te poupará.

[22] Considerai, pois, a bondade e a severidade de Deus: para com os que caíram, severidade; mas, para contigo, a bondade de Deus, se nela permaneceres; doutra sorte, também tu serás cortado.

inkább az lesz, ha teljes számban megtérnek.

[13]Ezt pedig nektek mondom, a népeknek: amennyiben tehát én a népek apostola vagyok, az válik szolgálatom dicsőségére,

[14]ha valamiképpen féltékennyé tehetem véreimet, és így megmenthetek közülük némelyeket.

[15]Hiszen ha elvettetésük a világ megbékélését szolgálta, mi mást jelentene befogadtatásuk, mint életet a halálból?

[16]Ha pedig a zsenge szent, a tészta is az, és ha a gyökér szent, az ágak is azok.

A szelíd és a vadolajfa

[17]Ha azonban az ágak közül egyesek kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál közéjük, és az olajfa gyökerének éltető nedvéből részesültél,

[18]ne dicsekedj az ágakkal szemben. Ha mégis dicsekszel: nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged.

[19]Azt mondod erre: „Azért törettek ki ágak, hogy én beoltassam."

[20]Úgy van: azok hitetlenség miatt törettek ki, te pedig a hit által állsz. Ne légy elbizakodott, hanem félj!

[21]Mert ha Isten a természet szerinti ágakat nem kímélte, téged sem fog kímélni.

[22]Lásd meg tehát Isten jóságát és szigorúságát: az elbukottakkal szigorú, veled pedig jóságos, ha megmaradsz jóságában, mert különben te is kivágatsz.

[23] Eles também, se não permanecerem na incredulidade, serão enxertados; pois Deus é poderoso para os enxertar de novo.

[24] Pois, se foste cortado da que, por natureza, era oliveira brava e, contra a natureza, enxertado em boa oliveira, quanto mais não serão enxertados na sua própria oliveira aqueles que são ramos naturais!

O último desígnio de Deus é misericórdia para com todos

[25] Porque não quero, irmãos, que ignoreis este mistério (para que não sejais presumidos em vós mesmos): que veio endurecimento em parte a Israel, até que haja entrado a plenitude dos gentios.

[26] E, assim, todo o Israel será salvo, como está escrito: Virá de Sião o Libertador e ele apartará de Jacó as impiedades.

[27] Esta é a minha aliança com eles, quando eu tirar os seus pecados.

[28] Quanto ao evangelho, são eles inimigos por vossa causa; quanto, porém, à eleição, amados por causa dos patriarcas;

[29] porque os dons e a vocação de Deus são irrevogáveis.

[30] Porque assim como vós também, outrora, fostes desobedientes a Deus, mas, agora, alcançastes misericórdia, à vista da desobediência deles,

[31] assim também estes, agora, foram desobedientes, para que, igualmente, eles

[23]De az elbukottak is, ha nem maradnak meg a hitetlenségben, beoltatnak majd, mert Istennek van hatalma arra, hogy ismét beoltsa őket.

[24]Hiszen ha te a természeted szerinti vadolajfáról levágattál, és természeted ellenére beoltattál a szelíd olajfába, akkor mennyivel inkább be fognak oltatni a saját olajfájukba azok, akik természetük szerint odatartoznak!

Az egész Izráel üdvözülni fog

[25]Nem szeretném, testvéreim, ha önmagatokat bölcseknek tartva nem vennétek tudomásul azt a titkot, hogy a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a népek teljes számban be nem jutnak,

[26]és így üdvözülni fog az egész Izráel, amint meg van írva: „Eljön Sionból a Megváltó, eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából,

[27]és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket.”

[28]Az evangélium miatt tehát Isten ellenségei tiértetek, de a kiválasztás miatt kedveltek az ősatyákért,

[29]mert megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása.

[30]Mert ahogyan ti egykor engedetlenek voltatok Istennel szemben, most pedig irgalmat nyertetek az ő engedetlenségük révén,

[31]úgy ők is engedetlenek most, hogy a nektek adott irgalom révén végül ők is irgalmat nyerjenek.

alcancem misericórdia, à vista da que vos foi concedida.

32 Porque Deus a todos encerrou na desobediência, a fim de usar de misericórdia para com todos.

A maravilhosa sabedoria dos desígnios divinos

33 Ó profundidade da riqueza, tanto da sabedoria como do conhecimento de Deus! Quão insondáveis são os seus juízos, e quão inescrutáveis, os seus caminhos!

34 Quem, pois, conheceu a mente do SENHOR? Ou quem foi o seu conselheiro?

35 Ou quem primeiro deu a ele para que lhe venha a ser restituído?

36 Porque dele, e por meio dele, e para ele são todas as coisas. A ele, pois, a glória eternamente. Amém!

Romanos 12

A nova vida

1 Rogo-vos, pois, irmãos, pelas misericórdias de Deus, que apresenteis o vosso corpo por sacrifício vivo, santo e agradável a Deus, que é o vosso culto racional.

2 E não vos conformeis com este século, mas transformai-vos pela renovação da vossa mente, para que experimenteis qual seja a boa, agradável e perfeita vontade de Deus.

O devido uso de dons espirituais

3 Porque, pela graça que me foi dada, digo a cada um dentre vós que não pense de si mesmo além do que convém; antes, pense

32Mert Isten mindenkit egybezárt az engedetlenségbe, hogy mindenkin megkönyörüljön.

Isten bölcsességének dicsérete

33Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Mily megfoghatatlanok az ő ítéletei, és mily kikutathatatlanok az ő útjai!

34Mert „ki értette meg az Úr szándékát, vagy ki lett az ő tanácsadója?

35Vagy ki előlegezett neki, hogy vissza kellene fizetnie?"

36Bizony, őtőle, őáltala és őreá nézve van minden: övé a dicsőség mindörökké. Ámen.

Az okos istentisztelet

Rómaiakhoz 12

1Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek kedves áldozatul,

2és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.

A kegyelmi ajándékok sokfélesége és a gyülekezet egysége

3A nekem adott kegyelem által mondom tehát közöttetek mindenkinek: ne gondoljátok magatokat többnek, mint amennyinek gondolnotok kell, hanem arra

com moderação, segundo a medida da fé que Deus repartiu a cada um.

igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint.

[4] Porque assim como num só corpo temos muitos membros, mas nem todos os membros têm a mesma função,

[4]Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata,

[5] assim também nós, conquanto muitos, somos um só corpo em Cristo e membros uns dos outros,

[5]úgy sokan egy test vagyunk Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai.

[6] tendo, porém, diferentes dons segundo a graça que nos foi dada: se profecia, seja segundo a proporção da fé;

[6]Mert a nekünk adott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is: aki a prófétálás ajándékát kapta, az a hit szabálya szerint prófétáljon;

[7] se ministério, dediquemo-nos ao ministério; ou o que ensina esmere-se no fazê-lo;

[7]aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze szolgálatát; a tanító a tanítást,

[8] ou o que exorta faça-o com dedicação; o que contribui, com liberalidade; o que preside, com diligência; quem exerce misericórdia, com alegria.

[8]a vigasztaló a vigasztalást, az adakozó szerénységgel, az elöljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvvel.

As virtudes recomendadas

A képmutatás nélküli szeretet

[9] O amor seja sem hipocrisia. Detestai o mal, apegando-vos ao bem.

[9]A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz,

[10] Amai-vos cordialmente uns aos outros com amor fraternal, preferindo-vos em honra uns aos outros.

[10]a testvérszeretetben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők,

[11] No zelo, não sejais remissos; sede fervorosos de espírito, servindo ao SENHOR;

[11]a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok.

[12] regozijai-vos na esperança, sede pacientes na tribulação, na oração, perseverantes;

[12]A reménységben örvendezzetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.

[13] compartilhai as necessidades dos santos; praticai a hospitalidade;

[14] abençoai os que vos perseguem, abençoai e não amaldiçoeis.

[15] Alegrai-vos com os que se alegram e chorai com os que choram.

[16] Tende o mesmo sentimento uns para com os outros; em lugar de serdes orgulhosos, condescendei com o que é humilde; não sejais sábios aos vossos próprios olhos.

[17] Não torneis a ninguém mal por mal; esforçai-vos por fazer o bem perante todos os homens;

[18] se possível, quanto depender de vós, tende paz com todos os homens;

[19] não vos vingueis a vós mesmos, amados, mas dai lugar à ira; porque está escrito: A mim me pertence a vingança; eu é que retribuirei, diz o SENHOR.

[20] Pelo contrário, se o teu inimigo tiver fome, dá-lhe de comer; se tiver sede, dá-lhe de beber; porque, fazendo isto, amontoarás brasas vivas sobre a sua cabeça.

[21] Não te deixes vencer do mal, mas vence o mal com o bem.

Romanos 13

Da obediência às autoridades

[1] Todo homem esteja sujeito às autoridades superiores; porque não há autoridade que não proceda de Deus; e as

[13]A szentekkel vállaljatok közösséget szükségeikben, gyakoroljátok a vendégszeretetet.

[14]Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket; áldjátok és ne átkozzátok.

[15]Örüljetek az örülőkkel, sírjatok a sírókkal.

[16]Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint.

[17]Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. A tisztességre legyen gondotok minden ember előtt!

[18]Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljetek minden emberrel békességben.

[19]Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek" – így szól az Úr.

[20]Sőt, „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére."

[21]Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.

Minden hatalom Istentől van

Rómaiakhoz 13

[1]Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól,

autoridades que existem foram por ele instituídas.

[2] De modo que aquele que se opõe à autoridade resiste à ordenação de Deus; e os que resistem trarão sobre si mesmos condenação.

[3] Porque os magistrados não são para temor, quando se faz o bem, e sim quando se faz o mal. Queres tu não temer a autoridade? Faze o bem e terás louvor dela,

[4] visto que a autoridade é ministro de Deus para teu bem. Entretanto, se fizeres o mal, teme; porque não é sem motivo que ela traz a espada; pois é ministro de Deus, vingador, para castigar o que pratica o mal.

[5] É necessário que lhe estejais sujeitos, não somente por causa do temor da punição, mas também por dever de consciência.

[6] Por esse motivo, também pagais tributos, porque são ministros de Deus, atendendo, constantemente, a este serviço.

[7] Pagai a todos o que lhes é devido: a quem tributo, tributo; a quem imposto, imposto; a quem respeito, respeito; a quem honra, honra.

O amor ao próximo é o cumprimento da lei

[8] A ninguém fiqueis devendo coisa alguma, exceto o amor com que vos ameis uns aos outros; pois quem ama o próximo tem cumprido a lei.

mint Istentől, ami hatalom pedig van, Istentől rendeltetett.

[2]Aki tehát nem engedelmeskedik a hatalomnak, az Isten rendelkezésével fordul szembe; akik pedig szembefordulnak vele, azok maguknak köszönhetik ítéletüket.

[3]Mert nem a jó cselekedet miatt kell félni az elöljáróktól, hanem a rossz miatt. Azt akarod, hogy ne kelljen félned a hatalomtól? Tedd a jót, és dicséretet kapsz tőle,

[4]mert Isten szolgája ő neked a jó elősegítésére. Ha azonban a rosszat teszed, akkor félj, mert nem ok nélkül viseli a kardot, hiszen ő Isten szolgája, aki az ő haragját hajtja végre azon, aki a rosszat teszi.

[5]Ezért tehát engedelmeskedni kell nemcsak a harag miatt, hanem a lelkiismeret miatt is.

[6]Hiszen adót is azért fizettek, mert ők Isten szolgái, akik éppen ebben a szolgálatban fáradoznak.

[7]Adjátok meg mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, annak az adót, akinek a vámmal, annak a vámot, akinek a félelemmel, annak a félelmet, akinek pedig a tisztelettel, annak a tiszteletet.

A törvény betöltése a szeretet

[8]Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.

[9] Pois isto: Não adulterarás, não matarás, não furtarás, não cobiçarás, e, se há qualquer outro mandamento, tudo nesta palavra se resume: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.
[10] O amor não pratica o mal contra o próximo; de sorte que o cumprimento da lei é o amor.

O dia está próximo

[11] E digo isto a vós outros que conheceis o tempo: já é hora de vos despertardes do sono; porque a nossa salvação está, agora, mais perto do que quando no princípio cremos.

[12] Vai alta a noite, e vem chegando o dia. Deixemos, pois, as obras das trevas e revistamo-nos das armas da luz.

[13] Andemos dignamente, como em pleno dia, não em orgias e bebedices, não em impudicícias e dissoluções, não em contendas e ciúmes;

[14] mas revesti-vos do SENHOR Jesus Cristo e nada disponhais para a carne no tocante às suas concupiscências.

Romanos 14

A tolerância para com os fracos na fé

[1] Acolhei ao que é débil na fé, não, porém, para discutir opiniões.
[2] Um crê que de tudo pode comer, mas o débil come legumes;

[9]Mert ez a parancsolat: „ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd a másét”, és bármi más parancsolat ebben az igében foglalható össze: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!”
[10]A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése.

Az ÚR eljöveletének sürgető közelsége

[11]Ezenfelül tudjátok, hogy az idő sürget: ideje már az álomból felébrednetek, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hitre jutottunk.

[12]Az éjszaka múlik, a nappal pedig már közel van. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltsük fel a világosság fegyvereit.
[13]Mint nappal illik, tisztességben éljünk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben,
[14]hanem öltsétek magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne kényeztessétek úgy, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne.

A hitben erősek ne ítéljék meg az erőtleneket

Rómaiakhoz 14

[1]A hitben erőtlent pedig fogadjátok be, de ne azért, hogy nézeteit bírálgassátok.
[2]Az egyik azt hiszi, hogy mindent ehet, az erőtlen pedig zöldségfélét eszik.

[3] quem come não despreze o que não come; e o que não come não julgue o que come, porque Deus o acolheu.
[4] Quem és tu que julgas o servo alheio? Para o seu próprio senhor está em pé ou cai; mas estará em pé, porque o SENHOR é poderoso para o suster.

[5] Um faz diferença entre dia e dia; outro julga iguais todos os dias. Cada um tenha opinião bem definida em sua própria mente.

[6] Quem distingue entre dia e dia para o SENHOR o faz; e quem come para o SENHOR come, porque dá graças a Deus; e quem não come para o SENHOR não come e dá graças a Deus.
[7] Porque nenhum de nós vive para si mesmo, nem morre para si.
[8] Porque, se vivemos, para o SENHOR vivemos; se morremos, para o SENHOR morremos. Quer, pois, vivamos ou morramos, somos do SENHOR.
[9] Foi precisamente para esse fim que Cristo morreu e ressurgiu: para ser SENHOR tanto de mortos como de vivos.
[10] Tu, porém, por que julgas teu irmão? E tu, por que desprezas o teu? Pois todos compareceremos perante o tribunal de Deus.

[11] Como está escrito: Por minha vida, diz o SENHOR, diante de mim se dobrará todo joelho, e toda língua dará louvores a Deus.

[3]Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik, aki pedig nem eszik, ne ítélje meg azt, aki eszik, hiszen Isten befogadta őt.
[4]Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélkezel? Tulajdon urának áll vagy bukik. De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa.

Senki sem él önmagának

[5]Van, aki az egyik napot különbnek tartja a másik napnál, a másik pedig egyformának tart minden napot: mindegyik legyen bizonyos a maga meggyőződésében.
[6]Aki az egyik napot megkülönbözteti, az Úrért különbözteti meg. Aki eszik, az is az Úrért eszik, hiszen hálát ad Istennek. Aki pedig nem eszik, az Úrért nem eszik, és szintén hálát ad Istennek.
[7]Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának;
[8]mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.
[9]Mert Krisztus azért halt meg, és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék.
[10]Akkor te miért ítéled el testvéredet? Vagy te is, miért veted meg testvéredet? Hiszen mindnyájan oda fogunk állni Isten ítélőszéke elé.
[11]Mert meg van írva: „Élek én, így szól az Úr, bizony előttem fog meghajolni minden térd, és minden nyelv megvallja majd, hogy én vagyok az Isten.”

[12] Assim, pois, cada um de nós dará contas de si mesmo a Deus.

A liberdade e a caridade

[13] Não nos julguemos mais uns aos outros; pelo contrário, tomai o propósito de não pordes tropeço ou escândalo ao vosso irmão.

[14] Eu sei e estou persuadido, no SENHOR Jesus, de que nenhuma coisa é de si mesma impura, salvo para aquele que assim a considera; para esse é impura.

[15] Se, por causa de comida, o teu irmão se entristece, já não andas segundo o amor fraternal. Por causa da tua comida, não faças perecer aquele a favor de quem Cristo morreu.

[16] Não seja, pois, vituperado o vosso bem.

[17] Porque o reino de Deus não é comida nem bebida, mas justiça, e paz, e alegria no Espírito Santo.

[18] Aquele que deste modo serve a Cristo é agradável a Deus e aprovado pelos homens.

[19] Assim, pois, seguimos as coisas da paz e também as da edificação de uns para com os outros.

[20] Não destruas a obra de Deus por causa da comida. Todas as coisas, na verdade, são limpas, mas é mau para o homem o comer com escândalo.

[21] É bom não comer carne, nem beber vinho, nem fazer qualquer outra coisa com que teu irmão venha a tropeçar [ou se ofender ou se enfraquecer].

[12] Így tehát mindegyikünk önmagáról fog számot adni Istennek.

Isten országa nem evés és ivás

[13]Ne ítélgessük hát többé egymást, hanem azt ítéljétek meg inkább, miként nem okoztok a testvéreteknek megütközést vagy botránkozást.

[14]Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem csak ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az.

[15]Ha pedig testvéred valamilyen étel miatt megszomorodik, máris letértél a szeretet útjáról: ne tedd tönkre ételeddel azt, akiért Krisztus meghalt.

[16]Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek.

[17]Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és öröm a Szentlélekben;

[18]mert aki így szolgál Krisztusnak, az kedves Isten előtt, és megbízható az emberek előtt.

[19]Arra törekedjünk tehát, ami a békességet és az épülést szolgálja.

[20]Étel miatt ne rombold le az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközéssel eszik.

[21]Jobb tehát nem enni húst, nem inni bort, és semmi olyat, amin testvéred megütközik.

22 A fé que tens, tem-na para ti mesmo perante Deus. Bem-aventurado é aquele que não se condena naquilo que aprova.
23 Mas aquele que tem dúvidas é condenado se comer, porque o que faz não provém de fé; e tudo o que não provém de fé é pecado.

22Te azt a hitet, amely benned van, tartsd meg Isten előtt. Boldog, akinek nem kell elítélnie önmagát abban, amit helyesel.
23Akinek viszont kétségei vannak, amikor eszik, máris megítéltetett, mivel nem hitből teszi. Mert mindaz, ami nem hitből van, bűn.

Romanos 15

A imitação a Cristo. A simpatia e o altruísmo

1 Ora, nós que somos fortes devemos suportar as debilidades dos fracos e não agradar-nos a nós mesmos.
2 Portanto, cada um de nós agrade ao próximo no que é bom para edificação.
3 Porque também Cristo não se agradou a si mesmo; antes, como está escrito: As injúrias dos que te ultrajavam caíram sobre mim.
4 Pois tudo quanto, outrora, foi escrito para o nosso ensino foi escrito, a fim de que, pela paciência e pela consolação das Escrituras, tenhamos esperança.
5 Ora, o Deus da paciência e da consolação vos conceda o mesmo sentir de uns para com os outros, segundo Cristo Jesus,
6 para que concordemente e a uma voz glorifiqueis ao Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo.
7 Portanto, acolhei-vos uns aos outros, como também Cristo nos acolheu para a glória de Deus.
8 Digo, pois, que Cristo foi constituído ministro da circuncisão, em prol da

Rómaiakhoz 15

Az erősek hordozzák az erőtlenek gyengeségeit

1Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk.
2Mindegyikünk a felebarátja kedvét keresse, mégpedig a jóra, az építésre.
3Hiszen Krisztus sem a maga kedvére élt, hanem amint meg van írva: „A te gyalázóid gyalázásai hullottak énreám.”
4Mert amit korábban megírtak, a mi tanításunkra írták meg, hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk.
5A türelem és vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint,
6hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját.

Zsidók és más népek együtt dicsőítik Istent a gyülekezetben

7Ezért fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.
8Mert azt mondom, hogy Krisztus a zsidóság szolgájává lett Isten igazságáért,

verdade de Deus, para confirmar as promessas feitas aos nossos pais;

[9] e para que os gentios glorifiquem a Deus por causa da sua misericórdia, como está escrito: Por isso, eu te glorificarei entre os gentios e cantarei louvores ao teu nome.

[10] E também diz: Alegrai-vos, ó gentios, com o seu povo.

[11] E ainda: Louvai ao SENHOR, vós todos os gentios, e todos os povos o louvem.

[12] Também Isaías diz: Haverá a raiz de Jessé, aquele que se levanta para governar os gentios; nele os gentios esperarão.

[13] E o Deus da esperança vos encha de todo o gozo e paz no vosso crer, para que sejais ricos de esperança no poder do Espírito Santo.

A explicação de Paulo

[14] E certo estou, meus irmãos, sim, eu mesmo, a vosso respeito, de que estais possuídos de bondade, cheios de todo o conhecimento, aptos para vos admoestardes uns aos outros.

[15] Entretanto, vos escrevi em parte mais ousadamente, como para vos trazer isto de novo à memória, por causa da graça que me foi outorgada por Deus,

[16] para que eu seja ministro de Cristo Jesus entre os gentios, no sagrado encargo de anunciar o evangelho de Deus, de modo que a oferta deles seja aceitável, uma vez santificada pelo Espírito Santo.

[17] Tenho, pois, motivo de gloriar-me em Cristo Jesus nas coisas concernentes a Deus.

hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket,

[9]a népek pedig irgalmáért dicsőítsék Istent, amint meg van írva: „Ezért magasztallak téged a népek között, és nevednek dicséretet éneklek.”

[10]Azután ezt is mondja: „Örüljetek, népek, az ő népével együtt.”

[11]Majd ismét: „Dicsérjétek az Urat mind, ti népek, dicsőítsék őt mind a nemzetek.”

[12]Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből, és népek uralkodójává emelkedik: benne reménykednek a népek.”

[13]A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által.

Pál nem akar mások munkaterületén működni

[14]Én pedig, testvéreim, magam is meg vagyok arról győződve, hogy ti is telve vagytok jósággal, telve minden ismerettel, és hogy egymást is tudjátok tanítani.

[15]Ezért kissé merészebben írtam nektek, mintegy emlékeztetve titeket, merthogy arra kaptam Istentől a kegyelmi ajándékot,

[16]hogy a népekért legyek Krisztus Jézusnak szolgája, aki az Isten evangéliumának papi szolgálatát végzem, hogy a népek áldozata a Szentlélek által megszentelt és kedves legyen.

[17]Krisztus Jézusban tehát van okom a dicsekvésre Isten előtt,

[18] Porque não ousarei discorrer sobre coisa alguma, senão sobre aquelas que Cristo fez por meu intermédio, para conduzir os gentios à obediência, por palavra e por obras,

[19] por força de sinais e prodígios, pelo poder do Espírito Santo; de maneira que, desde Jerusalém e circunvizinhanças até ao Ilírico, tenho divulgado o evangelho de Cristo,

[20] esforçando-me, deste modo, por pregar o evangelho, não onde Cristo já fora anunciado, para não edificar sobre fundamento alheio;

[21] antes, como está escrito: Hão de vê-lo aqueles que não tiveram notícia dele, e compreendê-lo os que nada tinham ouvido a seu respeito.

Os planos de Paulo

[22] Essa foi a razão por que também, muitas vezes, me senti impedido de visitar-vos.

[23] Mas, agora, não tendo já campo de atividade nestas regiões e desejando há muito visitar-vos,

[24] penso em fazê-lo quando em viagem para a Espanha, pois espero que, de passagem, estarei convosco e que para lá seja por vós encaminhado, depois de haver primeiro desfrutado um pouco a vossa companhia.

[25] Mas, agora, estou de partida para Jerusalém, a serviço dos santos.

[26] Porque aprouve à Macedônia e à Acaia levantar uma coleta em benefício dos pobres dentre os santos que vivem em Jerusalém.

[18]mert semmi olyanról nem mernék beszélni, amit ne Krisztus tett volna általam a népek megtéréséért szóval és tettel,

[19]jelek és csodák erejével, a Lélek erejével: így hirdethettem Jeruzsálemtől kezdve mindenfelé egészen Illíriáig Krisztus evangéliumát.

[20]Ezért úgy tartottam becsületesnek, hogy az evangéliumot ne ott hirdessem, ahol Krisztust már ismerik, hogy ne idegen alapra építsek,

[21]hanem amint meg van írva: „Meglátják őt azok, akiknek még nem hirdették, és akik még nem hallották, azok megértik.”

Pál részletes útiterve

[22]Ez is sokszor akadályozott abban, hogy elmenjek hozzátok.

[23]Most pedig, mivel ezeken a vidékeken már nincs feladatom, és sok éve vágyódom arra, hogy eljussak hozzátok,

[24]amikor Hispániába utazom, el is megyek hozzátok. Remélem ugyanis, hogy átutazóban megláthatlak titeket, és ti fogtok engem oda útnak indítani, ha már előbb egy kissé felüdültem nálatok.

[25]Most pedig Jeruzsálembe megyek a szentek szolgálatára.

[26]Macedónia és Akhája ugyanis jónak látták, hogy gyűjtést rendezzenek a jeruzsálemi szentek szegényeinek.

[27] Isto lhes pareceu bem, e mesmo lhes são devedores; porque, se os gentios têm sido participantes dos valores espirituais dos judeus, devem também servi-los com bens materiais.

[28] Tendo, pois, concluído isto e havendo-lhes consignado este fruto, passando por vós, irei à Espanha.

[29] E bem sei que, ao visitar-vos, irei na plenitude da bênção de Cristo.

Paulo pede as orações

[30] Rogo-vos, pois, irmãos, por nosso SENHOR Jesus Cristo e também pelo amor do Espírito, que luteis juntamente comigo nas orações a Deus a meu favor,

[31] para que eu me veja livre dos rebeldes que vivem na Judéia, e que este meu serviço em Jerusalém seja bem aceito pelos santos;

[32] a fim de que, ao visitar-vos, pela vontade de Deus, chegue à vossa presença com alegria e possa recrear-me convosco.

[33] E o Deus da paz seja com todos vós. Amém!

Romanos 16

Paulo recomenda a Febe

[1] Recomendo-vos a nossa irmã Febe, que está servindo à igreja de Cencréia,

[2] para que a recebais no SENHOR como convém aos santos e a ajudeis em tudo que de vós vier a precisar; porque tem sido protetora de muitos e de mim inclusive.

As saudações pessoais

[27]Jónak látták ezt, de tartoznak is ezzel nekik, mert ha a népek részesültek az ő lelki javaikban, akkor tartoznak is azzal, hogy anyagiakkal szolgáljanak nekik.

[28]Ha tehát ezt elvégeztem, és az adományt átadtam, a ti segítségetekkel elmegyek Hispániába.

[29]Azt pedig tudom, hogy amikor hozzátok megyek, Krisztus áldásának teljességével megyek majd.

[30]A mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szeretetére kérlek titeket, testvéreim, legyetek segítségemre Isten előtt értem mondott imádságaitokban,

[31]hogy megszabaduljak azoktól, akik hitetlenek Júdeában, és hogy jeruzsálemi szolgálatom kedves legyen a szenteknek;

[32]hogy aztán majd Isten akaratából örömmel érkezzem hozzátok, és megpihenjek nálatok.

[33]A békesség Istene legyen mindnyájatokkal. Ámen.

Fébé ajánlása és személyes üdvözletek

Rómaiakhoz 16

[1]Ajánlom nektek nőtestvérünket, Fébét, aki a kenkhreai gyülekezet szolgálója:

[2] fogadjátok be őt az Úrban a szentekhez illően, és álljatok mellé minden olyan ügyben, amelyben szüksége van rátok, mert ő is sokaknak lett pártfogója, nekem magamnak is.

[3] Saudai Priscila e Áqüila, meus cooperadores em Cristo Jesus,	[3]Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik munkatársaim Krisztus Jézusban!
[4] os quais pela minha vida arriscaram a sua própria cabeça; e isto lhes agradeço, não somente eu, mas também todas as igrejas dos gentios;	[4]Ők értem saját életüket kockáztatták, és nekik nemcsak én vagyok hálás, hanem a népek valamennyi gyülekezete is.
[5] saudai igualmente a igreja que se reúne na casa deles. Saudai meu querido Epêneto, primícias da Ásia para Cristo.	[5]Köszöntsétek a házukban lévő gyülekezetet is! Köszöntsétek az én szeretett Epainetoszomat, aki Ázsia tartományának zsengéje Krisztusban!
[6] Saudai Maria, que muito trabalhou por vós.	[6]Köszöntsétek Máriát, aki sokat fáradozott értetek!
[7] Saudai Andrônico e Júnias, meus parentes e companheiros de prisão, os quais são notáveis entre os apóstolos e estavam em Cristo antes de mim.	[7]Köszöntsétek Andronikoszt és Juniát, rokonaimat és fogolytársaimat, akiket nagyra becsülnek az apostolok körében, akik nálam is előbb jutottak hitre Krisztusban!
[8] Saudai Amplíato, meu dileto amigo no SENHOR.	[8]Köszöntsétek az Úrban szeretett Ampliátuszomat!
[9] Saudai Urbano, que é nosso cooperador em Cristo, e também meu amado Estáquis.	[9]Köszöntsétek Urbánuszt, aki munkatársunk Krisztusban, és az én szeretett Sztakhüszomat!
[10] Saudai Apeles, aprovado em Cristo. Saudai os da casa de Aristóbulo.	[10]Köszöntsétek Apellészt, Krisztus kipróbált emberét! Köszöntsétek az Arisztobulosz háza népéből valókat!
[11] Saudai meu parente Herodião. Saudai os da casa de Narciso, que estão no SENHOR.	[11]Köszöntsétek Heródiónt, az én rokonomat! Köszöntsétek a Narcisszusz háza népéből azokat, akik az Úrban hisznek!
[12] Saudai Trifena e Trifosa, as quais trabalhavam no SENHOR. Saudai a estimada Pérside, que também muito trabalhou no SENHOR.	[12]Köszöntsétek Trüfainát és Trüfószát, akik fáradoznak az Úrban! Köszöntsétek a szeretett Perszisztet, aki sokat fáradozott az Úrban!

[13] Saudai Rufo, eleito no SENHOR, e igualmente a sua mãe, que também tem sido mãe para mim.

[14] Saudai Asíncrito, Flegonte, Hermes, Pátrobas, Hermas e os irmãos que se reúnem com eles.

[15] Saudai Filólogo, Júlia, Nereu e sua irmã, Olimpas e todos os santos que se reúnem com eles.

[16] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todas as igrejas de Cristo vos saúdam.

As admoestações

[17] Rogo-vos, irmãos, que noteis bem aqueles que provocam divisões e escândalos, em desacordo com a doutrina que aprendestes; afastai-vos deles,

[18] porque esses tais não servem a Cristo, nosso SENHOR, e sim a seu próprio ventre; e, com suaves palavras e lisonjas, enganam o coração dos incautos.

[19] Pois a vossa obediência é conhecida por todos; por isso, me alegro a vosso respeito; e quero que sejais sábios para o bem e símplices para o mal.

[20] E o Deus da paz, em breve, esmagará debaixo dos vossos pés a Satanás. A graça de nosso SENHOR Jesus seja convosco.

As saudações dos companheiros

[21] Saúda-vos Timóteo, meu cooperador, e Lúcio, Jasom e Sosípatro, meus parentes.

[22] Eu, Tércio, que escrevi esta epístola, vos saúdo no SENHOR.

[13]Köszöntsétek az Úrban kiválasztott Rufuszt és anyját, aki nekem is anyám!

[14]Köszöntsétek Aszünkritoszt, Flegónt, Hermészt, Patrobászt, Hermászt és a velük lévő testvéreket!

[15]Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és nőtestvérét, valamint Olümpászt és a velük lévő szenteket mind!

[16]Köszöntsétek egymást szent csókkal! Köszönt titeket Krisztus minden gyülekezete.

Óvás a zavarkeltőktől

[17]Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal a tanítással szemben, amit tanultatok! Térjetek ki előlük!

[18]Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasuknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét.

[19]Hiszen a ti engedelmességetek híre eljutott mindenkihez; nektek tehát örülök. De szeretném, ha bölcsek lennétek a jóra, és együgyűek a rosszra.

[20]A békesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!

Pál munkatársainak üdvözletei

[21]Köszönt titeket munkatársam, Timóteus, valamint rokonaim: Luciusz, Jázon és Szószipatrosz.

[22]Köszöntelek titeket az Úrban én, Terciusz, aki leírtam ezt a levelet.

[23] Saúda-vos Gaio, meu hospedeiro e de toda a igreja. Saúda-vos Erasto, tesoureiro da cidade, e o irmão Quarto.

[24] [A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós. Amém!]

A doxologia

[25] Ora, àquele que é poderoso para vos confirmar segundo o meu evangelho e a pregação de Jesus Cristo, conforme a revelação do mistério guardado em silêncio nos tempos eternos,

[26] e que, agora, se tornou manifesto e foi dado a conhecer por meio das Escrituras proféticas, segundo o mandamento do Deus eterno, para a obediência por fé, entre todas as nações,

[27] ao Deus único e sábio seja dada glória, por meio de Jesus Cristo, pelos séculos dos séculos. Amém!

[23]Köszönt titeket Gájusz, aki vendéglátóm nekem és az egész gyülekezetnek. Köszönt titeket Erásztosz, a város számvevője, és Kvártusz testvérünk.

[24](A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!)

Isten dicsőítése

[25]Akinek pedig van hatalma arra, hogy megerősítsen titeket az én evangéliumom és a Jézus Krisztusról szóló üzenet szerint – ama titok kinyilatkoztatása folytán, amely örök időkön át kimondatlan maradt,

[26]de most nyilvánvalóvá lett, és az örök Isten rendelkezése szerint a próféták írásai által tudtul adatott minden népnek, hogy eljussanak a hit engedelmességére –,

[27]az egyedül bölcs Istennek legyen dicsőség Jézus Krisztus által örökkön-örökké. Ámen.

Primeira epístola de Paulo aos Coríntios

1 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, chamado pela vontade de Deus para ser apóstolo de Jesus Cristo, e o irmão Sóstenes,

[2] à igreja de Deus que está em Corinto, aos santificados em Cristo Jesus, chamados para ser santos, com todos os que em todo lugar invocam o nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR deles e nosso:

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

[4] Sempre dou graças a [meu] Deus a vosso respeito, a propósito da sua graça, que vos foi dada em Cristo Jesus;

[5] porque, em tudo, fostes enriquecidos nele, em toda a palavra e em todo o conhecimento;

[6] assim como o testemunho de Cristo tem sido confirmado em vós,

[7] de maneira que não vos falte nenhum dom, aguardando vós a revelação de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[8] o qual também vos confirmará até ao fim, para serdes irrepreensíveis no Dia de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Fiel é Deus, pelo qual fostes chamados à comunhão de seu Filho Jesus Cristo, nosso SENHOR.

Exortação à unidade

PÁL ELSŐ LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ

1 Korinthusiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál, Krisztus Jézusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szósztenész, a testvér,

[2]az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek; mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, az ő és a mi Urunk nevét bárhol segítségül hívják:

[3]kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Háladás a gyülekezet lelki ajándékaiért

[4]Hálát adok értetek az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely nektek Krisztus Jézusban adatott.

[5]Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben,

[6]amint a Krisztusról való bizonyságtétel megerősödött bennetek.

[7]Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok,

[8]aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján.

[9]Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.

Óvás a pártoskodástól

[10] Rogo-vos, irmãos, pelo nome de nosso SENHOR Jesus Cristo, que faleis todos a mesma coisa e que não haja entre vós divisões; antes, sejais inteiramente unidos, na mesma disposição mental e no mesmo parecer.

[10]A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásotokban és meggyőződésetekben jussatok egyetértésre!

[11] Pois a vosso respeito, meus irmãos, fui informado, pelos da casa de Cloe, de que há contendas entre vós.

[11]Mert azt a hírt kaptam rólatok, testvéreim, Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek.

[12] Refiro-me ao fato de cada um de vós dizer: Eu sou de Paulo, e eu, de Apolo, e eu, de Cefas, e eu, de Cristo.

[12]Úgy értem ezt, hogy mindenki így beszél köztetek: Én Pálé vagyok, én Apollósé, én Kéfásé, én pedig Krisztusé.

[13] Acaso, Cristo está dividido? Foi Paulo crucificado em favor de vós ou fostes, porventura, batizados em nome de Paulo?

[13]Hát részekre szakítható-e Krisztus? Talán Pál feszíttetett meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg?

[14] Dou graças [a Deus] porque a nenhum de vós batizei, exceto Crispo e Gaio;

[14]Hálát adok Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, csak Kriszpuszt és Gájuszt,

[15] para que ninguém diga que fostes batizados em meu nome.

[15]nehogy azt mondhassa valaki, hogy az én nevemre keresztelkedtetek meg.

[16] Batizei também a casa de Estéfanas; além destes, não me lembro se batizei algum outro.

[16]Igaz, megkereszteltem még Sztefanász háza népét is, rajtuk kívül azonban nem tudom, hogy mást is megkereszteltem volna.

[17] Porque não me enviou Cristo para batizar, mas para pregar o evangelho; não com sabedoria de palavra, para que se não anule a cruz de Cristo.

[17]Mert nem azért küldött engem Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem bölcselkedő beszéddel, hogy a Krisztus keresztje el ne veszítse erejét.

A mensagem da cruz

[18] Certamente, a palavra da cruz é loucura para os que se perdem, mas para nós, que somos salvos, poder de Deus.

A kereszt igéje Isten hatalma

[18]Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.

[19] Pois está escrito: Destruirei a sabedoria dos sábios e aniquilarei a inteligência dos instruídos.

[20] Onde está o sábio? Onde, o escriba? Onde, o inquiridor deste século? Porventura, não tornou Deus louca a sabedoria do mundo?

[21] Visto como, na sabedoria de Deus, o mundo não o conheceu por sua própria sabedoria, aprouve a Deus salvar os que crêem pela loucura da pregação.

[22] Porque tanto os judeus pedem sinais, como os gregos buscam sabedoria;

[23] mas nós pregamos a Cristo crucificado, escândalo para os judeus, loucura para os gentios;

[24] mas para os que foram chamados, tanto judeus como gregos, pregamos a Cristo, poder de Deus e sabedoria de Deus.

[25] Porque a loucura de Deus é mais sábia do que os homens; e a fraqueza de Deus é mais forte do que os homens.

A vocação dos santos

[26] Irmãos, reparai, pois, na vossa vocação; visto que não foram chamados muitos sábios segundo a carne, nem muitos poderosos, nem muitos de nobre nascimento;

[27] pelo contrário, Deus escolheu as coisas loucas do mundo para envergonhar os sábios e escolheu as coisas fracas do mundo para envergonhar as fortes;

[19]Mert meg van írva: „Véget vetek a bölcsek bölcsességének, és az értelmesek értelmét semmivé teszem.”

[20]Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e bolondsággá Isten a világ bölcsességét?

[21]Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.

[22]És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek,

[23]mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság,

[24]de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége.

[25]Mert az Isten „bolondsága” bölcsebb az emberek bölcsességénél, és az Isten „erőtlensége” erősebb az emberek erejénél.

[26]Mert nézzétek csak a ti elhívatásotokat, testvéreim; nem sokan vannak köztetek, akik emberi megítélés szerint bölcsek, hatalmasok vagy előkelők.

[27]Sőt azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében erőtlenek, hogy megszégyenítse az erőseket:

[28] e Deus escolheu as coisas humildes do mundo, e as desprezadas, e aquelas que não são, para reduzir a nada as que são;

[29] a fim de que ninguém se vanglorie na presença de Deus.

Valores de Cristo

[30] Mas vós sois dele, em Cristo Jesus, o qual se nos tornou, da parte de Deus, sabedoria, e justiça, e santificação, e redenção,

[31] para que, como está escrito: Aquele que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[28]és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket;

[29]hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt.

[30]Az ő munkája az, hogy ti Krisztus Jézusban vagytok. Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá,

[31]hogy amint meg van írva: „Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék."

1 Coríntios 2

O caráter da pregação de Paulo

[1] Eu, irmãos, quando fui ter convosco, anunciando-vos o testemunho de Deus, não o fiz com ostentação de linguagem ou de sabedoria.

[2] Porque decidi nada saber entre vós, senão a Jesus Cristo e este crucificado.

[3] E foi em fraqueza, temor e grande tremor que eu estive entre vós.

[4] A minha palavra e a minha pregação não consistiram em linguagem persuasiva de sabedoria, mas em demonstração do Espírito e de poder,

[5] para que a vossa fé não se apoiasse em sabedoria humana, e sim no poder de Deus.

A verdadeira sabedoria. O ensino do Espírito Santo

[6] Entretanto, expomos sabedoria entre os experimentados; não, porém, a sabedoria

1 Korinthusiakhoz 2

Pál a megfeszített Krisztust hirdeti

[1]Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim, nem úgy érkeztem, mint aki ékesszólás vagy bölcsesség fölényével hirdeti nektek az Isten bizonyságtételét.

[2]Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettről.

[3]És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok.

[4]Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével;

[5]hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.

Isten elrejtett bölcsessége

[6]A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak,

deste século, nem a dos poderosos desta época, que se reduzem a nada;

[7] mas falamos a sabedoria de Deus em mistério, outrora oculta, a qual Deus preordenou desde a eternidade para a nossa glória;

[8] sabedoria essa que nenhum dos poderosos deste século conheceu; porque, se a tivessem conhecido, jamais teriam crucificado o SENHOR da glória;

[9] mas, como está escrito: Nem olhos viram, nem ouvidos ouviram, nem jamais penetrou em coração humano o que Deus tem preparado para aqueles que o amam.

[10] Mas Deus no-lo revelou pelo Espírito; porque o Espírito a todas as coisas perscruta, até mesmo as profundezas de Deus.

[11] Porque qual dos homens sabe as coisas do homem, senão o seu próprio espírito, que nele está? Assim, também as coisas de Deus, ninguém as conhece, senão o Espírito de Deus.

[12] Ora, nós não temos recebido o espírito do mundo, e sim o Espírito que vem de Deus, para que conheçamos o que por Deus nos foi dado gratuitamente.

[13] Disto também falamos, não em palavras ensinadas pela sabedoria humana, mas ensinadas pelo Espírito, conferindo coisas espirituais com espirituais.

[14] Ora, o homem natural não aceita as coisas do Espírito de Deus, porque lhe são loucura; e não pode entendê-las, porque elas se discernem espiritualmente.

sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét,

[7]hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre.

[8]Ezt e világ fejedelmei közül senki sem ismerte fel, mert ha felismerték volna, a dicsőség Urát nem feszítették volna meg.

[9]Hanem amint meg van írva: „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.”

[10]Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

[11]Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke.

[12]Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.

[13]Ezeket hirdetjük is, de nem emberi bölcsességből tanult szavakkal, hanem a Lélektől jött tanítással, a lelki dolgokat a lelki embereknek magyarázva.

[14]A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem

képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.

[15] Porém o homem espiritual julga todas as coisas, mas ele mesmo não é julgado por ninguém.

[15]A lelki ember azonban mindent megítél, de őt senki sem ítéli meg.

[16] Pois quem conheceu a mente do SENHOR, que o possa instruir? Nós, porém, temos a mente de Cristo.

[16]Mert ki értette meg az Úr szándékát, hogy őt kioktathatná? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

1 Coríntios 3

As dissensões demonstram a falta de espiritualidade

[1] Eu, porém, irmãos, não vos pude falar como a espirituais, e sim como a carnais, como a crianças em Cristo.

[2] Leite vos dei a beber, não vos dei alimento sólido; porque ainda não podíeis suportá-lo. Nem ainda agora podeis, porque ainda sois carnais.

[3] Porquanto, havendo entre vós ciúmes e contendas, não é assim que sois carnais e andais segundo o homem?

[4] Quando, pois, alguém diz: Eu sou de Paulo, e outro: Eu, de Apolo, não é evidente que andais segundo os homens?

[5] Quem é Apolo? E quem é Paulo? Servos por meio de quem crestes, e isto conforme o SENHOR concedeu a cada um.

[6] Eu plantei, Apolo regou; mas o crescimento veio de Deus.

[7] De modo que nem o que planta é alguma coisa, nem o que rega, mas Deus, que dá o crescimento.

1 Korinthusiakhoz 3

A viszálykodás a lelki kiskorúság jele

[1]Én tehát, testvéreim, nem szólhattam hozzátok úgy, mint lelki emberekhez, hanem csak úgy, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz.

[2]Tejjel tápláltalak titeket, nem kemény eledellel, mert még nem bírtátok volna el. Sőt még most sem bírjátok el,

[3]mert még testiek vagytok. Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?

[4]Ha az egyik ezt mondja: „Én Pálé vagyok”, a másik pedig azt: „Én Apollósé”, nem emberi módon beszéltek-e?

[5]Hát ki az az Apollós, és ki az a Pál? Szolgák csupán, akik által hívőkké lettetek; mégpedig ki-ki úgy szolgál, ahogy megadta neki az Úr.

Isten munkatársai egy alapra építenek

[6]Én ültettem, Apollós öntözött, de Isten adta a növekedést.

[7]Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.

[8] Ora, o que planta e o que rega são um; e cada um receberá o seu galardão, segundo o seu próprio trabalho.

[8]Aki ültet, és aki öntöz: egyek, és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fáradozásához méltóan.

[9] Porque de Deus somos cooperadores; lavoura de Deus, edifício de Deus sois vós.

[9]Mert mi Isten szolgálatában állunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.

A responsabilidade dos que ensinam

[10] Segundo a graça de Deus que me foi dada, lancei o fundamento como prudente construtor; e outro edifica sobre ele. Porém cada um veja como edifica.

[10]Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá.

[11] Porque ninguém pode lançar outro fundamento, além do que foi posto, o qual é Jesus Cristo.

[11]Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, aki Jézus Krisztus.

[12] Contudo, se o que alguém edifica sobre o fundamento é ouro, prata, pedras preciosas, madeira, feno, palha,

[12]Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát vagy szalmát;

[13] manifesta se tornará a obra de cada um; pois o Dia a demonstrará, porque está sendo revelada pelo fogo; e qual seja a obra de cada um o próprio fogo o provará.

[13]az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja próbára tenni.

[14] Se permanecer a obra de alguém que sobre o fundamento edificou, esse receberá galardão;

[14]Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni;

[15] se a obra de alguém se queimar, sofrerá ele dano; mas esse mesmo será salvo, todavia, como que através do fogo.

[15]de ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga megmenekül ugyan, de úgy, mint aki tűzön ment át.

[16] Não sabeis que sois santuário de Deus e que o Espírito de Deus habita em vós?

[16]Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik?

[17] Se alguém destruir o santuário de Deus, Deus o destruirá; porque o santuário de Deus, que sois vós, é sagrado.

[17]Ha valaki Isten templomát beszennyezi, azt elpusztítja Isten, mert Isten temploma szent, és ez a templom ti vagytok.

A sabedoria humana sem valor

[18] Ninguém se engane a si mesmo: se alguém dentre vós se tem por sábio neste século, faça-se estulto para se tornar sábio.

[18]Senki meg ne csalja önmagát! Ha valaki bölcsnek gondolja magát közöttetek ebben a világban, legyen bolonddá, hogy bölccsé lehessen.

[19] Porque a sabedoria deste mundo é loucura diante de Deus; porquanto está escrito: Ele apanha os sábios na própria astúcia deles.

[19]E világ bölcsessége ugyanis bolondság Isten előtt. Mert meg van írva: „Saját ravaszságukkal fogja meg a bölcseket”,

[20] E outra vez: O SENHOR conhece os pensamentos dos sábios, que são pensamentos vãos.

[20]aztán ez is: „Az Úr tudja, hogy a bölcsek gondolatai hiábavalók.”

[21] Portanto, ninguém se glorie nos homens; porque tudo é vosso:

[21]Azért senki ne dicsekedjék emberekkel, mert minden a tietek;

[22] seja Paulo, seja Apolo, seja Cefas, seja o mundo, seja a vida, seja a morte, sejam as coisas presentes, sejam as futuras, tudo é vosso,

[22]akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: minden a tietek.

[23] e vós, de Cristo, e Cristo, de Deus.

[23]Ti viszont Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.

1 Coríntios 4

Os pregadores responsáveis a Deus

[1] Assim, pois, importa que os homens nos considerem como ministros de Cristo e despenseiros dos mistérios de Deus.

[2] Ora, além disso, o que se requer dos despenseiros é que cada um deles seja encontrado fiel.

[3] Todavia, a mim mui pouco se me dá de ser julgado por vós ou por tribunal humano; nem eu tampouco julgo a mim mesmo.

[4] Porque de nada me argúi a consciência; contudo, nem por isso me dou por

1 Korinthusiakhoz 4

Isten titkainak sáfárai

[1]Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.

[2]Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon.

[3]Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítélkeztek felettem, vagy más emberek hogyan ítélkeznek egy napon; sőt magam sem ítélkezem önmagam felett.

[4]Mert semmi vádat nem tudok önmagamra mondani, de nem ez tesz

justificado, pois quem me julga é o SENHOR.

[5] Portanto, nada julgueis antes do tempo, até que venha o SENHOR, o qual não somente trará à plena luz as coisas ocultas das trevas, mas também manifestará os desígnios dos corações; e, então, cada um receberá o seu louvor da parte de Deus.

Uma reprovação severa

[6] Estas coisas, irmãos, apliquei-as figuradamente a mim mesmo e a Apolo, por vossa causa, para que por nosso exemplo aprendais isto: não ultrapasseis o que está escrito; a fim de que ninguém se ensoberbeça a favor de um em detrimento de outro.

[7] Pois quem é que te faz sobressair? E que tens tu que não tenhas recebido? E, se o recebeste, por que te vanglorias, como se o não tiveras recebido?

[8] Já estais fartos, já estais ricos; chegastes a reinar sem nós; sim, tomara reinásseis para que também nós viéssemos a reinar convosco.

[9] Porque a mim me parece que Deus nos pôs a nós, os apóstolos, em último lugar, como se fôssemos condenados à morte; porque nos tornamos espetáculo ao mundo, tanto a anjos, como a homens.

[10] Nós somos loucos por causa de Cristo, e vós, sábios em Cristo; nós, fracos, e vós, fortes; vós, nobres, e nós, desprezíveis.

[11] Até à presente hora, sofremos fome, e sede, e nudez; e somos esbofeteados, e não temos morada certa,

igazzá, mert az Úr az, aki felettem ítélkezik.

[5]Egyáltalán ne ítéljetek azért addig, míg el nem jön az Úr. Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és nyilvánvalóvá teszi a szívek szándékait, és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet.

A korinthusiak gőgje és Pál alázata

[6]Mindezeket pedig, testvéreim, értetek alkalmaztam magamra és Apollósra, hogy a mi példánkon tanuljátok meg: ahhoz tartsa magát az ember, ami meg van írva, hogy senki se kérkedjék az egyik tanítóval, a másikat megvetve.

[7]Mert ki tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, miért dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

[8]Már jóllaktatok, már meggazdagodtatok, nélkülünk uralomra jutottatok; bárcsak valóban uralomra is jutottatok volna, hogy veletek együtt mi is uralkodhatnánk!

[9]Mert úgy gondolom, hogy Isten minket, apostolokat, utolsókul állított, mint akiket halálra szántak, mert látványossággá lettünk a világnak, az angyaloknak és az embereknek.

[10]Mi bolondok vagyunk Krisztusért, ti pedig okosak Krisztusban, mi erőtlenek, ti pedig erősek, ti megbecsültek, mi pedig megvetettek.

[11]Mind ez ideig éhezünk és szomjazunk, ruhátlanok vagyunk, és bántalmakat szenvedünk, otthontalanul vándorlunk,

[12] e nos afadigamos, trabalhando com as nossas próprias mãos. Quando somos injuriados, bendizemos; quando perseguidos, suportamos;

[13] quando caluniados, procuramos conciliação; até agora, temos chegado a ser considerados lixo do mundo, escória de todos.

Paulo os admoesta como pai

[14] Não vos escrevo estas coisas para vos envergonhar; pelo contrário, para vos admoestar como a filhos meus amados.

[15] Porque, ainda que tivésseis milhares de preceptores em Cristo, não teríeis, contudo, muitos pais; pois eu, pelo evangelho, vos gerei em Cristo Jesus.

[16] Admoesto-vos, portanto, a que sejais meus imitadores.

[17] Por esta causa, vos mandei Timóteo, que é meu filho amado e fiel no SENHOR, o qual vos lembrará os meus caminhos em Cristo Jesus, como, por toda parte, ensino em cada igreja.

[18] Alguns se ensoberbeceram, como se eu não tivesse de ir ter convosco;

[19] mas, em breve, irei visitar-vos, se o SENHOR quiser, e, então, conhecerei não a palavra, mas o poder dos ensoberbecidos.

[20] Porque o reino de Deus consiste não em palavra, mas em poder.

[21] Que preferis? Irei a vós outros com vara ou com amor e espírito de mansidão?

1 Coríntios 5

[12]és tulajdon kezünkkel dolgozva fáradozunk. Amikor gyaláznak, áldást mondunk, amikor üldöznek, tűrünk,

[13]amikor rágalmaznak, jó szóval válaszolunk; szinte a világ söpredékévé lettünk, és mindenki szemétjévé mind ez ideig.

Pál atyai szeretete a korinthusiak iránt

[14]Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem azért, hogy intselek, mint szeretett gyermekeimet.

[15]Ha tanítómesteretek sok ezer volna is Krisztusban, atyátok azonban nincs sok: mert az evangélium által én vagyok a ti atyátok Krisztus Jézusban.

[16]Kérlek tehát titeket: legyetek az én követőim!

[17]Ezért küldtem el hozzátok Timóteust, aki szeretett és hű gyermekem az Úrban, aki emlékeztetni fog titeket arra: hogyan élek Krisztus Jézusban, és hogyan tanítok minden gyülekezetben.

[18]Egyesek azonban úgy felfuvalkodtak, mintha nem készülnék hozzátok.

[19]Pedig ha az Úr akarja, hamarosan elmegyek hozzátok, és megismerkedem majd ezekkel a felfuvalkodottakkal, de nem a beszédükkel, hanem az erejükkel.

[20]Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben.

[21]Mit akartok? Bottal menjek hozzátok, vagy szeretettel és szelíd lélekkel?

1 Korinthusiakhoz 5

A impureza da igreja de Corinto. Repreensões e exortações

[1] Geralmente, se ouve que há entre vós imoralidade e imoralidade tal, como nem mesmo entre os gentios, isto é, haver quem se atreva a possuir a mulher de seu próprio pai.

[2] E, contudo, andais vós ensoberbecidos e não chegastes a lamentar, para que fosse tirado do vosso meio quem tamanho ultraje praticou?

[3] Eu, na verdade, ainda que ausente em pessoa, mas presente em espírito, já sentenciei, como se estivesse presente, que o autor de tal infâmia seja,

[4] em nome do SENHOR Jesus, reunidos vós e o meu espírito, com o poder de Jesus, nosso SENHOR,

[5] entregue a Satanás para a destruição da carne, a fim de que o espírito seja salvo no Dia do SENHOR [Jesus].

[6] Não é boa a vossa jactância. Não sabeis que um pouco de fermento leveda a massa toda?

[7] Lançai fora o velho fermento, para que sejais nova massa, como sois, de fato, sem fermento. Pois também Cristo, nosso Cordeiro pascal, foi imolado.

[8] Por isso, celebremos a festa não com o velho fermento, nem com o fermento da maldade e da malícia, e sim com os asmos da sinceridade e da verdade.

[9] Já em carta vos escrevi que não vos associásseis com os impuros;

A gyülekezet nem adhat helyet paráznaságnak

[1]Mindenfelé az a hír járja, hogy paráznaság van közöttetek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sem fordul elő; hogy tudniillik valaki apjának feleségével él.

[2]Ti pedig felfuvalkodtatok ahelyett, hogy inkább megszomorodtatok volna, és eltávolítottátok volna magatok közül azt, aki ilyen dolgot cselekedett.

[3]Mert én, aki testben távol vagyok, de lélekben jelen, mint jelenlevő már ítéltem afelett, aki így cselekedett.

[4]Úgy ítéltem, hogy miután az Úr Jézus nevében összegyűltünk, ti és az én lelkem, a mi Urunk Jézus hatalmával,

[5]átadjuk az ilyet a Sátánnak, teste pusztulására, hogy lelke üdvözüljön az Úrnak ama napján.

[6]Nem jól dicsekedtek ti. Hát nem tudjátok, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti?

[7]Takarítsátok ki a régi kovászt, hogy új tésztává legyetek, hiszen ti kovásztalanok vagytok, mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, már megáldoztatott.

[8]Azért ne régi kovásszal ünnepeljünk, se a rosszaság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával.

[9]Levelemben már megírtam nektek, hogy nem szabad kapcsolatot tartani paráznákkal.

[10] refiro-me, com isto, não propriamente aos impuros deste mundo, ou aos avarentos, ou roubadores, ou idólatras; pois, neste caso, teríeis de sair do mundo.

[11] Mas, agora, vos escrevo que não vos associeis com alguém que, dizendo-se irmão, for impuro, ou avarento, ou idólatra, ou maldizente, ou beberrão, ou roubador; com esse tal, nem ainda comais.

[12] Pois com que direito haveria eu de julgar os de fora? Não julgais vós os de dentro?

[13] Os de fora, porém, Deus os julgará. Expulsai, pois, de entre vós o malfeitor.

[10]De nem általában e világ paráznáival vagy nyerészkedőivel, harácsolóival vagy bálványimádóival, hiszen akkor ki kellene mennetek a világból.

[11]Most tehát azt írom nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot azzal, akit bár testvérnek neveznek, de parázna vagy nyerészkedő, bálványimádó vagy rágalmazó, részeges vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek!

[12]Mert mit tartozik rám, hogy a kívül levők felett ítélkezzem? Nem a belül levők felett ítélkeztek-e ti is?

[13]A kívül levőket pedig Isten fogja megítélni. Távolítsátok el azért a gonoszt magatok közül!

1 Coríntios 6

Paulo censura o litígio entre os irmãos

[1] Aventura-se algum de vós, tendo questão contra outro, a submetê-lo a juízo perante os injustos e não perante os santos?

[2] Ou não sabeis que os santos hão de julgar o mundo? Ora, se o mundo deverá ser julgado por vós, sois, acaso, indignos de julgar as coisas mínimas?

[3] Não sabeis que havemos de julgar os próprios anjos? Quanto mais as coisas desta vida!

[4] Entretanto, vós, quando tendes a julgar negócios terrenos, constituís um tribunal daqueles que não têm nenhuma aceitação na igreja.

1 Korinthusiakhoz 6

Hívők ne pereskedjenek egymással

[1]Hogyan merészel közületek valaki, akinek a másikkal peres ügye van, a hitetlenek előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt?

[2]Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélkezni? És ha ti a világ felett ítélkeztek, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítélkezzetek?

[3]Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítélkezünk majd? Akkor mennyivel inkább ítélkezhetünk a mindennapi élet dolgaiban!

[4]Ha tehát a mindennapi élet ügyeiben pereskedtek, akkor azokat ültetitek a bírói székbe, akik semmit sem számítanak a gyülekezet előtt?

[5] Para vergonha vo-lo digo. Não há, porventura, nem ao menos um sábio entre vós, que possa julgar no meio da irmandade?

[6] Mas irá um irmão a juízo contra outro irmão, e isto perante incrédulos!

[7] O só existir entre vós demandas já é completa derrota para vós outros. Por que não sofreis, antes, a injustiça? Por que não sofreis, antes, o dano?

[8] Mas vós mesmos fazeis a injustiça e fazeis o dano, e isto aos próprios irmãos!

[9] Ou não sabeis que os injustos não herdarão o reino de Deus? Não vos enganeis: nem impuros, nem idólatras, nem adúlteros, nem efeminados, nem sodomitas,

[10] nem ladrões, nem avarentos, nem bêbados, nem maldizentes, nem roubadores herdarão o reino de Deus.

[11] Tais fostes alguns de vós; mas vós vos lavastes, mas fostes santificados, mas fostes justificados em o nome do SENHOR Jesus Cristo e no Espírito do nosso Deus.

A sensualidade é condenada

[12] Todas as coisas me são lícitas, mas nem todas convêm. Todas as coisas me são lícitas, mas eu não me deixarei dominar por nenhuma delas.

[13] Os alimentos são para o estômago, e o estômago, para os alimentos; mas Deus destruirá tanto estes como aquele. Porém o corpo não é para a impureza, mas, para o SENHOR, e o SENHOR, para o corpo.

[5]Megszégyenítésül mondom nektek! Ennyire nincs közöttetek egyetlen bölcs sem, aki igazságot tudna tenni testvérei között?

[6]Sőt testvér a testvérrel pereskedik, méghozzá hitetlenek előtt?!

[7]Egyáltalán már az is nagy kudarc, hogy pereskedtek egymással. Miért nem szenveditek el inkább a sérelmet? Miért nem tűritek el inkább a kárt?

[8]Sőt ti okoztok sérelmet és kárt, mégpedig testvéreknek!

A keresztyén szabadság nem szabadosság

[9]Vagy nem tudjátok, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok,

[10]sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmazók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát.

[11]Pedig néhányan ilyenek voltatok: de megmosattatok, megszentelődtetek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által.

[12]Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de nem válok semminek a rabjává.

[13]Az eledel a gyomorért van, a gyomor pedig az eledelért, de Isten ezt is, amazt is meg fogja semmisíteni. A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért.

[14] Deus ressuscitou o SENHOR e também nos ressuscitará a nós pelo seu poder.

[15] Não sabeis que os vossos corpos são membros de Cristo? E eu, porventura, tomaria os membros de Cristo e os faria membros de meretriz? Absolutamente, não.

[16] Ou não sabeis que o homem que se une à prostituta forma um só corpo com ela? Porque, como se diz, serão os dois uma só carne.

[17] Mas aquele que se une ao SENHOR é um espírito com ele.

[18] Fugi da impureza. Qualquer outro pecado que uma pessoa cometer é fora do corpo; mas aquele que pratica a imoralidade peca contra o próprio corpo.

[19] Acaso, não sabeis que o vosso corpo é santuário do Espírito Santo, que está em vós, o qual tendes da parte de Deus, e que não sois de vós mesmos?

[20] Porque fostes comprados por preço. Agora, pois, glorificai a Deus no vosso corpo.

1 Coríntios 7

Respostas a perguntas acerca do casamento

[1] Quanto ao que me escrevestes, é bom que o homem não toque em mulher;

[2] mas, por causa da impureza, cada um tenha a sua própria esposa, e cada uma, o seu próprio marido.

[3] O marido conceda à esposa o que lhe é devido, e também, semelhantemente, a esposa, ao seu marido.

[14]Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is fel fog támasztani.

[15]Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztus tagja? Most tehát azok, akik a Krisztus tagjai, parázna nő tagjaivá legyenek? Szó sem lehet róla!

[16]Vagy nem tudjátok, hogy aki parázna nővel egyesül, egy testté lesz vele? Mert, amint az Írás mondja, „lesznek ketten egy testté”.

[17]Aki pedig az Úrral egyesül, egy lélek ővele.

[18]Kerüljétek a paráznaságot! Minden más bűn, amit elkövet az ember, kívül van a testén, de aki paráználkodik, a saját teste ellen vétkezik.

[19]Vagy nem tudjátok, hogy testetek a bennetek levő Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok, és ezért nem a magatokéi vagytok?

[20]Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben!

1 Korinthusiakhoz 7

Házasság és elválás

[1]Amiről pedig írtatok, arra ezt válaszolom: jó a férfinak asszonyt nem érinteni.

[2]A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje.

[3]A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt.

[4] A mulher não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim o marido; e também, semelhantemente, o marido não tem poder sobre o seu próprio corpo, e sim a mulher.

[4]A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.

[5] Não vos priveis um ao outro, salvo talvez por mútuo consentimento, por algum tempo, para vos dedicardes à oração e, novamente, vos ajuntardes, para que Satanás não vos tente por causa da incontinência.

[5]Ne fosszátok meg magatokat egymástól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabaddá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni.

[6] E isto vos digo como concessão e não por mandamento.

[6]Ezt pedig engedményként mondom, nem parancsként.

[7] Quero que todos os homens sejam tais como também eu sou; no entanto, cada um tem de Deus o seu próprio dom; um, na verdade, de um modo; outro, de outro.

[7]Szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy.

[8] E aos solteiros e viúvos digo que lhes seria bom se permanecessem no estado em que também eu vivo.

[8]A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is.

[9] Caso, porém, não se dominem, que se casem; porque é melhor casar do que viver abrasado.

[9]Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni.

A estabilidade da família

[10] Ora, aos casados, ordeno, não eu, mas o SENHOR, que a mulher não se separe do marido

[10]A házasoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől.

[11] (se, porém, ela vier a separar-se, que não se case ou que se reconcilie com seu marido); e que o marido não se aparte de sua mulher.

[11]Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével! A férj se bocsássa el a feleségét!

[12] Aos mais digo eu, não o SENHOR: se algum irmão tem mulher incrédula, e esta consente em morar com ele, não a abandone;

[12]A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: ha egy testvérnek hitetlen felesége van, aki kész vele élni, ne bocsássa el!

[13] e a mulher que tem marido incrédulo, e este consente em viver com ela, não deixe o marido.

[13]És ha egy asszonynak hitetlen férje van, aki kész vele élni, ne hagyja el a férjét!

[14] Porque o marido incrédulo é santificado no convívio da esposa, e a esposa incrédula é santificada no convívio do marido crente. Doutra sorte, os vossos filhos seriam impuros; porém, agora, são santos.

[14]Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő felesége által, a hitetlen feleség pedig hívő férje által; különben gyermekeitek is tisztátalanok volnának, így azonban szentek.

[15] Mas, se o descrente quiser apartar-se, que se aparte; em tais casos, não fica sujeito à servidão nem o irmão, nem a irmã; Deus vos tem chamado à paz.

[15]Ha pedig a hitetlen házastárs válni akar, váljék el, nincs szolgaság alá vetve a hívő férj vagy a hívő feleség az ilyen esetekben. Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békességben éljünk.

[16] Pois, como sabes, ó mulher, se salvarás teu marido? Ou, como sabes, ó marido, se salvarás tua mulher?

[16]Mert mit tudod te, asszony, vajon megmentheted-e a férjedet? Vagy mit tudod te, férfi, vajon megmentheted-e a feleségedet?

A keresztyén különféle hivatásban

[17] Ande cada um segundo o SENHOR lhe tem distribuído, cada um conforme Deus o tem chamado. É assim que ordeno em todas as igrejas.

[17]Egyébként mindenki éljen úgy, ahogy az Úr adta neki, ahogy az Isten elhívta: így rendelkezem minden más gyülekezetben is.

[18] Foi alguém chamado, estando circunciso? Não desfaça a circuncisão. Foi alguém chamado, estando incircunciso? Não se faça circuncidar.

[18]Körülmetélten hívatott el valaki? Ne tüntesse el! Körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül!

[19] A circuncisão, em si, não é nada; a incircuncisão também nada é, mas o que vale é guardar as ordenanças de Deus.

[19]Sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem ér semmit, egyedül Isten parancsolatainak a megtartása fontos.

[20] Cada um permaneça na vocação em que foi chamado.

[20]Mindenki maradjon abban a hivatásban, amelyben elhívatott.

[21] Foste chamado, sendo escravo? Não te preocupes com isso; mas, se ainda podes tornar-te livre, aproveita a oportunidade.

[21]Rabszolgaként hívattál el? Ne törődj vele! Ha viszont szabaddá lehetsz, inkább élj azzal!

[22] Porque o que foi chamado no SENHOR, sendo escravo, é liberto do SENHOR; semelhantemente, o que foi chamado, sendo livre, é escravo de Cristo.

[23] Por preço fostes comprados; não vos torneis escravos de homens.

[24] Irmãos, cada um permaneça diante de Deus naquilo em que foi chamado.

Problemas com respeito ao casamento em tempos de tribulação

[25] Com respeito às virgens, não tenho mandamento do SENHOR; porém dou minha opinião, como tendo recebido do SENHOR a misericórdia de ser fiel.

[26] Considero, por causa da angustiosa situação presente, ser bom para o homem permanecer assim como está.

[27] Estás casado? Não procures separar-te. Estás livre de mulher? Não procures casamento.

[28] Mas, se te casares, com isto não pecas; e também, se a virgem se casar, por isso não peca. Ainda assim, tais pessoas sofrerão angústia na carne, e eu quisera poupar-vos.

[29] Isto, porém, vos digo, irmãos: o tempo se abrevia; o que resta é que não só os casados sejam como se o não fossem;

[30] mas também os que choram, como se não chorassem; e os que se alegram, como se não se alegrassem; e os que compram, como se nada possuíssem;

[31] e os que se utilizam do mundo, como se dele não usassem; porque a aparência deste mundo passa.

[22]Mert az Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadítottja, hasonlóan a szabadként elhívott a Krisztus rabszolgája.

[23]Áron vétettetek meg: ne legyetek emberek rabszolgái!

[24]Mindenki abban maradjon meg Isten előtt, testvéreim, amiben elhívatott.

Hajadonok, nőtlenek és özvegyek

[25]A hajadonokról ugyan nincs rendelkezésem az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki az Úr irgalma folytán hitelt érdemel.

[26]Azt tartom tehát jónak a küszöbön álló megpróbáltatások miatt, hogy jó az embernek úgy maradnia, amint van.

[27]Feleséghez vagy kötve? Ne akarj elválni! Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget!

[28]De ha megnősülsz, nem vétkezel, és ha férjhez megy a hajadon, nem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gyötrelmük lesz a testben, én pedig szeretnélek ettől megkímélni titeket.

[29]Ezt pedig azért mondom, testvéreim, mert a hátralevő idő rövidre szabott. Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, mintha nem volna,

[30]és akik sírnak, mintha nem sírnának, akik pedig örülnek, mintha nem örülnének, akik vásárolnak, mintha semmijük sem volna,

[31]és akik a világ javaival élnek, mintha nem élnének vele, mert a világ látható alakja elmúlik.

[32] O que realmente eu quero é que estejais livres de preocupações. Quem não é casado cuida das coisas do SENHOR, de como agradar ao SENHOR;

[33] mas o que se casou cuida das coisas do mundo, de como agradar à esposa,

[34] e assim está dividido. Também a mulher, tanto a viúva como a virgem, cuida das coisas do SENHOR, para ser santa, assim no corpo como no espírito; a que se casou, porém, se preocupa com as coisas do mundo, de como agradar ao marido.

[35] Digo isto em favor dos vossos próprios interesses; não que eu pretenda enredar-vos, mas somente para o que é decoroso e vos facilite o consagrar-vos, desimpedidamente, ao SENHOR.

[36] Entretanto, se alguém julga que trata sem decoro a sua filha, estando já a passar-lhe a flor da idade, e as circunstâncias o exigem, faça o que quiser. Não peca; que se casem.

[37] Todavia, o que está firme em seu coração, não tendo necessidade, mas domínio sobre o seu próprio arbítrio, e isto bem firmado no seu ânimo, para conservar virgem a sua filha, bem fará.

[38] E, assim, quem casa a sua filha virgem faz bem; quem não a casa faz melhor.

[39] A mulher está ligada enquanto vive o marido; contudo, se falecer o marido, fica

[32]Azt szeretném, hogy gond ne terheljen titeket. Aki nőtlen, az az Úr dolgaival törődik: hogyan legyen tetszésére az Úrnak.

[33]Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének;

[34]ezért élete megosztott. A nem férjes asszony és a hajadon az Úr dolgaival törődik, hogy szent legyen testében is, lelkében is; aki pedig férjhez ment, a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a férjének.

[35]Ezt pedig éppen a ti javatokra mondom, nem azért, hogy tőrbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenül élhessetek, és teljes szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz.

[36]Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tisztességtelenül bánik jegyesével, és már nem tudja magát fékezni, és így érzi szükségesnek, tegye meg, amit akar, nem vétkezik: vegye feleségül.

[37]Aki azonban szilárd elhatározásra jutott, és a szükség nem kényszeríti, mert hatalma van saját kívánsága felett, és úgy döntött szívében, hogy jegyesét megőrzi: jól teszi.

[38]Azért, aki feleségül veszi jegyesét, az is jól teszi, de aki nem veszi feleségül, még jobban teszi.

[39]Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, szabadon férjhez

livre para casar com quem quiser, mas somente no SENHOR.

[40] Todavia, será mais feliz se permanecer viúva, segundo a minha opinião; e penso que também eu tenho o Espírito de Deus.

mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban.

[40]Az én véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha úgy marad, amint van. Hiszem pedig, hogy bennem is az Isten Lelke van.

1 Coríntios 8

Acerca das coisas sacrificadas aos ídolos

[1] No que se refere às coisas sacrificadas a ídolos, reconhecemos que todos somos senhores do saber. O saber ensoberbece, mas o amor edifica.

[2] Se alguém julga saber alguma coisa, com efeito, não aprendeu ainda como convém saber.

[3] Mas, se alguém ama a Deus, esse é conhecido por ele.

[4] No tocante à comida sacrificada a ídolos, sabemos que o ídolo, de si mesmo, nada é no mundo e que não há senão um só Deus.

[5] Porque, ainda que há também alguns que se chamem deuses, quer no céu ou sobre a terra, como há muitos deuses e muitos senhores,

[6] todavia, para nós há um só Deus, o Pai, de quem são todas as coisas e para quem existimos; e um só SENHOR, Jesus Cristo, pelo qual são todas as coisas, e nós também, por ele.

[7] Entretanto, não há esse conhecimento em todos; porque alguns, por efeito da familiaridade até agora com o ídolo, ainda comem dessas coisas como a ele sacrificadas; e a consciência destes, por ser fraca, vem a contaminar-se.

1 Korinthusiakhoz 8

A bálványáldozati hús kérdése

[1]Ami pedig a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismerete: az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.

[2]Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit, az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell.

[3]De ha valaki szereti Istent, azt már ismeri Isten.

[4]Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten sincs más, csak egy.

[5]Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van,

[6]nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala.

[7]Viszont nem mindenkiben van meg ez az ismeret, sőt némelyek a bálványimádás régi szokása szerint a húst még mindig bálványáldozati húsként eszik, és lelkiismeretük, mivel erőtlen, beszennyeződik.

[8] Não é a comida que nos recomendará a Deus, pois nada perderemos, se não comermos, e nada ganharemos, se comermos.

[9] Vede, porém, que esta vossa liberdade não venha, de algum modo, a ser tropeço para os fracos.

[10] Porque, se alguém te vir a ti, que és dotado de saber, à mesa, em templo de ídolo, não será a consciência do que é fraco induzida a participar de comidas sacrificadas a ídolos?

[11] E assim, por causa do teu saber, perece o irmão fraco, pelo qual Cristo morreu.

[12] E deste modo, pecando contra os irmãos, golpeando-lhes a consciência fraca, é contra Cristo que pecais.

[13] E, por isso, se a comida serve de escândalo a meu irmão, nunca mais comerei carne, para que não venha a escandalizá-lo.

[8]Az étel pedig nem visz minket Istenhez közelebb; ha nem eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, és ha eszünk, abból sem lesz előnyünk.

[9]De vigyázzatok, nehogy ez a szabadságotok valamiképpen megütközést váltson ki az erőtlenek között.

[10]Mert ha valaki látja, hogy te, akinek ismereted van, a bálványtemplom asztalánál ülsz, vajon nem fog-e erőtlen lelkiismerete felbátorodni arra, hogy ő is megegye a bálványáldozati húst?

[11]És így ismereteddel vesztét okozod erőtlen testvérednek, akiért Krisztus meghalt.

[12]Így amikor a testvérek ellen vétkeztek, és erőtlen lelkiismeretüket megsértitek, Krisztus ellen vétkeztek.

[13]Ezért tehát, ha az étel megbotránkoztatja testvéremet, inkább nem eszem húst soha, hogy őt meg ne botránkoztassam.

1 Coríntios 9

A liberdade e os direitos do apóstolo Paulo

[1] Não sou eu, porventura, livre? Não sou apóstolo? Não vi Jesus, nosso SENHOR? Acaso, não sois fruto do meu trabalho no SENHOR?

[2] Se não sou apóstolo para outrem, certamente, o sou para vós outros; porque vós sois o selo do meu apostolado no SENHOR.

[3] A minha defesa perante os que me interpelam é esta:

1 Korinthusiakhoz 9

Pál ingyenessé teszi az evangéliumot

[1]Nem vagyok szabad? Nem vagyok apostol? Nem láttam Jézust, a mi Urunkat? Nem az én munkám eredménye vagytok-e ti az Úrban?

[2]Ha másoknak nem volnék is apostola, nektek bizony az vagyok, mert apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban.

[3]Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik engem bírálnak.

[4] não temos nós o direito de comer e beber?

[5] E também o de fazer-nos acompanhar de uma mulher irmã, como fazem os demais apóstolos, e os irmãos do SENHOR, e Cefas?

[6] Ou somente eu e Barnabé não temos direito de deixar de trabalhar?

[7] Quem jamais vai à guerra à sua própria custa? Quem planta a vinha e não come do seu fruto? Ou quem apascenta um rebanho e não se alimenta do leite do rebanho?

[8] Porventura, falo isto como homem ou não o diz também a lei?

[9] Porque na lei de Moisés está escrito: Não atarás a boca ao boi, quando pisa o trigo. Acaso, é com bois que Deus se preocupa?

[10] Ou é, seguramente, por nós que ele o diz? Certo que é por nós que está escrito; pois o que lavra cumpre fazê-lo com esperança; o que pisa o trigo faça-o na esperança de receber a parte que lhe é devida.

[11] Se nós vos semeamos as coisas espirituais, será muito recolhermos de vós bens materiais?

[12] Se outros participam desse direito sobre vós, não o temos nós em maior medida? Entretanto, não usamos desse direito; antes, suportamos tudo, para não criarmos qualquer obstáculo ao evangelho de Cristo.

[13] Não sabeis vós que os que prestam serviços sagrados do próprio templo se

[4]Vajon nincs-e jogunk arra, hogy együnk és igyunk?

[5]Nincs-e jogunk arra, hogy keresztyén feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostol, meg az Úr testvérei és Kéfás?

[6]Vagy csak nekem és Barnabásnak nincs jogunk arra, hogy ne dolgozzunk?

[7]Ki katonáskodott valaha is a saját zsoldján? Ki ültet szőlőt úgy, hogy nem eszik a terméséből? Vagy ki az, aki nyájat legeltet, és nem iszik a juhok tejéből?

[8]Vajon csak emberi módon mondom-e ezeket, vagy nem ugyanezt mondja-e a törvény is?

[9]Mert Mózes törvényében meg van írva: „Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját!” Vajon az ökörről gondoskodik így Isten,

[10]vagy teljes egészében értünk mondja ezt? Bizony, értünk íratott meg, hogy aki szánt, azzal a reménységgel szántson, és aki csépel, azzal a reménységgel csépeljen, hogy részesedik a termésből.

[11]Ha mi nektek a lelki javakat vetettük, nagy dolog-e az, ha földi javaitokból fogunk aratni?

[12]Ha mások részesedhetnek ezekből, miért nem inkább mi? De mi nem éltünk ezzel a joggal, hanem mindent elviselünk, hogy semmi akadályt ne gördítsünk Krisztus evangéliuma elé.

[13]Nem tudjátok, hogy akik a templomi szolgálatokat végzik, a templomi eledelből

alimentam? E quem serve ao altar do altar tira o seu sustento?

[14] Assim ordenou também o SENHOR aos que pregam o evangelho que vivam do evangelho;

[15] eu, porém, não me tenho servido de nenhuma destas coisas e não escrevo isto para que assim se faça comigo; porque melhor me fora morrer, antes que alguém me anule esta glória.

[16] Se anuncio o evangelho, não tenho de que me gloriar, pois sobre mim pesa essa obrigação; porque ai de mim se não pregar o evangelho!

[17] Se o faço de livre vontade, tenho galardão; mas, se constrangido, é, então, a responsabilidade de despenseiro que me está confiada.

[18] Nesse caso, qual é o meu galardão? É que, evangelizando, proponha, de graça, o evangelho, para não me valer do direito que ele me dá.

[19] Porque, sendo livre de todos, fiz-me escravo de todos, a fim de ganhar o maior número possível.

[20] Procedi, para com os judeus, como judeu, a fim de ganhar os judeus; para os que vivem sob o regime da lei, como se eu mesmo assim vivesse, para ganhar os que vivem debaixo da lei, embora não esteja eu debaixo da lei.

esznek, és akik az oltár körül szolgálnak, az oltárra vitt adományokból részesednek?

[14]Így rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.

[15]Én azonban ezek közül egyikkel sem éltem. De nem azért írtam nektek ezeket, hogy velem is így történjék ezután. Mert jobb volna inkább meghalnom, mint hogy valaki dicsekedésemet alaptalanná tegye.

[16]Mert ha az evangéliumot hirdetem, azzal nincs mit dicsekednem, mivel kényszer nehezedik rám. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot!

[17]Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok, ha pedig nem önként, sáfársággal vagyok megbízva.

[18]Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát úgy, hogy nem élek az evangélium hirdetésével járó jogommal.

Pál mindenki szolgájává tette magát

[19]Mert bár én mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mégis mindenkinek szolgájává tettem, hogy minél többeket megnyerjek.

[20]A zsidóknak olyanná lettem, mint aki zsidó, hogy megnyerjem a zsidókat; a törvény uralma alatt levőknek, mint a törvény uralma alatt levő – pedig én magam nem vagyok a törvény uralma alatt –, hogy megnyerjem a törvény uralma alatt levőket.

[21] Aos sem lei, como se eu mesmo o fosse, não estando sem lei para com Deus, mas debaixo da lei de Cristo, para ganhar os que vivem fora do regime da lei.

[22] Fiz-me fraco para com os fracos, com o fim de ganhar os fracos. Fiz-me tudo para com todos, com o fim de, por todos os modos, salvar alguns.

[23] Tudo faço por causa do evangelho, com o fim de me tornar cooperador com ele.

[24] Não sabeis vós que os que correm no estádio, todos, na verdade, correm, mas um só leva o prêmio? Correi de tal maneira que o alcanceis.

[25] Todo atleta em tudo se domina; aqueles, para alcançar uma coroa corruptível; nós, porém, a incorruptível.

[26] Assim corro também eu, não sem meta; assim luto, não como desferindo golpes no ar.

[27] Mas esmurro o meu corpo e o reduzo à escravidão, para que, tendo pregado a outros, não venha eu mesmo a ser desqualificado.

1 Coríntios 10

Exemplos da história de Israel

[1] Ora, irmãos, não quero que ignoreis que nossos pais estiveram todos sob a nuvem, e todos passaram pelo mar,

[2] tendo sido todos batizados, assim na nuvem como no mar, com respeito a Moisés.

[21]A törvény nélkülieknek olyanná lettem, mint aki törvény nélküli – pedig nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvénye szerint élek –, hogy megnyerjem a törvény nélkülieket.

[22]Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy megnyerjem az erőtleneket: mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket.

[23]Mindezt pedig az evangéliumért teszem, hogy én is részestárs legyek abban.

Verseny a hervadhatatlan koszorúért

[24]Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.

[25]Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant.

[26]Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág,

[27]hanem megsanyargatom és engedelmessé teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.

1 Korinthusiakhoz 10

A pusztai vándorlás intő példája

[1]Tudjátok meg, testvéreim, hogy atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át,

[2]és mindnyájan megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben.

[3] Todos eles comeram de um só manjar espiritual
[4] e beberam da mesma fonte espiritual; porque bebiam de uma pedra espiritual que os seguia. E a pedra era Cristo.
[5] Entretanto, Deus não se agradou da maioria deles, razão por que ficaram prostrados no deserto.
[6] Ora, estas coisas se tornaram exemplos para nós, a fim de que não cobicemos as coisas más, como eles cobiçaram.
[7] Não vos façais, pois, idólatras, como alguns deles; porquanto está escrito: O povo assentou-se para comer e beber e levantou-se para divertir-se.
[8] E não pratiquemos imoralidade, como alguns deles o fizeram, e caíram, num só dia, vinte e três mil.
[9] Não ponhamos o SENHOR à prova, como alguns deles já fizeram e pereceram pelas mordeduras das serpentes.
[10] Nem murmureis, como alguns deles murmuraram e foram destruídos pelo exterminador.
[11] Estas coisas lhes sobrevieram como exemplos e foram escritas para advertência nossa, de nós outros sobre quem os fins dos séculos têm chegado.
[12] Aquele, pois, que pensa estar em pé veja que não caia.
[13] Não vos sobreveio tentação que não fosse humana; mas Deus é fiel e não permitirá que sejais tentados além das vossas forças; pelo contrário, juntamente

[3]Mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették,
[4]és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert a lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig Krisztus volt.
[5]De többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában.
[6]Mindez példává lett a számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, amint ők kívántak.
[7]Bálványimádók se legyetek, mint közülük némelyek, amint meg van írva: „Leült a nép enni és inni, majd mulatozni kezdtek."
[8]De ne is paráználkodjunk, mint ahogy közülük némelyek paráználkodtak, és elestek egyetlen napon huszonháromezren.
[9]Krisztust se kísértsük, ahogyan közülük némelyek kísértették, és elpusztultak a kígyóktól.
[10]De ne is zúgolódjatok, mint ahogyan közülük némelyek zúgolódtak, és elveszítette őket a pusztító angyal.
[11]Mindez pedig példaképpen történt velük, és figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akik az utolsó időkben élünk.
[12]Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!
[13]Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a

com a tentação, vos proverá livramento, de sorte que a possais suportar.

O cristão deve fugir da idolatria

14 Portanto, meus amados, fugi da idolatria.

15 Falo como a criteriosos; julgai vós mesmos o que digo.

16 Porventura, o cálice da bênção que abençoamos não é a comunhão do sangue de Cristo? O pão que partimos não é a comunhão do corpo de Cristo?

17 Porque nós, embora muitos, somos unicamente um pão, um só corpo; porque todos participamos do único pão.

18 Considerai o Israel segundo a carne; não é certo que aqueles que se alimentam dos sacrifícios são participantes do altar?

19 Que digo, pois? Que o sacrificado ao ídolo é alguma coisa? Ou que o próprio ídolo tem algum valor?

20 Antes, digo que as coisas que eles sacrificam, é a demônios que as sacrificam e não a Deus; e eu não quero que vos torneis associados aos demônios.

21 Não podeis beber o cálice do SENHOR e o cálice dos demônios; não podeis ser participantes da mesa do SENHOR e da mesa dos demônios.

22 Ou provocaremos zelos no SENHOR? Somos, acaso, mais fortes do que ele?

Os limites da liberdade cristã

23 Todas as coisas são lícitas, mas nem todas convêm; todas são lícitas, mas nem todas edificam.

szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.

Az úrvacsora és a bálványáldozat

14Ezért, szeretteim, kerüljétek a bálványimádást!

15Úgy beszélek hozzátok, mint értelmes emberekhez: ítéljétek meg magatok, amit mondok.

16Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem Krisztus testével való közösségünk-e?

17Mivel a kenyér egy, mi is mindannyian egy test vagyunk, mert mindannyian az egy kenyérből részesedünk.

18Nézzétek a test szerinti Izráelt! Akik az áldozatokat eszik, nincsenek-e közösségben az oltárral?

19De mit mondok ezzel? Talán azt, hogy a bálványáldozat vagy a bálvány ér valamit?

20Sőt inkább azt, hogy amit a pogányok áldoznak, azt ördögöknek áldozzák és nem Istennek: azt pedig nem szeretném, ha ti az ördögökkel lennétek közösségben.

21Nem ihattok az Úr poharából is, meg az ördögök poharából is, nem lehettek részesei az Úr asztalának is, meg az ördögök asztalának is.

22Vagy haragra ingereljük az Urat? Talán erősebbek vagyunk nála?

23Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít.

24 Ninguém busque o seu próprio interesse, e sim o de outrem.

25 Comei de tudo o que se vende no mercado, sem nada perguntardes por motivo de consciência;

26 porque do SENHOR é a terra e a sua plenitude.

27 Se algum dentre os incrédulos vos convidar, e quiserdes ir, comei de tudo o que for posto diante de vós, sem nada perguntardes por motivo de consciência.

28 Porém, se alguém vos disser: Isto é coisa sacrificada a ídolo, não comais, por causa daquele que vos advertiu e por causa da consciência;

29 consciência, digo, não a tua propriamente, mas a do outro. Pois por que há de ser julgada a minha liberdade pela consciência alheia?

30 Se eu participo com ações de graças, por que hei de ser vituperado por causa daquilo por que dou graças?

31 Portanto, quer comais, quer bebais ou façais outra coisa qualquer, fazei tudo para a glória de Deus.

32 Não vos torneis causa de tropeço nem para judeus, nem para gentios, nem tampouco para a igreja de Deus,

33 assim como também eu procuro, em tudo, ser agradável a todos, não buscando o meu próprio interesse, mas o de muitos, para que sejam salvos.

1 Coríntios 11

24Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét.

25Mindazt, amit a húspiacon árulnak, megehetitek, ne kérdezgessetek semmit lelkiismereti okból,

26mert az Úré a föld és annak teljessége.

27Ha meghív titeket a hitetlenek közül valaki, és el akartok menni, mindent megehettek, amit elétek tesznek; ne kérdezgessetek semmit lelkiismereti okból.

28De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt.

29Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikéról. Mert miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete?

30Ha én hálával eszem, miért kárhoztatnának engem azért, amiért én hálát adok?

31Akár esztek tehát, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!

32Megütközésre ne adjatok okot sem a zsidóknak, sem a görögöknek, sem Isten egyházának;

33mint ahogyan én is mindenben mindenkinek igyekszem kedvére lenni, nem a magam hasznát keresve, hanem a többiekét, hogy üdvözüljenek.

1 Korinthusiakhoz 11

[1] Sede meus imitadores, como também eu sou de Cristo.

O véu e seu uso na igreja de Corinto

[2] De fato, eu vos louvo porque, em tudo, vos lembrais de mim e retendes as tradições assim como vo-las entreguei.

[3] Quero, entretanto, que saibais ser Cristo o cabeça de todo homem, e o homem, o cabeça da mulher, e Deus, o cabeça de Cristo.

[4] Todo homem que ora ou profetiza, tendo a cabeça coberta, desonra a sua própria cabeça.

[5] Toda mulher, porém, que ora ou profetiza com a cabeça sem véu desonra a sua própria cabeça, porque é como se a tivesse rapada.

[6] Portanto, se a mulher não usa véu, nesse caso, que rape o cabelo. Mas, se lhe é vergonhoso o tosquiar-se ou rapar-se, cumpre-lhe usar véu.

[7] Porque, na verdade, o homem não deve cobrir a cabeça, por ser ele imagem e glória de Deus, mas a mulher é glória do homem.

[8] Porque o homem não foi feito da mulher, e sim a mulher, do homem.

[9] Porque também o homem não foi criado por causa da mulher, e sim a mulher, por causa do homem.

[10] Portanto, deve a mulher, por causa dos anjos, trazer véu na cabeça, como sinal de autoridade.

[1]Legyetek a követőim, amint én is követője vagyok Krisztusnak.

Az asszonyok fejének befedése

[2]Dicsérlek titeket, hogy mindig emlékeztek rám, és úgy tartjátok meg a hagyományokat, ahogyan átadtam nektek.

[3]De tudnotok kell, hogy minden férfinak Krisztus a feje, az asszony feje a férfi, Krisztus feje pedig Isten.

[4]Minden férfi, aki fedett fővel imádkozik vagy prófétál, szégyent hoz a fejére.

[5]És minden asszony, aki fedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, szintén szégyent hoz a fejére, mert ugyanolyan, mintha megnyírták volna.

[6]Mert ha az asszony nem fedi be a fejét, akkor vágassa le a haját, ha pedig szégyen az asszonyra hajának levágása vagy leborotválása, akkor fedje be a fejét!

[7]Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mivel ő Isten képmása és dicsősége, az asszony ellenben a férfi dicsősége.

[8]Mert nem a férfi van az asszonyból, hanem az asszony a férfiból.

[9]Mert nem is a férfi teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért.

[10]Ezért tehát kötelessége az asszonynak, hogy a férjétől való függés jelét viselje a fején az angyalok miatt.

[11] No SENHOR, todavia, nem a mulher é independente do homem, nem o homem, independente da mulher.

[12] Porque, como provém a mulher do homem, assim também o homem é nascido da mulher; e tudo vem de Deus.

[13] Julgai entre vós mesmos: é próprio que a mulher ore a Deus sem trazer o véu?

[14] Ou não vos ensina a própria natureza ser desonroso para o homem usar cabelo comprido?

[15] E que, tratando-se da mulher, é para ela uma glória? Pois o cabelo lhe foi dado em lugar de mantilha.

[16] Contudo, se alguém quer ser contencioso, saiba que nós não temos tal costume, nem as igrejas de Deus.

Instrução quanto à celebração da Ceia do Senhor

[17] Nisto, porém, que vos prescrevo, não vos louvo, porquanto vos ajuntais não para melhor, e sim para pior.

[18] Porque, antes de tudo, estou informado haver divisões entre vós quando vos reunis na igreja; e eu, em parte, o creio.

[19] Porque até mesmo importa que haja partidos entre vós, para que também os aprovados se tornem conhecidos em vosso meio.

[20] Quando, pois, vos reunis no mesmo lugar, não é a ceia do SENHOR que comeis.

[11]De az Úrban nincs asszony férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül.

[12]Mert ahogyan az asszony a férfiból van, úgy a férfi is az asszony által van, mindez pedig Istentől van.

[13]Ítéljétek meg magatokban: illik-e az asszonynak fedetlen fővel imádkozni Istenhez?

[14]Nem arra tanít-e titeket maga a természet is, hogy szégyen az a férfinak, ha hosszú hajat visel?

[15]Ha viszont az asszony visel hosszú hajat, ékessége az, mert neki fátyolként adatott a haj.

[16]Ha pedig valaki ebben a dologban vitatkozni akar: nekünk nincsen más szokásunk, sem Isten gyülekezeteinek.

A gyülekezet összejövetele, az úrvacsora megbecsülése

[17]Amikor a következőkre rátérek, nem dicsérhetlek titeket, mivel nem javatokra, hanem károtokra jöttök össze.

[18]Mert először is azt hallom, hogy amikor összejöttök a gyülekezetben, szakadások vannak közöttetek, és ezt részben el is hiszem.

[19]Mert szükséges, hogy legyen közöttetek szakadás is, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek közöttetek.

[20]Amikor tehát összegyülekeztek, nem az Úr vacsoráját eszitek,

[21] Porque, ao comerdes, cada um toma, antecipadamente, a sua própria ceia; e há quem tenha fome, ao passo que há também quem se embriague.

[22] Não tendes, porventura, casas onde comer e beber? Ou menosprezais a igreja de Deus e envergonhais os que nada têm? Que vos direi? Louvar-vos-ei? Nisto, certamente, não vos louvo.

[23] Porque eu recebi do SENHOR o que também vos entreguei: que o SENHOR Jesus, na noite em que foi traído, tomou o pão;

[24] e, tendo dado graças, o partiu e disse: Isto é o meu corpo, que é dado por vós; fazei isto em memória de mim.

[25] Por semelhante modo, depois de haver ceado, tomou também o cálice, dizendo: Este cálice é a nova aliança no meu sangue; fazei isto, todas as vezes que o beberdes, em memória de mim.

[26] Porque, todas as vezes que comerdes este pão e beberdes o cálice, anunciais a morte do SENHOR, até que ele venha.

[27] Por isso, aquele que comer o pão ou beber o cálice do SENHOR, indignamente, será réu do corpo e do sangue do SENHOR.

[28] Examine-se, pois, o homem a si mesmo, e, assim, coma do pão, e beba do cálice;

[29] pois quem come e bebe sem discernir o corpo, come e bebe juízo para si.

[21]mert az evésnél mindenki a saját vacsoráját veszi elő, és az egyik éhezik, a másik pedig megrészegedik.

[22]Hát nincsen házatok, hogy ott egyetek és igyatok? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét, és megszégyenítitek a nincsteleneket? Mit mondjak erre? Dicsérjelek ezért titeket? Nem dicsérlek.

[23]Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret,

[24]és hálát adva megtörte, és ezt mondotta: „Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre."

[25]Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre."

[26]Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg eljön.

[27]Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

[28]Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból.

[29]Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úr testét, ítéletet eszik és iszik önmagának.

[30] Eis a razão por que há entre vós muitos fracos e doentes e não poucos que dormem.

[31] Porque, se nos julgássemos a nós mesmos, não seríamos julgados.

[32] Mas, quando julgados, somos disciplinados pelo SENHOR, para não sermos condenados com o mundo.

[33] Assim, pois, irmãos meus, quando vos reunis para comer, esperai uns pelos outros.

[34] Se alguém tem fome, coma em casa, a fim de não vos reunirdes para juízo. Quanto às demais coisas, eu as ordenarei quando for ter convosco.

1 Coríntios 12

Acerca de dons espirituais

[1] A respeito dos dons espirituais, não quero, irmãos, que sejais ignorantes.

[2] Sabeis que, outrora, quando éreis gentios, deixáveis conduzir-vos aos ídolos mudos, segundo éreis guiados.

[3] Por isso, vos faço compreender que ninguém que fala pelo Espírito de Deus afirma: Anátema, Jesus! Por outro lado, ninguém pode dizer: SENHOR Jesus!, senão pelo Espírito Santo.

[4] Ora, os dons são diversos, mas o Espírito é o mesmo.

[5] E também há diversidade nos serviços, mas o SENHOR é o mesmo.

[6] E há diversidade nas realizações, mas o mesmo Deus é quem opera tudo em todos.

[30]Ezért erőtlenek és betegek közöttetek sokan, és ezért halnak meg annyian.

[31]Mert ha mi magunk ítélnénk meg önmagunkat, nem esnénk ítélet alá.

[32]De amikor az Úr ítél minket, akkor nevel, hogy a világgal együtt el ne vesszünk.

[33]Azért tehát, testvéreim, ha evésre egybegyűltök, várjátok meg egymást.

[34]És ha valaki éhes, otthon egyék, hogy ne ítéletre gyűljetek össze. A többiről majd akkor rendelkezem, ha hozzátok érkezem.

1 Korinthusiakhoz 12

A kegyelmi ajándékok sokfélesége és a Lélek egysége

[1]A lelki ajándékokra nézve pedig nem szeretném, testvéreim, ha tudatlanok lennétek.

[2]Tudjátok, hogy amikor pogányok voltatok, ellenállhatatlanul vonzott valami benneteket a néma bálványokhoz.

[3]Ezért tudtotokra adom, hogy senki sem mondja: „Jézus átkozott”, aki Isten Lelke által szól; és senki sem mondhatja: „Jézus Úr”, csakis a Szentlélek által.

[4]A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz.

[5]Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.

[6]És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki

mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz.

[7] A manifestação do Espírito é concedida a cada um visando a um fim proveitoso.

[7]A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele.

[8] Porque a um é dada, mediante o Espírito, a palavra da sabedoria; e a outro, segundo o mesmo Espírito, a palavra do conhecimento;

[8]Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által.

[9] a outro, no mesmo Espírito, a fé; e a outro, no mesmo Espírito, dons de curar;

[9]Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait.

[10] a outro, operações de milagres; a outro, profecia; a outro, discernimento de espíritos; a um, variedade de línguas; e a outro, capacidade para interpretá-las.

[10]Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétálást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást, vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását kapta.

[11] Mas um só e o mesmo Espírito realiza todas estas coisas, distribuindo-as, como lhe apraz, a cada um, individualmente.

[11]De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.

A unidade orgânica da igreja

[12] Porque, assim como o corpo é um e tem muitos membros, e todos os membros, sendo muitos, constituem um só corpo, assim também com respeito a Cristo.

[13] Pois, em um só Espírito, todos nós fomos batizados em um corpo, quer judeus, quer gregos, quer escravos, quer livres. E a todos nós foi dado beber de um só Espírito.

[14] Porque também o corpo não é um só membro, mas muitos.

[15] Se disser o pé: Porque não sou mão, não sou do corpo; nem por isso deixa de ser do corpo.

Krisztus teste és tagjai

[12]Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is.

[13]Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.

[14]Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból.

[15]Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e?

[16] Se o ouvido disser: Porque não sou olho, não sou do corpo; nem por isso deixa de o ser.
[17] Se todo o corpo fosse olho, onde estaria o ouvido? Se todo fosse ouvido, onde, o olfato?
[18] Mas Deus dispôs os membros, colocando cada um deles no corpo, como lhe aprouve.
[19] Se todos, porém, fossem um só membro, onde estaria o corpo?
[20] O certo é que há muitos membros, mas um só corpo.
[21] Não podem os olhos dizer à mão: Não precisamos de ti; nem ainda a cabeça, aos pés: Não preciso de vós.
[22] Pelo contrário, os membros do corpo que parecem ser mais fracos são necessários;
[23] e os que nos parecem menos dignos no corpo, a estes damos muito maior honra; também os que em nós não são decorosos revestimos de especial honra.
[24] Mas os nossos membros nobres não têm necessidade disso. Contudo, Deus coordenou o corpo, concedendo muito mais honra àquilo que menos tinha,
[25] para que não haja divisão no corpo; pelo contrário, cooperem os membros, com igual cuidado, em favor uns dos outros.
[26] De maneira que, se um membro sofre, todos sofrem com ele; e, se um deles é honrado, com ele todos se regozijam.

[16]És ha ezt mondaná a fül: „Mivel nem vagyok szem, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e?
[17]Ha a test csupa szem, hol lenne a hallás? Ha az egész test hallás, hol lenne a szaglás?
[18]Márpedig Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta.
[19]Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a test?
[20]Így bár sok tagja van, mégis egy a test.
[21]Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!”
[22]Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó tagjai nagyon is szükségesek,
[23]és amelyeket a test kevésbé nemes tagjainak tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek:
[24]a becseseknek azonban nincs erre szükségük. Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva,
[25]hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok.
[26]És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi.

[27] Ora, vós sois corpo de Cristo; e, individualmente, membros desse corpo.

[28] A uns estabeleceu Deus na igreja, primeiramente, apóstolos; em segundo lugar, profetas; em terceiro lugar, mestres; depois, operadores de milagres; depois, dons de curar, socorros, governos, variedades de línguas.

[29] Porventura, são todos apóstolos? Ou, todos profetas? São todos mestres? Ou, operadores de milagres?

[30] Têm todos dons de curar? Falam todos em outras línguas? Interpretam-nas todos?

[31] Entretanto, procurai, com zelo, os melhores dons.

O amor é o dom supremo

E eu passo a mostrar-vos ainda um caminho sobremodo excelente.

[27]Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.

[28]Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká tett az Isten az egyházban, másodszor prófétákká, harmadszor tanítókká. Azután adott csodatevő erőket, kegyelmi ajándékokat: gyógyításra, gyámolításra, vezetésre, nyelveken szólásra.

[29]Mindnyájan apostolok? Mindnyájan próféták? Mindnyájan tanítók? Mindenkiben van csodatevő erő?

[30]Mindenki rendelkezik a gyógyítás kegyelmi ajándékával? Mindnyájan szólnak nyelveken? Mindnyájan meg tudják azt magyarázni?

[31]De törekedjetek a fontosabb kegyelmi ajándékokra! Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.

1 Coríntios 13

[1] Ainda que eu fale as línguas dos homens e dos anjos, se não tiver amor, serei como o bronze que soa ou como o címbalo que retine.

[2] Ainda que eu tenha o dom de profetizar e conheça todos os mistérios e toda a ciência; ainda que eu tenha tamanha fé, a ponto de transportar montes, se não tiver amor, nada serei.

1 Korinthusiakhoz 13

A szeretet

[1]Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

[2]És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.

[3] E ainda que eu distribua todos os meus bens entre os pobres e ainda que entregue o meu próprio corpo para ser queimado, se não tiver amor, nada disso me aproveitará.

[4] O amor é paciente, é benigno; o amor não arde em ciúmes, não se ufana, não se ensoberbece,

[5] não se conduz inconvenientemente, não procura os seus interesses, não se exaspera, não se ressente do mal;

[6] não se alegra com a injustiça, mas regozija-se com a verdade;

[7] tudo sofre, tudo crê, tudo espera, tudo suporta.

[8] O amor jamais acaba; mas, havendo profecias, desaparecerão; havendo línguas, cessarão; havendo ciência, passará;

[9] porque, em parte, conhecemos e, em parte, profetizamos.

[10] Quando, porém, vier o que é perfeito, então, o que é em parte será aniquilado.

[11] Quando eu era menino, falava como menino, sentia como menino, pensava como menino; quando cheguei a ser homem, desisti das coisas próprias de menino.

[12] Porque, agora, vemos como em espelho, obscuramente; então, veremos face a face. Agora, conheço em parte; então, conhecerei como também sou conhecido.

[3]És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

[4]A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

[5]Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.

[6]Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.

[7]Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

[8]A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni.

[9]Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk.

[10]Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes.

[11]Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat.

[12]Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert Isten.

[13] Agora, pois, permanecem a fé, a esperança e o amor, estes três; porém o maior destes é o amor.

[13]Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.

1 Coríntios 14

O dom de profecia é superior ao de línguas

[1] Segui o amor e procurai, com zelo, os dons espirituais, mas principalmente que profetizeis.

[2] Pois quem fala em outra língua não fala a homens, senão a Deus, visto que ninguém o entende, e em espírito fala mistérios.

[3] Mas o que profetiza fala aos homens, edificando, exortando e consolando.

[4] O que fala em outra língua a si mesmo se edifica, mas o que profetiza edifica a igreja.

[5] Eu quisera que vós todos falásseis em outras línguas; muito mais, porém, que profetizásseis; pois quem profetiza é superior ao que fala em outras línguas, salvo se as interpretar, para que a igreja receba edificação.

[6] Agora, porém, irmãos, se eu for ter convosco falando em outras línguas, em que vos aproveitarei, se vos não falar por meio de revelação, ou de ciência, ou de profecia, ou de doutrina?

[7] É assim que instrumentos inanimados, como a flauta ou a cítara, quando emitem sons, se não os derem bem distintos, como se reconhecerá o que se toca na flauta ou cítara?

1 Korinthusiakhoz 14

Nyelveken szólás és prófétálás

[1]Törekedjetek a szeretetre, buzgón kérjétek a lelki ajándékokat, de leginkább azt, hogy prófétáljatok.

[2]Mert aki nyelveken szól, nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Nem is érti meg őt senki, mert a Lélek által szól titkokat.

[3]Aki pedig prófétál, emberekhez szól, és ezzel épít, bátorít, vigasztal.

[4]Aki nyelveken szól, önmagát építi, aki pedig prófétál, a gyülekezetet építi.

[5]Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, ha prófétálnátok; mert nagyobb az, aki prófétál, mint az, aki nyelveken szól, kivéve, ha meg is magyarázza, hogy a gyülekezet is épüljön belőle.

[6]Ha pedig, testvéreim, elmegyek hozzátok, és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha nem szólok hozzátok egyúttal kinyilatkoztatásban vagy ismeretben, prófétálásban vagy tanításban?

[7]Az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár lant, ha nem adnak különböző hangokat, hogyan ismerjük fel, amit a fuvolán vagy a lanton játszanak?

[8] Pois também se a trombeta der som incerto, quem se preparará para a batalha?

[8]Ha pedig a trombita bizonytalan hangot ad, ki fog a harcra készülni?

[9] Assim, vós, se, com a língua, não disserdes palavra compreensível, como se entenderá o que dizeis? Porque estareis como se falásseis ao ar.

[9]Így van veletek is, amikor nyelveken szóltok: ha nem szóltok világosan, hogyan fogják megérteni, amit beszéltek? Csak a levegőbe fogtok beszélni.

[10] Há, sem dúvida, muitos tipos de vozes no mundo; nenhum deles, contudo, sem sentido.

[10]Ki tudja, hányféle nyelv van ezen a világon, és egyik sem értelmetlen.

[11] Se eu, pois, ignorar a significação da voz, serei estrangeiro para aquele que fala; e ele, estrangeiro para mim.

[11]Ha tehát nem ismerem a nyelvet, a beszélőnek idegen maradok, és a beszélő is idegen lesz nekem.

[12] Assim, também vós, visto que desejais dons espirituais, procurai progredir, para a edificação da igreja.

[12]Ezért ti is, mivel buzgón kéritek a lelki ajándékokat, arra igyekezzetek, hogy ez a gazdagodásotok a gyülekezet építését szolgálja.

[13] Pelo que, o que fala em outra língua deve orar para que a possa interpretar.

[13]Ezért aki nyelveken szól, imádkozzék azért, hogy magyarázatot is tudjon adni.

[14] Porque, se eu orar em outra língua, o meu espírito ora de fato, mas a minha mente fica infrutífera.

[14]Mert ha nyelveken szólva imádkozom, a lelkem ugyan imádkozik, de az értelmemet nem használom.

[15] Que farei, pois? Orarei com o espírito, mas também orarei com a mente; cantarei com o espírito, mas também cantarei com a mente.

[15]Mi következik mindezekből? Imádkozom lélekkel, de imádkozom értelemmel is, dicséretet éneklek lélekkel, de dicséretet éneklek értelemmel is.

[16] E, se tu bendisseres apenas em espírito, como dirá o indouto o amém depois da tua ação de graças? Visto que não entende o que dizes;

[16]Mert ha csak lélekkel mondasz dicséretet, akkor aki az avatatlanok helyét foglalja el, hogyan fog áment mondani a te hálaadásodra, amikor nem is tudja, mit beszélsz?

[17] porque tu, de fato, dás bem as graças, mas o outro não é edificado.

[17]Mert a te hálaadásod ugyan jó, de a másik nem épül belőle.

[18] Dou graças a Deus, porque falo em outras línguas mais do que todos vós.

[19] Contudo, prefiro falar na igreja cinco palavras com o meu entendimento, para instruir outros, a falar dez mil palavras em outra língua.

Os dons em face dos visitantes na igreja

[20] Irmãos, não sejais meninos no juízo; na malícia, sim, sede crianças; quanto ao juízo, sede homens amadurecidos.

[21] Na lei está escrito: Falarei a este povo por homens de outras línguas e por lábios de outros povos, e nem assim me ouvirão, diz o SENHOR.

[22] De sorte que as línguas constituem um sinal não para os crentes, mas para os incrédulos; mas a profecia não é para os incrédulos, e sim para os que crêem.

[23] Se, pois, toda a igreja se reunir no mesmo lugar, e todos se puserem a falar em outras línguas, no caso de entrarem indoutos ou incrédulos, não dirão, porventura, que estais loucos?

[24] Porém, se todos profetizarem, e entrar algum incrédulo ou indouto, é ele por todos convencido e por todos julgado;

[25] tornam-se-lhe manifestos os segredos do coração, e, assim, prostrando-se com a face em terra, adorará a Deus, testemunhando que Deus está, de fato, no meio de vós.

A necessidade de ordem no culto

[18]Hálát adok Istennek, hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólni,

[19]de a gyülekezetben inkább akarok öt szót mondani értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken.

[20]Testvéreim, ne a gondolkodásban legyetek gyermekek, hanem a rosszban legyetek kiskorúak, a gondolkodásban ellenben érettek legyetek.

[21]A törvényben meg van írva: „Idegen nyelveken és idegenek ajkával fogok szólni ehhez a néphez, de így sem hallgatnak rám", ezt mondja az Úr.

[22]Úgyhogy a nyelveken szólás jel, de nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek, a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek szól.

[23]Ha tehát összejön az egész gyülekezet, és mindnyájan nyelveken szólnak, és közben bemennek oda az avatatlanok vagy a hitetlenek, nem azt fogják-e mondani, hogy őrjöngtök?

[24]De ha valamennyien prófétálnak, és bemegy egy hitetlen vagy avatatlan, azt mindenki meggyőzi bűnös voltáról, mindenki megítéli,

[25]és így szívének titkai nyilvánvalóvá lesznek, úgyhogy arcra borulva imádja Istent, és hirdeti, hogy Isten valóban közöttetek van.

A gyülekezeti összejövetel rendje

[26] Que fazer, pois, irmãos? Quando vos reunis, um tem salmo, outro, doutrina, este traz revelação, aquele, outra língua, e ainda outro, interpretação. Seja tudo feito para edificação.

[27] No caso de alguém falar em outra língua, que não sejam mais do que dois ou quando muito três, e isto sucessivamente, e haja quem interprete.

[28] Mas, não havendo intérprete, fique calado na igreja, falando consigo mesmo e com Deus.

[29] Tratando-se de profetas, falem apenas dois ou três, e os outros julguem.

[30] Se, porém, vier revelação a outrem que esteja assentado, cale-se o primeiro.

[31] Porque todos podereis profetizar, um após outro, para todos aprenderem e serem consolados.

[32] Os espíritos dos profetas estão sujeitos aos próprios profetas;

[33] porque Deus não é de confusão, e sim de paz. Como em todas as igrejas dos santos,

[34] conservem-se as mulheres caladas nas igrejas, porque não lhes é permitido falar; mas estejam submissas como também a lei o determina.

[35] Se, porém, querem aprender alguma coisa, interroguem, em casa, a seu próprio marido; porque para a mulher é vergonhoso falar na igreja.

[26]Mi következik mindezekből, testvéreim? Amikor összejöttök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épüléseteket szolgálja!

[27]Ha nyelveken szól is valaki, ketten vagy legfeljebb hárman szóljanak, mégpedig egymás után; egy valaki pedig magyarázza meg.

[28]Ha pedig nincs magyarázó, hallgasson a gyülekezetben, csak önmagához szóljon és Istenhez.

[29]A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítéljék meg!

[30]De ha közben az ott ülők közül egy másik kap kinyilatkoztatást, az előző hallgasson el!

[31]Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki bátorítást kapjon.

[32]A prófétákban lévő lélek pedig alárendeli magát a prófétáknak.

[33]Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene. Mint ahogyan ez a szentek valamennyi gyülekezetében történik,

[34]az asszonyok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nekik, hogy beszéljenek, hanem engedelmeskedjenek, ahogyan a törvény is mondja.

[35]Ha pedig meg akarnak tudni valamit, otthon kérdezzék meg a férjüket, mert szégyen az asszonyra, ha a gyülekezetben beszél.

[36] Porventura, a palavra de Deus se originou no meio de vós ou veio ela exclusivamente para vós outros?

[37] Se alguém se considera profeta ou espiritual, reconheça ser mandamento do SENHOR o que vos escrevo.

[38] E, se alguém o ignorar, será ignorado.

[39] Portanto, meus irmãos, procurai com zelo o dom de profetizar e não proibais o falar em outras línguas.

[40] Tudo, porém, seja feito com decência e ordem.

[36]Vajon tőletek indult ki az Isten igéje, vagy egyedül hozzátok jutott el?

[37]Ha valaki azt tartja magáról, hogy próféta vagy Lélektől megragadott ember, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsolata.

[38]És ha valaki ezt nem ismeri el, ne ismertessék el.

[39]Ezért, testvéreim, törekedjetek a prófétálásra, de a nyelveken szólást se akadályozzátok!

[40]Azonban minden illendően és rendben történjék!

1 Coríntios 15

A ressurreição de Cristo, penhor da nossa ressurreição

[1] Irmãos, venho lembrar-vos o evangelho que vos anunciei, o qual recebestes e no qual ainda perseverais;

[2] por ele também sois salvos, se retiverdes a palavra tal como vo-la preguei, a menos que tenhais crido em vão.

[3] Antes de tudo, vos entreguei o que também recebi: que Cristo morreu pelos nossos pecados, segundo as Escrituras,

[4] e que foi sepultado e ressuscitou ao terceiro dia, segundo as Escrituras.

[5] E apareceu a Cefas e, depois, aos doze.

[6] Depois, foi visto por mais de quinhentos irmãos de uma só vez, dos quais a maioria sobrevive até agora; porém alguns já dormem.

1 Korinthusiakhoz 15

Krisztus feltámadásának tanúi

[1]Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok.

[2]Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdettem is nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.

[3]Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam; hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint,

[4]eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint.

[5]és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek.

[6]Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak.

[7] Depois, foi visto por Tiago, mais tarde, por todos os apóstolos

[8] e, afinal, depois de todos, foi visto também por mim, como por um nascido fora de tempo.

[9] Porque eu sou o menor dos apóstolos, que mesmo não sou digno de ser chamado apóstolo, pois persegui a igreja de Deus.

[10] Mas, pela graça de Deus, sou o que sou; e a sua graça, que me foi concedida, não se tornou vã; antes, trabalhei muito mais do que todos eles; todavia, não eu, mas a graça de Deus comigo.

[11] Portanto, seja eu ou sejam eles, assim pregamos e assim crestes.

[12] Ora, se é corrente pregar-se que Cristo ressuscitou dentre os mortos, como, pois, afirmam alguns dentre vós que não há ressurreição de mortos?

[13] E, se não há ressurreição de mortos, então, Cristo não ressuscitou.

[14] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a nossa pregação, e vã, a vossa fé;

[15] e somos tidos por falsas testemunhas de Deus, porque temos asseverado contra Deus que ele ressuscitou a Cristo, ao qual ele não ressuscitou, se é certo que os mortos não ressuscitam.

[16] Porque, se os mortos não ressuscitam, também Cristo não ressuscitou.

[7]Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak.

[8]Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is.

[9]Mert én a legkisebb vagyok az apostolok között, aki arra sem vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem Isten egyházát.

[10]De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.

[11]Azért akár én, akár ők: így prédikálunk, és így lettetek hívőkké.

Krisztus feltámadt, mi is feltámadunk

[12]Ha pedig Krisztusról azt hirdetjük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak?

[13]Hiszen ha nem támadnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel.

[14]Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.

[15]Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak.

[16]Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel.

[17] E, se Cristo não ressuscitou, é vã a vossa fé, e ainda permaneceis nos vossos pecados.

[18] E ainda mais: os que dormiram em Cristo pereceram.

[19] Se a nossa esperança em Cristo se limita apenas a esta vida, somos os mais infelizes de todos os homens.

Cristo, as primícias dos que dormem

[20] Mas, de fato, Cristo ressuscitou dentre os mortos, sendo ele as primícias dos que dormem.

[21] Visto que a morte veio por um homem, também por um homem veio a ressurreição dos mortos.

[22] Porque, assim como, em Adão, todos morrem, assim também todos serão vivificados em Cristo.

[23] Cada um, porém, por sua própria ordem: Cristo, as primícias; depois, os que são de Cristo, na sua vinda.

[24] E, então, virá o fim, quando ele entregar o reino ao Deus e Pai, quando houver destruído todo principado, bem como toda potestade e poder.

[25] Porque convém que ele reine até que haja posto todos os inimigos debaixo dos pés.

[26] O último inimigo a ser destruído é a morte.

[27] Porque todas as coisas sujeitou debaixo dos pés. E, quando diz que todas as coisas lhe estão sujeitas, certamente, exclui aquele que tudo lhe subordinou.

[17]Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok.

[18]Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el.

[19]Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

[20]Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengéje.

[21]Mivel ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is.

[22]Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban is mindnyájan életre kelnek.

[23]Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az ő eljövetelekor következnek azok, akik a Krisztuséi.

[24]Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat az Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt.

[25]Mert addig kell uralkodnia, míg lába alá nem veti valamennyi ellenségét.

[26]Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.

[27]Mert Isten mindent az ő lába alá vetett. Amikor pedig azt mondja, hogy mindent az ő lába alá vetett, nyilvánvaló, hogy annak kivételével, aki neki alávetett mindent.

[28] Quando, porém, todas as coisas lhe estiverem sujeitas, então, o próprio Filho também se sujeitará àquele que todas as coisas lhe sujeitou, para que Deus seja tudo em todos.

[28]Amikor pedig majd alávettetett neki minden, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki alávetett neki mindent, hogy Isten legyen minden mindenekben.

A ressurreição em relação à vida prática

[29] Doutra maneira, que farão os que se batizam por causa dos mortos? Se, absolutamente, os mortos não ressuscitam, por que se batizam por causa deles?

[29]Különben mi értelme van annak, hogy a halottakért megkeresztelkednek? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednek meg értük?

[30] E por que também nós nos expomos a perigos a toda hora?

[30]Miért vállalunk veszedelmet mi is minden pillanatban?

[31] Dia após dia, morro! Eu o protesto, irmãos, pela glória que tenho em vós outros, em Cristo Jesus, nosso SENHOR.

[31]Naponként a halállal nézünk szembe, oly igaz ez, testvéreim, mint a veletek való dicsekvésem Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

[32] Se, como homem, lutei em Éfeso com feras, que me aproveita isso? Se os mortos não ressuscitam, comamos e bebamos, que amanhã morreremos.

[32]Ha csak emberi módon küzdöttem a vadállatokkal Efezusban, mi hasznom belőle? Ha a halottak nem támadnak fel, akkor „együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk”.

[33] Não vos enganeis: as más conversações corrompem os bons costumes.

[33]Ne tévelyegjetek: „A jó erkölcsöt megrontja a rossz társaság!”

[34] Tornai-vos à sobriedade, como é justo, e não pequeis; porque alguns ainda não têm conhecimento de Deus; isto digo para vergonha vossa.

[34]Legyetek valóban józanok, és ne vétkezzetek, mert némelyek nem ismerik Istent: megszégyenítésetekre mondom ezt.

Os ressuscitados terão corpo

A test feltámadása

[35] Mas alguém dirá: Como ressuscitam os mortos? E em que corpo vêm?

[35]De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

[36] Insensato! O que semeias não nasce, se primeiro não morrer;

[36]Esztelen! Amit elvetsz, nem kel életre, míg előbb meg nem hal,

[37] e, quando semeias, não semeias o corpo que há de ser, mas o simples grão, como de trigo ou de qualquer outra semente.

[37]és amikor vetsz, nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.

[38] Mas Deus lhe dá corpo como lhe aprouve dar e a cada uma das sementes, o seu corpo apropriado.

[38]De Isten olyan testet ad annak, amilyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

[39] Nem toda carne é a mesma; porém uma é a carne dos homens, outra, a dos animais, outra, a das aves, e outra, a dos peixes.

[39]Nem minden test egyforma, hanem más az embereké, más az állatoké, más a madaraké, és más a halaké.

[40] Também há corpos celestiais e corpos terrestres; e, sem dúvida, uma é a glória dos celestiais, e outra, a dos terrestres.

[40]Vannak mennyei testek, és vannak földi testek, de más a mennyeiek fényessége, és más a földieké.

[41] Uma é a glória do sol, outra, a glória da lua, e outra, a das estrelas; porque até entre estrela e estrela há diferenças de esplendor.

[41]Más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége: mert egyik csillag fényességben különbözik a másik csillagtól.

[42] Pois assim também é a ressurreição dos mortos. Semeia-se o corpo na corrupção, ressuscita na incorrupção. Semeia-se em desonra, ressuscita em glória.

[42]Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

[43] Semeia-se em fraqueza, ressuscita em poder.

[43]elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

[44] Semeia-se corpo natural, ressuscita corpo espiritual. Se há corpo natural, há também corpo espiritual.

[44]Elvettetik földi test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van földi test is.

[45] Pois assim está escrito: O primeiro homem, Adão, foi feito alma vivente. O último Adão, porém, é espírito vivificante.

[45]Így is van megírva: „Az első ember, Ádám, élőlénnyé lett”, az utolsó Ádám pedig megelevenítő Lélekké.

[46] Mas não é primeiro o espiritual, e sim o natural; depois, o espiritual.

[46]De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki.

[47] O primeiro homem, formado da terra, é terreno; o segundo homem é do céu.

[47]Az első ember a föld porából való, a második ember mennyből való.

[48] Como foi o primeiro homem, o terreno, tais são também os demais homens terrenos; e, como é o homem celestial, tais também os celestiais.

[49] E, assim como trouxemos a imagem do que é terreno, devemos trazer também a imagem do celestial.

Os vivos serão transformados

[50] Isto afirmo, irmãos, que a carne e o sangue não podem herdar o reino de Deus, nem a corrupção herdar a incorrupção.

[51] Eis que vos digo um mistério: nem todos dormiremos, mas transformados seremos todos,

[52] num momento, num abrir e fechar de olhos, ao ressoar da última trombeta. A trombeta soará, os mortos ressuscitarão incorruptíveis, e nós seremos transformados.

[53] Porque é necessário que este corpo corruptível se revista da incorruptibilidade, e que o corpo mortal se revista da imortalidade.

[54] E, quando este corpo corruptível se revestir de incorruptibilidade, e o que é mortal se revestir de imortalidade, então, se cumprirá a palavra que está escrita: Tragada foi a morte pela vitória.

[55] Onde está, ó morte, a tua vitória? Onde está, ó morte, o teu aguilhão?

[56] O aguilhão da morte é o pecado, e a força do pecado é a lei.

[57] Graças a Deus, que nos dá a vitória por intermédio de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[48]Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyeiek is.

[49]És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeinek a képét is.

[50]Azt mondom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.

[51]Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan meghalni, de mindnyájan el fogunk változni.

[52]Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

[53]Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

[54]Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!

[55]Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?”

[56]A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.

[57]De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

[58] Portanto, meus amados irmãos, sede firmes, inabaláveis e sempre abundantes na obra do SENHOR, sabendo que, no SENHOR, o vosso trabalho não é vão.

1 Coríntios 16

Acerca da coleta para os necessitados da Judeia

[1] Quanto à coleta para os santos, fazei vós também como ordenei às igrejas da Galácia.

[2] No primeiro dia da semana, cada um de vós ponha de parte, em casa, conforme a sua prosperidade, e vá juntando, para que se não façam coletas quando eu for.

[3] E, quando tiver chegado, enviarei, com cartas, para levarem as vossas dádivas a Jerusalém, aqueles que aprovardes.

[4] Se convier que eu também vá, eles irão comigo.

Os projetos de Paulo

[5] Irei ter convosco por ocasião da minha passagem pela Macedônia, porque devo percorrer a Macedônia.

[6] E bem pode ser que convosco me demore ou mesmo passe o inverno, para que me encaminheis nas viagens que eu tenha de fazer.

[7] Porque não quero, agora, ver-vos apenas de passagem, pois espero permanecer convosco algum tempo, se o SENHOR o permitir.

[8] Ficarei, porém, em Éfeso até ao Pentecostes;

[58]Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.

1 Korinthusiakhoz 16

Az adakozás rendje

[1]Ami a szentek javára folyó gyűjtést illeti, ti is úgy cselekedjetek, ahogyan azt Galácia gyülekezeteinek rendeltem.

[2]A hét első napján mindegyikőtök tegye félre és gyűjtse össze azt, ami tőle telik, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek.

[3]Amikor pedig megérkezem, azokat, akiket ti alkalmasnak találtok, elküldöm ajánlólevéllel, hogy adományotokat elvigyék Jeruzsálembe.

[4]Ha pedig érdemes lesz, hogy én is elmenjek, eljönnek velem együtt.

Pál bejelenti látogatását

[5]Hozzátok pedig akkor megyek, ha átutaztam Macedónián. Mert Macedónián átutazom,

[6]de nálatok talán ott is maradok, vagy át is telelek, hogy ti indítsatok útnak, ahova majd megyek.

[7]Mert nem most, átutazóban akarlak meglátogatni titeket, hanem remélem, hogy egy ideig ott is maradok nálatok, ha az Úr megengedi.

[8]Efezusban pünkösdig maradok,

[9] porque uma porta grande e oportuna para o trabalho se me abriu; e há muitos adversários.

Acerca de Timóteo e Apolo

[10] E, se Timóteo for, vede que esteja sem receio entre vós, porque trabalha na obra do SENHOR, como também eu;

[11] ninguém, pois, o despreze. Mas encaminhai-o em paz, para que venha ter comigo, visto que o espero com os irmãos.

[12] Acerca do irmão Apolo, muito lhe tenho recomendado que fosse ter convosco em companhia dos irmãos, mas de modo algum era a vontade dele ir agora; irá, porém, quando se lhe deparar boa oportunidade.

As exortações finais

[13] Sede vigilantes, permanecei firmes na fé, portai-vos varonilmente, fortalecei-vos.

[14] Todos os vossos atos sejam feitos com amor.

Estéfanas, Fortunato e Acaico

[15] E agora, irmãos, eu vos peço o seguinte (sabeis que a casa de Estéfanas são as primícias da Acaia e que se consagraram ao serviço dos santos):

[16] que também vos sujeiteis a esses tais, como também a todo aquele que é cooperador e obreiro.

[17] Alegro-me com a vinda de Estéfanas, e de Fortunato, e de Acaico; porque estes supriram o que da vossa parte faltava.

[18] Porque trouxeram refrigério ao meu espírito e ao vosso. Reconhecei, pois, a homens como estes.

[9]mert nagy és sokat ígérő kapu nyílt ott előttem, de az ellenfél is sok.

Timóteus ajánlása. Apollós kimentése

[10]Ha pedig megérkezik Timóteus, legyen gondotok rá, hogy félelem nélkül tartózkodhasson nálatok, mert az Úr munkáját végzi ő is, akárcsak én.

[11]Senki se nézze le tehát, hanem indítsátok útnak békességgel, hogy eljöjjön hozzám, mert várom őt a testvérekkel együtt.

[12]Ami pedig Apollós testvért illeti, nagyon kértem, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel együtt, de semmiképpen sem akart most elmenni. De el fog menni, mihelyt alkalma lesz rá.

Intések és buzdítások

[13]Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!

[14]Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!

[15]Kérlek titeket, testvéreim, mivel tudjátok Sztefanász háza népéről, hogy ők Akhája zsengéje, és a szentek szolgálatára szánták magukat:

[16]ti is engedelmeskedjetek az ilyeneknek, és mindazoknak, akik velük együtt szolgálnak és fáradoznak.

[17]Örülök Sztefanász, Fortunátusz és Akhaikosz megérkezésének, mert ők távollétetekben pótolnak majd benneteket.

[18]Mert felüdítették mind az én lelkemet, mind a tiéteket. Becsüljétek meg tehát az ilyeneket!

Saudações e a bênção

[19] As igrejas da Ásia vos saúdam. No SENHOR, muito vos saúdam Áqüila e Priscila e, bem assim, a igreja que está na casa deles.

[20] Todos os irmãos vos saúdam. Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo.

[21] A saudação, escrevo-a eu, Paulo, de próprio punho.

[22] Se alguém não ama o SENHOR, seja anátema. Maranata!

[23] A graça do SENHOR Jesus seja convosco.

[24] O meu amor seja com todos vós, em Cristo Jesus.

Befejező üdvözletek

[19]Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei. Sokszor köszönt titeket az Úrban Akvila és Priszka a házuknál levő gyülekezettel együtt.

[20]Köszöntenek titeket a testvérek mindnyájan. Köszöntsétek egymást szent csókkal!

[21]A köszöntést én írom, Pál, a saját kezemmel.

[22]Ha valaki nem szereti az Urat, legyen átkozott! Marana tha!

[23]Az Úr Jézus kegyelme veletek!

[24]Az én szeretetem legyen mindnyájatokkal a Krisztus Jézusban! Ámen.

Segunda epístola de Paulo aos Coríntios	PÁL MÁSODIK LEVELE A KORINTHUSIAKHOZ

2 Coríntios 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus pela vontade de Deus, e o irmão Timóteo, à igreja de Deus que está em Corinto e a todos os santos em toda a Acaia,

[2] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças de Paulo pelo conforto divino

[3] Bendito seja o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai de misericórdias e Deus de toda consolação!

[4] É ele que nos conforta em toda a nossa tribulação, para podermos consolar os que estiverem em qualquer angústia, com a consolação com que nós mesmos somos contemplados por Deus.

[5] Porque, assim como os sofrimentos de Cristo se manifestam em grande medida a nosso favor, assim também a nossa consolação transborda por meio de Cristo.

[6] Mas, se somos atribulados, é para o vosso conforto e salvação; se somos confortados, é também para o vosso conforto, o qual se torna eficaz, suportando vós com paciência os mesmos sofrimentos que nós também padecemos.

[7] A nossa esperança a respeito de vós está firme, sabendo que, como sois participantes dos sofrimentos, assim o sereis da consolação.

2 Korinthusiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus, a testvér: Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, és egész Akhájában valamennyi szentnek:

[2]Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánkt, és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a vigasztalásért

[3]Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene,

[4]aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.

[5]Mert amilyen bőséggel részünk van Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges Krisztus által a mi vigasztalásunk is.

[6]Ha szorongattatunk, ez a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van, ha vigasztaltatunk, az a ti vigasztalásotokért van, amely elég erős ugyanazoknak a szenvedéseknek az elhordozására, amelyeket mi is szenvedünk.

[7]A mi reménységünk bizonyos felőletek, mert tudjuk, hogy amiképpen részestársak vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is.

[8] Porque não queremos, irmãos, que ignoreis a natureza da tribulação que nos sobreveio na Ásia, porquanto foi acima das nossas forças, a ponto de desesperarmos até da própria vida.

[9] Contudo, já em nós mesmos, tivemos a sentença de morte, para que não confiemos em nós, e sim no Deus que ressuscita os mortos;

[10] o qual nos livrou e livrará de tão grande morte; em quem temos esperado que ainda continuará a livrar-nos,

[11] ajudando-nos também vós, com as vossas orações a nosso favor, para que, por muitos, sejam dadas graças a nosso respeito, pelo benefício que nos foi concedido por meio de muitos.

A sinceridade de Paulo

[12] Porque a nossa glória é esta: o testemunho da nossa consciência, de que, com santidade e sinceridade de Deus, não com sabedoria humana, mas, na graça divina, temos vivido no mundo e mais especialmente para convosco.

[13] Porque nenhuma outra coisa vos escrevemos, além das que ledes e bem compreendeis; e espero que o compreendereis de todo,

[14] como também já em parte nos compreendestes, que somos a vossa glória, como igualmente sois a nossa no Dia de Jesus, nosso SENHOR.

Paulo explica a sua demora em ir a Corinto

[8]Mert azt akarjuk, testvéreim, hogy tudjatok arról a nyomorúságról, amely Ázsiában ért minket: rendkívüli mértékben, sőt erőnkön felül megterheltettünk, annyira, hogy az életünk felől is kétségben voltunk.

[9]Sőt mi magunk is elszántuk magunkat a halálra, hogy ne önmagunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat;

[10]aki ilyen halálos veszedelemből megszabadított minket, és meg is fog szabadítani. Benne reménykedünk, hogy ezután is megszabadít,

[11]mivel ti is segítségünkre vagytok az értünk mondott könyörgéssel, hogy a ránk áradt kegyelemért sokan sokféleképpen mondjanak értünk hálaadást.

Pál megokolja látogatásának elhalasztását

[12]Mert ez a mi dicsekvésünk, amelyről lelkiismeretünk bizonyságot tesz, hogy Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével jártunk a világban, kiváltképpen pedig közöttetek.

[13]Mert nem írunk nektek mást, mint amit olvastok és meg is értetek, sőt remélem, hogy teljesen meg fogtok érteni,

[14]ahogyan részben meg is értettetek minket: mert ti velünk dicsekedtek, amiképpen mi is veletek a mi Urunk Jézus napján.

[15] Com esta confiança, resolvi ir, primeiro, encontrar-me convosco, para que tivésseis um segundo benefício;	[15]Ezzel a bizodalommal akartam már előbb hozzátok menni, hogy másodszor is részesüljetek a kegyelemben.
[16] e, por vosso intermédio, passar à Macedônia, e da Macedônia voltar a encontrar-me convosco, e ser encaminhado por vós para a Judéia.	[16]Azután tőletek akartam átmenni Makedóniába, és Makedóniából ismét hozzátok menni, hogy ti bocsássatok útra Júdeába.
[17] Ora, determinando isto, terei, porventura, agido com leviandade? Ou, ao deliberar, acaso delibero segundo a carne, de sorte que haja em mim, simultaneamente, o sim e o não?	[17]Amikor tehát ezt akarom, vajon könnyelmű vagyok-e? Vagy amit tervezek, emberi módon tervezem, vagy hogy énnálam az „igen” egyszersmind „nem” is?
[18] Antes, como Deus é fiel, a nossa palavra para convosco não é sim e não.	[18]Isten a tanúm, hogy beszédünk nálatok nem volt „igen” és „nem”.
[19] Porque o Filho de Deus, Cristo Jesus, que foi, por nosso intermédio, anunciado entre vós, isto é, por mim, e Silvano, e Timóteo, não foi sim e não; mas sempre nele houve o sim.	[19]Mert az Isten Fia, Krisztus Jézus, akit közöttetek hirdettünk, én magam, Szilvánusz és Timóteus, nem lett „igen”-né is meg „nem”-mé is, hanem az „igen” valósult meg őbenne.
[20] Porque quantas são as promessas de Deus, tantas têm nele o sim; porquanto também por ele é o amém para glória de Deus, por nosso intermédio.	[20]Mert Istennek minden ígéretére őbenne van az igen, és ezért általa mondunk áment Isten dicsőségére.
[21] Mas aquele que nos confirma convosco em Cristo e nos ungiu é Deus,	[21]Isten pedig, aki minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken,
[22] que também nos selou e nos deu o penhor do Espírito em nosso coração.	[22]pecsétjével el is jegyzett minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.
	Pál könnyhullatással írt levele
[23] Eu, porém, por minha vida, tomo a Deus por testemunha de que, para vos poupar, não tornei ainda a Corinto;	[23]Én pedig Istent hívom tanúbizonyságul magam mellett, hogy irántatok való kíméletből nem mentem még el Korinthusba.
[24] não que tenhamos domínio sobre a vossa fé, mas porque somos cooperadores de vossa alegria; porquanto, pela fé, já estais firmados.	[24]Mert nem akarunk uralkodni a ti hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömötöknek, mivel szilárdan álltok a hitben.

2 Coríntios 2

[1] Isto deliberei por mim mesmo: não voltar a encontrar-me convosco em tristeza.

[2] Porque, se eu vos entristeço, quem me alegrará, senão aquele que está entristecido por mim mesmo?

[3] E isto escrevi para que, quando for, não tenha tristeza da parte daqueles que deveriam alegrar-me, confiando em todos vós de que a minha alegria é também a vossa.

[4] Porque, no meio de muitos sofrimentos e angústias de coração, vos escrevi, com muitas lágrimas, não para que ficásseis entristecidos, mas para que conhecêsseis o amor que vos consagro em grande medida.

O penitente deve ser readmitido na igreja

[5] Ora, se alguém causou tristeza, não o fez apenas a mim, mas, para que eu não seja demasiadamente áspero, digo que em parte a todos vós;

[6] basta-lhe a punição pela maioria.

[7] De modo que deveis, pelo contrário, perdoar-lhe e confortá-lo, para que não seja o mesmo consumido por excessiva tristeza.

[8] Pelo que vos rogo que confirmeis para com ele o vosso amor.

[9] E foi por isso também que vos escrevi, para ter prova de que, em tudo, sois obedientes.

2 Korinthusiakhoz 2

[1]Elhatároztam tehát magamban, hogy nem megyek hozzátok ismét szomorúsággal.

[2]Mert ha megszomorítlak titeket, akkor ki vidámít meg engem, hacsak nem az, akit én megszomorítok?

[3]Azért is írtam erről, hogy amikor megérkezem, ne érjen szomorúság azok miatt, akiknek örülnöm kellene, mert meg vagyok győződve arról, hogy az én örömöm mindnyájatoké.

[4]Mert sok gyötrődés és szívbeli szorongás között, sok könnyhullatással írtam nektek, nem azért, hogy megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amely igen erős énbennem irántatok.

Pál megszomorítójának bűnbánata

[5]Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem – hogy ne túlozzak – részben titeket mindnyájatokat is.

[6]Elég az ilyennek az a büntetés, amit a többség mért rá.

[7]Most viszont inkább bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg, hogy a túlságosan nagy szomorúság valamiképpen meg ne eméssze az ilyet.

[8]Ezért kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet.

[9]Mert levelemet azért is írtam, hogy meggyőződjem megbízhatóságotokról: vajon mindenben engedelmesek vagytok-e.

[10] A quem perdoais alguma coisa, também eu perdôo; porque, de fato, o que tenho perdoado (se alguma coisa tenho perdoado), por causa de vós o fiz na presença de Cristo;

[11] para que Satanás não alcance vantagem sobre nós, pois não lhe ignoramos os desígnios.

A intranquilidade de Paulo não encontrando Tito

[12] Ora, quando cheguei a Trôade para pregar o evangelho de Cristo, e uma porta se me abriu no SENHOR,

[13] não tive, contudo, tranqüilidade no meu espírito, porque não encontrei o meu irmão Tito; por isso, despedindo-me deles, parti para a Macedônia.

A vitória de Cristo no ministério apostólico

[14] Graças, porém, a Deus, que, em Cristo, sempre nos conduz em triunfo e, por meio de nós, manifesta em todo lugar a fragrância do seu conhecimento.

[15] Porque nós somos para com Deus o bom perfume de Cristo, tanto nos que são salvos como nos que se perdem.

[16] Para com estes, cheiro de morte para morte; para com aqueles, aroma de vida para vida. Quem, porém, é suficiente para estas coisas?

[17] Porque nós não estamos, como tantos outros, mercadejando a palavra de Deus; antes, em Cristo é que falamos na presença de Deus, com sinceridade e da parte do próprio Deus.

2 Coríntios 3

[10]Akinek pedig ti megbocsátotok, annak én is megbocsátok. Mert amit én megbocsátottam, ha volt mit megbocsátanom, az tiértetek volt Krisztus színe előtt, hogy rá ne szedjen minket a Sátán.

[11]Az ő szándékai ugyanis nem ismeretlenek előttünk.

Pál Tróászban és Makedóniában

[12]Amikor pedig megérkeztem Tróászba Krisztus evangéliumának hirdetésére, bár az Úr kaput nyitott előttem,

[13]nem volt nyugalma lelkemnek, mivel nem találtam Titusz testvéremet. Ezért elbúcsúztam tőlük, és elmentem Makedóniába.

[14]De hála legyen Istennek, aki Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket, és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt.

[15]Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére az üdvözülők és az elkárhozók között:

[16]ezeknek a halál illata halálra, azoknak az élet illata életre. De ki alkalmas erre?

[17]Mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik nyerészkednek Isten igéjével, hanem mint akik tiszta szívből, sőt Istenből szólunk Isten előtt Krisztusban.

2 Korinthusiakhoz 3

A excelência do ministério da nova aliança

[1] Começamos, porventura, outra vez a recomendar-nos a nós mesmos? Ou temos necessidade, como alguns, de cartas de recomendação para vós outros ou de vós?

[2] Vós sois a nossa carta, escrita em nosso coração, conhecida e lida por todos os homens,

[3] estando já manifestos como carta de Cristo, produzida pelo nosso ministério, escrita não com tinta, mas pelo Espírito do Deus vivente, não em tábuas de pedra, mas em tábuas de carne, isto é, nos corações.

[4] E é por intermédio de Cristo que temos tal confiança em Deus;

[5] não que, por nós mesmos, sejamos capazes de pensar alguma coisa, como se partisse de nós; pelo contrário, a nossa suficiência vem de Deus,

[6] o qual nos habilitou para sermos ministros de uma nova aliança, não da letra, mas do espírito; porque a letra mata, mas o espírito vivifica.

[7] E, se o ministério da morte, gravado com letras em pedras, se revestiu de glória, a ponto de os filhos de Israel não poderem fitar a face de Moisés, por causa da glória do seu rosto, ainda que desvanecente,

[8] como não será de maior glória o ministério do Espírito!

[9] Porque, se o ministério da condenação foi glória, em muito maior proporção será glorioso o ministério da justiça.

Pál ajánlólevele: a korinthusi gyülekezet

[1]Elkezdjük-e ismét ajánlani önmagunkat? Vagy szükségünk van-e, mint némelyeknek, hozzátok szóló vagy tőletek kapott ajánlólevelekre?

[2]A mi levelünk ti vagytok, amely be van írva szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember.

[3]Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva; és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira.

Az ó és az új szövetség szolgálatának dicsősége

[4]Ilyen bizodalmunk pedig Krisztus által van Isten iránt.

[5]Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van.

[6]Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk, nem betűé, hanem Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.

[7]Ha pedig a halálnak betűkkel kőbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy nem tudtak Izráel fiai Mózes arcára nézni arcának múló dicsősége miatt,

[8]hogyne volna még dicsőségesebb a Lélek szolgálata?

[9]Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel dicsőségesebb az igazság szolgálata!

[10] Porquanto, na verdade, o que, outrora, foi glorificado, neste respeito, já não resplandece, diante da atual sobreexcelente glória.

[10]Sőt ami ott dicsőséges volt, már nem is dicsőséges az azt felülmúló dicsőség miatt.

[11] Porque, se o que se desvanecia teve sua glória, muito mais glória tem o que é permanente.

[11]Ha ugyanis a mulandó dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a maradandó.

Onde há o Espírito do Senhor, aí há liberdade

[12] Tendo, pois, tal esperança, servimo-nos de muita ousadia no falar.

[12]Mivel tehát ilyen reménységünk van, teljes nyíltsággal szólunk;

[13] E não somos como Moisés, que punha véu sobre a face, para que os filhos de Israel não atentassem na terminação do que se desvanecia.

[13]és nem úgy, mint Mózes, aki leplet tett az arcára, hogy ne lássák Izráel fiai a mulandó dicsőség végét.

[14] Mas os sentidos deles se embotaram. Pois até ao dia de hoje, quando fazem a leitura da antiga aliança, o mesmo véu permanece, não lhes sendo revelado que, em Cristo, é removido.

[14]De az ő gondolkozásuk eltompult, mert az Ószövetség felolvasásakor ugyanaz a lepel mind a mai napig felfedetlenül megmaradt, mivel az csak Krisztusban tűnik el.

[15] Mas até hoje, quando é lido Moisés, o véu está posto sobre o coração deles.

[15]Sőt mindmáig, valahányszor Mózest olvassák, lepel van a szívükön.

[16] Quando, porém, algum deles se converte ao SENHOR, o véu lhe é retirado.

[16]De ha majd megtérnek az Úrhoz, elvétetik a lepel.

[17] Ora, o SENHOR é o Espírito; e, onde está o Espírito do SENHOR, aí há liberdade.

[17]Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.

[18] E todos nós, com o rosto desvendado, contemplando, como por espelho, a glória do SENHOR, somos transformados, de glória em glória, na sua própria imagem, como pelo SENHOR, o Espírito.

[18]Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

2 Coríntios 4

Paulo cumpre o seu ministério com fidelidade

[1] Pelo que, tendo este ministério, segundo a misericórdia que nos foi feita, não desfalecemos;

2 Korinthusiakhoz 4

Pál nem önmagát prédikálja

[1]Ezért tehát, mivel Isten irgalmából ilyen szolgálatban állunk, nem csüggedünk el,

[2] pelo contrário, rejeitamos as coisas que, por vergonhosas, se ocultam, não andando com astúcia, nem adulterando a palavra de Deus; antes, nos recomendamos à consciência de todo homem, na presença de Deus, pela manifestação da verdade.

[2]hanem elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket; nem járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének Isten előtt.

[3] Mas, se o nosso evangelho ainda está encoberto, é para os que se perdem que está encoberto,

[3]Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk, csak azok számára nem világos, akik elvesznek.

[4] nos quais o deus deste século cegou o entendimento dos incrédulos, para que lhes não resplandeça a luz do evangelho da glória de Cristo, o qual é a imagem de Deus.

[4]Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki Isten képmása.

[5] Porque não nos pregamos a nós mesmos, mas a Cristo Jesus como SENHOR e a nós mesmos como vossos servos, por amor de Jesus.

[5]Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért.

[6] Porque Deus, que disse: Das trevas resplandecerá a luz, ele mesmo resplandeceu em nosso coração, para iluminação do conhecimento da glória de Deus, na face de Cristo.

[6]Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.

O poder de Paulo vem só de Deus

Isten erejének kincse cserépedényekben van

[7] Temos, porém, este tesouro em vasos de barro, para que a excelência do poder seja de Deus e não de nós.

[7]Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak:

[8] Em tudo somos atribulados, porém não angustiados; perplexos, porém não desanimados;

[8]Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe;

[9] perseguidos, porém não desamparados; abatidos, porém não destruídos;

[9]üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak, letipornak, de el nem veszünk;

[10] levando sempre no corpo o morrer de Jesus, para que também a sua vida se manifeste em nosso corpo.

[10]Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben.

[11] Porque nós, que vivemos, somos sempre entregues à morte por causa de Jesus, para que também a vida de Jesus se manifeste em nossa carne mortal.

[11]Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben.

[12] De modo que, em nós, opera a morte, mas, em vós, a vida.

[12]Azért a halál bennünk végzi munkáját, az élet pedig bennetek.

[13] Tendo, porém, o mesmo espírito da fé, como está escrito: Eu cri; por isso, é que falei. Também nós cremos; por isso, também falamos,

[13]Mivel pedig a hitnek ugyanaz a Lelke van bennünk, ahogyan meg van írva: „Hittem, azért szóltam”, mi is hiszünk, és azért szólunk!

[14] sabendo que aquele que ressuscitou o SENHOR Jesus também nos ressuscitará com Jesus e nos apresentará convosco.

[14]Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Jézussal együtt minket is feltámaszt, és maga elé állít veletek együtt.

[15] Porque todas as coisas existem por amor de vós, para que a graça, multiplicando-se, torne abundantes as ações de graças por meio de muitos, para glória de Deus.

[15]Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére.

O desígnio e efeito das aflições

[16] Por isso, não desanimamos; pelo contrário, mesmo que o nosso homem exterior se corrompa, contudo, o nosso homem interior se renova de dia em dia.

[16]Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.

[17] Porque a nossa leve e momentânea tribulação produz para nós eterno peso de glória, acima de toda comparação,

[17]Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk,

[18] não atentando nós nas coisas que se vêem, mas nas que se não vêem; porque as que se vêem são temporais, e as que se não vêem são eternas.

[18]mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

2 Coríntios 5

Ausentes do corpo e presentes com o Senhor

[1] Sabemos que, se a nossa casa terrestre deste tabernáculo se desfizer, temos da

2 Korinthusiakhoz 5

Krisztus ítélőszéke elé kell állnunk

[1]Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített

parte de Deus um edifício, casa não feita por mãos, eterna, nos céus.

hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

[2] E, por isso, neste tabernáculo, gememos, aspirando por sermos revestidos da nossa habitação celestial;

[2]Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felölteni rá mennyből való hajlékunkat,

[3] se, todavia, formos encontrados vestidos e não nus.

[3]ha ugyan nem bizonyulunk felöltözve is mezíteleneknek.

[4] Pois, na verdade, os que estamos neste tabernáculo gememos angustiados, não por querermos ser despidos, mas revestidos, para que o mortal seja absorvido pela vida.

[4]Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölteni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet.

[5] Ora, foi o próprio Deus quem nos preparou para isto, outorgando-nos o penhor do Espírito.

[5]Isten pedig, aki minket erre felkészített, a Lélek zálogát adta nekünk.

[6] Temos, portanto, sempre bom ânimo, sabendo que, enquanto no corpo, estamos ausentes do SENHOR;

[6]Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól;

[7] visto que andamos por fé e não pelo que vemos.

[7]mert hitben járunk, nem látásban.

[8] Entretanto, estamos em plena confiança, preferindo deixar o corpo e habitar com o SENHOR.

[8]De bizakodunk, és inkább szeretnénk elköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.

[9] É por isso que também nos esforçamos, quer presentes, quer ausentes, para lhe sermos agradáveis.

[9]Ezért arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki.

[10] Porque importa que todos nós compareçamos perante o tribunal de Cristo, para que cada um receba segundo o bem ou o mal que tiver feito por meio do corpo.

[10]Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat.

O zelo apostólico de Paulo

Krisztus szorongató szeretete

[11] E assim, conhecendo o temor do SENHOR, persuadimos os homens e somos cabalmente conhecidos por Deus; e espero

[11]Mivel tehát ismerjük az Úr félelmét, embereket győzünk meg, Isten előtt pedig nyíltan állunk. Remélem azonban, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyíltan állunk.

que também a vossa consciência nos reconheça.

12 Não nos recomendamos novamente a vós outros; pelo contrário, damo-vos ensejo de vos gloriardes por nossa causa, para que tenhais o que responder aos que se gloriam na aparência e não no coração.

13 Porque, se enlouquecemos, é para Deus; e, se conservamos o juízo, é para vós outros.

14 Pois o amor de Cristo nos constrange, julgando nós isto: um morreu por todos; logo, todos morreram.

15 E ele morreu por todos, para que os que vivem não vivam mais para si mesmos, mas para aquele que por eles morreu e ressuscitou.

16 Assim que, nós, daqui por diante, a ninguém conhecemos segundo a carne; e, se antes conhecemos Cristo segundo a carne, já agora não o conhecemos deste modo.

17 E, assim, se alguém está em Cristo, é nova criatura; as coisas antigas já passaram; eis que se fizeram novas.

O ministério da reconciliação

18 Ora, tudo provém de Deus, que nos reconciliou consigo mesmo por meio de Cristo e nos deu o ministério da reconciliação,

19 a saber, que Deus estava em Cristo reconciliando consigo o mundo, não imputando aos homens as suas

12Nem önmagunkat ajánljuk ismét nektek, hanem lehetőséget adunk nektek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek azoknak, akik azzal dicsekednek, ami csak látszat, és nem azzal, ami a szívben van.

13Ha ugyanis révületbe estünk, Istenért történt, ha pedig józanok vagyunk, értetek van.

14Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt;

15és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.

A békéltetés szolgálata

16Úgyhogy mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük.

17Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.

18Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.

19Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem

transgressões, e nos confiou a palavra da reconciliação.

[20] De sorte que somos embaixadores em nome de Cristo, como se Deus exortasse por nosso intermédio. Em nome de Cristo, pois, rogamos que vos reconcilieis com Deus.

[21] Aquele que não conheceu pecado, ele o fez pecado por nós; para que, nele, fôssemos feitos justiça de Deus.

2 Coríntios 6

[1] E nós, na qualidade de cooperadores com ele, também vos exortamos a que não recebais em vão a graça de Deus

[2] (porque ele diz: Eu te ouvi no tempo da oportunidade e te socorri no dia da salvação; eis, agora, o tempo sobremodo oportuno, eis, agora, o dia da salvação);

[3] não dando nós nenhum motivo de escândalo em coisa alguma, para que o ministério não seja censurado.

A abnegação de Paulo

[4] Pelo contrário, em tudo recomendando-nos a nós mesmos como ministros de Deus: na muita paciência, nas aflições, nas privações, nas angústias,

[5] nos açoites, nas prisões, nos tumultos, nos trabalhos, nas vigílias, nos jejuns,

[6] na pureza, no saber, na longanimidade, na bondade, no Espírito Santo, no amor não fingido,

tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét.

[20]Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljetek meg Istennel!

[21]Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

2 Korinthusiakhoz 6

Pál szolgálatának gyalázata és dicsősége

[1]Vele együtt munkálkodva intünk is titeket: úgy éljetek, mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét.

[2]Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek.” Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!

[3]Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat,

[4]hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban,

[5]verésekben, bebörtönzésben, nyugtalan időkben, fáradozásban, átvirrasztott éjszakákban, böjtölésben,

[6]tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben,

[7] na palavra da verdade, no poder de Deus, pelas armas da justiça, quer ofensivas, quer defensivas;

[8] por honra e por desonra, por infâmia e por boa fama, como enganadores e sendo verdadeiros;

[9] como desconhecidos e, entretanto, bem conhecidos; como se estivéssemos morrendo e, contudo, eis que vivemos; como castigados, porém não mortos;

[10] entristecidos, mas sempre alegres; pobres, mas enriquecendo a muitos; nada tendo, mas possuindo tudo.

O amor com amor se paga

[11] Para vós outros, ó coríntios, abrem-se os nossos lábios, e alarga-se o nosso coração.

[12] Não tendes limites em nós; mas estais limitados em vossos próprios afetos.

[13] Ora, como justa retribuição (falo-vos como a filhos), dilatai-vos também vós.

Nenhuma comunhão com os incrédulos

[14] Não vos ponhais em jugo desigual com os incrédulos; porquanto que sociedade pode haver entre a justiça e a iniqüidade? Ou que comunhão, da luz com as trevas?

[15] Que harmonia, entre Cristo e o Maligno? Ou que união, do crente com o incrédulo?

[16] Que ligação há entre o santuário de Deus e os ídolos? Porque nós somos santuário do Deus vivente, como ele próprio disse: Habitarei e andarei entre eles; serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[7]az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel,

[8]dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámítók és igazak,

[9]mint ismeretlenek és jól ismertek, mint meghalók, és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem öltek,

[10]mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden.

Pál nyíltsága viszonzásra vár

[11]Szánk megnyílt, szívünk kitárult előttetek, korinthusiak:

[12]nem a mi szívünkben van kevés hely számotokra, hanem a ti szívetekben van kevés hely számunkra.

[13]Viszonzásul pedig, mint gyermekeimhez szólok: tárjátok ki ti is szíveteket!

Krisztus vagy Beliál

[14]Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez?

[15]Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között?

[16]Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek.

[17] Por isso, retirai-vos do meio deles, separai-vos, diz o SENHOR; não toqueis em coisas impuras; e eu vos receberei,

[18] serei vosso Pai, e vós sereis para mim filhos e filhas, diz o SENHOR Todo-Poderoso.

[17]Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket,

[18]Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr."

2 Coríntios 7

[1] Tendo, pois, ó amados, tais promessas, purifiquemo-nos de toda impureza, tanto da carne como do espírito, aperfeiçoando a nossa santidade no temor de Deus.

O afeto de Paulo para com os coríntios

[2] Acolhei-nos em vosso coração; a ninguém tratamos com injustiça, a ninguém corrompemos, a ninguém exploramos.

[3] Não falo para vos condenar; porque já vos tenho dito que estais em nosso coração para, juntos, morrermos e vivermos.

[4] Mui grande é a minha franqueza para convosco, e muito me glorio por vossa causa; sinto-me grandemente confortado e transbordante de júbilo em toda a nossa tribulação.

A chegada de Tito

[5] Porque, chegando nós à Macedônia, nenhum alívio tivemos; pelo contrário, em tudo fomos atribulados: lutas por fora, temores por dentro.

2 Korinthusiakhoz 7

Pál szeretete a gyülekezet iránt

[1]Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket.

[2]Fogadjatok be minket: senkit nem bántottunk, senkit nem károsítottunk meg, senkit nem csaltunk meg.

[3]Nem vádképpen mondom, hiszen az előbb megmondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt éljünk, és együtt haljunk.

[4]Nagy a bizalmam irántatok, sok dicsekedni valóm van veletek, tele vagyok vigasztalódással, minden nyomorúságunk ellenére csordultig vagyok örömmel.

Titusz jó hírei a gyülekezetről

[5]Mert amikor megérkeztünk Makedóniába, semmi nyugalma sem volt testünknek, hanem ki voltunk téve mindenféle zaklatásnak: kívül harcok, belül félelmek.

6 Porém Deus, que conforta os abatidos, nos consolou com a chegada de Tito;

7 e não somente com a sua chegada, mas também pelo conforto que recebeu de vós, referindo-nos a vossa saudade, o vosso pranto, o vosso zelo por mim, aumentando, assim, meu regozijo.

8 Porquanto, ainda que vos tenha contristado com a carta, não me arrependo; embora já me tenha arrependido (vejo que aquela carta vos contristou por breve tempo),

9 agora, me alegro não porque fostes contristados, mas porque fostes contristados para arrependimento; pois fostes contristados segundo Deus, para que, de nossa parte, nenhum dano sofrêsseis.

10 Porque a tristeza segundo Deus produz arrependimento para a salvação, que a ninguém traz pesar; mas a tristeza do mundo produz morte.

11 Porque quanto cuidado não produziu isto mesmo em vós que, segundo Deus, fostes contristados! Que defesa, que indignação, que temor, que saudades, que zelo, que vindita! Em tudo destes prova de estardes inocentes neste assunto.

12 Portanto, embora vos tenha escrito, não foi por causa do que fez o mal, nem por

6De Isten, a megalázottak vigasztalója, megvigasztalt minket Titusz megérkezésével;

7de nemcsak az ő megérkezésével, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ő nálatok megvigasztalódott. Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásotokat, kesergéseteket, hozzám való ragaszkodásotokat, úgyhogy még jobban megörültem.

A gyülekezet Isten szerinti megszomorodása

8Mert ha megszomorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom. Bántam ugyan, látva hogy az a levél, ha egy kis időre is, megszomorított titeket,

9de most már örülök. Nem annak, hogy megszomorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg: mert Isten szerint szomorodtatok meg, és miattunk semmiben nem vallotok kárt.

10Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez.

11Mert éppen az, hogy Isten szerint szomorodtatok meg, mekkora buzgóságot keltett bennetek, sőt mentegetőzést, sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyódást, sőt ragaszkodást, sőt a vétkes megbüntetését! Mindenképpen igazoltátok, hogy ártatlanok vagytok az ügyben.

12Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő miatt, és nem is a sértett érdekében írtam,

causa do que sofreu o agravo, mas para que a vossa solicitude a nosso favor fosse manifesta entre vós, diante de Deus.

13 Foi por isso que nos sentimos confortados. E, acima desta nossa consolação, muito mais nos alegramos pelo contentamento de Tito, cujo espírito foi recreado por todos vós.

14 Porque, se nalguma coisa me gloriei de vós para com ele, não fiquei envergonhado; pelo contrário, como, em tudo, vos falamos com verdade, também a nossa exaltação na presença de Tito se verificou ser verdadeira.

15 E o seu entranhável afeto cresce mais e mais para convosco, lembrando-se da obediência de todos vós, de como o recebestes com temor e tremor.

16 Alegro-me porque, em tudo, posso confiar em vós.

2 Coríntios 8

A oferta das igrejas da Macedônia para os pobres da Judeia

1 Também, irmãos, vos fazemos conhecer a graça de Deus concedida às igrejas da Macedônia;

2 porque, no meio de muita prova de tribulação, manifestaram abundância de alegria, e a profunda pobreza deles superabundou em grande riqueza da sua generosidade.

3 Porque eles, testemunho eu, na medida de suas posses e mesmo acima delas, se mostraram voluntários,

hanem azért, hogy nyilvánvalóvá legyen buzgóságotok, amely Isten színe előtt van bennetek irántunk.

13Ezért tehát megvigasztalódtunk, de megvigasztalódásunkon túl még jobban örültünk Titusz örömének, hiszen ti mindnyájan megnyugtattátok a lelkét.

14Mert ha egy kissé eldicsekedtem neki veletek, nem szégyenültem meg, hanem amint mindent az igazsághoz híven mondtunk el nektek, úgy Titusz előtt való dicsekedésünk is igaznak bizonyult.

15Ő még jobb szívvel gondol rátok, amikor visszaemlékezik mindnyájatok engedelmességére, amint félve és remegve fogadtátok őt.

16Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek.

2 Korinthusiakhoz 8

Adakozás a jeruzsálemi gyülekezet számára

1Hírt adunk nektek, testvéreim, Istennek arról a kegyelméről, amelyet Makedónia gyülekezeteinek adott.

2Mert a nyomorúság sok próbája között bőséges az ő örömük, és nagy szegénységükből a tisztaszívűség gazdagsága lett.

3Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak,

[4] pedindo-nos, com muitos rogos, a graça de participarem da assistência aos santos.

[5] E não somente fizeram como nós esperávamos, mas também deram-se a si mesmos primeiro ao SENHOR, depois a nós, pela vontade de Deus;

[6] o que nos levou a recomendar a Tito que, como começou, assim também complete esta graça entre vós.

[7] Como, porém, em tudo, manifestais superabundância, tanto na fé e na palavra como no saber, e em todo cuidado, e em nosso amor para convosco, assim também abundeis nesta graça.

[8] Não vos falo na forma de mandamento, mas para provar, pela diligência de outros, a sinceridade do vosso amor;

[9] pois conheceis a graça de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, sendo rico, se fez pobre por amor de vós, para que, pela sua pobreza, vos tornásseis ricos.

[10] E nisto dou minha opinião; pois a vós outros, que, desde o ano passado, principiastes não só a prática, mas também o querer, convém isto.

[11] Completai, agora, a obra começada, para que, assim como revelastes prontidão no querer, assim a leveis a termo, segundo as vossas posses.

[12] Porque, se há boa vontade, será aceita conforme o que o homem tem e não segundo o que ele não tem.

[4]és erősen sürgetve kérték tőlünk, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek.

[5]És nemcsak azt tették, amit reméltünk, hanem először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából.

[6]Úgyhogy bátorítottuk Tituszt, hogy amint már előbb elkezdte, fejezze is be nálatok ennek az adománynak az összegyűjtését.

Krisztus példája legyen a gyülekezeti adakozás mértéke

[7]Ezért ahogyan mindenben bővelkedtek: hitben és igében, ismeretben és minden buzgóságban, és a tőlünk rátok áradó szeretetben, úgy ebben az adakozásban is legyetek bőkezűek.

[8]Nem parancsként mondom, hanem azért, hogy mások buzgósága által a bennetek levő szeretet valódiságát is kipróbáljam.

[9]Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.

[10]Tanácsot is adok ebben az ügyben, mert ez hasznos nektek, akik nemcsak a cselekvésben, hanem tavaly óta a szándékban is elöl jártatok.

[11]Most pedig a cselekvést is vigyétek véghez, hogy amilyen készséges volt a szándékotok, olyan legyen a véghezvitele is, erőtökhöz mérten!

[12]Mert ha megvan a szándék, az aszerint kedves Istennek, amitek van, nem aszerint, amitek nincs.

[13] Porque não é para que os outros tenham alívio, e vós, sobrecarga; mas para que haja igualdade,

[14] suprindo a vossa abundância, no presente, a falta daqueles, de modo que a abundância daqueles venha a suprir a vossa falta, e, assim, haja igualdade,

[15] como está escrito: O que muito colheu não teve demais; e o que pouco, não teve falta.

O novo encargo de Tito

[16] Mas graças a Deus, que pôs no coração de Tito a mesma solicitude por amor de vós;

[17] porque atendeu ao nosso apelo e, mostrando-se mais cuidadoso, partiu voluntariamente para vós outros.

[18] E, com ele, enviamos o irmão cujo louvor no evangelho está espalhado por todas as igrejas.

[19] E não só isto, mas foi também eleito pelas igrejas para ser nosso companheiro no desempenho desta graça ministrada por nós, para a glória do próprio SENHOR e para mostrar a nossa boa vontade;

[20] evitando, assim, que alguém nos acuse em face desta generosa dádiva administrada por nós;

[21] pois o que nos preocupa é procedermos honestamente, não só perante o SENHOR, como também diante dos homens.

[13]Ugyanis azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságotok. Ellenben az egyenlőségnek megfelelően

[14]a mostani időben a ti fölöslegetek pótolja azok hiányát, hogy máskor azok fölöslege is pótolja majd a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen;

[15]amint meg van írva: „Aki sokat szedett, annak nem lett többje, és aki keveset, annak nem lett kevesebbje."

Titusz segítsége az adakozás irányításában

[16]Hála legyen Istennek, aki értetek ugyanezt a buzgóságot adta Titusz szívébe.

[17]Mert megkapta ugyan a bátorítást, de buzgóbb lévén, önként ment el hozzátok.

[18]Elküldtük vele együtt azt a testvért is, akinek az evangélium hirdetésével szerzett jó híre bejárta valamennyi gyülekezetet.

[19]Sőt ezenkívül a gyülekezetek kiválasztották őt útitársunknak is ebben az adománygyűjtésben, amelyben szolgálunk, magának az Úrnak a dicsőségére és a mi jó szándékunk megmutatására.

[20]Mert óvakodni akarunk attól, hogy valaki megrágalmazzon minket szolgálatunknak eme bőséges eredménye miatt:

[21]mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is.

[22] Com eles, enviamos nosso irmão cujo zelo, em muitas ocasiões e de muitos modos, temos experimentado; agora, porém, se mostra ainda mais zeloso pela muita confiança em vós.
[23] Quanto a Tito, é meu companheiro e cooperador convosco; quanto a nossos irmãos, são mensageiros das igrejas e glória de Cristo.
[24] Manifestai, pois, perante as igrejas, a prova do vosso amor e da nossa exultação a vosso respeito na presença destes homens.

[22]Elküldtük velük együtt azt a testvért, akinek az alkalmasságát sok mindenben kipróbáltuk, mert sokszor buzgó volt, most pedig még sokkal buzgóbb, mert nagyon bízik bennetek.
[23]Akár Tituszról van szó, aki nekem társam és közöttetek munkatársam, akár a mi testvéreinkről, a gyülekezetek küldöttei ők: Krisztus dicsősége.
[24]Tanúsítsatok tehát irántuk szeretetet, és mutassátok meg nekik, hogy méltón dicsekedtünk veletek a gyülekezetek előtt.

2 Coríntios 9

Instruções de Paulo em referência à grande coleta

[1] Ora, quanto à assistência a favor dos santos, é desnecessário escrever-vos,
[2] porque bem reconheço a vossa presteza, da qual me glorio junto aos macedônios, dizendo que a Acaia está preparada desde o ano passado; e o vosso zelo tem estimulado a muitíssimos.
[3] Contudo, enviei os irmãos, para que o nosso louvor a vosso respeito, neste particular, não se desminta, a fim de que, como venho dizendo, estivésseis preparados,
[4] para que, caso alguns macedônios forem comigo e vos encontrem desapercebidos, não fiquemos nós envergonhados (para não dizer, vós) quanto a esta confiança.
[5] Portanto, julguei conveniente recomendar aos irmãos que me

2 Korinthusiakhoz 9

Az adakozás rendje

[1]A szentek iránti szolgálatról fölösleges írnom nektek.
[2]Hiszen ismerem készségeteket, amely miatt dicsekszem veletek a makedónoknak, hogy Akhája tavaly óta készen áll, és hogy a ti buzgóságotok magával ragadta a többséget.
[3]De mégis elküldtem a testvéreket, nehogy a veletek való dicsekedésünk ebben az ügyben hiábavaló legyen, hanem amint megmondtam: készen legyetek.
[4]És ha velem makedónok érkeznek, és felkészületlenül találnak titeket, valamiképpen szégyent ne valljunk mi – hogy ne mondjuk: ti – ebben a bizodalmunkban.
[5]Szükségesnek tartottam tehát, hogy megkérjem a testvéreket, menjenek el

precedessem entre vós e preparassem de antemão a vossa dádiva já anunciada, para que esteja pronta como expressão de generosidade e não de avareza.

A sementeira e a colheita

6 E isto afirmo: aquele que semeia pouco pouco também ceifará; e o que semeia com fartura com abundância também ceifará.

7 Cada um contribua segundo tiver proposto no coração, não com tristeza ou por necessidade; porque Deus ama a quem dá com alegria.

8 Deus pode fazer-vos abundar em toda graça, a fim de que, tendo sempre, em tudo, ampla suficiência, superabundeis em toda boa obra,

9 como está escrito: Distribuiu, deu aos pobres, a sua justiça permanece para sempre.

10 Ora, aquele que dá semente ao que semeia e pão para alimento também suprirá e aumentará a vossa sementeira e multiplicará os frutos da vossa justiça,

11 enriquecendo-vos, em tudo, para toda generosidade, a qual faz que, por nosso intermédio, sejam tributadas graças a Deus.

12 Porque o serviço desta assistência não só supre a necessidade dos santos, mas também redunda em muitas graças a Deus,

13 visto como, na prova desta ministração, glorificam a Deus pela obediência da vossa

hozzátok előre, és készítsék elő a már megígért adományokat, hogy az úgy legyen készen, mint hálaáldozat, nem pedig mint kényszerű adomány.

Az adakozás áldása

6Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.

7Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”.

8Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezzetek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre.

9Amint meg van írva: „Bőkezűen osztott a szegényeknek, igazsága megmarad örökké.”

10Aki pedig magot ad a magvetőnek, és eledelül kenyeret, megadja és megsokasítja vetőmagotokat, és megszaporítja igazságotok gyümölcsét.

11Így mindenben meggazdagodtok a teljes tisztaszívűségre, amely általunk hálaadást szül Isten iránt.

12Mert ez az Isten előtti szolgálat nemcsak enyhít a szentek nyomorúságán, hanem sokakat hálaadásra is indít Isten iránt.

13Mert e szolgálat eredményességéért dicsőítik majd Istent, azért az

confissão quanto ao evangelho de Cristo e pela liberalidade com que contribuís para eles e para todos,

engedelmességért, amellyel Krisztus evangéliumáról vallást tesztek, és azért a jószívűségetekért, amely irántunk és mindenki iránt megnyilvánul.

[14] enquanto oram eles a vosso favor, com grande afeto, em virtude da superabundante graça de Deus que há em vós.

[14]És ők könyörögnek is értetek, és vágyódnak utánatok, mivel Isten jósága bőven kiáradt rátok.

[15] Graças a Deus pelo seu dom inefável!

[15]Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!

2 Coríntios 10

Paulo defende a sua autoridade apostólica

[1] E eu mesmo, Paulo, vos rogo, pela mansidão e benignidade de Cristo, eu que, na verdade, quando presente entre vós, sou humilde; mas, quando ausente, ousado para convosco,

[2] sim, eu vos rogo que não tenha de ser ousado, quando presente, servindo-me daquela firmeza com que penso devo tratar alguns que nos julgam como se andássemos em disposições de mundano proceder.

[3] Porque, embora andando na carne, não militamos segundo a carne.

[4] Porque as armas da nossa milícia não são carnais, e sim poderosas em Deus, para destruir fortalezas, anulando nós sofismas

[5] e toda altivez que se levante contra o conhecimento de Deus, e levando cativo todo pensamento à obediência de Cristo,

2 Korinthusiakhoz 10

Pál megérkezésekor erélyes lesz

[1]Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál, aki – némelyek szerint – szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben erélyes vagyok hozzátok;

[2]kérlek, ne kényszerítsetek arra, hogy ottlétemkor erélyes legyek, mert úgy gondolom, bátran felléphetnék azokkal szemben, akik úgy vélekednek, hogy mi test szerint élünk.

[3]Mert testben élünk, de nem test szerint hadakozunk;

[4]hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek az Isten kezében erődítmények lerombolására.

[5]Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmességre,

[6] e estando prontos para punir toda desobediência, uma vez completa a vossa submissão.

[7] Observai o que está evidente. Se alguém confia em si que é de Cristo, pense outra vez consigo mesmo que, assim como ele é de Cristo, também nós o somos.

[8] Porque, se eu me gloriar um pouco mais a respeito da nossa autoridade, a qual o SENHOR nos conferiu para edificação e não para destruição vossa, não me envergonharei,

[9] para que não pareça ser meu intuito intimidar-vos por meio de cartas.

[10] As cartas, com efeito, dizem, são graves e fortes; mas a presença pessoal dele é fraca, e a palavra, desprezível.

[11] Considere o tal isto: que o que somos na palavra por cartas, estando ausentes, tal seremos em atos, quando presentes.

[12] Porque não ousamos classificar-nos ou comparar-nos com alguns que se louvam a si mesmos; mas eles, medindo-se consigo mesmos e comparando-se consigo mesmos, revelam insensatez.

A esfera da ação missionária de Paulo

[13] Nós, porém, não nos gloriaremos sem medida, mas respeitamos o limite da esfera de ação que Deus nos demarcou e que se estende até vós.

[6]és készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, ha ti teljesen engedelmesek lesztek.

[7]Arra nézzetek, ami a szemetek előtt van! Ha valaki meg van győződve arról, hogy Krisztusé, azt is gondolja meg önmagában, hogy amint ő Krisztusé, ugyanúgy mi is.

[8]Mert ha kissé túlozva dicsekszem is a hatalmunkkal, amelyet az Úr építésetekre, és nem rombolásotokra adott, nem szégyenülök meg,

[9]nem akarva azt a látszatot kelteni, mintha levelemmel csak fenyegetnélek titeket.

[10]Mert levelei, mondják, súlyosak és kemények ugyan, de testi megjelenése erőtlen, és beszéde szánalmas.

[11]Azt pedig gondolja meg az ilyen ember, hogy amilyenek vagyunk a távollétünkben írt levelünk szavaiban, olyanok leszünk ottlétünkkor tetteinkben is.

Pál Krisztus mértékéhez igazodik

[12]Mert nem mernénk magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik önmagukat ajánlják, mivel ők önmagukhoz mérik és hasonlítják önmagukat, és így esztelennek bizonyulnak.

[13]Mi azonban nem mérték nélkül, hanem annak a határnak a mértéke szerint dicsekszünk, amelyet Isten szabott ki nekünk mértékül, hogy eljussunk hozzátok is.

[14] Porque não ultrapassamos os nossos limites como se não devêssemos chegar até vós, posto que já chegamos até vós com o evangelho de Cristo;

[15] não nos gloriando fora de medida nos trabalhos alheios e tendo esperança de que, crescendo a vossa fé, seremos sobremaneira engrandecidos entre vós, dentro da nossa esfera de ação,

[16] a fim de anunciar o evangelho para além das vossas fronteiras, sem com isto nos gloriarmos de coisas já realizadas em campo alheio.

[17] Aquele, porém, que se gloria, glorie-se no SENHOR.

[18] Porque não é aprovado quem a si mesmo se louva, e sim aquele a quem o SENHOR louva.

[14]Mert mi nem mentünk túl a nekünk kiszabott határon, mint akik nem jutnak el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk Krisztus evangéliumával.

[15]Nem mérték nélkül, mások fáradozásával dicsekszünk, de reméljük, hogy hitetek megnövekedésével naggyá leszünk közöttetek a mi munkaterületünkön.

[16]Ennélfogva a rajtatok túl eső területeken is hirdetjük az evangéliumot, de nem dicsekszünk olyan munkával, amelyet másutt már elvégeztek.

[17]Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék,

[18]mert nem az a megbízható ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.

2 Coríntios 11

Paulo continua a sua defesa

[1] Quisera eu me suportásseis um pouco mais na minha loucura. Suportai-me, pois.

[2] Porque zelo por vós com zelo de Deus; visto que vos tenho preparado para vos apresentar como virgem pura a um só esposo, que é Cristo.

[3] Mas receio que, assim como a serpente enganou a Eva com a sua astúcia, assim também seja corrompida a vossa mente e se aparte da simplicidade e pureza devidas a Cristo.

[4] Se, na verdade, vindo alguém, prega outro Jesus que não temos pregado, ou se aceitais espírito diferente que não tendes recebido, ou evangelho diferente que não

2 Korinthusiakhoz 11

Pál önzetlensége és az álapostolok hamissága

[1]Bárcsak elviselnétek tőlem egy kis esztelenséget, sőt viseljetek el engem is!

[2]Mert Isten féltő szeretetével féltelek titeket: mivel eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy tiszta szűzként állítsalak benneteket Krisztus elé.

[3]Félek azonban, hogy amint a kígyó megcsalta Évát ravaszságával, úgy tántorodnak el a ti gondolataitok is a Krisztus iránti őszinte és tiszta hűségtől.

[4]Mert ha valaki odamegy hozzátok, és más Jézust hirdet, nem akit mi hirdettünk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit

tendes abraçado, a esse, de boa mente, o tolerais.

5 Porque suponho em nada ter sido inferior a esses tais apóstolos.

6 E, embora seja falto no falar, não o sou no conhecimento; mas, em tudo e por todos os modos, vos temos feito conhecer isto.

O desprendimento do apóstolo

7 Cometi eu, porventura, algum pecado pelo fato de viver humildemente, para que fôsseis vós exaltados, visto que gratuitamente vos anunciei o evangelho de Deus?

8 Despojei outras igrejas, recebendo salário, para vos poder servir,

9 e, estando entre vós, ao passar privações, não me fiz pesado a ninguém; pois os irmãos, quando vieram da Macedônia, supriram o que me faltava; e, em tudo, me guardei e me guardarei de vos ser pesado.

10 A verdade de Cristo está em mim; por isso, não me será tirada esta glória nas regiões da Acaia.

11 Por que razão? É porque não vos amo? Deus o sabe.

12 Mas o que faço e farei é para cortar ocasião àqueles que a buscam com o intuito de serem considerados iguais a nós, naquilo em que se gloriam.

13 Porque os tais são falsos apóstolos, obreiros fraudulentos, transformando-se em apóstolos de Cristo.

kaptatok, vagy más evangéliumot, nem amelyet elfogadtatok, azt szépen eltűritek.

5Pedig úgy gondolom, hogy semmivel sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál.

6Ha iskolázatlan vagyok is az ékesszólásban, az ismeretben nem, és ezt mindig minden tekintetben nyilvánvalóvá tettük előttetek.

7Vagy talán bűnt követtem el, amikor megaláztam önmagamat, hogy ti felmagasztaltassatok, mert ingyen hirdettem nektek Isten evangéliumát?

8Más gyülekezeteket fosztottam ki, amikor támogatást fogadtam el tőlük a nálatok végzendő szolgálatra.

9Amikor pedig nálatok voltam, és hiányt szenvedtem, nem terheltem meg senkit, mert hiányomat a Makedóniából jött testvérek pótolták, és minden tekintetben tartózkodtam és tartózkodni is fogok attól, hogy terhetekre legyek.

10Krisztus bennem levő igazságára mondom, hogy ez a dicsekvésem Akhája vidékén sem fog bennem elnémulni.

11Miért? Mert nem szeretlek titeket? Isten jól tudja azt!

12De amit teszek, azt ezután is tenni fogom, hogy elvegyem a lehetőséget azoktól, akik minden alkalmat megragadnak a dicsekvésre, hogy ők olyan apostolok, mint mi.

13Mert az ilyenek álapostolok, szélhámosok, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat.

[14] E não é de admirar, porque o próprio Satanás se transforma em anjo de luz.

[15] Não é muito, pois, que os seus próprios ministros se transformem em ministros de justiça; e o fim deles será conforme as suas obras.

Os sofrimentos de Paulo por amor do evangelho

[16] Outra vez digo: ninguém me considere insensato; todavia, se o pensais, recebei-me como insensato, para que também me glorie um pouco.

[17] O que falo, não o falo segundo o SENHOR, e sim como por loucura, nesta confiança de gloriar-me.

[18] E, posto que muitos se gloriam segundo a carne, também eu me gloriarei.

[19] Porque, sendo vós sensatos, de boa mente tolerais os insensatos.

[20] Tolerais quem vos escravize, quem vos devore, quem vos detenha, quem se exalte, quem vos esbofeteie no rosto.

[21] Ingloriamente o confesso, como se fôramos fracos. Mas, naquilo em que qualquer tem ousadia (com insensatez o afirmo), também eu a tenho.

[22] São hebreus? Também eu. São israelitas? Também eu. São da descendência de Abraão? Também eu.

[23] São ministros de Cristo? (Falo como fora de mim.) Eu ainda mais: em trabalhos, muito mais; muito mais em prisões; em açoites, sem medida; em perigos de morte, muitas vezes.

[14]Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát.

[15]Nem meglepő tehát, hogy szolgái is az igazság szolgáinak adják ki magukat; de a végük cselekedeteikhez méltó lesz.

Pál szenvedéseivel dicsekszik

[16]Megint csak azt mondom, senki se tartson esztelennek, ha pedig mégis annak gondoltok, akkor esztelenként is fogadjatok el, hogy egy kissé én is dicsekedhessem.

[17]Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ezzel a merészségével.

[18]Minthogy sokan dicsekednek test szerint, én is dicsekedni fogok.

[19]Hiszen ti okosak vagytok, és szívesen eltűritek az eszteleneket:

[20]mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki élősködik rajtatok, ha valaki zsákmányul ejt titeket, ha valaki hatalmaskodik rajtatok, ha valaki arcul üt benneteket.

[21]Szégyenkezve szólok, minthogy ehhez mi gyengék voltunk. De ha valaki merész valamiben, esztelenül szólok, merész vagyok én is.

[22]Héberek ők? Én is. Izráeliták? Én is. Ábrahám utódai? Én is.

[23]Krisztus szolgái? Esztelenül szólok: én még inkább, hiszen többet fáradoztam, többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben.

[24] Cinco vezes recebi dos judeus uma quarentena de açoites menos um;
[25] fui três vezes fustigado com varas; uma vez, apedrejado; em naufrágio, três vezes; uma noite e um dia passei na voragem do mar;

[26] em jornadas, muitas vezes; em perigos de rios, em perigos de salteadores, em perigos entre patrícios, em perigos entre gentios, em perigos na cidade, em perigos no deserto, em perigos no mar, em perigos entre falsos irmãos;

[27] em trabalhos e fadigas, em vigílias, muitas vezes; em fome e sede, em jejuns, muitas vezes; em frio e nudez.

[28] Além das coisas exteriores, há o que pesa sobre mim diariamente, a preocupação com todas as igrejas.
[29] Quem enfraquece, que também eu não enfraqueça? Quem se escandaliza, que eu não me inflame?
[30] Se tenho de gloriar-me, gloriar-me-ei no que diz respeito à minha fraqueza.
[31] O Deus e Pai do SENHOR Jesus, que é eternamente bendito, sabe que não minto.
[32] Em Damasco, o governador preposto do rei Aretas montou guarda na cidade dos damascenos, para me prender;
[33] mas, num grande cesto, me desceram por uma janela da muralha abaixo, e assim me livrei das suas mãos.

2 Coríntios 12

As visões e revelações do Senhor

[24]Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést,
[25]háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain.
[26]Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltestvérek között,
[27]fáradozásban és vesződségben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.
[28]Ezeken kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja.
[29]Ki erőtlen, hogy vele együtt ne volnék én is erőtlen? Ki botránkozik meg, hogy ne égnék én is?
[30]Ha dicsekednem kell, a gyengeségeimmel fogok dicsekedni.
[31]Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki áldott örökké, tudja, hogy nem hazudok.
[32]Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy elfogjanak engem.

[33]Ablakon át kosárban eresztettek le a falon, és megmenekültem a kezéből.

2 Korinthusiakhoz 12

Pál erőtlensége és Isten ereje

[1] Se é necessário que me glorie, ainda que não convém, passarei às visões e revelações do SENHOR.

[2] Conheço um homem em Cristo que, há catorze anos, foi arrebatado até ao terceiro céu (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[3] e sei que o tal homem (se no corpo ou fora do corpo, não sei, Deus o sabe)

[4] foi arrebatado ao paraíso e ouviu palavras inefáveis, as quais não é lícito ao homem referir.

[5] De tal coisa me gloriarei; não, porém, de mim mesmo, salvo nas minhas fraquezas.

[6] Pois, se eu vier a gloriar-me, não serei néscio, porque direi a verdade; mas abstenho-me para que ninguém se preocupe comigo mais do que em mim vê ou de mim ouve.

O espinho na carne

[7] E, para que não me ensoberbecesse com a grandeza das revelações, foi-me posto um espinho na carne, mensageiro de Satanás, para me esbofetear, a fim de que não me exalte.

[8] Por causa disto, três vezes pedi ao SENHOR que o afastasse de mim.

[9] Então, ele me disse: A minha graça te basta, porque o poder se aperfeiçoa na fraqueza. De boa vontade, pois, mais me gloriarei nas fraquezas, para que sobre mim repouse o poder de Cristo.

[10] Pelo que sinto prazer nas fraquezas, nas injúrias, nas necessidades, nas

[1]Dicsekednem kell, habár nem használ; rátérek azért az Úr megjelenéseire és kinyilatkoztatásaira.

[2]Ismerek egy embert Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt elragadtatott a harmadik égig – hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, csak Isten tudja.

[3]Én tudom, hogy az az ember – hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, csak az Isten tudja –

[4]elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket ember el nem mondhat.

[5]Ezzel az emberrel dicsekszem, nem pedig önmagammal; ha csak az erőtlenségeimmel nem.

[6]Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék, de mérséklem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit tőlem hall;

[7]még a kinyilatkoztatások különleges nagysága miatt sem. Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam.

[8]Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem.

[9]De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem.

[10]Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben, bántalmazásokban,

perseguições, nas angústias, por amor de Cristo. Porque, quando sou fraco, então, é que sou forte.

As credenciais de um apóstolo

11 Tenho-me tornado insensato; a isto me constrangestes. Eu devia ter sido louvado por vós; porquanto em nada fui inferior a esses tais apóstolos, ainda que nada sou.

12 Pois as credenciais do apostolado foram apresentadas no meio de vós, com toda a persistência, por sinais, prodígios e poderes miraculosos.

13 Porque, em que tendes vós sido inferiores às demais igrejas, senão neste fato de não vos ter sido pesado? Perdoai-me esta injustiça.

Paulo deseja visitá-los

14 Eis que, pela terceira vez, estou pronto a ir ter convosco e não vos serei pesado; pois não vou atrás dos vossos bens, mas procuro a vós outros. Não devem os filhos entesourar para os pais, mas os pais, para os filhos.

15 Eu de boa vontade me gastarei e ainda me deixarei gastar em prol da vossa alma. Se mais vos amo, serei menos amado?

16 Pois seja assim, eu não vos fui pesado; porém, sendo astuto, vos prendi com dolo.

17 Porventura, vos explorei por intermédio de algum daqueles que vos enviei?

nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongattatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.

Pál szeretetből nem terhelte meg a gyülekezetet

11 Esztelenné lettem: ti kényszerítettetek rá. Nektek kellett volna ugyanis engem ajánlanotok, hiszen semmivel nem voltam alábbvaló a legfőbb apostoloknál, ha semmi vagyok is.

12 Apostolságom ismertetőjegyei a teljes állhatatosságban, a jelekben, csodákban és isteni erőkben nyilvánultak meg közöttetek.

13 Mert mi az, amiben a többi gyülekezethez képest hátrányba kerültetek, hacsak az nem, hogy én magam nem voltam terhetekre? Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot!

14 Íme, most kész vagyok harmadszor is elmenni hozzátok, és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem, ami a tietek, hanem titeket magatokat kereslek. Mert nem a gyermekek tartoznak gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek.

15 Én pedig nagyon szívesen hozok áldozatot, sőt magamat is feláldozom értetek. Ha én titeket ennyire szeretlek, ti kevésbé szerettek engem?

16 Ám legyen: én nem voltam terhetekre, de ravasz ember lévén, csellel fogtalak meg titeket.

17 Vagy valamelyik küldöttem révén csaltalak meg titeket?

[18] Roguei a Tito e enviei com ele outro irmão; porventura, Tito vos explorou? Acaso, não temos andado no mesmo espírito? Não seguimos nas mesmas pisadas?

[18]Megkértem Tituszt, és vele együtt küldtem el azt a testvért is. Csak nem Titusz csalt meg titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint jártunk? Nem ugyanazokon a nyomokon?

Paulo apela para o juiz de todos

[19] Há muito, pensais que nos estamos desculpando convosco. Falamos em Cristo perante Deus, e tudo, ó amados, para vossa edificação.

[19]Régóta azt gondolhatjátok, hogy mentegetőzünk előttetek. Mi azonban Isten színe előtt Krisztusban beszélünk, mindezt pedig, szeretteim, a ti épülésetekre.

[20] Temo, pois, que, indo ter convosco, não vos encontre na forma em que vos quero, e que também vós me acheis diferente do que esperáveis, e que haja entre vós contendas, invejas, iras, porfias, detrações, intrigas, orgulho e tumultos.

[20]Mert félek, hogy amikor megérkezem, nem olyanoknak talállak titeket, mint szeretnélek, és ti is olyannak találtok engem, amilyennek nem szeretnétek. Félek, hogy viszálykodás, irigység, harag, önzés, rágalmazás, vádaskodás, gőg, pártoskodás lesz közöttetek,

[21] Receio que, indo outra vez, o meu Deus me humilhe no meio de vós, e eu venha a chorar por muitos que, outrora, pecaram e não se arrependeram da impureza, prostituição e lascívia que cometeram.

[21]úgyhogy amikor odamegyek, ismét megaláz engem az én Istenem nálatok, és megsiratok sokakat azok közül, akik korábban vétkeztek, és nem tértek meg abból a tisztátalanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amelyet elkövettek.

2 Coríntios 13

Paulo promete investigar e castigar

[1] Esta é a terceira vez que vou ter convosco. Por boca de duas ou três testemunhas, toda questão será decidida.

[2] Já o disse anteriormente e torno a dizer, como fiz quando estive presente pela segunda vez; mas, agora, estando ausente, o digo aos que, outrora, pecaram e a todos os mais que, se outra vez for, não os pouparei,

2 Korinthusiakhoz 13

Pál érkezéséig rendeződjék a gyülekezet

[1]Most harmadszor megyek hozzátok: „Két vagy három tanú szava erősítsen meg minden vallomást!”

[2]Előre megmondtam, most is előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most távollétemben is azoknak, akik előzőleg vétkeztek, de a többieknek is: ha még egyszer elmegyek, nem leszek kíméletes;

[3] posto que buscais prova de que, em mim, Cristo fala, o qual não é fraco para convosco; antes, é poderoso em vós.

[4] Porque, de fato, foi crucificado em fraqueza; contudo, vive pelo poder de Deus. Porque nós também somos fracos nele, mas viveremos, com ele, para vós outros pelo poder de Deus.

[5] Examinai-vos a vós mesmos se realmente estais na fé; provai-vos a vós mesmos. Ou não reconheceis que Jesus Cristo está em vós? Se não é que já estais reprovados.

[6] Mas espero reconheçais que não somos reprovados.

[7] Estamos orando a Deus para que não façais mal algum, não para que, simplesmente, pareçamos aprovados, mas para que façais o bem, embora sejamos tidos como reprovados.

[8] Porque nada podemos contra a verdade, senão em favor da própria verdade.

[9] Porque nos regozijamos quando nós estamos fracos e vós, fortes; e isto é o que pedimos: o vosso aperfeiçoamento.

[10] Portanto, escrevo estas coisas, estando ausente, para que, estando presente, não venha a usar de rigor segundo a autoridade que o SENHOR me conferiu para edificação e não para destruir.

Saudações

[11] Quanto ao mais, irmãos, adeus! Aperfeiçoai-vos, consolai-vos, sede do mesmo parecer, vivei em paz; e o Deus de amor e de paz estará convosco.

[3]minthogy annak bizonyítékát keresitek, hogy általam valóban az a Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlen, hanem hatalmas közöttetek.

[4]Mert ha meg is feszíttetett erőtlenségből, él Isten hatalmából, és ha mi erőtlenek vagyunk is őbenne, élni fogunk vele együtt Isten hatalmából közöttetek.

[5]Önmagatokat tegyétek próbára, hogy hitben jártok-e! Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor még kipróbálatlanok vagytok.

[6]De remélem, felismeritek, hogy mi viszont kipróbáltak vagyunk.

[7]Imádkozunk Istenhez, hogy semmi rosszat ne tegyetek, nem azért, hogy mi kipróbáltaknak mutatkozzunk, hanem azért, hogy a jót tegyétek, mi pedig mintha nem volnánk kipróbáltak.

[8]Mert semmit nem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.

[9]Mert örülünk, ha mi erőtlenek vagyunk, ti pedig erősek vagytok. Könyörgünk is azért, hogy ti tökéletesek legyetek.

[10]Azért írom ezeket távollétemben, hogy ottlétemkor ne kelljen keményen bánnom veletek aszerint a hatalom szerint, amelyet az Úr nekem építésre, és nem rombolásra adott.

Befejezés, üdvözlés, áldás

[11]Végül, testvéreim, örüljetek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok el az intést, jussatok

egyetértésre, éljetek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz.

[12] Saudai-vos uns aos outros com ósculo santo. Todos os santos vos saúdam.

[12]Köszöntsétek egymást szent csókkal; köszöntenek titeket a szentek mind.

A bênção

[13] A graça do SENHOR Jesus Cristo, e o amor de Deus, e a comunhão do Espírito Santo sejam com todos vós.

[13]Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!

Epístola de Paulo aos Gálatas	PÁL LEVELE A GALATÁKHOZ

Gálatas 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo, não da parte de homens, nem por intermédio de homem algum, mas por Jesus Cristo e por Deus Pai, que o ressuscitou dentre os mortos,

[2] e todos os irmãos meus companheiros, às igrejas da Galácia,

[3] graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do [nosso] SENHOR Jesus Cristo,

[4] o qual se entregou a si mesmo pelos nossos pecados, para nos desarraigar deste mundo perverso, segundo a vontade de nosso Deus e Pai,

[5] a quem seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

A inconstância dos gálatas

[6] Admira-me que estejais passando tão depressa daquele que vos chamou na graça de Cristo para outro evangelho,

[7] o qual não é outro, senão que há alguns que vos perturbam e querem perverter o evangelho de Cristo.

[8] Mas, ainda que nós ou mesmo um anjo vindo do céu vos pregue evangelho que vá além do que vos temos pregado, seja anátema.

[9] Assim, como já dissemos, e agora repito, se alguém vos prega evangelho que vá além daquele que recebestes, seja anátema.

O evangelho que Paulo recebeu e pregou

Galatákhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál apostol, aki nem emberektől, nem is emberek által kapta elhívását, hanem Jézus Krisztus által, és az Atya Isten által, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül –

[2]és a velem levő testvérek mindnyájan: Galácia gyülekezeteinek.

[3]Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

[4]aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint.

[5]Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Nincs más evangélium

[6]Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok;

[7]pedig nincsen más evangélium. De egyesek megzavartak titeket, és el akarják ferdíteni Krisztus evangéliumát.

[8]De ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amit mi hirdettünk, átkozott legyen!

[9]Amint már korábban is megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki nektek más evangéliumot hirdet, azon kívül, amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!

Pál nem embertől vette át az evangéliumot

[10] Porventura, procuro eu, agora, o favor dos homens ou o de Deus? Ou procuro agradar a homens? Se agradasse ainda a homens, não seria servo de Cristo.

[10]Most tehát az embereket akarom meggyőzni, vagy Istent? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája.

[11] Faço-vos, porém, saber, irmãos, que o evangelho por mim anunciado não é segundo o homem,

[11]Tudtotokra adom, testvéreim, hogy az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől való,

[12] porque eu não o recebi, nem o aprendi de homem algum, mas mediante revelação de Jesus Cristo.

[12]mert én nem embertől vettem, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam.

[13] Porque ouvistes qual foi o meu proceder outrora no judaísmo, como sobremaneira perseguia eu a igreja de Deus e a devastava.

[13]Mert hallottátok, hogyan éltem egykor a zsidóság körében, hogy féktelenül üldöztem az Isten egyházát, és pusztítottam azt.

[14] E, na minha nação, quanto ao judaísmo, avantajava-me a muitos da minha idade, sendo extremamente zeloso das tradições de meus pais.

[14]És a zsidó hithűségben sok kortársamat felülmúltam népem körében, minthogy fölöttébb buzgó rajongója voltam atyáim hagyományainak.

[15] Quando, porém, ao que me separou antes de eu nascer e me chamou pela sua graça, aprouve

[15]De amikor úgy tetszett annak, aki engem anyám méhétől fogva kiválasztott, és kegyelme által elhívott,

[16] revelar seu Filho em mim, para que eu o pregasse entre os gentios, sem detença, não consultei carne e sangue,

[16]hogy kinyilatkoztassa Fiát énbennem, hogy hirdessem őt a népek között, nem tanácskoztam testtel és vérrel.

[17] nem subi a Jerusalém para os que já eram apóstolos antes de mim, mas parti para as regiões da Arábia e voltei, outra vez, para Damasco.

[17]Nem is mentem fel Jeruzsálembe azokhoz, akik előttem lettek apostolokká, hanem azonnal elmentem Arábiába, azután ismét visszatértem Damaszkuszba.

Paulo vai a Jerusalém, Síria e Cilícia

[18] Decorridos três anos, então, subi a Jerusalém para avistar-me com Cefas e permaneci com ele quinze dias;

[18]Majd három esztendő múlva felmentem Jeruzsálembe, hogy meglátogassam Kéfást, és nála maradtam tizenöt napig.

[19] e não vi outro dos apóstolos, senão Tiago, o irmão do SENHOR.

[19]De az apostolok közül nem láttam mást, csak Jakabot, az Úr testvérét.

[20] Ora, acerca do que vos escrevo, eis que diante de Deus testifico que não minto.
[21] Depois, fui para as regiões da Síria e da Cilícia.
[22] E não era conhecido de vista das igrejas da Judéia, que estavam em Cristo.
[23] Ouviam somente dizer: Aquele que, antes, nos perseguia, agora, prega a fé que, outrora, procurava destruir.
[24] E glorificavam a Deus a meu respeito.

[20]Amit pedig nektek írok, íme, Isten színe előtt mondom, hogy nem hazugság.
[21]Azután elmentem Szíria és Kilikia vidékére.
[22]Júdea keresztyén gyülekezetei azonban személy szerint nem ismertek engem.
[23]Csupán ezt hallották: „Aki egykor üldözött minket, most hirdeti azt a hitet, amelyet valamikor pusztított.”
[24]És dicsőítették énertem Istent.

Gálatas 2

O apostolado aos judeus e aos gentios

[1] Catorze anos depois, subi outra vez a Jerusalém com Barnabé, levando também a Tito.
[2] Subi em obediência a uma revelação; e lhes expus o evangelho que prego entre os gentios, mas em particular aos que pareciam de maior influência, para, de algum modo, não correr ou ter corrido em vão.
[3] Contudo, nem mesmo Tito, que estava comigo, sendo grego, foi constrangido a circuncidar-se.

[4] E isto por causa dos falsos irmãos que se entremeteram com o fim de espreitar a nossa liberdade que temos em Cristo Jesus e reduzir-nos à escravidão;

[5] aos quais nem ainda por uma hora nos submetemos, para que a verdade do evangelho permanecesse entre vós.
[6] E, quanto àqueles que pareciam ser de maior influência (quais tenham sido, outrora, não me interessa; Deus não aceita

Galatákhoz 2

Pált az apostolok elismerik Jeruzsálemben

[1]Azután tizennégy esztendő múlva ismét felmentem Jeruzsálembe Barnabással, és magammal vittem Tituszt is.
[2]Kinyilatkoztatástól indíttatva mentem fel, és eléjük tártam az evangéliumot, amelyet a népek között hirdetek, mégpedig külön a tekintélyesek elé, nehogy hiába fáradjak, és hogy eddigi fáradozásom se legyen hiábavaló.
[3]Még a velem lévő Tituszt sem kényszerítette senki arra, hogy körülmetélkedjék, noha ő görög volt,
[4]a befurakodott áltestvérek kedvéért sem, akik csak azért férkőztek be közénk, hogy kikémleljék szabadságunkat, amelyet Krisztus Jézusban kaptunk, és így szolgává tegyenek minket.
[5]Ezeknek egy pillanatra sem engedtünk, hogy az evangélium igazsága megmaradjon számotokra.
[6]Azok pedig, akik tekintélyeseknek számítanak – hogy a múltban mik voltak, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az

a aparência do homem), esses, digo, que me pareciam ser alguma coisa nada me acrescentaram;

[7] antes, pelo contrário, quando viram que o evangelho da incircuncisão me fora confiado, como a Pedro o da circuncisão

[8] (pois aquele que operou eficazmente em Pedro para o apostolado da circuncisão também operou eficazmente em mim para com os gentios)

[9] e, quando conheceram a graça que me foi dada, Tiago, Cefas e João, que eram reputados colunas, me estenderam, a mim e a Barnabé, a destra de comunhão, a fim de que nós fôssemos para os gentios, e eles, para a circuncisão;

[10] recomendando-nos somente que nos lembrássemos dos pobres, o que também me esforcei por fazer.

Paulo repreende a Pedro. A justificação pela fé em Cristo Jesus

[11] Quando, porém, Cefas veio a Antioquia, resisti-lhe face a face, porque se tornara repreensível.

[12] Com efeito, antes de chegarem alguns da parte de Tiago, comia com os gentios; quando, porém, chegaram, afastou-se e, por fim, veio a apartar-se, temendo os da circuncisão.

[13] E também os demais judeus dissimularam com ele, a ponto de o próprio Barnabé ter-se deixado levar pela dissimulação deles.

[14] Quando, porém, vi que não procediam corretamente segundo a verdade do

ember személyét –, azok a tekintélyes személyek engem semmire sem köteleztek.

[7]Ellenkezőleg: elismerték, hogy rám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma, mint ahogyan Péterre a körülmetélésé.

[8]Mert aki munkálkodott Péter által a körülmetéltek közötti apostolságban, az munkálkodott énáltalam is a népek között.

[9]És amikor Jakab, Kéfás és János, akiket oszlopoknak tekintenek, felismerték a nekem adott kegyelmet, megállapodásul kezet adtak nekem és Barnabásnak, hogy mi a népekhez menjünk, ők pedig a körülmetéltekhez.

[10]Csak azt kérték, hogy emlékezzünk meg a szegényekről: ez az, amit én igyekeztem is megtenni.

Pál vitája Péterrel Antiókhiában

[11]Amikor pedig Kéfás Antiókhiába jött, nyíltan szembeszálltam vele, mivel okot adott arra, hogy megfeddjem.

[12]Mielőtt ugyanis odajöttek néhányan Jakabtól, együtt evett a pogányokból lett hívőkkel. Amikor pedig azok megérkeztek, visszahúzódott és elkülönült, mert félt a zsidók közül való hívőktől.

[13]Képmutató módon viselkedett vele együtt a többi zsidó is, úgyhogy képmutatásukba még Barnabás is belesodródott.

[14]De amikor láttam, hogy nem az evangélium igazságának megfelelő

evangelho, disse a Cefas, na presença de todos: se, sendo tu judeu, vives como gentio e não como judeu, por que obrigas os gentios a viverem como judeus?

[15] Nós, judeus por natureza e não pecadores dentre os gentios,

[16] sabendo, contudo, que o homem não é justificado por obras da lei, e sim mediante a fé em Cristo Jesus, também temos crido em Cristo Jesus, para que fôssemos justificados pela fé em Cristo e não por obras da lei, pois, por obras da lei, ninguém será justificado.

[17] Mas se, procurando ser justificados em Cristo, fomos nós mesmos também achados pecadores, dar-se-á o caso de ser Cristo ministro do pecado? Certo que não!

[18] Porque, se torno a edificar aquilo que destruí, a mim mesmo me constituo transgressor.

[19] Porque eu, mediante a própria lei, morri para a lei, a fim de viver para Deus. Estou crucificado com Cristo;

[20] logo, já não sou eu quem vive, mas Cristo vive em mim; e esse viver que, agora, tenho na carne, vivo pela fé no Filho de Deus, que me amou e a si mesmo se entregou por mim.

[21] Não anulo a graça de Deus; pois, se a justiça é mediante a lei, segue-se que morreu Cristo em vão.

egyenes úton járnak, mindnyájuk előtt ezt mondtam Kéfásnak: „Ha te zsidó létedre pogány módra, és nem zsidó módra élsz, hogyan kényszerítheted a pogányokat, hogy zsidó szokás szerint éljenek?"

Megigazulás a Jézus Krisztusban való hit által

[15]Mi, akik zsidónak születtünk, és nem pogányok közül való bűnösök vagyunk,

[16]tudjuk, hogy az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg, hanem a Krisztus Jézusba vetett hit által. Ezért mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hit, és nem a törvény cselekvése által, mert a törvény cselekvése által nem igazul meg egy ember sem.

[17]Ha pedig Krisztusban keresve megigazulást, magunk is bűnösnek bizonyulunk, akkor talán Krisztus a bűn szolgája? Szó sincs róla!

[18]Mert ha ismét felépítem, amit leromboltam, saját magamat nyilvánítom törvényszegőnek.

[19]Mert én meghaltam a törvény által a törvénynek, hogy Istennek éljek.

[20]Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.

[21]Nem vetem el Isten kegyelmét: mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.

Gálatas 3

Paulo apela para a experiência dos gálatas

[1] Ó gálatas insensatos! Quem vos fascinou a vós outros, ante cujos olhos foi Jesus Cristo exposto como crucificado?

[2] Quero apenas saber isto de vós: recebestes o Espírito pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

[3] Sois assim insensatos que, tendo começado no Espírito, estejais, agora, vos aperfeiçoando na carne?

[4] Terá sido em vão que tantas coisas sofrestes? Se, na verdade, foram em vão.

[5] Aquele, pois, que vos concede o Espírito e que opera milagres entre vós, porventura, o faz pelas obras da lei ou pela pregação da fé?

A experiência de Abraão

[6] É o caso de Abraão, que creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça.

[7] Sabei, pois, que os da fé é que são filhos de Abraão.

[8] Ora, tendo a Escritura previsto que Deus justificaria pela fé os gentios, preanunciou o evangelho a Abraão: Em ti, serão abençoados todos os povos.

[9] De modo que os da fé são abençoados com o crente Abraão.

[10] Todos quantos, pois, são das obras da lei estão debaixo de maldição; porque está escrito: Maldito todo aquele que não

Galatákhoz 3

A galaták is a hit hallásából kapták a Lelket

[1]Ó, esztelen galaták, ki igézett meg titeket, akiknek szeme előtt úgy írtuk le Jézus Krisztust, mintha közöttetek feszítették volna meg?

[2]Csak azt szeretném megtudni tőletek: a törvény cselekvése alapján kaptátok-e a Lelket, vagy a hit igéjének hallása alapján?

[3]Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben akarjátok befejezni?

[4]Hiába tapasztaltatok ilyen nagy dolgokat? Ha így volna, valóban hiába.

[5]Tehát az, aki a Lelket adja nektek, és hatalmas erőkkel munkálkodik közöttetek, vajon a törvény cselekedetei, vagy a hit igéjének hallása által teszi-e ezt?

Ábrahám a hit példája

[6]Így van megírva: „Ábrahám hitt Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul.”

[7]Értsétek meg tehát, hogy akik hitből valók, azok Ábrahám fiai.

[8]Mivel pedig előre látta az Írás, hogy Isten a népeket hit által igazítja meg, előre hirdette ezt az evangéliumot Ábrahámnak: „Általad nyer áldást a föld minden népe.”

[9]Eszerint a hitből valók nyernek áldást a hívő Ábrahámmal.

[10]Mert a törvény cselekedeteiben bízók átok alatt vannak, amint meg van írva: „Átkozott mindenki, aki nem marad meg

permanece em todas as coisas escritas no Livro da lei, para praticá-las.

abban, amiről meg van írva a törvény könyvében, hogy azt kell cselekedni."

11 E é evidente que, pela lei, ninguém é justificado diante de Deus, porque o justo viverá pela fé.

11Az pedig nyilvánvaló, hogy törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, mert „az igaz ember hitből fog élni".

12 Ora, a lei não procede de fé, mas: Aquele que observar os seus preceitos por eles viverá.

12A törvény pedig nem hitből van, hanem „aki cselekszi, az fog élni általa".

13 Cristo nos resgatou da maldição da lei, fazendo-se ele próprio maldição em nosso lugar (porque está escrito: Maldito todo aquele que for pendurado em madeiro),

13Krisztus megváltott minket a törvény átkától, úgy, hogy átokká lett értünk – mert meg van írva: „Átkozott, aki fán függ" –,

14 para que a bênção de Abraão chegasse aos gentios, em Jesus Cristo, a fim de que recebêssemos, pela fé, o Espírito prometido.

14azért, hogy Ábrahám áldása Jézus Krisztusban a népeké legyen, és hogy a Lélek ígéretét hit által megkapjuk.

A lei não pode invalidar a promessa

15 Irmãos, falo como homem. Ainda que uma aliança seja meramente humana, uma vez ratificada, ninguém a revoga ou lhe acrescenta alguma coisa.

15Testvéreim, emberi módon szólok: a megerősített végrendeletet, még ha emberé is, senki sem teheti érvénytelenné, vagy nem toldhatja meg.

16 Ora, as promessas foram feitas a Abraão e ao seu descendente. Não diz: E aos descendentes, como se falando de muitos, porém como de um só: E ao teu descendente, que é Cristo.

16Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak, és az ő utódának. Nem így mondja az Írás: „és az ő utódainak", mintha sokakról szólna, hanem csak egyről: „és a te utódodnak", aki a Krisztus.

17 E digo isto: uma aliança já anteriormente confirmada por Deus, a lei, que veio quatrocentos e trinta anos depois, não a pode ab-rogar, de forma que venha a desfazer a promessa.

17Ezt pedig így értem: azt a szövetséget, amelyet korábban megerősített Isten, a négyszázharminc esztendő múlva keletkezett törvény nem teszi érvénytelenné, vagyis ez nem törli el az ígéretet.

18 Porque, se a herança provém de lei, já não decorre de promessa; mas foi pela promessa que Deus a concedeu gratuitamente a Abraão.

18Mert ha a törvény alapján van az örökség, akkor már nem az ígéret alapján volna; Ábrahámnak viszont ígéret által ajándékozta azt Isten.

[19] Qual, pois, a razão de ser da lei? Foi adicionada por causa das transgressões, até que viesse o descendente a quem se fez a promessa, e foi promulgada por meio de anjos, pela mão de um mediador.

[20] Ora, o mediador não é de um, mas Deus é um.

[21] É, porventura, a lei contrária às promessas de Deus? De modo nenhum! Porque, se fosse promulgada uma lei que pudesse dar vida, a justiça, na verdade, seria procedente de lei.

[22] Mas a Escritura encerrou tudo sob o pecado, para que, mediante a fé em Jesus Cristo, fosse a promessa concedida aos que crêem.

A tutela da lei para nos conduzir a Cristo

[23] Mas, antes que viesse a fé, estávamos sob a tutela da lei e nela encerrados, para essa fé que, de futuro, haveria de revelar-se.

[24] De maneira que a lei nos serviu de aio para nos conduzir a Cristo, a fim de que fôssemos justificados por fé.

[25] Mas, tendo vindo a fé, já não permanecemos subordinados ao aio.

[26] Pois todos vós sois filhos de Deus mediante a fé em Cristo Jesus;

[27] porque todos quantos fostes batizados em Cristo de Cristo vos revestistes.

[28] Dessarte, não pode haver judeu nem grego; nem escravo nem liberto; nem homem nem mulher; porque todos vós sois um em Cristo Jesus.

A törvény nevelőnk Krisztusig

[19]Mi tehát a törvény? A bűnök miatt adatott, amíg eljön az utód, akinek az ígéret szól. A törvényt angyalok közölték közbenjáró által.

[20]Közbenjáróra nincs szükség, ahol nincs két fél. Isten pedig egy.

[21]A törvény tehát az ígéretek ellen van? Szó sincs róla! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes életet adni, valóban a törvény alapján volna a megigazulás.

[22]De az Írás mindenkit bűn alá rekesztett, hogy az ígéret a Jézus Krisztusba vetett hit alapján adassék azoknak, akik hisznek.

[23]Mielőtt pedig eljött a hit, a törvény őrzött bennünket, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig.

[24]Tehát a törvény nevelőnk volt Krisztusig, hogy hit által igazuljunk meg.

[25]De miután eljött a hit, többé nem vagyunk a nevelőnek alávetve.

[26]Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

[27]Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra.

[28]Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban.

[29] E, se sois de Cristo, também sois descendentes de Abraão e herdeiros segundo a promessa.

Gálatas 4

A nossa filiação em Cristo

[1] Digo, pois, que, durante o tempo em que o herdeiro é menor, em nada difere de escravo, posto que é ele senhor de tudo.

[2] Mas está sob tutores e curadores até ao tempo predeterminado pelo pai.

[3] Assim, também nós, quando éramos menores, estávamos servilmente sujeitos aos rudimentos do mundo;

[4] vindo, porém, a plenitude do tempo, Deus enviou seu Filho, nascido de mulher, nascido sob a lei,

[5] para resgatar os que estavam sob a lei, a fim de que recebêssemos a adoção de filhos.

[6] E, porque vós sois filhos, enviou Deus ao nosso coração o Espírito de seu Filho, que clama: Aba, Pai!

[7] De sorte que já não és escravo, porém filho; e, sendo filho, também herdeiro por Deus.

O valor transitório dos ritos judaicos

[8] Outrora, porém, não conhecendo a Deus, servíeis a deuses que, por natureza, não o são;

[9] mas agora que conheceis a Deus ou, antes, sendo conhecidos por Deus, como estais voltando, outra vez, aos rudimentos fracos e pobres, aos quais, de novo, quereis ainda escravizar-vos?

[29]Ha pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai vagytok, és ígéret szerint örökösök.

Galatákhoz 4

Krisztus által Isten fiai vagyunk

[1]Azt mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú, addig semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek,

[2]hanem gyámok és gondozók felügyelete alatt áll az apa által megszabott ideig.

[3]Így mi is, amikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vetve szolgaságra.

[4]De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve,

[5]hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk.

[6]Mivel pedig fiak vagytok, Isten elküldte Fiának Lelkét a mi szívünkbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atyám!”

[7]Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is.

Óvás a visszaeséstől

[8]Amikor pedig még nem ismertétek Istent, olyan isteneknek szolgáltatok, amelyek valójában nem azok.

[9]Most azonban, miután megismertétek Istent, vagy még inkább: Isten ismert meg titeket, hogyan lehetséges az, hogy ismét visszatértek az erőtlen és szegény

elemekhez, akiknek ismét szolgálni akartok?

[10] Guardais dias, e meses, e tempos, e anos.

[10]Aggódva figyeltek a napokra, hónapokra, az évszakokra és az esztendőkre.

[11] Receio de vós tenha eu trabalhado em vão para convosco.

[11]Attól félek, hogy talán hiába fáradoztam értetek.

A perplexidade de Paulo

[12] Sede qual eu sou; pois também eu sou como vós. Irmãos, assim vos suplico. Em nada me ofendestes.

[13] E vós sabeis que vos preguei o evangelho a primeira vez por causa de uma enfermidade física.

[14] E, posto que a minha enfermidade na carne vos foi uma tentação, contudo, não me revelastes desprezo nem desgosto; antes, me recebestes como anjo de Deus, como o próprio Cristo Jesus.

[15] Que é feito, pois, da vossa exultação? Pois vos dou testemunho de que, se possível fora, teríeis arrancado os próprios olhos para mos dar.

[16] Tornei-me, porventura, vosso inimigo, por vos dizer a verdade?

[17] Os que vos obsequiam não o fazem sinceramente, mas querem afastar-vos de mim, para que o vosso zelo seja em favor deles.

[18] É bom ser sempre zeloso pelo bem e não apenas quando estou presente convosco,

[19] meus filhos, por quem, de novo, sofro as dores de parto, até ser Cristo formado em vós;

Emlékeztetés a galaták első szeretetére

[12]Testvéreim, kérlek titeket: legyetek olyanok, mint én, mert én is olyan vagyok, mint ti. Semmivel sem bántottatok meg.

[13]Hiszen tudjátok, hogy az első alkalommal testi erőtlenségemben hirdettem nektek az evangéliumot,

[14]és ti mégsem estetek abba a kísértésbe, hogy engem testi erőtlenségem miatt megvessetek vagy megutáljatok, hanem úgy fogadtatok, mint Isten angyalát, mint Krisztus Jézust.

[15]Hova lett a ti boldogságotok? Mert bizonyságot teszek rólatok, hogy ha lehetett volna, a szemeteket is kivájtátok, és nekem adtátok volna.

[16]Most pedig az ellenségetek lettem, mert az igazat mondom nektek?

[17]Nem jó szándékkal buzgólkodnak értetek, hanem el akarnak titeket tőlem szakítani, hogy aztán értük buzgólkodjatok.

[18]Helyes az, ha valaki mindenkor a jóért buzgólkodik, és nem csak akkor, amikor ott vagyok közöttetek,

[19]gyermekeim, akiket újra fájdalmak között szülök meg, amíg kiformálódik bennetek Krisztus.

[20] pudera eu estar presente, agora, convosco e falar-vos em outro tom de voz; porque me vejo perplexo a vosso respeito.

Sara e Agar, alegoria das duas alianças

[21] Dizei-me vós, os que quereis estar sob a lei: acaso, não ouvis a lei?

[22] Pois está escrito que Abraão teve dois filhos, um da mulher escrava e outro da livre.

[23] Mas o da escrava nasceu segundo a carne; o da livre, mediante a promessa.

[24] Estas coisas são alegóricas; porque estas mulheres são duas alianças; uma, na verdade, se refere ao monte Sinai, que gera para escravidão; esta é Agar.

[25] Ora, Agar é o monte Sinai, na Arábia, e corresponde à Jerusalém atual, que está em escravidão com seus filhos.

[26] Mas a Jerusalém lá de cima é livre, a qual é nossa mãe;

[27] porque está escrito: Alegra-te, ó estéril, que não dás à luz, exulta e clama, tu que não estás de parto; porque são mais numerosos os filhos da abandonada que os da que tem marido.

[28] Vós, porém, irmãos, sois filhos da promessa, como Isaque.

[29] Como, porém, outrora, o que nascera segundo a carne perseguia ao que nasceu segundo o Espírito, assim também agora.

[30] Contudo, que diz a Escritura? Lança fora a escrava e seu filho, porque de modo algum o filho da escrava será herdeiro com o filho da livre.

[20]Szeretnék azonban most ott lenni nálatok, és más hangon beszélni veletek, mert bizonytalanságban vagyok felőletek.

Hágár és Sára a két szövetség példája

[21]Mondjátok meg nekem ti, akik a törvény uralma alatt akartok lenni, nem halljátok, mit mond a törvény?

[22]Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt: az egyik a rabszolganőtől, a másik a szabad asszonytól.

[23]De a rabszolganőtől való csak test szerint született, a szabad asszonytól való viszont az ígéret által.

[24]Ez képes beszéd, mert ezek az asszonyok két szövetséget jelentenek. Az egyik a sínai-hegyi szövetség, amely szolgaságra szül: ez Hágár.

[25]Mert Hágár a Sínai-hegy Arábiában, megfelel a mostani Jeruzsálemnek, amely szolgaságban van fiaival együtt.

[26]De a mennyei Jeruzsálem szabad: ez a mi anyánk.

[27]Mert meg van írva: „Ujjongj, te meddő, aki nem szültél, vigadj és örvendj, aki nem vajúdtál, mert több a gyermeke az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak."

[28]Ti pedig, testvéreim, Izsák módjára az ígéret gyermekei vagytok.

[29]De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerintit, úgy van ez most is.

[30]De mit mond az Írás? „Űzd el a rabszolganőt és a fiát, mert nem örökölhet együtt a rabszolganő fia a szabad asszony fiával."

[31] E, assim, irmãos, somos filhos não da escrava, e sim da livre.

Gálatas 5

Ou a lei ou Cristo

[1] Para a liberdade foi que Cristo nos libertou. Permanecei, pois, firmes e não vos submetais, de novo, a jugo de escravidão.

[2] Eu, Paulo, vos digo que, se vos deixardes circuncidar, Cristo de nada vos aproveitará.

[3] De novo, testifico a todo homem que se deixa circuncidar que está obrigado a guardar toda a lei.

[4] De Cristo vos desligastes, vós que procurais justificar-vos na lei; da graça decaístes.

[5] Porque nós, pelo Espírito, aguardamos a esperança da justiça que provém da fé.

[6] Porque, em Cristo Jesus, nem a circuncisão, nem a incircuncisão têm valor algum, mas a fé que atua pelo amor.

[7] Vós corríeis bem; quem vos impediu de continuardes a obedecer à verdade?

[8] Esta persuasão não vem daquele que vos chama.

[9] Um pouco de fermento leveda toda a massa.

[10] Confio de vós, no SENHOR, que não alimentareis nenhum outro sentimento; mas aquele que vos perturba, seja ele quem for, sofrerá a condenação.

[31]Ezért tehát, testvéreim: mi nem a rabszolganő, hanem a szabad asszony gyermekei vagyunk.

Galatákhoz 5

Az igazi szabadság a szeretetben való szolgálat

[1]Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.

[2]Íme, én, Pál, mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus semmit sem használ nektek.

[3]De ismét bizonyságot teszek minden embernek, hogy aki körülmetélkedik, köteles az egész törvényt megtartani.

[4]Ha törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.

[5]Mi ugyanis a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.

[6]Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.

[7]Eddig jól futottatok: ki akadályozott meg titeket abban, hogy az igazságnak engedelmeskedjetek?

[8]Ez a félrevezetés nem attól van, aki hív titeket.

[9]Egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti.

[10]Én bizalommal vagyok irántatok az Úrban, hogy egyáltalán nem fogtok másképp gondolkodni; de aki megzavar

titeket, el fogja venni büntetését, bárki legyen is az.

[11] Eu, porém, irmãos, se ainda prego a circuncisão, por que continuo sendo perseguido? Logo, está desfeito o escândalo da cruz.

[11]Engem pedig, testvéreim, ha még mindig a körülmetélkedést hirdetem, miért üldöznek? Hiszen akkor megszűnik a kereszt botránya.

[12] Tomara até se mutilassem os que vos incitam à rebeldia.

[12]Bárcsak ki is metszetnék magukat, akik lázítanak titeket!

A liberdade é limitada pelo amor

[13] Porque vós, irmãos, fostes chamados à liberdade; porém não useis da liberdade para dar ocasião à carne; sede, antes, servos uns dos outros, pelo amor.

[13]Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.

[14] Porque toda a lei se cumpre em um só preceito, a saber: Amarás o teu próximo como a ti mesmo.

[14]Mert az egész törvény ebben az egy igében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat."

[15] Se vós, porém, vos mordeis e devorais uns aos outros, vede que não sejais mutuamente destruídos.

[15]Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, el ne emésszétek egymást!

As obras da carne e o fruto do Espírito

A test cselekedetei és a Lélek gyümölcse

[16] Digo, porém: andai no Espírito e jamais satisfareis à concupiscência da carne.

[16]Intelek titeket: a Lélek szerint éljetek, és a test kívánságát ne teljesítsétek.

[17] Porque a carne milita contra o Espírito, e o Espírito, contra a carne, porque são opostos entre si; para que não façais o que, porventura, seja do vosso querer.

[17]Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.

[18] Mas, se sois guiados pelo Espírito, não estais sob a lei.

[18]Ha pedig a Lélek vezet titeket, nem vagytok a törvény uralma alatt.

[19] Ora, as obras da carne são conhecidas e são: prostituição, impureza, lascívia,

[19]A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás,

[20] idolatria, feitiçarias, inimizades, porfias, ciúmes, iras, discórdias, dissensões, facções,

[20]bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás;

[21] invejas, bebedices, glutonarias e coisas semelhantes a estas, a respeito das quais eu vos declaro, como já, outrora, vos preveni, que não herdarão o reino de Deus os que tais coisas praticam.

[22] Mas o fruto do Espírito é: amor, alegria, paz, longanimidade, benignidade, bondade, fidelidade,

[23] mansidão, domínio próprio. Contra estas coisas não há lei.

[24] E os que são de Cristo Jesus crucificaram a carne, com as suas paixões e concupiscências.

[25] Se vivemos no Espírito, andemos também no Espírito.

[26] Não nos deixemos possuir de vanglória, provocando uns aos outros, tendo inveja uns dos outros.

Gálatas 6

O auxílio mútuo e a responsabilidade pessoal

[1] Irmãos, se alguém for surpreendido nalguma falta, vós, que sois espirituais, corrigi-o com espírito de brandura; e guarda-te para que não sejas também tentado.

[2] Levai as cargas uns dos outros e, assim, cumprireis a lei de Cristo.

[3] Porque, se alguém julga ser alguma coisa, não sendo nada, a si mesmo se engana.

[4] Mas prove cada um o seu labor e, então, terá motivo de gloriar-se unicamente em si e não em outro.

[5] Porque cada um levará o seu próprio fardo.

[21]irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.

[22]A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség,

[23]szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.

[24]Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.

[25]Ha a Lélek által élünk, akkor éljünk is a Lélek szerint.

[26]Ne legyünk becsvágyók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

Galatákhoz 6

Krisztus törvényének betöltése

[1]Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel. De azért vigyázz magadra, hogy kísértésbe ne essél!

[2]Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.

[3]Mert ha valaki azt gondolja, hogy ő valami, jóllehet semmi, megcsalja önmagát.

[4]Mindenki a saját tetteit vizsgálja meg, és akkor csakis a maga tetteivel dicsekedhet, és nem a máséval.

[5]Mert mindenki a maga terhét hordozza.

O que o homem semear, isso também ceifará

[6] Mas aquele que está sendo instruído na palavra faça participante de todas as coisas boas aquele que o instrui.

[6]Akit pedig az igére tanítanak, az minden javából részesítse tanítóját.

[7] Não vos enganeis: de Deus não se zomba; pois aquilo que o homem semear, isso também ceifará.

[7]Ne tévelyegjetek: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is:

[8] Porque o que semeia para a sua própria carne da carne colherá corrupção; mas o que semeia para o Espírito do Espírito colherá vida eterna.

[8]mert aki a maga testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.

[9] E não nos cansemos de fazer o bem, porque a seu tempo ceifaremos, se não desfalecermos.

[9]A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.

[10] Por isso, enquanto tivermos oportunidade, façamos o bem a todos, mas principalmente aos da família da fé.

[10]Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.

Pál saját kezével írt zárósorai

[11] Vede com que letras grandes vos escrevi de meu próprio punho.

[11]Nézzétek, mekkora betűkkel írok nektek a saját kezemmel!

Paulo gloria-se na cruz de Cristo

[12] Todos os que querem ostentar-se na carne, esses vos constrangem a vos circuncidardes, somente para não serem perseguidos por causa da cruz de Cristo.

[12]Akik testi értelemben akarnak tetszést aratni, azok kényszerítenek titeket arra, hogy körülmetélkedjetek, csak azért, hogy Krisztus keresztjéért ne üldözzék őket.

[13] Pois nem mesmo aqueles que se deixam circuncidar guardam a lei; antes, querem que vos circuncideis, para se gloriarem na vossa carne.

[13]Mert akik körülmetélkednek, maguk sem tartják meg a törvényt, hanem azért akarják a ti körülmetélkedéseteket, hogy a ti testetekkel dicsekedhessenek.

[14] Mas longe esteja de mim gloriar-me, senão na cruz de nosso SENHOR Jesus Cristo, pela qual o mundo está crucificado para mim, e eu, para o mundo.

[14]Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjével, aki által keresztre feszíttetett számomra a világ, és én is a világ számára.

[15] Pois nem a circuncisão é coisa alguma, nem a incircuncisão, mas o ser nova criatura.

[15]Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem számít, sem a

körülmetéletlenség; hanem csak az új teremtés.

[16] E, a todos quantos andarem de conformidade com esta regra, paz e misericórdia sejam sobre eles e sobre o Israel de Deus.

[16]Békesség és irgalmasság mindazoknak, akik e szabály szerint élnek, és Isten Izráelének!

[17] Quanto ao mais, ninguém me moleste; porque eu trago no corpo as marcas de Jesus.

[17]Ezentúl senki se okozzon nekem fájdalmat, mert én Jézus bélyegeit hordozom a testemen!

A bênção

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja, irmãos, com o vosso espírito. Amém!

[18]A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti lelketekkel, testvéreim. Ámen.

Epístola de Paulo aos Efésios

Efésios 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus por vontade de Deus, aos santos que vivem em Éfeso e fiéis em Cristo Jesus,

2 graça a vós outros e paz, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

As bênçãos de Deus em Cristo, autor da nossa redenção

3 Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que nos tem abençoado com toda sorte de bênção espiritual nas regiões celestiais em Cristo,

4 assim como nos escolheu, nele, antes da fundação do mundo, para sermos santos e irrepreensíveis perante ele; e em amor

5 nos predestinou para ele, para a adoção de filhos, por meio de Jesus Cristo, segundo o beneplácito de sua vontade,

6 para louvor da glória de sua graça, que ele nos concedeu gratuitamente no Amado,

7 no qual temos a redenção, pelo seu sangue, a remissão dos pecados, segundo a riqueza da sua graça,

8 que Deus derramou abundantemente sobre nós em toda a sabedoria e prudência,

9 desvendando-nos o mistério da sua vontade, segundo o seu beneplácito que propusera em Cristo,

PÁL LEVELE AZ EFEZUSIAKHOZ

Efezusiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

1Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola, az Efezusban élő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek:

2kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

Isten magasztalása Krisztusért

3Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban.

4Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben.

5Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint,

6hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában.

7Őbenne van – az ő vére által – a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelmének gazdagsága szerint,

8amelyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel.

9Mert úgy tetszett neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának titkát, amelyet kijelentett őbenne

[10] de fazer convergir nele, na dispensação da plenitude dos tempos, todas as coisas, tanto as do céu como as da terra;

[10]az idők teljességének arról a rendjéről, hogy Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a mennyben, és azt is, ami a földön van.

[11] nele, digo, no qual fomos também feitos herança, predestinados segundo o propósito daquele que faz todas as coisas conforme o conselho da sua vontade,

[11]Őbenne lettünk örököseivé is, mivel eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint, aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik;

[12] a fim de sermos para louvor da sua glória, nós, os que de antemão esperamos em Cristo;

[12]hogy dicsőségének magasztalására legyünk, mint akik előre reménykedünk Krisztusban.

[13] em quem também vós, depois que ouvistes a palavra da verdade, o evangelho da vossa salvação, tendo nele também crido, fostes selados com o Santo Espírito da promessa;

[13]Őbenne pedig titeket is, akik hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel,

[14] o qual é o penhor da nossa herança, até ao resgate da sua propriedade, em louvor da sua glória.

[14]örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.

Paulo ora pelos crentes

Isten Krisztust mindenek fölé emelte

[15] Por isso, também eu, tendo ouvido a fé que há entre vós no SENHOR Jesus e o amor para com todos os santos,

[15]Én tehát, miután hallottam az Úr Jézusba vetett hitetekről és a bennetek minden szent iránt megnyilvánuló szeretetről,

[16] não cesso de dar graças por vós, fazendo menção de vós nas minhas orações,

[16]szüntelenül hálát adok értetek, amikor megemlékezem rólatok imádságaimban;

[17] para que o Deus de nosso SENHOR Jesus Cristo, o Pai da glória, vos conceda espírito de sabedoria e de revelação no pleno conhecimento dele,

[17]és kérem, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt;

[18] iluminados os olhos do vosso coração, para saberdes qual é a esperança do seu chamamento, qual a riqueza da glória da sua herança nos santos

[18]és világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok, milyen reménységre hívott el titeket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között,

[19] e qual a suprema grandeza do seu poder para com os que cremos, segundo a eficácia da força do seu poder;
[20] o qual exerceu ele em Cristo, ressuscitando-o dentre os mortos e fazendo-o sentar à sua direita nos lugares celestiais,

[21] acima de todo principado, e potestade, e poder, e domínio, e de todo nome que se possa referir não só no presente século, mas também no vindouro.

[22] E pôs todas as coisas debaixo dos pés e, para ser o cabeça sobre todas as coisas, o deu à igreja,
[23] a qual é o seu corpo, a plenitude daquele que a tudo enche em todas as coisas.

Efésios 2

Do pecado para a salvação pela graça

[1] Ele vos deu vida, estando vós mortos nos vossos delitos e pecados,

[2] nos quais andastes outrora, segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do ar, do espírito que agora atua nos filhos da desobediência;

[3] entre os quais também todos nós andamos outrora, segundo as inclinações da nossa carne, fazendo a vontade da carne e dos pensamentos; e éramos, por natureza, filhos da ira, como também os demais.
[4] Mas Deus, sendo rico em misericórdia, por causa do grande amor com que nos amou,

[19]és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön. Minthogy hatalmának ezzel az erejével

[20]munkálkodott Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és jobbjára ültette a mennyekben,

[21]feljebb minden méltóságnál és hatalmasságnál, minden erőnél és uralomnál, sőt minden névnél is, amelyet segítségül hívnak, nemcsak ebben a világban, hanem az eljövendőben is.

[22]Mindent az ő lába alá vetett, és őt tette mindenek felett az egyház fejévé.

[23]Ez az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben.

Efezusiakhoz 2

A bűn miatt halottak életre keltése Krisztusban

[1]Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt,
[2]amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik.

[3]Egykor mi is mindnyájan közöttük éltünk testünk kívánságaival, követtük a test és az érzékek hajlamait, és a harag fiai voltunk természetünknél fogva, éppen úgy, mint a többiek.

[4]De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett,

[5] e estando nós mortos em nossos delitos, nos deu vida juntamente com Cristo, – pela graça sois salvos,

[6] e, juntamente com ele, nos ressuscitou, e nos fez assentar nos lugares celestiais em Cristo Jesus;

[7] para mostrar, nos séculos vindouros, a suprema riqueza da sua graça, em bondade para conosco, em Cristo Jesus.

[8] Porque pela graça sois salvos, mediante a fé; e isto não vem de vós; é dom de Deus;

[9] não de obras, para que ninguém se glorie.

[10] Pois somos feitura dele, criados em Cristo Jesus para boas obras, as quais Deus de antemão preparou para que andássemos nelas.

Os gentios e os judeus são unidos pela cruz de Cristo

[11] Portanto, lembrai-vos de que, outrora, vós, gentios na carne, chamados incircuncisão por aqueles que se intitulam circuncisos, na carne, por mãos humanas,

[12] naquele tempo, estáveis sem Cristo, separados da comunidade de Israel e estranhos às alianças da promessa, não tendo esperança e sem Deus no mundo.

[13] Mas, agora, em Cristo Jesus, vós, que antes estáveis longe, fostes aproximados pelo sangue de Cristo.

[14] Porque ele é a nossa paz, o qual de ambos fez um; e, tendo derribado a parede

[5]hogy minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett Krisztussal együtt – kegyelemből van üdvösségetek! –

[6]és vele együtt feltámasztott, és a mennyei világba ültetett Krisztus Jézusban,

[7]hogy megmutassa az eljövendő világban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban.

[8]Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

[9]nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

[10]Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

Krisztus a maga testében egyesíti Isten új népét

[11]Emlékezzetek tehát arra, hogy ti egykor pogányok voltatok, úgynevezett körülmetéletlenek a körülmetéltek szerint, akik viszont azért nevezik magukat így, mert testükön emberkéz által körül vannak metélve.

[12]Ti abban az időben Krisztus nélkül éltetek, Izráel közösségétől elkülönítve, és mint az ígéret szövetségein kívül álló idegenek, reménység nélkül és Isten nélkül éltetek a világban.

[13]Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültetek Krisztus vére által.

[14]Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és az ő testében

da separação que estava no meio, a inimizade,

[15] aboliu, na sua carne, a lei dos mandamentos na forma de ordenanças, para que dos dois criasse, em si mesmo, um novo homem, fazendo a paz,

[16] e reconciliasse ambos em um só corpo com Deus, por intermédio da cruz, destruindo por ela a inimizade.

[17] E, vindo, evangelizou paz a vós outros que estáveis longe e paz também aos que estavam perto;

[18] porque, por ele, ambos temos acesso ao Pai em um Espírito.

[19] Assim, já não sois estrangeiros e peregrinos, mas concidadãos dos santos, e sois da família de Deus,

[20] edificados sobre o fundamento dos apóstolos e profetas, sendo ele mesmo, Cristo Jesus, a pedra angular;

[21] no qual todo o edifício, bem ajustado, cresce para santuário dedicado ao SENHOR,

[22] no qual também vós juntamente estais sendo edificados para habitação de Deus no Espírito.

lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést,

[15]miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtse önmagában.

[16]Megbékéltette mindkettőt egy testben Istennel a kereszt által, miután megölte az ellenségeskedést önmagában,

[17]és eljött, és békességet hirdetett nektek, a távoliaknak, és békességet a közelieknek.

[18]Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához.

[19]Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek.

[20]Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus,

[21]akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban,

[22]és akiben ti is együtt épültök Isten hajlékává a Lélek által.

Efésios 3

A vocação dos gentios e o apostolado de Paulo

[1] Por esta causa eu, Paulo, sou o prisioneiro de Cristo Jesus, por amor de vós, gentios,

[2] se é que tendes ouvido a respeito da dispensação da graça de Deus a mim confiada para vós outros;

Efezusiakhoz 3

Pál apostolsága a pogányok között

[1]Ezért vagyok én, Pál, Krisztus Jézus foglya értetek, a pogányokért.

[2]Ha ugyan hallottatok arról, hogy Isten kegyelme milyen szolgálatot bízott rám a ti javatokra,

[3] pois, segundo uma revelação, me foi dado conhecer o mistério, conforme escrevi há pouco, resumidamente;

[3]amikor kinyilatkoztatásával megismertette velem a titkot, ahogy előbb röviden megírtam.

[4] pelo que, quando ledes, podeis compreender o meu discernimento do mistério de Cristo,

[4]Ha elolvassátok, megtudhatjátok belőle, hogyan értem én Krisztus titkát,

[5] o qual, em outras gerações, não foi dado a conhecer aos filhos dos homens, como, agora, foi revelado aos seus santos apóstolos e profetas, no Espírito,

[5]amely más nemzedékek idején nem vált ismertté az emberek fiai előtt úgy, ahogyan most kinyilatkoztatta szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által:

[6] a saber, que os gentios são co-herdeiros, membros do mesmo corpo e co-participantes da promessa em Cristo Jesus por meio do evangelho;

[6]hogy tudniillik a pogányok örököstársaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéretben is Krisztus Jézusért az evangélium által.

[7] do qual fui constituído ministro conforme o dom da graça de Deus a mim concedida segundo a força operante do seu poder.

[7]Ennek lettem szolgájává Isten kegyelmének ajándékából, amelyben hatalmának ereje által részesített engem.

[8] A mim, o menor de todos os santos, me foi dada esta graça de pregar aos gentios o evangelho das insondáveis riquezas de Cristo

[8]Nekem, minden szent között a legkisebbnek adatott az a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem Krisztus mérhetetlen gazdagságát,

[9] e manifestar qual seja a dispensação do mistério, desde os séculos, oculto em Deus, que criou todas as coisas,

[9]és hogy feltárjam mindenki előtt, mi ama titok megvalósulásának a rendje, amely el volt rejtve öröktől fogva Istenben, mindenek teremtőjében;

[10] para que, pela igreja, a multiforme sabedoria de Deus se torne conhecida, agora, dos principados e potestades nos lugares celestiais,

[10]és hogy ismertté legyen most az egyház által a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt Isten sokféle bölcsessége.

[11] segundo o eterno propósito que estabeleceu em Cristo Jesus, nosso SENHOR,

[11]Ez felel meg örök végzésének, amelyet megvalósított Krisztus Jézusban, a mi Urunkban:

[12] pelo qual temos ousadia e acesso com confiança, mediante a fé nele.

[13] Portanto, vos peço que não desfaleçais nas minhas tribulações por vós, pois nisso está a vossa glória.

Paulo ora novamente

[14] Por esta causa, me ponho de joelhos diante do Pai,

[15] de quem toma o nome toda família, tanto no céu como sobre a terra,

[16] para que, segundo a riqueza da sua glória, vos conceda que sejais fortalecidos com poder, mediante o seu Espírito no homem interior;

[17] e, assim, habite Cristo no vosso coração, pela fé, estando vós arraigados e alicerçados em amor,

[18] a fim de poderdes compreender, com todos os santos, qual é a largura, e o comprimento, e a altura, e a profundidade

[19] e conhecer o amor de Cristo, que excede todo entendimento, para que sejais tomados de toda a plenitude de Deus.

[20] Ora, àquele que é poderoso para fazer infinitamente mais do que tudo quanto pedimos ou pensamos, conforme o seu poder que opera em nós,

[21] a ele seja a glória, na igreja e em Cristo Jesus, por todas as gerações, para todo o sempre. Amém!

Efésios 4

A unidade da fé

[12]őbenne van bátorságunk és szabad utunk bizodalommal a benne való hit által.

[13]Kérlek tehát titeket, ne csüggedjetek el az értetek szenvedett megpróbáltatásaim miatt, hiszen számotokra dicsőség ez.

Krisztus szeretetének megismerése

[14]Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt,

[15]akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön:

[16]adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által;

[17]hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva

[18]képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység;

[19]és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok.

[20]Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint:

[21]azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.

Efezusiakhoz 4

Az elhívatáshoz méltó élet a hit nagykorúságában és egységében

[1] Rogo-vos, pois, eu, o prisioneiro no SENHOR, que andeis de modo digno da vocação a que fostes chamados,

[2] com toda a humildade e mansidão, com longanimidade, suportando-vos uns aos outros em amor,

[3] esforçando-vos diligentemente por preservar a unidade do Espírito no vínculo da paz;

[4] há somente um corpo e um Espírito, como também fostes chamados numa só esperança da vossa vocação;

[5] há um só SENHOR, uma só fé, um só batismo;

[6] um só Deus e Pai de todos, o qual é sobre todos, age por meio de todos e está em todos.

O santo ministério e o serviço dos santos

[7] E a graça foi concedida a cada um de nós segundo a proporção do dom de Cristo.

[8] Por isso, diz: Quando ele subiu às alturas, levou cativo o cativeiro e concedeu dons aos homens.

[9] Ora, que quer dizer subiu, senão que também havia descido até às regiões inferiores da terra?

[10] Aquele que desceu é também o mesmo que subiu acima de todos os céus, para encher todas as coisas.

[11] E ele mesmo concedeu uns para apóstolos, outros para profetas, outros para evangelistas e outros para pastores e mestres,

[1]Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljetek méltón ahhoz az elhívatáshoz, amellyel elhívattatok,

[2]teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel,

[3]igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével.

[4]Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is:

[5]egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség,

[6]egy az Istene és Atyja mindeneknek; ő van mindenek felett, és mindenek által, és mindenekben.

[7]A kegyelem pedig mindegyikünknek Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott.

[8]Ezért mondja az Írás: „Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.”

[9]Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt erre a földre.

[10]Aki leszállt, az „fel is ment”, feljebb minden égnél, hogy betöltse a mindenséget.

[11]És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul,

[12] com vistas ao aperfeiçoamento dos santos para o desempenho do seu serviço, para a edificação do corpo de Cristo,

[12]hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére,

[13] até que todos cheguemos à unidade da fé e do pleno conhecimento do Filho de Deus, à perfeita varonilidade, à medida da estatura da plenitude de Cristo,

[13]míg eljutunk mindnyájan a hitnek és Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra,

[14] para que não mais sejamos como meninos, agitados de um lado para outro e levados ao redor por todo vento de doutrina, pela artimanha dos homens, pela astúcia com que induzem ao erro.

[14]hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától;

[15] Mas, seguindo a verdade em amor, cresçamos em tudo naquele que é a cabeça, Cristo,

[15]hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus,

[16] de quem todo o corpo, bem ajustado e consolidado pelo auxílio de toda junta, segundo a justa cooperação de cada parte, efetua o seu próprio aumento para a edificação de si mesmo em amor.

[16]akiből az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik a különféle ízületek segítségével úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben.

A santidade cristã oposta à dissolução

Az új ember felöltözése

[17] Isto, portanto, digo e no SENHOR testifico que não mais andeis como também andam os gentios, na vaidade dos seus próprios pensamentos,

[17]Mondom tehát, és tanúsítom az Úr nevében, hogy többé nem élhettek úgy, ahogyan a pogányok élnek hiábavaló gondolkodásuk szerint.

[18] obscurecidos de entendimento, alheios à vida de Deus por causa da ignorância em que vivem, pela dureza do seu coração,

[18]Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tudatlanságukban, és megkeményedett a szívük.

[19] os quais, tendo-se tornado insensíveis, se entregaram à dissolução para, com avidez, cometerem toda sorte de impureza.

[19]Mivel erkölcsi érzékük eltompult, bujálkodásra adták magukat, mindenféle tisztátalanságot művelve mohóságukban.

[20] Mas não foi assim que aprendestes a Cristo,

[20]Ti azonban nem így tanultátok Krisztust;

[21] se é que, de fato, o tendes ouvido e nele fostes instruídos, segundo é a verdade em Jesus,
[22] no sentido de que, quanto ao trato passado, vos despojeis do velho homem, que se corrompe segundo as concupiscências do engano,
[23] e vos renoveis no espírito do vosso entendimento,
[24] e vos revistais do novo homem, criado segundo Deus, em justiça e retidão procedentes da verdade.

Exortações à santidade

[25] Por isso, deixando a mentira, fale cada um a verdade com o seu próximo, porque somos membros uns dos outros.

[26] Irai-vos e não pequeis; não se ponha o sol sobre a vossa ira,
[27] nem deis lugar ao diabo.
[28] Aquele que furtava não furte mais; antes, trabalhe, fazendo com as próprias mãos o que é bom, para que tenha com que acudir ao necessitado.
[29] Não saia da vossa boca nenhuma palavra torpe, e sim unicamente a que for boa para edificação, conforme a necessidade, e, assim, transmita graça aos que ouvem.

[30] E não entristeçais o Espírito de Deus, no qual fostes selados para o dia da redenção.

[31] Longe de vós, toda amargura, e cólera, e ira, e gritaria, e blasfêmias, e bem assim toda malícia.

[21]ha valóban úgy hallottatok róla, és kaptatok felőle tanítást, ahogyan az igaz Jézusban:

[22]vessétek le a régi élet szerint való óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott;

[23]újuljatok meg lelketekben és elmétekben,
[24]öltsétek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtetett.

[25]Ezért tehát vessétek le a hazugságot, és mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának, mivelhogy tagjai vagyunk egymásnak.
[26]Haragudhattok, de ne vétkezzetek: a nap ne menjen le a ti haragotokkal,
[27]helyet se adjatok az ördögnek.
[28]A tolvaj többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját keze munkájával szerezze meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek.

[29]Semmiféle bomlasztó beszéd ne hagyja el a szátokat, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.

[30]És ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki az ő pecsétje rajtatok a megváltás napjára.
[31]Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt.

[32] Antes, sede uns para com os outros benignos, compassivos, perdoando-vos uns aos outros, como também Deus, em Cristo, vos perdoou.

[32]Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.

Efésios 5

[1] Sede, pois, imitadores de Deus, como filhos amados;

[2] e andai em amor, como também Cristo nos amou e se entregou a si mesmo por nós, como oferta e sacrifício a Deus, em aroma suave.

O fruto da luz e as obras das trevas

[3] Mas a impudicícia e toda sorte de impurezas ou cobiça nem sequer se nomeiem entre vós, como convém a santos;

[4] nem conversação torpe, nem palavras vãs ou chocarrices, coisas essas inconvenientes; antes, pelo contrário, ações de graças.

[5] Sabei, pois, isto: nenhum incontinente, ou impuro, ou avarento, que é idólatra, tem herança no reino de Cristo e de Deus.

[6] Ninguém vos engane com palavras vãs; porque, por essas coisas, vem a ira de Deus sobre os filhos da desobediência.

[7] Portanto, não sejais participantes com eles.

[8] Pois, outrora, éreis trevas, porém, agora, sois luz no SENHOR; andai como filhos da luz

Efezusiakhoz 5

A világosság gyermekeiként járjatok!

[1]Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei,

[2]és éljetek szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk áldozati ajándékul, Istennek kedves illatként.

[3]Ellenben paráznaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyerészkedés még szóba se kerüljön közöttetek, ahogyan ez szentekhez méltó;

[4]se szemérmetlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség, mert ez nem illik, hanem inkább a hálaadás.

[5]Hiszen jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, tisztátalannak vagy nyerészkedőnek, azaz bálványimádónak sincs öröksége Krisztus és Isten országában.

[6]Senki meg ne tévesszen titeket üres beszédével, hiszen éppen ezekért sújtja Isten haragja az engedetlenség fiait.

[7]Ne vegyetek tehát részt ezekben!

[8]Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljetek úgy, mint a világosság gyermekei.

[9] (porque o fruto da luz consiste em toda bondade, e justiça, e verdade),

[10] provando sempre o que é agradável ao SENHOR.

[11] E não sejais cúmplices nas obras infrutíferas das trevas; antes, porém, reprovai-as.

[12] Porque o que eles fazem em oculto, o só referir é vergonha.

[13] Mas todas as coisas, quando reprovadas pela luz, se tornam manifestas; porque tudo que se manifesta é luz.

[14] Pelo que diz: Desperta, ó tu que dormes, levanta-te de entre os mortos, e Cristo te iluminará.

[15] Portanto, vede prudentemente como andais, não como néscios, e sim como sábios,

[16] remindo o tempo, porque os dias são maus.

[17] Por esta razão, não vos torneis insensatos, mas procurai compreender qual a vontade do SENHOR.

[18] E não vos embriagueis com vinho, no qual há dissolução, mas enchei-vos do Espírito,

[19] falando entre vós com salmos, entoando e louvando de coração ao SENHOR com hinos e cânticos espirituais,

[20] dando sempre graças por tudo a nosso Deus e Pai, em nome de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[9]A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség.

[10]Ítéljétek meg tehát, mi az, ami kedves az Úrnak,

[11]és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket.

[12]Mert amiket titokban tesznek, azokról még beszélni is szégyen,

[13]de mindaz, amit a világosság leleplez, nyilvánvalóvá lesz.

[14]Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világosság. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus."

Az alkalmas idő

[15]Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen,

[16]kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak.

[17]Éppen ezért ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Igazi ünneplés

[18]Ne részegedjetek meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljetek meg Lélekkel,

[19]mondjatok egymásnak zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljetek és mondjatok dicséretet szívetekben az Úrnak,

[20]és adjatok hálát Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.

Házastársak intése

[21] sujeitando-vos uns aos outros no temor de Cristo.

[21]Engedelmeskedjetek egymásnak, Krisztus félelmében.

O lar cristão: marido e mulher

[22] As mulheres sejam submissas ao seu próprio marido, como ao SENHOR;

[22]Az asszonyok engedelmeskedjenek férjüknek, mint az Úrnak;

[23] porque o marido é o cabeça da mulher, como também Cristo é o cabeça da igreja, sendo este mesmo o salvador do corpo.

[23]mert a férfi feje a feleségnek, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője.

[24] Como, porém, a igreja está sujeita a Cristo, assim também as mulheres sejam em tudo submissas ao seu marido.

[24]De amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.

[25] Maridos, amai vossa mulher, como também Cristo amou a igreja e a si mesmo se entregou por ela,

[25]Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte,

[26] para que a santificasse, tendo-a purificado por meio da lavagem de água pela palavra,

[26]hogy a víz fürdőjével az ige által megtisztítva megszentelje;

[27] para a apresentar a si mesmo igreja gloriosa, sem mácula, nem ruga, nem coisa semelhante, porém santa e sem defeito.

[27]így állítja maga elé az egyházat dicsőségben, hogy ne legyen rajta folt vagy ránc vagy bármi hasonló, hanem hogy szent és feddhetetlen legyen.

[28] Assim também os maridos devem amar a sua mulher como ao próprio corpo. Quem ama a esposa a si mesmo se ama.

[28]Hasonlóképpen a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti.

[29] Porque ninguém jamais odiou a própria carne; antes, a alimenta e dela cuida, como também Cristo o faz com a igreja;

[29]Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat,

[30] porque somos membros do seu corpo.

[30]minthogy tagjai vagyunk az ő testének.

[31] Eis por que deixará o homem a seu pai e a sua mãe e se unirá à sua mulher, e se tornarão os dois uma só carne.

[31]„Az ember ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté."

[32] Grande é este mistério, mas eu me refiro a Cristo e à igreja.

[32]Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházról mondom.

[33] Não obstante, vós, cada um de per si também ame a própria esposa como a si mesmo, e a esposa respeite ao marido.

[33]De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét.

Efésios 6

O lar cristão: filhos e pais

1 Filhos, obedecei a vossos pais no SENHOR, pois isto é justo.

2 Honra a teu pai e a tua mãe (que é o primeiro mandamento com promessa),

3 para que te vá bem, e sejas de longa vida sobre a terra.

4 E vós, pais, não provoqueis vossos filhos à ira, mas criai-os na disciplina e na admoestação do SENHOR.

O lar cristão: servos e senhores

5 Quanto a vós outros, servos, obedecei a vosso senhor segundo a carne com temor e tremor, na sinceridade do vosso coração, como a Cristo,

6 não servindo à vista, como para agradar a homens, mas como servos de Cristo, fazendo, de coração, a vontade de Deus;

7 servindo de boa vontade, como ao SENHOR e não como a homens,

8 certos de que cada um, se fizer alguma coisa boa, receberá isso outra vez do SENHOR, quer seja servo, quer livre.

9 E vós, senhores, de igual modo procedei para com eles, deixando as ameaças, sabendo que o SENHOR, tanto deles como vosso, está nos céus e que para com ele não há acepção de pessoas.

A armadura de Deus

10 Quanto ao mais, sede fortalecidos no SENHOR e na força do seu poder.

11 Revesti-vos de toda a armadura de Deus, para poderdes ficar firmes contra as ciladas do diabo;

Efezusiakhoz 6

Szülők és gyermekek intése

1Gyermekek! Engedelmeskedjetek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes.

2„Tiszteld apádat és anyádat”: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik,

3mégpedig ez: „hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”

4Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel.

A szolgák és uraik intése

5Szolgák! Félelemmel és rettegéssel engedelmeskedjetek földi uraitoknak, olyan tiszta szívvel, mint a Krisztusnak.

6Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgáiként cselekedjétek Isten akaratát: lélekből,

7jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak, és nem mint embereknek;

8mert tudjátok, hogy ha valaki valami jót tesz, visszakapja az Úrtól, akár szolga, akár szabad.

9Ti pedig, urak, ugyanígy bánjatok velük, hagyjátok a fenyegetést, mivel tudjátok, hogy él a mennyekben az Úr, aki nekik is, nektek is Uratok, és aki nem személyválogató.

Isten fegyverzetének felöltése

10Végül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében.

11Öltsétek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.

[12] porque a nossa luta não é contra o sangue e a carne, e sim contra os principados e potestades, contra os dominadores deste mundo tenebroso, contra as forças espirituais do mal, nas regiões celestes.

[13] Portanto, tomai toda a armadura de Deus, para que possais resistir no dia mau e, depois de terdes vencido tudo, permanecer inabaláveis.

[14] Estai, pois, firmes, cingindo-vos com a verdade e vestindo-vos da couraça da justiça.

[15] Calçai os pés com a preparação do evangelho da paz;

[16] embraçando sempre o escudo da fé, com o qual podereis apagar todos os dardos inflamados do Maligno.

[17] Tomai também o capacete da salvação e a espada do Espírito, que é a palavra de Deus;

[18] com toda oração e súplica, orando em todo tempo no Espírito e para isto vigiando com toda perseverança e súplica por todos os santos

[19] e também por mim; para que me seja dada, no abrir da minha boca, a palavra, para, com intrepidez, fazer conhecido o mistério do evangelho,

[20] pelo qual sou embaixador em cadeias, para que, em Cristo, eu seja ousado para falar, como me cumpre fazê-lo.

Tíquico

[21] E, para que saibais também a meu respeito e o que faço, de tudo vos

[12]Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

[13]Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok.

[14]Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját,

[15]sarut húzva lábatokra, készen a békesség evangéliuma hirdetésére.

[16]Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát.

[17]Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely Isten beszéde.

[18]Minden imádságotokban és könyörgésetekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által, és legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentért;

[19]és énértem is, hogy adassék nekem az ige, ha szóra nyitom a számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát,

[20]amelynek követe vagyok a bilincsben is, hogy bátorságom legyen azt úgy hirdetni, ahogyan kell.

Befejezés, áldáskívánás

[21]Azért pedig, hogy ti is megtudjátok, mi van velem és hogyan élek, mindent

informará Tíquico, o irmão amado e fiel ministro do SENHOR.

[22] Foi para isso que eu vo-lo enviei, para que saibais a nosso respeito, e ele console o vosso coração.

A bênção

[23] Paz seja com os irmãos e amor com fé, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

[24] A graça seja com todos os que amam sinceramente a nosso SENHOR Jesus Cristo.

elmond nektek Tükhikosz, az Úrban szeretett testvér és hű diakónus,

[22]akit éppen azért küldtem hozzátok, hogy értesüljetek helyzetünkről, és megvigasztalja szíveteket.

[23]Békesség a testvéreknek és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól!

[24]A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Ámen.

Epístola de Paulo aos Filipenses

Filipenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo e Timóteo, servos de Cristo Jesus, a todos os santos em Cristo Jesus, inclusive bispos e diáconos que vivem em Filipos,

[2] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças e súplicas em favor dos filipenses

[3] Dou graças ao meu Deus por tudo que recordo de vós,

[4] fazendo sempre, com alegria, súplicas por todos vós, em todas as minhas orações,

[5] pela vossa cooperação no evangelho, desde o primeiro dia até agora.

[6] Estou plenamente certo de que aquele que começou boa obra em vós há de completá-la até ao Dia de Cristo Jesus.

[7] Aliás, é justo que eu assim pense de todos vós, porque vos trago no coração, seja nas minhas algemas, seja na defesa e confirmação do evangelho, pois todos sois participantes da graça comigo.

[8] Pois minha testemunha é Deus, da saudade que tenho de todos vós, na terna misericórdia de Cristo Jesus.

[9] E também faço esta oração: que o vosso amor aumente mais e mais em pleno conhecimento e toda a percepção,

PÁL LEVELE A FILIPPIEKHEZ

Filippiekhez 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál és Timóteus, Krisztus Jézus szolgái, mindazoknak a szenteknek Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, püspökeikkel és diakónusaikkal együtt:

[2]kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás és könyörgés a gyülekezetért

[3]Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok,

[4]és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért,

[5]mert közösséget vállaltatok velem az evangélium hirdetésében az első naptól fogva mind a mai napig.

[6]Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.

[7]Így kell gondolkoznom mindnyájatokról, mert szívemben hordozlak titeket, mivel fogságomban is, az evangélium védelme és megerősítése közben is mindnyájan együtt részesültök velem a kegyelemben.

[8]Mert Isten a tanúm, mennyire vágyódom mindnyájatok után Krisztus Jézus szeretetével;

[9]és imádkozom azért, hogy a szeretet egyre inkább gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel;

[10] para aprovardes as coisas excelentes e serdes sinceros e inculpáveis para o Dia de Cristo,

[11] cheios do fruto de justiça, o qual é mediante Jesus Cristo, para a glória e louvor de Deus.

A situação do apóstolo contribui para o progresso do evangelho

[12] Quero ainda, irmãos, cientificar-vos de que as coisas que me aconteceram têm, antes, contribuído para o progresso do evangelho;

[13] de maneira que as minhas cadeias, em Cristo, se tornaram conhecidas de toda a guarda pretoriana e de todos os demais;

[14] e a maioria dos irmãos, estimulados no SENHOR por minhas algemas, ousam falar com mais desassombro a palavra de Deus.

[15] Alguns, efetivamente, proclamam a Cristo por inveja e porfia; outros, porém, o fazem de boa vontade;

[16] estes, por amor, sabendo que estou incumbido da defesa do evangelho;

[17] aqueles, contudo, pregam a Cristo, por discórdia, insinceramente, julgando suscitar tribulação às minhas cadeias.

[18] Todavia, que importa? Uma vez que Cristo, de qualquer modo, está sendo pregado, quer por pretexto, quer por verdade, também com isto me regozijo, sim, sempre me regozijarei.

[19] Porque estou certo de que isto mesmo, pela vossa súplica e pela provisão do

[10]hogy megítélhessétek, mi a helyes, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára,

[11]és gazdagon teremjétek az igazság gyümölcsét Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására.

Pál fogsága az evangélium terjedését szolgálja

[12]Szeretném, ha tudnátok, testvéreim, hogy az én helyzetem inkább az evangélium terjedését szolgálja,

[13]mert ismertté lett az egész testőrségben, és mindenki más előtt is, hogy Krisztusért viselem bilincseimet,

[14]úgyhogy többen azok közül, akik testvéreink az Úrban, fogságom körülményeiből bizalmat merítve félelem nélkül, bátran szólják Isten igéjét.

[15]Némelyek ugyan irigységből és versengésből, de mások jóakaratból hirdetik Krisztust:

[16]ezek szeretetből, mert tudják, hogy az evangélium védelmére rendeltettem,

[17]azok pedig számításból, nem tiszta lélekkel hirdetik Krisztust, mert azt hiszik, hogy gyötrelmet okoznak nekem fogságomban.

Nekem az élet Krisztus!

[18]De mit számít ez? Az a fontos, hogy bármilyen módon, akár színlelésből, akár meggyőződésből: Krisztust hirdetik, és én ennek örülök. Sőt még inkább örülni fogok.

[19]Mert tudom, hogy ez üdvösségemre válik a ti könyörgésetek és Jézus Krisztus Lelkének segítsége által.

Espírito de Jesus Cristo, me redundará em libertação,

[20] segundo a minha ardente expectativa e esperança de que em nada serei envergonhado; antes, com toda a ousadia, como sempre, também agora, será Cristo engrandecido no meu corpo, quer pela vida, quer pela morte.

[20]Ezért szívemből várom és remélem, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is Krisztust egészen nyíltan fogják magasztalni énértem, akár életben maradok, akár meghalok.

[21] Porquanto, para mim, o viver é Cristo, e o morrer é lucro.

[21]Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

[22] Entretanto, se o viver na carne traz fruto para o meu trabalho, já não sei o que hei de escolher.

[22]Ha pedig az életben maradás az eredményes munkát jelenti számomra, akkor, hogy melyiket válasszam: nem tudom.

[23] Ora, de um e outro lado, estou constrangido, tendo o desejo de partir e estar com Cristo, o que é incomparavelmente melhor.

[23]Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél;

[24] Mas, por vossa causa, é mais necessário permanecer na carne.

[24]de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.

[25] E, convencido disto, estou certo de que ficarei e permanecerei com todos vós, para o vosso progresso e gozo da fé,

[25]Erről meggyőződve tudom is, hogy életben maradok, és együtt maradok mindnyájatokkal, a hitben való növekedésetekre és örömötökre;

[26] a fim de que aumente, quanto a mim, o motivo de vos gloriardes em Cristo Jesus, pela minha presença, de novo, convosco.

[26]így még inkább dicsekedtek majd velem Krisztus Jézusban, amikor ismét megjelenek nálatok.

A unidade cristã na luta

[27] Vivei, acima de tudo, por modo digno do evangelho de Cristo, para que, ou indo ver-vos ou estando ausente, ouça, no tocante a vós outros, que estais firmes em um só espírito, como uma só alma, lutando juntos pela fé evangélica;

[27]Csak ti Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjetek, hogy akár odamegyek és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam rólatok, hogy megálltok egy Lélekben, egy szívvel, együtt küzdve az evangélium hitéért,

[28] e que em nada estais intimidados pelos adversários. Pois o que é para eles prova

[28]és hogy semmiképpen meg nem rémültök az ellenfelektől. Ez nekik a

evidente de perdição é, para vós outros, de salvação, e isto da parte de Deus.

[29] Porque vos foi concedida a graça de padecerdes por Cristo e não somente de crerdes nele,

[30] pois tendes o mesmo combate que vistes em mim e, ainda agora, ouvis que é o meu.

kárhozat, nektek pedig az üdvösség jele lesz: mégpedig Istentől.

[29]Mert nektek nemcsak az adatott meg Krisztusért, hogy higgyetek benne, hanem az is, hogy szenvedjetek érte,

[30]és hogy ugyanabban a küzdelemben álljatok, amelyet tőlem láttatok, és amelyet most rólam hallotok.

Filipenses 2

Exortação ao amor fraternal e à humildade

[1] Se há, pois, alguma exortação em Cristo, alguma consolação de amor, alguma comunhão do Espírito, se há entranhados afetos e misericórdias,

[2] completai a minha alegria, de modo que penseis a mesma coisa, tenhais o mesmo amor, sejais unidos de alma, tendo o mesmo sentimento.

[3] Nada façais por partidarismo ou vanglória, mas por humildade, considerando cada um os outros superiores a si mesmo.

[4] Não tenha cada um em vista o que é propriamente seu, senão também cada qual o que é dos outros.

O exemplo de Cristo na humilhação

[5] Tende em vós o mesmo sentimento que houve também em Cristo Jesus,

[6] pois ele, subsistindo em forma de Deus, não julgou como usurpação o ser igual a Deus;

[7] antes, a si mesmo se esvaziou, assumindo a forma de servo, tornando-se em semelhança de homens; e, reconhecido em figura humana,

Filippiekhez 4

Krisztus példája: engedelmessége a kereszthalálig

[1]Ha tehát van vigasztalás Krisztusban, ha van szeretetből fakadó figyelmeztetés, ha van közösség a Lélekben, ha van irgalom és könyörület,

[2]akkor tegyétek teljessé örömömet azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjetek.

[3]Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál;

[4]és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.

[5]Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt:

[6]aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,

[7]hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt;

[8] a si mesmo se humilhou, tornando-se obediente até à morte e morte de cruz.

[9] Pelo que também Deus o exaltou sobremaneira e lhe deu o nome que está acima de todo nome,

[10] para que ao nome de Jesus se dobre todo joelho, nos céus, na terra e debaixo da terra,

[11] e toda língua confesse que Jesus Cristo é SENHOR, para glória de Deus Pai.

O desenvolvimento da salvação

[12] Assim, pois, amados meus, como sempre obedecestes, não só na minha presença, porém, muito mais agora, na minha ausência, desenvolvei a vossa salvação com temor e tremor;

[13] porque Deus é quem efetua em vós tanto o querer como o realizar, segundo a sua boa vontade.

[14] Fazei tudo sem murmurações nem contendas,

[15] para que vos torneis irrepreensíveis e sinceros, filhos de Deus inculpáveis no meio de uma geração pervertida e corrupta, na qual resplandeceis como luzeiros no mundo,

[16] preservando a palavra da vida, para que, no Dia de Cristo, eu me glorie de que não corri em vão, nem me esforcei inutilmente.

[17] Entretanto, mesmo que seja eu oferecido por libação sobre o sacrifício e serviço da vossa fé, alegro-me e, com todos vós, me congratulo.

[8]megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

[9]Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb,

[10]hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké;

[11]és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Az üdvösség munkálása félelemmel és rettegéssel

[12]Ezért tehát, szeretteim, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket,

[13]mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.

[14]Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent,

[15]hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban,

[16]ha az élet igéjére figyeltek. Ezzel dicsekszem majd Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába.

[17]Sőt ha italáldozatul kiöntetem is a hitetekért bemutatott áldozatban és szolgálatban, örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal;

[18] Assim, vós também, pela mesma razão, alegrai-vos e congratulai-vos comigo.

Paulo e seus companheiros Timóteo e Epafrodito

[19] Espero, porém, no SENHOR Jesus, mandar-vos Timóteo, o mais breve possível, a fim de que eu me sinta animado também, tendo conhecimento da vossa situação.

[20] Porque a ninguém tenho de igual sentimento que, sinceramente, cuide dos vossos interesses;

[21] pois todos eles buscam o que é seu próprio, não o que é de Cristo Jesus.

[22] E conheceis o seu caráter provado, pois serviu ao evangelho, junto comigo, como filho ao pai.

[23] Este, com efeito, é quem espero enviar, tão logo tenha eu visto a minha situação.

[24] E estou persuadido no SENHOR de que também eu mesmo, brevemente, irei.

[25] Julguei, todavia, necessário mandar até vós Epafrodito, por um lado, meu irmão, cooperador e companheiro de lutas; e, por outro, vosso mensageiro e vosso auxiliar nas minhas necessidades;

[26] visto que ele tinha saudade de todos vós e estava angustiado porque ouvistes que adoeceu.

[27] Com efeito, adoeceu mortalmente; Deus, porém, se compadeceu dele e não somente dele, mas também de mim, para que eu não tivesse tristeza sobre tristeza.

[18]de ugyanígy örüljetek ti is, és örüljetek velem együtt!

Timóteus és Epafroditosz elküldése

[19]Remélem az Úr Jézusban, hogy Timóteust hamarosan elküldhetem hozzátok, hogy én is megnyugodjam, miután megtudtam, mi van veletek.

[20]Mert nincs mellettem hozzá hasonló lelkületű, aki olyan őszintén törődne ügyeitekkel;

[21]mert mindenki a maga dolgával törődik, nem pedig Krisztus Jézuséval.

[22]De ti is tudjátok, hogy kipróbált ember ő, és mint apjával a gyermek, úgy szolgált velem az evangéliumért.

[23]Remélem tehát, hogy őt azonnal elküldhetem, mihelyt meglátom, hogyan alakulnak dolgaim.

[24]De bízom az Úrban, hogy magam is hamarosan elmegyek.

[25]Szükségesnek tartottam azonban, hogy visszaküldjem hozzátok Epafroditosz testvéremet, munkatársamat és bajtársamat, akit ti küldtetek, hogy szükségemben szolgálatomra legyen,

[26]mivel vágyódott mindnyájatok után, és nyugtalankodott, mert meghallottátok, hogy beteg.

[27]Meg is betegedett halálosan, de Isten megkönyörült rajta, sőt nemcsak rajta, hanem énrajtam is, hogy szomorúságomra szomorúság ne következzék.

[28] Por isso, tanto mais me apresso em mandá-lo, para que, vendo-o novamente, vos alegreis, e eu tenha menos tristeza.
[29] Recebei-o, pois, no SENHOR, com toda a alegria, e honrai sempre a homens como esse;
[30] visto que, por causa da obra de Cristo, chegou ele às portas da morte e se dispôs a dar a própria vida, para suprir a vossa carência de socorro para comigo.

[28]Hamarabb elküldöm tehát, hogy viszontlássátok, és örüljetek, és hogy én is kevésbé szomorkodjam.
[29]Fogadjátok az Úrban teljes örömmel, és becsüljétek meg az ilyeneket,
[30]mert Krisztus ügyéért került közel a halálhoz, amikor életét kockáztatta azért, hogy helyettetek szolgáljon nálam.

Filipenses 3

A exortação referente à alegria cristã

[1] Quanto ao mais, irmãos meus, alegrai-vos no SENHOR. A mim, não me desgosta e é segurança para vós outros que eu escreva as mesmas coisas.

O aviso contra os falsos mestres

[2] Acautelai-vos dos cães! Acautelai-vos dos maus obreiros! Acautelai-vos da falsa circuncisão!
[3] Porque nós é que somos a circuncisão, nós que adoramos a Deus no Espírito, e nos gloriamos em Cristo Jesus, e não confiamos na carne.
[4] Bem que eu poderia confiar também na carne. Se qualquer outro pensa que pode confiar na carne, eu ainda mais:
[5] circuncidado ao oitavo dia, da linhagem de Israel, da tribo de Benjamim, hebreu de hebreus; quanto à lei, fariseu,
[6] quanto ao zelo, perseguidor da igreja; quanto à justiça que há na lei, irrepreensível.

Filippiekhez 3

Pál Krisztusért kárnak ítélt mindent

[1]Egyébként pedig, testvéreim, örüljetek az Úrban. Hogy ugyanazt írjam nektek, az engem nem fáraszt, titeket viszont megerősít.
[2]Óvakodjatok a kutyáktól, óvakodjatok a gonosztevőktől, óvakodjatok a megmetéltektől!
[3]Mert mi vagyunk a körülmetéltek, akik Isten Lelke szerint szolgálunk, és Krisztus Jézussal dicsekszünk, és nem a testben bizakodunk.
[4]Pedig nekem lehetne bizakodásom a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy testben bizakodhat, én még inkább:
[5]nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámin törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus,
[6]buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából feddhetetlen voltam.

[7] Mas o que, para mim, era lucro, isto considerei perda por causa de Cristo.

[8] Sim, deveras considero tudo como perda, por causa da sublimidade do conhecimento de Cristo Jesus, meu SENHOR; por amor do qual perdi todas as coisas e as considero como refugo, para ganhar a Cristo

[9] e ser achado nele, não tendo justiça própria, que procede de lei, senão a que é mediante a fé em Cristo, a justiça que procede de Deus, baseada na fé;

[10] para o conhecer, e o poder da sua ressurreição, e a comunhão dos seus sofrimentos, conformando-me com ele na sua morte;

[11] para, de algum modo, alcançar a ressurreição dentre os mortos.

A soberana vocação

[12] Não que eu o tenha já recebido ou tenha já obtido a perfeição; mas prossigo para conquistar aquilo para o que também fui conquistado por Cristo Jesus.

[13] Irmãos, quanto a mim, não julgo havê-lo alcançado; mas uma coisa faço: esquecendo-me das coisas que para trás ficam e avançando para as que diante de mim estão,

[14] prossigo para o alvo, para o prêmio da soberana vocação de Deus em Cristo Jesus.

[15] Todos, pois, que somos perfeitos, tenhamos este sentimento; e, se,

[7]Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltem Krisztusért.

[8]Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

[9]Hogy kitűnjék rólam őáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által Istentől van igazságom a hit alapján,

[10]hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlóvá lévén az ő halálához,

[11]hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra.

Pál egyenest a cél felé fut

[12]Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott Krisztus Jézus.

[13]Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem,

[14]de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.

Mennyei polgárok vagyunk

[15]Akik tehát tökéletesek vagyunk, így gondolkozzunk, és ha valamit másképpen

porventura, pensais doutro modo, também isto Deus vos esclarecerá.

16 Todavia, andemos de acordo com o que já alcançamos.

Os inimigos da cruz de Cristo

17 Irmãos, sede imitadores meus e observai os que andam segundo o modelo que tendes em nós.

18 Pois muitos andam entre nós, dos quais, repetidas vezes, eu vos dizia e, agora, vos digo, até chorando, que são inimigos da cruz de Cristo.

19 O destino deles é a perdição, o deus deles é o ventre, e a glória deles está na sua infâmia, visto que só se preocupam com as coisas terrenas.

20 Pois a nossa pátria está nos céus, de onde também aguardamos o Salvador, o SENHOR Jesus Cristo,

21 o qual transformará o nosso corpo de humilhação, para ser igual ao corpo da sua glória, segundo a eficácia do poder que ele tem de até subordinar a si todas as coisas.

Filipenses 4

1 Portanto, meus irmãos, amados e mui saudosos, minha alegria e coroa, sim, amados, permanecei, deste modo, firmes no SENHOR.

Apelo de Paulo para Evódia e Síntique. Regozijo e oração

2 Rogo a Evódia e rogo a Síntique pensem concordemente, no SENHOR.

3 A ti, fiel companheiro de jugo, também peço que as auxilies, pois juntas se esforçaram comigo no evangelho, também

gondoltok, azt is kinyilatkoztatja majd Isten nektek;

16de amire eljutottunk, ahhoz ragaszkodjunk.

17Legyetek követőim, testvéreim, és azokra figyeljetek, akik úgy élnek, ahogyan mi példát adtunk nektek.

18Mert sokan élnek másképpen: akikről sokszor mondtam nektek, most pedig sírva is mondom, hogy ők Krisztus keresztjének ellenségei;

19kárhozatra jutnak, a hasuk az istenük, és azzal dicsekszenek, ami a gyalázatuk, mert földi dolgokkal törődnek.

20Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül,

21aki az ő dicsőséges testéhez hasonlóvá változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket.

Filippiekhez 4

Keresztyén élet becsületben és örömben

1Ezért tehát, testvéreim, akiket szeretek, és akik után vágyódom, örömöm és koronám, így maradjatok meg az Úrban, szeretteim!

2Evódiát intem, és Szintikhét is intem, hogy legyen közöttük egyetértés az Úrban.

3Sőt téged is kérlek, hűséges munkatársam, segíts nekik, akik együtt küzdöttek velem az evangéliumért;

com Clemente e com os demais cooperadores meus, cujos nomes se encontram no Livro da Vida.

Kelemennel és a többi munkatársammal is, akiknek a neve benne van az élet könyvében.

[4] Alegrai-vos sempre no SENHOR; outra vez digo: alegrai-vos.

[4]Örüljetek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetek.

[5] Seja a vossa moderação conhecida de todos os homens. Perto está o SENHOR.

[5]A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel!

[6] Não andeis ansiosos de coisa alguma; em tudo, porém, sejam conhecidas, diante de Deus, as vossas petições, pela oração e pela súplica, com ações de graças.

[6]Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt;

[7] E a paz de Deus, que excede todo o entendimento, guardará o vosso coração e a vossa mente em Cristo Jesus.

[7]és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.

O em que pensar

[8] Finalmente, irmãos, tudo o que é verdadeiro, tudo o que é respeitável, tudo o que é justo, tudo o que é puro, tudo o que é amável, tudo o que é de boa fama, se alguma virtude há e se algum louvor existe, seja isso o que ocupe o vosso pensamento.

[8]Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!

[9] O que também aprendestes, e recebestes, e ouvistes, e vistes em mim, isso praticai; e o Deus da paz será convosco.

[9]Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene!

A gratidão de Paulo para com os filipenses

Köszönet a gyülekezet gondoskodásáért

[10] Alegrei-me, sobremaneira, no SENHOR porque, agora, uma vez mais, renovastes a meu favor o vosso cuidado; o qual também já tínheis antes, mas vos faltava oportunidade.

[10]Nagy volt az örömöm az Úrban, hogy végre felbuzdultatok a velem való törődésre. Mert gondoskodtatok volna, de nem volt rá alkalmatok.

[11] Digo isto, não por causa da pobreza, porque aprendi a viver contente em toda e qualquer situação.

[11]Nem a nélkülözés mondatja ezt velem, mert én megtanultam, hogy elégedett legyek azzal, amim van.

[12] Tanto sei estar humilhado como também ser honrado; de tudo e em todas

[12]Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe,

as circunstâncias, já tenho experiência, tanto de fartura como de fome; assim de abundância como de escassez;

jóllakásba és éhezésbe, bővölködésbe és nélkülözésbe egyaránt.

13 tudo posso naquele que me fortalece.

13Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.

14 Todavia, fizestes bem, associando-vos na minha tribulação.

14Mégis jól tettétek, hogy közösséget vállaltatok velem nyomorúságomban.

15 E sabeis também vós, ó filipenses, que, no início do evangelho, quando parti da Macedônia, nenhuma igreja se associou comigo no tocante a dar e receber, senão unicamente vós outros;

15Azt pedig tudjátok ti is, filippiek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, amikor eltávoztam Makedóniából, az ajándékozás és elfogadás tekintetében egyetlen gyülekezet sem vállalt velem közösséget, csak ti egyedül,

16 porque até para Tessalônica mandastes não somente uma vez, mas duas, o bastante para as minhas necessidades.

16mert egyszer-másszor Thesszalonikába is küldtetek szükségleteimre.

17 Não que eu procure o donativo, mas o que realmente me interessa é o fruto que aumente o vosso crédito.

17Nem mintha az ajándékot kívánnám, hanem azt kívánom, hogy bőségesen kamatozzék az a ti javatokra.

18 Recebi tudo e tenho abundância; estou suprido, desde que Epafrodito me passou às mãos o que me veio de vossa parte como aroma suave, como sacrifício aceitável e aprazível a Deus.

18Átvettem mindent, és bővelkedem. Megvan mindenem, miután megkaptam Epafroditosztól, ami tőletek jött jóillatú, kedves, Istennek tetsző áldozatként.

19 E o meu Deus, segundo a sua riqueza em glória, há de suprir, em Cristo Jesus, cada uma de vossas necessidades.

19Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban.

20 Ora, a nosso Deus e Pai seja a glória pelos séculos dos séculos. Amém!

20A dicsőség pedig Istenünké és Atyánké örökkön-örökké. Ámen.

Saudações e bênção

Befejezés, áldáskívánás

21 Saudai cada um dos santos em Cristo Jesus. Os irmãos que se acham comigo vos saúdam.

21Köszöntsetek minden szentet Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket a velem levő testvérek.

22 Todos os santos vos saúdam, especialmente os da casa de César.

22Köszöntenek titeket a szentek mind, főként pedig a császár udvarából valók.

[23] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[23]A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Epístola de Paulo aos Colossenses	PÁL LEVELE A KOLOSSÉIAKHOZ

Colossenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, por vontade de Deus, e o irmão Timóteo,

[2] aos santos e fiéis irmãos em Cristo que se encontram em Colossos, graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai.

Ação de graças

[3] Damos sempre graças a Deus, Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, quando oramos por vós,

[4] desde que ouvimos da vossa fé em Cristo Jesus e do amor que tendes para com todos os santos;

[5] por causa da esperança que vos está preservada nos céus, da qual antes ouvistes pela palavra da verdade do evangelho,

[6] que chegou até vós; como também, em todo o mundo, está produzindo fruto e crescendo, tal acontece entre vós, desde o dia em que ouvistes e entendestes a graça de Deus na verdade;

[7] segundo fostes instruídos por Epafras, nosso amado conservo e, quanto a vós outros, fiel ministro de Cristo,

[8] o qual também nos relatou do vosso amor no Espírito.

Paulo ora pelos colossenses

[9] Por esta razão, também nós, desde o dia em que o ouvimos, não cessamos de orar por vós e de pedir que transbordeis de

Kolosséiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, és Timóteus testvér

[2]a Krisztusban megszentelt hívő testvéreknek, akik Kolosséban élnek: kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól.

Hálaadás a gyülekezet hitéért

[3]Hálát adunk mindenkor Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, amikor értetek imádkozunk,

[4]mivel hallottunk a Krisztus Jézusba vetett hitetekről és arról a szeretetről, amely valamennyi szent iránt él bennetek.

[5]Hálát adunk azért a reménységért is, amely készen van számotokra a mennyekben, amelyről már előbb hallottatok az igazság beszédéből, az evangéliumból.

[6]Mert ez hozzátok is eljutott, és ahogyan az egész világon gyümölcsöt terem és növekedik, ugyanúgy közöttetek is, attól a naptól fogva, amelyen meghallottátok, és igazán megismertétek Isten kegyelmét.

[7]Így tanultátok ezt Epafrásztól, szeretett szolgatársunktól, aki Krisztus hű szolgája értetek.

[8]Ő hozott nekünk hírt a Lélektől kapott szeretetetekről.

Krisztus mindent megbékéltetett testében

[9]Ezért tehát, attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen

pleno conhecimento da sua vontade, em toda a sabedoria e entendimento espiritual;

megismerjétek az ő akaratát minden lelki bölcsességgel és belátással,

[10] a fim de viverdes de modo digno do SENHOR, para o seu inteiro agrado, frutificando em toda boa obra e crescendo no pleno conhecimento de Deus;

[10]hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjetek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjetek Isten ismeretében.

[11] sendo fortalecidos com todo o poder, segundo a força da sua glória, em toda a perseverança e longanimidade; com alegria,

[11]Erősödjetek meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszútűrésre.

[12] dando graças ao Pai, que vos fez idôneos à parte que vos cabe da herança dos santos na luz.

[12]Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljetek.

A excelência da pessoa e da obra de Cristo

[13] Ele nos libertou do império das trevas e nos transportou para o reino do Filho do seu amor,

[13]Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába,

[14] no qual temos a redenção, a remissão dos pecados.

[14]akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.

[15] Este é a imagem do Deus invisível, o primogênito de toda a criação;

[15]Ő a láthatatlan Isten képe, az elsőszülött minden teremtmény előtt.

[16] pois, nele, foram criadas todas as coisas, nos céus e sobre a terra, as visíveis e as invisíveis, sejam tronos, sejam soberanias, quer principados, quer potestades. Tudo foi criado por meio dele e para ele.

[16]Mert benne teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtetett.

[17] Ele é antes de todas as coisas. Nele, tudo subsiste.

[17]Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn.

[18] Ele é a cabeça do corpo, da igreja. Ele é o princípio, o primogênito de entre os mortos, para em todas as coisas ter a primazia,

[18]Ő a feje a testnek, az egyháznak; ő a kezdet, az elsőszülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.

[19] porque aprouve a Deus que, nele, residisse toda a plenitude

[20] e que, havendo feito a paz pelo sangue da sua cruz, por meio dele, reconciliasse consigo mesmo todas as coisas, quer sobre a terra, quer nos céus.

[21] E a vós outros também que, outrora, éreis estranhos e inimigos no entendimento pelas vossas obras malignas,

[22] agora, porém, vos reconciliou no corpo da sua carne, mediante a sua morte, para apresentar-vos perante ele santos, inculpáveis e irrepreensíveis,

[23] se é que permaneceis na fé, alicerçados e firmes, não vos deixando afastar da esperança do evangelho que ouvistes e que foi pregado a toda criatura debaixo do céu, e do qual eu, Paulo, me tornei ministro.

A missão de Paulo. O mistério do evangelho

[24] Agora, me regozijo nos meus sofrimentos por vós; e preencho o que resta das aflições de Cristo, na minha carne, a favor do seu corpo, que é a igreja;

[25] da qual me tornei ministro de acordo com a dispensação da parte de Deus, que me foi confiada a vosso favor, para dar pleno cumprimento à palavra de Deus:

[26] o mistério que estivera oculto dos séculos e das gerações; agora, todavia, se manifestou aos seus santos;

[27] aos quais Deus quis dar a conhecer qual seja a riqueza da glória deste mistério entre os gentios, isto é, Cristo em vós, a esperança da glória;

[19]Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék,

[20]és hogy általa békéltessen meg önmagával mindent, a földön és a mennyben, úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által.

[21]Titeket is, akik egykor idegenek és ellenséges gondolkozásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt,

[22]most megbékéltetett emberi testében, halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.

[23]Ha ugyan megmaradtok a hitben szilárdan és egyenesen, el nem tántorodva az evangélium reménységétől, amelyet hallottatok, amely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt, és amelynek én, Pál, szolgájává lettem.

Pál szolgálata szenvedések között

[24]Most örülök a tiértetek elviselt szenvedéseimnek, és testemben betöltöm mindazt, ami Krisztus gyötrelmeiből még hátravan, az ő testéért, amely az egyház.

[25]Ennek a szolgájává lettem a szerint a megbízatás szerint, amelyet Isten nekem a ti javatokra adott, hogy teljesen feltárjam előttetek Isten igéjét;

[26]azt a titkot, amely örök idők és nemzedékek óta rejtve volt, de amely most kijelentetett az ő szentjeinek,

[27]akiknek Isten tudtul akarta adni, hogy milyen gazdag e titok dicsősége a pogány népek között. Ez a titok az, hogy Krisztus

[28] o qual nós anunciamos, advertindo a todo homem e ensinando a todo homem em toda a sabedoria, a fim de que apresentemos todo homem perfeito em Cristo;

[29] para isso é que eu também me afadigo, esforçando-me o mais possível, segundo a sua eficácia que opera eficientemente em mim.

Colossenses 2

O interesse de Paulo pelos colossenses

[1] Gostaria, pois, que soubésseis quão grande luta venho mantendo por vós, pelos laodicenses e por quantos não me viram face a face;

[2] para que o coração deles seja confortado e vinculado juntamente em amor, e eles tenham toda a riqueza da forte convicção do entendimento, para compreenderem plenamente o mistério de Deus, Cristo,

[3] em quem todos os tesouros da sabedoria e do conhecimento estão ocultos.

[4] Assim digo para que ninguém vos engane com raciocínios falazes.

[5] Pois, embora ausente quanto ao corpo, contudo, em espírito, estou convosco, alegrando-me e verificando a vossa boa ordem e a firmeza da vossa fé em Cristo.

O desejo de Paulo pelo progresso espiritual dos colossenses

[6] Ora, como recebestes Cristo Jesus, o SENHOR, assim andai nele,

közöttetek van: reménysége az eljövendő dicsőségnek.

[28]Mi őt hirdetjük, miközben minden embert teljes bölcsességgel intünk és tanítunk, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Krisztusban.

[29]Ezért fáradozom én is, és küzdök az ő ereje által, amely hatalmasan működik bennem.

Kolosséiakhoz 2

Pál küzdelme a gyülekezet állhatatosságáért

[1]Szeretném, ha tudnátok, mennyit küzdök értetek és a laodiceaiakért; és mindazokért, akik engem nem ismernek személyesen,

[2]hogy szívük felbátorodjék, összeforrva szeretetben, és eljussanak a teljes megértés egész gazdagságára: Isten titkának, Krisztusnak ismeretére.

[3]Benne van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve.

[4]Ezt azért mondom, nehogy valaki titeket megtévesztő szavakkal félrevezessen.

[5]Mert ha távol vagyok is testben, lélekben mégis veletek vagyok, és örömmel látom a köztetek uralkodó szép rendet és Krisztusba vetett hitetek szilárdságát.

[6]Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetek is őbenne.

7 nele radicados, e edificados, e confirmados na fé, tal como fostes instruídos, crescendo em ações de graças.

7Gyökerezzetek meg és épüljetek fel őbenne, erősödjetek meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.

A advertência contra falsos ensinos. A divindade de Cristo e a sua obra redentora

A keresztre szegezett adóslevél

8 Cuidado que ninguém vos venha a enredar com sua filosofia e vãs sutilezas, conforme a tradição dos homens, conforme os rudimentos do mundo e não segundo Cristo;

8Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez, és nem Krisztushoz igazodik.

9 porquanto, nele, habita, corporalmente, toda a plenitude da Divindade.

9Mert benne lakik az istenség egész teljessége testileg,

10 Também, nele, estais aperfeiçoados. Ele é o cabeça de todo principado e potestade.

10és benne jutottatok el ti is ehhez a teljességhez, mert ő a feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.

11 Nele, também fostes circuncidados, não por intermédio de mãos, mas no despojamento do corpo da carne, que é a circuncisão de Cristo,

11Benne vagytok körülmetélve is, de nem kézzel végzett körülmetéléssel, hanem a Krisztus szerinti körülmetéléssel, a halandó test levetése által.

12 tendo sido sepultados, juntamente com ele, no batismo, no qual igualmente fostes ressuscitados mediante a fé no poder de Deus que o ressuscitou dentre os mortos.

12A keresztségben vele együtt voltatok eltemetve, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.

13 E a vós outros, que estáveis mortos pelas vossas transgressões e pela incircuncisão da vossa carne, vos deu vida juntamente com ele, perdoando todos os nossos delitos;

13Titeket is, akik halottak voltatok vétkeitekben és testetek körülmetéletlenségében, ővele együtt életre keltett, megbocsátva nekünk minden vétkünket.

14 tendo cancelado o escrito de dívida, que era contra nós e que constava de ordenanças, o qual nos era prejudicial, removeu-o inteiramente, encravando-o na cruz;

14Eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.

[15] e, despojando os principados e as potestades, publicamente os expôs ao desprezo, triunfando deles na cruz.

[15]Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.

O cerimonialismo, sombra de coisas futuras

[16] Ninguém, pois, vos julgue por causa de comida e bebida, ou dia de festa, ou lua nova, ou sábados,

[17] porque tudo isso tem sido sombra das coisas que haviam de vir; porém o corpo é de Cristo.

[18] Ninguém se faça árbitro contra vós outros, pretextando humildade e culto dos anjos, baseando-se em visões, enfatuado, sem motivo algum, na sua mente carnal,

[19] e não retendo a cabeça, da qual todo o corpo, suprido e bem vinculado por suas juntas e ligamentos, cresce o crescimento que procede de Deus.

Óvás a hamis tanítóktól

[16]Senki el ne ítéljen titeket ételért és italért, ünnep, újhold vagy szombat miatt.

[17]Hiszen ezek csak árnyékai az eljövendő Krisztusnak, aki a valóság.

[18]Ne vegye el tőletek a versenydíjat az, aki alázatoskodásban és angyalok iránti tiszteletben tetszeleg, látomásaival foglalkozik, saját bölcsességétől ok nélkül felfuvalkodik,

[19]de nem ragaszkodik a Főhöz: pedig ő tartja össze az egész testet inak és ízületek segítségével, és az őáltala növekszik Isten szerinti növekedéssel.

A obediência a tais práticas não vence o pecado

[20] Se morrestes com Cristo para os rudimentos do mundo, por que, como se vivêsseis no mundo, vos sujeitais a ordenanças:

[21] não manuseies isto, não proves aquilo, não toques aquiloutro,

[22] segundo os preceitos e doutrinas dos homens? Pois que todas estas coisas, com o uso, se destroem.

[23] Tais coisas, com efeito, têm aparência de sabedoria, como culto de si mesmo, e de falsa humildade, e de rigor ascético; todavia, não têm valor algum contra a sensualidade.

[20]Ha tehát Krisztussal meghaltatok a világ elemei számára, miért terhelitek magatokat olyan kötöttségekkel, amelyek csak az e világ szerint élőkre kötelezők:

[21]„Ne nyúlj hozzá, ne ízleld meg, ne is érintsd!”

[22]Azokról van itt szó, amik arra valók, hogy elfogyasztva megsemmisüljenek. Ezek csupán emberi parancsok és rendelések.

[23]Ezeknek a megtartása a bölcsesség látszatát kelti ugyan a magunk csinálta kegyeskedés, az alázatoskodás és a test sanyargatása által, valójában azonban

semmi értéke és haszna nincs, mert öntelt felfuvalkodottsághoz vezet.

Colossenses 3

A união com Cristo glorificado

1 Portanto, se fostes ressuscitados juntamente com Cristo, buscai as coisas lá do alto, onde Cristo vive, assentado à direita de Deus.

2 Pensai nas coisas lá do alto, não nas que são aqui da terra;

3 porque morrestes, e a vossa vida está oculta juntamente com Cristo, em Deus.

4 Quando Cristo, que é a nossa vida, se manifestar, então, vós também sereis manifestados com ele, em glória.

Os resultados dessa união. Os vícios devem ser abandonados

5 Fazei, pois, morrer a vossa natureza terrena: prostituição, impureza, paixão lasciva, desejo maligno e a avareza, que é idolatria;

6 por estas coisas é que vem a ira de Deus [sobre os filhos da desobediência].

7 Ora, nessas mesmas coisas andastes vós também, noutro tempo, quando vivíeis nelas.

8 Agora, porém, despojai-vos, igualmente, de tudo isto: ira, indignação, maldade, maledicência, linguagem obscena do vosso falar.

9 Não mintais uns aos outros, uma vez que vos despistes do velho homem com os seus feitos

10 e vos revestistes do novo homem que se refaz para o pleno conhecimento, segundo a imagem daquele que o criou;

Kolosséiakhoz 3

A Krisztusban elrejtett élet

1Ha tehát feltámadtatok Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol Krisztus van, aki Isten jobbján ül.

2Az odafennvalókkal törődjetek, ne a földiekkel!

3Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve Krisztussal együtt Istenben.

4Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.

Az új ember felöltözése

5Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami földi: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás,

6mert ezek miatt haragszik Isten.

7Ti is ezeket tettétek egykor, amikor ezekben éltetek;

8most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az istenkáromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet.

9Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt,

10és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan

megújul, hogy egyre jobban megismerje őt.

[11] no qual não pode haver grego nem judeu, circuncisão nem incircuncisão, bárbaro, cita, escravo, livre; porém Cristo é tudo em todos.

[11]Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

As virtudes devem ser cultivadas

[12] Revesti-vos, pois, como eleitos de Deus, santos e amados, de ternos afetos de misericórdia, de bondade, de humildade, de mansidão, de longanimidade.

[12]Mint Istennek szent és szeretett választottai, öltsetek magatokra könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet.

[13] Suportai-vos uns aos outros, perdoai-vos mutuamente, caso alguém tenha motivo de queixa contra outrem. Assim como o SENHOR vos perdoou, assim também perdoai vós;

[13]Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.

[14] acima de tudo isto, porém, esteja o amor, que é o vínculo da perfeição.

[14]Mindezek fölé pedig öltsétek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.

[15] Seja a paz de Cristo o árbitro em vosso coração, à qual, também, fostes chamados em um só corpo; e sede agradecidos.

[15]És Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak.

[16] Habite, ricamente, em vós a palavra de Cristo; instruí-vos e aconselhai-vos mutuamente em toda a sabedoria, louvando a Deus, com salmos, e hinos, e cânticos espirituais, com gratidão, em vosso coração.

[16]Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljetek szívetekben Istennek.

[17] E tudo o que fizerdes, seja em palavra, seja em ação, fazei-o em nome do SENHOR Jesus, dando por ele graças a Deus Pai.

[17]Amit pedig szóltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala.

Os deveres da família

[18] Esposas, sede submissas ao próprio marido, como convém no SENHOR.

A keresztyén család

[18]Ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, ahogyan illik az Úrban.

[19] Maridos, amai vossa esposa e não a trateis com amargura.

[20] Filhos, em tudo obedecei a vossos pais; pois fazê-lo é grato diante do SENHOR.

[21] Pais, não irriteis os vossos filhos, para que não fiquem desanimados.

[22] Servos, obedecei em tudo ao vosso senhor segundo a carne, não servindo apenas sob vigilância, visando tão-somente agradar homens, mas em singeleza de coração, temendo ao SENHOR.

[23] Tudo quanto fizerdes, fazei-o de todo o coração, como para o SENHOR e não para homens,

[24] cientes de que recebereis do SENHOR a recompensa da herança. A Cristo, o SENHOR, é que estais servindo;

[25] pois aquele que faz injustiça receberá em troco a injustiça feita; e nisto não há acepção de pessoas.

Colossenses 4

[1] Senhores, tratai os servos com justiça e com eqüidade, certos de que também vós tendes SENHOR no céu.

A oração e a prudência

[2] Perseverai na oração, vigiando com ações de graças.

[3] Suplicai, ao mesmo tempo, também por nós, para que Deus nos abra porta à palavra, a fim de falarmos do mistério de Cristo, pelo qual também estou algemado;

[19]Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, és ne legyetek irántuk mogorvák.

[20]Ti gyermekek, engedelmeskedjetek szüleiteknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban.

[21]Ti apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, nehogy bátortalanokká legyenek.

[22]Ti szolgák, engedelmeskedjetek minden tekintetben földi uraitoknak; ne látszatra szolgáljatok, mint akik embereknek akartok tetszeni, hanem tiszta szívvel, félve az Urat.

[23]Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek,

[24]tudván, hogy ti viszonzásul megkapjátok az Úrtól az örökséget. Az Úr Krisztusnak szolgáljatok!

[25]Aki pedig igazságtalanul cselekszik, azt kapja vissza, amit tett, és nincsen személyválogatás.

Kolosséiakhoz 4

[1]Ti urak, adjátok meg szolgáitoknak azt, ami igazságos és méltányos, hiszen tudjátok, hogy nektek is van Uratok a mennyben.

Buzdítás kitartó imádkozásra, bölcs magatartásra

[2]Az imádkozásban és a hálaadásban legyetek kitartóak és éberek!

[3]Imádkozzatok egyúttal értünk is, hogy Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk Krisztus titkát, amely miatt most fogoly is vagyok,

[4] para que eu o manifeste, como devo fazer.

[5] Portai-vos com sabedoria para com os que são de fora; aproveitai as oportunidades.

[6] A vossa palavra seja sempre agradável, temperada com sal, para saberdes como deveis responder a cada um.

Tíquico e Onésimo

[7] Quanto à minha situação, Tíquico, irmão amado, e fiel ministro, e conservo no SENHOR, de tudo vos informará.

[8] Eu vo-lo envio com o expresso propósito de vos dar conhecimento da nossa situação e de alentar o vosso coração.

[9] Em sua companhia, vos envio Onésimo, o fiel e amado irmão, que é do vosso meio. Eles vos farão saber tudo o que por aqui ocorre.

As saudações finais

[10] Saúda-vos Aristarco, prisioneiro comigo, e Marcos, primo de Barnabé (sobre quem recebestes instruções; se ele for ter convosco, acolhei-o),

[11] e Jesus, conhecido por Justo, os quais são os únicos da circuncisão que cooperam pessoalmente comigo pelo reino de Deus. Eles têm sido o meu lenitivo.

[12] Saúda-vos Epafras, que é dentre vós, servo de Cristo Jesus, o qual se esforça sobremaneira, continuamente, por vós nas orações, para que vos conserveis perfeitos e plenamente convictos em toda a vontade de Deus.

[4]hogy azt úgy hirdethessem, amint szólnom kell róla.

[5]Bölcsen viselkedjetek a kívülállók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.

[6]Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.

Személyes üdvözletek és üzenetek

[7]Az én egész helyzetemet megismerteti majd veletek Tikhikosz, a szeretett testvér, a hű diakónus, szolgatársam az Úrban.

[8]Őt éppen azért küldtem hozzátok, hogy megismerjétek körülményeinket, és hogy megvigasztalja szíveteket.

[9]Vele megy Onészimosz is, a hű és szeretett testvér, aki közületek való. Ők tehát mindent tudatnak veletek, ami itt történik.

[10]Köszönt titeket Arisztarkhosz, az én fogolytársam és Márk, Barnabás unokaöccse, aki felől utasításokat kaptatok, és ha megérkezik hozzátok, fogadjátok be;

[11]köszönt továbbá Jézus, akit Jusztusznak hívnak. A zsidók közül csupán ők munkatársaim Isten országa hirdetésében; ők vigasztaltak engem.

[12]Köszönt titeket Epafrász, aki közületek való, Krisztus Jézus szolgája, aki mindenkor küzd értetek imádságaiban, hogy tökéletesen, teljes bizonyossággal, állhatatosan maradjatok mindabban, ami Isten akarata.

[13] E dele dou testemunho de que muito se preocupa por vós, pelos de Laodicéia e pelos de Hierápolis.

[13]Mert tanúskodom róla, hogy sokat fárad értetek és azokért, akik Laodiceában és Hierapoliszban vannak.

[14] Saúda-vos Lucas, o médico amado, e também Demas.

[14]Köszönt titeket Lukács, a szeretett orvos és Démász.

[15] Saudai os irmãos de Laodicéia, e Ninfa, e à igreja que ela hospeda em sua casa.

[15]Köszöntsétek a laodiceai testvéreket, aztán Nimfát és a házánál levő gyülekezetet.

[16] E, uma vez lida esta epístola perante vós, providenciai por que seja também lida na igreja dos laodicenses; e a dos de Laodicéia, lede-a igualmente perante vós.

[16]Amikor pedig felolvasták nálatok ezt a levelet, gondoskodjatok arról, hogy a laodiceai gyülekezetben is felolvassák, de arról is, hogy a Laodiceából érkezett levelet ti is felolvassátok.

[17] Também dizei a Arquipo: atenta para o ministério que recebeste no SENHOR, para o cumprires.

[17]És mondjátok meg Arkhipposznak: Legyen gondod rá, hogy betöltsed azt a szolgálatot, amelyet átvettél az Úrban!

Saudação pessoal. A bênção

[18] A saudação é de próprio punho: Paulo. Lembrai-vos das minhas algemas. A graça seja convosco.

Áldás

[18]A köszöntést én, Pál írom a saját kezemmel. Ne feledkezzetek meg az én fogságomról! Kegyelem veletek!

Primeira epístola de Paulo aos Tessalonicenses

1 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses em Deus Pai e no SENHOR Jesus Cristo, graça e paz a vós outros.

Ação de graças

[2] Damos, sempre, graças a Deus por todos vós, mencionando-vos em nossas orações e, sem cessar,

[3] recordando-nos, diante do nosso Deus e Pai, da operosidade da vossa fé, da abnegação do vosso amor e da firmeza da vossa esperança em nosso SENHOR Jesus Cristo,

[4] reconhecendo, irmãos, amados de Deus, a vossa eleição,

[5] porque o nosso evangelho não chegou até vós tão-somente em palavra, mas, sobretudo, em poder, no Espírito Santo e em plena convicção, assim como sabeis ter sido o nosso procedimento entre vós e por amor de vós.

[6] Com efeito, vos tornastes imitadores nossos e do SENHOR, tendo recebido a palavra, posto que em meio de muita tribulação, com alegria do Espírito Santo,

[7] de sorte que vos tornastes o modelo para todos os crentes na Macedônia e na Acaia.

[8] Porque de vós repercutiu a palavra do SENHOR não só na Macedônia e Acaia, mas também por toda parte se divulgou a vossa fé para com Deus, a tal ponto de não

PÁL ELSŐ LEVELE A THESSZALONIKAIAKHOZ

1 Thesszalonikaiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikaiak gyülekezetének az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem nektek és békesség.

Hálaadás a gyülekezet példás hitéért

[2]Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban; mert szüntelenül

[3]emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat, és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát;

[4]mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok.

[5]Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben,

[6]ti pedig a mi követőinkké lettetek, és az Úréi, amikor sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömével fogadtátok be az igét.

[7]Példává is lettetek minden hívő számára Makedóniában és Akhájában,

[8]mert tőletek terjedt tovább az Úr beszéde, de nemcsak Makedóniába és Akhájába, hanem mindenhová eljutott a ti Istenbe

termos necessidade de acrescentar coisa alguma;

[9] pois eles mesmos, no tocante a nós, proclamam que repercussão teve o nosso ingresso no vosso meio, e como, deixando os ídolos, vos convertestes a Deus, para servirdes o Deus vivo e verdadeiro

[10] e para aguardardes dos céus o seu Filho, a quem ele ressuscitou dentre os mortos, Jesus, que nos livra da ira vindoura.

vetett hitetek híre. Szükségtelen is erről bármit mondanunk,

[9]mert ők maguk beszélik rólunk, milyen fogadtatásban volt részünk nálatok, és hogyan fordultatok a bálványoktól Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok,

[10]és várjátok a mennyből Jézust, az ő Fiát, akit feltámasztott a halottak közül, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól.

1 Tessalonicenses 2

O proceder do apóstolo Paulo e seus cooperadores na evangelização de Tessalônica

[1] Porque vós, irmãos, sabeis, pessoalmente, que a nossa estada entre vós não se tornou infrutífera;

[2] mas, apesar de maltratados e ultrajados em Filipos, como é do vosso conhecimento, tivemos ousada confiança em nosso Deus, para vos anunciar o evangelho de Deus, em meio a muita luta.

[3] Pois a nossa exortação não procede de engano, nem de impureza, nem se baseia em dolo;

[4] pelo contrário, visto que fomos aprovados por Deus, a ponto de nos confiar ele o evangelho, assim falamos, não para que agrademos a homens, e sim a Deus, que prova o nosso coração.

[5] A verdade é que nunca usamos de linguagem de bajulação, como sabeis, nem de intuitos gananciosos. Deus disto é testemunha.

1 Thesszalonikaiakhoz 2

Pál emlékeztet a gyülekezet alapítására

[1]Hiszen magatok tudjátok, testvéreim, hogy nem hiába jártunk nálatok.

[2]Sőt amint tudjátok, miután előbb szenvedés és bántalmazás ért minket Filippiben, a mi Istenünktől bátorságot kaptunk arra, hogy nyíltan hirdessük nektek Isten evangéliumát sok küzdelemben.

[3]Mert a mi igehirdetésünk nem tévelygésből ered, nem is tisztátalan szándékból, nem is álnokságból.

[4]Hanem mivel Isten ítélt minket alkalmasnak arra, hogy ránk bízza az evangéliumot, úgy hirdetjük azt, mint akik nem embereknek akarunk tetszeni, hanem a szívünket vizsgáló Istennek.

[5]Hiszen, mint tudjátok, soha sem léptünk fel hízelgő beszéddel, sem leplezett kapzsisággal, Isten a tanúnk:

[6] Também jamais andamos buscando glória de homens, nem de vós, nem de outros.

[7] Embora pudéssemos, como enviados de Cristo, exigir de vós a nossa manutenção, todavia, nos tornamos carinhosos entre vós, qual ama que acaricia os próprios filhos;

[8] assim, querendo-vos muito, estávamos prontos a oferecer-vos não somente o evangelho de Deus, mas, igualmente, a própria vida; por isso que vos tornastes muito amados de nós.

[9] Porque, vos recordais, irmãos, do nosso labor e fadiga; e de como, noite e dia labutando para não vivermos à custa de nenhum de vós, vos proclamamos o evangelho de Deus.

[10] Vós e Deus sois testemunhas do modo por que piedosa, justa e irrepreensivelmente procedemos em relação a vós outros, que credes.

[11] E sabeis, ainda, de que maneira, como pai a seus filhos, a cada um de vós,

[12] exortamos, consolamos e admoestamos, para viverdes por modo digno de Deus, que vos chama para o seu reino e glória.

O proceder fiel dos tessalonicenses nas tribulações

[13] Outra razão ainda temos nós para, incessantemente, dar graças a Deus: é que, tendo vós recebido a palavra que de nós ouvistes, que é de Deus, acolhestes não como palavra de homens, e sim como, em verdade é, a palavra de Deus, a qual, com

[6]nem is vártunk emberektől dicsőséget, sem tőletek, sem másoktól.

[7]Mint Krisztus apostolai élhettünk volna tekintélyünkkel, mégis olyan szelíden léptünk fel közöttetek, mint ahogyan az anya dajkálja gyermekeit.

[8]Mivel így vonzódtunk hozzátok, készek voltunk odaadni nektek nemcsak Isten evangéliumát, hanem a saját lelkünket is, mert annyira megszerettünk titeket.

[9]Hiszen emlékeztek, testvéreink, a mi fáradozásunkra és vesződségünkre: éjjel és nappal dolgoztunk, hogy senkit meg ne terheljünk nálatok, és úgy hirdettük nektek Isten evangéliumát.

[10]Ti vagytok a tanúim és az Isten: milyen szentek, igazak és feddhetetlenek voltunk közöttetek, akik hisztek.

[11]Aminthogy azt is tudjátok, hogy mint gyermekeit az apa, mindenkit egyenként

[12]intettünk és buzdítottunk, és kérve kértünk titeket: éljetek Istenhez méltó módon, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket.

Pál beszédét Isten beszédeként fogadták

[13]Ezért mi is szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy amikor hallgattátok Isten általunk hirdetett igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédeként, aminthogy valóban az, és

efeito, está operando eficazmente em vós, os que credes.

[14] Tanto é assim, irmãos, que vos tornastes imitadores das igrejas de Deus existentes na Judéia em Cristo Jesus; porque também padecestes, da parte dos vossos patrícios, as mesmas coisas que eles, por sua vez, sofreram dos judeus,

[15] os quais não somente mataram o SENHOR Jesus e os profetas, como também nos perseguiram, e não agradam a Deus, e são adversários de todos os homens,

[16] a ponto de nos impedirem de falar aos gentios para que estes sejam salvos, a fim de irem enchendo sempre a medida de seus pecados. A ira, porém, sobreveio contra eles, definitivamente.

O interesse de Paulo pelos tessalonicenses

[17] Ora, nós, irmãos, orfanados, por breve tempo, de vossa presença, não, porém, do coração, com tanto mais empenho diligenciamos, com grande desejo, ir ver-vos pessoalmente.

[18] Por isso, quisemos ir até vós (pelo menos eu, Paulo, não somente uma vez, mas duas); contudo, Satanás nos barrou o caminho.

[19] Pois quem é a nossa esperança, ou alegria, ou coroa em que exultamos, na presença de nosso SENHOR Jesus em sua vinda? Não sois vós?

[20] Sim, vós sois realmente a nossa glória e a nossa alegria!

1 Tessalonicenses 3

annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztek.

[14]Mert ti, testvéreim, hasonlóvá lettetek Isten gyülekezeteihez, amelyek Júdeában vannak, és Krisztus Jézusban hisznek, mivel ugyanazokat szenvedtétek el ti is a saját népetektől, mint ők a zsidóktól.

[15]Ezek megölték az Úr Jézust, ugyanúgy mint a prófétákat, üldöztek minket is; nem kedvesek Isten előtt, és ellenségei minden embernek,

[16]akadályoznak minket abban is, hogy prédikáljunk a pogányoknak, hogy üdvözüljenek: így teszik teljessé mindenkor bűneiket. De utol is érte őket Isten haragja végérvényesen.

Pál szeretné újra látni a gyülekezetet

[17]Mi pedig, testvéreim, miután külsőleg, de nem szívünkben, egy rövid időre elszakadtunk tőletek, annál nagyobb vágyódással törekedtünk arra, hogy ismét lássunk titeket.

[18]Ezért el akartunk menni hozzátok, én, Pál nem is egyszer, de megakadályozott minket a Sátán.

[19]Ki is volna a mi reménységünk vagy örömünk, koronánk és dicsőségünk, ha nem ti, a mi Urunk Jézus Krisztus színe előtt az ő eljövetelekor?

[20]Bizony, ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.

1 Thesszalonikaiakhoz 3

Paulo envia-lhes Timóteo. As boas notícias trazidas por este ao apóstolo

[1] Pelo que, não podendo suportar mais o cuidado por vós, pareceu-nos bem ficar sozinhos em Atenas;

[2] e enviamos nosso irmão Timóteo, ministro de Deus no evangelho de Cristo, para, em benefício da vossa fé, confirmar-vos e exortar-vos,

[3] a fim de que ninguém se inquiete com estas tribulações. Porque vós mesmos sabeis que estamos designados para isto;

[4] pois, quando ainda estávamos convosco, predissemos que íamos ser afligidos, o que, de fato, aconteceu e é do vosso conhecimento.

[5] Foi por isso que, já não me sendo possível continuar esperando, mandei indagar o estado da vossa fé, temendo que o Tentador vos provasse, e se tornasse inútil o nosso labor.

[6] Agora, porém, com o regresso de Timóteo, vindo do vosso meio, trazendo-nos boas notícias da vossa fé e do vosso amor, e, ainda, de que sempre guardais grata lembrança de nós, desejando muito ver-nos, como, aliás, também nós a vós outros,

[7] sim, irmãos, por isso, fomos consolados acerca de vós, pela vossa fé, apesar de todas as nossas privações e tribulação,

[8] porque, agora, vivemos, se é que estais firmados no SENHOR.

[9] Pois que ações de graças podemos tributar a Deus no tocante a vós outros,

Timóteus útján jött örvendetes hírek

[1]Ezért amikor ezt már nem bírtuk tovább elviselni, elhatároztuk, hogy mi itt maradunk Athénban,

[2]és elküldtük Timóteust, a mi testvérünket és Krisztus evangéliumának hirdetésében Isten munkatársát, hogy megerősítsen titeket, és bátorítson hitetekben,

[3]hogy senki meg ne tántorodjék a mostani megpróbáltatásokban. Hiszen ti is tudjátok, hogy erre vagyunk rendelve.

[4]Amikor nálatok voltunk, már előre megmondtuk nektek, hogy üldözni fognak minket, és amint tapasztaltátok, úgy is történt.

[5]Én tehát, mivel már nem győztem türelemmel, elküldtem hozzátok, hogy megtudjam a hitetekről, nem kísértett-e meg titeket a kísértő, és nem lett-e hiábavalóvá a mi fáradozásunk.

[6]Most azonban megjött tőletek Timóteus, és jó hírt hozott nekünk hitetekről és szeretetetekről; arról is, hogy szívesen emlékeztek ránk mindenkor, sőt látni szeretnétek minket, ahogyan mi is titeket.

[7]Így tehát minden bajunk és üldöztetésünk között megvigasztalódtunk veletek kapcsolatban, testvéreim, a ti hitetek által.

[8]Mert akkor élünk igazán, ha ti szilárdan álltok az Úrban.

Hálaadás az örömért, könyörgés további áldásért

[9]Hogyan is adhatnánk eléggé hálát Istennek értetek mindazért az örömért,

por toda a alegria com que nos regozijamos por vossa causa, diante do nosso Deus,

amellyel megörvendeztettek minket a mi Istenünk előtt,

[10] orando noite e dia, com máximo empenho, para vos ver pessoalmente e reparar as deficiências da vossa fé?

[10]amikor éjjel és nappal buzgón könyörgünk azért, hogy láthassunk benneteket, és kipótolhassuk hitetek hiányosságait!

Oração de Paulo pelos tessalonicenses

[11] Ora, o nosso mesmo Deus e Pai, e Jesus, nosso SENHOR, dirijam-nos o caminho até vós,

[11]De maga a mi Istenünk és Atyánk, és a mi Urunk Jézus Krisztus egyengesse utunkat hozzátok,

[12] e o SENHOR vos faça crescer e aumentar no amor uns para com os outros e para com todos, como também nós para convosco,

[12]titeket pedig az Úr gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, ahogyan mi is szeretünk titeket.

[13] a fim de que seja o vosso coração confirmado em santidade, isento de culpa, na presença de nosso Deus e Pai, na vinda de nosso SENHOR Jesus, com todos os seus santos.

[13]Erősítse meg a szíveteket és tegye feddhetetlenné a szent életben, a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön minden szentjével együtt. Ámen.

1 Tessalonicenses 4

1 Thesszalonikaiakhoz 4

Exortação à prática da santidade

Intés megszentelődésre

[1] Finalmente, irmãos, nós vos rogamos e exortamos no SENHOR Jesus que, como de nós recebestes, quanto à maneira por que deveis viver e agradar a Deus, e efetivamente estais fazendo, continueis progredindo cada vez mais;

[1]Egyébként pedig, testvéreim, kérünk titeket, és intünk az Úr Jézus nevében, hogy amint tőlünk tanultátok, hogyan kell Istennek tetsző módon élnetek – s amint éltek is –, ebben jussatok még előbbre.

[2] porque estais inteirados de quantas instruções vos demos da parte do SENHOR Jesus.

[2]Hiszen tudjátok, milyen rendelkezéseket adtunk nektek az Úr Jézus nevében.

[3] Pois esta é a vontade de Deus: a vossa santificação, que vos abstenhais da prostituição;

[3]Az az Isten akarata, hogy megszentelődjetek: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól,

[4] que cada um de vós saiba possuir o próprio corpo em santificação e honra,
[5] não com o desejo de lascívia, como os gentios que não conhecem a Deus;
[6] e que, nesta matéria, ninguém ofenda nem defraude a seu irmão; porque o SENHOR, contra todas estas coisas, como antes vos avisamos e testificamos claramente, é o vingador,
[7] porquanto Deus não nos chamou para a impureza, e sim para a santificação.
[8] Dessarte, quem rejeita estas coisas não rejeita o homem, e sim a Deus, que também vos dá o seu Espírito Santo.

Exortação à prática do amor fraternal

[9] No tocante ao amor fraternal, não há necessidade de que eu vos escreva, porquanto vós mesmos estais por Deus instruídos que deveis amar-vos uns aos outros;
[10] e, na verdade, estais praticando isso mesmo para com todos os irmãos em toda a Macedônia. Contudo, vos exortamos, irmãos, a progredirdes cada vez mais
[11] e a diligenciardes por viver tranqüilamente, cuidar do que é vosso e trabalhar com as próprias mãos, como vos ordenamos;
[12] de modo que vos porteis com dignidade para com os de fora e de nada venhais a precisar.

A situação dos mortos em Cristo e a vinda do Senhor

[13] Não queremos, porém, irmãos, que sejais ignorantes com respeito aos que dormem, para não vos entristecerdes como os demais, que não têm esperança.

[4]hogy tanuljon meg mindenki szentségben és tisztaságban élni feleségével,
[5]nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik Istent;
[6]és hogy senki ne károsítsa meg és ne csalja meg testvérét semmiféle ügyben. Mert bosszút áll az Úr mindezekért, ahogyan már előbb megmondtuk nektek, és bizonyságot is tettünk róla.
[7]Mert nem tisztátalanságra hívott el minket Isten, hanem megszentelődésre.
[8]Aki tehát ezt megveti, az nem embert vet meg, hanem Istent, aki Szentlelkét is rátok árasztja.

Intés a csendes munkára

[9]A testvéri szeretetről pedig nem szükséges írnom nektek, hiszen titeket Isten tanított az egymás iránti szeretetre;
[10]és mert gyakoroljátok is ezt minden testvér iránt egész Makedóniában. De kérünk titeket, testvéreim, hogy egyre inkább gyarapodjatok ebben,
[11]és tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen éljetek, tegyétek a magatok dolgát, és saját kezetekkel dolgozzatok, ahogyan elrendeltük nektek.
[12]A kívülállók iránt tisztességesen viselkedjetek, és ne szoruljatok rá senkire.

A feltámadás rendje Krisztus eljövetelekor

[13]Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

[14] Pois, se cremos que Jesus morreu e ressuscitou, assim também Deus, mediante Jesus, trará, em sua companhia, os que dormem.

[15] Ora, ainda vos declaramos, por palavra do SENHOR, isto: nós, os vivos, os que ficarmos até à vinda do SENHOR, de modo algum precederemos os que dormem.

[16] Porquanto o SENHOR mesmo, dada a sua palavra de ordem, ouvida a voz do arcanjo, e ressoada a trombeta de Deus, descerá dos céus, e os mortos em Cristo ressuscitarão primeiro;

[17] depois, nós, os vivos, os que ficarmos, seremos arrebatados juntamente com eles, entre nuvens, para o encontro do SENHOR nos ares, e, assim, estaremos para sempre com o SENHOR.

[18] Consolai-vos, pois, uns aos outros com estas palavras.

1 Tessalonicenses 5

A vinda do Senhor é certa e repentina

[1] Irmãos, relativamente aos tempos e às épocas, não há necessidade de que eu vos escreva;

[2] pois vós mesmos estais inteirados com precisão de que o Dia do SENHOR vem como ladrão de noite.

[3] Quando andarem dizendo: Paz e segurança, eis que lhes sobrevirá repentina destruição, como vêm as dores de parto à que está para dar à luz; e de nenhum modo escaparão.

A necessidade de vigilância

[14]Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt.

[15]Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat.

[16]Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak,

[17]azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

[18]Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel!

1 Thesszalonikaiakhoz 5

Krisztus eljövetelének várása

[1]Ennek idejéről és órájáról pedig nem szükséges írnom nektek, testvéreim,

[2]mert ti magatok is jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj.

[3]Amikor azt mondják: Békesség és biztonság, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás, mint a fájdalom a várandós asszonyra; és nem fognak megmenekülni.

[4] Mas vós, irmãos, não estais em trevas, para que esse Dia como ladrão vos apanhe de surpresa;

[5] porquanto vós todos sois filhos da luz e filhos do dia; nós não somos da noite, nem das trevas.

[6] Assim, pois, não durmamos como os demais; pelo contrário, vigiemos e sejamos sóbrios.

[7] Ora, os que dormem dormem de noite, e os que se embriagam é de noite que se embriagam.

[8] Nós, porém, que somos do dia, sejamos sóbrios, revestindo-nos da couraça da fé e do amor e tomando como capacete a esperança da salvação;

[9] porque Deus não nos destinou para a ira, mas para alcançar a salvação mediante nosso SENHOR Jesus Cristo,

[10] que morreu por nós para que, quer vigiemos, quer durmamos, vivamos em união com ele.

[11] Consolai-vos, pois, uns aos outros e edificai-vos reciprocamente, como também estais fazendo.

Diversos preceitos

[12] Agora, vos rogamos, irmãos, que acateis com apreço os que trabalham entre vós e os que vos presidem no SENHOR e vos admoestam;

[13] e que os tenhais com amor em máxima consideração, por causa do trabalho que realizam. Vivei em paz uns com os outros.

[14] Exortamo-vos, também, irmãos, a que admoesteis os insubmissos, consoleis os

[4]Ti azonban, testvéreim, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajként lephetne meg titeket.

[5]Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.

[6]Akkor ne is aludjunk, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok!

[7]Mert akik alszanak, éjjel alszanak, és akik megrészegednek, éjjel részegednek meg.

[8]Mi azonban, akik a nappal fiai vagyunk, legyünk józanok, vegyük magunkra a hit és a szeretet páncélját, és mint sisakot, az üdvösség reménységét.

[9]Mert Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által,

[10]aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk.

[11]Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.

Mindenki iránt a jóra törekedjetek!

[12]Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik elöljáróitok az Úrban, és intenek is titeket,

[13]és munkájukért nagyon becsüljétek és szeressétek őket. Éljetek egymással békességben!

[14]Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az

desanimados, ampareis os fracos e sejais longânimos para com todos.

[15] Evitai que alguém retribua a outrem mal por mal; pelo contrário, segui sempre o bem entre vós e para com todos.

[16] Regozijai-vos sempre.

[17] Orai sem cessar.

[18] Em tudo, dai graças, porque esta é a vontade de Deus em Cristo Jesus para convosco.

[19] Não apagueis o Espírito.

[20] Não desprezeis as profecias;

[21] julgai todas as coisas, retende o que é bom;

[22] abstende-vos de toda forma de mal.

O voto do apóstolo

[23] O mesmo Deus da paz vos santifique em tudo; e o vosso espírito, alma e corpo sejam conservados íntegros e irrepreensíveis na vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[24] Fiel é o que vos chama, o qual também o fará.

A saudação final e a bênção

[25] Irmãos, orai por nós.

[26] Saudai todos os irmãos com ósculo santo.

[27] Conjuro-vos, pelo SENHOR, que esta epístola seja lida a todos os irmãos.

[28] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja convosco.

erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkihez.

[15]Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjetek mindenkor a jóra egymás iránt és mindenki iránt.

[16]Mindenkor örüljetek,

[17]szüntelenül imádkozzatok,

[18]mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.

[19]A Lelket ne oltsátok ki,

[20]a prófétálást ne vessétek meg,

[21]de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg,

[22]a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok!

Üdvözletek, áldás

[23]Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

[24]Hű az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt.

[25]Testvéreim, imádkozzatok értünk is!

[26]Köszöntsetek minden testvért szent csókkal!

[27]Az Úr nevében hagyom meg nektek, hogy olvassátok fel ezt a levelet minden testvérnek!

[28]A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!

Segunda epístola de Paulo aos Tessalonicenses

2 Tessalonicenses 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, Silvano e Timóteo, à igreja dos tessalonicenses, em Deus, nosso Pai, e no SENHOR Jesus Cristo,

2 graça e paz a vós outros, da parte de Deus Pai e do SENHOR Jesus Cristo.

Ação de graças

3 Irmãos, cumpre-nos dar sempre graças a Deus no tocante a vós outros, como é justo, pois a vossa fé cresce sobremaneira, e o vosso mútuo amor de uns para com os outros vai aumentando,

4 a tal ponto que nós mesmos nos gloriamos de vós nas igrejas de Deus, à vista da vossa constância e fé, em todas as vossas perseguições e nas tribulações que suportais,

5 sinal evidente do reto juízo de Deus, para que sejais considerados dignos do reino de Deus, pelo qual, com efeito, estais sofrendo;

6 se, de fato, é justo para com Deus que ele dê em paga tribulação aos que vos atribulam

7 e a vós outros, que sois atribulados, alívio juntamente conosco, quando do céu se manifestar o SENHOR Jesus com os anjos do seu poder,

8 em chama de fogo, tomando vingança contra os que não conhecem a Deus e

PÁL MÁSODIK LEVELE A THESSZALONIKAIAKHOZ

2 Thesszalonikaiakhoz 1

Címzés, üdvözlés

1Pál, Szilvánusz és Timóteus a thesszalonikaiak gyülekezetének Istenben, a mi Atyánkban és az Úr Jézus Krisztusban:

2kegyelem nektek és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a gyülekezet hitéért, emlékeztetés az Úr eljövetelére

3Szüntelen hálával tartozunk Istennek értetek, testvéreim, amint ez méltó is, hiszen hitetek nőttön-nő, és az egymás iránt való szeretet gazdagodik mindnyájatokban,

4úgyhogy mi magunk dicsekszünk Isten gyülekezeteiben veletek, állhatatosságotokkal és hitetekkel, amellyel minden üldöztetést és nyomorúságot elviseltek.

5Ez annak a jele, hogy Isten igazságosan fog ítélni, amikor titeket méltónak nyilvánít az ő országára, amelyért szenvedtek is.

6Mert úgy igazságos Isten előtt, hogy gyötrőiteknek gyötrelemmel fizessen,

7nektek pedig, akiket gyötörtek, enyhülést adjon mivelünk együtt. Mert amikor az Úr Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival,

8tűz lángjában, bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem

contra os que não obedecem ao evangelho de nosso SENHOR Jesus.

9 Estes sofrerão penalidade de eterna destruição, banidos da face do SENHOR e da glória do seu poder,

10 quando vier para ser glorificado nos seus santos e ser admirado em todos os que creram, naquele dia (porquanto foi crido entre vós o nosso testemunho).

11 Por isso, também não cessamos de orar por vós, para que o nosso Deus vos torne dignos da sua vocação e cumpra com poder todo propósito de bondade e obra de fé,

12 a fim de que o nome de nosso SENHOR Jesus seja glorificado em vós, e vós, nele, segundo a graça do nosso Deus e do SENHOR Jesus Cristo.

2 Tessalonicenses 2

A vinda do Senhor. A revelação da apostasia. O homem da iniquidade

1 Irmãos, no que diz respeito à vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo e à nossa reunião com ele, nós vos exortamos

2 a que não vos demovais da vossa mente, com facilidade, nem vos perturbeis, quer por espírito, quer por palavra, quer por epístola, como se procedesse de nós, supondo tenha chegado o Dia do SENHOR.

3 Ninguém, de nenhum modo, vos engane, porque isto não acontecerá sem que

engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának.

9Ezek majd örök pusztulással bűnhődnek az Úrtól és az ő dicső hatalmától,

10amikor eljön azon a napon, hogy megdicsőüljön szentjei között, és csodálják mindazok, akik benne hittek, aminthogy ti is hittel fogadtátok bizonyságtételünket.

11Ezért aztán mindenkor imádkozunk értetek, hogy a mi Istenünk tegyen titeket méltóvá az elhívásra, és töltsön meg titeket teljesen a jóban való gyönyörködéssel és a hit cselekedeteivel hatalmasan,

12hogy megdicsőüljön a mi Urunk Jézus Krisztus neve bennetek, és ti is őbenne a mi Istenünk és az Úr Jézus Krisztus kegyelméből.

2 Thesszalonikaiakhoz 2

Az Úr eljövetelét megelőzi a törvénytipró

1Ami pedig a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelét és a hozzá való gyülekezésünket illeti, arra kérünk titeket, testvéreim,

2hogy ne veszítsétek el egyhamar józanságotokat, és ne rémítsen meg benneteket sem prófécia, sem beszéd, sem nekünk tulajdonított levél, mintha az Úr napja már itt volna.

3Senki semmiféle módon ne vezessen félre titeket. Mert az Úr napját megelőzi a hittől

primeiro venha a apostasia e seja revelado o homem da iniqüidade, o filho da perdição,

[4] o qual se opõe e se levanta contra tudo que se chama Deus ou é objeto de culto, a ponto de assentar-se no santuário de Deus, ostentando-se como se fosse o próprio Deus.

[5] Não vos recordais de que, ainda convosco, eu costumava dizer-vos estas coisas?

[6] E, agora, sabeis o que o detém, para que ele seja revelado somente em ocasião própria.

O caráter do homem da iniquidade e a sua derrota

[7] Com efeito, o mistério da iniqüidade já opera e aguarda somente que seja afastado aquele que agora o detém;

[8] então, será, de fato, revelado o iníquo, a quem o SENHOR Jesus matará com o sopro de sua boca e o destruirá pela manifestação de sua vinda.

[9] Ora, o aparecimento do iníquo é segundo a eficácia de Satanás, com todo poder, e sinais, e prodígios da mentira,

[10] e com todo engano de injustiça aos que perecem, porque não acolheram o amor da verdade para serem salvos.

[11] É por este motivo, pois, que Deus lhes manda a operação do erro, para darem crédito à mentira,

[12] a fim de serem julgados todos quantos não deram crédito à verdade; antes, pelo contrário, deleitaram-se com a injustiça.

Ação de graças e exortação

való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytipró, a kárhozat fia.

[4]Ez majd ellene támad, és fölébe emeli magát mindennek, amit istennek vagy szentnek mondanak, úgyhogy beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő isten.

[5]Nem emlékeztek rá, hogy még amikor nálatok voltam, megmondtam nektek mindezt?

[6]És tudjátok, hogy mi az, ami most még visszatartja, hogy csak a maga idejében jelenjék meg.

[7]A törvénytiprás titokban már folyik, csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnnie az útból.

[8]És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytipró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisíteni eljövetelének fenségével.

[9]Mert ennek a törvénytiprónak az eljövetele a Sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával;

[10]és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek.

[11]Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak,

[12]hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.

Állhatatosságra való buzdítás

[13] Entretanto, devemos sempre dar graças a Deus por vós, irmãos amados pelo SENHOR, porque Deus vos escolheu desde o princípio para a salvação, pela santificação do Espírito e fé na verdade,

[13]Mi pedig hálával tartozunk Istennek mindenkor értetek, testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által.

[14] para o que também vos chamou mediante o nosso evangelho, para alcançardes a glória de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[14]Erre hívott el titeket a mi evangéliumunk által, hogy így részesüljetek a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében.

[15] Assim, pois, irmãos, permanecei firmes e guardai as tradições que vos foram ensinadas, seja por palavra, seja por epístola nossa.

[15]Ezért tehát, testvéreim, álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkből, akár levelünkből tanultatok.

[16] Ora, nosso SENHOR Jesus Cristo mesmo e Deus, o nosso Pai, que nos amou e nos deu eterna consolação e boa esperança, pela graça,

[16]Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg,

[17] consolem o vosso coração e vos confirmem em toda boa obra e boa palavra.

[17]vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.

2 Tessalonicenses 3

Paulo pede as orações dos tessalonicenses

[1] Finalmente, irmãos, orai por nós, para que a palavra do SENHOR se propague e seja glorificada, como também está acontecendo entre vós;

[2] e para que sejamos livres dos homens perversos e maus; porque a fé não é de todos.

[3] Todavia, o SENHOR é fiel; ele vos confirmará e guardará do Maligno.

2 Thesszalonikaiakhoz 3

Könyörgés az evangélium terjedéséért

[1]És végül, testvéreim, imádkozzatok értünk, hogy terjedjen az Úr igéje, és úgy dicsőítsék, ahogyan nálatok is,

[2]és hogy megszabaduljunk az elvetemült és gonosz emberektől: mert nem mindenkié a hit.

[3]De hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.

[4] Nós também temos confiança em vós no SENHOR, de que não só estais praticando as coisas que vos ordenamos, como também continuareis a fazê-las.

[5] Ora, o SENHOR conduza o vosso coração ao amor de Deus e à constância de Cristo.

Exortação à prática de vários deveres cristãos pessoais, sociais e coletivos

[6] Nós vos ordenamos, irmãos, em nome do SENHOR Jesus Cristo, que vos aparteis de todo irmão que ande desordenadamente e não segundo a tradição que de nós recebestes;

[7] pois vós mesmos estais cientes do modo por que vos convém imitar-nos, visto que nunca nos portamos desordenadamente entre vós,

[8] nem jamais comemos pão à custa de outrem; pelo contrário, em labor e fadiga, de noite e de dia, trabalhamos, a fim de não sermos pesados a nenhum de vós;

[9] não porque não tivéssemos esse direito, mas por termos em vista oferecer-vos exemplo em nós mesmos, para nos imitardes.

[10] Porque, quando ainda convosco, vos ordenamos isto: se alguém não quer trabalhar, também não coma.

[11] Pois, de fato, estamos informados de que, entre vós, há pessoas que andam desordenadamente, não trabalhando; antes, se intrometem na vida alheia.

[12] A elas, porém, determinamos e exortamos, no SENHOR Jesus Cristo, que, trabalhando tranqüilamente, comam o seu próprio pão.

[4]Bizalmunk van az Úrban irántatok, hogy amit elrendelünk, azt megteszitek, és meg is fogjátok tenni.

[5]Az Úr pedig irányítsa szíveteket Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára.

A rendetlenül élők figyelmeztetése

[6]Testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében parancsoljuk nektek, hogy tartsátok távol magatokat minden olyan testvértől, aki tétlenül és nem a tőlünk átvett hagyomány szerint él.

[7]Mert magatok is tudjátok, hogyan kell követnetek minket; hiszen mi nem tétlenkedtünk közöttetek,

[8]nem éltünk senkinél ingyen kenyéren, hanem fáradsággal és vesződséggel dolgoztunk éjjel és nappal, nehogy valakit is megterheljünk közületek.

[9]Nem azért, mintha nem volna meg a jogunk erre, hanem azért, hogy önmagunkat állítsuk elétek követendő példaként.

[10]Mert akkor is, amikor nálatok voltunk, azt parancsoltuk nektek: ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.

[11]Mert halljuk, hogy némelyek tétlenül élnek közöttetek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat művelnek.

[12]Az ilyeneknek pedig megparancsoljuk, és a lelkükre kötjük a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendben dolgozva, a maguk kenyerén éljenek.

[13] E vós, irmãos, não vos canseis de fazer o bem.

[14] Caso alguém não preste obediência à nossa palavra dada por esta epístola, notai-o; nem vos associeis com ele, para que fique envergonhado.

[15] Todavia, não o considereis por inimigo, mas adverti-o como irmão.

[16] Ora, o SENHOR da paz, ele mesmo, vos dê continuamente a paz em todas as circunstâncias. O SENHOR seja com todos vós.

A saudação final e a bênção

[17] A saudação é de próprio punho: Paulo. Este é o sinal em cada epístola; assim é que eu assino.

[18] A graça de nosso SENHOR Jesus Cristo seja com todos vós.

[13]Ti pedig, testvéreim, ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe.

[14]Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levélbeli intésünknek, azt jegyezzétek meg magatoknak: ne tartsatok vele kapcsolatot, hogy megszégyenüljön.

[15]De ne tekintsétek ellenségnek, hanem intsétek, mint testvéreteket.

Saját kezű záradék, áldás

[16]Maga a békesség Ura adjon nektek mindig, minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!

[17]A köszöntést én, Pál, saját kezemmel írom: ez a hitelesítő jel minden levelemen, így írok.

[18]A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!

Primeira epístola de Paulo a Timóteo

1 Timóteo 1

Prefácio e saudação

1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pelo mandato de Deus, nosso Salvador, e de Cristo Jesus, nossa esperança,

2 a Timóteo, verdadeiro filho na fé, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.

O ministério de Timóteo em Éfeso. Falsas doutrinas e suas características

3 Quando eu estava de viagem, rumo da Macedônia, te roguei permanecesses ainda em Éfeso para admoestares a certas pessoas, a fim de que não ensinem outra doutrina,

4 nem se ocupem com fábulas e genealogias sem fim, que, antes, promovem discussões do que o serviço de Deus, na fé.

5 Ora, o intuito da presente admoestação visa ao amor que procede de coração puro, e de consciência boa, e de fé sem hipocrisia.

6 Desviando-se algumas pessoas destas coisas, perderam-se em loquacidade frívola,

7 pretendendo passar por mestres da lei, não compreendendo, todavia, nem o que dizem, nem os assuntos sobre os quais fazem ousadas asseverações.

A lei e os seus objetivos

PÁL ELSŐ LEVELE TIMÓTEUSHOZ

1 Timóteushoz 1

Címzés, üdvözlés

1Pál, a mi üdvözítő Istenünknek, és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek rendeléséből Krisztus Jézus apostola,

2Timóteusnak, igaz fiamnak a hitben: Kegyelem, irgalom, békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.

Óvás a hamis tanítóktól

3Amikor Makedóniába mentem, kértelek, hogy maradj Efezusban, és parancsold meg némelyeknek, hogy ne hirdessenek tévtanokat,

4ne is foglalkozzanak mondákkal és vég nélküli nemzetségtáblázatokkal, amelyek inkább vitákra vezetnek, mint Isten üdvözítő tervének hitben való elfogadására.

5A parancs célja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretet.

6Némelyek elfordultak ezektől, és üres fecsegésre adták magukat,

7törvénytanítók akarnak lenni; de nem értik sem azt, amit mondanak, sem azt, amit bizonygatnak.

[8] Sabemos, porém, que a lei é boa, se alguém dela se utiliza de modo legítimo,

[8]Mi azonban tudjuk, hogy a törvény jó, ha valaki a törvénynek megfelelően él azzal.

[9] tendo em vista que não se promulga lei para quem é justo, mas para transgressores e rebeldes, irreverentes e pecadores, ímpios e profanos, parricidas e matricidas, homicidas,

[9]És tudjuk azt is, hogy a törvény nem az igaz ellen van, hanem a törvényszegők és az engedetlenek, a hitetlenek és a bűnösök, a szentségtelenek és a szentségtörők, az apa- és anyagyilkosok, az embergyilkosok,

[10] impuros, sodomitas, raptores de homens, mentirosos, perjuros e para tudo quanto se opõe à sã doutrina,

[10]a paráznák, a fajtalanok, az emberrablók, a hazugok, a hamisan esküvők ellen, és mindaz ellen, ami ellenkezik az egészséges tanítással.

[11] segundo o evangelho da glória do Deus bendito, do qual fui encarregado.

[11]Ez pedig a boldog Isten dicsőségéről szóló evangélium, amely énrám bízatott.

A graça e a sua eficácia na experiência do apóstolo Paulo

Pál, Isten bűnösöket megmentő kegyelmének példája

[12] Sou grato para com aquele que me fortaleceu, Cristo Jesus, nosso SENHOR, que me considerou fiel, designando-me para o ministério,

[12]Hálát adok Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt.

[13] a mim, que, noutro tempo, era blasfemo, e perseguidor, e insolente. Mas obtive misericórdia, pois o fiz na ignorância, na incredulidade.

[13]Jóllehet előbb őt káromló, az övéit üldöző és erőszakos ember voltam, mégis irgalmat nyertem, mert hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem.

[14] Transbordou, porém, a graça de nosso SENHOR com a fé e o amor que há em Cristo Jesus.

[14]De bőségesen kiáradt rám a mi Urunk kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.

[15] Fiel é a palavra e digna de toda aceitação: que Cristo Jesus veio ao mundo para salvar os pecadores, dos quais eu sou o principal.

[15]Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok.

[16] Mas, por esta mesma razão, me foi concedida misericórdia, para que, em mim, o principal, evidenciasse Jesus Cristo a sua completa longanimidade, e

[16]De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban énrajtam mutassa meg végtelen türelmét példaként azoknak, akik majd hisznek benne, és így az örök életre jutnak.

servisse eu de modelo a quantos hão de crer nele para a vida eterna.

[17] Assim, ao Rei eterno, imortal, invisível, Deus único, honra e glória pelos séculos dos séculos. Amém!

[17]Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyetlen Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

O bom combate

[18] Este é o dever de que te encarrego, ó filho Timóteo, segundo as profecias de que antecipadamente foste objeto: combate, firmado nelas, o bom combate,

[19] mantendo fé e boa consciência, porquanto alguns, tendo rejeitado a boa consciência, vieram a naufragar na fé.

[20] E dentre esses se contam Himeneu e Alexandre, os quais entreguei a Satanás, para serem castigados, a fim de não mais blasfemarem.

Buzdítás a nemes harcra

[18]Ezt a parancsot kötöm a lelkedre, fiam, Timóteus, hogy a rólad szóló korábbi próféciák alapján harcold meg a nemes harcot.

[19]Tartsd meg a hitet és a jó lelkiismeretet, amelyet egyesek elvetettek, és ezért a hit dolgában hajótörést szenvedtek.

[20]Ezek közül való Himenaiosz és Alexandrosz, akiket átadtam a Sátánnak, hadd tanulják meg, hogy ne káromolják Istent.

1 Timóteo 2

A prática da oração por todos os homens. Um só Mediador

[1] Antes de tudo, pois, exorto que se use a prática de súplicas, orações, intercessões, ações de graças, em favor de todos os homens,

[2] em favor dos reis e de todos os que se acham investidos de autoridade, para que vivamos vida tranqüila e mansa, com toda piedade e respeito.

[3] Isto é bom e aceitável diante de Deus, nosso Salvador,

[4] o qual deseja que todos os homens sejam salvos e cheguem ao pleno conhecimento da verdade.

1 Timóteushoz 2

Imádkozás minden emberért

[1]Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért,

[2]a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet élhessünk teljes istenfélelemben és tisztességben.

[3]Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt,

[4]aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.

[5] Porquanto há um só Deus e um só Mediador entre Deus e os homens, Cristo Jesus, homem,

[6] o qual a si mesmo se deu em resgate por todos: testemunho que se deve prestar em tempos oportunos.

[7] Para isto fui designado pregador e apóstolo (afirmo a verdade, não minto), mestre dos gentios na fé e na verdade.

Proceder conveniente no culto público

[8] Quero, portanto, que os varões orem em todo lugar, levantando mãos santas, sem ira e sem animosidade.

[9] Da mesma sorte, que as mulheres, em traje decente, se ataviem com modéstia e bom senso, não com cabeleira frisada e com ouro, ou pérolas, ou vestuário dispendioso,

[10] porém com boas obras (como é próprio às mulheres que professam ser piedosas).

[11] A mulher aprenda em silêncio, com toda a submissão.

[12] E não permito que a mulher ensine, nem exerça autoridade de homem; esteja, porém, em silêncio.

[13] Porque, primeiro, foi formado Adão, depois, Eva.

[14] E Adão não foi iludido, mas a mulher, sendo enganada, caiu em transgressão.

[15] Todavia, será preservada através de sua missão de mãe, se ela permanecer em fé, e amor, e santificação, com bom senso.

1 Timóteo 3

As qualificações dos bispos e dos diáconos

[5]Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus,

[6]aki váltságul adta önmagát mindenkiért, tanúbizonyságul a maga idejében.

[7]Azért rendeltettem hírnökül és apostolul – igazat mondok, nem hazudok –, hogy a hitre és az igazságra tanítsam a népeket.

Férfiak és asszonyok magatartása az istentiszteleten

[8]Azt akarom tehát, hogy a férfiak mindenütt bűntől tiszta kezeket felemelve imádkozzanak harag és kételkedés nélkül.

[9]Ugyanígy az asszonyok is, tisztességes öltözetben, szemérmesen és mértékletesen ékesítsék magukat, ne hajfonatokkal és arannyal, gyöngyökkel vagy drága ruhával,

[10]hanem azzal, ami azokhoz az asszonyokhoz illik, akik istenfélőnek vallják magukat: jó cselekedetekkel.

[11]Az asszony csendben tanuljon, teljes alázatossággal.

[12]A tanítást azonban az asszonynak nem engedem meg, sem azt, hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendben.

[13]Mert Ádám teremtetett először, Éva csak azután,

[14]és nem Ádámot vezette tévútra a kísértő, hanem az asszonyt, és ő esett bűnbe.

[15]Mégis megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmarad józanul a hitben, a szeretetben és a szent életben.

1 Timóteushoz 3

A püspökről

[1] Fiel é a palavra: se alguém aspira ao episcopado, excelente obra almeja.

[2] É necessário, portanto, que o bispo seja irrepreensível, esposo de uma só mulher, temperante, sóbrio, modesto, hospitaleiro, apto para ensinar;

[3] não dado ao vinho, não violento, porém cordato, inimigo de contendas, não avarento;

[4] e que governe bem a própria casa, criando os filhos sob disciplina, com todo o respeito

[5] (pois, se alguém não sabe governar a própria casa, como cuidará da igreja de Deus?);

[6] não seja neófito, para não suceder que se ensoberbeça e incorra na condenação do diabo.

[7] Pelo contrário, é necessário que ele tenha bom testemunho dos de fora, a fim de não cair no opróbrio e no laço do diabo.

[8] Semelhantemente, quanto a diáconos, é necessário que sejam respeitáveis, de uma só palavra, não inclinados a muito vinho, não cobiçosos de sórdida ganância,

[9] conservando o mistério da fé com a consciência limpa.

[10] Também sejam estes primeiramente experimentados; e, se se mostrarem irrepreensíveis, exerçam o diaconato.

[11] Da mesma sorte, quanto a mulheres, é necessário que sejam elas respeitáveis, não maldizentes, temperantes e fiéis em tudo.

[1]Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, szép feladatra vágyik.

[2]Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi; megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, tanításra alkalmas;

[3]nem részeges, nem erőszakos, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár;

[4]olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmességben és teljes tisztességben neveli.

[5]Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni Isten egyházára?

[6]Ne újonnan megtért ember legyen, nehogy felfuvalkodva az ördöggel azonos ítélet alá essék.

[7]Szükséges, hogy a kívülállóknak is jó véleményük legyen róla, nehogy gyalázatba és az ördög csapdájába essék.

A diakónusokról

[8]Ugyanígy a diakónusok is tiszteletre méltók legyenek, nem kétszínűek, nem mértéktelen borivás rabjai, nem haszonlesők,

[9]hanem olyanok, akikben megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel.

[10]De ezeket is meg kell vizsgálni előbb, csak akkor szolgáljanak, ha feddhetetlenek.

[11]Feleségük is hasonlóan tiszteletre méltó legyen: nem rágalmazó, mértékletes, mindenben hűséges.

[12] O diácono seja marido de uma só mulher e governe bem seus filhos e a própria casa.
[13] Pois os que desempenharem bem o diaconato alcançam para si mesmos justa preeminência e muita intrepidez na fé em Cristo Jesus.

A igreja de Deus, coluna e baluarte da verdade. O grande mistério da piedade

[14] Escrevo-te estas coisas, esperando ir ver-te em breve;
[15] para que, se eu tardar, fiques ciente de como se deve proceder na casa de Deus, que é a igreja do Deus vivo, coluna e baluarte da verdade.
[16] Evidentemente, grande é o mistério da piedade: Aquele que foi manifestado na carne foi justificado em espírito, contemplado por anjos, pregado entre os gentios, crido no mundo, recebido na glória.

1 Timóteo 4

A apostasia nos últimos tempos

[1] Ora, o Espírito afirma expressamente que, nos últimos tempos, alguns apostatarão da fé, por obedecerem a espíritos enganadores e a ensinos de demônios,
[2] pela hipocrisia dos que falam mentiras e que têm cauterizada a própria consciência,
[3] que proíbem o casamento e exigem abstinência de alimentos que Deus criou para serem recebidos, com ações de graças, pelos fiéis e por quantos conhecem plenamente a verdade;

[12]A diakónusok legyenek egyfeleségű férfiak, akik mind gyermekeiket, mind a maguk háza népét jól vezetik.
[13]Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet szereznek maguknak, és nagy bátorságot nyernek a Jézus Krisztusba vetett hit hirdetésére.

A kegyesség titka

[14]Ezeket pedig abban a reményben írom neked, hogy hamarosan eljutok hozzád.
[15]Ha pedig késnék, ezekből tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja:

[16]Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.

1 Timóteushoz 4

Isten minden teremtménye jó

[1]A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak;

[2]és olyanokra, akik képmutató módon hazugságot hirdetnek, mert lelkiismeretük érzéketlenné vált.
[3]Ezek tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, amelyeket Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők és azok, akik megismerték az igazságot.

[4] pois tudo que Deus criou é bom, e, recebido com ações de graças, nada é recusável,

[5] porque, pela palavra de Deus e pela oração, é santificado.

Exortação à fidelidade e à diligência no ministério

[6] Expondo estas coisas aos irmãos, serás bom ministro de Cristo Jesus, alimentado com as palavras da fé e da boa doutrina que tens seguido.

[7] Mas rejeita as fábulas profanas e de velhas caducas. Exercita-te, pessoalmente, na piedade.

[8] Pois o exercício físico para pouco é proveitoso, mas a piedade para tudo é proveitosa, porque tem a promessa da vida que agora é e da que há de ser.

[9] Fiel é esta palavra e digna de inteira aceitação.

[10] Ora, é para esse fim que labutamos e nos esforçamos sobremodo, porquanto temos posto a nossa esperança no Deus vivo, Salvador de todos os homens, especialmente dos fiéis.

[11] Ordena e ensina estas coisas.

[12] Ninguém despreze a tua mocidade; pelo contrário, torna-te padrão dos fiéis, na palavra, no procedimento, no amor, na fé, na pureza.

[13] Até à minha chegada, aplica-te à leitura, à exortação, ao ensino.

[14] Não te faças negligente para com o dom que há em ti, o qual te foi concedido

[4]Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele,

[5]mert Isten igéje és a könyörgés megszenteli.

A kegyesség haszna

[6]Ha ezeket tanítod a testvéreknek, jó szolgája leszel Krisztus Jézusnak, hiszen a hit és az igaz tanítás igéivel táplálkozol, amelynek követőjévé lettél.

[7]A szentségtörő és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el, inkább fegyelmezd magad a kegyességben,

[8]mert a test fegyelmezésének kevés a haszna, a kegyesség viszont mindenre hasznos, mert megvan benne a jelen és a jövendő élet ígérete.

[9]Igaz beszéd ez, és teljes elfogadásra méltó;

[10]hiszen azért fáradozunk és küzdünk, mert az élő Istenben reménykedünk, aki üdvözítője minden embernek, de leginkább a hívőknek.

[11]Rendeld el ezeket, és tanítsd!

Timóteus legyen példa a gyülekezetben

[12]Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.

[13]Amíg megérkezem, legyen gondod a Szentírás felolvasására, az igehirdetésre, a tanításra.

[14]Ne hanyagold el a benned levő kegyelmi ajándékot, amelyet prófécia által kaptál a vének kézrátételével.

mediante profecia, com a imposição das mãos do presbitério.

15 Medita estas coisas e nelas sê diligente, para que o teu progresso a todos seja manifesto.

16 Tem cuidado de ti mesmo e da doutrina. Continua nestes deveres; porque, fazendo assim, salvarás tanto a ti mesmo como aos teus ouvintes.

15Ezekkel törődj, ezekkel foglalkozz, hogy előrehaladásod nyilvánvaló legyen mindenki előtt.

16Legyen gondod önmagadra és a tanításra, maradj meg ezek mellett, mert ha így cselekszel, megmented magadat is, hallgatóidat is.

1 Timóteo 5

Os deveres dos pastores para com várias classes de pessoas

1 Não repreendas ao homem idoso; antes, exorta-o como a pai; aos moços, como a irmãos;

2 às mulheres idosas, como a mães; às moças, como a irmãs, com toda a pureza.

Das viúvas

3 Honra as viúvas verdadeiramente viúvas.

4 Mas, se alguma viúva tem filhos ou netos, que estes aprendam primeiro a exercer piedade para com a própria casa e a recompensar a seus progenitores; pois isto é aceitável diante de Deus.

5 Aquela, porém, que é verdadeiramente viúva e não tem amparo espera em Deus e persevera em súplicas e orações, noite e dia;

6 entretanto, a que se entrega aos prazeres, mesmo viva, está morta.

7 Prescreve, pois, estas coisas, para que sejam irrepreensíveis.

1 Timóteushoz 5

A gyülekezet megintésének módja

1Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem intsd mint apádat, a fiatalabbat pedig mint öcsédet,

2az idősebb asszonyt mint anyádat, a fiatalabbat mint húgodat: teljes tisztasággal.

Az özvegyekről

3Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld.

4Ha pedig egy özvegyasszonynak vannak gyermekei vagy unokái, akkor ezek először azt tanulják meg, hogy saját családjukról istenfélő módon gondoskodjanak, és hálájukat szüleik iránt így rójják le, mert ez kedves Istennek.

5A valóban özvegy és magára maradt asszony pedig Istenben reménykedik, és kitart a könyörgésben és imádkozásban éjjel és nappal.

6A kicsapongó pedig már életében halott.

7Ezekről a dolgokról is rendelkezzél, hogy feddhetetlenek legyenek.

[8] Ora, se alguém não tem cuidado dos seus e especialmente dos da própria casa, tem negado a fé e é pior do que o descrente.
[9] Não seja inscrita senão viúva que conte ao menos sessenta anos de idade, tenha sido esposa de um só marido,
[10] seja recomendada pelo testemunho de boas obras, tenha criado filhos, exercitado hospitalidade, lavado os pés aos santos, socorrido a atribulados, se viveu na prática zelosa de toda boa obra.
[11] Mas rejeita viúvas mais novas, porque, quando se tornam levianas contra Cristo, querem casar-se,
[12] tornando-se condenáveis por anularem o seu primeiro compromisso.

[13] Além do mais, aprendem também a viver ociosas, andando de casa em casa; e não somente ociosas, mas ainda tagarelas e intrigantes, falando o que não devem.

[14] Quero, portanto, que as viúvas mais novas se casem, criem filhos, sejam boas donas de casa e não dêem ao adversário ocasião favorável de maledicência.

[15] Pois, com efeito, já algumas se desviaram, seguindo a Satanás.
[16] Se alguma crente tem viúvas em sua família, socorra-as, e não fique sobrecarregada a igreja, para que esta possa socorrer as que são verdadeiramente viúvas.

Acerca dos presbíteros. Vários conselhos

[8]Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.
[9]Az özvegyasszonyok közé csak olyat szabad bejegyezni, aki nem fiatalabb hatvan évesnél, aki egy férfi felesége volt,
[10]aki mellett jó cselekedetei tanúskodnak: gyermekeket nevelt fel, vendégszerető volt, a szentek lábát megmosta, elesetteken segített, mindenféle jó cselekedetre kész volt.
[11]A fiatalabb özvegyeket pedig ne jegyezd be, mert ha feltámad bennük a vágy, hogy férjhez menjenek, elfordulnak Krisztustól.
[12]Ezek ítéletet vonnak magukra, mert előző fogadalmukat megszegték.
[13]Ráadásul semmittevők is, akik megszokták, hogy házról házra járjanak; de nemcsak semmittevők, hanem fecsegők is, a más dolgába avatkoznak, és olyanokat beszélnek, amilyeneket nem kellene.
[14]Azt akarom tehát, hogy a fiatalabb özvegyek menjenek férjhez, szüljenek gyermekeket, vezessenek háztartást, és ne adjanak semmi alkalmat az ellenségnek a gyalázkodásra.

[15]Mert egyesek már a Sátánhoz hajlottak.

[16]Ha egy hívő asszonynak özvegyasszony hozzátartozói vannak, segítse őket, ne terheljék a gyülekezetet, hogy az a valóban özvegyeket segíthesse.

A presbiterekről

[17] Devem ser considerados merecedores de dobrados honorários os presbíteros que presidem bem, com especialidade os que se afadigam na palavra e no ensino.
[18] Pois a Escritura declara: Não amordaces o boi, quando pisa o trigo. E ainda: O trabalhador é digno do seu salário.
[19] Não aceites denúncia contra presbítero, senão exclusivamente sob o depoimento de duas ou três testemunhas.
[20] Quanto aos que vivem no pecado, repreende-os na presença de todos, para que também os demais temam.

[21] Conjuro-te, perante Deus, e Cristo Jesus, e os anjos eleitos, que guardes estes conselhos, sem prevenção, nada fazendo com parcialidade.
[22] A ninguém imponhas precipitadamente as mãos. Não te tornes cúmplice de pecados de outrem. Conserva-te a ti mesmo puro.
[23] Não continues a beber somente água; usa um pouco de vinho, por causa do teu estômago e das tuas freqüentes enfermidades.
[24] Os pecados de alguns homens são notórios e levam a juízo, ao passo que os de outros só mais tarde se manifestam.
[25] Da mesma sorte também as boas obras, antecipadamente, se evidenciam e, quando assim não seja, não podem ocultar-se.

1 Timóteo 6

Dos senhores e dos servos

[17]A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.
[18]Mert azt mondja az Írás: „Nyomtató ökörnek ne kösd be a száját”, és „Méltó a munkás a maga bérére”.

[19]Presbiter ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy három tanú szavára”.

[20]Akik vétkeznek, azokat mindenki előtt fedd meg, hogy a többiekben is félelem támadjon.

A gyülekezet vezetése részrehajlás nélkül

[21]Kérve kérlek, Istenre, Krisztus Jézusra és a választott angyalokra, hogy tartsd meg ezeket előítélet nélkül, és semmit se tégy részrehajlásból.

[2]A kézrátételt ne siesd el senkinél! Mások bűneiben ne légy részes! Tisztán őrizd meg önmagadat!

[23]Ezután ne csak vizet igyál, hanem – gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel – élj egy kevés borral is.

[24]Némely ember bűnei nyilvánvalók, és előtte mennek az ítéletre; mások bűnei viszont csak később derülnek ki.

[25]Ugyanígy nyilvánvalók a jó cselekedetek is, és amelyek másfélék, azok sem rejthetők el.

1 Timóteushoz 6

A szolgákról

[1] Todos os servos que estão debaixo de jugo considerem dignos de toda honra o próprio senhor, para que o nome de Deus e a doutrina não sejam blasfemados.

[2] Também os que têm senhor fiel não o tratem com desrespeito, porque é irmão; pelo contrário, trabalhem ainda mais, pois ele, que partilha do seu bom serviço, é crente e amado. Ensina e recomenda estas coisas.

Os falsos mestres e os perigos da riqueza

[3] Se alguém ensina outra doutrina e não concorda com as sãs palavras de nosso SENHOR Jesus Cristo e com o ensino segundo a piedade,

[4] é enfatuado, nada entende, mas tem mania por questões e contendas de palavras, de que nascem inveja, provocação, difamações, suspeitas malignas,

[5] altercações sem fim, por homens cuja mente é pervertida e privados da verdade, supondo que a piedade é fonte de lucro.

[6] De fato, grande fonte de lucro é a piedade com o contentamento.

[7] Porque nada temos trazido para o mundo, nem coisa alguma podemos levar dele.

[8] Tendo sustento e com que nos vestir, estejamos contentes.

[9] Ora, os que querem ficar ricos caem em tentação, e cilada, e em muitas concupiscências insensatas e perniciosas, as quais afogam os homens na ruína e perdição.

[1]Akik iga alatt görnyedő szolgák, a saját uraikat méltassák teljes tiszteletre, hogy Isten nevét és a tanítást ne káromolják miattuk.

[2]Akiknek pedig hívő uraik vannak, ne becsüljék le őket azért, mert testvérek, hanem annál szívesebben szolgáljanak nekik, mert hívők és szeretettek, akik a jó cselekvésére törekszenek. Ezeket tanítsd és hirdesd!

Óvás a tévtanoktól és a pénzimádattól

[3]Ha valaki tévtanokat hirdet, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédéhez és a kegyességhez illő tanításhoz,

[4]az felfuvalkodott, és nem tud semmit, hanem a vitatkozás és a szóharc betegségében szenved, amelyből irigység, viszálykodás, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás származik.

[5]Ezek megbomlott elméjű és az igazságot elvető emberek torzsalkodásai, akik a kegyességet a nyerészkedés eszközének tekintik.

[6]Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel,

[7]mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.

[8]De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele.

[9]Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe, csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik.

[10] Porque o amor do dinheiro é raiz de todos os males; e alguns, nessa cobiça, se desviaram da fé e a si mesmos se atormentaram com muitas dores.

Apelo para Timóteo

[11] Tu, porém, ó homem de Deus, foge destas coisas; antes, segue a justiça, a piedade, a fé, o amor, a constância, a mansidão.

[12] Combate o bom combate da fé. Toma posse da vida eterna, para a qual também foste chamado e de que fizeste a boa confissão perante muitas testemunhas.

[13] Exorto-te, perante Deus, que preserva a vida de todas as coisas, e perante Cristo Jesus, que, diante de Pôncio Pilatos, fez a boa confissão,

[14] que guardes o mandato imaculado, irrepreensível, até à manifestação de nosso SENHOR Jesus Cristo;

[15] a qual, em suas épocas determinadas, há de ser revelada pelo bendito e único Soberano, o Rei dos reis e SENHOR dos senhores;

[16] o único que possui imortalidade, que habita em luz inacessível, a quem homem algum jamais viu, nem é capaz de ver. A ele honra e poder eterno. Amém!

Acerca dos ricos

[17] Exorta aos ricos do presente século que não sejam orgulhosos, nem depositem a sua esperança na instabilidade da riqueza, mas em Deus, que tudo nos proporciona ricamente para nosso aprazimento;

[10]Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.

A hit nemes harcának megharcolása

[11]Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre.

[12]Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.

[13]Meghagyom neked Isten színe előtt, aki életet ad mindennek, és Krisztus Jézus színe előtt, aki Poncius Pilátus alatt bizonyságot tett azzal a szép hitvallással,

[14]hogy tartsd meg a parancsolatot szeplőtelenül, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig.

[15]Ezt a maga idején megmutatja majd a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura.

[16]Övé egyedül a halhatatlanság, aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat: övé a tisztelet és az örökkévaló hatalom. Ámen.

A gazdagokról

[17]Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsold meg, hogy ne legyenek gőgösek, és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk.

[18] que pratiquem o bem, sejam ricos de boas obras, generosos em dar e prontos a repartir;

[19] que acumulem para si mesmos tesouros, sólido fundamento para o futuro, a fim de se apoderarem da verdadeira vida.

O conselho final e a bênção apostólica

[20] E tu, ó Timóteo, guarda o que te foi confiado, evitando os falatórios inúteis e profanos e as contradições do saber, como falsamente lhe chamam,

[21] pois alguns, professando-o, se desviaram da fé. A graça seja convosco.

[18]A gazdagok tegyenek jót, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, adakozzanak szívesen, javaikat osszák meg másokkal,

[19]gyűjtsenek maguknak jó alapot a jövendőre, hogy elnyerjék az igazi életet.

A letétbe adott kincs megőrzése. Áldás

[20]Timóteus, őrizd meg a rád bízott kincset. Fordulj el a hazug módon ismeretnek nevezett szentségtelen, üres beszédektől és ellenvetésektől,

[21]amelyeket egyesek elfogadva eltévelyedtek a hittől. A kegyelem veletek!

Segunda epístola de Paulo a Timóteo	PÁL MÁSODIK LEVELE TIMÓTEUSHOZ
2 Timóteo 1	**2 Timóteushoz 1**
Prefácio e saudação	**Címzés, üdvözlés**
1 Paulo, apóstolo de Cristo Jesus, pela vontade de Deus, de conformidade com a promessa da vida que está em Cristo Jesus,	1Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola, a Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint,
2 ao amado filho Timóteo, graça, misericórdia e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso SENHOR.	2Timóteusnak, szeretett fiának: Kegyelem, irgalom, békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.
Ação de graças	**Hálaadás Timóteus képmutatás nélküli hitéért**
3 Dou graças a Deus, a quem, desde os meus antepassados, sirvo com consciência pura, porque, sem cessar, me lembro de ti nas minhas orações, noite e dia.	3Hálát adok Istennek, akinek őseimhez hasonlóan tiszta lelkiismerettel szolgálok, amikor szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könyörgéseimben,
4 Lembrado das tuas lágrimas, estou ansioso por ver-te, para que eu transborde de alegria	4és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el.
5 pela recordação que guardo de tua fé sem fingimento, a mesma que, primeiramente, habitou em tua avó Lóide e em tua mãe Eunice, e estou certo de que também, em ti.	5Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.
A prática do zelo, da firmeza e da fidelidade	
6 Por esta razão, pois, te admoesto que reavives o dom de Deus que há em ti pela imposição das minhas mãos.	6Ezért emlékeztetlek téged, hogy éleszd fel magadban Isten kegyelmi ajándékának tüzét, amely kézrátételem által van benned.
7 Porque Deus não nos tem dado espírito de covardia, mas de poder, de amor e de moderação.	7Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.
	Szenvedj együtt az evangéliumért!
8 Não te envergonhes, portanto, do testemunho de nosso SENHOR, nem do seu encarcerado, que sou eu; pelo contrário, participa comigo dos	8Ne szégyelld hát a mi Urunkról szóló bizonyságtételt, se engem, az ő foglyát, hanem szenvedj velem együtt az evangéliumért, Isten ereje által.

sofrimentos, a favor do evangelho, segundo o poder de Deus,

[9] que nos salvou e nos chamou com santa vocação; não segundo as nossas obras, mas conforme a sua própria determinação e graça que nos foi dada em Cristo Jesus, antes dos tempos eternos,

[9]Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.

[10] e manifestada, agora, pelo aparecimento de nosso Salvador Cristo Jesus, o qual não só destruiu a morte, como trouxe à luz a vida e a imortalidade, mediante o evangelho,

[10]Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.

[11] para o qual eu fui designado pregador, apóstolo e mestre

[11]Ennek az evangéliumnak a szolgálatára rendeltettem én hírnökül, apostolul és tanítóul.

[12] e, por isso, estou sofrendo estas coisas; todavia, não me envergonho, porque sei em quem tenho crido e estou certo de que ele é poderoso para guardar o meu depósito até aquele Dia.

[12]Ezért is szenvedem ezeket, de nem szégyellem, mert tudom, kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra.

[13] Mantém o padrão das sãs palavras que de mim ouviste com fé e com o amor que está em Cristo Jesus.

[13]Az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit éntőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben.

[14] Guarda o bom depósito, mediante o Espírito Santo que habita em nós.

[14]A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.

A situação do apóstolo preso e o procedimento de alguns de seus colaboradores

Onésziforosz hűsége

[15] Estás ciente de que todos os da Ásia me abandonaram; dentre eles cito Fígelo e Hermógenes.

[15]Tudod, hogy az Ázsiában levők mind elfordultak tőlem, köztük Figelosz és Hermogenész is.

[16] Conceda o SENHOR misericórdia à casa de Onesíforo, porque, muitas vezes, me deu ânimo e nunca se envergonhou das minhas algemas;

[16]Az Úr legyen könyörületes Onésziforosz háza népe iránt, mert sokszor felüdített engem, és nem szégyellte bilincseimet.

[17] antes, tendo ele chegado a Roma, me procurou solicitamente até me encontrar.
[18] O SENHOR lhe conceda, naquele Dia, achar misericórdia da parte do SENHOR. E tu sabes, melhor do que eu, quantos serviços me prestou ele em Éfeso.

2 Timóteo 2

Os estímulos no combate da fé e no sofrimento por Cristo

[1] Tu, pois, filho meu, fortifica-te na graça que está em Cristo Jesus.

[2] E o que de minha parte ouviste através de muitas testemunhas, isso mesmo transmite a homens fiéis e também idôneos para instruir a outros.
[3] Participa dos meus sofrimentos como bom soldado de Cristo Jesus.
[4] Nenhum soldado em serviço se envolve em negócios desta vida, porque o seu objetivo é satisfazer àquele que o arregimentou.

[5] Igualmente, o atleta não é coroado se não lutar segundo as normas.

[6] O lavrador que trabalha deve ser o primeiro a participar dos frutos.
[7] Pondera o que acabo de dizer, porque o SENHOR te dará compreensão em todas as coisas.
[8] Lembra-te de Jesus Cristo, ressuscitado de entre os mortos, descendente de Davi, segundo o meu evangelho;

[17]Sőt, amikor Rómában volt, buzgón keresett engem, és meg is talált.
[18]Adja meg neki az Úr, hogy irgalmat találjon nála azon a napon. És hogy milyen nagy szolgálatokat tett Efezusban, azt te tudod a legjobban.

2 Timóteushoz 2

Jézus jó katonájának harca és az üdvösség reménysége

[1]Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van.
[2]És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.
[3]Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája.
[4]Egy harcos sem elegyedik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta.
[5]Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez.
[6]A fáradozó földművesnek kell először a termésből részesülnie.
[7]Gondolkozz azon, amit mondok, mert az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts.
[8]Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom,

[9] pelo qual estou sofrendo até algemas, como malfeitor; contudo, a palavra de Deus não está algemada.

[10] Por esta razão, tudo suporto por causa dos eleitos, para que também eles obtenham a salvação que está em Cristo Jesus, com eterna glória.

[11] Fiel é esta palavra: Se já morremos com ele, também viveremos com ele;

[12] se perseveramos, também com ele reinaremos; se o negamos, ele, por sua vez, nos negará;

[13] se somos infiéis, ele permanece fiel, pois de maneira nenhuma pode negar-se a si mesmo.

As falsas doutrinas e os falsos crentes. Como corrigi-los

[14] Recomenda estas coisas. Dá testemunho solene a todos perante Deus, para que evitem contendas de palavras que para nada aproveitam, exceto para a subversão dos ouvintes.

[15] Procura apresentar-te a Deus aprovado, como obreiro que não tem de que se envergonhar, que maneja bem a palavra da verdade.

[16] Evita, igualmente, os falatórios inúteis e profanos, pois os que deles usam passarão a impiedade ainda maior.

[17] Além disso, a linguagem deles corrói como câncer; entre os quais se incluem Himeneu e Fileto.

[18] Estes se desviaram da verdade, asseverando que a ressurreição já se realizou, e estão pervertendo a fé a alguns.

[9]amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten igéje viszont nincs bilincsbe verve.

[10]Ezért tehát mindent elviselek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel.

[11]Igaz beszéd ez: Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is.

[12]Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket.

[13]Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert önmagát meg nem tagadhatja.

Óvás a szóharcoktól

[14]Ezekre emlékeztesd, és Isten színe előtt bizonyságot téve kérd őket: ne folytassanak haszontalan szóharcot a hallgatók romlására.

[15]Igyekezz kipróbált emberként megállni Isten előtt, mint aki nem vall szégyent a munkájával, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét.

[16]A szentségtörő, üres fecsegők elől pedig térj ki, mert egyre messzebb mennek az istentelenségben,

[17]és szavuk úgy terjed, mint a rákos fekély. Közülük való Himenaiosz és Filétosz,

[18]akik az igazságtól eltévelyedtek, amikor azt mondják, hogy a feltámadás már megtörtént, és ezzel feldúlják egyesek hitét.

Isten szilárd alapvetése és pecsétje

[19] Entretanto, o firme fundamento de Deus permanece, tendo este selo: O SENHOR conhece os que lhe pertencem. E mais: Aparte-se da injustiça todo aquele que professa o nome do SENHOR.

[20] Ora, numa grande casa não há somente utensílios de ouro e de prata; há também de madeira e de barro. Alguns, para honra; outros, porém, para desonra.

[21] Assim, pois, se alguém a si mesmo se purificar destes erros, será utensílio para honra, santificado e útil ao seu possuidor, estando preparado para toda boa obra.

[22] Foge, outrossim, das paixões da mocidade. Segue a justiça, a fé, o amor e a paz com os que, de coração puro, invocam o SENHOR.

[23] E repele as questões insensatas e absurdas, pois sabes que só engendram contendas.

[24] Ora, é necessário que o servo do SENHOR não viva a contender, e sim deve ser brando para com todos, apto para instruir, paciente,

[25] disciplinando com mansidão os que se opõem, na expectativa de que Deus lhes conceda não só o arrependimento para conhecerem plenamente a verdade,

[26] mas também o retorno à sensatez, livrando-se eles dos laços do diabo, tendo sido feitos cativos por ele para cumprirem a sua vontade.

[19]Az Isten által vetett szilárd alap azonban megáll, amelyre ez van pecsételve: „Ismeri az Úr az övéit, és hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja!”

[20]Egy nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fa- és cserépedények is; amazokat megbecsülik, emezek pedig közönséges használatra valók.

[21]Ha tehát valaki megtisztítja magát ezektől, megbecsült, megszentelt edény lesz, az Úrnak is hasznos, és minden jó cselekedetre alkalmas.

Óvás az ifjúkori kísértésektől

[22]Az ifjúkori kívánságot pedig kerüld! Törekedj viszont az igazságra, a hitre, a szeretetre, a békességre azokkal együtt, akik tiszta szívből hívják segítségül az Urat.

[23]Az ostoba és éretlen vitatkozások elől térj ki, tudva, hogy ezek viszálykodást szülnek.

[24]De az Úr szolgája ne viszálykodjék, hanem legyen barátságos mindenkihez, tanításra alkalmas és türelmes,

[25]aki szelídséggel neveli az ellenszegülőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer, hogy megtérve megismerjék az igazságot,

[26]és felocsúdjanak az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket, hogy akaratát teljesítsék.

2 Timóteo 3

Os males e as corrupções dos últimos dias

[1] Sabe, porém, isto: nos últimos dias, sobrevirão tempos difíceis,

[2] pois os homens serão egoístas, avarentos, jactanciosos, arrogantes, blasfemadores, desobedientes aos pais, ingratos, irreverentes,

[3] desafeiçoados, implacáveis, caluniadores, sem domínio de si, cruéis, inimigos do bem,

[4] traidores, atrevidos, enfatuados, mais amigos dos prazeres que amigos de Deus,

[5] tendo forma de piedade, negando-lhe, entretanto, o poder. Foge também destes.

[6] Pois entre estes se encontram os que penetram sorrateiramente nas casas e conseguem cativar mulherinhas sobrecarregadas de pecados, conduzidas de várias paixões,

[7] que aprendem sempre e jamais podem chegar ao conhecimento da verdade.

[8] E, do modo por que Janes e Jambres resistiram a Moisés, também estes resistem à verdade. São homens de todo corrompidos na mente, réprobos quanto à fé;

[9] eles, todavia, não irão avante; porque a sua insensatez será a todos evidente, como também aconteceu com a daqueles.

Paulo elogia a Timóteo por sua firmeza e o exorta a permanecer leal à verdade

2 Timóteushoz 3

Az utolsó idők ámítói

[1]Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek.

[2]Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárak lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek,

[3]szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók,

[4]árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint Istent.

[5]Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől.

[6]Mert ezek közül valók azok, akik belopakodnak a házakba, és rabul ejtik a bűnökkel terhelt és sokféle vágytól űzött asszonykákat.

[7]Ezek mindig tanulnak, de az igazságot sohasem ismerik meg.

[8]Ahogyan Jannész és Jambrész ellenszegültek Mózesnek, úgy álltak ellent az igazságnak ezek a megromlott értelmű, hit szempontjából megbízhatatlan emberek is.

[9]De nem jutnak messzire, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, mint ahogy amazoké is az lett.

A szent iratokhoz és az apostoli tanításhoz való hűség

[10] Tu, porém, tens seguido, de perto, o meu ensino, procedimento, propósito, fé, longanimidade, amor, perseverança,

[10]Te azonban követőjévé lettél az én tanításomnak, életmódomnak, szándékomnak, hitemnek, türelmemnek, szeretetemnek, állhatatosságomnak,

[11] as minhas perseguições e os meus sofrimentos, quais me aconteceram em Antioquia, Icônio e Listra, – que variadas perseguições tenho suportado! De todas, entretanto, me livrou o SENHOR.

[11]üldöztetéseimnek, szenvedéseimnek, amelyek Antiókhiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Milyen nagy üldöztetéseket viseltem el, és mindegyikből megszabadított az Úr!

[12] Ora, todos quantos querem viver piedosamente em Cristo Jesus serão perseguidos.

[12]De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják.

[13] Mas os homens perversos e impostores irão de mal a pior, enganando e sendo enganados.

[13]A gonosz emberek és ámítók pedig még tovább mennek a rosszban, tévelyegve és másokat is megtévesztve.

A inspiração, valor e utilidade das Santas Escrituras

[14] Tu, porém, permanece naquilo que aprendeste e de que foste inteirado, sabendo de quem o aprendeste

[14]De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad,

[15] e que, desde a infância, sabes as sagradas letras, que podem tornar-te sábio para a salvação pela fé em Cristo Jesus.

[15]mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.

[16] Toda a Escritura é inspirada por Deus e útil para o ensino, para a repreensão, para a correção, para a educação na justiça,

[16]A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre;

[17] a fim de que o homem de Deus seja perfeito e perfeitamente habilitado para toda boa obra.

[17]hogy tökéletes legyen Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

2 Timóteo 4

A fidelidade e o zelo na pregação

[1] Conjuro-te, perante Deus e Cristo Jesus, que há de julgar vivos e mortos, pela sua manifestação e pelo seu reino:

2 Timóteushoz 4

Az evangéliumi szolgálat hű betöltése

[1]Kérve kérlek Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat; az ő eljövetelére és országára kérlek:

[2] prega a palavra, insta, quer seja oportuno, quer não, corrige, repreende, exorta com toda a longanimidade e doutrina.

[3] Pois haverá tempo em que não suportarão a sã doutrina; pelo contrário, cercar-se-ão de mestres segundo as suas próprias cobiças, como que sentindo coceira nos ouvidos;

[4] e se recusarão a dar ouvidos à verdade, entregando-se às fábulas.

[5] Tu, porém, sê sóbrio em todas as coisas, suporta as aflições, faze o trabalho de um evangelista, cumpre cabalmente o teu ministério.

O apóstolo prevê o seu martírio

[6] Quanto a mim, estou sendo já oferecido por libação, e o tempo da minha partida é chegado.

[7] Combati o bom combate, completei a carreira, guardei a fé.

[8] Já agora a coroa da justiça me está guardada, a qual o SENHOR, reto juiz, me dará naquele Dia; e não somente a mim, mas também a todos quantos amam a sua vinda.

O apóstolo abandonado pelos homens, não por Deus

[9] Procura vir ter comigo depressa.

[10] Porque Demas, tendo amado o presente século, me abandonou e se foi para Tessalônica; Crescente foi para a Galácia, Tito, para a Dalmácia.

[11] Somente Lucas está comigo. Toma contigo Marcos e traze-o, pois me é útil para o ministério.

[2]hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással.

[3]Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük.

[4]Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak.

[5]Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.

Pál elvégezte futását

[6]Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje.

[7]Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam,

[8]végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.

Pál helyzete és üzenetei

[9]Igyekezz minél előbb hozzám jönni,

[10]mert Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalonikába; Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába.

[11]Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban.

[12] Quanto a Tíquico, mandei-o até Éfeso.

[13] Quando vieres, traze a capa que deixei em Trôade, em casa de Carpo, bem como os livros, especialmente os pergaminhos.

[14] Alexandre, o latoeiro, causou-me muitos males; o SENHOR lhe dará a paga segundo as suas obras.

[15] Tu, guarda-te também dele, porque resistiu fortemente às nossas palavras.

[16] Na minha primeira defesa, ninguém foi a meu favor; antes, todos me abandonaram. Que isto não lhes seja posto em conta!

[17] Mas o SENHOR me assistiu e me revestiu de forças, para que, por meu intermédio, a pregação fosse plenamente cumprida, e todos os gentios a ouvissem; e fui libertado da boca do leão.

[18] O SENHOR me livrará também de toda obra maligna e me levará salvo para o seu reino celestial. A ele, glória pelos séculos dos séculos. Amém!

As saudações finais e a bênção

[19] Saúda Prisca, e Áqüila, e a casa de Onesíforo.

[20] Erasto ficou em Corinto. Quanto a Trófimo, deixei-o doente em Mileto.

[21] Apressa-te a vir antes do inverno. Êubulo te envia saudações; o mesmo fazem Prudente, Lino, Cláudia e os irmãos todos.

[22] O SENHOR seja com o teu espírito. A graça seja convosco.

[12]Tikhikoszt elküldtem Efezusba.

[13]Köpenyemet, amelyet Tróászban Karposznál hagytam, hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is, de főként a pergameneket.

[14]Alexandrosz, a rézműves sok rosszat követett el ellenem. Megfizet majd neki az Úr cselekedetei szerint.

[15]Te is őrizkedj tőle, mert igen hevesen ellenállt a mi beszédeinknek.

[16]Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott. – Ne számítson ez bűneik közé!

[17]De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a népek valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az oroszlán szájából.

[18]Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Üdvözletek, áldás

[19]Köszöntsd Priszkát és Akvilát, meg Onésziforosz háza népét.

[20]Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen.

[21]Igyekezz a tél beállta előtt megjönni. Köszönt téged Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és a testvérek mind.

[22]Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!

Epístola de Paulo a Tito

Tito 1

Prefácio e saudação

[1] Paulo, servo de Deus e apóstolo de Jesus Cristo, para promover a fé que é dos eleitos de Deus e o pleno conhecimento da verdade segundo a piedade,

[2] na esperança da vida eterna que o Deus que não pode mentir prometeu antes dos tempos eternos

[3] e, em tempos devidos, manifestou a sua palavra mediante a pregação que me foi confiada por mandato de Deus, nosso Salvador,

[4] a Tito, verdadeiro filho, segundo a fé comum, graça e paz, da parte de Deus Pai e de Cristo Jesus, nosso Salvador.

Deveres e qualificações dos ministros

[5] Por esta causa, te deixei em Creta, para que pusesses em ordem as coisas restantes, bem como, em cada cidade, constituísses presbíteros, conforme te prescrevi:

[6] alguém que seja irrepreensível, marido de uma só mulher, que tenha filhos crentes que não são acusados de dissolução, nem são insubordinados.

[7] Porque é indispensável que o bispo seja irrepreensível como despenseiro de Deus, não arrogante, não irascível, não dado ao vinho, nem violento, nem cobiçoso de torpe ganância;

PÁL LEVELE TITUSZHOZ

Tituszhoz 1

Címzés, üdvözlés

[1]Pál, Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola Isten választottaiért, hogy higgyenek, és megismerjék az igazságot az igazi kegyesség szerint,

[2]az örök élet reménységére, amelyet Isten, aki nem hazudik, örök idők előtt megígért,

[3]igéjét pedig kijelentette a maga idejében az evangélium hirdetésével, amelyre megbízást kaptam a mi üdvözítő Istenünk rendeléséből.

[4]Titusznak, a közös hitben való igaz fiamnak: Kegyelem és békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Üdvözítőnktől.

Presbiterek, püspökök szolgálatba állítása

[5]Azért hagytalak Krétán, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városonként, ahogyan meghagytam neked:

[6]ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, nem vádolhatók kicsapongással, és nem engedetlenek.

[7]A püspök ugyanis, mint Isten sáfára legyen feddhetetlen, nem önkényeskedő, nem indulatos, nem részeges, nem kötekedő és nem haszonleső,

[8] antes, hospitaleiro, amigo do bem, sóbrio, justo, piedoso, que tenha domínio de si,

[9] apegado à palavra fiel, que é segundo a doutrina, de modo que tenha poder tanto para exortar pelo reto ensino como para convencer os que o contradizem.

Os falsos mestres e as falsas doutrinas

[10] Porque existem muitos insubordinados, palradores frívolos e enganadores, especialmente os da circuncisão.

[11] É preciso fazê-los calar, porque andam pervertendo casas inteiras, ensinando o que não devem, por torpe ganância.

[12] Foi mesmo, dentre eles, um seu profeta, que disse: Cretenses, sempre mentirosos, feras terríveis, ventres preguiçosos.

[13] Tal testemunho é exato. Portanto, repreende-os severamente, para que sejam sadios na fé

[14] e não se ocupem com fábulas judaicas, nem com mandamentos de homens desviados da verdade.

[15] Todas as coisas são puras para os puros; todavia, para os impuros e descrentes, nada é puro. Porque tanto a mente como a consciência deles estão corrompidas.

[16] No tocante a Deus, professam conhecê-lo; entretanto, o negam por suas obras; é por isso que são abomináveis, desobedientes e reprovados para toda boa obra.

Tito 2

Os deveres das várias classes de pessoas crentes

[8]hanem vendégszerető, a jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató,

[9]aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez, hogy az egészséges tanítással tudjon bátorítani, és meg tudja győzni az ellenszegülőket.

A hamis tanítók megfegyelmezése

[10]Mert sokan engedetlenek, fecsegők és ámítók, különösen a körülmetéltek között.

[11]Ezeket el kell hallgattatni, mert egész családokat feldúlnak azzal, hogy aljas nyereség kedvéért azt tanítják, amit nem volna szabad.

[12]Valaki közülük, saját prófétájuk mondta: „A krétaiak megrögzött hazudozók, gonosz vadállatok, lusta, falánk népség.”

[13]Ez a vélemény igaz. Éppen ezért fedd őket szigorúan, hogy egészséges legyen a hitük,

[14]ne foglalkozzanak zsidó mondákkal és az igazságtól elfordult emberek parancsolataival.

[15]Minden tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és a hitetleneknek semmi sem tiszta, sőt szennyes mind az elméjük, mind a lelkiismeretük.

[16]Azt vallják, hogy ismerik Istent, de cselekedeteikkel tagadják, mert utálatosak és engedetlenek, és minden jó cselekedetre alkalmatlanok.

Tituszhoz 2

Idősek, fiatalok, szolgák

[1] Tu, porém, fala o que convém à sã doutrina.

[2] Quanto aos homens idosos, que sejam temperantes, respeitáveis, sensatos, sadios na fé, no amor e na constância.

[3] Quanto às mulheres idosas, semelhantemente, que sejam sérias em seu proceder, não caluniadoras, não escravizadas a muito vinho; sejam mestras do bem,

[4] a fim de instruírem as jovens recém-casadas a amarem ao marido e a seus filhos,

[5] a serem sensatas, honestas, boas donas de casa, bondosas, sujeitas ao marido, para que a palavra de Deus não seja difamada.

[6] Quanto aos moços, de igual modo, exorta-os para que, em todas as coisas, sejam criteriosos.

[7] Torna-te, pessoalmente, padrão de boas obras. No ensino, mostra integridade, reverência,

[8] linguagem sadia e irrepreensível, para que o adversário seja envergonhado, não tendo indignidade nenhuma que dizer a nosso respeito.

[9] Quanto aos servos, que sejam, em tudo, obedientes ao seu senhor, dando-lhe motivo de satisfação; não sejam respondões,

[10] não furtem; pelo contrário, dêem prova de toda a fidelidade, a fim de ornarem, em

[1]Te azonban azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással,

[2]hogy az idős emberek legyenek mértékletesek, tisztességesek és józanok, a hitben, a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek;

[3]ugyanígy az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek; senkit se rágalmazzanak, ne legyenek mértéktelen borivás rabjai, tanítsanak a jóra;

[4]neveljék józanságra a fiatal asszonyokat, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket,

[5]és józanok, tiszta életűek, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten igéjét.

[6]Az ifjakat ugyanígy intsd, hogy legyenek józanok mindenben;

[7]te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot,

[8]beszéded legyen feddhetetlen és egészséges, hogy megszégyenüljön az ellenfél, mivel semmi rosszat sem tud mondani rólunk.

[9]A szolgákat intsd, hogy engedelmeskedjenek uraiknak, legyenek készségesek mindenben, ne feleseljenek,

[10]ne lopjanak, hanem tanúsítsanak igazi, teljes megbízhatóságot, hogy a mi

todas as coisas, a doutrina de Deus, nosso Salvador.

Os gloriosos benefícios da graça salvadora de Cristo

11 Porquanto a graça de Deus se manifestou salvadora a todos os homens,

12 educando-nos para que, renegadas a impiedade e as paixões mundanas, vivamos, no presente século, sensata, justa e piedosamente,

13 aguardando a bendita esperança e a manifestação da glória do nosso grande Deus e Salvador Cristo Jesus,

14 o qual a si mesmo se deu por nós, a fim de remir-nos de toda iniqüidade e purificar, para si mesmo, um povo exclusivamente seu, zeloso de boas obras.

15 Dize estas coisas; exorta e repreende também com toda a autoridade. Ninguém te despreze.

Tito 3

A obediência às autoridades. A salvação pela graça leva às boas obras

1 Lembra-lhes que se sujeitem aos que governam, às autoridades; sejam obedientes, estejam prontos para toda boa obra,

2 não difamem a ninguém; nem sejam altercadores, mas cordatos, dando provas de toda cortesia, para com todos os homens.

3 Pois nós também, outrora, éramos néscios, desobedientes, desgarrados, escravos de toda sorte de paixões e

üdvözítő Istenünk tanításának díszére váljanak mindenben.

Megjelent Isten üdvözítő kegyelme

11Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

12és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban,

13mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését,

14aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.

15Ezt hirdesd! Ints és feddj teljes határozottsággal: senki meg ne vessen téged.

Tituszhoz 3

Engedelmesség az elöljárók és szelídség minden ember iránt

1Emlékeztesd őket arra, hogy rendeljék alá magukat az uralkodóknak és a felsőbbségnek: engedelmeskedjenek, és legyenek készek minden jó cselekedetre.

2Senkit se szóljanak meg, kerüljék a viszálykodást, legyenek megértők, teljes szelídséget tanúsítva minden ember iránt.

Isten emberszeretete és az újjászületés fürdője

3Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai,

prazeres, vivendo em malícia e inveja, odiosos e odiando-nos uns aos outros.

gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők.

[4] Quando, porém, se manifestou a benignidade de Deus, nosso Salvador, e o seu amor para com todos,

[4]De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete,

[5] não por obras de justiça praticadas por nós, mas segundo sua misericórdia, ele nos salvou mediante o lavar regenerador e renovador do Espírito Santo,

[5]nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által,

[6] que ele derramou sobre nós ricamente, por meio de Jesus Cristo, nosso Salvador,

[6]akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által,

[7] a fim de que, justificados por graça, nos tornemos seus herdeiros, segundo a esperança da vida eterna.

[7]hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.

Jó cselekedetek üres vitatkozás helyett

[8] Fiel é esta palavra, e quero que, no tocante a estas coisas, faças afirmação, confiadamente, para que os que têm crido em Deus sejam solícitos na prática de boas obras. Estas coisas são excelentes e proveitosas aos homens.

[8]Igaz ez a beszéd, és szeretném, ha szilárdan tanúskodnál ezek mellett, hogy az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elöl járni: ezek jók és hasznosak az embereknek.

[9] Evita discussões insensatas, genealogias, contendas e debates sobre a lei; porque não têm utilidade e são fúteis.

[9]De kerüld az ostoba vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatokkal kapcsolatos kérdéseket, a viszálykodásokat és a törvényeskedő harcokat, mert ezek haszontalanok és hiábavalók.

[10] Evita o homem faccioso, depois de admoestá-lo primeira e segunda vez,

[10]A szakadást okozó ember elől egy vagy két figyelmeztetés után térj ki,

[11] pois sabes que tal pessoa está pervertida, e vive pecando, e por si mesma está condenada.

[11]tudván, hogy az ilyen ember kivetkőzött önmagából, bűnben él és magában hordja ítéletét.

As recomendações particulares. As saudações finais. A bênção

[12] Quando te enviar Ártemas ou Tíquico, apressa-te a vir até Nicópolis ao meu encontro. Estou resolvido a passar o inverno ali.

Üzenetek, üdvözletek, áldás

[12]Amikor majd elküldöm hozzád Artemászt vagy Tikhikoszt, igyekezz hozzám jönni Nikopoliszba, mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet.

[13] Encaminha com diligência Zenas, o intérprete da lei, e Apolo, a fim de que não lhes falte coisa alguma.

[14] Agora, quanto aos nossos, que aprendam também a distinguir-se nas boas obras a favor dos necessitados, para não se tornarem infrutíferos.

[15] Todos os que se acham comigo te saúdam; saúda quantos nos amam na fé. A graça seja com todos vós.

[13]Zénászt, a törvénytudót, és Apollóst gondosan ellátva engedd útnak, hogy semmiben se legyen hiányuk.

[14]De tanulják meg a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elöl ott, ahol sürgős segítségre van szükség, hogy ne legyenek gyümölcstelenek.

[15]Köszöntenek téged valamennyien, akik velem vannak. Köszöntsd azokat, akik szeretnek minket a hitben. A kegyelem legyen mindnyájatokkal!

Epístola de Paulo a Filemom	PÁL LEVELE FILEMONHOZ
Filemom 1	**Filemonhoz 1**
Prefácio e saudação	**Címzés, üdvözlés**
[1] Paulo, prisioneiro de Cristo Jesus, e o irmão Timóteo, ao amado Filemom, também nosso colaborador,	[1]Pál, Krisztus Jézus foglya és Timóteus, a testvér: Filemonnak, a mi szeretett testvérünknek és munkatársunknak,
[2] e à irmã Áfia, e a Arquipo, nosso companheiro de lutas, e à igreja que está em tua casa,	[2]Appiának, a mi testvérünknek, Arkhipposznak, a mi bajtársunknak és a házadban levő gyülekezetnek.
[3] graça e paz a vós outros, da parte de Deus, nosso Pai, e do SENHOR Jesus Cristo.	[3]Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.
Ação de graças	**Hálaadás Filemon hitéért és szeretetéért**
[4] Dou graças ao meu Deus, lembrando-me, sempre, de ti nas minhas orações,	[4]Hálát adok mindenkor az én Istenemnek, amikor megemlékezem rólad imádságaimban,
[5] estando ciente do teu amor e da fé que tens para com o SENHOR Jesus e todos os santos,	[5]mert hallottam az Úr Jézusba vetett hitedről és a szentek iránt tanúsított szeretetedről,
[6] para que a comunhão da tua fé se torne eficiente no pleno conhecimento de todo bem que há em nós, para com Cristo.	[6]és imádkozom azért, hogy a hitünkben való közösséged eljuttasson téged mindannak a jónak a megismerésére, amely Krisztusért van bennünk.
[7] Pois, irmão, tive grande alegria e conforto no teu amor, porquanto o coração dos santos tem sido reanimado por teu intermédio.	[7]A te szeretetedben sok örömünk és vigasztalásunk volt, mert a szentek szíve felüdült általad, testvérem.
Paulo intercede em favor de Onésimo	**A megtért rabszolga visszaküldése**
[8] Pois bem, ainda que eu sinta plena liberdade em Cristo para te ordenar o que convém,	[8]Krisztusban tehát egészen nyíltan megparancsolhatnám neked azt, ami kötelességed volna,
[9] prefiro, todavia, solicitar em nome do amor, sendo o que sou, Paulo, o velho e, agora, até prisioneiro de Cristo Jesus;	[9]a szeretet miatt azonban inkább csak kérlek, mert ilyen vagyok én, az öreg Pál, most még fogoly is Krisztusért.
[10] sim, solicito-te em favor de meu filho Onésimo, que gerei entre algemas.	[10]Kérlek pedig téged az én fiamért, akit a fogságban szültem, Onészimoszért,

[11] Ele, antes, te foi inútil; atualmente, porém, é útil, a ti e a mim.

[12] Eu to envio de volta em pessoa, quero dizer, o meu próprio coração.

[13] Eu queria conservá-lo comigo mesmo para, em teu lugar, me servir nas algemas que carrego por causa do evangelho;

[14] nada, porém, quis fazer sem o teu consentimento, para que a tua bondade não venha a ser como que por obrigação, mas de livre vontade.

[15] Pois acredito que ele veio a ser afastado de ti temporariamente, a fim de que o recebas para sempre,

[16] não como escravo; antes, muito acima de escravo, como irmão caríssimo, especialmente de mim e, com maior razão, de ti, quer na carne, quer no SENHOR.

[17] Se, portanto, me consideras companheiro, recebe-o, como se fosse a mim mesmo.

[18] E, se algum dano te fez ou se te deve alguma coisa, lança tudo em minha conta.

[19] Eu, Paulo, de próprio punho, o escrevo: Eu pagarei – para não te alegar que também tu me deves até a ti mesmo.

[20] Sim, irmão, que eu receba de ti, no SENHOR, este benefício. Reanima-me o coração em Cristo.

Comunicações pessoais. Saudações e bênção

[21] Certo, como estou, da tua obediência, eu te escrevo, sabendo que farás mais do que estou pedindo.

[11]aki egykor neked haszontalan volt, most pedig neked is, nekem is hasznos.

[12]Visszaküldöm neked őt, vagyis az én szívemet,

[13]pedig magamnál szerettem volna tartani, hogy helyetted szolgáljon nekem az evangéliumért szenvedett fogságomban.

[14]Beleegyezésed nélkül azonban semmit sem akartam tenni, hogy jótetted ne kényszerű, hanem önkéntes legyen.

[15]Hiszen talán azért szakadt el tőled egy időre, hogy örökre visszanyerd,

[16]most már nem úgy mint rabszolgát, hanem rabszolgánál jóval többet: aki nekem is, de sokkal inkább neked, testi értelemben is és az Úrban is szeretett testvéred.

[17]Ha tehát engem társadnak tartasz, fogadd őt úgy, mint engem.

[18]Ha pedig valamivel megbántott vagy tartozik, azt nekem számítsd fel.

[19]Én, Pál, saját kezemmel írom ezt: Én megadom neked! Azt nem akarom mondani, hogy önmagaddal is tartozol nekem.

[20]Bizony, testvérem, bárcsak hasznodat vehetném az Úrban! Nyugtasd meg az én szívemet Krisztusban.

Üzenetek, üdvözletek, áldás

[21]Engedelmességedben bízva írok neked, mert tudom, hogy többet is megteszel annál, amit mondok.

[22] E, ao mesmo tempo, prepara-me também pousada, pois espero que, por vossas orações, vos serei restituído.
[23] Saúdam-te Epafras, prisioneiro comigo, em Cristo Jesus,
[24] Marcos, Aristarco, Demas e Lucas, meus cooperadores.
[25] A graça do SENHOR Jesus Cristo seja com o vosso espírito.

[22]Egyúttal készíts szállást is nekem, mert remélem, hogy imádságotokért ajándékul kaptok engem.
[23]Köszönt téged Epafrász, fogolytársam Krisztus Jézusban,
[24]Márk, Arisztarkhosz, Démász és Lukács, az én munkatársaim.
[25]Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Epístola aos Hebreus

Hebreus 1

A revelação de Deus

1 Havendo Deus, outrora, falado, muitas vezes e de muitas maneiras, aos pais, pelos profetas,

2 nestes últimos dias, nos falou pelo Filho, a quem constituiu herdeiro de todas as coisas, pelo qual também fez o universo.

3 Ele, que é o resplendor da glória e a expressão exata do seu Ser, sustentando todas as coisas pela palavra do seu poder, depois de ter feito a purificação dos pecados, assentou-se à direita da Majestade, nas alturas,

4 tendo-se tornado tão superior aos anjos quanto herdou mais excelente nome do que eles.

Cristo é o Filho, os anjos são ministros

5 Pois a qual dos anjos disse jamais: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei? E outra vez: Eu lhe serei Pai, e ele me será Filho?

6 E, novamente, ao introduzir o Primogênito no mundo, diz: E todos os anjos de Deus o adorem.

7 Ainda, quanto aos anjos, diz: Aquele que a seus anjos faz ventos, e a seus ministros, labareda de fogo;

8 mas acerca do Filho: O teu trono, ó Deus, é para todo o sempre; e: Cetro de eqüidade é o cetro do seu reino.

9 Amaste a justiça e odiaste a iniqüidade; por isso, Deus, o teu Deus, te ungiu com o

A ZSIDÓKHOZ ÍRT LEVÉL

Zsidókhoz 1

Isten tökéletes kijelentése Fia által

1Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által,

2ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.

3Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbjára ült.

4Annyival feljebb való az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt náluk.

Krisztus méltósága nagyobb az angyalokénál

5Mert az angyalok közül kinek mondta valaha Isten: „Fiam vagy te, ma nemzettelek téged!”, majd pedig: „Atyja leszek, és ő az én Fiam lesz.”

6Amikor pedig bevezeti az elsőszülöttet a világba, ismét így szól: „Imádja őt Isten minden angyala!”

7És az angyalokról ezt mondja ugyan: „Angyalait szelekké teszi, és szolgáit tűz lángjává”,

8de a Fiúról így szól: „A te trónusod örökké megáll, ó, Isten, és királyi pálcád az igazság pálcája.

9Szereted az igazságot, és gyűlölöd a gonoszságot: ezért kent fel téged Isten, a te Istened öröm olajával társaid fölé.”

óleo de alegria como a nenhum dos teus companheiros.

10 Ainda: No princípio, SENHOR, lançaste os fundamentos da terra, e os céus são obra das tuas mãos;

11 eles perecerão; tu, porém, permaneces; sim, todos eles envelhecerão qual veste;

12 também, qual manto, os enrolarás, e, como vestes, serão igualmente mudados; tu, porém, és o mesmo, e os teus anos jamais terão fim.

13 Ora, a qual dos anjos jamais disse: Assenta-te à minha direita, até que eu ponha os teus inimigos por estrado dos teus pés?

14 Não são todos eles espíritos ministradores, enviados para serviço a favor dos que hão de herdar a salvação?

Hebreus 2

O perigo da negligência

1 Por esta razão, importa que nos apeguemos, com mais firmeza, às verdades ouvidas, para que delas jamais nos desviemos.

2 Se, pois, se tornou firme a palavra falada por meio de anjos, e toda transgressão ou desobediência recebeu justo castigo,

3 como escaparemos nós, se negligenciarmos tão grande salvação? A qual, tendo sido anunciada inicialmente pelo SENHOR, foi-nos depois confirmada pelos que a ouviram;

4 dando Deus testemunho juntamente com eles, por sinais, prodígios e vários milagres

10„Te vetettél, Uram, alapot a földnek kezdetben; és a te kezed alkotása az ég.

11Azok elpusztulnak, de te megmaradsz, és azok mind elavulnak, mint a ruha,

12és összegöngyölíted őket, mint egy palástot, és mint a ruha, elváltoznak; te pedig ugyanaz maradsz; és esztendeid nem fogynak el soha.”

13Az angyalok közül kinek mondta valaha: „Ülj az én jobbomra, amíg ellenségeidet lábad zsámolyává teszem.”

14Vajon ezek nem mind szolgáló lelkek? Azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget.

Zsidókhoz 2

Figyeljünk a Jézustól hallottakra!

1Ezért tehát még jobban kell figyelnünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.

2Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését,

3akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az Úr hirdetett először? Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra,

4Isten pedig velük együtt tett bizonyságot jelekkel és csodákkal, sokféle erővel és a

e por distribuições do Espírito Santo, segundo a sua vontade.

Jesus coroado de glória: sumo sacerdote idôneo e compassivo

5 Pois não foi a anjos que sujeitou o mundo que há de vir, sobre o qual estamos falando;

6 antes, alguém, em certo lugar, deu pleno testemunho, dizendo: Que é o homem, que dele te lembres? Ou o filho do homem, que o visites?

7 Fizeste-o, por um pouco, menor que os anjos, de glória e de honra o coroaste [e o constituíste sobre as obras das tuas mãos].

8 Todas as coisas sujeitaste debaixo dos seus pés. Ora, desde que lhe sujeitou todas as coisas, nada deixou fora do seu domínio. Agora, porém, ainda não vemos todas as coisas a ele sujeitas;

9 vemos, todavia, aquele que, por um pouco, tendo sido feito menor que os anjos, Jesus, por causa do sofrimento da morte, foi coroado de glória e de honra, para que, pela graça de Deus, provasse a morte por todo homem.

10 Porque convinha que aquele, por cuja causa e por quem todas as coisas existem, conduzindo muitos filhos à glória, aperfeiçoasse, por meio de sofrimentos, o Autor da salvação deles.

11 Pois, tanto o que santifica como os que são santificados, todos vêm de um só. Por isso, é que ele não se envergonha de lhes chamar irmãos,

Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét.

Jézus szenvedésen át jutott a dicsőségbe

5Mert nem angyalok uralma alá rendelte az eljövendő világot, amelyről szólunk.

6Sőt valahol valaki így tett bizonyságot: „Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá?

7Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg,

8mindent lába alá vetettél.” Ha ugyanis mindent alávetett neki, akkor semmit sem hagyott, ami ne volna neki alávetve. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden az uralma alatt áll,

9azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és méltósággal koronáztatott meg, hiszen ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

10Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, hogy őt, aki számtalan fiát vezeti dicsőségre, üdvösségük szerzőjét szenvedések által tegye tökéletessé.

11Mert a megszentelő és a megszenteltek mind ugyanattól származnak, ezért nem szégyelli őket testvéreinek nevezni,

[12] dizendo: A meus irmãos declararei o teu nome, cantar-te-ei louvores no meio da congregação.

[13] E outra vez: Eu porei nele a minha confiança. E ainda: Eis aqui estou eu e os filhos que Deus me deu.

[14] Visto, pois, que os filhos têm participação comum de carne e sangue, destes também ele, igualmente, participou, para que, por sua morte, destruísse aquele que tem o poder da morte, a saber, o diabo,

[15] e livrasse todos que, pelo pavor da morte, estavam sujeitos à escravidão por toda a vida.

[16] Pois ele, evidentemente, não socorre anjos, mas socorre a descendência de Abraão.

[17] Por isso mesmo, convinha que, em todas as coisas, se tornasse semelhante aos irmãos, para ser misericordioso e fiel sumo sacerdote nas coisas referentes a Deus e para fazer propiciação pelos pecados do povo.

[18] Pois, naquilo que ele mesmo sofreu, tendo sido tentado, é poderoso para socorrer os que são tentados.

Hebreus 3

Cristo é superior a Moisés. O perigo da incredulidade e da desobediência

[1] Por isso, santos irmãos, que participais da vocação celestial, considerai atentamente o Apóstolo e Sumo Sacerdote da nossa confissão, Jesus,

[12]amikor így szól: „Hirdetem nevedet testvéreimnek, a gyülekezet körében dicsérlek téged.”

[13]És ismét: „Én őbenne reménykedem”, majd újra: „Íme, itt vagyok, én és a gyermekek, akiket Isten adott nekem.”

[14]Mivel pedig a gyermekek test és vér részesei, ő is hozzájuk hasonlóan részese lett ezeknek, hogy halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt;

[15]és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.

[16]Mert nyilván nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám utódait karolja fel.

[17]Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie a testvéreihez, hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.

[18]Mivel maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.

Zsidókhoz 3

Krisztus feljebbvaló Mózesnél

[1]Ezért, szent testvéreim, mennyei elhívás részesei, figyeljetek hitvallásunk apostolára és főpapjára, Jézusra,

[2] o qual é fiel àquele que o constituiu, como também o era Moisés em toda a casa de Deus.

[2]aki hű az ő megbízójához, ahogyan Mózes is hű volt az ő egész házában.

[3] Jesus, todavia, tem sido considerado digno de tanto maior glória do que Moisés, quanto maior honra do que a casa tem aquele que a estabeleceu.

[3]Ő ugyanis Mózesnél nagyobb dicsőségre volt méltó, mint ahogyan a háznál nagyobb méltósága van a ház építőjének.

[4] Pois toda casa é estabelecida por alguém, mas aquele que estabeleceu todas as coisas é Deus.

[4]Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent felépített, Isten az.

[5] E Moisés era fiel, em toda a casa de Deus, como servo, para testemunho das coisas que haviam de ser anunciadas;

[5]Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában mint szolga, bizonyságául annak, amit hirdetnie kellett,

[6] Cristo, porém, como Filho, em sua casa; a qual casa somos nós, se guardarmos firme, até ao fim, a ousadia e a exultação da esperança.

[6]Krisztus azonban mint Fiú hű a maga házához. Az ő háza mi vagyunk, ha a bizalmat és a reménység dicsekedését mindvégig szilárdan megtartjuk.

Izráel példája óvjon a hitetlenségbe eséstől

[7] Assim, pois, como diz o Espírito Santo: Hoje, se ouvirdes a sua voz,

[7]Ezért, amint a Szentlélek mondja: „Ma, ha az ő szavát halljátok,

[8] não endureçais o vosso coração como foi na provocação, no dia da tentação no deserto,

[8]ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában,

[9] onde os vossos pais me tentaram, pondo-me à prova, e viram as minhas obras por quarenta anos.

[9]ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták tetteimet negyven éven át.

[10] Por isso, me indignei contra essa geração e disse: Estes sempre erram no coração; eles também não conheceram os meus caminhos.

[10]Ezért megharagudtam erre a nemzedékre, és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, mert nem ismeri az én utaimat.

[11] Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso.

[11]Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugalmam helyére.”

[12] Tende cuidado, irmãos, jamais aconteça haver em qualquer de vós perverso

[12]Vigyázzatok, testvéreim, senki ne szakadjon el közületek az élő Istentől hitetlen és gonosz szívvel.

coração de incredulidade que vos afaste do Deus vivo;

[13] pelo contrário, exortai-vos mutuamente cada dia, durante o tempo que se chama Hoje, a fim de que nenhum de vós seja endurecido pelo engano do pecado.

[13]Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy a bűn csábítása közületek senkit meg ne keményítsen.

[14] Porque nos temos tornado participantes de Cristo, se, de fato, guardarmos firme, até ao fim, a confiança que, desde o princípio, tivemos.

[14]Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha azt a bizalmat, amely kezdetben élt bennünk, mindvégig szilárdan megtartjuk.

[15] Enquanto se diz: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração, como foi na provocação.

[15]Mert amikor ezt mondja az Írás: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor",

[16] Ora, quais os que, tendo ouvido, se rebelaram? Não foram, de fato, todos os que saíram do Egito por intermédio de Moisés?

[16]azt kérdezzük: kik keseredtek el, amikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik Mózes vezetésével kijöttek Egyiptomból?

[17] E contra quem se indignou por quarenta anos? Não foi contra os que pecaram, cujos cadáveres caíram no deserto?

[17]És kikre haragudott negyven éven át? Nem azokra, akik vétkeztek, akiknek a teste elhullott a pusztában?

[18] E contra quem jurou que não entrariam no seu descanso, senão contra os que foram desobedientes?

[18]És kiknek esküdött meg, hogy nem mennek be nyugalma helyére, ha nem azoknak, akik engedetlenekké váltak?

[19] Vemos, pois, que não puderam entrar por causa da incredulidade.

[19]Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenségük miatt.

Hebreus 4

A entrada no descanso de Deus pela fé

[1] Temamos, portanto, que, sendo-nos deixada a promessa de entrar no descanso de Deus, suceda parecer que algum de vós tenha falhado.

[2] Porque também a nós foram anunciadas as boas-novas, como se deu com eles; mas a palavra que ouviram não lhes aproveitou, visto não ter sido

Zsidókhoz 4

Isten népének nyugalma

[1]Mivel még nem teljesedett be az ő nyugalmába való bemenetel ígérete, gondosan ügyeljünk arra, hogy közülünk senki le ne maradjon erről.

[2]Mert nekünk is hirdették az evangéliumot, mint azoknak is; de nekik nem használt a hirdetett ige, mivel nem párosult hittel azokban, akik hallgatták.

acompanhada pela fé naqueles que a ouviram.

[3] Nós, porém, que cremos, entramos no descanso, conforme Deus tem dito: Assim, jurei na minha ira: Não entrarão no meu descanso. Embora, certamente, as obras estivessem concluídas desde a fundação do mundo.

[4] Porque, em certo lugar, assim disse, no tocante ao sétimo dia: E descansou Deus, no sétimo dia, de todas as obras que fizera.

[5] E novamente, no mesmo lugar: Não entrarão no meu descanso.

[6] Visto, portanto, que resta entrarem alguns nele e que, por causa da desobediência, não entraram aqueles aos quais anteriormente foram anunciadas as boas-novas,

[7] de novo, determina certo dia, Hoje, falando por Davi, muito tempo depois, segundo antes fora declarado: Hoje, se ouvirdes a sua voz, não endureçais o vosso coração.

[8] Ora, se Josué lhes houvesse dado descanso, não falaria, posteriormente, a respeito de outro dia.

[9] Portanto, resta um repouso para o povo de Deus.

[10] Porque aquele que entrou no descanso de Deus, também ele mesmo descansou de suas obras, como Deus das suas.

[11] Esforcemo-nos, pois, por entrar naquele descanso, a fim de que ninguém caia, segundo o mesmo exemplo de desobediência.

[3]Mi, akik hiszünk, bemegyünk abba a nyugalomba, amint megmondta Isten: „Ezért megesküdtem haragomban, hogy nem mennek be az én nyugalmam helyére.” Jóllehet munkái készen voltak a világ teremtése óta,

[4]és valahol így szól az Írás a hetedik napról: „És megnyugodott Isten a hetedik napon minden munkája után.”

[5]Itt viszont ezt mondja: „Nem mennek be az én nyugalmam helyére.”

[6]Mivel tehát még várható, hogy némelyek bemennek abba, és akiknek előbb hirdették az evangéliumot, nem mentek be engedetlenségük miatt,

[7]egy napot ismét „mának” jelöl ki. Dávid által hosszú idő múlva így szól, ahogyan előbb is mondtuk: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket!”

[8]Mert ha Józsué bevitte volna őket a nyugalom helyére, nem szólna azután egy másik napról.

[9]A szombati nyugalom tehát még ezután vár Isten népére.

[10]Aki ugyanis bement Isten nyugalmába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól.

[11]Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy senki el ne essék az ehhez hasonló engedetlenség következtében.

Isten igéje élesebb a kétélű kardnál

[12] Porque a palavra de Deus é viva, e eficaz, e mais cortante do que qualquer espada de dois gumes, e penetra até ao ponto de dividir alma e espírito, juntas e medulas, e é apta para discernir os pensamentos e propósitos do coração.

[13] E não há criatura que não seja manifesta na sua presença; pelo contrário, todas as coisas estão descobertas e patentes aos olhos daquele a quem temos de prestar contas.

Jesus, o sumo sacerdote que se compadece de nós

[14] Tendo, pois, a Jesus, o Filho de Deus, como grande sumo sacerdote que penetrou os céus, conservemos firmes a nossa confissão.

[15] Porque não temos sumo sacerdote que não possa compadecer-se das nossas fraquezas; antes, foi ele tentado em todas as coisas, à nossa semelhança, mas sem pecado.

[16] Acheguemo-nos, portanto, confiadamente, junto ao trono da graça, a fim de recebermos misericórdia e acharmos graça para socorro em ocasião oportuna.

Hebreus 5

Cristo, superior ao sacerdócio da antiga aliança

[1] Porque todo sumo sacerdote, sendo tomado dentre os homens, é constituído nas coisas concernentes a Deus, a favor dos homens, para oferecer tanto dons como sacrifícios pelos pecados,

[12]Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál; mélyre hatol, az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.

[13]Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.

Járuljunk bizalommal a kegyelem trónusához

[14]Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

[15]Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, de nem vétkezett.

[16]Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

Zsidókhoz 5

Krisztus örök üdvösség szerzője lett szenvedése és engedelmessége által

[1]Mert minden főpap, akit emberek közül választanak, az emberekért rendeltetett Isten szolgálatára, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért.

[2] e é capaz de condoer-se dos ignorantes e dos que erram, pois também ele mesmo está rodeado de fraquezas.

[2]Együtt tud érezni a tudatlanokkal és a tévelygőkkel, mivel ő maga is körül van véve erőtlenséggel.

[3] E, por esta razão, deve oferecer sacrifícios pelos pecados, tanto do povo como de si mesmo.

[3]Így nemcsak a népért, de önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni.

[4] Ninguém, pois, toma esta honra para si mesmo, senão quando chamado por Deus, como aconteceu com Arão.

[4]Senki sem szerezheti meg azonban önmagának ezt a tisztséget, csak az, akit Isten hív el, mint Áront is.

[5] Assim, também Cristo a si mesmo não se glorificou para se tornar sumo sacerdote, mas o glorificou aquele que lhe disse: Tu és meu Filho, eu hoje te gerei;

[5]Ugyanúgy Krisztus sem maga dicsőítette meg önmagát azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólt hozzá: „Az én fiam vagy te, ma nemzettelek téged."

[6] como em outro lugar também diz: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[6]Ahogyan másutt is mondja: „Pap vagy te örökké, Melkisédek rendje szerint."

[7] Ele, Jesus, nos dias da sua carne, tendo oferecido, com forte clamor e lágrimas, orações e súplicas a quem o podia livrar da morte e tendo sido ouvido por causa da sua piedade,

[7]Ő testi élete idején könyörgésekkel és esedezésekkel, hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És meghallgattatott istenfélelméért.

[8] embora sendo Filho, aprendeu a obediência pelas coisas que sofreu

[8]Jóllehet ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmességet,

[9] e, tendo sido aperfeiçoado, tornou-se o Autor da salvação eterna para todos os que lhe obedecem,

[9]és miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki.

[10] tendo sido nomeado por Deus sumo sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque.

[10]Mert Isten őt Melkisédek rendje szerint való főpapnak nevezte.

Os cristãos hebreus não tinham progredido

Óvás a visszaeséstől

[11] A esse respeito temos muitas coisas que dizer e difíceis de explicar, porquanto vos tendes tornado tardios em ouvir.

[11]Erről nekünk sok mondanivalónk van, amit nehéz megmagyarázni, minthogy eltompult a hallásotok.

[12] Pois, com efeito, quando devíeis ser mestres, atendendo ao tempo decorrido,

[12]Mert mostanra már tanítóknak kellene lennetek, mégis arra van ismét

tendes, novamente, necessidade de alguém que vos ensine, de novo, quais são os princípios elementares dos oráculos de Deus; assim, vos tornastes como necessitados de leite e não de alimento sólido.

[13] Ora, todo aquele que se alimenta de leite é inexperiente na palavra da justiça, porque é criança.

[14] Mas o alimento sólido é para os adultos, para aqueles que, pela prática, têm as suas faculdades exercitadas para discernir não somente o bem, mas também o mal.

szükségetek, hogy Isten beszédeinek alapelemeire tanítsanak titeket, és olyanokká lettetek, mint akiknek tejre van szükségük, nem kemény eledelre.

[13]Aki ugyanis tejen él, járatlan az igazság igéjében, mivel kiskorú.

[14]A nagykorúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek tapasztalatuk folytán gyakorlottak az érzékeik a jó és a rossz megkülönböztetésére.

Hebreus 6

Exortação ao progresso na fé

[1] Por isso, pondo de parte os princípios elementares da doutrina de Cristo, deixemo-nos levar para o que é perfeito, não lançando, de novo, a base do arrependimento de obras mortas e da fé em Deus,

[2] o ensino de batismos e da imposição de mãos, da ressurreição dos mortos e do juízo eterno.

[3] Isso faremos, se Deus permitir.

Os perigos espirituais

[4] É impossível, pois, que aqueles que uma vez foram iluminados, e provaram o dom celestial, e se tornaram participantes do Espírito Santo,

[5] e provaram a boa palavra de Deus e os poderes do mundo vindouro,

[6] e caíram, sim, é impossível outra vez renová-los para arrependimento, visto que, de novo, estão crucificando para si

Zsidókhoz 6

[1]Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, térjünk rá a nagykorúaknak szóló tanításra. Ne kezdjük újra lerakni az alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenbe vetett hitnek,

[2]a mosakodásokról, a kézrátételekről, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak.

[3]Így is fogunk tenni, ha Isten megengedi.

[4]Lehetetlen ugyanis, hogy akik egyszer megvilágosíttattak, és megízlelték a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szentléleknek,

[5]akik megízlelték Isten felséges beszédét és az eljövendő világ erőit,

[6]de elestek, hogy azok ismét megújuljanak és megtérjenek; hiszen újra megfeszítik

mesmos o Filho de Deus e expondo-o à ignomínia.

[7] Porque a terra que absorve a chuva que freqüentemente cai sobre ela e produz erva útil para aqueles por quem é também cultivada recebe bênção da parte de Deus;

[8] mas, se produz espinhos e abrolhos, é rejeitada e perto está da maldição; e o seu fim é ser queimada.

As coisas melhores e pertencentes à salvação

[9] Quanto a vós outros, todavia, ó amados, estamos persuadidos das coisas que são melhores e pertencentes à salvação, ainda que falamos desta maneira.

[10] Porque Deus não é injusto para ficar esquecido do vosso trabalho e do amor que evidenciastes para com o seu nome, pois servistes e ainda servis aos santos.

[11] Desejamos, porém, continue cada um de vós mostrando, até ao fim, a mesma diligência para a plena certeza da esperança;

[12] para que não vos torneis indolentes, mas imitadores daqueles que, pela fé e pela longanimidade, herdam as promessas.

A imutabilidade da promessa de Deus

[13] Pois, quando Deus fez a promessa a Abraão, visto que não tinha ninguém superior por quem jurar, jurou por si mesmo,

[14] dizendo: Certamente, te abençoarei e te multiplicarei.

[15] E assim, depois de esperar com paciência, obteve Abraão a promessa.

önmaguknak az Isten Fiát, és meggyalázzák őt.

[7]Mert az a föld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos növényt terem azoknak, akik számára művelik, áldást nyer Istentől;

[8]amelyik pedig tüskebokrot és bogáncskórót terem, az megvetett, átok vár rá és végül megégetés.

Hit és türelem által örököljük az ígéreteket

[9]Felőletek azonban, szeretteim, jobbat gondolunk, hogy közel vagytok az üdvösséghez, még ha így beszélünk is.

[10]Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezném a ti cselekedeteitekről és arról a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és most is szolgáltok.

[11]De kívánjuk, hogy közületek mindenki ugyanazt az igyekezetet tanúsítsa mindvégig, amíg a reménység egészen be nem teljesedik,

[12]hogy ne legyetek restek, hanem kövessétek azokat, akik hit és türelem által öröklik az ígéreteket.

Isten ígéretei változhatatlanok

[13]Amikor Isten Ábrahámnak ígéretet tett, önmagára esküdött, mivel nem esküdhetett nagyobbra,

[14]és így szólt: „Bizony, gazdagon megáldalak, és nagyon megsokasítalak.”

[15]És így, miután Ábrahám türelemmel várt, beteljesült az ígéret.

[16] Pois os homens juram pelo que lhes é superior, e o juramento, servindo de garantia, para eles, é o fim de toda contenda.
[17] Por isso, Deus, quando quis mostrar mais firmemente aos herdeiros da promessa a imutabilidade do seu propósito, se interpôs com juramento,
[18] para que, mediante duas coisas imutáveis, nas quais é impossível que Deus minta, forte alento tenhamos nós que já corremos para o refúgio, a fim de lançar mão da esperança proposta;
[19] a qual temos por âncora da alma, segura e firme e que penetra além do véu,
[20] onde Jesus, como precursor, entrou por nós, tendo-se tornado sumo sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

Hebreus 7

Melquisedeque, tipo de Cristo

[1] Porque este Melquisedeque, rei de Salém, sacerdote do Deus Altíssimo, que saiu ao encontro de Abraão, quando voltava da matança dos reis, e o abençoou,
[2] para o qual também Abraão separou o dízimo de tudo (primeiramente se interpreta rei de justiça, depois também é rei de Salém, ou seja, rei de paz;
[3] sem pai, sem mãe, sem genealogia; que não teve princípio de dias, nem fim de existência, entretanto, feito semelhante ao Filho de Deus), permanece sacerdote perpetuamente.

O sacerdócio de Cristo é superior ao levítico

[16]Mert az ember önmagánál nagyobbra esküszik, és minden ellenvetésnek véget vet, és mindent megerősít az eskü.

[17]Ezért Isten, mivel még teljesebben akarta megmutatni az ígéret örököseinek, hogy elhatározása változhatatlan, esküvel vállalt kezességet.

[18]Így e két változhatatlan tény, amelyekben lehetetlen, hogy Isten hazudjon, erősen bátorít minket, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet.

[19]Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé,

[20]ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké.

Zsidókhoz 7

Krisztus főpap Melkisédek rendje szerint

[1]Mert Melkisédek, Sálem királya, a magasságos Isten papja volt az, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahám elé ment, és megáldotta.

[2]Ábrahám pedig tizedet is adott neki mindenből. Melkisédek neve először ezt jelenti: igazság királya, aztán Sálem királya, vagyis békesség királya.

[3]Sem apja, sem anyja, sem nemzetsége, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, mivel pedig hasonló az Isten Fiához, pap marad mindörökké.

[4] Considerai, pois, como era grande esse a quem Abraão, o patriarca, pagou o dízimo tirado dos melhores despojos.

[4]De gondoljátok meg, milyen nagy ember az, akinek Ábrahám, a mi ősatyánk tizedet is adott a zsákmány legjavából.

[5] Ora, os que dentre os filhos de Levi recebem o sacerdócio têm mandamento de recolher, de acordo com a lei, os dízimos do povo, ou seja, dos seus irmãos, embora tenham estes descendido de Abraão;

[5]Azoknak, akik Lévi fiai közül kapják a papságot, szintén van parancsuk arra, hogy tizedet szedjenek a néptől a törvény szerint: ebben az esetben tehát saját testvéreiktől, jóllehet ők is Ábrahámtól származtak.

[6] entretanto, aquele cuja genealogia não se inclui entre eles recebeu dízimos de Abraão e abençoou o que tinha as promessas.

[6]De az, aki nem közülük származott, Ábrahámtól vett tizedet, és azt áldotta meg, aki az ígéretet kapta.

[7] Evidentemente, é fora de qualquer dúvida que o inferior é abençoado pelo superior.

[7]Márpedig minden vitán felül a nagyobb áldja meg a kisebbet.

[8] Aliás, aqui são homens mortais os que recebem dízimos, porém ali, aquele de quem se testifica que vive.

[8]Itt halandó emberek szednek tizedet, ott pedig az, akiről bizonyságunk van, hogy él.

[9] E, por assim dizer, também Levi, que recebe dízimos, pagou-os na pessoa de Abraão.

[9]És hogy úgy mondjam, Ábrahám személyében a tizedet szedő Lévi is tizedet adott,

[10] Porque aquele ainda não tinha sido gerado por seu pai, quando Melquisedeque saiu ao encontro deste.

[10]mert már jelen volt ősében, amikor Melkisédekkel találkozott.

O sacerdócio levítico teve fim, mas o de Cristo é eterno

[11] Se, portanto, a perfeição houvera sido mediante o sacerdócio levítico (pois nele baseado o povo recebeu a lei), que necessidade haveria ainda de que se levantasse outro sacerdote, segundo a ordem de Melquisedeque, e que não fosse contado segundo a ordem de Arão?

[11]Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévita papság által, mert a nép ez alatt kapta a törvényt, mi szükség még azt mondani, hogy Melkisédek rendje szerint más pap jöjjön el, aki nem Áron rendje szerint való?

[12] Pois, quando se muda o sacerdócio, necessariamente há também mudança de lei.

[12]Amikor megváltozik a papság, szükségképpen megváltozik a törvény is.

[13] Porque aquele de quem são ditas estas coisas pertence a outra tribo, da qual ninguém prestou serviço ao altar;

[13]Ugyanis akiről ez elhangzik, más törzshöz tartozik, amelyből senki sem szolgált az oltárnál.

[14] pois é evidente que nosso SENHOR procedeu de Judá, tribo à qual Moisés nunca atribuiu sacerdotes.

[14]Mert ismeretes, hogy a mi Urunk Júdából származott, de ebből a törzsből származó papokról semmit sem mondott Mózes.

[15] E isto é ainda muito mais evidente, quando, à semelhança de Melquisedeque, se levanta outro sacerdote,

[15]És ez még inkább nyilvánvaló, ha Melkisédekhez hasonlóan eljön egy másik pap,

[16] constituído não conforme a lei de mandamento carnal, mas segundo o poder de vida indissolúvel.

[16]aki nem testi parancsolat törvénye szerint lett azzá, hanem örökkévaló élet ereje szerint.

[17] Porquanto se testifica: Tu és sacerdote para sempre, segundo a ordem de Melquisedeque.

[17]Mert róla szól a bizonyságtétel: „Pap vagy te örökké, Melkisédek rendje szerint."

[18] Portanto, por um lado, se revoga a anterior ordenança, por causa de sua fraqueza e inutilidade

[18]A korábbi parancsolatot Isten eltörli ugyan, mivel az erőtlen és haszontalan,

[19] (pois a lei nunca aperfeiçoou coisa alguma), e, por outro lado, se introduz esperança superior, pela qual nos chegamos a Deus.

[19]mert a törvény semmit sem tett tökéletessé, de ugyanakkor jobb reménységet támaszt, amely által közeledünk őhozzá.

Cristo, sacerdote único e perfeito

[20] E, visto que não é sem prestar juramento (porque aqueles, sem juramento, são feitos sacerdotes,

[20]Azután: Jézus nem eskü nélkül lett főpappá – azok ugyanis eskü nélkül lettek papokká –,

[21] mas este, com juramento, por aquele que lhe disse: O SENHOR jurou e não se arrependerá: Tu és sacerdote para sempre);

[21]hanem annak esküjével, aki így szólt hozzá: „Megesküdött az Úr, és nem bánja meg; pap vagy te örökké."

[22] por isso mesmo, Jesus se tem tornado fiador de superior aliança.

[22]Ezért Jézus jobb szövetségnek lett a kezesévé.

[23] Ora, aqueles são feitos sacerdotes em maior número, porque são impedidos pela morte de continuar;
[24] este, no entanto, porque continua para sempre, tem o seu sacerdócio imutável.
[25] Por isso, também pode salvar totalmente os que por ele se chegam a Deus, vivendo sempre para interceder por eles.
[26] Com efeito, nos convinha um sumo sacerdote como este, santo, inculpável, sem mácula, separado dos pecadores e feito mais alto do que os céus,
[27] que não tem necessidade, como os sumos sacerdotes, de oferecer todos os dias sacrifícios, primeiro, por seus próprios pecados, depois, pelos do povo; porque fez isto uma vez por todas, quando a si mesmo se ofereceu.
[28] Porque a lei constitui sumos sacerdotes a homens sujeitos à fraqueza, mas a palavra do juramento, que foi posterior à lei, constitui o Filho, perfeito para sempre.

[23]És azok többen voltak papok, mivel a halál nem engedte, hogy megmaradjanak szolgálatukban;
[24]az ő papsága viszont örökkévaló, mivel ő megmarad örökké.
[25]Ezért üdvözíteni tudja örökre azokat, akik általa járulnak Istenhez, hiszen ő mindenkor él, hogy esedezzék értük.
[26]Mert ilyen főpapra volt szükségünk, aki szent, ártatlan, szeplőtlen, a bűnösöktől elkülönített, és az egek fölé emeltetett.
[27]Neki nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy naponta mutasson be áldozatot, előbb a saját bűneiért, azután a nép bűneiért. Mert ő ezt egyszer s mindenkorra megcselekedte, amikor önmagát adta áldozatul.
[28]Mert a törvény erőtlen embereket rendelt főpapokká, a törvény utáni eskü igéje pedig a Fiút, aki örökre tökéletes.

Hebreus 8

A antiga aliança era o símbolo transitório da nova, superior e eterna, da qual Cristo é o mediador

[1] Ora, o essencial das coisas que temos dito é que possuímos tal sumo sacerdote, que se assentou à destra do trono da Majestade nos céus,
[2] como ministro do santuário e do verdadeiro tabernáculo que o SENHOR erigiu, não o homem.
[3] Pois todo sumo sacerdote é constituído para oferecer tanto dons como sacrifícios;

Zsidókhoz 8

Krisztus új szövetség közbenjárója

[1]Az elmondottakban pedig ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a felséges Isten trónusának a jobbjára ült a mennyekben;
[2]annak a szentélynek és igazi sátornak szolgájaként, amelyet az Úr épített, nem pedig ember.
[3]Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetett, ezért

por isso, era necessário que também esse sumo sacerdote tivesse o que oferecer.

[4] Ora, se ele estivesse na terra, nem mesmo sacerdote seria, visto existirem aqueles que oferecem os dons segundo a lei,

[5] os quais ministram em figura e sombra das coisas celestes, assim como foi Moisés divinamente instruído, quando estava para construir o tabernáculo; pois diz ele: Vê que faças todas as coisas de acordo com o modelo que te foi mostrado no monte.

[6] Agora, com efeito, obteve Jesus ministério tanto mais excelente, quanto é ele também Mediador de superior aliança instituída com base em superiores promessas.

[7] Porque, se aquela primeira aliança tivesse sido sem defeito, de maneira alguma estaria sendo buscado lugar para uma segunda.

[8] E, de fato, repreendendo-os, diz: Eis aí vêm dias, diz o SENHOR, e firmarei nova aliança com a casa de Israel e com a casa de Judá,

[9] não segundo a aliança que fiz com seus pais, no dia em que os tomei pela mão, para os conduzir até fora da terra do Egito; pois eles não continuaram na minha aliança, e eu não atentei para eles, diz o SENHOR.

[10] Porque esta é a aliança que firmarei com a casa de Israel, depois daqueles dias, diz o SENHOR: na sua mente imprimirei as

szükséges, hogy ő is vihessen valamit áldozatul.

[4]Ha tehát a földön volna, nem is lehetne pap, mert már vannak olyanok, akik a törvény szerint bemutatják az áldozati ajándékokat.

[5]Ezek a papok a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan Isten parancsolta Mózesnek, amikor el akarta készíteni a sátort. Mert így szólt: „Vigyázz, mindent aszerint a minta szerint készíts el, amelyet a hegyen megmutattam neked.”

[6]Most azonban a mi főpapunk annyival különb szolgálatot nyert, amennyivel annak a különb szövetségnek lett a közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján köttetett.

[7]Mert ha az első szövetség hibátlan lett volna, nem lett volna szükség a másodikra.

[8]Mert hibáztatja őket, amikor így szól: „Íme, eljön majd az idő, így szól az Úr, amikor új szövetséget kötök Izráel házával és Júda házával;

[9]nem olyan szövetséget, amilyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről. Mivel azonban ők nem maradtak meg az én szövetségemben, én sem törődtem velük, így szól az Úr.

[10]De ez lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával ama napok múltán kötök, így szól az Úr; törvényeimet elméjükbe adom, és

minhas leis, também sobre o seu coração as inscreverei; e eu serei o seu Deus, e eles serão o meu povo.

[11] E não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR; porque todos me conhecerão, desde o menor deles até ao maior.

[12] Pois, para com as suas iniqüidades, usarei de misericórdia e dos seus pecados jamais me lembrarei.

[13] Quando ele diz Nova, torna antiquada a primeira. Ora, aquilo que se torna antiquado e envelhecido está prestes a desaparecer.

szívükbe írom azokat, és Istenük leszek, ők pedig az én népemmé lesznek.

[11]Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és nagyok egyaránt.

[12]Mert irgalmas leszek gonoszságaikkal szemben, és bűneikről nem emlékezem meg többé."

[13]Amikor új szövetségről szól, elavulttá teszi az elsőt, ami pedig elavul és megöregszik, az közel van az elmúláshoz.

Hebreus 9

Os ritos, ofertas e sacrifícios mosaicos eram imperfeitos e ineficazes

[1] Ora, a primeira aliança também tinha preceitos de serviço sagrado e o seu santuário terrestre.

[2] Com efeito, foi preparado o tabernáculo, cuja parte anterior, onde estavam o candeeiro, e a mesa, e a exposição dos pães, se chama o Santo Lugar;

[3] por trás do segundo véu, se encontrava o tabernáculo que se chama o Santo dos Santos,

[4] ao qual pertencia um altar de ouro para o incenso e a arca da aliança totalmente coberta de ouro, na qual estava uma urna de ouro contendo o maná, o bordão de Arão, que floresceu, e as tábuas da aliança;

Zsidókhoz 9

Krisztus főpapi áldozata nagyobb az ószövetségi áldozatnál

[1]Az első szövetségnek is volt tehát istentiszteleti rendje és földi szent helye.

[2]Mert sátrat építettek, melynek első részében volt a gyertyatartó, az asztal és a szent kenyerek: azt nevezték szentélynek.

[3]A második kárpiton túl pedig volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek:

[4]ebben volt egy arany illatáldozati oltár és a szövetség ládája, minden oldalról arannyal borítva. A szövetségládában volt az aranyedény mannával tele és Áron kivirágzott vesszeje, meg a szövetség táblái,

[5] e sobre ela, os querubins de glória, que, com a sua sombra, cobriam o propiciatório. Dessas coisas, todavia, não falaremos, agora, pormenorizadamente.

[5]fölötte pedig a dicsőség kerúbjai, amelyek beárnyékolták az engesztelés helyét. De ezekről most nem kell részletesen szólni.

[6] Ora, depois de tudo isto assim preparado, continuamente entram no primeiro tabernáculo os sacerdotes, para realizar os serviços sagrados;

[6]Miután ezeket így rendezték el: a sátor első részébe mindenkor bejárnak az istentiszteleti szolgálatot végző papok,

[7] mas, no segundo, o sumo sacerdote, ele sozinho, uma vez por ano, não sem sangue, que oferece por si e pelos pecados de ignorância do povo,

[7]a másodikba azonban csak évenként egyszer, és egyedül a főpap mehet be, azzal a vérrel, amelyet bemutat önmagáért és a nép tudatlanságból eredő vétkeiért.

[8] querendo com isto dar a entender o Espírito Santo que ainda o caminho do Santo Lugar não se manifestou, enquanto o primeiro tabernáculo continua erguido.

[8]A Szentlélek ezzel azt jelenti ki, hogy amíg az első sátor fennáll, addig nem nyílik meg a szentélybe vezető út.

[9] É isto uma parábola para a época presente; e, segundo esta, se oferecem tanto dons como sacrifícios, embora estes, no tocante à consciência, sejam ineficazes para aperfeiçoar aquele que presta culto,

[9]Példázat ez nekünk a mostani időre, mert ott olyan ajándékokat és áldozatokat mutatnak be, amelyek nem tudják lelkiismeretében tökéletessé tenni azt, aki az áldozatot bemutatja.

[10] os quais não passam de ordenanças da carne, baseadas somente em comidas, e bebidas, e diversas abluções, impostas até ao tempo oportuno de reforma.

[10]Ezek a külső rendelkezések, amelyek ételekre, italokra és különböző mosakodásokra vonatkoznak, csak az új rendelkezés idejéig kötelezők.

O sacrifício de Cristo não se repete, é perfeito e eficaz

[11] Quando, porém, veio Cristo como sumo sacerdote dos bens já realizados, mediante o maior e mais perfeito tabernáculo, não feito por mãos, quer dizer, não desta criação,

[11]Krisztus pedig, mint a jövendő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való.

[12] não por meio de sangue de bodes e de bezerros, mas pelo seu próprio sangue,

[12]Nem is bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s

entrou no Santo dos Santos, uma vez por todas, tendo obtido eterna redenção.

[13] Portanto, se o sangue de bodes e de touros e a cinza de uma novilha, aspergidos sobre os contaminados, os santificam, quanto à purificação da carne,

[14] muito mais o sangue de Cristo, que, pelo Espírito eterno, a si mesmo se ofereceu sem mácula a Deus, purificará a nossa consciência de obras mortas, para servirmos ao Deus vivo!

[15] Por isso mesmo, ele é o Mediador da nova aliança, a fim de que, intervindo a morte para remissão das transgressões que havia sob a primeira aliança, recebam a promessa da eterna herança aqueles que têm sido chamados.

[16] Porque, onde há testamento, é necessário que intervenha a morte do testador;

[17] pois um testamento só é confirmado no caso de mortos; visto que de maneira nenhuma tem força de lei enquanto vive o testador.

[18] Pelo que nem a primeira aliança foi sancionada sem sangue;

[19] porque, havendo Moisés proclamado todos os mandamentos segundo a lei a todo o povo, tomou o sangue dos bezerros e dos bodes, com água, e lã tinta de escarlate, e hissopo e aspergiu não só o próprio livro, como também sobre todo o povo,

mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett.

[13]Mert ha bakok és bikák vére és tehén hamva a tisztátalanokra hintve megszentel, vagyis külsőleg tisztává tesz,

[14]akkor Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek.

[15]Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígéretét.

[16]Mert ahol végrendelet van, ott a végrendelkező halálának is be kell következnie;

[17]mert a végrendelet csak halál esetén érvényes; amíg a végrendelkező él, addig érvénytelen.

[18]Ezért van az, hogy az első szövetséget sem léptették életbe vér nélkül.

[19]Mert amikor Mózes a törvény szerint az egész népnek minden parancsolatot elmondott, vette a bikák és bakok vérét vízzel, vörös gyapjúval és izsóppal együtt, és meghintette a könyvet és utána az egész népet,

[20] dizendo: Este é o sangue da aliança, a qual Deus prescreveu para vós outros.

[21] Igualmente também aspergiu com sangue o tabernáculo e todos os utensílios do serviço sagrado.

[22] Com efeito, quase todas as coisas, segundo a lei, se purificam com sangue; e, sem derramamento de sangue, não há remissão.

O sacrifício de Cristo é eficaz para sempre

[23] Era necessário, portanto, que as figuras das coisas que se acham nos céus se purificassem com tais sacrifícios, mas as próprias coisas celestiais, com sacrifícios a eles superiores.

[24] Porque Cristo não entrou em santuário feito por mãos, figura do verdadeiro, porém no mesmo céu, para comparecer, agora, por nós, diante de Deus;

[25] nem ainda para se oferecer a si mesmo muitas vezes, como o sumo sacerdote cada ano entra no Santo dos Santos com sangue alheio.

[26] Ora, neste caso, seria necessário que ele tivesse sofrido muitas vezes desde a fundação do mundo; agora, porém, ao se cumprirem os tempos, se manifestou uma vez por todas, para aniquilar, pelo sacrifício de si mesmo, o pecado.

[27] E, assim como aos homens está ordenado morrerem uma só vez, vindo, depois disto, o juízo,

[28] assim também Cristo, tendo-se oferecido uma vez para sempre para tirar os pecados de muitos, aparecerá segunda

[20]e szavakkal: Ez annak a szövetségnek a vére, amelyet Isten rendelt számotokra.

[21]Aztán hasonlóképpen meghintette vérrel a sátrat és az istentisztelet minden eszközét is.

[22]A törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.

[23]Szükséges volt, hogy a mennyei dolgok képmásait ezekkel tisztítsák meg, magukat a mennyei dolgokat azonban ezeknél különb áldozatokkal.

[24]Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk.

[25]Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével,

[26]mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.

[27]És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik,

[28]úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye; másodszor majd a bűn hordozása nélkül fog

vez, sem pecado, aos que o aguardam para a salvação.

Hebreus 10

Os sacrifícios antigos eram humanos e transitórios. A expiação feita por Cristo é divina e permanente

[1] Ora, visto que a lei tem sombra dos bens vindouros, não a imagem real das coisas, nunca jamais pode tornar perfeitos os ofertantes, com os mesmos sacrifícios que, ano após ano, perpetuamente, eles oferecem.

[2] Doutra sorte, não teriam cessado de ser oferecidos, porquanto os que prestam culto, tendo sido purificados uma vez por todas, não mais teriam consciência de pecados?

[3] Entretanto, nesses sacrifícios faz-se recordação de pecados todos os anos,

[4] porque é impossível que o sangue de touros e de bodes remova pecados.

[5] Por isso, ao entrar no mundo, diz: Sacrifício e oferta não quiseste; antes, um corpo me formaste;

[6] não te deleitaste com holocaustos e ofertas pelo pecado.

[7] Então, eu disse: Eis aqui estou (no rolo do livro está escrito a meu respeito), para fazer, ó Deus, a tua vontade.

[8] Depois de dizer, como acima: Sacrifícios e ofertas não quiseste, nem holocaustos e oblações pelo pecado, nem com isto te deleitaste (coisas que se oferecem segundo a lei),

megjelenni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.

Zsidókhoz 10

Krisztus áldozata egyszer s mindenkorra érvényes

[1]Mivel a törvényben az eljövendő javak árnyéka van, de nem a mennyei dolgok képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket évenként rendszeresen bemutatnak, sohasem tudják tökéletessé tenni az odajárulókat.

[2]Különben megszűnt volna az áldozatok bemutatása, hiszen akik áldoztak, és egyszer megtisztultak, többé nem éreztek volna semmi bűntudatot.

[3]De az áldozatok évről évre a bűnökre emlékeztetnek.

[4]Mert lehetetlen, hogy bikák és bakok vére bűnöket töröljön el.

[5]Ezért, amikor eljön a világba, így szól: „Áldozatot és ajándékot nem kívánsz, de testet alkottál nekem;

[6]égő- és bűnért való áldozatban nem telik kedved.

[7]Akkor ezt mondtam: Íme, itt vagyok, amint a könyvtekercsben meg van írva rólam, hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem.”

[8]Előbb azt mondta: „Áldozatokat és ajándékokat, égő- és bűnért való áldozatokat nem kívánsz, nem is kedvelsz” (ezeket a törvény szerint mutatják be),

[9] então, acrescentou: Eis aqui estou para fazer, ó Deus, a tua vontade. Remove o primeiro para estabelecer o segundo.

[10] Nessa vontade é que temos sido santificados, mediante a oferta do corpo de Jesus Cristo, uma vez por todas.

[11] Ora, todo sacerdote se apresenta, dia após dia, a exercer o serviço sagrado e a oferecer muitas vezes os mesmos sacrifícios, que nunca jamais podem remover pecados;

[12] Jesus, porém, tendo oferecido, para sempre, um único sacrifício pelos pecados, assentou-se à destra de Deus,

[13] aguardando, daí em diante, até que os seus inimigos sejam postos por estrado dos seus pés.

[14] Porque, com uma única oferta, aperfeiçoou para sempre quantos estão sendo santificados.

[15] E disto nos dá testemunho também o Espírito Santo; porquanto, após ter dito:

[16] Esta é a aliança que farei com eles, depois daqueles dias, diz o SENHOR: Porei no seu coração as minhas leis e sobre a sua mente as inscreverei,

[17] acrescenta: Também de nenhum modo me lembrarei dos seus pecados e das suas iniqüidades, para sempre.

[18] Ora, onde há remissão destes, já não há oferta pelo pecado.

O privilégio de acesso dos crentes à presença de Deus

[9]de azután így szólt: „Íme, itt vagyok, hogy teljesítsem a te akaratodat.” Megszünteti az elsőt, hogy helyébe állítsa a másodikat:

[10]Isten akarata szentelt meg minket Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra.

[11]Minden pap naponként szolgálatba áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek bűnöket eltörölni.

[12]Ő ellenben, miután egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért, örökre Isten jobbjára ült,

[13]és ott várja, hogy ellenségei zsámolyul vettessenek lába alá.

[14]Mert egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket.

[15]De bizonyságot tesz nekünk a Szentlélek is, mert miután ezt mondja:

[16]„Ez az a szövetség, amelyet kötök velük ama napok múltán”, így szól az Úr: „Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom;

[17]bűneikről és gonoszságaikról pedig többé nem emlékezem meg.”

[18]Ahol pedig bűnbocsánat van, ott nincs többé bűnért bemutatott áldozat.

Meghátrálás nélkül ragaszkodjunk a reménység hitvallásához

[19] Tendo, pois, irmãos, intrepidez para entrar no Santo dos Santos, pelo sangue de Jesus,

[20] pelo novo e vivo caminho que ele nos consagrou pelo véu, isto é, pela sua carne,

[21] e tendo grande sacerdote sobre a casa de Deus,

[22] aproximemo-nos, com sincero coração, em plena certeza de fé, tendo o coração purificado de má consciência e lavado o corpo com água pura.

[23] Guardemos firme a confissão da esperança, sem vacilar, pois quem fez a promessa é fiel.

[24] Consideremo-nos também uns aos outros, para nos estimularmos ao amor e às boas obras.

[25] Não deixemos de congregar-nos, como é costume de alguns; antes, façamos admoestações e tanto mais quanto vedes que o Dia se aproxima.

O castigo do pecado voluntário

[26] Porque, se vivermos deliberadamente em pecado, depois de termos recebido o pleno conhecimento da verdade, já não resta sacrifício pelos pecados;

[27] pelo contrário, certa expectação horrível de juízo e fogo vingador prestes a consumir os adversários.

[28] Sem misericórdia morre pelo depoimento de duas ou três testemunhas quem tiver rejeitado a lei de Moisés.

[29] De quanto mais severo castigo julgais vós será considerado digno aquele que

[19]Mivel tehát, testvéreim, bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által,

[20]azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által;

[21]és mivel nagy papunk van az Isten háza felett:

[22]járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől,

[23]a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett.

[24]Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk.

[25]Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annál is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.

[26]Mert ha szándékosan vétkezünk, miután megismertük az igazságot, akkor nincs többé bűneinkért való áldozat,

[27]hanem az ítéletnek valami félelmes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket.

[28]Ha valaki elveti Mózes törvényét, az két vagy három tanú vallomása alapján irgalom nélkül meghal.

[29]Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát

calcou aos pés o Filho de Deus, e profanou o sangue da aliança com o qual foi santificado, e ultrajou o Espírito da graça?

lábbal tiporja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?

[30] Ora, nós conhecemos aquele que disse: A mim pertence a vingança; eu retribuirei. E outra vez: O SENHOR julgará o seu povo.

[30]Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek.” És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.”

[31] Horrível coisa é cair nas mãos do Deus vivo.

[31]Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.

Apelo para o passado. A recompensa não tarda

[32] Lembrai-vos, porém, dos dias anteriores, em que, depois de iluminados, sustentastes grande luta e sofrimentos;

[32]De emlékezzetek a korábbi napokra, amelyekben miután megvilágosodtatok, sok szenvedéssel teljes küzdelmet álltatok ki.

[33] ora expostos como em espetáculo, tanto de opróbrio quanto de tribulações, ora tornando-vos co-participantes com aqueles que desse modo foram tratados.

[33]Mert gyalázásokkal és gyötrésekkel nyilvánosan megszégyenítettek titeket, és társaikká lettetek azoknak, akikkel ugyanez történt.

[34] Porque não somente vos compadecestes dos encarcerados, como também aceitastes com alegria o espólio dos vossos bens, tendo ciência de possuirdes vós mesmos patrimônio superior e durável.

[34]A foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékesebb és maradandóbb vagyonotok van.

[35] Não abandoneis, portanto, a vossa confiança; ela tem grande galardão.

[35]Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van.

[36] Com efeito, tendes necessidade de perseverança, para que, havendo feito a vontade de Deus, alcanceis a promessa.

[36]Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret:

[37] Porque, ainda dentro de pouco tempo, aquele que vem virá e não tardará;

[37]„Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.

[38] todavia, o meu justo viverá pela fé; e: Se retroceder, nele não se compraz a minha alma.

[38]Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem.”

[39] Nós, porém, não somos dos que retrocedem para a perdição; somos,

[39]De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elvesszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

entretanto, da fé, para a conservação da alma.

Hebreus 11

A natureza da fé

[1] Ora, a fé é a certeza de coisas que se esperam, a convicção de fatos que se não vêem.

[2] Pois, pela fé, os antigos obtiveram bom testemunho.

[3] Pela fé, entendemos que foi o universo formado pela palavra de Deus, de maneira que o visível veio a existir das coisas que não aparecem.

Exemplos de fé extraídos do Antigo Testamento

[4] Pela fé, Abel ofereceu a Deus mais excelente sacrifício do que Caim; pelo qual obteve testemunho de ser justo, tendo a aprovação de Deus quanto às suas ofertas. Por meio dela, também mesmo depois de morto, ainda fala.

[5] Pela fé, Enoque foi trasladado para não ver a morte; não foi achado, porque Deus o trasladara. Pois, antes da sua trasladação, obteve testemunho de haver agradado a Deus.

[6] De fato, sem fé é impossível agradar a Deus, porquanto é necessário que aquele que se aproxima de Deus creia que ele existe e que se torna galardoador dos que o buscam.

[7] Pela fé, Noé, divinamente instruído acerca de acontecimentos que ainda não se viam e sendo temente a Deus, aparelhou uma arca para a salvação de sua

Zsidókhoz 11

A hit és példaképei a világ teremtése óta

[1]A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.

[2]Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek.

[3]Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható.

[4]Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot Istennek, mint Kain, és hit által nyert bizonyságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél.

[5]Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves.

[6]Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.

[7]Hit által kapott kijelentést Nóé azokról a dolgokról, amelyeket még nem láthatott, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite

casa; pela qual condenou o mundo e se tornou herdeiro da justiça que vem da fé.

8 Pela fé, Abraão, quando chamado, obedeceu, a fim de ir para um lugar que devia receber por herança; e partiu sem saber aonde ia.

9 Pela fé, peregrinou na terra da promessa como em terra alheia, habitando em tendas com Isaque e Jacó, herdeiros com ele da mesma promessa;

10 porque aguardava a cidade que tem fundamentos, da qual Deus é o arquiteto e edificador.

11 Pela fé, também, a própria Sara recebeu poder para ser mãe, não obstante o avançado de sua idade, pois teve por fiel aquele que lhe havia feito a promessa.

12 Por isso, também de um, aliás já amortecido, saiu uma posteridade tão numerosa como as estrelas do céu e inumerável como a areia que está na praia do mar.

13 Todos estes morreram na fé, sem ter obtido as promessas; vendo-as, porém, de longe, e saudando-as, e confessando que eram estrangeiros e peregrinos sobre a terra.

14 Porque os que falam desse modo manifestam estar procurando uma pátria.

15 E, se, na verdade, se lembrassem daquela de onde saíram, teriam oportunidade de voltar.

16 Mas, agora, aspiram a uma pátria superior, isto é, celestial. Por isso, Deus não se envergonha deles, de ser chamado

által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett.

8Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívta Isten, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy.

9Hit által költözött át az ígéret földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéretnek az örököseivel.

10Mert várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten.

11Hit által kapott erőt arra is, hogy a meddő Sárával nemzetséget alapítson, noha már idős volt, minthogy hűnek tartotta azt, aki az ígéretet tette.

12Ezért attól az egy embertől, aki már közel volt a halálhoz, származtak olyan sokan, mint az ég csillagai és mint a tenger partján a föveny, amely megszámlálhatatlan.

13Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígéretek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.

14Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek.

15És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni.

16Így azonban jobb haza után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli Isten, hogy őt

o seu Deus, porquanto lhes preparou uma cidade.

[17] Pela fé, Abraão, quando posto à prova, ofereceu Isaque; estava mesmo para sacrificar o seu unigênito aquele que acolheu alegremente as promessas,

[18] a quem se tinha dito: Em Isaque será chamada a tua descendência;

[19] porque considerou que Deus era poderoso até para ressuscitá-lo dentre os mortos, de onde também, figuradamente, o recobrou.

[20] Pela fé, igualmente Isaque abençoou a Jacó e a Esaú, acerca de coisas que ainda estavam para vir.

[21] Pela fé, Jacó, quando estava para morrer, abençoou cada um dos filhos de José e, apoiado sobre a extremidade do seu bordão, adorou.

[22] Pela fé, José, próximo do seu fim, fez menção do Êxodo dos filhos de Israel, bem como deu ordens quanto aos seus próprios ossos.

[23] Pela fé, Moisés, apenas nascido, foi ocultado por seus pais, durante três meses, porque viram que a criança era formosa; também não ficaram amedrontados pelo decreto do rei.

[24] Pela fé, Moisés, quando já homem feito, recusou ser chamado filho da filha de Faraó,

[25] preferindo ser maltratado junto com o povo de Deus a usufruir prazeres transitórios do pecado;

Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített.

[17]Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor Isten próbára tette, és egyszülött fiát vitte áldozatul az, aki az ígéreteket kapta,

[18]akinek megmondatott: „Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni."

[19]Azt gondolta ugyanis, hogy Isten képes őt a halottak közül is feltámasztani. Ezért vissza is kapta őt, aki így a feltámadás példájává lett.

[20]Hit által áldotta meg Izsák is a jövőre nézve Jákóbot és Ézsaut.

[21]Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindegyik fiát, és botja végére hajolva imádkozott.

[22]Hit által gondolt József élete végén Izráel fiainak kivonulására, és rendelkezett temetése felől.

[23]Hit által rejtegették Mózest születése után három hónapig szülei, mert látták, hogy szép a gyermek, és nem féltek a király parancsától.

[24]Hit által tiltakozott Mózes, amikor felnőtt, hogy a fáraó lánya fiának mondják.

[25]Mert inkább vállalta Isten népével együtt a szenvedést, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét,

[26] porquanto considerou o opróbrio de Cristo por maiores riquezas do que os tesouros do Egito, porque contemplava o galardão.

[27] Pela fé, ele abandonou o Egito, não ficando amedrontado com a cólera do rei; antes, permaneceu firme como quem vê aquele que é invisível.

[28] Pela fé, celebrou a Páscoa e o derramamento do sangue, para que o exterminador não tocasse nos primogênitos dos israelitas.

[29] Pela fé, atravessaram o mar Vermelho como por terra seca; tentando-o os egípcios, foram tragados de todo.

[30] Pela fé, ruíram as muralhas de Jericó, depois de rodeadas por sete dias.

[31] Pela fé, Raabe, a meretriz, não foi destruída com os desobedientes, porque acolheu com paz aos espias.

[32] E que mais direi? Certamente, me faltará o tempo necessário para referir o que há a respeito de Gideão, de Baraque, de Sansão, de Jefté, de Davi, de Samuel e dos profetas,

[33] os quais, por meio da fé, subjugaram reinos, praticaram a justiça, obtiveram promessas, fecharam a boca de leões,

[34] extinguiram a violência do fogo, escaparam ao fio da espada, da fraqueza tiraram força, fizeram-se poderosos em guerra, puseram em fuga exércitos de estrangeiros.

[35] Mulheres receberam, pela ressurreição, os seus mortos. Alguns foram torturados,

[26]mivel többre becsülte Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett.

[27]Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlan Istent.

[28]Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszülötteiket.

[29]Hit által keltek át a Vörös-tengeren, mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, elmerültek.

[30]Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át.

[31]Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő, az engedetlenekkel együtt, amikor a kémeket békességgel befogadta.

[32]És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról.

[33]Ezek hit által országokat győztek le, igazságot szolgáltattak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be,

[34]tűz erejét oltották ki, kard élétől menekültek meg, betegségből épültek fel, háborúban lettek hősökké, idegenek seregeit futamították meg.

[35]Asszonyok feltámadás révén visszakapták halottaikat. Másokat viszont

não aceitando seu resgate, para obterem superior ressurreição;

[36] outros, por sua vez, passaram pela prova de escárnios e açoites, sim, até de algemas e prisões.

[37] Foram apedrejados, provados, serrados pelo meio, mortos a fio de espada; andaram peregrinos, vestidos de peles de ovelhas e de cabras, necessitados, afligidos, maltratados

[38] (homens dos quais o mundo não era digno), errantes pelos desertos, pelos montes, pelas covas, pelos antros da terra.

[39] Ora, todos estes que obtiveram bom testemunho por sua fé não obtiveram, contudo, a concretização da promessa,

[40] por haver Deus provido coisa superior a nosso respeito, para que eles, sem nós, não fossem aperfeiçoados.

Hebreus 12

Devemos imitar o exemplo de Cristo, que foi perseverante em meio às provações

[1] Portanto, também nós, visto que temos a rodear-nos tão grande nuvem de testemunhas, desembaraçando-nos de todo peso e do pecado que tenazmente nos assedia, corramos, com perseverança, a carreira que nos está proposta,

[2] olhando firmemente para o Autor e Consumador da fé, Jesus, o qual, em troca da alegria que lhe estava proposta, suportou a cruz, não fazendo caso da ignomínia, e está assentado à destra do trono de Deus.

megkínoztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük.

[36]Ismét mások megszégyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is.

[37]Megkövezték, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdostak, nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve azok,

[38]akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld hasadékaiban.

[39]És mindezeken, noha hit által Istentől jó tanúbizonyságot nyertek, nem teljesült be az ígéret,

[40]mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre.

Zsidókhoz 12

Jézus a hit szerzője és beteljesítője

[1]Ezért tehát mi is, akiket a bizonyságtevőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát.

[2]Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbjára ült.

[3] Considerai, pois, atentamente, aquele que suportou tamanha oposição dos pecadores contra si mesmo, para que não vos fatigueis, desmaiando em vossa alma.

As provações revelam o amor paternal de Deus para com seus filhos

[4] Ora, na vossa luta contra o pecado, ainda não tendes resistido até ao sangue

[5] e estais esquecidos da exortação que, como a filhos, discorre convosco: Filho meu, não menosprezes a correção que vem do SENHOR, nem desmaies quando por ele és reprovado;

[6] porque o SENHOR corrige a quem ama e açoita a todo filho a quem recebe.

[7] É para disciplina que perseverais (Deus vos trata como filhos); pois que filho há que o pai não corrige?

[8] Mas, se estais sem correção, de que todos se têm tornado participantes, logo, sois bastardos e não filhos.

[9] Além disso, tínhamos os nossos pais segundo a carne, que nos corrigiam, e os respeitávamos; não havemos de estar em muito maior submissão ao Pai espiritual e, então, viveremos?

[10] Pois eles nos corrigiam por pouco tempo, segundo melhor lhes parecia; Deus, porém, nos disciplina para aproveitamento, a fim de sermos participantes da sua santidade.

[11] Toda disciplina, com efeito, no momento não parece ser motivo de alegria, mas de tristeza; ao depois, entretanto, produz fruto pacífico aos que

[3]Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjetek.

A fenyítés Isten szeretetének jele

[4]Mert a bűn ellen való harcban még nem ontottátok véreteket,

[5]és elfeledkeztetek a bátorításról, amely nektek mint fiaknak szól: „Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged,

[6]mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad."

[7]Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít meg az apja?

[8]Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak.

[9]Azután: testi apáink fenyítettek minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk?

[10]Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítettek, ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk.

[11]Az első pillanatban ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa.

têm sido por ela exercitados, fruto de justiça.

[12] Por isso, restabelecei as mãos descaídas e os joelhos trôpegos;
[13] e fazei caminhos retos para os pés, para que não se extravie o que é manco; antes, seja curado.

A exortação à paz e à pureza

[14] Segui a paz com todos e a santificação, sem a qual ninguém verá o SENHOR,

[15] atentando, diligentemente, por que ninguém seja faltoso, separando-se da graça de Deus; nem haja alguma raiz de amargura que, brotando, vos perturbe, e, por meio dela, muitos sejam contaminados;
[16] nem haja algum impuro ou profano, como foi Esaú, o qual, por um repasto, vendeu o seu direito de primogenitura.
[17] Pois sabeis também que, posteriormente, querendo herdar a bênção, foi rejeitado, pois não achou lugar de arrependimento, embora, com lágrimas, o tivesse buscado.

O contraste entre Sinai e Sião

[18] Ora, não tendes chegado ao fogo palpável e ardente, e à escuridão, e às trevas, e à tempestade,
[19] e ao clangor da trombeta, e ao som de palavras tais, que quantos o ouviram suplicaram que não se lhes falasse mais,
[20] pois já não suportavam o que lhes era ordenado: Até um animal, se tocar o monte, será apedrejado.

Senki el ne távolodjék Isten kegyelmétől

[12]Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg,
[13]és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon.

[14]Törekedjetek mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.

[15]Ügyeljetek arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűség gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

[16]Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, aki egyetlen tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát.
[17]Mert tudjátok, hogy később, amikor örökölni akarta az áldást, atyja megtagadta tőle, mivel a megtérés útját nem találta meg, noha könnyek között kereste.

[18]Ti ugyanis nem tapintható hegyhez és lángoló tűzhöz járultatok, sem homályhoz, sötétséghez, szélvészhez
[19]vagy trombitaharsogáshoz és szózatok hangjához. Akik ezt hallották, kérték, hogy ne szóljon többé hozzájuk.
[20]Mert nem bírták elviselni a parancsot: „Még ha állat érinti is a hegyet, meg kell kövezni!”

[21] Na verdade, de tal modo era horrível o espetáculo, que Moisés disse: Sinto-me aterrado e trêmulo!

[22] Mas tendes chegado ao monte Sião e à cidade do Deus vivo, a Jerusalém celestial, e a incontáveis hostes de anjos, e à universal assembléia

[23] e igreja dos primogênitos arrolados nos céus, e a Deus, o Juiz de todos, e aos espíritos dos justos aperfeiçoados,

[24] e a Jesus, o Mediador da nova aliança, e ao sangue da aspersão que fala coisas superiores ao que fala o próprio Abel.

[25] Tende cuidado, não recuseis ao que fala. Pois, se não escaparam aqueles que recusaram ouvir quem, divinamente, os advertia sobre a terra, muito menos nós, os que nos desviamos daquele que dos céus nos adverte,

[26] aquele, cuja voz abalou, então, a terra; agora, porém, ele promete, dizendo: Ainda uma vez por todas, farei abalar não só a terra, mas também o céu.

[27] Ora, esta palavra: Ainda uma vez por todas significa a remoção dessas coisas abaladas, como tinham sido feitas, para que as coisas que não são abaladas permaneçam.

[28] Por isso, recebendo nós um reino inabalável, retenhamos a graça, pela qual sirvamos a Deus de modo agradável, com reverência e santo temor;

[29] porque o nosso Deus é fogo consumidor.

[21]És olyan félelmetes volt a látvány, hogy Mózes is így szólt: „Félelem fogott el és remegés.”

[22]Ti a Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez;

[23]az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és gyülekezetéhez, akik fel vannak jegyezve a mennyekben, mindenek bírájához, Istenhez és a tökéletességre jutott igazak lelkeihez;

[24]az új szövetség közbenjárójához, Jézushoz és a meghintés véréhez, amely hatalmasabban beszél, mint Ábel vére.

[25]Vigyázzatok, hogy el ne utasítsátok azt, aki szól! Mert ha azok nem menekültek meg, akik elutasították azt, aki a földön adott kijelentést, mennyivel kevésbé menekülünk meg mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyből szól hozzánk.

[26]Az ő hangja akkor csak a földet rendítette meg, most azonban ezt ígéri: „Még egyszer megrendítem nemcsak a földet, hanem az eget is.”

[27]A „még egyszer” pedig azok megváltozását jelenti, amelyek mint teremtett dolgok megrendülhetnek, hogy megmaradjanak a rendíthetetlenek.

[28]Ezért tehát mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk hálásak és azzal szolgáljunk Istennek tetsző módon: tisztelettel és félelemmel.

[29]Mert a mi Istenünk emésztő tűz.

Hebreus 13

Os deveres sociais

[1] Seja constante o amor fraternal.

[2] Não negligencieis a hospitalidade, pois alguns, praticando-a, sem o saber acolheram anjos.

[3] Lembrai-vos dos encarcerados, como se presos com eles; dos que sofrem maus tratos, como se, com efeito, vós mesmos em pessoa fôsseis os maltratados.

[4] Digno de honra entre todos seja o matrimônio, bem como o leito sem mácula; porque Deus julgará os impuros e adúlteros.

[5] Seja a vossa vida sem avareza. Contentai-vos com as coisas que tendes; porque ele tem dito: De maneira alguma te deixarei, nunca jamais te abandonarei.

[6] Assim, afirmemos confiantemente: O SENHOR é o meu auxílio, não temerei; que me poderá fazer o homem?

Os deveres espirituais

[7] Lembrai-vos dos vossos guias, os quais vos pregaram a palavra de Deus; e, considerando atentamente o fim da sua vida, imitai a fé que tiveram.

[8] Jesus Cristo, ontem e hoje, é o mesmo e o será para sempre.

[9] Não vos deixeis envolver por doutrinas várias e estranhas, porquanto o que vale é estar o coração confirmado com graça e não com alimentos, pois nunca tiveram proveito os que com isto se preocuparam.

Zsidókhoz 13

Buzdítás szeretetre és tiszta életre

[1]A testvéri szeretet maradjon meg közöttetek.

[2]A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégeltek meg.

[3]Ne feledkezzetek meg a foglyokról, mintha fogolytársaik volnátok; a gyötrődőkről, mint akik magatok is testben vagytok.

[4]Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasélet legyen tiszta, mert a paráznákat és a házasságtörőket ítéletével sújtja Isten.

[5]Ne legyetek pénzsóvárak, érjétek be azzal, amitek van, mert ő mondta: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged.”

[6]Ezért bizakodva mondjuk: „Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?”

Óvás az idegen tanításoktól, buzdítás a jótékonyságra

[7]Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket.

[8]Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

[9]Különféle idegen tanításoktól ne hagyjátok magatokat félrevezetni. Mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív, nem pedig ételektől, mert azoknak semmi hasznát nem veszik azok, akik velük élnek.

[10] Possuímos um altar do qual não têm direito de comer os que ministram no tabernáculo.

[10]Van oltárunk, amelyről nincs joguk enni azoknak, akik a sátorban szolgálnak.

[11] Pois aqueles animais cujo sangue é trazido para dentro do Santo dos Santos, pelo sumo sacerdote, como oblação pelo pecado, têm o corpo queimado fora do acampamento.

[11]Mert amely állatok vérét a főpap a szentélybe beviszi a bűnért, azoknak testét elégetik a táboron kívül.

[12] Por isso, foi que também Jesus, para santificar o povo, pelo seu próprio sangue, sofreu fora da porta.

[12]Ezért Jézus is a kapun kívül szenvedett, hogy megszentelje a népet tulajdon vére által.

[13] Saiamos, pois, a ele, fora do arraial, levando o seu vitupério.

[13]Menjünk ki tehát őhozzá a táboron kívülre, az ő gyalázatát hordozva.

[14] Na verdade, não temos aqui cidade permanente, mas buscamos a que há de vir.

[14]Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.

[15] Por meio de Jesus, pois, ofereçamos a Deus, sempre, sacrifício de louvor, que é o fruto de lábios que confessam o seu nome.

[15]Általa vigyük Isten elé a hálaadás áldozatát mindenkor, azaz nevéről vallást tévő ajkaink gyümölcsét.

[16] Não negligencieis, igualmente, a prática do bem e a mútua cooperação; pois, com tais sacrifícios, Deus se compraz.

[16]A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten.

[17] Obedecei aos vossos guias e sede submissos para com eles; pois velam por vossa alma, como quem deve prestar contas, para que façam isto com alegria e não gemendo; porque isto não aproveita a vós outros.

[17]Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel, és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra.

Algumas recomendações pessoais

Befejező kérések, üdvözletek, áldás

[18] Orai por nós, pois estamos persuadidos de termos boa consciência, desejando em todas as coisas viver condignamente.

[18]Imádkozzatok értünk! Mert meg vagyunk győződve arról, hogy lelkiismeretünk tiszta, hiszen mindenben helyesen akarunk eljárni.

[19] Rogo-vos, com muito empenho, que assim façais, a fim de que eu vos seja restituído mais depressa.

[19]Főként pedig azért imádkozzatok, kérlek, hogy mielőbb visszajussak hozzátok.

[20] Ora, o Deus da paz, que tornou a trazer dentre os mortos a Jesus, nosso SENHOR, o grande Pastor das ovelhas, pelo sangue da eterna aliança,

[21] vos aperfeiçoe em todo o bem, para cumprirdes a sua vontade, operando em vós o que é agradável diante dele, por Jesus Cristo, a quem seja a glória para todo o sempre. Amém!

[22] Rogo-vos ainda, irmãos, que suporteis a presente palavra de exortação; tanto mais quanto vos escrevi resumidamente.

[23] Notifico-vos que o irmão Timóteo foi posto em liberdade; com ele, caso venha logo, vos verei.

[24] Saudai todos os vossos guias, bem como todos os santos. Os da Itália vos saúdam.

[25] A graça seja com todos vós.

[20]A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát,

[21]tegyen készségessé titeket minden jóra, akaratának teljesítésére; és munkálja bennünk azt, ami kedves őelőtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

[22]Kérlek pedig, testvéreim, viseljétek el az intő szót, hiszen csak röviden írtam nektek.

[23]Tudjátok meg, hogy Timóteus testvérünk kiszabadult, és ha megjön, hamarosan meglátogatlak titeket vele együtt.

[24]Köszöntsétek vezetőiteket és a szenteket is mind. Köszöntenek titeket az Itáliából valók.

[25]A kegyelem legyen mindnyájatokkal!

Epístola de Tiago	JAKAB LEVELE
Tiago 1	**Jakab 1**
Prefácio e saudação	**Címzés, üdvözlés**
[1] Tiago, servo de Deus e do SENHOR Jesus Cristo, às doze tribos que se encontram na Dispersão, saudações.	[1]Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgája üdvözletét küldi a szórványban élő tizenkét törzsnek.
Os benefícios das provações	**A kísértés célja és eredete**
[2] Meus irmãos, tende por motivo de toda alegria o passardes por várias provações,	[2]Teljes örömnek tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek,
[3] sabendo que a provação da vossa fé, uma vez confirmada, produz perseverança.	[3]tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez.
[4] Ora, a perseverança deve ter ação completa, para que sejais perfeitos e íntegros, em nada deficientes.	[4]Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.
Como obter a sabedoria	
[5] Se, porém, algum de vós necessita de sabedoria, peça-a a Deus, que a todos dá liberalmente e nada lhes impropera; e ser-lhe-á concedida.	[5]Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.
[6] Peça-a, porém, com fé, em nada duvidando; pois o que duvida é semelhante à onda do mar, impelida e agitada pelo vento.	[6]De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt.
[7] Não suponha esse homem que alcançará do SENHOR alguma coisa;	[7]Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól,
[8] homem de ânimo dobre, inconstante em todos os seus caminhos.	[8]a kétlelkű és minden útján állhatatlan ember.
As circunstâncias terrenas são transitórias	
[9] O irmão, porém, de condição humilde glorie-se na sua dignidade,	[9]A szegény sorsú testvér a méltóságával dicsekedjék,
[10] e o rico, na sua insignificância, porque ele passará como a flor da erva.	[10]a gazdag pedig megalázott voltával, mert elmúlik mindez, mint a mező virága.
[11] Porque o sol se levanta com seu ardente calor, e a erva seca, e a sua flor cai, e desaparece a formosura do seu aspecto;	[11]Mert felkel a nap nagy hőséggel, és elszárítja a füvet; a virága elhull, és

assim também se murchará o rico em seus caminhos.

szépsége elvész. Így sorvad el vállalkozásaiban a gazdag is.

A origem do pecado

[12] Bem-aventurado o homem que suporta, com perseverança, a provação; porque, depois de ter sido aprovado, receberá a coroa da vida, a qual o SENHOR prometeu aos que o amam.

[12]Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknek.

[13] Ninguém, ao ser tentado, diga: Sou tentado por Deus; porque Deus não pode ser tentado pelo mal e ele mesmo a ninguém tenta.

[13]Senki se mondja, amikor kísértésbe jut: „Isten kísért engem”, mert Isten a gonosztól nem kísérthető, és ő maga sem kísért senkit a gonosszal.

[14] Ao contrário, cada um é tentado pela sua própria cobiça, quando esta o atrai e seduz.

[14]Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe.

[15] Então, a cobiça, depois de haver concebido, dá à luz o pecado; e o pecado, uma vez consumado, gera a morte.

[15]Azután a kívánság megfoganva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.

A origem do bem

[16] Não vos enganeis, meus amados irmãos.

[16]Ne tévelyegjetek, szeretett testvéreim:

[17] Toda boa dádiva e todo dom perfeito são lá do alto, descendo do Pai das luzes, em quem não pode existir variação ou sombra de mudança.

[17]minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.

[18] Pois, segundo o seu querer, ele nos gerou pela palavra da verdade, para que fôssemos como que primícias das suas criaturas.

[18]Az ő akarata szült minket az igazság igéje által, hogy mintegy első zsengéje legyünk teremtményeinek.

A prática da palavra de Deus

Isten igéjének hallgatása és megtartása

[19] Sabeis estas coisas, meus amados irmãos. Todo homem, pois, seja pronto para ouvir, tardio para falar, tardio para se irar.

[19]Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra,

[20] Porque a ira do homem não produz a justiça de Deus.

[20]mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát.

[21] Portanto, despojando-vos de toda impureza e acúmulo de maldade, acolhei,

[21]Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és minden

com mansidão, a palavra em vós implantada, a qual é poderosa para salvar a vossa alma.

22 Tornai-vos, pois, praticantes da palavra e não somente ouvintes, enganando-vos a vós mesmos.

23 Porque, se alguém é ouvinte da palavra e não praticante, assemelha-se ao homem que contempla, num espelho, o seu rosto natural;

24 pois a si mesmo se contempla, e se retira, e para logo se esquece de como era a sua aparência.

25 Mas aquele que considera, atentamente, na lei perfeita, lei da liberdade, e nela persevera, não sendo ouvinte negligente, mas operoso praticante, esse será bem-aventurado no que realizar.

26 Se alguém supõe ser religioso, deixando de refrear a língua, antes, enganando o próprio coração, a sua religião é vã.

27 A religião pura e sem mácula, para com o nosso Deus e Pai, é esta: visitar os órfãos e as viúvas nas suas tribulações e a si mesmo guardar-se incontaminado do mundo.

Tiago 2

Não se deve fazer acepção de pessoas

1 Meus irmãos, não tenhais a fé em nosso SENHOR Jesus Cristo, SENHOR da glória, em acepção de pessoas.

2 Se, portanto, entrar na vossa sinagoga algum homem com anéis de ouro nos

gonoszságot, és szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani lelketeket.

22Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.

23Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát.

24Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejti, hogy milyen volt.

25De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete.

26Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló.

27Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.

Jakab 2

A keresztyén hit nem személyválogató

1Testvéreim, amikor a dicsőséges Urunkba, Jézus Krisztusba vetett hitetek szerint éltek, ne legyetek személyválogatók.

2Mert ha belép hozzátok a gyülekezetbe fényes ruhában egy aranygyűrűs férfi, és

dedos, em trajos de luxo, e entrar também algum pobre andrajoso,

[3] e tratardes com deferência o que tem os trajos de luxo e lhe disserdes: Tu, assenta-te aqui em lugar de honra; e disserdes ao pobre: Tu, fica ali em pé ou assenta-te aqui abaixo do estrado dos meus pés,

[4] não fizestes distinção entre vós mesmos e não vos tornastes juízes tomados de perversos pensamentos?

[5] Ouvi, meus amados irmãos. Não escolheu Deus os que para o mundo são pobres, para serem ricos em fé e herdeiros do reino que ele prometeu aos que o amam?

[6] Entretanto, vós outros menosprezastes o pobre. Não são os ricos que vos oprimem e não são eles que vos arrastam para tribunais?

[7] Não são eles os que blasfemam o bom nome que sobre vós foi invocado?

[8] Se vós, contudo, observais a lei régia segundo a Escritura: Amarás o teu próximo como a ti mesmo, fazeis bem;

[9] se, todavia, fazeis acepção de pessoas, cometeis pecado, sendo argüidos pela lei como transgressores.

[10] Pois qualquer que guarda toda a lei, mas tropeça em um só ponto, se torna culpado de todos.

[11] Porquanto, aquele que disse: Não adulterarás também ordenou: Não matarás. Ora, se não adulteras, porém matas, vens a ser transgressor da lei.

ugyanakkor egy szegény is belép kopott ruhában,

[3]és ti arra figyeltek, aki a fényes ruhát viseli, sőt ezt mondjátok neki: „Te ülj ide kényelmesen”, a szegényhez pedig így szóltok: „Te állj oda”, vagy „Ülj le ide a zsámolyomhoz”,

[4]nem kerültetek-e ellentmondásba önmagatokkal, és nem lettetek-e gonosz szándékú bírákká?

[5]Figyeljetek csak ide, szeretett testvéreim: vajon nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyet Isten az őt szeretőknek ígért?

[6]De ti megszégyenítettétek a szegényt. Vajon nem a gazdagok hatalmaskodnak-e rajtatok, nem ők hurcolnak-e titeket törvény elé?

[7]Nem ők káromolják-e azt a szép nevet, amelyről titeket elneveztek?

[8]Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” – helyesen cselekedtek.

[9]De ha személyválogatók vagytok, bűnt követtek el, és a törvény mint törvényszegőket marasztal el titeket.

[10]Mert aki valamennyi törvényt megtartja, de akár csak egy ellen is vét, az valamennyi ellen vétkezik.

[11]Mert aki ezt mondta: „Ne paráználkodj!” – ezt is mondta: „Ne ölj!” Ha pedig nem paráználkodsz, de ölsz, megszegted a törvényt.

[12] Falai de tal maneira e de tal maneira procedei como aqueles que hão de ser julgados pela lei da liberdade.

[13] Porque o juízo é sem misericórdia para com aquele que não usou de misericórdia. A misericórdia triunfa sobre o juízo.

A fé sem obras é morta

[14] Meus irmãos, qual é o proveito, se alguém disser que tem fé, mas não tiver obras? Pode, acaso, semelhante fé salvá-lo?

[15] Se um irmão ou uma irmã estiverem carecidos de roupa e necessitados do alimento cotidiano,

[16] e qualquer dentre vós lhes disser: Ide em paz, aquecei-vos e fartai-vos, sem, contudo, lhes dar o necessário para o corpo, qual é o proveito disso?

[17] Assim, também a fé, se não tiver obras, por si só está morta.

[18] Mas alguém dirá: Tu tens fé, e eu tenho obras; mostra-me essa tua fé sem as obras, e eu, com as obras, te mostrarei a minha fé.

[19] Crês, tu, que Deus é um só? Fazes bem. Até os demônios crêem e tremem.

[20] Queres, pois, ficar certo, ó homem insensato, de que a fé sem as obras é inoperante?

[21] Não foi por obras que Abraão, o nosso pai, foi justificado, quando ofereceu sobre o altar o próprio filho, Isaque?

[12]Úgy beszéljetek, és úgy cselekedjetek, mint akiket a szabadság törvénye ítél meg.

[13]Mert az ítélet irgalmatlan ahhoz, aki nem cselekedett irgalmasságot, az irgalmasság viszont diadalmaskodik az ítéleten.

A cselekedetek és a hit

[14]Testvéreim, mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt az ilyen hit?

[15]Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere,

[16]valaki pedig ezt mondja nekik közületek: „Menjetek el békességgel, melegedjetek meg, és lakjatok jól”, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az?

[17]Ugyanígy a hit is, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában.

[18]Viszont mondhatja valaki azt is: „Neked hited van, nekem meg cselekedeteim vannak.” Mutasd meg nekem a hitedet cselekedetek nélkül, én is meg fogom neked mutatni cselekedeteim alapján a hitemet.

[19]Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek.

[20]Akarod-e hát tudni, te ostoba ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meddő?

[21]Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor fiát, Izsákot felajánlotta az oltáron?

22 Vês como a fé operava juntamente com as suas obras; com efeito, foi pelas obras que a fé se consumou,
23 e se cumpriu a Escritura, a qual diz: Ora, Abraão creu em Deus, e isso lhe foi imputado para justiça; e: Foi chamado amigo de Deus.

24 Verificais que uma pessoa é justificada por obras e não por fé somente.

25 De igual modo, não foi também justificada por obras a meretriz Raabe, quando acolheu os emissários e os fez partir por outro caminho?
26 Porque, assim como o corpo sem espírito é morto, assim também a fé sem obras é morta.

Tiago 3

Os pecados da língua e o dever de refreá-la

1 Meus irmãos, não vos torneis, muitos de vós, mestres, sabendo que havemos de receber maior juízo.
2 Porque todos tropeçamos em muitas coisas. Se alguém não tropeça no falar, é perfeito varão, capaz de refrear também todo o corpo.
3 Ora, se pomos freio na boca dos cavalos, para nos obedecerem, também lhes dirigimos o corpo inteiro.
4 Observai, igualmente, os navios que, sendo tão grandes e batidos de rijos ventos, por um pequeníssimo leme são dirigidos para onde queira o impulso do timoneiro.

22Látod tehát, hogy hite együttműködött cselekedeteivel, és cselekedeteiből lett teljessé a hite.
23Így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „Hitt Ábrahám Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul”, és „Isten barátjának neveztetett”.
24Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán a hit által.
25Ugyanígy a parázna Ráháb is, nem cselekedetekből igazult-e meg, amikor befogadta a követeket, és más úton bocsátotta el őket?
26Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.

Jakab 3

A nyelv bűnei

1Testvéreim, ne legyetek sokan tanítók, hiszen tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben lesz részünk.
2Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét.
3Ha a lovak szájába zablát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, egész testüket irányíthatjuk.

4Íme, a hajókat, bármilyen nagyok, és bármilyen erős szelek hajtják is őket, egy egész kis kormányrúddal oda lehet irányítani, ahová a kormányos akarja.

[5] Assim, também a língua, pequeno órgão, se gaba de grandes coisas. Vede como uma fagulha põe em brasas tão grande selva!

[5]Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat:

[6] Ora, a língua é fogo; é mundo de iniqüidade; a língua está situada entre os membros de nosso corpo, e contamina o corpo inteiro, e não só põe em chamas toda a carreira da existência humana, como também é posta ela mesma em chamas pelo inferno.

[6]a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzétől.

[7] Pois toda espécie de feras, de aves, de répteis e de seres marinhos se doma e tem sido domada pelo gênero humano;

[7]Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember;

[8] a língua, porém, nenhum dos homens é capaz de domar; é mal incontido, carregado de veneno mortífero.

[8]a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel.

[9] Com ela, bendizemos ao SENHOR e Pai; também, com ela, amaldiçoamos os homens, feitos à semelhança de Deus.

[9]Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket:

[10] De uma só boca procede bênção e maldição. Meus irmãos, não é conveniente que estas coisas sejam assim.

[10]ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie.

[11] Acaso, pode a fonte jorrar do mesmo lugar o que é doce e o que é amargoso?

[11]Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet?

[12] Acaso, meus irmãos, pode a figueira produzir azeitonas ou a videira, figos? Tampouco fonte de água salgada pode dar água doce.

[12]Avagy teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fügét? Sós forrás sem adhat édes vizet!

A sabedoria lá do alto

A földi és a mennyei bölcsesség

[13] Quem entre vós é sábio e inteligente? Mostre em mansidão de sabedoria, mediante condigno proceder, as suas obras.

[13]Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek? Mutassa meg a magatartásával, hogy mindent bölcs szelídséggel tesz!

[14] Se, pelo contrário, tendes em vosso coração inveja amargurada e sentimento

[14]Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, ne vétkezzetek az

faccioso, nem vos glorieis disso, nem mintais contra a verdade.

[15] Esta não é a sabedoria que desce lá do alto; antes, é terrena, animal e demoníaca.

[16] Pois, onde há inveja e sentimento faccioso, aí há confusão e toda espécie de coisas ruins.

[17] A sabedoria, porém, lá do alto é, primeiramente, pura; depois, pacífica, indulgente, tratável, plena de misericórdia e de bons frutos, imparcial, sem fingimento.

[18] Ora, é em paz que se semeia o fruto da justiça, para os que promovem a paz.

igazság ellen azzal, hogy bölcsességetekkel kérkedtek.

[15]Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.

[16]Mert ahol irigység van és viszálykodás, ott zűrzavar van és mindenféle gonosz tett.

[17]A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedékeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.

[18]Akik békességet teremtenek, békességben vetnek, hogy az igazság gyümölcsét arassák.

Tiago 4

A origem das contendas

[1] De onde procedem guerras e contendas que há entre vós? De onde, senão dos prazeres que militam na vossa carne?

[2] Cobiçais e nada tendes; matais, e invejais, e nada podeis obter; viveis a lutar e a fazer guerras. Nada tendes, porque não pedis;

[3] pedis e não recebeis, porque pedis mal, para esbanjardes em vossos prazeres.

[4] Infiéis, não compreendeis que a amizade do mundo é inimiga de Deus? Aquele, pois, que quiser ser amigo do mundo constitui-se inimigo de Deus.

[5] Ou supondes que em vão afirma a Escritura: É com ciúme que por nós anseia o Espírito, que ele fez habitar em nós?

Jakab 4

Alázzátok meg magatokat Isten előtt

[1]Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák ezeket?

[2]Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok, de nem kapjátok meg, mert nem kéritek.

[3]Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni.

[4]Paráznák, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel? Ha tehát valaki a világgal barátságot köt, ellenségévé válik Istennek.

[5]Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás ok nélkül mondja: „Irigységre kívánkozik a lélek, amely bennünk lakozik?”

[6] Antes, ele dá maior graça; pelo que diz: Deus resiste aos soberbos, mas dá graça aos humildes.
[7] Sujeitai-vos, portanto, a Deus; mas resisti ao diabo, e ele fugirá de vós.
[8] Chegai-vos a Deus, e ele se chegará a vós outros. Purificai as mãos, pecadores; e vós que sois de ânimo dobre, limpai o coração.
[9] Afligi-vos, lamentai e chorai. Converta-se o vosso riso em pranto, e a vossa alegria, em tristeza.
[10] Humilhai-vos na presença do SENHOR, e ele vos exaltará.

A maledicência é condenada

[11] Irmãos, não faleis mal uns dos outros. Aquele que fala mal do irmão ou julga a seu irmão fala mal da lei e julga a lei; ora, se julgas a lei, não és observador da lei, mas juiz.
[12] Um só é Legislador e Juiz, aquele que pode salvar e fazer perecer; tu, porém, quem és, que julgas o próximo?

A falibilidade dos projetos humanos

[13] Atendei, agora, vós que dizeis: Hoje ou amanhã, iremos para a cidade tal, e lá passaremos um ano, e negociaremos, e teremos lucros.
[14] Vós não sabeis o que sucederá amanhã. Que é a vossa vida? Sois, apenas, como neblina que aparece por instante e logo se dissipa.
[15] Em vez disso, devíeis dizer: Se o SENHOR quiser, não só viveremos, como também faremos isto ou aquilo.

[6]De még nagyobb kegyelmet is ad, ezért mondja: „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”
[7]Engedelmeskedjetek azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.
[8]Közeledjetek Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kétlelkűek.
[9]Gyötrődjetek, gyászoljatok és sírjatok, nevetésetek forduljon gyászra, örömötök szomorúságra.
[10]Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket.
[11]Ne rágalmazzátok egymást, testvéreim. Aki testvérét rágalmazza vagy ítélkezik felette, az a törvényt rágalmazza, és a törvény felett ítélkezik. Ha pedig a törvény felett ítélkezel, nem megtartója, hanem ítélőbírája vagy a törvénynek.
[12]Egy a törvényadó és az ítélőbíró, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy ítélkezel felebarátod felett?
[13]Most tehát akik azt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk”;
[14]azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik.
[15]Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.

[16] Agora, entretanto, vos jactais das vossas arrogantes pretensões. Toda jactância semelhante a essa é maligna.
[17] Portanto, aquele que sabe que deve fazer o bem e não o faz nisso está pecando.

Tiago 5

Deus condena as riquezas mal adquiridas e mal empregadas

[1] Atendei, agora, ricos, chorai lamentando, por causa das vossas desventuras, que vos sobrevirão.
[2] As vossas riquezas estão corruptas, e as vossas roupagens, comidas de traça;
[3] o vosso ouro e a vossa prata foram gastos de ferrugens, e a sua ferrugem há de ser por testemunho contra vós mesmos e há de devorar, como fogo, as vossas carnes. Tesouros acumulastes nos últimos dias.
[4] Eis que o salário dos trabalhadores que ceifaram os vossos campos e que por vós foi retido com fraude está clamando; e os clamores dos ceifeiros penetraram até aos ouvidos do SENHOR dos Exércitos.
[5] Tendes vivido regaladamente sobre a terra; tendes vivido nos prazeres; tendes engordado o vosso coração, em dia de matança;
[6] tendes condenado e matado o justo, sem que ele vos faça resistência.

A necessidade, bênçãos e exemplo da paciência

[7] Sede, pois, irmãos, pacientes, até à vinda do SENHOR. Eis que o lavrador aguarda com paciência o precioso fruto da terra, até receber as primeiras e as últimas chuvas.

[16]Ti azonban most kérkedtek elbizakodottságotokban: minden ilyen kérkedés gonosz.
[17]Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.

Jakab 5

A gazdagok ítélete

[1]Most tehát, ti gazdagok, sírjatok és jajgassatok a bekövetkező nyomorúságaitok miatt!
[2]Gazdagságotok megrothadt, ruháitokat megrágta a moly,
[3]aranyotok és ezüstötök megrozsdásodott, és rozsdája ellenetek tanúskodik, és megemészti testeteket, mint a tűz. Kincseket gyűjtöttetek még az utolsó napokban is.
[4]Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, az égre kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe.
[5]Dőzsöltetek a földön és tobzódtatok, hizlaltátok a szíveteket, mint az áldozati állat levágásának napján.
[6]Elítéltétek, megöltétek az igazat, és ő nem állt ellen nektek.

Intés türelemre

[7]Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteléig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.

8 Sede vós também pacientes e fortalecei o vosso coração, pois a vinda do SENHOR está próxima.

9 Irmãos, não vos queixeis uns dos outros, para não serdes julgados. Eis que o juiz está às portas.

10 Irmãos, tomai por modelo no sofrimento e na paciência os profetas, os quais falaram em nome do SENHOR.

11 Eis que temos por felizes os que perseveraram firmes. Tendes ouvido da paciência de Jó e vistes que fim o SENHOR lhe deu; porque o SENHOR é cheio de terna misericórdia e compassivo.

O juramento proibido e o proceder cristão em várias experiências da vida

12 Acima de tudo, porém, meus irmãos, não jureis nem pelo céu, nem pela terra, nem por qualquer outro voto; antes, seja o vosso sim sim, e o vosso não não, para não cairdes em juízo.

13 Está alguém entre vós sofrendo? Faça oração. Está alguém alegre? Cante louvores.

14 Está alguém entre vós doente? Chame os presbíteros da igreja, e estes façam oração sobre ele, ungindo-o com óleo, em nome do SENHOR.

15 E a oração da fé salvará o enfermo, e o SENHOR o levantará; e, se houver cometido pecados, ser-lhe-ão perdoados.

16 Confessai, pois, os vossos pecados uns aos outros e orai uns pelos outros, para serdes curados. Muito pode, por sua eficácia, a súplica do justo.

8Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van.

9Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll.

10Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak.

11Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben. Jób állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte a sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.

12Mindenekelőtt pedig, testvéreim, ne esküdjetek se az égre, se a földre, se más egyébre. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a ti nemetek nem, hogy ítélet alá ne essetek.

Az imádság ereje

13Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet!

14Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében.

5És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.

16Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.

[17] Elias era homem semelhante a nós, sujeito aos mesmos sentimentos, e orou, com instância, para que não chovesse sobre a terra, e, por três anos e seis meses, não choveu.

[18] E orou, de novo, e o céu deu chuva, e a terra fez germinar seus frutos.

[19] Meus irmãos, se algum entre vós se desviar da verdade, e alguém o converter,

[20] sabei que aquele que converte o pecador do seu caminho errado salvará da morte a alma dele e cobrirá multidão de pecados.

[17]Illés ugyanolyan ember volt, mint mi, és amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig.

[18]Aztán ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld meghozta termését.

[19]Testvéreim, ha valamelyikőtök eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti valaki,

[20]tudja meg, hogy aki megtérített egy bűnöst a tévelygés útjáról, megmenti annak a lelkét a haláltól, és sok bűnt elfedez.

Primeira epístola de Pedro

1 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Pedro, apóstolo de Jesus Cristo, aos eleitos que são forasteiros da Dispersão no Ponto, Galácia, Capadócia, Ásia e Bitínia,

[2] eleitos, segundo a presciência de Deus Pai, em santificação do Espírito, para a obediência e a aspersão do sangue de Jesus Cristo, graça e paz vos sejam multiplicadas.

Ação de graças

[3] Bendito o Deus e Pai de nosso SENHOR Jesus Cristo, que, segundo a sua muita misericórdia, nos regenerou para uma viva esperança, mediante a ressurreição de Jesus Cristo dentre os mortos,

[4] para uma herança incorruptível, sem mácula, imarcescível, reservada nos céus para vós outros

[5] que sois guardados pelo poder de Deus, mediante a fé, para a salvação preparada para revelar-se no último tempo.

[6] Nisso exultais, embora, no presente, por breve tempo, se necessário, sejais contristados por várias provações,

[7] para que, uma vez confirmado o valor da vossa fé, muito mais preciosa do que o ouro perecível, mesmo apurado por fogo, redunde em louvor, glória e honra na revelação de Jesus Cristo;

[8] a quem, não havendo visto, amais; no qual, não vendo agora, mas crendo,

PÉTER ELSŐ LEVELE

1 Péter 1

Címzés, üdvözlés

[1]Péter, Jézus Krisztus apostola, Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élő jövevényeknek, akik ki vannak választva

[2]az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen.

Isten magasztalása a hívők reménységéért

[3]Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre,

[4]arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.

[5]Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen áll arra, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben.

[6]Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszomorodtatok különféle kísértések között,

[7]hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőségre és tisztességre.

[8]Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és

exultais com alegria indizível e cheia de glória,

[9] obtendo o fim da vossa fé: a salvação da vossa alma.

[10] Foi a respeito desta salvação que os profetas indagaram e inquiriram, os quais profetizaram acerca da graça a vós outros destinada,

[11] investigando, atentamente, qual a ocasião ou quais as circunstâncias oportunas, indicadas pelo Espírito de Cristo, que neles estava, ao dar de antemão testemunho sobre os sofrimentos referentes a Cristo e sobre as glórias que os seguiriam.

[12] A eles foi revelado que, não para si mesmos, mas para vós outros, ministravam as coisas que, agora, vos foram anunciadas por aqueles que, pelo Espírito Santo enviado do céu, vos pregaram o evangelho, coisas essas que anjos anelam perscrutar.

A santidade na vida

[13] Por isso, cingindo o vosso entendimento, sede sóbrios e esperai inteiramente na graça que vos está sendo trazida na revelação de Jesus Cristo.

[14] Como filhos da obediência, não vos amoldeis às paixões que tínheis anteriormente na vossa ignorância;

[15] pelo contrário, segundo é santo aquele que vos chamou, tornai-vos santos também vós mesmos em todo o vosso procedimento,

kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek,

[9]mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.

[10]Ezt az üdvösséget keresték és kutatták a próféták, akik a nektek szánt kegyelemről prófétáltak,

[11]kutatva, hogy melyik vagy milyen időről tett kijelentést Krisztus bennük levő Lelke, amikor előre bizonyságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről, és az ezeket követő dicsőségről.

[12]Ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni.

Szentek legyetek!

[13]Ezért tehát elméteket felkészítve legyetek józanok, és teljes bizonyossággal reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok.

[14]Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek,

[15]hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – ti is szentek legyetek egész magatartásotokban,

16 porque escrito está: Sede santos, porque eu sou santo.	16mivel meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”
17 Ora, se invocais como Pai aquele que, sem acepção de pessoas, julga segundo as obras de cada um, portai-vos com temor durante o tempo da vossa peregrinação,	17Ha pedig mint Atyátokat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, szent félelemmel éljetek földi vándorlásotok idején,
18 sabendo que não foi mediante coisas corruptíveis, como prata ou ouro, que fostes resgatados do vosso fútil procedimento que vossos pais vos legaram,	18tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből,
19 mas pelo precioso sangue, como de cordeiro sem defeito e sem mácula, o sangue de Cristo,	19hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.
20 conhecido, com efeito, antes da fundação do mundo, porém manifestado no fim dos tempos, por amor de vós	20Ő ugyan a világ teremtése előtt kiválasztatott, de az idők végén megjelent tiértetek,
21 que, por meio dele, tendes fé em Deus, o qual o ressuscitou dentre os mortos e lhe deu glória, de sorte que a vossa fé e esperança estejam em Deus.	21akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek Istenbe vetett reménység is legyen.
A santidade no amor	
22 Tendo purificado a vossa alma, pela vossa obediência à verdade, tendo em vista o amor fraternal não fingido, amai-vos, de coração, uns aos outros ardentemente,	22Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek,
23 pois fostes regenerados não de semente corruptível, mas de incorruptível, mediante a palavra de Deus, a qual vive e é permanente.	23mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születtetek újjá, Isten élő és maradandó igéje által.
24 Pois toda carne é como a erva, e toda a sua glória, como a flor da erva; seca-se a erva, e cai a sua flor;	24„Mert minden test olyan, mint a fű, és minden dicsősége, mint a mező virága: megszárad a fű, és virága elhull,

25 a palavra do SENHOR, porém, permanece eternamente. Ora, esta é a palavra que vos foi evangelizada.

25de az Úr beszéde megmarad örökké.” Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettek nektek.

1 Pedro 2

Os crentes são a casa espiritual edificada em Cristo

1 Despojando-vos, portanto, de toda maldade e dolo, de hipocrisias e invejas e de toda sorte de maledicências,

2 desejai ardentemente, como crianças recém-nascidas, o genuíno leite espiritual, para que, por ele, vos seja dado crescimento para salvação,

3 se é que já tendes a experiência de que o SENHOR é bondoso.

4 Chegando-vos para ele, a pedra que vive, rejeitada, sim, pelos homens, mas para com Deus eleita e preciosa,

5 também vós mesmos, como pedras que vivem, sois edificados casa espiritual para serdes sacerdócio santo, a fim de oferecerdes sacrifícios espirituais agradáveis a Deus por intermédio de Jesus Cristo.

6 Pois isso está na Escritura: Eis que ponho em Sião uma pedra angular, eleita e preciosa; e quem nela crer não será, de modo algum, envergonhado.

7 Para vós outros, portanto, os que credes, é a preciosidade; mas, para os descrentes, A pedra que os construtores rejeitaram, essa veio a ser a principal pedra, angular

8 e: Pedra de tropeço e rocha de ofensa. São estes os que tropeçam na palavra,

1 Péter 2

Épüljetek fel lelki házzá

1Levetve tehát minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmazást,

2mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre;

3mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr.

4Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt „kiválasztott és drága”;

5ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által.

6Ezért áll ez az Írásban: „Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkövet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg.”

7Nektek, a hívőknek drága kincs; a hitetleneknek pedig az a kő, amelyet megvetettek az építők, sarokkővé lett,

8megütközés kövévé és megbotránkozás sziklájává; azok beleütköznek, mert nem

sendo desobedientes, para o que também foram postos.

[9] Vós, porém, sois raça eleita, sacerdócio real, nação santa, povo de propriedade exclusiva de Deus, a fim de proclamardes as virtudes daquele que vos chamou das trevas para a sua maravilhosa luz;

[10] vós, sim, que, antes, não éreis povo, mas, agora, sois povo de Deus, que não tínheis alcançado misericórdia, mas, agora, alcançastes misericórdia.

A vida exemplar cristã: deveres para com os não crentes e para com as autoridades

[11] Amados, exorto-vos, como peregrinos e forasteiros que sois, a vos absterdes das paixões carnais, que fazem guerra contra a alma,

[12] mantendo exemplar o vosso procedimento no meio dos gentios, para que, naquilo que falam contra vós outros como de malfeitores, observando-vos em vossas boas obras, glorifiquem a Deus no dia da visitação.

[13] Sujeitai-vos a toda instituição humana por causa do SENHOR, quer seja ao rei, como soberano,

[14] quer às autoridades, como enviadas por ele, tanto para castigo dos malfeitores como para louvor dos que praticam o bem.

[15] Porque assim é a vontade de Deus, que, pela prática do bem, façais emudecer a ignorância dos insensatos;

[16] como livres que sois, não usando, todavia, a liberdade por pretexto da malícia, mas vivendo como servos de Deus.

engedelmeskednek az igének. Ők erre is rendeltettek.

[9]Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;

[10]akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok.

[11]Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket: tartózkodjatok a testi vágyaktól, amelyek a lélek ellen harcolnak.

[12]Tisztességesen éljetek a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

Engedelmeskedjetek minden emberi rendnek

[13]Engedelmeskedjetek minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak,

[14]akár a helytartóknak, mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsérésére.

[15]Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát,

[16]mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgái.

[17] Tratai todos com honra, amai os irmãos, temei a Deus, honrai o rei.

A vida exemplar cristã: deveres dos que prestam serviços a outrem

[18] Servos, sede submissos, com todo o temor ao vosso senhor, não somente se for bom e cordato, mas também ao perverso;

[19] porque isto é grato, que alguém suporte tristezas, sofrendo injustamente, por motivo de sua consciência para com Deus.

[20] Pois que glória há, se, pecando e sendo esbofeteados por isso, o suportais com paciência? Se, entretanto, quando praticais o bem, sois igualmente afligidos e o suportais com paciência, isto é grato a Deus.

[21] Porquanto para isto mesmo fostes chamados, pois que também Cristo sofreu em vosso lugar, deixando-vos exemplo para seguirdes os seus passos,

[22] o qual não cometeu pecado, nem dolo algum se achou em sua boca;

[23] pois ele, quando ultrajado, não revidava com ultraje; quando maltratado, não fazia ameaças, mas entregava-se àquele que julga retamente,

[24] carregando ele mesmo em seu corpo, sobre o madeiro, os nossos pecados, para que nós, mortos para os pecados, vivamos para a justiça; por suas chagas, fostes sarados.

[25] Porque estáveis desgarrados como ovelhas; agora, porém, vos convertestes ao Pastor e Bispo da vossa alma.

[17]Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet, a testvéreket szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek.

A szolgák kövessék Jézus példáját

[18]Ti szolgák pedig teljes félelemmel engedelmeskedjetek uraitoknak, ne csak a jóknak és méltányosaknak, hanem a kíméletleneknek is.

[19]Mert kegyelem az, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr el sérelmeket, amikor igazságtalanul szenved.

[20]De milyen dicsőség az, ha kitartóan tűritek a hibátok miatt kapott verést? Ellenben ha kitartóan cselekszitek a jót, és tűritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében.

[21]Hiszen erre hívattatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek:

[22]ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját,

[23]mikor gyalázták, nem viszonozta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél.

[24]Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg.

[25]Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez.

1 Pedro 3

A vida exemplar cristã: deveres dos casados

[1] Mulheres, sede vós, igualmente, submissas a vosso próprio marido, para que, se ele ainda não obedece à palavra, seja ganho, sem palavra alguma, por meio do procedimento de sua esposa,

[2] ao observar o vosso honesto comportamento cheio de temor.

[3] Não seja o adorno da esposa o que é exterior, como frisado de cabelos, adereços de ouro, aparato de vestuário;

[4] seja, porém, o homem interior do coração, unido ao incorruptível trajo de um espírito manso e tranqüilo, que é de grande valor diante de Deus.

[5] Pois foi assim também que a si mesmas se ataviaram, outrora, as santas mulheres que esperavam em Deus, estando submissas a seu próprio marido,

[6] como fazia Sara, que obedeceu a Abraão, chamando-lhe senhor, da qual vós vos tornastes filhas, praticando o bem e não temendo perturbação alguma.

[7] Maridos, vós, igualmente, vivei a vida comum do lar, com discernimento; e, tendo consideração para com a vossa mulher como parte mais frágil, tratai-a com dignidade, porque sois, juntamente, herdeiros da mesma graça de vida, para que não se interrompam as vossas orações.

A vida exemplar cristã: o amor fraternal

[8] Finalmente, sede todos de igual ânimo, compadecidos, fraternalmente amigos, misericordiosos, humildes,

1 Péter 3

A házastársak becsüljék meg egymást

[1]Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmeskedjetek férjeteknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmeskednek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is megnyerje őket,

[2]felfigyelve istenfélő és tiszta életetekre.

[3]Ne a külső dísz legyen a ti ékességetek, ne a hajfonogatás, arany ékszerek felrakása vagy különféle ruhák felöltése,

[4]hanem a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes Isten előtt.

[5]Egykor a szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, így díszítették magukat: engedelmeskedtek férjüknek,

[6]ahogyan Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, és urának nevezte őt. Az ő leányai lesztek, ha jót tesztek, és ha nem féltek semmiféle fenyegetéstől.

[7]És ugyanígy, ti férfiak is, megértően éljetek együtt feleségetekkel, mint a gyengébb féllel, adjátok meg nekik a tiszteletet mint örököstársaitoknak is az élet kegyelmében, hogy imádkozásotok ne ütközzék akadályba.

Cselekedjétek a jót állhatatosan

[8]Végül pedig legyetek mindnyájan egyetértők, együttérzők, testvérszeretők, könyörületesek, alázatosak.

[9] não pagando mal por mal ou injúria por injúria; antes, pelo contrário, bendizendo, pois para isto mesmo fostes chamados, a fim de receberdes bênção por herança.

[10] Pois quem quer amar a vida e ver dias felizes refreie a língua do mal e evite que os seus lábios falem dolosamente;

[11] aparte-se do mal, pratique o que é bom, busque a paz e empenhe-se por alcançá-la.

[12] Porque os olhos do SENHOR repousam sobre os justos, e os seus ouvidos estão abertos às suas súplicas, mas o rosto do SENHOR está contra aqueles que praticam males.

A prática do bem. A longanimidade segundo o exemplo de Cristo

[13] Ora, quem é que vos há de maltratar, se fordes zelosos do que é bom?

[14] Mas, ainda que venhais a sofrer por causa da justiça, bem-aventurados sois. Não vos amedronteis, portanto, com as suas ameaças, nem fiqueis alarmados;

[15] antes, santificai a Cristo, como SENHOR, em vosso coração, estando sempre preparados para responder a todo aquele que vos pedir razão da esperança que há em vós,

[16] fazendo-o, todavia, com mansidão e temor, com boa consciência, de modo que, naquilo em que falam contra vós outros, fiquem envergonhados os que difamam o vosso bom procedimento em Cristo,

[17] porque, se for da vontade de Deus, é melhor que sofrais por praticardes o que é bom do que praticando o mal.

[9]Ne fizessetek a gonoszért gonosszal, vagy a gyalázkodásért gyalázkodással, hanem ellenkezőleg: mondjatok áldást, hiszen arra hívattatok el, hogy áldást örököljetek.

[10]Mert aki szeretne örülni az életnek, és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot;

[11]forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet;

[12]mert az Úr szeme az igazakon van, és füle az ő könyörgésükre figyel, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők ellen fordul.

[13]De ki az, aki bántalmaz titeket, ha buzgón igyekeztek a jóra?

[14]De még ha szenvednétek is az igazságért, akkor is boldogok vagytok; a fenyegetésüktől pedig ne ijedjetek meg, se meg ne rettenjetek.

[15]Ellenben az Urat, Krisztust tartsátok szentnek szívetekben, és legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet.

[16]Ezt pedig szelíden és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyétek, hogy amivel rágalmaznak titeket, abban megszégyenüljenek azok, akik gyalázzák a ti Krisztusban való példás életeteket.

[17]Mert jobb jót, mint gonoszt cselekedve szenvedni, ha ez az Isten akarata.

Krisztus halálának és feltámadásának gyümölcse

[18] Pois também Cristo morreu, uma única vez, pelos pecados, o justo pelos injustos, para conduzir-vos a Deus; morto, sim, na carne, mas vivificado no espírito,

[19] no qual também foi e pregou aos espíritos em prisão,

[20] os quais, noutro tempo, foram desobedientes quando a longanimidade de Deus aguardava nos dias de Noé, enquanto se preparava a arca, na qual poucos, a saber, oito pessoas, foram salvos, através da água,

[21] a qual, figurando o batismo, agora também vos salva, não sendo a remoção da imundícia da carne, mas a indagação de uma boa consciência para com Deus, por meio da ressurreição de Jesus Cristo;

[22] o qual, depois de ir para o céu, está à destra de Deus, ficando-lhe subordinados anjos, e potestades, e poderes.

1 Pedro 4

A morte para o pecado e a pureza de vida

[1] Ora, tendo Cristo sofrido na carne, armai-vos também vós do mesmo pensamento; pois aquele que sofreu na carne deixou o pecado,

[2] para que, no tempo que vos resta na carne, já não vivais de acordo com as paixões dos homens, mas segundo a vontade de Deus.

[3] Porque basta o tempo decorrido para terdes executado a vontade dos gentios, tendo andado em dissoluções,

[18]Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevheníttetett Lélek szerint.

[19]Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak,

[20]akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várakozott Nóé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át.

[21]Most pedig titeket is megment ennek képmása, a keresztség, amely nem a test szennyének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által,

[22]aki miután felment a mennybe, Isten jobbján van, és alávettettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.

1 Péter 4

Isten akarata szerint éljetek

[1]Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértezzétek fel magatokat azzal a felismeréssel, hogy aki testileg szenved, az elszakad a bűntől,

[2]hogy többé ne emberi vágyak, hanem Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralevő idejét.

[3]Bizony, elég volt abból, hogy a múltban a pogányok szokása szerint kicsapongásokban, kívánságokban, részegeskedésekben, dorbézolásokban,

concupiscências, borracheiras, orgias, bebedices e em detestáveis idolatrias.

[4] Por isso, difamando-vos, estranham que não concorrais com eles ao mesmo excesso de devassidão,

[5] os quais hão de prestar contas àquele que é competente para julgar vivos e mortos;

[6] pois, para este fim, foi o evangelho pregado também a mortos, para que, mesmo julgados na carne segundo os homens, vivam no espírito segundo Deus.

Alguns deveres dos crentes uns para com os outros

[7] Ora, o fim de todas as coisas está próximo; sede, portanto, criteriosos e sóbrios a bem das vossas orações.

[8] Acima de tudo, porém, tende amor intenso uns para com os outros, porque o amor cobre multidão de pecados.

[9] Sede, mutuamente, hospitaleiros, sem murmuração.

[10] Servi uns aos outros, cada um conforme o dom que recebeu, como bons despenseiros da multiforme graça de Deus.

[11] Se alguém fala, fale de acordo com os oráculos de Deus; se alguém serve, faça-o na força que Deus supre, para que, em todas as coisas, seja Deus glorificado, por meio de Jesus Cristo, a quem pertence a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

O sofrermos por Cristo é privilégio glorioso

[12] Amados, não estranheis o fogo ardente que surge no meio de vós, destinado a

tivornyázásokban és szentségtelen bálványimádásokban éltetek.

[4]Azért csodálkoznak rajtatok, sőt káromolnak titeket, mert nem rohantok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba a posványába.

[5]De számot fognak adni annak, aki készen áll ítélni élőket és holtakat.

[6]Mert a holtaknak is azért hirdettetett az evangélium, hogy megítéltessenek ugyan mint emberek testben, de éljenek Isten szerint lélekben.

Isten kegyelmének jó sáfárai

[7]Mindennek a vége pedig már közel van: legyetek tehát bölcsek és józanok, hogy imádkozhassatok.

[8]Mindenekelőtt legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben, mert a szeretet sok bűnt elfedez.

[9]Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül.

[10]Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai:

[11]ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Boldogság Krisztusért szenvedni

[12]Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt

provar-vos, como se alguma coisa extraordinária vos estivesse acontecendo;

13 pelo contrário, alegrai-vos na medida em que sois co-participantes dos sofrimentos de Cristo, para que também, na revelação de sua glória, vos alegreis exultando.

14 Se, pelo nome de Cristo, sois injuriados, bem-aventurados sois, porque sobre vós repousa o Espírito da glória e de Deus.

15 Não sofra, porém, nenhum de vós como assassino, ou ladrão, ou malfeitor, ou como quem se intromete em negócios de outrem;

16 mas, se sofrer como cristão, não se envergonhe disso; antes, glorifique a Deus com esse nome.

17 Porque a ocasião de começar o juízo pela casa de Deus é chegada; ora, se primeiro vem por nós, qual será o fim daqueles que não obedecem ao evangelho de Deus?

18 E, se é com dificuldade que o justo é salvo, onde vai comparecer o ímpio, sim, o pecador?

19 Por isso, também os que sofrem segundo a vontade de Deus encomendem a sua alma ao fiel Criador, na prática do bem.

1 Pedro 5

Os deveres do ministério

1 Rogo, pois, aos presbíteros que há entre vós, eu, presbítero como eles, e testemunha dos sofrimentos de Cristo, e

közöttetek, ne csodálkozzatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket.

13Sőt, amennyire részesültök Krisztus szenvedésében, annyira örüljetek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek.

14Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket Krisztus nevéért, mert a dicsőség Lelke, Isten Lelke megnyugszik rajtatok.

15Közületek tehát senki se szenvedjen mint gyilkos, mint tolvaj, mint gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó.

16Ha azonban valaki mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel.

17Mert itt van az idő, amikor elkezdődik az ítélet Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek Isten evangéliumának?

18És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hova lesz az istentelen és a bűnös?

19Akik tehát Isten akaratából szenvednek, azok is ajánlják lelküket a hű Teremtőnek, és cselekedjék a jót!

1 Péter 5

Presbiterek és ifjak intése

1A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese:

ainda co-participante da glória que há de ser revelada:

[2] pastoreai o rebanho de Deus que há entre vós, não por constrangimento, mas espontaneamente, como Deus quer; nem por sórdida ganância, mas de boa vontade;

[3] nem como dominadores dos que vos foram confiados, antes, tornando-vos modelos do rebanho.

[4] Ora, logo que o Supremo Pastor se manifestar, recebereis a imarcescível coroa da glória.

Vários conselhos. Votos, saudações finais e bênção

[5] Rogo igualmente aos jovens: sede submissos aos que são mais velhos; outrossim, no trato de uns com os outros, cingi-vos todos de humildade, porque Deus resiste aos soberbos, contudo, aos humildes concede a sua graça.

[6] Humilhai-vos, portanto, sob a poderosa mão de Deus, para que ele, em tempo oportuno, vos exalte,

[7] lançando sobre ele toda a vossa ansiedade, porque ele tem cuidado de vós.

[8] Sede sóbrios e vigilantes. O diabo, vosso adversário, anda em derredor, como leão que ruge procurando alguém para devorar;

[9] resisti-lhe firmes na fé, certos de que sofrimentos iguais aos vossos estão-se cumprindo na vossa irmandade espalhada pelo mundo.

[10] Ora, o Deus de toda a graça, que em Cristo vos chamou à sua eterna glória, depois de terdes sofrido por um pouco, ele

[2]legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyerészkedésből, hanem készségesen;

[3]ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.

[4]És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.

[5]Ugyanúgy, ti ifjabbak: engedelmeskedjetek az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ad.

Istennek gondja van rátok

[6]Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején.

[7]Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.

[8]Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el:

[9]álljatok neki ellen a hitben szilárdan, tudván, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban.

[10]A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig

mesmo vos há de aperfeiçoar, firmar, fortificar e fundamentar.

szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.

[11] A ele seja o domínio, pelos séculos dos séculos. Amém!

[11]Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Befejező üdvözlések, áldás

[12] Por meio de Silvano, que para vós outros é fiel irmão, como também o considero, vos escrevo resumidamente, exortando e testificando, de novo, que esta é a genuína graça de Deus; nela estai firmes.

[12]Szilvánusz által, aki – mint gondolom – hűséges testvéretek, röviden írtam, bátorítva titeket és bizonyságot téve arról, hogy az az Isten igazi kegyelme, amelyben álltok.

[13] Aquela que se encontra em Babilônia, também eleita, vos saúda, como igualmente meu filho Marcos.

[13]Köszönt titeket a veletek együtt kiválasztott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam.

[14] Saudai-vos uns aos outros com ósculo de amor. Paz a todos vós que vos achais em Cristo.

[14]Köszöntsétek egymást a szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, akik Krisztusban vagytok.

Segunda epístola de Pedro	PÉTER MÁSODIK LEVELE

2 Pedro 1

Prefácio e saudação

[1] Simão Pedro, servo e apóstolo de Jesus Cristo, aos que conosco obtiveram fé igualmente preciosa na justiça do nosso Deus e Salvador Jesus Cristo,

[2] graça e paz vos sejam multiplicadas, no pleno conhecimento de Deus e de Jesus, nosso SENHOR.

A prática progressiva das graças cristãs e seus resultados

[3] Visto como, pelo seu divino poder, nos têm sido doadas todas as coisas que conduzem à vida e à piedade, pelo conhecimento completo daquele que nos chamou para a sua própria glória e virtude,

[4] pelas quais nos têm sido doadas as suas preciosas e mui grandes promessas, para que por elas vos torneis co-participantes da natureza divina, livrando-vos da corrupção das paixões que há no mundo,

[5] por isso mesmo, vós, reunindo toda a vossa diligência, associai com a vossa fé a virtude; com a virtude, o conhecimento;

[6] com o conhecimento, o domínio próprio; com o domínio próprio, a perseverança; com a perseverança, a piedade;

[7] com a piedade, a fraternidade; com a fraternidade, o amor.

[8] Porque estas coisas, existindo em vós e em vós aumentando, fazem com que não

2 Péter 1

Címzés, üdvözlés

[1]Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus igazsága által:

[2]Kegyelem és békesség adassék nektek bőségesen Istennek és a mi Urunknak, Jézusnak megismerésében.

Igyekezzetek szilárddá tenni elhívatásotokat

[3]Az ő isteni hatalma megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket.

[4]Ezek által drága és hatalmas ígéreteket kaptunk, hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek és megmeneküljetek attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.

[5]Éppen ezért teljes igyekezettel törekedjetek arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretet,

[6]az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet,

[7]a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet.

[8]Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek a mi Urunk Jézus

sejais nem inativos, nem infrutuosos no pleno conhecimento de nosso SENHOR Jesus Cristo.

[9] Pois aquele a quem estas coisas não estão presentes é cego, vendo só o que está perto, esquecido da purificação dos seus pecados de outrora.

[10] Por isso, irmãos, procurai, com diligência cada vez maior, confirmar a vossa vocação e eleição; porquanto, procedendo assim, não tropeçareis em tempo algum.

[11] Pois desta maneira é que vos será amplamente suprida a entrada no reino eterno de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo.

O apóstolo dá os motivos por que escreveu esta carta

[12] Por esta razão, sempre estarei pronto para trazer-vos lembrados acerca destas coisas, embora estejais certos da verdade já presente convosco e nela confirmados.

[13] Também considero justo, enquanto estou neste tabernáculo, despertar-vos com essas lembranças,

[14] certo de que estou prestes a deixar o meu tabernáculo, como efetivamente nosso SENHOR Jesus Cristo me revelou.

[15] Mas, de minha parte, esforçar-me-ei, diligentemente, por fazer que, a todo tempo, mesmo depois da minha partida, conserveis lembrança de tudo.

A superioridade da palavra de Deus

[16] Porque não vos demos a conhecer o poder e a vinda de nosso SENHOR Jesus Cristo seguindo fábulas engenhosamente

ismeretében sem tétlenek, sem terméketlenek.

[9]Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, és elfeledkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult.

[10]Ezért tehát, testvéreim, igyekezzetek még jobban megerősíteni elhívatásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, nem fogtok megbotlani soha.

[11]És így majd dicsőségesen mehettek be a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába.

Az apostoli prófécia bizonyossága

[12]Ezért ezekre mindig emlékeztetni foglak titeket, bár ismeritek mindezt, és a megismert igazsághoz szilárdan ragaszkodtok.

[13]De helyesnek tartom, hogy míg ebben a földi porsátorban vagyok, emlékeztetéssel ébresztgesselek titeket.

[14]Mert tudom, hogy hamar leteszem porsátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus is kijelentette nekem.

[15]Igyekszem azonban, hogy elköltözésem után is mindig megemlékezhessetek ezekről.

[16]Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem

inventadas, mas nós mesmos fomos testemunhas oculares da sua majestade,

[17] pois ele recebeu, da parte de Deus Pai, honra e glória, quando pela Glória Excelsa lhe foi enviada a seguinte voz: Este é o meu Filho amado, em quem me comprazo.

[18] Ora, esta voz, vinda do céu, nós a ouvimos quando estávamos com ele no monte santo.

[19] Temos, assim, tanto mais confirmada a palavra profética, e fazeis bem em atendê-la, como a uma candeia que brilha em lugar tenebroso, até que o dia clareie e a estrela da alva nasça em vosso coração,

[20] sabendo, primeiramente, isto: que nenhuma profecia da Escritura provém de particular elucidação;

[21] porque nunca jamais qualquer profecia foi dada por vontade humana; entretanto, homens [santos] falaram da parte de Deus, movidos pelo Espírito Santo.

2 Pedro 2

Os falsos mestres, seu caráter, obras e justo castigo

[1] Assim como, no meio do povo, surgiram falsos profetas, assim também haverá entre vós falsos mestres, os quais introduzirão, dissimuladamente, heresias destruidoras, até ao ponto de renegarem o Soberano SENHOR que os resgatou, trazendo sobre si mesmos repentina destruição.

[2] E muitos seguirão as suas práticas libertinas, e, por causa deles, será infamado o caminho da verdade;

úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.

[17]Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”,

[18]mi hallottuk ezt a mennyből jött szózatot, mert együtt voltunk vele a szent hegyen.

[19]Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.

[20]Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciája sem ered önkényes magyarázatból,

[21]mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indíttatva szóltak az Istentől küldött emberek.

2 Péter 2

A hamis tanítók tévelygése

[1]De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra.

[2]Sokan fogják követni kicsapongásaikat, és miattuk káromolni fogják az igazság útját,

[3] também, movidos por avareza, farão comércio de vós, com palavras fictícias; para eles o juízo lavrado há longo tempo não tarda, e a sua destruição não dorme.

[4] Ora, se Deus não poupou anjos quando pecaram, antes, precipitando-os no inferno, os entregou a abismos de trevas, reservando-os para juízo;

[5] e não poupou o mundo antigo, mas preservou a Noé, pregador da justiça, e mais sete pessoas, quando fez vir o dilúvio sobre o mundo de ímpios;

[6] e, reduzindo a cinzas as cidades de Sodoma e Gomorra, ordenou-as à ruína completa, tendo-as posto como exemplo a quantos venham a viver impiamente;

[7] e livrou o justo Ló, afligido pelo procedimento libertino daqueles insubordinados

[8] (porque este justo, pelo que via e ouvia quando habitava entre eles, atormentava a sua alma justa, cada dia, por causa das obras iníquas daqueles),

[9] é porque o SENHOR sabe livrar da provação os piedosos e reservar, sob castigo, os injustos para o Dia de Juízo,

[10] especialmente aqueles que, seguindo a carne, andam em imundas paixões e menosprezam qualquer governo. Atrevidos, arrogantes, não temem difamar autoridades superiores,

[3]benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban. Ellenük már régóta készen van az ítélet, és nem kerülik el kárhozatukat.

[4]Mert Isten nem kímélte a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig.

[5]Nem kímélte meg az ősi világot sem, hanem csak Nóét, az igazság hirdetőjét őrizte meg nyolcadmagával, amikor özönvízzel borította el az istentelenek világát.

[6]Elhamvasztotta és pusztulásra ítélte Sodoma és Gomora városát, intő példaként azoknak, akik istentelenül élnek.

[7]Viszont az igaz Lótot megszabadította, aki szenvedett az elvetemültek kicsapongó viselkedésétől.

[8]Mert ez az igaz ember, amikor közöttük lakott, gonosz cselekedeteiket látva és hallva napról napra gyötörte igaz lelkét.

[9]Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.

[10]Különösen azokat, akik tisztátalan vágyaik után mennek, és az Isten felségét megvetik. Ezek vakmerők, elbizakodottak, akik attól sem rettennek vissza, hogy dicsőséges hatalmakat káromoljanak,

[11] ao passo que anjos, embora maiores em força e poder, não proferem contra elas juízo infamante na presença do SENHOR.

[12] Esses, todavia, como brutos irracionais, naturalmente feitos para presa e destruição, falando mal daquilo em que são ignorantes, na sua destruição também hão de ser destruídos,

[13] recebendo injustiça por salário da injustiça que praticam. Considerando como prazer a sua luxúria carnal em pleno dia, quais nódoas e deformidades, eles se regalam nas suas próprias mistificações, enquanto banqueteiam junto convosco;

[14] tendo os olhos cheios de adultério e insaciáveis no pecado, engodando almas inconstantes, tendo coração exercitado na avareza, filhos malditos;

[15] abandonando o reto caminho, se extraviaram, seguindo pelo caminho de Balaão, filho de Beor, que amou o prêmio da injustiça

[16] (recebeu, porém, castigo da sua transgressão, a saber, um mudo animal de carga, falando com voz humana, refreou a insensatez do profeta).

[17] Esses tais são como fonte sem água, como névoas impelidas por temporal. Para eles está reservada a negridão das trevas;

[18] porquanto, proferindo palavras jactanciosas de vaidade, engodam com paixões carnais, por suas libertinagens, aqueles que estavam prestes a fugir dos que andam no erro,

[11]holott még az angyalok sem mondanak ezekre az Úr előtt kárhoztató ítéletet, jóllehet erőben és hatalomban felülmúlják őket.

[12]Ezek pedig olyanok, mint az oktalan állatok, amelyek természettől fogva megfogásra és levágásra valók; azt káromolják, amit nem ismernek, és azokhoz hasonlóan fognak elpusztulni is.

[13]Ez lesz gonoszságuk bére. Ezek gyönyörűségnek tartják a dőzsölést fényes nappal: szennyfoltok és szégyenfoltok ők, akik álnokságaikban tobzódnak, amikor együtt lakmároznak veletek.

[14]Szemük parázna vággyal van tele, és telhetetlenek a bűnben, elcsábítják az állhatatlan lelkeket, szívük gyakorlott a kapzsiságban, átok gyermekei.

[15]Ezek elhagyták az egyenes utat, eltévelyedtek, és követték Bálámnak, Beór fiának útját, aki a gonoszság bérét szerette,

[16]de aki vétkéért feddést kapott: egy néma igavonó állat emberi hangon szólalt meg, és megakadályozta a próféta esztelenségét.

[17]Ezek víztelen források, forgószéltől sodort ködfoszlányok, akiknek a sötétség homálya van fenntartva.

[18]Mert üres, fellengzős szólamokat hangoztatva testi vágyaik kiélésére csábítják feslett életükkel azokat, akik nemrégen szakadtak el a tévelygésben élőktől.

[19] prometendo-lhes liberdade, quando eles mesmos são escravos da corrupção, pois aquele que é vencido fica escravo do vencedor.

[19]Szabadságot ígérnek nekik, bár maguk a romlottság szolgái, mert mindenki rabja lesz annak, ami legyőzte.

[20] Portanto, se, depois de terem escapado das contaminações do mundo mediante o conhecimento do SENHOR e Salvador Jesus Cristo, se deixam enredar de novo e são vencidos, tornou-se o seu último estado pior que o primeiro.

[20]Mert ha az Úrnak és az Üdvözítő Jézus Krisztusnak megismerése által megszabadultak a világ förtelmeitől, de ismét belekeveredve azokba elbuknak; ez az utóbbi állapotuk rosszabb lesz az elsőnél.

[21] Pois melhor lhes fora nunca tivessem conhecido o caminho da justiça do que, após conhecê-lo, volverem para trás, apartando-se do santo mandamento que lhes fora dado.

[21]Mert jobb lett volna nekik, ha meg sem ismerik az igazság útját, minthogy azt megismerve elforduljanak a nekik adott szent parancsolattól.

[22] Com eles aconteceu o que diz certo adágio verdadeiro: O cão voltou ao seu próprio vômito; e: A porca lavada voltou a revolver-se no lamaçal.

[22]De betelt rajtuk az igaz példabeszéd: „A kutya visszatér a maga okádására”, és: „A megfürdött disznó sárban hempereg!”

2 Pedro 3

A vinda do Senhor e o seu significado

[1] Amados, esta é, agora, a segunda epístola que vos escrevo; em ambas, procuro despertar com lembranças a vossa mente esclarecida,

[2] para que vos recordeis das palavras que, anteriormente, foram ditas pelos santos profetas, bem como do mandamento do SENHOR e Salvador, ensinado pelos vossos apóstolos,

[3] tendo em conta, antes de tudo, que, nos últimos dias, virão escarnecedores com os seus escárnios, andando segundo as próprias paixões

2 Péter 3

[1]Ez már a második levél, szeretteim, amelyet hozzátok írok: ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásotokat,

[2]hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai, és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai.

[3]Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek,

[4] e dizendo: Onde está a promessa da sua vinda? Porque, desde que os pais dormiram, todas as coisas permanecem como desde o princípio da criação.

[5] Porque, deliberadamente, esquecem que, de longo tempo, houve céus bem como terra, a qual surgiu da água e através da água pela palavra de Deus,

[6] pela qual veio a perecer o mundo daquele tempo, afogado em água.

[7] Ora, os céus que agora existem e a terra, pela mesma palavra, têm sido entesourados para fogo, estando reservados para o Dia do Juízo e destruição dos homens ímpios.

[8] Há, todavia, uma coisa, amados, que não deveis esquecer: que, para o SENHOR, um dia é como mil anos, e mil anos, como um dia.

[9] Não retarda o SENHOR a sua promessa, como alguns a julgam demorada; pelo contrário, ele é longânimo para convosco, não querendo que nenhum pereça, senão que todos cheguem ao arrependimento.

[10] Virá, entretanto, como ladrão, o Dia do SENHOR, no qual os céus passarão com estrepitoso estrondo, e os elementos se desfarão abrasados; também a terra e as obras que nela existem serão atingidas.

[11] Visto que todas essas coisas hão de ser assim desfeitas, deveis ser tais como os que vivem em santo procedimento e piedade,

[12] esperando e apressando a vinda do Dia de Deus, por causa do qual os céus,

[4]és ezt kérdezgetik: „Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.”

[5]Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára.

[6]Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult,

[7]a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.

[8]Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szeretteim, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap.

[9]Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.

[10]De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek.

[11]Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek,

[12]akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét, amikor majd az egek

incendiados, serão desfeitos, e os elementos abrasados se derreterão.

[13] Nós, porém, segundo a sua promessa, esperamos novos céus e nova terra, nos quais habita justiça.

O cristão deve esperar o Senhor, viver vida reta, estudar as Escrituras e crescer em Cristo

[14] Por essa razão, pois, amados, esperando estas coisas, empenhai-vos por serdes achados por ele em paz, sem mácula e irrepreensíveis,

[15] e tende por salvação a longanimidade de nosso SENHOR, como igualmente o nosso amado irmão Paulo vos escreveu, segundo a sabedoria que lhe foi dada,

[16] ao falar acerca destes assuntos, como, de fato, costuma fazer em todas as suas epístolas, nas quais há certas coisas difíceis de entender, que os ignorantes e instáveis deturpam, como também deturpam as demais Escrituras, para a própria destruição deles.

[17] Vós, pois, amados, prevenidos como estais de antemão, acautelai-vos; não suceda que, arrastados pelo erro desses insubordinados, descaiais da vossa própria firmeza;

[18] antes, crescei na graça e no conhecimento de nosso SENHOR e Salvador Jesus Cristo. A ele seja a glória, tanto agora como no dia eterno.

lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak!

[13]De az ő ígérete szerint új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakik.

Emlékeztetés Pál leveleire

[14]Ezért tehát, szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben.

[15]A mi Urunk hosszútűrését pedig üdvösnek tartsátok, ahogyan szeretett testvérünk, Pál is megírta nektek – a neki adott bölcsesség szerint –

[16]szinte minden levélben, amikor ezekről szól. Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és az állhatatlanok kiforgatnak, mint más írásokat is a maguk vesztére.

Befejezés, áldás

[17]Ti tehát, szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygései el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződéseteket el ne veszítsétek.

[18]Inkább növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!

Primeira epístola de João

1 João 1

Prólogo. O Verbo da vida e a comunhão com Deus

[1] O que era desde o princípio, o que temos ouvido, o que temos visto com os nossos próprios olhos, o que contemplamos, e as nossas mãos apalparam, com respeito ao Verbo da vida

[2] (e a vida se manifestou, e nós a temos visto, e dela damos testemunho, e vo-la anunciamos, a vida eterna, a qual estava com o Pai e nos foi manifestada),

[3] o que temos visto e ouvido anunciamos também a vós outros, para que vós, igualmente, mantenhais comunhão conosco. Ora, a nossa comunhão é com o Pai e com seu Filho, Jesus Cristo.

[4] Estas coisas, pois, vos escrevemos para que a nossa alegria seja completa.

Deus é luz. O pecado, a confissão, o perdão, a propiciação

[5] Ora, a mensagem que, da parte dele, temos ouvido e vos anunciamos é esta: que Deus é luz, e não há nele treva nenhuma.

[6] Se dissermos que mantemos comunhão com ele e andarmos nas trevas, mentimos e não praticamos a verdade.

[7] Se, porém, andarmos na luz, como ele está na luz, mantemos comunhão uns com os outros, e o sangue de Jesus, seu Filho, nos purifica de todo pecado.

JÁNOS ELSŐ LEVELE

1 János 1

Az élet igéjének szemtanúi

[1]Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk, amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről.

[2]Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyságot teszünk róla, és hirdetjük nektek is az örök életet, amely az Atyánál volt, és megjelent nekünk.

[3]Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.

[4]Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.

A világosságban való járás és a bűnbocsánat

[5]Ez pedig az az üzenet, amelyet tőle hallottunk, és hirdetünk nektek, hogy az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.

[6]Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem cselekedjük az igazságot.

[7]Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

[8] Se dissermos que não temos pecado nenhum, a nós mesmos nos enganamos, e a verdade não está em nós.

[9] Se confessarmos os nossos pecados, ele é fiel e justo para nos perdoar os pecados e nos purificar de toda injustiça.

[10] Se dissermos que não temos cometido pecado, fazemo-lo mentiroso, e a sua palavra não está em nós.

[8]Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság.

[9]Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.

[10]Ha azt mondjuk, hogy nem vagyunk bűnösök, hazuggá tesszük őt, és nincs meg bennünk az ő igéje.

1 João 2

[1] Filhinhos meus, estas coisas vos escrevo para que não pequeis. Se, todavia, alguém pecar, temos Advogado junto ao Pai, Jesus Cristo, o Justo;

[2] e ele é a propiciação pelos nossos pecados e não somente pelos nossos próprios, mas ainda pelos do mundo inteiro.

[3] Ora, sabemos que o temos conhecido por isto: se guardamos os seus mandamentos.

[4] Aquele que diz: Eu o conheço e não guarda os seus mandamentos é mentiroso, e nele não está a verdade.

[5] Aquele, entretanto, que guarda a sua palavra, nele, verdadeiramente, tem sido aperfeiçoado o amor de Deus. Nisto sabemos que estamos nele:

[6] aquele que diz que permanece nele, esse deve também andar assim como ele andou.

O antigo e o novo mandamentos: o amor fraternal

[7] Amados, não vos escrevo mandamento novo, senão mandamento antigo, o qual, desde o princípio, tivestes. Esse

1 János 2

Krisztus parancsolatainak megtartása

[1]Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus,

[2]mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is.

[3]És abból tudjuk meg, hogy ismerjük őt, ha megtartjuk az ő parancsolatait.

[4]Aki azt mondja, hogy ismeri őt, de nem tartja meg parancsolatait, az hazug, és abban nincs meg az igazság,

[5]aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk.

[6]Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan ő élt.

Régi és új parancsolat

[7]Szeretteim, nem új parancsolatot írok nektek, hanem régi parancsolatot, amely

mandamento antigo é a palavra que ouvistes.

8 Todavia, vos escrevo novo mandamento, aquilo que é verdadeiro nele e em vós, porque as trevas se vão dissipando, e a verdadeira luz já brilha.

9 Aquele que diz estar na luz e odeia a seu irmão, até agora, está nas trevas.

10 Aquele que ama a seu irmão permanece na luz, e nele não há nenhum tropeço.

11 Aquele, porém, que odeia a seu irmão está nas trevas, e anda nas trevas, e não sabe para onde vai, porque as trevas lhe cegaram os olhos.

A vitória sobre o Maligno

12 Filhinhos, eu vos escrevo, porque os vossos pecados são perdoados, por causa do seu nome.

13 Pais, eu vos escrevo, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevo, porque tendes vencido o Maligno.

14 Filhinhos, eu vos escrevi, porque conheceis o Pai. Pais, eu vos escrevi, porque conheceis aquele que existe desde o princípio. Jovens, eu vos escrevi, porque sois fortes, e a palavra de Deus permanece em vós, e tendes vencido o Maligno.

Não se deve amar o mundo

15 Não ameis o mundo nem as coisas que há no mundo. Se alguém amar o mundo, o amor do Pai não está nele;

16 porque tudo que há no mundo, a concupiscência da carne, a concupiscência

kezdettől fogva megvan nálatok: ez a régi parancsolat az az ige, amelyet hallottatok.

8Viszont új parancsolatot írok nektek: azt, ami igaz őbenne és tibennetek, hogy múlik a sötétség, és már fénylik az igazi világosság.

9Aki azt mondja, hogy a világosságban van, de gyűlöli a testvérét, az még mindig a sötétségben van.

10Aki szereti a testvérét, az a világosságban marad, és nincs benne semmi megbotránkoztató;

11aki pedig gyűlöli a testvérét, az a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja, hova megy, mert a sötétség megvakította a szemét.

A világ szeretete

12Írok nektek, gyermekek, mert megbocsáttattak bűneitek az ő nevéért.

13Írok nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt.

14Írtam nektek, gyermekek, mert ismeritek az Atyát. Írtam nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, Isten igéje megmarad bennetek, és legyőztétek a gonoszt.

15Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.

16Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága és a

dos olhos e a soberba da vida, não procede do Pai, mas procede do mundo.

[17] Ora, o mundo passa, bem como a sua concupiscência; aquele, porém, que faz a vontade de Deus permanece eternamente.

Os anticristos

[18] Filhinhos, já é a última hora; e, como ouvistes que vem o anticristo, também, agora, muitos anticristos têm surgido; pelo que conhecemos que é a última hora.

[19] Eles saíram de nosso meio; entretanto, não eram dos nossos; porque, se tivessem sido dos nossos, teriam permanecido conosco; todavia, eles se foram para que ficasse manifesto que nenhum deles é dos nossos.

[20] E vós possuís unção que vem do Santo e todos tendes conhecimento.

[21] Não vos escrevi porque não saibais a verdade; antes, porque a sabeis, e porque mentira alguma jamais procede da verdade.

[22] Quem é o mentiroso, senão aquele que nega que Jesus é o Cristo? Este é o anticristo, o que nega o Pai e o Filho.

[23] Todo aquele que nega o Filho, esse não tem o Pai; aquele que confessa o Filho tem igualmente o Pai.

[24] Permaneça em vós o que ouvistes desde o princípio. Se em vós permanecer o que desde o princípio ouvistes, também permanecereis vós no Filho e no Pai.

[25] E esta é a promessa que ele mesmo nos fez, a vida eterna.

vagyonnal való kérkedés, nem az Atyától, hanem a világtól van.

[17]A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.

Sok antikrisztus támadt

[18]Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, és íme, most sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra.

[19]Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, megmaradtak volna közöttünk. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mind közülünk valók.

[20]Titeket azonban az kent föl, aki Szent, és ezt tudjátok is mindnyájan.

[21]Nem azért írtam nektek, mintha nem tudnátok az igazságot, hanem azért, mert tudjátok azt, és mivel tudjátok, hogy semmiféle hazugság sem származhat az igazságból.

[22]Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút.

[23]Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is.

[24]Amit tehát ti kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek! Ha megmarad bennetek az, amit kezdettől fogva hallottatok, akkor megmaradtok ti is a Fiúban és az Atyában.

[25]Az az ígéret pedig, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet.

[26] Isto que vos acabo de escrever é acerca dos que vos procuram enganar.

A unção do Espírito Santo

[27] Quanto a vós outros, a unção que dele recebestes permanece em vós, e não tendes necessidade de que alguém vos ensine; mas, como a sua unção vos ensina a respeito de todas as coisas, e é verdadeira, e não é falsa, permanecei nele, como também ela vos ensinou.

[28] Filhinhos, agora, pois, permanecei nele, para que, quando ele se manifestar, tenhamos confiança e dele não nos afastemos envergonhados na sua vinda.

[29] Se sabeis que ele é justo, reconhecei também que todo aquele que pratica a justiça é nascido dele.

1 João 3

Deus é Pai e é santo. Seus filhos são também santos

[1] Vede que grande amor nos tem concedido o Pai, a ponto de sermos chamados filhos de Deus; e, de fato, somos filhos de Deus. Por essa razão, o mundo não nos conhece, porquanto não o conheceu a ele mesmo.

[2] Amados, agora, somos filhos de Deus, e ainda não se manifestou o que haveremos de ser. Sabemos que, quando ele se manifestar, seremos semelhantes a ele, porque haveremos de vê-lo como ele é.

[3] E a si mesmo se purifica todo o que nele tem esta esperança, assim como ele é puro.

Maradjunk meg Krisztusban!

[26]Ezt azokról írtam nektek, akik megtévesztenek titeket,

[27]de bennetek megmarad a megkenetés olaja, amelyet tőle kaptatok, ezért nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint a megkenetés olaja, amely igaz és nem hazugság, megtanít titeket mindenre, és amint meg is tanított titeket, úgy maradjatok meg őbenne!

[28]És most, gyermekeim, maradjatok meg őbenne, hogy amikor megjelenik, bizalmunk legyen iránta, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövetelekor.

[29]Ha tudjátok, hogy ő igaz, ismerjétek fel azt is, hogy aki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.

1 János 3

Isten gyermekei és az ördög gyermekei

[1]Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt.

[2]Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.

[3]Ezért aki így reménykedik benne, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.

[4] Todo aquele que pratica o pecado também transgride a lei, porque o pecado é a transgressão da lei.

[4]Aki bűnt cselekszik, a törvényt is megszegi, mert a bűn törvényszegés.

[5] Sabeis também que ele se manifestou para tirar os pecados, e nele não existe pecado.

[5]Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn.

[6] Todo aquele que permanece nele não vive pecando; todo aquele que vive pecando não o viu, nem o conheceu.

[6]Aki őbenne marad, az nem vétkezik: aki vétkezik, az nem látja, és nem ismeri őt.

Os filhos de Deus e os filhos do Maligno

[7] Filhinhos, não vos deixeis enganar por ninguém; aquele que pratica a justiça é justo, assim como ele é justo.

[7]Gyermekeim, senki meg ne tévesszen titeket: aki az igazságot cselekszi, az igaz, mint ahogyan ő is igaz.

[8] Aquele que pratica o pecado procede do diabo, porque o diabo vive pecando desde o princípio. Para isto se manifestou o Filho de Deus: para destruir as obras do diabo.

[8]Aki a bűnt cselekszi, az az ördögtől van, mert az ördög cselekszi a bűnt kezdettől fogva. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

[9] Todo aquele que é nascido de Deus não vive na prática de pecado; pois o que permanece nele é a divina semente; ora, esse não pode viver pecando, porque é nascido de Deus.

[9]Aki az Istentől született, az nem cselekszik bűnt, mert az ő magja van benne, és nem vétkezhet, mert az Istentől született.

[10] Nisto são manifestos os filhos de Deus e os filhos do diabo: todo aquele que não pratica justiça não procede de Deus, nem aquele que não ama a seu irmão.

[10]Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem cselekszi az igazságot, nem az Istentől van, és az sem, aki nem szereti a testvérét.

O amor aos irmãos e o ódio ao mundo

[11] Porque a mensagem que ouvistes desde o princípio é esta: que nos amemos uns aos outros;

[11]Mert ez az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást;

[12] não segundo Caim, que era do Maligno e assassinou a seu irmão; e por que o assassinou? Porque as suas obras eram más, e as de seu irmão, justas.

[12]nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól volt, és meggyilkolta a testvérét. És miért gyilkolta meg? Mert az ő cselekedetei gonoszak voltak, a testvére cselekedetei pedig igazak.

Az igazi testvéri szeretet

[13] Irmãos, não vos maravilheis se o mundo vos odeia.

[14] Nós sabemos que já passamos da morte para a vida, porque amamos os irmãos; aquele que não ama permanece na morte.

[15] Todo aquele que odeia a seu irmão é assassino; ora, vós sabeis que todo assassino não tem a vida eterna permanente em si.

[16] Nisto conhecemos o amor: que Cristo deu a sua vida por nós; e devemos dar nossa vida pelos irmãos.

[17] Ora, aquele que possuir recursos deste mundo, e vir a seu irmão padecer necessidade, e fechar-lhe o seu coração, como pode permanecer nele o amor de Deus?

[18] Filhinhos, não amemos de palavra, nem de língua, mas de fato e de verdade.

[19] E nisto conheceremos que somos da verdade, bem como, perante ele, tranqüilizaremos o nosso coração;

[20] pois, se o nosso coração nos acusar, certamente, Deus é maior do que o nosso coração e conhece todas as coisas.

[21] Amados, se o coração não nos acusar, temos confiança diante de Deus;

[22] e aquilo que pedimos dele recebemos, porque guardamos os seus mandamentos e fazemos diante dele o que lhe é agradável.

[23] Ora, o seu mandamento é este: que creiamos em o nome de seu Filho, Jesus

[13]Ne csodálkozzatok, testvéreim, ha gyűlöl titeket a világ.

[14]Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban marad.

[15]Aki gyűlöli a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete.

[16]Abból ismerjük a szeretetet, hogy ő az életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért.

[17]Akinek pedig világi javai vannak, de elnézi, hogy a testvére szükséget szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan maradhatna meg az Isten szeretete?

Szívbeli bizalom Isten iránt

[18]Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és igazsággal.

[19]Ebből tudható, hogy az igazságból valók vagyunk. És akkor az ő színe előtt azzal biztatjuk a szívünket,

[20]hogy bár a szívünk elítél, Isten mégis nagyobb a mi szívünknél, és mindent tud.

[21]Szeretteim, ha pedig a szívünk nem ítél el, bizalommal szólhatunk Isten előtt;

[22]és amit csak kérünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves őelőtte.

[23]Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fia, Jézus Krisztus nevében,

Cristo, e nos amemos uns aos outros, segundo o mandamento que nos ordenou.

[24] E aquele que guarda os seus mandamentos permanece em Deus, e Deus, nele. E nisto conhecemos que ele permanece em nós, pelo Espírito que nos deu.

1 João 4

Os falsos profetas e os verdadeiros crentes

[1] Amados, não deis crédito a qualquer espírito; antes, provai os espíritos se procedem de Deus, porque muitos falsos profetas têm saído pelo mundo fora.

[2] Nisto reconheceis o Espírito de Deus: todo espírito que confessa que Jesus Cristo veio em carne é de Deus;

[3] e todo espírito que não confessa a Jesus não procede de Deus; pelo contrário, este é o espírito do anticristo, a respeito do qual tendes ouvido que vem e, presentemente, já está no mundo.

[4] Filhinhos, vós sois de Deus e tendes vencido os falsos profetas, porque maior é aquele que está em vós do que aquele que está no mundo.

[5] Eles procedem do mundo; por essa razão, falam da parte do mundo, e o mundo os ouve.

[6] Nós somos de Deus; aquele que conhece a Deus nos ouve; aquele que não é da parte de Deus não nos ouve. Nisto reconhecemos o espírito da verdade e o espírito do erro.

Deus é amor

és szeressük egymást, ahogyan erre parancsolatot adott nekünk.

[24]Aki pedig megtartja az ő parancsolatait, az őbenne marad, és ő is abban; és hogy ő bennünk marad, azt a Lélektől tudjuk meg, akit nekünk adott.

1 János 4

A lelkek megvizsgálása

[1]Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba.

[2]Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van.

[3]Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem Istentől van. Ez az antikrisztus lelke, amelyről hallottátok, hogy eljön, most pedig már a világban van.

[4]Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van.

[5]Ők a világból valók, ezért a világ szerint beszélnek, és a világ rájuk hallgat.

[6]Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az igazság lelkét és a tévelygés lelkét.

Az Isten szeretet

[7] Amados, amemo-nos uns aos outros, porque o amor procede de Deus; e todo aquele que ama é nascido de Deus e conhece a Deus.

[7]Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent;

[8] Aquele que não ama não conhece a Deus, pois Deus é amor.

[8]aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent; mert Isten szeretet.

[9] Nisto se manifestou o amor de Deus em nós: em haver Deus enviado o seu Filho unigênito ao mundo, para vivermos por meio dele.

[9]Abban nyilvánult meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.

[10] Nisto consiste o amor: não em que nós tenhamos amado a Deus, mas em que ele nos amou e enviou o seu Filho como propiciação pelos nossos pecados.

[10]Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.

[11] Amados, se Deus de tal maneira nos amou, devemos nós também amar uns aos outros.

[11]Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.

[12] Ninguém jamais viu a Deus; se amarmos uns aos outros, Deus permanece em nós, e o seu amor é, em nós, aperfeiçoado.

[12]Istent soha senki nem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk.

[13] Nisto conhecemos que permanecemos nele, e ele, em nós: em que nos deu do seu Espírito.

[13]Abból tudjuk, hogy benne maradunk, és ő mibennünk, hogy a maga Lelkéből adott nekünk.

[14] E nós temos visto e testemunhamos que o Pai enviou o seu Filho como Salvador do mundo.

[14]És mi láttuk, és bizonyságot teszünk arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül.

[15] Aquele que confessar que Jesus é o Filho de Deus, Deus permanece nele, e ele, em Deus.

[15]Ha valaki vallja, hogy Jézus Isten Fia, abban megmarad Isten, ő pedig Istenben;

[16] E nós conhecemos e cremos no amor que Deus tem por nós. Deus é amor, e aquele que permanece no amor permanece em Deus, e Deus, nele.

[16]és mi ismerjük és hisszük azt a szeretetet, amellyel Isten szeret minket. Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.

[17] Nisto é em nós aperfeiçoado o amor, para que, no Dia do Juízo, mantenhamos

[17]Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet

confiança; pois, segundo ele é, também nós somos neste mundo.

[18] No amor não existe medo; antes, o perfeito amor lança fora o medo. Ora, o medo produz tormento; logo, aquele que teme não é aperfeiçoado no amor.

[19] Nós amamos porque ele nos amou primeiro.

[20] Se alguém disser: Amo a Deus, e odiar a seu irmão, é mentiroso; pois aquele que não ama a seu irmão, a quem vê, não pode amar a Deus, a quem não vê.

[21] Ora, temos, da parte dele, este mandamento: que aquele que ama a Deus ame também a seu irmão.

1 João 5

A fé que vence o mundo

[1] Todo aquele que crê que Jesus é o Cristo é nascido de Deus; e todo aquele que ama ao que o gerou também ama ao que dele é nascido.

[2] Nisto conhecemos que amamos os filhos de Deus: quando amamos a Deus e praticamos os seus mandamentos.

[3] Porque este é o amor de Deus: que guardemos os seus mandamentos; ora, os seus mandamentos não são penosos,

[4] porque todo o que é nascido de Deus vence o mundo; e esta é a vitória que vence o mundo: a nossa fé.

[5] Quem é o que vence o mundo, senão aquele que crê ser Jesus o Filho de Deus?

O tríplice testemunho sobre Cristo

[6] Este é aquele que veio por meio de água e sangue, Jesus Cristo; não somente com

napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban.

[18]A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.

[19]Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.

[20]Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.

[21]Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.

1 János 5

A hit győzelme

[1]Aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született, és aki szereti azt, aki szülte, azt is szereti, aki attól született.

[2]Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait.

[3]Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek.

[4]Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

[5]Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

A Lélek bizonyságtétele a Fiúról

[6]Ő az a Jézus Krisztus, aki eljött víz és vér által: nemcsak a víz által, hanem a víz és

água, mas também com a água e com o sangue. E o Espírito é o que dá testemunho, porque o Espírito é a verdade.

a vér által; a Lélek pedig bizonyságot tesz róla, mert a Lélek az Igazság.

[7] Pois há três que dão testemunho [no céu: o Pai, a Palavra e o Espírito Santo; e estes três são um.

[7]Mert hárman vannak, akik bizonyságot tesznek:

[8] E três são os que testificam na terra]: o Espírito, a água e o sangue, e os três são unânimes num só propósito.

[8]a Lélek, a víz, a vér; és ez a három egy.

[9] Se admitimos o testemunho dos homens, o testemunho de Deus é maior; ora, este é o testemunho de Deus, que ele dá acerca do seu Filho.

[9]Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyságtételét, de Isten bizonyságtétele nagyobb; mert Isten bizonyságtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyságot.

[10] Aquele que crê no Filho de Deus tem, em si, o testemunho. Aquele que não dá crédito a Deus o faz mentiroso, porque não crê no testemunho que Deus dá acerca do seu Filho.

[10]És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyságtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyságtételben, amellyel Isten bizonyságot tesz Fiáról.

[11] E o testemunho é este: que Deus nos deu a vida eterna; e esta vida está no seu Filho.

[11]Ez a bizonyságtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van.

[12] Aquele que tem o Filho tem a vida; aquele que não tem o Filho de Deus não tem a vida.

[12]Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban.

O poder da intercessão

Imádság Isten akarata szerint

[13] Estas coisas vos escrevi, a fim de saberdes que tendes a vida eterna, a vós outros que credes em o nome do Filho de Deus.

[13]Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.

[14] E esta é a confiança que temos para com ele: que, se pedirmos alguma coisa segundo a sua vontade, ele nos ouve.

[14]Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha bármit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket.

[15] E, se sabemos que ele nos ouve quanto ao que lhe pedimos, estamos certos de que obtemos os pedidos que lhe temos feito.

[15]Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.

[16] Se alguém vir a seu irmão cometer pecado não para morte, pedirá, e Deus lhe dará vida, aos que não pecam para morte. Há pecado para morte, e por esse não digo que rogue.

[17] Toda injustiça é pecado, e há pecado não para morte.

[18] Sabemos que todo aquele que é nascido de Deus não vive em pecado; antes, Aquele que nasceu de Deus o guarda, e o Maligno não lhe toca.

[19] Sabemos que somos de Deus e que o mundo inteiro jaz no Maligno.

Cristo é verdadeiro Deus e deve ser adorado

[20] Também sabemos que o Filho de Deus é vindo e nos tem dado entendimento para reconhecermos o verdadeiro; e estamos no verdadeiro, em seu Filho, Jesus Cristo. Este é o verdadeiro Deus e a vida eterna.

[21] Filhinhos, guardai-vos dos ídolos.

[16]Ha valaki látja, hogy a testvére nem halálos bűnt követ el, könyörögjön érte, és életet fog adni annak, aki nem halálos bűnt követ el. Van halálos bűn: nem az ilyen esetre mondom, hogy könyörögjön.

[17]Minden gonoszság bűn, de van nem halálos bűn is.

Aki Istentől született, nem vétkezik

[18]Tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, sőt aki Istentől született, az megőrzi önmagát, és a gonosz meg sem érinti.

[19]Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonosz hatalmában van.

[20]De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és értelmet adott nekünk, hogy megismerjük az Igazat; és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet.

[21]Gyermekeim, őrizkedjetek a bálványoktól!

Segunda epístola de João

2 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero à senhora eleita e aos seus filhos, a quem eu amo na verdade e não somente eu, mas também todos os que conhecem a verdade,

[2] por causa da verdade que permanece em nós e conosco estará para sempre,

[3] a graça, a misericórdia e a paz, da parte de Deus Pai e de Jesus Cristo, o Filho do Pai, serão conosco em verdade e amor.

O amor fraternal

[4] Fiquei sobremodo alegre em ter encontrado dentre os teus filhos os que andam na verdade, de acordo com o mandamento que recebemos da parte do Pai.

[5] E agora, senhora, peço-te, não como se escrevesse mandamento novo, senão o que tivemos desde o princípio: que nos amemos uns aos outros.

[6] E o amor é este: que andemos segundo os seus mandamentos. Este mandamento, como ouvistes desde o princípio, é que andeis nesse amor.

Os falsos ensinadores e como tratá-los

[7] Porque muitos enganadores têm saído pelo mundo fora, os quais não confessam Jesus Cristo vindo em carne; assim é o enganador e o anticristo.

[8] Acautelai-vos, para não perderdes aquilo que temos realizado com esforço, mas para receberdes completo galardão.

JÁNOS MÁSODIK LEVELE

2 János 1

Címzés, üdvözlés

[1]Én, a presbiter, a kiválasztott Úrnőnek és gyermekeinek, akiket igazán szeretek; és nemcsak én, hanem mindenki, aki ismeri az igazságot,

[2]amely bennünk marad, és velünk lesz örökké.

[3]Legyen velünk kegyelem, irgalom, békesség az Atya Istentől és Jézus Krisztustól, az Atya Fiától igazsággal és szeretettel.

A testben eljött Krisztus tagadói

[4]Nagyon örültem, hogy találtam gyermekeid között olyanokat, akik igazságban járnak, úgy, ahogyan parancsolatot kaptunk erre az Atyától.

[5]Nem úgy kérlek téged, Úrnőm, mintha új parancsolatot írnék neked, sőt azt írom, ami kezdettől fogva a miénk volt: hogy szeressük egymást.

[6]Ez a szeretet pedig azt jelenti, hogy az ő parancsolatai szerint élünk: ez a parancsolat viszont az, amelyről kezdettől fogva hallottátok, hogy aszerint kell élnetek.

[7]Mert sok hitető jött el a világba, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus testben jött el: ez a hitető és az antikrisztus.

[8]Vigyázzatok magatokra, hogy ne veszítsétek el, amit elértünk munkánkkal, hanem teljes jutalmat kapjatok.

[9] Todo aquele que ultrapassa a doutrina de Cristo e nela não permanece não tem Deus; o que permanece na doutrina, esse tem tanto o Pai como o Filho.

[10] Se alguém vem ter convosco e não traz esta doutrina, não o recebais em casa, nem lhe deis as boas-vindas.

[11] Porquanto aquele que lhe dá boas-vindas faz-se cúmplice das suas obras más.

Informações finais. Saudações

[12] Ainda tinha muitas coisas que vos escrever; não quis fazê-lo com papel e tinta, pois espero ir ter convosco, e conversaremos de viva voz, para que a nossa alegria seja completa.

[13] Os filhos da tua irmã eleita te saúdam.

[9]Aki nem marad meg Krisztus tanításában, hanem azon túllép, annak nincs Istene; aki megmarad a tanításban, azé az Atya és a Fiú.

[10]Ha valaki hozzátok érkezik, és nem ezt a tanítást viszi, ne fogadjátok be a házatokba, és ne köszöntsétek,

[11]mert aki köszönti, közösséget vállal annak gonosz cselekedeteivel.

Befejezés, köszöntés

[12]Sok írnivalóm van nektek, de nem akartam papíron és tintával írni; remélem azonban, hogy eljutok hozzátok, és személyesen beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen.

[13]Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvéred gyermekei.

Terceira epístola de João	JÁNOS HARMADIK LEVELE

3 João 1

Prefácio e saudação

[1] O presbítero ao amado Gaio, a quem eu amo na verdade.

[2] Amado, acima de tudo, faço votos por tua prosperidade e saúde, assim como é próspera a tua alma.

[3] Pois fiquei sobremodo alegre pela vinda de irmãos e pelo seu testemunho da tua verdade, como tu andas na verdade.

[4] Não tenho maior alegria do que esta, a de ouvir que meus filhos andam na verdade.

O bom exemplo de Gaio

[5] Amado, procedes fielmente naquilo que praticas para com os irmãos, e isto fazes mesmo quando são estrangeiros,

[6] os quais, perante a igreja, deram testemunho do teu amor. Bem farás encaminhando-os em sua jornada por modo digno de Deus;

[7] pois por causa do Nome foi que saíram, nada recebendo dos gentios.

[8] Portanto, devemos acolher esses irmãos, para nos tornarmos cooperadores da verdade.

Diótrefes, o ambicioso. Demétrio, fiel cristão

[9] Escrevi alguma coisa à igreja; mas Diótrefes, que gosta de exercer a primazia entre eles, não nos dá acolhida.

[10] Por isso, se eu for aí, far-lhe-ei lembradas as obras que ele pratica, proferindo contra nós palavras maliciosas.

3 János 1

Címzés, üdvözlés

[1]Én, a presbiter, a szeretett Gájusznak, akit igazán szeretek.

[2]Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek.

Gájusz vendégszeretete

[3]Nagyon örültem, amikor testvérek jöttek, és bizonyságot tettek a te igazságodról, minthogy te igazságban jársz.

[4]Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.

[5]Szeretett testvérem, hűségesen jársz el mindabban, amit a testvérekért teszel, még az idegenekért is,

[6]akik bizonyságot is tettek szeretetedről a gyülekezet előtt: jól teszed, ha ezeket Istenhez méltóan engeded útnak,

[7]mert az ő nevéért indultak el, és semmit sem fogadtak el a pogányoktól.

[8]Nekünk tehát fel kell karolnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká legyünk az igazságban.

Panasz Diotrefészre, Démétriosz dicsérete

[9]Írtam valamit a gyülekezetnek, de Diotrefész, aki közöttük elsőségre vágyik, nem fogad el minket.

[10]Ezért tehát, ha megérkezem, emlékeztetni fogom azokra a dolgokra, amelyeket művel, amikor gonosz

E, não satisfeito com estas coisas, nem ele mesmo acolhe os irmãos, como impede os que querem recebê-los e os expulsa da igreja.

szavakkal rágalmaz minket, de nem elégszik meg ezzel, hanem maga sem fogadja be a testvéreket, azokat pedig, akik akarnák, úgyszintén megakadályozza ebben, és kiveti a gyülekezetből.

[11] Amado, não imites o que é mau, senão o que é bom. Aquele que pratica o bem procede de Deus; aquele que pratica o mal jamais viu a Deus.

[11]Szeretett testvérem, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki a jót cselekszi, az Istentől van, aki a rosszat cselekszi, az nem látta Istent.

[12] Quanto a Demétrio, todos lhe dão testemunho, até a própria verdade, e nós também damos testemunho; e sabes que o nosso testemunho é verdadeiro.

[12]Démétriosz mellett bizonyságot tesz mindenki, maga az igazság is, de mi is bizonyságot teszünk, és tudod, hogy a mi bizonyságtételünk igaz.

Informações finais. Saudações

[13] Muitas coisas tinha que te escrever; todavia, não quis fazê-lo com tinta e pena,

[14] pois, em breve, espero ver-te. Então, conversaremos de viva voz.

[15] A paz seja contigo. Os amigos te saúdam. Saúda os amigos, nome por nome.

Befejezés, köszöntés

[13]Sok írnivalóm volna még számodra, de nem akarok neked tintával és tollal írni;

[14]remélem azonban, hogy hamarosan meglátlak, és személyesen fogunk beszélni.

[15]Békesség neked! Köszöntenek barátaid. Köszöntsd te is barátainkat név szerint.

Epístola de Judas

Judas 1

Prefácio e saudação

[1] Judas, servo de Jesus Cristo e irmão de Tiago, aos chamados, amados em Deus Pai e guardados em Jesus Cristo,

[2] a misericórdia, a paz e o amor vos sejam multiplicados.

É dever cristão pelejar pela fé

[3] Amados, quando empregava toda a diligência em escrever-vos acerca da nossa comum salvação, foi que me senti obrigado a corresponder-me convosco, exortando-vos a batalhardes, diligentemente, pela fé que uma vez por todas foi entregue aos santos.

[4] Pois certos indivíduos se introduziram com dissimulação, os quais, desde muito, foram antecipadamente pronunciados para esta condenação, homens ímpios, que transformam em libertinagem a graça de nosso Deus e negam o nosso único Soberano e SENHOR, Jesus Cristo.

Exemplos da punição dos ímpios

[5] Quero, pois, lembrar-vos, embora já estejais cientes de tudo uma vez por todas, que o SENHOR, tendo libertado um povo, tirando-o da terra do Egito, destruiu, depois, os que não creram;

[6] e a anjos, os que não guardaram o seu estado original, mas abandonaram o seu próprio domicílio, ele tem guardado sob trevas, em algemas eternas, para o juízo do grande Dia;

JÚDÁS LEVELE

Júdás 1

Címzés, üdvözlés

[1]Júdás, Jézus Krisztus szolgája, Jakabnak pedig testvére, köszöntését küldi az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett, és Jézus Krisztus megtartott:

[2]irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen.

A hamis tanítók tévelygései

[3]Szeretteim, miközben minden igyekezetemmel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízatott.

[4]Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akiknek az ítélete régóta meg van írva: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.

[5]Emlékeztetni akarlak pedig titeket arra, jóllehet minderről tudtok, hogy bár az Úr egykor kiszabadította népét Egyiptom földjéről, azokat, akik nem hittek, később elpusztította.

[6]Azokat az angyalokat is, akik nem becsülték meg a maguk fejedelemségét, hanem elhagyták saját lakóhelyüket, örökkévaló bilincsekben és sötétségben tartja fogva a nagy nap ítéletére.

[7] como Sodoma, e Gomorra, e as cidades circunvizinhas, que, havendo-se entregado à prostituição como aqueles, seguindo após outra carne, são postas para exemplo do fogo eterno, sofrendo punição.

[7]Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráználkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik.

[8] Ora, estes, da mesma sorte, quais sonhadores alucinados, não só contaminam a carne, como também rejeitam governo e difamam autoridades superiores.

[8]De mindezek ellenére ezek az álmodozók is ugyanúgy beszennyezik a testüket, megvetik Isten felségét, és káromolják a mennyei hatalmasságokat.

[9] Contudo, o arcanjo Miguel, quando contendia com o diabo e disputava a respeito do corpo de Moisés, não se atreveu a proferir juízo infamatório contra ele; pelo contrário, disse: O SENHOR te repreenda!

[9]Pedig még Mihály angyal sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes holttestéért, hanem azt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!”

[10] Estes, porém, quanto a tudo o que não entendem, difamam; e, quanto a tudo o que compreendem por instinto natural, como brutos sem razão, até nessas coisas se corrompem.

[10]Ezek viszont káromolják azt, amit nem ismernek; amit pedig oktalan állatok módjára ösztönösen ismernek, abba belepusztulnak.

[11] Ai deles! Porque prosseguiram pelo caminho de Caim, e, movidos de ganância, se precipitaram no erro de Balaão, e pereceram na revolta de Corá.

[11]Jaj nekik, mert Kain útján indultak el, pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el.

[12] Estes homens são como rochas submersas, em vossas festas de fraternidade, banqueteando-se juntos sem qualquer recato, pastores que a si mesmos se apascentam; nuvens sem água impelidas pelos ventos; árvores em plena estação dos frutos, destes desprovidas, duplamente mortas, desarraigadas;

[12]Ezek szennyfoltok szeretetvendégségeiteken, akik szemérmetlenül veletek lakmároznak és hizlalják magukat. Olyanok, mint a szél sodorta, víz nélkül való fellegek, mint az ősz végi gyümölcstelen fák, amelyek gyökerestül kiszakítva kétszer halnak meg;

[13] ondas bravias do mar, que espumam as suas próprias sujidades; estrelas errantes, para as quais tem sido guardada a negridão das trevas, para sempre.

[14] Quanto a estes foi que também profetizou Enoque, o sétimo depois de Adão, dizendo: Eis que veio o SENHOR entre suas santas miríades,

[15] para exercer juízo contra todos e para fazer convictos todos os ímpios, acerca de todas as obras ímpias que impiamente praticaram e acerca de todas as palavras insolentes que ímpios pecadores proferiram contra ele.

[16] Os tais são murmuradores, são descontentes, andando segundo as suas paixões. A sua boca vive propalando grandes arrogâncias; são aduladores dos outros, por motivos interesseiros.

A profecia apostólica. Exortações

[17] Vós, porém, amados, lembrai-vos das palavras anteriormente proferidas pelos apóstolos de nosso SENHOR Jesus Cristo,

[18] os quais vos diziam: No último tempo, haverá escarnecedores, andando segundo as suas ímpias paixões.

[19] São estes os que promovem divisões, sensuais, que não têm o Espírito.

[20] Vós, porém, amados, edificando-vos na vossa fé santíssima, orando no Espírito Santo,

[21] guardai-vos no amor de Deus, esperando a misericórdia de nosso SENHOR Jesus Cristo, para a vida eterna.

[13]mint a tenger megvadult hullámai, amelyek saját szégyenüket tajtékozzák, bolygó csillagok, akikre az örök sötétség homálya vár.

[14]Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr szent seregeivel,

[15]hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak."

[16]Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, akik vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek.

[17]Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak.

[18]Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik istentelen vágyaik útján járnak.

[19]Ezek szakadásokat okoznak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek.

Befejező intés, Isten dicsőítése

[20]Ti azonban, szeretteim, épüljetek szentséges hitetekben, imádkozzatok a Szentlélek által,

[21]tartsátok meg magatokat Isten szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre.

[22] E compadecei-vos de alguns que estão na dúvida;

[23] salvai-os, arrebatando-os do fogo; quanto a outros, sede também compassivos em temor, detestando até a roupa contaminada pela carne.

A doxologia

[24] Ora, àquele que é poderoso para vos guardar de tropeços e para vos apresentar com exultação, imaculados diante da sua glória,

[25] ao único Deus, nosso Salvador, mediante Jesus Cristo, SENHOR nosso, glória, majestade, império e soberania, antes de todas as eras, e agora, e por todos os séculos. Amém!

[22]Könyörüljetek azokon, akik kételkednek,

[23]mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljetek, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett.

[24]Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel:

[25]az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.

Apocalipse de João	A JELENÉSEK KÖNYVE

Apocalipse 1

O título, o autor e o assunto do livro

[1] Revelação de Jesus Cristo, que Deus lhe deu para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer e que ele, enviando por intermédio do seu anjo, notificou ao seu servo João,

[2] o qual atestou a palavra de Deus e o testemunho de Jesus Cristo, quanto a tudo o que viu.

[3] Bem-aventurados aqueles que lêem e aqueles que ouvem as palavras da profecia e guardam as coisas nela escritas, pois o tempo está próximo.

Dedicatória às sete igrejas da Ásia

[4] João, às sete igrejas que se encontram na Ásia, graça e paz a vós outros, da parte daquele que é, que era e que há de vir, da parte dos sete Espíritos que se acham diante do seu trono

[5] e da parte de Jesus Cristo, a Fiel Testemunha, o Primogênito dos mortos e o Soberano dos reis da terra. Àquele que nos ama, e, pelo seu sangue, nos libertou dos nossos pecados,

[6] e nos constituiu reino, sacerdotes para o seu Deus e Pai, a ele a glória e o domínio pelos séculos dos séculos. Amém!

[7] Eis que vem com as nuvens, e todo olho o verá, até quantos o traspassaram. E todas as tribos da terra se lamentarão sobre ele. Certamente. Amém!

Jelenések 1

János bizonyságtétele, áldás az olvasóknak

[1]Ez Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa szolgáinak mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie, és amelyet angyalával elküldve kijelentett szolgájának, Jánosnak.

[2]Ő pedig bizonyságot tett Isten igéjéről és Jézus Krisztus bizonyságtételéről; mindenről, amit látott.

[3]Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van.

A hét kis-ázsiai gyülekezet üdvözlése

[4]János, az Ázsiában levő hét gyülekezetnek: Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónja előtt vannak;

[5]és Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől,

[6]aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

[7]Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.

[8] Eu sou o Alfa e Ômega, diz o SENHOR Deus, aquele que é, que era e que há de vir, o Todo-Poderoso.

A visão de Jesus glorificado

[9] Eu, João, irmão vosso e companheiro na tribulação, no reino e na perseverança, em Jesus, achei-me na ilha chamada Patmos, por causa da palavra de Deus e do testemunho de Jesus.

[10] Achei-me em espírito, no dia do SENHOR, e ouvi, por detrás de mim, grande voz, como de trombeta,

[11] dizendo: O que vês escreve em livro e manda às sete igrejas: Éfeso, Esmirna, Pérgamo, Tiatira, Sardes, Filadélfia e Laodicéia.

[12] Voltei-me para ver quem falava comigo e, voltado, vi sete candeeiros de ouro

[13] e, no meio dos candeeiros, um semelhante a filho de homem, com vestes talares e cingido, à altura do peito, com uma cinta de ouro.

[14] A sua cabeça e cabelos eram brancos como alva lã, como neve; os olhos, como chama de fogo;

[15] os pés, semelhantes ao bronze polido, como que refinado numa fornalha; a voz, como voz de muitas águas.

[16] Tinha na mão direita sete estrelas, e da boca saía-lhe uma afiada espada de dois gumes. O seu rosto brilhava como o sol na sua força.

[8]Én vagyok az Alfa és az Ómega, így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.

Első látomás Patmosz szigetén

[9]Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és Jézus bizonyságtételéért.

[10]Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögül hatalmas hangot hallottam, mint egy trombitáét,

[11]amely ezt mondta: Amit látsz, írd meg egy könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamonba, Thiatirába, Szárdiszba, Filadelfiába és Laodiceába.

[12]Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam,

[13]és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve;

[14]feje és haja fehér volt, mint a hófehér gyapjú, szeme, mint a tűz lángja;

[15]lába hasonló volt a kemencében izzó aranyérchez; hangja olyan, mint a nagy vizek zúgása;

[16]jobb kezében hét csillagot tartott, szájából kétélű éles kard jött ki, és tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével ragyog.

Megbízatás a könyv megírására

[17] Quando o vi, caí a seus pés como morto. Porém ele pôs sobre mim a mão direita, dizendo: Não temas; eu sou o primeiro e o último

[18] e aquele que vive; estive morto, mas eis que estou vivo pelos séculos dos séculos e tenho as chaves da morte e do inferno.

[19] Escreve, pois, as coisas que viste, e as que são, e as que hão de acontecer depois destas.

[20] Quanto ao mistério das sete estrelas que viste na minha mão direita e aos sete candeeiros de ouro, as sete estrelas são os anjos das sete igrejas, e os sete candeeiros são as sete igrejas.

Apocalipse 2

Carta à igreja em Éfeso

[1] Ao anjo da igreja em Éfeso escreve: Estas coisas diz aquele que conserva na mão direita as sete estrelas e que anda no meio dos sete candeeiros de ouro:

[2] Conheço as tuas obras, tanto o teu labor como a tua perseverança, e que não podes suportar homens maus, e que puseste à prova os que a si mesmos se declaram apóstolos e não são, e os achaste mentirosos;

[3] e tens perseverança, e suportaste provas por causa do meu nome, e não te deixaste esmorecer.

[4] Tenho, porém, contra ti que abandonaste o teu primeiro amor.

[5] Lembra-te, pois, de onde caíste, arrepende-te e volta à prática das primeiras obras; e, se não, venho a ti e

[17]Amikor megláttam, lába elé estem, mint egy halott, ő rám tette jobbját, és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó

[18]és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.

[19]Írd meg tehát mindazt, amit láttál, ami van, és ami ezek után történik majd;

[20]a hét csillag titkát, amelyet jobb kezemben láttál, és a hét arany gyertyatartót: a hét csillag a hét gyülekezet angyala, a hét gyertyatartó pedig a hét gyülekezet.

Jelenések 2

Levél az efezusi gyülekezethez

[1]Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár:

[2]Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról, és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket.

[3]Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg,

[4]de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet.

[5]Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és

moverei do seu lugar o teu candeeiro, caso não te arrependas.

[6] Tens, contudo, a teu favor que odeias as obras dos nicolaítas, as quais eu também odeio.

[7] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei que se alimente da árvore da vida que se encontra no paraíso de Deus.

Carta à igreja em Esmirna

[8] Ao anjo da igreja em Esmirna escreve: Estas coisas diz o primeiro e o último, que esteve morto e tornou a viver:

[9] Conheço a tua tribulação, a tua pobreza (mas tu és rico) e a blasfêmia dos que a si mesmos se declaram judeus e não são, sendo, antes, sinagoga de Satanás.

[10] Não temas as coisas que tens de sofrer. Eis que o diabo está para lançar em prisão alguns dentre vós, para serdes postos à prova, e tereis tribulação de dez dias. Sê fiel até à morte, e dar-te-ei a coroa da vida.

[11] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: O vencedor de nenhum modo sofrerá dano da segunda morte.

Carta à igreja em Pérgamo

[12] Ao anjo da igreja em Pérgamo escreve: Estas coisas diz aquele que tem a espada afiada de dois gumes:

[13] Conheço o lugar em que habitas, onde está o trono de Satanás, e que conservas o meu nome e não negaste a minha fé, ainda nos dias de Antipas, minha testemunha,

kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.

[6]Az viszont melletted szól, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök.

[7]Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.

Levél a szmirnai gyülekezethez

[8]A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt:

[9]Tudok nyomorúságodról és szegénységedről, pedig gazdag vagy, és azok káromlásáról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.

[10]Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

[11]Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál.

Levél a pergamoni gyülekezethez

[12]A pergamoni gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:

[13]Tudom, hol van a lakóhelyed: ahol a Sátán trónja van, de ragaszkodsz a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet Antipász napjaiban sem, aki hű

meu fiel, o qual foi morto entre vós, onde Satanás habita.

[14] Tenho, todavia, contra ti algumas coisas, pois que tens aí os que sustentam a doutrina de Balaão, o qual ensinava a Balaque a armar ciladas diante dos filhos de Israel para comerem coisas sacrificadas aos ídolos e praticarem a prostituição.

[15] Outrossim, também tu tens os que da mesma forma sustentam a doutrina dos nicolaítas.

[16] Portanto, arrepende-te; e, se não, venho a ti sem demora e contra eles pelejarei com a espada da minha boca.

[17] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas: Ao vencedor, dar-lhe-ei do maná escondido, bem como lhe darei uma pedrinha branca, e sobre essa pedrinha escrito um nome novo, o qual ninguém conhece, exceto aquele que o recebe.

Carta à igreja em Tiatira

[18] Ao anjo da igreja em Tiatira escreve: Estas coisas diz o Filho de Deus, que tem os olhos como chama de fogo e os pés semelhantes ao bronze polido:

[19] Conheço as tuas obras, o teu amor, a tua fé, o teu serviço, a tua perseverança e as tuas últimas obras, mais numerosas do que as primeiras.

[20] Tenho, porém, contra ti o tolerares que essa mulher, Jezabel, que a si mesma se declara profetisa, não somente ensine, mas ainda seduza os meus servos a

tanúm, akit megöltek nálatok, ahol a Sátán lakik.

[14]De egy kevés panaszom van ellened; mert vannak nálad olyanok, akik Bálám tanításához ragaszkodnak, aki arra tanította Bálákot, hogy tőrbe csalja Izráel fiait, hogy bálványáldozati húst egyenek és paráználkodjanak.

[15]Így nálad is vannak olyanok, akik szintén a nikolaiták tanításához ragaszkodnak.

[16]Térj meg tehát, különben elmegyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával.

[17]Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.

Levél a thiatirai gyülekezethez

[18]A thiatirai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Isten Fia, akinek olyan a szeme, mint a tűz lángja, és a lába hasonló az aranyérchez:

[19]Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról, és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél.

[20]De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgáimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húst egyenek.

praticarem a prostituição e a comerem coisas sacrificadas aos ídolos.

21 Dei-lhe tempo para que se arrependesse; ela, todavia, não quer arrepender-se da sua prostituição.

21Pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából.

22 Eis que a prostro de cama, bem como em grande tribulação os que com ela adulteram, caso não se arrependam das obras que ela incita.

22Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből;

23 Matarei os seus filhos, e todas as igrejas conhecerão que eu sou aquele que sonda mentes e corações, e vos darei a cada um segundo as vossas obras.

23gyermekeit pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint.

24 Digo, todavia, a vós outros, os demais de Tiatira, a tantos quantos não têm essa doutrina e que não conheceram, como eles dizem, as coisas profundas de Satanás: Outra carga não jogarei sobre vós;

24Nektek pedig, a többieknek Thiatirában, akik nem fogadjátok el ezt a tanítást, akik nem ismertétek meg a Sátán mélységeit – amint azt nevezik –, ezt mondom: nem vetek rátok más terhet,

25 tão-somente conservai o que tendes, até que eu venha.

25de amitek van, azt tartsátok meg, amíg eljövök.

26 Ao vencedor, que guardar até ao fim as minhas obras, eu lhe darei autoridade sobre as nações,

26Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a népek felett,

27 e com cetro de ferro as regerá e as reduzirá a pedaços como se fossem objetos de barro;

27hogy legeltesse őket vasvesszővel, törje őket össze, mint a cserépedényeket;

28 assim como também eu recebi de meu Pai, dar-lhe-ei ainda a estrela da manhã.

28ahogyan én is hatalmat kaptam erre az én Atyámtól, és annak adom a hajnalcsillagot.

29 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

29Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!

Apocalipse 3

Carta à igreja em Sardes

Jelenések 3

Levél a szárdiszi gyülekezethez

[1] Ao anjo da igreja em Sardes escreve: Estas coisas diz aquele que tem os sete Espíritos de Deus e as sete estrelas: Conheço as tuas obras, que tens nome de que vives e estás morto.

[2] Sê vigilante e consolida o resto que estava para morrer, porque não tenho achado íntegras as tuas obras na presença do meu Deus.

[3] Lembra-te, pois, do que tens recebido e ouvido, guarda-o e arrepende-te. Porquanto, se não vigiares, virei como ladrão, e não conhecerás de modo algum em que hora virei contra ti.

[4] Tens, contudo, em Sardes, umas poucas pessoas que não contaminaram as suas vestiduras e andarão de branco junto comigo, pois são dignas.

[5] O vencedor será assim vestido de vestiduras brancas, e de modo nenhum apagarei o seu nome do Livro da Vida; pelo contrário, confessarei o seu nome diante de meu Pai e diante dos seus anjos.

[6] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Carta à igreja em Filadélfia

[7] Ao anjo da igreja em Filadélfia escreve: Estas coisas diz o santo, o verdadeiro, aquele que tem a chave de Davi, que abre, e ninguém fechará, e que fecha, e ninguém abrirá:

[8] Conheço as tuas obras – eis que tenho posto diante de ti uma porta aberta, a qual ninguém pode fechar – que tens pouca força, entretanto, guardaste a minha palavra e não negaste o meu nome.

[1]A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.

[2]Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt.

[3]Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád.

[4]De vannak nálad néhányan Szárdiszban, akik nem szennyezték be a ruhájukat, és fehér ruhában fognak járni velem együtt, mert méltók rá.

[5]Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törlöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéről az én Atyám előtt és angyalai előtt.

[6]Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!

Levél a filadelfiai gyülekezethez

[7]A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki:

[8]Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én igémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

[9] Eis farei que alguns dos que são da sinagoga de Satanás, desses que a si mesmos se declaram judeus e não são, mas mentem, eis que os farei vir e prostrar-se aos teus pés e conhecer que eu te amei.

[9]Íme, neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak: íme, elhozom őket, hogy leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged.

[10] Porque guardaste a palavra da minha perseverança, também eu te guardarei da hora da provação que há de vir sobre o mundo inteiro, para experimentar os que habitam sobre a terra.

[10]Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak.

[11] Venho sem demora. Conserva o que tens, para que ninguém tome a tua coroa.

[11]Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.

[12] Ao vencedor, fá-lo-ei coluna no santuário do meu Deus, e daí jamais sairá; gravarei também sobre ele o nome do meu Deus, o nome da cidade do meu Deus, a nova Jerusalém que desce do céu, vinda da parte do meu Deus, e o meu novo nome.

[12]Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és ott marad örökké, felírom rá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.

[13] Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

[13]Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!

Carta à igreja em Laodiceia

Levél a laodiceai gyülekezethez

[14] Ao anjo da igreja em Laodicéia escreve: Estas coisas diz o Amém, a testemunha fiel e verdadeira, o princípio da criação de Deus:

[14]A laodiceai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete:

[15] Conheço as tuas obras, que nem és frio nem quente. Quem dera fosses frio ou quente!

[15]Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró!

[16] Assim, porque és morno e nem és quente nem frio, estou a ponto de vomitar-te da minha boca;

[16]Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.

[17] pois dizes: Estou rico e abastado e não preciso de coisa alguma, e nem sabes que

[17]Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a

tu és infeliz, sim, miserável, pobre, cego e nu.

18 Aconselho-te que de mim compres ouro refinado pelo fogo para te enriqueceres, vestiduras brancas para te vestires, a fim de que não seja manifesta a vergonha da tua nudez, e colírio para ungires os olhos, a fim de que vejas.

19 Eu repreendo e disciplino a quantos amo. Sê, pois, zeloso e arrepende-te.

20 Eis que estou à porta e bato; se alguém ouvir a minha voz e abrir a porta, entrarei em sua casa e cearei com ele, e ele, comigo.

21 Ao vencedor, dar-lhe-ei sentar-se comigo no meu trono, assim como também eu venci e me sentei com meu Pai no seu trono.

22 Quem tem ouvidos, ouça o que o Espírito diz às igrejas.

Apocalipse 4

A visão do trono de Deus

1 Depois destas coisas, olhei, e eis não somente uma porta aberta no céu, como também a primeira voz que ouvi, como de trombeta ao falar comigo, dizendo: Sobe para aqui, e te mostrarei o que deve acontecer depois destas coisas.

2 Imediatamente, eu me achei em espírito, e eis armado no céu um trono, e, no trono, alguém sentado;

3 e esse que se acha assentado é semelhante, no aspecto, a pedra de jaspe e de sardônio, e, ao redor do trono, há um

nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a mezítelen:

18tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító írt, hogy bekend a szemed, és láss.

19Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg!

20Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.

21Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónján.

22Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek!

Jelenések 4

A huszonnégy vén és a négy élőlény Isten trónusánál

1Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek ezután meg kell történniük.

2Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trón állt a mennyben, és a trónon ült valaki.

3Aki ott ült, úgy ragyogott, mint a jáspis és a karneol; és a trón körül szivárvány ragyogott, mint a smaragd.

arco-íris semelhante, no aspecto, a esmeralda.

[4] Ao redor do trono, há também vinte e quatro tronos, e assentados neles, vinte e quatro anciãos vestidos de branco, em cujas cabeças estão coroas de ouro.

[5] Do trono saem relâmpagos, vozes e trovões, e, diante do trono, ardem sete tochas de fogo, que são os sete Espíritos de Deus.

[6] Há diante do trono um como que mar de vidro, semelhante ao cristal, e também, no meio do trono e à volta do trono, quatro seres viventes cheios de olhos por diante e por detrás.

[7] O primeiro ser vivente é semelhante a leão, o segundo, semelhante a novilho, o terceiro tem o rosto como de homem, e o quarto ser vivente é semelhante à águia quando está voando.

[8] E os quatro seres viventes, tendo cada um deles, respectivamente, seis asas, estão cheios de olhos, ao redor e por dentro; não têm descanso, nem de dia nem de noite, proclamando: Santo, Santo, Santo é o SENHOR Deus, o Todo-Poderoso, aquele que era, que é e que há de vir.

[9] Quando esses seres viventes derem glória, honra e ações de graças ao que se encontra sentado no trono, ao que vive pelos séculos dos séculos,

[10] os vinte e quatro anciãos prostrar-se-ão diante daquele que se encontra sentado no trono, adorarão o que vive pelos séculos

[4]A trón körül láttam huszonnégy trónt, és a trónokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona.

[5]A trónból villámok törtek elő, hangok és mennydörgések; a trón előtt pedig hét lámpás égett lobogó lánggal: az Isten hét lelke.

[6]A trón előtt mintha üvegtenger lett volna, kristályhoz hasonló. A trónnál középen és a trón körül négy élőlény, elöl és hátul szemekkel tele.

[7]Az első élőlény oroszlánhoz, a második bikához volt hasonló, a harmadik élőlény arca olyan volt, mint egy emberé, a negyedik élőlény pedig repülő sashoz hasonlított.

[8]A négy élőlény mindegyikének hat szárnya volt, körös-körül és belül tele voltak szemekkel, és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondták: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!

[9]És amikor csak dicsőséget, tisztességet és hálát adnak az élőlények a trónon ülőnek, aki örökkön-örökké él,

[10]leborul a huszonnégy vén a trónon ülő előtt, és imádja az örökkönörökké élőt; koronájukat is leteszik a trón elé, és ezt mondják:

dos séculos e depositarão as suas coroas diante do trono, proclamando:

[11] Tu és digno, SENHOR e Deus nosso, de receber a glória, a honra e o poder, porque todas as coisas tu criaste, sim, por causa da tua vontade vieram a existir e foram criadas.

[11]Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett.

Apocalipse 5

A visão do livro selado com sete selos e a do Cordeiro

[1] Vi, na mão direita daquele que estava sentado no trono, um livro escrito por dentro e por fora, de todo selado com sete selos.

[2] Vi, também, um anjo forte, que proclamava em grande voz: Quem é digno de abrir o livro e de lhe desatar os selos?

[3] Ora, nem no céu, nem sobre a terra, nem debaixo da terra, ninguém podia abrir o livro, nem mesmo olhar para ele;

[4] e eu chorava muito, porque ninguém foi achado digno de abrir o livro, nem mesmo de olhar para ele.

[5] Todavia, um dos anciãos me disse: Não chores; eis que o Leão da tribo de Judá, a Raiz de Davi, venceu para abrir o livro e os seus sete selos.

[6] Então, vi, no meio do trono e dos quatro seres viventes e entre os anciãos, de pé, um Cordeiro como tendo sido morto. Ele tinha sete chifres, bem como sete olhos, que são os sete Espíritos de Deus enviados por toda a terra.

[7] Veio, pois, e tomou o livro da mão direita daquele que estava sentado no trono;

Jelenések 5

A Bárány átveszi a hétpecsétes könyvet

[1]És láttam a trónon ülő jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve;

[2]és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?

[3]De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

[4]És keservesen sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

[5]Ekkor az egyik vén így szólt hozzám: Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét.

[6]És láttam, hogy a trón, a négy élőlény és a vének között ott áll a Bárány. Olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

[7]A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónon ülő jobb kezéből;

[8] e, quando tomou o livro, os quatro seres viventes e os vinte e quatro anciãos prostraram-se diante do Cordeiro, tendo cada um deles uma harpa e taças de ouro cheias de incenso, que são as orações dos santos,

[9] e entoavam novo cântico, dizendo: Digno és de tomar o livro e de abrir-lhe os selos, porque foste morto e com o teu sangue compraste para Deus os que procedem de toda tribo, língua, povo e nação

[10] e para o nosso Deus os constituíste reino e sacerdotes; e reinarão sobre a terra.

[11] Vi e ouvi uma voz de muitos anjos ao redor do trono, dos seres viventes e dos anciãos, cujo número era de milhões de milhões e milhares de milhares,

[12] proclamando em grande voz: Digno é o Cordeiro que foi morto de receber o poder, e riqueza, e sabedoria, e força, e honra, e glória, e louvor.

[13] Então, ouvi que toda criatura que há no céu e sobre a terra, debaixo da terra e sobre o mar, e tudo o que neles há, estava dizendo: Àquele que está sentado no trono e ao Cordeiro, seja o louvor, e a honra, e a glória, e o domínio pelos séculos dos séculos.

[14] E os quatro seres viventes respondiam: Amém! Também os anciãos prostraram-se e adoraram.

Apocalipse 6

[8]és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt – mindegyiknél hárfa volt és aranypohár, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek –,

[9]és új éneket énekeltek ekképpen: Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;

[10]és a mi Istenünk papjaivá és országa népévé tetted őket, és uralkodni fognak a földön.

Az angyalok és a teremtmények éneke

[11]És látomásomban sok angyal hangját hallottam a trón, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt;

[12]és így szóltak hatalmas hangon: Méltó a megölетett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!

[13]És hallottam, hogy minden teremtmény, a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: A trónon ülőé és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké!

[14]A négy élőlény így szólt: Ámen! És a vének leborultak, és imádták őt.

Jelenések 6

O Cordeiro abre os selos. O primeiro selo

[1] Vi quando o Cordeiro abriu um dos sete selos e ouvi um dos quatro seres viventes dizendo, como se fosse voz de trovão: Vem!

[2] Vi, então, e eis um cavalo branco e o seu cavaleiro com um arco; e foi-lhe dada uma coroa; e ele saiu vencendo e para vencer.

O segundo selo

[3] Quando abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser vivente dizendo: Vem!

[4] E saiu outro cavalo, vermelho; e ao seu cavaleiro, foi-lhe dado tirar a paz da terra para que os homens se matassem uns aos outros; também lhe foi dada uma grande espada.

O terceiro selo

[5] Quando abriu o terceiro selo, ouvi o terceiro ser vivente dizendo: Vem! Então, vi, e eis um cavalo preto e o seu cavaleiro com uma balança na mão.

[6] E ouvi uma como que voz no meio dos quatro seres viventes dizendo: Uma medida de trigo por um denário; três medidas de cevada por um denário; e não danifiques o azeite e o vinho.

O quarto selo

[7] Quando o Cordeiro abriu o quarto selo, ouvi a voz do quarto ser vivente dizendo: Vem!

[8] E olhei, e eis um cavalo amarelo e o seu cavaleiro, sendo este chamado Morte; e o Inferno o estava seguindo, e foi-lhes dada autoridade sobre a quarta parte da terra

A négy első pecsét és a négy lovas

[1]És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: Jöjj!

[2]És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.

[3]Amikor feltörte a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény szól: Jöjj!

[4]És kijött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki.

[5]Amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szól: Jöjj! És láttam: íme, egy fekete ló, és a rajta ülőnek mérleg volt a kezében.

[6]És hallottam, mintha egy hang szólt volna a négy élőlény között: Egy mérce búza egy dénár, és három mérce árpa egy dénár, de az olajat és a bort ne bántsd!

[7]Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amint így szól: Jöjj!

[8]És láttam: íme, egy fakó ló, a rajta ülőnek neve Halál, és a Pokol követte őt; és hatalom adatott nekik a föld negyedrészén, hogy öljenek karddal,

para matar à espada, pela fome, com a mortandade e por meio das feras da terra.

éhínséggel és döghalállal, és a föld vadállatai által.

O quinto selo

[9] Quando ele abriu o quinto selo, vi, debaixo do altar, as almas daqueles que tinham sido mortos por causa da palavra de Deus e por causa do testemunho que sustentavam.

[10] Clamaram em grande voz, dizendo: Até quando, ó Soberano SENHOR, santo e verdadeiro, não julgas, nem vingas o nosso sangue dos que habitam sobre a terra?

[11] Então, a cada um deles foi dada uma vestidura branca, e lhes disseram que repousassem ainda por pouco tempo, até que também se completasse o número dos seus conservos e seus irmãos que iam ser mortos como igualmente eles foram.

Az ötödik pecsét

[9]És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket az Isten igéjéért öltek meg, és azért a bizonyságtételért, amelyet megtartottak.

[10]És hatalmas hangon kiáltották: Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz, és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?

[11]Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondatott nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket.

O sexto selo

[12] Vi quando o Cordeiro abriu o sexto selo, e sobreveio grande terremoto. O sol se tornou negro como saco de crina, a lua toda, como sangue,

[13] as estrelas do céu caíram pela terra, como a figueira, quando abalada por vento forte, deixa cair os seus figos verdes,

[14] e o céu recolheu-se como um pergaminho quando se enrola. Então, todos os montes e ilhas foram movidos do seu lugar.

[15] Os reis da terra, os grandes, os comandantes, os ricos, os poderosos e todo escravo e todo livre se esconderam nas cavernas e nos penhascos dos montes

[16] e disseram aos montes e aos rochedos: Caí sobre nós e escondei-nos da face

A hatodik pecsét

[12]És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete gyászlepel, a hold pedig egészen olyan lett, mint a vér,

[13]és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét, amikor nagy szél rázza;

[14]az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papírtekercs, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről.

[15]A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtőztek a barlangokban és a hegyek sziklái között,

[16]és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhoz: Essetek ránk, és rejtsetek el

daquele que se assenta no trono e da ira do Cordeiro,

[17] porque chegou o grande Dia da ira deles; e quem é que pode suster-se?

Apocalipse 7

Os cento e quarenta e quatro mil selados de Israel

[1] Depois disto, vi quatro anjos em pé nos quatro cantos da terra, conservando seguros os quatro ventos da terra, para que nenhum vento soprasse sobre a terra, nem sobre o mar, nem sobre árvore alguma.

[2] Vi outro anjo que subia do nascente do sol, tendo o selo do Deus vivo, e clamou em grande voz aos quatro anjos, aqueles aos quais fora dado fazer dano à terra e ao mar,

[3] dizendo: Não danifiqueis nem a terra, nem o mar, nem as árvores, até selarmos na fronte os servos do nosso Deus.

[4] Então, ouvi o número dos que foram selados, que era cento e quarenta e quatro mil, de todas as tribos dos filhos de Israel:

[5] da tribo de Judá foram selados doze mil; da tribo de Rúben, doze mil; da tribo de Gade, doze mil;

[6] da tribo de Aser, doze mil; da tribo de Naftali, doze mil; da tribo de Manassés, doze mil;

minket a királyi trónon ülő arca elől, és a Bárány haragja elől,

[17]mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és akkor ki állhat meg?

Jelenések 7

A pecséttel megjelöltek Izráel tizenkét törzséből

[1]Ezután láttam, hogy négy angyal állt a föld négy sarkán, és féken tartották a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra.

[2]Láttam, hogy egy másik angyal is feljön napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt, és hatalmas hangon odakiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek,

[3]és így szólt: Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit.

[4]És hallottam a pecséttel megjelöltek számát: száznegyvennégyezren voltak pecséttel megjelölve Izráel fiainak minden törzséből:

[5]Júda törzséből tizenkétezren voltak pecséttel megjelölve, Rúben törzséből tizenkétezren, Gád törzséből tizenkétezren,

[6]Ásér törzséből tizenkétezren, Naftáli törzséből tizenkétezren, Manassé törzséből tizenkétezren,

[7] da tribo de Simeão, doze mil; da tribo de Levi, doze mil; da tribo de Issacar, doze mil;

[8] da tribo de Zebulom, doze mil; da tribo de José, doze mil; da tribo de Benjamim foram selados doze mil.

A visão dos glorificados

[9] Depois destas coisas, vi, e eis grande multidão que ninguém podia enumerar, de todas as nações, tribos, povos e línguas, em pé diante do trono e diante do Cordeiro, vestidos de vestiduras brancas, com palmas nas mãos;

[10] e clamavam em grande voz, dizendo: Ao nosso Deus, que se assenta no trono, e ao Cordeiro, pertence a salvação.

[11] Todos os anjos estavam de pé rodeando o trono, os anciãos e os quatro seres viventes, e ante o trono se prostraram sobre o seu rosto, e adoraram a Deus,

[12] dizendo: Amém! O louvor, e a glória, e a sabedoria, e as ações de graças, e a honra, e o poder, e a força sejam ao nosso Deus, pelos séculos dos séculos. Amém!

[13] Um dos anciãos tomou a palavra, dizendo: Estes, que se vestem de vestiduras brancas, quem são e donde vieram?

[14] Respondi-lhe: meu SENHOR, tu o sabes. Ele, então, me disse: São estes os que vêm da grande tribulação, lavaram suas vestiduras e as alvejaram no sangue do Cordeiro,

[7]Simeon törzséből tizenkétezren, Lévi törzséből tizenkétezren, Issakár törzséből tizenkétezren,

[8]Zebulon törzséből tizenkétezren, József törzséből tizenkétezren, Benjámin törzséből tizenkétezren voltak pecséttel megjelölve.

A vértanúk serege minden nemzetből

[9]Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből, amelyet megszámlálni senki sem tudott; a trón előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak,

[10]és hatalmas hangon kiáltották: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé!

[11]Az angyalok mind ott álltak a trón, a vének és a négy élőlény körül, arcra borultak a trón előtt, és imádták Istent

[12]eképpen: Ámen! Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünké örökkön-örökké! Ámen!

[13]Ekkor megszólalt az egyik vén, és megkérdezte tőlem: Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?

[14]Ezt mondtam neki: Uram, te tudod. Ő így válaszolt: Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében.

[15] razão por que se acham diante do trono de Deus e o servem de dia e de noite no seu santuário; e aquele que se assenta no trono estenderá sobre eles o seu tabernáculo.

[15]Ezért vannak az Isten trónja előtt, és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában, és a trónon ülő velük lakik.

[16] Jamais terão fome, nunca mais terão sede, não cairá sobre eles o sol, nem ardor algum,

[16]Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap heve, sem más hőség nem bántja őket,

[17] pois o Cordeiro que se encontra no meio do trono os apascentará e os guiará para as fontes da água da vida. E Deus lhes enxugará dos olhos toda lágrima.

[17]mert a Bárány, aki középen a trónnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és Isten letöröl szemükről minden könnyet.

Apocalipse 8

O sétimo selo. Os sete anjos com as suas trombetas

[1] Quando o Cordeiro abriu o sétimo selo, houve silêncio no céu cerca de meia hora.

[2] Então, vi os sete anjos que se acham em pé diante de Deus, e lhes foram dadas sete trombetas.

[3] Veio outro anjo e ficou de pé junto ao altar, com um incensário de ouro, e foi-lhe dado muito incenso para oferecê-lo com as orações de todos os santos sobre o altar de ouro que se acha diante do trono;

[4] e da mão do anjo subiu à presença de Deus a fumaça do incenso, com as orações dos santos.

[5] E o anjo tomou o incensário, encheu-o do fogo do altar e o atirou à terra. E houve trovões, vozes, relâmpagos e terremoto.

[6] Então, os sete anjos que tinham as sete trombetas prepararam-se para tocar.

A primeira trombeta

Jelenések 8

A hetedik pecsét. A hét trombita

[1]Amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben, mintegy fél óráig.

[2]És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak, és adatott azoknak hét trombita.

[3]Egy másik angyal is odajött, és megállt az oltárnál, kezében aranyfüstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trón előtt van.

[4]És felszállt a füstölőszerek füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből Isten elé.

[5]Ekkor vette az angyal a füstölőt, megtöltötte az oltár tüzéből, és ledobta a földre: mennydörgés és zúgás, villámlás és földrengés támadt.

[6]A hét angyal pedig, akinél a hét trombita volt, felkészült, hogy trombitáljon.

A négy első trombitaszó

[7] O primeiro anjo tocou a trombeta, e houve saraiva e fogo de mistura com sangue, e foram atirados à terra. Foi, então, queimada a terça parte da terra, e das árvores, e também toda erva verde.

[7]Trombitált az első, és jégeső támadt, és tűz vérrel keverve, és lehullott a földre: megégett a föld harmada, megégett a fák harmada, és megégett a zöld fű is mind.

A segunda trombeta

[8] O segundo anjo tocou a trombeta, e uma como que grande montanha ardendo em chamas foi atirada ao mar, cuja terça parte se tornou em sangue,

[8]A második angyal is trombitált, és valami tűzzel égő nagy hegy zuhant a tengerbe, és a tenger harmada vérré lett:

[9] e morreu a terça parte da criação que tinha vida, existente no mar, e foi destruída a terça parte das embarcações.

[9]elpusztult a tenger teremtményeinek harmada, amiben csak élet volt, és a hajók harmada megsemmisült.

A terceira trombeta

[10] O terceiro anjo tocou a trombeta, e caiu do céu sobre a terça parte dos rios, e sobre as fontes das águas uma grande estrela, ardendo como tocha.

[10]A harmadik angyal is trombitált, és az égből egy nagy égő csillag hullott le, mint egy lámpás, és ráesett a folyók harmadára, és a vizek forrásaira.

[11] O nome da estrela é Absinto; e a terça parte das águas se tornou em absinto, e muitos dos homens morreram por causa dessas águas, porque se tornaram amargosas.

[11]A csillag neve pedig Üröm, és ürömmé lett a vizek harmada, és sok ember meghalt a vizektől, mert azok keserűvé váltak.

A quarta trombeta

[12] O quarto anjo tocou a trombeta, e foi ferida a terça parte do sol, da lua e das estrelas, para que a terça parte deles escurecesse e, na sua terça parte, não brilhasse, tanto o dia como também a noite.

[12]A negyedik angyal is trombitált, és csapás érte a nap harmadát, a hold harmadát és a csillagok harmadát, hogy elsötétüljön harmadrészük, a nappal harmada se legyen világos, az éjszaka is ugyanígy.

[13] Então, vi e ouvi uma águia que, voando pelo meio do céu, dizia em grande voz: Ai! Ai! Ai dos que moram na terra, por causa das restantes vozes da trombeta dos três anjos que ainda têm de tocar!

[13]Ekkor láttam és hallottam, hogy egy sas repül fenn az égen, és hatalmas hangon ezt mondja: Jaj, jaj, jaj azoknak, akik a földön laknak, a másik három angyal trombitájának hangja miatt, akik még ezután trombitálnak.

Apocalipse 9

A quinta trombeta

[1] O quinto anjo tocou a trombeta, e vi uma estrela caída do céu na terra. E foi-lhe dada a chave do poço do abismo.

[2] Ela abriu o poço do abismo, e subiu fumaça do poço como fumaça de grande fornalha, e, com a fumaceira saída do poço, escureceu-se o sol e o ar.

[3] Também da fumaça saíram gafanhotos para a terra; e foi-lhes dado poder como o que têm os escorpiões da terra,

[4] e foi-lhes dito que não causassem dano à erva da terra, nem a qualquer coisa verde, nem a árvore alguma e tão-somente aos homens que não têm o selo de Deus sobre a fronte.

[5] Foi-lhes também dado, não que os matassem, e sim que os atormentassem durante cinco meses. E o seu tormento era como tormento de escorpião quando fere alguém.

[6] Naqueles dias, os homens buscarão a morte e não a acharão; também terão ardente desejo de morrer, mas a morte fugirá deles.

[7] O aspecto dos gafanhotos era semelhante a cavalos preparados para a peleja; na sua cabeça havia como que coroas parecendo de ouro; e o seu rosto era como rosto de homem;

[8] tinham também cabelos, como cabelos de mulher; os seus dentes, como dentes de leão;

Jelenések 9

Az ötödik trombitaszó

[1]Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az alvilág kapujának kulcsa.

[2]Felnyitotta az alvilág mélységét, és füst szállt fel onnan, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétült a nap és a levegő a mélység füstjétől.

[3]Sáskák jöttek ki a füstből a földre, és olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak.

[4]És megmondatott nekik, hogy ne bántsák a földön a füvet, se a zöldet, se az élő fát, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs ott az Isten pecsétje.

[5]És parancsot kaptak, hogy ne öljék meg őket, hanem kínozzák öt hónapon át, és olyan legyen a kínjuk, mint amikor a skorpió megmarja az embert.

[6]Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják, és vágynak meghalni, de a halál elfut előlük.

[7]A sáskák alakja a harcra felkészített lovakéhoz volt hasonló: fejükön valami aranyhoz hasonló korona, arcuk, mint az ember arca,

[8]sörényük, mint az asszonyok haja, foguk, mint az oroszláné,

[9] tinham couraças, como couraças de ferro; o barulho que as suas asas faziam era como o barulho de carros de muitos cavalos, quando correm à peleja;

[10] tinham ainda cauda, como escorpiões, e ferrão; na cauda tinham poder para causar dano aos homens, por cinco meses;

[11] e tinham sobre eles, como seu rei, o anjo do abismo, cujo nome em hebraico é Abadom, e em grego, Apoliom.

[12] O primeiro ai passou. Eis que, depois destas coisas, vêm ainda dois ais.

A sexta trombeta

[13] O sexto anjo tocou a trombeta, e ouvi uma voz procedente dos quatro ângulos do altar de ouro que se encontra na presença de Deus,

[14] dizendo ao sexto anjo, o mesmo que tem a trombeta: Solta os quatro anjos que se encontram atados junto ao grande rio Eufrates.

[15] Foram, então, soltos os quatro anjos que se achavam preparados para a hora, o dia, o mês e o ano, para que matassem a terça parte dos homens.

[16] O número dos exércitos da cavalaria era de vinte mil vezes dez milhares; eu ouvi o seu número.

[17] Assim, nesta visão, contemplei que os cavalos e os seus cavaleiros tinham couraças cor de fogo, de jacinto e de enxofre. A cabeça dos cavalos era como cabeça de leão, e de sua boca saía fogo, fumaça e enxofre.

[9]és páncéljuk olyan, mint a vaspáncél; szárnyaik zúgása, mint sok lovas hadiszekér hangja, amikor harcba rohannak.

[10]Skorpiókéhoz hasonló farkuk és fullánkjuk volt, és a farkukban volt az erejük, hogy az embereket öt hónapon át gyötörjék.

[11]Királyuk az alvilág angyala volt, neve héberül Abaddón, görögül pedig az Apollüón, vagyis a Pusztító nevet viseli.

[12]Az első jaj elmúlt, és íme, még két jaj következik ezek után.

A hatodik trombitaszó

[13]A hatodik angyal is trombitált, és hallottam egy hangot az Isten előtt álló aranyoltár négy szarva közül,

[14]amely ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: Oldd el a négy angyalt, akik meg vannak kötve a nagy folyamnál, az Eufrátesznél.

[15]És eloldatott a négy angyal, akik készen álltak, hogy bármely órában, napban, hónapban és esztendőben megöljék az emberek harmadát.

[16]A lovasseregek száma húszezerszer tízezer volt: hallottam a számukat.

[17]A látomásban ilyennek láttam a lovakat és a rajtuk ülőket: tűzvörös, jácintkék és kénsárga páncéljuk volt, a lovak feje pedig olyan volt, mint az oroszlánok feje, és a szájukból tűz, füst és kén ömlött.

[18] Por meio destes três flagelos, a saber, pelo fogo, pela fumaça e pelo enxofre que saíam da sua boca, foi morta a terça parte dos homens;
[19] pois a força dos cavalos estava na sua boca e na sua cauda, porquanto a sua cauda se parecia com serpentes, e tinha cabeça, e com ela causavam dano.
[20] Os outros homens, aqueles que não foram mortos por esses flagelos, não se arrependeram das obras das suas mãos, deixando de adorar os demônios e os ídolos de ouro, de prata, de cobre, de pedra e de pau, que nem podem ver, nem ouvir, nem andar;
[21] nem ainda se arrependeram dos seus assassínios, nem das suas feitiçarias, nem da sua prostituição, nem dos seus furtos.

Apocalipse 10

Os anjos e os sete trovões. João e o livrinho

[1] Vi outro anjo forte descendo do céu, envolto em nuvem, com o arco-íris por cima de sua cabeça; o rosto era como o sol, e as pernas, como colunas de fogo;
[2] e tinha na mão um livrinho aberto. Pôs o pé direito sobre o mar e o esquerdo, sobre a terra,
[3] e bradou em grande voz, como ruge um leão, e, quando bradou, desferiram os sete trovões as suas próprias vozes.
[4] Logo que falaram os sete trovões, eu ia escrever, mas ouvi uma voz do céu, dizendo: Guarda em segredo as coisas que os sete trovões falaram e não as escrevas.

[18]Ez a három csapás ölte meg az emberek harmadát: a tűz, a füst és a kén, amely a szájukból ömlött.
[19]Ezeknek a lovaknak az ereje a szájukban és a farkukban van, mert a farkuk kígyóhoz hasonló és fejjel végződik, és ezzel ártanak.
[20]A többi ember pedig, akiket nem öltek meg ezek a csapások, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket és a bálványokat, amelyeket aranyból és ezüstből, rézből, kőből meg fából készítettek, és amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem tudnak;
[21]és nem tértek meg gyilkosságaikból, varázslásaikból, paráználkodásaikból és lopásaikból sem.

Jelenések 10

A hét mennydörgés szava

[1]És láttam, hogy egy másik erős angyal leszáll az égből. Felhőbe volt öltözve, a fején szivárvány, az arca olyan, mint a nap, a lába pedig mint a tűzoszlop,
[2]kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre,
[3]és felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroszlán ordít; és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján.
[4]Amikor megszólalt a hét mennydörgés, írni akartam, de hallottam egy hangot az égből, amely így szólt: Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és ne írd le!

[5] Então, o anjo que vi em pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão direita para o céu

[6] e jurou por aquele que vive pelos séculos dos séculos, o mesmo que criou o céu, a terra, o mar e tudo quanto neles existe: Já não haverá demora,

[7] mas, nos dias da voz do sétimo anjo, quando ele estiver para tocar a trombeta, cumprir-se-á, então, o mistério de Deus, segundo ele anunciou aos seus servos, os profetas.

[8] A voz que ouvi, vinda do céu, estava de novo falando comigo e dizendo: Vai e toma o livro que se acha aberto na mão do anjo em pé sobre o mar e sobre a terra.

[9] Fui, pois, ao anjo, dizendo-lhe que me desse o livrinho. Ele, então, me falou: Toma-o e devora-o; certamente, ele será amargo ao teu estômago, mas, na tua boca, doce como mel.

[10] Tomei o livrinho da mão do anjo e o devorei, e, na minha boca, era doce como mel; quando, porém, o comi, o meu estômago ficou amargo.

[11] Então, me disseram: É necessário que ainda profetizes a respeito de muitos povos, nações, línguas e reis.

Apocalipse 11

Ordens para medir o santuário de Deus

[1] Foi-me dado um caniço semelhante a uma vara, e também me foi dito: Dispõe-

[5]Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte jobb kezét az égre,

[6]és megesküdött az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz több idő,

[7]hanem csak azok a napok, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, és beteljesedik az Isten titka, ahogyan hírül adta azt szolgáinak, a prófétáknak.

A nyitott könyv

[8]Ekkor az a hang, amelyet a mennyből hallottam, ismét beszélt velem, és így szólt: Menj el, vedd át a nyitott könyvet, amely az angyal kezében van, aki a tengeren és a földön áll.

[9]Odamentem az angyalhoz, és kértem tőle, hogy adja át nekem a könyvecskét. Ő pedig így szólt hozzám: Vedd át, és edd meg: keserűvé teszi a gyomrodat, a szádban pedig édes lesz, mint a méz.

[10]Átvettem az angyal kezéből a könyvecskét, és megettem: a számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor megettem, keserűvé lett a gyomrom.

[11]És ez a szó hangzott felém: Ismét prófétálnod kell sok népről és nemzetről, nyelvről és királyról.

Jelenések 11

A templom felmérése. Isten két tanúja

[1]Ekkor pálcához hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: Kelj

te e mede o santuário de Deus, o seu altar e os que naquele adoram;

fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat;

[2] mas deixa de parte o átrio exterior do santuário e não o meças, porque foi ele dado aos gentios; estes, por quarenta e dois meses, calcarão aos pés a cidade santa.

[2]de a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert odaadatott a pogányoknak, akik a szent várost tapodják negyvenkét hónapig.

As duas testemunhas mártires

[3] Darei às minhas duas testemunhas que profetizem por mil duzentos e sessenta dias, vestidas de pano de saco.

[3]Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak zsákruhába öltözve.

[4] São estas as duas oliveiras e os dois candeeiros que se acham em pé diante do SENHOR da terra.

[4]Ők az a két olajfa és a két gyertyatartó, akik a föld Ura előtt állnak.

[5] Se alguém pretende causar-lhes dano, sai fogo da sua boca e devora os inimigos; sim, se alguém pretender causar-lhes dano, certamente, deve morrer.

[5]Ha valaki bántani akarja őket, tűz tör elő szájukból, és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja őket, annak így kell megöletnie.

[6] Elas têm autoridade para fechar o céu, para que não chova durante os dias em que profetizarem. Têm autoridade também sobre as águas, para convertê-las em sangue, bem como para ferir a terra com toda sorte de flagelos, tantas vezes quantas quiserem.

[6]Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban; és van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják.

[7] Quando tiverem, então, concluído o testemunho que devem dar, a besta que surge do abismo pelejará contra elas, e as vencerá, e matará,

[7]És amikor bevégzik bizonyságtételüket, a fenevad, amely feljön az alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket.

[8] e o seu cadáver ficará estirado na praça da grande cidade que, espiritualmente, se chama Sodoma e Egito, onde também o seu SENHOR foi crucificado.

[8]Holttestük a nagy város utcáján hever majd, amelynek neve lelki értelemben Sodoma és Egyiptom, ahol az ő Urukat is megfeszítették.

[9] Então, muitos dentre os povos, tribos, línguas e nações contemplam os cadáveres das duas testemunhas, por três dias e

[9]A népek és törzsek, a nyelvek és nemzetek fiai látják az ő holttestüket

meio, e não permitem que esses cadáveres sejam sepultados.

[10] Os que habitam sobre a terra se alegram por causa deles, realizarão festas e enviarão presentes uns aos outros, porquanto esses dois profetas atormentaram os que moram sobre a terra.

[11] Mas, depois dos três dias e meio, um espírito de vida, vindo da parte de Deus, neles penetrou, e eles se ergueram sobre os pés, e àqueles que os viram sobreveio grande medo;

[12] e as duas testemunhas ouviram grande voz vinda do céu, dizendo-lhes: Subi para aqui. E subiram ao céu numa nuvem, e os seus inimigos as contemplaram.

[13] Naquela hora, houve grande terremoto, e ruiu a décima parte da cidade, e morreram, nesse terremoto, sete mil pessoas, ao passo que as outras ficaram sobremodo aterrorizadas e deram glória ao Deus do céu.

[14] Passou o segundo ai. Eis que, sem demora, vem o terceiro ai.

A sétima trombeta

[15] O sétimo anjo tocou a trombeta, e houve no céu grandes vozes, dizendo: O reino do mundo se tornou de nosso SENHOR e do seu Cristo, e ele reinará pelos séculos dos séculos.

[16] E os vinte e quatro anciãos que se encontram sentados no seu trono, diante de Deus, prostraram-se sobre o seu rosto e adoraram a Deus,

három és fél napig, de nem engedik sírba tenni.

[10]A föld lakói pedig örülnek ennek és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak: mert ez a két próféta gyötörte meg a föld lakóit.

[11]A három és fél nap elmúltával azután Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket.

[12]És hatalmas hangot hallottak a mennyből, amely így szólt a két prófétához: Jöjjetek fel ide! És ellenségeik szeme láttára felmentek a felhőben a mennybe.

[13]Abban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze összedőlt, a földrengés megölt hétezer embert, a többieket pedig rémület szállta meg, és dicsőítették a menny Istenét.

[14]A második jaj elmúlt: íme, a harmadik jaj eljön hamar.

A hetedik trombitaszó

[15]A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, és az ő Krisztusáé lett, és ő uralkodni fog örökkön-örökké.

[16]Ekkor a huszonnégy vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak és imádták Istent,

[17] dizendo: Graças te damos, SENHOR Deus, Todo-Poderoso, que és e que eras, porque assumiste o teu grande poder e passaste a reinar.

[18] Na verdade, as nações se enfureceram; chegou, porém, a tua ira, e o tempo determinado para serem julgados os mortos, para se dar o galardão aos teus servos, os profetas, aos santos e aos que temem o teu nome, tanto aos pequenos como aos grandes, e para destruíres os que destroem a terra.

[19] Abriu-se, então, o santuário de Deus, que se acha no céu, e foi vista a arca da Aliança no seu santuário, e sobrevieram relâmpagos, vozes, trovões, terremoto e grande saraivada.

Apocalipse 12

A mulher e o dragão

[1] Viu-se grande sinal no céu, a saber, uma mulher vestida do sol com a lua debaixo dos pés e uma coroa de doze estrelas na cabeça,

[2] que, achando-se grávida, grita com as dores de parto, sofrendo tormentos para dar à luz.

[3] Viu-se, também, outro sinal no céu, e eis um dragão, grande, vermelho, com sete cabeças, dez chifres e, nas cabeças, sete diademas.

[4] A sua cauda arrastava a terça parte das estrelas do céu, as quais lançou para a terra; e o dragão se deteve em frente da mulher que estava para dar à luz, a fim de lhe devorar o filho quando nascesse.

[17]és így szóltak: Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy nagy hatalmadat kezedbe vetted, és uralkodsz.

[18]Haragra lobbantak a népek, de eljött a te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek; és azoknak, akik félik a te nevedet, a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet.

[19]És megnyílt az Isten temploma a mennyben, és megjelent templomában az ő szövetségének ládája, és villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt.

Jelenések 12

A napba öltözött asszony

[1]Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony a napba öltözve, és a lába alatt a hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona;

[2]várandós volt, és vajúdva, szüléstől gyötrődve kiáltozott.

[3]Feltűnt egy másik jel is az égen: íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét korona;

[4]farka magával sodorta az ég csillagainak harmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor megszülte, felfalja a gyermekét.

[5] Nasceu-lhe, pois, um filho varão, que há de reger todas as nações com cetro de ferro. E o seu filho foi arrebatado para Deus até ao seu trono.

[6] A mulher, porém, fugiu para o deserto, onde lhe havia Deus preparado lugar para que nele a sustentem durante mil duzentos e sessenta dias.

Anjos pelejam no céu contra o dragão. A vitória de Cristo e do seu povo

[7] Houve peleja no céu. Miguel e os seus anjos pelejaram contra o dragão. Também pelejaram o dragão e seus anjos;

[8] todavia, não prevaleceram; nem mais se achou no céu o lugar deles.

[9] E foi expulso o grande dragão, a antiga serpente, que se chama diabo e Satanás, o sedutor de todo o mundo, sim, foi atirado para a terra, e, com ele, os seus anjos.

[10] Então, ouvi grande voz do céu, proclamando: Agora, veio a salvação, o poder, o reino do nosso Deus e a autoridade do seu Cristo, pois foi expulso o acusador de nossos irmãos, o mesmo que os acusa de dia e de noite, diante do nosso Deus.

[11] Eles, pois, o venceram por causa do sangue do Cordeiro e por causa da palavra do testemunho que deram e, mesmo em face da morte, não amaram a própria vida.

[12] Por isso, festejai, ó céus, e vós, os que neles habitais. Ai da terra e do mar, pois o diabo desceu até vós, cheio de grande

[5]Az asszony fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel legeltet minden népet. A gyermek elragadtatott Istenhez és az ő trónjához,

[6]az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.

A sárkány levettetése a mennyből

[7]Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt,

[8]de nem tudott felülkerekedni; és nem maradt többé számukra hely a mennyben.

[9]És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek.

[10]Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket.

[11]Legyőzték őt a Bárány vérével és bizonyságtételük igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig.

[12]Ezért vigadjatok egek, és akik bennük lakoztok: jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy

cólera, sabendo que pouco tempo lhe resta.

O dragão persegue a mulher

13 Quando, pois, o dragão se viu atirado para a terra, perseguiu a mulher que dera à luz o filho varão;

14 e foram dadas à mulher as duas asas da grande águia, para que voasse até ao deserto, ao seu lugar, aí onde é sustentada durante um tempo, tempos e metade de um tempo, fora da vista da serpente.

15 Então, a serpente arrojou da sua boca, atrás da mulher, água como um rio, a fim de fazer com que ela fosse arrebatada pelo rio.

16 A terra, porém, socorreu a mulher; e a terra abriu a boca e engoliu o rio que o dragão tinha arrojado de sua boca.

17 Irou-se o dragão contra a mulher e foi pelejar com os restantes da sua descendência, os que guardam os mandamentos de Deus e têm o testemunho de Jesus; e se pôs em pé sobre a areia do mar.

Apocalipse 13

A besta que emerge do mar

1 Vi emergir do mar uma besta que tinha dez chifres e sete cabeças e, sobre os chifres, dez diademas e, sobre as cabeças, nomes de blasfêmia.

2 A besta que vi era semelhante a leopardo, com pés como de urso e boca como de leão. E deu-lhe o dragão o seu poder, o seu trono e grande autoridade.

haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van.

A sárkány harca a földön

13Amikor látta a sárkány, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte;

14de az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az ő helyére, hogy ott tápláltassék három és fél évig a kígyó elől elrejtve.

15A kígyó pedig a szájából folyónyi vizet árasztott az asszony után, hogy elsodortassa az árral.

16De segített a föld az asszonynak: megnyitotta a föld a száját, és elnyelte a folyót, amelyet a sárkány árasztott a szájából.

17Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan Jézus bizonyságtétele,

18és odaállt a tenger fövenyére.

Jelenések 13

A tízszarvú és hétfejű vadállat

1És láttam, hogy a tengerből feljön egy fenevad, tíz szarva és hét feje volt, szarvain tíz korona, és a fejein istenkáromló nevek.

2Ez a fenevad, amelyet láttam, párduchoz hasonlított, lába, mint a medvéé, szája, mint az oroszláné: a sárkány átadta neki erejét, trónját és nagy hatalmát.

[3] Então, vi uma de suas cabeças como golpeada de morte, mas essa ferida mortal foi curada; e toda a terra se maravilhou, seguindo a besta;

[4] e adoraram o dragão porque deu a sua autoridade à besta; também adoraram a besta, dizendo: Quem é semelhante à besta? Quem pode pelejar contra ela?

[5] Foi-lhe dada uma boca que proferia arrogâncias e blasfêmias e autoridade para agir quarenta e dois meses;

[6] e abriu a boca em blasfêmias contra Deus, para lhe difamar o nome e difamar o tabernáculo, a saber, os que habitam no céu.

[7] Foi-lhe dado, também, que pelejasse contra os santos e os vencesse. Deu-se-lhe ainda autoridade sobre cada tribo, povo, língua e nação;

[8] e adorá-la-ão todos os que habitam sobre a terra, aqueles cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida do Cordeiro que foi morto desde a fundação do mundo.

[9] Se alguém tem ouvidos, ouça.

[10] Se alguém leva para cativeiro, para cativeiro vai. Se alguém matar à espada, necessário é que seja morto à espada. Aqui está a perseverança e a fidelidade dos santos.

A besta que emerge da terra

[11] Vi ainda outra besta emergir da terra; possuía dois chifres, parecendo cordeiro, mas falava como dragão.

[12] Exerce toda a autoridade da primeira besta na sua presença. Faz com que a terra

[3]Láttam azt is, hogy az egyik feje szinte halálosan megsebesült, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a fenevadat:

[4]imádták a sárkányt, mivel átadta a hatalmat a fenevadnak, imádták a fenevadat is, és így szóltak: Ki hasonló a fenevadhoz, és ki tudna vele harcra kelni?

[5]És adatott neki nagyokat mondó és istenkáromló száj, és adatott neki hatalom a cselekvésre negyvenkét hónapon át;

[6]és megnyitotta száját káromlásra Isten ellen, hogy káromolja az ő nevét és sátorát, azokat, akik a mennyben laknak.

[7]Megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket, megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett:

[8]hogy imádja őt mindenki, aki a földön lakik, akinek nincs beírva a neve a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta.

[9]Ha valakinek van füle, hallja!

[10]Ha valakire fogság vár, fogságra jut; ha valakinek kard által kell meghalnia, kard által hal meg. Itt van szükség a szentek állhatatosságára és hitére.

A kétszarvú vadállat

[11]És láttam, hogy a földből feljön egy másik fenevad; két szarva volt, mint a Báránynak, de úgy beszélt, mint a sárkány.

[12]Ez gyakorolja az első fenevad teljes hatalmát annak színe előtt, és rábírja a földet és lakóit, hogy imádják az első

e os seus habitantes adorem a primeira besta, cuja ferida mortal fora curada.

[13] Também opera grandes sinais, de maneira que até fogo do céu faz descer à terra, diante dos homens.

[14] Seduz os que habitam sobre a terra por causa dos sinais que lhe foi dado executar diante da besta, dizendo aos que habitam sobre a terra que façam uma imagem à besta, àquela que, ferida à espada, sobreviveu;

[15] e lhe foi dado comunicar fôlego à imagem da besta, para que não só a imagem falasse, como ainda fizesse morrer quantos não adorassem a imagem da besta.

[16] A todos, os pequenos e os grandes, os ricos e os pobres, os livres e os escravos, faz que lhes seja dada certa marca sobre a mão direita ou sobre a fronte,

[17] para que ninguém possa comprar ou vender, senão aquele que tem a marca, o nome da besta ou o número do seu nome.

[18] Aqui está a sabedoria. Aquele que tem entendimento calcule o número da besta, pois é número de homem. Ora, esse número é seiscentos e sessenta e seis.

Apocalipse 14

O Cordeiro e os seus remidos no monte Sião

[1] Olhei, e eis o Cordeiro em pé sobre o monte Sião, e com ele cento e quarenta e quatro mil, tendo na fronte escrito o seu nome e o nome de seu Pai.

fenevadat, amelynek meggyógyult a halálos sebe.

[13]Nagy jeleket tesz, még tüzet is parancsol le az égből a földre, az emberek szeme láttára;

[14]és megtéveszti a föld lakóit azokkal a jelekkel, amelyeket a fenevad színe előtt megtehet; és azt mondja a föld lakóinak, hogy készítsenek bálványképet a fenevad tiszteletére, akin a kard által ejtett seb van, de életre kelt.

[15]Megadatott neki, hogy lelket leheljen a fenevad képmásába, hogy megszólaljon a fenevad képmása, és hogy akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölesse.

[16]És megadatott neki, hogy mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat jobb kezükön vagy homlokukon bélyeggel jelöltessen meg,

[17]és hogy senki se vehessen vagy adhasson el semmit, csak az, akin bélyegként rajta van a fenevad neve vagy nevének a száma.

[18]Itt van szükség a bölcsességre! Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát, mert egy embernek a száma az. Az ő száma pedig hatszázhatvanhat.

Jelenések 14

A Bárány és kísérete a Sion hegyén

[1]És láttam: íme, a Bárány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezren, akiknek a homlokára az ő neve és Atyjának a neve volt felírva.

[2] Ouvi uma voz do céu como voz de muitas águas, como voz de grande trovão; também a voz que ouvi era como de harpistas quando tangem a sua harpa.

[2]Hallottam egy hangot a mennyből, mint nagy vizek zúgását, és mint hatalmas mennydörgés hangját; és a hang, amelyet hallottam, olyan volt, mint a hárfásoké, amikor hárfán játszanak.

[3] Entoavam novo cântico diante do trono, diante dos quatro seres viventes e dos anciãos. E ninguém pôde aprender o cântico, senão os cento e quarenta e quatro mil que foram comprados da terra.

[3]És új éneket énekelnek a trón előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről.

[4] São estes os que não se macularam com mulheres, porque são castos. São eles os seguidores do Cordeiro por onde quer que vá. São os que foram redimidos dentre os homens, primícias para Deus e para o Cordeiro;

[4]Ők azok, akik nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szüzek, akik követik a Bárányt, ahova csak megy, akik áron vétettek meg az emberek közül, Istennek és a Báránynak szánt zsengeként,

[5] e não se achou mentira na sua boca; não têm mácula.

[5]és szájukban nem találtatott hazugság: ők feddhetetlenek.

A primeira voz

[6] Vi outro anjo voando pelo meio do céu, tendo um evangelho eterno para pregar aos que se assentam sobre a terra, e a cada nação, e tribo, e língua, e povo,

Három angyal bejelenti az ítéletet

[6]És láttam, hogy egy másik angyal repül fenn az égen: az örök evangélium volt nála, hogy hirdesse azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek;

[7] dizendo, em grande voz: Temei a Deus e dai-lhe glória, pois é chegada a hora do seu juízo; e adorai aquele que fez o céu, e a terra, e o mar, e as fontes das águas.

[7]és hatalmas hangon így szólt: Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!

A segunda voz

[8] Seguiu-se outro anjo, o segundo, dizendo: Caiu, caiu a grande Babilônia que tem dado a beber a todas as nações do vinho da fúria da sua prostituição.

[8]Egy második angyal követte őt, aki így szólt: Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet.

A terceira voz

[9] Seguiu-se a estes outro anjo, o terceiro, dizendo, em grande voz: Se alguém adora

[9]Egy harmadik angyal is követte őket, és így szólt hatalmas hangon: Ha valaki

a besta e a sua imagem e recebe a sua marca na fronte ou sobre a mão,

imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére,

[10] também esse beberá do vinho da cólera de Deus, preparado, sem mistura, do cálice da sua ira, e será atormentado com fogo e enxofre, diante dos santos anjos e na presença do Cordeiro.

[10]az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Bárány előtt;

[11] A fumaça do seu tormento sobe pelos séculos dos séculos, e não têm descanso algum, nem de dia nem de noite, os adoradores da besta e da sua imagem e quem quer que receba a marca do seu nome.

[11]gyötrődésük füstje felszáll örökkön-örökké, és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalmuk azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét.

[12] Aqui está a perseverança dos santos, os que guardam os mandamentos de Deus e a fé em Jesus.

[12]Itt van szükség a szentek állhatatosságára, akik megtartják az Isten parancsait és Jézus hitét.

A quarta voz

[13] Então, ouvi uma voz do céu, dizendo: Escreve: Bem-aventurados os mortos que, desde agora, morrem no SENHOR. Sim, diz o Espírito, para que descansem das suas fadigas, pois as suas obras os acompanham.

[13]És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.

A ceifa

[14] Olhei, e eis uma nuvem branca, e sentado sobre a nuvem um semelhante a filho de homem, tendo na cabeça uma coroa de ouro e na mão uma foice afiada.

Az Emberfia ítéletet tart

[14]És láttam: íme, egy fehér felhő, és a felhőn ült valaki, az Emberfiához hasonló: a fején aranykorona volt, a kezében pedig éles sarló.

[15] Outro anjo saiu do santuário, gritando em grande voz para aquele que se achava sentado sobre a nuvem: Toma a tua foice e ceifa, pois chegou a hora de ceifar, visto que a seara da terra já amadureceu!

[15]Egy másik angyal jött ki a templomból, és hatalmas hangon kiáltott a felhőn ülőnek: Ereszd neki a sarlódat, és arass, itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön.

[16] E aquele que estava sentado sobre a nuvem passou a sua foice sobre a terra, e a terra foi ceifada.

[16]A felhőn ülő pedig ledobta a sarlóját a földre, és learatták a földet.

A vindima

[17] Então, saiu do santuário, que se encontra no céu, outro anjo, tendo ele mesmo também uma foice afiada.

[17]Egy másik angyal is kijött a mennyei templomból, akinél szintén éles sarló volt.

[18] Saiu ainda do altar outro anjo, aquele que tem autoridade sobre o fogo, e falou em grande voz ao que tinha a foice afiada, dizendo: Toma a tua foice afiada e ajunta os cachos da videira da terra, porquanto as suas uvas estão amadurecidas!

[18]Egy másik angyal is kijött az oltártól, akinek hatalma volt a tűzön, és hatalmas hangon kiáltott annak, akinél az éles sarló volt: Ereszd neki éles sarlódat, és szüreteld le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megértek a szőlőszemek.

[19] Então, o anjo passou a sua foice na terra, e vindimou a videira da terra, e lançou-a no grande lagar da cólera de Deus.

[19]Az angyal ledobta éles sarlóját a földre, leszüretelte a föld szőlőjét, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába.

[20] E o lagar foi pisado fora da cidade, e correu sangue do lagar até aos freios dos cavalos, numa extensão de mil e seiscentos estádios.

[20]Megtaposták a borsajtót a városon kívül, és a borsajtóból vér ömlött ki ezerhatszáz futamnyira, és a lovak zablájáig ért.

Apocalipse 15

Jelenések 15

Os sete flagelos

A győztesek éneke az üvegtenger mellett

[1] Vi no céu outro sinal grande e admirável: sete anjos tendo os sete últimos flagelos, pois com estes se consumou a cólera de Deus.

[1]És láttam egy másik nagy és csodálatos jelet a mennyben: hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt, mert ezekkel teljesedett be az Isten haragja.

Os remidos entoam o cântico de Moisés e o cântico do Cordeiro

[2] Vi como que um mar de vidro, mesclado de fogo, e os vencedores da besta, da sua imagem e do número do seu nome, que se achavam em pé no mar de vidro, tendo harpas de Deus;

[2]És láttam valami üvegtengerfélét, amely tűzzel volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival,

[3] e entoavam o cântico de Moisés, servo de Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo: Grandes e admiráveis são as tuas obras,

[3]és énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr

SENHOR Deus, Todo-Poderoso! Justos e verdadeiros são os teus caminhos, ó Rei das nações!

[4] Quem não temerá e não glorificará o teu nome, ó SENHOR? Pois só tu és santo; por isso, todas as nações virão e adorarão diante de ti, porque os teus atos de justiça se fizeram manifestos.

Deus envia os flagelos

[5] Depois destas coisas, olhei, e abriu-se no céu o santuário do tabernáculo do Testemunho,

[6] e os sete anjos que tinham os sete flagelos saíram do santuário, vestidos de linho puro e resplandecente e cingidos ao peito com cintas de ouro.

[7] Então, um dos quatro seres viventes deu aos sete anjos sete taças de ouro, cheias da cólera de Deus, que vive pelos séculos dos séculos.

[8] O santuário se encheu de fumaça procedente da glória de Deus e do seu poder, e ninguém podia penetrar no santuário, enquanto não se cumprissem os sete flagelos dos sete anjos.

Apocalipse 16

O primeiro flagelo

[1] Ouvi, vinda do santuário, uma grande voz, dizendo aos sete anjos: Ide e derramai pela terra as sete taças da cólera de Deus.

[2] Saiu, pois, o primeiro anjo e derramou a sua taça pela terra, e, aos homens portadores da marca da besta e

Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya:

[4]ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid.

Hét angyal hét aranypohárral

[5]Ezek után láttam, hogy megnyílt a bizonyságtétel sátrának szentélye a mennyben,

[6]és kijött a szentélyből a hét angyal, akiknél a hét csapás volt: tiszta fénylő gyolcsba voltak öltözve, és mellüket aranyöv vette körül.

[7]És a négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét aranypoharat, telve az örökkön-örökké élő Isten haragjával.

[8]A szentély megtelt Isten dicsőségének és hatalmának füstjével, és senki sem mehetett be a szentélybe, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.

Jelenések 16

A harag hét poharának kiöntése

[1]Ekkor hallottam, hogy a szentélyből egy hatalmas hang így szólt a hét angyalhoz: Menjetek el, és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre!

[2]Elment az első, kiöntötte a poharát a földre, és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon az embereken, akiken a

adoradores da sua imagem, sobrevieram úlceras malignas e perniciosas.

fenevad bélyege volt, és akik az ő képmását imádták.

O terceiro flagelo

[3] Derramou o segundo a sua taça no mar, e este se tornou em sangue como de morto, e morreu todo ser vivente que havia no mar.

[3]A második angyal is kiöntötte a poharát a tengerbe, és az olyanná lett, mint a halott vére, és minden élőlény elpusztult a tengerben.

[4] Derramou o terceiro a sua taça nos rios e nas fontes das águas, e se tornaram em sangue.

[4]A harmadik angyal is kiöntötte a poharát a folyókba és a vizek forrásaiba, és azok vérré változtak.

[5] Então, ouvi o anjo das águas dizendo: Tu és justo, tu que és e que eras, o Santo, pois julgaste estas coisas;

[5]És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt: Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítéltél;

[6] porquanto derramaram sangue de santos e de profetas, também sangue lhes tens dado a beber; são dignos disso.

[6]mivel szentek és próféták vérét ontották ki, te is vért adtál nekik inni: megérdemelték.

[7] Ouvi do altar que se dizia: Certamente, ó SENHOR Deus, Todo-Poderoso, verdadeiros e justos são os teus juízos.

[7]És hallottam, hogy így szólt az oltár: Igen, mindenható Úr Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid.

O quarto flagelo

[8] O quarto anjo derramou a sua taça sobre o sol, e foi-lhe dado queimar os homens com fogo.

[8]A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával;

[9] Com efeito, os homens se queimaram com o intenso calor, e blasfemaram o nome de Deus, que tem autoridade sobre estes flagelos, e nem se arrependeram para lhe darem glória.

[9]és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét, akinek hatalma van ezek fölött a csapások fölött, de nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki.

O quinto flagelo

[10] Derramou o quinto a sua taça sobre o trono da besta, cujo reino se tornou em trevas, e os homens remordiam a língua por causa da dor que sentiam

[10]Az ötödik is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban,

[11] e blasfemaram o Deus do céu por causa das angústias e das úlceras que sofriam; e não se arrependeram de suas obras.

[11]kínjaik és fekélyeik miatt káromolták a menny Istenét, de nem tértek meg cselekedeteikből.

O sexto flagelo

[12] Derramou o sexto a sua taça sobre o grande rio Eufrates, cujas águas secaram, para que se preparasse o caminho dos reis que vêm do lado do nascimento do sol.

[12]A hatodik is kiöntötte a poharát a nagy folyamra, az Eufráteszre, és kiszáradt a vize, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja.

[13] Então, vi sair da boca do dragão, da boca da besta e da boca do falso profeta três espíritos imundos semelhantes a rãs;

[13]És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki: olyanok, mint a békák,

[14] porque eles são espíritos de demônios, operadores de sinais, e se dirigem aos reis do mundo inteiro com o fim de ajuntá-los para a peleja do grande Dia do Deus Todo-Poderoso.

[14]mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.

[15] (Eis que venho como vem o ladrão. Bem-aventurado aquele que vigia e guarda as suas vestes, para que não ande nu, e não se veja a sua vergonha.)

[15]Íme, eljövök, mint a tolvaj: boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és ne lássák szégyenét.

[16] Então, os ajuntaram no lugar que em hebraico se chama Armagedom.

[16]És összegyűjtötték a földkerekség királyait arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek.

O sétimo flagelo

[17] Então, derramou o sétimo anjo a sua taça pelo ar, e saiu grande voz do santuário, do lado do trono, dizendo: Feito está!

[17]A hetedik angyal is kiöntötte a poharát a levegőbe, és hatalmas hang szólalt meg a szentélyből, a trón felől: Megtörtént.

[18] E sobrevieram relâmpagos, vozes e trovões, e ocorreu grande terremoto, como nunca houve igual desde que há gente sobre a terra; tal foi o terremoto, forte e grande.

[18]Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: olyan nagy volt a földrengés!

[19] E a grande cidade se dividiu em três partes, e caíram as cidades das nações. E lembrou-se Deus da grande Babilônia para dar-lhe o cálice do vinho do furor da sua ira.

[19]A nagy város három részre szakadt, és a pogányok városai összeomlottak. A nagy Babilon is sorra került Isten színe előtt, hogy neki adják Isten haragos indulata borának a poharát.

[20] Todas as ilhas fugiram, e os montes não foram achados;

[21] também desabou do céu sobre os homens grande saraivada, com pedras que pesavam cerca de um talento; e, por causa do flagelo da chuva de pedras, os homens blasfemaram de Deus, porquanto o seu flagelo era sobremodo grande.

Apocalipse 17

A descrição da grande meretriz

[1] Veio um dos sete anjos que têm as sete taças e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei o julgamento da grande meretriz que se acha sentada sobre muitas águas,

[2] com quem se prostituíram os reis da terra; e, com o vinho de sua devassidão, foi que se embebedaram os que habitam na terra.

[3] Transportou-me o anjo, em espírito, a um deserto e vi uma mulher montada numa besta escarlate, besta repleta de nomes de blasfêmia, com sete cabeças e dez chifres.

[4] Achava-se a mulher vestida de púrpura e de escarlata, adornada de ouro, de pedras preciosas e de pérolas, tendo na mão um cálice de ouro transbordante de abominações e com as imundícias da sua prostituição.

[5] Na sua fronte, achava-se escrito um nome, um mistério: BABILÔNIA, A GRANDE, A MÃE DAS MERETRIZES E DAS ABOMINAÇÕES DA TERRA.

[20]Eltűnt minden sziget, és hegyek sem voltak sehol,

[21]az égből jégeső esett az emberekre, mázsás szemekben, és káromolták az emberek Istent a jégeső csapása miatt, mert ez a csapás igen nagy volt.

Jelenések 17

A nagy parázna a vadállaton

[1]Odajött hozzám az egyik a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, és így szólított meg engem: Jöjj, megmutatom neked a nagy parázna büntetését, aki a nagy vizek mellett ül,

[2]akivel paráználkodtak a föld királyai, és paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakói.

[3]És lélekben elvitt engem egy pusztába, és láttam, hogy egy asszony ül egy skarlátvörös fenevadon, amely tele volt istenkáromló nevekkel, és hét feje és tíz szarva volt.

[4]Az asszony bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve, kezében aranypohár, tele utálatossággal és paráznaságának tisztátalanságaival,

[5]és a homlokára írva ez a titokzatos név: A nagy Babilon, a föld paráznáinak és undokságainak anyja.

[6] Então, vi a mulher embriagada com o sangue dos santos e com o sangue das testemunhas de Jesus; e, quando a vi, admirei-me com grande espanto.

[6]Láttam, hogy az asszony részeg a szenteknek és Jézus vértanúinak vérétől, és amikor láttam őt, nagyon elcsodálkoztam.

[7] O anjo, porém, me disse: Por que te admiraste? Dir-te-ei o mistério da mulher e da besta que tem as sete cabeças e os dez chifres e que leva a mulher:

[7]Ezt mondta nekem az angyal: Miért csodálkozol? Én megmondom neked az asszony titkát, és a fenevadét, amely hordozza őt, és amelynek hét feje és tíz szarva van.

[8] a besta que viste, era e não é, está para emergir do abismo e caminha para a destruição. E aqueles que habitam sobre a terra, cujos nomes não foram escritos no Livro da Vida desde a fundação do mundo, se admirarão, vendo a besta que era e não é, mas aparecerá.

[8]A fenevad, amelyet láttál, volt és nincsen, de fel fog jönni az alvilágból, és elmegy a kárhozatba. És csodálkoznak a föld lakói, akiknek nincs beírva nevük az élet könyvébe a világ kezdete óta, amikor látják, hogy a fenevad volt és nincsen, de megjelenik.

[9] Aqui está o sentido, que tem sabedoria: as sete cabeças são sete montes, nos quais a mulher está sentada. São também sete reis,

[9]Itt van szükség az értelemre, amelyben bölcsesség van! A hét fej hét hegy, amelyen az asszony ül, és ez hét királyt jelent:

[10] dos quais caíram cinco, um existe, e o outro ainda não chegou; e, quando chegar, tem de durar pouco.

[10]öt elesett, az egyik már uralkodik, a másik még nem jött el, és miután eljön, kevés ideig maradhat.

[11] E a besta, que era e não é, também é ele, o oitavo rei, e procede dos sete, e caminha para a destruição.

[11]A fenevad pedig, amely volt és nincs: ő a nyolcadik, a hét közül való, és elmegy a kárhozatba.

[12] Os dez chifres que viste são dez reis, os quais ainda não receberam reino, mas recebem autoridade como reis, com a besta, durante uma hora.

[12]A tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot, hanem a fenevaddal együtt kapnak királyi hatalmat egyetlen órára.

[13] Têm estes um só pensamento e oferecem à besta o poder e a autoridade que possuem.

[13]Ezeknek közös szándékuk az, hogy felajánlják erejüket és hatalmukat a fenevadnak.

[14] Pelejarão eles contra o Cordeiro, e o Cordeiro os vencerá, pois é o SENHOR dos

[14]Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket, mert

senhores e o Rei dos reis; vencerão também os chamados, eleitos e fiéis que se acham com ele.

[15] Falou-me ainda: As águas que viste, onde a meretriz está assentada, são povos, multidões, nações e línguas.

[16] Os dez chifres que viste e a besta, esses odiarão a meretriz, e a farão devastada e despojada, e lhe comerão as carnes, e a consumirão no fogo.

[17] Porque em seu coração incutiu Deus que realizem o seu pensamento, o executem à uma e dêem à besta o reino que possuem, até que se cumpram as palavras de Deus.

[18] A mulher que viste é a grande cidade que domina sobre os reis da terra.

Apocalipse 18

O anúncio da queda de Babilônia

[1] Depois destas coisas, vi descer do céu outro anjo, que tinha grande autoridade, e a terra se iluminou com a sua glória.

[2] Então, exclamou com potente voz, dizendo: Caiu! Caiu a grande Babilônia e se tornou morada de demônios, covil de toda espécie de espírito imundo e esconderijo de todo gênero de ave imunda e detestável,

[3] pois todas as nações têm bebido do vinho do furor da sua prostituição. Com ela se prostituíram os reis da terra. Também os mercadores da terra se enriqueceram à custa da sua luxúria.

uraknak Ura és királyoknak Királya; és akik vele vannak, azok az elhívottak, a választottak és hűségesek.

[15]Az angyal így folytatta: A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna asszony ül: a népek és seregek, a nemzetek és nyelvek.

[16]A tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad meg fogják gyűlölni a paráznát, kifosztják és mezítelenné teszik, húsát lerágják, őt pedig tűzben elégetik.

[17]Mert az Isten adta szívükbe, hogy végrehajtsák szándékát, hogy szándékuk egy legyen, és felajánlják királyságukat a fenevadnak, míg be nem teljesednek az Isten igéi.

[18]Az asszony pedig, akit láttál: a nagy város, amelynek királyi hatalma van a föld királyai fölött.

Jelenések 18

A nagy Babilon bukásának kihirdetése

[1]Ezek után láttam, hogy egy másik angyal leszállt a mennyből: nagy hatalma volt, és dicsősége beragyogta a földet.

[2]És ezt kiáltotta erős hangon: Elesett, elesett a nagy Babilon, amely ördögök lakóhelyévé lett, és minden tisztátalan lélek, minden tisztátalan madár és minden tisztátalan és utálatos állat rejtekhelyévé lett.

[3]Mert féktelen paráznaságának borából ivott minden nemzet, vele paráználkodtak a föld királyai, és eldőzsölt javaiból gazdagodtak meg a föld kereskedői.

[4] Ouvi outra voz do céu, dizendo: Retirai-vos dela, povo meu, para não serdes cúmplices em seus pecados e para não participardes dos seus flagelos;

[5] porque os seus pecados se acumularam até ao céu, e Deus se lembrou dos atos iníquos que ela praticou.

[6] Dai-lhe em retribuição como também ela retribuiu, pagai-lhe em dobro segundo as suas obras e, no cálice em que ela misturou bebidas, misturai dobrado para ela.

[7] O quanto a si mesma se glorificou e viveu em luxúria, dai-lhe em igual medida tormento e pranto, porque diz consigo mesma: Estou sentada como rainha. Viúva, não sou. Pranto, nunca hei de ver!

[8] Por isso, em um só dia, sobrevirão os seus flagelos: morte, pranto e fome; e será consumida no fogo, porque poderoso é o SENHOR Deus, que a julgou.

Os lamentos dos admiradores de Babilônia

[9] Ora, chorarão e se lamentarão sobre ela os reis da terra, que com ela se prostituíram e viveram em luxúria, quando virem a fumaceira do seu incêndio,

[10] e, conservando-se de longe, pelo medo do seu tormento, dizem: Ai! Ai! Tu, grande cidade, Babilônia, tu, poderosa cidade! Pois, em uma só hora, chegou o teu juízo.

[11] E, sobre ela, choram e pranteiam os mercadores da terra, porque já ninguém compra a sua mercadoria,

[4]Hallottam, hogy egy másik hang szól az égből: Menjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a rámért csapások ne érjenek titeket;

[5]mert bűnei felhalmozódtak az égig, és megemlékezett Isten az ő gonoszságairól.

[6]Fizessetek meg neki, ahogyan ő fizetett, és kétszeresét adjátok vissza cselekedetei szerint: a pohárba, amelyet ő megtöltött, töltsetek neki kétszeresen;

[7]amilyen mértékben dicsőítette magát és dőzsölt, annyi kínnal és gyásszal fizessetek meg neki, mert szívében ezt mondja: Fenségesen ülök itt, mint egy királynő, özvegy nem vagyok, gyászt sem látok soha.

[8]Ezért egyetlen napon jönnek rá a csapások: halál, gyász és éhínség; és tűzben fog elpusztulni, mert erős Úr az Isten, aki megítéli őt.

[9]Sírni és gyászolni fognak miatta a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dőzsöltek, amikor látják a tűzvész füstjét.

[10]Gyötrelmétől való félelmükben távol megállva így szólnak: Jaj, jaj, te nagy város, Babilon, te erős város, egyetlen óra alatt ért utol az ítélet.

[11]A föld kereskedői is sírnak és gyászolnak miatta, mert áruikat senki sem vásárolja többé:

[12] mercadoria de ouro, de prata, de pedras preciosas, de pérolas, de linho finíssimo, de púrpura, de seda, de escarlata; e toda espécie de madeira odorífera, todo gênero de objeto de marfim, toda qualidade de móvel de madeira preciosíssima, de bronze, de ferro e de mármore;

[12]az aranyat és ezüstöt, a drágakövet és gyöngyöt, a gyolcsot és bíbort, a selyem- és skarlátárukat, a különféle tujafákat és elefántcsont-tárgyakat, a különféle nemes fából vagy ércből, vasból és márványból készült eszközöket,

[13] e canela de cheiro, especiarias, incenso, ungüento, bálsamo, vinho, azeite, flor de farinha, trigo, gado e ovelhas; e de cavalos, de carros, de escravos e até almas humanas.

[13]a fahéjat, balzsamot, füstölőszereket, a kenőcsöket és tömjént, a bort és olajat, a finomlisztet és gabonát, a marhákat és juhokat, a lovakat és kocsikat, a rabszolgákat és foglyokat.

[14] O fruto sazonado, que a tua alma tanto apeteceu, se apartou de ti, e para ti se extinguiu tudo o que é delicado e esplêndido, e nunca jamais serão achados.

[14]A haszon, amelyre lelked vágyott, eltűnt előled, minden bőség és pompa elpusztult körülötted, és nyomuk sem lesz többé.

[15] Os mercadores destas coisas, que, por meio dela, se enriqueceram, conservar-se-ão de longe, pelo medo do seu tormento, chorando e pranteando,

[15]Akik ezekkel kereskedtek, és ezekből gazdagodtak meg, gyötrelmétől félve távol megállnak, sírnak, és gyászolnak,

[16] dizendo: Ai! Ai da grande cidade, que estava vestida de linho finíssimo, de púrpura, e de escarlata, adornada de ouro, e de pedras preciosas, e de pérolas,

[16]és így szólnak: Jaj, jaj a nagy városnak, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba volt öltözve, arannyal, drágakővel és gyönggyel volt ékesítve, mert egyetlen óra alatt pusztult el ekkora gazdagság!

[17] porque, em uma só hora, ficou devastada tamanha riqueza! E todo piloto, e todo aquele que navega livremente, e marinheiros, e quantos labutam no mar conservaram-se de longe.

[17]És a kormányosok, a hajósok, az evezősök és akik a tengeren dolgoznak, mind megálltak távol,

[18] Então, vendo a fumaceira do seu incêndio, gritavam: Que cidade se compara à grande cidade?

[18]és amikor látták a tűzvész füstjét, így kiáltoztak: Van-e hasonló a nagy városhoz?

[19] Lançaram pó sobre a cabeça e, chorando e pranteando, gritavam: Ai! Ai da grande

[19]És port hintettek fejükre, és sírva, gyászolva kiáltoztak: Jaj, jaj a nagy

cidade, na qual se enriqueceram todos os que possuíam navios no mar, à custa da sua opulência, porque, em uma só hora, foi devastada!

[20] Exultai sobre ela, ó céus, e vós, santos, apóstolos e profetas, porque Deus contra ela julgou a vossa causa.

A ruína de Babilônia é completa e definitiva

[21] Então, um anjo forte levantou uma pedra como grande pedra de moinho e arrojou-a para dentro do mar, dizendo: Assim, com ímpeto, será arrojada Babilônia, a grande cidade, e nunca jamais será achada.

[22] E voz de harpistas, de músicos, de tocadores de flautas e de clarins jamais em ti se ouvirá, nem artífice algum de qualquer arte jamais em ti se achará, e nunca jamais em ti se ouvirá o ruído de pedra de moinho.

[23] Também jamais em ti brilhará luz de candeia; nem voz de noivo ou de noiva jamais em ti se ouvirá, pois os teus mercadores foram os grandes da terra, porque todas as nações foram seduzidas pela tua feitiçaria.

[24] E nela se achou sangue de profetas, de santos e de todos os que foram mortos sobre a terra.

Apocalipse 19

O júbilo no céu

[1] Depois destas coisas, ouvi no céu uma como grande voz de numerosa multidão, dizendo: Aleluia! A salvação, e a glória, e o poder são do nosso Deus,

városnak, ahol az ő jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren: egyetlen óra alatt elpusztult!

[20]Örülj neki, te menny, és örüljetek ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta az ítéletet értetek.

[21]Egy erős angyal felemelt egy akkora követ, mint egy nagy malomkő, bedobta a tengerbe, és így szólt: Így vettetik le Babilon, a nagy város, egyetlen lendülettel, és nyoma sem lesz többé.

[22]Nem hallatszik benned többé hárfások és zenészek, fuvolások és trombitások hangja, nem lesz benned többé egyetlen mesterség egyetlen mestere sem, és malom zúgása sem hallatszik többé benned.

[23]És nem világít benned többé lámpás fénye, nem hallatszik benned többé vőlegény és menyasszony szava, mert kereskedőid a föld hatalmasai voltak, mert a te varázslásodtól tévelyedett el valamennyi nép:

[24]de benne találtatott a próféták és a szentek vére, és mindazoké, akik megölettek a földön.

Jelenések 19

Öröm a mennyben Babilon bukásán

[1]Ezek után hallottam, mintha nagy sokaság hatalmas hangon szólna a mennyben: Halleluja, az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké,

[2] porquanto verdadeiros e justos são os seus juízos, pois julgou a grande meretriz que corrompia a terra com a sua prostituição e das mãos dela vingou o sangue dos seus servos.

[3] Segunda vez disseram: Aleluia! E a sua fumaça sobe pelos séculos dos séculos.

[4] Os vinte e quatro anciãos e os quatro seres viventes prostraram-se e adoraram a Deus, que se acha sentado no trono, dizendo: Amém! Aleluia!

[5] Saiu uma voz do trono, exclamando: Dai louvores ao nosso Deus, todos os seus servos, os que o temeis, os pequenos e os grandes.

[6] Então, ouvi uma como voz de numerosa multidão, como de muitas águas e como de fortes trovões, dizendo: Aleluia! Pois reina o SENHOR, nosso Deus, o Todo-Poderoso.

[7] Alegremo-nos, exultemos e demos-lhe a glória, porque são chegadas as bodas do Cordeiro, cuja esposa a si mesma já se ataviou,

[8] pois lhe foi dado vestir-se de linho finíssimo, resplandecente e puro. Porque o linho finíssimo são os atos de justiça dos santos.

[9] Então, me falou o anjo: Escreve: Bem-aventurados aqueles que são chamados à ceia das bodas do Cordeiro. E acrescentou: São estas as verdadeiras palavras de Deus.

[10] Prostrei-me ante os seus pés para adorá-lo. Ele, porém, me disse: Vê, não faças isso; sou conservo teu e dos teus irmãos

[2]mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet, mert számon kérte kezéből szolgái vérét.

[3]Még egyszer mondták: Halleluja, felszáll a füstje is örökkön-örökké!

[4]Ekkor leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, imádták Istent, aki a trónon ül, és így szóltak: Ámen! Halleluja!

[5]És megszólalt egy hang a trón felől: Dicsérjétek Istenünket, ti szolgái mindnyájan, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok.

A Bárány menyegzője

[6]És hallottam valami nagy sokaság hangját, amely mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna: Halleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható!

[7]Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya,

[8]és megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba: ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti.

[9]Így szólt hozzám: Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára! Ezt is mondta nekem: Ezek Isten igaz igéi.

[10]És leborultam a lába elé, hogy imádjam őt, de így szólt hozzám: Vigyázz, ne tedd! Szolgatársad vagyok, és testvéreidé is,

que mantêm o testemunho de Jesus; adora a Deus. Pois o testemunho de Jesus é o espírito da profecia.

Cristo, o vencedor da besta e do falso profeta

11 Vi o céu aberto, e eis um cavalo branco. O seu cavaleiro se chama Fiel e Verdadeiro e julga e peleja com justiça.

12 Os seus olhos são chama de fogo; na sua cabeça, há muitos diademas; tem um nome escrito que ninguém conhece, senão ele mesmo.

13 Está vestido com um manto tinto de sangue, e o seu nome se chama o Verbo de Deus;

14 e seguiam-no os exércitos que há no céu, montando cavalos brancos, com vestiduras de linho finíssimo, branco e puro.

15 Sai da sua boca uma espada afiada, para com ela ferir as nações; e ele mesmo as regerá com cetro de ferro e, pessoalmente, pisa o lagar do vinho do furor da ira do Deus Todo-Poderoso.

16 Tem no seu manto e na sua coxa um nome inscrito: REI DOS REIS E SENHOR DOS SENHORES.

17 Então, vi um anjo posto em pé no sol, e clamou com grande voz, falando a todas as aves que voam pelo meio do céu: Vinde, reuni-vos para a grande ceia de Deus,

18 para que comais carnes de reis, carnes de comandantes, carnes de poderosos, carnes de cavalos e seus cavaleiros, carnes

akikben megvan Jézus bizonyságtétele. Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyságtétel a prófétaság lelke.

Krisztus megjelenése

11És láttam a megnyílt eget: íme, egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol,

12szeme tűz lángja, és fején sok korona, és ráírva egy név, amelyet senki sem ismer rajta kívül;

13és véráztatta ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje.

14A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve.

15Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és ő tapossa majd a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját.

16Ruhájára és derekára ez a név van írva: királyoknak Királya és uraknak Ura.

A két vadállat és a hamis próféta vége

17És láttam, hogy egy angyal áll a napban, aki hatalmas hangon kiáltott minden madárhoz, amely fenn a magasban repül: Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy lakomájára,

18hogy királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyétek, lovak húsát és a rajta ülőkét, minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsinyekét és nagyokét.

de todos, quer livres, quer escravos, tanto pequenos como grandes.

[19] E vi a besta e os reis da terra, com os seus exércitos, congregados para pelejarem contra aquele que estava montado no cavalo e contra o seu exército.

[20] Mas a besta foi aprisionada, e com ela o falso profeta que, com os sinais feitos diante dela, seduziu aqueles que receberam a marca da besta e eram os adoradores da sua imagem. Os dois foram lançados vivos dentro do lago de fogo que arde com enxofre.

[21] Os restantes foram mortos com a espada que saía da boca daquele que estava montado no cavalo. E todas as aves se fartaram das suas carnes.

[19]És láttam, hogy a fenevad, a föld királyai és seregeik gyülekeznek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen,

[20]de foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az ő színe előtt, amelyekkel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az ő képmását: élve vettetett mind a kettő a kénnel égő tűz tavába.

[21]A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardjával, amely a szájából jött ki, és a madarak mind jóllaktak az ő húsukból.

Apocalipse 20

A prisão de Satanás por mil anos. A primeira ressurreição

[1] Então, vi descer do céu um anjo; tinha na mão a chave do abismo e uma grande corrente.

[2] Ele segurou o dragão, a antiga serpente, que é o diabo, Satanás, e o prendeu por mil anos;

[3] lançou-o no abismo, fechou-o e pôs selo sobre ele, para que não mais enganasse as nações até se completarem os mil anos. Depois disto, é necessário que ele seja solto pouco tempo.

[4] Vi também tronos, e nestes sentaram-se aqueles aos quais foi dada autoridade de julgar. Vi ainda as almas dos decapitados por causa do testemunho de Jesus, bem

Jelenések 20

Krisztus ezeréves uralma

[1]És láttam, hogy egy angyal leszállt a mennyből; az alvilág kulcsa volt nála, és egy nagy lánc a kezében.

[2]Megragadta a sárkányt, az ősi kígyót, aki az ördög és a Sátán, és megkötözte ezer esztendőre,

[3]levetette az alvilágba, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő: azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre.

[4]És láttam trónokat: ezekre ültek azok, akik ítélő hatalmat kaptak. És azoknak a lelkeit is, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyságtételért és az Isten igéjéért;

como por causa da palavra de Deus, tantos quantos não adoraram a besta, nem tampouco a sua imagem, e não receberam a marca na fronte e na mão; e viveram e reinaram com Cristo durante mil anos.

[5] Os restantes dos mortos não reviveram até que se completassem os mil anos. Esta é a primeira ressurreição.

[6] Bem-aventurado e santo é aquele que tem parte na primeira ressurreição; sobre esses a segunda morte não tem autoridade; pelo contrário, serão sacerdotes de Deus e de Cristo e reinarão com ele os mil anos.

Satanás é solto e derrotado

[7] Quando, porém, se completarem os mil anos, Satanás será solto da sua prisão

[8] e sairá a seduzir as nações que há nos quatro cantos da terra, Gogue e Magogue, a fim de reuni-las para a peleja. O número dessas é como a areia do mar.

[9] Marcharam, então, pela superfície da terra e sitiaram o acampamento dos santos e a cidade querida; desceu, porém, fogo do céu e os consumiu.

[10] O diabo, o sedutor deles, foi lançado para dentro do lago de fogo e enxofre, onde já se encontram não só a besta como também o falso profeta; e serão atormentados de dia e de noite, pelos séculos dos séculos.

O juízo de Deus

[11] Vi um grande trono branco e aquele que nele se assenta, de cuja presença fugiram a terra e o céu, e não se achou lugar para eles.

akik nem imádták a fenevadat, sem az ő képmását, és nem vették fel az ő bélyegét homlokukra és kezükre: ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.

[5]A többi halott nem kelt életre, míg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.

[6]Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és a Krisztus papjai lesznek, és vele fognak uralkodni ezer esztendeig.

Góg és Magóg

[7]Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből,

[8]és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse háborúra őket, akiknek annyi a száma, mint a tenger fövenye.

[9]És felvonultak a föld színén, és bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost, de tűz szállott alá az égből, és elpusztította őket.

[10]Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké.

A halottak feltámadása és az utolsó ítélet

[11]És láttam egy nagy fehér trónt és a rajta ülőt: színe elől elfutott a föld és az ég, és nem maradt számukra hely.

[12] Vi também os mortos, os grandes e os pequenos, postos em pé diante do trono. Então, se abriram livros. Ainda outro livro, o Livro da Vida, foi aberto. E os mortos foram julgados, segundo as suas obras, conforme o que se achava escrito nos livros.

[12]És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek a trón előtt állnak, és könyvek nyittattak ki. Egy másik könyv is kinyittatott, az élet könyve, és a halottak a könyvekben írottak alapján ítéltettek meg cselekedeteik szerint.

[13] Deu o mar os mortos que nele estavam. A morte e o além entregaram os mortos que neles havia. E foram julgados, um por um, segundo as suas obras.

[13]A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki a maga cselekedetei szerint.

[14] Então, a morte e o inferno foram lançados para dentro do lago de fogo. Esta é a segunda morte, o lago de fogo.

[14]És a Halál és a Pokol belevettetett a tűz tavába. Ez a második halál, a tűz tava.

[15] E, se alguém não foi achado inscrito no Livro da Vida, esse foi lançado para dentro do lago de fogo.

[15]Ha valaki nem volt beírva az élet könyvébe, az a tűz tavába vettetett.

Apocalipse 21

O novo céu e a nova terra

[1] Vi novo céu e nova terra, pois o primeiro céu e a primeira terra passaram, e o mar já não existe.

[2] Vi também a cidade santa, a nova Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus, ataviada como noiva adornada para o seu esposo.

[3] Então, ouvi grande voz vinda do trono, dizendo: Eis o tabernáculo de Deus com os homens. Deus habitará com eles. Eles serão povos de Deus, e Deus mesmo estará com eles.

[4] E lhes enxugará dos olhos toda lágrima, e a morte já não existirá, já não haverá

Jelenések 21

Új ég és új föld

[1]És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

[2]És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve.

[3]Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trón felől: Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük;

[4]és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem

luto, nem pranto, nem dor, porque as primeiras coisas passaram.

[5] E aquele que está assentado no trono disse: Eis que faço novas todas as coisas. E acrescentou: Escreve, porque estas palavras são fiéis e verdadeiras.

[6] Disse-me ainda: Tudo está feito. Eu sou o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu, a quem tem sede, darei de graça da fonte da água da vida.

[7] O vencedor herdará estas coisas, e eu lhe serei Deus, e ele me será filho.

[8] Quanto, porém, aos covardes, aos incrédulos, aos abomináveis, aos assassinos, aos impuros, aos feiticeiros, aos idólatras e a todos os mentirosos, a parte que lhes cabe será no lago que arde com fogo e enxofre, a saber, a segunda morte.

A nova Jerusalém

[9] Então, veio um dos sete anjos que têm as sete taças cheias dos últimos sete flagelos e falou comigo, dizendo: Vem, mostrar-te-ei a noiva, a esposa do Cordeiro;

[10] e me transportou, em espírito, até a uma grande e elevada montanha e me mostrou a santa cidade, Jerusalém, que descia do céu, da parte de Deus,

[11] a qual tem a glória de Deus. O seu fulgor era semelhante a uma pedra preciosíssima, como pedra de jaspe cristalina.

[12] Tinha grande e alta muralha, doze portas, e, junto às portas, doze anjos, e, sobre elas, nomes inscritos, que são os nomes das doze tribos dos filhos de Israel.

jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

[5]A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az igék megbízhatók és igazak!

[6]És ezt mondta nekem: Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.

[7]Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.

[8]De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosaknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál.

Az új Jeruzsálem

[9]És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.

[10]Elvitt engem lélekben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá,

[11]telve Isten dicsőségével; ragyogása hasonló volt a legértékesebb drágakőhöz, a kristályfényű jáspishoz,

[12]fala nagy volt és magas, tizenkét kapuja volt, előttük tizenkét angyal, és a kapukra nevek írva, Izráel fiai tizenkét törzsének nevei:

[13] Três portas se achavam a leste, três, ao norte, três, ao sul, e três, a oeste.

[13]kelet felől három kapu, észak felől három kapu, dél felől három kapu, és nyugat felől három kapu.

[14] A muralha da cidade tinha doze fundamentos, e estavam sobre estes os doze nomes dos doze apóstolos do Cordeiro.

[14]A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának tizenkét neve.

[15] Aquele que falava comigo tinha por medida uma vara de ouro para medir a cidade, as suas portas e a sua muralha.

[15]Aki velem beszélt, annál volt egy arany mérővessző, hogy megmérje a várost, annak kapuit és falát:

[16] A cidade é quadrangular, de comprimento e largura iguais. E mediu a cidade com a vara até doze mil estádios. O seu comprimento, largura e altura são iguais.

[16]a város négyszögletű volt, és a hossza annyi, mint a szélessége; és megmérte a várost a mérővesszővel: tizenkétezer futam, hossza, szélessége és magassága egyenlő.

[17] Mediu também a sua muralha, cento e quarenta e quatro côvados, medida de homem, isto é, de anjo.

[17]Megmérte a falát is: száznegyvennégy könyök, emberi mértékkel, ami az angyalé is.

[18] A estrutura da muralha é de jaspe; também a cidade é de ouro puro, semelhante a vidro límpido.

[18]Falának építőanyaga jáspis, és a város színarany, tiszta üveghez hasonló.

[19] Os fundamentos da muralha da cidade estão adornados de toda espécie de pedras preciosas. O primeiro fundamento é de jaspe; o segundo, de safira; o terceiro, de calcedônia; o quarto, de esmeralda;

[19]A város falának alapköveit mindenféle drágakő ékesítette: az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd;

[20] o quinto, de sardônio; o sexto, de sárdio; o sétimo, de crisólito; o oitavo, de berilo; o nono, de topázio; o décimo, de crisópraso; o undécimo, de jacinto; e o duodécimo, de ametista.

[20]az ötödik szárdonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt.

[21] As doze portas são doze pérolas, e cada uma dessas portas, de uma só pérola. A praça da cidade é de ouro puro, como vidro transparente.

[21]A tizenkét kapu tizenkét gyöngy volt, a kapuk mindegyike egy-egy gyöngyből, és a város utcája színarany, mint az átlátszó üveg.

[22] Nela, não vi santuário, porque o seu santuário é o SENHOR, o Deus Todo-Poderoso, e o Cordeiro.
[23] A cidade não precisa nem do sol, nem da lua, para lhe darem claridade, pois a glória de Deus a iluminou, e o Cordeiro é a sua lâmpada.

[24] As nações andarão mediante a sua luz, e os reis da terra lhe trazem a sua glória.

[25] As suas portas nunca jamais se fecharão de dia, porque, nela, não haverá noite.
[26] E lhe trarão a glória e a honra das nações.

[27] Nela, nunca jamais penetrará coisa alguma contaminada, nem o que pratica abominação e mentira, mas somente os inscritos no Livro da Vida do Cordeiro.

Apocalipse 22

[1] Então, me mostrou o rio da água da vida, brilhante como cristal, que sai do trono de Deus e do Cordeiro.

[2] No meio da sua praça, de uma e outra margem do rio, está a árvore da vida, que produz doze frutos, dando o seu fruto de mês em mês, e as folhas da árvore são para a cura dos povos.
[3] Nunca mais haverá qualquer maldição. Nela, estará o trono de Deus e do Cordeiro. Os seus servos o servirão,
[4] contemplarão a sua face, e na sua fronte está o nome dele.

[22]Nem láttam templomot a városban, mert a mindenható Úr Isten és a Bárány annak a temploma.
[23]És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány:
[24]a népek az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket.
[25]Kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem lesz ott.
[26]A népek oda viszik be kincseiket és gazdagságukat,
[27]tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe.

Jelenések 22

Az élet vize és az élet fája

[1]Azután megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely ragyogó, mint a kristály, s az Isten és a Bárány trónjából ered.
[2]A város főútjának közepén, a folyó két ága között van az élet fája, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja termését, és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak.
[3]És semmi nem lesz többé átok alatt a városban, hanem az Isten és a Bárány trónja lesz benne: szolgái imádják őt,
[4]és látni fogják az ő arcát, és az ő neve lesz a homlokukon.

[5] Então, já não haverá noite, nem precisam eles de luz de candeia, nem da luz do sol, porque o SENHOR Deus brilhará sobre eles, e reinarão pelos séculos dos séculos.

A certeza do cumprimento da profecia deste livro

[6] Disse-me ainda: Estas palavras são fiéis e verdadeiras. O SENHOR, o Deus dos espíritos dos profetas, enviou seu anjo para mostrar aos seus servos as coisas que em breve devem acontecer.

[7] Eis que venho sem demora. Bem-aventurado aquele que guarda as palavras da profecia deste livro.

As admoestações e as promessas finais

[8] Eu, João, sou quem ouviu e viu estas coisas. E, quando as ouvi e vi, prostrei-me ante os pés do anjo que me mostrou essas coisas, para adorá-lo.

[9] Então, ele me disse: Vê, não faças isso; eu sou conservo teu, dos teus irmãos, os profetas, e dos que guardam as palavras deste livro. Adora a Deus.

[10] Disse-me ainda: Não seles as palavras da profecia deste livro, porque o tempo está próximo.

[11] Continue o injusto fazendo injustiça, continue o imundo ainda sendo imundo; o justo continue na prática da justiça, e o santo continue a santificar-se.

[12] E eis que venho sem demora, e comigo está o galardão que tenho para retribuir a cada um segundo as suas obras.

[5]Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.

A prófécia beteljesedése közel van

[6]És ezt mondta nekem: Ezek az igék megbízhatók és igazak, mert az Úr, a próféták lelkének Istene küldte el angyalát, hogy megmutassa szolgáinak mindezt, aminek hamarosan meg kell történnie.

[7]És íme, eljövök hamar: boldog, aki megtartja e könyv prófétai igéit.

[8]Én, János, hallottam és láttam ezeket, és amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lába előtt, hogy imádjam őt, aki megmutatta nekem ezeket.

[9]De ő így szólt hozzám: Vigyázz, ne tedd, mert szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyv igéit: Istent imádd!

[10]És így szólt hozzám: Ne pecsételd le e könyv prófétai igéit, mert az idő közel van.

[11]Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki bűntől szennyes, legyen szennyes ezután is, de aki igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is.

[12]Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.

[13] Eu sou o Alfa e o Ômega, o Primeiro e o Último, o Princípio e o Fim.

[14] Bem-aventurados aqueles que lavam as suas vestiduras [no sangue do Cordeiro], para que lhes assista o direito à árvore da vida, e entrem na cidade pelas portas.

[15] Fora ficam os cães, os feiticeiros, os impuros, os assassinos, os idólatras e todo aquele que ama e pratica a mentira.

[16] Eu, Jesus, enviei o meu anjo para vos testificar estas coisas às igrejas. Eu sou a Raiz e a Geração de Davi, a brilhante Estrela da manhã.

[17] O Espírito e a noiva dizem: Vem! Aquele que ouve, diga: Vem! Aquele que tem sede venha, e quem quiser receba de graça a água da vida.

A conclusão do livro

[18] Eu, a todo aquele que ouve as palavras da profecia deste livro, testifico: Se alguém lhes fizer qualquer acréscimo, Deus lhe acrescentará os flagelos escritos neste livro;

[19] e, se alguém tirar qualquer coisa das palavras do livro desta profecia, Deus tirará a sua parte da árvore da vida, da cidade santa e das coisas que se acham escritas neste livro.

[20] Aquele que dá testemunho destas coisas diz: Certamente, venho sem demora. Amém! Vem, SENHOR Jesus!

A bênção

[13]Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.

[14]Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.

[15]Kívül maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák, a gyilkosok és a bálványimádók, és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot!

[16]Én, Jézus, küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen nektek a gyülekezetek előtt. Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag.

[17]A Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!

[18]Én bizonyságot teszek mindenkinek, aki a prófécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben;

[19]ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól Isten elveszi az osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.

[20]Így szól az, aki ezekről bizonyságot tesz: Bizony, hamar eljövök. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!

[21] A graça do SENHOR Jesus seja com todos.

[21]Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, no sentido de contribuir para a divulgação da Bíblia.

Temos pleno convencimento de que todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Nos dias atuais, existem instituições trabalhando para que a Bíblia seja traduzida para as diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega, vêm sendo empregados, por muitos, em todo o mundo, para esta tão extraordinária missão.

Meu objetivo é o de colaborar, permitindo que as igrejas de Jesus, espalhadas pelo mundo, e, particularmente, no Brasil, tenham, primeiro, conhecimento dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, em seguida, acesso a esses textos.

Por anos venho me dedicando a ter a Bíblia bem próxima a mim, nas mais diversas línguas. Também me dediquei muito por anunciá-la e distribuí-la, especialmente em escolas. Mas um dia entendi que precisava fazer muito mais, disponibilizando os textos que tão dedicadamente me esforcei em obter.

Assim, compartilho com todos, os textos bíblicos que mantenho em formato digital, conforme foram traduzidos pelas diversas instituições que são mencionadas em todas as páginas, não havendo de nossa parte, nehuma intenção comercial ou de divulgação pessoal.

Os textos deste presente trabalho foram fielmente extraídos das páginas eletrônicas das instituições que os produziram, não havendo qualquer acréscimo, seja por nota ou comentários.

É importente esclarecer aos leitores que não somente a Sociedade Bíblica do Brasil – SBB, mas, também, algumas outras editoras produzem Bíblias em português, basicamente a partir da versão portuguêsa de João Ferreira de Almeida, cuja primeira tradução (apenas o Novo Testamento) foi apresentada no ano de 1676, enquanto trabalhava na ilha de Java. Porém, não é apenas a partir dessa versão que as diversas edições foram baseadas. Hoje, tem-se bíblias em português produzidas a partir de várias fontes, além da primeira versão de Almeida.

De tempos em tempos, as editoras fazem revisões e atualizações de seus trabalhos, para manter a bíblia numa linguagem atualizada e acessível aos leitores, convindo dizer que todas as línguas, por serem vivas, sofrem mudanças tanto na forma falada quanto na escrita, com alterações ortográficas, gramaticais, e, até mesmo, do sentido das palavras, que de lugar para lugar, ano para ano, vão se alterando.

A Bíblia já está traduzida para muitas línguas, porém, é preciso que se saiba que muitos países possuem dezenas e até centenas de línguas ou dialetos. Muitas vezes pensamos que em países europeus e do continente americano exista uma língua oficial, falada por todos. Mas isso não é verdade; mesmo nos países onde há apenas uma língua oficial, existem outras, que não são oficiais, mas que são faladas por diversas comunidades regionais.

Um exemplo é o que acontece na Espanha, onde, embora o Espanhol seja a língua oficial do país, há comunidades que utilizam, na comunicação do cotidiano, a língua basca ou a língua catalã. Isso é muito frequente, inclusive no Brasil. Aqui, o Português é a língua oficial, mas diversas comunidades indígenas se utilizam de suas próprias línguas para se comunicarem.

Propus-me executar dois trabalhos distintos. O primeiro visando permitir o acesso à bíblias nas mais divesas línguas, por meio de textos digitais em formato pdf. O objetivo é contribuir para divulgar grande parte das bíblias atualmente existentes. O segundo trabalho é no sentido de disponibilizar bíblias em duas línguas. Com isso pretendendo disponibilizar de forma gratuita a Bíblia em português, conforme o uso corrente do Brasil, e uma língua de outro país, como forma de contribuição aos leitores que querem fazer comparação de textos, bem como, aos que querem conhecer outra língua, aos missionários e o público em geral.

É, importante dizer que as bíblias são traduzidas a partir de fontes diversas. Isso significa que a versão da Bíblia de um país possa ser diferente da que é utilizada em outro, não permitindo uma compatibilização textual exata entre elas. E mesmo entre versões produzidas a partir de uma mesma fonte, haverá diferenças entre as impressas nos anos 1970 e as que são impressas a partir dos anos 2000, por exemplo.

Por essa razão, resolvi utilizar três versões distintas para este trabalho: Almeida Revista e Atualizada (ARA), Nolva Versão Internacinal (NVI) e King James Atualizada (KJA). A intenção é permitir mais de uma possibilidade de aproximação entre as versões utilizadas em nossa língua Portuguesa e as que são utilizadas em outros países. Dessa forma o leitor poderá escolher uma ou outra versão em Português. Por último, esclareço que atualmente, a maioria das editoras/tradutoras adotam as versões NVI ou BKJ para produção de Bíblias, nos diversos países.

Todas as versões estão disponibilizadas pela internet, podendo qualquer pessoa acessá-las. O objetivo é permitir que os textos atualmente existentes estejam facilmente disponíveis aos diversos interessados.

Quanto a mim, reconhecendo e respeitando os direitos das instituições sobre os trabalhos de tradução, recai o encargo de ajudar a divulgar, pedindo aos que amam a Bíblia, que baixem os textos hoje existentes, para que a Palavra do Senhor possa ser preservada para as futuras gerações. Quem sabe se em algum tempo, época ou lugar não haverá situação, que hoje parece distante, mas que poderá ser vivida por outros, semelhante à vivenciada por Paulo e Barnabé, e, registrada em Atos 13:44, "no sábado seguinte, afluiu quase toda a cidade para ouvir a palavra de Deus".

O futuro não nos pertence, mas nos cabe ser previdentes e zelosos pela guarda da Palavra de Deus, principalmente as Igrejas de Jesus.

Este é o meu desejo. Guarde a Palavra de Deus. Ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça a vontade de Deus, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira
2020, Vitória/ES – Brasil